

AN

BIOBLA NAOMHTHA;

ANN A BHFUILID AN

TSEAN TIOMNADH;

AR NA THARRUING GO FIRINNEACH AS

A NEABHRA UGHDARACH.

RIS AN TATHAIR RO ONORACH A NDIA

UILLIAM BHEDEL,

EASPUG CHILLE MOIRE;

AGUS AN

TIOMNA NUADH;

AR NA THARRUING GO FIRINNEACH AS

A NGREIGIS UGHDARACH.

RIS AN TATHAIR IS ONORUIGHTE A NDIA

UILLIAM O DOMHNUILL,

ARDEASPUG THUAIM.

LONDON:

Printed by J. Moyes, Greville Street,

FOR THE BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY:

And sold, to Subscribers only, at the Society's House, 10, Earl Street, Blackfriars.

M.DCCC.XVII.

LIBRARY OF THE
Massachusetts
Bible Society

Catalog No. A. 72.2.1 (2)/B1817
Family INDO-EUROPEAN
Sub-Family CELTIC
Branch INSULAR
Group GADHAELIC
Language IRISH
-Dialect Roman characters
Locality Ireland
Contents BIBLE
Version O.T. WILLIAM BHEDEL
Translators N.T. WILLIAM O'DOMHNUILL
Published by BFBS
Place London
Date 1817
Accession No. 1,025
Accession Date Feb. 1, 1933
Price \$1.83

ANMANA AGU ORDUGHA LEABHAIR NA NDA THIOMNA RE UIBHAIR NA GCAIBIDIL A NGACH LEABHAR.

LEABHAIR AN TSEAN TIOMNA.

L. Genesis	1	XII. Ecclesiastes	605
XL. Ecsodus	53	VIII. Caintic Sholaimh	613
XXVII. Lebhiticus	96	LXVI. Isaiah	617
XXXVI. Uibhreacha	127	LII. Ieremiah	667
XXXIV. Deutronomi	172	V. Trabhuin	723
XXIV. Iosua	210	XLVIII. Ezechiel	728
XXI. Breitheamhuin	235	XII. Daniel	779
IV. Rut	261	XIV. Hosea	795
XXXI. I. Samuel	265	III. Ioel	802
XXIV. II. Samuel	299	IX. Amos	805
XXII. I. Ríogh	327	I. Obadiah	811
XXV. II. Ríogh	360	IV. Iónah	812
XXIX. I. Croinice	391	VII. Mícha	814
XXXVI. II. Croinice	420	III. Náhum	818
X. Esra	455	III. Habaccuc	820
XIII. Nehemiah	465	III. Sephaniah	822
X. Ester	480	II. Haggai	825
XLII. Iob	487	XIV. Sechariah	826
CL. Psaim	515	IV. Malachi	835
XXXI. Seanráite	583		

LEABHAIR NA TIOMNA NUADHIE.

XXVIII. Matha	841	VI. I. Timóteuis	1060
XVI. Marcus	876	IV. II. Timóteuis	1064
XXIV. Lúcas	898	III. Tituis	1067
XXI. Eóin	936	I. Philémoin	1069
XXVIII. Gníomhartha	963	XIII. Neabhruidheach	1070
XVI. Romhánach	1000	V. Sheamuis	1080
XVI. I. Ccorintíánach	1014	V. I. Pheadair	1084
XIII. II. Ccorintíánach	1029	III. II. Pheadair	1088
VI. Galatíánach	1038	V. I. Eóin	1091
VI. Hephesiánach	1043	I. II. Eóin	1095
IV. Bhphilippíánach	1048	I. III. Eóin	1095
IV. Ccolossianach	1052	I. Iudais	1096
V. I. Ttessalonicanach ..	1055	XXII. Taisbeanadh	1097
III. II. Ttessalonicanach ..	1058		

CHEAD LEABHAR DO MHAOISI DA NGOIRTHEAR GENESIS.

CAIB. I.

Cruthghadh an domhúin uile a sé laithibh.

AR ttús do chruthaidh Día neamh agus talamh.

2 Agus do bhí an talamh gan fhoirm, agus folamh; agus do *bhí* dorchadus ar aghaidh an uigéin. Agus do chorrúigh spiorad Dé ar aghaidh na nuiseadha.

3 Agus a dubhairt Día, Bíodh solus ann: agus do bhí an solus ann.

4 Agus do chonnaic Día an solus: gur mhaith é, agus do roinn Día idir an solus agus an dorchadus.

5 Agus do ghoir Día don tsolus lá, agus don dorchadus do ghóir sé oidhche. Agus do budh í an nóin agus an mhaidean an chéud lá.

6 ¶ Agus a dubhairt Día, Bíodh fíormament a meadhón na nuiseadha, agus roinneadh na huisgeadha ó na huisgeadhuibh.

7 Agus do rinne Día an fhiormament, agus do roinn na huisgeadha faoi an bhfiormament ó na huisgeadhuibh ós cionn na fíormamente: agus do bhí mar sin.

8 Agus do ghoir Día don fhiormament neamh. Agus do budh é an nóin agus an mhaidean an dara lá.

9 ¶ Agus a dubhairt Día, Cruinnightheair na huisgeadha atá faoi neamh a néunáit, agus léightheair an úir tirm leis: agus do bhí mar sin.

10 Agus do ghoir Día don úir thirm talamh, agus do chruinnightheibh na nuiseadha do ghóir sé fairge; agus do chonnaic Día gur mhaith sin.

11 Agus a dubhairt Día, Tugadh an talamh féur, agus an luibh as a ttig síol, agus crann toraidh do bheir toradh do réir a chinéil, a mbí a síol *ann* féin ar an ttalamh; agus do bhí mar sin.

12 Agus tug an talamh mínfhéur, agus luibh do bheir síol do réir a chinéil, agus crann do bheir toradh, noch *ann* a raibh a síol do réir a chinéil; agus do chonnaic Día gur mhaith sin.

13 Agus do budh é an nóin agus an mhaidean an treas lá.

14 ¶ Agus a dubhairt Día, Bíodh locharraim a bhfiormament neimhe do roinn eidir an lá agus a noidhche; agus bidís ar son chomharthaibh, agus ar son aimsear-

uibh, agus ar son laithibh, agus bliaghnuibh:

15 Agus bidís mar shoillsibh a bhfiormament neimhe, do thabhairt soluis ar an ttalamh; agus do bhí mar sin.

16 Agus do rinne Día dhá lóchrann mhóra; an lóchrann as mó do riaghladh an laoi, agus an lóchrann as lugha do riaghladh na hoidhche: agus na réulta mar an cceadna.

17 Agus do shuighe Día iad a bhfiormament neimhe, do thabhairt soluis ar an ttalamh.

18 Agus do riaghladh ar an ló, agus ar an oidhche, agus do roinn idir an tsolus agus an dorchadus; agus do chonnaic Día gur mhaith sin.

19 Agus do budh é an nóin agus an mhaidean an ceathramhadh lá.

20 ¶ Agus a dubhairt Día, Tugaidís na huisgeadha amach go líonmhur an créatúir corruigheach ann a bhfuil anam, agus éunlaith fhéadfas eiteadh ós cionn na talmhan a bhfiormament shoilléir neimhe.

21 Agus do chruthaidh Día míola móra, agus gach uile chréatúir beó chorrúigheas, noch tugadar na huisgeadha uatha go líonmhur do réir a ccinéil, agus gach uile éun sgiathánach do réir a chinéil; agus do chonnaic Día gur mhaith sin.

22 Agus do bheannaigh Día iad, ag rádh, Bíodh sibh tórrthach agus fírlíonaidh, agus líonaidh na huisgeadha ann sna fairgibh, agus líonadh an éunlaith ar an ttalamh.

23 Agus do budh é an nóin agus an mhaidean an cúigéad lá.

24 ¶ Agus a dubhairt Día, Tugadh an talamh úadha créatúir beó do réir a chinéil, áirméis, agus gach ní shnámlus an talamh, agus aiumhidhe na talmhan do réir a chinéil; agus do bhí mar sin.

25 Agus do rinne Día aiumhidhe na talmhan do réir a gcinéil, agus áirméis do réir a ccinéil, agus gach ní shnámlus air an ttalamh, do réir a chinéil; agus do chonnaic Día gur mhaith sin.

26 ¶ Agus a dubhairt Día, Déanam an duine ann ar ndeilbh féin, do réir ar ccosamhlachda féin, agus bíodh tighearnus aige ós cionn éisg na fairge, agus ós cionn éunlaith an aiéir, agus ós cionn na háirnéisi, agus ós cionn na talmhan uile, agus

ós cionn ann uile neithe shnamhuigheach shnámhus ar an ttalamh.

27 Mar sin do chruthaidh Dá an duine an a iomháigh *féin*, a níomháigh Dé do chruthaidh sé é; feardha agus banúda do chruthaidh sé iad.

28 Agus do bheannuigh Dá iad, agus a dubhairt Dá riu, Biodh sibh tórtach, agus méuduighidh, agus líonaidh an talamh, agus cuiridh fúibh é: agus bíodh tighearnus aguibh ós cionn éisg na fairge, agus ós cionn eúlaidh an aéir, agus ós cionn an uile neithe chorruigheas ar an ttalamh.

29 ¶ Agus a dubhairt Dá, Féuch, tug mé dhíbh gach uile luibh do bheir síol da *bhfuil* ar druim na talmhau, agus gach uile chrann, an a *bhfuil* toradh croinn do bheir síol; bíaidh sé na bhíadh dhibh.

30 Agus dá gach uile bheitheach ar an ttalamh, agus dá gach uile éun sa naicéir, agus dá gach aoinní shnámhus ar an talamh, ann a *bhfuil* anam, tug mé gach uile luibh ghlas mar bhíadh: agus do bhí mar sin.

31 Agus do chonnaire Dá gach aoinní dá ndéarna sé, agus, féuch, do *bhí* go romhaith: agus do budi é an nóin agus an mhaidean an seiseadh lá.

CAIB. II.

An seachdmhadh lá ar ná naomhughadh.

21 An pósadh ar na ordúghadh.

MAR sin do chríochnuigheadh na neamhdha agus an talamh, agus a slúagh uile.

2 Agus annsa seachdmhadh lá do chríochnuigh Dá a obair noch do rinne sé; agus dó chomhnuigh sé ar an seachdmhadh lá ó na obair uile noch do rinne sé.

3 Agus do bheannaidh Dá an seachdmhadh lá, agus do náomhuigh é, do bhrígh gurab ann do sguir sé dá uile obair noch do chruthaidh Dá agus do rinne sé.

4 ¶ A siad so geinealaigh na neamhdha agus na talmhan a nuair do cruthaigheadh iad, annsa ló ann ar chruthaidh an TIGHEARNA Dá an talamh agus na neamhdha.

5 Agus gach plannda don mhachaire suil do bhí sé annsa talamh, agus gach uile luibh don mhachaire suil do fhás sé: óir ní thug an TIGHEARNA Diafearthuim ar an ttalamh, agus ní *raibh* duine do sháothreóchadh an talamh.

6 Ach do chuáidh ceó súas ón dtalamh, agus do fhliuch aghaidh na talmhan uile.

7 Agus do chum an TIGHEARNA Dá an duine do luáithreadh na talmhan, agus do shéid ann a phoill-sróna aná na beatha, agus táinig an duine chum bheith na anam beó.

8 ¶ Agus do phlannuigh an TIGHEARNA

Dá gardhadh táobh shoir ann Eden; agus do chuir sé an duine do chum sé ann sin.

9 Agus as an ttalamh do thug an TIGHEARNA Dá ar gach uile chrann fás noch is taitneamhach don tsúil agus is maith chum bídh; crann na beatha mar an cceúdna a lár an gháirdin, agus crann feasa maitheasa agus uile.

10 ¶ Agus do chuáidh abhann amach as Eden do fhliuchhadh an gháirdin agus do roinneadh as sin í, agus tainig ná cceithre cheannuibh.

11 Ainm an chead Pison, a sí sin thig timchioll thire Habbila uile, áit a *bhfuil* ór,

12 Agus is maith ór na tíre sin; *atá* an bdellium, agus an chloch ónix.

13 Agus an dara habhann Gihon: isí sin thimchiollus tír na Hetíópia uile.

14 Agus ainm an treas abhann Hidecel: a sí sin theid a táobh shoir don Asirí. Agus an ceathramhadh abhann Euphrátes.

15 ¶ Agus do ghlac an TIGHEARNA Dá an duine, agus do chuir a ngáirdin Eden é, dá dheasúghadh agus dá chumhdach.

16 Agus do aithin an TIGHEARNA Dá don duine, ag rádh. Do thoradh gach uile chraim annsa gháirdin féaduigh tu dithche go sáor:

17 Ach do chrann feasa maitheasa agus uile, ní íosaidh tú dhe sin: óir ánsa ló a níosa tú dhe éugfa tú go deimhin.

18 ¶ Agus do ráidh an TIGHEARNA Dá, Ní maith an duine bheith na áonar: do dhéuna mé cunghnamh dhó bhias iomchúbhaidh dhó.

19 Agus as a ttalamh do chum an TIGHEARNA Dá a nuile bheitheach an mhachaire, agus gach uile éun an aéir; agus tug leis chum Adhaimh *iad* dá fhéuchuin cread do ghoirfeadh sé dhíobh; agus gidh bé do ghoir Adhamh don uile chréatúir beó, a sé sin *dob* ainm dhó.

20 Agus do ghoir Adhamh anmanna don uile áirnéis, agus dénuibh an aicéir, agus do uile bheitheach an mhachaire; ach do Adhamh ní frith cunghnamh iomchubhuidh dhó.

21 ¶ Agus tug an TIGHEARNA Dá codladh trom do thuitim ar Adhamh, agus do choduil sé: agus do ghlac sé áon dá asuaibh, agus do dhruid sé an fheoil na áit sin;

22 Agus an tásna, do bhean an TIGHEARNA Dá as an duine, do chum sé bean de, agus tug sé chum an duine í.

23 Agus a dubhairt Adhamh, A nois is cnámh so dom chnámhuibhse, agus feoil dom fheoil; goirfighear bean di, do chionn gurab as an bhfear do bheanad í.

24 Uime sin fúigfidh an fear a athair, agus a mhathair, agus ceangluidh da mhnáoi: agus beid na naoin fheoil.

25 Agus do bhádar aráon lomnocht, an fear agus an bhean, agus ní raibh náire orra.

CAIB. III.

Peacadh an dúine. 15 Agus géalladh chomhfúasgladb Dé thrid shíl na mná.

ANOIS do bhí a nathair nimhe ní budh céalguidhe ná áoin bheitheach san mhachaire dá ndéarna an TIGHEARNA Día. Agus a dubhairt sí ris an mhnáoi, A neadh, a ndubhairt Día, Ní iostáoi dá gach áon chrann sa ngáirdín?

2 Agus a dubhairt an bhean ris an athair nimhe, Féadmáoid ithche do thoradh chrann an gháirdín:

3 Achd do thoradh an chroinn atá a lar an gháirdín, a dubhairt Día, Ní íosa sibh dhé súd, agus ní bheanfáidh ris, deagla go bhfuigheadh sibh bás.

4 Agus a dubhairt a nathair nimhe ris an mhnáoi, Ní bhfuighthí bás go deibhin.

5 Oir atá a fhios ag Día ann sa ló a níostáoi dhe sin, go bhfoisceoltar bhur súile, agus go mbeithí mar Dhée, fíos maitheasa agus uile aguibh.

6 ¶ Agus a nuair do chonnaire an bhean go raibh an chroinn m-ith chum bídh, agus go raibh taitneamhach leis na súilibh, agus na chraín iondóileamhla chum áoin do dhéanamh eagnuidhe, do ghlac sí dhá thoradh, agus do ith sí, agus tug mar an ccéudna dá fear maille ría; agus do ith sé.

7 Agus do bhosgladh a súile aráon, agus do aithníodar go rabhadar lomnocht; agus do fhuáidheadar duilleadha fíge dhá chéile, agus do rinneadar aprúin dóibh féin.

8 Agus do chúaladar guth an TIGHEARNA Dé ag spaisdeóireacht ann sa ngáirdín a bhfuardhachd an láoi: agus d'fóluigh Adhamh agus a bhean iad féin ó fhiadhnúisi an TIGHEARNA Dé a meag chrann an gháirdín.

9 ¶ Agus do ghoir an TIGHEARNA Día ar Adhamh, agus a dubhairt ris, Cáit a bhfuil tú?

10 Agus a dubhairt seision, Do chúala mé do ghuth annsa ngáirdín, agus do bhí eagla orm, do chionn go raibh mé nochd uighe; agus do fholuigh mé mé féin,

11 Agus do raidh seision, Cia dinnis duit go raibh tú nochduighe? Ar ith tú don chrann, do aithin misi dhiot nach íostá dhe?

12 Agus a dubhairt an fear, An bhean tug tusa dhamh chum beith am fhochair, tug sí dhamh do an chroinn, agus dith mé.

13 Agus a dubhairt an TIGHEARNA Día ris an mhnáoi, Creud é so do rinne tú? agus a dubhairt an bhean, Do mheall a nathair nimhe mé, agus do ith mé.

14 Agus a dubhairt an TIGHEARNA Día ris a nathair nimhe, Do bhrigh go ndéarna tú so, atá tú malluighe ós an uile áirneis, agus ós gach uile ainmhidhe an mhachaire: ar do bholg shiubhólus tú, agus luaitheadh íosas tú ar feadh uile láethe do bheatha;

15 Agus cuirfe misi námhadus eadrad agus an bhean, agus eidir do shíol agus a síolsa; brúighfidh sé do cheannsa, agus brúighfidh tusa a shálsan.

16 ¶ A dubhairt sé ris an mhnáoi, Méideocha mé go mór do dhoilghios agus do thoirrchuinghadh; a ndoilgheas bheuras tú clann: agus dot fhíor bhias thfíonn, agus do dhéuna sé uachtarántachd ort.

17 Agus a dubhairt sé ré Hadhamh, Do bhrigh go tug tú éisdeacht do ghuth do mhná, agus gur ith tú don chrann, ar aithin misi dhiot, dá rádh, Ní íosa tú dhe; atá an talamh malluighe ar do shon; a ndoilghios íosas tú dhe ar feadh uile láethe do bheatha;

18 Droighneach fós agus foghbhannáin do bhéura sé dhuit; agus íosa tú luibh na talmhan;

19 A nallus haighthe íosas tú arán, no go bhfillighi tú chum na talmhan; óir is aise do beanadh thú; óir as luaitheadh thú, agus chum luáithridh fhillfios tú.

20 Agus do ghoir Adhamh Eubha dhá mhnáoi; do bhrigh gurab í mathair an uile bhéoi.

21 ¶ Do Adhamh mar an ccéudna agus da mhnáoi do rinne an TIGHEARNA Día cótuídhe croicinn, agus do éduigh sé iad.

22 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA Día, Féuch, atá an duine ar na dhéunamh mar áon aguinn féin, d'fios maitheasa agus uile: agus a nois, deagla go ccurfeadh a lámh amach, agus go nglaciadh fós do chrann na beatha, agus go níostadh, agus go mairfeadh go bráth:

23 Ar a nadhbbur sin do chuir an TIGHEARNA Día amach as gáirdín Eden é, do sháothrughadh an talaimh as ar tugadh é.

24 Mar sin do thiomáin sé an duine amach, agus do chuir sé ag an ccuid shoir do gháirdín Eden Cherubínigh agus cloidheamh lasardha, noch do iompoigheadh ann gach uile táobh, do choimhéud slighe chroinn na beatha.

CAIB. IV.

Geineadh Cháin agus Abel. 25 Geineadh Sheth agus na naomh údadh.

A GUS do luigh Adhamh ré na mhnáoi Eúbha; agus do thoirrcheadh í, agus rug sí Cáin, agus a dubhairt sí, Do ghnoghuigh mé duine ón DTIGHEARNA.

2 Agus rug sí a ris a dhearbhrathair Abel. Agus do bhí Abel na áodhaire caor-

ach, agus do budh críadhuire fhearainn Cáin.

3 Agus accionn aithe tárta aum, go ttug Cáin leis do thoradh na talmhan ofráil don TIGHEARNA.

4 Agus go tugg Abel, mar an ccéudna do chéidghinibh a thréuda agus da-shault; agus do bhímeas agan TIGHEARNA ar Abel agus ar ofráil.

5 Ach ní raibh suim aige a Céain, ná ann a ofráil. Agus do bhí Cáin lán dfheirg, agus datharruigh a dhealbh.

6 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Cáin, ciodh fá bhfuil tú feargach? agus créud far chláochnuidh tú do chruth?

7 Má ní tú go maith, nach nglacfuigh-thear thú? agus imuna ndéarna tú go maith, atá an péacadh na luighe ag an doras, agus *biáidh* a fhonn chugadsa, agus riaghlochnuidh tú ós a chionn.

8 ¶ Agus do choinhreach Cáin ré na dhearbhrathair Abel; agus tarla ann, a nuair do bhádar ar an machaire, gur éirigh Cáin suas a naghuidh Abel a dhearbhrathair, agus gur mharbh é.

9 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Cáin, Cáit a *bhfuil* do dhearbhrathair Abel? agus a dubhairt seision, ní fheidir misí sin: an misí coimheuduigh mo dhearbhrathair?

10 Agus a dubhairt seision, Creud do rinne tú? atá guth fola do dhearbhrathair ag éiglinhe ormsa as an ttalamh.

11 Agus a nois *ata* tusa malluighe ón ttalamh, noch do osguil a beul do ghlacadh fola do dhearbhrathair as do láimh.

12 A nuair shláothrochus tú an talamh, ní thiubhra feasda a neart duit; ad theithimheach agus ad dheóruighe bhías tú amsa talamh.

13 Agus a dubhairt Cáin ris an TIGHEARNA, As mó mo phionús ná mar fhéud-uim ionchar.

14 Féuch, do dhíbír tú mé ó aghuidh na talmhan san ló a niugh; agus foileoch-ar ód glnúis mé, agus bécad an theithimheach agus an dheóruighe amsa talamh, agus tiucta as sin, gidh bé air bith theigeomhas riom, go muirfidh sé mé.

15 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ris, Uime sin gidh bé ar bith mhuirfeas Cáin, do dhéantar a sheachd noird dioghaltuis air. Agus do chuir an TIGHEARNA comhartha ar Cháin, deagla áonduine ar na fagháil go muirfeadh é.

16 ¶ Agus do chuáidh Cáin amach as fiaghnuisí an TIGHEARNA, agus do áitribh sé a ttír Nod, táobh shoir do Eden.

17 ¶ Agus do luigh Cáin ré na mhnáoi; agus do thoirrcheadh í, agus rug sí Enoch: agus do rinne cathair, agus tug ainm uirre do réir ainm a mhic, Enoch.

18 Agus do Enoch rugadh Irad: agus do ghein Irad Mehuiael: agus do ghein Mehuiael Metusael: agus do ghein Metusael Lamech.

19 ¶ Agus tug Lamech dás ban: áon díobh dar bhainm Adah, agus an dara bhean dar bainm Sillah.

20 Agus rug Adah Iabal: do bé sin athair na druinge do chomhnuigheadh a bpuiblibh, agus na *druinge gá mbí* airnéis.

21 Agus do bé ainm a dhearbhrathair Iúbal: do bé sin athair na nuile do ghlacadh an chláirseach agus na horgáin.

22 Agus Sillah, mar ann cceudna rug Túbal-Cáin, fear muinte a nuile fhuir ceirde do niodh céardachd phráis agus iaruinm: agus do bí dearbhshíur Thúbal-Cáin Náamah.

23 Agus a dubhairt Lamech ré na mhnáibh, Adah agus Sillah, Eisdigh ré mo ghlór a mhmá Lamech, eisdigh rem chaínt: óir do mharbhus duine chum mo lot, agus duine óg chum mo dhochair féin.

24 Má dhioghaltar ar Cháin seachd noird, go deimhin *dioghaltar* ar Lamech seacht agus seachdmhodhad oirid.

25 ¶ Agus do luigh Adhamh ré na mhnáoi a ris; agus rug sí mac, agus tug Seth daínm air: Oir *ar sí*, do órduigh Dá dhamh síol eile a náit Abel, do marbhadh lé Cáin.

26 Agus do Shéth, rugadh mac dhósan mar an ccéudna; agus Enós do ghoir daínm dhe: amsin do thosuigh dáoine gairm ar ainm an TIGHEARNA.

CAIB. V.

Beatha na nsinnseardha ré an dilonn.

24 *Gabhata suas Enoch chum Flaithemhnas.*

A SE so leabhar geinealuigh Adhaimh. Ann sa ló ionar chruthaidh Dá an duiné, a ccosamhlachd Dé do rinne sé é;

2 Feardha gas bannda do chruthaidh sé iad; agus do bheannuigh iad, agus do ghoir Adhamh daínm dhiobh, amsa ló ionar cruthuigheadh iad.

3 ¶ Agus do mhair Adhamh céud agus triochad bliaghan, agus do ghein *mac* ann a chosamhlachd féin, do réir a dhealbha; agus tug Séth daínm air:

4 Agus do budh iad láethe Adhaimh tar éis Séth do gheineamhuin dó, ochd ccéud bliaghan: agus do ghein sé mic agus ingheana:

5 Agus na láethe ar mhair Adhamh uile ba náoi ccéud agus triochad bliaghan iad: agus fuair sé bás.

6 ¶ Agus do mhair Séth céud agus cuig bliaghna, agus do ghein Enós:

7 Agus do mhair Séth tar éis Enós do

gheineamhuin ochd cceud agus seachd mbliaghna, agus do ghein mic agus ingheana:

8 Agus ba hÍad láethe Shéth uile, naoi cceud agus dá bhliaghain déug: agus fuair sé bás.

9 ¶ Agus do mhair Enos nóchad bliaghain, agus do ghein Cáinan.

10 Agus do mhair Enos tar éis Cáinan do gheineamhuin ochd cceud agus cúig bliaghna déug, agus do ghein mic agus ingheana:

11 Agus bá hÍad láethe Enos uile naoi cceud agus cúig bliaghna: agus fuair sé bás.

12 ¶ Agus do mhair Cáinan seachdmhóhad bliaghain, agus do ghein Mahalaleel:

13 Agus do mhair Cáinan tar éis Mahalaleel do gheineamhuin ochd cceud agus ceathrachad bliaghain, agus do ghein mic agus ingheana:

14 Agus dob iad láethe Cáinan uile naoi cceud agus deich mbliaghna; agus fuair sé bás.

15 ¶ Agus do mhair Mahalaleel trí fichid agus cúig bliaghna, agus do ghein Iáred:

16 Agus do mhair Mahalaleel tar éis Iáred do gheineamhuin ochd cceud agus tríochad bliaghain, agus do ghein mic agus ingheana:

17 Agus dob iad láethe Mhalalaleel uile ochd cceud agus nóchad agus cúig bliaghna: agus fuair sé bás.

18 ¶ Agus do bhí Iáred beo cend agus éagad agus dha bhliaghain, agus do ghein Enoch.

19 Agus do mhair Iáred tar éis Enoch do gheineamhuin ochd cceud bliaghain, agus do ghein mic agus ingheana:

20 Agus dob iad láethe Iáred uile naoi cceud agus seasgad agus da bhliaghain: agus fuair sé bás.

21 ¶ Agus do mhair Enoch seasgad agus cúig bliaghna, agus do ghein Matuselah:

22 Agus do shiubhail Enoch le Día tar éis gheineamhna Mhatuselah trí chéud bliaghain, agus do ghein mic agus ingheana:

23 Agus dob iad láethe Enoch uile trí chéud agus seasgad agus cúig bliaghna:

24 Agus do shiubhail Enoch ré Día: agus ní raibh sé; óir rug Día leis é.

25 ¶ Agus do mhair Matuselah céud agus ochdmhóhad agus seachd mbliaghna, agus do ghein Lamech:

26 Agus do mhair Matuselah tar éis Lamech do gheineamhuin seachd cceud ochdmhóhad agus da bhliaghain, agus do ghein mic agus ingheana:

27 Agus dob iad láethe Mhatuselah uile naoi cceud seasgad agus naoi bliaghna: agus fuair sé bás.

28 ¶ Agus do mhair Lamech céud ochd-

mhóhad agus da bhliaghain, agus do ghein mac:

29 Agus do ghoir Naói dainm dhe, da rúdh; do bhéura an tisi meisneach dhuinn a ttáobh ar noibre agus saothair ar lámh, do bhrígh an talainn do mhalluigh an TIGHEARNA.

30 Agus do mhair Lamech tar eis Naói do gheineamhuin cúig céud nóchad agus cúig bliaghna, agus do ghein mic agus ingheana:

31 Agus dob iad láethe Lamech uile seachd cceud seachdmhóhad agus seachd mbliaghna: agus fuair sé bás.

32 ¶ Agus do bhí Naói cúig chéud bliaghain dáois: agus do ghein Naói Sem, Ham, agus Japhet.

CAIB. VI.

Claonadh na ndaoine. 13 Tairrgir iman dile. 14 Agus ordúghadh na hairce.

A GUS tárla, a nuair do thosuigheadar na daoine ar mheadugha ar dhrúin na talmhan, agus rugadh ingheana dhóibh,

2 Go bhfacadar mic Dé ingheana na ndaoine go rabhadar sgíamhach; agus tugadar miná chuca do nuile dhróing do thógadar.

3 Agus a dubhairt an TIGHEARNA, Ní bhíamospiorad a ccomhnuidhe ag críonchán ris an nduine, do bhrígh gur féoil eision mar an cceudna: gidheadh b'éid a láethe na cceud agus fichthe bliaghain.

4 Do bhádar aithithe ar an ttalamh ann sna laethibh sin; agus mar an cceudna na dhiáigh sin, a nuair thangadar mac Dé a steach chum ingheana na ndaoine, agus rugadar clann dóibh, do fhásadar sin na ndaoimibh árrthachda, noch do bhí san tseanainsir na ndaoimibh ionráiteach.

5 ¶ Agus do chonnaic Día gur mhór chionuta an duine air an talamh, agus gach áon bhreathnughadh dá smuaineadh a chroidhe gurab ole é a ccomhnuidhe.

6 Agus do budh aithreach leis an TIGHEARNA an duine do dheanamh ar an ttalamh, agus do bhí brón air ann a chroidhe.

7 Agus a dubhairt an TIGHEARNA, Sgriosfuidh me an duine do chruthaidh me ó aghaidh na talmhan; ar áon an duine, agus an beitheach, agus an ní shnámhús, agus éunlaith an aieir; óir as aithreach liom a ndéanamh.

8 Ach fuair Naói grása a bhfiaghnuise an TIGHEARNA.

9 ¶ A síad so geinealuigh Naói: do bhí Naói na dhuine fhiréunta agus iomlan ann a ghinealachuibh, agus do shiubhail Naói lé Día.

10 Agus do ghein Naói triur mac Sem, Ham, agus Japhet.

11 Do bhí an talamh mar an cceudna

truáillighe a bhfiadhnúisi Dé, agus do lionadh an talamh d'fóiréigean.

12 Agus do fheuch Dá ar an ttalamh, agus, féuch, do bhí sé trúaillighe; óir do thruáill gach uile fheóil a shlighe ar an ttalamh.

13 Agus a dubhairt Dá ré Naói, táinig críoch a nuile fheola am fhiaghnuisi; óir is lán an talamh d'urchóid tríothasan; agus, féuch, sgriosfuigh mé iad maille ris an ttalamh.

14 ¶ Déuna dhuit féin áirc do adhmud ghoiper; do dhéuna tú ionaid sa náirc, agus cuirfe tú pic tírre astigh agus a muich.

15 Agus a sé so an *timdeunamh* ar a ndéuna tú í: a bhfad na hairce béid trí chéud chubhad, a leithead caogad cubhad, agus a hairde tríochad cubhad.

16 Do dhéuna tú fuinneóg do náirc, agus críochnochaidh tú í a ccubhad shúas; agus cuirfidh tú doras na hairce ar a taobh; *maille ré* hísluighadh, an dara, agus an treas *lota*, do dhéuna tú í.

17 Agus feuch, misi, misi féin, do bhéirim tuile uisgeadh ar an ttalamh, do sgrios gach uile fheóla, ann *bhuil* anal na beatha faoi neamh; agus gach a *bhuil* sa talamh, do gheabha sé bás.

18 Ach riotsa daingneóchaidh mé mo chunnradh; agus tiucla tú a steach sa náirc, thú féin, agus do mhic, agus do bhean, agus mna do mhac maille riot.

19 Agus do ghach uile ní beó, da ghach uile fheóil béuruidh tú cúpla leachd da gach uile *shórt* sa náirc, dá gcumhdach beó agad; béid siad feartha agus bannda.

20 Do néunlaith do réir a ccineil, agus do náirméis do réir a ccineil, da ghach uile ní shiubhlas an talamh do réir a chineil, cúpla do gach áon *short* thiuctas chugad dá gcumhdach beó.

21 Agus glac chugad da gach uile bhiadh ithear, agus cruinneochadh tú chugad é, agus bíaidh na bhiadh dhuitsi, agus dóibhsin.

22 Mar so do rinne Naói: do réir a nuile ní do aithin Dá dhe, is anhlaidh sin do rinne sé.

CAIB. VII.

Thárr Naói agus cúid do gach sórt creatúireadh, an Airc. 11 *Táinig an tuil.*

AGUS a dubhairt an TIGHEARNA ré Naói, Tárr féin agus do theagh uile ann sa náirc; óir do chomhair mé úirunta thú am fhiaghnuisi annsa ngeinealach so.

2 Da gach uile bheathach ghlan béuruidh tú leachd na seachduibh, feartha agus bannda: agus do na beathaidhibh nach *bhuil* glan na cépluibh, feartha agus bannda.

3 Déunlaith mar an cceudna an aicéir na seachduibh, feartha agus bannda; do chongmháil síl beó ar aghaidh na talmhan uile.

4 Óir seachd lá fos, agus do bhéura misi fá deara air, fearthuinn do dhéunadh ar an ttalamh ceathrachad lá agus ceathrachad oidhche; agus gach uile shubstaint beó da ndearna mé, sgriosfuigh mé daghaidh na talmhan iad.

5 Agus do rinne Naói do réir mar do aithin an TIGHEARNA dhe uile.

6 Agus do *bhi* Naói sé chéud bliaghan dáois a nuair do bhí an dile uisgeadh ar an ttalamh.

7 ¶ Agus do chuáidh Naói a steach, a mhic, a bhean, agus mná a mhac, maille ris don náirc do bhrígh uisgeadh na dílionna.

8 Do na beathuighibh glana, agus do na beathuighibh neamhghlana, agus don éunlaith, agus da gach áonni dá siubhlann ar an ttalamh,

9 Do chuaidh a steach a dó agus a dó chum Naói ann sa náirc, feartha agus bannda, mar do aithin Dá do Naói.

10 Agus tárlá a ndiáigh sheachd lá, go rabhadar uisgeadha na dílionna ar an ttalamh.

11 ¶ Annsa seisughadh ceud bliaghan dáois Naói, annsa dara mí, an seachdmhadh lá déug don mhí, an lá sin féin do brisiodh a níos toibreacha a naigean mhoir uile, agus do hosgladh comhlughe uisge nimhe.

12 Agus do bhí an fheartuinn ar an ttalamh ceathrachad lá agus ceathrachad oidhche.

13 Annsa ló sin féin do chuáidh Naói a steach, agus Sem, Ham, agus Japhet, mic Naói, agus bean Naói, agus tríur ban a mhac leo don náirc;

14 Iad féin, agus gach uile ainmhidhe do réir a chineil, agus a nuile áirnéis do réir a ccineil, agus gach ní snamheach do sháinhus ar an ttalamh do réir a ccineil, agus gach uile eunlaith da gach éun tsórt.

15 Agus do chuadar a steach chum Naói annsa náirc, cúpla agus cúpla da ghach uile fheóil, ann abhfuil ánal na beatha.

16 Agus a ndeachaidh a steach, do chuadar a steach feartha agus bannda dá ghach uile fheóil, mar do aithin Dá dhe; agus do dhruid an TIGHEARNA air a stigh.

17 Agus do bhí an dile ar an ttalamh ceathrachad lá; agus do mheaduigheadar na huisgidhe, agus do iomchradar suas a náirc, agus do togbhadh súas í os ciomh na talmhan.

18 Agus do rugadar na huisgidhe buáidh, agus do mheaduigheadar go hanmhór ar an ttalamh; agus do inthigh a náirc ar uachdar na uisgeadh.

19 Agus do rugadar na huisgidhe buaidh go biomarcach ar an ttalamh; agus do bhádar na cnuic árdá uile, do bhí fo neamh, ar na bhfolach.

20 Cúig cubhaid déug do éirigh an tuisge súas; agus do folchadh na sléibhte.

21 Agus do éug gach uile fheoil dár chorruigh ar an ttalamh, idir éunuibh agus áirnéis agus ainmhithidh agus gach áonni snamheach a shnámbus ar an ttalamh, agus gach uile dhuine:

22 Gach ní ann a *raibh* anáil na beatha a bpolláraibh a sronadh, don uile ní da *raibh* ar *talamh* tirim, fuaradar bas.

23 Agus do sgriosadh gach uile shubstaint beó noch do bhí ar druim na talmhan, idir dhuine agus bheathach, agus an ní shnámbus, agus éunlaith neimhe; agus do sgriosadh an talamh iad: agus do fhan Naói amháin na *bhéathaidh*, agus an luchd do *bhí* na fhochair sa náirc.

24 Agus do bháduigh an tuisge ós cionn na talmhan céud agus caogad lá.

CAIB. VIII.

Traothadh na tuile. 20 Buidheachus Naói.

A GUS do chuimhnigh Día air Naói, agus gach áonni beó, agus a uile áirnéis do *bhí* na fhochair sa náirc: agus do rinne Día gáoth do dhul thar an talamh, agus do thraothadar na huisgidhe.

2 Do stopadh mar an cceadna toibreacha a naigéin agus fuinneóga neimhe, agus do coisgeadh a nfearthuinn o neamh;

3 Agus do fhilleadar na huisgidhe ó bheith ar an talamh a ccomhnuighe: agus tareis na ccéad agus na ccáogad lá do laghduigheadh na huisgidhe.

4 Agus do chomhnuigh a náirc ar an seachdmhadh mí, ar an seachdmhadh la déug don mhí, ar shléibhtibh Ararat.

5 Agus do thraothadar na huisgidhe a gcomhnuidhe gus an deachmhadh mí: annsa deachmhadh mí, ar an ccead la don mhí, do chonnarcas mulluighe na sliabh.

6 ¶ Agus turla, a ccionn cheathrachad lá, gur osguil Naói fuinneóg na háirce do rinne sé *féin*:

7 Agus do chuir sé amach fiach, noch do chuaigh amach ag teachd agus ag imtheachd, nó gur tiormuigheadh na huisgidhe súas ón talamh.

8 Mar an gceadna do chuir sé cólum uadha, amach; dféachuin nar thraothadar na huisgidhe ó aghaidh na talmhan.

9 Ach ní bhfuair an cólum áit chomhnuighe do bhonn a coisi, agus do fhill sí chuige asteach do naire, óir da *bhádar* na huisgidhe ar uachdar na talmhan uile;

ann sin do chuir a lámh amach, agus do rug uirre, agus do tharraing chuige a steach í do naire.

10 Agus do fhan sé fós seachd lá oile; agus a ris do chuir sé an cólum amach as a náirc;

11 Agus táinig an cólum chuige tráth nóna a steach; agus, féach, do *bhí* ann a gob duilleog chroinn ola noch do tharraing sí; as ar aithin Naói gur thraothadar na huisgidhe ó dhruim na talmhan.

12 Agus do fhan sé fós seachd lá oile; agus do chuir an cólum amach; noch nar fhill chuige a ris ní is mó.

13 ¶ Agus turla, sa náonmhadh agus sé cheud bliaghan, san chéud *mhí*, san céud *ló* don mhí, do tiormuigheadh na huisgidhe súas ón talamh: agus do athruigh Naói folach na háirce, agus damhairc, agus féuch, do bhí aghaidh na talmhan tirim.

14 Agus annsa dara mí, air a seachdmhadh lá fíchead don mhí, do bhí an talamh tirim.

15 ¶ Agus do labhair Día ré Naói, da radh,

16 Éirigh amach as an airc, thú féin agus do bhean, agus do mhic, agus mná do mhac leachd.

17 Beir leachd amach gach éinní beó dá *bhfuil* agad, don uile fheoil, *idir* éunlaith, agus áirnéis, agus a nuile ní sníghtheach noch shníghios ar an ttalamh; ionnus go síolfuid go líonmhar ar an ttalamh, agus go rabhaid tórrthach, agus go ndeunaid iomadughadh ar an ttalamh.

18 Agus do chuáidh Naói amach, agus a mhic, agus a bhean, agus mná a mhac maille ris:

19 A nuile bheathach, a nuile ní shnígh-eas, agus a nuile éun, agus gach ní shnígh-eas ar an ttalamh, do réir a gcinéil, do chúadar amach as a náirc.

20 ¶ Agus do rinne Naóth altóir don TIGHEARNA; agus do ghlac da gach éinbheathach glan, agus dá gach uile éun glan, agus díodhbuir ofráil loisge ar a naltóir.

21 Agus do bholthuigh an TIGHEARNA deaghbhladh; agus a dubhairt an TIGHEARNA ann a chroidhe, *Ní* mhillfidh mé arís ann talamh ar son an duine ó so amach; óir as ole smúáineadh croidhe an duine ón óige: ní mó bhuáilfeas mé a ris ní is mó, a nuile ní beó mar do rinne mé.

22 An feadh mhairfeas an talamh, ní sguirfidh aimsir an tsíolchuir agus an foghmhar, agus an fhuachd agus an teas, agus an sanhradh agus an gheimhreadh, agus an lá agus a noidhche.

CAIB. IX.

Fuair Naói Beannughadh agus sólas o
Dhá. 13 Le comhthar a bhogh uisge.
22 Cionta Cham, agus a smachd.

AGUS do bheannuigh Dia Naói agus a mhic, agus a dubhairt riú; Bighi tórrthach, agus iomaduighidh, agus lionaidh an talamh.

2 Agus biaidh bhur neagla agus bhur núamhan ar gach uile ainmhidhe ar an ttalamh, agus ar gach uile éun a náicir, ar gach uile ní da gcorruidheann ar an ttalamh, agus ar iás na fairge uile; an bhur láimh tugadh iad.

3 Gach uile ní béo da ccorruigheann bíá na bhíadh dhiblisi; amhuil mar an luibh nglais tug mé dhibh a nuile ní.

4 Ach féoil maille ré na hanam, *eadhou* a fuil, ní íosa sibh.

5 Agus go deimhin bhur bhfuil bhur nanma loirgte misi; as láimh a nuile bheathuigh loirgte mé í, agus as láimh an duine; as láimh dhearbhrathar gach duine iarfás mé anam an duine.

6 Gidh lé dhóirtfeas fuil duine, is lé duine dhóirtfhear a fhuilsion: óir is a ndeibh Dé do rinne sé an duine.

7 Agus sibhsi, bíghi tórrthach, agus iomaduighidh; geinidh go hiomarcach ar an ttalamh, agus iomaduighidh ann.

8 ¶ Agus do labhair Dia ré Naói, agus ré na mhacaibh maille ris, ag radh:

9 Agus misi, feuch, misi dhaingneigas mo chunnradh ribhsi, agus ré bhur siol bhur ndiaigh;

10 Agus ré gach uile chréutuir béo dá bhfuil maille ribh, do néunlaith, do náirnéis, do nuile bheathach ar talamh atá aguibh; ón uile da ndeachuidh amach as an áire, do nuile bheathach ar talamh.

11 Agus daingneochaidh mé mo chunnradh ribh; agus ní sgriosfuihear amach gach uile fheoil ní is mó lé huisgidhibh na dileann; agus ní mó bhias díle ann ní is mó do sgrios na talmhan.

12 Agus a dubhairt Dia, *Ag so* comhartha an chunnartha do ním eadrum féin agus sibhsi agus gach uile chréutuir beó dá bhfuil maille ribh, a ngeinealachuibh siorruide:

13 Suighim mo bhogha annsa néull, agus biaidh sé mar chomhartha cunnartha eadrum féin agus an talamh.

14 Agus as amhluidh bhías, a nuáir do bhéara mé néull ós cionn na talmhan go bhfaicfhear an bogha ann sa néull.

15 Agus cuimhneochaidh mé mo chunnradh, ata eadrum féin agus sibhsi agus gach uile chréutuir béo do nuile fheoil; agus ní thioctaidh uisgidhe na dílonn do sgrios gach uile fheola ní as mo.

16 Agus biaidh an bogha annsa néull; agus féuchfa misi air, ionnus go cuimhneochaméan cunnradh biotbháanaidir Dia agus gach uile chréutuir béo do nuile fheoil dá bhfuil ar an ttalamh.

17 Agus a dubhairt Dia lé Naói, *Ag so* comhartha an chunnartha, dhaingnighim eadrum féin agus gach uile fheoil da bfuil ar an ttalamh.

18 ¶ Agus mic Naói, do chuáidh amach as a náire, dob iad Sem, Ham, agus Iáphet: agus sé Ham athair Chanáin.

19 *A síad so* tríur mac Naói: agus as íatha do lionadh an domhan uile.

20 ¶ Agus do thósuigh Naói *ar bheith* na chríadlaire, agus do phlannuigh gardha fineamhna.

21 Agus do ibhl sé do nfhion, agus do bhí sé ar meisge; agus do bhí sé lomnochda a stigh sa phaillium.

22 Agus do chonnaire Ham, athair Chanáin, a athair lomnochd, agus do innis dá dhis dearbhrathar amuigh.

23 Agus do ghlac Sem agus Japhet brat, agus do chuineadar ar a nguáillibh aráon é, agus do chuadar a ndiaigh accúil, agus do fholuigheadar lomnochdadh a nathar; agus do bhádar anaighthe ar anais agus ní fhacadar lomnochd a nathar.

24 Agus do mhúsguil Naói ó na fhuon, agus do thuig ciodh do rinne a mhac dob óige ris.

25 Agus a dubhairt, *go madh* mallaihe bhías Canáan; na sheirbhíseach seirbhísigh bhías sé agá dhearbhráithribh.

26 Agus a dubhairt; *go madh* beanuighe TIGHEARNA Dia Shem; agus biaidh Canáan na sheirbhíseach aige.

27 Do dhénna Dia Iaphet go fairseang, agus áiteochaidh sé a bpuibh Shem; agus biaidh Canáan na sheirbhíseach aige.

28 ¶ Agus do mhair Naói déis na díleanna trí chéud bliaghan agus cáogad.

29 Agus dob iad laéthe Naói uile, náoi ccéud agus cáogad bliaghan: agus fuair sé bás.

CAIB. X.

Geinealuigh thríur mhac Naói. 8 Nemrod an céud ri.

ANOIS a síad so geinealuigh mhac Naói, Sem, Ham, agus Iaphet: agus rugadh mic dhóibhsin déis na dílonna.

2 ¶ Iaphet: Gomer, agus Magog, agus Madai, agus Iabhan, agus Túbal, agus Meiseich, agus Tiras.

3 Agus mic Ghómer: Ascenas, agus Riphath, agus Togarmah.

4 Agus mic Iabháin: Elisah, agus Tarsis, Kitun, agus Dodanin.

5 Is leo so do roinneadh oiléin na ngenidheach ann a bhfearannuibh; gach áon do réir a tteangha, do réir a nuimntire, ann a ccinidheachuibh.

6 ¶ Agus mic Ham : Cus, agus Misraim, agus Phut, agus Canáan.

7 Agus mic Chuis : Seba, agus Habbilah, agus Sabtah, agus Ráamah, agus Sabtecha : agus mic Ráamah : Séba agus Dédan.

8 Agus do ghein Cus Nimrod ; do thosaídh seisiún bheith na dhuine chumhachdach ar an Talamh.

9 Ba mór an fear siadhuighe é a lathair an TIGHEARNA ; uime sin a dubhradh, amhuil Nimrod an sealgaire mór a lathair an TIGHEARNA.

10 Agus bá hé tosach a rioghachda Bábel, agus Erech, agus Accad, agus Calneh, a gerích Shínair.

11 As an tír sin do chuaídh Assur, agus díoirínigh Nínibeh, agus an chathair Réhobot, agus Calach.

12 Agus Resen idir Nínibeh, agus Calah : is cathair mhór sin.

13 Agus do ghein Misraim Ludim, agus Anamim, agus Lehabim, agus Naphtulim,

14 Agus Patrusim, agus Casluhim, (ó a ttáinig Philistim) agus Caphtorim.

15 ¶ Agus do ghein Canáan Sidon a chéad mhac, agus Het,

16 Agus an Jebusiteach, agus an Temoriteach, agus an Girsasiteach,

17 Agus an Híbhiteach, agus an Taircíteach, agus an Sinteach,

18 Agus an Tarbhaditeach, agus an Semariteach, agus an Hamatiteach : agus na dhiaigh sin do leathnuigheadar treabha na Gcanáaniteach amach.

19 Agus do bhí téorann na Gcanáaniteach o Shidon, mar thig tú go Géra, go Gása ; mar théid tu go Sodom, agus go Gomorrah, agus Admah, agus Seboim, agus mar sin go Lasa.

20 *A siad* so mic Ham, do reir a ttreabha, do réir a tteangtha, ann a dtíorrthuibh, agus ann a gcínidheachuibh.

21 ¶ Do Shem mar an cceadna, athair chloinne Eber uile, dearbhrathair Iaphet an siníor, rugadh fós dhósan clann.

22 Clann Shem : Elam, agus Assur, agus Arphaxad, agus Lud, agus Aram.

23 Agus clann Aram ; Us, agus Hul, agus Geter, agus Mas.

24 Agus do ghein Arphaxad Salah ; agus do ghein Salah Eber.

25 Agus rugadh días mhac Déber : ainm áoin diobh Peleg ; oir as ann a laéthibh do roinneadh an talamh ; agus Joctan ainm a dhearbhrathar.

26 Agus do ghein Joctan Almodad, agus Seleph, agus Hasarmabhet, agus Jerah,

27 Agus Hadoram, agus Usal, agus Diclah.

28 Agus Obal, agus Abimael, agus Seba,

29 Agus Ophir, agus Habbilah, agus Jobab : *dob* iad so uile clann Joctan.

30 Agus do bhí a náitreabh ó Mhesa, mar théid tú go Sephar, shliabh don táoibh shoir.

31 A siadso mic Shem, do reir a ttreabha, do réir a tteangtha, ann a bfearrannuibh, agus do réir a gcínidheach.

32 Agus a siad so treabha mac Naóí, do réir a ngeinealach, ann a gcínidheachuibh : agus léo so do roinneadh na cínidheacha annsa domhan a ndiaigh na díleann.

CAIB. XI.

Tor Bhabel. 5 Amhluaith na Tteangtha.

10 Geinealuigh Shem.

AGUS do bhí an domhan uile ar éin-teanguidh amháin, agus ar éan-chomhradh.

2 Agus tarla, ar naistrínghadh dhoibh ó naird shoir, go bhfuaradar comhard a tír Shínair ; agus gur chomhnuigheadar ann sin.

3 ¶ Agus a dubhradar gach áon ré chéile, Gluáisidh, déanam brícidh, agus loisciom go hiomlán iad. Agus is brice do bhí aca mar chloich, agus pic thalmhuighe mar mhoirtéar.

4 Agus a dubhradar, Gluáisidh, déanam cathair dhuinn féin, agus tor a *roitheachuigh* a bháir go neamh ; agus déanam ainm dhuinn féin, deagla go spreighfí sinn ar feadh na talmhan go huilidhe.

5 Agus táinig an TIGHEARNA a nshúas dfeachlúin na caithreach, agus an tuir dorinneadar clam na ndáoinne.

6 Agus a dubhairt an TIGHEARNA, Féuch, is áon an pobal uile, agus is éinteanga atá aca uile ; agus do thosaigheadar so do dhéanamh : agus a nós ní coinneóchar éiní uatha, dar shláileadar a dhéanamh.

7 Ag súd chugainn, déanaimne síos, agus baidhrim a teangadh, ionnus nach dtuigfid siad glór a chéile.

8 Mar sin do sgáoil an TIGHEARNA ó chéile iad as sin ar feadh na talmhan uile ; agus do sguireadar an cathair do thógbháil.

9 Is uime sin goirthead Bábel daínn dhi ; do chionn gurbhuaidhir an TIGHEARNA ann sin teanga an domhuin uile : agus do spreigh an TIGHEARNA as sin iad ar feadh na talmhan uile.

10 ¶ *Ag so* geinealach Shém : do bhí Sem céud bliadhain dáois, agus do ghein Arphaxad dhá bhliaghain a ndiaigh na díleann :

11 Agus do mhair Sem tar éis Arphaxad do gheineamhuin cúig céud bliaghan, agus do ghein mic agus ingheana.

12 Agus do mhair Arphaxad cúig bhliaghna déag ar fhicid, agus do ghein Salah :

13 Agus do mhair Arphaxad tar éis Salah do gheineamhuin ceithre chéad agus trí bliaghna, agus do ghein mic agus ingheana.

14 Agus domhair Salah tríochad bliaghan, agus do ghein Eber:

15 Agus do mhair Salah tar éis Eber do gheineamhuin ceithre chéad agus trí bliaghna, agus do ghein mic agus ingheana.

16 Agus do mhair Eber ceithre bliaghna agus tríochad, agus do ghein Péleg:

17 Agus mhair Eber tar éis Péleg do gheineamhuin ceithre chéad bliaghan agus tríochad, agus do ghein mic agus ingheana.

18 Agus domhair Péleg tríochad bliaghan, agus do ghein Réu:

19 Agus do mhair Péleg tar éis Réu do gheineamhuin dha chéad agus naoi mbliaghna, agus do ghein mic agus ingheana.

20 Agus do mhair Réu tríochad agus dá bhliaghain, agus do ghein Serug:

21 Agus do mhair Réu tar éis Sárug do gheineamhuin dha chéad agus seachd mbliaghna, agus do ghein mic agus ingheana.

22 Agus do mhair Serug tríochad bliaghan, agus do ghein Nahor:

23 Agus do mhair Serug tar éis Nahor do gheineamhuin dha chéad bliaghan agus do ghein mic agus ingheana.

24 Agus do mhair Nahor naoi mbliaghna fichid, agus do ghein Térach:

25 Agus do mhair Nahor tar éis Térach do gheineamhuin ceud agus naoi mbliaghna déag, agus do ghein mic agus ingheana.

26 Agus do mhair Térach seachdmhódhad bliaghan, agus do ghein Abram, Nahor, agus Hárán.

27 ¶ Anois a siad so geinealuigh Thérach: do ghein Térach Abram, Nahor, agus Hárán; agus do ghein Hárán Lot.

28 Agus do éug Hárán roimhe a athair, Terach ann a thír dhúthaigh féin ann Ur na Gealdéanach.

29 Agus tug Abram agus Nahor mná chuchta: ainm mhná Abram Sáraí; agus ainm mhná Nahor Milcah, inghin Hárán athair Mhilec, agus athair Iscah.

30 Ach do bhí Sáraí aimrid; ní raibh clann ar bith aici.

31 ¶ Agus do ghlac Térach Abram a mhac, agus Lot mac Hárán mac a mhic, agus a bhainchliamhuin Sáraí, bean a mhic Abram; agus do chúadar amach leo ó Ur na Gealdéanach, do dhul go tír Chanaáin; agus tangadar go Hárán, agus daithreabhuigh-eadar ann sin.

32 Agus do biad laethe Térach dhá chéad agus cúig bhliaghna, agus do éng Térach ann Hárán.

CAIB. XII.

Goirfear Abram. 10 Dochuaidh as Canaan don Egipt. 11 Shéun a bhcan tré éagat.

ANOIS a dubhairt an TIGHEARNA ré Abram, Eirigh romhad as do thír,

agus ód gháol, agus ó thigh hathar, go fearann thaisbenfus misi dhuit:

2 Agus do dhéana mé cineadh mór dhíot, agus beannóchuidh mé thú, agus do dheana mé hainm mór; agus biaidh tú ad bheann-ughadh:

3 Agus beannóchuidh mé an mhéid bheannochus thú, agus mailleochuidh mé an té mhaillleochas thú: is ionnadsa bheannóchar treabha an domhuin uile.

4 ¶ Mar sin do imthigh Abram, mar a dubhairt an TIGHEARNA ris: agus do chuaidh Lot leis: agus do bhí Abram seachdmhógad agus cúig bhliaghna dáois a nuair do imthigh se as Hárán.

5 Agus rug Abram Sarai a bhean, agus Lot mac a dhearbhrathar, agus a substaint uile noch do chruinnigheadar, agus na hannamanna fúaradar ann Hárán: agus do chúadar amach do dhul go tír Chanaáin; agus tangadar go tír Chanaáin.

6 ¶ Agus do ghluais Abram thríd an bhfearann go háit Shichem, go reidhteach Moreh. Agus do bhí an Canaaníteach ann tan sin san bhfearann.

7 Agus do fhoillsigh an TIGHEARNA é féin do Abram agus a dubhairt, Is dod shiolsa do bheara me an duthaidhsí: agus ann sin do rinne sé altóir don TIGHEARNA, noch do thaisbein é féin dó.

8 Agus do athruigh sé as sin go slíabh táobh shoir do Bhétel, agus do shuidhgha a phaillíun, ar mbheith do Bhetel don táobh shíar dhe, agus Iláí don táobh shoir: agus do rinne altóir annsin don TIGHEARNA; agus do ghóir ar ainm an TIGHEARNA.

9 Agus do aistrigh Abram, ag dul ar aghaidh a gcomhluidhe don táobh ó dheas.

10 ¶ Agus do bhí gorta ann sa tír: agus do chuaidh Abram síos don Egipt do chomhnúighe ann sin; óir do bhí an ghorta doilgheasach sa talamh.

11 Agus tárla, a nuair do bhí sé ar teachd a bhfógus do dhul a steach don Egipt, go ndubhairt sé re Sáraí a bhean, Féuch annois, as aithne dhamhsa go bhfuil tusa ad mhnáí sgiamhaidh ré féachúim ort:

12 Uime sin teigomhaidh, nuair do chífid na Héiptigh thú, go naibeorúid siad, A sí so a bhean; agus múirfid misi, agus coimhneochúid thusa beó.

13 Gúidhim thú, abair gur túno dheirbhshuir; chor go mbeithear go maith ar do shonsa leam; agus go mairfidh manam ar do shonsa.

14 ¶ Agus tárla, a nuair tháinig Abram don Egipt, do choncadar na Héiptigh an bhean go raibh sí rosgiamhach.

15 Do choncadar mar an ceéadna prionnsuidhe Phárao í, agus do nholadar í a kuthair Phárao: agus rugadh an bhoan a steach go tigh Phárao.

16 Agus do bhi Phárao go maith ré Abram air a son: agus do bhádar cáoirigh aige, agus daimh agus ásaíl, agus seirbhisigh fhear agus seirbhisigh ban, agus banassail, agus cámhúill.

17 Agus do phláigh an TIGHEARNA Phárao agus a thigh lé plághúibh móra ar son Shárai bean Abram.

18 Agus do ghoir Phárao Abram, agus a dubhairt, Créad é so do rinne tú oram? créd nár innis tú dhamh gur *bhi* do bhean í?

19 Créd fa ndubhairt tú, a sí mo dhearbhsíur í? mar sin do fhéadfuinnse a tabhairt dhá taimh; úine sin a nois féuch do bhean, *gabh chugad* í, agus imthigh romhad.

20 Agus tug Phárao áitline dhá mhuinn-tir dhá táobh: agus do chuireadar ar siubhal, é féin agus a bhean agus a nuile ní do bhí aige.

CAIB. XIII.

Dofhág Abram an Egipt. 7 Dealraig se re Lot. 14 Do athnúaigh Dia gealladh uma shliocht.

AGUS do chuaidh Abram súas as an Egipt, é féin agus a bhean, agus a nuile ní do bhí aige, agus Lot maille ris, agus an árd andeas.

2 Agus do *bhi* Abram ro shaidhbhir a náiréis, a nairgead, agus a nór.

3 Agus do imthigh ar aghaidh, ann a aistriubh ón táobh ó dheas eadhon go Betel, agus an áit a raibh a pháilliún ar tús, eidir Betel agus Háí.

4 Go háit na haltóra, do rinne sé ann sin ar ttús: agus do ghoir Abram ann sin ar ainm an TIGHEARNA.

5 ¶ Agus Lot mar an cceádna, do chuaidh le Abram, do bhádur tréuda, agus áirighe, agus páilliún aige.

6 Agus ní tháinic do nfearrann a níom chur, ionnus go náireobhaidís a bhfochair a chéile: óir do bhí a substaint cómhómór sin, nár bhféidir leo comhluighe a náonáit.

7 ¶ Agus do bhí inreasan eidir áodhairibh áirnéisí Abram, agus áodhairibh áirnéisí Lot: agus do áitreabhadar na Canáan-tighaigh, agus na Perisitigh an tan sin ann sa duthaigh.

8 Agus a dubhairt Abram ré Lot, Guidhim thú, na bíodh ceannairge ar bith eadrumsa agus tusa, nó idir máodhairibh agus tháodhairibh: óir is dearbhráithre sinn.

9 Nach bfuil an duthaigh uile romhad? guidhim thú, dealuigh thu féin riomsa: ma *áil leat gabh* don láimh chle, ann sin geabha misí don láimh dheis: nó ma *théid* tú don láimh dheis, ann sin racha misí don láimh chle.

10 ¶ Agus do thóg Lot a shuile súas, agus

do chonnaire réiteach Jordan uile, go raibh uisge go maith an gach éun taobh, suil do scrios an TIGHEARNA Sodom agus Gomorrah, eadhon amhuil gáirdín TIGHEARNA, cosmhuil re talamh na Héigipte, mar thig tú go Soar:

11 Ann sin do thogh Lot dó féin réiteach Jordáin uile; agus do aistrigh Lot, soir: agus do dhealuigheadar iad féin gach áon, o chéile.

12 Do chomhnuigh Abram a ttir Chanáin, agus do chomhnuigh Lot a ccaithreachaibh an reitigh, agus do shuidhig a pháilliún leath re Sodom.

13 Ach do *bhádar*, dáoine Shodom go holc, agus na bpeacachuibh a bhfiaghnuisí an TIGHEARNA go hiomurcach.

14 ¶ Agus do ráidh an TIGHEARNA ré Abram, tar éis Lot dimtheachd uadh, Tóg súas a nois do shúile, agus féuch ón áit a bhfuil tú do thuaigh, agus do dheas, soir agus siar:

15 Oir an fearann uile do chí tú, do bheur misí dhuit é, agus dot shíol go bráth.

16 Agus do dheana mé do shíol amhuil luaithreadh na talmhan: iondus madh fhéud-an neach luaithreadh na talmhan dáireamh, annsin aireomhtar do shíolsa mar an gceadna.

17 Éirigh, siubhail ar feadh an fhearainn ann a fhad agus ann a leithead; óir do bhéura misí dhuit é.

18 ¶ Ann sin do athruigh Abram a pháilliún, agus táinic agus do chómhnuigh á reiteach Mhamre, noch *atá* ann Ebron, agus do chuir súas annsin altóir don TIGHEARNA.

CAIB. XIV.

Lot a mbraighdionnas, saorfar le Habram é. 18 Noch bheannúigthear ré Melchisedec.

AGUS tarla a laéthibh Amraphel rí Sinair, Arioch rí Ellasar, Chedarlaomer rí Elamh, agus Tidal rí na gcineadhach:

2 Go ndearnadar so cogadh ré Bera rí Sodom, agus ré Birsah rí Gomorrah, Sinab rí Admah, agus Semeber rí Seboim, agus ré rí Belah eadhon Soar.

3 Do iadhadurso uile re chéile a ngleann Siddim, noch ar bé an fhaige shailte.

4 Da bhliadhain déug do bhádur ag seirbhis do Chedorlaomer, agus ar an treas bliadhain déug do chogadur na naghuidh.

5 Agus amnsa ceathramhadh Bliadhain déug tainic Chedorlaomer, agus na righthe do *bhi* na fhochair, agus do bhuáileadar na Rephamigh an Asterot Carnaim, agus na Susimigh ann Ilam, agus na Hemimigh an Sabbeh Ciriataim,

6 Agus na Hoiritigh ann a sliabh Seir, go nuige Elparan, noch *ata* laimh ris an bhfasach.

7 Agus do fhilleadar, agus tangadar go hennispas, *eadhon* Cades, agus do bhuailleadur crioch na Namaleciteach uile, agus mar sin na Hamoritigh, do aitreabhugh Haseson-tamar.

8 Agus do chuaidh amach ann sin rígh Sodom, agus rígh Gomorrah, agus rígh Admaih, agus rígh Seboiim, agus rígh Béla *eadhon* Soar; agus d'fhearadar cath riu a ngleann Siddim.

9 Re Chedorlaomer rígh Elam, agus re Tidal rígh na gcineadhach, agus Amraphel rí Sináir, agus Harioch rígh Ellasar; ceithre ríghthe ré cúig.

10 Agus do bhí gleann Siddim lán do lóguibh pice talmhuidhe; agus do theithrigh Sodom agus Gomorrah, agus do thuitedar ionta sin; agus an mhéid do mhair do theithdar fán tsliábh.

11 Agus rugadar léo maithreas Shodom s Ghomorrah uile, agus a mbiadh uile, agus do imthigheadar rompa.

12 Agus do ghabhadur Lot, mac dearbh-rathar Abram, noch do áitreabh a Sodom, agus a mháoin, agus do imthigheadar.

13 ¶ Agus táinig áon do chuaidhas, agus dinnis do Abram an teabhruidheach; óir do áitribh sé a réiteach Mhamre, an Tamoriteach, dearbh-rathair Escol, agus dearbh-rathair Aner: agus do bhádur so a ecomhcheangal re Abram.

14 ¶ Agus annaird chúaluidh Abram go raih a dhearbhrathair gabtha na phriostínach, do ármhuigh se a *sherbhísigh* soighdiurtha rugadh ann a thigh féin, trí chéud agus ochd bhfir dhéug, agus do thórnúigh *iadsan* go Dan.

15 Agus do roinn é féin na naghaidh, é féin agus a sherbhísigh sa noidhche, agus do bhuail iad, agus do lean orra go Hoha, *atá* ar an laimh chlé do Dhamascus.

16 Agus tug na creacha uile ar a nais, agus fós tug ar ais a dhearbhrathair Lot, agus a mhantheas, agus na mná fós, agus na daoine.

17 ¶ Agus do chuaidh rígh Sodom amach na choimne tar éis fíledh ó mharbhadh Chedorlaomer, agus na ríghthe do *bhí* na fhochair, an gleann Sabheh, *eadhon* gleann an rígh.

18 Agus tug Melchisedec rígh Sálem amach arán agus fíon; agus do bé sagart an Dé ro áird é.

19 Agus do bheannuigh sé é, agus a dubhairt, Biodh Abram beannuighe on Día as ro áirde, sealbhúighe neimhe agus talmhan:

20 Agus go madh beannuighe an Día as ro áirde, noch do thoirbhir do naimhde ann do láimh: agus tug se deachmladh a nuile neithe dhó.

21 ¶ Agus a dubhairt rígh Sodom ré Ha-

bram, Tabhair dhamhsa na pearsanna, agus glac an mháoin dhuit féin.

22 Agus a dubhairt Abram ré rígh Shodom, Do thóg mé súas mo lámh chum an Tighearna, an Día as ro áirde séalbhuighe neimhe agus talmhan.

23 Nach *glacfaidh* misi ó shnáithe go héille bróige, agus nach nglacfa mé einní *is* leuchdsa, deagla go naibéorthá, do rinne mé Abram saidhbhir:

24 Achd amháin a nduadur na hogánuigh, agus cuid ronna na muinntire do chuaidh liom, Aner, Escol, agus Manre; glacaidis sin a ccuid ronna.

CAIB. XV.

Rinn Día cunnradh re Habram, ag daingniughadh a ghallamhna dhó, adtimchiol a Shliocht do dheith lionmhur.

ANDIAIGH na neitheamso táinig briathar an Tighearna chum Abram a dtaisbeanadh, ag rádh, Ná himeagluigh a Abram: *is* misi do sciath, agus do luaidh-eachd romhór.

2 Agus a dubhairt Abram, A Thighearna Dia, cread do bhéura tú dhamh, ó táim ag imtheachd gan chloimn, agus gurob é ann Teliezer so ó Dhamascus féamanach mo thighe?

3 Agus a dubhairt Abram, Féuch, ní thug tú síol ar bith dhamh; agus féuch, áon rugadh ann mo thigh, as é is oighre oram.

4 ¶ Agus, féuch, táinig briathar an Tighearna chúige, dá rádh, Ní hé so blus oighre ort; achd an té thiocfús aynach as tinnibh féin blus oighre ort.

5 Agus tug leis amach é, agus a dubhairt, Féuch annois air neamh, áirimh na réulta, más éidir leachd a náireamh: agus a dubhairt sé ris; as marso bhias do shíol.

6 ¶ Agus do chreid seision ann sa Tighearna; agus do mheas sé sin dó na fhiréuntachd.

7 ¶ Agus a dubhairt sé ris, *As* misi an Tighearna tug amach thú as Urna gealdéanach, do thabhairt na tírese dhuit, chum a beith na hoighreachd agad.

8 Agus a dubhairt seision, A Thighearna Dia, cionnus bhias a fhios agam go madh oighreachd dhamh í?

9 Agus a dubhairt ris, Glac dhamhsa colpach thrí mblíadhan daóis, agus gabhar bainean thrí mblíadhan daóis, agus reithe thrí mblíadhan daóis, agus turtair agus colúm óg.

10 Agus do ghlac sé iadso uile chuige, agus do rann se ann a lár iad, agus do chuir gach áon phíos a coinne a chéile: ach nior roinn sé na héin.

11 Agus a nuair tangadar a nénlaithe a nshúas ar na conablachoibh, do dhíbir Abram iad.

12 ¶ Agus a nuair do bhí an ghrian ag dul faoi, do thuit codladh trom ar Abram, agus, féuch, do thuit úathbhás dorchaduis mhóir air.

13 Agus a dubhairt ré Abram, Bíodh a fhios agad go dearbtha go mbiáidh do shíol na coimhghitheacha a ndúlthaigh nach léo féin, agus do dhéanuid seirbhís dóibh; agus go mbéid a ndáoirse aca ceithre chad bliághan;

14 Agus mar an gceadna an cineadhsin, dá ndéanuid serbhís, béuradsa breath orra: agus na dhíáigh sin tiocfaid amach maille re máoiu mhóir.

15 Agus rachuidh tusa chum haithreach a síothchain; agus adhlóthar thú a naóis fhoirfe mhaith.

16 Ach san cheathramhadh geinealach tiocfaid siad annso a ris; óir ní bhfuil éigceart na Namoriteach iomlán fós.

17 Agus tárla, a nuair do chuáidh an ghrian faoi, agus go raibh d'archa, féuch fuirnis dheatcha, agus tóirsile theinidh, noch do inthigh thríd na codchuibh sin.

18 Annsa ló cleudna sin do riune an Tighearna cumradh ré Abram, dhá rádh; Dot shíolsa thug mé an tírsi, ó abhuim na Héigipte go nuige an sruth mór, sruth Euphrátes:

19 Na Cinetigh, agus na Cineisitigh, agus na Cadmonitigh.

20 Agus na Hititigh, agus na Perisitigh, agus na Rephanitigh.

21 Agus na Hamoritigh, agus na Canaanitigh, agus na Girsasitigh, agus na Iebusitigh.

CAIB. XVI.

An tan thoircheadh Hagar néadaighe a hardan; 6 cuirfear amach í. 19 Do Ghéill sí, 15 Agus rug Ismael.

ANOIS, ní rug Sáraí bean Abram clann ar bith dhó: agus do bhí inuilt Egipteach aice, dar bainm Hagar.

2 Agus a dubhairt Sáraí ré Abram, Féuch a nois, do thoimisc an Tighearna misi ó bhreith: iarruim ort, teigh a steach chum minnilte; dob éidir go bhfuighinn clann da táobh. Agus tug Abram aire do ghlór Sháraí.

3 Agus do ghlac Sáraí bean Abram Hagar a lunnilt an Téigpteach, a ndíáigh Abram dáitreabh deich mbliadhna a tír Chanáuin, agus tug sí dá fear Abram í do bheith na nuáoi aige.

4 ¶ Agus do bhí sé ag Hagar, agus do thorcheadh í, agus a nuair do chonnaire sí go raibh sí torrach, do bhí a maighistreas tarcuisneach na radharc.

5 Agus a dubhairt Sáraí ré Abram, Bíodh méugcóir ortsa: tug mé mo chailín ad uchd; agus a nuair do chonnaire sí go

raibh torrach, do bhí misi tarcuisneach na radharc: go ndéuna Día breitheamhuus eadrumsa agus tusa.

6 Achda dubhairt Abram ré Sáraí, Féuch, atado chailín ad láimh féin; déuna ría mar do chithear dhuit: agus a nuair do mha-sluigh Sáraí í, do theith sí as a fiaghnúisi.

7 ¶ Agus fuair aingeal an Tighearna í láimh ré tobar uisce, san bhfásach, laimh ris an tobar ar an tslighe go Súr.

8 Agus a dubhairt sé, A Hagar, a chailín Sháraí, cia as a táinig tú? agus cáit a ttéid tú? Agus a dubhairt sísi, Átáim ag leitheimh óradharc mo mhaighistreas Sáraí.

9 Agus do ráidh aingeal an Tighearna ría, Fill ar do mhaighistreas, agus umhluigh thú féin fá na lámhuibh.

10 Agus a dubhairt aingeal an Tighearna ría, Méidíochuidh mé do shíol, go hion-marcach, nach budh féidir a aireamh ar ionadamlachd.

11 Agus a dubhairt aingeal an Tighearna ría, Féuch, atá tú torrach, agus béura tú mac, agus do bhéura tú Ismael dainm air: do chionn go ccúala an Tighearna do bhuaidhreachd.

12 Agus biaidh sé na dhuine fhiadhta; biáidh a lámh a naghuidh gach áonduine, agus lámh gach áonduine na aghuidh: agus coimhneochuidh sé a lathair a dhearbharathar uile.

13 Agus doghoirsáinm an Tighearna do labhair ría, Thusa a Dhé do chí mé: óir a dubhairt sí, Nar fhéuch misi mar an ccé-ndua annso a ndíáigh an té do chí mé?

14 Uiné sin do goireadh don tobar Beer-lahai-roi; féuch, atá sé idir Chades agus Béréd.

15 ¶ Agus rug Hagar mac do Abram: agus do ghoir Abram Ismael mar ainm dá mhac rug Hagar.

16 Agus do bhí Abram ceithre fichid agus se bliadhna dáois, a nuair rug Hagar Ismael dó Abram.

CAIB. XVII.

Ar cluochlodh ainme Abram agus Sharai.

9 Orduighthear an Tinchillghearradh, agus 16 geallfar mac dAbraham tríd Sharah.

AGUS a nuair do bhí Abram nóchad agus náoi mbliadhna dáois, do thaisbéin an Tighearna é féin do Abram, agus a dubhairt ris, *Is misi* an Día uile chumhachdach; siubhuil am fhiadnuisi agus bí diongmhalta.

2 Agus do dhéuna mé mo chunnradh eadrum agus tú, agus méideochuidh mé thú go hanmhór.

3 Agus do thuit Abram ar aghuidh: agus do chomhráidh Día ris, dá rádh,

4 Ar mo shonsa, féuch, atá mo chunn-

radh riot, agus bíaidh tú a tathair mhóráin cinidheach.

5 ¶ Agus ní Hábram bhus ainm ort ó so amach, ach budh é hainm Abraham; óir ad tathair mhóráin do chinidheachuibh do rinne mé thú.

6 Agus do dhéuna mé ro thórbach thú, agus do dhéuna mé cinidheacha dhíot, agus tiocfaid ríghthe asad amach.

7 Agus daingneochuidh mé mo chunnradh eadrum féin agus tú agus eadrum féin agus do shíol ad dhiaigh ann a ngeinealachuibhsin mar chunnradh síorruidhe, do bheith am Dhía dhuitse, agus dot shíol ad dhiaigh.

8 Agus do bhéura mé dhuitsi, agus dot shíol ad dhiaigh an fearann ann a bhfuil tu ar cuairt, tír Chanaáin, uile, mar sheilbh síorruidhe; agus biaidh mé mar Dhía aca.

9 ¶ A dubhairt Dhía ré Hábram, Coimh-éudfuidh tú mo chunnradh a' a nadhbharsin, thú féin, agus do shíol ad dhiaigh ann a ngeinealachuibh.

10 A sé so mo chunnradh, noch chomh-allfuidhigh eadrumsa agus sibhse, agus do shíol ad dhiaigh; Gach uile ghein mhic bhur measg biaidh sé timchillghéarrtha.

11 Agus timchillgearraídh féoil bhur réimhchroicinn; agus biaidh sin mar chomharthar an chunnartha eadrumsa agus sibhse.

12 Agus an mac bhías ochd la dáois eadruibh timchiollghéarrta é, gach uile ghein mhic ann bhur ngeinealachuibh, an té bhéarthar annsa tigh, no cheannochar ar airgead ó choimhligheach ar bith, nach bhfuil dot shíolsa.

13 An té rugadh ann do thigh, agus an té ceannchadh ar hairgead, is éigin a mbeith timchillghéarrtha: agus bíaidh mo chunnradh ann bhur bhféoil mar chunnradh síorruidhe.

14 Agus an lenamh mic gan timchillghéarradh gá mbía féoil a réimhchroicinn gan timchillghéarradh, gearrfuidhear an tannam sin amach ón a phobal: do bhris sé mo chunnradh.

15 ¶ Agus a dubhairt Dhía ré Hábram, Ar son Shúraí do mhná ní ghoirfe tú Sáraí dhí, ach Sáraí bhías dainm uirre.

16 Agus beanneochuidh misi í, agus do bhéura mé mac dhuitsi uaithe: fós beanneochuidh mé í, agus bíaidh sí na mathair chineadhach; tiucfuidh ríghthe cineadhach uaithe.

17 An sin do thuit Abraham ar aghuidh; agus do rinne gáire, agus a dubhairt anna chroidhe, An mbéurthar mac don tí atá a ccionn a chéud bliadhan dáois agus Sáraí atá nóchad bliaghan dáois, an mbhéura sí?

18 Agus a dubhairt Abraham ré Dhía, Do bhéarr liom go maireadh Ismael ad fhiadhnúisi!

19 Agus a dubhairt Dhía, Béuruidh do

bhean Sáraí mac dá ríribh dhuit; agus ghoirfe tú Isaac dainm dhe, agus daingneochaidh misi mo chunnradh ris na chunnradh síorruidhe, agus ré na shíol na dhiaigh.

20 Agus ar son Ismael, do chúala mé thú: Féuch, do bheannuigh mé é, agus do dhéuna mé síolmhar é, agus oirlionfad go biomarcach é; dhá phríonnsa dhéug gheinféas sé, agus do dhéuna mé cineadh mór dhe.

21 Ach mo chunnradh daingneochuidh mé ré Hísaac noch bhéuras Sáraí dhuitsi annsa nuáir chinntesi, annsa bliadhuinsi chúguinn.

22 Agus do scuir do bheith ag caint ris, agus do chuáidh Dhía súas ó Abraham.

23 ¶ Agus do ghlac Abraham a mhac Ismael, agus gach a rugadh ann a thigh, agus gach ar ceunnchadh ar a chuid airgid, gach uile fhirionnach a measg dháoisne thighe Abraham; agus do timchillghéarr féoil a réimhchroicinn annsa ló sin féin, mar a dubhairt Dhía ris.

24 Agus do bhí Abraham nóchad agus náoi mbliadhna dáois a nuáir do timchillghéarradh é a bhféoil a réimhchroicinn.

25 Agus do bhí Ismael a mhac trí bliadhna déug dáois, a nuair do timchillghéarradh é a bhféoil a réimhchroicinn.

26 Ann sa ló chéudna do timchillghéarradh Abraham agus a mhac Ismael.

27 Agus a nuile fhear ann a thigh, rugadh sa tigh, agus do cheannchadh ar airgead ón choimhligheach, do timchillghéarradh iad maille ris.

CAIB. XVIII.

Abraham ag faghail rabhadh ar sgrios Shodom. 33 Rinn eidirghuidhe arson na naitreabhlthach.

A GUS do fhoilsigh an TIGHEARNA é féin dó a réiteach Mhamre: agus do shuigh sé a ndorus na puible a tteas an láoi.

2 Agus do thóg a shúile suas, agus damharc sé, agus féuch, triurfear na seasamh laimh ris, agus a nuáir do chonnaire sé iad do rith na gcoinne ó dhorus na puible, agus do chláon é féin go talamh.

3 Agus a dubhairt, A tighearna, má fuáir mé a nois fabhar an do radharc, guidhim thú ná himthigh ód sheirbhiseach:

4 Guidhim sibh, tugthar beagán nisce, agus ionnluigh bhur ccossa, agus dénnuidh comhuibh faoi an chránn:

5 Agus do bhéura misi greim aráin, agus solásuighidh bhur ccroidithe; tar éis sin imtheachuigh sibh ronluimh: óir is uime sin tangabhair chum bhur searbfhoghan-tuigh; agus a dubhradarsan, Déuna mar a dubhairt tú.

6 Agus do dheifrigh Abraham don phuibil mar a raibh Sáraí, agus a dubhairt,

Deifrigh tráth tír meadha do mhín phléir, sáith é, agus déuna bairgheana ar an tteallach dhe.

7 Agus do rith Abraham gus a nairighe, agus tug leis láogh brise maith, agus tug dóganach é; agus do dheifrigh sé dá dheasughadh.

8 Agus do ghlaic sé im, agus bainne, agus an láogh, noch do dheasugh sé, agus do chuir na bhfiadhuaisi é; agus do sheasuidh láimh riu fáoi an chram, agus a dúadarsan.

9 ¶ Agus a dubhradar ris, Cáit a bhfuil Sárach do bhean? agus do ráidh seision: féuch, san phubuil.

10 Agus do ráidh seision, Go deimhin fillfidh mé chugad do réir aimsire na beatha; agus, féuch, Sárach do bhean bíaidh mac aice. Agus do chúaluidh Sárach sin a ndorus an phubail, do bhí air a chul.

11 A nois do bhí Abraham agus Sárach áosta, agus do chuireadar morán dá naimsir thársa; agus do scuir do bheith ag Sarah do réir chúrsa na mbán.

12 Uime sin do rinne Sárach gáire innte féin, dá rádh, Tar éis mo bheith aosda foirfe, an bhfuighe mé solás, ar mbeith foirfe do mo tighearna mar an gcéadna?

13 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Habraham, Créud fa ndéarna Sárach gáire, ag rádh; an dearbhtha gombéuramisi leanamh, noch atáim foirfe?

14 An bhfuil éinní rochrúaidh ag an TIGHEARNA? Ann sanuáir chinnte fillfidh mé chugad do réir aimsire na beatha, agus bíaidh mac ag Sarah.

15 Ann sin do shéun Sárach, dhá rádh, Ní dhearna mise gáire; óir do bhí eagla úire. Agus a dubhairt seision, Ní headh; ach do rinne tú gáire.

16 ¶ Agus dhéirgheadar na fir súas as sin, agus dfeuchadar leath ré Sodom: agus do chúaidh Abraham leo dá mbreith ar a tslighe.

17 Agus do ráidh an TIGHEARNA, An gceilfidh mé ar Abraham an ní si atáim do dhéanamh;

18 O chítear go ttiocfa Abraham go dearbhtha chum bheith na chineadh mhór cumhachdach, agus go mbéid cimidheacha an domhain uile beannuighe ann sin?

19 Oir is aithnidh dhamhsa é, go ttiubhra aithne dhá chloinn, agus dá theaghlach na dhiaigh, agus coimhédfuid slighe an TIGHEARNA do dhéanamh ceirt agus breitheamluis; ionnus go ttiubhra an TIGHEARNA air Abraham an ní sin do labhair dá thaobh.

20 Agus a dubhairt an TIGHEARNA, Do chionn gur mór comhairc Shodom agus Ghomorrhah, agus do chionn go bhfuilid a bpeacuidh ro throm;

21 Rachuidh mé sios a nois, agus féuch

fa mé a ndearnadur thríd amach do réir a gcomarc tháinig go nuige mé, agus muna ndearn bíaidh a fíos agum.

22 Agus do filleadur na dáoine a naighthe as sin, agus do chúadar leath re Sodom: ach do sheas Abraham go fóill a lathair an TIGHEARNA.

23 ¶ Agus do thriall Abraham a bhfogus, agus a dubhairt, An sgriosfidh tú fíos an firéun maráon ris an ciontach?

24 Do bhéidir go bhfuil cáogad firéun a stigh ann sa chathruigh: an sriosfa tú mar sin, agus nach coigeola tú a náit arson an cháogaid firéun atá innte?

25 Go madh fada sin uaiti a dhéanamh marso, an firéun do mharbhadh maille ris an ciontach: agus go mbiaidh an firéun mar an ciontach, go madh fada sin uaiti: nach déuna Breitheamh na talmhan uile ceart?

26 Agus a dubhairt an TIGHEARNA, Ma gheibhim a Sodom caogad firéun a stigh san chathruigh, ann sin coigeoluidh mé a náit uile ar a son.

27 Agus a dubhairt Abraham ar bhfreagra dhó, Féuch anois, do ghabh misi orn labhairt ris an TIGHEARNA nach bhfuil ionnam ach cré agus luáithreadh.

28 Do bhéidir go teisteabhuidh cúigear don cháogad firéun: an sriosfa tú an chathair uile ar son easbhuidh cúigir? Agus a dubhairt seision, Ma gheibhim cúigear agus dá fhíchid ann, ní sgriosfa mé í.

29 Agus do labhair sé ris fós arís, agus a dubhairt, Do bhéidir go bhfuightheigh dhá fhíchid ann. Agus a dubhairt seision, Ní dhéana mé é ar son dá fhíthíod.

30 Agus a dubhairt sé ris, Oh ná bíodhan TIGHEARNA feargach, agus laibhéora misi: Do bhéidir go bhfuightheigh tríochad ann. Agus a dubhairt seision, Ní dhéana mé é má gheibhim tríochad ann.

31 Agus a dubhairt seision, Feuch anois, do ghabh me orn labhairt ris an TIGHEARNA: Do bhéidir go bhfuightheigh fithche ann. Agus a dubhairt seision, Ní sgriosfa me í air son fhíthchid.

32 Agus a dubhairt seision, Oh ná bíodh fearg ar an TIGHEARNA agus ní laibhéora mé ach so amháin: Do bhéidir go bhfuightheigh deitheamhar ann. Agus a dubhairt seision, Ní sgriosfa me í ar son an deichneamhair.

33 Agus do imthighan TIGHEARNA roimhe mar do scuir sé dha chomhrádh ré Habraham; agus do fill Abraham da áit féin.

CAIB. XIX.

Sgrios na gcaithreacha neimhdhiadha.

15 Saaradh Lot. 31 Geineadh Mhoab, agus Ammon.

AGUS tangadar dá aingeal go Sodom trathnóna; agus do bhí Lot na shuighe

angeata Shodom: agus a nuair do chomhairc Lot iad, do éirigh súas do theagmhail riu; agus do chlaon sé é féin maille ré na ghníus sios go talamh;

2 Agus a dubhairt sé, Féuchuidh anois a thighearnadha, iarruim oruibh, fillidh asteach, go tigh bhur seirbhísigh, agus fhanuidh ar feadh na hoidhche, agus ionnluigh bhur ccosa, agus eireochuidh sibh súas go moch, agus rachaidh sibh romhuibh ann bhur tturus. Agus a dubhradar san, Ni headh; ach anfan ar a tsráid feadh na hoidhche.

3 Agus do shárnuigh sé orra go mór; agus do fhuilleadar a steach chuige, agus do chuadar don tigh; agus do rinne sé féusda dhóibh, agus do chruadhgh sé arán gan laibhin, agus a dúadur san.

4 ¶ Ach suil do luigheadar síos tangadur daoine na caithreach, *edhon* daoine Shodom, thimchiolladar an tighe, eidir shean agus og, an pobal uile as gach uile táobh:

5 Agus do ghloreadur ar Lot, agus a dubhradur ris, Cáit a bhfuilid na daoine tháinig chugad a nochd? tabhair amach chuguinne iad, go mbeith a bhíos aguin.

6 Agus do chuaidh Lot amach san dorus chuca, agus do dhrdhuid sé an dorus na dhiaigh,

7 Agus a dubhairt, gúidhim sibh a dhearbáithre, ná déumaidh a chomhac sin do ghníomh.

8 Féuchuidh a nois ataid agun dás inghean nar fhionn fear, iarruim oruibh, leigidh dhamh a tabhairt chuguibh amach, agus déumaidh riú mar do chítear dháoiibh: amháin na dénuidh éinní air na fearuibhse; óir is chuige sin tangadur iú dhion mo thighe.

9 Agus a dubhradar san, Seas síar. Agus a dubhradur arís, Na áonar tháinic an fearso ar chuáirt asteach, agus ní fuláir leis bheith na bhreitheamh: a nois do dheanam ní is measa riotsa, na ríusan. Agus do shárnuigheadar go mór an toglach, *eadhon* Lot, agus tangadur a bhfogus don dorus dá bhriseadh.

10 Ach do chuireadar na daoine a lámh amach, agus do thairmgeadar Lot chuca asteach, agus do dhruideadur andorus.

11 Agus do bhuaileadar na daoine do bhi ag dorus an tighe le doille, ó bheag go mór: ionnus gur thuirsigheadar iad féin ag iarruidh an dorus.

12 ¶ Agus a dubhradur na fir ré Lot, An bfuil agad annso éinneach eile? do chliamhuin, dó mhaca, agus hingheann, gidh bé ar bith ata agad annsa chathruigh, tabhair iad amach as a náitsi:

13 Oir sgriosfúmne a náit se, do chionn gur fhás a néighmhe mhór a lathair an Tighearna; agus do chuir an Tighearna sinné dhá sgrios.

14 Agus do chuaidh Lot amach, agus do labhair ré na chleamhuibh, noch do phós a ingheann, agus a dubhairt, Gluaisigh, fágbhuidh a náitsi amach; óir sgriosfuidh an Tighearna an chathair so. Ach dar lé na chleamhuighibh bá fear mo-guidh é.

15 ¶ Agus a nuair do éirigh an mhaidion, an sin do bhrosduigheadar na haingil Lot, ag rádh, Eirigh, glac do bhean, agus do dhás inghean, atá ann so; deagla go tuitfá a ccionta na caithreach.

16 Agus mar do bhí ag déanamh moille, rugadur na daoine ar láimh air, agus ar láimh a mhná, agus air láimh a dheis inghean; ar mbeith don Tighearna grásamhuil dó: agus tugadur léó amach é, agus do shuigheadar taobh amuigh don chathruigh é.

17 Agus tarla, a nuair thugadur léó amach iad, go ndubhairt sé, Teith lé tannam; ná féuch ad dhiéigh, agus na fan annsa réiteach uile, teith fan tslabh, deagla do aidhmhillte.

18 Agus a dubhairt Lot riu, Oh, ní mar sin, a Tighearna:

19 Féuch annois, fuair do shearbh-foghantuigh grása ad radharc, agus do méuduigh tú do thrócaire noch do thaisbéin tú dhamhsa ag cumhdach mhanma: agus ní fhéuduim teitheamh fan tslabh, deagla uile éigin do bhuain damh, agus go bhfuighim bás:

20 Féuch anois, is fogus an chathairsi re teitheamh chuite, agus is beag í; oh, léigthear dhamh teitheamh ann súd, a né nach beag í? agus mairfidh manam.

21 Agus a dubhairt sesion ris, Féuch, do ghabh me hathchuinghidh chugam attáoiibh an neithesi mar an cceudna, nach millte mé an chathairsi, air son ar labhair tú.

22 Deirigh ort, teith ann súd; óir ní fheuduimsi éinní do dhéanamh no go ndeachaidh tú ann súd. Uime sin do goir-eadh Soar dáinn don chathruigh.

23 ¶ Déirigh an ghrian air an dtalamh a nuair do chuaidh Lot a steach go Soar.

24 Ann sin do fhear an Tighearna ar Shodom agus ar Ghomorrah ruibh agus teine ón Tighearna amach as flaitheamh-nus;

25 Agus do theilg seachad na caithreacha, sin agus an fearann uile, agus áitreabhugh na ccaithreach uile, agus an ní do fhás ar an ttalamh.

26 ¶ Ach do fhéuch a bhean na dhiaigh táobh shiar dhe, agus do rinnéadh piléir saluin di.

27 Agus do éirigh Abraham go moch ar maidin go nuige a náit ar sheas sé as coinne an Tighearna:

28 Agus do fheuch sé ar Shodom agus

ar Ghomorra, agus ar fhearran an réitigh úile, agus do amhaire, agus, féuch, do chúaidh deatách na tíre súas amhuil dheatuigh fhuirise.

29 ¶ Agus tarla, a nuair do sgrios Dá caithreacha an réitigh, gur chuinnigh Dá air Abraham, agus gur chuir sé Lot amach as lár a náir, a nuair do sgrios sé na caithreachaann a raibh Lot na chómhnuidhe.

30 ¶ Agus do chúaidh Lot súas amach as Sóar, agus do chomhnuidhe ar a tsliabh agus a dhias inghean na fhochair óir dob eagal leis comhnuidhe do dheunamh a Soar : agus do áitribh sé a nuainn é féin agus a dhias inghean.

31 Agus a dubhairt an ti budh sine ris an ti dob óige, *Atá* ar nathair foirfe agus ní *bhfuil* duine ar domhan do bhíaidh aguinn do réir modha an tsháoghail uile.

32 Gluais, tugam air ar nathair fion dól, agus luighfiam na fhochair go coinnheudum síol ó ar nathair.

33 Agus tugadar ar a nathair fion dól a noidhchesin : agus do chúaidh an bhean budh sine a steach, agus do luigh le na hathair ; agus níor mhothuigh se a nuair do luigh, nó a nuair do éirigh sí,

34 Agus tarla ar na mháarach, go ndubhairt an inghean budh sine ris an inghean dob óige, Féuch, do luidh misi a réir leam athair : tugam air fion dól a nochd mar an gcéudna ; agus éirighsi a steach, agus luidh leis, go ccongmmham síol ó ar nathair.

35 Agus tugadar ar a nathair fion dól an oidhche sin mar an gcéudna, agus do éirigh an bhean dob óige, agus do luidh aige, agus níor mhothuigh seisin a nuair do luidh sí síos, nó a nuair do éirigh sí.

36 Mar so do bhádar días inghean Lot torrach agá nathair.

37 Agus rug an bhean bá sine mac, agus tug Móab dainm air : a sé an fear gcéudna sin as athair do na Moabitibh gus a niugh.

38 Agus an bhean dob óige rug sí mac mar an gcéudna, agus do goir Ben-ammi dainm dhe : a sé sin as athair do chloinn Ammon gus a niugh.

CAIB. XX.

*Sarah ar na tabhairt ó Abraham, aisiogtha-
r í saor. 17 Ag athchoinnidh Abra-
ham slanaighthear Abimelech.*

AGUS do ghluais Abraham as sin don tir bu dheas, agus do áitreabh eidir Cades agus Súr, agus do rinne comhnuidhe ann, Gerar.

2 Agus a dubhairt Abraham a ttáobh Shárah a mhná, *A* si mo dheirbhshiur í : agus do chuir Abimelech righ GÉRAR fios, agus do ghlac sé Shárah.

3 Ach táinig Dá go Habimelech a naisling sa noidhché, agus a dubhairt ris,

Féuch, ní *bhfuil* ionnad *ach* duine marbh tres an mnáoi do ghlac tú ; oir is bean fir í.

4 Ach ní tháinig Abimelech na gar : achd a dubhairt sé, *A THIGHEARNA*, an muirfidh tu mar sin cineadh ionnruic ?

5 Nach dubhairt seisin riomsa, *Sí* mo dheirbhshiur í ? agus sísi mar an gcéudna, isí féin a dubhairt, *Sé* mo dhearbhrathair é : a simplidheachd mo chroidhe, agus a neimhchionta mo lamh, do rinne misi so.

6 Agus a dubhairt Dá a naisling ris, *Is* fíor, is aithnidh-damhsa gur ó chroidhe ghlán do rinne tú so ; óir do chonnuimh mé ó pheacadh do dheunamh am aghaidh thú : uime sin nar léig mé duit buáin ría.

7 Uime sin annois aisig don fhíor *a* bhean ; óir *is* faidh é, agus guidhfídh ar do shon, agus bíaidh tú beó : agus muna aisiogtha tú í, bíodh a fhios agad go bhfuighfe tú bás go deimhin, thú féin agus an mheid ghabhus leachd.

8 Uime sin do éirigh Abimelech go moch ar maidin, agus do ghoir a sherbhí-sigh uile, agus do innis na neithesi uile ann a gclúasuibh : agus do líonadar na dáioine deagla mhóir.

9 ¶ Ann sin do ghoir Abimelech Abraham, agus a dubhairt ris, Créd do rinne tusa linné ? agus créud a nurchóid do rinne mé féin duit, ás a ttug tú peacadh mór oram féin agus ar mo rioghachd ? do rinne tú gníomha orumsa nár chóir a dheunamh.

10 Agus a dubhairt Abimelech ré Abraham, Créd do chonnaire tú as a ndearna tú an ní sí ?

11 Agus a dubhairt Abraham, Do chionn gur sháoil mé, Go deimhin nach *bhfuil* eagla Dé sa náitsi ; agus go muirfidhe misi ar son mo mhná.

12 Agus go deimhin thairis sin *a* si mo dheirbhshiur í ; *is* inghean dom athair í, ach ní hingean dom mhathair í ; agus tugadh na mnáoi dham í.

13 Agus tarla, a nuair thug Dá ormsa imtheachd romham ó thigh mathar, do ráidh me ría, *Is* é so do chineáltussa do dhéunas tú orumsa ; ann gach uile bhall iona tiúcfa, abair dom tháobhsa, *A* sé mo dhearbhrathair é.

14 ¶ Agus do ghlac Abimelech cáoirigh, agus dainm, agus ógláioich, agus inniltigh, agus tug do Abraham *lad*, agus do aisig Sarah a bhean dó.

15 Agus a dubhairt Abimelech, Féuch, *atá* mo dhuthaigh as do choinne : comhnuigh sa náit is fearr chítear dhuit.

16 Agus ré Shárah a dubhairt, sé, Féuch, tug mé dot dhearbhrathair míle *píosa* airgid : féuch *atá* sé dhuitsi na fholach súl, do nuile da *bhfuil* ad fhochair, agus a bhfochair a nuile *eile* : mar sin fuair sí achmhusán.

17 ¶ Ann sin do ghuidh Abraham Dia: agus do leighis Día Abimelech, agus a bhean, agus inniltigh; agus rugadar clann.

18 Oir do dhruid an TIGHEARNA go daingean a nuile bhrú a tigh Abimelech, ar son Shárah bean Abraham.

CAIB. XXI.

Geineadh Isaac ó Sharah. 4 *A thimchillghearradh.* 9 *Téitheimh Hagar agus Ismael.*

AGUS táinig an TIGHEARNA dféuchuin Shárah mar a dubhairt sé, agus do rinne an TIGHEARNA do Shárah mar da labhair sé.

2 Oir do thoirrceadh Sárach, agus rug mac do Abraham na áois fhoirfe, ann sa nam chinnte dar labhair Día ris.

3 Agus tug Abraham Isaac dainim air an mac rugadh dhó, noch rug Sárach dhó.

4 Agus do thimchillghearr Abraham a mhac Isaac ar mbeith ochd lá dáois, fá mar daithin Día dhe.

5 Agus do bhí Abraham cénd bliaghan dáois, a nuair do rugadh a mhac Isaac dhó.

6 ¶ Agus a dubhairt Sárach, Thug Día orum gaire dhéanamh, ionnus gach a ccluinn, go ndéanuid gaire lion.

7 Agus a dubhairt sí, Cía déuradh ré Habraham; go tiubhradh Sárach cíoch do chloim? oir rug mé mac dhó na áois fhoirfe.

8 Agus do fhás an leanamh, agus do hoileadh é: agus do rinne Abraham léusda mór an lá céudna ar coisgeadh Isaac ó chích.

9 ¶ Agus do chonaire Sárach mac Hagar an Téigteach, noch do rug sí Dabraham, ag magadh.

10 Uime sin a dubhairt sí ré Hábraham, Teilg amach an bhean dhaorsa agus a mac: oir ní bhiaigh mac na mná dáoire sí na oighre maille ré mo mhacsa, *cudhon* re Isaac.

11 Agus do bhí an ní rodhoiligh a stúilibh Abraham ar son a mhic.

12 Agus a dubhairt Día ré Hábraham, Ná bíodh sé na dhoilgheas agad ar son a nogánuigh, agus ar son do mhna dáoire; sa nuile ní dá ndubhairt Sárach riot éisd ré na glór; oir is an Isaac goirfidhear do shliochd.

13 Agus mar an gcéudna do mhac na mná dáoire do dhéuna misi cineadh, do bhrigh gurab é do shíolsa é.

14 Agus do éirigh Abraham súas go moch ar maidin, agus do ghlac arán, agus buidél uisge, agus tug *sin* do Hagar, agus do chuir ar a gualinn é, agus an leanamh, agus do chuir ar siubhal í: agus do imthigh sí, agus do bhí ar fud fhásuigh Bheerséba.

15 ¶ Agus do caitheadh an tuisge do bhí san mbuidél, agus do theilg sí an leanamh fá áon do na toruibh.

16 Agus do imthigh, agus do shuigh síos as a choime, tamal maith uadh, fá thuairim urechuir shoighde: oir a dubhairt sí, Ná fáicim bás an leinimh. Agus do shuigh sí as a choime anunn, agus ar ttógbhail a gotha go hárd, do ghul sí.

17 Agus do chúaluidh Día guth an leinimh, agus do ghoir aingeal Dé ar Hagar ó neamh, agus a dubhairt ría, Créd ghoilleas ort a Hagar? ná bíodh eagla ort; oir do chúaluidh Día guth an leinimh mar a bhfuil sé.

18 Eirigh, tóg suas an leanamh, agus connaimh ann do láimh é; oir do dhéuna misi cineadh mór dhe.

19 Agus do oscuil Día a stúile, agus do chomairc sí tobair uisge; agus do imthigh, agus do líon an buidél do nuisge, agus tug deoch don leanamh.

20 Agus do bhí Día leis an leanamh; agus do fhás sé, agus do chomhnuigh san bhfásach, agus do bhí na boghadóir.

21 Agus do chomhnuigh a bhfásach Pharáin: agus tug a mhatliar bean chuige ó chrich na Héigipte.

22 ¶ Agus tarla fá namsin, gur labhradar Abimelech agus Phlichol príomhchaip-tín a shlúagh ré Hábraham, ag radh, *Ata* Día leachta sa nuile ní fá ndéun tú.

23 Anois ar a nadihbarsin tabhair dhamsa Día do mhionnuibh nach déuna tú bréag rionn, ná ré mo mhac, no ré mac mo mhic: *ach* do réir an chinéil do rinne misi ort, go ndéuna tusa dhamsa, agus don duthaidh aim ar fhan tú.

24 Agus a dubhairt Abraham, Do bhéura mé mo mhionna.

25 Agus tug Abraham achnihsan Dabimilech fá thobar uisge, do bhean muinntir Abimilech amach ar éigin.

26 Agus a dubhairt Abimelech, Ní fheidir misi cía rinne an ní sí: níor innis tusa dhamh, agus ní mó do chúala mé é, achd a niugh.

27 Agus do ghlac Abraham cáoirigh, agus damh, agus tug Dabimelech iad; agus do rinneadar aráon ceangal.

28 Agus do chuir Abraham seachd nuain bhoionna don tréd ar leith leó féin.

29 Agus a dubhairt Abimelech ré Hábraham, Créud as *ciall* do na seachd nuainuibh bainommaso do chuir tú ar leith?

30 Agus a dubhairt seision, Oir *na* seachd nuain bhainommaso géobhuidh tusa as mo láimhse, ionnus go inbeid na bhfiadhuisi agam, gur thocheil mé an tobarso.

31 Uime sin do ghoir sé do nait sin Beerséba: do chionn gurab ann tugadar aráon mionna.

32 Mar so do rinneadar cumradh a Mbeerséba; ann sin do éirigh Abimelech suas, agus Phichol príomhchaiptin a shlúagh, agus do fhilleadar go crích na Bhlphílistineach.

33 ¶ Agus do chuir *Abrahám* fás chrann a Mbeerséba, agus do ghoir ann sin aranim an *TIGHEARNA*, an *Dia* biotbhúan.

34 Agus do fhan Abraham a ccrích na Bhlphílistineach morán do laéthibh.

CAIB. XXII.

Ordughadh a dtimcheall Isaac a Iodhbhradh.

3 Umhlacht Abraham. 13 Suoradh Isaac.

AGUS tárla a ndiaigh na neitheannso gur theasdúigh *Dia* Abraham, agus go ndubhairt ris, *A Abraham*: agus a dubhairt seision, Féuch, mé *annso*.

2 Agus a dubhairt seision, Glac annois do mhac háommhac amháin, *Isaac*, ar a bhfuil grádh agad, agus éirigh go crích *Mhórah*; agus Iodhbhuir ann sin é mar offráil loisge air áon do na sléibhtibh inneósus misi dhuit.

3 ¶ Agus do éirigh Abraham go moch ar maidin, agus do ughmuidh a asal, agus rug días dá óganachuibh leis, agus a mhac *Isaac*, agus do scoilt an connadh don offráil loisge, agus do éirigh súas, agus do chuáidh gus a náit a dubhairt *Dia* ris.

4 An sin ar an treas lá do thóg Abraham a shuile súas, agus do chonnaic a náit a bhfad uadh.

5 Agus a dubhairt Abraham ré na óganachuibh, Fanuidhsí annso a bhfochair a náisail; agus rachaidh misi agus an leanamh ann súd agus do dhéanam adhradh, agus tiuclam chluibh a ris.

6 Agus do ghlac Abraham connadh na hofrála loisge, agus do chuir é ar muin a mhic *Isaac*; agus do ghlac an teine na láimh, agus sgian; agus do chuádur aráon le chéile.

7 Agus do labhair *Isaac* re na athair Abraham, agus a dubhairt, *A athair*: agus a dubhairt seision, *Ag so mé*, a mhic. Agus a dubhairt seision, Féuch ag so an teine agus an connadh: ach cáit a bhfuil an túan chum na hofrála loisge?

8 Agus a dubhairt Abraham, *A mhic*, do gheabha *Dia* úan dó féin chum offrála loisge: do chuádur mar sin aráon le chéile.

9 Agus tangadar gus a náit do innis *Dia* dhósan; agus do rinne Abraham altóir ann sin, agus do chuir an connadh go deas, agus do cheangail a mhac *Isaac*, agus do leag ar a naltóir é ar úachdar an chonnuigh.

10 Agus do shín Abraham a lámh amach, agus do ghlac an sgian do mharbhadh a mhic.

11 ¶ Agus do ghoiraingeal an *TIGHEARNA* air ó neamh, agus a dubhairt, *A Abraham*,

A Abraham: agus a dubhairt seision, *Ag so mé*.

12 Agus a dubhairt sé, Ná beanadh do lámh ris an leanamh, agus ná déun éinnirís: óir aithnighim a nós go bhfuil eagla *Dé* ort, ó nár chonnuimh tú do mhac, háommhac amháin uáin.

13 Agus do thóg Abraham a shúile súas, agus damhairc sé, agus féuch, do bhí táobh shíar *dhe* reithe ceangulte lé na adharcuibh ann a ttór: agus do chuáidh Abraham agus do ghlac an reithe, agus do iodhbhuir é mar offráil loisge a náit a mhic.

14 Agus do ghoir Abraham daim do náitsin *Iehobhah-lírech*: mar a dearthár gus a nuigh, a sliabh an *TIGHEARNA* do chífidhear é.

15 ¶ Agus do ghoir aingeal an *TIGHEARNA* ar Abraham an dara huair ó neamh,

16 Agus a dubhairt, Do mbionuigh mé oram féin, arsa an *TIGHEARNA*, do chionn go ndearna tú an ní si, agus nar choigil tú do mhac, háommhac amháin:

17 A mbeannughadh go mbeannochadh thú, agus a méodughadh go méideochuidh mé do shíol amhuil reulta nimhe, agus mar an ngaineamh ar thráigh na fáirge; agus seallbhochuid do shíol geataidhe a nábhad.

18 Agus ann do shíolsa bheid a nuile chineadh ar talamh beannuighe; do chionn gur umhluigh tú dom ghlór.

19 Mar sin do fhíll Abraham a ccionn a ógánach, agus do éirgheadur suas agus do chuádur an néimfheachd go Beerséba; agus do chomhnuidh Abraham am Beerséba.

20 ¶ Agus tárla tar éis na neitheannso, gur hinniseadh *Dabraham*, ag rádh, Feuch *Milcah* mur rug sí mar an gcéudna clann dod dhearbhrathair *Nahor*;

21 Hus a cheidghin, agus *Bns* a dhearbhrathair, agus *Cemuel* athair *Aram*,

22 Agus *Chesed*, agus *Haso*, agus *Pildas*, agus *lidlaph*, agus *Betuel*.

23 Agus do gheim *Betuel* *Rebecah*, an tochdar so rug *Milcah* do *Nahor* dearbhrathair Abraham.

24 Agus a leannán, dá ngoirthi *Reumah*, rug sí mar an gcéudna *Tébah*, agus *Gaham*, agus *Tahas*, agus *Maacah*.

CAIB. XXIII.

Aois agus bás Shárah. 19 Ionad a hadhlaicthe.

AGUS do bhí *Sárah* céud agus seachd mbliadhna fichíod dáois; bodh hiad so bliadhna bheatha *Shárah*.

2 Agus fuáir *Sárah* bás a *Ccariat-arba*; a se sin *Hebron* a ttír *Chanaáin*: agus táinig Abraham do dhéanamh doilghis fa *Shárah*, agus do ghlul tríthe.

3 ¶ Agus do sheas Abraham súas ó lath-

air a mhairbh, agus do labhair ré macuibh Hét, dhá rádh,

4 *Atáinsi* am choimhlichteach agus am fhior cUARTA aguibhse: tugaidh dhamh áit adhluaice aguibh, go nadhlacuim mo mhairbh as mo radharc.

5 Agus do fhreagrádar clann Hét Abraham, ag rádh ris,

6 Éisd rinne a thighearna: a *táoisí* ad phrionnsa chumhachdach eadrúinne, cuir do mhairbh an do rogha róimh adhluaice dá bhfuil aguinn: ní choimneochuidh áonduine aguinn a thúma uáit.

7 Agus do sheas Abraham suas, agus do umhluidh sé é féin do mhuinntir na tíre, eadhon do chloimn Hét.

8 Agus do labhair sé rín, ag rádh, Má sí bhur nintinn go nadhlacuim mo mhairbh as mo radharc; éistigh rium, agus labhruidh ar mo shon re Hephron mac Sohar,

9 Go tugadh sé dhamh uáimh Mhachpelah, noch *atá* aige, atá a ndeireadh a mhachaire; ar iomlán a nairgid as fiú é do bhéura se dhamh é, mar sheilbh áite adhluaice eadruibhisi.

10 Agus do bhí Ephron na chomhnuidhe a measc chloinne Hét: agus do fhreaguir Ephron an Hítiteach Abraham a neisdeachd chloinne Héth, eadhon gach áoin dá ndeachuidh a steach a ngeatadhuibh a chaitheach, dá rádh.

11 Ní headh, a thighearna, éisd riumsa: an magh do bheirim dhuit, agus a nuáimh *atá* ann, do bheirim dhuit é; a lathair chloinne mo dháoine bheirim dhuit é: adhluaic do mhairbh.

12 Agus do umhluigh Abraham é féin síos a lathair luchd na tíre.

13 Agus do labhair ré Héphron a neisdeachd phobuil na tíre, ag rádh, Ach má bheir tusa *uáit* é, iarruim ort, éisd riumsa: do bhéura misi airgead duit ar an magh; glac uáim é, agus adhluaicfidh mé mo mhairbh ann.

14 Agus do fhreagair Ephron Abraham, ag rádh ris.

15 A thighearna, éist riumsa: *as fiú* an fearann ceithre chéad secel airgid; créad é sin eadrumsa agus tusa? uime sin adhluaic do mhairbh.

16 Agus tug Abraham airé Déphron; agus do mheadhuigh Abraham an tairgead Déphron, fá mar dainmuidh sé a néisteachd mhac Hét, ceithre chéad secel *airgid*, cho-rónta ag an cceannuighthe.

17 ¶ Agus magh Ephroin, noch do bhí a Machpelah, as comhair Mhamre, an magh, agus a nuáimh do bhí ann sin, agus a nuile chrann do bhí san mhachaire, noch do bhí ann sna téorannuibh fá ceuairt, do rinneadh daingean iad

18 Dabraham mar sheilbh a lathair

chloinne Hét, as coinne a ndeachuidh a steach a ngeatadhuibh a chaitheach.

19 ¶ Agus na dháigh so, do adhluaic Abraham Shárah a bhean a nuáimh mhuighthe Mhachpelah láimh re Mamre: a sé sin Hébron a tír Chánaain.

20 Agus an inagh, agus a nuáimh atá ann, do rinneadh daingean iad Dabraham mar sheilbh áite adhluaicthe o mhacuibh Hét.

CAIB. XXIV.

Elieser ar ttabhairt Rebecah leis as Mesopotamia, 67 ghabh Isaac chuige na muaoi phósda í.

A GUS do bhí Abraham áosta, agus ar ndal a láethibh, agus do bheannuigh an TIGHEARNA Abraham sa nuile ní.

2 Agus a dubhairt Abraham ris an tsearbhfhoghantúigh fá sine na thigh, do riaghluidh a nuile ní dá raibh aige, Guidhim thú, cuir do lámh faoi mo shliasuid:

3 Agus do bhéur ort a mhionnughadh treas an TIGHEARNA, Día nimhe, agus Día na talmhan, nach dtiubhra tú bean dom mhac dingheanuibh na Ccanaaniteach, a measc a náitreabhuim:

4 Ach rachaidh tu dom dhúthaigh, agus go nuige mo gháol, agus do bhéura tú bean dom mhac Isaac.

5 Agus a dubhairt an searbhfhoghantúigh ris, Do bfeidir nach bíadh fonn ar an muaoi misi leannhuin don tír: an ccaithfidh mé do mhac do bhreith a ris don tír as a táiníc tusa?

6 Agus a dubhairt Abraham ris, Tabhairsi dod aire nach béura tú mo mliac ann sin a ris.

7 ¶ An TIGHEARNA Día nimhe, noch tug misi ó thigh mathar agus ó dhúthuighe mo chinidh, agus noch do labhair rium, agus tug a mhionna dhamh ag rádh, Dod shíol do bheura mé an dúthaighsi; cuirfidh sé a ainneal romhad, agus do bhéura tú bean dom mhac as sin.

8 Agus muna áill ris an muaoi do leanmhuin, ann sin bhías tusa saor óm mhionnuibhisi: amháin ná beir mo mhac an sin a ris.

9 Agus do chuir an searbhfhoghantúigh a lámh faoi shliasuid Abraham a mhaighistir, agus tug a mhionna dhó a táaoibh na cúisín.

10 ¶ Agus do ghlac an searbhfhoghantúigh deich cámhúill do ccámhúillibh a mhaighistir, agus do imthigh; óir do bhí máoin a mhaighisdir uile fá na lamhuibh: agus do éirigh sé, agus do chuáidh go Mesopotamia go cathair Nahor.

11 Agus tug ar a chámhúillibh a léigion ar a nglúinibh táobh a maigh don chathruigh laimh ré tabar uisge a nainsir

an tráth nóna, eadhon sa nam a tteíd mná amach do tharruing uisge.

12 Agus a dubhairt sé, A THIGHEARNA a Dhé mo mhaighistir Abraham, iarrum ort, rathaidh dhamh san ló so, agus taisbein cinealtus dom mhaighistir Abraham.

13 Feuch, atáim an sheasamh ann so láimh ris an ttobar uisge; agus tigid ingheana mhuinntire na caithreach amach do tharruing uisge;

14 Agus tigeadh a ccrích, an mhaighdean ré naibeóra misi, Guidhim thú, leig ar lár do shoitheach, go nibhe mé deoch; agus a déura sisi, Ibh, agus do bhéura mé deoch dot chámhulluibh mar an ccéudna: gomadh í sin an bhean do órduigh tusa dot sheirbhíseach Isaac; agus ris sin aithnidhe misi gur thaisbéin tú cinealtus dom mhaighistir.

15 ¶ Agus tárla, suil do sguir sé do chaint, féuch, go ttáinig Rebecah amach, noch rugadh do Bhetuel mac Mhilcah, bean Nahor, dearbhthair Abraham, agus a soitheach ar a gúalainn.

16 Agus do bhí a nóigbhean ro sgíamhach ré feachuín uirre, na maighidin agus níor chionntuigh éinfhear ria: agus do chuaidh síos gus an ttobar, agus do líon a soitheach agus táinig a nshíos.

17 Agus do rith an seirbhíseach do theagmháil ría, agus a dubhairt, Guidhim thú, leig dhamhsa beagan uisge ól as do shoith-each.

18 Agus a dubhairt sisi, Ibh, a thighearna: agus do rinne sí deifir, agus do leig síos a soitheach air a láimh, agus tug deoch dhó.

19 Agus tar éis deoch a thabhairt dhósan, a dubhairt sí, Tarreonguidh mé uisge fós dod chámhulluibh, go nibhid a ndíol.

20 Agus do dheifrigh, agus do fholmhuigh a soitheach ann sa nuimhar, agus do rith a ris gus an ttobar do tharruing uisge, agus do tharruing dá chámhulluibh uile.

21 Agus ag déunadh iongantuis do nóglach, do bhí na thochd, da fhéuchoin a ndearna an TIGHEARNA a thurus sona, nó nach dearna.

22 Agus tárla, a ndiaigh na ccamhull ól a saith, go rug an tóglaich ar chlúastháinne óir, leith-shechel do chomhthrum, agus dhá blrúisléd da lámhuibh do chomhthrum dheich secel óir;

23 Agus a dubhairt, Cía dar ab inghean tú? guidhim thú, innis damh: an bhfuil áit a tigh hathar ann ar feidir linn lóistín dfaghail?

24 Agus a dubhairt sisi ris, As misi inghean Bhétuel mac Mhilcah, noch rug sí do Nahor.

25 A dubhairt sí ris fós, Atá agunne tuighe agus beatha go lór, agus áit lóistín.

26 Agus do chrom an tóglaich a cheann síos, agus do onóruigh sé an TIGHEARNA.

27 Agus a dúbhairt sé, Go mbeannuighe an TIGHEARNA Dia mo mhaighistir Abraham, nach ar dhearmuid mo mhaighistir ann a thrócaire, agus ann a fhírinne: ar mbeith dhamhsa ar slighe, do threóruigh an TIGHEARNA mé go tigh dhearbhráithreach mo mhaighistir.

28 Agus do rith a nóigbhean, agus do ininis do mhuinntir tige a mathar na neithesí.

29 ¶ Agus do bhí dearbhráthair ag Rebecah, agus a sé do bainm dhó Lában: agus do rith Lában amach gus a nóglach, go nuige an tobar.

30 Agus tárla, a nuair do chomhair sé an fainne cluaise agus na bráisléid ar lámhuibh a dheirbhshéathrach, agus a nuair do chuála bríathra Rebecah a dheirbhshéathrach, ag rádh, mar so do labhair an tóglaich rium; go ttáinig chum a nógláoi; agus, féuch, do bhí sé na sheasamh láimh ris na cámhulluibh ag an ttobar.

31 Agus a dubhairt sé, Tarr a steach, tusa atá beannuighe ón DTIGHEARNA; créud lá seasamh tú amuigh? óir do ghléus misi an tigh, agus áit do na cámhulluibh.

32 ¶ Agus táinig an tóglaich don tigh: agus do sgáoil seision a chámhuill, agus tug tuighe agus biadh do na cámhullaibh, agus uisge dionnladh a chos, agus cos na muinntire do bhí leis.

33 Agus do cuirreadh biadh na bhfiaghnuisí ré na ithe: acla a dubhairt seision, Ní íosuidh mé nó go nínis mé mo theachdaireachd. Agus a dubhairt seision, Abair náit.

34 Agus a dubhairt sé, As misi óglach Abraham.

35 Agus do bheannuigh an TIGHEARNA mo mhaighistir go mór; agus do fhás sé mór; agus tug sé dhó tréuda, agus airgh-eadh, agus ór agus airgead, agus seirbhísigh fear, agus seirbhísigh ban, agus cánluill agus asail.

36 Agus Sárahan bean mo mhaighistir rug sí mac dom mhaighistir a nuair do bhí sí áosda: agus as dó sin tug sé a raibh aige.

37 Agus tug mo mhaighistir mionna ormsa, ag radh, Ní thiubhra tú bean dom mhac dingheannuibh na Ccanaaníteach, a ndúthaidh a bhuilim am chommuilhe:

38 Ach rachaidh tú go tigh máthair, agus go nuige na gháol, agus do bhéura tú bean dom mhac.

39 Agus a dubhairt misi rém mhaighistir, Gur bhfeidir nach leanfadh an bhean mé.

40 Agus a dubhairt seision rium, An TIGHEARNA as comhuir a shiuluimsí cuirfidh sé a aingeal leachd, agus soirbheóidh do

do shlighe ; agus do bhéura tú bean dom mhacsa dom gháol, agus do thigh máthar :

41 Ann sin bhías tú sáor om mhionnuibhsí, a nuáir thiucfás tú go nuige mo gháol ; agus muna ttugaid síad bean duit, bíaidh tú glan om mhionnuibhsí.

42 Agus táinig mé a nuigh go nuige an tobar, agus a dubhras, A TIGHEARNA Día mo mhaighistir Abraham, annois má shoirbhigheann tú mo shlighe ann a bhfuilim ag dul :

43 Feuch, atáim an sheasamh ag an tobar uisce, agus teigomhuidh a nuair thiucfas an cáilín amach do tharruing uisce, agus a déura misí ría, Guidhim thú, tabhair dhamh beagán uisce as do shoitheach ré na ól :

44 Agus a déura sisi rium, Ibh féin deoch, agus tarreonguidh misí mar an cceadna dod chámhulluibh : go madh í sin an bhean do chinn Día do mhac mo mhaighistir.

45 Agus suil do sguir mé do labhairt am chroidhe, Fench, táinig Rebecah amach agus a soitheach ar a gáluinn ; agus do chuaidh síos gus an tobar, agus do tharruing uisce : agus a dubhairt misí ría, Guidhim thú, léig dhamh ól.

46 Agus do dheifrigh sisi, agus do léig a soitheach dá gáluinn, agus a dubhairt, Ibh, agus do bhéura mé deoch dod chamhulluibh mar an cceadna : ann sin do bhíos, agus tug sí deoch dom chámhulluibh mar an cceadna.

47 Agus do fhiafruigh misí dhi, ag radh Cía darab inghean thú ? Agus a dubhairt, Inghean Bhétuel mhac Nahor, noch rug Milcah dhó : agus do chuir misí fáinne chuaisí air a haghuidh, agus bráisléd ar a lámhuibh.

48 Agus do chrom mé síos mo cheann, agus do adhras an TIGHEARNA, agus do bheannuigh mé an TIGHEARNA Día mo mhaighistir Abraham, noch do threoruigh mé sa tslighe chóir do thabhairt inghine dearbhrathar mo mhaighistir dá mhac.

49 Agus annois má ní tuse go cincalta agus go tìrinnioch rem mhaighistir, innis dhamh : agus muna ndearnair misí damh ; ionnus go niompoighe mé ar an láimh dheis, nó clé.

50 Annsin do fhreagair Laban agus Bétuel, On TIGHEARNA thig an chúis : ní fheadmuidne maith ná olc do radh riot.

51 Féuch, atá Rebecah as do choinne, gabh chugad í, agus inthigh, agus bíodh na muáoi ag mac do mhaighistir, mar do labhair an TIGHEARNA.

52 Agus tárla, a nuáir do chúaluigh óglach Abraham a mbriathra, do onoruigh sé an TIGHEARNA, go nuige an tainih.

53 Agus thug an tóglach amach séoid airgid, agus séoid óir, agus éuduinghe, agus tug iad do Ítebecah : agus tug mar an cceadna dá dearbhrathair agus da nathair neithe morluáidh.

54 Agus a duadur agus do ibhidur, eision agus an mhuinntir do bhí na fhochair, agus do fhanadur feadh na hoidheche ; agus do éirgheadur ar maidin, agus a dubhairt seision, Cuiridh ar subhal mé go nuige mo mhaighistir.

55 Agus a dubhairt a dearbhrathair agus a mathair, Fanadh an cáilín aguinn beagán laéthe, deich lá an chuid as lugha ; agus na dhúigh sin imeochuidh sí.

56 Agus a dubhairt seision riú, Ná toirmisgidh mé, ó shoirbhídh an TIGHEARNA mo thuras ; cuiridh ar subhal mé, go rachuinn chum mo mhaighistir.

57 Agus dubhradursan, Goirfeam an cáilín, agus fíotrocham sin dá béul.

58 Agus do ghóireadh Rebecah, agus d'fhiafruighadur dhi, an rachuidh tú leis an bhféarso ? Agus a dubhairt sisi, Rachad.

59 Agus do chuiredur ar subhal Rebecah andeirbhseathrach agus a buime, agus óglach Abraham, agus a mhuinntir.

60 Agus do bheannuighadur Rebeca, agus a dubhradur ría, As tú ar ndeirbhshíur, bí ad mbathair mhílte do mhíllínuibh, agus sealbhuighidís do shíol geatuidhe an luchda léir fáith iad.

61 ¶ Agus do éirigh Rebecah, agus a muá comhlideclada, agus do chúadur ar na cáilínuibh, agus do leanadur an tóglach : agus do ghabh an tóglach Rebecah chuige, agus do inthigh roimhe.

62 Agus táinig Isaac ó shlighe an tobair Lahai-roi ; óir do áitigh sé ann sa tír ó dheas.

63 Agus do chúaidh Isaac amach do mheabhgradh ar an machaire tráth nóna : agus do thóg suas a shúile, agus do chomhair, agus, féuch, do bhádur na cáilíní ag teachd.

64 Agus do thóg Rebecah a súile suas, agus a nuair do chomhair sí Isaac, do thuirling don chámhull.

65 Óir a dubhairt sí ris a nóglach, Cía hé an duinesi thríallus ann sa mhachaire do theagmháil rimm ? agus a dubhairt an tóglach, A sé sud mo mhaighistir : uimesin do ghlac sisi brat, agus do fholuidh a haghaidh.

66 Agus do innis an tóglach Disaac a nuile ní dá ndearna.

67 Agus tug Isaac leis í go Pubuil a mhathar Súrah, agus do ghabh chuige Rebecah, agus do bhí na muáoi aige ; agus do ghrádhúigh í : agus do comhlhúrtachduigh eadh Isaac déis bháis a mhathar.

CAIB. XXV.

Sliocht Abraham thrídh Chetúrah. 7 A aois agus a bhás. 24 Rugadh do Isaac, Esau agus Iacob.

ANN sin tug Abraham bean, agus do bé a hainm Cetúrah.

2 Agus rug sí dhó Simran, agus Iocsan, agus Médan, agus Midian, agus Isbac, agus Suah.

3 Agus do gheim Iocsan Séba, agus Dédan : agus dob iad nuic Dhédain Asurim, Letusim, agus Leumim.

4 Agus mic Mhídan Ephah, agus Ephér, agus Hanoah, agus Abidah, agus Eldaah. Dob iad so uile clann Chetúrah.

5 ¶ Agus tug Abraham a raibh aige d'Isaac.

6 Agus do chloinn na leannán, do bhí ag Abraham, tug Abraham tiadhlaicthe, agus do chuir sé air siubhal iad ó na mhac Isaac, (an fad do bhí fós béo) soirin, don tír shoir.

7 Agus a siadso láethe bhliadhna Abraham, noch do mhair, céud, trí fichid, agus a cúig déug do bhliadhnuibh.

8 Ann sin thug Abraham suas an Spioraid, agus déug a náois fóiré mhair, na sheandúine lán do bhliadhnuibh, agus do cruinnighthead dhá mhuintir é.

9 Agus do adhlacaidur a mhic, Isaac agus Ismael é a nuaimh Mhachpelah a maigh Ephron mhac Solar an Hiriteach, noch atá as coinne Mhanre.

10 An magh do cheannuigh Abraham ó mhacuibh Het : an sin do hadhlacaidh Abraham, agus a bhean Sarah.

11 Agus tarla déis bháis Abraham gur bheannuigh Dia a mhac Isaac, agus do bhí Isaac na chomhuighe láimh ré tobar Lahai-roi.

12 Anois asiad so geinealuigh Ismael mhac Abraham, noch rug Hágár an Té-giptach cumhl Shárah, Dábraham.

13 Agus asiadso amanna mhac Ismael, ann a namannuibh do réir a ngeinealach ; cédghean Ismael Nebaiot ; agus Cedar, agus Adbeel, agus Mibsam.

14 Agus Misma, agus Dumah, agus Massa.

15 Hadar, agus Tema, Ietur, Naphis agus Cedemah.

16 Asiad so mic Ismael, agus asiad so a namanna ó na mbailtibh, agus óna ccaisleannuibh ; dhá phriunsa dhéug do réir a ccinidheach.

17 Agus asiad so bliadhna sháoghail Ismael, céad agus tríochad agus seachd mbliadhna, agus do thréig a spiorad, agus fuair bás, agus do cruinnighthead dhá mhuintir é.

18 Agus do áitreabhadr ó Hahilah go Sur, atá as coinne na Héigpte mar do rach-

tha a ccionn na Hasiria : agus do dhéug sé a lathair a dhearbhrathar uile.

19 Agus asiad so geinealuidh Isaac, mhac Abraham : do gheim Abraham Isaac ;

20 Agus do bhí Isaac ceathrachad bliadhna dáois a nuair thug sé Rebecah do mhnaoi, Ingean Bhétuel an Sirianach ó Phadan-aram, deirbhsbiúr do Lában an Sirianach.

21 Agus do ghuidh Isaac an Tighearna air son a mnaoi, do chionn go raibh sí aimrid, agus do éisd an Tighearna a ghuidhe agus do toirrchthead a bhean Rebecah.

22 Agus do rinneadar an chlann ceannaruic a stigh inti ; agus a dubhairt sisi, *Más* mar sin atá, créd as a bhfuilimsi mar so ? agus do chuaidh dhá fhiafruighe don Tighearna.

23 Agus a dubhairt an Tighearna ría, Dá chineadh atá ad bhroinn, agus dha chinéil dáoiné dhealóchtar ód chorp ; agus bíaidh cineadh dhíobh as láidre na an cineadh eile ; foigheonuidh an sinnear don tsósar.

24 ¶ Agus a nuair do coimhlíonadh láethe a tuismidhe, féuch, do bhí cúpla na broinn.

25 Agus táinig an chéudghin amach dearg go huilidhe, amhuil éudach clumhthach ; agus tugadar Esau dainm air.

26 Agus na dháigh sin tháinig a dhearbhrathair amach, agus do bhligeim agá láimh ar sháil Esau ; agus tugadh Iacob dainm air : agus do bhí Isaac trífichid bliadhna dáois a nuair do rugadh iadsan.

27 Agus do fhásadur na buachuillidhe : agus do bhí Esau na fhiadhghuidhe ghlic, dúine don mhachaire ; agus do bhí Iacob na dhuine shoilleir ag áitreabh a bpuiblibh.

28 Agus do ionmhuin lé Hísac Esau, do chionn go nitheadh dá fhiadhach : ach do ionmhuin le Rebecah Iacob.

29 ¶ Agus do bhrúith Iacob brochán, agus táinig Esau ón mhachaire, agus do bhí lag :

30 Agus a dubhairt Esau ré Iacob, Guidhim thú beathuigh mé, leis an mbrochán ndéirg sin ; óir atáim lag : uime sin do goireadh Edom dainm dhe.

31 Agus a dubhairt Iacob, Reac leam san ló anugh do cheart beirthe.

32 Agus a dubhairt Esau, Féuch, atáim ag dul a dhéug : agus créad an tarbha dhéumas an ceart-beirthe si dhamh ?

33 Agus a dubhairt Iacob, Mionnuigh dhamhsa san ló anugh, agus tug sé a mhionna dhó : agus do reac a a cheart-beirthe ré Iacob.

34 Ann sin tug Iacob arán agus brochán luibhionn dó Esau ; agus a duaigh agus do ibh sé, agus do éirigh suas, agus do imthigh roimhe : mar so do tharcuisnigh Esau a cheart beirthe.

CAIB. XXVI.

Rinne Isaac cuairt a measg na Bhphilistíneach. 31 Agus cumhnant ré Abimelech.

AGUS do bhí gorta san tír, táobh amuigh don cheud ghorta do bhí innte a laethibh Abraham. Agus do chuaidh Isaac mar a raibh Abimelech rígh na Bhphilistíneach go Gerar.

2 ¶ Agus do thaisbein an TIGHEARNA é féin dó, agus a dubhairt, Nà héirigh síos don Egipt; áitigh san duthaigh mhúmfeas misí dhuit:

3 Comhnuidh sa tírsi, agus biaidh misí maille riot, agus beinneochaidh mé thú; óir duitis, agus dot shíol, do bheura mé na tíorthaso uile, agus comhlionfuidh mé an mionna noch tug mé Dábraham dot athair;

4 Agus do bhéura mé ar do shíol foirlonadh mar réulta a naicéir, agus do bhéura mé dot shíol na tíorthaso uile; agus ann do shíol béid uile chinidheacha na talmhan beannuighe;

5 Do chionn gur áontuigh Abraham dom ghlór, agus gur choimhéd mo chúram, maith-eanta, mo statúidigh agus mo dhligheadh,

6 ¶ Agus do chomhnuidh Isaac an Gэрar:

7 Agus do fhíarfuigheadar dáoine na háite dhe a ttáobh a mhná; agus a dubhairt seision, *A sí mo dheirbhshíur í*: óir dob eagla leis a rádh, *a sí mo bhean í*; ar eagla, *ar seision*, go muirfidís muinntir na háite mé fá Rebekah; do chionn go raibh breádhra re féachuín uirre.

8 Agus tárla, a nuair do bhi annsin tamall fada, gur fhéuch Abimelech rígh na Bhphilistíneach amach as fuinneóig, agus go bhfacuidh, agus, féuch, do bhí Isaac ag súgradh ré na mhnáoi Rebekah.

9 Agus do ghoir Abimelech Isaac, agus a dubhairt, Féuch go deimhin *a sí* do bhean í: agus cionnasadeir tusa, *A sí* mo dheirbhshíur í? agus a dubhairt Isaac ris, Do chionn go ndubhairt mé, Deagla go néugfuinn da cionn.

10 Agus a dubhairt Abimelech, Créud é so do rinne tú linne? do bhéidir go luidheadh duine don mhuinntir léd mhnáoi, agus go tiubharthá cionnta oruine.

11 Agus do aithin Abimelech dá dháoinibh uile, ag rádh, Gidh bé bheanfás ris an bhfearso nó ré na mhnáoi cuirteghar go deimhin chum báis é:

12 ¶ Annsin do shíolchuir Isaac ann sa dúthaidh-sin, agus fuair san bhlíadhain chéadna céad oiread: agus do bheannuigh an TIGHEARNA é:

13 Agus do fhás an tóglach go mór, agus do chuaidh ar aghuidh, agus do fhas nó go raibh roimhór:

14 Oir do bli aige sealbh thréad, agus

sealbh áodhaireadh, agus stór mór seirbhíseach: agus do iomthnuidheadar na Philistínigh é.

15 Oir a nuile thobar dar thochladar muinntir a athar a laethibh Abraham a athar, do líonadur na Philistínigh agus do choisgeadar iad do chriaidh.

16 Agus adubhairt Abimelech ré Iísaac, Imthigh uáinne; óir is cumhachduighe thú go mór ná sinn.

17 Agus do imthigh Isaac as sin, agus do shuighigh a phubuil a ngleann Gэрar, agus do áitribh ann.

18 ¶ Agus do thochoil Isaac a ris natoibreacha uisce, noch do thochladar a naimsir Abraham a athar; óir do stopadur na Philistínigh iad déis bháis Abraham: agus do ghoir a namanna do réir na nammann do ghoir a athair dhíobh.

19 Agus do thochladar muinntir Isaac annsa gheann, agus fuaradar annsin tobar fíoruise.

20 Agus do imreasadur áodhairidhe Gэрar ré áodhairibh Isaac, ag rádh, As linne an tuisege: agus do ghoir sé dainm don tobar Esec; do chionn go ndearnsad imreasan ris.

21 Agus do thochladar tobar eile, agus teaghnaidh ré chéile uime sin mar an ceadána: agus do ghoir sé Sitnah dainm dhe sin.

22 Agus do athruigh as sin, agus do thochoil tobar eile; agus do chionn nar chuireadar na aghuidh: tug Rehobot dainm air; agus a dubhairt sé, Oir a nois do rinne an TIGHEARNA ionad dhuinn, agus biaidhmuid líonmhar annsa dúthaigh.

23 ¶ Agus do chuaidh sé súas as sin go Beerséba.

24 Agus táinig an TIGHEARNA chuige sa noidhe ceudna, agus a dubhairt, *As misí* Dia Abraham hathair; ná bíodh eagla ort, óir *atáimsí* maille riot, agus beinneochuidh mé thú agus foirlíoniad do shíol ar son mo sheirbhísigh Abraham.

25 Agus do chuir altóir súas ann sin, agus do ghoir ar ainm an TIGHEARNA, agus do shuighidh a phubuil ann sin: agus do thochladar seirbhísigh Isaac tobar ann sin.

26 ¶ Is ann sin do chuaidh Abimelech chuige ó Ghэрar, agus Ahussat áon dá chairdibh, agus Phichol príomhchaptin a shlógh.

27 Agus a dubhairt Isaac ríu, Créud as a ttigthi chugamsa, ó thárla fuath aguibh orum, agus gur chuireabhair ar siubhail uáibh mé?

28 Agus a dubhradarsa, Do choncamair go raibh an TIGHEARNA go déibhin leachtsa: agus a dubhramar, Bíodh a nois mionna eadruinn, eadra sinne agus tusa, agus déu-nam ceangal riot;

29 Nach déuna tú dochur dhuinne, mar

nar bheanamairne riotsa, agus mar nach deanmar enní ort ach inaith, agus gur chuireamaruáinn thu go síothchanta: anois as tusa neach beannaighe an TIGHEARNA.

30 Agus do rinne féusda dhóibh, agus do itheadar, agus dóladar.

31 Agus do éirgheadar go moch ar maidin, agus tugadar a mionna dhá chéile: agus do chuir Isaac uádh iad, agus dimthigheadar rompa a síothcháin.

32 Agus tarla san ló chéudna, go ttángadar seirbhísigh Isaac, agus gur innsiodar dhó a ttóobh an tobair, noch do thochladar, agus a dubhradar ris, Fúaramar uisge.

33 Agus do ghoir seision Sébah dhe; uime sin as Beerséba as ainm don chathruigh ó sin a leith.

34 ¶ Agus do bhí Esau dhá fhíchid bliádh-an dáois a nuáir thug do mhnaoi Ífúit inghean Bheeri an Hítiteach, agus Bashémat inghean Hélon an Hítiteach:

35 Noch bá doilghios inntinne Disaac, agus do Rebecah.

CAIB. XXVII.

Fuair Iacob priomhbheannach a athair tre chomhair le amhathar. 41 Arsindfúathuigh Esau, Iacob. 43 Ach tug a mhathair fá deara air, teicheadh.

AGUS tarla, a núair do bhí Isaac foirfe, agus do rabhadar a shuile dorcha, ionnus nach bhfaicadh sé, do ghoir se Esau a mhac budh shine, agus a dubhairt ris, A mhic: agus a dubhairt seision ris, Féuch, atáim anso.

2 Agus a dubhairt sé, Féuch, a nois atáimsí aosta, ní bhfuil fios láoi mo bháis agam.

3 Guidhim thú anois ar an adhbhur sin, glac hairm, do bholgán, agus do bhogha, agus éirigh fan mhagh amach, agus fagh fiadhach dhamhsa.

4 Agus deina biádh sóbhlasda dhamh don tsórt as ionmhuin Leam, agus tabhair chugam é go nithinn é, ionnus go mbeinn-cóchadh manam thusuil do gheabhuim bas.

5 Agus do chúalaidh Rebecah a nuair do labhair Isaac ré na mhac Esau, agus do chuaidh Esau fan magh dfiadhach, agus dá thabhairt leis.

6 ¶ Agus do labhair Rebecah ré Iacob a mac, ag radh, Féuch, do chúaluidh mé hathair ag labhairt ré Hésau do dhearbhrathair, ag rádh,

7 Tabhair fiadhach chugam, agus deana biádh sóbhlasda dhamh, go nithinn, agus go mbeannuighinn thú a lathair an TIGHEARNA, roimh mo bhás.

8 A nois uime sin, a mhic, éist rem ghlórsa, do réir an neithe aithéonus mé dhíot.

9 Éirigh a nois gus an tréad, agus tabh-

air chugamsa as sin dhá mhionnán maithe óna gabhruibh; agus do dhéana misi iad na mbíadhl shóbhlasta dod athair, amhuil as ionmhuin leis:

10 Agus béuraidh tusa é chum hathar, chor go níosuidlisé, agus gombeinneochuidh thú suil do gheabhus sé bás.

11 Agus a dubhairt Iacob re Rebecah a mhathair, Féuch, atá Esau mo dhearbhrathair na dhuine chluimhach, agus atáimsí am dhuine mhin:

12 Do bféidir go moithéochadh máthair mé, agus go méasfudh mé mar mhealltóir; agus go ttiubhrainn mallachd oram féin, a nait na beannachda.

13 Agus a dubhairt a mhathair ris, Biodh do mhallughadh orumsa a mhic: amhain umhlugh dom ghlór, agus éirigh, agus tabhair leachd chugam iad.

14 Agus do imthigh seision, agus tug leis chum a mhathar iad: agus do rinne a mhathair biádh sóbhlasta, amhuil dob ionmhuin le na athair.

15 Agus do ghlac Rebecah culaidh thaitneamhach déaduighibh Esau a mic budh siné, noch do bhí aice sa tigh, agus do chuir e ar Iacob a mac dob óige:

16 Agus do chuir sí croicne mheannán na ngabhar ar a lámhuibh agus ar mhín a mhuinéil:

17 Agus tug an bíadhl mílis, agus an tarán do ghléus sí, a laimh a mic Iacob.

18 ¶ Agus táinig sé chum a athar, agus a dubhairt, A athair; agus a dubhairt seision, Atáim anso, cía thusa a mhic?

19 Agus a dubhairt Iacob ré na athair, Misi Esau do chéadmhac; do rime me mar a dubhairt tú rium: éirigh, guidhim thú, suigh, agus ith dom sheilg, go mbeannuighe hanam mé.

20 Agus a dubhairt Isaac ré na mhac, Cionnus fuair tú comhlualth agus sin é, a mhic? agus a dubhairt seision, Do chiomn go ttug an TIGHEARNA do Dhíasedhamh é.

21 Agus a dubhairt Isaac ré Iacob, Guidhim thú tar lámh ríom, go nglaciúinn thú a mhic, an tú dháiríribh mo mhac Esau, nó nach tú.

22 Agus do dhruid Iacob lámh ré na athair Isaac; agus do spin seision é, agus a dubhairt, A sé do ghuth guth Iacob, ach na lámha a siad lámha Esau iad.

23 Agus níor aithin é, mar do bhádur a lámha clumhach, mar lámhuibh a dhearbhrathair Esau: agus mar sin do bheannuighe é.

24 Agus a dubhairt, An tú mo mhac Esau dhá ríribh? Agus a dubhairt seision, As mé.

25 Agus a dubhairt sé, Tabhair lámh ríom é, agus iosuidh mé dfiadhach mo mhic, go mbeannuighe manam thú. Agus tug na

chomhghar é, agus a dúaiġh : agus tug fion chuige agus do ibh sé.

26 Agus a dubhairt a athair Isaac ris, Tarr chugam a mhic, agus póg mé a mhic.

27 Agus táinic chuige, agus do phlóg é : agus do bholtnuigh baladh éaduigh, agus do bheannuigh é, agus a dubhairt, Féuch, atá baladh mo mhic mar bhaladh mhuighe do bheannuigh an TIGHEARNA.

28 Uime sin go ttugaidh Día dhuit do dhrúchd nínne, agus do shult na talmhan, agus iomad arbha agus fíona :

29 Go ndéana puibleacha seirbhís duit, agus go numhlúighe cinidheacha síos duit ; bí ád thighearna-ós cionn do dhearbhráithreach, agus umhluidís mic do mhathar dhuit : go má mallúighe gach áon mhail-leóchus tú, agus go ma beannúighe an té bheimneóchus tú.

30 ¶ Agus tarla, mar as láithie do chuir Isaac críoch ar bheannughadh Jacob, agus nach mór go rainig Iacob fós as fiadhuísi Isaac a athar, an tan tháinig Esau a dhearbhrathair on fhíadhach.

31 Agus do rinne biadh blasda mar an cceadna, agus tug chum a athar é, agus a dubhairt re na athair, Eirghíodh máthair, agus itheadh do sheilg a mhic, chor go mbeinneóchuidd hanan mé.

32 Agus a dubhairt Isaac a athair ris, Cía thusa ? agus a dubhairt seision, As misí do níac, do chéidghín Esau.

33 Agus do chríohtnuigh Isaac do chrith fhathbhásach, agus a dubhairt, Cía be, cáit á bhfuil an té do rinne fiadhach, agus tug chugamsa é, agus a dúaiġh mé da gach éinni, suil tháinic tusa, agus do bheannuigh mé é ? agus fós, bíaidh beannúighe.

34 Agus a nuaíir do chualaidh Esau briathra á athar, do óigh maille ré gárr-thuibh móra searbha, agus a dubhairt ré na athair, Beannuigh misí, eadhon misí mar an cceadna, ó a áthair.

35 Agus a dubhairt seision, Tháinic do dhearbhrathair le ceilg, agus rug leis do bheannachd.

36 Agus a dubhairt seision, Nach cóir tugaidh Iacob daimn air ? óir tháinic sé fúnnse an dá náirsi : rug sé uáim mo cheart beirthe : agus a nois, féuch, rug sé mo bheannughadh uáim : agus a dubhairt sé, A neadh nár choimhead tú beannughadh dhamsa ?

37 Agus do fhreagair Isaac agus a dubhairt re Hesau, Féuch, do rinne me eision na thighearna ort, agus tug mé a dhearbhráithre uile na serbhíseachuibh dhó ; agus lé harbhar, agus le fion do chomnuimh mé súas é : agus créad do dhéun riotsa a nois, a mhic ?

38 Agus a dubhairt Esau ré na athair,

An bhfuil agad achd éinbheannachd amháin, a athair ? beannuigh misí, eadhon misí mar an cceadna, ó a athair. Agus do thóg Esau a ghuth sías agus do ghuil sé.

39 Agus do fhreagair Isaac a athair agus a dubhairt ris, Féuch, budhréháitreabh sult na talmhan, agus ó drúchd fhlaithcamhus a nsuas ;

40 Agus led chloidheamb bhiais tú ad bheathaidh, agus bíaidh tú ag seirbhís dot dhearbhrathair ; agus tinceuidh a ccrich a nuair do geabha tú úachdaranachd, go mbrisfidh tú a chuingsíon dot mhuineúl.

41 ¶ Agus do fhuathuigh Esau Jacob ar son na beannachda lear bheannuigh a athair é : agus a dubhairt Esau na chroidhe, Atáid láethe cuincha ar son máthar a bhógus ; ann sin mhuirfeas misí mo dhearbhrathair Jacob.

42 ¶ Agus do himniseadh do Rebeca na briathrasa Esau a mic budh sine : agus do chuir sí síos agus do ghoir sí Jacob a mac dob óige, agus a dubhairt ris, Féuch, do dhearbhrathair Esau, ar do shonsa, do bheir sé solás do féin, ré cur roimhe thusa mharbh-adh.

43 Anois ar a nadhbharsin, a mhic, umhlúigh dom ghlórsa ; agus éirigh go Lában mo dhearbhrathair go Háran ;

44 Agus fan na fhochair beagán do láethibh, no go ttráothuigh fearg do dhearbhrathar ;

45 No go bhfillidh fearg do dhérbrathar úaid, agus go ndearmaduigh se an ní do rinne tú ris : ann sin cuirfidh misí fios, agus do bhéura mé as sin thú. Cread fá ccaillfinnsí sibh aráon a neunló ?

46 Agus a dubhairt Rebecah ré Isaac, atáim currtha dom sháoghal do chiom ingheana Hé : má phósan Jacob bean as ingheanuibh Hé, mar iad so, atá as ingheanuibh na tíre, créad an mbaith dhéunas mo bheatha dhamsa ?

CAIB. XXVIII.

Cuairt Iacob a Mesopotamia. 12 Thaisbcín Día dréimre camhdha dhó. 13 Agus dhearbhbh dhó a gheallamhna.

AGUS do ghoir Isaac, Iacob, agus do bheannuigh é, agus do aithin de, agus a dubhairt ris ; ní thiubhra tú bean dingheanuibh Chánaín.

2 Eirigh, imthúigh sías go Pádan Aram, go tigh Bhétuel athair do mhathar, agus gabh chugad bean as sin dingheanuibh Lábain dearbhrathair do mhathar,

3 Agus go mbeannúighe Día uile chumhachdach thú, agus go ndearna siólmhur thú, agus go bhfoiríonuigh thú, go mhic tú ad iomad dáoine.

4 Agus go ttuga sé dhuit beannachd

Abraham, duit féin, agus dot shíol maille riot; go ngabha tú oighreachd na dúthaigh am a bhfuil tú ad choimhightheadh noch tug Dá do Abraham.

5 Agus de chuir Isaac, Iacob ar siubhal, agus dimigh sé go Pádan-Aram, go Lában mhac Bétuel an Sirianach, dearbhrathair Rebecah, mathair Iacob, agus Esau.

6 ¶ A nuair do chonnaic Esau gur bheannuigh Isaac, Iacob, agus gur chuir ar siubhal é go Pádan-Aram, do thabhairt mná as sin; agus amhul do bheannuigh é, go ttug aithne dhó, ag rádh, Ní thiubhra tú bean dingheannuibh Chánaain;

7 Agus gur umhluigh Iacob da athair, agus da mhathair, agus go ndeachuidh go Pádan-Aram,

8 Agus mar do chonnaic Esau nár thaitin ingheana Chánaain ré na athair Isaac;

9 Ann sin do chuaidh Esau chum Ismael, agus tug a ceionn na mban do bhí aige, Maháláh inghean Ismael, mhic Abraham, derbhshíur Nebaiot, dá beith na mnaóí aige.

10 ¶ Agus do chuaidh Iacob a mach as Beerséba, agus do ghluais go Hárán.

11 Agus do thuirlug ar ionad áirighe, agus do fhan am feadh na hordheche, mar do chuaidh an ghrian faoi: agus do ghlac cuid do chlochuibh na háite, agus do chuir iad mar a cheannadhairt, agus do luigh síos sa náitsin do chodladh.

12 Agus do chonnaic aisling, agus féuch dréam ar na chur sías ar an talamh, agus ráinig a bharr go slántheamhnus: agus féuch, aingil Dé ag dul suas agus ag teachd a nshuas am.

13 Agus féuch, do sheas an TIGHEARNA ós a chionn, agus a dubhairt, As mise an TIGHEARNA Dia Abraham hathair, agus Dia Isaac: an fearann ar a bhfuil tú ad luighe, do bhéura mé dhuitsi é, agus dot shliochd.

14 Agus bíaidh do shíol mar ghaineamh na talmhan; agus leithneachuidh tú amach siar agus soir, budh thuaidh agus budh dheas; agus budh ionnad sa, agus ann do shíol bhéid muimtir na talmhan uile beannuighe.

15 Agus féuch, ataimsí maille riot, agus cumhdeóchuidh mé thú ann gach uile bhall a ngéubha tú, agus do bhéura mé a ris don tirsi thú: oir ní fhágfaidh mé thú, nó go ndéarna mé an ní do labhair mé riut.

16 ¶ Agus do mhúsguil Iacob as achodladh, agus a dubhairt, Go deimhin atá an TIGHEARNA sa náitsi; agus ní raibh a fhios againsa.

17 Agus do bhí eagla air, agus a dubhairt, Cread é úamhuighe na háitesí! ní

háit ar bith so ach tigh Dé, agus a se so geata fhlaithreamhnus.

18 Agus do éirigh Iacob go moch ar maidin, agus do thóg an chloch do chuirse mar adhairt, agus do chuir sías í mar philéir, agus do dhóirt ola ar a mullach.

19 Agus do ghoir Léte! dainm do náitsin; ach Lus bá hainm don chathair sin ar ttus.

20 ¶ Agus tug Iacob móid, ag rádh, Má bhíom Dia liom, agus go cceumhdeacha mé san turas a bhfuilim ag dul, agus go ttiubhra dhamh arán ré a ithe, agus eádach re chur umum,

21 Iomus go ttiucfaidh mé a ris go tigh máthar a síothcháin; amsin biaidh an TIGHEARNA na Dhia agam:

22 Agus an chlocha, do chuir mé mar philéir, biaidh na thigh Dé: agus do nuile ní dá ttiubhra tú dhamh do bhéura misi go dearbhlitha a dheachmhadh dhuitsi.

CAIB. XXIX.

Dfhoghain Iacob do Lában arson Rachel.

23 *Tug sé Léah dhó na hionad. 28 Phós sé Rachel arís. 31 Ach d'fan fós ainmíd.*

A NN sin do ghluais Iacob ann a thurus, agus táinig go tír na ndaoine don taoibh shoir.

2 Agus damhairc sé, agus féuch tobar san mhachaire, agus ar cheana, trí tréoid cháorach na lughe aige: oir is as an tobar sin do bheidís nise dá ttréduibh; agus do bhí cloch mhór air bhéul an tobair.

3 Agus is amsin do chruinnidís na tréada uile: agus do chloirugheidís an chloch ó bhéul an tobair, agus do beirdís uisge do na cáorchaibh, agus do chuidís an chloch na háit féin ar bhéul an tobair a ris.

4 Agus a dubhairt Iacob ríusan, A dhearbhráithre, gá has dibhsí? agus a dubhradarsan, ó Hárán dúinne.

5 Agus a dubhairt sé riu, An aithne dhíbh Lában mac Nahor? agus a dubhradarsan, As aithne dhúinn é.

6 Agus a dubhairt seision, An bhfuilthear go mianh aige? agus a dubhadur san, Athair go mianh: agus, féuch, atá Ráchel a iughean ag teachd leis na cáorchaibh.

7 Agus a dubhairt seision, Achd cheana as mór atá romhuinn don lo, ní mó is ann na tréad do chruinniughadh a bfochair a chéile: tuguidhsí uisge do na cáorchaibh, agus éirighidh, agus ingeiltigh iad.

8 Agus a dubhradarsan, Ní fhéadmáoid, nó go rabhaid na sealbha uile a bhfochair a chéile, agus go ccurthar an chloch do bhéul an tobair; ann sin do bhermíd uisge do na cáorchaibh.

9 ¶ Agus an feadh fós do bhí se ag caint

riú, tháinig Ráchel le cáorhuibh a hathar; óir a sí do bhí na mbun.

10 Agus tarla, á nuair do chonnaire Iacob Ráchel inghean Lában, dearbhrathair a mhathar, agus caoirigh Lában dearbhrathair a mhathar, gur dhruid Iacob léith, agus gur chuir an chloch ó bhéal an tobair, agus tug uisge do thréad Laban dearbhrathair a mhathar.

11 Agus do phóg Iacob Ráchel, agus do thóg suas a ghuth, agus do ghuil.

12 Agus do innis Iacob do Ráchel, gur ob é féin dearbhrathair a hathar, agus gúrob é mac Rebecah é: agus do rith sisi, agus do innis sin dá hathair.

13 Agus tarla, a nuair do chúaluidh Lában sgéula mhic a dherbhsheathrach, gur rith sé na choimne, agus gur theann ris é, agus tug póg dhó, agus tug leis é dá thigh: agus do innis Iacob na neithe si uile do Lában.

14 Agus a dubhairt Laban ris, Is deimhin gur tú mo chnáimh agus mfeoil. Agus do fhan aige ar feadh míosa.

15 ¶ Agus a dubhairt Lában ré Iacob, An do chionn gur tú mo dhearbhrathair, do dhéanta seirbhís damhsa á naiscigh? innis damh créud an túarasdal bhias duit?

16 Agus do bhádar días inghean ag Lában: ainm an tsinsir Léah, agus ainm an tsósair Ráchel.

17 Agus do bhádur súile boga ag Léah; agus do bhí Ráchel sgíamhach deaghnúis-each.

18 Agus do bhí grádh ag Iacob ar Ráchel; agus a dubhairt, Foigheónuidh mé dhuit seachd mbliadhna ar son Ráchel hinghean as óige.

19 Agus a dubhairt Lában, As fearr dhamhsa a tabhairt duit ná a tabhairt d'fíor oile: fan am fhochair.

20 Agus do rinne Iacob seirbhís sheachd mbliadhan do cheannach ar Ráchel; agus níor tai hsiughadh dhó iad ach na mbeagán láethe, do mheid an ghradh do bhí aige uirre.

21 ¶ Agus a dubhairt Iacob ré Laban, Tabhair mo bhean damh, (óir do choimhlíon mé maimsir) go ndearmar bean di.

22 Agus do chruinnigh Lában dáoine na háite uile, a bhfochair a chéile, agus do rinne féusda dhóibh.

23 Agus tarla trath nóna, gur glac sé Léah a inghean, agus go ttug chuigesion í, agus do bhí na fhíor aice.

24 Agus tug Lában dá inghin Léah Silpah a chailín, na himilt.

25 Agus tarla, ar maidin, féuch, gurab í Léah do bhí ann: agus a dubhairt seision ré Lában, Créud an ní si do rinne tú rium? nach ar son Ráchel do rinne misi seirbhís duit? uime sin créud far mheall tú mé?

26 Agus a dubhairt Lában, Ní mar sin as gnáth do dhéanamh nar náithe an sósar, do thabhairt amach roimh an tsinsior.

27 Choimhlíon a seachdmhuin, agus do bhéaruimne í so dhuit mar an gcéadna ar son na searbhísi do dhéuna tú dhamh seachd mbliadhna eile fós.

28 ¶ Agus do rinne Iacob sin, agus do chomhlíon a seachdmhuin: agus tug Ráchel a inghean dó mar mhnáoi mar an gcéadna.

29 Agus tug Lában do Ráchel a inghin Bilhah a chailín do bheith na himilt aice.

30 Agus do rinne bean do Ráchel mar an gcéadna, agus do annsa leis fós Ráchel na Léah, agus do rinne seirbhís aige seachd mbliadhna eile fós.

31 ¶ Agus a nuair do chonnaire an TIGHEARNA go raibh fuath ar Léah, do oscuil sé a brú: ach do bhí Ráchel amrid.

32 Agus do thoirrceadh Léah, agus rug sí mac, agus tug sí Reuben dainm áir: óir a dubhairt sí, Go deimhin do fhéuch an TIGHEARNA ár mo bhuáidhreadh; a nois ar an adhbhar sin gráidheochuidh mfeair mé.

33 Agus do thoirrceadh a ris í, agus rug sí mac; agus a dubhairt, Do chionn go ccualuidh an TIGHEARNA go raibh fuath oram, tug sé an mac so dhamh mar an gcéadna: agus tug sí Simeon dainm áir.

34 Agus do thoirrceadh a ris í, agus rug sí mac: agus do ráidh, A nois bhías mfeair a nuáirsi teanta riom, do chionn go rug mé triúr mac dhó: uime sin do goirceadh Léahí dhe.

35 Agus do thoirrceadh a ris í, agus rug sí mac: agus do ráidh sí, A nois mholfá mé an TIGHEARNA; uime sin do ghoir sí Iudáil dainm dhe; agus do scuir do bhreith.

CÁIB. XXX.

Tnúth na nseathracha ré chéile. 25 Cunnradh Iacob ré na athair chéile.

A GUS a nuair do chonnaire Rachel náich rug sí clann do Iacob, do bhí tnúth ag Ráchel lé na deirbhshliáir; agus a dubhairt sí re Iacob, Tabhair dhamhsa clann, nó do gheabha mé bás.

2 Agus do las fearg Iacob a naghuidh Ráchel: agus a dubhairt, An misi atá a nait Dé, noch do chonnuimh uait toradh do bhronn?

3 Agus a dubhairt sisi, Féuch mo chailín Bilhah, bí ad tíor aice, agus béuruidh sí ar mohlúimibhisi, chor go mbia clann agusna mar an gcéadna dá fáoibhse.

4 Agus tug sí dhó Bilhah a himilt mar mhnáoi: agus do chuáidh Iacob na gnás.

5 ¶ Agus do thoirrceadh Bilhah agus rug sí mac do Iacob.

6 Agus a dubhairt Ráchel, Dó bhreathnuigh Día misi, agus Do chuáidh mar an

gcéudna mo ghuth, agus tug mac dhamh : uime sin tug sí Dan dainm air.

7 Agus Bilhah cumhal Rachel, do thoirrceadh a ris í, agus rug sí an dara mac do Iacob.

8 Agus a dubhairt Rachel, Do spáirm mé maille réspánuidheachd mhóir ream deirbhshíúir, agus rug mé buáidh : agus do ghoir sí Naphtali dainm dhe.

9 ¶ A nuáir do chonnaire Léah gur scuir sí do bhreith, rug Silpah a cailín, agus tug do Iacob í na mnáoi.

10 Agus rug Silpah cailín Léah mac do Iacob.

11 Agus a dubhairt Léah, Atá cuideachda ag teachd : agus tug Gad dainm air.

12 Agus rug Silpah cailín Léah an dara mac do Iacob.

13 Agus a dubhairt Léah, Is sona misi, óir goirfid na hingheana beannuighe dhíom : agus do ghoir sí Aser dainm dhe.

14 ¶ Agus do chuaidh Reúben amach a láethibh foghmhair na cruithneachda, agus fuáir mandrácuigh sa mhachaire, agus tug leis fad chum a mhathar Léah. Ann sin a dubhairt Rachel ré Léah, Guidhim thú, tabhair dhamhsa cuid do mhandrácuibh do mhic.

15 Agus a dubhairt sisi ría, *in* beag an chúis mar rug tú mfhear uáim ? agus nar mhian leachd mandráic mo mhic do bhreith uáim mar an ccéadna ? agus a dubhairt Rachel, Uime sin luidhfídh sé leachds a nochd ar son mhandrác do mhic.

16 Agus táinig Iacob a steach ón mhachaire tráth nóna, agus do chuaidh Léah amach na choinne agus a dubhairt, Caithfidh tú teachd liomsa a steach, óir go deimhin do cheannuigh mé thú air mhandrácuibh mo mhic. Agus do luigh lé a noidheche sin.

17 ¶ Agus tug Día aire do Léah, agus do thoirrceadh í, agus rug sí do Iacob an cuigeadh mac.

18 Agus a dubhairt Léah, Tug Día mo thúarasdal damh, do chionn go'ttug mé mo chailín dom fhear : agus, do ghoir Isachar dainm dhe.

19 Agus do thoirrceadh Léah arís, agus rug an seisceadh mac do Iacob.

20 Agus a dubhairt Léah, Do leasuidh Día mé *lé* crodh maith ; a nois coimheóchuigh mfear agum, do chionn go rug mé seisiar mac dhó : agus tug sí Sebulun dainm air.

21 Agus na dhiaigh sin rug sí inghean, agus tug Dinah dainm uirre.

22 ¶ Agus do chuimhnigh Día air Rachel, agus do éisd Día ría, agus do oscuil a bri.

23 Agus do thoirrceadh í, agus rug sí mac, agus a dubhairt, Do chuir Día mo mhíochlú ar ccúl.

24 Agus tug sí Ioseph dainm air ; agus

a dubhairt, Cuirfidh an TIGHEARNA mác eile na cheann chugam.

25 ¶ Agus tárla, a nuáir rug Rachel Ioseph, go ndubhairt Iacob ré Lában, Cuir ar siubhal mé go reachuidh mé dom ionad fein agus dom thír.

26 Tabhair *dhamh* mo mhná agus mo chlann, ar son a ndéarna mé do sheirbhís duit, agus léig dhamh imtheachd : óir is fios duit mo sheirbhís do rinne mé dhuith.

27 Agus a dubhairt Lában ris, Guidhim thú, *más* iomhuin leachd mé, fuirigh, óir dfoghluim me go dearbhtha gur bheannuigh an TIGHEARNA mé air do shonsa.

28 Agus a dubhairt sé, Ainmnigh do thúarusdal, agus do bhéura mé dhuith é.

29 Agus a dubhairt seision ris, Atá a fhios agád cionnus do bhí mo sheirbhís duit, agus cionnus do bhí háirnéis agum.

30 Óir as beag do *bhí* agad suil *tháinig* misi chugad, agus a *nois* tangadur chum bheith iomadamlail ; agus do bheannuigh an TIGHEARNA thú ó tháinig misi chugad : agus a nois cá huáir dhéunas mé solathar do mo thigh fein mar an gcéadna ?

31 Agus a dubhairt seision, Cread do bhéura mé dhuith ? agus a dubhairt Iacob, Ní thiubhlra tú einní dhamhsa : má ní tú einní amháin ar mo shon, beathóchad *agus* coimhéudfad do thréad a ris.

32 Rachfuidh misi tré a bhfuil do thréaduibh agad a niugh, agus cuirfidh mé ar leith a bhfuil ballach breac, agus a bhfuil don áirnéis donn a measg na ccáorach, agus a bhfuil ballach breac a measg na ngabhar, agus *is díobhsin* bhías mo thúarusdalsa.

33 Marsin fhreigeórus mfireuntachd ar mo shon sa naimsir atá chugaim, an tan thiofas am mo thúarusdal do lathair haighthe fein : gach áon nach bía ballach nó breaca measg na ngabhar, agus donn a measg na ccáorach, biaidh meas gada air agumsa.

34 Agus a dubhairt Lában ; Féuch, do bfearr liam go mbeith sin do réir do bhríatharsa.

35 Agus do dhealuigh sé an lásin na puic noch do bhí crosach, agus ballach, agus a nuile ghabhar bainiomm do bhí breac ballach, *agus* gach áon a raibh bán ann, agus a raibh donn, mesg na ngaorach agus tug *iad* a lámhuibh a mhad.

36 Agus do chuir sé aistior thrí lá idir é fein agus Iacob : agus do bheathaidh Iacob an chuid eile do thréaduibh Lában.

37 ¶ Agus do ghabh Iacob chuige slata glasá do chram critheach, agus do choll, agus do chram cnobhfancach ; agus do rinne síoga bána ionta, agus tug ar an mbán taibseanadh do thabhairt uadh, noch do *bhí* ann sna slatuibh.

38 Agus do shuighidh na slata do nochd sé, roimhe na tréada ann sna gúithéaruibh,

an sna homuruibh a nibhdís uisce a nuair do thigdis na tréada dól, ar chor go ttoirrchidh iad a nuair do thigdis dól.

39 Agus do thoirrcheadh na tréada as comhair na slat, agus do bherdis áirnéis shíogach bhreac agus ballach.

40 Agus do dhéaluidh Iacob na huáin, agus do chuir aighthe na ttréad ar na stríocuibh, agus gach a raibh donn a ttréad Lában; agus do chúir a thréada féin ar leith, agus níor chuir a ttréduibh Lában iad.

41 Agus tárla, gídh bé ar bith uair do chinneadh a náirnéis budh laidire, go cceuireadh Iacob na slata as coinne shul na háirnéisí ann sna guitéaruibh, ar chor go cceinfidís a measg na slat.

42 Ach a nuair do bhíodh a náirnéis lag, ní chuireadh sé ann *iad*: marsin go mbíodh an chuid budh laige ag Lában, agus an chuid budh láidre ag Iacob.

43 Agus do fhas an tóglaigh ro shaidhbhir, agus do bhí iomad áirnéis aige, agus seirbhíseach fear, agus seirbhíseach ban, agus cámhúill, agus asail.

CAIB. XXXI.

Ghabh Iacob go siobhal. 9 Dinnis gurab Dia tug callach ó Lában, dhósán. 22 Lean Lában tóir air. 29 Ach gur Shéol Dia réiteadh dhóibh.

A GUS do chúaluidh sé bríathra mhac Lában ag rádh, Rug Iacob leis an mhéid *bá* lé ar nathair; agus is don *ní bá* lé ar nathair fuair sé ann ghloirsi uile.

2 Agus do chomnuir Iacob gnúis Lában, agus féuch ní *raibh* leis mar do bhí roimhe.

3 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Iacob, Fill go dúthuigh haithreadh, agus go nuige do chineadh; agus bíaidh misi maille riot.

4 Agus do chuir Iacob fios uadha, agus do ghoir Rachel agus Leah fán machaire go nuige a thréud.

5 Agus a dubhairt riu, Chím gnúis bhur nathar, nach *bhfuil* sí leam mar do bhí roimhe; ach do blí Dia máthar leam.

6 Agus atá fhios aguibhisi go ndéarna mé serbhís do bhur nathair rém uile chumhachda.

7 Agus dó mheall bhur nathair me, agus do mhalairt mo thúarusdal deich nuáire: ach níor léig Dia dhó dochar do dhéanainh dhanh.

8 Ma dubhairt sé mar so, Bíaidh a náirnéis bhallach na thúarusdal agad; ann sin do bhí a náirnéis uile ballach: agus má dubhairt sé mar so, Budh híaad a náirnéis shíogach do thúarusdal; ann sin do bhí a rugadur a náirnéis uile síogach.

9 Mar so rug Dia áirnéis bhur nathar uadh, agus tug dhanhsa *iad*.

10 Agus tárla a nuair do reitheadh a náirnéis, gur thóg misi mo shuile síuas, agus do chonaic me an aisling, agus féuch, na reitheadh do bhí ag léim ar a náirnéis go *rabhadur* síogach, ballach, measctha.

11 Agus do labhair aingeal Dé rium a naisling dá *ráth*, A Iacob; agus do raidh misi, Átáim anuso.

12 Agus a dubhairt seision, Tóg a nois síuas do shuile, agus féuch, na reithe lingios síuas ar a náirnéis *átaid uile* síogach, ballach, measctha: óir do chonaic misi gach a ndéarna Lában ort.

13 *As* misi Dia Bhétel, áit ar ungaidh tusa an piléir, agus mar ar mhóidigh tú móid dhanhsa: a nois éirigh, fág an dúthaidhe dhama, agus fill go tír do gháoil.

14 Agus do fhreagair Rachel agus Léah, agus a dubhadur ris, *An bhfuil* fós roim ar bith nó oighreachd ar ccomhairne a tigh ar nathar?

15 A né nach meas coigcrích atá aige oruim? óir do reac sé sinn, agus do anchaith sé mar an gcéanna ar nairgead uile.

16 Óir a nuile shaidhbhrios rug Dia ó ar nathair, a sé sin ar ceuidne, agus cuid ar celointe: a nois uime sin gíodh bé a dubhairt Dia riotsa, déana é.

17 ¶ Ann sin do éirigh Iacob síuas, agus do chuir a mhic agus a mhná ar chámhalluibh.

18 Agus rug leis a áirnéis, agus a mhaóin uile, noch fuair se, áirnéis a ghnodhuidh, noch fuair sé a Bpadan-Aram, chum intheachd go Hlisaac a athair a tír Cúanaín.

19 Agus do chúaidh Lában á lomadh a cháorach: agus do ghoid Rachel na híomhlaighe *bá* lé na bathair.

20 Agus do éulóigh Iacob roimhe gan fhios do Lában an Sírianach, ó nár innis dó gur theith sé.

21 Mar sin do theith sé leis á nuile ní do bhí aige, agus do éirigh, agus do chúaidh tar a nabhuin, agus tug a aghuidh *fathuair-im* shliabh Gílead.

22 Agus do liunseadh do Lában an treas lá gur theith Iacob.

23 Agus do thóg a dhearbhráithre leis, agus do lean é aistior sheachd la; agus rugadur air ar shliabh Gílead.

24 Agus táinic Dia go Lában an Sírianach a naisling sa noidheche, agus a dubhairt ris, Tabhair dod aire nach laibhéora tú ré Iacob go maith no go saith.

25 Ann sin rug Lában ar Iacob. A nois do shuighidh Iacob a phubuil ar a tsliabh: agus do shuighidh Lában gun a dhearbhráithribh air sliabh Gílead.

26 Agus a dubhairt Lában ré Iacob, Créad do rinne tú, fú éulóigh tú gan fhios dhanhsa, agus fa rug tú mingheana leachd mar bhraighdibh do *geubhtháoi* le cloidheamh?

27 Cread fár theith tú uáin go foluigh-each, agus fár éulóigh tú uáin, agus nar innis tú dhamh go ccurinn ar siubhal uáin thú maille re solás, agus lé cantaireachd, le tabuirín, agus le cláirsigh?

28 Agus nár fhúiling tú dhamh míngheana, agus mo mhic do phóghadh? a nois as leamh do rinne tú súd.

29 Atá a gcurubachd mo láimhesi doch-ar do dhéanamh dhuit, ach do labhair Dáa hathar riom a réir, ag rádh, Tabhair dod aire nach laibhcóra tú re Iacob go maith ná go saith.

30 Agus a nois *máta* nach géubhtáa gan imtheachd do chionn go raibh fonn mór ort a ndíáigh tighe hathar, thairis sin, créad fár ghoid tú mo dhee?

31 ¶ Agus do fhreagair Iacob, agus a dubhairt sé ré Laban, Do chionn go raibh éagla orum, agus go ndubhairt mé, Go mfeidir go mbéantá hingheana air éigin díom.

32 Gidh bé ar bith gá bhfuighe tú do dhee, nar ab beó é: féuch a luthair air ndearbhráithreach má tá éinní agamsa dod chuid, agus beir chugad féin é: óir níor eidir Iacob gur ghoid Rachel iad.

33 Agus do chuaidh Laban go pubuil Iacob agus go pubuil Léah, agus go pubuibh an dá chumhal; ach ní *bhfúair* sé iad aca. Ann sin do chuaidh sé as pubuil Léah, agus do chuaidh a steach a bpobuil Rachel.

34 A nois do ghabh Rachel na hionmháighe, agus do chuir a nughaim na ccamhull iad, agus do shuigh orra: agus do spion Laban an pubuil eile, ach ní *bhfúair* sé iad.

35 Agus a dubhairt sísi ré na hathair, Na cuireadh fearg ar mó thighearna nach bhféaduinse éirge sías romhad; óir atá gnath na mban orum: agus do spion Laban an pubuil, agus ní *bhfúair* na hionmháighe.

36 Agus do bhí fearg ar Iacob, agus do cháin Laban: agus do fhreagair Iacob, agus a dubhairt sé ré Laban, Cread é maindligheadh, cread í mo choir, as ar lean tú choimhghéarso mé?

37 A náit ar spion tú mo thruscán uile, créud fúair tú dod áiméis tighe agam? cuir anso as coimne mo dhearbhráithreach agus do dhearbhráithreachsa é, go mbeirid breath eadrúinn aráon.

38 A níchid bliadhanso *atáim* ag foghnámh dhuit, níor theilgeadar do cháoirigh a nuáin, ná do ghabhair bhinionna a mionnán, agus ní duáigh mé reithe do thréuda.

39 An mhéid do mharbhadar na *beathuigh*, ní thug mé chugáda é, is orum féin do bhí a dhal a muga: as mo láimhsi do iarr tusa é, *má* gadadh sa ló, nó *má* ghadadh sa noidhche é.

40 Mar so do bhí mé; san ló do sheargadh an tiormach mé, agus an sioc sa noidh-

che; agus do dhealuigh codladh réim shuilibh.

41 Mar so do bhí mé fithche bliadhan ann do thigh: do fhoghuín mé dhuit ceithre bliadhna déag ar son do dhías inghean, agus sé bliadhna ar son tháimnéisi: agus do áthruigh tú mo thluarasdal deich nuáire.

42 Muna bheith Dáa máthar, Dáa Abraham, agus eagla Isaac leam, go deimhin do churtea ar siubhal a nois mé folamh: do chomhairc Dáa mo leathtrom agus sáothar mo lúmh, agus tug aithfear *dhuitsi* a réir.

43 ¶ Agus do fhreagair Laban agus a dubhairt ré Iacob, *A siad* na hingheanaso níngheanasa, agus an chlamso mo chlannsa, agus a náimnéise *a siad* máimnéise iad, agus a bhfaicionn tú uile *as* liomsa iad; agus cread fhéaduim níngheana féin, nó ré na ccolinn do rugadar?

44 Ar a nadhbharsin, tárrsa a nois déunam cumradh, misi agus tusa; agus bíodh sé mar fhíaghuin eadrúim agus tú.

45 Agus do thóg Iacob cloch, agus do chuir na seasamh í *mar* phileir.

46 Agus a dubhairt Iacob ré na dhearbhráithribh, Cruinnighidh clocha; agus do chruinnigheadar clocha, agus do rinneadar leachda: agus a duadar biadh ann sin ar an leachda.

47 Agus do ghoir Laban dainm dhe. Iégar-Sahaduta: ach do goir Iacob Gá-leed de.

48 Agus a dubhairt Laban, *Is* fiadhnúisi an leachdaso éadrúim agus tú a níugh: agus uime sin do goireadh Gá-leed dainm dhe;

49 Agus Mispah: óir a dubhairt sé, Déunadh an TIGHEARNA faire eadrúim agus tú, a nuáir bhéam gan bheith a láithair a chéile.

50 Má ní tú leatrom ar níngheanuibh, nó má bheir tú mná *eile* leith amuigh dom níngheanuibh, ní *bhfuil* áonduine ar bhfoch-air: féuch, atá Dáa dfhíaghuin eadrúinn.

51 Agus a dubhairt Laban ré Iacob, Féuch an leachdas, agus féuch *an* piléir noch do thóg mé eadrúim agus tú.

52 Bíodh *an* leachdas dfhíaghuin, agus bíodh *an* piléirsé dfhíaghuin, náach racha misi tar an leachdas chugadsa, agus nach dtiocfa tusa tar an leachdas chugamsa, agus tar an bpiléirse, do dhéunamh dochair.

53 Déunadh Dáa Abraham, agus Dáa Nahor, Dáa a naitheach breitheamhnus eadrúinn: agus do mhionnuigh Iacob fá eagla a athar Isaac.

54 Ann sin do rinne Iacob íodhbúirt ar a tsliabh, agus do ghoir a dhearbhráithre dithe aráin: agus a duadar arán, agus do fhanadar feadh na hoidhche san tsliabh.

55 Agus go moch ar maidin do éirigh Laban suas agus do phógh sé a mhic agus a ingheana, agus do bheannuigh sé iad: agus

do dhealuigh Lában riú, agus do shill chum a áite féin.

CAIB. XXXII.

Tárladar aingle dé ar Iacob. 9 Do Iarr sé ar Dhá a choimheud oná bhráthar Esau. 24 Gheac sé re Aingil.

AGUS do imthigh Iacob roimhe na shlighe, agus tárla aingle Dé ris.

2 Agus a nuair do chonnaire Iacob iad, a dubhairt sé, A sé so slúagh Dé : agus do ghoir sé dainm do náit sin Mahanaim.

3 ¶ Agus do chuir Iacob teachda roimhe, go Hésau a dhearbhrathair go fearann Seir, eadhon talaih Edoin.

4 Agus do aithin sé dhiobh, ag rádh, Mar so a déartháoi rem thighearna Esau : a deir do sheirbhiseach Iacob mar so : do chomhnuighe mé a bhfochair Lábáin, agus do fhan mé aige ann sin go tí a nois.

5 Agus atáid daimh agus assail agam, tréada agus seirbhísigh fear agus seirbhísigh ban : agus do chuir mé teachda uáim dá innis dom thighearna, ionnus go bhfágla mé grása ad radharc.

6 ¶ Agus do shilleadar na teachda go Iacob, ag rádh, Tanganaim go nuige do dhearbhrathair Esau, agus atá seision ag teachd mar an gcéudna do theagmháil ort, agus ceithre chéud fear leis.

7 An sin do bhí Iacob lán deagla agus danbhuáin : agus do roinn sé na daoine do bhí aige, agus na tréada, agus na sealbha, agus na cámhúil a ndá chuideachduin.

8 Agus a dubhairt, Má thig Esau cum cuideachda dhiobh, agus go mbuáilfidh iad, ann sin racluid an chuideachda fluigfidhear as uadh.

9 ¶ Agus a dubhairt Iacob, A Dhé máthar Abraham, agus a Dhé máthar Isaac, an TIGHEARNA noch a dubhairt riúm, Fill chum do thíre féin agus chum do gháoil, agus do gheabthar misi go maith ort.

10 Ní fiú mé an chuid as lúgha dot thrócaire, agus do nfrinne noch do thaisbéin tú dod óglach : óir lem bhata tháinig mé tar an iordáinse ; agus a nois atáim dhá bhannua.

11 Sáor mé, iarrum ort, ó láimh mo dhearbhrathar, ó láimh Esau : óir atá eagla agam roimh, dfaitchios go ttiocfadh, agus go mbuáilfeadh mé, agus an mbathair maille ris an ccoinn.

12 Agus a dubhairt tusa, Go deimhin do dhéuna mé maith dhuit, agus do dhéuna mé do shíol mar ghaineamh na fáirge nach féidir áireamh ar a iomadamlachd.

13 ¶ Agus do fhosuidh se ann sin a noidliche sin féin ; agus do bhean sé as an ní ráinic chum a láimhe, bronntanus ré thabhairt dá dhearbhrathair Esau.

14 Dhá chéad gabhar baineánn, agus fithche poc, dhá chéad cáora bhaneam, agus fithche reithie.

15 Tríochad chámhall bainneann goná mbromcluibh, ceathrachad bó, agus deich ttairbh, fithche assal baineann, agus deich searruigh.

16 Agus do sheáchuidh se iad a lámhuibh a sherbhiseach, i gach éntsealbhar leith, agus a dubhairt ré na sherbhiseachuibh ; Gluáisigh thairis a nomh romhamsa, agus cuirigh spás cidir gach dá sheilbh.

17 Agus do aithin don chéad luchd, dá rádh, A nuair theigeómhás mo dhearbhrathair Esau riot, agus fhiafrochus diot, ag rádh, Cía léar leis thu ? agus cáit a racla tú ? agus cía lear leis iad so romhad ?

18 Ann sin a déura tusa, Is lé do sherbhiseach Iacob iad so ; is tiodhlaiceadh é do cuireadh chum mo thighearna Esau ; agus féuch, atá sé féin mar an gcéadna ar ndiaigh.

19 Agus is mar sin do aithin sé don dara, agus don treas luchd, agus don méid do lean na sealbha, ag rádh, Ar an modh solaibhéorthaoiré Hésau a nuair go gheabhthaoi é.

20 Agus abruidhsí ós a chionn sin, Féuch, atá do sherbhiseach Iacob ar ndiaigh. Oir a dubhairt, Ceimiseochuidh mé é leis an mbromntanas rachas romham, agus na dhiaigh sin do chífé mé a ghnúis ; do bfeidir go ngéubhadh sé mo ghnúis chuige.

21 Mar sin do chuáidh an preasánta anonn roimhe, agus do chomhnuidh sé féin a noidhchesin ann sa chuideachduin.

22 Agus do éirigh sé súas a noidhche sin, agus do ghlac sé a dhias ban, agus a dhá chumhal, agus a éannhac déag, agus do chuáidh sé tar áth Iabboc a nunn.

23 Agus do rug sé orra, agus do chuir tar an abhuinn a nunn iad, agus do chuir thairis anunn a raibh aige.

24 ¶ Agus do fágbadh Iacob na áonar ; agus do bhí duine ag gleic ris no go ttáinig éirge na maidne.

25 Agus a nuair do chonnaire sé nach deachuidh aige air, do bhean sé re log a laghairce, agus do bhí log laghairce Iacob as alt, mar do bhí agsbánn ris.

26 Agus a dubhairt sé, Léig dhamh imtheachd, óir atá an lá ag éirge : agus a dubhairt seision, Ní léigfe mé dhuit imtheachd nó go mbeannuighe tú mé.

27 Agus a dubhairt seision ris, Cá hainm thu ? Agus a dubhairt seision, Iacob.

28 Agus do ráidh seision, Ní goirfear Iacob dhíot feasda mar ainm, ach Israel : óir atá cumhachda agad mar phrionusa ré Dia, agus ré daóinibh agus do rug tú buáidh.

29 Agus do fhiafrugh Iacob dhe, agus a dubhairt ris, Guidhim thú, innis dhamh

hainm. Agus do ráidh seision, Creád an fath fá bhfiatruighionn tú maíun? Agus do bheannuigh sé ann sin é.

30 Agus dó ghoir Iacob Peniel dainm do náit sin; óir do chonnaire mé Día aghuidh ar aghuidh agus do sabhaladh mo bheatha.

31 ¶ Agus mar do chuáidh a nunn tar Phenuel, do éirigh an grían air, agus do bhí sé bÁCach ann a ladhairg.

32 Uime sin nach ithid clanna Israel agus a níugh don fheích do chrap, noch bhíos á log na ladhairge: do chionn gur bhean sé ré log na ladhairge ag Iacob ann sa bhfeích do chrap.

CAIB. XXXIII.

Dhearnadar Iacob agus Esau réiteadh.

18 Táinig Iacob go Salem, agus do cheannaich machair annsin.

AGUS do thóg Iacob a shúile súas, agus damhairc se, agus féuch do tháinic Esau agus ceithre chéad fear leis. Agus do roinn sé an chlann do Léah, agus do Ráchel, agus don dá chumhal.

2 Agus do chuir sé na cumhail agus a cclann a ttoasach, agus Léah agus a clann na ndiáigh, agus Rachel agus Ióseph fá dheireadh.

3 Agus do ghluáis anonn rompa, agus do chlón é féin go talamh seachid nuáire, nó go táinig a bhíogus dá dhearbhrathair.

4 Agus do rith Esau na choinne, agus do theann ris é, agus do luidh ar a mhuineál, agus do phóg é: agus do ghuileadh.

5 Agus do thóg sé súas a shúile, agus do chonnaire na mná agus an chlann; agus a dubhairt, Cía híad súd agad? agus a dubhairt seision, An chlann tug Día go grásamhuil dod sheirbhíseach.

6 Ann sin tangadar na cumhail, agus a cclann a bhíogus, agus do cláonadar iad féin.

7 Agus tháinic Léah mar an gcéadna gon a cloinn a bhíogus, agus do chláonadar iad féin: agus fá dheireadh tháinic Ióseph agus Ráchel a bhíogus, agus do chláonadar iad féin.

8 Agus a dubhairt sé, Créad as ciall duit ris a nealbhása uile thárla rium? agus a dubhairt seision, Dfágháil grás a radharc mo thighearna.

9 Agus a dubhairt Esau, Atá go lór agamsa a dhearbhrathair; bíodh an ní as leachd agad féin.

10 Agus a dubhairt Iacob, Ní headh, guidhim thú, má fuáir mé a nois grása ad radharc, ann sin glac mo bhromtanas as mo láimh: oir is uime sin do chonnaire mé do ghuais amhuil mar do chífínn gnúis Dé, agus do thaitin mé riot.

11 Guidhim thú, glac mo bheannughadh, tugadh chugad; do chionn go raibh Día

go grásamhuil riom, agus do chionn go bhfuil go lór agam. Agus do sháruídh air, agus do ghabh sé an tiodhlaiceadh.

12 Agus a dubhairt seision, Glúaisiom ann ar shlighe, agus inthighiom, agus rachuidh misi romhad.

13 Agus a dubhairt seision ris, Atá a fhios ag mo thighearna go bhfuilid na leininn máoth, agus na tréada agus na sealbhadha ré hoga agamsa: agus má thiomáinid daóine go biomarcach iad a néanló, gheabhuidh an tréad uile bás.

14 Enghiodh mo thighearna, iarruim ort, thairis anonn roimhe a sherbhíseach: agus leanfa misi thú go socair, réir mar fhéadfuid a nairnéis bhías romham agus an chlann fhulang, nó go ttí mé go níuge mo thighearna go Seir.

15 Agus a dubhairt Esau, Léig dhamhsa a nois cuid don mhuinntir atá am fhochair dfgbháil agad. Agus a dubhairt seision, Cionnus riochthara leas? faghaim a nois grása a radharc mo thighearna.

16 Marsin do fhill Esau ann lá sin féin ann a shlighe go Seir.

17 ¶ Agus do ghluáis Iacob go Succot, agus do rinne tigh dhó féin, agus do rinne máinreacha dhá airméis: nimesin goirthear Succot dai m do náit.

18 ¶ Agus táinic Iacob go Sálem, cathair Shechem, noch atá a tír Cánaain, a nuáir tháinic sé ó Phádan-Aram; agus do shuidhidh a phubuil as choinne na cáithreach.

19 Agus do cheannuigh sé cuid do mhachaire, áit ar leathnuigh sé a phubail, as láimh chloinne Hámor, athair Shechem ar chéad píosa airgid.

20 Agus do chuir altoir súas annsin, agus do ghoir sé dhi El-elohe-Israel.

CAIB. XXXIV.

Dó Truaillichthe Dinah. 13 Caitheadh mic Iacob le ceilt súd do dhíoghladh ar aitreoiridh Shéchem.

AGUS do chuáidh Dinah inghean Léah, noch rug sí do Iacob, anach dfeachuin ingheana na tíre.

2 Agus a nuáir do chonnaire Sechem mhac Hámor an Hibhiteach, píomnsa na críche í, do rug sé uirre, agus do luigh sé lé, agus do thruailligh sé í.

3 Agus do bhí a anam ceangailte do Dhínah inghean Iacob, agus do grádhuih sé í, agus do labhair go cinealta ris an gcailín.

4 ¶ Agus do labhair Sechem ré na athair Hámor, ag rádh, Fagh dhamhsa an cailínsi na mnaóí.

5 Agus do chualuidh Iacob gur thruailligh sé a inghean Dinah: a nois do bhádur a chlann san mhachaire ag a nairnéis: agus do thocht Iacob nó go táinic iad.

6 Agus do chúaidh Hámor athair Shechem amach do chomhrádh ré Iacob.

7 Agus tangadar mic Iacob ón mhach amuigh a nuair do chualadur sin: agus do ghlac doilghios iad, agus do bhádur na fir ro fheargach, fa go ndéarna sé leimhe a naghaidh Ísraél tré luighe lé hinghin Iacob; ní nar dhligtheach do dheanamh.

8 Agus do rinne Hámor comhrádh riu, agus a dubhairt, Atá anam mo mhic Sechem lán d'fionn hinghine: athchuinghim ort a tabhairt dó na mnaóí.

9 Agus déanuidhsí cleamhnais rinne, agus tugaidh bhur ningheana dhúinn, agus glacuidh ar ningheana chuguibh.

10 Agus áiteochtháoi nar bhfochair: agus bíadh an talamh ar bhar gcuinne: comhnuighidh agus malairtighidh ann, agus faghaidh sealbha dhíbh féin ann.

11 Agus a dubhairt Sechem ré na hathair agus ré na dearbhráthribh, Faghaim grása an bhur radhare, agus gidh bé ní déartháoi rionn do bhéar uáim é.

12 Ní bhfuil dá mhéid crodh nó tiodhlaiceadh íarrfuidhe oram, nach tiubhra me uáim do réir mar a déartháoi rionn: ach go tugthaóí an cailín damh na mnaóí.

13 ¶ Agus do fhéagradur mic Iacob Sechem agus a athair Hámor go cealgach, ag radh, Do chionn gur thruailligh sé a ndeirbhshiur Dinah:

14 Agus a dubhradur riu, Ní fhéadmáoidne an ní si a dhéanamh, ar ndeirbhshiur do thabhairt do neach nach bhfuil timchillghéarrtha; óir do budh masla dhúinn sin.

15 Ach ántocham dhíbh mar so: má bhithísí mar a támáoidne, gach énfhirionach aguibh do bheith timchillghéarrtha;

16 Ann sin do bhéuram ar ningheana dháoiibh, agus géubham bhur ningheana chuguinn, agus comhneocham maille ribh, agus bían ar néunphobal.

17 Ach muna éistí rinn fa bheith timchillghéarrtha; ann sin béuram ar ninghean linn, agus iníeocham romhuinn.

18 Agus do thaitin a mbriathra le Hámor agus le Sechem, mac Hámor.

19 Agus níor chuir an tóganach mail san ní do dhéanamh, do chionn go raibh dúil aige a nginghin Iacob; agus do budh ro onórúighe é ná tigh athar uile:

20 ¶ Agus táinig Hámor agus Sechem a mhac go geata a ccaithreach, agus do labhradar ré muinntir na caitheach, ag rádh,

21 *Atáid* na daoinesí síothchánta rinn; uimesin áitrigidís an talamh, agus déindís malairt ann; óir féachuidh, *atá* an fearann fairsiong go lór dhóibh; glacam a ningheana na mnáibh chuguinn, agus tugam ar ningheana na mnáibh dhóibhsion.

22 Ach amháin gurob mar so ántochuid na daoine linn, comhnuighe do dhéanamh

ar bhfochair go mbemís ar néunphobal; gach áon fhirionnach aguinn do bheith timchillghéarrtha, mar a táidsion timchillghéarrtha.

23 Nach budh linne a náirneis, a máoin, agus gach ainnhidhe dá mbí aca? achd ainháin tigiom léo, agus áitreochuid aguinn.

24 Agus do áontuigh a ndeachuigh amach as geata a gcaithreach lé Hámor, agus lé Sechem: agus do timchillghéarradh gach éinfhear, an mhéid do chúaidh amach as geata a gcaithreach.

25 ¶ Agus tarla an treas lá a nuair do bhádur neimhneach, gur ghlacadar dias mhac Iacob, Simeon agus Lébbi dearbhráthre Dhúinn, gach áon aca a chloidlheamh, agus tangadar ar an gcathruigh go dána, agus do mharbhadur na fir uile.

26 Agus do mharbhadur Hámor, agus Sechem a mhac le fáobhar an chloidhimh, agus tugadar Dinah as tigh Shechem, agus do chúadur a mach.

27 Tangadar clann Iacob ar a nár, agus do chreachadar an chathtar, do chionn gur thruailligheadur a ndeirbhshiur.

28 Do thógbhadur a gcaóirigh, agus a ndaimh, agus a nassail, agus an mhéid do bhí sa ccathruigh, agus an mhéid do bhí ar an machaire léo,

29 Agus a saidhbhrios uile agus a nóga uile, agus a mná rugadar léo a láimh, agus do airgeadur go léir a raibh amsa tigh.

30 ¶ Agus a dubhairt Iacob ré Simeon, agus ré Lébbi, Do chuireabhair buáidhreachd orum, mo dhéanamh bréim a measg aitreabbhadh na tíre, a measg na Ccanaaniteach, agus a measg na Bperisiteach: agus gan mé ach beagán a nuimhir, cruinneochuid iad féin uile am aghuidh, agus muirfid mé; agus sgriosfuigher mé féin agus mo thigh.

31 Agus a dubhradur san, Nar chóir dhósan a dhéanamh ré ar ndeirbhshiairne mar do dhéanadh sé ré meirdrigh?

CAIB. XXXV.

Táinig Jacob go Betel. 16 Fuair Ráchel bás ar an tslighe re breith Bheniamin.

28 Deug agus dadhlaiceadh Isaac.

A GUS a dubhairt Dia ré Iacob, Eirigh, imthigh súas go Bétel agus comhnuigh ann sin: agus déun altóir ann do Dhía noch do fhoillsigh é féin duit a nuair do theith tú ó lathair do dhearbhrathar Esau.

2 Ann sin a dubhairt Iacob ré na mhuintir, agus ré a raibh na fhochair uile, Cuiridh uaibh na déé comhhightheacha *atá* eadruibh, agus bíghí glan, agus athruighidh bhur néudnighe:

3 Agus éirigheam agus teannuinn súas go Bétel, agus do dhéana misí altóir ann do Dhía, noch do fhreagair mé a nam mo

chrúadhóige, agus do bhi liom ann gach slighe ar ghabhus.

4 Agus tugadur do Iácob a raibh do dhéibh coimhightheacha ann a lámhuibh, agus a raibh dfaunibh-cluas na gcluasuibh; agus do fholuigh Iácob iad faoi an daruigh noch do bhí laimh ré Sechem.

5 Agus do ghluáiseadur; agus do bhí eagla Dé ar na caitheachuibh do bhí gacha táobh dhíobh, agus níor leanadar siad clann Iácob.

6 ¶ Mar sin thainic Iácob go Lus, noch atá a tír Chánaan, eadhon Bétel, é féin agus a raibh aige uile.

7 Agus do rinne altoir ann, agus do ghoir ÉI-Bétel do náit: do chionn gurob ann do thaisbéin Día é féin dó, a nuair do theith sé ó lathair a dhearbhrathar.

8 ¶ Ach fuair Debora banaltra Rebecah bás, agus do hadhlaiceadh í táobh shíos do Bhétel faoi dharuigh: agus do goireadh Allonbachut dainm dhe.

9 ¶ Agus do thaisbéin Día a ris é féin do Iácob, a nuair thainic sé amach as Pádan-Aram, agus do bheannuigh sé é.

10 Agus a dubhairt Día ris, Iácob as ainm dhuitsi; ní goirfighear feasda Iácob dhíot, ach Israel bhus ainm dhuit: agus do ghoir sé Israel dainm dhe.

11 Agus a dubhairt Día ris, Is *misi* Día uile chumhachdach: bí siolmhar agus fóirlión; tiocfuídh cineadh agus morán do chinidheachuibh uaid, agus tiocfaid ríghthe amach ód fhordhronnuibh;

12 Agus an dúthaidh tug misi do Abraham, agus do Isaac, do bhéura mé dhuitsi í, agus dot shíol ad dhíuigh do bhéura mé an dúthaigh sin.

13 Agus do chuáidh Día úadh súas sa náit a raibh ag caint ris.

14 ¶ Agus do tóg Iácob piléir sa náit a raibh ag caint ris, eadhon pileir cloiche, agus do dhóirt ofrail dighe air, agus do dhóirt ola air.

15 Agus tug Iácob Bétel dainm ar a náit a raibh Día ag caint ris.

16 ¶ Agus do aistrigheadur ó Bhétel; agus ní raibh ach slighe ghearr ag teacht do Héphrat: agus do ghabh teinnios cloime Rachel, agus fuair sí saothar docamlach.

17 Agus tárta a nuair do bhí sí ann a saothar éigeantach, go ndubhairt an bhean chunganta ría, Nà bíodh-eagla ort; bíaidh an macsa agad mar an gcéadná.

18 Agus tárta, a nuair do bhí a hanam ag dul aiste, (óir fuair sí bás) gur goir sí Benoni dainm dhe: ach tug a athair Benjamin dainm air.

19 Agus fuair Rachel bás, agus do hadhluicedh í ar a tslighe a ngabhthaoi go Héphrat, noch re raidhtior Bétélehem.

20 Agus do chuir Iácob Piléir ar a

huáighe: sé sin Piléir uáighe Rachel gus a niugh.

21 Agus do aistrigh Israel, agus do leathnuigh a phuibh táobh thall do thor Edar.

22 ¶ Agus tárta, a nuair do bhí Israel ná chomhnuighe sa dúthaigh sin, go ndeachuidh Reuben, agus gur luigh re Bilhah leannán athar: agus do chluáidh Israel sin. A nois clann Iácob bá dhá fhear dhéag iad.

23 Mic Léah Reuben céidghin Iácob, Símeon, agus Lébhi, agus Iúdah agus Issachar, agus Sebulun.

24 Mic Rachel; Ióseph, agus Benjamin.

25 Mic Bilhah, cumhal Rachel; Dan agus Naphtali.

26 Agus mic Silpah, cumhal Léah; Gad agus Assur. *Asiad* so mic Iácob, noch do rugadh dhó a Bpádan-Aram.

27 ¶ Agus táinic Iácob go nuige a athair Isaac go mamre go catlruigh Arbah, (eadhon Hébron) áit ar chomhuaidh Abraham agus Isaac.

28 ¶ Agus dob iad láethe Isaac céud agus ceithre fichid bliadhan.

29 Agus do thiomun Isáac a spiorad suas, agus fuair bás, agus do cruinnigheadh chum a dhaóine é, ar mbeith foirfe lán dáois dó: agus do adhlaiceadur a chlann Esau agus Iácob é.

CAIB. XXXVI.

Tríur ban Esau. 9 O attainig siol Edom.

31 *Agus iomdha Rí.*

A NOIS a siad so geinéalúigh Esau, ré *ráidhter* Edom.

2 Tug Esau a mhá dingheanuibh Chánaain; Adah inghean Elon an Hítiteach, agus Aholibamah inghean Anah, inghean Sibeon an Híbhiteach,

3 Agus Basémat, inghean Ismael, deirbhshíur Nébiaiot.

4 Agus rug Adah do Esau Eliphas; agus rug Basémat Reuel.

5 Agus rug Aholibamah Ieus, agus Iaalam, agus Córah: *siad* so mic Esau noch rugadh dhó a tír Chánaain.

6 ¶ Agus do thóg Esau leis a mhná, agus a mhic, agus a ingheana, agus a nuile phearsa dá theaghlach, agus a áinéis, agus a uile ainmhintighe, agus a shubstaint uile, noch fuair sé a tír Chánaain; agus do chuáidh fan tír, ó aghuidh a dhearbhrathair Iacob.

7 Oir budh mho a saidhbhrios ná mar do fhéadadur diomchar láimh récéile: agus an tír ann a rabhadur na gcoimhightibh, níorfhéad sí a níomchar le hiomad a máoine.

8 Marso do áitrebh Esau a gcnoc Seir: a sé Esau Edom.

9 ¶ Agus a siad so geinealuigh Esau athair na Nédomiteach a gcnoc Seir.

10 A siadso annanna mhac Esau:

Eliphás mac Adah, bean Esau; Reuel mac Bhasémat, bean Esau.

11 Agus dob iad mic Eliphás, Témon, Omar, Sépho agus Gátam, agus Cénas.

12 Agus do bhí Timnah na leannán ag Eliphás mac Esau, agus rug sí Deliphás Amalec: *dob iad* so mic Adah bean Esau.

13 Agus *dob iad* so mic Reuel; Nahat, agus Sérah, Sámach, agus Misah: *dob iad* so mic Bhasémat bean Esau.

14 Agus *dob iad* so mic Aholibamah, inghean Anah, inghean Sibeóin, bean Esau: agus rug sí do Esau Ieus, agus Iaalam, agus Córah.

15 ¶ *Dob iad* so Duibheidhe mhac Esau: mic Eliphás cédghin Esau Duibhce Témon, Duibhce Omar, Duibhce Sepho, Duibhce Cénas.

16 Duibhce Córah, Duibhce Gátam, Duibhce Amalec; *asíadso* na Duibheidhe *tháinig* ó Eliphás a tír Edom; *dob iad* so mic Adah.

17 Agus *asíadso* mic Reul mhac Esau: Duibhce Nahat, Duibhce Sérah, Duibhce Sámah, Duibhce Missah: a *siad* so na Duibheidhe *tháinig* ó Reul a tír Edom: a *siad* so mic Bhasémat bean Esau.

18 Agus is *iad* so mic Aholibamah bean Esau; Duibhce Ieus, Duibhce Iaalam, Duibhce Córah: a *siad* so na Duibheidhe *tháinig* ó Aholibamah inghean Anah bean Esau.

19 A *siad* so mic Esau (noch is Edom) agus a *siad* so a Nduibheidhe.

20 ¶ A *siad* so mic Sheir an Horiteach noch do áitribh an dúthaidh: Lótan, agus Sóbal agus Sibeón, agus Anah,

21 Agus Dison, agus Eser, agus Dísan: is *iad* so Duibheidhe na Horiteach clann Sheir a tír Edom.

22 Agus is *iad* so clann Lótain; Hóri, agus Héman: agus deirbhshíur Lótain Timnah.

23 Agus *dob iad* so clann Hobail; Albhan, agus Manahat, agus Ebal, agus Sépho, agus Onam.

24 Agus is *iad* so clann Shibeóin; aráon Aiah, agus Anah: sé so Anah, noch fuáir na muilidhe san bhíásach mar do bhí ag beathughadh asal Shibeóin á athar.

25 Agus *dob iad* so clann Anah, Dison, agus Aholibamah inghean Anah.

26 Agus *dob iad* so clann Dhísóin Hemdan, agus Esban, agus Itran, agus Chéran.

27 Agus á *siad* so clann Eser: Bilhan, agus Saabhan, agus Acan.

28 Agus a *siad* so clann Dhísain: Us agus Aran.

29 A *siad* so na Duibheidhe *tháinig* do na Hóriteachuibh; Duibhce Lótan, Duibhce Sóbal, Duibhce Sibeón, Duibhce Anah,

30 Duibhce Dison, Duibhce Eser, Duibhce Dísan: is *iad* so na Duibheidhe *tháinig* ó Hóri, a measg a Nduibheidhe a tír Sheir.

31 ¶ Agus a *siad* na ríghthe so fuáir ríoghachd a tír Edom: suil dó bhí éinrígh a ríoghachd ós cionn chloinne Isráel.

32 Agus Béla mhac Beor do *bhí* a ríoghachd a Nédóm: agus ainm a chaithreach Dinhabah.

33 Agus fuáir Béla bás, agus Ióbab mhac Sérah ó Bhosra fá rígh na áit.

34 Agus do éug Ióbab, agus Husam ó thír Themáni fá rígh na áit.

35 Agus do éug Husám, agus Hádad mhac Bédad, noch do bhuáil Midian air mhagh Móáb, fá rígh na áit: agus *dob* é ainm a chaithreach Abhit.

36 Agus do éug Hádad, agus Samlah ó Mhasrecah fá rígh na áit.

37 Agus do éug Samlah, agus Saul ó Rehoboth ó nabhuinn, fá rígh na áit.

38 Agus do éug Saul, agus Baalhanan mhac Achbor fá rígh na áit.

39 Agus do éug Baalhanan mhac Achbor, agus Hádár fá rígh na áit; agus *dob* é ainm a chaithreach Pau; agus *dob* é ainm a mhná Mehetabel, inghean Mhatred, inghean Mhesahab.

40 ¶ Agus a *siad* so anmanna na Nduibhceadha *tháinig* ó Esau, do réir a muinntire ar lorg a naithreach ann a nanmannuibh: Duibhce Timnah, Duibhce Albhah, Duibhce Ietet.

41 Duibhce Aholibamah, Duibhce Elah, Duibhce Pínon,

42 Duibhce Cénas, Duibhce Téman, Duibhce Míbsar,

43 Duibhce Magdiel, Duibhce Iram: is *iad* so Duibheidhe Edom do réir a náitreabha, a ndúthaigh a seilbhe; sé sin Esau athair na Nédomiteach.

CAIB. XXXVII.

Aislinge Ioseph. 18 Tnúth a dhearbhráithre. 21 A reice agus a thabharta don Egipt.

AGUS do bhí Iácob na chomhnuighe sa tír a raibh a athair na choimhghitheach, a tír Chanaáin.

2 A *siad* so geinealuigh Iácob. Ar mbeith do Ióseph seachd mbliadhna déag dáois, do bhí ag inghilt an tréada a bhíochair a dhearbhráithreach; agus do *bhí* an tóganach a bhíochair chloinne Bilhah, agus chloinne Silpah, mná a athar: agus tug Ióseph a ndrochthúarusgháil chum a athar.

3 A nois *dob* annsa le Hisraél Ióseph ná a chlann uile, dó chloim *gurab* é mac a sheanáóis é: agus do ríne cóta dhé diomad dathann.

4 Agus a nuáir do chonncadar a dhearbhráithre gur bhannsa le na nathair é ná a dhearbhráithre uile, do fhuathigheadar é, agus ní fhéadaidís labhairt go siothchán-ta ris.

5 ¶ Agus do chonnaire Ióseph aisling, agus do innis dá dhearbhráithribh í: agus bá mhóide fós a bhfuath air.

6 Agus a dubhairt sé riu, Guidhim sibh, éisdigh ris a naislingsi do táibhseadh dhamh:

7 Oir feachuidh, do *bhamar* ag ceangal punnann ar an machaire; agus féachuidh, do éirigh mo phunnannsa agus do sheas súas go díreach; agus féachuidh, do bhadur bliur bpunnanasa na seasamh na timchioll, agus do rinneadar unhlá dom phunnainnsi.

8 Agus a dubhradar a dhearbhráithre ris, An mbiáidh tusa go deimhin ag righe ós ar ccionne? nó an mbiáidh go deimhin uachdaranachd agad oruinn? agus bá móide fós a bhfuath air, tré na aislingibh, agus tré na bhráithreuibh.

9 ¶ Agus do chonnaire seision fós aisling eile, agus do innis sé dá dhearbhráithribh í, agus a dubháirt, Féachuidh, do chonnaire mé fós aisling eile; agus féachuidh, do rinne an ghrian agus an ghealach agus na háonréulta déug unhlá dhamhsa.

10 Agus do innis seision dá athair, agus dá dhearbhráithribh: agus do imdhearguidh a athair é, agus a dubhairt ris, Créd é a naislinge do chonnaire tusa? an deimhin go tiúfa misi, agus do mhathair agus do dhearbhráithre dar ccláonadh féin síos duitsi go talamh?

11 Agus do fhuathuigheadar a dhearbhráithre é, ach do chomharthuigh a athair an glór.

12 ¶ Agus do chúadar a dhearbhráithre dingheilt thréada a nathar go Sechem.

13 Agus a dubhairt Israel ré Ióseph, Nach bhfuilid do dhearbhráithre ag beathughadh an *tréada* a Sechem? térr agus cuirfe mé chuchta thú: agus a dubhairt seision ris, *Atáim* anso.

14 Agus a dubhairt sé ris, Guidhim thú, eirigh, féuch an maith a táthar ag ad dhearbhráithribh, agus an maith a táthar ag na tréduibh; agus tabhair scéula chugam a ris. Mar sin do chuir sé amach é as gleann Hébron, agus táinig sé go Sechem.

15 Agus fuáir duine áirighe é, agus, féuch, do bhí ar seachrán ar an magh; agus do fhiafruigh an tóglach dhe, ag rádh, Cía atá tú iarruidh?

16 Agus a dubhairt seision, Atáim ag iarruidh mo dhearbhráithreach: guidhim thú, innis damh cáit á bhfuilid siad ag ingheilt?

17 Agus a dubhairt an tóglach, Do

imthigheadar as so; óir do chuala mé iad dhá rádh, Déanam go Dótan. Agus do lean Ióseph a dhearbhráithre, agus fuáir a Ndótan iad.

18 ¶ Agus a nuáir do chonncadar é a bhfad úatha, suil tháinig sé na ngar, do comhairligheadar a mharbhadh.

19 Agus a dubhradar gach fear ré chéile, Féachuidh atá an taislingtheach so ag teachd.

20 Déanam a nois, ar a nadbharsin agus marbham é, agus teilgeam a bpoll éigin é, agus a déaram, Gur mharbh drochbheithreach éigin é: agus do chífiam crénd thiucfas dá aislingibh.

21 Agus do chúaluidh Reuben sin, agus do sháor ó na lámhuibh é; agus do ráidh, Ná marbham é.

22 Agus do ráidh Reuben riu, Ná *dóirtigh* fuil, ach teilgidh é annsa bpoll so atá ar an bhfásach, agus ná cuiridh lámh ann; ionnus go mbeaíadh sé as a lámhuibh é, dhá thabhairt dá athair a ris.

23 Agus tárla, a nuáir tháinig Ióseph chum a dhearbhráithreach, gur bheanadar a chóta dhe, a chóta ioldhathach do *bhí* uime;

24 Agus do thógbhadar léo e, agus do teilgeadar a bpoll é: agus do *bhí* an poll folamh, agus ní raibh uisge ann.

25 Agus do shuigheadar síos dithe aráin, agus do thógbhadar súas a súile, agus do amhairceadar, agus féuch do tháinic cuid-eachda Ismaeliteach ó Ghilead gun a ccamhulluibh, ag iomchar spiosra, agus balma, agus mirra, ag imtheacht *dá* bhreith síos do Néigipt.

26 Agus a dubhairt Iúdah ré na dhearbhráithribh, Ciodh an tarbha má mharbhamáoid ar ndearbhrathair, agus a fhuil a cheilt?

27 Déanam, agus réacam ris na Hismaeliteachuibh é, agus na beanadh ar lámha leis; óir *isé* ar ndearbhrathair agus ar bhféoil é, Agus do áontuighedar a dhearbhráithre sin.

28 Annsin do ghabhadar Midianuigh ré na ttáobh, ceannuighthe; agus do thairng-eadar agus do thógbhadar súas Ióseph as an bpoll, agus do réacadur Ióseph ris na Hismaeliteachuibh ar fhichid *piosa* airgid: agus rugadarsin Ióseph do Néigipt.

29 ¶ Agus dfill Reuben chum an pbuill; agus féuch ní raibh Ióseph san pholl: agus do stiáll sé a éudach.

30 Agus do fhill sé ar a dhearbhráithribh, agus a dubhairt, Ní *bhfuil* an leanamh ann: agus misi, cáit a ngéubha mé?

31 ¶ Agus do ghlacadar cóta Ióseph, agus do mharbhadar meannán do na gabhruibh, agus do thumadar an cóta ann sa nbhfuil.

32 Agus do chuireadar an còta iol-dhathach, agus rugadar chum a nathar é, agus a dubhradar, Ag so mar fuaram-airne é; aithin a nois a né còta do mhic é, nó nach é.

33 Agus do aithin seision é, agus a dubhairt, *A sé còta mo mhic é*; do mharbh droichbheitheach é, atá Ióseph ar nà ghearradh na phíosuibh gan chunntabhairt.

34 Agus do stiall Iácob a eudach, agus do chuir éudach róinnigh uime, agus do rinne doilghios fà na mhac móran do laethibh.

35 Agus do éirgheadar a chlann mhac uile, agus a ingheana suas dà mheisniughadh; ach do dhíult seision meisneach do ghlacadh; agus do ráidh sé, Oir rachuidh mé síos annsa nuáigh chum mo mhic ag déanamh doilghiosa: mar so do cháoin a athair é.

36 ¶ Agus do reacadar na Midianuigh é do Néigipt ré Potiphar, oifigeach do mhuinntir Phárao, agus caiptín a ghárda.

CAIB. XXXVIII.

Clann Iúdah. 7 Agus an drochbhéusa.

13 Inntleachd Tamar. 27 Agus a geincoil.

AGUS tárta sa namsin, go ndeachuidh Iúdah síos ó na dhearbhráithibh, agus gur fhill a steach go Hadullamiteach, áirighe dar bhainm Hira.

2 Agus do chonnaire Iúdah annsin inghean Chanaanitigh áirighe, dar bhainm Suah, agus do gabh sé chuige í, agus do chiomhriachduin sé ría.

3 Agus do toirrcheadh í, agus rug sí mac; agus tug sé Er dainm air.

4 Agus do toirrcheadh a rís í, agus rug sí mac; agus tug Onan dainm air.

5 Agus do toirrcheadh fós a rís í, agus rug sí mac; agus tug Sélah dainm air: agus do bhí sé ann Chesib a nuair rug sí é.

6 ¶ Agus tug Iúdah bean do Er a chédghin, dar bainm Tamar.

7 Agus do bhí Er, cédghin Iúdah, go holt a bhfiaghnuisi an TIGHEARNA; agus do mharbh an TIGHEARNA é.

8 Agus a dubhairt Iúdah ré Hónan, Bì ag mnáoi do dhearbhráthar, agus pós í, agus déuna sliochd dot dhearbhráthair.

9 Agus do bhí a fhios ag Onan nach budh leis féin an sliochd: agus tárta, a nuair do chuáidh sé do chomhriachduin ré mnáoi a dhearbhráthar, gur dhóirt sé ar án titalamh, ionnus nach dtiubhradh sé sliochd dá dhearbhráthair.

10 Agus do chuir an ní do rinne sé feargar an TIGHEARNA: uime sin do mharbh sé Onan mar an ccéadna.

11 Ann sin a dubhairt Iúdah ré Tamar a bhainchliamhuin, Fan ad bhain-

treabhuigh a ttigh hathar no go fhásuigh mo mhac Sélah; (óir a dubhairt sé, Deagla go ttigeamhadh go bhfuigheadh seision bás fós mar *fuáir* a dhearbhráithre) agus do imthigh Tamar agus do rinne comhnuighe a ttigh a hathar.

12 Agus a ccionn aimsire do eug inghean Suah bean Iúdah; agus do ghlac Iúda meisneach chuige, agus do chuáidh sías go Timnah mar a raibh luchd béarrtha a cháorach, é féin agus a chara Hírah an Tadullamiteach.

13 Agus do hinnseadh do Thámar, dá rádh, Féuch, téid hathai rleambna sías go Timnah do bhearradh a cháorach.

14 Agus do chuir sisi a culnidh báintreabhuih dhi, agus do fholuigh sí í féin le folach, agus do fhill í féin, agus do shuigh a náit shofhaicsiana, laimh ris a tslighe ag dul go Timnah; óir do chonnaire gur fhás Sélah, agus nar tugadh í féin na mnáoi dhó.

15 A nuair de chonnaire Iúdah í, do sháoil gur méirdreach do bhí ann, do chionn gur fholuigh sí a haghaidh.

16 Agus do fhill sé uirre ar a tslighe, agus a dubhairt, Guidhim thú luáithigh ort, leig dhamh a bheith agad; (óir ní raibh a fhios aige gur blí bean a mhic í.) Agus a dubhairt sisi, Créud do bhéura tú dhamh do chionn a bheith agam?

17 Agus a dubhairt seision, Cuirfe mé meannán *chugad* ó na gabhruibh: Agus a dubhairt sisi, An bhfuigfe tú geall agam nó go cceuirigh tú chugam é?

18 Agus a dubhairt seision, Créud an gheall do bhéura mé dhuit? agus a dubhairt sisi, Do shéula, do bhráisléid, agus do bhata, noch *atá* ad láimh: agus tug sé *iad* sin di, agus do bhí aice, agus do toirrcheadh leis í.

19 Agus do éirigh sisi, agus do imthigh roimpe, agus do chuir a folach dhi, agus do chuir a héudach baintreabhuih uimpe.

20 Agus do chuir Iúdah an meannán chuire lé láimh a charad an Tadullamiteach, dfagháil a ghill as láimh na mná: ach ní bhfuáir sé í.

21 Ann sin do fhiafruigh sé do mhuinntir na háite sin, Cáita *bhfuil* an mheirdreach, do bhí go hoscuite ré táobh na sligheadh? Agus a dubhradar, Ní raibh éinnhéirdreach sa náitsi.

22 Agus do fhill seision go Iúdah, agus a dubhairt, Ní fhaghuim í: agus mar an gcéadna a dubhradar muinntir na háite, ní raibh éinnhéirdreach sa náitsi.

23 Agus a dubhairt Iúdah, Bíodh aice deagla go bhfuighmis náire: féuch do chuir mé an meannánso uaim, agus ní bhfuáir tú í.

24 Agus táinig a steach na ccion thrí mósa na dhíáigh sin, gur hinniseadh do

Iudah ag radh, Do rinne hinghean Tamar meirdreachus: agus féuch fós atá sí torrach o striopachus: agus a dubhairt Iudah, Tugthar amach í, agus a loiscthear í.

25 A nuair tugadh amach í, do chuir sí fíos chum a hathar cleamhna dá radh, *On té léar leis íad so atáimsi torrach*: agus a dubhairt sisi, Guidhim thú, méas éia lear leis íad so, an séula, agus na bráisléide agus an bata.

26 Agus do adhmhuigh Iudah íad, agus a dubhairt, Dob fhíréunta isi ná misi; do chionn nach dtug mé dom mbac Sélah í, Agus níor bhean ría a ris, ní is mó.

27 ¶ Agus tárla a naimsir a tuismidh, féuch go rabhadur dias iona broinn.

28 Agus tárla a naimsir a tuismidh, gur chuir áon aca a lámh amach, agus gur ghlac an bhean chuidighe an lámh, agus gur cheanguil snáithe sgárláide san lámh, dá radh, Sé so tháinic amach ar ttús.

29 Agus tárla nuair rug sé a lámh ar a hais: féuch tháinig a dhearbhrathair amach: agus a dubhairt sisi, Cionnus do bhris tusa amach? bíodh an briseadh so ort féin: uime sin tugadh Pláres dainm air.

30 Agus na dhúáigh sin tháinic amach a dhearbhrathair ar a raibh an snáithe scárláide ar a lámh, agus tugadh Zarahi dainm air.

CAIB. XXXIX.

Daoirse Ioseph. 7 A gheannuvidheachd.

20 *A chur a bpríosun. 21 Mhar a dfuair cairdeas Dé agus daoine.*

A GUS rugadh Ioseph síos do Negipt; agus Potipher oifigeach do mhuintir Phárao, caiptín a ghárda, Egipteach, do cheannuigh sé é as lamhuibh na Nismaeli-teach, noch tug leó síos ann sin é.

2 Agus do bhí an TIGHEARNA maille re Ioseph, agus do bhí na dhuine sona; agus do bhí sé a tigh a mhaighistir an Tégipteach.

3 Agus do chonnaic a mhaighistir go raibh an TIGHEARNA maille ris, agus go ttug an TIGHEARNA ar gach ní dá ndearna sé rath do bheith air na lámhuibh.

4 Agus fuair Ioseph grása iona radharc, agus do rinne seirbhís dó: agus do rinne feithmheóir ós cionn a thighe dhe, agus do chuir fá na lámh a raibh aige.

5 Agus tárla ó nuair fá ndéarna sé feithmheóir dhe na thigh, agus ós cionn a raibh aige, gur bheannuigh Día tigh a Neigiptigh ar son Ioseph; agus do bhí beannughadh an TIGHEARNA air a raibh aige a stigh, agus amuigh.

6 Agus do fhág sé a raibh aige a lámh Ioseph; agus níor bhíos dó éinní dá raibh aige féin, achd amháin an tarán do itheadh sé. Agus do bhí Ioseph, deagmhaiseach, agus sgiamhach.

7 ¶ Agus tárla a ndúáigh na neitheannso, gur leag bean a mhaighistir a súil air Ioseph, agus go ndubhairt sí leis, Luigh liomsa.

8 Ach do dhiúlt seision sin, agus a dubhairt re mnaói a mhaighistir, Féuch, ní feas dom mhaighistir créad atá agamsa sa tigh, agus do chuir sé a raibh aige fán lámhuibh.

9 Ní bhfuil duine is mó ná mé iona thigh; agus níor chonnuimh sé éinní uaim, ach thusa, do chionn gurtú a bhean: cionnus fhéaduimse mar sin an tolc mór sa, agus an peacadh do dhéanamh a naghuidh Dé?

10 Agus tárla mar do bhí sisi lá air lá ag labhairt ré Ioseph, nach ar éist sé ría, do luidhe lé, no do bheith aice.

11 Agus tárla timchioll na huáire sin go ndeachuidh Ioseph don tigh do dheanamh a sheirbhise; agus ní raibh aonduine do mhuintir an tigh astigh ann sin.

12 Agus do rug sisi ar éudach air, dá radh, Luigh liom: agus do fhág seision an brat na lámh, agus do theith, agus do chuáidh sé amach.

13 Agus tárla a nuair do chonnaic sisi gur fhág sé an téadach na lámh agus gur theith amach;

14 Gur ghoir sí ar mhuintir an tigh, agus do labhair sí riu, agus do ráidh, Feuchuidh, tug sé Eabhruigheach a steach do mhagadh orúinn: táinic sé a steach chugamsa do luighe liom, agus do ghoir misi na chomháirc go hárl.

15 Agus tháinic dhe sin a nuair do chúaluidh sé gur thóg misi mo ghuth ós áird, agus gur chomháirc mé, gur fhág a bhrat agam agus gur theith, agus gur imthigh sé amach.

16 Agus do chuir sí an téadach a cumhdach lámh ría nó go ttáinig a TIGHEARNA a steach.

17 Agus do labhair sisi ris do réir na mbríatharsa, dá radh, An serbhíseach Eabhruigheach noch thuguis chuguinn, tháinig sé a steach chugamsa do dhéanamh ma-guidh orum.

18 Agus tárla a nuair do thog misi mo ghuth go hárd, agus do éigh mé, gur fhág sé a bhrat agam, agus gur theith sé amach.

19 Agus táinic as sin a nuair do chúaluidh a mhaighistir bríathra a mhná noch do labhair sí ris, dá radh, Marso do rinne do sheirbhíseach rium; go raibh a fhearg ar lasadh.

20 Agus do ghlac maighistir Jóseph é, agus do chuir a bpríosún é, a náit a rabhadur príúsúnuigh an righ ceanguilte; agus do bhí sé ann sin a bpríosún.

21 ¶ Ach do bhí an TIGHEARNA re Ioseph, agus do thaisbéin grasa dhó, agus tug fabhar dhó a lathair fhircoinnhéud an phríúsúia.

22 Agus tug fearcoimhead an phríosuín fá láimh Ioseph na príosuínigh uile, noch do bhí san phríosuín; agus gidh bé ar bith do nidís ann sin, dob eision do *nódh é*.

23 Ní fhéuchadh fearcoimhead an phríosuín do ní ar bith *dá raibh* fá na láimh: do chionn go raibh an TIGHEARNA maille rision; agus gach ní dá ndéanadh sé go gcuireadh an TIGHEARNA rath air.

CAIB. XL.

*Aislinge dhias oifigeach Phárao eidirmhin-
ighthe le Ioseph.* 14 Noch rinne iúl dá
chomhfhuasgladh.

AGUS tárta a ndiáigh na neitheanso, gur chuir buitléir agus báicéir righ na Hégypte fearg ar a TTIGHEARNA righ na Hégypte.

2 Agus do fearguidheadh Phárao a naghuidh deisi dá oifigeachuibh, a naghuidh an phríomhbhuitleir agus an phríomhbháicéir.

3 Agus do chuir sé a láimh iad a ttigh Chaiphtín an ghárda, don phríosuín, a náit a raibh Ioseph a láimh.

4 Agus do chuir Caiphtín an ghárda a gcúram ar Ioseph, agus do bhí ag foghnaimh dhóibh, agus do bhádur seal a bpríosuín,

5 ¶ Agus do choncadur aráon aisling, gach áon aca a aisling féin a néanoidhe, gach neach aca do réir fhriotail a aislinge; buitleir agus báicéir righ na Hégypte, noch do *bhí* ceanguilte san phríosuín.

6 Agus táinig Ioseph a steach chugtha ar maidin, agus do fhéuch orra, agus, féuch, do *bhádur* go dubhach.

7 Agus do fhiafrugh sé doifceachuibh Phárao do bhí na flochair a gcoimhead tigha a thighearna, ag rádh, Créad fá bhfuiltsi comhdubhach sin anugh.

8 Agus a dubhradursan ris, Do choncamar aislinge, agus *ní bhfuil* fear a ccialluighe aguinn. Agus a dubhairt Ioseph riu, Nach ré Dá *bheanas* ciallughadh? guidhim sibh, innisidh dhamhsa *iad*.

9 Agus do innis an táirdbhuitléir a aisling do Ioseph, agus a dubhairt ris, Ann maislinge, feuch, do bhí fineamhuin ar maghuidh;

10 Agus annsa bhfineamhuin do *bhádur* trí beangáin, agus (do bhí) amhail do bhíadh ag scineadh amach, agus go *raibh* a bhláth ag teachd amach, agus go ttugadur a ttriopuill cáora apuighe uatha.

11 Agus do *bhí* Cupán Phárao am láimhsí, agus do ghlac mé na grápuighe: agus dfaig me a cupán Phárao iad, agus tug mé an cupán a láimh Phárao.

12 Agus a dubhairt Ioseph ris, A sé so a chiall sin: na trí beangáin *is* trí lá iad sin.

13 Gidheadh faoi chionn trí lá fós toigeóbhuidh Phárao do cheann sías, agus cuirfidh ad áit féin thú: agus do bhéura tú

Cupán Phárao na láimh, do nós an chéd mhódh a nuáir do bhí tú ad bhuitleir aige.

14 Ach cuimhnigh ornsa a nuáir beathar go maith agad, agus guidhim thú taisbéin cineal damh, agus cuimlinigh do Phárao, mé agus beir amach as a tighisí mé.

15 Oir as dearbh gur ab é mo ghoid as crích na Neabhruidheach do rinneadh: ní dhearna mé éinní annso tnar an gceadua as a ccuirfidis ann sa charcairsi mé.

16 A nuáir do chonnuire an tárdbháicéir gur mhaith brigh na naislinge, a dubhairt sé re Ioseph, Do bhí misi mar an gceadua am aisling, agus, féach, do bhí agam trí cleibhínigh bána ar mo chionn:

17 Agus annsa chleibhín nauchdarach do *bhí* a nuile shórt bídh bhácalta do Phárao; agus a dúadar na héunlaith iad dom chionn as na cleibhínibh.

18 Agus do fbreagair Ioseph agus a dubhairt, Sé so a chiall sin: Na trí cleibhínigh, trí lá iad sin.

19 Gidheadh faoi chionn thrí lá fós toigeóbhuidh Phárao do cheann uáitsí, agus crochtuidh sé ar crann thú, agus íosuid na héunlaith thféoil diot.

20 ¶ Agus tárta an treas lá, noch *bá* lá beatha Phárao, go ndearna sé féusta dá sheirbhíseachuibh uile: agus gur thóg sías ceann a nárdbhuitleir agus a nárdbháiceir ameach a sherbhíseach.

21 Agus do aisig sé an tárdbhuitléir chum a bhuitleireachda a ris: agus tug sé an Cupán a láimh Phárao:

22 Ach do chroch sé an tárdbháicéir: mar do innis Ioseph dhóibh.

23 ¶ Gidheadh níor chuimhnigh an tárdbhuitléir air Ioseph, ach do dhearmuid sé é.

CAIB. XLI.

Aislingidh Phárao. 14 *Ar na neidir-
mhínuighadh le Ioseph.* 38 *Neach do
dhearnudh na riaghloir ar an Egipt.*

AGUS tárta a gcionn dá bhliádhán iomlán, go bhfaca Phárao aisling; agus, féuch, do bhí sé, na sheasamh láimh ris a nabhainn.

2 Agus, féuch, tháinig na ndiáigh as a nabhuinn seachd mbath sgíamhachla, agus iad ramhar a bhfeoil; agus do bhádur ag ingheilt ar mhóinléar.

3 Agus, féuch, tháinig na ndiáigh as a nabhuinn seachd mbath eile, gránda agus tríagh a bhfeoil; agus do sheasadur a bhfochair na mbó *eile*, ar bríach na habhanna.

4 Agus dúadar na bath gránda féoil-tríagh na seachd mbath bréaghdha reamhara. Agus ann sin do mhúsguill Phárao.

5 Agus do choduil sé, agus do chonnaire sé aisling, an dara huair: agus, féuch, tan-gadur seachd ndiasa arbha ar éancoimlinia mhéath agus mhaith.

6 Agus, féuch, tangadur seachd ndíásá tana cáola, ar na ccáochadh ón gháioith a nsoir, a níos na ndíáigh.

7 Agus do shluigeadar na seachd ndíasa tana cáola na seachd ndíasa ramhra lána, agus do mhúsguil Phárao, agus, féuch, *dob* aisling é.

8 Agus tárla air maidin go raibh a spiorad buaidheartha; agus do chuir fios, agus do ghoir ar dhráoitibh na Héigipte uile, agus ar a dhaóinibh críonna: agus do innis Phárao a aisling dhóibh; ach níor *frith* áonduine do inneosadh a céall do Phárao.

9 ¶ Ann sin do labhair an tárdbhuiltéir ré Phárao, ag rádh, Cuimhnighim mo lochda a niugh:

10 Do bhí Phárao feargach ré na shearbhíse chuibh, agus do chuir sé mísi a bpríosún a ttiugh chaiphtín an ghárda, mé féin agus an tárdbháicéir:

11 Agus do choncamair aislinga néunoidhe amháin, mísi agus eision; do taidhbheadh dá gach neach aguinn do réir eidirbhíne a aislinge féin.

12 Agus do bhí ionar bhfochair annsin óganach, Eabhruidheach, serbhíseach chaiphtín an ghárda; agus do innisiomar dhó, agus do fhoillsigh ciall ar naislingidh dhúinn, do gach áon aguinn do réir a aislinge deardamhínighe se.

13 Agus tárla, do réir mar do fhoillsigh sé dhúinn, gur mar sin do bhí: do fhíll sé mísi a rís chum moifige, agus do chroch sé eision.

14 ¶ Ann sin do chuir Phárao fios, agus do ghoir ar Ióseph, agus tugadar léo é go deifreach amach as an bpríosún; agus do bhéarr seision é féin, agus do athruigh a chuluidh, agus táinig a steach go nuige Phárao.

15 Agus a dubhairt Phárao re Ióseph, Do chonnaire mé aisling, agus ní *bhfuil* neach fliéadus a heidirmhíniughadh: agus do chúala me teachd ortsa, go ttnuigeann tu aisling chum a heidirmhíneighe.

16 Agus do fhreagair Ióseph Phárao, dá rádh, Ní hionnamsa *atá* sin: do bhéura Dia do Phárao freagra shíothchánta.

17 Agus a dubhairt Phárao re Ióseph, Ann maisling, féuch, do sheas mé ar bhrúach na habhanna.

18 Agus, féuch, tháinig a nstós as a nabhuinn seachd mbath, ramhra féolmhara sgíamacha; agus do bhádur ag inghilt ar léana.

19 Agus, féuch, tangadur seachd mbath eile amach na ndíáigh, trúaigha gránna teirefheólach, a leithéid nach bhfaca mé riamh ar feadh chríche na Héigipte ar olcas.

20 Agus a dúadar na bath trúaigha ghránna súas na seachd mbath ramlra sin.

21 Agus a nuair a duadar súas iad, ní raibh a fhíos a ndúadar iad; ach do *bhadur* gránna do ghnáth, mar do bhádur ó thús: ann sin do mhúsguil mé.

22 Agus do chonnaire mé ann maisling, agus, féuch, tháinig as áonchoinnlín amháin seachd ndíasa iomlán, agus maithe:

23 Agus, féuch, tháinig súas na ndíáigh so, seachd ndíasa, críona, tana, agus ar na ccáochadh ón ngaoith a nsoir:

24 Agus do shluigeadar na díasa tana seachd ndíasa maithe; agus do innis mé so do na draóitibh; ach ní *frith* éundúine dfoillseachadh a mbrígh dhamh.

25 Agus a dubhairt Ióseph re Phárao, Is ionann aisling Phárao: do fhoillsigh Dia do Phárao an ní *as* mian leis do dhéanamh.

26 Na seachd mbath maithe is seachd mblíadhna iad; agus na seachd ndíasa maithe, is seachd mblíadhna iad; is ionann a naisling.

27 Agus na seachd mbath tana gránna tháinig a usíos na ndíáigh, seachd mblíadhna iad; agus na seachd ndíasa folmha, buáile an ngáioith a nsoir, budh seachd mblíadhna gorta iad.

28 *As* é so an ní dubhairt mé re Phárao: An ní is áil le Dia do dhéanamh *atá* sé agá fhoillsiughadh do Phárao.

29 Bíodh a fhios agad go bhfuil seachd mblíadhna mórtórrthacha ag teachd ar feadh chríche na Héigipte uile:

30 Agus éiréochuid na ndíáigh sin seachd mblíadhna gorta; agus deardamhíneigh ar fhairsinge uile a gerich na Héigipte; agus millfidh an ghorta an talamh;

31 Agus ní bíá fios an lionmhuire sa tír, do bhrígh na gorta sin thig na dhíáigh; óir *biáidh* sé ro throm.

32 Agus do chionn gur dúblúigheadh a naisling do Phárao fá dhó; is uime sin gur cinntheadh an chúis le Dia, agus do bhéara a cerich é go goirid.

33 A nois uime sin, faghadh Phárao duine discrídeach críonna, agus cuireadh é os cionn chríche na Héigipte.

34 Déanadh Phárao mar so, agus ordúigheadh sé oifigidh ós cionn na críche, agus tógbhadh an cúigeadh cuid do chrích na Héigipte, annsna seachd mblíadhnuibh tóirtheacha.

35 Agus cruiníghedís uile beatha na mblíadhna maithe sin do thiocfas, agus cuireadh ar bhar a dtaisege faoi láimh Phárao, agus cumhduighedís beatha ann sna caithreachaibh.

36 Agus bíadhdh an lóim sin na stór ag an talamh a nouchill sheachd mblíadhna gorta, noch bhias a ttalamh na Héigipte; ionnus nach aidmhillfidh an talamh tríd an ngorta sin.

37 Agus do tháitin an ní sin ré Phárao : agus ré na sherbhíseachuibh uile.

38 ¶ Agus a dubhairt Phárao re na mhuinntir, An feidir dhúinn duine ann a bhfuil spírad Dé mar é so d'fagháil ?

39 Agus a dubhairt Phárao ré Ióseph, Do chionn gur thaisbein Dia so uile dhuitsi, ní bhfuil duine is discrédighe agus is críonna ná thú féin.

40 Bíaidh tú ós cionn mo thighe, agus is réir do bhréithre bhías riaghlúghadh mo dháoinne uile : ann mo chatháoir ríogha amháin bhías mé ní is mó ná thú.

41 Agus a dubhairt Phárao ré Ióseph, Féuch, do chuir mé ós cionn críche na Héigipte uile thú.

42 Agus do bheán Phárao a fháinne dá láimh, agus do chuir sé ar láimh Ióseph é, agus do chuir sé culaidh shíoda uime, agus do chuir slabhra óir fa na bhraghuid.

43 Agus tug air dul air marcúigheachd san dara carbad do bhí áige : agus do fhúagarad roimhe, fillidh bhar nglún : agus do rinne sé *úachdarán* dhe ós cionn críche na Héigipte uile.

44 Agus a dubhairt Phárao ré Ioseph, Is *misi* Phárao, agus gan tusa ní thoirgeobhuidh éanduine a lámh na a chos súas a tialamh na Héigipte uile.

45 Agus do ghoir Phárao mar ainm do Ióseph Saphnat-Phaaneah, agus tug sé mar mhnaoi dhó Asénat inghean Photipherah sagart On : agus do chuaidh Ióseph amach ar feadh chríche na Héigipte uile.

46 ¶ Agus do bhí Ióseph triochad bliadhna dáois a nuair do sheas sé a lathair Phárao rígh na Héigipte : agus do chuaidh Ióseph amach as fiaghnúis Phárao, agus do chuaidh ar feadh críche na Héigipte.

47 Agus ann snaseachd mblíadnuibh tóirtheacha tug an talamh torádh úadh na dhornánuibh.

48 Agus do chruinnigh seision súas beatha na seachd mblíadhan noch do bhí a tialamh na Héigipte, agus do chuir an bbeatha a ttaisgidh ann sna caithreacuibh : toradh na bhfearann, do bhí gach éantáoiibh fá gcúairt gach éanchaitheach, do chuir sé a ttaisgidh i nte féin é.

49 Agus do chruinnigh Ióseph arbhar mar ghainimh na fairge, rómhórán, nó go ndeachuidh sé ó chomláireamh ; óir níor bhféidir a áireamh.

50 ¶ Agus rugadh dias mac do Ióseph suil thangadar bliadhna na gorta, noch rug Asénat inghean Photiphera, sagart On, dó.

51 Agus tug Ioseph Manasseh dainm ar an cceidghin ; óir do thug Dia orúm, *air* sé, mo uile sháothar, agus tigh máthar uile do dhearnad.

52 Agus tug sé Ephraim dainm ar an dara fear : óir do rinne Dia síolmhar mé a tialamh mo bhuaidhridh.

53 ¶ Agus do críochnuighéadh na seachd mblíadhna tóirtheacha do bhí a tialamh na Héigipte.

54 Agus do thosuigheadar seachd mblíaghna na gorta teachd mar á dubhairt Ióseph ; agus do bhí an ghorta ann gach uile thír ; ach do bhí arán a tialamh na Héigipte uile.

55 Agus a nuair do bhí gorta a gcrích na Héigipte, do éighmheadar na dáoinne ar Phárao diarruigh aráin air : agus a dubhairt Phárao ris na Héigiptibh uile ímthighidh dionnsuighe Ióseph ; déanuidh an ní a déara sé ribh.

56 Agus do bhí an ghorta ar aghuidh na talmbhan uile : agus do oscuil Ióseph tighthe an stóráis uile, agus do reac ris na Héigiptibh : agus do fhás an ghorta go trom a gcrích na Héigipte.

57 Agus táinig a nuile thír go Ióseph don Egipt do cheannach *arbhar*, do chionn go raibh an ghorta chomhthrom sin ann gach entir.

CAIB. XLII.

Teachd dhearbhraithre Ióseph don Egipt.

7 *Le cáil eascaoin cheasdaigh sé iad*

24 *Nochd arís a chaoín doibh.*

A NUAIR do chonnairc Iacob go raibh arbhar sa Néigipt, a dubhairt Iacob ré na chloinn : créud fa bhfuilte ag féachuinn ar a chéile ?

2 Agus a dubhairt seision, féuch, do chúala mé go bhfuil arbhar sa Néigipt : éirgidh síos ann sin, agus ceannchaidh dhúinn ; as sin ionnus go mairfeam, agus nach bhfugheam bás.

3 Agus do chúadar deithneamhar dearbhráthar Ióseph síos do Néigipt do cheannach arbha.

4 Ach níor chuir Iacob Benjamin, dearbhráthair Ióseph, lena dhearbhráithribh ; óir a dubhairt sé, ar eagla go nimeochadh tubuiste air.

5 Agus tangadurmíic Israel do cheannach *arbha* a measc na ndaoine tháinic : óir dó bhí an ghorta a tír Chánaain.

6 ¶ Agus do é Ióseph *dob* uachdarán ós cionn na tíre uile, agus is eision do reacadh ré daoineibh na tíre uile agus tangadar dearbhráithre Ióseph, agus do umhluighéadur iad féin síos dá lathair *lé* na naighthibh go talamh.

7 Agus du chonnairc Ióseph a dhearbhráithre, agus do aithin iad, ach do chonnamh é féin úatha, agus dó labhair go garbh riu : agus a dubhairt riu, cáit as a ttangabhairsi ? Agus a dubhradarsan, as tír Chánaain, do cheannach bídh.

8 Agus do aithin Ióseph a dhearbhráithre, agus níor aithnigheadursan eision.

9 Agus do chumhnuigh Ióseph air a naisling do chonnaire sé na ttimchiollsán, agus do ráidh riu, *Is luchd bratha sibh tan gabhair dféachuín éadaingneach na tíre.*

10 Agus a dubhradursan ris, Ní headh a thighearna, ach do cheannach bídh tangadar do sherbhísigh.

11 *Is clann éanathar sinn uile : is dáoine firinneacha sinn, ní luchd bratha do sherbhísigh.*

12 Agus a dubhairt seision riu, Ní headh, achd is dífachuín éadaingneach na tíre thangabhair.

13 Agus a dubhradarsan, da dearbhrathair dheag *atáid* do sherbhísigh, mic éanduine amhain a tír Chánaain; agus, féuch, *atá* an mac as óige a bhfochair ar nathar, agus áon nach *bhfuil*.

14 Agus a dubhairt Ióseph riu, *Sé sin* an ní do labhair mé ribh, da rádh, *Is luchd bratha sibh.*

15 Is mar so dearbhochar sibh : dar anum Phárao ní reachtháoi anach as so, muna tí bhur ndearbhrathair as óige annso.

16 Cuiridh duine aguibh ar siubhal, agus tugadh sé blur ndearbhrathair leis, agus coinneochthar sibhsi a bpríosún, nó go ndearbthar bhur mbriathra, *an bhfuil* firinne ionnuibh : nó dar anum Phárao, go dearbhltha is luchd bratha sibh.

17 Agus do chuir sé iad uile a bpríosún go ceann thrí lá.

18 Agus a dubhairt Ióseph riu an treas lá, Déanuidh mar so, agus mairidh : *óir atá* eagla Dé orum.

19 *Mar dáoine firinneacha sibh, fág* bhuidh áon da bhúr ndearbhráithribh a tigh bhur bpríosún : imlithighidhse, beiridh arbhlar libh ar son gorta bhur ttighthe.

20 Ach tuguidh bhur ndearbhrathair as óige chugamsa ; mar sin fhíorfuighear bhur mbriathra, agus ní bhfuighthí bás. Agus do rinneadur amhluidh sin.

21 ¶ Agus a dubhradur eatorra féin, *Atámaoid* go deimhin ciontach a ttaobh ar ndearbhrathar, do bhrigh go bhfacamar doilghios a anma a nuair do ghuidh sé sin, agus nar éisdeamar ris ; is uime sin tháinig an mhairgse oruinn.

22 Agus do fhreagair Reuben iad, dá radh, Nach ar labhair misi ribh, dá rádh ; Ná peacuighidh a naghaidh an leimh ; agus níor éisdeabhair rium ? ar a uadhbhar-sin, féuchuidh, mar an cceadna, atá a fhuil dá leanmhain oruibh.

23 Agus ní raibh a fhios aca gur thuig Ióseph *iad* ; óir is lé fear edirmhúighthe da labhair sé riu.

24 Agus do iompoigh a chúl riu, agus do ghuidh sé ; agus do fhuil orra a rís, agus

do bhí ag cómhradh riu, agus rug sé Simeon úatha, agus do cheanguil é as coinne a súl.

25 ¶ Ann sin do aithin Ióseph a saic do lionadh, agus cuid airgid gach nduine aca do chur na shac féin, agus lónn do thabhairt dóibh chum na sligheadh : agus is mar-so do rinne sé riu.

26 Agus do ualúigheadur a nassail leis a narbhar, agus do imthigheadur as sin.

27 Agus a nuair do oscuil fear aca a shac do thabhairt próantair dá assal sa tigh ósda, do chennaire sé a chuid airgid ; óir féuch, do *bhí* sé a mbéul a tsaic.

28 Agus a dubhairt sé re na dhearbhráithribh, Do haisigeadh mo chuid airgid ; agus, féuch, *atá* sé ann mo shac : agus do laguidh *sin* a croidhthe, agus do bhí eagla orra, da rádh eaturra féin, Créad an *ní* *si* do rinne Día rinn?

29 ¶ Agus tangadur go Iacob a nathair go tír Chánaain, agus do inniseadur dhó gach ní dá ttarla dhoibh ; dá rádh,

30 An *té*, is tighearna ar an tír, do labhair sé go garbh rinn, agus do ghlac sinn mar luchd bratha ar an dtír.

31 Agus a dubhramáire ris, *Is dáoine* firinneacha sinn ; ní luchd bratha sinn :

32 *Atámaoid* dá dhéag, dhearbhrathair mic ar nathar ; *atá* aon *nach bhfuil*, agus *atá* an mac is óige san ló a niugh a bhfochair ar nathar a tír Chánaain.

33 Agus an tóglaigh, tighearna na tíre, a dubhairt sé rinn. As mar so aitheónus mé gur *dáoine* firinneacha sibh : fág bhuidh áon da bhur ndearbhráithribh agamsa annso, agus beiridh *beatha* libh ar son gorta bhur tteaghlach, agus bithí ag imtheachd :

34 Agus tugaidh bhur ndearbhráithair is óige chugamsa : annsin aitheónus mé nach luchd bratha sibh, ach *gur dáoine* firinneacha sibh : mar sin do bhéura mé bhur ndearbhrathair dhibh, agus do gheabhthaí ceannuigheadh ansa tír.

35 ¶ Agus féuch tárla a nuair do fholmhuigheadur a saic, go *raibh* ceanglachán airgid gach éanduine ann a shac féin : agus a nuair do chioncadar féin, agus a nathair na ceanglachain airgid, do bhí eagla orra.

36 Agus a dubhairt Iacob a nathair riu, Do bheanabhair *mó chlann* díom, ní bhfuil Ióseph ann, agus ní bhfuil Simeon, agus béurtháoi Benjamin uáim : ataid na neithesi uile am aghuidh.

37 Agus dubhairt Reuben ré na athair, da rádh, Marbh ní dhíus macsa, muna ttuga mé chugad é : tabhair am láimhsí é, agus do bhéura mé chugad a rís é.

38 Agus a dubhairt seision, Ní racha mo mhacsa libh síos ; óir déug a dhearbhrathair, agus do fágbadh eision na áonar ; má bheanann tubúisde dhó sa tslighe ann

a rachthaóisi, ann sin béurthaoi mo ghrúag liathsa maille re dóbrón chum na huáighe.

CAIB. XLIII.

Filleadh na mbrathar maille le Beniamin.

16 Noch da ttug Ióseph cuireadh ridh-mheach.

AGUS do bhí an ghorta go ro mhór sa tír.

2 Agus tárla, a nuáir a dúadar an tarbhair noch tugadar as a Néigipt, go ndubhairt a nathair riu, Eirgidh íós, ceannchuidh dhuinn beagán bídh.

3 Agus do labhair Iúdah ris, ag rádh, Do dhearbhair an tóglach dhuinn ag radh, Ní fhaicfidhe mo ghnóis, muna tucthaóí bhur ndearbhrathair libh.

4 Má chuiríonn tusa ar ndearbhrathair linn, racham síos agus ceinneacham beatha dhuit:

5 Achd muna ccuire tú linn é, ní racham síos: óir a dubhairt an tóglach rinn, Ní fhaicfidhe mo ghnóis, muna raibh bhur ndearbhrathair libh.

6 Agus a dubhairt Israel, Cread as a ndearbhair an tole so oram, gur innis-eabhair do nóglach go raibh dearbhrathair eile aguibh?

7 Agus a dubhradursan, Do fhiafrúigh an tóglach go cruádhógaigh dhinn, ar staid, agus ar gcineál, ag rádh, An bhfuil bhur nathair beó fós? an bhfuil dearbhrathair eile aguibh? agus do innisimairne dhó réir bríge na mbriatharsa: nar bhféidir dhuinn a dheirbhíoch do bheith aguinn, go naibéoradh sé, tuagidh bhur ndearbhrathair libh?

8 Agus a dubhairt Iúdah re Hísráel, a athair, Cuir an leanamh liomsa, agus éir-eóchan; ionnus go mbíam beó, agus nach éagfám, sinn féin, agus tusa, agus ar náos óg.

9 Bíadhl mísi a nurrudhas duit air; as mo láimhsí íarriús tú é: muna tuga mé chugad é, agus a chur as do choime, ann sin bíodh aithbhear go bráth orun:

10 Óir muna ndearmánaóis faddail, is dearbh go mbemís a nois air ar nais an dara luáir.

11 Agus a dubhairt Israél a nathair riu, Más éigíon a bheith mar sin a nois, déanúigh so; beirigh libh na tórrtha is féarr sa tír ann bhur soithighibh, agus beiridh síos chum a nóglaoich tiodhlacadh, beagán balma, agus beagán meala, spíosra, agus miorr, cnó, agus almoinne:

12 Agus beiridh airgead dúbalta ann bhur láimh; agus an tairgead tugabhair libh a ris a mbéuluibh bhur sac, beiridh libh a ris ann bhur láimh é; do béidir gur main-neachdna é:

13 Beiridh libh mar an gcéadna bhur

ndearbhrathair, éirgidh, agus imthighidh a ris gus a nóglach:

14 Agus Día uile chumhachdach do thabhairt grás díbh a lathair a nóglaoich, ionnus go ccuirfidh sé libh bhur ndearbhrathair eile, agus Beniamin, Ma chaillimsí mó chlann, do chaill me meféin.

15 ¶ Agus do ghlacadur na fir na tiodhlaithe, agus do ghlacadar airgead dúbul-ta na láimh, agus Beniamin; agus do éirgh-eadar sías, agus do chuadar síos do Néigipt, agus tangadar a lathair Ióseph.

16 Agus a nuáir do chonnaic Ióseph Beniamin maille riu, a dubhairt sé re feadh-mannach a thighe, Tabhair na fir so dom thigh, agus marbh, agus uilmhuigh; óir is agamsa íosaid na daoine so san meadhon laoi a niugh.

17 Agus do rinne an tóglach mar a dubhairt Ióseph ris; agus tug an tóglach na daoine a steach go tigh Ióseph.

18 Agus do bhí eagla ar na daoínibh, do chionn mar tugadh a steach go tigh Ióseph iad; agus a dubhradur, Is ar son a nairgid do filleadh ann ár sacuibh an chéad uáir; tugadh a steach sin; go madh féidir ris cúis díarruigh ar naghuidh, agus luidhe oruinn, agus ar nglacadh mar dhaóinibh daora, agus ar nassail.

19 ¶ Agus tangadar a bhfogus do fheadh-mannach tigh Ióseph, agus do labhradur ris ag dorus an tigh,

20 Agus dubhradur, Ambaighsidir, thangamar a nstas go deimhin an chéad uáir do cheannach bídh:

21 Agus tárla dhúinn, a nuáir thangamar don tigh ósta, gur osglamar ar saic, agus, féuch, go raibh airgead gach áonduine aguinn a mbéul a shaic, ar nairgead a ccomhlithrom ionlán: agus tugamar linn a ris é nar láimh.

22 Agus tugamar airgead eile linn nar láimh do cheannach bídh: ní fead dúinn cia chuir ar nairgead ann ar sacuibh.

23 Agus a dubhairt seision, Siothcháin maille ribh: ná bíodh eagla oruibh; bhur Nílá, agus Día bhur nathar thug ionnnibh díbh ann bhur sacuibh: do bhí bhur nairgead agamsa. Agus tug sé Simeoin amach elugtha.

24 Agus tug an tóglach na daoine a steach go tigh Ióseph, agus tug uisge dhóibh, agus do nigheadur a ccorra; agus tug bíadhl da nassaluibh.

25 Agus do rinneadur na tiodhlaithe réidh a ccoine Ióseph do théachd san mheadhlon laoi: óir do chúladur go níosaidís arán ann sin.

26 ¶ Agus a nuáir tháinig Ióseph dha thigh, tugadar chuige na tiodhlaithe do bhí ann a láimh don tigh, agus do chlacadur iad féin go talamh dhó.

27 Agus do fhiafruigh sé dhíobh an rabhas go maith aca, agus a dubhairt sé, An bhfuil bhur nathair go maith? an seandúine air ar labhrabhair, an bhfuil sé beó fós?

28 Agus do fhreagradarsan, *Atá* do sheirbhíseach ar nathairne a slainte mhaith, *atá* sé beó fós. Agus do chromadar síos a ccinn, agus do rinneadur umhla.

29 Agus do thóg seisiún a shúile, agus do chonnaire a dhearbhrathair Benjamin mac a nathair, agus a dubhairt, *A né* so bhur ndearbhrathair as óige, air ar labhrabhair rium? Agus a dubhairt sé, Go raibh Dia grásamhuil duit, a mhic.

30 Agus do rinne Ióseph deithneas; óir do bhí a chroidhe ag lúth re na dhearbhrathair: agus do iarr áit a nguillíodh; agus do chnáidh a steach dá sheómra, agus do ghuil ann sin.

31 Agus do ionnuil a aghuigh, agus do chnáidh annach, agus do chomnuil air féin, agus a dubhairt, Cuir arán ann so.

32 Agus do chuireadar ní rompa dhósan leis féin, agus dóibhsion leó féin, agus do na Héigiptibh, a duáigh na fhochair, leó féin: do chionn nar bhféidir do na Héigiptibh arán díthe leis na Heabhrúighibh; óir is morghráin sin ag na Héigiptibh.

33 Agus do shuigheadar as a choinne, an tí fá sine do réir a chéirt-beirthe, agus an té dob óige do reir a ógántachd: agus do bhí iongnadh ag na daoineibh ann a chéile.

34 Agus do ghlac seisiún agus do chuir míasa bídh chuca ona bhoird féin: gidheadh fá mó oircheasachd Bheniamin cuig uáire ná cuid áondúine aca. Agus doibheadar, agus do bhádur subhach aige.

CAIB. XLIV.

Inntleacht Ioseph do chonbhail moille ar a Bhráithribh. 14 Athchoinnidh uirisle Iudah.

A GUS do aithin sé do fheadhmanach a thighe, ag radh, Lion saic na muinntire sin darbhar, oiread is fhéadfuid do bhreith leó, agus cuir airgead gach éanduine aca a mbéul a shaic féin.

2 Agus cuir mo chupansa, an cupán airgid, a mbeul shaic an tí as óige, agus airgead a arbhla. Agus do rinne sé do réir a nfoicail a dubhairt Ióseph ris.

3 Agus comhlíath as déirghe an lá, do cuireadh na daoine ar siúbbal, iad féin agus a nassail.

4 Agus a nuáir do chúadar amach as an gcathruigh, agus nach deachadur a bhfad fós, a dubhairt Ióseph re na fheadhmanach, Eirigh suas, lean a ndiaigh na muinntire úd; agus a nuáir bhéurus tú orra, abair riu,

Cread fá ndearnabhair óle a nagháidh maitheasa?

5 Nach é so é as a nibhionn mo thighearna, agus go deimhin lé ndéanann sé tairrgire? Is óle do rinneabhair sin a dhéanamh.

6 ¶ Agus do rug sé orra, agus do labhair sé riu na briathra céadua.

7 Agus a dubhradursan ris, Cread fá nabair mo thighearna na briathrasa? nar leigidh Dia go ndéindís do sherbhísigh do réir an neithesi:

8 Féuch, an tairgead, fiaramar a mbéuluibh ar sac, tugamar chugadsa a nsuas a ris as tír Chanaan e: cionnus mar sin do ghoidfemís as tigh do thigheamasa ór nó airgead?

9 Gidh bé air bith dod sherbhíseachuibh: aga bhfuightheair é, cuirtheair eisiún chum báis, agus bimídne mar an céadua ar sclábhuidhibh ag mo thighearna.

10 Agus a dubhairt seisiún, A nois uimesin bíodh sé réir do bhriatharsa: gídh bé gá bhfuightheair é, biaidh na sherbhíseach agamsa; agus beithíse neimhchiontach.

11 Ann sin do leagadur a nsúas gach éanfhear aca á shac féin go luath go talamh, agus do oscuil gach éanduine a shac.

12 Agus do spíon seisiún, agus do thosúigh ris an tí fá shine, agus do chríochnúigh ag an tí dob óige: agus do frith an cupán a sac Bheniamin.

13 Ann sin do reabadur á néadach, agus do chuir gach éanduine a shac súas ar a asal, agus do fhilleadur don chathruigh.

14 ¶ Agus táinig Iúdh, agus a dhearbhráithre chum thigh Ioseph; óir do bhí sé annsin fós; agus do léigeadur iad féin ar a ttalamh na fhiadhnuidhsí.

15 Agus a dubhairt Ioseph rin, Cread an gníomhsó do rinneabhair? nach bhfuil a fhios aguibh go bhféadann duine mar misi fáidheadoireachd do dhéanamh?

16 Agus a dubhairt Iudah, Créad a déaram réan thighearna? créad láibheór-am? nó eionnus ghlanfam sinn féin? do fhoillsigh Dia éacceart do sherbhíseach: féuch, is serbhísigh dhar ttighearna sinne araoon, agus an té ag ar frith an cupán.

17 Agus a dubhairt seisiún, Nár léige Dia go ndeanuinsi sin: *achd* an té ag ar frith an cupán na láimh biaidh sé na sheirbhíseach agam; agus ar bhur sonsa, éirgidh romhuibh súas go síothchanta a cceann bhur nathair.

18 ¶ Ann sin táinig Iudah a bhfogus dósan, agus a dubhairt sé, Oh a thighearna, guidhim thú léig dot sherbhíseachuibh fofcal do labhairt a ncísdeachd na thigh-

earna, agus ná lasadh thsearg a naghuidh do sherbhísigh: oir is ionann tú agus Phá-rao.

19 Do fhiafrúigh mo thighearna dá sherbhiseachuibh, ag rádh, An bhfuil athair, nó dearbhrathair aguibh?

20 Agus a dubhramairne rem thighearna, Atá athair aguinn, seandúine, agus leanamh rugadh dhó na aois fhoirfe, leanamh beag; agus fuair a dhearbhrathair bás, agus do fágbadh é, féin na áonar óna mhathair, agus atá grádú agá athair air.

21 Agus a dubhairt tusa réd sherbhiseachuibh, Tugaidh chugamsa a nsúas é, ar chor go bhfaicfidh mé é dom shúilibh.

22 Agus a dubhramairne rem thighearna, Ní fhéadann an leanamh a athair d'fág-bháil: oir dá bhfágbadh sé a athair, do gheabha a athair bás.

23 Agus a dubhairt tusa réd sherbhiseachuibh, Muna ttí bhur ndearbhrathair bhus óige libh a nsuas, ní fhaicfidhe mo ghnúis níos mó.

24 Agus tárta a nuair do chúamairne súas a gcionn ar nathar, do sheirbhiseách, gur inniseamar briathra mo thighearna dhó.

25 Agus a dubhairt ar nathair, Eirgidh a rís, agus ceannchuigh dhuinn beagún lóinn.

26 Agus a dubhramairne, ní fhéad-maoidne dul síos; má thig ar ndearbhrath-air is óige linn ann sin rachum síos; oir ní fheadnaoid aghuidh a nóglaioich dfaic-sin, muua raibh ar ndearbhrathair is óige linn.

27 Agus a dubhairt do sherbhiseach máthair rinn, Atá a fhios aguibh go rug mo bhean días *mac* dhamh:

28 Agus do chuáidh duine aca amach uáim, agus a dubhairt mé, Is deimhin go ndéarnadh greamanna dhe; agus ní fhaca mé ó sin é.

29 Agus má bheartaóí so uáim, agus go nimeochuidh tubaisde air, do beartaóí mo ghrúag láith maille ré doilghios síos chum na huáighe.

30 A nois uime sin a nuair thioctas misi mar a bhfuil do sherbhiseach mathair, agus nach *bía* an leanamh linn; ó atá a anamsan ceangailte a nanam an leinimh;

31 Tiocfaidh as sin, a nuair do chife sé nach biaidh an leanamh linn, gó bhfuighe sé bás: agus do bhéuridh do sherbhísigh grúaglaith, da sheirbhiseach ar natharmaille ré doilghios síos chum na huaighe.

32 Oir do chuaidh dó sherbhiseach a nurrudhas air an leanamh dom athair, ag radh, Muna ttugadh mé chugad é, bíaidh aithbhear go bráth ag mathair orumsa.

33 Annois ar an adhbhar sin, guidhim

thú, connuimh do sherbhiseach a náit an leinimh na slábhuidhe ag mo thighearna; agus léigthead dom leanamh dul súas lé na dhearbhráithribh.

34 Oir cionnus rachus misi súas go nuige máthair, agus gan an leanamh liom? deagla go tteigeomhadh go bhfaicfinn an dochar do thioctadh ar máthair.

CAIB. XLV.

Nochd Ioseph é féin da dhearbhráithribh.
5 Tug comhfhurtachd dhoibh. 9 Agus chuir fios ar a athar.

ANN sin níor fhéad Ioseph é féin do chonginháil a lathair ar shéas na fhochair; agus do éigh sé, Cuiridh gach éandúine amach uáim. Agus níor fhan éandúine na fochair, an feadh do bhi Ió-seph ag léigean a aithne chum a dhearbhráithreach.

2 Agus do ghuil sé ós áird: agus do chúaladar na Héiptigh agus tigh Phá-rao é.

3 Agus a dubhairt Ioseph ré na dhearbhráithribh, *As misi* Ioseph; an bhfuil máthair beó fós? agus níor fhéadadur a dhearbhráithre freagra do thabhairt air, oir do bhí buáidhreadh orra tré bheith na lathair.

4 Agus a dubhairt Ióseph re na dhearbhráithribh, Druidigh ríom, iarruim mar athchuinghidh oruibh. Agus do dhruideadar leis. Agus a dubhairt seision *Is misi* Ióseph bhur ndearbhrathair, noch do recabhair do Négípt.

5 Annois uime sin ná bíodh doilghios oruibh, nó fearg aguibh ribh féin, fa misi do reic annsó: oir isé Día do chuir misi romhuibh do chumhdach bhur mbeatha.

6 Oir as dá bhliadhuin *atá* an ghorta sa tir: agus *atáid* fós cúig bhliadhna ann nach *bía* treabhadh na foghlmar.

7 Agus do chuir Día misi romhuibh do choimheud sleachda dlíbh san talamh, agus do choimhéud bhur mbeatha re tárr-tháil mhóir.

8 Mar sin annois ní sibhsi do chuir uuibh mé, ách Día: agus do rinne sé athair dhiomsa do Phá-rao, agus tighearna ós cionn a thighe uile, agus úachdaran ar feadh chriche na Héipte uile.

9 Déanuidhí deithneas, agus éirghidh súas chum máthar, agus abruidh ris, Is mar so a deir do mhac Ióseph, do rinne Día tighearna dhiomsa ós cionn na Héipte uile: tárr a nús chugamsa, na déana maille.

10 Agus áitreochuidh tú a bhfearann Gosen, agus bíaidh tú láimh riomsa, thú féin agus do chlann, agus clann do chloinne,

agus do thréada, agus healbhadha, agus gach uile ní bhus leachd :

11 Agus oílfe mé thú ann sin ; (óir *atá* fós chúig bhliadhna gorta ann) deagla go ttiucfá, féin, agus do mhuinntir, agus a nuile ní bheanas riot, chum bochduine.

12 Agus, féachuigh, do chíd bhur súile, agus súile mo dhearbhrathar Beniamín, *gurb é* mo bhléul *atá* ag labhairt ribh.

13 Agus inneostaóí dom athair méid mo ghlóire sa Négipt, agus gach éinni dá bhfacabhair ; agus deauidh deithbhir agus tugaidh máthair a nús anseo.

14 ¶ Agus do luidh sé ar mhuinéul a dhearbhráthar Benjamin, agus do ghuil ; agus do ghuil Benjamin ar a mhuinéul san.

15 Os á chionn sin fós do phóig sé a dhearbhráithre uile, agus do ghuil orra : agus na dhíáigh sin do chomhráidheadar a dhearbhráithre ris.

16 ¶ Agus do chlos a thúaruscbhail sin a tigh Phárao, ag radh, Tangadar dearbhráithre Ióseph : agus do thaitin sin go mór ré Phárao, agus ré na sheirbhíseachuibh.

17 Agus a dubhairt Phárao re Ioseph, Abuir réd dhearbhráithribh, Déauidh so ; úaluighe bhur naimhlintighe, agus imthighidh ; súas go tír Chánaain,

18 Agus tuguidh libh bhur nathair agus bhur muinntir, agus tigidh chugamsá : agus do bhéura mé dhíbh maitheas chríche na Hégipte, agus do gheabhthaóí ré íthé do méathas na tíre.

19 Annois fuáir tu fuagra, déannidh mar so ; beiridh libh carbuid as crích na Hégipte ar ceann bhur náos óg, agus ar ceann bhur mban, agus tugaidh bhur nathair libh, agus tigidh.

20 Mar an gceadna ná cuiridh fuim an bhur náirucis tighé ; oir maitheas chríche na Hégipte uile is libhis é.

21 ¶ Agus do rinneadur clann Ísrael mar sin : agus tug Ióseph carbuid dhóibh, do réir aithne Phárao, agus tug lónn dóibh ehum na sligheadh.

22 Dá gach áon aca fa-leith tug sé aith-earrach culadh ; ach do Bheniamin tug sé trí chéad *píosa* airgid, agus cúig culuidheacha éaduigh.

23 Agus do chuir sé ehum a athar ar an *modh* so ; deich nassail ag iomchur neitheam maithe na Hégipte, agus deich nassail bhaimmíona ag iomchar arbha agus aráin agus bídh dá athair ehum na sligheadh.

24 Mar sin do chuir sé a dhearbhráithre ar siúbhail, agus do imthigheadur : agus a dubhairt sé riu, Coimhéaduigh nach dtuitfe sibh amach ar a tslighe.

25 ¶ Agus do chúadur súas as a Négipt, agus tangadar go tír Chánaain go Iacob a nathair.

26 Agus do inniseadur dhó ag rádh ; *Atá* Ióseph beó fós, agus is é uachdarán ós cionn chríche na Hégipte uile. Agus do lagadh croidhe Iacob ; óir níor chreid sé iad.

27 Agus do inniseadur dhó bríathra Ióseph uile, noch do labhair sé riu : agus a nuáir do chonnaire sé na carbuid do chuir Ióseph dá iomchar, do aithbheóghuidh spiorad Iacob a nathar :

28 Agus a dubhairt Israel, *Is* lór sin ; *atá* mo mhac Ioseph beó fós ; rachuidh mé agus do chífte mé é suil éugfad.

CAIB. XLVI.

Tainic Iacob do Négipt, agus a shliocht.

28 Choinnigh Ioseph é. 33 Agus chomhairligh a bhraithre.

AGUS do ghluais Israel maille ris a nuile ní dá raibh aige, agus tainic go Beerséba, agus do rinne iodbuirt do Dhia a athar Isaac.

2 Agus do labhair Dia re Hisrael a ttaibhse na hoidhche, agus do rádh, A Iacob, a Iacob. Agus a dubhairt seision, *Atáin* annso.

3 Agus a dubhairt sé, *As* misi Dia, Dia hathar : ná bíodh eagla ort dul síos do Négipt ; óir do dheana misi ann sin díot cin-eadh mór.

4 Rachla mé leachd síos do Négipt ; agus do bhéura mé go deimhin mar an gcéadna a nsíos *a* rís thú : agus cuirfidh Ióseph a lámh ar do shúilibh.

5 ¶ Agus do éirigh Iacob súas ó Bhéerséba ; agus do iomchradar mic Israel a nathair Iacob, agus a náos óg, agus a mná, ann sna carbuiduibh chuir Phárao dhá iomchur.

6 Agus rugadur léó a narnéis, agus a maitheas, noch fuaradur a ttír Chánaain, agus tangadar do Négipt, Iacob, agus a shliocht uile leis :

7 A mhic, agus mic a mhac maille ris, agus a ingheana, agus ingheana a mhac, agus a shliocht uile tug sé leis do Négipt iad.

8 ¶ Agus a *siad* so anmanna chloinne Israel noch do tháinig do Négipt, Iacob agus a mhic : Reuben cédghin Iacob.

9 Agus mic Reuben ; Hanoch, agus Phallu, agus Hesron, agus Carmi.

10 Agus mic Shimeon ; Iemuel, agus Iamin, agus Ohad, agus Iachim, agus Sohar, agus Saul mac mná Canaanitigh.

11 Agus mic Lébbi ; Gerson, agus Cohat, agus Merári.

12 Agus mic Iúdab ; Er, agus Onan, agus Sélah, agus Pháres, agus Zárah : ach fuair Er, agus Onan bás a ttír Chánaain. Agus mic Pháres dob iad Hesron, agus Hámul.

13 Agus mic Isachar; Tóla, agus Phúbah, agus Iób, agus Simron.

14 Agus mic Schulun; Séred, agus Elon, agus Iahleel.

15 Agus *dob iad* so mic Leah, noch rug sí do Iacob a Bpadan-Aram, maille re na hinghin Dinah: anmann a mhac agus a inghean uile *bá* tríur ar thriochad iad.

16 Agus mic Ghad; Siphion, agus Haggái, Sùni, agus Esbon, Eri, agus Aródi, agus Aréi.

17 Agus mic Aser; Timnah, agus Isuah, agus Isul, agus Bériah, agus Sérah a ndeirbhshiur: agus mic Bhériah; Héber, agus Malchiel,

18 *A siad* so mic Silpah, noch tug Lában da inghin Léah, agus rug sí iad so do Iacob, *eadhon* sé hanmanna déug.

19 Mic Rachel, bean Iacob; Ioseph, agus Benjamin.

20 Agus do rugadh a gcrích na Héigte do Ióseph, Manasseh, agus Ephraim, noch rug Asehat inghean Photipherah sagart On dó.

21 Agus mic Bheniamin, Bélah, agus Bécher, agus Asbel, Géra, agus Náaman, Ehi, agus Ros, Muppim, agus Huppim, agus Ard.

22 *A siad* so mic Ráchel, noch rugadh do Iacob; na hanmanna uile *bá* a ceathair déug iad.

23 Agus mic Dan; Hussim.

24 Agus mic Naphtali; Iaschel, agus Guni, agus Iéser, agus Sillem.

25 *Asiads*o mic Bhillah, noch tug Lában da inghin Ráchel, agus rug sí iad so do Iacob: na hanmanna uile *bá* móir-sheisior iad.

26 Na hanmanna uile noch tháinig lé Iacob do Négipt, noch tháinig amach as a fhordhronmuibh, táobh amuigh do mhnaibh nuhac Iacob, *bá* trí fichid iad agus a sé.

27 Agus mic Ióseph, rugadh dhó sa Négipt, *bá* dhá aonam iad: a nuile anam do thigh Iacob, noch tháinig do Négipt, *bá* trí fichid, agus a deich iad.

28 ¶ Agus do chuir sé Iudah roimhe go Ioseph, do sheóidh a aighthe go díreach go Gosen; agus tangadur go tír Ghosen.

29 Agus do rinne Ióseph a charbad réigh, agus do chuaidh sías do theagmháil ar Ísrael a athair, go Gosen, agus do thais béis é féin do; agus do luigh ar a mhuineál, agus do ghuil ar a mhúineál tamall maith.

30 Agus a dubhairt Israel ré Ióseph, Annois íaghaim bás ó chomnuirc mé do ghnúis, do chiom go *bhfuil* tú beo fós.

31 ¶ Agus a dubhairt Ióseph ré na

dhearbhráithribh, agus ré tigh a athar, Racha náisi sías, agus foillseochad do Phárao, agus a déara mé ris, Tangadur mo dhearbhráithre agus tigh mathar noch do *bhí* a tír Chanaain, chugamsa:

32 Agus *is* aodhaireadha cáorach iad, óir isé *bá* ceird doibh airneis do bheathughadh; agus tugadur a ttréada agus a sealbha leo, agus a nuile ní dá bhfuil aca.

33 Agus teigeómhúigh a nuair ghoirfeas Phárao sibhsi, agus a déara sé, cred as ceird dhaóibh?

34 Abruidhsí do bí ceird do sherbhíseach bheith tunchioll áirnéis ó ar nóige go tí a nois, sinn féin aráon agus ar naithe, ionnus go náitreochthaoi a bhféarann Gosen: óir *is* gráineamhlachd a nuile thréaduighle cáorach ag na Héigiptibh.

CAIB. XLVII.

Tug Ioseph a bhraithre. 7 Agus a athair a lathair Pháruo. 11 Tug ionad dhóibh.

13 Fuair an Égipt do nri. 22 Taobh amuigh do fhearann na usagart.

ANN sin táinic Ioseph, agus do innis do Phárao, agus a dubhairt, Tángadur máthair agus mo dhearbhráithre, agus a tréada, agus a nealbhada, agus a bhfuil aca as tír Chánaain; agus, féuch, *atáid* siad a bhféarann Gosen.

2 Agus rug leis cuid dá dhearbhráithribh, *eadhon* cúigior dhíobh, agus do thaisbein do Phárao iad.

3 Agus a dubhairt Phárao ré na dhearbhráithribh, Créad as ceird dhaoibh? Agus a dubhradursan ré Phárao, Aodhairighe cáorach do sherbhísigh, sinn féin aráon, agus ar naithe mar an gcéadna.

4 A dubhradursan iós re Phárao, Is do chomhuidhe san bhféarann do thanganar; óir ní bhfuil féur ag ad sherbhíseachuibh dhá náirneis, óir *atá* an ghorta go trom a tír Chánaain; a nois dá bhrigh sin, iarrmaoid dathchuinge ort, tabhair áitreabh dot sherbhíseachuibh a bhféarann Gosen.

5 Agus do labhair Phárao ré Ióseph, ag radh, Tangadur hathair agus do dhearbhráithre chugad.

6 *Atá* críoch na Héigte as do choimne; ann sa chuid is féarr don tír cuir hathair agus do dhearbhráithre na gcomhmuigh; áitreabhaidis a bhféarann Gosen: agus más aithne dhuit *aonduine* cumusach na measg, ann sin deana uachdarán díobh os ciomn máiméisi.

7 Agus tug Ioseph Iacob a athair a steach, agus do shuighidh é as choimne Phárao; agus do bheannuigh Iacob Phárao.

8 Agus a dubhairt Phárao ré Iacob, Cá haois tú?

9 Agus a dubhairt Iacob ré Phárao,

Bliadhna láethe moilithre is céad agus tríochad bliadhna iad: fá tearc agus fá hoid láethe bliadhna mo bheatha, agus ní rainic mé láethe bliadhna bheatha maithreach, a laethibh a noilithresion.

10 Agus do bheannuigh Iacob Pháras, agus do chuaidh amach as fiaghnúise Pháras.

11 ¶ Agus do áitigh Ioseph a athair agus a dhearbhráithre, agus tug sealbh dhóibh a ccrích na Héigipte, san chuid do bhféardon dúthaigh, a bhfearann Rameses, mar do aithin Pháras dhe.

12 Agus do oil Ioseph a athair agus a dhearbhráithre, agus muinntir thighe a athar, uile lé harán, do réir a muinntir.

13 ¶ Agus ní raibh arán ar bith san tír uile; óir do bhí an ghorta ro throm, ionnus gur hanbhfaimeadh críoch na Héigipte, agus tír Chánaain uile do bhrígh na gorta.

14 Agus do chruinnigh Ioseph súas a nuile airgead frith a ccrích na Héigipte agus a tír Chánaain ar son a narbha do cheannchadur, agus tug Ioseph an tairgead a steach go tigh Pháras.

15 Agus an tan do thraoth an tairgead a ccrích na Héigipte, agus a tír Chánaain, tangadur na Héigiptigh uile chum Ióseph, agus a dubhradur, Tabhair dhuinn arán; óir cread fá bhfuighemis bás ad fhiaghnuisi? óir do imthigh an tairgead úainn.

16 Agus a dubhairt Ioseph, Tugaidh bhur náirnéis uáibh agus do bhéara misi dhíbh ar son bhur náirnéisi, ní dfaillidh an tairgead oruibh.

17 Agus tugadur a náirnéis go Ióseph: agus tug Ioseph arán dóibh ar a neachuibh, agus ar a ttréaduibh, agus ar áirnéis a néalbhan, agus ar a nassaluibh: agus do bheathaidh sé iad le harán ar son a náirnéisi uile ar feadh na bliadhna sin.

18 A nuair do críochnúigheadh an bhliadhuin sin, tangadur chuige an dara bliadhuin, agus a dubhradur ris, Ní cheilfom ar mo thighearna, gur caitheadh ar gcuid airgid, fuair ar ttighearna mar an gceadna ar ttréada áirméise; níor fágbadh éinni aguinn a lathair ar ttighearna an achd ar gcuirp agus ar bhfearann.

19 Uime sin cread fá bhfuighemis bás a bhfiaghnuisi do shúl, sinn féin aráon agus ar bhfearann? ceannuigh sinn féin agus ar bhfearann ar arán, agus bíam féin agus ar bhfearann ar serbhíseachuibh ag Pháras: agus tabhair síol dúinn, ar chor go mair-eam, agus nach bhfuigheam bas, agus nach bí an fearann na fhásach.

20 Agus do cheannuigh Ioseph fearann na Héigipte uile do Pháras; óir do reacadar na Héigiptigh gach éanduine dhíobh

a fhearann, do chionn go rúg an ghorta buáidh orra: mar sin tháinig an fearann chum Pháras.

21 Agus ar son na ndáoine, do áthruigh sé iad do na caitheachuibh ó cheann bhruáich na Héigipte, go nuige an ceann eile dhi.

22 Amháin fearann na sagart níor cheannuigh sé é, óir do fúaradar na sagairt combroinn ó Pháras, agus a dúadur a ccomhroinn noch tug Pháras dhóibh; uime sin níor reacadar a bhfearann.

23 ¶ Ann sin a dubhairt Ióseph ris an bpobal, Féuchuih, do cheannuigh mé a nuigh sibh féin agus bhur bhfearann do Pháras; féuchuih, ag sin síol aguibh, agus cuirfidhe an fearann.

24 Agus tiucfaidh a ccrích ann sa mbi-seach, go ttiubhartháoi an cúigeadh cuid do Pháras, agus biaidh cheithre chuid aguibh féin, chum síl a nfeairinn, agus chum bhur mbeathia, agus do mhuinntir bhur ttighe, agus mar bheatha dá bhur leanuibh.

25 Agus a dubhradarsan, Do shábháil tú ar mbeatha: fághmaoid grása a radharc mo thighearna, agus biamáoid ar serbhíseachaibh ag Pháras.

26 Agus do rinne Ióseph sin na dhligheadh ar feadh chríche na Héigipte gus a nuigh, go bhfuighe Pháras an cúigeadh cuid; achd amháin fearann na sagart, noch nach ráinic chum Pháras.

27 ¶ Agus do bhí Israel na chomhnuighe a grích na Héigipte, a bhfearann Gosen; agus do bhádur shealbha dúthaigh aca ann sin, agus do fhásadur, agus do líonadur go hiomadamhuil.

28 ¶ Agus do mhair Iácob a gerích na Héigipte seachd mbliadhna déug: mar sin gur bhí áois iomlán Iácob, céad agus dá fhichead agus seachd mbliadhna.

29 Agus do dhruid aimsir bháis Israel a ngar: agus do ghoir sé a mhac Ióseph, agus a dubhairt sé ris, Má fuair mé anois grása ad radharc, iarruim mar athchuinghe ort, cuir do lámh faoi m'ladhairg, agus déana do cinealta firinneach riom; iarruim dathchuinghe ort, ná hadhlaic mé sa Néigipt;

30 Ach luidfidh me a bhfochair mo aithreach, agus béura tusa leachd mé as a Néigipt, agus adhluic mé a náit a nadhlaichthesion. Agus a dubhairt seision, Do dhéana mé mar a dubhairt tú.

31 Agus a dubhairt seision, Tabhair do mhionna dhamh. Agus tug sé a mhionna dhó. Agus do chlaon Israel é féin ar cheannadhait na leaptha.

CAIB. XLVIII.

Ghabh tinneas Iacob. 5 Rinn uchdoh-lainne do dhías mhac Ióseph. 9 Agus bheannuigh iad.

AGUS tarla a ndiaigh na neitheannso, gur innis *duine* do Ióseph, Féuch, *atá* hathair tinn; agus rug sé leis a dhías mac, Manasseh agus Ephraim,

2 Agus do innis neach do Iacob, agus a dubhairt, Féuch, *atá* do mhac Ióseph ag teachd chugad: agus do nearthuigh Israel é féin, agus do shuigh ar a leabuidh.

3 ¶ Agus a dubhairt Iacob ré Ióseph, Do fhoillsigh Dia uile chumhachdach é féin damh a Lus a ttír Chánaain, agus do bheannuigh mé.

4 Agus a dubhairt sé rium, Féuch, do dhéana mé tóirtheach thú, agus méideóchuidh mé thú, agus do dhéana mé dhíot iomad dáoine, agus do bhéura mé an duthaidhsi dod shíol ad dhíaigh *mar* sheilbh dhíorruidhe.

5 Agus a nois do dhías mac, Ephraim agus Manasseh do rugadh dhuit a gcrích na Héigpte suil tháinig misi chugad do Néigpt, *is* liomsa iad; mar Reuben agus Simeon *is* fa liomsa iad.

6 Agus do chlan, noch béurthar dhuit, na ndiaigh, budh leachd féin iad sin, agus goirfighear iad do réir anma a ndearbhráithreach ann a noighreachd.

7 Agus ar mo shonsa, a nuair tháinig mé ó Phádan, fúair Rachel bás agum a ttír Chánaain ann sa tslighe, a nuair *nach raibh* ach beagán sligheadh re teachd go Héphrat; agus do adhluc mé ann sin í, ar slighe Ephrath; agus sé *sin féin* Betelem.

8 ¶ Agus do chonnaire Israel mic Ióseph, agus a dubhairt, Cía *hiad* so?

9 Agus a dubhairt Ióseph ré ná athair, Mo mhicsé iadsó, noch tug Dia dhamh annsa *náitsi*: agus a dubhairt seisiou, Tabhair chugam iad, iarruim ort, agus beinneochuidh mé iad.

10 (Annois do bhádur síle Israel trom ó aois, *ionnus* nach raibh radharc aige). Agus tug sé a ngar dhó iad agus do phóg sé iad; agus do theann ris iad.

11 Agus a dubhairt Israel ré Ióseph, Níor shaoil misi go bhfaicfinn do ghnúis agus féuch tug Dia dhamh radharc fós air do shíol.

12 Agus tug Ióseph amach ó idir a dhá ghlán iad, agus do chláon é féin gon a ághuidh chum na talmhan.

13 Agus do ghlac Ióseph iad aráon, Ephraim an a lámh dheis leath ré lámh chlí Israel, agus Manasseh ann a lámh chlé leath ré lámh dheis Israel, agus tug sé a bhfogus dó iad.

14 Agus do shín Israel a lámh dheas amach, agus do chuir ar cheann Ephraim í, eadhon an mac budh óige, agus a lámh chlé ar cheann Mhanasseh, ag treórughadh a lámh go géurchúiseach; óir dob é Manasseh do rugadh ar ttús.

15 Agus do bheannuigh sé Ióseph, agus a dubhairt, Dia, ós cuinne ar shiobhail mo aithreacha Abraham agus Isaac, an Dia do bheathuigh mé ar feádh mo shaoghail gus a niugh.

16 An taingiol do fhúasguil mé ó nuile olc, go mbeannuighe sé na leinimh; agus goirtheair mainmsi orra, agus ainm maithreach Abraham agus Isaac; agus fásáidís na niomadamlachd a meadhon na talmhan.

17 Agus a nuair do chonnaire Ióseph gur chuir á athair a lámh dheas ar cheann Ephraim, do ghoill sé air: agus do chomnuimh sías lámh a athar da háthrughadh ó chionn Ephraim ar chionn Mhanasseh.

18 Agus a dubhairt Ióseph ré na athair, Ní mar sin, a athair, óir *is* so an cheidghin, cuir do lámh dheas ar a cheann.

19 Agus do dhúilt a athair, agus a dubhairt, *Atá a* fhios agam a mhic, *atá a* fhios agam, bíaidh seisiou mar án gcéad-na na phobal, agus bíaidh sé fós mór, ach go deimhin budh mó a dhearbhráthair *is* óige ná é, agus fásfuidh a shíol na niomad cineadhachl.

20 Agus do bheannuigh sé iad an lá sin ag radh, lonnadsa bheinneochus Israel, ag rádh, Go ndéarna Dia thusa mar Ephraim, agus mar Mhanasseh: agus do chuir sé Ephraim roinhe Mhanasseh.

21 ¶ Agus a dubhairt Israel ré Ióseph, Féuch, atáimsi ag fagháil bliáis; ach bíaidh Dia maille ribhsí, agus do bhéura sé a rís sibh go dúthuigh bhur náithreach.

22 Tuilleadh eile, tug me dhuitsi cuid ronna ós cionn do dhearbhráithreach, noch do bhean mé amach as láimha Namoritigh leam chloidheamh, agus léam bhogha.

CAIB. XLIX.

Tioma agus fúigheadóireachd Iacob. 19 Ordúghadh attimcheal a adhluce.

AGUS do ghoir Iacob ar a mhacaibh, agus a dubhairt, Cruinnighidh sibh féin a bhfochair a chéile, nó go nimneosa mé dháoihb *cread* theigeamhus daóibh sna láethibh deighionacha.

2 Cruinnighidh sibh féin a bhfochair a chéile, agus éisdigh, a mhaca Iacob; agus tugaidh aire do Israel bhur nathair.

3 ¶ A Reuben, *is* tú mo chéidghin, mo chumas, agus tosach mo neirt, oirdhearcus Iubhe, agus oirdhearcus chumhachda.

4 Neamhsheasámbhach mar uisge, ní

sharuighe tu ; do bhrigh go ndeacha tú suas a leabuidh hathar : ann sin do thruaillighe tú í, do chuáidh sé suas an chúd

5 ¶ Simeon agus Lébhi dearbhraithre iad, ionstruimentugh fuilteachda *aun* a náitreabhugh.

6 O manum, ná tárrsa na secréid : O monóir na bí a naontuigh ré na gcruinniughadh ; óir do mharbhadur duine ann a bhfeirg, agus ann a nantóil féin do thochladur síos balla.

7 *Go madh* malluighe a bhfearg, óir do *bhí* sí nimhneach ; agus a ndíbhfeirg, óir dó bhí sí fíochmhar : roinnfidh mé iad an Iacob, agus scaóilfead ó chéile iad an Israel.

8 ¶ A Iúdah, as tusa an *té* noch mhol-fuid do dhearbhrraithre ; *biaidh* do lámh a muinéul do námhad ; cláonfuidh clann hathar síos ad lathair.

9 Is coilén leomhain Iúdah : ón chreich do chúaidh tú suas, a mhic : do chrom sé síos, do luigh sé mar leomhan, agus mar sheanleómhan ; agus cía dhúiseochus suas é ?

10 Ní dheileochuidh an tslat ríogha ré Iudah, nó dlightabhairthoir ó bheith eidir a chosuibh, nó go ttiuctá Siloh ; agus is chuigesion *bhías* cruinniughadh na ndaóine.

11 Ag ceangal a shearruigh do nfin-eamhuin, agus bromúigh a assail don rogha fineamhna ; do nigh sé a éudach a bhíon, agus a chuluidheacha a bhfuil grápuighe.

12 *Béid* a shuile dearg ó fhíon, agus a fhlacla geal ó bhainne.

13 ¶ Aitreochuidh Sebulun á gcúan na fairge ; agus *biaidh* sé na chúan long, agus *biaidh* a iniol go nuige Sidon.

14 ¶ Isachar is assal láidir é, ag cru-madh síos idir dha úalach.

15 Agus do chonnaire sé *gur* mhaith an ní suaímhneas, agus an duthaigh *gur* taitneamhach é ; agus do chláon a ghuala diomchur úaluigh, agus táinig na sherbhiseach do áirdhios.

16 ¶ Do dhéana Dan breitheamhnus ar a dhaoineibh, mar aon do threabhuibh Israel.

17 Biaidh Dan na nathair ar a tslighe, na nathair nimhe ar an mbealach, noch ghearras sála na neach, ionnus go tuitfidh an marcach a ndiaigh a chúil.

18 Do bhí mé ag fuireach réad shlá-nughadh, a THICHEARNA.

19 ¶ Gad, cláoisidh slúagh é ; ach béuruidh sesion buáidh fá dheireadh.

20 ¶ Amach as Aser *biaidh* a arán ramhar, agus do bhéara uadh sógh ríogha.

21 ¶ Naphtali, is cild ar na scaóileadh amach é do bheir briathra maithe uadh.

22 ¶ Ióseph, is cráobh thoruidh é, cráobh thoruidh *dhá riribh* láimh ré tobar ; noch a leathnuighionn a gheuga amach tar an mballa.

23 Do ghilleadur na saighdeóirigh áir go géur, agus do chaitheadur *air*, agus do fhuathuigheadar é.

24 Ach do mhair a bhógla láidir, agus do rinneadh rightheach a lámh láidir le lámhuibh *Dé* chumhachduigh Iacob ; *Is* as sin an táudhaire, cloch Israel :

25 Lé Día hathar *dá riribh*, noch chuid-éochas leachd, agus leis a núilechumhachd, noch beinneóchus tú le beannughadh nimhé shuas, beannughadh a naigéin atá a níochdar shíos, beannughadh na gcíoch, agus na mbronn :

26 Rugadar beánnachda hathar buaidh ós cionn beannachd mo shimsiorsa go nuige an téorann as faide amach do na cnócuibh siorruidhe : béid siad ar cheann Ioseph, agus ar choróin chinn an tí do dealuigheadh re na dhearbhráithribh.

27 ¶ Biáidh Beniamin fuaduigheach mar mhadra alla : ar maidín sluicfidh sé a fhiadhach, agus ann sa noidhche rannfuidh sé an chreach.

28 *Asiad* so uile dhá threabh dhéag Israel ; agus a *sé* so an ní do labhair a nath-air ríu, agus do bheannuigh iad ; gach áon fa leith do réir a bheannachda do bheannuigh iad.

29 ¶ Agus do chuir cúram orra, agus a dubhairt ríu, Atáimsi a nam mó chruinnighthe chum mo dhaóine, adhlaicidh mé a bhfochair maitheach, ann sa nuamhuigh atá a magh Ephron an Hiteách,

30 Ann sa nuamhuigh *atá* a magh Mhachpelah, noch *atá* as coinne Mhamre a tír Chánaain, noch do cheannuigh Abraham maille re magh Ephron an Hiteach mar sheilbh áite adhluicthe.

31 Ann sin do adhluiceadar Abraham, agus Sára a bhean ; is ann sin do adhluiceadar Isaac, agus Rebecah a bhean, agus is ann do adhluic misí Léah.

32 Ceannuigheachd an mhachaire agus na húamha *atá* ann, is ó chloinn Héth do frith í.

33 Agus a nuair do chríochnuigh Iacob aitheanta do thabhairt dá chloinn, do chruinnigh sías a chosa san leabuigh, agus do fháeidh a spiorad sías, agus do chruinnighadh chum a dhaoine féin é.

CAIB. L.

Adhlacadh Iacob. 15 *Tug Ioseph solás da bhráithribh uirislighthe.* 25 *A iartas ma chnámhaibh.* 26 *Agus a bhás.*

A GUS do luigh Ióseph ar aghuidh a athar, agus do ghuil air, agus do phóg é.

2 Agus do aithin Ioseph dá shearbhfoghantuibh na leagha, a athar do bhalmnughadh : agus do bhalmnugheadur na leagha Israel.

3 Agus do coimhlíonadh ceathrachad lá dhó : (óir is mar sin coimhlíontar laéthe na druinge do níthear a bhalmnughadh) agus do rinneadur na Héigiptigh doilghios ar a shoin, trí fichid agus deich lá.

4 ¶ Agus a nuáir do chúadar laéthe a ndóbróin thársa, do labhair Ióseph ré tigh Phárao, ag rádh, A nois ma fuáir mé grása ann bhur radharc, guidhim sibh, labhruidh a gcúasuibh Phárao ag rádh,

5 Do bhean máthair mionna dhíom ag rádh, Féuch, atáim ag fagháil bláis : ann muaighe do thocheil mé dhamh fein a tír Chánaain, ann sin adhlócus tú mé. Annois iarruim dathchuinge ort, léig dhamh dul súas, agus máthair dadhlacadh, agus tiocfa mé a ris.

6 Agus a dubhairt Phárao, Imthigh súas, agus adhluc hathair, mar do thug mionna ort.

7 ¶ Agus do chuaidh Ióseph súas dadhlacadh a athar : agus do chuádar serbhísigh Phárao uile suas leis, seanóirigh a thighe, agus seanóirigh chríche na Héigipte uile,

8 Agus tigh Ióseph uile, agus a dhearbhráithre, agus tigh a athar : achd amháin a miondaóine, agus a ttréada, agus a nealbhada do fhágghadur a bhfearann Gosen.

9 Agus do chuaidh suas leis, carbuid fós agus marcshluagh : agus bá romhór an chuideachda iad.

10 Agus tangadur go hurlár bhuáilte Atad, noch ata táobh thall do Iordan agus ann sin do rinneadur cumha maille ré caóineadh adhbhallmhor : agus do rinne dóbhrón ann sin arson a athar seachd lá.

11 Agus a nuáir do choncadur áitreabh- uigh na háite, na Canaanítigh, an chumha a nurlár Atad, a dubhradur, Is doilghiosach an chumhaso ar na Héigiptibh ; uime sin do ghoidh Abel Misraim dainm dhe, noch atá táobh thall do Iordan.

12 Agus do rinneadur a chlann mhac ris mar do aithin sé dhiobh.

13 Oir do rugadur a chlann leó é go tír Chánaain, agus do adhláiceadur é a nuamhaigh mhaighe Mhachpeláh, noch do cheannuigh Abraham, maille ris an machaire mar sheilbh chum áite adhlucithe, ó Ephron an Hititeach as coinne Mhamre.

14 ¶ Agus do fhíll Ioseph do Néigipt, é fein agus a dhearbhráithre, agus a ndeachuidh leis súas uile dadhlacadh a athar.

15 ¶ Agus a nuáir do choncadur dearbhráithre Ioseph go bhfuáir a nathair bas, a dubhradur, Do bféidir go mbiadh fuath ag Ioseph dhúinne, agus go gcúiteomhladh rinn go deimhin a ndearnamar dolc air.

16 Agus do chuireadur teachda a gcionn Ioseph, dha radh, Do aithin hathair roimh a bhás, dá rádh,

17 Marso a déarthaóí ré Ioseph, Guidhim thú annóis, maith cionta do dhearbhráithreach agus a bpeacadh : óir do rinneadur olc ort : agus a nois iarrnuid dathchuinge ort, maith cionta shérbiseach Dé hathar : Agus do ghuil Ioseph a nuáir do labhradur ris.

18 Agus do chuadur a dhearbhráithre mar an gceadna, agus do luigheadur síos a bhfiagnuisi a aghaidhe, agus a dubhradur, Feuch, is sinne do shérbhísigh.

19 Agus a dubhairt Ioseph riu, Ná biodh eagla oruibh : óir an bhfuilimsi an áit Dé ?

20 Achd ar bhur sonsa do smuaineabh- air olc am aghaidhsi ; ach do aigneithe Día chum maithéasa é, dá thabhairt a ccrích mar atá a niugh, do chongmháil mór- áin daóine beó.

21 Annois uime sin ná biodh eagla oruibh : oilfidh misi sibh, agus bhur náos óg ; agus do chomhfhurtaigh iad, agus do labhair go cinealta riu.

22 ¶ Agus do áitreibh Ióseph sa Néigipt, é fein agus tigh a athar : agus do mhair Ióseph céad agus deich mbliadhna.

23 Agus do chonnairc Ióseph clann Ephraim don treas géinealach ; clann Machir mar an cceadna mac Mhanasseh. Do tógghadh súas iad ar ghlúinibh Ióseph.

24 ¶ Agus do rádh Ióseph ré na dhearbhráitiribh, Atáimsi ag eug : agus fóirfe Día oruibhsi go deimhin, agus béura sé as an tírsi sibh, agus an tír do mhionnuigh sé do Abraham, do Isaac, agus do Iacob.

25 Agus tug Ióseph mionna ar chloinn Israel, ag rádh, Féachfuidh Día oribh go deimhin, agus beurthaóí nio chnámhasa súas as so.

26 ¶ Mar sin do éug Ióseph, ar mbeith dhó céad agus deich mbliadhna daóis : agus do bhalmuigheadur é, agus do cuireadh a ccomhra sa Néigipt é.

An Dara Leabhar do MHAOISE, Da Ngoirthear EXODUS.

CAIB. I.

Chionn lionmhuiríeachd fhíne Israel. 16 Do orduigh Pharaó a cclann mhac do bhásughadh.

ANOIS is iadso anmana chloinne Israel, noch tháinig do Néigipt; do tháinig gach duine gon a mhuintir lé Iácob.

2 Reuben, Simeon, Lébbi, agus Iúdah,

3 Ishachar, Sebulun, agus Beniamin,

4 Dan, agus Napthali, Gad, agus Aser.

5 Agus anuile anam dá ttaínic ó fhordhromuibh Iácob bá seachdmhodhad anam iad: oir do bhí Ióseph sa Néigipt cheana.

6 Agus fuair Ióseph bás, agus a dhearbhráithre uile, agus an díne sin go líomlán.

7 ¶ Agus do bhádur clann Israel tóirtheach, agus do fhásadur go hiomarcach, agus do fhásadur roneartmhur, agus do líonadh an talamh leo.

8 ¶ A nois do éirigh súas rígh nua ós cionn na Héigipte, ag nach raibh eólus ar Ióseph,

9 Agus a dubhairt sé re ná dháoinibh, Féuchuidh, is mó agus is cumhachduighe clann Israel na sinne.

10 Tigidh uáibh, déanam ríu go crionna, deagla go líonfaidís, agus go ttiucfadh chum criche, an tan theigeomhadh cogadh ann, go tteannfaidís mar an gcéadna lear náimhdhibh, agus go ttroidfidís ar naghuidh, agus go rachfaidís *mar sin* amach as a tír.

11 Uime sin do chuireadur luchd da-oirmheasda ós a ccionn, dá bpianadh le na núaluighibh. Agus do thógbhadar caithreacha do Phárao chum ionnmhuis, Pitom, agus Raamses.

12 Ach da mhéid do phíanadur iad, as móide do líonadur agus do fhásadur é. Agus do bhí doilghios orra tré chloinn Israel.

13 Agus tugadur na Héigiptigh ar chloinn Israel serbhís do dhéanamh le dibhfeirg.

14 Agus do rinneadur a mbeatha searbh lé daoirsi chruaidh, a moirteúl, agus a mbríce, agus ann a nuile shórt serbhíse annsamachaire: a nuile serbhís, ann a ttugadur orra foghanmh, do *bhí* si maille ré dibhfeirg.

15 ¶ Agus do labhair rígh na Héigipte ré muáibh tuismighe na Neabhruidheach (bean aca *dar* bhanm Siphrah, agus ainm an dara muá Puah.)

16 Agus a dubhairt sé, A nuáir do bheithí ag deanamh oifige mná tuismighe do na muáibh Eabhruidheach, agus do chifí iar ttuismeadh *iad*; *más* mac bhías

ann, marbhuidh é; acli *mas* inghean bhías ann, bíaidh sí beó.

17 Ach do bhí eagla Dé ar na mnáibh tuismighe, agus ní dhearnadur mar a dubhairt rí na Héigipte ríu, agus do chumhduigheadur an clann mhac beó.

18 Agus do ghoir rí na Héigipte ar na mnáibh tuismighe, agus a dubhairt ríu, Cred fa ndearnabhair an nísí, agus ar chumhduigheabhair an clann mhac beó.

19 Agus a dubhradur na mná tuismighe le Phárao, Do chionn nach *bhfuilid* na mná Eabhruidheacha mar na muáibh Eigepteacha; oir *atáidsion* beódha, agus beirid suil thigid na muá tuismighe a steach chuca.

20 Uime sin do rinne Día go maith ris na mnáibh tuismighe: agus do líonadur na daoíne, agus do fhásadur ro láidir.

21 Agus tarla, do chionn go raibh eagla Dé ar na mnáibh tuismighe, go ndearna sé tighthe dhóibh.

22 ¶ Agus do fhúagair Phárao dá mhuintir uile, ag rádh, Gach uile mhac da inbéurthar teilgidh é sa nabhuinn, agus gach uile inghean cuimhdeochthaoi beó í.

CAIB. II.

Oileamhan riogha ag Maoisi. 11 A ghaisge. 15 A theicheadh. 21 Agus a phósadh.

A GUS do chuáidh duine as tigh Lébbi, agus do *phós* sé inghean do Lébbi.

2 Agus do thoirrceadh an bhean, agus rug sí mac: agus a nuáir do chonnaire sí go *raibh sé na náoidhin* bhréaghdha, do cheil sí é ar feadh trí míosa.

3 Agus a nuáir nár fhéad sí a cheilt ní budh faide, do rinne sí comhra buigbhinne, agus do chuir dóbáil lathuighe agus pic uirre, agus do chuir an leanamh innte; agus do chuir annsa tsoiliostar ar bhrúach na habhann é.

4 Agus do sheas a dheirbshiur a bhfad úadh, díos cread do dhéantaóí ris.

5 ¶ Agus táinig inghean Phárao a nús dá nighe *féin* ag a nabhuinn; agus do bhádur a cailínigh ag siubhal ar bhrúach na habhann: agus a nuáir do chonnaire sisi an chomhra a measg an tsoiliostair, do chuir sí a cailín dá thabhairt.

6 Agus a nuáir do osguil sí í, do chonnaire sí an leanamh: agus, féach, do ghul an náoidhean. Agus do bhí trúaighe aice dhó, agus a dubhairt sí, Is *aón* do chloinn na Neabhruidheach so.

7 Ann sin a dubhairt a dheirbshiur re

hinghin Phárao, An racha misi do ghaurm banaltrann do na mnáibh Eabhruidheacha chugad, go noilfid an leanamh dhuit?

8 Agus a dubhairt inghean Phárao ría, Eirigh. Agus do imthigh an cailín, agus do ghoir sí mathair an léimh.

9 Agus a dubhairt inghean Phárao ría, Beir an leanamh so leachd, agus oil damhsa é, agus do bhéura mé do thúar-usdal duit. Agus do ghlac an bhean an leanamh, agus do oil sí é.

10 Agus do fhás an leanamh, agus tug sí do inghin Phárao é, agus do bhí na mhac aice. Agus tug sí Máoise daínn air: agus a dubhairt sí, Do chionn gur tharruing mé as a nuise é.

11 ¶ Agus tárla fa nam sin, a nuáir do fhás Máosi, go ndeachuidh sé amach mar a rabhadur a dhearbhráithre, agus gur fhéuch sé ar a nualuighibh: agus do chonnuir Egipteach ag bualadh Eabhruidh, áon dá dhearbhráithribh.

12 Agus do fhéuch sé annso agus ann súd, agus a nuáir do chonnaire nach raibh aonduine ann, do mharbh sé an Téigpteach, agus do fholuigh sé annsa ghaimeamh é.

13 Agus a nuáir do chuáidh sé amach an dara lá, féuch, do bhádur días do na Heabhruidhíbh ag troid: agus a dubhairt seision ris an té do riune a néaccóir, Créad fá mbuileann tú do chompanach?

14 Agus a dubhairt seision, Cía rinne príomsa, agus breitheamh dhíotsa ós ar cionne? a né shaóilios tú misi mharbhadh, mar do mharbh tú an Téigpteach? agus do ghlac eagla Maoisi, agus a dubhairt, Is deimhin gur fríth fios an ghníomh-asa.

15 Annois a nuáir do chúaluidh Phárao an nísí, do iarr sé Máosi do mharbhadh. Ach do theith Máosi as radharc Phárao, agus do chomhnuigh sé a gcéir Mhídian: agus do shuigh sé síos launh re tobar.

16 ¶ A nois do bhí ag sagart Mhídian móirshesior inghean: agus tangadur agus do thairngeadur uisge, agus do líonadar na humair do thabhairt uisge do thréad a nathar.

17 Agus tangadur na háodhairíge, agus do chuireadur ar siubhal iad; ach do sheas Maóisi agus do chuididh leó, agus tug uisge dá ttréud.

18 Agus a nuáir tangadur mar a raibh Reuel a nathair a dubhairt sé, Cionnus tangabháir comhlúath so a niugh?

19 Agus a dubhradarsan, do sháor Egiptach sinn ó lámhuibh na naodhair-eadh, agus fós do tharruing uisge go lór dhúinn, agus tug uisge don tréud.

20 Agus a dubhairt seision ré na

ingheanuibh, Cáit a bhfuil an té sin? créad fár fhághabhair an tóglaigh? goiridh é a steach go nithidh sé arán.

21 Agus bá toil lé Maoisi comhnuighe a bhfóchair a nóglaioch sin: agus tug sé do Mhaoisi Sipporah a inghean.

22 Agus rug sí mac dhó, agus tug Gersom daínn air; óir ar seision, Do bhí mé am choigricioch a tír choigricíh.

23 ¶ Agus tárla a gcionn aimsire go bhfuáir rígh na Héigpte bás: agus do bháder clann Israel ag osnadhugh tré mhéid a ndaóirse, agus do eighnheadar, agus tháinic a néighmhe súas chum Dé tré na ndaóirse.

24 Agus do chúaluidh Día a nusnadh, agus do chuinnigh Día a chumradh re Iabráham, re Hísaac, agus ré Iacob.

25 Agus do fhéach Día ar chloinn Israel, agus do bhí trúaighe ag Día dhóibh.

CATB. III.

An dos ag lasadh gan chaitheamh. 10 Ghoir Día Maoisi. 16 Agus chúir teachdaireachd leis.

A NOIS do bhí Máosi ag cumhdach cháorach léthro a chliamhuin, Sagart Mhídian: agus do theioruigh an Treud go taoibh cúil na bfaigh, agus táinic go slíabh Dé, eadhon go Hóreb.

2 Agus táinic aingeal an TIGHEARNA chuige a lasair theineadh amach as lár craóibhe: agus damhaire seision, agus, féach, do bhí an chráobh tré lasadh ó theimeith, agus níor loisgeadh an chráobh.

3 Agus a dubhairt Máosi, Fíllfidh mé a nois a leathtaoibh, agus féuchfa mé ar an radharc mórsa, cred fá nach loisgear an chraobh.

4 Agus a nuáir do chonnaire an TIGHEARNA gur fhíll sé a leathtaoibh dá fhaic-sin sin, do ghoir Día air amach as lár na craóibhe, agus a dubhairt, A Mhaoisi, a Mhaoisi. Agus a dubhairt seision, Atáim annso.

5 Agus a dubhairt seision, Ná tárr a bhfógus annso: cuir dhíot do bhróga dod chosuibh, óir a náit ar a bhfuil tú ad sheasamh, is talamh naomhtha é.

6 A dubhairt sé ós a chionn sin fós, Is misi Día hathar, Día Abraham, Día Isaac, agus Día Iacob. Agus do fholuigh Máosi a aghuidh; óir dob eagal leis féachuin ar Dhía.

7 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA, Is deimhin go bhfaic misi sciursa mo phobuil, noch atá sa Néigipt, agus do chúala mé a néighmhe, do brigh a maighistreadh tascuidh: óir atá fíos a ndoilgbis agam.

8 Agus tháinic mé a nuas dá saoradh as lámhuibh na Néigiptach, agus dá

mbreith súas as an tír sin, go fearann maith fairsing, go fearann do bheir tuile bhainne agus mheala; go háit na Cca-naaniteach, agus na Hítiteach, agus na Iebusiteach, agus na Namoríteach, agus na Bperisíteach, agus na Hibhiteach.

9 A nois uime sin, feuch, tangadur comhairc chloinne Israel chugamsa : agus do chonnuirc mé mar an gcéadna an fóir-neart léar bhrúigheadar na Héiptigh iad.

10 Tár a nois uime sin, agus cuirfe misi dionnsuighe Phárao thú, ionnus go ttiubhra tú me phobal, clann Israel, amach as a Néigipt.

11 ¶ Agus a dubhairt Maóisi ré Día, Cía misi, as a rachuin go Phárao, agus as a tiubhuinn clann Israel amach as a Néigipt?

12 Agus a dubhairt sesion, Go deimhin bíáidh misi leachd; agus bíáidh so mar chomhartha agad, gur chuir misi ann tú : A nuair do bhéura tú an pobal amach as a Néigipt, do dhéantaoi serbhís do Dhía ar a tsiabhsa :

13 Agus a dubhairt Maóisi ré Día, Féuch a nuair thiocfas misi a cciomn chloinne Israel, agus a déura mé riu, Do chuir Día bhur naithreadh chuguibh mé; agus a déaruidson ríomsa; Cá hainm atá air? créad a déura misi ann sin riu?

14 Agus a dubhairt Día ré Maoisi: AS ME AN TI AS ME : agus a dubhairt sé, marso a déura tú ré clannuibh Israel, ATA MISI, do chuir chuguibh mé.

15 Agus a dubhairt Día ós a chionn so ré Maóisi, Déura tú re clannuibh Israel : An TIGHEARNA Día bhur naithreadh, Día Abraham, Día Isaac, agus Día Iacob, do chúir misi chuguibh : sé so mainm go bráth, agus sé so mo chuimhneachán do nuile gheinealach.

16 Eirigh, agus cruinnigh sinnsir Israel a bhfochair a cheile, agus abair riu : Do fhoillsigh an TIGHEARNA, Día bhur naithreadh, Día Abraham, Día Isaac, agus Día Iacob, é fein damhsa ag rádh, Tháinig mé go deimhin dá bhur bhíosrúghadh, agus do chonnaire mé, an ní do rinneadh ribh sa Néigipt.

17 Agus a dubhairt mé, Béura mé súas sibh as buaidhreadh na Héipte, go fearann na Gcaananiteach, agus na Hítiteach, agus na Namoríteach, agus na Bperisíteach, agus na Nibhíteach, agus na Iebusíteach; go tír do bheir tuile bhainne agus mheala.

18 Agus umhlochuigh síadsan dod ghlor : agus tiucla tusa, agus sinnsir Israel a cceann rígh na Héipte, agus déura tú ris; Tárna an TIGHEARNA Día na Neabhruidheach rinn : agus a nois iarmhaid dathchuinge ort, leig dhúinn dul aistior

thrí lá san bhfásach, go ndéarnamáois iodbairt don TIGHEARNA ar Ndia.

19 ¶ Agus atá a fhios agamsa nach léigfidh rí ná Héigte dhaóibh imtheachd, agus ní léigfidh achd lé láimh láidir :

20 Agus sínfe misi mo lámh amach, agus buáilfe mé a Néigipt leam uile iongántuibh, noch do dhéana mé ann a lár, agus na dhíáigh sin léigfidh sé dhaóibh imtheachd.

21 Agus do bhéura misi do na daóinibhsi cáirdeasa a bhfiaghnuisi na Néigipteach, agus tiucla dhe a nuair imeochthaoi, nach folumh imeochthaoi.

22 Ach béuruidh gach éinbhean áirleagadh ó na comharsan, agus ón mhnaói bhias ar cuairt na tigh, seóid airgid, agus seóid óir, agus éaduighe; agus cuirfidhe iad ar bhur macuibh, agus ar bhur ningheanuibh, agus creachfuirge na Héiptigh.

CAIB. IV.

Ghabh Maoisi an teachduireachd do láimh fá dheire. 27 As scáthan Maoisi agus Aaron ar chairdeus uachdarain thuatha, agus chill, ré cheile.

A GUS do fhreagair Maóisi agus a dubhairt, Ach féuch, ní chreidfid síad mé, agus ní éisdfid rem ghuth; óir a déaruid síad, níor thaisbéin an TIGHEARNA é fein duit.

2 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ris, Créad é an ní sin ad láimh? Agus a dubhairt sesion, Atá slat.

3 Agus a dubhairt sé, Teilg ar talamh í. Agus do theilg sesion ar talamh í, agus do rinneadh nathair nimhe dhi; agus do theith Maoisi roimpe.

4 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maoisi, Cuir do lámh amach agus glac í ar earball. Agus do chúir amach a lámh, agus do ghlac í, agus do rinneadh slat di iona lámh :

5 Ar choir go gcreidfidis gur fhoillsigh an TIGHEARNA Día a nathar, Día Abraham, Día Isaac, agus Día Iacob é fein duit.

6 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ris ós a chionn sin, Cuir a nois dó lámh ad bhrollach. Agus do chuir sé a lámh iona bhrollach: agus a nuair tug sé amach í, féuch, do bhí a lámh lubhrach mar shneachda.

7 Agus a dubhairt sé, Cuir do lámh ad bhrollach a ris. Agus do chuir a lámh na bhrollach a ris. Agus tug amach as a bhrollach í, agus, féuch, do biompoigheadh í a ris mar an gcuid eile dhá fhéoil.

8 Agus tiucla a gerích, muna ccreidid síad thú, agus nach tiubhruid éiseachd do ghuthl an chéadchomhartha, go gcreidfid síad guth an chomhartha dheighionuigh.

9 Agus tiucfa a gcrích, muna ccreidid, siad céachtar don dá chomharthasa, agus nach éisdhí red ghuthsa, go nglacfa tú duisge na habhann, agus go ndóirtfe tú é ar an *ttalamh* tirim; agus an tuisge bhéuras tú as a nabhuinn go mbia na fhuil ar an *dtalamh* tirim.

10 ¶ Agus a dubhairt Maoisi ris an TIGHEARNA, O mo THIGHEARNA ní bhfuilimsí deaghlabhhartha, ná roimhe só, ná ó labhair tusa réd sherbhiseach: Achd atáim mall a ccomhrádh, agus mall a dteanguidh.

11 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ris, Cía rinne héul an duine, nó cíá ní an balbh, nó an bodhar, nó an té do chí, nó an dall? nach misi an TIGHEARNA?

12 A nois ar a nadhbharsin imthigh, agus bíáidh misi maille red bhéul, agus múinfe mé dhuít cread a déura tú.

13 Agus a dubhairt sesion, O mo Thighearna, guidhim thú, cuir uáit ris an *té noch* chuirfeas tú uait.

14 Agus do las fearg an TIGHEARNA re Máoisi, agus a dubhairt, Nach é Ááron an Lébhíteach do dhearbhrathair? atá a fhios agam go labhrann sé go maith. Agus mar an gcéadna, féuch, atá sé ag teachd amach do theagmháil riot: agus a nuair do chíte sé thú, bíáidh lúthgháireach jona chróidhe.

15 Agus laibhéora tusa ris, agus cuirfe tú briathra íona bhéul: agus bíáidh misi maille red bhéulsa, agus le na bhéulsan, agus múinfe mé dháioibh cread do dhéan-taoi:

16 Agus bíáidh sesion na fhior edimhínighe agad ris an bpobal: agus bíáidh sesion, *éadhon* bíáidh sesion íeim a náit béil duitsi, agus bíáidh tusa a náit Dé dhósan.

17 Agus glacta tú an tslatso ad láimh, le ndéana tú comharthuighe.

18 ¶ Agus do imthigh Máoisi, agus do fhíll ar Iétro a chliamhuin, agus a dubhairt ris, Guidhim thú léig dhamsa imtheachd, agus filleadh ar mo dhearbhráthribh atá sa Négípt, dá fhéachuín an bhfuilid béo fós. Agus a dubhairt Iétro ré Máoisi, Eirigh a siotcháin.

19 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Máoise a Mídián, Eirigh, fill do Négípt: óir do éugadur uile an mhéid do bhí ag iarruidh do bháis.

20 Agus rug Máoisi a bhean agus a mhic leis, agus do chuir ar assal íad, agus do fhíll go crích na lligéite: agus do ghlac Máoise slat Dé na láimh.

21 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Máoisi, A nuair iméochus tú chun fill-eadh don Egipt, féuch go ndéana tú na múorbhuileisí uile as coimne Phárao, noch do chuir misi ad láimh: ach cruádhéocha

misi a chroidhe, ionnus nach léigfidh don phobal imtheachd.

22 Agus deura tusa re Phárao, Marso a deir an TIGHEARNA: sé Israel mo mhac, mo chéidghin fós:

23 Agus a deirim riotsa, léig mo mhac ar siubhal, ionnus go ndéana sé serbhís damhsa: agus má dhiúltam tú léigean dó imtheachd, féuch, muirfidh misi do mhacsa, do chéidghin fós.

24 ¶ Agus tarla ar an tslighe san tigh ósta, gur chas an TIGHEARNA air, agus gur íarr a mhárbbhadh.

25 Ann sin do ghlac Sipporah cloch ghéur, agus do ghearr réunhchroiceann a mic, agus do theilg ía ná chosuibh é, agus a dubhairt: Go deimhin *is fear* fuilteach dhamhsa thú.

26 Do leig sé uadha mar sin é: ann sin a dubhairt sisi, *As fear* fuilteach thú, do bhrígh an timchillghéarrtha.

27 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Ááron: Imthigh fán bhfásach do theagmháil re Máoise. Agus do imthigh sé, agus tarla leis é a shlabh Dé, agus do phóg é.

28 Agus do innis Máoisi do Ááron briathra an TIGHEARNA uile, noch do chuir uadh é, agus a nuile chomhartha dar aithin de.

29 Agus do imthigh Máoisi, agus Ááron, agus dó chruinnigheadur a bhfochair a chéile sinnseara chloimne Israel uile:

30 Agus do labhair Ááron a nuile fhocal dár labhair an TIGHEARNA re Máoisi, agus do rinne na comharthadha a lathair an phobal.

31 Agus do chreideadur an pobal: agus a nuair do chualadar go ttáinig an TIGHEARNA diosrughadh chloimne Israel, agus gur fhéuch sé ar chloimn Israel, agus go bhfacadh sé a mbuaireadh, ann sin do chromadar a ccinn agus do rinneadur umhla.

CAIB. V.

Phárao déis rabhadh fhaghail ó Mhaoisi agus ó Aaroin, Israel do leigean ar Siobhal. 5 Do mheúduigh se daoirse Israel.

AGUS na dhiáigh sin do chuáidh Máoisi agus Ááron a steach, agus do inniseadur do Phárao, Marso a deir an TIGHEARNA Día Israel, léig dom phobal imtheachd, go ndearmaid féusda dhamhsa san bhfásach.

2 Agus a dubhairt Phárao, Cía hé an TIGHEARNA da numhlochuimsi dhá ghlór, as a léigfinn Israel dimtheachd? ní haithnid damhsa an TIGHEARNA sin agus ní mó léigfeas mé Israel dimtheachd.

3 Agus a dubhradursan, Tarla Día na

Neabhruidheach rinn: léig dhúinn imtheachd, iarnáoid ort, uidhe thri lá annsa bhásach, agus iodhibuirt do dhéanamh don TIGHEARNA ar Ndia; deagla go luidhfíodh sé oruinn le pláigh nó lé cloidheamh.

4 Agus do rádh rígh na Héigipte riu, Cread fá mbachthaisi, a Mhaóisi agus a Aáron, do na daoibh a nobair do dhéanamh? éirgidhisi chum bhur núaluigh.

5 Agus a dubhairt Phárao, Féuchuidh, atáid pobal na tíre annois líomhar, agus do bhéurthaoise orra fuireach óna nualuighibh.

6 ¶ Agus tug Phárao aithne an lá sin féin do mhaighistríbh tasca an phobuil, agus dá noifigeachuibh, ag rádh,

7 Ní thiubharthaoi feasda tuighe don phobal do dhéanamh brice, mar thugabhair go tí so: éirgidis agus cruinnighedís tuighe dhóibh féin.

8 Agus a nuibhir bhriceadh, do rinneadur go nuige so, cuirfidhe sin orra; ní láighdeochthaoi a bheag dhe: óir atáid díomháoin; agus is uime sin gháirid siad, ag rádh, Léig dhúinn imtheachd do dhéanamh iodhbhartha dár Ndia.

9 Cuirthear tuilleadh oibre ar na daóinibh go ndéanmaid sáothar ann; agus nach tugaid aire do bhríathruibh díomháoin.

10 ¶ Agus do chúadur maighistrighe daóirsi an phobail amach, agus a noifigidh, agus do labhradur ris an bpobal, ag rádh, Is mar so a deir Phárao, ní thiubhra misí tuighe dhaóibh.

11 Eirgidh, faghaidh tuighe mar ar féidir libh a fhagáil: ní rachuidh a bheag dá bhur nobair sin.

12 Mar sin do spréigh an pobal amach ar feadh chriche na Héigipte do chruinniughadh connluigh a náit tuighe.

13 Agus do bhrósduigheadar na maighistrighe tasca iad, ag rádh, Iomlánuigh bhur nobair, bhur tasca láetheamhuil, comhmaith agus a nuair do bhí tuighe aguibh.

14 Agus do buáileadh oifigidh chloinne Israel, noch do chuireadur maighistrighe tasca Phárao ós a gcíom, agus do fhuairuightheadh dhíobh, Cread fá nár comhlíonabhair bhur ttasca a ndéanamh bríce a né agus a niugh, mar do rinneabhair roimhe sin?

15 ¶ Ann sin tangadur oifigidh chloinne Israel, agus do éigheadur ar Phárao, ag rádh, Créad fá ndéan tú so réd sherbhiseachuibh?

16 Ní tucthur tuighe dot sherbhíseachuibh, agus a deirid siad rínn, Déanuidh bríce: agus, féuch, gabhtar ar do sherbhíseachaibh; achd as ar do dháoinibh féin atá an lochd.

17 Achd a dubhairt seision, Atáthaoi

díomháoin, atáthaoi díomáoin: uime sin a dearthaoi, Léig dhúinn imtheachd go ndéanamáois iodhibuirt don TIGHEARNA.

18 Imthighidh a nois uime sin, agus déanuidh sáothar; óir ní tiubharthar tuighe ar bith dhaóibh, agus gidheadh do bhéurthaoi uaibh uibhir na mbriceadh.

19 Agus do choncadur oifigidh chloinne Israel, gur bhole an náit ann a rabhadur, tar éis a rádh, Ní laighdeochuidh a bheag dá bhur mbrícidh ann bhur ttasca láetheamhuil.

20 ¶ Agus tárla re Maóisi agus re Aáron iad, noch do sheas annsa tslighe mar thangadur amach ó Phárao:

21 Agus a dubhradur riu, Go bhfeuchuidh an TIGHEARNA oruibh, agus beireadh breath; do chionn go ndéanabhair ar mboladh domblasda a lathair Phárao agus a radhar a sherbhíseach, do chur cloidhimh ann a láimh dar marbhadh.

22 Agus do fhill Maóise chum an TIGHEARNA, agus do rádh, A THIGHEARNA, cread fá ndéarna tú comholcso ris an bpobalsa? créad as ar chuir tú misí uait?

23 Óir ó tháinic mé go Phárao do labhairt ad ainmse, do rinne sé olc ó shin don phobalsa; agus ní mó do sháor tusa do phobal ar éanchor.

CAIB. VI.

Nochd Iehóba e fein tré shaoradh Israel.

16 Mic Lébbi, ó á ttáinic Maoisi agus Aaron.

ANN sin a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, A nois dó chié tú cread do dhéansa ré Phárao: óir is lé láimh láidir léig feas sé dhóibh imtheachd, agus lé láimh láidir dhíbeorus sé as a dhúthaigh iad.

2 Agus do labhair Día ré Maóisi, agus a dubhairt sé ris, Is misí an TIGHEARNA;

3 Agus do tháisbéin mé mé féin do Abraham, agus do Isaac, agus do Iacob, a nuinn Dé uile chumhachuigh, achd ann mainm IEOBHAN níor bhaithne dhóibh mé.

4 Agus do dhaingnidh mé mo chunnradh riu, tír Chánaam do thabhairt dóibh, fearann a noithlithre, ann a rabhadar na gcoimhiglithibh.

5 Agus do chúala mé mar an gcéadna osnadh chloinne Israel, noch chomhuidh na Héigiptigh a ndaóirsi; agus do chuinnidh mé mo chunnradh.

6 Uimesin abair ré cloinn Israel, Is misí an TIGHEARNA, agus do bhéara mé amach sibh ó nualach fíar chuireadar na Héigiptigh sibh, agus sáorfa mé sibh óna ndaóirse, agus fuasgeólad sibh lé láimh shínte amach, agus maille re breitheamhnusuibh móra:

7 Agus glacfa mé chugam sibhsi mar phobal, agus bíaidh misí mar Dhía aguibh.

sí : agus áitheontaí gur *mé* an TIGHEARNA bhur Ndaí, noch bhéurus amach sibh ó bheith fá úaluighibh na Négípteach.

8 Agus béura mé asteach sibh san tír, lé ttug mé mionna go ttiubhuinn í do Abraham, do Isaac, agus do Iácob ; agus do bhéur dhaóibhsí í mar oighreachd : is *misi* an TIGHEARNA.

9 ¶ Agus do labhair Maóise mar sin lé cloinn Israel : agus níor éisdeadar ré Maóise, tré chrádh spioraíde, agus tre dhaóir í roighéir.

10 Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóisi, ag rádh,

11 Éirigh a steach, labhair ré Phárao rígh na Héigpte, go léigeadh sé clann Israel dimtheachd as a thír.

12 Agus do labhair Maóisi as coinne an TIGHEARNA, ag rádh, Níor éisdeadar clann Israel rium ; mar sin cionnus eisdfios Phárao rium, *noch atáim* ann mo phusaibh neimhthimchillghearrtha ?

13 Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóisi agus re Háaron, agus do chuir círam léo go cloinn Israel, agus go Phárao rígh ná Héigpte, do thabhairt chloinne Israel amach as crích na Héigpte.

14 ¶ Is iad so cinn tighe a naithreadh : clann Réuben, céidghin Israel ; Hanoch, agus Pallu, Hesron, agus Carmí : a siad so sliochd Reuben.

15 ¶ Agus mic Shimeón ; Iemuel, agus Iámin, agus Ohad, agus Iachin, agus Sóhar, agus Saúl mac mhua Cananítigh ; is iad so sliochd Shimeón.

16 ¶ Agus is iad so anmanna mhac Lébhí, do réir a ngeinealuigh ; Gerson, agus Cohat, agus Merári : agus *dob* iad bliadhna bheatha Lébhí céad triochád agus seachd mbliadhna.

17 Mic Gherson ; Libni, agus Simi, do réir a sleachda.

18 Agus mic Chohat ; Amram, agus Isar, agus Hebron, agus Ussiel : agus *dob* iad bliadhna bheatha Chohat, céad agus tríochad agus trí bliadhna.

19 Agus mic Mherári ; Máhali, agus Mussi ; is iad so sliochd Lébhí do réir a ngeinealach.

20 Agus tug Amram Iochebed deirbhshíur a athar na mnáoi chuige ; agus do rug sí Áaron dó agus Maóisi : agus *bá* hía bliadhna bheatha Amrain céad agus tríochad agus seachd mbliadhna.

21 ¶ Agus mic Isar ; Córah, agus Nepheg, agus Sichri.

22 ¶ Agus mic Ussiel ; Misael, agus Elsaphan, agus Sitri.

23 Agus tug Aarón Eliseba, ingbean Aminadab, deirbhshíur do Naason, na mnáoi ; agus rug sí dhó Nádab, agus Abihú, Eleasar, agus Itamar.

24 Agus mic Chórah ; Assir, agus Elcanah, agus Abiasaph ; is iad so treabha na Ccoiriteach.

25 Agus tug Eleasar mhac Áaroin inghean Phutiel na mnáoi ; agus rug sí Phinehas dó : is iad so cinn áithreach na Lébhí-teach do réir a dtreabha.

26 A siad so an Taaron sin agus an Maóise, ré a ndubhairt an TIGHEARNA, Beiridh amach clann Israel as crích na Héigpte do réir a sluágh.

27 Agus a siad do labhair ré Phárao rígh na Héigpte, do thabhairt cloinne Israel amach as a Négípt : is iad so ann Maóise agus an Taaron sin.

28 ¶ Agus tárla san ló ar labhair an TIGHEARNA re Maóisi a crích na Héigpte,

29 Gur labhair an TIGHEARNA re Maóisé, ag rádh, Is *misi* an TIGHEARNA : labhair thusa ré Phárao rígh na Héigpte gach ní dá nabruimse riot.

30 Agus a dubhairt Maóisi a lathair an TIGHEARNA, Féach, *atáimsí* am bheul neimhthimchillghearrtha, agus cionnus eisdfios Phárao rium ?

CAIB. VII.

Cúd phlág na Héigpte.

A GUS a dubhairt an TIGHEARNA re Maóisi, Féuch, do rinne mé Dia dhíot do Phárao : agus bíaidh do dhearbhrathair Áaron na fháidh agad.

2 Laibheóra tú gach uile ní aitheónuis misi dhíot ; agus laibheóruidh Áaron do dhearbhrathair ré Phárao, clann Israel do chur as a dhuthaigh.

3 Agus cruáidheóchuidh misi croidhe Phárao, agus iomadeochúigh mé mo chomharthuighe, agus mo mhíorbhuileadh a crích na Héigpte.

4 Ach ní éisdídh Phárao ribhsí, ar chor go leagfa misi mo lámh ar a Négípt, agus go ttiubhra mé mó shlúagh, agus mo phobal clann Israel, amach as crích na Héigpte, le breitheamlusuibh móra.

5 Agus aitheónuid na Héigiptigh gur *mé* an TIGHEARNA, a nuáir shínfeas mé amach mo lámh ar a Négípt, agus bhéurus mé clann Israel ó bheith na measg.

6 Agus do rinne Maóisi, agus Áaron mar do aithin an TIGHEARNA dhíobh, is mar sin do rinneadar.

7 Agus do bhí Maóise ceithre fichid bliadhna dáois, agus Áaron trí bliadhna agus ceithre fichid, a nuáir do labhradur ré Phárao.

8 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóisi, agus re Háaron, ag rádh,

9 A nuáir laibheórus Phárao ribh, ag rádh, Taisbeanuidh míorbhuile ar bhur son féin : ann sin déara tusa ré Háaron, Glac do shlat agus teilg a bhfiaghlamsí

Phárao í, agus do dhéantar nathair nimhe dhi.

10 Agus do chuáidh Maóisi agus Aaron a steach go Phárao, agus do rinneadar mar do aithin an TIGHEARNA dhíobh: agus do theilg Aáron a shlat síos a lathair Phárao, agus a lathair a mhuinntire, agus do rinneadh nathair nimhe dhi.

11 Ann sin do ghoir Phárao mar an gcéadna na daoine glioca, agus na bpiséogaibh: a nois dráoithe na Héigipte, do rinneadursan fós ar an modh céadna le, na ndroigheachduibh.

12 Óir do theilgeadar síos gach áonduine aca a shlat, agus do rinneadh naithreacha nimhe dhíobh: ach do shluig slat Aaron súas a slatasan.

13 Agus do chruáidhigh sé croidhe Phárao, go nár éisd sé riu; fa mar a dubhairt an TIGHEARNA.

14 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, *Do cruáidheadh croidhe Phárao, do dhíult sé léigíon don phobal imtheachd.*

15 Eirigh a ccionn Phárao ar maidin; féuch, rachuidh sé amach chun a nuisge; agus seasfa tusa ar bhrúach na habhanna ag fuireach ré na theachd; agus an tslat dá ndéanadh a naitheir nimhe, glacfa tú ad laimh í.

16 Agus déara tú ris, Do chuir an TIGHEARNA Día na Neabhruideach misi chugad, dá rádh, Léig dom phobal imtheachd, do dhéanamh serbhíse dhamhsa san bhfásach: agus, féuch, go nuige so níor áil leachd méisdeachd.

17 Mar so a deir an TIGHEARNA, Ann so aitheónus tú gur *misi* an TIGHEARNA: féuch, buáilfe mé leis an tslait *atá* an laimh, ar na huisgidhibh *atá* sa nabhuinn, agus iompóchtar iad a bhfuil.

18 Agus do gheabhuidh an tíasg *atá* sa nabhuinn bás, agus bréanfuidh a nabhann; agus budh glomharach leis na Héigiptibh uisge na habhanna dól.

19 ¶ Agus do ráidh an TIGHEARNA re Maóisi, Abair ré Háaron, glac do shlat, agus sin amach do lámh ar uisgidhibh na Héigipte, ar a srothuibh, ar a naibhnibh, ar a lochánuibh, agus ar a nuile chomhchruinniughadh uisge, go ndéantar fuil díobh; agus go mbia fuil ar feadh chríche na Héigipte uile, aráon a *soithighibh* Adhmuid, agus a *soithighibh* cloiche.

20 Agus do rinne Maóisi agus Aaron mar sin, mar do aithin an TIGHEARNA, agus do thóg sé suas an tslat, agus do bhuáil na huisgidhe, do *bhi* sa nabhuinn a radharc Phárao, agus a radharc a sherbhíseach: agus do hiompóigheadh a raibh duisge sa nabhuinn a bhfuil.

21 Agus do fúair an tíasg do *bhi* sa nabhuinn bás, agus do bhréan a nabhann,

agus níor fhéadadar na Héigiptigh uisge na habhanna dól: agus do bhi fuil ar feadh chríche na Héigipte uile.

22 Agus do rinneadar dráoithe na Héigipte sin lé na ndroigheachduibh; agus do cruáidheadh croidhe Phárao, agus níor unluigh sé dhóibh; fa mar a dubhairt an TIGHEARNA.

23 Agus do fhill Phárao, agus do chuáidh dhá thigh, ní mó do chuir se a chroidhe leis sin mar an gcéadna.

24 Agus do thochladar na Héigiptigh uile fa gcúairt na habhanna, dfaighail uisge rén ól; óir níor fhéadadar uisge na habhanna dól.

25 Agus do coimhlíonadh seachd lá, tar éis an TIGHEARNA do bhualadh na habhanna.

CAIB. VIII.

An dara, treas, agus ceathramhadh pláigh na Héigipte.

A GUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, Eirigh a ccionn Phárao, agus abair ris, Mar so a deir an TIGHEARNA, Léig dom phobal imtheachd, ionnus go ndéanuid serbhís damh.

2 Agus ma dhíultann tú léigean *dóibh* imtheachd, féuch, buáilfe misi do theóranna uile le lúisgíonn.

3 Agus geinfidh a nabhann cnadáin go líonmhur, noch rachus súas, agus thiucfas a steach dot thighse, agus dot sheómra leaptha, agus ar do leabuidh, agus go tigh do sherbhíseach, agus ar do mhuinntir, agus ann do úambain, agus ann do loistibh fuinidh.

4 Agus tiucfaid na luisgíonn súas aráon ort féin, agus ar do mhuinntir, agus ar do sherbhíseachuibh uile.

5 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Maóisi, Abair ré Háaron, Sin amach do lámh lé do shlait ós cionn na srothann, ós cionn na nabhann, agus ós cionn na lochán, agus tabhair fa deara Luisgíonn do theachd súas ar thalamh na Héigipte.

6 Agus do shin Aáron a lámh ós cionn uisge na Héigipte; agus tangadar na cnadáin anshíos, agus do tholuigheadar talamh na Héigipte.

7 Agus do rinneadar na dráoithe sin le na ndroigheachd, agus tugadar cnadáin súas ar talamh na Héigipte.

8 ¶ Ann sin do ghoir Phárao ar Maóise, agus ar Aáron, agus a dubhairt, Guidhidh an TIGHEARNA go mbeireadh sé na luisgíonn uáimse agus óm mhuinntir, agus léigie mé don phobal imtheachd, go madh héidir leó iodhbúirt do dhéanamh don TIGHEARNA.

9 Agus a dubhairt Maóise ré Phárao, Déun onóir theoram: gá huair ghuidhíheas

mé ar do shon, agus ar son do sherbhiseach, agus ar son do phobail do scríos na luisgionn uáit, agus ód thighthibh, *ionnus* go bhfianuid siad sa nabhuinn amháin?

10 Agus a dubhairt seision, A márach. Agus a dubhairt seision, Bíodh do réir thíocails: *ionnus* go mbia a fhios agad nach bhfuil éinneach cosmhuil ris an TIGHEARNA ar Ndáine.

11 Agus imeóchuid na luisgionn uáit féin agus ód thighthibh, agus ód sherbhiseachuibh, agus ód phobal; agus fanfuid siad sa nabhuinn amháin.

12 Agus do chuáidh Maóise agus Aáron, amach ó Phárao: agus do éigh Maóise ar an TIGHEARNA, fá na Cnadainibh tug sé a naghuidh Phárao.

13 Agus do rinne an TIGHEARNA do réir bhreithre Mhaoise: agus fúaradar na cnadáin bás as na tighthibh, agus as na bailtibh, agus as na machairibh.

14 Agus do cruinnigheadh a cceann a chéile iad ná gcrúachuibh: agus do bhréan an talamh.

15 Achd a nuáir do chonnaire Phárao go raibh cáirde, do chruáidh sé a chroidhe, agus níor éisd ríusan; mar a dubhairt an TIGHEARNA.

16 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóisi, Abair ré Háaron, Sin amach do shlat, agus buáil luaithreamh a nfearuinn go ndearntar míola dhi ar feadh críche na Héigipte uile.

17 Agus do rinneadar mar sin; óir do shín Aáron a lámh amach le na slait, agus do bhuáil luaithreadh na talmhan, agus do rinneadh míola dhi, a nduine agus a mbeathach: do rinneadh míola do luaithreadh na talmhan uile ar feadh chríche na Héigipte.

18 Agus do thairgeadur ná dráoithe mar an ccéadna le na ndroigheachd míola do chruthughadh, ach níor fhéadadar: mar sin do bhádar míola ar dhuine agus ar bheathach.

19 An sin a dubhradar na dráoithe ré Phárao, Sé so méur Dé: agus do crúáidheadh croidhe Phárao, agus níor éisd ríu, mar a dubhairt an TIGHEARNA.

20 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, Eirigh súas go moch ar maidin, agus seas as coimne Phárao; féuch, tiuctá sé amach chum a nuise; agus abair ris: Mar so a deir an TIGHEARNA, Léig dom phobal imtheachd, go ndéanuid serbhis damhsa.

21 Nó muna léigidh tú dom phobal imtheachd, féuch, cuirfe mé saithe *mhioltóg* ort féin, agus ar do sherbhiseachuibh, agus ar do mhuinntir, agus a steach ann do thighthibh: agus béid tighthe na Néigipteach lán do shaithibh *mioltóg*, agus mar an gcéadna an talamh ar a bhfuilid.

22 Agus dealócha mé an lá sin fearann Gosen, a gcomhnuighid mo phobal, nach bíá áon tsaithe *mhioltóg* ann sin; ar chor go mbía a fhios agadsa gur *misí* an TIGHEARNA a mheadhón an domhuin.

23 Agus cuirfe mé roinn idir mo dháoinibh féin agus do dháoine si: a márach bhias an comharthaso.

24 Agus do rinne an TIGHEARNA mar sin; agus táinic saithe dhoilge *mhioltóg* a *steach* go tigh Phárao, agus go tighthibh a sherbhiseach; agus ar feadh críche na Héigipte uile: do truáilleadh an talamh treas an tsaithe *mhioltóg*.

25 ¶ Agus do ghoir Phárao ar Mhaoise agus ar Aáron, agus a dubhairt, Eirgidh, déanuidh iodhbuidt do bhuir Ndíá ann sa talamh.

26 Agus a dubhairt Maóisi, Ní biomchubhuidh an ní sin ré a dhéanamh: óir isé an ní is athuamhar do na Héigiptibh dhéunas sinne iodhbuidt don TIGHEARNA ar Ndíá: féuch, dá ndéanadh sinne an ní is athuamhar do na Héigiptibh iodhbuidt as coimne a súl, nach géubhaidis do chlochuibh oruinn?

27 Racham aistior thrí lá do shiubhal san bhfásach, agus do dhéanamh iodhbuidt don TIGHEARNA ar Ndíá, fa mar aitheónus sé dhínn.

28 Agus a dubhairt Phárao, Léigfe mé dháóibh imtheachd, go ndearmthaoi iodhbuidt don TIGHEARNA bhuir Ndíá san bhfásach; amháin ní rachtáoi a bhfad; guidhidh ar mo shon.

29 Agus a dubhairt Maóise, Féuch, racha mé amach uaid, agus guidhfe mé an TIGHEARNA go nímthighid na saitheadha, *mioltóg* ó Phárao, ó na sherbhiseachuibh, agus ó na phobal a márach: ach na himreadh Phárao cealg ní is mó, gan leigean don phobal imtheachd do dheanamh iodhbuidh don TIGHEARNA.

30 Agus do chuáidh Maoisi amach ó Phárao, agus do ghuidh sé an Tighearna.

31 Agus do rinne an TIGHEARNA do réir fhocail Mhaoise; agus do atharruigh na saitheadha *mioltóg* ó Phárao, ó na shearbhfhogantuibh, agus ó na mhuinntir: níor fhan áon dhíobh.

32 Agus do chrúadhuigh Phárao a chroidhe a nuairse mar an gcéadna, agus ní léigfeadh don phobal imtheachd.

CAIB. IX.

An cúigeadh, an seiscadh, agus an scachdmhadh pláigh na Héigipte.

ANN sin a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Eirigh a steach go Phárao, agus innis dó, Is mar so a deir an Tighearna Dia na Neabhruigheach, Léig dom phobal imtheachd, go ndéanuid serbhis damhsa.

2 Oir má dhíultann tú léigean dóibh imtheachd, agus go ccuimeochuidh tú fós iad.

3 Feuch, atá lámh an TIGHEARNA ar háirneis atá ar an machaire, ar a neachraidh, ar na hassaluibh, ar na cámbhalluibh, ar na damhuibh, agus ar na cáorchuibh: bíaidh conach ródhoiligh orra.

4 Agus dealóchuidh Dia áirneis Israel ó áirneis na Héipte: agus ní racha éinní is lé cloinn Israel déug.

5 Agus do órduigh an TIGHEARNA lá ciunte, dá rádh, A mórach do dhéana an TIGHEARNA an ní si ann sa dúthaigh.

6 Agus do rinne an TIGHEARNA an ní sin ar na mhárach, agus fúaradar áirneis na tíre uile bás: achd ní bhfuair éinbheathach dáirneis na Nisraelach bás.

7 Agus do chuir Phárao fios amach, agus, féuch, ní dheachuidh áon amháin déug dáirneis Israel. Agus do crúadluigh-eadh cróidhe Phárao, agus níor léig don phobal imtheachd.

8 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise agus re Haáron, Glacuidh chuguibh lán glaice do luáith na fuirnéise, agus croitheadh Maóisi sin chumainhe a radharc Phárao.

9 Agus do dhéantar luáithreadh mion de, ar feadh chríche na Héipte, agus bíaidh na bhriseadh amach a mbolgúidh ar dhuine, agus ar bheathach, ar feadh chríche na Héipte.

10 Agus do ghlacadar luáith na fuirnéise, agus do sheasadar a lathair Phárao: agus do chroith Maóise súas é chum nimhe; agus do rinneadh bolgach dhe ag briseadh amach a léasach ar dhuine, agus ar ainmhidhe.

11 Agus níor fhéadadur na dráoithe seasáin a lathair Mhaóise do bhrígh nam bolgúidhe; óir do bhí an bholgach ar na dráoitibh, agus ar na Héiptibh uile.

12 Agus do chrúadluigh an TIGHEARNA croidhe Phárao, agus níor éisd sé riu; mar a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise.

13 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Eirigh súas go moch ar maidin, agus seas as coinne Phárao, agus abuir ris, Is mar so a deir an TIGHEARNA Dia na Neabhruigheach, Léig dom phobal imtheachd, go ndéanaid serbhis damh.

14 Oir cuirfe mé a nois mo phlágha uile ar do chroidhe, agus ar do sherbhíseachuibh, agus ar do mhuinntir; chor go mbia a fhios agad nach bhfuil nó leitheid eile san domhan.

15 Oir a nois sínfe mé amach mo lámh, go mbuáilidh mé thusa agus do dháoine lé Támh; agus gearrfuighear ón talamh thú.

16 Agus go deimhin is uime so do thóg mé thusa súas, ionnus go ttáisbeanfúinn

ionnadsa mo chumhachda; agus go bhfoillseochuidh mainm ar feadh an domhuin uile.

17 Agus a nárdúigheann tusa fós thú féin a naghaidh mo phobuil, nach áil leachd léigean dóibh imtheachd?

18 Féuch, fá namsa a mórach cuirfe misí, cloichshneachda roighéar, a leitheid nach raibh sa Néipt ó chruthúigheadh í, agus a niugh.

19 Ar a nadhbharsin, fúagair annois agus cruinnigh háirneis, agus a bhfuil agad amsa machaire; óir a nuile dhuine, agus a nuile bheathach ar a mbearthar air an machaire, agus nach bearthar a bhaile, tiucfa an chloichshneachda a nús orra, agus do gheabhluid bás.

20 An té ar a raibh eagla bhréithre an TIGHEARNA a measg sherbhíseach Phárao, tug fá deara dhá sherbhíseachuibh, agus dá áirneis teitheadh a steach do na tightheibh:

21 Agus an té ag nach raibh suim a mbreithir an TIGHEARNA, do fhág a sherbhíisigh, agus a áirneis ar an machaire.

22 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, Sin amach do lámh chum nimhe, ionnus go mbia cloichshneachda ar feadh chríche na Héipte uile, ar dhuine agus ar ainmhidhe, agus ar gach uile luibh san mhachaire, ar feadh chríche na Héipte.

23 Agus do shín Maóisi a shlat amach chumnimhe: agus do chuir an TIGHEARNA tóirneach agus cloichshneachda agus táinic an teine ar feadh na talmhan, agus do fhear an TIGHEARNA cloichshneachda ar chrích na Héipte.

24 Mar sin do bhí cloichshneachda, agus teine comaisce leis an gcloichshneachda, go ródhoiligh, air chor nach dtáinic a leitheid á gerích na Héipte uile ó rinneadh tír dhi.

25 Agus do bhuáil an chlochshneachda ar feadh chríche na Héipte uile, gach a raibh amuigh san machaire, idir dhuine agus bheathach; agus do bhuáil an chlochshneachda gach áon luibh ar an machaire, agus do bhris gach éanchraim ar an machaire.

26 Amháin a bhféaram Gosen, mar a rabhadar clann Israel ní raibh cloichshneachda ar bith.

27 ¶ Agus do chuir Phárao, fios ar Mhaóisi agus air Aáron, agus do ráidh riú, Do pheacuidh mé a nuairsi: atá an TIGHEARNA firéunta, agus átaimsi agus mo mhuinntir go hól.

28 Guidhidh an TIGHEARNA nach bí ní is mó do thóirigh mhóir nó do chlochshneachda; óir is lór a ndéarnadh, agus léigfe misí dhíbh imeach, agus ní fhanfuidh sibhsi níos sía.

29 Agus a dubhairt Maóisi ris, Comh-

luath is rachas misi amach as an gcathruigh, leithneocha mé mo lámha amach chum an TIGHEARNA; agus scuirfidh an tóirneach, agus ní bhia ní is mó dó chloichshneachda; ar chor go naitheona tusa gur leis an TIGHEARNA an domhan.

30 Achd ar do shonsa, agus ar son do sherbhíseach, atá a fhios agam nach mbiaidh eagla an TIGHEARNA Día fós oruibh.

31 Agus do buáileadh an líon agus a neórna: óir do bhí a neórna a ndéis agus an líon a mbolguibh.

32 Ach níor buáileadh an chruithneachd nó an seagal: óir níor fhásadar súas.

33 Agus do chuáidh Maóise amach as an gcathraidh ó Phárao, agus do leathnuigh amach a lámha ar an TIGHEARNA: agus do scuireadar na tóirneacha, agus an chloichshneachda, agus níor dóirteadh a nfeartuinn ar an ttalamh.

34 Agus a nuáir do chonnaire Phárao gur scuir a nfeartuinn, an chloichshneachda, agus an tóirneach, do pheacuidh sé tuilleamh fós, agus do cruadhuigh a chroidhe, é féin agus a sherbhísigh.

35 Agus do cruadhuigheadh croidhe Phárao, agus níor léig do chlannuibh Israel imtheachd; mar do labhair an TIGHEARNA re Maóise.

CAIB. X.

An tochdmhadh agus an naoimheadh plágh na Héigipte.

A GUS a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Eirigh a steach go Phárao: óir do chruadhuigh misi a chroidhe, agus croidhe a sherbhíseach, ionnus go ttaisbéanfuinn iadso mo chomharthadha dá lathair.

2 Agus ionnus go ninneostasa a gclúasuibh do mhic, agus mic do mhic, ciodh iad na neithe do rinne misi sa Néigipt, agus mo chomharthadha do rinne mé na measg; ionnus go mbia a fhios aguibh gur misi an TIGHEARNA.

3 Agus táinig Maóise agus Aáron a steach go Phárao, agus a dubhradar ris, Is mar so a deir an TIGHEARNA, Día na Neabhruigheach, Gá fad bhias tú ag díultadh thú féin dúmhlughadh dom lathairse? léig dom phobal imtheachd, go ndéanaid serbhís damh.

4 Nó má dhíltann tú léigion dom phobal imtheachd, féuch, go ttiubhra misi a márach, na locuistigh ann do thóranna:

5 Agus faeochoid siad aghaidh na talmhun, nach budh féidir le duine an talamh dfaicisín: agus íosuid siad an fuighioll do chuáidh as don ní noch do mhair aguibhsí ón chloichshneachda, agus íosuid gach uile chrann dar fhás dibh as an ttalamh:

6 Agus lionfuid siad do thighthe, agus tighthe do shearbhíseach uile, agus tighthe na Néigipteach uile; ní nach bhfacaidd hathair, nó athair hathar ón ló fa rabhadar ar an ttalamh, gus a niugh. Agus do ionpóigh sé é féin, agus do chuáidh amach ó Phárao.

7 ¶ Agus a dubhradar muinntir Phárao ris, Cá fad bhias an farsa na dhul oruinn? léig do na dáoinibh imtheachd, ionnus go ndéanuid serbhís don TIGHEARNA a Ndia: nach bhfuil a fhios agad fós gur milleadh a Néigipt?

8 Agus tugadh Maóise agus Aaron a rís chum Phárao: agus a dubhairt sé riú, Imthighidh, déanuidh serbhís don TIGHEARNA bhur Ndia: ach cía hía féin imeochus.

9 Agus a dubhairt Maóise ris, Imeochum maille re ar nóguibh, agus re ar seanuibh, maille re ar macuibh agus re ar ningheanuibh, maille ré ar ttreaduibh agus re ar neálbhadhuibh imeochum: óir caithfeam féasda chongmhail don TIGHEARNA.

10 Agus a dubhairt seision riú, Bíodh an TIGHEARNA mar sin libhsí, fa mar léigfeas misi dhibhse imtheachd, agus dá bhur nóguibh: féachuidh, atá olc romhuimh.

11 Ní mar sin: imthighidh sibhse a nois atá bhur bhfearuibh, agus déanuidh seirbhís don TIGHEARNA; óir isé sin do iarrabhair: agus do cuireadh amach iad as lathair Phárao.

12 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Sin amach do lámh ós cionn chríche na Héigipte, do thabhairt na locuistigh, ar chor go ttiucaid súas ar thalamh na Héigipte, agus go nithid gach uile luibh ar an ttalamh, a nuile ní dár fliág an chloichshneachda.

13 Agus do shín Maóise a shlat amach ós cionn chríche na Héigipte, agus tug an TIGHEARNA gáoth a noir ar an ttalamh, feadh an láoi sin uile, agus ar feadh na hoidhche sin uile; agus iar dteachd na maidne, tug an gháoth a noir locuistigh.

14 Agus do chuádar na locuistigh súas ar feadh chríche na Héigipte uile, agus do fhasadar a ttóranuibh na Héigipte uile: do budh rodhoiligh iad: ní raibh a leitheid do locuistibh rompa a ríamh, agus ní mo bhias a leitheid na ndiaigh.

15 Óir do fholchadar aghaidh na talmhan uile, ionnus gur dorchuigheadh an talamh: agus a dúadar gach uile luibh ar an ttalamh, agus uile thoradh na gerann, noch do fhág an chloichshneachda: agus níor fhan einní glas ar na crannuibh, nó a luibhbh na talmhun, ar feadh chríche na Héigipte uile.

16 ¶ Ann sin do ghoir Phárao ar

Mhaóise agus ar Aáron go deithfreach; agus do rádh, Do pheacadh mé a nagháidh an TIGHEARNA bhur Ndia, agus bhur naghuidhsí.

17 Annois ar a nadhbhsin iarruim dathchuinghe ort, maith mo pheacadh a néanuáirse amháin, agus guidhidh an TIGHEARNA bhur Ndia, go mbeireadh se amháin an bás so uaim.

18 Agus do chuaidh sé amach ó Phárao, agus do ghuidh an TIGHEARNA.

19 Agus do iompóidh an TIGHEARNA gáoth ro láidir a nár, noch rug lé na locuistigh, agus do theig san mhuir ráidh iad: níor fhan éanlócust amháin a gcéirch na Héigipte uile.

20 Ach do chrúadhuigh an TIGHEARNA croidhe Phárao, ionnus nár bháil leis léigíon do chloinn Israel imtheachd.

21 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Sin amach do lámh chum nimhe, ionnus go ttiucfadh dorchadas tar chrích na Héigipte, eadhon dorchadas *bhus* éidir do ghlacadh.

22 Agus do shín Maóisi a lámh chum nimhe; agus do bhí dorchadas tiugh ar feadh chríche na Héigipte uile ar feadh trí lá.

23 Ní fhaca duine aca a chéile, ní mó do éirigh áonduine aca as áit ar feadh trí lá: ach do bhí solus ág cloinn Israel ann a náitibh féin.

24 ¶ Agus do ghoir Phárao ar Mhaóisi, agus a dubhairt, Imthighidh, déanuidh serbhís don TIGHEARNA: amháin coimhíghthear bhur ttréada, agus bhur nealbhadha; éirgedís bhur náos óg mar an gcéadna libh.

25 Agus a dubhairt Máoise, Caithfe tú mar an gcéadna iodhbuiirt agus oifáil loisge do thabhairt dúinn, lé ndéanam iodhbuiirt don TIGHEARNA ar Ndia.

26 Rachaid ar náirnéis linn mar an gcéadna; ní fhúigfeam ionga ar ndiaigh: oir is díobh sin chaithfeam do ghlacadh chum serbhíse do dhéanamh don TIGHEARNA ar Ndia; agus ní feas dúinn cread leis a ndéanam serbhís don TIGHEARNA, nó go ttiigheam annsin.

27 ¶ Ach do chrúadhuigh an TIGHEARNA croidhe Phárao, agus níor bháil leis léigíon dóibh imtheachd.

28 Agus a dubhairt Phárao ris, Imthigh uáim, bí ar do coimhead duit féin, ná faic mo ghnuis níos mó; oir an lá sin do chifeas tú maghuidh do gheabha tú bás.

29 Agus a dubhairt Máoise, Is maith do labhair tu, ní fhaicfe mé maghuidh a ris níos mó.

Do bhagair Máoise ó Dhia, an deachmhadh pláigh ar Phárao.

AGUS a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, Do bhéara mé fós éanphláigh amháin *eile* ar Phárao agus ar a Néigipt: na diaigh sin leigfidh sé dhíbh imtheachd as so; a nuair léigfidh sé dhíbh imtheachd: dingfidh sé go deimhin as so amach go hiomlán sibh.

2 Lábhair a nois a néisdeachd an phobail, agus faghadh gach éandúine áirleagadh ó na chomharsuim, agus gach áonbhean ó na comharsuim seoid airgid, agus seoid óir.

3 Agus tug an TIGHEARNA fabhar don phobal a radharc na Néigipteach. Os a chiom sin do *bhí* an tógach Maóise, ro mhór a ccrích na Héigipte, a radharc mhuinntire Phárao, agus a suilbh an phobuil.

4 ¶ Agus a dubhairt Maóise, Is mar so a deir an TIGHEARNA, Timchioll mheadhón oidhche, racha mé amach a lár na Héigipte:

5 Agus do ghebha céidghin gach áonduine ar feadh na Héigipte bás, ó chéidghin Phárao noch shuidheas ann a chathaoir ríogha, go céidghin an chailín tserbhíse atá ar chúl an mhuilinn; agus ceidghin a nuile bheathach.

6 Agus béid comhairc ar feadh chríche na Héigipte uile, is nach raibh a leithid, agus nach bía a leithid ní is mhó go bráth.

7 Ach ní chorróchuidh madrach a theangadh a naghuidh éandúine do chloinn Israel, a naghuidh duine nó beathuigh: ar chor go mbía a fhios aguibh cionnus chuifrios Dia idirdhealadh idir na Héigiptibh agus Israel.

8 Agus iad so do sherblúsighse uile, tiucfuid siad síos chugamsa, agus cláontuid iad féin síos damhsa, dha rádh, Eirigh amach, agus a nuile phobal leanas tú: agus na dhiaigh sin racha misi amach. Agus do chuaidh sé amach ó Phárao air lasadh re feirg.

9 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Máoise, Ní éistfidh Phárao riotsa; iondus go meideochthaoi mo iongantasa a ccrích na Héigipte.

10 Agus do rinne Maóisi, agus Aáron na hiongantasa so uile a lathair Phárao: agus do chrúadhuigh an TIGHEARNA croidhe Phárao, ionnus nár léig do chloinn Israel imtheachd amach as a dhúthaidh.

CAIB. XII.

Do ordugh Dia an cásg. 29 Tainig an deachmhadh pláigh. 31 Chuaidh sé céad míle fear amach as Éigipt.

AGUS do labhair an TIGHEARNA re Maóise, agus re Háaron a gerich na Héigipte, dá rádh,

2 Is í an mhíse *bhías* aguibhsí na tosach míos: is í *bhus* céad mhí don bhlíadhuin díbh.

3 ¶ Labhruidhsí re comhthional Israel uile, ga rádh, An deachmhadh lá don míse glacfaidh siad chuca gach áonduine aca úan, do réir thighe a naitheach, úan, ar son gach éintighe.

4 Agus má bhíom an teaghlach ro bheag do núan, glacadh seisióin é agus a' chomharsa is foigse dhá thigh do reir uibhre na nannan; do dhéanuidh gach áonduine do réir mar íosas sé do chuntas ar son a nuáin.

5 Bíaidh bhur nuáin gan toibhéim, firiomach don chéidbhlíadhuin: beanfuidhe ó na cáorchuibh, nó ó na gabhrúibh é:

6 Agus coinneochtaói aguibh é go nuige an cceathramadh lá déag don mhí chéadna: agus muirfidh comchruinniughadh iomlán phobuil Israel é tráthnóna.

7 Agus glacfaidh siad cuid do nfuil, agus buáilfidh í ar dhá ursóinn agus ar fhárdorus na tightheadh, a níosuid siad é.

8 Agus íosuid siad a nfeóil a noidhche sin, rósta ré teinidh, agus arán gan laibhín; re *tuibheannuibh* searbha íosuid siad é.

9 ¶ Ná hithidh éinni dhe amh; nó bruite le huisge ar éanchor, achd rosta lé tinidh; a cheann maille re na chosa, agus maille ré a mbeannan ris.

10 Agus ní fhuigfidhe éinni dhe go maidin; agus an mhéid bhías gan ithe dhe go maidin loisgidhe é le teinidh.

11 ¶ Agus is mar so íostáoi é: *maille* re bhur bhfordhronnuibh criosluighthe, bhur mbróga ar bhur ccosuibh, agus bhur mbata an bhur láimh; agus íostáoi go deithneasach é; sé cáisg an TIGHEARNA é.

12 Oir racha misí tré chrích na Héigipte a nochid, agus buáilfead a nuile chéidghin aittir a Néigipt, idir dhúine agus bheathach; agus dainhdheóin uile dlíe na Héigipte cuirfeadh breitheamhnus a gerich: as *misí* an TIGHEARNA.

13 Agus biaidh a nfuil aguibhsí mar chomhartha ar na tightheadh a *mbeithí*: agus a nuáir do chífé misí a nfuil, racha mé thoruibh, agus ní bhia an phláigh oruibh da bhur marbhadh, a nuáir bhuáilfeas mé críoch na Héigipte.

14 Agus biaidh an lása aguibhsí mar

chuimhne: agus cuimhdeochtháoi é mar fheúsa don TIGHEARNA ar feadh bhur sáoghail; cuimhdeochtháoi é mar fheúsa maille ré hórdughadh síorruidhe.

15 ¶ Seachd lá íostáoi arán gan laibhín; eadhon an chead lá cuirfidhe amach an laibhín as bhur tightheadh: oir ciodh bé ar bhith íosas arán laibhín ón chead lá go nuige an seachdmhadh lá, gearrfuighear amach an tanam sin ó Israel.

16 Agus an chead lá *bíodh* aguibh comhghairm náomhtha, agus air a seachdmhadh lá bíodh agaibh comhghairm náomhtha: ní dhéantar éinghmé oibre ionta achd amháin an *uí* chaithfeas gach áonduine díthe, sin amháin is éidir libh a dhéanamh.

17 Agus cuimhdeochtháoi *féusda* a nárán gan laibhín; oir is ann sa ló chéadna sin tug misí bhur slaigh amach as crích na Héigipte: nime sin coimhénd fáoi an lása feadh bhur sáoghail maille ré hórdughadh síorruidhe.

18 ¶ Ann sa chéad *mhí* ar an cceathramhadh lá déag don mhí trathnóna íostáoi arán gan laibhín, nó go tí an táonmhadh lá fichid don mhí trathnóna.

19 Ar feadh seachd lá ní fhuightheair laibhín ar bith an bhur tightheadh: oir gídh bé ar bith íosas é an a bfuil laibhín, gearrfuighear go háirighe an tanamsin amach ó choimhthionól Israel, madh coimhigheach é nó duine rugadh san tír.

20 Ní íostáoi éinni ar a mbia laibhín; an bhur nuile thigtheadh íostáoi arán gan laibhín.

21 ¶ Ann sin do ghoir Maóisi ar uile shinnsear Israel, agus a dubhairt riu, Tigidh amach, agus glacuidh chuguibh úan do réir bhur muinntire, agus marbhuigh an cásg.

22 Agus glacaidh ceanglachán íosóipe, agus tumaidh é san bhfuil, noch *bhías* annsa bhaisín, agus buáilidh an fárdorus agus an dá ursóinn leis an bhfuil *bhías* annsa bhaisín; agus ní rachuidh áonduine aguibh amach as dorus a thighe go maidin.

23 Oir rachaidh an TIGHEARNA ar fadh do bhualadh na Héigipte; agus a nuáir do chlífé sé a nfuil ar a bhfárdorus, agus ar a dá ursóinn, géubhuigh an TIGHEARNA thar a ndorus agus ní léigfe don mhillteoir teachd a steach ann bhur tightheadh dá bhur mbualadh.

24 Agus coinneochtháoi so mar órdughadh dhaóibh féin agus dá bhur ccoinn go bhráth.

25 Agus teigeomhuidh, a nuáir thucfuidhe ann sa dúthaigh bhéuras an TIGHEARNA dhíbh, do réir mar do gheall sé, go ccuimhdeochtháoi an tserbhíse.

26 Agus teigeomhuibh, a nuáir a déaras bhur cclann ribh: Ciodh as ciall daóibh annsa tserbhíse?

27 Go naibeortháoisí Gurob í sin iodbuirt chás an TIGHEARNA, noch do sheachuin tighthe cloinne Israel san Négípt, a nuáir do bhuáil se na Hégyptigh, agus do sháor ar dtighthene. Agus do chromadar an pobal a cinn agus do adhradar.

28 Agus do imthigheadar clann Israel, agus do rinneadar mar do aithinn an TIGHEARNA do Mhaóisi, agus do Ááron, is mar sin do rinneadar.

29 ¶ Agus táinic a ccrich, san meadhon oidhche gur bhuail an TIGHEARNA a nuile chéidghin a dtír a Négípt, ó chéidghin Phárao noch do shuidh na chathaóir ríogha, go céidghin na braighde do bhí san phríosún; agus a nuile chéidghin na hairnéisi.

30 Agus do éirigh Phárao san noidhche, é féin agus a mhuinntir uile, agus na Hégyptigh uile, agus do bhí gair ghuil mhóir san Négípt; oir ní raibh tigh gan duine marbh ann.

31 ¶ Agus do ghoir sé ar Mhaóise agus ar Ááron san noidhche, agus a dubhairt, Eirgidh súas, agus imthigh amach ó bheith a meas go Phobail, sibh féin agus clann Israel; agus éirgidh, déanuidh serbhís don TIGHEARNA, mar a dubhrabhair.

32 Mar an gcéadna beiridh bhur ttréada agus bhur nealbhada libh, mar a dubhrabhair, agus imthighidh; agus beannuighidh misi mar an gcéadna.

33 Agus do bhadur na Hégyptigh duth-rachtach ar an bpobal chum go gcuirís amach as a talamh iad, go deithneasach: óir a dubhradar, *As daóine marbha sin uile.*

34 Agus rugadar na daóine a ttáos léo, suil do bhí sé a laibhín, air mbeith dá loistibh fuinte ceangailte suas a néaduighibh ar a ngáillibh.

35 Agus do rinneadar clann Israel do réir blreithre Mhaóise; agus do airiceadar óna Hégyptibh seóid airgid agus seóid óir, agus éaduighe:

36 Agus tug an TIGHEARNA fabhar don phobal a bhí ag nuise na Négípteach, ionnus go ttugadís dóibh na uéithe do iarradar orra. Agus do shladadar na Hégyptigh.

37 ¶ Agus do ghluaiseadur clanna Israel ó Rameses go Succot, timchioll sé cead míle fear dá ccois, taobh amuigh do leanuibh.

38 Agus mar an gcéadna do chuadar mórán daoine cumaisce léo súas; agus tréada agus ealbhada, rómhóran áirnéise.

39 Agus do bhruidheadar baigheana gan laibhín don táos noch thugadar léo

amach as a Négípt, óir ní raibh laibhín air: óir do dingeadh amach as a Négípt iad, agus níor fhéadadar fuireach, ní mó do ullmhuighheadar biadh ar bith dhóibh féin.

40 ¶ Agus cuáirt chloinne Israel, noch do chomhnuigh san Négípt, bá ceithre chéad, agus triochad bliadhan é.

41 Agus tárla ar griochnughadh na gceithre ccéad agus na ttriochad bliadhan, an lá sin féin, go ttáinic a gcric gur imthigheadar sluagh an TIGHEARNA uile amach as a Négípt.

42 Is oidhche sin re coimhead go mór don TIGHEARNA, ar son a ttabhairsion ámach as crích na Héigte: *sí so a noidhche sin an TIGHEARNA re na coimhead ag clannuibh Israel uile ann a ngeinealachuibh.*

43 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise agus re Háaron, *Se so ordughadh na cásg: Ní íosaidh coimhighteach ar bith dhe:*

44 Ach serbhíseach gach áondúine ceinneachthar ar airgead, a nuair thimchillghéarfus tú é, ann sin íosaidh sé dhe.

45 Fear éanuáire nó serbhíseach túar-usdúil ní íosuidh sé dhe.

46 A néuntigh amháin íostar é; ní bhéura tú éinní do nféoil amach as a tigh; ní mó bhrisfidhe cnáimh dhe.

47 Do dhéanuid coimhthionol Israel uile é.

48 Agus a nuair do dhéana coimhighteach comhnuighe ad fhochair, agus choimheadfás an chaisg don TIGHEARNA, timchillghéarthar a chlann mhac uile, agus ann sin tigeadh a bhfogus agus coimheadadh é; agus biaidh sé mar aon bheartar san tír: oir ní íosuidh éainneach gan timchillghearradh é.

49 Endligheadh amháin bhías ag an té bheartar san tír, agus ag an ccoimhighteach choimhneochus bhur bhfocair.

50 Marso do rinneadar clann Israel; fa mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise agus do Ááron, mar sin do rinneadar.

51 Agus tárla an lá sin féin, go ttug an TIGHEARNA clann Israel amach as a Négípt ré na slúaghuibh.

CAIB. XIII.

Déisteachd an phobuil do Dhía, ar na dhaingnuighadh. 21 Stiúradh agus didean Dé orra tréas an dá cholúmna, neill agus theineadh.

A GUS do labhair an TIGHEARNA re Maóise, ag radh.

2 Coisrig dhamhsa gach én chéidghin, gidh bé ar bith fhoisceolus an bhrú a measc chloinne Israel, *idir dhuine agus bheathach: is liomsa é.*

3 ¶ Agus a dubhairt Maóisi ris an bpo-

bal, Cuimhnighidh an lá so, a ttangabhair amach as a Néigipt, as tigh na daóirse: óir is maille re neart láimhe thug an TIGHEARNA amach sibh as a náitse: ní hiostar arán laibhin.

4 San ló ainmigh thangabhair amach, a mí abib.

5 ¶ Agus teigeomhuidh á nuair bhéurus an TIGHEARNA sibh go crích na Gcanaaníteach, agus na Hítiteach, agus na Namoríteach, agus na Híbhíteach, agus na Iebusíteach, noch do mhionnuigh sé dod aithribhsi go ttiubhradh dhuit, fearann fa thuile bhainne agus mheala, go gcoimhéadfuidh tú an tserbhísi ann sa míse.

6 Seachd lá iósas tú arán gan laibhin, agus annsa seachdmhadh lá, biaidh lá saoire don TIGHEARNA.

7 Arán gan laibhin ióstar seachd lá; agus ní faicfidhear arán laibhin agad, agus ní mó cífidhear laibhin agad an do cheathramhuibh uile.

8 ¶ Agus inneósa tú dod mhac ann sa lasin ag rádh, *Do rinneadh so do chloinn an neithe do rinne Día riumsa*, a nuair tháinic mé amach as a Néigipt.

9 Agus bíaidh mar comhartha dhuitsi ar do láimh, agus mar chuimhne eidir do shúilbh, ionnus go mbia dligheadh an TIGHEARNA ad bhéul: óir is lé láimh láidir thug an TIGHEARNA amach as a Néigipt thú.

10 Cuimhdeocha tú ar a nadhbhursin an tórlughadhsa na am féin ó bhliadhuin go bliadhuin.

11 ¶ Agus teigeomhuidh a nuair bhéurus an TIGHEARNA thú go crích na Gcanáaníteach, fá mar mhiunnaidh sé dhuit féin agus dod aithribh, agus do bhéura dhuit é.

12 Goccurife tú ar leith don TIGHEARNA a nuile ghein osclus an bhrú, agus a nuile chéadhuismeadh thúg ó bheathach noch is leachtsa; na firionnuigh *is leis* an TIGHEARNA.

13 Agus gach én chéd shearrach assail fuáisgéola tú é le búan; agus muna fhúasglair é, ann sin brísfe tú a mhuinéul: agus a nuile chédghein bhearthair do dhuine a meang do chloinne, fuáisgéola tú é.

14 ¶ Agus bíaidhsin a nuair fhiafrochas do mhac dhúot sa naimsir atá ag teachd, ag rádh, *Cread é so?* go naibéora tú leis, le neart láimhe thug an TIGHEARNA sinne amach as a Néigipt, ó thigh na daóirse:

15 Oir tarla a nuair, fár dheacair le Phárao léigean dúinn imtheachd, gur mharbh an TIGHEARNA a nuile chédghin a corích na Héigipte, arann cédghin an dúine, agus cédghin a naimhidhe: uime sin do ním iodbuirt don TIGHEARNA, a

nuile fhíorionnach fhoscas an bhrú; ach cédghin mo chloinne fúasgluim.

16 Agus bíaidh na chomhartha ar do láimh, agus mar cadánán idir do shúilbh: óir le neart láimhe thug an TIGHEARNA, amach sinn as a Néigipt.

17 ¶ Agus tarla, a nuair do léig Phárao don Phobal imtheachd, nach ar thréoruidh Día iad tré shlighe talmhan na Bhphilistíneach, gidh go raibh sin aithghearr: óir a dubhairt Día, Deáglu go tteigeomhadh go mbia aithreachus ar an bpobal a nuair do chífidís cogadh, agus go bhfillfeidís do Néigipt:

18 Ach do thréoruidh Día an pobal fá ceuúirt tré shlighe fhásuigh na Mara ruáidhe: agus do chúadar clann Israel suás *ughnuighthe* amach as crích na Héigipte.

19 Agus rug Maóisi cnámha Ióseph leis: óir tug sé mionna ar chloinn Israel ag radh, *Tiucta Día go deimhin dá bhuir bhíosrughadh*; agus béurtháoi mo chnámhasa as so libh.

20 ¶ Agus do ghluáiseadar ó Succot, agus do rinneadar foslungphuirt a Netam, a nimeal a nfasuigh.

21 Agus do chuáidh an TIGHEARNA rompa san ló a bpiléir néill, do mhúnadh na sligheadh dhóibh agus sa noidheche a bpiléir thineadh, do thabhairt soluis dóibh, do imtheachd do ló agus doidheche.

22 Níor chorruigh sé úatha an piléir néill san ló, nó an piléir tineadh sa noidheche, as fiadhnúise an phobuil.

CAIB. XIV.

Báthadh na Néigipteach, ag gérleannhuin Israel.

A GUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, ag radh,

2 Labhair lé cloinn Israel, go bhfillid agus go ndéarnaid campa as coinne Phihahiro, eidir Migdol agus a nfaige, thall ar aghuidh Baal-sephon; as a choinne do dhéantáoi campa láimh ris a nfaige.

3 Oir a déara Phárao a ttaobh chloinne Israel, *Atáid* síad air seachramm san tír, do iad an fásach na ttimchioll:

4 Agus cruáidheocha mísi croidhe Phárao, ionnus go leanfuidh sé iad, agus do gheabhadsa glóir a dtimchioll Phárao, agus a shloigh uile; chor go mbia a fhios ag na Héigiptibh gur mé an TIGHEARNA. Agus do rinneadar sin.

5 ¶ Agus do himneadh do rígh na Héigipte gur theitheadh an pobal: agus do cláochlóidheadh croidhe Phárao agus a mhuinntire a naghuidh an phobuil, agus a dubhradar, *Cread fá ndearnamar so?* as ar léigamar Israel dimtheachd as ar serbhís?

6 Agus do réighidh seisiún a charbad, agus rug a mhúintir leis :

7 Agus rug leis sé chéad charbad tógtha, agus carbuid na Héigipte uile agus ceann feadhna os cionn gach éanchoda dhíobh.

8 Agus do chruáidbhigh an TIGHEARNA croidhe Phárao rígh na Héigipte, agus do ghluais sé a ndiáigh chloinne Israel : agus do chúadar clanna Israel amach lé lánmh áird.

9 Achd do leanadar na Héigiptigh ná ndiáigh (eich agus carbaid Phárao, agus a mharcshluagh agus a shlúagh uile) agus rugadar orra a cempa chois na fairge, ré táobh Pihahiot, as coinne Baal-sephon.

10 ¶ Agus a nuair tháinig Phárao lánmh ríu, do thógbhadar clann Israel a suile súas, agus féuch, do shíneadar na Héigiptigh na ndiáigh, agus do bhádursan lan deagla : agus do éimhgheadar clann Israel ar an TTIGHEARNA.

11 Agus a dubhradar re Maóise, Do chionn nach rabhadar uaighe sa Néigipt, thug tú leachd sinna dfaghláil bháis san bhfásach? cread fá ndearna tú marso rium, ar ttabhairt amach as a Néigipt?

12 Nach é so an focal do innsamar dhuit sa Néigipt, ag rádh, Léig dhuinn serbhís a dhéanamh do na Héigiptibh? Oir do bfearr dhúinne serbhís do dhéanamh do na Héigiptibh, ná bás dfaghláil san bhfásach.

13 ¶ Agus a dubhairt Maóise ris an bpobal, Ná bíodh eagla oruibh, fanuidh bhur seasamh, agus féuchuidh tártláil an TIGHEARNA, noch thaisbéanfás sé dhíbh a niugh; oir na Héigiptigh do choncabhair a niugh, ní fhaictidhe iad a ris go bráth.

14 Troidfidh an TIGHEARNA ar bhur son, agus beithíse bhur dtocht.

15 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Cread fa néimhgheann tú orumsa? abuir ré cloinn Israel dul ar a naghuidh:

16 Achd tógas súas do shlat, agus sín amach do lámh ós cionn na fairge, agus roinn í: agus imeochuid clann Israel ar *talamh* tirim tré lár na fairge.

17 Agus féuch, crúaidhecchaidh misi eadhon misi croidhe na Néigiptach, agus leanfuid iad : agus do geabhadas glóir a ttinchíoll Phárao, agus a shlúigh uile, agus ar a charbadauibh agus ar a mharcshluagh.

18 Agus aitheonuid na Héigiptigh gur mé an TIGHEARNA, a nuair do gheabha mé onóir ar Phárao, ar a charbadauibh, agus ar a mharcshluagh.

19 ¶ Agus aingeal Dé, noch do bhí roimhe champa Israel, do atharruigh agus do chúaidh na ndiáigh, agus do chuaidh

an pileir neill ó bhe roimhe an aghaidh, agus do sheas na ndiáigh :

20 Agus táinig se idir champa na Néigipteach agusampa Israel; agus do bhí na néull, agus na dhorchadas dóibh súd agus thug solus dóibh so sa roidhche: ionnus nach dtáinig ceachdar dhíobh a ngar a chéile ar feadh na hoidhche:

21 Agus do shin Maóise a lámh amach ós cionn na fairge; agus tug an TIGHEARNA ar an bhfairge dul (ar a *hais*) lé gáoth láidir a noir, ar feadh na hoidhche sin agus do rinne a nfairge na *talamh* thirim agus do roinneadh na huisgidhe.

22 Agus do chúadar clann Israel a lár na fairge ar an *ttalamh* thirim: agus do bhádur na huisgidhe na mballa dhóibh ar a lámh dheis, agus ar a cclé.

23 ¶ Agus do leanadar na Héigiptigh iad agus do chúadar na ndiáigh go lár na fairge, *cudhon* eich Phárao uile, a charbuid, agus a mharcshluagh.

24 Agus táinig, timchioll fhaire na maidne gur fhéuch an TIGHEARNA ar shlúaghuibh na Néigipteach thríd an bpileir tineadh, agus an néull, agus gur bhuaidhir slúagh na Néigipteach.

25 Agus do bhean a mach roithléin na gearbad, gur thairngeadar iad go trom: ionnus go ndubhradar na Héigiptigh, Teitheanóid as lathaír Israel; oir atá an tigh-earna ag troid ar a son a naghuidh na Néigipteach.

26 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóisi, Sin amach do lámh ós cionn na fairge, ionnus go ttigid na huisgidhe a ris ar na Héigiptibh, ar a ccarbadauibh, agus ar a marcshluagh.

27 Agus do shin Maóise a lámh amach ós cionn na fairge, agus do fhill a nfairge iona néart féin a nuair do fhoillsigh an mhaidin; agus do theithendar na Héigiptigh na haghuidh: agus do bháith an TIGHEARNA na Héigiptigh a lár na fairge.

28 Agus do fhilladar na huisgidhe, agus do fholchadar na carbuid, agus an marcshluagh, agus slúagh Phárao uile, noch tháinig san bhfairge na diáigh: níor fagbhadh níread agus éinneach dhíobh.

29 Agus do imtheadar clann Israel ar *talamh* tirim a lár na fairge; agus do bhádur na huisgidhe na mballa dhóibh ar a lámh dheis, agus ar a cclé.

30 Mar so do sháor an TIGHEARNA Israel an lá sin as lámhuibh na Néigipteach, agus do chonnaic Israel na Héigiptibh marbh ar thráigh na fairge.

31 Agus do chonnaic Israel a nobair mhór sin do rinne an TIGHEARNA ar na Héigiptibh: agus do bhí eagla an TIGHEARNA ar an bpobal, agus do chreid.

eadar an TIGHEARNA, agus a sherbhíseach Maóise.

CAIB. XV.

*Caitheirim Mháoi, Israel, agus Mhiriam.
23 Ceud gearan an phobail ag na huisgea-
chaibh searbhá.*

ANN sin do ghabh Maóise agus clann Israel an dánsa don TIGHEARNA agus do labhradar, ag radh, Cánad don TIGHEARNA; óir rug sé búaidh go glórmhar: an teach agus an marcach do theilg sé san bhfairge.

2 Áse an TIGHEARNA mo neart agus mo dhan, agus do bhí sé na thárbháil damh: is eision mo Dhía, agus do dhéana mé áit comhnuighe ullmhughadh dhó: Día mathar, agus airdeocha mé é.

3 Is fear coguidh an TIGHEARNA; sé an TIGHEARNA is ainm dhó.

4 Do theilg sé carbuid Phárao, agus a shluagh san bhfairge: atáid fós a chaipínigh toghtha báite san Mhuir ruáidh.

5 Do fholchadar na haigéin iad: do sluideadh aníochdar iad mar chloich.

6 Do rinneadh do lámh dheas, ó a THIGHEARNA, glórmhar a ccumhachd: do bhris do lámh dheas, o a TIGHEARNA, an námhuid na mbloghúibh.

7 Ré méud hoirdhearcuis do chlaoidhí tú iad noch do éirigh súas ad aghaidh: do chuir tú t'fhearg amach, noch do chnáoí iad mar chonlach.

8 Agus le séideadh do shróna do cruinnigheadh na huisgidhe a ccionn a chéile, do sheasadar na tuilte súas mar chruaich, agus do ceangladh dhá cheile na haigéin a ninnmheadhon na fairge.

9 A dubhairt an namhuid, Leanfad, béarad orra, roinnfead a néadail; lasfuidhear manntoíl orra; tairreonga mé mo chluidheamh sgriosfuidh mo lámh iad.

10 Do sheid tú lé do ghaóith, do fholuigh a nfairge iad: Do chúadar faói amhuil luáighe ann sna huisgidhíbh laidre.

11 Cía as cosmhúil riot, a THIGHEARNA, a measc na ndé? cía as cosmhúil riot, glórmhar a naomhthachd, eaglach a meltuibh, ag déanamh iongantadh?

12 Do shín tú amach do lámh dheas, do shluig an talamh iad.

13 Dó thréoruigh tusa ann do thrócaire an pobal noch do fhúascuil tú: tug tú éolus dóibh ann do neart chum háitribh náomhtha.

14 Chluinid an pobal, agus bíaidh eagla orra: géubha dóbrón greim ar aitreóiribh Phalestína.

15 Ann sin béid duibheidhe Edom lán iongantus; daoine cumhachdacha Moab,

géubhuidh crith greim orra; leighfid áitreóirigh Chanaain uilé.

16 Tuitfidh uamhan agus eagla orra; lé méid do laimhe béid siad tochdach mar chloich; no go ndeachuidh do phobalsa thairis, a THIGHEARNA, no go ndeachuidh an pobal thairis, noch do cheannuigh tusa.

17 Do bheara tú a steach iad, agus suidheocha tú iad a sliabh hoighreachda: annsa náit, a THIGHEARNA, do rinne tú dhuit féin chum comhnuighe ann, annsa tsanctóra, a THIGHEARNA, nóch do dhaingnigheadar do lúmba.

18 Biaidh an TIGHEARNA a rioghachd go saoghal na saoghal.

19 Óir do chúaidh each Phárao a steach gon a charbadauibh agus gon a mharcshluaigh san bhfairge, agus tóg an TIGHEARNA uisgidhe na fairge a rís orra; ach do imthigh clann Israel ar talamh tirim a meadhon na fairge.

20 ¶ Agus Míriam an bhanfháigh, dearbhsíúr Ááron, do ghlac sí tiompán na láimh; agus do chúadar na mná uile amach na diaígh maille re céol agus re damhsa.

21 Agus do fhreagair Míriam iad, Canuidh don TIGHEARNA, oir rug sé búaidh go glórmhar; an teach agus an marcach do theilg sé san bhfairge.

22 Marsín tug Maóise Israel ón Mhuir ruáidh, agus do chúadar go fásach Sur, agus do shiubhaladar trí lá san bhfásach, agus ní fhúaradar uisge.

23 ¶ Agus a nuair thangadar go Márah, níor fhéadadar uisgidhe Mhárach ól; oir do bhádar searbh: uinne sin tugadh Márah dáim air.

24 Agus do rinne an pobal munbhar a naghuidh Mhaoise, ag radh, Cread ibhíom?

25 Agus do éigh seision ar an TIGHEARNA, agus do thaisbéin an TIGHEARNA crann dó, noch a nuair do chaith sé is na huisgidhíbh, do rinneadh na huisgidhe mílis: annsin do rinne sé gnáth, agus ordughadh, agus is ann sin do dhearbhl sé iad;

26 Agus a dubhairt, Má eisteanntú go dúthrachdach re guth an TIGHEARNA do Dhía, agus go ndéana tú an ní is ceart na radharc, agus go ttiubhra tú aire dá aith-eantuibh, agus go gcuimhdeocha tú a reachda uile, ní chuirfe me énni dona heaslántibhsí oruibh noch thug mé ar na Héigítibh: óir is misi an TIGHEARNA leiglusíus tú.

27 ¶ Agus tangadur go Hélim mar á rabhadar dhá thobar dhéng uisge, agus deich agus trí fichid crann páine; agus do

rinneadur comhnuidhe an sin láimh ris na huisgidhibh.

CAIB. XVI.

An dara uair do dhearnadar clann Israel múnbhar, eadhon, ioma fheóla. 4 Do chuir Día sáth gearghuirt agus munda, chuchta.

AGUS do ghluáiseadar ó Elim, agus táinic comhchruinneaghadh chloinne Israel uile go fásach Sin, noch atá idir Elim agus Sinai, an cúigeadh lá déug don dara mhí, tar éis a tteachd as crích na Héipte.

2 Agus do rinneadur comhchruinniughadh chloinne Israel uile munbhar a naghaidh Mhaóise agus Aároin san bhfásach:

3 Agus a dubhradur clann Israel riu, Do bfeair linn go bhfaghmáois bás re láimh an TIGHEARNA ar gcrích na Héipte, a nuáir do shuigheannar láimh ré potuighibh na féola, agus a nuair do ithmis arán ar saith: óir tug sibhsi amach sinn san bhfásach so, do mharbhadh na coimhthionolasa uile lé hocrus.

4 ¶ An sin a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Féuch, fearfa misi aran ó neamh dháoihbh, agus rachuid na dáoine amach agus cruinneochuid suim áirighe gach lá, go ndearbha mé iad, an siubholuid ann mo dhligheadh, nó nach déanúid.

5 Agus tucafaidh a ccrích an seiseadh lá, go nuilmheochuid *an ní* do bhéuruid léa a steach; agus biáidh sé fá dhó ní is mó na an ní chruinnighid go láetheamhuil.

6 Agus a dubhairt Maóise agus Aáron ré cloinn Israel uile, Tráthnóna, ann sin aitheóntáoi gur bé an TIGHEARNA thug amach sibh as crích na Héipte:

7 Agus ar maidin ann sin do chifidhe gloir an TIGHEARNA; óir dó chluin se bhur munbhar a naghaidh an TIGHEARNA: agus *créad* sinne, as a ndéanadh sibh munbhar ar naghuidh?

8 Agus a dubhairt Maóise, *Biaidh an ní marso*, a nuáir do bheura an TIGHEARNA dhibh tráthnóna féoil re ithe, agus ar imaidin arán bhur saith; do chionn go gcluín an TIGHEARNA bhur munbhar noch do nithí do mhunbhar na aghuidh: óir *ciodh* sinne? ní ar naghuidhne atáid *bhur* munbhar, achd a naghuidh an TIGHEARNA.

9 ¶ Agus do labhair Maóise ré Haáron, Abair ré coimhthionól chloinne Israel uile, Tigidh a bhfogus a láthair an TIGHEARNA: óir do chúaluidh sé bhur munbhar.

10 Agus tárla, mar do labhair Aáron le coimhthionól chloinne Israel uile, gur fhéuchadur a leith a nfasaigh, agus, féuch, do fhoillsigh glóir an TIGHEARNA annsa néull.

11 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, ag rádh,

12 Do chúala mé munbhar chloinne Israel: labhair riu, ag rádh, Tráthnóna, ios-táoi féoil, agus ar maidin líonfuighear le harán sibh; agus aitheóntáoi gur misi an TIGHEARNA bhur Ndia.

13 ¶ Agus tárla tráthnóna, go ttangadar na gearraghuirt suas, agus gur fholuigh-eadar an campa: agus ar maidin do luigh an drúchd fá gcúairt a dtimchioll an tsluaigh.

14 Agus a nuair do imthigh an drúchd suas, nochd do luigh, féuch, *do luigh* ar ghnúis an fhasuigh ní beag cruinn *coimh-mion* rís an tsioc liath ar a talamh.

15 Agus a nuáir do chonncadar clann Israel é, do ráidheadar an duine re a chéile *is* Manna é: óir ní raibh a fhios agur an créad é. Agus a dubhairt Maóise riu, Ag so tar-án thug an TIGHEARNA dháoihbh ré ithé.

16 ¶ A sé so an ní noch do aithin an TIGHEARNA, Cruinnigheadh gach áon-duine dhé do réir mar íosas sé. Omer dá gach áonduine, *do réir* uibhire bhur nanmann; beiridh libh gach áonduine aguibh *chuca* sin *ata* an bhur lóistinibh.

17 Agus do rinneadur clann Israel sin, agus do chruinnigheadar cuid ní bá lugha, agus cuid ní bá mhó.

18 Agus a nuair do thioimhseadar é le omer, an té do chruinnigh iomarcuidh, ní raibh éainní dá bhár aige, agus an té do chruinnigh beagan, nior theasda éainní uadh: do chruinnigh gach áon acá do réir mar do íosadh sé.

19 Agus a dubhairt Maóise, Na fagbhadh áonduine ní dhe a ccoinne na maidne.

20 Gidheadh nior éisdeadar ré Maóise; ach do fhág cuid dhíobh ní dhe go maidin, agus do rinneadh cnumha dhe, agus do bhréun; agus do bhí Maóisi feargach riu.

21 Agus do chruinnigheadar é gach éamnhaidin, gach áon do réir mar do íosadh sé: agus a nuáir do lasadh an ghrian, do leaghadh sé.

22 ¶ Agus tárla, ar a seisiodh lá *gur* chruinnigheadar dhá uirid aráin, dhá omer gach áonduine aca: agus tangadar uachdaráin an choimhthionól uile, agus do innseadar sin do Mhaóise.

23 Agus a dubhairt sé riu, Se so ann ní a dubhairt an TIGHEARNA, A mórach atá suáimhneas na saoire náomhtha don TIGHEARNA: fuinigh a *niugh* an mheid bfuinfighe, agus bruiithigh an mhéid bhruiithidhe: agus an *mhéid* bhias ós a chionn, cuiridh suas dibh féin dá chumhdach go maidin é.

24 Agus do chuireadar suas é a dtaiscigh go maidin, mar do aithin Maóisi dhíobh, agus nior bhréun sé agus ní raibh éin phéist ann.

25 Agus do ráidh Máoise, Ithidh sin a niugh; óir is sabóid don TIGHEARNA an lá as niugh: ní bhfuighthí a niugh é annsa mhachaire.

26 Sé la chruinneochtháoi é; achd an seachdmhadh lá, noch atá na sháoire, ní bhía sé ann.

27 ¶ Agus tárla, go ndeachadar cuid don phobal amach an seachdmhadh lá do chruinniughadh, agus ní fháradar éinni.

28 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Máoise, Gá fad bheithi ag diultadh maith-eantadh, agus mo dhligthe do choimhneú?

29 Féuch, arashon so tug an TIGHEARNA an tsábóid dháoiibh, uime sin do bheir sé dháoiibh air an seiscadh lá arán dha lá: fanadh gach áon aguibh na áit, ná héir-gádh einneach aguibh amach as a áite air an seachdmhadh lá.

30 Mar sin do fhosadar an pobal air an seachdmhadh lá.

31 Agus do ghoir teagh Israel manna dhé sin mar ainm: agus do bhí sé geal mair shíol coriander; agus a bhlas cosmhuil ré abhlainn do dhéantáoi ré mil.

32 ¶ Agus a dubhairt Máoise, Sé so an ní aithniughas an TIGHEARNA, Lionuidh ómer dhé dá choimheúd fá choinne bhur sleachda; ar chor go bhfaicfidh siad an tarán lear bheathuidh mé sibh san bhfásach, a nuáir thug mé amach sibh as talamh na Héigipte.

33 Agus a dubhairt Máoise ré Háaron, Glac póta, agus cuir lán ómer do mhan-ná ann, agus cuir a bhfiaghnuisi an TIGHEARNA é, dá choinneud do bhur sleachduibh.

34 Fá mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise, mair sin do chuir Aáron súas é as coinne na fiadhnúise, dá chumhdach.

35 Agus a dúadar clann Israel manna ceathrachad bliadhan, nó go ttangádar go tír áitreabha: do bhádar ag ithe manna, nó go ttangádar go teóruinn thire Chánaain.

36 Omer annois ionnán; agus an deachmhadh cuid do ephah.

CAIB. XVII.

Talach an phobail an treas uaire 5 Tug Dia uisce dhoibh as carrraig Hóreb. 8 Bhúadhúigheadar ár Amalec, (an ceud namhad) tré urnaighe Mhaoise.

A GUS do ghlúaiseadur comhchruinniughadh chloinne Israel uile ó fhásach Sin, tar éis a naistior do réir aithne an TIGHEARNA agus do chuireadar futhadh a Rephidim: agus ní raibh uisce ag an bpobal ré na ól.

2 Uime sin do labhradar an pobal ré Máoise go géur, agus a dubhradar, Tabh-

air dhuinn uisce go nibhimís. Agus a dubhairt Máoise riu, Creid fá ccáintí misí? créad as a ccurtháoi cathughadh ar an DTIGHEARNA?

3 Agus do bhí tart uisce ar an bpobal; agus do rinneadar an pobal ithiomradh a naghuidh Mhaóisi, agus a dubhradar, Creid fá ttug tú leachd sinn súas as a Néigipt dar marbhadh, agus do mharbhadh ar gclóinne, agus ar náirnéisi le tart?

4 Agus do éigh Máoise aran TIGHEARNA, ag rádh, Creúid do dhéuna mé ris an bpobal? is beag nach bhfuilid a nimmhe gabhála do chlochuibh orum.

5 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Máoise, Imthigh romhad a lathair an phobail, agus beir leachd do shinsearuibh Israel; agus an tsat, lear bhuail tú a nabhann, beir leachd ad láimh í, agus imthigh.

6 Féuch, seasfa misí, romhad ann sin ar an gcarruig ann Hóreb; agus buáilfe tusa an charrag, agus tincfaidh uisce amach aiste, da nibhidh an pobal: agus do rinne Máoise sin a lathair shinsear Israel.

7 Agus do ghoir sé ainm na háite Masrah, agus Meribah, do chionn cáinte chloinne Israel, agus do chionn gur chuireadar cathughadh ar an DTIGHEARNA, ag rádh, An bhfuil an TIGHEARNA ar measg, nó nach bhfuil?

8 ¶ Ann sin thainic Amalec, agus do throid sé ré Israel ann Rephidim.

9 Agus a dubhairt Máoise ré Iosua, Tógh dhuinn amach dáoine, agus eirghi ámach, agus troid re Hamalec, a mórach seasfa misí ar mullach an chnuic maille ré slat Dé am láimh.

10 Mar sin do rinne Iosua mar a dubhairt Máoise ris, agus do throid ré Hamalec: agus do chuaidh Máoise agus Aáron, agus Hur suas a mullach an chnuic.

11 Agus tárla, a nuáir do chonnuimh Máoise a lámh súas, go rug Israel buaidh; agus a nuáir do léig a lámh síos, do rug Amalec buaidh.

12 Achd do bhádar lámha Mhaóise trom; agus do ghlacadar cloch, agus do chuireadar faoi é, agus do shuigh sé uirre; agus do chonnuimh Aáron agus Hur a lámha súas, áon díobh ar tháobh dhe, agus áon ar tháobh eile; agus do bhádar a lámha seasmhach go dul na gréine faoi.

13 Agus do chlaoidh Iosua Amalec agus a dháoine le fáobhar an chloidhinnh.

14 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Máoise, Sgríobh so mar chuimhne a leabhar, agus aithris é a gcluasuibh Iosua: óir cuirfe mé as go hiomlán cuimhne Amalec ó fáoi neamh.

15 Agus do thóg Máoise altóir, agus do ghoir IEHOVAH nissi dainm dhi.

16 Oir a dubhairt se, Do chionn gur

Thig Ietro d'fhiosrughadh Mhaoise. CAIB. XVIII. Ghabh Maoise a dhe chomhairle.

mhionnuigh an TIGHEARNA go mbiadh cogadh aige ré Amalec ó gheinealach go gemealach.

CAIB. XVIII.

Táinig Ietro athair chliamhuin Mhaoise dá fhiosrughadh. 13 Daontuigh Maoise da dheagh chomhairle.

ANUAIR do chualuidh Ietro sagart Mhídián, cliamhuin Mhaoise, a nuile ní do rinne Dia ar son Mhaoise, agus ar son Israel a phobál féin, agus go rug an TIGHEARNA Israel amach as a Négípt;

2 Ann sin rug Ietro, cliamhuin Mhaoise, Sipporah, bean Mhaoise leis tar éis a cur ar a hais;

3 Agus a dias mac; dar bhainm dáon díobh Gersom; óir a dubhairt sé, Do bhí mé am choigcríoch a tír choimthligh.

4 Agus *dob* é ainm an fhir eile Elieser: óir *dob* é Dia máthar mo chungan-tach, agus do sháor mé ó chloidheamh Phárao:

5 Agus táinig Iétro, cliamhuin Mhaoise, maille ré na mhacuibh agus lé na mhnáoi go Maoise don fhásach, mar a ndearna sé foslungphurt a slábh Dé:

6 Agus a dubhairt sé re Maoise, Mísi do chliamhuin Iéthro, tháinig mé chugad, agus do bhean, agus á dhias mac lé.

7 Agus do chuáidh Maoise a mach a ccoinne a chleamhna, agus do rinne umhla agus tug póg dhó; agus do fhiafruigh gach neach díobh dá chéile cionnus do *bhádar*: agus tangadur don lóistín.

8 Agus do innis Maoise da chliamhuin a nuile ní do rinne an TIGHEARNA ré Phá-rao agus ris na Héigiptibh ar son Israel, agus a nuile aisdior dá ttaínic orra ann sa tslighe, agus cionnus do sháor an TIGHEARNA iad.

9 ¶ Agus do ghéardigh Iethro ar son na huile mhaítheasa dá ndearna an TIGHEARNA do Israel, noch do sháor sé as lámhuibh na Négípteach.

10 Agus a dubhairt Iétro, Gó *madh* beannuighe an TIGHEARNA, noch do sháor sibh ó lámhuibh na Négípteach, agus as lámh Pharao, noch do sháor na daoine ó bhe faói lámh na Négípteach.

11 Annois aithnighim gur mó an TIGHEARNA ná a nuile dhée: óir ann sa ní ann ar bheanadarsan go huáibhreach do *bhí* sé ós a cciomm.

12 Agus do ghlac Iethro, cliamhuin Mhaoise, ofráil loiscthe, agus iodhbartha do Dhía: agus táinig Aaron, agus sinnsir Israel uile, díthe aráin lé cliamhuin Mhaoise a bhfiaghnuisi Dé.

13 ¶ Agustárla arna mhárach, gur shuigh Maoise do bheithnuighadh an phobail:

agus do sheasadar an pobal ag Maoise ó mhaidín go tráthnóna.

14 Agus a nuair do chomhairc cliamhuin Mhaoise a nuile ní do rinne sé ris an bpobal, a dubhairt sé, Cread an *nisi* do ní tú ris an bpobal? cread as a suigheann tú féin ad áonar, agus an pobal uile na seasamh agad, ó mhaidín go tráthnóna?

15 Agus a dubhairt Maoise ré na chliamhuin, Do chiomm go ttig an pobal chugam do cheasnughadh um Dhía:

16 A nuair bhías cúis aca, tigid chugamsa; agus beirim breath idir gach dá rann, agus do bheirim *orra* fios reachda Dé, agus a dhlighe do bhaith aca.

17 Agus a dubhairt cliamhuin Mhaoise ris, An read do ní tú ní maith é.

18 Caithfe tú as go deimhin, áraon thú féin, agus an pobalsá ad fhochair; óir is rothrom an ní si dhuit; ní héidir dhuit a chomhlionadh, thú féin ad áonar.

19 Eist annois ream ghuthsa, do bhéura mé comhairle dhuit, agus bíaidh Dia maille riot: Bidhsí ar son an phobuil leath ré Dia; chor go mbéura tú a cciús go Dia:

20 Agus múinfe thu órdnighthe, agus dlighthe dhóibh, agus taisbéansa tú dhóibh an tslighe ann a ccaithfid siad siubhal, agus a nbsair chaithfid siad do dhéanamh.

21 Os a chionn so; gléasfa tú as an bpobal uile daoine acfuinneacha, drong ar a mbi eagla Dé; daoine firiuneacha, fhuathuigheas saint; agus cuir ós a cciomm iad, uachdarain míleadh, uachdarain céad, uachdarain cáogad, agus uachdarain deith-neamhuir:

22 Agus breathnuighidís an pobal ann gach uile am; agus is amhla bhías, go dtiubhruid chugadsa a nuile cúis mhór, ach gach uile chúis bheag breithneochuid féin: mar sin bhías socamlach dhuitse, agus iomchoruidisíon an *túaluch* maille leachd.

23 Má ní tú an ní si, agus go naitheonuidh Dia *sin* díot, ann sin bhus éidir leachd a iomchar, agus an pobalsá mar an gcéudna rachuid da náit féin a síothcháin.

24 Mar sin do éist Maoise ré guth a chleamhna, agus do rinne a ndubhairt sé uile.

25 Agus do thogh Maoise daoine iomchubhuidh as Israel uile, agus do rinne sé uachdarain díobh ós cionn an phobuil, uachdarain míleadh, uachdarain chéad, uachdarain chaoghad, agus uachdarain dheithneamhuir.

26 Agus do nídís breitheamhnus ar an bpobal gach uile uair: na cúise cruaidhe do bherdis go Maoise, achd gach uile chuis bheag do réighedís féin.

27 ¶ Agus do léig Maóise dá chliamhuin imtheachd; agus do chfáidh sé dá dhuthaigh féin.

CAIB. XIX.

Thaisbein Dia é féin a sliabh Sinai. 10 Dordúigh sé do Mhaoise a iarraidh ar an phobal a comhghugadh féin, accoinne a reachd a fhaghala.

ANNSA treas mhi a nuair dó chuadar clann Israel amach as crích na Hé- gipte, an lá céadna thangadar go fásach Sinai.

2 Oir do bhádar ar nimtheachd ó Ré- phidim, agus tangadar go diothramh Sinai, agus do chomhnuigheadar san bhfásach; agus ann sin do rinneadar clanna Israel comhnuighe as coinne an tsléibhe.

3 ¶ Agus do chuáidh Maóisi súas go Día, agus do ghoir Día air as a tsiabh, ag rádh, Is marso deurá tú re tigh Iácob, agus innis do chloinn Israel;

4 Do choncamhair cred do rinne mé ris na Hégyptibh, agus cionnus do iomchuir mé sibhsi ar eitibh íolair, agus tug mé chugam féin sibh.

5 Anois uime sin, má umhluighthigh dom ghuth daríribh, agus mo chunnradh do chomhall, annsin beithí mar nionnhus diongmháladh agam os cionn gach uile phobal: óir is liomsa an talamh uile:

6 Agus beithi agam bhar rioghachd sagart, agus bhar gcineadh naomhtha. A siad so ná briáthra labheorus tú re cloinn Israel.

7 ¶ Agus táimc Maóise, agus do ghoir sé ar shinsearuibh an phobuil, agus do chuir as a ccoinne na briáthra so uile, noch do aithin an TIGHEARNA dhe.

8 Agus do fhreagradar an pobal uile a néinfheachd, agus a dubhradar, a nuile ní do labhair an TIGHEARNA do dhéanuim é. Agus do fhíll Maóise briáthra an phobuil chum an TIGHEARNA.

9 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóisi, Féuch, tigimse chugad a neull tiugh, chor go gcluinfid an pobal a nuair laibheórad riot, agus go ccreidfíd thú go bráth. Agus do innis Maóise briáthra an phobuil don TIGHEARNA.

10 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóisi, Eirigh gus an bpobal, agus naómhuidh iad a nuigh agus a mórach, agus níghedís a néadúighe,

11 Agus bithi réigh a gcoinne an treas lá; óir an treas lá thucfas an TIGHEARNA a nús a namharc an phobuil uile ar sliabh Sinai.

12 Agus cuirfe tu teóranna ré huchd an phobail timchioll fa ceuáirt, ag rádh, Tugaidh aire dháobh féin, nach rachthaon súas ar an tsiabh, nó nach beanfuidhe re

na imeal; gidh be bheanfus ris a tsiabh, go deimhin cuirfighear chum báis é:

13 Ní bhainfe lámh ris, ach go deimhin clochfughear é, nó goinfighear thríd é; mas ainmhidhe é nó duine, ní mhairfe sé: a nuair sheidféas se an stoc go sínteach, tiúcfaid súas chum na tsléibhe.

14 ¶ Agus do chuaidh Maóise síos ón tsiabh chum an phobuil, agus do náoinh- uigh an pobal; agus do níghheadar a néud- uighe.

15 Agus a dubhairt sé ris an bpobal, Bithi reidh a ccoinne an treas lá: na tigidh a ngar *bhur* mban.

16 ¶ Agus tárla an treas lá air maidin, go rabhadar tóirneacha agus tiunteacha, agus neul tiugh ar a tsiabh, agus guth an sduic ro árd; ionnus gur críothnuigheadar a raibh do dhaóinibh annsa champa.

17 Agus tug Maóise an pobal amach as an ccampa do theagmháil re Día; agus do sheasadar ag an gcuid íochdaruigh don tsiabh.

18 Agus do bhí sliabh Sinai uile fá dheatuigh, do chionn gur thuirling an TIGHEARNA air a tteinidh: agus do chuáidh a dheatach suás anhuil dheatach fuirnise, agus do chríothnúigh an sliabh uile go mór.

19 Agus a nuair do fhuáimnigh guth an sduic a bhíad, agus do fhás níos airde, do labhair Maóise, agus do fhreagair Día é re guth.

20 Agus táinic an TIGHEARNA a nús ar sliabh Sinai, ar mhullach an tsléibhe: agus do ghoir an TIGHEARNA Maóise súas go mullach an tsléibhe; agus do chuáidh Maóise súas.

21 Agus a dubhairt an Tighearna re Maóise, Eirigh síos, aithin don phobal deagla go mbrisfidis thríd chum an TIGH- EARNA dá fhéitheamh, agus go dduitfeadh morán díobh.

22 Agus na sagairt mar an gceádna, noch thig a bhfogus don TIGHEARNA, naomhaidis iad féin, deagla go mbrisfeadh an TIGHEARNA amach óra.

23 Agus a dubhairt Maóise ris an TIGHEARNA, Ní fhéadaid an pobal dul súas ar sliabh Sinai: óir do aithin tusa dhínn ag radh, Cuir tóiranna timchioll an tsléibhe, agus naomhaidh é.

24 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ris, Inthigh romhad, éirigh síos, agus tiúcfá tú a níos, thú féin, agus Áaron leachd: agus ná léig do na sagartuibh, agus don phobal briseadh thríd, do theachd suás chum an TIGHEARNA, deagla go mbrisfeadh sé amach orra.

25 Marsin do chuáidh Maóise síos gus an bpobal, agus do labhair sé riú.

CAIB. XX.

Atáid na Haitheanta ar na ntabhairt seach. 13 *Lé criothnughadh agus uamhun an phobail.*

AGUS do labhair DÍA na bríathra so uile, ag rádh,

2 Is *misí* an *TIGHEARNA* do *Dhía*, noch do thréoruidh thusa amach as talamh na *Héigpte*, as tigh na daóirse.

3 Ní *blúaidh* DÍA ar bith eile agad am láthaire.

4 Ní dhéana tú dhuit féin íomháigh ar bith ghrábhailta, nó cosamhlachd ar bith *éainneithe* dá *bhfuil* ar neamh shúas, nó dá *bhfuil* ar talamh shíos, nó dá *bhfuil* sa nuise faoi an talamh :

5 Ní *chláonfa* tú, *thú féin síos dóibh*, nimo seirbhís do dheanamh dóibh : oir *misí* an *TIGHEARNA* do *Dhía*, is *Día* éadmlar mé, thig *déachuín pheacuidh* na naithreadh ar an gcloinn, gus an treas agus an ceathramhadh *glún* don druing fhuathuigheas mé ;

6 Agus thaisbéanas trócaire do mhíltibh don luchd ghrádhuiheas mé, agus choimhéadas maithéanta.

7 Ná tabhair ainm an *TIGHEARNA* DÍa go díomhaóin ; oir ní mheasfuidh an *TIGHEARNA* neimhchiontach an té bheir a ainm go díomhaóin.

8 Cuimhnigh lá na sáboide, go náoinh-thócha é.

9 Sé laéthe sháothrochuis tú, agus dhéanas tú hobair uile :

10 Ach sé an seachdmhadh lá sáboid an *TIGHEARNA* do *Dhía* : ní dhéana tú obair ar bith *ann*, tú féin, nó do mílac, nó hinghean, hóglach, nó do bhanoglach, nó táirméis, nó do choimhigheach *atá* táobh a stigh don dhoirsibh :

11 Oir is a séláethibh do rinne an *TIGHEARNA* neamh agus talamh, a nfairge agus a nuile ní *atá ionta*, agus do scuir sé an seachdmhadh lá : uime sin do bheannuidh an *TIGHEARNA* lá na sáboide, agus da naomhuigh é.

12 ¶ Onoruigh hathair agus do mhathair : ionnus go ma fada do laethe ar an titalamh noch do bheir an *TIGHEARNA* do *Dhía* dhuit.

13 Ní dhéana tú dúmharbhadh.

14 Ní dhéana tú adhaltrannas.

15 Ní dhéana tú goid.

16 Ní bhéura tú fiaghnuisi bhréige a naghuidh do chomharsan.

17 Ní shainteocha tú tigh do chomharsan, ní shainteocha tú bean do chomharsan, nó óglach do chomharsan, nó a bhanóglach, nó a dhamh, nó a assal, nó énni is lé do chomharsain.

18 ¶ Agus do choncadar an pobal uile na tóirneacha, agus na tinnteacha, agus fuáim an sduic, agus an sliabh ag deatughadh : agus a nuair do choncadar an pobal é, do athruigheadar, agus do sheasadar a bhfad uádih.

19 Agus a dubhradar ré Maóise, Labhairsi rinne, agus cluinfom : ach na labhradh DÍA rinn, deugla go bhfuighmis bás.

20 Agus a dubhairt Maóise ris an pobal, Ná biodh eagla oruibh : oir is do bhur ndearbhadh thainic DÍA, agus ionnus go mbia eagla as coinne bhur nagháidheadh, ionnus nach bpeacuigheadh sibh.

21 Agus do sheas an pobal amach, agus do dhruid Maóise a ngar don dorchadas tiugh mar a raibh DÍA.

22 ¶ Agus a dubhairt an *TIGHEARNA* ré Maóise, Is mar so déaras tú ré cloinn Israel, Do choncabhair gur labhair mé ribh ó neamh.

23 Ní dhéantáoi maille rionsa dée airgid, ní mó do dhéantáoi dháobh dée óir.

24 ¶ Altóir do chríaidh do dhéana tú dhámhsa, agus iodhbóruidh tú uirre sin, hofrála loise, agus hofrála síothchána, do cháoirigh, agus do dhaimh ; sa nuile bhall a tiubhra mé sa deara mainm do chuimhniughadh, tiucfa mé chugadsa, agus bean-nocha mé thú.

25 Agus má ní tú altóir chloiche dhamh, ní thoigeobha tu i do chlochuibh snoighte : oir má thógbhann tú huirneis súas uirre, do thruáil tú i.

26 Ní mó rachus tu súas lé coiscéimibh chum maltóra, ionnus nach bíaidh do lomnochduighe ar na taisbeanadh uirre.

CAIB. XXI.

Ata annso tionnsgnadh air an eachd bhreathamhnuis, ordaigte chum a bheith idir duine agus duine.

ANNOIS is iad so na dlighthe chuirfeas tú rompa.

2 Má cheanchann tú seirbhíseach Eabhruigheach, sé bliaghna bhías se ág seirbhís : agus annsa seachdmhadh, rachuidh sé amach saor gan énni.

3 Má thainic sé leis féin a steach, rachuidh sé amach leis féin : má bhí sé pósda, ann sin rachaidh a bhean leis amach.

4 Má thug a mhaighistir bean dó, agus go rug sí mic, agus ingheana dhó ; bíaidh an bhean, agus an chlann ag an mhaighistir, agus rachuidh seision amach leis féin.

5 Agus má deir an seirbhíseach go follus, is ionmhuin liom mo mhaighistir, mo bhean agus mo chlann ; ní raclá mé amach saor :

6 Ann sin do bhéara an Mhaighistir

chum na mbreitheamhan é; do bhéara sé mar sin chum ándoruis é, no chum ursain ándoruis; agus tollfa a mhaighistir a chlúas trithe lé meanadh; agus foigheonuigh sé dhó go bráth.

7 ¶ Agus ma réacann duine a inghean do bheith na banóglaigh, ní rachaidh sí a mach mar do níd na nogláoch fear.

8 Muna taitnidh sí ré na maighistir, noch do cheanguil leis féin í, ann sin léigfe se a fuasgladh: a reic re cineadh coimh-ightheach ní bhía cumhachda aige, ó rinne sé go cealgach ría.

9 Agus ma cheanguil sé re na mhac í, Do dhéana ría do réir inhogha na niughion.

10 Má bheir sé *bean* eile; a beatha, a héadach, a dúalghas pósta ní laighdeocháidh sé.

11 Agus muna ndéarna sé na trí nise ría, ann sin rachaidh sí amach saor gan airgead.

12 ¶ An té bhuaileas neach, ionnus go néugfuidh sé, go deimhin cuirfighear chum báis é.

13 Agus muna luighe duine a bhforaire, ach do seachoduigh Dia na laimh é; ann sin cinnfe mise áit dhuit a tteithfidh sé.

14 Ach má thig duine go dásachdach ar a chomharsain, dá mharbhadh le ceilg; béara tú óm altoir é, go bhfuighe bás.

15 ¶ Agus an té bhuaileas a athair, nó a mhathair, cuirfighear go deimhin chum báis é.

16 ¶ Agus an té ghadus duine, agus réacas é, no má gheibhtear na láimh é, cuirfith-ea go deimhin chum báis é.

17 ¶ Agus an té mhalluigheas a athair nó a mhathair, cuirfith-ea go deimhin chum báis é.

18 ¶ Agus má imreasnuid daoine ré chéile, agus go mbuaílfidh áon an fear eile, do chloich, nó do dhorn, agus nach bhfuighe bás, ach go gcuimhdeochuidh a leabuidh:

19 Ma éirigh an sé a rís, agus go siubhluidh a mach lé na bháta, ann sin saorfuighear an té do bhuail é, amhain go nócuidh sé *ar son* dúl amugha a aimsire, agus go ttiubhra fá deara a leighios go hiomlán.

20 ¶ Agus ma bhuáileann duine a sheirbhíseach, nó a chailín, lé slait, agus go bhfuighe sé bás fáoi na láimh; dioghaltar air go deimhin é.

21 Ach má mhairean sé lá no dhó, ní dhéantar dioghaltas air: óir is sé a airgead é.

22 ¶ Má imreasnuid daoine, agus go ngoirteochuidh bean torrach, ionnas go

nimeochuidh a toradh *naithe*, agus ar a shon sin nach leanfuidh olc ar bith dhe; coireochthar go deimhin air, do réir mar chuirfeas fear na mná air; agus díolfa mar *óirdeochaid* na breitheamhuin.

23 Agus má leanann urchoid *ar bith* dhe, annsin do bhéura tú anam ar son amma,

24 Súil ar shúil, fiacal ar fhiacuil, lámh ar lámh, cos ar chois.

25 Loscadh ar son loiscthe, cneadh ar son chneidhe, buille ar son buille.

26 ¶ Agus má bhuáileann duine súil a sheirbhíshigh, no súil a chailín, lé a gcaillfidh í, léigfidh dhóibh intheachd saor ar son a súl.

27 Agus má bhéanann sé fiacail as a sheirbhíseach fir, no fiacail as a sheirbhíseach mná; léigfe dhóibh intheachd saor ar son a bhfiacal.

28 ¶ Má loiteann damh fear nó bean, dá bhfuighid bás: ann sin go deimhin clochfuighear an damh, agus ní hióstar a fheoil: ach saorfuighear sealbhadóir an dainh.

29 Ach má ghnáthuigh an damh sathadh le na adharcuibh sa naimsir roimhe sin, agus gur fiaghniseadh sin dá shealbhadóir, agus nár choimhead sé a stigh é, ach gur mharbh sé fear nó bean; clochfuithear an damh, agus cuirfighear fós an sealbhadóir chum báis.

30 Má leagthar suim airgid air, an sin do bhéara sé ar son fuasguilt a amma gidh bé ar bith leagfuighear air.

31 Gidh bé aca do loit sé mac nó inghean, is do réir an bhreitheamhuinis so do dhéantar ris.

32 Má loiteann an damh seirbhíseach fir nó seirbhíseach mná; do bhéura sé dá Maighistir triochad secel do airgiod, agus clochfuighear an damh.

33 ¶ Agus má osclann duine poll, nó má thochlann duine poll, agus nach bhfoileochuidh é, agus go ttuitfidh damh nó assal ann;

34 Do dhéana sealbhadóir an phoill go maith é, agus do bhéura airgead don té ler leis iad; agus budh leis féin an *beathuch* marbh.

35 ¶ Agus má ghortuigheann damh aóidh, damh dhuine eile, go bhfuighe sé bás; ann sin réactuid, an damh beó, agus roinnfid a airgead; agus riomfid mar an ceadna an damh mharbh.

36 Nó má bhíon a fhios go ngnáthuigheadh an damh sathadh se naimsir roimhe sin, agus nár choimhead a shealbhadóir a stigh é; íocfaidh go deimhin damh ar dhamh; ach bíaidh an marbh aige féin.

CAIB. XXII.

Leannhuine ar na reachduibh breitheamh-nuis.

MA ghadann duine damh, nó cáora agus a marbhadh, nó má reacann sé í; aiseochuidh sé cúig daimh áir son an daimh, agus cúig caoirigh ar son na cáorach.

2 Má ghéibhthear gaduighe ag briseadh súas, agus go mhuáilighear é go bhfuighe bás, ní dóirtfighear fuil ar a shon.

3 Má eirgheann an ghrian air, dóirtfighear fuil thríd; oir do dhéanadh sé aisíoc iomlán; muna raibh éinní aige, annsin reactuighear é ar son a gaduigheachda.

4 Má geibhthear go dearbhta an ghuíonh ná láimh beó, maith damh, madh assal, nó cáora é; aiseochuidh díbalta é.

5 ¶ Má bheir duine fá deara machaire nó fíneamhuin dithe, agus go gcuirfidhe a bleathach ann, agus go níosuidh machaire dhuine eile; don chuid is fearr dá mhachaire féin, nó don chuid is fearr dá fhíneamhuin, do dhéana sé aisíoc dhó.

6 Má bbriseann teine amach, agus go tteigheamhuidh a ndosanuibh ionnus go loisgidhean na cruachibh arbha nó an tarbhar na sheasamh, nó an machaire, an té do adhuin an teine, go deimhin do dhéana se aisíoc.

7 ¶ Má bheir duine dá chomharsuin airgead nó éadail a ttaiscíd, agus go ngadfuighear sin as tigh an duine; má gheibhthear an gaduighe, díoladh sé díbalta é.

8 Muna fhaghtar an gaduighe, ann sin do bhéurthar maighistir an tigh chum na mbréathamhan dá fhéachuín nar chuir a lámh a maithas a chomharsan.

9 Ar son a nuile ghné sháruighthe, ar son a daimh, nó ar son a assaíl, ar son cáorach, ar son éaduigh, nó ar son áoin ghné neithe théid a mugha, noch agus neach eile, is leis féin, tiucta cúis an dá rann a lathair na mbreitheamhan, gidh bé dháorfuid na breitheamhuin, íocta sé díbalta ré na chomharsain.

10 Má bheir duine dá chomharsuin, assal, nó damh, nó cáora, nó beathach ar bith dá chumhdach, agus go bhfuighe bás, no go loitfighear, nó go rugadh ar siubhal é, gan áonduine dá fhaicín:

11 Ann sin bíáidh mionna an TIGHEARNA éatorra aráon, nach ar chuir seision a lámh a máoin a chomharsan; agus géulhuídh an sealbhúighe sin uadh, agus ní dhéana seision go maith é.

12 Agus má gadthar uadh é, do dhéana sé aisíoc don tsealbhuighe léar leis é.

13 Má réubthar ó chéile é, ann sin tu-

gadh leis mar fhiadhuin é, agus ní dhéana go maith an ní do réubadh.

14 ¶ Agus ma áirleagann duine éinní ó na chomharsuin, agus go loitfighear é, nó go bhfuighe bás, agus gan an sealbhúighe a lathair, do dheantar go maith é go deimhin.

15 Achd má bhíonn an sealbhuidhe a lathair, ní déana sé go maith e: mas (ní) ar lúach saothair é, thánuic sé ar son a lúach saothair.

16 ¶ Agus má chealgann duine maighdean nach bhfuil dáltach, agus go luighfe sé lé, do bhéura sé go deimhin crodh dhi, chum a beith na mnaoi aige.

17 Ma dhíultann a lathair ar gach éanchor a tabhairt dó, díolfaidh sé airgead do réir chruidh na maighdine.

18 ¶ Ní fhuileoiga tú bean phiseógach do mharthuinn.

19 ¶ Gidh bé ar bith luighfeas lé béathach, cuirfighear go deimhin chum báis é.

20 ¶ Gidh bé iodhbórus do Dhía ar bith, achd don TIGHEARNA amháin, scriosfuighear é go léir.

21 ¶ Ní bhuidheora tú agus ní bhrúighfe tú coimhighteach: óir do bhábhair féin bhur ccoimhighteachuibh a gerich na Héigipte.

22 Ní dhéana tú léathrom air bhaintreabhuidh, nó ar dhíleachda air bith.

23 Má ghortuigheann tú iad ar éanchor, agus a ccomhaire do theachd chugamsa, éisdfe mé go deimhin á ccomhaire;

24 Agus lasfuidh mfearg, agus muirfidh mé sibhsí leis an gcloidheáin; agus béid bhur mná na mbaintreabhachuibh, agus bhur gclann na ndíleachduigh.

25 ¶ Má airleagann tú airgead déandúine dom phobal atá bochd láimh riot, ní bhía tú amhuil úsuire ris, ní mó chuirfeas tú úsuireachd air.

26 ¶ Má ghlacann tú ar chor ar bith-éadach do chomharsan a ngeall, seachóduigh tú dhó é, fa am gréine do dlul fáoi:

27 Oir is é sin a fholach a mhain, is é a chulaidh dhá chroiceann é: cread ann a ccoideoluigh sé? agus tiocfa a ccrich, a nuáir éigteas orumsa, go ccluinfe mé é; óir atain grásamhuil.

28 ¶ Ní mhaisleocha tú na dée, ní mhailléocha tú riaghlóir do phobuil.

29 ¶ Ní dhéana tú failligh primidil do thóirthe abuidh, agus do dhighe dofrail: ceidghin do mhac do bhéura tú dhamhsa.

30 Mar an gcéadna do dhéana tú réd dhamhuibh, agus réd cháorchuibh: seachd lá bhías sé aga mhathair; ár an ochdmhadh lá do bhéura tú dhamhsa é.

31 ¶ Agus beithí bhur ndáoinibh náomh-

tha dhamsa : ní mó íostáoi féil ar bith fráoilfighear lé beathuighibh san mhachaire ; teilgfidhe chum na madrá é.

CAIB. XXIII.

An chuid oile da na reachdaibh breitheamhnaís. 14 Cuid do reachd na ngnáthgadh.

20 Agus na modhanadh, orduithe.

NI thóigfe tú iomradh bréagach : ná cuir do lámh leis na drochdháoinibh chum bheith ad fhíaghuin neimhfhiréunta.

2 Ní leanfa tú iomad do dheanamh uile ; ní mó laibhéorus tú a gcúis do chláonadh lé morán do thobhach breatheamhnuis :

3 Ní mó choitheochus tú dume bochd ann a chúis.

4 Má theagmhann riot damh nó assal do námhad ag dul ar seachrán, do bhéura tú gó deimhin chuige ar ais é.

5 Má chí tú assal an té lér fúath thú na luighe fán úalach, agus go bhfaillleochá a thárháil, cuideocha tú leis go deimhin.

6 ¶ Ní choimhéigneochoa tú breitheamhnuis do bhoichd ann a chúis.

7 Connaimh thú féin a bhfad ó chúis bhréugaidh ; agus an neimhchiontach agus an firean ná marbh thusa : óir ní gheabha misí leithscéal an drochdhuine.

8 ¶ Agus ní ghéubha tú tiodhlaiceadh ar bith : óir dalluidh an tiodhlaiceadh an teagnuighe, agus iompóidh bunoscionn briathra an ionnuic.

9 ¶ Mar an gcéadna ní bhrúighfe tú coimhighteach : óir is aithnidh dhíbh croidhe an choimhightigh, ó bhábhair féin bhur goimhighteachuibh a corích na Héigte.

10 ¶ Agus sé bliadhna chuirfeas tú thfearann, agus chruinneochus tú a thóirthe a steach :

11 Achd an seachdmhadh bliadhan léigfe tú dhó luighe agus bheith na chomhnuighe ; ionnus go níosuid bóichd do phobuil de : agus go níosuid beathuigh an mhachaire a bhfuigfid siad. Ar na modh gcéadna do dhéana tú réd fhíneamhuin, agus réd gháirdín ola.

12 ¶ Sé lá do dhéana tú hobair, agus do dhéana tú comhnuighe an seachdmhadh lá : ionnus go gcomhneochuidh do dhanh agus hassal, agus go neartuighe mac do chumhaile, agus an coimhighteach.

13 ¶ Agus ann gach uile ní dá ndubhairt mé riot bí go fuireachair : agus ná tárrthair anmanúibh dée ar bith eile, narob mó chluinfíghear as do bbéul é.

14 ¶ Tri huáire choinneochus tú féusda dhamsa san mbliadhuin.

15 Coinneocha tú féusda a naráin gan

laibhín : agus íosa tú arán gan laibhín seachd lá, mar do aithin misí dhíot, ann sa nam chinnte don mhí Abib ; óir is innte tháinic tú amach as a Négípt : agus ní thiucfa éinneach dom láthairsí folamh :

16 Agus féusda an fhoghmhair, céadthóirthe do sháothair, noch do chuir tú san mhachaire : agus féusda an chruinnighthe a steach, a ndeireadh na bliadhna, a nuáir chruinneochus tú a steach do shaothar ón mhachaire.

17 Tri huáire san mbliadhuin thiucfuid thfir uile a lathair an Tighearna Día.

18 ¶ Ní ofáile tú fuil mo íodhbharthasa le harán laibhín ; ní mó fhanfas méathas mo íodhbhartha go maidin.

19 An chéad chuid do chéad thóirtheuibh thfearuinn do bhéura tú go tigh an Tighearna do Dhía. Ní bhuithfe tú meannán a mbainne a mhathar.

20 ¶ Féuch, cuirim Aingeal romhad, dot choimhéud annsa tslighe, agus dot bhréith do náit do ullmhaigh mé.

21 Bí ar do choimhéad air, agus umhluigh dá ghuth, ná brostuigh é ; óir ní thiubhra sé maithfeachus do bhur gciontuibh : óir atá mainnsi annsan.

22 Achd má umhluigheann tú dhá ríribh dhá ghuth, agus go ndéarna tú a nabruimsi uile ; ann sin biaidh mé am námhuid dot naimhdeibh ; agus am eascaruid dod eascairidibh.

23 Oir rachuidh Maingeal romhad, agus do bheura a steach thu chum na Namoríteach, agus chum na Hítiteach, agus na Bperisíteach, agus na Gcananíteach, na Híbhíteach, agus na Iebusíteach : agus gearrfa mé amach iad.

24 Ní chromtha tú síos dá ndeíbh, ní dhéana tú seirbhís dóibh, ní mó dhéanas tú do réir a noibreach : ach scriosfa tú iad go léir, agus brisfe tú go léir a níomhaighe.

25 Agus foigheontáoi don Tighearna bhur Ndia agus beinneochuidh sé harán agus huisge ; agus béura misí heasláinte as do lár.

26 Ní theilgfidh éinní a nóga, ní mó bhéid seasc, ann thfearann : uibhir do láethéadh coimhlfionfa mé.

27 Cuirfe mé meagla as do choinne, agus scriosfa mé na huile dháoine a geionn a tiúcfa tú, agus do bhéura mé ar huile naimhde a ndruim diompógh riot.

28 Agus cuirfe mé céarnabháin romhad, noch dhíbeorus amach an Híbhíteach, an Canaaníteach, agus an Hítiteach, as do lathair.

29 Ní dlíbeóra mé amach romhad iad a néimbhliadhuin ; deagla go ttiucfadh an fearann chum fasuigh, agus go

lionsadh beathach an mháchaire ad aghuidh.

30 Air bheagán agus aír bheagán dhíbeorus mé amach iad; ód lathair, nó go bhfoirleónuidh tusa, agus go ngéubha tú oighreachd natalmhan.

31 Agus cuirfe mé do thóiranna ón Muir ruaidh go nuige fairge na Bhphilitineach, agus ón díothramh gus a nabh-uinn; óir seachóduigh mé áitreabhúigh na dúthaigh ann bhuir láimh: agus díbeóra tú amach romhad iad:

32 Ní dhéana tú cumradh ar bith riú, nó ré na ndeóibh.

33 Ní chloimneochuid ann do dhútháidh, deagla go ttiubhraidís ort peacadh am aghuidh: óir má fhoghnann tú dá ndeóibh sin, bíaidh sin go deimhin na líon romhad.

CAIB. XXIV.

Saothair chráibhtheach Mháoise. 12 Do bhí sé ar an tsliabh, maille ré Dia dá fhichead ló agus da fhichead oidhche, na throsgadh.

AGUS a dubhairt sé ré Maóise, Tárr súas chum an TIGHEARNA, thu féin, agus Aáron, Nadab agus Abihú, agus seachdmhodhad do shinnsearuibh Israel; agus adhruidhsí a bhfad amach.

2 Agus tiucfa Maóise amháin a ngar don TIGHEARNA: achd ní thiucfaid siad-san a bhfogus; ní mó rachas an pobal súas leis.

3 ¶ Agus táinic Maóise agus do innis don phobal uile bhriathra an TIGHEARNA, agus á uile bhreitheamlus; agus do fhreagradair an pobal uile lé héanghuth amháin, agus a dubhradar, Na huile bhriathra noch do labhair an TIGHEARNA do dhéanamne iad.

4 ¶ Agus do scríobh Maóise briathra an TIGHEARNA uile, agus do eirghe go moch air maidin, agus do thóg altóir san chnoc, agus dhá philéir dheúg, do réir dhá threibh dhéag Israel.

5 Agus do chuir sé dáoine óga do chloinn Israel, noch do ofráil ofrála loisge, agus do iodbhuir íodhbúrtha síothchána do dhamhuibh don TIGHEARNA.

6 Agus do ghlac Maóise leath na fola, agus do chuir a mbáisiuibh é; agus do chroith sé leath na fola ar a naltóir.

7 Agus do ghlac sé leabhar an chunnartha, agus do léigh a néisdeachd an phobail: agus a dubhradarsan, A nuile ní a dubhairt an TIGHEARNA, do dhéanam é, agus biam umhal.

8 Agus dó ghlac Mháoise a nfuil, agus do chroith ar an bpobal é, agus do ráidh, Ag so fuil an chunnartha, do rian an

TIGHEARNA ribh a ttaobh na mbriatharsa uile.

9 ¶ Annsin do chuáidh Máoise súas agus Aáron, Nadab, agus Abihú, agus seachdmhodhad do shinnsearuibh Israel:

10 Agus do chonncadar Día Israel: agus do *bhí*, faoi na chosuibh mar do bheith óbair phábhailta do chloich Shaphir, agus anhuil do bhíadh corp neimhe ann a shoillse.

11 Agus ar uáislíbh chloinne Israel níor leag sé a lámh: mar sin do chonncadar Día, agus a duádar, agus do ibheadar.

12 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Tárr chugansa suas ar a tsliabh, agus bí ann sin: agus do bhéura misí cláir chloiche dhuit, agus dligheadh, agus aitheanta do scríobh mé: ionnus go múnse tusa dhóibh iad.

13 Agus do éirigh Maóise súas, agus a mhinistir Iosua: agus do chuáidh Maóise súas ar shliabh Dé.

14 Agus a dubhairt ris na sinnsearuibh, Fanuidhsí annso rin, nó go ttigeam a ris chugaibh: agus feachuidh *atá* Aáron, agus Hur bhuir bhfochair: má bhionn cúis ag duine ar bith re dhéanamh, tigeadh se chuca.

15 ¶ Agus do chuáidh Maóise súas ann sa tsliabh, agus do fholuigh néul an sliabh.

16 Agus do chomhuigh glóir an TIGHEARNA ar shliabh Síná, agus do fholuigh an néul é sé lá: agus an seachdmadh lá do ghoir sé ar Mháoise amach as lár an néill.

17 Agus da *bhí* radharc ghlóire an TIGHEARNA cosmhúil re teinidh loisgnigh, ar mhullach an tsliabhe a súilíbh chloinne Israel.

18 Agus do chuaidh Maóise a lár an néill, agus ráinic sé súas ar a tsliabh: agus do bhí Maóise ar a tsliabh ceathrachad lá agus ceathrachad oidhche.

CAIB. XXV.

Ofrála toileamhla an phobail arson na Sanctora; 8 Orduighthe lé Dia.

AGUS do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dá rádh,

2 Labhair re cloinn Israel, gó ttugaid ofráil chugam: ó gach uile dhuine dá ttiobhra uadha go toileamhail í lé na chroidhe glacfuidhsí mofráil.

3 Agus sí so a nofrail ghlacfoidh uátha; or, agus airgead, agus prás,

4 Agus gorm, agus corcur, agus scarláoid, agus lin fínealta, agus *fionnadh* gabhar.

5 Agus croicne reitheadh ar na ndathughadh déarg, agus croicne broc, agus croinn Sítim,

6 Ola chum an tsoluis, spíosra chum ola ungha, agus chum túisi deaghbholuigh.

7 Clocha Onix, agus clocha re ccur annsa Néphod, agus annsa uchtheadach.

8 Agus déindís sanctóir dhamhsa; chor go ccoimhneacha mé na measc.

9 Do réir a nuile ní thaisbeanuim dhuit, do réir eisiomplára an tabernacuil, agus eisiomplára a ionnstruiminteadh uile, is mar sin do dhéantaí é.

10 ¶ Agus do dhéanuid áirc do chrann Sitim: dhá chubhad go leith iona fad, agus cubhad go leith iona leithead, agus cubhad go leith iona hairde.

11 Agus foileochuidh tú é lé hór fíorghlan, táobh a stigh agus a muigh fhoileochus tú é, agus do dhéana tú air coróin úir timchioll fa gcúairt.

12 Agus teilgfe tú ceithre fhainne úir dló, agus cuirfe tú iona cheithre chorruibh iad, agus béid dhá fhainne a táobh dhe, agus dhá fhainne san táobh eile.

13 Agus do dhéana tú maididhe do chrann Sitim, agus foileochuidh tú le hór iad.

14 Agus cuirfe tú na maididhe ann sna fáinnibh, re táobhuibh na háirce, chor go nioncharthar a náire léo.

15 Béid na maididhe a bhfáinnibh na háirce: ní bearthar as iad.

16 Agus cuirfe tú annsa nairc, an fhiadhnuisi noch do bhéara misi dhuit.

17 Agus do dhéana tú cathaóir thrócaire dór fhiórghlan: dhá chubhad go leith a fad, agus cubhad go leith a leithead.

18 Agus do dhéana tú dhá chearubín dór, do bair shloighthe do dhéana tú iad, a ndá chionn an tsuidhe thrócaire.

19 Agus déana aon chearub ar cheann de, agus an chearub eile ar an gceann eile: don tsuidhe thrócaire do dhéana tú na chearubínigh ar a dhá cheann.

20 Agus sínfid na chearubínigh a sciathain a mach go hárd, ag folach an tsuidhe thrócaire le na sciathanuibh, agus a naighthe a gcúine a chéile; leath ris an tsuidhe thrócaire béid aighthe na chearubínigh.

21 Agus cuirfe tú an tsuidhe thrócaire suas ar an áirc; agus annsa náire cuirfe tú an fhiadhnuisi do bhéara misi dhuit.

22 Agus ann sin theigeomhas misi riot, agus combráidhte mé riot ós cionn an tsuidhe thrócaire, ó eidir an dá chearubín noch atá ar áirc na fiadhnuisi, do na huile neithibh do bhéara me dhuit a naithne do chloinn Israel.

23 ¶ Do dhéana tú mar an ccéadna clár do chrann Sitim: dhá chubhad budh é a fhad, agus cubhad a leithead, agus cubhad go leith a áirde.

24 Agus foileocha tú é dór fhiórghlan,

agus do dhéana tú coróin oir dhó timchioll fa gcúairt.

25 Agus do dhéana tú imeal dó leithead baise timchioll fa gcúairt, agus do dhéana thú coróin oir timchioll fa gcúairt don imeal.

26 Agus do dhéana tú dhó ceithre fhainne oir, agus cuir na fainne iona cheithre coirnéluibh atá as a cheithre chosuibh sin.

27 Thall as coinne an imil béid na fáinnidhe mar áite dona maididhibh diomchar an chláir.

28 Agus do dhéana tú na maididhe do chrann Sitim, agus foileocha tú iad lé hór, chor go nioncharthar an bórd léo.

29 Agus da dhéana tú a mhíasa sin, a liacha sin, agus a bhfoluidhe sin, agus a scáluidhe sin, chum a bhfolach léo; dór fhiórghlan do dhéana tú iad.

30 Agus cuirfe tú ar an mbórd arán taisbeannta a ccomhnuidhe romhamsa.

31 ¶ Agus do dhéana tú coinnleóir dór fhiórghlan: do bair sloighthe do dhéanantar an coinnleóir: a chos agus a bheangáin, a scáluidhe, agus a chnapáin, agus a bhlátha, béid don ccéadna.

32 Agus tinfuidh sé beangáin amach as a tháobh; trí beangáin don choinnleóir as aontaobh, agus trí bheangáin don choinnleóir as an táobh eile:

33 Trí bhulla déanta amhuil almóinne, maille re cnap agus bláth a ncinbheangán; agus trí bhulla déanta amhuil almóinne annsa mbeangán oile, maille re cnap agus re bláth: mar sin ann sna sé beangánuibh thig amach as an coinnleóir.

34 Agus annsa choinnleóir béid ceithre scála déanta cósmhuil re halmóinne, maille re cnapuibh agus re bláthuibh.

35 Agus bíidh cnap faoi dhá bheangán de, agus cnap faoi dhá bheangán de, agus cnap faoi dhá bheangán de, do réir na sé mbeangán thig amach as an gcoinnleóir.

36 A ccnap agus a mbeangáin béid don ní céadna: bíidh se uile na éanobair shloighthe dór fhiórghlan.

37 Agus do dhéana tú a sheacht soillse sin: agus soillseóchuidh tú a sholus sin, lé tiubhra solus anonn as a choinne.

38 Agus béid a theanchuiridh sin, agus a mhíasa smóil, dór fhiórghlan.

39 Do thalluinn dór fhiórghlan do dhéana sé é, maille ris na soithighibh sin uile.

40 Agus tabhair haire go ndéana tú iad do réir a bpátrúin, noch do taisbeanadh dhuit annsa tsliabh.

CAIB. XXVI.

Cumadh an Tabernacuil. 31 Agus folach na háirce, ar na nordughadh.

OS a chionn sin, do dhéana tú an tabernacuil *maille* re déich gcúirtín do lion fhineálta chasta, agus gorm, agus purpair, agus scairláoid: *maille* re cherubínibh do bair ghéarchúisigh do dhéana tú iad.

2 *Budh é iad éan chúirtín ochd ccubhaid fhichead, agus leithead gach éanchúirtín ceithre cubhaid: agus gach áon da na cuirtínibh áon mhiosúr bhias aca.*

3 Cúipleochthar cúig cúirtínigh dá chéile; agus cúig cúirtínigh cúpluighe dá chéile.

4 Agus do dhéana tú lúba do ghorm ar imilbh gach éanchúirtín ón eumhais annsa gcoinhiadhagh: agus mar sin do dhéana tú an sa nimíol is faide amach do chúirtín *eile*, ó imiadhagh an dara coda.

5 Cáogad lúb do dhéana tú ann sa néan chúirtín, agus caógad lúb do dhéana tú a nimíol an chúirtín *atá* ag coimhcheangal an dara: chor ga mbéaruid na lúba greim ar a chéile.

6 Agus do dhéana tú cáogad táiste dór, agus cúipleocha túna cúirtíné dhá chéile leis na táistibh: agus bíadhlí na éantabernacuil.

7 ¶ Agus do dhéana tú cúirtíne *díonnadh* gabhar do bheith na fíolach ar an tabernacuil: do dhéana tú éanchúirtín déag.

8 *Budh* hé fad éan chúirtín triochad cubhad, agus leithead éan chúirtín ceithre cubhaid: agus *béid* an téanchúirtín déag *uile* dá cinnmhiosúr.

9 Agus coimhcheangeola tú cúig cúirtíne leó féin, agus sé cúirtíne leó féin, agus dúibleocha tú an seiseadhli cúirtín a néadan tosúigh an tabernacuil.

10 Agus do dhéana tú cáogad lúb ar imíol a néanchúirtín *atá* táobh a muigh annsa ccoimhcheangal, agus cáogad lúb a nimíol an chúirtín noch cheingeolus an dara cúpla.

11 Agus do dhéana tú cáogad táiste do phrás, agus cuirfe tú na táistigh ann sna lúbuibh, agus cúipleocha an folach dha chéile, chor go mbiadh sé na aon.

12 Agus an fuigheall mhairfeas do chúirtínibh an loistín, an leath chúirtín mhairfeas, crochfuighear, ós cionn chúil an tabernacuil é.

13 Agus cubhad a táobh, agus cubhad don táobh eile don fhuighioll a bhfad chúirtíne an loistín, crochfuighear sin ós cionn táobh an tabernacuil don táobhsí agus don táobh úd, dá fhólach.

14 ¶ Agus do dhéana tú folach don loistín do chroicnibh reitheadh daite dearg, agus folach shúas do chroicnibh broc.

15 ¶ Agus do dhéana tú buird don tabernacuil do chrann Sitim na seasamh súas.

16 Deich gcubhuid *bhias* a bhfad an bhuird, agus cubhad go leith *bhias* a leithead éanbhuid.

17 *Bíadhlí* dhá láimh a néanbhuid, ar na suighiughadh as coimne a chéile a nórd: is mar so do dhéana tú ar bhórduibh an tabernacuil uile.

18 Agus do dhéana tú na buird don tabernacuil, fithche bórd ar an táobh theas leath theas.

19 Agus do dhéana tú ceathrachad soicéad dairgead faoi an fhichid bórd; dhá shoicéad faoi bhórd díobh da dhá láimh, agus dá shoicéad faoi bhórd eile da dhá láimh.

20 Agus ar son an dara táobh don tabernacuil don táobh thúaithe *bíadhlí* fiche bórd ann sin:

21 Agus an dá fhichid soicéad, dairgead; da shoicéad faoi áon bhórd, agus dá shoicéad faoi bhórd eile.

22 Agus do tháobhuibh an tabernacuil leath shiar do dhéana tú sé buird.

23 Agus do dhéana tú dá bhórd do chornéluibh an tabernacuil iona dhá tháobh.

24 Agus béid coimhcheanguilte dhá chéile fúthla shíos, agus béid coimhcheangailte dhá chéile os mullach a chinn dáon fháinne amháin: mar so bhias díobh a ráon: béid siad don dá chóirnécúil.

25 Agus béid na nochd mbórduibh, agus a soicéad airgid, sé soicéad déag; dhá shoicéad faoi éanbhórd, agus dhá shoicéad faoi bhórd eile.

26 ¶ Agus do dhéana tú barruidhe do chrann Sitim; a cúig do bhórduibh éantáobhche don tabernacuil.

27 Agus cúig bharra do bhórduibh na táobhche eile don tabernacuil, agus cúig bharra do bhórduibh do tháobh an tabernacuil, don dá tháobh leath shiar.

28 Agus an barra méadhonach a lár na mbórd roithcheocha sé ó chionn go cionn.

29 Agus foileocha tú na buird le hór, agus do dhéana tú a bhfaínnidhe dór *mar áit* chum na mbarradh: agus foileocha tú na barruidhe le hór.

30 Agus tóigeobhuidh tú súas an tabernacuil do réir an chumtha noch do taisbeanadh dhuit an sa tsliabh.

31 ¶ Agus do dhéana tú folach do ghorm, agus do phurpair, agus do scairláoid, agus do lion fhineálta chasta do bair ghéarchúisigh: le cherubínibh do dhéantar é.

32 Agus crochfa tú é ar cheithre piléuruibh do chrann Sitim ar na bhfolach dór: *béid* a grúcuidhe dór, ar na ceithre soiceadeuibh airgid.

33 Agus crochfa tú súas an folach

faoi na táistibh, chor go ttiubhra tú á steach annsin táobh á stigh don fholach airc ná siadhnúisi: agus rannfuidh an folach dhíbh idir a náit náomhtha agus ro náomhtha.

34 Agus cuirfe tú an suidhe trócaire ár airc na siadhnúise ann sa náit ro náomhtha.

35 Agus suidheocha tú an bórd táobh a muigh don fholach, agus an coinneóir thall as coinne an bhuird ar thaobh an tabernacuil don leath theas: agus cuirfe tú an bórd don leath thuáigh.

36 ¶ Agus do dhéana tú crochadh do dhorus an lóistin, do ghorm, agus do phurpuir, agus do scarláoid, agus do líon mhín chasda, oibrighthe le hobair shnáithide.

37 Agus do dhéana tú don crochadh cúig piléir do chrann Sitim, agus foileocha tú iad le hór agus beid a grúcuidh dór: agus teilgfe tú cúig soicéid phráis dóibh.

CAIB. XXVII.

Cumadh altóra na hofrála loisgthe; 3. Agus gach inneal do bheanus di.

AGUS do dhéana tú altóir do chrann Sitim, cúig cubhaid ar fad, agus cúig cubhaid ar leithead; bíaidh a naltóir ceathairbheannach, agus bu trí cubhaid a háirde.

2 Agus do dhéana tú a beanna ar cheithre coirnéluibh: beid a beanna don ccéadna, agus foileocha tú le prás í.

3 Agus do dhéana tú a hoighne chum luátha do ghlacadh chuea, agus a sluáiste, agus a baisínigh, agus a hadhuil, agus a hoighne tineadh, a huile shoithighe do dhéana tú do phrás.

4 Agus do dhéana tú dhi gráta do líonobair phráis; agus ar an líon do dhéana tú ceithre fháimne phráis ann a cheithre choirnéluibh.

5 Agus cuirfe tu fa chompás na haltóra shíos é, chor go mbia an líon ionann go lár na haltóra.

6 Agus do dhéana tú maididhe don altóir, maididhé do chrann Sitim, agus foileocha tú le prás iad.

7 Agus cuirfighear na maididhe ann sna fáinnibh, agus beid na maididhe ar dhá tháobh na haltóra, dá hiomchar.

8 Folamb (a stigh) do chlárúibh do dhéana tú í: mar do taisbeanadh dhuit ann sa tsiabh, mar sin do dhéanuid siad í.

9 ¶ Agus do dhéana tú cúirt an tabernacuil: don táobh theas leath theas beid bruit don chúirt do líon mín chasda céad cubhad ar fad déantáobh.

10 Agus beid a fítheche piléir sin agus fítheche soicéid do phrás: bíaidh crúcuidhe na bpiléir, agus a bhfiléid dairgead.

11 Agus mar sin don leath thuáith ar fad beid bruit do chéad cubhad ar fad, agus a bhfítheche piléir agus a bhfítheche soicéad práis: beid crúcuidhe na bpiléir agus a bhfiléid dairgead.

12 ¶ Agus do tháobh leithid na cuirte ar an ttáobh shiar beid bruit do cháogad cubhad: a bpiléir a deich, agus a soicheid a deich.

13 Agus léithead na cúirte ar a ttáobh shoir leath shoir beid cáogad cubhad.

14 Bruit déantáobh don gheata bíaidh cúig cubhaid déug: a bpiléir a trí, agus a soicéid a trí.

15 Agus ar an ttáobh eile beid bruit cúig cubhaid déug: a bpiléir a trí, agus a soicéid a trí.

16 ¶ Agus chum geata na cúirte beid bruit díthchid cubhad, do ghorm, agus do phurpuir, agus do scarláoid, agus do linéadach mhín chasta, oibrighthe le hobair shnáithide: agus a bpiléir a céathair, agus a soicéid a ceathair.

17 Beid na huile piléir fá gcúairt timchioll na cúirte ar na bhfilleadadh le hairgead bíaidh a crúcuidhe dairgead, agus a soicéid do phrás.

18 ¶ Bíaidh fad na huile piléir na chéud cubhad; agus a leithead cáogad ar gach áon táobh, agus cúig cubhaid dárde, do linéadach fhinealta chasda, agus a soicéid do phrás.

19 Beid soithighe an tabernacuil uile, a nuile sherbhís, agus a nuile thairnge, agus táirgídh na cúirte uile beid do phrás.

20 ¶ Agus aitheonmidh tú do chloinn Israel, go ttagaid chugad an ola fhíorghlan do chrann ola brúite chum an tsoluis, do thabhairt ar an lochran lasadh a gcomhnuighe.

21 A ttabernacuil an chomhchruinighe táobh amuigh don fholach, noch atá, as coinne na siadhnúisi, oirdeochuid Aáron agus a mhic é ó thrathmóna go maidin a bhfiaghnuisi an TIGHEARNA: bíaidh so na statúid go bráth da ngeinealachuibh, do tháobh chloinne Israel.

CAIB. XXVIII.

Ordughadh Aaroin agus a chlann mac chum bífí an tsagairt. 2 Agus an eáduigh naomhtha, agus na bheanus dóibh.

AGUS glacsa chugad Aáron do dhearbhraithir, agus a mhic inaille ris, ó mheasg chloinne Israel, chor go ndéana sé minístralachd dhambsa a noifig an tsagairt, eadhon Aáron, Nadab agus Abihú, Eleasar agus Itamar, mic Aáron.

2 ¶ Agus do dhéana tú éadach náomhtha do Aáron do dhearbhrathair mar ghlóir agus mar scéimh.

3 Agus laibheóra tú ris a nuile *atá* eagnuidhe a groidhe, noch do lion misi le spiorad na heagna, chor go ndéanaid culaidh Aáron dá choisreagadh ionnus go bhfóghnuidh se dhamhsa a noifig an tsagairt.

4 Agus a *siad* só na héaduighe do dhéanuid; uchdéideadh, agus ephod, agus róba, agus cóta bróidincalta, agus míochna agus crios: agus do dhéanuid éaduighe náomhtha mar so do Aáron do dhearbhaithir, agus da mhacaibh, iondus go bhféaduigh miniostalachd do dhéanamh dhámhsa a noifig an tsagairt.

5 Agus glacfuid ór, agus gorm, agus purpair, agus scarlaoid, agus linéadach finéalta.

6 ¶ Agus do dhéanuid an téphod dór, do ghorm, do phurpair, agus do scarlaoid, agus do linéadach fhínealta chasda, maille re hobair ghlic.

7 Bíaidh aige dhe sin dhá phíosá gualann ceangailte agá dhá inneal; agus *mar sin* cheangaltar dhá chéile é.

8 Agus bíaidh an crios bróidincalta a nephoid, noch *atá* air, don ceadna, do réir a oibre sin; dór, do ghorm, do phurpair, agus do scarlaoid, agus do linéadach fhínealta chasda.

9 Agus glacta tú dhá chloich Onix, agus grabhail amanna chloinne Israel orra:

10. Sé dá nanmannuibh ar éan chloich, agus na sé hanmanna *eile* na coda eile ar an gcloich eile, do réir a sinnsireachd.

11 Maille ré hobair ghrabhail a gcloich, *cosmhail* ré grabhail shignéid, ghrabhailfús tú an dá chloich maille re hanmannuibh chloinne Israel: cuirfe tú fa deara a gcur a gcomhdaighibh óir.

12 Agus cuirfe tú an dá chloich ar ghuáillibh a nephod *mar* chlochuibh cuimhnighe do chloinn Israel: agus iomchóra Aáron, a nanmanna as coinne an TIGHEARNA ar a dhá ghualuinn mar chuimhne.

13 Agus do dhéana tú failge dór;

14 Agus dhá shlabhra dór ghlan ar a gceannuibh; dobair fhighthe do dhéana tú iad, agus ceangail na slabhruidhe fithe do na failghibh.

15 ¶ Agus do dhéana tú uchdéideadh an bhreitheamhnais le hobair chéardamhuil; anhuil oibre a nephod do dhéana tú é; dór, do ghorm, do phurpair, agus do scarlaoid, agus do linéadach finealta chasta, do dhéana tú é.

16 Ceatháirbheannach *bias* sé *ar* na dhúbladh; réise *bhías* na fhad, agus réise *bhías* na leithead.

17 Agus cuirfe tú ann cúir do chlochuibh, *eadhón* ceithre cúrsa do chlochuibh: bíaidh an chéad chúrsa do shardius, do

thópas, agus do charbuncail: *budh é* so an chéad chúrsa.

18 Agus *bíaidh* an dara chúrsa, emereud, saphir, agus diamond.

19 Agus an treas cúrsa ligur, agat, agus ametist.

20 An ceathramhadh cúrsa béril, agus onice, agus iasper: an ór cuirfighear iad ann a ndruid.

21 Agus béid na clocha maille re hanmannuibh chloinne Israel, a dú dhéag, do réir a nanmann, *amhail* ghrabhail shignéid; gach áon díobh lé na ainm, beid do réir an dá threibh dhéag.

22 Agus do dhéana tú ar an uchdphláta slabhruidhe ag na ceannuibh dobair fhighte dór fhiorghlan.

23 Agus do dhéana tú ar an uchdphláta dhá fhainne óir, agus cuirfe tú an dá fhainne ar dhá cheann an uchdphláta.

24 Agus cuirfe tú an dá shlabhradh fhighte dór aimsa dá fhainne *atá* ar cheannuibh an uchdphláta.

25 Agus an dá cheann eile don dá shlabhradh fhighte ceangola tú an sa dá fhail, agus cuirfe tú iad ar phiosuighibh na gualann an ephod ar aghaidh.

26 Agus do dhéana tú dhá fhainne óir, agus cuirfe tú ar dhá cheann an uchdphláta iad ina nimeal sin, noch *atá* leath re táobh an uchdphláta a stigh.

27 Agus *dá* fhainne eile óir do dhéana tú, agus cuirfe tú iad ar dhá tháobh an ephoid shíos, láimh ris an gcuid thosuigh dhe, thall as coinne a chúpluidhthe, os cionn creasa ceardamhuil an ephod.

28 Agus ceangoluid siad an tuchdéideadh le na fhainnighibh do fhainnighibh an ephoid le lása do ghorm, cor go mbía ós cionn creasa céardamhuil an ephod, agus nach scáoilfighear an tuchdphláta don ephod.

29 Agus iomchóra Aáron anmanna chloinne Israel ann sa nuchdphláta sin an bhreitheamhnais ar a chroidhe, a nuáir rachus a steach do *náit* náomhtha, mar chuimhne do lathair an TIGHEARNA a gcomhnuighe.

30 ¶ Agus cuirfe tú a nuchdphláta an bhreitheamhnais an Urim agus an Tuimim; agus béid ar chroidhe Aáron a nuáir rachus sé a steach as coinne an TIGHEARNA: agus iomchóruidh Aáron breitheamhnais chloinne Israel ar a chroidhe a bhíadhnais an TIGHEARNA a gcomhnuighe.

31 ¶ Agus do dhéana tú róba an ephod do ghorm uile.

32 Agus bíaidh poll iona mhullach iona lár: bíaidh ceangal dobair fhighte timchioll fa gcúirt an phuill, mar do bheith poll haberghlan, go nach bristighe é.

33 Agus shíos ar a fhathfhuánn do dhéana tú pomegranáit do ghorm, agus do phurpur, agus do scarlaoid, timchioll fa gcuáirt na fathuáime; agus cluigine óir eatorra timchioll fa gcuáirt:

34 Cluigín óir, agus pomegranáit, cluigín óir agus pomegranáit, ar fhathuáim an róba fa gcuáirt.

35 Agus bíaidh sé ar Aáron ag minios-trálacht: agus cluinfighear a fhuáim a nuair rachais sé a steach do náit náomhtha a laithair an TIGHEARNA, agus a nuair thiocfas amach, go nach bhfaghadh bás.

36 ¶ Agus do dhéana tú pláta dór fhiorghlan, agus grabháil air, amhuil ghrábhála síneid, NAOMHTHACHD DON TIGHEARNA.

37 Agus cuirfe tú é ar lása ghorm, ionnus go mbiáidh ar an míter; ar chuid thosúigh an mhíter bíaidh sé.

38 Agus bíaidh sé ar éadan Aáron, chor go niomhchóruidh Aaron éacceart na nitheann náomhtha, nóch naonihthochuid clann Israel iona mbrontuibh náomhtha uile; agus bíaidh sé a gcomhnuidhe ar éadan, chor go nglacfuighear iad a bhfiagh-nuise an TIGHEARNA.

39 ¶ Agus cuirfe tú bródáil leis an gcóta do linéadach fhínealta, agus do dhéana tú an míter do linéadach fhínealta, agus do dhéana tú an crios dobair shnáithide.

40 ¶ Agus do dhéana tú cótuille do mhacuibh Aáron, agus do dhéana tú creasanna dhóibh, agus do dhéana tú bainéit dhóibh, mar ghlóir agus mar scéimh.

41 Agus cuirfe tú ar Aáron do dhearbhrathair iad, agus ar a mhacuibh maille leis: agus ungfuigh tú iad, agus coisreocuidh tú iad, agus náomhthochaidh tú iad, chor go ndéanuid miniostralachd dhamhsa a noifig an tsagairt

42 Agus do dhéana tú brístighe linéad- uigh dhóibh dfolach a tárnochd; ó ná háirneibh go nuige na slíasta riotheochuid siad.

43 Agus béid siad ar Aáron, agus ar a mhacaibh, a nuair thiucfaid siad a steach go tabernacuil an chomhchruinnigh, nó a nuair thiucfaid siad a bhfogus do naltóir do mhiniostralachd an sa náit náomhtha; go nach iomchraid éugceart, agus go néagfuid: bíaidh sé na reachd go bráth dhó féin, agus dá shliochd na dhiaigh.

CAIB. XXIX.

Modh choisriogeadh na nsagart. 38 Na gnáthofralla loisgte. 41 Agus gealladh an TIGHEARNA.

AGUS is é so an ní do dhéana tú riú dá náomhadh, do mhiniostralachd

dhamhsa a noifig an tsagairt: glac ean dhamh óg, agus dá reith gan chláidhe,

2 Agus arán gan laibhín, agus bairgheana gan laibhín, ar na gcumeasc le hola, agus abhlanna gan laibhín ungha le hola: do phlúr chruithneachda do dhéana tú iad.

3 Agus cuirfe tú a néinchléibhín iad, agus do bhéara tú leachd iad annsa chléibhín, maille ris an dainh agus an dá reithe.

4 Agus do bhéara tú Aáron agus a mhic go dorus tabernacuil an chomhchruinnigh, agus nighfe tú iad le huisge.

5 Agus glacfa tú na culadha, agus cuirfe tú an cóta ar Aáron, agus róba an ephod, agus an téphod, agus an uchd-phláta, agus criosluigh é le crios céardamhuil an ephod.

6 Agus cuirfe tú an míter ar a cheann, agus cuirfe tú an choróin náomhtha ar an mhíter.

7 Ann sin glacfa tú an ola ungha, agus dóirtfe tú ar a cheann í, agus ungfa tú é.

8 Agus do bhéara tú a mhic, agus cuirfe tú cótuille orra.

9 Agus crioslochuidh tú iad le creasannuibh (Aáron agus a mhic) agus cuirfe tú ná bainéit orra: agus bíaidh oifig an tsagairt aca mar reachd shíórruidhe: agus coisreocuidh tú Aáron agus a mhic.

10 Agus do bhéara tú fa deara damh do thabhairt as coime an tabernacuil an chomhchruinnigh; agus cuirfe Aáron agus a mhic a lámha ar chionn na bulóige.

11 Agus cuirfe tú an damh as coime an TIGHEARNA, ag dorus tabernacuil an chomhchruinnigh.

12 Agus glacfa tú dhuil na bulóige, agus cuirfe tú é ar bheannuibh na haltóra le dnuir, agus dóirtfe tu a nfuil uile ré táobh bun na haltóra.

13 Agus glacfa tú an méathas uile fholche an mionach, agus an scairt bhíos ós cionn na náe, agus an dá dhubhán, agus an gheir bhíos orra, agus loisg ar a naltóir iad.

14 Achd féoil na dainhe, agus a sheithe, agus othrach, loisgte tú le teine táobh a muich don champa iad: is ofráil pheacaidh í.

15 Glacfa tú mar an gcéadna éanreith; agus cuirfe Aáron agus a mhic a lámha ar chionn an reithe.

16 Agus cuirfe tú an reith, agus glacfa tú a fhuil, agus croithfe tú timchioll fa gcuáirt ar a naltóir í.

17 Agus gearraí tú an reith na chodchuibh, agus nighfe tú a imidhe, agus a chosa, agus cuirfe tú iad sin a gceann a chodchan, agus a gcionn a chinn.

18 Agus loisgte tú an reith ionlán ar a

naltóir: is ofráil loisge don TIGHEARNA sin: is deagbhaladh é, ofráil déanta le teinidh don TIGHEARNA.

19 ¶ Agus glacfa tú an reith eile; agus cuirfe Áaron agus a mhic a lámha ar cheana an reithe.

20 Ann sin cuirfe tú an reith, agus glacfa tú da fhuil, agus cuirfe tú ar mháothán cluáisi deise Áaron, agus ar mháothán cluáisi deise a mhic, agus ar ordóig a lámhe deise, agus ar ordóig a ccoise deise í, agus croith a nfuil ar a naltóir timchioll fa gcuáirt.

21 Agus glacfa tú do nfuil atá ar a naltóir, agus don ola ungha, agus croith í ar Áaron, agus ar a chulaidh, agus ar a mhacaibh, agus ar éaduighibh a mhac leis: agus biáidh sé náomhtha, agus a éaduighe, agus a mhic, agus éaduighe a mhac leis.

22 Agus mar an gcéadna beanfa tú don reithe an gheir agus bun a nearbuill, agus an gheir fholchus na hineidhe, agus scairt na náe, agus an dá dhubhán, agus an gheir atá orra, agus an slinnéan deas: óir is reithe choisriche é.

23 Agus áon bhuilín arain, agus áon bhairghín darán oladha, agus éanabhlann as cléibhín, a naráin gan laibhín, atá as coime an TIGHEARNA.

24 Agus cuirfe tú uile a lámhuibh Áaron, agus a lámhuibh a mhac; agus croithfe tú iad na nofráil chroithe a bhfiaghnúisi an TIGHEARNA.

25 Agus glacfa tú ó a lámhuibh iad, agus loisge tú iad, ar a naltóir mar ofráil loisge, mar dheagbhaladh a lathair an TIGHEARNA is ofráil deanta le teinidh i don TIGHEARNA.

26 Agus glacfa tú uchd reithe chosricthe Áaron, agus croithfe tú é mar ofráil chroithe a lathair an TIGHEARNA: agus budh í sin do chuáisi.

27 Agus náomhthocha tú uchd na hofrála tonnughe, agus slinnéan na hofrála tógtha, noch ttonntar, agus noch tógthar sías, do reithe an choisricthe, don ní is le Háaron, agus don ní atá dá mhacaibh.

28 Agus budh le Háaron agus le na mhacaibh sin maille ré reachd shíorruidhe ó chloinn Israel: óir is ofráil tógtha í: agus budh ofráil tógtha ó chloinn Israel í do iodburt na hofrála síothchána í, a nofráil tógtha chum an TIGHEARNA.

29 ¶ Agus budh le macaibh Áaron a éaduighe náomhtha na dhíáigh féin, dá nungadh ionta sin, agus chum bheith coisreactha ionta.

30 Agus an mac sin bhías na shagart na áit cuirfidh sé air iad seachd lá, a nuáir thiocfas go tabernacuil an chomhchruinnigh do mhiniostalachd sa náit náomhtha.

31 ¶ Agus glacfa tú reithe an choisreactha, agus bruithfe tú a fheoil sa náit náomhtha.

32 Agus íosa Áaron agus a mhic feoil an reithe, agus an tarán bhías an sa chléibhín, ag dorus thabernacuil an chomhchruinnigh.

33 Agus íosáid na néithe sin lé ndearnadh an tsíodhcháin, dá gcoisreagadh agus dá náomhadh: achd ní íosa coimhghitheach dhiobh sin, do chionn go bhfuilid náomhtha.

34 Agus má fhanan éanní don fheoil choisricthe, nó don arán, go maidin, ann sin loisce tú an fuigheall le teinidh, ní híostar é, do chionn go bhfuil sé náomhtha.

35 Agus is mar so do dhéana tú ré Háaron agus ré na mhacaibh, do réir a nuile neithe do aithin mé dhíot: seachd lá choisreocus tú iad.

36 Agus ofráilfaidh tú gach áon lá damh ar son ofrála pheacaidh: ar son síothchána: agus glanfa tú a naltóir, a nuáir do dheana tú síth ar a son, agus ungha tú í, dá náomhadh.

37 Seachd lá do dhéana tú síth ar son na haltóra, agus náomhthocha tú í; agus biáidh na haltóir ro náomhtha: gíodh bé ar bith bheanas ris a naltóir biáidh sé náomhtha.

38 ¶ A nois sé so an ní sin ofráilfios tú ár a naltóir; dhá uan don cheidbhlighain ó lá go lá go comhnuightheach.

39 Áon luaghán díobh do dhéana tú ofráil ar maidin; agus an luaghan eile ofráilfe tú um nóin.

40 Agus le hán uan an deachmhadh rann plúir comaisce leis an gceathramhadh cuid do hin dola blúailte: agus an ceathramhadh cuid do hin fhíona mar ofráil díghe.

41 Agus an túan eile ofráilfidh tú um nóin, agus do dhéana tú ris do réir na hofrála bídh e na maidne, agus do réir na hofrála díghe na maidne, mar bholadh mhaith: is ofráil í déanta le teinidh don TIGHEARNA.

42 Biáidh so na hofráil chomhnuightheach loiscthe ar feadh bhur ngeinealach ag dorus thabernacuil an chomhchruinnigh a bhfiaghnúisi an TIGHEARNA: áit a tteigeamha misi ribh, do labhairt ann sin ríot.

43 Agus an sin theigeomhus mé re cloinn Israel, agus do dhéantar an tabernacuil náomhtha leam glóir.

44 Agus náomhthocha mé tabernacuil an chomhchruinnigh, agus a naltóir: náomhthocha mé mar an gcéadna Áaron agus a mhic, do mhiniostalachd dhámh a noisig an tsagairt.

45 ¶ Agus do dhéana mé comhnuighe a measg chloinne Israel, agus béud am Dhía aca.

46 Agus aitheonuid siad gur mé an TIGHEARNA a Ndia, noch thug a mach iad as crích na Héipte, ionnus go gcoimh-neochuinn na measg: is *misi* an TIGHEARNA a Ndia.

CAIB. XXX.

Cuma altóra na tíuse. 2 Earaic no airgid fúasglaidh cloinne Isrl. 34 An boltnughadh ro naomhtha.

AGUS do dhéana tú altóir do loscadh tíuse uirre; do chrann *Sitim* do dhéana tú i.

2 Cubhad *budh* é a fad, agus cubhad a leithead; ceathairbheannach bhías sí; agus *biáidh* a háirdé dhá chubhad: *biáidh* a beanna don céadna.

3 Agus fóileocha tú dór fhíorghlan í, a húachtar, agus a táobh timchioll fa gcúairt, agus a beanna; agus do dhéana tú dhi coroin óir timchioll fa gcúairt.

4 Agus do déana tú dhá fháinne óir dhi faoi an choroin, agá dhá coirnéul, agá dhá thaobh do dhéana tú iad; agus béid siad mar áitibh do bhatuidhibh dá hiom-char leo.

5 Agus do dhéana tú na maididhe do chrann *Sitim*, agus foileochuidh tú le hór iad.

6 Agus cuirfe tú as coinne an fholuigh í, *atá* láimh re háire na fiádhnuisi, as coinne ann tsuidhe thrócaire *atá* ós cionn an fhiadhnusi, mar a tteagamha misi riot.

7 Agus loisge Aáron túis dheagbhholuidh gach aon mhaidin uirre: a nuair dheiseocha sé na lampuidhe, loisge sé túis uirre.

8 Agus a nuair lasfas Aáron na lampuidhe um nóin, loisge sé túis uirre, túis bhiobhúan a bhfiagnuise an TIGHEARNA, ar feadh bhur ngeinealach.

9 Ní loisgidhe túis choimhidheach ar bioth uirre, nó íodhbuir loisge, no ofráil bídh; ní mo dhoirtfidhe ofrála dighe uirre.

10 Agus do dhéana Aáron síth ar a beannuibh uáir san mblíadhuin le fuil ofrála pheacaidh na síthe; uáir san mblíadhuin do déana sé sídh uirre ar feadh bhur ngeinealach: *atá* sí ro náomhtha don TIGHEARNA.

11 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise, ga rádh,

12 A nuair ghlaclafas tú suinn chloinne Israel do réir a nuibhre, ann sin do bhéuruidh gach éanduine fúascladh ar son aima don TIGHEARNA, a nuair aireomhus tú iad; go nach mbiáidh plaigh na measg, a nuair aireomhas tú iad.

13 Is é so do bhéuruid, gach éan da

rachaidh thort na measg atá áirmhithe, leithshecel do réir na sanctóra: (secel is é sin fithche gérah:) agus leithshecel ofráil an TIGHEARNA.

14 Gach éan dá tteid thort na measg atá áirmhithe, ó fhithchid bliadhan dáois agus ós a chionn, do bhéura sé ofráil don TIGHEARNA.

15 Ní thiubhra an sáidhbhir nios mó, agus an bochd ní thiubhra níos lúgha nó leith shecel, a nuair do bhéaruid ofráil don TIGHEARNA, do dhéanamh síthe dá bhur nanmannuibh.

16 Agus glacla tusa an tairgead síthe ó chloinn Israel, agus cinnefe tú é do sherbhis thabernacuil an chomhchruinnigh: Ionnus go mbia na chuimhne do chloinn Israel a lathair an TIGHEARNA, do dhéanamh síthe dá bhur nanmannuibh.

17 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise dha rádh,

18 Do dhéana tú mar an gcéadna lábh-éir práis, agus a chos mar an *gcéadna* do phrás, do iomladh as: agus cuirfe tú é idir thabernacuil an chomhchruinnigh agus a naltóir, agus cuirfe tú uisge ann.

19 Oir ionneoluid Aáron agus mhic a lámha agus a gcosa aige:

20 Agus a nuair rachuid go tabernacuil an chomhchruinnigh, ionnoluid siad le huisce, go nach bhfaghaid bás: nó a nuair thiocfaid a bhfogus do naltóir do mhiniostalachd, do losgadh ofrála déanta lé teinnidh don TIGHEARNA:

21 Mar sin nighfid a lámha agus a gcosa, go nach bhfaghaid bás: biáidh so na reachd dhóibh go bráth, dósan agus da shíol ar feadh a ngeinealach.

22 ¶ Tuilleamh fós do labhair an TIGHEARNA re Maóise, ga rádh,

23 Glac thusa mar an gcéadna chugad spíórsa oirdhearca, do mhírr ghloinn cúig chéad *secel*, agus do shinamon deagbhholuidh a leath oiread sin, dhá chéad agus caógad *secel*, agus do chalamus deagbhholuidh dhá chéad agus caógad *secel*,

24 Agus do chassia cúig chéad *secel*, do réir shecel na sanctóra, agus hin dola chroinn ola:

25 Agus do dhéana tú ola dhe dola náomhtha, agus ola cunaiscthe, do réir ealadhan an ollan: biáidh sí na hola náomhtha chum ungtha.

26 Agus ungfa tú tabernacuil an chomhchruinnigh lé, agus airc na fiadhnúise,

27 Agus an bórd agus a shoithidhe uile, agus an coimleóir agus a shoithidhe, agus altóir na tíuse,

28 Agus altóir na hofrála loisge gon a huile shoithidhibh, agus an lábhéir agus a cos.

29 Agus naomhthocha tú iad, ionnus go

mbeid ro naomhtha: gíodh bé ar bith ní bheanús riu bíaidh sé naomhtha.

30 Agus ungfa tú Aáron agus a mhic, agus coisreoca tú iad, chor go miniostrál-fuid dhamhsa a noifig an tsagairt.

31 Agus laibheóra tú re cloinn Israel, dá rádh. Bíaidh so na hola naomhtha ungtha dhamhsa ar feadh bhur ngeinealach.

32 Ar fheoil duine ní dóirftighear í, ní mó dhéantaoi *samhuil* di, do réir a compóideachd: is naomhtha í, agus biaidh sí naomhtha dhaóibhsi.

33 Gíodh bé ar bith dhéanas cumusc cosmhuil ría, nó gíodh bé ar bith chuirfeas di ar choimhigtheach, géarrfuighear cheana a mach óna dhaóinibh é.

34 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Glac chugad spíosra, dheaghbhaluidh, stácte agus onicha, agus galbánum: *na* spíosra deaghbhaluidhsi maille re túis ghloinn: oiread re cheille dá gach chuid diobh:

35 Agus do dhéana tú perfiúm dhe, ollamh cumasc do réir ealadhan an cumuscthe, ré chéile, síorghlan *agus* naomhtha:

36 Agus brúidhfe tú *cuid* de sin ro mhín, agus cuirfe tú cuid de as coinne na fiadhnúise ann sa tabernacuil an chomhcruinnigh, aít a tteigeamha misi riot: bíaidh sé ro náomhtha dhaóibh.

37 Agus *ar son* na perfiúme do dhéana tú, ní dhéantaoi dhíbh féin do réir a chumaise sin: bíaidh sé dhuitsi naomhtha don TIGHEARNA.

38 Gíodh bé ar bioth dhéanas samhuil dó sin do bholtnughadh, géarrfuighear é amach ó na dhaóinibh.

CAIB. XXXI.

Bésaleel maighisdir saothair ar obair an tabernacuil. 6 Agus a chomhóibradha; deúnta lé Día chum na hoibre.

AGUS do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dá rádh,

2 Féuch, do ghoir mé go ainmnighe air Bhésaleel, mac Uri, mhic Hur, do threibh Iúdah:

3 Agus do líon mé é do spioraid Dé, a neagna, agus a ttuigsin, agus a neólus, agus annsa nuile ghné oibre,

4 Do thionnsenamh oibreach ngéarchúiseach, do oibriughadh a nór, agus a nairgead, agus a bprás,

5 Agus a ngearradh cloch, dá gcur, agus ag ceirbhreach adhmuid, doibrúigh-adh ann gach uile shórt oibre.

6 Agus misi, féach, thug me maille leis, Aholiab mac Ahisamach, do threibh Dan: agus a gcroidthibh gach a bhfuil glicehro-idheach do chuir mé eagna; chor go ndéar-nadaois a nuile ní do aithin me dhiótsa;

7 Tabernacuil an chomhcruinnigh, agus airc na fiadhnúisi, agus an suidhe trócaire *atá* uirre, agus uile shoithighe an tabernacuil,

8 Agus an bórd agus a mbeannann ris, agus an coinnleóir glan gun a ghleús uile, agus altoir na túise,

9 Agus altoir na hofrála loisge maille re na huile ionstrumintibh, agus a lábheir agus a cos,

10 Agus na héaduidhe serbhíse, agus an culaidh naomhtha do Aáron an sagart, agus na culadha dá mhacaibh, do mhiniostralachd a noifig an tsagairt,

11 Agus a nola ungtha, agus an túis dhéaghbholaidh do *nuít* naomhtha: do réir a nuile ní do aithin mé dhiót; do dhéanaid siad.

12 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise, gá rádh,

13 Labhairse fós ré chloinn Israel, ga rádh, Go deimhin coimhéadfuidhe mo shábóid: oir is comhartha eadrum féin agus sibhse í ar feadh bhur ngeinealach; go mbía a fhios *aguibh* gur mé an TIGHEARNA náomhas sibh.

14 Cuimhdeochtháoi an sabbóid ar a nadhbharsin; oir *atá* náomhtha dhaóibh, a nuile dhume bhrisís í cuirfighear go deimhin chum báis é: oir gidh bé neach oibrigheas éainní innte, gearrfuighear anam sin ó bheith a measg a dháoine.

15 Sé lá is fheadir obair do dhéanamh; achd an seachdmhadh lá sé sabbóid an tsocamhuil é, náomhtha don TIGHEARNA: gidh bé dhéanas obair *ar bith* a ló na sabbóide, cuirfighear go deimhin chum báis é.

16 Ar a nadhbharsin cuimhdeochuid clann Isráel an tsabboid, do choimhéud na sabóide ar feadh a ngeinealach, *mar* chunradh siorruidhe.

17 Is comhartha eadrumsa agus clann Israel go bráth é: oir a sé lá do rinne an TIGHEARNA neamh agus talamh, agus ar an seachdmhadh lá do scuir sé, agus do léig scith.

18 Agus tug sé do Mhaóise, a nuair do chríochnuigh sé a chomhradh leis ar shliabh Sinai, dhá chlár na fiadhnúise, cláir chloiche, sgríobhta lé méur Dé.

CAIB. XXXII.

An laogh órrdha. 16 Fearg Dé. Bris-cadh na nclár cloiche; 27 Agus an marbhadh dháoine, tháinig re linn.

AGUS a nuair do chonnaic an pobal gur fhaddáil Maóise teachd a nús ón tslíabh, do chruinnigheadar an pobal iad féin go Haáron, agus a dubhradar ris, Eirigh suas, déana dhuinn dée, rachus romhuinn; oir an Maóise so, an té thug

as crích na Héigpte sinn, ní feas dúinn creád do imthigh air.

2 Agus a dubhairt Aáron riú, Brisigh na clúasfháinnidhe óir, *atá* ar chlúasuibh bhur mban, agus bhur mac, agus bhur ninghean, agus tugaidh chugamsa *iad*.

3 Agus do bhriseadar an pobal na clúasfháinnidhe óir díobh noch do *bhí* iona cclúasuibh, agus tugadar go Haáron *iad*.

4 Agus do ghlac sé as a lámhuibh *iad*, agus do chum é lé hoirnis ghrabhála, tair éis láoigh leaghtsa do dhéanamh dhe: agus a dubhradarsan, A siad so do dhéa si, ó a Israel, noch thug amach as crích na Héigpte thú.

5 Agus a nuair do chonnaire Aáron *sin*, do thóg sé altóir as a choinne; agus tug Aáron fuagra, agus a dubhairt, Is lá féasta a mórach ag an TICHEARNA.

6 Agus do éirgheadar súas go moch ar na mhárach, agus do ofráladar iodhbuir loise, agus tugadar ofrála síthe leó; agus do shuidh an pobal síos dithe agus dól, agus do éirgheadar súas do shúgradh.

7 ¶ Agus a dubhairt an TICHEARNA re Maóise, Eirigh, imthigh romhad síos; óir do phobal, noch thug tú amach as crích na Héigpte, do thréailligheadar *iad féin*:

8 Do fhilleadar go hobann as an tslighe do aithin misi dhóibh: do rinnéadar láogh leaghtsa dhóibh féin, agus do adhradar dhó, agus do iodlibradar dhó, agus a dubhradar, *Is iad* so do dhéa si, ó a Israel, noch thug thu amach as crích na Héigpte.

9 Agus a dubhairt an TICHEARNA re Maóise, Do chonnaire mé an pobalsa, agus, féuch, *is* daoine cruadhníuinníl *iad*.

10 Annois tíme sin léigsi dhamhsa, ionnus go lasaidh mo dhíbhífhéarg na náguidh, agus go scriosfa mé *iad*: agus do dhéana mé cineadh mór dhíotsa.

11 Agus do ghuidh Maóisi an TICHEARNA a Dhía, agus do ráidh, A TICHEARNA, creád fa lassan thfearg a náguidh do phobail, noch thug tú amach as crích na Héigpte lé cumhachtuibh móra, agus le láimh láidir?

12 Créad as a laibhéoradís na Héigiptigh, agus a naibeoradís, Mar ole rug sé leis amach *iad*, dá marbhadh ann sna sléibhtibh, agus dá scrios dághuidh na talmhan? Iompóigh ód fheirg bhuirb, agus claochló don ulso a nágaidh do phobail.

13 Cuimhnigh Abraham, Isáac agus Israel, do sherbhisigh, dá ttug tú thú féin mar mhionnuibh, agus a dubhairt tú riú, Do dhéana mé bhur síol comhlíonmhur re réultuibh nimhe, agus an dúthaidhsi uile air ar labhair mé, do bhéura mé dá bhur síol, agus béid *iona* hoighreacht gu bráth.

14 Agus do ghlac aithreachas an TICHE-

EARNA fan ole do smuáin sé do dheanamh dhá phobal.

15 ¶ Agus do fhill Maóisi, agus do chúaidh sé síos ón tsiabh, agus do *bhí* dhá chlár na fiadhnúisi na láimh: do *bhád*ar an dá chlár scríobhtla ar gach táobh; ar an ttáobhsi agus ar an ttáobh oile do *bhád*ar scríobhtla.

16 Agus do bé obair Dé na cláir, agus do *bí* an scríbhinn scríbhinn Dé, ar na tarruing ar na cláruibh.

17 Agus a nuair do chúala Iosua giorac an phobuil mar do gháireadar, a dubhairt sé re Maóise, *Atá* gáir chogáidh annsa champa.

18 Agus a dubhairt seision, Ní hé guth na ndáoine noch gháireas fa bhuáidh, *ní* hé guth na ndáoine éimhgheas ar son a gcláite *achd* fuáim na ndáoine do ní cantaireacht do chluinimisi.

19 ¶ Agus tarla, ar ball a ttáinic sé láimh ris an gcampa, go bhfacaidh se an láogh, agus an damhsa: agus do ghriós-nigh fearg Mhaóisi, agus do theilg sé na cláir as a lámhuibh, agus do bhris fáoi bhun an tsleibhe *iad*.

20 Agus rug sé ar an láogh noch do rinneadar, agus do loisc sé san teinidh é, agus do mheil sé na phúdar é, agus do leathnuigh sé ar a nuisce é, agus tug ar chloinn Israel dól *dhe*.

21 Agus a dubhairt Maóise re Haáron, Créad do rinneadar na dáoinesi ort, as a ttug tú a chomhmór so do pheacadh orra?

22 Agus a dubhairt Aáron, Ná hadhnadh fearg mo thighearna; *atá* fios na ndáoine agadsa, go bhfuilid siad *ullamh* chum urchóide.

23 Oir a dubhradar riomsa, Déana dee dhúinn, noch rachus romhuinn: óir *ar son* an Mhaóisi si, an fear thug leis sinn amach as crích na Héigpte, ní feas dúinn creád do imthigh air.

24 Agus a dubhairt misi riú, Gidh bé agá bhfuil éinréud óir, briseadh sé dhe é. Mar sin tugadar dhamhsa é: annsin do theilg mé san tenidh é, agus táinic an láoghsa amach.

25 ¶ Agus a nuair do chonnaire Maóise go *rabhad*ar na dáoine tárnocht; (óir do rinne Aáron lomnochda *iad mar* náire dhóibh a measc a nánhad.)

26 Ann sin do sheas Maóise a ngeata an champa, agus a dubhairt, Cia *atá* do tháoihb an TICHEARNA? *tigeadh* sé chugamsa. Agus do chruinnigheadar mic Lébbi uile chuige a cceann a chéile.

27 Agus a dubhairt sé riú, Is mar so a deir an TICHEARNA Día Israel, Cuireadh gach éanduine a chloidheamh ar a tháobh, agus éirgeadh a steach *agus* a mach ó gheata go geata ar feadh an champa, agus

marbhadh gach ánduine a dhearbhrathair, agus gach ánduine a chompánach, agus gach ánduine a chomharsa.

28 Agus do rinneadar clann Lébbi, mar a dubhairt Maóise: agus do thuit don phobal an lá sin timchioll trí míle fear.

29 Oir a dubhairt Maóise, Coisreaguidh sibh féin a niugh don TIGHEARNA, gach uile dhuine ár a mhac, agus ar a dhearbhrathair; chor go mbronnfa se beannachd dháoiibh san lá a niugh.

30 ¶ Agus tárla ar a mhárach, go ndubhairt Maóise ris an bpobal, Do rinneabhair peacadh mór: agus annois racha misi suas gus an TIGHEARNA; do b éidir go ndéanaim siothcháin ar son bhur bpeacaidh.

31 Agus do fhíll Maóise gus an TIGHEARNA, agus a dubhairt, Oh, do pheacaidheadar an mhuintirse peacadh mór, agus do rinneadar dée óir dóibh féin.

32 Gidheadh annois, madh áill leachd maith dhóibh a bpeacadh; agus muna ndean, cuir misi as do leabhar (iarruim dathchuinge ort) noch do sgriobh tú.

33 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, Ciodh bé ar bith do pheacaidh am agháidhsi, is é chuirfeas mé as mo leabhar.

34 Uime sin éirigh annois, treóruigh an pobal do uáit a dubhairt mé riot: feuch, rachaidh Maingeal romhad: gidheadh an lá thiucfas me d'heachuin orra leanfuidh mé a bpeacadh orra.

35 Agus do chuir an TIGHEARNA pláigh ar an bpobal, do chionn an láoigh do dheanamh, noch do rinne Aáron.

CAIB. XXXIII.

Aithreachas an tsluaigh. 14 *Iochad agus annsachd an tighearna.*

AGUS a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, Gluáis, agus éirigh súas as so, thusa agus an pobal thug tú leuchd a mach as crích na Héigipte, don tír do mhionnuigh misi do Abraham, do Isaac, agus do Iácob, dhá rádh, Dot shíol do bhéura mé é:

2 Agus cuirfe me aingeal rómhad; agus díbeórâ mé amach an Cananíteach, an Tamoríteach, an Hítíteach, an Perisíteach, an Iibhíteach, agus an Iebusíteach:

3 Go tír fá thuile bhainne agus mheala: óir ní racha misi suas bhur measg; óir atátháoi bhar ndáoinibh crúadhnuinil: deagla go ndíobháighfinn sibh ar a tslighe.

4 ¶ Agus a nuáir do chúala an pobal na droichsceala sa, do dhubhadar: agus níor chuir éanduine a bhreádhachd air.

5 Oir a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, Abuir ré cloinn Israel, Is pobal

crúadhnuinil sibh: tiucfa mé súas ion bhur lár a moment, agus díoghbháighfe mé sibh: uime sin annois cuir dhíot do dheiseachd uáit, ionnus go bhfeadarsa créad do dheana mé riot.

6 Agus do nochdadar clann Israel iad féin as a mbréadhachd láimh re sliabh Hóreb.

7 ¶ Agus rug Maoise ar an tabernacuil, agus do shuighidh táobh a muigh don champa é, a bhíad ón champa, agus do ghoir tabernacuil an chomhchruinnigh dhe. Agus tárla, gach áon da níarradh an TIGHEARNA, go ttigeadh amach go tabernacuil an chomhchruinnigh, noch do bhí táobh a muigh don champa.

8 Agus tárla a nuáir do chúaidh Maóise gus an tabernacuil, gur éirigh an pobal uile, agus gur sheas gach éanduine dhíobh ag dorus a loistín féin, agus gur fhéuchadar a nliáigh Mhaóise, nó go neachuidh don tabernacuil.

9 ¶ Agus tárla, mar do chúaidh Maóise a steach san tabernacuil, go ttáinig an piléur néullach a nús, agus gur sheas ag dorus an tabernacuil, agus do labhair an TIGHEARNA ré Maóise.

10 Agus do chonnairc an pobal uile an piléur néullach na sheasamh ag dorus an tabernacuil: agus do éirgheadar an pobal uile na seasamh, agus do adhair gach ánduine aca a ndorus a loistín féin.

11 Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise ághuidh ar ághuidh, mar do laibheóradh duine re na charadh. Agus do fhíll a ris don champa: achd a sherbhíseach Iosua, mac Nun, an togauach, ní dheachuidh sé as an tabernacuil amach.

12 ¶ Agus a dubhairt Maóise ris an TIGHEARNA, Feuch, a deir tú riumsa, Beir súas an pobals: agus ní thug tú a fhios damh cia, chuirfeá liom. Gidheadh a dubhairt tú, Atá a fhios agum cia thú as hainm, agus fuáir tú grása mar ann gcéadna an mo radharc.

13 A nois uime sin, iarruim dathchuinge ort, ma fuáir mé grása an do radharc, taisbéan damh a nois do shlighe, le mbia haithe agum, lé a bhfuighe mé grása an do radharc: agus meas gurob iad an cineadhso do phobal.

14 Agus a dubhairt seision, Rachuidh mághuidh leachd, agus do bheura mé súaimbneas duit.

15 Agus a dubhairt sé ris, Muna ndeachuidh hághaidh liom, ná beir súas as so sinn.

16 Oir cionnus bhías a fhios annso go bhfuáir misi agus do phobal grása ann do radharc? nach le thusa do dhul linn? mar sin déalochthar sinn, misi agus do phobal ó nuile phobal, da bhfuáir adhrum ná talmhan.

17 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, Do dhéana mé an ní so mar an gcéadna a dubhairt tusa : óir fuáir tú grása ann mo radharc, agus atá aithne agum ort ad ainm.

18 ¶ Agus a dubhairt seision, Iarruim dathchuinge ort, taisbean do ghlóir dhanh.

19 Agus a dubhairt seision, Do bhéura mé ar mo mhaitheas uile dul romhad, agus fuaigeora mé ainm an TIGHEARNA romhad; agus biad grásamhuil don tí dá mbí mé grásamhuil, agus taisbéanad trócaire don tí dá ttaisbéana mé trócaire.

20 Agus a dubhairt seision, Ní fhéad-ann tú mághuidh dfaicsin : óir ní fhaicfe éanduine mé, agus marthuinn.

21 Agus a dubhairt an TIGHEARNA, Féuch, atá áit láimh riom, agus seasfa tusa ar charruic :

22 Agus tiucfá dhe, an feadh bhías mo ghlóir ag gabháil thort, go ccuirfe mé thusa a scoilteadh don charruic, agus foileocha mé thú leam láimh an feadh bhías mé ag gabháil thort :

23 Agus toigeobha mé mo lámh, agus do chífé tú an chuidshiar dhíom : ahd ní faicfighear mo ghnúis,

CAIB. XXXIV.

Athnuaghadh na ncclár. 9 Admhail agus urnaidh Mhaoise. 12 Reachda iomarach. 23 Trosghadh, agus folach ghnúis Mhaoisi.

AGUS a dubhairt an TIGHEARNA re Maoise, Snoigh dhuit féin dá chlár chloiche mór na céad chlár : agus scriobh-tha misi ar na cláruibhsin na briathra do bhí ann sna céadchláruibh, do bhris tusa.

2 Agus bí réidh ar maidin, agus táir súas ar maidin go slíabh Sinai, agus taisbéan thú féin ann sin damhsa a mullach an tsléibhe.

3 Agus ní thiocfa éanduine leachd súas, agus ná léig éanduine dfaicsin ar feadh an tsléibhe uile; agus ná leig na tréada nó na seallbhada dtinghilt as coinne an tsléibhe sin.

4 ¶ Agus do shnoigh sé dhá chlár chloiche do nós na gcéadchlár; agus do eirigh Maóise go moch ar maidin, agus do chuaidh súas ar shlíabh Sináí, mar do aithin an TIGHEARNA dhe, agus rug iona lámh leis an dá chlár chloiche sin.

5 Agus tháinig an TIGHEARNA a nús annsa néuil, agus do sheas na fhochair (annsin), agus do fhúagair ainm an TIGHEARNA.

6 Agus do ghabh an TIGHEARNA thairis as a choinne, agus do fhógair, An TIGHEARNA, An TIGHEARNA Dia, trócaireach agus grásmhuil, fadfhuilnghtheach, agus iomlán do mhaith agus dírinne,

7 Ag comhéad trocaire do mhílthibh, ag maitheamh éigceart sárnuighthe agus pheacaidh, agus nach sáorfuidh ar anchor na ciontuigh; ag leanmhuin chiontadh na naithreachd ar an gcloinn, agus ar chloinn na cloinne, go nuige an treas agus an ceathramhadh glún.

8 Agus do rinne Maoise deithneas, agus do chom a cheann chum na talmhan, agus do adhair sé.

9 Agus a dubháirt, Má fuáir mé annois grása ann do radharc, ó a TIGHEARNA, tigeadh an TIGHEARNA nar measg, guidhim thú; (óir is daoine cruádmhuinil iad); agus maith ar ccoir agus ar bpeacadh, agus glac sinn mar hoighreachd féin.

10 ¶ Agus a dubhairt seision, Féuch, do nún cunnradh : as coinne do phobail uile do dhéana mé ionganta, a leitheid nach déarnadh san domhan uile nó a néanchrích : agus do chífid an pobal uile a measc a bhfuil tú do chífid obair an TIGHEARNA : óir is ní uathbhásach do dhéana mé riot.

11 Cóimheda an ní áitheonus mé dhíot aunsá ló niugh : féuch, tiomáinfe mé a mach romhad an Tamoríteach, agus an Cananíteach, an Hítiteach, agus an Perisíteach, agus an Hibhíteach, agus an Iebusíteach.

12 Tabhair haire dhuit féin, deagla go ndéantá cunnradh ré dúthchasuibh na tíre iona bhfuil tú ag dul, deagla go mbiadh sin na dhul ann do lár astigh :

13 Ahd scriosfuidh sibh a naltóra, brisfigh sibh a niómháighe, agus gearrfuidh sibh síos a ngarraín :

14 Óir ní adhrocha tú dia ar bith eile : óir an TIGHEARNA, a bhfuil ainm Eadnuhur, as Dia eadnuir é :

15 Deagla go ndéantá cunnradh ré dúthchasuibh na tíre, agus go rachadaois do striapachus a ndiáigh a ndé sin, agus iodhbuit do dhéanamh da ndeibh, agus go ngairfeadh duine thusa, agus go níosfa dá iodhbuit ;

16 Agus go nglacfa a nginghiona dot mhacaibh, agus go rachadaois a ngingheana do striapachus a ndiáigh na ndé sin, agus go ttiubhradís ar do mhacaibhsí dul do striapachus a ndiáigh a ndé.

17 Ní dhéana tú dée leaghta dhuit féin.

18 ¶ Cuimhdeocha tú féasta a naráin gan laibhín. Séachd lá iósas tú arán gan laibhín, mar do aithin misi dhíot, a nainsir na míosa Abib : Óir is ann sa mhí Abib tháinig tú a mach as an Egipt.

19 A nuile ní osclus an bhrú is liomsa é; agus a nuile phrimidil a measc hairnéisi, más damh é na caóra, bhíis firionn.

20 Ahd céadghin assail fuaisceola tú

le húan : agus muna bhfuascla tú é, annsin brisfe tú a mhuinéul. Fuaisceóla tú céidbhreith do mhac uile. Agus ní thiucfa éanduine dom lathairsi folamh.

21 ¶ Sé lá do dhéana tú obair, achd annsa seachmhadh lá do dhéana tú comhnuigh : a nainsir treabhtha, agus annsa bhfóghmhbar do dhéana tú suaimhneas.

22 ¶ Agus cuimhdeocha tú féasta na seachdnhuineadh, na gcéadthoradh fógmhuir na cruithneachta, agus féasta an tárloigh a ndeireadh na bliadhna.

23 ¶ Trí huaire san mbliadhuin tiocfaid do chlann mhac uile, a lathair an TIGHEARNA Dia, Dia Israel.

24 Oir teilgfe misi na cinidheacha a mhach romhad, agus léigfe mé fairsinge chum do thóramadh : ní mó iarrfas éanduine do dhúthaigh, an tan rachus tú súas dot thaisbeanadh féin a lathair an TIGHEARNA do Dhía trí huaire san mbliadhuin.

25 ¶ Ní ofráilfe tú fuil mo íodhbhartha maille re laibhin ; ní mó léigfighear féasta iodburtha na cáscá chum na maidne.

26 An chéad chuid do chéad toradh thfearuim do bhéura tú go tigh an TIGHEARNA do Dhía. Ní bhuighfe tú meannan a mbainne a mathár.

27 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, Scriobhsa na focailsi : oir is do réir chéille na bhfocalsa do rinné misi cumnradh riot féin, agus re Ilisrael.

28 Agus do bhí sé ann sin a bhfochair an TIGHEARNA cheathrachad lá agus ceathrachad oidhche ; nior ith sé aran, agus níor ibh sé nisce. Agus do sgriobh ar na cláruibh focail an chunnartha, na deich naiteanta.

29 ¶ Agus tárla, a núair tháinic Maóise a nús ó shliabh Sinai maille re dhá chlár na síadhnuisi a láimh Mhaóise, a núair tháinic sé anús on tsliabh, nach raibh a fhios ag Maóise gur dheallruigh croiceann aighthe an feadh do bhí ag comhrádh rision.

30 Agus a núair do chonnaire Aáron agus clann Israel uile Maóise, téuch do lonnuigh croicionn a ághaidhe : agus do bhí eagla orra teachd na ghar.

31 Agus do ghoir Máóisi chuige iad ; agus do phill Aáron, agus úachdaráin an chomhechruinnigh uile chuige : agus do labhair Maóise riú.

32 Agus na dhiaigh sin tangadur clann Israel uile a ngar dhó : agus tug se dhóibh aithne sa nuile ní dar labhair an TIGHEARNA ris air sliabh Sinai.

33 Agus do chuir Maóise folach ar ághaidh, nó gur scuir se do labhairt riú.

34 Achd a núair do chuaidh Maóisi a steachas coimne an TIGHEARNA do labhairt

ris, do chuir an folach dhe, nó go táinic a mach. Agus táinic a mach, agus do labhair re cloimn Israel ann í do haithníghtheadh dhe.

35 Agus do choncadar clann Israel aghuidh Mhaóisi, gur dheallraidh croiceann ághaidhe Mhaóise : agus do chuir Maóisi an folach ar ághaidh a ris, no go ndéachuidh a steach do chaint ris.

CAIB. XXXV.

Aithne chinnteach uma ntsabboid. 4
Agus saorthiodhluicthe an phobuil.

A GUS do chruinnigh Maóise comhchruinniughadh chloinne Israel uile a gcionn a chéile, agus do raídh riú, A siád so na bríathra do aithin an TIGHEARNA dhíbhsi, go ndéarnadh sibh iad.

2 ¶ Sé lá do dheántar obair achd an seachdinhadh lá bíaidh sé na lá saóire aguibh, sáboíd shúaimhmeasa don TIGHEARNA : giodh bé ar bith oibhrigheas annsin cuirfighear chum baís é.

3 Ní dheargfuidhe teine ar feadh bhur náiteach a ló na sabóide.

4 ¶ Agus do labhair Maóise re comhchruinniughadh chloinne Israel uile, dha rádh, As é so an ní do aithin an TIGHEARNA, gá rádh,

5 Tógbhuidh eadruibh ofrail don TIGHEARNA : giodh bé ar bith gá bhfuil croidhe toileamhuil, tugadh sé leis í, ofrál don TIGHEARNA ; or, agus airgead, agus práis,

6 Agus gorm, agus purpuir, agus scarláoid, agus linéadach finealta, agus fionna gabhar,

7 Agus croicne reitheadh daite dearg, agus croicne broc, agus adhmaid Sitim,

8 Agus ola chum an tsoluis, agus spíosra chum ola ungha, agus don túis dheaghbhaluidh,

9 Agus clocha Onics, agus clocha re gcur san ephod, agus annsa muchdphláta.

10 Agus tiocfa gach uile dhuine glicchroidheach eadruibh, agus déanuidh gach éainní dar aithin an TIGHEARNA ;

11 An tabernacuil, a lóistin, agus a fholach, a tháitse, a chlár, agus a bharruidhe, a philéir, agus a shoicéid,

12 An airc, agus a maididhe, maille ris an tsuidhe thrócaire, agus folach a chinn,

13 An bórd, agus a mhaididhe, agus a shoitlighe uile, agus an tarán taisbeanta,

14 An coimleóir mar an ccéadna chum an tsoluis, agus a mbeanann ris, agus a lampuidhe, maille ris a nola chum an tsoluis,

15 Agus altoir na túisi, agus a maididhe, agus a nola ungha, agus an túis deagbholuidh, agus bruit an doruis ag dul a steach an tabernacuil,

16 Altoir na hofála loisge, maille re na

ghráta práis, gun a maididhibh, agus a soithigibh uile, an lábhéir agus a chos,

17 Bruit na cúirte, a piléir, agus a bhuinn, agus brat doruis na cúirte,

18 Tairngidhe an tabernacuil, agus tairngidhe na cúirte, agus a gcorduidhe,

19 Culadha na serbhíse, do dhéanamh serbhíse annsan áit naomhtha, an téadach naomhtha do Áaron an sagairt, agus éaduighe a mhac, do mhiniostalachd a noisig an tsagairt.

20 ¶ Agus do imthigheadar comhchruinniughadh chloinne Israel uile as lathair Mhaóise.

21 Agus tangadar, gach éanduine aca, ar chorrugh a chroidhe súas é, agus gach éanduine do rinne a spírad aontadhach, agus tugadar leó ofráil an TIGHEARNA chum oibre thabernacuil an chomhchruinnigh, agus chum a sherbhíse uile, agus chum a éaduighe náomhtha.

22 Agus tangadar, ar áon fir agus mná, an mhéid do bhí do chroidhe thoileamhuil, agus tugadar bráisléid, agus cluasfháinidhe, agus fáinnidhe, agus táibleid, a nuile shéud óir : agus gach fhear dar ofráil do ofráil sé ofráil óir don TIGHEARNA.

23 ¶ Agus gach áon, agár frith gorm agus purpuir, agus scarláoid, agus lineadach linealta, agus fionnadh gabhar, agus croicne dearga reitheadh, agus croicne broc, tugadar leó iad.

24 A nuile dhuine dar ofráil ofráil airgid nó phraís tug sé ofráil an TIGHEARNA leis : agus gach áon, ag ar frith do chrannuibh Sítim chum oibre na serbhíse, thugadar leó iad.

25 Agus na huile mhná do bhí glicchroidheacha do shníomhadar le na lámhuibh, agus tugadar leó an ní do shníomhadar, ar áon do ghorm, agus do phurpuir, agus do scarláoid, agus do lineadach linealta.

26 Agus na huile mhná ar chorrugh a ccroidhe súas iad a ngliocus do shníomhadar fionnadh gabhar.

27 Agus tugadar na huachdaraín clocha Onice leó, agus clochá da geur ann sa nephod, agus ann sa nuchdach náomhtha,

28 Agus spíosra, agus ola chum an tsóluís, agus chum na hola ungha, agus chum na rúise deaghbholuidh.

29 Tugadar clann Israel ofráil thoilteannach leó chum an TIGHEARNA, a nuile fhear agus bean, a ndearna a ccroidhe toilteannach iad, do thabhairt neithe leó chum gach uile shórt oibre, noch do aithin an TIGHEARNA do dhéanamh lé láimh Mhaóise.

30 ¶ Agus a dubhairt Maóise re cloinn Israel, Féuchaidh, do ghoir an TIGHEARNA go hainmneamhuil Besaleel mac Urí, mhic Iúir, do threibh Iúdah ;

31 Agus do líon sé do spioraid Dé é, a ngliocus, a tuiscie, agus a neolus, agus ann a nuile ghné oibre ;

32 Agus do chuma oibreach gcúirialta, doibriughadh a nór, a nairgead, agus a bprás,

33 Agus a ngearradh cloch da gcur, agus a snoigheath adhmuid, do dhéanamh gach aon ghné oibre eóluigh.

34 Agus do chuir ann a chroidhe go múineadh, é féin, agus Aholiab, mac Ahisamach, do threibh Dan.

35 Do líon sé iad sin do eagna chroidhe, doibriughadh a nuile gné oibre an tsáoir, agus a noibríge glic, agus an té oibrígeas snáidiomhaigheachd, a ngorm, agus a bpurpuir, agus a scarláoid, agus a líon fhinéalta, agus a nfhigheádóra, noch do ní obair ar bith, agus iadsan chum obair ghéarchúiseach.

CAIB. XXXVI.

Faidhtos thabhartuis an phobail. 8 Ata obair an tabernacuil ar tionsgnadh réir mar do ordnigh Día.

AN sin do oibrigh Besaleel agus Aholiab, agus gach éanduine glicchroidheach, ann ar chuir an TIGHEARNA críonnachd agus tuigse dfagháil eóluis cionnus do oibreochadh gach uile shórt oibre do sherbhís na sanctóra, do réir a nuile ní dar aithin an TIGHEARNA.

2 Agus do ghoir Maóisi Besaleel agus Aholiab, agus gach áonduine glic a ccroidhe, ar ohoir an TIGHEARNA eólus iona chroidhe, cadhón gach éanduine ar chorrugh a chroidhe é do theachd chum na hoibre dá déanamh :

3 Agus do ghlacadar ó Mhaóise a nuile ofráil, noch thugadar clann Israel leó chum oibre sherbhíse na sanctóra, do dhéanamh leis sin. Agus tugadar chuige fós ofrála dhá toil gach maidin.

4 ¶ Agus tangadar na daóine glioca uile, do oibrigh obair na sanctóra uile, gach aonduine óna obair nóch do rinneadar ;

5 Agus do labhradar ré Maóise, glá rádh, Atáid an pobalsa ag tabhairt leó ní is ro mhó ná riadhlhear a leas chum serbhíse na hoibre do aithin Día do dhéanamh.

6 Agus tug Maóise aithne, agus tugadar fa deara fógra ar feadh an champa, dhá radh, Ná déanadh fear nó bean ní is mó dobair ar ofráil na sanctora. Marso do thoirniosgadh an póbal ó ní do thabhairt.

7 Oir budh lór an túrsgan do bhí aca do dhéanamh na hoibre uile, agus ní budh mó.

8 ¶ Agus gach éanduine glicchroidheach na measc dar oibrigh obair an

tabernacuil do rinne sé deich gcúirtíne do líon fhínealta chasta, agus gorm, agus purpuir, agus scárláoid: ré cherubínibh, dobair chéardamhuil do rinne sé iad.

9 *Budh é fad gach éanchúirtín fithche agus ochd gcubhaid, agus do budh é leith-ead gach éanchúirtín ceithre cubhaid: do bhádar na cúirtíne uile déinmheid.*

10 Agus do choimhcheangail sé na cúig cúirtíne aon dar oile: agus na coig cúirtínigh eile do choimhcheangail se aon dar oile.

11 Agus do rinne lúba do ghorm ar imeal aon chúirtín óu cciomhais ansa ccoimhcheangal: mar an gcéadna do rinne annsa táobh amuich do chúirtín eile, a ccoimhcheangal an dara.

12 Caogad lúb do rinne sé a néanchúirtín, agus cáogad lúb do rinne sé a nimíol an chúirtín do bhí a ccoimhcheangal an dara: do chongmhadar na lúba gach éanchúirtín re chéile.

13 Agus do rinne cáogad taitse oír, agus do choimhcheangail na cúirtíne gach aon dar oile lés na táitsibh: ionnus go bíadh sé na éantabernacuil.

14 ¶ Agus do rinne cúirtíne *dfionnadh* gabhar don lóistín ós cionn an tabernacuil: éan cúirtín déag do rinne dhíobh.

15 Do budh é fad éanchúirtín díobh tríochad cubhad, agus ceithre cubhaid do budh é leithead déanchúirtín: do bhádar an táonchúirtín déag déinmheid.

16 Agus do choimhcheangail cúig cúirtíne léo fein, agus sé cúirtíne léo fein.

17 Agus do rinne cáogad lúb ar a nim-eal a muigh don chúirtín annsa choimhcheangal, cáogad lúb do rinne sé ar imeal an chúirtín noch choimhcheanglas an dara.

18 Agus do rinne sé cáogad taitse do phráis do choimhcheangal an lóistín dá chéile, chor go mbia na éan.

19 ¶ Agus do rinne folach don lóistín do chroicnibh reitheadh daite dearg, agus folach do chroicnibh broc ós a chionn.

20 ¶ Agus do rinne buird don tabernacuil do chrann Sitim, na seasainh sías.

21 Do budh é fad buird dhíobh deich cubhaid, agus budh é leithead buird éanchubhad go leith.

22 Do bhádar dhá mhoirtís a néanbhord, ionann fad da gach aon díobh ó chéile: marso do rinne sé duile bhórduibh an tabernacuil.

23 Agus do rinne buird don tabernacuil: fithche bórd don taóibh ó dheas:

24 Agus do rinne ceathrachad soicead dairgead faoi an bhfichid bórd; dhá shoi-cead faoi éanbhórd da dhá mhoirtís, agus dhá shoi-cead faoi bhórd eile da dhá mhoirtís.

25 Agus don taobh eile don tabernacuil,

noch atá leith ris an gcoirnéal thuaidh, do rinne sé fithche bóird,

26 Agus a gceathrachad soicéad airgid; dhá shoi-cead fá éanbhórd, agus dhá shoi-cead fa bhórd eile.

27 Agus do tháobhuibh an tabernacuil leith shiar do rinne se sé buird.

28 Agus do rinne sé dha bhórd do choirnealuibh an tabernacuil iona dhá thaobh.

29 Agus do bhádar coimhcheangailte shíos, agus coimhcheangailte dá chéile agá cheann, déanfháinne: inar so do rinne sé riu aráon ann sa dá choirneúl.

30 Agus do bhádar ochd mbuird; agus a soicéid sé soiceid déag airgid, dha shoi-cead faoi gach eanbhórd.

31 ¶ Agus do rinne barruidhe do chrann Sitim; cúig bharra do bhórduibh éantáobhhe an tabernacuil.

32 Agus cúig bharra do bhórduibh an taoibh eile don tabernacuil, agus cúig bharra do bhórduibh an tabernacuil don táobh shiar.

33 Agus tug sé ar an mbarra meadhonach dul thríd na bórduibh ó cheann go ceann.

34 Agus do fholuigh se na buird le hór, agus do rinne sé a bhfainnidhe dór *chum a mbeith* na náitibh do no barruidhibh, agus do fholuigh na barruidhe le hór.

35 ¶ Agus do rinne sé fólach do ghorm, agus do phurpuir, agus do scárláoid, agus do linéadach fhínealta chasda: *maille* ré cherubínibh do rinne sé é le hobair chéardamhuil.

36 Agus do rinne dhó sin ceithre piléir do chrann Sitim, agus do fholuigh sé le hór iad: do bhádar a ccrúcidhe dór; agus do theilg sé dhoibh ceithre soicéid airgid.

37 ¶ Agus do rinne sé brat do dhorus an tabernacuil do ghorm, agus do phurpuir, agus do scárláoid, agus do linéadach fhínealta chasda dobair smáithide;

38 Agus a chúig piléir gun a ccrúcidhibh: agus do fholuigh sé a gcaipitre agus a bhféid lé hór: ach do bhí a ccúig soicéid do phrás.

CAIB. XXXVII.

Ata so ag leanmhuin fós ar obair an tabernacuil do ullmhughadh.

A GUS do rinne Besaleel a náirc do chrann Sitim: dhá chubhad go leith do bhí iona fad, agus cubhad go leith iona leithead, agus cubhad go leith iona háirde.

2 Agus do fholuigh í le hór fíorghlan amuigh agus a stigh, agus do rinne dhi coróin óir timchioll fá gcuáirt.

3 Agus do theilg dhi ceithre fháinne óir, dá ceithre coirnealuibh; eadhón dhá

fháinne ar áon táobh dhí, agus dhá fháinne ar áon táobh dhí, agus dhá fháinne ar an ttáobh eile.

4 Agus do rinne sé maididhe do chrann Sitim, agus do fholuigh sé le hór íad :

5 Agus do chuir na maididhe ann sna fáinnidhibh ré táobh na háirce, diomchur na háirce.

6 ¶ Agus do rinne an suidhe trocaire dór fhíorghlan; dhá chubhad go leith do bhí iona fhad, agus cubhad go leith iona leithead.

7 Agus do rinne dhá cherubin dór, ar na mbúaladh amach as énpíosa do rinne sé íad, ar dhá chéann an tsuidhe thrócaire;

8 Aon chérub ar an gcionn don táobh-sa, agus cherub eile ar an gceann don táobh úd : amach as an tsuidhe thrócaire do rinne sé na cherubínigh ar a dhá cheann.

9 Agus do leathnuigheadar na cherubínigh amach a sciatháin go hárd, agus do fholchadar lé na sciathánuibh ós cionn an tsuidhe thrócaire, guna naighthibh gach áon ar a chéile; leath ris an tsuighe thrócaire do bhádar aighthe na cherubínigh.

10 ¶ Agus do rinne sé an bórd do chrann Sitim: dhá chubhad dób é a fhad, agus cubhad a leithead, agus cubhad go leith a áirde:

11 Agus do fholuigh sé é le hór fíorghlan, agus do rinne dhó coróin dór timchioll fá gcuairt.

12 Mar an gcéadna do rinne sé dhó imíol do leithead baise timchioll fá gcuairt; agus do rinne coróin óir dá imíol sin timchioll fá ccuairt.

13 Agus do theilg sé dhó ceithre fháinne óir, agus do chuir na fáinnidhe ar na ceithre coinnleuibh ann a cheithre chosuibh.

14 Thall ar aghaidh a nimil do bhádur na fáinnidhe, áite na maideadha chum an bhuird diomchur.

15 Agus do rinne sé na maididhe do chrann Sitim, agus do fholuigh sé dór íad, diomchur an bhuird.

16 Agus do rinne sé na soithighe do bhí ar an mbórd, a mhíasa, a liacha, agus a chupáin, agus a bhrat chum a fholach, dór fhíorghlan.

17 ¶ Agus do rinne sé an coinnleóir dór fhíorghlan: dobair bhuáilte do rinne sé ann coinnleóir; a chos, agus a bheangáin, a scáluidhe agus a chnaip, agus a bhlátha, do bhádur don ccéadna.

18 Agus sé bheangán ag dul amach as a tháobhuibh; trí bheangan don choinnleóir as táobh dhé, agus trí bheangan don choinnleoir as an ttáobh eile.

19 Trí scála ar na ndéanamh do reir chumtha almóinne a nénbheangán, cnap agus bláth; agus trí scála déanta amhail

almóinne a mbeangán eile, cnap agus bláth; mar sin ar fad amach na sé mbeangan ag dul amach as an gcoinnleóir.

20 Agus do bhádur ceithre scala annsa choinnleóir deanta amhail almóinne, a chnaip, agus a bhlátha:

21 Agus cnap faoi dhá bheangán don ccéadna, agus cnap faoi dhá bheangán don cceadna, do réir na sé mbeangán ag dul amach as.

22 Do bhádur a cnaip agus a mbeangán don ccéadna; do bhí sé uile a néan obair bhuáilte dór fhíorghlan.

23 Agus do rinne sé seachd lampa, agus a smóghlantóire, agus a mhíasa smóil, dór fhíorghlan.

24 Do thallann dór fhíorghlan do rinne sé é, agus a shoighthighe uile.

25 ¶ Agus do rinne sé altóir na túise do chrann Sitim: bá cubhad a fad, agus cubhad a leithead; do bhí sí ceathair-bheannach, agus dhá chubhad na hairde, do bhádar a beanna don ccéadna.

26 Agus do fholuigh sé í le hór fíorghlan, aráon a huachdar, agus a taóibh fá gcúairt, agus a beanna: mar an gcéadna do rinne sé dhi coróin óir timchioll fá gcuairt.

27 Agus do rinne dhá fháinne óir dhi faoi na coróin, láimh ré na dhá choirnéul, ar a dhá tháobh, do bheith na náitibh ag na maididhibh lé na níomchórthuigh í.

28 Agus do rinne na maididhe do chrann Sitim, agus do fholuigh sé le hóríad.

29 ¶ Agus do rinne a nola ungha naomhtha, agus an tuis ghlan do spíosa deaghbholuidh, do réir oibre an photecarígh.

CAIB. XXXVIII.

Modh air a ttugadh obair an tabernacuil go crích.

A GUS do rinne sé altóir na nofráladh loisge do chrann Sitim: cúig cubhad a faide, agus cúig cubhad a leithead; do bhí sí ceathair-beanach: agus trí cubhad a hairde.

2 Agus do rinne sé a beanna ar a ceithre coinnleuibh; do bhádar a beanna don cceadna: agus do fholuigh sé lé prás í.

3 Agus do rinne soithighe na haltóra uile, na potuighe, agus na sluáiste, agus na báisínigh, agus na hadhail; agus na hoighne teineadh: a soithighe uile do rinne sé do phrás íad.

4 Agus do rinne sé do naltóir gráta práis dobair lín faoi na compás shíos nuige a lár.

5 Agus do theilg ceithre fháinne do cheithre chorruibh an glráta phráis, dá mbeith ná náitibh do na maididhibh.

An Chuir na piléir is na soicéid. CAIB. XXXIX. Basaleel agus Aholiab fir obrighthe.

6 Agus do rinné na maididhe do chraun Sitim, agus do fholuidh le prás iad.

7 Agus do chuir sé na maididhe ann sna faimnidhibh ar tháobhuibh na haltóra, dá hiomchar; do rinne sé a naltóir toll lé cláruibh.

8 ¶ Agus do rinne an lábhéir do phrás, agus a chos do phrás, do scathánuibh na mban noireachduis, noch do chruinniogh-adh ag dorus thabernacuil an chomhchruinnigh.

9 ¶ Agus do rinne sé an chúirt: ar an ttáobh ó dheas leath ó dheas bruit na cuirte do líon fhínealta chasda, do chéad cubhad.

10 Bá fithche a bpiléir, agus bá fithche a soicéid práis; crúcuidhe na bpiléur agus a bhfiléid dairgead.

11 Agus chum an táobh thuáigh bruit do chéad cubhad, bá fithche a bpiléir, agus fithche a soicéid phráis, crúcuidhe na bpiléur agus a bhfiléid dairgead.

12 Agus chum an táobh shíar: bruit do cháogad cubhad, a bpiléir a deich, agus a soicéid a deich; crúcuidhe na bpiléur agus a bhfiléid dairgead.

13 Agus don táobh shoir, leath shoir, cáogad cubhad.

14 Bruit éantáobhhe an gheata bá cúig cubhaid déug; a bpiléir a trí, agus a soicéid a trí.

15 Agus don taobh eile do gheata na cuirte, ar an laimhse agus ar an láimh úd do bhádar bruit do chúig cubhaid déug; a bpiléir a trí, agus a soicéid a trí.

16 Bruit na cuirte uile timchioll fa gcúairt, do budh linéadach fhínealta casda iad.

17 Agus na soicéid do na piléuruibh do phráis; crúcuidhe na bpiléur agus a bhfiléid dairgead; agus folach a gcaipitreach dairgead; agus piléir na cuirte uile ar na bhfiléideadh lé hairgead.

18 Agus an crochadh chum geata na cuirte dobar shuáithide, do ghorm, agus do phurpuir, agus do scárláoid, agus do linéadach fhínealta chasda: agus ba fithche cubhad a fhad, agus cúig cubhaid áirde a leithne, coimhfeargathach do bhratuibh na cuirte.

19 Agus ba ceathair á bpiléir, agus a soicéid phráis a ceathair; a ccrúcuidhe dairgead, agus folach a gcaipitreach agus a bhfiléid dairgead.

20 Ach tairngidhe an tabernacuil uile, agus na cuirte fa gcúairt, do budh práis iad.

21 ¶ Is é so suim an tabernacuil, thabernacuil na fiadhnúise, mar do háireamhadh é, do réir aithne Maóise, chum sherbhíse na Lebhíteach, le láimh Ithamar mhac Aáron an sagart.

22 Agus besaleel mac Uri, níhíe Hur, do threibh Iudah, do rinne a nuile ní do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

23 Agus do bhí maille ris Aholiab mac Ahisamach do threibh Dan: grabhaluigh, agus oibrigh céardamhuil, agus bróidínéir a ngorm, agus a bpurpuir, agus a scárláoid, agus a linéadach fhínealta.

24 An mhéid óir do caitheadh uile leis a nobair le uile obair na háite naomhtha, eadhon ór na hofála, ba fithche agus naóí ttalanna, agus seacht ccéad agus tríochad secel, do réir shecel na sanctóra.

25 Agus méid airgead na ndaoine do háirnehadh don chomhchruinniughadh bu céad tallann, míle agus seacht ccéad agus trí fithchid agus cúig secel déug, do réir shecel na sanctóra.

26 Beca ar son gach éanduine, is é sin leath secel, do réir shecel na sanctóra, ar son gach aónduine da ndeachuidh dhá áireamh, ó fhithchid bliadhna daóis agus ós a chionn, a sé céad míle agus trí mhíle agus cúig chéud agus caogad fear.

27 Agus don chéud tallann airgid do teilgeadh soicéid na sanctóra agus soicéid an fholuigh; céad soicéad don chéud tallann, talann ar son an tsoicéid.

28 Agus don mhíle seacht ccéad seachdmhohgad agus a ccúig secel do rinne se crúcuidhe dona piléuruibh, agus do fholuigh a ccaipitre, agus do fhiléididh iad.

29 Agus do bhí prás na hofála na sheachdmhohgad tallann, agus na dhá mhíle agus an ceithre chéud secel.

30 Agus is leis sin do rinneadh soicéid do dhorus thabernacuil an chomhchruinnigh, agus a naltóir phráis, agus an gráta práis di, agus a nuile shoitheach no haltóra,

31 Agus soicéid na cuirte timchioll fa gcúairt, agus soicéid gheata na cuirte, agus tairngidhe an tabernacuil uile, agus tairngidhe na cuirte uile timchioll fa gcúairt.

CAIB. XXXIX.

Atáid culadha naomhtha na nsagart ar na ndéanamh.

A GUS don ghorm, agus don phurpuir, agus don scárláoid, do rinneadar cáduighe seirbhíse, do dhéanamh seirbhíse an sa náit naomhtha, agus rinneadar na culadha naomhtha do Aáron; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

2 ¶ Agus do rinne an téphod dór, do ghorm, do phurpuir, agus do scárláoid, agus do linéadach mhin chasta.

3 Agus do bhuaileadar an tór na phlatadhuibh tana, agus do ghearradar na théaduibh é, da oibríughadh anna ghorm,

agus annsa phurpuir, agus annsa scárlaoid, agus annsa linéadach fhínealta, maille le hobair ghéarchuísigh.

4 Do rinneadar píosuidhe gualann dó, *dha* choimhcheangal dá chéile: leis an dá iniol do choimhcheangladh *dha* chéile é.

5 Agus crios cúirialta a ephoid, do *bhi* air, do *bhi* don chéadna, do réir a oibre sin; dór, do ghorm, do phurpuir, do scárlaoid, agus do linéadach fhínealta chasta; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

6 Agus do oibrigheadar clocha onice ar na gcur a stigh a bhfáilgibh óir ar na ngrábháil, mar ghrábhaltar signéid, maille ré haummannuibh chloinne Israel.

7 Agus do chuir sé ar ghuáillibh an ephod iad, *ar chor go* mbéidís na gclochuibh mar chuimhne do chloinn Israel; mar do aithin an TIGHEARNA da Mhaóise.

8 ¶ Agus do rinne an tuchdphláta dobair ghlic, cosmháil ré hobair a nephoid; dór, do ghorm, do phurpuir, do scárlaoid, agus do linéadach fhínealta chasda.

9 Do *bhi* sé ceathairbheannach; do rinneadar an tuchdphláta dúbalta; réisi do *bhi* na fhad, agus réisi na leithead, dúbalta.

10 Agus do chuireadar ann ceithre chúrsa do chlóchuibh: cúrsa do shardiús, do thópas, agus do charbuncail: *is é so* an cead chúrsa.

11 Agus an dara cúrsa, emeraud, sapíir, agus diamond.

12 An treas cúrsa, ligur, agat, agus ametist.

13 Agus an ceathramhadh cúrsa, beril, agus onice, agus iasper: do bhádar curtha a stigh a bhfáilgibh óir iona ndruidibh.

14 Agus do *bhádur* na clocha do réir ainmanna chloinne Israel, a dó dhéag, dó réir a nainm, anháil ghrábháil shignéid, gach éandume gun a ainm, do réir an dá threibh dhéag.

15 Agus do rinneadar ar an uchdphláta slabhruidhe ann a cheannuibh dobair fhlighte dór fhiorglan.

16 Agus do rinneadar dhá fháil óir, agus dhá fháinne óir, agus do chuireadar an dá fháinne ar dhá cheann an uchdphláta.

17 Agus do chuireadar an dá shlabhradh fhlighte dór annsa dá fháinne ar cheannuibh an uchdphláta.

18 Agus dhá cheann an dá shlabhradh fhlighte dhaingníodar annsa da fháil, agus do chuireadar iad ar ghuáillibh a nephoid, roimhe.

19 Agus do rinneadar dhá fháinne dór, agus dó chuireadar iad ar dhá cheann an uchdphláta, ar a imeal, noch do *bhi* ar tháobh a nephoid taobh a stigh.

20 Agus do rinneadar dhá fháinne eile dór, agus do chuireadar iad ar dhá tháobh a nephoid shíos, leath ris an gcuid thosuigh dhe, thall ar ágháidh a chomhcheangail, ós cionn chreasa chuirialta a nephoid.

21 Agus do cheangladar an tuchdphláta le na fháinnighibh dáinnighibh a nephoid, lé lása do ghorm, chor go mbia ós cionn an chreasa chuirialta a nephoid, agus nach scaoilte an tuchdphláta ó nephoid; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

22 ¶ Agus do rinne sé róba a nephoid dobair fhlighte, uile do ghorm.

23 Agus do *bhi* poll a lár an róba, mar pholl léirighe, maille ré fonnsa fa gcúirt timchioll an phuill, go nach briseadh se.

24 Agus do rinneadar ar an chiunhuibh an róba pomegranat do ghorm, agus do phurpuir, agus do scárlaoid, agus do linéadach chasta.

25 Agus do rinneadar cluigine dór fhiorglan, agus do chuireadar na cluigine idir na pomegranatuibh, ar chiunhuis an róba, timchioll fa gcúirt idir na pomegranatuibh.

26 Cluigín agus pomegranat, cluigín agus pomegranat, timchioll fa gcúirt fhathuaine an róba do dhéanann míni-stralachd ann; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

27 ¶ Agus do rinneadar cótuídhe do linéadach fhínealta dobair fhlighte do Aáron, agus dá mhacuibh,

28 Agus míter do linéadach fhínealta, agus boineid mbaithe do linéadach fhínealta, agus brisdidhe linéaduigh do lion mín chásda,

29 Agus crios do linéadach mín chasda, agus do ghorm, agus do phurpuir, agus do scárlaoid, dobair shnáithide; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

30 Agus do rinneadar pláta na coróine náomhltha dór ghlan, agus do scríobhadar scríbhinn air mar ghrábháil sheignéid, NAOMHITHACHD DON TIGHEARNA.

31 Agus do cheangladar dhó sin lása do ghorm, dá cheangal go hárd ar an míter; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

32 ¶ Mar so do criochnuigheadh uile obair an tabernacuil loistín an chómhchruinnigh: agus do rinneadar clam Israel do reir a nuile ní do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise, is mar sin do rinneadar.

33 ¶ Agus tugadar an tabernacuil chum Maóisi, an loistín, agus gach ní bheanas ris uile, a táitsidhe, a bhuird, a bharruidhe a phléir, agus a shoicéid.

34 Agus an folach do chroicnibh reith-

eadh daite dearg, agus an folach, do chroicnibh broc, agus cumhdach an fholuigh.

35 Airc na fiadhuise, agus a maididhe, agus an suidhe trócaire.

36 An bórd, agus a uile shoithidhe, agus an tarán taisbéanta.

37 An coinnleóir fíorghlán, go na lampadhuibh, na lampuidhe dá suighiughadh a nórd, agus a uile shoithighe sin, agus a nola chum soluis.

38 Agus a naltóir órdha, agus a nola ungha, agus an tuis deagbhholuigh, agus brat do dhorus an tabernacuil,

39 A naltóir phráis, agus a ghráta práis, a mhaididhe, agus a uile shoithigh, an lábhéir agus a chos,

40 Bruit na cúirte, a piléir, agus a soi-céid, agus brat do gheata na cúirte, a cor-duidhe, agus a thainigidhe, agus uile shoithighe serbhíse an tabernacuil, do lóistín an chomhchruinnigh.

41 Eadui ghe na serbhíse, do dhéanamh serbhíse annsa náit náomhtha, agus na culadha náomhtha do Aáron an sagart, agus a culadha a mhac, do mhiniostalachd a noisg an tsagairt.

42 Do réir a nuile ní do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise, is mar sin do rinneadar clann Israel a nobair uile.

43 Agus do fhéuch Maóise ar an obair uile, agus, féuch, do rinneadar í, mar do aithin an TIGHEARNA; is mar sin do rinneadar í, agus do bheamnuigh Maóise íad.

CAIB. XL.

Ata an Tabernacuil féin ar na chur suas.

13 Do naomhuighthead Aaron agus a Chlann mac chum oifig nan sagart. 14 Do lion gloir Dé an Tabernacuil.

A GUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise gá rádh.

2 Ar an gcéad lá don chéid mhí chuirfeas tu suas tabernacuil loistín an chomhchruinnigh.

3 Agus cuirfe tú annsin á steach airc na fiadhuise, agus foileocha tú a naire leis an gcumhdach.

4 Agus do bheura tú a steach an bóird, agus suidheocha tú a nordúghadh na neithe atá ré shuidhiughadh a nórd air; agus do bhéura tú an coinnleóir a steach, agus las fa tú a lampuidhe.

5 Agus suidheocha tú a naltóir dór chum na tuis as coinne airc na fiadhuise, agus cuirfe tú brat an doruis leis an tabernacuil.

6 Agus suidheocha tú áltóir na hofrala loisethe as coinne dhorus thabernacuil loistín an chomhchruinnigh.

7 Agus suidheocha tú an labhéir idir loistín an chomhchruinnigh, agus an áltóir, agus cuirfe tú úisce ann.

8 Agus cuirfidh tú suas an cúirt timchioll fa gcúairt, agus crochfa tú suas na bruit ag geata na cúirte.

9 ¶ Agus glacfa tú an ola ungha, agus unghfa tú an tabernacuil, agus a bhfuil astigh ann, agus naomhtha tú é, agus a shoithighe uile: agus bíaidh sé naomhtha.

10 Agus unghfa tú altoir na hofrala loisethe, agus a shoithigh eile, agus naomhtha tú a naltóir: agus bíaidh na altoir ro naomhtha.

11 Agus unghfa tú an lábhéir agus a chós, agus náonihthocha tú é.

12 ¶ Agus do bhéara tú Aáron agus a mhic go dorus thabernacuil an chomhchruinnigh, agus nighfe tú íad le huisce.

13 Agus cuirfe tú ar Aáron na léad-uighe naomhtha, agus unghfa tú é, agus naomhthocha tú é; chor go miniosdrálfuidh sé dhamh sa a noisg an tsagairt.

14 Agus do bhéara tú a mhic chugad, agus éideocha tú íad le cótuiddhibh:

15 Agus unghfa tú íad, mar do ung tú a nathair, chor go bhféadfaid miniostralachd do dhéanamh dhamsa a noisg an tsagairt: óir bíaidh a nungadh go demhin na shagartachd shíorruidhe ar feadh a ngeinealách.

16 ¶ Is murso do rinne Maóise: do réir an uile ní do aithin an TIGHEARNA dhe, is mar sin dó rinne sé.

17 ¶ Agus tárla annsa chéad mhí don dara bliadhain, ar an gcéad ló don mhí, gur tógbhadh suas an tabernacuil.

18 Agus do thóg Maóise an tabernacuil suas, agus do dhaingnidh a shoiceid, agus do chuir suas a bhuird, agus do chuir a bharruidhe a steach, agus do thóg suas a philéir,

19 Agus do leathnuigh amach an loistín ós cionn an tabernacuil, agus do chuir folach an loistín timchioll air, mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

20 ¶ Agus do glac sé agus do chuir an fhiadhnuise ann san áirc, agus do shuidhig na maididhe ar an áirc, agus do chuir an suidhe trócaire suas ar an áirc:

21 Agus thug se an áirc chum an tabernacuil, agus do chuir suas cumhdach an fholuigh, agus do fholuigh áirc na fiadhuise, mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

22 ¶ Agus do chuir sé an bórd a loistín an chomhchruinnigh, ar thaoibh an tabernacuil leath thuaigh, taobh amuich don chumhdach.

23 Agus do chuir sé an tarán a nordúghadh air a bhfiadhnuise an TIGHEARNA, mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

24 ¶ Agus do chuir sé an coinnleóir a loistín an chomhchruinnigh, thall as coine

an bhuird, ar thaobh an tabernacuil leath theas.

25 Agus do las na lampuidhe a bhfiadhnuise an TIGHEARNA; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaoise.

26 ¶ Agus do chuir sé an altóir órdha a lóistín an chomhchruinnigh a bhfiadhnuise an chumhduigh:

27 Agus do loisc sé tuis deaghbholuigh uirre; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaoise.

28 ¶ Agus do chuir sé súas an brat ag dorus an tabernacuil:

29 Agus do chuir altoir na hofrála loiscthe ag dorus thabernacuil lóistín an chomhchruinnigh, agus do ofráil se uirre, ofráil loiscthe agus ofráil bídh; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaoise.

30 ¶ Agus do chuir an lábhéir idir lóistín an chomhchruinnigh agus a naltóir, agus do chuir uisce ann *chum* ionnlaidh.

31 Agus Maoise, agus Aáron agus a mhic do nigheadur a lámha agus a cosa aige:

32 A nuair do théighdis go lóistín an chomhchruinnigh, agus a nuair thigdis a

bhfogus do naltóir, do ionnlaidis; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaoisi.

33 ¶ Agus do thóg sé súas an chúirt timchioll fa gcuáirt an tabernacuil agus na haltóra, agus do chuir súas brat gheata na cúirte. Mar sin do chríochnuigh Maóise a nobair.

34 ¶ Ansin do fholuigh néull lóistín an chomhchruinnigh, agus do lion glóir an TIGHEARNA an tabernacuil.

35 Agus nior bhféidir do Mhaoise dul a stéach a lóistín an chomhchruinnigh, do chionn gur chomhnuigh an néull air, agus gur lion glóir an TIGHEARNA an tabernacuil.

36 Agus a nuair rugadh an néull súas ó mhullach an tabernacuil, do chuáidh clann Israel ar a nagháidh ann a nuile, thursáibh.

37 Achd muna mbeartháoi an néull súas, ní aistreachaidis go nuige an lá iona, mbeartháoi súas é.

38 Oir do bhí néull an TIGHEARNA ar an tabernacuil ann sa ló, agus do bhí teine air sa noidhche, a radharc thighe Israel uile, ar feadh a naistir uile.

An Treas Leabhar do MHAOISE, da ngoirthear LEBHITICUS.

CAIB. I.

Dlídhe na hofrála loiscthe. 3 Don chrodh. 10 Don mhionchrodh. 14 Agus do na héunaibh.

A GUS do ghoir an TIGHEARNA ar Mhaoise, agus do labhair ris as tabernacuil an chomhchruinnighthe gá rádh,

2 Labhair ré cloinn Israel, agus abair riú, Ma bheir éanduine aguibh ofráil chum an TIGHEARNA, do bheartháoi bhur nofráil do narnéis, *eadhon* don airighe, agus don tréud.

3 ¶ Má bhíonn ofráil nó íodhbhuirt loiscthe don airighe, ofráiladh frionnach gán cháidhe: ofráladh sé, é da thoil íontaghaidh féin ag dorus thabernacuil an chomhchruinnighthe a bhfiadhnuise an TIGHEARNA.

4 Agus cuirfidh sé a lámh ar chionn na hofrála loiscthe; agus géubhtar ar a shon í do dheanamh síodha ar a shón.

5 Agus muirfidh sé an bhlóg a bhfiadhnuise an TIGHEARNA: agus bearrud na sagairt, clann Aáron, a nfuil *leó*, agus croithfid a nfuil timchioll fa gcuáirt ar a naltóir noch *atá* *lámh* ré dorus thabernacuil an chomhchruinnighthe.

6 Agus muirfidh sé a nofráil loiscthe, agus gearra na phíosuighibh é.

7 Agus cuirfid mic Aáron na sagart teine ar a naltóir, agus leagfuid an connadh a nórd ar an teinidh.

8 Agus leagfuid na sagairt, mic Aáron, na codha, an ceann, agus an gheir, a nórd ar an gcunnadh *bhías* annsa teinidh noch *bhías* air a naltóir:

9 Achd na hinnighe agus na cosa nighfidh sé a nuisce: agus loiscfidh an sagart an tiomlán ar a naltóir, *do bheith* na iodbhuirt loiscthe, ofráil ar na dhéanamh lé teinidh, do bholadh cumhra don TIGHEARNA.

10 ¶ Agus más *do* na tréaduibh *bhías* a iodbhuirt, do na cáorchuibh nó do na gabhruibh, mar ofráil loiscthe; do bhéara leis é na fhíonnach gan toibhéim.

11 Agus muirfidh sé é ar tháobh na haltóra leath thuaign a bhfiaghnuise an TIGHEARNA: agus na sagairt clann Aáron, croithfid an fhuil timchioll fa gcuáirt ar a naltóir.

12 Agus gearra sé na phíosuighibh é, go na cheann agus a gheir: agus leagfuidh an sagart a nordughadh iad ar an gcunnadh *bhías* ar an tteinidh *atá* ar a naltóir.

13 Achd nígh sé na hinnighe agus na cosa a nuisce: agus do bhéara an sagart leis *sin* uile, agus loiscfidh sé ar a naltóir é: *is* ofráil loiscthe é, ofráil déanta lé teinidh, do bholadh cumhra don TIGHEARNA.

14 ¶ Agus ma *bhionn* a iodhbhuirt loisc-the ar son a ofrála don TIGHEARNA déan-uibh, annsin do bhéara sé a ofráil do fhéaráuibh, nó do cholumuibh óga.

15 Agus do bhéara an sagart é chum na haltóra, agus fáiscfidh a cheann de, agus loiscfidh ar a naltóir é; agus fáiscfidhear a fhnil amach le táobh na haltóra.

16 Agus tairreoguidh a ghaile as guna chletibh, agus teilgidh ré táobh na haltóra é ar an gcuid shóir, ag áit na luatha.

17 Agus scoiltfidh sé é go na sciathán-uibh, *achd* ní roinnfidh ó chéile é; agus loiscfidh an sagart ar a naltóir é, ar an cconnadh *atá* ar an teinidh: *is* ofráil loisc-the é, ofráil déanta le teinidh, do bholuidh cumhra don TIGHEARNA.

CAIB. II.

Dlighe na saón-ofrála bíd.

AGUS a nuair ofrálus éainnéach ofráil bíd don TIGHEARNA, biodh a iodhbhuirt do phlúr mhín; agus dóirtfidh ola air, agus cuirfidh túis air sin.

2 Agus do bhéara sé go macaibh Aáron na sagairt é: agus toigeobhuídh as sin lán a dhuirn dá phlúr, agus dá ola, maille le a thúis uile; agus loiscfidh an sagart a chuimbne sin ar an altoir, do bheith na ofráil déanta lé teinidh, do bholadh mhaith don TIGHEARNA:

3 Agus fuighioll na hofrála bíd *budh* lé Háaron agus le na mhachaibh é: *is* ní ronáomhtha dofráluibh an TIGHEARNA déanta le teinidh é.

4 ¶ Agus má bheir tú leachd ofráil diodhbhuirt bíd ar na bhácáil a mbácús, *budh* cáca gan laibhin do phlúr mhín é, ar na chumasc le hola, nó abhlanna gan laibhin ar na nungadh lé hola.

5 ¶ Agus ma *bhionn* hofráil na hofráil bíd *bhruithe* a noigheann, bí a phlúr mín gan laibhin, cumasché le hola.

6 Roinnfidh tú na chodchuibh é, agus dóirtfe tú ola air *is* ofráil bíd é.

7 ¶ Agus má *bhionn* iodhbhuirt na hofráil bíd annsa oigheann friala, do dhéantar í do phlúr mín le hola.

8 Agus do bheara tú an iodhbhuirt bíd do dhéantar do na neithibhsi chum an TIGHEARNA: agus a nuair thaisbeantar don tsagart é, do bhéara clann na haltóra é.

9 Agus toigeobhuídh an sagart as a ofráil bíd cuimbne uirre, agus loiscfidh sé ar an altoir é: *is* ofráil *sin*

déanta lé teinidh, do bholadh mhaith don TIGHEARNA.

10 ¶ Agus an ní fhúigfígear don ofráil bíd *budh* le Háaron agus le na chloinn é: *is* ní ro naomhtha é dofráluibh an TIGHEARNA déanta lé teinidh.

11 Aon ofráil bíd, noch do bheurthaoi chum an TIGHEARNA, ní dhéantar lé laibhin: oir ní loiscfidhe laibhin ar bith, nó mil, a néanofráil don TIGHEARNA déanta lé teinidh.

12 Ar son ofrála na gcéadthórtha, ofráilfidhe don TIGHEARNA iad: achd ní loiscfígear ar an altoir iad mar bholadh chumhra.

13 ¶ Agus a nuile ofráil dod thabhartas bíd leiseocha tú lé sálann; ní mó' fhuileongas tú salann cunatha do Dhé bheith leasbhudh ar hofráil bíd: ofrála tú salann lé do uile iodhbhuirt.

14 ¶ Agus má ofrálam tú ofráil bíd do na céadthórthuibh don TIGHEARNA, ofráilfe tú mar ofráil bíd dod chéadthórthuibh do dhéusuibh glasa arba ár ná ttiormughadh leis an ttenidh, arbhar buailte as déusuibh iomlána.

15 Agus cuirfe tú ola air, agus leagfa tú thúis air: *is* ofráil bíd é.

16 Agus loiscfidh an sagart a chuimbne sin, *cuid* dá ghrán bhuaile, agus *cuid* dá ola, gun a thúis uile: *is* ofráil déanta lé teinidh é don TIGHEARNA.

CAIB. III.

Reachd na hiodhbartha siodhchana, agus buidheachuis.

AGUS má *bhionn* a ofráil na iodhbhuirt shíothchana, mas don airighe afálas sé; má *bhionn* firioun no bainioun, ofráil-fuidh sé é gan toibhein a lathar an TIGHEARNA.

2 Agus leagfa sé a lámh ar chionn a ofrála, agus muirfidh sé é *ag* dorus thabernaicuil an chomhchruinnighe: agus croithfid mic Aaron na sagairt an fhuil ar an altoir timchioll fa gcúirt.

3 Agus ofráilfidh sé iodhbhuirt na hofrála síodha ofráil déanta le teinidh don TIGHEARNA; an ghéir fholchas na hinnighe, agus a nuile mhéathas *bhías* ar an mionach,

4 Agus an dá dhubhán, agus an gheir *bhíos* orra, noch *bhíos* láimh ris na hárannuibh, agus an scairt ós cionn na naé, maille ris na dubhánuibh, béaruidh sé sin leis as.

5 Agus loiscfid clann Aaron é ar an altoir ar an iodhbhuirt loiscthe, noch *bhíos* ar an gconnadh *bhíos* ar an ttenidh: ofráil déanta le teinidh, do bholadh cumhra don TIGHEARNA.

6 ¶ Agus má *bhionn* a ofráil ar son

iodhbhartha ofrála síothchána don TIGHEARNA don tréud; fhirionn nó bhainiomm, ofráilfidh sé é, gan cháidhe.

7 Má ofralann sé úan ar son a ofrála, annsin ofrálaidh é a lathair an TIGHEARNA.

8 Agus leagfa a lámh air cionn a ofrála, agus muirfidh é as coinne an tabernacuil an chomhchruinnighthe: agus croithfidh clann Aaron a fhuil timchioll fá gcuairt ar an altóir.

9 Agus ofrálfuidh sé do iodhbhair na hofrála síodha ofráil déanta le teinidh don TIGHEARNA; a gheir, agus a iorball uile, béanfuidh sé sin amach láimh ris an ccnáimh droma; agus an gheir fholchus na hionathuir, agus an uile mhéathus bhíos ar na hinnighibh.

10 Agus an dá dhubhán, agus an gheir bhíos orra, noch bhíos láimh ris na harannuibh, agus an scairt ós cionn na naé, maille ris na dubhánuibh, beanfaidh se as é.

11 Agus loiscfidh an sagart ar an altóir é: sé sin biadh na ofrála déanta le teinidh don TIGHEARNA.

12 ¶ Agus má bhíonn a ofráil na ngabhar, annsin ofrálfuidh sé é a bhfiadhnúise an TIGHEARNA.

13 Agus leagfa a lámh ar a chean, agus muirfidh sé é as coinne thabernacuil an chomhchruinnighthe: agus croithfidh mic Aaron a fhuil ar an altóir timchioll fá gcuairt.

14 Agus ofrálfuidh sé á ofráil de sin, ofráil déanta le teinidh don TIGHEARNA; an gheir fholchas na hinnighe, agus a nuile mhéathus bhíos ar an ionathar.

15 Agus an dá dhubhán, agus an gheir bhíos orra, noch bhíos láimh ris na harannuibh, agus an scairt bhíos ós cionn na naé, maille ris na dubhánuibh, beanfa sé as é.

16 Agus loiscfidh an sagart iad ar an altóir: sé sin biadh na hofrála déanta le teinidh mar bholadh cumhra: a nuile mhéathus is léis an TIGHEARNA é.

17 Biaidh sé na reachd shiorruidhe da bhur ngeinealachuibh ar feadh bhur náitreach, nach íostáoi méathus nó fuil.

CAIB. IV.

Dlighe na hofrála arson peacaidh do nithear tré ainbhfios. 3 Le sagart, 13 Lé coimhthional. 22 Le uachdaran, 27 no le duine don phobal.

A GUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, da rádl,

2 Labhair re cloinn Israel, ga rádl, Ma pheacúigheann annsin tré ainbhfios a naghuidh éanaithe an TIGHEARNA, (a ttáobh nítheadh nár chóir do dhéanamh,) agus go ndéana sé ní a naghaidh éan áiláobh.

3 Má pheacúigheann an sagart atá úngtha do réir pheacaidh an phobail; annsin tugadh sé ar son an pheacúigh, do pheacúigh sé, bulóg óg gan toibhéim chum an TIGHEARNA mar ofráil pheacaidh.

4 Agus do bhéara sé an bbulóg chum doruis thabernacuil an chomhchruinnighthe a lathair an TIGHEARNA; agus leagfa a lámh ós cionn na bulóige, agus muirfidh sé an bbulóg a bhfiadhnúise an TIGHEARNA.

5 Agus glacfa an sagart bhías unghtha cuid diuile na bulóige, agus do bhéara les go tabernacuil an chomhchruinnighthe í.

6 Agus tuimeóbhúidh an sagart a mbéuransa bhfiuil, agus croithfidh cuid do nfiuil seachd nuáire as coinne an TIGHEARNA, as coinne bhruit na sanctóra.

7 Agus cuirfidh an sagart cuid do nfiuil ar bheannuibh altóra na túsé deaghbholuigh a lathair an TIGHEARNA, noch atá a ttabernacuil an chomhchruinnighthe; agus dóirtfidh sé fuil na bulóige uile ag boun altóra na hofrála loiscthe, noch atá ag doruis thabernacuil an chomhchruinnighthe.

8 Agus beanfa sé dhe a uile gheir na bulóige mar ofráil pheacaidh; an gheir fholchus an tionathar, agus a nuile mhéathus bhíos ar an ionathar,

9 Agus an dá dhubhán, agus an gheir bhíos orra, noch bhíos láimh ris na leasuibh, agus an scairt ós cionn na naé, maille ris na dubhánuibh, béuruidh sé sin leis.

10 Mar rugadh as bulóg iodhbhartha na hofrála síothchána: agus loiscfidh an sagart iad ar altóir na hofrála loiscthe.

11 Agus croicionn na bulóige agus a nuile fheoil, maille ré na chionn, agus le na chosuibh, agus le na mhionach, agus le na áoileach,

12 Eadhon an bbulóg uile béaruidh leis anach táobh amuigh don champa go hionad ghlan, mar a ndóirtear an luaithe amach, is loiscghear an cconnadh le téine é: mar a ndóirtear an luaithe anach is ann loiscghear é.

13 ¶ Agus má pheacúigheann uile chomhchruinnighadh Israel tré ainbhfios, agus an ní do bheith fá cheilt a súilibh an oireachduis, agus go ndearnthar ní éigin a naghuidh aithneadh an TIGHEARNA, a ttáobh nítheadh nár chóir do dhéanamh, agus go bhfiuilid ciontach;

14 A nuáir bhías fíos, an pheacaidh do pheacúigheadar na aghuidh, annsin ofráilidh an chomhchruinnighadh bulóg óg ar son an pheacaidh, agus do bhéara é as coinne thabernacuil an chomhchruinnighthe.

15 Agus leagfuidh sinnsir an chomhchruinnighthe a lámha ar chionn na

bulóigé as coinne an TIGHEARNA; agus muirfidhear an bhlóg as coinne an TIGHEARNA.

16 Agus an sagart bhias ungha do bhéara cuid dhuil na bulóige go tabernacuil an chomhchruinnighthe.

17 Agus tiúmeobhuidh an sagart a mhéur a *gcuid* do nfuil, agus croithfidh sé seachd nuáire í as coinne an TIGHEARNA, as coinne an bhrúit.

18 Agus cuirfidh sé *cuid* do nfuil ar bheannuibh na haltóra noch *atá* as coinne an TIGHEARNA, *atá* a tabernacuil an chomhchruinnighthe, agus dóirtfidh amach a nfuil uile ag bonn altóra na hofrála loiscthe, noch *atá ag* dorus thabernacuil an chomhchruinnighthe.

19 Agus bainfidh sé a gheir uile as, agus loiscfidh ar a naltóir é.

20 Agus do dhéana sé ris an mbulóig mar do rinne ré bulóig ar son na hofrála peacaidh, mar sin do dhéana sé ría so: agus do dhéana an sagart síoth ar a shon, agus maithfighear dhóibh é.

21 Agus bearuidh sé an bhlóg leis táobh amach don champa, agus loiscfidh í, mar dó loisc an chéadblhóg: *is* ofráil pheacuidh í ar son an chomhchruinnighthe.

22 ¶ A nuair pheacaidheas uachdarán, agus go ndearna éiníní a *naghaidh* éanaithne an TIGHEARNA a Dhía, *tiáobh neitheadh* nár chóir a dhéanamh, agus go mbia ciontach;

23 Nó ma thig, a neolus an pheacaidh, ionar pheacaidh sé; annsin do bhéara sé ofráil leis, meannán do na gabhruibh, fiocrannach gan cháidhe:

24 Agus leagfa a lámh ar chionn an ghabhair, agus muirfidh é ionsa náit a marbhuid a nofráil loiscthe as coinne an TIGHEARNA: *is* ofráil pheacaidh í.

25 Agus glacfuidh an sagart dhuil na hofrála peacaidh lé na mhéur, agus cuirfe sé í ar bheannuibh altóra na hofrála loiscthe, agus dóirtfidh amach a nfuil ag bonn altóra na hofrála loiscthe.

26 Agus loiscfidh sé a mhéathus uile ar a naltóir, anhuil mhéathus iodhbhartha na hofrála síothchana: agus do dhéana an sagart síoth ar a shon a tiáobh a pheacaidh, agus maithfighear dhó é.

27 ¶ Agus na pheacuígheann anum do phobul na tíre tré ainbhíos, ar ndeanamh éainneithe a *naghuidh* éanaithne an TIGHEARNA, a *tiáobh neitheadh* nár chóir a dhéanamh, agus go mbia ciontach;

28 Nó má bhíonn fíos, an pheacaidh ionar pheacaidh sé aige: annsin do bhéara ofráil leis, meannán do na gabhruibh, bainionna gan toibhéim, ar son an pheacaidh do pheacaidh sé.

29 Agus leagfaidh a lámh ar chéana

na hofrála peacaidh, agus muirfidhe an ofráil peacadh a náit na hofrála loiscthe.

30 Agus glacfuidh an sagart cuid do nfuil le na mhéur, agus cuirfidh ar bheannuibh altóra na hofrála loiscthe í, agus dóirtfidh amach a nfuil uile ag bonn na haltóra.

31 Agus bainfidh sé amach an méathus uile, anhuil mar bheantar amach méathus ó iodbairt na hofrála síodha; agus loiscfidh an sagart ar a naltóir é mar bholadh chumhra don TIGHEARNA; agus do dhéana an sagart síoth ar a shon, agus maithfighear dhó é.

32 Agus má bheir uan leis mar ofráil pheacaidh, do bheura sé leis uan bainionn gan toibhéim.

33 Agus leagfaidh sé a lámh ar cheann na hofrála peacaidh, agus muirfidh sé mar ofráil pheacaidh é ansa náit a marbhuid a nofráil loiscthe.

34 Agus glacfuidh an sagart dhuil na hofrála peacaidh lé na mhéur, agus cuirfidh ar bheannuibh altóra na hofrála loiscthe-í, agus dóirtfidh amach a nfuil uile ag bonn na haltóra:

35 Agus bainfidh sé amach a mhéathus uile, mar beantar méathus a nuain amach ó iodbairt na hofrála síodha; agus loiscfidh an sagart ar a naltóir iad, do réir na nofráladh do niothar lé teinidh don TIGHEARNA: agus do dhéana an sagart cádhachas ar son an pheacaidh do rinne, agus maithfighear dhó é.

CAIB. V.

Iomdha cás a ndearntar peacadh; 6 Agus an modh ar a bfuighthear glanadh watha.

AGUS má pheacuígheann anum, agus go néistfe guth mionn, agus go mbia na fhiadhnúisi, an bhracaidh nó nar fhionn sé an ní; muna fhoillsíge sé é, annsin iomchóruidh a choir.

2 Nó má bheannann anum ré háoinní salach, *mas* conablach éainíní neamhghlan, nó conablach ainmhidhe neamhghloin, nó conablach neitheadh neamhghlan shnáidheas, *má* cheiltear leis é; bíaidh sé neamhghlan, agus ciontach mar an gceadna.

3 Nó má bhéannann sé le salchar duine, *gidh* bé ar bith neamhghloine lé saileochthar duine, agus go gceiltfidh é; a nuair bhias a fhios aige, annsin bíaidh sé ciontach.

4 Nó má bheir anum míónna, ga rádh ré na bhéul go ndéana sé oile, nó go ndéana maith, *gidh* bé ar bith é fhuaiseorus duine le mionnuibh, agus nach raibh a fhios aige; agus go gceiltfidh é a nuair bhias a fhios aige, annsin bíaidh sé ciontach a ní éigin díobhso.

5 Agus is amhluidh bhías, a nuáir bhias sé ciontach a néinní dhiobh so, go naideomhuidh sé go bhfuil sé ciontach annsin ní sin :

6 Agus do bhéura sé ofráil choiré chum an TIGHEARNA ar son an pheacaidh do rinne sé, bainionnach ón tréud, úan nó meannán ó na ga hruibh, mar ofráil pheacaidh ; agus do dhéana an sagart síth ar a shon a itáobh an pheacaidh.

7 Agus muna tí dhé úan do thabhairt leis, annsin do bhéura sé dhá cholum túr-tuire les ar son an pheacaidh do rinne sé, nó dhá cholum óga chum an TIGHEARNA ; áon mar ofráil pheacaidh, agus an dara mar ofráil loiscthe.

8 Agus do bhéura chum an tsagairt íad, noch ofráilfeas sin bhías ar son na hofrála peacaidh an chéaduaire, agus fáisgfidh a cheann da bhrághaid, achd ní roinnfeadh ó chéile é :

9 Agus dóirtfidh dfuil na hofrála peacaidh ar tháobh na haltóra ; agus fáisgfighear an chuid eile don fhuil amach ag bónn na haltóra : Is ofráil peacuidh sin.

10 Agus ofráilfidh an dara mar ofráil loiscthe, do réir an ghnáth : agus do dhéana an sagart síothcháin ar a shon, ar son an pheacaidh do rinne sé, agus maithfighear dhó é.

11 ¶ Achd muna tí dhe dhá éun tur-tuire, nó dhá cholum óga do thabhairt, annsin do bhéura an té do pheacaidh ar son a ofrála, an deachmhadh cuid do ephah do phlúr mín mar ofráil pheacuidh ; ní chuirfidh olá air, ní mó chuirfeas se tuis air : óir is ofráil pheacaidh í.

12 Annsin do bhéura sé chum an tsagairt é, agus glacfuidh an sagart lán a dhuirn de, eadhon na chuimhne sin, agus loiscfidh ar a naltóir é, do réir na nofráladh do níthear le teinidh don TIGHEARNA : is ofráil pheacaidh sin.

13 Agus do dhéana an sagart síothcháin dó ar son a pheacaidh do rinne a náon díobhso, agus maithfighear dhó é : agus bíaidh an fuigheall ag an tsagart mar ofráil bhídh.

14 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, dha rádh,

15 Ma ní anum coir, agus go bpeacóchuidh sé tré ainbhíos, a neithibh náombta an TIGHEARNA ; annsin do bhéura sé chum an TIGHEARNA ar son a sháruighthe, reithe gan cháidhe as na tréuduibh, réir do mheassa lé seceluibh airgid do réir shecel na sanctóra, mar ofráil sháruighthe :

16 Agus do dhéana sé leasughadh annsa dochar do rinne annsa ní náombhta, agus cuirfidh an cúigeadh cuid na chionn, agus do bhéura don tsagart é : agus

do dhéana an sagart síothcháin dó le reitlie na hofrála sáruighthe, agus maithfighear dhó é.

17 ¶ Agus má pheacuigheann anum, agus go ndéana éinní do na neithibhsí do toirmioscadh uime do dhéanamh lé haith-eantuibh an TIGHEARNA ; matá nach raibh a fhios aige, thairis sin atá ciontach, agus iomchóruidh sé a choir.

18 Agus do bhéura sé reithe gan cháidhe as a tréud, réir do mheassa, mar ofráil sháruighthe don tsagart ; agus do dhéana an sagart síth dho ar son a ainbhíos iona ndéana sé seachrán agus nach raibh a fhios aige, agus maithfighear dhó é.

19 Is ofráil sháruighthe é : do chiontuigh sé go deimhin a naghuidh an TIGHEARNA.

CAIB. VI.

Dlighe ofrala an fhir do sháruigheas an reachda le fíos. 8 *Agus ath-aithris ar ghnáth na niodhbhartha.*

AGHUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, dha rádh,

2 Má pheacuigheann anum, agus go ndéana sárughadh a nághaidh an TIGHEARNA, agus go ndéana bréag ré na chomharsuin ann san ní tugadh dhó a ttaiscidh, nó a gcumann, nó rugadh uadh ar éigin, nó do mheall sé a chomharsa ;

3 Nó go bhfuair se an ní do chuaidh a muga, agus go ndéana bréag dá tháobh, agus a mhionna do thabhairt a néitheach ; a néinní dhiobh so do ní duine, iona bpeacuigheann sé :

4 Ann sin budh amhla bhías, do chionn gur pheacuidh sé, agus go bhfuil ciontach, go naiseógtha sé an ní rug ar éigin leis, nó an ní fuair sé gó cealgach, nó an ní tugadh dhó a ttaiscidh, nó an ní do chuaidh a muga noch fuair sé.

5 Nó a nuile ní timchioll a ttug a dhrochmhionna ; aiseóguidh sé go hiomlán iona phrinnsipail, agus cuirfidh an cuigeadh cuid do bhárr na chionn, agus do bhéura don tí dár chóir é, a ló ofrála ar son a chionta.

6 Agus do bhéura a ofráil sháruighthe chum an TIGHEARNA, reithe gan chaidhe as an tréud, reir do mheassa, mar ofráil sháruighthe, don tsagart :

7 Agus do dhéana an sagart síth a lathair an TIGHEARNA dhó : agus maithfighear dhó arson éinneithe dá ndéana sé ag sárughadh ann.

8 Agus do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, dha rádh,

9 ¶ Aithin do Aáron agus dá mhac-aibh dá rádh, Is é so dligheadh na hofrála loiscthe : (is ofráil loiscthe í, ar son a loiscthe ar a naltóir ar feadh na hoidliche

go maidin, agus biáidh teine na haltóra ag loscadh innte.)

10 Agus cuirfidh an sagart a chulaidh lín uime, agus cuirfidh a bhriste lín fá na fheoil, agus tóigeobhuidh súas ar luáith do loisc an teine maille ris a nofráil loiscthe ar a naltóir, agus cuirfighear láimh ris a naltóir iad.

11 Agus cuirfidh a éadach dhe, agus cuirfidh éadach eile uime, agus iomchóruidh amach an luáith táobh a muich don champa go hionad ghlan.

12 Agus biáidh an teine ar a naltóir ag loscadh innte; ní mífhuighear i; agus loiscfidh an sagart connadh uirre gach áon mhaidin, agus leagfa a nofráil loiscthe a nórd uirre; agus loiscfidh uirre méathas na nofrálach síothchána.

13 Biáidh an teine ar lasadh choidheche ar a naltóir; ní cuirfighear amach go bráth í.

14 ¶ Agus a sé do dligheadh na hofrála bídh: ofráilfid mic Ááron í a lathair an TIGHEARNA, as coimne na haltóra.

15 Agus glacfuidh lán a dhuirn, do phlúr na hofrála bídh, agus dá hola, agus an tuis uile bhías ar a nofráil bídh, agus loiscfidh ar a naltóir *mar* bholadh churbra, *eadhon* na chúimhne sin, don TIGHEARNA.

16 Agus íosfuid Ááron agus a mhic an fuigheall: le harán gan laibhlín fostar é annsa náit náomhtha; a gcúirt thaberna-cuil an chomhchruinnigh íosaidh siad é.

17 Ní bhrúthfighear maille re laibhlín é. Thug mé dhóilhsion é *ar son* a gcoda do mofráluibh déanta le teinidh; atá sé ro náomhtha, *mar tá* a nofráil pheacaidh, agus a nofráil sháruighthe.

18 A bhfuil dháirionnachaibh a measc chloinne Ááron íosaid de. *Biáidh* na reachd go bráth ionbhr ngeimealachaibh a ttáobh ofrálaidh an TIGHEARNA do nítheas le teinidh gach áon dá mbeansa riú biáidh náomhtha.

19 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, dhá rádh,

20 *Is* *ro* ofráil Ááron agus a mhac, noch ofrálfuid siad don TIGHEARNA annsa ló a nungfuighear é: an deachmhadh cuid do ephad do phlúr mín *mar* ofráil bhíd go síorruidhe, a leath ar maidin, agus a leath ionsa noidhche.

21 A noigheann dó dhéantar é maille ré hola; agus a nuair bhías bruitehe, do bhéura tú a stéach é: *agus* na píosuidhe bruitehe do nofráil bhíd ofráilfidh tú *mar* bholadh cumbra don TIGHEARNA.

22 Agus an sagart dá mhacaibh atá ungha na áit ofráilfidh sé é: *búdh* statúid choidheche don TIGHEARNA í, loiscfighear go híomlán í.

23 Oir loiscfighear gach uile ofráil bíd ar son an tsagairt go híomlán: ní híostar é.

24 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Maóise dhá rádh,

25 Labhair ré Haarón agus le na mha-caibh, gá rádh, *Is* é do dligheadh na hofrála peacaidh: annsa náit a marbhthar a nofráil loiscthe is ann muirfighear a nofráil pheacaidh a bhfiadhuise an TIGHEARNA: *atá* sé ro náomhtha.

26 An sagart ofrálas é ar sòn peacaidh íosuidh sé féin é: annsa náit naomhtha iostar é, a ccúirt thaberna-cuil an chomhchruinnighthe.

27 Gíodh bé ar bith ní bheanas re nféoil sin biáidh sé ro náomhtha: agus a nuair croithfighear dhá fhuil ar éadach ár bith; nighfe tú a náit dár bhean an crothadhr annsa náit náomhtha.

28 Achid an soitheach críadh ionaí bruiteadh é, brisfighear é: agus mas a bpota phrais do bruiteadh é, sciúrfuighear é, agus meascfuighear an pota a nuisee.

29 Na húile fhíonnach a measc na sagart íosuidh dhe: *atá* sé ro náomhtha.

30 Ní híostar ofráil pheacaidh ar bith a mbéarthar *éanchuid* dá fhuil go taberna-cuil an chomhchruinnighthe do dhéanamh síothchána *leis* annsa náit náomhtha: loiscfighear annsa teinidh í.

CAIB. VII.

Trí ghné iodhbarta síothchána agus roidh-teadh. 12 *Mar* bhreith bhuidheachuis.

16 *Mar* mhóid, agus *mar* ofráil thoileamhla.

MAR an gcéadna *is* é do dligheadh na hofrála sáruighthe: *atá* sé ro náomhtha.

2 Annsa náit a marbhuid siad a nofráil loiscthe is ann muirfid a nofráil sháruighthe: agus croithfidh sé a fhuil timchioll ar a naltóir.

3 Agus ofráilfidh sé dhe méathas uile; a níorbuil, agus an méathas fholchuas na himnídhe,

4 Agus an dá dhúbhán, agus an méathas bhíos orra, noch *atá* fa naran, agus an scairt *atá* os cionn na naé, maille ris na dubhánuibh, bainfidh sé sin as:

5 Agus loiscfidh an sagart iad ar a naltóir *mar* ofráil déanta le teinidh don TIGHEARNA: *Is* ofráil sháruighthe sin.

6 Íosuidh gach áon fhíonnach a measc na sagart de sin: an sa náit náomhtha iostar é: *atá* ro náomhtha.

7 *Mar atá* a nofráil pheacaidh, *is* amhluidh *atá* a nofráil sháruighthe: *is* éain-dligheadh *atá* orra: an sagart do dhéanas síth leis *is* aige bhías sé.

8 Agus an sagart iodhbbras ofráil loisc-the dhúine air bith, *is* ag an tsagart féin

bhíos croicinn na hofrála loisce, do ní íodhbuiirt.

9 Agus gach uile ofráil bhídh dá mbácáitar annsa bhácus, agus gach uile dheasughthear annsa bhfrithóigheam, agus annsa noighean, braidh ag an tsagart ofrálus é.

10 Agus gach uile ofráil bhídh, cumaiscthe le hola, agus tirim, bíaidh ag cloinn Aáron uile, gach ean *oiread* re na chéile.

11 Agus as é sin dligheadh iodbháirthe na hofrála síothchána, noch ofráilféas sé don TIGHEARNA.

12 Má ofrálaun sé é mar bhreith bhuidheachuis, ann sin ofráilfidh sé maille re íodhbuiirt bheirthe bhuidheachuis bairgheana gan laibhin cumaiscthe le hola, agus abhlanna gan láibhin ungtha le hola, agus cacaidhe cumaiscthe le hola do phlúr mhín, fríalta.

13 Táobh a muich dona cácuibh, ofráilfidh *mar* ofráil aran laibhin maille ré íodhbuiirt bheirthe bhuidheachuis dá ofráil shíodha.

14 Agus de sin ofráilfidh sé aón as a nofráil iomlán *mar* ofráil thógtha don TIGHEARNA, agus budh leis an tsagart do chroith fuil na hofrála síothchána sin.

15 Agus féoil íodhbhartha ofrála síodha ar son buidheachuis ióstar an ló sin féin íodhbharthar í; ní fhóigfidh sé éinmí dhe chum na maidne.

16 Achd má bhíonn íodhbuiirt a ofrála na moíd, nó na hofráil toiteamhuil, ióstar an lá sin éin i ofrálas a íodhbuiirt; agus ar na mhárach mar an gcéadna ióstar an fuigheall.

17 Achd fuigheail fheóla na híodhbhartha an treas lá loisctighear le teinidh é.

18 Agus ma híostar *eainní* dfeóil íodhbhartha a ofrála síodha ar éanchor an treas lá, ní geabhthar í, ní mó meastar do nofráil í; braidh sí na hadhúathmhuir-eachd, agus an tanam íosas di ionchóruadh sé a choir.

19 Agus a nfeoil bheanas ré háoinní salach ní híostar í; loisctighear le teinidh í: agus ar son na feóla, an mheid bhías glan íosuid di.

20 Achd an tanam itheas dfeóil íodhbhartha na hofrála síothchána, noch is *leis* an TIGHEARNA, gá bhfuil a neamhghloine air, gearrfuighear an tanam sin thríd amach as a mhuinntir.

21 Os a chionn so gídh bé anum bheanas ré *ní* salach, *mar* atá salchar duine, nó beathaidh neamhghloine, nó re *héuiní* adhuathmhair neamhghlan, agus íosas cuid dfeóil íodhbhartha na hofrála síodha, noch *bheanas* ris an TIGHEARNA, gearrfuighear an tanamsin thríd amach ó na dháoinibh.

22 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Máoise, dhá rádh,

23 Labhair re cloinn Israel dá rádh, Ní íostáoi éainghné mhéathas, doimh, nó cáorach, nó gabhair.

24 Ach geir an bheathaidh do gheibh bás uádha féin, agus méathas a naimhidhe réubuid beathaidh, is eidir sin do chur a núsad ar bith eile: gídhheadh ní íostáoi éinmí dhe ar cancelor.

25 Oir gídh bé ar bith íosas do gheir an bheathaidh, íodhbuid dáone *mar* ofráil déanta le teinidh don TIGHEARNA, fós an tanam íosas de sin gearrfuighear amach ó na mhuinntir é.

26 Tuilleamh eile ní íostáoi gné fhola ar bith, *mas* déun nó daímhighe, a náon da bhar náitreabha.

27 Gídh bé ar bith anum íosas éainghné fola, gearrfuighear cheana an tanamsin ó na mhuinntir.

28 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Máoise, dhá rádh,

29 Labhair ré cloinn Israel, dá rádh, An té ofrálus íodhbuiirt ofrála síodha don TIGHEARNA do bhura se tabhartas chum an TIGHEARNA do íodhbuiirt ofrála shíodha.

30 A lánla fcm bhéurus leis ofráil an TIGHEARNA déanta le teinidh, an gheir maille ris an gclíathán, do bheura sé leis, cor go gceothbdis an clíathán *ar son* ofrála luáimhigthe as coinne an TIGHEARNA.

31 Agus loisctidh an sagart an gheir ar a naltóir: achd budh lé Haáron agus le na mhacaibh an tuchd.

32 Agus do bheartháoi an slíneán deás don tsagart *mar* ofráil thógtha don íodhbuiirt do nofráil síothchána.

33 An té do mhacaibh Aáron ofrálus fuil na hofrála síothchána, agus an méathus, is é do gheabha an slíneán deas ar son a choda.

34 Oir do bhean misi an tuchd luáimneach agus an slíneán tógtha o chloinn Israel do íodhbuiirt a nofrála síothchána, agus thug mé do Aáron an sagart iad agus dá mhacaibh *mar* statúd go bráth ó mheasc cloinne Israel.

35 ¶ Is é so comhroinn ungtha Aáron, agus ungtha a mhac, as ofráluibh an TIGHEARNA déanta le teinidh, annsa ló *ar* chair se a steach iad do mhimostralachd don TIGHEARNA a noig an tsagart;

36 Noch do aithin an TIGHEARNA do thabhairt dóibh o chloinn Israel, annsa ló ar ungadh iad, *lé* statúd go bráth ar fadh a ngeinéalach.

37 Is é so dligheadh na hofrála loiscthe, na hofrála bídh, na hofrála peacaidh, agus na hofrála sárungthe, agus na gcoisreagadh, agus íodhbhartha na nofráladh síodha;

38 Noch do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise a sliabh Sinai, annsa ló ar aithin sé do chloinn Israel an iodhbuidt dofráil don TIGHEARNA, a bhfásach Sinai.

CAIB. VIII.

Do cuireadh na pearsa eagluise 14 *Agus na neitheann oile ar leith, fa choinne sherbhis áirighthe an TIGHEARNA.*

AGUS a dubhairt an TIGHEARNA ré Mhaóise, dhá rádh,

2 Beirleachd Aáron agus a mhic maille ris, agus a néaduighe, agus an ola ungha, agus bhlóg chum na hofrála peacaidh, agus dha reithe, agus clíabh darán gan laibhín.

3 Agus cruinnigh an cóimhthionól uile go dorus thabernacuil an chomhbchruinnigh.

4 Agus do rinne Maóise mar do aithin an TIGHEARNA dhe; agus do chruinnigh an toireachdus a gcionn a chéile chum doruis thabernacuil an chomhbchruinnigh.

5 Agus a dubhairt Maóise ris an gcoimhthionól, *Is é* so an ní do aithin an TIGHEARNA do dheanamh.

6 Agus tug Maóise Aáron agus a mhic, agus do nigh le huisce iad.

7 Agus do chuir an cóta uime, agus do chuir crios thairis, agus do chuir an róba uime, agus do chuir an téphod air, agus do chríosúigh re crios cúirialta a nephod é, agus do cheanguil leis sin uime é.

8 Agus do chuir sé an tuchdeadach air: agus do chuir annsa nuchdeadach an Urim agus an Tummin.

9 Agus do chuir an míter ar a cheann; ar a míter mar an gcéadna, *éadhon* ar éadan an mhíter, do chuir sé an pláta óir, an choróin náombtha; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

10 Agus do ghlac Maóise an ola ungha, agus do ungaigh an tabernacuil agus a *raibh* ann uile, agus do náomhadh iad.

11 Agus do chroith sé di ar a naltóir seachd nuáire, agus do ungnidh a naltóir agus a soighithe uile, aráon an lábhéir agus a chos, da náomhadh.

12 Agus do dhóirt as an ola ungha ar cheann Aáron, agus do ungaigh é, da náomhadh.

13 Agus tug Maóise mic Aáron leis, agus do chuir cótuiddh orra, agus do chríosluidh iad lé creasannuibh, agus do chuir buinéidh orra; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

14 Agus tug leis an bhlóg ar son ofrála peacaidh: agus do leag Aáron agus a mhic a lámha ar chionn na bulóige chum ofrála an pheacaidh.

15 Agus do mharbh sé é; agus do ghlac Maóise a nfhuil, agus do chuir ar bhean-

nuibh na haltóra fá gcúairt lé na mhéur í, agus do ghlán a naltóir, agus do dhóirt a nfhuil ag bonn na haltóra, agus do náomhadh í, do dheanamh aithshíothchána uirre.

16 Agus do ghlac a *raibh* do gheir ann a nionathar, agus an scairt ós cionn na náe, agus an dá dhubhán, agus a méathas, agus do loisc Maóise ar a naltóir iad.

17 Achd do loisc se re teinidh an bhlóg, agus a sheithigh, agus a feoil, agus a bothrach táobh a muich don champa; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

18 ¶ Agus tug an reithe leis chum na hofrála loiscthe: agus do chuir Aáron agus a mhic a lámha ar cheann an reithe.

19 Agus do mharbh sé é; agus do chroith Maóise a nfhuil ar a naltóir fá gcúairt.

20 Agus do ghear sé an reithe na phíos- uighibh; agus do loisc Maóise an ceann, agus na píosuidh, agus an gheir.

21 Agus do nigh an mionach agus na cosa a nuisce; agus do loisc Maóise an reithe uile ar a naltóir: do *bhi* na iodbuidt loiscthe na bhaladh chúmhra, agus na hofráil déanta lé teinidh don TIGHEARNA; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

22 ¶ Agus tug an reithe eile leis, reithe an choisricthe: agus do leag Aáron agus a mhic a lámha ar cheann an reithe.

23 Agus do mharbh sé é; agus do ghlac Maóise da fhuil, agus do chuir ar bhórr clúaise deise Aáron, agus ar ordóig a láimhe deise, agus ar ordóig a choise deise.

24 Tug fós mic Aáron, agus do chuir Maóise cuid do nfhuil ar bhárr a ccluás deas, agus ar ordóguibh a lámh ndeas, agus ar ordóguibh a ccos ndeas: agus do chroith Maóise a nfhuil ar a naltóir fá gcúairt.

25 Agus do ghlac an gheir, agus an tiorbull, agus an gheir do *bhi* ar an mionach uile, agus an sgairt ós cionn na náe, agus an dá dhubhán, agus an gheir, agus an slinnéun deas:

26 Agus do bhean áon bháirghean daran gan laibhín, as an gclíabh an tarán gan laibhín, do *bhi* as coinne an TIGHEARNA, agus cáca darán smearta le hola, agus éan abhlann amháin, agus do chuir ar úachdar na geire, agus an tslineáin deis iad.

27 Agus do chuir sin uile ar lámhuibh Aáron, agus ar lámhuibh a mhac, agus do luáimnigh iad *mar* ofráil luáimnighthe as coinne an TIGHEARNA.

28 Agus do ghlac Maóise as a lámhuibh iad, agus do loisc, ar a naltóir iad ar a nfhuil loiscthe: do *bhúadar* na gcois

ricthibh do bhaladh chumhra : is ofráil sin déanta lé teinidh don TIGHEARNA.

29 Agus do ghlac Maóise an tuchd, agus do mháilligh é mar ofráil luáin-nighthe a lathair an TIGHEARNA : óir do bi sin cuid Mhaóise do reithe an choisreactha ; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

30 Agus do ghlac Maóise cuid don ola unghtha, agus do nfuil do bhí ar a naltóir, agus do chroith é ar Aáron, agus ar a éadach, agus ar a mhacaibh, agus ar éaduighibh a mhac maille ris ; agus do nàomhuigh sé Aáron, agus a chuladh agus a mhic, agus culadha a mhac mar àon ris.

31 ¶ Agus a dubhairt Maóise ré Haáron agus ré na mhacaibh, Bruithighe a nfeoil ag dorus thabernacuil an chomhchruinnigh : agus ithighe ann sin í maille ris a narán atá a gcliabh na gcoisreacthadh, mar do aithin misí, dá rádh, Itheadh Aáron agus a mhic é,

32 Agus an fuigheall bhías ag a nfeoil agus ag a narán loiscfidhe lé teinidh é.

33 Agus ní rachtáoi amach tar dhorus thabernacuil an chomhchruinnigh a seachd lá, nó gó rabhtíd laéthe bhuir gcoisricthe coimhionta : óir seachd lá bhías sé dá bhuir gcoisreagadh.

34 Mar do rinne sé a niugh, is mar sin do aithin an TIGHEARNA a dhéanamh, do dhéanamh síodha dháoihbh.

35 Uime sin anfuidhe ag dorus thabernacuil an chomhchruinnigh do ló agus doidhche seachd lá, agus coimheadfuidhe cúram an TIGHEARNA, nach bhfaghtáoi bás : óir is mar sin do haithnigheadh dhíom.

36 Mar sin do rinne Aáron agus a mhic gach uile ní dar aithin an TIGHEARNA tré láimh Mhaóise.

CAIB. IX.

Tús na miniostralachd choitchinne, uma chrábhuidh. 24 Noch do thaitin ré Día.

A GUS táinic a gcrich ar a nochdmhadh lá, gur ghoir Maóise Aaron agus a mhic, agus sinnsir Israel ;

2 Agus a dubhairt ré Haáron, Glac láogh óg mar ofráil pheacaidh, agus reithe mar ofráil loiscthe, gan cháidhe, agus ofráilsa iúd a bhfiadhnúis an TIGHEARNA.

3 Agus laibheoruidh tú ré cloinn Israel, gá rádh, Glacaidhsí meannán do na gábhruibh ar son ofrála pheacaidh ; agus láogh, agus uan, araon don chédbhlíadhain, gan cháidhe, mar ofráil loiscthe ;

4 Bulóg agus reithe mar an gcéadna mar ofráil-shíodha, díodhbhuirt a bhfiagh-núisí an TIGHEARNA ; agus ofráil bhídh

cumaiscthe le hola : oir foillséochaidh an TIGHEARNA é féin a niugh dháoihbh.

5 ¶ Agus tugadar léo an ní do aithin Maóisi a lathair thabernacuil an chomhchruinnigh : agus tangadar an coimhthionól uile a gcomhghar agus do sheasadar as coimne an TIGHEARNA.

6 Agus a dubhairt Maóise, As é so an ní do aithin an TIGHEARNA dhíbh do dhéanamh : agus foillseochthar glóir an TIGHEARNA dháoihbh.

7 Agus a dubhairt Maóise ré Hlaaron, Imthigh chum na haltóra, agus íodhbhuir hofráil pheacaidh, agus hofráil loiscthe, agus déana síoth dhuit féin, agus don pobal : agus íodhbhuir ofráil an phobuil, agus déana síoth dhóibh : mar do aithin an TIGHEARNA.

8 ¶ Ar a nadhbhsin do chuáidh Aáron chum na haltóra, agus do mharbh láogh na hofrála peacaidh, noch do bhí ar a shon féin.

9 Agus tugadar mic Aáron a nfuil chuige : agus do thum a mhéur annsa nfuil, agus do chuir ar bheannuibh na haltóra i, agus do dhóirt a nfuil amach ag bonn na haltóra :

10 Achd do loisc sé an gheir, agus na dubháin, agus an scairt ós cionn na nae, do nofráil pheacaidh, ar a naltóir ; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

11 Agus do loisc a nfeoil agus an tseithe : le teinidh táobh a muich don champa.

12 Agus do mharbh sé a nofráil loiscthe agus tugadar mic Aaron a nfuil chuige, noch do chroith sé timchioll fá gcuáirt ar a naltóir.

13 Agus tugadar a nofráil loiscthe chuige, maille re na spóiluidlibh, agus an ceann : agus do loisc ar a naltóir iad.

14 Agus do nigh an mionach agus na cosa, agus do loisc iad ar a nofráil loiscthe, ar a naltóir.

15 ¶ Agus tug ofráil an phobuil, agus do ghlac an gabhar, do bhí mar ofráil pheacaidh ar son an phobail, agus do mharbh é, agus do íodhbhuir ar son pheacaidhe, mar an gcéad.

16 Agus tug a nofráil loiscthe, agus do ofráil í do réir ghnátha.

17 Agus tug a nofráil bhídh, agus do ghlac lán duirn di, agus do loisc i ar a naltóir, táobh a niugh díodhbhuirt loiscthe na maidne.

18 Do mharbh mar an gcéadna an bbulóg agus an reithe, mar íodhbhuirt ofrála síodha, noch do bhí ar son an phobail : agus tugadar mic Aáron a nfuil chuige, (noch dó chroith se ar a naltóir fá gcuáirt.)

19 Agus méathas na bulóige agus an reithe, an tiorbull, agus an ní fholchas an

mionach, agus na dubháin, agus an séairt ós cionn na nác :

20 Agus do chuireadar an méathas ar na cliathanuibh, agus do loisc an méathas ar a naltóir :

21 Agus do mháilligh Aáron na cliatháin agus an slinnéun deas mar ofráil chroithe a bhfiadhnúis an TIGHEARNA ; mar do aithin Maóisi.

22 Agus do thóg Aáron súas a lámh leath ris an bpobal, agus do bheannuidh iad, agus táinig a nús ó iodbhuirt na hofrála peacaidh, agus na hofrála loiscthe, agus na hofrála síodha.

23 Agus do chuáidh Maóisi agus Aáron go tabernacuil an chomhchruinnighthe, agus tangadar amach, agus do bheannuigh-eadar an pobal : agus do foillsiughadh glóir an TIGHEARNA don phobal uile.

24 Agus táinig teine amach ó fhiadhnúis an TIGHEARNA, agus do dhíobháidh ar a naltóir a nofráil loiscthe agus an gheir : noch a nuair do chonaic an pobal, do ghéareadar, agus do thuiteadar ar a naghaidh.

CAIB. X.

Do tharuing teine coimhghitheach lasta a nsanctóra Dé, teine eile da smachd-ughadh.

AGUS do ghlac Nadab agus Abihú, mic Aáron, sionnsa gach nduine aca, agus do chuir teine ann, agus do chuir tuis uirre, agus do ofráladar teine choimhghitheach a lathair an TIGHEARNA, nach ar aithin sé dhíobh.

2 Agus do chuáidh teine a mach ón TIGHEARNA agus do dhíobháidh sí iad, agus súaradair bás a bhfiadhnúis an TIGHEARNA.

3 Ann sin a dubhairt Maóise re Háaron, *Is é so an ní do labhair an TIGHEARNA, gá rádh, Bíaidh mé náomhtha annsa droing thig a ngar dhamh, agus as coinne an phobail uile bíaidh glóir dhamh.* Agus do thochd Aáron.

4 Agus do ghoir Maóise Misaél agus Elsaphan, mic Ulsiel dearbhrathair athar Aáron, agus dubhairt riú, Tigidh a leith, beiridh libh bhur ndearbhraithre ó fhiadhnúis na sanctóra amach as an gcampa.

5 Mar sin tangadar a ngar dhóibh, agus rugadar léo iad ann a ccótadhuibh a mach as a gcampa ; mar a dubhairt Maóise.

6 ¶ Agus a dubhairt Maóise re Aáron, agus re Heleásar agus re Hitamar, a mhaca, Ná nochtuigh bhur gcinn, narab mó bhrisfidhe bhur néadach ; deagla go murfidhe sibh, agus deagla feirge do theachd ar an pobal uile : achd caoidis bhur ndearbhraithre, tigh Israel uile, an loscadh noch do las an TIGHEARNA.

7 Agus ní reachtaoi a mach ó dhorus thabernacuil an chomhchruinnighthe, deagla go bhfuigheadh sibh bás : óir atá olá ungha an TIGHEARNA oruibh. Agus do rinneadar do réir thocail Mhaoise.

8 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Háaron, dhá rádh,

9 Ná hibbidh fion nó deoch ládir, thusa, nó do mhic maille leachd, a nuair reachtaoi go tabernacuil an chomhchruinnighthe, deagla go bhfuigheadh sibh bás : *bíaidh sin na reachd go bráth ar feadh bhur ngeinealach :*

10 Agus chor go ccurfidhe difir edir náomhtha agus neamhnáomhtha, agus edir ghlan agus neamhghlan ;

11 Agus chor go múinfidhe clann Israel anna nuile statuid do labhair an TIGHEARNA riú le láimh Mhaoise.

12 ¶ Agus do labhair Maóise re Háaron, agus re Heleásar agus re Hitamar, a mhic do mhair, Glacuidh a nofráil blídh as fuigheall dofráluibh an TIGHEARNA déanta le teinidh, agus ithidh gan lábhán í, láimh ris a naltóir : *óir atá ró naomhtha :*

13 Agus fostaói é annsa náit naomhtha, chionn gurob é do chéarta é, agus ceart do mhac, as íodhbarthaibh an TIGHEARNA do níthear lé teinidh : óir is mar sin do haithnigheadh dhíomsa.

14 Agus fostaói an tuchd croitthe agus an slinnéun togha a náit ghloin ; thú féin, agus do mhic, agus hingheána maille leachd : *óir is ceart duitse iad,* agus ceart do mhac, *noch do bhéarthar as iodbhuirt na hofrála síodha ó chloinn Israel.*

15 Do bhéaruid léo an slinnéun togha agus an tuchd croitthe maille ris na hofráluibh do níthear le teinidh don gheir, *dá chraithadh mar ofráil chroithe a bhfiadhnúis an TIGHEARNA ;* agus budh leatsa é, agus léad mhacaibh maille leachd, a statuid go bráth ; mar do aithin an TIGHEARNA.

16 ¶ Agus do lorgair Maóise go dith-chiollaíh a ndiáigh ghabhar na hofrála peacaidh, agus féuch, do loisceadh é : agus do bhí sé féargach le Heleásar agus re Hitamar, mic Aaron do fágbadh *bé,* gá rádh,

17 Cread fá nár itheamhair a nofráil pheacuidh an sa náit náomhtha, *ó tá sé ró náomhtha,* agus do thug *Diu* dhíbhsi é diomchar chionta an chomhchruinnighthe, do dhéanamh síodha ar a sou a lathair an TIGHEARNA ?

18 Féuch, níir tugadh a fhuil asteach taobh asteach don *áit* náomhtha : do budh cóir dhaoibh go dembin ithe annsa náit naomhtha, mar do aithin mise.

19 Agus a dubhairt Aáron re Maóise ; Féuch, a niugh do ofraladar a nofráil

pheacaidh agus a n-óráil loiscthe as coinne an TIGHEARNA; agus do tharládar a leithéid sin do neithibh dhamhsa: agus dá nithinn a n-óráil pheacaidh a niugh, an ngéabhlthaoi a bhíádhnuise an TIGHEARNA é?

20 Agus a núair do chualaidh Maóise, do bhí sé riarttha.

CAIB. XI.

Na beathaigh atá glan agus neamhghlan.

9 Na héisg. 13 Na héntaithe. 20 Na créatúircadh gluaiسته.

AGUS do labhair an TIGHEARNA re Maóise agus re Ilaáron, gá rádh riú, 2 Labhruidh re cloinn Israel, gá radh, Is iádsó na beathaidh ióstaói a measc na naimhhteadh atá ar an talamh.

3 Giodh bé ar bith roinneas a níonga, agus a bhfuil a chos scoilte, agus chognas a chior, a measc na naimhhteadh, ióstaói sin.

4 Giodheadh ní ióstaói iádsó don mbeid chognas an chior, na roindeas a níonga: mar atá an cámhall, do chionn go gcognann an chior, achd ní roinneann a níonga; atá sé neamhghlan dhaóibh.

5 Agus an comín, do chionn go gcognann an chior, achd ní rannann a níonga; atá sé neamhghlan dhaóibh.

6 Agus an gearrthiadh, do chionn go gcognann an chior, achd ní rannann a níonga; atá sé neamhghlan dhaóibh.

7 Agus na inuca, má tá go bhfuilid a ccosa scoilte, agus go rannann a níonga, ní chognuid an chior; atáid neamhghlan dhaóibh.

8 Ní ióstaói dha bhféoil, agus ní bheannfuidhe re na gconabluidh; atáid neamhghlan dhaóibh.

9 ¶ Is iádsó ióstaói, do nuile ní atá is na huisgidhibh: a nuile ní ar a bhfuilid éiteach agus éilneach annsna huisgidhibh, annsna fairsibh, agus annsna srothaibh, ióstaói iádsó.

10 Agus a mbeid ar nach bhfuil eiteach no lanna annsna fairsibh, agus annsna srothaibh, don mbeid corrúigheas annsna nuisce, agus déinní bco dhá bhfuil sna huisgidhibh, bíid adbhfuathmhar aguibh:

11 Bíid siad na nadhfhúathmhaireachd aguibh; ní ióstaói dá bhféoil, achd bíáidh a geuirp na nadhfhúathmhaireachd aguibh.

12 Giodh bé ar bith air nach bia eiteach nó lanna annsna huisgidhibh, bíáidh sin na adbhfuathmhaireachd dhaóibh.

13 ¶ Agus is iádsó go bhliás an adbhfuathmhaireachd aguibh a measc na neun; ní hiostar iad, is adbhfuathmhaireachd iad: an tiolar, an préachán ceannann, an tiagaire caimeach.

14 An badhbh, préachán na gcéarc do réir a chinéil;

15 Gach uile fhíach do réir a chinéil;

16 Agus an tulchabhcan, agus an seabhac oidhche, agus an chúach, agus gach uile chinéil seabhaic.

17 Agus an tulchabhcan beag, agus an fiach mór, agus an tulchabhcan mór.

18 Agus a neala, agus an pelicán, agus an tiolar gréagach,

19 Agus an chorrghlas, agus an chorrghriann do réir a gcméil, agus an filbín, agus a níaltóg leathair.

20 Gach uile énnu ghluáiseas, ag intheachd ceathair chosach, bíid adbhfuathmhar dhaóibh.

21 Gítheadh féadfaói iádsó díthe gach uile ní eitiollach shnáidheas gá bhfuilid ceithre chosa; gá bhfuilid cosa ós cionn a ttroigheach, lé lingid ar an talamh;

22 Iádsó só cheana is éidir libh a nithe; an lóiste do réir a chinéil, agus an lócuiste ceannann mar bhíos a chinéil, agus an bunán gona chinéil, agus an orsán gona chinéil.

23 Achd a nuile ní éitollach gluáisteach, noch gá bhfuilid ceithre chosa, bíid adbhfuathmhar dhaóibh.

24 Agus ar a son só béithi neamhghlan: gíodh bé ar bith bheanas ré na cconabluidhe biaidh neamhghlan go tráthnóna.

25 Agus gíodh bé ar bith íomchoras énni dá gconabluidh níghéadh a éadach, agus biaidh neamhghlan go tráthnóna.

26 Cónabhlach gach uile ainnhidhe noch roinneas a níonga, agus nach bíáidh a níonga scoilte, nó nach ccognann a chior, atáid neamhghlan dhaóibh: gach uile dhuine dá mbeanná riú, bíáidh sé neamhghlan.

27 Agus gíodh lé ar bith inthigheas ar a chrobhuibh, a measc a nuile shórt beathach inthigheas a néimheachd ceathair chosach, atáid neamhghlan díbh: gach áon blicanfás re na cconabluidh bíáidh se neamhghlan go tráthnóna.

28 Agus an té íomchoras an cconabhlach, níghfidh a éadach, agus bíáidh neamhghlan go tráthnóna: atáid neamhghlan dhaóibh.

29 ¶ Biad só mar an cceadna neamhghlan díbh measc na neitheadh ngluáisteach ghluáiseas ar an talamh; an easóg, agus an luch, agus an toirtóis gun a chinéil.

30 Agus an firéud, agus an camélic, agus a nearcluaclita, agus an selide, agus an talpa.

31 A táid só neamhghlan dhaóibh a measc an uile shnáidheas: gíodh bé ar bith bheanas riú, a nuáir bhíid marbh, biaidh neamhghlan go tráthnóna.

32 Agus gíodh bé ar bith ní ar a

dtuitfidh énni dhíobh, a nuáir bhías marbh, bíaidh sé neamhghlan; más soitheach croinn é, nó éadach, nó croicean, nó sac, nó gíodh bé ar bith soitheach é, le ndéantar obair ar bith, caithfíghear a chur a nuisce, bíaidh neamhghlan go nóin; glanfuighear mar sin é.

33 Agus gach uile shoitheach críadh, ann a tuitfidh éainní dhíobh, gíodh bé ar bith bhías ann bíaidh sé neamhghlan; agus brisfidhe é.

34 A nuile bhíadh is éidir dithe, ar a rachaidh an tuisce sin bíaidh sé neamhghlan: agus gach uile dheoch is éidir dól ann gach éantsoitheach mar sin bíaidh sé neamhghlan.

35 Agus gach uile ní ar a tuitfidh áoinní da gconabluidhe bíaidh sé neamhghlan; más bács é, no rainnesidhe do photuibh, brisfíghear síos iad: óir atáid siad neamhghlan, agus beid neamhghlan dhaóibhse.

36 Thairis sin tobar nó curr, iona mbá go lór usce, bíaidh glan: achd an cuid bheanas re na gconabluidh sin, bíaidh neamhghlan.

37 Agus ma thuiteann éanchuid da gconablach ar shíol cortha bhías chum a chora, bíaidh sin glan.

38 Achd má cuirthear usce ar bith ar a tsíol, agus go tuitfidh aon chuid don chonabluidh ann, bíaidh sé neamhghlan dhaonbh.

39 Agus ma éugann áoinbheathach, dar féidir lúibh ithe; an té bheanas re na chonabluidh sin bíaidh sé neamhghlan go nóin.

40 Agus an té itheas da chonabluidh nighendh a éadach, agus bíaidh neamhghlan go nóin: an té mar an gcéadna ionchras a gconablach nighfidh a éadach, agus bíaidh neamhghlan go nóin.

41 Agus gach uile ní snaidhtheach shnáidheas air an talamh bíaidh na adhfhuathmháireachd; ní híosar é.

42 Gíodh bé ar bith imthigheas ar a mbolg, agus gíodh bé ar bith imthigheas ar cheithre cosaibh, nó gíodh bé ar a bhfuil ní is mó do chosuibh a measc na nuile neitheadh shnáidhtheach snáidheas ar an talamh, ní híosar iad; óir a táid na nadhfhuathmháireachd.

43 Ní dhéantáoi sibh féin grisneamhuil lé héinni snáidhtheach shnáidheas, ní mó do dhéantáoi sibh féin neamhghlan léo, lé ttruaílleochthaóí sibh na dtáobh.

44 Oir is mise an TIGHEARNA blur ndia: ar an adhbharsin náomhthochthaóí sibh sibh féin, agus beithí naomhtha; óir atáimse náomhtha: ní mó thruaillidhe sibh féin lé héantsórt neitheadh ngluáisteach noch ghlúaiseas ar an talamh.

45 Oir is mise an TIGHEARNA do bheir a mách sibh as talamh na Hé-

gipte, do bheith am Dhía aguibh: beithí ar an ádhbhar sin náomhtha; óir a táimse náomhtha.

46 Asé so dlightheadh na mbeathach, agus ná néun, agus gach uile chréatúir béo da gcorruighean annsna huiscidhibh, agus gach uile chréatúir dá ngluáisiounn ar an talamh:

47 Do dhéanadh eídirthealughe idir an glan agus an neamhghlan, agus edir an mbeathach as éidir dithe agus an beathach nach éidir dithe.

CAIB. XII.

Glanta na mban tar éis tuismeachd.

A GUS do labhair an TIGHEARNA re Maoise, dhá rádh,

2 Labhair ré cloinn Israel, ga rádh, Má ghlubb bean síol, agus go níbéara mac: ann sin bíaidh sí neamhghlan seachd lá; do reir láetheadh dealughthe a laige ria bíaidh sí neamhghlan.

3 Agus annsa nochmhadh lá timchillghearrfughear féoil a réamhchroicinn.

4 Agus ransa sí ann sin a bhíuil a hannaicthe trí lá agus tríochad; ní bheána sí re héainní naomhtha, agus ní thiucta don tsanctóir, nó go ccoimhlíontar láethe a hannaicthe.

5 Ach mas leabh mná bhéurus sí, bíaidh sí neamhghlan caoicidhis, amhuil iona dealughadh: agus ransuidh a bhíuil a hannaicthe sé lá agus trí fithchid.

6 Agus a nuáir choimhlíontar láethe a glanta, ar son mic, nó inghme, do bhéura sí uan don chéidbhliadhuin, agus colum óg no éun turtuir, mar ofráil pheacaidh, go dorus thabernaicuil an chomhchruinnigh, chum an tsagairt.

7 Noch ofráilfios é a lathair an TIGHEARNA, agus do dhéana sith ar a sousa; agus bíaidh sí glan ó rith a fóla. Sé so is dlightheadh do mhnaóí bhéuras mac nó inghean.

8 Agus muna fhéadfa sí uan do thabhairt, ansin do bhéara dhá thurtuir, no dhá cholum óga; áon díobh mar ofráil loiscthe, agus an dara mar ofráil pheacaidh: agus do dhéana an sagart sith ar a son, agus bíaidh sí glan.

CAIB. XIII.

Reachd, agus comhthardha phlágha na lúbhra, ann a nduine. 47 Agus a neúdach.

A GUS do labhair an TIGHEARNA re Maoise agus re Háaron, dhá rádh,

2 A nuáir bhías ag éanduine, at nó gearb, nó léus a croiceann a fhéola, agus go mbia a gcroiceann a fhéola amhuil plágha lúbhra; bearthar an sin chum Áaron an sagart é, nó go mac dhá mhac-aibh, bhías na shagairt:

3 Agus féuchfuidh an sagart ar an loit a gceoiann a fhéola: agus má iompóigh-eann na fionnadh bán annsa loit, agus go mbia an loit níos doimhne re a faicsin ná croiceann a fhéola, is loit lubhra sin: agus féachfuidh an sagart air, agus fuáigeoruidh a bheith neamhghlan.

4 Dá bhínn an léus bán a croiceann a fhéola, agus ré faicsin nach bia ní is doimhne ná an croicinn, agus nách ionntoch idh a fhionnadh bán; ann sin iadhuidh an sagart ar an té ar a mbia an loit seachd lá:

5 Agus féuchfuidh an sagart air an seachdmhadh lá: agus, féuch, *ma bhí* an loit an amharcan ag fuireach, agus nach leitneochuidh annsa croicinn; annsin druidfidh an sagart air seachd lá eile:

6 Agus féuchfuidh an sagart air a rís an seachdmhadh lá: agus, féuch, *má bhíonn* an loit réad éigin dorchá, agus nach leitneochuidh an loit annsa croicinn, ann sin fuáigeoruidh an sagart a bheith glan: ní bhíuil ann achd léus: nífidh sé a cadach, agus bíaidh glan.

7 Achd má leathnuigheann an léus a mach go mór annsa croicinn, tar éis a faicsiona don tsagart ar son a ghianta, féuchfuidh an sagart air a rís:

8 Agus má chí an sagart sin, féuch, go leitneochuidh an léus annsa croicinn, annsin fuáigeoruidh an sagart neamhghlan é: is lubhra í.

9 ¶ A nuair bhías loit na lubhra a nduine, ann sin béarthar chum an tsagairt é;

10 Agus féuchfuidh an sagart air: agus, féuch, *má bhíonn* an tat bán annsa croicinn, agus go diontochuidh sé an fionnadh bán, agus go mbia féoil bhéo dhearg annsa nat;

11 Is seanlubhra sin a gceoiann a fhéola, agus fuáigeoruidh an sagart neamhghlan é, agus ní chuirfidh a steach é: óir atá neamhghlan.

12 Agus má bhrisíonn an lubhra a mach ar fud an croicinn, agus go bhfoileochuidh an lubhra an croicinn uile an té ar a mbia an loit óna chionn go nuige a chosa, ann gach áonbhall a bhféuchfuidh an sagart;

13 Ann sin measfuidh an sagart: agus, féuch, *má* dfoluigh an lubhra a chorp uile, fuáigeoruidh sé glan an té ar a mbia an lubhra: do hionntóidh sé uile bán: atá se glan.

14 Achd a nuair fhásas féoil dearg ann, bíaidh sé salach.

15 Agus féuchfuidh an sagart ar an bhféoil dheirg, agus fuáigeoruidh é do bheith neamhghlan: óir atá a nféoil dearg neamhghlan: is lubhra í.

16 Nó má ionntóigheann a nféoil dearg a rís, agus go tiuafa chum bheith bán, tiuafa sé chum an tsagairt;

17 Agus féuchfuidh an sagart air: agus féuch, má ionntóigheann an loit ar bheith bán; an sin fuáigeoruidh an sagart glan an té ar a mbia an loit: atá se glan.

18 ¶ A nféoil mar an gcéadna, noch a raibh an neascóid iona croicinn, agus do leighisíodh.

19 Agus a náit na neascóide go mbia at bán, no ballscóid shiollseach, bhán, agus gné dheirge ann, agus go ttaisbéantar don tsagart é;

20 Agus, a nuair do chífe an sagart é, féuch, *má bhíonn* a faicsin ní is ísle nó an croiceann, agus go diontochuidh a fhionnadh bán; foillseochuidh an sagart neamhghlan é: is loit lubhra é ar na briseadh a mach ó neascóid.

21 Achd má féachann an sagart air, agus féuch, nach bia fionnadh ar bith bán air, agus muna raibh ní is ísle nó an croiceann, achd go mbia ní éigin dorchá air; annsin druidfidh an sagart air seachd lá:

22 Agus má leithnuigheann go mór a mach annsa croicinn, ann sin fuáigeoruidh an sagart neamhghlan é: is loit sin.

23 Achd má fhanann an ballscóid shoillseach na áit, agus gan leathnughadh dhó, is neascóid loiscneach í; agus fuáigeora an sagart glan é.

24 Nó má bhíonn féoil ar bith san croicinn, as a tiuafa teas loiscneach, agus a nféoil béo bhías da loscadh go mbia guirín bán loinreach innte, ní éigin dearg, no bán;

25 Ann sin féuchfuidh an sagart air: agus féuch, *má* athruigheann an fionnadh ann sa ghuirín shoillseach bán, agus go mbia ré a fhéachuín ní is doimhne nó an croicinn; is lubhra í ar mbriseadh a mach as an lassadh: uime sin fuáigeoruidh an sagart neamhghlan é: a sé sin loit na lubhraidh.

26 Achd má féuchann an sagart air, agus féuch, nach bia fionnadh bán ar bith annsa guirín shoillseach, agus nach bí ní is ísle nó an croicinn eile, achd go mbia ní éigin dorchá air; annsin druidfidh an sagart air go ceann sheachd lá:

27 Agus féuchfuidh an sagart air an seachdmhadh lá: agus má leathnuigheann go mór annsa croicinn, an sin fuáigeoruidh an sagart neamhghlan é: a sé sin loit na lubhra.

28 Agus má fhanann ann ballscóid shoillseach na áit féin, agus gan leathnughadh fa croicinn, achd go mbia ní éigin dorchá; is at lasta é, agus fuáigeoruidh an sagart glan é: óir is aintéas lasta é.

29 ¶ Má bhíonn an loit ar fhear nó ar mhnáoi iona gceann nó san bhfeasóig ;

30 Annsin féuchfuidh an sagart an loit : agus féuch, má chí ní is isle nó an croicinn é ; agus go mbí fionnadh tana buidhe innte ; annsin fuáigeoruidh an sagart neamhghlan é : is carruidhe thirim í, eadhon lubhra ar an gcionn nó ar an bhfeasóig.

31 Agus má fhéuchann an sagart ar an loit carruigh, agus féuch, muna raibh nís doimhne annsa chroicinn, agus nach bíá grúag dhubbh ar bith innte ; annsin iadhadh an sagart ar an té ar a mbía an phláigh charruidhe seachd lá :

32 Agus an seachmhadh lá féuchfuidh an sagart ar an loit : agus féuch, muna leathnuighidh an charruidhe, agus nach bíaidh grúag bhuidhe ann, agus nach bíá an carruidhe a radharc nís isle nó an croicinn ;

33 Bearruighear é, achd ní bhéarrfa sé an charruidhe ; agus druifidh an sagart ar an tí air a mbí an charruidhe seachd lá eile :

34 Agus an seachmhadh lá féuchfuidh an sagart ar an gcarruidhe : agus féuch, muna leathnuighidh an charruidhe an sa chroicinn, nó a bhfaicsin nís doimhne nó an croicinn ; annsin foillseochuidh an sagart glan é : agus nighfidh a éadach, agus bíaidh glan.

35 Achd má leathnuigheann an charruidhe go mór annsa chroicinn tair éis a ghlanta ;

36 Annsin féuchfuidh an sagart air : agus féich, má leathnuigheann an charruidhe annsa chroicinn, ná hiarradh an sagart grúag bhuidhe ; atá sé neamhghlan.

37 Achd má bhíonn an charruidhe re fhéachuinn comhnuidhtheach, agus go bfaifuidh grúag dhubbh súas innte ; atá an charruidhe slán, atá sé glan : agus fuáigeoruidh an sagart glan é.

38 ¶ Má bhíonn ar fhior nó ar mhnáoi mar an gcéadna builgléasach shoillseach a ggeoicinn a bhfeóla, eadhon builgléasach bán soillseach ;

39 Annsin féuchfuidh an sagart : agus féuch, má bhíonn an bhuilgléasach a ggeoicinn a bhfeóla bán dorchá ; bauléusa teasbhuidh iad fhasas annsa chroicinn ; atá sé glan.

40 Agus an duine a tuíteann a ghrúag dá cheann, bí sé máol ; gidheadh atá sé glan.

41 Agus an té a tuíteann a ghrúag dá chean leath ré na aghaidh, atá sé máoil-éadanach : gidheadh atá sé glan.

42 Agus má bhíonn iona cheann máol, nó iona mbáiléadan, créachd bán dearg ; is lubhra sin do fhás súas iona chionn máol, no iona mháoiléadan.

43 Annsin féuchfuidh an sagart air : agus féuch, má bhíonn at an chreáchda bán dearg iona mháoilcheim, nó iona mháoiléadan, mar thaisbeanas an lubhra a ggeoicinn ná feóla ;

44 Is fear lubhair é, atá sé neamhghlan : foillseochuidh an sagart thríd amach neamhghlan é ; atá loit iona cheann.

45 Agus an lubhar iona mbía an loit, brisfighear éadach, agus bíaidh á cheann nochduidh, agus cuirfidh foach ar a phuísín úachdara h, agus fuáigeoruidh, Neamhghlan, neamhghlan.

46 Na huile láethe a mbía an loit ann, bíaidh sé salach ; atá sé neamhghlan : comhnochuidh ná aonar ; táobh a muich don champa bhias áitreabh.

47 An téadach mar an gcéadua iona mbía loit na lúbhra, más éadach olla é, nó éadach lín ;

48 Mas a ndlúth, nó a ninneach bhias ; do líon, nó doluinn ; más a ggeoicinn, nó a ní ar bith do nítheor do chroicinn ;

49 Agus go mbía an loit uáine nó dearg annsa néadach, nó annsa chroicinn, annsa dlúth, nó annsa ninneach, nó a neinní do chroicinn ; is loit lúbhra é, agus foillseochthar don tsagart é :

50 Agus féuchfuidh an sagart ar a loit, agus druifidh ar an ní a mbía an loit seachd lá :

51 Agus féuchfuidh ar an loit an seachduidh lá : má leathnuigheann an loit sa néadach, san dlúth, nó sa ninneach, nó a cgeoicinn, nó a nobair ar bith do nítheor do chroicinn ; is lubhra chrínteach an loit ; atá sé neamhghlan.

52 Loiscfidh sé an téadach sin uime sin, más dlúth nó inneach é, a noluinn nó a linéadach, nó a néainní do chroicinn iona mbía an loit : óir is lubhra crínteach é ; loiscfighear a teinidh é.

53 Agus má fhéuchann an sagart, agus féuch, muna leathnuighidh an plagh annsa néadach, annsa dlúth, no annsa ninneach, nó a néainní don chroiceann ;

54 Annsin fuáigeoruidh an sagart an ní ar a bhfuil an loit do nighe, agus cuirfidh fá iadhadh é seachd lá eile :

55 Agus féuchfuidh an sagart ar an loit, a ndiáigh a nighthe : agus féuch, muna áthruigh an loit a dath, agus nar leathnuigh an loit ; atá sé neamhghlan ; loiscfidh tú annsa teinidh é ; atá sé cnaidhteach táobh a stigh, más lom a stigh nó a muigh é.

56 Agus má fhéuchann an sagart, agus féuch, go mbía an loit ní eigin dorchá tar éis a nighthe ; annsin brisfidh sé amach as a néadach é, no amach as an ggeoicinn, nó as a ndlúth, nó as a ninneach ;

67 Agus má thaisbeanann sé fós annsa

néadach, nó annsa dlúth, nó annsa ninneach, nó a néainní do chroicinn; *is loit* leatmuighthe é: loisgfídh tú an ní sin iona mbia le teinidh.

58 Agus an téadach, más dlúth nó inneach, nó gídh bé ar bith ní do chroicinn da mbia, noch nighfeas tú, má fhágbhann an loit iad, annsin nighfighear an dara huáir iad, agus bíaidh glan.

59 *Is é* so dlighidh loite na lúbhra a néadach olla nó lín, annsa dlúth, nó annsa ninneach, nó a néainní do chroicinn, dá fhúagra glan, nó dá fhúagra neamhghlan.

CAIB. XIV.

Modh ghlanta na lúbhra, a nduine. 33
Agus a nigh.

AGUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, dhá rádh,

2 Budh é so dlightheadh an lobbair a ló a ghlanta: do bhearthar chum an tsagart é:

3 Agus rachuidh an sagart amach as an bhfoslóngphort; agus féuchfuidh an sagart é, agus féuch, ná bhíonn loit na lúbhra léigheasta anna lobbair;

4 Annsin do bhéara an sagart fá deara dha éun do ghabhail beó agus glan, don tí bhías ré a ghlanadh, agus comradh cé dair, agus scárláoid, agus iosoip:

5 Agus aitheonuidh an sagart éun dhiobh do mharbhadh a soitheach chríaidh ós cionn uisce reatha:

6 Ar son a neóin bheó, glacfuidh é, agus an comradh céadair, agus an scárláoid, agus an tiosoip, agus tumfuidh iad agus an téun beó a bhfuil a neóin do mharbhadh ós cionn a nuisce reatha:

7 Agus croithfidh ar an tí bhías ré ghlánadh on lúbhra seachd nuáire é, agus foillseochaidh é bheith glan, agus scáoilfidh annach an téun beó fán machaire réidh.

8 Agus nighfidh an té bhías ré ghlánadh éadach, agus béarfuidh a fhionnadh uile dhe, agus nighfidh é féin a nuisce, chor go mbia glan: agus na dhíáigh sin tiucla do nfhoslóngphurt, agus fanfuidh a nuich as a loistm seachd lá.

9 Achd is ar an seachdmhadh lá, bhéarrfás a fhionnadh uile dá cheann agus da fhéasóig agus do mhailgibh a shúl, eadhon bearruidh a fhionnadh uile dhe: agus nighfidh a éadach, nighfidh fós a fheoil a nuisce, agus bíaidh sé glan.

10 Agus annsa nochdmhadh lá glacfuidh sé dhá úan fhirionna gan chadhe, agus úan buimom don chéadhbhadhuin gan cháidhe, agus trí deachmhadh cuid do phlúr mhín mar ofráil bhídh, cumaiscthe le hola, agus éan log ola.

11 Agus an sagart do dhéanas glan é béaruidh se an duine bhías ré ghlánadh,

agus na neithesin, do lathair an TIGHEARNA, ag dorus thabernacuil an chomhchruinnighthe:

12 Agus glacfuidh an sagart éanúan firiom, agus ofrálfuidh é mar ofráil sháruighthe, agus an log ola, agus croithfidh iad mar ofráil luáinnigh do lathair an TIGHEARNA:

13 Agus muirfidh sé an tían annsa náit a muirfidh a nofráil pheacaidh agus a nofráil loiscthe, annsa náit náomtha: óir mar is leis an tsagart a nofráil pheacaidh, is leis mar sin a nofráil sháruighthe: atá sí ró náomtha:

14 Agus glacfuidh an sagart cuid dhuil ofrála an tsáruighthe, agus cuirfidh an sagart sin ar bharr cluaise deise an té bhías ré ghlánadh, agus ar ordóig a láimhe deise, agus ar ordóig a choise deise:

15 Agus glacfuidh an sagart cuid don log ola, agus dóirtfidh ar chláir a dhéarnóide clé féin é:

16 Agus tumfuidh an sagart a mhéar deas annsa nola atá iona láimh chlé, agus croithfidh a nola lé ná mhéur seachd nuáire as coinne an TIGHEARNA:

17 Agus cuid eile do nola atá iona láimh cuirfidh an sagart ar bharr cluaise deise an té bhías ré ghlánadh, agus ar ordóig a láimhe deise, agus ar ordóig a choise deise, ar fhuil na hofrála sáruighthe:

18 Agus fuigheall na hola bhías a láimh an tsagairt dóirtfidh sé ar cheann an tí bhías ré ghlánadh: agus do dhéana an sagart síoth ar a shon a lathair an TIGHEARNA.

19 Agus ofrálfidh an sagart a nofráil pheacaidh, agus do dhéana síth ar son an tí bhías ré ghlánadh ó na neamhghloine; agus na dhíáigh sin muirfidh a nofráil loiscthe.

20 Agus ofrálfidh an sagart ofrail loiscthe agus a nofráil bhídh ar a naltóir: agus do dhéana an sagart síth ar a shon, agus bíaidh glan.

21 Agus má bhíonn bocht, agus nach bhfuilge an oiread sin; annsin glacfuidh éan úan anbháin mar ofráil sháruighthe ré na chrothadh, do dhéanamh síthe dhó, agus áoindeachmhadh cuid do phlúr mhín chumaiscthe le hola mar ofráil bhídh, agus log don ola;

22 Agus dhá thurtuire, nó dhá cholum óga, an ní is éidir leis a fhagháil; agus bíaidh eun díobh na ofráil pheacaidh, agus an dara héan na ofráil loiscthe.

23 Agus do bhéara leis an tochdmhadh lá iad ar son a ghlanta chum an tsagairt, go dorus thabernacuil an chomhchruinnighthe, a bhfiaghuise an TIGHEARNA.

24 Agus glacfuidh an sagart úan na hofrála sáruighthe, agus an log ola, agus

croithfidh an sagart iad mar ofráil chroitthe as coinne an TIGHEARNA:

25 Agus muirfidh sé úan na hofrála sáruighthe, agus glacfidh an sagart *cuid* d'úil na hofrála sáruighthe, agus cuirfidh é ar bháir cluáise deise an té bhias re ghlanadh, agus ar ordóg a láimhe deise, agus ar ordóg a choise deise:

26 Agus dóirtfidh an sagart do nola ar ehlár a dhéanóide clé féin:

27 Agus dóirtfidh an sagart lé ná mhéur deas *cuid* do nola *bhías* iona láimh chlé seachd nuáire a bhíadhmúise an TIGHEARNA.

28 Agus cuirfidh an sagart do nola *bhías* iona láimh nadh ar chluáis deis an té bhias ré ghlanadh, agus ar ordóg a láimhe deise, agus ar ordóg a choise deise, ar áit fuil na hofrála sáruighthe:

29 Agus an chuid eile do nola *bhías* a láimh an tsagairt cuirfidh sé ar cheann an té bhias ré ghlanadh, do dhéanamh síodha dhó a bhíadhmúise an TIGHEARNA.

30 Agus ofrálfuidh áon do na héanuibh turtuire, nó do na colunuibh óga, gidh bé aca gheabbhas sé;

31 *Eadhon* an ní fhéadfas díagháil, áon ar son ofráil peacaidh, agus an dara héun ar son ofrála loiscthe, maille ris a noifráil bhídh: agus do dhéana an sagart síth ar son an té bhias ré ghlanadh as coinne an TIGHEARNA.

32 As é so dligeadh *an té* iona *mbia* loit na lúbhra, ag nach bhfuil do chumus na láimh *an ní bheanas* ré na ghlanadh díagháil.

33 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Maóise agus ré Háaron, dha rádh,

34 A nuáir thiucfuidhe go tír Chanáin, noch do bheirimsi dháoirbh mar sheilbh, agus chuirfeas mé loit na lubhra a tigh da bhuir bhéarann seilbhe;

35 Agus go ttiucia an té ler leis an tigh agus inneosa sé don tsagart, dá rádh, Do chithéar dhamhsa mar do *bhíudh* pláigh annsa tigh:

36 Ansin fuáigeoruidh an sagart doibh an tigh fholluibhghadh, suil rachus an sagart a *steach ann* dífachuin na loite, chor nach deantaoi a *mbia* annsa tigh uile neamhghlan: agus na dhíagh sin rachuidh an sagart a sdeach dífeuchum an tigh:

37 Agus féuchfuidh ar an loit, agus feuch, *mas* a mballuibhíbh an tigh *bhías* an loit lé stríochuibh tolla, glasamhla nó gné dheirge, noch is ísle ré a fhéuchuin nó an balla;

38 Ansin rachuidh an sagart amach as an tigh go dorus an tigh, agus druidfidh súas an tigh seachd lá:

39 Agus thiucfuidh an sagart a ris an seachdmhadh lá, agus féuchfuidh: agus

ma leathnuigheann an loit a mballuibh an tigh;

40 Ansin aitheonuigh an sagart dhiobh ná clocha do bhuáin as, iona *mbia* an loit, agus teilgfidh amach a náit shalaidh iad táobh a muich don chathruigh:

41 Agus do bhéura fá deara an tigh do scriosadh fá gcúairt táobh a stigh, agus dóirtfidh amach an luathreadh scriosfuidh siad dhe táobh amach don chathruigh a náit neamhghloin:

42 Agus glacfidh clocha eile, agus cuirfidh a náit na gclochsin *iad*; agus glacfidh moirtéul eile, agus pláistreochuidh an tigh.

43 Agus ma thig an loit a ris, agus go mbrisfidh amach annsa tigh, tar éis na gcloch do bhuáin as dó, agus tar éis an tigh do scriobadh, agus tar éis a dhóbailta;

44 Ansin thiucfuidh an sagart agus féuchfuidh, agus féuch, *ma* leathnuigheann an loit annsa tigh, is lúbhra crinteach é annsa tigh: *ata* neamhghlan.

45 Agus brisfidh síos an tigh, a chlocha, agus adhmhad, agus moirtéul an tigh eile; agus iomchóruidh amach as an gcathruigh *iad* chum ionaid neamhghlan.

46 Os a chionn so gidh bé ar bith rachus a steach san tigh ar feadh na haimisire ata druite súas biaidh neamhghlan go nóin.

47 Agus an té luighfeas annsa tigh nighfidh a éadach; agus an té iosas annsa tigh nighfidh a éadach.

48 Agus má thig an sagart a steach agus féuchuin *uir*, agus féuch, muna ar leathnuigh an loit annsa tigh, tar éis an tigh do phlástráil: ansin fuáigeoruidh an sagart an tigh glan, do chionn gur leighisidh an loit.

49 Agus glacfidh sé do ghlanadh an tigh, dhá éun, agus maide céadair, agus scárlaoid, agus íosoip;

50 Agus muirfidh éun díobh a soitheach chríaidh os cionn uisce reatha:

51 Agus glacfidh an maide céadair, agus an íosoip, agus an scárlaoid, agus an téun beó, agus tumfuidh iad a bhíuil a néun mhairbh, agus annsa uisce reatha, agus croithfidh an tigh seachd nuáire é.

52 Agus glanfidh an tigh lé fuil a neóin, agus leis a uisce reatha, agus leis a néun bheó, agus leis an maide céadair, agus leis a íosoip, agus leis a scárlaoid:

53 Achd léigfidh do néun bheó imtheachd amach as an gcathruigh chum an mhachaire réidh, agus do dhéana sé síth don tigh: agus bíaidh glan.

54 As é so dligeadh gach uile shórt loite lúbhra, agus charra,

55 Agus do lúbhra éaduigh, agus tigh,

56 Agus ar at, agus ar gheirb, agus ar bhailscoid shoillsigh:

57 Da theagasg a nuáir *bhías* neamhghlan, agus a nuáir *bhías* glan: a sé so dlíghtheadh na lúbhra.

CAIB. XV.

Creachd silt na mfear. 13 *Agus an glanadh.* 19 *Silt na mban.* 23 *Agus a nglanadh.*

AGUS do labhair an TIGHEARNA re Maóise agus ré Haáron, gá rádh,

2 Labhair ré cloinn Israel, agus abair riu, A nuáir *bhías* creachd ar silt ar aonduine as a fheoil, do bhrígh creachd a shilte atá se neamhghlan.

3 Agus budh é so a neamhghloine iona chreachd: má rithionn a fheoil léis an ccréacht, no má fhanann a fheoil óna chreachd, is é a neamhghloine é.

4 Agus gach uile leaba ar a luighfidh sesion ar a bhfuil an tsilt, atá neamhghlan: agus gach ní ar a suidhfé sé, bíaidh neamhghlan.

5 Agus giodh bé ar bith bheánfus ré na leabuidh nighfidh a éadach, agus fothruicfidh é *féin* a nuisce, agus bíaidh neamhghlan go nóin.

6 Agus giodh bé ar bith shuidhfear ar an áit ar shuigh an té ar abhfuil an chréacht nighfidh a éadach, agus fothruicfidh é *féin* a nuisce, agus bíaidh neamhghlan go nóin.

7 Agus an té bheanas re feoil an té ar a bhfuil an chréacht nighfidh a éadach, agus fothruicfidh é *féin* a nuisce, agus bíaidh neamhghlan go nóin.

8 Agus ma chuiríonn an té ar a bhfuil an chréacht a shilt ar an tí *bhías* glan; annsin nighfidh an té sin a éadach, agus fothruicfidh é *féin* a nuisce, agus bíaidh neamhghlan go nóin.

9 Agus giodh bé ar bith díalláoid iona suidhfé sesion ar a mbía an chréacht bíaidh neamhghlan.

10 Agus giodh bé ar bith bheanas ré háoinní dá mbía faoi bíaidh neamhghlan go nóin: agus giodh bé ar bith iomchras éinní *dhiobh* sin nighfidh a éadach, agus fothruicfidh é *féin* a nuisce, agus bíaidh neamhghlan go nóin.

11 Agus giodh bé ar bith re mbeanfa an té ar a mbía an chréacht, agus nar mheasc a lámha a nuisce, nighfidh sé a éadach, agus fothruicfidh sé é *féin* a nuisce, agus bíaidh neamhghlan go nóin.

12 Agus an soitheach criadh, ré mbeanfa an té ar a bhfuil an chréacht, brisfighear é: agus meascfighear gach uile shoitheach croinn a nuisce.

13 Agus a nuáir ghlantar an tí ar a mbía

an tsilt óna chréacht; ann sin áireomh- uigh sé dhó féin seacht lá chum a ghianta, agus nighfidh a éadach, agus fhothruicfidh a fheoil a nuisce rithe, agus bíaidh glan.

14 Agus ar a nochdmhadh lá glac- fuidh chuige dhá éun turtuire, nó dhá cholum óga, agus tiucta a lathair an TIGHEARNA go dorus thabernacuil an chomhchrúinnighthe, agus do bliúra don tsagart iad:

15 Agus ofráilfidh an sagart iad, áon aca ar son ofrála peacaidh, agus an dará héun ar son ofrála loiscthe; agus do dhéana an sagart síth ar son a shilte a lathair an TIGHEARNA.

16 Agus ma imthigheana a shíol coimh- riachtanuis ó éanduine, annsin nighfidh a fheoil uile a nuisce, agus bíaidh neamhghlan go nóin.

17 Agus gach uile éadach, agus gach uile chroiciom ar a mbía síol an choimh- riachdanuis, nighfighear lé huisce é, agus bíaidh neamhghlan go nóin.

18 An bhean mar an gcéadna lé luidhfé fear *maílle* re síol an choimhriachdanuis, fothruicfidh iad a ráon a nuisce, agus béid neamhghlan go nóin.

19 ¶ Agus má bhíon silt ar mhnáoi, agus go mbía a silt iona feoil na fuil, cuirfighear ar leith seacht lá: agus giodh bé ar bith bheanas ría bíaidh neamhghlan go nóin.

20 Agus gach uile ní iona luidhfídh sí iona leithreachuis bíaidh neamhghlan: gach einní mar an gcéadna ar a suidhfídh sí bíaidh neamhghlan.

21 Agus giodh bé ar bith bheanas ré na leabuidh nighfidh sé a éadach, agus fothruicfidh é *féin* a nuisce, agus bíaidh neamhghlan go nóin.

22 Agus gidh bé ar bith bheanas ré héainní air ar shuidh sí, nighfidh sé a éadach, agus fothruicfidh sé é *féin* a nuisce, agus bíaidh neamhghlan go nóin.

23 Agus mas ar a leabuidh, nó ar éainní air ar shuidh sí, a nuáir bleanfas sé ris, bíaidh neamhghlan go nóin.

24 Agus má luighíonn duine ar bith aice ar éanchor, agus a fuil mhíos bheith air, bíaidh sé neamhghlan seacht lá; agus bíaidh an leaba uile ar a luidhfídh sé neamhghlan.

25 Agus má bhíonn silt fhola ar mhnáoi mórán do láethibh ós aimsir a leithreachuis, no ina rithionn tar aimsir a leithreachuis; láethe silte a neamhghlaine béid uile mar láethe a leithreachuis: bíaidh sí neamhghlan.

26 Gach uile leaba ar a luidhfídh sí feadh láeththeadh a síle bíaidh sí mar leab- uigh a leithreachuis: gidh bé ar bith ní

ar a snidhfidh sí fós biáidh neamhghlan, mar neamhghloine a leithreachuis.

27 Agus gidh bé ar bith bheanas ris na neithilbh sin biáidh neamhghlan, agus nighfidh a éadach, agus fothruicfidh é féin a nuisce, agus bkiidh neamhghlan go nóin.

28 Agus má ghlantar í óna silt, annsin aircomhuid dhi féin seachd lá, agus na dhiaigh sin biáidh si glan,

29 Agus ar a nochdmhadh lá géabhuidh sí chnicthe dhá thurtuire, nó dhá cholum óga, agus béura chum an tsagairt iad, go dorus thabernacuil an chomhchruinnighthe.

30 Agus ofráilfidh an sagart áon aca mar ofráil pheacaidh, agus an dara mar ofráil loiscthe; agus do dhéana an sagart síth ar a son a láthair an TIGHEARNA ar son sílte a neamhghloine.

31 Mar so dheileóchuid clann Israel ré na neamhghloine; ionnus nach bhfaghaid bás iona neamhghloine, a nuáir thruáilid mo thabernacuilsí atá na measc.

32 *Is é* so dlightheadh an té ar a mbí silt, agus an té a rachuidh a shíol uadha, agus a saileochthar leis sin é;

33 Agus an bhean bhías tinn ó na bláth, agus an tí ar a mbía créachd shilteach, an fhuir, agus na mná, agus an té luidheas lé noch atá neamhghlan.

CAIB. XVI.

Ofrala agus feust ghlanta úair san bliádh-an arson an tsaguirte féin agus an phobail uile.

A GUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise deis bháis dheisi mac Aáron, a nuáir do ofraladur a bhfiadhnuisí an TIGHEARNA, agus do éagadar;

2 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Labhair ré Haáron do dhearbhrathair, gan teachd gach éanuáir do náit náomhtha táobh a steach don fholach as coimne an tsuidhe thrócaire, noch atá ar a náire; go nach bhfuigheadh bás: óir taisbéanfá misí mé féin annsa néull ar an tsuidhe thrócaire.

3 Mar so thiucfas Aáron sa náit náomhtha: maille ré bulóig óig mar ofráil pheacaidh, agus reithe mar ofráil loiscthe.

4 Cuirfidh sé uime an cóta náomhtha linéaduigh, agus béid na brístidhe linéaduigh ré na chroicionn, agus ar na chrioslúghadh lé crios linéaduigh, agus leis an míter linéaduigh éideochthar é: *is éaduighe* náomhtha iadso; uime sin nighfidh sé a fheóil a nuisce, agus annsin cuirfidh uime iad.

5 Agus toigeobhuidh do chomhchruinniughadh cloinne Israel dá mheannan do na gabhruibh ar son ofrala pheacaidh,

agus áon reithe mar ofráil loiscthe.

6 Agus ofráilfidh Aáron a bbulóg na hofrála peacaidh noch *bhías* ar a shon féin, do dhéanamh síotha ar a shon féin, agus ár son a thighe.

7 Agus glacfuidh an dá ghabhar, agus taisbéanfuidh iad as coimne an TIGHEARNA ag dorus thabernacuil an chomhchruinnigh.

8 Agus cuirfidh Aáron crannchar ar an dá ghabhar; eadhon crann ar son an TIGHEARNA, agus crann ar son an ghabhair a rachas as.

9 Agus do bhéura Aáron leis an gabhar air ar thuit crannchair an TIGHEARNA, agus ofráilfidh é mar ofráil pheacaidh.

10 Achd an gabhar, air ar thuit crannchair gur ab é an gabhar a leigthe as, bearthar beó as coimne an TIGHEARNA é, do dhéanamh síotha leis, agus leigfe dhó imtheachd mar ghabhar sháor tann bhfásach.

11 ¶ Agus do bhéura Aáron bulóg na hofrála peacaidh leis, noch *bhías* ar a shon féin, agus do dhéana síth dhó féin, agus da thigh, agus muirfidh bulóg na hofrála peacaidh atá ar a shon féin:

12 Agus glacfuidh sionnsa lámh do smeorthóidibh teineadh ó a naltóir as coimne an TIGHEARNA, agus lan a ghlaice do thiús dheaghbholuidh bróite go mín, agus do bhéura táobh a stigh do nfolach é:

13 Agus cuirfidh an tuis ar an teinidh a bhfiadhnuise an TIGHEARNA, chor go bhfoileochuidh néull na tuisse an suidhe thrócaire atá ar an bhfiaghnuise, go nach bhfaghaidh bás:

14 Agus glacfuidh dhuil na buloige, agus croithfidh sé lé na mhéur ar an tsuidhe thrócaire í leath shoir; agus ar aghuidh an tsuidhe thrócaire croithfidh do nfuil seachd nuáire lé na mhéur.

15 ¶ Annsin muirfidh gabhar na hofrála, peacaidh, bhías ar son an phobail, agus do bhéura a fhuil táobh a steach do nfolach, agus do dhéana ris an bhfuil sin mar do rinne sé ré fuil na bulóige, agus croithfidh í ar an suidhe thrócaire, agus ar aghuidh an tsuidhe thrócaire:

16 Agus do dhéanuidh síoth ar son an *ionaid* náomhtha, do bhrigh neamhghloine chloinne Israel, agus do chionn a saruighthe iona uile pheacadhuibh: agus do dhéana mar sin ar son thabernacuil an chomhchruinnighthe, noch chomhuigh-eas na measc, a meadhón a neamhghloine.

17 Agus ní bhía éanduine a thabernacuil an chomhchruinnighthe a nuáir rachas sé a steach do dhéanamh na síodha annsa náit náomhtha, nó go dteig amach, agus go ndéarna síth ar a shon féin, agus ar son a

thighe, agus ar son chomhchruinnighe Israel uile.

18 Agus rachaidh amach chum na haltóra *atá* as coinne an TIGHEARNA, agus do dhéana sith ar a son; agus glacfaidh dfuil na bulóige, agus dfuil an ghabhair, agus cuirfidh ar bheannuibh na haltóra fá gcúairt í.

19 Agus croithfidh do nfuil uirre lé ná mhéur seachd nuáire, agus glanfaidh í, agus náomhthochuidh í ó neamhghloine chloinne Israel.

20 ¶ Agus a nuáir chuirfeas críoch ar dhéanamh síthe do *náit* náomhtha, agus do thabernacuil an chomhchruinnighe, agus do naltóir, do bheura an gabhar beó leis:

21 Agus leagfaidh Aáron a dhá láimh ar chionn an ghabhair bheó, agus aide-óinuidh ós a chionn olc chloinne Israel uile, agus a sárúighe iona bpeacadhuibh uile, dá gcur ar chionn an ghabhair, agus cuirfidh ar sinbhal é lé láimh dhuine ionchubhaidh fán bhfásach.

22 Agus iomchoruidh an gabhar air féin a néigceart uile go fearann gan áit-reabh: agus léigfidh an gabhar uadha san bhfásach.

23 Agus tiuafaídh Aáron a ttabernacuil an chomhchruinnighe, agus cuirfidh sé na héaduighe lín de, noch do chuir air a nuáir do chuáidh do *náit* náomhtha, agus fuigfidh annsin iad:

24 Agus nighfidh a fheoil le huisce an sa náit náomhtha, agus cuirfidh éadach air, agus rachfaidh amach, agus ofráilfidh iodhbhuirt loiscthe, agus ofráil loiscthe an phobail, agus do dhéana síoth dhó féin, agus don phobal.

25 Agus loisfidh sé méathas na hofrála peacaidh ar a naltóir.

26 Agus an té do léig an ghabhar uadha mar ghabhar sháor nighfidh sé a éadach, agus fothruicfidh sé a fheoil a nuisce, agus na dhíáigh sin tiuafa sé don champa.

27 Agus an bhlóg *ar son* na hofrála peacaidh, agus an gabhar *ar son* na hofrála peacaidh, a ttagadh a bhfuil a steach do dhéanamh síodha amsa *náit* náomhtha, béurfuidh *óglach* amach as cempa *iad*; agus loisfidh annsa teinidh a gcroicne, agus a bhfeoil, agus a notrach.

28 Agus an té loisctheas iad nighfidh a éadach, agus fothruicfidh a fheoil a nuisce; agus na dhíáigh sin tiuafa don fhoslung-phort.

29 Agus bíaidh *so* na statúid go bráth aguibh: bhur nanmanna do chrádh ar an seachdmhádh mí, ar an deachmhádh *lá* don mhí, agus ní dhéantáoi obair ar áonchor, *más* do bhur tír féin é, no coimhthidheach chomhnuigheas blur measg:

30 Oir is ar an lá sin do dhéana *an sagart* sith ar bhur son, dá bhur nglanadh, *lé* mbeithí glan a bhfiaghnuise an TIGHEARNA ó bhur bpeacuighibh uile.

31 *Biáidh sé* na shábbóid shuáimhneasa aguibh, agus cráfidhe bhur nanmanna, *lé* statúid go bráth.

32 Agus an sagart ungfás, agus chois-reógas sé chum miniostralachd a noisig an tsagairt a náit athar, is é do dhéanas an tsith, agus cuirfidh an téadach lín air, an chuluadh náomhtha:

33 Agus do dhéana sith don tsanctóir náomhtha, agus do dhéana sith do thabernacuil an chomhchruinnighe, agus don naltóir, agus do dhéana sith ar son na sagart, agus ar son phobuil an chomhthionóil uile.

34 Agus bíaidh *so* na statúid shíorruidhe aguibh, do dhéanamh síodha do chloinn Israel ar son a bpeacuighibh uile uáir san mblíadhuin. Agus do rinne sé mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

CAIB. XVII.

Ni bhfeidir fuil ithe; 15 No féoil do reubadh le beathachaibh.

A GUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, dá rádh,

2 Labhair ré Háaron, agus ré na chloinn, agus re cloinn Israel uile, agus abair riu; *Is é* so an ní do aithin an TIGHEARNA, dá rádh,

3 Gidh bé ar bith duine *bhás* do thigh Israel, mhuirfeas damh, no úan, nó gabhar, annsa champa, nó mhuirfeas táobh a muich don champa,

4 Agus nach dtuibhra go dorus thabernacuil an chomhchruinnighe é, do ofráil iodhbhartha don TIGHEARNA as coinne thabernacuil an TIGHEARNA; cuirfhear fuil a leith an fhirsin; do dhóirt sé fuil; agus gearrfuighear an duine sin amach ó mheasg a dháoine:

5 Ar chor go ttiubhraidís clann Israel a níodhbhartha, noch ofráilfid ar an machaire a muigh, eadhon go dtubhraidís iad don TIGHEARNA, go dorus thabernacuil an chomhchruinnighe, chum an tsagairt, agus go nofráilfid *mar* ofráluibh síotha don TIGHEARNA iad.

6 Agus croithfidh an sagart a nfuil ar altóir an TIGHEARNA *ag* dorus thabernacuil an chomhchruinnighe, agus loisfidh an méathas mar bhaladh deaghbholaidh don TIGHEARNA.

7 Agus ní ofráilfid uís mó a níodhbhartha do dhíabhluibh, a ndíáigh ar imthigheadar lé stríapachus. Bíaidh *so* na statúid aca go bráth ar feadh a ngeinealach.

8 ¶ Agus déara tusa riu, Gidh bé ar bith duine do thigh Israel, nó do *na*

Annsa bhfuil ata anam na feola.

CAIB. XVIII. *Na ngaol-fogus do bhacfas posadh.*

coimhghibh bhíos ar cuáirt eaduibh, ofráilfeas ofráil loiscthe nó iodhbhairt.

9 Agus nach dtiubhra go dorus thabernacuil an chomhchruinnighthe é, dá ofráil don TIGHEARNA; gearrfuighear cheana an té sin amach as lár a mhuinire.

10 ¶ Agus gidh bé ar bith duine bhíos da thigh Israel, nó da na coimhghibh bhíos ar cuáirt bhur measg, itheas éainghné fhola; cuirfidh misi umarro maghaidh a naghaidh a anna sin itheas fuil, agus gearrfá mé amach ó na dháoinibh é.

11 Oir is annsa bhfuil *ata* anam na feola: agus tug misi dháobhsí í ar a naltóir do dhéanamh síodha dá bhur nannannuibh. Oir a *sí* a nfuil do ní síth ar son a nauna.

12 Uime sin a dubhairt mé le cloinn Israel, Ní íosaídh áonduine aguibh fuil, ní mó íosas áonchoimhghitheach fuil, do chomhuigheas bhur measc.

13 Agus gidh bé ar bith duine bhíos do chloinn Israel, nó do na coimhghitheachuibh chomhuigheas bhur measc, do ní fiadhach agus bheireas ar bheathach nó ar éun is éidir ithe; dóirtfidh amach a fhuil sin, agus foileochuidh lé luáithreadh í.

14 Oir is í beatha gach uile fheola í; is ar son a beatha bhíos a fhuil: is uime sin a dubhairt mé re cloinn Israel, Ní íostáoi fuil fheola ar bith: oir is í a fhuil anam gach uile fheola: gidh bé ar bith íosas í gearrfuighear amach é.

15 ¶ Agus gach uile anam íosas a nfeóil fuáir bás *uaithe fein*, nó do mharbhadh lé *beathachaibh*, *más* duine dot thír féin é, nó coimhidhtheach, nighfidh aráon éadach, agus fothruicfidh *é fein* a nuissethe, agus bíadhlí neamhghlan go nóin: aunsin bíadhlí sé glan.

16 Achd muna nighfidh sé *iad*, nó a chorp do fhothrughadh; annsin ionchóruidh sé a choir.

CAIB. XVIII.

Céineadh na ngaol-fogus do bhacfas pósadh. 19 *Na mianghusa michneasda.*

A GUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, dá rádh,

2 Labhair re cloinn Israel, agus abair ríú, Is misi an TIGHEARNA bhur Ndía.

3 Ní dhéantáoi do réir gníomhartha chriche na Héigipte, mar ar áitigheabhair: agus do réir oibreach thíre Cánaain, iona bhfuilim dhá bhur ttabhairt, ní dhéantáoisí: ní mó imeochtháoi lé na nórdughthibh.

4 Do dhéantáoi mó bhreitheamhuisi agus coimheadfuidhe mordughthe, ag stubhal ionta: is *misi* an TIGHEARNA bhur Ndía.

5 Coimheadfuidhe ar a nadhbharsin

mo statúidigh, agus mo bhreitheamhuis: noch má ní duine, mairfidh sé ionta: *misi* an TIGHEARNA.

6 ¶ Ní thiucfa éanduine aguibh a ngar áoin dá mbía ngáol fhogus dáobhbh, chum a ttárnóchd dfoillsiughadh: *misi* an TIGHEARNA.

7 Tárnóchd hathar, nó tárnóchd do mhathar, ní léigfe tú leis: *is í* do mhathair í; ní léigfe tú a tárnóchd leis.

8 Ní léigfe tú tárnóchd mhná báthar leis: *is í* sin tárnóchd hathar.

9 Tárnóchd do dheirbhsheathrach, inghean hathar, nó inghean do mhathar, *más* annsa tiel béarthar í, nó a muigh, ní léigfe tusa *cheana* a tárnóchd ris.

10 Tárnóchd inghine do mhic, nó inghine hinghine, a ttárnóchd sin unurro ní léigfe tú ris: oir is í do thárnóchds a ttárnóchdsan.

11 Tárnóchd inghine mhná hathar, do gineadh ód athair, *is í* do deirbhlhiur í, ní léigfe tu leis a tárnóchd.

12 Ní léigfe tú tárnóchd dheirbhsheathrach hathar ris: *is í* bean fhogus gháoil hathar.

13 Ní léigfe tú náire dheirbhsheathrach do mhathair leis: oir *is í* bean fhogus gháoil do mhathar í.

14 Ní léigfe tú tárnóchd dhearbhráthar hathar leis, ní racha tú a ngar a mhná: oir *is í* bean dearbhráthar hathar í.

15 Ní léigfe tú tárnóchd do bhainchleamhna leis: *is í* bean do mhic í; ní léigfe tú a tárnóchd leis.

16 Ní léigfe tú tárnóchd mhná do dhearbhráthar leis: *is í* sin tárnóchd do dhearbhráthar.

17 Ní léigfe tú tárnóchd mna agus a hinghine leis, agus ní thiubhra tú inghean a mic, nó inghean a hinghine, chum a ttárnóchd dfoillsiughadh; *oir is iad* a mná foise gáoil sin iad, *is* coir é.

18 Ní mó bhéurus tú bean a gcionn a deirbhsheathar, dá buáireadh, chum a tárnóchd dfoillsiughadh, táobh a muigh don mhnáoi eile, ar feadh a beatha.

19 Mar an gcéadna ní racha tú a ngar mhná do choimhriachduin ría, an feadh bhíos ar na cur ar leith ar son a neamhghloinne.

20 Tuilleamh eile, ní luighfe tú go colluidhe lé mnáoi do chomharsan, dot thruáilleadh féin lé.

21 Agus ní léigfe tú déanduine dot shliochd dul thrid *an teimh* go Mólech, ní mó dhísbeagfas tú ainm do Dhé: *misi* an TIGHEARNA.

22 Ní luighfe tú le cinéul feartha, mar an gcinéul mbanda: *is* gráineamhlachd é.

23 Ní mó luighfeas tú le beathach ar bith dot thruáilleadh féin leó: ní mó

ghanas bean ag beathach ar bith do luidhe lé: is damnadh é.

24 Ná truaíllidh sibh féin a neinní do na neithibhsí óir is ionta so uile do truaílleadh ná daoine do theilg mé amach romhuibh.

25 Agus ata an talamh truaíllidhte: uime sin agruimsí a choir féin air, agus atá an talamh féin a sceith a dhúthchusuidh dhe.

26 Coimheódtáoi ar a nadhbharsín mo statúidigh agus mó bhreitheamhnúis, agus ní dhéantáoi éinní do na néithibh grain-eamhlasa; ceachtar duine dá bhuir tír féin, nó an coimhidhteach chomhnuigheas bhuir measc:

27 (Óir do rinneadar muinntir na tíre an ghráineamhlachd sa uile, noch do bhí romhuibhsí, agus atá an talamh truaíllidhte;)

28 Cornach sceithfidh an talamh sibhsí amach mar an gcéadna, a nuair thruaillfidh sibh é, mar do sceith na cineadhacha do bhí romhuibh ann.

29 Oir gidh bé ar bith dhéanas éainní do nadhúathmhuireachdso, eadhon na haimanna do ní iud gearrfuighear amach ó na muinntir iad.

30 Ar a nadhbharsín coimheadfuidhe morduighese, cor nach déantáoi éainní do na gnáthuightheibh gráineamhlasa, do rinneadh romhuibh, agus nach dtruaíllthí sibh féin ionta: *misí an TIGHEARNA* bhuir Ndíá.

CAIB. XIX.

Miniughadh na naitheanta, ró dhiugha.

AGSUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, dá rádh.

2 Labhair ré comhchruinniughadh chloinne Israel uile, agus abair riú, Beithi náomhtha: óir *atáimse* an TIGHEARNA bhuir Ndíá náomhtha.

3 ¶ Bíáidh eagla bhuir maithreach, agus bhuir naithreach aguibh (ar gach áon fhear), agus coimheaduigh mó shábóid: *misí an TIGHEARNA* bhuir Ndíá.

4 ¶ Ná biontoighidh lé hiodhualuibh, agus ná déanaidh dée leagtha dháoiuibh: *misí an TIGHEARNA* bhuir Ndíá.

5 Agus ma thairgtlú iodhbhuir dofráil shíodha don TIGHEARNA, ofráilfidh í ar bhuir ttóil féin.

6 Iostar í an lá sin féin ofráilfighear í, agus ar na mhárach: agus má mhairion fuighioll go tí an tréas lá, loiscfighear amsa teinidh é.

7 Agus má hithtear ar chor ar bith an treas lá é, is gráineamhuil é; ní ghéubhtar é.

8 Ar a nadhbharsín *gach ianduine* da níosuidh e bíáidh a pheacadhí dhó, ar a

nádhbhar gur thruaíllidh sé ní náomhtha an TIGHEARNA: agus gearrfuighear an tanam sin amach as lár a mhuintire.

9 ¶ Agus a nuair bheanfuidhe sógh-mhar bhuir bhfearuinn, ní bheanfuidhe coirnél bhuir machaire go híomlán, ní mó chruinneochus tú dioghluim thfógh-mhuir.

10 Agus ní dhioghluimfuidh tú thfíneamhuin, ní mó chruinneochus tú *gach éancháor* dot fhíneamhuin; fuigfe tú ag na bochduibh iad, agus ag an gcoimhghitheach: *misí an TIGHEARNA* bhuir Ndíá.

11 ¶ Ní ghádfuidhe, agus ní dhéantáoi ní neimhfhirinneach, ní mó do dhéantáoi bréag ré cheile.

12 ¶ Agus ní thiubhartháoi mainmse a mbréig, ní mó thruaílleochus tú ainm do Dhé: *misí an TIGHEARNA*.

13 ¶ Ní mhéallfa tú do chomharsa, ní mó shladfas tú é: ní fhanfuighe agad tuar-asdal an té fhoisteochthar ar feadh na hoidhche go maidin.

14 ¶ Ní mhaillleochuidh tú an bodhar, agus ní chuirfe tú ceaptuislidh roimhe an ndall, achd bíáidh eagla do Dhé ort: *misí an TIGHEARNA*.

15 ¶ Ní dhéantáoi éacceart a mbreitheamhnas: ní mheasfuidh tú pearsa an bhoichd, agus ní onórfaigh tu pearsa an chumhachduigh: a bhfireantachd do dhéana tú breitheamhnus ar do chomharsain.

16 ¶ Ní imeochuidh tú síos agus súas amhuil scéalúighe a meag do dháoine: ní mó sheafas tú a naghaidh fhola do chomharsann: *misí an TIGHEARNA*.

17 ¶ Ní fhúathocha tú do dhearbhrathair ann do chroidhe: achd iomaithbheora tú ar gach uile chor do chomharsa, agus ní fhuileongtha tú péacadh do bheith air.

18 ¶ Ní dhéana tú dioghaltas, ní bhía mioscais ar bith agad ré cloinn do dháoine, achd gráidheocha tú do chomharsa mar thú féin: *misí an TIGHEARNA*.

19 ¶ Coimheadfuidhe mo statúidigh. Ní léigfidhe dá bhuir náirméise gineamhuin ré cineul éagsamhuil: ní chuirfe tú thfeart ann lé síol cumaisce: agus ní mó chuirfeas tú éadach cumaisce, do líon agus doliann iomad.

20 ¶ Agus gidh bé ar bith luidheas go colluidhe lé mnaoi, ata na mnaoi dháoir, cumarthach ag fear, agus nar fúasgladh í, agus nach bhfuair saoirse; sciúrsfuighear í; ní chuirfighear clum bás iad, do chionn nach raibh síse saor.

21 Agus do bhéura seision ofráil sháir-nighthe chum an TIGHEARNA, go dorus thabernacuil an chomhchruinnighthe, reithe mar ofráil sháir-nighthe.

22 Agus do dhéana an sagart síth ar a

shon lé reithe na hofrála sárúighthe a lathair an TIGHEARNA ar son an phléacaidh do rinne sé: agus maithfighear dhó an péacadh do rinne sé.

23 ¶ Agus a nuáir thiucfuidhe don tír, agus chuirfidhe gach uile shórt crann chum beatha, annsin measfuidhe a thoradh neimhthimchillghéarrtha: tri bliadlíná bhías neimhthimchillghéarrtha aguibh: ní íostáoi dhie.

24 Achd annsa sheathramhadh bliadh-an bíaidh a thoradh uile náomhtha do mholadh an TIGHEARNA léo.

25 Agus iostaoi an toradh an cúigeadh bliadhan, chor go ttuga sé biseach dháoi bh: *misi an TIGHEARNA bhur Ndíá.*

26 ¶ Ní íostáoi ní ar bith maille ris an bhfuil: ní mo ghnaítheochtháoi géasadóir-eachd, ní chuirfidhe beann ar ainsearuibh áirighe.

27 Ní bhearrfuidhe mulluighe bhur gceann, agus ní mó mhillfeas tú coinneál thléasoige.

28 Ní dhéantaoi gearradh ar bith ion bhur bhfeóil ar son na marbh, nó comhartha ar bith do chlógbughádh ionnuibh: *misi an TIGHEARNA.*

29 ¶ Ní ofráile tú hinghean, dá thabhairt uirre bheith na stríapuidh; deagla go ttuistfeadh an dúthaidh a stríapachas, agus go tiucfadh chum bheith lán dulc.

30 ¶ Coimheadfuidhe mó shabboidigh, agus onóruidhe mo shanctóir: *misi an TIGHEARNA.*

31 ¶ Ná bíodh suim aguibh annsa druing ga mbídh spioraid mhuinnteartha, agus ná hiarrnidh luchd faistíne, da bhur ndéanamh truáiligh léo: *misi an TIGHEARNA bhur Ndíá.*

32 ¶ Éareochuidh tú súas roimhe an eccann liath, agus onórfaigh tú adhuigh an tseanóra, agus bíaidh eagla agad roimhe Dhíá: *misi an TIGHEARNA.*

33 ¶ Agus ná chomhnuigheann duine éanuáire aguibh ansa dúthaidh, ní ghloirteochtháoi é.

34 Achd an coimhidhtheach chomhnuigheas bhur bhfochair bíaidh amhuil duine bhéarthar bhur measc, agus gráidheocha sibh é mar sibh féin; óir do bhabhair féin bhur ccoimhighthibh a gcírch na Héigpte: *misi an TIGHEARNA bhur Ndíá.*

35 ¶ Ní dhéantaoi éacceart a mbreitheamhnas, a ttomhas slaite, a gcomhthrom, nó a miosúireachd.

36 Scáluidhe comhthroma, comhthruim chomhthroma, ephah comhthrom, bean chomhthromá, bhías aguibh: *misi an TIGHEARNA bhur Ndíá,* thug a mach as crích na Héigpte sibh.

37 Ar a nadhbharsm coimhdeochtháoi mó statúidigh uile, agus mo bhreitheamhnas

uis uile, agus dhéantáoi iad: *misi an TIGHEARNA.*

CAIB. XX.

Daingniughadh na naitheanta, tré smachd fhuagra ar gach aon chor, ar a mbristear iad.

A GUS do lathair an TIGHEARNA re Maoise, dhá radh,

2 Déara tú a ris, re cloinn Israel, Gíodh bé ar bith do chloinn Israel, no do choimhidheachuibh chomhnuigheas a Nísrael, bhéurus éanni dá shíol do Mhólech; go deimhín báiseochthair é: chlochfuid muintir na tíre lé clochuibh é.

3 Agus suidhéochuidh misi maghaidh a naghaidh an duine sin, agus gearradh a mach é as lár a dhaóine: do chionn go ttug cuid dá shíol do Mhólech, do thruailleadh mo shanctóra, agus do tharcuisniughadh manna náomhtha.

4 ¶ Agus má cheilid dhaóine ná tíre ar mhodh ar bith a súile ón duine sin, a nuáir do bheir dá shíol do Mhólech, agus gan a mbarbhadh:

5 Ann sin suidheacla misi maghaidh anaghaidh an duine sin, agus a naghaidh a mhuintire, agus gearra mé a mach é, as lár a dhaóine, agus an mhéid leanfus a stríapachus é, do dhéanamh stríapachuis le Mólech.

6 ¶ Agus an tanam ionntochus leis an druing ga mbídh leannáin síghe, agus a ndíáigh luchd faistíne, do dhul do stríapachus na ndíáigh, cuirfe mé cheana maghaidh a naghaidh a nanma, agus gearra mé as lár a muintire iad.

7 ¶ Náomhuidh sibh féin ar a nadhbhur sin, agus bíthi náomhtha: óir *misi an TIGHEARNA bhur Ndíá.*

8 Agus cuimhdéochthaoi mó statúidigh, agus do dheantaoi iad: *misi an TIGHEARNA noamhas sibh.*

9 ¶ Óir gach uile dhuine mhalluigheas á athair nó a mhathair báiseochthar é go demhín: do mhalluigh sé athair nó a mhathair; *biáidh a fhuil air féin.*

10 ¶ Agus an té dhéanas adhaltrannas ré mnaói dhuine eile, do dhéanas adhaltrannas re mnaói a chomharsan, cuirfighear go demhín an tadaltrannach fir agus mna cum báis.

11 ¶ Agus an duine luidheas lé mnaói a athar do léig tarrnochd a athar leis: báiseochthar iad a ráon go demhín; *biáidh a bhfuil orra féin.*

12 Agus má luighionn duine lé mnaói a mhic, cuirfighear iad a ráon go demhín chum báis: do oibrigheadar buáidhirt; *biáidh a bhfuil orra féin.*

13 ¶ Má luidheann fear mar an gcéadna le fear eile, mar luighios lé mnaói, do rin-

neadar a ráon gráineamhlachd : báiseochthar go dearbhbhá iad ; *biáidh* a bhfuil orra féin.

14 ¶ Agus má bheir fear bean agus a mathair, *is* peacadh *gráineamhuil* sin : loiscfighear a tteinidh iad a ráon, eision agus iadsan ; ionnus nach mbiáidh peacadh bhur measg.

15 ¶ Agus ma luighionn fear lé beathach, báiseochthar eision go demhin : agus muirfighear an beathach.

16 Agus má thig bean a ngar beathuigh, agus luidhe síos dó, muirfe tú an bhean, agus an beathach : cuirfighe go demhin chum báis iad ; *biáidh* a bhfuil orra.

17 ¶ Agus má bheir duine a dheirbhsíur, inghean a athar, nó inghean a mathar, agus go bhfaicfe a tarmochd, agus go bhfaicfe sisi a thármochdsan ; *is* droch ní sin ; agus gearrfuighear a mach iad a radharc a muintire : do léig sé tarmochd a dheirbhsheathrach leis ; iomchóruidh sé a choir.

18 ¶ Agus má luighinn fear lé mnáoi a mbia a tinneas uirre, agus go léigfidh a tarmochd leis ; do thaisbean sé a tobar, agus do léig sisi tobar a fola leis : agus gearrfuighear iad aráon a mach ó bheith a measc a muintire.

19 Agus ní leigfe tú tarmochd dheirbhsheathar do mhathar leis, nó dearbhsheathar hathar : óir léigfidh a ghaol fogus leis : iomchóruid siad a ccoir féin.

20 Agus má luighionn fear lé mnáoi dhearbhrathar a athar, do léig sé tarmochd dhearbhrathar athar leis : *biáidh* a bpeacadh orra ; do gheabhaid bás gan chloinn.

21 Agus má bheir duine bean a dhearbhráthar, *is* ní neamhghlan sin : do léig sé ris tarmochd a dhearbhrathar ; béid gan chloinn.

22 ¶ Uime sin cuimhdeochtháoi mo statúididh uile, agus mo bhreithneamhuuis uile, agus déanaidh iad : ionnus nach sceithfeadh an fearann, iona bhfuilim dá bhur ttabhairt do chorimhuighe, sibh.

23 Agus ní shiubholtuighe a mbéasuibh an chinidh, noch theilginsi amach romhuibh : óir do rinneadar na neithesi uile, agus ar a nádhbharsin do fhuaitigh misi iad.

24 Achd a dubhairt mé ribhsi, Gheabhtháoi óghreachd a ndúthuighe, agus do bhéara misi dhíbh é da shealbhuighadh, fearann líonas do mhil agus do bhainne : *misi* an TIGHEARNA bhur Ndia, noch do dhealuigh sibh ré daóinibh *óile*.

25 Ar a nádhbharsin cuirfighe dithfhir idir ainmhidhibh ghlana agus neamhghlana, agus edir éanlaith neamhghlan agus glan : agus ní dhéantáoi bhur nan-

manna adhúathmhar lé beathach, nó lé héanuibh, no lé ní ar bith béo shnámbas ar an talunn, noch do scar misi ribh mar neamhghloine.

26 Agus beithí náomhtha dhamhsa : óir *misi* an TIGHEARNA a *táim* náomhtha, agus do dhealuigh mé sibhsi ó dháoinibh eile, ionnus gó mbeithí agus féin.

27 ¶ Mar an gcéadna fear no bean aga mbia spiorad tathuightheach, nó bhias na fáistineach, cuirfighear go demhin chum báis iad : géabhuid do chlochuibh orra : *biáidh* a bhfuil orra féin.

CAIB. XXI.

Aóigeas an deagh-shagairt.

A GUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, Labhair ris na sagartuibh clánn Aáron, agus abair riu, Ní bhiaidh éanduine ar na thruaillleadh ar son na marbha a measc an phobail :

2 Achd ar son a ghaoil, bhias fogus dó, ar son a mhathar, agus ar son a athar, agus ar son a mhuc, agus ar son a inghiné, agus ar son a dhearbhrathar,

3 Agus ar son a dheirbhsheathrach atá na maighdin, a bhfogus dó, ag nach raibh fear ; ar a son sa as éidir leis bheith ar na thruaillleadh.

4 *Ach* ní thruaillfidh é féin, ar *mbeith* na dhuine onórach a measc a dháoine, dá dhéanamh féin míothartneamhach.

5 Ní dhéanuid maole na gcéamuibh, ní bhearruid fáobh a bhéasog, ní mo dhéanuid gearradh ar bith na bfeoil.

6 Béid siad náomhtha chum a Ndé, agus ní tharcuisneochuid siad ainm a Ndé : óir ofrála an TIGHEARNA déanta le teinidh, agus arán a Ndé, ofráluid siad : uime sin béid náomhtha.

7 Agus ní thiubhraid bean *bhíus* na striapuidh, nó truaillithe ; ní mo bhéaruid bean chuirfighear ó na fear : óir *atú* sé náomhtha dá Dhia.

8 Náomhthocheuibh tu é ar a nadhbhar sin ; óir ofráluidh sé arán do Dhé : *biáidh* se náomhtha dhuit : óir misi an TIGHEARNA, noch náomhthas tusa, a *táim* náomhtha.

9 ¶ Agus ma thruaillighean inghean éansagairt i féin lé striapachus, truaillfidh sí a hathair : loiscfighear le teinidh í.

10 Agus an *té bhíus* na árdshagart a measc a dhearbhráthreach, air ar dóirteadh a nola ungha ar a cheann, agus do coisregadh do chur na néaduighe air, ní nochdfuidhe a cheann, agus ní bhrisfidhe a éadach ;

11 Ní mó rachus a steach go héanchorp marbh, nó shaileochus é féin ar son athar, nó a mhathar ;

12 Ní mó rachus a mach as an tsanctóir, nó thruaillfeas sanctóir a Dhe ; óir atá

coróin ola náomhtha a Dhé air: *misi* an TIGHEARNA:

13 Agus do bhéura sé bean iona maighdionas.

14 Baintreabhach, nó bean dhealuighthe, nó bean thruaillighthe, nó meirdreach, ní thiubhra sé iad sin: achd do bhéura sé maighdion dhaoinibh féin na mnáoi.

15 Ní mó thruaillfeas a shíol a measc a dháine: óir *misi* an TIGHEARNA náomhuim é.

16 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóisi, dhá rádh,

17 Labhair re Háaron, ga rádh, Giodh bé ar bith *bhías* dot shliochd iona ngeineleachuibh, ar a mbía aineamh ar bith, ná tigeadh agcomhfhogus dofráil aráin a Dhé.

18 Oir giodh bé ar bith *duine* ar a mbía aineamh, ní thiucfa se a ngar dhi: duine dall, nó bacach, no an té ga mbía srón leachta, nó éinni iomarcach,

19 Nó duine aga mbi a chos briste, nó a lámh briste,

20 Nó cruitín, nó abhac, nó air a bhfuil aineamh ar a shúil, nó bhías clainn nó gearbach, nó an té ga mbrisfighear a chlocha;

21 Ní thiucfa áonduine do shíol Áaron an sagart ar a mbía aineamh a ngoire díodhbhuirt ofrala an TIGHEARNA déanta lé teinidh: atá sé aineamhach; ní tiucfa sé a bhfogus dofráil aráin a Dhé.

22 Íosuidh sé arán a Dhé, a *ráon* don ro náomhtha, agus náomhtha.

23 A mháin ní rachuidh táobh a steach do nslach, nó a bhfogus do ualtóir, do chionn go bhfuil aineamh air; ionnus nach ttruaillfidh mó shanctoir: óir *misi* an TIGHEARNA do náomhuidh mé iad.

24 Agus do innis Maóisi *sin* do Áaron, agus dá mhacaibh, agus do chloinn Israel uile.

CAIB. XXII.

Cúil na neitheann sin iobarthar do Dhú.

A GUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, dhá rádh,

2 Labhair ré Háaron agus ré na mhacaibh, iad féin do sheachna ar neithibh náomhtha chloinne Israel, agus gan mainm náomhthasa do thruaillleadh *ann sna neithibh* náomhthochuid dhámh: *misi* ann TIGHEARNA.

3 Abair riu, Giodh bé ar bith dá bhur síol uile a measc bhur ngeinealach, rachus chum na neithe náomhtha, noch náomhuid clann Israel don TIGHEARNA, ar mbeith a neamhghloine air, géarrfughear an tanun sin a mach as mo radharsa: is *misi* an TIGHEARNA.

4 Giodh bé ar bith duine do shliochd Áaron *bhías* na lobhar, nó ar a mbía créachd shilteach; ní íosfuidh sé do na

neithibh náomhtha nó go raibh sé glan. Agus giodh bé ar bith bheanas re héinni neamhghlan ó mharbh, nó ó dhuine a nínthighionn a shíol uadh;

5 Nó giodh bé ar bith bheanas ré héinni snáidhtheach, lé ndéantar neamhghlan é, nó ré duine ó bhfuigheadh salchar, giodh bé ar bith salchar, bhías air;

6 An tanum a bheanas re héinni don tsórt sin bíaidh salach go nóin, agus ní íosuidh do na neithibh náomhtha, achd muna nighfidh a chorp le huise.

7 Agus a núair rachas an ghrían faoi, biadh sé glan, agus íosuidh na dhíaigh sin do na neithibh náomhtha; do chionn gur bí sin a bheathla.

8 An ní do gheibh bás uádh féin, nó réubthar *lé beathachuibh*, ní íosuid a salcha féin leis: is *misi* an TIGHEARNA.

9 Coimhéndfuid uime sin mórdughadh, deagla go mbíadh na phéacadh dhóidh, agus go bhfaighdís bas thríd, dá dtruailldís é: *misi* an TIGHEARNA náomhas iad.

10 Ní íosuidh éancoimhidheach *don* ní náomhtha: fear éanuáire don tsagart, nó serbhiseach túarusdail, ní íosuidh *don* ní náomhtha.

11 Achd má cheannchann an sagart éandúine lé na chuid airgid, íosuidh sé dhe, agus an té rugadh iona thigh: íosuidh siad dhá bliadh.

12 Má phóstar inghean an tsagairt mar an gcéadna le coimhidheach, ní fhéadann sí ithe dofráil na neitheann náomhtha.

13 Achd má bhíonn inghean an tsagairt na baintreabhugh, nó dealuighe, nó nach bía clan aice, agus go bhfillfidh sí go tígh a hathar, do nós a haoise óige, íosuidh sí do bhíadh a hathar: achd ní íosfuidh éancoimhidheach dhe.

14 ¶ Agus má ithíonn duine *don* ní náomhtha gan fhios dhe, annsin cuirfidh an cúigeadh *cuid* de na chionn, agus do bhéura don tsagart é, maille ris an ní náomhtha.

15 Agus ní thruaillfid neithe náomhtha chloinne Israel, noch ofráiluid don TIGHEARNA;

16 Ní mó fhuilcongaidh úalach a bpeacaidh orra fa sharughadh, a núair íosuid na neithe náomhtha: óir is *misi* an TIGHEARNA náomhas iad.

17 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dá rádh,

18 Labhair re Háaron, agus ré, na mhacuibh, agus ré cloinn Israel uile, agus abair riu, Giodh bé ar bith é do chloinn Israel, nó do na coimhidhthibh a Nisrael, ofráilfios iodhbhuirt ar son a mhóideann uile, agus ar son a ofálach toileamhla uile, noch ofráilfid don TIGHEARNA mar ofráil loiscthe;

19 Ofráilfidhe dá bhur ttoil féin

firionnach gan toibhéim, do na buáibh, nó do na caórchuibh, nó do na gabhruibh.

20 *Achd* giodh bé ar bith ar a bhfuil toibhéim, ní ofrálfuidhe *sin*: óir ní géabhthar ar bhur son é.

21 Agus giodh hé ar bith ofrálas ofráil íodhbhartha shiothchána don TIGHEARNA do chomhall a mhóide, no ofráil áontadhach do bhuáibh no do chaorchuibh, biaidh iomlan ré na ghlacadh; ní bhia toibhéim ar bith air.

22 Doille, nó briseadh, nó ciorrbhadh, no air a mbia sineach, nó claimh, nó gearba, ní ofráilidh iadso don TIGHEARNA, agus ní dhéantaoi ofráil lé teinidh dhíobh don TIGHEARNA ar a naltóir.

23 Achd bulóg nó úan air a mbia iomarcadh, nó easbhuih ar a bhalluibh, féaduih tú sin díodhbuit *mar* ofráil thoilteanuih: achd ní ghéubhthar é ar son móide.

24 Ní ofráilfidhe don TIGHEARNA an ní bhias brúite, nó comhbrúite, nó briste, nó gearrtha; ní mó dhéana sibh *ofráil ar bith dhe* ion bhur bhfearrann.

25 Ní mó ofráilfidhe bíadh bhur Dé as láimh choimhghithigh déainní dhíobhsó; do chionn bhfuil a morgadh féin ionta, agus go bhfuilid ainmhe orra: ní ghéubhthar ar bhur son iad.

26 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, ghá radh.

27 A nuáir do bhéurthar bulog, nó cáora, nó gabhar, ann sin bíaidh seachd lá faoi na mathair; agus ó nochdmhadh lá agus uadh sin amach géubhthar é mar ofráil déanta lé teinidh don TIGHEARNA.

28 Agus *mas* do bhoín nó do chaoirigh bhias sí, ní mhuirte tú í féin agus a hóg maraon a néanló.

29 ¶ Agus a nuáir ofráilfidh íodhbuit bhuidheachuis don TIGHEARNA, ofráilfidh da bhur ttoil féin í.

30 Íósfuighear súas an lá sin féin í; ní fhúigfidhe éinní dhi go maidin: *misí* an TIGHEARNA.

31 Uime sin coimhéadfuidhe maithcanta, agus, do dhéantaoi iad: *misí* an TIGHEARNA.

32 Ní mó thruáilfidhe mainm náomhtha; achd biaidh mé ar mo naomhadh a measc chloinne Isráel: *misí* an TIGHEARNA náomhas sibh,

33 Thug a mách as crích na Héigipte sibh, dom bheith bhur Ndia: *misí* an TIGHEARNA.

CAIB. XXIII.

Dlighthe na gcrúinnighadh, sna bfeusta.

AGUS do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dhá radh,

2 Labhair re cloinn Israel, agus abair riu, A *tláobh* fhéastadh an TIGHEARNA,

noch fluáigeorthaoí bheith na eomhghairm náomhtha, is iad so mféastaídhse.

3 ¶ Sé lá do dheantar obair: achd is é an seachdmhadh la sabbóid an tsuaimhneasa, comhghairm náomhtha é; ní dhéantaoi obair ar bith ann: is í sabbóid an TIGHEARNA í ann bhur náitibh.

4 ¶ Is iad so féastaidh an TIGHEARNA, comhchruinnighe náomhtha, noch fluáigeorthaoí iona naimsir féin.

5 Ann sa cheathramhadh lá déag annsa chéidmhi tráthnóna *bhías* cáisg an TIGHEARNA.

6 Agus ar an gcúigeadh lá déag don mbí cheadna *bhías* feasta a naráin gan laibhín don TIGHEARNA: seachd la íosfuidhe arán gan laibhín.

7 An chead lá biaidh comhghairm naomhtha aguibh: ní dhéantaoi obair sháothrach ar bith ann.

8 Achd ofráilfidhe íodhbuit déanta le teinidh don TIGHEARNA seachd lá: annsa seachdmhadh lá *bhías* an chomhghairm náomhtha: ní dhéantaoi obair sháothrach ar bith ann.

9 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise, da radh,

10 Labhair re cloinn Israel, agus abair riu, A nuáir thiucfuidhe don dúthaigh a túimsí do thabhairt dhaóibh, agus bheanfuidhe a nfhoghmhar, ann sin do bhéurtáoi punnann do chéadthoradh bliur bhíógmháir chum an tsagairt:

11 Agus croithfidh an phunnann a-bhfiághnuise an TIGHEARNA, dá glacadh air bhur son: ar na mhárach déis na sabbóide chroithfios an sagart í.

12 Agus ofráilfidhe an lá sin a nuáir chroithfidhe an phunnann úan úrionn gan aineamh don chéidbhlíadhuin mar ofráil loisithe don TIGHEARNA.

13 Agus *buidh* hé a ofráil bídh sin dhá dheich gcuid do phlúr mhín chumaisithe lé hola, mar ofráil déanta lé teinidh don TIGHEARNA *mar* bholadh cumhra: agus a hofráil dighe sin is dfion bhias, eadhon an ceathramhadh *cuid* do hin.

14 Agus ní iostaoi aran, nó grán bórrha, no díasa glasa, go tí an la céadna a ttugabhair ofráil chum bhur Ndé: *biáidh* na statúid shiorruidh ar feadh bhur ngeinealach ion bhur nuile áit chomhnuighe.

15 ¶ Agus comhairfidhe dhaóibh ón lá ar na mhárach déis na seóire, ón lá fa dtiubharthaoí libh punnann na hofrála croithite; seachd sabbóidigh choimhlíonfuighear:

16 Eadhon go nuige ar na mhárach a ndiáigh an seachdmhadh sabbóid áireomhthaoí cáogad lá; agus ofráilfidhe ofráil núadh bhídh don TIGHEARNA.

17 Do bhéurthaoi a mach as bhur ttiughtibh dhá bhuilín craiththe do dhá

dheácmhadh cuid : do phlúr min bhéid siad ; bácalfuighear maille re laibhin iad ; atáid siad na ccéadthoradh don TIGHEARNA.

18 Agus ofráilfidhe leis a narán seachd nuáin gan anearn don chéidbhliadhuin, agus bulóg og, agus dhá reithe : béis *mar* ofráil loiscthe don TIGHEARNA, maille re na nofráil bhídh, agus re na nofráil dighe, eadhon ofráil déanta le teinidh, do bholadh chumra don TIGHEARNA.

19 Ann sin do dhéantaíodh iodhbhuirt do mheannán dona gabhruibh ar son ofrála peacaidh, agus dhá úan don chéidbhliadhuin ar son iodhbhartha ofrála siothchána.

20 Agus croithfidh an sagart iad maille ré árán an chéadthoruidh *mar* ofráil chroithte a lathair an TIGHEARNA, maille leis an dá úan : béis iad náomhtha don TIGHEARNA chum an tsagairt.

21 Agus fuáigeorthaí an lá sin féin, go mbía na chomhghairm náomhtha dhaóibh : ní dheantaí obair sháothrach ar bith ann : *biáidh* na statúid go brádh ann bhur nuile áit ar feadh bhur ngeinealach.

22 ¶ Agus a nuáir bheanfuidhe foghmhar bhur bhféarann, ní dhéantaí cár-nadh ghlan ar imlibh an mhachaire a nuáir bheanfuidhe é, ní mó chruinneochthaoi dioghluim bhur bhfoghmhair : fuigfidhe ag ná bochdtuibh iad, agus ag an coinnidheach : is *misi* an TIGHEARNA bhur Ndía.

23 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dá rádh.

24 Labhair re cloinn Israel, dhá rádh, Aunsa seachdmhadh mí, annsa cheadlá don mhí, bhías sabbóid aguibh, cuimhne shéideadh stoc, comhghairn náomhtha.

25 Ní dhéantaí obair sháothrach ar bith ann : ahd ofráilfidhé ofráil déanta le teinidh don TIGHEARNA.

26 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dhá rádh,

27 Mar an gceadna an deachmhadh lá don tseachdmhadh mí *biáidh* na lá síotha : *biáidh* na chomhghairm náomhtha dhaóibh ; agus cráidhidhe bhur nanmanna, agus ofráilfidhe ofráil déanta le teinidh don TIGHEARNA.

28 Agus ní dhéantaí aóinglmé oibre san ló sin : óir is lá síotha é, do dhéanamh síotha dhibh a bhfiadhnúise an TIGHEARNA bhur Ndía.

29 Oir giodh bé ar bith anum nach bí doilghiosach an lá sin féin, géarrfuighear an tanum sin a mach as lár a mbuintire.

30 Agus giodh bé ar bith anum do dhéanas obair ar bith ann sa lá sin féin, scríosfa misi an tanum sin féin as lár a mbuintire.

31 Ní dhéantaí éngné oibre : *biáidh*

sé na statuid go bráth ar feadh bhur ngeinealach ionbhur náitibh uile.

32 *Biáidh* na shabbóid suáimhneasa dhaóibh, agus cráidhidhe bhur nanmanna annsa naoimheadh lá don mhí ag an tráth-nóna, ó thráthnóna go tráthnóna, chuinneochtaí bhur sabbóid.

33 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dha rádh,

34 Labhair re cloinn Israel, dá rádh, An cúigeadh lá déag don tseachdmhadh mí *bhías* féasta na ttabernacuil ar feadh sheachd-lá don TIGHEARNA.

35 Ar an gcéud lá *biáidh* comhghairm náomhtha : ní dhéantaí éanobairdhaorann.

36 Seachd lá ofrálfuidhe iodhbhuirt déanta le teinidh don TIGHEARNA : ar a nochdmhadh lá *biáidh* chomhghairm náomhtha aguibh ; agus ofrálfuidhe ofráil déanta le teinidh don TIGHEARNA : is cruinniughadh sollamanta é ; agus ní dhéantaí obair ar bith sháothrach ann.

37 Is iad so féastuidh an TIGHEARNA, noch fhuáigeorthaí do bheith na ccomhghairm náomhtha, dofráil ofrála déanta le teinidh don TIGHEARNA, ofráil loiscthe, agus ofráil bhídh, iodhbhuirt, agus ofrála dighe, gach éainní an a ló féin.

38 Táobh a muigh do shabbóidibh an TIGHEARNA, agus táobh a muigh dá bhur mbrontuibh, agus táobh a muigh da bhur móidibh uile, agus táobh a muigh da bhur nofráluibh ó thoil áontadhuigh, noch do bhéurthaoi don TIGHEARNA.

39 Mar an gceadna annsa chúigeadh lá déag don tseachdmhadh mí, a nuáir chruinneochthaoi a steach sochar na bhféarann, cuinneochthaoi féasda don TIGHEARNA seachd lá : ar an gcead lá *biáidh* sabbóid, agus ar a nochdmhadh lá *biáidh* sabbóid.

40 Agus géubhthaoi chugaibh ar an gcéud lá, craobha chrann mbreádha, géaga do chrannuibh pailme, agus beangam do chrannuibh tiugha, agus soileoga an tsrotha ; agus gairdeochthaoi a bhfiadhnúisi an TIGHEARNA bhur Ndía seachd lá.

41 Agus coimhdeochthaoi féasta don TIGHEARNA seachd lá san mbliaghuin. *Biaiah* se na statuid go bráth ag bhur ngeinealach : coimhédfuidhé é annsa seachdmhadh mí.

42 Fanfuidhe a mbóthuibh seachd lá ; an mhéid do rugadh na Nisraelitibh coimhneochuid a mbóthuibh :

43 Ionns go mbía a fhios ag bhur sleachtuibh go ttug misi ar chloinn Israel áitreabh a mbóthuibh, a nuáir thug mé as crích na Héigte iad : is *misi* an TIGHEARNA bhur Ndía.

44 Agus do fhoillsigh Maoise do chloinn Israel féastuidhe an TIGHEARNA.

CAIB. XXIV.

Dlighthé éagsanhlá. 10 Eachdardha. 23 Agus bás an fhír do mhasluigh agus do mhalluigh Día.

AGUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, dhá rádh,

2 Fúagair do chloinn Israel, ola fhíorglan do thabhairt chugad brúite chum an tsoluis, do thabhairt ar na soillsibh lasadh a gcomhnuidhe.

3 Táobh a muigh dfolach fhíadhmúise, thabernacuíl an chomhchruinnighthe, óirdeochus Áaron é ó thráthóna go maidin a bhíadhmúise an TIGHEARNA go síorruidhe: *biáidh* na statúid a gcomhnuidhe ann bhur sleachduibh.

4 Óirdeochuidh sé na lampuidhe ar an ccoinnleóir ghlan a bhíaghnúise an TIGHEARNA go gnáthach.

5 ¶ Agus géibhla tú plúr mín chugad, agus brúithé tú dhá bhaighin déag dhe: dhá dheachmhadh cuid bhias amsa bhaighin díobh.

6 Agus súidheocha tú a ndá chúrsa iad, a sé amsa chúrsa dhíobh, ar an mbórd fhíorghlan a bhíaghnúise an TIGHEARNA.

7 Agus cuirfe tú túis fhíorghlan ar gach cúrsa, cor go mbia ar a narán mar chuimhne, *cadhon* oifáil déanta lé teinidh don TIGHEARNA.

8 Cuirfidh sé a nórd é gach áon tsáb-bóid a bhíaghnúise an TIGHEARNA do shíor, *ar na ghlacadh* ó chloinn Israel lé cumradh suthuín.

9 Agus budh lé Haaron agus lé na chloinn é; agus íosúid é amsa náit náomhtha: *óir atá sé ró náomhtha aige dofráluibh* an TIGHEARNA déanta lé teinidh lé statúid shíethbhuaín.

10 ¶ Agus do chuáidh mac mná Israel-dha, ag ar Bhéigipteach a athair, a measc chloinne Israel: agus do throid an macsa na mná Israel-dha, agus duine do Israel ré cheile san champa;

11 Agus do mhasluaigh mac na mná Israel-dha ainm an TIGHEARNA, agus do mhalluigh é. Agus tugadar chum Maóise é: agus do bé ainm a mhathar Selomit, inghean Dibri, do threibh Dan:

12 Agus do chuireadar a bpríosún é, go mbeith fíos inntine an TIGHEARNA aca.

13 Agus do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, dhá rádh,

14 Tabhair anach an té do rinne an mallughadh táobh anach do níosluing-phurt; agus leagdaois an mhéid do chuailáidh é a lánha ar a chiomn, agus clochadh an comhchruinnighadh uile é.

15 Agus labheóruidh tú ré cloinn Israel, dá rádh, Gidh bé ar bith mhalluigheas a Dhía fúileonguidh a phéacadh.

16 Agus an té scannluigheas ainm an TIGHEARNA, cuirfighear go deimhin chum bais é, agus clochfuid an comhchruinnigh-adh go dearbhtha é: comhmaith an coimhidheach, agus an té bearthar amsa tír, a nuair mhasleochus sé ainm an TIGHEARNA, cuirfighear chum bais é.

17 ¶ Agus an te mharbhus éanduine cuirfighear go deimhin chum bais é.

18 ¶ Agus an té mharbhus beathach do dheana díol ar a shon; eadhon beathach ar bheathaigh.

19 Agus mas ciontach duine ré haineamh do bhreith ar a chomharsainn; anluil do rinne sé, is anhlaidh do dhéantar ris.

20 Briseadh ar son bhriste, súil ar son súile, fiacaí ar son fiacaile: mar thug sé aineamh do dhuine, mar sin dheantar ris a ris.

21 Agus an té mhuirfeas beathach aiseógnidh sé é: agus an té mharbhas duine, cuirfighear chum bais é.

22 Biáidh éannmódh amháin dlíthe aguibh, comhmaith ar son coimhidh-thigh, agus ar son an té rugadh ann bhur ttr féin: *óir is mísi an TIGHEARNA* bhur ndia.

23 ¶ Agus do labhair Maóise ré cloinn Israel, an té do rinne an mallughadh, do thabhairt léo anach as an gcampa, agus gabháil do chlochuibh air. Agus do rinneadar clann Israel mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

CAIB. XXV.

Dlighthé an iubile a gceann an tseachdmhadh sabboid do bhliadhnuibh. 1 San cháogad bliadhan.

AGUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise a slábh Sinaí, gá radh,

2 Labhair ré cloinn Israel agus abair riú, A nuair thuirfidhe don dúthaidh do bheirimse dháobh, annsin cuimneochuid an dúthaidh sabboid don TIGHEARNA.

3 Sé bliadhna chuirfeas tú do mhachaire, agus sé bliadhna leiseóchus tú thíneamh-uin, agus chruinneochus tú a steach a toradh;

4 Achd amsa seachdmhadh bliadhan biáidh saoire shuáimhneasa don dúthaigh, sabboid don TIGHEARNA: ní chuirfe tu thfearann, agus ní dheiseocha tú thíneamhuin.

5 An ní fhásas úadhl féin dod fhóghmhar ní bheanf tú é, agus ní mó chruinneochus tú grápuighe thíneamhna gan deasughadh: *óiris bliadhuin shuáimhneasa don dúthaidh í.*

6 Agus biáidh sabboid na dúthaidh na bhíadh aguibh; dluit féin, agus dod slierbhleiseach, agus dod chailin, agus dod óglach tóarasdail, agus don chomhidh-theach chomhuigheas ad fhochair.

7 Agus do náirnéis, agus don bheathach blúas ann do dúthaigh, bíaidh a mbiseach sin uile mar bhíaidh dhuit.

8 ¶ Agus áireómhuidh tú seachd sábbóidigh do bhliadhuibh dhuit, seachd nuáire seachd mbliadhna; agus spás na seachd sábbóid do bhliadhuibh bíaidh dhuitse na geathrachad agus ná naoi mbliadhnabhi.

9 Ansin cuirfe tú fa deara stoc iubile do shéideadh, ar an deachmhadh lá don tseachdmhadh mí, a ló na síotha cuirfidhe an stoc dhá shéideadh ar feadh bhur gréiche uile.

10 Agus naomhochuidh tú an cáogadmhadh bliadhan, agus fuáigeortáoi sáoirse ar feadh na críche uile do nuile áitreabhach inte: bíaidh na iubile agaibh; agus fillfe gach áon aguibh dá sheilbh féin, agus fillfidh gach áonduine aguibh chum a mhuintire féin.

11 Bíaidh an cáogadmhadh bliadhan sin na iubile aguibh: ní chuirfidhe, agus ní bheanfuidhe an ní fhásas uaithe féin inte, agus ní chruinneccha inte cáoru thfinéamhna gan deasughadh.

12 Óir is é sin an iubile; bíaidh náomhtha agaibh: iostáoi a bhiseach amach as an machaire.

13 A mbliadhuin an iubile so fillfidhe gach áonduine aguibh dá sheilbh féin.

14 Agus má reacann tú éainní red chomharsuinn, nó má cheannchann tú éainní as láimh do chomharsann, ní sháirreochtaói a chéile.

15 Do réir uibhre na mbliadhan tar éis an iubile coimeochuidh tú ód chomharsuinn, agus do réir uibhre bhliadhan na tóirthe reacfas sé riot:

16 Do réir iomad na mbliadhan méideochuidh tú a luach sin, agus do réir laighead ná mbliadhan laighdeochuidh tú a luach: óir is é uibhir na bliadhan tóirthe reacfas seision riotsa.

17 Ar a nadhbharsin ní chuirfidhe a chéile síos; achd bíaidh eagla do Dhé ort: óir is *misi* an Tighearna bhur Ndia.

18 ¶ Uimesin do dhéantáoi mo statúidigh, agus coimheadfuidhe mo bhreitheamhnus, agus do dhéantáoi iad; agus áiteochtháoi annsa dúthaigh gan fhaitchios.

19 Agus do bhéura an talamh a thoradh, agus iostáoise bhur sáith, agus áiteochtháoi ann gan fhaitchios.

20 Agus má déartháoi, Créud íosam annsa seachdmhadh bliadhan? feuch, ní dhéanam síolchur, agus ní chruinneocham a steach ar mbiseach:

21 Ansin áitheonuidh misi dom bheannughadh theachd oruibh annsa seiseadh bliadhan, agus do bhéura toradh thrí mbliadhan úadh.

22 Agus cuirfidhe *siol* an tochdmhadh bliadhan, agus iostáoi *fos* don tseantoradh go nuge an náomhadh bliadhan; nó go ttig atharbha a steach iostáoi don tseantoradh.

23 ¶ Ní reacfuighear an fearann go síorruidhe: óir is liomsa an fearann; óir do bhádbhairse bhur coimhghithibh agus bhur náos éanuúire am fhochairsi.

24 Agus ar feadh fhearainn bhur seilbhe áontechtháosi fúasgladh ar a dúthaidh.

25 ¶ Ma bhochduighear do dhearbrathair, agus go reacfuidh dhá sheilbh uadh, agus go ttiuctadh éandúine dá gháol dá fhúasgladh, ansin fúasgeola sé an ní do reac a dearbrathair.

26 Agus muna raibh éandúine ag an óglach fhúasglas é, agus go mbia féin cumhachdach ar a fhúasgladh;

27 Ansin áumheadh sé bliadhna an reactha, agus aisgeadh an bárr do nóglach rer reac sé é; cor go ma léidir leis fillleadh iona sheilbh féin.

28 Achd muna mbia cumhachdach ar áislog dhó, ansin an ní do reac sé fuireochtáoi a lámh an tí do cheannuigh é nó go ttí bliadhuin an iubile: agus rachuidh amach ionsa iubile, agus fillfidh seision iona sheilbh.

29 Agus má reacann duine tigh comhnuidhe a geathruigh bhalla, ansin féadnuigh sé a fhúasgladh a cionn bhliadhna go hionúlantar éis a reaca; a cionn bhliadhna ionláine féadnuigh sé a fhúasgladh.

30 Agus muna fhúascaltar é táobh a stigh do spás bliadhna ionláine, ansin an tigh *blúas* san cathrugh bhalla bíaidh daingion go bráth ag an té cheannochus é ar feadh a shealachda: ní rachuidh amach annsa iubile.

31 Achd tighthe na mbailteadh nach biadh balla ná ttimchioll measfuighear iad mar mhachaire ná tíre: is éidir a bhfúasgladh, agus rachuidh amach annsa iubilé.

32 Gidheadh caithreacha na Lebhíteach, agus tighthe caithreach a seilbhe, féadfuid na Lebhítigh a bhfúasgladh gach éanuáir.

33 Agus má cheannchann duine ó na Lebhítibh, ansin an tigh do reacadh, agus cathair a sheilbhe, rachuid amach a mbliadhuin an iubilé: óir is iad tighthe chaithtreach na Lebhíteach a sealbh a measc chloinne Israel.

34 Achd ní féadthar machaire fothchaithtreacha a geathreach do reic; óir is í sin sealbh shíorruidhe.

35 ¶ Agus má bochduigheadh do dhearbrathair, agus go ttiutadh a nainnisi agad; ansin tárthochuidh tú é: *fos má bhíonn sé*

na choimhidhtheach, nó na oidhe; ionnus go bhféudfadh sé marthuin ad fhóchair.

36 Ná glacsa úsúreachd nó biseach ar bith uadh: achd bíodh eagla do Dhé ort; ionnus go bhféudfadh do dhearbhráthair marthuin ad fhóchair.

37 Ní thiubhra tú thairgead dhó ar úsúreachd, agus ní áirlicfe tú dó bliadh dhó ar bhiseach.

38 Is *misi* an TIGHEARNA bhur Ndia, thug amach as crích ná Héigpte sibh do thabhairt tíre Chánaain dháoiibh, agus dom bbeith am Dhía aguibh.

39 ¶ Agus má tháinig do dhearbhráthair *bhías* láimh riot chum bochduine, agus go reacfughear riot é; ní chuirfe tú dfiachaibh air foghnaml dhuit amhuil dhuine dháor:

40 Achd anhuil sherbhíseach tuarusdail, agus mar oighidh bhías agad, agus foigheonuidh dhuit go bliadhuin an iubilé:

41 Agus *annsin* imeochuidh uait, *aráon* é féin agus a chlann maille ris, agus fillfidh chum teaghlach féin, agus fillfidh seision go seilbh a aithreadh.

42 Oir is iad mo sherbhísighsi iad, noch thug mé amach as crích na Héigpte: ní reacfughear mar dháoinibh dáora iad,

43 Ní riaghlocha tú ós a chionn lé dibhfeirg; achd bíaidh eagla do Dhé ort.

44 Áráon do dháoirsineach fear, agus do dháoirsineach ban, noch bhías agad, *béid* do na geintibh atá ar gach táobh dhíot; is díobh sin cheinneochus tú fir dháora agus mna dáora.

45 Os a chionn sin do chloinn na gcoimhidhtheach bhías eanuáire bhur measc, uatha sin cheinneochaói, agus ó na dteaghlach bhías mar áon ribh, noch rugadh ann bhur tír: agus *béid* na sélbhbh aguibh.

46 Agus glacfuidhe chugaibh iad mar oighreachd da bhur gcloinn bhur ndiáigh, *da* sálbhughadh mar oighreachd; beid na ndaóirsineachuibh aguibh go bráth: achd os cionn bhur ndearbhráthreach clann Israel, ní dhéantáoi nachdaránachd ar a chéile go dibhfheirgeach.

47 ¶ Agus má fhásam oidhe nó coimhidhtheach sáidhbhir láimh riot, agus do dhearbhráthair *chomhuigheas* láimh ris dfas bochd, agus go reacfuidh é féin ré loidhe, nó re coimhidhtheach láimh riot, *nó* ré bunadh mhuinntire an choimhidhthigh:

48 Tar éis a reaca as éidir a fhúasgladh a ris; féudfuidh duine dá dhearbhráthair a fhúasgladh:

49 Féaduigh dearbhráthair a athar, nó mac a dhearbhráthar a fhúasgladh, nó *gach áonduine* da bhfuil fógus a ngáol dó dá chineadh is éidir dhó a fhúasgladh; nó ma thig sé dhe féin, féaduigh é féin dfhúasgladh.

50 Agus do dhéana cuntas ris an té do cheannuigh é on bhliadhuin ar reacadh ris é go bhliadhuin an iubilé: agus bíaidh lúach a reaca do réir uíbhre ná mbliadhan, dé reir aimsire óglaoich túarusdail bhías sé aige.

51 Má *bhíonn* morán bliadhan ar *geúl* fós, do bhéura dhó dá réir sin lúach a fhúasculte as a nairgead air ar ceannchadh é.

52 Agus muna raibh achd beagán bliadhan go bliadhuin an iubile, annsin do dhéana cuntas ris, agus do réir a bhliadhan do bhéura dhó a ris lúach a fhúascailte.

53 Agus bíaidh sé aige do nós ógluidh túarusdail bliadhnahuil: agus ní bhía riaghladh dibhfheirgeach ag an *bhfear eile* ós a chionn ánn do radharc.

54 Agus muna bhfúascaltar ann sna *bliadhnuibhsi* é, annsin rachuidh amach a mbliadhuin an iubilé, é féin, agus a chlann leis.

55 Oir is agamsa *atáid* clann Israel na serbhíseachuibh; is iad mó sherbhísigh iad noch thug mé amach as crích na Héigpte: *misi* an TIGHEARNA bhur Ndia.

CAIB. XXVI.

Séula agus comhdhúnagh an lagh. 3
Thaoibh beannachd ina coinhead. 14
Agus mallachd do luchd a díseagadh.

NI dhéantáoi dháoiibh féin íodhuil ar bith nó íomháigh ghrábhalla, ní mó chuirfeas sibh súas íomháigh sheasmhach, ní mó chuirfidhe én íomháigh chloiche súas ionbhur bfearann, do chromadh síos di: oir *misi* an TIGHEARNA bhur Ndia.

2 Coinneochuidhe mo shábboid agus ónóruidhe mó shanctóra: *misi* an TIGHEARNA.

3 ¶ Má shíubhluighthí ann mo statuidibh, agus maithanta do choinhéud agus a ndéanamh;

4 Annsin do bhéura mé fearthuinn dhíbh na hain féin, agus do bhéura an talamh a bhíseach, agus do bhéaruidh croinn an mhachaire a ttoradh.

5 Agus béaruidh bhur mbualadh go ham an nfhinfhoghmhair, agus sinuigh an nfhinfhoghmhair gus an síolchur: agus iostáoi bhur naran go madh lán, agus áiteochtháoi ionbhur nduthaigh go daingean.

6 Agus do bhéura *misi* síothcháin ánnsa tír, agus luidhfíge síos, agus ní chuirfe éandunie eagla oruibh: agus coiscfidh mé droíochbheathaigh don dúthaigh, ní mó rachas an cloidheaml tré bhur bhfearann.

7 Agus leanfuidhe bhur naimhde, agus tuítid romhuibh ris an ecloidhéamh.

8 Agus brisfidh cuigear aguibhsi ar chéad, agus cuirfe cead dhúbhsi míle

chum teithmhe: agus tuitfidh bhur námhu-
uid roimhaibh leis an gcloideamh.

9 Oir bíaidh meas agum oruibh, agus
do dhéana mé síolmhar sibh, agus méi-
deocha mé sibh, agus daingneóchaidh mé
mo chunnradh ribh.

10 Agus íostáoi an sean lóinn, agus do
bhéurtháoi an sean amach do bhrígh an
lóinn nuadh.

11 Agus suidheocha mé mo thaber-
nacuil bhur measc; agus ní blíaidh gráin
ag manam oruibh.

12 Agus siubholuidh me bhur measc,
agus beidh me am Dhía aguibh, agus beith-
ise bhur bpobal agamsa.

13 Is *misi* an TIGHEARNA bliur Ndia,
noch thug amach sibh as crích na Héigpte,
chor nach mbeidh sibh bhur ndaoirsineach-
uibh áca; agus do bhris mé cuibhríge
bhur gcuinge, agus thug mé oruibh imth-
eachd go díreach.

14 ¶ Gidheadh muna éistí rium, agus
nach ndéantáoi na haitheanta so uile;

15 Agus má tharcuisnighthí mo sta-
túidigh, nó má bhíonn gráin ag bhur nanam
roimh mo bhreitheamhnus, ionnus nach
ceoinhlíonfaoi maitheanta uile, *achd* go
mbrisfidhe mo chunnradh:

16 Do dhéana misi mar an gceadna
so ribhse; cuirfe me crítheagla oruibh,
cnáoi agus fiabhrrus tinnighe, noch chná-
oidhfeas na súile, agus do bhéura doilghios
croidhe: agus cuirfidhe bhur síol go
díomháoin, oir is iad bhur námhuide íosas é.

17 Agus cuirfe misi maghuidh bhur
naghuidh, agus muirfighear roimhe bhur
námhaid sibh: an drong air ar beag
sibh is iad ríghios os bliur gcionn; agus
teithfidhe a nuair nach mbeidh éanduine dá
bhur ttoruigheachd.

18 Agus muna néistighe riom fós ar
a shon so uile, annsin píanfa mé sibh
seachd nuáire eile ar son bhur bpeacaidh.

19 Agus réubtha mé néart bhur núabh-
air; agus do dhéana mé bhur neamh
amhail iarann, agus bhur ttalamh anhail
phras:

20 Agus caithfidhe bhur neart go
díomháoin: oir ní thiubhra bhár bhféa-
rann a shochar, ní mó do bhéaruid croinn
na talmhán á ttoradh.

21 ¶ Agus má shiubhlughthí con-
trárdha dliamhsa, agus nach éisdfidhe
rium; do bhéura mé seachd nuáire eile
tuilleamh plaighe oruibh do réir bhur
bpeacadh.

22 Cuirfe me mar an gcéadna béathach-
uigh allta bhur measc, noch shladfas sibh
fa bhur gcloinn, agus mbuirféas bhur
náirnéis, agus do dhéanas tearc a nuibhir
sibh; agus beidh bhur slighthe móra na
bhfásach.

23 Agus muna títigthí ar bhur nais
leis na neithibhsi, achd go siubholfaoi
contrárdha dhamhsa;

24 Annsin siubholuidh misi mar an
gceadna contrárdha dháoiibhsi, agus smachd-
eocho mé fós seachd nuáire eile sibh ar
son bhur bpeacadh.

25 Agus dó bhéura mé cloidhiomh
oruibh, dhigheólus cúis mo chunnartha:
agus a nuair chruinneochtháoi a bhfochair
á chéile a stigh ion bhar gcaithreachaibh,
cuirfe me an phláigh bhur measc; agus
seachódthar a láimh na námhad sibh.

26 Agus a nuair bhrisfeas mé bata
bhur narán, brúthfidh deithneamhar ban
bhur narán a néambhacus amháin, agus
do bhéaruid bhur narán dibhsi ar na
thomhas; agus íostáoi agus ní bheithí
sáthach.

27 Agus muna éistí riomsa ar a shon
so uile, achd siubhal contrárdha dhamh;

28 Annsin siubhlóigh misi ionbhur
naghuidhsí a bhfeirg mhóir; agus misi,
eadhon misi féin, sínaichdeochus sibh
seachd nuáire ar son bhur bpeacaidh.

29 Agus íostáoi féoil bhur mac, agus
féoil bhur ninghion íostáoi.

30 Agus scríosfa misi bhur náite árdá,
agus gearrfa mé síos bhur níomhaigle,
agus teilgfe mé bhur gconablach ar chon-
ablachuibh bhur niodhal, agus fuaithéoch-
uidh manam sibh.

31 Agus do dhéana mé bhur gcaith-
reacha na bhfásach, agus do bhéura mé
bhur sanctóra chum uáguis, agus ní
bhoiltneacha me boladh bliur mboltanuís
ndeaghbholuidh.

32 Agus do bhéura mé an tír chum
uáguis agus bhur náimbde áiteochus innte:
bíaidh úamhán orra fán ní sin.

33 Agus scainnreocho mé sibh a measc
ná ngenteadh, agus tairneonga mé cloidh-
eamh amach bhur ndiáigh: agus bíaidh
bhur ndúthaigh uáigneach, agus bhur
gcaithreacha na bhfasach.

34 Annsin choinneochus an talamh a
sabbóidigh, an fad bhias se folamh, agus
beithise a tír bhur námhad; is annsin
shuáimhneochus an talamh, agus buáidh-
eochtháoi a sabbóidigh.

35 An feadh bhias sé gan áitreabh
bíaidh suáimhneach; do chionn narshuáimh-
nigh sé ionbhur sabbóidibhsi, in feadh do
chomhnugheabhair féin ann.

36 Agus cuirfe mé loige a gcroidthibh an
mheid fhúicfighear beó aguibh a ccríocheuibh
a námhad; agus cuirfe torann an duilleabh-
air a tteitheamh iad; agus teithfid, mar
do theithfidís roimhe cloidheamh; agus
tuitfid a nuair nach bía éanduine dhá
léannuinn.

37 Agus tuitfid ar muin a cheile, amhuil

do dhéandáois roimhe chloiddhíomh, a nuáir nach mbiáidh éanduine na ndiáigh : agus ní bhéid cumas aguibh a lathair bhur námhad.

38 Agus tuitfidhe a measc na ngemteadh, agus íosuidh talamh bhur námhad suas sibh.

39 Agus an mhéid mhairfeas dhíbh seargfuid ann a nolg a tír a námhad; agus mór an gcéadua a coirtheibh a náithreadh seargfuid maille riu.

40 Má admhuid siad a neagecart, agus éaceart a náithreadh, maille ré na sárughadh léur shárnuigheadar a maghaidhsi, agus mar an gcéadua gur shiubhuigheadar contrárdha dhamh;

41 Agus gur shiubhuil misi contrárdha dhóibhsion, agus go ttug mé a tír a námhad iad; annsin má bhí a gcroidhte neamhthimchillghéarrtha umhall, agus go nglacfuid pionús a nuile :

42 Ann sin cuimhneocha misi mo chunradh ré Iácob, agus mar an gcéadua mo chunradh ré Hísaac, agus cuimhneochá mé mar an gcéadua mo chunradh ré Habraham; agus cuimhneocha mé an dúthaigh.

43 Thairis sin fuicfidh siad an tír, agus géubhuidh sí a sábbóidigh, an feadh bhias uáigneach gan iadsan inte : agus géubhuidh siad pionús a néiceirt : do chionn, eadhon do chionn gur tharcuisuigheadar mo bhreitheamhnais, agus do chionn gur fhúathaigh a navam mo statúidigh.

44 Gidheadh fós ar a shon sin, a nuáir bhéid siad a tír a námhad, ní theilgfe mé seachad iad, agus ní mó fluathochus mé iad, dá scrios thríd amach uile, agus do bhriseadh mo chunnartha riu : oir is misi an TIGHEARNA a Ndiá.

45 Achd cuimhneocha mé ar a sonsan cunradh a sinsear, noch thug mé a mach as crích na Héigpte a radharc na ngenteadh, lonnus go mbéinn am Dhía aca : is misi an TIGHEARNA.

46 Is iad so na statúide agus na breitheamhnais agus na dligthe, noch do rinne an TIGHEARNA ider é féin agus clann Israel a slábh Sinái lé lúmh Mhaóise.

CAIB. XXVII.

Dlighe na móide. 32 Ní bfeidir an deachmhadh do mhalartughadh.

AGUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, dhá rádh,

2 Labhair ré cloinn Israel, agus abair riu, A nuáir do bheura duine a mhoid shingil, *budh* leis an TIGHEARNA na daóine reir do mheassasa.

3 Agus búdh é so do mheas do níór ó fhíchid bliadhna daóis go nuige seascad bliadhna daóis, búdh é do mheas cao-

gad secel airgid, do réir shecel na sanc-tóra.

4 Agus más bean í, ann sin budh é do mheas tríochad secel.

5 Agus más ó chúig bhliadhnuibh daóis bhias go nuige fíthche bliadhna, an sin budh é do mheas do níór fíthche secel, agus don mhnáoi deich sécel.

6 Agus más ó nhlí daóis bhias go nuige cúig bhliadhna daóis, ann sin *budh* é do mheas don fhíor cúig secel daíreach, agus don mhnáoi budh é do mheas trí secel.

7 Agus más ó thrí fíchid bliadhna daóis *bhias* agus ós a chionn; mas fear é, annsin budh é do mheas cúig secel déug, agus don mhnáoi deich secel.

8 Achd más boichte é nó do mheas, ann sin foillseochuibh é féin a lathair an tsagairt, agus measfuidh an sagart é; do réir chunuis fhir na móide mheasfas an sagart e.

9 Agus más beathach, dá ttugaid na daóine ofráil a lathair an TIGHEARNA, gach uile ní do bhéir *duine* don TIGHEARNA dón tsórt sin biáidh náomhtha.

10 Ní áthróchuidh tú é, agus ní mhalairtfe tú é, ní maith air dhroch ní, nó droch ní ar ní maith : má mhalairteann tú ar áon chor beathach ar bheathach, ann sin biáidh féin agus an mhalairt náomhtha.

11 Agus más beathach neamhghlan é, dá nach déanuid íodhbúirt ofrála don TIGHEARNA, ann sin taisbéanfuidh sé an beathach a láthair an tsagairt :

12 Agus measfuidh an sagart é, an maith nó an saith é : mar mheasas tusa, bhias ad shagart é, is mar sin bhias sé.

13 Achd má fhúasclann ar éanchor é, ann sin cuirfidh an cúigeadh *cuid* a ccion do mheastasa.

14 ¶ Agus a nuáir náomhthochus duine a thigh *da bheith* náomhtha don TIGHEARNA, ann sin measfuidh an sagart é, an maith nó an saith é : mar mheasfas an sagart é, is mar sin bhias seasmhach.

15 Agus má fhúasglann an té do naomhaidh a thigh é, ann sin cuirfidh an cúigeadh *cuid* daíreach an mheasda na chionn, agus biáidh aige.

16 Agus má náomham duine don TIGHEARNA *cuid éigin* do mhachaire a sheilbhe, annsin biáidh do mheas do réir a shíl sin : *measfuidhear* cáogad secel airgid do hómer síl eoma.

17 Má náomham a mhachaire ó bhliadhuin an iubilé, seastuidh do réir do mheastasa.

18 Achd más tar éis an iubilé náomhthochas sé a fhearann, annsin comháirfidh an sagart an tairgead chuige do réir bhliadhna a nfuighill, go bliadhuin na iubhile, agus léigfighear sin síos dod mheas.

19 Agus má fhuasglann an té dó náomhuidh a fhearann ar éanchor é, annsin cuirfidh ná chionn an cúigeadh *cuid* dairgead dot mheassa, agus daingneochar dhó é.

20 Agus muna bhfuascla se an fearann, nó má reac se an fearann ré duine eile, ní fhuaisceoltar nís mó é.

21 Achd an fearann, a nuáir rachus amach aunsá iúbilé, bíaidh náomhtha don TIGHEARNA, mar fhearann tabhartais; bíaidh a shealbh ag an tsagart.

22 Agus má uáomhann *duine* don TIGHEARNA fearann do cheannuigh sé, nach do mhachairighibh a sheilbhe;

23 Aunsin comhairfidh an sagart lúach dhó mar mheastás tusa, go nuige bliadhuin an iúbilé: agus do bliúra do meassa uadh an lá sin, *mar* ní náomhtha don TIGHEARNA.

24 A mblíadhuin an iúbilé fillfidh an fearann chum an té ór ceanchadh é, *eadh*on chum an té *lé*r leis sealbh a nfearuinn.

25 Agus bíaidh do mheassa uile do réir secel na sanctóra: fithiche gerah bliás aunsá tsecel.

26 ¶ Amháin primidil na mbeathach, budh cóir do bheith na phrimidil ag an TIGHEARNA, ní náomhthochuidh éanduine é; *mas* damh, nó cáora é: *is* leis an DTIGHEARNA é.

27 Agus *más* beathach neamhghlan é,

annsin fuaisceoluidh sé é do réir do mbeastasa, agus cuirfidh an cúigeadh *cuid* de na cheann: agus muna bhfuascltar é, annsin reacfuighear é do réir do mheastasa.

28 Gidheadh, bronnata bhronnfás duine don TIGHEARNA do nuile ní dá mbía aige, do dhuine nó do bheathach, agus dá fhearann sheilbhe, ní reacfuighear agus ní fhuaisceoltar é: *atá* gach uile ní bronnatar rónáomhtha ag an TIGHEARNA.

29 Einní bronnatar, noch bhronntar ó dháoinibh, ní fhuaisceoltar é; *achd* cuirfighear sin chum báis go deimhin.

30 Agus is leis an DTIGHEARNA an uile dheachmhadh a nfearuinn, *más* do shíol an fhearainn, nó do thoradh an chroinn, *ceachtar* dlíobh: *atá* náomhtha don DTIGHEARNA.

31 Agus má fhuasglann neach ar éanchor *éinní* dá dheachmhuidh, cuirfidh an cúigeadh *cuid* de na chionn.

32 Agus a táobh áirghe, nó tréada fá na ndeachmhuidh, gidh bé ní inthigheas fáir tslait, bíaidh a dheachmhadh náomhtha ag an TIGHEARNA.

33 Ní spionta an maith nó an olc é, ní mó mhalairtfeas é: agus má mhalairteann ar éanchor é, annsin bíaidh féin agus an malartach náomhtha; ní fhuaisceoltar é.

34 *Is* iad so na haitheanta, do aithin an TIGHEARNA do Mhaoise chum cloinne Israel a slábh Sínai.

An Ceathramhadh Leabhar do MHAOISE, da ngoirthear UIBHREACHA.

CAIB. I.

Comháireamh na nslóigh do thuinig as Egipt. 1 603550 tuobh amuich do thréibh Lébhí, noch nar bu cóir an uibhir do ghlacadh, maille re cách.

A GUS do labhair an TIGHEARNA ré Maoise, a bhfásach Sínái, a tabernacuil an chomhchruinnighthe, an chéad lá don dara mhí, an dara bhliadhan tar éis a tteachd amach as crích na Héigpte, dá rádh,

2 Glácuidh suim chomhchruinnighthe chloinne Israel uile, dó réir a muinntearadh, maille ré uibhir a namann, gach uile fheardha do reir a cceann;

3 O chionn fhlichid bliadhan dáois agus ós a chionn, an mhéid atá icndula amach do dhéanamh cogaidh a Nísrael: áireomhuidh tusa agus Áaron iad dó réir a slúaignh.

4 Agus biodh ad fhochairsi duine dá

gach éaintreibh; gach éancheann tighe ar lorg a naithreadh.

5 ¶ Agus a siadso anmanna na ndáoine sheastás ad fhochairse: do *threibh* Réyben; Elisur mac Sedor.

6 Do Shimeóin; Selumiel mac Surishaddai.

7 Do Iudah; Nason mac Amínadab.

8 Do Isachar; Netaneel mac Suar.

9 Do Shebulun; Eliab mac Helon.

10 Do chloinn Ióseph: ó Ephraim Elisama mac Amihud: ó Mhanasseh; Gamaliel mac Pedasur.

11 Do Bheniamin; Abidan mac Gideoni.

12 Do Dhan; Ahieser mac Amraishaddai.

13 Do Aser; Pagiel mac Ocran.

14 Do Ghad; Eliásaph mac Deuel.

15 Do Naphtali; Ahíra mac Enau.

16 Ba hiadso *dob* óirdhearca dda

chomhchruinniughadh, prionnsuidh do threabha a naithreadh, cinn mhílte a Nisráel.

17 ¶ Agus do ghabh Maóise agus Áaron na dáoinesi noch atá ar na bhfoillsiughadh ré na nanmannuibh :

18 Agus do chruinniugheadar an coimhthionól uile á bhíochair a chéile an chéud lá don dara mhí, agus do fhoillsigheadar a ngeinealach do réir a muinntire, lé tighe a naithreadh, do réir uibhre a nanmann, ó fhíchid bliadhan dáois agus ós a chionn, do réir a cceann.

19 Fá mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise, is mar sin do áir sé iad a bhfasach Sinái.

20 Agus clann Reuben, an mac fá sine ag Israel, lé na ngeinealach, do réir a muinntire, do réir thighe a naithreadh, do réir uibhre a nanmann, do réir a cceann, gach firionnach ó fhíchid bliadhan dáois agus ós a chionn, an mhéid do bhí iondula amach chum cogaidh ;

21 An mhéid do háirmheadh dhíobh, *eadhon* do threibh Reuben, do *bhádar* sé mhíle agus dá fhíchid míle, agus cúig chéud.

22 ¶ Do chlannuibh Siméon, maille ré na ngeinealach, do réir a muinntire, as tighe a naithreadh, an mhuinntir do háirmheadh dhíobh, do réir uibhre a nanmann, do réir a gceann, gach firionnach ó fhíchid bliadhan dáois agus ós a chionn, an mhéid do bhí iondul amach chum cogaidh ;

23 An mhéid so do háirmheadh dhíobh, *eadhon* do threibh Shíneon, do *budh* caogad agus naoi míle agus trí chéad iad.

24 ¶ Do chlannuibh Gad, do réir a ngeinealach do réir a muinteara, as tighe a naithreadh, do réir uibhre a nanmann, ó fhíchid bliadhan dáois agus os a chionn, an mhéid do bhí iondul amach a gcogadh ;

25 An mhéid so do háirmheadh dhíobh, *eadhon* do threibh Gad, do *bhádar* na ccúig agus ceathrachad míle se chéud agus caogad.

26 ¶ Do chlannuibh Iúdah, do réir a ngeinealach, do réir a muinteara, as tighe a naithreadh, do réir áireamh a nanmann, ó fhíchid bliadhan dáois agus ós a chionn, an mhéid do bhí iondul chum cogaidh ;

27 An méid do háirmheadh dhíobh, *eadhon* do threibh Iúdah, do *bhádar* trí fíchid agus ceithre mhíle déag agus sé chéud.

28 ¶ Do chlannuibh Issachar, do réir a ngeinealach, do réir a muintear, as tighe a naithreadh, do réir uibhre na nanmann, ó fhíchid bliadhan dáois agus ós a chionn, an mhéid do bhí iondul chum cogaidh ;

29 An mhéid do háirmheadh dhíobh, *eadhon* do threibh Issachar, do *bhádar*

caogad agus ceithre mhíle agus ceithre chéud.

30 ¶ Do chlannuibh Sebulun, gun a ngeinealach, do réir a muintear, as tighe a naithreadh, do réir uibhre a nanmann, ó fhíchid bliadhan dáois agus ós a chionn, an mhéid do bhí iondul a mach san chath ;

31 An mhéid do háirmheadh dhíobh, *eadhon* do threibh Sebulun, do *bhádar* caogad agus seachd míle agus ceithre chéud.

32 ¶ Do chloinn Ióseph, *eadhon*, do chloinn Ephraim, guna ngeinealach, do réir a muintear, as tighe a naithreadh, do réir uibhre a nanmann, ó áois fhíchid bliadhan agus ós a chionn, an mhéid do bhí iondul amach chum cogaidh ;

33 An mhéid do háirmheadh dhíobh, *eadhon* do threibh Ephraim, do *bhadar* dhá fíchlíd míle agus cúig chéud,

34 ¶ Do chloinn Mhánasseh, do réir a ngeinealach, do réir a muintear, as tighe a naithreadh, do réir uibhre a nanmann, ó áois fhíchid bliadhan agus ós a chionn, an mhéid dá ttáinig dul amach chum cogaidh ;

35 An mhéid so do háirmheadh dhíobh, *eadhon* do threibh Mhánasseh, do *bhádar* dhá mhíle agus tríochad agus dá chéud.

36 ¶ Do chloinn Bheniamin, do réir a ngeinealach, as tighe a naithreadh, do réir uibhre a nanmann, ó fhíchid bliadhan dáois agus ós a chionn, an mhéid do bhí iondul amach chum cogaidh ;

37 An mhéid do háirmheadh dhíobh, *eadhon* do threibh Bheniamin, do *bhádar* cúig mhíle agus tríochad agus ceithre chéud.

38 ¶ Do chloinn Dan do réir a ngeinealach, do réir a muintear, as tighe a naithreadh, do réir uibhre a nanmann, ó aois fhíchid bliadhan agus ós a chionn, an mhéid do bhí iondul amach chum cogaidh ;

39 An mhéid do háirmheadh dhíobh, *eadhon* do threibh Dan, do *bhádar* dha mhíle, thar trí fíchlíd agus seachd gcéad :

40 ¶ Do chloinn Aser, do réir a ngeinealach, do réir a muintear, as tighe a naithreadh, do réir uibhre a nanmann, ó aois fhíchid bliadhan agus ós a chionn, an mhéid da dtáinig dul amach san cco-gadh ;

41 An mhéid do háirmheadh dhíobh, *eadhon* do threibh Aser, do *bhádar* aon agus dá fhíchlíd míle agus cúig chéud.

42 ¶ Do chloinn Naphtali, ar feadh a ngeinealach, do réir a muintear, as tighe a naithreadh, do réir uibhre a nanmann, ó aois fhíchid bliadhan agus ós a chionn, an mhéid do bhí iondul amach chum cogaidh ;

43 An mhéid do háirmheadh dhíobh, eadhon do threibh Naphtali, do bhádar trí mhíle agus caogad agus ceithre chéud.

44 Ag so iad sin do háirmheadh, noch do áir Maóise agus Aáron, agus prionnuisighe Israel, ar mbeith dhíobh na ndá fhear dhéag: do bhí gach éinneach dhíobh ar son tighe a aithreadh féin.

45 Mar sin do bhádar uile an mhéid do háirmheadh do chlannuibh Israel, do réir tighe a naithreadh, ó aois fhíchid bliadhan agus ós a chionn, an mhéid do bhí iondul amach chum cogaidh an Israel;

46 An mhéid umurro do háirmheadh uile do bhádar sé chéud míle agus trí mhíle, agus cúig chéud agus caogad.

47 ¶ Achd níor háirmheadh na Lebhítigh do réir treibhe a naithreadh iona measc.

48 Oir do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dha rádh,

49 A mháin ní chomháirfe tú treabh Lebhí, agus ná glac a nuibhir a measc chloinne Israel:

50 Achd oirdéocha tú na Lebhítigh ós cionn thabernacuil na fiaghnúisi, agus ós cionn á shoitheach uile, agus ós cionn gach éinneithe da mbeannan ris: iomchóruid siad an tabernacuil, agus a uile shoitheach; agus do dhéanuid friothólamh dhó, agus do dhéanuid foslungfort fa gcúairt timchioll an tabernacuil.

51 Agus a nuáir ghluaisfios an tabernacuil ar aghaidh, a siad na Lebhítigh leacfas a nús é: agus a nuair bhias an tabernacuil da chur na sheasamh, is iad na Lebhítigh chuirfeas súas é: agus an coimhidheach thiucfas na chomhghar cuirfighear chum báis é.

52 Agus suidheochuid clann Israel a lóistínighe, gach éanduine aca a bhfochair a fhoslungphuirt féin, agus gach éanduine láimh ré na bhratúigh féin, ar fadh a slúagh.

53 Achd suidheochuid na Lebhítigh a scáláin fa gcúairt timchioll thabernacuil na fiadhnúise, chor nach bia dibhfhearg ar bith ar chomhchruinniughadh chloinne Israel: agus is iad na Lebhítigh bhias a gcúram coimhéada thabernacuil na fiadhnúise.

54 Agus do rinneadar clann Israel do réir a nuile neithe do ráidh an TIGHEARNA re Maóise, is mar sin do rinneadar san.

CAIB. II.

Eachd suighiughadh na ntreabha a bhoslungphort.

A GUS do labhair an TIGHEARNA re Maóise agus re Huáron, da rádh,

2 Suígeochuidh gach uile dhuine do chloinn Israel láimh re ná bhratúigh féin, maille ré bratúigh thigh a naithreadh: a bhfad a mach timchioll fa gcúairt thabernacuil an chomhchruinnighe shuidheochuid siad.

3 Agus don táobh shoir lenth ré héirighe na gréine suidheochuid lucht bratúidhe fhoslungphuirt Iúdah ar feadh a slúagh: agus Nason mac Aminadab bhias na chaptín ar cloinn Iúdah.

4 Agus ba hé a shlúagh, agus an mhéid do háirmheadh dhíobh, do bhádar ceithre mhíle dhéag agus trí fichid agus sé chéud.

5 Agus an lucht shuidheochus ní is foigse dhó budh iad treabh Issacar: agus Netaneel mac Súar sé bhús caiptín do chloinne Issachar.

6 Agus a shlúagh, agus an mhéid do háirmheadh dhíobh, do bhádar caogad agus ceithre mhíle agus ceithre chéad.

7 Annsin treabh Sebulun: agus Eliab mac Helon sé bhús caiptín ar chloinn Sebulun.

8 Agus a shlúagh, agus an mhéid do háirmheadh dhíobh, do bhádar caogad agus seachd míle agus ceithre chéud.

9 A nuile do háirmheadh a bhfoslungphort Iúdah do budh céad míle agus ceithre fichid míle sé mhíle agus ceithre chéad, líon a slúagh. Is iad so rachas a mach ar tús.

10 ¶ Don taoibh theas bhias bratach champa Reúben do réir a slúagh: agus budh é Elisur mac Sédeur caiptín chloinne Reúben.

11 Agus a shlúagh, agus an mhéid do háirmheadh dhíobh sin, do bhádar dhá fhíchíod agus sé mhíle agus cúig chéad.

12 Agus an lucht shuidheochus láimh ris budh iad treabh Shimeon: agus caiptín chloinne Shimeon budh é Selumiel mac Surishaddai.

13 Agus a shlúagh, agus an mhéid do háirmheadh dhíobh, do bhádar na gcaogad agus na naoi míle agus na trí céad.

14 Ann sin treabh Gad: agus budh é Eliasaph mac Rebhel caiptín chloinne Gad.

15 Agus do budh é a shlúagh, agus an mhéid do háirmheadh dhíobh, ceathrachad agus cúig mhíle agus sé chéad agus caogad.

16 An mhéid do háireamh a bhfoslungphort Reúben do bhádar céad agus caogad agus a háon mhíle agus ceithre chéad agus caogad, líon a slúagh. Agus is iad rachas ánaeth ansa dara hordúghadh.

17 ¶ Annsin gluaisfidh tabernacuil an chomhchruinnighe ar aghaidh léampa na Lebhíteach ameadhon an champa: mar

as gnáth a ccampa shuígheadh, mar sin rachuid siad ar a naghaidh, gach éanduine na áit féin a bhfocair a mbratach.

18 ¶ Don taoibh shíar *bhías* bratach champa Ephraim do réir a slúagh: agus *budh* é caiptín chloinne Ephraim Elisama mac Amihúd.

19 Agus a shlúagh, agus an mhéid do háirmheadh dhíobh, *do budh* ceathrachad míle agus cúig chéad.

20 Agus láimh ris *bhías* treabh Mhanasseh: agus budh é caiptín chloinne Mhanasseh Gamaliel mac Pedahsur.

21 Agus a shlúagh, agus an mhéid do háirmheadh dhíobh, *do budh* tríochad agus dhá mhíle agus dá chéad.

22 Annsin treabh Bheniamin: agus *budh* é Abidan mac Ghideoni caiptín chloinne Bheniamin.

23 Agus a shlúagh, agus an mhéid do háirmheadh dhíobh, *do budh* tríochad agus cúig mhíle agus ceithre chéad.

24 An mhéid do háirmheadh do champa Ephraim *do bhádar* céad míle agus ochd míle agus céud, líon a sluaigh. Agus rachuid air a naghaidh san treas suighiudh.

25 ¶ Bratach champa Dan *bháidh* si don taobh thuáidh maille ré na slúaghaibh: agus *budh* é Ahieser mhac Amishaddai caiptín chloinne Dan.

26 Agus a shlúagh, agus an mhéid do háirmheadh dhíobh, *do budh* trí fichid agus dá mhíle agus seachd gcéad.

27 Agus an drong dhéanas campa na ghar *budh* íad tréabh Aser: agus caiptín chloinne Aser *budh* é Pagiel mac Ocran.

28 Agus a shlúagh, agus an mhéid do háirmheadh dhíobh, *do budh* dhá fichid agus aon mhíle agus cúig chéad.

29 ¶ An sin treabh Naphtali: agus *budh* é Ahirah mac Enan caiptín chloinne Naphtali.

30 Agus a shlúagh, agus an mhéid do háirmheadh dhíobh, *do budh* caogad agus trí mhíle agus ceithre chéad.

31 An mhéid do háirmheadh a ccampa Dan *do budh* céad míle agus caogad agus seachd míle agus sé cheud. Is íad sin rachus fa dheireadh lena mbratachaibh.

32 ¶ Is íad so an mhéid do háirmheadh do chloinn Israel do réir thighe a naithreadh: an mhéid uile do háirmheadh do na foslungphortuibh ar feadh a slúagh *do budh* sé chéud míle agus trí mhíle agus cúig chéad agus caogad.

33 Achd níor háirmheadh na Lebhítigh a measc chloinne Israel; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaoise.

34 Agus do rinnéadair clann Israel do réir gach a ndubhairt an TIGHEARNA re Mhaoise: mar sin do shuidheadair a bhfochair a mbratacha, agus mar sin do

chúadair ar a naghaidh, gach éanduine do réir a mhuaintire, do réir tigheadh a naithreadh.

CAIB. III.

Tug Dia na Lebhítigh do na sagartaibh chium frítheoilte don tabernacuil. 11 An ionad chéidghin Israel uile. A nuibhir 22,000. Na céid ghin, 22,273. 45 Do fhúasgladh an corr.

AS íadso mar an gcéadna genealuigh shleachda Aáron agus Mhaoise annsa ló ionair labhair an TIGHEARNA re Mhaoise air shlabh Shínai.

2 Agus is íad so anmanna chloinne Aáron; Nadab an chéaidghin, agus Abihu, Eleásar, agus Itámar.

3 Is íad so anmanna mhac Aáron, na sagairt do hungadh, noch do choisirig sé chum serbhíse do dhéanamh a noifig an tsagairt.

4 Agus fuair Nadab agus Abihu bás a lathair an TIGHEARNA, a núair do rinneádar ofráil do theinidh coimhidhtigh alathair an TIGHEARNA, a bhfasach Shínai, agus ní raibh clann aca: agus Eleásar agus Itamar do bhádar ag miniostalachd a noifig an tsagairt a radharc Aáron a nathar.

5 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Mhaoise, dha rádh,

6 Tabhair treabh Lébbi a lathair, agus taisbean íad a lathair an tsagairt Aáron, iondus go ndearmaidís frítheolamb dhó.

7 Agus cuinneochuid siad a chúram-san, agus cúram an chomhchruinnighe uile as cóinne thabernacuil an chomhchruinnighe, do dhéanamh frítheoilte an tabernacuil.

8 Agus taisgeochuid uile ionstrumeintigh thabernacuil an chomhchruinnighe, agus cúram chloinne Israel, do dheanamh frítheolte an tabernacuil.

9 Agus do bhéara tú na Lebhítigh do Aáron agus dá mhacaibh: *atáid* ar na ttabhairt dó go hiomlán amach as cloinn Israel.

10 Agus óirdeocha tú Aáron agus a mhic, agus béid ag feitheamh ar oifig an tsagart: agus an coimhidhteach thiucfas na ghar cuirfighear chum báis é.

11 Agus do labhair an TIGHEARNA ré Mhaoise, da rádh,

12 Agus misi, féuch, misi do thóg na Lebhítigh amach as cloinn Israel a náit a nuile chéidghin da bhfosclann an blír a measc chloinne Israel: uime sin budh liomsa na Lebhítigh;

13 Do chionn gur liom a nuile chéidghin; óir an lá do bhuáil mé an uile chéidghin a gerich ná Héigipte do náomhuidh mé dhamh féin a nuile chéidghin

an Israel, edir dhuine agus ainmhidhe : *budh* liomsa iad : is *misí* an TIGHEARNA.

14 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, a bhfásach Sínai, gha rádh,

15 Comháir clann Lébhi do réir tighe a naithreadh, do réir a muinntire : a nuile fhíorionnach ó mhí súas agus ós a chionn comháirfe tú iad.

16 Agus do chomháir Maóise iad do réir bhreithre an TIGHEARNA, mar do haithnigheadh dhe.

17 Agus dob iad so mic Lébhi do réir a nanmann ; Gerson, agus Chohat, agus Merári.

18 Agus is iad so anmanna mhac Gerson do réir a muinntire ; Lební, agus Síméi.

19 Agus mic Chohat do réir a muinntire ; Amram, agus Isahar, Hébron, agus Ussiel.

20 Agus mic Mherári do réir a muinntire ; Mahlí, agus Musí. Is iad so sleachda na Lebhíteach do réir thigh a naithreadh.

21 O Gherson átá cineadh na Libníteach, agus cineadh na Símíteach : is iad so sleachda na Ngersoníteach.

22 An mhéid do háirmheadh dhíobh, réir uibhre a nuile fhíorionnach, ó mhí súas agus os a chionn, an mhéid do háirmheadh dhíobh do *bhádar* seachd míle agus cúig chéad.

23 Suígheochuid muinntir na Ngersoníteach ar chúla an tabernacuil taoibh shíar.

24 *Agus budh* é Eliasaph mac Láel ceann tighe athar na Ngersoníteach.

25 *Agus budh* é cúram mhac Gerson a tabernacuil an chomhchruinnighe an tabernacuil, agus an lóistín, agus a bhfolach sin, agus crochadh chum doruis thabernacuil an chomhchruinnighe,

26 Agus crochadh na cúirte, agus an cúirtín chum doruis na cúirte, *noch atá* láimh ris an tabernacuil, agus láimh ris a naltóir fa gcúairt, agus a gcórduidhe sin chum a serbhíse sin.

27 ¶ Agus ó Chohat *bhádar* muinntear na Namramíteach, agus muinntear na Niseharíteach, agus muinntear na Nébróníteach, agus muinntear na Nuiséíteach : is iad so muinntear na Gcohatíteach.

28 A nuile uibhir a bhfíorionnach, ó mhí daois agus ós a chionn, do *bhádar* ochd míle agus sé chéad, ag cóinnheadh chúraim na sanctora.

29 Muinnteara mac Chohat suidheochuid ré taobh an tabernacuil don taoibh theas.

30 *Agus budh* é Elisaphan mhac Uissiel ceann tighe athar muinntear na Geohatíteach.

31 Agus *budh* é a ccúram a náirc, agus an bórd, agus an coinnleóir, agus na haltóra, agus soithighe na sanctóra lé ndéanuid fríotholamb, agus an ccrochadh, agus a nuile sherbhís bheanas ris.

32 Agus budh é Eleásar mac Aáron an sagart *bhías* na cheann ós cionn na druinge airde do na Lebhítibh, agus is aige *bhías* feitheamh ós cionn an luchd choiméadas cúram na sanctora.

33 ¶ O Mherári do *bhí* muinntear na Mahlíteach, agus muinntear na Musíteach : iad so muinnteara Mherári.

34 Agus an mhéid do háirmheadh dhíobh, do réir uibhre na bhfíorionnach uile, ó mhí daois agus ós a chionn, *bá* sé mhíle agus dá chéad.

35 Agus *dob* é Suriel mac Abihail ceann tighe athar mhuintire Merári : cuirfid so futha ré táobh an tabernacuil budh thúgaigh.

36 Agus béid buird an tabernacuil fa chumhdach agus fa chúram mhac Mherári, agus na barruidhe bheanas ris, agus na piléir de, agus na soicéid de, agus a uile shoithighe sin, agus a nuile ní fhoghnas do.

37 Agus piléir na cúirte timchioll fa gcúairt, agus a soicéid, agus a ttairngídhe, agus a gcórduidhe.

38 ¶ Achd an luchd so do ní foslungphurt as coinne an tabernacuil leath shoir, *eadhon* as coinne thabernacuil an chomhchruinnighe leath shoir, *budh* iad Maóise, agus Aáron agus a mhic, bhias ag coimheadh chúraim na sanctóra ar son chúraim chlionne Israel ; agus an coimhidlitheach thiucfas a ngar báiscochar é.

39 An mhéid do háirmheadh do na Lebhítibh, noch do chomháir Maóise agus Aáron le haithne an TIGHEARNA, ar feadh a muinntear, a nuile fhear ó mhí daois agus ós a chionn, do *bhádar* fithche agus dá mhíle.

40 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, comhair a nuile chéidghín fheardha do chloinn Israel ó mhí daois agus ós a chionn, agus glac uibhir a nanmann.

41 Agus glacfa tú na Lebhítigh dhamhsa *misí ar* TIGHEARNA a náit a nuile chéidghín a measc chloinne Israel ; agus áirnéis na Lebhíteach ar son gach céaidbhreith a measc áirnéise chloinne Israel.

42 Agus do chomháir Maóise, mar do aithin an TIGHEARNA dhe, a nuile chéidghín a measc chloinne Israel.

43 Agus a nuile chéidghín fheardha maille ré uibhir a nanmann, ó mhí daois agus ós a chionn, an méid do háirmheadh dhíobh, do *bhádar* fithche agus da mhíle agus dá chéad agus trí fichid agus a trí déug.

44 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maoise, dha radh,

45 Glac chugad na Lebhítigh a náit a nuile chéidghin a measc chloinne Israel, agus áirnéis na Lehbiteach a nionad a náirméise; agus budh liomsa na Lebhítigh: *misí an TIGHEARNA.*

46 Agus ar sou an mhéid atá re na bhfuascladh dón dá chéad agus don trí fichid agus a tridéag do na céaidghinibh chloinne Israel, noch is mó ná na Lebhítigh;

47 Glacfa tú eadhon cúig secel ón duine do réir a cceann, do réir shecel na sanctóra ghlacfas tú *iad*: is fithche géarah an secel:

48 Agus do bhéara tú an tairgiod, lé bhfuascaltar a uibhir chorr dhiobh, do Áaron agus dá mhacaibh.

49 Agus do ghlac Maóise airgead na fuasculta ón luchd do bhí ós a ccioun sin noch do fhuascladh leis na Lebhítibh:

50 O chéidghinibh chloinne Israel do thóg sé an tairgiod; míle agus trí chéad agus trí fichid agus cúig secel, do réir secel na santóra:

51 Agus tug Maoise airgead an mhéid do fuascladh dhiobh do Áaron agus dá mhacaibh, do réir bhréithre an TIGHEARNA, mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

CAIB. IV.

Abís agus aimsir fritheola na Nlébhiteach.

5 *Agus neitheannóile bheanus dá noifig.*

A GUS do labhair an TIGHEARNA re Maóise agus ré Háaron, gha rádh,

2 Glacuidh uibhir mhac Chohat ó bheith a measc mhac Lébhí, do réir a muinntear, tre thighe a naithreadh,

3 O thríochad bliadhan daois agus ós a chionn go nuige umurró caogod bliadhan daois, a nuile dhuine rachus annsa tslúagh, do dhéanamh saothair a ttabernacuil an chomhchruinnighthe.

4 Sí so serbhís bhias ag macaibh Chohat a ttabernacuil an chomhchruinnighthe, *tinchioll* na neitheann ro náomhtha:

5 ¶ Agus a nuair rachus an slúagh ar a naghuidh, tiucta Áaron, agus a mhic, agus leagfuid síos an brat fóluighe, agus foileochuid airc na fiaghnúis leis:

6 Agus cuirfid úirthe do chroicnibh broc, agus leithneochuid *táobh a muigh* air éadach do ghorm uile, agus cuirfid a mhaididhe a steach ann.

7 Agus ar bhord an aráin thaisbéanta leathneochuid siad éadach do ghorm, agus cuirfid na miasa ar sin, agus na líacha, agus na scaluidhe, agus na fóluigh a fhoileochus: agus bíaidh an tarán síorruidhe air:

8 Agus leithneochuid siad éadach scarla-

áide orra, foileochuid siad sin lé folach do chroicnibh broc, agus cuirfid a mhaididhe a steach ann.

9 Agus géabhuid chuca éadach do ghorm, agus foileochuid coinnleóir an tsoluis, agus a lampuidhe, agus a theannchuiridhe, agus a mhíasa smóil, agus a uile shoithighe ola, lé ndéanuid siad friotholamh dhó:

10 Agus cuirfid siad é féin agus a shoithighe uile a stigh a bhfolach do chroicnibh broc, agus cuirfid siad air bharra é.

11 Agus ar a naltóir úrdha leithneochuid siad éadach do ghorm, agus foileochuid é dfolach do chroicnibh broc, agus cuirfid na maididhe faoi:

12 Agus géabhuid chuca uile ionstrumintigh an fhriothoilte, lé ndéanuid serbhís annsa tsanctóir, agus cuirfid *iad* a néadach do ghorm, agus foileochuid *iad* dfolach do chroicnibh broc, agus cuirfid ar bharra *iad*:

13 Agus béaruid leo an luaith ón altóir, agus leithneochuid éadach purpair air:

14 Agus cuirfid air a shoithighe uile, le ndéanuid friotholamh gacha táobh dhe, martá na tuiséardh, na hadhala, agus na sluaishte, agus na baísínigh, agus uile shoithighe na haltóra; agus leithneochuid siad air folach do chroicnibh broc, agus cuirfid a mhaididhe faoi.

15 Agus a nuair chríochnochus Áaron agus a mhic folach na sanctóra, agus uile shoithighe na sanctora, mar bhias an campa ag gluasachd ar aghaidh; tar éis sin, tiocfuid mic Chohat dá iomchar: achd ní bheanfuid re *héinni* beannuighthe, deagla a mbásuighthe. Ag so ualach mhac Chohat a ttabernacuil an chomhchruinnighthe.

16 ¶ Agus ré hoifig Eleásair mhic Áaron an sagart *bheanus* a nola chum an tsoluis, agus an tuis dheagbhholuidh, agus a noifrail laétheamhuil bhídh, agus a nola umgha, agus feitheamh ós cionn an ttabernacuil uile, agus gach uile neithe da bhfuil ann, annsa tsanctóir, agus iona shoighthighibh.

17 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise agus re Háaron, gá rádh,

18 Ná gearruidh a mach treabh mhuinnteara na Gcoahiteach ó bheith a measc na Lehbiteach:

19 Achd déanuidh mar so riú, chor go mairfid siad, agus nach bhfuighid bás, a nuair thiocfaid a ngar na neitheann ro naomhtha: rachuidh Áaron agus a mhic a steach, agus oirdeochuid gach éinneach dhiobh iona sherbhís féin agus iona ualach:

20 Achd ní rachuid siad a steach dfeachuin anúair fhoileochtar na neithe naomhtha, deagla go bhfuighedís bás.

21 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dhá rádh,

22 Glac chugad mar an gcéadna uibhir mhac Gerson, líon tightheibh a naithreadh, do réir a muinntear;

23 O thríochad bliadhan daois agus ós a cionn go nuige caogad bliaghan daois áireomhus tú iad; an mhéid theid a steach dheanadh na seirbhíse, do dhéanamh na hoibre a ttabernacuil an chomhchruinnighthe.

24 *Sí* so serbhís mhuintire na Ngersoníteach, serbhís do dhéanamh, agus ualach diomchar:

25 Agus iomchoruid siad cúirtínigh an tabernacuil, agus tabernacuil an chomhchruinnighthe, a fholach, agus an folach, do chroicibh broc *bhías* shúas air, agus brat doruis thabernacuil an chomhchruinnighthe.

26 Agus crochadh na cúirte, agus crochadh do dhorus geata na cúirte, nóch *bhías* láimh ris an tabernacuil agus ris a naltóir timchioll fa ccuairt, agus a ccoorduidhe, agus a nuile instrumeint a serbhíse, agus gach uile ní da ndearnadh dhóibh: is mar sin do dhéanuid a bhfríotholamh.

27 Ar ordughadh Aáron agus a mhac bhías an uile sherbhís mhac na Ngersoníteach, iona nualuighibh, agus iona seirbhís uile: agus oirdeochuidh sibh dhóibh a gcúram a nualuige uile.

28 *Sí* so serbhís mhuintire mhac Gerson a ttabernacuil an chomhchruinnighthe: agus *biaidh* a gcúram láoi láimh Itamar mac Aáron an sagart.

29 ¶ Ar son mhac Mherári, combáirfe tú iad do réir a muinntear, tre thighe a naithreadh;

30 O thríochad bliadhan daois agus ós a cionn go nuige caogad bliadhan daois áireomhas tú iad, gach uile dhuine da rachaidh chum serbhíse, do dhéanamh oibre thabernacuil an chomhchruinnighthe.

31 Agus sé so cúram a nualai, do réir an uile sherbhíse a ttabernacuil an chomhchruinnighthe; cláir an tabernacuil, agus a bharruidhe, agus a philéir, agus a shoicéid,

32 Agus piléir na cúirte timchioll fa gcuart, agus a soicéid, agus a tairrigidhe, agus a gcórduidhe, maille re na nuile serbhís: agus áireamha sibh go haimmneamhuil ionstrúmentigh chúruim a nualuidh.

33 *Sí* so serbhís mhuintire mhac Mherári, do réir a serbhíse uile, a ttabernacuil an chomhchruinnighthe, fo láimh Itamar mhic Aáron an sagart.

34 ¶ Agus do áir Maóise agus Aáron agus deaghdháoine an chomhchruinnighthe

mac na Cohatitigh do réir a muinntear, agus do réir thighe a naithreadh,

35 O thríochad bliadhan daois agus ós a cionn go nuige caogad bliadhan daois, gach éinneach da dtéid san tserbhís, chum na hoibre a ttabernacuil an chomhchruinnighthe:

36 Agus an mhéid do háirmheadh dhíobh do réir a muinntear do bhádár dá mhíle seachd ccéud agus caogad.

37 Agus is iad so an mhéid do háirmheadh do mhuintearuibh na Ccohatíteach, an mhéid dár bhféidir serbhís do dhéanamh a ttabernacuil an chomhchruinnighthe, noch do áir Máoise agus Aáron do réir aithne an TIGHEARNA lé láimh Mháoise.

38 Agus an mhéid do háirmheadh do mhacaibh Gerson, líon a muinntear, agus tre thighe a naithreadh.

39 O thríochad bliadhan daois agus ós a cionn go nuige caogad bliadhan daois, a nuile dhuine da rachaidh annsa tserbhís, chum oibre thabernacuil an chomhchruinnighthe,

40 An mhéid do háirmheadh dhíobh, líon a muintire, tre thightibh a naithreadh, do bhádár dhá mhíle sé chead agus tríochad.

41 *Is* iad so an mhéid do háirmheadh do mhuintearuibh mhac Gerson, don uile dá ttáinic serbhís do dhéanamh a ttabernacuil an chomhchruinnighthe, noch do áir Máoise agus Aáron do réir aithne an TIGHEARNA.

42 ¶ Agus an mhéid do háirmheadh do mhuintearuibh mhac Merári, ar feadh a muinntear, tre thighuibh a naithreadh,

43 O thríochad bliadhan daois agus ós a cionn go nuige caogad bliadhan daois, auile dhuine dá dtéid annsa tserbhís, chum oibre thabernacuil an chomhchruinnighthe,

44 An mhéid do háirmheadh dhíobh do réir a muinntire, do bhádár trí mhíle agus dá chéud.

45 *Is* iad so an mhéid do háirmheadh do mhuintir mhac Mherári, nóch do áir Máoise agus Aáron do réir bhréithre an TIGHEARNA le láimh Mháoise.

46 An mhéid sin uile dár háirmheadh do na Lebhítibh, noch do áir Máoise agus Aáron agus maithe chloinne Israel, do réir a muintire, agus do réir thighe a naithreadh,

47 O thríochad bliadhan daois agus ós a cionn go nuige caogad bliadhan daois, gach éanduine da ttáinic dul do dhéanamh serbhíse miniostralachda, agus serbhíse a nualuidh a ttabernacuil an chomhchruinnighthe,

48 An mhéid do háirmheadh dhíobh, do bhádár ochd míle agus cúig chéud agus ceithre fichid.

49 Do réir aithne an TIGHEARNA do náirmheadh iad lé lámh Mháoise, gach éanduine do réir a sherbhíse, agus do réir a tualuigh : mar so do combháireadh iad leis, mar do aithin an TIGHEARNA do Mháoise.

CAIB. V.

Gloine an champa. 5 Aisiog ar an eagcora. 11 Agus creasdughadh na héada.

A GUS do labhair an TIGHEARNA re Máoise, dha rádh,

2 Aithin do chloinn Israel, go ccuirid amach as an gcampa gach éan lobhar, agus gach aon ar a bhfuil silt, agus giodh bé ar bith bhías truaillithe o mharbh :

3 An feartha agus an barnda aráon cuirfidhe amach, táoibh amuigh don champa chuirfidhe iad ; chum nach truaillfid siad a bhfoslungphuirt, noch a ccómhuighimsi na meadhon.

4 Agus do rinneadar clann Israel sin, agus do chuireadar a mach táoibh a muigh don fhoslungphort iad : mar a dubhairt an TIGHEARNA ré Máoise, is mar sin do rinneadar clann Israel.

5 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Máoise, dha rádh,

6 Abair re cloinn Israel, a nuair do dhéaná fear no bean peacadh ar bith, noch do nid daoíne, do dhéanamh sáruighthe a naghaidh an TIGHEARNA, agus go mbi an duine sin ciontach ;

7 Ann sin aideomhuid siad a bpeacadh noch do rinneadar : agus aiseoguidh sé a choir maille ré na phrinnsiopail sin, agus cuirfidh na chionn an cúigeadh cuid de, agus do bhéara don té a ndearna an choir na aghaidh é.

8 Achd muna raibh brathair gáoil ag an duine ré leiseochta sé an dioghbláil, déantar an choir do leasughadh ris an TIGHEARNA, eadhon don tsagart ; taobh amuigh do reithe an fhosuigh, le ndéantar siothcháin dó.

9 Agus gach uile ofráil do na huile neithibh naomhtha bheanas re cloinn Israel, bhéaruid siad chum an tsagairt, budh leis féin é.

10 Agus budh leision neithe náomhtha gach uile dhuine : giodh be ar bith ní bhronnfas duine don tsagart, budh leision é.

11 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Máoise, dha rádh,

12 Labhair re cloinn Israel, agus abair riú, Ma théid bean fhír ar bith do leath táoibh, agus coir do dhéanamh na aghaidh,

13 Agus go luidhfeadh fear le go coluidhe, agus go bhífoileochtar sin as radharc a fir, agus go ccuimhdeochthair é go secréideach, agus isi do thruilleadh, agus nach beith fiadhuin ar bith na haghaidh, agus nach mo bhéarthar uirre san nguimh ;

14 Agus go ttiucfa spiorad éada airson, agus go mbia sé éadmar ré na mhnaoi, agus isi ar na ttruaillleadh : nó má thig spiorad an éada air, agus go mbia éadmar do tháobh a mhná, agus nach ttruailligh-ear isi :

15 Ansin bhéaruidh an fear a bhean chum an tsagairt, agus do bhéara sé ofráil ar a son, an deachmhadh cuid do ephah do mhin éorna ; ní chuirfidh sé ola ar bith air, ní modh chuirfidh se tuis ar ; óir is ofráil éada í, ofráil chumhnighthe, ag tabhairt uile a ccuimhne.

16 Agus do bhéara an sagart a ngar í, agus suidheochuidh sé a lathair an TIGHEARNA í :

17 Agus glacfidh an sagart uisce coisreactha a soitheach criadh ; agus cuid don chriaidh bhias ar urlár an tabernacuil glacfidh an sagart é, agus cuirfe annsa nuisce é ;

18 Agus suidheochuidh an sagart an bhéan as coinne an TIGHEARNA, agus nochd-fuidh ceann na mná, agus cuirfidh ofráil an chumhnighthe iona lámhuibh, sé sin ofráil a néada : biaidh ag an tsagart na lámh an uisce searbh do bheir fa deara mallughadh :

19 Agus béuruidh an sagart mionna uirresi, agus déara ris an mnáoi, Mun ar luidh éanduine leachd, agus muna ndeachuidh tú do leath táoibh a neamhghloine le fear oile a náit thfir féin, bídhisi saor ó nuisce searbh so noch do chuireas an mallughadh :

20 Achd ma chúaidh tú do leath táobh chum duine eile a náit thfir phósta, agus má tá tú ar do thruilleadh, agus gur luidh fear éigin leachd taobh a muigh dot fhear pósta féin :

21 Ann sin cuirfidh an sagart do chúram air an mnáoi maille re mionnuibh an mballuighe, agus déara an sagart ris an mnáoi, Go ndearna an TIGHEARNA mallughadh agus mionna dhiót a measc do mhuinntire, a nuair do bhéara an TIGHEARNA ar do thairbhféich lobhadh, agus ar do bholg at ;

22 Agus an tuiscesi chuireas an mallughadh rachaidh sé ann do mhionach, do thabhairt ar do bholg at, agus air do cheathramhain lobhadh : agus a déara an bhean, Amen, Amen.

23 Agus scríobhthuidh an sagart na malluighthesi a leabhar, agus dubhfidhe a mach iad leis a nuisce searbh :

24 Agus do bhéara fa deara don mnáoi an tuisce searbh do bheir an mallughadh dól : agus an tuisce do bheir an mallughadh rachaidh sé innte, agus biaidh searbh.

25 Ann sin glacfidh an sagart an ofráil éada as lámh ná mná, agus tonn-

fuidh an ofráil a lathair an TIGHEARNA, agus ofráilfidh í ar an altóir :

26 Agus glacfuidh an sagart lán glaice don ofráil, eadhon a cuimhne sin, agus loiseoidh ar an altoir é, agus na dhiaigh sin do bhéara ar an mnáoi an tuisce do ól.

27 Agus a nuair bhéara sé uirre an tuisce ól, tiocfuidh a ccrich, ann sin ma bhionn sí ar na truaillleadh, agus go ndéarna coir a naghaidh a fir, go rachuidh an tuisce do bheir an mallughadh innte, agus go mbiadh searbh, agus atfuidh a bolg, agus lobhthuigh a tairbhfeich : agus biaidh an bhean malluighthe a measc a daóine.

28 Agus muna raibh an bhean ar na truaillleadh, achd go mbia glan ; ann sin biaidh sí saor, agus tuismeochthar síol lé.

29 Sé so dligheadh na néud, a nuair théid bean a leath taoibh go fear *eile* a náit a fir féin, agus go mbia truallichthe ;

30 Nó a nuair thioctas spiorad a néuda airson, agus go mbia éud air re na mhnáoi, agus go ccuirfidh an bhean a lathair an TIGHEARNA, agus go gcríochnochuidh an sagart an dligheadh so uile uirre.

31 Ann sin biaidh an fear neimhchiontach ó éaiccéart, agus fuileonguidh an bhean ar son a héiceirt.

CAIB. VI.

Dlighe mhóide na Nasaríteach. 22 Modh beannughadh an phobail.

AGUS do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dha rádh,

2 Labhair re cloinn Israel, agus abair riu, A nuair dheileochus fear no bean do thabhairt moide mar mhóid na Nasaríteach, agus *iad féin* dedirdhealughadh don TIGHEARNA :

3 Seachonuidh sé é féin ar fhion agus ar dhig láidir, agus ní iobhá fineagra fíona, nó fineagra dígh láidre, agus ní mó ibhthios deoch do shúgh caor ar bith, ní mo íosas caora fíucha no tiorma.

4 Ar feadh laétheadh a sheachanta ní íosa einní do níthead do chrann na fineamhna, ón sceallán go nuige an mógull.

5 Ar feadh laétheadh mhóide a scartha ní racha oirnís bhéartha ar a chionn : go rabhaid na láethe coimhlíonta, ar edirdhealúigh é féin don TIGHEARNA, biaidh sé naomhtha, agus léigfidh sé do chiabhuibh grúaige a chinn fás.

6 Ar feadh na laetheadh a rachaidh air leith don TIGHEARNA ní thioctfa a ngar éanchuirp mhairbh.

7 Ní dhéana sé é féin neamlhghlan ar son a athar, nó air sún a mhathair, nó ar son a dhearbhrathar, nó ar son a dheirbhseathar, a nuair rachuid déug : oir *atá* beannughadh a Dhé ar a chionn.

8 Ar feadh aimsire a iomscartha *atá* sé naomhtha don TIGHEARNA.

9 Agus má gheibh duine ar bith bás go ró obann na fhochair, agus go ttruaillfidh sé ceann a naomhthachda ; agus ann sin beárrfa sé a cheann a ló a ghianta, ar an seachdmhadh lá bheárrfás sé é.

10 Agus ar an ochdmhadh lá do bhéara sé dhá thurtuire, nó dhá cholum úga, chum an tsagairt, go dorus thabernacuil an chomhchruinnighthe :

11 Agus ofráilfidh an sagart aon aca ar son ofrála peacaidh, agus an téun eile ar son ofrála loistche, agus do dhéana síth ar a shon, óir do pheacaidh leis an marbh, agus naomhthochuidh se a cheann san ló chéadna.

12 Agus coisreochuidh se don TIGHEARNA laéthe iomscartha, agus do bhéara uan don chéad bhliadhuin leis ar son ofrála eigeirt : achd do chaill na láithe do chuaidh thairis, ar an adhbhar gur truaillleadh a iomscaradh.

13 ¶ Agus sé so dligheadh na Nasarítigh, a nuair choimhlíontar laéthe a edirdhealúighthe : bearthar é go dorus thabernacuil an chomhchruinnighthe :

14 Agus ofrálfuidh sé a ofráil don TIGHEARNA, eadhon éan úan fíriom don chéad bhliadhuin gan toibhéim ar son ofrála loistche, agus éan úan bainiomm don chéad bhliadhuin gan toibhéim arson ofrála peacaidh, agus éanreithe gan toibhéim air son ofrála síodha,

15 Agus cleibhin darán gan laibhín, cácuide do phlúr fhinealta cumuiscthe lé hola, agus abhlanna darán gan laibhín ungha lé hola, agus an ofráil bhídh, agus a nofrála dighe.

16 Agus do bhéara an sagart *iad* a lathair an TIGHEARNA, agus do dhéana ofráil pheacuidh, agus ofráil loistche :

17 Agus ofráilfidh sé an réithe mar iodbhuirt ofrála síodha don TIGHEARNA, maille ris an ccleibhín darán gan laibhín : ofrálfuidh an sagart mar an gcéadna ofráil bhídh, agus a ofráil dighe.

18 Agus beárrfuidh an Nasaríteach ceann a iomscartha *ag* dorus thabernacuil an chomhchruinnighthe, agus glacfuidh grúag chinn a dhealúighthe, agus cuirfidh annsa teinidh noch *atá* faoi iodbhuirt ofrála na síodha.

19 Agus glacfuidh an sagart slinnéun bruiteh an reithe, agus éancháca gan laibhín as an ccleibhín, agus éanabhlann gan laibhín, agus cuirfidh sé *iad* ar lámhuibh an Nasarítigh, tar éis grúaige a iomscartha do bhearradh :

20 Agus tonnfaidh an sagart *iad* mar ofráil tonta a lathair an TIGHEARNA : is naomhtha so don tsagairt, maille ris a

nuchd tonta agus an slinnéan tógtha : agus na diaigh sin is éidir leis an Nasaríteach fion dól,

21 Se so dligheadh na Nasaríteach noch thug móid, agus a ofráil don TIGHEARNA ár son a iomscartha, taobh amuigh don ní do gheabhas a lámh : do réir na móide thug sé, is mór sin chaithfeas sé a dhéanamh do réir dhlige a iomscartha.

22 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Máoise, dha rádh,

23 Labhair lé Haáron agus le na mhacaibh, ag rádh, Ar an modh so bheinneochuidh clanna Israel, dha rádh riu,

24 Go mbeannuighe an TIGHEARNA sibh, agus go ccoimhéada sé sibh :

25 Go niompóighe an TIGHEARNA a ghnúis shuilibhir ribh, agus go raibh grás-ambuil daoibh :

26 Go ttógadh an TIGHEARNA a ghnúis maille ribh, agus go tugaidh síothchain daoibh.

27 Agus cuirfid siad mainm ar chloinn Israel ; agus beinneocha me iad.

CAIB. VII.

Ofrála phrionnsuidhe Israel, a lóthogbhála an tabernacuil. 10 *Agus na haltóra.*

89 *Labhair Dia re Máoise on tsuidhe thrócaire.*

AGUS tárla an lá do chríochnuigh Máoise go hionlan an tabernacuil do chur suas, agus gur ungaidh é, agus gur náomhuigh é, agus a raibh dionstruaintibh aige, araon, a naltóir agus a huile shoithighe, agus gur ungaidh iad, agus gur naomhuigh iad ;

2 Sí so ofráil do rinneadar prionnsuidhe Israel, cinn tighe a naithreadh, (noch do bhí na prionnsuidhibh ar na treabhuibh, agus do bhí ós cionn an mheid do háirmheadh :)

3 Agus tugadar a nofráil a lathair an TIGHEARNA, sé carbuid fholuighthe, agus dhá dhamh dhéug ; carbad do dhís do na prionsuidhibh, agus damh do gach éanduine : agus tugadar iad as coinne an tabernacuil.

4 Agus do labhair an TIGHEARNA re Máoise, dha rádh,

5 Glac uatha é, cor go mbeidís chum serbhíse thabernacuil an chomhchruinnighthe, do dhéanamh ; agus do bhéara tú iad do na Lebhítibh, da gach éan duine do réir a serbhíse.

6 Agus do ghlac Máoise na carbuid agus na doimh, agus tug do na Lebhítibh iad.

7 Tug sé dhá charbad agus ceithre doimh do mhacaibh Gerson, do réir a serbhíse :

8 Agus tug sé ceithre carbuid agus

oehd ndoimh do mhacuibh Merári, do réir a serbhíse, fa láimh Itamar mhic Aáron an sagart.

9 Achd ní thug se éúicheann do mhacaibh Chohat : do chionn gurob í serbhís na sanctóra do bhean riu agus gurob air a nguailibh do chaithfidís sin iomchar.

10 ¶ Agus do rinneadar na prionnsuidhe ofrála a ttógbhala na haltóra san ló a raibh sí ar na lungadh, eadhon is ann do ofráladar na prionnsuidhe a nofráil a láthair na haltóra.

11 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Máoise, Ofráilfid siad a nofráil, gach prionnsa dhíobh an a lá féin, ar son tógbhála na haltóra.

12 ¶ Agus dob é Nason mhac Amminadab do threibh Iúdah, do ofral a ofrail an chéad lá :

13 Agus sí dob ofráil dó éan bháisín a mháin airgid, iona raibh comhthrom chéud agus triochad *secel*, éan bhulla airgid iona raibh seachdmhobhad *secel*, do réir *secel* na sanctóra ; iad araon lán do phlúr mhín cumuiscthe le hola mar ofráil bhídh :

14 Éan liach a mháin comhthrom dheich *secel* óir, lán do thúis :

15 Éan bhlóg óg, éanreithe, éan úan don chéad bhliadhun, chum iodhbhartha loiscthe :

16 Éan mbeannán do na gabhruibh ar son iodhbhartha an pheacaidh :

17 Agus ar son ofrála iodhbhartha na síodha, dhá dhamh, cúig reithe, cúig gabhair fhíoriona, cúig uain don chéad bhliadhun : is iad so bá hofráil do Nason mhac Amminadab.

18 ¶ An dara lá do ofráil Netaniel mhac Suar, prionnsa Issachar :

19 Dó ofráil se ar son ofrála éan bháisín anháin airgid, a chomhthrom sin do budh céud agus triochad *secel*, éan bhulla airgid do seachtmhobhad *secel*, do réir *secel* na sanctóra ; iad araon lán do phlúr mhín cumuiscthe le hola mar ofráil bhídh :

20 Éan liach a mháin dór do dheich *secel*, lán do thúis :

21 Éan bhlóg óg, éan reithe, éan úan don chéad bhliadhun, mar iodhbairt loiscthe :

22 Éan mbeannán do na gabhruibh ar son ofrála peacaidh :

23 Agus mar iodhbairt ofrála síodhchana, dhá dhamh, cúig reithe, cúig gabhair fhíorionna, cúig huain don chéad bhliadhun : is so bá hofráil do Netaniel mhac Suar.

24 ¶ Ar an treas lá do iodhbairt Eliab mac Helon, prionnsa mhac Sebulun :

25 Do budh í a iodhbairt éanbháisín dáirgead, a chomhthrom sin céud agus triochad *secel*, éan bhulla airgid do seachd-

mhodhad secel, do réir shecel na sanctóra; iad araon lán do phlúr mhín cumuisthe le hola mar ofráil bhídh.

26 Éan liach a mháin órdha do dheich *secel*, lán do thúis:

27 Éan bhlúg óg, éan reithe, éan úan don chéad bhliadhuin, mar ofráil loiscthe:

28 Éan mheannán do na gabhruibh ar son ofrála peacaidh:

29 Agus ar son íodhbuiirt ofrála siothchána, dhá dhamh, cúig reithe, cúig gabhúr fhirionna, cúig huáin don chéad bhliadhuin: sí so *bá* hofráil do Eliab mhac Helon.

30 ¶ An ceathramhadh lá do ofráil Elisur mhac Sedeut, prionnsa chloinne Reulen:

31 Agus do budh í a ofráil éan bháisín airgid chomhthrom céud agus tríochad *secel*, éanbhulla airgid do seachdmhogad *secel*, do réir *secel* na sanctóra; iad araon lán do phlúr fhínealta cumuisthe le hola, mar ofráil blúdh:

32 Éan liach amháin órdha do dheich *secel*, lán do thúis:

33 Éan bhlúg óg, éan reithe, éan úan don chéad bhliadhuin, chum na hiodhbartha loiscthe:

34 Éan mheannán do na gabhruibh ar son ofrála peacaidh:

35 Agus ar son íodhbuiirt ofrála síodha, dhá dhamh, cúig reithe, cúig bpuic, cúig huáin don chéad bhliadhuin: do *budh* í so ofráil Elisur mhac Sedeut.

36 ¶ An cúigeadh lá Selumiel mac Surishaddai, prionnsa chloinne Simeon, sé do ofráil:

37 Sí *budh* ofráil dó éanbháisín amháin airgid, *dob* é a chomhthrom sin céud agus tríochad *secel*, éan bhulla airgid do sheachdmhogad *secel*, do réir *secel* na sanctóra; iad araon lán do phlúr mhín cumuisthe le hola mar ofráil bhídh:

38 Éan liach órdha do dheich *secel*, lán do thúis:

39 Éan bhlúg óg, éan reithe, éan úan don chéad bhliadhuin, mar ofráil loiscthe:

40 Éan mheannán do na gabhruibh ar son ofrála peacaidh:

41 Agus ar son íodhbartha ofrála síodha, dhá dhamh, cúig reithe, cúig bpuic, cúig huáin don chéad bhliadhuin: sí so *budh* hofráil do Shelumeil mhic Surishaddai.

42 ¶ An seiseadh lá do rinne Elisaph mhac Deuel, prionnsa chloinne Gad, *íodhbuiirt*:

43 Do *budh* í a ofráil éanbháisín airgid do chomhthrom céud agus tríochad *secel*, bulla airgid do sheachdmhogad *secel*, do réir *secel* na sanctóra; iad araon lán

do phlúr mhín chumaiscthe le hola mar ofráil bhídh:

44 Éan liach amháin órdha do dheich *secel*, lán do thúis:

45 Éan bhlúg óg, éan reithe, éan úan don chéad bhliadhuin, chum ofrála loiscthe:

46 Éan mheannán do na gabhruibh ar son ofrála peacuidh:

47 Agus ar son íodhbartha ofrála síodha, dhá dhamh, cúig reithe, cúig bpuic, cúig huáin don chéad bhliadhuin: sí so *budh* ofráil do Eliasaph mhac Deuel.

48 ¶ Agus do ofráil Elisama mhac Ammihud, prionnsa chloinne Ephraim, an seachdmhadh lá:

49 Do *budh* í a ofráil éanbháisín a mháin airgid, dar chomhthrom céad agus tríochad *secel*, éanbhulla airgid do seachdmhogad *secel*, do réir *secel* na sanctóra; iad araon lán do phlúr mhín cumuisthe le hola mar ofráil bhídh:

50 Éan liach amháin órdha do dheich *secel*, lán do thúis:

51 Éan bhlúg óg, éan reithe, éan úan don chéad bhliadhuin, mar ofráil loiscthe.

52 Éan mheannán do na gabhruibh ar son ofrála peacaidh:

53 Agus ar son íodhbartha ofrála siothchána, dhá dhamh, cúig reithe, cúig bpuic, cúig huáin don chéad bhliadhuin: sí so *budh* ofráil do Elisama mhac Ammihud.

54 ¶ Ar an ochdmhadh lá do ofráil Gamaliel mhac Pedasur, prionnsa chloinne Manasseh:

55 Do *budh* í a ofráil éanbháisín a mháin airgid do chomhthrom céud agus tríochad *secel*, éan bhulla airgid do sheachdmhogad *secel*, do réir *secel* na sanctóra; iad araon lán do phlúr mhín cumuisthe le hola mar ofráil bhídh:

56 Éan liach órdha do dheich *secel* lán do thúis:

57 Éan bhlúg óg, éan reithe, éan úan don chéad bhliadhuin, mar ofráil loiscthe:

58 Éan mheannán do na gabhruibh ar son ofrála peacaidh:

59 Agus ar son ofrála íodhbartha siothchána, dhá dhamh, cúig reithe, cúig bpuic, cúig huáin don chéad bhliadhuin: do *bí* so ofráil Gamaliel mhac Pedasur.

60 ¶ Ar an naomhadh lá do ofráil Abidan mac Gideoni, prionnsa chloinne Benjamin:

61 Do *budh* í a ofráil sin éanbháisín airgid, dar chomhthrom céud agus tríochad *secel*, éan bulla airgid do sheachdmhogad *secel*, do réir *secel* na sanctóra; iad araon lán do phlúr mhín cumuisthe le hola ar son ofrála bídh:

62 Éan liach amháin órdha do dheich *secel*, lán do thúis:

63 Eán bhuilóg óg, éan reithe, éan úan don chéid bhliadhuin, mar ofráil loiscthe :

64 Aon meannán do na gabhraibh ar son ofrála pheacaidh :

65 Agus ar son iodhbhartha ofrála síothchána, dhá dhamh, cúig reithe, cúig buic, cúig húain don chéaid bhliadhain : si so budh ofráil do Abidan mac Gideone.

66 ¶ Ar an deachmhadh lá do ofráil Ahieser mhac Ammisaddai, prionnsa chloinne Dan :

67 Do budh í a ofráil éan bháisín amháin airgid, do chomhthrom céad agus tríochad secel, éan bhulla airgid do seachdmhohgad secel, do réir secel na sanctóra ; iad araon lán do phlúr mhín cumaisce lé hola mar ofráil bhídh :

68 Aon liach amháin órdha do dheich secel, lán do thúis :

69 Eán bhuilóg óg, éan reithe, éan úan don chéaid bhliadhuin, mar ofráil loiscthe :

70 Eán mheannán do na gabhraibh mar ofráil pheacaidh :

71 Agus mar iodbuirt ofrála síothchána, dhá dhamh, cúig reithe, cúig buic, cúig húain don chéaid bhliadhuin : do bí so ofráil Ahieser mhic Ammisaddai.

72 ¶ Ar an éanmhadh lá déug do ofráil Pagiel mhac Ocrain, prionnsa chloinne Aser :

73 Do budh í a ofráil éan bháisín amháin airgid, dar chomhthrom céad agus tríochad secel, éan bhulla airgid do seachdmhohgad secel, do réir secel na sanctóra ; iad araon lán do phlúr mhín chumaiscthe le hola mar ofráil bhídh :

74 Eán liach amháin órdha do dheich secel, lán do thúis :

75 Eán bhuilóg óg, éan reithe, éan úan don chéid bhliadhuin, mar ofráil loiscthe :

76 Eán mheannán do na gabhraibh mar ofráil pheacaidh :

77 Agus mar iodbhairt ofrála síothchána, dhá dhamh, cúig reithe, cúig buic, cúig húain don chéaid bhliadhuin : do budh í so ofráil Pagiel mhic Ocrain.

78 ¶ Ar an dara lá déug do ofráil Ahira mhac Enan, prionnsa chloinne Naphtali :

79 Do budh í a ofráil éanbháisín amháin airgid, dar chomhthrom céad agus tríochad secel, éan bhulla airgid do seachdmhohgad secel, do réir secel na sanctóra ; iad araon lán do phlúr mhín cumaiscthe le hola, mar ofráil bhídh :

80 Aon liach amháin órdha do dheich secel, lán do thúis :

81 Eán bhuilóg óg, éan reithe, éan úan don chéid bhliadhuin, mar ofráil bhídh :

82 Eán mheannán do na gabhraibh ar son ofrála pheacaidh :

83 Agus ar son iodhbhartha ofrála síoth-

chána, dhá dhamh, cúig reithe, cúig buic, cúig húain don chéaid bhliadhuin : do budh í so ofráil Ahira mhic Enan.

84 Do budh íad so thabhartuis na haltóra, ann sa lá ar hungadh í, ó phrionnsadubh Israel : dhá bháisín déug airgid, dá churán déug airgid, dhá liach dhéag óir :

85 Gach éan bháisín airgid ag comhthromadh chéud secel agus tríochad, gach éan bhulla seachdmhohgad : do comhthromaigh na huile shoitheighe airgid dhá mhíle agus ceithre chéud secel, do réir secel na sanctóra :

86 Na liacha airgid do bhádar a dó dhéug, lán do thúis, ag comhthromadh dei h secel gach liach dhíobh, do réir secel na sanctóra : ór na liacha uile bá céad agus fichthe secel é.

87 Na dainm nile don ofráil loiscthe do bhádar dhá bhuilóg dhéug, na reitheadh a dó dhéug, na húain don chéid bhliadhuin a dó dhéug, maille re na nofráil thídh : agus meannán na gabhar ar son ofrála pheacaidh a dó dhéug.

88 Agus na huile dainm chum iodbhartha na hofrála síothchána do bhádar a ceathair fithchíod do bhuloguibh, na reitheadh sé fichid, na buic sé fichid, na húain don chéaid bhliadhuin sé fichid. Do budh íad so thabhartuis na haltóra, tár éis a beith ungha.

89 ¶ Agus a nuair do bhí Máoise ar ndul a steach a tabernaçuil an chomhchruinnighthe do labhairt ris, ann sin do chuala sé guth neach ag labhairt ris a mach as cathaoir na trócaire noch do bhí air airc na fiadhmúise, ó edir an da cherubhin : agus do labhair sé ris.

CAIB. VIII.

Lasadh na lampuidheadh. 5 Coisreacadh na Lebhiteach. 23 Aois agus aimsir a serbhise.

A GUS do labhair an TIGHEARNA re Máoise, dha rádh,

2 Labhair ré Haáron, agus abair ris, A nuair lasas tú na lampuidhe, bhéaruidh na seachd lampuidhe solus thall ar aghuidh an choinnleora.

3 Agus do rinne Aáron sin ; do las sé a lampuidhe ar aghaidh an choinnleora thall, mar do aithin an TIGHEARNA do Mháoise.

4 Agus do bhí a nobairsí an choinnleora dór bhualte, go nuige a chos, go nuige a bhláthá, do bhí dobair bhualte : do réir na cosamhlachda do thaibén an TIGHEARNA do Mháoise, mar sin do rinne sé an coimhleoir.

5 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Máoise, dha rádh.

6 Beir na Lebhítigh 6 bheith a measc chloinne Israel, agus glan iad.

7 Agus marso dhéanas tú riú da nglanadh: Croith uisce glanta orra, agus bearraídis a bhféil uile, agus nighdis a néaduighe, agus *mar sin* déaindis iad féin glan.

8 Ann sin glacadis bulóg óg maille re na hofráil blúidh, *eadhon* plúr mín cumaiscthe le hola, agus glacfa tusa bulóg óg eile mar ofráil pheacaidh.

9 Agus do bhéara tú na Lebhítigh as coime thabernacuil an chomhchruinnighthe: agus cruinneocha tú a bhfochair a cheile coimhthionól chloinne Israel uile:

10 Agus do bhéara tú na Lebhítigh a lathair an TIGHEARNA: agus cuirfid clann Israel a lámha ar na Lebhítibh:

11 Agus do dhéana Aáron na Lebhítigh díodhbuint a lathair an TIGHEARNA *mar ofráil* ó chloinn Israel, chor go ndéanuid serbhís an TIGHEARNA.

12 Agus cuirfid na Lebhítigh a lámha ar cheannuibh na mbulóg: agus do dhéana tú íodhbuint daon *aca mar ofráil* pheacaidh, agus don dara *mar ofráil* loiscthe, don TIGHEARNA, do dhéanamh siódha do na Lebhítibh.

13 Agus cuirfe tú na Lebhítigh a lathair Aáron, agus a lathair a mhac, agus ofráilfidh tú iad *mar ofráil* don TIGHEARNA.

14 Mar so scarfas tú na Lebhítigh ó bheith a measc chloinne Israel: agus budh liomsa na Lebhítigh.

15 Agus na dhiaigh sin rachaid na Lebhítigh a steach do dhéanamh serbhíse thabernacuil an chomhchruinnighthe: agus glanfa tú iad, agus do dhéana tú a nofraíl *mar íodhbuint*.

16 Oir tugadh dhianhsa go hiomlán iad ó bheith a measc chloinne Israel; a náit gach aoin dá nosclann an bhrú, *eadhon* a náit na céidghine do chloinn Israel uile, do ghlac misí chugam iad.

17 Oir is liomsa uile chéidghin chloinne Israel, *idir* dhuine agus bheathach: ann sa ló ar bluail mé gach uile chéidghin a cerích na Héigipte do naomhuigh mé iadsan dhámh féin.

18 Agus do ghlac mé na Lebhítigh ar son a nuile chéaidghin do chloinn Israel.

19 Agus thug mé na Lebhítigh *mar thiodhlacadh* do Aáron agus dá mhacaibh as measc chloinne Israel, do dhéanamh serbhíse chloinne Israel a tabernacuil an chomhchruinnighthe, agus do dhéanamh siódha ar son chloinne Israel: cor nach bía pláigh a measc chloinne Israel, a nuair thiocfaid clann Israel a bhfogus don tsanctóir.

20 Agus do rinne Máoise, agus Aaron, agus comhchruinnighadh chloinne Israel uile, do na Lebhítibh do réir a nuile ní

dar aithin an TIGHEARNA do Mháoise a ttaobh na Lebhíteach, mar sin do rinneadar clann Israel riú.

21 Agus do glanadh na Lebhítigh, agus do níghtheadar a néaduighe; agus do ofráil Aáron iad *mar thábhartas* a lathair an TIGHEARNA; agus do rinne Aáron síth dhóibh dá nglanadh.

22 Agus na dhiaigh sin do chuadar na Lebhítigh a steach do dhéanamh a serbhíse a tabernacuil an chomhchruinnighthe a lathair Aáron, agus a mhac: mar do aithin an TIGHEARNA do Mháoise a ttaobh na Lebhíteach, is mar sin do rinneadar riú.

23 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Máoise, dha rádh,

24 *Sé so* an ní *bheanas* ris na Lebhítibh: ó chúig bliadhna fithchíod dáois agus ós a chionn rachuid siad a steach dfuirfheithiomh ar serbhís thabernacuil an chomhchruinnighthe:

25 Agus ó aois chaogad bliadhan scuirfidh gach aon dfuirfheithiomh ar a serbhís *sin*, agus ní dhéana sé ní is mó do sherbhís:

26 Achd do dheanuid fritheolamh a bhfochair a ndearbhráthair a tabernacuil an chomhchruinnighthe, do choimhéud an chúruim, agus ní dhéanuid serbhís ar bith. Mar so do dhéana tú ris na Lebhítibh a ttaobh a gcúruim.

CAIB. IX.

Ordughadh na cósga a rís. 6 Am oile don cháisg. 15 Gluaiseadh agus suidheadh chluinn Israel, do réir an néull.

AGUS do labhair an TIGHEARNA re Máoise a bhásach Sinái, annsa chéaidmhí don dara bliadhuin tar éis a tteachta amach as crích na Héigipte, dha rádh,

2 Cumhdaighdis clanna Israel mar an gcéadna an cháisg iona am ionchabhuidhe féin.

3 Annsa cceathramhadh la déag don mhíse, tráthnóna, cuimhdeochtháoi é iona am cinnte féin: do réir a uile ghnátha, agus do réir a uile chustaim, chuimhdeochtháoi é.

4 Agus do labhair Máoise re cloinn Israel, an cháisg do choimhéad.

5 Agus do choimhdeáid siadsan an cháisg an ceathramhadh lá déag don cheaidmhí tráthnóna a bhásach Sinái: do réir a nuile neithe dar aithin an TIGHEARNA do Mháoise, is mar sin do rinneadar clann Israel.

6 ¶ Agus do bhádar daoine áirighe, do bhí truaillighe le corp dhuine mhairbh, go nar bhféidir leo an cháisg do choimhéad an lásin: agus tangadar a lathair Mháoise agus a lathair Aaron an lásin féin:

7 Agus a dubhradar na daoine sin ris, Atánuid neamhghlan ó chorp dhuine mhairbh: uimesin atamáoid gar gconghail air ar nais, nach bhféadmáoid ofráil diodhburt don TIGHEARNA na am cinnte féin a measc chloinne Israel?

8 Agus a dubhairt Máoise riú, Fanuidh blur gcomhnuighe, agus cluinfé misí créud aithéonas an TIGHEARNA blur ttaobh.

9 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Máoise, ga rádh,

10 Labháir ré cloinn Israel, gá rádh, Má bhíonn éanduine aguibh no dá bhur sliochd neamhghlan ó chorp mhairbh, no má bhíthí a tturus a blífad úaibh, thairis sin cuimhdeochthaoi an cháisg don TIGHEARNA.

11 An ceathramhadh lá déag don dara mí trathnóna chuimhdeochthaoi é, íostaoi é maille ré harán gan láibhín agus re lubhionáibh searbhá.

12 Ní fhúigfid siad éinní dhe go maidin, ní bhrisfid siad aonchuáimh dhe: do réir uile órdughthe na Cásga cuimhdeochuid siad é.

13 Achd an duine bhias glan, agus nach bíá ar turas, agus léicféas thairis gan an cháisg do choinhéad, gearrfuighear an tanam céadna amach ó na mhuinntir: do chionn nach ttug sé leis ofráil an TIGHEARNA na ham cinnte féin, biaidh úalach á pheacuidh áir an bfeir sin.

14 Agus nia thig coimhidhtheach ar cuairt bhar measc, agus cuimhdeochuidh sé an cháisg don TIGHEARNA; do réir órdughthe na cásga, agus do réir a mhodha sin, do dhéana sé: éan ordúghadh ambáin bhias aguibh araon don choimhidhtheach, agus don té bearthar san tír.

15 ¶ Agus an la do tógbhadh suas an tabernacuil do fholuigh néull an tabernacuil, eadhon, páillíun na fiadhnúis: agus trathnóna do bhí ar an ttabernacuil mar do bhíadh táimhseanadh tineadh, go maidin.

16 Is mar sin do bhi se a gcomhnuidhe: do fholchadh an néull é *san lá*, agus eosamhlachd teineadh sa noidhche.

17 Agus a nuáir do tógfuidh an néull suas ón tabernacuil, annsin do ghluaiseadh clann Israel: agus anuait a ccomhnuigheadh an néull, annsin do shuidheadh clann Israel a lóistíne.

18 Ar aithne an TIGHEARNA do ghluaiseadh clann Israel, agus ar aithne an TIGHEARNA do shuidhedis: an feadh do fhanfadh néull ar an ttabernacuil do chomhnuighedis annsna lóistínibh.

19 Agus a nuáir do fhanadh an néull a bhfad mórán do laéthibh ar an tabernacuil, annsin do choinhéadaidís clann Israel cúram an TIGHEARNA, agus ní aistrigheadis.

20 Agus is *mar sin* do bhí a nuáir bhíodh an néull beagán do laéthibh air an tabernacuil; do réir aithne an TIGHEARNA do fhanadís iona lóistínibh, agus do réir aithne an TIGHEARNA do ghluaisidís.

21 Agus is *mar sin* do bhí, a nuáir do fhanadh an néull ó thráthnóna go maidin, agus go ttógthaoi an néull suas ar maidin, annsin do ghluaisidís: mas do ló nó doidhche tógfuidh an néull suas, do ghluaisidís.

22 Nó *da madh dhá lá* é, nó mí, nó bliadhuin, do fhanfadh an néull ar an ttabernacuil, ag fuireach air, do chomhnuighedis clann Israel ann a lóistínibh, agus ní ghluaisidís: achd a nuáir a tógthaoi suas é, do ghluaisidís.

23 Do réir aithne an TIGHEARNA do chomhnuighedis iona lóistínibh, agus ar aithne an TIGHEARNA do ghluaisidís: do choinhéadaidís cúram an TIGHEARNA, ar aithne an TIGHEARNA le láimh Mhaoise.

CAIB. X.

Foghna na sdóc airgid. 14 Orduighe ghluasachd an phobail. 35 Guidhe Mhaoise an am gluasachd, agus an am comhnuighe na hairce.

A GUS do labhair an TIGHEARNA ré Máoise, dha rádh,

2 Déana dhuít féin dha thrumpa airgid; do phíos a iomlán dhéanas tú iad: go ngnathuighidh tú iad ag gairm a noireachduis, agus do ghluaiseachd na slúagh.

3 Agus a nuáir shéidfuighear iad, cruinneochuid nile chugad ag dorus thabernacuil an chomhchruinnighthe.

4 Agus muna séidfid achd éantrumpa, annsin cruinneochuid na prionnsuidhe noch as cinn ar mhíltibh chlóinne Israel, iad féin chugad.

5 A nuáir shéidfidhe furfhogradh, annsin rachaidh na foslungphoirt noch bhias don táobh shoir ar a naghaidh.

6 A nuáir bhuailfeas sibh furfhogradh an dara huáir, annsin gluaisfid na slúagh bhias don táobh theas ar a naghaidh: séidfid furfhogradh chum a naistir.

7 Achd a nuair bhias an chomhthionól ag cruinnughadh a gcionn a chéile, buailfe tusa, achd ní bhuaillfe tú furfhogradh.

8 Agus is iad clann Aáron, na sagart shéidfeas na trumpuidhe; agus biaidh aguibhsí mar ordúghadh síormuidhe ar feadh bhur ngcinealach.

9 Agus má théid sibh a ccogadh ann bhur ndúthaigh a naghaidh na námhad noch bhuaidhrios sibh, annsin buailfidhe furfhogradh leis na trumpadhuibh; agus cuimhdeochthar sibh a lathair an TIGHEARNA blur Ndíá, agus sáorfúighear sibh ó bhur námhuid.

10 Mar an gcéadna a ló bhur luthghaire, agus ann bhur laethibh féasta, agus a ttosúighibh bhur míos, bunáidhe bhur trimpuidhe ós cionn bhur nofrála loiscithe, agus ós cionn íodhbhartha bhur nofrála síothchana; chior go mbéid aguibh mar chuimhniúghadh a lathair bhur Nde: *misí* an TIGHEARNA bhur Nda.

11 ¶ Agus táinic a ccrích na fithchiodmhadh *lá* don daraínlí, ánsa dara bhliadh-an, gur tógbhadh súas a néull ó thaberna-cuil na siadhuise.

12 Agus do ghluaiseadar clann Israel iona tturus as fásach Shínái; agus do fhos-uigh an néull a bhfásach Pháran.

13 Agus do thionnsnadar a tturus ar tús do réir aithne an TIGHEARNA lé láimh Mhaóise.

14 ¶ Annsa chead áit do chuaidh bratach champa chloinne Iúdah do réir a slúagh: agus do *bhí* Nason mhac Aminadab ós cionn a shlúagh.

15 Agus ós cionn slúagh threibhe chloinne Isachar do *bhí* Nataneel mac Suar.

16 Agus ós cionn slúagh threibhe chloinne Sebulun do *bhí* Eliab mhac Helon.

17 Agus rugadh an tabernacuil síos; agus do ghluaisiodar mic Gherson agus mic Mherári-ar a nághaidh, ag iomchur an tabernacuil.

18 ¶ Agus do ghluais bratach champa Reuben ar a hághaidh do réir a slúagh: agus do *bhí* Elisur mhac Sedeur ós cionn a slóigh.

19 Agus do *bhí* Selumiel mhac Surisad-dai ós cionn slóigh threibhe chloinne Si-meon.

20 Agus ós cionn slóigh threibhe chloinne Gad do *bhí* Elisaph mhac Deuel.

21 Agus do ghluaisiodar na Cohatígh, ag iomchar na sanctóra: agus do chuir-eadarsan eile an tabernacuil súas a gcoinne a tteachda.

22 ¶ Agus do ghluais bratach champa chloinne Ephráim do réir a slúagh: agus ós cionn a narmála do *bhí* Elisama mhac Ammihud.

23 Agus ós cionn slóigh threibhe chloinne Manasseh do *bhí* Gamaliel mhac Pedasur.

24 Agus ós cionn slóigh threibhe chloinne Benjamin do *bhí* Abidan mhac Gideoni.

25 ¶ Agus do ghluais bratach champa chloinne Dán rompa, noch do *bhí* ar dheir-eadh na gcampadh uile ar fadh a slúagh: agus ósciann a slóigh sin do *bhí* Ahieser mhac Amisaddai.

26 Agus ós cionn slóigh threibhe chloinne Aser do *bhí* Págiel mhac Ocran.

27 Agus ós cionn slóigh threibhe

chloinne Naphtali do *bhí* Ahíran mhac Enan.

28 Mar so do *bhí* aistior chloinne Israel do réir a slúagh, a nuair do ghluaiseadar ar a nághaidh.

29 ¶ Agus a dubhairt Maóise ré Hobab, mhac Raguel an Midianíteach, athair mhná Mhaóise, Atamáoidne ag tríall gus a náit air ar labhair an TIGHEARNA, ga rádh, Do bhéura mé dháoiibhsí é: társa linn, agus do dhéanam maith dhuit: óir do labhair an TIGHEARNA maith do tháoiibh Israel.

30 Agus a dubhairt seision ris, Ní rachad; achd rachad dom dhúthaigh féin, agus go nuige mo gháol.

31 Agus a dubhairt seision, Na fág sinn, iarruim mar atchuinghídh ort; ó tharla a fhios agad go bhfuilmid ar tí campa dhéanamh san bhfásach, agus go mbia tusa a náit súl dúinn.

32 Agus is amhla bhías, má thig tú linn, go deimhlin bíaidh, gach maith da ndéana an TIGHEARNA dhúinne, do dhéanuimne a leithéid duitis.

33 ¶ Agus do imthigheadar ó shliabh an TIGHEARNA aistear thrí la: agus airc chummartha an TIGHEARNA ag imtheachd rompa a naistior na trí lá, diarruidh áite comhnuidhe dhóibh.

34 Agus do *bhíodh* néull an TIGHEARNA orra fan ló, a nuair do théidis amach as an bhfoshungphort.

35 Agus tárla, a nuair do ghluaiseadh a náirc ar a hághuidh, go nabrath Maóise, Eirigh súas, a THIGHEARNA, agus bíodh do naimhde ar na scabadh; agus an drung fhuathuigheas tú teithidis romhad.

36 Agus a nuair do chomhnuigheadh, déaradh sé, Ionntoigh a THIGHEARNA, chum na niomad mílteadh chloinne Israel.

CAIB. XI.

Do smachduigheadh tulach an phobuil le teine. 18 Gheall Dia sáth féola dhóibh.

24 *Do orduigh Dia an sanhedrim, no an 72 seanoireadh.*

AGUS a nuair do iomchasaoid an pobal, do chuir sin fearg ar an TIGHEARNA: agus do chualuidh an TIGHEARNA sin; agus do lasadh a fhearg; agus do las teine an TIGHEARNA na measg, agus do loisg an *luchd* dó *bhí* a nínlibh an champa.

2 Agus do éigheadar an pobal ar Mhaóise; agus a nuair do rinne Maóise urnaighe chum an TIGHEARNA, do múchadh an teinidh.

3 Agus tug Taberah dainm ar a náit: do chionn gur loisc teine an TIGHEARNA na measg.

4 Agus iomad da *raibh* na measc do ghlac ainmhian iad: agus clann Israel

mar an gcéadna do ghluiléadur a ris, agus a dubhradar, Cia bhéarus feoil dúinn ré na ithe?

5 Cuimhnigheamáoid ar a uíasc, do ithmís annsa Néipt a naisgidh; na cúlaráin, agus na mealbhucain, agus an lus, agus na huinniúin, agus na gháirleóg:

6 Achd a nois atá ar nanum ar ttiurm-úghadh súas: ní bhfuil ní ar bith aguinn amois, achd an mannasa amháin, ion ar radharc.

7 Agus do bhí an manna amhuil síol coriander, agus a dhath amhuil dath bdellium.

8 Agus do imthigheadh an pobal fa gcúairt, agus do chruinnighedís é, agus do mbeiledís a muilribh é, nó do bhrúghedís é a móirteur, agus do bhruthedís a noighnibh é, agus do nighdís cácuide dhe: agus do bhí a bhlas amhuil blas núadhóla.

9 Agus a nuair do thuitedh an drúchd air an ccampa sa noidhche, do thuitedh an manna air.

10 ¶ Ansin do chualuidh Maóise an pobal ag gul ar feadh a muinntire uile, gach áon díobh a ndorus a lóistín féin: agus dó hadhnadh fearg an TIGHEARNA go mór; do bhí Maóise feargach mar an gcéadna.

11 Agus a dubhairt Maóise ris an TIGHEARNA, Créad fár chrádh tú do shérbhíseach? agus créad fá nach bhfuair mé fabhar ad lathair, as ar chuir tú úalach na ndáoinesi uile orum?

12 An misi do ghein an pobalso uile? an damh rugadh iad, as a nairbearthá riom, Iomchair am tfoctas iad, (mar iom-chrasantathair-altrannus leanbh na ciche), agus an bfearrann do mhionnaidh tú da naithribh?

13 Cáit as a bhfaghuinnsi feoil ré tabhairt don phobalso uile? óir guilid siad orum, gá rádh, Tabhair dhúinn feoil, go nithmís í.

14 Ní fhéaduimsi na dáoinesi uile diomchar am áonar, do chionn go bhfuil se ro throm agum.

15 Agus mas mar so dhéanas tú rium, guidhim thú, marbh mé, ar baill, agus ma fuair mé muinntearhdus ad lathair; ná faicim mo thrúaghmhéile.

16 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, Cruinnigh chugamsa seachdmhochad fear do shinsearuibh Israel, noch is aithne dhuit bheith na sinsir an phobail, agus na noisgidh ós a cionn; agus tabhair iad go tabernácuil an chomhchruinnighthe, go rabhaid na seasanh ad fhochairsi ansin.

17 Agus tiuicfa misi a nuas agus labheóra me riot annsin: agus beaufa mé don spioraid atá ortsa, agus cuirfe mé orrasan

é; agus iomchóruid siad úalach na ndáoine leachtsa, ionnus nach niomchoruidh tusa leachd féin é.

18 ¶ Agus abairsi ris an bpobal, Beannuighidh sibh féin a ccoinne an láoi mórach, agus íostáoi feoil: (óir do ghluileabhair a ccluasaibh an TIGHEARNA, da rádh, Cia bhéuras feoil dúinn ré na hithe? óir is maith do bhálhas aguinn sa Néipt): uime sin do bhéura an TIGHEARNA feoil dáoiibh, agus íostáoi í.

19 Ní héanlá amháin íostáoi, nó dhá lá, nó cúig lá, nó deich lá, nó fhithche lá;

20 Achd an feadh míosa iomláine, nó go tí sé amach ar bhur srónphollairibh, agus go ráibh glonnmhair aguibh: do chionn gur tharcnaisnigh sibh an TIGHEARNA noch atá bhar measc, agus gur guileabhair dá lathair, gá rádh, Créad as a ttangamair amach as a Néipt?

21 Agus a dubhairt Maóise, An pobal, a bhfuilim na measc, atáid siad sé chéad míle coisighe; agus a dubhairt tusa, Do bhéura mé feoil dáoiibh, ar feadh míosa ré na hithe.

22 An muirfighear na tréala agus na sealbhada dhóibh, da sásadh? nó an ccruinneochthar fíasc na fairsge uile a bhfochair a chéile dhóibh, da sásadh?

23 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, A ndearnadh lámh an TIGHEARNA níos giorra? do chífé tú a nois an ttioicfa mfocalsa a gcric dhuitsi nó nach ttioicfa.

24 ¶ Agus do chúaidh Maóise amach, agus do innis don phobal briathra an TIGHEARNA, agus do chruinnigheádar a bhfochair a chéile an seachdmhochad do shinsearuibh an phobuil, agus do shuigh-eadar fá ccúairt timchioll an tabernacuil.

25 Agus táinic an TIGHEARNA a nuas a néull, agus do labhair ris, agus do thóg cuid don spioraid do bhí air, agus tug don tseachdmhodhad séanóir é: agus tárla, a nuair do chomhnuidh an spiorad orrasan, go ndearnadar faigheadoireachd, agus nár stadadar.

26 Achd do fhanadar días do na dáoinibh annsa champa, is é dob ainm do dhuine aca Eldad, agus ainm an fhir eile Medad: agus do chomhnuidh an spiorad orra; agus do budh don luchd do bhí scríobhtha iad, achd ní dheachadar amach chum an tabernacuil: agus do rinneadar faidheadóireachd san champa.

27 Agus do rith duine, agus do innis do Mhaóise, agus a dubhairt, Atá Eldad agus Medad ag faidheadóireachd san champa.

28 Agus do fheargair Iosua mhac Nun, serbhíseach Mhaóise ón áois óig, agus a dubhairt sé, A thighearna a Mhaóise, toirniúic iad.

29 Agus a dubhairt Maóise ris, An bhfuil tnúth ortsa ar mo shonsa? do bfearr liom go mbeidís pobal an TIGHEARNA uile na bhfaighibh, agus go ccurfeadh an TIGHEARNA a spiorad orra.

30 Agus do chúaidh Maóise don champa, é féin agus sinnsir Israel.

31 ¶ Agus do chúaidh gáoth amach ón TIGHEARNA, agus tug gearraguirt ón bhfaige, agus léig síos láimh ris an ccampa *iad*, mar do bheith sé uidhe láoi don táobhse, agus nidhe láoi don táobh eile fa gcúairt timchioll an champa, agus timchioll dhá chubhad *dáirde* ar gúis na talmhun.

32 Agus do sheasadar an pobal súas ar feadh an láoi sin, agus ar feadh na hoidhche, agus ar feadh an láoi ar na mhárach, agus do chruinnigheadar na gearraguirt: an té is lugha do cruinnigh do chruinnigh sé deich homer: agus do leathnuigheadar *iad* fa gcúairt timchioll an champa uile dhóibh féin.

33 Agus an feadh do *bhi* an nfeoil fós idir a bhfaiclaibh, agus fós roimhe na cognadh, do hadhnadh fearg an TIGHEARNA a paghuidh an phobail, agus do bhuail an TIGHEARNA an pobal lé pláigh romhoir.

34 Agus do ghoir sé Cibrot-hataabhah dainm do náit: do chionn gurob annsin do adhlacheadar an luchd air a raibh an tainmhian.

35 Agus do aistrigheadar an pobal ó Cibrot-hataabhah go Haserot; agus do fhosadar ann Haserot.

CAIB. XII.

Do liaighicadh lubhra Mhiriam.

A GUS do labhair Miriam agus Aáron a naghaidh Mhaóise ar son na mná don Etiopia noch do phós sé: óir do phós sé bean Netiopia.

2 Agus a dubhradar, An tré Mhaoise amhain do labhair an TIGHEARNA? a né nach ar labhair sé thrídne mar an gcéadna? Agus do chúaluidh an TIGHEARNA sin.

3 Anois do *bhi* an duine Maóise rosheimh, ós cionn a nuile dhuine da raibh ar ghnúis na talmhan.

4 Agus do labhair an TIGHEARNA go hobann ré Maóise, agus ré Haáron, agus ré Miriam, Tigidh amach. bhur tríúr go tabernacuil an chomhchruinnighthe. Agus tangadar amach na tríúr.

5 Agus táinig an TIGHEARNA a nús a bpiléir néil, agus do sheas a ndorus an tabernacuil, agus do ghoir Aáron agus Miriam: agus tangadar aráon amach.

6 Agus a dubhairt seision, Eistigh an-nois mo bhráthra: Máta fáidh thar measc,

misi an TIGHEARNA foillseochad mé féin do a bhfis, agus laibheora mé ris a naisling.

7 Mo sherbhíseach Maóise ní bhfuil sé mar sin, noch atá firinneach a measc mo thighe uile.

8 Is rission laibheorus mé béul ar bhéul, fós go soilléir, agus ní a nglór dorchá; agus do chíte sé cosamhlachd an TIGHEARNA: créud fa nach rabhairsi ar a nadhbharsin eaglach um labhairt a naghaidh mo sherbhísigh Maóisi?

9 Agus do las fearg an TIGHEARNA na naghaidh; agus do imthigh sé:

10 Agus do imthigh an néill ón ttabernacuil; agus, féuch, *tháinig* lubhra ar Mhiriam, *comhghéal* lé sneachda: agus do fhéuch Aáron ar Mhiriam, agus, féuch, do *bhi* lubhra uirre.

11 Agus a dubhairt Aáron ré Maóise, Uch a thighearna, iarruim dathchuinge ort, ná léig an peacadh oruinne, ána a ndearnamar go leamh, agus ar pheacuigheamar.

12 Ná bíodh sí so mar áon marbh, dá ttráothann leath a fheola a nuáir thig amach as broinn a mhathar.

13 Agus do éigh Maóise air an TIGHEARNA, ga rádh, slánuidh a nois í, a Dhé, iarruim dathchuinge ort.

14 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, Muna ndearnadh a hathair achd seide do theilgean na haghaidh, nach biadh náire uirre seachd lá? curthar amach as an champa i seachd lá, agus na *dhúigh sin* glacthar a steach í.

15 Agus do cuirfeadh Miriam ón champa seachd lá: agus níor aistrigheadar cách nó gur tugadh Miriam a steach a ris.

16 Agus na dhúigh sin do áthruigheadar an pobal ó Haserot, agus do fhosadar a bhfásach Páran.

CAIB. XIII.

Do chuireadur luchd rannsaghadh thír na geallamhna údha.

A GUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, dá rádh,

2 Cuir daoine amach go spindis tír Chanaáin, noch do bheirimsi do chloinn Israel: do gach éintreibh dá naithribh chuirfeas tú duine amach, gach éanduine na risghlóir na measc.

3 Agus do chuir Maóise le haithne an TIGHEARNA amach iad as fhásach Pháran: na daoine sin uile do *budh* ceann ar chloinn Israel.

4 Agus do *budh* iadso a nanmaana: do threibh Réuben, Sammua mhac Saccur.

5 Do threibh Símeoin, Saphat mhac Hori.

6 Do threibh Iudah, Caleb mhac Iephunneh.

7 Do threibh Issachar, Igal mhac Ióseph.

8 Do threibh Ephraim, Osea mhac Nun.

9 Do threibh Benjamin, Palti mhac Raphu.

10 Do threibh Sebulun, Gaddiel mhac Sodí.

11 Do threibh Ioseph, *eadhon*, do threibh Manasseh, Gaddi mhac Súi.

12 Do threibh Dan, Ammiel mhac Geinalli.

13 Do threibh Aser, Seter mhac Micháel.

14 ¶ Do threibh Naphtali, Nahbi mhac Uophsi.

15 Do threibh Gad, Gebhel mhac Machi.

16 ¶ Is iad so annauna na ndáoine noch do chuir Maóise amach do bhrath na dúthaighe. Agus do ghoir Maóise Iehosua do Osea mhac Nun.

17 ¶ Agus do chuir Maóise iad do bhrath thíre Canaáin, agus a dubhairt riú, Gluaisigh romhuibh do náird ó dheas, agus éirgidh suas ar a tsiabh:

18 Agus féachuidh créd é an fearann; agus na dáoine aitreabhas ann, an bhfuilid láidir nó lag, na mbeagan nó na morán dáoine:

19 Agus créd is fearann é ann a gcomhnuighid siad, an maith nó an olc é; agus créad na caithreacha ann a náitighid siad, an ann lóistáinibh, nó a náitibh daingne áitighid:

20 Agus créd é an fearann féin, an trúagh é nó an méith, an bhfuil coill ann nó nach bhfuil. Agus bíthísí beódha, agus tugaidh libh cuid do thoradh na tíre. Annois do bé sin aimsir na gcéadghrápuigheadh abuidh:

21 ¶ Marsin do chúadar suas, agus do spíonadar an tír ó fhásach Sin go Rehob, mar a ttigid dáoine go Hamat.

22 Agus do chúadar súas budh dheas, go ttangadar go Hebron; mar a rábhadar Ahiman, Sesai, agus Talmái, clann Anac. A nois do rinneadh Hebron seachd mbliadhna roimhe Soan sa Négípt.

23 Agus tangadar gus a nabhuinn Escol, agus do ghearradar annsin beangan fá éintriopall cáor fineamhna, agus do iomchradar é idir dhís air inhaide; agus tugadar *leó* do na pomgránada, agus do na fígidhe.

24 Do goireadh do naitsin sruthi Escol, do bhrígh an tríopuill cáor do ghearradar clann Israel as sin.

25 Agus do fhilleadar ó spíonadh na tíre déis dhá fhicid lá.

26 Agus do ghluaisiodar agus tangadar go Maóise, agus go Haaron, agus go comhchruinniughadli chloinne Israel, uile go fúsach Pháran gó Cades; agus tugadar scéula chucasan, agus chum an chomhchruinnigh uile, agus do thaisbeanádar toradh na tíre dhóibh.

27 Agus do innisíodar dhóibh, agus a dubhbradar, Tangamairne gus an tír ionar chuir tú sinn, agus go deimhin atá sí ar síleadh dó bhainne agus do mhill; agus a sé so a toradh.

28 Gidheadh *atáid* na dáoine áitreabhhas anna dúthaigh láidir, agus *atáid* a gcathireacha do, bhalladuibh, agus *atáid* romhór: agus fós do chomcamar clann Anac annsin.

29 Áitreabhuid na Hamelecitigh annsa bhfearann táobh ó dheas: agus na Hítigh, agus na Iebusitigh, agus na Hamorítigh, áitreabhas ar a tsiabh: agus na Canaanitigh áitreabhas láimh ris an bhfáirge, agus láimh ré leithimeal Iordáin.

30 Agus gíodh gur shocrúigh Caleb an pobal a lathair Mhaóise, agus a dubhairt sé, Déanam súas a néinfheachd, agus sealbhuigheam é; óir atámáod cumusach air a bhuain amach.

31 Gidheadh na dáoine do chúaidh leis súas, a dubhbradar, Ní bhfuilmidne iondula súas a nágaidh na ndáoine; óir is láidre iad ná sinn.

32 Agus tugadar drochtuarusebháil do chloinn Israel ar an ndúthaigh noch do spíonadar, ga radh, An fearann, thríd a ndeachamar da spíonadh, is talumh é íosas súas a áitreabhuigh; agus na huile dháoine da bhfacamair ann *atáid* ná ndáoine árrachda.

33 Agus do choncamar annsin aithigh, mic Anac, a *thig* úath na fathighibh: agus du bhámairne ann ar radharc féin mar dhreóllánuibh teasbuidh, agus do bhámair ann a radharcion fós mar án céadna.

CAIB. XIV.

Ithiomrádh an phobail. 6 Atáid Iosua agus Caleb díleas. 24 Noch dar gheall Dia maith dá chionn.

AGUS do thóg an pobal uile a nguth ós áird, agus do éigheadar; agus do ghuileadar an pobal a noidhe sin.

2 Agus do rinneadar clann Israel uile ithomrádh a nágaidh Mhaóise agus a nágaidh Aáron: agus a dubhbradar an comhchruinniughadh uile riú, Do bfearr linn go bhfuigheamáois bás a cerích na Héigipte, nó do bfearr linn go bhfuigheamóis bás annsa bhfásachso.

3 Agus créd fá ttug an TICHEARNA dou tírsi sin, do thuitim leis an geloidheamh,

chor go mbeidís ar mná agus ar cclann na greich? nach ar bhfearr dhúinn filleadh do Négípt?

4 Agus a dubhradar ré ar oile, Déanam caiptín, agus filleam do Négípt.

5 Ansin do thuit Maoise agus Aáron ar a naightibh a lathair oireachduis chomhchruinnighthe chloinne Israel uile.

6 ¶ Achd Iosua mhac Nun, agus Cáleb mhac Iephunneh, noch do bhí don luchd do fhéuch an fearann, do réubádar a néaduighe:

7 Agus do labhradar ré hoireachdas chloinne Israel uile, dha rádh, An fearann, ar ghabhamair thríd dá fhéachuinn, is fearann sármhaith é.

8 Matá dúil ag an Ttighearna ionnuinne, annsin béaruidh sé don dúthaighsi sinu, agus do bhéara dhuinn í; dúthaigh noch líonas do bhainne agus do mhil.

9 Amháin ná bérighidhí a ceogadh a naghaidh an Tighearna, agus ná bíodh eagla oruibh roimh dháoinibh na tíre; óir is arán dúinne iad: do dhealuigh a cumhdach riú, agus atá an Tighearna linne: ná bíodh a neagla oruibh.

10 Achd do aithnigheadar an comhchruinnighádh uile a glochadh lé clochuibh. Agus do thaisbein glóir an Tighearna í féin a tabernacuil an chomhchruinnighthe a lathair chloinne Israel uile.

11 ¶ Agus a dubhairt an Tighearna ré Maoise, Gá fad bhás an pobalso ag cur féirge oram? agus gá fad nach cceoidfid mé ar son na nuile comharthadha do thaisbean mé eatorra?

12 Buáille mé iad lé pláigh, agus beannfa mé a noigheachd díobh, agus do dhéana mé dhíotsa cineadh is mó agus is neartmhúire ná iadsan.

13 Agus a dubhairt Maoise ris an Tighearna, Achd cluinfid na Héigiptigh sin, (óir thug tusa iadso amach ó bheith na measc léd chumhachduibh;)

14 Agus inneosuid siad do mhuinntir na tíresi é: óir do chualadar a Tighearna go bhfuil tusa a measc an phobailsi, go bhfaicthear thusa a Tighearna aghaidh ar aghaidh, agus go mbí do néuil ós a cclonn, agus go tteid tú rompa san ló a bpileur néill, agus a pileur teiudh sa noidhche.

15 ¶ Annois ná mharbhann tú an pobalso uile mar éanduine, annsin labhcóiruid na críocha da chualaidh do thásc, dá rádh,

16 Do chionn nach éidir leis an Tighearna na dáoinesi do thabhairt don tír do gheall se dhóibh, uime sin do mharbh se iad annsa bhásach.

17 Agus annois, iarruim dathchuinge

ort, bíodh cumhachda mo Thighearna mór, amhuil do labhair tú, da rádh,

18 Atá an Tighearna fad-fhuilingeach, agus móthrócaireach, ag maitheamb éacceart agus péacaidh, agus gan an ciontach do sháoradh ar éanchor, ag aithbhear péacaidh na naithreadh ar an cclonn go nuige an treas agus an ceathrainhadh glán.

19 Maith, iarruim dathchuinge ort, éacceart na ndáoinesi do réir méud do thrócaire, agus mar do mhaith tú don phobalsa, ó Négípt go tí a nois.

20 Agus a dubhairt an Tighearna, Do mhaith mé do réir do bhréithresi:

21 Achd coimhdhearbhbha agus atáimsí am bheathaidh, líonfuighear an domhan uile do ghlóir an Tighearna.

22 Do bhrígh na muinntiresi uile do chonnaire mo ghlóir, agus mo ionganta, do rinne mé sa Négípt agus annsa bhásach, agus do chuir cathughadh orm a nois deich nuáire, agus nár éisd rom gluth;

23 Go déimhin ní fhaicfid siad an dúthaigh da gheall mé dá naitribh, ní fhaicfidh éainneach dhíobhso dar chuir féarg oram é:

24 Achd mo sherbhíseach Caleb, do chionn go raibh aithearrach spioraid ann, agus gur lean sé misi go hiomlán, béura mé eision don dúthaigh iona ndeachaidh sé; agus sealbhóichuid a shliochd é.

25 (Annois do áitreabhadar na Hamalecítigh agus na Cananítigh annsa gheann.) Fillidhí a mórach, agus imthighidh don fhásach a slighe na mara Ruáidhe.

26 ¶ Agus do labhair an Tighearna ré Maoise agus ré Háaron, gá rádh,

27 Gá fad íomchórus mé leis a ndrochphobalsa, noch do ní ithiomradh am aghaidh? do chúala mé ithiomrádh chloinne Israel, noch do níd do mhuimhur am aghaidh.

28 Abair riú, Mar mhairim, a deir an Tighearna, amhuil do labhrabhairí am chlúasuibhí, is mar sin do dhéana misi ribh:

29 Tuítid bhur cconablacha annsa bhásachsa; gach ar háirmheadh dhíbh do réir bhur nuibhre iomláine, ó fhithchid bliadhan dáois agus ós a chionn, do rinne ithiomrádh am aghuidhse,

30 Gan chunntabhairt ní thiucfuidhe don tír a steach, a tíadóibh ar mhiomna mé go náireochadh sibh imte, achd a-mham Cáleb mhac Iephunneh, agus Iosua mhac Nun.

31 Ach bhur náoidhín, a dubhrabhair do bheith na greich, béara mé iad sin a steach, agus aitheonuid siad an fearann noch do tharcuínigheabhairí.

32 Achd ar bhur sonsa, tuitfid bhur cconablacha, annsa bhfásachsa.

33 Agus béid bhur gelann ar seachrán annsa bhfásachso ceathrachad bliadhan, agus íocfuid ar son bhur stríapachuis, nó go leghaid bhur ccuirp annsa bhfásach.

34 Do réir uibhre na laétheadh a rabhábhair ag féuchuin a nfearuinn, ceathrachad lá, (gach éanlá ar son bliadhna,) iomchortháoi bhur néicecart, sé sin ceathrachad bliadhan, agus aitheontáoi mo bhriseadh geallamhnasa.

35 Misi an TIGHEARNA a dubhairt, Do dhéana mé go deimhin é ris a ndroch chomhchruinniughadhsa uile, noch atá ar na gcruinniughadh a ccionn a chéile ám aghuidh: annsa bhfásachso tuitfid siad, agus annsin báiseochthar iad.

36 Agus na dáoinne, do chuir Maóise dféachuim a nfearuinn, noch do fhill, agus tug air an gcomhchruinniughadh ithiomrádh do dhéanamh iona aghaidh, lé droch thúarusgbháil do thabhairt air an bhfearan,

37 An mhuintir chéadna sin thug an droch thúarusgbháil ar an tír, fuaradar bás don phláigh a iathair an TIGHEARNA.

38 Achd Íosua mhac Nun, agus Cáleb mhac Iephuneh, noch ba don luchd do chúaidh dféachuim a nfearuinn, do mhairceadar a gcomhhuighe.

39 Agus do imis Maóise na briathrasa do chloinn Israel uile: agus do cáoidheadar an pobal go mór.

40 ¶ Agus do éirgheadar an pobal go moch ar maidin, agus do chuadar súas go mullach an tsléibhe, gá rádh, Féuch, atámáoid annsa, agus racham súas go huige a náit do gheall an TIGHEARNA: óir do pheacuigheamar.

41 Agus a dubhairt Maóise, Créd a nois fá sárughthigh aithne an TIGHEARNA? ach ní bhíá maith dhíbh am.

42 Nà héirgidhe súas, óir ní bhfuil an TIGHEARNA bhar measc; chor nach buailtear sibh as coinne bhur namhad.

43 Óir atáid na Hamalecítigh agus na Cananítigh annsin romhuibh, agus tuitfidhe leis an gcloidiomh: do chionn gur biontúigheabhair ón TIGHEARNA, uime sin ní bhia an TIGHEARNA libh.

44 Ach do chuireadarsan rompa dul súas go mullach an chnoic: gidheadh níor imthigh airc chunnartha an TIGHEARNA, ná Maóise, amach as an cempa.

45 Ansin tangaadar na Hamalecítigh a súas, agus na Cananítigh noch do chomhhuigh san chnoicín, agus do bhuailleadar iad, agus do bhrisiodar orra, air fad go Hornah.

CAIB. XV.

Na hofrula bheuraid leó, an tan tiucfard don tír chomhhuighe 30 Smachd ar a pheacadh dhán. 32 Agus ar bhriseadh na sabboide.

A GUS do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dá rádh,

2 Labhair re cloinn Israel, agus abair riú, A nuáir thiucfuidhe da bhur tír chómhnuidhe, noch do bheirínse dháoiibh,

3 Agus do dhéantáoi ofráil le teinidh don TIGHEARNA, ofráil loiscthe, nó iodhbúirt a gcomhhlónadh móide, nó a nofráil thoileamhuil nó ann bhur bhféastuibh sollamanta, do dhéanamh deaghlbhóladh don TIGHEARNA, do nealbhda, nó don tréud:

4 Ansin an tē ofrálas ofráil don TIGHEARNA béuruidh leis ofráil bhídh do dheachmhadh cuid do phlúr cumaiscthe le ceathramhadh do hin ola.

5 Agus gléasfa tú ceathramhadh do hin fhíona mar ofráil dighe maille re ofráil loiscthe nó lé hiodhbúirt, ar son gach úain.

6 Nó ar son reithe, gléasfa tú mar ofráil bhídh dhá dheachmhadh cuid do phlúr cumaiscthe leis an treas cuid do hin ola.

7 Agus ofrála tú mar ofráil dighe an treas chuid do hin fhíona, mar bholadh chumhra don TIGHEARNA.

8 Agus a nuáir gléasfas tú bulóg mar ofráil loiscthe, nó mar iodhbúirt a ccomhhlónadh móide, ná ofrála síodha don TIGHEARNA:

9 Ansin do bhéura sé maille lé bulóg ofráil bhídh leis do thí dheachmhadh cuid do phlúr cumaiscthe le leath hin doka.

10 Agus do bhéura tú leachd mar ofráil dighe leath hin dhíon, mar ofráil déanta lé teinidh, do bholadh chumhra don TIGHEARNA.

11 Mar so do dhéantar ar son éanbhulóige, no ar son éimreithe, nó ar son uáin, nó meannáin.

12 Do réir na húibhre do ghléassuidhe, mar sín do dheantáoi ris gach áon do réir a úibhre.

13 An mhéid rugadh don tír do dhéanuid uile na neithesi mar so, ag ofráil ofrála déanta lé teinidh, do bholadh chumhra don TIGHEARNA.

14 Agus má thig coimhidhtheach do chomhhuighe éadruibh, nó gidh bé ar bith bhías bhár measc ann bhur ngeinealachuibh, agus ofrálfus ofráil déanta lé teinidh, do bholadh chumhra don TIGHEARNA; mar dhéantáoise, seadh do dhéana seision.

15 Eánórdughadh amháin bhías oruibh-si don chomhchruinniughadh, agus mar an gcéadna don choimhidhteach chomhnuigheas *bhur measc*, órdughadh siorrúidhe ann bhur sliocht: mar tátháoise, is mar sin bhías an coimhidhteach a lathair an TIGHEARNA.

16 Eándligheadh agus éanmhodh bhías aguibh, agus ag an coimhidhteach chomhnuigheas maille ribh.

17 Agus do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, dhá rádh,

18 Labhair re cloinn Israel, agus abair riu, A nuáir thioctuidhe don dúthaigh a mbéara misi sibh,

19 Annsin is amhluidh bhías, a nuáir íostáoi dárán na tíre, ofráilfidhe ofráil thógtha don TIGHEARNA.

20 Ofráilfidhe súas caca don chead chuid dá bhur ttáos mar ofráil thógtha: mar donúthí ofráil thógtha don lár (sioibhuáilthe), mar sin thóigfighe é.

21 Don chead chuid dá bhur ttáos do bhéartháoi don TIGHEARNA ofráil thógtha ion bhur sleachduibh.

22 ¶ Agus má rinneabhair seachrán, agus nach ar choimheadabhair na huile aithne, noch do labhair an TIGHEARNA ré Maóise,

23 A nuile ní dar aithin an TIGHEARNA dhíbh re láimh Maóise, on lo far aithin an TIGHEARNA do *Mhaóise*, agus ó so amach a measc bhur ngeinealach;

24 Annsin is amhlaidh bhías, má níthear *éainní* tré ainbhíos gan fhiós don chomhchruinniughadh, go ttiubhraid an pobal uile éanbhulóg ég úatha mar ofráil loistthe, mar bholadh chumhra don TIGHEARNA, maille lé na ofráil bhídh, agus ofráil dighe, do réir a norduighe, agus éanmheannán do na gabhruibh mar ofráil pheacaidh.

25 Agus do dhéana an sagart síth ar son chloinne Israel uile, agus maithfighear dhóibh uile é; óir is ainbhíos é: agus do bhéaruid a nofráil leó, íodhbuit dhéanta lé teinidh don TIGHEARNA, agus a nofráil pheacaidh a lathair an TIGHEARNA ar son a nainbhíos.

26 Agus maithfighear do chomhchruinniughadh chloinne Israel uile é, agus don choimhidhteach choimhneachus na measc; ó tharla don phobal uile bheith a nainbhíos.

27 ¶ Agus má pheacuideann anam ar bith tré ainbhíos, annsin do bhéara sé leis gabhar bainion don chéidbhlíadhuin mar ofráil pheacaidh.

28 Agus do dhéana an sagart lóirghníomh ar son a nánna pheacuideas go

hainbhíosach, a nuáir do ní sé peacadh go hainbhíosach a lathair an TIGHEARNA, do dhéanamh lóirghníomha ar a shon; agus maithfighear dhó é.

29 Eándligheadh amháin bhías aguibh don té pheacuideas tré ainbhíos, *aráon* don té béarthar a measc chloinne Israel, agus don choimhidhteach chomhnuigheas na measc.

30 ¶ Achd an tanam do ní éainní go handóthchusach, más don tír é, nó coimhidhteach, scannluigh sé an TIGHEARNA; agus gearrfhuighear an tanamsin as lár a dhaóine.

31 ¶ Da chionn gur tharcuisnigh sé briathar an TIGHEARNA, agus gur bhris a aithne, gearrfuighear an tanam sin thríd amach; bíaidh a oic air féin.

32 Agus an fad do bhádar claun Israel annsa bhíascach, fúaradar duine do cruinnigh maideadha annsa tsabbóid.

33 Agus an luchd fuair ag cruinniughadh maideadha é thugadar é chum Maóise agus chum Áaron, agus chum an chomhchruimighe uile.

34 Agus do chuireadar a láimh é, do chionn nar foillsiughadh cread do dhéantaóir is.

35 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Cuirfighear an tóglaigh go deimhin chum báis: clochfuid an comhchruinniughadh uile lé clochuibh é táoibh amuich don champa.

36 Agus tugadar an coimhthionól uile táobh amach don champa é, agus do chlochadar lé clochuibh é, agus do éug sé; mar do aithin an TIGHEARNA do *Mhaóise*.

37 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, dhá rádh,

38 Labhair re cloinn Israel, agus fuagair dhóibh go ndéantáois fabhra a nainlibh a ndéandugheadh ar feadh a ngeinealach, agus cuirid ruibín gorm ar fhabhradhuibh a nainlibh:

39 Agus bíaidh sé aguibh na bhfabhradhuibh, chór go bhfeachtháoi air, agus mo mbía sé aguibh mar chuimhne ar aitheantuibh an TIGHEARNA, agus go ndéantáoi dhá réir; agus nach leantáoi lorg bhur groidhteach féin agus bhur síth féin, a ndiaigh a ngnáthuigheann sibh dul do striapachus:

40 Ionnnas go ccuimhneochtháoi agus go ndéantáoi maiteanta uile, agus go mbía sibh náomhtha da bhur Ndia.

41 Misi an TIGHEARNA bhur Ndia, noch thug amach sibh as crích na Héipte chum bheith mo Dhia aguibh: misi an TIGHEARNA blur Ndia.

CAIB. XVI.

Imreasain Chorah, Datan agus Abíram.

31 Ar na smachdughadh gu geur. 41 Agus ithiomrádh 14700 do lean an lorg.

ANNOIS Córath mhac Isar, mhic Cohath, mhic Lébbi, agus Dátan agus Abíram, mic Eliab, agus On, mhac Pelet, mhic Réuben, do ghlacadar chuca *daóine* :

2 Agus déirgheadar súas a lathair Mháoise, maille re cuid airigh do chlannuibh Israel, dhá chéud agus cáogad prionsa don choimhthionól, óirdheire annsa chomhchruinniughadh, daóine ainmneamhla :

3 Agus do chruinnigheadar iad féin a cciann a chéile a naghaidh Mháoise, agus a naghaidh Áaron, agus a dubhradar riú, Is *mór ghabhtháoise* oruibh féin, ó *thárta* an chomhchruinniughadh uile náomhtha, gach aon díobh, agus an TIGHEARNA na measc : ar a nabharsin cred fá ccurtháoisí sibh-féin súas ós cciann phobail an TIGHEARNA?

4 Agus -a núair do chúalaidh Máoise sin, do thuit sé ar aghaidh :

5 Agus do labhair sé re Córath agus re na chuideachduin uile, dhá rádh, A mórach féin taisbeanfuidh an TIGHEARNA *cia is leis*, agus *cia atá* naomhtha ; agus dó bhéara *air* teachd láimh ris : an té sin féin do thogh sé is air do bhéara teachd a ngar dhó.

6 Déanuidhisi so ; Glacaidh sionsuidhe chugaibh, Córath, agus a chuideachda uile ;

7 Agus cuiridh teinidh ionta, agus cuirfidh túis ionta a lathair an TIGHEARNA a mórach : agus is amhluidh blíuas gidh bé daine thoghas an TIGHEARNA, *biuidh* sé naomhtha : *gabhann sibh* a niomarcuigh oruibh féin, a chlann Lébbi.

8 Agus a dubhairt Máoise re Córath, Guidhim sibh, éistigh a chlann Lébbi :

9 An *saoilti* gur ní gan éifeachd, mar do dhealuigh Dá Israel sibhisi ó chomhchruinniughadh Israel, da bhur tabhairt a ngar dhó féin do dhéanamh serbhíse thabernacuil an TIGHEARNA, agus seasamh a lathair an chomhchruinnigh do fhriotholamh dhóibh?

10 Agus thug sé thusa a bhfógus dó, agus do dhearbhráithre uile mic Lebhi maille riot ; agus an bhfuilti ag iarraighe na sagartachda mar an gceadna?

11 Ar son ná cúisèis thusa agus do chuideachda uile do chruinnigheabhair sibh féin a cciann a chéile a naghuidh an TIGHEARNA : agus créd é Áaron, as a ndéantaos ithiomrádh na aghaidh?

12 ¶ Agus do ehuir Máoise gairm ar

Dhátan agus air Abíram, clann Eliab : noch a dubhairt, Ní rachuinne súas :

13 An ní gan éifeachd go ttug tusa sinn as dúthaigh líonas do bhainne agus do mhill, dar marbhadh annsa bhfásach, acht muna ndéana tú prionnsa dhíot féin thríd amach ós ar cciann?

14 Tuilléamh fós ní thug tú sinn go tír líonus do bhainne agus do mhill, agus ní mó thug tú oighreachd fearuinn nó fíneamhna dhúinn : an gcuirfe tú súile na ndáoine amach? ní rachuinne súas.

15 Agus do bhí Máoise rofheargach, agus a dubhairt ris an TIGHEARNA, Ná tabhairsi meas ar a noféil so : níor bhean misí éanassal ámháin díobh, agus ní mó do ghorthuigh mé áon aca.

16 Agus a dubhairt Maoise ré Córath, Bídhsi, agus do chuideachda uile a lathair an TIGHEARNA a mórach, thusa, agus iadsan, agus Áaron :

17 Agus glacadh gach aon aguibh sionnsa, agus cuiridh túis ionta, agus tugadh gach áon aguibh a shionnsa féin a lathair an TIGHEARNA, dhá chéad agus caogad sionsa ; thusa mar an gceadna, agus Áaron, gach áon *aguibh* a shionnsa.

18 Agus do ghlac gach fhear áca a shionnsa, agus do chuir teinidh ionta, agus do chúireadar túis air, agus do sheasadar a ndorus thabernacuil an chomhchruinnigh maille re Máoise agus Áaron.

19 Agus do chruinnigh Córath an comhchruinniughadh uile na naghaidh go dorus thabernacuil an chomhchruinnigh : agus do foillsiughadh glóir an TIGHEARNA don chomhchruinniughadh uile.

20 Agus do labhair an TIGHEARNA re Máoise agus ré Háaron, dá rádh,

21 Dealuighidh sibh féin as lár an phobail, go sgriosfa mé iad a móiment.

22 Agus do thuiteadarsan ar a naghaidh, agus a dubhradar, A Dhé, Dia spiorad gaca uile fhéola, an bpeacóchuidd áonduine amháin, agus an mbia tú féargach ris an bpobal uile?

23 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Máoise, dhá rádh,

24 Labhair ris an gcomhchruinniughadh, dhá rádh, Eirgidh súas ó bheith a ttimchioll thabernacuil Chórath, Dhátan, agus Abíram.

25 Agus déirigh Máoise súas agus do chuaidh go Dátan agus go Habíram ; agus do leanadur sinnsir Israel uile é.

26 Agus dó labhair sé ris an bpobal, dá rádh, Guidhim sibh, dealuighe sibh féin ó lóistínibh na ndrochdháoinese, agus ná buáinidh ré héamní is leó, deagla go muirfidhe sibh uile iona bpeacuibhsion.

27 Mar sin déirgheadar súas ó thabér-nacuil Chórah, Dhátan, agus Abíram, ar gach éantáioibh: agus tháinig Dátan agus Abíram a mach, agus do sheasadar a ndorus a lóistin, agus a muá, agus a mic, agus a cclann bheag.

28 Agus a dubhairt Máoise, Leis so aitheontaoi gur chuir an TIGHEARNA misi do dhéanamh na noibreachso uile; óir ní dhéarna mé iad as minntinn féin.

29 Má gheibhidh so bás coitcheann a nuile dhuine, nó más mar thictheair ar na huile dhaoínibh thioctúighear orra; ann sin ní hé an TIGHEARNA do chuir misi iad.

30 Ach má ní an TIGHEARNA ní núadh, agus go bhfoisceoluidh an talamh a bhéul, agus a slugadh súas, gun a nuile ní dhá mbeanann riu, agus go rachaid síos beó annsa pholl; annsin tuigfidhe gur chuireadar an mhuinntirse fearg air an TIGHEARNA.

31 ¶ Agus tarla, mar do sguir sé do labhairt na mbriatharso uile, gur scoilt an talamh do *bhí* fútha ó chéile.

32 Agus d'foscail an talamh a bhéul, agus do shluig súas iad féin, agus a tighthe, agus a nuile dhuine dar *bhean* ré Córach, agus a máoin uile.

33 Iad féin, agus an mhéid do *bhean* riu, do chuadar beó síos annsa deire, agus do dhruid an talamh orra: agus do éugadar as lár an chomhchruinnigh.

34 Agus do theitheadar na Hísrá-clitigh uile do *bhí* na tinnicioll fa gcuáirt roimh a néigheamh: óir a dubhradar, Deagla go slughfiodh an talamh sinne mar an ccéadna.

35 Agus táinig teine a mach on TIGHEARNA, agus do loisc an dá chéad agus an cáogad do ofráil an tús.

36 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Máoise, dhá rádh,

37 Labhair lé Heleásar mhac Aáron an sagart, na sionnsuidhe do thógbháil súas an loscadh, agus spréighse an teine ann súd; óir atáid náomhtha.

38 Sionnsuidhe na bpeacachso a naghaidh a nanmann féin, déantar plátuidhe leathna dhíobh *mar* fholach do naltóir: óir do ofráldar iad a lathair an TIGHEARNA, uime sin atáid náomhtha: agus béid na ccomharta do chloinn Israel.

39 Agus do thóg Eleásar an sagart na sionnsuidhe práis, le ndéarnadar an luchd do loisceadh ofráil; agus do rineadh *plátuidhe* leathna dlúth *mar* fholach do naltóir:

40 Chum a *mbeith* na ccuimhne do chloinn Israel, iondus nach dtiocfadh éanchóimhidheach, nach do shíol Aáron, dofráil túise a lathair an TIGHEARNA; chor

nach mbiáidh sé mar Chórah, agus mar a chuideachduin: mar do ráidh an TIGHEARNA ris le lámh Mháoise.

41 ¶ Achd ar na mhárach do rineadar comhchruinniughadh chloinne Israel uile ithiomrádh a naghaidh Mháoise agus Aáron, ga rádh, Do mharbhabhair muinntir an TIGHEARNA.

42 Agus tarla, a nuair do chruinnigh-eadar an pobal uile a naghuidh Mháoise agus a naghaidh Aáron, gur fhéuchadar leath ré tabernacuil an chomhchruinnigh; agus, féuch, do fholuigh an neull é, agus do tháibéin glóir an TIGHEARNA.

43 Agus tháinig Máoise agus Aáron as coimne tabernacuil an comhchruinnigh.

14 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Máoise, dhá rádh,

45 Eirigh amach ús an gcuideachduin go mbáisúighe misi iad a móiment. Agus do thuiteadarsan ar a naghaidh.

46 ¶ Agus a dubhairt Máoise re Haáron, Glac sionnsa, agus cuir teinidh ann ón naltóir, agus cuir túis uirré, agus éirigh go láith chum an chomhchruinnigh, agus déana lóirghníonh ar a son: óir do chuaidh dioghaltas amach ón DTIGHEARNA; do thionsguin an phláigh.

47 Agus do ghlac Aáron mar a dubhairt Máoise ris, agus do rith a lár an phobail; agus, feuch, do bhí an phláigh ar dtosughadh a measc an phobail: agus do chuir túis chuige, agus do rinne síth ar son an phobail.

48 Agus do sheas sé eidir na beódhaibh agus na marbhuibh; agus do coisceadh an phláigh.

49 Annois an mhéid déug don phláigh do budh ceithre mhíle dhéug agus seachd gcéud, leath anuigh don mhuinntir déug ta chúis Chórah.

50 Agus do fhill Aáron chum Máoise go dorus tabernacuil an chomhchruinnigh: agus do coisceadh an phláigh.

CAIB. XVII.

Tug Día ar slat Aaroin blátha do chur uaithe, 10 Mar chuimhne gurab sine Lebhi do thogh sé chum na Sagartachd.

A GUS do labhair an TIGHEARNA re Máoise, dhá rádh,

2 Labhair re cloinn Israel, agus glac slat ó gach éanduine aca do réir tighthe a naithreadh, ó na bprionnsuidhibh uile do réir tighthe a naithreadh *dhá* shlait déug: scríobhsa ainm gach éanduine ar a shlait féin.

3 Agus scríobhtha tú ainm Aáron ar shlait Lébbi: óir *budh* eanslat amháin bhias ag ceann tighthe a naithreadh.

4 Agus cuirfe tú súas iad a ttaber-

na cuil an chomhchruinnigh a láthair na fiadhnuise, mar a tteigearna misi riot.

5 Agus thiúfa a ceirich, go ttiúfa bláth air shlaít an té thoighféas misi : agus do bhéara misi fa deara go scuirfidh ithiomrádh chloinne Israel diom, lé ndéanuid ithiomrádh bhur naghaidhsí.

6 ¶ Agus do labhair Maóise ré cloinn Israel, agus tug gach áon da bprionsuidhibh slat dhó, áon ar son gach cáinphrionnsa, do réir tighe a naithreadh, dhá shlaít déug : agus do bhí slat Aáron a measc a slat.

7 Agus do chuir Maóise na slata súas a lathair an TIGHEARNA a ttabernacuil na fiadhnuise.

8 Agus tárla, ar na mhárach go ndeachuidh Maóise go tabernacuil na fiadhnuise ; agus féuch, do bhí slat Aáron ar son tighe Lébbi ar ngéagadh amach, agus tug úaithe máotháin, agus do bhlath blátha, agus tug almóinne uáithe.

9 Agus do thug Maóise na slata uile amach ó lathair an TIGHEARNA chum cloinne Israel uile : agus do fhéachadar, agus do ghlac gach neach dhíobh a shlat féin.

10 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Tabhair slat Aáron a rís a lathair na fiadhnuise, dá táiscidh mar chomhartha a naghaidh na meirlichuibh ; agus tóigfe tú thríd amach a monabhar dhíomsa, go nach mbasúighhear iad.

11 Agus do rinne Maóise *sin* : mar do aithin an TIGHEARNA dhe, is mar *sin* do rinne sé.

12 Agus do labhradar clann Israel re Maóise, ghá rádh, Féuch, atá máoid ag éug, dó imighiomair seachad, do chúadhmair uile seachad.

13 Gidh bé ar bith thiúfas a ngoire do thabernacuil an TIGHEARNA do gheabha sé bás : an ccnóidhfíghhear sinne lé básughadh ?

CAIB. XVIII.

Cúram na sagarta. 6 Fritheolamh na Lebhíteach. 9 Fiach-saothair na sagart. 21 Agus na Lebhíteach.

A GUS a dubhairt an TIGHEARNA re Háaron, Iomchóra tusa agus do mhic agus tigh hathar maille leachd éigceart na sanctóra : agus iomchóra tusa agus do mhic maille leachd aindligheadh bhur sagartachda.

2 Agus dó dhearbhráithre mar an ccéadna do threibh Lébbi, treabh hathar, tabhairsí leachd iad, go niaghthar leachd iad, agus go ndéanuid fritheolamh dhuit : uachd do dhéana tusa agus do chlann maille riot *miniostroláchd* as coinne thabernacuil na fiadhnuise.

3 Agus coimheadfuid siad do chúram, agus cúram an tabernacuil uile : aachd amháin ní thiúcfaid a ngar soitheach na sanctóra agus na haltóra, go nach néugaid siadsan, ná thusa, mar an gcéadna.

4 Agus ceangoltar leachd iad, agus coimheadfuid cúram thabernacuil an chomhchruinnigh, do dhéanamh serbhíse an tabernacuil uile : agus ní thiúfa coimhidhtheach bhar goire.

5 Agus coimheadfuidhe cúram na sanctóra, agus cúram na haltóra : go nach bíáidh feasda fearg ár bith ós cionn chloinne Israel.

6 ¶ Agus misi, féuch, rug mé bhur ndcarbhráithre na Lebhítigh ó bheith a measc chloinne Israel : dhuitsí tugadh iad mar thabhartas don TIGHEARNA, do dhéanamh serbhíse thabernacuil an chomhchruinnigh.

7 Ar á nadhbharsin coimhéudfa tusa agus do chlann maille riot oifig bhur sagartachda an gach éinni do naítoir, agus táobh a stigh don bhrat ; agus do dhéantáoi serbhíse : thug me bhur noifig shagartachda dháoiibh mar sherbhíse thiodhlaíchte : agus an coimhidhtheach thiúfas a ngar cuirfighear chum báis é.

8 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Háaron, Féuch, thug mé dhuit mar an ccéadna cúram moírála tógtha do nuile ní náomhtha chloinne Israel ; dhuitsí thug mé iad do bhrígh a nungtha, agus dod mhacaibh, re hordughadh síorruidhe.

9 Budh leachtsa so do na neithibh ronáomhtha, do *congmadh* ón teinidh : gach uile ofráil is leósan, gach uile ofráil blídh is leósan, gach ofráil pheacaídh is leósan, agus gach ofráil aindligidh is leósan, noch do bhéuruid dhanbha, *bíáidh* sí ronáomhtha dhuitsí agus dod mhacaibh.

10 Annsa *náit* is ronáomhtha íosas tú sin ; gach áon feartha íosas é : bíáidh sé náomhtha dhuit.

11 Agus is leachtsa so ; ofráil thógtha a dtíodhluicthe, maille re uile ofrála thomtha chloinne Israel : thug mé dhuitsí iad, agus dod mhacaibh agus dod ingheanuibh maille riot, lé statúid shíorruidhe : gach áon dá mbia glan ann do thigh íosuidh sé dhe.

12 A nuile chuid is fearr do nola agus a nuile chuid is fearr don níon, agus don chruithneachd, a gcéadthorádh sin noch ofráilídh don TIGHEARNA, thug mé iad sin duitsí.

13 Agus gidh bé is táosca blúas abuidh annsa duthuigh, noch do bhéuruid chuui an TIGHEARNA, budh leachtsa sin ; gach áon dá mbia glan ann do thigh, íosuidh sé dhe.

14 A nuile thíodhlaithe náomhtha an Israel budh leaschtsa íad.

15 A nuile ní fhosclas an bhrú annsa nuile fheoil, noch bheirid siad chum an TIGHEARNA, *mas* do dháoinibh nó do bheathachuibh, budh leachtsa íad: gídh-eadh céidghin an duine fuáisceola tú go deimhin, agn's céidbhreith na mbeathlach neamhghlan fuáisceola tí.

16 Agus an mhéid bhias ré a bhfuas-cladh ó mhí dáois fuáisceola tú íad, do réir do mheasta féin, ar airgid chóg secel, do réir secel na sancthóra, noch is líthe gerah.

17 Achd céadláogh bó, nó céadúan cáorach, no céadmheannan gabhair, ní fhuáisceola tú; *atáid* sin náomhtha: croithfe tú a bhfuil ar a naltóir, agus loisge tú a mcáthas *mar* ofráil déanta lé teinidh, mar bholadh chumhra don TIGHEARNA.

18 Agus budh leachtsa a bhfeoil sin, amhuil is léachd an cliathán tonnach agus an slinnéun deas.

19 A nuile ofráil thógtha do neithibh naomhtha, noch ofráiluid clann Israel don TIGHEARNA, thug mé dhuitsi, agus dod mhacaibh agus dod ingheanuibh maille riot, le statúid shíorruidhe: *is* cunnradh salainn é go bráth a lathair an TIGHEARNA dhuitsi agus dod shíol maille riot.

20 Agus do labhair an TIGHEARNA ré Háaron, Ní bhíáidh oighreachd agad iona ndúthaighsion, ní mó bhias roinn ar bith agad na measg: *is mised* do chuidsi agus hoighreachd a measg chloinne Israel.

21 ¶ Agus féuch, thug mé do chloinn Lébbi a nuile dheachmhíadh a Nisrael *mar* oighreachd arson a serbhlís do níd, *mar atá* serblís thabernacuil an chomhchruinnigh.

22 Ní mó thiufaid clann Israel feasda a ngar thabernacuil an chomhchruinnigh, deagla go ndéanaidís peacaidh, agus go bhfuighedís bás.

23 Achd na Lebhítigh dhéanas serblís thabernacuil an chomhchruinnigh, agus iomchóruid siad á ccionta: *budh* statúid shíorruidhe sin a measg bhar ngeinealach, nach bhfuighid oighreachd air bith a measg chloinne Israel.

24 Achd deachmhadha chloinne Israel, noch ofráiluid siad *mar* ofráil thógtha don TIGHEARNA, thug mé sin do na Lebhítibh *mar* oighreachd: ar a nadhbharsin a dubhairt mé riu, Ní bhfuighid oighreachd ar bith a measg chloinne Israel.

25 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise, gá rádh,

26 Labhair *mar* so ris na Lebhítibh, agus abair riu, A nuáir bheanfuidhe na

deachmhadha do chloinn Israel noch thug misi dlíth mar oighreachd úathasan, annsin ofráilfidh sibh ofráil thógtha dhe sin don TIGHEARNA, an deachmhadh *cuid* don deachmhuidh.

27 Agus a nofráil thógtha *so* aguibhsi, coimeorthar chugaibh *i mar* arbhar uráir an bhuáilte, agus iomláine shoithigh brúite an ntiona.

28 Mar *so* ofráilse sibhise fós ofráil thógtha don TIGHEARNA da bhur nuile dheachmhuidh, noch ghlacfuidhe ó chloinn Israel; agus do bheartháoi dhe sin ofráil thógtha an TIGHEARNA do Áaron an sagart.

29 Amach as bhur nuile thabhartus ofráilse sibh a nuile ofráil thógtha an TIGHEARNA, da uile mhéathas sin, an chuid náomhtha dhe.

30 Uimé sin déara tó riu, A nuáir thóigfeas tú an chuid is fearr dhe sin úadh, ansinn coimheorthar do na Lebhítibh é *mar* bhíeach uráir an bhuáilte, agus *mar* bhíeach shoithigh brúite an ntiona.

31 Agus íostáoi é ann gach áonbhall, sibh féin agus bhur dteaglach: óir sé lúach bhur serbhíse a ttabernacuil an chomhchruinnigh é.

32 Agus ní bhía peacadh ar bith oruibh da bhrígh sin, a nuáir thóigfidh dhe an chuid is fearr dhe: ní mó thrúailleoch-táoi neithe náomhtha chloinne Israel, deagla go néugfadh sibh.

CAIB. XIX.

An glanadh do dhéanta le luáithe na colpuidhe loiscithe. 11 An cor ar a ngnáth-aiighthear sáid.

AGUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise agus ré Háaron, gá rádh,

2 Sé so ordughadh an dlíge noch do aithín an TIGHEARNA, gá rádh, Labhair re cloinn Israel, go ttugdáois chugad eolpach bhainnean dheargbhuidhe gan toibhéim, ann nach bía crón, agus ar nar cuireadh cuing a riamh:

3 Agus do bheartháoi Deleásar an sagart í, chor go ttugadh sé amach as an ccampa í, agus go marbhadh áon í ann a fiadhníuse:

4 ¶ Agus glacfuidh Eleásar an sagart dá fuil le na mhéur, agus croithfidh da fuil go díreach as coinne thabernacuil an chomhchruinnigh seachd nuáire:

5 Agus loiscfidh áon an cholpach ann a radhare; a croicionn, agus a feoil, agus a fuil, maille ré na háoileach, loiscfeas sé:

6 Agus glacfuidh an sagart crann céadair, agus isóip, agus scárláoid, agus caithfidh é a lár loiscithe na colpuidhe.

7 Annsin nighfidh an sagart a éadach,

Beaint re corp marbh neamhghloine. UIBIREACHA. Bhír Maoise uisce ón charruig.

agus fothraicfidh a chorp a nuisce, agus na dhiaidh sin tiuicfaidh sé don champa, agus bíaidh an sagart neamhghlan go tráth nóna.

8 Agus an té loisgfeas í nighfidh sé a éadach a nuisce, fothruicfidh a chorp a nuisce, agus bíaidh neamhghlan go tráth nóna.

9 Agus cruinneochuidh duine *bhías* glan luáith na colpuidhe, agus cuirfidh a ttaisgídh é táobh amuich don champa a nionad ghlan, agus cuimhdeochthar é do choinn-thíonól chloinne Israel mar uisce dealuighthe : is glanadh ar son peacaidh é.

10 Agus an té chruinnighis luáith na colpuidhe nighfidh sé á éadach, agus bíaidh se neamhghlan go tráthnóna : agus bíaidh sé ag cloinn Israel, agus ag an ccoimhidhteach chomhnuigheas na measc, na reachd síorruidhe.

11 ¶ Agus an té bheanas ré corp marbh dhuine ar bith bíaidh sé neamhghlan go cíonn seachd lá.

12 Glanfuadh sé é féin leis sin ar an treas lá, agus an seachdmhadh lá bíaidh sé glan : achd muna nglana sé é féin an treas lá, annsin ní bhíaidh sé glan an seachdmhadh lá.

13 Gidh bé bhéanus ré corp marbh dhuine ar bith éugfas, agus nach glanfuadh é féin, salchaidh se tabernacuil an TIGHEARNA ; agus gearrfuighear an tanam sin ó Israel : do chionn nar croitheadh uisce an dealuighthe air, bíaidh sé neamhghlan ; *atá* a neamhghloine fós air.

14 Sé so an dligheadh, a nuáir gheabhús duine bás a lóistín : an mhéid thiufas a steach annsa lóistín, agus an mhéid *bhías* a stigh annsa lóistín, béid neamhghlan seachd lá.

15 Agus gach easoitheach fhoscailte, ar nach bfuil folach ceanguilte uime, *atu* neamhghlan.

16 Agus gidh bé bheanas ris an tí do mharbhadh le cloidheamh sná machairidh-ibh réidh, nó re corp marbh, nó ré chnáimh dhuine, nó ré úaighe, bíaidh neamhghlan seachd lá.

17 Agus glacfuid siad air son *duine* neamhghlain do luáith no colpuidhe loiscthe an ghlanta ar son peacaidh, agus cuirfidhear uisce reatha na chionn a sóitheach :

18 Agus glacfuadh duine glan isóip, agus tumthuigh annsa nuisce é, agus croitfidh ar an lóistín e, agus ar na soithighibh uile, agus ar na dáoinibh do bhí annsin, agus ar an té do bhean ré cnáimh, nó ré duine do marbhadh, nó ré duine nuáir bás, nó ré nuáigh :

19 Agus croitfidh an *duine* glan air an neamhghlan an treas lá, agus an

seachdmhadh lá ; agus ar an seachdmhadh lá glanfuadh é féin, agus nighfidh a éadach, agus fothruicfidh é féin a nuisce, agus bíaidh sé glan tráthnóna.

20 Achd an té bhías neamhghlan, agus nach glanfuadh é féin, gearrfuighear an tanam sin amach as an ccoinhchrúinniughadh, do chloinn gur thruáill sé sanctora an TIGHEARNA : níor croitheadh uisce an dealuighthe air ; *atá* se neamhghlan.

21 Agus bíaidh sé na reachd síorruidhe dóibh, an te chroitheas uisce an dealuighthe nighfidh sé a éadach ; agus an té bheanas ré huise an dealuighthe bíaidh sé neamhghlan go tráthnóna.

22 Agus gidh hé ní ré mbeanfuadh an *duine* neamhghlan bíaidh sé neamhghlan ; agus an tanam bheanas ris bíaidh sé neamhghlan go tráthnóna.

CAIB. XX.

Gcaran an tsloigh ag uisce an chonnfadh.

8 *Tug Maoise uisce ón charruig.* 23 *Fuair Aaron bás.*

A NNSIN thangadar clann Israel, an comhchrúinniughadh uile, go díothramh Sin amsa chéad mhí : agus do bhí ann pobal na ccomhnuidhe a Cades ; agus déug Miriam annsin, agus do hadhluceadh annsin í.

2 ¶ Agus ní raibh uisce ag an bpobal : agus do chruinnigheadar iad féin a cciom a chéile a naghuidh Mháoise agus Áaron.

3 Agus do spreagadar an pobal Maoise, agus do abhradar, dha rádh, 'Tráugh a Dhé nar éagamar an tan do éugadar ar ndearbhraithre a lathair an TIGHIARNA !

4 Agus créd fa ttugabhairse libh comhchrúinniughadh an TIGHEARNA don bhásachso, ionnus go bhfaighmis féin agus ar náiméis bás ?

5 Agus créd fa ttugabhair fá deara dhúinn teachd amach as a Négípt, dar ttabhair a steach don droch áitso ? ní fearann síl é, nó sígeadh, no fineamhna, nó pomgránat ; ní mó *atá* uisce ré ól ann.

6 Agus do chuáidh Maoise agus Áaron as lathair an phobail go dorus tabernacuil an chomhchrúinnigh, agus do thuitedar ar a naghaidh : agus do fhoillsigh glóir an TIGHEARNA í féin dóibh.

7 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maoise, dha rádh,

8 Glac an tslat, agus cruinnigh an toir-eachdas a bhfochair a chéile, thú féin, agus Áaron do dhearbhrathair, agus labhruidh ris an gearruic as come a súl ; agus do bhéara a huise uaithe, agus do bhéara tusa amach as a ccaruic uisce dhóibh : mar sin do bhéara tú deoch don chomhchrúinniughadh agus dá náiméis.

9 Agus do ghlac Maoise an tslat as

lathair an TIGHEARNA, mar do aithin sé dhe.

10 Agus do chruinnigh Máóise agus Áaron an pobal a bhfochair a chéile as coinne na cairge, agus a dubhairt sé, Eisdigh a nois, a mheirleacha; an gcaithfinne uisge do thabhairt daóibh as an carruicsi?

11 Agus do thóg Máóisi a lámh súas, agus lé na shlaib do bhuáil sé an charruic fá dhó: agus táinig an tuisge amach go hiomarcach, agus do ibheadar na daoine, agus á náirnéis *mar an gcéadna*.

12 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Máóise agus ré Háaron, Do chionn nar creideabhair dhamh, dom náomhadh a lathair chloinne Israel, uime sin ní thiubhartháoi an chuideachdasa don dúthaigh thug mé dháoihb.

13 Sé so uisge Mheribah; do chionn go ndéanadar clann Israel ceannaig ris an DTIGHEARNA, agus gur náomhadh é ionta.

14 ¶ Agus do chuir Máóise teachda ó Chades go righ Edom, Is mar so a deir do dhearbhrathair Israel, Atá a fhios agad ar gach ní dar éirigh dhuinne ann ar tturus:

15 Mar do chúadar ar naithre síos do Négipt, agus mar chomhnuigheamaime san Négipt aimsior fhada; agus gur chráidheadar na Hégiptigh sinn féin, agus ar naithre:

16 Agus a nuáir do éigheamar ár an TIGHEARNA, do chualuidh sé ar nguth, agus do chuir se aingeal uadh, agus thug leis amach sinn as a Négipt: agus féuch, atáinoid a Cades, an chathair is faide amach ann do theóruinsi:

17 Tábhair cead sligheadh dhúinn, iar-rum mar athchuinge ort, thríd do dhúthaigh: ní gheabham thríd na machairighibh, nó thríd na fineamhnuibh, ní mó abhthiom duioge na ttoibreach: imeocham ród an righ, ní thilleam don lámh dheis nó don lámh chli, nó go tteighiom thar do theóruinsi.

18 Agus a dubhairt Edom ris, Ní gheabha tú thrionsa, deagla go ttiuctuim amach ad aghuidh leis an ccloidheamh.

19 Agus a dubhradar clann Israel ris, Rachaimne ar feadh na sligheadh móire: agus má ibhiom féin ná máirnéis deoch dod chuid uisge, annsin díolfa mé ar a shon: rachad anháim, *gan éinní oile*, thríd a tir dom chosuibh.

20 Agus a dubhairt seision, Ní racha tu thríd. Agus tháinig Edom amach na naghuidh lé móran sluáigh, agus lé lámh láidir.

21 Mar so do dhúilt Edom cead sligheadh do thabhairt do Israel tré ná theó-

ruim: uime sin do fhilleadar Israel uadh.

22 ¶ Agus do ghluaisiodar clann Israel, an chomhchruinniughadh uile, ó Chades, agus tangadar go sliabh Hor.

23 Agus do labhair an TIGHEARNA re Máóise agus re Háaron a sliabh Hor, lámh re brúach fearuim Edom, gá rádh,

24 Béarthar Áaron a gcionn a dháoine: óir ní rachaidh sé don tír noch thug misi do chloinn Israel, do chionn gur chathuigh-eabhair a naghaidh mo bhréithre ag uisge Mheribah.

25 Glac chugad Áaron agus a mhac Eleásar, agus tabhair súas a sliabh Hor iad:

26 Agus bean a eadach do Áaron, agus cuir ar Eleásar a mhac é: agus cruinneochthar Áaron *chum a dháoine*, agus do geabha bás annsin.

27 Agus do rinne Máóise mar a dubhairt an TIGHEARNA ris: agus do chúadar súas ar sliabh Hor a radharc an phobuil uile.

28 Agus do bhean Máóise a eadach do Áaron, agus do chuir ar Eleásar a mhac é; agus fuáir Áaron bás annsin ar mhultach an tsléibhe: agus tháinig Máóise agus Eleásar a nsúas don tslíabh.

29 Agus a nuáir do choncadar an pobal uile go bhfuáir Áaron bás, do rinne tigh Israel uile, dóbhrón a ndiaigh Áaron triochad lá.

CAIB. XXI.

Do Scrios Israel na Cananítigh. 4 Tháinig orra na naitheacha nínhe teinntighe. 7 An nathair phrás. 21 Do milleadh Sihon, 33 Agus Og.

A GUS a nuáir do chualaidh righ Arad an Cananiteach, noch do chomhnuigh budh dheas, go ttáinig Israel a slighe an luchd bratha; annsin do throid se a naghaidh Israel, agus do ghabh cuid aca na bpríosúnachaibh.

2 Agus tug Israel móid don TIGHEARNA, agus a dubhairt, Ma sheachadam tú go dearbhtha na daoineis am lámhse, annsin scriosfa mé go hiomlán a ccaithreacha.

3 Agus do éist an TIGHEARNA ré glór Israel, agus do sheachaid dóibh na Cananítigh; agus do scriosadar go hiomlán iad féin agus a ccaithreacha: agus do ghoir sé Hormah dainm do náit.

4 ¶ Agus do ghluaisiodar ó sliabh Hor lámh ré slighe na mara Ruáidhe, chum teachd timchioll chriche Edom: agus do bhí anam na ndáoine ar na dhroichmheisniughadh go mór do bhrígh na sligheadh.

5 Agus do labhair an pobal a naghaidh Dé, agus a naghaidh Mhaóisi, Cród fá ttugabhair amach as a Négipt sinn díagha-

áil bháis san bhfásach? óir ní bhfuil arán, nó nisé ar bith aun; agus do fhuathaidh ar nanam an tarán éutromso.

6 Agus do chuir an TIGHEARNA naithreacha nimhe tintighe a measc an phobail, agus do chognadar an pobal; agus fuair mórán daoine do Israel bás.

7 ¶ Uimé sin tangadar an pobal chum Maóise, agus a dubhradar. Do pheacuigh-eamar, óir do labhramar a naghaidh an TIGHEARNA agus ad aghaidhsi; guidh an TIGHEARNA, gó mbeireadh na naithreacha nimhe uáinn. Agus do ghuidh Maóise ar son an phobail.

8 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, Déana dhuit nathair nimhe thinn-tighe, agus cuir ar chraim í: agus tucfa dhe sin, gach duine loitfighear, a nuáir fhéachfús uirre, go mairfidh sé.

9 Agus do rinne Maóise nathair nimhe do phrás, agus do chuir air chránn í, agus tarta, dá loiteadh nathair nimhe éanduine, a nuáir do fhéachadh sé air a nathair nimhe phrás, go maireadh sé.

10 ¶ Agus do ghluáisodar clann Israel rompa, agus do shuidheadar ann Obot.

11 Agus do ghluáisodar ó Obot, agus do shuidheadar ag cánuibh Abarim, annsa bhfásach noch atá as coinne Mhoab, leath ré héirge gréine.

12 ¶ Do áthruigheadar as sin, agus do shuigheadar a ngleann Sared.

13 Do áthruigheadar as sin, agus do shuigheadar ar an ccuid thall do Arnon, noch atá annsa bhfásach noch thig amach as imlibh na Namoriteach: oir sé Arnon teorann Mhoab, idir Mhoab agus na Hamoritigh.

14 Is uime sin a deirthear a leabhruibh coguidh an TIGHEARNA, Gidh bé rinne sé san muir Ruáidh, agus ag srothuibh Arnon.

15 Agus ag sruth na naibhneadh nóch théid síos go tír Ar, agus luidhios ar theóruinn Mhoab.

16 Agus do chúadar as sin go Beer: sé sin an tobar air ar labhair an TIGHEARNA ré Maóise, Cruinnigh an pobal a bhfochair a chéile, agus do bhéara misi uisce dhóibh.

17 ¶ Annsin do chán Israel an chain-ticsi, Tibir a nsíos, a thobair; freagruidhsi dhó:

18 Do thoicladar na priomnsuidhe an tobar, do thoicladar uáisle an phobail, do reir scola feartabhartha an dlighe, le na mbatuidhibh é. Agus do imthighheadar ón bhfásach go Mattanah:

19 Agus ó Mbatánah go Nahaliel: agus ó Nahaliel go Bamot:

20 Agus ó Bhamot annsa ghleann, atá a ttír Mhoab, go mullach Písghah, noch fhéachus leath re Iesimon.

21 ¶ Agus do chuir Israel teachda go Sihon rí na Namoriteach, gá rádh,

22 Léig dhamh ghabháil thríd do dhúthaigh: ní fhíllfom annsa machair-ighíbh, nó annsa fineamhnuibh; ní iobh-tham duisce an tobair: achd imeochum ród an rígh, nó go reachfúm thair do theóranuibhsi.

23 Agus nior bháil lé Sihon cead do thabhairt do Israel gabháil tré na dhúth-aigh: ach do chruinnigh Sihon a dháoine uile a bhfochair a chéile, agus do chúaidh sé amach a naghaidh Israel san bhfásach: agus tháinig go Iahas, agus do throid a naghaidh Israel.

24 Agus do bhuáil Israel é lé fáobhair an chloidhímh, agus do shealbhuigh a dhúthaigh ó Arnon go Iabboc, eadhon go nuige cloinn Ammon: óir do bhí teorann chloinne Ammon láidir.

25 Agus do ghabh Israel na caith-reacha so uile: agus do chomhnuigh Israel a ccaithreachaibh na Namoriteach, ann Hesbon, agus ann a uile bhailtibh.

26 Oir dó lé Hesbon cathair Sihon rígh na Namoriteach, noch do chathuigh a naghuidh roimh rígh Mheab, agus do bhean a dhúthaidh uile as a láimh, go nuige Arnon.

27 Uime sin an drong labhras a seanfhoctuibh, a deirid, Tigidh go Hesbon, cuirthear súas agus ullmhuighthear cathair Sihon:

28 Oir do chúaidh teinidh amach as Hesbon, lasair ó chathruigh Sihon: do loisc Ar Mhoab, agus tighearnuidhe áiteach árd Arnon.

29 A mhairg dhuitsi, a Mhoab! atá tú milte, a phobal Chemos: tug sé a mhic do chúaidh as, agus a ingheana, a mbraighdionas do Shihon rígh na Namoriteach.

30 Do chaithamar saighdibh nan aghaidh; do milleadh Hesbon go nuige Dibon, agus do rinneamar fásach dhíobh go nuige Nophah, noch roichtheas go Medeba.

31 ¶ Mar sin do áitribh Israel a ndúth-aigh na Namoriteach.

32 Agus do chuir Maóise brath ar Íaaser, agus do ghabhadar á bhailte, agus do theilgeadar amach na Hamoritigh do bhí ionta.

33 ¶ Agus do fhilleadar agus do chúadar súas a slighe Bhasan: agus do chúaidh Og rígh Basan amach na naghuidh, é féin, agus a mhuinntir uile, chum catha ann Edrei.

34 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, Ná bíodh eagla ort roimhe: óir do sheachaid misi ad láimh é, agus a dháoine uile, agus a dhúthuigh; agus do dhéana tú ris mar do rinne tú re Sihon

rìgh na Namoríteach, noch do chomh-
raigh an Hesbon.

35 Mar so bhuailleadar é fèin, agus
a mhic, agus a dhàoine uile, nó go nar
faghadh ànduine beò aige : agus do
shealbhuigheadar a dhùthuigh.

CAIB. XXII.

Labhair an tassal re Balaam.

AGUS do ghluaiseadar clann Israel ar
a naghaidh, agus do chuiredar iùtha
a réiteach Mhoab don táobhsì do Iordan
lámh ré Ierico.

2 ¶ Agus do chonnaire Balac mhac Sip-
por a ndéanadar clann Israel ris na Ha-
moritibh.

3 Agus do bhí Moab lán deagla na
ndàoine, do chionn go rabhadar lionnbur :
agus do bhí Moab buáidheartha do bhrìgh
chloinne Israel.

4 Agus a dubhairt Moab ré sinnsioruibh
Midian, A nois lighid an mhuinntirse súas
a bhfuil ar timchioll uile, mar ligheas an
danh féur na faithche. Agus dob é Balac
mhac Sippor *budh* rìgh ar na Moabíteach
an tansin.

5 Do chuir sé teachda úadhl uime sin
chum Balaam mhac Beor go Petor, noch
atá lánm ré habhuinn dúthaigh chloinne a
mhuinntire, dá ghairm, ag rãdh, Féuch,
tháinig pobal amach as a Négìpt : féuch, do
fholchadar aghaidh na talmhan, agus atáid
na ccomhnuighe as mo choinne sì :

6 Tàrr a nois ar a nadhbharsin, iarruim
mar athchuinge ort, malluigh na dáoinesi
air mo shonsa : óir *atáid* ro neartmhar
agam : dob éidir go mbéuruinn buáidh
le ccláoidhfémis iad, agus le ndíficóruinn
as an tìr iad : óir atá a fhios agum gidh
bé bheinneochus tusa go bhfuil bean-
nuighe, agus gidh bé mhailleochus tú go
bhfuil malluighe.

7 Agus do imthigheadar sinnsir Mhoab
agus sinnsir Mhidian maille re tioghlaicth-
ibh na dráoidheachda ann a lámh ; agus
tangadar go Balaam, agus do labhradar
bríathra Bhálac ris.

8 Agus a dubhairt seision riú, Fanuigh
annso a nochd, agus do bhéara misì focal
chugaibh mar a deir an TIGHEARNA riun :
agus do fhanadar prionnsuidhe Mhoab a
bhíochair Bhálac.

9 Agus tháinig Día chum Balaam, agus
a dubhairt, Cred iad na dáoinesi ad fhochair?

10 Agus a dubhairt Balaam ré Día,
Bálac, mhac Sippor, rìgh Moab, do chuir
fios chugam, *dhá rãdh*,

11 Féuch, tháinig pobal amach as a
Négìpt, noch fholchus aghaidh na tal-
mhan : tàrr annois, malluigh dhámh iad ;
dob éidir go béinn cumusach chum a
ccláoidhte, agus go cuirfinn as an tìr iad.

12 Agus a dubhairt Día ré Balaam, ní
reacha tusa léó ; ní mhailleochas tú an
pobal : óir *atáid* beannuighe.

13 Agus do éirigh Balaam súas ar
maidin, agus a dubhairt ré prionnsuidhibh
Bhálac, Éirgidh na bhur nduthaidh fèin :
óir do dhíult an TIGHEARNA cead do
thabhairt damhsa dul libh.

14 Agus do éirheadar prionnsuidhe
Mhoab súas, agus do chúadar chum Bá-
lac, agus a dubhradar, Do dhíult Balaam
teachd linn.

15 ¶ Agus do chuir Bálac a rís, níos
mó do phrionnsuidhibh, agus níos ónúruigh
ná iadsan.

16 Agus tangadar go Balaam, agus a
dubhradar ris, Mar so a deir Balac mhac
Sippor, Na toirmisgeadh éinnì thú, iarruim
dathchuinge ort, fã theachd chugam :

17 Óir cuirfe mé súas thú a nonóir
romhóir, agus do dhéana mé gach éinnì
déarus tú riun : tàrr ar, a nadhbharsin,
guidhim thú, malluigh dhámh na dáoinesi.

18 Agus do fhreagair Balaam agus a
dubhairt re searbhí hoghantuibh Bhálac, Da
ttugadh Bálac dhámh lán a thighe dair-
gead agus dór, ní fhéaduimsì dul thar
thocal an TIGHEARNA mó Dhia, do dhéa-
namh níos lugha nó níos mó.

19 A nois uime sin, guidhim sibh,
fanúidh a nochd annso, chor go mbia
a fhios agam créid eile a déaras an TIG-
HEARNA rionn.

20 Agus tháinig Día go Balaam sa
noidhche, agus a dubhairt ris, Má thigid
na dáoine dod ghairm, éirgidh súas, agus
imthigh léó ; gidheadh an focal a déara
misi rìot, go madh é sin dhéanas tú.

21 Agus do éirigh Balaam ar maidin,
agus do chuir dialláoid air a assal, agus
do chuáidh lé prionnsuidhibh Mhoab.

22 ¶ Agus do las fearg Dé do chionn
gur imthigh sé : agus do sheas aingeal an
TIGHEARNA annsa tslighe mar eascaruid
na aghuidh. Annois do bhí seision ag
marcuidheachd ar a assal, agus do bhádar
a dhá sherrbhiseach *mar áon* ris.

23 Agus do chonnaire an tassal aingeal
an TIGHEARNA na sheasamh ar a tslighe,
agus a chloidheamh nochduighe iona lánm :
agus do ionntóigh an tassal as a tslighe
amach, agus do chuáidh ar feadh an
mhacaire : agus do bhuáil Balaam an
tassal, dá fhilleadh annsa tslighe.

24 Achd do sheas áingel an TIGHEARNA
a slighe na bhfineamhan, balla don táobhsì-
sì, agus balla don táobhsì oile.

25 Agus a nuair do chonnaire an tassal
aingel an TIGHEARNA, do thiomáin sí í
fèin a naghaidh an bhalla, agus do bruigh-
eadh cos Bhálac ris an raballa : agus do
bhuáil sé a rís í.

26 Agus do chuaidh aingeal an TIGHEARNA ni is faide, agus do sheas a náit chuinnhinn, mar nach raibh áonbhall seachanta ar a láimh dheis nó ar a láimh chli.

27 Agus a nuair do chonnaire an tassal aingeal an TIGHEARNA, do thuit sí síos faoi Bhálaam: agus do las fearg Bhálaam, agus do bhuail sé an tassal le bata.

28 Agus díoscuil an TIGHEARNA béul a nassal, agus a dubhairt sí re Bálaam, Cred do rinne misi riot, as ar bhuail tú mé a nois trí huáire?

29 Agus a dubhairt Bálaam ris a nassal, Do chionn go ndéarna tú magadh orum: do btear liom go mbeith cloidheamh am láimh, óir do mhuirfínn a nois thú.

30 Agus a dubhairt an tassal re Bálaam, Nach *misi* hassal, ar a ndéarna tú marcuidheachd ó fuair tú riamh mé gus a niugh? nar gnáthnigh mé so dhéanamh riot? agus a dubhairt seision, Níor gnáthnighis.

31 Anasin díoscuil an TIGHEARNA súile Bhálaam, agus do chonnaire Bálaam aingeal an TIGHEARNA na sheasamh san tslighe, agus a chloidheamh tairngthe iona láimh: agus do chláo sé síos a cheann, agus do thuit sínte ar a aghuidh.

32 Agus a dubhairt aingeal an TIGHEARNA ris, Cred fú bhuail tú hassal na trí huáiresi? féuch, do chuaidh misi amach dód thoirmiosc, do chionn go bhfuil do shlighe go crosanta am lathair:

33 Agus do chonnaire an tassal mé, agus do thill éinn na trí huáiresi: agus muna bhilleadh sí uáim, go dearbhtha annois mar an céadna do mhuirfínn thusa, agus do sháorúinn is beo.

34 Agus a dubhairt Bálaam re haingeal an TIGHEARNA, Do pheacaidh mé; óir ní raibh a fhios agam gur sheas tusa amsa tslighe am aghuidh: uime sin annois, muna budh toil leachd é, fillfe misi ar mais a ris.

35 Agus a dubhairt aingeal an TIGHEARNA re Bálaam, Imthigh leis na dáoinibh: achd anáin an focal a déaras misi riot, sé sin a déaras tú. Mar sin do imthigh Bálaam le prionnsuidhibh Bháac.

36 ¶ Agus a nuair do chuaidh Bálac go ttáinig Bálaam, do chuaidh sé amach na ehoime go chathair Mhoab, noch atá a tteoruinn Armon, noch atá annsa nimniol as faide amach.

37 Agus a dubhairt Bálac re Bálaam, Nach ar chuir misi fios go dithchiollach chugadsa dod ghairm? cred fa nach ttáinig tú chugam? nach dearbhtha go ttig liomsa do chur suas a nonóir?

38 Agus a dubhairt Bálaam re Bálac, Féuch, tháinig mé chugad: an bhfuil

cumbachda ar bith a nois agam éinni rádh? an focal chuirfios Dia am bhéul, sé sin laibheórus mé.

39 Agus do chuaidh Bálaam le Bálac, agus tangadar go Ciriát-busot.

40 Agus do ofráil Bálac daimh agus cáoirigh, agus do chuir go Bálaam, agus chum na bprionnsadha do *bhi* na f'hochair.

41 Agus tárla ar namhárach, gur ghlaic Bálac Bálaam, agus go rug suas é go háitibh árdha Baal, ionnus go bhfaicfeadh sé as sin leithmiol an phobail.

CAIB. XXIII.

Bíodh gur Iarr Bálac ar Balaam an draoichte mallughadh do Israel. 7 Do bheannuigh seision iad fá dhó.

A GUS a dubhairt Bálaam re Bálac, Tóg dhamh annso seachd naltóra, agus gléus dhamh annso seachd ndaimh agus seachd reithe.

2 Agus do rinne Bálac mar a dubhairt Bálaam; agus do ofráil Bálac agus Bálaam ar gach áon altóir bulóg agus reithe.

3 Agus a dubhairt Bálaam re Bálac, Seas ag hoifrúil loiscthe, agus imeocha misi: dob éidir go ttiucfadh an TIGHEARNA do theaghnáil rion: agus gidh bé ar bith thaisbeanfuis sé dhamh ionieós-ad dhuitsi. Agus do chuaidh sé chum áité áirde.

4 Agus tárla Dia re Bálaam: agus a dubhairt ris, Do ghléus mé seachd naltóra, agus do ofráil mé bulóg agus reithe ar gach éanaltóir.

5 Agus do chuir an TIGHEARNA focal a mbéul Bhálaam, agus a dubhairt, Fill air Bháac, agus is mar so laibheórus tú.

6 Agus do thill sé air, agus féuch, do bhí sé na sheasamh ag a noifrúil loiscthe, é féin, agus prionnsuidhe Mhaob uile.

7 Agus do thóg seision suas a chosamhachd, agus a dubhairt, Thug Bálac rígh Mhoab misi ó Aran, as sléibhtibh a noir thir, *dhá rádh*, Tárr, mallaigh dhamhsá Iácob, agus tárr, tabhair mo shlán fa Israel.

8 Cionnus mhailléochus misi; an té nar mhallaigh Dia? agus cionnus do bhéur mo shlán fán té nach ttug an TIGHEARNA a shlán faoi?

9 Oir ó mhallaigh na gcairrgeach do chím é, agus ó na cnocuibh amhaircim é: féuch, áiteochnuil an pobal leó féin, agus ní háireomhtar iad a measc na ccineadhach.

10 Cía fhéadas luáithreadh Iácob dáir-eámh, agus uibhir a cheanthramhadh *cuid* do Israel? Faghaimsi bás na bhfiréim, agus bíodh mo chríoch dheiridh cosmhuid ris!

11 Agus a dubhairt Bálac re Bálaam,

Ciodh so do rinne tú oram? do ghlac me thú do mhallughadh mo námhad, agus, féuch, do bheannuigh tú iad go huihlle.

12 Agus do fhreagair seision agus a dubhairt, Nach ccaithfe mé aire thabhairt an ní sin do rádh do chuir an TIGHEARNA am bhéul?

13 Agus a dubhairt Bálac ris, Guidhim thú, tárr uait liomsa a nait eile, as ar féidir dhuit a bhfaicsin: ní fhaicfe tú achid an chuid amuich dhíobh, agus ní fhaicfe tú uile iad: agus mallaigh dhamsa iad as sin.

14 ¶ Agus rug sé leis é go machaire Zóphim, go mullach Písgha, agus do thóg seachd naltóra, agus do oifrail bulóg agus reithe ar gach altóir dhíobh.

15 Agus a dubhairt sé re Bálac, Seas annso ag hoifrail leiscthe, go teigeomha nui si ris an TIGHEARNA ann súd.

16 Agus tárla an TIGHEARNA ré Bálac, agus do chuir focal na bhéul, agus a dubhairt, Eirigh a ris go Bálac, agus abair mar so.

17 Agus a nuair tháinig sé' chuige, féuch, do bhí sé na sheasamh agá oifrail leiscthe, agus prionsuidhe Mhoab maille ris. Agus a dubhairt Bálac ris, Créd do labhair an TIGHEARNA?

18 Agus do thóg seision súas a chosamhlachd, agus a dubhairt, Eirigh súas, a Bhálac, agus éist; tabhair haire dhamsa, a mhic Zíppor:

19 Ní duine Día, as á ndéanadh bréag; ní mó is nac duine é, as a ndéanadh sé aithreachus: a ndubhairt sé, agus nach béara chum críche é? no ar labhair se, agus nach bfeidir a choimhlionadh?

20 Féuch, do ghlac misi *nithne* beannughadh: agus do bheannuigh seision; agus ní fhéaduimsi a fhilleadh.

21 Ní fhacuidh sé éigceart an Iácob, agus ní fhacaídh ole a Nisrael: atá an TIGHEARNA a Dhia maille ris, agus atá Síansa rígh eatorra.

22 Thug Día amach as a Négípt iad; atá aige amhail neart Unicorn.

23 Go deimhin ní bhfuil droigheachd ar bith a naghaidh Iácob, ní mó atáid píseoga ar bith a naghaidh Isráel: do réir na haimsiresi a déarthar re Iácob agus re Hisrael, Gach dar oibrigh Día!

24 Féuch, éireochuidh an pobal súas mar leomhan mhór, agus tóigfidh é féin súas mar leomhan óg: ní luifidh sé síos nó go nithidh don chreich, agus nó go nibhidh fuil na marbh.

25 ¶ Agus a dubhairt Bálac ré Bálac, Na mallaigh iad ar éanchor, agus ná beannuigh iad ar éanchor.

26 Achid do fhreagair Bálac agus a

dubhairt ré Bálac, Nach ar innis misi dhuit, dá rádh, A nuile ní a déara an TIGHEARNA rium, sé sin chaithíos mé a dhéanamh?

27 ¶ Agus á dubhairt Bálac re Bálac, Tárr, guidhim thú, béar mé lion thú go hait eile; do bfeidir go madh toil lé Día go mailleochthá dhanh iad as sin.

28 Agus rug Bálac Bálac go mullach Peor, noch fhéuchus leath re Iesimon.

29 Agus a dubhairt Bálac re Bálac, Déana dhamh annso seachd naltóra, agus gléus dhamh annso seachd inbulóga agus seachd reithe.

30 Agus do rinne Bálac mar a dubhairt Bálac, agus do oifrail sé bulóg agus reithe ar gach éanaltóir.

CAIB. XXIV.

Balaam ag leigeadh draoigheachd dhe, 3 do rinne sé faigheadoireachd ioma shonas Isráel, 15 agus ioma Chríost re teacht.

AGUS a nuair do chonnaire Bálac gur thoil leis an TIGHEARNA Isráel do bheannughadh, níor inthigh sé, mar na huairibh oile, diarruidh draoigheachda, achid do chuir se a aghuidh ar an bhfásach.

2 Agus do thóg Bálac a shúile súas, agus do chonnaire Isráel na cconmhuighe ioma *lóistínibh* do réir a treabha; agus tháinig spiorad Dé air.

3 Agus do thóg súas a chosamhlachd, agus a dubhairt, Bálac mhac Beor a dubhairt, agus an té agá bhfuilid a shúile fóscaite a dubhairt:

4 A dubhairt, an té do chúaluidh briathra Dé, noch do chonnaire fis a Nuilechumbachtuigh, ar ttuitim a *súas* achid a shúile fóscaite:

5 Créd é a fheabhus atáid do lóistíne, A Iácob, agus do thabernacuil, A Isráel.

6 Atáid sínte amach mar na gieantaibh, mar gháirdínibh láimh ris a nabhainn, mar chránuibh do choill Aloes noch do phlaumduigh an TIGHEARNA, agus mar chránuibh Céadair láimh ris na huisgedhíbh.

7 Dóirtfidh sé an tuisge amach as a bhiceaduibh, agus *bíidh* a shíol a mórán uisceadh, agus ond háirde a rígh ná Agag, agus úirdeochthar a rioghachd.

8 Thug Día amach as a Négípt é; atá aige amhail neart Unicorn: íosuidh sé súas na cuidheacha a naimhde, agus brisfidh sé a ccanámba, agus tolluidh sé iad thriotha le na shaighdíbh.

9 Do chrap sé, do luith sé síos mar leomhan, agus mar leomhan mór: cia chorróchus súas e? *Is* beannuighe an té bheannochus thusa, agus *is* mailuighe an té mhaileochus thú.

10 ¶ Agus do las fearg Bhálac a nagh-

aith Bhálaam, agus do bhuail a bhasa ar a chéile : agus a dubhairt Bálac re Bálaam, Do ghoir mé thú do mhallughadh mo naimhde, agus, féuch, do bheannuigh tú iad na trí huairesi.

11 Ar a nathbharsin a nois teith dod ionad féin : dō mheas mé do thóghbháil chum onóra móire ; achd, féuch, do chonnuimh an TIGHEARNA ó ónoir thú.

12 Agus a dubhairt Bálaam re Bálac, Nach ar labhair misi red theachdairibh mar an ccéadna noch do chuir tú chugam, gá rádh,

13 Da ttugadh Bálac dhamhsa a thigh lán daingeal agus dór, ní fhéaduin dul thar aithne an TIGHEARNA, do dhéanamh maitheasa nó uile as mimtinn féin ; gidh bé ní déuras an TIGHEARNA, sé sin laibheoras misi ?

14 Agus féuch, a nois atáim ag dul chum mo dháoine : ar a *nadhbursin*, tárr agus foillseocha mé dhuít cred do dhéanuid na dáoinesi red dháoinibhsi annsua laéthibh deigheanacha.

15 ¶ Agus do thóg sé súas a chosamlachd, agus a dubhairt, Bálaam mhac Beor a dubhairt, agus an té gá bláfuilid a shúile foscuilte a dubhairt :

16 A dubhairt, an té do chúaluidh bráthra Dé, agus do thnig cólas an té is roáirde, do chonnaire fis a Nuilechumhaghduigh, ag tuitim a *néull*, achd a shúile foscuilte :

17 Do chífad é, achd ní annois : amhairefe mé é, achd ní a bhfogus : tiucluadh Réalt amach as Iacob, agus éireochuid Siat Ríogha as Israel, agus buailfidh tré choinnighibh Moab, agus scriosfuidh sé clann Shet.

18 Agus seallbhochthar Edom, agus bíaidh Seir fós na sheilbh agá naimhdeibh ; agus do dhéana Israel go cródha.

19 Amach as Iacob thiúfcas an té ag mbía tighearnas, agus chlaoidhfeas an té mhaireas don chathruigh.

20 ¶ Agus a nuáir do fhéuch sé air Amalec, do thóg sé súas a chosamlachd, agus a dubhairt, *Do bé* Amalec príomhthús na coinneadhach ; achd *budh* í a chríoch dheighionach, go mbía scriosta go bráth.

21 Agus do fhéuch sé ar na Cenítibh, agus do thóg súas a chosamlachd, agus a dubhairt, Is láidir háit chomhnuighe, agus cuirigh tú do nead a ccarruig.

22 Gidheadh bánfuighear an Ceníteach, nó go mbeiridh Assur leis a láimh thú.

23 Agus do thóg a chosamlachd agus a dubhairt, Uch, cía bhías beó a nuáir do dhéana Dia so !

24 Agus *tiucluadh* longa ó imiol Chittim, agus cráidhidh Asur, agus cráidhidh Eber, agus imeocha seisió fós seachad go bráth.

25 Agus do éirigh Bálaam súas, agus do inthigh agus dó fhíll da áit féin : agus do inthigh Bálac mar an gcéadna roimhe.

CAIB. XXV.

Adhaltrannús agus iodholudhradh chloinne Israel, 7 ar ná smachdughadh le Phineas.

A GUS do chomhnuigh Israel a Sittim, agus do thosnuigheadar an pobal stríopachus do dhéanamh lé hinghimuibh Mhoab.

2 Agus do ghoireadar an pobal chum iodhbhartha a ndé : agus do itheadar an pobal, agus do cláonadar síos dá ndéieibh.

3 Agus do ládh Israel é féin lé Baal-Peor : agus do las fearg an TIGHEARNA a naghuidh Israel.

4 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Glac uile uachdaráin na ndáoine, agus croch súas iad a lathair an TIGHEARNA as coinne na gréine, chor go bhfillighear fearg fhíochmhar an TIGHEARNA ó Israel.

5 Agus a dubhairt Maóise re breith-eamhnuibh Israel, Marbhuidh gach áen aguibh a mhuinntir, noch do iadh lé Baal-Peor.

6 ¶ Agus, féuch, thug áon do chloinn Israel chum a dhearbhráithreach bean do na Midianachuibh a radharc Mhaóise, agus a radharc chomhchruinnigh chloinne Israel, noch do *bhí* gul ag dorus thabernacuil an chomhchruinnigh.

7 Agus a nuáir do chonnaire Phineas, mhac Eleásar, mhic Aáron an sagart, sin, do éirigh súas a measc an chomhchruinnigh, agus do ghabh gath beag iona láimh ;

8 Agus do chuáidh a ndáigh a nfhir do Israel don lóistín, agus do shaith thríotha aráon, an fear do Israel, agus an bheann tré na bolg. Mar sin do coisgeadh an phláigh ó chloinn Israel.

9 Agus an mhéid fuáir bás don phláigh do budh ceithre mhíle fhithchíod iad.

10 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, gha rádh,

11 Do thíll Phineas, mhac Eleásar, mhic Aáron an sagart, mfeary ó chloinn Israel, an tan do bhí sé teasghrádhach ar mo shionsa na measc, go nar mharbh mé clann Israel tré mó éud.

12 Uime sin abair, Féuch, do bheirim dhó mo chunnradh siothchána :

13 Agus do gheabha seisió é, agus a shíol na dháigh, *martá* comradh sagartaigh a dháigh ; do chloim go raibh teasghrádhach do Dhia, agus go ndéarma síoth ar son chloinne Israel.

14 Annois ainm an Israelitigh do marbhadh, noch do marbhadh maille leis an mnáoi Midianuigh, do *budh* é Simri,

mhac Salu, prionnsa prímhthighe a measc na Simeónach.

15 Agus bá hé ainm na mná Mídian- uighe do marbhadh Cosbi, inghean Sur; noch bá ceann ós cionn phobail, agus tighe móire a Mídian.

16 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dha rádh,

17 Buáidhir na Mídianuigh, agus buáil iad :

18 Oir atáidson død bhuaidhreadhsa le na ccealguibh, ler mhealladar sibh a gcúis Pheor, agus a gcúis Chosbhi, inghean phrionnsa do Mhidian, a ndeirbhshíur, noch do marbhadh a ló na pláighe ar son Pheor.

CAIB. XXVI.

Uibhir chloinn Israel ar na ccomhátreamh annois an dara huair 601730 le amuigh do 23000 Lebbhitibh. 63 Cáleb agus Iosua amháin beó do na háirmheadh attús.

AGUS tárla a ndiáigh na pláighe, gur labhair an TIGHEARNA re Maóise agus re Heleásar mhac Ááron an sagart, gá rádh,

2 Glac uibhir chomhchruinnigh chloinne Israel uile, ó fhithchid bliadhan dáois agus ós a chionn, ar feadh thighe a naitheadh, gach a bhfuil cumusach ar dhul san chogadh á Nisrael.

3 Agus do labhair Maóise agus Eleásar an sagart riú a réiteach Mhoab láimh re Iordan a bhfogus do Iericho, ghá rádh,

4 Glacáirmhidhe na ndaoine, ó flichid bliadhan dáois agus ós a chionn; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise agus do chloinn Israel, noch do cluáidh amach as crích na Héigpte.

5 ¶ Réuben, an mac is sine ag Israel: clann Réuben; Hanoch, ó ttáinic treabh na Hanochíteach: ó Phallu, treabh na Bpalluiteach :

6 O Hesron, treabh na Nesroníteach: ó Charmi treabh na Ccarmíteach.

7 Is iad so treabha na Reubeníteach: agus an luchd do háirmheadh dhíobh do budh ceathrachad agus trí mhíle agus seachd goéad agus tríochad.

8 Agus mic Phallu; Eliab.

9 Agus mic Eliab; Nemuel agus Dá- tan, agus Abíram. Siad so an Dátan agus an Tabíram, noch do bhí iomráidhteach annsa chomhchruinniughadh, noch do crioncháin a naghaidh Mhaóise agus a naghaidh Ááron a ccuideachda Chórah, a nuáir do chrioncháanadar a naghaidh an TIGHEARNA :

10 Agus dfoscuil an talamh a bhéul, agus do shluig síos iad mulla re Córah,

a nuáir do éug an chuideachda sin, san nam ar loisc an teinidh dhá chéud agus caogad fear: agus do rinneadh sompla dhíobh.

11 Gidheadh níor éugadar clann Chórah.

12 ¶ Mic Shimeon do réir a ttreabha: ó Nemuel, treabh na Nenneliteach: ó Iámin, treabh na Iáminíteach: ó Iachin, treabh na Iáchiníteach :

13 O Shérah, treabh na Sérahíteach: ó Shaul, treabh na Saulíteach.

14 Siad so treabha na Simeoníteach, fichthe agus dá mhíle agus dá chéud.

15 ¶ Clanna Ghad do réir a ttreabha: ó Shéphon, treabh na Sephoníteach: ó Haggi, treabh na Haggíteach: ó Shúni, treabh na Suníteach :

16 O Osni, treabh na Nosníteach: ó Eri, treabh na Neríteach :

17 O'Aród, treabh na Nároideach: ó ó Areli, treabh na Narelíteach.

18 Siadso treabha chloinne Gad do réir ar háirmheadh dhíobh, ceathrachad míle agus cúig chéud.

19 ¶ Mic Iúdah dob iad Er agus Onan: agus fuáir Er agus Onan bás a ttír Chá- naain.

20 Agus do budh iad mic Iúdah do réir a ttreabha: ó Shélah, treabh na Selaní- teach: ó Pháres, treabh na Pharesíteach: ó Shérah, treabh na Serahíteach.

21 Agus mic Phares do bhádar; ó Hes- ron, treabh na Nesroníteach: ó Hámul, treabh na Namáлитеach.

22 Siadso treabha Iúdah do réir ar háirmheadh dhíobh, trí fichthid agus sé mhíle dheug agus cúig chéad.

23 ¶ Do mhacuibh Issachar do réir a ttreabha: ó Thíola, treabh na Ttolaíteach: ó Phua, treabh na Bpúaíteach :

24 O Iásub treabh na Iasubíteach: ó Shimron, treabh na Simroníteach.

25 Siadso treabha Issachar do réir ar háirmheadh dhíobh, trí fichthid agus ceith- re mhíle agus trí chéad.

26 ¶ Do mhacaibh Sebulun do réir a ttreabha: ó Shéred, treabh na Sheríteach: ó Elon, treabh na Nelóníteach: ó Iahleel, treabh na Iahleeleach.

27 Siadso treabha Sebulun do réir ar háirmheadh dhíobh, trí fithchid míle agus cúig chéud.

28 ¶ Mic Ioseph do réir a ttreabha dol- iad, Manasseh agus Ephraim.

29 Do mhacuibh Manasseh: ó Mháchir, treabh na Machiríteach; agus rugadh Gilead do Mháchir: ó Ghilead tháinic treabh na Ngileadíteach.

30 Siadso mic Ghilead: ó Ieesser, treabh na Ieesseríteach: ó Hilec, treabh na Hilec- íteach.

31 Agus ó Asriel, treabh na Nasrieli-teach: agus ó Shechem, treabh na Sechemí-teach.

32 Agus ó Shemida, treabh na Semidí-teach: agus ó Hépher, treabh na Hephéri-teach.

33 Agus Selophehad mhac Hépher ní raibh éanmhac aige, achd ingheana: agus *dob iad* so annamna inghean Selophehad Mahlah, agus Noah, Hoglah, Milcah, agus Tirsah.

34 *Siadso* treabha Mhanassch, agus an mhéid do háirmheadh dhíobh, cáogad agus dhá mhíle agus seachd gcéad.

35 ¶ *Siadso* mic Ephraim do réir a ttreabha: ó Shutelah, treabh na Satalí-teach: ó Bhecher, treabh na Becherí-teach: ó Tháhan, treabh na Ttahaní-teach.

36 Agus is iadso mic Shutelah: ó Eran, treabh na Neraní-teach.

37 *Siadso* treabha mhac Ephraim do réir ar háirmheadh dhíobh, tríochad agus dhá mhíle agus cúig chéad. *Siadso* mic Ióseph do réir a ttreabha.

38 ¶ Mic Bheniamin do réir a ttreabha: ó Bhéla, treabh na Mbélateach: ó Ashel, treabh na Nasbólach: ó Alúram, treabh na Nahíramach:

39 Ó Shúphám, treabh na Suphamí-teach: ó Ilupham, treabh na Iluphamí-teach.

40 Agus dób iad so mic Bhéla, Ard, agus Náaman: ó *Ard*, treabh na Nárdí-teach: agus ó Náaman, treabh na Naamání-teach.

41 *Siadso* mic Bheniamin do réir a ttreabha: agus an mhéid do háirmheadh dhíobh do *bhádar* ceathrachad agus cúig mhíle agus sé chéud.

42 ¶ *Siadso* mic Dan do réir a ttreabha: ó Shuhan, treabh na Suhaní-teach. *Siadso* treabha Dan do réir a ttreabha.

43 Treabha na Suhaní-teach uile do réir ar háirmheadh dhíobh, do *bhádar* trí fichthid agus ceithre míle agus ceithre chéad.

44 ¶ Do chloinn Aser do réir a ttreabha: ó Imna, treabh na Iinnach: ó Iesni, treabh na Niesúiteach: ó Bhéria, treabh na Mberí-teach.

45 Do mhacaibh Béria: ó Heber, treabh na Heberí-teach: ó Mhalchiel, treabh na Malchielí-teach.

46 Agus Sarah *dob ainm* dinghin Aser.

47 *Siadso* treabha mhac Aser do réir ar háirmheadh dhíobh; *noch bá* cáogad agus trí mhíle agus ceithre chéad.

48 ¶ Do mhacaibh Naphtali do réir a ttreabha: ó Iáseel, treabh na Níaseelí-teach: ó Ghúni, treabh na Nguní-teach:

49 Ó Ieser, treabh na Ieserí-teach: ó Shíllen, treabh na Síllemí-teach.

50 *Siadso* treabha Naphtali do réir a ttreabha: agus an mhéid do háirmheadh dhíobh do *budh* dhá fichthid agus cúig mhíle agus ceithre chéad.

51 *Siadso* an mhéid do háirmheadh do chloinn Israel, sé chéad míle agus míle seachd gcéad agus tríochad.

52 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dá rádh,

53 Dhóibhso roinnfighear an fearann mar oighreachd do réir a nuibhir annam.

54 Do mhórán do bhéara tú ní is mó doighreachd, agus do bheagán ní is lugha doighreachd; do gach áon bheartar oighreachd do réir ar háirmheadh dhíobh.

55 Gidheadh roinnfighear an fearann le crannchar: do réir annam treabha a naitheadh do gheabhuid oighreachd.

56 Do réir an crannchar roinnfighear a shealbh idir mhórán agus bheagán.

57 ¶ Agus *siadso* do háirmheadh do na Lebhítibh do réir a ttreabha: ó Ghershon, treabh na Ngersoní-teach: ó Chohat, treabh na Ccohatí-teach: ó Mherári, treabh na Merarí-teach.

58 *Siadso* treabha ná Lebhí-teach: treabh na Libní-teach, treabh na Nebroní-teach, treabh na Mahlí-teach, treabh na Musí-teach, treabh na Gcohatí-teach. Agus do ghein Cohat Amram.

59 Agus do bé ainm mhná Amram Iochebed, inghean Lébbi, noch rugadh do Lébbi san Néigipt: agus rug sí do Amram Aáron agus Maóise, agus Miriam a ndeir-bhshíur.

60 Agus rugadh do Aáron Nádab, agus Abihu, Eleásar, agus Itámar.

61 Agus do éug Nádab agus Abihu, a nuair do oifáladar teimidlí choimhidhteach a lathair an TIGHEARNA.

62 Agus an lúchd do háirmheadh dhíobh do bhádar fichthe agus trí mhíle, a nuile fhirionnach ó mhí dáois agus ós a chionn: óir níor háirmheadh iad a measg chloinne Israel, do bhrígh nár tugadh oighreachd air bith a measg chloinne Israel dóibh.

63 ¶ *Siadso* do háirmheadh lé Maóise agus le Heleásar an sagart, noch do chomh-háirimh clann Israel a réitibh Mhoab ag Iordan a bhfogus do Iérico.

64 Achd a measg so ní raibh duine dhíobh dar chomhárímh Maóise agus Aáron an sagart, a bhfásach Sinaí a nuair do háirmheadh clann Israel.

65 Oir do labhair an TIGHEARNA oifra, Do gheabhuid go deimhin bás annsa bhfásach. Agus níor fágbadh duine dhíobh, achd Cáleb mhac Iephunneth, agus Iosua mhac Nun.

CAIB. XXVII.

Oighreachd inghean Selophehad. 12 Maóise ar tí euga 18 Do iarr an TIGHEARNA air cúram an phobuil do chur ar Iosua.

ANNSIN tangadar ingheana Selophehad, mhic Hephher, mhic Gilead, mhic Machir, mhic Manasseh, shliochd Manasseh mhic Joseph : agus is iad so anmanna a inghean ; Mahlah, Noah, agus Hoglah, agus Milcah, agus Tirsah.

2 Agus do sheasadar a lathair Mhaóise, agus a lathair Eleásar an sagart, agus a lathair na bprionsadha agus an chomhchruinnigh uile, ag dorus thabernacuil an chomhchruinnigh, gá rádh,

3 Déug ar nathair annsa bhfásach, agus ní raibh sé annsa chuideachduin do chruinnigh iad féin a ccionn a cheile a naghuidh an TIGHEARNA a ccuideachda Chórah ; ach déug sé iona pheacadh féin, agus ní raibh mic ar bith aige.

4 Cred fa múchfuidhe ainm ar nathar ó bheith a measc a mhuinntire, ar son nach bhfuil éannhac aige ? Tabhair dhúinne ar a nabhbarsin sealbh a measc dhearbhráithreach ar nathar.

5 Agus thug Maóise a ccúis a lathair an TIGHEARNA.

6 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise, gá rádh,

7 Do labhradar ingheana Shelophehad go ceart : do bhéara tú dhóibh go deimhin sealbh oighreachda a measc dhearbhráithreach a nathar ; agus do bhéara tú fádeara oighreachd a nathar do theachd chucu.

8 Agus laibheora tú re cloinn Israel, gá rádh, Má gheibh duine bás agus nach bía éannhac aige, annsin do bheartháoi fá deara a oighreachd do theachd chum a inghine.

9 Agus muna raibh éainningean aige, annsin do bheartháoi a oighreachd dá dhearbhráithribh.

10 Agus muna raibh dearbhráithre aige, annsin do bheartháoi a oighreachd do dhearbhráithribh a athar.

11 Agus muna rabhaid dearbhráithre agá athair, bheartháoi a oighreachd dá chomhgháol as foigsi dhó dá threibh, agus sealbhochuidh sé é : agus bíaidh sé na reachd breitheamhnus ag cloinn Israel mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

12 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Eirigh suas ar a tsliabhna Abarim, agus féuch an fearann thug mise do chloinn Israel.

13 Agus a nuair do chéif tú é, cruinneochtar thú mar an gcéadna chum do

M

mhuinntire féin, mar do cruinnigheadh Aáron do dhearbhráthair.

14 Oir do rinneabhair cathughadh a naghuidh maithnesi (a ndíothranh Sin, a ninnreasan an chomhchruinnigh), dóm náomhadh ag a nuisce as coinne a súl : sé sin uisce Mheribah a Ccádes a bhfásach Sin.

15 ¶ Agus do labhair Maóise ris an TIGHEARNA, dhá rádh,

16 Cuireadh an TIGHEARNA, Día spiorad a nuile fhéola, duine ós cionn an chomhchruinnigh,

17 Noch fhéadfas dul amach rompa, agus fhéadfas dul a steach rompa, agus noch threórochus amach iad, agus noch do bhéara a steach iad ; go nach bíaidh comhchruinniughadh an TIGHEARNA mar cháorcha ag nach bía íodhuire.

18 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Glac chugad Iosua mhac Nun, duine iona bhfuil an spiorad, agus cuir do lámh air ;

19 Agus cuir a lathair Eleásar an sagart é, agus a lathair an chomhchruinnigh uile ; agus tabhair cúram dhó dá lathair.

20 Agus cuirfe tú cuid dod onóir air, chorgo mbía comhchruinniughadh chloinne Israel uile unhal.

21 Agus seasfa sé a lathair Eleasar an sagart, noch iarrfus comhairle dhó do réir breitheamhnus Urim a lathair an TIGHEARNA : do réir a fhocailsion rachfuid siad amach, agus do réir a fhocailsion tiocfuid siad a steach, eision fós, agus clann Israel uile maille ris, eadhon an chomhchruinniughadh uile.

22 Agus do rinne Maóise mar do aithin an TIGHEARNA dhe : agus do ghlac sé Iosua, agus do chuir as coinne Eleásar an sagart é, a lathair an chomhchruinnigh uile :

23 Agus do chuir sé a lámh air, agus thug cúram dhó, mar do aithin an TIGHEARNA lé láimh Mhaóise.

CAIB. XXVIII.

Atá aith-iomradh ar reachd na niodhbartha.

AGUS do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dá rádh,

2 Aithin do chloinn Israel, agus abair ruid, Coimheadfuid mofráil, agus marán chum iodhbartha déanta le teinidh, mar dheagbholadh dhamhsa, dá ofráil dhamh na am iomchubhaidh féin.

3 ¶ Agus déara tusa ruid, Sí so a nofráil déanta le teinidh noch iodhbartháoi don TIGHEARNA ; dhá úan don chéid-

bhlíadhuin gan chaidhe gach lá, *mar ofráil* loiscthe go gnáthach.

4 Uán díobh ofráilfeas tú ar maidin, agus an t-uan oile tráthnóna.

5 Agus an deachmhadh *cuid* do ephah do phlúr *mar ofráil* bhídh, cumiscthe leis an gceathramhadh *cuid* do hin dola bhrúidhte.

6 Is ofráil loiscthe shíorruidhe í, noch do hórduigheadh a slíabh Shínai *mar dheaghbholadh*, iodhbhartha déanta lé teinidh don TIGHEARNA.

7 Agus *budh* lé ofráil dighe dhó sin an ceathramhadh *cuid* do him ar son éanuáin : annsa *náit* náomhtha do bhéara tú fa deara an fion láidir do dhórtadh don TIGHEARNA *mar ofráil* dighe.

8 Agus an t-uan oile do dhéana tú iodhbuir tráthnóna : amhail ofráil bhídh na maidne, agus amhail a ofráil dighe sin, ofráilfe tú é, iodhbuir déanta lé teinidh, do bholadh chumhra don TIGHEARNA.

9 ¶ Agus a lá na sabbóide dhá uan don chéidbhliadum gan chaidhe, agus dhá dheachmhadh *cuid* do phlúr *mar ofráil* bhídh, cumiscthe le hola, agus a ofráil dighe sin :

10 *Sí so* ofráil loiscthe gach sabbóide, táobh amuigh do nofráil loiscthe ghnáthuigh, agus a hofráil dighe.

11 ¶ Agus a ttoasach bhuir mios ofráil-fuidhe ofráil loiscthe don TIGHEARNA ; dhá bhlóig óga, agus éainreithe, seachd nuáin don chéidbhliadhuin gan chaidhe ;

12 Agus trí dheachmhadh *cuid* do phlúr *mar ofráil* bhídh, cumiscthe le hola, déan bhlóig amháin ; agus dhá deachmhadh *cuid* do phlúr *mar ofráil* bhídh, cumiscthe le hola, déinreithe amháin ;

13 Agus an deachmhadh *cuid* do phlúr cumiscthe le hola *mar ofráil* bhídh lé gach éanuán ; *mar ofráil* loiscthe do dheaghbholadh, iodhbhartha déanta lé teinidh don TIGHEARNA.

14 Agus *budh* í a nofráil dighe leath hin fhíona le gach bhlóig, agus an treas *cuid* do hin le reithe, agus an ceathramhadh *cuid* do hin le huan : *sí so* a nofráil loiscthe ánn gach cúmhí ar feadh míos na bliadhna.

15 Agus éannmheannán do na gabhairibh *mar ofráil* pheacaidh do dhéantar díodhbuir don TIGHEARNA, táobh amuigh do nofráil ghnathaigh loiscthe, agus a ofráil dighe.

16 ¶ Agus an ceathramhadh la déag don chéidmhi *atá* cúisg an TIGHEARNA.

17 Agus an cúigeadh lá déag don mhísi *atá* an féasta : seachd lá bhías an tarán gan laibhín dhá ithe.

18 Annsa chéad ló *biáidh* comhghairm náomhtha ; ní dhéantáoi gné ar bith oibre saothruigh ann :

19 Achd ofráilfaigh iodhbuir déanta lé teinidh *mar ofráil* loiscthe don TIGHEARNA ; dhá bhlóig óga, éainreithe, agus seachd nuáin don chéidbhliadhuin : caithfidhe a mbeith aguibh gan chaidhe :

20 Agus *biáidh* a nofráil bhídh do phlúr chumaiscthe le hola : trí dheachmhadh *cuid* ofráilfidh lé gach bhlóig, agus dhá dheachmhadh *cuid* lé reithe ;

21 Deachmhadh *cuid* ar leith ofráilfios tú lé gach éanuán, ar feadh na seachd nuán :

22 Agus éanghabhar amhain *ar son ofrala* peacaidh, do dhéanamh siothchána dháoiibh.

23 Ofráilfidh iadso táobh amuigh do nofráil loiscthe ar maidin, noch *atá* ar son ofrála loiscthe gnáthuigh.

24 Ar an mhodhso ofráilfidhe go laethiamhuil, ar feadh na seachd lá, *biáidh* na hiodhbhurtha déanta lé teinidh, do bholadh chumhra don TIGHEARNA : iodhbórtar é táobh amuigh do nofráil loiscthe ghnáthuigh, agus a ofráil dighe.

25 Agus air an seachdmhadh lá *biáidh* comhghairm náomhtha aguibh ; ní dheantáoi obair sháothrach ar bith.

26 ¶ Mar an gcéadna a ló na gcéadthoradh, a nuáir do bhéartháoi ofráil nuáidhbhídh chum an TIGHEARNA, déis bhuir seachdmhuineadh do bheith cainhte, *biáidh* aguibh comhghairm náomhtha ; ní dhéantáoi obair sháothrach ar bith :

27 Achd ofráilfidh an nofráil loiscthe *mar dheaghbholadh* don TIGHEARNA ; dhá bhlóig óga, éainreithe, seachd lubhain don chéid bhliadhain ;

28 Agus a nofráil bhídh do phlúr cumaiscthe le hola, trí dheachmhadh *cuid* lé éanbhlóig, dhá dheachmhadh *cuid* déanreithe,

29 Deachmhadh *cuid* ar leith lé gach éanuán, ar feadh na seachd nuán ;

30 Agus éainmheannán do na gabhairibh, do dhéanamh síodha dáoiibh.

31 Ofráilfidh iad taobh amuigh do nofráil loiscthe ghnáthuigh, agus a ofráil bhídh, béis iomlán aguibh gun a nofrála dighe.

CAIB. XXIX.

Leanmhuinne ar reachd na niodhbhartha agus na nofrala, ar na laethibh shollamhanta.

A GUS annsa seachdmhadh mí, ar an gcéad lá don mhí, *biáidh* comhghairm náomhtha aguibh ; ní dhéantáoi obair sháothrach ar bith : is lá na stoc do shéideadh dhoibh é.

2 Agus ofráilfidh ofráil loiscthe mar dheaghbholadh don TIGHEARNA; éanbhulóg óg, éanreithe, agus seachd nuam don chéidbhlíadhuin gan cháidhe:

3 Agus a nofráil bhídh biáidh do phlúr cumaiscthe le hola, trí dheachmhadh cuid le gach anbhulóg, agus dhá dheachmhadh cuid lé reithe,

4 Agus éaindeachmhadh cuid lé gach úan, ar feadh na seachd núan:

5 Agus éainmheannán do na gabhruibh ar son ofrála peacaidh, do dhéanamh síodha dhoibh:

6 Taobh amuigh dofráil loiscthe na míos, agus a ofráil bhídh, agus a níodhbúirt loiscthe laétheambuil, agus a ofráil bhídh, agus a nofráil dighe, do réir a ngnáthighe, mar dheaghbholadh, íodhbúirt dhéanta lé teinidh don TIGHEARNA.

7 ¶ Agus biáidh aguilh ar an deachmhadh lá don seachdmhadh mhí comhghairm náomhtha; agus cráidhfe sibh bhur namanna: ní dhéantáoi obair ar bith ann:

8 Ach ofráilfidhe ofráil loiscthe don TIGHEARNA mar dheaghbholadh; éanbhulóg óg, éanreithe, agus seachd nuáin don chéidbhlíadhuin: agus béid dháoiibh gan cháidhe:

9 Agus biáidh a nofráil bhídh do phlúr cumaiscthe le hola, trí dheachmhadh cuid lé gach bulóg, agus dhá dheachmhadh cuid le héainreithe,

10 A iomad dheachmhadh cuid ar leith lé gach úan, ar feadh na seachd núan:

11 Einmheannán do na gabhruibh ar son ofrála peacaidh; táobh amuigh dofráil peacaidh na síodha, agus na hofrála loiscthe gnáthuigh, agus a ofrála bídh, agus a nofráil dighe.

12 ¶ Agus ar an ccuigeadh lá deug don tseachdmhadh mhi biáidh aguibh comhghairm náomhtha; ní dhéantáoi obair shaothrach ar bith, agus cuimhdeóichtháoi féasta don TIGHEARNA seachd la:

13 Agus ofráilfidh ofráil loiscthe, agus íodhbúirt déanta lé teinidh, do dheaghbholadh don TIGHEARNA; trí bulóga déug óga, dhá reithe, agus ceithre huáin déug don chéidbhlíadhain; béid síad gan toibhém:

14 Agus biáidh a nofráil bhídh do phlúr cumaiscthe le hola, trí dheachmhadh cuid lé gach éanbhulóg do na tríbulóguibh déug, dhá dheachmhadh cuid lé gach reithe don dá reithe,

15 Agus deachmhadh cuid ar leith le gach úan do na ceithre húanuibh déug:

16 Agus éinmheannán do na gabhruibh mar ofráil pheacaidh; táobh amuigh don nofráil ghnáthuigh loiscthe, agus dá hofráil bhídh, agus dá hofráil dighe.

17 ¶ Agus ar an dara a ofráilfidh dhá bulóg dhéag óga, dha reithe, ceithre huáin déug don chéidbhlíadhain gan cháidhe:

18 Agus a nofráil bhídh agus a nofráil dighe do na bulóguibh, do na húanuibh, agus do na reithibh, biáidh do réir a nuibhre, do réir an gnátha:

19 Agus éainmheannán do na gabhruibh mar ofráil pheacaidh; táobh amuigh don nofráil loiscthe ghnáthuigh, agus dá hofráil bhídh, agus dá hofráil dighe.

20 ¶ Agus ar an treas lá éanbhulóg déag, dhá reithe, ceithre huáin déag don chéidbhlíadhuin gan cháidhe;

21 Agus a nofráil bhídh agus a nofráil dighe do na bulóguibh, do na reithibh, agus do na húanuibh, biáidh do réir a nuibhre, do réir an gnátha:

22 Agus éanghabhar ar son ofrála peacaidh; táobh amuigh don nofráil loiscthe ghnáthuigh, agus dá hofráil bhídh, agus dá hofráil dighe.

23 ¶ Agus ar an gceathramhadh lá deich mbulóga, dhá reithe, agus ceithre huáin déug don chéidbhlíadhuin gan cháidhe:

24 Agus a nofráil bhídh agus a nofrála dighe do na bulóguibh, do na reithibh, agus do na húanuibh, biáidh do réir a nuibhre, do réir an gnátha:

25 Agus éinmheannán do na gabhruibh mar ofráil pheacaidh; táobh amuigh don nofráil loiscthe ghnáthuigh, agus dá hofráil bhídh, agus dá hofráil dighe.

26 ¶ Agus ar an gcúigeadh lá naoi mbulóga, dhá reithe, ceithre huáin déag don chéidbhlíadhuin gan cháidhe:

27 Agus biáidh a nofráil bhídh agus a nofrála dighe do na bulóguibh, do na reithibh, agus do na húanuibh, do réir a nuibhre, biáidh do réir an gnátha:

28 Agus éinmheannán mar ofráil pheacaidh, táobh amuigh don nofrail loiscthe ghnáthuigh, agus dá hofráil bhídh, agus dá hofráil dighe.

29 ¶ Agus ar an seiseadh lá ochd mbulóga, dhá reithe, agus ceithre huáin déag don chéidbhlíadhain gan toibhém:

30 Agus a nofráil bhídh agus a nofrála dighe do na bulóguibh, do na reithibh, agus do na húanuibh, biáidh do réir a nuibhre, do réir an gnátha:

31 Agus éanghabhar mar ofráil pheacaidh; táobh amuigh don nofráil loiscthe ghnáthuigh, agus dá hofráil bhídh, agus dá hofráil dighe.

32 ¶ Agus ar an seachdmhadh lá seachd mbulóga, dhá reithe, agus ceithre huáin déug don chéidbhlíadhuin gan cháidhe:

33 Agus a nofráil bhídh agus a nofrála dighe do na bulóguibh, do na reithibh,

agus do na húanuibh, *biáidh* do réir a nuibhre, do réir an ghnátha :

34 Agus éanghabhar *mar* ofráil pheacaidh ; táobh amuigh don nofráil loiscthe ghnáthaigh, agus dá hofráil bhídh, agus dá hofráil dighe.

35 ¶ Ar an ochdmhadh lá biaidh comhchruinnighadh sollamanta aguibh : ní dhéantáoi obair sháothrach ar bith ann :

36 Achd ofráilídh ofráil loiscthe, íodhbuir déanta le teinidh, do bholadh chumhra don TIGHEARNA : éan bhlóg, éanreithe, agus seachd nuáin don chéidbhlíadhuin gan cháidhe :

37 A nofráil bhídh agus a nofráil dighe don bhlóg, don reithe, agus do na líanuibh, *biaidh* do réir a nuibhre, do réir an ghnátha :

38 Agus éanghabhar *mar* ofráil pheacaidh ; táobh amuigh don nofráil loiscthe ghnáth dighe, agus dá hofráil bhídh, agus dá hofráil dighe.

39 Do dhéantáoi na *neithesi* don TIGHEARNA ann bhur bhléastuibh ciumte, táobh amuigh dá bhur móidibh, agus dá bhur nofrála toileamhla, ar son bhur nofrálach loiscthe, agus ar son bhur nofrálach bídh, agus ar son bhur nofrálach dighe, agus ar son bhur nofrálach síodha.

40 Agus do innis Maóise do chloinn Israel do réir a nuile ní dar aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

CAIB. XXX.

Dligheadh na móide. 3 Leath a muigh do mhóid mhaighdiona. 6 Mhná phósta, 9 bhaintreabhthach, agus mhná dheal-nighthe.

AGUS do labhair Maóise re ceannuibh na ttreabh a táobh chloinne Israel, ghá rádh, Sé so an ní do aithin an TIGHEARNA.

2 Má bheir duine móid don TIGHEARNA, nó má bheir mionna do cheangal a anma le banna ; ní bhrisfidh sé a fhocal, do dhéana sé réir a nuile bhríathra thioctas amach as a bhéul.

3 Má bheir bean *mar* an gcéadna móid don TIGHEARNA, agus í *féin* do cheangal a mbanna, a ttigh a hathar ann a hóige ;

4 Agus go ccluinfé a hathair a móid, agus a banna lear cheánguil sí a hanam, agus go néistídh a hathair ría : annsin seasfuid a móide uile, agus seasfuid gach banna ler cheanguil sí a hanam.

5 Achd má chrosann a hathair í an lá chluinfas sé sin ; ní sheasfuidh éanmhóid, nó éanbhanna ler cheangail sí a hanam : agus maithfidh an TIGHEARNA áili, do chloim gur thoirnisg a hathair í.

6 Agus má bhí fear ar éanchor aice, a núair thug sí a móid, nó má labhair sí éainní amach as a béul, léir cheangail sí a hanam ;

7 Agus go gcéaluídh a fear é, agus nár labhair an lá do chúaluídh é : annsin seasfuidh a móide, agus seasfuidh a banna ler cheangail sí a hanam.

8 Ach má neambháontuigh a fear le an lá do chúaluídh é ; annsin do dhéana sé a móid noch do mhóidigh sí, agus an ní do labhair sí le na béul, ler cheanguil sí a hanam, gan éifeachd air bith : agus maithfidh an TIGHEARNA dhisé.

9 Ach gach uile mhóid baintreabhuigh, agus na mná sgartha, ler cheangladar a nanmanna, seasfuidh sé na naghuidh.

10 Agus má mhóidigh sí a ttigh a fir, nó gur cheanguil sí a hanam le banna maille re mionnuibh ;

11 Agus go ccéaluídh a fear é, agus gur éist ría, *agus* nar thoirnisc í : annsin seasfuidh a móide uile, agus seasfuidh gach éanbhanna ler cheanguil sí a hanam.

12 Ach ma rinne a fear diomháoin íad an lá do chúaluídh sé íad ; annsin gídh bé ní thig as a béul amach a táobh a móideadh, nó a táobh bhanna a hanma, ní sheasfuid síad : do rinne a fear diomháoin íad ; agus maithfidh an TIGHEARNA dhisé.

13 Gach uile mhóid, agus gach uile mlionna ceangailtea chdo chrádh a nanma, féaduigh a fear a dhaingniughadh, nó féaduigh a fear a chur ar cúl.

14 Ach má bhíonn a fear thríd amach na thochd ó ló go ló ; annsin dainguidh sé a móide uile, nó na huile bhannadha, dá bhfuil uirre : comhdhaingnigh sé íad, do chloim gur éist se ría annsa ló a ccéaluídh sé íad.

15 Ach má ní sé diomháoin íad ar mhodh ar bith tar éis íad do chloisdean ; annsin iomchoruidh sé a peacadhsan.

16 Síadso na reachda, do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise, idir fhear agus a bhean, idir a nathair agus a inghean, *ar mbeith* dhí ann a hóige a ttigh a hathar.

CAIB. XXXI.

Creach na Midianuigh. 8 Agus marbhadh Balám.

AGUS do labhair an TIGHEARNA re Maóise, ghá rádh,

2 Dioghail clann Israel ar na Mídiachuibh : na dhiaigh sin cruinneochthar chum do dháoiné thú.

3 Agus do labhair Maóise ris an bpobal, dhá rádh, Gabhadh cuid aguibh ainm chuir an choguidh, agus teidhuid a naghuidh na Mídiach, agus dioghlaídis an TIGHEARNA ar na Mídiachuibh.

4 Mile as gach éintreibh, ar fadh treabh Israel uile, chuirfidhe chum an cogaidh.

5 Mar sin do tugadh amach as míltibh Israel, míle as *gach* éintreibh, dhá mhíle dhéug a narm chum coguidh.

6 Agus do chuir Maoise chum an chogaidh iad, míle as *gach* éintreibh, iadsan agus Phineas mhac Eleasar an sagart, chum an chogaidh, leis na hinnilbh naomhtha, agus na stocaibh fhuaimneach iona láimh.

7 Agus do chathuigheadar a naghaidh na Midianach, mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise; agus do mharbhadar a bhfir uile.

8 Agus do marbhadar fós rìghthe na Midianach, táobh amuigh don chuid eile dhíobh do marbhadh; Ebhi, agus Recem, agus Sur, agus Hur, agus Reba, cúig rìghthe Midian: Balaam mar an ccéadna mhac Beor do mharbhadar leis an ccolaidheamh é.

9 Agus do ghabhadar clann Israel mná na Midianach *uile* na mbraighde, agus a leinibh, agus rugadar leó éadail a nairnéise uile, agus a ttréada uile, agus a máoin uile.

10 Agus do loisceadar a gcaithreacha uile, ionar áitreabhadar, agus a gcaisléin sgámhacha uile le teinidh.

11 Agus rugadar leó na hÉadala uile, agus na creacha uile, *idir* dhuine agus ainnhidhe.

12 Agus tugadar na braighde, agus na creacha, agus na hÉadala, leó go Maóise, agus go Heleásar an sagart, agus go comhchruinniughadh chloinne Israel, go nuige an gcampa a maghuibh Mhoab, noch *atá* láimh ré Iordan a *blfogus* do Ierico.

13 Agus do chuáidh Maóise, agus Eleásar an sagart, agus príomhsuidhe an chomhchruinnigh uile, amach do theagmháil riú táobh amuigh don fhioslungphort.

14 Agus do bhí Maóise feargach ré hoifigeachuibh an tsluaigh, *ris* na caiptinibh ós cionn mílteadh, agus ris na caiptinibh ós cionn chéud, noch tháinig ón chath.

15 Agus a dubhairt Maóise riú, Nar chumhduigheabhair na mná uile na mbeath-aigh?

16 Féuch, tugadar so ar chloinn Israel, tré chomhairle Bhálaam, peacughadh a naghaidh an TIGHEARNA a gcúis Pheoir, agus do bhí pláigh a measc chomhchruinnigh an TIGHEARNA.

17 Uime sin a nois marbhuidh gach éanfhirionnach a measc na mbeag, agus marbhuidh gach éinbhean agá raibh fios fir re luighe leis.

18 Ach na leinibh ban uile, ag nach

raibh fios fir re luighe ris, coimhéaduigh beó iad dháobh féin.

19 Agus déanuidh comhnuighe táobh amuigh don champa seachd lá: gidh bé mharbh éainneach, agus gidh bé bhéan re corp marbh, glanuidh sibh féin agus bhur mbraighde ar an treas lá, agus ar an seachdmhadh lá.

20 Agus glanuidh *bhur* néaduighe eile, agus gach éainní dá ndéanadh do chroicnibh, agus gach uile éair *dfionnadh* gabhar, agus gach éinní do rinneadh do chrann.

21 ¶ Agus a dubhairt Eleasar an sagart ris an luchd coguidh, noch do chuaidh chum an chatha, *Sé so* órdughadh an dlíge, noch do fhúagair an TIGHEARNA do Mhaóise;

22 Amháin an tór, agus an tairgead, an prás agus an tíarann, an stán, agus an luáighe,

23 A nuile ní dá bhfuileonguidh an teinidh, do bhéartháoi *air* dul thríd an tteinidh, agus bíaidh sé glan: gidheadh glanfuighear é lé huisge an dealuighe: agus a nuile ní nach bhfuileang an teinidh do bhéartháoi fá deara a dhul thríd a nuisce.

24 Agus nighfidhe bhur néaduighe ar an seachdmhadh lá, agus beithí glan, agus na dhiaigh sin tiocfuidhe don champa.

25 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dhá rádh,

26 Glac suim na hÉadala do beanadh amach, *idir* dhuine agus bheathach, thusa, agus Eleásar an sagart, agus príomh-aithreacha an chomhchruinnigh:

27 Agus roinn a néadail a ndá chuid; idir an mhuinntir do ghlac orra an cogadh, noch do chuaidh amach san chath, agus eidir an comhchruinniughadh uile:

28 Agus tóg áirdchios don TIGHEARNA ón luchd coguidh do chuaidh amach chum an chatha: éananam as cúig chéad, do na dáoinibh, agus do na buáibh, agus do na hassadaibh, agus do na cáorchuibh:

29 Buáin dá leathsan é, agus tabhair do Eleásar an sagart é, *mar* ofráil thóg tha don TIGHEARNA.

30 Agus do leath chloinne Israel, buáinfe tú éanchuid ronna do cháogad, do na dáoinibh, do na buáibh, do na hassa-luibh, agus do na tréaduibh, do na huile short áirnéisi, agus tabhair iad do na Lebhitibh, noch choimhéadas cúram tha-bernacuil an TIGHEARNA.

31 Agus do rinne Maóise agus Eleásar an sagart mar do aithin an TIGHEARNA do Maoise.

32 Agus a néadail, fuighioll na creiche noch do ghlacadar an luchd cogaidh,

do bhádar sé chéad míle agus seachdmhohgad míle agus cúig mhíle cáora,

33 Agus trí fichthid agus dhá mhíle dhéug bó,

34 Agus trí fichthid agus éan mhíle assal,

35 Agus tríochad agus dha mhíle pearsa sa niomlán, do mhnáibh nar fhionn fear ríamh re luighe ris.

36 Agus an leath, *do budh* cuid ronna don mhuintir do chuáidh amach chum an chogaidh, do bhí a nuibhir trí chéad míle agus seachd míle déag ar fhichthid agus cúig chéad cáora :

37 Agus do bé áirdchíos an TIGHEARNA do na cáorchuibh sé chéad agus trí fichthid agus a cúig déug.

38 Agus do *bhádar* na ba tríochad agus sé mhíle; agus *do bé* áirdchíos an TIGHEARNA dhíobh sin trí fichthid agus a dó dhéug.

39 Agus *do bhádar* na hassail deich míle fhlichthid agus cúig chéad; agus *do bé* áirdchíos an TIGHEARNA dhíobh a háon agus trí fichthid.

40 Agus *da bhádar* na dáoine sé mhíle dhéag; agus *dob é* áirdchíos an TIGHEARNA dhíobh tríochad agus dá phearsuinn.

41 Agus thug Maóise an táirdchíos úadh, noch *do bé* ófráil thógtha an TIGHEARNA, do Eleásar an sagart, mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaoise.

42 Agus do leith chloinne Israel, noch do rann Maóise ón luchd cogaidh,

43 (Annois an leath *ráinic* don chomhchruinniughadh do budh trí chead míle agus seachd míle agus cúig chéad cáora agus trochad míle,

44 Agus tríochad agus sé mhíle bó,

45 Agus tríochad míle assal agus cúig chéad,

46 Agus sé mhíle dhéag pearsa ;

47 Don leathso chloinne Israel, do thóg Maóisi éanchuid ronna do cháogad, *idir* dhuine agus bheathach, agus tug iad do na Lebhithibh, noch do choimhéid cúram thabernacuil an TIGHEARNA ; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaoise.

48 ¶ Agus na hoifigidh do *bhi* ós cionn mílteadh don tsluagh, caiptínigh mílteadh, agus caiptínigh céud, thangadar a bhfogus do Mhaoise :

49 Agus a dubhradar ré Maóise, Do ghabhadar do shearbhisigh uibhir na bhfear cogaidh *noch ata* fa ar láimh, agus ní theastann duine dhíobh.

50 Thugamar ar a nadhbharsin ófráil chum an TIGHEARNA, a bhuáir gach áon aguinn, do shéaduibh óir, do shlabhruidhibh, agus do bhráisléaduibh, dfráinidhibh, do chluáisshéaduibh, agus do

thaiblibh, do dhéanamh síodha dar nanam a lathair an TIGHEARNA.

51 Agus do ghlac Maóise agus Eleásar an sagart an tór úatha, *mar atá* a nuile shéad oibrighthe

52 Agus ór na hoirála uile do ófráladar súas don TIGHEARNA, ó chaipitínibh mílteadh, agus ó chaipitínibh céud, do budh sé mhíle dhéug agus seachd céad agus cáogad secel é.

53 *Oir* do ghlacadar luchd'an chogaidh éadaíl ar leith, gach éanduine aca dhó féin.

54 Agus do ghlac Maóise agus Eleásar an sagart an tór ó chaipitínibh na mílteadh agus na gcéad, agus tugadar é go tabernacuil an chomhchruinnigh, *mar* chumhne do chloinn Israel a lathair an TIGHEARNA.

CAIB. XXXII.

Fuaradar clann Ruben agus Gad, oighreacht ar taobh thall Iordan. 16 Ar chumhnantaibh thaitneamhach.

ANOIS do bhí ro mhórán áirnéise ag cloinn Reuben agus ag cloinn Ghad: agus a nuáir do chonncadar fearann Iaser, agus fearann Gilead, féuch, go raibh a náit na háit áirnéis;

2 Tangadar clann Ghad agus clann Réuben agus do labhradar re Maoise, agus re Heleásar an sagart, agus ré prionnsuidhibh an choimhchruinnigh, gá rádh,

3 Atarot, agus Dibon, agus Iaser, agus Nimrah, agus Hesbon, agus Elealeh, agus Sebam, agus Nebo, agus Beon,

4 *Eadhon* an tír do bhuáil an TIGHEARNA a lathair chomhchruinnigh Israel, is fearann áirnéise é, agus atá áirnéis ag do sheirbhiseachaibh :

5 Ar a nadhbharsin, ar síad, má súaramar grása ad radharc, tugthar an dúthaighsi dod sheirbhiseachuibh mar sheilibh, *agus ná* beirthear nonn tar Iordan sinn.

6 ¶ Agus a dubhairt Maóise re clannuibh Gad agus re clannuibh Reuben, An rachuidh bhur ndearbhráithre chum an chogaidh, agus an suidhfe sibhsi annso ?

7 Agus cread fá mímheisnighthí clann Israel um dhul a nonn don tír noch thug an TIGHEARNA dhóibh ?

8 Mar so do rinneadar bhur naithre, a nuáir do chuir misi ó Chades-barnea dféachuin na tíre iad.

9 *Oir* a nuáir do chuadar súas go gleann Escol, agus do chonncadar an fearann, do mheirtneigheadar croidhe chloinné Israel, nach rachaidis don dúthaigh noch thug an TIGHEARNA dhóibh.

10 Agus do las fearg an TIGHEARNA

a nuairsin féin, agus thug a mhionna, dhá rádh,

11 Go deimhin ní fhaicfidh éanduine da tháinig amach as an Négipt, ó fhichthid bliadhna dáois agus ós a chionn, an dúthaigh do mhionna misi do Abraham, do Isaac, agus do Iácob; do chionn nar leanadar misi go hionlán:

12 Achd Caleb mhac Iephunneh an Cenisíteach, agus Iosua mhac Nun: óir do leanadar go hionlán an TIGHEARNA.

13 Agus do las fearg an TIGHEARNA a naghuidh Isráel, agus do chuir ar seachrán san bhfásach iad dhá fhichthid bhliadhna, nó gur dioghlaithrigheadh a nuile gheinealach, do rinne olc a lathair an TIGHEARNA.

14 Agus, féachuidh, atátháoise ar néirghe súas a náit bhar naithreadh, biseach dháoineadh péacadhnuil, do inhéadughadh fós dibhfheirge an TIGHEARNA a naghaidh Isráel.

15 Oir má fhilltise úadha, fuigfidh sé iad gan amharus a ris annsa bhfásach, agus scriosfuidh sé na dáoinesi uile.

16 ¶ Agus tangadar a ngar dhó, agus a dubhradar, Do dhéanam manracha annso dár náirméis, agus caitheacha dár ndaoiuibh beaga:

17 Achd rachfam féin réidh armtha roimhe chloinn Isráel, nó go mbeiream dá náit iad: agus coimhneochuid ár náos óg annsna caitheachuibh daingne ar eagla áitreabhach na tíre.

18 Ní fhilleam dar tightheibh, nó go seallbhuidh clann Isráel gach áon a oighreachd féin.

19 Oir ní iarrfuimne oighreachd maille riú don táoiuibh úd do Iordan, nó thairis sin; do chionn gur thuit ar noighreachd chuguiinn don táoiuibh do Iordan leith shoir.

20 ¶ Agus a dubháirt Maóise riú, Má nithí an nísí, má thig sibh armtha roimhe an TIGHEARNA chum cogaidh,

21 Agus go rachtháoi uile armtha tar Iordan a lathair an TIGHEARNA, nó go adibrigh sé roimhe amach a naimhde ón fhiaghnuisi,

22 Agus go ccláoidhfíghhear an dúthaigh a lathair an TIGHEARNA: annsin fillfíghhe fá dheóigh, agus beithí neimhchiontach a lathair an TIGHEARNA, agus a lathair Isráel; agus bíadhl an fearannsa na sheilbh aguibhsí a lathair an TIGHEARNA.

23 Achd muna ndéarntháoi so, féachuidh, do phéacuigheabhair a naghaidh an TIGHEARNA: agus bíodh a dhearbhu aguibh go bhfuighidh bhuir bpéacuidh amach sibh.

24 Deanuidh caitheacha dá bhuir ndaoiuibh beaga, agus manracha dá bhuir

gáorchuibh; ach déanuidh an ní tháinig amach as bhuir mbéul.

25 Agus do labhradar clann Ghad agus clann Réuben ré Maóise, dhá rádh, Do dhéanuid do sherbhísigh mar do aithin mo thighearna.

26 Béid ar gclann bheag, agus ar mná, agus ar tréada, agus ar náirméis uile, annsin a gcaitheachaibh Gilead:

27 Achd rachuid do sheirbhísigh thairis, gach éanduine armalta chum an chogaidh, do chathughadh roimhe an TIGHEARNA, mar a deir mo thighearna.

28 Mar sin do aithin Maóise dhá ttaoiuibh do Eleásar an sagart, agus do Iosua mhac Nun, agus dathairibh onóracha threabh chloinne Isráel:

29 Agus a dubháirt Maóise riú, Má thiagaid clann Ghad agus clann Réuben libh tar Iordan, gach éanduine armtha chum catha, a lathair an TIGHEARNA, agus go cclóidhfíghhear an tír romhuibh; annsin do bheartháoi tír Ghilead dhoibh mar sheilbh:

30 Ach muna ndeachaid siad libh a nunn armtha, do gheabhuid sealbh bhuir measc a tír Chanáain.

31 Agus do fhreagradar clann Ghad agus clann Réuben gá rádh, Mar a dubháirt an TIGHEARNA red sherbhíseachuibh, is mar sin do dhéanaimne.

32 Racham thairis anonn armtha roimhe an TIGHEARNA go tír Chanáain, chor go madh linn ar sealbh don táoiuibh do Iordan.

33 Agus thug Maóise dhóibh, *éadhon* do chloinn Ghad, agus do chloinn Réuben, agus do leath threibhe Mhanasseh mhic Ioseph, rioghachd Sihon rígh na Namoríteach, agus rioghachd Og rígh Basan, an fearann gun a chaitheachaibh annsna foirimlibh, *mar atáid* caitheacha na tíre timchioll fá gcúairt.

34 ¶ Agus do rinneadar clanna Gad Dibon, agus Atarot, agus Aroer,

35 Agus Atrot, Sophan, agus Iaaser, agus Iogbehah,

36 Agus Betnimrah, agus Betaran, caitheacha chumdaighe: agus manracha, do cháorchuibh.

37 Agus do chuireadar clann Réuben súas Hesbon, agus Elialeh, agus Ciriataim,

38 Agus Nebo, agus Baalmeon, (ar nath-rughadh a nanmann,) agus Sibmat: agus tugadar anmanna oile air na caitheachaibh do rinneadar.

39 Agus do imigheadar clann Mhachir mhic Manasseh go Gilead, agus do shealbh-uirigheadar é, agus do chuireadar as seilbh an Namoríteach do bhí ann.

40 Agus thug Maóise Gilead do Mhachir

mhac Manasseh; agus do chomhnuigh sé ann.

41 Agus do chuáidh Iair mhac Manasseh agus do ghlac a mbailte beaga san, agus do ghoir Habbot-Iáir dhíobh.

42 Agus do chuáidh Nobah agus do ghlac Cenat, agus a bhailte beaga, agus do ghoir Nobah dhe, do réir a anma féin.

CAIB. XXXIII.

Turuis 42 shloigh Israel sa nfhásach, 50 Ordughadh ar duthchusaigh Chanaain do scrios.

SÍADSO siubhail chloinne Israel, nóch do chuaidh amach as chrích na Héigipte le na slúaghuibh fáoi láimh Mhaóise agus Aáron.

2 Agus do scríobh Maóise a nimtheachda amach do réir a tturuis tre aithne an TIGHEARNA: agus a síadso a tturuis dó réir a tteachda amach.

3 Agus do fhágbhadar Rameses annsa chéid mhí, ar an gcúigeadh lá déug don chéid mhí; ar na mhárach déis na cásg do chúadar clann Israel amach le láimh áird a radharc na Néigipteach uile.

4 (Oir do adhlúicedar na Héigiptigh a nuile chéidgin, noch do bhual an TIGHEARNA na measc: ar na déeibh mar an gcéadna do rinne an TIGHEARNA breith-eamhnus.)

5 Agus do áthruigheadar clann Israel 6 Rameses, agus do áitigheadar a Sucot.

6 Agus do imthigheadar as Sucot, agus do shuigheadar an Etam, noch *atá* a nimíol an fhásuigh.

7 Agus do áthruigheadar as Etam, agus do shilleadar a rís go Pihahiro, noch *atá* as coinne Bhaal-Sephon: agus do shuigheadar as coinne Mhigdol.

8 Agus do ghluaisíodar ó choinne Pihahiro, agus do chúadar tré lár na fairge go nuige an fhásach, agus do chúadar uidhe thri lá a bhásach Etam, agus do shuigheadar a Márah.

9 Agus do áthruigheadar ó Mhárah, agus tangadar go Hélim: agus do *bhádar* dhá thobar dhéug uisge a Nelim, agus trí fichid agus deich ccrainn phailme; agus do shuigheadar annsin.

10 Agus do áthruigheadar as Elim, agus do fhosadar ag an muir Ruaidh.

11 Agus do áthruigheadar ón mhuir Ruaidh, agus do fhosadar a bhfasach Sin.

12 Agus do ghluaisíodar ó fhásach Sin, agus do shuigheadar a Ndophcah.

13 Agus dimthigheadar ó Dophcah, agus do shuigheadar a Nalus.

14 Agus do áthruigheadar ó Alus, agus do shuigheadar a Rephidim, áit nach raibh uisge ag na dáoinibh re ól.

15 Agus dfhágbhadar Rephidim, agus do shuigheadar a bhásach Sinai.

16 Agus do áthruigheadar ó fhásach Sinai, agus do shuigheadar a Cibrot-hataabhah.

17 Agus do imthigheadar as Cibrot-hataabhah, agus do shuigheadar ann Haserot.

18 Agus do fhágbhadar Haserot, agus do shuigheadar a Ritmah.

19 Agus do fhágbhadar Ritmah, agus do shuigheadar a Rimmon-páres.

20 Agus do fhágbhadar Rimmon-pares, agus do shuigheadar a Libnah.

21 Agus do áithruigheadar ó Libnah, agus do shuigheadar a Rissah.

22 Agus do ghluaisíodar ó Rissah, agus do fhosadar an Cehelatah.

23 Do imthigheadar as Cehelatah, agus do fhosadar a sliabh Sapher.

24 Agus do áthruigheadar ó shliabh Sapher, agus do fhosadar ag Haradah.

25 Do áthruigheadar ó Haradah, agus do shuigheadar a Machelot.

26 Agus do áthruigheadar as Machelot, agus do fhosadar ag Tahat.

27 Agus do fhágbhadar Tahat, agus do shuigheadar a Ttarah.

28 Agus do áthruigheadar ó Thárah, agus do shuigheadar a Mitcah.

29 Agus do chúadar ó Mhítcah, agus do shuigheadar ag Hasmonah.

30 Agus do fhágbhadar Hasmonah, agus do fhanadar ag Moserot.

31 Agus do fhágbhadar Moserot, agus do shuigheadar ann Bene-iaacan.

32 Agus do áthruigheadar ó Bhene-iaacan, agus do chomhnuigheadar ag Horhagidgad.

33 Agus do imthigheadar ó Hórhágidgad, agus do shuigheadar an Iotbata.

34 Do áthruigheadar ó Iotbatah, agus do chomhnuigheadar an Ebrónah.

35 Agus do fhágbhadar Ebrónah, agus do shuigheadar ag Ésion-gaber.

36 Agus do áthruigheadar ó Ésion-gaber, agus do shuigheadar a bhásach Sin, *dá ngoirthear* Cades.

37 Agus do áthruigheadar ó Chades, agus do shuigheadar ar sliabh Hor, a mbrúach fearuinn Edom.

38 Agus do chuáidh Aáron an sagart súas go sliabh Hor ar aithne an TIGHEARNA, agus fuáir bás annsin, an ceathrachad bliadhain tar éis chloinne Israel do theachd amach as chrích na Héigipte, annsa chéad lá don chúigeadh mhí.

39 Agus do *bhí* Aáron céad agus fichthe agus trí bliadhna dháois a nuáir déag sé a sliabh Hor.

40 Agus do chúalaidh rígh Arad an Cananíteach, (noch do áitreabh budh dheas a ttír Chánaain), teachd chloinne Israel.

41 Agus do fhágbhadar slíabh Hor, agus do shuigheadar a Salmónah.

42 Agus do fhágbhadar, Salmónah, agus do shuigheadar a Bpúnón.

43 Agus do fhágbhadar Púnón, agus do shuigheadar an Obot.

44 Agus do fhágbhadar Obot, agus do shuigheadarag Cárnuibh-abarim a tteóruinn Mhoab.

45 Agus do fhágbhadar na Cárna, agus do fhosadar an Dibon-gad.

46 Agus do áthruigheadar ó Dhibon-gad, agus do chomhnuigheadar an Almon-diblataim.

47 Agus do áthruigheadar ó Almon-diblataim, agus do shuigheadar a sléibhtibh Abarim, ós coinne Nébo.

48 Agus do imthigheadar ó shléibhtibh Abarim, agus do shuigheadar a réiteach Mhoab laimh re Iordan a bhfogus do Iericho.

49 Agus do shuigheadar láimh ré Iordan, ó Bhet-iesimot go nuige Abel-sittim a réiteach Mhoab.

50 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise a réiteach Mhoab láimh re Iordan a bhfogus do Iericho, ghá rádh,

51 Labhair re cloinn Israel, agus abair riú, A nuair rachfaoi thar Iordan go tír Chánaain;

52 Annsin cuirfidhe amach na huile dhúthchusaigh a nfhearuinn as bhur radharc, agus scriosáidhe a níomháigheadh uile, agus millfidhe a níomháigheadh leaghta uile, agus leagfuidhe síos go hiomlán a náite ánda uile:

53 Agus cuirfidhe na dúthchusaigh as seilbh an nfhearuinn, agus áiteochtháoi ann: óir thug misi an fearann díbh dá shealbhughadh.

54 Agus roinnfidhe an fearann lé crannchar mar oighreachd a measc bhur ttreabha; agus don luchd is mó do bhéurtháoi an chuid is mó do noighreachd, agus don luchd is lúgha do bhéartháoi an chuid is lúgha do noighreachd: bíaidh oighreachd gach éanduine mar a tuitfidh a chrannchar; do réir tréabha bhur naithreadh do gheabhtáoi oighreachd.

55 Ach muna geurtháoi amach romh-uibh dúthchusaigh an nfhearuinn; annsin tiocfa a gcrích, an chuid dá léigfidhe fuireach aguibh go mbéid na scolbuidh ann bhur súilibh, agus na ndéalguibh ann bhur táobhuibh, agus go mbuáidheoruid sibh annsa dúthaigh a gcoimhneochtháoi.

56 Tuilleamh oile, tiuicfuidh a gcrích go ndéana misi ribhsi, mar do smuáin mé do dheanamh ríusan.

CAIB. XXXIV.

Teoranna thalamh Chanaain. 16 Agus ainmne an luchd do roinneadh é.

A GUS do labhair an TIGHEARNA re Maóisí, dhá radh,

2 Aithin do chloinn Israel, agus abair riú, A nuair tiuicfuidhe go tír Chánaain; a sé so an fearann thuitiós chugaibhsi mar oighreachd, eadhon fearann Chánaain maille re na teóranuibh:

3 Annsin bíaidh bhur gceathramhna budh dheas ó fhásach Sin ar fad láimh ré hinlibh Edom, agus budh é bhur tteóran budh dheas írimiol na fairge sailte leath shoir:

4 Agus sílfidh bhur tteóran ón táobh ó dheas go hárd Acrabbim, agus róighfigh air fad go Sin: agus bíaidh a dhul amach sin ón táobh dheas go Cades-barnea, agus rachaidh go Hasaraddar, agus rachaidh ar a aghuidh go Hasmon.

5 Agus béaruidh an teóran cumpás lé ó Asmon go sruth na Héigpte, agus budh í an nfairge a dhul amach.

6 Agus ar son na teóran táobh shíar, bíaidh a nfairge mhór agad mar theórumn: budh í so do theóran shíar.

7 Agus budh í so do theóran budh thuaidh: ón nfairge mhóir cinnfé tú dhuit féin go slíabh Hor:

8 O shlíabh Hor cinnfé tú go dul a steach Hamat; agus bíaidh dul amach na teóran go Sédad:

9 Agus rachuidh an teóra ar a haghaidh go Siphron, agus bíaidh a dul amach ag Haser-Enan: si so bhur tteóra budh thuáigh.

10 Agus cuirfidhe amach bhur tteóran shoir ó Hasar-Enan go Sepham:

11 Agus rachaidh an teóra síos ó Shepham go Riblah, don táobh shoir do Ain; agus tiocfa an teóra a nús, agus roighfigh go táobh fairge Chiuneret táobh shoir:

12 Agus rachaidh an teóra síos go Iordan, agus bíaidh a dul amach ag an bhfairge shailte: budh í só bhur ndúthaigh maille ré na teóranuibh timchioll fá gcúairt.

13 Agus do aithin Maóise do chloinn Israel, ghá rádh, Sí so an dúthaigh do gheabhtáoi a noighreachd le crannchar: noch do aithin an TIGHEARNA do thabhairt do na naoi ttreabhuibh, agus don leith threibh:

14 Oir do ghlacadar treabh chloinne Réuben do réir thighe a naithreadh, agus treabh chloinne Gad do réir tighe a naithreadh, da ghabhadar a noighreachd; agus leith threabh Mhanasseh do ghlacadar a noighreachd:

15 Do ghlacadar an dá threibh sin agus an leith threibh a noighreachd don táobhsí do Iordan *lámh* re Iericho táobh shoir, leath ré héirge glréine.

16 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, ghá rádh,

17 Siadso amnanna na ndáoinne raunfas an fearann dóibh: Eleasar an sagart, agus Iosua mhac Nun.

18 Agus geabhtáoi chugaibh éanphri-onnsa anháin dá gach treibh, do roinn oighreachda an nfearuinn.

19 Agus *siadso* amnanna na ndáoinne: do threibh Iúdah, Cáleb mhac Iephunnach.

20 Agus do threibh chloinne Síneoin, Semuel mhac Ammihud.

21 Do threibh Benjamin, Elidad mhac Chislon.

22 Agus prionnsa threibhe chloinne Dan, Euci mhac Iogli.

23 Agus prionnsa chloinne Ióseph, ar son treibhe chloinne Manasseh, Hamuel mhac Ephod.

24 Agus prionnsa threibhe chloinne Ephraim, Cemuel mhac Shiptan.

25 Agus prionnsa threibhe chloinne Sebulun, Elisaphan mhac Parnach.

26 Agus prionnsa threibhe chloinne Issachar, Paltiel mhac Assan.

27 Agus prionnsa threibhe chloinne Aser, Ahihud mhac Selomi.

28 Agus prionnsa threibhe chloinne Naphtali, Pedahel mhac Ammihud.

29 *Siadso* do aithin an TIGHEARNA do reina na hoighreachda do chloinn Israel a tír Chánaam.

CAIB. XXXV.

Caithreacha 48 na Lebhiteach, go na ccoiminibh. 6 Síisior dhiobh arson didin don luchd do dhéana dunnharbhadh gan mhiornun. 9 Reachd ar an dunnharbhadh.

A GUS do labhair an TIGHEARNA re Maóise a réiteach Mhoab lámh re Iordan a bhfogas do Iericho, ghá rádh,

2 Aithin do chloinn Israel, go ttugdáois do na Lebhítibh doighreachd a seilbhe caithreacha chum comhnuidhe ionta; agus do *bhéartháoi mar an gcéad-na* do na Lebhítibh coimín dá gcaithreachaibh na ttimchioll fa ceannit.

3 Agus do gheabhtú éad ná caithreacha do chomhnuidhe ionta; agus bíáidh a gcoimín agá náirméis, agus agá máoin, agus agá naumhintidh.

4 Agus roithfid coimín na caithreach, noch do bhéartháoi do na Lebhítibh, ó bhalla na caithreach agus ó sin annach míle cubhad timchioll fa geaúirt.

5 Agus toimheóspigh sibh ón gcaithreach amuigh ar an táobh shoir dhá

mhíle cubhad, agus ar an táobh ó dheas dhá mhíle cubhad, agus ar an táobh shíar dhá mhíle cubhad, agus ar an táobh thuáigh dhá mhíle cubhad; *biáidh* an cathair a lár: budh é so bhías doibhsion mar choimín na ccaithreach.

6 Agus a measc na gcaithreach bhéartháoi do na Lebhítibh *biáidh* sé caithreacha chum didin, noch óirdeochtháoi don dunnharbhtach, ionnus go tteithfidh sé chuige: agus cuirfidhe na cceannsin a dó air cheathrachad cathair.

7 *Mar sin béid* iomlán na gcaithreach do bhéartháoi do na Lebhítibh, a hochd air ceathrachad cathair: iad sin do *bhéartháoi* uáibh maille re na ccoiminibh.

8 Agus na caithreacha bhéartháoi uáibh béid do sheilbh chloinne Israel: ón *luchd agá bhfuil* mórán do bhéartháoi mórán; ón *luchd agá bhfuil* beagán, bhéartháoi beagán: do bhéara gach éanduine dá chaitreachaibh do na Lebhítibh do réir a oighreachda noch shealbhuighios sé.

9 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dhá rádh,

10 Labhair ré cloinn Israel, agus abair riú, A nuair bheithi ar tteachd a nall tar Iordan go tír Chánaain:

11 Anusín óirdeochtháoi dháoiibh féin caithreacha do bheith na ccaithreachaibh didin dibh; chor go tteithfidh an marbhtóir ionnta, noch mhuirfeas éanduine tre-ainbhíos.

12 Agus béid aguibh na gcaithreachaibh didin ón dioghatach; chor nach éngfuigh an dunnharbhtóir, nó go seasuidh sé a lathair an chomhchruinnigh a mbreithcamhnus.

13 Agus bíáidh sé caithreacha didin aguibh do na caithreachaibhsin do bhéartháoi uáibh.

14 Do bhéartháoi *uáibh* trí caithreacha don táobhsí do Iordan, agus do bhéartháoi trí caithreacha a tír Chánaan *uáibh* noch bhías na gcaithreachaibh didin.

15 Béid na sé caithreacha sin na ndidean, *arson* do chloinn Israel, agus don choimh-iditheach, agus don nfhios cúarta catorra: chor go tteithfeadh gach áon do ní marbhadh annsin.

16 Agus má bhuáileann sé le oírnis íarruinn é, is go bhfuighe sé bás, is dunnharbhtóir é: cuirfighear an fealltóir go deimhin chum báis.

17 Agus má bhuáileann é le dornóg cloiche, re néugfadh sé, agus go bhfuighe bás, is dunnharbhtóir é: cuirfighear an dunnharbhtóir go deimhin chum báis.

18 Nó má bhuáileann é le lámh-arm maide, le na bfuigheadh bás, agus go

bhfaghann sé bás, is dúnmarbhbhthóir é : agus cuirfíghear an dúnmarbhbhthach go deimhin chum báis.

19 Dioghaltóir ná fola is é féin mhuirfeas an dúnmarbhbhthóir : a nuair theigeamhas sé ris, muirfidh sé é.

20 Ach má bheir sathadh air ó fhúath, nó má chaitheann éainní air déantoisg, chor go bhfuighe sé bás ;

21 Nó má bhuáileann tré aingidheachd é lé na láimh, chor go bhfuighe sé bás : cuirfíghear go deimhin an té bhuáil é chum báis ; óir is dúnmarbhbhthóir é : muirfidh fear dioghalta na fola an dúnmarbhbhthóir, a nuair theigeamhas sé ris.

22 Ach má sháitheann sé é go hobann gan námhadus, nó má chaith éinní ris gan a bheith a noíchill air,

23 Nó le cloich ar bith, lér bhféidir duine marbhadh, gan a fhaicsin, agus a chaitheamh ris, chor go néugfadh sé, agus nach ar námhuid dó é, agus nach ag iarraidh a dhochuir do bhí sé :

24 Ansin do dhéanuid an comhchruinnighadh breitheamhnus idir an marbhbhthach agus dioghaltach na fola do réir na mbreitheamhnus so :

25 Agus saorfuadh an comhchruinnighadh an marbhbhthóir amach as láimh dbioghaltóra na fola, agus áiseochuadh an comhchruinnighadh é go cathrugh a dhíidin, ionar theith sé : agus fánfuadh ann go bás a nárdsagart, noch do hungadh leis a nola náonlitha.

26 Achd má thug an marbhbhthóir uair ar bith táobh amuigh do imlibh chaithreach a dhíidin, mar ar theith sé ;

27 Agus go bhfuighe dioghaltóir na fola é táobh amuigh do imlibh chaithreach a dhíidin, agus go muirfe dioghaltóir na folá an marbhbhthóir ; ní budh ciontach fola é :

28 Ar a nadhbhar gur chóir dhó fuireach iona chathrugh dhíidin go bás a nárdsagart : ach tar eís bliáis a nárdsagart fillfidh an marbhbhthóir go dúthaigh a sheilbhe.

29 Mar sin béd na neithesi na reachda breitheamhnus aguibh ar feadh bhur sleachda an bhur nuile áitiughadh.

30 Gidh bé mharbhus duine ar bith, cuirfíghear an dúnmarbhbhthóir chum báis lé béul fiadhuin : achd ní dhéana éainfhíadhuin ambáin fiadhuise a naghuidh éanduine chum go bhfuigheadh bás.

31 ¶ Fuilleamh oile ní gheabhbháoi fúasgladh ar bith ar son anna dúnmarbhbhthóra, noch atá ciontach chum báis : ach cuirfíghear chum báis é go deimhin.

32 Agus ní ghéabhbháoi díoghluighcachd ar bith ar son an té do theith dhá chathrugh dhíidin, chor go tteaghadh a

ris do chomhnuidhe don dúthaigh, go nuige bás an tsagart.

33 Mar sin ní thruáillfidhe an dúthaigh ann a bhfuilte : óir truailidh a nfuil an dúthaidh : agus ní héidir an fearann do ghlanadh ón nfuil dhóirtear ann, achd lé fuil an té do dhóirt í.

34 Ná salchuidh ar a nadhbharsin an fearann a mbeithí, mar a gcomhnuighimsi : óir misí an TIGHEARNA comhnuighim a measc chloinne Israel.

CAIB. XXXVI.

Reachd a timcheall an phósadh, agus dol na noighreachd.

AGUS tangadar cinn aithreadh mhuin-tire chloinne Gilead, mhic Machir, mhic Manasseh, do shliocht chloinne Ióseph, a lathair, agus do labhradar a bhfiadhnúise Mháoise, agus a bhfiadhnúise na bprionsadha, eadlon phríomh-aithre chloinne Israel :

2 Agus a dubhradar, Do aithin an TIGHEARNA dar tighearnanne an dúthaigh do thabhairt mar oighreachd le cranuichar do chloinn Israel : agus do hauthuighthead dom thighearna leis an TIGHEARNA oighreachd Shelophehad ar ndearbhrathair do thabhairt dá ingheanuibh.

3 Agus má phóstar iad ré héanduine do mhacaibh na treabh oile chloinne Israel, ansin béurthar a noighreachd ó oighreachd ar nathreadhne, agus cuirfíghear í a noighreachd na treabh ghéabhus chuca iad : mar sin béarthar í ó chrannchar ar noighreachdne.

4 Agus a nuair bhías Iúbile chloinne Israel, ansin cuirfíghear a noighreachdsan a noighreachd na treibhe chum a ngéabhtar iad : mar sin tóigfíghear a noighreachdsan ó oighreachd threibhe ar nathreadhne.

5 ¶ Agus do aithin Maóisi do chloinn Israel do réir bhréithre an TIGHEARNA, ghá rádh, Is maith a dubhairt treabh mhac Ióseph é.

6 Sé so an ní aithnigheas an TIGHEARNA a táobh ingean Shelophehad, ghá rádh, Pósaidis leis an té bhus áill léó féin : ambáin lé muinntir threibhe a nathar pósuid siad.

7 Mar sin nach áthrochuidh oighreachd chloinne Israel ó threibh go treibh : óir coinneochuidh gach éanduine do chloinn Israel é féin do oighreachd threibhe a aithreadh.

8 Agus gach uile ingean, dá sealbh-ugheann oighreachd a néintreibh de chloinn Israel, bíaidh na mnáoi ag áon do chineadh threibhe a hathar, ar chor go ccuinneochuidh a nuile dhuine do threabh-uibh chloinne Israel oighreachd a nathreadh.

9 Ní mó áchróchus a noighreachd ó threibh go treibh; achd cuinneochuidh gach uile dhuine do threabhuibh chloinne Israel é féin dá oigbreachd féin.

10 Do réir mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaoise, is mar sin rinneadar inghiona Shelophehad:

11 Oir do pósadh Mahlah, Tirsah, Hoglah, Milcah, agus Noah, ingheana

Shelophehad, lé macaibh dhearbhrathar a nathar:

12 Agus do pósadh iad le cineadh mhac Manasseh mhic Ióseph, agus do fhan a noighreachd a treibh chinidh a nathar.

13 Siadso na haitheanta agus na breitheamhnais, do aithin an TIGHEARNA lé laimh Mhaoise do chloinn Israel a réitibh Mhoab ag Iordan láimh re Iericho.

An Cuigeadh Leabhar do MHAOISE, da ngoirthear DEUTRONOMI.

CAIB. I.

Ath-aithris ar ar tharladh do Israel fun fásach. 34 Géusmachd an TIGHEARNA arson mhíchreideamh an phobuil.

SIADSO na bríathra do labhair Maoise re Hisrael uile don táobhsí do Iordan annsa bhásach, annsa réiteach thall as coimne na mara Ruáidhe, idir pháran, agus Tophel, agus Laban, agus Haserot, agus Disabab.

2 Uidhe éanlá déag ó Horeb a slighe shléibhe Seir go Cádés-barnea.

3 Agus tarla annsa cheathrachdmhadh bliadhán san néanamhadh mí déag, ar an ccéad lá don mhí, gur labhair Maoise re cloinn Israel, do réir a nuile ní do labhair an TIGHEARNA ris do aithne dhíobhsan;

4 Tar éis Sihon rígh na Namoríteach do mharbhadh dho, noch do áitreibh ann Hesbon, agus Og rígh Básan, noch do áitreibh ann Astarot ann Edrei:

5 Ar an táobhsí do Iordán, a tír Mhoab, do thionnsguin Maoisé an dligh-eadhso dfoillsiughadh, ghá radh,

6 ¶ Do labhair an TIGHEARNA ar Ndaí rinne an Horeb, gá rádh, Do fhanabháir go lor fhad ar a tsliabhso:

7 Fillidh, agus gluáisidh ionbhur slighe, agus éirgidh go slíabh na Namoríteach, agus don nuile áit láimh ris, annsa réiteach, annsa cuocuibh, agus annsa ghleann, agus budh dheas, agus láimh ris an bhfainge, go dúthaigh na Gcanaaníteach, agus go Lebanon, go suighe an nabhúinn mhóir, abhuinn Euphrates.

8 Feachuidh, do chuir mé an talumh as bhar gcoinne: éirgidh a steach agus sealbhuighidh an fearann do dhearbh an TIGHEARNA dá bhur naithribh, Abraham, Isaac, agus Iacob, do thabhairt doibh agus dá sliocht na ndiaigh.

9 ¶ Agus do labhair misi ribhse a nuáirsin, gá rádh, Ní bhfuilinsi cumusach ar bhur níomchar leam féin an áonar.

10 Do mhéaduigh an TIGHEARNA bhur Ndaí sibhsí, agus, féuchuidh, atátháoi a niugh mar réulta nimhe ar iomadamlachd.

11 Go ndéarna an TIGHEARNA Día bhur naithreadh sibhsí míle uáir comhiomadamluail is tátháoi, agus go mbeannuighidh sé sibh, mar do gheall sé dháoiibh!

12 Cionnus is éidir liomsa amháin bhur gcúram dionchar, agus bhur núalach, agus bhur nimreasuinn?

13 Glacuidhisi chugaibh dáoinne críonna, agus tuigsionacha, agus aitheanta a measc bhur ttreabha, agus do dhéana misi uachdaráin díobh ós bhur gcionn.

14 Agus do fhreagrabhairsi mé, agus a dubhrabhair, An ní do labhair tú is maith dhúinne a dhéanamh.

15 Annsin do ghlac mé togha bhur ttreabh, dáoinne críonna, agus aitheanta, agus do rinneas cinn díobh ós bhur gcionnsa, caiptínigh ós cionn mhílteadh, agus caiptínigh ós cionn chéud, agus caiptínigh ós cionn cháogad, agus caiptínigh ós cionn deithncamhair, agus óifgidh a measc bhur ttreabh.

16 Agus do chuir mé an tansin dúalach ar bhur mbreitheamhnuibh, gá rádh, Éistigh na cúisionna idir bhur ndearbhraithreibh, agus beiridh breath go ceart idir gach éanduine agus a dhearbhrathair, agus an coimhidlitbeach bhias na fhochar.

17 Ní thiubhartháoi meas ar phearsannuibh a mbreitheamhnus; achd éistfidhe an beag mar an mór; ní bhíaidh eagla cruibh re gúais dhuine; oir is lé Día an breitheamhnus: agus an chúis bhias roghnáidh oruibh, tugaidh chugansa, agus éistfe mé í.

18 Agus do aithin me dlíbh a nuáirsin a nuile ní budh cóir dháoiibh a dhéanamh.

19 ¶ Agus a nuáir do ghluaisiomar as Horeb, do chúamar thríd an bhásach mór uathbhásach uile, noch do chonncabhair ar slighe shléibhe na Namoríteach, mar do

aithin an TIGHEARNA ar Ndíá dhínn; agus tangamar go Cádés-barnea.

20 Agus a dubhairt misi ribh, Than-gabhair go sliabh na Namoríteach, noch do bheir an TIGHEARNA ar Ndíá dhínn.

21 Féuch, do chuir an TIGHEARNA ar Ndíá an dúthaigh romhuibh: éirghidh agus sealbhuighidh í, mar a dubhairt an TIGHEARNA Día bhur naithreadh; ná himeag-luidhigh, agus na bíodh mímhaiseach oruibh.

22 ¶ Agus tangabhair a ngar dhamhsa gach áon aguibh, agus a dubhrabhair, Cuirfeam daoine romhuinn, agus spónfuid dhínn an dúthaigh, agus do bhéaruid scéula chugainn cía an tslighe a gcaithfeam dul súas, agus cía híaí na caitheacha ann a racham.

23 Agus do thaitin an glór ríomsa go maith: agus do thogh mé dhá fhear dheug aguibh, áon as gach treibh:

24 Agus do fhilleadar agus do chúadar súas annsa tsliabh, agus tangadar go gleann Escol, agus do spónadar amach é.

25 Agus do ghlacadar cuid do thoradh na tíre ann a lamhuibh, agus thugadar leó a nús chugainn é, agus thugadar scéula chugainn a rís, agus a dubhradar, *Is maith an talmh é*, noch do bheir an TIGHEARNA Día dhínn.

26 Gidheadh níor bháill libhsi dul súas, ach do rinneabhair cathughadh a naghuidh aithne an TIGHEARNA bhur Ndíá:

27 Agus do rinneabhair ithiomrádh ann bhur lóistínibh, agus a dubhrabhair, Do chionn go raibh fuath ag an TIGHEARNA oruine, thug sé amach sinn as crích na Héigipte, dar ttabhairt a lámhuibh na Namoríteach dar marbhadh.

28 Cáit a rachum súas? do dhroich-mheisnuigheadar ar ndearbhráthre ar geroidhe, dhá rádh, *Is mó agus is árrachduigh na daoine úd ná sinne; atáid na caitheacha mór agus ár na mballughadh súas go neamh; agus fós do choncamar mic Anacim ann.*

29 Annsin a dubhairt misi ribh, Ná chriothnuighidh, agus nar ab mó bhías eagla oruibh rompa.

30 Troidfidh an TIGHEARNA bhur Ndíá ar bhur son, noch théid romhuibh, do réir a nuile neithe do rinne ar bhur son san Néigipt as coinne bhur súl.

31 Agus annsa bhásach, mar a bhífaa tú cionnus do ionchair an TIGHEARNA do Día thú, mar dhionchoradh duine a mhac, annsa nuile shlighe dá ndeach-abhair, nó go ttangabhair a steach don náitsí.

32 Gidheadh annsa nísí níor chreideabhair an TIGHEARNA bhur Ndíá,

33 Noch do chuaidh romhuibh annsa

tslighe, do thógha áite amach dhíb ann a suigheochadh sibh bhur lóistínigh, a tteinidh san noidhche, do thaisbéanadh dháoiibh cía an tslighe ánn a ngéubhadh sibh, agus a néull san ló.

34 ¶ Agus do chúalaidh an TIGHEARNA fuáim bhur mbriathar, agus do bhí féarg air, agus do mhionnuigh sé, dhá rádh,

35 Go deimhlin ní fhaicfidh duine dhiobhso, an droichghinealachsa an dúthaigh mhaithsi, noch do mhionnuigh misi do thabhairt dá bhur naithribh,

36 Achd amháin Cáleb mhac Iephunneh; do chise seision í, agus is dósan do bhéura mé an tír air ar shaltuir sé, agus dá chloinn, do chionn gur lean sé go hiomlán an TIGHEARNA.

37 Mar an gcéadna do bhí an TIGHEARNA feargach ríumsa ar bhur sonsa, dhá rádh, Ní racha tú ann súd a steach.

38 Achd Ioshua mhac Nun, noch sheasfas ad lathair rachaidh sé ann a steach: cuir meisneach ann: óir do bhéura sé ar Isrel an noighreachd do shealbhuigh-adh.

39 Os a chionn sin bhur ndáoine beaga, noch a dubhrabhair a bheith na ceréich, agus bhur celann, ag nach raibh fios uile nó maithesa san ló sin, rachuid siad sin ann a steach, agus is dóibhsion do bhéura mé é, agus sealbhochuidh siad é.

40 Achd ar bhur sonsa, fillidh, agus éirghidh ann bhur slighe a steach chum an nfasuigh a slighe na mara Ruáidhe.

41 Annsin do fhreagrabhairsi agus a dubhrabhair ríumsa, Do pheacnuigheannar a naghaidh an TIGHEARNA, rachum súas agus troidfidh, do réir a nuile neithe do aithin an TIGHEARNA ar Ndíá dhínn. Agus a nuair do iadh gach áon aguibh é féin na arm cogaidh, do bhábhair ullumh chum dul súas annsa chnoc.

42 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ríumsa, abair ríu, Ná héirgidh súas, agus ná troididh; óir ní bhfuilimsi bhur measc; deagla go muirfidhe sibh a lathair bhur nánhad.

43 Mar sin do labhair mé ribh; agus níor éistebhair ríum, achd do chathuigh-eabhair a naghaidh aithne an TIGHEARNA, agus do chúebhair go handóthchusach súas fan chnoc.

44 Agus tangadar na Hamorítigh, noch do áitreibh annsa tsliabhsin, amach ann bhur naghaidh, agus do ruógheadar sibh, mar do nid beiche, agus do scriosadar sibh a Seir, go nuige Hormah.

45 Agus do fhilleabhair agus do ghuil-eabhair a lathair an TIGHEARNA; achd níor éist an TIGHEARNA re bhur nglór, agus ní thóg cluas dáoiibh.

46 Mar sin do fhanabhair ann Cádés

mórán do laéthibh, do réir na laétheadh do fhanabhair annsin.

CAIB. II.

Cia fearann ar nach budh cóir ionnsaidh do thabhairt. 27 Agus cia do bhí cead-uighthe a-chosnamh.

ANNSIN do fhilleamar, agus do ghluais-eamar don níasach a slighe na mara Ruáidhe, mar do labhair an TIGHEARNA riumsa: agus do thimchiollamar slíabh Sheir mórán do laéthibh.

2 Agus do labhair an TIGHEARNA riumsa, ghá rádh,

3 Do thimchiollabhair an slíabhso lór a fhad: filligh budh thúáigh.

4 Agus aithinsi don phobal, ghá rádh, Caithfidhe gabbail tré úniol thíre bhur ndearbhráithreach clann Esau, noch áit-reabhus a Seir; agus bíadh eagla aca romhuibh: uime sin biodh aire mhaith aguibhsi oruibh féin:

5 Ná beanuidh ríú; oir ní thiubhra misi dháobh dá bhfearann, ní thiubhrad, leithead éantroighe amháin; do chionn go ttug mé shíabh Seir do Esau mar sheilbh.

6 Ceinneochtháoi bíadh úatha ar airgead, chor go níosáoi; agus cinneocltháoi fós uisge úatha ar airgead, chor go niobhtháoi.

7 Oir do bheannuigh an TIGHEARNA do Dhía thusa ann uile oibreach do láimhe: atá fios bhur naistoir aige thríd an bhfásach mhórsa: *do bhí an TIGHEARNA do Dhía an dá fhíchthid bliadhanso maille riort; ní raibh easbhaidh ar bith ort.*

8 Agus a nuair do chuamar thar ar ndearbhráithribh clann Esau, noch do áitribh ann Seir, tré shlighe an reitigh ó Elat, agus ó Hesion-gaber, do fhilleamar agus do chuamar a slighe fhásaigh Mhoab.

9 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA riumsa, Ná buáidhrigh ná Moabitigh, agus na déanuigh imreasúin ríú a gcath: oir ní thiubhra misi dháoiibh dá bhfearann mar sheilbh; do chionn go ttug mé Ar do chloinn Lot mar sheilbh.

10 Do áitreabhadar na Hemimigh ann sin a nallúd, daoine mora, líonmhara, árrachda, mar na Hanacinigh;

11 Noch ar a raibh mar an gcéadna meas aitheach, do nós na Nanacimeach; achd Emimigh ghoirid na Moabitigh dhíobh.

12 Do áitreabhadair na Horimigh mar an gcéadna a Seir san namsir romhe; achd is iad clann Esau tháinic na ndiar na, a nuair do dhibreadar as a radharc iad, agus do áitreabhadar na náit; mar do ní

Israel re dúthaigh a sheilbhe, noch thug an TIGHEARNA dhóibh.

13 Annois éirghidh súas, arsa misi, agus téighidh thar abhuinn Shered. Agus do chuamar thar abhuinn Shered.

14 Agus na laéthe iona ttangamar ó Chades-barnea, nó go ndeachamar tar abhuinn Shered, ba hochd mbliadhna déug air fhithchid iad; nó gur leaghadar a nñile gheinealach don luchd cogaidh a measc an tslóigh, mar do mhionnuigh an TIGHEARNA dhóibh.

15 Oir go deimhin do bhí lámh an TIGHEARNA na naghaidh, dá scrios as measc an tslóigh, nó gur díoghbhaidheadh iad.

16 ¶ Marsin tháinic a ccrích, a nuair do díoghbhaidheadh an luchd cogaidh uile agus do éugadar ó bheith a measc an phobail,

17 Gur labhair an TIGHEARNA riumsa, dhá rádh,

18 Rachuidh tú anonn tré Ar, annsa ló a niugh, a tteóruinn Mhoab:

19 Agus a nuair thioctas tú a bhfogus thall as coinne chloinne Ammon, ná buaidhrigh iad, agus ná beanuidh ríú: oir ní thiubhra misi sealbh ar bith dháoiibh do dhúthuigh chloinne Ammon; oir thug mé do chloinn Lot í mar sheilbh.

20 Do measadh mar an gcéadna gur dúthaigh aitheach sin: aithigh do áitreabh annsin san tseanainsir; agus do ghoirdís na Hammonitigh Samsumimigh dhíobh;

21 Daoine móra, líonmhara, árrachda, mar na Hanacinigh; achd do scrios an TIGHEARNA iad rompa; agus tangadarsan na ndiáigh, agus do áitreabhadar na nionad:

22 Mar do rinne sé ré cloinn Esau, noch do áitreibh ann Seir, a nuair do scrios sé na Horimigh rompa; agus tangadarsan na ndiáigh, agus do áitreabhadar na náit gus a niugh:

23 Agus na Habbimigh noch do chomhnugh ann Haserim, go nuige Assah, do dhibreadar na Caphtorimigh iadsin, noch tháinic amach as Caphtor, agus do áitreabhadar na nionad.

24 ¶ Eirighis sías, ghluaisigh ann bhur tturus, agus imthighidh a nnonn thar a nabhúinn Ammon: féuch, thug mé ad láimh Sihon an Tamariteach, rígh Hesbon, agus a dhúthaigh: tionscain a sealbhughadh, agus troid ris a gcath.

25 A niugh thioseoclus misi ar uamhan agus eagla romhadsa do chur ar a bhfuil fáoi neamh uile, noch chluinfas tíarusc-bháil ortsa, agus criothuachuid, agus béid a ndoighios ar heaglasa.

26 Agus do chuir mé teachda amach as

fasach Cedemot go Sihon rígh Hesbon lé bríathruibh síothchána, dhá radh,

27 Léig dhamhsa gabháil thríd do dhúthaigh: iméocha mé romham annsa tslighe mhóir, agus ní iontócha mé ar an láimh dheis nó ar an láimh chlé.

28 Reacfaidh tú biadh ríom ar airgid, go nithe mé; agus do bhéura tú dhamh uisce ar airgid, go nólfa mé: amháin siubholuigh mé romham dom chosuibh;

29 Mar do rinneadar rium clann Esau noch áitreabhus a Seir, agus na Moabítigh noch áitreabhus ann Ar; nó go ndeachuidh mé anonn thar Iordan don dúthaigh do bhéir an TIGHEARNA ar Ndía dhúinn.

30 Achd nior áill lé Sihon rígh Hesbon léigean dúinn gabháil thairis: óir do crúadhugh an TIGHEARNA bhur Ndíasa a spiorad, agus do rinne sé a chroidhe easumhal, chor go seachódadh sé ad láimhse é, *mar as follus a niugh*

31 Agus a dubhairt an TIGHEARNA riumsa, Féuch, do thosuigh mé ar Shihon agus ar a dhúthaigh do chur romhad: tosuighsi a shealbhughadh, go madh leachd a dhúthaigh a noighreachd.

32 Annsin thainic Sihon amach ar naghuidh, é féin agus a dháoine uile, do throid ag Iahas.

33 Agus do sheachuid an TIGHEARNA ar Ndía romhuinn é; agus do bhuáileamar é féin, agus a chlann, agus a dháoine uile.

34 Agus do ghabhamar a chaithreacha uile fa namsin, agus do bhuáileamar thríd amach na dáoine, agus na mna, agus a cclann bheag, ann gach aon chathair, níor fhágghamair áon na bheuthaigh:

35 Amháin do thóghbhamar a náirnéis chuguinn féin mar chreich, agus éadail na ccaithreach noch do ghabhamar.

36 O Aroer, noch *atá* ar bhrúach na habhann Arnon, agus *on* chathruigh *atá* láimh ris an nabhúinn, go nuige Gilead, ní raibh aon chathair amháin rólaidir dhúinn: do sheachuid an TIGHEARNA ar Ndía dhúinn uile iad:

37 Amháin go dúthaigh chloinne Ammon ní thangabhair, *nó* go héanáit don nabhúinn Iabboc, nó do na caithreachaibh ann sna sléibhtibh, nó go héanáit dar thóirmisg an TIGHEARNA ar Ndía oruinn.

CAIB. III.

An cor ar bhuadhuigh Israel ar Og rí Bhásan. 12 Crannchar shliocht Reuben agus Gad. 23 Ní bfuair Maoise dul a steach a tír Chanaain.

ANN sin do iontoigheamar, agus do chluadh suas air an tslighe go Basan:

agus thainic Og rígh Bhásan amach ar naghuidh, é féin agus a dháoine uile, chum catha ag Edrei.

2 Agus a dubhairt an TIGHEARNA riumsa, Ná bíodh eagla ort roimhe: óir do bhéara misi é féin, agus a dháoine uile, agus a dhúthaigh, ad láimh; agus do dhéana tú ris mar do rinne tú ré Sihon rígh na Namoríteach, noch do áitribh an Hesbon.

3 Mar sin thug an TIGHEARNA ar Ndía ann ar lámhuibh mar an gcéadna Og, rígh Bhásan, agus a dháoine uile: agus do bhuáileamar é go nár fagbhadh áonduine béo aige.

4 Agus do ghabhamar a chaithreacha uile an tansin, ní raibh cathair aca nach ar bhaineamar dhíobh, trí fichthid cathair tír Argob uile, rioghachd Og a Mbasan.

5 Do chumhdugheadh na caithreacha uile le balluighibh arda, lé geatuidhibh, agus lé barruidhibh; taobh amuigh do mhórán mór do bhaitibh gan bhalla.

6 Agus do scriosamar thríd amach uile iad, mar do rinneamar re Sihon rígh Hesbon, ag scrios go hiomlán na bhfear, na mban, agus na leanamh, ann gach aonchathair.

7 Achd do ghlacamar mar chreich dhuinn féin, a náirnéis uile, agus éadail na gcaithreach.

8 Agus do bhaineamar a nuair sin amach as láimh dhá rígh na Namoríteach an dúthaigh do *bhí* don táoibhsí do Iordan, ó abhuinn Arnon go slíabh Hermon;

9 An Hermónsin as de ghoirid na Sidoniaugh Sirion; agus goirid na Hamorítigh Senir dhe;

10 Caitheacha an réitigh uile, agus Gilead uile, agus Básan uile, go Salchah agus Edrei, caithreacha do rioghachd Og a Mbasan.

11 Óir do bé Og rígh Básan amháin do mhair dfeighioll na naitheach; féuch, do *bhí* a leaba na leaba híaram; nach *bhfuil* sí a Rabbat chloinne Ammon? náoi ccubhad do *bhí* na fad, agus ceitbre cubhaid na leithead, do réir chubhad fir.

12 ¶ Agus thug misi an dúthaighsi, noch do shealbhuigheamar a nuair sin, ó Aroer, noch *atá* láimh ris a nabhúinn Arnon, agus leath sléibhe Gilead, agus a ccaithreacha sin, do na Reubenitibh agus do na Gaditibh.

13 Agus thug mé an chuid uile do Ghilead, agus Basan uile, eadhon rioghachd Og, do leith threibhe Mauasseh; rioghachd Argob, uile maille re Basan uile, noch dá ngorthaói dúthaigh na naitheach.

14 Do ghlac Iair mhac Manasseh tír Argob uile go hinntibh Gesúri agus Maach-

ati; agus do ghoir dhíobh do réir a anma féin. Basan-Habhotiair, agus a niugh.

15 Agus thug mé Gilead do Mhachir.

16 Agus thug mé ó Ghilead go sruth Arnon do na Reubenítibh agus do na Gadítibh, leath an ghleanna, agus an timiöl air fad go sruth Iabboc, *noch is teóra do chloinn Ammon;*

17 An réiteach fós, agus Iordan agus an teóra, ó Chinneret go nuige fairge an réitigh, a nfairge shailte, fáoi Asdot-pisgah táobh shoir.

18 ¶ Agus do aithin misi dháoiibh a nuairsiu, dhá rádh, Thug an TIGHEARNA bhur Ndíá an fearannsa dháoiibh dá shealbhuighadh: rachtháoi thairis armtha a lathair bhur ndearbhraithreach clann Israhel, a nuile dhuine dá bhfuil iomchubhaibh chum an chogaidh.

19 Ach fanfuid bhur mna, agus bhur cclann bheag, agus bhur náirnéis, ann bhur gcaithreachaibh, nóch thug misi dháoiibh, (*óir atá a fhios agum go bhfuil iomad áirnéisi aguibh;*)

20 Nó go ttugaidh an TIGHEARNA suáimneas dá bhur ndearbhraithribh, coinhmaith agus dháoiibhsi, agus *nó go* sealbhuidh siad mar an gcéadna an fearann thug an TIGHEARNA bhur Ndíá dhóibh táobh thall do Iordan: agus *annsin* fillfidhe gach éanduine aguibli chum a sheilbhe, noch thug misi dháoiibh.

21 Agus do aithin misi a nuairsin do Iosua, ghá rádh, Do chonncadar do shúile gach ní dá ndéarna an TIGHEARNA do Dhía ris an dá ríghsé: mar sin dhéunas an TIGHEARNA ré gach uile ríoghachd a ngéabha tusa.

22 Ní bhíaidh eagla oruibh rompa: óir troidfidh an TIGHEARNA bhur Ndíá ar bhur son.

23 ¶ Agus do ghuidh misi an TIGHEARNA fá namsin, ghá rádh,

24 A THIGHEARNA DÍA, do thosuighis ar do mhórdhachd, agus do láimh chumhachduigh do thaisbeanadh dod shearbhfhoghantuigh: óir cía an DÍA ar neamh nó ar talamh, fhéudas a dhéanamh do réir boibreachsa, agus do réir do neirt?

25 Guidhim thú, léig dhamh dul anonn, dféachuim a nfearuim mhaith *atá* táobh thall do Iordan, an slíabh maith sin, agus Lebanon.

26 Ach do bhí an TIGHEARNA feargach riomsa ar bhur sonsa, agus níor bháill leis méisdeachd: agus a dubhairt an TIGHEARNA riom, Go madh lór dhuit sin; ná labhair ní is mó rium fá nadhbarsa.

27 Eirigh súas go mullach an chnoic, agus tog súas do shúile leath shiar, agus leath thuáigh, leath shoir, agus leath theas,

agus féuch é léd shúilibh: óir ní racha tú tar an Iordanso ánnoun.

28 Ach aithin do Iosua, agus cuir meisneach ainn, agus neartuigh é: óir rachuidh seision ánnoun roimhe na dháoinibhsi, agus do bhéura sé orra an dúthaigh do shealbhuighadh a noighreachd noch do chífé tusa.

29 Mar sin do chomhnuigheamar san ngleann thall as coinne Bheth-peor.

CAIB. IV.

Brosdughadh chum umhlachd. 14 Na trí chathreacha didne ar thaobh thall Iordain.

ANNOIS ar a nadhbharsin éistigh, ó a Israel, ris ná reachduibh agus ris na breitheamhnusuibh, noch do mhúin mé dháoiibh, chum a ndeanta, chor go mairfidhe, agus go rachtháoi a sdeach agus go sealbhuidhtháoi an dúthaigh do bheir an TIGHEARNA DÍA bhur naithreadh dháoiibh.

2 Ní chnirfidhe a gcionn an nfocail aitheanas misi dhúbh, ní mó laighdeochtháoi éinní dhe, chor go gcoimheadfuidhe aitheanta an TIGHEARNA bhur Ndíá noch aithnighinsi dhúbh.

3 Do chonncadar bhur súile féin cred do rinne an TIGHEARNA a táobh Bhaal-peor: óir a nuile dhuine dar lean Baal-peor, do scríos an TIGHEARNA bhur Ndíá as bhur measc iad.

4 Ach sibhsi noch do ghreamuigh don TIGHEARNA bhur Ndíá atátháoi beó gach éanduine aguibh a niugh.

5 Féuchaidh, do mhúin mé dháoiibh reachda agus breitheamhnus, do réir mar do aithin an TIGHEARNA mo Dhía dhíom, ionnus go ndéantáisi sin annsa tír a bhfuilte ag dul dá sealbhughadh.

6 Coimhéduigh uime sin agus déanuidh iad; óir is í so bhur críonnachd agus bhur ttuigsin a radharc na gcineadh-ách, noch chluinfeas na statúidesi uile, agus a déara, Go deimhin is dháoine críonna agus tuigseacha an cineadh mórsa.

7 Óir cía he an cineadh atá comhmór sin, a bhfuil DÍA comhfhogus sin dóibh, martá an TIGHEARNA ar Ndíane annsa huile neithibh a ngoirmid air?

8 Agus cía an cineadh comhmór sin, agá blifuidh reachda agus breitheamhnus coimhcheart ris an dligeadhso uile, noch órdughinsi dháoiibh a niugh?

9 Ambáin tabhair aire dhuit féin, agus coimhéud thanam go dúthrachdach, deagla go ndearmadh na neithe do chommarc do shúile, agus deagla go scairfaisis ré do chroidhe uile laétheadh do bheatha: aclid múin dod mhacuibh iad, agus do mhacuibh do mhac;

10 Go háirigh an lá do sheas tú a bhfaghnuisí an TIGHEARNA do Dhía ann Hóreb, a nuáir a dubhairt an TIGHEARNA riumsa, Cruinnigh chugam na daoine a bhfóchair a chéile, agus do bhéara mé orra mo bráthra do chloisdin, chor go bhfoghlamid eagla do bheith aca romham ar feadh laétheadh a saoghail ar an ttalamh, agus chor go múinífid a clann.

11 Agus tangabhairsi a bhfógus agus do sheasabhair fáoi an tsiabh; agus do las an slíabh lé teinid go nuige meadhon nimbe, le dorchadas, le néuluibh, agus lé dorchadus tiugh.

12 Agus do labhair an TIGHEARNA ribh as lár na tineadh: do chúalabhair fuáim na mbriathar, achd ní fhacabhair samh-lughadh ar bith; achd amháin go *ccúal-abhair* guth.

13 Agus do fhoillsidh sé dháoiibh a chunnradh, noch do aithin sé dhíbh do choinnblíonadh *eadhon* deith naitheanta; agus do scríobh sé iad a ndá chlár chloiche.

14 Agus do aithin an TIGHEARNA dhí-omhsa a nuáirsin reachda do mhúnádh dháoiibh agus breitheamhnais, chor go ndéantáoi iad annsa dúthaidh a rachtháoi a nunn dhá shealbhuighadh.

15 ¶ Tugaidhsí ar a nabhbharsin aire mhaith dháoiibh féin; óir ní fhacabhair gné ar bith shambluighthe an lá do labhair an TIGHEARNA ribh an Hóreb amach as lár na teineadh:

16 Deagla go ttruaillfidhthigh *sibh féin*, agus go ndéanaidh sibh íomháigh ghrabh-áita, cosamhlachd fhidhreach ar bith, cósamhlachd fir nó muá,

17 Cosamhlachd éainbheathaigh dá *bhfuil* ar an ttalamh, cosamhlachd éoin air bith sciathanuigh noch eitiollus san naieir,

18 Cosamhlachd éainneithe dá ngluais-ionn ar an dtalamh, cosamhlachd éisc ar bith dá *bhfuil* ann sna huisgedhibh fáoi an dtalamh:

19 Agus deagla go ttóigfeá do shúile súas chuui nimhe, a nuáir do chíféa an ghríam, agus an ghealach, agus na réulta, slúagh nimhe uile, go ttaireongtháoi thú chum a nadhartha, agus do dhéanamh serbhíse dlíóibh, noch do roinn an TIGHEARNA do Dhía ris a nuile chineadh fáoi ngeamh uile.

20 Ach do ghlac an TIGHEARNA sibhsí, agus thug amach sibh as an bhfuirnéis iarúinn, amach as an Néigipt, go mbeith sibh mar phobal oighreachda aige féin, mar *atátháoi* a niugh.

21 Os a chionn sin, do bhí an TIGHEARNA teargach riumsa ar bhur sonsa, agus do mhíonnaigh sé nach rachfuinn anonn tar Iordan, agus nach rachfuinn

a steach don dúthaigh mhaithsin, noch do bheir an TIGHEARNA do Dhía dhuitsí *mar oighreachd*:

22 Ach caithfidh misí bás dfagháil annsa tírsa, caithfidh me gan dul anonn tar Iordan: ach rachtháoiis anonn, agus sealbhochuidhe an fearann maithsin.

23 Tugaidh bhur naire dhíbh féin, deagla go ndearmadadh sibh cunnradh an TIGHEARNA bhur Ndía, noch do rinne sé ribh, agus go ndéanadh sibh dhíbh féin íomháige ghrabhálta, nó cosamhlachd éainneithe dár thoirmisc an TIGHEARNA bhur Ndía oruibh.

24 Óir is teinidh dhíoghbbhlalach an TIGHEARNA bhur Ndía, Día éadmar.

25 ¶ A nuáir gheinfeas tú clann, agus clann chloinne, agus fhanfuidhe a bhfad annsa dúthaigh, agus thruaillfighidh *sibh féin*; agus do dheantáoi íomháigh ghrabh-álta dhíbh féin, no cosamhlachd *neithe* ar bith, agus do dhéantáoi olc a bhfiadhnuise an TIGHEARNA bhur Ndía, dá bhros-tughadh chum feirge:

26 Goirimis neamh agus talamh dfiagh-nuisi bhur naghuidh a niugh, go sgrios-fuighear sibh go haithghearr thríd amach as an ndúthaigh ann a bhfuilte ag dul anonn tar Iordan dhá shealbhuighadh; ní fhaideochthéoi *bhur* laéthe uirre, achd sgriosfuighear sibh go huilidhe.

27 Agus spréighfidh an TIGHEARNA sibh a measc na gcineadhach, agus fuighear sibh beag a nuibhir a measc na ngeinteadh marambéaruidh an TIGHEARNA sibh.

28 Agus aoinsin do dhéantáoi serbhís do dhéoiibh, oibreacha lámh daoine, do chrann agus chloich, nach bhfaiceann fós, agus nach ccluineann, nach itheann, agus nach bholtannuigheann.

29 Achd má ghuidheann tú an TIGHEARNA do Dhía as sin, do gheabha tú á má iarrann tú od uile chroidhe agus od uile anam é.

30 A nuáir bhias tú a mbhuaidhreachd, agus thioctas na neithesi uile ort, *eadhon* annsa laéthibh deigheanacha, má fhilléann tú chum an TIGHEARNA do Dhía, agus go mbíá tú umhal dá ghuth;

31 (Óir an TIGHEARNA do Dhía as Día grásamhuil é); ní thréigfe sé thú; agus ní scriosfa sé thú, agus ní mó dhearmadlaidh sé cunnradh haiththeadh noch do mbhíomuih sé dhóibh.

32 ¶ Óir fíafuighe á nois ó na laéthibh do chúaidh thort, noch do bhí romhad, ón ló fár chruthaigh Día an duine ar an ttalamh, agus *fíafuigh* ón ttáobh go chéile do fhlaithemhnus, an raibh *leithéid* an *neithe* mhóirsí, nó ar chlos a leithéid?

33 An ccúaladar daoine *riamh* guth Dé

ag labhairt amach as lár na teineadh, mar do chúala tusa, agus é mharthuinn?

34 Nó ar ghabh Dia a láimh imtheacht *agus* cineadh do ghlacadh chuige as lár cinidh *eile*, lé cathuighibh, lé comharthuibh, agus lé hiongantuibh, agus lé cogadh, agus le láimh laidir, lé láimh shéinté amach, agus lé húatlibhásuibh móra, do réir a nuile neithe dá ndéarna an TIGHEARNA bhur Ndia ribhsi san Néigipt as coinne bhur súl?

35 Dháoiobhs do thaisbeanadh é, chor go mbia a fhios aguibh gur bé an TIGHEARNA is Dia ann; agus *nach bhfuil Dia* ann ach é.

36 As flaitheamhnus thug sé ort a ghuth do chluinsin, chor go tteigeoscadh sé thú: agus ar an ttalumh do thaisbéin sé a theinidh mhór dhuit; agus do chua-laidh tú a bhriathra amach as lár na teineadh.

37 Agus do bhrígh gur ghrádhuih sé haithre, uime sin do thogh sé a siol na ndiaigh, agus thug se thusa amach a lathair lé na chumhachduibh neartmhara as an Néigipt;

38 Do dhíbirt cineadhach romhad amach fá mhó agus fá láidre ná thú féin, dod thabhairtsi a steach, chum a bhfeart-annsan dá thabhairt dhuit *mar* oighreachd, *mar* atá sé a niugh.

39 Biodh a fhios agad a niugh ar a nadhbharsin, agus meas é ann do chroidhe, gur bé an TIGHEARNA as Dia a bhflaitheamhnus shúas, agus ar an ttalumh shíos: *ní bhfuil éan oile ann.*

40 Coimheadfa tú ar a nadhbharsin a státuide, agus a aitheanta, noch aith-nighimsi dhíot a niugh, chor go rachaidh sé go maith dhuit, agus dod chloinn ad dhiaigh, agus go bhfaduighe tú do laéthe ar an ttalamh, noch do bheir an TIGHEARNA do Dhía dhuit, go bráth.

41 ¶ Annsin do órduigh Maóise trí caitheacha ar an dtáobhsí do Iordan leath ré héirghre gréine;

42 Lé bhféadfadh an marbthach teith-eamh ionta, noch do mhuirfeadh a chomh-arsa gan fhios dó féin, agus nach raibh fuath aige air annsa naimsir do chuaidh thort; agus ar tteith-eamh go cathruigh dhíobh go bhféadadh marthuinn:

43 *Eadhon*, Béser annsa bhfásach, a tír réigh, na Reubeníteach; agus Rámot ann Gilead, na Ngadíteach; agus Golan ann Basán na Mannassíteach.

44 ¶ Agus sé so an dligeadh do chuir Maóise síos do chloinn Israel:

45 Siadso na fiadhmúiseadh, agus na reachda, agus na breitheamhnus, noch do labhair Maóise ré cloinn Israel tar éis teachd amach as an Néigipt,

46 Don táoihsí do Iordan, annsa ghleann as coinne Bhet-peor, a tír Shihon rígh na Namoríteach, noch do áitribh an Hesbon, noch do bhuail Maóise agus clann Israel, tar éis teachd amach as an Néigipt:

47 Agus do shealbhuigheadar a dhúth-aigh, agus dúthaigh Og rígh Basan, dhá rígh na Namoríteach, noch do *bhi* ar an dtáoihsí do Iordan leath re héirghre na gréine;

48 O Aroer, nóch *atá* láimh re brúach na habhann Arnon, go nuige sliabh Sion ré ráidhthear Hermon,

49 Agus an réiteach uile don táoihsí do Iordan leath shoir, eadhon go nuige an bhfairge don réiteach, faoi thoibreachuibh Písagah.

CAIB. V.

Ath-aithris agus miniughadh na ndeich aitheanta. 25 *Eagal an phobail fu ghuth an TIGHEARNA.*

A GUS do ghoir Maóise Israel uile, ris na státuide agus na breitheamhnus noch labhruimsi ann bhur ccluasuibh a niugh, go bhfoghlumtháoi iad, agus go ccoimheadfaoi, agus go ndeantáoi iad.

2 Do rinne an TIGHEARNA ar Ndia cunnradh rinn an Horeb.

3 Ní dheárna an TIGHEARNA an cunnradhso ler naithribh amháin, achd rinne, *eadhon* rinne, noch *atá* heó annso a niugh.

4 Do labhair an TIGHEARNA ribh aghuidh ar aghuidh annsa tsliabh amach as lár na teineadh,

5 (Do sheas mísi idir an TIGHEARNA agus sibhsi an tansin, do thaisbéanadh blúrcithre an TIGHEARNA dhíbh: óir do bhí eagla oruibh do bhrígh na teineadh, agus ní dheachabhair súas annsa tsliabh;) dhá rádh,

6 ¶ Is mísi an TIGHEARNA do Dhía, noch thug amach thú as crích na Héigipte, as tigh na dáoirsi.

7 Ní bhia Dia ar bith oile agad am láthairsi.

8 Ní dhéana tú dhuit féin íomháigh ar *bith* ghrabhálta, nó cosamhlachd *neithe* ar *bith* dá *bhfuil* a bhflaitheamhnus shúas, nó dhá bhfuil san talumh shíos, nó dhá *bhfuil* annsa huisgedhibh faoi an talumh:

9 Ní chláonfa tú thú féin síos dóibh ní dhéana tú serbhís dóibh: óir mísi an TIGHEARNA do Dhía is Dia cúdmhar *mé*, agus ciomta na naitheadh ar an gcloinn go nuige an treas agus an ceathramhadh *glór* don mhéid thuathuighios mé,

10 Agus thaisbeanas trócaire do mhíl-

tibh don luchd ghrádhughios mé agus choimhéadas maitheanta.

11 Ní thiubhra tú ainm an TIGHEARNA do Dhé go díomhaóin: óir ní nheasfuidh an TIGHEARNA neimhchiontach an té bheir a ainm go díomhaóin.

12 Coimhéid lá na Sábboide dhá náomhadh, mar do aithin an TIGHEARNA do Dhía dhíot.

13 Sé lá oibreochus tú, agus dhéanas tú hobair uile:

14 Achd an seachdmhadh lá sé Sábboid an TIGHEARNA do Dhé é: ní dhéana tú obair ar bith *ann*, thú féin nó do mhac, nó hinghean, nó hógach, nó do bhanóg-lach, do dhamh, nó hassúl, nó áon dod áirnéis, nó an coimhidheach *atá* táoibh a stigh dod dhoirsibh; go madh féidir léid óglach agus led bhanógláich suainhneas do ghlacadh mar thú féin.

15 Agus cuimhnigh go raibh tú féin ad sheirbhíseach a ccrích na Héigte, agus go ttug an TIGHEARNA do Dhía amach as sin thú lé láimh láidir agus lé righe slínte amach: uime sin do aithin an TIGHEARNA do Dhía dhíot an tsábboid do choimhéad.

16 ¶ Tabhair onóir dod athair agus dod mhathair, mar do aithin an TIGHEARNA do Dhía dhíot; chor go bhfaideochtháoi do laéthe, agus go rachadh go maith dhuit, annsa dúthaigh noch do bheir an TIGHEARNA do Dhía dhuit.

17 Ní dhéana tú dúnnharbhadh.

18 Ní dhéana tú adhaltrannus.

19 Ní dhéana tú goid.

20 Ní dhéana tú siadhuise bréige a naghaidh do chomharsann.

21 Ní shainteocha tú bean do chomharsann, ní mó shainteochus tú tigh do chomharsann, a fhéarann, nó a óglach, nó a bhanóglach, a dhamh, nó a assal, nó *éinní* is lé do chomharsuinn.

22 ¶ Do labhair an TIGHEARNA na briathrasa re bhur ccoimhthionól uile annsa tsliabh amach as lár na teineadh, an néill, agus an dorchaduis thiugh, ré guth mór: agus níor chuir ní is mó leis. Agus do scríobh íad an ndá chlár chloiche, agus thug dhansa íad.

23 Agus tarla, a nuair do chúalabhairsi an guth amach as lár an dorchaduis, (óir do las an sliabh le teinidh, go ttangabhair laimh riomsa, cinn bhur ttreabh, agus bhur sinnisr;

24 Agus a dubhrabhair, Féuch do thaisbéin an TIGHEARNA ar Ndia a ghlóir dhúinn agus a mbórdhachd, agus do chúalamar a ghuth amach as lár na teineadh: do chonncamar a niugh do labhrann Día ré duine, agus go mairiomi sé.

25 Annois ar a nadhbharsin cread fá

bhfúighimisne bás? óir loiscfidh an teine mhórsa sinn: má chluinnimid guth an TIGHEARNA ar Ndia ní is mó, annsin do gheabham bás.

26 Oir cíá *ann do* nuile fheoil, noch do chúaluidh guth Dé bhí ag labhairt amach as lár na teineadh, mar do chúalaimuirne, agus mhair?

27 Eirighsi a bhfogus, agus éist re gach ní dá naibeóra an TIGHEARNA ar Ndia: agus labhairsi rinne a nuile ní déaras an TIGHEARNA ar Ndia riot; agus éistfiumne, agus do dhéanum é.

28 Agus do chúaluidh an TIGHEARNA foghar bhur mbriathar, a nuair do labhrabhair riomsa; agus a dubhairt an TIGHEARNA riom, Do chúalaidh mé fúaim bhriathar na muinntiresi, noch do labhradar riotsa: is maith a dúbhradar a nuile ní dár labhradar.

29 O gan a leithéid sin do chroidhe ionnta, go mbia meaglasa orra, agus go gcoimhéadaidís maitheanta a ccoimhnuidhe, chor go mbiáidh sé go maith aca, agus agá ccloinn go bráth.

30 Eirigh abair riú, Eirigidhe dá bhur lóistinibh a rís.

31 Achd ar do shonsa, seas am fhochairsi annso, agus laibheóra mé riot na haitheanta uile, agus na statúide, agus na breitheamhnuis, noch do theagóscus tú dhóibh, chor go ndéanuid *iad*, annsa dúthaigh do bhéara misi dhóibh re na sealbhughadh.

32 Do bhéartháoi dá bhur naire ar a nadhbharsin go ndéantáoi mar do aithin an TIGHEARNA bhur Ndia dhíbh: ní chasfuidhe a leaththáoiibh ar bhur láimh dheis nó chlé.

33 Siubhólfáoi annsna huile shlighthibh dar aithin an TIGHEARNA bhur Ndia dhíbh, chorgo mairfidhe, agus go mbeithear go maith aguibh, agus go bhfaideochtháoi bhur laéthe annsa dúthaigh noch shealbhochtháoi.

CAIB. VI.

Trachdar fós ar míniughadh na ndeich naitheanta.

ANNOIS is íad so na haitheanta, na reachda, agus na bhreitheamhnuis, do aithin an TIGHEARNA bhur Ndia do theagasg dhíbh, chor go ndéantáoi íad annsa bhféarann a bhfuilt ag dul dá shealbhughadh:

2 Ionns go mbia eagla an TIGHEARNA do Dhía ort, agus go ccoimheudfa a reachda uile agus a aitheanta, noch fhúagruimsi dhuit, thú féin, agus do chlann, agus clann do chloinne, ar feadh do sháoghail; ionnus go bhfaideochtháoi do laéthe.

3 ¶ Eist ar a nadhbharsin, a Israel, agus tabhair haire *sin* do dhéanamh; chor go mbeithear go maith agad, agus go lionfa tú go hiomaroach, mar do gheall an TIGHEANA Dá haithreadh dhuit, annsa tír an a bhfuil tuile bhainne agus meala.

4 Eist, ó a Israel: an TIGHEARNA ar Ndiáne *is éin* TIGHEARNA amháin é:

5 Agus grádhochuidh tú an TIGHEARNA do Dhía réd chroidhe uile, agus réd anam uile, agus réd chumhachduibh uile.

6 Agus béid na bríathraso, aithnuighimsi dhíot a niugh, ann do chroidhe:

7 Agus múinídh tú go dútrachdach dod chloinn iad, agus laibheóruidh tú orra a nuáir shuidhféas tú ann do thigh, agus a nuáir shiubhólas tú an tslighe, agus a nuáir luídhfheas tú síos, agus a nuáir éireochus tú súas.

8 Agus ceangola tú iad mar chomhartha ar do láimh, agus béid amhuil éadanána idir do shúilibh.

9 Agus scríobhthia tú iad ar phostuighibh do thighe, agus ar do dhoirsibh.

10 Agus is ambla bhías a nuáir bhéurus an TIGHEARNA do Dhía thú don dúthaigh noch do mhionnuigh dod aithribh, do Abraham, do Isaac, agus do Iácob, go ttiubhradh dhuit caithreacha móra maithe, nach tú féin do chuir súas,

11 Agus tighthe lán do na luile *neithibh* maithe, nach tú féin do líon, agus toibreacha tochalta, nach tú féin do thochoilt, fineamhna agus croinn ola, nach tú féin do phlannduigh; a nuáir íosas tú lán;

12 Ansin tabhair haire deagla go ndearmadfa an TIGHEARNA, noch thug amach thú as crích na Héigpte ó thigh na dáoirsi.

13 Biaidh eagla an TIGHEARNA do Dhía ort, agus do dhéana tú seirbhís dó, agus mionnochaídh tú ann a ainmsion.

14 Ní leanfa tú dée ar bith oile, do dhéaibh na ndáoine *atá* fa ccaúirt bhur dtimchioll;

15 (Oir an TIGHEARNA do Dhía *is* Dá éadmhar bhur measg é) deagla go lasadh fearg an TIGHEARNA do Dhía ad aghuidh, agus go scriosadh thú ó dhruim na talmhan.

16 Ní chuirfe tú cathughadh ar an TIGHEARNA do Dhía, mar do chuir tú *air* a Massah.

17 Coimhead go dithchiollach aitheanta an TIGHEARNA do Dhía, agus a fhiaghnuisigh, agus a reachda, noch do aithin sé dhíot.

18 Agus do dhéana tú *an ní* is díreach agus *is* maith a radharc an TIGHEARNA: chor go mbeithear go maith agad, agus

go bhféadfá tú dul a steach agus an fearann maith do shealbhughadh noch do mhionnaidh an TIGHEARNA dod aithribh.

19 Agus teilgfe sé amach do naimhde uile romhad, mar do labhair an TIGHEARNA.

20 ¶ Agus a nuáir fhiafrochus do mhac dhíot ansa naimsir *atá* ag teachd, ghá rádh, Créd is ciall do na fiadhnuisibh, agus do na reachtuibh, agus do na breath-eamhnusuibh, noch do aithin an TIGHEARNA ar Ndiá dhíbh?

21 Ann sin déara tú re do mhac, Do bhámaine ar sclábhughibh ag Phárao san Néigipt; agus thug an TIGHEARNA amach as an Néigipt sinn le lámh láidir:

22 Agus do thaisbéim an TIGHEARNA comharthuidhe agus iongantasa *na* ra, agus doilghe ar an Néigipt, ar Phárao, agus ar mbeintir a tighhe uile, as comhair ar súl:

23 Agus thug sé sinne amach as sin, chor go ttiubhradh sé a steach sinn, do thabhairt dhíoin na dúthaighe do mhionnuigh sé dar naithribh.

24 Agus do aithin an TIGHEARNA dhínn na reachtas uile do chemhall, agus eagla an TIGHEARNA ar Ndiá, do bheith oruinn ar mbaith rínn féin a gcomhnuidhe, chor go ccoimhéadfadh sé sinn beo, mar *atá* san ló a niugh.

25 Agus budh é ar bhíreúntachd, má bheimid aire na haitheantaso uile dhéanamh a bhfiaghnuisi an TIGHEARNA ar Ndiá, mar do aithin sé dhínn.

CAIB. VII.

Gan cheangal do dheanamh ris na cinedhachibh. 8 Do bhrígh gur fhuasgail Dá dhó féin Israel as an Éigipt, agus go ccoimheada sé ó a nuile olc iad.

ANUAIR do bhéura an TIGHEARNA do Dhía thú don tír a bhfuil tú ag dul dá shealbhughadh, agus ar tteilgean amach mhóráin cineadhach romhad, na Hititigh, agus na Girsatigh, agus na Hamoritigh, agus na Cananitigh, agus na Perisitigh, agus na Hibhitigh, agus na Iebusitigh, seachd gcineadhacha ba mhó ná sibhse agus ba cumhachduigh;

2 Agus a nuáir do bhéara an TIGHEARNA do Dhía dhuit iad; buáilfe tú iad, agus scriosuidh tú iad thríd a mach; ní dhéana tú cumradh air bith ríu, nó trócaire do thaisbeanadh dhóibh:

3 Ní mó dhéanas tú pósadh ar bith ríu; ní thiubhra tú hingean dá mhac, agus ní ghlaicfa tú a inghion dod mhac.

4 Oir filfid siad do mhac ó mísi leanmhúin, chum serbhísi do dhéanamh do dhéaibh oile: mar sin bhías fearg

an TIGHEARNA ar na lasadh ad aghaidh, agus léirsíroisá sé thú go hobann.

5 Ach marso do dhéantaoi riú; teilgidhe sa had a naltóra, agus bristidhe síos a monháighe, agus gearrfuidhe síos a garraim, agus loiscidhe a níomháighe grábhála le teinidh.

6 ¶ Oir is pobal naomhtha don TIGHEARNA do Dhía thusa: do thogh an TIGHEARNA do Dhía thú cham bheith na phobal áirigh aige féin, ós cionn gach uile pheibail da bhfuil ar aghuidh na talmhan.

7 Ní thug Día a ghrádh dháoihbh, agus níor thogh sibh, dó chionn gur mó a nuibhir sibh ná pobal ar bith; óir ba sibh pobal ba lugha do nuile phobal:

8 A bíd do chionn gur ghrádhugh an TIGHEARNA sibh, agus do chionn go ccomhaltadh na mionna thug sé dá bhur eathribh, thug an TIGHEARNA amach sibh lé láimh láir, agus do fhúascuil sé amach as tigh na dáoirse sibh, as láimh Phárao rígh na Héigipte.

9 ¶ Bíodh a thíos agad ar a nadhbhar-sin gur bé an TIGHEARNA do Dhía, is Día ann, Día firinneach, noch choimhéadas a chuinnradh agus a thrócaire don droing ghrádhugheas é agus ch imhlonus a aitheanta, go míle geinealach;

10 Agus chúitighios ris a ndroing fhúathuigheas é as comne a naughte, dá scrios: ní bhia sé maineachduach ris an té fhúathuigheas é, cúiteochuidh sé ris é as comne a aghaidhe.

11 Coimheadfa tusa ar a nadhbhar-sin na haitheanta, agus na statúide, agus na breitheamhnais, noch mhúininsi dháoihbh a niugh, do dhéanamh.

12 ¶ Uime sin tiucla a ccrích, má éistionn sibh leis na breitheamhnasuibh, agus a ccoimhead, agus a ndéanamh, go gcoimheadfuidh an TIGHEARNA do Dhía dhuitse an cunnradh agus an thrócaire do mhionnuigh sé dod aithribh:

13 Agus gráidheochuigh sé thú, agus beinneochuidh sé thú, agus méideochuidh sé thú: agus beinneochuidh sé mar an gcéadna toradh do bhronn, agus toradh thfearuinn, harbhar, agus thfion, agus bola, agus ionnlógphas do bhó, agus tréada do cháorach, ann sa dúthaigh, noch do mhionnuigh sé dod aithribh do thabhairt dhuitsi.

14 Bíaidh tú beannuigh ós cionn gach uile phobal: ní bhiaidh firionnach ná bainionnach aimrid bhur measc, nó a measc bhur náiméise.

15 Agus bhéaruidh an TIGHEARNA gach uile easláinte uáibh, agus ní cuirfidh éainní do droichthinneasuibh na Héigipte

oruibh, (noch as eól díbh;) achd cuirfe sé iad ar a ndroing fhuaithighios thú.

16 Agus scriosfaidh tusa a nuile phobal thoirbheorus an TIGHEARNA do Dhía dhuit; ní bhia trúaighe ag do shúil dóibh: ní mó dhéanas tú serbhís da ndéuibh; óir bíaidh sin mar dhul ort féin.

17 Má deir tú an do chroidhe, Is mó na fineadhachasa ná misi; cionnus chúirfios mé as a seilbh iad?

18 Ná bíodh eagla ort rompa: achd cúimheocha tú go maith cread do rinne an TIGHEARNA do Dhía ré Phárao, agus ris an Néigipt uile;

19 Na cathuigthe móra do chonnaire do shúile, agus na comharthuidh, agus na hiongantasa, agus an láimh chumhachdach, agus an rith sínte amach, lé ttug an TIGHEARNA bhar Ndia amach thú: mar sin do dhéana an TIGHEARNA do Dhía ris a nuile phobal ré a mbia eagla ort.

20 Os a chionn sin cuirfidh an TIGHEARNA do Dhía an hornet eatorra, no go mbásuighthior an mhéid fhúigfidhior, agus fhoileochus iad féin ortsa.

21 Ní bhia úathbhás ort ar a son-sa: oir atá an TIGHEARNA do Dhía eadruibh, Día cumhachdach agus uathbhásach.

22 Agus cuirfidh an TIGHEARNA do Dhía na fineadhachaso amach romhad air bheagán agus air bheagán: ní scriosfa tú a néiníeachd iad, deagla go bhásfadh beathuigh an mhachaire ort.

23 Achd do bhéara an TIGHEARNA do Dhía dhuit iad, agus sgríosfuidh sé iad le dioghbhuth móir, no go rabhuid millte.

24 Agus do bheiruidh sé a ríghthe ann do láimh, agus sgríosfa tú a naimm ó bheith faoi neamh: ní thiucfa do dhuine ar bhith seasamh romhad, nó go sgríosfa tú iad.

25 ¶ Iomháighe grábhála a ndéa loiscfidh tú le teinidh: ní shainteochuidh tú an tairgid ná an tór atá orra, agus ní ghlacfa tú chugad é, deagla go ngéabithaoi a ngaiste leis thú: oir is adhfháth-mhaireachd don TIGHEARNA do Dhía é.

26 Ní mó bhéuras tú adhfhuath-mhaireachd chum do thighe, deagla go mbeitheá ad ní mhalluigh cosmhul ris: ach fuathochaidh tú é thríd amach, agus bíaidh gráin ort roimhe go hiomlan; oir is ní mhalluigh é.

CAIB. VIII.

Do fhuáil se umhlachd tré mhéud thiodh-luicthe Dé dhóibh sa nfhásach.

NA huile aitheanta aithnighimsi díbh a niugh coimheadfuidhe a ndéa.

namh, chor go mbeithí beo, agus go lionfuidhe, agus go reachdáoí a steach agus go sealbhochthaoí an fearann noch do mhionnuigh an TIGHEARNA do thabhairt da bhur naithribh.

2 Agus cuimhneocha tú na slighthe uile ionar thréoruigh an TIGHEARNA do Dhía thú anois re dhá fhichthid bhliadhan san bhfásach, dot dhéanamh umhul, agus dot dhearbhadh, dfagháil feasá cread do bhí ann do chroidhe, an gcoimhéoltá a aitheanta, nó nach déantá.

3 Agus do umhluigh sé thú, agus do léig ocus ort, agus do shásuigh sé thú lé manna, noch nár bhféas duitse, nó dod aithribh; chor go ttiubhradh ort a fhios do bheith agad nach lé harán amháin bheathuighear an duine, ach lé gach ní dá ttag as béul an TIGHEARNA bhíos an duine beó.

4 Níor chríon héadach iomat, ní mo do at do chos, an dá fhichíod bhliadhanso.

5 Cuimhneacha tú mar an gcéadna ann do chroidhe, amhuil, smachduigheas duine a mhac, *gur mar sin* smachduighios an TIGHEARNA do Dhía thusa.

6 Ar a nadhbharsin coimhéadfá tú aitheanta an TIGHEARNA do Dhía, do shiubhal iona shlightheibh, agus a eagla bheith ort.

7 Óir do bheir an TIGHEARNA do Dhía thusa go tír mhaith, tír go naibhnibh uisge, go ttoibribh agus go ndroigheanuibh ghemeas as áltuibh agus as cnocuibh;

8 Dúitche chruithneachda, agus eórna, agus fhíneamhna, agus chrann fíge, agus phomgranat; agus dúitche ola, chrann oilibh, agus mheala;

9 Dúitche iona níosa tú arán gan ghainne, ní bhíaidh easbhuidh éinneithe ort ann; dúitche gubrob *iarann* a clocha, agus go madh héidir leachd prás do thochoilt as a cnocuibh.

10 A nuáir íosas tú biadh agus bhías tú lán, in sin bheinnéochas tú an TIGHEARNA do Dhía ar son a nfearuinn mhaith thug sé dhuit.

11 Tabhair haire nach dearmadfá an TIGHEARNA do Dhía, a neamhchoimhéad a aithneadh, agus a bhreitheamhnusadh, agus a reachda, noch aithnighimsi dhíot a niugh;

12 Ar eagla a nuáir íosfas tú biadh agus bhías tú sáthach, agus dhéanas tú tighthe maithe, agus coimhneochus tú ionnta;

13 Agus a nuáir mhéideochuid shealbhadha agus do thréada, agus mhéideochus do chuid óir agus airgid, agus mhéideochus a nuile ní bhus leachd;

14 An sin go néireochuidh do chroidhe

súas, agus go ndearmudfá an TIGHEARNA do Dhía, (noch thug amach thú as crích na Héigpte, as tigh na daóirse;

15 Noch do thréoruigh thú thríd an bhfásach mhór úathbhásach sin, mar a *rabhadar* naithreacha tinnitighe, agus scorpiona, agus tiormach, agus áit nach raibh uisge; noch thug uisce chugad amach as an ccaruig chruaidh;

16 Noch do bheathuigh thú san bhfásach lé manna, nach ar bhféas dot aithribh, chor go nuimhleochadh sé thú, agus go ndearbhochadh sé thú, do dheanamh naithcasa dhuit ann daimsir dheighionuigh;)

17 Agus go naibeorthá ann do chroidhe, Mo chumbachda agus neart *mo* láimhe féin fúair an saidhbhris so dhamh.

18 Ach cuimhneochuidh tú an TIGHEARNA do Dhía; óir isé do bheir neart dhuit dfagháil saidhbhris, go ndearna a chuinnradh seasmhach noch do mhionnuigh sé da bhur naithribh, mar *atá* sé a niugh.

19 Agus is amhluidh bhías, ma dhearmadann tú ar éanchor an TIGHEARNA do Dhía, agus go leanfa tú deé oile, agus seirbhís do dhéanamh dhóibh, agus a nadhradh, da nimsi fiadhnúisí bhur naghuidh aniuigh go reachthaoi seachad go deimhin.

20 Amhail na ccineadhach do scrios an TIGHEARNA as coime bhur naighthe, mar sin do scriosfuighthear sibhsí; do bhrígh nar bháil libh bheith umhal do ghuth an TIGHEARNA bhur Ndia.

CAIB. IX.

Do choscadh andóchus as a ngníomh féin tre chuimhniughadh dhoibh a liá úaire chudair a nccointine ré Dia.

EIST, ó a Israel: *Atá* tú ag dul tar Iordan san ló aniuigh, do shealbhuighadh cineadhach is mó agus is láidre ná thú féin, caitheachá móra agus cumdaighthe súas go neamh,

2 Daoine móra agus árrachda, clann na Nanacimeach, noch is aithne dhuit, agus *gha* gcúala tú teachd *thársá*, Cía le na ttiucfadh seasamh a naghuidh chloinne Anac!

3 Tuig ar a nadhbharsin a niugh, gur bé an TIGHEARNA do Dhía, théidromhad; mar theimid loisnigh claoidhidh sé iad, agus cuirfe sé síos iad as coinne haighthe: mar sin dhíbéorus tú amach iad, agus scriosás tú go luath iad, mar a dubhairt an TIGHEARNA riot.

4 Ná habairsí ann do chroidhe, tar eís an TIGHEARNA do Dhía dá tteilgion amach romhad, ghá rádh, Ar son míféantachda thug an TIGHEARNA a steach mé

do shealbhuigh an nfearuinnis : ahd ar son pheacuidh na gceinadhachsa chuirios an TIGHEARNA amach romhad iad.

5 Ní ar son thír éantachda, no direachdas do chroidhe, théid tú do shealbhuigh an bhfearuinn : ahd ar son chionta na gceinadhachsa chuirios an TIGHEARNA do Dhía amach romhad iad, agus chor go gcoimhlíonfadh an focal noch do mhionuigh an TIGHEARNA dot aithribh, Abraham, Isaac, agus Iacob.

6 Tug ara nadhbharsin, nach dtabhairan an TIGHEARNA do Dhía an fearann maithsi dhuit dá shealbhuigh an son thír éantachda féin ; óir is pobal crúadhmuiníl thú.

7 ¶ Agus cuimhnigh, agus ná dearmuid, mar do bhrostuigh tú an TIGHEARNA do Dhía clum feirge san bhfásach : ón ló fár fhág tú amach críoch na Héipte, nó go táinig tú don náisi, do bhabhair cogthach a naghuidh an TIGHEARNA.

8 Mar an gcéadna an Horeb do bhrostuigh tú an TIGHEARNA chum feirge, ionnus go raibh an TIGHEARNA feargach ribh chum bhur millte.

9 A nuair do chúaidh misi súas annsa tsiabh do ghlacadh na cclár ceicichthe, cláir an chunnartha noch do rinne an TIGHEARNA ribhsi, annsin do rinne me comhnuighe ann sa tsiabh ceathrachad lá agus ceathrachad oidhche, níor ith mé arán agus ní mó do ibh mé uisge :

10 Agus do thug an TIGHEARNA dhá chlár chloiche dhamh scríobhtha lé méur Dé ; agus do bhí scríobhtha orra sin do réir a nuile bhriathar, do labhair an TIGHEARNA ribhsi annsa tsiabh amach as lár na teineadh a ló an chomhebruinnigh.

11 Agus tarla ccionn cheathrachad lá agus cheathrachad oidhche, go tug an TIGHEARNA dhamh an dá chlár chloiche, eadhon cláir an chunnartha.

12 Agus a dubhairt an TIGHEARNA riom, Eirigh, imthigh síos go luath as so ; óir do thruaill do phobal noch thug tú amach as a Néipt iad féin ; do fhillodar go hobann as an tslighe do aithin misi dhíobh ; do rinneadar iómháigh leaghta dhóibh féin.

13 Os a chionn sin, do labhair an TIGHEARNA riomsa, dha rádh, Do chonnairc mé an pobal so, agus, féuch, is daóine crúadhmuiníl iad :

14 Léig dhamh, ionnus go scriosfa mé iad, agus go mbaithidh mé amach a nainm ó bheith faoi neamh : agus do dhéana mé dhíotsa cineadh is mó agus is cumhaedhuigh ná iad.

15 Mar sin do fhilleas agus tánag a nús ón tsiabh, agus do bhí an slíabh tré lasadh ó theinidh : agus do bhádar dhá chlár an chunnartha an mo dhá láimh.

16 Agus damhairc mé, agus, féuch, do pheacugheabhairsi a naghuidh an TIGHEARNA bhur Ndia, agus do rinneabhair dhaóibh féin láogh leaghta : diompóigh-eabhair go luath sibh féin ón tslighe do aithin an TIGHEARNA dhíbh.

17 Agus do ghlac misi an dá chlár, agus do theilg mé as mo dhá láimh iad, agus do bhris mé ós coinne bhur súl iad.

18 Agus do thuit mé síos ós coinne an TIGHEARNA, mar an gcéud úair, ceathrachad lá agus ceathrachad oidhche : níor ith mé arán, agus ní mó dibh mé uisge, ar son na nuile pheacadh do pheacugheabhairsi, ag déanamh cionnta a radharc an TIGHEARNA, do chur feirge air.

19 Oir do bhí eagla na feirge orm agus an míothaitnidh mhóir, lé a raibh an TIGHEARNA feargach bhur naghuidhisi dá bhur milleadh. Ahd do éist an TIGHEARNA riom a nuairsin mar an gcéadna.

20 Agus do bhí an TIGHEARNA ro fheargach re Háaron chum a mhillte : agus do ghuidh misi ar son Aáron fós a núair chéadnasin.

21 Agus do ghlac mé bhur ecoir, an láogh do rinneabhair, agus do loisg mé lé teinidh é, agus do bhrúigh mé é, agus do mheil mé go roimhín é, eadhon go raibh choimín re luáithreadh : agus do chaith mé a luáithreadh ionsa nabhuinn thig a nús as an tsiabh.

22 Agus do bhrostuigheabhair an TIGHEARNA chum feirge a Ttaberah, agus in Masa, agus in Cibrot-hataabha.

23 Ar an modh gcéadna a núair do chuir an TIGHEARNA sibh as Cades-barnea, gha rádh, Eirighe súas, agus sealbhúighe an fearann thug misi dhíbh ; annsin do chathuigheabhair a naghaidh aithne an TIGHEARNA bhur Ndia, agus níor chreideabhair é, agus níor éisteabhair re na ghuth.

24 Do bhábhair ceannairceach a naghuidh an TIGHEARNA ón ló fár aithaid dhamhsa sibh.

25 Marso do thuit mé síos a bhfiadhuisi an TIGHEARNA ceathrachad lá agus ceathrachad oidhche, mar do thuit mé síos an chéad úair ; do chionn go ndubhairt an TIGHEARNA go millfeadh sé sibh.

26 Do ghuidh misi ar a nadhbharsin an TIGHEARNA, agus a dubhairt mé, A TIGHEARNA a Dhé, ná mill do pobal agus hoighreachd, noch no fhúascuil tú led mhórdhachd, noch thug tú amach as a Néipt lé láimh láidir.

27 Cuimhnigh do sheirbhísigh, Abraham, Isaac, agus Iacob ; ná féuch ar easurramachd na ndaóinesi, nó ar a nolg, nó ar a bpeacadh :

28 Ar eagla go naibéoradh an dúitheche

as a tug tú amach sinn, Do bhrígh nar fhéud an TIGHEARNA a mbreith don tír do gheall sé dhóibh, agus do bhrígh gur fhúathugh sé iad, thug sé amach iad da marbhadh fan bhásach.

29 Gidheadh *siad* do phobalsa iad agus hoighreachd, noch thug tú amach led neart chumhachdach agus led righ sínte anach.

CAIB. X.

Do athnuadhugheadh an dá chlár. 12 Do fháirail sé umhlachd spioradala do thabhairt dha aithintibh.

AN sa namsin a dubhairt an TIGHEARNA ríomsa, Snoigh dhuit féin dhá chlár chloiche amhail na gcéad chlár, agus táir súas chugamsa annsa tsiab, agus déan airc mhaide dhuit féin.

2 Agus scríobhtha misi ar na cláruibh na bríathra do bhí ion sna céud chláruibh noch do bhris tú, agus cuirfe tú san náire iad.

3 Agus do rinne misi airc *da* chram sittim, agus do shnoigh mé dhá chlár chloiche cosmhuil ris na céad *chláruibh*, agus do chuaidh mé súas ionsa tsiab, agus an dá chlár am láimh.

4 Agus do scríobh seision ar na cláruibh, do reir an chéaidscribhinn, na deich naith-eanta, noch do labhair an TIGHEARNA ribhsí air a tsiab amach as lár na teineadh a ló an chombchruinnigh : agus thug an TIGHEARNA dhamhsa iad.

5 Agus do fhill misi agus tháinig mé a nús as a tsiab, agus do chuir mé na clár ann sa náire do rinne mé ; agus atáid siad ann sin, mar do aithin an TIGHEARNA dhíom.

6 ¶ Agus do ghluaisiodar clann Israel ó Bheerot chloinne Iaacan go Mosera : annsin déug Áaron, agus ann sin do hádh-laiceadh é ; agus do miniostráil Eleasar a mhac an oifig an tsagairt iona áit.

7 Ann sin do ghluaisiodar go Gudgodah ; agus ó Ghudgodah go Iotbat, dúitheche aibhneadh uisge.

8 ¶ Ann sa namsin do dhealuigh an TIGHEARNA treabh Lébbi, diomchar aírce chummartha an TIGHEARNA, do sheasamh as coime an TIGHEARNA do mhínostralachd dó, agus do bheannughadh iona ainm, agus an lár a niugh.

9 Is uime sin nach bhfuil roinn nó oighreachd a bhfochair a dhearbhráithreachd ag Lébbi ; sé an TIGHEARNA as oighreachd do, do réir mar do gheall an TIGHEARNA do Dhía dhó.

10 ¶ Agus do fhan misi annsa tsiab, do réir na céud áire, dhá fhichid lá agus dhá fhithchid oidhche ; agus do éist an TIGHEARNA rium mar an gcéadna a nuair sin, agus níor bháil leis an TIGHEARNA thusa do mhilleadh.

11 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ríomsa, Éirigh, glúais ann *do* shlighe roinne an bpobal, chor go rachuid a steach agus go sealbhochuid an fearann, do mhionnuigh mé dá naithribh do thabhairt dóibh.

12 ¶ Agus a nois, a Israel, cread atá do TIGHEARNA Día diarraidh ort, acht eagla do TIGHEARNA Día do bheith ort, siubhal iona shligtheibh uile, agus a ghrádhughadh, agus serbhís do dhcanamh dot TIGHEARNA Día maille red uile chroidhe agus led uile anum,

13 Aitheanta an TIGHEARNA do choimhead, agus na reachda, noch aithníghimsí dhíot anugh ar son do leasa ?

14 Féuch, an flaitheamhnus agus flaitheamhnus na bhflaitheamhnus *is* leis an TIGHEARNA do Dhía é, an talunn mar an *gcéadna* gon a *bhfuil* ann.

15 Amháin do bhí dúil ag an TIGHEARNA ion bhur naithribhsí dá ngrádhughadh, agus do thóg sé a shiochd na ndaigh, *cadhón* sibhsí os cionn gach uile phobail, fá mar *atá* a niugh.

16 Uime sin timchillghearruidh croicinn tosugh bhur croidhe, agus ná bith ní bhus mó cruádhimhneulach.

17 Oir an TIGHEARNA bhur Ndía sé Día na ndée é, agus TIGHEARNA na Tighearna, Día mór, cumhachdach, agus úathbhásach, nach bionn meas aige ar pheaisannuibh, agus nach gabhann comhaidh :

18 Croichnuighidh sé breitheamhnus na ndíllea hd agus na mbaintreabbach, agus grádhugh an coigercioch, ag tabhairt bídh agus éduigh dhó.

19 Grádhughisí ar a nadhbharsin an coimhighteach : oir do bhádhbhair féin bhair gcoimhidhtheachuibh a gerich na Héipte.

20 Bíodh eagla an TIGHEARNA do Dhía ort ; is dó dhéanas tú seirbhís, agus is dó adharfus tú, agus isé a ainm mhionnochus tú.

21 *Is* é do mholadh é, agus sé do Dhía é, nóch do rinne na neithe óra uathbhásachso dhuit, do chomcadar do shuile.

22 Do chuadar haithre síos don Néipt maille re deich agus trí fichid pearsa ; agus annois do rinne an TIGHEARNA do Dhía dhíot mar réulta nimhe ar iomad-amhlachd.

CAIB. XI.

Trachdar ar ciall na céad aithne. 26 Beannughadh agus mallughadh ar na nccur rompa.

AR a nadhbharsin gráidheocha tú an TIGHEARNA do Dhía, agus coimh-

éadfa tú a chúram, agus a reachda, agus a bhreithamhuais, agus a aitheanta, a gcomhnuadhe.

2 ¶ Agus biodh a fhios agad aniuigh : óir ní *labhram* re bhur cclamn ag nach raibh a fhios, agus nach bhfacuidh smachd an TIGHEARNA bhur Ndia, a mhórdachd, agus a lámh láidir, agus a rìgh sínte amach,

3 Agus a ionganta, agus a ghníomhradh, noch do rinne sé a inéadhón na Héigpte ré Pháraoh rìgh na Héigpte, agus re na dhúithche uile ;

4 Agus mar do rinne sé ar shlúagh na Héigpte, re na neachuibh, agus re na gearbadaibh ; mar do chur sé dífachuibh ar uisge na mara Ruáidhe éirghe ós a cionn a nuair do leanadar sibhsí, agus *mar* do mhill an TIGHEARNA iad gus an ló a niugh ;

5 Agus cread do rinne sé dhíbhse san bhfásach, nó go ttangabhair don náitsi ;

6 Agus cread do rinne sé re Datan agus re Abiram, mic Eliab, mhic Reuben : cionnus do oscuil an talumh a bhéul, agus do shluig síos iad, agus a muintí, agus a lóistíne, agus a nuile shubstant do *bhí* iona seilbh, a measc Israel uile :

7 Ach do chonncadar bhur súileis uile ghníomhradh móra an TIGHEARNA noch do rinne sé.

8 Uime sin coimheadfuidhe na huile aitheanta noch aithnighimsi dhíbh a niugh, chor go mbeithí láidir, agus go reachdaí a steach agus go sealbhóchuidhe an fearann, a bhfuil ag dul dá shealbhughadh ;

9 Agus go madh heidir libh *bhur* láethe d'fáidhgidh ann sa tír, do mhiannuigh an TIGHEARNA da bhur naithribh do thabhairt doibh agus dá síol, dúithche noch thúiltighis le bainne agus le mil.

10 ¶ Oir an fearann, a bhfuil tú ag dul dá shealbhughadh, ní mar chrích na Héigpte *atá* sé, ó ttangabhairsi amach, mar ar chuir tú do shíol, agus ar fhliuch tú é léud chois, mar gháirdín luibhíonn :

11 Acht an fearann, a bhfuilte ag dul dá shealbhughadh, *is* fearann cuoc agus gleann é, agus ibhéas uisge d'fearthuinn nimhe :

12 Dúithche agá bhfuil suim ag an TIGHEARNA do Dhía innte : óir *atáid* súile do THIGHEARNA Día uirre a gcomhnuighe, ó thosach tós go deireadh na bliadhna.

13 ¶ Agus tiucta a gerich, ma éistíonn sibh go dúthrachdach rém aitheantuibhsí noch aithnighim dháóibh a niugh, an TIGHEARNA bhur Ndia do ghrádhughadh, agus seirbhís do dhéanamh dhó le bhur nuile chroidhe agus le bhur nuile anum,

14 Go ttiubhra misí *dháóibh* fearthuinn bhur tialmhan na ham féin, an chéud

fearthuinn agus an fhearthuinn dheighionach, chor go ceruinneochá tú a steach harbhar, agus thfion, agus hola.

15 Agus cuirfe mé féur ad mhachairibh dot áirnéis, chor go madh heidir leachd ní dithe agus bheith sáitheach.

16 Tugaidh bhur naire dháóibh féin, nach mbiaidh bhur gcroidhe meallta, agus go bhfillfeadh sibh a leatltaóbh, agus seirbhís do dheanamh do dhéaibh oile, agus adhradh dhóibh ;

17 Agus *ann sin* go lasfadh fearg bhar TIGHEARNA Día bhur naghuidh, agus go ndúinfeadh súasneamh, ionnusnach mbiaidh fearthain ar bith ann, agus nach ttiubhradh an talumh a thoradh ; agus *deagla* go nimeochadh sibh seachad go hobann ón tialumh mhaithe noch do bheir an TIGHEARNA dháóibh.

18 ¶ Ar a nadhbharsin cuirfidhe iad so mo bhriathrasa a ttaisge ion bhur ceroidhthibh agus ion bhur nanam, agus ceaingéoltáoi iad mar chomhartha ar bhur láimh, chor gombéithdís mar éadanán eidir bhusúilbh.

19 Agus múinifidhe iad dá bhur gelonn, ag labhairt orra a nuair shuidhfios tú ion do thigh, agus a nuair shiubhlolus tú annsa tsilighe, a nuair luidhfios tú síos, agus a nuair éireochus tú súas.

20 Agus scríobhtha tú iad ar phostuighibh dhoruis do thighe, agus ar do gheatuighibh :

21 Chor go bhfaduighthe bhur láethe, agus láethe bhur cloinne, an sa dúithche noch do mhiannuigh an TIGHEARNA dá bhur naithribh do thabhairt doibh, mar láethe nimhe ar an tialumh.

22 ¶ Oir má choimhéudhtháoisí go dúthrachdach na huile aitheantasa noch aithnighimsi dháóibh, do dhéanamh, an TIGHEARNA bhur Ndia do ghrádhughadh, siubhal iona shligheuibh uile, agus ceangal leis ;

23 Annsin cuirfidh an TIGHEARNA amach na fineadhachasa uile roimhad, agus sealbhóchtháoisí cineadh is mó agus is cinnhachduigh na sibh féin.

24 Gach uile bhall a sailteoruidh boian bhur ccos budh libh féin é : ón fhásach agus ó Lebanon, ó nabhuin, abham Euphrátes, cadhón go nuige an bhfaige is faide anach is eadh blias bhur ttóra.

25 Ní feadfaidh duine ar bith seasamh roibh : *óir* cuirfe an TIGHEARNA bhur Ndia bhur neagla agus bhur gcriothnughadh ar a nuile fhearann ar a sailteortháoi, fá mar a dubhairt sé ribh.

26 ¶ Feuchuidh, do chuir mé roimhuibh a niugh beannughadh agus mallughadh ;

27 Beannughadh, má umhlughíonn sibh daitheantaibh an TIGHEARNA bhur Ndia, noch aithnighimsi dháóibh a niugh :

23 Agus mallughadh, muna numblughadh dáitheantuibh an TIGHEARNA bhur Ndia, achd iompodh a leathtaoibh as an tslioghe noch aithuighimsi dhaoibh a niugh, do dhul do leanmhuin deé oile, nar bhaithnidh daoibh.

29 Agus tiuca a ccrich, a nuair bhénras an TIGHEARNA do Dhia thú a steach ionsa bhféarrann chum a ttéid tú dhá shealbhughadh, go ccuirfe tú an bean-nughadh ar shliabh Gerisin, agus an mallughadh ar shliabh Ebal.

30 Nach *bhfuilid* siad ar an ttaoibh oile do Iordan, ar a tslioghe mar a ttéid an ghrian faoi, a tír na Gcanaaníteach, noch áitreabhus ann sa réiteach thall as coinne Ghulgá, láimh ré machairighibh Mhóreh?

31 Oir reachthaoi tar Iordan do dhul a steach do shealbhughadh a nfearuinn do bheir an TIGHEARNA bhur Ndia dhaoibh, agus sealbhochthaoi é, agus áiteochthaoi ann.

32 Agus do bhéarthaoi aire do choimh-ionadh na huile reachda agus bhreitheamhnais chuirimsi síos daoibh a niugh.

CAIB. XII.

Trachdar ar chiall na dara haithne 13 na neithe naomhtha itheche sna haithibh naomhtha. 19 Gan an Lebhiteach do thréigean.

SIADSO na statúide agus na breitheamhnais, choimhéadfuidhe ré a ndéanamh annsa tír, do bheir an TIGHEARNA Día haithreadh dhuit dá sealbhughadh, ar feadh na láeththeadh mhairfidhe ar talumb.

2 Léirsciosfuidh sibh a nuile áit, a ndearnadar na cineadhacha noch sealbhochthaoi serbhís da ndéaibh, ar na sléibhtibh árdá, agus ar na cnocuibh, agus faoi gach éanchrann ghlas:

3 Agus sciosfuidhe síos a naltóra, agus brisfidhe a bpileirí, agus loiscfidhe a ngarráin lé teimidh; agus snoidhfidhe síos íomháighe grábhálta a ndéa, agus sciosfuidhe a nanmanna amach as a náit sin.

4 ¶ Ní dhéantaí mar sin ris an TIGHEARNA bhur Ndia.

5 Ach chum na háite thoirghfeas an TIGHEARNA bhur Ndia anach as bhur ttreabhuibh uile do chur a anma ann, eadhon dá ionad chomhuighe iarrfuidhesi dul, agus is ann thiocfuidhe:

6 Agus is ann sin do-bhéurthaoi bhur nofrála loiscthe, agus bhur níodhbairt, agus bhur ndeachmhadh, agus ofráil thógtha bhur lámh, agus bhur móide, agus bhur nofrála toileamhla, agus primidil bhur nealbhanh agus bhur tréud:

7 Agus is annsin iostaí a bhfiadhnúisi

an TIGHEARNA bhur Ndia, agus do dhéantaí gáirdeachus ion gach uile ní dá ccuirighe bhur lámh ann, sibh féin agus bhur muinntir, mar ar bheannuigh an TIGHEARNA bhur Ndia sibh.

8 Ní dhéantaí do réir gach éinneithe dá ndéanmaoidne ionso a niugh, gach duine gibe ní ta ceart do réir a thola féin.

9 Oir ní thangabhairse fós chum an tsuáimhnis agus chum na hoighreachda, do bheir an TIGHEARNA bhur Ndia dhaoibh.

10 Achd a *nuair* reachdaí a nonn tar Iordan, agus áitreochthaoi annsa bhféarrann do bheir an TIGHEARNA bhur Ndia dhaoibh mar oighreachd, agus a *nuair* do bhéara suaimhneas daoibh ó bhur naimhdibh uile ar gach ean taobh fá gcúairt, chor go náitreochthaoi go suaimhneach:

11 Ann sin bíaidh ionad noch thoirghfeas an TIGHEARNA bhur Ndia do thabhairt fa deara a ainm do aitreabh ann; chum a nionaid sin do bheurthaoi gach uile ní dá naithuighimsi dhaoibh; bhur nófrála loiscthe, agus bhur níochbartha, agus bhur ndeachmhadh, agus ofrála togtha bhur lámh, agus bhur móide uile noch do mhóideabhair don TIGHEARNA:

12 Agus bíaidh gáirdeachus oruibh a lathair an TIGHEARNA bhur Ndia, sibh féin, agus bhur mic, agus bhur ningeana, agus bhur nóglaíoch, agus bhur mbanóglaíoch, agus an Lebhiteach *bhías* táobh a stigh da bhur ndoírsibh; do bhrígh nach bhfuil roinn nó oighreachd aige maille ribh.

13 Tabhair haire dhuit féin nach nofrála tú hofráil loisce ann gach áit dá bhfaiceann tú:

14 Achd annsa náit thoirghfeas an TIGHEARNA a naon dá bhur ttreabhuibh, ann sin ofráilfios tú hofráil loisce, agus ann sin do dhéana tú gach a naithnighimsi dhíot.

15 ¶ Gidheadh is éidir leachd féoil do mharbhadh agus dithe an do uile gheatadhuibh, gidh be ar a mbia dúil ag hinntinn ann, do réir bheannuigh an TIGHEARNA do Dhia noch thug sé duit: féaduigh an glan agus an neamhghlan sin dithe, eadhon mar don níadhdh fhiomm, agus don chairrfhiadhdh.

16 Anbáin ní iostaí a nfuil; dóirtfidhe ar an talumb í amhuil uisge.

17 ¶ Ní héidir leachd deachmhadh harbhair ditheche táobh a stigh dot dhoírsibh, nó thfíona, nó hola, nó primidil healbhanh nó do thréud, nó éannmhóid dá ttug tú, nó hofráil thoileamhuil, nó ofráil thogtha do láimhe:

18 Achd íosa tú iad a bhfiadhnúisi an TIGHEARNA do Dhia ann sa náit thoirgh-

feas an TIGHEARNA do Dhía, thú féin, agus do mhac, agus hinghion, hógach, agus do bhaoíglach, agus an Lebhíteach bhías táobh a stigh dot dhoirsibh : agus bíaidh lúthgháir ort a bhíadhnúisi an TIGHEARNA do Dhía an gach uile ní a cuirfe tú do lámha.

19 ¶ Tabhair haire dhuit féin nach tréigfe tú an Lebhíteach an feadh mhairfeas-tú ar an tialamh.

20 ¶ A nuair fhairseongas an TIGHEARNA do Dhía do théora, mar do gheall sé dhuit, agus déara tusa, Iosa mé féoil, (do chionn go bhfuil fonn féola ar hanum); is féidir leachd féoil díthe, gidh bé ar bith a mbíaidh dúil ag hanam ann.

21 Má bhíonn a náit do thogh an TIGHEARNA do chur a auma féin ann, a bhfad uait, annsin muirfidh tú dot ealbha agus dot thréud, noch thug an TIGHEARNA dhuit, mar do aithin misi dhíot, agus íosa tú ann do dhoirsibh féin gidh bé ní iona mbíad dúil ag hanum.

22 Amhuil ithtear an fiadh fionn agus an fiadh rúadh, mar sin íosas tusa iad : ionann íosas an neamhghlan agus an glan díobh.

23 Achd amháin bí deimhin nach íosa tú a nfuil : óir is í a nfuil an tanum ; agus ní cóir dhuitsi an tanum díthe maille ris an bhféoil.

24 Ní íosa tú í ; dóirtfidh tú í ar an tialamh amhuil uisge.

25 Ní íosa tú í ; chor go rachuidh go maith dhuit, agus dot chloinn ad dhíáigh, a nuair do dhéana tú an ní is cóir a radharc an TIGHEARNA.

26 ¶ Amháin na neithe náomhtha bhías agad, agus do mhóide, do bhéura tú leachd iad, agus racha tú san náit thoighfeas an TIGHEARNA :

27 Agus íodhborduidh tú hofráil loisge, an nféoil agus an nfuil, ar altóir an TIGHEARNA do Dhía : agus dóirtfíghear fuil biodhbhartha amach ar altóir an TIGHEARNA do Dhía, agus íosa tú an nféoil.

28 Coimhéad agus cluinn na briathraso uile noch aithuighimsi dhíot, chor go rachuidh go maith dhuit, agus dot chloinn ad dhíáigh go bráth, a nuair dhéanas tú an ní is maith agus is ceart a radharc an TIGHEARNA do Dhía.

29 ¶ A nuair ghearrfas an TIGHEARNA do Dhía na cineadhacha sin amach romhad, mar a racha tú dá sealbhughadh, agus go ngéabha tusa a náit, agus go náit-reabhaigh tú iona ndúithche ;

30 Tabhair haire dhuit féin nach gabhtar a ndul thú ó na leanmhuin, tar éis a scriosta romhad ; agus nach déana tú loirgairéachd air a ndeíbh, gha rádh, Cionnus do rinneadar na fineadhachasa serbhís dá

ndeíbh? is mar sin do dhéana misi mar an gcéadna.

31 Ní dhéana tusa sin red TIGHEARNA do Dhía : óir gach éainni is athfhúamhar lé Dia noch a fhuathian sé do nidís sin re na ndeíbh féin ; eadhon a mic agus a ninghiona do loisgedis ansa teinidh dá ndeíbh.

32 Gidh bé ar bith ní aithéonns misi dhaoibh, coimhéaduigh a dhéanamh, ní chuirfe tú éinní na chionn, agus ní mó bheanfas tú dhe.

CAIB. XIII.

Clochfúighear an impidheachar clonadh on cheart-chrábhaidh. 12 Scriosfar caitheacha na niodhal.

MA éirghionn bhar measc fáidh, nó fear aislingeadh dfaicsin, agus go ttiubhra sé dhuit comhartha nó iongnadh,

2 Agus go ttiocfa an comhartha nó an tiongnadh a gerich, dár labhair sé riot, ag rádh, Déanum do leanmhuin dée oile, (nach ar bhfeas duit,) agus déanum serbhís dóibh ;

3 Ní éistfe tú ré briathruibh an nfaigh sin, nó fhir fhaicsiona na naislingeadh : Óir dearbhuidh an TIGHEARNA bhur Nda sibh, dá fhéachain an ngrádhugheann sibh bhur TIGHEARNA Dia ré bhur nuile chroidhe, agus lé bhur nuile anum.

4 Siubholtaoi a ndíáigh an TIGHEARNA bhur Nda, agus bíaidh a eagla oruibh. coimhéadfuilhe a aitheanta, agus uimhleochaóí dá ghuth, agus do dhéantaóí serbhís dó, agus greamochuighe dhe.

5 Agus cuirfíghear an fáidh sin, nó an brionglóideach na naislingeadh chum báis ; (do chionn gur labhair sé dá bhur níompóg ón TIGHEARNA bhur Nda, noch thug amach sibh as crích na Héigpte, agus dfaascuil sibh amach as tigh na daóirsi, dot thiomáin amach as a tlighe do aithin an TIGHEARNA do Dhía dhíot do siubhal.) Mar sin chuirfe tú an tolc ar siubhal as do lár féin.

6 ¶ Má bhrostuighionn do dhearbhrathair thú, mac do mhathar, nó do mhac féin, nó hinghion, nó bean hochda, nó do charuid, bhías dhuit mar hanum féin, go secréideach, dhá rádh, Gluaisiom agus déanum seirbhís do dhéieibh oile, nach ar bhfeas duit féin nó dot aithribh ;

7 Do na deéibh bhías ag na daóinibh gacha taoibh dhíot, a bhfogus duit, nó a bhfad uait, eadhon ó cheann go cheile don domhan ;

8 Ní aóinteochtha tú dhó, agus ní éistfe tú ris ; ní mó bhías trúaighe ag do shúil dó, nó choigeolus tú é, no cheilfios tú é :

9 Ach go deimhim muirfe tú é ; sí do lámh féin bheanfas ris ar tús dá chur

chum báis, agus na dhíáigh sin lámh an phobail uile.

10 Agus clochfa tú lé clochuibh é, ionnus go neugta sé; do chionn gur thairg sé do thiomáin an Tighearna do Dhía, noch thug amach thú as crích na Hegipte, as tìg na daoirsi.

11 Agus cluinnid Israel uile sin, agus bíadh eagla orra, agus ní déanuid ní bhus mó éanchoir mar a nolsa bhur measc.

12 ¶ Má chluin tú a ccaithreach dá bhur ccaithreachuibh, noch thug an Tighearna do Dhía dhuit dáitreabh innte, ghá radh,

13 Do chúadar daóine áirigh, clann bhéthal, amach as bhur measc, agus do thaimgeadar léo luchd áitribh a ccaithreach, ghá rádh, Gluaisiom agus déanuid seirbís do dheéibh eile, nach ar bhaitnid daoibh;

14 Ann sin loirgfe tú, agus spionfa tú, agus fíaróchá tú go friochnamhach; agus, féuch, *más* firinne é, agus, go bhfuil an ní dearbhtha, go ndearnadh a leithéid sin dadhfhuathmaireachd bhur measc;

15 Buáilfe tú go deimhin muintir na caithreach sin lé faobhar an chloidhimh, léirscrios í, agus gach a mbia innte, agus a hainnéis, le faobhair an chloidhimh.

16 Agus cruinneocha tú a héadail uile go lár a sráide, agus leisfe tú le teinidh an chathair, agus a héadail uile ó bheag go mór, ar son an Tighearna do Dhía; agus bíadh na carn go bráth; ní cuirfhear súas choidliche í.

17 Agus ní bheanfá éinní don ní mhal-luigh dot lámh: chor go bhéillidh an Tighearna óna dhásachd féirge, agus go ttaisbeanuidh grása dhuitsi, agus go raibh trúaighe aige dhuit, agus go méideochuidh sé thú, mar do mhionnuigh sé dot aithribh;

18 ¶ A núair bhéuras tú aire ré guth an Tighearna do Dhía, do choimhéud a aithneadh uile noch aithnighimsi dhíot a pingh, do dhéanamh an *neithe* is ceart a racharc an Tighearna do Dhía.

CAIB. XIV.

Ordughadh ar clachdadh na ccineadhach uma umharbh, do sheachna. 4 Ainmhintigh glan agus neamhghlan. 22 Gnáth agus foghna na deachmhadh.

IS sibh clann an Tighearna bhur ndia: ní ghearrfuidhe sibh féin, agus ní dhéantaí lomadh ar bith eidir bhur súil-ibh ar son an mhairbh.

2 Oir is pobal náomhtha thú don Tighearna do Dhía, agus do thogh an Tighearna thú chum bheith ad phobul áirigh aige féin, tar gach uile chineadh dá bhfuil ar an talumh.

3 ¶ Ní íosa tú éinní adhfúathmhar.

4 Is iad so na hainmhithigh íostaí: eadhon an damh, an cháora, agus an gabhar,

5 Ann cáirfhiádh, agus an poerúadh, agus an fiadh fionn, agus an gabhar fiadháin, agus an pigarg, agus an damh alluigh, agus an chamhois.

6 Agus gach uile bheathach noch roinneas an nionga, agus scoiltios an scoilteadh a ndá iadhuir, agus chognas an chír measg na nainmhinteadh, íostaí iadsin.

7 Gidhendh ní íostaí iadso don mhéid chognas a ccír, nó roinneas a nionga scoilte; *mar* atá an camhall, an geirfhiádh, agus an coinnín: óir cognaid an chír, achd ní roinnid an nionga; *uime* sin atáid neamhghlan dhí hsi.

8 Agus na muca, do chionn go roinnid an nionga, agus nach ccognuid an chír, atáid neamhghlan dáóibh: ní íostaí dá bhféoil, ní mó bhainfidhe ré na gconab-lach marbh.

9 ¶ Is iad so íostaí do nuile dá bhfuil ionnsna huisgedhíbh: a nuile ar a mbia eiteach agus bláosca íostaí iad:

10 Agus gidh be ar bith air nach bhfuil eiteach nó bláosca ní íostaí iad; atáid neamhghlan dáóibh.

11 ¶ Do nuile éun ghlan íostaí.

12 Acht is iad so dá nach íostaí: an tiolar, an téan fionn, agus an tiascaire cáirneach,

13 Agus an préachán gearr, agus an préachán ceirteach, agus an préachán ingneach do réir a chiníl,

14 Agus gach uile fhíach dubh do réir a chiníl,

15 Agus an tulcabhcan, a nainléog, agus an chúach, agus an seabhac do réir a chiníl,

16 An tulcabhchan beag, agus an tultcabhchan mór, agus a neala,

17 Agus an peliocan, agus an tiolar timchiollach, agus an fiach fairge,

18 Agus an chorr ghlas, agus an chorr ghrian do réir a chiníl, agus an filbín, agus a níaltóg leathair.

19 Agus gach uile ní snáigheach eitilios atá neamhghlan duitsi: ní hiostar iad.

20 Ach féadthaí gach uile éan glan dithe.

21 ¶ Ní íostaí éinní reachus déag uadh féin: do bhéura tú é don choimhidheach *bhius* ann do dhóirsíbh, go nithe sé é; nó féadfa tú a dhíol ris an ndéaraidh: óir is pobal náomhtha thusa don Tighearna do Dhía. Ní blruithfe tú meannán a mbaine a mhathar.

22 ¶ Do bhéura tú uait go ceart an deachmhadh dot uile shíol, noch do bheir an talumh uadh gach a bliadhain.

23 ¶ Agus íosa tú a bhfiadhmuisi do

THIGHEARNA Dé, san náit noch thoirghfeas sé a ainm do shuidhiughadh ann, deachmhadh harbha, thfiona, agus hola, agus primidil tsealbhan agus do thréud; chor go bhfoghlamaidh tú eagla do THIGHEARNA Dé do bheith ort a gcomhnuidhe.

24 ¶ Agus má bhíonn an tslighe rofhada agad, as nach bhféudann tú a iomchur; nó má bhíonn a náit rofhada uait, noch thoirghfeas do THIGHEARNA Dia do chur a anna ann, a nuair bheinneochus do THIGHEARNA Dia thú:

25 Ann sin do dhéana tú airgid de, agus ceingeola tú an tairgid suas ann do lámh, agus rachaidh tú don náit noch thoirghfeas do THIGHEARNA Dia:

26 Agus do bhéara tú an tairgid sin ar gídh bé ní a mbía dúil ag hinntin ann, ar dhamhuibh, nó ar chaorchuibh, nó ar fhionn, nó ar dhígh láidir, gídh bé ní bhus toil led inntinn: agus iosa tú annsin a bhfadhnaisi do THIGHEARNA Dé, agus do dhéana tú gairdeachus, thú fein, agus do mhuintir,

27 Agus an Lebhíteach blías táobh a stigh dot dhoirsibh; ní thréigfe tú é; óir ní bhfuil roinn ná oighreachd aige maille riot.

28 ¶ A ndeireadh thrí mbliadhan do bheara tú amach deachmhuidh do bhisigh uile an bhliadhuin sin féin, agus cuirfe tú a ttaisge í taobh a stigh dot dhoirsibh:

29 Agus tiuclaidh an Lebhíteach, do bhrígh nach bhfuil roinn nó oighreachd aige maille leachda, agus an cóimhightheach, agus an dílleachda, agus an bhaintreabhach, atá táobh a stigh dot dhoirsibh, íosuid agus béid sáitheach; chor go mbeinneochuidh do THIGHEARNA Dia thú an gach uile obair do lámhe noch do ní tá.

CAIB. XV.

Fuascalta na mboichd san seachdmhadh bliadhan. 15 Reacht a ttimchill luchd muinntir.

ACCIONN gach seachdmhadh bliadhan do dhéana tú fuascladh.

2 Agus sé so modh an fhúascuilte: gach duine bhéaras éinní ar áirleagadh dá chomharsuinn sácrfa sé é; ní dhéana sé éigíon ar a chomharsuinn, nó ar a dhearbhrathair; do chionn gur hé fuascladh an THIGHEARNA ghoirtheardhe.

3 O achdrannach íarrfa tú é a rís: achd an ní dot chuid atá ag do dhearbhrathair fuaisgeoluidh do lámh é;

4 Achd amháin a nuair nach béid boichd bhuir measc; óir beannochoidh an THIGHEARNA go mór thú ann sa dúithe thug do THIGHEARNA Dia dhuit dá shealbhuighadh mar oighreachd:

5 Acht amháin má éisdir go dúth-rachdach re guth do THIGHEARNA Dé, do thabhairt aire go gcomheoltá na haitheantasa uile noch aithnighimsi dhíot a niugh.

6 Óir bheannuigh do THIGHEARNA Dia thú, mar do gheall sé dhuit: agus do bheara tú áirleagadh do mhóráin cineadhach, achd ní íarrfa tú áirleagadh; agus riaghlocha tú ós cionn mhóráin cineadhach, achd ní riaghlochaidson ós do chionnsa.

7 ¶ Má bhíonn láimh riort daine boichd áon dot dhearbhráithribh táobh a stigh dáon dot dhoirsibh ann do dhúth he noch do bheir do THIGHEARNA Dia dhuit, ní chrúaidheocha tú do chroidhe, agus ní dhruidfe tú do lámh ód dhearbhrathair boichd:

8 Achd oisceola tú do lámh go fairsíng dhó, agus do bhéara tú dhó ar áirleagadh go deimhin go lór chum a riachdanais, *ansa ní is easbhuidh air.*

9 Tabhair haire nach biadh smuaintiughadh ad dhrochchroidhe, gha rádh, Atá an seachdmhadh bliadhan, bliadhan an mhaithneachais, ag druoidin riu; agus nach biadh do shúil go hola a naghuidh do dhearbhrathair bhoicht, agus nach ttiubhra tú éinní dhó; agus go neighfidh sé ar an THIGHEARNA a taghaidh, agus go mbía na pheacadh ort.

10 Do bhéara tú ní dhó go deimhin, agus ní bhíaidh d'irbheas ar do chroidhe an tráth bhéaras tú dhó é: do bhrígh go mbeinneochuidh do THIGHEARNA Dia thú air son an neithesí ad uile oibrighibh, agus an gach uile ní iona gcuirfe tú do lámh.

11 Óir ní scarfuid na boicht choidheche ris a ndúitheche: uimesin cuirimsi drachuibh ortsa, dhá rádh, Oisceola tú do lámh go fairsíng dot dhearbhrathair, dot bhoichd féin, agus dot riachdanach féin, ann do dhúitheche.

12 ¶ Agus má racthar do dhearbhrathair, Eabhruidhe fir, nó Eabhruidhe mná riot, agus go mbiáidh ag serbhis duit go céann sé mbliadhan; annsin ar an seachdmhadh bliadhan léigfe tú dhó imtheachd sáor uait.

13 Agus a nuair chuirfios tú amach sáor uait é, ní léigfe tú dhó imtheachd uait folamh:

14 Cuirfe tú leis go fairsíng as do thréud, agus as hufár, agus as do chuid fiona: dá gach ní ler bheannuigh do THIGHEARNA Dia thú do bhéara tú dhósan.

15 Agus cuimhneocha tú go raibh tú fein a ndaóirsi san Néigipt, agus gur fhúascuil do THIGHEARNA Dia thú;

nime sin aithnighimsi an nísí dhíot a niugh.

16 Agus is amhluidh bhías, má deir sé riot, ní imeocha mé uáit; do chionn gur grádhugh sé thú agus do thigh, do bhrigh go bhfuil se go maith ad fhochair;

17 Ann sin glacta tú meanadh, agus cuirfe tú tré na chluáis annsa dorus é, agus biaidh sé na sheirbhíseachí agad go brath. Agus mar an gcéadna dhéanas tú red bhanógluich.

18 Na bíodh na chrúas ort, a nuair chuirfeas tú saor uáit é; óir do bhí fá dhó comhmaith ré serbhíseachí túaras-dail, ag déanamh seirbhíse dhuit sé bliadhna: agus beinneochaidh do THIGHEARNA Dia thusa ann gach uile ní da ndéana tú.

19 ¶ Gach uile chéad thoradh firionn dá ttiucta ód shealbha agus ód thréud naombthochaidh tú dot THIGHEARNA Dia: ná ní dhéana tú obair ar bith le cédgheim do bhó, agus ní lomfa tú céadúan do cláorach.

20 Iósa tú é a bhfiaghnuisi do THIGHEARNA Dé gacha bliadhna san náit nóch thoighfeas an TIGHEARNA, thú féin agus muintir do thighe.

21 Agus má bhíonn cáidilé ar bith ann, má bhíonn bacach, no cáoch, no droch aineamh ar bith air, ní dhéana tú iodhbairt dhe dot THIGHEARNA Dia.

22 Iósa tú é táobh a stigh dot dhoirsibh: ionann iosas an duine neamhghlan agus glan é, mar an phoc fhíonn, agus mar an gearrthíadh.

23 Ambáin ní iosa tú a fhuil; dóirtfe tú ar an ttalamh í amhuil uisge.

CAIB. XVI.

Ar na trí fleabhaibh móra. 2 Na cásg. 9 Na seachdmhuine. 13 Na ttabernaclach.

18 Ar bhreitheamhnaibh. 21 Anadháidh adhbhair an iúdhaladhradh.

COIMHEAD mí Abib, agus cumhdnigh an cháisg dot THIGHEARNA Dia: óir is a mí Abib thug do THIGHEARNA Dia amach as an Néigipt thú an sa noidhche.

2 Do dhéana tú ar a nadhbharsan iodhbairt na casg dot THIGHEARNA Dia don tréud agus don airge, san náit ann a ttoighigh an TIGHEARNA a ailm do chur.

3 Ní iosa tú arán loibhín leis; seachd lá iosas tú arán gan loibhín leis, eadhon arán na triublóide; (óir tháinic tú amach as crích na Héigipt go deifreach:) chor go gcumhneocha tú an lá tháinic tú amach as crích na Héigipte feadh laétheadh do shaoghail.

4 Agus ní faicfidhior aran loibhín a

néanait bheanus riot ar feadh sheachd lá; ní mó mhairfios éainghreim don nfeoil, dá ndéana tu iodhbairt an chéadla tráth nóna, go maidin ar na mháarach.

5 Ní fhéadam tu iodhbairt na cásg do dhéanamh táobh a stigh dáondorus, dá ttag do THIGHEARNA Dia dhuit:

6 Ach san náit thoighfeas do THIGHEARNA Dia do chur a anna ann, annsin do dhéana tú iodhbairt na cásg tráth nóna, ag dul síos don ghréin, fa nam a ttáinic tú amach as an Néigipt.

7 Agus róstfa agus iósa tú é san náit thoighfeas do THIGHEARNA Dia: agus fillfe tú ar maidin, agus rachaidh tú dot lóistínibh.

8 Sé la iosas tú arán gan lóibhín: agus an seachdmhadh lá bíaidh comhchruinniughadh sollananta agad dot THIGHEARNA Dia: agus ní dhéana tú éainghne oibre ann.

9 ¶ Seachd seachdmhuine chomháirfios tú dhuit féin: tosuigh comhairéamh na seachd seachdmhuine ó nam ar thosuigh tú an corrán do chur sa ngort.

10 Agus coimheadfa tú féusta na seachdmhuineadh dot THIGHEARNA Dia maille re tabhartus ofrála thoileamhla do láimhe, noch bhéaras tú dot THIGHEARNA Dia, do réir mar do bheannugh do THIGHEARNA Dia thú:

11 Agus do dhéana tú gáirdeachus a lathair do THIGHEARNA Dé, thú féin, agus do mhac, agus hinghion, hóglach, agus do bhanóglach, agus an Lebhíteach noch atá táobh a stigh dot dhoirsibh, agus an coimhighteach, agus an dilleachda, agus an bhaintreabhach, bhías blur measc, san náit noch thoighfeas do THIGHEARNA Dia do chur a anna ann.

12 Agus cuimhneocha tú go raibh tú ad dhuine dháor san Néigipt: agus coimheadfa tú agus do dhéana tú na reachda so.

13 ¶ Coimheadfa tú féusta na ttabernaclach seachd lá, tar éis thú do chruinniughadh do choda arbha agus fiona a steach:

14 Agus do dhéana tú gáirdeachus an thféasta, thú féin, agus do mhac, agus hinghion, agus hóglach, agus do bhanóglach, agus an Lebhíteach, agus an coimhighteach, agus an dilleachda, agus an bhaintreabhach, atá taobh a stigh dot dhoirsibh.

15 Seachd lá choimheadfas tú féasta sollamanta dot THIGHEARNA Dia san náit noch thoighfeas an TIGHEARNA: do chionn go mbeinncochuidh do THIGHEARNA Dia thú ion buile bhíseach, agus ion huile oibreacha do lámh, uime sin go demhin do dhéana tú gáirdeachus.

16 ¶ Trí huáire san mbliadhuin thais-
béantar huile fheardha a bhfiadhnúisi
do THIGHEARNA Dé ann sa náit noch
thoighfeas sé; a bhféasta a naráin gan
loibhin, agus a bhféasta na seachdmhui-
neadh, agus a bhféasta na ttabernaclach:
agus ní thiocfaid folamh a lathair an
THIGHEARNA:

17 Do bhéara gach éanduine úadh mar
bhias a chumuis, do réir bheannuighthe do
THIGHEARNA Dé noch thug sé dhuit.

18 ¶ Do dhéana tú breitheamhuin agus
oifigídh ion huile dhoirsibh, do bheir do
THIGHEARNA Dia dhuit, ar feadh do
threabh uile: agus do dhéanuid breith-
eamhnus air do phobail maille re breith-
eamhnus ceart.

19 Ní dhéana tú coimhéigneadh breith-
eamhnus; ní thiubhra tú meas ar péar-
sninnibh seach a chéile, agus ní ghéubha
tú cumha: óir dalluigh an chunha súile
na ndaóine eagnuighe, agus aidhmhillidh
bríathra na bhféar.

20 An ní bhias ro cheart is sé leanfas
tú, chor go mairfe tú, agus go ngeubha
tú oighreachd a nfearuinn do bhéara do
THIGHEARNA Dia dhuit.

21 ¶ Ní chuirfe tú dhuit féin garrán
ar bith crann láimh ré haltóir do THIGH-
EARNNA Dé, noch do dhéana tú dhuit féin.

22 Agus ní mó chuirfios tú íomháigh
ar bith súas duit féin; noch fhuathuighios
do THIGHEARNA Dia.

CAIB. XVII.

An iodhbart do bheith gan toibheim. 3 Na
sagairt agus na breitheamhuin dó reit-
ighias gach cruadh-chúis. 14 Togha, 16
agus dleasdannas rí.

NÍ dhéana tú bulóg ar bith diodh-
bairt dot THIGHEARNA Dia, nó
caora, a mbia aineamh, no gráin ar bith:
óir is adhfhuathmhaireachd sin ag do
THIGHEARNA Dia.

2 ¶ Má gheibhthior bhur measg, táobh
a stigh dot dhoirsibh noch thug do THIGH-
EARNNA Dia dhuit, fear nó bean, do rinne
coir ghráineamhuil a radharc do THIGH-
EARNNA Dé, a mbriseadh a chunnartha,

3 Agus go neachaidh agus gur flireas-
taluigh dée eile, agus gur adhraidh iad,
an ghrian, no an ghealach, no éinni do
shluagh nimhe, nach ar aithin misi;

4 Agus go ninneostar dhuitsi é, agus
go gcuala tú, agus gur cheastuigh tú go
duthrachdach é, agus, féuch, mar fíor é,
agus an ní dearbhtha, gur hoibríghtheadh
a leithéid sin dathfhúathmhaireachd a
Nisrael:

5 Ann sin do bhéara tú an fearsin
amach nó an bheansin, noch do rinne
an droichní sin, go nuige do dhoirsi,

an fear nó an bhean chéadnasin, agus
clochfa tú lé clochuibh iad, no go néaguid.

6 Dó réir bhéil dha fhíadhuin, no
thrí bhfiadhan, cuirfighear chum báis an
té thuillfeas bás; achd ar son ghlóir
éanduine amháin ní cuirfighear chum
báis é.

7 Biaid lámha na bhfiadhan air ar tús
dá chur chum báis, agus na dhíáigh sin
lámha an phobail uile. Marsin chuirfios
tú an olc ar siubhal uáit gan a bheith bhur
measg.

8 ¶ Má éirghionn cúis bhiás ro chrúaidh
ort a mbreitheamhnus idir fhuil agus
fhuil, idir eidlíodh agus eidlíodh, agus
idir bhuille agus bhuille, do chúisibh
imreasuin taobh a stigh dot dhoirsibh:
annsin éireocha tú, agus racha tú súas
sán náit thoighfeas do THIGHEARNA Dia;

9 Agus tuicfa tú gus na sagartuibh
lebbiteach, agus gus an mbreitheamh
bhias ann is na láethibhsin, agus ceisteoch-
uidh tú; agus taisbéanfuid dhuit breath
an bhreitheamhnus:

10 Agus do dhéana tusa do réir a
norduighe, thaisbéanuid dhuit an drong
bhias don náit sin noch thoighfeas do
THIGHEARNA; agus do bhéara tú dot
aire a dhéanamh do réir gach a ttéagoscuid
dhuit:

11 Dó réir órduighthe an dlíghhe
mhúinfid siad dhuit, agus do réir an
bhreitheamhnus inneosuid duit, do dhéana
tú: ní chláonfa tú ó nórdughadh thais-
béanuid duit, air a láimh dheis, nó ar a
láimh chlé.

12 Agus an duine do dhéanas go
heasurrmach, agus nach éistfidh ris an
tsagart noch sheanas ann sin do mhín-
iostrálachd a lathair do THIGHEARNA Dé,
nó ris an mbreitheamh, fuileonguidh an
duine céadna sin bás: agus cuirfe tú an
tolc ar siubhal ó Israel.

13 Agus cluinfid an pobal uile, agus
bíuidh eagla orra, agus ní dhéanuid
easurradhas ní is mó.

14 ¶ A nuair thiocfas tú don dúithe
do bheir do THIGHEARNA Dia dhuit, agus
shealbhochus tú í, agus áitreabhus tú
imnte, agus déara tú, Cuirfe mé rígh ós
mo chionn, do nós na gcineadhach uile
atá um thimchioll;

15 Cuirfe tú ar gach uile chor an
té sin na rígh ós do chionn, noch thoigh-
feas do THIGHEARNA Dia: aon a measc
do dhearbhráithreach chuirfios tú na rígh
ós do chionn: ní fhéadann tú coimhígh-
theadh do chur ós do chionn nach bhfuil
na dhearbhráithair agad.

16 Ach ní chruinneochuidh sé iomad
each dhó féin, ní mó bhéarus sé fa deara
ar an bpobal filleadh don Néigipt, chor

go méideochadh sé eich dhó féin : do bhrìgh go ndubhairt an TIGHEARNA ribh, Nì fhìllidhe ó so amach san tsìghe chéadna.

17 Nì mó chruinneochus sé iomad ban dó féin, chor nach bhfìllidh a chroidhe ar ais : agus ní mó chruinneochus sé dhó féin ainíomad óir nó airgid.

18 Agus is amhluidh bhías, a nuair shuighios sé a ccathaóir a rioghachda, go scrìobhtha sé dhó féin cóib an dlighesi ann a leabhar amach as *leubhar* da mbía a bhíadhnúisi na sagart Lebhíteach :

19 Agus bíaidh sin aige, agus léighfidh sé ann ar feadh láethendh a sháogháil : chor go bhfoghlumfidh sé eagla a THIGHEARNA Dé, do bheith air, bríathra an dlighesi uile do choimhlíonadh agus na reachdasa dá ndéanamh :

20 Ionnuis uach ttóigfidh a chroidhe suas os cionn a dhearbhráithreach, agus nach bhíllíse sé a leathhaoibh ón naithe, ar a láimh dheis, nó ar a láimh chlé : ar chor go bfaideocha sé a láithe iona rioghachd, é féin, agus a chlaun, a lár Israel.

CAIB. XVIII.

Dlighe ná Lebhíteach ar Ofráilibh, dheachmhadh, agus ar chéidhoradh.

15 *Biaidh críod an fáigh ion-eisdeadh ris.* 20 *Ach cuirfidhear chum báis an fáidh falsa.*

NI Bhfuighid na sagairt Lebhítigh, agus treabh Léblí uile, roinn nó oighreachd a Nisrael : íosuid síad ofrála an TIGHEARNA déanta lé teinidh, agus a oighreachd.

2 Uime sin ní bhfuighid oighreachd ar bhith a meag a ndearbhráithreach : sé an TIGHEARNA a noighreachdsan, mar a dubhairt sé riu.

3 ¶ Agus budh é so ceart na sagart ón phobal, ón droing ofralas iodhbairt, *ma* damh nó ma caora; go ttiubhraid don tsagart an slennán, agus an dá ghíall, agus an mhéudal.

4 Céadthoradh harbhair mar an *ccéadna*, agus thíona, agus hola, agus primidil lomraidh do cháorach, do bhéara tú dhó.

5 Oir do thogh do THIGHEARNA Día eision amach as an treabhuihb uile, do sheasamh do dhéanamh serbhise a nainm an TIGHEARNA, é féin agus a mhic go bráth.

6 ¶ Agus má thig Lebhíteach as áon dot dhoirsibh amach as Israel uile, mar a ndéana sé combnuighe, agus má thig sé maille re toil a mutinne don náit thoighfeas an TIGHEARNA ;

7 Ann sin do dhéana sé miniostralachd a nainm a THIGHEARNA Dé, mar do *níd* a dhearbhráithre uile na Lebhítigh, sheasas ann sin a bhíaghnúisi an TIGHEARNA.

8 Do gheabhuid uirid ré chéile re ithe, táobh amuich don ní thig ó mhalairt a athardháchd.

9 ¶ A nuair thiucas tú don dúitiche do bheir do THIGHEARNA Día dhuit, ní fhoghlumfe tú dhéanamh do réir adhfhuathmháireachd na gcineadhach sin.

10 Ní bhfuighthior bhur measc *éandúine* bhéurus air a mhac nó air inghin dul thríd an tteinidh, nó ghuáthuighios fáistine, nó coimheaduighe amsior, nó geasadóir, nó luchd piséog,

11 Nó draóí, nó fear dhéanta comhairle re leannan síth, nó faistíneach, nó duibhel-neach.

12 Oir a nuile dhuine do ní na neithesí is adhfhuathmháireachd don TIGHEARNA iad ; agus do chionn na ngraineamhlachdasa do dbíbir do THIGHEARNA Día amach romhad iad.

13 Biaidh tú iomlán ag do THIGHEARNA Día.

14 Oir do umhluigheadar na críochasa, noch shealbhochus tú, do luchd adhartha aimsear, agus do luchd fáistine : acht ar do shonsa, nior fhuiling do THIGHEARNA Día dhuitsi sin do dhéanamh.

15 ¶ Tóigfe do THIGHEARNA Día Fáigh dhuit as do lár féin amach, dot dhearbhráithribh, mar misi ; dhó sin umhlachtaoi ;

16 Do réir a nuile neithe dar íarr tú ar do THIGHEARNA Día ann Horeb a ló an chomhchruinnighe, ghá rádh, Ná cluinim a ris guth mo THIGHEARNA Dé, agus ná faicim an teinidh rómhorso ní is mó, choi nach bhfuighe mé bás.

17 Agus a dubhairt an TIGHEARNA riomsa, Is maith a *dubhradar* ar labhradar.

18 Tóigfe misi dhóibh Fáigh amach as a ndearbhráithribh féin, budh cosmhuil riotsa, agus cuirfe mé mo bhríathra ann a bhéul ; agus laibheoruidh sé riu a nuile ní dá naitheonadsa dhe.

19 Agus is amhla bhías, gidh bé ar bith nach éistidh ream bhriathruibhsí noch laibheorus seision an ainmsí, beanfad cuntus de ann.

20 Ahd an fáigh, gheabhus do labhairt a mainmse, focal nach ar aithin mise dhe a labhairt, nó laibheorus a nainm dee oile, cuirfighear an fáigh sin go deimhin chum báis.

21 ¶ Agus má deir tú ad chroidhe, Cionnus bhías fios an fhocail nár labhair an TIGHEARNA aguinn ?

22 A nuair laibheorus fáigh a nainm an TIGHEARNA, muna ttí an ní sin a gcric, nó nach bíaidh mar sin, sé sin an ní nár labhair an TIGHEARNA, ach do labhair an fáigh go handóthchusach : ní bhiaidh eagla ort roimhe.

CAIB. XIX.

Trí chaithreacha oile didne, 4 agus an chumhachda da bfuil acu. 14 Gan críochanna fearuinn dathrachadh. 15 Dá fhioghnuis ar gach chúis. 16 Pionus ar fhiaghuiin bhréige.

ANUAIR ghearrfas do THIGHEARNA Día amach na puibleacha, noch a ttugann do THIGHEARNA Día a ndúitheche dhuitsi, agus thiúscas tusa ann a náit, agus áitreabhas tu ann a gcaithreachuibh, agus ann a ttiaghthibh;

2 Cuirfe tú ar leith trí caithreacha dhuit féin a meadhon thféarann, noch do bheir do THIGHEARNA Día dhuit da shealbhuighadh.

3 Do dhéana tú slighe ullmhúghadh dhuit féin, agus roimfe tú imle thféarunn, noch do bheir do THIGHEARNA Día dhuit doighreachd, a ttrí chuid, chor go bteadfuidh gach dúnmharbhtóir teith-amh annsin.

4 ¶ Agus sé so cas an dúnmharbhtóra theithfios, ionnas go ma féidir leis marthuinn: gidh bé mharbhus a chomharsa go neimhchiontach, nach ar fhuathaigh sé san naimsir do chuaidh thairis é;

5 Mar atá a nuair théid duine fa choill le na chomharsuin do ghearradh coilleadh, agus go ttiubhra a lámh buille don tuáigh do ghearradh an chroinn síos, agus go nimeochuidh an tuágh don tsanbhuigh, agus go mbeanfaidh dá chomharsuinn, agus go bhfuigheadh bás; teithfigh seision go cathruigh dhíobh sin, agus bíaidh bео:

6 Deagla go leanfadh dioghaltach na fola an dúnmharbhtóir, an feadh do bhíadh a chroidhe té, agus go mbéaradh air, do chionn na sligheadh do bheith fada, agus go muirfeadh é; ar son nár chóir a bhás do thabhairt, do chionn nach raibh fuath aige air, san naimsir roimhe sin.

7 Ar a naddbharsin aithnighimsi dhíot-sa, ghá rádh, Cuirfe tú trí caithreacha ar leith dhuit féin.

8 Agus má mbéaduighionn do THIGHEARNA Día do théoranna, (mar do mbionn-úigh sé dot aithribh), agus go ttiubhra dhuit an dúitheche oile noch do gheall sé dot aithribh;

9 Má choimhéadaun tú na haitheanta so uile dá ndéanamh, noch aithnighimsi dhíot a niugh, grádh do bheith agad air do THIGHEARNA Día, siubhal choidheche iona shlighthibh; annsin cuirfe tú trí caithreacha oile a cceann na ttrí gcaithreachsa, dhuit féin:

10 Ionann nach dóirtfigh fuil neimh-

chiontach ann do dhúitheche, noch do bheir do THIGHEARNA Día dhuit mar oighreachd, mar sin nach mbíadh fuil ortsa.

11 ¶ Ach má fhuathaighionn duine ar bith a chomharsa, agus go mbíadh a bhforaire air, agus go nócrochuidh air, agus go mbuáilfidh go marbhtach é chor go bhfuighe bás, agus teithigh sé go cathruigh dhíobhso:

12 Ann sin cuirfidh seanóruigh a chaithreach féin fios air agus do bhéaruid léo as sin é, agus do bhéaruid a lámh dhioghaltuigh na fola é, da chur chum báis.

13 Ní bhíaidh truaighe ag do shúil dó, ach cuirfe tú uáit coir na fola neimhchionntuigle ó Israel, chor go rachaidh go maith dhuit.

14 ¶ Níathrochuidh tú téorann fhearúinn do chomharsann, noch do chuireadar fada ó shin ann hoighreachda noch shealbhuighas tú, ann sa dúitheche do bheir do THIGHEARNA Día dhuit dá shealbhuighadh.

15 ¶ Ní lór éanfhiadhnuisi amhain déirge a naghuidh dhuine ar bith ar son éaicceirt, nó ar son peacúidh ar bith, iona bpeacuighionn sé: as béul dá fhiadhain, nó as béul thrí bhfiadhan, dearbhlochthar an chúis.

16 ¶ Má éirighionn fiadhuin bhréige súas a naghuidh éandúine chum fiadhuise do dhéanamh na aghuidh san ní nach ceart;

17 Ann sin seasfuid an días fir, edir a a mbía an timreasan, a lathair an THIGHEARNA, a lathair na sagart agus na mbreith-eamh, bhías is na laethibhsin ann;

18 Agus do dhéanuid na breitheamhuin fíarúighe dhithchiollach: agus, féuch, mas fiadhuin bhréige an nfiadhuin sin, agus go ndéanuidh fiadhnúisi bhreige a naghuidh a dhearbhrathar;

19 Ann sin do dhéantaoui ris, mar do shaóil seision do dhéanamh re na dhearbhrathar: mar sin dhíbeorus tú an tolc a bheith bhuir measc.

20 Agus an drong bhías bео chuinn sin, agus bíaidh eagla orra, agus ní dhéanuid ó sin amach a leithéid sin dulc blur measc.

21 Agus ní bhíaidh truaighe ann do shúil; ach rachuidh annam ar son anna, súil ar son súil, fiacuil ar son fiacail, lámh ar son lámhe, agus cos ar son coiser

CAIB. XX.

An reachd attimcheall an chogaidh. 5 Agus na ndaoine nach iarrfuighear chum dol a ccioun chutha.

ANUAIR rachus tú amach do throid a naghuidh do námhad, agus do chíse tú eich, agus carbuid, agus daóina

is lía na thú fein, ná bíodh eagla ort rompa: óir *atá* do THIGHEARNA Día maille riot, noch thug amach as crích na Héigipte thú.

2 Agus is amhla bhías, a nuair thiucfuidhe láimh ris an ccath, go ttiucfuidh an sagart chuguibh agus go laibheoruidh ris an bpobal,

3 Agus déara sé riú, Eistigh, ó a Israel, atathaoi ag dul a niugh a ndáil chatha a naghuidh bhur namhad: ná laguigheadh bhur croidhthe, agus narab eaglach sibh, agus ná criothnuighidh, agus nar mó bhías úathbhás oruibh ar a son sin;

4 Oir sé bhur TTIGHEARNA Día an té theid libh, do throid re bhur námhuid, da bhur ttartháil.

5 ¶ Agus laibheoruid ná hoifigidh ris an bpobal, gha rádh, Cía hé *an* duine sin do rinne tigh núadh, agus nach ar thoirbhír é? imthigheadh sé agus filleadh dhá thigh, deagla go muirfidh é san chath, agus go ttoirbheoradh duine oile é.

6 Agus cíá *hé* an duine do chuir fineamhuin, agus nach duáigh dá thoradh? imthigheadh seision mar an *gcéadna* agus filleadh dha thigh, deagla go muirfidh é san chath, agus go níosadh duine eile dhi.

7 Agus cíá hé an duine thug gealladh dho mhnaoi, agus nach ttug chuige í? imthigheadh sé, agus filleadh dhá thigh, deagla go tuitfeadh sin chath, agus go mbéaradh fear oile leis í.

8 Agus laibheoruid na hoifigidh tuilleamh. ris an bpobal, agus déarnuidh siad, Cía hé *an* duine *atá* eaglach nó lagchroidheach? imthigheadh sé agus filleadh sé dhá thigh, deagla go laigeochadh croidhe a dhearbhairtheach mar a chroidhe sion.

9 Agus is amhla bhías, a nuair do dhéanuid na hoifigidh críochnughadh ar a ccombradh ris an bpobal, go ndéanuidh siad caiptinigh air a tslúagh do thréorughadh na ndáoine.

10 ¶ Mar thiucfa tú a bhfogus do chathruigh do throid na haghuidh, ann sin fúagair síothcháin di.

11 Agus is amhluidh bhías, má bheir sí freagra síothchánta ort, agus oscladh romhad, ann sin is amhluidh bhías, a *mbíáidh* do dhaóinibh innte béid fa súrdhios agadsa, agus ag seirbhís duit.

12 Agus muna ndearna síth riot, achd go ndéana sí cogadh ad aghaidh, annsin cuirfe tú foslungphurt re na haghaidh:

13 Agus a nuair sheachodas do THIGHEARNA Día ad láimhsí í, muirfe tú gach éainfhirionnach innte le fáobhar an chloidhimh:

14 Ach na mná, agus na daoine

beaga, agus a náirnéis, agus a nuile ní da mbía san chathruigh, a héadáil uile, do bhéara tú chugad féin iad; agus íosa tú éadáil do námhad, noch thug do THIGHEARNA Día dhuit.

15 Mar so dhéanas tú ris na caithreachuibh uile *atá* ro fhada uáit, nach *bhfuil* do chaithreachuibh na gcineadhach sa.

16 ¶ Ach do chaithreachuibh ná muinitiresi, noch do bheir do THIGHEARNA Día dhuit *mar* oighreachd, ní shaorfa tú b'éo éinni ann a mbía anáil:

17 Ach scriosfa tú thríd amach iad; *mar atá* na Hititigh, agus na Hamoritigh, na Cananitigh, agus na Peirisitigh, agus na Hibhitigh, agus na Iebusitigh; mar do aithin do THIGHEARNA Día dhíot:

18 Chor nach múinid dhíbh a dhéanamh do réir a nuile ghráineamhlachd, do rineadarsan dá ndeíbh; mar sin do dhéantaosi peacadh a naghaidh bhur THIGHEARNA DÉ.

19 ¶ A nuair bhías tú re haghuidh caithreach a bhfad, ag déanamh cogadh na haghaidh chum a gabhala, ní ghearrfa tú a gcrainn ag búaladh tuáighe ionta: óir féadfa tú ithe dhíobh, agus ní ghearrfa tú síos iad (óir sé crann an mhachaire *beatha* an duine) dá ccur á bfeidhm annsa ccampa.

20 Amháin na crainn a naitheonuidh tú nach crainn thoruidh iad, leacfa tú, agus gearra tú síos iad; agus do dhéana tú tuir dhíobh re haghuidh na caithreach bhías a ccogadh riot, nó go ngabhthar í.

CAIB. XXI.

Reachd ar mharbhadh fholuigheach, 10 Banbhrághaid. 15 An ched-ghin. 38 An mhac cheannlaidir, 22 agus ar an fhear do chrochthar.

MA gheibhthior duine marbh san tír noch do bheir do THIGHEARNA Día dhuit dá shealbhuighadh, na luidhe san mhachaire, *agus* gan fios cíá mharbh é: 2 Ann sin tiocfaidh do sheanóirighe agus do bhreitheamhuin, agus toimheosuid chum na ccaithreach *atá* tinnchioll an tí muirfighear:

3 Agus is amhluidh *bhías*, an chathair bhús foigse don duine mharbh, glacfuidh seanóirighe na caithreach sin colpach, le nar hoibrigheadh, *agus* nar tharruing annsa chuing;

4 Agus béuruidh seanóirighe na caithreach sin an cholpach síos go gleann garbh, nach ar treabbhadh agus nach ar cuireadh, agus gearrfuidh ansin a muineal don cholpuidh ansa ngleann:

5 Agus tiucfuid na sagairt mic Lébbi

a lathair; (óir is iad do thogh do THIGHEARNA Día do mhiniostalachd dó, agus do bheannughadh a nainn an TIGH-
EARNA; agus is lé na mbreithir *crioch-
nuighthear* gach uile imreasain agus gach
uile bhuille:)

6 Agus nighfid seanóirighe na caith-
reach sin uile, is foisci don *duine* mhairbh,
a lámha ós cioun na colpuigh dar baineadh
a ceann ansa ngleann:

7 Agus freagoruid agus a déaruid,
Ní biad ar lánhainne do dhóirt an nfuilsí,
ní mó do chonncadar ar súile é.

8 Bí trócaireach, a THIGHEARNA, dot
phobal Israel, noch do fhúascuil tú, agus
ná cuir fuil neimhchiontach a leith do
phobail Israel. Agus maithfighear an
fhuil dóibh.

9 Mar sin chuirfeas tú uáit *coir na*
fola neimhchiontuigh ó bheith eadruibh,
a nuair do dhéana tú an *ní* is ceart a
radhar an TIGHEARNA.

10 ¶ A nuair rachus tú amach do
chathughadh a riaghuidh do námhad, agus
má thug do THIGHEARNA Día ad lámh-
uibh iad, agus gur ghabh tú iad na
mbraighdibh,

11 Agus go bhfaicionn tú a measc na
mbraighde bean dheagmhaiseach, agus
a mbia dúil agad innte, go madh mian
leachd a beith agad na mnaoi;

12 Ann sin do bhéara tú don bhaile
í dot thigh; agus bearrfa sí a ceann, agus
beanfa sí a hingne dhi;

13 Agus cuirfe sí a culaidh bhráigh-
dionuis di, agus fanfuidh ann do thighsí,
agus bíaidh cumhaidh a hathar agus a
mathar uirre mí iomlán: agus na dhíáigh
sin do dhéana tú bean di, agus budh tú a
fear, agus budh isi do bheansa.

14 Agus is amlha bhías, muna raibh
dúil agad innte, annsin do bhéara tú
cead di dul mar ar toil lé féin; achd ní
reacfa tú í ar éanchor ar airgid, ní
dhéana tú arradh dhi, do chionn gur
umhluigh tú í.

15 ¶ Ma bhíonn días ban ag duine,
bean ionmhuin, agus bean neimhion-
mhuin, agus go mbéaruid clann dó, an
bhean ghrádhach agus an bhean fhuath-
mhar; agus go madh leis an mnaoi
fhuathmhur an chéaidghin mhic:

16 Iseadh bhías de sin, a nuair do
bhéara sé sealbh dá mhacuibh *don ní*
bhías aige, nach bhféadfa céidghin do
dhéanamh do mhac na mná ionmhuine
roimhe mhac na mná neimhionmhuine,
noch as é go deimhin an chéidghin:

17 Achd aidmheochuidh sé mac na
mná nách ionmhuin leis mar a chéidghin,
maille re roinn dhúbalta do thabhairt
dó dá gach uile ní bhías aige: óir is

eision céadthús a neirt; is leis ceart na
céidghine.

18 ¶ Má bhíonn mac ceannláidir easur-
ramach ag duine, nach uimhleochuidh
do ghlór a athar, no do ghlór a mhathar,
nach uimhleochuidh dhóibh, a nuair
smaichdeóchuid é:

19 Ann sin glacfuidh a athair agus a
níhathair é, agus bhéaruid amach é chum
sinsear a chaithreach féin, agus go nuige
dórus a áite;

20 Agus déaruid re sinnsearuibh a
chaithreach, An macsa aguinne *atá* sé
borh easurumach, ní umhluighion sé
dar nguth; *atá* sé crásach, misgeamhuil.

21 Agus clochfuid lúchd a chaithreach
uile é lé clochuibh, nó go raibh marbh:
mar sin chuirfeas tú an tolc ar gcúl uáit;
agus cluifidh Israel uile sin, agus bíaidh
eagla orra.

22 ¶ Agus má ní éanduine coir thuil-
lios bás, agus go mbia dha chur chum
báis, agus go ccrochfa tú ar crann é:

23 Ní bhíaidh a chorp ar feadh na
hoidhche san chrann, achd adhloucuidh
tú ar gach éanchor an lá sin féin é; óir
an té crochtar *atá* sé malluigh ó Dhía;
chor nach ttrúailleochthar thfearann,
noch do bheir do THIGHEARNA Día
dhuith *mar* oighreachd.

CAIB. XXII.

*Dlighe na scirce, 5 agus na diongmhal-
tachd a culaidh. 13 Cása a ttimcheall
an phósa.*

NI fhaicfe tú damh nó cáora do
dhearbhrathar ar seachrán, agus
tú féin dfolach air: do bhéara tú ar gach
éanchoraranais chumdo dhearbhrathar iad.

2 Agus muna raibh do dhearbhrathair
láimh riot, nó muna fheadair tú cá hé,
an sin do bhéara tú chum do thighe féin
é, agus bíaidh agad nó go lorgaruidh do
dhearbhrathair na dhíáigh, agus aiseoguidh
tú dhó a rís é.

3 Mar an gcéadna do dhéana tú re
na assal; agus is mar sin do dhéana
tú re na éadach; agus ré gach éinní
théid a muga ód dhearbhrathair, noch
do léig sé a muga, agus fuair tusa,
do dhéana tú mar an gcéadna: ní fhéadann
tú thú féin dfolach.

4 Ní fhaicfe tú assal nó damh do
dhearbhrathar ag tuitim ar a tslighe,
agus tú dot fholach féin orra: cuid-
eocha tú leis go deimhin a ttogbháil súas
a rís.

5 ¶ Ní chuirfidh an bhean uimpe éinní
is cóir don fhior, ní mó chuirfios an fear
culaidh mhná uimé: óir an mhéid do ní
sin is gráineamhlachd ag do THIGHEARNA
Día iad.

6 ¶ Má theagnhann nead éin romhad ar a tslighe a ccrann, nó ar talamh, *más* éunluigh, nó níghe bhias ann, agus an mhathair na luighe ar na héunuibh, nó ar na luighibh, ní ghéabha tú an mhathair maille ris na hóguibh :

7 Ach léigfe tú ar gach éanchor an mhathair dintheachd, agus glacfaidh tú na léim chugad ; chor go rachuidh go maith dhuit, agus go bhféadfa tú do láethe d'fadughadh.

8 ¶ A nuair do dhéana tú tigh nua, annsin do dhéana tú caissiollocha ar a uachdar, chor nach tairreonga tú fuil ar do thigh, má thuitiann éanduine dhe.

9 ¶ Ní chuirfe tú thfíneamhuin le sóлта eagsamhla : deagla go ttruaillidh toradh an tsil do chuir tú, agus toradh na fineamhna.

10 Ní dhéana tú treabhadh lé damh agus le hással a néinfeachd.

11 Ní chuirfe tú umad culaidh do shórtuibh éagsamhla, *mar* atá dolumn agus do líon a néinfeachd.

12 ¶ Do dhéana tú dhuit fabhra ar cheithre cheathramhuibh do chulaidh, le bhóileocha tú *thú fén*.

13 ¶ Má bheir éanduine bean, agus go mbia aice, agus go bbfuatheochuidh í,

14 Agus go ttiubhra cúis chainte uirre, agus go ttoigeobhuidh droch thúarusgháil uirre, agus go naibeora, Thug me an bheansa, agus a nuair do bhi mé aice, ní bhfuair mé na maighdin í :

15 Ann sin béaruid athair, agus mathair an chailín, *comhartha* óghachda an chailín léo go sinnsearuibh na caithreach ansa ngeata :

16 Agus déara athair an chailín ris na seanóiribh, Thug mé minghion don fhiosa na mnaoi, agus thug sé fuath dhi ;

17 Agus, feuch, thug sé cúis chainte na haghuidh, ghá rádh, Ní bhfuair mé hinghion na maighdin ; gidheadh is *iad* so comharthuidhe óghachda minghine. Agus leithneochuid siad an téadach a bhfiadhnúisi shinsior na caithreach.

18 Agus glacfaid seanóirighe na caithreach an fearso agus smaichdeochuid é ;

19 Agus cuirfid siad cáin chéud *bpiosa* airgid air, agus do bhéaruid sin dathair an chailín, do chionn gur thóig sé droch ainm ar nhaighdin Disrael : agus bíaidh sisi na mnaoi aige ; ní féadfaidh sé a cur úadh ar feadh a sháoghail ;

20 Ach ma bhíonn an ní so firinnioch, agus nach bhfaicthear *comharthuidhe* óghachda don chailín :

21 Ann sin do bhéaruid siad an cailín amach go dorus tige a hathar, agus clochfuid muintir a caithreach lé cloch-

uibh í nó go néuga sí : do chionn go ndéarna sí leimhe an Israel, stríapachus do dhéanamh a tigh a hathar : mar sin chuirfidhe an tolc ar ceál uaibh.

22 ¶ Má gheibhthear fear ag luidhe le mnaoi gá mbia fear pósta, annsin báiseochthar iad aráon, an fear do luigh leis an mnaoi, agus an bhean : mar sin chuirfeas tú olc ar geúl ó Israel.

23 ¶ Má bhíonn cailín *bhías* na maighdin a ngealladh ag fíor, agus go bhfuighe duine ansa chathruigh í, agus go luighfidh lé ;

24 Ann sin do bhéarthaoi iad araon amach go geata na caithreach, agus clochfuidhe lé clochuibh iad nó go bhfuighid bás ; an cailín, do chionn nar éigh sí, air *mbeith* dhi annsa cethruigh ; agus an fear, do chionn gur thruaill sé bean a chomharsann : mar sin chuirfidhe an tolc ar geúl uaibh.

25 ¶ Ach má gheibh duine cailín ar a mbia gealladh pósta ar na machairibh, agus go néigneochuidh an fear í, agus go luighfe le : annsin cuirfígear an fear amháin clum báis do luigh lé :

26 Ach ní dhéana tú éuini ris an cailín ; ní *bhfuil* coir ar bhíth annsa cailín *thuilleas* bás : óir mar éirghios duine a naghuidh a chomharsann, agus mharbhas é, is marsin *atá* an cháiisi :

27 Óir fuair sé san mhachaire í, agus do éigh an cailín ar a raibh daingean pósta, agus ní raibh éinneach do cuimhdeochadh í.

28 ¶ Ma gheibh duine cailín *bhías* na maighdin, agus gan í pósta, agus a héigneughadh, agus luidhe lé, agus go mbeartlar orra ;

29 Ann sin an té do luidh lé do bhéara dá hathar caogad *sécl* airgid, agus bíaidh sí na mnaoi aige ; do chionn gur mnhluigh sé í, ní féadann a cur úadh ar feadh a sháoghail.

30 ¶ Ní ghéabha duine bean a athar chuige, agus ní nochdfuidh sé náire a athar.

CAIB. XXIII.

Reachd cagluise, 9 reachd-cogaidh, 15 agus reachd tíortha.

AN té loitthear iona chlochuibh, nó a ngearthar a bhoill sheicreideacha dhe, ní rachuidh a ecomhchruinniughadh an TIGHEARNA.

2 Ní rachaidh bastard a ccomhlhionól an TIGHEARNA ; go nuige an deachmhadh glén ní rachuidh sé a steach a gcomhlhionól an TIGHEARNA.

3 ¶ An Tammoníteach agus an Moabíteach ní rachuid siad a gcomhlhionól an TIGHEARNA ; cadhón go nuige an

deachmhadh glán ní rachuid a gcomhthionol an TIGHEARNA go bráth :

4 Do bhrìgh nach tìngadar chùgaibh lé harán agus lé huisge an sa tìslighe, anuair thangabhair amach as a Négìpt; agus do bhrìgh gur cheanchadar Balaam mhac Péor as Pétor na Mesopotámia, a taghuidh chum thusa do mhallughadh.

5 Gidheadh níor eist do THIGHEARNA Dia ré Balaam; ach do iompóigh do THIGHEARNA Dia an mallughadh na bheannughadh dhuitsi, do bhrìgh gur bhionnmuinn le do THIGHEARNA Dia thú.

6 Ní farrfa tú a sìothcháin nó a gconach ar feadh do sháoghail.

7 ¶ Ní fhúathocha tú Edomiteach; óir is dearbhrathair dhuit é: ní fhúathocha tú Egipteach: do chionn go rabbuis ad choimhitheach iona dhúitheche.

8 An chlann bhearthar dhóibh rachaid a ccoimhthionól an TIGHEARNA iona treas nginealach.

9 ¶ A nuair rachas an slúagh amach a naghuidh do námhad, an sin coimheadh thú féin ar gach uile dhroich ní.

10 ¶ Má bhíon bhúr measc éanduine, nach bíá glan tre shalachar bheanus dó san noidheche, ansin rachaidh sé amach as an ecppam, ní thiucfa sé táobh a steach don champa:

11 Acht as amhluidh bhías, a nuair thiucfas an tráthmóna, nighfidh sé é féin lé huisge: agus a nuair rachas an ghrian faoi, tìocfe sé don fhòslungphort a ris.

12 ¶ Bíaidh agad mar an gcéadna áit táobh anuigh don fhòslungphort, mar a racha tú amach:

13 Agus bíaidh slúasad agad ar harm; agus is amhluidh bhías, a nuair fhóil-neochus tú thú féin, toicheoluidh tú leis sin, agus iompochuidh tú air hais agus fóileochuidh tú an ní thig uait:

14 Oir sinbhluigh do THIGHEARNA Dia a lár do champa, dot chumhdachsa, agus do thabhairt do námhad súas ad fhíagh-nuise; ar a nadhbarsin bíaidh do champa náomhtha: go nach thraicidh seisióin éanmi salach ionnad, agus go bhíllfeadh sé uait:

15 ¶ Ní thiubhra tú dha mhaighistir an scríbhseach noch thainic ó na mhaighistir chugad:

16 Coimhneochuidh sé at fhochair, eadhon eadruibh, sa náit thoighfeas sé ann son dot dhoirsibh, mar a ttaitneam ris: ní sháireocha tú é.

17 ¶ Ná bíodh stríapach ar bith dínghionuibh Israel, na sodomíteach do mhacuibh Israel.

18 ¶ Ní thiubhra tú túarusdal stríap-uighe, nó lúach madruidl, go tigh do THIGHEARNA Dé ar son móide ar bith:

óir is athfhúathmháireachd iadso aron dot THIGHEARNA Dia.

19 ¶ Ní thiubhra tú áirleagadh ar úsuireachd dot dhearbhrathair; úsuireachd airgid, úsuireachd bhídh, úsuireachd neithe ar bith áirleachair ar úsuireachd:

20 Do choimhidhteach féaduidh tú áirleagadh do thabhairt ar úsuireachd; achd dot dhearbhrathair ní fhéadan tú áirleagadh do thabhairt ar úsuireachd: chor go mbeinneochaidh do THIGHEARNA Dia thú ann gach uile ní iona ccuirfe tú do lámh annsa tír a itéid tú dá shealbhuighadh.

21 ¶ A nuair do bhéara tú móid dot THIGHEARNA Dia, ná cuir ar cáirde a choimhlonadh: óir farrfuidh do THIGHEARNA Dia cunntus ort ann go deimhin; agus do bhíadh na pheacadh ort.

22 Acht muna ttuga tú móid, ní bhía na pheacadh ort.

23 Gidh lé ní do chuáidh amach as do bhéul coimheadfa tú agus coimhlonfa tú é; eadhon an nofráil thoileamhuil, do réir mar do mhóidigh tú dot THIGHEARNA Dia, noch do gheall tú léd bhéul.

24 ¶ A nuair thiocfas tú go gárruidh fineamlha do chomharsann, ansin is éidir leachd cáora fineamlha do sháith dithe ar do thoil féin; achd ní chuirfe tú éinní ann do shoitheach.

25 A nuair thiucfas tú a ngort do chomharsann, an sin féaduidh tú na déusa do tharruing lé do lámh; achd ní chor-rocha tú corrán a narbhar do chomharsann.

CAIB. XXIV.

An scríbhinn dealuighe. 5 Ceart agus cinealtus do chomhghail ris gach neach.

A NNUAIR do bhéara fear bean, agus a phófas sé í, agus go tteigeomhuidh nach bfuighe sí grádh ar bith uadh, do chionn go bhfuair sé neamhghloine éigin inte: annsin scríobhadh sé dhi scríbhinn dealuighe, agus tugadh dhi ann a lámh é, agus cuireadh amach as a thigh í.

2 Agus a nuair thuigfios sí a thigh, is éidir lé intheachd agus bheith na mnaoi ag fear oile.

3 Agus má fhúathuighionn an dara fear í, agus scríbhinn dealuighe do scríobhadh dhi, agus go tiubhra dhi ann a lámh í, agus a cur amach as a thigh; nó má gheibh an fear deiríonnach bás, do ghabh chuige na mnaoi í;

4 Ní féadan an céidfhear, do chuir uadh í, a glacadh chuige a ris na mnaoi, tar éis a truáillighe; óir is adhfúathmháireachd sin a bhfiaghnuise an TIGHEARNA: agus ní thiubhra tú fá deara don dúitheche peacughadh, noch do bheir do THIGHEARNA Dia dhuit mar oigbreachd.

5 ¶ A nuáir do bheir duine bean núadh, ní rachuidh sé amach chum an cogaidh, ní mó chuirfighear cúram éinneithe air: *ach* bíaidh sé saor san mbaile ar feadh bliadhna, agus do dhéana sé sólás dá mhnáoi noch thug sé.

6 ¶ Ní ghlacfa eandúine cloch íachtair nó uachdair muilinn a ngeall: oir glacuidh sé anum *duine* a ngeall.

7 ¶ Má gheibhthíor duine ag goid éandúine dá dhearbhráithribh do chloinn Israel, agus go ndéan sé malairt de, nó go ndíolfaidh é; annsin báiseochthar an gaduighe; agus cuirfe tú an tolc ar gcúl uaibh.

8 ¶ Tabhair haire a bpláigh na lubhra, go gcoimheadfa tú go dúthrachdach, agus go ndéana tú do réir a nuile neithe mhúintid na sagairt Lebhiteach dhuit: mar do aithin misí dhíobhsan, *mar* sin choimheadfaoisí dhéanamh.

9 Cuimhnigh cread do rinne do THIGHEARNA Día re Miriam ionsa tslighe, tar éis teachd amach dháóibh as an Négípt.

10 ¶ A nuáir do bhéara tú éinni ar áirleagadh dot dhearbhráthair, ní rachuidh tú a steach dhá thigh da bhreith gill uadh.

11 Seasfa tú amuigh, agus an té dá ttiubhra tú áirleagadh do bhéara seision amach chugad an géall.

12 Agus ma bhíonn a duine bochd, ní choideola tú agus a gheall agad:

13 Ar gach uile chor do bhéara tú a gheall dó a nuáir théid an ghrían faoi, chor go bíadfa codladh iona éadach féin, agus beannochoidh sé thusa: agus bíaidh so na fhíríantachd duit a lathair an THIGHEARNA Dé.

14 ¶ Ní sháireocha tú éintserbhíseach túsardail dá mbia bochd nó daidhbhir, dot dhearbhráithribh, nó dot coimhitheachuibh noch *atá* ann do dhúitheche táobh a stigh dot dhoirsibh:

15 Ioná ló cinnte do bhéara tú a thúar-udal dó, agus ní rachuidh an ghrían síos air; oir *atá* sé bochd, agus cuiridh sé a chroidhe air: deagla go néighfeadh sé ad aghuidh ar an THIGHEARNA, agus go mbiadh na pheacadh ort.

16 ¶ Ní cuirfighear na haithe chum báis ar son na cloinne, nó an chlann chum báis ar son na naithreadh: báiseochthar gach duine ar son a choire féin.

17 ¶ Ní chlóna tú breitheamhnus an choimhithigh, nó an dílleachda; agus ní ghlacfa tú éadach baintreabhuigh a ngeall:

18 Ach cuimhneocha tú go rabhuis féin do sclabhugh san Négípt, agus gur fhúascuil do THIGHEARNA Día as sin tú: air a nadhbharsin aithnighimsí dhíot an ní so dhéanamh.

19 ¶ A nuáir bheanas tú thfoghmhar ar an machaire, agus dheirmeodus tú

punnan annsa machaire, ní racha tú a ris ar a cheann: bíaidh sin ag an ccoimhitheach, ag an ndílleachda, agus ag an mbaintreabhuigh: chor go mbéainueochuidh do THIGHEARNA Día thú ann uile oibrighibh do lámh.

20 A nuáir bhuáilfios tú do chrann ola, ní racha tú do spionadh na ngéag a ris: bíaidh sin ag an ccoimhitheach, ag an ndílleachda, agus ag an mbaintreabhuigh.

21 A nuáir chruinneochas tú grápaidh thfíneamhna, ná dioghluim na dhiaigh sin: bíaidh sin ag an coimhitheach, ag an ndílleachda, agus ag an mbaintreabhuigh.

22 Agus cuimhneocha tú go raibh tú ad dháoirseanach a ccríh na Héigpte: uime sin aithnighimsí dhíot an ní so dhéanamh.

CAIB. XXV.

Modh smachdughadh an chiontaich. 11 *An bhean mhíonáireach.* 13 *Comhthrom cheart.* 17 *Léscríos re na dheanamh ar Amalec.*

MA bhíonn imreasain idir dháoinibh, agus go ttiucfuid chum breitheamhnus, chum go ndéindís na breitheamhuin breitheamhnus eatorra; an sin saorfuid an fhíríon, agus dainneochuid an chiontach.

2 Agus is amhluidh bliás, ma thuilleann an chiontach a blúaladh, go ccuirfidh an breitheamh dfiachuibh a leagadh síos, agus gabháil air dá lathair féin, do réir a choire, a nuibhir áirigh.

3 Ceathrachad buille fhéadus sé bhéaladh air, agus gan dul thairis: deagla, dá mhuáilfeadh é ós a chionn sin, lé morán builleadh, go mbia do dhearbhrathair tar-cuisneach ad radharc:

4 ¶ Ná cuir féastrach leis an damh a nuáir shaltras amach an tarbhar.

5 ¶ Má chomhnuighid dearbhráithre a bhfochair a chéile, agus go néuga áon díobh, agus gan chlann aige, ní phósfu bean an té chuaidh déug amuigh re coimhitheach: bíaidh dearbhrathair a fir aice, agus béaruidh chuige na mnaóí í, agus coimhlíonfa oifig dhearbhrathar a fir dhi.

6 Agus is amhla bhias, an chéidghin noch bhéarus sí go mbiáidh a náit anna a dhearbhrathar fuair bás, chor nach ccuirfighear a ainm amach as Israel.

7 Agus muna ttaitnidh leis a nóglach bean a dhearbhrathar do ghlacadh chuige, annsin éirgeadh bean an dearbhrathar suas agus an ngeata mar a mbéid na seanóirigh, agus déara sí rín, Do dhíult dearbhrathair mfir sliochd do thógbháil suas daum a dhearbhrathra a Nisrael, ní háill leis oifig dhearbhrathar mfir do choimhlíonadh.

8 Ann sin goirfd sinisir a chaitreach

air, agus laibheoruid rís : agus *má* sheasann seision na aghuidh, agus go naibeora, Ní thaithuinn riom a tabhairt ;

9 Ann sin tiuafaidh bean a dhearbhrathar chuige a lathair na sinnear, agus scaoilfidh sí a bhróg dhá chois, agus buáilfe sí seile na éadan, agus freagoruidh sí, dhárádh, Mar sin do dheantar rís an té nach cuirfe tigh a dhearbhrathar súas.

10 Agus goirtighear dainm dhe a Nisrael, Tigh an té ar a bhfuil a bhróg scaoilte.

11 ¶ A nuáir theigeomhas imreasain idir dhuine agus duine eile, agus go ttiuafa bean fhir aca a lathair do thárthail a fir ó láimh an té bhuáilios é, agus go cuirfe sí a lámh amach, agus go mbéuruidh ar bhalluibh seceideacha air :

12 Ann sin gearrfa tú a lámh dhi, ní bhiaidh truaighe ag do shúil *dí*.

13 ¶ Ní bhiaidh agad ann do mhála comhthrum éagsamhla, comhthrom mór agus comhthrom beag.

14 Ní biaidh agad ann do thigh miosur toinhuís éagsamhla, mór agus beag.

15 *Ach* biaidh agad comhthrom iomlán ceart, agus miosur iomlán ceart bhías agad : chor go bhfaideochthar do láethe an sa talamh noch do bheir do THIGHEARNA Día dhuit.

16 Oir an mhéid do ní a leithéidsin, *ages* an mhéid do ní go heaigceart, *atáid* na nadhfhúathmhaireachd ag do THIGHEARNA Día.

17 ¶ Cuimhnigh cread do rinne Amalec riot anasa tslighe, a nuáir thangabhair amach as an Négípt ;

18 Cionnus tharla sé riot ansa tslighe, agus do bhuáil an chuid dheighionach dhaóibh, *eadhon* an mhéid do *bhí* aubhfann ad dhiáigh, a nuáir do *bhí* tú lag, agus cortha ; agus nach raibh eagla Dé air.

19 Uimesin is amhluidh bhías, a nuáir bhearas do THIGHEARNA Día suáimhnios duit ód naimhdibh uile fa gcúirt ad thimchioll, ansa dúitche do bheir do THIGHEARNA Día dhuit *mar* oighreachd da sealbhúghadh, go cuirfe tú amach cuimhne Amalec ó bheith faoi neamh ; agus ní dhearmoda tú é.

CAIB. XXVI.

Dlighe na cceadhortha. 12 *Agus na ndeachmhada.*

AGUS is amhluidh bhías, a nuáir thioctas tú a steach ansa tír noch do bheir do THIGHEARNA Día dhuit *mar* oighreachd, agus sealbhochus tú í, agus coimheochus tú inte ;

2 Go nglacfa tú don chéadchuid do nuile thoradh na tahnun, noch blainseas tú dot fhearann do bheir do THIGHEARNA Día dhuit, agus cuirfe tú a mbascaid é,

agus racha tú don náit thoighfeas do THIGHEARNA Día do chur a anna ann.

3 Agus racha tú chum an tsagairt bhías ann ansna laéthibh sin, agus déara tú ris, Admhuighim a niugh dom THIGHEARNA Día go táinic mé don dúitche do mhionuigh an TIGHEARNA dar naithribh do thabhairt diinn.

4 Agus glacfa an sagart an bhascaid as do láimh, agus leacfuadh ar lár é a bhfiadhnuise altora do THIGHEARNA Dé.

5 Agus laibhéora tusa agus déara tú a bhfiadhnuisi do THIGHEARNA Dé, Do *bhí* mathair na Shírianach réidh chum dul a seachad, agus do chuáidh sé sios don Négípt, agus do rinne cúairt ann sin le beagán muintire, agus tháinic annsin chum bheith na chineadh mhór, chumhachdach, dhaóineach :

6 Agus do bhádar na Héigiptigh go holt dar ccionn, agus do ghortuigheadar sinn, agus do chuireadar daoirse chruáidh oruinn :

7 Agus a nuáir do éigheamar air an THIGHEARNA Día ar naithreadh, do chúaluidh an TIGHEARNA ar nguth, agus do fhéuch air ar ccrádh, agus air ar saothar, agus air ar sárughadh :

8 Agus thug an TIGHEARNA amach sinn as an Négípt lé láimh láidir, agus lé rìgh sínte amach, agus lé húathbhás mór, agus lé comharthuibh, agus lé hiongantuibh :

9 Agus thug sé a steach don náitsi sinn, agus thug an dúitche si dhúinn, *eadhon* dúitche thuilighios do bhainne agus do mhil.

10 Agus a nois, féuch, thug mé liom céadthoradh a nfearuinn, noch thug tusa dhamh, ó a THIGHEARNA. Agus cuirfe tú a bhfiaghnuisi do THIGHEARNA Dé é, agus adharfa tú a bhfiaghnuisi do THIGHEARNA Dé :

11 Agus do dhéana tú gáirdeachus ré gach éamní maith noch thug do THIGHEARNA Día dhuit féin, agus dot thigh, thusa, agus an Lebhíteach, agus an coimhitheach *atá* bhur measc.

12 ¶ A nuáir chuirfios tú crích ar ghabhail deachmhuidh do bhisigh uile an treas bliadhain, bliadhuin ghabhala na deachmhuidh, agus go ttug tú í don Lebhíteach, agus don choimhitheach, agus don dilleachda, agus don bhaintreabhnuigh, ionnus go nithid taol a stigh dot dhoirsibh, agus go mbéid sáitheach ;

13 Ann sin déara tú a lathair do THIGHEARNA Dé, Thug mé liom na néithe náomhtha amach as *mo* thigh, agus fós thug mé iad don Lebhíteach, agus don choimhitheach, agus don dilleachda, agus don bhaintreabhnuigh, do réir huile aith-

eantasa noch do aithin tú dhíom : níor shárúigh mé haithéantasa, agus níor dhearmuid mé iad :

14 Ní dhuairg mé dhíobh ann mo dhobhrón, ní mó rug mé *éainní* aca liom chum *úsáide* neamhghloine ar bith, ní mó, thug mé *éinní* ar son an mhairbh : *achd* do éisd mé re glór mo THIGHEARNA Dé, agus do rinne mé do réir gach cinéithe dar aithin sé dhíom.

15 Féuch a nús ód áitreabh náomhtha, ó neamh, agus beannúigh do phobal Israel, agus an dúitheche thug tú dháinn, mar do mhionnuighis dar naithribh, dúitheche thuilighios do bhainne agus do mhil.

16 ¶ Annsa ló a niugh do aithin do THIGHEARNA Día dhíot na statúidesi do dhéanamh agus na breithéamhnais : ar a nadhbharsin coimheadfa tú iad agus do dhéana tú iad ód uile chroidhe, agus léd hanam uile.

17 Daidmhuigh tú a niugh an TIGHEARNA a bhéith na Dhía agad, agus imtheachd iona shlighthibh, agus iona reachduibh, agus a aitheanta do choinhead, agus a bhreitheamhnais, agus aire do thabhairt dá ghlor :

18 Agus daidmhuigh an TIGHEARNA dhuitsi a niugh gur tú a phobal áirigh, mar do gheall sé dhuit, agus go ecoinhéadfa a aitheanta uile ;

19 Agus go ndéana sé árd thú ós cionn a nuile chineadh noch do rinne sé, a moladh, agus a naimn, agus a nonóir ; agus go madh héidir leachd bheith mar phobal naomhtha ag do THIGHEARNA Día, mar a dubhairt sé.

CAIB. XXVII.

Do horduígheadh na haithéanta do scríobhadh ar chlochaibh. 11 *Sé treabha ar shliabh Gerisim do bheannughadh an phobail.* 13 *Só uile ar sliabh Ebal, do mhallughadh.*

AGUS do aithin Máoisí maille re sean-óirighibh Israel don phobal, ga rádh, Coimheaduigh na huile aitheanta noch aithnighimsi dhaóibh a niugh.

2 Agus is amhlúigh bhías ar an lá a rachtaói tar Iórdan anonn don dúitheche do bheir do THIGHEARNA Día dhuit, go ccurfí tú súas duit féin clocha móra, agus a ndóbaíl lé dóib :

3 Agus scríobhtha tú orra bríathra an dlighesi uile, a nuair rachus tú thavis anonn, chor go bhféndfa tú dul a steach don tír sin dó bheir do THIGHEARNA Día dhuit, fearann thuilighios do bhainné agus do mhil ; mar do gheall an TIGHEARNA Día haithreadh dhuit.

4 Uimesin is amhlúigh bhías a nuair rachthaói tar Iórdan anonn, go gcuinfidhe

na clocha so súas, noch aithnighimsi dhaoibh a niugh, a sliabh Ebal, agus do dhéantaí a ndóbaíl lé dóib.

5 Agus ansa náitsin do dhéana tú altóir dot THIGHEARNA Día, altóir do chlochuibh : ní thóigfe tú súas *urnéis* iaruin ar bith orra.

6 Cuirfe tú súas altóir do THIGHEARNA Día do chlochuibh iomlána : agus ofráilfe tú íodhbhuirt loisge uirre do THIGHEARNA Día :

7 Agus ofráilfe tú íodhbhuirt shiothchana, agus íosa tú annsin, agus do dhéana tú gáirdeachus a bhfiadhnais do THIGHEARNA Dé.

8 Agus scríobhtha tú ar na clochuibh uile bhriathra an dlighesi go ro shoilléir.

9 ¶ Agus do labhair Maóisi, agus na sagart Lebhíteach ré Israel uile, gá rádh, Tugaidh bhur naire, agus éistigh, ó a Israel ; annsa ló so tháinic tú chum bheith ad phobal ag do THIGHEARNA Día.

10 Uimhleochoa tú ar a nádhbharsin do ghlor do THIGHEARNA Dé, agus coimhlonfa tú a aitheanta agus a reachda, noch fhiafgruimsi dhuit a niugh.

11 ¶ Agus do chuir Maóise do chárann air an bpobal annsa lá sin féin, dhá rádh,

12 B'éid so na seasamh ar shliabh Gerisim do bheannughadh an phobail, a nuair rachthaói tar Iórdan anonn ; Simeon, agus Lebbhi, agus Iúdah, agus Issachar, agus Ióseph, agus Beniamin :

13 Agus seasthuid so ar shliabh Ebal do mhallughadh ; Réuben, Gad, agus Aser, agus Sebulon, Dan, agus Naphtali.

14 ¶ Agus laibheoruid na Lebhítigh, agus déaruid re cionn Israel uile maille re guth árd,

15 *Go ma* malluigh an duine dhéanas iomláigh ghrábhálta nó leagtha, athfhúathmhaireachd don TIGHEARNA, obair lámh an fhir ceirde, agus chuireas a nionad uáighneach é. Agus freagoruidh an pobal uile agus déaruid, Amén.

16 *Go ma* malluigh an té tharcuisnighios a athair nó a mhathair. Agus déara an pobal uile, Amén.

17 *Go ma* malluigh an duine áthrochus téoranna fhearainn a chomharsann. Agus déara an pobal uile, Amén.

18 *Go ma* malluigh an té chuirios seachrán air an ndall as an tslighe. Agus déara an pobal uile, Amén.

19 *Go ma* malluigh an té chlaonus breitheamhnus an chomhidhthudh, an dílleachda, agus na baintreabhúigh. Agus déara an pobal uile, Amén.

20 *Go ma* malluigh an té luighios le mnaói a athar ; do chionn go nochdam sé náire a athar. Agus déara an pobal uile, Amén.

21 *Go ma* malluigh an té luighios le beathach ar bith. Agus déara an pobal uile, Amen.

22 *Go ma* malluigh an té luighios le na dheirbhshiair, inghion a' athar, nó inghion a mhathar. Agus déara an pobal uile, Amén.

23 *Go ma* malluigh an té luighios lé na bhainchliamhuin. Agus déara an pobal uile, Amén.

24 *Go ma* malluigh an té bhuáilios a chomharsa a bhfeil. Agus déara an pobal uile, Amén.

25 *Go ma* malluigh an té ghabhus cumha do chionn duine neimhchiontach do mharbhadh. Agus déara an pobal uile, Amén.

26 *Go ma* malluigh an té nach daingneocha bríatlra an dlíghesi uile dá ccoimhlionadh. Agus déara an pobal uile, Amén.

CAIB. XXVIII.

Tairrgir naomhtha ar shonuis a nlog umhlachd. 15 Inneachad agus anrath a nlog easumhlachd.

AGUS tiuafa a cerích, má éisteanntú go dúthrachdach re glór do THIGHEARNA DÉ, do choimhlionadh agus do dhéanamh a aithneadh uile noch aithuighinsi dhíot a niugh, go gcuirfe do THIGHEARNA Día súas thú ós cionn gach uile chineadh ar talumh:

2 Agus tiuifhaid na beanachdasa uile ort, agus bearuid ort, má éisteanntú ré glór do THIGHEARNA DÉ.

3 *Biáidh* tú beannuigh sa chathruigh, agus *biáidh* tú beannuigh ansa mhachaire.

4 *Budh* bheannuigh bhías toradh do chuirp, agus toradh thfearuinn, agus toradh háirnéisi, biseach do bhó, agus biseach do thréud cáorach.

5 *Budh* beannuigh do bhascáeid agus do stór.

6 *Budh* beannuigh thú a nuáir thiufas tú a steach, agus *budh* beannuigh thú a nuáir rachus tú amach.

7 Do bhéara an TIGHEARNA fa deara do naimhde noch éirghes súas ad aghaidh do bhúaladh ad lathair: tiuifaid amach a néintsilghe amháin ad aghaidh, agus teithfid romhad a seachd slighthibh.

8 Fuaigeoruidh an TIGHEARNA a bheannughadh ort ann do thigh stórais, agus ann gach uile ní iona cuirfe tú do lámh; agus bémneochuidh sé thú ansa dúitheche do bheir do THIGHEARNA Día dhuit.

9 Daingneochuidh an TIGHEARNA thú mar phobal náomhtha dhó féin, mar do mhionnuigh sé dhuit, má choimhéadann tú aitheanta do THIGHEARNA DÉ, agus siubhal iona shlighthibh.

10 Agus do chífe na huile dhaóine ar talumh go ngoirfighear thú a naimn an TIGHEARNA; agus biáidh eagl aaca romhad.

11 Agus do dhéana an TIGHEARNA saidhbhir a maóin thú, a ttoradh do chuirp, agus a ttoradh háirnéisi, agus a ttoradh do thalaimh, an sa dúitheche noch do mbionnuigh an TIGHEARNA dot aithribh do thabhairt dhuit.

12 Oisceolúidh an TIGHEARNA a ionmhus maith dhuit, neamh do thabhairt fearthanna dot fhearann na ham féin, agus do bheannughadh uile oibreach do lámh: agus do bhéara thú áirleagadh do mhóran do chineadhachaibh, agus ní iarrfa tú áirleagadh.

13 Agus do dhéana an TIGHEARNA ceann díot, agus ní hearball; agus biáidh tú amháin a núachdar, agus ní bhiáidh tú a níochdar; má éistionntú re haitheantuibh do THIGHEARNA DÉ, noch aithnighinsi dhíot a niugh, dá ccoimhéad agus dá gcoimhlionadh:

14 Agus ní rachfa tú a leathtaobh ó éanfhocal dá labhruinsi riot a niugh ar a lámh dheis, nó ar a lámh chlé, do leanmhuin dée oile do dhéanamh seirbhíse dhoibh.

15 ¶ Ach tiuafa a cerích, muna numhuilghe tú do ghlór do THIGHEARNA DÉ, do chóimhéad a aithneadh uile do choimhlionadh agus a reachda uile noch aithnighinsi dhíot a niugh; go tiuifuid na mallachdasa uile ort, agus go mbéaruid ort:

16 *Biáidh* tú malluigh an sa chathruigh, agus *biáidh* tú malluigh an sa machaire.

17 *Biáidh* do bhascáeid agus do stór malluigh.

18 *Biáidh* toradh do chuirp malluigh, agus toradh thfearuinn, biseach do bhó agus do thréad cáorach.

19 *Biáidh* tú malluigh a nuáir thiufas tú a steach, agus *biáidh* tú malluigh a nuáir rachus tú amach.

20 Cuirfe an TIGHEARNA mallughadh ort, agus buáidhreadh, agus míochlú, an sa nuile ní iona cuirfe tú do lámh dá dhéanamh, nó go tuitfe tú, agus go nimthidh tú seachad go hobaun; do chionn urchóide do ghníomh, ler thréig tú mísi.

21 Do bhéaruidh an TIGHEARNA fa deara don phláigh leanmhuin díot, nó go scriosfa sé thú as an tír, a bhfuil tú ag dul dá shealbhughadh.

22 Buailidh an TIGHEARNA thú le cuaói, agus lé fiabhras, agus le haintéas, agus lé ioscadh iomarcach, agus leis an gcloidiomh, agus le feochadh, agus lé gaóthruaidh; agus leanfuid siad thú nó go nimthigh tú seachad.

23 Agus budh prás an spéir *bhías* ós do chionn, agus iarann an talumh *bhías* fúid.

24 Do dhéana an TIGHEARNA luáith-readh agus créafóg dfearthuinn do dhúithche : a nús ó neanh thiucfa sé ort, nó go marbhtar thú.

25 Do bhéara an TIGHEARNA fa deara do bhualadh a lathair do námhad : rachaidh tú amach a néintsilge amháin na naghuidh, agus teithfe tú a seachd slighthibh rompa : agus áthrochtar thú da gach éainrioghachd ar an ndomhan.

26 Agus bíaidh do chorp na fheoil ag éanlaith a naieir uile, agus ag beathachuibh na talmhan, agus ní ruaicfidh éanduine dhíot iad.

27 Buailfidh an TIGHEARNA thú lé neascóidibh na Héigipte, agus leis na heamroidibh, agus leis na gearbuibh, agus le tochu, da nach féadfuighear do leighios.

28 Buailfe an TIGHEARNA thú le buile, agus le dáille, agus le crith chroidhe :

29 ¶ Agus do dhéana tú lámhagán a meadhon an láoi mar ghreamuighios an dall san dorchadas, agus ní bhéara tú biseach ann do shlighthibh : agus bíaidh tú brúite amháin agus millte go bráth, agus ní dhídeonuidh éanduine thú.

30 Pósfa tú bean, agus luighfe duine eile lé : do dhéana tú tigh, agus ní áit-reabha tú féin ann : cuirfe tú síneamhuin, agus ní chruinneocha tú a cáora.

31 Muirfighear do dhamh as coinne do shlú, agus ní íosa tú gréim dhe : *béarthar* hassal ar éigin uait as coinne haighthe, agus ní baiseocthar dhuit é : *béarthar* do chaorigh dot námhuid, agus ní bíaidh duine agad bhainfeas amach iad.

32 Béarthar do mhic agus binghiona do dháoinibh oile, agus do chífé do shúile é, agus faillfid ort lán dfonn a tteachda chugad ar feadh an laé : agus ní bíaidh canmhachda ar bith ann do láimh.

33 Íosuid fúeadhacha nach aithnid duit tórtha do dhúithche, agus do shaothair uile ; agus bíaidh tusa amháin fa dháoirsi gud hlurughadh a gcomhuaidhe :

34 Ionnuis go mbia tú ar mire tre radharc do shlú noch do chífas tú.

35 Buailfidh an TIGHEARNA thú ann do ghluinibh, agus ann do chosuibh, le droch bholguidh nach éidir do shlánughadh, ó bhonn do chois go nullach do chinn.

36 Béaruidh an TIGHEARNA thú féin, agus an rígh chuirfeas tú os do chionn, go tír nár baithnidh dhuit féin nó dot aithribh ; agus annsin do dheana tú serbhís do dhéibh oile, do chrannuibh agus do chlochuibh.

37 Agus bíaidh tú ad úathbhás, agus ad sheanrádh, agus ad fhorfhocul a measc na

nuile chineadh gus a mbéara an TIGHEARNA thú.

38 Béara tú mórán síl amach fán machaire, agus ní chruinneocha tú achd beagán a steach ; óir íosuid na lócuistigh é.

39 Cuirfe tú síneamhna, agus deiseocha tú iad, gidheadh ní ibhte tú *don* nfiön, agus ní chruinneocha tú na *cáora* ; óir íosuid na péiste iad.

40 Beid cráinn ola agad ar feadh do théorann uile, achd ní ungfa tú thú féin leis a nola ; oir sgeithfidh do chrann ola a mheas.

41 Ginfe tú mic agus inghiona, agus ní budh leachd fein iad ; óir rachuid a mbraighdionus.

42 Millfid na lócuistigh do chrainn uile agus sochar thféaruinn.

43 An coimhidhteach *bhías* bhur measc éireochuidh sé súas ós do chionn go ro árd ; agus ísleochtair tusa go ro ísiöl.

44 Do bhéara sé áirleagadh dhuit, agus ní thiubhra tusa íasachd dósan : bíaidh sé na cheann agad, agus budh tusa an tearball.

45 Os a chionn sin tiucfuid na mallachd-asa uile ort, agus leanfuid thú, agus béaruid ort, nó go milltior thú ; do chionn nár unhluidh tú do ghlór dot TIGHEARNA Dé, do choimhead a aithcanta agus a reachd noch do aithin sé dhíot :

46 Agus béid siad ort mar chomhartha agus mar iongnadh, ar do shliochd go bráth.

47 Do chionn nach déarna tú serbhís dot TIGHEARNA Dia lé gáirleachus, agus le luthgháir chroidhe, ar son iomadaimhas an nuile *neithe*.

48 Uime sin do dhéana tú serbhís dot námhuid noch chuirfios an TIGHEARNA ad aghuidh, a nocrus, a ttart, a dtárnocdhachd, agus a riachdanus gach uile *neithe* : agus cuirfe sé cuing iarum ar dó mhuineúl, nó go scriosfa sé thú.

49 Do bhéara an TIGHEARNA cineadh ó áit imchián ad aghnidh, ó inniol an domhuin, *comhliath* agus eitiollus an tiólar ; cineadh nach ttuicte tú a tteanga ;

50 Cineadh gá mbla gnúis bhorb, nach bhféachfuidh do phearsunn ársuigh, agus nach ttaisbeanuidh fabhar don nóg :

51 Agus íosuidh sé sochar háirnéisi, agus toradh thféaruinn, nó go madh marbh thú : noch mar an *ceadna* nach bhféigfidh arbhar, nó fion, nó ola, nó biseach do bhó, nó do thréud caorach, nó go scriosfa sé thú.

52 Agus suighfidh sé ad bhun ann do uile dhoirsibh, nó go mbristior síos do bhalluidhe árdá daingne, ann ar chuir tú do dhóigh, ar feadh do chríche : agus suighfidh sé ad bhun ann huile dhoirsibh

ar fad do thíre uile, noch do thug do THIGHEARNA Día dhuit.

53 Agus íosuidh tú toradh do chuirp féin, feoil do mhac agus hinghean, (noch do thug do THIGHEARNA Día dhuit), ansa champa, agus aansa chumhach, lé millfid do naimhde thú :

54 *Ionnus* an té *bhías* máoth bhur measg, agus ro dheaghnhaiseach, go mbía a shúil go holt a ttaobh a dhearbhráthar, agus a ttaobh mhá á bhrolluigh, agus a ttaobh na bfuighioll dá chloinn fhúig-fíos sé :

55 *Ionnus* nach ttiubhra sé déinneach aca roinn dfeóil a chloinne íosas sé: do chionn nár fágbadh éainní ansa champa aige, agus aansa chumhach, lé mbuáidheoruidh do naimhde thú an do dhoirsibh uile.

56 An bhean mháoth mhaiseach *bhías* bhur measg, nach luaighfeadh bonn a coisi do bhuain ré talumh lé finialtas, agus le rimheighe bíaidh a stíl go holt a ttaobh fhír á brolluigh, agus a ttaobh a mic, agus a ttaobh a hinghine,

57 Agus a ttaobh a hóig thig amach as idir a dá cois, agus a ttaobh a cloinne noch bhéarús sí: óir íosuidh sí iad duir-easbluidh éainneithe eile go secréideach, sa ccampa agus ansa gcumhach lé mbuaidheoruidh do námhuid thú ann do dhoirsibh.

58 Muá ccoimhéada tú uile bhríathra an dlighesi dá ndéanamh mar atáid scríobhtha ansa leabharsa, chor go mbía eagla a namna. ghlórmhuir blaoghluidisi ort, DO THIGHEARNA DÍA ;

59 Annsin do dhéana an THIGHEARNA do phlágha iongantach, agus plágha do shleachda, plágha móra, agus mhairfíos á bhfad, agus tinnios doilghe, fadálach.

60 Mar an gcéadna do bhéara sé ort uile éasláinteadh na Héigte, roimhe a raibh eagla ort ; agus ceangeoluidh dhíot.

61 Mar an gcéadna gach éaineaslainte, agus gach uile phláigh, nach *bhfuit* scríobhtha a leabhar an dlighesi, do bhéara an THIGHEARNA iad sin ort, nó go scriostar thú.

62 Agus is beag a nuibhir fhúigfhear dhíbh, a nionad go rablahbhair mar réulta nimhe ar ionadamhlachd; do chionn nar umhluigh tú do ghuth do THIGHEARNA Dé.

63 Agus tiuafuidh a cerích, mar do ghairdigh an THIGHEARNA ós bhur ceiomrsa do dhéanamh bhur maiteasa, agus da bhar méadughadh; marsin gháirdeochus an THIGHEARNA ós bhur gcionn dá bhur scrios, agus do dhéanamh neimhní dhaóibh; agus tairreongthar sibh as an ttaumh a bhfuil ag dul dá shealbhuighadh.

64 Agus sgaipfuidh an THIGHEARNA ar

fud gach uile phobuil thú, ón gcionn go chéile don talumh eadhon gus an gcuir eile; agus ansin foigheonuidh tú do dheieibh oíle, nach ar bhíul duit féin nó dot aithribh, *eadhon* do chrannuibh agus do chlochuibh.

65 Agus ní bhfuighe tú suáimhneas ar bith a measc na gcineadhachsa, ní mó gheabhas bonn do choise socamhail: ach do bhéara an THIGHEARNA dhuit ann sin croidhe criothánach, agus claochlogha radharc, agus doilghios inutinne :

66 Agus bíaidh hanum croidhte a gcuntabhairt as do choinne; agus bíaidh eagla ort do lé agus doilghe, agus ní bhíaidh daingion ar bith agad ar hanum :

67 Agus déara tú ar maidin, A Dhé nach é an tráthnóna tá ann! agus déara tu tráthnóna, A Dhé nach í an mhaidin atá ann! tré eagla do chroidhe lé mbía eagla ort, agus tré radharc do shúl noch do chífias tú.

68 Agus do bhéara an THIGHEARNA don Négípt a ris tú a longuibh, air ar labhair mé riort aansa tslighe, Ní fhaicfe tú ní bhus mó a ris í: agus aansa reacfuidhear sibh re bhur naimhdíbh mar fhearuibh agus mar mhnáibh dáora, agus ní cheaimneochuigh éanduine sibh.

CAIB. XXIX.

Sochar phobuil Dé os cionn cháich. 10
Athnuaghadh chunnradh Dé. 18
Léirscrios an fhir bhías dásachdach mion-áireach sa nolt.

IS iad so bríathra an chummartha, noch do aithin an THIGHEARNA do Mhaóisi do dhéanamh ré cloinn Israel a ttr Mhoab, táobh annuigh don chunnradh do rinne sé riu ann Héreb.

2 ¶ Agus do ghoir Maóise ar Israel uile, agus a dubhairt riú, Do choncabhair a nuile ní do rinne an THIGHEARNA as coimne bhur súl a cerích na Héigte ré Phárao, agus ré na sheirbhíseachuibh uile, agus ré na dhúthaigh uile ;

3 Na catuighthe móra do chonncadar do shúile, na comharthuidhe, agus na bíonganta mórasin :

4 Gidheadh ní thug an THIGHEARNA croidhe dhíbhse le tuigsin, agus súile lé faesin, agus clúasa lé héisdeachd, gus an lá a niugh.

5 Agus do théoruidh misi ceathrachad bliadhan sibh an sa bhfásach : níor chríon bhur néadach unuibh, agus níor dhreóigh do bhróg ar do chois.

6 Níor itheabhair arán, agus níor ibheabhair fíon no deoch láidir: *chor* go mbía a fhios aguibh gur misi bhur THIGHEARNA Día.

7 Agus a nuáir thangabhair don náitsi,

tháinig Sihon rígh Hesbon, agus Og rígh B́asan, amach ar naghuidh chum catha, agus do bhuáileamar iad :

8 Agus do ghabhamar a ttír, agus thugamar í mar oighreachd do na Réubinitibh, agus do na Gadítibh, agus do leath threibhe Mhanasseh.

9° Coimhéaduighi ar a nadhbharsin bríathra an chunnarthaso, agus déanuidh iad, chor go rachdaoí ar bhur naghuidh an sa nuile ní do dhéantaóí.

10 ¶ Seasuidh sibh uile a niugh a lathair bhur TIGHEARNA Dé; bhur ccaiptuigh bhur ttreabh, bhur sinnsir, agus bhur noifigidh, maille re fearuibh Israel uile,

11 Bhur ndaoine beaga, bhur miá, agus do choimhitheach atá ann do champa, ó ghéarrthóir do chomuidh go tairnglicóir huise:

12 Chor go rachá a cunnradh ré do THIGHEARNA Día, agus iona mbionna, noch atá do THIGHEARNA Día do dhéanamh riot a niugh.

13 Chor go ndaingneochadh sé thú a niugh mar phobal do féin, agus go mbia na Dhía agad mar a dubhairt sé riot, agus mar do mbionnuigh sé dot aithribh, do Abraham, do Isaac, agus do Iácob.

14 Agus ní libh féin amháin do nínse an cunnradhso agus na mionnaso;

15 Ach ris an té atá na sheasamh aguinn a niugh a bhfiaghnúisi ar THIGHEARNA Dé, agus mar an geóadna ris an té nach bhfuil na sheasamh aguinn a niugh:

16 (Oír atá a fhios aguibh cionnus do choimhnuigheamar a gerich na Héipte; agus mar thangamar thríd na críochuibh tré ar ghabhabhair;

17 Agus do chonucabhair a ngráineamhlachd, agus a niodhail, chrann agus chloiche, airgid agus óir, noch do bhí na measc:)

18 Deagla go mbíadh bhur measc fear, nó bean, nó maintir, nó treabh, a nionipóighionn a chroidhe a niugh ór THIGHEARNA Día, diunteachd agus do fhriotholamh do dhéibh na ccineadhachso; deagla go mbíadh bhur measc fréamh do bhéaradh uadh domlus agus mormónta;

19 Agus go tiuicfaidh a crích, a nuáir chluinfios bríathra na mallachdas, go mbenneochuidh é féin iona chroidhe, glá rádh, Bíaidh síth agam, gidh go siubhólúigh mé a neasarrumachd mo chroidhe féin, ag cur meise a geionn an tarta:

20 Ní choigeola an TIGHEARNA eision, achd annsin lasfuidh fearg an TIGHEARNA agus a éud a naghaidh an duinesin, agus luighfid na mallachda atá scríobhltha san leabharso uile air, agus scríosfuidh an TIGHEARNA a ainm ó bheith faói neamh.

21 Agus deileochuidh an TIGHEARNA é

chum uile amach as treabhuibh Israel uile, do réir mhallachd an chunarthas uile atá scríobhltha annsa leabharso an dlíghé:

22 Ionduis go naibeoruidh an ginealach thiucfas dá bhur ccoloin noch éireochus súas bhur ndíáigh, agus an coimhitheach thiucfas ó chrích imhéin, a nuáir do chífid plágha na tíresin, agus an tinnios do leag an TIGHEARNA uirre;

23 Agus gur ruibh agus salann, agus loscadh a shearann uile, go nach ccuirfhear í, agus nach ttiubhra toradh, no nach bhfásam luibh ar bith uirre, do réir mhíllte Shodom, agus Ghomorrah, Admah, agus Sheboim, noch do mhíll an TIGHEARNA iona fheirg, agus iona dhioghultas:

24 Fa dheóighi go naibeoruidh na huile chineadhacha, Cred as a ndéana an TIGHEARNA marso ris an tírse? cred is ciull do theas na féirge móiresi?

25 Ann sin déaruid daoine, Do chionn gur thréigeadar cunnradh an TIGHEARNA Dé a naitheadh, do rinne sé riu a nuáir thug sé amach as crích na Héipte iad:

26 Oír do chúadar agus do fhresdaladar dée eile, agus do adhradar iad, dee nar bhfeas dóibh, agus nach ttug seision dóibh:

27 Agus do las fearg an TIGHEARNA a naghuidh na tíre sí, do thabhairt a bhfuil do mhallachduibh scríobhltha annsa leabharso uirre:

28 Agus do thochuil an TIGHEARNA amach as an cerichsi iad a bhfeirg, agus a ndioghultas: agus a ndibhfeirg mhoir, agus do theilg a ttír oile iad, mar atá a niugh.

29 Beanuid na neithe seicreideacha re ar THIGHEARNA Día: achd na neithe atá ar na bhfoillsiughadh is rinne bheanuid siad agus ré ar gceoinn gó síorruidhe, chor go ndéanúis bríathra an dlíghesi uile.

CAIB. XXX.

Gurab ann lé haithreachas ó chroidhe do bhfillear re Día. 11 Gur fogus follasach aithne Dé. 15 Agus beatha nó bás do réir an gníomh.

A GUS tiucfa a grích, a nuáir thiucfaid na neithesi uile ort, an beamughadh agus an mallughadh, noch do chuir misí as do choimne, agus chuimhneochus tú orra a measg na huile chríoch, chum ar dhíbir do THIGHEARNA Día thú,

2 Agus fhilleas tú chum do THIGHEARNA Dé, agus uimhleochus tú dá glór do réir á nuile neithe aithnighimsi dhíot a niugh, thú féin agus do chlann, red chroidhe uile, agus red anuim uile;

3 Ann sin go nionpochuidh do THIGHEARNA Día do dhaoirse, agus go mbia trúaighe aige dhuit, agus go bhíllfidh agus go cciunneochuigh sé thusa as gach

uile chineadh, a geiom ar dhíosgaíl do THIGHEARNA Dia thú.

4 Mā dhíbearthar éanchuid agud don chuid is faide uait don domhan, cruinneochuidh do THIGHEARNA Dia as sin thú, agus do bhéara sé as sin thú:

5 Agus do bhéaruidh do THIGHEARNA Dia thú don tír do shealbhuigheadar haithre, agus sealbhochuidh tusa í: agus do dhéana sé maith dhuit, agus foirlionfuidh sé thú ós cionn haithreadh.

6 Agus timchillghearrfuidh do THIGHEARNA Dia do chroidhe, agus croidhe do shleachda, do ghrádhughadh do THIGHEARNA Dé red chroidhe uile, agus led anum uile, chor go mairfe tú.

7 Agus cuirfe do THIGHEARNA Dia na mallachdas uile ar do naimhdeibh, agus ar an méid lér fuath thú, noch do rinne ingheim ort.

8 ¶ Agus fillfe tú agus uimhleocha tú do ghuth an TIGHEARNA, agus do dhéana tú a nuile ní noch aithnighimsidhót aniuigh.

9 Agus do dhéana do THIGHEARNA Dia saidhbhir thú a nuile obair do láimhe, a ttoradh do chuirp, agus a sochar do mhaóine, agus a mbíseach thfearuinn, ar mhaith: óir do dhéana an TIGHEARNA gáirdeachus ionnad ar mhaith, mar do gháirdigh sé ós cionn haithreadh:

10 Mā éisteanm tú ré guth do THIGHEARNA Dé, do dhéanamh a aithneadh agus a reachda atá scríobhtha ansa leabharso an dlighe, agus má fhilleann tú chum do THIGHEARNA Dé led chroidhe uile, agus led anum uile.

11 ¶ Óir a naithesi noch aithnighimse dhíot a niugh, ní bhfuil a bhfolach ort, nó a bhfad uait.

12 Ní ar neamh atá sí, chor go naibeorthá, Cía rachas dúinn súas ar neamh dá tabhairt chuguinn, chor go gcluinfom í, agus go ndéanam í?

13 Ní mó is taobh thall dfairge atá sí, go naibeorthá, Cía rachas tar fairge a nonn uáinn, dá tabhairt chuguinn, chor go gcluinfemis, agus go ndéinnmís í?

14 Acht atá an bhriathar róghear dhuit, ann do bhéul, agus ann do chroidhe, chor go ndéantá í.

15 ¶ Féuch, do chuir mé síos a niugh dhuit: beatha agus maith, bás agus oic:

16 An tan do aithin mé dhíot a niugh do THIGHEARNA Dia do ghrádhughadh, agus siubhal iona shligheibh, agus a aitheanta do choimhlonadh agus a reachda agus a bhreitheamhnus, chom go mbeithléa béo agus go bhfoirlionfa: agus beannochuidh do THIGHEARNA Dia thú an sa dúitheche a bhfuil tú ag dul dá shealbhuighadh.

17 Ach má íompóighion do chroidhe

uadh, ionnus nach éistfe tú, ach go tainigthear uadh tú, agus go nadhoruigh tú dce oile, agus go bhfoigheonuidh tú dhóibh;

18 Fúagruimsi dháoiibh a niugh, go scriosluighear sibh go deimhin, agus nach bhfaideochthaóí bhur láethe ar an ndúitheche, a tteighlí a nonn tar Iordán do dhul dá sealbhughadh.

19 Gairim neamh agus talumh a niugh dlíaghnuisi bhur nághuidh, gur fhoillsigh mé as bhur gcoinne, beatha agus bás, beannughadh agus mallughadh: unnesin beir beatha do roghuin, ionnas go mairfe tú féin agus do shliocht:

20 Ionnus go ngráidheochuidh tú do THIGHEARNA Dia, agus go nuinhleocha tú dá ghuth, agus go ndruidfe tú ris: óir is é sin do bheatha, agus fadughadh do láetheadh: chor go ccoimhneocha tú ansa dúitheche noch do mhionnuigh an TIGHEARNA dot aithribh, do Abraham, Disaac, agus do Iacob, do thabhairt dóibh.

CAIB. XXXI.

Maoise ré gabhala cead díobh, tug Aithne don phobal. 7 Do Iosua. 9 Do na sagartaibh. 24 Do na Lebhítibh. 28 Agus do na sinnsiribh.

A GUS do chuaidh Maóise, agus do labhair sé na briathrasa re Hisrael uile.

2 Agus a dubhairt sé riú, Atáimsi a niugh céad agus fichthe bliaghain daóis; ní fhéaduim ní sa mhó dul a steach nó teachd amach: mar - an gcéadna a dubhairt an TIGHEARNA riom, Ní racha tú a nonn tar an Iordán sa.

3 Ráichuidh do THIGHEARNA Dia, anonn romhad, agus scriosfa sé na cineadhachaso romhad, agus sealbhochuidh tusa iad: agus rachaidh Iosua, a nonn romhad, mar a dubhairt an TIGHEARNA.

4 Agus do dhéana an TIGHEARNA rít mar do rinne sé ré Sihon agus ré Og, ríthe na Namoríteach, agus re na ndúitheche, noch do scrios sé.

5 Agus seachoduigh an TIGHEARNA sías iad roimh bhur ghuais, chor go ndéantaóí riú do réir a nuile aithne noch do aithin misí dhíbh.

6 Bíthí láidir agus biodh meisneach rialór aguibh, ná himeagluigh, agus ná biodh samhan aguibh rompa: óir sé do THIGHEARNA Dia, théid libh; ní fheallfa sé ort, agus ní thréigfe sé thú.

7 ¶ Agus do ghoir Maóise ar Iosua, agus a dubhairt ris a radharc Israel uile, Bí neartmhar agus bíodh meisneach mhaith agud: óir caithfe tú dul leis an bpobal so don dúitheche noch do

mhiomnuigh an TIGHEARNA da naithribh do thabhairt dóibh; agus do bhéara tú orra a glacadh a noighreachd.

8 Agus an TIGHEARNA, is eision an té rachus romhad; bíáidh sé maille riot, ní fheallfa sé ort, ní mó thréigfios sé thú: ná himeagluigh, agus ná bíodh úamhan ort.

9 ¶ Agus do scríobh Maóise an dligheadhsa, agus thug do na sagartuibh é do chloinn Lebbi, noch do iomchair airc chunnartha an TIGHEARNA, agus do sheannuibh Israel uile.

10 Agus do aithin Maóise dhíobh, ghá rádh, A ccionn *gacha* seachdníhadh bliadhan, a sollamantachd bhliadhna an fhúascuilte, a bhféasta na ttabernaclach,

11 A nuair thiocfas Israel uile dá ttaisbéanadh féin a lathair do THIGHEARNA Dé an sa náit thoighfeas sé, léighfidh tú an dligheadhsa a lathair Israel uile iona néisteachd.

12 Cruinnigh na daoine a bhfochair a chéile, fir, agus mna, agus leinibh, agus do choimhithcach atá táobh a stigh dód dhoirsibh, ionnus go eluinfid siad, agus go bhfoghlumuid, agus go mbia eagla bhur TIGHEARNA Dé orra, agus go gcoimhéadaid uile bhriathra an dlighe si do dhéanamh:

13 Agus go ecluinfid a celann, ag nach raibh fios *éinneithe*, agus go bfoghlumuid eagla bhur TIGHEARNA Dé do bheith orra, an fad mhairfidhe ansa dúitheche mar a téightlú tar Jordan dá shealbhuighad.

14 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Féach, atáid do láethe a ngar dhuít a ccaithfidh tú bás dfagháil: goir Iosua, agus taisbéanuidh sibh féin a tabernacuil an chomhchruinnigh, chor go ttiubhra misi cúram dhó. Agus do inthígh Maóise agus Iosua, agus do thaisbéanadar iad féin a ttabernacuil an chomhchruinnigh.

15 Agus do fhoillsigh an TIGHEARNA é féin annsa tabernacuil a bpiléur neill: agus do sheas piléur an neill ós cionn doruis an tabernacuil.

16 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Féach, coideoluidh tú a bhfochair haithreadh; agus éireochuidh an pobalsa, agus rachuid do stríapachus a ndíáigh dée gcoimhidheach na tíre, a bhfuilid siad ag dul na measc, agus tréigfid misi, agus bhrisfid mo chunradh noch do rinne mé riu.

17 Ann sin lasfuidh mfeargsa na nagluigh annsa ló sin, agus tréigfe mé iad, agus ceilfidh mé magluigh orra, agus slúigfhear iad, agus tiucfaidh mórán uile agus trioblóide orra;

ionnus go naibeoruid siad san ló sin, Nach uime thangadar na buileisí ortinn, mar nach bhfuil ar ndia ar measc?

18 Agus go deimhin foileocha misi mo ghnúis an lá sin ar son a nuile ole oibreochuid siad, do chionn gur iompóigheadar chum dée oile.

19 Annois ar a nadhbharsin scríobhuidhsí an dānsó dhíbh féin, agus múinidh do chloinn Israel é: cuiridh ann bhur mbhéluibh é, chor go mbiáidh an dānsa na fhiadhnúisi agumsa a naghuidh chloinne Israel.

20 Oir a nuair do bhéara misi don tír iad, noch do mhiomnuigh mé dá naithribh, atá lán do bhainne agus do mhill; agus íosuid siad agus líonfuid iad féin, agus fhasfuid méath; annsin iompóchuid chum dée oile, agus foigheonuid dóibh, agus cuirfid fearg ormsa, agus brisfid mo chunradh.

21 Agus tiucfa a gcric, a nuair thuitfios iomadh uile agus bhuáidhrídh orra, go mbéuruidh an dānsa fhiadhnúisi na naghaidh; oir ní dhearmodthar é as béuluibh a sleachda: óir is aithnidh dhamhsa a smuaintighe thionnsnuid siad, a nois féin, suil do bhéara mé a steach iad don tír do mhiomnuigh mé dhóibh.

22 Do scríobh Maóise ar a nadhbharsin an chainticis an lá sin féin, agus do mhúin do chloinn Israel í.

23 ¶ Agus do chuir dualach ar Iosua mhac Nun, agus a dubhairt, Bí láidir béodha: oir bhéara tú clann Israel don tír do mhiomnuigh misi dhóibh: agus bíáidh misi maille riot.

24 ¶ Agus táinig a ccric, a nuair do chuir Maóise deireadh le bríathruibh an dlighe do scríobhadh a leabhar, no gur críochuighuidh iad,

25 Gur aithin Maóise do ná Lebbítibh, do iomchur airc chunnartha an TIGHEARNA, ghá rádh,

26 Glac an leabharso an dlighe, agus cuir a ttaobh airc chunnartha do THIGHEARNA Dé e, chor go mbiáidh sé ansin mar fhiadhnúisi ad aghuidh.

27 Oir atá fios do cheannairrge agumsa, agus do chríadhbmuinil: téachuidh, an fad atáimsi fós am bheathuidh aguibh a niugh, do bhábhair cogthach a naghuidh an TIGHEARNA; agus gá mbeid ní is mó ná sin déis mo bháis?

28 Cruinnighidh eugam sinnsir bhur ttreabh uile, agus bhur noifigidh, go labhra mé na briathrasa iona gclúasuibh, agus go ngoirídh mé neamh agus talunh dhíadhnúisi na naghaidh.

29 Oir atá fhios agam tar éis mo bháis go trúaillfidhig sibh féin thríd amach, agus go niompochuidhig do leath

thaoibh as a tslighe do mhúin mé dhíb; agus tuitfidh olc oruibh an sna laéthibh deighionacha; do brígh go ndéantáoi olc a bhfiadhnúise an TIGHEARNA, dá bhrostughadh chum feirge tré oibreachuibh bhur lánh.

30 Agus do labhair Máoise a ccluasuibh chomhchruinnigh Ísrael uile briathra na canticí, no gur críochnuightheadh iad.

CAIB. XXXII.

Caintic Mhaoisi, una throcáire, agus dhioghaltas Dè. 48 O shliabh Nebo chonnaire se Canáan roimh a bhás.

TUGAIDH éisdeachd, O a fhlaithesa, agus laibhéora misi; agus éist, O a thaluinn, briathra mo bhéil.

2 Fearfuidh mo theagasc mar fhear-thuinn, silfidh mo ghlor mar dhrúchd, mar an mífhear-thuinn ar an luibh mháoi, agus mór na ceatha ar a bhféur:

3 Do chionn go bhfoillseochuidh mé ainm an TIGHEARNA: cuiridhsí mórdhachd a leith ar Ndé.

4 *Seisíon* an Charruic, *atáid* a oibreacha iomlan: óir is breitheamhnus a shligthe uile: Día na firinne agus gan égceart, ceart agus díreach *atá* sé.

5 Do thrúailleadar iad féin, a ttoibhéim ní hé *toibhéim* a chloinnesion: *atáid* na gcinéadh mhíchoinghiollach agus Cam.

6 O a dhaóine leamha agus eigríonna, an marso chúitighidh ris an TIGHEARNA? nach é hathair é do cheannuigh thú? nach ndéarna sé, agus nach ar dhainguidh sé thú?

7 ¶ Cuimhnigh na seanlaéthe, cuimhnigh bliaghna gach ginealuigh: fiafrúigh dot athair, agus táisbeonuidh sé dhuit; dot shinsearuibh, agus inneosuid dhuit.

8 A nuair do rann an té is *ro áirde* a noighreachd, do na cineadhachaibh, a nuair do dhealuigh sé mic Adhaimh, do shuighidh sé téoronna na ndaoine do réir uibhre chloinne Ísrael.

9 Oir is iad a phobal cuid ronna an TIGHEARNA; Iacob crannchar a oighreachdasan.

10 Fuair sé a bhfearan díathraimh é, agus a bhfasach uáigneach uaillfeartach; agus do theóruigh sé tinchioll é, do theagaisg sé é, do coimhead sé é mar ubhall a shúl.

11 Mar chorrughios an tiolar súas a nead, shotaloigheas ós cionn a bóg, shíneas amach a sciatháin, glacuidh iad, comhruidh iad ar a sciathánuibh:

12 Mairis an TIGHEARNA amháin do thréoruidh eision, agus ní *raibh* éandia coimhitheach maille ris.

13 Thug sé air marcúigheachd do dhéanamh ar áitibh árd a domhain,

chor go bhféadfadh toradh na machaireadha díthe, agus thug sé air mil do shúghadh as an gcarruic, agus ola as an gcarruig chrúaidh;

14 Im bó, agus bainne cáorach, maille ré méathas úan, agus reitheadh do shiolaradh Básan, agus gabhar, maille ré méathas dubhán na cruithneachda; agus do ibh tú fuil ghlan na ccáor.

15 ¶ Ach do reamhrúigh Iesurun, agus do phreab sé: do reamhruidh tusa, do mhéatúigh tú, atá tu foluighthe ré *saill*; ansin do thréig sé Día do rinne é, agus do dhímeas Carruic a shlánuighthe.

16 Do bhrostuigheadar é chum éada le *déibh* coimhitheacha, le gráineamhlachduibh do bhrostuigheadar é chum feirge.

17 Do íodhbradar do dhiabhluibh, ní do Dhía; do dhéibh nar bhfeas dóibh, do *dhéibh* núadha tháinic ansius go núadh, nach raibh a neagla ar bhur naitiribh.

18 Ní bhfuil cuimhne agad air an Gcarruic do ghein thú, agus do dhearmuid tú Día do chúm thú.

19 ¶ Agus a núair do chonnaire an TIGHEARNA sin, do fhuathuigh sé iad, ar son brostuighe a mhac, agus a inghean.

20 Agus a dubhairt sé, Foileochuidh mé maghuidh úatha, féachfuidh mé cread an chríoch *bhás* orra: oir is ginealach ró chrosanta iad, clann nach *bhfuil* creidimh ar bith ionta.

21 Do chorrúigheadar chum éada mé, leis an ní nach Día; do bhrostuigheadar mé chum feirge le na ndiomháoineas: agus cuirfe misi eúd orrasan ris an *ndroing* nach bhfuil na bpobal; broisteochuidh mé chum feirge iad ré cineadh amadanta.

22 Oir do hadhnadh teime amfheirge, agus loiscfidh go hifrionn iochdrach, loiscfidh an talunn gona thoradh, agus cuirfidh tré theinidh bunaitigh na slábh.

23 Crúachfa mé uilc orra; caithfidh mé saighde riú.

24 Loiscfighear le hocras iad, agus díobhaithfidhear iad le teas loisgneach, agus lé díbhfheirge róisearbh: cuirfe mé mar an gcéadna fácla beathacha orra, le neimh naitheach neimhe talmhuidhe.

25 An cloidhiomh amuigh, agus an chritheagla a stigh, muirfidh araon an duine óg agus an mhaighdion, an naoidhe mar an *gcéadna* agus fear na grúáige léithe.

26 A dubhairt mé go scarfuinn iad a ccoirnéluibh, go gcoisgfinn a gcoimhne ó bheith a measg dhaóine:

27 Mura bbeith garab eagal liona, dioghaltas na nánhad, deagla gon ioma-

chradis iad féin ar staid neanfhiosach, agus deagla go naibeoraidís, Atá ar lámh féin láidir, agus ní hé an TIGHEARNA do rinne so uile.

28 Oir is cineadh gan chomhlairle iad, ní mó atá tuigse ar bith ionta.

29 O nach bhfuilid siad críonna, go tuigfidís so, lé measfaidís a gcríoch dheighionach!

30 Ciondus do chlaoidhfheadh éanduine míle, agus do chuirfeadh días deich míle chum teithmhe, nuna reacadh a Ccarruice iad, agus an TIGHEARNA da níaghadh suas?

31 Oir ní bhfuil a ccarruicsion mar ar Ccarruicne, agus bíodh ar naimhde féin na mbreitheamhuibh.

32 Oir atá a bhíneamhuin mar fhíneamhuin Shodom, agus mhachaireadh Ghomorrah: a ccáofa is caora domlais iad, atáid a ttrípuill searbh:

33 Asé a bhíon neimh na ndragún, agus neimh mharbthach na bhfoileasáin.

34 Nach bhfuil so ar na chur a ccéist agumsa, agus ar na shéaladh súas a measg mionnmhuis?

35 Ríomsa bheunús an dioghaltas, agus an luagháir; sleimheochuidh a ccos na ham féin: oir atá lá a mbuaidhearthra a lathair, agus atáid na neithe thiuclás orra ag déanamh deithnis.

36 Oir do déana an TIGHEARNA breitheamhnus air a phobal, agus géabhuidh aithreachus é fa na sheirbhíseachuibh, a nuaíir do chifidh gur imthigh u neart, agus nach bhfuil éanduine fa iaghadh, no ar marthuinn dhíobh.

37 Agus déara sé, Cáit a bhfuilid a ndée, a gearruice ann ar chuireadar a ndóigh,

38 Noch a duaigh méathas a níodhartha, agus dibh fíon a nofrála dighe? éirgidís súas agus tárthuighedís sibh, agus bidís na ndídeán aguibh.

39 Féuchuidh a nois gur misi, misi féin é, agus ní bhfuil día am fharradh: is mé mharbhus, agus is mé ní béo; loitim, agus leighisim: agus ní mó atá éinneach fhéadas saoradh as mo lámh.

40 Oir tógbhuim súas mo lámh chum neimhe, agus a deirna, Mairfe mé go bráth.

41 Má ghéaruighim mo chloidiomh lonnrach, agus go uglacfa mo lámh greim ar bhreitheamhnus; do dhéana mé dioghaltas ar mo námhuid, agus do bhéir luáigheachd don droing fhúathuighios mé.

42 Cuirfe mé mo shlaighde ar meisce lé fuil, agus sluaighidh mo chloidiheamh féoil; agus sin lé fuil na márbh agus na bpríosunach, ó thosach an dioghaltas ar an námhuid.

43 Gáirdighidh, Ó a chríocha lé na phobalsan: oir digheoluidh sé fuil a sherbhíseach, agus cúiteochuidh sé dioghaltas re na námhuid, agus bíaidh sé grásamhuil da thú, agus da phobal féin.

44 ¶ Agus táinic Maóise agus do labhair sé briathra an dānasa uile a gclūsuibh an pobuil, é féin, agus Iosua míac Nun.

45 Agus do chuir Maóise deireadh lé labhairt na mbriatharsa uile re Hisrael:

46 Agus a dubhairt sé rín, Suighidh bhur ceoidithe ar na huile bhriathraibh do nimsi dñidhughadh bhur measc a nugh, noch aitheontaí da bhur ccoinn do choinhéad do dhéanamh, briathar an dlighesi uile.

47 Oir ní ní díamhaoin duitsi é; do chionn gur lé do bléatha é: agus is leis an ní sí fhaideochtla tú do láethe san dúitheche, a bhfuil tú ag dul a nonn tar Iordán da shealbhughadh.

48 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise an lá sin féin, ghá rádh,

49 Éirigh súas ar a tsiabhso Abarim, go sliabh Nébo, noch atá a bhféarann Moab, atá thall as coinne Iericho; agus féach tír Chanáin, noch do bheirne do chloim Israel mar sheilbh:

50 Agus fagh bás ansa tsiabh a ttéid tú súas, agus cruinnighhear a cceann do dhaóine thú; mar dcug Aaron do dhearbhrathair a sliabh Hor, agus mar do chruinnightheadh a cceann a dhaóine é:

51 Do chionn gur chórruigheabhairsi an aghuidhsí a measc chloinne Israel ag uisgedhibh Mheribah-Cádes, a bhfásach Sin; do chionn na bheannuigheabhair misi a meadhón chloinne Israel.

52 Gidheadh do chife tú an dúitheche as do choinne; ach ní racha tú inte don dúitheche bheirne do chloim Israel.

CAIB. XXXIII.

Tíomna Mhuise ag trachda um mhorrachd Dé. 6 Beannuchadh an 12 treabh. 26 Agus oirdhearcus Israel.

AGUS sí so an bheannachd ler bheannuigh Maóise óglach Dé, clann Israel roimhe a bhás.

2 Agus a dubháirt sé, Thainic an TIGHEARNA ó Shíнай, agus do éirigh dhóibh súas ó Sheir; do dhealruidh se amach ó shliabh Páran, agus thainic máille le deich míle dá námhuibh: ó na dheasláimh do chúaidh dlightheadh tinntighe orra.

3 Is eadh, do ghrádhnigh se an pobal; atáid a naoimh uile ad láimh: agus db shuigheadar síos ag do chosuibh; glacfaidh gach éanduine dod bhriathruibh.

4 Do aithin Maóise dlightheadh dhínn, eodhon oighreachd chonhchruimigh Iacob

5 Agus do bhí sé na rígh an Iesurun, a nuair do chruinnigheadar cinn an phobail agus treabha Israel a ccionn a chéile.

6 ¶ Biodh Reuben béo, agus ná héagadh; agus ná bídh áireamh air a dhaoineibh.

7 ¶ Agus do ghuídh an ccéadna do Iúdah: agus a dubhairt, Eist, a Thighearna, guth Iúdah, agus tabhair chum a dhaoine é: go madh lór dhó a lámh; agus bise ad chongnamh dhó ó na námhuid.

8 ¶ Agus a dubhairt sé ar son Lébhi, Biodh do Thuinim agus Húirim ag háon náomhtha, noch do dhearbhl tú ag Massah, agus ris ar chioncháin tú ag uisgedhibh Mheribah;

9 Noch a dubhairt re na athair, agus re na mbáthair, Ní fhaca mé e; ní mó do adnhuigh sé a dhearbhláithre, agus níor aithin a chlann féin: óir do choimheadadar do bhráthrasa, agus do chómhalladar do chunradh.

10 Múinid siad do bhreitheamhnús do Iácob, agus do dhligheadh Disrael: cuirfidh siad túis as do choinne, agus iodbhuirt iomlán lois ar haltóra.

11 Beannuigh a Tighearna a mhaóin, agus gabh chugad oibreacha a lámh: buáil tré leasrach na druinge éirghios na aghuidh, agus an luchd a fháathuighios é, ionnus nach éireochuid a ris.

12 ¶ Agus a dubhairt sé ar Bheniáimin, Do dhéana an té is ionmhuin leis an Tighearna combnuighe a ndaingion na fhochair; agus cluidheochuidh an Tighearna é ar féadh na laoi uile, agus áiteochuidh sé eidir a ghuáillibh.

13 ¶ Agus a dubhairt sé ar Ióseph, Go madh beannuigh ón Tighearna bhías a dhúithche, do neithibh mórluáigh neimhe, don drúchd, agus don naigéin luighios shíos,

14 Agus don toradh mórluáigh bearthar amúch leis an ngréin, agus do na neithibh mórluáigh do dingeadh amach leis an ngealuigh,

15 Agus do neithibh úasal na sean-sliabh, agus do neithibh mórluáigh na gcnoc mbúan,

16 Agus do neithibh mórluáigh na talmhan agus dá iomláine, agus do dheaghtóil an té do áitreabh ansa dos: tigeadh an beannughadh ar chionn Ióseph, agus ar mbullach cinn an té do dealuigheadh ó na dhearbhráithribh.

17 Is cosmhúil a ghlóir ré primidil. á bhluóige, agus is cosmhúil a adharca ré adharcuibh Unicorn: léo sin bhuáilfios sé na daoine a néinfeacht go críocheuibh na talmhan: agus is iad sin deich míle Ephraim, agus is iad mílte Mhanasseh iad.

18 ¶ Agus a dubhairt sé ar Shebulon, Gáirdigh, a Shebulon an do dhul amach; agus, Issachar, ann do lóistínibh.

19 Goirfid siad na daoine chum an tsleibhe; annsin ofráilid ofrála fireanta: óir ibhid do lionmhaireachd na fairge, agus do na hionmhusuibh atá a bhfolach san ngáineamh.

20 ¶ Agus a dubhairt sé ar son Ghad, Go madh beannuigh an té fhairsingios Gad: áitighidh sé amhuil leomhan, agus brisfe sé an lámh agus mullach an chinn.

21 Agus do ghléus sé an chéadchuid do féin, do bhrígh gur, a roinn an dligheannuigh, do shnigheadh annsin é; agus tháinig sé maille ré ceannuibh an phobail, do chuir sé ceart an Tighearna, a néifeachd, agus a bhreitheamhnús ré Hisrael.

22 ¶ Agus a dubhairt sé ar Dhan, Is cuileán léomhuin Dan: lingfidh sé ó Bhasan.

23 ¶ Agus a dubhairt sé ar son Naphtali, O a Naphtali, líonta dfabhar, agus lán do beannughadh an Tighearna: sealbluigh sé shíar agus theas.

24 Agus a dubhairt sé ar Asser, Biodh Asser beannuigh a gcloinn; biodh sé sóghradhach aga dhearbhráithribh, agus tumadh sé a chos a nola.

25 Béid do bhróga díarann agus do phrás; agus mar bhías do láethe, is mar sin bhías do neart.

26 ¶ Ní bhfuil áon a ccosamhlachd lé Dá Iesurun, noch ghluaisios ar neamh ad chabhair, agus ann a óirdhearcas air a naéir.

27 Sé an Dá síorruidhe do áit didin, agus faoi shíos atá slúagh síorruidhe: agus tiomáinidh sé amach an námhuid romhad; agus déara sé, Marbh iad.

28 Áitreabhuigh Israel ann sin a ndaingion na áonar: bíaidh tobar Iacob ar fhearran árba agus fionn; silfidh fós a fhlaitheas drúchd a nuas.

29 Soná atá tusa O a Israel: cíá is cosmhúil leachd, a phobal do tárthuigh-eadh leis an Tighearna, sciath do chun-ganta, noch ar bé clodhiomh hoirdhearcuis! agus do gheabhthar do naimhde na mbréaguiribh dhuit; agus sailtéora tú ar a náitibh árdá.

CAIB. XXXIV.

Maoise ar faghail bháis, ó do hadhlaic-eadh le Dá, agus do chúineadh leis an phobal, é.

A GUS do chluaidh Maóise súas ó réiteach Mhoab go sliabh Nébo, go mullach Písgah, atá thall as coinne Iericho. Agus do tháibéin an Tighearna tír Ghilead, uile dhó, go nuige Dan,

2 Agus Naphtali uile, agus tír Ephraim, agus Mhanasseh, agus tír Iudah uile, gus an bhfairge is faide amach,

3 Agus an taobh ó dheas, agus réiteach glilinne Iericho, cathair na gcrann pailme, go nuige Soar.

4 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ris, Sí so an dúitheche do mhionnuigh misi do Abraham, do Isaac, agus do Iacob, glá radh, Do bhéara mé so dot shliocht: thug mé ortsa a faicsin red shúilbh, ach ní racha tú inte anonn.

5 ¶ Mar sin fhuair Maóise searblfogh-antúigh an TIGHEARNA bás ann sin a tír Mhoab, do réir bhreithre an TIGHEARNA.

6 Agus do adhlúic sé é a ngleann a tír Mhoab, thall as coimne Bhetpeor: ach ní bhfuil fios a thúma ag éanduine gus a niugh.

7 ¶ Agus do bhí Maóise céad agus fithche bliaghan daóis an tan fuair sé bás: ní raibh a shúil dall, nó a neart nadúrtha laghdúighthe.

8 ¶ Agus do ghuileadar clann Israel ar son Mhaoísi a réitéach Mhoab tríochad lá: mar sin do críochnuigheadh laéthe gola agus caóinte ar son Mhaoíse.

9 ¶ Agus do bhí Iosua mhac Nun líonta do spioruid an ghliocúis; óir do leag Maóisi a lámha air: agus do umhluigheadar clann Israel dó, agus do rinneadar mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaoíse.

10 ¶ Agus níor éirigh fáigh ó shoin a Nísrael cosmhuil re Maóisi, noch dob aithne don TIGHEARNA aghuidh ar aghuidh,

11 Ann sna huile chomharthuibh agus iongantúibh, dar chuir an TIGHEARNA é dá ndéanamh a gcéir na Héigipte a naghuidh Phárao, agus a naghuidh a sherbhíseach uile, agus a dhúitheche uile,

12 Agus annsa laimh láidirsin, agus annsa chríochnughadh mhór uile do thaisbéin Maóisi a radharc Israel uile.

Leabhar IOSUA.

CAIB. I.

Do ainmnigh, 2 agus do shocruigh Dia Iosua a nionuid Mhaoisi. 8 Agus do theagúisg a dhleasdannas dó.

ANNOIS tar éis bháis Mhaoíse seirbhíseach an TIGHEARNA tarla ann, gur labhair an TIGHEARNA re Iosua mac Nun óglach Mhaoíse, glá radh,

2 Déug Maóise mó sherbhíseach; a nois ar a nadhbhar sin éirigh, imthigh a nonn tar an Iordáinse, thú féin, agus an pobalsa uile, don tír do bheirimse dhóibh, eadhon do chloinn Israel.

3 Gach uile bhall air a sailteoraidh bonn bhur ccoise, thug mé sin daóibh, mar a dubhairt mé re Maóise.

4 On nfásachsa agus ón lebanonsa go nuige a nabhuinn mhóir, sruth Euphrátes, iomlán fhearainn na Hitíteach, agus go nuige a nfairge mhoir, leath ré dul faoi na gréine, budh é bhur téorán.

5 ¶ Ní fhéadfuidh éanduine seasamh ad aghuidh ar feadh laéthe do bheatha: mar do bhí mé lé Maóise, is mar sin bhías mé leachdsá: ní fhailleocha mé ort, ní mó thréigfios mé thú.

6 Bí láidir agus lánchródha: óir roinnfe tú ar an bpobalsa maroighreachd an fearann, do gheall mé dá naithribh do thabhairt dóibh.

7 Anbain bisi láidir agus rochurata,

chor go gcoimheadfa tú do dhéanamh do réir an dlíge uile, noch do aithin mo sherbhíseach Maóise dhíot: na hiompóigh uadh ar an laimh dheis nó chlé, chor go mbia tú sona gidh bé ar bith áit a racha tú.

8 Ní dhealochuidh an leabharsa an dlíge red bhéul; achd bíaidh tú ag meabhair ann do ló agus doidhche, chor go ttiubhra tú haire do nuile ní da bhfuil sgriobhtha ann do dhéanamh: óir ann sin do dhéana tú do shlighe suthuín, agus éireochuidh leachd go maith annsin.

9 Nách ar aithin misi dhíot? Bí láidir agus lán bhéodha; ná bíodh eagla ort, agus ná bí meata: óir atá do THIGHEARNA Dia maille leachd gidh bé áit a racha tú.

10 ¶ Ann sin do aithin Iosua do oifigeachúibh an phobail, dhá radh,

11 Éirgidhe ar feadh an tslóigh, aithnighidh don phobal, dhá radh, Ullmhuighidh lónn daóibh féin; óir fa chionn thrí lá rachthaóí a nonn tar an Iordansa, do dhul do shealbhúghadh na tíre, do bheir bhur THIGHEARNA Dia dhaóibh re na shealbhughadh mar oighreachd.

12 ¶ Agus do labhair Iosua ris na Reubinitibh, agus ris na Gaditibh, agus re leiththreibh Mhanasseh, dhá radh,

13 Cuimhnighidh na briathra do aithin Maóise óglach an TIGHEARNA dhúbh, glá radh, Thug bhur THIGHEARNA Dia

suáimhníós daóibh, agus thug sé an dúithche so dhíbh.

14 Fanfuid bhur mná, bhur ndaoine beaga, agus bhur náiméis, ansa dúithche thug Máoise dhíbh don táobhsa do Iordan; ach rachthaoi féin thairis amtha roimhe bhur ndearbhraithribh, gach a bhfuil láidir aguibh, agus cuideochthaoi léo;

15 Nó go ttuga an TIGHEARNA suaimhneas da bhur ndearbhraithribh, *mar thug* sé dhíbh, agus go sealbhuighidsion mar an gcéadna an tír bheir bhur TIGHEARNA Dia dhóibh: annsin fillfidhe dá bhur bhfearann sealbha, noch thug Máoise óglach an TIGHEARNA dhíbh don táobhsa do Iordan leath ré héirgle greine, agus bíáidh aguibh.

16 ¶ Agus do fhreagradarsan Iosua, ghá rádh, A nuile ní aitheonús tusa dhinn do dhéanam é, agus gidh bé ait a gcuirfe tú sin racham ann.

17 Do réir mar do éisteamar re Máoise ann sna huile neithibh, mar sin uimhleocham dhuitsi: amháin go mbia do TIGHEARNA Dia leachdsá, mar do bhí sé le Máoise.

18 *Gidh* bé chuirfíos a naghuidh haithnesi, agus nach éistfe ré do bhríathruibh a ngach éinní aitheonús tú dhé, cuirfighear chum báis é: amháin bí láidir, agus deighunheisigh.

CAIB. II.

Cinealtas Rahab ann Iericho, ris an lucht bratha. 23 Freagra na nteachdaireachd.

A GUS do chuir Iosua mac Num días fear amach as Sítin do bhrath go seceideach, gá rádh, Eirghidhe measnuidh an dúithche, eadhon Iericho. Agus do imthigheadar, agus tangadar go tigh meirdrigh, dar bhainn Rahab, agus do fhosadar ann sin.

2 Agus do hinnseadh do rígh Iericho dhá rádh, Feach, tangadar daoine anocht asteach annso ó chlainn Israel do bhrath na tíre.

3 Agus do chuir rígh Iericho fos chum Rahab, ghá radh, Tabhair amach na daoine tháinig chugad, noch do chúaidh a steach ann do thigh: óir is do bhrath na tíre uile thangadar.

4 Agus do ghlac an bhean an días fear, agus dfoluigh sí iad, agus a dubhairt marso, Tangadar daoine chugamhsa, ach ní eidir mé cá has *dóibh*:

5 Agus tarla *fa am* druite an gheata, ansa dorchadas, dimthigheadar na firsín amach: agus ní fíos damhsá, cáit a neachadar na firsín: cuiridh tóruigheachd orra go luath, óir béarthaoi orra.

6 Ach rug sisi sñas a mullach an tigh

iad, agus do fholuigh iad lé loirgíbh lín, noch do leag sí a nordughadh air mhullach an tigh.

7 Agus do leanadar na daoine na ndiaigh ansa tslighe go Iordau go nuige na báthanna: agus ar ball ar imthigheadar an mhuintirsín do bhí dhá lorg amach, do dhruideadar an gcata.

8 ¶ Agus suil do luigheadar síos, tháinig sisi sñas chuca ar mhullach an tigh;

9 Agus a dubhairt ris na daoineibh, Atá a fhíos agum go ttug an TIGHEARNA an tír dhíbh, agus gur thuit bhur nuamhan oruinn, agus gur lagadh dúthchusaigh na tíre eile air bhur son.

10 Oir do chúalamar mar do thiormaigh an TIGHEARNA misge na mara Ruaidhe romhuibh, a nuair thangabbair amach as an Néigipt; agus mar do rinn-eabbair ré dhá rígh na Namoriteach, do bhí don táobh oile do Iordan, Sihon agus Og, noch do scriosabbair go hiomlán.

11 Agus ar ball a gcóalamar na *neithesi*, do leaghadh ar gcroidhthe, agus níor fhan ní is mó do bheódhachd a néanduine, ar bhur sonsa: oir sé bhur TIGHEARNA Dia, is Dia ar neamh slúas, agus ar talamh shíos.

12 Aunois ar a nadhbharsín guidhim sibh, tugaidh bhur mionna dhamhsa fan TIGHEARNA, ó thaisbéan mé cinéul daoibh, go ttaisbéantaoisi mar sin cinéul do thigh matharsa, agus comhartha fire do thabhairt damh:

13 Agus go ccuimhdeochthaoi máthair béo, agus mo mhathair, agus mo dhearbhraithre, agus mo dheirbhsheathracha, agus gach éinní dá bhfuil aca, agus go suorfuidhe ar mbeatha ó bhás.

14 Agus do fhreagradar na daoine í, Ar nanam ar bhur sonsa, muna bhfoillsighidh tú na gnothuighesi águinn. Agus is amhluidh bhias, a nuair bhéaras an TIGHEARNA an dúithche dhúinn, go ndéanum go cinéulta firimeach riotsa.

15 Ann sin do léig sí a nús iad lé téad thríd an bhfuinneóg: óir is ar bhalla an bhaile do bhé a tigh, agus do aistriú sí ar an mballa.

16 Agus a dubhairt sí riú, Eirghidhe fan tsliabh, deagla go tteigeomhadh na lorgaireadh ribh; agus folchuidh sibh féin trí lá ann sin, nó go bhfillidh an toir: agus na dhiaigh sin féadthaoi imtheachd romhuibh.

17 Agus a dubhradar na daoine ría, *Béimne* nemhchiontach ansna mionnuibhsí thug tusa oruinn.

18 Féach, a nuair thioctam don tír, ceingeola tusa an reabog shnáithe scárláoidesi ansa bhfuinneóg tre ar léig tú sinne síos: agus do bhéara tú hathair

agus do mhathair, agus do dhearbhraithre, agus muintir tighe hathar uile, a steach chugad.

19 Agus iseadh bhías de, gidh bé rachus amach as doirsibh do thighe fan tsráid, bíaidh a fhuil ar a chionn féin, agus *béimne* neimhchiontach: agus gidh bé bhías ad fhochairse ann sa tigh, *bíaidh* a fhuil air ar gceanne, má bheauann lámh dhuine ris.

20 Agus má fhoillsighionn tú ar ngnothuidhne annso, annsin bíam saór od mhionnuibh thig tú oruinn do tha-bhairt.

21 Agus a dubhairt sisi, Do reir bhur mbriathar, bíodh sé mar sin. Agus do chuir sí air siubhal iad, agus duntigheadar: agus do cheangail sí an corda scarláioide san bhfuinneóg.

22 Agus do imthigheadarsan, agus tangadar fan tsliabh, agus do fhanadar ann sin trí lá, no gur fhilleadar na lorgairidh: agus do iarradar na lorgairidh iad ar feadh na sligheadh, ach ní fhuáradar iad.

23 ¶ Ann sin do fhilleadar an días fear, agus do thuirlingeadar don tsliabh, agus do chúadar thairis, agus tangadar go Iosua mac Nun, agus diinniosadar dhó gach éinni da ttarla dhóibh:

24 Agus a dubhradar re Iosua, Go deimhin thug an TIGHEARNA an tír uile ionar lámhuibh; óir atáid dúthchusuidh na tíre uile ag dul a naibhfainne re eagla romhuim.

CAIB. III.

Uisighe Jordan ar ngearradh ó cheile go mibrhuilteach, do chúadar clanna Israel a nonn ar talamh tirim.

A GUS do éirigh Iosua go moch ar maidin; agus do áthruigheadar as Sitim, agus tangadar go Iordan, é féin agus clann Israel uile, agus do fhosadar annsin suil do chúadar thairis.

2 ¶ Agus tárta a gcionn thrí lá, go ndeachadar na hoifigidh ar feadh an tsluaigh;

3 Agus do fhuagradar don phobal, gha rádh, A núair chífidhe airc chunarthar bhur TIGHEARNA DÉ, agus na sagairt Lebhiteach gá hiomchar, ansin áthrochuidhe as bhur náit, agus rachdaói na diaigh.

4 Gidheadh bíaidh spás eadruibh féin agus í, timchioll dhá mhíle cubhad do thombas: ná tigidh laimh riá, chor go mbiadh fíos na sligheadh aguibh iona ccaithfidhe gabháil: óir níor ghabhabhair an tslighesi roimhe so.

5 ¶ Agus a dubhairt Iosua ris an bpobal, Náoinhuigh sibhféin: óir do dhéana an TIGHEARNA iongantha bhur measc a mórach.

6 Agus do labhair Iosua ris na sagartuibh, gha radh, Tóguidh súas airc an chunnartha, agus éirgidhe thairis roimhe an bpobal. Agus do thógbhadar airc an chunnartha súas, agus do chúadar roimhe an bpobal.

7 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Iosua, A niugh thoisochus mé ar thusa oirdherceadh a meas Israel uile, chor go mbía a fhios aca, mar do bhí mé le Maóise, go mbía mé *mar sin* leachdsá.

8 Agus aitheona tú do na sagartuibh iomchras airc an chunnartha, ga rádh, A núair thiucfuidhe go brúach uisge Jordan, seasfuidhe bhur ccomhnúighe an Iordan.

9 ¶ Agus a dubhairt Iosua re cloinn Israel, Tigidh uile, agus éistigh briathra bhur TIGHEARNA DÉ.

10 Agus a dubhairt Iosua, Is leis so aitheantáoi go *bhfuil* an Día bcó bhur measc, agus go tteilgfe sé amach gan fhaillighe na Canaúitigh, agus na Hítitigh, agus na Hibhitigh, agus na Perisitigh, agus na Girsasitigh, agus na Hamorítigh, agus na Iebusítigh.

11 Feachuidh, téid airc chunarthar TIGHEARNA an domhuin uile romhuibh a nonn tar Iordan.

12 Annois ar a nadbharsin tugaidh dha fhear dhéug amach as treabhuibh Israel, fear as gach éintreibh.

13 Agus tiocfaidh a ccrích ar ball, a ccuirfid na sagairt iomchras airc an TIGHEARNA, Tighearna na talmhan uile, boinn a ccos a nuisgidhibh Jordan, go ngearrfuidhear uisgidhe Iordan ó na huisgidhibh thig a nús as a náit shúas; agus seasfuid na gcarn ar á chéile.

14 ¶ Agus tárta, a nuair do áthruigheadar an pobal ó na loistíuibh, do dhul tar Iordan, agus na sagairt ag iomchar airc an chunnartha roimhe an bpobal;

15 Agus ar tteadh don luchd do iomchuir a náire go Iordan, agus ar ttuadh cos na sagart do iomchuir an náire a mbrúach a nuise, (óir tulighidh Iordán a bhrúacha uile feadh aimsire an fhoghmhair.)

16 Gur sheasadar na huisgidhe tháinic a nús ó náit shúas agus gur éirigh súas na chárn go ro fhada ón chathruigh Adam, *atá* ré táobh Sarétan: ach gur fhailligheadar iad sin tháinic a nús leath ré fairge an réitigh, a nfairge shailte, agus gur gearradh amach iad: agus go ndeachadar an pobal a nonn go díreach as coinne Iericho.

17 Agus gur sheasadar na sagairt do iomchuir airc chunarthar an TIGHEARNA daingean ar talamh tirim a lár Iordau,

agus go ndeachadar clanna Israel uile thairis air talamh tirim, nó go ndeachadar an pobal uile go hiomlán tar Iordan.

CAIB. IV.

Dothogbhadar clocha-cuimhne ar mhaith-eas De, as lár Iordan.

AGUS tárla, a nuair do chuaidh an pobal uile go hiomlán tar Iordan, gur labhair an TIGHEARNA re Iosua, dha radh,

2 Glacsa dhá fhear dhéag as an bpobal, fear as gach éaintreibh,

3 Agus aithin díobh, ghá rádh, Beiridhsí libh as so as lár Iordan, as a náit ar sheasadar go daingean, cosa na sagart dá chloich dhéag, agus béarthaóí libh a nonn iad, agus fáguidh iad san náit íosadh, a mbeid na loistinídh a nochd.

4 Ann sin do ghoir Iosua an dá fheardhéag, noch do órduigh sé do chloinn Israel, fear as gach éantreibh :

5 Agus a dubhairt Iosua riu, Eirgidhe thairis roimhe airc bhur TIGHEARNA Dé go meadhon Iordan, agus tógbhuidh súas gach éanduine aguibh cloch ar a gháluinn, do reir uibhre threabh chloinne Israel :

6 Ionns do mbiáidh so na chemhartha aguibh, *ionnus* a nuair fhiatrochuid bhur cclann dá naithribh annsa naimsir thioctas, gha rádh, Cread is ciall daóibh an sna clochuibhsí ?

7 Ann sin freagorthaóí dhóibh, Gurob iad uisgidhe Iordan do gearradh amach roimhe airc chunartha an TIGHEARNA ; a nuair do chuaidh tar Iordan, gur gearradh uisgidhe Iordan : agus b'éidh na clochasa mar cuimhne do chloinn Israel go bráth.

8 Agus do rinneadar clann Israel mar do aithin Iosua dhóibh, agus do thogbladar súas dhá chloich dhéag as lár Iordan, mar a dubhairt an TIGHEARNA re Iosua, do réir uibhre threabh chloinne Israel, agus rugadar léo a nonn iad gus a náit ar fhosadar, agus do léigeadar ar lár ann sin iad.

9 ¶ Agus do chuir Iosua dhá chloich dhéag na seasamh a lár Iordan, san náit ar sheasadar cosa na sagart do iomchuir airc an chunartha : agus atáid ansin gus a nuigh.

10 ¶ Oir do sheasadar na sagairt do iomchuir a náire a lár Iordan, nó gur críochnuigheadh gach éinní dar aithin an TIGHEARNA do Iosua do labhairt ris an bpobal, agus do réir a nuile neithe dar aithin Maóise do Iosua : agus do rinneadar an pobal deithfir agus do chúadar thairis.

11 Agus tárla, a nuair do chúadar cách uile go hiomlán a nonn, go ndeachuidh

airc an TIGHEARNA thairis, agus na sagairt, a bhfágmuise an phobuil.

12 Agus do chúadar clann Reuben, agus clann Ghad, agus leath threibhe Mhanasseh, armtha thairis roimhe chloinn Israel, mar do labhair Maóise riu :

13 Timchioll cheathrachad míle, ullamh chum cogaidh do chuaidh thairis roimhe an TIGHEARNA, chum catha go réiteach Iericho.

14 ¶ Ansa ló sin do méaduigh an TIGHEARNA Iosua a radharc Israel uile ; agus do bhí eagla aca roimhe, mar do bhí roimhe Mhaóise, ar feadh laéthe a bheathia.

15 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Iosua, dhá rádh,

16 Aithní do na sagartuibh iomchras airc na fiadhnúisí, go ttigdis súas as Iordan.

17 Do aithin Iosua uimesin do na sagartuibh, ghá rádh, Tigidh a míos as Iordan.

18 Agus tárla, a nuair thangadar na sagairt súas noch dionchuir airc chunnartha an TIGHEARNA as lár Iordan, agus ar éirgheadar buinn cos na sagart súas ar talamh thirim, gur fhilleadar uisgidhe Iordan ann a náit féin, agus gur thuilgheadar tar a brúachuibh uile, mar do rinneadar roimhe.

19 ¶ Agus tangadar an pobal súas as Iordan an deachmhadh lá don chédmhí, agus do rinneadar foslungphort ann Gilgal, ansa nimeal shoir do Iericho.

20 ¶ Agus do chuir Iosua na seasamh a Ngilgal an dá chloich dhéugso, rugadar léo as Iordan.

21 Agus dó labhair sé ré cloinn Israel, ghá rádh, A nuair fhiatrochuid bhur cclann dá naithribh san naimsir atá teachd, ghá rádh, Cread is cúill do na clochuibhsí ?

22 Annsin do bhéarthaóí a fhios dhá bhur cclóinn, ghá rádh, Tháinic Israel a nall tar an Iordanso ar thalamh tirim.

23 Oir do thiormuigh bhur TIGHEARNA Dia uisgidhe Iordan romhuibhsí, nó go ndeachabhair thairis, ambuil do rinne bhur TIGHEARNA Dia ris an muir Rúaidh noch do thiormuidh sé romhuinn, no go ndeachannar thairis :

24 Ionndus go mbía a fhios ag dáoinibh an domhúin uile, air lámh an TIGHEARNA, go bfuil láidir : chor go mbíadh eagla bhur TIGHEARNA Dé go bráth oruibh.

CAIB. V.

Do athnuaghuideadh an timchillghearradh. 10 Do choimheadadar an cháisg ag Gilgal. 12 Do scuir an manna.

AGUS tárla, a nuair do chúaladar uile ríghthe na Namóriteach, do bhí ré táobh Iordan don táobh shíar, agus uile ríghthe na Gcanaaníteach, do bhí lámh ris an bhfairge, gur thiormuigh an TIGH-

EARNA uisgidhe Iordan súas roimhe chloinn Israel, nó go ndeachamar thairis, gur leagaidh a croidhe, agus nach raibh spiorad ionta ní bhus mó, tre eagla chloinne Israel.

2 Ansa namsin a dubhairt an TIGHEARNA re Iosua, Déana sceana géara dhuit féin, agus timchillghearr clann Israel a ris an dara huair.

3 Agus do rinne Iosua sceana géara do féin, agus do thimchillghearr sé clann Israel ar chnoc an rémhchroicinn.

4 Agus sé so an tadbhar as ar thimchillghearr Iosua: Fúaradar an pobal uile tháinig as an Néigipt, *noch do bhí feartha*, eadhon na fir chogaidh uile, bás san bhfásach ar a tslighe, mar thangadar amach as an Néigipt.

5 Annois an mhéid dáoine tháinig amach do thimchillghearradh iad: achd an mhéid dáoine rugadh san bhfásach ar a tslighe mar thangadar amach as an Néigipt, níor thimchillghearradar iad sin.

6 Oir do shiubhlugheadar clann Israel san bhfásach ceathrachad bliadhan, nó gur éugadar uile an luchd cogaidh, tháinig amach as an Néigipt, do chionn nár ímhlugheadar do ghuth an TIGHEARNA: da ttug an TIGHEARNA míonna nach ttaisbéanfadh sé dhoibh an fearann, noch do mhiómuigh an TIGHEARNA dá naithribh go tiubhradh sé dhuinn, dúitheche noch thuitighios lé bainne agus lé mil.

7 Agus a cclann, *noch do thóg sé súas na náit*, do thimchillghearr Iosua iad: óir do bhádar gau timchillghearradh, do chionn nar thimchillghearradar iad ar a tslighe.

8 Agus tárla, a nuaire do chríochnugheadar an timchillghearradh ar an bpobal uile, gur fhanadar ar a náitibh ansa ccaunpa, nó go rabhadar slán.

9 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Iosua, Ansa lóso do thiomáin mé míochlú na Héigipte úaibh. Uime sin goirthear ainna na háitesin Gilgal gus a nugh.

10 ¶ Agus do champugheadar clann Israel a Ngilgal, agus do coimheadadar an cháisg ar an cceathramhadh lá déag don mhí uin nóin a reiteach Iericho.

11 Agus a dúadar do sheanarbhar na tíre ar na mhárach déis na cásg, arán gan loibhín, agus *arbhar* cruaidhte ansa ló chéadnasin.

12 ¶ Agus do sguir an manna ar na mhárach ar itheadar seanarbhar na tíre; agus ní raibh manna ní is mó ag cloinn Israel; ach dithheadar do thoradh thíre Canaain an bliadhúin sin.

13 ¶ Agus tárla, a nuaire do bhí Iosua ag Iericho, gur thog a shúile súas, agus gur amhairc, agus, feach, do sheas duine thall

as a choinne gon a chloideamh nochduigh iona láimh: agus do chuaidh Iosua mar a raibh sé, agus a dubhairt ris, *Ann air ar soinne atá tusa, nó ar son ar námhad?*

14 Agus a dubhairt seision, Ní headh; achd *már* chaipín do shlúagh an TIGHEARNA tháinig mé a nois. Agus do thuit Iosua ar a aghaidh gus an talamh, agus do rinne adhra, agus a dubhairt sé ris, Cred a deir mo TIGHEARNA re na óglach?

15 Agus a dubhairt caipín shlúagh an TIGHEARNA re Iosua, Scáoil do bhróg dot chois; óir is naomhtha a náit iona bhfuil tú ad sheasamh. Agus do rinne Iosua mar sin.

CAIB. VI.

Do theagaise Dia (ceann na harmoilte) Iosua ar Iericho do ghlacadh. 20 Thuit a balladha gu mirbhuiteach.

ANNOIS do biaghadh Iericho súas go daingion air eagla chloinne Israel: ní rachadh éanduine amach, agus ní thiagh éanduine a steach.

2 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Iosua, Féuch, thug mé Iericho ad láimh, agus a righ, agus a dháoine curata a ngaisgidh.

3 Agus timcheoltaoi an chathair, *sibhsí* a luchd cogaidh uile, agus éirgidh tinnchioll na caithreach éanuair amháin. Do dhéana tú mar so sé lá.

4 Agus iomchoruid móirsheasar sagart seacht trunpuidhe dadharcuibh reitheadh roimhe a náirc: agus ar an seachdmhadh lá timcheoltaoi an chathair seáchd núaire, agus seidfid na sagairt na trunpuidhe.

5 Agus tiuicfuidh a crích, a nuaire do dhéanadh *fuaim* fhada le hadhaire an reithe, agus a nuaire chluinfid fuáim an stuic, gairfid an pobal uile lé gair mhóir; agus tuitfid balluidhe na caithreach síos go lár, agus rachuidh an pobal suas, gach éanduine ar aghuidh go díreach.

6 ¶ Agus do ghoir Iosua mac Nun na sagairt, agus a dubhairt riú, Togbhuidh súas airc an chunarth, agus iomchraidís móirsheisear sagart seachd stuic dadharcuibh reitheadh roimhe airc an TIGHEARNA.

7 Agus a dubhairt sé ris an bpobal, Gluáisigh roimhuibh, agus timchiollthaoi an chathair, agus imthigheadh an té atá armtha roimhe airc an TIGHEARNA.

8 ¶ Agus tárla, a nuaire do labhair Iosua ris an bpobal, gur ghluaisiodar an móirsheisear sagart ag íomchar na stoc dadharcuibh reitheadh roimhe an TIGHEARNA, agus do sheideadar ris na trunpuidhibh: agus do lean airc chunnartha an TIGHEARNA iad.

9 Agus do chúadar na daoine armtha

roimhe na sagartuibh, noch do shéid na stuic, agus táinig a ndeireadh a ndiaigh na láirce, *na sagairt* ag dul ar a naghuidh, agus ag séideadh na stoc.

10 Agus do aithin Iosua don phobal, dá rádh, Na déanuidh gáir, ná torann ar bith lé bhur nguth, agus ná tigeadh éanfhocal as bhur mbéul, nó go tí an lá a naibéoramisi ribhgáireadh; an singáirfidhe.

11 Marsin do thimchill airc an TIGHEARNA an chathair, ag dul *na timchioll* éanuair amháin: agus tangadar don champa, agus do fhosadar annsá ccampa.

12 Agus do éirigh Iosua go moch ar maidin, agus do thógbhadar na sagairt airc an TIGHEARNA súas.

13 Agus do imitheadar móirsheisear sagart ag iomchar sheachd stoc dadharcuibh reitheadh roimhe airc an TIGHEARNA ar a naghuidh a ccomhnuidhe, agus do sheideadar na stuic: agus na daoine armtha ag imtheachd rompa; ach tangadar a ndeireadh a ndiaigh airc an TIGHEARNA, *na sagairt* ag gabháil rompa, agus ag séideadh na stoc.

14 Agus an dara lá do thimchiolladar an chathair éanúair amháin, agus do fhilleadair chum an champa: do rinneadar mar sin sé lá.

15 Agus tárla ar an seachdmhadh lá, gur éirgeadar go moch timchioll scartha an láoi, agus gur thimchilleadar an chathair ar an modh céadna seachd núaire: achd amháin ar an lá sin do thimchilleadar an chathair seachd núaire.

16 Agus tárla ar an seachdmhadh húair, an tan do sheideadar na sagairt na stuic, go ndubhairt Iosua ris an bpobal, Gáiridh; óir thug an TIGHEARNA an chathair dhíb.

17 ¶ Agus bíaidh an chathair móidighthe, í féin, agus a *bhfuil* inte, don TIGHEARNA: amháin mairfidh Rahab an mheirdreach, í féin agus a *bhfuil* na fochair sa tigh, do bhrígh gur fholuigh sí na teachda do chuireamar uainn.

18 Agus ar gach uile chorr coimheaduighsi sibh *féin* ar éainni móidighthe, deagla go ndeanadh sibh *sibh féin* malluigh, a núair ghlacfuide an ní malluigh, agus go ndéanadh sibh mallughadh do champa Israel, agus go mbúaidheorthaoi é.

19 Achd a nuile airgid, agus ór, agus soighthighe práis agus iarunn, *atáid* coisrigthe don THIGHEARNA: tiucfuid a nionmhus an TIGHEARNA.

20 ¶ Marsin do ghéareadar an pobal a núair do sheideadar na *sagairt* na stuic: agus tárla, a núair do chúaladar an pobal fúaim an stuic, agus do ghéareadar an pobal lé gháir mhóir, gur thuit an balla síos ar lár, ionnus go ndeachuidh an pobal

súas don chathruigh, gach éanduine ar aghaidh, agus do ghabhadar an chathair.

21 Agus do scriosadar go huilidhe an mhéid do *bhí* sa gcathruigh, idir fhior agus mhnáoi, óg agus shean, dhamh, agus chaoirigh, agus assal, lé fáobhar an chloidhimh.

22 ¶ Achd a dúbhairt Iosua ris an ndé fear do chúaidh do bhrath na tíre, Eirgidhe go tigh na méirdrigh, agus tugaidh amach as sin an *bhean*, agus a nuile ní dá bhfuil aice, mar do mhionnuigheabhair dhi.

23 Agus do chúadar na hóganuigh do bhí na luchd brathá a steach, agus tugadar Rahab amach, agus a hathair, agus a mathair, agus a dearbhraithre, agus a raibh aice uile; agus tugadar a gáol uile amach, agus dfágbdadar taobh amuich do champa Israel iad.

24 Agus do loisgeadar an chathair le teinidh, agus a nuile ní dá *raibh* inte: amháin do chuireadar an tairgid, agus an tór, agus na sóithighe práis agus iarunn, a nionmhus thighe an TIGHEARNA.

25 Agus do chumhdaigh Iosua Rahab an mheirdreach béo, agus muintir tighe a hathar, agus a raibh aice uile; agus áitreabhuigh sí an Israel gus a niugh; do chionn gur fholuigh sí na teachda, do chuir Iosua do bhrath Iericho.

26 ¶ Agus do chuir Iosua do mhóighdibh *orra* san namsin, gá rádh, Go *mudh* malluigh a bhfiaghnuisi an TIGHEARNA, an duine éireochas agus chuirfios an chathairse Iericho súas: ann a chéidghin leacfus sé a bunáit, agus iona *mhac* is óige chuirfeas sé a geatadh súas.

27 Mar sin do bhí an TIGHEARNA re Iosua; agus do chúaidh a chlú ar feadh na críche uile.

CAIB. VII.

Do smachduigheadh an pobal arson Achan, neach do ghlac don ní móidighthe. 24
Dioghail Achan a ngleann Achor.

ACH do rinneadar clainn Israel sárughadh ansá ní móidighthe: óir do ghlac Achan, mhac Carmi, mhic Zabdi, mhic Serah, do threibh Iúdah, don ní mhóidighthe: agus do hádnah fearg an TIGHEARNA a naghaidh cloinne Israel.

2 ¶ Agus do chuir Iosua daoine ó Iericho go Hai, noch *atá* ré táobh Bhet-abhen, táobh shoir do Bhetel, agus do labhair riú, dhá rádh, Eirgidhe súas agus braithidh an tír. Agus do chúadar na daoine súas agus do bhrathadar Ai.

3 Agus do fhilleadar go Iosua, agus a dubhradar ris, Ná léirgidis na daoine uile súas; ach léig a timchioll dhá mhíle nó trí míle fear dul súas agus buáiledís Ai; agus ná cuir sáothar ar na daoineibh uile dul ann, óir ní *bhfuilid* achd beagán.

4 Marsin do chuáidh don phobal súas ansin timchioll thrí míle fear: agus do theitheadar roimhe mhuintir Aí.

5 Agus do bhuáileadar muintir Aí dhíobh timchioll thríochad agus sheisear fear: óir do ruagadair iad *on* gheata air iad go Sebarim, agus do bhuáileadar iad ann na ndul le fánúigh: air a nadhbharsin do leaghad croidithe an phobail, agus tanguadar chum a bheith amhuil uisce.

6 ¶ Agus do stiall Iosua a éadach, agus do thuit chum talnhan ar a aghaidh as coinne airce an TIGHEARNA go tráthnóna, é féin agus sinúis Israel, agus do chuireadar luáithreadh ar a gceannuibh.

7 Agus a dubhairt Iosua, Uch, a THIGHEARNA Día, cred fá ttug tú an pobalsa ar éanchor a nall tar Iordan, dár seachadadh a láimh na Namóriteach, dar scrios? do bfeair linn go mbeimis deóntach, fuireach ar an ttaobh thall do Iordan!

8 O a THIGHEARNA, cred a déara misi, a nuáir iompoighios Israel a ndruim roimhe a nábuid!

9 Oir chunfid na Cánantigh agus dúthchúisigh na tíre é, agus tiocfuid ar timchioll fá gcuairt, agus gearrfuid ar naimh amach don talamh: agus cred dhéanas tusa red ainm mór?

10 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Iosua, Eirigh súas; cred as a luighionn tú mar so ar ghaidh!

11 Do pheacuidh Israel, agus do shár-uigheadar mo chunnradhsa noch do aithin mé dhíobh: óir do ghlacadar don ní móidighthe, do ghadadar mar an ccéadna fós, agus níor léigeadar sin orra, agus do chuireadar a measc a ccoda féin é.

12 Uimesin níor fhéadadar clann Israel seasamh as coinne a nábhad, *achd* do iompoigheadar a ccul roimhe a naimhde, do chionn go rabhadar malluigh: agus ní bhía misi maille libh feasda, muna scriostáoi an malluighthe ó bheith bhur measc.

13 Eirigh, náomhuigh an pobal, agus abair, Náomhuigh sibh féin a gcoinne an laoi máruighe: óir is marso a deir an TIGHEARNA Día Israel, *Atá* ní móidighthe ann bhur lár, ó Israel: ní fheadthaoi seasamh as coinne bhur nábhad, nó go gcurthaóí uáibh an ní malluighthe ó bheith bhur measc.

14 Agus a nadhbhar sin béarthar sibh ar maidin do réir bhur treabh: agus is amhlaidh bhías, an ttreabh air a mbéara an TIGHEARNA go ttiucfuid do réir a muintear; agus an mhuintir air a mbéara an TIGHEARNA tiucfuid na tightheibh; agus an tigh air a mbéara an TIGHEARNA tiucfuid na nduine agus na nduine.

15 Agus is eadh bhías de, an té ar a

mbéarthar leis an ní móidighthe loisgfighear lé teimh é féin, agus a mbía aige uile: do bhrigh gur sháruigh sé cunradh an TIGHEARNA, agus do bhrigh gur oibrigh sé leimhe a Ní Israel.

16 ¶ Mar sin do éirigh Iosua go moch ar maidin, agus tug Israel leis iona ttreabh-uibh; agus do gabhadh treabh Iudah;

17 Agus thug sé leis treabh Iudah; agus do ghlac sé muintir na Saríteach: agus thug sé leis muintir na Sarhíteach duine ar dhuine; agus do gabhadh Sabdi:

18 Agus tug sé leis luchd a thighe duine ar dhuine; agus do gabhadh Achan, mhac Carmi, mhic Sabdi, mhic Sérah, do threibh Iúdah.

19 ¶ Agus a dubhairt Iosua re Achan, Guidhim thú a mhic, tabhair glóir don TIGHEARNA Día Israel, agus déana admháil ris; agus innis damhsa a nois cred do rinne tú; ná ceil orum é.

20 Agus do fhreagair Achan Iosua, agus a dubhairt, Go deimhin do pheacaidh mé a naghuidh an TIGHEARNA Día Israel, agus marso agus marso do rinne mé:

21 A nuáir do chonnaire mé a measc na néadálach culaidh bhréaghdha Bhabhlónta, agus da chéad secel airgid, agus barra óir, do chomhlthrom cháogad secel, ann sin do shantuigh mé iad, agus rug mé liom iad; agus, féach, *atáid* a bhfolacr ansa talamh a lár mo loistín, agus an tairgid faoi.

22 Ann sin do chuir Iosua teachda iad, agus do ritheadar gus an loistín; agus, féach, do *bhí* sin a bhfolach iona loistín, agus an tairgid faoi.

23 Agus do thógbhadar amach iad as lár an loistín, agus tugadar go Iosua iad, agus go cloinn Israel uile, agus do leagadar ainach iad as coinne an TIGHEARNA.

24 ¶ Agus do ghlac Iosua, agus Israel uile maille ris, Achan mhac Sérah, agus an tairgid, agus an téadach, agus an barra óir, agus a mhic, agus a inghiona, agus a dhaimh, agus a assail, agus a cháoirigh, agus a loistín, agus a raibh aige uile: agus tugadar go gleann Achor iad.

25 Agus a dubhairt Iosua, Cred as ar bhuáidhir tusa sinne? buáidhcoruidh an TIGHEARNA thúsa a niugh. Agus do chlochadar Israel uile lé clochuibh é, agus loisgeadar iad lé teine, tar éis a clocchadh lé clochuibh.

26 Agus do thogbhadar leachda mór cloch ós a chionn gus a niugh. Mar sin do fhill an TIGHEARNA ó fhíoch a fheirge. Uime sin, do goireadh, Gleann Achor dainm don náitsin gus a niugh.

CAIB. VIII.

Do ghlacadh Ai tré shuighiughadh luigheachain orra. 32 Do scríobha na haitheanta ar chlochaibh.

AGUS a dubhairt an TIGHEARNA ré Iosua, Na bíodh eagla ort, agus, ná hámhnuighear thú: beir leachd na fir cogaidh uile, agus éirigh, imthigh súas go Háí: feach, thug misí ad láimh rí Aí, agus a dháoine, agus a chathair, agus a dhúithche:

na 2 Agus do dhéana tú ré Háí agus re na rígh, mar do ríane tú ré Iericho agus re na rígh: amháin a héadail, agus a háirnéis, glacfuidhe mar chreich chugaibh féin: cuir luigheachan duit ar an ecathruigh táobh shíar dhí.

3 ¶ Ansin déirigh Iosua, agus an luchd cogaidh uile, chum dul súas a naghaidh Aí: agus do thogh Iosua amach triochad míle dífearuibh láidre a ngaisgidh, agus do chuir ar siubhal iad san noidhche.

4 Agus do aithin sé dhíobh, ghá rádh, Féach, beithi a luigheachán re haghuidh na caithreach, táobh shíar don chathruigh: ná bíthí rófhada ón ecathruigh, ach bíthi uile réigh:

5 Agus racha misí, agus a bhfuil do dháoinibh líonú, chum na caithreach: agus tiocfa a cerích, a núair thiucfaid siadsan amach ar naghaidh, mar an cceáduair, go tteithfínnne rompa,

6 Óir thiucfaid siadsan ar ndiaigh amach nó go ttairngiom ón ecathruigh iad: óir a déaruid, Do theitheadar romhuin mar an gceáduair:

7 Ar a nadhbharsin teithfínnne rompasan. Agus annsin éireochthaóisi as an luigheachán, agus sealbhuighidh an chathair: óir do bhéara blur TIGHEARNA Día ann blur láimh í.

8 Agus is amhluidh bhías, a núair ghéabhthaóir an chathair, go ccurfidhe an chathair tré theine: do réir aithne an TIGHEARNA do dhéantáoi. Féachuidh, do aithin misí dháoiibh é.

9 ¶ Uimesin do chuir Iosua amach iad: agus do chuádar do luighe a bhfoaire, agus do fhosadair idir Bhetel agus Aí, an táobh shíar do Aí: ach do fhan Iosua a noidhchesin a meag an phobuil.

10 Agus do éirigh Iosua go moch ar maidin, agus do úirinn sé an pobal, agus do chuáidh suás, é féin agus sinnsir Israel, roimhe an bpobal go Háí.

11 Agus do chuádar na dáoine uile, eadhon a raibh do luchd cogaidh na fhocair súas, agus do thairngeadair a ccomhfhogas, agus tangadar as coinne na caithreach, agus do champuigheadar ar an

ttáobh thúaigh do Aí: a nois do bhí gléann eatorra agus Aí.

12 Agus rug sé leis timchioll chúig míle fear, agus do chuir na luidhe iad a bhfoaire idir Bhetel agus Aí, ar an ttáobh shíar don ecathruigh.

13 Agus a núair do shuigheadar na dáoine, eadhon an slúagh do bhí don táoiibh thúaigh don chathruigh, agus a luigheachan don táobh shíar, do chuáidh Iosua a noidhchesin go lár an ghleanna.

14 ¶ Agus túrla, a núair do chonnaire rígh Aí sin, go ndearnadar deithbhí, agus gur éirigheadar súas go moch, agus do chuádar fir na caithreach amach a naghaidh Israel, é féin agus a mhuintir uile chum catha, a nam cinnte, as coinne an réitigh: ach níor mhothuigh go raibh luigheachán na aghuidh air an táoiibh shíar don chathruigh.

15 Agus do léig Iosua agus Israel orra féin mar do bheidís búailte rompa, agus do theitheadar a slighe an násaigh.

16 Agus do goireadh a raibh do dháoinibh ann Aí a ccion a cheile na ttóruigheachd: agus do leanadar Iosua, agus do tairngeadh on ecathruigh iad.

17 Agus níor fhágbhadhí duine ann Aí nó a Mbetel, nach deachuidh amach do leanmhúin Israel: agus do fhágbhadar an chathair oscuilte, agus do leanadar Israel.

18 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Iosua, Sin amach an gath atá ad láimh a naghaidh Aí: óir do bhéara misí ad láimh í. Agus do shín Iosua an gath do bhí iona láimh leath ris an ecathruigh.

19 Agus do éirigh an luigheachán go mear asa náitibh, agus do ritheadar ar ball ar shín seision a lámh: agus do chuádar a steach don chathruigh, agus do ghabhadar í, agus do dheitfigheadar agus do chuireadar an chathair tre theinidh.

20 Agus a núair do fhéachadar muintir Aí na ndiaigh, do chonnaicadar, agus, féach, do chuáidh deatach na caithreach súas go neamh, agus ní raibh neart aca teitheamh don táoiibhí ná don táoiibhí oile: agus na dáoine do theith fan bhfasach do fhilleadar ar a nais ar an ttóir.

21 Agus a núair do chonnaire Iosua agus Israel uile gur ghabh an luidheachán an chathair, agus gur éirigh deatach na caithreach súas, annsin do fhilleadar a ris, agus do mharbhadar muintir Aí.

22 Agus tangadar cách eile amach as an ecathruigh na naghaidh: ionnus go rabbadar a lár Israel, cuid don táoiibhí, is cuid don táoiibhí úd: agus do bhuáileadar iad, ionnus nar léigeadar neach ar bith as, nó imtheachd díobh.

23 Agus do ghabhadar rígh Aí na bheathiaigh, agus tugadar chum Iosua é.

24 Agus tárla, a nuáir do chríochnuightheadar Israel dúthchusaigh Aí uile do mharbhadh ann sa mhachaire, san bhfásach mar ar thiomáineadar iad, agus a nuáir do thuitedar uile le faobhar an chloidhimh, nó gur sgríosadh uile iad, gur fhilleadar na Hisraelitigh uile go Háí, agus gur bhuáileadar í lé faobhar an chloidhimh.

25 Agus mar so do bhí, an mhéid do thuit an lá sin, idir fhearuibh agus mnaibh, do bhádar dha mhíle dhéug, eadhon múintir Aí uile.

26 Oir níor fhill Iosua a lámh air a hais, noch do shín sé leis an ngath, nó gur dhíothlairthigh sé áitreabhuigh Aí uile.

27 Amháin áirnéis agus éadail na caithreacha sin rug Israel léo mar chreich dhóibh féin, do réir bhreithre an TIGHEARNA noch do aithin sé do Iosua.

28 Agus do loisg Iosua Aí, agus do rinne cárn di go bráth, áit fhásuigh gus a niugh.

29 Agus do chroch sé rígh Aí ré crann go tráthmóna: agus ar ball a ndeachuidh an ghrian faoi, do fhúagair Iosua a chorp do leagadh a nuas don chrann, agus a theilgion a ndul a steach gheata na caithreach, agus da thógbhadar cárn mór ós a chienn, noch mhairis gus a niugh.

30 ¶ Ann sin do rinne Iosua altóir don TIGHEARNA Día Israel a sliabh Ebal,

31 Mar do aithin Maóise óglach an TIGHEARNA do chloinn Israel, mar atá scríobhtha a leabhar dlighe Mhaóise, altóir do chlochuibh iomlána, air nar thóg duine ar bith íaram: agus do oifáladar orra sin íodhbartha loisge don TIGHEARNA, agus do íodhbradar oifála síothchána.

32 Agus do scríobh sé ansin ar na clochuibh cóib dhlige Mhaóise, noch do scríobh sé a bhfiaghnuisi chloinne Israel.

33 Agus do sheas Israel uile, agus na seanóiríge, agus a noifigigh, agus a mbreitheamhuin, don taóibhsí don airc agus ar an ttaóibh oile roimhe na sagairt Lebhíteach, noch do iomchair airc chunnartha an TIGHEARNA, aráon an coimhidhtheach, agus an té rugadh na measc; leath dhíobh thall as coinne shléibhe Gerisim, agus an leath oile dhíobh thall as coinne shléibhe Ebal; mar do aithin Maóise óglach an TIGHEARNA roimhe, go mbeimeochaidís pobal Israel.

34 Agus na dhiaígh sin do léigh sé bríathra an dlighe uile, na beannachda agus na mallachda, do réir a nuile neithe da bhfuil scríobhtha a leabhar an dlighe.

35 Ní raibh focal dar aithin Maóise, nar léigh Iosua a lathair chomhchruinnigh chloinne Israel uile, maille ris na mnáibh,

agus leis na leanuibh, agus leis na coimh-ighthibh do bhí gnáthach na measc.

CAIB. IX.

Cealg na Ngibeoniteach. 16 Do dhearnadh daoirsínigh dhíobh.

AGUS tárla, a nuáir do chúaladar na righththe uile do bhí don taóibhsí do Iordan, air na slebhtíbh, agus air na gleantuibh, agus ar imlích na fairge móire uile thall as coinne Lebanon, na Hititigh, agus na Hamoritigh, agus na Cananitigh, agus na Perisistigh, agus na Ilibhitigh, agus na Iebusitigh;

2 Gur chruinnigheadar iad féin uile a gcionn a chéile, do throid re Iosua agus ré Israel, déan toil amháin.

3 ¶ Achd a nuáir do chúaladar muintir Ghibeon mar do rinne Iosua ré Iericho agus ré Háí,

4 Do rinneadarsan go cealgach, agus do chúadar agus do léigeadar orra gur teachda iad, agus tugadar sean saic léo ar a nassaluibh, agus sean bhuidéil fhíona, briste, ceangailte súas;

5 Agus seanbhróga athchóiríge air a ccosuibh, agus scánaéadúighe orra; agus do bhí aráin a lóinn uile tirim agus liath.

6 Agus do chúadar go Iosua don nfoslungphort a Ngilgal, agus a dubhradar ris, agus re fearuibh Israel, Tangamar as tír imichéin: a nois uime sin déanuidhsí síth rinn.

7 Agus a dubhradar fir Israel ris na Ilibhítibh, Do bfeidir gurob éadruinn féin do níthí comhnuighe; agus cionnus do dhéamaois ceangal ribh?

8 Agus a dubhradarsan re Iosua, As seirbhísigh dhuít sinn. Agus a dubhairt Iosua ríusan, Cía sibh? agus cáit as a ttangabhair?

9 A dubhradarsan ris, O thír ró fhada náit thangadar do sheirbhísigh ar son anna do TIGHEARNA Dé: óir do chúalamar a chlú, agus a ndéarna sé uile san Negipt,

10 Agus a nuile ní da ndéarna sé ré dhá rígh na Namoriteach, do bhí táobh thall do Iordan, ré Sihon rígh Hesbon, agus ré Og rígh Básan, noch do bhí ann Astárot.

11 Ar anadhbharsin do labhradar sinn-sir agus muintir ar tíre uile rinn, ga rádh, Beiridh lónn libh chun a nastair, agus éirgidhe do theagmháil dóibh, agus abraidh riu, Is seirbhísigh dhaoibh sinne: uimésin a nois déanuidhsí ceangal rinn.

12 Thugamar an taránsa mar lónn linn teith ór ttighthibh an la thangamar amach do theachd go nuige sibhsí; achd a nois, féachuidh, atá an tarán tirim, agus atá sé liath:

13 Agus na bhuidéil si do líonamar

dfìon, do bhàdar nua; achd, féachuidh, atáid briste: agus iadso ar néaduighe agus ar mbróga atáid foirfe do bhrìgh ar nastair rofhada.

14 Agus do ghlacadar na fir iad ar son a mbídh, agus níor iarradar *comhairle* as béul an TIGHEARNA.

15 Agus do rinne Iosua síth riu, agus do rinne ceangal riu, léigion dóibh mar-thuinn: agus tugadar prionnsuidhe an chomhchruinnigh mionna dhóibh.

16 ¶ Agus tarla a ccionn thrí lá tair éis oisigh do dhéanadh riu, go ccaúladar gur bhíad sin a ccomharsanna, agus gur aithreabhadar eatorra.

17 Agus do ghluáisiodar clann Israel ar a naghuidh, agus tangadair dá gcaithreachaibh an treas lá. A nois *dob iad* a ccaithreacha Gibeon, agus Cephirah, agus Beerot, agus Ciriathaim.

18 Agus níor bhuáileadar clann Israel iad, do chionn mar thugadar prionnsuidhe an chomhchruinnigh a mionna dhóibh fán TTIGHEARNA Día Israel. Agus do rinneadar an comhchruinniughadh munbhar a naghaidh na bprionnsadha.

19 Acht a dubhradar na prionnsuidhe uile ris an gcomhchruinniughadh, Thugamar ar mionna dhóibh fán TTIGHEARNA Día Israel: a nois ar a nadhbharsin ní fhéadmaoid buáin riu.

20 Do dhéanamar marso riu; eadhon léigfeam dhóibh bheith béo, deagla diogh-altais do theachd oruinn, do bhrìgh na mionn thugamar dhóibh.

21 Agus a dubhradar na prionnsuidhe riu, Léigfidh dhóibh mar-thuinn; ach bidis na mbuainteoruibh connuigh agus na tairrngeoruibh uisge don chomhchruinniughadh uile; mar do ghealladar na prionnsuidhe dhóibh.

22 ¶ Agus do ghoir Iosua orra, agus do labhair sé riu, gha rádh, Cread far mheallabhair sinn, gá rádh, Atáimoid r'fhada úaibh; a nuair gurob eadruinn chomhnuighthí?

23 Annois ar a nadhbharsin *atáthaoi* malluigh, agus ní bhíadh éanduine aguibh saor ó bheith bhuir ndaóirsineachuibh, agus bhuir luchd búana connuigh agus tairngthe uisge chum tighe mo Dhié.

24 Agus do fhreagradarsan Iosua, agus a dubhradar, Do bhrìgh gur dearbhadh dot sheirbhiseachuibh, mar do aithin do TTIGHEARNA Día dhá óglach Maoise a n dúithche uile do thabhairt daoibhsé, agus duthchusaigh na tíre uile do scrios romhuibh, uime sin do bhámar lán deagla ar nanmann romhuibhsí, agus do rinneamar an nisi.

25 Agus a nois, féach, atáimoid ad

lámhsí: mar as fearr do chitear dhuith do dhéanamh rinn, déan é.

26 Agus do riune sé mar sin riu, agus do sháor as lámh chlainne Israel iad, nar mharbhadar iad.

27 Agus do rinne Iosua an lá sin géarrthóiridh connuigh dhíobh agus tairngtheóiridh uisge don chomhchruinniughadh, agus daltóir an TIGHEARNA, agus an niugh, amusa náit do thoighfeadh sé.

CAIB. X.

Iosua, ar tarthail Ghibeon o na cúig ríghthibh, sdaid an ghrian agus an ghealach láoi iomlán a lár neimhe.

A NOIS táinig a ccrích, a nuair do chúaluidh Adonisedec rígh Ierusalem mar re ghabh Iosua Ai, agus gur dlíothlaithrigh sé thríd amach í; mar do rinne re Iericho agus re na rígh, marsin do rinne re Hái agus re na rígh; agus mar do rinneadar muintir Ghibeon síth ré Israel, agus mar do bhádair na measg;

2 Gur eagluigheadar go mór, do bhrìgh go raibh Gibeon na cathrigh mhóir, mar aon do na caithreachaibh ríoghahla, agus do chionn gur mhó í ná Ai, agus go *rabhadar* a daoine uile láidir.

3 Uimesin do chuir Adonisedec rígh Ierusalem fíos go Hoham rígh Hebron, agus go. Píram rígh Iarmut, agus go Iophia rígh Lachis, agus go Debir rígh Eglon, gha rádh,

4 Tigidh suas chugamsa, agus cuidighe liom lé mbúailfimis Gibeon: óir do rinne sé síth re Iosua agus re cloinn Israel.

5 Ar a nádhbharsin do chruinnigheadar cúig ríghthe na Namoriteach iad féin e cceann a cheile, rígh Ierusalem, rígh Hebron, rígh Iarmut, rígh Lachis, rígh Eglon, agus do chúadar súas, iad féin agus a slóigh uile, agus do chomhnuigheadar a naghuidh Gibeon, agus do rinneadar cogadh na haghaidh.

6 ¶ Agus do chuireadar muintir Ghibeon fíos chum Iosua don champa gó Gilgal, gá rádh, Ná mainneachduigh do lámh ód sheirbhiseachuibh; tárr chugainn tráth, agus saor sinn, agus tárthuigh sinn: óir atáid na ríghthe na Namoriteach áitreabhus air na sléibhtibh uile ar ccrúinniughadh ar naghuidh.

7 Annsin do chúaidh Iosua súas ó Ghilgal, é féin, agus a luchd coguidh uile ná fhochair, agus na gaisgidh neartmhara uile.

8 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Iosua, Ná heagluighthear thú rompa: óir

do sheachuid misi ad lánh iad; ní sheasfa duine dhíobh romhad.

9 Tháinig Iosua ar a nadhbharsin chuca go hobann, agus do chuáith sé súas ó Ghilgal ansa noidhche,

10 Agus do chlaoidh an TIGHEARNA iad roinhe Israel, agus do mharbh iad re hár mór a Ngibeon, agus do thiomáin iad ar fud na sligheadh theid súas go Betóron, agus do bháileadar iad go Asecah, agus go Macedah.

11 Agus tárta, mar do bhádar ag teithioun roinhe Israel, agus iad ag dul ré fanuidh go Betóron, gur theilg an TIGHEARNA clochá móra a nús ó neamh orra go nuige Asecah, agus gur marbhadh iad: ba mó an mhéid do marbhadh le cloichshneachda dhíobh, ná ar mharbhadar clann Israel leis an ccloidleamh.

12 ¶ Ann sin do labhair Iosua ris an TIGHEARNA an sa lá thoirbhir an TIGHEARNA na Ilámoritigh súas roinhe chloinn Israel, agus a dubhairt sé a radharc Israel. A ghrian, fán ad chomh-nuighe ar Ghibeon; agus a ghealaidh, a ngleann Aialon.

13 Agus dfán an ghrian na sheasamh, agus do sdad an ghealach, no gur dhiogh-ladar na daoine iad féin air a námluidh. Nach bhfuil so scríobtha a leabhar Iaser? Mar sin dfán an ghrian na sheasamh a lár neimhe, agus níor dheifrigh ar dhul faoi tinnchioll laoi ionláin.

14 Agus ní raibh éanlá riámh cosmhuil ris sin roinhe nó na dhíáigh, gur éist an TIGHEARNA re guth duine: óir do throid an TIGHEARNA ar son Israel.

15 Agus dfill Iosua, agus Israel uile maille ris, don champa go Gilgal.

16 ¶ Ach do theithiadar na cúig righthési, agus do dfoluigheadar iad féin a núamhuigh ag Macedah.

17 Agus do hinniseadh sin do Iosua, ghá rádh, Do frith an cúigear righthé a núamhuigh ag Macedah.

18 Agus a dubhairt Iosua, Iompóidh clocha móra ar bhéul na húamba, agus cuirigh daoine láimh ría dhá ccoimhead:

19 Ach ná fanuighsi, leanuidh a ndiaigh bhur námhad, agus búailidh a ndeireadh; ná léigidh dhóidh dul a steach da gcaithreachuibh: óir do thoirbhir bhur TIGHEARNA Día ann bhur lemhuibh iad.

20 Agus tárta, a núair do chriochnuigh Iosua agus clann Israel a marbhadh le hár ro mhór, nó gur sgriosadh iad, go ndeachadar an mhéid do mhair dhíobh a steach a gcaithreachaibh daingne.

21 Agus do fhilleadar an pobal uile

don champa go Iosua a Macedah a síothcháin: níor chorruidh éanduine a naghaidh áoin do chloinn Israel.

22 ¶ Annsin a dubhairt Iosua, Osclúigh béul na húamha, agus tabhair chúgam amach na cúig righthé sin as a núamhaigh.

23 Agus do rimheadar mar sin, agus tugadar na cúig righthé sin chuige amach as a núamhuigh, rígh Ierusalem, rígh Hebron, rígh Iarnut, rígh Lachis agus rígh Eglon.

24 Agus tárta, a núair thugadar na righthésin amach go Iosua, gur ghoir Iosua ar fhearuibh Israel uile, agus a dubhairt sé re caiptínibh an luchd cogaidh do chúaidh leis, Druididh a leith, cuirfidhe bhur ccosa ar mhúinealuibh na ríghso. Agus tangadar láimh ris, agus do chuireadar a ccosa ar a muinealuibh.

25 Agus a dubhairt Iosua riú, Ná húambnuighthear sibh, agus ná bíthí imshníomhach, bíthí láidir agus láinbhéodha: óir is marso do dhéana an TIGHEARNA ré bhur naimhdibh uile re a ttroidigh:

26 Agus na dhíáighsin do bhúail Iosua iad, agus do mharbh sé iad, agus do chroch sé ar chúig crannuibh iad: agus do bhádar crochta ar na crannuibh go tráthmóna.

27 Agus tárta a nam dul faoi na gréine, gur fhúagair Iosua, agus tugadar a nús as na crannuibh iad, agus do theilgeadar an sa núamhuigh iad mar a rabhadar a bhfolach, agus do chuireadar clocha móra a mbéul na húamba, noch mhairios gus a niugh.

28 ¶ Agus an lá céadnasin do ghabh Iosua Macedah, agus do bhúail í le faobhar an chloidhimh, agus a rígh do mharbh sé thríd amach, iad féin, agus a raibh danmannuibh inte; níor léig sé aon díobh as: agus do rinne sé ré rígh Mhacedah mar do rinne re rígh Iericho.

29 ¶ Annsin do ghlúais Iosua ó Mhacedah, agus Israel uile maille ris go Libnah, agus do throid sé a naghaidh Libnah:

30 Agus do thoirbhir an TIGHEARNA í mar an gcéudna, agns a rí, a láimh Israel; agus do bhúail sé í le faobhar an chloidhimh, agus a raibh danmannuibh inte; níor léig sé aon díobh as dá raibh inte; agus do rinne sé ré na rígh mar do rine re rígh Iericho.

31 ¶ Agus do ghlúais Iosua ó Libnah, agus Israel uile maille ris go Lachis, agus do champuigheadar na haghaidh, agus do throidedar ua haghaidh:

32 Agus do sheachuid an TIGHEARNA Lachis a lánh Israel, noch do ghabh í an dara lá, agus do bhúail í le faobhar

an chloidhimh, agus a *raibh* danmannuibh inte, do réir a nuile neithe do rinneadar re Libnah.

33 ¶ Annsin thainic Horam rígh Geser súas do chongnamh le Lachis; agus do bhuáil Iosua é féin agus a mhuintir, no gur fhág gan eanduine béo é.

34 ¶ Agus do ghluais Iosua ó Lachis go Heglon, agus Israel uile maille ris; agus do shluigheadar a ccampa re na huchd, agus do throidheadar na haghaidh:

35 Agus do ghabhadar í an lá sin, agus do bhuailheadar í lé faobhar an chloidhimh, agus a *raibh* danmannuibh inte do marbhadh iad an lá sin, do réir gach éainneithe dá ndéarnadh ré Lachis.

36 ¶ Agus do chnáidh Iosua súas ó Eglon, agus Israel uile maille ris, go Hébron; agus do throidheadar na haghaidh:

37 Agus do ghabhadar í, agus do bhuailheadar í lé faobhar an chloidhimh, agus a rígh, agus a caithreacha uile, agus a nuile anam dá *raibh* inte; níor fhág éanduine béo dhíobh, do réir a nuile ní dá ndéarnadh re Heglon; ach do scrios go hionlán í, agus a *raibh* danmannuibh inte.

38 ¶ Agus do fhill Iosua, agus Israel uile maille ris, go Debir; agus do throid na haghaidh:

39 Agus do ghabh í, agus a rígh, agus a caithreacha uile; agus do bhuailheadar iad lé faobhar an chloidhimh, agus do mharbhadar a *raibh* danmannuibh inte; níor fhág aon béo: mar do rinne sé re Hébron is mar sin do rinne re Debir, agus re na rígh; mar do rinne fós re Libnah, agus re na rígh.

40 ¶ Mar sin do bhuáil Iosua tír na slíabh, agus an taoibh ó dheas, agus na gleánnta, agus na sruth, agus a ríghthe uile: níor fhág neach béo dhíobh, ach do scrios sé uile an mhéid iona raibh anáil, mar do aithin an TIGHEARNA Dia Israel.

41 Agus do bhuáil Iosua iad ó Chadesbarnéa go nuige Gása, agus tír Ghosen uile, go nuige Gibeon.

42 Agus do ghabh Iosua na ríghthesin uile agus a ndúithche a néainfheachd, do chionn gur throid an TIGHEARNA Dia Israel ar son Israel.

43 Agus do fhill Iosua, agus Israel uile maille ris, don champa go Gilgal.

CAIB. XI.

Taréis tuille ríghthe, 21 agus aithigh do shliochd Anac do bhuailadh dhóibh; 23 Do ghabh Iosua an tír do gheall Dia: agus sguir iad do chogadh.

AGSUS tarla, a nuair do chúaluidh Iábin rígh Hásor na neithesi, gur chuir sé

chum Ióbab rígh Marlon, agus chum rígh Simron, agus go rígh Achsaph,

2 Agus chum na ríghthe do *bhí* búdth thuáidh ar na sléibhtibh, agus budh dheas réiteach Cinerot, agus ansa gheann, agus a nimlibh Dor taoibh shíar,

3 Agus chum an Chananítigh shoir agus shíar, agus chum an Namoritigh, agus chum an Hititigh, agus chum an Pherisitigh, agus chum an Iebusítigh annsna sléibhtibh, agus chum an Iibhítigh faoi Hermon a tír Mispheh.

4 ¶ Agus do chuadar amach, iad féin agus a slóigh uile maille riu, moran daóine, mar an ngáueamh atá ar thráighe na fairge ar iomadamlachd, maille re marcshluagh agus ro mhórán carbad.

5 Agus a nuair do chruinnigheadar na ríghthe sin uile a gcionn a chéile, tangadar agus do rinneadair comhnuigh a bhfochair a chéile ag uisgidhibh Merom, do throid a naghaidh Israel.

6 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Iosua, Ná bíodh eagla ort ar a son súd: óir seachóduigh misi a mórach timchioll na huáiresi iad marbh uile as coinne Israel: géarrfuidh tú a nioscada dá neachuibh, agus loiscfidh tú a ccarbuid re teinidh.

7 Mar sin tháinig Iosua, agus an luchd cogaidh uile leis, na naghaidh ag uisgidhibh Merom go hobann; agus do thiomáadar orra.

8 Agus do thoirbhir an TIGHEARNA a láimh Israel iad, noch do bhuáil iad, agus do mhadhnuigh orra go Sídón mhóir, agus go Misrepot-main, agus go gleann Misphe shoir; agus do bhuailheadar iad, no gur fhágghadar gan áon béo dhíobh.

9 Agus do rinne Iosua riu mar a dubhairt an TIGHEARNA ris: do ghéarr sé ioscada a neach, agus do lois sé a gearbuid ré teinidh.

10 ¶ Agus do fhill Iosua an tansin ar a ais, agus do ghabh Hásor, agus do bhuáil a rígh leis an gcloidheamh: oir do bhi Hásor roimhe sin na ceann ar na ríoghachdaibhsin uile.

11 Agus do bhuailheadar a *raibh* danmannuibh inte lé faobhar an chloidhimh, ga scrios uile: níor fágghadh áon díobh do tharruing anála: agus do lois sé Hásor le teinidh.

12 ¶ Agus do ghabh Iosua caithreacha na ríghtheadh sin uile, agus a ríghthe uile, agus do bhuáil iad lé faobhar an chloidhimh, agus do scrios thríd amach iad, mar do aithin Maóise seirbhiseach an TIGHEARNA.

13 Achd ar son na geaitheach noch do shéas a gcomhnuidhe iona neart, níor lois Israel énachathair díobh, achd Hásor anáil: do lois Iosua.

14 Agus tugadar clann Israel léo mar chreigh dhóibh féin, uile éadail, agus áir-neis na gcaithreachsin; ach do bhúail-eadar gach uile dhuine le faobhar an chloidhimh, no gur dhíothlaithrigheadar iad, nior fhágghadar aon do tharruing anála.

15 Mar do aithin an TIGHEARNA dhá sherbhiseach Maóise, is mar sin do aithin Maóise do Iosua, agus do rinne Iosua mar sin; nior fhág sé éinní gan déanamh do nuile ní do fhógair an TIGHEARNA do Mhaóise.

16 ¶ Mar sin do ghabh Iosua an chriochsin uile, na cnuic, agus an deis-chriort uile, agus fearann Gosen uile, agus an gleann, agus an réiteach, agus slíabh Israel, agus a ghleann sin;

17 *Eadhon* ó shliabh Hálac, théid suas go Seir, go Baal-gad a ngleann Lebanon faoi shliabh Hermon: agus do ghabh sé a ríghthe uile, agus do bhuail iad, agus do mharbh sé iad.

18 Do rinne Iosua cogadh a bhfad dainsir ris na ríghthibhsin uile.

19 Ní raibh cathair do rinne síth ré cloinn Israel, acht na Hibhitigh amháin áitreabhuigh Ghibeón: do gabhadar an chuid *uile* a cath.

20 Oir is ón TIGHEARNA tháinic crúadlughadh a ceroidheadh, chor go ttiuc-faidís a naghaidh Israél a gcath, chor go muirfeadh iad uile thríd anach, agus ionnus nach bhfuighdís tairiseachd air bith, ach go scríosadh sé iad, mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóisi.

21 ¶ Agus annsa namsin tháinic Iosua, agus do scríos sé amach na Hanacimigh ó na sléibhthibh, ó Hebron, ó Dhebir, ó Anab, agus as sléibhthibh Iudah uile, agus ó shléibhthibh Israel uile: do leirscríos Iosua iad uile gon a gcaithreachaibh.

22 Nior fágghadh éanduine do na Hanacimibh a bhfearann chloinne Israel: amháin a Ngása, a Ngat, agus ann Asdod, do fhágghadh *daóine* iontasin.

23 ¶ Mar sin do ghabh Iosua an tír uile, do réir a nuile ní dar labhair an TIGHEARNA ré Maóise; agus thug Iosua mar oigbreachd do Israel é do réir a ronna iona ttreabhuibh. Agus do sguir an dúithche do chogadh.

CAIB. XII.

An dá rígh taoibh shoir Iordan do bhuail Maoise, 7 ríghthe 31 do bhuail Iosua taoibh shíar Iordan.

ANNOIS is iadso ríghthe na gríoch, do bhuail clann Israel, agus dar shealbhuighheadar a bhfearann ar an taobh oile do Iordán leath ré héirge na gréine, ó nabhuinn Arnon go slíabh Hermon,

agus an réiteach uile ar an ttaóibh shoir:

2 Sihon rígh na Námoríteach, noch do áitreibh ann Hesbon, agus do riaghluidh ó Aroer, noch *atá* ar blurúach na habhann Arnon, agus ó lár na habhann, agus ó leath Ghilead, gus a nabhuinn Iabboc, noch bá téora chloinne Ammon;

3 Agus ón réiteach go fairge Chinerot ar an ttaobh shoir, agus go fairge an réitigh, *eadhon* a nfairge shailte taobh shoir, an tslighe go Bet-iesimot; agus ón taobh ó dheas, faoi Asdot-pisgah:

4 Agus cósta Og rígh Básan, noch do bhí dfuighioll na naitheach do áitreabh an Astárot agus ann Edrei,

5 Agus do riaghluidh a slíabh Hermon, agus a Salcach, agus a Mbásan uile, go liomal na Ngesuríteach, agus na Maach-atíteach, agus leath Gilead, téora Shihon rígh Hesbon.

6 Do bhuail Maóise óglach an TIGHEARNA agus clann Israel iadsin: agus thug Maóise óglach an TIGHEARNA sin mar sheilbh do na Reubenitibh, agus do na Gaditibh, agus do leiththreabh Mhanasseh.

7 ¶ Agus is iadso ríghthe na críche do bhuail Iosua agus Israel don taóibhsí do Iordan taoibh shíar, ó Bhaal-gad a ngleann Lebanon go slíabh Hálac, théid suas go Seir; noch thug Iosua do threabhuibh Israel mar sheilbh do réir a ronna;

8 Annasna sléibhthibh, agus annsna ngleann-tuibh, agus annsna réitibh, agus annsna srothuibh, agus ansa bhfásach, agus ansa tír ó dheas; na Hititigh, agus na Hamoritigh, agus na Cananitigh, na Perisitigh, agus na Hibhitigh, agus na Iebúsitigh:

9 Rígh Iericho áon; rígh Aí, noch *atá* láimh ré Betel, áon;

10 Rígh Ierusalem, áon; rígh Hebron, áon;

11 Rígh Iarmut, áon; rígh Lachis, áon;

12 Rígh Eglon, áon; rígh Geser, áon;

13 Rígh Debir, áon; rígh Geder, áon;

14 Rígh Hormah, áon; rígh Arad, áon;

15 Rígh Libnah, áon; rígh Adullam, áon;

16 Rígh Macedah, áon; rígh Betel, áon;

17 Rígh Thappuah, áon; rígh Hephher, áon;

18 Rígh Aphec, áon; rígh Lasáron, áon;

19 Rígh Mádón, áon; rígh Hásor, áon;

20 Rígh Simron-meron, áon; rígh Achisaph, áon;

21 Rígh Taanach, áon; rígh Megiddo, áon;

22 Rígh Cedez, áon, rígh Iocneam ó Charnel, áon;

23 Rígh Dor a gcósta Dor, áon; rígh chineadhacha Ghilgal, áon;

24 Rígh-Thirsa, áon; na ríghthe uile, tríochad agus áon.

CAIB. XIII.

Cuid ronna Reuben. 24 Gad, 29 agus leith thréibh Mhanasseh.

ANNOIS do bhí Iosua sean, agus ársuidh, a mblíadhnuibh; agus a dubhairt an TIGHEARNA ris, Atá tusa foirfe agus ársuidh a mblíadhnuibh, agus atá fós romhóran talman re sealbhughadh.

2 Sé so fearann atá fós ré a bhuaín amach; imle na Bhfílistíneach uile, agus Gesúri go hionlán,

3 O Shihor, noch atá as coinne na Héigipte, air fad go himlibh Ecron budh tháidh, noch áirmhithior do na Canaanítibh: cuig Tighearnuigh na Bhfílistíneach; na Gasatitigh, agus na Hasdotítigh, na Hescalonítigh, na Gittitigh, agus na Heconítigh; mar an gcéadna na Habbithigh:

4 On taóibh ó dheas, dúithche na Gcanaaníteach uile, agus Méarah atá re táobh na Sidoníanach, go Haphéc, go himlibh na Namoríteach:

5 Agus dúthaigh na Ngiblíteach, agus Lebanon uile, leath re héirghe gréine, ó Bhaalgad faoi shliabh Hermon go dul a steach go Hamat.

6 Dúthchusnigh thíre na ccnoc uile ó Lebanon go Misrepot-maim, agus na Sidoníannuigh uile, cuirfe mé iad sin amach roimhe chloinn Israel: anhaim roinnsi le crannchar é do Israel mar oighreachd, mar do aithin misi dhíot.

7 Annois ar a nadhbharsin rannsa an féarannso mar oighreachd idir na náoi ttreabhuibh, agus leiththreibh Mhanasseh,

8 Oir is mar áon riu do ghabhadar na Reubenítigh agus na Gadítigh a noighreachd, noch thug Máoise dhoibh, taobh thall do Iordan leath shoir, eadhon mar thug Máoise óglach an TIGHEARNA dhoibh;

9 O Aroer, atá ar bhrúach na habhanna Arnon, agus an chathair atá a lár na habhanna, agus réiteach Mhedeba uile go Díbon;

10 Agus uile caithreacha Shihon rígh na Namoríteach, noch do riaghluadh ann Hesbon, go teóruinn chloinne Ammon;

11 Agus Gílead, agus téora na Ngesuríteach agus na Maachatíteach, agus slíabh Hermon uile, agus Basan uile go Sálcáh;

12 Agus rioghachd Og uile a Mbásan, noch ba rígh ann Astárot agus an Edrei, noch do mhair dfuighioll na naitheach: óir is iadso do bhuaíl Máoise, agus do theilg sé amach.

13 Gidheadh níor scriosadar clann Israel na Gesurítigh, ná na Maachatítigh:

atáid na Gesurítigh agus na Maachatítigh na gcoimhnuighe a measc Israel gús a niugh.

14 Amháin do threibh Lébhí ní thug sé oighreachd; sé a noighreachdsau iodhbarta an TIGHEARNA Dé Israel déanta lé teinidh, mar a dubhairt sé riu.

15 ¶ Agus thug Máoise do threibh chloinne Réuben oighreachd do réir a muintear.

16 Agus do bé a tteóra ó Aroer, atá ar bhrúach na hamhanna Arnon, agus an cathrigh atá a lár na hamhanna, agus réiteach Mhedéba uile;

17 Hesbon, agus a caithreacha uile atá annsa reiteach; Díbon, agus Bamot-baal, agus Bet-baal-mæon,

18 Agus Iahasah, agus Cedemot, agus Mephaat,

19 Agus Ciriataim, agus Sibmah, agus Saretsahar a slíabh an ghleanna,

20 Agus Betpeor, agus Asdot-pisgah, agus Bet-iesimot,

21 Agus caithreacha an réitigh uile, agus rioghachd Sihon rígh na Namoríteach uile, noch do rioghuidh ann Hesbon, noch do bhuaíl Máoise maille re prionsadhuibh Midian, Ebhi, agus Recem, agus Sur, agus Hur, agus Reba, duibhcidhe Sihon, daitreabhuidh annsa tír.

22 Balaam fós mhac Beor, an fear fáistine, noch do mharbhadar clann Israel leis an gcloidheamh a measc an mheid do mharbhadh leó.

23 Agus do bí téora chloinne Reuben Iordan, agus a bruach. Do bí so oighreachd chloinne Reuben do réir a muintear, a ccaithreacha agus a mbailte.

24 ¶ Agus thug Máoise oighreachd do threibh Gad, eadhon do chloinn Ghad do réir a muintear.

25 Agus do bé a tteóra Iaser, agus caithreacha Ghílead uile, agus leath dúithche chloinne Ammon, go Haroer atá as coinne Raabah;

26 Agus ó Hesbon go Ramat-mispeh, agus go Betonim; agus ó Mhahanaim go brúach Debir;

27 Agus annsa ghleann, go Betaram, agus Betunrah, agus Succot, agus Saphon an chuid oile do rioghachd Shihon rígh Hesbon, Iordan agus a bruach, eadhon go huir fhairge Chinnerot ar an ttáobh oile do Iordan leath shoir.

28 Si so oighreachd chloinne Gad do réir a muintear, agus a ccaithreacha, agus a mbailte.

29 ¶ Agus thug Máoise oighreachd do leththreibh Mhanasseh: agus do bé so sealbh leiththreibe Mhanasseh do réir a muintear.

30 Agus dob í a tteóra ó Mhahanaim,

Básan uile, rioghachd Og rígh Básan uile, agus bailte Iair uile, noch *atá* ann Básan, trí fichthid cathair :

31 Agus leath Gilead, agus Astárot, agus Edrei, caithreacha do rioghachd Og a Mbásan, noch do *bhain* re cloinn Mhachir mhíc Manasseh, *cadhón* do leath chloinne Machir do réir a muintear.

32 Siad so na tíortha do rann Máoise mar oighreachd a réiteach Moab, don táobh oile do Iordan, láimh ré Iericho, leath shoir.

33 Acht do threibh Lebhi ní thug Máoise oighreachd *air bith* : *Do be* an TIGHEARNA Día Israel a noighreachdsan, mar a dubhairt sé riu.

CAIB. XIV.

Cuid ronna Chaleb.

AGUS is *íad* so na tíortha do budh oighreachd do chloinn Israel a tír Chanaáin, noch do roinn Eleasar an sagart, agus Iosua mac Nun, agus cinn aithreachd threabh chloinne Israel, mar oighreachd dóibh.

2 Le crannchar do *bhí* a noighreachd, mar do aithin an TIGHEARNA lé láimh Mháoise, dona náoi treabhuibh, agus *don* leiththreibh.

3 Oir thug Máoise oighreachd dhá threibhe agus leiththreibh uadh ar an táobh oile do Iordan : ahd do na Lebhitibh ní thug sé oighreachd na measc.

4 Oir do bhádar clann Ioseph na dá threibh, Manasseh agus Ephraim : ar a nadhbharsin ní thugadar roinn ar bith do na Lebhitibh annsa úr, ahd caithreacha do chomhnuidhe ionta, maille re na bhfo-bhailtibh dá náiméis agus da máoin.

5 Mar do aithin an TIGHEARNA do Mháoise, is marsin do rinneadar clann Israel, agus do roinneadar an dúithche.

6 ¶ Annsin tangadar clann Iúdah go Iosua a Ngilgal : agus a dubhairt Caléb mhac Iephunneh an Cenesiteach ris, *Atá* a fhios agad an ní a dubhairt an TIGHEARNA re Máoise óglach Dé dom tháobhsa agus dot thaobhsa ann Cades-barnea.

7 Ceathrachad bliaghan dáois do *bhí* misi a nnair do chuir Máoise óglach an TIGHEARNA ó Chades-barnea mé do bhrath na tíre ; agus thug mé scéula liom a ris chuige mar do *bhí* an mo chroidhe.

8 Acht cheana mo dhearbhráithre do chuáidh súas tugadar ar croidhe na ndáoine leaghadh : ahd do lean misi go hiomlán mó THIGHEARNA Día.

9 Agus do mhionnuigh Máoise an lá sin, ghá rádh, Go deimhin bíaidh an fearann air ar shaltuir do chosa na oighreachd agadsa, agus ág do chloinn go bráth, do

bhrígh gur lean tu go hiomlán mo THIGHEARNA Día.

10 Agus féach, a nois, do choinnuimh an TIGHEARNA béó mé, mar a dubhairt sé, na cúig bhliadhna agus dá fhithchiod so, eadhon ó labhair an TIGHEARNA an focalso re Máoise, an feadh do bhádar clann Israel ar seachran sán bhásach : agus a nois, cheana, *atáim* a niugh ceithre fithchid agus cúig bhliadhna dáois.

11 *Atáim* fós comhláidir a niugh, agus do *bhí* mé an lá do chuir Máoise úadh mé : mar do *bhí* mo neart an tansin, is amhlaidh *atá* mo neart annois, do dhéanamh cogaidh, agus do dhul amach, agus a steach.

12 Annois ar a nadhbharsin tabhair dhamh an sliabhso, dar labhair an TIGHEARNA san lásin ; óir do chúala tú an lá sin mar do *bhádar* na Hanacimigh annsin, agus go *rabadar* na caithreacha mór daingion : ná *bhionn* an TIGHEARNA liom, tiucfa dhéim ar a ccur amach, mar a dubhairt an TIGHEARNA.

13 Agus do bheannuigh Iosua é, agus thug do Chaleb mhac Iephunneh Hébron mar oighreachd.

14 Tháinig Hebron ar a nadhbharsin chum bheith na hoighreachd ag Caleb mac Iephunneh an Cenesiteach gus a niugh, do bhrígh gur lean sé go hiomlán an TIGHEARNA Día Israel.

15 Agus do bé ainm Hébron roimhe sin Círiat-arba ; noch Arba bhí na dhuine mór a measc na Nanacimeach. Agus do bhí suaimhneas ó chogadh ag an dúithche.

CAIB. XV.

Crannchar chloinne Iudah. 16 *An fearann do fuair* Otniel le Achsa inghean Chaleb.

ACH do bhí crannchar threibhe chloinne Iúdah do réir a muintear ; *air fad* go himiol Edom fásach Sin air a táobh ó dheas do *té* an foirimiol é don taobh ó dheas.

2 Agus do budh í a ttéora dheas ó thrúigh na fairge sailte, ón chúan fhéachus a táobh ó dheas :

3 Agus do chuáidh amach don taóibh ó dheas go Maaleh-acrabbim, agus ráinice ar fad go Sin, agus do chuáidh sías don taóibh ó dheas go Cades-barnea, agus ráinic ar fad go Hesron, agus do chuáidh súas go Hádar, agus tug timchiolladh go Carcaa :

4 *As sin* do chuáidh leath re Hasmon, agus do chuáidh amach go sruth na Héigte ; agus do bhádar dul amach an chósta sin ag a nfairge : budh é so hthur gcósta ó dheas.

5 Agus do budh í a nfairge shailte an

téora shoir, *eadhon* go bárr Iordan. Agus do budh í a ttéora ansa cheathramhuin thuáigh ó chúan na fairge ag an ccuid is faide náit do Iordan :

6 Agus do chuáidh an téora súas go Bet-ogla, agus do chuáidh ar fad tuáisceirt Bhet-arabah ; agus do chuáidh an téora súas go cloich Bhoan mhic Reuben :

7 Agus do chuáidh an téora súas leath ré Debir ó ghleann Achor, agus marsin budh thuáigh, ag féachuin leath ré Gilgal, *atá* roimhe dhul súas go Haddummim, noch *atá* táobh ó dheas don tsruth : agus do chuáidh an téora leath ré huisgidhíbh En-semes, agus do bhádar a ndula amach sin ag En-rogel.

8 Agus do chuáidh an téora súas ag gleann mhac Hinnom don taóibh ó dheas don Iebusíteach ; sé sin féin Ierusalem : agus do chuáidh an téora súas go mullach an tsléibhe *atá* as coinne ghlinn Hinnom táobh shíar, noch *atá* ag éadan ghlinne na naitheach budh thuáigh :

9 Agus do táirngíodh an téora ó mhullach an chnuic go nuige tobar uisge Nephtoah, agus do chuáidh amach go caithreachaibh shléibhe Ephron ; agus do tháirngíodh an téora go Báalah noch *ar lé* Círiat-Iarim :

10 Agus táinig an téora timchioll ó Bhaalah táobh shíar go slíabh Seir, agus ráinic ar fad go táobh shléibhe Iearim (noch annois *is* Chesalon), don taóibh ó thuáigh, agus chuáidh síos go Bet-semes, agus ráinic as sin go Timnah :

11 Agus do chuáidh an téora amach re táobh Ecron budh thuáigh : agus do táirngíodh an téora go Sicion, agus ráinic ar fad go slíabh Baalah, agus do chuáidh amach go Iabneel ; agus do bhádar a dula amach na teorann ag an bhfairge.

12 ¶ Agus do *bhí* an téora shíar gus na bhfairge mhóir, agus gus a cósta *sin*. *Is é* so cósta chloinne Iúdah timchioll fa gcuáirt do réir a nhuintear.

13 Agus thug sé do Cháleb mhac Iephunneh a chuid a measc chloinne Iúdah do réir aithne an TIGHEARNA do Iosua, *eadhon* cathair Arba athaí Anac, noch *ar bhí* an cathair sin Hébron.

14 Agus do dhíbhir Cáleb as sin triúr mac Anac, Sesai, agus Ahiman, agus Talmaí, clann Anac.

15 Agus do chuáidh sé súas as sin go dúthchusaibh Debir : agus *dob é* ainm Debir roimhe sin Círiat-sepher.

16 ¶ Agus a dúbhairt Cáleb, An té bhuailíos Círiat-sepher, agus ghéa hus í, is do bhéara mé Achsah minghion na mnaói.

17 Agus do ghabh Othiel mhac Cénas, dearbhthair Cháleb í : agus thug sé Achsah a inghean na mnaói dhó.

18 Agus tárla, a nuáir tháinic sí *chuige*, gur choir sí faói machaire diarruidh ár a hathair : agus do thuirling sí *dá* hassal ; agus a dubhairt Cáleb ría, Cred dob áil leachd dfagháil ?

19 Ann sin a dubhairt sisi, Tabhair beannachd damh ; óir thug tú fearann tirm dhamh ; tabhair dhamh mar an ccéadna toibreacha uisge. Agus thug sé dhi na toibreacha úachdarach, agus na toibreacha iochdarach.

20 Sí so oighreachd thréibhe chloinne Iúdah do réir a muintear.

21 ¶ Agus na caithreacha do bfaide amach do thréibh chloinne Iúdah leath ré costa Edom táobh ó dheas do biad Cab-scel, agus Eder, agus Iagur,

22 Agus Cínah, agus Dimónah, agus Adadah,

23 Agus Cedec, agus Hárór, agus Ithnan,

24 Siph, agus Telem, agus Bealot,

25 Agus Hsaron, Hadattah, agus Cériot, agus Hsaron, noch *ar* bé Hásor,

26 Amán, agus Séma, agus Moladah,

27 Agus Hasar-gaddah, agus Hesmon, agus Bit-palet,

28 Agus Hasar-súal, agus Beer-séba, agus Besiotiah,

29 Balah, agus Iím, agus Asem,

30 Agus Eltolad, agus Chesil, agus Hormah,

31 Agus Siclag, agus Madmannah, agus Sansannah,

32 Agus Lebaot, agus Silhim, agus Ain, agus Rimmon : na caithreacha uile, fichthe agus a naoi, gun a mbailtibh :

33 Agus annsa ghleann, Estaol, agus Sorean, agus Asnah,

34 Agus Sanoah, agus Engannim, Ta-puah, agus Enam,

35 Iarmut, agus Adullam, Socoh, agus Asechah,

36 Agus Saraim, agus Aditaim, agus Géderah, agus Gederotaim ; ceithre caithreacha déug gun a mbailtibh :

37 Senan, agus Hadásah, agus Migdal-gad,

38 Agus Dilean, agus Mispheh, agus Ioc-teel,

39 Lachis, agus Boscat, agus Eglon,

40 Agus Cabben, Lahmam, agus Citlis,

41 Agus Gederot, Bet-dagon, agus Naamat, agus Macedah ; sé caithreacha déag gun a mbailtibh :

42 Lebnah, agus Eter, agus Asan,

43 Agus Iiphta, agus Asnah, agus Nesibh,

44 Agus Ceilah, agus Achsib, agus Mar-esah ; naoi gcaithreacha gun a mbailtibh :

45 Eeron, gun a bhailtibh, agus a gbrá-gannibh :

46 O Ecron ar fad go nuige a nfhairge, an mhéid do *bhé* a bhfogus Asdod, gun a mbailtibh :

47 Asdod gun a bailtibh, agus gun a gráganuibh, Gása gun a bailtibh, agus gun a grágannuibh, go sruth na Hegipte, agus a nfairge mhór, agus a téora :

48 Agus ánsna sléibhtibh, Samir, agus Iatir, agus Socoh,

49 Agus Dannah, agus Ciriát-sannah, noch ar *bé* Débir,

50 Agus Anab, agus Estemoh, agus Anim,

51 Agus Gossen, agus Holon, agus Giloh ; éanchathair déag gun a mbailtibh :

52 Arab, agus Dumah, agus Eschean,

53 Agus Ianum, agus Bet-tappuah, agus Aphecah,

54 Agus Humtah, agus Ciriát-arba (noch ar *bé* Hébron,) agus Sior ; naói gcaithreacha gun a mbailtibh :

55 Maon, Carmel, agus Siph, agus Iutah,

56 Agus Iesreel, agus Iocdeam, agus Sanoah,

57 Cáin, Gibeah, agus Timnah ; deich ccaithreacha gun a mbailtibh :

58 Halhúl, Bet-sur, agus Gédor,

59 Agus Maarat, agus Betanot, agus Eltecon ; sé caitheacha gun a mbailtibh :

60 Ciriát-baal, noch ar *bhé* sin Ciriát-earim, agus Rabbah ; dhá chathruigh gun a mbailtibh :

61 Ann sa bhfásach, Betarabah, Middin, agus Secacah,

62 Agus Nibsan, agus cathair an Tsaluinn, agus Engedi ; sé caitheacha gun a mbailtibh.

63 ¶ Agus ar son na Iebsíteach dúth-chusaigh Ierusalem, níor fhéad clann Iudah a ndíbirt amach : achd áitreabhuid na Iebsitigh maille re cloinn Iudah ann Ierusalem gus a niugh.

CAIB. XVI.

Cranuchar chloinne Ephraim. 10 *Ag a raibh na Canaanitigh fáoi áirdchíos.*

A GUS do thuit cranuchar chloinne Ióseph ó Jordan láimh ré Iérico, go huisge Iericho táobh shoir, gus an bhfásach théid suas ó Iericho ar feadh shléibhe Bétel,

2 Agus théid amach ó Bhetel go Lus, agus théid ar fad go teórannuibh Archi go Hatarot,

3 Agus théid síos a taobh shíar go cósta na Iaphleteach, go nuige cósta Bhetóron iochtarach, agus go Geser : agus ataid a ndula amach sin ag an bhfairge,

4 Marsin do ghlacadar clann Ióseph, a noighreachd, Manasseh agus Ephraim.

5 ¶ Agus is *marso* do bhí teóra chloinne Ephraim do réir a muinntear : eadhon teóra

a noighreachda ar an ttaoibh shoir do *bé* Atarot-addar, go Betóron uachdarach ;

6 Agus do chúaidh an teóra amach leath ris an bhfairge go Michmetah ar an ttaoibh thúaigh ; agus do chúaidh an teóra timchioll don taoibh shoir go Taanat-síloh, agus do chúaidh láimh ris air a noirthear go Ianohah ;

7 Agus do chúaidh sin ó Ianohah go Hatarot, agus go Naarat, agus táinic go Iericho, agus do chuaidh amach ag Iordan.

8 Do chúaidh an teóra amach ó Thappuah don taoibh shíar go sruth Canali ; agus do bhí a ndula amach ag an bhfairge. Sé so oighreachd threibhe chloinne Ephraim do réir a muinntear.

9 Agus na caitheacha leithreachuis do chloinn Ephraim do *bhádar* a measc oighreachda chloinne Manasseh, na caitheacha uile gun a mbailtibh.

10 ¶ Agus níor dhíbir siad amach na Cananítigh do chomhnugh a Ngéser : achd do áitreabbhadar na Cananítigh a measc na Nephraimíteach gus a niugh, agus foghnuid faoi áirdchíos dóibh.

CAIB. XVII.

Cranuchar leth threibhe oile Mhanasseh.

4 *Agus ingheana Selophehad.*

DO bhí mar an cceadna cuid ronna ag treibh Mhanasseh ; oir do *bé* céad-mhac Ióseph é ; do Mháchair ceidghin Mhanasseh, athair Ghílead : do chloinn gur bfhear coguidh é, uime sin fúair se Gílead agus Básan.

2 Do bhí mar an cceadna cuid ronna don chuid oile do chloinn Mhanasseh do réir a muinntear ; do chloinn Abieser, do chloinn Helec, agus do chloinn Asriel, agus do chloinn Shechem, agus do chloinn Hephher, agus do chloinn Shemida : *dob* fíad so clann fheardha Mhanasseh mhic Ióseph do réir a muinntear.

3 Acht ag Selophehad, mhac Hephher, mhic Gílead, mhic Machir, mhic Manasseh, ní rabhadar mic, achd ingheana amháin aige : agus is íadso anmanna a inghean, Mahlah, Noah, Hoglah, Milcah, agus Tirsah.

4 Agus tangadar annsin a lathair Eleasar an sagairt, agus a lathair Iosua mhic Nun, agus a lathair a bpríonsadha, gharúdh, Do aithin an TIGHEARNA do Mháoise oighreachd do thabhairt dúinne a measc ar ndearbhraitheadh. Uimesin do réir aitheanta an TIGHEARNA thug sé oighreachd dóibh a measc dhearbhrathar a nathar.

5 Agus do thuit deich ccoda chum Manasseh, táobh amuich dfearann Ghílead agus Básan, noch *bhé* ar an ttaoibh oile do Jordan ;

6 Do bhrìgh go bhfàradar ìngeana Mhanasseh oighreachd a measc a mhac : agus go bhfàradar an chuid oile do mhac-aibh Mhanasseh fearann Gilead.

7 ¶ Agus do bhí còsta Mhanasseh ó Aser go Michmetah, *atà* as coinne Shechem ; agus do chuaidh an tèora air fad ar an làimh dhéis go dùthchusaibh En-tappuah.

8 Annois fùair Manasseh fearann Tappuah : achd Tappuah ar imeal Mhanasseh *do budh lé* cloinn Ephraim é ;

9 Agus do chuaidh an còsta síos go sruth Canáh, budh dheas ó nabhuinn : *atàid* na caithreachasa Ephraim a measc chaithreach Mhanasseh : do *bhí* còsta Mhanasseh mar an gcéadna air an taobh ó thuàigh do nabhuinn, agus do bhàdar a ndula amach ag an bhfairge :

10 *Ba le* Ephraim budh dheas, agus *ba le* Manasseh budh thuàigh, agus sí an nfairge a thióra ; agus tàrla le chéile iad ag Aser budh thuàigh, agus a Nissachar shoir.

11 Agus fùair Manasseh a Nissachar agus a Naser Betsen agus a bailte, agus Ibleam agus a bailte agus dùthchusaigh Dor agus a bailte, agus dùthchusaigh Endor agus a bailte, agus dùthchusaigh Taanach agus a bailte, agus dùthchusaigh Megiddo agus a bailte, trí tíortha.

12 ¶ Gidheadh nìor fhéadadar clann Mhanasseh *dùthchusaigh* na gcaithreachsin do dhibirt amach ; achd do choimhneochaidis na Canaanitigh annsa bhfearasinn.

13 Gidheadh tàrla, a nuair do fhásadar clann Israel láidir, gur chuireadar na Canaanitigh fá chíos ; achd nìor dhìbheadar amach go hìomlán iad.

14 ¶ Agus do labhradar clann Ioseph re Iosua, dhà rádh, Cred as nach ttug tú dhamsa *achd* éanchuid ronna agus éanchrannchair amháin a noighreachd, ó *táim* mórán daóine, do bhrìgh gur bheamuih an TIGHEARNA mé go tí sí ?

15 Agus do fhreagair Iosua iad, Má tá tú mórán daóine, éirgidhe súas don *tír* choillteamhuil, agus gearr síos duit féin annsin a ndúitheche na Bperisíteach agus na naitheach, má tá slíabh Ephraim ro chumhang agad.

16 Agus a dubhradar clann Ioseph, Ní lór an cnoc dhúinn : agus thairis sin *atàid* carbud iarunn ag na Canaanitigh uile áitreabbas a bhfearann an ghleana, ag an *luchd atà* do Bhetsean gun a bailtibh, agus an *luchd atà* do ghleann Iesreel.

17 Agus do labhair Iosua re tigh Ióseph, re Hephraim agus re Manasseh, gha rádh, Is daóine móra sibhsí, agus *atàid* cumhachda móra aguibh : ní taobha ré éanchuid *amháin* bhias tú :

18 Acht budh leachd an slíabh ; óir is coill é, agus gearra tú síos í : agus budh leachd a dula amach : óir cuirfidh tú na Canaanitigh amach, biodh go bhfuilid carbaid iarunn aca, agus biodh go bhfuilid láidir.

CAIB. XVIII.

An tabernacuil ag Silo. 2 An chuid oile do Chanaan rannta a seachd codchaibh.

11 Cuid ronna Benjamin, ann a raibh Ierusalem.

AGUS do chruinnigh comhchruinniugh-adh iomlán chloinne Israel a bhfo-cair a chéile a Silo, agus do chuireadar súas tabernacuil an chomhchruinniugh ann sin. Agus do claóidheadh an dúitheche rompa.

2 ¶ Agus do bhàdar a measc chloinne Israel seachd ttreabha, nach bhfuair a noighreachd.

3 Agus a dubhairt Iosua re cloinn Israel, Cá fad *atátha*oi tláith do dhul do shealbhughadh na dúitheche, noch thug an TIGHEARNA Dia bhur naitheadh dhaoibh ?

4 Tugaidh amach eadruibh tríur fear as *gach* aoin treibh : agus cuirfe misi uaim iad, agus éireochuid siad, agus rachaid thríd an tír, agus tarruingheochuid í do réir a noighreachda ; agus tiocfaid a rís chugamsa.

5 Agus roinnfid siad a seachd ccuid í : fanfuidh Iúdah ann a gcósta ó dheas, agus fanfuidh Ióseph ann a gcósta ó thuàigh.

6 Roinnfidhe ar a nadhbharsin an dúitheche *iona* seachd ecotchaibh, agus do bhéarthaoid an *roinn* chugamsa annso, chor go tteilgfe mé crainn daoibh annso a bhfiadhnuisi bhur TIGHEARNA DÉ.

7 Ach ní bhfuil roinn ag na Lebhítibh eadruibh ; óir sí sagartachd an TIGHEARNA a noighreachdsan : agus fuair Gad, agus Réuben, agus leiththreabh Mhanasseh, a noighreachd taobh thall do Iordan don taobh shoir, noch thug Maóise óglach an TIGHEARNA dhóibh.

8 ¶ Agus do éirghiodar na fir, agus do imthigheadar rompa : agus do fhuagair Iosua don mhuinntir do chuaidh do mheas an nfearuinn, gha rádh, Éirgidhe agus siubhlaidhe thríd an dúitheche, agus measuidh í, agus tigidh chugamsa a rís, lé tteilgfe mé crainn ann so dhíbh a bhfiadhnuisi an TIGHEARNA a Siloh.

9 Agus do imthigheadar na fir agus chúadar thríd an tír, agus do mheasadar í ó chathair go cathair a seachd gcotechaibh ann a leabhar, agus tangadar a rís go Iosua don tsluaigh a Siloh.

10 ¶ Agus do theilg Iosua crainn dóibh a Siloh a bhfiadhnuisi an TIGHEARNA :

agus annsin do roinn Iosua an fhearann ar chloinn Israel do réir a ronna.

11 ¶ Agus thug sé amach crannchar threibhe chloinne Benjamin do réir a muinntear: agus táinic cósta a ccrannchar amach idir chloinn Iúdah agus chloinn Ióséph.

12 Agus do bhí a téora don taoibh thuáigh ó Iordan; agus do chuáidh an téora súas go taoibh Iericho don taoibh thuáigh, agus do chuáidh súas thríd na sléibhtibh don taoibh shíar; agus do bhí a dula amach sin ag fásach Bhet-abhen.

13 Agus do chuáidh an téora ann sin leath re Lus, go taoibh Lus, (noch ar bé Betel), budh dheas; agus tháinic an téora a nús go Hatarot-adar, láimh ris an gcnoc atá don taoibh ó dheas do Bhethóran íochdarach.

14 Agus do tairngeadh an téora as sin, agus do thimchill sí coirneal na fairge budh dheas, ón chnoc atá as coinne Bhet-hóron budh dheas; agus do bhádar a dula amach sin ag Ciriati-baal, (noch ar bé Ciriati-earim), cathair lé cloinn Iúdah: do budh í so an cheathramh shíar.

15 Agus do bhí an cheathramha budh dheas ó chionn Chiriati-earim, agus do chuáidh a téora amach ar an ttaoibh shíar, agus do chuáidh amach go tobar na nuisgeadh ag Nephtoah:

16 Agus táinic an téora anús go cionn an tsléibhe atá as coinne ghlinn mhic Hinnom, agus noch atá a ngleann na naitheach budh thuáigh, agus do chuáidh síos go gleann Hinnom, go táobh Iebusi budh dheas, agus do chuáidh síos go Henogel;

17 Agus do bhí tairngthe ón ttaoibh thuáigh, agus do chuáidh amach go Hennesem, agus do chuáidh amach leath ré Gelliot, noch atá as coinne dhula súas Adúmmim, agus do chuáidh síos go cloich Bhohan mhic Reuben,

18 Agus do shín ar fad thall as coinne Arabah budh thuáigh, agus do chuáidh síos go Harabah:

19 Agus do shín an téora ar fad go táobh Bhet-oglah bu thuáigh: agus do bhí dul amach na téorann ar chúaim budh thuáigh na fairge sailte ag an gcéann budh dheas do Iordan: do budh é so an cósta ó dheas.

20 Agus do bé Iordan a théora sin don taoibh shoir. *Dob í so* oighreachd chloinne Benjamin, le na gcóstuibh timchioll fa gcuairt, do réir a muinntear.

21 ¶ Annois dob íad so caithreacha threibhe chloinne Benjamin do réir a muinntear Iericho, agus bet-hoglah, agus gleann Cesis,

22 Agus Bet-harabah, agus Semaraim, agus Betel,

23 Agus Abhim, agus Párah, agus Ophrah,

24 Agus Chephar-haammonai, agus Ophni, agus Gába; dhá chathruigh dhéag gun a mbailtibh:

25 Gibeon, agus Rámah, agus Beerot,

26 Agus Mispeh, agus Chephirah, agus Mosah,

27 Agus Recem, agus Irpeel, agus Taralah,

28 Agus Selah, Eleph, agus Iebusi, eadhon Ierusalem, Gibeat, agus Ciriati; ceithre caithreacha déag gun a mbailtibh. *Sí so* oighreachd chloinne Benjamin do réir a muinntear.

CAIB. XIX.

Crannchar Shimeoin. 12 *Sebulun*. 17 *Issachar*. 24 *Aser*. 32 *Naphtali*. 40 *Dan*. 49 *Oighreachd Iosua*.

A GUS táinic an dara crannchar amach chum Simeon, ar son threibhe chloinne Simeon do réir a muinntear: agus do bhí a noighreachd táobh a stigh doighreachd chloinne Iúdah.

2 Agus fúaradar iona noighreachd Beer-shéba, Sheba, agus Molada,

3 Agus Hasar-sual, agus Balah, agus Asem,

4 Agus Eltolad, agus Betul, agus Horniáh,

5 Agus Siclag, agus Bet-marcabot, agus Hasar-susah,

6 Agus Bet-lebaot, agus Saruren; trí caithreacha déag agus a mbailte:

7 Ain, Remmon, agus Eter, agus Asan; ceithre caithreacha gun a mbailtibh:

8 Agus a *rabhadar* do bhailtibh timchioll fa gcuairt na gcaithreachsa go nuige Baalat-beer, Rámat an deisceirt. *Sí so* oighreachd threibhe chloinne Shimeon do réir a muinntear.

9 Amach as roinn chloinne Iúdah do bhí oighreachd chloinne Simeon: óir do bhí roinn chloinne Iúdah romhór dhóibh: nime sin fúaradar clann Shimeon a noighreachd a stigh iona noighreachdsan.

10 Agus táinic an treas crannchar amach ar chloinn Shebulun do réir a muinntear: agus do bhí téora a noighreachda go nuige Sarid:

11 Agus do chuáidh an tteóra shás leath ris an bhfairge, agus re Marala, agus ráinic go Dabbaset, agus do shín go nuige an sruth atá as coinne Iocneam;

12 Agus fillidh ó Shárid don taoibh shoir leath re héirghe gréine go brúach Chislot-tabor, agus annsin téid amach go Daberat, agus téid súas go Iaphia,

13 Agus téid as sin ar fad an táobh shoir go Gitah-hepher, go Hitacaisin, agus téid amach go Remon-metoar go Neah;

14 Agus téid an teóra timchioll don táobh thuáigh go Hammaton : agus ataíd a dula amach sin a ngleann Iiphtabel :

15 Agus Catah, agus Nahallal, agus Simron, agus Idalah, agus Betlehem : dlá chathair deag gun a mbailtibh.

16 *Sí* so oighreachd chloinne Sebulun do réir a muintear, na caithreacha gun a mbailtibh.

17 ¶ Agus táinic an ceathramhadh crannchar amach ar Issachar, ar son chloinne Issachar do réir a muintear.

18 Agus do bhí a tteóra leathre Iesreel, agus Chesullot, agus Sunem,

19 Agus Hapharaim, agus Sihon, agus Anaharat,

20 Agus Rabbit, agus Cision, agus Abes,

21 Agus Remet, agus Engannem, agus En-hadda, agus Bet-pases ;

22 Agus sinidh an cósta go Tábor, agus go Sahasimah, agus go Bet-seimes ; agus do bhí dula amach a tteórann ag Iordan : sé caithreacha déug gun a mbailtibh.

23 *Sí* so oighreachd thréibhe chloinne Issachar do réir a muintear, a gcaithreacha agus a mbailte.

24 ¶ Agus táinic an cúigeadh crannchar amach ar threibh chloinne Aser do réir a muintear.

25 Agus do bhí a tteóra Helcat, agus Háli, agus Béten, agus Achsaph,

26 Agus Alammelech, agus Amad, agus Misael ; agus roiglúidh go Carmel shíar, agus go Sihor-libnati ;

27 Agus fillidh sí leath ré héirghe gréine go Bet-dagon, agus sinidh go Sebulun, agus go gleann Iiphtah-el bu thuáigh do Bhet-emec, agus Neiel, agus téid amach go Cábul ar an laímh chlé,

28 Agus Hebron, agus Rehob, agus Hammon, agus Cánah, *cadhón* go nuige Sídon mór ;

29 Agus *ann sin* fillidh an cósta go Ramah, agus gus a gcathruigh láidir Tíre ; agus fillidh an cósta go Húsah ; agus ataíd a dula amach sin ag an bhfairge ón ccosta go Hachsib :

30 Umma mar an cceadna, agus Aphec, agus Rehob : dlá chathruigh agus fítheche gun a mbailtibh.

31 *Sí* so oighreachd thréibhe chloinne Aser do réir a muintear, a caithreacha so gun a mbailtibh.

32 ¶ Tháinic an seiseadh crannchar amach do chloinn Naphtalí, ar son chloinne Naphtalí do réir a muintear.

33 Agus do bhí a ccósta ó Heleph, ó Allon go Saanannim, agus go Hadámi, Neceb, agus Iabneel, go Lacum ; agus do bhádar a ndula amach sin ag Iordan :

34 Agus *annsin* iompoighidh an cósta don táobh shíar go Hasnot-tábor, agus

téid amach as sin ga Hucoc, agus roighidh go Sebulun don táobh ó dheas, agus roighidh go Haser don táobh shíar, agus go Iúdah ar Iordan leath ré héirghe gréine.

35 Agus *is* iad na caithreacha daingne. Siddim, Ser, agus Hammat, agus Racat, agus Cinneret,

36 Agus Adamah, agus Ramah, agus Háser,

37 Agus Cedec, agus Edrei, agus En-hasar,

38 Agus Iron, agus Migdal-el, Hórem, agus Betanat, agus Bet-seimes ; náoi gcaithreacha déug gun a mbailtibh.

39 *Sí* so oighreachd thréibhe chloinne Naphtalí do réir a muintear, a ccaithreacha agus a mbailte.

40 ¶ Agus tháinic an seachdmhadh crannchar amach do threibh chloinne Dan do réir a muintear.

41 Agus do budh é cósta a noighreachda, Sorah, agus Estaol, agus Irsémes,

42 Agus Saalabbín, agus Aialon, agus Ietlah,

43 Agus Elon, agus Timnatah, agus Ecron,

44 Agus Elteceh, agus Gibbeton, agus Baalat.

45 Agus Iehud, agus Bene-berac, agus Gat-rimmon.

46 Agus Me-iarcon, agus Racon maille ris an teóruinn as coinne Iapho.

47 Agus do chuáidh cósta chloinne Dan amach *ró ghann* dóibh : uime sin do chuádur clann Dan suas do throid a naghaidh Lesem, agus do ghabhadar í, agus do bhúailiodar í lé faobhar an chloidhimh, agus do shealbhuigheadar í, agus do áitreabhadar innte, agus do ghoirceadar do Lesem, Dan, do réir anna a nathar Dan.

48 *Sí* so oighreachd thréibhe chloinne Dan do réir a muintear, na caithreacha so gun a mbailtibh.

49 ¶ A núair do chuireadar críoch ar roinn a nfearuinn mar oighreachd lé na tteórannuibh, thugadar clann Israel oighreachd do Iosua mhac Nun na measc :

50 Do réir fhocail an TIGHEARNA thugadar an cathair do iarr se dho, *mar atá* Timnat-serah a slíabh Ephraim : agus do thóg sé an chathair, agus do chomhnuigh innte.

51 *Siad* so na hoighreachda, do rann Eleásar an sagart, agus Iosua mhac Nun, agus cinn aithreadh thréibhe chloinne Israel, mar oighreachd le crannchar a Siloh a bhfiaghnuisi an TIGHEARNA, ag dorus thabernacuil an chomhchruinnigh. Mar sin do chríochnuigheadar roinn na tíre.

CAIB. XX.

Sé caithreacha didin, orduighthe le Dia:
7 Agus ar na ceinneadh le Hísrúel.

DO labhair an TIGHEARNA mar an
gcéadna ré Iosua, gha rádh,

2 Labhair ré cloinn Israel, gha rádh,
Orduighidh amach dhaóibh féin caithreacha didin, air ar labhair misí ribh le láimh Mhaóise:

3 Ionduis go bhféadfadh an marbthóir
noch marbhus duine go neimhchiontach
agus gan fhios teitheadh ionta: agus
béid na ndéan agaibh air dhioghaltach
na fola.

4 Agus a nuair theithfios an té sin
go cathruigh dhíobh sin seasfuidh sé ag
dul a steach gheata na caithreach, agus
foillseochuidh sé a chúis a gclúasuibh
shinnsear na caithreach sin, agus géabhuid
siadsan chuca don chathruigh é, agus do
bhéaruid áit dó, a bhfanfuidh sé na measc.

5 Agus má ní dioghaltach na fola tór-
uigheachd na dhíáigh, annsin ní thoirbh-
eoruid siad an marbthóir ann a láimh;
do chionn gur bhuáil sé a chombarsa gan
fhios dó féin, agus nach raibh fuath aige
roimhe a naimsirsín air.

6 Agus fanfuidh se annsa chathruigh
sin nó go seasuidh sé a bhfiadhnuise chomh-
chruinnigh an bhreitheamhnais, agus go ló
bháis a nárdsagairt bhías annsa láeth-
ibh sin: agus annsin fillfidh an marblthóir,
dá chathraigh féin, agus dá thigh féin, don
chathruigh ó ar theith sé.

7 ¶ Agus do chinneadar Cédes an sa
Ghalile a sláibh Naphtali, agus Sechem
a sláibh Ephraim, agus Ciriath-arba eadhon
Hebron, a sláibh Iúdah.

8 Agus ar an taoibh oile do Iordan
láimh ré Iericho táobh shoir, do orduigh-
eadar Béser an sa bhfásach ar an réiteach
amach as treibh Reuben, agus Ramot ann
Ngílead as treibh Ghad, agus Golon a
Mbasan as treibh Mhanasseh.

9 Is iadso na caithreacha do hórduigh-
eadh do chloinn Israel nile, agus coinhi-
dheach bhíos ar chuáirt na measc, chor-
gidh be mhuirfeadh duine go nemhchiont-
ach go bhféadfadh teitlionsa ionta sin,
agus nach muirfidh é le láimh dhioghaltóra
na fola, nó go seasadh sé a lathair an
chomhchruinnigh.

CAIB. XXI.

*Caithreacha 48 ag na Lebhítibh. 43 Tug
Dia an dúithe agus Suaimhneas do
réir a gheallamhna.*

ANN sin tangadar cinn aithreadh na
Lebhíteach a lathair go Heléasar an
sagart, agus go Iosua mhac Nun, agus
go ceannuibh aithreadh threibhe chloinne
Israel;

2 Agus do labhradar riu a Siloh a tír
Chánaain, gha rádh, Do aithin an TIGHEARNA le láimh Mhaóise caithreacha do thabhairt dúinne do chomhnuighe ionta, maille re na mionbhaitibh sin dár náirnéis.

3 Agus tugadar clann Israel do na Lebhítibh as a noighreachd féin, ar aithne an TIGHEARNA, na caithreachasó agus na bailte do bhean riu.

4 Agus tainic an chrannchar amach ar mhuintearuibh na Gcohatíteach: agus fúaradar clann Aaron an sagart, noch do bhí do na Lebhítibh, le crannchar ó threibh Iúdah, agus ó threibh Símeon, agus ó threibh Benjamin, trí caithreacha déag.

5 Agus fúaradar an chuid oile do chloinn Chohat le crannchar ó mhuintearuibh threibhe chloinne Ephraim, agus ó threibh Dan, agus ó leiththreibh Mhanasseh, deich gcaithreacha.

6 Agus fúaradar clann Gherson le crannchar ó muintearuibh threibhe Issachar, agus ó threibh Aser, agus ó threibh Naphtali, agus ó leiththreibh Mhanasseh ann Basan, trí caithreacha déag.

7 Fúaradar clann Mherári gun a muintearuibh ó threibh Réuben, agus ó threibh Gad, agus ó threibh Sebulun, dhá chathruigh dhéag.

8 Agus tugadar clann Israel le crannchar do na Lebhítibh na caithreachasó gun a mionbhaitibh, mar do aithin an TIGHEARNA le láimh Mhaóise.

9 ¶ Agus tugadar ó threibh chloinne Iúdah, agus ó threibh chloinne Símeon na caithreachasó tar a títgear annso ainmnighthe,

10 Noch fúaradar clann Aáron do mhuintir na Gcohatíteach, noch do bhí do chloinn Lébhí: (oir ía léosan an céadchrannchar.)

11 Agus tugadar dhóibh cathair Arbah athair Anac, (noch ar bí an chathair sin Hébron), a sláibh Iúdah, gun a bailtibh na timchioll fá gcuáirt.

12 Agus tugadar machairidh na caithreach, agus a bailte do Cháleb mhac Iephunneh mar sheibh dhósan.

13 Marsin tugadar do chloinn Aaron an sagart Hébron gun a bailtibh; do bheith na cathair dháidín ag an marblthóir; agus Libnah gun a bailtibh,

14 Agus Iatir gun a bailtibh, agus Esteemoa gun a bailtibh,

15 Agus Holon gun a cuimínibh, Débir gun a cuimínibh,

16 Agus Ain gun a cuimínibh, agus Iutah gun a cuimínibh, agus Betsemes gun a cuimínibh; naoi gcaithreacha óu dá threibhsin.

17 Agus as treibh Bheniamin, Gíbeon gun a bailtibh, Geba gun a bailtibh,

18 Anatot gun a cuimínibh, agus Almon gun a cuimínibh; ceithre caithreacha.

19 Uile chaithreacha chloinne Áaron an sagart, *do budh* trí caithreacha déag gun a mionbhaitibh iad.

20 ¶ Agus muinnteara chloinne Cohat, na Lebhítigh noch do mháir do chloinn Chohat, fuaradarsan caithreacha a ccrannchar as treibh Ephraim.

21 Oir thugadar Sechem dóibh gun a cuimínibh a sliabh Ephraim, *do bheith* na cathruigh didin ag an marbthóir; agus Géser gun a cuimínibh,

22 Agus Cíbsaim gun a bailtibh, agus Betóron gun a cuimínibh; ceithre caithreacha.

23 Agus ó threibh Dan, Elteceh gun a cuimínibh, Gibeton gun a cuimínibh,

24 Aialon gun a cuimínibh, Gatrimmon gun a cuimínibh; ceithre caithreacha.

25 Agus ó leiththreibh Mhanasseh, Tánach gun a cuimínibh, agus Gat-rimmon gun a cuimínibh; dha chathruigh.

26 Na caithreacha uile do *bhád*ar a déich gun a cuimínibh do mhuinntearuibh chloinne Cohat noch do mhair.

27 ¶ Agus do chloinn Gerson, do mhuinntearuibh na Lebhíteach, on leiththreibh *oile* do Mhanasseh *tugadar* Gólan a Mbásan maille re na cuimínibh, *mar* chathair didin ag an marbthóir; agus Beesterah gun a cuimínibh; dhá chathruigh.

28 Agus ó threibh Issachar, Cison gun a cuimínibh, Dabereh gun a cuimínibh,

29 Iarmut gun a cuimínibh, Engannin gun a cuimínibh; ceithre caithreacha.

30 Agus ó threibh Aser, Misal gun a cuimínibh, Adon gun a cuimínibh,

31 Helcah gun a cuimínibh, agus Rehob gun a cuimínibh; ceithre caithreacha.

32 Agus ó threibh Naphtali, Cedés ansa Ghalilé gun a cuimínibh, *do bheith* na cathruigh dhídin don marbthóir; agus Hammot-dor gun a cuimínibh, agus Cartán gun a cuimínibh; trí chaithreacha.

33 Uile chaithreacha na Ngersoníteach do réir a muinntear do *bhad*ar trí caithreacha déag gun a cuimínibh.

34 ¶ Agus do mhuinntearuibh chloinne Mherári, an chuid *oile* do na Lebhítibh, ó threibh Shebulun, Iocneam gun a cuimínibh, agus Carta gun a cuimínibh,

35 Dimnah gun a cuimínibh, Nahalal gun a cuimínibh; ceithre caithreacha.

36 Agus ó threibh Reuben, Béser gun a cuimínibh, agus Iahasah gun a cuimínibh,

37 Cedemot gun a cuimínibh, agus Mepphaat gun a cuimínibh; ceithre caithreacha.

38 Agus ó threibh Ghad, Ramot ann Gilead gun a cuimínibh, do bheith na cathruigh dhídin ag an marbthóir; agus Mahanaim gun a cuimínibh,

39 Hesbon gun a cuimínibh, Iaser gun a cuimínibh; ceithre caithreacha san niomlán.

40 Mar sin do bhád^{ar} caithreacha chloinne Mherári uile gun a muinntearuibh, noch do fág^{hadh} do mhuinntearuibh na Lebhíteach, *re* na gcrannchar dhá chathruigh dhéag.

41 Uile chaithreacha na Lebhíteach a stigh a seilbh chloinne Israel *dob* ochd gcaithreacha agus dá fhithcheid iad maille re na gcuimínibh.

42 Do bhí gach éanchathair dhíobh so gun a gcuimínibh na timchioll fa ccaúirt: mar so do *bhád*ar na caithreachaso uile.

43 ¶ Agus thug an TIGHEARNA do Israel an dúitheche uile noch do mhionnuigh sé do thabhairt dá naithribh; agus do shealbhuigh-eadar í, agus do aitreabbhadar inte.

44 Agus thug an TIGHEARNA suáimhneas dóibh timchioll fa gcaúirt, do réir gach uile neithe dár mhionnuigh sé dá naithribh: agus níor sheas duine dá námluid rompa: do sheachuid an TIGHEARNA a naimhde uile ann a láimh.

45 Níor theasduigh éinní maith ar bith dar labhair an TIGHEARNA re tigh Israel; tháinig se nile a grách.

CAIB. XXII.

Do fill na Reubenitigh, na Gaditigh agus leiththreibh Mhanasseh le honóir. 10 Do thoghbdar altóir na fiaghnaise.

AN sin do ghoir Iosua na Reubenitigh, agus na Gaditigh, agus leiththreabh Mhanasseh,

2 Agus a dubhairt riu, Do choimhéadbhair a núile ní dár aithin Maóise serbhíeach an TIGHEARNA dhíbh, agus do unlhuigheabhair dom ghlórsa san nuile ní dár aithin mé dhaóibh:

3 Níor fhágabhair bhur ndearbhráithre lé mórán do láethibh gus a niugh, ach do choimhlíonabhair cúram aithne bhur TIGHEARNA DÉ.

4 Agus a nois thug bhur TIGHEARNA Día socamhal dá bhur ndearbhráithribh, mar do gheall sé dhóibh; annois ar a nadhbharsin fillidhsí, agus éirgidhe dá bhur ttighthibh, agus go fearann bhur sealbha, noch thug Maóise óglach an TIGHEARNA dhaóibh don táobh *oile* do Iordan.

5 Ach tugaidh aire ghéar do choimhlíonadh na naithneadh agus an dlighe, noch do chuir Maóise óglach an TIGHEARNA do chúram oruibh, grádh do thabhairt dá bhur TIGHEARNA Día, agus siúbhail iona shlighthibh uile, agus a aitheanta do choimhlíonadh, agus táobhaidh ris, agus foghnámh dhó le bhur nuile chroidhe agus le bhur nuile anam.

6 Mar sin do bheannuigh Iosua iad,

agus do chuir ar siubhal iad: agus do chúadar chum a loistínigh.

7 Annois thug Maóise *sealbh* do leith-threibh Mhanasseh a Mbásan: ach don leith-threibh *oile* dhíobh thug Iosua a measc a ndearbhraithreach don taobhsí do Iordan leath shiar. Agus a núair do chuir Iosua ar siubhal iad sin fós dá loistínibh, annsin do bheannuigh sé iad.

8 Agus do labhair sé riu, ga rádh, Fillidh dá bhur loistínibh maille re biomád saidhbhris, agus ro mhóran áirnéise, maille ré hairgiod, agus lé hór, agus le prais, agus lé hiarann, agus maille re rómhorán éaduih: roinnidh éadail bhur námhad, ré bhur ndearbhraithribh.

9 Agus do fhilleadar clann Reuben agus clann Ghad agus leith-threabh Mhanasseh, agus do dhealuigheadar re cloinn Israel as Siloh, noch *atá* a tír Chanaain, do dhul go tír Ghilead, go dúithche a seilbhe, noch do shealbhuigheadar, do réir bhréithre an TIGHEARNA le káimh Mhaóise.

10 ¶ Agus a núair thangadar go brúach Iordan, noch *atá* a tír Chanaain, clann Reuben agus clann Ghad agus leith-threabh Mhanasseh do rinneadar altóir ag Iordan, altóir mhór re féachuín uirre.

11 ¶ Agus do chúaladar clann Israel dhá rádh, Feuch, do rinneadair clann Reuben agus clann Ghad agus leith-threabh Mhanasseh altóir thall as coinne fhearúinn Chánaain, a mbrúachaibh Iordan, mar a ngéabhaidis clann Israel thairis.

12 Agus a núair do chúaladar clann Israel sin, do chruinnigh combchruinnighadh chloinne Israel iad féin a gceann a chéile a Siloh, do dhul súas do throid na naghuidhsion.

13 Agus do chuireadar clann Israel go cloinn Reuben, agus go cloinn Ghad, agus go leith-threibh Mhanasseh, go tír Ghilead, Phineas mhac Eleasar an sagart,

14 Agus maille ris deithneamhar prionnsadha, prionnsa as gach tigh ar feadh threibhe Israel uile; agus do *bhí* gach áon díobh na ceann ar thigh a naithreadh a meag mhílteadh Israel.

15 Agus tangadar go cloinn Reuben, agus go cloinn Ghad, agus go leith-threibh Mhanasseh, go tír Ghilead, agus do labhradar riu, dha rádh,

16 As mar so a deirid íomlán chombchruinnigh an TIGHEARNA, Cread an sárúghadhsa do rinneabhairsi a naghaidh Dé Israel, a bhílleadh do leathtaoibh a niugh ó leannhuin an TIGHEARNA, mar do rinneabhair altóir dhíbh féin, chor go rachadh sibh a ttréatuireachd a niugh a naghaidh an TIGHEARNA?

17 An róibheag dhúinn éacceart Pheor, ó nach bhfuilmid glan gus a niugh (bíodh

go raibh pláigh a ccombchruinnighadh an TIGHEARNA),

18 Acht go bhfillfidhsí fós a niugh ó leannhuin an TIGHEARNA? agus iseadh bhías de, ó rinneabhairsi tréatuireachd a naghaidh an TIGHEARNA, go mbía sé feargach a mórach re combchruinnighadh Israel uile.

19 Gidheadh, *má tá* bhur bhfearann sealbha neamhghlan, annsin éirgidh thairis go fearann seilbhe an TIGHEARNA, mar a ccombhuigheann tabernacuil an TIGHEARNA, agus glacuidh sealbh ar meascne: acht na cathuighidh a naghaidh an TIGHEARNA, agus ná cathuighidh ar naghaidhne, ag déanadh altóra dhaóibh féin táobh annuigh daltóir ar TIGHEARNA Dé.

20 Nach deánma Achan mhac Sérah sárughadh annsa ní mhalluigh, agus do thuit dioghaltas ar chloinn Israel uile? agus ní hé an fear sin amháin do thuit ann a choir.

21 ¶ Annsin do fhreagradar clann Reuben agus clann Ghad agus leith-threabh Mhanasseh, agus dubhradar re ceannuibh mhílteadh Israel,

22 As fíós do THIGHEARNA Día na ndee, do THIGHEARNA Día na ndee, agus bíaidh a fhíos ag Israel; *más* cathughadh, nó sárughadh a naghaidh an TIGHEARNA é, (ná didinigh sinn a niugh),

23 As a ndéarnamairne altoir dhúinn féin diompógh ó leannhuin an TIGHEARNA, nó más dofráil ofrála loisge uirre nó ofrála bídh, nó mas dofráil íodlibartha síothchána uirre, leanadh an TIGHEARNA féin é;

24 Agus muna ndéarma sinne é, ar éagla an neithesi, ghá rádh, Na dhíuigh so go naibeóraidis bhur gclannsa re ár ccoloinne, ghá rádh, Cred atá dhaóibhsí ris an TIGHEARNA Día Israel?

25 Oir do rinne an TIGHEARNA teóra do Iordan eadruinn agus sibh, a chlann Reuben agus a chlann Ghad; ní bhfuil roinn aguibh don TIGHEARNA: marsin do bhéaruid bhur gclannsa air ar gcoloinne scur deagla an TIGHEARNA do bheith orra.

26 Uimesin a dubhramairne, Tionnsnam a nois altoir do chur súas dhúinn féin, ní chum ofrála loisge, nó chum íodliburtha:

27 Acht ionus go mbíadh na fhiadhnúisi eadruinn agus sibhsí, agus ar sleachda ar ndiaigh, chor go ndéanmaois serbhís an TIGHEARNA da lathair féin lér nofráluibh loisge, agus ler níodhbarthaibh, agus ler nofráluibh síodha; chor nach aibeoradh bhur cclannsa re ar gcoloinne annsa naimsir thiofcass, Ní bhfuil cuid aguibh san TIGHEARNA.

28 Uime sin, ar sa sinne, gurob amh-

luidh bhías, a nuáir a déaruid siad so rinn, nó rér sliochd annsa naimsir thioctas, go mbíadh aguinne re a rádh, Féachuidh samhlauchus altóra an TIGHEARNA, do rinn-eádar ar naithrenne, ní chum ofrála loisce, nó chum iodbhartha; achd is fíadhnúise eadruinne agus sibhsí é.

29 Nár léigidh Día go rachamaois a tréatuireachd a naghaidh an TIGHEARNA, agus go bhfillfeamaois a niugh ó leanmhuin an TIGHEARNA do dhéanamh altóra dofráluibh loisce, dofráluibh bídh, nó diodbharthaibh, táobh amuigh daltoir ar TIGHEARNA Dé noch atá a bhfiadhnúise a thabernacuil.

30 ¶ Agus a nuáir do chúaluidh Phínehas an sagart, agus prionnsuidhe an chomhchruinnigh agus cinn mhílteadh Israel noch do bhí na fhochair, na briathra do labhradar clann Reuben agus clann Ghad agus clann Mhanasseh, do thaitin sin riu.

31 Agus a dubhairt Phínehas mhac Eleásair an sagart re cloinn Reuben, agus ré cloinn Mhanasseh, A niugh aithnighimid go bhfuil an TIGHEARNA ar measc, do chionn nach ndearnabhair an sárughadhsa a naghaidh an TIGHEARNA: annois do sháorabhair clann Israel ó láimh an TIGHEARNA.

32 ¶ Agus dofhill Phínehas mhac Eleásair an sagart, agus na prionnsuidhe ó chloinn Reuben, agus ó chloinn Ghad, as tír Ghílead, go tír Chánaan, do chloinn Israel, agus tugadar scéula chuca a rís.

33 Agus do thaitin an ní re cloinn Israel; agus do bheannuigheadar clann Israel Día, agus níor claureadar rompa dul súas na naghaidh sin a gcath, do mhíleadh na tíre ionar áitreabhadar clann Reuben agus Ghad.

34 Agus do ghoireadar clann Reuben agus clann Ghad *Ed* don naltóir: óir bíadhsí mar fhiadhnúisí éadruinn gur bé an TIGHEARNA as Día ann.

CAIB. XXIII.

Do chuir Iosua rómhe a bhás a fhiachuibh ar an phobal, reachd Dé do leanmhuin.

7 Agus gan taobhadh ris na cineadhachaibh.

AGUS tarla aimsir fhada tar éis an TIGHEARNA do thabhairt súaimhnis Disrael ó na naimhdiubh uile timchioll fa gcuairt, gur fhás Iosua áosta foirfe.

2 Agus do ghoir Iosua ar Israel uile, agus ar a seanóiribh, agus ar a cceannuibh, agus ar a mbreitheamhnuibh, agus ar a noifgeachuibh, agus do rádh sé riu, Atáimsí foirfe, agus áosta a mbliadhnuibh:

3 Agus do chonncalbhairsí gacha a ndéar na bhur TIGHEARNA Día ris na cineadhachaibh sí uile ar bhur sonsa; óir se

bhur TIGHEARNA Día do throid ar bhur son.

4 Féachuidh, do roinn me' oruibh le crannchar na cineadhachasa mhairios, dá mbeith mar oiglhreachd ag bhur ttreabh-uibh, ó Iordan, maille ris na huile chineadhachaibh dar gheárr mé amach, go nuige an nfairge mhóir don táoibh shíar.

5 ¶ Agus dibeoruidh bhur TIGHEARNA Día romhuibh iad, agus thiomáinfidh se as bhur radharc iad; agus sealbhochthaoise andúitche mardo gheall bhur TIGHEARNA Día dhaóibh.

6 Bithise ar a nadhbharsin ro chúrata do choimhead agus do dhéanamh a nuile ní atá scríobhtha a leabhar dhlíche Mhaóise, go nach bhfillfidhe a leaththaoibh uadh sin *don* láimh dheis nó *don* láimh chlé.

7 Agus nach ttiocfaidhe a measc na ccineadhso, mhairios bhur measc; agus nach ndéantaí iomrádh ar a ndéibh na naim, agus nach ttabharthaí fa deara a ttabhairt mar mhionnuibh agus nach ndéantuadh serbhis dóibh, agus nach ccléanuidh sibh féin dóibh:

8 Acht adharfuidhe bhur TIGHEARNA Día, mar do rinneabhair gus a niugh.

9 Óir do chuir an TIGHEARNA amach romhuibh cineadhacha móra neartmhara: acht ar bhur sonsa, ní tháimic déntfhear seasamh bhur naghaidh gus a niugh.

10 Cuirfidh aon dhaóibhsí uile a tteith-eanib: óir se bhur TIGHEARNA Día, an té throidies ar bhur son, mar do gheall sé dhaóibh.

11 Tugaidh aire mhaith dhaóibh féin, ar a nadhbharsin go mbíá grádh aguibh da bhur TIGHEARNA Día.

12 ¶ Nó má théighthí air éanchor air gcúl, agus má ghreannuighthí d'fúighioll na ccineadhachsan, noch mháirios bhur measc, agus go ndéantaí cleamhnus riu, agus go rachthaoi a steach chuca, agus iadsan chugaibhsí:

13 Biodh a fhios aguibh go dearbhtha nach gcuirfidh bhur TIGHEARNA Día ní sa mó cainneach do na cineadhachaibhsí amach romhuibh; ach béid na bpaintéaruibh agus na ndúlúibh dhaóibh, agus na sciursaidhibh ann bhur ttaobhuibh, agus na ndalguibh ann bhur súlúibh, nó go nímíthid seachad as an ndúitche mhaithsi thug bhur TIGHEARNA Día dhaóibh.

14 Agus, féachuidh, atáimsí a niugh ag dul san tslighe a téid an domhan uile: agus atá a fhios aguibhsí an bhur gcroidhthuibh uile agus ann bhur nannuibh, nach ar fhailligh mé éinní amháin do na huile néithibh maith noch do labhair bhur TIGHEARNA Día da bhur ttaobh; tangadar a ccrích uile dhaóibh, agus níor dheastuigh éinní amháin díobh.

15 Uime sin tiocfaidh a ccrich, *mar tháinig gach uile ní maith oruibh, dar gheall bhur TTIGHEARNA DÍA dhaóibh; go ttiubhra mar an ccéadna áN TIGHEARNA gach uile dhroichní oruibh, nó go scriosfuidh sé sibh as an bhfearann maithis noch thug bhur TTIGHEARNA DÍA dhaóibh.*

16 A nuáir sháireochthaoi cunradh bhur TTIGHEARNA DÉ, noch do aithin sé dhíbh, agus imtheochuighe, agus adharfuighe dée eile, agus uimhleochuighe sibh féin dóibh; annsin lasfuighear fearg an TIGHEARNA ribh, agus scriosfuighear sibh go hobann as an bhfearann maith, noch thug sé dhíbh.

CAIB. XXIV.

Iosua agus oireachdaís Israel a ccomhdhail ré cheile. 29 Bás Iosua. 32 adhlacadh chúnmha Ioseph. 33 Déug Eleasar.

A GUS do chruinnigh Iosua treabha Israel uile go Sechem, agus do ghoir ar shimsioruibh Israel, agus ar a gceannuibh, agus ar a mbreitheamhuibh, agus ar a noiúgeachaibh; agus do thaisbéanadar iad féin a lathair DÉ.

2 Agus a dubhairt Iosua ris an bpobal uile, As mar so a deir an TIGHEARNA DÍA Israel, Do áitreabhadar bhur naithreacha don taóibh oile don tuile annsa tseanaisir, eadhon TERAH, athair Abraham, agus athair Nachor: agus do adhradar dée oile.

3 Agus do thóg misí bhur nathair Abraham don taóibh oile don tuile, agus do théorúigh mé tré thúir Chanaan uile é, agus do mhéaduigh mé a shliocht, agus thug mé Isaac dhó.

4 Agus thug mé Disaac, Jacob agus Esau: agus thug mé do Esau sliabh Seir, re shealbhúghadh; ach do chúaidh Iacob agus a chlann síos don Néigipt.

5 Do chuir mé Maóise íos agus Aáron, agus do chuir mé pláigh ar an Néigipt, do réir na neithe do chuir misí na measc: agus na dhiáigh sin thug mé sibhse amach.

6 Agus thug mé bhur naithre as an Néigipt: agus tangabhairsí gus an nfhairge; agus do leanadar na Héigiptigh a ndiáigh bhur naithreadh lé carbadaibh agus le marcshluagh go nuige an mhuir Ruáidh.

7 Agus a nuáir déighmheadar ar an TTIGHEARNA, do chuir sé dorchadas eadruibhí agus na Héigiptigh, agus thug sé a nfhairge ar a muinsion, agus do mhúch se iad; agus do choncadar bhur súile iad do rinne mé san Egipt: agus do chomhnuigh-eabhairsí an sa bhfásach aimsir fhada.

8 Agus thug mé go crích na Namoríteach sibh, noch do áitribh an táobh oile do Iordan; agus do throidedar ribh: agus thug misí an bhur láimh iad, go bhféadadh sibh a ndúithche do shealbhuighadh; agus do scrios mé romhuibhí iad.

9 Annsin déirigh Bála mac Sippor, rígh Mhoab, agus do chathuidh sé a naghaidh Israel, agus do chuir fios agus do ghoir Bálaam mac Beor da bhur mallughadh:

10 Ach níor éist misí re Bálaam; uimesin do bheannuigh sé sibh a gcomhnuidhe: mar sin do sháor mé sibhí ás a láimh.

11 Agus do chúadhbhair tar Iordan, agus tangabhair go Iericho: agus do throid-eadar fir Iericho bhur naghaidh na Hamorítigh, agus na Perisítigh, agus na Canaanítigh, agus na Hittitigh, agus na Girgasítigh, agus na Hibhitigh, agus na Iebusítigh; agus thug misí ann bhur lámhuibh iad.

12 Agus do chuir mé an céarnabhan romhuibh, noch do thiomáin, amach romhuibh iad, dhá rígh na Namoríteach; *gidh-eadh ní led chloidheambsa, nó led bhogha.*

13 Agus thug mé dúithche dhaóibh ar son nach ndéarnabhair sáothar, agus caithreacha nach sibh féin do chuir súas, agus áitreabhthaoi ionta; do na lubhghortuibh fíneamhna agus ola nach sibh féin do phlaunduigh a seadh ithí.

14 Annois ar a nadhbharsin bíodh eagla an TIGHEARNA oruibh, agus foghnaidh dhó a ngloine agus a bhfírinne: agus cuiridh uáibh na déc dar ghéilleadar bhur naithre don taóibh oile don tuile, agus annsa Negipt; agus déanuidh serbhís don TIGHEARNA.

15 Agus má chítior dhaóibh gurob ole serbhís do dhéanamh don TIGHEARNA, toghaidh féin a nuingh cí haca dá ndéantaoi serbhís; an do na déibh noch dadhbair bhur naithré táobh thall don tuile nó do dhéibh na Namoríteach, a ndúithche a bhfuilítí: ach ar mo shonsa agus ar son mo thighe, foigheonam don TIGHEARNA.

16 Agus do fhreagradar an pobal agus a dubhradar, Nar léigidh DÍA go tréigfemisne an TIGHEARNA, dfoghmanh do dhéibh eile;

17 Oir sé ar TIGHEARNA DÍA thug súas sinn, agus ar naithre as crích na Héigipte, ó thigh na daóirsí, agus noch do rinne na comharthuidhe móra sin ann gach uile shlighe a ndeachamar, agus a measc gach uile phobal tré ar ghabhamar:

18 Agus do chur an TIGHEARNA amach romhuinn na daóine uile, eadhon na Hamorítigh do áitreabh annsa dúithche: *uimesin mar an gcéadna foigheonaimne don TIGHEARNA; oir is é Nda é.*

19 Agus a dubhairt Iosua ris an bpobal, Ní fhéadthaoi foghnamh don TIGHEARNA: oir is DÍA náomhtha é; is DÍA éudmhar é; ní mhaithfidh sé bhur ccianta nó bhur bpéacaidh dhaóibh.

20 Má thréigthí an TIGHEARNA, agus

dée coimhidhtheach dadhradh, annsin im-eochtha seision agus do dhéana sé dochar dhaóibh, agus diobháighfidh sé sibh, tar éis a ndéana sé do mhaith dhibh.

21 Agus a dubhairt an pobal re Iosua, Ní headh; achd foigheonam don TIGHEARNA.

22 Agus a dubhairt Iosua ris an bpobal, Is fiadhnúise sibh féin bhur naghaidh féin, gur thoghbhair an TIGHEARNA dhíbh, do dhéanumh seirbhíse dhó. Agus a dubhradarsau, Is fiadhnúisi sinn.

23 Annois uimesin, ar seision, cuiridh uáibh na dée coimhidhtheacha atá eadruibh, agus iompoíghidh bhur gcroidhe chum an TIGHEARNA Dia Israel.

24 Agus a dubhairt an pobal ré Iosua, Ar TIGHEARNA Dia isé adhrum, agus dá ghuth uimhleocham.

25 Marsin do rinne Iosua cunnradh ris an bpobal an lásin, agus do chuir síos statúid agus órdughadh dhóibh a Sechem.

26 ¶ Agus do scríobh Iosua na briathrasa a leabhar dhlighe Dé, agus do thóg cloch mhór, agus do chuir na seasamh annsin í faoi dharuigh, do bhí lánmh ré sanctora an TIGHEARNA.

27 Agus a dubhairt Iosua ris an bpobal uile, Féachuidh, bíaidh an chlochso mar fhiadhnúisi aguinn; óir do chúala sí briathra an TIGHEARNA uile noch do labhair

sé rinne: bíaidh sí ann sin mar fhiadhnúisi oruibhsi, deagla go séanfadh sibh bhur Ndia.

28 Mar sin do léig Iosua don phobal imtheachd, gach éanduine dhá oighreachd féin.

29 ¶ Agus túrla an diaigh na neitheannsa, gur éug Iosua mhac Nun, óglach an TIGHEARNA, ar mbeith dhó céud agus deich mbliadhna daóis.

30 Agus do aidhlaiceadar é a ttéoruim a oighreachda féin a Trimnat-serah, noch atá a slábh Ephraim, ar an táobh thuaiigh do chnoc Gaas.

31 Agus do rinne Israel serbhís don TIGHEARNA ar feadh láeththeadh Iosua, agus uile láethe na sinnsior do mhair a ndiaigh Iosua, agus agá raibh fios uile oibreach an TIGHEARNA, noch do rinne sé ar son Israel.

32 ¶ Agus cnámha Íoseph, noch do thugadar clann Israel súas as an Néigipt, do adhlaiceadar iad a Sechem, an sa bpíosa fearainn do cheannuigh Iacob ó mhacuibh Hámor athair Shechem ar chéad píosa airgid: agus tháinig na oighreachd chum cloinne Íoseph.

33 ¶ Agus déug Eleúsar mhac Aaron; agus do adhlaiceadar é a cenoc do bhean ré Phínehas a mhac, noch tugadh dhó a slábh Ephraim.

Leabhar na MBREITHEAMHÁN.

CAIB. I.

Inmhe agus úachdranachd threibh Iudah agus Shimeon.

ANNOIS tar éis bháis Iosua túrla, gur fhiadfruigheadar clann Israel don TIGHEARNA, dhá radh, Cía rachus uainn a naghaidh na Gcanaaníteach ar tús, do throid na naghaidh?

2 Agus a dubhairt an TIGHEARNA, Rachaidh Iúdah súas: féach, thug mé an tír ann a laimbsion.

3 Agus a dubhairt Iúdah re Simeon a dhearbhrathair, Tárr súas liomsa ann mo chuid crannchair, chor go ttroidfom a naghaidh na Gcanaaníteach; agus racha misi leachdsa mar an gcéadna ann do chuid crannchairse. Mar sin do chúaidh Simeon leis.

4 Agus do chúaidh Iudah súas; agus thug an TIGHEARNA na Canaanítigh agus na Peristigh ann a lámhuibh: agus do mharbhadar dhíobh a Mbésec deich míle fear.

5 Agus fuáradar Adonibesece a Mbésec; agus do throideadar na aghaidh, agus do mharbhadar na Canaanítigh agus na Peristigh.

6 Ach do théith Adonibésec; agus do leanadar é, agus rugadar air, agus do ghearradar ordóga a lámh agus a chos de.

7 Agus a dubhairt Adonibésec, Trí fichthid agus deich rígh dar beanadh ordóga a lámh agus a geos díobh, do chruinnigheadar a mbíadh faoi mo bhórsa: mar do rinne misi, is mar sin thug Dia díoghaltas orm. Agus thugadar leó é go Hierusalem, agus fúair sé bás annsin.

8 ¶ Annois do throideadar mic Iúdah a naghaidh Ierusalem, agus do ghabhadar í, agus do bhúailleadar í le fáobhar an chloidhimh, agus do chiureadar an chathair tré theinidh.

9 Agus na dhúaiigh sin do chuádar clann Iúdah síos do throid a naghaidh na Gcanaaníteach, noch do áitreibh annsa tsliabh, agus an táobh ó dheas, agus annsa ghleann.

10 ¶ Agus do chuáidh Iúdah a naghaidh

na Gcanaaníteach do áitreibh ann Hébron (annois do bé Ciriát-arba ainm Hebron roimhe so:) agus do mharbhadar Sesai, agus Ahíman, agus Talmai.

11 ¶ Agus as sin do chuáidh sé a naghaidh áitreabhach Debir: (agus Ciriát-sepher *dob* ainm roimhesin do Dhebir:)

12 Agus a dubhairt Cáleb, An té chláo-idhfios Ciriát-sepher, agus ghéabhus í, is dóisín do bhéara mé Achsa minghion na mnáoi.

13 Agus do ghabh Otnéil mhac Ceras, an dearbhrathair *dob* oíge ag Caleb an chathair: agus thug sé dhó Achsa a inghean na mnáoi.

14 Agus tárla, a nuair tháinig sí *chuige*, go ttug sí air fearann díarruidh air a hathair: agus do thuirling sí dá hassal; agus a dubháirt Cáleb ría, Créd as áill leachd?

15 Agus a dubháirt sisi ris, Tabhair beannachd dhanh: óir thug tú fearann tiriú dhamh; tabhair dhanh mar an gcéadna srutháin nise. Agus thug Caleb dhí na toibreacha fíachdarach agus na toibreacha íochdarach.

16 ¶ Agus do chuádar clann Chenitigh, athair mhna Mháoise, as cathruigh na ccrann pailne sías maráon ré cloinn Iúdah go fásach Iúdah, noch *atá* don táobh ó dheas do Arad; agus do chuádar agus do chomhnuigheadar a measc na ndaoine.

17 ¶ Agus do chuáidh Iúdah le Símeon a dhearbhrathair, agus do mharbhadar na Canaanitigh noch do áitreibh a Séphat, agus do scrios í go hionlán. (Agus sé *dob* ainm don chathruigh Hormah.)

18 Mar an gcéadna do ghabh Iúdah Gása maille re na códsuibh, agus Ascelon maille re na cóstuibh, agus Ecron maille re na cóstuibh.

19 Agus do bhí an TIGHEARNA re Iúdah; agus do dhíbír sé amach *áitreabhúigh* an tsléibhe; achd níor fhéad sé áitreabhúigh an ghleanna do dhíbirt, do chionn go raibh carbuid íaruinn aca.

20 Agus tugadar Hebron do Chaleb, mar a dubháirt Máoise: agus do dhíbír sé as sin trí mic Anac.

21 ¶ Agus níor dhíbriodar clann Bheniamín na Iebusitigh do áitreibh ann Ierusalém; achd díanadar na Iebusitigh a bhfochair chloinne Beniamín gas a niugh ann Ierusalem.

22 ¶ Agus tigh Ioseph, do chuádarsan sías mar an gcéadna a naghaidh Bhetel: agus do bhí an TIGHEARNA maille riú.

23 Agus do chuir tigh Ioseph luchd brátha ar Bhetel. (Annois *ba* Lus ainm na eáitreach roimhe sin.)

24 Agus do chonncadar an luchd brathia duine ag teachd amach as an gcathruigh, agus a dubhradar ris, Guídhmid

thú, taisbéin dúinn, slighe dhul a steach na caithreachsa, agus do dhéanam trócaire oit.

25 Agus a nuair do thaisbéin sé dhóibh slighe dhul a steach na caithreach, do bhuailleadar an chathair le fáobhar an chloidhimh; achd do léigodar an fearsin as agus muinntir a thighe uile.

26 Agus do chuáidh an tóglaigh go dúithche na Hítiteach, agus do thóg cathair, agus do ghoir Lus dainm dhí: sé sin *is* ainm dhí gus a niugh.

27 ¶ Ní mó do dhíbír Manasseh áitreabhúigh Bhetsean agus a bailteadh, ná Táanach agus a bailteadh, ná áitreabhúigh Dor agus a bailteadh, ná áitreabhúigh Ibleam agus a bailteadh, ná áitreabhúigh Mhegiddo agus a bailteadh: achd ba mian leis na Canaanítibh comhnuighe san tír sin.

28 Ach tárla, a nuair do bhí Israel láidir, gur chuireadar na Canaanítigh fa chíos, agus nar dhíbriodar thríd amach iad.

29 ¶ Mar an gcéadna níor chuir Ephraim amach na Canaanítigh noch do áitreibh ann Géser; achd do áithreabhadair na Canaanítigh an Gesér na meascan.

30 ¶ Agus níordhíbír Sebulún áitreabhúigh Chítion, nó áitreabhúigh Nahalol; achd do chomhnuigheadar na Canaanítigh na meascan, agus tangadar fa chíos dóibh.

31 ¶ Ní mó do dhíbír Aser áitreabhúigh Accho, nó áitreabhúigh Sídon, nó Ahlab, nó Achsib, nó Helbah, nó Aphic, nó Réhob:

32 Ach do chomhnuigheadar na Hase-ritigh a measc na Gcanaaníteach, áitreabhúigh an nfearuinn: óir níor dhíbriodar amach iad.

33 ¶ Ní mó do dhíbír Naphtali áitreabhúigh Bhet-emes, nó áitreabhaigh Bhet-anat; achd do áitribh sé a measc na Gcanaaníteach, áitreabhúigh an nfearuinn: gídhéadh do bhádair áitreabhaigh Bhet-emes agus Bhet-anat fa chíos dóibh.

34 ¶ Agus do choinhéignigheadar na Ilámoritigh clann Dan do chomhnuighe san tsliabh: óir níor fhuilingiodar dhóibh teachd a nús annsa gheann:

35 Ach ba mian leis na Hamorítibh áitreabh do dhéanamh a sliabh Héres ann Aialon, agus a Sealbim: gídhéadh rugadar lámha thighe Ioseph búaidh, ionnus go dtangadar fa chíos dóibh.

36 Agus do bé teóra na Namoriteach ó árd Acrabbim, ón ccaruig, agus ó sin sías.

CAIB. II.

Tug aingeal achmhusan don phobal ag Bóchim. 6 Do chluonadar an slúagh fíos, déis bháis Iosua.

A GUS tháinig aingeal an TIGHEARNA a míos ó Ghilgal go Bóchim, agus a dubháirt, Thug mise oruibh dul sías as an Négipt, agus thug mé sibh chum na tíre

da mhionnuigh mé da bbur naithribh; agus a dubhairt mé, Nì bhrisfe mé mo chunnradh ribh choidheche.

2 Agus ní dhéantáoi siothchaín ar bith ré háitreabhaibh na tírese; teilgfidhe síos a naltóra: achd níor umhluigheabhairse dom ghlór: cred fa ndearnabhair so?

3 Uimesin a dubháirt misi mar an gcéadna, Ní dhíbeora amach romhuibh iad; ach béid mar dheilg ann bbur ttáobhuibh, agus béid a ndéa na bpaintéur dháoihbh.

4 Agus tárta, a núair do labhair aingeal an TIGHEARNA na briathraso ré cloinn Israel uile, gur thógbhadar an pobal a nguth súas, agus gur ghuileadar.

5 Agus do ghoireadar ainm na háite sin Bóchim: agus do rinneadar íodhbairt annsin don TIGHEARNA.

6 ¶ Agus a núair do leig Iosua don phobal imtheachd, do chúaidh gach áon do chloinn Israel chum a oighreachd féin do shealbhughadh an nfhearuinn.

7 Agus do rinneadar an pobal serbhís don TIGHEARNA ar feadh shaoghail Iosuah, agus ar feadh shaoghail ná seanóireadh do bhí beó a ndiaigh Iosua, noch do chonnaire na huile oibreacha móra do rinne an TIGHEARNA, ar son Israel.

8 Agus fuair Iosua mac Nún, serbhi-seach an TIGHEARNA bás, ar mbeith dhó céad agus deich mbliadhna dáois.

9 Agus do adhlacadar é a nimiol a oighreachda féin a Timnat-héres, a sliabh Ephráim, annsa táobh thúaiigh don chnoc Gaas.

10 ¶ Agus do bhádar mar an gcéadna an géinealachsin uile ar na gcrúnniughadh chum a naitheach: agus déirigh síochd eile na ndiaighsin, ag nach raibh fios an TIGHEARNA, ná fós na ngníomharthadh do rinne sé ar son Israel.

11 Agus do rinneadar clann Israel olt a bhfiadhluisi an TIGHEARNA, agus do rinneadar seirbhís do Bháalim:

12 Agus do thréigeadar an TIGHEARNA Dia a naitheachd, noch thug amach iad as crích na Héigpte, agus do leanadar dée eile, do dhéuibh na ndáoiné do bhí gacha táobh dhiobh, agus do chláonadar iad féin dóibh, agus do bhróstuigheadar an TIGHEARNA chum feirge.

13 Agus do thréigiodar an TIGHEARNA, agus do adhradar Báal agus Astárot.

14 ¶ Agus do las fearg an TIGHEARNA a naghaidh Israel, agus do sheachaid sé iad a lámhuibh creachadóireadh noch do chreach iad, agus do reac sé iad a lámhuibh a námbad gacha táobh dhiobh, iondus nar fhéidir leo seasadh ní budh-faide a lathair a námbad.

15 Gidh bé ball a ttéighdis amach, do

bhíodh lámh an TIGHEARNA na naghaidh chum uile, mar a dubhairt an TIGHEARNA, agus mar do mhionnuigh an TIGHEARNA dhoibh: agus do buaidhreachd go mór iad.

16 ¶ Gidheadh do thóg an TIGHEARNA breitheamhuin súas, noch do sháor iad ó lámhuibh na druinge do chreach iad.

17 Achd gidheadh níor umhluigheadar dá mbreitheamhuibh, ach do chuádar lé stríapachus a ndiaigh dée oile, agus do chláonadar iad féin dóibh: do iompoigheadar go luáth as a tslighe ann ar shiúbhluigheadar a naithe, ag umhlúghadh daithne an TIGHEARNA; ach ní dhearnadarsan sin.

18 Agus a núair do thóg an TIGHEARNA breitheamhuin súas dóibh, annsin do blí an TIGHEARNA leis an mbreitheamh, agus do sháor se iad as lámhuibh a námbad ar feadh bheatha an bhreitheamhuin: (óir do bhí aithreachus ar an TIGHEARNA ar son a nuchibhaghadh do bhrigh na muinntiresin do sháruidh agus do bhuáidhir iad.)

19 Agus tárta, a núair fuair an bhreitheamh bás, gur iompoigheadar, agus gur thrúailigheadar iad féin, nísá mbó ná a naitheacha, ag leanmhuin dée oile dá nadhradh, agus dumhlughadh síos dóibh; níor sguireadar dá ngníomhradh féin, nó dá slighe easumhail.

20 ¶ Agus do bhí fearg an TIGHEARNA teith a naghaidh Israel; agus a dubhairt sé, Do chionn gur sháruigheadar an mhuinntirse mo chunnradh noch do aithin mé dá naithribh, agus nár éisdeadar ream ghlór;

21 Ní dhíbeora misi mar an gcéadna ó so amach éinneach rompa do na cineadhachaibh dífag Iosua na dhiaigh a núair fuair sé bás:

22 Iondus go ndearbhocha mé Israel thríothasan, an gcoimheadfuid slighe an TIGHEARNA do shiubhal innte, mar do choimheadadar a naitheacha; nó nach ndéanuid.

23 Uime sin dfulaing an TIGHEARNA na cineadhachasin, gan a ndíbirt amach go luáth; ní mó thug sé a láimh Iosua iad.

CAIB. III.

Claonadh, buaidhreachd, agus saóradh Israel fu thrí.

ANOIS is iad so na cineadhacha dífag an TIGHEARNA, chum Israel do dhearbhadh léo, éadhon an mhéid do Israel da nar bhaithe cogthuigh Chánaan uile;

2 Amháin ionnus go mbíadh a fhios ag síochd chloinne Israel, cogadh do mhúmadh dhóibh, go báirigh don mhéid da nar bhaithe ní éinní dhe;

3 Mar atá, cúig tighearna na Bheilistíneach, agus na Canaanítigh uile, agus

na Sidóniannigh, agus na Híbhítigh do áitribh a sliabh Lebanon, ó shliabh Baalhermon go nuige dul a steach go Hámát.

4 Agus do bhádar ann do dhearbhadh Israel rui, dfeachuín an néistfidis re haith-eantuibh an TIGHEARNA, noch do aithin sé da naithribh lé láimh Mhaóise.

5 ¶ Agus do chomhnuigheadar clann Israel a measc na Gcanaaníteach, na Hiti-teach, agus na Namoríteach, agus na Bperisitíach, agus na Híbhíteach, agus na Iebusíteach :

6 Agus ghabhadar a níngbiona na mnáibh chuca, agus tugadar a níngbiona dá macaibh, agus dadhradar a ndé.

7 Agus do rinneadar clann Israel olc a radharc an TIGHEARNA, agus do dhearmuid siad an TIGHEARNA a Ndia féin, agus do adhradar Baalim agus ná garráin.

8 ¶ Uimesin do bhí fearg an TIGHEARNA teasuighe a naghaidh Israel, agus do reac sé iad a láimh Chusan-risataimrígh na Mesopotámia : agus do rinneadar clann Israel serbhíis do Chusan-risataim ochd míbliadhna.

9 Agus a nuáir do éighmhíodar clann Israel ar an TIGHEARNA, do thóg an TIGHEARNA súas fear sáortha do chloinn Israel, nóch do thárrthuigh iad, eadhon Otniel mhac Cénas, an dearbhrathair dob óige ag Cáleb.

10 Agus thainic spiorad an TIGHEARNA air, agus do bhreathnuigh sé an Israel, agus do chúaidh amach do dhéanamh cogaidh : agus thug an TIGHEARNA Chusan-risataimrígh Mhesopotámia ann a láimh ; agus do bhuadhugh a lámh a naghaidh Chusan-risataim.

11 Agus do bhí súaimhneas ag an ttír ar feadh dhá fhíchthíod bliadhan. Agus fuáir Otniel mac Cénas bás.

12 ¶ Agus do chionntuigheadar clann Israel a rís a radharc an TIGHEARNA : agus do neartuigh an TIGHEARNA Eglon rígh Moab a naghaidh Israel, do bhrígh go ndéarnadar olc a radharc an TIGHEARNA.

13 Agus do chruinnigh sé chuige féin clann Ammon agus Amalec, agus dimthigh sé agus do bhuail Israel, agus do shealbhuigh cathair na ccrann bpailine.

14 Mar sin do bhádar clann Israel ag déanamh serbhíis do Eglon rígh Mhoab ochd míbliadhna déug.

15 Ach a nuair do éighmheadar clann Israel ar an TIGHEARNA, do thóg an TIGHEARNA sáorthóir súas dóibh, Ehud mhac Géra, Beniamíteach, duine cle-lamhach, agus do chuireadar clann Israel, tíodhlacadh leis chum Eglon rígh Mhoab.

16 Ach do rinne Ehud sgíandhá fháobhar dhó féin, ann a raibh cubhad ar fhad ; agus do cheangail sé é faoi na éadach ar a cheathramhuín deis.

17 Agus thug sé an tíodhlacadh chum Eglon rígh Mhoab : agus ba duine ro mhéaith Eglon.

18 Agus a nuair do críochnuigh sé an tíodhlacadh do thabhairt iad, do chuir sé ar siubhal an luchd díomchuir an tíodhlacadh.

19 Ach do fill sé féin a rís ó na cuiléaruibh do *bhí* láimh ré Gilgal, agus a dubhairt sé, Atá teachdaireachd sheicréideach agam chugad, a rígh : noch a dubhairt, Bí ad thocho. Agus a raibh na seasamh na fóchair uile do chúadar amach uadh.

20 Agus táinic Ehud chuige ; agus do bhí sé na shuighe a bpárlús samhruigh, noch do bhí aige dhó féin amháin. Agus a dubhairt Ehud, Atá teachdaireachd agum ó Dhia chugad. Agus déirigh sé as a chatháoir.

21 Agus do chuir Ehud amach a lámh chlé, agus thug an daigéar ó na ladhairg dheis, agus do sháith ann a bholgsan é :

22 Agus do chuáidh an dornchur a steach a ndiaigh na lainne ; agus do lean an bhlunag don lainn, ionnus nár fhead sé an daigéar do tharraing as a bholg ; agus thainic an salchar amach.

23 Amsin do chuáidh Ehud amach thríd an bpóirsi, agus do dhruid sé doir an phárlús air, agus do chuir glas orra.

24 A nuair do chuáidh sé amach, tanguadar a mhuinntir ; agus a nuair do chonnacadar, féuch, go raibh doirsi an phárlúis druite, dubhradar, Go deimhin do fhloigh sé a chosa ann a sheomra samhruigh.

25 Agus do fhanadar nó go madh naír leo : agus, féuch, níor fhoscail sé doirse an phárlús ; uimesin do ghlacadar eochair, agus dfhogladar iad : agus do bhí a tigh-earna ar tuitim marbh air talumh.

26 Agus an fad do bhádar ag fuireach do chúaidh Ehud as, agus dimthigh sé thair na coilearuibh, agus do chuáidh sé as go Seriat.

27 Agus tárla, a nuair thainic sé, gur sheid sé stoc air shliabh Ephraim, agus do chúadar clann Israel síos leis ón tslíabh, agus eisión rompa.

28 Agus a dubhairt sé ríu, Leanuigh misi : oir thug an TIGHEARNA na Moabítigh bhuir naimhde ann bhuir láimh. Do chúadar síos na dhiaigh, agus do ghabhadar áthanna Iordan leath re Moab, agus níor léigeadar duine thairis.

29 Agus do mharbhadar do Mhoab a nuair sin timchioll dheich míle fear, daoine neartmhara, agus gaisgeamhla uile ; agus ní dheachaidh éanduine as.

30 Marsin do cláidheadh Moab an lá sin faoi lamhuibh Israel. Agus do bhí an tír suáimhneach ochdmíodhad bliadh-an.

31 ¶ Agus na dhiaighsin do bhí Samgar mhac Anat, noch do mharbh do na Philistíneachaibh sé cheúd fear le cleithprioica damh : agus do sháor seision Israel mar an gcéadna.

CAIB. IV.

Claonadh uile an phobuil. 2 Foirnheart Iabin agus Shisera. 4 Comhfhuasgladh tríd Dheborah agus Bhárac.

AGUS do rinneadar clann Israel a rís olc a radhare an TIGHEARNA, a núair do éug Ehud.

2 Agus do reac an TIGHEARNA iad a láimh Iábin rígh Chánaain, noch ba rígh an Hazor ; ba hé caiptín a shlóigh Sisera, noch dáitreibh ann Haroset na Ngeinteadh.

3 Agus déighmheadar clann Israel chum an TIGHEARNA : óir do bhí aige naóí gcéud carbad iaruin ; agus do sháruigh sé go hianmhór clann Israel fhithche bliadhan.

4 ¶ Agus Deborah banfháigh, bean Lapidot, dob isi fá bhreitheamh ar Israel fá namsin.

5 Agus do bhí sí na comhnúighe faoi chramn púbae Dheborah eidir Rámah agus Bétel a slíabh Ephraim : agus tanga-dar clann Israel chuice síuas dfagháil bhreitheamhuís.

6 Agus do chuir sí fios, agus do ghoir sí Bárac mhac Abinoam amach as Cedess-naptali, agus a dubhairt sí ris, A né nar aithin an TIGHEARNA Día Israel, Eirighidh agus tarraigh leath ré slíabh Tábor, agus beir leachd deich míle fear do chloinn Naptali agus do chloinn Sebulun ?

7 Agus tairreonga misi ad cheann gus a nabhuinn Císon Sisera, caiptín slóigh Iábin, maille re na charbadaibh agus le na toitheastal ; agus do bhéara mé ad láimhsi é.

8 Agus a dubhairt Bárac ría, Má théid tusa liom, annsin racha mé ann : achd muna ndeachuidh tusa liom, ní racha mé ann.

9 Agus a dubhairt sisi, Racha misi leachd go deimhin : gidheadh an turus ghábbus tú ad láimh ní bhíaidh nar onóir dhuitsi ; óir reacfaidh an TIGHEARNA Sisera a láimh mhná. Agus déirigh Deborah, agus do chuáidh le Bárac go Cédes.

10 ¶ Agus do ghoir Bárac Sebulun agus Naptali go Cédes ; agus do chuáidh sé síuas maille re deich míle fear lé na chois : agus do chuáidh Deborah síuas leis.

11 Annois do dhealuigh Héber an Ceniteach, é féia, ó na Ceniteachuibh, noch do bhí do chloinn Hóbab cliamhuin Mhaóise, agus do shuidhigh a fhoslungphort go

nuige réiteach Saanaim, noch atá láimh ré Cédes.

12 Agus do fhoillsigheadar do Shisera go ndeachaidh Bárac mhac Abinoam síuas go slíabh Tábor.

13 Agus do chruinnigh Sisera a bhfochair a chéile a charbuid uile, eadhon naóí gcéad carbad iaruin, agus a nuile dhuine da raibh na fhochair, ó Hiasoret na Ngeinteadh go nuige a nabhuinn Císon.

14 Agus a dúbhairt Deborah re Bárac, Eirigh síuas ; óir a sé so an lá ar thoirbhir an TIGHEARNA Sisera ad láimh : a né nach deachuidh an TIGHEARNA amach romhad ? Marsin do chuáidh Bárac síos ó shlíabh Tábor, agus deich míle fear na dhiaigh.

15 Agus do chlaóidh an TIGHEARNA Sisera, agus a charbuid uile, agus a shlúagh uile, le faobhar an chloidhimh roimhe Bhárac ; ionnus gur thuirling Sisera as a charbad síos, agus gur theith a luas a chos.

16 Ach do lean Bárac a ndiaigh na gcarbad, agus a ndiaigh an tslóigh, go Haroset na Ngeinteadh : agus do thuit slúagh Shisera uile le faobhar an chloidhimh ; agus níor fágbadh duine dhíobh.

17 ¶ Gidheadh do theith Sisera ar a chosuibh go lóistín Iael bean Heber an Ceniteach : óir do bhí siothcháin idir Iabin rígh Hásor agus tigh Héber an Ceniteach.

18 Agus do chuáidh Iael amach a gcoinne Shisera, agus a dubhairt ris, Fill a steach, mo thighearna, fill a steach chugamsa ; ná bíodh eagla ort. Agus a nuair do thill sé a steach chuice san lóistín, dfoluigh sí é lé falluing.

19 Agus a dubhairt sé ría, Guidhim thú, tabhair dhámh, beagán uisce ré a ól ; óir atá tart orm. Agus dfoscail sisi buidéal bainne, agus thug dhósan deoch, agus do dheasuigh éadach thairis.

20 Agus a dubhairt sé ría, Seas a ndorus an phuibill, agus is amhlúigh bhías, má thig duine ar bith agus fhiafrochus díot, agus déarus, An bhfuil éandúine annso ? déara tusa, Ní bhfuil.

21 Annsin do ghlac Iael bean Héber táirnge don pháillíun, agus do ghlac geannaire na láimh, agus do chuáidh go míu chuige, agus do bhuáil an táirnge iona clamóig ara, agus do dhaingnidh annsa talumh é : (óir do bhí sé na shúan chodalta agus curtha.) Mar sin fuair sé bás.

22 Agus, féuch, mar do bhí Bárac ag leanmhuin Shisera, tháinig Iael amach na choinne, agus a dubhairt sí ris, Tarr, agus taisbeanfuidh misi an duine dhuit ataóí diarruigh. Agus a nuair tháinig sé dá lóistín, féuch, do bhí Sisera na luidhe

marbh, agus do *bhí* an tairnge iona cham-
óig ara.

23 ¶ Mar sin do chlaoidh Día an lá
sin Iábin rígh Chánaan roimhe chloinne
Israel.

24 Agus do thairbheadh lámh chluinne
Israel, agus rugadar buáidh air Iábin
rígh Chánaan, nó gur scriosadar Iábin rígh
Chánaan.

CAIB. V.

Dán chaithreimeach Dhebbhorah agus
Bharac.

AN sin do chán Deborah, agus Bárac
mhac Abinoam an lá sin, dha rádh,

2 Moluighsi an TIGHEARNA, do chionn
dioghaltais Israel, á nuaire do thoirbhríodar
na daoine iad féin go toileamhuil.

3 Eistighe, O a ríghthe; tugaidh aire, a
phrionnsuidhe; cántuidh misi; misi *féin*,
don TIGHEARNA; cántuidh mé *moladh*
don TIGHEARNA Día Israel.

4 A THIGHEARNA, a nuaire do chuáidh
tú amach as Seir, a nuaire do chuáidh tú ar
haghaidh as machaire Edom, do chrioth-
nuigh an talamh, agus do shileadar na
neamha, agus na neóil mar an gcéadna do
shileadar usge.

5 Do leaghadar na sléibhte roimhe
ghnúis an TIGHEARNA, Sinai *féin* roimhe
ghnúis an TIGHEARNA Día Israel.

6 A láethibh Shamgar mhic Anat, a
láethibh Iael, do bhádar na slighthe mora
gan tathuighe, agus do shiubhuighedis
luchd intheachda na sligheadh a róduibh
seachránacha.

7 Do sguireadar áitreabhúigh na mbail-
teadh, do sguireadar a Nisrael, nó gur
éirigh mise Deborah, gur eirigh me am
mhathair a Nisrael.

8 Do thoghadar dée nuaidha; annsin
do *bhí* an cogadh ansna doirsibh: an bhfac-
us sgíath nó gath a measc cheathrachad
míle a Nisrael?

9 *Atá* dúil mo chroidhe a nuaichdarán-
uibh Israel, noch do thoirbhir iad féin go
toileamhuil a measc an phobail. Beann-
uighi sí an TIGHEARNA.

10 Labhradh sibhsi do ní marcúigh-
eachd ar assaluibh bána, a luchd shuidhios
a mbreitheamhuus, agus shiubhuighios an
tslighe.

11 *An drong do sháoradh* ar fhuáim
na saighdeoradh a náitibh tairngthe a
nuisge, ann sin foillseochuid siad ghuíomh-
radh fireanta an TIGHEARNA, *eadhon* na
ghuíoimha fireanta a *ttuobh áitreabhach* a
bhailteadh a Nisrael: annsin rachaidh po-
bal an TIGHEARNA síos gus na geatadh-
uibh.

12 Múscail, Múscail, a Dheborah:
múscail, múscail, cán dán: éirigh, a

Bharac, agus tréoruidh do bhraighdionus a
mbruid, thusa a mhic Abinoam.

13 Annsin thug sé ar an té mbairios
go mbiáidh uachdaránachd aige ós cionn
na nuaasal a measc an phobail: thug an
TIGHEARNA orumsa tighearnus do bheith
agam ós cionn na gcumhachdach.

14 Amach as Ephraim do *bhí* fréamb
dhíobh a naghaidh Amalec; ad dhíáigh
sí, a Bheniamin, a measc do phobail;
amach as Machir thugadar tuachdaráin
a nuaas, agus amach as Sebulun thainic an
drong ghlacús peann an scribhneóra.

15 Agus do *bhádar* prionnsuidhe Issa-
char a bhfochair Dheborah; eadhon Issa-
char, agus Bárac mar an ccéadna: do
cuireadh dha chois chum an ghleanna é.
Air son ronna Reuben do bhádar smuin-
tighe móra croidhe.

16 Cred fa ndéarnuis comhnuighe a
measc bhánrach na gcéorach, déisteachd re
méiligh na tréud? ar son ronna Reuben
do *bhí* spíonadh mór croidhe.

17 Do rinne Gilead comhnuighe taobh
thall do Iordan: agus cred far fhan Dan
a loingios? do rinne Aser comhnuighe ar
thráidh na fairge, agus do fhan anna
bhéarnuibh.

18 Agus *bá* daoine Sebulun agus Naph-
tali do chuir a nanmanna a mbáoghal go
bás a náitibh árd a mhachaire.

19 Tangadar na ríghthe, agus do throid-
eadar, annsin do throideadar ríghthe Cá-
naan a Dtaanac láimh re huisgidhíbh Mhe-
giddon; níor ghabhadar éadail ar bithairgid.

20 Do throideadar ó fhlaithreamhuus;
do chathuigheadar na réulta ann a sligh-
thibh a naghaidh Shisera.

21 Do fhuáduigh an abhann Císon le
iad, an tseanabhannsin, a nabhann Císon.
O mo anum, do shaltuir tú síos neart.

22 Annsin do briseadh ingne na neach
do bhrígh a niomrúaguidh, iomrúagadh a
neach árrachda.

23 Malluighidhsí Méros, (do ráidh aing-
el an TIGHEARNA), malluighidhsí go dean-
achdach a háitreabhúigh; do chionn
nach dtangadar a ccabhair an TIGHEARNA,
a ccabhair an TIGHEARNA a naghaidh na
ccumhachdach.

24 Budh beannúigh bhías Iael ós cionn
na mban bean Heber an Ceniteach, budh
beannúigh í ós cionn bhan ansa bpáillíun.

25 Diarr sé uisge, agus thug sí bainne
dhó, thug sí im anach a meis thighearn-
amhuil.

26 Do chuir sí a lámh ansa tairnge,
agus a lámh dheas ar gceannaire na noi-
brigheadh; agus do bhúail sí Sisera leis
an ngeannaire, do gheárr sí a cheann de, a
nuaire do tholl sí agus do bhúail sí é tre na
chamóig ara.

27 Dumhlugh sé agá cosuibh, do thuit sé, do luigh se síos : aga cosuibh do umhlugh sé, do thuit sé : mar ar chláon sé, annsin do thuit sé síos marbh.

28 Dféuch mathair Shisera amach ar fhuinneóg, agus do eigh thríd an laitis, Cred fa bhfuil a charbad an fad so ag teachd ? Cred fa bhfauid rithleain a charbad ?

29 Do fhreagradar a baintighearnadh glioca í, fós, do fhreagair sisi í féin,

30 Nach rugadar búaidh ? nach ar roinneadar a néadail ; da gach caínfear cailín no dhó ; do Shisera éadál ioldhathach, éadál ioldhathach do air shnathaide, ioldhathach do bair shnathaide air gach táoibh, flá bhraigidibh an luchd éadala.

31 Marsin a THIGHEARNA go gcláoidhteair do naimhde uile : ach biodh an mhéid ler bhionnubh é mar an ngréin a nuair éirghios sías iona neart. Agus do bhí súaimhnios agan talunh ceathrachad bliadhan.

CAIB. VI.

Clàonadh oile an phobuil on TIGHEARNA.

2 Bhuaill na Midianuigh iad. 11 Do chuir aingeal Dé Gideon dá saoradh.

AGUS do rinneadar clann Israel ole a bhfiaghnúisi an TIGHEARNA : agus thug an TIGHEARNA iad a láimh Mhídan ar feadh sheachd mbliadhan.

2 Agus rug lámh Mhídan búaidh a naghaidh Israel : agus air eagla na Midianach do rinneadar clann Israel dhóibh féin na húamha atá an sna sléibhtibh, agus na cúasa, agus na daingneacha láidre.

3 Agus is amhluidh bhí, a nuair do chuir Israel siol, go ttagadar na Midianuigh sías, agus na Hamalecitigh, agus clanna a noithear, cheana thangadar sías na naghaidh ;

4 Agus do shuigheadar foslungphort na naghaidh, agus do mhilladar biseach na talman, nó go tti tú go Gasa, agus níor fhágbhadar beatha ar bith ag Israel, cáoirigh, nó dainh, nó assail.

5 Oir thangadar sías maille re na máoin agus le na bpuillionibh, agus tangaadar anhuil lócuistigh ar líonmhaireachd ; óir do bhádar féin araan agus a ceamhuill dóairmhuigh : agus do chuádar a steach don tír dá bargain.

6 Agus do bochduigheadh Israel go romhór do bhrígh na Midianach ; agus do eighmheadar clann Israel ar an TIGHEARNA,

7 ¶ Agus tárta, a nuair déighmheadar clann Israel chum an TIGHEARNA do bhrígh na Midianach,

8 Gur chuir an TIGHEARNA faidh chum

cloinne Israel, noch a dubhairt ríú, Mar so a dubhairt TIGHEARNA Día Israel, Thug misi sías ó Néipt sibh, agus thug mé amach sibh as tigh na dáoirsi ;

9 Agus do sháor mé sibh as láimh na Néipteach, agus as láimh gach a raibh trom oruibh, agus do thiomáin me amach romhuibh iad, agus thug mé a ndúithche dhibhse ;

10 Agus a dubhairt mé ribh, Is misi bhur TIGHEARNA Día ; ná biodh eagla dée na Nainoríteach oruibh, aga bhfuilú bhur*ccomhuighe iona ndúithche : ach níor umhlugheabhair dom glóir.

11 ¶ Agus táinic aingeal ón TIGHEARNA, agus dó shuigh faoi dharuigh noch do bhí ann Ophrah, noch ba lé loas an Tabi-esríteach : agus do bhí a nhab Gidéon ag búaladh cruineachda láimh ré hionad brúite an nfiona, dhá fhólach ar na Midianachaibh.

12 Agus do thaibheadh aingeal an TIGHEARNA dhó, agus a dubhairt sé ris, Atá an TIGHEARNA maille leachd, a dhuine neartmhair a ngaisgidh.

13 Agus á dubhairt Gidéon ris, Oh mo THIGHEARNA, má atá an TIGHEARNA maille rinn, cred fa tteagmhann so uile dhúinn ? agus cáit a bhfuilid a mbiorbhuile, noch do innseadar ar naithreacha dhuinn, dhá rádh, Nach ttug an TIGHEARNA a níos ón Néipt sinn ? achd anois do thréig an TIGHEARNA sinn, agus do sheachaid sé sinn a lámhuibh na Midianach.

14 Agus dféuch an TIGHEARNA air, agus a dubhairt, Eirigh anso an do neart, agus sáorfuigh tú Israel ó lámhuibh na Midianach : nach ar chuir misi uáinn thú ?

15 Agus a dubhairt seision ris, O mo THIGHEARNA, cred le ttáirthocha mé Israel ? féuch, atá mo mhuinntir bochd a Manassch, agus is mé féin is lugha a ttigh mathar.

16 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ris, Is deimhin go mbúaidh misi leachd, agus buáilfidh tú na Midianuigh amhuil éanduine amháin.

17 Agus a dubhairt seision ris, Ma fuair mé grása anois ad radharc, ann sin taisbein comhartha dhamh go labhrann tú riom.

18 Guidhim thú, ná himthigh as so, no go tti mé chugad, agus go ttuga mé amach mo ofráil, agus go ccurfidh me í as do choimne. Agus a dubhairt seision, Fanfuidh mé nó go tti tú a ris.

19 Agus do chúaidh Gidéon a steach, agus do ghléas sé meannán, agus cácuidhe gan loibhín do ephah plúir : do chuir sé a nfeóil a mbascaéd, agus do chuir an

tanbhruith a bpota, agus thug se chuige é faoi an daruigh, agus do thairg é.

20 Agus a dubhairt aingeal Dé ris, Glac a nfeoil agus na haráin gan loibhin, agus cuir air an gcarruigse *iad*, agus dóirt amach an tanbhruith. Agus do rinne sé sin.

21 Agus annsin do chuir aingeal an TIGHEARNA ceann an bhata do *bhí* na láimh amach, agus do bhean ris an bhfeoil agus na haráinibh gan loibhin; agus do éirigh teinidh súas as an gcarruig, agus do loisg a nfeoil agus na bairgiona gan loibhin. Annsin dimthigh aingeal an TIGHEARNA as a amharc.

22 Agus a nuair thuig Gideon gur *bé* aingeal a ccabhair an TIGHEARNA é, a dubhairt Gideon, Uch, a THIGHEARNA Día! do chionn go bhfac a mé aingeal an TIGHEARNA aghaidh ar aghaidh.

23 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ris, siothlaínn maille leachd; ná bíodh eagla ort: ní bhfuighe tú bás.

24 Ann sin do thóg Gideon altóir don TIGHEARNA air a náitsín, agus do ghoir Iebobhah-Salom dhi: gus an lá a níúgh *atási* fós ann Ophrah na Nabiesíteach.

25 ¶ Agus turla a noidhchesin féin, go ndubhairt an TIGHEARNA ris, Glac bulóg óghathar, eadhon an dara bhulóg dosheachd mbliadhnuibh dáois, agus teilg síos altóir Bhaal ata ag bathair, agus geáir síos a *nfúsc*hoill gharáin *atá* láimh ris:

26 Agus déana altóir dot THIGHEARNA Día ar mbullach na cairgesi, ann sa náit dháingín, agus glac an dara bhulóg, agus ófráil íodhbairt loisge le cunnadh na coilleadh noch ghéarrás thú síos.

27 Ann sin rug Gideón deichneamhar fear dá sherbhíseachaibh leis, agus do rinne mar a dubhairt an TIGHEARNA ris: agus is *amhluidh* bhí, do chionn gur bheagail leis muinntir a athar, agus muinntir na caithreacha, nach ar fhéad sé do dhéanamh san ló, go ndéarna se san noidhche é.

28 ¶ Agus a nuair do éirgheadar muinntir na caithreach go moch ar mhaidín, feach do bhí altóir Bháal ar na teilgion síos, agus do gearradh síos an choill do *bhí* láimh ría, agus do bódhbradh an dara bhulóg air a naltóir do thóghbhadh.

29 Agus a dubhairt gach aon aca re chéile, Cía rinne an nise? Agus a nuair do spionadar agus díafraightheadar, a dubhradar, A sé Gideon mhac Ióas do rinne so.

30 Ann sin a dubhradar muinntir na caithreach re Ióas, Tabhair amach do mhac, go bhfuighe sé bás: do chionn gur bhris sé síos altóir Bháal, agus do chionn gur ghearr sé síos an choill do *bhí* láimh ris.

31 Agus a dubhairt Ióas re ar sheas na

ághaidh uile, A ndéanfaí tagra ar son Bháal? an gcuimhdeocha sibhse é? an té thaigeorus ar a shon, cuirthear cum báis é an feadh *atá fós* na mhaidín: *más* Día e, tagradh sé ar a shon féin, do chionn gur theilg *duine* a altóir síos.

32 Ar a nadhbharsin do ghoir sé Ierubbaal de an lásín, gha rádh, Déanadh Baal ttagra na aghaidh, do chionn ghur theilg sé a altóir síos.

33 ¶ Annsin do bhádar na Mídianuigh uile agus na Hamalecitigh agus clanna a noirthear ar na gcrúnniughadh a bhfochair a chéile, agus do chúadar anonn, agus do shuigheadar a ngleann Iesreel.

34 Ach táinic spiorad an TIGHEARNA ar Ghideon, agus do shéid sé a stoc; agus do chruinnigh Abieser na dhíáigh.

35 Agus do chuir sé teachda ar fad Mhanasseh uile; noch do bhí mar an gcéadna ar na gcrúnniughadh na dhíáigh: agus do chuir teachda go Haser, agus go Sebulun, agus go Naphtali; agus tangadar a níos na choinne.

36 Agus a dubhairt Gideon re Día, Ma thárrthuighionn tú Israel lem láimhsi, fa mair a dubhairt tú,

37 Féach, cuirfe mé lomradh olla air a nurlár; agus ma bhíonn drúchd ar an lomradh amháin, agus go mbia an talamh uile tirim, ann sin bhías a fhios agam go ttárrthocha tú Israel lem láimhsi, mar a dubhairt tú.

38 Agus do bhí mar sin: óir do éirigh sé go moch ar na mhárach, agus do dhlúthaigh sé re chéile an lomradh, agus dfaig do dhrúchd as an lomradh, lán scála duisge.

39 Agus a dubhairt Gideon re Día, Ná lasadh thfearg a maghaidh, agus ní laibheora mé acht so amháin: guidhim thú, ná dearbhuim acht a néanuirse eile leis a lomradh; bíodh an tiornach ar an lomradh amháin, agus bíodh drúchd ar an ttalumb uile.

40 Agus do rinne Día sin a noidhchesin: óirdo bhí an tiornach air an lomradh amháin, agus drúchd air an ttalumb uile.

CAIB. VII.

Slógh Iosua 32000. 16 Ar ccaitheamh inntleachd ar na Midianachaibh, do bhuaghaigh sé orra.

ANN sin do éirigh súas Ierubbaal, sé sin Gideon, agus an pobal do *bhí* na fhochair, go moch, agus do shuigheadar láimh re tobar Háród: ionnus go raibh slúaigh na Mídianach don táobh thuáigh dhíobh, láimh re cnoc Móreh anna ghleann.

2 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Gideon, *Atáid* na daóinesí ad fhochairsi

ro iomadamhuil dhambhas re thabairt na Midianach ann a lámhuibh, deagla go mbeith úabhar ar Israel am aghaidhsí, gha rádh, Sí mo lámh féin do thárr-thuigh mé.

3 Anois ar a nádhbharsin tiomáin ort, fuagair a gcluasuibh na ndaoineadh, gha rádh, Gidh bé air a bhfuil uamhan nó eagla, filleadh sé agus imthigheadh go moch ó shliabh Gilead. Agus do fhill annsin do phobal, dhá mhíle agus fithche; agus dfanadar deich míle.

4 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Gideon, *Atáid* an slúagh ro lionmhar fós; fábhair leachd síos iad chum a nuisge, agus teisteochadsa annsin duit iad: agus is amhlúigh bhías, gidh bé ar a ndéara misi, Imthigheadh an fearsa leachd, rachuidh an fairsin leachd; agus gidh bé ar a ndéara mé, Ná himthigheadh an fearsa leachd, ní rachuidh an fairsin leachd.

5 Marsin thug sé a nús na daoine chum a nuisge: agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Gideon, Gach áon dá lighfidh sías an tuisge le na theangaidh, mar do dhéanadh inadradh, cuirfe tú an té sin ar leith; mar an gcéadna gach aon dá croomann síos ar a ghlúinibh dól dighe.

6 Agus uibhir na ndaoine do ligh, *ag cur* a lámhe chum a mbeóil, bá trí chead fear: achd an chuid eile uile don phobal do chromadar síos ar a nglúinibh dól uisge.

7 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Gideon, Is leis na trí chéud fear do ligh sías *an tuisge* thárrthochus mé sibh, agus thoirbheorus mé na Midianuigh ann do lámh: agus imthigheadh cách uile gach áon díobh dá ait féin.

8 Mar sin do rug an pobal lónn léo iona lámhuibh, agus a stuic: agus do chuir sé an *chuid eile* Disrael gach áon díobh dá lóistin, agus do chongbhuigh na trí chéad fairsin: agus do bhí slúagh Mhí-dian táobh shíos díobh annsa ghleann.

9 ¶ Agus túrla a noidheche sin féin, go ndúbhairt an TIGHEARNA ris, Eirigh, síos, a gcionn an tslóigh; óir thug misi ad lámh é.

10 Ach má bhíonn eagla ort dul síos, éirigh le Phúrah do sheirbhiseach síos chum an tslóigh:

11 Agus cluinfidh tú cred a déaruid siad; agus na dhíáigh sin neartochar do lámha do dhul síos chum an tslóigh. Ann-sin do chuaidh sé síos lé Phurah a shear-bhfoghantúigh gus an gcuid amuigh do na daoineibh armtha do *bhí* nas tslúagh.

12 Agus do bhadar na Midianuigh agus na Hamalecitigh agus clann a noirthir uile ar feadh an ghleanna amhuil dhórsain ar lionmhaireachd; agus do *bhád* a geamhuil dóairmhigh mar an ngeineamh

ar thráigh na fairge ar iomadamh-lachd.

13 Agus a nuair tháinig Gideon, féuch; do *bhí* duine dinnis aisling dha chumpán-ach, agus a dubhairt, Féach, do chonnaire me aisling, agus, féach, tháinig bairghín dárán eórna a measc shluáigh Mhí-dian, agus thainic go páillíun áirigh, agus do bhuail é nó gur thuit sé, agus do theilg bun ós cionn é, gur shín an pailíon ar a fhaide.

14 Agus do fhreagair a chompánach é; agus a dubhairt, Ní ní ar bith oile so ach cloidhiomh Ghídeon mhic Ióas, duine do Israel: *óir* thug Dá Midian iona lámh; agus an slúagh uile.

15 Agus is amhlúigh do bhí a nuair do chúala Gideon innisín na haislinge, agus a heidirmilíniughadh, go ndearna adhradh, agus gur iompóigh go slúagh Israel, agus go ndubhairt, Eirighidhe; *óir* thug an TIGHEARNA slúagh Mhí-dian an bhur lámh.

16 ¶ Agus do roinn sé na trí chéad fear a ttrí cuideachduibh, agus do chuir stoc a lámh gach áonduine, maille re soithighibh folmha, agus lochranadh annsa soithighibh.

17 Agus a dubhairt sé riu, Féachuidh ormsa, agus déanuidh mar an gcéadna: agus, féach, a nuair thiocfas mé táobh amuigh don champa, is amhlúigh bhías, mar do dhéana misi, is mar sin do dhéan-taoise.

18 A nuair shéidfios misi stoc, mé féin agus a *bhfuil* am fhochair, ann sin séid-ighsi na stuic mar an gcéadna ar gach uile táobh don champa, agus abraidh, *Cloidh-ionmh* an TIGHEARNA agus Ghídeon.

19 ¶ Marsin thainic Gideon, agus an céad fir do *bhí* na fhochair, don táobh amuigh don champa a tiosach na faire meadhonigh; agus ní mó ná gairid roimhe do chuireadar a nfaire amach: agus do shéidiodar na stoic, agus do brisiodar na soithighe do *bhí* na lámhuibh.

20 Agus do shéideadar na trí chuid-eachda na stuic, agus do bhrisiodar na soithighe, agus do chongmhadar na lochranadha iona lámhuibh clé, agus na stuic iona lámhuibh deasa chum séidthe: agus do ghéareadar, Cloidheamh an TIGHEARNA agus Ghídeon.

21 Agus do sheas gach éandúine na áit féin timchioll an champa; agus do rithiodar an slúagh uile, agus do éiglmhiodar, agus do theithiodar.

22 Agus do shéidiodar na trí chéad na stuic, agus diompóigh an TIGHEARNA cloidhiomh gach éan duine dhíobh a naghaidh a chumpánuigh, ar fad an tslúagh uile; agus do theith an slúagh

go Betsitah ann Sererat, agus go teóruinn Abel-meholah, go nuige Tabbat.

23 Agus do chruinnigheadar muinntir Israel iad féin a cionn a cheile as Naph-tali, agus as Aser, agus as Mhanasseh uile, agus do leanadar a ndiaigh na Midianach.

24 ¶ Agus dó chuir Gideon teachda ar feadh shléibhe Ephraim, gha rádh, Tigidh a nús a naghlaidh na Midianach, agus gabhuibh rompa na huisgidhe go Bet-barah agus go Iordan. Ann sin do chruinnigheadar muinntir Ephraim iad féin a cceann a chéile, agus do ghabhadar na huisgidhe go Bet-barah, agus go Iordan.

25 Agus do ghabhadar días do phrionnsadhaibh na Midianach, Oreb agus Seeb; agus do mharbhadar Oreb ar charruic Oreb, agus do mharbhadar Seeb a ccantáoir fhiona Sheeb, agus do leanadar Midian, agus tugadar cinn Oreb agus Sheeb leó go Gkleon don taoibh oile do Iordan.

CAIB. VIII.

Fearg chloinne Ephraim re Gideon ar na cur far ccúl. 24 An comhartha buaghl-mhur na cheap tuislidh don phobal.

AUGUS a dubhradar fir Ephraim ris, Créd é an ní so do rinne tú oruinn, nach ar ghoir tú oruinn, a núair do throid tú ris na Midianuibh? Agus do cháineadar é go géar.

2 Agus a dubhairt séisíon riú, Cred do rinne mé a nois a gcoinlinheas ribhsi? a né nach fearr dioghluim cháor Ephraim nó cruinniughadh ionláin cháor Abieser?

3 Thug Dia ann bhur lámhuibhsi prionnsuidhe Mhídián, Oreb agus Seeb: agus cred do fhéad misi dheanamh a gcomóradh ribhse? Annsin do laghduigh-eadh a bhfearg ris, a núair a dubhairt se sin.

4 ¶ Agus táinic Gideon go Iordan, agus do chuáidh sé thairis, é féin, agus na trí chéad fear do bhí na fhochair, agus iad curtha, gidheadh dá leanmhuinsin.

5 Agus a dubhairt sé ré muinntir Shuccot, Guidhim sibh, tugaidh, bairghiona aráin, don mhuinntir leanus mé, óir atáid siad curtha, agus atáim ag tóruigheachd a ndiaigh Shébah agus Salmunna, righthe Midian.

6 Agus a dubhradar prionnsuidhe Shuccot, An bhfuilid lámha Shébah agus Salmunna anois ad láimhsi, as a ttiubhramáois aran dot shlúagh.

7 Agus a dubhairt Gideon, Uimesin a núair bhéaras an Tighearna Sébah agus Salmunna am láimhsi, annsin réabfa mé bhur bhféoilse le dealguibh, agus lé dreas-aibh an nfasuigh.

8 Agus do chuáidh sé súas as sin go

Phenuel, agus do labhair riu mar an ccéad-na: agus do fhreagradar muinntir Phenuel é, mar do fhreagradar muinntir Shuccot.

9 Agus do labhair sé mar an gcéadna ré muinntir Phenuel, ghá rádh, A nuair thioctas mé a ris a síothcháin, brisfe mé an torso síos.

10 ¶ Anois do bhí Sébah agus Salmunna ann Carcor, agus a slúagh na bhfochair, timchioll chúig míle déag fear, an mhéid do fágbadh do shlúaghuibh chloinne a noirthir nile: óir do thuit díobh céad ar fhithchid míle fear do tharruing cloidheamh.

11 Agus do chuáidh Gideon súas ansa tslighe láimh ris an luchd aitreabhus a loistinnibh ar an ttaoibh shoir do Nóbah agus do Iogbehah, agus do bhúail sé an slúagh: óir do bhí an slúagh neamhchoimheadach.

12 Agus a nuair do theith Seba agus Salmunna, do lean sé iad, agus do ghabh sé dhá rígh Midian, Sébah agus Salmunna, agus do chlaoidh sé an slúagh uile.

13 ¶ Agus diompóigh Gideon mhac Ioas ón chath suil do éirigh grian.

14 Agus rug sé ar ógánach do mhuinntir Shuccot, agus dfiáfrugh scéula dhe: agus do scríobh sé dhó prionnsuidhe Shuccot, agus a sinnsir, eadhon seachd bhfir dhéug ar thrí fithchid.

15 Agus thainic sé go muinntir Shuccot, agus a dubhairt, Féachuidh Sébah agus Salmunna, le ndearnabhair maoidheamh orumsa, dha rádh, An bhfuilid lámha Shébah agus Salmunna a nois ann do láimhsi, as a ttiubhramaóisne arán dot mhuinntir atá curtha?

16 Agus do ghlac sé sinnsir na caithreach, agus droighion an nfasaigh agus driscóga, agus do mhúin sé muinntir Shuccot léo sin.

17 Agus do bhris sé síos tor Phenuel, agus do mharbh sé muinntir na caithreach.

18 ¶ Ann sin a dubhairt seisióin re Sébah agus re Salmunna, Cred an tsainhuil dhaoine an luchd do mharbhabhair a Ttábor? Agus do fhreagradarsan, Mar até tusa, is marsin do bhádarsion; gach aon díobh a ccosamhlachd chloinne rígh.

19 Agus a dubhairt seisióin, Dob iadsin mo dhearbhláithresi, mic mo mhathar: martá an Tighearna beó, da sabháladh sibh béo iad sin, ní mhairfinsi sibhsi.

20 Agus a dubhairt seisióin le Ieter a chéaidghin, Eirigh súas, marbh iad. Ach nior tharruing an tóganach a chloidhiomh: óir do bhí eagla air, do bhrigh go raibh fós na ógánach.

21 Annsin a dubhairt Sébah agus Salmunna, Eirigh féin, agus leig oirinn: óir mar bhíos an duine, is mar sin bhíos a

neart. Agus déirigh Gídeon, agus do mharbh Sébah agus Salmunna, agus rug leis na neithe deaghmhaiseacha do *bhí* ar bhraighdibh a céamhall.

22 ¶ Ann sin a dubhradar muinntir Israel ré Gídeon, Riaghluidhsí ós ar ccionne, aráon thú féin, agus do mhac, agus mac do mhic mar an gcéadna : óir do sháor tú sinn ó láimh Mhídan.

23 Agus a dubhairt Gídeon riu, Ní riaghlochuidh misi ós bhur gcionn, ní mó riaghlochus mo mhac ós bhur gcionn : sé an TIGHEARNA riaghlochus ós bhur ccionn.

24 Agus a dubhairt Gídeon riu, Díarrfuinn impidhe oruibh, go ttugadh gach áon aguibh dhamh clúasfháinnidhe a éadála. Óir do bhádar clúasfháinnidhe órdha aca, do chionn gur *budh* Ismaelítigh iad.

25 Agus do fhreagradarsan é ghá rádh, Do bhéarum uainn *iad*, go toilteanach. Agus do shíneadar éadach, agus do theilgeadar ann gach aon fa leith clúasfháinnidhe a éadála.

26 Agus dob é comhthrom na cclúasfháinneadh óir díar sé orra míle agus seachd gcéad *scel* óir : táobh amuigh do dheaghmhaisighibh, agus do choiléuruibh, agus déadach purpúir noch do *bhí* ar ríghlúibh Mídan, agus taobh amuigh do na slabhraghuibh do *bhí* fa bhraighdibh a gcámhall.

27 Agus do rinne Gídeon ephod de sin, agus do chuir é ann a chathair féin, an Ophrah : agus do chuáidh Israel uile annsin do striopachas na dhíáigh : tháinig an ní sín na dhul do Gídeon, agus dá thigh.

28 ¶ Is mar so do cláíodheadh Mídan roimhe chloinn Israel, ionnus nár thóg-bhadar a gcionn ní sa mhó. Agus do bhí an tír go sccair ceathrachad bliádhán a láethibh Ghídeon.

29 ¶ Agus do chuáidh Ierubbaal mhac Ioas agus do áitreibh ann a thigh féin.

30 Agus do bhí, deithneamhar agus trí fithchid mac ag Gídeon geineadh dá chorp féin : óir do bhádar mórán ban aige.

31 Agus rug a leannán fós do *bhí* a Sechem mac dhó, ar a ttug sé Abimelech dainm.

32 ¶ Agus déug Gídeon mhac Ioas a naóis mhaith fhoirfe, agus do hadhláiceadh é a ttuama Ióas a athar, ann Ophrah na Nabhí-esríteach.

33 Agus tárla, comhluath agus déug Gídeon, gur iompóigheadar clann Israel a ris, agus go ndeachadar do striapachus ag leannhuin Bhaalim, agus do rinneadar dia dhóibh féin do Bhaal-berit.

34 Agus níor chuinnighheadar clann Israel air a TIGHEARNA Día, noch do

sháor iad as lámhuibh a námhad uile ann gach uile tháobh :

35 Agus ní mó do tháisbeanadar cinéul do thighi Ierubbaal, *dar bhainm*, Gídeon, do réir gach maithéasa dar thaisbein sé Disrael.

CAIB. IX.

Cosamhlacht Iotam a néisdeachd Abimelech. 56 Tainig tairgir Iotam ar Abimelech agus ar mhuinntir mhíochinghiollach Schechem.

A GUS do chuáidh Abimelech mhac Ierubbaal go Schechem a cceann dhearbhráithreach a mhathar, agus do chomhráidh sé riu, agus re muinntir thighe athar a mhathara uile, dhá rádh,

2 Guidhim sibh, labhruidh, a néisteachd mhuinntire Schechem uile, Cía as féarr dhúbhsí, deithneamhar agus trí fithchid fear, mic Ierubbaal uile, do riaghladh ós bhur gcionn, no éandúine amháin do riaghlughadh ós bhur ccionn ? cuimhnighidh mar an gcéadna gur *misi* bhur gcnáimh agus bhur bhfeoil.

3 Agus do labhradar dearbhráithre a mhathar na briathraso uile dhá tháobh a gcluasuibh mhuinntire Schechem uile : agus do aontuigheadar a ccroidithe uile Abimelech do leannhuin ; óir a dubhradar, *A* sé ar ndearbhrathair é.

4 Agus tugadar dhó deich *bpiosa* agus trí fichid daingid amach as tigh Bhaalberit, le ar fhostoigh Abimelech daoine éattroma agus díomhaóine, noch do lean é.

5 Agus do chuáidh se go tigh a athar ann Ophrah, agus do mharbh sé a dhearbhráithre, mic Ierubbaal, *noch* ba deich-neamhar agus trí fithchid, air éanchloich amháin : gidheadh do fágbadh Iótham a mac dob óige ag Ierubbaal beó ; óir do fholuigh sé é féin.

6 Agus do chruinnigheadar muinntir Schechem uile, agus tigh Mhillo uile a bhfochair a chéile, agus do chuadar, agus do rinneadar rígh Dabimelech, láimh ré daruigh an phileir do bhí a Schechem.

7 ¶ Agus a nuair do ionnsodar *sin* do Iotam, do chuáidh sé agus do sheas sé a mullach shléibhe Gerisín, agus do árdúigh sé a ghuth, agus dó eigh sé, agus a dubhairt riu, Eistigh riomsa, a mhuinntir Schechem, chor go néistfe Día ribhsí.

8 Do chuadar na crauin amach *uair* do ungadh rígh ós a ccionn ; agus a dubhradar ris an ccrann ola, Bise ad rígh oruinn.

9 Acht a dubhairt an crann ola riu, An bhfuigfinnsi mo mhéathas, lé nonóruighthear Día agus daoine, do dhul dom árdughadh ós cionn na gcrann ?

10 Agus a dubhradar na ccrain ris

an crann fíge, Tárr thusa, agus riaghluidh ós ar gcionn.

11 Acht a dubhairt an crann fíge riú, An ttréigfinní mo mhíllseachd, agus mo thoradh maith, agus dul dom árdughadh ós cionn na crann?

12 Ann sin a dubhradar na crainn ris an bhfineamhuin, Tárrsa, agus riaghluidh ós ar gcionn.

13 Agus a dubhairt a nfineamhuin riú, An bhfuigfinní mfíon, noch sholásuigheas Día agus duine, agus dul dom árdughadh ós cionn na crann?

14 Ann sin a dubhradar na crainn oile ris an bhfáirdhreis, Tárrsa, agus riaghluidh ós ar gcionn.

15 Agus a dubhairt an nfáirdhreis ris ná crannuibh, Má unghaóí mísi dháiribh an rígh oruibh, annsin tigídh agus cuirídh bhuir ndóigh ann mo scáile: agus muna ndéarnuidhe, tigeadh teinídh as an bhfáirdhreis, agus loisgeadh sí céadair Lebanon.

16 Anois ar a nadhbharsin, má rinneabhairse go hionchubhaidh agus go fírinneach, a ndeanamh rígh do Abimelech, agus má fíth go maith ar Ierubbaal sibh agus ar a thigh, agus go ndéarnabhair ris do réir mar do thuill a lámha;

17 (Oir do throid mathairse ar bhuir son, agus do chuir a anum a nguais mhóir, agus do thárrthuigh sé sibh as lámh Mhídan:

18 Agus déirgheabhairse súas a naghaidh thighe matharsa a niugh, agus do mharbhabhair a chlann, deichneamhar agus trí fíthchid, air éanchloich amháin, agus do rinneabhair rígh do Abimelech, mac a bhanógluigh, ós cionn mhuintire Schechem, do chionn gur hé bhuir ndearbhraithair é;)

19 Má rinneabhair mar sin go hionruic fírinneach a niugh ré Ierubbaal agus re na thigh, annsin gairdighidhí ann Abimelech, agus gairdigheadh seision ionnuibhí mar an gcéadna:

20 Ach muna ndéarnabhair, tigeadh teinídh amach ó Abimelech, agus Loisgeadh sí muintir Schechem, agus tigh Mhillo; agus tigeadh teinídh amach ó mhuintir Schechem, agus as tigh Mhillo, agus loisgeadh sí Abimelech.

21 Agus do imthigh Iotam roimhe, agus do theith sé, agus do chuáidh go Beer, agus do rinne sé comhnuighe annsin, ar eagla Abimelech a dhearbhrathair.

22 ¶ A nuáir do bhí Abimelech trí bliadhna narígh ós cionn Israel,

23 Ann sin do chuir Día droichspiorad eidir Abimelech agus muintir Schechem, agus do rinneadar muintir Schechem feall ar Abimelech.

24 Ionnsu go ttiocfadh an díbhfhéig

do rinneadh ar an deichneamhar agus trí fíthchid mac Ierubbaal, agus go luighfeadh a bhfuil air Abimelech a ndearbhraithair, noch do mharbh iad; agus ar mhuintir Schechem, noch do chuidigh leis a marbhadh a dhearbhrathair.

25 Agus do chuireadar muintir Schechem dáoine a luigheachán air ar mhul-luighibh na slíabh, agus do shladadar a táinic lámh riú san tslighe: agus do himnseadh sin do Abimelech.

26 Agus táinic Gaal mhac Ebed gun a dhearbhráithribh, agus do chuáidh sé anonn go Schechem: agus do chuireadar muintir Schechem a ndóigh ann.

27 Agus do chuádar amach annsa machairighibh, agus do chruinnigheadar a bhfineamhuin, agus do bhuigheadar na cáora, agus do bhádar go súbhach, agus do chuádar a steach go tigh a ndé, agus duádar agus dibheadar, agus do mhalluigheadar Abimelech.

28 Agus a dubhairt Gaal mhac Ebed, Cía hé Abimelech, agus cíá hé Schechem, as a ndéanamóisne serbhís dó? nach é mac Ierubbaal é? agus Sebul a oifigeach? déanuidh serbhís do mhuintir Hamor athair Schechem: óir cred fá ndéannaóisne serbhís dósan?

29 Agus do bfeair liom go mbéidís na dáoinesi fáoi mo laimhse! ann sin do áthrochuinn Abimelech. Agus a dubhairt sé re Habimelech, Meúduigh do shluagh agus tarr amach.

30 ¶ Agus a nuáir do chúala Sebul uachdaran na caithreach briathra Ghaal mhic Ebed, do las a fhearg.

31 Agus do chuir teachda go Habimelech go foluigheach, gha rádh, Féuch, tháinig Gaal mhac Ebed agus a dhearbhrathire go Schechem; agus, feach, ataid ag daingniúghadh na caithreach a taghaidhí.

32 Anois ar a nadhbharsin bí súas san noidhche, thú féin agus na daoine atá ad fhochair, agus bí a luigheachán ann sa mhachaire:

33 Agus is amhluidh bhías, ar maidín, comblúgh is éireochus an ghrian, go uéireochuidh tusa go láath, agus ionnsuigh an chathair: agus, féuch, anúair thiocfas seision agus na dáoine atá na fhochair amach a taghaidh, annsin féudfuidh tú a dhéanamh riú mar gheabhas tú cúis.

34 ¶ Agus do éirigh Abimelech súas, agus a nuile dhuine do bhí na fhochair, san noidhche, agus do chuireadar luigheachán ar Schechem a cceithre chuideachda.

35 Agus do chuáidh Gaal mhac Ebed amach, agus do sheas a bpóirsí gheata na caithreach: agus do éirigh Abimelech

súas, agus an mhuinntir do *bhí* na fhochair, as a luidheachán.

36 Agus a nuair do chonnaire Gaal na daoine, a dubhairt sé re Sebul, Féuch, atáid daoine ag teachd a nús ó mhullach an tsleibhe. Agus a dubhairt Sebul ris, Do chí tú scáile na sliabh *mar* dháoine.

37 Agus a dubhairt Gaal a ris, Agus do labhair, féuch atáid daoine ag teachd a nús thríd lar a nfearuinn, agus cuid-eachda oile ag teachd thríd réiteach Mheonénim.

38 Ann sin a dubhairt Sebul ris, Cáit a *bhfuil* do bhéil anois, le a ndubhairt tú, Cia hé Abimelech, as a ndéanmaoisne serbhís dó? *né* nach iad so na daoine do tharcuisnigh tú? guidhim thú, éirigh anois, agus troid riu.

39 Agus do chúaidh Gaal amach roimhe mhuinntir Schechem, agus do throid sé re Abimelech.

40 Agus do rúaig Abimelech é, gur theith roimhe, agus do marbhadh, agus do loiteadh móran, go nuige póirse an gheata.

41 Agus do áitreibh Abimelech ann Arumh; agus do theilg Sebul Gaal agus a dhearbhráithre amach, ionnus nach déan-aídis comhuighe a Schechem.

42 Agus tarla ar na mhárach, go ndeachadar an pobal amach san machaire; agus do innsiodar so do Abimelech.

43 Agus do ghlac se an pobal, agus do roinn se iad a trí ccuideachda, agus do chuir luidheachan sa machaire, agus damháire sé, agus, féach, tangadar na daoine amach as an gcathruigh; agus deirigh seision súas na naghaidh, agus do bhúail sé iad.

44 Agus do thiomáin Abimelech, agus an muinntir do *bhí* na fhochair, ar a naghaidh, agus do sheasadar a bpóirsi gheata na caitheach: agus do ritheadar an dá chuideachda oile ar a raibh do dháoinibh ar an machaire, agus do mharbhadar iad.

45 Agus do chatháigh Abimelech a naghaidh na caitheach ar feadh an laoi sin; agus do ghlac an chathair, agus do mharbh na daoine do *bhí* ann, agus do bhris sé síos an chathair, agus do shíolchuir sé í le salann.

46 ¶ Agus a nuair do chúaladar muinntir thuir Schechem uile an *ní* sin, do chúadar a steach a ndaingion tighe an dé Berit.

47 Agus do hinnseadh do Abimelech, gur chruinnigheadar muinntir thuir Schechem uile a gcionn a chéile.

48 Agus do chúaidh Abimelech súas ansa tsliabh Salmon, é féin agus na huile dhaoine da raibh na fhochair; agus do ghlac Abimelech túsag na láimh, agus do ghearr síos beangán do na crannuibh,

agus do ghlac, agus do chuir ar a gháluinn é, agus a dubhairt ris an bpobal do *bhí* na fhochair, An ní do chionncabhair agamsa dá dhéanamh, luathighidh, agus déanuidh mar do rinne misi.

49 Agus do ghearradar an muinntir uile mar an gcéadna gach aonduine aca a bheagán féin, agus do leanadar Abimelech, agus do chuir sé chum an daingin iad, agus do chuir an daingeantre theinidh orra; ionnus gur éagadar mar an gcéadna muinntir thuir Schechem uile, timchioll mhíle fear agus bean.

50 ¶ Ann sin do chúaidh Abimelech go Tebes, agus do shuighidh sé campa an aghaidh Thébes, agus do ghabh sé í.

51 Ach do bhí tor daingion a stigh san gcathruigh, agus do theithiodar na fir agus na mná uile ann sin, agus luchd na caitheach uile, agus do dhruideadar na ndiaigh, agus do chúadar súas ar mhullach an tuir.

52 Agus tháinig Abimelech go nuige an tor, agus do chathaigh na aghaidh, agus do chúaidh a ngar do dhorus an tuir dá loscadh le teinidh.

53 Agus do theilg bean áirigh blodh do chloich mhuilinn ar cheann Abimelech, agus do bhris sí a chloigonn uile.

54 Ann sin do ghoir sé go luath ar an nóganach do iomchradh a airm, agus a dubhairt sé ris, Tarruing do chloidheumh agus marbh mé, chor nach aibeoruid dáoine riomh, Do mharbh bean é. Agus do sháith an tóganach thríd, go bhfuair sé bás.

55 Agus a nuair do chonnadar clanna Israel gur marbhadh Abimelech dimthigh-eadar gach céanduine dhíobh dhá áit féin.

56 ¶ Marso do chúitigh Dá olc Abimelech, noch do rinne ar athair, ag marbhadh a sheachdmhoghad dearbhrathar féin:

57 Agus do fhíll Dá uile mhuinntire Schechem uile ar a gceannuibh féin: agus tháinig mallachd Iótam mhic Ierubbaal orra.

CAIB. X.

Tar éis Tóla. 3 Do bhreathnuigh Iair Israel. 6 Déis bháis Iair smachduigh Dá a ris Israel arson iodholadhradh.

AGUS tar éis Abimelech déirigh do chumhdach Israel Tóla mhac Púah, mhic Dódo, do threibh Issachar; agus do áitrebh sé a Sámir air shliabh Ephraim.

2 Agus do bhreathnuigh sé Israel trí bliaghna fithchíod, agus fuair sé bás, agus do hadhlaiceadh a Sámir é.

3 ¶ Agus na dhiaigh sin déirigh Iair, Gileadíteach, agus do bhreathnuigh Israel dhá bhliaghain agus fithche.

4 Agus do bhádar tríochad mac aige do níodh marcúigheachd ar thríochad

bromach Assal, agus do bhádár triochad cathair aca, da ngoirthear Habbot-Iáir gus a nugh, noch *atá* a tír Ghilead.

5 Agus fuáir Iáir bás, agus do hadhlai-ceadh é a Gcamon.

6 ¶ Agus do rinneadar clann Israel olc á ris a radharc an TIGHEARNA, agus do adhradar Báalim, agus dée Sídón, agus dée Mhóab, agus dée chloinne Ammon, agus dée na Bhpilistíneach, agus do thréigiodar an TIGHEARNA, agus ní dhéar-nadair serbhís dó.

7 Agus do bhí fearg an TIGHEARNA ar lasadh a naghaidh Israel, agus do réac sé iad a lámhuibh na Bhpilistíneach, agus a lámhuibh chloinne Ammon.

8 Agus do bhúaidhriodar agus do bhrúigheadair clann Israel an bhliadhuinse ochd mbliadhna déug, clann Israel uile do bhí don taóibh oile do fíordan a ndúth-aigh na Namóriteach, noch *atá* a Ngílead.

9 Os a chionn sin do chúadar clann Ammon tar Iordan do chathughadh mar an gcéadna a naghaidh Iúdah, agus a naghaidh Benjamin, agus a naghaidh thighe Ephraim; ionnus gur tugadh Israel a gcumhghach mhór.

10 ¶ Agus déighmheadar clann Israel chum an TIGHEARNA, gha rádh, Do pheacuigheamairne ad aghaidh, do chionn gur thréigiomar aráon ar Ndíá féin, agus gur adhramar Báalim mar an gcéadna.

11 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re cloinn Israel, Nach *ar sháor misi sibh* ó na Héigiptibh, agus ó na Hamóritibh, agus ó chloinn Ammon, agus ó na Philistíuibh?

12 Do bhrúigheadar mar an gcéadna na Sidonianaigh, agus na Hamalecitigh, agus na Maonitigh sibh; agus do scread-abhair ormsa, agus do sháor mé sibh as a lámhuibh.

13 Gidheadh do thréigeabhair mé, agus do adhrabhair dée oile: uime sin ní thárrthocha méfeasda sibh.

14 Eirghidhe, agus screaduigh ar na deéibh noch rugabhair do roghuín; sáoraidis sibh a nainsir blur trioblóide.

15 ¶ Agus a dubhradar clann Israel ris an TIGHEARNA, Do pheacuigheamar: déana rinn mar do chítear maith dhuit féin; amháin, guidhmíd thú, sáor inn a nugh.

16 Agus do chuireadar úatha na deé coimhritheacha ó bheith na measc, agus dadhradar an TIGHEARNA: agus do bhí doilghios ar a anum san tré bhochduine Israel.

17 ¶ Ann sin do chruinnigheadar clann Ammon a ccean a chéile, agus do rinneadar campa a Ngílead. Agus do chruinnigheadar clann Israel iad féin a gcionn a

chéile, agus do rinneadar campa a Mispheh.

18 Agus a dubhradar dáoine agus prionsuidhe Ghílead re chéile, Cía *hé* an fear thoiseochus cathughadh a naghaidh chloinne Ammon? bíáidh sé na cheann ar dhúthchusaibh Ghílead uile.

CAIB. XI.

Gaisge Iephtah, 34 agus a mhóide.

A NOIS do bhí Iephtah an Gíleaditeach na dhuine neartmhar a mbéodhachd, agus *bá* mhac meirdrigh é: agus sé Gílead do ghein Iephtah.

2 Agus do rug bean Ghílead mic dhó; agus do fhásadar mac na mna síus, agus do theilgeadar amach Iephtah, agus a dubhradar ris, Ní bhuighe tú oighreachd a tigh ar natharne; oir is mac mna choimhthigh thú.

3 Ansin do theith Iephtah ó na dhearbhráithribh, agus dáitribh sé a gcrích Thob: agus do chruinnigheadar dáoine diomhain chum Iephtah, agus do chúadar leis amach.

4 ¶ Agus tárla a cceon aimsire, go ndearnadar clann Ammon cogadh a naghaidh Israel.

5 Agus is anhluidh bhí, a núair do rinneadar clann Ammon cogadh a naghaidh Israel, go ndeachadar sinisir Ghílead do thabhairt Iephtah ó thír Thob:

6 Agus a dubhairt re Iephtah, Tárr, agus bí ad chaipín oruinn, go ndéanamáois troid re cloinn Ammon.

7 Agus a dubhairt Iephtah re sinnsioruibh Ghílead, Nach ar fhúathuigheabhair mé, agus nár dhíbréabhair mé as tigh máthar? agus cred fá ttiucfadh sibh chugam a nois a nuáir atátháoi a gcumhghach?

8 Agus dubhradar sinnsir Ghílead re Iephtah, Uime sin do fhilleamar chugad anois, chor go rachtlá linn, agus go ttroidfeá a naghaidh chloinne Ammon, agus go mbeithead ad cheann oruinn áitreabhach Ghílead uile:

9 Agus a dubhairt Iephtah re sinnsioruibh Ghílead, má bhéirthe misi air mais, do throid a naghaidh clann na Nammoníteach, agus go ttoirbheóraigh an TIGHEARNA romham iad, an mbia mé am cheann oruibh?

10 Agus a dubhradar sinnsir Ghílead re Iephtah, Bíodh an TIGHEARNA dñaghnuisi eadruinn, muna ndeanam sinn do réir do bhráthrasa.

11 Ann sin do chuáidh Iephtah lé seanuibh Ghílead, agus do rinneadar an pobal ceann agus caipín de ós a cceonn: agus do labhair Iephtah a bhriathrá uile a lathair an TIGHEARNA a Mispheh.

12 ¶ Agus do chuir Iephtah teachda go rígh chloinne Ammon, gha rádh, Cred

atá agumsa ré a dhéanamh riotsa, as a táinic tú am aghaidh do throid riom ann mo dhúitche féin?

13 Agus dó fhreagair rígh chloinne Ammon teachda Iephtah, Do chionn gur bhean Israel mo dhúitche dhíomsa, a nuaire thangadar a níos as an Néigipt, ó Arnon go nuige Iabboc, agus go nuige Iordan: anois ar a nádhbharsin aiséig na fearuinnsin go síothcánta.

14 Agus dó chuir Iephtah teachda uadh a ris go rígh chloinne Ammon:

15 Agus a dubhradar ris, Is marso a deir Iephtah, Níor bhean Israel dúitche Mhóab amach, nó dúitche chloinne Ammon.

16 Acht a nuaire tháinic Israel a níos ó Néigipt, agus do shiubhuil thríd an bhfásach agus an muir Rúaidh, agus tangadar go Cádés;

17 Annsin do chuir Israel teachda go rígh Edom, gha rádh, Guidhim thú, léig dhamb gabhail thríd do dhúitche: achd níor bháil lé rígh Edom eisdeachd ris sin. Agus ar an mhodh gcéadna do chuir go rígh Mhóab: agus níor áontuigh seisiún: agus fhosaidh Israel a Gádés.

18 Ann sin do ghluásíodar ar fad thríd a nfasach, agus do thinnchíolladar dúitche Edom, agus dúitche Mhóab, agus tangadar táobh ó dheas do dhúitche Mhóab, agus do shuigheadar don táobh oile do Arnon, acht ní thangadar táobh a stigh do theóruinn Mhóab: oir *budh* é Arnon brúach Mhóab.

19 Agus do chuir Israel teachda go Sihon rígh na Namoriteach, rígh Hesbon; agus a dubhairt Israel ris, Guidhim thú, léig dhúinn gabhail thríd thfearann dom áit féin.

20 Acht níor tháobh Sihon Israel do ghabháil tré na chosta: acht do chruinnigh Sihon a dháoine uile a bhfóchair a chéile, agus do rinne sé foslunghport an Iahas, agus do throid sé a naghaidh Israel.

21 Agus thug an TIGHEARNA Dia Israel Sihon agus a dháoine uile a láimh Israel, agus do bhuileadar iad: mar sin do shealbhuigh Israel iomlán dúitche na Namoriteach, dúthchusaigh na tíre sin.

22 Agus do shealbhuigheadar cósta na Namoriteach uile, ó Arnon go nuige Iabboc, agus ó nfasach air fad go nuige Iordan.

23 Marsin anois do dhibir an TIGHEARNA Dia Israel, na Hamorítigh roimhe a phobal Israel, agus nar chóir dhuitsi a shealbhughadh?

24 Nach seallbhochaidh tusa an ní noch do bheir do dhia Chemos duit re seallbhughadh? Mar sin gidh bé a rbith chumneas ar TIGHEARNA Dia féin amach roimhúinne, seallbhochuim iad.

25 Agus anois an féarr thusa ná Bálac

mhac Sippor rígh Mhoáb? nar chuir sé rianh a naghaidh Israel, nó nar throid sé na naghaidh a rianh?

26 An feadh do rinne Israel combhuighe ann Hesbon agus iona bailtibh, agus ann Aroer agus iona bailtibh, agus annsa cáithreacaibh uile atá sínte re cóstuibh Arnon, trí chéad bliadhna? cred túne nar bheanabhair amach iad ar a bhfás n?

27 Ar a naghbharsin, níor chiontaigh misi ad aghaidh, achd is tusa atá ag déanamh éaccora orumsa, ag cathughadh am aghaidh: biadh an TIGHEARNA ambreitheamh na breitheamh a nuigh idir chloinn Israel agus chloinn Ammon.

28 Acht cheana níor éist rígh chloinne Ammon re bríathruibh Iephtah noch do chuir sé chuige.

29 ¶ Ann sin tháinic spiorad an TIGHEARNA ar Iephtah, agus do chúaidh sé thar Ghilead anonn, agus thar Mbanasseli, agus do chúaidh thar Mhispeh Ghilead, agus ó Mispheh Ghilead do ghluáis e thairis go chloinn Ammon.

30 Agus thug Iephtah móid don TIGHEARNA, agus a dubhairt, Má bheir tú gan fhailliche clann Ammon an láimhsí.

31 Ann sin is amhlúigh bhías, gidh bé ní thiúfas amach as doirsibh mo thighe do theagmháil orm, an tan fhilleas mé a síothcháin ó chloinn Ammon, b dh leis an TIGHEARNA é go deimhin, agus iodhbortuidh mé suas é mar oifail loisce.

32 ¶ Marsin do chúaidh Iephtah thairis go cloinn Ammon do throid na naghaidh; agus thug an TIGHEARNA ann a láimh iad.

33 Agus do bhfáil sé iad ó Aroer, nó go tí tú go Minnit, fithche cathair, agus go réiteach na bhlineamhach, malle ré lár mor. Mar so do claoidheadh clann Ammon roimhe cloinn Israel.

34 ¶ Agus tháinic Iephtah go Mispheh dhá thigh, agus, féuch, tháinic a inghean amach do theagmháil ar, mantle re céol agus re damhsaighibh: agus *dab* is, a éairgheinn; ní raibh mac n'inghean age achd í.

35 Agus tarla, a nuair do chomhair sé í, gur réub sé a iadach, agus go ndubhairt sé, Uch, a inghean! do bhrúigh tú síos mé, agus is áon don dromg bhuaidhrios mé thú: oir díoscail mé mo bhéul don TIGHEARNA, agus ní thédúim dúl air mais.

36 Agus a dubhairt sí ris, A athair, má díoscail tú do bhéul don TIGHEARNA, déana ríomsa do réir an neithe tháinic amach as do bhéul; do chionn go ndearnaidh an TIGHEARNA dioghaltas ar do shonso ar do namhd, a chloinn Ammon.

37 Agus a dubhairt sí le na hathair, Déantar an ní so ar mo shonsa; léigthear dhamh dhá mhí, go nínthigh mé síos agus

súas air na slíabh, agus go gcaóine mé móghachd, mé féin agus mo chompanúigh.

38 Agus a dubhairt seision, Imthigh, Agus do chuir sé úadh í go cíonn dhá mhíos: agus do imthigh sísi maille ré na compánachuibh, agus do chaóin a hóghachd ar na sléibhtibh.

39 Agus tárla a cíonn dá mhíos, gur fhíll sí chum a hathar, noch do rinne ría do réir mar do mhóidigh sé: agus ní raibh fios fir aice. Agus do bhí na ghnath a Nísrael,

40 Go nimthighdis ingheana Israel go bliadhnambuil do chaóineadh inghine Iephtah an Gileadíteach, ceithre lá san mbliadhuin.

CAIB. XII.

Fir Ephraim ag cathughadh re Iephtah.

6 Do mharbh na Gileadúigh dhiobh, lion nar fheúd Sibbolet do radh.

A GUS do chruinnigheadar fir Ephraim iad féin a cíonn a chéile, agus do chúadar budh tuáigh, agus a dubhradar re Iephtah, Cred fa ndeachaidh tusa anonn do throid a naghaidh chloinne Ammon, agus nar ghoir tú oruinne do dhul leachd? loisgfeam do thigh ar do mhuin le teimhidh.

2 Agus a dubhairt Iephtah riu, Do bhí misi agus mo dhaóine a naimbreidhe mhóir ré cíonn Ammon; agus a nuáir do ghoir mé oruibhsí, níorsháorabhair as a lámhuibh mé.

3 Agus a nuáir do chonnaire misi nár thárrthuigheabhair mé, do chuir mé manum am láimh, agus do chuáidh mé anonn a naghaidh chloinne Ammon, agus do thoirbhír an TIGHEARNA am láimh iad: uinnesin cred fa ttigthíse súas chugam a niugh, do throid am aghaidh?

4 Ann sin do chruinnigh Iephtah muinntir Ghilead uile a cíonn a chéile, agus do throid sé lé Héphraim: agus do bhuail-eadar muinntir Ghilead Ephraim, do bhrígh go ndubhradar, Sibhsí a Ghileadíteacha as teithnighse sibh ó Ephraim, a measc na Néphraimíteach, agus a measc na Manassíteach.

5 Agus do ghabhadar na Gileaditigh áthanna Iordan ar na Hephraimíteachaibh: agus is amhluidh bhí, a nuáir a deirdís na Hephraimítigh do chnuidh as, Léig dhamh dul anonn; go nabadh muinntir Ghilead ris, An Ephraimíteach thú? Dá nabadh seision, Ní headh;

6 Ann sin a deirdís ris, Abair anois, Sibbolet: agus a déaradh seision Sibbolet: óir níor féad sé a chaunhuin go ceart. Ann sin do ghabhadar é, agus do mharbhadar é, ag áthannaibh Iordan: agus do thuít annsa namsin do na Hephraimíteachaibh dhá mhíle agus dá fhithchíod.

7 ¶ Agus do bhreathnuigh Iephtah Israel sé bliadhna. Ansin fuair Iephtah an Gileadíteach bás, agus do hadhlaiceadh é a náon do chaithreachaibh Gilead.

8 ¶ Agus na dhiaigh sin do bhí Ibsan ó Bhetlehem na bhreitheamh ar Israel.

9 Agus do bhádar tríochad mac aige, agus tríochad inghean, noch do chuir sé amach úadh, agus thug sé tríochad inghean a steach chuige dá mhacaibh. Agus do bhí na bhreitheamh a Nísrael seachd mbliadhna.

10 Ann sin fuair Ibsan bás, agus do hadhlaiceadh a Mbethlehem é.

11 ¶ Agus na dhiaigh sin do bhí Elon, an Sebuloníteach, na bhreitheamh ar Israel; agus do rinne breitheamhnas ar Israel deich mbliadhna.

12 Agus fuair Elon an Sebuloníteach bás, agus do haidhlaiceadh é ann Aialon a tír Shebulon.

13 ¶ Agus na dhiaigh sin do bhí Abdon mac Hillel, Piratoníteach, na bhreitheamh ar Israel.

14 Agus do bhí ceathrachad mac aige agus tríochad mac a mhac, do níodh marcúigheachd ar sheachdmhoghad ógassal: agus do bhí na bhreitheamh ar Israel ochd mbliadhna.

25 Agus fuair Abdon mac Hillel an Piratoníteach bás, agus do hadhlaiceadh é ann Piraton a tír Ephraim, a slíabh na Namalecíteach.

CAIB. XIII.

Do chloinn Israel (ar na sárughadh leis na Philistíneachaibh.) 7 Do gheall aingeal Dé, Samson.

A GUS do rinneadar clann Israel a rís olc a bhfiadhnúisi an TIGHEARNA; agus thug an TIGHEARNA a láimh na Bphilistíneach iad ceathrachad bliaghan.

2 ¶ Agus do bhí fear áirigh as Sórah do chinéul na Ndaníteach, dar bhainn Manoah; agus do bhí a bhean aimrid, agus ní rug sí clann.

3 Agus táinig aingeal an TIGHEARNA agus an mnaoi, agus a dubhairt sé ría, Féach anois, atá tú aimrid, agus ní bheirion tú clann. achd bíaidh tú torrach, agus béara tú mac.

4 Anois ar a nadhbharsin, guidhim thú, bí ar do choimhead agus ná bíbh síon nó deoch láidir, agus ná hith éainní neamhghlan:

5 Óir, féach, bíaidh tú torrach, agus béara tú mac; agus ní racha sgian bhéarrtha ar a cheann: óir bíaidh an leanamh na Nasaríteach do Dhía ó bhroinn a mhathar; agus toisécúigh sé Israel do sháoradh ó láimh na Bphilistíneach.

6 ¶ Anna sinn tháinig an bhean agus dinnis sí dhá fear, ghá rádh; Tháinig óglach

Dé chugam, agus *bá* cosmhúil a ghnúis ré gnúis aingil Dé, ró úathbhásach: ach níor fhiafruigh mé dhe *cá* has dó, agus ní mó dinnis sé a ainm dhamh:

7 Achd adubhairt sé riom, Féach, bíáidh tú torrach, agus béara tú mac; agus a nois ná hích fion nó deoch laidir, agus ná hích éinní neamhghlan: óir bíáidh an leanamh na Nasariteach do Dhía ó bhruinn a mhathar go ló a bháis.

8 ¶ Ann sin do ghuidh Manoah an TIGHEARNA, agus a dubhairt sé, O mo THIGHEARNA, tigeadh óglach Dé noch do chuir tú uait chugainn a ris, agus múineadh dhúinn cred do dhéanam don leanamh béarthar.

9 Agus déist Dá re glór Mhanoah; agus tháinig aingeal Dé a ris chum na mná ar mbeith dhí na suidhe ar an ma-chaire: ach ní raibh Manoah a fear na fochar.

10 Agus do rinne an bhean deithfir, agus do rith, agus do thaisbéan dá fear, agus a dubhairt ris, Féuch, tháinig an duine chugamsa, noch tháinig chugam an lá oile.

11 Agus déirigh Manoah, agus do chúaidh a ndiáigh a mhná, agus tháinig agus a nóglach, agus a dubhairt ris An tusa an té do labhair ris an mnaoi? Agus a dubhairt seision, Is mé.

12 Agus a dubhairt Manoah, Anois tigdis do bhriathra chum criche. Cionnus oifeam an leanamh, agus cred do dhéanam ris?

13 Agus a dubhairt aingeal an TIGHEARNA re Manoah, Tugadh an bhean a haire dá gach éinní dá ndubhairt misi ría.

14 Ná hitheadh sí éainní dá ttig as a bhíneamhuin, agus ná hibhiodh fion nó deoch laidir, agus na hitheadh éainní neamhghlan: coimheadadh sí a muile ní dar aithin misi dhi.

15 ¶ Agus a dubhairt Manoah re aingeal an TIGHEARNA, Guidhim thú, fan aguin, nó go ndeasuigheam meannán dhuit.

16 Agus a dubhairt aingeal an TIGHEARNA re Manoah, Bíodh go ccuinneocha tú mé, ní fosa mé dot arán: agus má ofráilann tú ofráil loisge, is don TIGHEARNA ofráilfios tú í. Oir ní raibh a fhios ag Manoah gur *bhé* aingeal an TIGHEARNA é.

17 Agus a dubhairt Manoah re haingeal an TIGHEARNA, Ca hainm thú, chor a núair thiucfaid do bhriathra a gerích go ndéanam onóir dhút?

18 Agus a dubhairt aingeal an TIGHEARNA ris, Cred fá bhfiafruighionn tú mainmsin marso, ó tú sé ar cheilt?

19 Mar sin do ghlac Manoah meannán maille re ofráil bíd, agus dofráil sé ar charraig é don TIGHEARNA; agus do rinne

an taingeal go hiongantach; agus do bhí Manoah agus a bhean ag féachuinn air.

20 Oir tárta, a núair do chuáidh an lasair suas leath re neamh ó naltóir, go ndeachaidh an taingeal suas a lasair na haltóra. Agus dféach Manoah agus a bhean air *sin*, agus do thuiteadar ar a naighthibh chum na talmhan.

21 (Acht ní tháinig aingeal an TIGHEARNA ní budh mó dionnsuighe Mhanoah nó a mhná). Annsin do arthin Manoah gur bhaingeal don TIGHEARNA é.

22 Agus a dubhairt Manoah ré na mhnáoi, Do gheabham bás go deimhin do bhrigh go bhfacamar Diá.

23 Acht a dubhairt a bhean ris, Dá madh í toil an TIGHEARNA ar marbhadh, ní ghéabbadh sé ofrail loisge no ofráil blídh as ar lámhaibh, agus ní mó do thaisbéunfadh sé na *neithesi* dhúinn, no diineosadh dhúinn fá nansa a *leitheid* so do *neithibh*.

24 ¶ Agus do rugan bhean mac, agus thug sí Samson dainm air: agus dñas an leanamh, agus do bheannuigh an TIGHEARNA é.

25 Agus do thosuigh spiorad Dé a chorrughadh ar úairibh a ccampa Dhan edir Shorah agus Estoal.

CAIB. XIV.

Samson ar reábadh léomhan, 12 do chuir sé tomhus ar na Philistinibh, 19 noch bá shiocar da ngcoinntinnibh.

A GUS do chúaidh Samson síos go Timnat, agus do chonnaire sé bean a Ttimnat dingheanuibh na Bhphilistineach.

2 Agus tháinig sé suas, agus dinnis sé dhá athair agus dá mhatháir, agus á dubhairt sé riú, Do 'chonnaire mé bean a Ttimnat dinghionuibh na Bhphilistineach: anois ar a nadhbharsin faghaidh dhamh mar mhnáoi í.

3 Ann sin a dubhairt a athair, agus a mhathair ris, A né nach *bhfuit* bean ar bith a meas inghean do dhearbhráithreach, nó a measc mo dhaóimesi uile, ás a rachthá do thabhairt mná dona Philistinibh neimh-thimchillgheártha? Agus a dubhairt Samson re na athair, Fagh dhamh í; oir atá sí sgíamhach ann mo shúilibh.

4 Acht ní raibh a fhios agá áthair no agá mhathair *gurob* ón TIGHEARNA tháinig, go níarthadh sé cúis a naghaidh na Bhphilistineach: oir do bhí úachdaránachd ag na Bhphilistineach ós cionn Israel a núair sin.

5 ¶ Ann sin do chuaidh Samson síos, agus a athair agus a mhathair, agus tanga-dar go Timnat, agus go fíneamhuin Thimnat: agus, féuch, do chuir leomhan óg buireadh as na agaidh.

6 Agus tháinig spiorad an TIGHEARNA go cumhachdach air, agus do réub sé e

mar do réabfadh meannán, agus ní raibh éinni aige iona láimh; achd níor innis dá athair nó dhá mhathair cred do rinne sé.

7 Agus do chúaidh sé síos, agus do chomhráidh sé ris an mnáoi; agus do thaitin sí re Samson go maith.

8 ¶ Agus tar éis aimsire dfill sé dhá tabhairt, agus do ghabh sé do leathtaobh dfeachuin chonablaich an leomhuin: agus, féach, do bhí saithe bheach agus mil a cconablaich an leomhuin.

9 Agus do ghlac seision cuid díobh ann a láimh, agus do shiubhail roimhe dhá íthe, agus tháinic chum a athar agus a mhathair, agus thug cuid de dhóibh, agus a dúadarsan sin: achd níor innis sé dhóibh gur bhean sé an mhill as conablaich an leomhuin.

10 ¶ Ann sin do chúaidh a áthair síos mar a raibh an bhean: agus do rinne Samson bainfleis annsin; óir is mar sin do ghuáththuighedis na daoine óga dhéanamh.

11 Agus tarla, a núair do chomcadar é, go ttugadar tríochad companach mar chuideachda dhó.

12 ¶ Agus a dubhairt Samson riu, Cuirfé mé tomhus anois oruibh: má fhúasclan sibh dhamh é go deimhin táobh a stigh do sheachd lá an nféasta, agus má gheibhthí an chíall fhíre, annsin do bhéara mé tríochad léine dháobh agus tríochad culaidh éaduigh:

13 Acht muna bhfuascaltáoi dhamh é, ann sin do bhéartaíse dhamhsa tríochad léine agus tríochad culaidh éaduigh. Agus a dubhradarsan ris, Cuir amach do tomhus, go ccluinnis é.

14 Agus a dubhairt sé riu, Amach as an té itheas tháinic bíadh, agus amach as an neartmhar tháinic millseachd. Agus níor fhéadadarsan ar feadh thrí lá an tomhus dífúascladh.

15 Agus tarla air an seachdmhadh lá, go ndubhradarsan re mnaoi Shamson, Tabhair air thfear, go ninnseadh sé dhúinne an tomhus, deagla go loisgmísne' thú féin agus tigh hathar le teinidh: an do bhuáin a bhfuil aguinn dínn do chuireabhair fios cruinn? nó nach éadh?

16 Agus do ghuif bean Shamson as a choinne, agus a dubhairt sí ris, Ní bhfuil achd fuath agad orumsa, agus ní hionmhuinteas mé: do chuir tú ceist anach chum cloinne mo mhuintire, agus níor innis tú dhamhsa é. Agus a dubhairt seision ría, Féach níor innis mé dom athair nó dom mhathair é, agus an inneosa mé dhuitsi é?

17 Agus do ghuil sisi dá lathair an chuid oile do na seachd lá, an feadh do mhair an féasta: agus tarla air an seachdmhadh

lá, gur innis sé dhi, do bhrígh go raibh sí roighear air: agus dinnis síse an tomhás do chlainn a muintire.

18 Agus a dubhradar daoine na caithreach ris an seachdmhadh lá suil do chúaidh grian faoi, Cread ís millse ná mil? agus cred ís láidre ná leomhan. Agus a dubhairtsion riu, Muna ttreabhadh sibhsi lem cholpuidhsí, ní húaisceoladh sibh mo thomhas.

19 ¶ Agus tháinic spiorad an Tigh-Earna air, agus do chúaidh sé síos go Hascelon, agus do mharbh sé tríochad fear dhóibh, agus do ghlac a néadail, agus thug sé culaidh éaduigh don luchd do fhúascuil an cheist. Agus do hadhnadh a fhearg, agus do chúaidh sé súas gó tigh a athar.

20 Ar a nadhbharsin tugadh bean Shamson dá chumpanach, noch dá ndéarna sé a chara.

CAIB. XV.

Do loisg 300 Sionnach Shamson an gort.

14 Lé cnáimh gheill asail do mharbhadh míle Philistíneach.

ACH tarla a ccionni tamuill na dhíáigh-sin, a nam fhóghmhair na cruithneachda, go ndeachuidh Samson dfeachuin a mhnaí le meannán; agus a dubhairt sé, Rachuidh mé a steach mar a bhfuil mo bhean don tseomra. Achd níor fhuiling a hathair dhó dul a steach.

2 Agus a dubhairt a hathair, do shaoil mise go deimhin gur fhuáthaidh tú thríd anach í: uime sin thug mé dot chompanach í: nach scíamhuidhe a deirbhshiúr is oíge ná isi? guidhim thú, gabh chugad í, na háit.

3 ¶ Agus a dubhairt Samson dá ttaobhsan, Anois bíaidh mé ní is nemhchiontuigh ná na Philistinigh, gidh go ndéana mé urchoíd dóibh.

4 Agus do imthigh Samson agus do ghabh sé trí chéad sionnach, agus do ghabh aithinneadh, agus diompóigh gach dá earball chum a chéile, agus do cheangail aithinne idir gach dá earball.

5 Agus a núair do chuir na haithinneadh tré theinidh, do leig sé dhóibh imtheachd ar fud ghort na Bhphilistíneach, agus do loisg araon a stácuide, agus a ngort, maille re na blifineamhuibh agus a ccrainn ola.

6 Ann sin a dubhradar na Philistinigh, Cia rinne so? Agus do fhreagradarsan, Samson, clánuin an Timnitigh, do chionn gur bhean sé a bhean de, agus go ttug sé dhá chompanach í. Agus tangadar na Philistinigh súas, agus do loisgeadar í féin agus a hathair le teinidh.

7 ¶ Agus a dubhairt Samson riu, Má tá go ndearnabhair so, gidheadh do dhéanadsa

dioghaltas oruibh, agus na dhíáigh sin sguirfe mé.

8 Agus do bhuáil sé iad leis agus iadhairg ré hár mór: agus do chúaidh sé síos agus do chomhnuigh sé a mullach na cairge Etam.

9 ¶ Ann sin do chúadar na Philistínigh súas, agus do shuigheadar ann Iúdah, agus do leathnuigheadar iad féin a Lehi.

10 Agus a dubhradar muinntir Iúdah, Cred fa ttangabhair súas ar naghuidhne? Agus do threagradarsan, Thangamar a nsíos do cheangál Shamson, go ndéanmaois ris mar do rinne seision rinne.

11 Ann sin do chúadar trí mhíle fear do Iúdah go mullach na cairge Etam, agus a dubhradar ré Samson, Nach bhfuil a fhios agadsa go bhfuilid na Philistinigh na n-achdaranuith ós ar ccionne? cred é so do rinne tú oruinn? Agus a dubhairt seision riu, Anbhuil is do rinneadar orumsa, marsin do rinne mísi orasan.

12 Agus a dubhradarsan ris, Thangamairne a nsúas dot cheangal, go ttugmaois a láimh na Bhphlistineach thú. Agus a dubhairt Samson riu, Tugaidh bhur mionua dhamb, nach tuitfidhe féin orum.

13 Agus do lahhradar ris, dha rádh, Ní thuitiom; achd ceangolam go daingean thú, agus do bhéaram ann a láimh tú: achd go deimhin ní mhuirfíom thú. Agus do cheangladar é lé dhá chórdá n-úadha, agus rugadar súas ón charruig é.

14 ¶ Agus a nuair tháinig sé go Lehi, do gháireadar na Philistínigh na aghaidh: agus táinig spiorad an TIGHEARNA go cumhachdach airson, agus do bhádar na córduidh do bhí ar a lámhuibh mar líon do loisgidh lé teinidh, agus do scaóileadar a cheangal dá lámhuibh.

15 Agus fuair sé n-úadhnáimh géill asail, agus do chuir a lámh amach, agus do ghlac é, agus do mharbh míle fear leis.

16 Agus a dubhairt Samson, Re cnáimh géill asail, caruán ar chármanuibh, lé giall asail do mharbh mé míle fear.

17 Agus tarla, a nuair do chríochnuigh sé an chaint, gur theilg sé an cnáimh géill as a lámh, agus thug Ramat-Lehi daim ar a náit sin.

18 ¶ Agus do bhí ró thart air, agus do ghoir ar an TIGHEARNA, agus a dubhairt, Thug tú an fúascladh mór so re lámh do sheirbhísigh: agus anois an bhfuighe mé bás don tart, agus tuitim a lámh na neimhthimchillighéarrtha?

19 Ach do scoilt Dia áit tholl do bhí annsa ngiall, agus tháinig uisce as; agus a nuair do ibh sé deoch, tháinig a spiorad a ris, agus do athbheodhuigh sé: uinnesin do ghoir sé don náit En-hacore, noch atá a Lehi gus a niugh.

20 Agus do rinne sé breitheamhnus ar Israel a laéthibh na Bhphlistíneach fithche bliadhain.

CAIB. XVI.

Rug Samson doirsi gheata Ghása leis. 5 Mheall a leannán é. 22 Do mhúcha sé na Philistinigh, agus bhásuigh sé.

ANSIN do chúaidh Samson go Gasa, agus do chonnaire meirdreach ann sin, agus do bhí aice.

2 Do hionseadh do na Gasitibh, ga rádh, Tháinig Samson annso. Agus tangadar na thimchioll, agus do chuireadar luigheachan roimhe air feadh na hoidhche a ngeata na caitheach, agus do bhádar suaimhneach air feadh na hoidhche, gha rádh, Bíam ar ttochd go solus na maidne, annsin muirfeam é.

3 Agus do luigh Samson go meadhon oidhche, agus deirigh san meadhon oidhche, agus do ghlac doirsi gheata na caitheach, agus an dá phosta, agus dimthigh roimhe léo, maille ris an mbarra, agus do chuir ar a ghuailibh iad, agus rug súas ar mhullach cnoic atá as coine Hébron iad.

4 ¶ Agus tarla na dhíáigh sin, gur ghrádhuih sé bean a ngleann Sorec dar bhainm Dalilah.

5 Agus tangadar tighearnuidhe na Bhphlistíneach chuire, agus a dubhradar ría, Meall é, agus féach cáit a bhfuil a neart mór, agus ciondus fhéadfuimne buáidh do bhreith air, chor go bhféadfam a cheangal dá phianadh: agus do bhéaram dhuit gach aon aguinn áoinchéaddeag píosa airgid.

6 Agus a dubhairt Dalilah re Samson, Guidhim thú, innis damh cáit a bhfuil do neart mór, agus cred lé bhféadfuidhe do cheangal lé a bpianfuidhe thú?

7 Agus a dubhairt Samson ría, Má cheangluid síad mé lé seachd ngaduibh úra nach ar tiormuigheadh a ríamh, ann sin bíaidh mé lag, agus bíaidh mé mar gach nduine eile.

8 Ann sin tugadar tighearnuidh na Bhphlistíneach chuire súas seachd ngaid úra, nach ar tiormuigheadh fós, agus do cheangal sí léo sin é.

9 Anois do bhádar daoine a luidheachán ag fuireach léitlisi san tséomra. Agus a dubhairt sí ris, Atáid na Philistinigh ort, a Shamson. Agus do bhris seision na gaid mar do briseadh snáithé barruigh a nuair bheanas teinidh ris. Mar sin nar bhíos a neart.

10 Agus a dubhairt Dalilah re Samson, Féuch, do rinne tú magadh orum, agus dinnis tú bréag dhamb: anois guidham thú, innis damh, cred lé bhféadfuidh do cheangal.

11 Agus a dubhairt seision ría, Má

cheangluid siad go daingean mé lé rópadh-
uibh núdha nar cuireadh a ríamh a
bhféidhm, ann sin biáidh mé lag, agus
biáidh mé mar gach nduine eile.

12 Uime sin do ghlac Dalilah rópadh-
núdha, agus do cheangail eision léo, agus
a dubhairt sí ris, *Atáid* na Philistínigh
ort, a Shamson. (Agus do *bhád*ar daóine
a luidheachán annsa tseomra.) Agus
do bhris sé iad mar shnáithe dhá lámhuibh.

13 Agus a dubhairt Dalilah re Samson,
Go nuige so do mheall tú mé, agus dinnis
tú bréaga dhamh: innis damh cred ler
bhféidir do cheangal. Agus a dubhairt
seision ría, Má fhigheann tú seachd nduail
mo chinn leis an ngarmuin.

14 Agus do dhiaingnadh sí iad leis an
ttáirnge, agus a dubhairt sí ris, *Atáid* na
Philistínigh ort, a Shamson. Agus do
mhúscail sé as a chodladh, agus dimthigh
roimhe maille re táirnge na garman, agus
leis an ngarmuin féin.

15 ¶ Agus a dubhairt sisi ris, Cionnus
fhéadus tú a rádh, Is ionnmuin liom thú, a
nuáir nach *bhfuil* do chroidhe leam? do
mheall tú mé na trí huáiresi, agus nór
innis tú dhamh cáit a *bhfuil* do neart mór.

16 Agus tarla, a nuáir do bhí sí dhá
shárughadh gach laoi lé na bríathraibh,
agus gur choimhéignigh sí é, *iondus* gur
bhuaidhir sí a anum chum báis;

17 Ar chor gur innis di a chroidhe uile,
agus go ndubhairt ría, Níor cuireadh sgian
bhearrtha ríamh ar mo cheann; do bhrígh
gur Nasaríteach do Dhía mé ó bhroinn
mo mhathar: ma bheárrtar mé, annsin
ráchaidh mo neart uáim, agus biáidh mé
lag, agus biáid mar dhuine eile.

18 Agus a nuáir do chonnaírc Dalilah
gur innis sé a intin uile dhi, do chuir
sí fios agus do ghoir sí tighearnuigh na
Bhphilistíneach, gha rádh, Tigidh súas
a nuáirsi, óir do fhoillsigh sé a chroidhe uile
dhamh. Annsin tangadar tighearnuigh
na Bhphilistíneach súas chuice, agus tuga-
dar airgiod léo na láimh.

19 Agus thug sí air codladh ar a
glúinibh; agus do chuir fios ar óglach,
agus thug sí air na seachd nduail do bhí
ar a cheann do bhearradh; agus do thionn-
scuinn sí a bhuaidhréadh, agus do chuáidh
a neart uadh.

20 Agus a dubhairt sí, *Atáid* na Philis-
tínigh ort, a Shamson. Agus do mhúscail
seision as a chodladh, agus a dubhairt sé,
Rachaidh mé amach mar uairibh eile
roimhe, agus croithfidh mé mé féin. Agus
níor bhfeas dó gur imthigh an TIGHEARNA
uadh.

21 ¶ Ach do ghabhadar na Philistínigh
é, agus do bheanadar a shuile as, agus

rugadar síos go Gasa é, agus do cheangla-
dar é le boltuighibh práis; agus do bhí sé
ag meit a tigh an phríosúin.

22 Achd cheana do bhí gruag a
chinnt ag fás a rís amhuil is a nuair do
bearthadh é.

23 ¶ Ann sin do chruinnigheadar ti-
ghearnuidh na Bhphilistíneach a bhfochair
a chéile dofráil iodhbhartha mór dá ndía
Dágon, agus do dheánamh gairdeachuis:
óir a dubhradar, Thug ar ndía Samson ar
námhuid ionar láimh.

24 Agus a nuair do chonncadar an po-
bal é, do mholadar a ndía: óir a dubh-
radar, Thug ar ndía ar námhuid ionar
láimhuibh, agus argthóir ar títre, noch do
mharbh móran dinn.

25 Agus tarla, a nuáir do bhadar a
geroidhthe súgach, go ndubhradar, Goi-
rídh ar Shamson, go ndéana sé súgradh
dhúinn. Agus do ghoireadar ar Shamson
as tigh an phríosúin; agus do rinne sé
spórt dóibh: agus do shuigheadar idir na
pilearuibh é.

26 ¶ Agus a dubhairt Samson ris an
mbúachuill agá raibh sé air láimh, Léig
dhamh breith ar na pílearuibh air a sea-
sann an tigh, go léigidh mé orra mé.

27 Anois do bhí an tigh lán dfearuibh
agus do mhnáibh; agus do *bhád*ar tigh-
earnuidh na Bhphilistíneach uile ann; agus
do bhí ar mhullach an tighe trí mhíle fear
agus bean, do bhí ag féachuín an feadh do
bhí Samson ag déanamh spoirt.

28 Agus do ghoir Samson ar an
TIGHEARNA, agus a dubhairt sé, A
TIGHEARNA DÍA, guidhim thú, cuimh-
nigh orum, agus neartuigh mé, a néan-
uairse amháin a Dhé, iondus go ndéanuinn
dioghaltas a néinféachd ar na Philistíne-
chuibh ar son mo dhá shúl.

29 Agus do ghlac Samson greim don dá
phosta meadhonach noch do bhí ag cong-
mháil an tighe súas, agus air ar hiomchradh
é a náirde, air philéur aca le na láimh
dheis, agus air a bpiléur eile le na láimh
chlé.

30 Agus a dubhairt Samson, Faghann bás
a néinféachd leis na Philistínibh. Agus
do chrom é féin lé na neart uile; agus do
thuit an tigh air na tighearnadhuibh,
agus ar a raibh ann do dhaóinibh, ionnus
gur mó na maibh do thuit leis agá bhás
ná an mhéid do mharbh sé na bheathuigh.

31 Ann sin tangadar a dhearbhráithre,
agus tigh a athar uile a nstias, agus
rugadar léo súas é, agus do adhlacadar é
idir Sorah agus Estaol a róimh adhlacithe
Mhanoah a athair. Agus do rinne sé
breitheamhnais ar chloinn Israel fichthe
bliadhna.

Eachdardha ar Mhícah, ann aimsir raibh erábhadh ag fáilneadh.

AGUS do bhí duine do shliabh Ephraim, dar bhainm Micah.

2 Agus a dubhairt sé re na mhathair, An táoin chéaddéag secel airgid rugadh úaid, air son a raibh tú ag mallughadh, agus far labhair tú mar an gcéadna am fhiaghnuisísí, féach, *atá* an tairgíod agumsa; is misí do ghlac é. Agus a dubhairt a mhathair, Go madh beannuigh thusa ón TIGHEARNA, a mhic.

3 Agus a nuair da aisig sé an táoin-chéaddéag secel airgid dá mhathair, a dúbhairt a mhathair, Do bhronn mé an tairgíod go hiomlán don TIGHEARNA om láimh ar son mo mhic, do dhéanamh íomháighe grábhálta agus íomháighe leaghta: ainois uimesin aiseocha mé dhuitsí é.

4 Gidheadh do aisc sé an tairgíod dá mhathair; agus do ghlac a mhathair dhá chéad secel airgid, agus thug iad don chéard, noch do rinne íomháigh ghrábhálta, agus íomháigh leaghta dhíobh: agus do bhádar a tigh Mhícah.

5 ¶ Agus do bhí ag an bhfearsa Micah tigh dée, agus do rinne ephod, agus teraphim, agus do choisrig aon dá mhacaibh, noch do bhí ná shagart aige.

6 Ann sna láethibhsin ní raibh rígh ar bith a Nisrael, *achd* dó níodh gach éanduine an ní budh fearr do chití dhó féin.

7 ¶ Agus do bhí óganach as Betlehem-Iúdah do threibh Judah, noch do bhí na Lebhítech, agus do bhí ar cuairt ann sin.

8 Agus do imthigh an tógalach amach as an gcathruigh as Betlehem-Iúdah do dhéanamh comhnuigh mar a bhfuigheadh *ionad*: agus táinig go sliabh Ephraim go tigh Mhícah, ann a thurus.

9 Agus a dubhairt Micah ris, Ca háird as a táinig tusa? Agus a dubhairt seision ris, Is Lebhítech mé ó Bhetlehem-Iúdah, agus atáim ag triall ar cuairt mar a bhfuighe mé *ait*.

10 A dubhairt Micah ris, Fan am fhochairsi, agus bí ad athair agus ad shagart agam, agus do bhéara mé deich secel airgid dhuit ann sa bhliadhuin, agus culaidh éaduigh, agus do bhíadh. Marsin do chúaidh an Lebhítech a steach.

11 Agus do budh toil leis an Lebhítech fuireach ag an nóglach; agus do bhí an tógánach dhó mar áon dá mhacaibh.

12 Agus do choisrig Micah an Lebhítech, agus do bhí an tógánach na shagart aige, agus do bhí a tigh Mhícah.

13 Ann sin a dubhairt Micah, Anois atá a fhios agam go ndéana an TIGHEARNA

maith dhámh, ó thárla Lebhítech ná shagart agam.

Iodholadhruadh threabh Dhan.

ANN sna láethibhsin ní raibh rígh ar bith a Nisrael: agus annsna láethibhsin diarr treabh Dhan oighreachd dóibh féin ann a gcoimhneochaidís; oir níor thuit a noighreachd uile chuca a measc threabh Israel go nuige an lá sin.

2 Agus do chuireadar clann Dan cúigear dá muinntir as a ttir, daoine árrachda, ó Shórah, agus ó Estaol, do bhrath na tíre, agus dá cuartúghadh; agus a dubhradar ríu, Eirgidhe, cúartúghidh an dúithche: agus iadsan a nuair thangadar go sliabh Ephraim, go tigh Mhícah, díanadar annsin a noidhchesin.

3 A nuair do bhádar láimh ré tigh Mhícah, daithnigheadair guth an nóganuigh an Lebhítech: agus dílleadar a steach ann sin, agus dubhradar ris, Cía thug thusa annso? agus cred do ní tú annsa *naitisí*? agus cread atá agad annso?

4 Agus a dubhairt seision ríu, Marso agus marso do ní Micah riom, agus do ghlac sé mé air thuarusdal, agus is mé a shagart.

5 Agus a dubhradarsan ris, Guidhim thú, iarr combairle ar Dhía, chor go mbiá a fhios aguinn a néireochuidh go sona dhúinn an tslighe a bhfuilimid ag dul.

6 Agus a dubhairt an sagart ríu, Imthighidh a síothcháin: a lathair an TIGHEARNA atá an tslighe a rachtaoi.

7 ¶ Ann sin do imthigheadar an cúigear fear, agus tangadar go Láis, agus do chonnacadar na daoine do bhí annsin, mar do áitreabhladar go neimheaglach, do réir nós na Sidónianach, suáimhneach socair; agus ní raibh íachdarán ar bith sa dúithche do chuirfeadh náire *orra* fa éinní; agus do bhádar a bhfad ó na Sidónianachuibh, agus ní raibh cúis eatorra agus duinear *bith*.

8 Agus tangadar mar a raibh a ndearbhráithre go Sórah agus go Hestaol: agus a dubhradar a ndearbhráithre ríu, Cred a *deir* sibhse?

9 Agus a dubhradarsan, Eirgidhe, go ndeachmaois súas na naghaidh; óir do chonnacamar a ndúithche, agus, féuch, is ro mhaith í: agus an bhfuiltise bhur ttamh? ná bíodh leis oruibh imtheachd, agus dul a steach do shealbhughadh na dúithche.

10 A nuair imtheochuigh, tiocfuidhe a ccionn daoine socra, agus go dúithche fhairsing: thug Día ann bhur lámhuibh í; áit nach *bhfuil* easbhuidh neithe ar bith uirre dá *bhfuil* ar talamh.

11 ¶ Agus do chuaidh as sin do mhuinntir na ndaniteach, amach as Sórah agus as

Estaol, sé chéad fear armtha lé harm coguidh.

12 Agus do chúadar súas, agus do shuígheadar a Gcariat-Iearim, ann Iúdah : ar a nadhbharsin do ghoireadar do náitsin Mahaneh-Dan gun a niugh: féach, *atá sé táobh shiar* do Chíriat-Iearim.

13 Agus do chúadar as sin go slíabh Ephraim, agus tangadar go tigh Mhicah.

14 ¶ Ann sin do fhreagradar an cúigear do chuaidh do bhrath thíre Lais, agus a dubhradar re na ndearbhláithribh, An bhfuil a fhios aguibhsi go bhfuil annsna tighthibhsi ephod, agus teraphim, agus iomháigh ghrábhálta, agus iomháigh leaghta? anois ar a nadhbharsin measuidh cread atá aguibh ré a dhéanamh.

15 Agus do fhilleadar don náitsin, agus tangadar go tigh a nógánuigh an Lebhíteach, *eadhon* go tigh Mhicah, agus do bheannuigheadar dhó.

16 Agus do sheasadar na sé chéad fear do hórduigheadh maille re na narm coguidh, noch do *bhí* do chloinn Dan, a ndul a steach an geata.

17 Agus do chúadar an cúigear súas noch do chuaidh do bhrath na tíre, agus tangadar a steach annsin, agus do ghlacadar a nómháigh ghrábhálta, agus an tephod, agus an teraphim, agus a nómháigh leaghta: agus do sheas an sagart a ndul a steach an gheata maille ris na sé chéad fear do hórduigheadh le harmhuibh cogaidh.

18 Agus do chúadar so go tigh Mhicah, agus tugadar léo a nómháigh grábhálta, a nómháigh leaghta, an tephod, agus an teraphim. Ann sin a dubhairt an sagart riu, Cred do níthi?

19 Agus a dubhradarsan ris, Bise ad thochd, agus connaimh do lámh ar do bhéul, agus tárr linne, agus bí ad athair agus ad shagart aguinn: *an féarr* dhuitsi bheith ad shagart tige éanduine amháin, nó bheith ad shagart ag treibh nó ag cinéul Israel?

20 Agus do bhí croidhe an tsagairt meanmnach, agus do ghlac sé an tephod, agus an teraphim, agus a nómháigh ghrábhálta, agus do chuaidh sé a meadhon an tslóigh.

21 Marsin do fhilleadar agus dimthigheadar, agus do chuireadar a gclann bheag agus a náiméis agus a ccaráiste rompa.

22 ¶ Agus a nuair do bhádar tanall maith ó thigh Mhicah, do chruinnigheadar na daoine do *bhí* annsna tighthibh lámh ré tigh Mhicah, iad féin a bhfochair a chéile, agus rugadar ar chloinn Dan.

23 Agus do éiglmheadar ar chloinn Dan. Agus di impoigheadarsan a naiglithe, agus a dubhradar ré Micah, Cred do imthigh ort, as a tig tú le na leithéid sin do chuideachda?

24 Agus a dubhairt seision, Rugabhair libh mo dhée, noch do rinne me, agus an sagart, agus do imthigheabhuir romhuibh: agus cred atá agamsa ní as nro? agus cred *so a* dearthaoi riom, Cred do imthigh ort?

25 Agus a dubhradar clann Dan ris, ná cluintear do ghuth ar measg, deagla go scinnfédis daoine feargacha ort, agus go gcaillféa hanum, maille re hanmannuibh do mhuinntire.

26 Agus do imthigheadar clann Dan rompa: agus a nuair do chonnaire Micah go *rabhadar* ro láidir dho díll sé agus do chuaidh ar ais dá thigh.

27 ¶ Agus rugadarsan léo *na neithe*, do rinne Micah, agus an sagart do bhí aige, agus tangadar go Lais, a gceann daoine do *bhí* suáimhneach, agus socair: agus do nharbhádar iad lé fáobhar an chloidhimh, agus do loisgeadar an chathair lé teinidh.

28 Agus ní raibh fear a ttáthála aca, do chionn go *rabhadar* a bhfad ó Shidon, agus nach raibh gnothuigh aca ré héanduine; agus gur ob annsa ghleann *atá* láimh re Bet-relob do bhí sé. Agus do rinneadar cathair, agus do áitreabhadar innte.

29 Agus tugadar Dan dainm ar an ecathruigh, do réir anna a nathar Dan, noch rugadh do Israel: biodh gur Lais *dob* ainm don chathruigh an ttús.

30 ¶ Agus do chuireadar clann Dán a nómháigh ghrábhálta súas: agus do bhí Ionatan, mhac Gersom, mhic Manasseh, é féin agus a mhac na sagartaibh ag treibh Dhan go lá bruide na tíre.

31 Agus do chuireadar súas dóibh féin iomháigh ghrábhálta Mhicah, noch do rinne sé, ar fad na haimsire do bhí tigh Dé a Silo.

CAIB. XIX.

Sdríopachus ro shuathmhur na Beniamiteach a Gibeah.

AGUS tárla ann sna láethibh sin, a nuair nach raibh rígh ar bith a Nísrael, go raibh Lebhíteach áirigh na chomhnuighe ar tháobh shlóibhe Ephraim, noch thug leannán chuige ó Bhetlehem-Iúdah.

2 Agus do rinne a leannán stríopachus na aghuidh, agus dimthigh sí uadh go tigh a hathar go Bethlehem-Iúdah, agus do bhí sí annsin ceithre mhí iomlán.

3 Agus déirigh a fear, agus do chuaidh na díáigh, do labhairt go muinteardhá ría, agus dá tabhairt leis a ris, ar mbeith da sherbhiseach na fhochair, agus cúpla assal: agus rug sí a steach go tigh a hathar é; agus a nuair do chonnaire athair an chailín é, do bhí lúathghair air teaghnáil ris.

4 Agus do chonnuimh a chliamhuin, athair an chailín é; agus d'fhan sé na fhochair trí lá: agus marsín do chaithheadar biadh agus deoch, agus do cholladar annsin.

5 Agus tarla air an cceathramhadh lá, a nuair déirgheadar go moch ar maidin, gur éirigh seision súas na sheasamh chum imtheachda: agus a dubhairt athair an chailín ré na chliamhuin, Méadnigh do mheanma lé greim aráin, agus na dhíáigh sin imthigh romhad.

6 Agus do shuigheadar síos, agus do chaithheadar biadh agus deoch aráon a bhfochair a chéile: óir a dubhairt athair an chailín ris a nógach, Guidhim thú bí suáimhneach, agus fan a nochd, agus bíodh do chroidhe súgach.

7 Agus a nuair do éirigh an tógach na sheasamh chum imtheachd, do bhí athair an chailín gha shárughadh: uime sin d'fhan sé annsin oidhche oile.

8 Agus déirigh go moch ar maidin an cúigeadh lá chum imtheachdá: agus a dubhairt athair an chailín, Guidhim thú, tóg súas do chroidhe. Agus d'fanadar go héis meadhon laoi, agus dúadar aráon biadh.

9 Agus a nuair do éirigh an tógach na sheasamh chum imtheachd, é féin agus a leannán, agus a sherbhíseach, a dubhairt a chliamhuin, athair an chailín ris, Féach, atá an lá mall anois a ngar don tráthnóna, guidhim thú fuiridh feadh na hoidhche: féach, atá an lá deighionach, fan a nochd annso, chor go mbiadh do chroidhe súgach; agus a m'arach éirigh go moch chum doshligh-eadh, chor go bhféadfá tú dul don bhaile.

10 Ach níor bháill leis a nógach fuireach a noidhche sin, achd do éirigh sé súas agus dimthigh, agus tháinig sé as coimne Iebus (noch *áa* ngoirthear Ierusalem;) agus do *bhi* cuingir assal na fhochair fá dhíalluidibh, do *bhi* fós a leannán na fhochair.

11 Agus a nuair do bhádar láimh ré Iebus, do bhí an lá caithne go mór; agus a dubhairt an searbhfhoghantúigh re na mhaighistir, Guidhim thú, teannam, agus filleam a steach don chathruighsi na Iebusíteach, agus glacum lóistín innté.

12 Agus a dubhairt a mhaighistir ris, Ní fhíllfionn do leaththáoihb annsin go cathruigh choimhithigh, nach *bhfuil* do chloinn Israel, racham thairis go Gibeábh.

13 Agus a dubhairt sé ré na óglach, Teanam, agus tairngiom a bhfogus do cheachdar don dá áitsi dfagháil lóistín na hoidhche, a Ngibeábh, nó a Rámah.

14 Agus do ghluaisiodar rompa, agus dimthigheadar; agus do chuáidh an ghrián síos orra an tan do bhádar láimh ré Gibeábh, noch *as lé* Beniamín.

15 Agus do fhilleadar do leaththáoihb, annsin do dhul a steach agus do ghabháil lóistín a Ngibeábh: agus a nuair do chuáidh sé a steach, do shuigh sé ar shraid don chathruigh: óir ní *raibh* éandúine do rug a steach go lóistín dá thigh iad.

16 ¶ Agus, féach, tháinig duine aosta ón a obair ón mhachaire tráthnóna, noch do *bhi* do shliabh Ephraim mar an gcéadna; agus do bhí na comhnuighe a Ngibeábh: achd *budh* Beniamítigh muinntir na háitesin.

17 Agus a nuair do thóg sé a shúile súas, do chonnaire fear gabhála ar lear a sráid na caitheach, agus a dubhairt an seandúine, Cáit á rachia tusa? nó cáit as a ttig tú?

18 Agus a dubhairt seision ris, *Atámuid* ag teachd ó Bhetelem-Iúdah ag dul go taoibh shleibhe Ephraim; is as sin mé: agus do chuáidh mé go Betelem-Iúdah, achd *atáim* a nois ag dul go tigh an Treu-EARNA; agus ní *bhfuil* duine ar bith ghalhus me dhá thigh.

19 Gidheadh atá tuighe agus beatha ag ar nasaluibh; agus atá arán agus fíon damhsa agus dot chailín, agus don nógach nach *atá* a bhfochair dó sherbhíseach: ní *bhfuil* easbhuidh éainneithe oruinn.

20 Agus a dubhairt an seandúine, Siotcháin *maille* leachd; gidh bé easbhuidh atá ort bíodh sé orunsa; achd amháin ná luigh sa tsráid.

21 Mar sin thug sé leis dhá thigh é, agus thug biadh do na hasaluibh, agus do nigheadar a ccosa, agus dúadar biadh agus dibheadar déoch.

22 ¶ Anois ar mbeith ag déanamh a gcroidhthe súgach dhóibh, feach, thangadar muinntir na caitheach, mic áirigh do Bhe-lial, tinnchioll an tighe fá gcúairt, agus do bháileadar an dorus, agus do labhradar ré fear an tighe, an seandúine, ghá rádh, Tabhair annach an fear thainic dot thigh, go ccoimhríachdanan ris.

23 Agus do chuáidh an tógach, fear an tighe, amach chuca, agus a dubhairt riú, Ní headh, a dhearbhraithre, ní headh, guidhim sibh, ná déanuidh an cle so; ar fheuchuin go dtáinig an duinesi um thighse, na dénuigh an ní leamhsí.

24 Feachuidh, *atá* minghion annso, maighdion, agus a leannánsan, do bhéara mé iad sin amach anois, agus umhlúigh-idhsí iad, agus déanuidh riú mar as áill libh: achd ris a nógachlao na déanuidh comhghránna sin do ghlíomh.

25 Ach ní thugadar ná dáoine toradh air: annsin do ghlac an tógach a leannán, agus rúg amach chuca í; agus do bhádar aice, agus do thruailliodar í ar feadh na hoidhche nó go ttáinig maidin: agus a

núair do thionnsguin an lá éirghe, do léigiodar dhí imtheachd.

26 Ann sin tháinig an bhean a muiche láoi, agus do thuit síos a ndorus tighe a nógluich mar a raibh a tighearna, nó go raibh an solus ann.

27 Agus déirigh a tighearna ar maidin, agus d'fósguil dorus an tighe, agus do chúaidh amach dimtheachd roimhe: agus, féach, do bhí an bhean a leannán ar tuitim a ndorus an tighe, agus do bhádar a lámha air an tairsigh.

28 Agus a dubhairt seision ríá, Éirigh, agus bíam ag imtheachd. Achd níor fhreagair sí é. Ansin do thóg an tógla *súas* ar a asal í, agus déirigh an togla *súas*, agus do chúaidh dá áit féin.

29 ¶ Agus a núair tháinig dhá thigh, do ghlac sé sgian, agus rug sé air a leannán, agus do roinn sé i *maile* re na cnámhuibh an ndá chuid dhéag, agus do chuir úadh í go huile chóstuigh Israel.

30 Agus is amhlúigh bhí, gach uile dhuine dá bhfacaídh sin go ndubhradar, Nach deárnadh a leitheid sin do ghníomh agus nach bhfacus ón ló fá ttagadár clann Israel amach as crích na Héigipte agus a niugh: measuigh sin, gabhaidh comhairle, agus labhruidh.

CAIB. XX.

Fir Bheniamin, ar búaladh chloinn Israel dhá úair dhóibh, do thuiteadar fudheire.

AN sin do chúadar clann Israel uile amach, agus do chruinnigheadar an comhchruinniughadh a bhfochair a chéile amhuil éanduine amháin, ó Dhan go Beerséba, maille ré tír Ghilead, chum an TIGHEARNA a Misphe.

2 Agus do thaisbéanadar uaisle an phobail, threabha Israel uile, iad féin a ccomhchruinniughadh mhuinntire Dé, ceithre chéad míle coisigh do tharruingeoidheamh.

3 (Anois do chúaladar clann Bheniamin go ndeachadar clann Israel súas go Misphe.) Ansin a dubhradar clann Israel, Innis *dúinn*, cionnus do bhí an tolcso?

4 Agus do fhreagair an Lebhíteach, fear na mná do marbhadh, agus a dubhairt, Tháinig mísi go Gibeáh noch *is le* Beniamin, mé féin agus mo leannán, do ghabháil lóistín.

5 Agus do éirgheadar muinntir Ghibeah am aghaidh, agus ttagadar timchioll an tighe orum san noidhche, agus do bhreathnuigheadar mo mharbhádh: agus deignigheadar mo leannán, ionnus go bhfuair sí bás.

6 Agus do ghlac mísi mo leannán, agus do ghearr mé na píosuighibh í, agus do chuir mé ar feadh chríche oighreachda

Israel í: óir do rinneadar míghníomh agus leimhe a Nisrael.

7 Féachuidh, *is* clann Israel sibh uile; tugaidh bhur tteagasg agus bhur ccomhairle uaibh annso.

8 ¶ Agus déirgheadar an pobal uile mar éanduine amháin, ghá rádh, Ní rachama éanduine dá lóistín, ní mó fillfom éanduine dhá thigh.

9 Acht anois sé so ní do dhéanam ré Gibeah; rachum súas lé crannchar na haghaidh;

10 Agus béaram deichneamhar as a ccéad ar feadh uile threibh Israel, agus céad as an mhíle, agus míle as na deich míle, do bhreith lóinn chum an phobal, chor go ndéanuid, a núair thiocfaid go Gibeáh Bheniamin, do réir a nuile leimhe dar oibrigheadar ann Israel.

11 Marsin do bhádar clann Israel uile ar na gcruinniughadh a naghaidh na caithreach, ceangailte dhá cheile amhuil éanduine amháin.

12 ¶ Agus do chuireadar treabha Israel uile daoine ar feadh threibhe Bheniamin, dhá rádh, Cread an tolcso do rinneadh bhur measc?

13 Anois ar a nadhbharsin seachad- uigh *dhúinne* na daoine, clann Bhéilial, atá a Ngibeáb, go ccuirmís chum báis iad, agus go ccuirmís an tolc amach as Israel. Achd ní thugadar clann Bheniamin éis- teachd do ghlór a ndearbhraithreach clann Israel:

14 Acht do chruinnigheadar clann Bheniamin iad féin a cceann a chéile amach as na caithreachaibh go Gibeáh, do dhulamach chum catha a naghaidh chloinne Israel.

15 Agus do háirmheadh do chloinn Bheniamin san namsin amach as na caithreachaibh fithche agus sé mhíle fear do tharruingeoidheamh, táobh amuich dáitreachaibh Ghibeáh, noch do chomháirmheadh seachd ccéad fear toghtha.

16 A measc an phobail so uile do bhádar seachd ccéad fear toghtha cli-lamh-acha; agus gach áon díobhso cumusach ar chloich do chaitheamh as crann tábuill fa leathad ruibe, agus gan a sheachna.

17 Agus do háirmheadh fir Israel uile, táobh amuigh do Bheniamin, ceithre chéad míle fear do tharruingeoidheamh: do bhádar so uile na luchd cogaidh.

18 ¶ Agus déirgheadar clann Israel, agus do chúadar súas go tigh Dé, agus diarradar comhairle ar Dhía, agus a dubhradar, Cía haguinn rachus súas ar ttús do throid a naghaidh chloinne Beniamin? agus a dubhairt an TIGHEARNA, Rachaidh Iúda ar ttús.

19 Agus déirgheadar clann Israel súas ar maidin, agus do rinneadar campa a naghaidh Ghibeah.

20 Agus do chúadar fir Israel amach chum catha a naghaidh Bheniamin; agus do chuir fir Israel iad féin a nórdughadh na naghaidh do throid ag Gibeáh.

21 Agus tangadar clann Bheniamin amach as Gibeáh, agus do mharbhadar síos go talumh do na Hisraelítibh an lásin fithche agus dá mhíle fear.

22 ¶ Gidheadh do mheisnigheadar an pobal fir Israel iad féin, agus do chuireadar a gcath a rís a nórdughadh ann sa náit ar chuireadar iad féin a nórdughadh an chéad lá.

23 Agus do chúadar clann Israel súas agus do ghuileadar a lathair an TIGH-EARNA go tráthnóna, agus diarradar combairle ar an TIGH-EARNA, dhá radh, An racha misi súas a rís chum catha a naghaidh chloinne Benjamin mo dhearbhrathair? Agus a dubhairt an TIGH-EARNA, Téighidh súas ná aghaidh.

24 Agus tangadar clann Israel a bhfogus a naghaidh chloinne Benjamin an dara lá.

25 Agus do chúaidh Benjamin amach na naghaidhsion as Gibeah an dara lá, agus do mharbhadar a rís do chloinn Israel síos go talumh ochd míle dhéag fear; do thairngíodar so uile cloidheamh.

26 ¶ Ann sin do chúadar clann Israel uile, agus an pobal uile, súas, agus tangadar go tigh Dé, agus do ghuileadar, agus do shuigheadar annsin as coinne an TIGH-EARNA, agus do thoisgeadar an lá sin go tráthnóna, agus dofráladar íodhbairt loisge agus ofrala síothchána a bhfiadhnúisi an TIGH-EARNA.

27 Agus dfaifruigheadar clann Israel don TIGH-EARNA, (óir do bhí airc chunnartha Dé ann sinn ansna láethibhsin,

28 Agus do sheas Phinehas, mac Eleásair, mhíle Aaron, dá lathair sna laethibh sin) ga rádh, An racha mé amach a rís chum catha a naghaidh chloinne Benjamin mo dhearbhrathair, nó an sguirfidh mé? Agus a dubhairt an TIGH-EARNA, Imthigh súas óir a marach toibheoruidh misi ad láimh iad.

29 ¶ Agus do chuireadar Israel luchd luidheacháin timchioll fá gcúairt Ghibeáil.

30 Agus do chúadar clann Israel súas a naghaidh chloinne Benjamin an treas lá, agus do chuireadar iad féin a nórdughadh catha anaghaidh Ghibeáh, mar na huairibh oile.

31 Agus do chúadar clann Bheniamin amach a naghaidh an phobail, agus do tairngeadh ón ccathruigh amach iad; agus do thoisigheadar ar na daoínibh do bhua-

ladh, agus a marbhadh, mar na huairibh oile, annsua slighthibh móra, (téid slighe dhiobh súas go tigh Dé, agus an tslighe oile a steach go Gibeah annsa mhachaire,) timchioll thríochad fear do Israel.

32 Agus a dubhradar clann Bheniamin, Atáid so ar na mbúaladh fús romhuinn, mar an ccéad uair. Achd a dubhradar clann Israel, Teithiom rompa, agus táirngeam ón ccathruigh iad chum na slighthibh móra.

33 Agus déirgheadar fir Israel uile súas as a náitibh, agus do chuireadar iad féin a nórdughadh catha ann Baaltámar: agus tangadar luidheacháin Israel amach as a náitibh, eadhon as móinfhéaruibh Ghibeah:

34 Agus tangadar a naghaidh Ghibeah deich míle fear toghtha amach as Israel uile, agus do bhí an cath doilge: achd cheana ní raibh a fhios aca go raibh olc a bhfogus dóibh.

35 Agus do chlaóidh an TIGH-EARNA Beniamin roimhe Israel: agus do mharbhadar clann Israel do na Beniamíteach-aibh an lá sin fithche agus cúig mhíle agus céad fear: do thairngíodar so uile cloidhiomh.

36 Marsin do chonncadar clann Bheniamin gur cláoidheadh iad féin: oir do léigíodar fir Israel na Beniamitigh orra, do chionn go raibh dóigh aca as na luigh-eachanuibh do chuireadar gacha taobha do Ghibeáh.

37 Agus do rinneadar na luidheacháin deithnios, agus do lingeadar ar Ghibeah; agus do tharruingeadar na luidheach ain ar anaghaidh, agus do bhúailleadar án chathair uile le faobhar an chloidhimh.

38 Anois do bhí comhartha cinnte eidir fhearuibh Israel agus na luidheacháin, go ndéanais lasair mhór maille re deatuigh ag éirge súas as an gcathruigh.

39 Agus a núair do iompoigheadar fir Israel ar a nais ann sa ccath, do thionsguin Benjamin timchioll thríochad fear Ísrael do mharbhadh: óir a dubhradar, Go deimhín atáid siad ar fágbháil romhuinn, amluil is annsa chéad chath.

40 Acht a núair do thionsguin an lasair éirge súas as an cathruigh maille re neúll deatuigh, damhairceadar na Beniamitigh na ndiaigh, agus, feach, do éirigh lasair na caitheach súas go neamh.

41 Agus a núair do fhilleadar fir Israel a rís, do ghabh uáthbhás fir Bheniamin; óir do chonncadar go ttáinig olc chuca.

42 Uimesin do iompoigheadar a ccúl roimhe chloinn Israel a slighe an nfásaigh; achd rug an cath orra; agus do mharbhadar ann a lár an luchd thainic amach as na caitheachaibh oile.

43 Marso do íadhadar timchioll na

Bheniamíteach fa gcúairt, agus do thiomáinodar iad, agus do shaltradar oíra'síos gan docamhal thall as coinne Ghibeah leath re héirge na gréine.

44 Agus do thuit ann sin do Bheniamin ochd míle dhéag fear; fir chalma iadso uile.

45 Agus do fhilleadar agus do theith-eadar leath ris an bhfasách go carruig Rimmon: agus do dhíoghlonadar dhíobh ar na slighibh móra. cuig mhíle fear; agus do leanadar orra go daingean go Gídom, agus do mharbhadar dhá mhíle fear dhíobh.

46 Iondu gur bé ar thuit do Bheniamin an lá sin, fithche agus cúig mhíle fear do tharruing cloidheamh; fir chalna iadsin uile.

47 Ach do fhilleadar sé céad fear agus do theithedar chum an nfásaigh go carruig Rimmon agus dfanadar a gcarruig Rimmon ceithre míl.

48 Agus do iompoigheadar fir Israel a ris ar chloinn Bhenimin, agus do mhuigheadar iad le faobhar an cloidhimh, aron daoine gacha caithreach, agus an tainmhidh, agus fós a nuile ní da bhfuáradar: do chuireadar mar an gcéadna na caithreacha uile mar a ttangadar tré theinidh.

CAIB. XXI.

Do ath-nuadhuígheadh treabh Bheniamin, taréis bheith cluoidhte gu mór.

ANOIS tugadar fir Israel mionna a Misphe, dhá rádh, Ní thiubhra éinneach aguinne a ingbean do Bheniamin na mnaoi.

2 Agus tangadar an pobal go tigh Dé, agus dfanadar ann go nóin a lathair Dé, agus do thógbhadar súas a nguth, agus do ghuileadar go géar;

3 Agus a dubhradar, A THIGHEARNA Dia Israel, cred fá ttarla so ann Israel, go mbíadh a niugh treabh deasbhuigh ann Israel?

4 Agus tarla ar na mhárach, gur éirgheadar an pobal go moch, agus go ndéarnadar altoir ann sin, agus gur oíráladar íodhbuirt loisithe agus oíráil shíothchána.

5 Agus a dubhradar clann Israel, Cía atá a meag uile threabha Israel nach dtáinic súas ris an ccomhchruinniughadh chum an TIGHEARNA? Oir thugadar mionna móra a taobh an té nach dtáinic súas chum an TIGHEARNA go Misphe, gha rádh, Cuirfighear go deimhin chum báis é.

6 Agus do ghabh aithreachus clann Israel fa na ndearbhrathair Benjamin, agus a dubhradar, Atá treabh ar na gearradh thrid amach ó Israel a niugh.

7 Cred dhéanam fa mhnáibh don mhéid mhairios, do bhrígh go tugamar an TIGHEARNA diar mhiomnuibh nach dtiubhramaois ar ningheana dhóibh mar mhnáibh?

8 ¶ Agus a dubhradar, Cía an duine do threibh Israel nach dtáinic súas go Misphe chum an TIGHEARNA? agus, feach, ní tháinic éainneach don champa ó Iabes-Gilead chum an chomhchruinnigh.

9 Oir do háirmhcadh an pobal, agus, feach, ní raibh éainneach do aitreabbhuigh Iabes-Gilead annsin.

10 Agus do chuireadar an comhchruinniughadh uatha annsin dhá mhíle dhéag fear don droing bá beódha dhíobh, agus daithnigheadar dhíobh, ga rádh, Eirgidhe marbhuidh áitreabbhuigh Iabes-Gilead le faobhar an chloidhimh, na mná fos agus na leanba.

11 Agus sé so an ní do dhéantaoi, scriosfuidhe thrid amach gach uile fheardha, agus gach uile bhannda do luigh le fear.

12 Agus fuáradar a measc áitreabbach Iabes-Gilead ceithre chéad maighdion ógmhná, ag nach raibh fios fir le luighe re fear ar bith: agus tugadar léo iad don champa go Siloh, noch atá a tír Chánaan.

13 Agus do chuireadar an cómhchruinniughadh uile dáóine do labhairt re cloinn Bheniamin noch do bhí ar charruic Rimmon, dá ngairm go síothchánta.

14 Agus táinic Benjamin a ris san namsin; agus tugadar na mná dhóibh noch do chumhdagheadar beó do mhnáibh Iabes-gilead: gidheadh fós ní thugadar mar sin a ndíol dóibh.

15 Agus do ghabh aithreachus an pobal fá Bheniamin, do chionn go udeárna an TIGHEARNA briseadh a treabbhuibh Israel.

16 ¶ Ann sin a dubhradar seanóirigh an chomhchruinnigh, Cred do dhéanam dfagháil ban don mhéid mhairios, ó scriosadh na mná as Benjamin?

17 Agus a dubhradarsan, Caithfighior oighreachd do bheith ag an mhéid do chuáidh as do Bheniamin, chor nach scrios-tar amach treabh ó Israel.

18 Gidheadh ní fhéadmaoid mná do thabhairt dóibh dar ningheanuibh féin: Oir thugadar clann Israel mionna, dhá rádh, Go ma mallaigh an té bhéarus bean do Bheniamin.

19 Ann sin a dubhradarsan, Féach, atá féasta don TIGHEARNA a Siloh gacha bliadhna noch atá don táobh thúáigh do Bhetel, don táobh shoir don tslighe mhóir noch téid súas ó Bhetel go Schechem, agus táobh ó dheas do Lebouah.

20 Uime sin do aithnigheadar do chloinn Bheniamin, gha rádh, Eirgidh

agus cuirigh luidheachán an sna fíneamh-nuibh;

21 Agus féachuidh, agus, tugaidh aire, má thigid ingheana Shíloh anach do dhéanamh ringthe a ringthaibh, annsin tigidh si amach as na fíneamhnuibh, agus glacadh gach cánduine aguibh a bhean féin dingheanuibh Shíloh, agus éirgidhe go tír Bheniamin.

22 Agus is amhlúigh bhías, a nuáir thiocfaid a naithre nó a ndearbhráithre do chasaóid rinne, go naibéoram ríu, Bithí muinnteartha ríu air ar soinne: do chionn nar shábhálamar a bhean féin dá gach nduine annsa chogadh: óir ní sibh si thug dhóibh a nuairi, as go mbíadh sibh ciontach.

23 Agus do rinneadar clann Bheniamin mar sin, agus tugadar mná chuca, do réir a nuibhre, don luchd bhí ag damhsa, noch air a rugadar: agus diunthigheadar agus dfilléadar dá noighreachd, agus do athnuaidheadar na caithreacha, agus do áitreabhadar ionta.

24 Agus dimthigheadar clann Israel rompa as sin an tansin, gach áon dá threibh féin agus chuinn a mhuinntire, agus dimthigheadar amach as sin gach áon dá oighreachd féin.

25 Ní raibh rígh ar bith a Nísracl annsa láethibhsin: do nódh gach nduine an ní *budh* toil leis féin.

Leabhar RUT.

CAIB. I.

Do cheangail Rut gu grádhach re na mathairchleamhna.

A NÓIS tarla annsa láethibh a rabhadar na breitheamhuin na núcudaráin, go raibh gorta sa dúithche. Agus do chuáidh duine áirigh do Bhetlehem-Iúdah do chomhnuidhe go tír Mhoab, é féin, agus a bhean, agus a dhías mac.

2 Agus do bé ainm an duine Elimelech, agus ainm a mhná Naomi, agus ainm a dheisi mac Mahlon agus Chilion, Ephratigh ó Bhetlehem-Iúdah. Agus tangadar a steach go dúthaigh Mhoab, agus dfanadar ansin.

3 Agus fuair Elimelech fear Naomi bás; agus do fágbadh ise, agus a dhías mac.

4 Agus do ghabhadarsan mná chuca fein do mhnaibh Mhoab; Orpah do bhean do mhnaóí dhíobh, agus Rút ainm na mná oile: agus do chomhnuigheadar annsin timchioll dheich mbliadhan.

5 Agus fuair mar an ccéadna, Mahlon agus Chilion bás aráon; agus do fágbadh an bhean gan incha gan fear.

6 ¶ Ann sin do éirigh sí maille re na bainchleamhnuibh, chor go bhfillleadh sí as tír Mhoab: óir do chuálaidh sí a tír Mhoab mar do fhiosruigh an TIGHEARNA a phobal le tabhairt aráin dóibh.

7 Uimesin do chuáidh sí amach as a náit ann a raibh sí, agus a dhías bainchleamhna le; agus do ghluáisiodar san tslighe do dhul tar a nais go tír Iúdah.

8 Agus a dubhairt Naomi re na dhás bhainchleamhnuibh, Eirgidhe, fillleadh gach aon aguibh go tigh a mathar: go ndéarna

an TIGHEARNA go trócaireach ribh, mar do rinneabhairsi ris na marbhuibh, agus' ríomsa.

9 Go tugaidh an TIGHEARNA dhaóibh suaímhneas, dá gach áon aguibh a tigh a fir. Annsin do phóg sí iad; agus do thogbhadarsan súas a nguth, agus do ghuileadar.

10 Agus a dubhradar ría, Go deimhin fillfinne leachd a gcionn do dhaóine.

11 Agus a dubhairt Naomi, Fillidh arís a ingheana: cred fa rachaidh sibh liomsa? an bhfuilid fós mic am blioinnse do bhíadh na bhfearuibh aguibh?

12 Fillidh arís, a ingheana, imthighidh romhuibh; óir atáimsi ro fhoirfe do bheith ag fear. Dá nabruinn, Atá dóthchus agum, da mbeith fear agum fós a nochd, agus fós go mbéaruinn mic;

13 An bhfanfadh sibh ríu nó go bhfaisidís? an bhfanfadh sibh ríu ó fhearuibh do bheith agaibh? ní headh, a ingheana; óir goillidh orum go mór ar bhur sonsa, go ndeachaidh lámh an TIGHEARNA amach an aghaidh.

14 Agus do thógbhadarsan a nguth ós áird, agus do ghuileadar a rís: agus do phóg Orpah a mathairchleamhain; achd do cheangail Rút ría.

15 Ar a nadhbharsin a dubhairt sí, Féach, dfill do choimhchliamhuin ar a hais a ccionn a daoine, agus a gcionn a dée: fillsi a ndiaigh do choimhchleamhna.

16 Agus a dubhairt Rút, Ná hiarr orum thágbháil, nó fillleadh ó bheith ad leannhuin: óir gidh bé áit a racha tú, racha mé ann; agus mar a ngeabha tú lóistín, is ann bhíadsa: is iad do dhaóine

bhus daoine dhamhsa, agus do Dhia bhus Dia dhamh :

17 Mar a bhfuighe tú bás, is ann éag-fadsa, agus is annsin adhlaithear mé : go ndéarna an TIGHEARNA marsin liomsa, agus fós ní is mó, má dhealuighionn éinne achd bás riot mé.

18 A nuair do chonnaire sí go raibh sí comhdhaingion sin a nintinn chum dul lé, annsin níor labhair sí ní is mó ría.

19 ¶ Marsin do imthligheadar araon nó go ttangadar go Betlehem. Agus tarla, a nuair thagadar go Betlehem, gur buaidhreadh an chathair uile na ttimchioll, agus go nabraidís, An í so Naomi ?

20 Agus a dubhairt sisi riu, Nà goiridh Naomi dhíomsa, goiridh Mára dhíom : óir do roinn an Tuilechumhachdach go ro-shearbh rium.

21 Do chuáidh mé amach lán, agus thug an TIGHEARNA don bhaile mé a rís folumh : uime sin cred fa ngoirthí Naomi dhíom, ó rinne an TIGHEARNA fiaghnúise a maghaidh, agus gur smachduigh an Tuilechumhachdach mé ?

22 Marsin do fhill Naomi, agus Rút an Móabiteach, a bainchliamhuin, maille ría, noch do fhill astir Mhóab : agus tangadar go Betlehem a ttosach fhoghmhair na héorna.

CAIB. II.

Rút ag Dioghlaim na ndéasa arbha a machaire Bhóas, ata so ag inniseadh ge tháinig dhe.

AGUS do bhi fear gaóil ag Naomi a ttaobh a fir, duine cumhachdach a seidhbhrios, do shliochd Elimelech : agus a sé dob ainm dhó Boas.

2 Agus a dubhairt Rút an Moabiteach re Naomi, Léig dhamhsa a nois dul fan machaire, chum déasa arbha do dhioghlaim a ndiaigh an té a bhfágla mé grása iona radharc. Agus a dubhairt sisi ría, Im-thigh a inghean.

3 Agus do imthigh sisi, agus tháinic sí, agus do bhí ag dioghlaim déus a ndiaigh na mbuainigh annsa mhachaire : agus tarla a ndán di teagmháil ar an gcuid dón mhachaire noch fa le Boas, noch do bhí do shliochd Elimelech.

4 ¶ Agus, féach, tháinig Boas ó Bhetlehem, agus a dubhairt ris na buainighibh, Go raibh an TIGHEARNA maille ribh. Agus do fhreagradarsan é, go mbeanuigh an TIGHEARNA thusa :

5 Ann sin a dubhairt Boas re na shearbh-fhoghantuigh do fhuirigh ós cionn na meithle. Cía ar leis an cailínis ?

6 Agus do fhreagair an searbhfhoghan-tuigh do cuireadh ós cionn na meithle, agus a dubhairt, Ag so an cailín Mhóabiteach tháinic ar a hais as tír Mhóab lé Naomi :

7 Agus a dubhairt sí, Guidhim thú, léig dhamh déasa do dhioghlaim agus do thionól a ndiaigh na meithle a measc na bpunann : mar sin do tháinic sí, agus dfán ó mhaidngus a nois, achd gur fhan sí tamall beag annsa tigh.

8 Ann sin a dubhairt Boas re Rút, Nach ccluinn tú, á inghean ? Nà héirigh do dhioghlaim air áon mhachaire oile, agus ná fág so, achd fan ann so go daingion a naice mo chailineadh : a naice mo chailineadh : a naice mo chailineadh :

9 *Bidis* do shúile ar an mhachaire a mbéid siad ag buáin, agus lean iad : nach ar fhúagair misi do na hogánuibh gan buáin riota ? agus a nuair bhías tart ort, imthigh chum na soitheach, agus ibh deoch as an ní do thairngiodar na hoganuigh.

10 Ann sin do thuit sisi air a haghaidh agus do umhluigh sí í féin gus an ttalamh, agus a dubhairt ris, Cred fa bhfuair misi grása ann do radharc, as a mbéarlá aithne orum, agus mé an choimhtheach ?

11 Agus do fhreagair Boas, agus a dubhairt ría, Do taisbeanadh dhámhsa go hiomlán, a nuile ní dá ndéarna tú dot bhainchliamhuin ó fuair thfear bás : agus mar dfág tú hathair agus do mhathair, agus an tír ann ar rugadh thú, agus mar tháinic tú a ccionn daoine nar bhaitimidh dhuit roimhe so.

12 Go ccúitigh an TIGHEARNA do shaothar riota, agus go bhagha tú luaidheachd iomlán ón TIGHEARNA Dia Israel, a ttáinic tú fa na sciathánuibh, do chur dóthchuis ann.

13 Ann sin a dubhairt sí, Faghaim fabhar ad lathair, á thighearna : do chionn go ttóg tú sólas damh, agus gur labhair tú go muinnteartha red sheirbhiseach, matá nach bhfuilim cosmhuil re haon dot chailínibh féin.

14 Agus a dubhairt Boas ría, Tárr ann-so a nainsir bídh, agus ith don narán, agus tum do ghreim annsa bhfinéagra. Agus do shuigh sí láimh ris na buainighibh : agus do sheachuid sesion grán doite dhi, agus duaidh sí, go raibh sí saitheach, agus gur fhág sí fuighioll.

15 Agus a nuair do éirigh sí suas do dhioghlaim, do áichim Boas dá óganachuibh, ga radh, Nà bacaidh dhi dhioghlaim do dhéanamh a measc na bpunann, agus ná cuiridh naire uirre.

16 Agus léigidh tuitim do chuid do na dórmanuibh ar lár déantoisg roimpe, agus fágbhuidh iad, go ndioghlaimidhsí iad, agus na haithisighidh í.

17 Marsin do rinne sí dioghlaim annsa mhachaire go tráthmuna, agus do lom sí ar dhioghlaim sí : agus do bhí sé timchioll ephah éorna.

18 ¶ Agus do thóg sí ar a muin é,

agus do chúaidh don chathruigh : agus ar bhfaicsin dá mathairchliamhuin ar dhioghlum sí : agus gur tharruing sí amach, agus go ttug dhi ar thaisgidh sí déis bheith sáitheach.

19 Agus a dubhairt a mathairchliamhuin ría, Cáit andéarna tú dioghlum a niugh? agus cáit ár sháorthaigh tú? go madh beannuigh an té do chuir aithne ort. Agus dinnis sisi dá mathairchliamhuin cía a bhfochair ar dhioghlum sí sin, agus a dubhairt sí, A sé ainm an té a bhfochair ar sháorthuigh mé a niugh, Boas.

20 Agus a dubhairt Naomi ré na bainchliamhuin, *Go madh beannuigh eision ón TIGHEARNA*, noch nar dhearmuid a chinéul don bheo agus don mharbh. Agus a dubhairt Naomi ría, *Atá an te sin fogus a ngáol dúinn*, áon do na dáoinibh gáoil is foigsi dhúinn.

21 Agus a dubhairt Rút an Moabíteach, A dubhairt sé fós riom, caithfidh tú bheith go daingion láimh rem ógánachaibh, nó go ceriochnuighid siad mfoghmhar uile.

22 Agus a dubhairt Naomi re na bainchliamhuin Rút, *Is maith, do dhéana tusa a inghean*, dul amach lena chailínibh-sin, chor nach tteagmhaid riot a néanmhachaire oile.

23 Marsin dfan sí go cinnte a bhfochair chailíneadh Bhoas do dhioghlum go deireadh foghmhair na heórna agus fhoghmhair na cruithneachda; agus do rinne sí comhnuighe a bhfochair a mathairchleamhna.

CAIB. III.

Pósadh Bhoas re Rut ar na ghealladh leisín, mar is dúal don bhrathair fogus gaoil.

AN sin a dubhairt Naomi a mathairchliamhuin ría, A inghean, nach íarrfa misi suaímhios duitsi, chor go mbeithear go maith agad?

2 Agus a nois nach bhfuil Boas dar ccineadhne, a raibh tusa a bhfochair a chailíneadh? Féach bíaidh sé ag cáthadh eórna a nochd ar urlár an bhúailte.

3 Nígh thú féin ar a nadhbhsarin, agus ungaidh thú féin, agus cuir héadach umad, agus éirigh síos chum a nurlair: *achd* ná léig haithne chum a nóglach, nó go sguiridh sé díthe agus dól.

4 Agus is amhluigh bhías, a nuáir luidh-fíos sé síos, go gcuirfe tusa comhartha ar a náit a luighfe sé, agus rachaidh tusa a steach, agus tóg an téadach dá chosuibh, agus luigh síos; agus inneosuidh sé dhuith cred dhéanas tú.

5 Agus a dubhairt sisi ría, Gacha nabair tú riom do dhéanad é.

6 ¶ Agus do chúaidh sí síos chum an

úrláir, agus do rinne gach ní dá ndubhairt a mathairchliamhuin ría.

7 Agus a nuáir a duáigh agus dibh Boas, agus go raibh a chroidhe súgach, do chúaidh sé a luidhe láimh ré cárna a narbha: agus tháinic sisi go mín, agus do nochd sí a chosa, agus do luigh sí síos.

8 Agus tárla san meadhon oidhche, go raibh eagla ar a nóglach, agus do iompóigh é féin; agus, féach, do bhí bean na luidhe agá chosuibh.

9 Agus a dubhairt seision, Cía thusa? Agus do fhreagair sisi, *Atáimsi Rút do bhanóglach*: cuir ar a nadhbhsarin do chuirim air do bhanógluigh; óir is brathair fogus gáoil thú.

10 Agus a dubhairt seision, Go madh beannuigh *bhías* tusa ón TIGHEARNA, a inghean; *óir* is nó an cineol do thaisbeim tú fá dheireadh ná ar ttosach, do bhrígh nár lean tú dáoine óga, madh saidhbhir nó daidhbhir.

11 Agus a nois, a inghean, na bíodh eagla ort; do dhéaná misi dhuit gach éanní íarrus tú: óir atá a fhios ag cathair mo dháoinéadhsí uile *gur* bean shubhailceach thú.

12 Agus anois is fíor *gur* brathair fogus gáoil duit misi: achd cheana atá brathair as foigsi ná mé.

13 Fán a nochd, agus is eadh bhías de ar maidin, *má* choimhlíonann sé dhuitsi an ní is dúal do bhrathair gáoil, bíodh go maith; déanadh sé mar is dúal do bhrathair gáoil: achd muna ndéarna sé dhuit mar is dúal do bhrathair gáoil, annsin do dhéana misi dhuit mar is dúal do bhrathair gáoil, *fá* mar mhairíos an TIGHEARNA: luidh síos go maidin.

14 ¶ Agus do luidh si agá chosuibh go maidin: agus déirigh sí suil dob éidir le duine aithne do bhreith ar dhuine seach a chéile. Agus a dubhairt seision, Ná bíodh a fhios go ttáinic bean fá nurlar.

15 Agus a dubhairt sé mar an gcéadna, Tabhair leachd an bhrathlín *atá agad* umad, agus connuimh í. Agus a nuair do chonnuimh sí í, do thomhuise seision sé *miosúir* eórna, agus do chuir air a nuin iad: agus dimthigh sí don chathruigh.

16 Agus a nuair tháinic sí chum a mathairchleamhna, dubhairt sí, Cía thusa, a inghean? Agus dinnis sisi dhi gacha a ndéarna an tóglaigh ría.

17 Agus a dubhairt sí, Thug sé na sé *miosúir* eórna do dhámh; óir a dubhairt sé riom, Ná héirigh folumh a ccionn do bhainchleamhna.

18 Annsin a dubhairt sisi, Suigh go suaímhneach, a inghean, nó go bhfeasa tú cionnus rachas an chúis: óir ní bhía an

tóglach suáimheach, nó go ttuga sé na neithesi a grích a niugh féin.

CAIB. IV.

Pósadh Rut ar na chríochnughadh. 13

Do rugadh Obed lé, noch do bá shean-athar do Dhaibhidh an rí.

AN sin do chúaidh Boas súas chuinn an gheata, agus do shuigh sé síos annsin: agus, féach, tháinig an brathair air ar labhair Boas, re na tíaoibh; a dubhairt seision ris, Hó, thusa! gabh a leith, suigh síos ann so. Agus do tháinig seision, agus do shuigh sé síos.

2 Agus do ghoir sé deich fir do shinnsearuibh na caithreath, agus a dubhairt, Suighidh síos annso. Agus do shuigheadar síos.

3 Agus a dubhairt seision ris an mbrathair gáoil, Atá Naomi, noch do fhíll a rís as tír Mhoab, ag reic fóidín dúitheche, bá lé ar mbrathair Elimelech:

4 Agus do smúain mise a iunsin duitsi, gha rádh, Ceamnuigh é a lathair na náitreabhachso, agus a lathair shinsior mo phobuil. Má fhúasglann tú é, fuasguil é: achd muna bhfúasglá tú é, annsin innis damhsa, go mbia a fhios agun: óir ní bhfuil éanduine ré a fhúasgladh achd tusa; agus atáinisi ad dhiaigh. Agus a dubhairt seision, Fuaisgeola mise é.

5 Ann sin a dubhairt Boas, Gidh bé lá cheinneochus tú an fearann as láimh Naomi, caithfidh tú mar an gcéadna a cheannach o Rút an Moabiteach, bean an mhairbh, do thógbháil anna an mhairbh súas ar a oighreachd.

6 ¶ Agus a dubhairt an brathair, Ní fhéaduimsi a fhúasgladh dhamh féin, deagla go millfinn moighreachd féin: fuasguilsi mo cheartsa dhuit féin; óir ní féaduimsi a fhúasgladh.

7 Anois ba é so fa ghnáth san tsean-aimsir ann Israel a ttáobh fhúasgailta agus a ttáobh malairte, do dhaingnughadh a nuile neithe; do bheanadh duine a bhróg dhe, agus do bheireadh dá chomharsuinn é; agus bá fiadhnúisi so ann Israel.

8 Uime sin a dubhairt an fear gáoil re Boas, Ceamnuigh dhuit féin é. Már sin do tharruing sé a bhróg dhe.

9 ¶ Agus a dubhairt Boas ris an sinnsearuibh, agus ris an bpobal uile, As

fiadhnúisi sibhsi a niugh, gur cheannuigh mise a nuile ní ba le Elimelech, agus an mhéid ba lé Chilion agus le Mahlon, as láimh Naomi.

10 Mar an gcéadna do cheannuigh mé Rút an Moabiteach, bean Mahlon mar mhnaoi dhamh féin, do thógbháil anna an mhairbh súas iona oighreachd, ionnus nach gearrfuidhe ainm an mhairbh amach ó na dhearbhrathribh, agus ó gheata a ionaid: ris fiadhnúise sibhsi san ló a niugh.

11 Agus a dubhradar, a raibh do dhaoinibh annsa gheata, agus na seanóirigh, Is fiadhnúisi. Go ndéarna an TIGHEARNA an bean tháinig dot thigh cosmhail re Rachel agus re Leah, noch is iad an días sin do chuir súas tigh Israel: agus déanasa go mórdha ann Ephráta, agus bí oirdheirc a Mbetlehem.

12 Agus bíodh do thigh amhuil tigh Pháres, (noch rug Tamar do Iudah), don tsíochd do bhéara an TIGHEARNA dhuit ón mhnaoi oísi.

13 ¶ Marsin thug Boas Rút, agus do bhí ná mhnaoi aige, agus a núair do bhí sé aice, thug an TIGHEARNA toirrechios di, agus rug sí mac.

14 Agus a dubhradar na mná ré Naomi, go madh beannuigh an TIGHEARNA, nach ar fhág thusa a niugh, gan bhrathair gáoil, chor go mbia a ainm oirdheirc a Nisrael.

15 Agus bíadhi sé na fhear aisig ar do sháoghal, agus na altrúinn dot aóis fhoirfe: óir si do inghean-chliamhuin do rug é, noch do ghrádhúigh thusa, noch is fearr dhuitsi ná móirsheisior mac.

16 Agus do ghlac Naomi an leanamh, agus do chuir ann a brollach é, agus do bhí sí na banaltruinn aige.

17 Agus tugadar na mná a comharsanna ainm air, ga rádh, Rugadh mac do Naomi, agus tugadar Obed dainm air: sé sin athair Iesse athair Dháibhi.

18 ¶ Anois is iad so Ginealuigh Phares: do ghin Phares Hesron,

19 Agus do ghin Hesron Ram, agus do ghin Ram Aminadab,

20 Agus do ghin Aminadab Naason, agus do ghin Naason Salmon,

21 Agus do ghin Salmon Boas, agus do ghin Boas Obed,

22 Agus do ghin Obed Iesse, agus do ghin Iesse Dáibhi.

An Cead Leabhar do SHAMUEL, da ngoirthior Cead Leabhar na Ríogli.

CAIB. I.

Tug Dia toradh do Hannah, do bhí aimrid. 20 Eadhon Samuel.

ANOIS do bhí duine áirigh ó Ramataim-sophim, do shliabh Ephraim, agus dob é a ainm Elcanah, mhac Ieroham, mhic Elihu, mhic Tohu, mhic Suph, Ephratiteach :

2 Agus do bhádar días ban aige ; Hannah ainm mhná dhiobh, agus Peninnah ainm na mná oile : agus do bhí clann ag Peninnah, achd ní raibh clann air bith ag Hannah.

3 Agus do thiaghl an fearsa súas as a chathruigh féin gacha bliadhna dadhradh agus do dhéanamh iodhbhartha do Dhia na sluaigh a Siloh. Agus dob iad dis mac Elí, Hophni agus Phineas, bá sagairt an TIGHEARNA ann sin.

4 ¶ Agus a nuair do bhí an tam a ndearna Elcanah iodhbairt, thug sé roinn do Peninnah dá mhnaoi, agus dá cloinn mhac agus inghean uile.

5 Acht do Hannah thug sé roinn dhúbalta ; óir dob ionmhuin leis Hanna : achd do dhruid an TIGHEARNA a brú.

6 Agus do fhearguidh a heascara go mór í, da cur ar cuthach, do bhrígh gur dhruid an TIGHEARNA a brú.

7 Agus mar da níodh sé sin gacha bliadhna, a nuair do thiagh sisi súas go tigh an TIGHEARNA, marsin do bhuáidhreachd sí í ; uimesin do ghuileadh sí, agus ní itheadh sí.

8 Ann sin a dubhairt Elcanah a fear ría, A Hannah cred fá nguilionn tú ? cred fá nach itheann tú *biadh* ? agus cred fá bhfuil do chroidhe dubhach ? nach féarr dhuit *misi* ágad ná deithneamhar mac ?

9 Ann sin déirigh Hannah a nuair a dúadar biadh a Siloh, agus tar éis iad deoch ól. (A nois do bhí Eli an sagart na shuidhe ar stól láimh ré posta theampuill an TIGHEARNA.)

10 Agus do bhí sí lán do dhoilghios intinne, agus do ghuidh sí an TIGHEARNA, agus do ghuil sí go géar.

11 Agus thug sí móid, agus a dubhairt, A THIGHEARNA na sluaigh, má fhéuchann tú dha ríribh ar bhuáidhreachd do bhanóglaich, agus mo chuimhniughadh, agus gan do bhanóglach do dhearnad, achd go ttiubhra tú dot bhanóglaich leanamh mic, annsin do bhéara misi don TIGHEARNA é ar feadh uile láithe a

bheatha, agus ní racha sgian bhéarrtha ar a cheann:

12 ¶ Agus tarla, mar do bhí sí ag urnaigh a bhfad a lathair an TIGHEARNA, gur chomharthuigh Elí a béal.

13 Anois, do labhair Hannah ann a croidhe ; amháin gur chorruigheadar a puisínigh, achd níor chlos a guth : uimesin do shaoil Elí go raibh sí ar meisge.

14 Agus a dubhairt Elí ría, Gá fad bhías tusa ar meisge ? cuir uáit do chuid síona.

15 Agus do fhreagair Hannah, agus a dubhairt, Ní headh, a thighearna, achd bean acá bhfuil a spiorad doilghiosach mé : níor ibh mé féin nó deoch láidir, achd do dhóirt mé manam amach a lathair an TIGHEARNA.

16 Ná meas do bhanóglach do bheith na binghin Belial : óir is as iomad mo ghearáin agus mo dhoilghis do labhair mé go ttfí so.

17 Ann sin do fhreagair Elí agus a dubhairt, Imthigh a síothcháin : agus go ndéonuigh Dia Israel hathchuinge dhuit noch do iarr tú air.

18 Agus a dubhairt sisi, Faghadh do bhanóglach grása ad fhiaghnúisí. Marsin do imthigh an bhean roimpe, agus dúáigh sí bíaidh, agus ní raibh a gnúis *duilbhir* ní sa mhó.

19 ¶ Agus do éirgheadar súas ar maidin go moch, agus do adhradar a lathair an TIGHEARNA, agus do fhilleadar, agus tanga-dar dhá tigh go rámah : agus do bhí Elcanah ag a mhnaoi Hannah ; agus do chuimhnigh an TIGHEARNA uirre.

20 Uime sin tarla, a nuair tháinig a naimsir timchioll tar éis Hannah do bheith torrach, go rug sí mac, agus thug Samuel dainm air, *gha rádh*, Do chionn gur iarr mé ar an TIGHEARNA é.

21 Agus do chuáidh an tógach Elcanah, agus a mhuinntir uile, súas do dhéanamh na hiodhbhartha bliadhnamhla don TIGHEARNA, agus do choimhlfionadh a mhóide.

22 Acht ní dheachaidh Hannah súas ; óir a dubhairt si ré na fear, Ní racha mé súas, nó go mbeantar an leanamh do chích, agus annsin béara mé liom é, go ttaisbeantar a lathair an TIGHEARNA é, agus go bhfanaidh annsin go bráth.

23 Agus a dubhairt Elcanah a fear ría, Déana mar do chítear dhuit féin ; fan nó go mbeantar do chích é ; amháin go ndaingnidh an TIGHEARNA a fhoçal. Marsin do

fhlan an bhean, agus tug cíoch dá mac nó gur oil sí é.

24 ¶ Agus a nuair do bhean do chígh é, rug sí lé sías é, naillle re trí bulóguibh, agus ephah phlíur, agus buidéul fíona, agus rug go tigh an TIGHEARNA a Síloh é : agus do *bhí* an leanamh óg.

25 Agus do mharbhadar bulóg, agus tugadar an leanamh chum Elí.

26 Agus a dubhairt sí, O a thighearna, *mar mhaireas hanuin*, mo thighearna, is mise an bhean do sheas ad fhochair annso, ag guidhe an TIGHEARNA.

27 Ar son an léinimhsí do bhí mé ag guidhe; agus thug an TIGHEARNA mathchuinge dhambh, noch do íarr mé air :

28 Uime sin thug mé mar an gcéadna don TIGHEARNA é; an feadh mbairfíos sé fillfighthear chum an TIGHEARNA é. Agus do adhair sé an TIGHEARNA annsin.

CAIB. II.

Caintic Hannah a nseilbh buidheachuis.

20 *Tugadh tuille geineoil di.* 22 *Eli weinismachdmhur ar á chloinn, tainic a thoradh orra.*

AGUS do ghuidh Hannah, agus a dubhairt, Atá mo chroidhe solásach annsa TIGHEARNA, do hárdúighthead madharc annsa TIGHEARNA; do fairsingeadh mo bhéul ós cíonn mo námhad; do chionn go ngáirdighim ann do shlánughadhais.

2 Ní *bhfuil* éainneach náomhtha mar an TIGHEARNA: óir ní *bhfuil* ann achd thusa: agus ní *bhfuil* carruig ar bith mar ar Níanne.

3 Ná labhruidh ní sa mhó comh an-uáibhreachsin; nó tigeadh diomus amach as bhuir mbéul: óir is DÍA eolghach an TIGHEARNA, agus leision meastar na gníomhartha.

4 Do bhriseadh boghna ndaóine cumhachdach, agus an luchd fuáir tuisleadh, atáid crísluighthe le neart.

5 Na daóine do *bhí* lán do chuireadar íad féin amach ar arán; agus na daóine do *bhí* ocrach do shocrúighthead: ionnus go rug an naimrid móirsbeisear; agus an té agá raibh mórán cloinne go bhfuil sí ar ndul a laige.

6 Sé an TIGHEARNA mharbhus, agus aithbhéodhus: beiridh sé síos chum na hóaidhe, agus do bheir a níos.

7 Sé an TIGHEARNA do ní daidbhair, agus do ní saidbhair: cuirfidh sé síos, agus tógbhuidh sé sías.

8 Tógbhuidh sé an bochd as an luáithreadh, agus tógbhuidh sé fear íarata na déirce sías as an cárnán aóiligh, dá ccur na súidhe eidir phrionnsadhuibh, agus do thabhairt orra cathaóir ghlóire do shealbhuighthead: óir is leis an TIGHEARNA

uáithnighe na talmhan, agus do shuighigh sé an domhan orra.

9 Cuimhdeochuidh sé cosa a naomh, agus béid na cionntuigh na ttochd an ndorchadas; óir ní bhéara éainneach buáidh le neart.

10 Brisfíghear námhuidh an TIGHEARNA na míreannuibh; amach ó neamh do dhéana sé tóirneach orra: breathnochuidh an TIGHEARNA cúainnigh an domhuin, agus do bheara sé neart dhá rígh, agus áirdeochaidh sé adharc a unghaidh.

11 Agus dimthigh Elcanah go Rámah dhá thigh. Agus do rinne an leanamh miniostralachd don TIGHEARNA a lathair Elí an sagart.

12 ¶ Anois dobo mic bhelial mic Elí; níor aithnigheadar an TIGHEARNA.

13 Agus do bé gnáth na sagart ris an pobal, a nuáir do ófráladh duine ar bith íodhbuit, do thigeadh óglach an tsagairt, a nuáir do bhíodh a nfeoil dá bruih, agus adhal thrí mbeangán ann a láimh;

14 Agus do bluáileadh sin san noigh-eann, nó san cceteal, nó san ccoire, nó san bpota; an mhéid do bheireadh an tadhál a níos do bheireadh an sagart sin chuige féin. Marsin do ndís a Síloh ré na tti-gheadh do na Hísráelitibh annsin.

15 Mar an gcéadna suil do loisgeadh an méathus, do thigeadh serbhfhoghan-tuigh an tsagairt, agus a deireadh ris an té do níodh an níodhbairt, Tabhairt féoil róstadh don tsagart; óir ní ghéabha sé féoil bhruite uáid, achd féoil amh.

16 Agus dá nabradh duine ar bith ris, Ná déindís failligh ris an méathus do losgadh ar báil, agus beir leachd mar is toil led mheanmuin; annsin do fhreigeor-adh seision é, Ní *headh*; achd do bhéara tú *dhamh* a nois é, agus muna ttugair, béara me liom ar éigin é.

17 Ar a nadbharsin bá ro mhór peacadh na nóganach a bhfiadhnuisi an TIGHEARNA: óir do fhuáithigheadar daóine íodhbairt an TIGHEARNA.

18 ¶ Acht do bhí Samuel ag minicstralachd a lathair an TIGHEARNA, na leanamh, ar na chríoslughadh ann ephod lineuigh.

19 Os a chionn sin do níodh a mhabhair cóta beag dhó, agus do bheireadh chuige é ó bhliádhuin go bliádhuin, a nuáir do thigeadh sí a níos lé na fear dofráil na hiodhbartha bliádhnamhla.

20 ¶ Agus do bheannuigh Elí Elcanah agus a bhean, agus a dubhairt, Go ttuga DÍA sliochd duiti ris an mnaóí sí ar son a niasaichd tugadh don TIGHEARNA. Agus do chúadar dá náit féin.

21 Agus dfiosruigh an TIGHEARNA Hannah, ionnus gur ttoirchéadh í, agus go

rug tríur mac, agus días inghean. Agus días an leanamh Samuel a bhfiaghnúisi an TIGHEARNA.

22 ¶ Anois do bhí Elí ro fhoirfe, agus do chúalaidh sé a ndéanadar a mhic re Iisrael uile; agus mar do luighedís ris na mnáibh do chruinnigheadh *ag* dorus thabernacuil an chomhchruinnigh.

23 Agus a dubhairt sé riu, Cred fa ndéantaí a leitheid so? óir do chluinim bhuir ndoichghníomha ón phobalso uile.

24 Ní headh, a chlann; óir ní maith na túarusghbála do chluinim: do bheartthaoi ar phobal an TIGHEARNA peacughadh.

25 Má pheacuigheann neach a naghaidh a chéile, do dhéana an breitheamh breitheamhus air: a chd má pheacuigheann duine a naghaidh an TIGHEARNA, cía laibheorús ar a shon? gidheadh níor chuireadarsan suim a mbriathruibh a nathar, do bhrígh go muirfeadh an TIGHEARNA iad.

26 Agus días an leanamh Samuel ar a aghaidh, agus do bhí a bhfabhar araon ag an TIGHEARNA, agus fós ag daoibh.

27 ¶ Agus tháinig óglach Dé go Héli, agus a dubhairt ris, Marso a deir an TIGHEARNA, Ar fhoillsigh mise mé féin go soilléir do thigh hatharsa, a nuáir do bhádar san Négípt a tigh Pháraoh?

28 Agus ar thogh mé é as treabhuibh Israel uile, do bheith na shagart agam, diodbhairt ar maltóir, do losgadh túise, diomchar ephod an fhiadhnúisi? agus a tug me do thigh bathar a nuile iodbhairt do dhéantaí le teinidh ó chloinn Israel?

29 Cred fa bpreabann sibh air míodhbairt agus air mofráil, noch do órduigh mé ann mo thigh; agus go nonórúighíonn tú do mhic ós mo chionnsa, da bhuir ndéanamh féin méith le príomhchuid gachá hofrála mo phobail Israel?

30 Uime sin a deir TIGHEARNA Día Israel, A dubhairt mé go deimhin go siobhóladh do thighse, agus tigh hathar, an fhiadhnúisi go bráth: acht anois a deir an TIGHEARNA, Bíodh sin a bhfad uáim; óir an luchd onórúighios mé a siad do dhéansa onórughadh, agus an luchd tharcuisnighios mé budh bheag a meas.

31 Féach, tiuclaid na láethe, go ngearrfa mise do lámh dhíot, agus lámh tigh hathar, iondus nach biaidh seandúine ann do thigh.

32 Agus do chífé tú námhuid ann mo thighsi, annsa nuile shaidhbhríos noch do bhéaras Día *Dísrael*: agus ní bhíaidh seandúine ann do thighsi go bráth.

33 Agus an duine dot mhuinntir, nach gearrfa mé óm altóir, *mairfidh* sé do mhilleadh do shúl, agus do chradh do chroidhe: agus do gheabhuid biseach do thighe uile bás a scoith a naóise.

34 Agus *biáidh* so na chomhartha agad, noch thiucfas ar do dhías mac, ar Hóphni agus ar Phinehas; éagfuid aráon a néanló.

35 Agus tóigfe mé sías damh féin sagart lán dárinne, noch dhéanas do réir mar *atá* ann mo chroidhe, agus ann-minn-tinn: agus tóigfe mé tigh daingion dó; agus siubholuidh sé roimhe mo unghach go bráth.

36 Agus tiuclaidh a ccrích, gach uile dhuine dá bhfuigfighear ann do thighsi, go ttiuclfa agus go ccoromfuidh chuige ar son phíosa airgid agus greama aráin, agus déara sé, Guidhim thú, cuir nisi, a noitig éigin bheanas ris an tsagartachd, go bhféada mé greim aráin ithe.

CAIB. III.

Ghoir an TIGHEARNA Samuel ceithre uaire. 18 Dinnis é do Eli gach ar labhair an TIGHEARNA anaghaidh a thighe.

A GUS do bhí an leanamh Samuel ag miniostralachd don TIGHEARNA a lathair Eli. Agus bá mórluáigh briathar an TIGHEARNA annsa laéthuibh sin; ní raibh fios ós áird ann.

2 Agus tarla fa nám sin, a nuáir do bhí Eli na luighe síos ann a áit féin, agus ar thosuigheadar a shúile air bheith dall, nach ar léir dhó;

3 Agus suil do chuáidh lampa Dé as a tteampall an TIGHEARNA, mar a raibh áire Dé, agus Samuel ar luidhe síos;

4 Gur ghoir an TIGHEARNA A Shamuel: agus gur fhreagair seision, *Atáim* annso.

5 Agus do rith sé chun Eli, agus a dubhairt, *Atáim* annso; óir do ghoir tú orum. Agus a dubhairt seision, Níor ghoir mé ort; luigh síos a ris. Agus do imthigh sé agus do luigh sé síos.

6 Agus do ghoir an TIGHEARNA a ris, A Shamuel. Agus déirigh Samuel agus do chuáidh sé go Héli, agus a dubhairt sé, *Atáimsi* annso; óir do ghoir tú orum. Agus do fhreagair seision, Agus a dubhairt, Níor ghoir mise ort, a mhic; luigh síos a ris.

7 Anois ní raibh fios an TIGHEARNA fós ag Samuel, agus ní mó do foillsighíodh briathar an TIGHEARNA dhó fós.

8 Agus do ghoir an TIGHEARNA Samuel a ris an treas uair. Agus do éirigh seision agus do chuáidh go Héli, agus a dubhairt, *Atáim* annso; óir do ghoir tú orum. Agus do thuig Eli gur bhé an TIGHEARNA do ghoir an leanamh.

9 Uimesin a dubhairt Eli re Samuel, Imthigh, luigh síos: agus go madh amhlaidh bliás, má ghoiríonn sé ort, go naibeara tusa, Labhair, a THIGHEARNA; óir do chluin do sheirbhiiseach. Marsin do im-

thigh Samuel agus do luigh síos iona ionad féin.

10 Agus tháinig an TIGHEARNA, agus do sheas, agus do ghoir mar na húairibh oile, A Shamuel, a Shamuel. Ann sin do fhreagair Samuel, Labhair; oir cluinidh do sheirbhíseach thú.

11 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Samuel, Féach, do dhéana mui ní a Nisrael, fá mbéid dhá chlúais gach aoin dá gcluinfidh é, ag foghard.

12 Annsa ló sin críochnocheuidh mé a naghaidh Eli, a nuile ní dar lábhair mé a taobh a thighe : a núair thóiseochus mé, déana mé críochnughadh mar an gcéadna.

13 Oir dinnis mé dhó go mbéarnuinn breath ar a thigh go bráth ar son a nuile as aithnidh dhó féin; do bhrigh go ndearnadar a mbic iad féin malluigh, agus nar thoirmisg seision iad.

14 Uime sin thug mé mionna do thigh Eli, nach glanfuidhe éagceart tigh Eli lé hiodhbáirt no lé hofráil go bráth.

15 ¶ Agus do luigh Samuel go maidin, agus d'foscúil doirsi thighe an TIGHEARNA. Agus do bhí eagla ar Shamuel an nís doillsiughadh do Eli.

16 Annsin do ghoir Eli Samuel, agus a dubhairt, A Shamuel, a mbic. Agus do fhreagair seision, *Atáim* annso.

17 Agus a dubhairt sé, Cred é an ní sin a dubhairt an TIGHEARNA riot? Guidhim thú ná ceil orum é: go ndéarna Dia marsin riotsa, agus tuilleamh fós, ná chéilionn tú éinní orum do na huile neithibh a dubhairt sé riot.

18 Agus dinnis Samuel dó gach uile ní, agus níor cheil éinní air. Agus a dubhairt seision, Sé an TIGHEARNA é: déanadh sé an ní is áill leis féin.

19 ¶ Agus d'fás Samuel, agus bhí an TIGHEARNA maille leis, agus níor leig aonfhocal dá chomhrádh tuitim chum na talmhan.

20 Agus do bhí a fhios ag cloim Israel ó Dhan go Beerséba gur hórduigheadh Samuel do bheithnasháighdon TIGHEARNA.

21 Agus do fhoillsigh an TIGHEARNA é féin a ris a Siloh: oir dó fhoillsigh an TIGHEARNA é féin do Shamuel a Siloh lé breithir an TIGHEARNA.

CAIB. IV.

Ar gelos do Eli agus do mhnaoi a mbic gur ghabhadh airc Dé, 11 agus gur marbhadh a dhias mac, do fhaèigh an tanan astu.

AGUS tháinig bríathar Shamuel go Hisrael uile. Anois da chúadar Israel chum catha amach a naghaidh na Bphilistineach, agus do shuigheadar re taobh Ebeneser: agus do rinneadar na Philistinigh foslungphort ann Aphé.

2 Agus do chuireadar na Philistinigh iad féin a nórdughadh a naghaidh Israel: agus a núair do chúadar na catha a gcionn a chéile, do cláoidheadh Israel roimhe na Philistinigh: agus do mharbhadar don tslúagh san mhachaire timchioll cheithre míle fear.

3 ¶ Agus a núair thangadar na dáoine don champa, a dubhradar sinisir Israel, Cred far chláoidh an TIGHEARNA sinn a niugh roimhe na Philistinigh? Tugam chugainn airc chunnartha an TIGHEARNA as Siloh, ionnus a núair thioctas ar measc, go tárthhocuidh sinn ó lámhuibh ar námhad.

4 Uime sin do chuireadar na dáoine fios go Siloh, chor go ttiubhraidís as sin airc chunnartha TIGHEARNA na slógh, noch chomhnuighios *cidir* na cherubhuibh: agus do bhádar dias mac Eli, Hophni agus Phinehas, annsin maille re háirc chunnartha Dé.

5 Agus a núair tháinig airc chunnartha an TIGHEARNA don champa, do léigeadar Israel uile gáir le gaireadh mhór, ionnus gur chumscuigh an talmh dhe.

6 Agus a núair do chúaladar na Philistinigh fúaim na gáire, a dubhradar, Cred *fáth* na gáire móiresi a bhfoslungphort na Neabhruidheach? Agus do thuigeadar gur bhí airc an TIGHEARNA tháinig don champa.

7 Agus do bhí eagla ar na Philistinigh, oir a dubhradar, Tháinig Dia don champa. Agus a dubhradar, A mhaire dhúinne! oir ní raibh a leitheidsin roimheso.

8 A mhaire dhúinne! cía sháorfas sinn ó lámhuibh na Ndee gcumhachdachsín? *siád* so na Déa do bhúail na Héiptigh ris na huile phlághuibh ansa bhásach.

9 Bithi láidir, agus déanuidh go fearamhuil, O a Philistinigh, chor nach béithi bhur serbhíseachuibh do na Heabhradhuibh, mar do bhádarsan díbhse: déanuidh go fearamhuil, agus troidigh.

10 ¶ Agus do throideadar na Philistinigh, agus do eláoidheadh Israel, agus do theitheadar gach áon aca a steach dhá lóistin: agus do bhí an tár ro mhór: oir do thuit Disrael triochad míle coisigh.

11 Agus do ghabhadh airc Dé; agus do mharbhadh, dias mac Eli, Hophni agus Phinehas.

12 ¶ Agus do rioth duine do Bheniamin as an tslúagh, agus tháinig go Siloh an lá ceadna agus a éadach briste, agus cré ar a cheam.

13 Agus a núair tháinig sé, féach, do bhí Eli na shuidhe ar stól do leaththáobh na sligheadh ag faire; oir do chríochnuigh a chroidhe fá airc Dé. Agus a núair tháinig an tóglaigh don chathruigh, agus

dinnis sé *sin*, déighmheadar an chathair uile.

14 Agus a nuair do chuáluidh Eli fuaim na ccomhare, a dubhairt sé, Cred is *ciall* dfuaim na comhdhálasa? Agus tháinig an tógla a steach go deifreach, dhá innse do Eli.

15 Anois do bhí Eli ochd mblíadhna ar nóchad dáois; agus do bhádar a shúile fa cheó, go nach bhfaiceadh sé *éinni*.

16 Agus a dubhairt an toglach re Héli, As *misí* an té tháinig as an tslúagh, agus do theith mé a niugh as an tslúagh. Agus a dubhairt seision, Cred do rinneadh ann *sin*, a mhic?

17 Agus do fhreagair an teachdaire agus a dubhairt, Do theitheadar Israel roimhe na Philistinibh, agus do bhí fós ár mór a meas an phobail, do marbhadh do dhías macsa mar an gcéadna, Iiophni agus Phinehas, agus do gabhadh airc Dé.

18 Agus tárta, a nuair do labhair sé ar airc De, gur thuit Eli as a stól a ndiaigh a chúil le táobh an gheata, agus do bhris a mhuinéul, agus fuair sé bás; óir do bhí sé na sheanduine, agus é trom. Agus do rinne sé breitheamhnus ar Israel ceathrachad bliadhan.

19 ¶ Agus do bhí bean a mhic, bean Phinehas, torrach, agus a *bhfogus* do lean-amh bhreith: agus a nuair do chuáluidh sí na scéula gur gabhadh airc Dé, agus go bhuáir athair a fir bás agus a fear féin, do chlaon sí í féin agus do bhí ag tuismeadh; óir tháinig a teinneas leinibh uirre.

20 Agus a dúbhradar na mná do sheas na fochair timchioll am a baís ría, Ná biodh eagla ort; óir rúg tú mac. Ach níor fhreagair sí, agus níor chuir suim ann.

21 Agus thug sí Ichabód daínn air an leanamh, ga rádh, Dimthigh an glóir ó Israel: do chionn gur gabhadh airc Dé, agus ar son a cleamhna, agus a fir.

22 Agus a dubhairt sí, Do imthigh an glóir ó Israel: óir do ghabhadh airc an TIGHEARNA.

CAIB. V.

Do thuit Dhagon, abfiahuaís airce De bhí. 6 Agus do buailleadh na Philistinigh leis hemeroidibh.

AGUS do ghabhadar na Philistinigh airc Dé, agus tugadar ó Eben-eser go Hasdó í.

2 A nuair do ghabhadar na Philistinigh airc Dé, thugadar í go tigh Dhágon, agus do chuireadar í lámh re Dhágon.

3 ¶ Agus a nuair déirgheadar muinntir Asdod go mých ar na mhárach, féach, do bhí Dhágon ar tuitim ar a aghaidh fa thalumh a bhfiadhuise airce an TIGHEARNA. Agus

do thógbhadar Dhágon, agus do shuidheadar na áit féin a rís é.

4 Agus a nuair do éirgheadar go moch ar maidin ar na mhárach, féach, do bhí Dhágon ar tuitim ar a aghaidh fan talumh a bhfiadhuise airce an TIGHEARNA; agus ceann Dlíágon agus a dhá bhais ar na ngearradh dhe ar an táirsigh; amháin gur fágbadh *ceupán* Dhágon aige.

5 Ar a nadhbharsin ní shaltruid sagairt Dhágon, nó aonduine dá tíg go tigh Dhágon air tháirsigh Dhágon ann Asdod agus a niugh.

6 ¶ Ach do bhí lámh an TIGHEARNA trom ar mhuinntir Asdod, agus do sgrios sé iad, agus do bhuail sé iad le hemeroidibh, *eadhon* Asdod agus a cóstadha.

7 Agus a nuair do chonncadar muinntir Asdod gur mar sin do *bhí*, a dubhradar, Ní dhéanaidh airc Dé Israel comhnúighe aguinne: óir atá a lámh go doiligh oruinn, agus air ar ndía Dhágon.

8 ¶ Do chuireadar teachda úadha ar a nadhbharsin agus do chruinnigheadar tighearnadha na Bhphilistineach uile chuca, agus a dubhradar, Cred do dhéanam re háirc Dé Israel? agus do fhreagardas, Beirtheair airc Dé Israel fa gcúairt go Gát. Agus do rugadar airc Dé Israel fa gcúairt don *náit sin*.

9 Agus is *anhluidh* bhí, tar éis iad da breith timchioll fa gcúairt, go raibh lámh an TIGHEARNA a naghaidh na caithreach re díothlaithriughadh romhór: agus do bhuail sé daoine na caithreach, idir bheag agus mhór, agus do bhádar emeróidigh iona mbailuibh secreteacha.

10 ¶ Uinnesin do chuireadar airc Dé go Hecron. Agus tárta, mar tháinig airc Dé go Hecron, gur éimhgheadar na Hecronitigh, dhá rádh, Thugadar timchioll airc Dé Israel chuguinne dar marbhadh, agus do mharbhadh ar muinntire.

11 Mar sin do chuireadar teachda amach agus do chruinnigheadar tigh-earnuigh na Bhphilistineach uile, agus a dubhradar, Cuiridh ar siubhal airc De Israel, agus léigtheair dhi dul dá háit féin, chor nach muirfidh sí sinne, agus ar ndaoine: óir do bhí díothlaithriughadh ar feadh na caithreach uile; do bhí lámh an TIGHEARNA ro throm ann sa náit sin.

12 Agus na daoine nach bhuáir bás do bhuailleadh iad leis na hemeroidibh: agus do chuaidh comhairc na caithreach suas go neamh.

CAIB. VI.

Do chuireadar airc Dé uadha, da háit féin. 19 Re feúchain uallach muinntir Bhelsemes, do thuit 50070 pearsa.

AGUS do bhí airc an TIGHEARNA a gcrích na Bhphilistineach seacht mí.

2 Agus do chuireadar na Philistinigh gairm ar na sagartaihbh agus ar an luchd fáistine, gá rádh, Creadh dhéanam re háirc an TIGHEARNA? innisigh dhúinn cred lé gcuirfeam dá háit féin í?

3 Agus a dubhradarsan, Má chuirthighe ar siubhal áire Dé Israel, ná cuiridh uáibh folamh í; achd ar gach uile chor cuiridh uáibh ofráil sháruigh: annsin leigh- isfighear sibh, nó bíaidh a fhios aguibh cred fa nár fillleadh a lámh uáibh.

4 An sin a dubhradarsan, Cred é an nofráil sháruigh noch shillfom chuige? Do fhreagradasan, Cúig emeróid óir, agus cúig lucha óir, do réir uibhre thighearnadh na Ehpilistíneach: do bhrigh gurob aonphláigh do bhóiruibh uile, agus ar bhur ttighearnuidhibh.

5 Oir a núair do dhéantáoi íomháighe bhur nemeróideadh, agus íomháighe bhur lucha noch mhilleas an talamh; agus bhéartaí glóir do Dhía Israel: dob éidir go néattroimeochadh sé a lámh dhaóibh, agus dá bhur ndéibh, agus dá bhur ndúithche.

6 Ar a nadhbharsin cred fa gcrúaidhfeadh sibhsi bhur gcroidhthe, mar do chrúaidheadar na Hegiptigh agus Pharaó a gcroidhthe? a núair do oibrigh sé go hiontach na measc, a né nár léigeadar don phobal imtheachd? agus dímthigheadar.

7 Anois ar a nadhbharsin déanuidh cairte nuádh, agus glacaidh dhá loilghidh, ar nach ndéachaidh cuing, agus ceangluidh na ba don chairt, agus tugaigh na gambha don bhaile úadha:

8 ¶ Agus glacaidh áire an TIGHEARNA, agus cuirigh ar an ccairt í; agus cuiridh na seoid óir noch fhilltí chuige mar ofráil sháruigh, a ccófra ré na taóibh; agus cuiridh ar siubhal í, go nímthigh sí.

9 Agus feachuidh, ná ghabhaim sí súas a slighe a cósta féin go Bet-semes, *aun sin* sé do rinnean tole mórsa dhúinne: achd muna ngabha, annsin aitheanam nach í a lamhsan do bhuáil sin; acht gur cinneamhuin tháinig orruinn.

10 ¶ Agus do rúmadar na daóine sin: agus do ghlacadar dhá loilghidh, agus do cheangladar don chairt úd, agus do dhruidheadar ar a láoghaibh san mbaile:

11 Agus do chuireadar áire an TIGHEARNA ansa ccairt, agus an cófra guna luchaibh agus íomhaigheadh a nemeroid.

12 Agus do ghabhadar na ba an ráon díreach go slighe Bhet-semes, agus do imthigheadar ar feadh na sligheadh móire, ag géimnigh mar do imthigheadar, agus níor chasadar do leath taóibh ar an láimh dheis nó chlé; agus do chúadar tighearnuidh na Bhpilistíneach na ndíáigh go brúadh Bhet-semes.

13 Agus do bhádar muinntir Bhetsemes ag buáin a bhfóghmhair cruithneachda annsa ghleann: agus do thógbhadar a súile súas, agus do chonncádar a náire, agus do ghabh luathghaire iad tré na faicsin.

14 Agus tháinig an chairt go machaire Iosua, Bet-semíteach, agus do stad ann sin, mar a raibh cloch mhór: agus do scoilteadar maideadha na cartach, agus do ofráladar na ba dofráil loisge don TIGHEARNA.

15 Agus do thógbhadar na Lebhítigh áire an TIGHEARNA síos, agus an cófra do bhí na haice, mar a rabhadar na seoid óir, agus do chuireadar ar an gcloich mhóir úd: agus do ofráladar muinntir Bhet-semes ofráil loisge agus do fíodbradar íodhbhartha an lá ceadna don TIGHEARNA.

16 Agus a nuair do chonncadar cúig thighearna na Bhpilistíneach sin, do fhilleadar go Hecron an lá ceadna.

17 Agus síad so na hemeróid órdha noch dúlleadar na Philistinigh chum an TIGHEARNA mar ofráil sháruigh; ar son Asdod a háon, ar son Ghasa a háon, ar son Ascelon a háon, ar son Ghat a háon, ar son Ecron a háon;

18 Agus na lucha órdha, do réir uibhre chaitreach na Bhpilistíneach uile do bhean ris na cúig thighearna, do chaithreachaibh daingne, agus do bhailtibh tháithe, go nuige cloichmhóir Abel, air ar leagadar síos áire an TIGHEARNA: agus alá an chloch fós gus a nuigh a machaire Iosua, an Bet-semíteach.

19 ¶ Agus do mharbh sé muinntir Bhetsemes, do chionn gur fhéachadar a steach ann áire an TIGHEARNA, eadhon do mharbh sé dá muinntir caógad míle agus deichneamhar air trí fithchid: agus do cháoinheadar an pobal, do chionn gur bhúail an TIGHEARNA an pobal ré hár mór.

20 Agus a dubhradar muinntir Bhetsemes, Cía fhéadas seasamh á lathair an TIGHEARNA náomthasa Día? agus cía chum a rachaidh sé súas úainne?

21 ¶ Agus do chuireadar teachda go muinntir Chíriat-Iárim, ga rádh, Thugadar na Philistinigh áire an TIGHEARNA léo a rís; tigidhisi a nuás, agus beiridh chugaibh í.

CAIB. VII.

Samuel ag teagasc an phobal. 3 Do leas- uigheadar a mbeatha. 9 Agus bhuágh- uidheadar ar a naimhdíbh.

AGUS tugadar leó súas áire an TIGHEARNA, agus tugadar a steach í go tigh Abinadab ansa clinoc, agus do fíodbradar a mbac Eléasar do choimhead áire an TIGHEARNA.

2 Agus tárla, an feadh do bhí an náirc na comhnuighe ann Círiat-Iárim, go raibh a náimsir fada; óir bá fithche bliadhán é: agus do bhí tigh Israel uile ag déanamh doilghis a ndiaigh an TIGHEARNA.

3 ¶ Agus do labhair Samuel re tigh Israel uile, dha rádh, Má fhillti chum an TIGHEARNA maille ré bhur gcroidhthibh go hiomlán, ann sinn cuiridh úaibh na dee coimhitheacha agus Astárot as bhur measc, agus ullmhuighidh bhur gcroidhte chum an TIGHEARNA, agus déanuidh seirbhís dósan ámháin: agus saórfuidh sé sibh as láimh na Bphilistíneach.

4 Ann sin do chuireadar Israel uátha Báalim, agus Astárot, agus dadhradar an TIGHEARNA amháin.

5 Agus a dubhairt Samuel, Cruinnighidh Israel uile go Míseph, agus guidhfidh misi ar bhur son chum an TIGHEARNA.

6 Agus do chruinnigheadar a bhfochair a chéile go Míseph, agus do thairngedar uisce, agus do dhoirteadar amach é a lathair an TIGHEARNA, agus do throisgeadar an lásin, agus a dubhradar annsin, Do pheacuigheamar a naghaidh an TIGHEARNA. Agus do rinne Samuel breitheamhnus ar chloinn Israel a Míseph.

7 ¶ Agus a núair do chuáladar na Philistínigh gur chruinnigheadar clann Israel a gcionn a cheile go Míseph, do chuádar TIGHEARNUIGH na Bphilistíneach súas a naghaidh Israel. Agus a núair do chuáladar clann Israel é, do bhí eagla na Bphilistíneach orra.

8 Agus a dubhradar clann Israel ré Samuel, Ná sguir dá bheith ag comhairc chum an TIGHEARNA Día air ar soinne, go ttáthuigh sé sinn as láimh na Bphilistíneach.

9 ¶ Agus do ghlac Samuel lubhán diúil, agus do íodhbair é mar ofráil loisge uile don TIGHEARNA: agus do éigh Samuel air on TIGHEARNA ar son Israel; agus déist an TIGHEARNA ris.

10 Agus mar do bhí Samuel ag íodhbairt na hofrála loisge, thangadar na Philistínigh a gcomhfhogus do chatnughadh a naghaidh Israel: achd do thóirigh an TIGHEARNA an lásin le tóirigh mhóir ar na Philistínibh, agus do chláoidh íad; agus do mharbh íad as coinne Israel.

11 Agus do chuádar clanna Israel amach as Míseph, agus do leanadar na Philistíneach, agus do bhádar da marbhadh, go ttangadar go Bet-car.

12 Ann sin do thóg Samuel cloch, agus do shuighidh í eidir Míseph agus Shen, agus do ghoir Eben-eser dainm dhi, gha rádh, Gó nuige so do chuidigh an TIGHEARNA sinn.

13 ¶ Marsin do claóidheadh na Philis-

tinigh, agus ní thangadar nísá mhó a steach a gcósta Israel: agus do bhí lámh an TIGHEARNA a naghaidh na Bphilistíneach ar feadh láethe Shamuel uile.

14 Agus na caithreacha do bheanadar na Philistínigh do Israel do haisigeadh Dísrael íad, ó Ecron go nuige Gát; agus a ccóstadha sin do bhuáin Israel as lámhuibh na Bphilistíneach. Agus do bhí síothcháin idir Israel agus na Hamoritigh.

15 ¶ Agus dorinne Samuel breitheamhnus air Israel ar feadh láethe a bheatha uile.

16 Agus do imthigheadh ó bhliadhain go bliadhain ar chuáirt-timchill go Bétel, agus Gilgal, agus Míseph, agus do níodh sé breitheamhnus ar Israel ann gach áit dhíobh sin.

17 Agus do fhilleadh go Rámah; óir is ann sin do bhí a thigh; agus annsin do níodh sé breitheamhnus ar Israel; agus is ann do rinne sé altóir don TIGHEARNA.

CAIB. VIII.

Do bhí míriaghuil chloinne Shamuel ina adhbhar ag Israel, ar rí a iarraidh.

10 Noch ar innis sé a bhéasa.

A GUS tárla, a nuair do bhí Samuel áosta, go ndearna sé breitheamhuin dá mhacuibh ós cionn Israel.

2 Anois do bé ainm an ghin fá sine aige Ioel; agus ainm an dara, Abiah: do bhádar nambreitheamhuibh a Mbeer-séba.

3 Ach níor shiubhlúigheadar a mhic iona shlighthibhsan, agus do chuádar a leathaoibh ar son tarbha, agus do ghlacadar cumha, agus do chláonadar breitheamhnus.

4 Ann sin do chruinnigheadar nísir Israel uile íad féin a gcionn a chéile, agus tangadar chum Samuel go Rámah,

5 Agus a dubhradar ris, Féach, atá tusa fóirfe, agus ní shiubhlúighid do mhic ann do shlighthibh: a nois déana rígh dhúinn dar riaghladh do nós na nuile chin-eadhach.

6 ¶ Ach níor thaitin an chúis re Samuel, a nuair a dubhradar, Tabhair rígh dhúinn dar riaghladh. Agus do ghuidh Samuel an TIGHEARNA.

7 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Samuel, Eist re glór na ndaoineadh ann gach uile ní dá nabraid riot: óir ní tusa do tharcuisnigheadar, achd do tharcuisnigheadar misi, go nach béim mo rígh ós a gcionn.

8 Do réir a nuile oibreach dá ndéarnadar ón ló fá ttug misi súas as an Néigipt íad agus an lá a niugh, ler thréigeadar misi, agus le ndéarnadar seirbhís do dheieibh oile, is mar sin fós do níd riotsa.

9 Anois ar a nadhbharsin éist re na nglór: gidheadh taisbéin dhóibh go dáth-rachdach, agus fóillsigh dhóibh samhail an rígh riaghlachus ós a gcionn.

10 ¶ Agus dinnis Samuel bríathra an Tighearna uile don phobal noch do farr rígh air.

11 Agus a dubhairt sé, Budh é so béasa an rígh bhías ós bhur gcionn: Glacuidh sé bhur mic, agus óirdeochuidh sé dhó féin iad, chum a charbad, agus dá mbeith na marshluagh aige; agus ríothfuid roimhe a charbadaibh.

12 Agus óirdeochuidh sé dhó féin caiptínigh ós cionn mhílteadh, agus caiptínigh ós cionn cháogad, agus cuirfe sé iad do sháothrughadh a fhearúinn, agus do bhuáin a fhoghmhair, agus do dhéanamh a threalamh cogaidh, agus trealamh a charbad.

13 Agus glacuidh sé bhur ningheana do dhéanamh unghaidh deaghlbholaidh, agus dá mbeith na ccócairibh, agus na mbáiceiribh.

14 Agus tóigfe sé bhur machairighe, agus bhur bhfineamhna, agus bhur lubhghort ola, eadhon an chuid is féarr dhíobh, agus do bhéara sé dhá sheirbhíseachaibh iad.

15 Agus tóigfe sé deachmhadh bhur síl, agus bhur bhfineamhach, agus do bhéara sé dá oifigeachaibh, agus dá sheirbhíseachaibh iad.

16 Agus tóigfe sé bhur searbhfhogh-antuighe fear, agus bhur searbhfhogh-antuighe ban, agus na hógánuigh is féarr aguibh, agus bhur nassail, agus cuirfe sé chum a oibre iad.

17 Tóigfe sé deachmhadh bhur gcáorach: agus béithí bhur searbhfhoghantaibh aige.

18 Agus goirfidhe na comhaire an lá sin ar son an rígh thoighfígh dhaóibh féin; agus ní éisdfe an Tighearna an lá sin libh.

19 ¶ Gidheadh do dhlúltadar an pobal umhlughadh do ghlór Shamuel; agus a dubhradar, Ní headh; ach bíaidh rígh aguinn ós ar gcionn;

20 Chor go mbia sinne fós mar na cineadhacha uile; agus go ndéana ar rígh breitheamhnus oruinn, agus go ndeachuidh amach romhuinn, agus go troididh ar gcatha.

21 Agus do chuála Samuel bríathra an phobail uile, agus do aithris sé iad a gclúasaibh an Tighearna.

22 Agus a dubhairt an Tighearna re Samuel, Eist re na nglor, agus déana rígh dhóibh. Agus a dubhairt Samuel ré fearuibh Israel, Éirgheadh gach áon nguibh dhá chathruigh féin.

CAIB. IX.

Sinnsearruchd, 2 agus Cosamhlachd Shauil. 15 A chomhradh ré Samuel.

ANOIS do bhí duine do Bheniamm, dar bhainm Cis, mhac Abiel, mhic Seror, mhic Bechorah, mhic Aphiah, Beniamiteach, duine cunhachdach a ccumus.

2 Agus do bhí mac aige, dar bhainm Sál, togha duine óig, agus dearcnuigh; agus ní raibh a measc chloinne Israel pearsa do b arrachda ná é: ó na ghuáillibh súas do b áirde é ná éainfhear don phobal.

3 Agus do chúadar assuil Chis athair Shauil a muga. Agus a dubhairt Cis re Saul a mhac, Beir leachd anois duine do na searbhfhoghantaibh, agus éirigh, Im-thigh diarruigh na nassal.

4 Agus do ghlúais seision thríidh shliabh Ephraim, agus do chuáidh tré chrích Shalisa, acht ní bhfuadar iad: annsin do chuáidh sé tré dhúitheche Hálim, achd ní rabhadar annsin: agus do chúadar tré dhúitheche na Mbeniamiteach, achd ní bhfuadar iad.

5 Agus a nuair thangadar go tír Shuph, a dubhairt Saul re na óglach do bhí na fhochair, Glúais, agus filliom; deagla go léigfeadh mathair cúram na nassal de, agus go mbíadh cúramach dar traóibhne.

6 Agus a dubhairt seision ris, Féuch, anois atá ansa ceathruighi duine le Día, agus is duine onórach é; a nuile ní a deir sé thig a gcrích go deimhin: anois tianam annsin; do b éidir go bhféadfadh an tslighe ionar chóir dhúinn dul do theagasc dhúinn.

7 Ann sin a dubhairt Saul re na shearbhfhoghantaigh, Ach, féach, má theighmíd annsin, créd bhéarum chum a nóglach? óir dó caitheadh an tarán ann ar soithighibh, agus ní bhfuil tiodhlaiceadh aguinn re bhreith chum óglach Dé: cred atá aguinn?

8 Agus do threagair an searbhfhogh-antuigh Saul a ris, agus a dubhairt, Féuch, atá águmsa anso am lámh an ceathramhadh cuid do shecel airgid: do bhéara mé sin dóglach Dé, do chionn ar slighe dinnisin dúinn.

9 (Annsa tseanaimsir a Nísrael, a nuair do thiagh duine dfagháil scéul ó Dhía, is marso a deiríodh sé, Tárr uáit, agus deanum go nuige an fhéachadóir: óir an té dá ngoirtheair faigh anois is féachadóir do ghorthaóí dhe san tseanaimsir.)

10 Ann sin a dubhairt Saul re na shearbhfhoghantaigh, is maith a labhair tú; glúais, deanum. Marsin do chúadar don chathruigh mar a raibh óglach Dé.

11 ¶ Agus mar do chúadar súas san chnoc a gcionn na caithreach, fuadar maighdeana óga ag dul anach do tharruing uisge, agus a dubhradar riu, An bhfuil an féachadóir anso?

12 Agus do threagradarsan iad, agus a dubhradar, Atá, féachuidh; atá sé romhuibh: déanuidh deithfir anois, óir thainig sé a niugh don chathruigh; óir atá féasta don phobal a niugh annsa náit áird:

13 Comhlúath agus thiucfuidhe don

chathruigh, do gheabhthaoi ar ball é, suil rachus sé suas don náit áird dithé : óir ní fósuid an pobal nó go tí sé, do chionn gur bé bheannuighios an niodhbairt ; agus na dhiaigh sin ithid luchd an chuiridh. Anois ar a naidhbharsin eirghidhsí suas óir is timchioll ; a nama sa do gheabhthaoi é.

14 Agus do chuádarsa suas don chathluigh : agus a nuair thangadar a steach don chathruigh, feuch, tháinig Samuel amach na gcoinne, do dhul suas don náit áird.

15 ¶ Anois do innis an TIGHEARNA do Shamuel ann a chluais lá roimhe Saul do theachd, gha rádh,

16 A mórach timchioll na huaireis cuirfe mé duine chugad as tír Bheniamin, agus ungfuidh tú é chum bheith na chaipín ós cionn mo phobail Israel, go síorta sé mo phobal ó láimh na Bhpilistíneach : óir dhéach mé air mo phobal, do chionn go dtáinig a comhairc chugam.

17 Agus a nuair do chonnairc Samuel Saul, a dubhairt an TIGHEARNA ris, Féuch an té ar labhair mé riota dá thaoibh ! sé so féin bhias na fhlaithe ós cionn mo phobail.

18 Ann sin do dhruid Sául re Samuel ann sa gheata, agus a dubhairt ris, Guidhim thú, innis damh cá háit a bhfuil tigh an nféachadóra.

19 Agus do fhreagair Samuel Saul, agus a dubhairt, Misi an féachadóir : eirigh suas romham don náit áird ; óir iostaóí biadh agamsa a nugh, agus léigfe mé dhuit intheachd a mórach, agus inneosuidh mé dhuit a bhfuil fad inntinn.

20 Agus ar son hassal do chuaidh a mugha trí lá ó shin, ná cuir do mheanma orra ; óir do frith íad. Agus cía ar a bhfuil uile fhonn Israel ? nach ortsa atá, agus ar thigh bathar uile ?

21 Agus do fhreagair Saul agus a dubhairt, Nach Beniamíteach misi, is lugha do threabhuibh Israel ? agus nach íad mo mhuinntir is rolugha do mhuinntearuibh threibhe Benjamin uile ? uime sin cred fá labhrann tú marsin ríom ?

22 Agus do ghlac Samuel Saul, agus a shearbhfhoghantuigh, agus rug leis don phárlús íad, agus thug orra suidhe ann sa náit budh onóroigh a measg luchda an chuiridh, noch do bhí timchioll thríochad fear.

23 Agus a dubhairt Samuel ris an gcócaire, Tabhair chugam an chuid ronna thug mé dhuit, re a ndubhairt mé riota, Cuir láimh riota í.

24 Agus do thóg an cócaire an slinnean, agus áin ní do bhí air, agus do chuir a bhfiadhnúisi Shaúil é. Agus a dubhairt Samuel, Féuch an nfuighioll sin ! ad fhiagh núisi, agus ith é : óir go nuige an amsa do

taisgeadh dhuit e ó a nuair a dubhairt mé, Thug mé cuireadh don phobal. Marsin a dúaign Saul le Samuel an lásin.

25 ¶ Agus a nuair thangadar a nuas ón náit áird don chathruigh, do rinne Samuel combrádh re Saul air mhullach an tighe.

26 Agus do éirgheadar go moch : agus tárla ré héirghe an láoi, gur ghoir Samuel Saul go mullach an tighe, gha rádh, Eirigh suas, go gcuire mé ar siubhal thú. Agus déirigh Saul, agus do chuádar araoon amach, eision agus Samuel, as sin.

27 Agus a nuair do bhádar ag dul síos go críoch na caithreach, a dubhairt Samuel ré Saul, Abair ris an nóglach drud romhuinn ar a aghaidh, (agus do dhruid sé rompa,) aclaí fansa a bhos go fóill, go ttaisbéana misi briathra Dé dhuit.

CAIB. X.

Saul ar ungadh na rí. 24. Noch dá rabhadar cuid buidheach. 27 Cuid dombuidheach.

AN sin do ghlac Samuel soitheach ola, A agus do dhóirt air a cheann é, agus do phóg é, agus a dubhairt, Nach uime dungaidh an TIGHEARNA thu chum bheith ad chaipín ós cionn a oighreachda ?

2 A nuair intheochus tú uaimsi a nugh, an sin do gheabha tú días fear ag úaighe Ráchel a mbrúach Bheniamin a Selsah ; agus léaruid siad riota, Na has-uil a ndeachaidh tú dá niarruidh do frith íad : agus, féach, do chuir bathair na has-sail a neimhbhrígh, agus ata doilghiosach umaibhsi, gha rádh, Cred dheanas mé fam mhac ?

3 Ann sin rachaidh tú ar bhagaidh as sin, agus tiucla tú go réidhteach Tábor, agus teigeomhuid triúr fear dhuit annsin ag dul suas go Día go Bétel, duine dhiobh ag iomchar trí meannán, duine eile ag iomchar thrí mbuilín aráin, agus duine eile ag iomchar buidéil fiona :

4 Agus beinneochuid siad duitsi, agus do bhéaruid dhá bhuilín aráin duit, noch ghlacfas tú as a lámhuibh.

5 Na dhiaigh sin tiucla tú go cnoc Dé, mar a bhfuil gárda na Bhpilistíneach : agus tiuclaidh a gerich, a nuair thiucfas tú ann sin do nchathruigh, go tteigeamha tú ré cuideachda fáigheadh ag teachd a nuas ón náit áird maille re psaltair, agus re tabuir, agus re píob, agus re clairsigh rompa ; agus do dhéanuid fáidheadóireachd :

6 Agus tiucla spiorad an TIGHEARNA ortsa, agus do dhéana tu faidheadóireachd leó, agus ionpóchar thú ad dhuine eile.

7 Agus go madh hamhlugh bhias, a nuair thiucfaid na comharthuighesi ort, go ndéana tú do réir mar bhias ocáid agad ; óir atá Día maille riota.

8 Agus rachaidh tú síos romhamsa go Gilgal; agus, féach, tiúfá misi síos chugad, dofráil ofrala loisge, agus díobhairt íodhbhartha ofrala síothchána: seachd lá fhanfas tú go tí misi chugad, agus go ttais-beanuidh mé dhuit créd dhéanfas tú.

9 ¶ Agus is *amhlaidh* do bhí, a nuair do iompoigh sé a chúl díomtheachd ó Shamuel, go ttug Dáa croidhe oile dhó: agus tangadar na comharthuigh so uile a ccrích an lá sin féin.

10 Agus a nuair thangadar ann sin chum an chnoic, féach, tárla cuideachda do ná faighibh ris; agus tháinig spiorad Dé airson, agus do rinne sé faigheadóir-eachd mar aon riú.

11 Agus tárla, a nuair do chonncadar na daoine uile aga raibh a fhios cíá hé roimhe, féach, go raibh sé ag faigheadóir-eachd a measc na bhfaigheadh, ann sin a dubhradar ná daoine gach aon re chéile, *Cred é so* tháinig ar mhac Chis? An bhfuil Saul fós a measc na bhfaigheadh?

12 Agus do fhreagair áon don náitsin féin, agus a dubhairt. Ach cíá hé a nathairson? Uime sin tháinig chum a bheith na sheanfhocal, An *bhfuil* Saul fós a measc na bhfaigheadh?

13 Agus a nuair do chríochnúigh sé faigheadóireachd, tháinig sé don náit áird.

14 ¶ Agus a dubhairt dearbhrathair athar Shaul ris agus ré na shearbhfhoghantuigh, Cáit a ndeachabhairsi? Agus a dubhairt seision, Diarruigh na nassal: agus a nuair do choncamar nach rabhadar a néanbhall, thangamar go Samuel.

15 Agus a dubhairt dearbhrathair athar Shaul ris, Guidhim thú, innis damhsa, cread a dubhairt Samuel ribh.

16 Agus a dubhairt Saul re dearbhrathair a athar, Dinnís sé dhúinn go follus gur frith na hassail. Acht do tháobh chúisi na ríoghachda, dar lábhair Samuel ris, níor innis sé éinni dhó.

17 ¶ Agus do ghoir Samuel an pobal a ccionn a chéile go Misphe chum an TIGHEARNA;

18 Agus a dubhairt sé ré cloinn Israel, Is marso a deir an TIGHEARNA Dáa Israel, Thug misi Israel amach as an Négipt, agus do sháor mé sibh ó lámhuibh na Négipteach, agus as láimh a nuile ríoghachd, agus ón muinntir do bhrúigh sibh:

19 Agus do dhíultabhairsi a niugh dá bhur Ndíá, noch gur bé féin do sháor sibh ó bhur nuile aindeisi agus ó bhur mbuaidhreadh; agus a dubhrabhair ris, *Ni headh*, achd cuir rígh ós ar geionn. Anois ar a nadhbhar sin taisbeanuigh sibh féin a lathair an TIGHEARNA do réir bhur ttreabh, agus do réir bhur mílteadh.

20 Agus a nuair thug Samuel air threabh-

uibh Israel uile teachd a lathair, do glacadh treabh Bheniamin.

21 A nuair thug sé air threibh Bheniamin teaclad a bhfogus do réir a muinntear, do glacadh muinntir Mhátri, agus na dhíáigh sin do glacadh Saul mhac Cis: agus a nuair do farradar é, níor frith é.

22 Uimesin díafraightheadar don TIGHEARNA a ris, An ttiúfadh an tógalach fós chuca. Agus do fhreagair an TIGHEARNA, Féachuidh, dfoleugh sé é féin a measc na caráiste.

23 Agus do ritheadarsan agus tugadar as sin é: agus a nuair do sheas se a measc an phobail, do bhí sé níos áirde ná éinneach do na dáoinibh óna ghuáillibh súas.

24 Agus a dubhairt Samuel ris an bpobal uile, Féachuidh an té do thogh an TIGHEARNA, nach *bhfuil* aon cosmhúil ris a measc an phobail uile? Agus do gháir-eadar an pobal uile, agus a dubhradar, Go mairigh an rígh.

25 Ann sin do thaisbein Samuel don phobal modh na ríoghachda, agus do scríobh a leabhar é, agus do chuir a bhfiadhuise an TIGHEARNA é. Agus do chuir Samuel an pobal uile ar siubhal, gach éinneach dhá thigh féin.

26 ¶ Agus do chuáidh Saul fós dlia bhaile go Gibeah; agus do chuáidh banda daoine leis, ar chorrúigh Dáa a gcroidhthe.

27 Acht a dubhradar clann Bhéilial, Ciondus chuimhdeochus an fearso sinn? Agus do chuireadar a neimhní é, agus ní thugadar tíodhlacadh ar bith chuige. Achd do bhí seision na thoched.

CAIB. XI.

Do bhuaghuigh Saul le trí chéad míle sloigh, ar na Hammonúibh.

AN sin tháinig Nahas an Tammóiniteach súas, agus do rinne campa as coinne Iabes-Gilead: agus a dubhradar muinntir Iabes-Gilead uile re Nahas, Déana cuinnradh rinne, agus uimhleocham dhuit.

2 Agus do fhreagair Nahas an Tammóiniteach íad, Ar an nachdso do dhéana mé *cunradh* ribh, bhur stúile deasa uile do bhuáin asuibh, agus a dtabhairt *mar* mhasla Disrael uile.

3 Agus a dubhradar sinnsir Iabes ris, Tabhair dhúinn cáirde sheachd lá, go gcuirmís teachda ann gach uile chósta Disrael: agus ann sin, muna bhfagham aonduine thárrthochus sinn, tiúfáim amach chugadsa.

4 ¶ Ann sin thangadar na teachda go Gibéah Shaul, agus do innisodar na scéula a gcluasaibh an phobail: agus do thógbhadar na daoine uile a nguth súas, agus do ghuileadar.

5 Agus, féach, tháinig Saul a ndíáigh

an tsealbh ó na machairighibh, agus a dubhairt Saul, Cred do *imthigh* ar an bpobal as a nguilid siad? agus dinnisiodar dhó scéula mhuinntire Iábes.

6 Agus thainic spiorad Dé ar Shaul a nuáir do chúala sé na scéula sin, agus do las a fhearg go ro mhór.

7 Agus do ghabh sé cúpla damh, agus do rinne spodhladha dhíobh, agus do chuir sé ar feadh chóstadha Israel uile *iad* a lámhuibh théachdaireadh, gha rádh, Gidh bé nach ttiucfa amach a ndiáigh Shaul agus Shamuel, as mar so do dhéantar ré na dhamhuibh. Agus do thuit eagla an TIGHEARNA ar an bpobal, agus tangadar amach déantoil.

8 Agus a nuáir do chomháirimh seision iad a Mbesec, do bhádar clann Israel trí chéad míle, agus muinntir Íúdah tríochad míle.

9 Agus a dubhradar ris na teachduibh tháinic, Abruigh mar so re muinntir Iabes-Gilead, A marach, suil bháis an ghrian té, do gheabthaóí cabhair. Agus thangadar na teachda, agus dinnisiodar sin do mhuinntir Iabes; agus do bhí luathgháire orra.

10 Uimesin a dubhradar daoine Iabes. Tiuclam amach chugaibh a marach, agus do dhéantaoi rinn a nuile ní bhus áill libh féin.

11 Agus is *amhluidh* bhí ar na mháarach, gur chuir Saul a mhuinntir a trí gcuid-eachda; agus tangadar a lár an tslóigh a bhfaire na maidne, agus do mharbhadar na Hammonitigh go teas an laoi: agus tárla, an mhéid do mhair dhíobh gur scaoil-eadar ó chéile, go nach raibh gáol deisi aca re chéile.

12 ¶ Agus a dubhradar an pobal uile re Samuel, Cía hé an duine a dubhairt, An mbí Saul na rígh oruinn? tugthar chugainn na daoine, go cuirimis chum báis iad.

13 Agus a dubhairt Saul, Ní cuirfighear éanduine chum báis a niugh: óir is a niugh do oibrigh an TIGHEARNA tárrtháil a Nisrael.

14 ¶ Ann sin a dubhairt Samuel ris an bpobal, Eirgidhe, agus deanam go Gilgal, agus athnuáigheam an ríoghachd annsin.

15 Agus do chúadar an pobal uile go Gilgal; agus do rinneadar rígh do Shaul ann sin a lathair an TIGHEARNA a Ngilgal; agus annsin do iodhbradar iódhbartha oifála síothchána a bhfiaghnúisi an TIGHEARNA; agus annsin do rinne Saul agus clanna Israel uile gáirdeachas mór.

CAIB. XII.

Ata Samuel ag tógbail faghnaís sa noir-eachduis, ar a ionnracas na measc.

A GUS a dubhairt Samuel re Hisrael uile, Féuchaidh, déist mé ré bhuir

nglór ann gach uile ní dá ndubhrabhair ríom, agus do rinne mé rígh ós bhuir ceionn.

2 Agus anois, féuchaidh, atá an rígh ag siubhal romhuibh: agus atáimsi sean agus ceinnliath; agus, féuchuidh, *atáid* mo mhic aguibh: agus do shuibhail mé romhuibhsi óm naoidheantachd gus a niugh.

3 Féuchuidh, *atáim* annso: déanuidh fiadhnúisi am aghaidh a lathair an TIGHEARNA, agus a lathair a unghuidh: Cía agaibh dar bhean mé a dhamh? nó cía dar bhean mé a assal? no cía do mheall-mé? no cía do ghortuigh mé? nó cía hí an lámh as ar ghlac mé cumha *ar bith* do dhalladh mo shul leis? agus aiseoga mé dhíbh é.

4 Agus a dubhradarsan, Níor mheall tú sinne, agus níor sháruigh tú sinn, ní mó do ghlac tú éinní as láimh éanduine.

5 Agus a dubhairt sesion riu, *Is* fiadhnúisi an TIGHEARNA bhuir naghaidh, agus *is* fiadhnúisi a ungha san ló aniuigh, nach bhfiarabhair éinní am láimh. Agus do fheagradasan, *Is* fiadhnúisi.

6 ¶ Agus a dubhairt Samuel ris an bpobal, *Asé* an TIGHEARNA do órdúigh Maoise agus Aaron, agus thug bhuir naithe amach as crích na Héipte.

7 Anois ar a nadhbharsin fanuidh bhuir seasamh, go ndéanna mé aidhnios ribh a lathair an TIGHEARNA, fá uile glníomhradh ceart an TIGHEARNA, noch do rinne sé dlíbhse agus dá bhuir naitiribh.

8 A nuáir tháinic Iácob a steach don Néigipt, agus do éighmheadar bhuir naithe air an TIGHEARNA, ann sin do chuir an TIGHEARNA Máoisí agus Aaron chugaibh, noch thug bhuir naithe amach as an Néigipt, agus thug orra comhnúighe dhéanamh san náitsi.

9 Agus a nuáir do dhearmadar a TTIGHEARNA Dia, do reac sé iad a lámh Shisera, caiptín slóigh Hasor, agus a lámh na Bhphilistineach, agus a lámh rígh Móab, agus do throideadar na naghaidh.

10 Agus do éighmheadar chum an TIGHEARNA, agus a dubhradar, Do pheacuigheamar, do bhrígh gur thréigheamar an TIGHEARNA, agus gur adhramar Báalim agus Astárot: achd a nois sáor sinn as lámhuibh ar námhad, agus do dhéanam seirbhís duit.

11 Ar a nadhbharsin do chuir an TIGHEARNA Ierubbaal, agus Bedan, agus Iephthah, agus Samuel, agus do thárrthuigh-eadar sibh ó láimh bhuir námhad air gach uile thaobh, agus do chomhnúigheabhair daingean.

12 Agus a nuáir do chonncabhair go ttáinic Náhas rígh chloinne Ammon bhuir naghaidh, a dubhrabhair ríomsa, Ní headh; achd bíadhi rígh ós ar gcionn:

1 nuair gur bhé bhur TIGHEARNA Día fá dhíbh.

13 Anois ar a nadhbharsin, féachaidh an rígh do thoghabháir, agus diarrabhair! agus, féachuidh, do chuir an TIGHEARNA rígh ós bhur gcionn.

14 Ma bhuionn eagla an TIGHEARNA oruibh, agus seirbhís do dhéanamh dhó, agus umblughadh dhá ghlór, agus gan cathughadh a naghaidh aitheanta an TIGHEARNA, ann sin faisuidh sibh féin agus an rígh bhías ós bhur ccionn go bunáiteach ag leanmbuin bhur TIGHEARNA Día.

15 Acht muna numhluidhigh sibh do ghuth an TIGHEARNA, ach cathughadh a naghaidh aitheanta an TIGHEARNA, ann sin bíaidh lámh an TIGHEARNA bhur naghaidh, mar do bhí a naghaidh bhur naidhreachd.

16 Anois ar a nadhbharsin seasuidh agus féachuidh an ní mórsó, dhéanas an TIGHEARNA as coinne bhur súl.

17 Nach é fóghmhar na cruithneachda a niugh? guidhidh misi an TIGHEARNA, agus cuirfidh sé tírmeach agus fearthuinn; chor go tuigfidhe agus go bhfaictih gur mór blur gcionta, noch do rinneabhair a luthair an TIGHEARNA, a níarruidh rígh dhíbh féin.

18 ¶ Mar sin do ghoir Samuel ar an TIGHEARNA; agus do chuir an TIGHEARNA tírmeach agus fearthuinn an lá sin: agus do ghabh eagla mhór an pobal uile roimhe an TIGHEARNA agus roimhe Shamuel.

19 Agus a dubhradar an pobal uile re Samuel, Guidh do THIGHEARNA Día air son do sheirbhiseach, go nach bhfaghann bás: óir do chuireamar a gcionn ar bpeacaidh uile an tolcso, rígh iarruidh dúinn féin.

20 ¶ Agus a dubhairt Samuel ris an bpobal, Ná bíodh eagla oruibh: (do rinneabhair na cionta sa uile: gidheadh ná héirghidhe do leaththaobh ó leanmbuin an TIGHEARNA, achd adhruidh an TIGHEARNA maille re blur nuile chroidhe;

21 Agus ná héirghidhe do leaththaobh: óir annsin leanfuidhe neithe díomhaóine, nach déan tarbha nó tíarrtháil; óir is díomhaóin iad.)

22 Oir ní thréigfidh an TIGHEARNA a phobal féin air son a anna mhóir: do chionn gur bhí toil an TIGHEARNA a phobal féin do dhéanamh dhíbh.

23 Os a chionn sin ar mo shonsa, nár léigidh Día go ndéanuinn peacadh a naghaidh an TIGHEARNA an sgar do ghuidhe ar blur son: achd níuinfidh mé dhíbh an tslighe mhaith dhíreach:

24 Anháin bíodh eagla an TIGHEARNA oruibh, agus adhruidh é go firinneach maille re blur nuile chroidhe: óir meas-

uidh cred é méud na neitheann do rinne sé ar bhur son.

25 Acht má neithí droichghníomha do ghnáth, scriosfuighear aráon, sibh féin agus bhur rígh.

CAIB. XIII.

Ag eagal na Bphilistineach. 9 Do rinne Saul aindlighe. 14 Noch bá cúis ar a thealgail.

DO bhí Saul bliadhan na rígh; agus a nuair do bhí na rígh dhá bhliadhuin ós ccionn Israel,

2 Do thogh Saul dhó féin trí mhíle fear do Israel; ionnus go mbeidís dhá mhíle fear dhíobh a bhfochair Shaul a Michmas agus a slábh Bhétel, agus míle ag Ionatan a Ngíbeah Bheniamin: agus do chuir sé an chuid oile don phobal gach éan duine dhá aít féin.

3 ¶ Agus do bhuail Ionatan daingionn na Bhphilistineach do bhí a Ngeba, agus do chuáladar na Philistinigh sin. Agus do sheid Saul an stoc ár feadh na crích uile, gha rádh, Cluinneadís na Heabhraidhe.

4 Agus do chúala Israel uile dhá rádh gur bhuail Saul daingneach do na Philistinibh, agus mar an gceadna mar do bhadar na Hísráeliteach nan athuamhaireachd aig na Philistineach. Agus do goireadh an pobal a gcionn a chéile a ndiaigh Shaul go Gilgal.

5 ¶ Agus do chruinnigheadar na Philistinigh iad féin a gcionn a chéile do throid a naghaidh Israel, tríochad míle carbad, agus sé mhíle marcach, agus dáoine mar an gaineamh noch bhíos ar thráigh na fairge air iomadamlachd: agus taugadar súas, agus do shuidheadar a Michmas, soir ó Bhetabhen.

6 ¶ A nuair do chonncadar fir Israel go rabhadar a gcumhgach (óir do bhádar na dáoine a néigion), ansin dfolchadar an pobal iad féin a nuamhuibh, agus a bhíodhbhuibh, agus a gcairrigibh, agus a náitibh árdá, agus a cclasachaibh.

7 Agus do chuadar cuid do na Heabhruidhibh a nonn tar Iordan go tír Ghad agus Ghíleád. Agus ar son Shaul, do bhí se fós a Ngilgal, agus do leanadar na dáoine uile é ar coimhchrith.

8 ¶ Agus dfán sé seachd lá, do réir na haimsire ciunnte do órdúigh Samuel: ach ní tháinig Samuel go Gilgal; agus do leathnuigheadar na dáoine údha.

9 Agus a dubhairt Saul, Tugaidh chugam annso ofráil loisge, agus ofrála síothchána. Agus do íodhbhair sé an nofráil loisge.

10 Agus túrla, comblúath is chuir sé deireadh le hóráil na hídobartha loisge, féach, tháinig Samuel; agus do chuáidh Saul annach na choinne, go mbeannuigh-eadh sé dhó.

11 ¶ Agus a dubhairt Samuel, Cred do rinne tusa? Agus a dubhairt Saul, Do chionn go bhfacaigh mé na daoine ar leathnughadh uáim, agus nach dtáinig tusa táobh a stigh don ló chinnte, agus gur chruinnigheadar na Philistinigh iad féin a bhfochair a chéile go Michmas;

12 Uime sin a dubhairt me, Tiucfaid na Philistinigh orum a nús anois go Gilgal, agus ní dheárna mé eadarghuidhe ris an Ttighearna: do choimheisigh mé mé féin ar a nadhbharsin, agus dofráil mé ofráil loisge.

13 Agus a dubhairt Samuel re Saul, Do rinne tú so go leamh: agus níor choimhead tú aithne do Thighearna Dé, noch do aithin sé dhíot: óir anois do dhaingneochadh an Tighearna do rioghachd air Israel go bráth.

14 Acht anois ní sheasfuidh do rioghachd: diarr an Tighearna duine dhó féin do réir a chroidhe féin, agus do aithin an Tighearna dhé bheith na chaipín os cionn a dhaoine, do chionn nar chomhead tusa an ní do fhuáigair an Tighearna dhuit.

15 Agus déirigh Samuel, agus do chuáidh súas ó Gilgal go Gibeah Bheniamin. Agus do chomháirimh Saul na daoine do bhí a lathair aige, timchioll sé chéad fear.

16 Agus dñan Saul, agus Ionatan a mhac, agus na daoine do bhí a lathair aca a Ngibeah Bheniamin: achd do bhádar na Philistinigh a gcampa a Michmas.

17 ¶ Agus tangadar na creachadóirigh amach as campa na Bhphilistíneach a ttri gcuideachda: diompoigh cuideachda aca chum ná sligheadh go Hophrah, go fearann Shual:

18 Agus do iompoigh cuideachda oile ann sa tslighe go Bet-óron: agus diompoigh cuideachda oile chum a níníil noch fhéachas go gleann Sheboim leath ris an bhfásach.

19 ¶ Anois níor frith gabha ar feadh chríche Israel uile; oir a dubhradar na Philistinigh, Deagla go ndéanaidis na Heabhruidhe cloidhmhe nó gacthe:

20 Ach do théighdís Israel uile síos gus na Philistinibh, gach éanduine do ghéarughadh a sluic, agus a choltair, agus a thuáighe, agus a phicóide.

21 Gidheadh do bhí oighe ehomalta aca re haghaidh na bpicóideadh, agus na coltar, agus na ngabhal, agus na ttúagh, agus do ghéarughadh na slait-phriocadh.

22 Iomus go ttarla dhóibh a ló an chatha, nach frith cloidheamh nó gath a láimh éanduine don phobal dá raibh a bhfochair Shaul agus Ionatan: achd ag Saul agus ag Ionatan a mhac.

23 Agus do chuáidh Gárda na Bhphilistíneach amach go slighthibh Mhichmas.

CAIB. XIV.

Do bhuail Ionatan agus fear iomchar a airm, na Philistinigh. 24 Ach tug mionna dian a athar a ngar don bhás é.

ANNOIS tarla lá áirigh, go ndubhairt Ionatan mhac Saul ris a nógánach do iomchair a airm, Eirigh, agus déanam anonn go garda na Bhphilistíneach, atá ar an ttáobh thall. Achd níor innis sé sin da athair.

2 Agus dñan Saul annsa chuid dob fhaide amach do Ghibeah fáoi chrann pomgránait noch atá a Migron: agus na daoine do bhí na fhochair do bhádar timchioll sé gheád fear:

3 Agus Aliah, mac Ahitub, dearbhrathair Ichaboid, mhic Phineas, mhic Elí, sagart an Tighearna ó Shíloh, ag iomchar ephod. Achd ní raibh a fhios ag an bpobal gur imthigh Ionatan.

4 Agus eidir na slighthibh, cumhga sin ar thairg Ionatan dul anonn go garda na Bhphilistíneach, do bhí carruic géur a ttaobh dhe, agus carruic géur don taobh eile: agus ainm aon dhíobh Boses, agus Seneli ainm an taón eile.

5 Do bhí aghaidh aon dhíobh ar na suighughadh budh thuáidh thall as coime Mhichmas, agus aon oile budh dheas thall as coime Ghibeah.

6 Agus a dubhairt Ionatan ris a nógánach do iomchair a airm, Gluáis, agus deanann anonn go garda na ndaoine neimh-thimchill-ghéarrthasa: dob éidir go noibreochadh Día air ar son: óir ní bhfuil toirmheasg ar an Tighearna dídean da dhéanamh lé mórán nó lé beagán.

7 Agus a dubhairt fear iomchair a airm ris, Déana gach ní dá bhfuil ad imtinn: iompoigh thú féin; féuch, atáimsi leachd do réir do thola.

8 Ann sin a dubhairt Ionatan, Féuch, racham anonn mar a bhfuilid na daoinesi, agus foillseocham sinn féin dóibh.

9 Ach má deirid siad rinn marso, Fanuidh nó go ttigim chugaibh; annsin fanfam ar seasamh ann ar nait, agus ní racham súas chucu.

10 Achd má deirid mar so, Tigidh súas chugainn; annsin racham súas: óir thug an Tighearna ann ar láimh iad: agus bíaidh so na chomhartha aguinn.

11 Agus do thaisbeanadar iad féin araon do ghárda na Bhphilistíneach: agus a dubhradar na Philistinigh, Féuch, atáid na Heabhruidhe ag teachd amach as na polluibh mar ar fholchadar iad féin.

12 Agus do fhreagradar muinutir an ghárda Ionatan agus fear iomchair a airm, agus a dubhradar, Tigidh súas chugainne, agus taisbeanfaim ní dlúibh. Agus a dubh-

airt Ionatan re fear iomchair a airm, Tárr súas an dhiáigh: óir do thoirbhir an TIGHEARNA a láimh Israel íad.

13 Agus do chuáidh Ionatan le dreap-areachd súas air a lámhuibh agus air a chosuibh, agus fear iomchair a airm na dhiáigh: agus do thuiteadar roimhe Ionatan; agus do mharbh fear iomchair a airm na dhiáigh.

14 Agus do bhí an céad ár sin, thug Ionatan agus fear iomchair a airm, tinchioll fhithchid fear, taobh a stigh timchioll leath acra fearuinn, *treabhadh* chuingealach damh.

15 ¶ Agus do bhí coimhchrith annsa tsulaigh, annsa machaire, agus ar fud na ndaoine uile: an gárda, agus na creachadóirigh, do bhí crítheagla orrasan mar an gcéadna, agus do chríochnuigh an talumh: ionnus go raibh na chríochnughadh ro mhór.

16 Agus do fhéachadar luchd faire Shaul a Ngíbeáh Bheniamin; agus, do chomcadar an slúagh ag leaghadh as a chéile, agus gur thiomáineadar ag búaladh ar a chéile.

17 ¶ Annsin a dubhairt Saul ris an muinntir do *bhí* na fhochair, Airmidhe anois, agus féachaidh cía chuaidh uáinn. Agus a nuáir do áirmheadar, féuch, ní raibh Ionatan ná fear iomchartha a airm ann.

18 Agus a dubhairt Saul ré Hahiah, Tabhair airc Dé annso. Óir do bhí airc Dé an tansin ag cloinn Israel.

19 Agus tála, an fad do bhi Saul ag comhrádh ris an tsagart, go raibh an tarmán do *bhí* a slúagh na Bhphilistíneach ag dul ar aghaidh agus gur mhéaduigh sé: agus a dubhairt Saul ris an tsagart, Connaimh do lámh.

20 Agus do chruinnigh Saul agus a raibh do dhaoinibh na fhochair íad féin, agus tangadar chum an chatha: agus féach do bhí cloidheamh gach éanduine a naghaidh a chompanuigh, agus do *bhí* dioghbháil romhór ann.

21 Tuilleamh eile na Heabhruidhe do bhí a bhfochair na Bhphilistíneach roimhe sin, noch do chúaidh súas léo don champa fa gcúairt, *diompoigheadar* sin mar an gcéadna leis na Híraelíteachaibh do *bhí* a bhfochair Ionatan agus Shaul.

22 Fir Israel uile íós noch do fholuigh íad féin a sliabh Ephraim, a nuáir do chúaladar gur theitheadar na Philistinigh, do leanadar sin mar an gcéadna go cruáidh íad ann sa chath.

23 Mar sin do sháor Día Israel an lá sin: agus do chuáidh an troid anonn go Bet-abhen.

24 ¶ Agus do bhádar muinntir Israel go haindeis an lá sin: óir do chuir Saul na daoine fa mhionnuibh, gha rádh, *Go madh*

malluigh an duine íosas biadh ar *bith* go tráth nóna, ionnus go raibh misí dioghaltach ar mo námbaid. Mar sin nar bhlaís éanduine do na daoine biadh ar *bith*.

25 Agus tangadar muinntir na tíre uile chum coilleadh; agus do bhí mil ar an ttaulimh.

26 Agus a nuáir thangadar na daoine fán ccoil, féach, do shil an mhil; ach níor chuir éanduine a lámh chum a bhéil: óir do bhí eagla na mionn ar na daoineibh.

27 Acht ní chúala Ionatan a nuáir do chuir a athair na mionna ar na daoineibh: uimesin do shíl bárr na slaithe do *bhí* na lámh, agus do thum a griathar meala, agus do chuir a lámh chum a bheól; agus do shoillsigheadar a shúile.

28 Ann sin do fhreagair duine don phobal, agus a dubhairt, Do chuir hathair mionna crúaidhe ar na daoineibh, dhá radh, *Go madh* malluigh an duine íosas biadh a níugh. Agus do chuáidh an pobal a nanbhfaime.

29 Ann sin a dubhairt Ionatan, Do bhuáidhir mathair an dúitheche: féachuigh, mar atchuinghe oruibh, mar do shoillsigheadar mo shúiles, do chionn gur bhlaís mé don mhíle.

30 Cá mhéid ní sa mhó, dá nithidís na daoine go sáor a níugh déadail a námhad noch fharadar? óir nach biadh anois ár budh romhó a measc na Bhphilistíneach?

31 ¶ Agus do bhuáileadar na Philistinigh an lá sin ó Mhichmas go Haiialon: agus do bhádar na daoine ro-lag.

32 Agus do thiomáineadar na daoine ar na creachaibh, agus do ghabhadar cáoirigh, agus dáimh, agus gamhna, agus do mharbhadar ar an ttaulmh *íad*: agus dúadar na daoine *íad*, maille re na bhfuil.

33 Ann sin do imníodar do Shaul, ghá rádh, Féach, do pheacaidh an pobal a naghaidh an TIGHEARNA, mar a táid ag ithe gon an nfuil. Agus a dubhairt seision, Do sháruigheabhair: iomlaitigh cloch mhór chugamsa a níugh.

34 Agus a dubhairt Saul, Leathnuighidh sibh féin a measc cháich, agus abraidh ríu, Tugaidís chugamsa annso gach éanduine a dliamh, agus gach éanduine a cháora, agus marbhaidís annso *íad*, agus ithedís; agus ná peacuidheadís a naghaidh an TIGHEARNA a nithe maille ris an bhfuil. Agus tugadar an pobal uile gach éanduine a dhamh leis a noidheche sin, agus do mharbhadar ann sin *íad*.

35 ¶ Agus do rinne Saul altóir don TIGHEARNA: si sin an chéad altóir do rinne sé don TIGHEARNA.

36 Agus a dubhairt Saul, Deanam síos a ndiáigh na Bhphilistíneach san noidheche, agus creacham íad nó go tí solus na

maidne, agus ná fággham duine dhíobh. Agus a dubhradarsan, Déana gidh bhéní is féarr do chítear dhuit. Ann sin a dubhairt an sagart, Táirngiom annso láimh re Dia.

37 ¶ Agus díarr Saul comhairle ar Dhía, An racha mé síos a ndíáigh na Bphilistíneach? an ttiubhra tú a láimh Israel íad? ach níor fhreagair sé an lá sin é.

38 ¶ Agus a dubhairt Saul, Táirngidh a lathair annso, a bhfuilí do dhaóinibh as féarr ann sin: agus bíodh a fhios aguibh agus féachuidh cáit a raibh an peacadh so a niugh.

39 Oír, *mar* mhaireas an TIGHEARNA, noch sháorus Israel, bíodh gur ob ann Ionatan mo mhacsa atá, do gheabha sé bás go deimhin. Achd ní raibh duine a measc an phobail do fhreagair é.

40 Ann sin a dubhairt sé re Hírael uile, Bíthise ar éantaobh, agus biaidh misi agus Ionatan mo mhac don táobh eile. Agus a dubhairt an pobal ré Saul, Déana mar do chlétear dhuit féin.

41 Uinne sin a dubhairt Saul ris an TTIGHEARNA Día Israel, Taisbéan crannchar comhlthrom. Agus do thuit ar Shaul agus ar Ionatan: achd do sáoradh an pobal.

42 Agus a dubhairt Saul, Teilgidh *crannchar* eadransa agus mo mhac Ionatan. Agus do thuit sé ar Ionatan.

43 Ann sin a dubhairt Saul ré Ionatan, Innis damh cred do rinne tú. Agus do innis Ionatan dó, agus a dubhairt, Ní dhéarna mé achd beagán meala do bhlas lé bárr slaite do bhí am láimh, agus, féuch, caithfidh mé bás dfagháil.

44 Agus do fhreagair Saul, Go ndéarna Día sin agus tuilleamh mar an gceadna: oír do gheabha tú bás go deimhin, a Ionatan.

45 Agus a dubhradar an pobal re Saul, An bhfuighe Ionatan bás, noch do oibrigh an tártháil mhórso ann Israel? Nar léigidh Día: mar mhaireas an TIGHEARNA, ní rachaidh ruibe do ghruáig a chinn chum talmhan; oír do oibrigh sé le Día a niugh. Mar sin do bheanadar an pobal Ionatan amach, nach ar cuireadh chum báis é.

46 Ann sin do chuáidh Saul síos ó leanmhuin na Bphilistíneach: agus do chuádh na Philistínigh dá nionad féin.

47 ¶ Marsin do ghabh Saul an rioghachd ós cionn Israel, agus do chathaigh a naghaidh a námhad a nuile tháobh, a naghaidh Mhóab, agus a naghaidh chloinne Ammon, agus a naghaidh Edom, agus a naghaidh rígh Sóbah, agus a naghaidh na Bphilistíneach: agus gidh bé taobh a niompoigheadh é féin, do bhúaidhreadh íad.

48 Agus do chruinnigh sé sluagh, agus do bhuail sé na Hamalecítigh, agus do

sháor Israel as lámhuibh na muinntire do bhí dá milleadh.

49 ¶ Anois dob íad mic Shaul Ionatan, agus Isui, agus Melchisua: agus *dob íad* so anmanna a dbeise inghean; ainm na mná fá sine Mérab, agus ainm na mná dob óige Michal:

50 Agus Ahinoam ainm mhná Shaul, inghean Ahimaas: agus ainm chaptín a shlóigh Abner, mac Ner, dearbhrathair athar Shaul.

51 Agus Cis athair Shaul; agus Ner athair Abner *fú* mac do Abiel é.

52 Agus do bhí cogadh crúaidh a naghaidh na Bphilistíneach an fad do mhair Saul: agus a nuair do chíodh Saul duine láidir ar bith, nó duine curata, do bheireadh chuige é.

CAIB. XV.

Easumhla Shaul. 16 Agus smachd an TIGHEARNA.

A GUS a dubhairt Samuel fós ré Saul, Do chuir an TIGHEARNA misi dot ungadhsa *dot bheith* ad rígh ós chionn a phobail, ós cionn Israel: anois ar a nadhbharsin tabhairsi haire dfuaim briathar an TIGHEARNA.

2 Is marso a deir TIGHEARNA na slúagh, Cnuimhghim an *ní* do rinne Amalec re Hírael, mar do chuir sé *luigheachán* roimhe annsa tslighe, a nuair tháinic sé amach ón Néigipt.

3 Anois éirigh agus buáil Amalec, agus léirscrios gach uile ní dá bhfuil aca, agus na coigil íad; ach marbh an bhean agus an fear, an leanamh agus naoidhe na cích, an damh agus an cháora, an cámhall agus an tassal.

4 Agus do chruinnigh Saul na daoine a bhfochair a chéile, agus do chomháir íad ag Telaim, dhá chéad míle coisigh, agus deich míle fear do Iúdah.

5 Agus tháinic Saul go cathruigh le Hamalec, agus do chuir ludheachán annsa ghleann.

6 ¶ Agus a dubhairt Saul ris na Ceníteachaibh, Eirgidhe, fágbhuidh so, teighidh síos ó bheath a measc na Namaleciteach, deagla go scriosfuiinsi sibh maille riú: oír do thaisbeanabhairsi muinteardhas do chloinn Israel uile, a nuair thangadar súas as talmh na Héigipte. Marsin dimthigh-eadar na Cenítigh ó bheith a measc na Namaleciteach.

7 ¶ Agus do bhúail Saul na Hamalecitigh ó Habhilah nó go tí tú go Sur, *atá* thall as coinne na Héigipte.

8 Agus do ghabh sé Agag rígh na Namaleciteach beó, agus do léirscrios na daoine uile lé fáobhar an chloidhúmh.

9 Ach do choigil Saul agus a mhuinn-

tir Agag, agus an chuid do bfeárr do na cáorchuibh, agus do na damhuibh, agus do na méathuibh, agus do na húanuibh, agus gach éinni *bhí* go maith, agus níor bháill léo a léirsgríos: achd gach einni *dháraibh* nímheasta agus tarcuisneach, do scriosadar iad sin go hionlán.

10 ¶ Ann sin tháinig bríathar an TIGHEARNA go Sámuél, gha rádh,

11 As aithreach liom go ndearna mé rígh do Shuaíl: óir do iompoigh sé ó mísi leanmhuin, agus níor choimhlíon maith-eanta. Agus do ghoill sin ar Shamuel; agus do éigh ar an TIGHEARNA feadh na hoidhche.

12 ¶ Agus a núair do éirigh Samuel go moch do theagmháil re Saul ar maidin, do hinnseadh do Shamuel, ghá rádh, Tháinig Saul go Carmel, agus, féuch, do chuir sé sías áit dhó féin, achd do chas sé timchioll, agus do ghluais roimhe síos-go Gilgal.

13 Agus tháinig Samuel go Saul: agus a dubhairt Saul ris, Go madh beannuigh thú ón TIGHEARNA: do chomhaill mísi aithne an TIGHEARNA.

14 Agus a dubhairt Samuel, Máseadh cread í an mhéidhleach so na ccaorach ann mo chlúasaibh, agus géimneach na ndamh ad chluinim?

15 Agus a dubhairt Saul, O na Hamaleciteachaibh thugadar iad: óir do choigleadar na daóine an chuid do bfeárr do na cáorchuibh agus do na damhuibh, do iodbhairt dot TIGHEARNA Díase; agus do scriosamar thríd amach an chuid eile.

16 Ann sin a dubhairt Samuel re Saul, Fan, agus inneosa mísi dluith cread a dubhairt an TIGHEARNA riom a nocht. Agus a dubhairt seision ris, Abair roimhad.

17 Agus a dubhairt Samuel, A núair do *bhí* tú beag ad radharc féin, nach ndéarnadh ceann díot ar threabhuibh Israel, agus nar ungaidh an TIGHEARNA thú ad rígh ós cionn Israel?

18 Agus do chuir an TIGHEARNA thusa a tttur, agus a dubhairt, Éirigh agus scrios thríd amach na peacaidh na Hamalecitigh, agus troid riú nó go scrios-tar iad.

19 Uime sin cred fá nar umhluidh tú do ghuth an TIGHEARNA, achd do líng tú ar a néadáil, agus do rinne tú cionta a radharc an TIGHEARNA.

20 Agus a dubhairt Saul ré Samuel, Ní headh, do umhluidh mísi do ghuth an TIGHEARNA, agus do chuáidh mé san tslighe ionar chur an TIGHEARNA mé, agus thug mé Agag rígh na Namaleciteach liom, agus do scrios mé na Hamalecitigh uile.

21 Ach rugadar an pobal léo don

néadáil, cáoiridh agus daimh, agus an cuid bá féarr dá gach éinni ba cóir a leirsgríos, chum iodbhurtha dot TIGHEARNA Día a Ngilgal.

22 Agus a dubhairt Samuel, An bhfuil oirid dúile ag an TIGHEARNA a nofrá-luibh loisge agus a niodhbarthaibh, mar atá aige a numhla do ghlór an TIGHEARNA? Féuch, Is féarr umhlughadh ná iodbhairt. agus éisdeachd ná méathas reitheadh.

23 Oir ionann dul an neasurramachd agus peacadh píseóguigh, agus easumhla ionnán agus éaicteart agus iodaladhgradh. Do chionn gur tharcuisnigh tú focal an TIGHEARNA, do tharcuisnigh seision thusa mar an gcéadna ó bheith ad rígh.

24 ¶ Agus a dubhairt Saul re Samuel, Do pheacaidh me: óir do sháruigh mé aithne an TIGHEARNA, agus do bhriath-rasa: do chionn gur raibh eagla an phóbail orm, agus gur áontoigh mé dha nglór.

25 Anois ar a nadbharsin, guidhim thú, tabhair maitheamhlus mo pheacaidh dhamb, agus iompóigh liom a ris, go nadh-radh mé an TIGHEARNA.

26 Agus a dubhairt Samuel re Saul, Ní fhillfe mísi leachd: óir do tharcuis-nigh tú focal an TIGHEARNA, agus do tharcuisnigh an TIGHEARNA thusa ó bheith ad rígh ar Israel.

27 Agus a núair do fhíll Samuel dim-theachd ar ais, rug seision ar irr falluinge air, agus do bhris í.

28 Agus a dubhairt Samuel ris, Do réub an TIGHEARNA ríghachd Israel uaitse a niugh, agus thug í dod chomharsuin, noch is féarr ná thusa.

29 Agus fós ní dhéana neart Israel bréag agus ní bhía aithreach: óir ní dúine é, as a mbíadhl aithreachus air.

30 Ann sin a dubhairt sé, Do pheacaidh mé: gidheadh guidhim thú, onóruigh mé anois, roimhe sheanuiph mo phobail, agus roimhe Israel, agus iompoigh liom a ris, go nadhraidh mé do TIGHEARNA Día.

31 Mar sin do fhíll Samuel a ris a ndiúgh Shauil; agus do adhair Saul an TIGHEARNA.

32 ¶ Ann sin a dubhairt Samuel, Tabhair síse leachd annso chugamsa Agag rígh na Namaleciteach. Agus tháinig Agag sías chuige go cóirighthe. Agus a dubhairt Agag, Go deimhin do chuáidh searbhadus an bháis seachad.

33 Agus a dubhairt Samuel, Mar do rinne do cloidheamhsa mná gan chloinn, mar sin bhías do mhatheairsi gan chloinn a meac na mban. Agus do ghearr Samuel Agag na chotchannuibh a lathair an TIGHEARNA a Ngilgal.

34 ¶ Ann sin do chuáidh Samuel go Rámah; agus do chuáidh Saul súas go Gibeah Sháuil dhá thigh féin.

35 Agus ní tháinig Samuel nísá mhó dféachuin Shaul go ló a bháis: gidheadh do chaóin Samúel Sàul: agus dob aithreach leis an TIGHEARNA mar do rinne sé rígh do Shaul ós cionn Israel.

CAIB. XVI.

Ata Daibhidh sunnraighthe chum bheith ná rí. 19 Tugadh chum Saúil é, agus le clairseach do sheinm, dfuaduigh sé uadh an drochspiorad.

AGUS a dubhairt an TIGHEARNA re Samuel, Gá fad bhías tú ag dó bhrón tre Shaul, ó chuir misi ar gcúl é ó bheith na rígh ós cionn Israel? lion hadharc dola, agus imthigh, cuirfidh misi thú chum Iesse an Betlehemiteach: do thogh mé rígh dhanh féin a measc a mhac.

2 Agus a dubhairt Samuel, Cionnus fhéaduimsi dal ann? má chluin Saul é, muirfidh sé mé. Agus a dubhairt an TIGHEARNA, Beir colpach leachd, agus abair, Tháinig mé do dhéanamh íodhbartha don TIGHEARNA.

3 Agus goir Iesse chum na híodhbartha, agus taisbéanfuadh misi dhuit créd dhéanas tú, agus ungfaidh tú dhamhsa an té ainmneochus mé dhúit.

4 Agus do rinne Samuel gach ní da ndubhairt an TIGHEARNA, agus tháinig se go Betlehem. Agus do chríothnuigheadar sinnsir an bhaile re na theachd, agus a dubhradar, An go síothchánta thiug tusa?

5 Agus a dubhairt seision, Is go síothchánta: tháinig mé díodhbairt don TIGHEARNA: náomhuidh sibh féin, agus tigidh liom chum na híodhbartha. Agus do náomhuigh sé Iesse agus a mhic, agus do ghoir iad chum na híodhbartha.

6 ¶ Agus tárla, a nuair thangadar, gur fheach sé ar Eliab, agus a dubhairt, Is deimhin go bhfuil ungtach an TIGHEARNA a lathair.

7 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Samuel, Ná féach ar a ghnúis, no ar áirde a phearsann; do chionn gur dhúilt misi é: óir ní fhaiceann an TIGHEARNA mar do chí duine; óir do chí an duine an ní bhías a bhfiaghnúise a shúl, achd do chí an TIGHEARNA an croidhe.

8 Anu sin do ghoir Iesse Abinadab, agus thug air gabháil tháiris a lathair Shamuel. Agus a dubhairt sé, Ní hé so fós do thogh an TIGHEARNA.

9 Ann sin thug Iesse ar Shammah gabháil thairis. Agus a dubhairt seision, Ní hé so fós do thogh an TIGHEARNA.

10 A ris, thug Iesse air mhóirsheisear dá mhacaibh gabháil thar Shamuil. Agus

a dubhairt Samuel re Iesse, Níor thogh an TIGHEARNA iadso.

11 ¶ Agus a dubhairt Samuel re Iesse, An bhfuil do chlann uile annso? Agus do fhreagair seision, Atá fós an mac as óige gan a bheith ann, agus, féuch, atá sé ag coimhead na gcaorach. Agus a dubhairt Samuel re Iesse, Cuir fios air agus tabhair leachd é: óir ní shuighleam síos nó go tti sé annso.

12 Agus do chuir sé fios air, agus thug a steach é. Bá dearg, agus sciámhach a ndeilbh é, maille re breádhachd súl. Agus a dubhairt an TIGHEARNA, Eirigh agus ungaidh é: óir as e so eision.

13 Ann sin do ghlac Samuel a nadharc ola, agus do ungaidh eision a lár a dhearbhráithreach: agus tháinig spiorad an TIGHEARNA ar Dháibhi ón lósin amach. Ann sin déirigh Samuel súas, agus do chúaidh go ramah.

14 ¶ Ach do chúaidh spiorad an TIGHEARNA ó Shaul, agus do bhúaidhir droichspiorad ón TIGHEARNA é.

15 Agus a dubhradar muinntir Shauil ris, Feuch anois, atá droichspiorad ó Dhía dot bhuáidhreachd.

16 Abradh ar TIGHEARNA anois re na sherbhíseachaibh, atá dha lathair, duine iarruidh, noch sheinnios go gasda ar chlairsigh: agus is amhluidh bhías, a nuair thíoclas an droichspiorad ó Dhía ort, go seinnfidh seision le na láimh, agus go mbia tusa go maith.

17 Agus a dubhairt Saul re na sheirbhíseachaibh, Faghaidh dhamh anois duine fhéadas seinm go maith, agus tugaidh chugam é.

18 Ann sin do fhreagair aon do na serbhíseachaibh, agus a dubháirt, Féuch, do chonnaic misi mac do Iesse an Betlehemiteach, noch atá eólach a seinm, agus na dhuine ro láidir ghaísgeamhuil, agus na fhear cogaidh, agus glic a ccúisibh, agus na fhear sgíamhach, agus atá an TIGHEARNA maille ris.

19 Uine sin do chuir Saul teachda go Iesse, agus a dubhart, Cuir chugam Daibhi do mhac, noch áta ag an tréad.

20 Agus do ghlac Iesse assal fá ualach aráin, agus buidéul fíona, agus meannán, agus do chuir le na mhac Daibhi iad chum Saul.

21 Agus tháinig Daibhi go Saul, agus do sheas dá lathair: agus do bhí grád mór aige air; agus do bhí na fhear iomchartha a airm aige.

22 Agus do chuir Saul fios chum Iesse, ga rádh, Guidhim thú, léig do Dháibhi seasamh an lathair; óir fuair se fábhar am radharc.

23 Agus tárla, a nuair tháinig an droichspiorad ó Dhía ar Shaul, gur ghlac

Dáibhi cláirseach, agus gur sheinn le na láimh: ionndus go bhfuair Saul cabhair, agus go raibh go maith, agus dimthigh an droichspiorad uadh.

CAIB. XVII.

Do bhuadhuigh dáibhi ar Goliah. 55 Agus tug Saul aire dhó.

ANOIS do chruinnigheadar na Philistinigh a slúagh a cceann a chéile chum catha, agus do cruinnigheadar iad féin a bhfochair a chéile a Sócoh, noch is le Iudah agus do champuigheadar eidir Shócoh agus Hasécab, an Ephes-dammim.

2 Agus do chruinnigh Saul agus muinntir Israel a bhfochair a chéile, agus do champuigheadar láimh re gleann Elah, agus do chuireadar an cath a nórdughadh a naghaidh na Bphilistíneach.

3 Agus do sheasadar na Philistinigh ar slíabh a ttáobh, agus do sheas Israel ar shliabh don táobh eille: agus do bhí gleann eatarra.

4 ¶ Agus do chúaidh gaisgidheach amach as campa na Bphilistíneach, dar bhainn Goliah, ó Ghát, ann a raibh sé cubhaid agus réise ar áirde.

5. Agus do bhí céimbheirt phráis ar a cheann, agus do bhí éidighthe lé lúingh; agus do chomhlithromuidh an lúireach cúig mhíle secel phráis,

6 Agus do bhádar assain phráis ar a luignibh, agus góirséadh práis eidir aghuailibh.

7 Agus ba cosmhúil crann a gath re garmain figheadóra; agus do chomhlithromuidh ceann a gath sé chéad secel íarruinn: agus óglach ag iomchar a scéithe ag gabháil roimhe.

8 Agus do sheas sé, agus dfuagair ar shlúaghaibh Israel, agus a dubhairt riu, Cred fá ttangabhair amach do chur *bhur* gcatha na shuidhe? nach Philistíneach *misi*, agus nach searbhfhoghantúighe do Shaul sibhsí? toghaidhsí duine dhaóibh féin, agus tigeadh se a núas chumgamsa.

9 Má bhíonn do neart ann troid riomsa, agus go muirfidh sé mé, ann sin béimne ar searbhfhoghantúibh aguibhsí: ach má bhuáidhimsí na aghaidhsion, agus go muirfe mé é, ann sin béitúise *bhur* searbhfhoghantaibh aguinne, agus do dhéantaí serbhís dúinn.

10 Agus a dubhairt an Philistíneach, Beirimse dubhshlán slóigh Israel fúm a niugh; cuirdís chugam duine, go troidmís ré chéile.

11 A núair do chúala Saul, agus Israel uile na briathra sin an Philistinigh, do bhádur uile a néacruth, agus lán deagla.

12 ¶ Anois Dáibhi bá mac é don Néphrátíteachsin ó Bhetlehem-Iudah, dar bhainn Iesse; agus do bhádar ochdar

mac aige: agus do bhí an tóglach *mar* dhuine fhoirfe a measg na ndaóine a láethibh Shaúil.

13 Agus do imthigheadar an triur mac fá sine ag Iesse agus do leanadar Saul chum an chatha: agus do biad anmanna an triair mac do chúaidh chum an chatha Eliab an mac fá sine, agus na dhiáigh sin Abinadab, agus an treas mac Sammah.

14 Agus do bé Dáibhi an mac dob óige: agus do leanadar an triur fá sine Saul.

15 Ach dimthigh dáibhi agus dñill sé ó Shaul do choimhead cáorach a athar a Mbet-lehem.

16 Agus do thigeadh an Philistíneach a ngar maidin agus tráthúona, agus do thaisbeanadh é féin ar feadh cheathrachad lá.

17 Agus a dubhairt Iesse ré Dáibhi a mhac, Glac a nois chum do dhearbhráithreach ephad don *ghrán* dóite sí, agus na deich mbuilinsi, agus rioth don champa chum do dhearbhráithreach;

18 Agus beir na deich gcáise sí chum caiptín a mílesion, agus féach ciondus ataid do dhearbhráithre, agus glac a ngeall.

19 Anois do bhí Saul, agus iadsan, agus fir Israel uile, a ngleann Elah, ag troid ris na Philistinibh.

20 ¶ Agus do éirigh Dáibhi *súas* go moch ar maidin, agus dfág na cáoirigh ag coimheáduigh, agus rug leis, agus dimthigh, mar a dubhairt Iesse ris; agus tháinig sé chum an trinnsi, a núair do bhí an slúagh ag dul amach do throid, agus do ghaireadar chum an chatha.

21 Oir do chuireadar Israel agus na Philistinigh iad féin a nórdughadh catha, slúagh a naghaidh slóigh.

22 Agus dfág Dáibhi a charáiste a láimh coimheáduigh an charáiste, agus do rioth fán tslúagh, agus tháinig agus do bheannuigh sé dá dhearbhráithribh.

23 Agus fan nam a raibh ag comhrádh riu, féuch, tháinig *súas* an gaisgidheach, (an Philistíneach ó Ghát, dar bhainn Goliah), amach as slúagh na Bphilistíneach, agus do labhair do réir na mbriathar gcéadna: agus do chúaluidh Dáibhi iad.

24 Agus a núair do chonncadar, pobal Israel uile é, do theitheadar roimhe, agus do bhádar lán deagla.

25 Agus a dubhradar muinntir Israel, An bhfacabhair an té so tháinig suas? go deimhin is do thabhairt masla Disrael tháinig sé *súas*: agus is amhluidh bhías, gídh bé duine mhuirfios é, go ndéana an rígh saidhbhir é le hiomad máoine, agus go tiubhra a inghean dó, agus go ndéana tigh a athar *sáor* a Nisrael.

26 Agus do labhair Dáibhi ris na daoínibh, do sheas láimh ris, ghá rádh, Cred do dhéantar ris an té mharbhus an Philistíneachsa, agus thóigfeas a mhíochlú do Israel? óir cía hé an Philistíneach neimhthimchillghearrthasa, asa ugreinn-eochadh sé slúagh Dé bhí?

27 Agus do fhreagraid ar na daoíne é ar an modhso, ghá rádh, Is mar súd do dheántar ris an té mharbhas é.

28 ¶ Agus do chuála Eliab a dhearbhráthair bá sine a núair do labhair sé ris na daoínibh; agus do las fearg Eliab a-naghaidh Dháibhi, agus a dubhairt, Cred as a tháinic tusa a núas anso? agus cía ag ar fhág tú an beagan cáorach sin annsa bhásach? atá fios huabhair agamsa, agus urchoíde hinntinne; óir tháinic tú a nuas chum go bhfaicfeá an cath.

29 Agus a dubhairt Dáibhi, Cred do rinne mé a nois? Ané nach raibh gnóthuidhe agam?

30 ¶ Agus do fhill sé úadh go duine eile, agus a dubhairt ar an modh céadna: agus do fhreagraid cách é do réir an chéadmhoda.

31 Agus a núair do chlos na bhriáthra sin do labhair Dáibhi, do innisodar iad a lathair Shaul: agus do chuir sé fios air.

32 ¶ Agus a dubhairt Dáibhi re Saul, Ná leagluighthear croidhe éanduine roimhe; rachaidh do shearbhfhoghantuigh agus troidfidh sé ris an Bhphilistíneachso.

33 Agus a dubhairt Saul re Dáibhi, Ní bhfeidir leat dul an aghaidh an Bhphilistíneachsa chum troda ris: óir ní bhfuil ionnad *achd* óganach, agus eision na fhear coguidh ó na aois óig.

34 Agus a dubhairt Dáibhi re Saul, Do bhí do shearbhiséach a mbun chaorach a athar, agus tháinic leomhan, agus mathghamhuin, agus rugadar úau as an ttréud:

35 Agus do chúaidh misi amach na dhiaigh, agus do bhuáilíos é, agus do bhean mé as a bhéul é: agus a núair do éirigh sé am aghaidh, rug mé ar fhéasóig *air*, agus do bhuáilíos é, agus do marbhus é.

36 Do mharbh do shearbhfhoghantuigh an leomhan agus an mathghamhuin: agus biáidh an Philistíneach neimhthimchillghearrthasa mar áon aca, ó thug sé dúbhslán shlóigh Dé bhí.

37 A dubhairt Dáibhi fós, An TIGHEARNA do sháor misi ó crodh an leomhuin, agus ó chrodh an mhathghamhuin, sáorfuidh sé as láimh an Philistínighsi mé. Agus a dubhairt Saul re Dáibhi, Eirigh, agus go raibh an TIGHEARNA maille leachd.

38 ¶ Agus do éidigh Saul Dáibhi le na arm féin, agus do chuir sé clogad phráis

air a cheann; agus do éidigh sé é mar an gcéadna le lúirigh.

39 Agus do ghabh Dáibhi a chloidheamh ar úachdar a éidigh, agus do thionnscuin sé siubhal; óir níor chleachd sé é. Agus a dubhairt Dáibhi re Saul, Ní fheaduimsi siubhal iontasó; óir níor chleacht mé *iad* Agus do chuir Dáibhi dhe iad.

40 Agus do ghlac sé a bhata iona láimh, agus do thogh dhó féin cúig clocha bláithe as a nabhuinn, agus do chuir iad a mála áodhaire noch do bhí aige, eadhon a ttiáich; agus do *bhí* a chrann tábhuill na láimh: agus do ghluaís mar a *raibh* an Philistíneach.

41 Agus tháinic an Philistíneach ar aghaidh agus do dhruid a bhfogus do Dáibhi; agus do *chruaidh* an té do bhí ag iomchar a scéithe roimhe.

42 Agus anúair dféach an Philistíneach timchioll, agus do chonnaic sé Dáibhi, do tharcuisnigh sé é: óir ní raibh *achd* óg, agus é dearg, agus dealbh sgiamhach air.

43 Agus a dubhairt an Philistíneach re Dáibhi, An madradh misi, as a ttig tú chugam re batadhuibh? Agus do mhalluigh an Philistíneach Dáibhi lé na dheuibh.

44 Agus a dubhairt an Philistíneach re Dáibhi, Tarr chugamsa, agus do bhéara me tfhóil déanlaith a naieir, agus dainmhintibh an mhachaire.

45 Ann sin a dubhairt Dáibhi ris an Bhphilistíneach, Thig tusa chugamsa le cloidheamh, agus le gath, agus lé sgéith: achd tigimsi chugadsa a nainm TIGHEARNA na slógh, Día shluaigh na Nisraeliteach, noch do ghreannuigh tusa.

46 A niugh bhéaras an TIGHEARNA thusa am láimhsi; agus buáilfidh mé thú, agus beanfaidh mé do cheann díot; agus do bhéara me anúigh conablacha shluaigh na Bhphilistíneach déanlaithibh a naieir, agus do bheathachaibh allta an mhachaire; chor go mbía a fhios ag an domhan uile go bhfuil Día a Nisrael.

47 Agus biáidh a fhios ag an ccomhchruinniughadh so uile nach lé gath nó lé cloidheamh sháorus an TIGHEARNA: (óir *is* leis an TIGHEARNA an cath,) agus do bhéara sé sibhsi ann ar lámhuibhne.

48 Agus tárta, a nuair do éirigh an Philistíneach, agus tháinic agus do dhruid a bhfogus do theagmháil re Dáibhi, go ndéarna Dáibhi deithníos, agus gur riorthus an tslúagh do theagmháil ris an Bhphilistíneach.

49 Agus do chuir Dáibhi a lámh iona mhála, agus thug cloch as, agus do chaith *é* as a chrannábhuill, agus do bhuáil an Philistíneach iona éadan, iondus gondeachaidh an cloch iona éadan; agus do thuit sé ar aghaidh chum na talmhan.

50 Mar sin do bhúadhuigh Daibhi ar an Bhphilistíneach lé crann tábhuill agus lé cloich, agus do bhuail sé an Philistíneach, agus do mharbh sé é; achd ní raibh cloidheamh ar bith a láimh Dháibhi.

51 Uime sin do rith Daibhi, agus do sheas súas ar an Bhphilistíneach, agus do ghlac a chloidheamh, agus do tharraing amach as a dhúbala é, agus do mharbh an Philistíneach, agus da bhain a cheann de leis. Agus a nuair do chonncadar na Philistínigh go raibh a ngaigsidheach marbh, do theitheadar.

52 ¶ Agus do éirgheadar muinntir Israel, agus muinntir Iúdah, agus do gháireadar, agus do leanadar na Philistínigh, nó go tti tú go gléann, agus go geataigh Eron. Agus an luchd do loiteadh do na Philistínigh do thuitedar síos annsa tslighe go Samáim, go nuige Gát, agus go nuige Eron.

53 Agus do fhilleadar clann Israel ó thóruigheachd na Bhphilistíneach, agus do chreachadar a lóistínighe.

54 ¶ Agus do ghlac Daibhi ceann an Philistínigh, agus thug leis go Hierusalem é; achd do chuir se a arm iona lóstin.

55 ¶ Agus a nuair do chonnaire Saul Daibhi ag dul amach a naghaidh an Philistínigh, a dubhairt sé ré Habuer, caiptín an tsliogh, Abner, cia dhar mac an tógánachsa? Agus a dubhairt Abner, Mar mháris banum, a rígh, ní fheidir misi sin.

56 Agus a dubhairt an rígh, Fiafaigh thu a cia dhar mac an tógánach sa?

57 Agus air bhfilleadh do Dháibhi ó mharbhadh an Philistínigh, do ghlac Abner é, agus thug leis é a lathair Shaul maille re ceann an Philistínigh na láimh.

58 Agus a dubhairt Saul ris, Cia dhar mac thu a, a ógánuigh? Agus do fhreagair Daibhi é, agus a dubhairt, As misi mac do sherbháisigh Iesse an Betleheimeach.

CAIB, XVIII.

Ceangal Ionatan re Daibhi. 8 Ach do ghabh tnú agus miorun Saul, uime.

A GUS tárla, a nuair do chuir sé deireadh ar labhairt ré Saul, gur choimhcheangail anum Ionathan re banum Dháibhi, agus do ghrádhugh Ionathan é mar a anum féin.

2 Agus do ghlac Saul chuige é an lásin, agus níor léig dhó dul níos mó go tigh a athar.

3 Ann sin do rinne Ionatan agus Daibhi cnuiradh, do chionn gur bhionn leis é mar a anum féin.

4 Agus do bhean Ionatan an róba do bhí uime féin de, agus thug do Dháibhi é, agus a chulaidh, go niuge a chloidheamh, agus a shogha, agus a chrios.

5 ¶ Agus do thágh Daibhi amach gdh bé ball a gcuireadh Saul é, agus do iomchair é féin go glic: agus do chuir Saul ós cionn a luchd cogaidh e, agus do bhí sé taitneamhach a radharc gach uile dhuine, agus inar an gcéadna a radharc sherbhíseach Shaul.

6 ¶ Agus tárla mar do thangadar, a nuair do fhíll Daibhi ó mharbhadh an Philistínigh, go ttangadar na mná amach as uile chaitheachaibh Israel, ag seinm agus ag damhsa, a ccoinne an rígh Saul, re tiompánuibh, re gairdeachus, agus re hadhbhaghuibh ceóil.

7 Agus do fhreagradar na mná a *cheile* mar do bhádar ag seinm, agus a dubhradar, Do mharbh Saul a mhílte, agus Daibhi a dheich mílte.

8 Agus do bhí Saul ro fheargach, agus do ghoill an cháintsin air go mór; agus a dubhairt sé, Do chuireadar deich mílte a leith Dháibhi, agus níor chuireadar am leithsi *achd* mílte: agus *cred* dob áill leis d'fagháil níos mó achd an ríoghachd?

9 Agus do bhí súil Shaul ar Dháibhi ón lásin amach.

10 ¶ Agus tárla ar na mharach, go ttáinic an droichspiorad ó Dhia ar Shaul, agus do rinne sé fáidheadóireachd a lár an tigh: agus do sheinn Daibhi le na láimh mar uáiribh oile: agus do bhí bunnsach a láimh Shaul.

11 Agus do chaith Saul an bhunnsach; óir a dubhairt sé, Buaile mé Daibhi *thrid* go nuige an balla. Agus do chúaidh Daibhi fa dhó as a radharc.

12 ¶ Agus do bhí eagla ar Shaul roimhe Dháibhi, do chionn go raibh an Tighearna maille ris, agus gur imthigh sé ó Shaul.

13 Ar a nadhbharsin do áthruigh Saul uadha é, agus do rinne sé a chaipín ós cionn mhíle dhe; agus do téigheadh sé amach agus do thigheadh sé asteach roimhe an bpobal.

14 Agus do iomchair Daibhi e féin go glic iona shlighthibh uile; agus do bhí an Tighearna maille ris.

15 Uime sin a nuair do chonnaire Saul gur iomchair sé é féin go ró ghlic, do bhí eagla aige roimhe.

16 Ach do ghrádhugh Israel agus Iúdah uile Daibhi, do chionn go ttéigheadh sé amach agus go ttigeadh a steach rompa.

17 ¶ Agus a dubhairt Saul re Daibhi, Féach minghean is sine Merab, do bhéara mé dhuit i na mnaói: achd amháin bí cródha ar mo shon, agus troid catha an Tighearna: óir a dubhairt Saul, Ná beanadh mo lámhsa ris, achd biodh lámh na Bhphilistíneach air.

18 Agus a dubhairt Dáibhi re Saul, Cía *misi*? agus cred mo bheatha, *no* muinntir mathar a Nisrael, as a mbéinn an chliamhuin ag an rígh?

19 Achd tárta a nuair fa ttiubharthaoi Merab inghean Shaul do Dháibhi, gur tugadh í do Adriel an Meholatiteach na mnaói.

20 ¶ Agus do ghráduigh Michal inghean Shaul Dháibhi: agus do innsiodar sin do Shaul, agus do thaitin an ní sin ris.

21 Agus a dubhairt Saul, Do bhéara mé dhó í, chor go mbia sí ná líon dó, agus go mbéid lámha na Bhphilistíneach na aghaidh. Uime sin a dubhairt Saul re Dáibhi, Bíaidh tú a niugh ad chliamhuin agam a *ceachdar* don dís.

22 ¶ Agus do aithin Saul dá shearbhfhoghantuibh, *dhá rádh*, Labruidh ré Dáibhi go seceideach, agus abruidh, Féach, atá dúil ag an rígh ionnad, agus gráduighidh a sherbhísigh uile thú: anois ar a nadihbarsin bí ad chliamhuin ag an rígh.

23 Agus do labhradar searbhfhoghantuíge Shaul na bríathrasin a ccluasaibh Dháibhi. Agus a dubhairt Dáibhi, An saóitise gur *ní* súarrach bheith a geclamhuinus rígh, do bhrigh nach bhfuilimsi achd *am* dhuine bhochd, agus fa mheas éatrom?

24 Agus do innsiodar searbhfhoghantuíge Shaul dó, gha rádh. Ar an modhso do labhair Dáibhi.

25 Agus a dubhairt Saul, Mar so déarthaoi ré Dáibhi, Ní bhfuil an rígh ag íarruigh crodh ar bith, achd céad réamhchroiceann do na Philistinibh, do dhéanamh dioghaltais ar náimbhíbh an rígh. Achd do shaóil Saul Dáibhi chur do thuitim le láimh na Bhphilistíneach.

26 Agus a nuair do innsiodar a shearbhfhoghantuíge do Dháibhi na bríathrasa, do thaitin re Dáibhi go maith bheith na chliamhuin ag an rígh: agus níor críochnuighheadh na láethe.

27 Ar a nadihbarsin do imthigh Dáibhi, é féin agus a muhimtir, agus do mharbh sé do na Philistinibh dhá chéad fear; agus thug Dáibhi a réamhchroicinn leis, agus do thaisbeanadar iad go hionlán don rígh, chor go mbiath sé na chliamhuin ag an rígh. Agus thug Saul a inghean Michal dó na mnaói.

28 ¶ Agus do chonnaire Saul agus do bhí a fhios aige an TIGHEARNA do bheith lé Dáibhi, agus *gur* gráduigh Michal inghean Shaul é.

29 Agus fós bá móide eagla Shaul roimhe Dháibhi sin; agus thainic Saul chum a bheith na namhuid ag Dáibhi a gcomhuidhe.

30 Ann sin do chúadar prionnsuidhe na Bhphilistíneachí amach: agus tárta, a nuair do chúadar na Philistinigh amach, *gur*

íomchar Dáibhi é féin ní budh fearr ná searbhfhoghantuíge Shaul uile; ionnus go raibh a ainm ro oirdheire.

CAIB. XIX.

Do bhrath Saul Dáibhi a mharbhadh.
18 Theith Dáibhi.

AGUS do labhair Saul re Ionatan a mhac, agus re na sherbhíseachaibh uile, go marbhadís Dáibhi.

2 Ach do bhí dúil mhór ag Ionatan mac Shaul a Ndáibhi: agus dimmis Ionatan do Dháibhi, gá rádh, Atá mathair Saul ag íarruidh do mharbhbha: a nois ar a nadihbarsin, guidhim thú, tabhair aire dhuit féin go maidin, agus fan a *náit* shecréidigh, agus foluigh thú féin:

3 Agus rachaidh misi amach agus seasfidh mé ré taóibhí mathar annsa machaire mar a *mbia* tusa, agus laibheoruidh mé rem athair dot thaobhsa; agus gidh be ní chléas mé, inneosa mé dhuitse é.

4 ¶ Agus do labhair Ionatan go maith ar Dháibhi re na athair, agus á dubhairt ris, Ná peacuígheadh an rígh a naghaidh a shearbhfhoghantuíge, a naghaidh Dháibhi; do bhrigh nach ndéarna seison coir ad aghaidhsí, agus do bhrigh gur ro mhaith do bhadar a oibreacha ar do shon:

5 Óir do chuir sé a annun iona láimh, agus do mharbh sé an Philistíneach, agus do oibrigh an TIGHEARNA tártháil mhór ar Israel uile: do chomarc tusa é, agus do bhí luathghaire ort: ar a nadihbhar sin cred fá ndéantá peacadh a naghaidh fola neimhchiontuighe, Dáibhi mharbhadh gan chúis?

6 Agus thug Saul aonta do ghlór Ionatan: agus thug Saul a mbionna, Mar mhairios an TIGHEARNA, ní muirfigheár é.

7 Agus do ghoir Ionatan ar dháibhi, agus do thaisbéim Ionatan na neithesí uile dhó. Agus thug Ionatan Daibhi chum Saul, agus do bhí dhá lathair mar na huáiribh roimhe.

8 ¶ Agus do bhí cogadh ann a rís: agus do chuáidh Dáibhi amach, agus do throid sé ris na Philistinibh, agus do mharbh sé iad maille re hár mór; agus do theitheadar roimhe.

9 Agus do bhí droichspiorad ón TIGHEARNA ar Shaul, ar mbeith dhó na shuidhe ann a thigh féin agus bonnsach iona laimh: agus Dáibhi ag seinn lé na láimh.

10 Agus diarr Saul Dáibhi do bhualadh go nuige an balla leis an mbonn-suigh; achd ag sceimeadh dhósan as lathair Shaul, do bhuail sé an bhonn-sach annsa bhalla: agus do theith Dáibhi, agus do chuáidh as a noidhe sin.

11 ¶ Do chuir Saul mar an gcéadna teachda go tigh Dháibhi, dhá fhaire, agus

dá mharbhadh ar maidin: agus dinnis Michal bean Dháibhi dhó é, gha rádh, Muna gcoimheaduigh tú thú féin a nochd, muirfighear thú a marach.

12 ¶ Mar sin do léig Michal Dáibhi síos thríd an bhfuinneóg: agus dimthigh sé, agus do theith, agus do chuaidh as.

13 Agus do ghlac Michal iomháigh, agus do chuir annsa leabuidh é, agus do chuir pillúr *dfionnadh* gabhar mar cheann adhairt faoi, agus do fholuigh lé héadach é.

14 Agus a nuair do chuir Saul teachda do ghabháil Dháibhi, a dubhairt sisi, *Atá sé tinn*.

15 Agus do chuir Saul na teachda uadh a rís dféachuin Dháibhi, gha rádh, Tu-gaidh a níos chugamsa é ansa leabuidh, go mabhuinn é.

16 Agus a nuair thangadar na teachda a steach, féach, do bhí iomháigh annsa leabuigh, agus pillúr *dfionnadh* gabhar mar cheannadhairt aige.

17 Agus a dubhairt Saul re Michal, Cred fár mheall tú marso mé? agus ar chuir tú mo namhuid ar siubhal, ler imthigh se as? agus do fhreagair Michal Saul, A dubhairt sé riom, Léig dhamh imtheachd; cred as a muirfinnsi thú?

18 ¶ Mar sin do theith Dáibhi, agus do chuaidh as, agus tháinig go Samuel go rámah, agus dinnis dó gach a ndéarna Saul ris. Agus dimthigh sé féin agus Samuel agus do chomhnuigheadar a Naiot.

19 Agus do hinnseadh do Shaul, gá rádh, Féuch, *atá* Dáibhi a Naiot a Rámah.

20 Agus do chuir Saul teachda do ghabháil Dáibhi: agus a nuair do chonnacdar comhchruinniughadh na bhfaigheadh ag faigheadóireachd, agus Samuel na sheasamh na uácharán ós a geicinn, do bhí spiorad Dé ar theachduibh Shaul, agus do rinneadarsan fós faigheadóireachd.

21 Agus a nuair do hinnseadh sin do Shaul, do chuir sé teachda eile uadh, agus rinneadarsan faigheadóireachd mar an gcéadna. Agus do chuir Saul teachda uadh a rís an treas uair, agus do rinneadarsan fós faigheadóireachd.

22 Ann sin do chuaidh sé féin mar an gcéadna go Rámah, agus tháinig sé go tobar mór *atá* a Sechu: agus dfráfrúigh sé, agus a dubhairt, Cá háit a bhfuilid Samuel agus Dáibhi? Agus a dubhairt áon, Feach, atáid a Naiot a Rámah.

23 ¶ Agus do chuaidh seisiún ann sin go Naiot a Rámah: agus do bhí spiorad Dé airsiún fós, agus do ghluais roimhe, agus do thairghir sé, nó go ttáinig go Naiot a Rámah.

24 Agus fós do theilg a éudach dhe, agus do thairghir a lathair Shamuel ar an modh gcéadna, agus do luigh síos nochd-

uigh ar feadh an láesin agus ar feadh na hoidhche. Uime sin a deird siad, *An bhfuil Saul fós a measc na bhfaigheadh?*

CAIB. XX.

Cinéul Dhabhi agus Ionatan ar na dhaingniughadh. 35 Agus ar na dhearbhadh.

A GUS do theith Dáibhi ó Naioth ann Rámah, agus a dubhairt sé a lathair Ionatan, Cred do rinne me? cred í mo choir? agus cread é mo pheacadh a bhfiaghuise hathair, as a bhfuil sé ag iarruigh mo bháis?

2 Agus a dubhairt seisiún ris, Nár léigidh Dia; ní muirfighear thú: féuch, ní dhéana mathair éinní beag ná mór, nach inneosaidh sé dhamhsa: agus créd fá gceilfeadh mathair an ní so orum? ní marsin *atá*.

3 Agus thug Dáibhi a mbionna fós, agus a dubhairt, *Atá* a fhios ag hathaírsi go deimhin go bhfuair misi grása ann do radharcsa; agus a dubhairt seisiún, Ná bíodh a fhios so ag Ionatan, deagla go ngoillfeadh sé air: achd go deimhin mar mhairios an Tighearna, agus mar mhairios hanamsa, ní bhfuil achd coisceim eadram agus bás.

4 Ann sin a dubhairt Ionatan ré Dáibhi, Gidh bé ní iarrus do mheánma, do dhéana misi é ar do shon.

5 Agus a dubhairt Dáibhi re Ionatan, Féach, a marach *atá* an ré núadh, agus níor chóir dhamhsa faillighe dhéanamh gan suidhe a bhfochair an rígh ag biadh: acht léig dhamh imtheachd, go bhfolchaidh mé mé féin ann sna machairibh nó go tti tráth nóna an treas lá.

6 Má chrothnuigheann hathair ar éanchor mé, abairsi annsin, Diarr Dáibhi go dithchíollach *cead* orumsa go ndeachadh sé na rioth go Bet-lehem a chathair féin: óir *atá* íodhbairt bhliadhnamhuil ann sin don mhuinntir uile.

7 Má deir seisiún marso, *As* maith sin; do gheabha do shearbhfhogantuigh siothcháin: achd má bhíonn sé lan d'fheirg, bíadh a dheimhin agad gur cinneadh oile leis.

8 Ar a nadhbharsin do gheablthar go maith ar do sheirbhíseach thú; óir thug tú do sheirbhíseach do dhéanamh cunnartha riot ann sa Tighearna: gidheadh, matá oile ionnamsa, marbh féin mé; cred fá mbéartá chum hathar mé?

9 Agus a dubhairt Ionatan, Go madh fada úaitsi sin: óir dá mbeith a fhios agamsa go dearbhtha go mbíadh oile dá thionnsanamh chugad óm athair, a né nach inneosuinn duit é?

10 Annsin a dubhairt Dáibhi re Ionatan

Cia inneosas damh nó? creud má fhreagraim bathair thú go borb?

11 ¶ Agus a dubhairt Ionatan re Daibhi, Tarr, agus déanam amach fan machaire. Agus do chuadar aráon amach fan machaire.

12 Agus a dubhairt Ionatan re Daibhi, O a TIGHEARNA a Dhé Israel, a nuair spíonfus misí mathair timchioll a namasa mórach, nó an treas lá, agus, féuch, má bhíonn maith a ttaobh Dháibhi, agus nach ccuirfe misí scéula annsin chugadsa, agus nach inneosa mé dhuit é;

13 Go ndéarna an TIGHEARNA mar sin, agus níos romhó re Ionatan: achd más í bhus toil dom athair olc do dheánamh dhuit, ansin foillseocha mé dhuit é, agus cuirfe mé ar siubhal thú, lé a nimtheocha tú a síothcáin: agus go raibh an TIGHEARNA maille leachd, mar do bhí sé re mathairse.

14 Agus ní hé amháin an feadh bhías mé fós beo dhéanas tú cinéul an TIGHEARNA dfoillsiughadh dhamb, chor nach bhfuighe mé bás:

15 Acht mar an gcéadna ní ghearrfa tú amach do chinéul óm thigh go bráth: ní dhéanair, ná fós a nuair ghearrfas an TIGHEARNA naimhde Dháibhi amach gach áon aca ó aghaidh na talman.

16 Mar sin do rinne Ionatan eachd re tigh Dháibhi, dha rádh, Go nagraidh an TIGHEARNA é as láimh námhad Dháibhi.

17 Agus thug Ionatan ar Dháibhi mionnughadh a rís, do bhrígh gur ghrádhuih sé é: óir do ghrádhuih seision é mar do ghrádhuih sé a anum féin.

18 ¶ Ann sin a dubhairt Ionatan re Daibhi, A mórach atá an ghealach núadh: agus cronfuighear thusa, do bhrígh háite do bheith folamh.

19 Agus a nuair fhanfas tú trí lá, annsin rachaidh tú síos go lúath, agus tiucla tú gus a naít ionar fholuigh tú thú féin a nuair do bhí an chúis ar siubhal, agus do dhéana tú comhnuighe ag an chloich Esel.

20 Agus caithfe misí tí saighde re na táobh sin, mar do chaithfinn re comhartha íad.

21 Agus, féuch, cuirfe mé búachaill, gha rádh, Eirigh, fagh na saighde. Má deirim go soilleir ris an mbuachaill, Féuch, atáid na saighde don táobhso dhíot, gabh íad; annsin tarr thusa: óir bíúidh síothcháin duit, agus ní bhía dochar ar bith; mar mhaireas an TIGHEARNA.

22 Ach má deirim marso ris a nógánach, Féuch, atáid na saighde romhad; imthighse romhad: óir is é an TIGHEARNA do chuir ar siubhal thú.

23 Agus a ttaobh na cúise do labhair misí agus tú féin, féuch, bíodh an TIGHEARNA

EARNA d'fíaghaín eidir tusa agus misí go bráth.

24 ¶ Mar sin dfoluidh Daibhi é féin annsa mhachaire: agus a nuair thainic an ghealach núadh, do shuidh an rígh síos dithé bídh.

25 Agus do shuigh an rígh iona chathaóir, mar gach uair oile, eadhon a ccathaóir láimh ris an mballa: agus do shuigh Abner ar gháluinn Shaul, agus do bhí áit Dháibhi folamh.

26 Gidheadh níor labhair Saul éanfho-cal an lá sin: óir do smúáin sé, Gur imthigh ní éigin air, ní bhfuil sé glan; is deimhin nach bhfuil sé glan.

27 Agus turla ar na mhárach, noch do bé an dara lá don mhí, go raibh áit Dháibhi folamh: agus a dubhairt Saul re na mhac Ionatan, Cred fá nach dtáinic mac Iesse chum bídh a né, nó a níugh?

28 Agus do fhreagair Ionatan Saul, Diarr Daibhi cead orumsa go práidhinneach dul go Bet-lehem.

29 Agus a dubhairt sé, Guidhim thú, léig dhamb imtheachd; óir ata íodhbairt ag ar muinntir annsa chathruigh; agus do aithin mo dhearbhrathair dhíomsa bheith annsin: agus anois, má fuair mé fabhar aín do radhare, guidhim thú, léig dhamb imtheachd go dhaicidh mé mo dhearbhráithre. Uime sin nach dtig se chum buird an rígh.

30 Ann sin do las fearg Shaul a naghaidh Ionatan, agus a dubhairt ris, Thusa a mhic na mná crosta cogthuighe, nach bhfuil a flios agamsa gur thogh tú mac Iesse chum do mhílte féin, agus chum náire thámoed do mhathar?

31 Oir an feadh mhairfeas mac Iesse ar talumh, ní dtingneochar thusa, nó do ríoglachd. Anois uime sin cuir fios air agus tabhair chugamsa é, óir go deimhin caithfidh sé bás dfulang.

32 Agus do fhreagair Ionatan Saul a athair, agus a dubhairt ris, Cred an fáth as a murrádh é? cred do rinne sé?

33 Agus do chaith Saul bounsach ris da bhualadh: as ar aithin Ionatan gur chinnidh a athair Daibhi do mharbhadh.

34 Mar sin déirigh Ionatan ón bhord a bhfeirg dheanocheudh, agus níor íth sé bíadh an dara lá don mhí: óir do bhí doilghios air fá Dháibhi, do chionn go ndearna a athair ní nár air.

35 ¶ Agus turla ar maidin, go ndéachaidh Ionatan amach fan mhachaire a nam a ndearnadh coinne re Daibhi, agus búachaill beag maille ris.

36 Agus a dubhairt sé re na bhúachaill, Ríoth, a nois fagh dhamb na saighde noch chaithfios mé. Agus ag ríoth don bhúachaill do chaith sé saighead thairis.

37 Agus a nuair tháinig an buachaill go háit na saighde noch do chaith Ionatan, d'fúagair Ionatan a ndiaigh an bhúachalla, agus a dubhairt, Nach bhfuil an tsoighead romhad?

38 Agus d'fúagair Ionatan a ndiaigh an bhúachalla, Déana deithnios, luathuigh, ná fan. Agus do thóg buachuill Ionatán na saighde, agus tháinig go nuige a mhaighistir.

39 Achd ní raibh fios éinneithe ag an mbúachuill: ag Ionatan amháin agus ag Dáibhi do bhí fios na cúise.

40 Agus thug Ionatan a airm diobhraice dá bhúachuill, agus a dubhairt ris, Imthigh, beir iad so don chathruigh.

41 ¶ Agus ar ball ar imthigh an búachuill, déirigh Dáibhi ón ttaobh ó dheas, agus do thuit ar a aghaidh chum na talmhan, agus do chroin sé é féin trí huaire: agus do phógadar a chéile, agus do ghluicéadar le chéile, nó gursáruidh Dáibhi.

42 Agus a dubhairt Ionatan re Dáibhi, Imthigh a síothchain, do bhrígh go ttug gach nduine aguinne aráon a mhionna a naim an TIGHEARNA, gha rádh, Bíodh an TIGHEARNA eadrumsa agus tusa, agus éidir mo shliochda agus do shliochtsa go bráth. Agus déirigh seision agus dimthigh sé: agus do chuaidh Ionatan don chathruigh.

CAIB. XXI.

Do ith Dáibhi an tarán taisbeanta. 10 Do leig air féin bheith ar buile, agus é ná theichmhench.

AN sin táinig Dáibhi go Nob go Hachimelech an sagart: agus do bhí eagla ar Achimelech ag teagmháil re Dáibhi, agus a dubhairt ris, Cred fá bhfuil tú a táonar, gan éanduine ad fhochair?

2 Agus a dubhairt Dáibhi re Hachimelech an sagart, Do aithin an rígh gnothuigh dhíom, agus a dubhairt sé ríom, Ná bíodh fios éainnithe don nadhbhar fá bhfuilim dot chur, agus aithnighim dhíot na bíodh a fhios ag éanduine: agus do chuir mé mo shearbhfhoghantuighe don náitse, agus don náit úd óile.

3 Anois ar a nadhbhar sin cred sin atá agad? tabhair dhamsa cúig haráin an láimh, nó gidh bé ní atá a lathair.

4 Agus do fhreagair an sagart Dáibhi, agus a dubhairt, Ní bhfuil arán coitcheann ar bith fám láimh, achd atá arán coisreactha ann; má chongmhadar na hoganuigh iad féin ní fa lugha dhe ó mhuáibh.

5 Agus do fhreagair Dáibhi an sagart, agus a dubhairt ris, Gó deimhin do congmadh mná uáinne trí lá anois, ó tháinig misi amach, agus atáid soithighe na nógán glau, agus an tarán fós coitcheann air

mhodh, dá náomhthuigh a niugh é amsa tsoitheach.

6 Ann sin thug an sagart arán coisreactha dhó: óir ní raibh arán ar bith ann achd an tarán taisbéanta, noch do thógbhadh as fiaghuise an TIGHEARNA, do chur arán teith amsa ló ar tógbhaidh as é.

7 Anois do bhí duine áirigh do mhuinntir Shaul annsin an lásín, ar na chongmháil a lathair an TIGHEARNA; agus a sé dob ainn dhó Doeg, Edomiteach, ceann na nádhuireadh do blú ag Sál.

8 ¶ Agus a dubhairt Dáibhi re Achimelech, Agus nach bhfuil annso ar do chumas gath nó cloidheamh? óir ní thug misi mo chloidheamh nó marm oile líom, do chiomn nar bhfúláir deithnios do dhéanamh le gnoidhthuigh an rígh.

9 Agus a dubhairt an sagart, Cloidheamh Gholiah an Philistineach, noch do mharbh tusa a ngleann Elah, féuch, atá sé annso casda a néadach taobh shíar don néphod: madh áill leachda sin do glacadh, beir leachd é: óir ní bhfuil aithearrach annso. Agus a dubhairt Dáibhi, Ní bhfuil a leitheid eile ánn; tábhair dhiamh é.

10 ¶ Agus déirigh Dáibhi, agus do theith sé an lá sin ar eagla Shaul, agus do chuáidh chum Achis rígh Ghát.

11 Agus a dubhradar searbhfhoghan-tuighe Achis ris, Nach é so Dáibhi rígh na críche? nach dubhradar abhráin ó bhéul go beul dóa ndabhsuibh, gha rádh, Do mharbh Saul a mhílte, agus Dáibhi a dheich mílte?

12 Agus do thaisgidh Dáibhi na bráth-raso iona chroidhe, agus do bhí sé lán deagla Achis rígh Gát.

13 Agus do áthruigh sé a bhéasa dhá lathairsion, agus do léig air féin bheith ar buile ann a lámhuibh, agus do scríobadh ar dhoirsibh an geata, agus do léigeadh a sheithe tuitim a nuas ar a fhéasoig.

14 Ann sin a dubhairt Achis re na shearbhiseachaibh, Féuch, do chítí go bhfuil an tóglach ar buile: uime sin cred fá ttugabhair chugamsa é?

15 An bhfuil easbhuidh dháóine ar buile oruns, as a ttugabhair an fearso do dhéanamh mire dom lathair? an ttiucfaidh an toglach so a steach dom thighse.

CAIB. XXII.

Ar impidhe an Fháigh Gad, fill Dáibhi go tír Iudah. 11 Mar mhiorunn re Dáibhi do mharbh Saul sagart an TIGHEARNA.

DO imthigh Dáibhi ar a nadhbharsin, as sin agus do chuáidh se go húamhaigh Adullam: agus a nuair do chúadara dhearbhráithre agus muinntir thighe a athar uile sin, do chúadar chuige síos ann sin.

2 Agus gach a raibh a riachtanas, agus gach a raibh a bhfiachaibh, agus gach áon dá raibh a mbúaidhreadh, do chluinnigh-eadar iad féin chuige; go mbiadh sé na chaipín orra: agus do bhí tinnchioll cheithre chéad fear na fhochair.

3 ¶ Agus do chuáidh Daibhi as sin go Misphe Móab: agus a dubhairt sé ré rígh Mhóab, Guidhim thú, tigeadh mathair agus mo mhathair amach, agus *bidís* ad fhochairsi, nó go raibh a fhios agum cred dhéana Dia ar mo shon.

4 Agus thug sé a lathair rígh Mhóab iad: agus do chomhnuigheadar na fhochair an iad do bhí Daibhi san núambaigh.

5 ¶ Agus a dubhairt an faigh Gad re Daibhi, Ná fan annsa dáingion tú; nu-thigh as so, agus éirigh go tír Iudah. Ann sin do imthigh Daibhi, agus do chuáidh go foraois Haret.

6 ¶ A nuair do chúala Saul go raibh Daibhi ós áird, agus na daoine do bhí na fhochair, (anois do bhí Saul na shuighe a Ngibeáth faoi chrann a Rámah, agus a ghath iona láimh, agus do bhádar a shearbhfhoghantuighe na seasamh gach táobh dhé;)

7 Ann sin a dubhairt Saul re na mhuinntir do bhí gacha táobh dhé, Eistigh anois, a Bheniamíteacha; an tiubhra mac Iesse do gach aon aguibhsi machairigh agus fineamhna? a ndéana sé dháoiuibh uile caiptinigh ar mháltibh, agus caiptinigh ar chéaduibh?

8 As a ndéarnabhair uile feall am aghaidhsi, nach *bhfuil* éanduine innseas damh go ndéana mo mhac ceangal re mac Iesse, agus nach *bhfuil* trúaighe ag éanduine agaibh dhamb, no fhoillsighíos gur chorrugh mo mhac mo shearbhfhoghantuigh am aghaidh, do bheith am oirchill, mar atá a niugh?

9 ¶ Ann sin do fhreagair Doeg an Tédomíteach, (noch do bhí ós cionn shearbhfhoghantuigheadh Shaul,) agus a dubhairt, Do chonnaic mé mac Iesse ag teachd go Nob go Hachimelech mhac Ahitub.

10 Agus d'fíastrigh sé don TIGHEARNA ar a shon, agus thug sé biadh dhó, agus thug sé cloidheamh Gholiah an Philistíneach dhó.

11 ¶ Ann sin do chuir an rígh fios ar Achimelech an sagart, mhac Ahitub, agus ar mhuinntir thighe a athar uile, na sagairt do bhí a Nob: agus thangadar uile chum an rígh.

12 Agus a dubhairt Saul, Eisd anois a mhic Ahitub. Agus do fhreagair séisíon, *Atáim* annso, a thighearna.

13 Agus a dubhairt Saul ris, Cred far thúonnguin tusa feall am aghaidhsi, thú féin agus mac Iesse, do réir mar thug tú

arán dó, agus cloidheamh, agus gur fhíofruigh tú do Dhia air a shon, ionnus go néireochadh sé am aghaidhsi, agus go mbiadh ag oirchill orum, mar atá a niugh?

14 Ann sin do fhreagair Achimelech an rígh, agus a dubhairt, Agus cía *atá* coimhfhirinneach re Daibhi a measc do shearbhfhoghantuigheadhsa uile, noch is cliambuín don rígh, agus shiubhluigheas le do rádh, agus atá onórach ann do thigh?

15 Nar thionsgum mísi an lásín Dia fhiofrughadh air a shon? go madh fada sin uáim: ná cúireadh an rígh *éinné* a leith a shearbhfhoghantuigh, nó a leith thighe mathar uile: óir ní raibh fios éinneithe dhe so uile ag do sherbhlíseach, go beag ná go mór.

16 Agus a dubhairt an rígh, Do gheabha tusa bás go deimhin, a Achimelech, thú féin, agus muinntir thighe hathar uile.

17 ¶ Agus a dubhairt an rígh ris na coisighibh do bhí gacha taoibh dhe na seasamh, Fillfidh, agus marbhuidh sagairt an TIGHEARNA; do chionn go *bhfuil* a lámhsan fós lé Daibhi, agus do chionn go raibh a fhios aca a nuair do theith sé, agus nar fhoillsigheadar dhamhsa é. Ach mór bháil lé muinntir an rígh an lámh do shíneadh ar shagartaibh an TIGHEARNA.

18 Agus a dubhairt an rígh re Doeg, Fillse, agus tiomáin ar na sagartaibh. Agus d'fíil Doeg an Tédomíteach, agus do thiomáin ar na sagartaibh, agus do mharbh sé an lásín cúigear agus ceithre fichthid fear air a raibh ephod linéadugh.

19 Agus do bháil sé Nob, cathair na sagart, le fáobhar an chloidhimh, éidir fhear agus nihnáoi, leanamh agus náoidheanán, agus éidir dhamhuibh, agus assaluibh, agus chaorchaibh, le fáobhar an chloidhimh.

20 ¶ Agus do chuáidh áon do chloinn Achimelech mhic Ahitub as, dar bhainim Abiatar, agus do theith a ndiáigh Dháibhi.

21 Agus dinnis Abiatar do Dháibhi mar do mharbh Saul sagairt an TIGHEARNA.

22 Agus a dubhairt Daibhi re Abiatar, Do bhí a fhios agum an lásín, a nuair do bhí Doeg an Tédomíteach annsin, gur dheimhin go minneósadh sé do Shaul: is mísi as cionfatha re bás dháoiineadh thighe hathar uile.

23 Fansa am fhochairse, ná bíodh eagla ort: an té íarrus mo bhássa asé íarrus do bhássa: ach *bíidh* tú daingean am fhochairsi.

CAIB. XXIII.

Do shaoradh Daibhi ó thúruigheachd Shaul 9 tré chaismíorta Dé.

AN sin dinnisodar do Dháibhi, ga rádh, Féuch, atáid na Philistínigh ag troid

a naghaidh Cheilah, agus atáid ag slad na nurlár mbuailte.

2 Uime sin d'fíafuigh Dáibhi don TIGHEARNA, gha rádh, An racha mé agus an mbuailfe mé na Philistinigh? Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Dáibhi, Eirigh agus buail na Philistinigh, agus tárrthuigh Ceilah.

3 Agus a dubhradar muinntir Dháibhi ris, Féuch, atá eagla oruinn annso an Iúdah : agus ga mhéid ós a chionn sin na théighmid go Ceilah a naghaidh shlóigh na Bhphilistíneach?

4 Ann sin d'fíafuigh Dáibhi fós a ris don TIGHEARNA. Agus do fhreagair an TIGHEARNA é, agus a dubhairt, Eirigh, imthigh síos go Ceilah; óir do bhéara misi na Philistinigh ad láimh.

5 Marsin do chuáidh Dáibhi agus a mhuinntir go Ceilah, agus do throidedar ris na Philistínibh, agus thugadar a náirneis leó, agus do bhuaileadar iad re hár mór. Marsin do sháor Dáibhi áitreabh-aigh Cheilah.

6 Agus tárla, a núir do theith Abiatar mhac Achimelech chum Dáibhi go Ceilah, go ttáinic sé síos *maille re héphod* iona láimh.

7 ¶ Agus do hinnseadh do Shaul go ttáinic Dáibhi go Ceilah. Agus a dubhairt Saul, Thug Dia am láimhsí é; óir atá sé fa iadhadh a stigh, ar tteachd a mbaile ar a bhfuilid geatuidhe agus barruidhe.

8 Agus do ghoir Saul an pobal uile a gcionn a chéile chum cogaidh, do dhul síos go Ceilah, do shuidhe a naghaidh Dháibhi agus a mhuinntire.

9 ¶ Agus do bhi a fhios ag Dáibhi gur oibrigh Saul ós ísiol urchoid chuige; agus a dubhairt sé ré Abiatar an sagart, Tabhair a leith annso an tephod.

10 Ann sin a dubhairt Dáibhi, A TIGHEARNA Dia Israel, do chúala do sherbhíseach go dearbhtha go bhfuil Saul ag iarruidh teachd go Ceilah, do mhilleadh na caithreach ar mo shonsa.

11 An seachódaid muinntir Cheilah mé a láimh Shaul? an ttiocfa Saul a nús, mar do chúala do sherbhíseach? O a TIGHEARNA Dia Israel, guidhim thú, innis dot shearbhfhoghantugh. Agus a dubhairt an TIGHEARNA, Tiucfaidh sé a nús.

12 Agus a dubhairt Dáibhi annsin, An ttoirbheoruid muinntir Cheilah misi agus mo mhuinntir a láimh Shaul? Agus a dubhairt an TIGHEARNA, Toirbheoruid.

13 ¶ Ann sin déirigh Dáibhi agus á mhuinntir, timchioll sé chéad fear, agus d'fágghadar Ceilah, agus do chuádar gidh bé ait ar fhéudadar dul. Agus do hinnseadh do Shaul gur imthigh Dáibhi as

Ceilah, agus do sguir sé dhul ar a aghaidh.

14 Agus do rinne Dáibhi combnuigh san bhfásach a ndaingneachaith laidre, agus d'fan sé ar shliabh a bhfásach Siph. Agus do bhí Saul dá iarruidh gach éanlá, achd ní thug Dia iona láimh é.

15 Agus do chonnaire Dáibhi go ttáinic Saul amach dá iarruidh ré a bhásughadh; agus do bhí Dáibhi a bhfásach Siph, a gcoill.

16 Agus déirigh Ionatan mhac Shaul, agus do chuáidh se go Dáibhi annsa choill, agus do neartuigh a lámh a Ndia.

17 Agus a dubhairt sé ris, Ná bíodh eagla ort: óir ní bhfuighe lámh Shaul matharsa thú; agus bíaidh tú do rígh air Israel, agus misi bhus foigse ad dhiáigh; agus atá a fhios sin fós ag mathair Saul.

18 Agus do rinneadar aráon ceangal a láthair an TIGHEARNA: agus d'fan Dáibhi san choill, agus dimthigh Ionatan dá thigh féin.

19 ¶ Ann sin tangadar na Siphítigh sías go Saul go Gibeáh, ghá rádh, Nach bhfuil Dáibhi aguinne dhá fholach féin a náitibh daingne annsa choill, a ccnoc Hachilah, noch atá don taóibh ó dheas do Iesimon?

20 Anois ar a nadhbharsan, A rígh, do réir mar is rothoil led inntinn teachd síos tárr síos; agus *budh í* ar ccuidne dhe a sheachadadh a láimh an rígh.

21 Agus a dubhairt Saul, Go madh beannuigh bheithíse ón TIGHEARNA; óir atá trúaighe agaibh dhamhsa.

22 Imthighidh, guidhim sibh, ullmhuighidh fós, agus féachaidh a náit a ngnáth-uisgeann sé bheith, agus cíá chonnaire ann sin é: óir do hinnseadh dhamhsa go mbíonn sé ro aireach.

23 Féachaidh ar a nadhbharsin, agus beiridh éolus ar na huile áitibh diámhra mar a bhfoluigheann sé é féin, agus tigidh chugamsa a ris le deimhin, agus rachaidh mé libh: agus tiucfaidh a gcíoch, má bhíonn sé annsa tír, go spíonfuídh misi amach é ar feadh uile mhílteadh Iudah.

24 Agus déirghedarsan, agus do chúadar go Siph roimhe Shaul: achd do bhí Dáibhi agus a mhuinntir a bhfásach Máon, annsa réiteach taóibh ó dheas do Iesimon.

25 Do chuáidh Saul fós agus a mhuinntir dá iarruidh. Agus dinnisodar sin do Dháibhi: uime sin do chuáidh sé síos a ccarruig, agus do chombnuigh a bhfásach Maon. Agus a nuáir do chúalaidh Saul sin, do lean sé a ndiáigh Dhaibhi go fásach Maon.

26 Agus do chuáidh Saul air an ttáobhsa don tsliabh, agus Dáibhi gun a mhuinntir ar an ttáobh eile don tsliabh: agus do rinne Dáibhi deithfir re himtheachd ar eagla Shaul; óir tháinic Saul agus a mhuinntir,

timchioll Dháibhi agus a mhuinntire fa gcuáirt dá ngabháil.

27 ¶ Acht tangadar teachda chum Saul, da rádh ris, Deithfrigh ort, agus tárr; óir thangadar na Philistínigh do ghabháil na tíre.

28 Uime sin díll Saul ó leanmhuin a ndiaigh Dháibhi, agus do chuáidh a naghaidh na Bhphilistíneach; uime sin do ghoir-eadar Selah-hammahlecot don náit.

29 ¶ Agus do chuáidh Daibhi suas as sin, agus do comhuigh a náitibh daingne, ann Engedi.

CAIB. XXIV.

Do cheannsuigh Daibhi croidhe a namhad le na dhiadhachd, ann sa nuamhuidh.

AGUS tárla, a núair do bhí Saul ar bhfilleadh ó leanmhuin na Bhphilistíneach, gur hinniseadh dhó, dha rádh, Féuch, atá Daibhi a bhfásach Engedi.

2 Aunsin rug Saul leis trí mhíle fear toghtha as Israel uile, agus dímthigh ar lorg Dháibhi agus a mhuinntire ar chairgibh na ngabhar bhíáin.

3 Agus thainic sé do na tightheibh cáorach láimh ris an tslighe, mar a raibh uáimh; agus do chuáidh Saul a steach dfolach a chos: agus do bhí Daibhi agus a mhuinntir a ttaobh na húamha.

4 Agus a dubhradar muinntir Dháibhi ris, Féuch an lá a dubhairt an TIGHEARNA riot, Féuch, do bhéara mé do námhaid ad láimh, iondus go bhféadfa tú a dhéanamh ris mar as áill leachd féin. Ann sin déirigh Daibhi, agus do ghearr sé sciorta róba Shauil gan fhios dó.

5 Agus tárla na dhiaigh sin gur bhuáil cogús Dháibhi é, do bhrígh gur ghearr sé sciorta Shauil.

6 Agus a dubhairt sé re na dhaóinibh, Nár léige Día go ndéanainn an nise rém mhaighistir, ungtach an TIGHEARNA, nio láimh do shíneadh amach na aghaidh, o sé ungtach an TIGHEARNA é.

7 Mar sin do chois Daibhi a shearbh-fhoghantuighidh leis na briathraibhsa, agus níor léig dhóibh éirigh a naghaidh Shauil. Achd déirigh Saul amach as a núamhaigh, agus do ghluáis roimhe iona shlighe.

8 ¶ Déirigh Daibhi mar an gcéadna na dhiaighsin, agus do chuáidh amach as a núamhuigh, agus do ghoir a ndiaigh Shauil, dhá rádh, Mo thighearna an rígh. Agus a núair dféuch Saul na dhiaigh, do chrom Daibhi maille re na aghaidh faoi chum na talmhan, agus dumhluigh sé é féin.

9 Agus a dubhairt Daibhi re Saul, Créd fa gcreideann tú briathra dhaóine, a deir, Féuch, atá Daibhi ar tí hurchóide?

10 Féuch, a niugh do chonncadar do

shúile féin mar thug an TIGHEARNA a niugh am láimhsí thú ausa núamhuigh: agus a dubhradar dáoine áirigh ríom do mharbhadh: achd do choigil mo shúil thú; agus a dubhairt mé, Ní chuirfe mé mo lámh amach a naghaidh mo thighearna; óir a sé ungtach an TIGHEARNA é.

11 Os a chionn sin, a athair, féuch, féuch fós, sciorta do róba am láimh: óir as so gur ghearr mé iachtar do róba, agus nar mharbh mé thú féin, aithin agus féuch nach bhfuil ole nó urchóid am láimh, agus nar chiontuigh mé ad aghaidhsí; achd atá tusa ag íadach ar manumsa chum a ghabhála.

12 Go ndéana an TIGHEARNA breith-eanhnus eadrumsa agus tusa, agus go ndioghla an TIGHEARNA misí ort: achd ní bheanfa mo lámhsa riot.

13 Mar a deir seanfhocal na nársanta, Thig an tolc ón drochdhuine: achd ní bheanfa mo lámhsa riotsa.

14 Cía a ndiaigh a ttáinig rígh Israel amach? cía a ndiaigh a bhfuil tú ag lorgaireachd? a ndiaigh mhadruidh mhaírbh, a ndiaigh dhearnaite.

15 Ar a nadhbharsin bíodh an TIGHEARNA na breitheamh, agus beireadh sé breath eadrumsa agus tusa, agus go féuchidh, agus go ttagruidh nio chúis, agus go saóruidh sé mé amach as do lámhsa.

16 ¶ Agus tárla, a núair do chríochnuigh Daibhi labhairt na mbriatharsa re Saul, go ndubhairt Saul, A né so do ghúthsa, a mhic a Dháibhi? Agus do thóg Saul a ghuth ós áird, agus do ghuil sé.

17 Agus a dubhairt sé re Daibhi, Is fíreanta thusa ná misí: óir do chúitigh tusa misí le maith, a náit a nuile do rinne mé ort.

18 Agus do thaisbein tú a niugh a fheabhus do fríth orumsa thú: an tan go ttug an TIGHEARNA ad láimh mé, agus nar mharbh tú mé.

19 Oir má bheirionn duine ar a námhuí, an léigfe sé slán úadh é? uime sin go ttuga an TIGHEARNA a lúach maitheasa dhuitse ar son a ndéarna tú orumsa a niugh.

20 Agus a nois, féuch, atá a fhios agamsa go maith go mbia tú ad rígh, agus go ndaingneochthar ríoghachd Israel ad láimh.

21 Tabhair do mhionna dhamhsa ar a nadhbharsin anois fan TIGHEARNA, nach gearra tú amach mo shliochdsa am dhiaigh, agus nach scriosfuidh tú mainm as tigh mathar.

22 Agus thug Daibhi a mhionna do Shaul. Agus do chuáidh Saul dá thigh; achd do chuáidh Daibhi agus a mhuinntir súas go daingean áirighe.

CAIB. XXV.

Bas agus ádhlacadh Shamuel. 18 Do chonbhadh Daibhi o Nabal domharbhadh tré ghliocus Abigail.

AGUS fuair Samuel bás; agus do chruinnigheadar Israel uile a gcionn a chéile, agus do chaoineadar é, agus do adhlúicheadar é iona thigh féin a Rámah. Agus déirigh Dáibhi, agus do chuaidh síos go fásach Páran.

2 ¶ Agus do bhí duine a Maon, ga raibh a mháoin a Gcarmel; agus do bhí an duine ro mhór, agus do bhádar trí mhíle cáora aige, agus míle gabhar: agus do bhí ag bearradh a cháorach a Gcarmel.

3 Anois do bé ainm an duine Nabal; agus ainm a mhua Abigail: agus bá bean dheagthuigsiach í, agus sgíamhlach a ngúis: áchd do bhí an fear fargcúlta agus go hollc iona ghníomharthaibh; agus bá do thigh Chaleb é.

4 ¶ Agus do chúalaidh Dáibhi annsa bhfasach gur bhearr Nabal a chaóirigh.

5 Agus do chuir Dáibhi deichneamhar óganach uaidh, agus a dubhairt Dáibhi ris na hóganachuibh, Eirgidhe súas go Carmel, agus imthighidh go Nabal, agus beannuighidh dho an ainmsí:

6 Agus is marso a déarthaóí ris ma tá se slán, Sióthcháin mar aon duit féin, agus sióthcháin dot thigh, agus sióthcháin da gach éinní as leachd.

7 Agus anois do chúala mé go bhfuilid luchd bearrtha caórach agad: a nois ní dheárnaimairne dochar do na háodhairibh, noch do bhí eadrúinn, agus ní mó do chailleadar éainní ar feadh na haimsiresí do bhádar a Gcarmel.

8 Fiafruigh dot óganachuibh, agus in-neosaid siad duit. Ar a nadhbhar sin faghdaois na hóganuigh fabhar ad radharc: (óir thangamar a ló mhaith:) guidhim thú, tabhair, gidh bé ní theagmhas ad láimh dod shearbhfhoghantuighibh, agus dod mhac Dáibhi.

9 Agus a núair thangadar óganuidh Dháibhi, do labhradar ré Nabal do réir na mbriatharsin uile a nainim Dháibhi, agus do thochedadar.

10 ¶ Agus do fhreagair Nabal searbhísigh Dháibhi, agus a dubhairt, Cía hé Dáibhi féin? agus cíá hé mac Iesse? bíd mórán searbhfhoghantuigh ar a naimsirsí bbrisios amach gach éanduine aca óna mhaighistir.

11 Ma seadh an nglacfa misí marán, agus muisce, agus mfeóil do mharbh mé dom bhearthóiribh, agus a ttabhairt do dhaóinibh, nach feas damh cá las dóibh?

12 Ann sin do thilleadar óganuidh Dháibhi, agus do chuadar air a nais, agus

tangadar agus dinnisiodar dhó na briathrasin uile.

13 Agus a dubhairt Dáibhi re na mhuinntir, Cuirfidh gach éanduine aguibh a chloidheamh thairis. Agus do chuir gach áon aca a chloidheamh thairis; agus do chuir Dáibhi mar an gcéadna a chloidheamh thairis: agus do chuaidh súas a ndíáigh Dháibhi timchioll ceithre chéad fear; agus dfan dhá chéad fear ag an stór.

14 ¶ Agus dinnis duine do na hóganachuibh do Abigail, bean Nabal, gla rádh, Féuch, do chuir Dáibhi teachda as a bhfásach do bheannughadh dar maighistir; agus do bhuail sé ag géarugheachd orra.

15 Acht do bhádar na daoine go ro mhaith rinne, agus ní dheárnadar dochar dhuinn, agus ní mó do chailleadar éinní, an fad do bhámar na ccomhlúadar, a núair do bhámar a muich ar na machaírigibh:

16 Do bhádar na ndéan aguin do ló agus doidhche, ar feadh na haimsire do bhámar na bhfochair ag cumhdach, na ccáorach.

17 Anois ar a nadhbhar sin bíodh a fhios agad agus meas cred dhéanas tú; óir do cinneadh oic a naghaidh ar maighistir, agus a naghaidh a thighe uile: óir sé a leithéid sin do mhac do Bhéilí é, nach bhféadann duine labhairt ris.

18 ¶ Ann sin do rinne Abigail deithnios, agus do ghléas dhá chéad builín, agus dhá bhuidéal fiona, agus cúig cáorigh réigh deasuigh, agus cúig miosúir do ghrán doite, agus ceád triópall do rísínibh, agus dhá chéad baighín figeadh, agus do chuir ar assaluibh íad.

19 Agus a dubhairt sí re na serbhíseachuibh, Gluáisigh romham; féuch, bíaidh misí bhur ndíáigh. Achd níor innís sí sin dá fear Nabal.

20 Agus is amluidh bhí, mar do bhí sí ag marcúigheachd air a nassal, agus í ag dul síos air sgáth cuoic, agus, féuch, do bhí Dáibhi agus a mhuinntir ag teachd na coime a nús; agus tárla riú í.

21 (Anois arsa Dáibhi, Go deimhin is díomháoin damh a ndearna mé do chumhdach ar a raibh ag an bhfearso ann sa bhfásach, ar chor uach ndeachaidh éinní a muga don nuile ní dar ghabh leis: agus do chúitigh sé mo mhaith le hollc.)

22 Go ndéarna Día sin agus tuilleamh ré naimhde Dháibhi, ma fhágbuimsí don nuile ní ghabhus leis roimhe sholus na maidne áon do mhúnfadh a naghaidh an bhalla.)

23 Agus a núair do chonnairc Abigail Dáibhi, do luathuigh sí uirre, agus do thuirling sí don nassal, agus do thuit ar a haghaidh a bhfadhuaisi Dháibhi, agus do chlaon í féin go talamh,

24 Agus do thuit sí fana chosaibh, agus a dubhairt, Orumsa, a thighearna, *orumsa bíodh* a néagcóirsi : agus léig dot bhanóglach, guidhim thú, labhairt ad eisteachd, agus éist briathra do bhanóglach.

25 Guidhim thú, na tugadh mo thighearna, toradh ar an té so do mhuintir Bhéal, *eadhon* Nábal : óir mar *atá* a ainm, is marsin *atá* sé féin ; Nábal is ainm dhó, agus leimhe *atá* aige : achd misi do bhanóglach ní fhaca mé ógánuigh mo thighearna noch do chuir tú úait.

26 Anois ar a nadhbharsin, a Thighearna, *mar* mhaireas an TIGHEARNA, agus mar *atá* hánam beó, ó budh tóil leis an TIGHEARNA thusa dfostadh gan teachd do *dhórtadh* fola, agus thú féin do chóngháil ó dhioghaltas do dhéanamh le dó laimh féin, anois bídis do naimhdese agus an mhéid íarrus olc dom Thighearna, mar Nábal.

27 Agus a nois tógthar an brontanus so, noch thug do bhanóglach chum mo thighearna, do na hógánachaibh leanas mo thighearna.

28 Guidhim thú, maíth cionta do bhanóglach : óir do dhéana an TIGHEARNA go deimhin tigh daingean dom thighearna ; dó chionn go ttróidíom mo thighearna catha an TIGHEARNA, agus nach fríth olc ionnadh ar feadh do shógáil.

29 Gidbeadh déirghe duine dot inghreim, agus diarruidh do bhaís : achd bíaidh anum mo thighearna ceangailte a gceanglachán na beathia a bhfochair do TIGHEARNA Día ; agus anmána do námhad, a siad theilgíos sé amach, amhuil as lár chránn tábhúil.

30 Agus tiuafa a gcrích, a nuair do dhéana an TIGHEARNA dom thighearna do réir gach uile maitheasa dar labhairt sé dot thaóbhas, agus óirdeochus sé thú ad úacladarán ós cionn Israel ;

31 Nach mbíaidh so na dhoilghios duitsi, nó na choir mheanman dom thighearna, gur dhóirt tú fuil gan adhbhar, nó gur dhioghail mo thighearna é féin : achd a nuair do gheabhthar an TIGHEARNA go maith ar mo thighearna, ann sin cuimhuigh do bhanóglach.

32 ¶ Agus a dubhairt Daibhi re Abigail, *Go madh* beannuigh an TIGHEARNA Día Israel, noch do chuir thusa a niugh am choinne :

33 Agus *go madh* beannuigh do chomhairle, agus *go madh* beannuigh thú féin, noch do thoirmisg misi a niugh um theachd do *dhórtadh* fola, agus o mé féin do dhioghail leim láimh féin.

34 Oir go dearbhtá, *mar* mhairios an TIGHEARNA Día Israel, noch do chomnuigh misi ó thusa ghortughadh, muna

ndéarnthá deithnios, agus teachd am choinne, go demhin ní fúigfidhe ag Nábal suil thuictadh sóillse na maidne, áon do mhúnfadh a naghaidh an bhalla.

35 Mar sin do ghlac Daibhi as a láimh gach ní *dá* ttug sí chuige, agus a dubhairt sé ría, Imthigh súas a síothcháin chum do thighe ; féuch, déist misi red ghlór, agus do ghlac mé go maith do ghnúis.

36 ¶ Agus tháinig Abigail go Nábal ; agus, féuch, do chonnuimh sé féusta iona thigh, amhuil féusta rígh ; agus do *bhí* croidhe Nábal súgach ann, óir do *bhí* sé ar meisge go mór : uime sin níor innis sisi dhó einnigh, a bheag nó a mhór, nó go táinic maidin ar na mháirach.

37 Ach tárla ar maidin, a nuair do imthigh an fion as Nábal, agus ar innis a bhean na neithesi dhó, go bhfuair a chróidhe bás ann a stigh, agus go raibh *marbh* mar chloich.

38 Agus tárla táobh a stigh do dheich lá na *dhiáigh* sin, gur bhuáil an TIGHEARNA Nábal, agus go bhfuair se bás.

39 ¶ Agus a nuair do chúaluidh Daibhi gur éug Nábal, a dubhairt sé, *Go madh* beannuigh an TIGHEARNA, noch do thagair cúis mo scanla as láimh Nábal, agus do chonnuimh a shearbhfhoghantúigh ó olc do dhéanamh : óir dfill an TIGHEARNA urchóid Nábal ar a cheann féin. Agus do chuir Daibhi teachda úadh, agus do chomhráidh sé ré Habigail, da gabháil chuige na mnaói.

40 Agus a nuair thangadar searbhfhoghantúigh Dháibhi go Habigail go Carmel, do labhradar ría, dhá rádh, Do chuir Daibhi sinne chugad, dot fhaghail dhó mar mnaói.

41 Agus déirigh sisi, agus do chrom síos go talumh ar a haghaidh, agus a dubhairt, Féuch, *bíodh* do bhanóglach na seblhíeach do nighe chos shearbhfhoghainteadh mo thighearna.

42 Agus do bhrostuigh Abigail uirre, agus déirigh, agus do chuáidh ar assal, agus cúigear óghhan dar budh leigh na diáigh ; agus do lean sí teachda Dháibhi, agus do bhí na mnaói aige.

43 Thug Daibhi mar an gcéadna Ahinoam ó Iesreel ; agus do bhádar aráon na mnaóib aige.

44 ¶ Ach thug Saul Míchal a inghean, bean Dháibhi, do Phaltí mhac Lais, noch do *bhí* do Ghallim.

CAIB. XXVI.

Do adhmuidh Saul an dara húair iochd Dháibhi, 21 agus a ainiochd féin.

AGUS tangadar na Siphítigh go Saul go Gibéah, ghá rádh, Nach bhfuil

Daibhi dhá dhásluighadh féin a ccnoc Hachilah, *noch atá* as coinne Iesimon?

2 Ansin déirigh Saul, agus do chúaidh síos go fásach Siph, ar mbeith thrí míle fear toghtha Disrael leis, diarruidh Dháibhi a bhásach Siph.

3 Agus do champaigh Saul a ccnoc Hachilah, *noch atá* as coinne Iesimon, láimh ris an tslighe. Ach do chomhnuidh Daibhi annsa bhásach, agus do chonnaire sé go táinic Saul na dháigh san bhásach.

4 Do chuir Daibhi ar a nadhbharsin luchd bhratha amach, agus do thuig go táinic Saul ar gach éanchor.

5 ¶ Agus déirigh Daibhi, agus tháinic *gus* a náit ar shuighe Saul a *champa* : agus do chonnaire Daibhi a náit ar luigh Saul, agus Abner mhac Ner, caiptín a shlóigh : agus do luídh Saul annsa trinnse, agus an slúagh a ccampa air gach éantáobh dhe.

6 Ann sin do fhreagair Daibhi agus a dubhairt sé re Hachimelech an Hítéach, agus re Habisai mhac Seruah, dearbhra-thair Ióab, dhá rádh, Cía rachus liom síos don champa go Saul? agus a dubhairt Abisai, Racha misi leachd síos.

7 Marsin tháinic Daibhi, agus Abisai clum an tslóigh san noidhche : agus, féuch, do bhí Saul na chodhladh a stigh san tréinnse, agus a ghath na sheasadh san talamh agá adhairt : agus do bhí Abner agus an slúagh na luidhe ar gach táobh dhe.

8 Ann sin a dubhairt Abisai re Daibhi, Thug Dia do námhaid a niugh ad láimh : anois ar nadhbharsin guidhim thú, leig dhámhsa a bhualadh, leis an ngath go nuige an talamh déantsáthadh, agus ní bhúailfid an dara huair é.

9 Agus a dubhairt Daibhi re Abisai, Ná marbh é : óir cía fhéadus a lámh do shíneadh amach a naghaidh úngthuigh an TIGHEARNA, agus bheith neimhchiontach?

10 Os a chionn sin a dubhairt Daibhi, Mar mhairios an TIGHEARNA, buailfidh an TIGHEARNA é; nó tiucfa a lá a bhfuighe sé bás; nó rachaidh sé síos a gcath, agus tuitfe sé.

11 Nár leigidh an TIGHEARNA go sínfinnsi amach mo lámh a naghaidh unghthaigh an TIGHEARNA : ach, guidhim thusa anois, glac an gath atá agá cheannadhairt, agus an cruising uisge, agus bíom ag annteachd.

12 Mar sin do thóg Daibhi an gath agus an cruising uisge ó cheannadhairt Shaul; agus do imthigheadar rompa, agus ní raibh éanduine ann do chonnaire *sin*, nó agá raibh a fhios, nó do mhúscail : óir *do bhádar* uile na gcodhladh; do chionn gur thuit súan tron ón TIGHEARNA órra.

13 ¶ Ann sin do chúaidh Daibhi don táobh oile anonn, agus do sheas a mullach cnoic a bhfad uátha; agus spás mór eatorra :

14 Ann sin do ghoir Dáibhlí air an tslúagh, agus air Abner mhac Ner, gha rádh, Nach bhfreagrann tú, a Abner? Ann sin do fhreagair Abner, agus a dubhairt, Cía *thusa* bhéiceas air ann rígh?

15 Agus a dubhairt Daibhi re Habner, Nach *bhfuil* tusa ad ghlaigidheach *bhé-dha*? agus cía as cosmhúil riot ann Israel? uime sin cred fa nar choimhéad tú do thighearna an rígh? óir tháinic duine don tslúagh a steach do mharbhadh an rígh do thighearna.

16 Ní maith an níso do rinne tú. Mar mhairios an TIGHEARNA, do thuilleabhair bhur mbásughadh, dó bhrígh nár choimhéadabhair bhur inaighistir, unghthach an TIGHEARNA. Agus anois féuch cáit a *bhfuil* gath an rígh, agus an cruising uisge do *bhí* aga cheannadhairt?

17 Agus do aithin Saul guth^t Dháibhlí, agus a dubhairt, Ní se do ghuth sa, á mhic a Dháibhlí? Agus a dubhairt, Sé se mo ghuth sa, a thighearna, a rígh.

18 Agus a dubhairt sé, Cred é an fáth as a bhfuil mo thighearna mar se ag foileamhluiú a shearbhfhoghantuigh? óir cred do rinne mé? nó cred an tolc *atá* am láimh?

19 Anois ar a nadhbharsin, guidhim thú, éisdeadl mo thighearna an rígh briáthra a shearbhfhoghantuigh. Mas é an TIGHEARNA do chorruigh súas an aghaidhsí thú, glacadh sé ofráil chuige : achd mas *úd clanna* na ndáoine, *go madh* malluigh iad a lathair an TIGHEARNA; óir do dhíbreadar misi amach anigh ó fhanmhuin a noighreachd an TIGHEARNA, ghá rádh, Eirigh, adhair déé oile.

20 Anois uime sin, ná dóirtear mfuil fá thalunh a bhfiaghnuisi an TIGHEARNA : óir tháinic rígh Israel amach diarruigh dearnaide, mar do ní duine fiadhach ar phaitrisg ansna sléibhtibh.

21 ¶ Ann sin a dubhairt Saul, Do pheacaidh mé : fill, a mhic a Dháibhlí : óir ní dhéansa dochar dhuit ní bhus mó, do chionn go raibh manum mórluaigh ad radharc a niugh : féuch, do rinn mé amadanachd, agus do chúaidh me ar seachrán go hiomarcach.

22 Agus do fhreagair Daibhi agus a dubhairt, Féuch gath an rígh ! tigeadh duine do na hóganachaibh a nall agus beireadh leis é.

23 Go ccúitighidh an TIGHEARNA re gach éanduine a fhíréantachd agus a ionnuiceas : óir thug an TIGHEARNA thusa *am* láimhsí a niugh, ach níor bháill liom mo lámh do shíneadh amach a naghaidh unghthaigh an TIGHEARNA.

24 Agus, féuch, mar do bhí hanum ro úasal am radharcsa a niugh, gur marsin

bhías manumsa mórluáigh a suilbh an TIGHEARNA, agus go sáoruídh sé mé ó nuile thrioblóid.

25 Ann sin a dubhairt Saul re Dáibhi, Go madh beannuigh *bhías* tusa, a mhic a Dhaibhi: do dheana tú *neithe* móra, agus fós béaruidh tú buáidh a gcomhnuighe. Mar sin, dimthigh Dáibhi roinne, agus dfill Saul dá áit féin.

CAIB. XXVII.

Da cheil Dáibhi a thuras ar rígh Achis.

AGUS a dubhairt Dáibhi íona chroidhe, Muirfíghlear me anois lá éigin le lámh Shaul: ní *bhfuil* ní bhus féarr dhamh ná imtheachd go luath go dúithche na Bphilistíneach; agus rachaidh Saul a néadóthchus dom tháobh, gan míarruidh ó sin amach a néanchósta Disrael: agus mar sin imeocha mé as a lámhuibh.

2 Agus déirigh Dáibhi, agus do chuáidh sé thairis anonn leis na sé chéad fear do *bhí* na fhochair go Hachis, mhac Maóch, rígh Gat.

3 Agus do rinne Dáibhi comhnuighe a bhfochair Achis a Ngát, é féin agus a dháoine, gach aon gun a theaghlach, *eadhon* Dáibhi agus a dhías ban, Alinoam an Tiesreelíteach, agus Abigail an Carmelíteach, bean Nábal.

4 Agus do hinneadh do Shaul gur theith Dáibhi go Gát: agus níor ghluáis sé níos mó dá lorgaireachd.

5 ¶ Agus a dubhairt Dáibhi re Achis, Má fuáir mé anois grasa ad radharc, tugaidís áit dhamh a mbaile éigin annsa tír, le ndéana mé comhnuighe ann: óir créd fá ccoimhneochadh do shearbhfhoghantuigh annsa chathair rígha ad fhochair?

6 Ann sin thug Achis Siclag dhó an lá sin: uime sin atá Siclag ag ríghaibh Iúdah gus a niugh.

7 Agus do bé fad na hainsire do chomhnuigh Dáibhi a gcrích na Bphilistíneach bliadhuin iomlán agus ceithre mhí.

8 ¶ Agus do chuáidh Dáibhi agus a mhuinntir súas, agus do thiomáineadar air na Gesurítibh, agus na Gerstíbh, agus na Hamalecítibh: óir *dob* *id* sin san tsean-aimsir áitreabhaigh na tíre, mar théid tú go Súr, air fad go crích na Héigipte.

9 Agus do bhuáil Dáibhi an tír, agus níor fhág fear ná bean bío innte, agus thug les na cáorigh, agus na dáimh, agus na hassail, agus na cámhull, agus na héaduighe, agus dfill, agus thainic sé go Hachis.

10 Agus a dubhairt Achis, Cáit a ndéana tú do thuras a niugh? Agus a dubhairt Dáibhi, A naghaidh an taobh ó dheas do Iúdah, agus a naghaidh an taobh ó dheas

do na Ierahmeelíteachaibh, agus a naghaidh an taobh ó dheas do na Ceníteachaibh.

11 Agus níor léig Dáibhi fear na bean bío as díobh, do bhéaradh *sgéulá* go Gát, ghá rádh, Deagla go ninneosaidís oruinn, ghá rádh, Is marsin do rinne Dáibhi, agus is mar sin *bhías* a ghnáithbhéas ar fad na hainsire choimhneochus sé a gcrích na Bphilistíneach.

12 Agus do chreid Achis Dáibhi, gha rádh, Thug sé ar a mhuinntir féin Israel fúath thrúd amach do bheith aca air; uime sin bíáidh sé na shearbhfhoghantuigh agusna go bráth.

CAIB. XXVIII.

Do chuaidh Saul (anois a neudóchais) a cceann chomhairle do ghabhail ó mhnáoi ag a ruibh leannán síthe.

AGUS tárla an sna láethibhsin, gur chruinuigh na Philistínigh a slóighthe a gcionn a chéile chum cogaidh, agus do throid re Hísráel. Agus a dubhairt Achis re Dáibhi, Biodh a fhíos agad go deimhin, go racha tú amach liomsa chum catha, thú féin agus do mhuinntir.

2 Agus a dubhairt Dáibhi re Achis, Go deimhin bíáidh a fhíos agadsa cred fhéadfas do sherbhíseach do dhéanamh. Agus a dubhairt Achis re Dáibhi, Uime sin do dhéana mé coimhedeuighe mo chinn díot go bráth.

3 ¶ Anois déug Samuel, agus do chaóim-eadar Israel uile é, agus do adhlaiceanar é a Rámah, eadhon íona chathruigh féin. Agus do chuir Saul ar síubhal an droug agá mbídís leannán síth, agus luchd na bpíséog as an tír amach.

4 ¶ Agus do chruinnigheadar na Philistínigh iad féin a néanát, agus thangadar agus do shuigheadar a Sunem: agus do chruinuigh Saul Israel uile, agus do rinneadar foslunghport a Ngilboa.

5 Agus a nuáir do chonnaire Saul slúagh na Bphilistíneach, do bhí eagla air, agus do chriothnuigh a chroidhe go mór.

6 Agus a nuáir do fhiafruigh Saul scéula don TIGHEARNA, níor fhreagair an TIGHEARNA é, a mbríonglóidigh, nó le Urim, nó le fáighibh.

7 ¶ Ann sin a dubhairt Saul re na mhuinntir, Faghaidh dhamh bean agá bhfuil leannán síthe, go ndeachadh mé na ceann, dfagháil comhairle uaithe. Agus a dubhairt a shearbhfhoghantuighe ris, Féuch, atá bean agá bhfuil leannán síthe ann Endor.

8 Agus do chuir Saul é féin a naimh-riochd, agus do chuir culaidh oile air, agus dimthigh, agus días fear leis, agus tangadar chum na mná an sa noidheche: agus a dubhairt sé ría, Guidhim thú, déana fáistine dhamhsa leis an leannán

sithe, agus tóg dhamh súas an té, ainmneochus mé dhuit.

9 Agus a dubhairt an bhean ris, Féuch, is aithne dhuit cred do rinne Saul, mar do scrios sé an luchd agá rabhadar leannáin síthe, agus na draoithé, amach as an gcric : uimesin cred fa bhfuil tusa ag cur lín ar manúnsa, agus do chur dfiachaibh orun bás do thuilliomh ?

10 Agus do bhionneigh Saul dhi treas an TIGHEARNA, ag rádh, *Mar* inbairios an TIGHEARNA, ní theigeomhuidh pionús ar bith dhuit ar son na cúisise.

11 Ann sin a dubhairt an bhean, Cía ghoirfeas mé chugad ? Agus a dubhairt seision, Goir chugam Samuel.

12 Agus a núair do chonnaire an bhean Samuel, do ghoir sí na comhairse go hárd : agus do labhair an bhean ré Saul, dha radh, Cred fár mbeall tú mé ? óir is tú Saul.

13 Agus a dubhairt an rígh ría, Ná bíodh eagla ort : óir cred do chonnaire tú ? Agus a dubhairt an bhean re Saul, Do chonnaire mé dce ag éirge a níos as an ttailmh.

14 Agus a dubhairt seision ría ; Cred is foirm dhó ? Agus a dubhairt sisi, Atá seandúine ag teachd a níos ; agus fallúing uime. Agus do aithin Saul gur bé Samuel é, agus do chrom sé le na aghaidh chum na talmhan, agus do chlaon é féin.

15 ¶ Agus a dubhairt Samuel re Saul, Cred far bhúaidhir tú mé, dom ghairm a níos ? Agus do fhreagair Saul, Atáim ro bhuáidheartha ; óir atáid na Philistinigh ag déanamh cogadh ann aghaidh, agus do dhealuigh Día riom, agus ní fhreagrann sé mé níos mó, lé fáighibh, nó le fisibh : uime sin do ghoir mé ortsá, go ninnéostá dhamh cred dhéanas mé.

16 Ann sin a dubhairt Samuel, Cred fa bhfafruigheann tú dhíomsa, ó dhealuigh an TIGHEARNA riot, agus go bhfuil sé na nambuid agad ?

17 Agus do rinne an TIGHEARNA dhó, mar do labhair sé thríomsa : óir do fhúaduigh an TIGHEARNA an rioglachd as do láimh sé, agus thug sé dot chomharsainn do Dháibhi í :

18 Do bhrigh nar umhluigh tusa do ghuth an TIGHEARNA, agus nach ar dhioghail tú á fhearg dhíbhfhéirgeach ar Amalec, uimesin do rinne an TIGHEARNA an ní si riotsa a niugh.

19 Os a chionn sin do bhéara an TIGHEARNA Israel maille leachdsa a lámhuibh na Bhphilistineach : agus beidh tusa agus do chlann mac amfhochairse a marach : agus fós toirbherigh an TIGHEARNA slogh Israel a lamh na Bhphilistineach.

20 Ann sin do thuit Saul ar bál sínte ar fad na talmhan, agus do ghabh eagla ro

mhór é, do bhrigh bhriathra Shamuel : agus ní raibh neart ar bith ann ; óir níor ith sé arán ar feadh an laóí, nó ar feadh na hoidhche.

21 ¶ Agus tháinic an bhean chum Saul, agus do chonnaire go raibh sé lán do bhuáidbheadh, agus a dubhairt sí ris, Féuch, do umhluigh do bhanóglach dot ghlór, agus do chuir mé manum an láimh, agus déist mé red bhriathraibh noch do labhair tú riom.

22 Anois ar a nadhbharsin, gnidlinn thú, éistsí mar an gcéadna ré glór do bhánógluich, agus léig dhamhsa grein aráin do chur ad fhiadhnúisi ; agus ith é, chor go mbía neart ionnad, a núair blías tú ag imtheachd ann do shlighe.

23 Acht do dhíúlt seision, agus a dubhairt, Ní íosad. Achd do sháruigheadar, a shearbhfhoghantuighidh, maille ris an mnáoi é ; iondus gur áontuigh sé dá nglór. Annsin déirigh sé don talumh, agus do shuigh sé ar an leabuidh.

24 Agus do bhí láogh-ranhar ag an mnáoi san tigh ; agus do dheithfrigh sí, agus do mharbh sí e, agus do ghlac plúr, agus dfuin, agus do rinne arán sleamhuin de :

25 Agus thug sí lé agus do chuir a bhfiadhnúisi Shaul é, agus a bhfiadhnúisi a mhuinntire ; agus duádar biadh. Ann sin déirgheadar súas, agus dimthigheadar rompa a noidhche sin.

CAIB. XXIX.

Na Philistinigh ag dol agceann chath re Saul. 6 Do chuireadar Daibhi uatha lé clá.

ANOIS do chruinnigheadar na Philistinigh a sluagh uile a gcionn a chéile go Haphec : agus do bhí Israel a ccampa láimh re tobar atá ann Iesreel.

2 Agus do ghlúaisiodar tighearnuidhe na Bhphilistineach le na gcéaduibh, agus lé na míltibh : achd do ghlúais Daibhi agus a mhuinntir aum a ndeireadh a bhfochair Achis.

3 Ann sin a dubhradar prionnsuidhe na Bhphilistineach, Cred do níd na Heabhruidhesi ann so ? Agus a dubhairt Achis re prionnsadhuibh na Bhphilistineach, Nach é so Daibhi, searbhfhoghantuighidh Shaul rígh Israel, noch atá am fhochairsi na laéthesi, nó na bliadhnasa, agus ní bhfuair mé lochd ar bith ann ó tháinic sé chugam gus a niugh ?

4 Agus do bhádar prionnsuidhe na Bhphilistineach féargach ris ; agus a dubhradar prionnsuidhe na Bhphilistineach ris, Tabhair air an bhfearso fillleadh, go ndeachaidh sé don náit do órdúigh tu dhó, agus ná héirgheadh sé síos linne chum catha, deagla go mbiath sé ar nagh-

aídh san chath : óir cred an ní lé dtuillfeadh sé síth a mhaighistir ? nach le ceannuibh na ndaoine so ?

5 Nach é so an Daibhi, dár chánadar ó bhéul go beul annsa [damhsa, dhá rádh, do mharbh Saul a mhílte, agus Daibhi a dheich mílte ?

6 ¶ Ann sin do ghoir Achis Daibhi chuige, agus a dubhairt ris, Go dearbhtha, mar mhairis an Tighearna, do bhí tú díreach, agus is maith ann mo radharcas do dhul amach agus do theachd a steach am fhochairsi ann sa tslúagh : óir ní bhfuair mé olc ionnad ón ló fá táinig tú chugam agus a nugh : gidheadh ní bhfuil fabhar ag na teigheanuibh dhuit.

7 Ar a nadbharsin fill anois, agus imthigh a síothcháin, chor nach tuillfidh tú míchead fadh tighearnadh na Bphilistineach.

8 Agus a dubhairt Daibhi re Achis, Ach cred do rinne mé ? agus cred fuair tú ann do shearbhfhoghantuigh an fad atáim agad gus an ló a nugh, as nach bhféaduim dul do throid re naimhde mo tlighearna an rígh ?

9 Agus do fhreagair Achis agus a dubhairt re Daibhi, Atá a fhios agamsa go bhfuil tú go maith am radharc, amhuil aingeal Dé : gidheadh a dubhradar prionnsuidhe na Bphilistineach, Ní rachaidh sé linne súas chum an chatha.

10 Ar a nadbharsin anois éirigh súas go moch ar maidin maille re searbhfhoghantaibh do mhaighistir tháinig leachd : agus cómhluath agus bleithí súas go moch ar maidin, agus bhías solus aguibh, imthighidh.

11 Mar sin déirigh Daibhi agus a mhuinntir chum imeachd go moch ar maidin, dilleadh go crích na Bphilistineach. Agus do chúadar na Philistinigh súas go Iesreel.

CAIB. XXX.

Do airgeadar na Hamalecitigh Siclag.

18 Ach do bhean Daibhi an eadail diobh a ris.

AGUS tárla, a nuair do bhí Daibhi agus a mhuinntir ar tteachd go Siclag ar an treas lá, gur ionnsuigheadar na Hamalecitigh an táobh ó dheas, agus Siclag, agus do airgeadar Siclag, agus do loisceadar í le teinidh ;

2 Agus do ghabhadar na mná a mbraighdeanus, noch do bhí ann sin : níor mharbladar eanduine beag nó mór, achd a mbreith léo, agus imtheachd rompa.

3 ¶ Annsin thainic Daibhi agus a mhuinntir dón chathrúigh, agus, feuch, do bhí sí loisge ó theinidh ; agus a nuá, agus

a mic, agus a ningheana ar na mbreith a mbraighdeanus.

4 Ann sin do thóg Daibhi, agus an mhuinntir do bhí na fhochair a nguth agus do ghuileadar, nó go rabhadar curtha do ghul.

5 Agus do gabhadh días ban Daibhi a mbraighdionus, Ahinoam an Tiesreeliteach, agus Abigail bean Nabal an Carmeliteach.

6 Agus do bhí Daibhi lán do dhóbrón ; óir do luáigheadar na daoine gabháil do chlochuibh air, do bhrígh go raibh imtinn na ndaoine uile doilghiosach, gach eanduine ar son a mhac agus ar son a inghean : ach do ghabh Daibhi meisneach chuige féin ann a Tighearna Dia.

7 Agus a dubhairt Daibhi re Abiatar an sagart, mhac Achimelech, Guidlím thú, tabhair chugam, annso an téphod. Agus thug Abiathar an téphod annsin chum Daibhi.

8 Agus dfafruigh Daibhi don Tighearna, gha rádh, A ndéana mé tóruigh-eachd ar a tslúagh so ? an mbéara mé orra ? agus do fhreagair seision é, Lean iad : óir béara-tú go deimhin orra, agus gan chumtabhairt beanfa tú an tiomlán díobh.

9 ¶ Ann sin dimthigh Daibhi, agus na sé chéud fear do bhí na fhochair, agus tháinig sé chum na habhann Bésor, mar ar fhanadar an mhéid do fagbhádh na ndiaibh.

10 Ach do lean Daibhi iad, é féin agus ceithre chéad fear : (óir díanadar dhá chéud oile ná ndiaibh, nar bhféud dul tar a nabbuinn Bésor do bhádar comhlag sin.)

11 Agus fuaradar Eipteach ar an maichaire, agus tugadh chum Daibhi é, agus thugadar arán dó, agus dith sé sin ; agus thugadar air uisge ól ;

12 Agus thugadar píosa do cháca figeadh dhó, agus dhá thríopall risín : agus anuair aduáigh sé sin, tháinig a spíorad ann a ris ; óir ní dhuáigh sé arán, agus níor ibh uisge, re trí lá agus le trí hoidhche.

13 Agus a dubhairt Daibhi ris, Cía lear leis tusa ? agus cía has a táinig tú ? agus a dubhairt seision, Ogánach don Né-gipt mé, sherbhiseach do Amalaciteach ; agus dfaigh mo mhaighistir mé, do bhrígh gur ghlac tinnios mé trí lá ó shin.

14 Thugamar ionnsuighe ar an ttáobh ó dheas do na Cheretiteachaibh, agus ar na gcósta bheanas ré Iúda, agus ar an ttáobh ó dheas do Cháleb ; agus do loisgeamar Siclag le teine.

15 Agus a dubhairt Daibhi ris, An bhféadfá tú misi bhreith síos chum na cuideachda sin ? Agus a dubhairt seision, Tabhair do mhionna dhamh tré Dhía, nach muirfe tú mé, agus nach ttiubhra tú a

láimh mo mhaighistir mé, agus do bhéara mé síos go nuige an chuideachda thú.

16 ¶ Agus a nuair rug sé síos é, féuch, do *bhúdar* ar feadh na talmhan leathnuighe, ag ithe agus ag ól, agus ag damhsa, ar son mhéid na héadála thugadar léo amach as crích na Bphilistíneach, agus as tír Iúdah.

17 Agus dó bhuáil Daibhi íad ó éirghe an láoi go táinig tráthnóna ár na mhárach : agus níor inthigh duine dhíobh, achd ceithre chéad ogánach, do chúaidh ar chámhalluibh, agus do theith.

18 Agus do bhean Daibhi anach a rugadar na Hamalecitigh léo uile : agus do bhean Daibhi á dhílis ban anach.

19 Agus ní raibh éinní dá neasbhuidh, beag nó mór, nó mic nó ingheana, no éadail, nó einní dá rugadar chuca : do bhean Daibhi amach an tiomlán.

20 Agus do ghlac Daibhi na tréada uile agus na healbha, *noch* do thiománaedar roimhe an chuid *eile* don náirneis, agus a dubhairt sé, *Ag* so éadail Dháibhi.

21 Agus tháinig Daibhi mar a raibh an dá chéad fear, *noch* do bhí comhlag sin nar fhéadadar Daibhi leanmhúin, *noch* air a ttug sé fós fuireach ag abhúinn Bessor : agus do chuadarsan amach a ccoinne Dháibhi, agus a ccoinne na muinntire do *bhí* na fhochair : agus a nuair tháinig Daibhi a bhfógus den phobal, do bheannuigh sé dhóibh.

22 ¶ Ansin do fhreagradar na droch-dhaoine uile, agus *muinntir* Bhéilial, don druing chuaidh le Daibhi, agus a dubhradar, Do bhrígh nach ndeachadar linn, ní thíubhrann dhoibh don néadail do bheannamar *fein* anach, ucht dá gach éanduine a bhean, agus a chlann, chor go mbéaruid siad léo *iad*, agus go nímtheochuid úainn.

23 Ansin a dubhairt Daibhi, Ní dheanfaoisí mar sin, a dhearbhráithre, ris an ní thug an Tighearna dhúinn, *noch* do dhí-dín sinn, agus thug an chuideachda tháinig ar naghaidh ann ar lámhuibh.

24 Oir cia déisteadh ribh annsa chúise ? ach mar bhias cuid an té rachus síos san chath, mar sin *bhí*as cuid an té fhanús a mbun an charáiste : roinnfidh siad go comhlthrom.

25 Agus do bhí sé *margin* ón lósin amach, go ndéarna sé statúid dhe agus ordughadh Disrael gus a nigh.

26 ¶ Agus a nuair tháinig Daibhi go Siclag, do chuir sé roinn don néadail chum sinnséar Iúdah, *eadhon* chum a charad, ghá radh, Féachuidh ag sin tiodhlacadh aguibh do chreích námhad an Tighearna ;

27 Chum na *muinntire* do *bhí* a Mbétel, agus chum na *muinntire* do *bhí* a Rámot ó dheas, agus gus an *luchd* *bhí* an Iattir,

28 Agus gus an *luchd* do *bhí* ann Aroer, agus gus an *droing* do *bhí* a Siphmot, agus gus an *droing* do *bhí* an Estemoat,

29 Agus chum na *muinntire* do *bhí* ann Rachal, agus chum na *muinntire* do *bhí* a ccaithreachaibh na Ierahmeeltech, agus cum na *muinntire* do *bhí* a gcaithreachaibh na Ccenitech,

30 Agus chum na *muinntire* do *bhí* ann Hormah, agus chum na *muinntire* do *bhí* ann Chor-asan, agus chum na *muinntire* do *bhí* ann Atach,

31 Agus chum na *droinge* do *bhí* ann Hebron, agus cum na náiteach uile mar a ngnáthuightheadh Daibhi féin agus a dháoiné tathuighé.

CAIB. XXXI.

Do thuit Saul ar a chloidhimh fein. 11
Rugadar áitreubhuigh Iabes-Gilead a chorp anuas o bhalla Bhet-sun.

AGUS a nois do throideadar na Philistinigh a naghaidh Israel : agus do theitheadar muinntir Israel roimhe na Philistíneachuibh, agus do thuiteadar síos marbh a sliabh Gilboa.

2 Agus do leanadar na Philistinigh go crúaidh ar Shaul agus air a mhacaibh ; agus do mharbhadar na Philistinigh Ionatan, agus Abinadab, agus Malchisua, mic Shaul.

3 Agus do chúaidh an cath go cruadhálach a naghaidh Shaul, agus damusadar na saigheadóirigh é ; agus do bhí ar na lot go mór ó na saigheadóiribh.

4 An sin a dubhairt Saul re fear iomchartha a airm, Tarruing do chloidheamh, agus saith thríomsa é ; deagla go dtuicfadh an droing neimhthimchillghéarrthasa agus go muirfidh mé, agus go ndéanaidh sgige fúnn. Ach níor bháil le fear iomchartha a airm ; oir do bhí sé lán deagla. Uimésin do ghlac Saul chloidheamh, agus do thuit sé air.

5 Agus a nuair do chonnaire fear iomchartha a airm gur éug Saul, do thuit seision mar an gcéadna air a chloidheamh, agus déug sé maille ris.

6 Marsin déug Saul, agus a thríur mac, agus fear iomchartha á airm, agus a dháoiné uile, an lá sin féin a neimheachd.

7 ¶ Agus a nuair do chonncadar clann Israel *noch* do *bhí* don táobh oile don ghleam, agus *droing* do *bhí* táobh thall do Jordan, gur theitheadar fir Israel, agus gur eóg Saul agus a mhic, do thréigeadar na caitlreacha, agus do theitheadar ; agus tangadar na Philistinigh agus do aitreabhadar ionta.

8 ¶ Agus tárla ar na mhárach, a nuair thaugadar na Philistinigh d'aghbhadh ná marbh, go bhfuáradar Saul

agus a thríur mac na luighe a slábh Ghilboa.

9 Agus do bheanadar a cheann de, agus d'agbhadar as arm é, agus do chuireadar teachda gó dúithche na Bhphilitineach timchioll fã gcúairt, *dhá fhógra a tigh a niodhal*, agus a measg an phobail.

10 Agus do chuireadar a arm a tigh Astárot: agus do cheangladar a chorp do bhalla Bhet-sán.

11 ¶ Agus a nuair do chúaladar

áitreabhuigh Iábes-gílead an ní sin do rinneadar na Philistinigh re Saul;

12 Déirgheadar an mhéid do bhí curata uile, agus do imthigheadar ar feadh na hoidhche, agus do rugádar corp Shauil agus cuirp a mhac ó bhalla Bhet-san, agus tangadar go Iábes, agus do loisgeadar ann sin iad.

13 Agus do ghlacadar a gcánmha, agus do adhlacadar *iad* fãoi chran ann Iábes, agus do throisgeadar seachd lá.

An dara Leabhar do SHAMUEL, da ngoirthear dara Leabhar na Riogh.

CAIB. I.

Bréug an Amalecitigh na agaidh féin.

17 *Le caóí Dhaibhi oscionn Shauil agus Ionatan.*

ANOIS tãrla tar éis bháis Shauil, a nuair do fhíll Dáibhi ó mharbhadh na Namaleciteach, agus Dáibhi dhá lá na chomhnuidhe ann Siclag;

2 Tãrla a deirín an treas la, féuch, go ttáinic duine ón clampa ó Shaul agus a éadach brisde, agus cré ar a cheann: agus *is anhluidh* bhí, a nuair tháinic sé chum Dáibhi, gur thuit sé chum talnhan, agus go ndéarna sé umhlachd.

3 Agus a dubhairt Dáibhi ris, Cáit as a ttáinic tusa? Agus a dubhairt seision ris, *As campá Israel* tháinic mé.

4 Agus a dubhairt Dáibhi ris, Ciondas do chúaidh an chúis? Guidhim thú, innis damh. Agus do fhreagair seision, Gur theitheadar cách as an gcath, agus gur thuit agus gur marbhadh mórán don phobal; agus go raibh Saul agus Ionatan a mhac marbh mar an gcéadna.

5 Agus a dubhairt Dáibhi ris a nógánach diinnis sin dó, Gá fios duiti go bhfuil Saul agus Ionatan a mhac marbh?

6 Agus a dubhairt an tógánach diinnis sin dó, Mar thãrla dhamsa do chinneamhuin bheith ar shliabh Gilboa, féuch, do bhí Saul na leathluighe ar a ghath; agus, féuch, do leanadar na carbuid agus an mareshluagh go géar na dhiaigh.

7 Agus a nuair damhaire sé na dhiaigh, do chonnaire sé misi, agus do ghoir orum. Agus do fhreagair misi, *Atáim annso.*

8 Agus a dubhairt seision leam, Cía thú? Agus do fhreagair misi, *Amaleciteach mé.*

9 A dubhairt sé leam a rís, Guidhim thú, seas ar mo mhuin, agus marbh mé: óir tháinic doirbhios orum, do bhrígh go bhfuil manum fós go hionlán ionam.

10 Ann sin do sheas mé air, agus do mharbh mé é, mar do bhí a dheimhin agum nar bhféidir leis a bheith béo tar éis é thuitim: agus do ghlac mé an choróin do *bhí* air a cheann, agus an bráisléad do *bhí* fã na láimh, agus thug mé liom annso iad chum mo thighearna.

11 ¶ Ann sin do rug Dáibhi greim ar a éadach, agus do réub sé iad; agus mar an gcéadna an mhéid daóine do *bhí* na fhochair:

12 Agus do chumhadar, agus d'ghuideadar, agus do throisceadar go tráthcna, ar son Shauil, agus a mhic Ionatan, agus ar son phobail an TIGHEARNA, agus ar son thighe Israel; do bhrígh gur thuitedar leis an gcloideamh.

13 ¶ Agus a dubhairt Dáibhi ris a nógánach diinnis sin dó, Cá has duiti? Agus do fhreagair seision, mac coinbthighidh Amalecitigh mé.

14 Agus a dubhairt Dáibhi ris, Ciondus nach raibh eagla ort do lámh shíneadh amach do mharbhadh unghaidh an TIGHEARNA?

15 Agus do ghoir Dáibhi duine do na hógánachaibh, agus a dubhairt ris, Eirigh augear, agus siubhail air. Agus do bhuail seision é, go bhfuair sé bás.

16 Agus a dubhairt Dáibhi ris, *Bíodh* thfuil ar do cheann féin; do fhíadhnuigh do bhéul féin ad aghaidh, ghá rádh, *Do mharbh mé unghach an TIGHEARNA.*

17 ¶ Agus do chaóí Daibhi leis an ccaoineadhso ós cionn Shauil agus os cionn a mhic Ionatan:

18 Mar an gcéadna daitlin sé dhíobh cleachdadh an bhogha do mhíuach do chloinn Iúdah: féuch, *atá* sé scriobhtia a leabhar Iaser

19 Tá scéimh Israel ar na marbhadh ar háitibh árdha: ciondus atáid na cumhachdaigh ar ttuitim!

20 Ná hinnis a Ngát é, ná foillsigh é a sráidibh Ascélon; deagla go ndéanaidís ingheana na Bphílistineachí luáthgháire, deagla go ndéanaidís ingheana na nemh-thimchille gearrhadh caithréim.

21 A shléibhte Gilboa, ná raibh drúchd, ná fearluinn oruibh, nó magha ofála: óir is annsin do teilgeadh go tarcuisneach sciath an chumhachduigh seachad, sciath Shaul, *mar nach bíadh* ungtha le hola.

22 O fhnil na marbh, ó mhéathas na gcumháchdach, níor fhíll bogha Ionatáin air ais, agus níor fhíll cloidheamh Shaul folamh.

23 Saul agus Ionatan do bhádar grádhach sólasach ann a mbeathaidh, agus ann a mbás níor roinneadh iad: bá luáithe iad ná ioluir, bá láidre ná leomhuin iad.

24 Sibhsí a ingheana Israel, guilidh ós cionn Shaul, noch do chuir culadha scarláide oruibh, maille re háoibhneas, noch do chuir córughadh óir air bhuir néaduighibh.

25 Ciondus do thuiteadar na cumhachduigh a meadhón an chatha! O a Ionatáin, do marbhadh *thú* ann háitibh árd.

26 Atámsí doilghiosach thríod, a dhearbhrathair Ionatan; bá roshólasach dhamhsa thú: dob iongantach do ghrádh orum, ag sarughadh ghrádh na mban.

27 Cionnus do thuiteadar na cumhachduigh, agus airm an chogaidh ar nime-theachd!

CAIB. II.

Do ungadh Daibhí na rígh ós cionn Iúdah. 3 Agus dearnadh rí do Isboset ar Israel.

AGUS tárta na dhíáigh so; gur fhiafruigh Daibhí don TIGHEARNA, gha rádh, *An racha mé súas go haon do chaithreachaibh Iúdah?* Agus a dubhairt an TIGHEARNA ris, Eirigh súas. Agus a dubhairt Daibhí, *Cait suas a racha me?* Agus a dubhairt seision, Go Hébron.

2 Marsin do chuaidh Daibhí súas annsin, agus fós a dhías ban, Ahinoam an Tiesreeliteach, agus Abigail bean Nábal an Carmeliteach.

3 Agus rug Daibhí leis súas a mhuinntir do bhí na fhochair, gach uile dhuine guna theaghlach: agus do chomhnuigheadar a ccaithreachaibh Hébron.

4 Agus tangadar muinntir Iúdah, agus do ungadar Daibhí ann sin na rígh ós cionn thighe Iúdah. Agus dímisiodar do Dháibhí, gha rádh, *Dob iad muinntir Iabes-gílead do adhlúic Saul.*

5 ¶ Agus do chuir Daibhí teachda go muinntir Iabes-gílead, agus a dubhairt sé riu, *Go madh beannuigh sibh ón TIGHEARNA*, noch do thaisbéin an cinéulsa

dá bhuir ttighearna, do Shaul, agus do adhlúic é.

6 Agus a nois go ttaisbéanuigh an TIGHEARNA dhaóibhse cinéul agus firinne: agus cúiteochuidh misi fós an cinéulsa ribh, do bhrigh go ndéarnabhair an nise.

7 Ar a nadhbharsin anois bidís bhuir lámhasa ar na neartughadh, agus bíthí curata: óir fuair Saul bhuir maighistir bás, agus mar an gcéadna do ungadar tigh Iúdah misi an rígh ós a gcionn.

8 ¶ Ach do ghlac Abner mhac Ner, caiptín slóigh Shaul, Isboset mhac Shaul, agus thug leis a nall go Mahanaim é;

9 Agus do rinne sé rígh ós cionn Ghílead dhe, agus ós cionn na Nasúríteach, agus ós cionn Iesreel, agus ós cionn Ephraim, agus ós cionn Israel uile.

10 Do bhí Isboset mhac Saul ceathrachad bliadhan daóis a nfuair do thionsguin sé rígh ós cionn Israel, agus do bhí na rígh dlá bhliadhuin. Achd do lean tigh Iúdah Daibhí.

11 Agus ba hé uilbhír na láetheadh do bhí Daibhí na rígh ann Hébron ós cionn thighe Iúdah seachd mbliadhna agus sé mhí.

12 ¶ Agus do chuaidh Abner mhac Ner, agus searbhfhoghantuighidh Isbóset mhac Saul, anach ó Mahanaim go Gibeon.

13 Agus do chuaidh Ióab mhac Seruah, agus searbhfhoghantuighidh Dháibhí anach, agus tárta dhá cheile iad ag lochan Ghibeon: agus do shuigheadar síos, drong aca a ttáobh don lochán, agus drong don taóibh oile don lochán.

14 Agus a dubhairt Abner re Ióab, Eirghidís na hógánuigh anois, agus déindís súgradh as ar ccoine. Agus a dubhairt Ióab, Eirghidís.

15 Annsin do éirigh, agus do chuaidh a nonn a nuilbhír dhá fhear dhéag do Bheniamin, noch do *ghabh* le Isbóset mhac Saul, agus dá fhear dhéag do shearbhfhoghantaibh Dháibhí.

16 Agus do ghlac gach áon díobh a chompanáir ar cheann, agus do shait a chloidheamh a ttáobh a chompánuigh; ionnus gur chomhthuitim dóibh: uinnesin do goireadh don náitsin Helcat-hassurim, noch atá a Ngibeon.

17 Agus do bhí cath ro dhoilge an lá sin ann; agus do buáileadh Abner, agus muinntir Israel, as coinne sherblíseach Dháibhí.

18 ¶ Agus do bhádar trí mic Sheruah annsin, Ióab, agus Abisai, agus Asahel: agus do bhí Asahel comhlúath dhá chois lé eilít an mhacaire.

19 Agus do lean Asahel a ndíáigh Abner; agus ag imtheachd dhó níor chas sé ar a

láimh dheis nó chlé ó thóruigheachd Abner.

20 Annsin dféach Abner na dhíáigh, agus a dubhairt, *An tú Asahel?* Agus do fhreagair seision, *Is mé.*

21 Agus a dubhairt Abner ris, *Fill do leath taoibh ar do láimh dheis nó chlé, agus glac duine do na hóganachaibh, agus glac a éadail chugad.* Acht níor bháil le Asahel fillíodh ó na leanmhúin sion.

22 Agus a dubhairt Abner a ris re Asahel, *Fill ó bheith dom leanmhúin: cred fa mbuailfinnsi thú go talumh? cionnus annsin do thaisbeanfaim maghuidh do Ióab do dhearbhrathair?*

23 Gidheadh do dhíult seision filleadh do leathtaoibh: uimesin do bhuáil Abner é do cheann gatha fáoi an ccúigeadh *easna*, iondus go táinic an gath amach air a chúl; agus do thuit sé ann sin, agus déug sé san náit chéadna: agus tarla, an mhéid tháinic go nuige a náit ar thuit Asahel síos agus a bhfúair sé bás gur fhanadar na seasamh.

24 Do lean Ióab mar an gcéadna agus Abisai a ndíáigh Abner: agus do chuáidh an ghrian faoi a nuair thangadar go cnoc Ammah, noch *atá* a radharc Ghía ar slighe fhásaigh Ghibeon.

25 ¶ Agus do chruinnigheadar clann Bheniamin fad féin a gcionn a chéile a ndíáigh Abner, agus tangadar a néan-chuideachda amháin, agus do sheasadar ar mhullach cnoc.

26 Annsin do ghoir Abner ar Ióab, agus a dubhairt, *An mbia an cloidheamh ag marbhadh choidhche? nach bhfuil a fhios agad go mbiáidh sin na shearbhás fá dheireadh? uime sin ga fad a bhías, suil déaras tú ris na dáoinibh filleadh ó leanmhúin a ndearbhráithreach?*

27 Agus a dubhairt Ióab, *Mar mhairios Día, muna bheith gur labhair tú, go deimhin is air maidin do rachaidh an pobal súas gar éanduine ó leanmhúin a dhearbhrathar.*

28 Iarsin do shéid Ióab a stoc, agus do sheasadar an pobal uile na gcomhnuigh, agus níor leanadar níos mó a ndíáigh Israel, agus níor throidedar níos mó.

29 Agus do bhí Abner agus a mhuinntir ag siubhal ar feadh na hoidhche sin thríd an réiteach, agus do chúadar tar Iordan, agus dimthigheadar tré Bhitron uile, agus tangadar go Mahanaim.

30 Agus dúll Ióab ó thóruigheachd Abner: agus a nuair do chruinnigh sé an pobal uile a gcionn a chéile, do theasduigh naoi bhfir dhéug, agus Asahel do mhuinntir Dháibhi.

31 Ach do bhúailleadar searbhfhoghan-tuighidh Dháibhi do Bheniamin, agus do

mhuinntir Abner, *iondus* gur éagadar trí chead agus trí fithchid dhíobh.

32 ¶ Agus do thógbhadar leó Asahel, agus do aithlaiceadar é a ttuama a athar noch do bhí a Mbet-lehem. Agus dimthigh Ióab agus a mhuinntir ar feadh na hoidhche, agus tangadar go Hébron ag éirghe laé.

CAIB. III.

Abner ag faghbail Isboset. 12 *Do cheán-gail é féin ré Daibhi.* 27 *Do mharbhadh lé Ióab.* 33 *Agus do cháoineadh ré Daibhi, é.*

A NOIS do bhí cogadh fada eidir thigh Shaul agus tigh Dháibhi: achd do bhí Daibhi ag dul air a aghaidh a neart, agus tigh Shaul ag dul a laige agus níos laige.

2 ¶ Agus rugadh mic do Dháibhi ann Hébron: agus do bé a chéad mhac Amnon, ré Ahinoam an Tiesriceltech;

3 Agus a dhara mhac, Chiléab, re Abigail bean Nabal an Carneliteach; agus an treas, Absolon, mhac Maacah, inghean Thalmái rígh Gésur;

4 Agus an ceathramhah, Adoniah mhac Haggit; agus an cúigeadh, Sephatia mac Abital;

5 Agus an seiseadh, Iteam, re Heglah bean Dháibhi. Siad so rugadh do Dháibhi ann Hébron.

6 ¶ Agus tarla, an feadh do bhí cogadh idir thigh Shaul agus tigh Dháibhi, go ndéarna Abner é féin láidir do thigh Shaul.

7 Agus do bhí leannán ag Saul, dar bhainn Rispah, inghean Aiah: agus a dubhairt *Isboset* re Abner, *Cred far luigh tú lé leannán mathar?*

8 An sin do bhí Abner ro fheargach tré bhriathraibh Isboset, agus a dubhairt sé, *An ceann madruidh misi*, noch thaisbeanus cinéul a niugh a naghaidh Iúdah do thigh Shaul hathairsi, dá dhearbhráithribh, agus dá cháirdibh, agus nar sheachaid mé thusa a láimh Dháibhi, as a bhfuil tú a niugh ag cur choire am leith a ttáobh na mnása?

9 Go madh marsin do dhéanas Día re Habner, agus fós níos mó, mar do mhionnuigh an Tighearna do Dháibhi, muna ndéarna misi mar sin dó;

10 An rioghachd atharrughadh ó thigh Shaul, agus cathaóir Dháibhi chur súas ós cionn Israel, agus ós cionn Iúdah, ó Dhan air fad go Beer-séba.

11 Agus níor fhéad sé éanfhocal freagartha do thabhairt ar Abner a ris, do bhrígh go raibh eagla air roimhe.

12 ¶ Agus do chuir Abner teachda chun Daibhi dá tháobh féin, ga rádh.

Cia ler leis an dáithche? ga rádh fós, Déana ceangal riomsa, agus, féach, bíadidh mo lámh leachd, do thabhairt Israel uile timchíoll chugad.

13 ¶ Agus a dubhairt seision, Is maith sin; do dhéansa ceangal riot: achd éinní amháin iarrum ort, cadhón, Ní fhaicfidh tú mo ghnúis, muna ttuga tú Michal inghean Shaul leachd a chéaduaí, an tan thiucfas tú dom lathair.

14 Agus do chuir Daibhi teachda chum Isbóset mhac Saul, gha rádh, Tabhair dhamhsa mo bhean Michal, noch do phós mé dhamh féin, ar son chéad réanighchroiceann do na Philistinibh.

15 Agus do chuir Isbóset fíos uirre, agus thug ó na fear é, cadhón ó Phaltiel mhac Laís.

16 Agus do chuaidh a fear lé ar fad ag gul na díáigh go Bahurim. Annsin a dubhairt Abner ris, Imthigh, agus fill. Agus do fhil sé.

17 ¶ Agus do chombráidh Abner re seanoiribh Israel, ghá rádh, Diarrabhair roimheso Daibhi bheith na rígh oruibh:

18 Anois cheana déanuidh é: óir do labhair an Tighearna, a ttáobh Dháibhi, dha rádh, Le lúimh mo shearbhfhoghantúigh Daibhi thárthochus misí mo phobal Israel as lúimh na Bhphilistíneach, agus as lúimh a námhad uile.

19 Agus do labhair Abner mar an gcéadna a gclúasaibh Bheniamin: agus do chúaidh Abner mar an gcéadna do labhairt a cclúasaibh Dháibhi ann Hébron a nuile ní dar thaitin le Israel, agus dar thaitin le tugh Beniamin uile.

20 Annsin tháinig Abner chum Dháibhi ann Hébron, agus fithche fear leis. Agus do rinne Daibhi féasta do Abner agus don mhuintir do bhí na fhochair.

21 Agus a dubhairt Abner ré Daibhi, Eireochaidh misí agus imtheocha mé, agus cruinneochad Israel uile chum mo thighearna an rígh, chor go ndéanuid ceangal riot, agus go mbia tú ad rígh ós cionn gach ar mían led mheanmuin. Agus do chuir Daibhi Abner ar siubhal; agus dimthigh sé a síothcháin.

22 ¶ Agus féuch thangadar searbhfhoghantúighidh Dháibhi agus Iobh ó thóruigheachd buidhne, agus tugadar éadail mhór leo: (achd ní raibh Abner a bhfochair Dháibhi ann Hébron; óir do chuir sé ar siubhal é, agus dimthigh sé a síothcháin.)

23 A núair tháinig Iobh agus an sluagh do bhí na fhochair uile, dinnisodar do Iobh, dha rádh, Táinig Abner mhac Ner chum an rígh, agus do chuir sé ar siubhal é, agus dimthigh sé a síothcháin.

24 Ann sin tháinig Iobh chum an rígh, agus a dubhairt sé, Cred an ní, so do

rinne tú? féuch, tháinig Abner chugad; cred fúr chur tú air siubhal é, agus dimthigh sé thríd amach?

25 As aithnidh dhuitse Abner mhac Ner, gur dot mbealladh tháinic sé, agus diagháil feasa do dhula amach agus do theachd a steach, agus díos a nuile neithe dá ndéan tú.

26 Agus a núair tháinic Iobh amach ó Dháibhi, do chuir sé teachda a ndiaigh Abner, noch thug air ais é ó thobar Sirah: ach ní raibh á fhios ag Daibhi.

27 Agus a núair dfill Abner go Hébron, rug Iobh leis do leathtaoibh é annsa gheata do labhairt go síothchánta ris, agus do bhuail sé ann sin é faoi an gcúigeadh easna, go bhfuair sé bás, ar son fóla a dhearbhráthar Asabel.

28 ¶ Agus na dhiaigh sin, a núair do chúalaidh Daibhi é, a dubhairt sé, Atáimse agus mo rioghachd nemhchiontach a lathair an Tighearna go bráth ó fhuil Abner mhic Ner:

29 Coubhuigheadh sí ar cheann-Iobh, agus ar thigh a athar uile; agus nar theasduigh ó thigh Iobh duine ar a mbia créachd shille, nó bhías na lobhar, nó dar budh éigin siubhal le bata, nó thuitios ar an gcloidheamh, no ar a mbia easbhaidh aráin.

30 Marsin do marbhadh Abner le Iobh agus lé Abisai a dhearbhrathair, do bhrígh gur mharbh seision Asabel a ndearbhraith annsa troid ag Gibeon.

31 ¶ Agus a dubhairt Daibhi re Iobh, agus ré a raibh na fhochair, Brisidh bhuir néaduighe, agus gabhuidh sibh féin a saic-éadach, agus caoinidh roimbe Abner. Agus do lean Daibhi an rígh fíin an crochar.

32 Agus do adhlacadar Abner ann Hébron: agus do thóg an rígh a ghuth súas, agus do ghuil sé ar uáighe Abner; agus do ghuil an pobal uile.

33 Agus do chaóin an rígh ós cionn Abner, agus dubhairt, An bhfuair Abner bás mar éugas amadán?

34 Ní rabhadar do lámha ceangailte, ní mó do bhádar do chosa a ngéibhionn: mar thuitios duine a lathair dhaóine coirpeth, is mar sin do thuit tusa. Agus do ghuliodar an pobal uile a rís ós a chionn.

35 Agus a núair tháinig an pobal uile dá thábhairt air Dháibhi biadh ithe an feadh do bhí fós na lá, thug Daibhi a mhionna, dhá rádh, Déanadh Día mar súd riomsa, agus tuilleamh fós, má bhlaissim aran, no éainní oile, nó go neachuidh an ghrian faói.

36 Agus tugadar na daóine uile da naire é, agus do thaitin sin riu: amhuil

gach a ndéanadh an rígh do thaituigheadh sé ris an bpobal uile.

37 Oir do thuig an pobal uile agus do thuig Israel uile an lá sin nach ón rígh tháinig gur marbhadh Abner mhac Ner.

38 Agus a dubhairt an rígh re na sherbhiseachaibh uile, Nach bhfuil a fhios agaibh gur thuit prionnsa agus duine mór a niugh a Nírael?

39 Agus atáinsi a niugh lag, gé táim am rígh ungha; agus atáid an iphuantirsi mic Sheruiah rochrúaidh dhamb: do bhéara an TIGHEARNA a luáigheadh dñor a nuilc do dhéanamh, do réir a chionta.

CAIB. IV.

Do dhíoghail Daibhi ar Baanah agus Rechab marbhadh Isboset.

AGUS a nuair do chúalaidh mac Shauil gur marbhadh Abner ann Hébron, dfasadar a lámha lag, agus do bhí Israel uile buáidhearthá.

2 ¶ Agus do bhí ag mac Shauil días fear captiugh ar chuideachduibh: *budh é aium duine dhíobh Baanah, agus ainm a nñir oile Réchab, mic Rimmon Beerotiteach, do chloinn Bhenamin: oir do háirmheadh Beerot fós do Bheniamin:*

3 Agus do theitheadar na Beerotitigh go Gittain, agus do chomhnuigheadar ann sin gus a niugh.

4 Agus do bhí mac ag Ionatan, mhac Saul, do *bhí* bacach ann a chosuibh. Agus do bhí a ccionn a chúig mbliadhna a nuair tháinig sgéula ó Shaul agus ó Ionatan as Iesreel, agus do thóg a bhanaítra lé é, agus do teith si leis: agus tárla, mar do bhí sí ag déanamh deithnios re teitheamh, gur thuit sé, agus go ndéanadh bacach é. *Agus sé dob aium dhó Mephibósét.*

5 Agus do chúadar clann Rimmon, an Beerotiteach, Rechab agus Baanah, agus tangadar timchioll theasa an laoi go tigh Isboset, noch do luidh ar a leabuidh san meadhon laoi.

6 Agus tangadar annsin go lár an tigh, *mar do thiucfaidís ar cheann cruithneachda; agus do bhuáileadar é faoi an cúigeadh easna:* agus do chuáidh Rechab agus Baanah a dhearbhrathair as.

7 Oir á nuair thangadar don tigh, do bhí seision na luidhe ar a leabuidh ann a sheomra codalta, agus do bhuáileadarsan é, agus do mharbhadh é, agus do dhíthcheannadar é, agus rugadar a cheann léo, agus dínthigheadar rompathrid an réiteach ar feadh na hoidhche.

8 Agus thugadar ceann Isboset chum Daibhi go Hébron, agus a dubhradar ris an rígh, Féuch ceann Isboset mhic Saul do nánhuid, do shir do bhás; agus do rinne an TIGHEARNA dioghaltus mo thigh-

earna an rígh a niugh ar Shaul, agus ar a shliocht.

9 ¶ Agus do fhreagair Daibhi rechab agus Baanah a dhearbhrathair, mic Rimmon an Beérotiteach, agus a dubhairt sé riu, *Mar mhairios an TIGHEARNA,* noch dñascuil manum as gach uile ghábhadh,

10 A nuair dinnis duine dhamh, dhá rádh, Féuch, atá Saul marbh, dá mheas go ttag sé scéula maithe chugansa, do rug misi air, agus do mharbh mé é ann Siclag, an té do *shauil* go tiubhruinn lúach a sgénuigheadhda dhó:

11 Ga mhéid ós a chionn sin, a nuair do mharbhadar droch dhaoine duine fíreunta ann a thígh féin ar a leabuidh? nach iarrfa misi air a naddhbharsin anois a fhuilsion as bhur lámhuibhsí, agus sibhsí thógbháil do dhruim na talmhan?

12 Agus dñuagair Daibhi dá óganachuibh, agus do mharbhadar iad, agus do ghearradar a lámha agus a ccosa dhíobh, agus do chrochadar súas *iad* ós cionn an locháin ann Hébron. Achd do thógbhadar ceann Isboset, agus do adhlacheadar é a ttuama Abner ann Hébron.

CAIB. V.

Tré thathuighe Israel air, 6 agus iomdha buaigh chath-larach, do mheáduigheadh agus do dhaingnigheadh righeadh Dhaibhi.

AN sin thangadar treabha Israel uile chum Daibhi go Hébron, agus do labhradar, dhá radh, Féuch, as sinne do chnáimh agus thféoil.

2 Mar an gcéadna roimhe so, a nuair do bhí Saul na rígh ós ar gcionn, ba tusa an té do threóruigheadh anach agus do bheireadh a steach Israel: agus a dubhairt an TIGHEARNA riot, Beathochuidh tú mo phobal Israel, agus bíaidh tú ad chaipitín os cionn Israel.

3 Mar sin thangadar sinnsir Israel uile gus an rígh go Hébron; agus do rinne Daibhi rígh ceangal riu ann Hébron a bhíaghnuisi an TIGHEARNA: agus do ungadar Daibhi na rígh ós cionn Israel.

4 ¶ Do *bhí* Daibhi tríochad bliadhna daois a nuair do thosuigh a rioghachd, agus do bhí ná rígh ceathrachad bliadhna.

5 Do bhí ná rígh ann Hébron ós cionn Iúdah seachd mbliadhna agus sé mhí: agus do bhí ná rígh ann Ierusalem tríochad agus trí bhliadhna ós cionn Israel uile agus Iúdah.

6 ¶ Agus do chuáidh an rígh agus a mhuintir go Hierusalem gus na lehu-síteachaibh, eadhon áitreabhuigh na tíre: noch do labhair re Daibhi, dhá rádh, Muna mbeiridh tú an dall agus an bacach

as so, ní thiúfa tú a steach : ga smuaineadh, ní fhéadann Dáibhi teachd a steach annso.

7 Gidheadh do ghabh Daibhi daingean neartmhar Shíoin : sí sin féin cathair Dháibhi.

8 Agus a dubhairt Dáibhi an lásaín, Gidh bé rachus súas anmsa ghúitear, agus, bhuáilfios na Iebusítigh, agus na bacaigh agus na daill, ar a bhfuil fuath ag croidhe Dháibhi, sé *bhus ceann agus bhus caiptín*. Ar a nadhbharsin a dearthar, Ní thiúfaidh an dall nó an bacach don tigh.

9 Marsin do chomhnuigh Dáibhi annsa náit dhaingin, agus do ghoir sé cathair Dháibhi dhe. Agus do rinne Dáibhi fairgneamh timchioll fa gcuart ó Mhillo agus a steach thairis.

10 Agus do chuáidh Dáibhi ar a aghaidh, agus dás sé go mor, agus do *bhi* an TIGHEARNA Día na slógh ris.

11 ¶ Agus do chuir Hiram rígh Tír teachda chum Dáibhi, agus crainn Chéadair agus saóir chrainn agus chloiche : agus do rinneadar tigh do Dháibhi.

12 Agus do chonnaire Dáibhi gur dhaingnidh an TIGHEARNA é na rígh ar Israel, agus gur árdugh sé a ríoghachd air son a phobail Israel.

13 ¶ Agus thug Dáibhi *chuige* tuilleamh leannán agus ban as Ierusalem, tar éis a theachd as Hébron : agus rugadh fós mic agus ingheana dó Dháibhi.

14 Agus siad so anmaina an mhéid rugadh dhó ann Ierusalem ; Sammuá, agus Sóbab, Nátan, agus Solomon,

15 Ibchar fós, agus Elisua, agus Nepheg, agus Iaphia,

16 Agus Elisama, agus Eliada, agus Eliphalet.

17 ¶ Achd a núair do chúaladar na Philistinigh gur ungadar Dáibhi na rígh ós chionn Israel, tangadar na Philistinigh súas uile díarruidh Dháibhi ; agus do chúaluidh Dáibhi *sin*, agus do chuáidh sé síos don náit dhaingin.

18 Achd a núair tangadar na Philistinigh agus do leathnuigheadar iad féin a ngleann Rephaim.

19 Do chomhairligh Dáibhi ris an TIGHEARNA, dha rádh, An racha mé súas chum na Bhphilistíneach ? an seachoda tusa am laimh iad ? Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Dáibhi, Imthigh súas : óir gan amharus do bhéara misi na Philistinigh ad laimh.

20 Agus tháinig Dáibhi go Baal-Perasim, agus do bhúail Dáibhi annsin iad, agus a dubhairt, Do bhris an TIGHEARNA romham amach ar mo námhaid, amhuil briseadh na nuiseadh. Uimésin do ghoir sé Baal-Perasim dainm don náitsin.

21 Agus d'ághbhadar a nómháigheadh annsin, agus do loisg Dáibhi agus a mbuinntir iad.

22 ¶ Agus do chúadar na Philistinigh súas fós a ris, agus do leathnuigheadar iad féin a ngleann Rephaim.

23 Agus a núair d'fíafuigh Dáibhi don TIGHEARNA, a dubhairt sé, Ní racha tú súas ; *ach* tárr timchioll na ndiaigh, agus tárr orra as coinne chraim na sinéir.

24 Agus go madh ambuidh bhías, a núair chluinfios tú torann dula a steach air mhullach na cerannsméur, gurb annsin chorróchus tú thú féin : óir is ann sin rachus an TIGHEARNA amach romhad, do bhúaladh sloigh na Bhphilistíneach.

25 Agus do rinne Dáibhi *sin*, mar do aithin an TIGHEARNA dhe ; agus do bhúail sé na Philistinigh ó Ghéba nó go tí tú go Gáser.

CAIB. VI.

Teasghrádh Dhaibhi. 6 Dánadas Ussah.

20 *Agus imdheargadh Mhicheal.*

ARIS, do chruinnigh Dáibhi a bhfochair a chéile *daóine* toghtha Israel uile, triochad míle.

2 Agus déirigh Dáibhi, agus do chuáidh guna *raibh* maille ris dá mbuinntir ó Bhaal-Iúdah, do thabhairt airc Dé a núsas *sin*, noch ainmnighear tré ainm THIGHEARNA na slógh, noch chomhnuigheas *idir* na cherubínibh.

3 Agus do chuireadar airc Dé ar chairt núaidh, agus tugadar leó amach í as tigh Abinadab noch do *bhi* a Ngibeá : agus do thiomáin Ussah agus Ahio, días mac Abinadab, an chairt núaidh.

4 Agus tugadar amach as tigh Abinadab í noch do *bhi* a Ngibeá, ag tabhairt chuideachda dáirc Dé, agus do ghluais Ahio roimhe an náirc.

5 Agus do shinn Dáibhi agus tigh Israel uile a lathair an TIGHEARNA ar gach uile *adhbha chiúil déanta* d'fíodhbhadh giumhuis, eadhor ar chlairseachaibh, agus ar shaltrachaibh, agus ar thiompanuibh, agus ar choirnetibh, agus ar chimbaluibh.

6 ¶ Agus a núair thangadar go lár búailte Nachon, do chuir Ussah a *lámh* amach chum airc Dé, agus do ghabh greim uirre ; óir do chroitheadar na dainm í.

7 Agus do las fearg an TIGHEARNA a naghaidh Ussah ; agus do bhúail Día ann *sin* e ar son a earraide ; agus fúair sé bás ann *sin* láimh re háirc Dé.

8 Agus do bhí Dáibhi doirbh, do chionn go ndéuarna an TIGHEARNA briseadh ar Ussah : agus thug sé ainm ar an náitsin Peres-Ussah gun lá a niugh.

9 Agus do bhí eagla an TIGHEARNA ar Dháibhi an lásaín, agus a dubhairt

sé, Cionnus thufas airc an TIGHEARNA chugamsa?

10 Marsin níor bháil lé Dáibhi airc an TIGHEARNA do chorrughadh chuige féin go cathruigh Dháibhi: ach rug Dáibhi leis do leathtaoibh í go tigh Obed-edom an Giteach.

11 Agus d'fán airc an TIGHEARNA a tigh Obed-edom an Giteach trí mhí: agus do bheannuigh an TIGHEARNA Obed-edom, agus muimtir a thighe uile.

12 ¶ Agus do hinnseadh do Dháibhi rígh, gha rádh, Do bheannuigh an TIGHEARNA tigh Obed-edom, agus a nuile ní dar bhean ris, ar son airce Dé. Ann sin dimthigh Dáibhi agus rug súas airc Dé as tigh Obed-edom go cathruigh Dháibhi maille re gairdeachus.

13 Agus is amhluidh bhí, a núair do imthighedis an mhuimtir diomchair airc an TIGHEARNA sé choisceán, do íodhbradh sé daimh agus méathusradh.

14 Agus do rinne Dáibhi damhsa as coinne an TIGHEARNA le na uile neart; agus do bhí ephod léineaduigh gabhthaum Dháibhi.

15 Marsin thug Dáibhi agus tigh Israel uile airc an TIGHEARNA súas maille re geartha, agus le fuáim an stuic.

16 Agus a núair tháinig airc an TIGHEARNA go cathruigh Dháibhi, d'éach Michal inghean Shauil ar fhuingeóig, agus do chonnaire sí Dáibhi rígh ag léinnigh agus ag damhsa as coinne an TIGHEARNA; agus do tharcuisnigh sí é ann a croidhe.

17 ¶ Agus tugadar a steach airc an TIGHEARNA, agus do chuireadar na suighe ann a haít féin í, a lár an tabernaicuil noch do chuir Dáibhi súas di: agus do íodhbuir Dáibhi oifrail loisge agus íodhbartha síothchána a lathair an TIGHEARNA.

18 Agus comhlúath is chríochnuigh Dáibhi oifrail na híodhbartha loisge agus na híodhbartha síothchána, do bheannuigh sé an pobal a nainm TIGHEARNA na slógh.

19 Agus do roinn sé a measg an phobail uile, a measg choimhliú iomláin Israel, do na mnáibh fós agus do na fearuibh, dá gach uile dhuine bairghin aráin, agus spólla *feola*, agus slaigh *fíona*. Na dhiaigh sin dimthigh an pobal uile gach áon dá thigh féin.

20 ¶ Annsin d'fíl Dáibhi do bheannughadh a theaghlugh. Agus tháinig Michal inghean Shauil amach a coinne Michal, agus a dubhairt sí, Cread é a ghlórmhuire do bhí rígh Israel a níugh, noch do nochd é féin a namharc chaillineadh a sherbhíseach, mar nochdus áon do na dáoinibh díomhaóin é féin go míonáireach!

21 Agus a dubhairt Dáibhi re Michal, Is do lathair an TIGHEARNA, noch do thogh misí roimhe hathairsí, agus roimhe a thigh uile, dom órdughadhmar úachdarán ós cionn phobail an TIGHEARNA, ós cionn Israel: uime sin do dhéana mé gairdeachus a lathair an TIGHEARNA.

22 Agus bíáidh mé fós níos tarcuinigh ná mar so, agus níos uirisle ann mo radharc féin: agus ag na banóglachuibsin air ar labhair tusa, acasin fós bíáidh mé a nonóir.

23 Uimesin ní raibh éinghin chloinne ag Michal inghean Shauil go lá a báis.

CAIB. VII.

Daibhi ag gabhail um theampul do thóghbhair. 4 Do cuireadh cairde ann go teuchd a mhic.

A GUS tárla, a núair do bhí an rígh na shuighe iona thigh, agus go ttug an TIGHEARNA suáimhnios dó óna naimhdeibh uile ar gach éantáobh;

2 Go ndubhairt an rígh ré Nátan an fáidh, féach anois, Aitreabhuimsí a tigh Cedar, achd atá airc an TIGHEARNA na comhnuidhe táobh a stigh do chúirtinibh.

3 Agus a dubhairt Nátan ris an rígh, Eirigh, déana a nuile ní atá fad inntinn; óir atá an TIGHEARNA maille leachd

4 ¶ Agus tárla a noidhche sin, go ttáinig bríathár an TIGHEARNA go Nátan, dha rádh.

5 Eirigh agus innis dom sherbhíseach Dáibhi, Gur mar so a deir an TIGHEARNA, A ndéana tú tigh dhamsa chum comhnuidhe ann?

6 An tan nar chomhnuidh mé a néain-tigh ó nuair fá ttug mé clann Israel amach as an Néigipt, aon gus a níugh, ach do shiubhail mé a bpáillíun agus a lóistín.

7 Ann sna huile *áitibh* ar shiubhail mé lé cloinn Israel uile nar labhair mé éanfhocal ré héintreibh Disrael, noch dar aithin mé mo phobal Israel do bheathughadh, gha rádh, Cred fá nach ccurthaóí tigh cedair súas damhsa?

8 Anois ar a nadhbharsin is mar so déara tú rem shearbhífhoghantugh Dáibhi, Is mar so a deir TIGHEARNA na slógh, Do thóg misí thú ó mháinrígh na gcaorach, ó leanmhúin an tréada, dot bheith ad riaghlóir ós cionn mo phobail, ós cionn Israel:

9 Agus do bhí mé maille leachd ann gach uile bhall ar ghabh tú, agus do ghearr mé amach do naimhde uile as do radharc, agus do rinne mé ainm mór dhíot, cosmhuil re hainm na ndaoine móra atá ar an tiallumb.

10 Os a chionn sin óirdeochúidh mé áit dom phobal Israel, agus suigheochaidh

mé iad, chor go ndéanaid combnuidh a náit bhus léo féin, agus nach ccorrochuid níos mó; agus nach bhuaidheoruid clann na hurchóide iad feasda mar do rinneadar roimhe so,

11 Agus amhuil ó nuair fár órduigh mé bhreitheamhuin do bheith ós cionn mo phobail Israel, agus thug mé dhuitse suáimhnios ód naimhdibh uile. Mar an gcéadna atá an TIGHEARNA dá innisin duit go ndéana sé tigh dhuit.

12 ¶ Agus a nuair chríochnochar do láethesi, agus choidéolus tú a bhfochair haithreadh, cuirfe misi do shliochd súas ad dhiaigh, noch thiocfas amach as tinnighibh, agus daingneochuidh mé a rioghachd.

13 Do dhéana sé tigh dom ainm, agus daingneochuidh misi cathaóir a rioghachd-asan go brath.

14 Bíaidh misi am athair aige, agus bíaidh seision na mhac agamsa. Má ní sé éigceart, smaichdeochad e lé slait na ndaoine, agus le buillighibh chloinne na ndaoine:

15 Acht ní dheileochaidh mo thrócaire ris, mar do rugas í ó Shaul, noch do chuir mé ar siubhal romhadsa.

16 Agus daingneochar do thigh agus do rioghachd go bráth romhad: daingneochar do chathaoir riogha go bráth.

17 Do réir na mbriatharso uile, agus do réir na fisei uile, is mar sin do labhair Nátan re Daibhi.

18 ¶ Agus ann sin do chuáidh Daibhi rígh a steach, agus do shuigh a bhfiaghnuisi an TIGHEARNA, agus dubhairt sé, Cía misi, a TIGHEARNA Día? agus cred é mo thigh, as a ttug tusa mé go nuige so?

19 Agus fós ba beag so ad radharcas, a TIGHEARNA Día; ach do labhair tú mar an gcéadna ar thigh do shearbhfhoghantuigh go cian daimsir. Agus a né so dlítheadh an duine, a TIGHEARNA Día?

20 Agus cred fhéadus Daibhi rádh riot níos mó? Óir atá fíos shearbhfhoghantuigh agadsa, a TIGHEARNA Día.

21 Ar son thfocail, agus do réir do thola féin, do rinne tú na neithe móra so uile, do thabhairt air do shearbhfhoghantuigh a naithneadh.

22 Ar a nadhbharsin atá tú mór, a TIGHEARNA Día: agus ní bhfuil áon cosmhuiil riot ann, agus ní bhfuil Día ann táobh amuigh dhíotsa, do réir gach a ccúalamar rer glúasaibh.

23 Agus cía an cineadh ar talumh cosmhuiil re do phobalsa, cosmhuiil re Hisraél, noch a ndeachaidh Día dá bhfuasgladh mar phobal dó féin, agus do dhéanamh anma dhó, agus do dhéanamh neitheadh móra agus úathbhásach, dhuitsi,

ar son do dhuithche, roimhe do phobal, noch dfuasguil tú dhuit féin as an Néigipt, ó na cineadhachaibh agus ó na ndeieibh?

24 Óir do dhaingnidh tú dhuit féin do phobal Israel do bheith na phobal agad go bráth: agus atá tusa, a TIGHEARNA, ad Dhía aca.

25 Agus anois, a TIGHEARNA Día, an focal do labhair tú a ttáobh do shearbhfhoghantuigh, agus a ttáobh a thighe, daingnidh é go brath, agus déana mar a dubhairt tú.

26 Agus bíodh hainm ar na mhéadughadh go bráth, gha rádh, Sé TIGHEARNA na slógh as Día ós cionn Israel: agus daingnithear tigh do shearbhfhoghantuigh Daibhi ad lathair.

27 Óir thusa, a TIGHEARNA na slógh, Día Israel, doillsigh tú dot shearbhfhoghantuigh, gha rádh, Do dhéana mé tigh dhuit: uime sin fuair do shearbhfhoghantuigh, iona chroidhe a nurnaighsi dhéanamh chugad.

28 Agus anois, a TIGHEARNA Día, is tusa an Día sin, agus is fíor do bhríathra, agus do gheall tú an mhaithsi dot shearbhfhoghantuigh:

29 Ar a nadhbharsin anois go madh toil leachd tigh do shearbhfhoghantuigh do bheannughadh, chor go mairfidh go bráth ad lathair: óir, do labhair tusa é, a TIGHEARNA Día: agus red bheannughadh bíodh tigh do shearbhfhoghantuigh beannugh go bráth.

CAIB. VIII.

Buadhughadh Daibhi. 9 Tíodhlaithe nan rí dhósan. 11 A thoirbheartas féin don TIGHEARNA.

A GUS tárla na dhiáigh só, gur bhúail Daibhi na Philistinigh, agus gur chlaóidh iad: agus do gabh Daibhi Méteg-Ammah as láimh na Bphilistineach.

2 Agus do bhuáil sé Móab, agus do thomhais iad lé córdá, dha tteilgion síos go talamh; eadhon lé dhá chórdá do thomhais sé do thabhairt báis, agus le héanchórdá iomlán do chongmháil béo. Agus do bhádar na Móabitigh ná searbhfhoghantuigh ag Daibhi, agus tugadar tíodhlaithe léo.

3 ¶ Do bhuáil Daibhi mar an gcéadna Hadadeser, mhac Rehob, rígh Sóbah, mar do chúaidh sé do bhuáin a chríche amach ag an tsruth Euphrátes.

4 Agus do bhean Daibhi míle carbad dhe, agus seachd ccéad marcach, agus fithche míle coisigh: agus do ghearr Daibhi speirreacha each na ccarbad uile, achd do shabháil sé díol chéud carbad díobh.

5 Agus a nuair thangadar Sírianuigh

Dhamascus do chuidiughadh le Hadadeser rígh Sóbah, do mharbh Dáibhi do na Sírianachaibh dhá mhíle fhithchiot fear.

6 Annsin do chuir Dáibhi gairiosún a Síria Dhamascus: agus do bhádar na Sírianuigh na serbhiseachaibh ag Dáibhi, agus tugadar tiodhlaicthe léo. Agus do choimhead an TIGHEARNA Dáibhi ann gach uile bhall ad téigheadh.

7 Agus do thog Dáibhi na sciatha óir do bhí ar mhuintir Hadadeser, agus thug leis go Hierusalem iad.

8 Agus thug Dáibhi rígh, ó Bhetah, agus ó Bherotai, caitheacha Hadadeser, ro iomad práis.

9 ¶ A nuair do chúalaidh Toi rígh Hamat gur chlaóidh Dáibhi slúagh Hadadeser uile,

10 Ann sin do chuir Toi a mhac Ioram chum Dáibhi rígh, do chur fáilte roimhe, agus dá bheannughadh, tré mar do throid se a naghaidh Hadadeser, agus mar do chlaóidh sé é: (óir do bhí cogadh ag Hadadeser re Toi.) Agus thug Ioram soighthighe airgid, agus soighthighe óir, agus soighthighe práis leis:

11 Noch do bhronn Dáibhi rí mar an gcéadna don TIGHEARNA, maille ris a naírgíod agus ris a nór do bhronn sé noch do bhean sé do na huile chineadhachuibh do chuir sé faói:

12 Do Shíria, agus do Mhóab, agus do chloinn Ammon, agus do na Philistinibh, agus do Amalec, agus déadail Hadadeser, mhic Rehob, rígh Sóbah.

13 Agus fuair Dáibhi ainm a nuair do fhíll sé ó ár na Sírianach a ngleann ann tsaluinn, ar mbualadh ochd míle dhéug fear.

14 ¶ Agus do chuir sé gairiosún ann Edom; ar feadh Edom uile do chuir sé gairiosún, agus do bhádar muintir Edom na serbhiseachaibh ag Dáibhi. Agus do coimhead an TIGHEARNA Dáibhi ann gach uile bhall a ngabhadh.

15 Agus do bhí Dáibhi na rígh ós cionn Israel go hiomlán; agus do rinne Dáibhi breitheamhnus agus ceart dá dhaóinibh uile.

16 Agus do bhí Ióab mhac Seruah ós cionn an tslóigh; agus Iehosoaphat mhac Ahilud na sheanchuigh;

17 Agus do bhí Sadoc mhac Ahitub, agus Achimelech mhac Abiatar, na sagartaibh; agus Seraiah na scribhneóir;

18 Agus do bhí Benaiah mhac Iehoiada ós cionn na Cheretiteach agus na Bpeletiteach; agus do bhádar mic Dháibhi na bpríomhúachdaránuibh.

Luchd oifighe Dhabhi. 7 A cineul do Mhephiboset.

AUGUS a dubhairt Dáibhi, An bhfuil fós éanduine béal do thigh Shaul, go ttaisbéanuinn cineul do ar son Ionatan?

2 Agus do bhí do thigh Shaul searbhfhoghantuigh dar bhainm Síba. Agus a nuair do ghoireadar é chum Dáibhi, a dubhairt an rígh ris, An tusa Síba? Agus a dubhairt Síba, Is mé do shearbhfhoghantuigh.

3 Agus a dubhairt an rígh ris, An mairioun éanduine fós do thigh Shaul, go bhfoillsighidh mé muinteardhus Dé dhó? Agus a dubhairt Síba ris an rígh, Atá mac fós ag Ionatan, noch atá bacach iona chosuibh.

4 Agus a dubhairt an rígh ris, Cáit a bhfuil sé? Agus a dubhairt Síba ris an rígh, Feach atá sé a tigh Mhachir, mhic Ammiel, a Lo-debar.

5 ¶ Ann sin do chuir Dáibhi rígh fios air, agus thug leis é as tigh Mhachir mac Ammiel, ó Lo-debar.

6 Anois a nuair tháinig Mephiboset, mhac Ionatan, mhic Saul, mar a raibh Dáibhi, do thuit sé ar a aghaidh, agus do rinne sé umhla. Agus a dubhairt Dáibhi, A Mhephiboset. Agus do fhreagair seision, Féuch do shearbhfhoghantuigh!

7 ¶ Agus a dubhairt Dáibhi ris, Ná bíodh egle ort: óir go demhin taisbeanfuidh misi cineul duit ar son hathar Ionatan, agus aiséoca mé dhuit dúitheche Shaul hathar uile; agus íosa tú arán ar mo bhórda a ccomhnuigh.

8 Agus dumlhuigh seision é féin, agus a dubhairt, Cred é do shearbhfhoghantuigh as a bléuchfása ar mo shamuilse do mhadradh marbh?

9 ¶ Ann sin do ghoir an rígh Síba, searbhfhoghantuigh Shaul chuige, agus a dubhairt ris, Thug mé do mhac do mhaighistir a nuile ní ba le Saul agus le na thigh uile.

10 Saotlrochtha tusa, agus do mhic ar a nadhbharsin, agus do shearbhísigh, an fearann dó, agus do bhéara tú a steach an sochar, chor go mbia beatha ag mac do mhaighistir re ithe: ahd íosa Mephiboset mac do Maighistir arán ar mo bhórda a ngnáth. Anois do bhí ag Síba cúig mic dhéug agus fithche searbhfhoghantuigh.

11 Ann sin a dubhairt Síba ris an rígh, Do reir a nuile neithe dar fhúagair mo thighearna an rígh dá shearbhfhoghantuigh, marsin do dhéanas hoglach. Ar son Mephiboset, ar sa an rígh, íosa sé ar mo bhórda, mar áon do mhacaibh an rígh.

12 Agus do bhí mac óg ag Mephiboset,

dar bhainm Mica. Agus an mhéid do bhí a tigh Shiba bá serbhísigh do Mhephibóset iad.

13 Marsin do chomhnuigh Mephibóset a Nierusalem: óir do itheadh se a gcomhnuidhe ar bhórd an rígh; agus do bhí sé bacach iona chosuibh.

CAIB. X.

Do sháruigh Hanun reachd na nrígheuchd.

6 Agus dhíoghla air é.

AGUS tárla na dhíaigh so, go bhfuair rígh chloinne Ammon bás, agus gur ríoghaidh Hanun a mhac ann a áit.

2 Ann sin a dubhairt Dáibhi, Taisbeanfuidh mé muinntearthus do Hanun mhac Nabas, mar do thaisbéin a athair cinéul damhsa. Agus do chuir Dáibhi daóine dhá sherbhíseachaibh dá mheisniughadh ar son a athar. Agus tangadar séirbhísigh Dháibhi a steach go dúitliche chloinne Ammon.

3 Agus a dubhradar prionnsuidhe chloinne Ammon ré Hanun a ttighearna, An saóileann tusa go ttugann Dáibhi onóir dot athair, as a ccurfeadh sé daóine dot shólásughadh? nach é adhbhar far chuir Dáibhi a sheirbhísigh chugád, do spíonadh na caithreacha, agus dá brath, agus dá scrios.

4 Ar a nadhbharsin do ghlac Hanun serbhísigh Dháibhi, agus do bheárr dhíobh leath a bhféasóg, agus do ghéarr a néad-uirge iona lár go nuige a inása, agus do chuir ar siubhal iad.

5 A nuair do innisiodar sin do Dháibhi, do chuir sé aircis orra, do chionn go raibh náire mhor ar na daoineibh: agus a dubhairt an rígh riú, Fanuidh ann Iericho nó go bhféasuidh bhur bhféasóga, annsin filligh.

6 ¶ Agus a nuair do chonncadar clann Ammon gur bhréanadar a lathair Dháibhi, do chuireadar clann Ammon teachda íadha agus do ghlacadar air thuarusdal Sírianuigh Bhet-rehob, agus Sírianuigh Shóba íitheche míle coisigh, agus ó rígh Maacah míle fear, agus ó Istob dhá mhíle dhéug fear.

7 Agus a nuair do chúala Dáibhi sin, do chuir se amach Ióab, agus slúagh na ndáoine árrachda uile.

8 Agus tangadar clann Ammon amach, agus do chuireadar an cath a nórdughadh a ndul a steach an gheata: agus do bhádar Sírianuigh Shoba, agus Rehob, agus Ishtob, agus Mhaacah, leó féin sa machaire.

9 A nuair do chonnaic Ióab go raibh aghaidh an chatha air roimhe agus na dhíaigh, do thogh sé amach rogha fhear Israel, agus do chuir a naghaidh na Sírianach iad a nórdughadh:

10 Agus thug se an chuid oile don

tslúagh a láimh Abisai a dhearbhrathair, dá ccur a nórdughadh a naghaidh chloinne Ammon.

11 Agus a dubhairt sé, Má bhíd na Sírianuigh ro láidir dhamhsa, tárrsa chuidiughadh riom: agus má bhíd clann Ammon roláidir dhuitsi, ansin rachadsa chuidiughadh riot.

12 Bíodh meisneach mhaith agad, agus foillsigheam sinn féin ar bhfearuibh ar son ar bpobail, agus ar son chaithreacha ar Ndé: agus agad déanadh an TIGHEARNA an ní is maith ann a radharc féin.

13 Agus do dhruid Ióab láimh riú, agus na daóine do bhí na fhochair, go nuige an gcath a naghaidh na Sírianach: agus do theitheadar roimhe.

14 Agus a nuair do chonncadar clann Ammon gur theitheadar na Sírianuigh, ansin do theitheadarsan mar an gcéadna roimhe Abisai, agus do chúadar a steach san chathruigh. Mar sin dfill Ióab ó chloinn Ammon, agus tháinig sé go Hierusalem.

15 ¶ Agus a nuair do chonccadar na Sírianuigh gur buaileadh iad féin le Hisrael, do chruinnigheadar iad féin a cceann a chéile.

16 Agus do chuir Hadareser teachda uadha, agus thug amach na Sírianuigh noch do bhí táobh thall don nabhuinn: agus tangadar go Helam; agus Sobach Caiptín slóigh Hadareser rompa.

17 Agus a nuair do hinnseadh sin do Dháibhi, do chruinnigh sé Israel uile a gcionn a chéile, agus do chuáidh sé anonn tar Iórdan, agus tháinig go Helam. Agus do chuireadar na Sírianuigh iad féin a nórdughadh a naghaidh Dháibhi, agus do throideadar ris.

18 Agus do theitheadar na Sírianuigh roimhe Israel; agus do mharbh Dáibhi luchd sheachd ccéud carbad do na Sírianachaibh, agus dhá fhithchid míle marcach, agus do bhuáil sé Sóbach caiptín a slóigh, noch fuair bás ann sin.

19 Agus a nuair do chonccadar na ríghthe uile do bhí na serbhíseachaibh ag Hadareser, gur buaileadh iad féin roimhe Israel, do rinneadar síothcháin ré Hisrael, agus do rinneadar serbhís dóibh. Mar sin dob eagal leis na Sírianachaibh congamh ar bitli do thabhairt nios mó do chloinn Ammon.

CAIB. XI.

Tuisleadh Dháibhi a nadhaltrannas, 14 an ndunmarbhadh.

AGUS tárla, tar eis na bliadhma do chaitheadh, fa nam a téid ríghthe amach chum catha, gur chuir Dáibhi Ióab, agus a sherbhísigh leis, agus Israel

uile amach; agus do scriosadar clann Ammon, agus do shuigheadar timchioll Rab-bah. Ach d'fhan Dáibhi ann Ierusalem.

2 ¶ Agus tárta a naimsir an trathnóna, gur éirigh Dáibhi as a leabuidh, agus go raibh ag spaisdeórachd an úachdar thighe an rígh: agus ó mhullach an tighe do chonaic sé bean dhá nighe féin; agus do *bhí* an bhean roscíamhach re féachuinn uirre.

3 Agus do chuir Dáibhi fios, agus d'fias-ruigh a ndiáigh na mná. Agus a dubhairt *neach áirigh*, Nach í so Batséba, inghean Elam, bean Uriah an Hititeach?

4 Agus do chuir Dáibhi teachda uadh, agus tugadh chuige í; agus tháinig sí a steach chuige, agus do luidh sé lé; (oir do bhí sí ar na glanadh ó na neamhghlaine: agus d'fhill sí dhá tigh féin.

5 ¶ Agus do toirrcheadh an bhean, agus do chuir sí scéala uáithe agus dinnis do Dháibhi, agus a dubhairt, *Atáim* torrach.

6 Agus do chuir Dáibhi scéala uadh go Ióab, ghá radh, Cuir chugam Uriah an Hititeach. Agus do chuir Ióab Uriah go Dáibhi.

7 Agus a nuair tháinig Uriah chuige, d'fiasruigh Dáibhi *dhe* cionnus do bhí Ióab, agus cionnus do bhí an pobal, agus cionnus do chúaidh an cogadh ar aghaidh?

8 Agus a dubhairt Dáibhi ré Huriah, Imthigh síos dot thigh, agus ionnuil do chosa. Agus dimthigh Uriah as tigh an rígh, agus do cuireadh comhroinn *bhídh* na dhiaigh ón rígh.

9 Ach do choduil Uriah ag dorus thighe an rígh maraon re serbhiseachaibh a thigh-earna uile, agus ní dheachaidh sé síos dha thigh.

10 Agus a nuair dinnsiodar do Dháibhi, dha rádh, Ní dheachaidh Uriah síos dhá thigh, a dubhairt Dáibhi re Huriah, Nach dtáinig tú ód aistior? *uime* sin créd fa nach deachaidh tú síos dot thigh?

11 Agus a dubhairt Uriah re Dáibhi, Atá a náirc, agus Israel, agus Iúdah, a bpáilliúnuibh; agus atá mo thighearna Ióab, agus serbhísigh mo thighearna, a ccampa ann sna machairibh réidhe; an racha misi maseadh dom thighféin, díthe agus dol, agus do luighe lem mháoi? *mar* mhairios tusa, agus *mar* is beó hanum, ní dhéana misi an ní sin.

12 Agus a dubhairt Dáibhi re Huriah, Fan annso a nuigh mar an gcéadna, agus léigfidh mé dhuit imtheachd a mórach. Mar sin d'fhan Uriah an Ierusalem an lá sin, agus ar na mhárach.

13 Agus a nuair do ghoir Dáibhi air, dúaidh sé, agus d'ibh sé iona fhíadhnúise; agus do chuir sé ar meisge é: agus tráthnóna do chúaidh amach do luigh air a leabuidh a bhfochair serbhíseach a thigh-

earna, agus ní dheachaidh síos dá thigh féin.

14 Agus tárta ar máidin, gur scríobh Dáibhi litir chum Ióab, agus do chuir le láimh Uriah í.

15 Agus do scríobh sé annsa litir gha rádh, Cuir Uriah a naghaidh an chatha as láidre, agus fillidh féin uadh, chor go mbuáilfighear, agus go muirfighear é.

16 Agus tárta, a nuair do mheas Ióab an chathair, gur dhírigh sé Uriah chum na háite ar bhaithnidh do daóine gaisgeamhla bheith.

17 Agus do chúadar muinntir na caithreach amach, agus do throideadar re Ióab, agus do marbhadh *cuid* do mhuinntir Dháibhi; agus do thuit Uriah an Hititeach mar an gcéadna.

18 ¶ An sin do chuir Ióab scéala uadh, agus dinnis do Dháibhi a ttáobh gach neithe don chogadh;

19 Agus do aithin sé don teachdaire, dha rádh, A nuair chríochnochas tú innisín scéul an chogaidh don rígh,

20 Agus dá tteagmhadh go néireochadh fearg an rígh, agus go naibéoradh sé riot, Cred fa ndeachabhair comhfhogus sin don chathrugh a nuair do throideabhair? nach raibh a fhios aguibh go gcaithfidís ón bhallá?

21 Cía bhuáil Abimelech mhac Ierub-beschet? né nach ar chaith bean cuid do chloich mhuilinn air ó nbhalla, iondus go bhfuair sé bás ann Tebes? cred fa ndeachabhair a ngoire an bhalla? ann sin abairsi, Déug do shearbhfhoghantuigh Uriah an Hititeach mar an gcéadna.

22 ¶ Mar sin dimthigh an teachdaire, agus dinnis do Dháibhi gach éinní ler chuir Ióab é.

23 Agus a dubhairt an teachdaire re Dáibhi, Go deimhin rugadar na daóine buáidh oruinn, agus thangadar amach oruinn san machaire, agus do bhámainne orrasan go nuige an geata.

24 Agus do chaitheadar an luchd lámh-úigh do serbhísigh ó nbhalla; agus do marbhadh *cuid* do mhuinntir an rígh, agus déug hógach Uriah an Hititeach mar an gcéadna.

25 Ann sin a dubhairt Dáibhi ris an tteachdaire, Mar so déara tú ré Ióab, Ná cuireadh an ní sí ort, óir marbhuidh an cloidheamh duine mar dhuine oile: déana do chath níos láidre a naghaidh na caithreach, agus mill í: agus cuirse meisneach ann.

26 ¶ Agus inar do chúaluidh bean Uriah gur éug Uriah a fear, do cháoin sí ar son a fir.

27 Agus a nuair do scuir aimsir a cumha, do chuir Dáibhi fios uirre chum a

thighe, agus do bhí na mnáí aige, agus rug sí mac dhó. Ach do mhíothaitin an ní do rinne Daibhi ris an TIGHEARNA.

CAIB. XII.

Achmhúsan Natan do Dhaibhi. 13 Dadmhuigh Daibhi a pheacadh.

AGUS do chuir an TIGHEARNA Natan chum Daibhi. Agus tháinig sé chuige, agus a dúbhairt ris, Do bhádar dias fear a n'anchathruigh; fear aca saidhbhir, agus an fear oile bocht.

2 Do bhí móran tréud agus calbhann ag an duine shaidhbhir:

3 Ach ag an duine bhoichd ní raibh ach amháin, éanúan beag bainiann, noch do cheannuigh se agus do bheathuigh sé: agus d'fás sé súas maráon ris féin, agus re na chloinn; do itheadh sé dhá bhiadh, agus do ibhiodh sé as a chupán féin, agus do luigheadh sé iona bhróllach, agus do bhí aige mar inghin.

4 Agus tháinig fear sligheadh chum an duine shaidhbhir, agus do choigil sé buáin re na thréud féin, no re na ealbhá féin, do dheasúghadh neithe don noidhe noch tháinig chuige; ach do ghábh sé uan an duine bhoichd, agus do dheasúigh é don duine tháinig chuige.

5 Agus do las fearg Dháibhi go mór a naghaidh an duine; agus a dubhairt re Natan, Mar mhairios an TIGHEARNA, an té do rinne sin geabhuigh sé bas go deibhin:

6 Agus cáithfidh sé ceithre huáin do thabhairt san nuan, do chionn go ndéarna sé an ní so, agus do bhrígh nach raibh trócaire ann.

7 ¶ Agus a dubhairt Natan re Daibhi, Is tusa an duine. Is mar so a deir an TIGHEARNA Día Israel, Do unguidh misi thú ad rígh ós cionn Israel, agus do sháor mé thú as lámh Shaul;

8 Agus thug mé tigh do mhaighistir dhuit, agus mná do mhaighistir ann luchd, agus thug mé tigh Israel agus Iúdah dhuit; agus dá mbudh bheag leachd sin, do bhéaruinn duit ós a chionn sin a leitheid agus a leitheid oile so do neithibh.

9 Créd fár tharcuisnigh tú aithne an TIGHEARNA, do dhéanamh uile dá lathaí; do mharbh tú Uriah an Hititeach leis an ecloidheamh, agus thug tú a bhean da beith na mnáí agad féin, agus do mharbh tú é le cloidheamh chloinne Ammon.

10 Anois ar a nabharsin ní dheileochuidh an cloidheamh re do thigh choidheche; do chionn mar do tharcuisnigh tú misi, agus go ttug tú bean Uriah an Hitiigh dá beith na mnáí dhuit féin.

11 Is marso a deir an TIGHEARNA, Féach, tóigfemisi olc súas ad aghaidh amach as do thigh féin, agus beanfa mé do mhná

dhíot as coinne do shúl, agus do bhéara mé dot chomharsuinn iad, agus luidhfidh sé led mhnáibh a radharc na gréinesí.

12 Óir do rinne tusa a bhfolach é: ach do dhéana misi an nísí as coinne Israel uile, agus as coinne na gréine.

13 Agus a dubhairt Daibhi re Natan, Do pheacaidh mé a naghaidh an TIGHEARNA. Agus a dubhairt Natan re Daibhi, Do chuir an TIGHEARNA mar an gcéadna do pheacadhsa ar gcúl; ní bhfuighe tú bás.

14 Gidheadh, do chionn go ttug tú leis an ngníomhso cúis mhór dá nánihud an TIGHEARNA do scaunlughadh, an leanamh fós do rugadh dhuit, do gheabha sé bás go deimhin.

15 ¶ Agus dimthigh Natan dá thigh. Agus do bhúail an TIGHEARNA an leanamh, noch rug bean Uriah do Dháibhi, agus do bhí sé ro thinn.

16 Uime sin do ghuidh Daibhi Día fá an leanamh; agus do throisg Daibhi, agus do chuáidh a steach, agus do luidh feadh na hoidheche ar an talamh.

17 Agus déirgheadar sinnsir a thighe, agus do chúadar mar a raibh sé, da thógbháil suás don talamh: ach níor bháill leis, agus ní dúaign sé arán leó.

18 Agus tárla an seachdmhadh la, go bhfuair an leanamh bás. Agus do bhí eagla ar mhuinntir Daibhi a innmín dó go bhfuair an leanamh bás: óir a dubhradar, Féuch, an fad do bhí an leanamh fós beó, do labhramar ris, agus níor éist sé ar nguth: ga mhéid marsin chráidhfeas sé é féin, ma innseannuid dó go bhfuair an leanamh bás?

19 Achd a núair do chonnaire Daibhi a sheirbhísigh ag cogarnuigh, do aithin Daibhi go bhfuair an leanamh bás: uime sin a dubhairt Daibhi re na sheirbhíseachuibh, An bhfuair an leanamh bás? Agus a dubhradarsan, Fuair sé bás.

20 Ann sin déirigh Daibhi don talamh, agus dionnaíl sé, agus do chuir ola air féin, agus do áthruigh a éadach, agus tháinig go tigh an TIGHEARNA, agus do adhuir: ann sin tháinig sé dhá thigh féin; agus a nuair do farr, do chuireadar arán ann a fhiadhnúise, agus dúaign sé e.

21 Ann sin a dubhradar a sheirbhísigh ris, Cred an ní so do rinne tú? do throisg tú agus do ghuil tú ar son an leinibh, an feadh do bhí sé beó; achd a nuair déug an leanamh, déirigh tú agus dúaign tú arán.

22 Agus a dubhairt seisiann, An feadh do bhí an leanamh fós beó, do throisg mé agus do ghuil mé: óir a dubhairt mé, Cia agá bhfuil a fhios nach bíadh Día grásmhuil riom, go madh toil leis an leanamh da mharthuinn?

23 Achd a nois ó fuáir sé bás, créd fa ttroisgfin? an bhféadúim a thabhairt ar ais a ris? rachaidh misi go nuige eision, achd ní fhillfe seision chugamsa.

24 ¶ Agus do bhí Dáibhi ag déanamh sólais dá mhnaoi Bat-seba, agus do chuáidh sé a steach mar a raibh sí, agus do luidh lé: agus rug sí mac dhó, agus tug sé Solamh damm air: agus dob ionmhuin leis an TIGHEARNA é.

25 Agus do chuir sé le láimh Nátan an faidh; agus do ghoir sé Iedidiah daimn dhe ar son an TIGHEARNA.

26 ¶ Agus do throid Ióab a naghaidh Rabbah cathair chloinne Amnon, agus do ghabh se an chathair ríogha.

27 Agus do chuir Ióab teachda chum Dáibhi, agus a dubhairt, Do throid mé a naghaidh Rabbah, agus do ghabh mé cathair na nuisgeadh.

28 Anois ar a ndhbharsin cruinnigh an chuid oile don phobal a gcionn a chéile, agus suigh ré haghaidh na cáithreach, agus bean amach í: deagla go mbeanfuinsi amach an chathair, agus go ngoirfidhe asam í.

29 Agus do chruinnigh Dáibhi an pobal uile a gcionn a chéile, agus do chuáidh sé go Rabbah, agus do throid na haghaidh, agus do ghabh sé í.

30 Agus do bhean sé coróin a rígh dhá cheann, (*bá hé a comhthrom tallam óir maille ris na clochaibh búadha*): agus do cuireadh ar cheann Dháibhi í. Agus thug sé leis amach éadail na cáithreach a nion-arcuigh mhóir.

31 Agus thug sé amach na daoine do bhí san ceathruigh sin, agus do chuir sé *iad* fa thuiriosuibh, agus fa bhracadhuibh iarainn, agus fa thúaghuibh iarainn, agus thug orra dul a sóm áitheche na mbriceadh: agus mar so do rinne sé ré cáithreachaibh chloinne Amnon uile. Mar sin dfill Dáibhi agus an pobal uile go Hierusalem.

CAIB. XIII.

Dodhioghail Absolon ar Amnon a chodhladh ré na dheirbhshiur. 37 Do theich sé ó fheing Dhaibhi á athar.

AGUS tarla na dhíáigh so, go raibh ag Absolon mhac Dáibhi deirbhshiúr sgiamhach, dar bhainm Tamar; agus do bhí grád ag Amnon mhac Dháibhi uirre.

2 Agus do bhí Amnon chomhmór sin ar na chrád, gur ghabh tinnios é fa ná dheirbhshiúir Tamar; óir do bhí sisi na raaighdin; agus do smúain Amnon gur dheacair dhó féin éainní dhéanamh ría.

3 Ach do bhí caruid ag Amnon dar bhainm Ionadab, mhac Símeah dearbhrathair Dháibhi: agus ba duine ro ghlic Ionadab.

4 Agus a dubhairt Ionadab ris, Créd fa bhfuil tú tanughadh mar sin ó lá go lá, agus tú ad mhac ag an rígh? nach inneoas tú dhamsa é? Agus a dubhairt Amnon ris, Atá grád ag am ar Thámar, deirbhshiúr mo dhearbhrathar Absolon.

5 Agus a dubhairt Ionadab ris, Luidh síos ar do leabuidh, léig ort féin bheith tinn: agus a nuáir thioctas hathair dot fhéachuinn, abair ris, Guidhim thú, tigeadh mo dheirbhshiúr Tamar, agus tógadh sí biadh dhamh, agus deasuigheadh sí an biadh an radharc féin, chor go bhfaicinn, agus go nithinn é as a láimh.

6 ¶ Mar sin do luidh Amnon síos, agus do léig sé air féin a bheith tinn: agus a nuáir tháinig an rígh dá fhéachuinn, a dubhairt Amnon ris an rígh, Guidhim thú, tigeadh Tamar mo dhearbhrathair, agus déanadh sí cúpla baigrhin damh an radharc féin, go nithin ní as a láimh.

7 Ann sin do chuir Dáibhi fios don bhaile go Tamar, dá rádh, Eirigh anois go tigh do dhearbhrathar Amnon, agus deasuigh biadh dhó.

8 Mar sin do chuáidh Tamar go tigh a dearbhrathar Amnon; agus eision na luidhe síos. Agus do ghlac sí plúr, agus dfuin sí é, agus do rinne baigrheana ann a radharc, agus do chrúaidhuigh sí na baigrheana.

9 Agus do ghlac sí oigheann, agus do dhóirt ann *iad* iona fhiadhmuisi; acht do dhiúlt seision ithe. Agus a dubhairt Amnon, Cuiramach cách uile uáin. Agus do chúadar amach gach éinneach uadh.

10 Agus a dubhairt Amnon ré Tamar, Tabhair an biadh a steach don tséomra, chor go nithinn as do láimh dhe. Agus do ghlac Tamar na baigrheana do rinne sí, agus do rug don tséomra *iad* chum Amnon a dearbhrathair.

11 Agus a nuáir thug sí chuige *iad* ré ithe, rug seision greim uirre, agus a dubhairt sé ría, Luidh liom, a dheirbhshiur.

12 Agus do fhreagair sisi é, Ní headh, a dhearbhrathair, ná héignigh mé: óir ní cóir a leitheid sin do dhéanamh a Nisrael: ná déanasa an leimhesin.

13 Agus misi, cáit a ccuirfinn mo mhíochlú? agus ar do shonsa, bíaidh tú mar áon do na hamadánuibh a Nisrael. Anois, guidhim thú, labhair ris an rígh; oir ní chuinneochuidh sé misi uáit.

14 Acht cheana ní éisdeadh seision re na glór: achd, ar mbeith nios láidre ná isi, déignigh sé í, agus do luidh aice.

15 ¶ Ann sin do fhuatháigh Amnon í go hiomarcach; ionnus gur mhó an fuath ler fhuathuigh sé í ná an gradh léar ghrádh-uigh sé í. Agus a dubhairt Amnon ría, Eirigh, bí ag imtheachd.

16 Agus a dubhairt sisi ris, *Ní bhfuil*

cúis chuigesin : is mó an tolsa ann mo chur ar siubhal, ná an tolc oile do rinne tú orum. Achd ní éisdeadh seision ría.

17 Ann sin do ghoir sé a óglach do níodh miniostalachd dó, agus a dubhairt, Cuir anois an *bheanso* amach uáin, agus druid an dorus na diáigh.

18 Agus do *bhí aicesi* culaidh ioldhathach uirre : óir is lé na leithéidsin do róbuibh do bhídis ingheana an rígh do *bhíodh* na maighdeana éaduighe. Ann sin thug a óglach amach i, agus do dhruid an dorus na diáigh.

19 ¶ Agus do chuir Tamar luáithreadh ar a ceann, agus do réub sí a héadach ioldhathach do *bhí* uirre, agus do leag sí a lámh ar a ceann, agus dimthigh roimpe ag gártha.

20 Agus a dubhairt Absolon a dearbhrathair ría, An raibh Amnon do dhearbhrathair agad? achd anois bí ad thochd, a dheirbhshiúr : sé do dhearbhrathair é; ná cuir beann ar an ní sí. Mar sin do chomluaidh Tamar go dubhach a ttigh a dearbhrathair Absolon.

21 ¶ Achd a nuair do chúalaidh Dáibhi rígh na neithesi uile, do bhí sé ro fheargach.

22 Agus níor labhair Absolon re na dhearbhrathair Amnon go maith nó go holc : óir do fhúathaigh Absalon a dhearbhrathair Amnon, do bhrígh gur éignigh sé a dheirbhshiúr Tamar.

23 ¶ Agus tárla a cionn dá bhliadhan iomlán, go raibh béarrthóirigh cáorach ag Absolon a Mbaal-Hasor, noch atá lámh re Ephraim : agus thug Absolon cuireadh do chloim an rígh uile.

24 Agus tháinig Absolon chum an rígh, agus a dubhairt, Féuch anois, atáid béarrthóirigh cáorach ag do shearbhfhoghantuigh; tigeadh an rígh, guidhim thú, agus a sheirbhísigh led shearbhfhoghantuigh.

25 Agus a dubhairt an rígh ré Habsolon, Ní headh, a mhic, ná tiagham uile anois ann, deagla go mbéinis costusach dhuit. Agus do chuir sé dithchioll air : aicht níor bháil leis imtheachd, ach do bheannuigh sé é.

26 Ann sin a dubhairt Absolon, Muna tí tú féin, guidhim thú, léig mo dhearbhrathair Amnon theachd linn. Agus a dubhairt an rígh, Cred fá rachadh seision leachd?

27 Achd do chuir Absolon dithchioll air, gur léig sé Damnon agus do mhacaibh an rígh uile dul leis,

28 ¶ Anois do aithin Absolon da shearbhfhoghantaighibh, gha rádh, Comharthuigh anois a nuair bhías croidhe Amnon súgach o fhíon, agus a nuair a déara misí ribh, Buailigh Amnon; annsin marbhuidh é, ná biodh eagla oruibh; nach ar

aithin misí dhibh é? bíghi curata, agus bíghi beódha.

29 Agus do rinneadar searbhfhoghantuighe Absolon re Hamnon mar do aithin Absolon. Annsin do éirgheadar mic an rígh uile, agus do chúaidh gach áon aca súas ar a mhúille, agus do theitheadar.

30 ¶ Agus tárla, an feadh do bhádar ar a tslighe, go ttáinig scéula chum Dáibhi, ga rádh, Do mharbh Absolon clann an rígh uile, agus níor fágbadh aon díobh beó.

31 Ann sin déirigh an rígh, agus do réub a éadach, agus do luidh ar an ttalumh; agus do bhí a mhuinntir uile na seasamh aige agus a néaduighe briste.

32 Agus a dubhairt, Ionadab mhac Si-meáh dearbhrathair Dháibhi, Ná sáoilleadh mo thighearna gur marbhadh na bóganuigh mic an rígh uile; óir Amnon anháin do marbhadh : óir do tionscnadh so do réir thola Absolon ón ló fár éignigh sé a dhearbhlshiúr Tamar.

33 Anois ar nadhbharsin ná gabhadh mo thighearna an rígh an ní chuige ann a chroidhe, dá bhreathmughadh gur marbhadh mic an rígh uile : óir Amnon ambáin do marbhadh.

34 Ach do theith Absolon. Agus do thóg an tóganach do bhí ag coimhéud na faire a shuile súas, agus damhairc sé, agus, féuch, thangadar mórán dáoinne annsa tslighe ré táobh an chnoic táobh shíar dhe.

35 Agus a dubhairt Ionadab ris an rígh, Féuch, atáid mic an rígh ag teachd : mar a dubhairt do shearbhfhoghantuigh, is amhluidh atá sé.

36 Agus tárla, mar is luáithe gur chríochnuigh seision a bhriathra, go ttangadar clann an rígh, agus gur thógbliadar a nguth ós áird agus gur ghuideadar : agus do ghuil an rígh mar an gcéadna agus a mhuinntir uile go géar.

37 ¶ Ach do theith Absolon, agus do chúaidh sé go Talmai, mhac Anmihud, rígh Gésur. Agus do níodh *Dáibhi* dobrón ar son a mhic gach éanlá.

38 Mar sin do theith Absolon, agus do chúaidh go Gésur, agus do bhí ann sin trí bliadhna.

39 Agus do bhí rofhonn air rígh Dháibhi dul amach go Habsolon : óir do meisnigheadh é a ttáobh Amnon, ó fuair sé bás.

CAIB. XIV.

Tré chríonnachd mhná áiridhe do fillcadh Absolon.

ANOIS do mhothuigh Ióab mhac Seruah go raibh croidhe an rígh le Habsalon.

2 Agus do chuir Ióab fios go Tecoah, agus thug as sin bean chríonna, agus a

dubhairt ría, Guidhim thú, léig ort féin bheith ad chumha, agus cuir ort a nois éadach cumha, agus ná cumuil ola dhíot féin, ach bí mar mhnaói atá ré fada a gumbaidh ar son an mhairbh.

3 Agus tárr chum an rígh, agus abair marso ris. Marsin do chuir Ióab na briathra ann a béul.

4 ¶ Agus a nuair do labhair an bhean do Thecoah ris an rígh, do thuit sí ar a haghaidh chum na talmhan, agus do rinne umbhá, agus a dubhairt sí, Tárrthuigh, O a rígh.

5 Agus a dubhairt an rígh ría, Cred dínthigh ort? Agus do fhreagair sisi, Go deimhin is baintreabhach mé, agus do chuáidh mfear déug.

6 Agus do bhí días mac ag do bhanóglach, agus do throideadar aráen re cheile annsa machaire, ach ní raibh éinneach do dhéanamh éadarsgán, agus do bháil fear aca an fear oile, agus do mharbh sé é.

7 Agus, féuch, déirigh muinntir an tighe uile a naghaidh do bhanóglach, agus a dubhradar, Seachuid an té do mharbh a dhearbhrathair, go marbhain é, air son bháis a dhearbhrathair noch do mharbh sé; agus muirfinne an toighre mar an gcéadna: agus mar sin mífuid mo sméathroid noch do fágbadh, agus ní fhúigfid ag mfear ainm no iardhraói ar an ttalamh.

8 Agus a dubhairt an rígh ris an mnaói, Inthigh dot thigh, agus do bhéara misi fúagradh dot thaoibh.

9 Agus a dubhairt an bhean ó Thecoah ris an rígh, A thighearna, a rígh, bíodh an peacadh ormsa, agus ar thigh mathar: agus bíodh an rígh agus a chathaóir ríogha gan choir.

10 Agus a dubhairt an rígh, Gidh be déaras éinní riot, tabhair chugamsa é; agus ní bheanfa sé riot nios mó.

11 Ann sin a dubhairt sisi, Guidhim thú, cuimhnigheadh an rígh do TIGHEARNA Dia, ná fuiling do dhioghaltach na fola nios nó do mharbhadh, deagla go muirfidis mo mhaca. Agus a dubhairt seision, Mar mhairios an TIGHEARNA, ní rachuidh ruibe do ghruáig do mhic chum na talmhan.

12 Ann sin a dubhairt an bhean, Guidhim thú, léig dot bhánóglach, éanfhocail amhain do radh re mo thighearna an rígh. Agus a dubhairt seision, Abair romhad.

13 Agus a dubhairt an bhean, Maseadh cred as ar s.nuáin tusa a leithéid sin do ní a naghaidh phobail Dé? óir labhruidh an rígh an nise mar dhuine do bheith ciontach, do chionn nach goiream an rígh a dhíbearthach a ris air ais.

14 Oir caithfom bás dfulang, agus atá-

maoid mar uisce do dhóirtfidh ar an dtaimh, nach féidir do chruinniughadh a ris; agus ní mheasann Dia pearsa, tar a chéile: gidheadh do ní sé slighe, nach scriosfuidhe a dhíbearthach uadh.

15 Anois ar a nadhbharsin is nime tháinic misi do labhairt an neithise re mo thighearna an rígh, gur chuireadar na daoine eagla orum: agus a dubhairt do bhanoglach, Laibheóra mé ris an rígh anois; do bféidir go ccoimhlionfadh an rígh iarratus a bhanóglach.

16 Oir éistfidh an rígh, do shaóradh a bhanóglach ó laimh an duine noch do scriosfadh mé féin agus mo mhac le chéile amach as oighreachd Dé.

17 Ann sin a dubhairt do bhanóglach, Bíaidh anois focal mo thighearna an rígh cabharthach: óir amhuil aingeal Dé, is marsin atá mo thighearna an rígh do thuigsin uile agus maitheasa: umesin bíaidh do THIGHEARNA Dia maille riot.

18 Ann sin do fhreagair an rígh agus a dubhairt ris an mnaói, Guidhim thú, na ceil orum an ní fhiafróchus mé dhíot. Agus a dubhairt an bhean, Labhradh mo thighearna an rígh anois.

19 Agus a dubhairt an rígh, Nach bhfuil lámh Iob leachd annsa chúisse uile? agus do fhreagair an bhean, agus a dubhairt, Mar mhairios hanum, a thighearna mo rígh, ní feidir le héinneach filleadh ar a lámh dheis nó chlé ó éinní dar labhair mo thighearna an rígh: oir isé do shearbhfhoghantuigh Ióab, a dubhairt ríomsa, agus do chuir na briathra so uile a mbéul do bhanóglach:

20 Do thabhairt na cúisise timchioll san bhfoirm chaintesi do rinne do shearbhfhoghantuigh Ióab an nise: agus atá mo thighearna glic, do réir ghliocuis aingil Dé, daithne gach uile neithe dá bhfuil ar an ttalamh.

21 ¶ Agus a dubhairt an rígh re Ióab, Féuch anois, do rinne mé an ní sé: imthigh ar a nadhbharsin, tabhair leachd an tóganach Absolon a ris.

22 Agus do thuit Iob ar a aghaidh go talumh, agus do chláon é féin, agus rug buidheachus ris an rígh: agus a dubhairt Ióab, A niugh aithnighidh do shearbhfhoghantuigh go bhfuair mé grása ann do radharc, a thighearna, mo rígh, do bhrígh gur choimhlion an rígh iarratus a shearbhfhoghantuigh.

23 Mar sin déirigh Ióab, agus do chluaidh go Gésur, agus thug Absalon go Hierusalem.

24 Agus a dubhairt an rígh, Filleadh sé dhá thigh féin, agus ní faiceadh sé maghaidhsi. Ann sin do chuaigh Absolon dá thigh féin, agus ní fhacaidh sé aghaidh an rígh.

25 ¶ A bh ní raibh a Nisrael uile éanduine ar na mholadh cho mór ar a sgiamhachd ré Habsolon : ó bhonn a choisie go mullach a chinn ní raibh tóighbheim ar bith air.

26 Agus a nuair do bhearradh sé a cheann, (óir is a geionn gacha bliadhna do bhearradh sé é : do bhrídh go raibh sé trom air, uimesin do bhearradh sé é :) do chomhthromadh sé grúag a chinn le dhá chéud secel do réir chomhthruim an rígh.

27 ¶ Agus rugadh do Absolon triúr mac, agus éan ingheam, dar bainm Tamar : budh bean ró dheaghmhaiseach í.

28 ¶ Marsin do bhí Absolon dhá bhliadhuin ionlán ann Ierusalem na chomhnuigh, agus ní fhacaigh sé gnúis an rígh.

29 Ar a nadhbharsin do chuir Absolon fios ar Ióab, dhá chur chum an rígh ; ach níor bháill leis teachd chuige : agus an tan do chuir an dara húair, níor bháill leis teachd.

30 Uime sin a dubhairt sé ré na shearbhfhoghantuibh, Féuchaidh, atá machaire Ióab láimh rem mhacháiresi, agus atá eórna aige ann sin ; éirghidhe agus cuirfidh teine innte. Agus do chúadar searbhfhoghantuighidh Absolon, agus do chuir-eadar an machaire tre theime.

31 Ann sin déirigh Ióab, agus thainic sé go Habsolon dhá thigh, agus a dubhairt sé ris, Cred far chuireadar do shearbhfhoghantuighidh méarann tre theime ?

32 Agus do threagair Absolon Ióab, Féuch, do chuir misi fios ort dha rádh, Tarr annso, go geuiridh mé chum an rígh thú, dhá rádh, Cred fá táinic mé ó Ghésur ? do bíear dhanibh *gurob* ann sin do bhéim fós : anois air a nadhbharsin faicim gnúis an rígh ; agus matá coir *ar bith* orum, marbhadh sé mé.

33 Ann sin tháinic Ióab chum an rígh, agus dinnis sé sin dó : agus an tan do gheir se ar Absolon, tháinic sé chum an rígh, agus do léig sé é féin síos ar aghaidh go talumh as coimne an rígh : agus do phóg an rígh Absolon.

CAIB. XV.

Do thionnscaín Absolon ar an ríghachd do ghabhail ó a áthár. 13 Do theich Dáibhi nadh.

A GUS tarla na dhiaigh so, gur ghléus Absolon carbuid dho féin agus eich, agus cáogad fear do rioth roimhe.

2 Agus déirghtheadh Absolon súas go moch, agus do sheasadh láimh ré slighe an gheata : agus is *amhluidh* bhí, gach duine agá mbíodh adhbhar inreastuín a nuair do thigeadh chum an rígh díagháil breitheamhuais, annsin do ghoireadh Absolon

air, agus a deiriodh sé, Cía an chathair dar dí thusa ? agus a deiriodh seision, Is do threabhaibh Israel do shierbhíseach.

3 Agus deireadh Absolon ris, Féuch, atáid do chúisionna go maith ceart ; ach ní *bhfuil* éanduine ar na *órdughadh* on rígh dá bhuir néiseachd.

4 Deireadh Absolon thairis sin, Oh nach déarnadh breitheamhí dhiomsa annsa tír, chor go bhféadfadh gach duine agá mbíadh cúis no adhbhar teachd chugam, do dhéanuim ceart dhó !

5 Agus is *amhluidh* do bhíodh, a nuair do thigeadh éanduine na ghoire do dhéanamh umhla dho, go ceuireadh a lámh amach, agus go mbeireadh air, agus go ttugadh póg dhó.

6 Agus ar an modhso do níodh Absolon ré Hisrael uile noch thigeadh chum an rígh díagháil breitheamhuais : mar sin do ghoid Absolon croidhte fhear Israel.

7 ¶ Agus tarla a ndiaigh dhá fhithchíod blíadhan, go ndubhairt Absolon ris an rígh, Guidhim thú, tabhair dhamh cead dul do dhíol mo mhóide, thug mé don TIGHEARNA, ann Hébron.

8 Oir thug do shearbhfhoghantuigh móid a nuair do bhí mé an chomhnuigh a Ngésur a Síria, gha rádh, Má bheirionn an TIGHEARNA mé go dearblthia a ris go Hierusalem, ann sin do dhéana mé serbhís don TIGHEARNA.

9 Agus a dubhairt an rígh ris, Inthigh a siothcháin. Annsin déirigh sé, agus do chuaidh sé go Hébron.

10 ¶ Ach do chuir Absolon luchd bratha ar feadh threabh Israel uile, dhá rádh, Ar ball a ccluinfidhe fuaim an stuic, annsin abruidh, Atá Absolon na rígh ann Hébron.

11 Agus do chuadar dhá chéud fear le Habsolon as Ierusalem, *air* ar goireadh ; agus dinnthigheadar ann a simplidheachd, agus ní raibh fios éinneithe aca.

12 Agus do chuir Absolon fios ar Achitophel an Giloníteach, comhairleach Dháibhi, óna chathruigh féin, ó Gihloh, ann feadh do bhí ag déanamh iodhbartha. Agus do bhí an chealg láidir ; óir do bhí an pobal ag inéaduighadh a ccomhnuigh ag Absolon.

13 ¶ Agus tháinic teachtaire chum Dáibhi, gha rádh, Atáid croidhte fhear Israel le Habsolon.

14 Agus a dubhairt Dáibhi ré na shearbhfhoghantuibh uile do bhí na fhocharann Ierusalem, Eirgidhe, agus teithiom ; nó ní racham as ar éanchor ó Absolon : déanuigh deithfir re himtheachd, deagla go mbéaradh sé oruinn go hobann, agus go diubhra olc oruinn, agus go millfidh an chathair lé faobhar an chloidhimh.

15 Agus a dubhradar muinntir an rígh ris an rígh, Feuch, *úlmhuigh* ag so do sherbhlísigh chum gach uile ní déaras mo thighearna an rígh.

16 Agus do chuáidh an rígh amach, agus muinntir a thighe uile na dhíáigh. Agus d'fág an rígh deichneamhar han, fá leannáin *dó féin*, do choimhead an tighe.

17 Agus do chuáidh an rígh amach, agus cách uile na dhíáigh, agus d'fán a náit do bhí a bhfad as sin.

18 Agus do ghabhadar a sheirbhísigh uile thairis láimh ris; agus na Cherititigh uile, agus na Peletitigh uile, agus na Giti-tigh uile, sé céud fear tháinic na dhíáigh ó Ghát, do ghluáisodar rompa roimhe an rígh.

19 ¶ Ann sin a dubhairt an rígh ré Ittai an Giteach, Cred fa a bhfuil tusa ag teachd linne mar an gcéadna? fill dot áit féin, agus fan a bhfochair an rígh: óir is coimhitheach, agus is duine díobartha fós thú.

20 An tan nach ttaínic tú *achd* a né, an tiubhruinnsí ort a niugh gluasachd linn síos agus súas? ó táimsí ag dul mar a bhféaduim, fillse ar hais, agus béir do dhearbhlairithre ar a nais: go ráibh trócaire agus fírinne maille leachd.

21 Agus do fhreagair Ittai an rígh, agus a dubhairt, *Mar* mhairios an TIGHEARNA, agus *mar* mhairios mo thighearna an rígh, gidh bé áit a mbía mo thighearna an rígh, más a mbás nó a mbeathuigh, is ann bhías do shearbhfhoghantuigh mar an gcéadna.

22 Agus a dubhairt Dáibhi ré Ittai, Imthigh agus éirigh thairis anonn. Agus do chuáidh Ittai an Giteach thairis anonn, agus a mhuinntir uile, agus a dhaóine beaga uile do *bhí* na fhochair.

23 Agus do ghuil an tír uile do ghuth árd, agus do chúadar an pobal uile thairis anonn: agus do chuáidh an rígh féin thar a nabhuinn Cedron, agus do chúadar cách uile thairis a nonn, leath re slighe an nfasuigh.

24 ¶ Agus féach do *bhí* Sádóc fós, agus na Lebbhítigh uile na fhochair, ag iomchar airce chunatha Dé: agus do léigeadar airc Dé ar lár; agus do chuáidh Abiatar súas, nó go ttáinic lé cách uile dul amach as an gcathruigh.

25 Agus a dubhairt an rígh re Sádóc, Beir ar a hais airc Dé don chathruigh: ná gheibhimsi grása a radharc an TIGHEARNA, do bhéara sé leis a rís mé, agus taisbeanfuidhe sé dhann í, agus a áit chomhnuigh:

26 Ach ma deir sé mar so, Ní bhfuil dúil ar bith agum ionnad; féuch, *atáimsí annso*, déanadh sé liom mar is áill leis féin.

27 A dubhairt an rígh mar an gcéadna re Sádóc an sagart, *Nach* fear fise thúsa? fill don chathruigh a síothcháin, agus do dhías mac ad fhochair, Ahinaas do mhac féin, agus Ionatan mhac Abiatar.

28 Féuch, fanfa mui a réiteach an nfasaigh, nó go mbeirid scéula dearbhtha úaisí orum.

29 Rug Sádóc ar a nadhbharsin agus Abiatar airc Dé a rís go Hierusalem: agus d'fanadar annsin.

30 ¶ Agus do chuáidh Dáibhi suas lé hárd *shleibhe* na nolaigh, agus do ghuil sé ag dul sías, agus do bhí a cheann a bhíolach, agus é ag imtheachd cosnochd: agus a nuile dhuine dá railh na fhochair díoluigh gach áon aca a cheann, agus do chúadar suas, ag gul ag dul sías dóibh.

31 ¶ Agus dinnis *duine* do Dháibhi, dha rádh, *Atá* Achitophel a measg na ndoich-thionnsgantach a bhfochair Absolon. Agus a dubhairt Dáibhi, O a THIGHEARNA, guidhim thú, iompoigh comhairle Achitophel a namadánachd.

32 ¶ Agus tarla, a *núair* tháinic Dáibhi go mullach *cu tsleibhe*, mar a ndéarna se adhra do Dhía, féach, tháinic Chusai an Tarchíteach na choime re na chóta briste, agus cré ar a cheann:

33 Le a ndubhairt Dáibhi, Má glun-ionn tú liomsa, annsin bu hualach dhanh thú:

34 Acht má fhilleann tú don chathruigh, agus a radh re Habsolon, Bíaidh mé am shearbhfhoghantuigh agadsa, a rígh; *mar do bhí* mé am shearbhfhoghantuigh ag hathair go tí so, mar sin *bhías* mé mar an gcéadna am shearbhfhoghantuigh agadsa: annsin téadfuidh tú comhairle Achitophel do chur ar neimhní ar mo shonsa.

35 Agus nach *bhfuil* annsin Sádóc ad fhochair agus Abiatar na sagart? uimesin go madh hamhluidh bhías, gach uile ní dá gcluinfe tú amach as tigh an rígh, inneosa tú é do Shádóc agus do Abiatar na sagairt.

36 Féuch atá na *bhfochair* annsin a ndías mac, Ahinaas mac Sádóc, agus Ionatan mac Abiatar; agus léo sin chuirfe sibh chugamsa gach éinní dá ccluinfe sibh.

37 Mar sin tháinic Chusai caruid Dháibhi don chathruigh, agus tháinic Absolon go Hierusalem.

CAIB. XVI.

Síba ag caitheamh cealg, fuair oighreachd a mhaighisdir. 5 Cáineadh Shimeí.

22 Gníomh uathbhasach Absolon.

AGUS a núair do chuáidh Dáibhi beagán thar mullach na *cnuicce* feuch, tharla Síba óglach Mhephibóset dhó, maille re cúpla Assal ughantha, air a rabhadar dhá chéad *builín* aráin, agus céad ceanglachán

risin, agus céud do mheasa an tsamhraidh, agus buidél fìona.

2 Agus a dùbhairt an rìgh ré Siba, Cred ch'fialluigheas tú leó so? Agus a dubhairt Siba, Atáid na hassal re haghaidh mhuinntire thighe an rìgh dá marcuineachd; agus an tarán agus na measa samhraidh do na daoineibh óga ré ithe; agus an fìon, re a ól do na daoineibh bhías lag ainsa bhfásach.

3 Agus a dubhairt an rìgh, Ach cáit a bhfuil mac do mhaighistir? Agus a dubhairt Siba ris an rìgh, Féuch, atá sé ann Ierusalem: óir a dubhairt sé, A niugh aiseogus tigh Israel damhsa riogachd mathar.

4 Annsin a dubhairt an rìgh re Siba, Féuch, is leachda a bhfuil ag Mephibóset. Agus a dubhairt Siba, Iarruim go humhal ort go bhfaghá mé grása ad radharc, mo thighearna a rìgh.

5 ¶ Agus a nuair tháinig Dáibhi rìgh go Bahúrìm, féuch, tháinig as sin amach óglach do mhuinntir thighe Shaul, dur bhainn Simeì, mac Géra: tháinig sé amach, agus é ag mallughadh do gnáth ag teachd.

6 Agus do chaith sé clocha re Dáibhi, agus re muinntir rí Dháibhi uile: agus do bhí an pobal uile agus na daoine neartmhara uile dhá lámh dheis agus dá lámh chlé.

7 Agus marso a dubhairt Simeì, a nuair do mhalluigh sé, Tàrr amach, tàrr amach, a dhuine shuilitigh, agus a dhuine do Bhéilial:

8 Dfìll an TIGHEARNA ort fuil thighe Shaul uile, ann a áit a raibh tusa an rìgh; agus thug an TIGHEARNA an riogachd a lámh do mhic Absolon: agus, féuch, rugadh ortsa ann hurchóid, do bhrìgh gur duine fuilteach thú.

9 ¶ Ann sin a dubhairt Abisai mhac Seruiah ris an rìgh, Cred fà malleighionn an madradh marbhsa mo thighearna an rìgh? guidhim thú, léig dhamb dul anonn, agus a cheann do bhuain de.

10 Agus a dubhairt an rìgh, Cred é dhamsa agus daoibhsì, a chlann Sheruiah? marsin léighear dhó mallughadh, do bhrìgh go ndubhairt an TIGHEARNA ris, Malluidh Dáibhi. Cía déaras ann sin, Cred fà ndéarna tú marso?

11 Agus a dubhairt Dáibhi re Abisai, agus ré na mhuinntir uile, Féuchaidh, atá mo mhac féin, noch thainic amach as minnighibh, ag iarruidh mo bháis: cá mheid ós a chionnsin anois dhéanas an Beniamiteach úd? léigidh dho, ná bacaidh dhe mallughadh; óir isé an TIGHEARNA a dubhairt ris é.

12 Do bféidir go bféuchfadh an TIGHEARNA ar méigionsa, agus go ccúiteachadh

Día maith riom ar son a mhalluighthesion a niugh.

13 Agus mar do bhí Dáibhi agus a mhuinntir ag imtheachd san tslighe, do chuáidh Simeì ar fad ar tháobh na ccnoc thall ar aghaidh, agus é ag mallughadh mar a ngabhadh, agus ag caithiomh cloch agus criadh ar.

14 Agus do bhí an rìgh, agus a raibh na fhochair, uile curtha, agus do léigeadar a sgéith an sin.

15 ¶ Agus táinig Absolon, agus an pobal uile fir Israel, go Hierusalem, agus Achitophel na fhochair.

16 Agus tarla, a nuair tháinig Chusai an Tarchiteach, cara Dháibhi, chum Absolon, go ndubhairt Chusai re Absolon, Go mairigh an rìgh, Go mairigh an rìgh.

17 Agus a dubhairt Absolon re Chusai, A né so do chinéil dot charuid? cred fà nach deachaidh tú led charuid?

18 Agus a dubhairt Chusai re Absolon, Ní headh; achd gidh bé do thogh an TIGHEARNA, agus an pobalsa, agus fir Israel uile, as aigesion blúas misì, agus is na fhochair fhanfas me.

19 Agus a ris, cía dá ndéanuinn serbhis? nach a lathair a mhic? mar dfoghuin mé a lathair hathar, is mar sin bhías mé ad lathairsì.

20 ¶ Ann sin a dubhairt Absolon re Achitophel, Tugaidh comhairle eadruibh cred dhéanam.

21 Agus a dubhairt Achitophel re Absolon, Luidh le leannánuibh hathar, noch d'fág sé a mbun an tigh; agus cluinfid Israel uile go bhfuil tu adhfhúatlmhar ag hathar: annsin béid lámha gach a ngabhann leachd láidir.

22 Mar sin do leathnuigheadar páillíun do Absolon ar mhullach an tìghe; agus do bhí Absolon ag leannánuibh a athar a radharc Israel uile.

23 Agus do bhí comhairle Achitophel, noch do bheireadh sé uadh annsa laethibh sin, amhuil mar do fhiafrochadh duine bríathar Dé: mar sin do bhí comhairle Achitophel uile aráon ag Dáibhi agus ag Absolon.

CAIB. XVII.

Mio-chomhairle Achitophel ar na teilgeadh bun oscionn. 23 Do chroch sé é féin.

OS a chionn sin a dubhairt Achitophel re Absolon, Léig dhamb anois dhá mhíle dhéug fear do thogha amach, agus éireochuidh mé agus leanfuidh mé a ndiáigh Dháibhi a nochd:

2 Agus tiocfa mé air an feadh bhías sé curtha agus iaglámhach, agus cuirfe mé eagla air: agus teithfid a bhfuil do dhaoinibh na fhochair; agus buailfidh mé an rìgh amháin:

3 Agus do bhéara mé na daóine uile ar a nais chugadsa : an té *atá* tú diarruidh *atá* sé mar dfillfeadh an tiomlán : *marsin* béid an pobal uile a síothcháin.

4 Agus do thaitin an glór go maith ré Absolon, agus ré sinisioruibh Ísrael uile.

5 Ann sin a dubhairt Absolon, Goir anois Chusai an Tarchíteach, agus cluimmid mar an gcéadna cred a deir séisíon.

6 Agus a núair tháinig Chusai go Absolon, do labhair Absolon ris, gha rádh, Do labhair Achitophel ar an modhsa : an ndéanam *mar* a dubhairt sé? muna ndéanam; labhairsi.

7 Agus a dubhairt Chusai ré Absolon, An comhairle thug Achitophel uadh ní maith í ar a núairsi.

8 Oir, *atá* a fhios agadsa (ar sa Chusai,) go bhfuil hathair, agus a dhaoine na bhfearuibh cródha, agus go bhfuilid air lasadh na ninntin, mar mhathghamhuin do choillfeadh a cuileín sa machaire : agus fear cogaidh hathair, agus ní choimhneocha se a nochd a bhfochair an phobail.

9 Féinch, *atá* sé anois a bhfolach a bpoll éigin, nó a náit éigin *oile* : agus teigeomhuidh, a núair thuitfid cuid aca ar ttús, go naibeora gach a ccluinfidh é, *Atá* ar a measnandáoine aleanas Absolon.

10 Agus fós an té *atá* curata, a *bhfuil* a chróidhe mar chróidhe leomhuin, leaghfuidh sé go hiomlán : oir *atá* a fhios ag Ísrael uile *gur* duine cródha hathair, agus an luchd *atá* na fhochair gur dáoine cródha *iad*.

11 Ar a nadhbhsin sí mo chomhairlesi, Ísrael uile do chruinniughadh, ó Dhan go Beerséba, mar an ngaineamh *atá* chois na fairge ar iomadamlachd; agus thu féin do dhul a ccaht ad phearsuinn féin.

12 Marsin tiuicfaimne airson gidh bé ait a bhfuightheair é, agus tuirleongam air do nós an drúchda thuitois ar talunn: agus de féin nó déanduine da *mbia* aige ní fúgfidhear oiread éanduine.

13 Os a chionn sin, má theid sé a steach a ccahtuigh, annsin do bhéara Ísrael uile rópada leó chum na caitheachsin, agus tairreongam í chum na habhann, ionnus nach bíá cloch bheag ar fagháil ann.

14 Agus a dubhairt Absolon agus fir Ísrael uile, *As* féarr comhairle Chusai an Tarchíteach ná comhairle Achitophel. (Oir do órduigh an TIGHEARNA comhairle mhaith Achitophel do chur air ecúl, chor go ttiubhradh an TIGHEARNA olc air Absolon.)

15 ¶ Ann sin a dubhairt Chusai ré Sadoc agus re Abiatar na sagairt, Marso agus marso do chomharligh Achitophel Absolon agus sinisir Ísrael; agus marso agus marso do chomhairligh misi é.

16 Anois uimesin cuiridhsí úaibh go luáth, agus innsidh do Dháibhi, gha rádh, Ná coduil a nochd a réiteach an nfasuigh, ach éirigh go luáth thairis; deagla go sluigfidhe súas an rígh, agus a *bhfuil* do dhaoineibh na fhochair.

17 Anois dfan Ionatan agus Ahimaas ag En-rogel; (oir níor bháill leó a bhfaicsin ag teachd don chathruigh): agus do chuáidh cailín agus dinnis sí scéula dhóibh; agus do chuadarsan agus dinnisiodar do Dháibhi rígh é.

18 Gidheadh do chonnaire búachaill iad, agus dinnis sé sin do Absolon: ach dimthigheadarsan aráon go luáth, agus tangadar go tigh dhuine ann Bahúrim, agá raibh tobar ann a chúirt; mar a ndeachadar síos.

19 Agus do ghlac an bhean folach agus do leanuigh ar úachdar an tobair é, agus do chuir arbhar meilte air sin; agus níor baithnigheadh éinní.

20 Agus a nuair thangadar muinntir Absoloin chum na mná don tigh, a dubhradar, Cáit a *bhfuil* Ahimaas agus Ionatan? Agus a dubhairt an bhean riú, Do chuádar a nonn thar an tsruthan uisce sin. Agus a nuair do spionadarsan agus nach bhfuáradar *iad*, dilleadar go Hierusalem.

21 Agus tárla, a nuair do imthigheadar, go ttangadarsan a níos as an ttobar, agus dimthigheadar agus dinnisiodar do Dháibhi rígh, agus a dubhradar ré Dáibhi, Eirigh, imthigh tar a nuise go luáth: oir marso thug Achitophel comhairle ad aghaidh.

22 Agus déirigh Dáibhi, agus a *raibh* do dhaoineibh na fhochair, agus do chuádar anonn tar Iordan: suil tháinig solus na maidne níor théastuigh duine dhíobh gan dul a nonn tar Iordan.

23 ¶ Agus a núair do chonnaire Achitophel nar leanadh a chomhairle, do chuir sé díalláoid ar a assal, agus déirigh, agus do chuaidh a bhaile dha thigh, da chathruigh, agus do chuir a thigh a nordughadh, agus do chroch sé é féin, agus fuair bás, agus do hadhlaiceadh é a núaigh a athar.

24 Ann sin tháinig Dáibhi go Mahanaim. Agus do chuáidh Absolon anonn tar Iordan, é féin agus fir Ísrael uile na fhochair.

25 ¶ Agus do rinne Absolon caiptin do Amasa ar a shlúagh a náit Ióab: agus *ba* he Amasa mac duine *dur* bhainm Ithra Ísraéliteach, noch do luidh lé Abigail inghean Nahas deirbhshiúr do Sheruah, mathair Ióab.

26 Ann sin do shuigh Ísrael agus Absolon a bhfearrann Gílead.

27 ¶ Agus tárla, a núair do bhí Dáibhi ar tteachd go Mahanaim, go ttug Sobi

mhac Nahas ó Rabbah do chloinn Ammon, agus Machir mhac Aminiel ó Lodebar, agus Barsillai an Gileadíteach ó Rogelin,

28 Léaphthacha agus báisíneadh, agus soighthighe criadh, agus cruithneachd, agus éorna, agus plúr, agus grán dóite, agus pónar, agus gráinfeilecoig, agus pisenach dhóite,

29 Agus mil, agus im, agus cáoirigh, agus cáise bó, chum Dáibhi, agus chum na ndaoine do bhi na fhochair, ré ithe: óir a dubhradar, Atáid na daoine ocrach, agus curtha, agus íotmhar, annsa bhfásach.

CAIB. XVIII.

Absolon ag dol do chathughadh ré Ióab.

2 *Agus a ghruag greamuichte re daruigh, 14 do marbhadh le Ióab é.*

AGUS do áirimh Dáibhi ná daoine do bhi na fhochair, agus do rinne caiptínigh ar mhílíbh agus caiptínigh ar chéuduibh ós a gcionn.

2 Agus do chuir Dáibhi amach trian na ndaoine faoi láimh Ióab, agus trian faoi láimh Abisai mac Seruah, dearbhráthair Ióab, agus trian faoi láimh Ittai an Gítíteach. Agus a dubhairt an rígh ris an bpobal, Racha misi fós libh amach go deimhin.

3 Acht do fhreagradar an pobal, Ní racha tú amach ar éanchor: óir ma theichfios sinne, is cuma leósan sin; nó ma marbhtar ar leath, is cuma leósan sin: acht anois is fiú déich míle aguinn *thusa*: uime sin is fearr go mbia túsa chum cabhra do thabhairt dúinn amach as an geathruigh.

4 Agus a dubhairt an rígh riú, Cía bé chúthfear dhaóibhsi is fearr dhamh ré dhéanamh do dhéanadsa é. Agus do sheas an rígh ré táoibh an gheata, agus tangadar an pobal uile amach na ccéaduibh agus na míltibh.

5 Agus do aithin an rígh do Ióab, agus do Abisai agus do Ittai, dha rádh, *Déanuidh go macánta air mo shonsa ris a nóganach, ré Habsolon.* Agus do chúaluidh an slúagh uile á nuair thug an rígh an nfúagrasin do na caiptínibh uile a ttáobh Absoloin.

6 ¶ Mar sin do chúaidh an pobal amach san machaíre a naghaidh Israel: agus sé áit a raibh an cath, a ccoill Ephraim;

7 Mar ar marbhadh muinntir Israel roimhe sheirbhísigh Dháibhi, agus do bhí ann sin ár mór an lá sin fithche míle *fear*.

8 Oir do scaoileadh ó chéile an cath ar féadh dhroma na tire uile: agus do shluig an choil níos mó an lánin ná mharbh an cloidheamh.

9 ¶ Agus tarla Absolon ar shearbh-fhoghantugháibh Dhaibhi. Agus do bhi Absolon a marcuigheachd air mhúille, agus do chúaidh an múille faoi gheuguibh tiugha daire moire, agus rug a cheann greim ar a ndaruigh, agus do bhí sé croichde idir neamh agus talumh; agus dúnthigh an múille do bhi faoi roimpe.

10 Agus do chonnaire duine áirigh *sin*, agus dinnis sé do Ióab é, agus a dubhairt, Féuch, do chonnaire mé Absolon croichde a ndaruigh.

11 Agus a dubhairt Ióab ris an té dinnis sin dó, Agus, féuch, ó chonnaire tú é, cred fa nar bhuail tú ann sin go talumh é agus do bhéaruinnsi deich *seceil* airgid duit, agus crios.

12 Agus a dubhairt an tógach re Ióab, Dá bhfaghuinsi míle *secel* airgid ann mo láimh, ní shínfinn mo lámh amach a naghaidh mhic an rígh: óir dfuagair an rígh dar lathair dhuitsi agus do Abisai agus do Ittai, gha rádh, Tugaidh bhur naire nach *beunfadh* áonduine ris a nóganach Absolon.

13 Nó do dheanuinn éagcóir a naghaidh mo bheatha féin: óir ní bhfuil ní ar bith a bhfolach ar an rígh, agus do chuirféasa fós thú féin am aghaidh.

14 Ann sin a dubhairt Ióab, Ní fhéuduimsi fuireach marso agad. Agus rug sé ar thrí gaéthe iona láimh, agus do shaith sé tré chroidhe Absolon iad, an fad do *bhé* sé fós béo a lár na daruigh.

15 Agus do chruinnigheadar deithneamhar ógánach do bhí ag iomchar airm Ióab na thimchioll agus do bhuaileadar Absolon, agus do mharbhadar é.

16 Agus do shéid Ióab an stoc, agus dfillleadar an pobal ó thóruidheachd Israel: óir do chonnuimh Ióab na daoine ar a nais úatha.

17 Agus do thógbhadar Absolon, agus do theilgeadar a bpoll mhór ar an ccoill é, agus do leagadar cárn ro mhór cloch áir: agus do theith Israel uile gach áon dá pháilliun féin.

18 ¶ Anois a nuair do bhí Absolon béo do thóg agus do chuir sé sías dó féin piléur, noch *atá* a ngleann an rígh: óir a dubhairt sé, Ní bhfuil éanmhac agum do chuimneochadh mainm a gcuimhne: agus thug sé a ainm féin ar an bpiléur: agus goirthear de gus a niugh, áit Absoloin.

19 ¶ Ann sin a dubhairt Ahimaas mhac Sadoc, Léig dhamhsa anois ríoth, agus scéula do bhreith chum an rígh, mar do dhioghuil an Tighearna é ar a namhuid.

20 Agus a dubhairt Ióab ris, Ní bhéara tú scéula leachd a niugh, do bhrígh gur mharbhadh mac an rígh, achd béara tú scéula leachd lá oile: achd a níugh ní bhéara tú scéula ar bith.

21 Ann sin a dubhairt Ióab re Cúsi, Eirigh, innis don rígh gach a bhíacaidh tú : agus dumlhuigh Cúsi é féin do Ióab, agus do ríoth se.

22 Ann sin a dubhairt Ahimaas mhac Sádóc fós a ris ré Ióab, Ach gídh bé ar bith é, gúidhim thú, léig dhamh ríoth a ndiaigh Chúsi mar an gcéadna. Agus a dubhairt Ióab, Cred as a ríothfuidh tusa, a mhic, ó nach bhfuilid scéula réidh agad?

23 Acht gídh bé ar bith mar tá, ar seision, Léig dhamh ríoth. Agus a dubhairt seision ris, Ríoth. Ann sin do ríoth Ahimaas a slighe an réitigh, agus do ríoth roimhe Chúsi.

24 Agus do bhí Daibhi na shuidhe idir an dá gheata : agus do chuáidh an fear faire air mhullach an gheata go nuige an balla, agus do thóg suas a shúile, agus dféuch, agus do chonnaire duine ag ríoth na áonar.

25 Agus dfuagair an fear faire, agus dinnis don rígh. Agus a dubhairt an rígh, Mas ná áonar atá sé, atáid scéula ann a bhéul. Agus tháinig sé go luath, agus do dhruid sé a ngar.

26 Agus do chonnaire an fear faire duine eile ag ríoth : agus dfuagair an fear faire don doirseóir, agus a dubhairt, Féuch duine eile ag ríoth na áonar. Agus a dubhairt an rígh, atáid scéula leission mar an gcéadna.

27 Agus a dubhairt fear na faire, Dar liom is cosmhúil ríoth an chéud duine re ríoth Ahimaas mhic Sádóc. Agus a dubhairt an rígh, Is duine maith sin, agus atáid scéula maithle leis.

28 Agus do ghoir Ahimaas, agus a dubhairt ris an rígh, Atá gach éinní gó maith. Agus do léig sé é féin síos go lár ar aghaidh a lathair an rígh, agus a dubhairt, *Go madh* beannaigh do TIGHEARNA DÍA, noch do sheachaid súas na daoine do thóg a lámha a naghaidh mo thighearna an rígh.

29 Agus a dubhairt an rígh, An bhfuil an tógánach Absolon slán? Agus do fhreagair Ahimaas, A nuáir do chuir Ióab searbhfhoghantuigh an rígh, agus *misí* do sherbhíseach, air siubhal, do chonnaire mé giorac mór, acht ní raibh a fhios agam cred do bhí ann.

30 Agus a dubhairt an rígh, Gabh a leathtaóibh, agus seas annso. Agus do ghabh seision a leathtaóibh, agus dían na sheasamh.

31 Agus, féuch, tháinig Cúsi ; agus a dubhairt Cúsi, Scéula dom thighearna an rígh : óir do dhioghuil an TIGHEARNA thusa a niugh ar an méid déirigh súas ad aghaidh.

32 Agus a dubhairt an rígh re Cúsi, An

bhfuil an tógánach Absolon slán? Agus do fhreagair Cúsi, Bidís nainhde mo thighearna an rígh, agus gach a néireochuigh ad aghaidh do dhéanamb dochnair dhuit, mar atá an tógánach sin.

33 Agus do corruigheadh an rígh go mór, agus do chuáidh súas don tséomra ós cionn an gheata, agus do ghuil sé : agus ag imtheachd dó, a dubhairt mar só, O a mhic Absolon, a mhic, a mhic Absolon, do bhféarr liom gur mé féin do gheabhadh bás ar do shon, ó Absolon, a mhic, a mhic!

CAIB. XIX.

Do cháoin Daibhi Absolon. 18 Tug sé maitheamhnas dá eascairdibh. 32 Agus nochd a dheagh-ghean dá chairdibh.*

A GUS do hinneadh do Ióab, Féuch, atá an rígh ag gul agus ag caoineadh fa Absolon.

2 Agus do hiompoigheadh an bhuáidh an lárú a geumhaidh don phobal uile : óir do chúaladar an pobal do rádh an lá sin, cionnus do bhí an rígh dóilghiosach fa na mhac.

3 Agus go éalóigheadar na daoine an lá sin don chathruigh, mar do níd daoine ar a mhí náire agus éalóighios a nuáir do theithfidis a ceath.

4 Acht dfóluigh an rígh a aghaidh, agus do choinnigh an rígh lé guth árd, O a mhic Absolon, ó Absolon, a mhic, a mhic!

5 Agus tháinig Ióab don tigh chum an rígh, agus a dubhairt sé, Thug tú náire a niugh daighthibh na serbhíseach uile, noch do chumhdhagh hanum a niugh, agus anmanna do mhac agus hinghean, agus anmanna do bhan, agus anmanna do leannán;

6 Do chionn gur bionmhuin leachd do námhuid, agus gur fúath leachd do charuid. Oir do fhoillsigh tú a niugh nach bhfuil suim agad ar phrionnsadhuibh nó ar sherbhíseachaibh : aithnighim a niugh, dá mbeith Absolon béo, agus sinne uile marbh a niugh, go mbiadh sin go maith ann do radharsa.

7 Anois ar a naghbharsin éirigh, agus imthigh amach, agus labhair red nihuinnir go sólasach : óir do bheirimsi an TIGHEARNA mar mbionnaibh, muna ndeachuidh tú amach, nách bhfanfuidh duine agad a nochd : agus budh measa dhuit sin na ar éirigh dulc dhuit ód óige gus a nois.

8 Annsin déirigh an rígh agus do shuigh annsa gheata. Agus dinnisodar don phobal, dha rádh, Féuch, atá an rígh na shuidhe san gheata. Agus tháinig an pobal uile a bhfiadhnuise an rígh : óir do theith Israel uile gach áon da loistín féin.

9 ¶ Agus do bhí an pobal uile a ninnreasain ar feadh threabh Israel uile, dha

rád, Do chumhduigh an rígh sinn ó lámhuibh ar námhad, agus do sháor sinn ó lámhuibh na Bhpilistíneach; agus a nois do theith sé as a tír roimhe Absolon.

10 Agus Absolon, noch dungamar ós ar ccionn, do marbhadh a ccath é. Anois uime sin cred fa nach labharthaí focal do thabhairt an rígh ar ais?

11 ¶ Agus do chuir Dáibhi rígh fios go Sadoc agus go Abiatar na sagairt, dha rád, Labhruidh ré seanuibh Iúdah, dha rád, Creád fa bhfuiltise air deireadh do bhreith an rígh air ais da thigh? ó tháinic comhrádh Israel uile go nuíge an rígh dha thigh.

12 As sibhse mo dhearbhráithre, as sibh mo chnamha agus mfeóil: air a nadhbharsin cred uime gur sibh as deigheanuigh do thabhairt an rígh ar ais?

13 Agus abhruidh ré Amasa, nach dom chnáimh, agus dom fheóilse thusa? Go ndéarna Dia sin, agus fós níos mó rinnsa, muna raibh tusa ad chaipín an tslóigh agamsa choidhche á náit Ioab.

14 Agus dó chláon sé croidhte mhuinntire Iúdah uile, mar chroidhe éainfhir; iondus gur chuireadar an focalsa chum an rígh, Fill féin, agus do mhuinntir uile.

15 Marsin díll an rígh, agus tháinic go Iordan. Agus tháinic Iudah go Gilgal, dimtheachd a ccoinne an rígh, da thabhairt tar Iordan.

16 ¶ Agus do luáthaidh Simeí mhac, Gera air, Beniamíteach, noch do bhí do Bhahurim, agus tháinic a nús le muinntir Iúdah a ccoinne Dháibhi rígh.

17 Agus do bhí míle fear do Bheniamin na fhochair, agus Síba óglach tighé Shauil, agus a chúig mic déug agus fithche serbhíseach na fhochair; agus do chúadar tar Iordan roimhe an rígh.

18 Agus do chúaidh bád do thabhairt mhuinntire an rígh thairis, agus do dhéanamh mar budh toil leis. Agus do thuit Simeí mhac Géra síos a bhfiadhnúise an rígh, ag teachd a nall dó thar Iordan.

19 Agus a dubhairt ris an rígh, Ná cuireadh mo thighearna éigceart am leithsi, agus ná cuimhnigh an ní do ríme do sherbhíseach go hainndligheach an lá do chuáidh mo thighearna an rígh as Ierusalem, as a ngéubhadh an rígh chuige ann a chroidhe é.

20 Oir atá a fhios ag do sherbhíseach gur pheacaidh mé: uime sin, féuch, gur mé an céad duine thig a nús do thugh Ióseph do theagmháil ris an rígh mo thighearna.

21 Acht do fhreagair Abisai mac Seruah agus a dubhairt, Nach cuirfighear Simeí chuim baís thríd so, do chionn gur mhalluigh sé unghthach an Tighearna?

22 Agus a dubhairt Dáibhi, Créd ta agamsa re deanamh ribhse, a chlann Sheruah, go mbiadh sibh a niugh ag cur am aghaidh? an gcuirfighear éanduine chum baís a niugh a Nisrael? oir nach bhfuil a fhios agamsa go bhfuilim féin a niugh am rígh ós cionn Israel?

23 Ar a nadhbharsin a dubhairt an rígh re Simeí, Ní cuirfighear thú. Agus thug an rígh a mhionna dhó.

24 ¶ Agus tháinic Mephibóset mac Saul a nús a ccoinne an rígh, agus níor dheasuigh a chosa, agus níor bhfeair a fheasóg, agus níor nigh a éadach, ón ló far imthigh an rígh gus an lá fá ttáinic a síothcháin.

25 Agus tárla, a núair tháinic sé go Hierusalem a ccoinne an rígh, go ndubhairt an rígh ris, Cred fa nach deachaidh tusa liomsa, a Mephibóset?

26 Agus do fhreagair seision, A thighearna, a rígh, do mheall mo sherbhíseach mé: oir a dubhairt do sherbhíseach, Cuirfead dialláoid ar assal damh, go ndeachad ar a mhuin, agus rachaidh mé gus an rígh; do chionn go bhfuil do sherbhíseach bacach.

27 Agus do scannluidh sé do sherbhíseach reim thighearna an rígh; achd atá mo thighearna an rígh amhuil aiugeal o Dhía: déana ar a nadhbharsin an ní is féar do chítear dhuit.

28 Oir ní raibh do thigh matharsa uile achd daoine marbha a bhfiadhnúise mo thighearna an rígh: gidheadh do chuir tusa do sherbhíseach a measc na ndaoine do shuidheadh ar do bhórd féin. Créd an ceart atá agam thairis sin gairm níos mó ar an rígh?

29 Agus a dubhairt an rígh ris, Créd fá labhrann tú níos mó ar do chúisibh? A dubhairt misi, Roinn féin agus Síba an fearann

30 Agus a dubhairt Mephibóset ris an rígh, Glacadh sé íomurro an tiomlán, ó tháinic mo thighearna an rígh a ris a síothcháin da thigh féin.

31 ¶ Agus tháinic Barsillai an Gileadíteach nús ó Rogelim, agus do chuáidh tar Iordan leis an rígh, dá shéoladh tar Iordan.

32 Anois do bhí Barsillai ná dhuine ro áosta, ceithre fithchid bliadhan daois: agus a sé do ghléus lónn don rígh an fad do bhí a Mahanaim; oir ba ro mhór an duine é.

33 Agus a dubhairt an rígh ré Barsillai, Tarr sa liomsa a nonn, agus beathochuidh misi thú am fhochair féin ann Ierusalem.

34 Agus a dubhairt Barsillai ris an rígh, Cá fad atá agamsa ré marthuinn, as a rachuinn súas leis an rígh go Hierusalem?

35 Atáin a niugh céithre fithchid bláidhan dáois: agus a naithnighim eidir olc agus niaith? an bhféudann do sherbhíseach a bhlasadh cred itheas nó cred ibhios? an bhféudaim feasda guth fheár no ban cauireachd do chlos? uime sin cred fá mbeith do sherbhíseach na eire ar mo thighearna an rígh?

36 Rachaidh do sherbhíseach tamall beag anonn tar Iordan leis an rígh: agus cred fá ccúiteochadh an rígh sin rióm le na leitheid sin do luáidheachd?

37 Filleadh do sherbhíseach, guídhim thú, go bhfuighe mé bás an chathair féin, agus go *nadhlaictheas mé* a nuaidh mathar agus mo mhathar. Achd féuch do sherbhíseach Chimam; éirghtheadh sé anonn lé mo thighearna an rígh; agus déana ris mar do chithear dhuit féin.

38 Agus do fhreagair an rígh, Rachaidh Chimam liom anonn, agus do dhéana mé ris an ní is maith leachds: agus gidh té ní iarrfús tú orum, do dhéana mé *sin* ar do shon.

39 Agus do chúadar an pobal uile anonn tar Iordan. Agus a nuair tháinig an rígh a nall, do phóg an rígh Barsillai, agus do bheannuigh é; agus dfill sé dhá áit féin.

40 An sin do chuáidh an rígh roimhe go Gilgal, agus do chuáidh Chimam leis: agus do shéoladar muinntir Iudah uile an rígh, agus fós leath phobail Israel.

41 ¶ Agus, féuch, thangadar muinntir Israel uile gus an rígh, agus a dubhradar ris an rígh, Créd fár ghadadar ar ndearbhraithre fir Iudah thusa léo, agus fa ttugadar an rígh, agus a theaghlach, agus muinntir Dháibhi uile léo, tar Iordan?

42 Agus do fhreagradar fir Iudah uile fir Israel, Do chionn go *bhfuil* an rígh a ngáol fogus dúinn: cred uimesin fa mbiath fearg oruibhsi fa nadlibharsin? a ndúamar air éanchor do *chostús* an rígh? nó an ttug sé tiodhlachadh ar bith dhúinn?

43 Agus do fhreagradar fir Israel fir Iudah, agus a dubhradar, Atá deich ccuid aguinne ann sa rígh, agus atá níos mó do *cheart* fós aguinn a Ndaibhi ná atá aguibhsi: uimesin cred far tharcuinsigh-eabhair sinn, nach iarrfuigh ar comhairle ar ttús do thabhairt an rígh ar ais? Agus bá fíochmhuire briathra fhear Iudah ná briathra fhear Israel.

CAIB. XX.

Ceannairce Sheba. 4 Do mharbh Iob Amasa. 16 Tugadh an ceann do Sheba.

AGUS tárla go raibh óglach do Bhelial annsin dar blainm Séba, mhac Bichri, Beniamiteach: agus do shéid sé stoc, agus a dubhairt, Ní bhfuil cuid ar bith aguinne a Ndaibhi, ní mó atá oigh-

reachd aguinn a mac Iesse: *théigheadh*, gach éanduine dá lóistín féin, O Israel.

2 Mar sin do chuáidh gach éanduine Disrael súas ó bheith a ndiaigh Dháibhi, agus do leanadar Séba mhac Bichri: acht do cheangladar muinntir Iudah ré na rígh, ó Iordan air fad go Hierusalem.

3 ¶ Agus tháinig Dáibhi dha thigh ann Ierusalem; agus do ghlac Dáibhi an deichneamhar ban a leannáin, noch drág sé ag cumhdach an tighe, agus do chuir a bpriosún iad, agus do bheathuigh iad, achd níor luigh sé léo. Mar sin do bhádar fá iadhadh go ló a mbáis, béo a mbaintreabhachus.

4 ¶ An sin á dubhairt an rígh re Amasa, Cruinnigh chugamsa fir Iudah faói cheann trí lá, agus bí féin annso a lathair.

5 Mar sin do chuáidh Amasa do chruinniughadh *fheár* Iudah: achd dfan sé níos faide ná an tam cinnte dúrduigh seision dó.

6 Agus a dubhairt Dáibhi ré Abisai, A nois do dhéana Séba mhac Bichri nios-mó do dhochar dhúinn nó do *rinne* Absolon: beir leachd thusa muinntir do thighearna, agus lean é, deagla go bhfuigheadh sé caithreacha daingne dhó féin, agus go nintheochaidh mar sin uáinn.

7 Agus do chuáidh muinntir Ióab amach ná dhiaighsion, agus na Cheretitigh, agus na Peletitigh, agus na fir churata uile: agus do chúadar a mach as Ierusalem, do thóruigheadh a ndiaigh Shéba mhic Bichri.

8 A nuair do bhádar ag an ccloich mhóir *atá* ag Gibeon, do chuáidh Amasa rompa. Agus do bhí Ióab criosluighe re na chulaidh do chuir sé uime, agus air sin crios *maille* le cloidheamh ceangailte ar a shlástaibh iona thruáill; agus ag dul amach dhó do thuit sé as.

9 Agus a dubhairt Ióab ré Amasa, An *bhfuil* tú slán, a dhearbhrathair? Agus do ghlac Ióab Amasa ar fhéasóig iona láimh dheis do thabhairt póige dhó.

10 Acht ní thug Amasa aire don chloidheamh do *bhí* a láimh Ióab: mar sin do bhuáil sé é don chloidheamh an sa ccuig-eádh *ásna*, agus do leig sé a innighe amach fán tthalm, agus níor bhuail sé a ris é; agus fúair sé bás. Marsin do lean Iob agus Abisai a dhearbhrathair a ndiaigh Shéba mhic Bichri.

11 Agus do sheas duine do inhuinntir Ióab láimh ris, agus a dubhairt, An té ler bionmhuin Ióab, agus an té *atá* ar son Dháibhi, *éirghiodh* sé a ndiaigh Iob.

12 Agus do bhí Amasa dhá dhúnfuirt a bhfuil a lár na sligheadh móire. Agus a nuair do chonnairc an tóglach gur *fhana*

dar cách uile na seasamh, do átharruigh sé Amasá as a tslighe mhóir a steach ansa machaire, agus do theilg éadach thairis, a núair do chonnaire sé go bhfanadh gach éanduine dá tteagadh go nuige é na sheasamh.

13 A núair do hatharruigheadh é don tslighe mhóir, do ghluaisíodar an pobal uile a ndiáigh Ióab do thóruigheadh a ndiáigh Shéba mhic Bichri.

14 ¶ Agus do chuáidh sé tré threabbuibh Israel uile go Habel, agus go Bet-maachah, agus na Beritigh uile: agus dó chruinnigheadar a cionn a cóile, agus do leanadar eision,

15 Agus tangadar agus do champuigheadar na aghaidh ann Abel Bhetmaachah, agus do theilgeadar cladh súas a naghaidh na caithreach, do sheas ansa trinnse: agus do bhriseadar a raibh do dhaoinibh a bhfochair Ióab an balla, dhá theilgion síos.

16 ¶ Ann sin do eigh bean chríonna amach as an gcathruigh, Eistigh, eistigh; guidhim sibh, abruidh ré Ióab, Tarr a leith, go labhra misí riot.

17 Agus a nuáir tháinig sé láimh ría, a dubhairt an bhean, *An tú Ióab?* Agus do fhreagair seision, *as mé.* Ann sin a dubhairt sí ris, Eist briathra do bhanóglach. Agus do fhreagair seision, eisdion.

18 Ann sin do labhairt sí, dhá radh, do budh gnáth leó labhairt a nallód, gha radh, Go deimhin íarrfuid síad comhairle ar Abel: agus mar sin do chríochnuigheadar an chúis.

19 *Is áon misí don droing atá síothchánta agus fírinneach a Nisrael:* atá tusa ag íarruidh caithreach do mhilleadh agus fós príomhbhathair a Nisrael: cred fá sluicféa súas oighreachd an TIGHEARNA?

20 Agus do fhreagair Ióab, agus a dubhairt, Go madh fada, go madh fada sin uaimsi, go sluicfin súas nó go millfin í.

21 Ní mar sin atá an chúis, ach duine ó shliabh Ephraim, dar bainm Séba mhac Bichri, noch do thóg súas a lámh a naghaidh an rígh, eadhon a naghaidh Dháibhi: seachaduih eision amháin, agus imtheochuigh misí ón chathruigh. Agus a dubhairt an bhean re Ióab, Féuch, teilgfighear a cheann chugad tar an mballa.

22 Ann sin do chuáidh an bhean mar a raibh an pobal uile iona gliocus. Agus do bheanadar a cheann do Shéba mhac Bichri, agus do theilgeadar amach chum Ióab é. Agus do shéid seision stoc, agus dfillleadar ón chathruigh gach éanduine dhá thigh féin. Agus dfill Ióab go Hierusalem chum an rígh.

23 ¶ Anois do bhí Ióab ós cionn shlóigh

Israel uile, agus Benaiah mac Iehoiada ós cionn na Cheretiteach agus ós cionn na Bpeletiteach:

24 Agus do bhí Adoram ós cionn an chíosa: agus Iehosaphat mac Ahilud na chuimhnightheóir:

25 Agus Séba na scribhnéoir: agus Sádok agus Abiatar na sagartuibh.

26 Agus do bhí Ira mar an gcéadna an Iairiteach na phríomh-uachdarán timchioll Dháibhi.

CAIB. XXI.

Trí bliadhna gorta; a chionfath, agus a lá ghiosadh. 15 Ceithre chatha Dháibhi ris na Philistinibh.

AN sin do bhí gorta a laéthibh Dháibhi trí bliadhna, a ndiáigh a chéile; agus dífiafrugh Dáibhi don TIGHEARNA. Agus do fhreagair an TIGHEARNA, *Is arson Shaul, agus a thighe fhuiltigh, do bhrígh gur mharbh sé na Gibeonitigh.*

2 Agus do ghoir an rígh na Gibeonitigh, agus a dubhairt ríu; (anois na Gibeonitigh ní do chloinn Israel íad, achd íarsma na Namoriteach; agus thugadar clann Israel mionna dhóibh: agus do thionnsgain Saul a marbhadh ioná theasghradh do chloinn Israel agus Iúdah.

3 Uinne sin a dubhairt Dáibhi ris na Gibeonitibh, cred dhéanus me ar bhur son, agus cred an ní le a ndéana mé an tsiothcháin, chor go mbeinneochthaóisi oighreachd an TIGHEARNA?

4 Agus a dubhradar na Gibeonitigh ris, Ní ghéabham ór nó airgead ó Shaul, nó ó na thigh; ní mó mhuiríos tusa eanduine a Nisrael air ar soinne. Agus a dubhairt seision, Gídh bé ní a déarthaoisi do dhéanadsa ar bhur sonse.

5 Agus do fhreagradarsan an rígh, An duine darguim sinn, agus do ionnnsuain ar naghaidh dar léir-sgríos go nach biadh duine dhinn a cerich ar bith Disrael,

6 Tugthar móirsheisior dá mhacaibh dhúinn agus crochfam súas íad don TIGHEARNA a Ngibeah Shaul, noch do thogh an TIGHEARNA. Agus a dubhairt an rígh, Do bhéara mé dhíbh íad.

7 Acht do choigil an rígh Mephibóset, mhac Ionathan mhic Saul, do bhrígh mhionna an TIGHEARNA do bhí eatorra, idir Dháibhi agus Ionatan mhac Saul!

8 Ach do ghilac an rígh dias mac Rispah inghean Aiah, noch rug sí do Shaul, Armoní agus Mephibóset; agus cúigear mac Meichal inghean Shaul, noch rug sí do Adriel mhac Earsillai an Mehola-titeach:

9 Agus do thoirbhir íad a lámhuibh na Ngibeoniteach, agus do chrochadar íad amsa cluoc a bhliagluise an TIGHEARNA.

EARNA : agus do thuitedar uile na móir-sheisior a néainfhéachd, agus do cuireadh chum baís iad a ccead laethibh a nfóghmhair, a ttoisach fhóghmhair na heórna.

10 ¶ Agus do ghlac Rispah inghean Aiah saicéadach, agus do leathuigh dhi féin é ar an gcarruic, ó thosach an nfóghmhair nó gur shil uisce orra ó neamh, agus níor fhuiling deanlaith an naiéir tuitirigh orra sa ló, nó dainmbintibh an mhachaire san noidheche.

11 Agus do hínseadh do Dháibhi cred do rinne Rispah inghean Aiah, leannán Shauil.

12 ¶ Agus dimthigh Dáibhi, agus do thóg cnámha Shauil agus cnámha Ionataín a mhic ó mhuintir Iabes Gilead, noch do ghad iad ó shráid Bhetsan, mar ar chrochadar na Philistinigh iad, a nuair do mharbhadar na Philistinigh Saul a Ngilboa :

13 Agus thug sé suas as sin cnámha Shauil agus cnámha Ionataín a mhic ; agus do chruinnigheadar cnámha na muinntire do chrochadh.

14 Agus do adhlaiceadar cnámha Shauil agus Ionataín a mhic a tír Bheniamín ann Selah, a ttuáma a athar Cis : agus do coimhlonadar gach ar aithin an rígh. Agus na dhíáigh sin do frith Día ré a ghuidhe ar son na tíre.

15 ¶ Os a chionn sin do bhí cogadh fós a rís ag na Philistinibh ré Hisraél ; agus do chuáidh Dáibhi síos, agus a dhaoine leis, agus do throid sé a naghaidh na Bhphilistineach : agus do chuáidh Dáibhi a nabhfuinne.

16 Agus Isbi-benob, noch dar budh da mhacibh an aithigh, dar chomhthrom dá ghat trí chéud *secel* do phrás a ccomhthrom, ar ccu *chloidhimh* nuáidh thairis, do sháoil sé Dáibhi mharbhadh.

17 Acht do thárthuigh Abisai mhac Seruiah é, agus do bhuail sé an Philistineach, agus do mharbh é. Ann sin thugadar muinntir Dháibhi mionna dhó, dha rádh, Ní racha tusa níos mó linn amach chum catha, chor nach mífha tú solus Israel.

18 Agus tárla na dhíáighso, go raibh a rís cath ag na Philistinibh a Ngob : annsin do mharbh Sibbechai an Husatiteach Saph, noch do bhí do chloinn a nathaigh.

19 Agus do bhí cath a Ngob a rís ag na Philistinibh, mar ar mharbh Elhanan mhac Iaare-oregim, Betlemíteach, dearbhrathair Gholiah an Gititeach, aga raibh gath ler chosmhail achrann lé garmáin fhigheadóra.

20 Agus do bhí fós cath a Ngát, mar a raibh duine do mhéid *mhór*, agus sé méir air gach láimh leis, agus sé méir ar gach

cois leis, a ceathair fithchiod a nuibhir ; agus is don naitheach mar an gcéadna rugadh é.

21 Agus a nuair thug a shlán fá Israel, do mharbh Ionatan mhac Simeah dearbhrathair Dháibhi é.

22 Don naitheach a Ngát do rugadh an ceathrarsa, agus do thuitedar lé láimh Dháibhi, agus lé láimh a shearbhfhogantuítheadh.

CAIB. XXII.

An 18 psalm Dhaibhi, um a chosnamh, a bhuidheachuis, agus a thairrgire.

A GUS do labhair Dáibhi ris an TTIGHEARNA briathra an dánasa annsa ló ar sháor Día é as lámhuibh a námhad uile, agus as lámhuibh Shauil :

2 Agus a dubhairt, sé, An TIGHEARNA mo chárúic, agus mo dhaingion, agus mo sháorthóir ;

3 Día mo chairge ; is ann bháis mo dhóigh : sé mo sciath é, agus adharc mo shlánuighthe, mo thor árd, agus mo dhi-dean, mo shlánuightheóir ; do chumhduigh tú me ó fhoiréigion.

4 Goirfidh mé ar an TTIGHEARNA, noch is fíu a mholadh : marsin sáorfuighear ar mo námhad mé.

5 A nuair thangadar tonna an bháis am thimchioll, tuitte na ndaoine neimhdhiádh do chuireadar eagla orum ;

6 Thángadar doileghiosa ifrinn am thimchioll ; do cuireadh líonta an bháis romham ;

7 Ann méigion do ghoir mé ár an TTIGHEARNA, agus do éigh mé ar mo Dhía : agus do chúalaidh sé mo ghuth as a theampall, agus do chúadar mo chomhairce a steach na chlúasaibh.

8 Ann sin do chorrúigh agus do chríoithnuigh an talumh ; do chorrúigheadar agus do chríoithnuigheadar bunáite neimhe, do bhrígh go raibh fearg airson.

9 Do chuáidh deatach súas a pholláiribh, agus do loisc teine as a bhéul : do deargadh sméarthóide ris.

10 Do chlón sé fós na neamha, agus tháinic se a nús ; agus do bhí dorchadus fá na chosuibh.

11 Agus do bhí ag marcúigheachd ar cherubin, agus do éitiol sé : agus do chonncus é ar sciathánuibh na gaóithe.

12 Agus do rinne sé dorchadus na bpáúillíun fa gcúairt na timchioll, uisceadha dorcha, agus neóill thiugha an naiéir.

13 Tres an lonradh do bhí roimhesion do deargadh sméarthóide teineadh.

14 Do thóimigh an TTIGHEARNA ó neamh, agus dfoillsigh an té is áirde a ghuth.

15 Agus do chuir sé saighde amach,

agus do scaoil ó chéile iad; teinteach, agus do chláoidh sé iad.

16 Agus do chonncus grinníoll na fairge, do léigeadh leis bunáitigh an tsáoghail, le hiomaithfear an TIGHEARNA, le séideadh anála a pholláireadh.

17 Do chuir sé ó náird a nús, agus do ghlac sé mé; do tharuing sé amach as iomad uisgeadh mé.

18 Do sháor sé mé ar mo námhuid láidir, agus ón droing do fhúathaigh mé: óir do bhádar ro neartmhar agam.

19 Thangadar orum go hobann a ló mo anacra: achd do be an TIGHEARNA mo chothughadh.

20 Thug sé fós amach mé go háit fhair-sing: do sháor sé mé, do bhrígh go raibh dúil aige ionnam.

21 Do láachuigh an TIGHEARNA mé do réir mífíreantachda: do réir ghloine mo lámh do chúitigh sé ríom.

22 Oir do choimhcid mé slightheacha an TIGHEARNA, agus níor dhealuigh mé go coirtheach re mo Dhía.

23 Oir do bhádar a bhreitheamhnús uile as mo choinne: agus a statúidigh, níor dhealuigh mé riu.

24 Do bhí mé mar an ceadna firéanta dha lathair, agus do chonnuighios mé féin óm éagceart.

25 Ar a nadbharsin do chúitigh an TIGHEARNA ríom do réir mífíreantachda; do réir mo ghloine a radharc a shúl.

26 Ris an dtrócaireach taisbeanfa tú thú féin trócaireach, agus ris an nduine dhíreach taisbeanfa tu thú féin díreach.

27 Ris an nglan taisbeanfa tú thú féin glan; agus ris an gceannairceach taisbeanfa tú thú féin domblasda.

28 Agus tárthochuidh tu na daoine buáidhearta: achd atáid do shúile ar na daoínibh árda, chor go cceuirfidh tú síos iad.

29 Oir is tusa mo choinniollsa, a THIGHEARNA: agus soilleseochuidh an TIGHEARNA mo dhorchadus.

30 Oir thriódas do ríoth mé tré chuideachda: tré mo Dhía féin do ling mé tar bhalla.

31 Atá slighe Dé iomlán; do dearbhadh bríathar an TIGHEARNA: atá sé na scéith ag gach áon dá gcuiríonn a dhóigh ann.

32 Oir cí a is DÍA ann, achd an TIGHEARNA? agus cí a as carruic ach ar Ndianné?

33 Sé DÍA mo neart agus mo chumhachda: agus do ní sé mo shlighe iomlán.

34 Do ní sé mo chosa amhuil cosa eilite, agus suighidh sé mé ar máitibh árda.

35 Múinidh sé dom lámhuibh cogadh; iondus go mbristear bogha crúadhach len lámhuibh.

36 Thug tú dhamh mar an gceadna sciath do shlánuighthe: agus do rinne do cheamsaich mór mé.

37 Do fhairsingidh tú mo choisceime-fúm; ionnus nar shleamhnuigheadar mo chosa.

38 Do lean mé mo naimhde, agus do mharbh mé iad; agus níor fhill mé a rís nó gur dhíth-laithrigh mé iad.

39 Agus do scrios mé iad, agus do loit mé iad, iondus nar bhféidir leo éirge; achd gur thuitedar sam chosuibh.

40 Oir do ghléas tusa mé lé neart chum catha: an drong déirigh súas am aghaidh do chláoidh tusa fúm iad.

41 Thug tú dhamh mar an gceadna muinéil mo námhad, ionnus go muirfínn an luchd fhuáthuighios mé.

42 Do fheuchadar, ach ní raibh áon do thúrthochadh; chum an TIGHEARNA, ach níor fhreagair sé iad.

43 Ann sin do bhúail misi iad mar lúaitheadh na talmhan, do bhrúigh mé iad mar laithigh na sráide, agus do spreidh mé ó chéile iad.

44 Do sháor tusa mé mar an gceadna ó cheamairgibh mo dhaoine, do chumhduigh tú mé do bheith an cheann air na geintibh: daoine nar fheadair mé, do dhéanuid serbhís damh.

45 Uimbleochuid coimhithigh dhamh: ar a mball a gclainfid, béd umhal damh.

46 Críonfuid na coimhithigh, agus bíaidh eagla orra amach as a náitibh daingne.

47 Mairigh an TIGHEARNA; agus go muidh beannuigh mo charruige; agus go nárdnuighear DÍA chairge mo shlánuighthe.

48 Sé DÍA do ní dioghaltas ar mo shonsa, agus do bheir síos na daoine fúm,

49 Agus do bheir amach óm naimhde mé: do thóg tusa fós mé oscionn an drong déirigh súas am aghaidh: do cháomhuin tú mé ó nfeair díbbtheirgeach.

50 Ar a nadbharsin do bhéara mé buidheachus duiti, a THIGHEARNA, a measc na ngeinteadh, agus canfa mé molta dod ainm.

51 Is tor slánuighthe eision dá rígh: agus foillsigh sé trócaire dá unghach, do Dháibhí agus dá shíol go bráth.

CÁIB. XXIII.

Briathra deigheannucha Dhaibhi. 8 An-manna a dháoine neartmhara.

ANNOIS a síad so bríathra deighionacha Dháibhi. Dubhairt Dáibhi mhac Iessé, agus a dubhairt, an té do tóghbhadh súas go hárd, unghach Dé Iácob, agus sailmchéolach binn Israel:

3 Labhair spiorad an TIGHEARNA

thriomsa, agus do *blú* a bhriathar ann mo theanguidh.

3 A dubhairt Día Israel, do labhair Carruig Israel riomsa, *Caithfidh* an té riaghlas ós cionn daoine bheith ceart, ag riaghladh an neagla De.

4 Agus *biáidh* sé mar sholus na maidne, an *nunir* éirghios an ghrian, *eadhon* ar maidin gan néull; *mar* an bhféur min ag *fás* as an ttlamh le deálra glan a ndiáigh fearthanna.

5 Má atá nach *bhfuil* mo thigh marsin ag Día; gidheadh do rinne sé ceangal síorruidhe riomsa, órduighthe ann gach uile *ní*, agus dáingion: *óir* sé so mo shlánugh-adhsa uile, agus m'fomh uile, m'atá nach driubhra seision air *fás*.

6 Ach *béid mic* Bhéilial uile mar dealga theilgtear amach, do chionn nach féidir breith orra le lámhuibh:

7 Ach an té bheanas riú cumhduigh-eas é le híarann agus le crann gatha; agus loisgighear thríd amach le teine iad an sa náit *cheadna*.

8 ¶ *Siad* so anmanna na ndaoine neartmhara do bhí ag Daibhi: An Tachmoni-teach do shuidh amsa chathaóir, nachdarán a meag na ccaiptíneadh; (*do bé* sin Adino a Tesniteach): *do thóg sé a gath* a naghaidh ochd ccéad, noch do mharbh sé a néanuáir.

9 Agus a ndiáigh a nfr sin *do bé* Eleásar mhac Dodo an Tahohíteach, *áon* don triúr do na daoineibh cumhachdacha do bhí ag Daibhi, a nuair thugadar a slán fá na Philistínigh noch do chruinnigh amsin a gcionn a chéile chum catha, agus dimthigheadar fir Israel rompa.

10 Deirigh seision, agus do bhuail sé na Philistínigh nó go raibh a lámh curtha, agus gur cheangail a lámh don chloidheamh: agus do oibrigh an TIGHEARNA búaidh mhór an lá sin; agus d'filleadar na daoine na dhíáigh ar son éadala amháin.

11 Agus a ndiaigh a nfrsin *do bhí* Sammah mhac Agee an Hararíteach. Agus do chruinnigheadar na Philistínigh iad féin a gcionn a chéile a gcuideachduin, mar a raibh piosa fearuinn lán do phisea-nuigh: agus do theitheadar na daoine roimhe ná Philistinibh.

12 Ach do sheas seision a lár a nfearuinn, agus do chumhduigh sé é, agus do mharbh sé na Philistínigh: agus do oibrigh an TIGHEARNA buáidh mór.

13 Agus do chúaidh triúr don tríochad dob oirdhearca síos, agus tangadar go Daibhi amsa bhfoghmhar go huaimh Adullam: agus do shuigheadar slúagh na Bhpilistíneach a ngleann Rephaim.

14 Agus *do' bhí* Daibhi ann sin a

ndaingion, agus do *blú* gairiosún na Bhpilistíneach an tan sin a Mbet-lehem.

15 Agus do ghabh fonn Daibhi, agus a dubhairt, Oh nach ttugann duine éigin deoch dhamh duisge thobair Bhet-lehem, noch *atá* láimh ris an ngeata!

16 Agus do bhriseadar an triúr fear neartmhár tre shlúagh na Bhpilistíneach, agus do thairngeadar uisge as tohar Bhet-lehem, do *bhí* láimh ris an gheata, agus do ghlacadar, agus tugadar léo é go Daibhi: gidheadh níor bhaill leision ól de, achd do dhóirt sé amach é don TIGHEARNA.

17 Agus a dubhairt sé, Bíodh sin a bhfad uaimsi, a THIGHEARNA, go ndéan-ninn so: *nach í* so fuil na ndaoine do chúaidh a nguais a nanna? uime sin níor bhaill leis a ól. Do rinneadar an triúrsa dfearuibh gaisgeamhla na neithesi.

18 Agus do bhí Abisai, mac Serujah dearbhrathair Ióab, na cheann ar thríúr. Agus do thóg sé a gath súas a naghaidh thrí gcéad, agus do mharbh se *iad*, agus fuáir sé ainm a measc triúir.

19 Nach raibh sé ro onorach do thríúr? uimesin do bhí sé na chaipín orra: bíodh nach ráinic sé a ccoimhmeas ris an ccéaidthríúr.

20 Agus Benaiah mac Iehoiada, mac duine churata, ó Chabseel, noch do rinne móirghnuimha, do mharbh sé días fear leomhanta do Mhóab: do chúaidh sé síos mair an gcéadna agus do mharbh sé leomhan a lár cuife an aimsir shneachda:

21 Agus do mharbh sé Egipteach, duine bréadha: agus do bhí gath ag an Négípteach ann a láimh; achd do chúaidh seision síos chuige le maide, agus do tharruing an gath as láimh an Négíptigh, agus do mharbh le na gath féin é.

22 Do rinne Benaiah mac Iehoiada na *neithesi*, agus fuáir sé ainm a measc thrír do dháoinibh neartmhara.

23 Do budh onóruigh é ná an tríochad, achd ní ráinic sé gus an triúrso; agus do chuir Daibhi ós cionn a luchd coimh-éada é.

24 ¶ *Do bhí* Asahel dearbhrathair Ióab na áon don tríochad; Elhanan mac Dodo ó Bhet-lehem.

25 Sammah an Harodíteach, Elica an Harodíteach,

26 Heles an Paltíteach, Ira mac Icces an Tecoitheach,

27 Abieser an Tanetotíteach, Mebunnai an Husatíteach,

28 Salmon an Tahohíteach, Mahari an Netophatíteach,

29 Heleb mac Baanah an Netophatíteach, Ittai mhac Ribai as Gibeáh do chloinn Bheniamin,

30 Benaiah an Piratniteach, Hiddai ó ghleantuibh Gaas,

31 Abi-albon an Tarbatiteach, Asma-bhet an Barumiteach,

32 Eliahba an Saalboniteach, do mha-caibh Iasen, Ionatan,

33 Sainmah an Harariteach, Abiam mhac Sarar an Harariteach,

34 Eliphelet mac Ahasbai, mac an Mhaathiteach, Eliam mac Achitophel an Giloniteach,

35 Hesraian an Carméliteach, Paarai an Tarbiteach,

36 Igal mhac Natan ó Shóbah, Bani an Gaditeach,

37 Selec an Tammoniteach, Naharai an Beerotiteach, fear iomchartha airm Ióab mhic Seruah,

38 Ira an Hitriteach, Gareb an Hitriteach.

39 Uriah an Hittiteach: triochad agus móirsheisear an tiomlán.

CAIB. XXIV.

Pláigh ar feadh trí lá, le na mhathair-adhbhair. 18 *Agus a leighiosadh.*

AGUS a ris do las fearg an TIGHEARNA a naghaidh Israel, agus do chorruidh sé Dáibhi na naghaidh, dha rádh, Imthigh, agus combháir Israel agus Iúdah.

2 Oir a dubhairt an rígh ré Ióab caiptín a shlóigh, noch do *bhi* na fhochair, Eirigh anois ar feadh threabh Israel, ó Dhan go Beerséba, agus combháir an pobal, chor go mbia fios uibhre an phobail agumsa.

3 Agus a dubhairt Ióab ris an rígh, Anois go ccuirigh do THIGHEARNA Diase a gceann an phobail, (gidh bé dhá mhéid dá bhfuilid), a chéud oirid, agus go bhfaicidh súile mo thighearna an rígh é. ach cred as a bhfuil dúil ag mo thighearna an rígh anusa ní so?

4 Gidheadh rug bríathra an rígh buáidh a naghaidh Ióab, agus a naghaidh chaptínigh an tslóigh. Agus do chuáidh Ióab agus caiptínigh an tslóigh amach ó lathair an rígh, dáireamh phobail Israel.

5 ¶ Agus do chúadar anonn tar Iordan, agus do fhosadar am Aröer, don taóibh ó dheas don chathruigh *atá* a lár abhann Ghad, agus leath re Gaser:

6 Ann sin tangadar go Gilead, agus don tír íochdruigh núadháitighe; agus tangadar go Dan-Iaan, agus fa gcuáirt go Sidon,

7 Agus tangadar go daingion láidir Tíor, agus go caitbreachaibh na Ilibhiteach eile, agus na Gcananiteach: agus do chúadar amach don taóibh ó dheas do Iúdah, go Beerséba.

8 Ann sin an tan do chúadar thríd an dúithche uile, thangadar go Hierusalem a gcionn naoi míos agus fhithchid lá,

9 Agus thug Ióab don rígh suim uibhre na ndaoineadh: agus do blú ann Israel ochd ccéad míle fear gaisgeamhuil do tharruing cloidheamh; agus do *bhi* muintir Iúdah cúig chéud míle fear.

10 ¶ Agus do ghoin croidhe Dháibhi é féin tar éis na ndaoineadh áireamh dhó. Agus: a dubháirt Dáibhi ris an TIGHEARNA, Do pheacaidh mé go mór annsa ní do rinne me; agus a nios, guidhim thú, a THIGHEARNA, glan do shearbhfhoghan-tuigh óna éigceart; óir do rinne mé go ro leamlh.

11 Oir a nuáir déirigh Dáibhi ar maidin, tháinic briathar an TIGHEARNA agus an bhfaidh Gad, fear fiosa Dháibhi, ga rádh,

12 Eirigh agus abair re Dáibhi, Is marsó a déir an TIGHEARNA, Atáim ag tairgsin trí neithe dhuit; beir do rogha dhíobh, go ndéana mé dhuit é.

13 Mar sin tháinic Gad go Dáibhi, agus do innis dho, agus a dubháirt sé ris, An ttiucaid seachd mbliadhna gorta ort ann do dhúithche? nó an tteithidh tú trí mhí roimhe do naimhde, an feadh bhias siad dot leanmhúin? nó an mbiaidh trí la pláighe ann do dhúithche? anois déana comhairle, agus féuch cred é an fhreagra bhéarus misi ar an té do chuir uadh me?

14 Agus a dubháirt Dáibhi ré Gad, Atáim a gcumhgach mhór: tuitimid anois a láimh an TIGHEARNA; óir is mór a thrócaire: agus ná tuiteam a láimh duine.

15 Ann sin do chuir an TIGHEARNA pláigh ar Israel ó mhaidin nó go ttáinic an tam cinnle: agus fuair bás do na daoineibh ó Dhan go Beerséba seachd-mhoghad míle.

16 Agus an tan do shín an taingeal a lámh amach ar Ierusalem dá hargóin, do ghabh aithreachas an TIGHEARNA fá noll, agus a dubháirt ris a naingéal do mharbh na daoine, Is lór sin: conuimh anois ar do láimh. Agus do bhí aingéal an TIGHEARNA ag ionad buáilte Araunah an Iebusiteach.

17 Agus do labhair Daibhi ris an TIGHEARNA a nuáir do chomhairc sé an taingeal do bhuáil na daoine, agus a dubháirt, Feuch, is misi do pheacaidh, agus do rinne droich ní, ach na caóirighsi, cred do rinneadar? bíobh do lámh am aghaidhsí, guidhim thú, agus a naghaidh tighhe mathar.

18 ¶ Agus tháinic Gad an lá sin chum Dáibhi, agus a dubháirt sé ris, Eirigh súas, tóg altóir don TIGHEARNA a nurlár buáilte Araunah an Iebusiteach.

19 Agus do chuáidh Dáibhi súas do réir bhréithre Ghad, mar do aithin an TIGHEARNA.

20 Agus dféuch Araunah, agus do chonn-
airc sé an rígh agus a mhuinntir ag
teachd go nuige é: agus do chuáidh
Araunah amach, agus do chrom é féin ar
a aghaidh ar an ttaíumh a lathair an rígh.

21 Agus a dubhairt Araunah, Cred fa
ttáinic mo tighearna an rígh chum a sher-
bhísigh? Agus a dubhairt Dáibhi, Do
cheannach urlair an bhuáilte uaitse, do
thógbháil altóra don TIGHEARNA, lé
goisgidh an phláigh do na dáoinibh.

22 Agus a dubhairt Araunah ré Dáibhi,
Glacadh mo TIGHEARNA an rígh agus
ofráladh súas an ní as maith ann *a radharc*
féin: féuch, *atáid annso* daimh chum
íodhbartha loisge, agus na súistighesí agus
cunga na ndamh chum connaidh.

23 Thug Araunah, *mar rígh na neithesí*
uile don rígh. Agus a dubhairt Araunah ris
an rígh, Go nglacaidh do THIGHEARNA
Día chuige thú.

24 Agus a dubhairt an rígh ré Haraunah,
Ní hamhluidh bhías; acht ceainneoch-
uidh mé uait é ar a lúach: agus ní ofrála
mé ofráil loisge dom THIGHEARNA Día do
ní nach ccoi-teonuigh éainní dhamh. Mar
sin do cheannuigh Dáibhi an turlár buáilte
agus na daimh ar chaogad secel airgid.

25 Agus do thóg Dáibhi altóir ann sin
don TIGHEARNA, agus do íodhbair ofrála
loisge agus ofrála siothchána. Mar sin
do írth an TIGHEARNA re a ghuidhe ar
son na dáitiche, agus do coisceadh an
phláigh ó Israel.

Cead Leabhar na RIOGH, da ngoirthear go coitcheann; An treas Leabhar nan RIOGH.

CAIB. I.

*Do thogair Adoniah chum an righeachd
do bheith aige. 12 Ach is é Solamh do
fuair i.*

ANOIS do bhí an rígh Dáibhi foirfe
agus áosta a mblíadhnuibh; agus do
chlúdadar é le héadach, ach ní bhfuáir
sé teas ar bith.

2 Ar a nadhbharsin a dubhradar a
shearbhfhoghantuidhidh ris, Iarthar dom
thighearna an rígh maighdion óg: agus
seasadh sí as coinne an rígh, agus déanadh
sí fritheolamh dhó, agus luigheadh sí iona
bhrollach, chor go bhfuighe mo thighearna
an rígh teas.

3 Mar sin diárradar cailín sciámhach ar
feadh chóstadha Israel uile, agus fuaradar
Abisag Sunamíteach, agus thugadar chum
an rígh í.

4 Agus do bhí a nóigbhean ro sciámh-
ach, agus do fhritheoladh sí an rígh, agus
do niodh minióstralachd dhó: ach ní raibh
an rígh dfior aice.

5 ¶ Ann sin do árdugh Adoniah mac
Haggit é féin, gha rádh, Biáidh misí am
rígh: agus do ghleús sé carbuid agus
marschluagh dhó féin, agus cáogad fear
do ríoth roimhe.

6 Agus níor chuir a athair na aghaidh
uair ar bith a rádh, Cred fa ndearna tú
marso? agus do bhí seison mar an gcéadua
na *fhear* ro bhréagha; agus a ndiáigh
Absolon do rug *Haggit* é.

7 Agus do chomhairligh sé le Ióab mac
Seruiah, agus re Abiatar an sagart: agus

ag leanmhuin Adoniah dhóibh do chung-
nadar leis.

8 Ach Sádóc an sagart, agus Benaiah
mac Iehoiada, agus Nátan an fáidh, agus
Simeí, agus Reí, agus dáoine cumhachd-
acha do *bhean* re Dáibhi, ní rabhadar a
bhfochair Adoniah.

9 Agus do mharbh Adoniah caóirigh
agus daimh agus áirnéis mbéith láimh re
cloich Sohelet, noch *atá* láimh ré Hen-
rogel, agus thug sé cuireadh dhá dhearb-
raithribh uile mic an rígh, agus do
mhuinntir Iúdah uile searbhfhoghantuidhidh
an rígh:

10 Ach ní thug sé cuireadh do Nátan
an fáidh, ná do Benaiah, ná do na
dáoinibh cumhachdacha, ná do Sholanib a
dhearbhrathair.

11 ¶ Uimesin do labhair Nátan re Bat-
séba mathair Sholáimh, gha rádh, Nach
ccóala tusa go bhfuil Adoniah mac Haggit
na rígh, agus ní bhfuil a fhios sin ag
Dáibhi ar tighearna?

12 Anois ar a nadhbharsin, guidhim
thú, léig dhamhsa comhairle do thabhairt
dúit, lé ccoiseonuigh tu hanum féin, agus
anum do mhic Solamh.

13 Eirigh agus imtligh a steach go
Dáibhi rígh, agus abair ris, Nach dúg
tusa, do nbhionna, mo thighearna, ó a rígh,
dot bhanoglaich, dha rádh, Go deimhin
biáidh do mhac Solamh na rígh am
dlúáighsi, agus suighfidh sé am chathaoir
ríogha? maiseadh cred fa bhfuil Adoniah
na rígh?

14 Féuch, an feadh bhías tusa annsin.

ag labhairt ris an rígh, tiucfa misi a steach fós ad dhiaigh si, agus daingneocha mé do bhriathra.

15 ¶ Agus do chuáidh Bat-séba a steach chum an rígh don tseómra; agus do bhí an rígh ro fhoirfe; agus do bhí Abisag an Sunamiteach ag iniostalachd don rígh.

16 Agus do chrom Bat-seba, agus do rinne sí umhla don rígh. Agus a dubhairt an rígh, Cred is áill leachdsá?

17 Agus a dubhairt sisi rís, O mo thighearna, do mhionnuigh tú fad THIGHEARNA Dia dot bhanoglaich, dá rádh, Go deimhin bíaidh Solamh do mhacsa na rígh an dhiaighsi, agus suighfidh sé ann mo chathaóir ríogha.

18 Agus anois, féuch, atá Adoniah ag riaghlughadh; agus, ó mo thighearna a rígh, ní bhfuil a fhios sin agadsa:

19 Agus do mharbh sé dainh agus áirnéis reamhar agus móran cáorach, agus do thug sé cuireadh do mhacuibh an rígh uile, agus do Abiatar an sagart, agus do Ióab caiptín an tslóigh: ach ní thug sé cuireadh dot shearbhfhoghantúigh Solamh.

20 Agus tusa, mo thighearna, ó á rígh, atáid súile Israel uile ort, go ninneostá dhóibh cía shuighfios a ccaháoir ríogha mo thighearna an rígh na dhiaigh.

21 Nó teigeomhaidh a núair, chuideolus mo thighearna an rígh a bhfochair a aithreadh, go measfuighthear misi agus mo mhac Solamh ar naimdligtheachaibh.

22 ¶ Acht, cheana, an feadh do bhí sí fós ag comhrádh ris an rígh, thainic Nátan an fáidh a steach mar áu gcéadna.

23 Agus do innsiodar don rígh dhá rádh, Féuch Nátan an fáidh. Agus an tan tháinic sé a steach a bhfadhnúise an rígh, do chláon sé é féin a lathair an rígh le na aghaidh chum na talmhan.

24 Agus a dubhairt Nátan, O mo thighearna, a rígh, a ndubhairt tusa, Bíaidh Adoniah na rígh am dhiaigh, agus suighfidh sé ann mó chathaóir ríogha?

25 Óir do chuáidh sé síos a niugh, agus do mharbh sé dainh agus áirnéis reamhar agus cáoirigh go hiomadambuil, agus do ghoir sé mic an rígh uile, agus caiptinigh an tslóigh, agus Abiatar an sagart; agus, féuch, atáid ag ithe agus ag ól da lathair, agus a deirid siad, Go mairigh an rígh Adoniah.

26 Acht misi, misi do shearbhfhoghantúigh, agus Sádóc an sagart, agus Benaiah mac Iehoiada, agus do shearbhfhoghantúigh Solamh, nír ghoir sé sinn.

27 A né mo thighearna an rígh do rinne na neithesi, agus nár fhoillsigh tú dot shearbhfhoghantúigh, cía shuighfíodh a ccaháoir mo thighearna an rígh na dhiaigh?

28 ¶ Ann sin do fhreagair Dáibhi rígh agus a dubhairt, Goirigh chugam Bat-seba. Agus tháinic sisi a bhfiadhnúisi an rígh, agus do sheas a lathair an rígh.

29 Agus thug an rígh a mhionna, agus a dubhairt, Mar mhairios an TIGHEARNA, noch dfuasguil manum as gach uile amhgar,

30 Anmhuil agus thug mé mo mhionna dhuitse fa an TIGHEARNA Dia Israel, gha rádh, Go deimhin bíaidh Solamh do mhac ná rígh am dhiaighsi, agus suighfidh sé am chathaóir ríogha áu áit; mar sin do dhéana mé a niugh go dearbhtha.

31 Annsin do chrom Bat-séba lé na gnúis chum na talmhan, agus do rinne sí umhla don rígh, agus a dubhairt, Go mairigh mo thighearna Dáibhi rígh go sierruidhe.

32 ¶ Agus a dubhairt Dáibhi rígh, Goiridh chugam Sádóc an sagart, agus Nátan an fáigh, agus Benaiah mac Iehoiada. Agus tangadar a lathair an rígh.

33 A dubhairt an rígh riu mar an gcéadna, Beiridh libh searbhfhoghantúighidh bhur tighearna, agus tugaidh air Sholamh mo mhac dul air mo mhúille féin, agus béirigh síos é go Gihon:

34 Agus ungadh Sádóc an sagart, agus Nátan an fáidh ann sin é na rígh ós cionn Israel: agus séidighsi an stoc, agus abruidh, Go mairigh an rígh Solamh.

35 Ann sin tiucfuidhesi a níos na dhiaigh, chorgo ttiucfa sé, agus go suighfidh ann mo chathaóir ríoghasa; óir bíaidh sé na rígh am áit: agus do órduigh misi é bheith na riaghlughitheóir ós cionn Israel agus ós cionn Iúdal.

36 Agus do fhreagair Benáiah mac Iehoiada an rígh, agus a dubhairt, Amcu: go nabra TIGHEARNA Dia mo thighearna an rígh sin.

37 Mar do bhí an TIGHEARNA lem thighearna an rígh, go raibh mair sin le Solamh, agus go ndéarna sé a chatháoir ríogha níos mó ná cathaóir mo thighearna Dáibhi rígh.

38 ¶ Ann sin do chuáidh Sádóc an sagart, agus Nátan an fáidh, agus Benaiah mac Iehoiada, agus na Cheretitigh, agus na Peletitigh, síos, agus do chuireadar Solamh ar mhúille Dháibhi rígh, agus thugadar go Gihon é.

39 Agus do bhean Sádóc an sagart adharc ola amach as an ttabernacuil, agus do ungaidh sé Solamh. Agus do sheideadar an stoc; agus a dubhairt an pobal uile, Go mairigh an rígh Solamh.

40 Agus tháinic an pobal uile a níos na dhiaigh, agus do bhí an pobal ag piobaireachd lé piobuibh, agus do rinneadar sólás maille re gárdeachus mór, iondus gur scoilt an talamh lé na bhfiáim.

41 ¶ Agus do chuáluidh Adoniah sin

agus a luchd cuirigh uile do *bhí* na fhoch-air ar gcur deiridh le na gcuid bidh dithe. Agus a nuair do chualuidh Ióab guth an stuic, a dubhairt sé, Créd fã *bhfuil* an tormanó na caithreach ag dul thríd achéile?

42 Agus an fad do *bhí* gha rádh sin, féuch, tháinig Ionatan mac Abiathair an sagart : agus a dubhairt Adoniah ris, Tarr a steach ; óir is duine cródha thú, agus atáid scéula maithe leachd.

43 Agus do fhreagair Ionatan agus a dubhairt sé re Adoniah, Go deimhin do rinne Dáibhi rígh ar ttighearna, rígh do Sholamh.

44 Agus do chuir an rígh Sádóc an sagart leis, agus Nátan an fáidh, agus Benaiah mac Iehoiada, agus na Cheretigh, agus na Peletigh, agus tugadar air dul ar mhúinte an rígh:

45 Agus do ung Sádóc an sagart agus Nátan an fáidh é na rígh ann Gihon : agus tangadar a níos as sin ag urgháirdiughadh, iondus gur lion an chathair dfuáim *agus dfothrom*. Agus a sé sin an giorac do chualabhairsi.

46 Agus fós atá Solamh na shuighe a ceathaóir na ríoghachda.

47 Agus tuilleamh oile, thangadar serbh-fisigh an-rígh do bheannughadh ar ttighearna Dáibhi rígh, gha rádh, Go ndéarna Dia ainm Sholamh níos féarr ná hainmsi, agus go ndéarna sé a chathóir níos mó ná do chathaóir. Agus do chlaon an rígh é féin ar a leabuidh.

48 Agus mar an gcéadna is marso a dubhairt an rígh, *Go maith* beannúigh an TIGHEARNA Dia Israel, noch thug *duine* do shuidhe ann mo chathaóir ríogha a niugh, agus mo shúile féin da thaicsin.

49 Agus do ghabh eagla a *raibh* air cuireadh a bhfochair Adoniah, agus déirgheadar súas, agus dimthigh gach áon aca roimhe.

50 ¶ Agus do ghabh eagla Adoniah roimhe Sholomh, agus déirigh sé, agus do imthigh, agus do rug sé greim ar adharcaibh na haltóra.

51 Agus do himnseadh do Sholamh dhá rádh, Féuch, atá eagla ar Adoniah roimhe an rígh Solamh : óir, féuch, rug sé greim ar adharcaibh na haltóra, gha rádh, Tugadh an rígh Solamh a mhionna dhamhsa a niugh nach muirfidh sé a shearbhfhogh-antúigh leis an gcloidheamh.

52 Agus a dubhairt Solamh, Má fhoillsighionn sé é féin na dhuine curata, ní racha éan ruibe dhá ghrúaig fã thalunh : acht má geibhthear droichmhéin ann, cuirfighear chum báis é.

53 Mar sin do chuir an rígh Solamh fios air, agus thugadar léo a nuas ó naltóir é. Agus tháinig sé, agus dhamhuigh é

féin don rígh Solamh : agus a dubhairt Solamh ris, Imthigh dot thigh.

CAIB. II.

Tionna Dhaibhi. 26 Ar na coimhlonadh.

ANOIS do dhruideadar láethe Dháibhi a bhfógus chor go bhfuigheadh sé bás ; agus do chuir cúram ar a mhac Solamh, dha rádh,

2 Atáimse ag dul a slighe na talnhan uile : bíse láidir ar a nadhbharsin, agus taisbéin thú féin go fearamhuil ;

3 Agus coimhéud cúram do TIGHEARNA Dé, ag siubhal iona shligheibh, ag coimléad a statúideadh, agus a aitheanta, agus a bhreitheamhnasa, agus a fliagh-nuiseadh, mar atá scríobhtha a ndligheadh Mhaóise, chor go mbeirigh tú buáidh ann sa nuile ní dá déana tú, agus ann gach uile tháobh a niompochuidh tú thú féin :

4 Ionnsu go ndámneochaidh an TIGHEARNA a fhocal, noch do labhair sé dom tháobhsa, ga radh, Má bheirid do chlann aire dá slighe, ag siubhal a bhfirinne am lathairse maille re na nuile croidhe agus re na nuile annum, ní theisdeocha uáit (ar seision) duine a ceathaóir ríogha Israel.

5 Tuilleamh oile fós, atá a fhios agad créd do rinne Ióab mac Seruah orumsa, *agus* cred do rinne sé re dá chaipitín shlóigh Israel, re Abner mac Ner, agus re Amasa mhac Ieter, noch do mharbh sé, agus gur dhóirt fuil a chogaidh sa tsiothcháin, agus gur chuir sé fuil an choguidh ar a chrios do *bhí* timchioll a chaóil, agus ar a bhrógaibh do *bhí* ar a chosaibh.

6 Déanasa ar a nadhbharsin do réir mar do chítear dot ghliocus, agus ná léig a cheann liath do dhul síos san nuáigh a siothcháin.

7 Acht foillsigh muinntearthus do mhacaibh Barsillai an Gileaditeach, agus bídis don droing iósas ar do bhórd : óir is marsin thangadar chugamsa a nuair do theith mé roimhe Absolon do dhearbhrathair.

8 Agus, féuch, atá agad Símei mhac Gera, Beniamíteach ó Bhabúrín, noch do mhalluigh orumsa le mallughadh deanachdach anusa ló a ndeachaidh mé go Mahanaim : achd tháinig sé a nuas ann choinne go Iordan, agus do mbionnuigh mé dhó fã TIGHEARNA, gha rádh, Ní chuirfe mé chum báis thú leis an cloidheamh.

9 Anois ar a nadhbharsin ná meassa neimhchiontach é : óir is duine crionna thú, agus atá a fhios agad cred is cóir dhuit do dhéanamh ris ; achd tabhair a cheann liath síos chum na huáighe ré fuil.

10 ¶ Mar sin do choduid Dáibhi a

bhfhochair a aithreadh, agus do hadhlaic-eadh é a gcathair Dháibhi.

11 Agus ba ceathrachad blíadhan na láethe do bhí Dáibhi na rígh ós cionn Israel: do bhí sé na rígh ann Hébron seachd inbliadhna, agus triochad agus trí bliadhna na rígh ann Ierusalem.

12 ¶ Ann sin do shuigh Solamh a ceathaoir a athar Dáibhi; agus do dhaing-nigheadh a rioghachd go mór.

13 ¶ Agus tháinic Adoniah mhac Haggit go Bat-seba mathair Sholaimh. Agus a dubhairt sise, An go síothchánta thig tusa? Agus a dubhairt seision, Is go síothchántá.

14 Agus a dubhairt sé fós, Atá ní áirigh agam ré a radh riotsa. Agus a dubhairt sise, Abair romhad.

15 Agus a dubhairt seision, Atá a fhios agad go madh liomsa an rioghachd, agus gur iompóigh Israel uile a naghaidhórum, dom bheith am rígh: gidheadh diompóigh an rioghachd fa gcúairt, agus tháinic chum mo dhearbhrathar: óir fa leision ón TTIGH-EARNA í.

16 Agus a nois iarruim éan athcuinge amháin ortsa, ná diúlt mé. Agus a dubhairt sisi ris, Abair romhad.

17 Agus a dubhairt sé, Guidhim thú, labhair re Solamh an rígh (óir ní dhiúltfa sé thú), go ttagadh sé Abisag an Sunamí-teach na mnaoi dhambhsa.

18 Agus a dubhairt Bat-séba, Lór a fheabhus; laibheóra misi ar do shon ris an rígh.

19 Do chuáidh Bat-seba uimé sin mar a raibh an rígh Solamh, do labhairt ris ar son Adoniah. Agus déirigh an rígh súas na coinne, agus do umhluidh sé é féin di, agus do shuigh sé iona chathaoir ríogha, agus thug fa deara cathaoir do thabhairt chum mathair an rígh; agus do shuigh sí ar a láimh dheis.

20 Ann sin a dubhairt sí, Ataím ag iarruidh éan athcuinge bige amháin ort; guidhim thú, ná diúlt mé. Agus a dubhairt an rígh ría, Iarr romhad, a mhathair: óir ní dhiúltfa mé thú.

21 Agus a dubhairt sisi, Tugthar Abisag an Sunamí-teach dot dhearbhrathair Adoniah na mnaoi.

22 Agus do fhreagair an rígh Solamh agus a dubhairt ré na mhathair, Agus cred fá niarrann tusa Abisag an Sunamí-teach do Adoniah? iarr an rioghachd dó mar an gcéadna; óir is é mo dhearbhrathair is sine é;) eadhon dó féin, agus do Abiatar an sagart, agus do Ióab mac Seruiah.

23 Ann sin do mhionnuigh an rígh Solamh fan TTIGH-EARNA, gha rádh, Go ndearna Día mar sin ríomsa, agus tuilleamh fós, munn ar labhair Adoniah an focalsa a naghaidh a sháoghail féin.

24 Anois ar a nadhbharsin, mar mhairios an TTIGH-EARNA, noch do dhaingnidh misi, agus do chuir am shuighe a gcathaoir Dháibhi mathar me, agus noch do rinne tigh dhamh, mar do gheall sé, cuirfighthear Adoniah chum báis a niugh.

25 Agus do chuir an rígh Solamh le láimh Bhenaiiah mic Iehoiada; agus do thiomáin air gur mharbh é.

26 ¶ Agus a dubhairt an rígh ré Abiatar an sagart, Imthighsi go Hanatot, dot mhachairibh féin; óir do thuill tú bás: acht ní chuirfe misi chum báis a núairse thú, do bhrígh gur iomchair tú airc an TTIGH-EARNA Día roimhe Dháibhi mathair, agus do bhrígh gur fhulaing tú anshógh an gach áit ar iomchair mathair anshógh.

27 Marsin do theilg Solamh Abiatar amach ó bheith na shagart ag an TTIGH-EARNA; go coimblíonfadh sé focal an TTIGH-EARNA, noch do labhair sé a ttaobh thighe Eli ann Siloh.

28 ¶ Annsin tháinic scéula go Ióab (óir dfill Ióab le Adoniah, gíodh nar iompóigh sé a ndíáigh Absolon). Agus do theith Ióab go tabernacuil an TTIGH-EARNA, agus do ghlac greim ar bheannuibh na hultóra.

29 Agus do himnsadh don rígh Solamh gur theith Ioab go tabernacuil an TTIGH-EARNA; agus, feuch, atá sé ag an naltóir. Ann sin do chuir Solamh Benaiah mac Iehoiada, gha rádh, Imthigh, tiomáin air.

30 Agus tháinic Benaiah go tabernacuil an TTIGH-EARNA, agus a dubhairt ris, As marso a deir an rígh, Tarr amach. Agus a dubhairt seision, Ní rachad; achd do gheabha mé bás annso. Agus thug Benaiah scéula chum an rígh a ris, dha rádh, Marso a deir Ióab, agus marso do fhreagair se misi.

31 Agus a dubhairt an rígh ris, Déana mar a dubhairt sé riot, agus tiomáin air, agus adhlaic é; ar chor go mbéara tú a ntuil neimhchiontach, do dhoirt Ióab, uáimse, agus ó thigh mathar.

32 Agus fillfidh an TTIGH-EARNA a fhuil ar a cheann féin, nóch do thiomáin ar dhís do dháoinibh budh fírcanta agus do bfearr ná é féin, agus do mharbh sé iad leis an cceoldheamh, gan a fhios ag mathair Dáibhi, Abner mhac Ner, caiptín slóigh Israel, agus Amasa mhac Ieter, caiptín slóigh Iudah.

33 Fillfidh a bhfuilseon uimesin ar cheann Ióab, agus ar cheann a shleachda go bráth: acht air Dháibhi, agus air a shliochd, agus air a thigh, agus air a chathaoir ríogha, baidh síothcháin go bráth ón TTIGH-EARNA.

34 Ann sin do chuáidh Benaiah mac Iehoiada súas, agus do thiomáin sé air,

agus do mharbh sé é: agus do hadhlaic-eadh é ann a thigh féin ann sa bhfásach.

35 ¶ Agus do chuir an rígh Benaiah mhac Iehoiada iona áit ós cionn an tsloigh: agus do chuir an rígh Sádóc an sagart a monad Abiathair.

36 ¶ Agus do chuir an rígh agus do ghoir sé ar Shimei, agus a dubhairt sé ris, Tóg tigh dhuit féin ann Ierusalem, agus déan comhnuigh ann sin, agus ná héirigh as sin amach a mball ar bith.

37 Oir is anhluidh bháis, an lá rachas tú amach, agus ghéubhus tú tar a nabhuinn Cidron anonn, bíodh a fhios agad go bhfuighe tú bás air gach éanchor: bíaidh thfuil ar do cheann féin.

38 Agus a dubhairt Símei ris an rígh, *Is* maith an chaint: mar a dubhairt mo thighearna an rígh, is mar sin dhéanas do shearbhfhoghantuigh. Agus do rinne Símei comhnuigh ann Ierusalem mórán do laéthibh.

39 Agus tárla a gcionn thrí mbliadhan, gur imthigheadar días do sheirbhíseachuibh Shimei úadh chum Achis mhic Maachab rígh Gát. Agus dinuseadar *dúoine* do Shimei, gha rádh, Féuch, *atáid* do sheirbhí-sigh ann Gát.

40 Agus déirigh Símei, agus do chuir díalláoid ar a asal, agus do chuaidh go Gát mar a raibh Achis díarruidh a sheirbhíseach: agus dimthigh Símei, agus thug a sherbhísigh leis ó Ghát.

41 Agus do hinneadh do Sholamh go ndeachaidh Símei ó Ierusalem go Gát, agus go táinig sé a ris.

42 Agus do chuir an rígh gairm ar Shimei, agus a dubhairt sé ris, Nach dtug misí ortsá mionnughadh faoi TIGHEARNA, agus nach ar dhearbhb mé dhuit, dha rádh, Bíodh a deimhin agad go dearbhtha, an lá rachas tú amach, agus imtheochus tú ann so nó ann súd, do gheabha tú bás go deimhin? agus a dubhairt tusa ríom, An focal do chúala mé *is* maith é.

43 Cred fá nar chomhuill tú mar sin mionna an TIGHEARNA, agus a naithne do aithní misí dhíot?

44 A dubhairt an rígh fós re Símei, *Is* aithmidh dhuit féin a nuile ole is fios dot chroidhe, do rinne tú rem athair Dáibhi: uime sin fillé an TIGHEARNA hólé air do cheann féin;

45 Agus *bíaidh* an rígh Solamh beannuigh, agus daingneochar cathaóir ríogha Dháibhi a lathair an TIGHEARNA go bráth.

46 Ann sin do aithin an rígh do Benaiah mhac Iehoiada; noch do chuaidh amach, agus do thiomáin air, go bhfuair sé bás. Agus do daingniughadh an ríoghachd a laimh Sholaimh.

CAIB. III.

Solamh ag iarraidh tuigse a ttús. 12 Do fuair fós ó Dhía, saidhbhreas agus onóir.

A GUS do rinne Solamh cleamhnas re Phárao rígh na Héigte, agus thug sé inghean Phárao, agus rug leis í go cathruigh Dháibhi, nó gur chríochnuigh a thigh féin do chur súas, agus tigh an TIGHEARNA, agus balla Ierusalem timchioll fa gcuairt.

2 ¶ Amháin do nídis an pobal íodhbairt air na harduibh, do bhrigh nar tógbhadh fós tigh dainn an TIGHEARNA gus na laéthibhsin.

3 Agus do ghrádhnuigh Solamh an TIGHEARNA, ag imtheachd a statúidibh Dhaibhi a athar: amháin do níodh sé íodhbairt agus do loisceadh tús ar na harduibh.

4 Agus do chuaidh an rígh go Gibeon díodhbairt ann sin; oir *do* *bé* sin an tárd mór: míle oifáil loisge doifáil Solamh ar a naltóir sin.

5 ¶ A Ngibeon do taibhbreadh an TIGHEARNA a naisling do Sholamh annsa noidhe: agus a dubhairt DÍA, Iarr cred bhéaras mé dhuit.

6 Agus a dubhairt Solamh, Do thaisbéin tú dot shearbhfhoghantuigh Dáibhi mathair trócaire mhór, do réir mar do shiubbail sé ad fhiadhnúise a bhfirinne, agus a ndioghruis, agus a bhliéantachd croidhe maille riotsa; agus do choimhéud tú dhó an cinéul mórsó, go ttug tú dhó mac do shuidhe iona chathaoir ríogha, mar *atá* a nigh.

7 Agus anois, a TIGHEARNA mó Dhía, do rinne tú rígh dot shearbhfhoghantuigh a náit Dhaibhi mathar: agus misí am leanamh bheag: ní fheadair me *cionnus* do rachuin amach nó do thiocfaim a steach.

8 Agus *atá* do shearbhfhoghantuigh a lár do phobail noch do thogh tú, pobal mór, nach féidir áireamh nó mheas air iomadamlachd.

9 Tabhair ar a nadhbharsin dot shearbhfhoghantuigh croidhe tuigseach do dhéanamh breitheamhnus air do phobail, chor go ttuigfe mé eidir an maith agus an tolc: oir cía ríheadas breitheamhnus do dhéanamh air do phobals *atá* combhór so?

10 Agus do thaitin an glór ris an TIGHEARNA, gur iarr Solamh an nise.

11 Agus a dubhairt DÍA ris, Dó bhrigh gur iarr tú an nise, agus nar iarr tú dhuit féin saoghal fada; agus nar iarr tú saidhbhries duit féin, agus nar iarr tú bás do námhad; achd gur iarr tu dhuit féin tuigse do léirhaicsin breitheamhnus;

12 Féach, do rinne mé do réir thfocail: féach, thug mé dhuit croidhe glie tugseach;

iondus nach raibh éanduine cosmhail riot romhad, ní mó éireochus éanduine ad dhi-áigh budh cosmhail riot.

13 Agus thug mé dhuít mar an gcéadna an ní nach ar iarr tú, saidhbhris aráon, agus onóir: iondus nach mbiáidh aon cosmhail riot a measc na riogh ar feadh do bheatha uile.

14 Agus má shiubhlúighionn tú am shligthibhsí, do choinnéad mo reachda agus maitheanta, mar do shiubhail hathair Dáibhi, ann sin faideochaídh mé do laethe.

15 Agus do mhúscail Solamh; agus, féuch, *dob* aisling í. Agus tháinig sé go Hierusalem, agus do sheas a bhfiadhnúise airce chunnartha an Tighearna, agus doirail sé oifrála loisce, agus diodhbhuir sé oifrála síothchána, agus do rinne sé féusta dhá shearbhfhoghantúighibh uile.

16 ¶ Ann sin thagadar días ban, do *bhí* na meirdreachaibh, chum an rígh, agus do sheasadar iona fhiadhnúise.

17 Agus a dubhairt bean díobh, ó a Thighearna, comhnuighim féin agus an bheans a néintigh; agus rug misi leanamh na fochair annsa tigh.

18 Agus tárta an treas lá tar éis a bhearta dhamh, go rug an bheansa leanamh mar an gcéadna: agus do *blámar* a bhfochair a chéile; agus ní raibh coimhthieach ar bith ar bhfarradh ann sa tigh, achd sin féin aráon annsa tigh.

19 Agus fuáir leanamh na mnása bás annsa noidhche; tre mar do thromluídh sí air.

20 Agus déirigh sí san meadhón oidhche, agus rug sí mo mhac uaimsi óm tháobh, ar abeith dot bhanógaíoch na codhladh, agus do chuir sí iona brollach é, agus do chuir sí a leanamh marbh ann mo bhrollachsa.

21 Agus a nuáir déirigh mé ar maidin do thabhairt cíche dom leanamh, féuch, do bhí sé marbh. acht a nuáir díreach mé air maidin go grinn air, féuch, ní hé mo mhac do bhí ann, noch do rug mé.

22 Agus a dubhairt an bhean oile, Ní headh; acht *is* lionsa an mac bío, agus *is*é an marbh do mhacsa. Agus a dubhairt sí, Ní headh; *is*é an marbh do mhacsa, agus an bío mo mhacsa. Marso a deirdís a lathair na righe.

23 Ann sin a dubhairt an rígh, A deir sí so. Sé so mo mhacsa atá bío, agus a sé do mhacsa an marbh: agus a deir sí súd, Ní headh; achd *is* é do mhacsa atá marbh, agus mo mhacsa bío.

24 Agus a dubhairt an rígh, Tugthar cloidheamh chugam. Agus tugadh cloidheamh chum an rígh.

25 Agus a dubhairt an rígh, Roinnidh an leanabh bío na dhá cuid, agus tabh-

ruidh leath dáon aca, agus leath don *mhnáoi* oile.

26 Ann sin do labhair an bhean ler leis an leanabh bío ris an rígh, (óir do bhí a hionathar ar críoth fá na mac féin), agus a dubhairt sí, O mo thighearna, tabhair dhíse an leanabh bío, agus ná marbh é air eanchor. Achd a dubhairt an bhean oile, Ná bíodh sé agamsa nó agadsa, *achd* roinntear é.

27 Ann sin do fhreagair an rígh, agus a dubhairt sé, Tabhruidh dhíse an leanabh bío, agus na marbhuidh ar éanchor é: a sí a mhathair í.

28 Agus do chúala Israel uile an bhreath rug an rígh; agus do bhí eagla an rígh orra: óir do chomncadar go raibh gliocas Dé ann, do dhéanamh breitheamhnúis.

CAIB. IV.

Greaghnacus, 20 riaghlughadh, 29 agus gliocas Sholaimh.

MAR sin do bhí an rígh Solamh na rígh ós cionn Israel uile.

2. Agus a siad so na prionnsadha do *bhí* aige; Asariah mac Sádóc an sagart,

3 Elihoreph agus Ahiah, mic Shisa, na scribhneóruibh; Iehosaphat mac Ahilud, na sheanchuigh.

4 Agus Benaiah mac Iehoiada ós cionn an tslóigh: agus *dob* iad Sádóc agus Abiatar na sagairt:

5 Agus Asariah mac Nátán ós cionn na noifigeach: agus *bá he* Sabud mac Nátain prionh-oifigeach, cara an rígh:

6 Agus do *bhí* Abisar ós cionn an teaghlúigh: agus Adoniram mac Abda ós cionn a náirdchiosa.

7 ¶ Agus do bhádar dhá fhear dhéug doifgeachaibh ag Solamh ós cionn Israel uile, noch do sholáradh beathadh don rígh agus dá theaghlach: do níodh gach áon aca ullmhughadh ann a mhí féin san mbliaidhuin.

8 Agus a siad so a nanmanna: Mac Hur, a sliabh Ephraim:

9 Mac Decar, ann Macas, agus ann Saalbim, agus a Mbet-semes, agus a Nelson-bet-lanan:

10 Mac Hised, ann Arubot; is ris do bhean Sochoh, agus dúitliche Hépher uile:

11 Mac Abinadab, a tír Dor uile; agá raibh Taphat inghean Sholaimh na mnaói.

12 Baana mac Ahilud; *as ris* do bhean Taanach agus Megiddo, agus Betsean uile, noch *atá* láimh re Sartana taóibh shíos do Iesreel, ó Bhet-sean go Habel-meholah, go nuige táobh thall do Iocneam:

13 Mac Gheber, ann Ramot-Gilead; *ba leis* bailte Iair mic Manasseh, noch *atá*

a Ngilead; ba leis mar an gcéadna tír Argob, noch atá ann Básan, trí fithchid cathair mhór go mballadhuibh agus mbarradhuibh práis.

14 Achinadab mac Iddo is aige do bhí Mahanaim:

15 Ahimaas do bhí ann Naphtali; a sé thug mar an gcéadna Basmat inghean Sholuimh na mnaói.

16 Baanah mac Chúsai do bhí ann Aser agus ann Alot:

17 Iehosaphat mac Paruah, ann Issachar:

18 Simeí mhac Elah, ann Benjamin:

19 Geber mhac Uri do bhí a tír Ghílead, a tír Shihon rígh na Namoriteach, agus Og rígh Básan; agus do bheisíon amháin oifig-each na tíre uile.

20 ¶ Do bhí Iúdah agus Israel líonmhar, mar an ngaineamh bhíos láimh ris an bhfairge ar líonmhaireachd, ag ithe agus ag ól, agus ag déanamh súgaídh.

21 Agus do riághluidh Solamh ós cionn a nuile rioghachd ó nabhuinn go crích na Bhphilistíneach, agus go brúach na Héigipte: do bheirdís tiodhluicthe leó, agus do rinneadair seirbhís do Sholamh ar feadh láethe a bheatha.

22 ¶ Agus do bé biadh Sholuimh a neanló amháin tríochad miosúr do phlúr mhín, agus trí fithchid miosúr mine,

23 Deich ndaimh bhíata, agus fithche damh don ninnbhear amuigh, agus céad cáora, táobh amuigh do cháirrfhiadhuibh, agus do phocaibh fionna, agus dfiadhuibh rúadh, agus déunlaithibh biata.

24 Oir do bhí tighearnas aige ós cionn na tíre uile don táobhse don nabhuin, ó Thiphsaí air fad go Hassah, ós cionn na riogh uile don táobhse don nabhuinn: agus do bhí sióthcháin aige ann gach uile thaobh na thimchioll.

25 Agus do chomhnuidh Iúdah agus Israel go socair, gach uile dhuine fana fhíneamhuin agus fána chrann fíge féin, ó Dhan go Beerséba, an fad do mhair Solamh.

26 ¶ Agus do bhí ag Solamh dha fhithchíod míle mainneáir each da charbadaibh, agus dá mhíle dhéug marcach.

27 Agus dúllmhaighedís na hoifigídh sin biadh do Sholamh an rígh, agus a nuile ní dá tteagadh go bórd an rígh Solamh, gach áon aca ann a mhí féin: ní bhíodh éinní deasbhuidh orra.

28 Do bheirdís mar sin eórna agus tuighe da neachaibh agus dá neachaibh coimhlinga go nuige a náit a mbíds na hoifigídh, gach éanduine do réir a úalúigh féin.

29 ¶ Agus thug Día gliocus agus tuigsi do Sholamh go hamhór, agus fairsinge

chroidhe, amhuil mar bhíos an gainiomh atá ar thraigh na fairge.

30 Agus do sháruigh gliocus Sholuimh críonnachd chloinne a noirthir uile, agus gliocus na Héigipte uile.

31 Oir ba glioca é ná daoine an domhain uile; ná Etan an Tesrahíteach, agus Héman, agus Chalcol, agus Darda, clann Mhahol: agus do bhí a iomrádh annsa nuile chrích air gach éantáobh.

32 Agus do labhair sé trí mhíle seanfhocal, agus a dhánta do bhádar míle agus a cúig.

33 Agus do labhair se ar chrannuibh, ón chrann céadair atá a Lebanon go nuige an nisoíp fhásas amach as an mballa: do labhair sé mar an gcéadna ar ainmhintibh, agus air eunlaith, agus air chréatúiribh snámhacháin, agus air íascaibh.

34 Agus tangadar do nuile dhroing déisteachd ré gliocus Sholuimh, ó riogh-aibh an domhain uile, do chúala teachd tar a eagna.

CAIB. V.

Tug Híram adhmaid agus saoir do Sholamh, a bfreasdal an teampaill.

AUGUS do chúir Híram rígh Tíor a sheirbhísigh go Solamh; a núair do chúaluidh sé gur ungadar ná rígh a nionad a athar é: oir bá caruid do Dháibhi Híram a ríamh.

2 Agus do chuir Solamh síos go Híram, gha radh,

3 Atá a fhios agadsa ciondus nar fhéud mathair Dáibhi tigh do chur súas daimm a TIGHEARNA DÉ, do bhrígh an chogaidh do bhí na thimchioll ann gach uile thaobh, nó gur chuir an TIGHEARNA faoi bhonnuibh a chos íad.

4 Achd anois thug mo TIGHEARNA Dia súaimhnios air gach áontáobh, iondus nach bhfuil námhuid ná olc ag teachd orum.

5 Agus, féuch, is mian leam tigh chur súas daimm mo TIGHEARNA DÉ, mar do labhair an TIGHEARNA rem athair Dáibhi ga radh, Do mhac, noch chuirfios mé ad ionad, ann do chathaoir riogha, cuirfe sé tigh súas dom ainmsi.

6 Anois ar a nadhbharsin tabhair aithne go ngéarrfaid damhsa crainn céadair an Lebanon; agus béid mo shearbhfhoghantuidhídh maille led shearbhfhogantuibhse: agus do bheara mé tuarusdal do sherbhiseach dhuitse do réir gach a noird-eocha tú féin: oir ata a fhios agad nach bhfuil eadruinne daoine aga bhfuil eólas ar adhmaid do ghearradh cosmhuil ris na Sidónianachaibh.

7 ¶ Agus, tárta, a núair do chúaluidh Híram briathra Sholuimh, go ndéanna lúathgháire mhór, agus a dubhairt, Go

madh beannuigh a niugh an TIGHEARNA, noch thug do Dháibhi mac glic ós cionn an phobail mhóirse.

8 Agus do chuir Hiram fios go Solamh, gha rádh, Do mheas mé na neithe air ar chuir tú fios chugam: *agus* do dhéana mé do thoil uile a ttaobh adhmuid Céadair, agus a ttaobh adhmuid giumhuis.

9 Béaruid mo mhuinntir seos *iad* ó Lebanon go nuige an bhfaige: agus cuirfe mé ar siubhal iad ar fairge a mbáduibh go nuige a náit a nórdeocha tú dhamh, agus do bhéara mé fa deara a bhfagbháil ann sin, agus glacta tusa *iad*: agus coimhlíonfa tú mo thoil, a mbiadh do thabhairt dom mhumntir.

10 ¶ Marsin thug Hiram crainn céadair do Sholamh, agus crainn giumhuis *mar ba* mian leis.

11 Agus thug Solamh do Hiram fithche míle miosúr cruithneachda *mar* bheatha da mhuinntir, agus fithche miosúr dola fhiórghlain: marso do bheireadh Solamh do Hiram ó bhliadhuin go bliadhuin.

12 Agus thug an TIGHEARNA eagna do Sholamh, mar do gheall sé dhó: agus do bhí síothcháin eidir Sholamh agus Hiram; agus do rinneadar aráon ceangal re chéile.

13 ¶ Agus do thóg an rígh Solamh éirge-amach ó Israel uile; agus do bhí an néirge-amach tríochad míle fear.

14 Agus do chuir sé go Lebanon iad, deich míle an sa mí gach re núair: do bhídis mí a Lebanon, agus dhá mhí san mbaile: agus do *bhí* Adoniram ós cionn na héirge-amach.

15 Agus do bhí ag Solamh trí fithchid agus deich míle noch diomchradh úaluidhe, agus ceithre fithchid míle snoighcadóir ann sna sléibhtibh;

16 Taobh annuigh do na húachdaránuibh do *bhí* air oifigeachaibh Sholaimh noch do bhí ós cionn na hoibre, trí mhíle agus trí chéad, do riaghladh ós cionn na ndaoineadh do oibrigh an sa nobair.

17 Agus dfuágair an rígh, agus tugadar clocha móra leo, clocha mórluaigh, agus clocha snoighte, do chur bunaíte an tighe na shuidhe.

18 Agus saoir Sholaimh agus saoir Hiram, agus na snoigheadóirigh cloch do shnoigheadar *iad*: mar sin do ghléusadar adhmad agus clocha do chur an tighe súas.

CAIB. VI.

Cumadh, 37 agus cur súas an teampaill.

AGUS tarla annsa cheathramhadh céud agus ceithre fithchid bliadhain tar éis chloinne Israel do theachd amach as tír na Héigpte, ann sa cheathramhadh bliadhain do ríoghachd Sholaimh ós cionn Israel, ann sa mí Sif, sé sin dara mí, do

thionnsguin sé tigh an TIGHEARNA do chur suas.

2 Agus an tigh do rinne an rígh Solamh don TIGHEARNA, do bhí trí fithchid cubhad ar fad ann, agus fithche *cubhad* na leithead, agus tríochad cubhad na áirde.

3 Agus an póirse as coinne theampaill an tighe, *ba* fithche cubhad a fhad, do réir leithid an tighe; agus deich ccubhaid a leithid as coinne an tighe.

4 ¶ Agus do rinne sé don tigh fuinneóga do sholus chumhaing.

5 ¶ Agus *re* balla an tighe gach éantáioibh do thóg sé séomradha, timchioll balladha an tighe fa gcúairt, éidir theampall agus oracuil: agus do rinne sé séomradha fa gcúairt:

6 An séomra íachdarach do *bhí* cúig cubhaid ar leithne ann, agus an séomra láir sé cubhaid ar leithne, agus an treas *séomra* seachd ccubhaid ar leithne: óir don táobh annuigh don toigh do rinne sé bárrdeabhtia cumhang fa gcúairt, chum nach beidís na saltacha ceangailte a mballadhuibh an tighe.

7 Agus an tigh, an tan do bhí sé dhá chur súas, do chloich do rinneadh é ar na déanamh réigh suil tugadh annsin í: iondus nach clos órd nó túagh nó ball óirnéisí ar bith íarruin annsa tigh, an fad do bhí sé dha chur súas.

8 Do *bhí* dorus an tséomra mhéadhónuigh ar an ttaobh ndéas don tigh: agus do theighdis súas don tséomra mhéadhónach le staidhrighibh casda, agus as an meadhónach don treas.

9 Mar sin do rinne sé an tigh, agus do chríochnuigh é; agus do chuir sé ceann air an tigh le saltachaibh agus le bórduibh céadair.

10 *Ann sin* do rinne sé séomradha timchioll an tighe uile, cúig cubhaid ar áirde: agus do bhádar na luidhe anonn ar an tigh, le hadhmad céadair.

11 Agus tháinig focal an TIGHEARNA chum Solaimh, dhá rádh,

12 ¶ *A ttaobh* an tighesí atá tú cur súas, má shiubhlúighionn tú am reachduibhse, agus mo bhreitheamhnais do chur a néaifeachd, agus maitheanta uile do choimhead ag siubhal ionta; coimhlíonfa mísi mfocal annsin duitse, noch do labhair mé le Dáibhi hathair:

13 Agus biaidh mé am chomhnuidhe a meag chloinne Israel, agus ní thréigfe mé mo phobal Israel.

14 ¶ Mar sin do rinne Solamh an tigh, agus do chríochnuigh é.

15 Agus do rinne se balladha an tighe a tigh do chláruibh céadair, aráon urlár an tighe, agus na balladha don táobh a tigh: agus dfoluigh sé táobh a stigh *iad*

lé hadhmad, agus dfoluigh sé urlár an tighe le cláruibh giumhuis.

16 Agus do rinne sé fithche cubhad ar tháobhuibh an tighe, an turlár aráon agus na balladha le cláruibh céadair: do rinne sé a stigh dhó *íad*, don oracuil, ansa *náit* ronaómtha.

17 Agus an tigh, martá, an teampall atá as a choinne, do bhí ceathrachad cubhad ar *fad* ann.

18 Agus do bhí cedair an tighe táobh a stigh grábhálta le cnapuidh agus lé bláthuibh oscuilte: do *budh* cédar uile é; ní bhfacus cloch ann.

19 ¶ Agus do ghléus sé an toracuil a stigh annsa tigh, do chur aírce chummartha an *TIGHEARNA* ann.

20 Agus do *bhí* annsa chuid thosuigh don noracuil fithche cubhad air *fad*, agus fithche cubhad air leithead, agus fithche cubhad air áirde: agus dfoluigh sé é le hór fíorghlan; agus as *marsin* dfoluigh sé a naltóir chedair.

21 Marsin do chuir Solamh fólach táobh a stigh don tigh dór fhíorghlan: agus do rinne sé lamntaóir ag na slabhradhuibh óir as coinne an noracuil; agus do chuir folach dór air.

22 Agus dfoluigh sé an tigh uile le hór, nó gur críochnuigh sé an tigh uile: dföluigh sé mar an gcéadna a naltóir do *bhí* láinuh ris a noracuil le hór.

23 ¶ Agus do rinne sé dhá chernbín a stigh san oracuil do chrann ola, deich ceubhaid ar áirde ann gach *áon díobh*.

24 Agus do *bhí* cúig cubhaid a sciathán don cherubín, agus cúig cubhaid ansa sciathán oile don cherubín: ón ceuid dob fhaide amach daon sciathán go nuige an ceuid dob fhaide amach don sciathán oile do *bhád*ar déich ceubhaid.

25 Agus do *bhí* deich ceubhaid annsa cherubín oile: do *bhád*ar an dá cherubín dénmhiosúr agus déanmhéid.

26 Do *bhí* deich ceubhaid ar áirde ann aon cherubín, agus as *marsin* do *bhí* annsa cherubín oile.

27 Agus do shuighidh sé na cherubínigh annsa tigh do biaide a steach: agus do shíneadar na cherubínigh a sciatháin amach, iondus gur bhean sciathan áon *cherubín* díobh ris an mballa, agus gur bhean sciathan an cherubín oile ris an mballa oile; agus do bheanadar na sciatháin ré chéile a meadhon an tighe.

28 Agus dföluigh se na cherubínigh le hór.

29 Agus do bhreacuigh sé balladha an tighe uile fa gcuart le fíoghreachuibh breacuighe cherubínigh agus chrann pailme agus luibhíonn oscuilte, a stigh agus a muigh.

30 Agus dföluigh se urlár an tighe le hór, a stigh agus amuighe.

31 ¶ Agus do dhorus an noracuil do rinne sé comhlugh do chrann ola: *ba hé* an cúigeadh cuid don *bhalla* an fárdorus agus na hursanna.

32 Do *bhád*ar an dá dhorus mar an gcéadna do chrann ola; agus do ghearr sé orra sin breacughadh cherubínigh agus chrann pailme agus bháltha oscuilte, agus dföluigh sé *íad* le hór, agus do shrathnuigh sé ór air na cherubínigh, agus ar na crannnibh pailme.

33 Mar sin fós do rinne sé do dhorus an teampuill postadha do chrann ola, an ceathramhadh cuid don *bhalla*.

34 Agus do *bhád*ar an dá dhorus do chrann giumhuis: do *bhad*ar dhá dhuilleóg dhoruis díobh ag filleadh, agus dhá dhuilleóg dhoruis oile ag filleadh.

35 Agus do ghearr sé *orra sin* cherubínigh agus crann pailme agus blátha oscuilte: agus dföluigh sé *íad* le hór cumtha leis a nobair ghéarrtha.

36 ¶ Agus do chuir sé súas an cúirt a stigh le trí phéirsibh do chlochaibh snoighte, agus sé phéirse do shaltachaibh céadair,

37 ¶ Ann sa cheathramhadh blíadhain, do suigheadh bunáit thighe an *TIGHEARNA*, annsa mí Sif.

38 Agus ansa naonmhadh blíadhain déug a mí Bul, (*noch así* an tochdmhadh mí), do chríochniugheadh é ann gach uile chuid de, agus réir gach uile chuma dhe. Marsin do bhí sé seachd mblíadhna dhá dhéanamh.

CAIB. VII.

Palús. 2 Agus grianán Sholaimh. 13
Le córughadh an teampuill.

ACH do bhí Solamh ag déanamh a thighe féin trí blíadhna déug, agus do chríochnuigh se a thigh uile.

2 ¶ Do chuir sé súas mar an gcéadna tigh fhoraoise Lebanon; céad cubhad do bhí ann air *fad*, agus cáogad cubhad air leithead, agus tríochad cubhad air áirde, ar cheithre phéirse do philéiruibh céadair, agus saltacha céadair ar na piléiruibh.

3 Agus do *bhí* sé foluighthe le cédar ós a chionn ar na saltachaibh, noch do *bhí* air chúig agus cheathrachad piléur, a cúig déug ann gach péirse.

4 Agus do *bhád*ar fuinnéoga a trí phéirse, agus solus ar aghaidh sholuis a trí cúrsa.

5 Agus do *bhád*ar na doirse agus na postadha ceathairbhéannach, maille ris na fuinnéogaibh: agus do *bhí* solus ar aghaidh sholuis a trí cúrsa.

6 Agus do rinne se póirse piléur; ann a

raibh caogad cubhad air fad, agus tríochad cubhad air leithead : agus do *bhí* an póirse dhá réir sin : agus na piléir *eile* agus na saltacha reamlra dha réir sin.

7 ¶ Ann sin do rinne se póirse don chathaóir ríogha mar a mbiadh ag breitheamhnus, eadhon póirse an breitheamhnús : agus do *bhí* foluighthe le cédar ó thaobh don nurlár go tí an táobh oile.

8 ¶ Agus a thigh iona raibh sé na chomhnuighe do *bhí* cúirt oile an táobh a stigh don phóirse, *noch* do bhí don nobair chéadna. Do rinne Solamh tigh fós dinghin Phárao, (noch thug sé na *mnáoi*,) cosmhúil ris an bpóirsise.

9 ¶ Do *bhád*ar so uile do chlochuibh. mórluáigh, do réir mhiosúir chloch snoighte, ar na gcearradh le toiriosgnibh, a stigh agus amuigh, eadhon ó iachdar go húachdar, agus mar sin ar an gcuid amuigh leath ris an gcúirt mhóir

10 Agus do *bhí* an bhunáit do chlochaibh mórluáigh, eadhon clocha móra, clocha do dheich cubhaduibh, agus clocha do ocht cubhaduibh.

11 Agus do *bhád*ar shuas clocha mór-luáigh, (do réir mhiosúir chloch snoighte,) agus céadair.

12 Agus do *bhí* an chuir mhór timchioll fa thrí chúrsa do chlochaibh snoighte, agus cúrsa do shaltachaibh céadair, air an modh céadna an chúirt do bfaide a steach do thigh an Tighearna, agus póirsi an tigh.

13 ¶ Agus do chuir an rígh Solamh fios agus thug Híram as Tíor chuige.

14 *Budh* mac baintreabhuigh é do threicibh Naphtali, agus duine do Thíor a athair, oibrighthe a bprás : do bhí se líonta dinteachd, agus do thuigse, agus glic doibrightheadh gach uile oibre phráis. Agus tháinig sé chum Solaimh rígh, agus do rinne se a obair uile.

15 ¶ Óir do theilg sé dhá phileur prais, a rabhadar ocht cubhaid déng an gach piléur dhíobh : agus do thigeadh corda dhá chubhad déng timchioll gach piléur aca.

16 Agus do rinne sé dhá cheann do phráis leaghta, ré a ccur ar mhullach na bpiléur : áirde chinn díobh cúig cubhaid, agus áirde an chinn oile cúig cubhaid.

17 Agus líonradh dobair chrosaigh, agus figheacháin dobair shlabhruidh, chum na gceann do *bhí* ar mhullach na bpiléur ; a seachd do cheann díobh, agus a seachd do cheann oile.

18 Agus do rinne se na piléir, agus dhá chúrsa fa gcúirt ar lonobair dhíobh, dfolach na gceann do *bhí* ar an mullach, maille re pomgranatuibh : agus is mar sin do rinne sé ris an gceann oile.

19 Agus na cinn do *bhí* a mullach na

bpiléur do *bhád*ar dobair lile annsa bpóirse, ceithre cubhaid.

20 Agus na cinn ar a dá philéur do *bhí pomgranait* orra shúas, thall as coinne an bhuilg láimh ris a nobair lín : agus do *bhí* dha chéud annsa pomgranatuibh na ccúrsadhuibh timchioll fa gcúirt ar an cceann oile.

21 Agus do chuir sé súas na piléir a bpóirse an teampuill : agus do chuir sé súas an pileur deas, agus tug sé Iachin dainm air : agus do chuir sé an piléur clé súas, agus thug Boas dainm air.

22 Agus ar mhullach na bpiléur do *bhí* obair lile : mar sin do bhí obair na bpiléur críochnuighthe.

23 ¶ Agus do rinne sé fairge leaghta, deich cubhaid ón bhrúach go chéile : do *bhí* sí cruinn gach éantáobh, agus do *bhí* cuig cubhaid na háirde : agus tháinig snúthe thríochad cubhad ann a cumpás fa gcúirt timchioll.

24 Agus do *bhád*ar cnapáin fá na brúach ag teachd na timchioll gach éantáobh, a deich annsa chubhad, ag teachd timchioll na fairge fa gcúirt : do theilgiodh na mill a ndá chúrsa, a núair do teilgeadh é.

25 Do sheas sin ar dhá dhamh dheúg, a trí ag féuchuin budh thuáigh, a trí ag féuchuin siar, a trí ag féuchuin budh dheas, agus a trí ag féuchuin soir : agus do *suigheadh* a nfairge orra shúas, agus do *bhí* a leith-deirigh nile a stigh.

26 Agus do *bhí* leithead baise ar thiughcadus ann, agus do bhí a bhrúach sin ar na dhéanamh mar bhrúach cupáin, maille re bláthuibh lile : do chongmhadh sé dhá mhíle bát.

27 ¶ Agus do rinne sé deich mbása prais : ceithre cubhaid a bhfad bása dhíobh, ceithre cubhaid na leithíod, agus trí cubhaid na áirde.

28 Agus ar an *modhso* do *bhí* obair na mbása ; agus do bhí imle orra, agus do *bhí* na himle eidir na trasnánuibh :

29 Agus ar na himlibh do *bhí* idir na trasnánuibh do *bhád*ar léomhain, daimh, agus cherubínigh : agus ar na trasnánuibh do *bhí* bása ós a ccionn : agus do *bhád*ar foirlionta áirigh déanta dobair thana faoi na léomhanuibh agus na damhuibh.

30 Agus do bhí ag gach ean bhása ceithre roithléin phráis, agus plátadha prais : agus do *bhád*ar ag na ceithre coirnéluibh iomchuir fútha : fan laibhéir do *bhí* iomchair leaghta ag taeibh gach foirlionta.

31 Agus an béul a stigh annsa cheann aige agus shúas do *bá* cubhad é : achd do *bhí* a bhéul cruinn do réir oibre an bhása, cubhad go leith : agus mar an gceadna do

*bhád*ar neithe greanta ar a bhéul maille re na nimlibh, ceathairbheannacha, ní cruinn.

32 Agus do *bhád*ar ceithre roithléin fana nimlibh; agus mul na roithléan *céangailte* don bhása: agus *dob é* áirde an roithléin cubhad agus leath chubhad.

33 Agus do *bhí* obair na roithléan cosnuihl re hobair roithléan carbuid: a mula agus a ccríba, agus a ríogthacha, agus a ttar, do *bhád*ar uile leagtha.

34 Agus do *bhád*ar ceithre gabhla fúlaing air cheithre coiméilnibh an bhása: agus do *bhád*ar na gabhla fúlaing sin don bhása féin.

35 Agus do *bhí* compás cruinn a mullach an bhása do leathchubhad ar áirde: agus a mullach an bhása do *bhád*ar a thrasnáin agus a imle don ní chéadna.

36 Oir ar chaóin na gelár sin, agus ar a nimlibh, do ghrabháil sé cherubínigh, agus leomhuin, agus crainn phailme, do réir mhéide gach aoin aca, agus a bhéiríonta fa gcuáirt.

37 Ar an *modhsa* do rinne sé na deich mbása: éan teilgean do *bhí* aca uile, éanmbiosúr, agus éanmhéid.

38 ¶ Ann sin do rinne sé deich mbáisín práis, do chonginadh báisín dhíobh ceathrachad bát: agus do *bhí* ceithre cubhaid ann gach éanmbáisín: agus báisín ar gach éan bhása do na deich mbásaibh.

39 Agus do chuir sé cúig bhása ar an ttaóibh ndeas don tigh, agus cúig ar an ttaóibh chlé don tigh: agus do shuighidh sé a nfaige ar an ttaóibh ndeas don tigh leath shoir as coinne an ttaóibhe ó dheas.

40 ¶ Agus do rinne Híram na láibhéir, agus na slúáiste, agus na báisínigh. Mar sin do chuir Híram críoch ar dhéanamh na hoibre uile do rinne don rígh Solamh do thigh an TIGHEARNA.

41 An dá philéir, agus an dá cheannbhulla noch do *bhí* a mullach an da philéir; agus an dá líonobair, díolach an dá cheannbhulla noch do *bhí* ar mhullach na bpiléir;

42 Agus ceithre chéud pomegranat don dá líonobair, *eadhon* dhá chúrsa pomegranat da gach líonobair dhíobh, díolach an dá cheannbhulla do *bhí* ar mhullach na bpiléir;

43 Agus na deich mbása, agus na deich láibhéir ar na básaibh;

44 Agus éanfhaige amháin, agus dhamh dhéug fáoi an nfaige;

45 Agus na potadha, agus na slúáiste, agus na báisínidhe: agus ná soighthighsi uile, noch do rinne Híram don rígh Solamh do thigh an TIGHEARNA, do *bhád*ar na bprás ghléaglan.

46 A réiteach Iordan do theilg an rígh

iad, a bhfearann na talumhan buidhe eidir Shuccoth agus Shartan.

47 Agus dñag Solamh na soighthigh uile gan a ccur a *comhthrom*, do bhrigh go rabhadar ro iomadainhuil: ní mó irith fios comhthrom an phráis.

48 ¶ Agus do rinne Solamh na soighthidhe uile do *bhean* re tigh an TIGH-EARNA: a naltóir óir, agus an bórd óir ar a raibh an tarán taisbéunta.

49 Agus na coinnleóirigh dór fliorghlan, a cuigar an ttaóibh ndeas, agus a cúig ar an taobh clé, as coinne a noracuil, maille ré na bhlaithibh, agus leis na lamp-adhuibh, agus leis na teachairighibh óir.

50 Agus na báisínigh, agus na glantóirigh, agus na cupáin, agus na spónoguidh, agus na túiseóirigh dór fliorghlan; agus na crícadha óir, a *ráon* do dhoirsibh an tighe a stigh, do *náit* rónaombtha, agus do dhoirsibh an tighe, mar atá an teampull.

51 Mar sin do críochnuigheadh a nobair uile do rinne an rígh Solamh do thigh an TIGHEARNA. Agus thug Solamh a steach na neithe do choisirig Dáibhi a athair; *eadhon* an tairgiod, agus an tór, agus na soithighe, do chuir sé a measc ionmbhuis thighe an TIGHEARNA.

CAIB. VIII.

Toirbhíotas an teampuill chum seirbhíse Dé.

AN sin do chruinnigh Solamh sinnsir Israel uile, agus cinn na ttreabh, príomhaithre chloinne Israel uile, gus an rígh Solamh ann Ierusalem, go ttugaidís súas airc chunnartha an TIGHEARNA as ceachtrugh Dháibhi, si sin Sion.

2 Agus do chruinnigheadar clann Israel uile iad féin gus an rígh Solamh ar an bhféusta a mí Étaním, *eadhon* an seachdmhadh mí.

3 Agus tangadar sinnsir Israel uile, agus do thógbhadar na sagairt a náirc súas.

4 Agus thugadar súas airc an TIGH-EARNA, agus tabernacuil an chomhchruinnigh, agus a nuile shoitheach náomhtha do *bhí* san tabernacuil, thugadar na sagairt agus na Lebhítigh iad sin súas léo.

5 Agus do *bhí* an rígh Solamh, agus comhchruinniughadh Israel uile, noch do chruinnigh chuge, a bhfochair a chéile a bhfiadhnúise na bháire, ag íodhburt cáorach agus damh, nár fhéidir inuísín nó áiríomh ar iomadamlacht.

6 Agus thugadar na sagairt a steach airc chunnartha an TIGHEARNA dhá háit féin, go horacuil an tighe, do *náit* is rónaombtha, *eadhon* faoi sciathanuibh na cherubínigh.

7 Oir do leathnuigheadar na cherubínigh a ndá sciathán amach ós cionn áite na

háirce, agus dolchadar na cherubínigh a náire agus a máideadha shúas.

8 Agus do thairngeadar amach na maid-eadha, chor go bhfaicthi cinn na maid-eadha amach ann sa náit naomhtha as coinne a noracuil, agus ní bfacas a muigh iad : agus atáid annsin gus a niugh.

9 Ní raibh éainní ann sa náire achd an dá chlár chloiche, noch do chuir Maóise ann ag Hóreb, a nuair do rinne an TIGHEARNA cunnradh ré cloinn Israel, a nuair thangadar amach as crích na Hé-ipte.

10 ¶ Agus tárla, a nuair thangadar na sáigairt amach as á náit ro náomhtha, gur lion an néull tigh an TIGHEARNA,

11 Ionduis nár fhéadadar na sáigairt seasamh do mhiniostalachd treas an néull : óir do lion glóir an TIGHEARNA tigh an TIGHEARNA.

12 ¶ Ann sin do labhair Solamh, A dubhairt an TIGHEARNA go náitreochadh sé a ndorchadus tiugh.

13 Do rinne misí go deimhin tigh dhuit do dhéanamh comhnuighe ann, áit chinnte dhuitsí dñanamhuinn ann go brath.

14 Agus dñill an rígh a aghaidh, agus do bheannuigh sé comhchruinniughadh Israel uile : (agus comhchruinniughadh Israel uile na seasamh ;)

15 Agus a dubhairt seision, *Go madh* beannuigh an TIGHEARNA Dia Israel, noch do labhair dá bhéul féin rem athair Dáilhi, agus do choimhlíon le na láimh é, gha rádh,

16 On ló fá ttug mé anach mo phobal Israel as an Néigipt, níor thogh mé éan-chathair amach as treabhuidh Israel uile do dhéanamh tigh, lé a mbia mainm ann ; achd do thogh mé Dáibhi do bheith ós cionn mo phobail Israel.

17 Agus do bhí sé a ccroidhe Dháibhi mathair tigh do dhéanamh dainm an TIGHEARNA Dia Israel.

18 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Dáibhi mathair, An méid go raibh se ann do chroidhe tigh do dhéanamh dom ainmsi, is maith rinne tú á bheith ad chroidhe.

19 Gidheadh ní dhéana tú an tigh ; achd do mhac noch thiúfacas do leasrach, do dhéana sé tigh dom ainmse.

20 Agus do choimhlíon an TIGHEARNA an focall a dubhairt sé, agus déirge misí súas a náit Dháibhi mathair, agus atáim am shuidhe a ccatháoir ríogha Israel, mar do gheall an TIGHEARNA, agus do rinne mé tigh dainm TIGHEARNA Dé Israel.

21 Agus do shuighidh mé áit ann sin don náire, *iona* bhfuil cunnradh an TIGHEARNA, noch do rinne sé rer náithribh, a nuair thug sé amach as crích ná Héipte iad.

22 ¶ Agus do sheas Solamh as coinne altóra an TIGHEARNA a lathair chomhchruinniugh Israel uile, agus do leathnuigh sé amach a lámha chum neimhe :

23 Agus a dubhairt sé, A THIGHEARNA Dia Israel, ní bhfuil éan Dia cosmhuil riot-sa, air neamh shúas, nó ar talumh shíos, noch chomhallus cunnradh agus trócaire dot sheirbhíseachuibh noch shuibhluighios ad lathair maille ré croidhe iomlan :

24 Noch do chomhailt dot shearbhfhoghantaigh Dáibhi mathair an ní do gheall tú dhó : do labhair tú led bhéul mar an gcéadna, agus do choimhlíon tú léd láimh é, mar a tá anugh.

25 Ar a nadhbharsin anois, a THIGHEARNA Dia Israel, comhlíon dot shearbhfhoghantaigh Dáibhi mathair an ní do ghealluis dó, gha rádh, Ní teisdeocha duine náit ann mo radharsa do shuighe a ccatháoir ríogha Israel ; anháim má bheirid do shliocht aire da slighe, ionduis go siubholuid an lathairse mar do shuibh-uil tusa an lathair,

26 Agus anois, a Dhía Israel, guidhim thú, daingnithear thfocal, noch do labhair tú red shearbhfhoghantaigh Dáibhi mathair.

27 Acht an ccoimhneochaidh Dia go deimhin ar an ttalumh ? féuch, ní fliaghann flaitheas, agus flaitheas na bhflaitheas ionad duit ; cá mhéid ní as lugha ná sin *fhéudas* an tighse do rinne misé ?

28 Acht cheana féach air urnaigh do shearbhfhoghantaigh, agus air a ghearán, O a THIGHEARNA mo Dhía, déisteachd ris an ngairm agus ris an nurnuigh, noch ghuidhios do shearbhfhoghantaigh ad fhiadhnúise a niugh :

29 Go bhfoisceoltá do shúile leath ris an tighso do ló agus doidhe, *eadhon* leath ris a náit noch a dubhairt tú, Bíaidh mainm ann sin : ionduis go néistigh tú ris an nguidhe dhéanas do shearbhfhoghantaigh ann sa náitse.

30 Agus éistsi re gearán do shearbhfhoghantaigh, agus do phobuil Israel, a nuair do dhéanuid guidhe ann sa náitse : agus cluinsé ann hionad comhnuigh féin air neamh : agus a nuair chluinsios tú, tabhair maítheamhnus dóibh.

31 ¶ Má ní duine ar bith aindligheadh a naghaidh a chomharsann, agus mionna do chur air do thabhairt air mionnughadh, agus na mionna do theachd as coinne haltóras ann sa tighse :

32 Ann sin cluinsi a bhflaitheamhnúis, agus déana breitheamhnus dot sheirbhíseachaibh, do dannughadh an chiontuigh, do thabhairt a shligheadh ar a cheann féin ; agus do ghlanadh a nfréin, ag tabhairt dó do reir a ionracúis.

33 ¶ A núair bhuaillighear do phobal Israel síos roimhe an namhuid, do chionn gur pheacnigheadar ad aghaidh, agus go bhfillid a ris chugad, agus go naidmheochuid hainm, agus go nguidhfid, agus go ndéanuid gearán riotsa annsa tighse :

34 Annsin cluinse a bhflaitheamhnus, agus maith peacadh do phóbail Israel, agus tabhair a ris iad don dúithche noch thug tú dá naithribh :

35 ¶ A núair dhruidfidhthear neamh, agus nach bíaidh fearthuinn ar bith ann, do chionn gur pheacnigheadar ad aghaidh-si ; má níd siad guidhe ann sa náitsi, agus hainnsi dadmháil, agus iompógh ó na bpeacadh, a núair smaichdeochus tú iad :

36 Annsin cluinse a bhflaitheamhnus, agus maith peacadh do sherbhiseach, agus do phobail Israel, go múinidh tú dhóibh an tslighe mhaith iona siubholuid siad, agus tabhair fearthuinn annsa tír, noch thug tú dot phobal mar oighreachd.

37 ¶ Má bhíonn gorta annsa tír, má bhíonn pláigh, gáoth rúadh, ceó millteach, lócuistigh, nó ma bhíonn peist millteach ; má shuidheann a námhuid na mbun a ndúithche a ccaithreach ; gidh bé ar bith pláigh, gidh bé ar bith éaslaínte bhíás ann ;

38 Gidh bé urnaigh nó gearán do dhéantar lé duine ar bith, nó le pobal Israel uile, noch a mbía a fhios ag gach áon díobh pláigh a chroidhe féin, agus go leathnochaidh amach a lámha chum an tighesi :

39 Ann sin cluinsi a bhflaitheamhnus ann hionad comhuigh féin, ag maithreamh dhóibh, déana agus tabhair da gach áon do reir a shligheach, a bhfuil fios a chroidhe agadsa ; óir is tusa, thusa *amháin*, agá bhfuil fios croidhtheach chloinne na ndáóine uile ;

40 Chor go mbía eagla orra romhadsa ar feadh laéthe a mbeatha annsa dúithche noch tug tú dar naithribh.

41 ¶ Tuilleamh oile a dtaoibh choimhtheach, nach dot phobal Israel, ach thiúfás a ccein ar ghrádh hanmasa ;

42 Óir cluinfid siad iomradh hanma mhóirse, agus do láimhe laídre, agus do righthe sínte amach ; a núair thiúfás sé agus do dhéana sé urnaigh chum an tighse si ;

43 Cluinsi a bhflaitheamhnus ann hionad comhuigh féin, agus déana do reir gach éinneithe dá niárfuidh na coimhtheach ort : chor go mbiáidh fios hanma ag dáoinibh na talmhan uile, le mbía heagla orra, mar atá air do phobal Israel ; agus chor go mbiáidh a fhios aca an tigh so, do rinne misí, gurub ad ainmsi goirtheach é.

44 ¶ Má théid do phobal amach do chathughadh a naghaidh a námhad, gidh bé ball a gcuirfidh tú iad, agus go nguidhfid

chum an TIGHEARNA leith ris an ccaathruigh do thogh tusa, agus a leith ris an tigh do rinne misí dot ainm :

45 Ann sin cluinse a bhflaitheamhnus a nguidhe agus a ngearán, agus cumhdaigh a ccúis.

46 Má níd peacadh ad aghaidh, (óir ní bhfuil duine ar bith nach bpeacuidheann,) agus go mbía fearg agad riú, agus go ttoirbhéaruidh tú don námhuid iad, iondus go mbéaruid leó a láimh iad go tír na námhad a bhfad, nó a bhfogus ;

47 Gidheadh má chuimhnighid orra féin annsa tír a mbéarthar a láimh iad, agus ma níd aithrighe, agus ma chuirfid a ngearán chugadsa a ttír na muinntire rug leó a láimh iad, gha rádh, Do pheacuidheamar, agus do rinneamar éigceart, do rinneamar go holec ;

48 Agus *marsin* má fhillid chugadsa le na nuile croidhe, agus le na nuile anam, a ttír a námhad, noch rug leó a láimh iad, agus go nguidhfid chugadsa a leith ré na ndúithche féin, noch thug tú dá naithribh, ris an ccaathruigh do thogh tú, agus ris an tigh do thóg misí dot ainm :

49 Ann sin éist thusa a nguidhe agus a ngearán a bhflaitheamhnus ann hionad comhuigh féin, agus connuimh súas a gcúis,

50 Agus maith don phobal do pheacnighead ad aghaidh, agus a naindligheadh uile leir sháruigheadar ad aghaidh, agus tabhair trócaire dhóibh a lathair na ndáóine rug leó a láimh iad, chor go mbía tráighe acasan dóibh :

51 Óir is iad do phobalsa, agus hoighreachd iad, noch thug tú amach as an Négípt, as lár na fuirnisi iaruinne :

52 Chor go mbéid do shúile foscuilte do ghearán do sherbhísigh, agus do ghearán do phobail Israel, do thabhairt aire dhóibh annsa nuile ní da ngoirfid ort dhá ttáobh.

53 Óir do dhealuigh tú iad ó bheith a measc dháóine na talmhan uile, do bheith na noighreachd agad féin, mar do labhair tú lé láimh Mháoise do sherbbísigh, a núair thug tú ar naithreacha amach as an Négípt, a TIGHEARNA Día.

54 Agus is *amhluidh bhí*, a núair do chriochnuigh Solamh bheith ag guidhe na hurnuighse uile agus a niarratuis chum an TIGHEARNA, déirigh sé as fiadhnúis altóra an TIGHEARNA, ó bheith ar a ghlúimibh maille re ya lámuibh leathnuigh súas chum neimhe.

55 Agus do sheas sé, agus do bheannuigh sé comhchruinniughadh Israel uile do ghuth fliollughlañ, gha rádh,

56 Go madh beannuigh an TIGHEARNA, noch thug suáimhnios da phobal Israel, do réir gach éinneithe dar gheall sé : ní

dheachaidh áon fhocal amháin a bhfaillígte da ghealladh maith uile, noch do gheall sé le láimh Mbaóise a shearbhfhoghantuigh.

57 Go raibh an TIGHEARNA ar Ndíá linn, amhuil do bhí sé le ar naithribh: ná fagbhadh agus ná tréigíodh sé sinn:

58 Ionduis go ccláonadh sé ar gcroidhthe chuige féin, do shiubhal iona shlighthibh uile, agus do choimhéad a aitheantadh, agus a reachda, agus a bhreitheamhnusa, noch do aithin sé dar naithribh.

59 Agus gó raibh na bríathrasa agamsa, lé ndéarna mé athchuinge a bhfiadhnúise an TIGHEARNA, a ngar don TIGHEARNA ar Ndíá do ló agus doidhche, chor go ccothochuidh sé cúis a sherbhísigh, agus cúis a phobail Israel gach uile uair, mar bhías uireasbluidh orra:

60 Chor go mbí a fhios ag daóinibh an domhuin uile gur bé an TIGHEARNA as Dia, agus nach bhfuil aithearrach ann.

61 Biodh bhuir gcroidhe ar a nadlibhar sin iomláin leis an TIGHEARNA ar Ndíá, do shiubhal iona statúidibh, agus do choimhéad a aitheantadh uile, amhuil San ló a niugh

62 ¶ Agus dofráil an rígh, agus Israel uile maille ris, iodbhairt a lathair an TIGHEARNA.

63 Agus diodbhairt Solamh iodbhairt ofrála síothchána, noch do ofráil sé don TIGHEARNA, dhá mhíle fhithchíod damb, agus céud agus fithche míle cáora. Mar sin do choisrig an rígh agus clann Israel uile tighé an TIGHEARNA.

64 An la sin féin do choisrig an rígh meadhón na cúirte do bhí as coinne thighe an TIGHEARNA: óir is ann sin do ofráil sé iodbhartha loisge, agus ofrála bídh, agus méathus na hofrála síothchána: do chionn gó raibh a naltóir phráis do bhí a lathair an TIGHEARNA roibheag do ghlacadh na nofráladh loisge, agus na nofráladh bídh, agus méathus na nofráladh síothchána.

65 ¶ Agus an tansin do rinne Solamh féasta, agus Israel uile na fhochair, coimhthionól mhór, ó mar théid tú a steach go Hamat go nuige abluinn na Iléipte, a lathair an TIGHEARNA Dia, seachd la agus seachd lá, eadhon ceithre lá dhéag.

66 Ar a nochdmhadh lá do chuir sé an pobal ar siubhal: agus do bheannuigh-eadar an rígh, agus do chúadar da lóistínibh go súgach agus go luathgháireach a ecroidhe ar son gach uile mhaithéasa dá ndéarna an TIGHEARNA ar son Dháibhi a shearbhfhoghantuigh, agus ar son a phobail Israel.

Ath-thaibhreachd Dé do Sholáimh. 26 Agus cabhlach Sholáimh.

AGUS tárla, a núair do chríochnuigh Solamh déanamh thighe an TIGHEARNA, agus thighe an rígh, agus gach éinneithe dar mhian le Solamh do dhéanamh,

2 Gur taibhreachd an TIGHEARNA do Sholamh an dara huair, mar do tháisbéin sé é féin dó a Ngíbeon.

3 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ris, Do chúala mé do ghuidhe agus hiarratus, noch do rinne tú am fhiadhnúise: do bheannuigh mé an tighso, noch do rinne tú, do chur manma ann go bráth; agus béid mo shúile agus mo chroidhe ann go síorruidhe.

4 Agus má shiubhlúighionn tusa am lathair, mar do shiubhuil hathair Dáibhi, a miomláine croidhe, agus a bhfiéantachd, do dhéanamh gach uile neithe dar aithin misi dhíot, agus go ccoimhéadfá tú mo statúidigh agus mo bhreitheamhnúis:

5 Ann sin daingneochuidh mé cathaóir do ríoghachta ar Israel go bráth, mar do gheall mé dot athair Dáibhi, gha rádh, Ní theisteochuigh duine uait ar chathaoir ríoghachda Israel.

6 Acht má fhilltighesi ar éan chor ó misi leanmhuin, sibh féin nó bhuir cclann, agus nach choimhéadfuidhe maitheanta agus mo statúidigh noch do chuir mé ann bhuir bhfiadhnúise, achd imtheachd agus dée oile dadhradh, agus seirbhís do dhéanamh dhóibh:

7 Amsin géarrfa misi Israel amach as a ndúithche noch thug me dhóibh; agus an tigh so, do náomhuigh mé dom ainm, teilgfe mé as mo radharc é; agus biaidh Israel na sheanfhocail agus na fhocal magaidh a measg a nuile phobal:

8 Agus an tighso, atá comhard sin, biaidh úamhan argach éanduine dá ngeabhlaidh láimh ris, agus béid ag fiosurmuigh; agus a déarúid, Cred fá ndéarna an TIGHEARNA so ris a ndúithchesi, agus ris an tighso?

9 Agus freagorúid siádsan, Do chionn gur threigeadar a TIGHEARNA Dia, noch thug amach a naithe as crích na Iléipte, agus gur ghreamuigh-eadar do dheebh oile, agus gur adhradar iad, agus go ndearnadar serbhís dóibh: uimesin thug an TIGHEARNA an tolcsa orra.

10 ¶ Agus tárla a gcionn fhithchíod bliadhan, tair éis Soláimh an dá thigh do dhéanamh, tigh an TIGHEARNA, agus tigh an rígh,

11 (Anois do rad Hiram rígh Tíor do

Sholaimh croinn chédair agus croinn ghiumhais, agus ór, do réir a mheanman uile), go ttug Solamh annsin do Hiram fithche cathair a gcrích na Galile.

12 Agus thainic Hiram as Tíor dféuchuin na gcaithreach thug Solamh dhó; agus níor thainigheadar ris.

13 Agus a dubhairt sé, Cred iad na caithreachasa thug tú dbamhsa, a dhearbhrathair? Agus thug se fearann Cabul orra gus a niugh.

14 Agus do chuir Hiram chum an rígh sé fithchid tallann óir.

15 ¶ Agus isé so fáth an gheártha do thóg an rígh Solamh; do dhéanamh tighe an TIGHEARNA, agus a thighe féin, agus Millo, agus balla Ierusalem, agus Hasor, agus Megiddo, agus Geser.

16 Óir do chúaidh Phárao rígh na Héigipte súas, agus do ghabh se Geser, agus do loisc í le teine, agus do mharbh sé na Canáanaitigh do áitreibh ann sa ceathruigh, agus thug sé *mar* thiodhlacadh dá inghin, do mhnaói Sholaimh í.

17 Agus do chur Solamh Geser, agus Betoron iochdarach súas,

18 Agus Balah, agus Tadmor annsa bhfasach, annsa dúitheche sin,

19 Agus caithreacha an stóruis uile noch do bhí ag Solamh, agus caithreacha ílá charbadaibh, agus caithreacha dha mharcshluagh, agus gach ní ba mian le Solamh do chur súas ann Ierusalem, agus a Lebanon, agus a bhfearamn a thighearnaais uile.

20 ¶ Agus an mhuinntir uile do fág-bhadh beó do na Hamoritibh, do na Hittibh, do na Perisitibh, do na Hibhitibh, agus dona Iebusitibh, nach raibh do chloinn Israel,

21 A eclann do fhaghadar na ndiáigh san tír nach ar fhéadadar clann Israel do scrios uile, orra sin do thog Solamh duibh-chíos serbhíse daóire gus a niugh.

22 Acht do chloinn Israel ní dhéarnuidh Solamh daóine dáora: achd do bhádar na bhfearuibh cogaidh, agus na serbhíseachaibh, agus na bprionnsaíhaibh, agus na ccaiptinibh, agus na núcchdarán da charbadaibh, agus na marcshluagh aige.

23 Dob iad so na príomh-oifigídh do blú ós cionn oibre Sholaimh, cnig chéud agus cáogad, agá raibh riaghail ós cionn na ndaóine do oibrigh san nobair.

24 ¶ Achd táinic inghean Phárao súas as cathruigh Dháibhi dhá tigh féin noch do thóg Solamh dhi: annsin do thóg sé Millo.

25 ¶ Agus trí huáire san mblíadhuin do íodhbuir Solamh oifála loisce agus oifála síothchána ar a naltóir do rinne sé

don TIGHEARNA, agus do loisc sé túis ar analtóir do bhí a bhliadnuise an TIGHEARNA. Mar sin do chríochnuigh sé an tigh.

26 ¶ Agus do rinne an rígh Solamh cobhlach long ann Esion geber, noch atá láimh re Elot, ar thrúgh na mara Ruaidhe, a ccrich Edom.

27 Agus do chuir Hiram a sherbhlisigh annsa loingeas, loingseóirigh agá raibh eólas na fáirge, a bhíochair sherbhíseach Sholaimh.

28 Agus tangadar go Hóphir, agus thugadar ór as sin, ceithre chéud agus fithche tallann, agus thugadar chum an rígh Solamh é.

CAIB. X.

Táinic bainríoghan Sheba, do chur ceastanna ar Sholaimh.

A GUS a nuair do chúalaidh bainríogh-an Shéba clú Sholaimh ía anma an TIGHEARNA, tháinic sí dá dhearbhadh le ceastuibh cruaidhe.

2 Agus tháinic sí go Hierusalem ré cuideachduin romhóir, maille re cámh-alluibh diomchuir spíosraidh, agus iomar-cuigh óir, agus clocha uáisle: agus a nuair tháinic sí mar a raibh Solamh, do chomhráidh sí ris fá gach éinni dá raibh ann a croidhe.

3 Agus dinnis Solamh dhi a ceastanna uile: ní raibh éainní díamhair air an rígh, nach ar innis sé dhi.

4 ¶ Agus a nuair do chonnaire bainríoghan Sheba críonnachd Sholaimh uile, agus an tigh do thóg sé,

5 Agus biadh a bhuird, agus suidhe a sherbhíseach, agus miniostralachd a luchd fritheoilte, agus a néuduíghe, agus fos a ghiolluighe cupáin, agus a dhul súas mar a ttiagh súas go tigh an TIGHEARNA; ní raibh níos mó do spíornid inte.

6 Agus a dubhairt sí ris an rígh, As fíor a naitiris do chuala misi am dhuithche féin ar do ghníomhuibhí agus ar do chríonnachd.

7 Gidheadh níor chreid mé na bríathra, nó go ttáinic mé, agus go bhfacuidh mo shúile iad: agus, féuch, níor hinnseadh a leath dhamh: do sháruigh do chríonnachd agus do shonús an túarusgbháil do chúala mé.

8 Is sona atáid do dhaóine, sona atáid so do sherbhíisigh, noch sheasas a ccomhnuighe ad lathair, agus chlunneas do chríonnachd.

9 Go madh beannuigh do TIGHEARNA Día, fuair dúil ionnad, dot shuighuighadh a ccathaóir ríogha Israel: do bhrigh gur ghrádhúigh an TIGHEARNA Israel go bráth, as uime sin do rinne sé rígh.

dhiotsa, do dhéanamh breitheamhnais agus ceirt.

10 ¶ Agus thug sí don rígh céud agus fithche tallann óir, agus romhórán spíosradh, agus cloch úasal: ní tháinig a ríamh na dhíáigh níos mó do shaidhbhrios spíosradh ná iad so thug bainrioghain Shéba don rígh Solamh.

11 Agus cobhlach Híram mar an gcéadna, noch thug óir ó Ophir, thugadar leo ó Ophir ro mhórán crann Alnoug, agus cloch úasal.

12 Agus do rinne an rígh do na crannuibh Alnoug piléir do thigh an Tighearna, agus do thigh an rígh, cláirseacha mar an gcéadna agus adhbla chiuil don luchd ceoil: ní tháinig a leithéid sin do chrannuibh Alnoug, ní mó do chonncas iad agus a niugh.

13 Agus thug an rígh Solamh do bháinrioghain Shéba a míana uile, gídh bé ar bith ní díarr sí, táobh amuigh dhá ttug an rígh Solamh dhi dá thiodhlaicibh riogh-amhla féin. Marsin dfill sí, agus do chuáidh dá tír féin, í féin agus a muinntir.

14 ¶ Anois do bé cómhthrom a nóir tháinig chum Soluimh a néaiubhlíadhuin sé chéud trí fithchid agus sé tallanna óir.

15 Taobh amuigh dá bhfuáir sé ó na ceannuighibh, agus ó thurusaibh ceannuigheadh na spíosradh, agus ó righthibh na Harábia uile, agus ó úachdaránuibh na tíre.

16 ¶ Agus do rinne an rígh Solamh dhá chéud sgíath dór bhúailte: sé chéud *secel* óir do chuáidh chum gach éain scéithe.

17 Agus do rinne sé trí chéud láinhsíath dór bhúailte; do chuáidh trí phunta óir chum gach éainscéithe: agus do chuir an rígh iad a tigh na foráise a Lebanon.

18 ¶ Mar an gcéadna do rinne an rígh cathaóir mhór ríogha do ebur, agus dfoiligh í uile re hór fíorghlan.

19 Do bhádar sé choiscéim agan geathaoir, agus mullach na cathaoire cruinn taobh shíar: agus do bhádar fulaing ar gach taóibh do nionad suidhe, agus dhá leomhan na seasamh re taóibh na bhfulang.

20 Agus do sheas dhá leoinhan déug annsin ar a ttaóibhse agus ar an ttaóibh oile ar na sé choiscéim: ní déarnadh a leithéid a néainrioghachd.

21 ¶ Agus do bhádar soithighe óil thighe Sholuimh uile dór, agus soithighe tighe fhoráise Lebanon do bhádar uile dór fhiorghlan; níor bhairgead éantsoith-each díobh: ní raibh meas air a láitibh Sholuimh.

22 Oir do bhí ag an rígh ar fairge

cobhlach Tharsis maille re cobhlach Híram: éanuáir annsna trí bliadhnaibh do thigeadh cobhlach Tharsis, ag tabhairt óir, agus airgid, agus fhíacal Elephant, agus Appadh, agus pheacóg.

23 Marsin do sháruigh an rígh Solamh righthé an domhuin uile á saidhbhrios agus a neagna.

24 ¶ Agus do bhí an sáoghal uile ag iarruidh teachd go Solumh, déisteachd ré na eagna, noch do chuir Día iona chroidhe.

25 Agus thugadar leo gach áon aca a bhronntanas, soithighe airgid, agus soithighe óir, agus culaidheacha, agus arm, agus spíosradh, eich, agus múilligh, suim áirigh gacha bliadhna.

26 ¶ Agus do chruinnigh Solamh a gceann a cheile carbuid agus marcsliúagh: agus do bhí aige míle agus ceithre chéud carbad, agus dhá mhíle dhéug marcach, noch do chuir sé annsna caitheachaibh chum na ecarbad, agus ag an rígh ann Ierusalem.

27 ¶ Thug an rígh airgid do bheith ann Ierusalem amhuil clocha: agus thug cedar do bheith ann amhuil crann sicamor noch atá annsa ghleann, air lionmhaireachd.

28 ¶ Agus do thigeadh chum Soluimh eich as an Néigipt, agus snáth lín: do ghlacaidís ceannuighthe an rígh an snáth lín ar shuim áirigh.

29 Agus do chuáidh carbad sías agus tháinig as an Néigipt ar cheann sé chéad *secel* airgid, agus eich ar ceann chéud agus cáogad: agus mairsin do ríoghuibh na Hítiteach uile, agus do ríoghuibh na Síria, agus do bheireadh síadsan amach iad le na láimh.

CAIB. XI.

Mná, 4 agus iodholudhradh Sholaimh.

9 Maille ré na smachd.

ACIIT do ghrádhúigh an rígh Solumh é morán ban coimhíghtheach, (maille re hinghin Pharaó), mna do na Moabitigh, Amonitigh, Edomitigh, Sidónianuigh, agus Hítigh;

2 Do na cineadhachaibh a ttaobh ar labhair an Tighearna re cloinn Israel, Ní reachtaíse a steach chugthasan, ní mo thioctaid síadsan a steach chugaibh: oir go deimhin iompochuid siad bhuir ecroidithe do leanmhain a ndée: do ghreamuidh Solamh díobhsa a ngrádh.

3 Agus do bhádar seachd ccéud bean aige, bainphrionsadha, agus trí chéud leannán: agus diompóigheadar a mhná a chroidhe.

4 Oir tárta a nuáir do bhí Solumh áosta, gur iompóigheadar a mhná a chroidhe a ndíáigh dée oile: agus ní raibh a chroidhe

iomlán le na TIGHEARNA Día féin, mar do bhí croidhe Dháibhi a athar.

5 Oir do chuaidh Solamh a ndiaigh Astarot baíndia na Sidónianach, agus a ndiaigh Mhilcom adhfhuathmhuireachd na Namoríteach.

6 Agus do rinne Solamh olc a radharc an TIGHEARNA, agus níor lean go hionlán an TIGHEARNA, mar do rinne Dáibhi a athair.

7 Annsin do chuir Solamh ionad árd súas do Chémos, gráineamhlachd Mhoab, ainsa chnoc atá as coinne Ierusalem, agus do Mhólech, gráineamhlachd chloinne Ammon.

8 Agus mar an gcéadna do rinne sé ar son a bhan ccoinhitheach uile, noch do loisg túis agus do rinne íodhbairt da ndéibh.

9 ¶ Agus do bhí an TIGHEARNA feargach ré Solamh, do bhrígh gur iompóigh a chroidhe ón TIGHEARNA Día Israel, noch do taidhbheadh dhó fa dhó,

10 Agus do thug aithne dhó a ttaobh a nídhs go, nach rachadh sé a ndiaigh dée oile: acht níor choimhead sé an ní sin do aithin an TIGHEARNA dhe.

11 Uime sin a dubhairt an TIGHEARNA re Solamh, Do bhrígh go ndéarna tusa so, agus nar comhuill tú mo chunnradhsa agus mo reachda, do aithin mé dhíot, fuaideochaidh misi go deimhin an rioghachd uait, agus do bhéara mé dot shearbhfhoghantuigh í.

12 Gidheadh ann do laethibhsí ní dhéana mé é ar son hathar Dáibhi: *achd* fuaid-eocha mé í as láimh do mhíe.

13 Gidheadh ní scarfa mé an rioghachd uile; *achd* do bhéara mé éaintreabh amháin dot mhacsa ar son Dáibhi mo shearbhfhoghantuigh, agus ar son Ierusalem do thogh mé.

14 ¶ Agus do chorrugh an TIGHEARNA námhuíd súas a naghaidh Sholuimh, Hádad an Tedomiteach: *do budh* do shíol an rígh ann Edom é.

15 Oir tarla, a nuair do bhí Dáibhi ann Edom, agus ar ndul súas do Ióab caiptín an tsloigh, dadhlachadh na marbh, tar éis gach éan fhirionnach do mharbhadh dhó ann Edom;

16 (Oir d'fán Ióab sé mhí annsin agus Israel uile, no gur ghéarr sé amach a raibh d'fearaibh ann Edom:)

17 Gur theith Hádad, é féin agus Edomigh áirigh do shearbhfhoghantuibh a athar maille ris, do dhul don Néigipt; *ar mbeith* do Hádad fós na leanamh óg.

18 Agus déirgheadar anach as Mídian, agus tangadar go Páran: agus rugadar daóine léo as Páran, agus tangadar don Néigipt, go Phárao rígh na Héigipte; noch

thug tigh dhó, agus dórdugh biadh dhó, agus thug fearann dó.

19 Agus fuair Hádad fabhar mór a radharc Phárao, iondus go ttug dhó na mnaoi deirbhshiur a mhná féin, deirbhshiur Thaphenes an bhainríoghan.

20 Agus rug deirbhshiur Thaphenes a mhac Genubat dhó, noch do oil Taphenes a tigh Phárao: agus do bhí Genubat a tteaghlach Phárao a measc mhac Phárao.

21 Agus a nuair do chúaluidh Hádad san Néigipt gur choduil Dáibhi a bhfochair a aithreadh, agus gur mARBhadh Ióab caiptín an tsloigh, a dubhairt Hádad re Phárao, Léig dhamh imtheachd go ndeachuidh mé dom thír féin.

22 Ann sin a dubhairt Phárao ris, Acht cred is easbhuidh dhuit am fhochairsí, féuch, as a níarran tú dul dot thír féin? Agus do fhreagair seision, Ní headh: achd ar a shousin léig dhamh imtheachd ar gach éanchor.

23 ¶ Agus do chorrugh Día námhuíd oile súas na aghaidh, Reson mac Eliada, noch dó theith ó na thighearna Hádadeser rígh Sóbah:

24 Agus do chruinnigh sé daóine chuige, agus do rinneadh caiptín ós cionn cuid-éachda dhe, a nuair do mharbh Dáibhi daóine *Shóbah*: agus do chúadar go Damascus, agus do áitigheadar ann sin, agus do bhí sé na rígh an Damascus.

25 Agus do bhí sé na námhuíd ag Israel ar feadh shaoghail Sholuimh, taobh amuigh don olc *do rinne* Hádad: agus do fhúath-aigh se Israel, agus do bhí na rígh ós cionn na Síria.

26 ¶ Agus Ieroboam mac Nébath, Ephratíteach as Sereda, searbhfhoghantuigh Sholuimh, (noch ar *bhe* ainm a mhathar Seruah, baintreabhlach), do thóg seision fós a lámh súas a naghaidh an rígh.

27 Agus *do bé* so an tadbhar as ar thóg sé súas a lámh a naghaidh an rígh: do thóg Solumh Millo, agus do leasuigh se beárniadha chaithreach Dáibhi a athar.

28 Agus do bhí an duine sin Ieroboam na dhume arrachdach a ngaisgidhe: agus mar do chomhairc Solamh go raibh an tógánach tionnsantach, do rinne sé úachdaran de ós cionn chúruim thighe Ióseph uile.

29 Agus tarla a nuair sin an tan do chuaidh Ieroboam amach as Ierusalem, go bhfuair an fhaidh Ahiah an Silóníteach é ainsa tslighe; agus do ghabh uime éadach nuaidh; agus do *bhúadar* aráon léo féin san mhachaire:

30 Agus rug Ahiah ar a néadach nuaidh *do bhí* uimesion, agus do réub sé a ndá chuid déug é:

31 Agus a dubhairt sé ré Ieroboam,

Glacsa deich ceud: óir is marsó á deir an TIGHEARNA, Dia Israel, Féuch, stiallfa misi an rioghachd as lámh Sholaimh, agus do bhéara mé deich treabha dhuitsi:

32 (Acht do gheabha seisióin éantreabh amháin ar son mo shearbhfhoghantuigh Dáibhi, agus ar son Ierusalem, an chathair noch do thogh mé amach as treabh-uibh Israel uile:)

33 Do chionn gur thréigiodar mé, agus gur ábhradar Astarot baindia na Sidónianach, Chémós diá na Moabíteach, agus Milcom diá chloinne Ammon, agus nár shiubhluigheadar ann mo shlighthibhsí, do dhéanamh *an neithe is ceart ann mo radharc*, agns mo reachda do *choimhéud* agus mo bhretheamhnais, mar *do rinne Dáibhi a athair*.

34 Ar a shonsin ní bheanfa mé an rioghachd uile is a lámh: achd do dhéana mé prionsú dhe ar feadh uile laéthe a bheatha ar son Dáibhi mo shearbhfhoghantuigh, nóch do thogh mé, do bhrígh gur choimhéud sé maitheanta agus mo reachda:

35 Acht beanfa mé an rioghachd as lámh a mhic, agus do bhéara mé dhuitsi, iadhn deich treabha.

36 Agus do bhéara mé aointreabh amháin da mhacsa, chor go mbia ag Dáibhi mo shearbhfhoghantuigh solus romham a cconluighe ann Ierusalem, an chathair do thogh mé dhamh féin do chur manna innte.

37 Agus glacfa mé thusa, agus biaidh tú ad rígh do réir a nuile neithe is toil led hanum, agus biaidh tú ad rígh ós cionn Israel.

38 Agus is amhluidh bhías, má éisteann tú ré gach uile ní dá naithéonuidh misi dhíot, agus go siubholuidh tú ann mo shlighthibh, agus go ndéanair an ní *bhíus ceart ann mo radharc*, do choimhéad mo reachda agus maitheanta, mar do rinne Dáibhi mo shearbhfhoghantuigh; go mbiaidh misi leatsa, agus go ndéana mé tigh damgion duit, mar do rinne mé do Dáibhi, agus do bnéara mé Israel dhuith.

39 Agus crúdhtigh mé uime so sliocht Dáibhi, achd ní go bráth.

40 Do bhí Solumh ar a nádhbhar sin ag iarraidh Ieroboam do mharbhadh. Agus déinigh Ieroboam, agus do theith sé don Néigipt go Sírac rígh na Héigipte, agus do bhí sé san Néigipt go bás Sholaimh.

41 ¶ Agus an chuid oile do ghuimhradh Sholaimh, agus a nuile ní dá déana sé, agus a chriomachd, nach *bhfuilid* siad scríobtha a leabhar ghuimhradh Sholaimh?

42 Agus an fad do bhí Solumh na rígh

an Ierusalem ós cionn Israel uile *do budh* dhá fhliothchíod bhliadhna.

43 Agus do choduil Solumh a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlaccadh é a ccathair Dháibhi a athar: agus do bhí Rehoboam a mhac na rígh ann a ait.

CAIB. XII.

Roinneadh na rígeachda idir Rehoboam, 16 agus Ieroboam.

AGUS do chuaidh Rehoboam go Sechem: oir thangadar Israel uile go Sechem do dheánamh rígh dhe.

2 Agus tárla, a nuair do chúala Ieroboam mhac Nébat sin, noch do bhí fós ann sa Néigipt, (óir do theith sé as radharc an rígh Solaimh, agus do chomhnuidh Ieroboam ann sa Néigipt:)

3 Gur chuifheadar fíos agus gur ghoirheadar air. Agus tháinig Ieroboam agus comhchruinniughadh Israel uile, agus do labhradar re Rehoboam, gha rádh,

4 Do rinne hathair ar ceuing docrach: anois air a nadhbharsin déanasa serbhís dócamhlach hathar, agus a chuing throm noch do chuir sé orruime, níos éatruime, agus do dheánam serbhís duit.

5 Agus a dubhairt seisióin riú, Imthigh fós go ceann thri lá, annsin tigidh a ris chugam. Agus do imthigheadar an pobal.

6 ¶ Agus do rinne an rígh Rehoboam comhairle ris na seandáoinibh, do sheas a lathair Sholaimh a athar an fad do bhí fós na bbeathaigh, agus a dubhairt, Cred í bhur comhairle le tiubhra mé freagra ar an muinntirse?

7 Agus do labhradarsan, dhá radh, Má bláim tu ad shearbhfhoghantuigh ag an muinntirse a niugh, agus seirbhís do dhéanamh dhóibh, agus a bhfreagra, agus focail maithe do labhair riú, annsin beidsion na searbhfhoghantuibh agadsa go bráth.

8 Achd do thréig sé comhairle na seandáoin, noch thugadar dhó, agus do rinne comhairle ris na dáoinibh óga días na fhochair féin, do sheas na lathair:

9 Agus a dubhairt sé riú, Cred an comhairle do bheirthise le tiubhramaois freagra ar an bpobals, noch do labhair riom, gha rádh, Déana an chuing do chuir hathair oruime níos éatruime?

10 Agus do labhradar na dáoin óga tháinig sías na fhochair, ga rádh, Marso labhcórus tú ris an bpobals do labhair riot, gha rádh, Do rinne hathair ar ceuing trom, achd déanasa níos éatruime dhúinn í; is marso a déara tú riú, Budh reimhe mo mheur beagsa ná sliasad mathar.

11 Agus anois an tionad ar mhuiridh mathair sibh le cuing thruim, cuirfe mise a gcionn bhuirgeuinge: do sinachduigh

mathair sibh le sciúrsadhuibh, acht smaichdeochuidh misi sibh le sgiúrsadhuibh caulgeamhla.

12 ¶ Marsin tháinig Ieroboam agus an pobal uile go Rehoboam an treas lá, mar do órduigh an rígh, dhá rádh, Tigidh chugam a rís a gcionn thri lá.

13 Agus do fhreagair an rígh an pobal go borb, agus do thréig sé comhairle na sean ndaoine noch thugadar dhó;

14 Agus do labhair riú do réir chomhairle na ndaoine óga, dha radh, Dó rinne mathair bhur ecúing trom, agus cuirfidh misi a ccionn bhur ecúinge: do smachduigh mathair sibh mar an *gréadna* le sciúrsadhuibh, ácht smaichdeochuidh misi sibh le sciúrsadhuibh caulgeamhla.

15 Uime sin níor éist an rígh ris an bpobal; óir is ón TIGHEARNA do bhí an clúis, chor go ccoimhloniadh sé a fhocal, noch do labhair an TIGHEARNA ré Ahiah an Siloníteach do Ieroboam inac Nébat.

16 ¶ Marsin a nuáir do chonucadar Israel uile nach ar éist an rígh riú, do fhreagair an pobal an rígh, dhá rádh, Cred an chuid ronna atá aguinne do Dháibhi? ní mó *ata* oighreachd *aguinn* a mac lesse: *éirgidhe* dá bhur lóistínibh, a Israel: anois féuch dot thugh féin, a Dháibhi. Marsin do imthigheadar Israel dá lóistínibh.

17 Acht ar son chloinne Israel, noch do rinne áitreabh a ccaithreachaibh Iúdah, do bhí Rehoboam ná rígh ós a ccionn.

18 Ann sin do chuir an rígh Rehoboam Aíloram, noch do bhí ós cionn an chíosa; agus do chlochadar Israel uile é le clochaibh, go bhféidir sé bás. Uime-sin do rinne an rígh Rehoboam deithneas do dhul sías ann a charbad, do theitheadh go Hierusalem.

19 Mar sin do chuáidh Israel a naghaidh thighe Dháibhi gus a niugh.

20 Agus tárta, a nuáir do chúalada Israel uile Ieroboam do theachd a rís, gur chuireadar fios agus gur ghoireadar air chum an chomhchruinnigh, agus go ndéanadar rígh dhe ós cionn Israel uile: ní raibh éanduine ag leanmhuinn tigh Dháibhi, achd treabh Iúdah amháin.

21 ¶ Agus a nuáir tháinig Rehoboam go Hierusalem, do chruinnigh sé tigh Iúdah, uile maille re treibh Bhéniamin, ccúd agus ceithre fithchid míle fear toghtha, noch do bhí na luchd cogaidh, do throid a naghaidh thighe Israel, do thabhairt na rioghachda a rís do Rehoboam mhac Soluinnh.

22 Acht tháinig bríathar Dé go Semaiah óglach Dé, gha rádh,

23 Labhair ré Rehoboam, mliac Sol-

uímh, rígh Iúdah, agus ré tigh Iúdah agus Bhéniamin uile, agus re fuighioll an phobail, dha radh,

24 As márso a deir an TIGHEARNA, Ní rachtáoi sías, agus ní throidfidhe a naghaidh bhur ndearbhráithreach clann Israel: filleadh gach éanduine aguibh dhá thigh féin; óir is uáinse atá an ní si. Déisteadar san ar a nadhbharsin ré focal an TIGHEARNA, agus dílleadar dimtheachd do réir fhocail an TIGHEARNA.

25 ¶ Ann sin do chuir Ieroboam Sechem sías ar shliabh Ephraim, agus do rinne sé comhúidhe ann, agus dimthigh amach as sin; agus do chuir sé Penuel sías.

26 ¶ Agus a dubhairt Ieroboam iona chroidhe, A nois fillfidh an rioghachd chum tighe Dháibhi:

27 Má théid na daóinesí sías do dhéanamh iodhbhartha a tigh an TIGHEARNA ann Ierusalem, annsin ionpócuídh croidhe ná ndaoine a rís air a Ttighearna, *eadhon* ar Rehoboam rígh Iúdah, agus muirfidh misi, agus rachuid a rís chum Rehoboam rígh Iúdah

28 Do rinne an rígh comhairle aír sin, agus do rinne sé dhá láogh óir, agus a dubhairt sé riú, As ro mhór dhaóibhse dul sías go Hierusalem; féachuidh bhur ndée, a Israel, noch thug amach sibh as crích na Héigipte.

29 Agus do chuir sé áon díobh a Mbétel, agus do chuir sé an *laogh* uile an Dan.

30 Agus tháinig an ní se na pheacadh: óir do chuáidh an pobal do dhéanamh *umhla*, dhá lathair so, *air fad* go Dan.

31 Agus do rinne sé tigh dáitibh árd, agus do rinne sagairt don chuid dob ísle don phobal, nach raibh do chloinn Lébbhi.

32 Agus dórduigh Ieroboam féusta annsa nochdmhadh mí, ar an ecúigeadh lá déug don mhí, samhail an nféasta *bhíos* ann Iúdah, agus dofráil sé ar a naltóir. (Marsin do rinne sé a Mbétel) ag déanamh iodhbhartha do na láoghuibh do rinne sé: agus do shuighidh sé a Mbétel sagairt na náiteach ard do rinne sé.

33 Mársin dofráil sé ar a naltóir do rinne sé a Mbétel an ecúigeadh lá déug don nochdmhadh mí, *eadhon* annsa mí do chum sé ó na chroidhe féin; agus dórduigh sé féasta do chloinn Israel: agus do iodbhair sé ar a nal óir, agus do loisg sé tuis uirre.

CAIB. XIII.

Do thiormuigh lámh Ieroboam, noch do shín sé anadhaidh an fháigh. 23 *Do mharbh an léomhan an fuigh easumhal.*

AGUS, féuch, tháinig duine le Día amach as Iúdah do réir theagaisg an TIGHEARNA go Bétel: agus Ieroboam

na sheasamh ag a naltóir do losgadh túise.

2 Agus do éigh sé a naghaidh na haltóra a mbreithir an TIGHEARNA, agus a dubhairt, O altoir, a altoir, is marsó a deir an TIGHEARNA; Féuch, béarthar leanamh do thigh Dháibhi, da madh ainm Iosiah; agus oifáilfidh sé ortsa sagairt na náiteadh árd noch loisgeas túis ortsa, agus loisgfidhthear cnámha daóine ort.

3 Agus thug sé comhartha úadh an lá sin féin, dhá rádh, *Sé so* an comhartha do labhair an TIGHEARNA; Féuch, stiall-fuighthear an naltóir, agus an luáithreadh atá uirre dóirtfighthear amach í.

4 ¶ Agus tárla, a nuair do chúala an rígh Ieroboam glór óglaich Dé, noch do ghair a naghaidh na haltóra a Mbétel, gur chuir sé a lámh amach ó naltóir, dha rádh, Beirigh air. Agus an lámh, do chuir sé amach na aghaidh, do thiormuigh sí súas, iondus nar fhéud sé a tabhairt chuige ar a hais a rís.

5 Do scoilteadh a naltóir mar an gcéadna, agus do dhóirt an luáithreadh amach ó naltóir, do réir an chomhartha thug óglach Dé re breithir an TIGHEARNA.

6 Agus do fhreagair an rígh, agus a dubhairt ré hóglaich Dé, Cuir impidhe anois ar aghaidh do THIGHEARNA Dé, agus guidh ar mo shonsa go naisiocthar mo lámh dhamh a rís. Agus do ghéidh óglach Dé an TIGHEARNA, agus do haisgeadh a lámh a rís don rígh, agus do bhí sí mar dó bhí ríomhe.

7 ¶ Agus a dubhairt an rígh ré hóglaich an TIGHEARNA, Tárr liomsa dom thigh, agus léig do scéith, agus do bhéara mé tiedhacadh dhuit.

8 Agus a dubhairt óglach Dé ris an rígh, Má bheir tú dhamhsa leath do thighe, ní racha mé a steach leachd, ní mó íosas mé arán nó ibhios mé uisge san náitse:

9 Oir is marsin do cuireadh do chúram oram lé breithir an TIGHEARNA, gha rádh, Ná hith arán, agus ná hibh uisge, agus narab mó ghéabhus tú an tslighe chéadna ag tileadh dhuit.

10 Marsin dfill sé a slighe oile, agus mór ghabh sé san tslighe a táinic sé ag teachd go Bétel.

11 ¶ Anois do bhí seanfhaigh na chomhmidhe á Mbétel; agus thangadar a chilann agus dinneádar dhó na gníomha uile do rinne óglach Dé an lá sin a Mbétel: na briathra do labhair sé ris an rígh do innseadar iad mar an gcéadna dá nathair.

12 Agus a dubhairt a nathair riu, Cía hí an tslighe ionar imthigh sé? Oir do choinceadar a mhac (cía ann tslighe ionar ghabh óglach Dé, noch tháinic ó Iudah.

13 Annsin a dubhairt sé ré na chloinn, Cúiridh díallaoid dhamh ar assal. Agus do ghabhadar an tassal dó: agus do chuaidh uirre,

14 Agus do lean sé a ndáigh óglaich Dé, agus fuair sé na shuighe faoi dharruigh é: agus a dubhairt sé ris, *An tusa* óglach Dé noch tháinic ó Iudah! Agus a dubhairt seision, Is mé.

15 Ann sin a dubhairt sé ris, Tárr liomsa don-bhaile, agus ith arán.

16 Agus a dubhairt seision, Ní fhéanduinn filladh leachd, ná dul a steach leachd: ní mó íosas mé arán nó ibhios mé uisce leachd annsa náitsi.

17 Oir a dubhradh riom re breithir an TIGHEARNA, Ní íosa tú arán agus ní ibhios tú uisge annsin, agus ní fhillfidh tú san tslighe chéadna ag teachd mar ar ghabh tú ag imtheachd.

18 A dubhairt seision ris, Is faigh *misí* mar an gcéadna mar thusa; agus do labhair aingeal re breithir an TIGHEARNA riom, gha rádh, Tabhair leachd ar a ais é dot thigh, go mthe sé arán agus go nibhe sé uisge. *Achd* is bréag do rinne sé ris,

19 Mar sin do chuaidh sé ar a ais leis, agus dnuigh sé arán ann a thigh, agus do ith sé uisge.

20 ¶ Agus tárla, mar do bhádar na súidhe ar an gclár, go táinic biathar an TIGHEARNA chum a nfaigh thug eision ar a ais:

21 Agus do éigh sé ar óglach Dé tháinic ó Iudah, gha rádh. Is mar so a deir an TIGHEARNA, Ar son gur easuramuigh tú béul an TIGHEARNA, agus nar cunhdaigh tú a naithne do aithin do THIGHEARNA Dia dhíot,

22 Acht go táinic tú ar hais, agus go nduáigh tú arán agus gur ibh tú uisge annsa náit, a taobh a ndubhairt an TIGHEARNA riom, Ná hith arán, agus ná hibh uisge; ní thiucfuidh do chorp go huáigh haitheadh.

23 ¶ Agus tárla, tar éis a naráin dithe dhó, agus a nuisge dól, gur chuir sé díallaoid ar a nassal dó, *eadhon*, don nfaigh noch thug sé leis ar a ais.

24 Agus a nuair do imthigh sé, tárla léomhan ris ar a tslighe, agus do mharbh sé é: agus do teilgeadh a chorp ar a tslighe, agus do sheas an tassal kúinh ris, agus do sheas an leomhan mar an gcéadna láimh ris an corp.

25 Agus, féuch, do bhádar daóine ag gabháil láimh ris, agus do chonncéadar corp teilgte ar a tslighe, agus an leomhan na sheasamh a bhfochair an chnairp: agus tangadar agus dimisiodar sin ann sa gcathruigh ionar chomhnuigh an seanfhaigh.

26 ¶ Agus an tan do chuáladh an fhaigh

thug ar a ais é ón tslighe, a dubhairt, Sé óglach Dé é, do bhi easumhal do bhreithir an TIGHEARNA: ar a nadhbharsin do thoirbhir an TIGHEARNA don leomhan é, noch do réub é, agus do mharbh é, do réir bhreithre an TIGHEARNA, noch do labhair sé ris.

27 Agus do labhair sé ré na chloinn, gha rádh riu, Cuiridh dialláoid dhambh air a nassal. Agus do chuireadar dialláoid ar do.

28 Agus dimthigh sé agus fuair sé an corp teilgte ar a tslighe, agus an tassal agus an leomhan na seasamh ag an ccorp: níor ith an leomhan an corp, agus níor mharbh sé an tassal.

29 Agus do thóg an fáigh súas corp óglach Dé, agus do chuir ar a nassal é, agus thug leis ar a ais é: agus thainic an seanfháigh don chathruigh, dá chaoineadh agus dá adhlacadh.

30 Agus do chuir sé a chorp iona uáigh féin; agus do chaoidheadar ós a chionn, gha radh, A thruaighe, mo dhearbhrathair!

31 Agus tárla, tar éis é dá adhlacadh, gur labhair sé ré na mhacaibh, gha radh, A nuair rachus misi déug, ann sin adhlacaidh mé annsa tuama mar a bhfuil óglach Dé adhlacithe; cuiridh mo chnámha laimh ré na chnamhuibh:

32 Oir an glór do fhúagair sé maille ré breithir an TIGHEARNA a naghaidh na haltóra a Mbétel, agus a naghaidh uile thigheadh na náiteadh árd noch atá a gcaithreachaibh Shamária, tiuicfuid a scrích go deimbin.

33 ¶ A ndíuigh an ní si níor fhíll Ieroboam ó na dhroichshlighe, achd do na daóinibh ba hísle do rinne a rís sagairt do na háitibh árd: gidh bé ler bháill, do choisreacadh seision é, chum bheith na shagairt na náiteadh árd.

34 Agus thainig an nise na pheacadh do thigh Ieroboam, eadhon dá ghearradh amach, agus dá scrios ó dhruim na talmhan.

CAIB. XIV.

Do thairghir Achiah um scrios Ieroboam.

12 Agus bás a mhic. 21 Olcas Rheboam.

FA namsin do ghlac timneas Abiah mac Ieroboam.

2 Agus a dubhairt Ieroboam ré na mhuaioi, Eirigh, guidhim thú, agus cuir thú féin a naithearrach crotha, iondus nach aitheantar gur tú bean Ieroboam; agus imthigh go Siloh: féuch, atá annsin Abiah an fáidh noch do innis damhsa go mbéiun am rígh ós cionn an phobail.

3 Agus beir leachd deich mbuilín, agus éacadh, agus crúiscín meala, agus imthigh

chuige: inneosuidh sé dhuit cred imeochus ar an leanamh.

4 Agus do rinne bean Ieroboam mar sin, agus déirigh, agus do chuaidh go Siloh, agus thainic go tigh Abiah. Achd níor bhféidir le Abiah éinní dfaicsin; oir do dhruideadar a shúile tre mhéad aóise.

5 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Abiah, Féuch, tiocfuidh bean Ieroboam chugad diarruidh neithe ort a ttaoibh a mic; oir atá sé tinn: marso agus marso a déara tú ría: oir is amhluidh bhías, a nuair thiucfás sí a steach, léigfidh sí uirre féin gur bean oile í.

6 Agus is amhluidh bhí, a nuair do chúala Abiah torann a cos, mar thainic sí a steach san dorus, go ndubhairt sé ría, Tár a steach, a bhean Ieroboam; creíd fá leigion tú ort gur bean oile thú? oir do cuireadh misi chugad lé teachdaireachd dhoiligh.

7 Agus imthigh, innis do Ieroboam, Is marso a deiran TIGHEARNA Día Israel, Do bhrígh gur thóg misi thú as an bpohalsa, agus go ndéarna mé prionsa dhiot ós cionn mo phobail Israel.

8 Agus gur stiall mé an rioghachd ó thigh Dháibhi, agus go ttug mé dhuistsí í: agus fós nach raibh tú mar mo shearbh-fhoghantnigh Dáibhi, noch do choimhéud maitheanta, agus do lean mé ré na uile chroidhle, do dhéanamh an ní si amháin noch fá ceart am radharcas;

9 Acht go ndéarna tú olc nios mo nó éanduine dá ttáinic remhad: oir do imthigh tú agus do rinne tú dhuit féin dée oile, agus ionmhaighe leaghta, dom bhros-tughadhsa chum féirge, agus do theilg tú misi táobh shiar dot dhruim:

10 Ar a nadhbharsin, féuch, do bhéara misi olc ar thigh Ieroboam, agus gearra mé amach ó Ieroboam an té mhónus a naghaidh an bhalla, agus an té do cuireadh fá iadhadh agus do fágghadh ann Israel, agus do bheara mé liom fuighioll tighie Ieroboam, mar bheirios dume aóileach leis, nó go nímthighidh sé uile.

11 An té gheabhas bás san chathruigh ó Ieroboam íosuid na madruigh é; agus an té gheabhus bás annsa nuaichaire íosaid éanlaith a naicéir é: oir do labhair an TIGHEARNA é.

12 Eirighsi ar a nadhbharsin, agus imthigh dot thigh féin: agus a nuair chuirfios tú do chos a steach san chathruigh, do gheabha an leanamh bás.

13 Agus do dhéanuid Israel uile doilghios ar a shon, agus adhlacfid é: oir is eision amháin rachus ó Ieroboam chum na luaighe, do chionn gur fríth annsan do

thigh Ieroboam ní éigin maith a ttaobh an TIGHEARNA Día Israel.

14 Os a chionnsin tóigfidh an TIGHEARNA súas dhó féin rígh ós cionn Israel, noch ghearrfús amach tigh Ieroboam an lásin: achd ciodh sin? do thoig sé, cheana é.

15 Oir bnaifidh an TIGHEARNA Israel, mar an ngiolcach bhíos air crith san nuise, agus beanfuidh sé Israel as a fhreanmhach amach as an dúitheche mhaithe, noch thug sé dá naithribh, agus scaólfidh sé ó chéile iad táobh anonn don nabhuinn, do chionn go ndéanadar a ngarráin, do bhrostughadh an TIGHEARNA chum féirge.

16 Agus do bhéara sé Israel iad ar son pheacadh Ieroboam, noch do rinne peacadh, agus thug ar Israel peacadh dhéanamh.

17 ¶ Agus déirigh bean Ieroboam, agus dimthigh, agus tháinig sí go Tirsah: agus an tan tháinig sí ar tháirsigh an tigh, fuair an leanamh bás;

18 Agus do adhlaiheadar é; agus do chaóineadar Israel uile é, do réir fhocáil an TIGHEARNA, noch do labhair sé lé láimh a shearbhfhoghantuigh Abiiah an faigh.

19 ¶ Agus an chuid oile do ghníomhradh Ieroboam, mar do rinne sé cogadh, agus mar do riaghluidh sé, féuch, atáid siad scríobhtha a leabhar croinice ríogh Israel.

20 Agus na laéthe do bhí Ieroboam na rígh do bá dhá bhliadhuin agus fithche: agus do choduil sé a bhfochair a aithreadh, agus do bhí Nádab a mhac na rígh na áit.

21 ¶ Agus do bhí Rehoboam mac Soluimh na rígh ann Iúdah. Do bhí Rehoboam bliadhuin agus da fichthíod daóis a nuair do thosuigh sé bheith na rígh, agus do bhí na rígh seachd inbliadhna déug ann Ierusalem, an cathair do thogh an TIGHEARNA amach as treabhuibh Israel uile, do chur a amna innte. Agus do bé ainm á mhathar Náamah Ammoniteach.

22 Agus do rinne Iudah olc a radharc an TIGHEARNA, agus do bhrostuigheadar é chum eúda le na bpeacadhuibh noch do rinneadar, ós a nuile olc dá ndéanadar a naithre.

23 Oir do rinneadarsan dóibh féin áite áirde, agus íomhaigheacha, agus garráin, ar gach canchnoc árd, agus faoi gach éan-chrann ghlas.

24 Agus do bhádar fús sodomitigh annsa dúitheche: agus do rinneadarsan do réir uile ghráineamhlachd gach éanchineadh dar chuir Día anach roimhe cloinn Israel.

25 ¶ Agus tarla air an cúigeadh bliadhan do ri ghachd an rígh Rehoboam, go ttáinig Sisac rígh na hÉigipte súas a naghaidh Ierusalem:

26 Agus rug sé leis ionnmhus thighe an TIGHEARNA, agus ionnmhus thighe an rígh; do rug sé leis cheana an tiomlán: agus rug leis na sciatha óir uile noch do rinne Solamh.

27 Agus do rinne an rígh Rehoboam sciatha práis na náit, agus do chuir sé ar láimh chaiphtine an ghárda iad, noch do choinbhead dorus thigh an rígh.

28 Agus is amhluidh do bhliadh, a nuair do thiagh an rígh go tigh an TIGHEARNA, go níomchraidis an garda iad, agus go ttugaidís ar a nais go seomra an ghárda iad.

29 ¶ Anois nach bhfuil an chuid oile do ghníomhradh Rehoboam, agus a nuile ní da ndéarna sé, scríobhtha a leabhar croinice ríogh Iúdah?

30 Agus do bhí cogadh eidir Rehoboam, agus Ieroboam ar feadh a saoghail.

31 Agus do choduil Rehoboam a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlaihead a bhfochair a aithreadh é a ccathair Dháibhi. Agus do bé ainm a mhathar Náamah Ammoniteach. Agus do bhí Abiiah a mhac na rígh na áit.

CAIB. XV.

Olcas Abiiah. 9 Feabhas Asa rí Iúdah.

27 Do scrúas Baasa rí Israel tigh Ieroboam.

ANOIS ann sa nochdmhadh bliadhain déug do rígh Ieroboam mhac Nébat do ríoghaidh Abiiah ós cionn Iúdah.

2 Trí bliadhna do bhí sé na rígh ann Ierusalem. Agus do bé ainm a mhathar Maacha, inghean Abisalom.

3 Agus do shiubhail sé a bpeacadhuibh a athar uile, noch do rinne roimhe: agus ní raibh a chroidhe iomlán le na THIGH-EARNA Día, már chroidhe a athar Dáibhi.

4 Gidheadh do thug a THIGH-EARNA Día lóchrann dó ann Ierusalem ar son Dáibhi, do chur a mhic súas na dháigh, agus do dbaingniughadh Ierusalem:

5 Do chionn go ndéarna Dáibhi an ní fa cheart a radharc an TIGHEARNA, agus nar thill do leaththaóibh ó ní ar bith dár aithm de ar feadh laétheadh a bhacatha, acht amháin a ccúis Uriah an Hititeach.

6 Agus do bhí cogadh eidir Rehoboam, agus Ieroboam ar feadh laéthe a bheatha.

7 Anois an chuid oile do ghníomhradh Abiiah, agus a nuile ní dá ndéarná sé, nach bhfuilid siad scríobhtha a leabhar croinice ríogh Iúdah? Agus do bhí cogadh eidir Abiiah agus Ieroboam.

8 Agus do choduil Abiiah agá aithribh; agus do adhlaiheadar é a ccathruigh Dháibhi: agus do bhí Asa á mhac na rígh na áit.

9 ¶ Agus annsa bhfithcheamhad bliadh-

ain do Iéroboam rígh Israel do ríoghuidh Asa ós cionn Iúdah.

10 Agus do bhí sé na rígh an Ierusalem bliadhuin agus dá fhithchíod. Agus do bé ainm a sheannbathar Maachab, inghean Abiseolam.

11 Agus do rinne Asa gach éainni fu maith a radharc an TIGHEARNA, mar do rinne Dáibhi a athair.

12 Agus do scrios sé ná sodomitigh amach as an bhfearann, agus do áthruigh sé na hiodhuil uile noch do rinneadar a aithreadh.

13 Agus mar an gcéadna Máachab a a sheannbathair, do athruigh sé ise fíos ó bheith na bainríoghain, do chionn go ndéarna sí íomhaighe a ngarrán; agus do scrios Asa a hiodhal agus do loisg sé é, láimh ré habhuinn Cidron.

14 Achd níor háthruigheadh na háite árd: gidheadh do bhí croidhe Asa iomlán leis an TIGHEARNA an fad do mbair sé.

15 Agus thug sé a steach go tigh an TIGHEARNA na neithe dó thiodhlaic a athair, agus na neithe do thiodhlaic sé féin, airgid, agus ór, agus soithighe.

16 ¶ Agus do bhí cogadh eidir Asa agus Baasa rígh Israel ar feadh a saoghail.

17 Agus do chuáidh Baasa rígh Israel súas a naghaidh Iúdah, agus do chuir sé Ránah súas, chor nach bhféadfadh áon dul amach nó teachd a steach go Hása rígh Iúdah.

18 Ansin do ghlac Asa ar fágbadh daingíod agus dór a nionnmhuisuibh thighe an TIGHEARNA, agus ionnmhus thighe an rígh, agus thug sé a láimh a shlerbhíseach fad: agus do chuir an rígh Asa fad go Ben-hadad, mhac Tabrimon, mhic Hé-sion, rígh na Síria, noch do bhí na chomh- nuigh an Damascus, gha rádh,

19 Atá ceangal eadrumsa agus tusa, agus eidir mathair agus hathair: féuch, do chuir mé chugad tiodhlacadh óir agus airgid; tárr agus bris hossadh re Baasa rígh Israel, chor go néireochadh sé dhíomsa.

20 Marsin do áontuigh Ben-hadad le rígh Asa, agus do chuir caiptiúigh a shlúáigh do bhí aige a naghaidh caithreach Israel, agus do mhill sé líon, agus Dan, agus Abel-bet-maachab, agus Cinnerot uile, maille re tír Naphtali uile.

21 Agus tárta, a nuáir do chúala Báasa sin, gur éirigh ó bhe ag toigbhail Ránah, agus go ndéarnadh sé comhluigh a Dtiarsah.

22 Ansin do chuir an rígh Asa fúagra ar feadh Iúdah uile; (níor coigleadh éan- duine:) agus rugadar clocha Ránah léo, agus an tadhmad, ler chuir Baasa súas í; agus do chuir an rígh Asa súas léo sin Géba Bheniamin, agus Mispah.

23 An chuid oile do ghníomhradh Asa uile, agus a chumhachd uile, agus gach a ndéarna sé, agus na caithreacha do chuir sé súas, nach bhfuilid siad scríobhtha a leabhar croinice ríogh Iúdah? Gidheadh iona aóis fhoirfe do bhí teimnis cos air.

24 Agus do choduil Asa agá aithribh, agus do hadhlaicheadh a bhfochair a aithreadh a ccathruigh Dháibhi a athair é: agus do bhí a mhac Iehosaphat na rígh ann a ionad.

25 ¶ Agus do thosuigh Nádab mac Ieroboam ar rígh ós cionn Israel annsa dara bliadhain do Asa rígh Iúdah, agus do bhí na rígh ós cionn Israel dha bliadhuin.

26 Agus do rinne sé olc a radharc an TIGHEARNA, agus do shiubhail sé a slighe a athar, agus iona pheacadh lé ttug sé ar Israel peacughadh.

27 ¶ Agus do chomhchoguir Baasa mac Abiiah, do thigh Issachar, ann a aghaidh; agus do mharbh Baasa é ann Gibeton, noch bheanus ris na Philistinibh; (óir do chuir Nádab agus Israel uile campa an gach táobh do Ghibeton).

28 Eadhon an treas bliadhain do Asa rígh Iúdah do mharbh Baasa é, agus do bhí na rígh iona áit.

29 Agus tárta, a nuáir do bhí na rígh, gur bináil se tigh Ieroboam uile; níor fhág sé ag Ieroboam áon do léigfeadh anáil amach, nó gur scrios sé é, do réir ráidh an TIGHEARNA, noch do labhair sé tre na shearbhfhoghantuigh Abiiah an Siloníteach:

30 Do chionn peacadha Ieroboam noch do pheacaidh sé, agus le ttug sé ar Israel peacughadh, tre na bhrostughadh ler bhrostuigh sé an TIGHEARNA Día Israel chum feige.

31 Anois an chuid oile do ghníomhuibh Nádab, agus a ndéarna sé uile, nach bhfuilid siad scríobhtha a leabhar croinice ríogh Israel?

32 ¶ Agus do bhí cogadh eidir Asa agus Báasa rígh Israel ar feadh a laéthe.

33 Annsa treas bliadhain do Asa rígh Iúdah do thosuigh Baasa mac Abiiah bheith na rígh ós cionn Israel a Ttiarsah, ceithre bliadhna fithchiot.

34 Agus do rinne sé olc a radharc an TIGHEARNA, agus do shiubhail sé a slighe Ieroboam, agus iona pheacadh le ttug sé ar Israel peacughadh.

CAIB. XVI.

Tairrghir ar Bhaasa. 11 A scrios. 15 Israel roinntc. 28 Olcas Abab mhac Omri.

AN sin tháinig briathar an TIGHEARNA go Iehu mac Hanani a naghaidh Bhaasa, gha rádh,

2 Ar son gur thóg mísi súas thú as an luáithreadh, agus go ndéarna mé prionsa dhíot ós cionn mo phobuil Israel; agus ar shiubhail tusa a slighe Ieroboam, agus ar chuir tú dfiachaibh ar mo phobal Israel peacughadh, dom bhróstughadh chuinn feirge re na bpeacadhuibh;

3 Féuch, sgriosfa mísi sliocht Bháasa, agus síolradh a thighe; agus do dhéana mé do thigh cosmhúil ré tigh Ieroboam mhic Nébat.

4 An té gheabhus bás ó Bhaasa annsa chathruigh íosuid na madruidh é; agus an té leisidn do gheabhus bás ar an mhachaire íosuid éanlaith a naíeir é.

5 ¶ Anois an chuid oile do ghníomhradh Bhaasa, agus gach a ndéarna sé, agus a chumbachd, nach bhfuilid siad scríobhtha a leabhar croinice ríogh Israel?

6 Mar sin do chodúil Baasa a bhfochair a aithreadh, agus do hadhláiceadh a Tirsah é: agus do riaghluidh Elah a mhac iona áit.

7 Agus mar an gcéadna lé láimh an fháidh Iehu mhic Hanani tháinig briathar an TIGHEARNA a naghaidh Bhaasa, agus a naghaidh a thighe, eadhon ar son gach uile dá ndéarna sé a radharc an TIGHEARNA, dá bhróstughadh chum feirge lé hoibrightheibh a lámh, do chionn go raibh cosmhúil ré tigh Ieroboam; agus do chionn mar do mharbh sé é.

8 ¶ Anusa seiseadh bhliadhain fithchíod do Asa rígh Iúdah do thosuigh Elah mac Baasa bheith na rígh ar Israel ann Tirsah, dhá bhliadhuin.

9 Agus do chomhbhoguir a sherbhíseach féin Simri, (caiptín leithe a charbad) na aghaidh, an feadh do bhí ag ól a Tirsah, nó gur chuir é féin ar meisge a tigh Asa stiobhard a thighe a Tirsah.

10 Agus do chuaidh Simri a steach agus do bhuail é, agus do mharbh é, annsa seachdmhadh bliadhain fithchíod do Asa rígh Iúdah, agus do rioghaidh féin iona áit.

11 ¶ Agus tárta, a nuáir do thosuigh a ríoghachd, comhlúath agus do shuigh sé iona chathaóir ríogha, gur mharbh sé tigh Bhaasa uile: níor fágghadh duine aige do mbúnfadh a naghaidh an bhalla, dá gháol, nó dá cháirdibh.

12 Marso do scríos Simri tigh Bhaasa uile, do réir bhréithe an TIGHEARNA, do labhair sé a naghaidh Bhaasa re Iehu an rídh.

13 Arson pheacadh Bhaasa uile, agus pheacadh Elah a mhic, léir pheacuidheadar, agus lé ttugadar air Israel peacughadh, ag brostughadh an TIGHEARNA Dia Israel chum feirge lé na ndíomháineasaibh.

14 Anois an chuid oile do ghníomhuibh Elah, agus a ndéarna sé uile, nach bhfuilid

siad scríobhtha a leabhar croinice ríogh Israel?

15 ¶ Anusa seachdmhadh bliadhain fithchíod do Asa rígh Iúdah do bhí Simri na rígh seachd lá ann Tirsah. Agus do bhádar an pobal na suighe a naghaidh Ghibbeton, noch do bhain leis na Philistinibh.

16 Agus an muinntir do bhí san champa do chúladar dhá radh, Dfeall Simri, agus fós do mharbh sé an rígh: ar a nadhbhar-sin do rinne Israel uile rígh do Omri, caiptín an tsliogh ós cionn Israel an lá sin annsa champa.

17 Agus do chuaidh Omri súas ó Ghibbeton, agus Israel uile maille ris, agus do shuigheadar a naghaidh Thirsah.

18 Agus tárta, a nuáir do chonnaire Simri gur ghabhadh an chathair, go ndeachaidh sé go pálas thighe an rígh, agus do chuir sé tigh an rígh tre theine ós a chionn, agus déug sé,

19 Ar son a pheacuidh do pheacuidh sé a ndéanamh uile a radharc an TIGHEARNA, ag siubhal a slighe Ieroboam, agus iona pheacadh do rinne sé, da thabhairt ar Israel peacadh dhéanamh.

20 Anois an chuid oile do ghníomhradh Shimri, agus a nfeall do rinne sé, nach bhfuilid siad scríobhtha a leabhar croinice ríogh Israel?

21 ¶ Ann sin do bhádar pobal Israel roimte a ndá chuid: do lean leath an phobuil Tibni mhac Ginat, do dhéanamh rígh dhe; agus do lean an leath oile Omri.

22 Acht an chuid do lean Omri do bhuáidheadar ar an ccuid oile do lean Tibni mhac Ginat: mar sin fúair Tibni bás, agus do bhí Omri na rígh.

23 ¶ Ann sa náonmhád bhliadhuin déag ar fithchíod do Asa rígh Iúdah do thosuigh Omri a ríoghachd ós cionn Israel, dha bhliadhuin déug: do bhí sé na rígh a Tirsah sé bliadhna.

24 Agus do cheannuigh sé an cnoc Samaria ó Shémer ar dhá thalluinn airgid, agus do rinne foirgneamh ar an gcnoc, agus do ghoir sé ainm na caitheach do rinne sé, do réir anma Shemer léir leis an cnoc, Samária.

25 ¶ Acht do rinne Omri oile a radharc an TIGHEARNA, agus do rinne níos measa ná a raibh roimhe uile.

26 Oir do shiubhail sé a slighe Ieroboam mhic Nébat uile, agus iona pheacadh lé ar chuir sé dfiachaibh ar Israel peacughadh, do bhróstughadh an TIGHEARNA Dia Israel chum feirge lé na dhíomháineasaibh.

27 ¶ Anois an chuid oile do ghníomhradh Omri noch do rinne sé, agus a chumbachd do thaisbein sé, nach bhfuilid siad

scríobhtha a leabhar croinice riogh Israél?

23 Már sin do chodúil Omri a bhfochaí a aithreadh, agus do hadhláiceadh é a Samária; agus do bhí Ahab a mhac na rígh ann a áit.

29 ¶ Agus annsa nochtmhadh bládhain déug ar fithchid do Asa rígh Iúdah do thosuigh Ahab mac Omri a bheith na rígh ós cionn Israél: agus do bhí Ahab mac Omri na rígh oscionn Israél a Samária dhá bhliadhain agus fithche.

30 Agus do rinne Ahab mac Omri olc a radharc an TIGHEARNA ós cionn a nuile rígh do *bhí* roimhe.

31 Agus tarla, amhuil agus budh ní éattrom dósan siubhal a bpeacadhúibh Ieroboam mhic Nébat, go ttug sé Isebel inghean Etbaal rígh ná Sidonianach na muáoi, agus do imthigh agus do rinne serbhís do Bháal, agus do adhuir sé dhó.

32 Agus do thóg sé súas altóir do Bháal a tigh Bháail, noch do rinne sé a Samária.

33 Agus do rinne Ahab garrán; agus do rinne Ahab níos mó do bhróstughadh an TIGHEARNA Día Israel chum feirge náid ríghthe Israél uile do chuáidh roimhe.

34 ¶ Is iona láethibh do chuir Hiel an Bet-eliteach Iericho súas: do chuir sé síos a bunáit a *mbás* a chéidgheine Abiram, agus do chuir na geatadha súas a *mbás* Shlegub a *mhac* dob oige, do réir bhréithre an TIGHEARNA do labhair sé tre Iosua mhac Nun.

CAIB. XVII.

Do dhruid Eliiah na speúra súas trí bliadhna. 8 Do íoc Día pailteas a néaraic longadh rídh.

AGUS a dubhairt Elias an Tisbiteach, noch do *bhí* dáitreabhaidh Gilead, ré Hahab, Mar mhairios an TIGHEARNA Día Israel, a lathair a sheasaimse, ní bhíáidh drúchd nó fearthuinn amsna bládhnuibhsí, achd do réir mfocuilsí.

2 Agus tháinic briathar an TIGHEARNA chuige, gha rádh,

3 Imthigh romhad as so, agus éirigh don leath shoir, agus foluigh thú féin ag an nabhuinn Cherit, *atá* as coimne Iordan.

4 Agus Iseadh bhías, go niobha tú as an nabhuinn; agus do aithin misi do na fíachaibh do bheathughadh amsin.

5 Már sin dimthigh sé agus do rinne do réir bhréithre an TIGHEARNA: óir dimthigh sé agus do rinne comhuigh ag an nabhuinn Cherit, *atá* as coimne Iordau.

6 Agus tugadar na fíach arán agus feóil chuige ar maidin, agus arán agus feóil tráthnóna; agus do ibh sé as an nabhuinn.

7 Agus tarla tar éis tamuill, gur thiomnigh an nabhan uile, do chionn nach raibh fearthuinn san tír.

8 ¶ Agus tháinic briathar an TIGHEARNA chuige, dha rádh,

9 Éirigh, imthigh romhad go Sarephat, noch *is le* Sidon, agus déan comhantigh annsin: féuch, do aithin misi do bhaintreabhuigh annsin do chongmháil súas.

10 Marsin déirigh sé, agus do chuáidh go Sarephat. Agus a nuair tháinic sé go geata na caithreach, féuch, do *bhí* an bhaintreabhach annsin ag cruinniughadh maideadha: agus do ghoir seision í, agus a dubhairt ría, Guidhin thú, tabhair chugam, beagán uisge a soitheach, go nibhe mé.

11 Agus mar do bhí sí ag dul ar a chionn, do ghoir sé uirre, agus a dubhairt, Ghuidhin thú, tabhair leachd, greim aráin ann do láimh.

12 Agus a dubhairt sisi, *Mar* mhairios do TIGHEARNA Día, ní bhfuil éanbhairghin agam, achd lán baise do mhín a mbairille, agus beagán ola a geóisgín: agus, féuch, *atáin* ag crunniughadh maide nó dhó, le ndeiseochuinn sin dhamh féin agus dom mhac, go nithmis é, agus go bhíaghamáois bás.

13 Agus a dubhairt Elias ría, Ná bíodh eagla ort; imthigh agus déana mar a dubhairt tú: achd déana dhamhsa bairghin bheag dhe sin ar tíús, agus tabhair chugam í, agus na dhíagh sin deasuigh dhuit féin agus dot mhac.

14 Oir marso á deir an TIGHEARNA Día Israel, Ní caithfighear bairille na mine, agus ní theisdeochuidh do chrúisgín na hola, go tí an lá fá ccurfidh an TIGHEARNA fearthuinn ar an ttalunh.

15 Agus dimthigh sisi agus do rinne sí do réir mar a dubhairt Elias: agus a duáigh sí féin, agus eision, agus a tigh ar feadh bliadhna go hiomlán.

16 Agus níor caitheamh bairille na mine, agus ní mó do theasduigh do chrúisgín na hola, do réir fhocail an TIGHEARNA, noch do labhair sé tre Elias.

17 ¶ Agus tarla tar éis na neitheanso, *gur* ghlac teinnios mac mhná an tighe; agus do bhí a theinnios comhborb agus sin, nach ar fágbadh anáil ann.

18 Agus a dubhairt sisi ré Hélias, Cúed é dhamhsa ríotsa, a óglaich Dé? an tráinic tú chugam do ghairm mo pheacadh chum mo chuimhne, agus do mharbhadh mo mhic?

19 Agus a dubhairt seision ría, Tabhair dhamhsa do mhac. Agus do ghlac sé as a brollach é, agus rug se súas ar lota é, mar a mbíodh sé féin, agus do chuir na luighe ar a leabaidh féin é.

20 Agus do ghoir sé ar an TIGHEARNA,

agus a dubhairt, A THIGHEARNA mo Dhía, an ttug tú ole fós ar an mbaintreabhuigh a bhfochtú a bhfuilim ar cúairt, ag marbhadh a mic?

21 Agus do shín sé é féin ar an leanamh trí huáire, agus do éigh sé chum an TIGHEARNA, agus a dubhairt, A THIGHEARNA mo Dhía, guidhim thú, filleadh ann an leinimh ann a ris.

22 Agus do chúalaidh an TIGHEARNA guth Elias; agus tháinig ann an leinimh ann a ris, agus do aithbhéoghuidh sé.

23 Agus do thóg Elias an leanamh, agus rug síos as a tscomra é don tigh, agus thug dha mhathair é: agus a dubhairt Elias, Féuch, atá do mhac béo.

24 Agus a dubhairt an bhean re Helias, Anois aithnighim ar so gur tusa óglach Dé, agus gur fíor briathar Dé ann do bhéul.

CAIB. XVIII.

Eliiah, 13 ag aithbhioradh Ahab, 21 Do dhearbhb sé cumhachd an Dé bhí anadhaidh Bhaal.

AGUS tárla *déis* mhóráin do láethibh, go táinig briathar an TIGHEARNA go Helias an treas bliadhain, gha rádh, Imthigh, taisbéin thu féin do Ahab; agus cuirfe misi fearthuinn ar an ttalunh.

2 Agus do imthigh Elias dha thaisbeanadh féin do Ahab. Agus do bhí gorta mhór a Samária.

3 ¶ Agus do ghoir Ahab Obadiah, do bhí na úachdaran ar a thigh. (Anois do bhí eagla an TIGHEARNA go mór ar Obadiah:

4 Oir is amhluidh do bhí, a nuair do ghéarr Iesebel fáidhe an TIGHEARNA amach, gur ghabh Obadiah céud faidh, agus gur fholuigh íad na cáogad a nuamhuigh, agus gur bheathuidh sé íad lé harán agus lé huisce.)

5 Agus a dubhairt Ahab ré Obadiah, Imthigh fan tir, go nuige gach áon tobar uisge, agus go nuige gach abhainn: do bhéidir go bhfaghmaois féur do choinneochadh ar neich agus ar muillidhe béo, go nach ccaillfeamais ar náiréis uile.

6 Mar sin do roinneadar an tír catorra do dhul tríthe: do chúaidh Ahab a slighe leis féin, agus do chúaidh Obadiah a slighe oile leis féin.

7 ¶ Agus mar do bhí Obadiah annsa tslighe, féuch, tárla Elias dó: agus daithin sé é, agus do thuit ar a aghaidh, agus a dubhairt, An tusa sin mo thighearna Elias?

8 Agus do fhreagair seision, *Is mé:* imthigh, innis dot thighearna, Féuch, atá Elias annso.

9 Agus a dubhairt seision, Cidh do pheacaidh mé, as a ttiubhartha do sheirbhíseach a kúimh Ahab, dom mharbhadh?

10 Mar mhairios do THIGHEARNA Día, Ní bhfuil críoch nó rioghachd, nach ar chuir mo thighearna íarruidh ort ann: agus a nuair a deirdís, Ní bhfuil sé annsin; do bhaueadh sé mionna don chrích nó don rioghacht, nach bhfuadarad thú.

11 Agus a nois a deir tú, Imthigh, innis dot thighearna, Féuch, atá Elias annso.

12 Agus tincfaidh a cerích, ar ball a nintheochuidh misi náitse, go mbéaruidh Spiorad an TIGHEARNA thusa leis, ní fheadar cá hionad; agus annsin a nuair thiocfás misi agus inneosas mé do Ahab, agus nach bhfuighe sé thusa, go muirfidh sé mé; achd misi do shearbhfhoghantúigh atá eagla an TIGHEARNA oram óm oíge.

13 Nach ar himiseadh dom thighearna cred do rinne mé a nuair do mharbh Iesebel faighe an TIGHEARNA, mar do fholuigh mé céud fear dfaighitl an TIGHEARNA na cáogad a núamhuigh, agus mar do bheathaigh mé íad lé harán agus lé huisge?

14 Agus a nois a deir tú, Imthigh, agus innis dot thighearna, Féuch atá Elias annso: agus muirfidh sé mé.

15 Agus a dubhairt Elias, Mar mhairios TIGHEARNA na slógh, a lathair a sheasum, taisbeanfad mé féin dó a niugh go deimhin.

16 Marsin do chúaidh Obadiah a ccoinne Ahab, agus dinnis dó: agus do chúaidh Ahab a ccoinne Elias.

17 Agus tárla, a nuair do chonnaire Ahab Elias, go ndubhairt Ahab ris, An tusa an té bhuaidhrios Israel?

18 ¶ Agus do fhreagair seision, Níor bhuaidhir misi Israel; acht tusa, agus tigh bathar, mar do thréigeabhair aitheanta an TIGHEARNA, agus mar do lean tú Baalim.

19 Anois ar nadhbharsin, cuir síos agus cruinnigh chugamsa Israel uile go sliabh Carmel, agus fáidhe Bhaal ceithre cheúd agus caogad, agus faighe na ngarrán ceithre cheúd, noch itheas ar bhórd Iesebel.

20 Marsin do chuir Ahab síos ar chloimn Israel uile, agus do chruinnigh sé na faighe a bhfochair a chéile a sliabh Carmel.

21 ¶ Agus tháinig Elias chum an phob-uil uile, agus a dubhairt sé, Cá fad bheithise bacach idir dhá bharambhuil? ná sé an TIGHEARNA as Día, leanuidh é: achd má sé Baal, leanuidh é sin. Agus níor fhreagair an pobal éanfhocal dó.

22 Ann sin a dubhairt Elias ris an bpobal, Misi, misi féin amháin mhairios dfaighibh an TIGHEARNA; acht atáid faighe Bhaal ceithre cheúd agus caogad fear.

23 Tugaidís dhúinn ar a nadhbharsin dhá bhlóig; agus toghaidisíon bulóg

dhóibh féin, agus déaindís cotchanna dhi, agus cuirdís ar chonnadh í gan teine ar bith *fúithe* : agus deasochuidh misi an bhlóg oile, agus cuirfidh mé ar chonnadh í, gan teine *fúithe* :

24 Agus goiridhsí ar ainm bhur ndéé féin, agus goirfidh misi ar ainm an TIGHEARNA : agus an Dá fhreagorus re teine, bíodh sé na Dhía. Agus do fhreagair an pobal uile agus a dubhradar, Is maith do labhairt tú.

25 ¶ Agus a dubhairt Elias re fáighibh Bhaal, Toghuidhsí bulóg dháoihbh féin, agus deasuighidh ar ttús í; óir *atáthaoi* mórán; agus goiridh ar anmanna bhur ndée, achd ná cuiridh teine *fúoi*.

26 Agus do ghlacadarsan an bhlóg tugadh dhóibh, agus do dheasuightheadar í, agus do ghoireadar ar ainm Bhaal ó mbaidin go meadhon láoi, ghá rádh, O a Bhaal, éisd linn. Achd ní *raibh* guth, nó ní ar bith do fhreagair íad. Agus do lingeadar ar a naltóir do rinneadh.

27 Agus tárla san meadhon láoi, go ndéarna Elias magadh orra, agus go ndubhairt sé, Goiridh go hárd : óir is dá é; ceachtar dhóibh atá sé ag caint, nó atá sé ag tóruigheachd, nó áta sé iona aistior, nó do bfeidir gur na chodhla atá sé, agus go ccaithfidhe a dhúsgadh.

28 Agus do éigheadarsan go hárd, agus do ghearradar íad féin do réir a ngnátha le sceanuibh agus le lansadhuibh, nó gur scinn an nfuil amach orra.

29 Agus tárla, a nuair do chuáidh an meadhon laoi thársa, agus go rabhadar ag faighedóireachd go *ham* ofrála íodhbartha an *tráthnóna*, nach raibh, guth, nó aon do fhreagoradh, nó bhéaradh toradh orra.

30 ¶ Agus a dubhairt Elias ris an bpobal uile, Tigidh láimh riomsa. Agus tangadar an pobal uile láimh ris. Agus do chuir seision súas altoir an TIGHEARNA do bhí briste.

31 Agus do thóg Elias dhá chloich dhéug, do réir uibhre threabh mhac Iacob, chum a ttáinic bríathar an TIGHEARNA, gha rádh, Israel bhus ainm dhuit :

32 Agus léig na clochaibh do rinne sé altoir a nainm an TIGHEARNA : agus do rinne sé treinnse gacha taobhá don naltoir comhmór is chuinneochadh dhá mhiosúr sil.

33 Agus do fhadóigh sé an connadh, agus do ghearr sé an bhlóg agus do chuir na cotchaibh ar, an ccunnadh í, agus a dubhairt, Líonuidh ceithre bhairille le huisce, agus dóirtidh ar an nofráil loisge, agus ar an ccunnadh.

34 Agus a dubhairt se, Déanuidh *sin* an dara húair. Agus do rinneadar *sin* an dara húair. Agus a dubhairt seision,

Déanuidh an treas úair. Agus do rinneadar *sin* an treas úair.

35 Agus do rioth an tuisge timchioll na haltóra; agus do líón sé an treinse fós le huisge.

36 Agus tárla a nam ofrála iodhbartha an *tráthnóna*, go ttáinic Elias an faidh a bhfogus, agus go ndubhairt sé, A TIGHEARNA Dá Abraham, Isaac, agus Israel, fionntar a niugh gur tusa as Dá a Nisrael, agus *gur misi* do shearbhfhóghantuigh, agus go ndéarna mé na neithese uile ar do rádhasa.

37 Eisd riom, a TIGHEARNA, éisd riom, chor go naitheonuid an pobalsa gur tú an TIGHEARNA Dá, agus *gur* iompóigh tú a ccroidhthe ar a nais a rís.

38 Ann sin do thuit teine an TIGHEARNA, agus do dhóith sí an nofráil loisge, agus an cunnadh, agus na clocha, agus an luathreadh, agus do ligh súas an tuisge do bhí san treinse.

39 Agus a núair do chonncadar an pobal uile *sin*, do thuiteadar ar a naighthibh : agus a dubhradar, Sé an TIGHEARNA féin, Dá; sé an TIGHEARNA féin, Dá.

40 Agus a dubhairt Elias riú, Gabhuidh faighe Bhaal; ná léigidh áon díobh as. Agus do ghlacadar íad : agus rug Elias síos íad go habhuinn Cison, agus do mharbh sé annsin íad uile.

41 ¶ Agus a dubhairt Elias re Ahab, Eirighsi súas, ith, agus ibh, óir *atá* torann iomad fearthanna ann.

42 Marsin do chuáidh Ahab súas dithe agus dól. Agus do chuáidh Elias súas go mullach Carmel; agus do theilg sé é féin síos ar an ttalumh, agus do chuir a aghaidh eidir a ghlúinibh.

43 Agus a dubhairt sé ré na óglach, Imthighe súas anois, agus féuch leath ris an bhfáirge. Agus do chúaidh sé súas, agus dféuch sé, agus a dubhairt, Ní *bhfuil* éinní ann. Agus a dubhairt seision, Eirigh a rís seacht nuáire.

44 Agus tárla ar an seachdmhadh uáir, go ndubhairt sé, Féuch, atá néull beag ag éirge us an bhfáirge, cosmhuil ré láimh dhuine. Agus a dubhairt seision, Imthigh súas, abair re Ahab, Ullmhuigh do *charbad*, agus imthigh síos, chor nach toirmioscuidh an nfearthuinn thú.

45 Agus tárla ar a bhfádsin, go raibh neamh dorcha lé néulluibh agus lé gaoith, agus do bhí fearthuinn romhór ann. Agus do chuáidh Ahab na *charbad*, agus do chuáidh sé go Iesreel.

46 Agus do bhí lámh an TIGHEARNA ar Elias; agus do chriosluigh sé súas a leasrach, agus do rioth roimhe Ahab go dul a steach go Iesreel.

CAIB. XIX.

Eliab ag teidheadh ó Iesabel, 5 do chomhfhurtuigheadh re Aingeal Dé é sa nfasach.

AGUS dinnis Ahab do Iesabel gach a ndéarna Elias, agus fós mar do mharbh sé na faighe uile leis an gcloidheamh.

2 Ann sin do chuir Iesabel teachdaire go Helias, gha rádh, Go ndéanuid na dée, anso riu marsin, agus tuilleamh fós, muna ndéarna misi do bheathasa mar bheathla dhuine dhiobhsan faoi namso a márach.

3 Agus a nuair do chonnaire seision sin, déirigh sé, agus dimthigh ar son a anna, go táinic go Beer-séba, noch *bheanas* ré Iúadh, agus dfág a óglach annsin.

4 ¶ Acht dimthigh sé féin uidhe laé a steach annsa bhfasach, agus tháinic agus do shuigh síos faoi chrann Iuniper: agus díarr sé dhó féin bás dfagháil; agus a dubhairt, As lór anois; a TIGHEARNA, beir leachd manum; óir ní féarr *misi* uá maithreacha.

5 Agus mar do luigh sé faoi chrann Iuniper agus do choduil, féuch, do chorrúigh aingiol é annsin, agus a dubhairt ris, Eirigh agus íth.

6 Agus damháirc seision, agus, féuch, do bhí bairghin do bruiteadh ar an ngríosuidh, agus crúiscin uisge agá cheann. Agus a duáigh sé agus do ibh sé, agus do luadh sé síos arís.

7 Agus tháinic aingeal an TIGHEARNA a rís an dara huair, agus do chorrúigh é, agus a dubhairt, Eirigh agus íth; do bhrigh go bhfuil an tslighe ro fhada agad.

8 Agus déirigh seision, agus a duáigh sé agus do ibh sé ní, agus do chuáidh a neart an bhídh sin ceathrachad lá agus ceathrachad oidhe go Hóreb slíabh Dé.

9 ¶ Agus tháinic sé annsin go húamhúigh, agus do rinne sé comhnuidhe ann; agus, féuch, *tháinic* bríathar an TIGHEARNA chuige, agus a dubhairt ris, Cred atá tú dhéanamh annso, a Elias?

10 Agus a dubhairt seision, Do bhí mé ró éudmhar ar son an TIGHEARNA Dia na slógh: óir do thréigeadar clann Israel do chunnradh, do theilgeadar síos haltóra, agus do mharbhadar thfaighe leis an cloidhiomh; agus misi, misi amháin, ar fágghadh; agus atáid ag iarraidh manma, do bhuain asum.

11 Agus a dubhairt seision, Imthigh amach, agus seas ar a tsliabh as coinne an TIGHEARNA. Agus, féuch, do ghabh an TIGHEARNA thairis, agus do réub gaoth mhór laidir na sléibhte, agus do briseadh

na mbloghuibh ná cairge roimhe an TIGHEARNA; *achd* ní raibh an TIGHEARNA annsa ghaóith: agus a ndiaigh na gaoithe crioth talmhan; *achd* ní raibh an TIGHEARNA annsa chrioth talmhan:

12 Agus a ndiaigh an chreatha talmhan teine; *achd* ní raibh an TIGHEARNA san teine: agus tar éis na teineadh guth suáimhneach cáol.

13 Agus is *amhluidh* bhí, a nuair do chúaluidh Elias é, annsin dfoluigh sé a aghaidh iona fhalluing, agus do chúaidh amach, agus do sheas a ndul a steach na húamha. Agus, féuch, *tháinic* guth chuige, agus a dubhairt, Cred do ní tú annso, a Elias?

14 Agus a dubhairt seision, Do bhí mé ro éudmhar ar son an TIGHEARNA Dia na slógh: do bhrigh gur thréigeadar clann Israel do chunnradh, gur theilgeadar síos haltóra, agus gur mharbhadar thfaighe leis an cloidheamh; agus misi, misi amháin, ar fágghadh; agus atáid ag iarraidh manma do bhuain asum.

15 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ris, Eirigh, fill ann do shlighe go fasach Damascus: agus ar tteacht dhuit, ung Hasael do bheith na rígh ós cionn na Síria:

16 Agus Iehu mac Nimsi ungas tú do bheith na rígh ar Israel: agus Elisa mac Saphat ó Abel-meholah ungas tú na fháidh ad áit féin.

17 Agus tinfuidh a ccrich, gidh bé rachus ó chloidheamh Hasael go muirfidh Iehu é: agus gidh bé rachus ó chloidhiomh Iehu go muirfidh Elisa é.

18 Achd cheana dfág *misi* agum féin seachd míle ann Israel, na glúine uile nar shléacht do Bhaal, agus gach uile bhéul nar phóg é.

19 ¶ Marsin dfág sé sin, agus fúair sé Elisa mhac Saphat noch *do bhí* ag treabhadh, agus dá chonglán deug damh roimhe, agus eision ag an dara damh déug: agus do ghabh Elias thairis, agus do theilg a fhalluing air.

20 Agus dfág seision na daimh, agus do rioth a ndiaigh Elias, agus a dubhairt sé, Guidhim thú, léig damh mathair agus mo mhathair do phógadh, agus *annsin* leanfuidh mé thú. Agus a dubhairt seision ris, Imthigh ar hais a rís: óir cred do rinne misi riot?

21 Agus dfill seision a rís úadh, agus do'ghlac sé cúpla damh, agus do mharbh sé iad, agus do bbruith an nfeoil lé culaidh na ndamh, agus thug do na daoibh, agus a duadar. Annsin déirigh sé, agus do chuáidh a ndiaigh Elias, agus do rinne miniostralachd dhó.

CAIB. XX.

Na Sirianuigh buaillte le Hahab fa dhó.

42 *Do frith lochd mhór dhó, Bhenhadad do teignhail as.*

AGUS do chruinnigh Ben-hadad rígh na Síria a shlúagh a cceann a chéile: agus dhá rígh agus tríochad na fhochair, agus eich, agus carbuid: agus do chúaidh súas agus do shuighidh sé timchioll Shamária, agus do throid na haghaidh.

2 Agus do chuir teachda go Hahab rígh Israel don chathruigh, agus a dubhairt ris, Marso a deir Ben-hadad,

3 *Is liomsa hairgíod agus hór; agus fós do mhná agus do chlann, romhaith, is liomsa iad.*

4 Agus do fhreagair rígh Israel, agus a dubhairt, Mo thighearna, a rígh, do réir mar a deir tú, as leachd *misi* agus a bhfuil agam.

5 Agus tangadar na teachda a rís, gha rádh, Mar so a deir Bhenhadad, gha rádh, Biodh gur chuir mé fíos chugad, gha rádh, Do bhéara tú dhamhsa hairgíod, agus hór, agus do mhná, agus do chlann;

6 Gidheadh cuirfe mé mo mhuinntir timchioll a namsa marach, agus spionfuid do thigh, agus tighthe do mhuinntire; agus seadh bhías de, gach uile ní is taitneamhach led shúilibhsé, cuirfidis é na láimh féin, agus béuruid leó é.

7 Ann sin do ghoir rígh Israel sinisir na críche uile, agus a dubairt, Guidhim sibh, comharthuigh, agus féuchaidh mar iarras an *fearsa* urchoid: óir do chuir sé fíos chugamsa ar mo mhnáibh, agus ar mo chloinn, agus ar mairgíod, agus ar mo chuid óir; agus níor dhiúlt mé é.

8 Agus a dubhradar na sinisir agus an pobal uile ris, Ná héisd ris, agus na láon-tuigh *dhó*.

9 Uimesin a dubhairt sé re teachduibh Bhenhadad, Innsigh dom thighearna don rígh, An mheid air ar chuir tú fíos chum do shearbhfhoghantuigh an céud uair, do dhéanadsa: acht an nise ní fhéuduim a dhéanamh. Agus do imthigheadar na teachda, agus rugadar freagra chuigesin a rís.

10 Uime sin do chuir Ben-hadad fíos chuige, agus a dubhairt, Go ndéarnuid na deé sin riomsa, agus nios níó fós, má líonann luáithreadh Shamária lán duim do gach duine da bhfuil am fhochairse.

11 Agus do fhreagair rígh Israel, agus a dubhairt, Inns *dhó*, Ná déanadh an te chriosluigheas a *éideadh* air moidheamh as féin do nós an té do chuireas de é.

12 Agus tárla, a nfair do chúala Bhenhadad an teachdaireachds, (mar do bhí sé ag ól, é féin agus na ríghthe oile ánsa

páilliúnuibh), go ndubhairt se ré na mhuinntir, Gluaisighidh. Agus do ghluaiseadar a naghaidh na caitheach.

13 ¶ Agus, féuch, tháinig faigh go Hahab rígh Israel, gha rádh, Is marso a deir an Tighearna, an bhfaca tú an tiomad slóigh mhoirsi? féuch, do bhéara misi ad láimh iad a niugh; agus bíaidh a fhios agad gur mé an Tighearna.

14 Agus a dubhairt Ahab, Cía leis? Agus a dubhairt seision, Marso deir an Tighearna, *Eadhon* le hógáibh phrionnsadh na ccóigeadh. Annsin a dubhairt sé, Cía óirdeochus an cath? Agus do fhreagair seision, Thusa.

15 Ann sin do áirimh sé óga phrionnsadha na ccóigeadh, agus do bhádar dhá cheúd agus tríochad agus a dó: agus na ndiaighsin do chomháir sé an pobal uile, *eadhon* clann Israel uile, noch do bhí na seachd míle.

16 Agus do chuádar amach san meadhon láoi. Acht do bhí Ben-hadad ag ól gha chur féin ar meisge aunsna páilliúnuibh, é féin agus na ríghthe, an dá rígh dhéug ar fhithchid do bhí ag cungnamh leis.

17 Agus do chúadar daóine óga phrionnsadha na ccóigeadh amach ar ttús; agus do chuir Ben-hadad *daóine* amach, agus dinnsiodar dhó, gha rádh, Thangadar daóine amach as Samária.

18 Agus a dubhairt seision, Mas go síothchanta thangadar amach, gabhuidh béal iad; nó mas do chathughadh thigid amach, gabhuidh béal iad.

19 Marsin thangadar óganuigh phrionnsadh na ccóigeadh amach as an ccathruigh, agus an slúagh do lean iad.

20 Agus do mharbhadar gach aon aca a dhuine, agus do theitheadar na Sirianuigh; agus Israel na ttóruigheachd: agus do chuáidh Ben-hadad rígh na Síria as ar muin eich agus a mharcshlúagh na fhochair.

21 Agus do chuáidh rígh Israel amach, agus do bhuáil sé na heich agus na carbuid, agus do mharbh sé na Sirianuigh re hár mór.

22 ¶ Agus tháinig an faigh go rígh Israel, agus a dubhairt ris, Eirigh, neartuigh thú féin, agus tabhair aire, agus féuch cred dhéanas tú: óir ar iompógh na bliadhna tiúfa rígh na Síria ad aghaidh.

23 Agus a dubhradar muinntir rígh na Síria ris, Is dée cnoc a ndee súd; uimesin do bhádar ní budh láidre ná sinne; achd troideam ríu annsa reiteach, agus go deimhín budh láidre sinne ná iad.

24 Agus déanasa an nise, cuir na ríghthe ar siubhal gach áon as a áit, agus cuir caiptinigh iona nionad:

25 Agus áirimh slúagh dhuit, mar an

tsluaigh do chaill tú, each ar each, agus carbad ar charbad: agus troidfidom na naghaidh annsa réiteach, agus go deimhin bíam níos láidre ná iad. Agus déist seision ré na nglór, agus do rinne sé marsin.

26 Agus tária ar iompógh na bliadhna, gur áirimh Ben-hadad na Sirianuigh, agus go ndeachaidh súas go Haphec, do throid a naghaidh Israel.

27 Agus do háirmheadh clann Israel, agus do bhádar uile a lathair, agus do shuígheadar clann Israel air a naghaidh amhuil dhá thréud bheaga mheannau; acht do líonadar na Sirianuigh an tír.

28 ¶ Agus tháinig óglach Dé, agus do labhair sé re rígh Israel, agus a dubhairt sé, Is marso a deir an TIGHEARNA, Do chionn go ndubhradar na Sirianuigh, As Día cnoc an TIGHEARNA, achd ní hé Día na ugleantadh é, uimesin do bhéara misi an líon mórsa uile ad láimhse, agus aitheonuidh tú gur mé an TIGHEARNA.

29 Agus do shuígheadar as coinne a chéile seachd lá. Agus is amhluidh bhí, ar an seachtmhadh lá dfeardar cath: agus do mharbhadar clann Israel do na Sirianachaibh céud míle coisigh a néanló.

30 Agus do theithiodar an chuid oile go Haphec, don chathair; agus do thuit balla ar sheachd míle fhithchuid fear dar éigbhadh. Agus do theith Ben-hadad, agus tháinig don chathruigh, go seomra a bhfad a steach.

31 ¶ Agus a dubhradar a mhuinntir ris, Féuch anois, do chúalamar go rabhadar ríghthe thighe Israel na ríghthe trócaireacha: guidhim thú, cuirmid saiceadach a timchioll ar níochtair, agus rópadh air ar cceannuibh, agus teaghmaoid amach go rígh Israel: do bhféidir go sábháladh sé hanansa.

32 Marsin do chuireadar saiccadach ar a níochtair, agus rópadh ar a cceannuibh, agus thagadar go rígh Israel, agus a dubhradar, A deir do shearbhfhoghantuigh Ben-hadad, Guidhim thú, léig dhamh marthuinn. Agus a dubhairt seision, An bhfuil sé fos béo? sé mo dhearbhrathair é.

33 Anois do airigheadar na daoine go friochnamhach an *ttiuçjudh éainé* nadh-san, agus do ghlacadar go luath é: agus a dubhradar, Do dhearbhrathair Ben-hadad. Annsin a dubhairt seision, Eirghidh, tugaidh libh é. Annsin tháinig Ben-hadad amach chuige, agus thug sé air teachd súas annsa charbad.

34 Agus a dubhairt Ben-hadad ris, Na caithreacha, do bhain mathairsi dot athairsi, aiseoguidh misi iad; agus do dhéana tú sráide dhuit féin ann Damascus, mar do rinne mathairsi a Samária. Annsin a dubhairt Ahab, Cuirfeadsa ar siubhal

thú ar an gcunnradhsa. Mar sin do rinne sé cunnradh ris, agus do léig sé ar siubhal é.

35 ¶ Agus a dubhairt duine áirigh do chloinn na bhféigh ré na chomharsuinn a mbreithir an TIGHEARNA, Guidhim thú, buáil misi. Agus do dhiult an duine a bháladh.

36 Annsin a dubhairt sé ris, Do bhrígh nar umhluigh tú do ghuth an TIGHEARNA, féuch, ar ball a ndéileochaidh tú rionsa, muirfidh leomhán thú. Agus ar ball ar dhealuidh ris, fuáir leomhan é, agus do mharbh sé é.

37 Ann sin fuair sé duine oile, agus a dubhairt ris, Guidhim thú, buáil mé. Agus do bhuaíl an duine é, ionnus agá bhualadh gur loit sé é.

38 Ann sin do inthigh an fáidh, agus do chomhfhuirigh ris an rígh ar a tslighe, agus do chuir é féin a natharrach crotha le luáithreadh ar a aghaidh.

39 Agus a nuáir do bhí an rígh ag gabháil thairis, do éigh sé chum an rígh: agus a dubhairt, Do chúaidh do shearbhfhoghantuigh amach a meadhon an chatha; agus, féuch, dfill duine do leathtaoibh, agus thug chugansa duine, agus a dubhairt, Coimhead an fearsa: má inthighiomm se ar éanchor, annsin bíaidh hanumsa ar son a anna, nó díolfa tú tallam airgid.

40 Agus mar bhí do shearbhfhoghantuigh gnothuigheach annso agus annsúd, dimthigh seision. Agus a dubhairt rígh Israel ris, Is mar sin bhías do bhreitheamhnus; do réidhigh tú féin é.

41 Agus dó dheifrigh seision, agus do bhean an luáithreadh dhá aghaidh; agus do aithin rígh Israel gur do na fáighibh é.

42 Agus a dubhairt se ris, Is marso a deir an TIGHEARNA, Do chionn gur léig tú uáit as do láimh duine do órduigh misi do léirsgrios, uimesin rachaidh hanansa ar son a annasan, agus do dhaoine ar son a dhaoine.

43 Agus do chúaidh rígh Israel dhá thigh dubhach feargach, agus tháinig sé go Samária.

CAIB. XXI.

Eagcóir Ahab attaobh Nábót.

A GUS tarla a ndiaigh na neitheannsa, go raibh fineamhuin ag Nábót an Tiesreelíteach, noch do bhí ann Iesreel, láimh ré palás Ahab rígh Samária.

2 Agus do labhair Ahab re Nábót, ghá rádh, Tabhair dhamhsa thfineamhuin, chor go mbíá sí agum mar gháirdín luibhiomm, do bhrígh go bhfuil sí a bhfogus dom thigh: agus do bhéara misi fineamhuin is fearr ná i duit uirre; nó, má sé is fearr do chítear dhuit, do bhéara mé a luach airgid duit.

3 Agus a dubhairt Nábót re Ahab, Nar léigidh Dá dhamhsa, go ttiubhruinn oighreachd mo shinnisior dhúitsi.

4 Agus tháinig Ahab dhá thigh go dubhach feargach do bhrígh an fhocail do labhair Nábót an Tiesreelíteach ris: óir a dubhairt sé, Ní thiubhra mé oighreachd maithreadh dhuit. Agus do luigh sé síos air a leabuidh, agus diompoigh a aghaidh ó chách, agus níor bháill leis arán dithe.

5 Achd tháinig Iesebel a bhean chuige, agus a dubhairt ris, Ciodh fa bhfuil do spiorad comhdubhach sin, nach áill leachd arán dithe?

6 Agus a dubhairt seisiún ría, Do chionn gur labhair mé ré Nábót an Tiesreelíteach, agus go ndubhairt mé ris, Tabhair thfin-eamhuin dāmh ar airgiod; nó má sí do thoil, do bhéara mé fineamhuin *oile* dhuit uire: agus do fhreagair seisiún, Ní thiubhra misi m'fineamhuin duit.

7 Agus a dubhairt Iesebel a bhéan ris, Nach tusa anois ríaghlúigheas ríoghacht Israel? éirigh, agus ith arán; agus bíodh do chroidhe súgach: do bhéara misi dhuit fineamhuin Nábót an Niesreélitigh.

8 Ann sin do scríobh sí litreacha a nainm Ahab, agus do chuir séula *orra* le na shéula, agus do chuir sí na litreacha chum na siunsior agus chum na núsasal do *bhí* iona chathruigh, na ccomhnuidhe a bhfochair Nábót.

9 Agus do scríobh sí annsna litreachaibh, gha rádh, Fógroidh trosgadh, agus cuiridh Nábót na shuidhe go hárda a measg an phobail:

10 Agus cuiridh días do dhaoinibh, clann Bhéial, na suidhe as a choinne do dheanamh fiadhnúise na aghaidh, dhá rádh, Do scannluidh tú Dá agus an rígh. Agus annsin beiridh amach é, agus clochuidh é, go néuguidh sé.

11 Agus do rinneadar muinntir a chaithreach, ná sinnsir agus na hnaiste noch do budh áitreabhúigh iona chathruigh, mar do chuir Iesebel chuca, agus mar do *bhí* scríobhtha annsna litreachaibh noch do chuir sí chuca.

12 Dfúagradar trosgadh, agus do chuireadar Nábót na shuidhe go hárda a measg an phobail.

13 Agus thagadar a steach, días fear, clann Bhéial, agus do shuíghadar as a choinne: agus do rinneadar clann Bhéial fiadhnúise na aghaidh, *eadhon* a naghaidh Nábót a lathair an phobail, gha rádh, Do mhaslúigh Nábót Dá, agus an rígh. Annsin rugadar anach as an ccaithruigh é, agus do chlochadar é le clochuibh, go bhfuair sé bás.

14 Ann sin do chuireadar teachda go

Iesebel, gha rádh, Do clochadh Nábót, agus déug sé.

15 ¶ Agus tarla, a nuair do chuála Iesebel gur clochadh Nábót, agus go raibh sé mharbh, go ndubhairt Iesebel re Ahab; Eirigh, glac sealbh a bhfineamhuin Nábót an Niesreelitigh, noch do dhiúlt sé do thabhairt duit ar airgiod: óir ní beó, achd marbh Nábót.

16 Agus tarla, a nuair do chuála Ahab go raibh Nábót marbh, gur éirigh Ahab do dhul síos go fineamhuin Nábót an Niesreelitigh, do ghlacadh seilbhe ann.

17 ¶ Agus tháinig briathar an Tighearna go Hélias an Tisbíteach, gha rádh,

18 Eirigh, inthigh síos do theagmháil re Ahab rígh Israel, noch *atá* a Samaria: féuch, *atá* sé a bhfineamhuin Nábót, mar a ndeachaidh sé síos do ghlacadh seilbhe innte.

19 Agus laibheoruidh tú ris, gha rádh, Is marso a deir an Tighearna, Nar mharbh tú, agus fós nar ghabh tú sealbh? Agus laibheoruidh tú ris, gha rádh, Is marso a deir an Tighearna, An tionad ann ar ligheadar na madruigh fuil Nábót annsin lighfidh na madruigh, eadhon thfuilsí féin.

20 Agus a dubhairt Ahab re Hélias, An bhfuair tú mé, ó mo námhuid? Agus do fhreagair seisiún, Fúarus: do bhrígh gur reac tú thú féin doibriughadh uile a radharc an Tighearna.

21 Féuch, do bhéara misi olc ort, agus scriosfuidh mé do shliochd, agus gearrfuidh me ó Ahab an té mhúnas a naghaidh an bhalla, agus an té dhruidhear a stigh agus fhagthar ann Israel,

22 Agus do dhéana mé do thigh mar thigh Ieroboam mhic Nébat, agus mar thigh Bhaasa mhic Ahiah, ar son an bhrostuighthe ler bhrostuighis mé chum feirge, agus le ttugais uir Israel peacughadh.

23 Agus do labhair an Tighearna ar Iesebel mar an gcéadna, gha rádh, Iosuid na madruigh Iesebel láimh re balla Isreel.

24 An té gheabhas bás ó Ahab annsa chathruigh iosuid na madruigh é; agus an té gheabhas bás annsa machaire iosuid éanfaith a naíer é.

25 Achd ní raibh áon cosmhuil re Ahab, noch do reac é féin doibriughadh urchóide á radharc an Tighearna, noch do chorrúigh a bhean Iesebel chuige sin.

26 Agus do rinne sé go ro adbfhuathmhar a leamhuin iodhal, do reir gach uile *néithe* dá ndéarnadar na Hamorúigh, noch do theilg an Tighearna amach roimhe chloinn Israel.

27 ¶ Agus tarla, a nuair do chuála Ahab na briathra sin, gur réub sé a

éadach, agus gur chuir saicéadach ar a chéad, agus gur throisg, agus gur luidh a néadach róinnigh, agus gur mthigh go mín.

28 Agus thainic briathar an TIGHEARNA go Helias an Tisbíteach, gha rádh,

29 An bhfaiceann tú mar umhluighbhis Ahab é féin am fhiadhnúis? do chionn gur umhluidh sé é féin an lathair, ní thiubhra mé an tinneachadh na láethi: h-sion: *acht* a láethibh a mhic do bheara mé an tinneachadh ar a thigh.

CAIB. XXII.

Ahab tré impidhe na bfágha mealltach, do chúaidh se amach, agus do thuit sé san chath. 41 Deagh rioghadh Iehosaphat.

AGUS dfanadar trí bliadhna gan chogadh idir Shíria agus Israel.

2 Agus tárta a cionn an treas bliadhan, go táinic Iehosaphat rígh Iúdah síos go rígh Israel.

3 Agus a dubhairt rígh Israel ré na mhuinntir, Nach bhfuil a fhios aguibhsi gur linne Rámot an Gilead, agus sinn ar tíamh marso, gan a búain amach as láimh rígh na Síria?)

4 Agus a dubhairt sé re Iehosaphat, An racha tusa liomsa a ceath go Rámot-ghilead? Agus a dubhairt Iehosaphat re rígh Israel, *Atáimsi* mar atá tusa, mo mhuinntir mar do mhuinntir, meich mar beachruidh.

5 ¶ Agus a dubhairt Iehosaphat re rígh Israel, Guidhim thú, fiafruigh, briathar an TIGHEARNA a niugh.

6 Ann sin do chruinnigh rígh Israel na fáighe a geionn a chéile, timchioll cheithre chéud fear, agus a dubhairt riu, An racha mé a naghaidh Rámot-ghilead do chur catha, nó an léigfidh me dhio? Agus a dubhradarsan, Imthigh súas; óir toirbheora an TIGHEARNA a láimh an rígh í.

7 ¶ Agus a dubhairt Iehosaphat, *Nach bhfuil* fáigh leis an TIGHEARNA annso taobh amuigh dhíobhsa, go bhfiafruighmis de?

8 Agus a dubhairt rígh Israel re Iehosaphat, Atá fós éandúine amháin, Micaiah mhac Imlah, tre a bhféudam fiafrughadh don TIGHEARNA: acht atá fuath agumsa air; óir ní thairghirionn maith dhamh, ach olc. Agus a dubhairt Iehosaphat, Ná habradh an rígh sin.

9 Ann sin do ghoir rígh Israel oifigeach, agus a dubhairt, Deithrigh annso Micaiah mhac Imlah.

10 Agus do shuigh rígh Israel agus Iehosaphat rígh Iúdah gach aon na chathaoir ríogha, ar ecur a róbadha umpa, a nionad fholamb a ndul a steach gheata Shamária; na fáidhe uile ag fáidhe-dóireachd da lathair,

11 Agus do rinne Sedeciah mac Che-naanah adharca iarúinn dó féin: agus a dubhairt, Is marso a deir an TIGHEARNA, Léo so chnaguis tú na Sírianuigh, nó go sgriosia tú iad.

12 Agus do thairghireadar na fáidhe uile marsin, gha rádh, Eirigh súas go Rámot-ghilead, agus go néirge leachid: óir do bhéara an TIGHEARNA a láimh an rígh í.

13 Agus an teachdaire do chuaidh do ghairm Mhicaiah do labhair sé ris, ga rádh, Féuch a nois, *foillsighid* briathra na bhfágh ní maith don rígh le héinbheúl: guidhim thú, biodh thfocalsa mar fhocal dúine aca, agus labhair an ní is maith

14 Agus a dubhairt Micaiah, *Mar* mhairios an TIGHEARNA, gidh bé déaras an TIGHEARNA riomsa, isé sin laibhéorad.

15 ¶ Marsin thainic sé chum an rígh. Agus a dubhairt an rígh ris, A Mhicaiah, an racham a naghaidh Rámot-ghilead do chathughadh, nó an léigfeam dhi? Agus do fhreagair seision é, Imthigh, agus beir buaidh: óir do bhéara an TIGHEARNA í a láimh an rígh.

16 Agus a dubhairt an rígh ris, Ca mhéid úair mhinneochus mé thú nach inneosa tú éinni dhamh acht an *ní bhias*-tírinneach a naim an TIGHEARNA?

17 Agus a dubhairt seision, Do chonnaire mé Israel uile spreidlite ar na cnocaibh, mar cháorchuibh ag nach bíadh áodhuire: agus a dubhairt an TIGHEARNA, Ní bhfuil maighistir orra so: filledis gach aon aca dha thigh a síothcháin.

18 Agus a dubhairt rígh Israel re Iehosaphat, Nach ar innis mé dhuit nach déanadh sé faistíne ar bith mhaith dom tháobhsa, achd olc?

19 Agus a dubhairt seision, Eistse ar a nadhbharsin briathar an TIGHEARNA: do chonnaire mé an TIGHEARNA na shuidhe iona chathaoir, agus slóigh fhlaithreamhnúis uile na seasamh na fíochair ar a láimh dheis agus air a láimh chlé:

20 Agus a dubhairt an TIGHEARNA, Cía bhéaras ar Ahab dul súas lé tuitfeadh sé a Rámot-gilcad? Agus a dubhairt áon marso, agus áon mar súd.

21 Agus thainic spiorad amach, agus do sheas a bhfiadhnúise an TIGHEARNA, agus a dubhairt, Do bhéara misi air é.

22 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ris, Cía leis? Agus a dubhairt seision, Racha mé amach, agus bíadid mé am spiorad bhréagach a mbéul a fhágh uile. Agus a dubhairt seision, Cuirfidh tú impidhe air, agus fós buaidheochuidh tú: éirigh amach, agus déana sin.

23 Anois uimesin, féuch, do chuir an TIGHEARNA spiorad bréagach a mbéul na

Ulfághsa agadsa uile, agus do labhair an TIGHEARNA olc dot thaoibh.

24 ¶ Achd tháinig Sedeciah mac Che-naanah a bhfogus, agus do bhuáil sé Micaiah ar an leachin, agus a dubhairt, Cia an tslighe ar ghabh Spiorad an TIGHEARNA uáinse do labhairt riotsa?

25 Agus a dubhairt Micaiah, Féuch, do chúite tú sin annsa ló, a racha tú a seomra a bhfad a steach dot fholach féin.

26 Agus a dubhairt rígh Israel, Glacaidh Micaiah, agus beirígh libh é air a ais go Hámon uachtarán na caitheach, agus go Ioas mac an rígh;

27 Agus abruidh, Is mar so a deir an rígh, cuir an fearso a bpriosun, agus beathuigh é lé harán an doilghis agus lé huisge an doláis, nó go ttige misi a síothchain.

28 Agus a dubhairt Micaiah, Má thig tú ar éanchor a síothchain, níor labhair an TIGHEARNA thriomsa. Agus a dubhairt seision, Eistighe, a phobal, gach eile dhaoibh.

29 ¶ Marsin do chúaidh rígh Israel agus Iehosaphat rígh Iúdah súas go Ramot-ghilead.

30 Agus a dubhairt rígh Israel re Iehosaphat, Cuirfidh misi mé féin a natharrach crotha, agus rachad san chath; achd cuirsi do róbadha ort. Agus dfoluigh rígh Israel é féin, agus do chúaidh san chath.

31 ¶ Acht do aithin rígh na Síria da dhá chaptin déug agus fithche, agá raibh riaghladh ós cionn a charbad, gha rádh, Ná troidigh re neach beag nó mor, acht a mháin ré rígh Israel.

32 Agus tárta, an tan do choncadar caiptínigh na ccarbad Iehosaphat, go ndubhradar, Go deimhin isé súd rígh Israel. Agus dfilleadar a leathtaobh do throid ris: agus do ghoir Iehosaphat na comhaire.

33 Agus tárta, a nuáir do aithnigheadar caiptínigh na ccarbad nár bhé rígh Israel é, gur fhilleadar ar a nais óna thór-nigheadh.

34 ¶ Agus do tharcuing duine éigin bogha go teagmhuiséach, agus do bhuáil sé rígh Israel eidir altuibh an scabail: nimesin a dubhairt sé ré na chóisteóir, Ionpóigh do lámh, agus beir amach as a tslúagh me; óir atáim loitidh.

35 Agus do mhéuduigh an cath an lá sin: agus do congmadh an rígh súas iona charbad a naghaidh na Síriannach, agus fuair sé bás tráthnóna: agus do rith a nfuil as an cneidh amach go lár an charbuid.

36 Agus tugadh fuagra ar fendh an tsloigh timchioll dhul faoi na gréine, gha rádh, Imthigheadh gach uile dhuine dhá

chathruigh, agus gach uile dhuine dhá thír féin.

37 Marsin déug an rígh, agus tugadh é go Samária; agus do adhlacadar an rígh a Samária.

38 Agus do nigh duine an carbad a lochán Shamária; agus do ligheadar na madruigh a fhuil súas; agus do nigheadar a eideadh; do réir bhréicre an TIGHEARNA noch do labhair sé.

39 ¶ Anois an chuid oile do ghníomhuibh Ahab, agus a nuile ní dá ndearna sé, agus an tigh do rinne sé do iomhóg, agus na huile chaitheacha dar chuir sé súas, nach bhfuilid siad scríobhtha a leabhar croinice ríogh Israel?

40 Mar sin do choduil Ahab a bhfochar a aithreadh; agus do ríoghadh Ahasiah a mhac na aith.

41 ¶ Agus do thosuigh Iehosaphat mac Asa a ríoghachd ós cionn Iúdah annsa cceatlramhadh bliadhan do Ahab rígh Israel.

42 Do bhí Iehosaphat cúig bhliadhna air thríochad dáois a núair do thosuigh sé a ríge; agus do bhí na rígh cúig bhliadhna fithchiod ann Ierusalem. Agus do bé ainm a mhathar Asuba inghean Shilli.

43 Agus do shiubhail sé a slighthibh Asa a athar; níor fhíll sé do leathtaoibh uadh, ag déanamh an neithe fa cheart a radharc an TIGHEARNA: gídheadh níor cuireadh na háite árd a ar ccúl; óir do íodhbraidís an pobal agus do loisgedís fós tuís annsa háitibh árd.

44 Agus do rinne Iehosaphat síothchain ré rígh Israel.

45 ¶ Anois an chuid oile do ghníomhuibh Iehosaphat, agus na cunhachda do thaisbéin se, agus cionnus do rinne sé cogadh, nach bhfuilid scríobhtha a leabhar croinice ríogh Iúdah?

46 Agus ar mhair do na Sodomítibh, noch dfán a laéthibh a athar Asa, do chuir sé as a tír iad.

47 Ní raibh ansin rígh ar bith ann Edom: fear ionaid rígh do bhí na rígh.

48 Do rinne Iehosaphat luingsios do Tharsis do dhul go Hóphir ar cheann óir: achd níor imthigheadar; óir do bhriseadh na lunga ag Hésion-géber.

49 Annsin a dubhairt Ahasiah mac Ahab re Iehosaphat, Léig do mo sheirbhíseachaibhse dul le do mhuinntir annsa longaibh. Achd níor bháil lé Iehosaphat sin.

50 ¶ Agus do choduil Iehosaphat agá aithribh, agus do hadhlaceadh a bhfochar a aithreadh é a ccathraigh Dháibhí a athar: agus do ríoghaidh Iehoram a mhac ná áit.

51 ¶ Do thosuigh Ahasia mac Ahab

riághladh ós cionn Israel a Samária an seachdmhadh blíadhan déug do Iehosaphat rígh Iúdah, agus do bhí na rígh dha bhliadhuin air Israel.

52 Agus do rinne sé olc a radharc an TIGHEARNA, agus do shiubhuil a slighe a athar, agus a slighe a mhathár, agus a

slighe Ieroboam mhic Nébat, noch thug ar Israel peacughadh.

53 Oir do rinne sé serbhís do Bháal, agus do onóruigh sé é, agus do bhrostaigh sé an TIGHEARNA Día Israel chum feirge, do réir a nuile ní dá ndéarmuigh a athair.

An dara Leabhar na RIOGH, da ngoirthear. Go coitgheann, an ceathramhadh Leabhar na RIOGH.

CAIB. I.

Do innis Elías um bhás Ahasia. 10 Tug se teine ó neamh anuas.

ANSIN do chuáidh Móab a gcogadh a naghaidh Israel tar éis bháis Ahab.

2 Agus do thuit Ahasiah síos tré laitís a shéomra úachdarach do bhí a Samária, agus do bhí sé tiun: agus do chuir teachda úadh, agus a dubhairt riu, Eirigidhe, fíafuighidh do Bhaal-sebub día Ecron an ttiucfa mé ón ttinnios so.

3 Achd a dubhairt aingeal an TIGHEARNA re Helias an Tisbíteach, Eirigh, imthigh súas do theagmhail ré teachdaibh rígh Samária, agus abair riu. An do chionn nach bhfuil Día ann Israel, atú-thaóise ag dul dfíafuigh sgéul do Bhaal-sebub día Ecron?

4 Anois ar a nadhbharsin is marso a deir an TIGHEARNA, Ní thiucfa tú a nuás as an leabuidh sin ar a ndeachuidh tú súas, achd do gheabha tú bás go deimhin. Agus dimthigh Elías.

5 ¶ Agus a nuáir dfillleadar na teachda ar a nais chuiqe, a dubhairt sé riu, Cred fár fhilleabhair ar bhur nais?

6 Agus a dubhradarsan ris, Tháinic duine súas ar ccoinne, agus a dubhairt sé rinn, Imthighidh, eirgidh a ris chum an rígh ó tngabhair, agus abruidh ris, Is marso a deir an TIGHEARNA, An do chionn nach bhfuil Día ann Israel, chuirios tú teachda dfíafuigh do Bhaal-sebub día Ecron? ar a nadhbharsin ní thiucfa tú a nuás as an leabuidhsin ar a ndeachaidh tú súas, achd do gheabha tú bás go deimhin.

7 Agus a dubhairt seision riu, Cred an ghne duine an té sin tháinic súas bhur ccoinne, agus dinnis na bríthrada dhíbh?

8 Agus do fhreagradasan é, Duine fionnadhmhach, agus criosluigh le crios leathair timchioll a chaóil. Agus a dubhairt seision, Sé Elías an Tisbíteach é.

9 Ann sin do chuir an rígh chuiqe caiptín cáogaid maille re na cháogad. Agus do chuáidh sé súas chuiqe: (agus,

féuch, do bhí seision na shuighe ar mhullach cnuic). Agus do labhair sé ris, Thusa a óglaich Dé, dubhairt an rígh, Tar a nuás.

10 Agus do fhreagair Elías, agus a dubhairt re caiptín an cáoguid, Mas óglach do Dhía misi, annsin tigeadh teine a nuás ó neamh, agus loisgeadh sí thusa agus do cháogad. Agus tháinic teine a nuás ó neamh, agus loisg sí eision, agus a cháogad.

11 A ris mar an gcéadna do chuir an rígh chuiqe caiptín oile ar cháogad maille re na chaogad. Agus do fhreagair seision é agus a dubhairt ris, A óglaich Dé, is marso a deir an rígh, Tárr a nuás go tapuidh.

12 Agus do fhreagair Elías agus a dubhairt riu, Más óglach do Dhía misi, tigeadh teine a nuas ó neamh, agus loisgeadh thusa agus do cháogad. Agus tháinic teine Dé a nuás ó neamh, agus do loisg eision agus a chaogad.

13 ¶ Agus do chuir a rís caiptín an treas cáoguid gun a cháogad. Agus do chuáidh an treas caiptín cáoguid súas, agus tháinic sé agus do léig é féin ar a ghlúinibh a bhfiaghnuise Elías, agus do ghuidh é, agus a dubhairt ris, Oh a óglaich Dé, guidhim thú, bíodh manumsa, agus anum an cháogaidis do sheirbhísigh, mórlúach ann do radharc.

14 Féuch, tháinic teine a nuás ó neamh, agus do loisg sí an dá cheádchaipín cáogad maille re na gcáogaduibh: ar a nadhbharsin bíodh manumsa a nois mórlúach ann do radharc.

15 Agus a dubhairt aingeal an TIGHEARNA re Hélias, Eirigh leis síos: ná bíodh eagla ort roimhe. Agus déirigh seision, agus do chuáidh sé leis síos gus an rígh.

16 Agus a dubhairt sé ris, Is marso a deir an TIGHEARNA, Do bhrígh gur chuir tú teachda dfíafuigh sgéul do Bhaal-sebub día Ecron, an do chionn nach raibh Día an Israel a bhfiaprochadh scéula dá bhreithir? air a nadhbharsin ní thiucfa

tú a nús don leabuidhsin air a ndeachaidh tú suas, achd do gheabha tú bás go demhin.

17 ¶ Marsin fúair sé bás do réir fhocail an TIGHEARNA noch do labhair Elias. Agus do ríoghuidh Iehoram na áit, annsa dara bliadhna do Iehoram mac Iehosaphat rígh Iúdah; do chionn nach raibh éanmhae aige.

18 Anois an chuid oile do ghníomhuibh Ahasiah noch do rinne sé, nach bhfuilid scríobhtha a leabhar Croinice ríogh Israel?

CAIB. II.

Elias ar na thógmhail suas go neamh.

9 *Dfag a spiorad agus a fhalluing ag Elisa.*

AGUS tárla, a nuáir do báill leis an TIGHEARNA Elias do thógbháil suas go neamh léagath guairdeain, gondeachaidh Elias le Helisa ó Ghilgal.

2 Agus a dubhairt Elias re Helisa, Guidhim thú, fan annso; óir do chuir an TIGHEARNA misí go Bétel. Agus a dubhairt Elisa ris, *Mar* mhairios an TIGHEARNA, agus *mar* mhairios hanumsa, ní fhúigfidh mé thú. Marsin do chuádar síos go Bétel.

3 Agus thangadar mic na bhfágh do bhí a Mbétel amach go Helisa, agus a dubhradar ris, An bhuil a fhios agadsa go mbéara an TIGHEARNA do mhaighistir ód cheann a niugh? Agus a dubhairt seision, A seadh, atá a fhios agum; bíthíse bhur ttochd.

4 Agus a dubhairt Elias ris, A Elisa, fan annso, iarum mar athchuinge órt; óir do chuir an TIGHEARNA misí go Iericho. Agus a dubhairt seision, *Mar* mhairios an TIGHEARNA, agus *mar* mhairios hanumsa, ní dheileochuidh mé riot. Marsin do chuádar go Iericho.

5 Agus thangadar mic na bhfágh do bhí an Iericho go Helisa, agus a dubhradar ris, An bhfuil a fhios agadsa go mbéara an TIGHEARNA do mhaighistir ód cheann a niugh? Agus do fhreagair seision, A seadh, Atá a fhios sin agum; bíthísi bhur ttochd.

6 Agus a dubhairt Elias ris, Guidhim thú, fan annso; óir do chuir an TIGHEARNA misí go Iordan. Agus a dubhairt seision, *Mar* mhairios an TIGHEARNA, agus *mar* mhairios hanumsa, ní fhúigfidh mé thú. Agus dimthigheadar rompa aráon.

7 Agus do chuádar cáogad do chloinn na bhfágh, Agus do sheasadar da bhféachain a bhfad uatha; agus do sheasadar-san a raon láimh ré Iordan.

8 Agus do ghlac Elias a fhalluing, agus dfill ar a chéile é, agus do bháil na huisgeadha, agus do roinneadh iad annso agus

annsó, iondus go ndeachadar anonn aráon ar talumh tirim.

9 ¶ Agus tárla, a nuáir do chuádar anonn, go ndubhairt Elias re Helisa, Iarr cred is áill leachd misí do dhéanamh ar do shon, suil bhéarthar úait mé. Agus a dubhairt Elisa, Guidhim thú, bíodh roinn dhábaila dot spiorad orum.

10 Agus a dubhairt seision, *Is* cruaidh an ní diarr tú; báidh tú misí a nuáir bhéarthar úait mé, bíadhdh sé agad mar sin; achd muna bhfaicir, ní bhiaidh.

11 Agus tárla, mar do bhádar ag imtheachd ar a naghuidh, agus ag caint, féuch, carbad tinnitighe, agus eich thinnitighe, do chuireadar aráon iad ó chéile; agus do chuáidh Elias suas le gaóth guairdeain air neamh.

12 ¶ Agus do chonnaire Elisa sin, agus do éigh sé, O mo athair, ó mo athair, carbad Israel, agus a mharcshluagh. Agus ní fhaca sé ní sa mhó é: agus rug sé ar a éadach féin, agus do réub an ndá chuid iad.

13 Do thóg sé mar an gcéadna falluing Elias do thuit iad, agus do chuáidh ar a ais, agus do sheas ag brúach Iordan;

14 Agus do ghlac sé falluing Elias do thuit uadh, agus do bhuaíl na huisgeadha, agus a dubhairt, Cáit a bhfuil TIGHEARNA Día Elias? agus a nuáir do bhuaíl seision fós na huisgeadha, do chuádar ó chéile anonn sa nall: agus do chuáidh Elisa thairis.

15 Agus an tan do chonnaicadar mic na bhfágh noch do bhí ag feitheamh an Iericho é, a dubhradar, Dfán spiorad Elias air Elisa. Agus thangadar na choinne, agus do chlaonadar iad féin go talumh dá láthair.

16 ¶ Agus a dubhradar ris, Féuch anois, atáid ag do sherbhísigh cáogad fear láidir; guidhmídh thú, inthighdis, agus iarraidis do mhaighistir: ar eagla gur thóg Spiorad an TIGHEARNA suas é, agus gur theilg sé air shliabh éigin é, no a ngleann eigin. Agus a dubhairt seision, Ní chuirfidhe uaibh iad.

17 Agus a nuáir do sháruigheadar é, nó go raibh náire air, a dubhairt sé, Déanuigh. Do chuireadar uimesin cáogad fear; agus díarradar é trí lá, achd ní bhfuaradar é.

18 Agus a nuáir thangadar a ris chuigseion, (óir dfán sé leo an Iericho,) a dubhairt sé riu, Nach ndubhairt misí ribh, Ná himthighidh?

19 ¶ Agus a dubhradar muinntir na caithreach re Helisa, Guidhmídh thú, féuch, gur taitneamhach suidhiughadh na caithreachsa, mar do chí mo thighearna: achd is ole an tuisge, agus an talumh neamhthórrthach.

20 Agus a dubhairt seision, Tabhruigh chugam crúisín nuádh, agus cuirigh salann ann. Agus thugadar sin chuige.

21 Agus do chuáidh seision amach mar a raibh gineamhuin na nuisgeadh, agus do theilg sé an salann ann, agus a dubhairt, Is marso a deir an TIGHEARNA, Do leighis mé na huisgeadhasa; ní bhíá feasda marbhadh nó neamhlthórrachd ionta.

22 Marsin do leasuigheadar na huisgeadha gus a niugh, do réir bhréithre Elisa noch a dubhairt sé.

23 ¶ Agus do chuáidh sé súas as sin go Bétel: agus mar do bhí sé ag imtheachd súas ar a tslighe, thangadar leinibh bheaga amach as an gcathruigh, agus do rinneadar magadh air, agus a dubhradar ris, Eirigh súas, a chinn mhaóil; éirigh súas, a chinn mhaóil.

24 Agus do iompóigh seision ar a ais, agus dféuch orra, agus do mhalluigh sé iad a naim an TIGHEARNA. Agus tháinig amach dhá mhabthghamhuin bhainiouna as an cooil, agus do réubadar días agus dá fithchiod leanamh dhíobh.

25 Agus do chuáidh sé as sin go slíabh Carmel, agus as sin d'fíl sé go Samaria.

CAIB. III.

Do innis Elisa do rioghuibh Israel, Iudah, agus Edom, go buaghudheádh iad ar mhuinntir Mhoab.

A NOIS do thosuigh Iehoram mac Ahab a rioghachd ós cionn Israel a Samaria an tochdmhadh bliadhan déug do Iehosaphat rígh Iudah, agus do bhí ná rígh dhá bhliadhuin déug.

2 Agus do rinne sé olc a radharc an TIGHEARNA; acht ní cosmhúil re na athair, nó ré na mhathair: óir do chuir seision iad fombáigh Bhaal noch do rinne a athair.

3 Ar a shon sin do théann sé ris na peacadhuibh do rinne Ieroboam mac Nébat, noch thug ar Israel peacadh dhéanamh; níor dhenuigh se riú sin.

4 ¶ Agus do bhí Mesa rígh Moab na mhaighistir córach, agus do bheireadh do rígh Israel céud míle úan, agus céud míle reithe, gun a noluinn.

5 Agus tárla, a núair déug Ahab, go ndeachuidh rígh Moab a gcogadh ar rígh Israel.

6 ¶ Agus do chuáidh an rígh Iehoram amach as Samaria a núair chéadna, agus do airinís sé Israel uile.

7 Agus d'inthigh sé agus do chuir sé síos go Iehosaphat rígh Iudah, dha rádh, Do chuáidh rígh Moab a gcogadh am aghaidh: an racha tú liom do chathughadh a naghaidh Mhoab? Agus a dubhairt seision, Rachad: *atainse* mar *atá* tusa, mo dháoine

mar do dháoine, agus mo mharcshluagh mar do mharcshluagh.

8 Agus a dubhairt sé, Cia an tslighe a rachum súas? Agus do fhreagair seision, An tslighe tré fhásach Edom.

9 Mar sin do imthigh rígh Israel, agus rígh Iudah, agus rígh Edom: agus do chúadar ausdior sheachd lá timchioll: agus ní raibh uisge aca don tsluagh, nó don náirneis do lean iad.

10 Agus a dubhairt rígh Israel, A thruáighe! gur ghoir an TIGHEARNA na trí ríghthe so a ccionn a chéile, dá seachad a láimh Mhoab!

11 Agus a dubhairt Iehosaphat, *Nach bhfuil* annso fáigh leis an TIGHEARNA, go bhfaifruigheamis aigan TIGHEARNA ris? Agus do fhreagair duine do mhuinntir rígh Israel é agus a dubhairt, *Atá* annso Elisa mac Saphat, noch do dhóirt uisge ar lámhuibh Elias.

12 Agus a dubhairt Iehosaphat, *Atá* bríathar an TIGHEARNA maille ris. Ann sin do chuáidh rígh Israel, agus Iehosaphat, agus rígh Edom síos go nnuige é.

13 Agus a dubhairt Elisa ré rígh Israel, Cred *atá* agumsa ré dhéanamh riotsa? imthigh go fáighibh hathar, agus go fáighibh do mháthar. Agus a dubhairt rígh Israel ris, Ní headh: óir do ghoir an TIGHEARNA na trí ríghthesi a ccionn a chéile, dá seachad a láimh Mhoab.

14 Agus a dubhairt Elisa, *Mar* mhairios TIGHEARNA na slógh, da lathair a seasuim, muna bhféuchuin go deimhin, do Iehosaphat rígh Iudah do bheith a lathair, ní fhéuchuin leath riotsa, agus ní fhaicfhinn tú.

15 Acht a nois tábhair fear seanma chugam. Agus tárla, a núair do shinn an fear seanma, go táinig lán an TIGHEARNA fairsion.

16 Agus a dubhairt sé, Is marso a deir an TIGHEARNA, Déanuidh an gléannsa lán do dhiógachaibh.

17 Oir is marso a deir an TIGHEARNA, Ní fhaictidhe gáoth, agus ní mó chífidhe fearthuinn; gídheadh líonfuidhear an gleannsa duisge, lé a bhféudfuidh dól, sibh féin araon, agus bhur náirneis, agus bhur naimhntigh.

18 Agus ní bhfuil annso *acht* ní éattrom a radharc an TIGHEARNA: séachóduigh sé na Moabitigh fós ion bhur lámh.

19 Agus báilfidhthe gach éanchathair dhaingion, agus gach éanchathair thoghtha, agus leag iadthe gach éan chrann maith, agus stopfuidhe gach uile thobar uisce, agus millfidhe gach éanchuid mhaith fhearann lé clochaibh.

20 ¶ Agus tárla ar maidin, a núair do hofíaladh an nódhbairt blúdh, féuch, go

ttáinic uisge a slighe Edom, agus do líonadh an tír le huisge.

21 Agus a nuáir do chúaladar na Moab-igh uile go ttangadar na ríghthe súas do throid na naghaidh, do chruinnigheadar an mheid re ttáinic arm iomchar, agus ós a chionn, agus do sheasadar ar an leithiniol.

22 Agus do éirgheadar súas go moch ar maidin, agus do lonnuigh an ghrian ar a nuisge, agus do chonnadar na Móabitigh an tuisge don ttaóibh oile choimhdhearg re fuil :

23 Agus a dubhradar, *Is fuil so* : atáid na ríghthe marbh go deimhin, agus do bhuaileadar féin a chéile : anois ar a nadh-bharsin, a Mhóab, chum na héadala.

24 Agus a nuáir thangadar go fóslung-port Israel, do éirgheadar na Hísréalitigh súas agus do bhuaileadar na Móabitigh, iondus gur theitheadar rompa : acht do chúadar ar a naghaidh búaladh na Móabí-teach, air fad gus a tír féin.

25 Agus do bhriseadar síos na caithreacha, agus ar gach uile fhíosa mhaith fhearainn do chaith gach éanduine a chloch, gur líonadar é ; agus do stopadar a nuile thobair uisge, agus do ghearradar na croinn mhaith uile : amháin am Cir-haraset dfágbbadar a clocha ; acht cheana do chúadar luchd na ccránn tábhuili na ttimchioll, agus do bhuaileadar í.

26 ¶ Agus an tan do chonnaire rígh Mhóab an cath ro dhóirb do rug sé leis seacht céad fear do tharrung clodheamh, do bhriseadh tré chách go rígh Edom : acht níor fhéadar.

27 Ann sin do ghlac sé a mhac fa sine do bhiadh na oighre air san ríghachd, agus do íodhbuir é *mar* ofrail loisge ar an mballa. Agus do bhí dionbúadh romhór a naghaidh Israel : agus do imthigheadar úadh, agus dfillleadar dá ndúithche *féin*.

CAIB. IV.

Cúig míorbhuilte ainmneamhail deanta le Helisa.

ANOIS do éigh bean áirigh do mhnáibh mhac na bhíagh chum Elísa, gha rádh, Fuáir do shearbhfhoghantuigh m'fear bás ; agus atá a fhios agad go raibh eagla an Tighearna air do sheirbhíseach : agus tháinic fear na bhíagh do bhreith mo dheise mac leis dá mbeith fa dhaoirse aige.

2 Agus a dubhairt Elísa ría, Cred dhéanadsa ar do shon ? innis damh, cred atá agad ann do thigh ? Agus a dubhairt sí, Ní bhfuil éinni ag do bhanóglach annsa tigh, achd pota ola.

3 Ansin a dubhairt seision, Eirigh fagh soithighe ar íasachd amuigh ód chomhar-sannuibh uile, *eadhon* soithighe folmha ; ná táobh ré beagán.

4 Agus a nuáir thiufas tú a steach, dhuidfidh tú an dorus ort féin agus ar do mhacaibh, agus dóirtfidh tú annsa soithigibh sin uile, agus cuiré tú an soitheach lán a leathaoibh.

5 Marsin do imth'gh sí uád, agus do dhruid sí an dorus uirre féin agus ar a cloinn, noch thug na soithighe chuire ; agus do dhóirt sí amach a nola.

6 Agus tárta, a nuáir do bhádar na soithighe lán, go ndubhairt sí re na mac, Tabhair chugam fós soitheach. Agus a dubhairt sé ría, Ní bhfuil éantsoitheach níos mó ann. Agus do stad í an ola.

7 Ann sin tháinic sí agus dimnis dóglach Dé. Agus a dubhairt seision, Imthigh, reac a nola, agus diol thífhacha, agus tárr féin agus do chlaun suas air an ccuid oile.

8 ¶ Agus tárta lá éigin, gur ghabh Elísa thríd Shunem, mar a raibh bean mhórdha ; gur choinheignigh sí é dithe aráin. Agus is marsin do bhí, dá mhienca dá ngéabladh annsin, go ttiagh se a steach ann dithe aráin.

9 Agus a dubhairt sí re na fear, Féuch anois, meastim gur duine náomtha re Dia an té, ghabhus ré ar ttáobh go minic.

10 Guidhim thú, déunam séomra beag, ar an mballa ; agus cuirim leabuigh am-sin do, agus bord, agus stol, agus conn-leóir : agus as amhluidh bhias, a nuáir thiufas sé chugaim, go bhfillfidh sé annsin a steach.

11 Agus tárta lá éigin, dhá ttáinic sé ann sin, agus do chuaidh a steach don tséomra, agus do lugh sé ann.

12 Agus a dubhairt sé re Gehasi a shearbhfhoghantuigh, Goir an Tsunami-teachsa. Agus a nuáir do ghoir sé í, do sheas sí as a choinne.

13 Agus a dubhairt sé ris, Abair ría a nois, Féuch, do bhí tú cúramach-romuime ris an gcúramsa uile ; cred atá re déanamh air do shon ? an áill leachd labhairt ris an rígh ad thimchioll, nó ré captín an tslóigh ? Agus do fhreagair sí, Ataim am chomh-nugh a measg mo dhaoine féin.

14 Agus a dubhairt seision, Cred oile atá ré a dhéanamh ar a son ? Agus do fhreagair Gehasi, Go deimhin ní bhfuil éanduine cloinne aice, agus atá a fear fóiré.

15 Agus a dubhairt seision, Goir í. Agus a nuáir do ghoir sé í, do sheas sí annsa dorus.

16 Agus a dubhairt seision, Timchioll a namasa, do réir aimsire na beatha, bíaidh mac agad. Agus a dubhairt sí, Ní headh, ó mo thighearna, a óglach Dé, ná déana bréug red bhanóglach.

17 Agus do toircedh an bhean, agus

rug sí mac annsa namsin a dubhairt Elisa ría, do réir aimsire na beatha.

18 ¶ Agus a nuair do fhás an leanamh, tárta lá, go ndeachuidh sé amach chum a athar agus an methill bhúana.

19 Agus a dubhairt sé ré na athair, Mo cheann, mo cheann. Agus a dubhairt seision ré búachuill, Beir chum a mbathar é.

20 Agus a nuair do rug sé air, agus thug chum a mbathar é, do shuigh sé ar a glúinibh go meadhon laoi, agus fuair sé bás *annsin*.

21 Agus do chuáidh sisi súas, agus do chuir na luidhe ar leabuigh óglaich Dé é, agus do dhruid sí *an dorus* air, agus do chuáidh sí amach.

22 Agus do ghoir sí air a fear, agus a dubhairt, Guidhim thú, cuir chugam, aon do na hóganachaibh, agus aon do na hasaluibh, go rithe mé go hóglaich Dé, agus go tti mé a rís.

23 Agus a dubhairt seision, Cred as a rachfa chuige a niugh? ní ré núadh, nó saoire atá ann. Agus a dubhairt sisi, *Biaidh* go maith.

24 Ann sin do chuir sí díalláoid ar assal, agus a dubhairt ré na hóglaich, Tarruing, agus glúais romhuinn; ná fáilligh do mharcuigheachd ar mo shonsa, muna nabra mé ríot é.

25 Marsin do imthigh sí agus tháinic go hóglaich Dé go slíabh Carmel. Agus tárta, a nuair do chonnaire óglaich Dé í a bhfad uadh, go ndubhairt sé ré Gehasi a óglaich, Féuch, sí súd an Tsunamíteach:

26 Guidhim thú, ríoth anois, na coinne, agus abair ría, *An bhfuiltear* go maith agad? *an bhfuiltear* go maith ag thíear? *an bhfuil* an leanamh go maith? Agus do fhreagair sisi, *Atáthair* go maith.

27 Agus a nuair tháinic sí go hóglaich Dé agus an cenoc, rug sí ar chosuibh air: acht tháinic Gehasi a ngar dá ccur úadh. Agus a dubhairt óglaich Dé, Léig dhi; óir *atá* a hanum ar na chrádh innte: agus do cheil an Tighearna orumsa é, agus níor innis sé dhamh é.

28 Ann sin a dubhairt sisi, Ar íarr misi mac ar mo thighearna? nach dubhairt mé, Ná meall mé?

29 Ann sin a dubhairt sé ré Gehasi, criosluigh do cháol, agus glac mo bhatasa ann do láimh, agus imthigh romhad: má theagmhann éanduine ríot, na beannuigh dhó; agus má bheannuighionn éanduine dhuith, na freagair é a rís: agus leag mo bhata ar aghaidh an leinimh.

30 Agus a dubhairt inathair an leinimh, *Mar mhairios* an Tighearna, agus *mar mhairios* hanumsa, ní fuigsidh mé thú. Agus déirigh sé, agus do lean sé í.

31 Agus do ghluáis Gehasi roimpe, agus do leag sé an bata ar aghaidh an leinimh; achd ní *raibh* guth, nó éisteachd ann. Uimesin do chuáidh sé na choinnesion a rís, agus dinnis dó, ghá rádh, Ní bhfuil an leanamh díisighe.

32 Agus a nuair tháinic Elisa don tigh, féuch, do bhí an leanamh marbh, agus é na luidhe ar a leabuidhsion.

33 Uimesin do chuáidh sé a steach, agus do dhruid an dorus orra aráon, agus ghuidh sé an Tighearna.

34 Agus do chuáidh sé súas, agus do luidh sé ar an leanamh, agus do chuir a bhéul air a bhéul, agus a shúile ar a shúil-ibh, agus a lámha air a lámhaibh: agus do shín sé é féin ar an leanamh; agus d'fás féoil an leinimh te.

35 Ann sin d'fíl sé, agus do shiubhuil sé an tigh síos agus súas; agus do chuáidh sé súas, agus do shín sé é féin air: agus do rinne an leanamh sróthfurchach seachd nuáire, agus d'foscail sé a shúile.

36 Agus do ghoir sé ar Ghehasi, agus a dubhairt ris, Goir an Tsunamíteachsa. Marsin do ghoir sé í. Agus a nuair tháinic sí a steach chuige, a dubhairt seision, Tóg súas do mhac.

37 Ann sin do chuáidh sí a steach, agus do thuit sí agá chosuibh, agus do chláon í féin go nuige an talumh, agus do thóg súas a mac, agus do chuáidh sí amach.

38 ¶ Agus tháinic Elisa a rís go Gilgal: agus do *bhí* gorta annsa tír; agus do *bhád*ar mic na bhfágh na suighe na fhíadhuise: agus a dubhairt seision re na óglaich, Cuir síos an pota mór, agus bruith phraiseach do mhacaibh na bhfágh.

39 Agus do chuáidh duine amach san machaire do chnúasach luibhionn, agus fuair sé fineamhuin fhíadhuin, agus do chruinnigh dhe sin buinneáin lán a ochda, agus tháinig agus do ghéarr íad a bpota na praisigh: óir ní raibh a fhios aca cred íad.

40 Ann sin do líonadar amach do na daoineibh re a ithe. Agus tárta, a nuair do bhádar ag ithe na praisigh, gur óigh-eadar, agus go ndubhradar, *O a óglaich Dé, atá* bás annsa bpótá. Agus níor fhéadadar ithe.

41 Acht a dubhairt seision, Tabhruigh chugam mún. Agus do theilg sé san phota í; agus a dubhairt sé, Dóirt uait chum na ndaoineadh, go níthid. Agus ní raibh dochar san phota.

42 ¶ Agus tháinic duine ó Bhaal-salisa, agus thug chum óglaich Dé arán do na céad tórthaibh, fítiche builín eórna, agus dénsa iomlán arbba iona cáithleach féin. Agus a dubhairt seision, Tabhair do na daoineibh, go níthid.

43 Agus a dubhairt a shearbhfhoghan-
tuigh, Cred, fú ccurfínnse so a bhfiaghnuise
chéad fear? A dubhairt seision arís,
Tabhair do na daoinebh go nithid; óir is
marso a deir an TIGHEARNA, Iosuid agus
bíaidh fíuighioll aca.

44 Annsin do chuir sé *sin* iona bhfiagh-
nuise, agus a dúadar, agus do bhí fuigheall
aca, do reir breithre an TIGHEARNA.

CAIB. V.

Do liaghais Elisa lubhra Naaman.

ANOIS do bhí Naaman, caiptín slóigh
rígh na Síria, na dhuine mór agá
thighearna, agus ro onorach, do bhrígh gur
dá thaóibh thug an TIGHEARNA tártháil do
Shíria: do bhí sé mar an gcéadna na
dhuine neartmhar a ngaisgidh, acht do
bhí sé na Ióbar.

2 Agus do chuádar na Sírianaigh amach
na ccuieachduibh, agus thugadar bráighe
leó as tír Israel cailín beag; agus do bhí
sí ag feithionn ar mhúioi Náaman.

3 Agus a dubhairt sí re na maighistreas?
Do bhí fearr liom go mbeith mo thighearna
ag an bhfáigh *atá* a Samária! óir do leighis-
íodh sé on lubhra é.

4 Agus do chuáidh *duine* a steach, agus
dinnis dá thighearna, gha rádh, Is marso
agus marso a deir an cailín *atá* do thír
Israel.

5 Agus a dubhairt rígh na Síria, Gluáis,
imthigh romhad, agus cuirfidh misi litir
chum rígh Israel. Agus do ghlúais seision,
agus rug leis deich tállunna airgid, agus
sé mhíle *píosa* óir, agus deich natharruigh
éaduigh.

6 Agus, thug *lé* an litir go rígh Israel,
gha rádh, Anois a nuair thiucfas an litirsi
chugad, féuch, do chuir mé mo shearbhf-
hoghantuigh Náaman chugad, chor go
leigheostá é óna lubhra.

7 Agus tárta, a nuair do léigh rígh
Israel an litir, gur bhris sé a éadach, agus
go ndubhairt, An Día misi, do mharbhadh
agus do dhéanamh beó, as a ccuríonn an
fearso chugam do shlánughadh duine óna
lubhra? ar a nadhbharsin guidhim sibh,
meusnidh, agus féuchuidh ciondus farruis
sé cionfátha chugam.

8 ¶ Agus is *amhluidh* bhí, a nuair do
cháluidh Elisa óglach Dé gur bhris rígh
Israel a éadach, do chuir sé chum an rígh,
gha rádh, Cred fár bhris tú héadach? tig-
eadh sé anois chugamsa, agus bíaidh a
fhios aige go bhfuil fáigh ann Israel.

9 Ann sin tháinic Náaman gun a
mharcshluagh agus gun a charbad, agus
do sheas sé ag dorus tighe Elisa.

10 Agus do chuir Elisa teachdaire
chuige, dhá rádh, Imthigh agus nigh thú
fein ann Iordan seachd nuáire, agus tiuc-

faidh thféoil chugad a rís, agus bíaidh tú
glan.

11 Acht do ghabh fearg Náaman, agus
dimthigh roimhe, agus a dubhairt sé, Féuch,
do shaóil mé, go ttiuctadh sé amach
chugam go deinihin, agus go seasfadh,
agus go ngoirfeadh air ainm a THIGH-
EARNA Dé, agus go mbúailfeadh a lámh
ós cionn a nothair, agus an Ióbar do
shlánughadh.

12 Nach féarr Abána agus Parphar,
aibhne Dhamascus, ná a bhfuil duisgeadh-
uibh a Nisrael? nach bhféudaim ionnladh
ionta sin, agus bheith glan? Marsin do
fhill sé agus dimthigh roimhe a bhféirg.

13 Agus thangadar a mhuinntir chuige,
agus do labhradar ris, agus a dubhradar,
O a athair, dá nabrath an fáidh riot ní
mór éigin do *dhéanamh*, nach déantá é?
nach ró mhó ná sin, a nuair a deir sé riot,
Ionnuil, agus bí glan?

14 Ann sin do chúaidh sé síos, agus do
thom sé é fein seachd nuáire ann Iordan,
do reir mar a dubhairt óglach Dé: agus
tháinig a fhéoil a rís mar fhéoil leinnmh
bhig, agus do bhí sé glan.

15 ¶ Agus dfill sé chum óglach Dé, é
fein agus a chuideacha uile, agus tháinic,
agus do sheas sé dá lathair: agus a dubh-
airt sé, Féuch, anois aithnighim nach
bhfuil Dia air bith air an ttálumb uile,
achd a Nisrael: anois ar a nadhbharsin,
guidhum thú, glac tiodhlacadh ód shearbhf-
hoghantuigh.

16 Achd a dubhairt seision, *Mar*
mhairios an TIGHEARNA, a lathair a sheas-
uim, ní ghlacfa mé éainmí úait. Achd do
bhí sé dhá shárughadh ionnus go nglac-
fadh; agus do dhíult seision é.

17 Agus a dubhairt Náaman, Maiseadh
nach ttiubharthar dot shearbhfhoghan-
tuigh eire dá mbuille do chreáfoig? óir ní
ofráilfidh do shearbhfhoghantuigh ó so
amach ofráil loisce nó íodhbuiirt do dheibh
ar bith uile, achd don TIGHEARNA.

18 Ann sa nise go ttuga an TIGH-
EARNA maitheamhnus dot shearbhfhoghan-
tuigh, a nuair rachus mo mhaighistir go
tigh Rimmon do dhéanamh adhartha ann-
sin, agus go luithé sé ar mo láimhse,
agus go ccromthuidh misi me fein a ttigh
Rimmon: a nuair chronthas misi mé fein
síos á ttigh Rimmon, go ttuga an TIGH-
EARNA maitheamhnus dot shearbhfhoghan-
antuigh annsa nise.

19 Agus a dubhairt seision ris, imthigh
a síothcháin. Marsin dimthigh sé úadla
beagán don tslighe,

20 ¶ Achd a dubhairt Gehasi, searbhf-
hoghantuigh Elisa oglach Dé; Féuch, do
choigil mo mhaighistir Náaman an Síria-
nach, nach ar ghlac sé as a láimh an nise

thug sé leis : *achd, mar mhairios an TIGH-EARNA*, rithfidh mise na dhíáigh, agus beanfuídh mé ní éigin de.

21 Mar sin do lean Gehasi Náaman. Agus a nuair do chonnaire Náaman ag rith na dhíáigh é, tháinig sé a nús as a charbad na choinne, agus a dubhairt, *An bhfuil gach éinní go maith?*

22 Agus a dubhairt seision, *Atáid* go maith uile. Do chuir mó mhaighistir mé, dha radh, Féuch, tháinig chugam anois ó shliabh Ephraim días óganach do mhacaibh ná bhfágh : guidhim thú, tabhair dhóibh, tallann airgid, agus dhá aithearrach culádhach.

23 Agus a dubhairt Náaman, *Bi sú-aimbneach, beir leachd dhá thallann.* Agus do choimhéignigh sé é, agus do cheangail sé dhá thallann airgid an ndá mhála, agus dhá chulaigh énduigh, agus do chuir ar dhís dá mhuinntir *iad*; agus do iomchradar roimhe *iad*.

24 Agus a nuair tháinig sé chum an tuir, do ghlac sé as a lámhuibh *iad*, agus do thaisgidh a ttigh áirigh *iad* : agus do léig do na daóinibh imtheachd, agus do imthigheadar.

25 Acht do 'chúaidh seision asteach, agus dó sheas a latháir a mhaighistir. Agus a dubhairt Elisa ris, Cáit as a *ttáinig tusa*, a Ghehasi? Agus a dubhairt seision, *Ní dheachaidh hóglaich a néan bhall.*

26 Agus a dubhairt seision ris, Nach deachaidh mo chroidhesi *leachd*, a nuair do fhill an tóglaich a ris ó na charbad do theaghláil duit? *An* am airgid do ghla-cadh so, agus éaduigh do ghlacadh, agus gúirdinigh ola, agus íneamhna, agus cáo-rach, agus damh, agus seirbhíseach fear, agus ban?

27 Ar a nadhbharsin ceangoluidh lubhra Náaman díotsa, agus dot shliochd go bráth. Agus do chúaidh sé amach as a fhiadhuise na lobhar coimhgeál re sneachda.

CAIB. VI.

Na Sirianuigh ag fóleanmhuin Elisa, 19 tug sé iad a lamhuibh ri Israel, 30 neach do iarr da éis sin, Elisa chur chum báis.

AGUS a dubhradar mic na bhfágh re Helisa, Féuch anois, atá an náit iona ccomhnuighemid ad fhochair ro chumhang aguinn.

2 Guidhim thú, imthigheamuid, go Iordan, agus talhradh gach áon aguinn táobhan leis as sin, agus déanam áit dhúinn féin ann sin, iona mbiam ar ccomhnuigh. Agus do fhreagair seision, Eirghidh romh-uibh.

3 Agus a dubhairt aon díobh, Guidhim

thú, bí aontadhach, agus tárt féin lé do sheirbhíseachuibh. Agus do fhreagair seision, Rachad.

4 Ann sin do chúaidh sé léo. Agus a nuair thangadar go Iordan, do ghearradar adhnad.

5 Achd mar do bhí duine aca ag leagadh croinn, do thuit iarraan na tuáidhe ann sa nadhbhuinn : agus do éigh seision, agus a dubhairt, Uch, a mhaighistir! óir air íasachd do tugadh í.

6 Agus a dubhairt óglach Dé ris, Cáit ar thuit si? Agus do thaisbéin sé a náit dhó. Agus do ghéarr seision maide, agus do theilg ann é; agus do shnámh an tiarann.

7 Uimesin ar seision, Tóg súas chugad é. Agus do chuir sé a lámh amach, agus do thóg chuige é.

8 ¶ Ann sin do rinne rígh na Síria cogadh a naghaidh Israel, agus do rinne se comhairle re ná mhuinntir, dhá rádh, Annsa náitsi agus annsa náitsi bhías mo champa.

9 Agus do chuir óglach Dé fios chum rígh Israel, gha rádh, Bí ar do choimhéud gan gabháil ann a leitheid so dáit; óir thangadar na Sirianuigh a nús annsin.

10 Agus do chuir rígh Israel agus a náit dinnis óglach Dé dho agus a ttug rabhadh dho dá thaóibh, agus do dhidin sé é féin air sin, ní éanúair no fá dhó.

11 ¶ Ar a nadhbharsin do bhí croidhe rígh ná Síria ro bhúaidheartha fan nise; agus do ghoir sé amach a mhuinntir, agus a dubhairt riú, Nach ttaisbéantaóí dhamhsa a cia aguinn *atá* ar son rígh Israel?

12 Agus a dubhairt óglach dá mhuinntir, Ní bhfuil éanduine, a thighearna mo rígh : ach Elisa, an faigh *atá* ann Israel, inniseas do rígh Israel na bráthra labhras tusa ann do sheómra leaptha.

13 Agus a dubhairt seision, Imthighidh, agus braithigh cáit a *bhfuil* sé, go ccuir-innsi dá thabhairt chugam. Agus do hinnseadh dhó, dha radh, Féuch, *atá* sé ann Dótan.

14 Uimesin do chuir seision ann sin eich, agus carbuid, agus slúagh mór : agus thangadar san nóidheche, timchioll na caithreach fa gcoitair.

15 ¶ Agus an tan do éirigh searbhfhogh-anteigh óglach Dé go much, agus do chúaidh amach, féuch, do bhí slúagh timchioll na caithreach maille re heachuibh agus le carbaduibh. Agus a dubhairt a shearbhfhoghantúigh ris, Mo thrúaighe, a mhaighistir! cred dhéanam?

16 Agus do fhreagair seision, Ná bíodh eagla ort : óir an drong *atá* linne is mó iad náid a *bhfuil* léosan.

17 Agus do ghuidh Elisa, agus a dubhairt, A THIGHEARNA, guidhim thú, foscuil

a shuile, go bhfaicigh sé. Agus dfoscail an TIGHEARNA súile an nógánuigh; agus do chonnaire sé: agus, féuch, do bhí an sliabh lán do eachuibh agus do charbaduibh timthighe timchioll Elisa fá ccaírt.

18 ¶ Agus a núair thangadar a nús chuige, do ghuidh Elisa an TIGHEARNA, agus a dubhairt, Gúidhim thú, búail an mhuinntíre, le daille. Agus do bhúail sé iad lé daille do réir fhocail Elisa.

19 Agus a dubhairt Elisa riu, Ní hí so an tslighe, ní mo sí so an chathair: leanuidh misi, agus béaruidh mé sibh go nuige an duine iarthaoi. Achd do threóruigh sé go Samaría iad.

20 Agus tárta, an tan thangadar a steach go Samaría, go ndubhairt Elisa, A THIGHEARNA, foscail súile na muinntírese, go bhfaicfid siad. Agus dfoscail an TIGHEARNA a súile, agus do chonnadar; agus féuch, go rabhadar a lár Shamaría.

21 Agus a dubhairt rígh Israel ré Elisa, a núair do chonaire sé iad, A fathair, an mbúailfidh mé iad? an mbúailfidh mé iad?

22 Agus do fhreagair sé, Ní bhúailfidh tú iad: an mbúailfeá an luchd do ghabh tú na bpríosúnachaibh led chloidheamh agus led bhogha? cuir arán agus uisge na bhfiághnuise, chor go níosuid agus go nibhid ní, agus go tteighid chum a maighistir féin.

23 Agus do ghléas sé biadh mor dhóibh: agus a nuair a duádar biadh agus do íbheadar deoch, do chuir sé ar siubhal, chum a maighistir iad. Marsin ní thangadar buidhne Shíria ó sin amach go tír Israel.

24 ¶ Agus tárta na dháigh so, gur chruinnigh Ben-hadad rígh na Síria a shlúagh uile, agus go ndeachaidh súas, agus gur shuighidh a shlúagh ag Samaría.

25 Agus do bhí gorta mhór a Samaría: agus, féuch, do bhádar na bun, nó go reactháoi ceann asuil ar cheithre fithchid píosa airgid, agus an ceathramhadh cuid do sbrogaille coluin gun a shalchar ar chúig phíosa airgid.

26 ¶ Agus mar do bhí rígh Israel ag gabháil thort ar an mballa, do éigh bean air, gha rádh, Cabhair so, mo thighearna a rígh.

27 Agus a dubhairt seision, Muna bhfúrtuigheann an TIGHEARNA ort, ciondus fhéaduimsi furtachd ort? ann as urlár an sciobóil, nó as cantaóir an nÍona?

28 Agus a dubhairt an rígh ría, Cred do imthigh ort? Agus do fhreagair sisi, An bheansa a dubhairt riom, Tabhairsi do mhac, go nithiom é a nuigh, agus íosam mo mhaca a mórach.

29 Marsin do bhrúitheamar mo mhac-

sa, agus a duámar é: agus a dubhairt misi ría ar na mhárach, Tabhairse do mhac dhúinn go nithiom é: agus dfólaigh sisi a mac féin.

30 ¶ Agus tárta, a nuair do chúaluidh an rígh briathra na mná, gur réub sé a éadach; agus do ghabh thort ar an mballa, agus damhairc an pobal air, agus, féuch, do bhí saicéadach táobh a stigh ar a chorp.

31 Ann sin a dubhairt sé, Go ndéarna Dia marsin riomsa agus níos mo fós, má sheasann ceann Elisa mhic Saphat air a nuigh.

32 Acht do bhí Elisa na shuídhe iona thigh, agus na sinnsir na súidhe na fhochar; agus do chuir an rígh duine uadh dlhá raibh ag feithiomh air: ach suil tháinig an teachdaire chuige, a dubhairt sé ris na seanuibh, Féuchuidhisi mar do chuir an macsa an dúmhlarbhbhóra duine do bhuain mo chinn diomsa? tabhruigh dá thur naire, a núair thioctas an teachdaire, druidigh an dorus, agus congmhuidh go dainginn é ag an ndorus: nach bhfuil torann cos a mhaighistir na dháigh?

33 Agus an tad do bhí sé fós ag comhrádh riu, féuch, tháinig an teachdaire a nús chuige: agus dubhairt seision, Féuch, is ón TIGHEARNA thig an tóicsa; cred fá mbéinnisi ag feithiomh ar an TIGHEARNA ní as fáide?

CAIB. VII.

Do fhuaduigh Dia na Sirianuigh ó Shamaria. 6 Lé torann shloigh ó néamh.

AN sin a dubhairt Elisa, Eistighisi briathra an TIGHEARNA; Mar so a deir an TIGHEARNA, A mórach timchioll na huáiresi reactuighear miosúr do phlúr fhínealta ar shecel, agus dlá mbiosúr eórna ar shecel, a ngeata Shamaría.

2 Ann sin tighearna ar léig an rígh a cheann air a láimh do fhreagair sé dógtach Dé, agus a dubhairt, Féuch, dá ndéarnadh an TIGHEARNA fuinnéoga ar fhlaithreamhnus, nar bhféidir an nise bheith mar so? Agus a dubhairt seision, Féuch, do chifidh tusa led shúilibh é, achd ní íosa tú éinni dhé.

3 ¶ Agus do bhádar ceathrar do dhaóinibh lubhraigh ag dul a steach an gheata: agus a dubhradar gach áon re chéile, Cred fá suighimid annso go bhfágham bás?

4 Má deirmid, racham a steach don chathruigh, atá an ghorta san ceathruigh, agus do gheabham bás annsin: agus má shuighimid annso a ecomhnúigh, do gheabham bás mar an gcéadna. Anois ar a nadhbharsin déanam, agus teithiom go slógh na Siríanach: ma chumhduighid

béo sinn, bíam béo; agus má mharbhuid sinn, ní bhfuighiom achd bás.

5 Agus do éirgheadar súas go moch-thráth, do dhul a bhfoslungphort na Sirianach: agus a núair thangadar gus an ccuid dob fhaide amach do champa na Sirianach, féuch, ní raibh éanduine ann sin.

6 Óir thug an TIGHEARNA ar shlúagh na Sirianach torann mór carbad, agus torann marcshlúagh do chluinsean, *eadhon* torann slóigh mhóir: agus a dubhradar gach áon ré chéile, Féuch, dfostóigh rígh Israel ríghthe na Hítiteach ar naghaidh, agus ríghthe na Négíteach do theachd oruinn.

7 Ar a nadhbharsin do éirgheadar agus do theithiadar a mocha laoi, agus dfaighbhadar a lóistínigh, agus a neich, agus a nassuil, eadhon an campa mar do *bhi* sé, agus do theithiadar ar son a nannua.

8 Agus á núair thangadar na lobhairsi don chuid amuigh don champa, do chúadar go héanpháillíun, agus a dúadar agus do ibheadar ní ann, agus rugadar as sin ór, agus airgíod, agus éadnigh, agus do imthigheadar agus do fholchadar *sin*; agus thangadar a rís, agus do chúadar a steach a bpáillíun oile, agus rugadar léo as sin *mar an gcéadna*, agus dimthighedar agus dfolchadar é.

9 Ann sin a dubhairt gach áon ré chéile dhíobh, Ní maith do númíd: *is lá* deighscéul an lá a nigh, agus atámaoidne ar tlost: má fhanmaoid go solus na maidne, ann sin tiucafaidh olc éigin oruinn: anois ar a nadhbharsin déanam, agus innisim do mhuinntir an rígh.

10 Mar sin thangadar agus do ghoir-eadar ar dhoirseóir na caithreach: agus do innisiodar dhóibh, dha rádh, Thangamairne go campa na Sirianach, agus, féuch, ní raibh duine annsin, nó guth duine, achd eich cheangailte, agus assail cheangailte, agus na cábáin mar do *bhád*ar.

11 Agus do ghoir seison na doirseóirigh oile; agus dinnseadar *sin* a stigh a ttigh an rígh.

12 ¶ Agus deirigh an rígh ann sa noidhche, agus a dubhairt re na shearbhfhoghantuibh, Taisbeanfuidh mé dhíbh anois cred do rinneadar na Sirianuigh oruinn. Ata a fhios aca go *bhfuil* ocras oruinn; uime sin do chúadar amach as an ccampa da bhfolach féin annsa machaire, dha rádh, A núair thiocfuid siad ainach as a ccathruigh, béurumné orra beó, agus rachum a steach san ccathruigh.

13 Agus do fhreagair duine da inhuinntir é, agus a dubhairt, Guidhim thú, glacadh *cuid éigin*, cúig do na heachaibh, mhairios annsa ccathruigh, (féuch, *ataid* siad mar uile shlúagh Israel do faghbhadh

beó innte: féuch, *a deirim*, *ataid* siad mar iomadamlachd na Nísraeliteach uile noch do fúair bás): agus cuiream amach agus feucham.

14 Do ghlacadar ar a nadhbharsin cuingir deachaibh carbuid; agus do chuir an rígh a ndiaigh na Sirianach iad, gha rádh, Eirghidh agus féuchaidh.

15 Agus do chúadar na ndiaigh go Iordan, agus, féuch, do *bhi* an tslighe lán déudnighibh agus do shoithidhíbh, noch do theilgeadar na Sirianuigh uatha iona ndeithmíos. Agusdfilleadarna teachda, agus dinnisiodar sin don rígh.

16 Agus do chúaidh an pobal amach, agus do airgeadar lóistínigh na Sirianach. Ionduis gur *reacadh* miosúr do phlúr fhinéalta ar shecel, agus dhá mhiosúr eórna air shecel, do réir bhréithre an TIGHEARNA.

17 ¶ Agus do órduigh an rígh don tighearna a léigeadh sé a throm air a laimh cúram an gheata do bheith air: agus do shaltradar an pobal air annsa gheata, agus déug sé, mar a dubhairt óglach Dé, noch do labhair sé a núair thainic an rígh síos chuige.

18 Agus tárla mar do labhair oglach Dé ris an rígh, gha rádh, Bíaidh dhá mhiosúr eórna ar shecel, agus miosúr do phlúr fhínealta ar shecel, timchioll an namaso a mórach an geata Shámaria:

19 Agus do fhreagair an tighearna úd óglach Dé, agus a dubhairt, Féuch, *dá* ndéamadh an TIGHEARNA fuinneóga ar fhlaithreamhnus, nar bhfeidir a leitheid sin do bheith? Agus a dubhairt seison, Féuch, do chífé tusa led shuilíbh é, gidheadh ní íosa tú dhé.

20 Agus is marsin déirigh dhó: óir do shaltradar an pobal air annsa gheata, agus fuair sé bás.

CAIB. VIII.

Do thairrghir Elisa ar ghorta sheachd bliadhna. 10 *Ar bhás Bhenhadad.* 13 *Agus ar Hasael do bheith na rí.*

ANSIN do labhair Elisa ris an mhnáoi, ar aithbbeoghuidh sé a mac, gha radh, Eirigh, agus imthigh thusa agus muinntir do thighe, agus déana cnáirt gidh bé áit a bhféudfa tú comhnuidhe: óir do ghoir an TIGHEARNA air ghorta; agus tiucafaidh sí mar an gcéadna ar an tír seachd mbliadhna.

2 Agus déirigh an bhean, agus do rinne do réir bhréithre óglaich Dé: agus dimthigh sí maille re muinntir a tighe, agus do rinne sí comhnuidhe a ccrích na Bhphilistíneach seachd mbliadhna.

3 Agus tárla a cciomn na seachd mbliadhna, gur fhíll an bhean as ccrích ua

Bhphilistineach : agus do chuaidh amach do ghairm air an rígh fá na tigh agus fá na fearann.

4 Agus do comhráidh an rígh ré Gehasi searbhfhoghantuigh óglaich Dé, gha radh, Guidhim thú, innis damh, na huile neithe móra dá ndéarna Elisa.

5 Agus tarla, mar do bhí sé dá innsin don rígh mar do aithbheoghuigh sé duine marbh, féuch, gur éigh an bhean, ar aithbheoghuidh sé a mac, ar an rígh ar son a tigh agus a fearuinn. Agus a dubhairt Gehasi, O mo thighearna, a rígh, sí so an bhean, agus sé so a mac ar aithbheoghuidh Elisa é.

6 Agus a nuair dfafruigh an rígh don mhnaói, do innis sí dhó. Marsin dórdhuigh an rígh oifigeach áirigh dhi, gha rádh, Aisig gach ar *bhuáin* léith, agus toradh a fearuinn uile ón ló fá ar fhág sí an fearann, agus a nois.

7 ¶ Agus tháinig Elisa go Damascus ; agus do bhí Ben-hadad rígh na Síria tinn ; agus do binnseadh dhó, dhá rádh, Tháinig óglach Dé annso.

8 Agus a dubhairt an rígh ré Hasael, Glac tiodhlacadh ad láimh, agus imthigh, a ccoinne óglaich Dé, agus fiafruigh don TIGHEARNA maille leis, gha rádh, An néireochuidh misi as an tinnéas so ?

9 Marsin do chuaidh Hasael na choinne, agus tiodhlacadh leis, eadhon do gach uile ní maith dá raibh an Damascus, ualach dha fhithchíod cámhall, agus tháinig sé agus do sheas dá lathair, agus a dubhairt, Do chuir do mhac Ben-hadad rígh na Síria misi go nuige thú, gha rádh, An ttiucfa mé ón tinnéas so ?

10 Agus a dubhairt Elisa ris, Eirigh, abair ris, Is féidir leachd go demhlin teachd as : gidheadh do thaisbéin an TIGHEARNA dhamhsa go bhfuighe sé bás ar gach éanchor.

11 Agus giodh gur shocraidh se a ghnúis go tromdha, agus gur choinnuimh leis no go raibh naire air : fá dheoigh do ghuil óglach Dé.

12 Agus a dubhairt Hasael, Cred fa nguillonn mo thighearna ? Agus do fhreagair seision, Do bhrígh go bhfuil a fhíos agam an tolc do dhéanas tusa do chloinn Israel : cuirfidh tú a ndaingneacha láidre tre theine, agus muirfidh tú a ndaoine óga leis an gclóidheamh, agus scriosfuidh tú a cclann, agus scoiltfidh tú a mná torrcha.

13 Agus a dubhairt Hasael, Achd cred, an madradh do shearbhfhoghantuigh, ás a ndéanadh sé an ní mórsa ? agus do fhreagair Elisa é, Do thaisbéin an TIGHEARNA dhamhsa go mbia tusa ad rígh ós cionn na Síria.

14 Marsin dimthigh sé ó Elisa, agus

tháinig sé go nuige a mhaighistir ; noch a dubhairt ris, Cred a dubhairt Elisa riot ? Agus do fhreagair seision, Dinnis sé dhanh go ttiucfasa as go deimhin.

15 Agus tarla ar na mhárach, gur ghlac sé éadach reamhar, agus gur thum a nuigse é, agus gur leathnuigh ar a aghaidh é, iondus gur éug sé : agus do ríoghadh Hasael na áit.

16 ¶ Agus annsa céúigeadh bliadhain do Íoram mac Ahab rígh Israel, ar mbeith do Iehosaphat an tainsin na rígh Iúdah, do thosuigh Iehoram mac Iehosaphat rígh Iúdah a ríoghachd.

17 Dhá bhliadhain agus tríochad do bhí sé daois a nuair do thosuigh sé righe ; agus do bhí na rígh ochd mbliadhna ann Ierusalem.

18 Agus do shiubhail sé a slighe ríghthe Israel, mar do rinne tigh Ahab : óir do bí inghean Ahab a bhean : agus do rinne sé olc a radharc an TIGHEARNA.

19 Gidheadh nior bháil leis an TIGHEARNA Iúdah do scrios a nonoir shearbhfhoghantuigh Dáibhi, mar do gheall sé go ttiubhradh solus dó a ccomhnighe, agus dá chloinn.

20 ¶ Iona laéthibhsion do chuaidh Edom ó bheith faoi láimh Iúdah, agus do rinneadar rígh orra féin.

21 Marsin do chuaidh Íoram anonn go Sair, agus na carbuid uile leis : agus déirigh sé san noidheche, agus do bháil na Iedomítigh noch tháinig gacha táobha dhe, agus do theitheadar caiptiúigh na ccarbaid : agus an pobal dá bpáillínuibh.

22 Gidheadh dimthigh Edom ó bheith faoi láimh Iúdah gus a niugh. Ann sin dáll Libnah uatha a nuair chéadnasin.

23 ¶ Agus an chuid oile do ghníomhuibh Íoram, agus a nuile ní dá ndéarna sé, nach bhfuilid scríobhtha a leabhar croinice ríogl Iúdah ?

24 Agus do choduil Íoram agá aithribh, agus hadhlaicadh é a bhfochair a aithreadh a gcathruigh Dháibhi : agus do ríoghadh Ahasiah a mhac na áit.

25 ¶ Annsa dara bliadhuin déug do Íoram mhac Ahab rígh Israel do thosuigh Ahasiah mac Iehóram rígh Iúdah riaghladh.

26 Dhá bhliadhuin agus fithche daois do bhí Ahasiah a nuair do thosuigh sé righe ; agus do bhí na rígh áon bliadhuin amháin ann Ierusalem. Agus *dob* é ainm a mhathair Ataliah, inghean Omri rígh Israel.

27 Agus do shiubhail sé a slighe thighe Ahab, agus do rinne sé olc a radharc an TIGHEARNA, mar do rinne tigh Ahab : óir fa cliamhuin do thigh Ahab é.

28 ¶ Agus do chuaidh sé le Íoram mac Ahab chuinn cogáidh a naghaidh Hasael

rìgh na Sìria a Ramot-gilead; agus do loiteadar na Sìrianuigh Ióram.

29 Agus do chuaidh an rìgh Ióram ar ais go Iesreel dá leighios ó na cneadhuibh thugadar na Sìrianuigh air a Rámot, a nuair do throid sé á naghaidh Hasael rìgh na Sìria. Agus do chúaidh Ahasiah mac Ióram rìgh Iudah sìos dfeuchuin Ióram mhic Ahab go Iesreel, do bhrìgh go raibh sé tinn.

CAIB. IX.

Ata Iehu na sciùrsa ar Ahab, ar son a naimhddhiaghachd.

AGUS do ghoir Elisa an faigh air aon do chloinn na bhfàgh, agus a dubhairt sé ris, Criosluigh súas do cháol, agus glac an bocsa olasa ann do láimh, agus imthigh go Rámot-gilead;

2 Agus a nuair thiucfas tú annsin, iarr Iehu mac Iehosaphat mhic Nimsi annsin, agus iuthigh a steach, agus tabhair air éirge ó bheith a measc a dhearbhraithreach, agus beir leachd go seómra a bhfad a steach é;

3 Annsin glac an bocsa ola, agus dóirt ar a cheann é, agus abair ris, Is marso deir an TIGHEARNA, Do ungaidh mé thú ad rìgh ós cionn Israel. Annsin foscuil an dorus, agus teith, agus ná déan comhnuighe ann.

4 ¶ Marsin do chuaidh an tóganach sin, *cadhon* an tóganach an fàidh, go Rámot-gilead.

5 Agus a nuair tháinig sé, feuch, do *bhádar* caiptínigh an tsloigh na suidhe; agus a dubhairt seision, Atá teachdair-eachd agum chugad, á chaipín. Agus a dubhairt Iehu, Cía aguinn dinn uile? agus a dubhairt seision, Atá chugadsa, a chaipín.

6 Agus déirigh seision, agus do chuaidh don tigh; agus do dhóirt sé a nola ar a cheann, agus a dubhairt ris, Is marso déir an TIGHEARNA Día Israel, Do ung mé thú ad rìgh ós cionn phobuil an TIGHEARNA, *cadhon* ós cionn Israel.

7 Agus búailfidh tú tigh Ahab do mhaighistir, ar chor go ndioghóla misi fuil mo sherbhíseach na bhfàgh, agus fuil sherbhíseach an TIGHEARNA uile as láimh Iesebel.

8 Oir scriosfuidhtear tigh Ahab uile: agus gearraí mé ó Ahab an té mhúnas a naghaidh an bhalla, agus an té dhruidhtear súas agus atá ar fàgbail ann Israel:

9 Agus do dhéana mé tigh Ahab cosmhul re tigh Ieroboam mhic Nébát, agus cosmhul re tigh Bhaasah mhic Abihah:

10 Agus íosuid na madruidh Iesebel a mír Iesreel, agus ní *bhiáidh* ánduine

adhlacas í. Agus dfoscuil se an dorus, agus do theith sé.

11 ¶ Ann sin tháinig Iehu amach chum serbhíseach a thighearna: agus a dubhairt *duine* ris; An *bhfuil* gach éinní go maith? cred fá ttáinig an *fear* buile só chugad? Agus á dubhairt sé riu, Atá fios an duinesi agus a chomhráidh aguibhsi.

12 Agus a dubhradarsan, *As* bréagach sin; innis dúinn anois. Agus a dubhairt seision, Marso agus marso do labhair sé riomsa, gha rádh, Is marso a deir an TIGHEARNA, Do ung mé thú ad rìgh ós cionn Israel.

13 Ann sin do dheithfrigheadarsan, agus do ghlac gach aon a éadach, agus do chuireadar faoi é ar uachdar na staigh-reagha agus do sheideadar réstocaibh, gha rádh, Sé Iehu an rìgh.

14 Marsin do chuaidh Iehu mhac Iehosaphat mhic Nimsi a naghaidh Ióram. (Anois do choimhead Ióram Ramot-gilead, é féin agus Israel uile, ar eagla Hasael rìgh na Sìria.

15 Acht dfill an rìgh Ióram dá leighios go Iesreel ó na cneadhaibh thugadar na Sìrianuigh dhó, a nuair do throid sé ré Hasael rìgh na Sìria.) Agus a dubhairt Iehu, Mas é so is imtinn daóibh, *annsin* ná himthigheadh éanduine agus na leigidh éanduine do dlul amach as, an gcathraigh do rachadh *du* innisin an Iesreel.

16 ¶ Marsin dimthigh Iehu a ccarbad, agus do chuaidh go Iesreel; (óir is ann sin do bhí Ióram na luidhe.) Agus tháinig Ahasiah rìgh Iudah a nús dfeachuin Ióram.

17 Agus do sheas fear faire ar thor ann Iesreel, agus do chomuaic sé cuideachda Iehu ag teachd, agus a dubhairt, Do chíin cuideachda. Agus a dubhairt Ióram, Fagh marcach, agus éirgeadh na coimne, agus abradh, *An* síothcháin í?

18 Mar sin do chuaidh duine ar each do theagmháil ris, agus a dubhairt sé, Is mar so a deir an rìgh, *An* síothcháin í? Agus a dubhairt Iehu, Cred atá uatse ar síothcháin? tarr táobh shíar dhíom. Agus dinnis fear na faire, dha rádh, Do chuaidh an teachdaire go nuige iad, acht ní bhfuil sé ag teachd a ris.

19 Ann sin do chuir sé an dara duine amach ar each, noch tháinig chugthasan, agus a dubhairt, Is marso a deir an rìgh, *An* síothcháin í? Agus do fhreagair Iehu, Cred atá uáitsi ar síothcháin? tarr táobh shíar dhíom.

20 Agus dinnis fear na faire, gha rádh, Tháinig sé go nuige iad, agus ní bhfuil sé ag teachd a ris: agus a cosmhul an tarruingso lé tarruing Iehu mhic Nimsi; óir tairngidh sé go dasachdach.

21 Agus a dubhairt Ióram, Bithí réidh. Agus do hinnleadh a charbad dho. Agus do chuáidh Ióram rígh Israel agus Ahasiah rígh Iúdah amach, gach áon ann a charbad, agus do chúadar amach a naghaigh Iéhu, agus tárla ris iad a bhfearann Nabot an Tiesreeliteach.

22 Agus tárla, a nuáir do chonnaire Ióram Iéhu, go ndubhairt sé, *An síothcháin, a Iéhu?* Agus do fhreagair seision, *Cred í an tsíothcháin, an fad bhías striopachus do mhatharsa Iesebel agus a piséoga coimhlíonmhar sin?*

23 Agus do iompóigh Ióram a lámh, agus do theith sé, agus a dubhairt ré Ahasiah, *Atá feall ann, ó Ahasiah.*

24 Agus do tharuing Iéhu bogha le na neart iomlán, agus do bháil sé Iehóram idir a ríghibh, agus do chuáidh an tsoighead amach agá chroidhe, agus do thuit sé síos iona charbad.

25 Ann sin a dubhairt *Iéhu* re Bidcar a chaipitín, *Tóg suás, agus teilg é a bpoirsion fhearainn Nabot an Tiesreeliteach: óir cuimhnigh, a nuáir do bhi misi agus tusa ag marcúigheachd a bhfochair a chéile a ndiaigh Ahab a athar, gur leag an Tighearna an tualachsa air;*

26 Go deimhin do chonnaire mé a né fuil Nabot, agus fuil a mhac, ar sa an Tighearna; Agus cúiteochuidh mé riotsa annsanáisi, ar sa an Tighearna. Anois ar a nadhbharsin tóg *agus* teilg é annsa ghárrdha, do réir bhréithre an Tighearna.

27 Achd an tan do chonnaire Ahasiah rígh Iúdah *sin*, do theith sé a sligle tigh an gháirdín. Agus do lean Iéhu na dhiaigh, agus a dubhairt, Bualidh eision mar an gcéadna annsa charbad. *Agus do rinneadar sin* ag árd Gur, noch *atá* lámh ré Ibleam. Agus do theith sé go Megiddo, agus fuair sé bás annsin.

28 Agus rugadar a shearbhfhoghantúighe leó a ccharbad é go Hierusalem, agus do hadhlaiceadh iona thúama é a bhfochair a aithreadh a ccathruigh Dháibhí.

29 Agus annsa naonmhadh bliadhun déug do Ióram mac Ahab do thósuigh Ahasiah a rioghachd ós cionn Iúdah.

30 ¶ Agus a nuáir tháinig Iéhu go Hiesreel, do chúala Iesebel é; agus do dhealb sí a haghaidh, agus do dheaghamhaisigh a ceann, agus dféuch sí amach a bhfuinneóig.

31 Agus ar tteachd do Iéhu a steach san ngeata, a dubhairt sí, *An bhfuair Sinrí síothcháin*, noch do mharbh a mhaighistir?

32 Ann sin do thóg seision a aghaidh suas chum na fuinneóige, agus a dubhairt, *Cia atá dom tháobhsa? cia hé?* Agus

dféuchadar annsin amach ar días nó triúr do na cúirtoribh.

33 Agus a dubhairt seision, Teilgidh a nús í. Annsin do theilgeadar síos í: agus do spréigh *cuid* dá fuil ar an mballa agus ar na heachaibh: agus do shaltair sé faoi na chosuibh í.

34 Agus an tan thainic sé a sdeach, dúaign sé biadh agus dibh sé deoch, agus a dubhairt, Eirghidhe, féuchuidh anois an *bhean* mhalluighse, agus adhluicidh í: óir is inghean rígh í.

35 Agus do chuádar dá hadhblacadh: achd ní bhfuadarar nios mó dhi ná an chloigionn, agus na cosa, agus cláir a dearmann.

36 Uime sin thangadar a rís, agus dinnsiodar dhó. Agus a dubhairt seision, *Sé so briathar an Tighearna*, noch do labhair sé tre na shearbhfhoghantúigh Elias an Tisbiteach, gha rádh, A bpoirsíun Iesreel íosuid na madruigh féoil Iesebel:

37 Agus biáidh conablach Iesebel amhuil áoileach ar aghaidh na talmhan a ngárdha Iesreel; *iondsu* nach aibeóruid siad, *Sí so* Iesebel.

CAIB. X.

Tóruigheachd Iéhu umoróar thigh Ahab.

29 *Ach gur lean se fein fós peacadh Ieroboam.*

AGUS do bhí ag Ahab seachdmhohghad mac a Samária. Agus do scríobh Iéhu litreacha, agus do chuir go Samária, go húachdaranuibh Iesréil, gus na sinn-síoruibh, agus gus an muinntir thug súas *clann* Ahab, gha rádh,

2 Anois mar is lúaithe thiucfas an litírsi chugaibh, ó tharla clann bhur maighistir bhur bhfochair, agus *go bhfuil* aguibh carbuid agus marcshluagh, cathair dhaing-ion fós, agus arm;

3 Féuchuidh amach an mac is féarr agus is iomchubhaidh do chloinn bhur maighistir, agus cuirigh a ccathaóir riogha a athar é, agus troidigh ar son tigh bhur maighistir.

4 Achd do bhádarsan lán deagla, agus a dubhíadar, Féuch, níor sheasadar dhá rígh an aghaidh: cionnus marsin sheasfaimne?

5 Agus an té do bhí ós cionn an tigh, agus an té do bhí ós cionn na caithreach, na sinnsir mar an gcéadna, agus altranna *na cloinne*, do chuireadar teachda go Iéhu, gha rádh, *Is sinne* do shearbhfhoghantúighidhse, agus do dheanam gach ní déaras tú rinn; ní dheanam rígh ar bith, déanasa *ann ní* is féarr do chítear dhuit.

6 Ann sin do scríobh sé litir an dara huair chuca, dhá rádh, Mas liomsa sibh, agus *má* éistighe reir ghuth, glacaidh cinn

nan bhfeair mac bhur mhaighistir, agus tigidh chugamsa go Iesreel fa namsa m'arach. Anois mic an rìgh, bá seachd-mhohgad iad, agus do bhádar ag dáoinibh móra na caithreach, noch thug súas iad.

7 Agus tárla, a núair rugadh an litir chucasan, gur ghabhadar clann an rìgh, agus gur mharbhadar deithneanhar agus trí fithchid fear, agus do chuireadar a ccinn a ccllabhuibh, agus do chuireadar chuigesion go Iesreel iad.

8 ¶ Agus tháinic teachdaire, agus dinnis dó, ghá rádh, Thugadar léo cinn mhac an rìgh. Agus a dubhairt seision, Cuirigh an ndá chànnan iad a ndul a steach an gheata go tti maidin.

9 Agus tárla ar maidin, go ndeachaidh sé amach, agus gur sheas sé, agus go ndubhairt ris an bpobail uile, Atáthaioisi ionruic: féuchuidh do rinne misi feall ar mo thighearna, agus do mharbh mé é: achd éia mharbh iad so uile?

10 Bíódh a fhíos aguibh a nois nach rachaidh éinní fa lár do bhreithiran TIGHEARNA, noch do labhair an TIGHEARNA a táaoibh thighe Ahab: óir do rinne an TIGHEARNA an ní do labhair sé tré na shearbhfhoghantuigh Elias.

11 Marsin do mharbh Iehu an mhéid do mhair do thigh Ahab an Iesreel, agus a dhaóine móra uile, agus a luchd gáoil uile, agus a shagairt, go nar fhág sé áon díobh na bheathuigh aige.

12 ¶ Agus déirigh sé agus do ghluais, agus tháinic go Samária. Agus mar do bhí sé ag tigh Iomartha cáorach ar a tsglìge,

13 Tárla Iéhu ré dearbhráithribh Ahasiah rìgh Iúdah, agus a dubhairt, Cía sibhis? Agus do fhreagradarsan, Atámaoidne dearbhráithre Ahasiah; agus atámaoid ag dul síos do chur fáilte roimhe chloinne an rìgh agus cluinne na bainríoghna.

14 Agus a dubhairt seision, Glacuidh beó iad. Agus do ghlacadar beó iad, agus do mharbhadar iad ag log thighe an Iomartha, dias agus dá fhithchiod fear; níor fhág sé duine dhíobh.

15 ¶ Agus a núair do imthigh sé as sin, tárla ris Iehonadab mhac Rechab ag teachd na choinne: agus do bheannuigh sé dhó, agus a dubhairt ris, An bhfuil do chroidhese díreach, mar tá mo chroidhese red chroidhese? Agus do fhreagair Iehonadab, Ata. Má tá, tabhair dhamsa do lámh. Agus thug sé a lámh dhó; agus do ghlac sé súas chuige ann sa ccarbad é.

16 Agus a dubhairt ris, Tarr liomsa, agus féuch mo theasgrádh ar son an TIGHEARNA. Marsin thugadar air marcuigheachd iona charbad.

17 Agus an tan tháinic sé go Samaria, do mharbh se ar mhairle Ahab ann Samá-

ria, nó gur sgrios sé é, do réir bhréithre an TIGHEARNA, noch do labhair sé re Helias.

18 ¶ Agus do chruinnigh Iehu an pobal uile a gcionn a chéile, agus a dubhairt riú, Do rinne Ahab serbhís bheag do Bhaal; achd do dhéana Iéhu serbhís mhór dhó.

19 Anois ar a nadhbharsin goiridh chugam fáighe Bhaal uile, a sherbhísigh uile, agus a shagairt uile; ná teastuigh-eadh éandúine dhíobh: óir atá íodhbuit mhór agamsa ré a dhéanamh do Bháal; gidh bé fhanfus a muigh, ní mairfidh sé. Achd do rinne Iehu so mar ghliocus, ionnus go sgriosfadh sé luchd adhartha Bhaal.

20 Agus a dubhairt Iehu, Fuagraighe oireachdus sollamanta do Bhaal. Agus dfuagradarsan é.

21 Agus dó chuir Iehu fios ar feadh Israel uile: agus thangadar luchd adhartha Bhaal uile, iondus nár fágbadh duine nach ttáinic. Agus thangadar go tigh Bhaal; agus do bhí tigh Bhaal líonta ó chionn go chéile.

22 Agus a dubhairt seision ris an té do bhí ós cionn shéomra na cculadh, Tabhair amach culadhacha do luchd adhartha Bhaal uile. Agus thug sé culadhacha amach chuca.

23 Agus do chúaidh Iehu, agus Iehonadab mac Rechab go tigh Bhaal, agus a dubhairt sé re luchd adhartha Bhaal, Spíonuidh, agus féuchuidh nach bíadh aguibh annso éandúine do mhuinntir an TIGHEARNA, achd luchd adhartha Bhaal amháin.

24 Agus a nuair do chúadar a steach dofráil íodhbhartha agus ofrála loisge, dórduigh Iehu ceithre fithchid fear amuigh, agus a dubhairt, Má léigthí éandúine as dá ttug mé ann bhur lámhuibh, rachaidh anum an té léigfios uadh é, ar son a amna.

25 Agus tárla, an tan do chríochnuigh sé a nofráil loisge dofráil, go ndubhairt Iehu ris an ngárda agus ris na caiptínibh, Imthighidh asteach, agus marbhuidh iad; na léigidh éandúine as. Agus do bhuáil-eadarsan iad lé fáobhar an chloidhímlí; agus do theilg an gárda agus na caiptínigh amach iad, agus do chúadar go cathruigh thighe Bhaal.

26 Agus thugadar amach na hiómháighe ass tighe Bhaal, agus do loisgeadar iad.

27 Agus do bhrisiodar síos íomháighe Bhaal, agus do bhriseadar síos tigh Bhaal, agus do rinneadar campa dhe gus a niugh.

28 Marso do scrios Iehu Baal amach as Israel.

29 ¶ Acht cheana níor dhealuigh Iehu ré peacadhuibh Ieroboam mhic Nebat, noch thug ar Israel peacughadh; níor fhíll Iehu, O na láoghíbh órdha do bhí a Mbetel, agus do bhí ann Dan.

30 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Iehu, Do bhrígh go ndéarna tu go maith a ccríochnughadh an *neithesi is ceart* ann mo radharcsa, agus go ndéarna tú ré tigh Ahab do réir a *raibh* ann mo chroidhe, suighfid do chlann don cheathramhadh *glán* a ccathaóir ríogha Israel.

31 Acht níor chuir Iehu beann ar shiubhail a ndligheadh an TIGHEARNA Día Israel maille re na uile chroidhe: óir níor dhealuigh sé ré peacuidhuibh Iero-boam, noch thug ar Israel peacughadh.

32 ¶ Aunsna láethibhsin do thionnsguin an TIGHEARNA Israel do ghearrughadh: agus do bhuáil Hasael iad ann gach uile chósta Disrael;

33 O Iordan don táobh shoir, fearann Gilead uile, na Gadítigh, agus na Reubínítigh, agus na Manassítigh, ó Aroer, (nóch *atá* ag abhuinn Arnon), eadhon Gilead agus Básan.

34 Anois an chuid oile do ghníomhuibh Iehu, agus a ndéarna sé, agus a neart uile, nach *bhfuilid* siad scríobhtha a leabhar croinice ríogha Israel?

35 Agus do choduil Iehu a bhfochair a aithreadh: agus do hadhlaiceadh a Samá-ria é. Agus do ríogbadh Iehoahas a mhac iona ait.

36 Agus do bá ochd mblíadlína fithchiód a naimsir do *bhí* Iehu na rígh air Israel a Samá-ria.

CAIB. XI.

Foirrneart. 13 Agus bás Ataliah. 17 Do aisigeadh an tsiol ríogha, agus an glanchrábhadh.

AGUS an tan do chonnairc Ataliah mathair Ahasiah go raibh a mac marbh, déirigh sí agus do mharb sí an siol ríogha uile.

2 Achd Iehoseba, inghean an rígh Ioram, deirbhshíur Ahasiah, do ghlac sí Ioas mhac Ahasiah, agus do ghad é as lár na mac ríogh do marbhadh; agus dfolchadar é féin agus a bhanaltra, annsa tseomra chodalta ó Ataliah, a ccruth nar marbhadh é.

3 Agus do bhí sé aice a bhfolach a ttigh an TIGHEARNA sé bliadhna. Agus do bhí Ataliah na Bainríoghain ós cionn na tíre.

4 ¶ Agus do chuir Iehoiada teachda uád an seachdmhadh bliadhuin agus thug leis na húachdaráin ós cionn na ccéud, agus na caiptínigh agus an gárda, agus thug chuigesion iad go tigh an TIGHEARNA, agus do rinne cunnradh riu, agus do bhean mionna dhíobh a ttigh an TIGHEARNA, agus do thaisbéin mac an rígh dhóibh.

5 Agus daithin sé dhiobh, gha rádh, Sé so an ní do dhéantaoui; Biaidh an treas cuid aguibh rachus a steach annsa tsábbóid ag coimhéud faire ag tigh an rígh;

6 Agus *biaidh* trian oile ag geata Súr; agus trian ag an ngeata taóibh shiar don ghárda: mar sin choimhéudfuidhe faire an thighe, go nach bristear síos é.

7 Agus dá chuid dhíblhse uile noch rachus amach annsa tsábbóid, coimhéudfuidsin faire thighe an TIGHEARNA gacha taobha don rígh.

8 Agus béithí timchioll an rígh fa ccuairt, gach uile dhuine gun a arm iona láimh: agus gidh bé ar bith thiocfas a measc na ccóirigh a steach, marbhthar é; agus bithise a bhfochair an rígh mar rachus sé amach agus nar thiucfas sé a steach.

9 Agus do rinneadar na caiptínigh ós cionn na ccéud gach *éinní* dar aithin Iehoiada an sagart díobh: agus rug gach éanduine dá raibh ag dul a steach annsa ló shaóire, á mhuintir leis an droing dar chóir dul amach annsa tsábbóid, agus thangadar go Iehoiada an sagart.

10 Agus thug an sagart do chaipitínibh na ccéud gáethe agus sgiatha an rígh Dáibhi, noch do *bhí* a tteampall an TIGHEARNA.

11 Agus do bhí an gárda na sheasamh, gach áon maille re na arm na láimh, fá gcuairt timchioll an rígh, ó choirnéil deas an teampuill go nuige coirnéil clé an teampuill, *ar fud* re taóibh na haltóra agus an teampuill.

12 Agus thug sé mac an rígh amach, agus do chuir coróin air, agus thug an nfiadhuise *dhó*; agus do rinneadar rígh dhe, agus do ungadar é; agus do bhuáil-eadar a mhaca air a chéile, agus a dubh-radar, Go mairigh an rígh.

13 ¶ Agus a nuair do chúala Ataliah torman an ghárda agus an phobuil, tháinic sí chum an phobuil go teampall an TIGHEARNA.

14 Agus a nuair do amhairc sí, féuch, do bhí an rígh na sheasamh láimh ré piléir, nar *budh* gnáth, agus na prionn sadha agus na trampadha a bhfochair an rígh, agus daóine na críche uile ag gáird-eachos, agus ag séideadh stoc: agus do bhris Ataliah a héadach, agus do éigh sí, Feall, feall.

15 Achd do aithin Iehoiada an sagart do chaipitínibh na ccéad, doifigibh an tslóigh, agus a dubhairt riu, Beiridh libh amach i taobh amuich do na cóirighibh: agus gidh bé leanfas i marbhuidh leis an ccloidheamb é. Oir a dubhairt an sagart, ná marbhthar a ttigh an TIGHEARNA í.

16 Agus do chuireadar lámh iunte; agus dimthigh sisi an tslighe a ttigdis na

heich go tigh an rígh: agus annsin do marbhadh í.

17 ¶ Agus do rinne Iehoiada cunnradh idir an TIGHEARNA agus an rígh agus an pobal, go mbéidís na bpobal ag an TIGHEARNA; eidir an rígh mar an gcéadna agus an pobal.

18 Agus do chúadar muinntir na tíre uile go tigh Bhaal, agus do bhrisodar síos é; a altóreacha agus a íomhaigheacha do bhriseadar na mbloghuibh thríd amach, agus do mharbhadar Matan sagart Bhaal as coinne na naltórach. Agus dórdúigh an sagart oifigídh ós eionn thighe an TIGH-EARNA.

19 Agus rug sé leis uachdaráin na ccéud, agus na caiptínigh, agus an gárda, agus dáoine na tíre uile; agus thugadar a nús an rígh ó thigh an TIGHEARNA, agus tháinig sé a slighe an gheata an gharda go tigh an rígh. Agus do shuigh sé a ccatháoir an rígh.

20 Agus bá lúathgháireach dáoine na tíre uile, agus do bhí an chathair súaimhneach: agus do mharbhadar Ataliah leis an gcleoidheamh *lámh* ré tigh an rígh.

21 Seachd mblíadhna dáois do bhí Iehoas a nuair do thosuigh sé a rioghachd.

CAIB. XII.

Do chlaón Iehóas ó na dhiaghachd. 17

Do chuir se cuid don ionnmhus naomhtha chum Hasael.

ANNS Aseachdmhadh bliadhuin do Iehu do thosuigh Iehoas a rígh; agus dhá fhitchíod bliadhuin do bhí na rígh ann Ierusalem. Agus do bé ainm a mhathar Sibia ó Bheerséba.

2 Agus do rinne Iehoas an ná fá cheart a radharc an TIGHEARNA ar feadh láeth-eadh a sháoghail iona raibh Iehoiada an sagart dá mhúadh.

3 Acht níor cuireadh na háite árdar ar gcúl: do nídís an pobal a ceomhnuigh íodhbuit agus do loisgedís túis annsua háitibh árdar.

4 ¶ Agus a dubhairt Iehoas ris na sagairtaibh, Gach uile airgid do na neithibh tiodhlaicthe bheirthear go tigh an TIGH-EARNA, *eadhon* airgid gach duine dá ndéan *u chuntas*, an tairgid meastar do dhuine fa leith, agus gach uile airgid dá ttiucia a ceroidhe dhuine do thabhairt go tigh an TIGHEARNA,

5 Glacaidís na sagairt chuca é, gach éanduine ó na aitheantus féin; agus leasuighdís bristeadha an tighe, gidh bé ball a bhfaighthar briseadh air.

6 Achd is *amhluidh* bhí, annsa treas bliadhuin fitchíod do rígh Iehoas nár dheasuighceadar na sagairt bristeadha an tighe.

7 Ann sin do ghoir Iehoas air Iehoiada an sagart, agus na sagairt *oile*, agus a dubhairt riú, Cred fa nach leasuightheigh bristeadha an tighe? anois ar a nadh-bharsin ná glacaidh mós mó daingíod ó bhur naitheantus, acht tugaidh ar son bhristeadha an tighe é.

8 Agus do budh toil leis na sagartaibh gan mós mó daingíod do ghlacadh ón bpobal, agus gan bristeadha an tighe do leasughadh.

9 Achd do ghlac Iehoiada an sagart cófra, agus thug poll iona chláríbhéil, agus do shuighidh lámh ris a naltóir é, ar an ttaobh ndear mar tig duine a steach go tigh an TIGHEARNA: agus na sagart do choimhéd an doras do chuidís annsin gach airgid dá tтуghaóí go tigh an TIGH-EARNA.

10 Agus is *amhluidh* bhí, an tan do chonncadar go raibh móran airgid annsa chófra, go táinig scribhneóir an rígh agus an tárdshagart súas, agus do chuireadar a máladh, agus do comháireadar an tairgid do frith a tigh an TIGHEARNA.

11 Agus thugadar an tairgid, ar na áireamh, a lámh na ndáoine do rinne a nqbair, agá raibh féadhmantus thighe an TIGHEARNA: agus thugadarsan amach é do na sáoruibh agus don luchd saóthair, do oibrigh ar thigh an TIGHEARNA,

12 Agus do sháoruibh cloch, agus do luchd snoighte cloch, agus do cheannach adhmuil agus cloch shnoighte do leasughadh bhriseadh tighe an TIGHEARNA, agus ar gach éinní dar cuireadh amach ar son an tighe da dheasughadh.

13 Gidbheadh ní dheárnadh do thigh an TIGHEARNA cupáin airgid, glantóirigh, báisínigh, trumpadha, aon tsoitheach óir, nó soithighe airgid, do naingíod tugadh a steach go tigh an TIGHEARNA:

14 Acht thugadar sin don luchd oibre, agus do leasuighceadar leis tigh an TIGH-EARNA.

15 Os a chionn sin ní dheárnadar cuntus ris na dáoinibh, a lámhuibh a tтуgadar an tairgid re sheachadadh don luchd oibre: óir do rinneadar fírinne.

16 Airgid a naindlighe agus airgid an pheacaibh ní tugadh sin a steach go tigh an TIGHEARNA: budh leis na sagairtaibh é.

17 ¶ Ann sin do chuaidh Hasael rígh na Síria súas, agus do throid sé a naghaidh Gát, agus do ghabh sé í: agus thug Hasael aghaidh ar dhul súas go Hierusalem.

18 Agus do ghlac Iehoas rígh Iúdah na neithe náomhtha uile do thiodhlaic Iehosaphat, agus Iehóram, agus Ahasiah, a aithre, ríghthe Iúdah, agus a neithe-naomhtha féin, agus ar frith dór a stórus-

níbh thighe an TIGHEARNA, agus a tigh an rígh, agus do chuir chum Haseael rígh na Síria é : agus dimthigh sé ó Ierusalem.

19 ¶ Agus an chuid oile do ghníomhuibh Ioas, agus a ndéarna sé uile, nach *bhfuilid* scríobhtha a leabhar chroinice ríogh Iúdah ?

20 Agus déirgheadar a sherbhísigh, agus do chogradar ré cheile, agus mharbhadar Ioas a tigh Mhillo, noch théid síos go Silla.

21 Oir do bhuail Iosachar mac Simeat, agus Iehosabad mac Sómer, a sherbhísigh é, agus déug sé ; agus do adhlacéadar é a bhfochair a aithreadh a ceathruidh Dháibhi : agus do ríoghuidh Amasiah a mhac na áit.

CAIB. XIII.

Do bhuaghaidh Iehoas mac Iehoahas rí Israel, ar na Sirianchuibh go minic.

ANSA treas bliadhain fithchiod do Ioas mac Ahasiah rígh Iúdah do thosuigh Iehoahas mac Iehu a ríghé ós cionn Israel a Samária, agus do bhí na rígh seachd mbliadhna déug.

2 Agus do rinne sé an *ní budh* olc a radharc an TIGHEARNA, agus do lean sé peacadh Ieroboam mhic Nebat, noch thug ar Israel peacughadh ; níor dhealuigh sé ris sin.

3 ¶ Agus do las fearg an TIGHEARNA a naghaidh Israel, agus do thoirbhir iad a lámh Haseael rígh na Síria, agus a lámh Bhen hadad mhic Haseael, ar feadh a láeth-eail uile.

4 Agus do ghuidh Iehoahas an TIGHEARNA, agus déist an TIGHEARNA ris : oir do chonnaire sé comhmbuáidhreadh Israel, do bhrígh gur sháruigh rígh na Síria iad.

5 Agus thug an TIGHEARNA fear tárthála do Israel, ionnus go ndeachadar amach ó bheith faoi lámh na Sirianach : agus do aitreabhadar clann Israel iona tightheibh, mar do bhádar roimhe.

6 Gidheadh níor dhealuigheadar re peacadh thughe Ieroboam, noch thug ar Israel peacughadh, *achd* do shiubhlúigheadar ann : agus do bhí an garrán fós a Samária.

7 Agus níor fhág sé den phobal ag Iehoahas *achd* cáogad marcach, agus deich cearbuid, agus deich míle coisighe ; oir do mharbh rígh na Síria iad, agus do rinne iad amhuil luaithreadh re búaladh.

8 ¶ Anois an chuid oile do ghníomhuibh Iehoahas, agus a ndéarna sé uile, agus a neart, nach *bhfuilid* scríobhtha a leabhar croinice ríogh Israel ?

9 Agus do choduil Iehoahas a bhfochair a aithreadh ; agus do adhlacéadar é a

Samária : agus do ríoghaidh Ioas a mhac iona áit.

10 ¶ Annsa seachdmhadh bliadhuin déug ar fhithchid do Ioas rígh Iúdah do thosuigh Iehoas mac Iehoahas a ríghé ós cionn Israel a Samária, agus do ríoghaidh sé bliadhna déug.

11 Agus do rinne sé olc a radharc an TIGHEARNA ; níor léig sé dhe peacuidh Ieroboam mhic Nebat uile, noch thug ar Israel peacughadh : *achd* do shiubhail sé ionnta.

12 Agus an chuid oile do ghníomhuibh Ioas, agus a ndéarna sé uile, agus a neart ler throid se a naghaidh Amasiah rígh Iúdah, nach *bhfuilid* scríobhtha a leabhar croinice ríogh Israel ?

13 Agus do choduil Ioas a bhfochair a aithreadh ; agus do shuigh Ieroboam iona chathaoir ríogha : agus do hadhlacéadh Ioas a Samária a bhfochair ríogh Israel.

14 ¶ Anois do ghlac tinneas Elisa don tinneas dá bfuáir sé bás. Agus tháinig Ioas rígh Israel síos chuige, agus do ghuil ós a chionn, agus a dubhairt, O mathair, mathair, carbad Israel, agus a mharcshluagh.

15 Agus a dubhairt Elisa ris, Glac bogha agus soighde. Agus do ghlac sé bogha agus soighde.

16 Agus a dubhairt sé ré rígh Israel, Cuir do lainh ar do bhogha. Agus do chuir se á lámh air : agus do chuir Elisa a lámh ar láimh an rígh.

17 Agus a dubhairt sé, Foscuil an nfuinnéog don leath shoir. Agus dfoscail sé é. Ansin a dubhairt Elisa, Caith. Agus do chaith seision. Agus a dubhairt sé, Soighead sháortha an TIGHEARNA, agus soigheadh na tárthala ó Shiria : oir buailfidh tusa na Sirianuigh ann Aphec, no go scriosfuidh tú iad.

18 Agus a dubhairt sé, Glac na soighde. Agus do ghlac sé iad. Agus a dubhairt sé ré rígh Israel, Buail ar an italumh. Agus do bhuail sé trí huáire, agus do sdad sé.

19 Agus do bhí óglach Dé feargach ris, agus a dubhairt sé, Budh chóir dhuit a bhuail a cúig no a sé huáiribh ; annsin do bhuáilfa Síria nó go scriostá í : a nait nach mbuáilfidh tú anois Síria *achd* trí huáire.

20 ¶ Agus déug Elisa, agus do adhlacéadar é. Agus do ionnsuigheadar buidhne na Moabiteach an tír ar theachd a steach na bliadhna.

21 Agus tárta, mar do bhadar ag adhlacadh duine, féuch, go bhfacadar buidhean *aca* ; agus do theilgeadar an duine a ttuama Elisa : agus a nuair do léigeadh an tóglaich síos, agus do bhean sé

re cnámhuibh Elisa, do aithbhéoghuidh sé, agus do sheas sé súas ar a chosuibh.

22 ¶ Acht do bhrúigh Hasael rígh na Síria Israel ar feadh laethé Iehoahas.

23 Agus do bhí an TIGHEARNA grása-mhuil dóibh, agus do ghabh truaighe dhóibh é, agus do bhí meas aige orra, do bhrígh a chunnartha ré Abraham, ré Isaac, agus ré Iácob, agus níor bháill leis a sgríos uile, ná a tteilgion úadh as a lathair fós.

24 Annis fúair Hasael rígh na Síria bás; agus do ríogaidh Ben-hadad a mhac iona áit.

25 Agus do bhean Ioas mac Iehoahas a ris as lámh Bhen-hadad mhic Hasael na caithreacha, do bhean seision as lámh Iehoahas a athair le cogadh. Do bhuail Ioas é trí huáire, agus do bhean sé caithreacha Israel de.

CAIB. XIV.

Do mharbh Amasiah mhac Ioas rí Iudah, dúnmharbhach a athar. 7 Agus na Hedomtigh.

ANNSA dara bliadhain do Ioas mac Iehoahas rígh Israel do ríoghadh Amasiah mac Ioas rígh Iúdah.

2 Do bhí sé cúig bhliadhna fithchiod daóis an tan do thosúigh a rígle, agus do bhí sé na rígh naói mbliadhna fithchiod ann Ierusalem. Agus do hé ainm a mhathar Iehoaddan ó Ierusalem.

3 Agus do rinne sé ceart a radhare an TIGHEARNA, gídhleadh ní a ccosamhlachd Dháibhi a athair: do rinne sé do réir gach uile neithe dá ndéarnuidh a athair Ioas.

4 Acht cheana níor scriosadh na háite arda: do bhídís an pobal fós ag fodhbhuirt agus ag losgadh túise ar na háitibh árda.

5 ¶ Agus tárta, ar ball ar daingnigheadh an ríoghachd iona lámh, gur mharbh sé a shearbhfhoghantuidhígh noch do mharbh an rígh a athair.

6 Acht níor mharbh sé clann na ndúnmharbthach: do réir mar atá scríobhtha a leabhar dlíge Mhaóise, ann ar aithin an TIGHEARNA, gha rádh, Ní cuirfighear na haitbreacha chum báis ar son na cloinne, ní mó cuirfighear an chlann chum báis ar son a naitheach; achd cuirfighear gach aon chum báis ar son a pheacaidh féin.

7 ¶ Do mharbh sé deich míle do Edom a ngleann an tsaltuin, agus do ghabh sé Sélah ré cogadh, agus do ghoir Iocteel dainm dhi gus a niugh.

8 ¶ Ann sin do chuir Amasiah teachda úadh go Ioas mac Iehoahas mhic Iehu rígh Israel, gha rádh, Tárr, féucham ar aighthibh a chéile.

9 Agus do chuir Ioas rígh Israel go

Hamasiah rígh Iúdah, gha rádh, Do chuir an foghbhánan do bhí a Lebanon teachda chum an chédair do bhí a Lebanon, gha rádh, Tabhair hinghion dom mhacsa na mnáoi: agus do ghabh beathach állta thort do bhí a Lebanon, agus do shaltair síos an foghbhannan.

10 Do bhúail tú go demlin Edom, agus do thóg do chroidhe súas thú: *déana* gloir *dhe so*, agus fan san mbáile: óir cred as a mbúainféa ré ní do ghoirteochadhl thú, as a tuitféa féin, agus Iúdah maille riot?

11 Ach ní thug Amasia toradh air. Uimesin do chuáidh Ioas rígh Israel súas; agus dféuch sé féin agus Amasiah rígh Iúdah a chéile na naighthibh a Mbet-sémes, noch *bheanas* re Iúdah.

12 Agus tugadh an chuid fá mheasa do Iúdah roimhe Israel; agus do theitheadar gach áon aca da bpailiun.

13 Agus do ghabh Ioas rígh Israel Amasiah rígh Iúdah, mac Ioas mhic Ahasiah, a Mbet-sémes, agus thainic sé go Hierusalem, agus do bhris sé síos balla Ierusalem ó gheata Ephraim go geata an choirnéil, ceithre chéud cubhad.

14 Agus do rug leis iomlán a nóir agus a nairgid, agus ar frith do shoithighibh a tigh an TIGHEARNA, agus a nionnmhusuibh thighe an rígh, agus bairghde *comhaill*, agus dfill sé go Samária.

15 ¶ Anois an chuid oile do ghníomhuibh Ioas noch do rinne sé, agus a neart, agus mar do throid sé re Hamasiah rígh Iúdah, nach *bhfuilid* scríobhtha a leabhar croinice ríogh Israel?

16 Agus do choduil Ioas agá aithribh, agus do hadhlaiceadh é a Samária maille re ríghuibh Israel; agus do ríoghadh Ieroboam a mhac iona áit.

17 Agus do mhair Amasiah mac Ioas rígh Iúdah cúig bhliadhna déug a ndiáigh bháis Ioas mhic Iehoahas rígh Israel.

18 Agus an chuid oile do ghníomhuibh Amasiah, nach *bhfuilid* scríobhtha a leabhar croinice ríogh Iúdah?

19 Anois do chumadar feall iona aghaidh ann Ierusalem: agus do theith sé go Lachis; achd do chuireadarsan na dhiagh go Lachis, agus do mharbhadar ann sin é.

20 Agus thugadar leó air eachaibh é: agus do hadhlaiceadh é ann Ierusalem agá aithribh a ccathruigh Dháibhi.

21 ¶ Agus rugadar pobal Iúdah uile Asariah, (noch *do bhí* sé bliadhna déag dáois) leó, agus do rinneadar rígh dhe a nait Amasiah a athair.

22 Do chuir se súas Elat, agus do aisig do Iúdah í, tar éis sin do choduil an rígh a bhfochair a aithreadh.

23 ¶ Annsa cúigeadh bliadhuin déag do Amasiah mac Ioas rígh Iúdah do thosuigh Ieroboam mac Ioas rígh Israel a ríge a Samária, agus do bhí na rígh bliaghain agus dá fhithchíod.

24 Agus do rinne sé olc a radharc an TIGHEARNA : níor dhealuigh sé ré uile pheacúighibh Ieroboam mhic Nébat, noch thug ar Israel peacughadh.

25 Do aisig sé cósta Israel ó theachd a steach Hamat go fairge an réitigh, do reir bhréithre an TIGHEARNA Dia Israel, noch do labhair sé le láimh a óglaich Iónah, mhic Amittai, an faigh, noch do bhí do Ghat-hepher.

26 Oir do chomhair an TIGHEARNA aindeise Israel, go raibh ro shearbh : óir níor druideadh éainni súas, agus níor fágbladh éinní, nó cunganach ar bith ag Israel.

27 Agus ní dubhairt an TIGHEARNA fós go léirsciosfadh sé ainm Israel ó bheith faoi neamh : acht do sháor sé iad le láimh Ieroboam mhic Ioas.

28 ¶ Anois an chuid oile do ghníomhuibh Ieroboam, agus a ndéarna sé uile, agus a neart, mar do rinne sé cogadh, agus mar do bhean sé Damascus amach, agus Hamat Iúdah, do Israel, nach bhfuilid scríobhtha a leabhar croinice ríogh Israel?

29 Agus do choduil Ieroboam agá aithribh, ag ríoghuibh Israel; agus do bhí Sachariah a mhac na rígh iona áit.

CAIB. XV.

Asariah agus Iotam ríghthe Iudah. 8 Sachariah, &c. ar Israel.

ANNSA seachdmhadh bliadhain fithchíod do Ieroboam rígh Israel do thosuigh Asariah mac Amasiah rígh Iúdah a ríge.

2 Sé bliadhna déag daois bhí sé a núair do thosnigh sé a ríge, agus do bhí na rígh dhá bliadhain déag agus da fhithchíod ann Ierusalem. Agus do bé ainm a mhathar Iecholiah ó Ierusalem.

3 Agus do rinne sé ceart a radharc an TIGHEARNA, do reir a nuile ní dá ndéarnuidh Amasiah a athair;

4 Acht níor háthruigheadh na háite ánda : do nídís an pobal iodhbairt agus do loisgedis túis a ccomhnuidh annsna háitibh ánda.

5 ¶ Agus do bhuáil an TIGHEARNA an rígh, iondus go raibh sé na lobhar go ló a bháis, agus do rinne sé comhnuigh a ttigh ar leith. Agus do bhí Iótam mac an rígh ós cionn an tige, ag déanamh breitheamhnis air phobal na tíre.

6 Agus an chuid oile do ghníomhuibh Asariah, agus a ndéarna sé uile, nach bhfuilid siad scríobhtha a leabhar croinice ríogh Iúdah?

7 Mar sin do choduil Asaria agá aithribh; agus do hadhlaiceadh é a bhfochair a aithreadh a ccathruigh Dháibhi: agus do ríoghaidh Iótam a mhac iona áit.

8 ¶ Ann sa nochdmhadh bliadhuin déag ar fhithchíod do Asariah rígh Iúdah do bhí Sachariah mhac Ieroboam na rígh ar Israel a Samaria sé mhí.

9 Agus do rinne sé olc a radharc an TIGHEARNA, mar do rinneadar a aithre; níor dhealuigh sé ré peacadh Ieroboam mhic Nébat, noch thug ar Israel peacughadh.

10 Agus déirigh Sallum mac Iabes na aghaidh, agus do bhuáil sé é as coinne an phobail, agus do mharbh sé é, agus do bhí féin na ríogh iona áit.

11 Agus an chuid oile do ghníomhuibh Shachariah, féuch, atáid siad scríobhtha a leabhar croinice ríogh Israel.

12 Bú hé so focal an TIGHEARNA noch do labhair sé re Iehu, glia radh, Suighfidh do mhic ar chathaóir ríogha Israel go nuige an ceathramhadh glán. Agus is mar sin tháinig a grích.

13 ¶ Do thosuigh Sallum mac Iábes a ríge annsa naomhadh bliadhuin déag ar fhithchíod do Ussiah rígh Iúdah; agus do bhí na rígh mí iomlán a Samária.

14 Oir do chúaidh Menahem mac Gádi súas ó Thirsah, agus tháinig go Samária, agus do bhuáil Sallum mac Iabes a Samária, agus do marbh é, agus do bhí na rígh iona áit.

15 Agus an chuid oile do ghníomhuibh Shallum, agus an nfeall do rinne sé, féuch, atáid scríobhtha a leabhar croinice ríogh Israel.

16 ¶ Ann sin do bhuáil Menahem Tipsah, agus gach a raibh innte, agus a cóstadha ó Thirsah : do bhrígh nar fhoscladar roimhe, uime sin do bhuáil sé é; agus do scoilt súas a raibh do mhnáibh torcha innte.

17 ¶ Ann sa naomhadh bliadhain déag ar fhithchíod do Asariah rígh Iúdah do thosuigh Menahem mac Gádi a ríge ós cionn Israel, agus do ríoghadh deich mbliadhna a Samária.

18 Agus do rinne se olc a radharc an TIGHEARNA : níor dhealuidh sé ar feadh a bheatha re peacadhuibh Ieroboam mhic Nébat, noch thug ar Israel peacughadh.

19 ¶ Agus tháinig Pul rígh na Hasíria a naghaidh na tíre : agus thug Menahem do Phul míle tallann airgid, iondus go mbeith a lámh ris do dhaingniugadh na ríoghachda iona láimh.

20 Agus do thabhuigh Menahem an tairgid ar Israel, eadhon air gach uile dhuine chumasach a saídhhbhrios, ar gach éanduine cáogad secel airgid, ré thabhairt

do rígh na Hassíria. Marsin do fhíll rígh na Hassíria ar ais, agus níor fhan annsin ansa dúitheche.

21 ¶ Agus an chuid oile do ghníomhuibh Mhenahem, agus a ndéarna sé uile, nach bhfuilid scríobhtha a leabhar croinice ríogh Israel?

22 Agus do choduil Menahem agá aithribh; agus do ríoghaidh Pecahiah a mhac iona áit.

23 ¶ Annsa chaogadmbadh bliadhúin do Asariah rígh Iúdah do thosaídh Pecahiah mac Menahem a ríge ós cionn Israel a Samária, agus do ríoghaidh dhá bhliadhúin.

24 Agus do rinne sé olc a radharc an TIGHEARNA: níor dhealuigh sé ré peacadhuibh Ieroboam mhic Nebat, noch thug ar Israel peacughadh.

25 Acht do rinne Pecah mac Remaliah, caiptín dá mhuintir féin, feall air, agus do bhúail é a Samária, a bpálás thighe an rígh, maille re Hargob agus Arieih, agus maille re caogad fear do na Gileaditeach-aibh: agus do mharbh sé é, agus do ríoghaidh iona áit.

26 Agus an chuid oile do ghníomhuibh Phecahiah, agus a ndéarna sé uile, féuch, atáid scríobhtha a leabhar croinice ríogh Israel.

27 ¶ Annsa dara bliadhain ar cháogad do Asariah rígh Iúdah do ríoghuidh Pecah mac Remaliah ós cionn Israel a Samária fithche bliadhúin.

28 Agus do rinne sé *an ní fá* holc a radharc an TIGHEARNA: níor dhealuidh sé re peacadhuibh Ieroboam mhic Nebat, noch thug ar Israel peacughadh.

29 ¶ A laethibh Phecah rígh Israel tháinig Tiglat-pileser rígh na Hassíria, agus do ghabh sé Hiion, agus Abel-betnaacha, agus Ianoah, agus Cedes, agus Hásor, agus Gileadi, agus Galilee, agus fearann Naphtali uile, agus rug a lámh iad go Hassíria.

30 ¶ Agus déirigh Hosea mac Elah a naghaidh Phecah mhic Remaliah, agus do bhúail sé é, agus do mharbh é, agus do bhí féin na rígh na áit, annsa bhfithchiodmbadh bliadhúin do Iótam mac Ussiah.

31 Agus an chuid oile do ghníomhuibh Phecah, agus a ndéarna sé uile, féuch, atáid scríobhtha a leabhar croinice ríogh Israel.

32 ¶ Annsa dara bliadhúin do Phecah mhac Remaliah rígh Israel do thosuigh Iótam mac Ussiah rígh Iúdah a ríge.

33 Cúig bhliadhna fithchiod daóis do bhí sé a nuair do thosuigh sé a ríge, agus do ríoghaidh ann Ierusalem sé bliadhna déug. Agus do be ainm a mhathair Ierasha, inghin Sadoc.

34 Agus do rinne sé *an ní fá* ceart a

radharc an TIGHEARNA: do rinne sé do réir a nífle ní dá ndéarnuidh a athair Ussiah.

35 Acht cheana níor hathruigheadh na háite árdá: do nídís an pobal iodhuirt agus do loisgedís túis a ccomhnuigh annsa háitibh árdá. Do chuir sé súas an geata fa háirde do thigh an TIGHEARNA.

36 ¶ Anois an chuid oile do ghníomhuibh Iótam, agus a ndéarna sé uile, nach bhfuilid siad scríobhtha a leabhar croinice ríogh Iúdah?

37 Annsa laethibhsí do thosuigh an TIGHEARNA Resin rígh na Síria agus Pecah mac Remaliah, do chur a naghaidh Iúdah.

38 Agus do choduil Iótam agá aithribh, agus do hadhláicheadh a bhíochair a aithreadh é a ccaithruigh Dháibhí a athar: agus do ríoghadh Ahas a mhac iona áit.

CAIB. XVI.

De fhóir rí na Hassíria ar Ahas rí Iúdah, annadhaidh rígh na Síria.

A NNSA seachdmhadh bliadhúin déug do Phecah mac Remaliah do thosuigh Ahas mac Iótam rígh Iúdah a ríge

2 Fithche bliadhna daóis do bhí Ahas a nuair do thosuigh a ríge, agus do ríoghaidh sé bliadhna déug ann Ierusalem, agus ní dhearnuidh sé *an ní fá* cheart a radharc an TIGHEARNA Dé, mar do rinne a athair Dáibhí.

3 Acht do shiubhail sé a slighe ríogh Israel, thug fós, ar a mhac dul thríd an tteimh, do réir adhúathmhaireachd na ngeinteadh, noch do theig an TIGHEARNA amach roimhe chloinn Israel.

4 Agus do rinne sé iódhbairt agus do loisg sé túis air na hárduibh, agus air na cnocaibh, agus fáoi gach éanchram glas.

5 ¶ Annsin tháinig Resin rígh na Síria agus Pecah mac Remaliah rígh Israel súas go Hierusalem chum cogaidh: agus do chuireadar sláugh na suidhe air Ahas, achd ní dheachaidh aca air.

6 A nuairsin do ghnodhuigh Résin rígh na Síria Elat ar ais don Tsíria, agus do dhíbir na Iúduighe ó Elat: agus thagadar na Síranuigh go Helat, agus do áitigheadar ann sin guh a nuigh.

7 ¶ Annsin do chuir Ahas teachda go Tiglat-pileser rígh na Hassíria, ghá rádh, *Is misi do sherbhíscach* agus do mhac: tárr anshíos, agus cumbdaigh mé as lámh rígh na Síria, agus as lámh rígh Israel, noch déirigh súas am aghaidh.

8 Agus do ghlac Ahas an tór agus a nairgid do frith a tigh an TIGHEARNA,

agus a nionnmhus thighe an rígh, agus do chuir tiodhlacadh go rígh na Hassíria.

9 Agus dáontuigh rígh na Hassíria leis: óir do chuaidh rígh na Hassíria súas a naghaidh Dhamascus, agus do ghabh sé í, agus rug na *dabine do bhí innte* a láimh go Cir, agus do mharbh sé Résin.

10 ¶ Agus do chuaidh Ahas go Dhamascus a ccoinne Thiglat-pileser rígh na Hassíria, agus do chonnaire sé altoir do *bhí ann* Damascus: agus do chuir an rígh Ahas chum Uriiah an sagart cuma na haltóra, agus a samhlachas, dó réir á hoib-righthe uile.

11 Agus do rinne Uriiah an sagart altóir do réir gach éinneithe dar chuir Ahas an rígh ó Dhamascus chuige: mār sin do rinne Uriiah an sagart í fá a nain a ttáinic an rígh Ahas ó Dhamascus.

12 Agus a núair tháinic an rígh ó Dhamascus, do chonnaire an rígh an altóir: agus tháinic an rígh gus a naltóir, agus do ofráil sé uirre.

13 Agus do loisg sé ofráil loisge agus ofráil bhídh, agus do dhóirt a ofráil dighe, agus do chroith sé fuil a ofrála síothchána, air an naltóir.

14 Agus do rug sé leis mar an gcéadna an naltóir phráis, do *bhí a luthair an* TIGHEARNA, ó éadan an tighé, ó eidir an naltóir agus tigh an TIGHEARNA, agus do chuir sé air an ttáobh thuáigh do naltóir í.

15 Agus do aithin Ahas do Uriiah an sagart, ghá rádh, Ar an naltóir mhóir loisg ofráil loisge na mhaidne, agus ofráil bhídh an trathlóna, agus íodhbuiirt loisge an rígh, agus a ofráil bhídh, agus ofráil loisge dháoine na tíre uile, agus a nofral bhídh agus a nofrála dighe; agus croith uirre fuil na hofrála loisge uile, agus fuil hódhbarta uile: agus biadh an naltóir phráis agumsa do cheasnughadh *maille lé*.

16 Marso do rinne Uriiah an sagart, do réir a nuile ní dar aithin an rígh Ahas de.

17 ¶ Agus do ghearr an rígh Ahas imiol na míbasadh, agus do átharruigh an láibher dhíobh amach; agus do leag an nfairge do na damhuibh práis do *bhí fúithe*, agus do chuir ar phábháil chloch í.

18 Agus an tólach don tsabbóid do rinneadar annsa tigh, agus dul a steach an rígh amuich, do iompóigh sé ó thigh an TIGHEARNA deagla rígh na Hassíria.

19 ¶ Anois an chuid oile do ghníomh-nibh Ahas noch do rinne sé, nach bhfuilid scríobtha a leabhar croinice ríogh Iúdah?

20 Agus do choduil Ahas a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlaiceadh agá aithribh é a ccaithruigh Dháibhi: agus do ríoghaidh Hesechia a mhac na áit.

CAIB. XVII.

Rug rígh na Hassíria leis pobal rí Israel.

ANNSA dara bliadhain déng do Ahas rígh Iúdah do thosuigh Hoseá nua Elah a ríge a Samária ós cionn Israel náoi mblíadhna.

2 Agus do rinne sé an ní fu hólé a radharc an TIGHEARNA, acht ní do nós na ríogh tháinic roimhe ós cionn Israel.

3 ¶ Tháinic Salmaneser rígh na Hassíria súas na aghaidh; agus do umhluidh Hoseá na sherbhíseach dhó, agus thug tiodhlaice dhó.

4 Agus fúair rígh na Hassíria droich-mbéin ann Hoseá: óir do chuir sé teachda go So rígh na Héigpte, agus ní thug sé tiodhlacadh ar bith go rígh na Hassíria, mar do rinne sé ó bhliadhuin go bliadhuin: ar a nadhbharsin do dhruid rígh na Hassíria fa íadhadh é, agus do cheangail sé a bpríosín é.

5 ¶ Ann sin tháinic rígh na Hassíria súas ar féadh na críche uile, agus do chúaidh súas go Samária, agus do bhí re na haghaidh trí bliadhna.

6 Annsa náomhadh bliadhuin do Hoseá do ghabh rígh na Hassíria Samária, agus rug se Israel leis go Hassíria, agus do shuighidh íad ann Hálah agus ann Hábor *láimh ré* habhuinn Gósan, agus a ccaithreachaibh na Mediteach.

7 Oir is *amhluidh* bhí, gur pheacuigh-eadar clann Israel a naghaidh a TIGHEARNA DÍA, noch thug a nós íad as crích na Héigpte, ó bheith faoi láimh Phárao rígh na Héigpte, agus go raibh eagla deé oile orra,

8 Agus gur shíubhuileadar a reachduibh na ngeinteadh, (noch do theilg an TIGHEARNA amach roimhe chloinn Israel), agus rightheadh Israel, noch do rinneadar féin.

9 Agus do rinneadar clann Israel go soluígheach na neithe nar chóir a naghaidh a TIGHEARNA DÍA, agus do rinneadar áite árdá dhóibh féin iona ccaithreachaibh uile, ó thor an luchd faire go nuige an ccaithruigh chumhdhughte.

10 Agus do chuireadar súas dóibh féin íomháighe agus garráin ann gach áon chnoc árd, agus fáoi gach áon chrann glas:

11 Agus annsin do loisgedis tuis annsna háitibh árdá uile, mar *níodh* na geintidh do dhíbir an TIGHEARNA rompa; agus do oibrigheadar droichneithe do bhrostughadh an TIGHEARNA chun feirge:

12 Oir do adhlradar íomháigheadh, a ttáobh a ndubhairt an TIGHEARNA riú, Ná dénuidh an nísí.

13 Gidheadh fós do rinne an TIGHEARNA

EARNA fiadhnuise a naghaidh Israel, agus a naghaidh Iúdah, tres na faighibh uile, agus *treas* an luchd faicsiona uile, gha rádh, Fillidhsí ó bhuir ndroichshlighibh, agus coimhéduigh maitheantasa agus mo reachda, do réir a nuile dhlighe dar áithin mé dá bhuir naithribh, agus noch do chuir mé chugaibh leim sherbhisigh na faidhe.

14 Gidheadh níor bháill léo a chluinsion, achd do chruáidheadar a muineíl, amhuil muineíl a naithreadh, nach ar chreid ann a TTIGHEARNA Día.

15 Agus do tharcuisnigheadar a reachda, agus a chunradh do rinne sé re na naithribh, agus a fhiadhnúiseadh noch do fhiadhnúigh sé na naghaidh; agus do leanadar díomhaóineas, agus thangadar chum bheith díomhaóin, agus do leanadar na geintigh noch do bhi ar gach táobh dhíobh, a *ttaothar* fhúagairan TIGHEARNA dhíobh, nach déanaidís ní cosmhuil riú.

16 Agus do fhágghadar uile aitheanta a TTIGHEARNA Día, agus do rinneadar dhóibh féin iomhaigheadh leagtha, dhá láogh, agus do rinneadar garrán, agus do adhradar slógh neimhe uile, agus do adhradar Baal.

17 Agus thugadar air a macaibh agus air a ningheanuibh dul thrid an tteine, agus do nídís faistíne agus droidheachd, agus do reacadar iad féin do dhéanamh uile a bhfiadhnúise an TIGHEARNA, dá bhros-
tughadh chum feirge.

18 Uimesin do bhí an TIGHEARNA ro fheargach re Hisrael, agus do atharruigh sé as a radharc iad: níor fágghadh éanduine achd treabh Iúdah amháin.

19 Mar an gcéadna níor chomhuill Iúdah aitheanta a TTIGHEARNA Día, achd do shiubhlúigheadar a reachduibh Israel noch do rinneadar féin.

20 Agus do chuir an TIGHEARNA siol Israel uile a tarcuisne, agus do smachduigh iad, agus do thoirbhir iad a láimh mhílteóireadh, nó gur theilg sé as a radharc iad.

21 Oir do réub sé Israel ó thigh Dháibhi; agus do rinneadar rígh do Ieroboam mac Nēbat: agus do tharruing Ieroboam Israel ón TIGHEARNA do leanmhuin, agus thug orra peacadh mór do pheacughadh.

22 Oir do shiubhlúigheadar clann Israel a bpeacadhuibh Ieroboam uile noch do rinne sé; níor dhealuigheadar riú;

23 Nō gur atharruigh an TIGHEARNA Israel as a radharc, mar a dubhairt sé tre na sheirbhíseachaibh uile na faighe. Mar sin rugadh Israel as a ndúitheche féin go Hassíria agus a niugh.

24 ¶ Agus thug rígh na Hassíria *daoine* ó Bhabilon, agus ó Chutah, ó Abha, agus

ó Hamat, agus ó Shepharbhaim, agus do shuighidh sé *iad* a ccaithreachaibh Shamária a náit chloinne Israel: agus do shealbhuigheadar Samaria, agus do áitigheadar iona ccaithreachaibh.

25 Agus is *amhluidh* bhí a ttosach a ccomhnuighe annsin, nach raibh eagla an TIGHEARNA orra: uimesin do chuir an TIGHEARNA leomhuin na measg, noch do mharbh *cuid* díobh.

26 Uime sin do labhradar re rígh na Hassíria, ghá rádh, Na cineadhacha do atharruigh tú, agus do shuighidh tú a ccaithreachaibh Shamária, ní feas dóibh modh Dé na tíre: uime sin do chuir sé leomhuin na measg, agus, feuch, atáid agá marbhadh, do bhrígh nach blfuil fios mhodha Dé na tíre aca.

27 Ann sin dífúagair rígh na Hassíria, gha rádh, Beiridh libh ann sin áon do na sagartaibh noch thugabhair as sin; agus éirghedís agus comhnuighedís annsin, agus múineadh sé dhóibh modh Dhé na tíre.

28 Ann sin tháinig áon do na sagartaibh do rugadar léo as Mbária agus do rinne sé comhnuidhe a Mbéte, agus dó mhóin dhóibh cionnus do bheith eagla an TIGHEARNA orra.

29 Gideadh do rinne gach éainchineadh dée dhóibh féin, agus do chuireadar *iad* a tightheibh na náiteach nárd noch rinneadar na Samaritanuigh, gach éainchineadh ann a ccaithreachaibh féin mar ar chomhnuighcadar.

30 Agus do rinneadar muinntir na Babiloin Sucot-benot, agus luchd Chut do rinneadar Nergal, agus do rinneadar muinntir Hámot Asúna,

31 Agus do rinneadar na Habbítigh Nibhas agus Tartac, agus do loisgeadar na Sepharbhaitigh a cclann a tteine do Adrammelech agus do Anammelech, dee Shepharbhaim.

32 Marsin do bhí eagla an TIGHEARNA orra, agus do rinneadar dhóibh féin don chuid do budh uiríse aca sagairt na náiteach árd, noch do nódh iodhbhairt air a son, a tightheibh na náiteach árd.

33 Do bhí eagla an TIGHEARNA orra, agus do adhradar a ndéé féin, do réir mhodha na ccineadhach noch rugadar léo as sin.

34 Gus an lá a niugh do níd réir an tseannóis: ní eaglaid an TIGHEARNA, ní mó do níd do reir a reachda, nó do reir a nórdughtheadh, nó do reir an dlighe agus na baithne noch daithin an TIGHEARNA do chloinn Iácob, dar ghior sé Israel dainn;

35 Re a ndéarna an TIGHEARNA cunnradh, agus ar fhuagair dhóibh, gha rádh, Ní bhía eagla éindee oile oruibh, ní uimh-

leochuidh sibh féin dóibh, ní dhéantaóí íodhbuit dóibh, ní dhéantaóí seirbhís dóibh :

36 Acht an TIGHEARNA, noch thug a níos sibh as crích na Héigpte re cumhachda móra agus le láimh sínte amach is roimhesion bhias eagla oruibh, agus isé adharfuidhe, agus is dó dhéantaóí íodhbuit.

37 Agus na statúidigh, agus na hordluighthe, agus na dlighthe, agus na haithheanta, noch do scríobh sé dháoiibh, coimhéudfáoi íad go bráth; agus ní bhíadh eagla dée oile oruibh.

38 Agus ní dhearmadfáoi an chunradh do rinne mé ribh; ní mó bhias eagla dée oile oruibh.

39 Acht báidh eagla bhur TTIGHEARNA Dia féin oruibh; agus saorfuidh sé sibh as laimh bhur nuile nábhad.

40 Acht cheana níor eisteadarsan, achd do rinneadar do reir an chéad ghnátha.

41 Marsin do bhí eagla an TIGHEARNA ar na cineadhachaibh si, agus do rinneadar serbhís dá niomháighibh ghrábhálta féin, a cclann arann, agus clann a ccolinne: mar do rinneadar a naithre, is marsin do nidsion gus a niugh.

CAIB. XVIII.

Do aisig Hesecia rí Iudah an crábhadh firinneach. 17 Raithe agus ro-cháine Rabsaceh.

ANNOIS tárla annsa treas bliadhain do Hoseá mac Elah rígh Israel, gur thosuigh Heseciah mac Ahas rígh Iudah a rígh.

2 Cúig bhliadhna fithchiod dáois do bhí sé a nuair do thosuigh sé a rígh; agus do ríoghaidh náoi mblíadhna fithchiod ann Ierusalem. *Do bé fós ainm a mhathar Abi, inghean Shachariah.*

3 Agus do rinne sé an ní fá cheart a radharc an TIGHEARNA, do reir a nuile ní dá ndearmuidh á athair Dáibhi.

4 ¶ Do atharruidh sé na háite árd, agus do bhris sé na híomháighe, agus do ghearr sé síos na garraín, agus do bhris na codchannaibh a naithir nimhe phráis do rinne Máoise: óir gus an namsin do loisgeadís clann Israel túis di: agus do ghoir sé Nehustan di.

5 Do chuir sé a dhóigh annsa TIGHEARNA Día Israel; iondus nach raibh éanduine na dhíáigh cosmhuil ris a meag ríogh Iudah uile, nó éanduine dá raibh roimhe.

6 Oir do chuáidh sé a leith an TIGHEARNA, agus níor dhealuigh re na leanmhuin, achd do choimhéud a aitheanta, noch do aithin an TIGHEARNA do Mháoise.

7 Agus do bhí an TIGHEARNA maille ris, agus do chuáidh sé ar a aghaidh gach uile

bhall a ttiagh amach: agus do chathuigh se a naghaidh rígh na hassíria, agus níor fhoghuin sé dó.

8 Do bhúail sé na Philistinigh go nuiga Gasa, agus a imle sin, ó thor an luchd faire gus na caithreachaibh daingne.

9 ¶ Agus tárla annsa cheathramhadh bliadhain do rígh Heseciah, (noch ar bhé an seachdmhadh bliadhain do Hoseá mac Elah rígh Israel), go ttáinic Salmaneser rígh na Hassiria aníos a naghaidh Shamária, agus gur chuir slúagh na shúighe uirre.

10 Agus a ccionn thrí mblíadhain do ghabhadar í: annsa seiseadh bliadhain do Heseciah, (*do bí sin an náomhadh bliadhain do Hosea rígh Israel*), do gabhadh Samária.

11 Agus rug rígh ná Hassíria Israel leis don Assíria, agus do chuir sé íad ann Hálah agus Hábor *láimh ré* habhuinn Gosan, agus a ccaithreachaibh na Médeach:

12 Do bhrígh nar umhlúghtheadar do ghlór a TTIGHEARNA Dé, áchd gur shárnuigheadar a chunnradh, agus a nuile ní dár aithin Máoise searbhfhoghantuigh an TIGHEARNA dlíobh, agus nar bháill leó a ccluinsion, nó a ndéanamh.

13 ¶ Annois ansa cheathramhadh bliadhain déug don rígh Heseciah tháinic Sennacherib rígh na Hassíria a níos a naghaidh uile chaithreacha ndaingean Iudah, agus do ghabh sé íad.

14 Agus do chuir Heseciah rígh Iudah teachda go rígh na Hassíria go Lachis, dhá rádh, Do choirigh mé; fill uáim: an ní chuirfios é orum iomchoruidh mé é. Agus do chuir rígh na Hassíria ar Heseciah rígh Iudah trí chéud tallann airgid agus tríochad tallann óir.

15 Agus thug Heseciah dhó ar frith dairgiod a ttiagh an TIGHEARNA, agus a nionnmhusuibh thighe an rígh.

16 Fa namsin do gheárr Heseciah an tór do dhoirsibh theampuill an TIGHEARNA, agus do na piléuruibh noch do dfoluigh Heseciah rígh Iudah *re hór*, agus thug sé do rígh na Hassíria é.

17 ¶ Agus do chuir rígh na Hassíria Tartan agus Rabsaris agus Rabsaceh ó Lachis gus an rígh Heseciah maille re slúagh mór a naghaidh Ierusalem. Agus do chuádar súas agus thangadar go Hierusalem. Agus a nuair thangadar a níos, thangadar agus do sheasadar ag píopa an locháin dob áirde, noch atá a slighe mhóir mhachaire a núcaire.

18 Agus a nuair do ghoireadar chum an rígh, tháinic Eliacim mac Hileciah amach chuca, noch do bhí ós cionn an teaghlúigh, agus Sebna an scríbhneoir, agus Ioah mac Asaph an cuimhnightheoir.

19 Agus a dubhairt Rabsaceh riú,

Jabhruidhsí a nois ré Heseciah, Marso deir an rígh mór, rígh na Hássíria, Cred é an daingíon so iona bhfuil tú ag cur do dhóthchuis?

20 A deir tusa, (acht is briathra diomháoin iad,) *Atá* comhairle agus neart *agusa* chum an chogaídh. Anois éa iona bhfuil do dhóthchus, as a tteid tú a ccogadh ormsa?

21 Féuch: anois, atá do dhóigh a maide don ghiolcuigh bhrúitesí, ion sa Négípt, noch ma sheasann duine air, rachas iona láimh, agus thollfás í: marsin *atá* Phárao rígh na héigipte ré gach áon dá gcuiríonn a dhóigh ann.

22 Acht má deirthí riomsa, *Atá* ar ndóigh ann ar TIGHEARNA Día, nach é sin an té, ar chuir Heseciah a aíte árdá agus a altóra ar gcúl, agus a dubairt sé ré Iúdah agus ré Ierusalem, Do dhéan-táoi íodhbhuirt as coinne na haltórasa ann Ierusalem?

23 Anois ar a nadhbharsin, guidhim thu, tabhair braighde dom thighearna rígh na Hássíria, agus do bheara misi dhá mhíle each dhuit, má thig dhíot ar do shon féin mharschlúagh do chur orra.

24 Cionnus maiscadh iompóchus tú náit aghaidh éanchaptrín amháin do na searbh-fhoghantuibh is lugha ag am mhaighistir, agus chuirfeas tú do dhóigh san Négípt fa charbaduibh agus fa mharschlúagh?

25 An ttaínic misi a nois gan an TIGHEARNA a naghaidh na háitesí dá milleadh? A dubhairt an TIGHEARNA ríom, Eirigh súas a naghaidh na tíresin, agus mill í.

26 Ann sin a dubhairt Eliacim mac Hilciah, agus Sebna, agus Ioah, re Rabsaceh, Guidhim thú, labhair red shearbh-fhoghantuighibh annsa teanguidh Shirianta; (óir tuignid í): agus ná labhair ríom annsa teanguidh dúluighe a cclúasuibh na muinntire *atá* air an mballa.

27 Acht a dubhairt Rabsaceh riúsan, Nar chuir mo mhaighistir misi chum do mhaighistirsí, agus chugadsa, do labhairt na mbriatharsa? nach chum na muinntire shuidhios air an mballa do *chuir sé mé*, go nithid a salchar féin, agus go nibhid a mún féin bhur bhfochairse?

28 ¶ Annsin do sheas Rabsaceh agus do éigh do ghuth árd a teanguidh na Niudugheadh, agus do labhair, dhá rádh, Eistigh focal an rígh mhóir, rígh na Hássíria:

29 Marso a deir an rígh, Na mealladh Heseciah sibh: óir ní bhíadh ar a chumus bhur sáoradh as a láimh:

30 Agus ná tugadh Heseciah oruibh bhur ndóigh do chur annsa TIGHEARNA, gha rádh, Sáorfuadh an TIGHEARNA sinn

go deimhin, agus ní sheachodar an chath-airis a láimh rígh na Hássíria.

31 Ná tugaidh éisteachd do Heseciah: óir is mar so deir rígh na Hássíria, Déunuidh *réiteach* riomsa maille re comhuídh, agus tigidh amach chugam, agus *annsin* itheadh gach áon aguibh dá fhíneamhuin féin, agus gach áon da chrann fíge, agus ibheadh gach áon dnuise a thobair féin:

32 Nó go tí misi agus go mbeiridh mé liom sibh a bhfearann cosmhuil ré bhur ttír féin, dúitheche arbla agus fhíona, dúitheche aráin agus fhíneamhuia, dúitheche ola chrann-ola agus meala, chor go mairfidhe, agus nach bhfuighe sibh bás: agus ná héistidh re Heseciah, a nuair chuirfeas sé impidhe oruibh, dha rádh, Táirtheochaidh an TIGHEARNA sinn.

33 Nar sháor día air bith do na cineadh-achuibh a dhúitheche as láimh rígh na Hássíria?

34 Cáit a bhfuilid dée Hamát, agus Arpad? cáit a bhfuilid dée Sepharbhaím, Hena, agus Ibhah? nar sháoradar Samária as mo láimhsí?

35 Cía híad féin a measc dée na tíorthann, noch do sháor a ttír as mo láimhsí, as a sáoradh an TIGHEARNA Ierusalem as mo láimh?

36 Acht do bhádar na daóine na ttochd, agus níor fhreagradar éanfhocal dó: óir do bé aithne an rígh, dha rádh, Na tugaidh freagra air.

37 Annsin tháinic Eliacim mac Hilciah, noch do *bhí* os cionn an teaghligh, agus Sebna an scribhneóir, agus Ioah mac Asaph an cuimhnigheóir, go Heseciah gun a néadach briste, agus do innseadar dhó briathra Rabsaceh.

CAIB. XIX.

Tug Isaiah solús do Heseciah. 35 Do mharbh aingeal 185000 Assirianach.

A GUS tarla, a nuair do chúala Heseciah sin, gur bhris sé a éadach, agus gur fholuigh é féin lé saiceadach, agus do chuáidh go tigh an TIGHEARNA.

2 Agus do chuir sé Eliacim, do *bhí* os cionn an teaghligh, agus Sebna an scribhneóir, agus sinnsir na sagart, a cculadhuibh shaicéaduigh, go Hisaiah an fáigh mac Amos.

3 Agus a dubhradar ris, *Is* marso a deir Heseciah, *Is* lá buaidheartha an láso, agus míochlú, agus scannla: óir thangadar an chlann go ham a mbearta, agus ní *bhfuil* do neart a mbreith.

4 Do bféidir go ccluinfadh do THIGHEARNA Día briathra Rabsaceh uile, noch do chuir rígh na Hássíria a mhaighistir daithiseadh an Dé bhí; agus go nimhdheargfadh na briathra noch do chúala do

THIGHEARNA Día: uimesin tóg súas do ghuidhe ar son an nfuighill do fágghadh.

5 Marsin thangadar serbhisigh an rígh Hesechiah go Hiseiah.

6 ¶ Agus dubhairt Isaiah ríu, Abruidh marso ré bhur maighistir, Is marso a deir an TIGHEARNA, Ná bíodh eagla ort roimhe na bríathruibh do chúala tú, le scannluigheadar muinntir rígh na Hassiria misi.

7 Féuch, cuirfidh misi suinnéan airson, agus cluinfidh sé giorac, agus fillfidh sé dhá dhuichthe féin; agus do bhéara mé air tuitim leis an ccloidheamh iona thír féin.

8 ¶ Agus do fhíll Rabsaceh, agus fuáir sé rígh na Hassiria ag cogadh a naghaidh Libnah: óir do chúala sé gur imthigh sé as Lachis.

9 Agus a nuáir do chúala sé teachd thar Thirhacah rígh na Hietíopia, Féuch, atá sé ar tteachd a mach do throid ad aghaidh: do chuir sé teachda a rís go Hesechiah, gha rádh,

10 Mar so déarthaoid re Hesechiah rígh Iúdah, gha rádh, Ná mealladh do Dhía iona bhfuil do dhóthchus thú, dha rádh, Ní thiubharthar Ierusalem a láimh rígh na Hassiria.

11 Féuch, do chúala tú cred do rinnadar ríghthe na Hassiria ré gach uile chrích, da lérscrios: agus an saórfuightheart thusa?

12 Ar sháoradar dée na geineadhach an luchd do chlaóidheadar maithresi; Gósan, agus Híran, agus Reseph, agus claun Eden noch do bhí ann Telasar?

13 Cáit a bhfuil rígh Hamat, agus rígh Arpad, agus rígh caithreach Sepharbaim, Hena, agus Ibhah?

14 ¶ Agus do ghlac Hesechiah an litir as láimh na tteachda, agus do léigh í: agus do chúaidh Hesechiah súas go tigh an TIGHEARNA, agus do leathnuigh sé í a lathair an TIGHEARNA.

15 Agus do ghuidh Hesechiah a lathair an TIGHEARNA, agus a dubhairt, O a THIGHEARNA Día Israel, noch chomhnuighios eidir na cherubínibh, is tusa amháin Día, rioghachd an domhuin uile; is tú do rinne neamh agus talamh.

16 A THIGHEARNA, croma a nús do chlúas, agus cluin: foscuil, a THIGHEARNA, do shúile, agus féuch: agus cluin bríathra Shennacherib, noch do chuir sé daithiseadh an Dé bhí.

17 As fíor, a THIGHEARNA, gur dhíbréadar ríghthe na Hassiria na cineadhacha agus a ndúithche,

18 Agus gur theilgeadar a ndée annsa teine: óir níor dhée iad, achd obair lámh daóine, crainn agus clocha: uimesin do scriosadar iad.

19 A nois ar a nadhbharsin, O a THIGHEARNA ar Ndia, guidhim thú, saorsa sinne as a láimh, chor go mbia a fhios ag uile rioghachduibh an domhuin gur tusa amháin, an TIGHEARNA Día.

20 ¶ Anu sin do chuir Isaiah mac Amos fios go Hesechiah, gha rádh, Is marso a deir an TIGHEARNA Día Israel, Do chúala mé an ghuidhe do rinne tú chugam a naghaidh Shennacheribh rígh na Hassiria.

21 Asé so an focal do labhair an TIGHEARNA dha tháobh; Do thárcuisnigh an mhaighdion inghean Shion thú, agus do gháir go magambuil fud; do chroith inghean Ierusalem a cearn ort.

22 Cía scannluigh tú agus do aithisigh tú? agus cía a naghaidh ar árdúigh tú do ghuth, agus ar thóg tú súas do shúile go hárd? eadhon a naghaidh an Nuóin Náomhtha Israel.

23 Led theachduibh do aithisigh tú an TIGHEARNA, agus a dubhairt tú, Le hiomad mo charbad tháinig mé a níos a mulluighibh na slíabh, go táobhuibh Lebaon, agus géarrfa mé síos a crainn árrachda Cédar, agus togha a crann geimhuibh: agus racha mé a steach go lóistínibh a imil, agus go fóraois a Charmel.

24 Do thochnil mé agus do ibh mé uisceadha coimhghitheacha, agus le bonn mo chos do thionnuigh mé súas uile aibhne na náiteach ndaingean.

25 Nach ccúala tusa fada ó shin cionnus do rinne mé é? agus gur chum mé é ó na seanaimscaruibh? anois thug mé a gcrích é, chor go mbeitheása chum déanamh fásuigh do chaitheachaibh daingne na ccáiruibh fásamhla.

26 Ar a nádhbharsin do bhádar a náitreabhuigh beagchumbhachdach, doghabh critheagal agus do cláoidheadh iad; do bhádar mór fhéur an mhachaire, agus mar an luibh ghlais, mar an bhféur ar mhullach tige, agus mar arbhar mbeathas suil fhásas sé súas.

27 Acht is fios dhamsa hionad comhnuidhe, do dhul a mach, agus do theachd a steach, agus do bhuile am aghaidh.

28 Do bhrigh go bhfuil tú air buile am aghaidh agus gur éirge do chuthach súas am chlúasuibh, ar a nadhbharsin cuirfe misi mo dhubháin ann do shróin, agus mo shríán ann do bhéul, agus fillfe mé ar hais thú annsa tslighe iona táinic tú.

29 Agus bíidh so na chomhartha agad, Iostaoid ar an mbliadhuinsi do na neithibh fhásas úatha féin, agus annsa dara bliadhuin do na neithibh fhásas asta sin; agus annsa treas bliadhuin, cuiridh síol, agus beanuidh, agus plaunduighidh fineamhna, agus ithidh a ttoradh sin.

30 Agus an fuighioll raclus as do thigh

Iúdah géabhuid fós fréamh síos, agus do bhéaruid toradh súas.

31 Oir rachaidh fuighioll amach as Ierusalem, agus an mhéid do chúaidh as ó shliabh Sion: do dhéana teasgrádh THIGHEARNA na slógh so.

32 Ar a nadhbarsin is marso a deir an TIGHEARNA a ttaoibh rígh na Hassiria, Ní thiocfaidh se don chathruighsi, agus ní chaithfidh sé soighead ann, ní thiocfaidh sé na haghaidh le scéith, agus ní theilgfidh se an treinnse na haghaidh.

33 Annsa tslighe a ttáinic sé, annsa tslighe chéadna fhillfeas sé, agus ní thiocfaidh sé don chathruighsi, a deir an TIGHEARNA.

34 Oir cuimhdeochaidh misi an chathairsi, dhá dídean, ar mo shon féin, agus ar son mo shearbhfhoghantuigh Dáibhi.

35 ¶ Agus tárla a noidhche sin féin, go ndeachuidh áingel an TIGHEARNA amach, agus gur bhúail sé a bhfoslunghport na Nassiríanach céud agus ceithre sithchid agus cúig mhíle: agus a núair do éirgh-eadar go moch armáidin, féuch, do bhádar uile na ccorpuibh marbha.

36 Marsin do ghlúais Sennacherib rígh na Hassiria, agus dimthigh agus dfill sé, agus do rinne combnuigh á Ninebbeh.

37 Agus tárla, mar do bhí sé ag adhradh a tigh Nisr-ach a dhé, gur bhuáil Adramelech agus Sareser a mhic leis an ocloidheamh é: agus do theitheadar féin go crích na Harménia. Agus do ríoghuidh Esarhaddon a mhac iona áit.

CAIB. XX.

*Fadughadh shaoghail Hesechiah. 14
Smachd arson a úaile.*

AN sna láethibhsin do. blú Hesechiah tinn chum báis. Agus tháinig an fáigh Isaiah mac Amos chuige, agus a dubhairt ris, Is marso a deir an TIGHEARNA, Cuir do thigh a nórdughadh; óir eugfuidh tú, agus ní mhairfidh tú.

2 Amsin dfill seision a aghaidh ar an mballa, agus do ghuidh sé an TIGHEARNA, gha rádh,

3 Guidhm thú, O a THIGHEARNA, cuimh-nigh a nois mar do shiubhail mé ad lathair a bhfirinne agus maille re croidhe iomlán, agus go ndéarna mé an *ní budh* mhaith ad radharc. Agus do ghuidh Hesechiah go géur.

4 Agus tárla suil do chúaidh Isaiah amach annsa cčíurt mheadhonnúigh, go ttáinic bríathar an TIGHEARNA chuige, gha rádh,

5 Fill á rís, agus innis do Hesechiah caiptín mo phobail, Is marso a deir an TIGHEARNA, Diahathar Dáibhi, Do chnála mé hurnaigh, agus do chonnaire mé do

dhéora: féuch, sláineochuidh mé thú: ar an treas lá rachá tú súas go tigh an TIGHEARNA.

6 Agus cuirfidh mé cúig bhliadhna déug dfad ar do sháoghail; agus saorfa mé thú féin agus an chathairsi as láimh rígh na Hassiria; agus cuimhdeochuidh mé an chathairse ar mo shon féin, agus ar son mo shearbhfhoghantuigh Dáibhi.

7 Agus a dubhairt Isaiah, Glac meall figeadh. Agus do ghlacadar agus do chuireadar ar an neascóid é, agus do bhí seision slán.

8 ¶ Agus a dubhairt Hesechiah ré Isaiah, Cía *bhus* comhartha go léigheosuidh an TIGHEARNA mé, agus go rachaidh mé súas go tigh an TIGHEARNA an treas lá?

9 Agus a dubhairt Isaiah, Do gheabha tú an comharthasa ón TIGHEARNA, go ndéana an TIGHEARNA an ní do labhair sé: an rachaidh an sgáile ar aghaidh deich gcéim, no deich gcéim air cčíl?

10 Agus do fhreagair Hesechiah, Is ní súarrach don sgáile dul síos deich gcéim: ní headh, achd filleadh an sgáile deich gcéim ar ais.

11 Agus do éigh Isaiah an fáigh chum an TIGHEARNA: agus rug sé an sgáile deich gcéim ar cčíl, ann a ndeachuidh sé síos a ndail Ahas.

12 ¶ Fa namsin do chuir Berodach-baladan, mac Baladain, rígh na Babilóne litreacha agus brontannus chum Hesechiah; óir do chúala se go raibh Hesechiah tinn.

13 Agus déisd Hesechiah rú, agus do thaisbéin dóibh tigh taisgidh a neithionn mórluaigh, a nairgid, agus a nóir, agus na spíosradh, agus na hola lóghmhaire, agus tigh a armála uile, agus an mhéid frith ann a ionnmhusúibh: ní raibh éinní iona thigh, no iona thighearnus uile, nar thaisbéin Hesechiah dhoibh.

14 ¶ Ann sin tháinic Isaiah an fáigh gus an rígh Hesechiah, agus a dubhairt ris, Cred a dubhradar na daóinesi? agus cía ó ttangadar chugadsa? A dubhairt Hesechiah, Thangadar ó thúr inchéin, ón Mbabilóin.

15 Agus a dubhairt seision, Cred do chonncadar ann do thigh? Agus a dubhairt Hesechiah, *A bhfuil do neithibh* ann mo thighse do chonncadar iad: ní bhfuil éinní a measc mionnmhuis nach ar thaisbéin mé dhoibh.

16 Agus a dubhairt Isaiah re Hesechiah, Eist ré breithir an TIGHEARNA.

17 Féuch, tiocfaid na laethe, go mbéarthar a *bhfuil* ann do thighsi, agus ar chuireadar haithre súas a stór gus a niugh, don Bhabilóin: ní fhúigheagair éainní, a deir an TIGHEARNA.

18 Agus dot mhacaibh thiucfas uáit, noch gheinfcas tusa, béuruid sion léó;

agus béid na ccaillteanachuibh a bpálas rígh na Babilóine.

19 Ann sin a dubhairt Hesechiah re Isaiah, *Is maith briathar an TIGHEARNA noch do labhair tusa.* Agus a dubhairt, *Nach mhaith é, má bhíonn síothcháin agus fírinne ann mo laéthibhisi?*

20 ¶ Agus an chuid oile do ghníomhuibh Hesechiah, agus a neart uile, agus mar do rinne sé tobar agus piópa uisge, agus mar thug uisge chum na caithreacha, nach bhfuilid siad scríobhtha a leabhar croinice ríogh Iúdah?

21 Agus do choduil Hesechiah a bhfochair a aithreadh: agus do ríoghuidh Manasseh a mhac iona áit

CAIB. XXI.

Olcas Mhanasseh an rí. 19 Agus Amon.

DO bhí Manasseh dhá bhliadhain déug daois a núair do thosnigh sé a ríge, agus do ríoghaidh cúig bhliadhna déug agus dá fhithchíod ann Ierusalem. Agus do bé ainm a mhathar Hephisibah.

2 Agus do rinne se an ní fa hól a radharc an TIGHEARNA, do réir adhfhuath-mhaireachd ná ngenteadh, noch do theilg an TIGHEARNA amach roimhe chloinn Israel.

3 Oir do chuir sé súas a rís na báite árdá noch do mhill Hesechiah a athair; agus do chuir sé altóra súas do Bhaal, agus do rinne sé garrán, mar do rinne Ahab rígh Israel; agus do aghuir sé slúagh neimhe, agus do rinne serbhís dóibh.

4 Agus do rinne sé altóra a tigh an TIGHEARNA, dá ndubhairt an TIGHEARNA, Ann Ierusalem chuirfios mé mainm.

5 Agus do chuir sé altóra súas do shlúagh neimhe uile a ndá chúirt thighe an TIGHEARNA.

6 Agus thug ar a mhac dul thríd an tteine, agus do adhradh daimsearuibh, agus do níodh droigheachd, agus cumann ré leannánuibh síthe agus re luchd faistíne: doibrigh sé morán uile a radharc an TIGHEARNA, ler bhrostuigh é chum feirge.

7 Agus do shinghidh sé iambáigh ghrábhála don gharán do rinne sé annsa tigh, a ttaoibh a ndubhairt an TIGHEARNA ré Dáibhi, agus re Solamh a mhac, Annsa tighsi, agus ann Ierusalem, noch do thogh mé as treabhuibh Israel uile, chuirfios mé mainm go bráth:

8 Agus ní chorrocha mé cosa Israel níos mó amach as a ndúithche féin noch thug mé dá naithribh; ambáin má choimheaduid siad a dhéanamh do réir a nuile dhlíge, do aithin mo shearbhfhoghantugh Moise dhíobh.

9 Acht níor éisteadarsan: agus do tharruing Manasseh iad chum níos mó

dulc do dhéanamh ná a ndéarnadar na cineadhacha do dhíbuir an TIGHEARNA roimhe chloinn Israel.

10 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA tre na shearbhfhoghantaibh na fáighe, dha rádh,

11 Do bhrígh go ndéarnuidh Manasseh rígh Iúdah na neithe adhfhuathmharsa, go ndéarna sé olc ós cionn a ndéarnadar na Hamorítigh, noch do bhí roimhe, agus go ttug air Iúdah mar an gcéadna peacughadh le na iodhaluibh:

12 Ar a nadhbharsin is marso a deir an TIGHEARNA Día Israel, Féuch, *atáin* ag tabhairt a leithéid sin dulc ar Ierusalem agus ar Iúdah, gidh bé ar bith chluinfios é, go mbiaidh fuáim iona dhá chluais.

13 Agus sínfidh mé tar Ierusalem dúbhach Shamária, agus plumba thighe Ahab: agus cuimeoluidh mé Ierusalem mar chuimhios duine mias, dá chumailt, agus da hiompógh bun ós cionn.

14 ¶ Agus treífidh mé fuighioll moighreachda, agus seachoduigh mé a láimh á námhad iad; agus béid na ccreich agus na nádail agá naimhde uile;

15 Do bhrígh go ndéarnadar an ní dob olc ann mo radharc, agus gur chorruih-eadar chum feirge mé, ón ló fa ttangadar a naithre amach as an Néigipt, agus a niugh.

16 Tuilleamh oile do dhóirt Manasseh fuil neimhchiontach go ro iomarcach, nó gur líon sé Ierusalem ón chionn go chéile; táolb amuich dá pheacadh lé ttug sé ar Iúdah peacughadh, an déanamh an neithe fa hól a radharc an TIGHEARNA.

17 ¶ Anois an chuid oile do ghníomhaibh Mhanasseh, agus a ndéarna sé uile, agus a pheacaidh noch do pheacaidh sé, nach bhfuilid scríobhtha a leabhar croinice ríogh Iúdah?

18 agus do choduil Manasseh a bhfochair a aithreadh, agus do badhlaiceadh a ngáirdín a thighe féin é, a ngáirdín Ussah: agus do ríoghaidh Amon a mhac na áit.

19 ¶ Do bhí Amon dhá bhliadhuin agus fithche daois an tan do thosnigh sé a ríge, agus do ríoghaidh dhá bhliadhuin ann Ierusalem. Agus do bé ainm a mhathar Mesulemet, inghean Harus ó Iotbah.

20 Agus do rinne sé an ní dob olc a radharc an TIGHEARNA, mar do rinne a athair Manasseh.

21 Agus do shiubhail sé annsna huile shligtheibh ann ar shiubhail a athair, agus do rinne serbhís do na biodhaluibh dá ndéarnuidh a athair serbhís, agus do adhair sé dóibh:

22 Agus do thréig sé an TIGHEARNA Día a aithreadh, agus níor shiubhail sé a slighe an TIGHEARNA.

23 ¶ Agus do chumadar searbhfhogh-
antuighe Amon feall na aghaidh, agus do
mharbhadar an rígh iona thigh féin.

24 Agus do mharbhadar dáoine na
tíre an luchd sin uile do rinne feall a
naghaidh an rígh Amon; agus do rinne-
eadar dáoine na tíre rígh do Iosiah a
mhac na aít.

25 ¶ Anois an chuid oile do ghníomh-
uibh Amon noch do rinne sé, nach bhfuilid
siad scríobhtha a leabhar croinice ríogh
Iúdah?

26 Agus do hadhlaiccadh iona thúama
é a ngáirdín Ussa: agus do bhí Iosiah a
mhac na rígh na áit.

CAIB. XXII.

*Athnúadhughadh an teampuill agus
sheirbhís Dê, tre chúram Iosias.*

DO bhí Iosiah ochd mbliadhna dáois a
nuair do thosuigh a ríge, agus do
ríoghaidh áon bhliadhuin déug ar fhithchid
ann Ierusalem. Agus do bé aium a mhath-
ar Iedidah, inghean Adaiah ó Bhoscat.

2 Agus do rinne sé *an ní fa* mhaith a
radharc an TIGHEARNA, agus do shiubhail
sé a nuile shlighthibh a athar Dáibhi, agus
níor fhíll sé do leathtaoibh ar a láimh
dheis nó ar a láimh chlé.

3 ¶ Agus tárla annsa nochdmhadh
bliadhuin déug don rígh Iosiah, *gur* chuir
an rígh Saphan mac Asaliah, mhic Mess-
ullam, an scríbhneóir, go tigh an TIGH-
EARNA, gha rádh,

4 Éirigh súas go Hilciah an tárdshagart,
go náirimh sé an tairgíod tugadh go tigh
an TIGHEARNA, noch do chruinnigheadar
luchd coimheáda an doruis ón phobal:

5 Agus tugaidís a láimh luchd déanta
na hoibre é, agá bhfuil féuchuín ós cionn
tighe an TIGHEARNA: agus tugaidíssion é
don luchd oibre noch *atá* a ttigh an TIGH-
EARNA, do leasughadh bristeadhadh an
tighe,

6 Do sháoruibh crainn, agus do áos
déanta an tighe, agus do sháoruibh cloch,
agus do cheannach adhmuid, agus chloch
snoighte daithdhéanamh an tighe.

7 Acht cheana ní dhéarnadh cuntas ar
bith ríú fan nairgíod tugadh air a láimh,
do bhrígh go ndéarnadar fírinne.

8 ¶ Agus a dubhairt Hilciah an tárd-
sagart ré Saphan an scríbhneóir, Fuair
mé leabhar an dlighe a ttigh an TIGH-
EARNA. Agus thug Hilciah an leabhar go
Saphan, agus do léigh sé é.

9 Agus tháinic Saphan an scríbhneóir
agus an rígh, agus thug scéula chum an
rígh a rís, agus a dubhairt, Do chruinnigh-
eadar do sherbhísigh an tairgíod fríth
annsa tigh, agus thugadar é a láimh na
druinge *atá* ag déanamh na hoibre, agá

bhfuil fuirfheithiomh ós cionn thighe an
TIGHEARNA.

10 Agus do thaisbein Saphan an scríbh-
neóir don rígh, gha rádh, Thug Hilciah an
sagart leabhar dhambsa. Agus do léigh
Saphan é a lathair an rígh.

11 Agus tárla, a nuair do chúala an
rígh bríathra leabhair an dlighe, gur bhris
sé a éadach.

12 Agus dfúagair an rígh do Hilciah an
sagart, agus do Ahicam mac Saphan, agus
do Achbor mhac Michaiah, agus do
Shaphan an scríbhneóir, agus do Asahiah
serbhíseach don rígh, dhá rádh,

13 Éirighidhe, fiafruighidh don TIGH-
EARNA air mo shonsa, agus ar son an
phobail, agus ar son Iúdah uile, a ttaobh
bhriathar an leabhairso do fríth: óir is
mór fearg an TIGHEARNA *atá* ar na
hadhadh ar naghaidh, do bhrígh nar
umhlughheadar ar naithre do bhríathruibh
an leabhairso, do dhéanamh a nuile neithe
dá bhfuil scríobhtha dar ttaóibh.

14 Mar siu do chuáidh Hilciah an
sagart, agus Ahicam, agus Achbor, agus
Saphan, agus Asahiah, go Huldah an
bhanfhaigh, bean Shallum mhic Ticbhah
mhic Harhas, fear coimheáda na néud-
uigheadh; (anois do combnuigh sí ann
Ierusalem annsa choláisde); agus do
labhradar ría.

15 ¶ Agus a dubhairt sisi ríú, Is marso
a deir an TIGHEARNA Día Israel, Innsidh
don duine do chuir chugamsa sibh,

16 Is marso a deir an TIGHEARNA,
Féuch, do bhéara mé olc ar a náitsi, agus
air a háitreabhuibh, uile bhriathra an
leabhair do léigh rígh Iudah:

17 Do bhrígh gur threigeadar mé, agus
gur loisgeadar túis do dheieibh oile, chor
go mbrostuigheadís misi chum feirge le
uile oibreacha a lámh; uimesin lasfuidh
mfearg a naghaidh na háitesí, agus ní
mhúchtuighear 1.

18 Acht re rígh Iudah noch do chuir
sibhsí dfiafruighe don TIGHEARNA, is mar-
so a déarthaoi ris, Is marso a deir an
TIGHEARNA Día Israel, *A ttaobh* na
mbriathar do chúaluidh tú;

19 Do bhrígh go raibh do chroidhe
máoth, agus gur umhlugh tú thú féin a
lathair an TIGHEARNA, a nuair do chúala
tú cred do labhair misi a naghaidh na
háitesí, agus a nagháidh a haitreabhach,
go mbéidís na bhásach agus na mallachd-
uín, agus gur réub tú hédach, agus gur
ghuil tú am fhíadhnúise; do chúala misi
mar an gcéadna *thú*, a deir an TIGHEARNA.

20 Féuch, ar a nadhbharsin, cruinneoch-
adsa thú a blíochair haithreadh, agus
cruinneochar chum húaighe thú go síoth-
chanta; agus ní fhaicfid do shúile an lán

uile do bhéaras mé ar a náitsi. Agus thugadar scéula a ris chum an rígh.

CAIB. XXIII.

Do scrios Iosiah fás-chreideamh na tíre.

A GUS do chuir an rígh fíos amach, agus do chruinnigheadar chuige sinn-sir Iudah uile agus Ierusalem.

2 Agus do chúaidh an rígh súas go tigh an TIGHEARNA, agus daoine Iúdah uile agus uile áitreabhuigh Ierusalem maille ris, agus na sagairt, agus na fáighe, agus an phobal uile, beag agus mór: agus do léigh sé iona cclúasaibh uile bhriathra leabhair an chunnartha noch fríth a tigh an TIGHEARNA.

3 ¶ Agus do sheas an rígh ag piléur, agus do rinne sé cunnradh a lathair an TIGHEARNA, do shiubhail a ndíáigh an TIGHEARNA, agus a aitheanta agus a fhíadhnúiseadha agus a reachda do choimbéud maille ré na nuile croidhe agus re na nuile anum, chum bríathra an chunnartha do choimblíonadh noch do bhí scríobhtha annsa leabharso. Agus do sheasadar an pobal uile air an cctinnradh.

4 ¶ Agus do aithin an rígh do Hilciah an tardshagart, agus do shagartaibh an dara huird, agus do choimléuduibh an doruis, na huile shoithighe do rinneadh do Bhaal, agus don gharrán, agus do shlúagh neimhe uile do thabhairt amach as team-pall an TIGHEARNA: agus do loisg sé iad táobh amuich do Ierusalem a machairibh Cidron, agus rug a lúaithe leis go Bétel.

5 Agus do chuir sé síos na sagairt íodhaladhartha, noch do órdúigheadar ríghthe Iúdah do losgadh túise annsa háitibh árd a ccathreachaibh Iúdah, agus annsa háitibh fa ccuairt timchioll Ierusalem; an mhuinntir fós do loisgeadh túis do Bhaal, don ghreín, don ghealuidh, agus do na pláinéaduibh, agus do shlúagh neimhe uile.

6 Agus thug sé amach an garrán ó thigh an TIGHEARNA, taobh amuich do Ierusalem, go habhuinn Cidron, agus do loisg ag abhuinn Cidron é, agus do rinne lúaitheadh dhe, agus do chaith an lúaitheadh ar uáighibh chloinne an phobail.

7 Agus do bhris sé síos tigh na Sodom-teach, noch do bhí láimh re tigh an TIGHEARNA, mar a ndéanadh na mná figheacháin don gharrán.

8 Agus thug sé na sagairt uile as caithreachaibh Iúdah, agus do shluigh na háite árd mar an loisgedís na sagairt túis, ó Ghebo go Beer-seba, agus do bhrís síos na háite árd na ngeatadh do bhí a ndul a steach gheata Iosua íachdarán na caithreach, noch do bhí ar an láimh chlé do gheata na caithreach.

9 Gidheadh ní thangadar sagairt na náiteach nárd súas go haltóra an TIGHEARNA ann Ierusalem, achd a dúadar don nárán gan loibhín a meag a ndearbhráithreach.

10 Agus do thruáilligh sé Tophet, noch atá a ngleann chloinne Hinnom, iondus nach budh fhéidir lé héanduine a thabhairt air a mhac nó ar á inghin dhul thríd an teine go Molech.

11 Agus rug se leis ná heich thugadar ríghthe Iúdah don ghréin, a ndul a steach thighe an TIGHEARNA, láimh ré seómra Natan-melech an seomradóir, noch do bhí san bhaile amuich, agus do loisg sé carbuid na gréine le teine.

12 Agus na haltóra do bhí a mullach seómra íachdaruigh Ahas, noch do rinneadar ríghthe Iúdah, agus na haltóra do rinne Manasseh a ndá chúirt thigh an TIGHEARNA, do réub an rígh, agus do bhris síos as sin iad, agus do chaith a lúaitheadh a nabhuinn Cidron.

13 Agus do mhill an rígh na háite árd do bhí as coinne Ierusalem, noch do bhí ar an láimh dheis do shliabh an truailighthe, noch do rinne Solamh rígh Israel do Astoret adhfháthmhaireachd na Sidónianach, agus do Chemos adhfháthmhaireachd na Móabiteach, agus do Mhilchon adhfháthmhaireachd chloinne Ammon.

14 Agus do bhris sé na híomháighe a mbloodhuibh, agus do ghéarr sé síos na garráin, agus do líon sé a náiteach do chnámhuibh daoine.

15 ¶ Tuilleamh fós, a naltóir do bhí a Mbétel, agus a náit árd do rinne Iero-boam mhac Nébat, noch thug ar Israel peacughadh, a naltóir aráon agus a náit árd do bhrís sé síos, agus do loisg a náit árd, agus do rinne lúaitheadh dhí, agus do loisg an garrán.

16 Agus mar do iompóigh Iosiah é féin, do chonnaire sé na túamadha do bhí ann sin ann sa tsiabh, agus do chuir fíos, agus do thóg na cnámha amach as na húaighibh, agus do loisg ar a naltóir iad, agus do thruaill í, do réir bhreithre an TIGHEARNA noch dífúagair óglach Dé, noch do réumbráidh na briathrasa.

17 Ann sin a dubhairt sé, Cred é an tioda sin do chím? agus do unsiodar muinntir na caithreach, *Se so* tuama óglach Dé, noch tháinig ó Iúdah, agus dífúagair na neithes do rinne tusa a naghaidh altóra Bhetel.

18 Agus a dubhairt seision, Léigidh dhó, na corruigheadh duine air bith a cnamha. Mársin do léigeadar dá chnámhuibh úatha, maille re cnámhuibh an nfaigh thainic ó Shamária.

19 ¶ Agus mar an gcéadna tighthe na náiteach nárd uile do *bhí* a ccaithreachaibh Shamária, noch do rinneadar ríghthe Israel do bhrostughadh an TIGHEARNA chum feirge, do chuir Iosiah as iad, agus do rinne sé ríú do reir a nuile ghníomh do rinne sé a Mbétel.

20 Agus do mharbh sé sagairt na náiteach nárd uile do *bhí* annsin ar na haltór-
uibh, agus do loisg sé cnámha dáoine orra, agus dill sé go Hierusalem.

21 ¶ Agus do aithin an rígh don phobal uile, gha radh, Coimhéduigh an cháisg da bhuir TIGHEARNA Día, mar *atá* scríobhtha annsa leabhairso an chunnartha.

22 Go deimhin níor coimheadadh a léitheid sin do cháisg ó laéthibh na mbreitheamh do rinne breitheamhnus air Israel, nó ar feadh uile laétheadh ríogh Israel, nó ríogh Iúdah;

23 Acht annsa nochdmhadh bliadhuin déug don rígh Iosiah, *ann ar* congmhadh an cháisgsi don TIGHEARNA ann Ierusalem.

24 ¶ Tuilleamh fós *luchd* na leannáin síthe, agus an luchd fáistine, agus na bíomhaighe, agus na hídhuil, agus gach uile adhbháthmháireachd do frith a tír Iúdah agus ann Ierusalem, do chuir Iosiah ar cúl iad, chor go ccoimhlíonfadh sé bríathra an dhlíge noch do bhí scríobhtha annsa leabhar do fúair Hilechia an sagart a ttigh an TIGHEARNA.

25 Agus ní raibh rígh cosmhuil ris roimhe, do iompóigh chun an TIGHEARNA maille re na uile chroidhe, agus le na uile anum, agus le na uile neart, do réir dhlíge Mhaoise uile; agus níor éirigh éanduine na dhíáigh cosmhuil ris.

26 ¶ Gidheadh níor fhill an TIGHEARNA ó chuthach a fheirge móire, le ar hadhnadh a fhearg a naghaidh Iúdah, tre mhéud an bhrostuighthe lear bhrostuigh Manasseh é.

27 Agus a dubhairt an TIGHEARNA, atharrochuidh mé Iúdah fós as mo radharc, mar do atharruigh mé Israel, agus teilgfe mé uáim an chathairsi Ierusalem noch do thogh mé, agus an tigh a ndubhairt mé, Biaidh mainn ann.

28 ¶ Anois an chuid oile do ghníomh-
uibh Iosiah, agus a ndéarna sé uile, nach bhfuilid síad scríobhtha a leabhar croinice ríogh Iúdah?

29 ¶ Iona laethibhsion do chuáidh Pharao-Nechoh rígh na Hieipte suas a naghaidh rígh na Hassíria go nuige an sruth Euphrates: agus do chuáidh an rígh Iosiah iona aghaidh; agus do mharbh seision é a Megiddo, a núair do chonnaire sé é.

30 Agus rugadar a mhuintir leó é a ccarbad, marbh ó Mhegiddo, agus thugadar go Hierusalem é, agus do adhlacadar é iona theama féin. Agus do ghlacadar

daóine na tíre Iehoahas mac Iosiah, agus dó ungadar é, agus do rinneadar rígh dhe a nait a athar.

31 ¶ Do *bhí* Iehoahas trí bliadhna fithchiod daois a núair do thosuigh sé a ríge; agus do ríoghaidh trí mhí ann Ierusalem. Agus do bé ainm a mhathar Hammutal, inghean Ieremiah ó Libnah.

32 Agus do rinne sé *an ní* dob olc a radharc an TIGHEARNA, do réir gach a ndearnadar a aithre.

33 Agus do chuir Pharao-nechoh a ccuibhreach é a Riblah a tír Hamat, chor nach mbiádh na rígh ann Ierusalem; agus do chuir an tír fá dhuibhchíos ceud tallann airgid, agus tallainn óir.

34 Agus do rinne Pharao-nechoh rígh do Eliacim mac Iosiah a náit Iosiah a athar, agus thug Iehoiacim dainm air, agus rug Iehoahas leis: agus thainic don Négipt, agus déug sé annsin.

35 ¶ Agus thug Iehoiacim an tairgíod agus an tór do Phárag; agus do rinne gearradh air a tír díoc a nairgid do réir aithne Pharaoh: do thabhuigh sé an tairgíod agus an tór ar mhuintir na tíre, ar gach uile dhuine do réir a ghearrtha, re thabhairt do Pharao-nechoh.

36 ¶ Do *bhí* Iehoiacim cúig bhliadhna fithchiod daois a núair do thosuigh a ríge; agus do ríoghaidh éain bliadhuin déug ann Ierusalem. Agus do bé ainm a mhathar Sebudah, inghean Phedaiah ó Rumah.

37 Agus do rinne sé *an ní* fa holc a radharc an TIGHEARNA, do réir gach a ndearnadar a aithre.

CAIB. XXIV.

Cionfáth bhraighdionus Bhaibiloin.

IONA laethibhsion tháinic Nebuchad-
nessar rígh na Babiloine suas, agus iar mbeith do Iehoiacim na shearbhfhogh-
antuigh dhó ar feadh thrí mbliadhan: annsin do iompóigh sé agus do chuáidh a ccogadh na aghaidh.

2 Agus do chuir an TIGHEARNA buidhne do na Chaldeanachaibh, agus buidhne do na Sirianachaibh, agus buidhne do na Móabíteacháibh, agus buidhne do chloinn Ammon, agus do chuir sé iad a naghaidh Iúdah dá sgrios, do réir bhreithre an TIGHEARNA, noch do labhair sé tre na shearbhfhoghantuibh na faighe.

3 Go deimhin is lé haithne an TIGHEARNA tháinic *so* ar Iúdah, dá nátharrach as a radharc, ar son pheacaidh Mhanasseh, do réir a nuile ní dá ndéarna sé;

4 Agus mar an gcéadna ar son na fola neimhchiontuigh noch do dhoirt sé: (óir do líón sé Ierusalem le fuil neimhchiontuigh); nach maithfeadh an TIGHEARNA.

5 ¶ Anois an chuid oile do ghníomhuibh

Iehoiacim, agus a nuile ní dá ndéarna sé, nach bhfuilid siad scríobhtha a leabhar cròinice ríogh Iudah?

6 Mar sin dó choduil Iehoiacim a bhfochair a aithreadh: agus do bhí Iehoiachin a mhac na rígh na áit.

7 ¶ Agus ní tháinig rígh na Héigipte a rís níos mó as a thír féin: óir do ghabh rígh na Babilóine ó shrúth na Héigipte go nuige a nabhuinn Euphrates an mhéid do ghabh le rígh na Héigipte.

8 ¶ Do bhí Iehoiachin ochd mbliadhna déug daóis a nuair do thosuigh a rígh, agus do ríoghaidh ann Ierusalem trí mhí. Agus do bé ainm a mhathar Nehusta, inghean Elnatan ó Ierusalem.

9 Agus do rinne sé *an ní fu* hólce a radharc an Tighearna, do réir a nuile ní dá ndéarnuidh a aithre.

10 ¶ Annsa nansa thangadar muinntir Nebuchadnessar rígh na Babilóine súas a naghaidh Ierusalem, agus do chuireadar slúagh timchioll air an ccathruigh.

11 Agus tháinig Nebuchadnessar rígh na Babilóine a naghaidh na caithreach, agus do shuigh a mhuinntir na bun.

12 Agus do chuáidh Iehoiachin rígh Iudah amach chum rígh na Babilóine, é féin, agus a mhathair, agus a shearbhfhoghantúighe, agus a phrionnsadha, agus a oifigídh: agus do ghabh rígh na Babilóine é annsa nochdmhadh bliadhuin dá righe.

13 Agus rug sé leis as sin ionnmhus thighe an Tighearna uile, agus ionnmhus thighe an rígh, agus do ghéarr sé na mblodhuibh a nuile shoitheach óir do rinne Solamh rígh Israel a tteampall an Tighearna, mar a dubhairt an Tighearna.

14 Agus do rug sé Ierusalem uile leis, agus na prionnsadha uile, agus an nuile dhuine árrachda a ngaisgídh, *eadhon* deich míle bráighe, agus an luchd ceirde uile agus na gaibhne: níor fhan duine, achd an luchd budh boichde do dháoine na tíre.

15 Agus rug sé Iehoiachin leis don Bhabilóin, agus mianair an rígh, agus nuaí an rígh, agus oifigídh, agus cumbachduigh na tíre, rug sé *iad sin* leis a mbraighdionus ó Ierusalem don Bhabilóin.

16 Agus a nuile dhuine cunhachdach, seachd míle fear, agus luchd ceirde agus gaibhne míle, gach a raibh láidir abuidh chum cogaidh, rug rígh na Babilóine leis iad a láimh don Bhabilóin.

17 ¶ Agus do rinne rígh na Babilóine rígh do Mhattaniah dearbhrathair a athar iona áit, agus do athruigh sé a ainm go Sedeciah.

18 Do bhí Sedeciah bliadhuin agus fithche daóis a nuair do thosuigh sé a righe, agus do ríoghaidh éainbhlíadhuin déug ann Ierusalem. Agus do bé ainm

a mhathar Hamutal inghean Ieremiah ó Libnah.

19 Agus do rinn sé *an ní fa* hólce a radharc an Tighearna, do réir gach einneithe dá ndéarnuidh Iehoiachín.

20 Oir is tré fheirg an Tighearna tháinig sin a ccrích air Ierusalem agus air Iudah, nó gur theilg sé amach as a radharc iad, go ndeachuidh Sedeciah a ccogadh a naghuidh rígh na Babilóine.

CAIB. XXV.

Braighdionus Bhaibioloín 70 bliadhan.

A GUS tárla annsa naómhadh bliadhuin dá ríoghachd, annsa deichmhadh mí, ar an deichmhadh lá don mhí, go ttáinig Nebuchadnessar rígh na Babilóine, é féin, agus a shlúagh uile, a naghaidh Ierusalem, agus do shuighidh se a shlúagh na bun; agus do rinneadar puirt na liaghuidh timchioll fa ccuairt.

2 Agus do bhádar a mbun na caithreach nó go ttáinig an tíomhadh bliadhan déag do righe Shedeciah.

3 Agus ar an náomhadh lá don cheathramhadh mí, do bhúadhuigh an ghorta annsa ccathruigh, agus ní raibh éingbreim aráin ag muinntir na tíre.

4 ¶ Agus do briseadh an chathair súas, agus do theitheadar luchd an choguidh eile san nóidhe a slighe an gheata eidir an dá bhalla, noch *atá* láimh re gáirdín an rígh: (anois do bhádar na Caildeánugh a naghaidh na caithreach timchioll fa ccuairt): agus dimthigh *an rígh* annsa tslighe leath ris an réiteach.

5 Agus do leanadar slúagh na Gcaildeánach a ndiaigh an rígh, agus rugadar air a réiteach Iericho: agus do bhí a shlúagh uile spréidhte úadha.

6 Mar sin do ghabhadar an rígh, agus rugadar súas go rígh na Babilóine é go Riblah; agus rugadar breitheamhnus air.

7 Agus do mharbhadar mic Shedeciah as coinne a shúl, agus do bheanadar a shúile as Sedeciah, agus do cheangladar é le boltaighibh práis, agus rugadar leo don Bhabilóin é.

8 ¶ Agus annsa ccuigeadh mí, ar an seachdmhadh lá don mhí, (noch *ar bhí sin* an naomhadh bliadhuin déug do Nebuchadnessar rígh na Babilóine), tháinig Nebusar-adan, caiptín an ghárda, searbhfhoghantugh do rígh na Babilóine, go Hierusalem:

9 Agus do loisg se tigh an Tighearna, agus tigh an rígh, agus tighthe Ierusalem uile, agus tigh gach éandúine mhóir do loisg sé lé teine.

10 Agus slúagh na Ccaildeánach uile do bhí a bhfochair chaipín an ghárda, do

bhriseadar sìos balladha Ierusalem tim-chioll fa ecuairt.

11 Anois an chuid oile do na daóinibh do fhágbbhadh annsa ccathruigh, agus na teithumhig dimthigh rompa go rìgh na Babilóine, maille ré fuighioll an phobuil, do rug Nebusar-adan caiptin an ghárda leis iad,

12 Acht dfág caiptín an ghárda cuid do bhochduibh na tìre do bheith ag deasughadh fíneamhna agus na luchd sáothair.

13 ¶ Agus do bhriseadar na Caldeán-uigh a mbiodhuibh na pileir phráis do bhí a ttigh an TIGHEARNA, agus na básuidhe, agus a nfairge phrais do bhí a ttigh an TIGHEARNA, agus rugadar an bprás leó don Bhabilóin.

14 Agus rugadar leó na potadha, agus na slúaste, agus na glantóirigh, agus na líacha, agus na huile shoithighe práis lé bhíritheolaidis.

15 Agus rug caiptín an gharda leis na hìoghne grìosaidh, agus na bulladha, agus gach a ndéarnadh dór, an ór, agus daigiod, an airgid.

16 An dá philéir, a nfairge, agus na básadha noch do rinne Solamh do thigh an TIGHEARNA; ní raibh coimse ar phrás na soitheachso uile.

17 Do bé áirde éan philéir amháin ochd ccubhaid déug, agus budh phrás an clúdadh do bhí air: agus do bé áirde an chlúduigh trí cubhaid; agus do bhí an lionobair fhighte, agus an pomegranat ar an gceann tímchioll fa ccnairt, uile do phrás: agus do bhí a leitheid so air an dara piléar gun a obair fhighte.

18 ¶ Agus do ghabh caiptín an ghárda Seraiah an tárdshagart, agus Sephaniah an dara sagart, agus triúr coimhéduigh an doruis:

19 Agus rug sé leis as an gcathruigh oifigeach, do cuireadh ós chionn an luchd cogaidh, agus cúigear do na daóinibh do bhíodh a lathair an rìgh, noch frith annsa ccathruigh, agus scribhneóir prinnsiopalta an tslóigh, noch dairmheadh daóine na tìre, agus trí fithchid fear do mhuinntir na tìre frith annsa ccathruigh.

20 Agus do ghlac Nebusaradan caiptín an Ghárda iad so, agus thug leis iad go rìgh na Babilóine go Riblah:

21 Agus do bhuáil rìgh na Babilóine iad, agus do mharbh sé iad ann Riblah a

ttir Hamat. Mar sin rugadh Iúdah ar siubhal as a ttir féin.

22 ¶ Agus ar son na ndaóine dfan a ttir Iúdah, noch do fhág Nebuchadnessar rìgh na Babilóine, ós a ccionn sin fós dórduigh sé Gedaliah mac Ahicam, mhic Saphan, na uachdarán.

23 Agus an tan do chúaladar caiptínigh na slógh uile, iad féin agus a muinntir, go ndéarna rìgh na Babilóine uachdarán do Ghedaliah, thangadar chum Gedaliah go Mispah, eadhon Ismael mac Netaniah, agus Iohanán mac Careáh, agus Seraiah mac Tanhumet an Netophatiteach, agus Iaasaniah mac an Mhaachattigh, iad féin agus a ndaóine.

24 Agus do mhionnuigh Gedaliah dhóibh, agus dá ndaóinibh, agus a dubhairt riu, Nà bíodh eagla oruibh bheith bhur searbhfhoghantuibh ag na Caildeánach-aibh: áitighidh annsa bhfearann, agus freastaluigh rìgh na Babilóine; agus rachaidh go maith dhaóibh.

25 Agus tárla annsa seachdmhadh mí, go tainic Ismael mac Netaniah, mhic Elisama, doh tsíol ríogha, agus deithneamhar fear leis, agus do bhuáil sé Gedaliah, gur éug sé, agus na Iúduighe agus na Caildeanuigh do bhí na fhochair a Mispah.

26 Agus do éirgheadar an pobal uile, eidir bheag agus mór, agus caiptínigh na slógh, agus do chúadar don Négípt: óir do bhí eagla na Caildeánach orra.

27 ¶ Agus tárla an seachdmhadh bliadhuin déug ar fhithchid do phríosunachd Iehoiachin rìgh Iúdah, annsa dara mí déug, ar an seachdmhadh lá fithchiod don mhí, gur thóg Ehbhilmerodach rìgh na Babilóine annsa bhliadhuin ar thosuigh a rìghe ceann Iehoiachin rìgh Iudah súas as príosún;

28 Agus do labhair sé go cinéulta ris, agus do chuir a chathaóir ríogha ós cionn chathaóireach rìghthe oile do bhí na fhochair a Mbabilóin;

29 Agus do athruigh sé a chulaidh príosúntachda: agus a duáigh sé arán dá lathair do ghnáth ar feadh uile láetheadh a bheatha.

30 Agus bá hē a bheatha, beatha do hórdugheadh dhó go gnáthach ón rìgh, cuid láetheamhuil a naghaidh gach laoi, ar feadh uile láetheadh a bheatha.

An Cheud Leabhar do na CROINICLIBH.

CAIB. I.

Na Ginealuigh ó Adhaimh, go nuige
Jacob.

ADHAMH, Set, Enos,
2 Cénan, Mahalaleel, Iered,
3 Henoch, Metusaleh, Lamech,
4 Noah, Sem, Ham, agus Iaphet.
5 ¶ Mic Iaphet; Gomer, agus Magog,
agus Madai, agus Iabhan, agus Tubal,
agus Mesech, agus Tiras.

6 Agus mic Gomer: Aschenas, agus
Riphat, agus Togarmah.

7 Agus mic Iabhan; Elisa, agus Tarsis,
Cittim, agus Dodanim.

8 ¶ Mic Ham; Cus, agus Misraim,
Put, agus Canaan.

9 Agus mic Chus; Seba, agus Habhi-
lah, agus Sabta, agus Raamah, agus Sah-
techa. Agus mic Raamah; Seba, agus
Dedan.

10 Agus do ghin Cus Nimrod: do
thosuigh sé ar a bheith cumhachdach ar an
talamh.

11 Agus do ghin Misraim Ludim, agus
Ananim, agus Lehabim, agus Naphtubim,

12 Agus Patrusim, agus Casluhim,
(ó ttangadar na Philistinigh), agus Caph-
torim.

13 Agus do ghin Canaan Sidon a chéid-
ghin, agus Het,

14 An Iebusiteach mar an gcéadna,
agus an Tamoriteach, agus an Girsasi-
teach,

15 Agus an Hibhiteach, agus an Tarch-
iteach, agus an Siniteach,

16 Agus an Tarbhadíteach, agus an
Semariteach, agus an Hamatiteach.

17 ¶ Mic Sheim; Elam, agus Asur,
agus Arphacsad, agus Lud, agus Aran,
agus Us, agus Hul, agus Géter, agus
Mesech.

18 Agus do ghin Arphacsad Sélah, agus
do ghin Sélah Eber,

19 Agus rugadh días mac do Eber:
dob é ainm áoin díobh Peleg; (do bhrígh
gurob iona laéthibh do roinneadh an
talamh); agus *do bé ainm a dhearbhrathar*
Ioctan.

20 Agus do ghin Ioctan Almodad, agus
Seleph, agus Hasarmabhet, agus Ierah,

21 Hadoram mar an gcéadna, agus
Usal, agus Diclah,

22 Agus Ebel, agus Abimael, agus Séba,

23 Agus Ophir, agus Habbilah, agus
Iobab. *Dob iad so uile mic Ioctan.*

24 ¶ Sem, Arphacsad, Sélah,

25 Eber, Peleg, Reu,

26 Serug, Nahor, Terah,

27 Abram; sé sin Abraham.

28 Mic Abraham; Isaac, agus Ismael.

29 ¶ Siadso a nginealuigh: Céidghin
Ismael, Nebaiot; annsin Cedar, agus Ad-
beel, agus Mibsam,

30 Misma, agus Duma, Massa, Hadad,
agus Tema,

31 Ietur, Naphis, agus Cedemah. Is
iad so mic Ismael.

32 ¶ Anois mic Cheturáh, leannán
Abraham: rug sí Simran, agus Iocsan,
agus Medan, agus Midian, agus Isbac,
agus Súah. Agus mic Iocsan; Seba, agus
Dedan.

33 Agus mic Mhidian; Ephah, agus
Ephar, agus Henoch, agus Abida, agus
Eldaah. Mic Cheturáh iadso uile.

34 ¶ Agus do ghin Abraham Isaac.
Mic Isaac; Esau agus Israel.

35 Mic Esau; Eliphas, Reúel, agus Ieus,
agus Iaalam, agus Córah.

36 Mic Eliphas; Teman, agus Omar,
Sephí, agus Gatam, Cenas, agus Timnah,
agus Amalec.

37 Mic Reúel; Nahat, Serah, Samnah,
agus Missah.

38 ¶ Agus mic Seir; Lotan, agus Sobal,
agus Sibeon, agus Anah, agus Dison, agus
Eser, agus Disan.

39 Agus mic Lotan; Hóri, agus Homam:
agus *do bí* Timna deirbhshíur Lótan.

40 Mic Shóbal; Alian, agus Manahat,
agus Ebal, agus Séphí, agus Onam. Agus
mic Sibeon; Aiah, agus Anah.

41 Mic Anah; Dison. Agus mic Dhi-
son; Amran, agus Esban, agus Itran, agus
Cheran.

42 Mic Eser; Bilhan, agus Sabhan, agus
Iacan. Mic Dhisan; Us, agus Aran.

43 ¶ Anois a siadso na ríghthe do
ríoghuidh a ndúithche Edom suil do ríogh-
uidh rígh *air bith* ós chionn chloinne Is-
rael; Béla mac Beor: agus *do bé ainm a*
chaitheach Dinhabah.

44 Agus a nuáir do éug Béla, do ríogh-
uidh Iobab mhac Serah ó Bhosrah iona áit.

45 Agus a nuáir do éug Iobab, do
ríoghuidh Husam ó thíir na Tteamaniteach
iona áit.

46 Agus a nuáir do éug Husam, do
ríoghuidh Hadad mhac Bédad iona áit,
noch do bhuáil Midian a machaire Mhoab:
agus *do bé ainm a chaitheach* Abhit.

47 Agus a nuair do éúg Hádad, do rioghuidh Samlah, ó Mhasrecab iona áit.

48 Agus a nuair do éúg Samlah, do rioghuidh Shaul ó Rehobot ó na habhanna iona áit.

49 Agus a nuair do éúg Shaul do rioghuidh Baal-hanan mhac Achbor iona áit.

50 Agus a nuair do éúg Baal-hanan, do rioghuidh Hádad iona áit : agus do bé ainm a chaitheach Pai ; agus do bé ainm a mhná Mehetabel, inghean Mhátréd, inghean Mhesahab.

51 ¶ Déug Hádad mar an gcéadna. Agus dob iad so Duibhcidhe Edom ; Duibhce Timnah, Duibhce Aliah, Duibhce Ictet.

52 Duibhce Aholibamah, Duibhce Elah, Duibhce Píon,

53 Duibhce Cénas, Duibhce Téman, Duibhce Míbsar,

54 Duibhce Magdiel, Duibhce Iram. Is iad so Duibhcidhe Edom.

CAIB. II.

Na geinealuigh ó Iúdah mhac Jacob, go nuige Iesse athair Dhaibhi.

IS iadso clann Israel; Reubin, Simeon, Lébhí, agus Iúdah, Issachar, agus Sebulun,

2 Dan, Ioseph, agus Benjamin, Naphtali, Gad, agus Aser.

3 ¶ Mic Iúdah ; Er, agus Onan, agus Selah : inghean Shúa an Cananiteach rug an tríúr sin dó. Agus do bhí Er, céidghin Iúdah, go hól a rúdharc an Tighearna ; agus do mharbh sé é.

4 Agus rug Tamar a bhainchliamhuin Pháras, agus Sera dhó. Mic Iúdah úile bá cúigeair iad.

5 Mic Phares ; Hesron, agus Hamul.

6 Agus mic Serah ; Simri, agus Etan, agus Héman, agus Calcol, agus Dara : bá cúigeair iad so uile.

7 Agus mic Charmi ; Achar, fear buáidhearta Israel, noch do sháruigh annsa ní malluigh.

8 Agus mic Etan ; Asariah.

9 Mic Heisron mar an gcéadna, noch do rugadh dhó ; Ierahmeel, agus Ram, agus Chelubai.

10 Agus do ghin Ram Amminadab ; agus do ghin Amminadab Náhsan, prionnsa chloinne Iudah ;

11 Agus do ghin Nahsán Salma, agus do ghin Salma Boas,

12 Agus do ghin Boas Obed, agus do ghin Obed Iesse,

13 ¶ Agus do ghin Iesse a chéidghin Eliab, agus Abinadab an dara, agus Summa an treas,

14 Netanael an ceathramhadh, Raddai an cúigeadh,

15 Osem an seiseadh, Daibhi an seachdmhadh :

16 *Dob* iad a ndeirlhsheathrachasin Seruiah, agus Abigail. Agus mic Seruiah ; Abisai, agus Ioah, agus Asahel, tríúr.

17 Agus rug Abigail Amasa : agus do bé athair Amasa Ieter an Tismeeliteach.

18 ¶ Agus do ghin Caleb mac Hesron clann as Asubá a bhean, agus as Ieriot : is iad so a mic ; Ieser, Sobab, agus Ardon.

19 Agus a nuair déug Asubah, thug Caleb chuige Ephrat, noch rug Hur dhó.

20 Agus do ghin hur Uri, agus do ghin Uri Besaleel.

21 ¶ Agus na diaigh sin do chomhríachdúin Hesron re hinghin Mbachir athair Ghilead, noch do phós sé a nuair do bhí sé trí fithchid bliadhun dáois ; agus rug sí Segub dhó.

22 Agus do ghin Segub Iair, agá rabhadar trí caitheacha fithchiod a tír Ghilead,

23 Agus do bhean sé dhíobh Gesur, agus Aram, maille re bailtibh láir, maráon re Cénat. gun a bhailtibh, eadhon trí fithchid cathair. *Budh lé* maicibh Mbachir athair Ghilead iad so uile.

24 Agus tar éis Hesron éug a Gcéaleb-Ephrat, annsin rug Abiah bean Hesron do Asur athair Thecoa.

25 ¶ Agus mic Ierahmeel céidghin Hesron dob iad, Ram an céad mhac, agus Bunah, agus Oren, agus Osem, agus Abiah.

26 Do bhí ag Ierahmeel mar an gcéadna bean oile, dar bhainim Atarah ; do bé mathair Onam í.

27 Agus mic Ram céidghin Ierahmeel, dob iad, Maas, agus Iamin, agus Ecer.

28 Agus dob iad mic Onam, Sammai, agus Iada. Agus mic Shammaí ; Nadab, agus Abisur.

29 Agus do bé ainm mhná Abisur Abihail ; agus rug sí dhó Achban, agus Molid.

30 Agus mic Nadab ; Seled, agus Appaim : achd déug Seled gan chlann.

31 Agus mic Appaim ; Isi. Agus mic Isi ; Sesan. Agus clann Shesan ; Ahlai.

32 Agus mic Iada dearbhrathair Shammai ; Ieter, agus Ionatan : deug Ieter gan chloinn.

33 Agus mic Ionatan ; Pélet, agus Sása. Dob iad so mic Ierahmeel.

34 ¶ Anois ní raibh mic ar bith ag Sesan, ach inghean. Agus do bhí searbhfhoghantuigh ag Sesan, Egipteach, dar bhainim Iarha

35 Agus thug Sesan a inghean do Iartha a shearbhfhoghantuigh na innáoi ; agus rug sí Attai dhó.

36 Agus do ghin Attai Nátan, agus do ghin Natan Sábád.

37 Agus do ghin Sábád Ephlal, agus do ghin Ephlal Obed,

38 Agus do ghín Obed Iehu, agus do ghín Iehu Asariah,

39 Agus do ghín Asaria Heles, agus do ghín Heles Eleasah,

40 Agus do ghín Eleasah Sisaunai, agus do ghín Sísamí Sallum.

41 Agus do ghín Sallum Iecamiah, agus do ghín Iecamiah Elisama.

42 ¶ Anois *dob iad* mic Cháleb, dearbh-rathair Ierahmeel, Mesa a chéidghín, noch *ba* athair do Siph; agus mic Mharsa athair Hébron.

43 Agus mic Hébron; Córach, agus Tappúah, agus Recem, agus Séna.

44 Agus do ghín Sema Raham, athair Iorcoam: agus do ghín Recem Sammai.

45 Agus *do bé* mac Shaimmai Maon: agus *do bé* Maon athair Bhetsur.

46 Agus rug Ephah, leánman Chaleb, Háran, agus Mósa, agus Gáses: agus do ghín Háran Gáses.

47 Agus mic Iahdai; Regem, agus Iotam, agus Gessan, agus Pelet, agus Ephat, agus Saaph.

48 Rug Maacha, leannán Cháleb, Séber, agus Tirhanah

49 Rug sí mar an ccéadna Saaph athair Mhadmannah, Sébha athair Mhachbenah, agus athair Ghibéa: agus *do bí* inghean Chaleb, Achsah.

50 ¶ *Dob iadso* mic Cháleb mhic Hur, céidghín Ephratah; Sobal athair Chiriatiarim,

51 Salma athair Bhet-lehem, Hareph athair Bhet-gader.

52 Agus do bhádar mic ag Sobal, athair Chiriatiarim; Haroel, agus leath na Manahetiteach.

53 Agus muinnteara Chiriatiarim; na Hitritigh, agus na Puhitigh, agus na Sumatitigh, agus na Misraitigh; is úadhasin thangadar na Sareátitigh, agus na Hestaulitigh.

54 Mic Shalma; Bet-lehem, agus na Netophatitigh, Atarot, tigh Ioab, agus leath na Manahetiteach, na Soritigh.

55 Agus muinnteara na scribheoireadh noch do áitribh ann Iabes; na Tiratitigh, na Simeátitigh, agus na Suchatitigh. *Dob iad so* na Cenitigh, noch tháinic ó Hemat, athair thighe Rechab.

CAIB. III.

Sliocht Dhabhi, 10 go nuige Sedeciah; 17 agus da tháinic re linn Ieconiah.

ANOIS *dob iad so* mic Dháibhi, noch do rugadh dhó ann Hébron; an chéidghín Amnon le Ahinoam an Tiesreelit-each; an dara Daniel, le Abigail an Carmeliteach;

2 An treas, Absolom mhac Maacha inghean Talmái rígh Gésur: an ceathramhadh, Adoniah mhac Haggit:

3 An cúigeadh, Sephatiah ó Abital: an seisendh, Itream as Eglah a bhean.

4 Rugadh an seisiora dhó ann Hébron; agus do bhí na rígh annsin seáchd mbliádhna agus sé mhí: agus do bhí na rígh ann Ierusalem tríochad agus trí bliadhna.

5 Agus do rugadh iadso dhó ann Ierusalem; Simeá, agus Sóbab, agus Nátan, agus Solamh, ceathrar, le Batsua inghean Ammiel:

6 Ibharr mar an gcéadna, agus Elisama, agus Eliphelet,

7 Agus Nógah, agus Népheg, agus Iaphia,

8 Agus Elisuna, agus Eliada, agus Eliphelet, náonmharr.

9 Mic Dháibhi uile, táobh amuich do mhacaibh na leannán, agus Tamar a ndeirbhshíur.

10 ¶ Agus mac Sholaimh, Rehoboam, Abia a mhac sin, Asa a mhac sin, Iehosaphat a mhac sin,

11 Ioram a mhac sin, Ahasiah a mhac sin, Ioas a mhac sin,

12 Amasiah a mhac sin, Asariah a mhac sin, Iotam a mhac sin,

13 Ahas a mhac sin, Heceshiah a mhac sin, Manasseh a mhac sin,

14 Amon a mhac sin, Iosiah a mhac sin.

15 Agus *dob iadso* mic Iósiah, an chéidghín Iohanan, an dara Iehoiaim, an treas Sedeciah, an ceathramhadh Sallum.

16 Agus mic Iehoiaim: Ieconiah a mhac, Sedeciah a mhac sin.

17 ¶ Agus mic Ieconiah: Assir, Salatiel a mhac sin,

18 Malchiram mar an ccéadna, agus Pedaiah, agus Senasar, Iecamiah, Hosama, agus Nedabiah.

19 Agus *dob iad* mic Phedaiah, Serubbabel, agus Simeí: agus mic Sherubbabel; Mesullam, agus Hananiah, agus Selomit a ndeirbhshíur:

20 Agus Hásubah, agus Ohel, agus Berechiah, agus Hasadiah, Iúsab-hesed, cúigeair.

21 Agus mic Hananiah; Pelatiah, agus Iesaiah: mic Rephaiah, mic Aman, mic Obadiah, mic Shechaniah.

22 Agus mic Shechaniah; Semaiah: agus mic Semaiah; Hattus, agus Igeal, agus Bariah, agus Neariah, agus Sáphat, seisior.

23 Agus mic Neariah; Elioenai, agus Heceshiah, agus Asricam, tríúr.

24 Agus *dob iad* mic Elioenai, Hadaiah, agus Eliasib, agus Pelaiah, agus Accub, agus Iohanan, agus Delaiah, agus Anáni, móirshesear.

CAIB. IV.

Geineoil oile Iudah. 24 Sliocht Shimcoin.

MIC Iudah; Phares, Iesron, agus Carmi, agus Hur, agus Sóbal.

2 Agus do ghin Réaiah mac Sóbal Iahat; agus do ghlin Iahat Ahumai, agus Lahad. Isiadso muinntear na Soratíteach.

3 Agus do bhádar so ó athair Etam; Iesreel, agus Isma, agus Idbas: agus *dob* é ainm a ndeirbhsheathrach Haseleponi:

4 Agus Penuel athair Ghedor, agus Eser athair Hussah. Is iad so mic Hur, céidghin Ephráth, athair Bhet-lehem.

5 ¶ Agus do bhádar días ban ag Assur athair Thecoa, Helah agus Naarah.

6 Agus rug Naarah Ahusam dhó, agus Hepher, agus Temeni, agus Haassatari. *Dob* iad so mic Naarah.

7 Agus *dob* iad mic Helah, Seret, agus Iesoar, agus Etnan.

8 Agus do ghein Cos Anub, agus Sobebah, agus muinnteara Aharhel mhic Harum.

9 ¶ Agus do budh onóruigh Iábes ná a dhearbhráithre: agus thug a mhathair Iábes dainm air, gha rádh, Do bhrígh go rug mé maille re doilghios é.

10 Agus do ghoir Iábes ar Dhía Isral, gha rádh, Uch nach beannuigheann tú misi dhá ríribh, agus mo theóruinn dfairsingeadh, agus go mbeith do lámh liom, agus go ccuimhdeochthá ar olc mé, chor nach goillfeadh sé orum! Agus do áontuigh Día dhó an ní diarr sé.

11 ¶ Agus Chelub dearbhrathair Shuah do ghein sé Mehír, noch *dob* athair do Eston.

12 Agus do ghein Eston Bet-rapha, agus Paseah, agus Tehinnah athair Irnahas. Siad so fir Réchah.

13 Agus mic Chenas; Otniel, agus Seraiah: agus mic Otniel; Hatat.

14 Agus do ghein Meonotai Ophrah: agus do ghein Seraiah Ioab, athair áit-reabhach ghlinne Charasim; óir bá luchd ceirde iad.

15 Agus mic Cháleb mhic Iephunneh; Iru, Elah, agus Naam: agus mic Elah, eadhon Cenas.

16 Agus mic Iehaleleel; Siph, agus Siphah, Tiria, agus Asareel.

17 Agus *dob* iad mic Esra, Ieter, agus Mered, agus Ephér, agus Ialon: agus rug sí Miriam, agus Sammai, agus Isbah athair Esteimoa.

18 Agus rug a bhean Iehudiah Iered athair Ghedor, agus Heber athair Shocho, agus Iecutiel athair Shanoah. Agus is iad so mic Blithiah inghean Pháraoh, noch thug Mered.

19 Agus mic a mhná Hódiah deirbh-

shiúr Naham, athair Cheilach an Garmiteach, agus Estemoa an Maachatíteach.

20 Agus *dob* iad mic Shímoín, Amnon, agus Rinnah, Ben-hanan, agus Tilon. Agus *dob* iad mic Issi, Sohet, agus Ben-sohet.

21 ¶ *Dob* iad mic Shélah mhic Iudah, Er athair Lecah, agus Laadah athair Mhahesah, agus muinnteara thighe na druinge do oibrigh lineadach finealta, do thigh Asbéa.

22 Agus Iocim, agus muinntir Choseba, agus Ioas, agus Saraph, agá raibh tigh-earnas a Móab, agus Iasubi-lehem. Agus is neithe foirfe iad so.

23 *Dob* iad so luchd déanta na bpot-adha, agus an drong do chomhnuigheadh a measc phlannadhadh agus fháltadh: annsin do áitreabhaidis ag an rígh chum a oibre.

24 ¶ *Dob* iad mic Shimeon, Nemuel, agus Iámin, Iárib, Sérah, agus Seaul:

25 Sallum a mhac sin, Mipsam a mhac sin, Misma a mhac sin.

26 Agus mic Mhisma; Hamuel a mhac sin, Sacchur a mhac sin, Simeí a mhac sin.

27 Agus do bhí sé mic dhéug ag Simeí agus seisior inghean; acht ní raibh móran chloinne agá dhearbhráithribh, ní mó do fhásadar a muinntir uile, cosmhuil re cloinn Iúdah.

28 Agus do chomhnuigheadar ann Beer-séba, agus a Moladah, agus ann Hasur-sual,

29 Agus ann Bílha, agus ann Esem, agus ann Tólad,

30 Agus ann Betuel, agus ann Hormah, agus ann Siclag,

31 Agus ann Bet-marcabot, agus ann Hasar-susim, agus ann Bet-birei, agus ann Saaraim. *Dob* iad so a ccaitheacha go ríge Dháibhi.

32 Agus *dob* iad a mbailte, Etam, agus Ain, Rimmon, agus Tochen, agus Assan, cúig caitheacha.

33 Agus a mbailte beaga uile do bhí timchioll fá ccuairt na ccaitheach sin, go nuige Baal. *Dob* iad so a náitreabh, agus a ngeinalach.

34 Agus Mesobab, agus Iamlech, agus Iossah mhac Amasiah,

35 Agus Ioel, agus Iehu mhac Iosibiah, mhic Seraia, mhic Asiel,

36 Agus Elíoenai, agus Iacobah, agus Iesohaiach, agus Asaiah, agus Adiel, agus Iesimiel, agus Benaiah,

37 Agus Sisa mhac Siphí, mhic Allon, mhic Iedaia, mhic Simrí, mhic Semaiah;

38 Iadso luáightear as a nanmanna bá prionnsadha ar a muinntearuibh iad: agus do mhéuduigh tigh a naithreach go mór.

39 ¶ Agus do chúadar go dul a steach Ghédr, eadhon gus an ttáobh shoir don ghleann, diárruidh inbhir dá ttréuduibh.

40 Agus fúaradar deighmbhior méith, agus *do bhí* an dúithche fairsing, suáimhneach, agus siothchánta; óir is *iad* muinntir Ham do áitreibh ann sin a nallúd.

41 Agus thangadar an mhuinntirse scríobhtha iona naimm a láethibh Hesechia rígh Iúdah, agus do bhuáileadar loistínigh, agus na háite comhuighe frith ann sin, agus do léirscriosadar iad gus a niugh, agus do áitreabhadar iona náitibh: do bhrígh go raibh inbhear annsin dá ttréuduibh.

42 Agus do chuáidh cuid díobh, *eadhon* do chloinn Shimeon, cúig chéud fear, go sliabh Seir, agus Pelatiah agus Neáriah, agus Rephaiah, agus Ussial, mic Issi, na ccaiptínibh orra.

43 Agus do bhuáileadar an chuid oile do na Hamalecitibh noch do chuáidh as, agus do áitreabhadar annsin gus a niugh.

CAIB. V.

Sliocht Reuben, Ghad, agus leithreibh Mhanasseh.

ANOIS mic Reuben ceidghin Israel, (oir isé rugadh ar ttús; achd, do chionn gur thrúalligh sé leaba a athar, tugadh a cheart oighreachda do mhacaibh Ioseph mhic Israel: agus ní bhfuil an ginealach re áiriamh do réir an cheirtbeartha.

2 Oir do bhúadhuigh Iúdah ós cionn a dhearbhráithreach, agus úadh *thangadar* na príomhúachdaráin; acht budh le Ioseph an ceirtbeartha.)

3 Dob iad mic Reuben, *a deirim*, céidghin Israel, Hanoch, agus Pallu, Herson, agus Carmi.

4 Mic Ioel; Semaiah a mhac sin, Gog a mhac sin, Simeí a mhac sin,

5 Micah a mhac sin, Reaiah a mhac sin, Baal a mhac sin,

6 Beerah a mhac sin, noch rug Tilgat-Pilneser rígh na Hassiria leis *a láimh*: *do bhí* sé na phrionnsa air na Reubenitibh.

7 Agus a dhearbhráithre do réir a muinntear, a núair do háirmheadh ginealach a ngeineamhna, *dob iad dob éifeachduigh*, Ieiel agus Sechariah.

8 Agus Bélas mhac Asas, mhic Sema, mhic Ioel, noch do rinne comhnuidhe ann Aroer, air fad go nuige Nébo agus Baalmeon:

9 Agus do áitigh sé don taóibh shoir go dul a steach an nfásaigh ó nabhuinn Euphrátes: do bhrígh gur fhoirlionadar a náirnéis a bhfearann Gileád.

10 Agus a láethibh Shaul do rinneadar cogadh ris na Hagaríteachaibh, noch do thuit lé na láimh: agus do chomhnúigheadar

dar iona loistínibh ar feadh uile *fhearuin*n Ghileád budh shoír.

11 ¶ Agus do áitreabhadar clann Ghad as a ccomhair thall, a bhfearann Básan go nuige Salcáh:

12 Ioel an tí bá féarr, agus Sapham na dhíáigh, agus Iaanai, agus Saphat ann Básan.

13 Agus *dob iad* a ndearbhráithre do thigh a naithread, Michael, agus Mesullam, agus Séba, agus Iorai, agus Iachan, agus Sia, agus Heber, móirsheisior.

14 Is iad so clann Abihail mhic Húri, mhic Iaroah, mhic Gileád, mhic Michaél, mhic Iesiai, mhic Iahdo, mhic Bus;

15 Ahi mhac Abdiel, mhic Gúni, bá ceann tigh a naithreadh.

16 Agus do áitreabhadar a Ngílead ann Básan, agus iona bhaitibh, agus taobh amuich do bhalladhuibh Sháron, ar a nimiruibh.

17 Do háirmheadh iad so nile lé ginealachuibh a láethibh Iotam rígh Iúdah, agus a láethibh Ieroboam rígh Israel.

18 ¶ Mic Reuben, agus na Gaditigh, agus leiththreabh Mhanasseh, do dhaóimibh cródha, cumlachdacha chum sgéithe agus cloidhimh diomchar, agus chum lámhuigh as bogha, agus éolach a cogadh, do *bhádar* ceathrachad agus ceithre mhíle seachd ccéud agus trí fithchid, do chúaidh amach chum cogaidh.

19 Agus do rinneadar cogadh ris na Hagaríteachaibh, re Ietur, agus Nephis, agus Nódab.

20 Agus do cuidigheadh léo na naghaidh, agus do seachadadh na Hagaitigh iona láimh, agus a nuile dhuine dá raibh na bhfochair: Oir do éigheadar chum Dé annsa chath, agus do áontuigh sé léo; do bhrígh gur chuireadar a ndóigh ann.

21 Agus rugadar a náirnéis léo; dá ccámhalluibh cáogad míle, agus do cháorchaibh dhá chéud agus cáogad míle, agus do assaluibh dhá mhíle, agus do dhaóimibh céud míle.

22 Oir do thuit mórán díobh marbh, do bhrígh *gurob* ó Dhía do bhí an cogadh. Agus dfanadar iona náitibh go ham na dáoirsine.

23 ¶ Agus do áitreabhadar clann leiththreibh Mhanasseh annsa dúithche: dfásadar ó Bhasan go Baal-hermon agus go Senir, agus go sliabh Hermon.

24 Agus *dob iad* so cinn tigh a naithreadh, eadhon Ephraim, agus Issi, agus Eliel, agus Asriel, agus Jeremiah, agus Hodabhih agus Iahdiel, daoine neartmhara a ngaigsidh, daoine oirdhearca, agus cinn tigh a naithreadh.

25 ¶ Agus do pheacuigheadar a naghaidh Dé a naithreadh, agus do chúadar do

striopachus a ndiaigh deé dhaóine na tíre, noch do scrios Día rompa san.

26 Agus do chorrnigh Día Israel súas, spiorad Phul rígh na Hassíria, agus spiorad Thilgat-pilneser rígh na Hassíria, agus rug sé leis iad, (eadhon na Reubenítigh, agus na Gadítigh, agus leiththreabh Mhanasseh), agus thug leis iad go Hálah, agus go Hábor, agus go Hára, agus go sruth Gosan agus a nugh.

CAIB. VI.

Síol Lebhi; 43 Agus a noifig.

MIC Lébbi; Gerson, Cohat, agus Merari.

2 Agus mic Chohat; Amram; Issar, agus Hébron, agus Ussiel.

3 Agus clann Amram; Aáron, agus Máoise, agus Miriam. Mic Aaron mar an gcéadna; Nádob, agus Abihu, Eleasar, agus Itamar.

4 ¶ Eleasar do ghein Phimehas, Phinelas do ghein Abisua,

5 Agus Abisua do ghein Bucci, agus Bucci do ghein Ussi,

6 Agus Ussi do ghein Serabiah, agus Serabiah do ghein Meraiot,

7 Meraiot do ghein Amáriah, agus Amariah do ghein Ahitub,

8 Agus Ahitub do ghein Sádóc, agus do ghein Sádóc Ahimaas,

9 Agus Ahimaas do ghein Asariah, agus Asariah do ghein Iohanan,

10 Agus Iohanan do ghein Asariah, (sé do níodh oifig an tsagairt annsa teampall do rinne Solamh ann Ierusalem:)

11 Agus do ghein Asaria Amariah, agus do ghein Amariah Ahitub,

12 Agus do ghein Ahitub Sádóc, agus do ghein Sádóc Sallum,

13 Agus do ghein Sallum Hilciah, agus do ghein Hilciah Asariah,

14 Agus do ghein Asariah Seraiah, agus do ghein Seraiah Iehosadac,

15 Agus dimthigh Iehosadac a nuáir rug an TIGHEARNÁ leis Iúdah agus Hierusalem lé láimh Nebuchad-nessar.

16 ¶ Mic Lébbi; Gerson, Cohat, agus Merari.

17 Agus is iad so anmanna mhac Gherson; Libni, agus Símei.

18 Agus dob iad mic Chohat, Amram, agus Issar, agus Hébron, agus Ussiel,

19 Mic Mherári; Mahli, agus Mussi. Agus is iad so sleachda na Lebbíteach do réir a naithreadh.

20 ¶ O Gherson; Libni a mhac, Iahat a mhac sin, Simmah a mhac sin,

21 Ioah a mhac sin, Iddo a mhac sin, Serah a mhac sin, Ieaterai a mhac sin.

22 Mic Chohat; Amminadab a mhac, Córah a mhac sin, Assir a mhac sin,

23 Elcana a mhac sin, agus Ebíasaph a mhac sin, agus Assir a mhac sin,

24 Tahat a mhac sin, Uriel a mhac sin, Ussiah a mhac sin, agus Saul a mhac sin.

25 Agus mic Elcana; Amasaí, agus Ahimot.

26 *Ar son* Elcana: mic Elcanah; Sophai a mhac sin, agus Nahat a mhac sin,

27 Eliab a mhac sin, Ieroham a mhac sin, Elcanah a mhac sin.

28 Agus mic Shamuel; an chéidghin Bhasni, agus Abiah.

29 ¶ Mic Mherári; Mahli, Libni a mhac sin, Símei a mhac sin, Ussa a mhac sin,

30 Símea a mhac sin, Haggiah a mhac sin, Asaiah a mhac sin.

31 ¶ Agus a síad so *an drong* do chuir Dáibhi ós cionn oifige na cantaireachda a tigh an TIGHEARNÁ, tar éis na háirce do chomhnuidhe.

32 Agus do fhrithéoladar ar aghaidh áite comhnuidhe thabernacuil an chomhchruinnigh re seim, nó go ndéarna Solumh tigh an TIGHEARNÁ ann Ierusalem: agus *annsin* do sheasádar agá noifig do réir a nuird.

33 Agus isiad so *an drong do bhí* ag feithíomh maille re na ccloinn. Do mha-caibh na Ccohatiteach: Héman an cantaire, mhac Ioel, mhic Semuel,

34 Mhic Elcanah, mhic Ieroham, mhic Eliel, mhic Toab,

35 Mhic Suph, mhic Elcanah, mhic Mahat, mhic Amasaí,

36 Mhic Elcanah, mhic Ioel, mhic Asariah, mhic Sephaniah,

37 Mhic Tahat, mhic Assir, mhic Ebiasaph, mhic Córah,

38 Mhic Issar, mhic Cohat, mhic Lébbi, mhic Israel.

39 Agus a dhearbhrathair Asaph, (noch do sheas ar a láimh dheis), Asaph mhac Berachiah, mhic Símea,

40 Mhic Michael, mhic Baasiah, mhic Malchiah,

41 Mhic Etni, mhic Serah, mhic Adaiah,

42 Mhic Etan, mhic Símmah, mhic Símei,

43 Mhic Iahat, mhic Gerson, mhic Lébbi.

44 Agus do *sheas* a ndearbhráithre mic Mherári dón láimh chlé: Etan mhac Cissi, mhic Abdi, mhic Malluch,

45 Mhic Hesabiah, mhic Amasiah, mhic Hilciah,

46 Mhic Amsi, mhic Bani, mhic Sámer,

47 Mhic Mahli, mhic mussi, mhic Merari, mhic Lébbi.

48 Do hórdligheadh a ndearbhráithre

na Lebhígh mar an gcéadna chum gach uile ghné sheirbhíse thabernacuil thighe Dé.

49 ¶ Acht dofráil Ááron agus a mhic air altóir na hofírla loisce, agus air altóir na túise, táobh amuigh do gach uile obair na háite ronaomhtha, agus sin do dhéanamh síothchána Disrael, réir a nuile ní dar fhúagair Máoise serbhíseach Dé.

50 Agus isiad so mic Ááron; Eleasar a mhac, agus Phinehas a mhac sin, Abisua a mhac sin,

51 Bucci a mhac sin, Ussi a mhac sin, Serahiah a mhacsín,

52 Meraiot a mhac sin, amariah a mhac sin, Ahitub a mhac sin,

53 Sadoc a mhac sin, Ahimaas a mhac sin.

54 ¶ Anois is íad so a naite comhnuigh ar feadh a ccaisléan iona tteóranuibh, do mhacaibh Ááron, do mhuinntearuibh na Ccohatiteach: óir fá léósan an chuid ronna.

55 Agus thugadar Hébron dóibh a tír Iudah, agus na bailte na timchioll fá ccuáirt.

56 Acht thugadar machaireadh na caithreath, agus a bailte, do Cháleb mhac Iphunneh.

57 Agus do mhacaibh Ááron thugadar caithreacha Iúdah, Hébron, mar *chathair* dhídin, agus fós Libnah maille re na bailtibh beaga, agus Iattir, agus Estemoa, maille re na mionbhailtibh,

58 Agus Hilén gun a bailtibh, Debir gun a bailtibh,

59 Agus Asan gun a bailtibh, agus Betsemes gun a bailtibh:

60 Agus as treibh Bheniámin; Geba gun a bailtibh, agus Alimet gun a bailtibh, agus Anatot gun a bailtibh. A ccaithreacha uile ar feadh a muinntear ba trí caithreacha déag íad.

61 Agus do mhacaibh Cohat, *noch* do fágghadh do shliochd na treibhe sin, as an leiththreabh, eadhon as leath Mhanasseh, *tugadh* deich ccaithreacha re crannchar.

62 Agus do mhacaibh Ghersom ar feadh a muinntear as treibh Issachar, agus as treibh Asser, agus as treibh Naphtali, agus as treibh Mhanasseh ann Basan, *tugadh* trí caithreacha déag.

63 Do mhacaibh Merari ar feadh a muinntear, ó threibh Réuben, agus ó threibh Ghad, agus ó threibh Shebulon, *tugadh* dhá chathruigh dhéug re ccrannchar.

64 Agus thugadar clann Israel iadso gun a mionbhailtibh do na Lebhíghibh.

65 Agus thugadar le crannchar ó threibh chloinne Iúdah, agus ó threibh chloinne Símon, agus ó threibh chloinne

Beniamin, na caithreacha so do luáigheadh iona nanmanuibh.

66 Agus an *chuid oile* do mhuinntearuibh chloinné Cohat furadar caithreacha da ccóstadhuibh as threibh Ephraim.

67 Agus thugadar dhóibh, *do* na caithreacha dídin, Sechem a sliabh Ephraim gun a mionbhailtibh; agus fós Geser gun a mionbhailtibh,

68 Agus Iocmeam gun a bailtibh, agus Bet-horon gun a bailtibh,

69 Agus Aialon gun a bailtibh, agus Gat-rimmon gun a bailtibh:

70 Agus as leiththreibh Mhanasseh; Aner gun a bailtibh, agus Bileám gun a bailtibh, do mhuinntir fhuighill mhac Cohat.

71 Do mhacaibh Gersom *tugadh* as muinntir leiththreibhe Mhanasseh, Gólan ann Básan gun a bailtibh, agus Astarot gun a bailtibh:

72 Agus as treibh Issachar; Cédes gun a bailtibh, Dabarat gun a bailtibh,

73 Agus Rámot gun a bailtibh, agus Anem gun a bailtibh:

74 Agus as treibh Asser; Massaál gun a bailtibh, agus Abdon gun a bailtibh,

75 Agus Hucoc gun a bailtibh, agus Réhob gun a bailtibh:

76 Agus as treibh Naphtali; Cédes san Ghalilee gun a bailtibh, agus Hammon gun a bailtibh, agus Ciriataim gun a bailtibh.

77 Don chuid oile do chloinn Mherari *tugadh* ó threibh Shebulon, Rimmon gun a bailtibh, Tábor gun a bailtibh:

78 Agus ar an ttaóibh thall do Iordan láimh ré Iericho, don ttaóibh shoir do Iordan, as treibh Reuben, Beser annsa bfasach gun a bailtibh, agus Iahsah gun a bailtibh,

79 Cedemot mar an ccéadna gun a bailtibh, agus Mephaat gun a bailtibh:

80 Agus as treibh Ghad; Rámot an Gíleád gun a bailtibh, agus Mahanaim gun a bailtibh,

81 Agus Hesbon gun a bailtibh, agus Iaser gun a bailtibh.

CAIB. VII.

Clann Issachar, 6 Bheniamin, 13 Naphtali 14 Mhanasse. 20 Agus Ephraim.

ANOIS *dob iad* mic Issachar, Tola, agus Puah, Iassub, agus Símon, ceathrar.

2 Agus mic Thóla; Ussi, agus Rephaiah, agus Ieriel, agus Iahmai, agus Ibsam, agus Samuel, cinn thighe a nathar Tóla: *do bhadar* na ndaóine cródha a ccumhachd iona nginealachaibh; agus *ba hé* a nuibhir a láethibh Dháibhli dhá mhíle agus fithche agus sé chéud.

3 Agus mic Ussi; Israhiah: agus mic Israhiah; Michael, agus Obadiah, agus Ioel, Issiah, cúigear: oireaghdha iad uile.

4 Agus do bhádar acasan, do réir a ngingealach, do réir thighe a naithreadh, bainadha saighdir chum cogaidh, fithche agus sé-mhíle dhéug fear: óir do bhí mórán ban agus cloinne aca.

5 Agus a ndéarbhráithre a measc mhuinntear Issachar do bhádar uile na ndaoine neartmhara, ar na ccombháirimh uile do réir a ngingealach ceithre fithchid agus seachd míle.

6 ¶ Mic Bheniamin; Bela, agus Bécher, agus Iediael, triur.

7 Agus mic Bhela; Esbon, agus Ussi, agus Ussiel, agus Ierimot, agus Iri, cúigear; cinn thighe a naithreadh, daoine láidre a ccródhachd; agus do háirmheadh iad do réir a ngingealach dhá mhíle agus fithche agus tríochad agus ceathrar.

8 Agus mic Bhecher; Semira, agus Ioas, agus Elieser, agus Elioenai, agus Omri, agus Ierimot, agus Abiah, agus Anatot, agus Alamet. *Is iad* so uile mic Bhécher.

9 Agus dob é a núibhir, do réir a ngingealach tres a seanchas, do réir cheann tighe a naithreadh, daoine árrachda a ngaiscidh, fithche míle agus dá chéad.

10 Mic Iediael mar an gcéadna; Bilhan: agus mic Bhilhan; Ieus, agus Beniamin, agus Ehud, agus Chenaanah, agus Setan, agus Tarsis, agus Ahsahar.

11 Mic Iediael iadso uile, do réir cheann a naithreadh, daoine cumhachdacha a ngaiscidh, seachd míle dhéug agus dá chéad, iomchubhaidh chum dul amach chum cogaidh agus chum catha.

12 Suppim mar an gcéadna, agus Huppim, clann Ir, agus Hussim, mic Aher.

13 ¶ Mic Naphtali; Iahsiel, agus Guni, agus Ieser, agus Sallum, mic Bhilhah.

14 ¶ Mic Mhanasseh; Asriel, noch rug sísé: (sí a leannán an Taramiteach do rug Machir athair Ghileád:

15 Agus thug Machir na mnáoi *deirbh-shiúr* Huppim agus Suppim, noch dar bhainim Maachah) agus *dob é* ainm an dara Selophehad: agus do bhádar ingheana ag Selophehad.

16 Agus rug Maacha bean Machir mac, agus thug sí Péres dainm air; agus ainm a dhearbhrathar Séres; agus *dob iad* a mhic Ullam agus Racem.

17 Agus mic Ulam; Bédan. *Dob iadso* mic Ghileád mhic Máchir, mhic Manasseh.

18 Agus a dheirbhshiúr Hammolecet rug sí Isod, agus Abieser, agus Mahalah.

19 Agus dob iad mic Shemida, Ahian, agus Sechem, agus Ussi, agus Lici, agus Aniam.

20 ¶ Agus mic Ephraim; Sutelah, agus Bédan a mhac, agus Tabat a mhac sin, agus Eladah a mhac sin, agus Tabat a mhac sin,

21 Agus Sabad a mhac sin, agus Sutelah a mhac sin, agus Eser, agus Eleád, noch do mharbhadar muinntir Ghát do rugadh annsa dúitheche sin, do bhrigh go ttangadar síos do bhréith a náirnéise leo.

22 Agus do chaóin Ephraim a nathair iad mórán do laéthibh, agus thangadar a dhearbhráithre do thabhairt soláis dó.

23 ¶ Agus a nuair do bhí sé agá mhnaói, do thoirrheadh í, agus rug sí mac, agus thug sí Bériah dainm air, ar son dhroich-chiuncamhna a tighe.

24 (Agus do bí Sérah a inghean, noch do chuir síuas' Betóron iachdarach, agus íachdarach, agus Ussen-Sérah.)

25 Agus *dob é* a mhac Réphah, agus fós Réseph, agus Télah a mhac sin, agus Tahan a mhac sin,

26 Laadan a mhac sin, Ammihud a mhac sin, Elisama a mhac sin,

27 Non a mhac sin, Iehosua a mhac sin.

28 ¶ Agus dob iad a sealbha agus a náite comhnuidhe, Bétel gun a bailtibh, agus Naaran don taóibh shoir, agus Geser gun a bailtibh, don táoibh shiar; Sechem mar an gcéadna gun a bailtibh, go nuige Gása agus a bailte.

29 Agus leath ré teórannuibh chloinne Manasseh, Bet-sean agus a bailte, Taanach agus a bailte, Meiddo agus a bailte, Dor agus a bailte. As iontas do áitreabhadar clann Ioseph mhic Israel.

30 ¶ Mic Asser; Imnah, agus Isuah, agus Isuai, agus Bériah, agus Sérah a ndeirbhshiúr.

31 Agus mic Bhéria; Heber, agus Malchiel, noch *is é* athair Bhirsablit.

32 Agus do ghein Heber Iaphlet, agus Sómer, agus Hótam, agus Suah a ndeirbhshiúr.

33 Agus mic Iaphlet; Pásach, agus Bimbal, agus Asbhat, asiad so mic Iaphlet.

34 Agus mic Shamer; Ahi, agus Rogah, Iehubbah, agus Aram.

35 Agus mic a dhearbhrathar Hélem; Sóphah, agus Inna, agus Seles, agus Amal.

36 Mic Shóphah; Suah, agus Harnepher, agus Sual, agus Béri, agus Imrah,

37 Beser, agus Hod, agus Samma, agus Silsah, agus Itran, agus Beera.

38 Agus mic Iether; Iephunneh, agus Pispá, agus Arah.

39 Agus mic Ulla; Arah, agus Haniel, agus Resiah.

40 *Dob* iad so uile clann Assér, cinn thighe a naithreadh, dáoine togh'ha neartmhara a mbéodhadh, rogha na bprionnsadh. Agus do bé a nuibhir ar feadh a nginealach don mhéid do bhí abuidh chum cogaidh agus chum catha fithche agus sé míle féar.

CAIB. VIII.

Iarmad, agus maithe Bheniamin.

ANOIS do ghein Benjamin Béla a cheidghin, Asbel an dara, agus Aharah an treas,

2 Nohah an ceathramhadh, agus Raphah an cúigeádh.

3 Agus *dob* iad mic Bhéla, Addar, agus Géra, agus Abihúd,

4 Agus Abisua, agus Náaman, agus Ahoah,

5 Agus Géra, agus Sephuphan, agus Huram.

6 Agus a siádso mic Ehud: is iad so cinn aithreadh aitreabhach Ghéba, agus do áthruigheadar iad go Manahat:

7 Agus Naaman, agus Ahiah, agus Géra, do athruigh sé iad sin, agus do ghein sé Ussa, agus Ahihud.

8 Agus do ghein Saharaim *clann* a ttir Mhóab, tar éis eision dá ccur iad; *dob* iad a mhná Hussim agus Baara.

9 Agus air Hódes a bhean, do ghin sé Ióbab, agus Sibia, agus Messa, agus Malcham,

10 Agus Ieus, agus Sachia, agus Mirma. *Dob* iadso a mhic, cinn a naithreadh.

11 Agus air Hussim do ghein sé Ahitub, agus Elpaal.

12 Mic Elpaal; Eber, agus Missam, agus Samed, noch do chuir súas Ono, agus Lod, gun a bhailtibh:

13 Beriah mar an ceadna, agus Séma, noch *ba* cinn daithribh aitreabhach Ailalon, noch do dhíbhir aitreabhugh Ghát:

14 Agus Ahio, Sasac, agus Ierimot,

15 Agus Sebadiach, agus Arad, agus Ader,

16 Agus Michael, agus Ispah, agus Ioha, mic Bhéria;

17 Agus Sebadiach, agus Messullam, agus Heseci, agus Heber,

18 Ismerai fós, agus Ieslia, agus Ióbab, mic Elpaal;

19 Agus Iachim, agus Sichri, agus Sabdi,

20 Agus Elienai, agus Siltai, agus Eliel,

21 Agus Adaiah, agus Beraiah, agus Simrat, mic Shimmi;

22 Agus Ispan, agus Héber, agus Eliel,

23 Agus Abdon, agus Sichri, agus Hanan,

24 Agus Hananiah, agus Elam, agus Antotiah,

25 Agus Éphedeiah, agus Penuel, mic Shassac;

26 Agus Samserai, agus Sehariah, agus Ataliah,

27 Agus Iaresiah, agus Eliah, agus Sichri, mic Ieroham.

28 *Dob* iad so cinn na náithreach, do réir a nginealach, *daoine* oireacha. Do áitreabbhadar so an Ierusalem.

29 Agus an Gibeon do aitreibh athair Ghibeon; (noch *ar bhé* ainm a mhuá Maacha:)

30 Agus an chéad mhac rugadh dhó Abdon, agus Sur, agus Cis, agus Baal, agus Nadab,

31 Agus Gedor, agus Ahio, agus Sacher.

32 Agus Miclot noch do ghein Simeah. Agus do chomhuigheadar so mar an ceadna a bhfochair a ndearbhraithreach, ann Ierusalem, thall as a ccoinne.

33 ¶ Agus do ghein Ner Cis, agus do ghein Cis Saul, agus do ghein Saul Ionatan, agus Malchisua, agus Abinadab, agus Esbaal.

34 Agus mac Ionatan Merib-baal; agus do ghein Merib-baal Micah.

35 Agus *dob* iad mic Mhicah, Píton, agus Mélech, agus Tarea, agus Ahas.

36 Agus do ghein Ahás Iehoadah; agus do ghein Ichoadah Alemet, agus Asmabbet, agus Simri; agus do ghein Simri Mósá.

37 Agus do ghein Mósá Binea: agus *dob* é Rápha a mhac sin, Eleasah a mhac sin, Asel a mhac sin:

38 Agus do bhádar seisear mac ag Asel, *ar bhíad* so a nanmanna, Asricam, Bocheru, agus Ismael, agus Seariah, agus Obadiach, agus Hanan. *Dob* iad so uile mic Asel.

39 Agus *dob* iad mic Esec a dhearbhrathair, Ulam a chéidghin, Iehus an dara, agus Eliphelet an treas.

40 Agus do bá daóine árrachda a ngaisgidh mic Ulam, luchd caite soighead, agus do bhádar mórán mac aca, agus clann chloinne, céad agus caogad. Is iad so uile mic Bheniamin.

CAIB. IX.

Curam na nsagart agus na nlebhiteach.

35 *Sinsiorrachd Shaul.*

MAR sin do háirmheadh Israel uile na nginealachaibh; agus, féuch, do bhádar scríobhtha a leabhar ríogh Israel agus Iúdah, *noch* do rugadh a mbuid don Bhabilon ar son a bpeacuidh.

2 ¶ Anois na cead áitreabhugh do chomhuigh iona sealbhuibh iona ccaithreachaibh féin, do biad na Hisraeltigh, na sagairt, na Lebhithigh, agus na Netinimigh.

3 ¶ Agus ann Ierusalem do áitreabbhadar do chloinn Iúdah, agus do chloinn Bheniamin, agus do chloinn Ephraim, agus Mhanasseh;

4 Utaí mhac Ammihud, mhic Omri, mhic Imri, mhic Bani, do chloinn Phares mhic Iúdah,

5 Agus do na Silonítibh; Asaiah na chéidghin, agus a mhic.

6 Agus do mhacaibh Sérah, Ieuel agus a ndearbhráithre, sé chéad agus nóchad.

7 Agus do mhacaibh Benjamin; Sallu mhac Mesullam, mhic Hodabhiah, mhic Hasenuah,

8 Agus Ibneiah mhac Ieroham, agus Elab mhac Ussi, mhic Michri, agus Mesullam mhac Sephatiah, mhic Rébhel, mhic Ibniah;

9 Agus a ndearbhráithre, do réir a sleachda, naói gcéad agus cáogad agus seisior. *Ba* príomhaithre iad so uile a ttiagh na naithreadh.

10 ¶ Agus do na sagartuibh; Iedaiah, agus Iehoiarib, agus Iachin,

11 Agus Asariah mhac Hilciah, mhic Mesullam, mhic Sádac, mhic Meraiot, mhic Ahitub, úachdarán thighe Dé;

12 Agus Adaiah mhac Ieroham, mhic Passur, mhic Malchiah, agus Maasiah mhac Adiel, mhic Iahserah, mhic Mesullam, mhic Mesillimit, mhic Immer;

13 Agus a ndearbhráithre, cinn thighe a naithreadh, míle agus seachd ccéad agus trí fithchid; daóine ro ullmha chum oibre sheirbhíse tighe an TIGHEARNA.

14 ¶ Agus do na Leblítibh; Semaiah mhac Hassub, mhic Asricam, mhic Hasabiah, do mhacaibh Merári;

15 Agus Bacbacar, Héres, agus Gálal, agus Mattaniah mhac Mícah, mhic Sichri, mhic Asaph;

16 Agus Obadiah mhac Semaiah, mhic Gálal, mhic Iedutun, agus Berechia mhac Asa, mhic Elcánah, noch do chomhlúigh a mbailtibh na Netophatiteach.

17 Agus *dob* iad na doirseoirigh, Sallum, agus Accub, agus Talmon, agus Ahiman, agus a ndearbhráithre: *do bé* Sallum a cceamphort;

18 (Noch do blí gus a namsin ag *feithiomh* a ngeata an rígh leath shoir:) *do bhádar* na ndoirseoiribh a ccuideachduibh chloinne Lébbhi.

19 Agus *dob é* Sallum mhac Córe mhic Ebiasaph, mhic Corah, agus a dhearbhráithre, do thigh a athar, na Corahitigh, *do bhí* ós cionn oibre na seirbhíse, na luchd coimhéada gheatadh an tabernacuil: ar mbeith dá naithríbh, ós cionn shlóigh an TIGHEARNA na ccoimhéaduigh an phóirse.

20 Agus Phineas mhac Eleásar budh úachdarán ós a cionn a nallód, *agus do bhí* an TIGHEARNA maille ris.

21 Agus Secariah mhac Meselemiah *ba* doirseoir do dhorus thabernacuil an chomhchruinnigh.

22 Iadso uile *noch* do toghadh do bheith na ndoirseoirighibh annsna geatadhuibh *bá* dhá chéad iad agus dá fhear

dhéug. Do háirmheadh iad so do réir a nginlach iona mbailtibh, noch dó órdúigh Dáilbhi agus Samuel an féuchdóir ainn a noifig chinnte.

23 Mar sin do bhí acasan agus agá ccoinn coimhéad gheata thighe an TIGHEARNA, thighe an tabernacuil, lé sealuidheachd coimhéada.

24 Do bhádar na doirseoirigh a cceithre cceathramuibh, shoír, shiar, budh thu-aigh, agus budh dheas,

25 Agus a ndearbhráithre *do bhí* annsna bailtibh, *do bhí* orra teachd leo a ndiaigh sheachd lá ó am gó ham.

26 Óir do bhádar na Lebhítighse, na ceithre hárdhoirseoirigh, iona noifig chinnte, agus do bhádar ós cionn shéomradh agus ionnmhusa thighe Dé.

27 Agus do ghlacaidís lóistin timchioll fa ccaúirt thighe Dé, do bhrígh gurob orra *do bhí* an cúram, agus gur riu do bhean a fhosgladh gach maidin.

28 Agus do bhí cúram soitheach na miniostralachda ar *chuid áirigh* dhiobh, ionnus go mbeirdís a steach agus a mach iad a nuibhir chainte.

29 Do hórduigheadh *cuid* díobh mar an ccéadna do choimhéad na soitheach, agus uile instrumentigh na sanctora, agus phlúir fhinéalta, agus a nfóna, agus na hola, agus na tuisse, agus na spiosradh.

30 Agus do níodh *cuid* do mhacaibh na sagart a nola do na spiosruibh.

31 Agus Mattitiah, *áon* do na Leblítibh, (noch *bá* céidghin do Shallum an Corahit-each), Is aige do bhí a noifig chinnte ós cionn na neitheann do nithigh sna hoighnibh.

32 Agus *cuid oile* dá ndearbhráithribh, do mhacaibh na Ccohatiteach, do bhí ós cionn a naráin thaisbéanta, dá ullmhuigh-adh gach aon lá saoire.

33 Agus *Is* iadso na cantairigh, cinn aithreadh na Lebhíteach, *noch do bhí* saor annsna séomradhuibh: óir do bhádar ar siubhal san nobair *sin* do ló agus doidhche.

34 Na haithreacha toghthasa na Lebhíteach síad *dob* onóruigh ar feadh a sleachd-ann; ann Ierusalem do chomhhuigheadar.

35 ¶ Agus ann Gibeon do áitreibh athair Ghibeón, Iehiel, agus *do bé* ainm a mhná Maacha:

36 Agus a chéidghin mhic Abdon, annsin Sur, agus Cis, agus Baal, agus Ner, agus Ná dab,

37 Agus Gédar, agus Ahio, agus Sechariah, agus Miclot.

38 Agus do ghein Miclot Símeám. Agus do áitreabhadasan mar an gcéadna a bhfochair a ndearbráithreach ann Ierusalem, thall as coinne a ndearbhráithreach.

39 Agus do ghein Ner Cis, agus do

ghein Cis Saul; agus do ghein Saul Ionatan, agus Malchisua, agus Abinadab, agus Esbaal.

40 Agus do bé mac Ionatain Meribaal: agus do ghein Meribaal Mícah.

41 Agus do bé mic Mhicah Piton, agus Mélech, agus Tahreá, agus Ahas.

42 Agus do ghein Ahas Íaráh; agus do ghein Íaráh Alemct, agus Asmabbet, agus Simri, agus do ghein Simri Mósa;

43 Agus do ghein Mósa Bineá; agus Rephaiah a mhac sin, agus Eleásah a mhac sin, Asel a mhac sin.

44 Agus do bhádar seisear mac ag Asel, ar bhíad so a nannanna, Asricam, Bocheru, agus Ismael, agus Seáriah, agus Obadiah, agus Hánan: do béad so mic Asel.

CAIB. X.

Bás, 11 agus adhlacadh Sháuil.

ANOIS do throideadar na Philistinigh a naghaidh Ísrael; agus do theitheadar fir Ísrael roimhe na Philistinibh, agus do thuitedar síos marbh a sliabh Gilboa.

2 Agus do leanadar na Philistinigh go cruaidh a ndiaigh Sháuil, agus a ndiaigh a mhac; agus do mharbhadar na Philistinigh Ionatan, agus Abinadab, agus Malchisua, mic Sháuil.

3 Agus do chuaidh an cath go docrach a naghaidh Sháuil, agus do bhuáileadar luchd caithte bogha é, agus do goineadh leis na soigheadóiribh é.

4 Ann sin a dubhairt Saul le fear iomchartha a airm, Tarruing do chloidheamh, agus cuir thriom é; deagla go ttiucaidís na neimhthimchillghearrthaso agus go maisleochaidís me. Achd níor bháil lé fear iomchartha a airm sin do dhéanamh; óir do bhí eagla mhór air. Mar sin do ghlac Saul cloidheamh, agus do thuit sé air.

5 Agus a nuair do chonnaire fear iomchar a airm go raibh Saul marbh, do thuit sé féin mar an gcéadna air an gcloidheamh, agus déug sé.

6 Marsin déug Saul, agus a thríur mac, agus déug a thigh uile a naóinfheacht.

7 Agus a nuair do chonnadar fir Ísrael uile noch do bhí san ghleann gur théitheadar, agus gur éug Saul agus a mhic, annsin do thréigeadarsan a ccaithreacha; agus do theitheadar: agus thangadar na Philistinigh agus do áitreabhadar ionnta.

8 ¶ Agus tarla ar na mharach, a nuair thangadar na Philistinigh d'faghbbhadh na marbh, go bhfúaradar Saul agus a mhic marbh a sliabh Gilboa.

9 Agus a nuair do fhaghbbhadar é, do ghlacadar a cheann, agus a arm, agus do

chuireadar teachda go crích na Bphilistíneach fá cchairt, do thabhairt scéul dá niodhaluibh, agus do na daóinibh.

10 Agus do chuireadar a arm a tigh a ndé, agus do dhaingnigheadar a cheann a tteampall Dágon.

11 ¶ Agus a nuair do chúaladar muinntir Iabes-gíleád uile gacha ndearnadar na Philistinigh re Saul,

12 Déirgheadar, na daóine curata uile, agus rugádar corp Sháuil léo, agus cuirp a mhac, agus thugadar go Iá'es íad, agus do adhlacheadar a ccaínha fáoi an daruigh ann Iábes, agus do throisgeadar seachd lá.

13 ¶ Mar sin déug Saul ar son a pheacaidh, noch do rinne sé a naghaidh an TIGHEARNA, eadhon a naghaidh bhreithre an TIGHEARNA, nar coimhead sé, agus mar an ccéadna do chionn comhairle diarruidh ar aon agá raibh leannán síthe, d'fáfruigh dhé;

14 Agus nar fháfruigh sé don TIGHEARNA: uime sin do mharb sé é, agus do impoigh sé an riogbachd chum Daibhi mhac Iesse.

CAIB. XI.

Togha Dhaibhi le Ísrael. 11 Fírchalma Dhaibhi.

ANNSIN do chruinnigheadar Ísrael uile íad féin chum Daibhi go Hébron, ga rádh, Féuch, Is sinne do chnáimh agus thfeoil.

2 Agus ós a chionn sin, a nallód, eadhon a nuair do bhí Saul na rígh, ba tusa an té do threóruigheadh a mach agus do bheir eadh a steach Ísrael: agus a dubháirt do TIGHEARNA Día riot, Beathochuidh tú mo phobal Ísrael, agus bíaidh tú ad riaghlugheóir ós cionn mo phobail Ísrael.

3 Ar a nadhbharsin thangadar sinnsir Ísrael uile chum an rígh go Hébron; agus do rinne Daibhi cunnradh riu ann Hébron a lathair an TIGHEARNA; agus do ungadar Daibhi na rígh ós cionn Ísrael, do réir bhréithre an TIGHEARNA re Samuel.

4 ¶ Agus do chuaidh Daibhi agus Ísrael uile go Hierusalem, sé sin Iébus; mar a rabhadar na Iebusitigh, dúthchusaigh na tíre.

5 Agus a dubhradar dúthchusaigh Iebus re Daibhi, Ní thiucfa tú annso. Gidheadh do ghabh Daibhi cáisleán Sion; sí sin cathair Dhaibhi.

6 Agus a dubhairt Daibhi, Gidh bé bhúailíos na Iebusitigh ar ttús sé bhus ceann agus captin. Mar sin do chuaidh Ióab mhac Seruah súas ar tús, agus do bhí sé na úachdarán.

7 Agus do áitreibh Daibhi annsa chais.

lean; uime sin, thugadar cathair Dháibhi dainm air.

8 Agus do chuir sé an chathair súas timchioll fá ccúairt, eadhon ó Mhillo fá ccúairt: agus do leasuigh Ioab an chuid oile don chathruigh.

9 Marsin do fhas Dáibhi níos mó agus níos mó: óir do bhí TIGHEARNA na slógh ris.

10 ¶ Isiad so mar an gcéadna togha na ndaoine neartmhara do bhí ag Dáibhi, noch do neartuigh iad féin leis annsa rioghachd, agus lé Hisrael uile, do dhéanamh rígh dhé, do réir bhréithre an TIGHEARNA a táoihb Israel.

11 Agus siad úibhir na bhfear ccalma do bhí ag Dáibhi; Iasobeam, an Hachmoniteach, ceann na ccaiptineadh: do thóg sé súas a gath a naghaidh na ttriú cead do marbhadh leis a neinfheachd.

12 Agus na dhiaighsion Eleasar mhac Dódo, an Tahotiteach, noch ba áon don triúr curadh.

13 Do bhí sé a bhfhochair Dháibhi ann Pas-dammim, agus do chruinnigheadar na Philistinibh, a gcionn a chéile annsin chum catha, mar a raibh preabán fearuinn lán deórna; agus do theitheadar an pobal roimhe na Philistinibh.

14 Agus do shuigheadarsan iad féin a lár an phreabáin sin, agus do thárthuigheadar é, agus do mharbhada na Philistinigh; agus do thárthuigh an TIGHEARNA iad lé slánughadh mór.

15 Anois do chúaidh triúr don tríochad caiptín síos go ccaruig Dháibhi, go húamhaigh Adullam; agus do shuigheadar slúagh na Bphilistineach a ngleann Rephaim.

16 Agus do bhí Dáibhi annsin annsa ccaisleán, agus do bhí dionlongphort na Bphilistineach annsin a Mbet-lehem.

17 Agus do bhí mian ar Dháibhi, agus a dubhairt, Oh nach bhfuil duine agam do bhéuradh dhamh deoch duisge thóbair Bhet-lehem, noch atá ag an ngeata!

18 Agus do bhriseadar an triúr tré shlúagh na bphilistineach, agus do thairngheadar uisge as tobar Bhet-lehem, noch do bhí láimh ris an ngeata, agus do ghlacadar é, agus thugadar chum Dáibhi é: achd níor bháill lé Dáibhi a ól, achd a dhórtadh amach don TIGHEARNA.

19 Agus a dubhairt sé, Nár léigidh mo Dhía dhamhsa, go ndéanuinn an ní so: a nólfa misi fuil na muinntiresi do chuir a nanam a ccuntabhairt? óir le *guáis* a mbais thugadar leo é. Uimesin níor bháill leis a ól. Do rinneadar an triúr so fa neartmhara na neithesi.

20 Agus ba hé Abisai dearbhrathair Ioab, ba oircaghdha don triúr: óir ar nógbháil a gath súas dó a naghaidh thriú

ccéad, do mharbh se iad, agus fúair sé ainm a measg an triúr.

21 Don triúr, bá honóruigh é na an dias; óir do bé a ccaiptín é: ar a shon sin ní ráinic sé an céad thriúr.

22 Benaiah mhac Iehoiada, mac duine neartmhur do Chabseel, noch do rinne iomad gníomhradh; do mharbh sé dias fear leomhanta do Mhóab: do chúaidh sé síos mar an gcéadna agus do mharbh sé leomhan á cclais lá sneachda.

23 Agus do mharbh sé Egipteach, duine mor, ann a raibh cúig cubhaid ar airde; agus gath a láimh a Néigiptigh mar gharmuin figheadóra; agus do chúaidh sé síos chuige lé bata, agus do tharruing an gath as láimh an Néigiptigh, agus do mharbh é le na gath féin.

24 Do rinne Benaiah mhac Iehoiada na neithesi, agus fúair ainm eidir an ttriúr neartmhara.

25 Féuch, do bhí sé onórach a measg an tríochuid, achd ní ráinnic sé an céaidtriúr: agus do chuir Dáibhi ós cionn a ghárda é.

26 Mar an gcéadna do biad daoine neartmhara na slúagh, Asahel dearbhrathair Ioab, Elhanan mhac Dódo ó Bhetlehem,

27 Sammot an Harariteach, Héles an Peloniteach,

28 Ira mhac Icces an Tecoiteach, Abieser an Tantótiteach,

29 Sibbecai an Husatiteach, Ilai an Tahoiteach,

30 Maharai an Netophatiteach, Héled mhac Baanah an Nétophatiteach,

31 Itai mhac Ribai ó Ghibeah, chloinne Benjamin, Benaiah an Piratoniteach,

32 Hurai ó aibhnibh Gaash, Abiel an Tarbatiteach,

33 Asmabhet an Baharumiteach, Elihaba an Saalboniteach,

34 Mic Hassem an Gisoníteach, Ionatan mhac Shage an Hararíteach,

35 Ahiam mhac Sacar an Hararíteach, Eliphal mhac Ur,

36 Hépher an Mecheratíteach, Ahiaah an Peloniteach,

37 Hesro an Carmelitíteach, Naarai mhac Esbai,

38 Ioel dearbhrathair Natan, Mibbar mhac Haggeri,

39 Seleac an Tammoníteach, Naharai an Berotíteach, fear ionchair airm Ioab mhic Seruiah,

40 Ira an Titríteach, Gáreb an Titríteach,

41 Uriahan Hitíteach, Sabad Mhac Ahlai,

42 Adina mhac Sisa an Reubeníteach, caiptín do no Reubeníteachaibh, agus tríochad maille ris,

43 Hanan mhac Maacah, agus Iosaphat an Mitnitech,

44 Ussiah an Tasteratiteach, Seama agus Iehic mic Hótan an Taroeiriteach,

45 Iedíael mhac Simri, agus Ioha a dhearbhrathair, an Tisiteach,

46 Eliel an Mahabhíteach, agus Ieribai, agus Iosabbiah, mic Elnaam, agus Itmah an Moabíteach,

47 Eliel, agus Obed, agus Iasiel an Mesobaiteach.

CAIB. XII.

An shluagh do lean Daibhi go toileamhla.

ANOIS iad so tháinic go Dáibhi go Siclag, an feadh do bhí sé fós da cheilt féin ar eagla Shauil mhic Cis : agus do bhádar a measc na ndáoine neartmhara, luchd cuidigh an chogaidh.

2 Do bhádar armthá ré boghaibh, agus do bhádar cliste ar a láimh dheis agus chlé ag caitheamh cloch agus soighead as bogha, do bhráithribh Shauil agus chloinne Benjamin.

3 Sé Ahieser *dob* oirdhearca dhíobh, annsin Ioas, mic Shemaiah an Gibeatiteach; agus Iesiel, agus Pelet, mic Asmabhet; agus Berachah, agus Iehu an Tantotiteach,

4 Agus Ismaiah an Gibeoniteach, duine neartmhar a measc an tríochaid, agus ós chionn an tríochaid; agus Jeremiah, agus Iahasiel, agus Iohanan, agus Iosabad an Gederatiteach,

5 Elusai, agus Ierimot, agus Bealia, agus Semarial, agus Sephatiah an Haruphiteach,

6 Elcanah, agus Iesiah, agus Asareel, agus Ioeser, agus Iasobeam na Coritigh,

7 Agus Ioelah, agus Sebaqiah, mic Ieroham ó Ghédor.

8 Agus do dhealuigheadar cuid do na Gaditibh iad féin chum Dáibhi gus an daingion ann sa bhfásach daoine cáilma, agus luchd coguidh *iomchubhaidh* chum catha, dar bheól sciath agus buiciler do ghlacadh, a naighthe *amhuil* aighthe leomhan, agus iad comhlúath ris na heilitibh ar nasléibhtibh.

9 Eser an chéad *duine*, Obadiah an dara, Eliab an treas,

10 Mismannah an ceathramhadh, Ieremiah an cúigeadh,

11 Atai an seiseadh, Eliel an seachdmhadh,

12 Iohanan an tochdmhadh, Elsabad a náomhadh,

13 Jeremiah an deachmhadh, Machbanai an tónmhadh déag.

14 Do chloinn Glad iad so, caiptínigh an tslóigh : do *bhí* an té fá lúgha dhíobh ós cionn chéad, agus an té fá mó ós cionn mhíle.

15 *Is* iad so chuáidh tar Jordan anonn

san chéid mhí, a núair do chúaidh a thuile tar a bhrúachaibh uile; agus do chuireadar chum teithmhe *muinntir* na ngleann uile, *aráon* don noirthear, agus don niarthar.

16 Agus thangadar do chloinn Bheniamin agus do chloinn Iúdah gus a ndaingean go Dáibhi.

17 Agus do chuáidh Dáibhi amach na ccoinne, agus do fhreagair agus a dubhairt sé riu, Ma thangabhair chugamsa go síothchánta do chongnamh liom, bíaidh mo chroidhe snadhdhanta ribh : achd más dom bhrath dom namhuid *thangabhair*, ó nach *bhfuil* éagcoir ar bith am lámhuibhsi, go bhféuchuidh Dia ar naithreadh *airsin*, agus go spreaguidh sé é.

18 Ann sin tháinic an spiorad go Hamasai, an tí *dob* oireagha do na caiptínibh, agus a *dubhairt*, Is leatsa *sinne*, a Dháibhi, agus ar do tháobh, *atámaoid* a a mhic Iesse : síothcháin, síothcháin maille riot, agus síothcháin dot luchd cuidigh; óir atá do Dhía ag cunnamh leachd. Annsin do ghabh Dáibhi chuige iad, agus do rinne dhíobh caiptínigh ar an mbuidhin.

19 Agus do thuit *cuid* do Mhanasseh chum Dáibhi, an tan tháinic se leis na Philistinibh a naghaidh Shauil chum catha : achd níor chungadar léo : óir do chuireadar tighearnuidh na Bhlphlistíneach do bhun comhairle ar siubhal é, gha rádh, Fillfidh sé chum a mhaighistir Saul *re cunntabhart* ar ceannae.

20 Mar do chuáidh sé go Siclag, dfill chuige do Mhanasseh, Adnah, agus Iosabad, agus Iedíael, agus Micháel, agus Iosabad, agus Elibu, agus Siltai, caiptínigh na mílteadh *do bhí* ó Mhanasseh.

21 Agus do chuidigheadar lé Dáibhi maille re buidhin : óir *do bhádar* uile na ndáoinibh curata a mbeódhachd, agus na ccaiptínibh annsa tslúagh.

22 Oir fa namsín lá air lá do thigheadh go Dáibhi do chongnamh ris, nó *go raibh* na shluágh mhór, cosmhuil re slúagh Dé.

23 ¶ Agus *Is* iad so uibhir na mbannadha noch *do bhí* réidh armtha chum coguidh, agus tháinic go Dáibhi go Hebron, dfillleadh rioghachda Shauil chuige, do reir bhréithre an TIGHEARNA.

24 Do chloinn Iúdah dar iomchair sciath agus gath sé mhíle agus ochd céad, réidh armtha cum cogaidh.

25 Do chloinn Shimeoiu, dáoine cumhachdacha a ngaisgidh chum cogaidh, seachd míle agus céad.

26 Do chloinn Lébhí ceithre mhíle agus sé chéad.

27 Agus *do bé* Iehoiada ba ceann ar na Haaroníteachaibh, agus trí mhíle agus seachd gcéad maille ris;

28 Agus Sádóc, duine óg láidir a ngaisgidh, agus dhá chaptín agus fithche do thigh a athar.

29 Agus do chloinn Bheniamin, do gháol Shaul, trí mhíle: óir go nuige so siad an chuid bá mhó dhíobh do choimheadadh tigh Shaul.

30 Agus do chloinn Ephraím fithche míle agus ochd céad, daoine neartmhara a ccalmachd, tásgamlha ar feadh thighe a naithreachd.

31 Agus do leiththeibh Mhanasseh ochd míle déag, noch do foillsigeadh na naim, do theachd agus rígh dhéanannh do Dháibhi.

32 Agus do chloinn Issachar, *agá raibh* tuigsí air na haimsearuibh, dá fhios cred budh chóir do chloinn Israel do dhéanamh; do budh dhá-chéad a ccinn; agus do *bhadár* a ndearbhráithre uile ar a ttoil.

33 Do Shebulun, an mhéid do chuáidh amach chum catha, eólach a ccogadh, maille ris a nuile ionstruiméint choguidh, caógad míle, dar bhéol dul á nordughadh: do chroidhe iomlán.

34 Agus do Naphtali míle caiptín, agus maille léo go scéith agus go ngath tríochad agus seachd míle.

35 Agus do na Danítibh eólach a ccogadh ochd míle fhithchiot agus sé chéad.

36 Agus do Asser, do dhaóinibh do thiaghadh amach chum catha, foghlomtha a ccogadh, ceathrachad míle.

37 Agus don táobh oile do Iordan, do na Reubinitibh, agus do na Gadítibh, agus do leththeibh Mhanasseh, maille ris a nuile ionstruiméint chogaidh chum catha, céad agus fithche míle.

38 Thangadar a raibh annso dfearuibh cogaidh, do fhanadh a nordughadh maille ré croidhe iomlán go Hébron, do dheánannh rígh do Dháibhi ós cionn Israel uile: agus do *bhádár* an chuid oile Disrael mar an ccéadna déantoil do dhéanannh rígh do Dháibhi.

39 Agus do bhádár annsin a bhfochair Dháibhi trí lá ag ithe agus ag ól: óir do ullmhuigheadar a ndearbhráithre na ccoinne.

40 Os a chionn sin an mhéid do bhí a bhfogus dóibh, *eadhon* go nuige Issachar agus Sebulun agus Naphtali, thugadar léo ar assaluibh, agus ar chámbhalluibh, agus ar mhóillibh, agus ar dhamhuibh, arán, agus biadh, min, cacadha fíge, agus ceanglácháin risín, fíon agus ola, agus daimh, agus caóirígh go lór: óir do bhí láathghair a Nisrael.

CAIB. XIII.

Tug Daibhi an airc ó Chiriat-íearim.
9 *Miothapadh Ussa.*

AGUS do rinne Dáibhi comhairle re caiptínibh na mílteadh agus na ccéad, agus ré gach áon oifigeach.

2 Agus a dubhairt Dáibhi ré comhchruinnighadh Israel uile, Má *chítear* dháobhisi gur maith é, agus gurab ó ar *TIGHEARNA* Dia é, cuiream sgéula úainn go foirleathan chum ar ndearbhráithreach, do fágghadh a tír Israel uile, agus maille riú mar an *gcéadna* chum na sagart agus na Lebhíteach *noch atá* iona ccaithreacha agus a mbuachbhalltibh, go ccrúinidís iad féin chugainn:

3 Agus tugamaoid a ris airc ar Ndé chugainn: óir níor fhafruingheamar dhi ó laéthibh Shaul.

4 Agus a dubhradar an comhchruinnighadh go ndéanadís sin: óir do budh ceart an ní a súlthibh na ndáoine uile.

5 Marsin do chruinnigh Dáibhi Israel uile a ccionn a chéile, ó Shihor na Héipte go dul a steach Hemat, do thabhairt airce Dé ó Chiriat-íearim.

6 Agus do chuáidh Dáibhi súas, agus Israel uile, go Baalah, *eadhon* go Ciriat-íearim, noch *fa le* Iudah, do thabhairt airce an *TIGHEARNA* Dé as sin, noch chomhnuigheas *eidir* na cherubínibh, a ngoirthear a ainm *air*.

7 Agus do iomchradar airce Dé a ccairt nuaidh amach as tigh Abinadab: agus do thiomáin Ussa agus Ahio an chairt.

8 Agus do bhí Daibhi agus Israel uile ag urghairdiughadh (a lathair Dé) maille re na nuile chúmas, agus lé duánuibh, agus lé cláirseachaibh, agus lé saltrachaibh, agus lé tiompanuibh, agus lé hadhbhuibh ciúil, agus lé stocaibh.

9 ¶ Agus an tan thangadar go hurlár búailte Chidon, do chuir Ussa a lámh amach do chongmháil na háirce; óir do chroitheadar na daimh í.

10 Agus do las fearg an *TIGHEARNA* a naghaidh Ussa, agus do bhuáil sé é, do chionn a láimhe do chur chum na háirce: agus fuair sé bás ann sin a bhfiaghnúise Dé.

11 Agus do bhí doilghias air Dháibhi, do chionn an *TIGHEARNA* do blriseadh air Ussa: uimesin goirthear Peres-ussa do náit sin gus a nuigh.

12 Agus do bhí eagla Dé ar Dháibhi an lá sin, gha rádh, Cionnus bhéarus mise airce Dé don *bhaile* chugam?

13 Mar sin ní thug Dáibhi a náirc don *bhaile* chuige féin go cathruigh Dháibhi, achd rug sé do leathtaoibh í go tigh Obed-edom a Giteach.

14 Agus d'fian airc Dé ag muinntir Obed-edom iona thigh trí mhí. Agus do bheannuigh an TIGHEARNA tigh Obed-edom, agus a raibh aige.

CAIB. XIV.

Caruid, 4 Clann, 8 agus búaidh Dháibhi.

ANOIS do chuir Hiram rígh Tíor teachda go Dáibhi, agus adhmaid céadair, maille re sáoruibh cloiche agus saoruibh croinn, do chur tigh súas do.

2 ¶ Agus do thuig Dáibhi gur dhaingnigh an TIGHEARNA é na rígh ós cionn Israel, óir do tógbladh a ríoghachd súas go hárd, ar son a phobail Israel.

3 Agus thug Dáibhi tuilleamh ban chuige ann Ierusalem: agus do ghein Dáibhi tuilleamh mac agus inghean.

4 Anois is iad so annama a chloinne do bhí aige ann Ierusalem; Samua, agus Sóbab, Nátan, agus Solamh,

5 Agus Ibhár, agus Elisua, agus Elpalet,

6 Agus Nóga, agus Néphég, agus Iaphia,

7 Agus Elisáma, agus Beeliada, agus Eliphalet.

8 ¶ Agus a nuair do chúaladar na Philistínigh gur hungadh Dáibhi na rígh ós chionn Israel uile, do chúadar na Philistínigh uile súas diarruidh Dháibhi. Agus do chúaluidh Dáibhi *sin*, agus do chúaidh sé amach na naghaidh.

9 Agus thangadar na Philistínigh agus do leathnuigheadar iad féin a ngleann Rephaim.

10 Agus d'fíafuigh Dáibhi do Dhía, dhá rádh, An racha mé súas a naghaidh na Bphilistíneach? agus an seachoduigh tusa am laimh iad? Agus á dubhairt an TIGHEARNA ris, Imthigh súas; óir do bhéara mé ad laimh iad.

11 Mar sin thangadar súas go Baal-perasim; agus do bhúail Dáibhi annsin iad. Annsin a dubhairt Dáibhi, Do bhris Día a steach ar mo námhaid leim laimhsí amhuil briseadh amach na nuiseadh: ar a naghbhasin do ghoireadar Baal-perasim dainm do náitsin.

12 Agus a nuair do fhágghadar a ndé annsin, thug Dáibhi aithne údadh, agus do lonsgeadh re teme iad.

13 Agus do leathnuigheadar na Philistínigh iad féin fós a ris amuigh annsa gheallann.

14 Uimesin d'fíafuigh Dáibhi a ris do Dhía; agus a dubhairt Día ris, Ná himthigh súas na ndiugh; fil údha, agus tárr orra thall as coinne chrann na sméur.

15 Agus is amhluidh bhias, an tan chlumfios tú torann siubhail a nábarr chrann na sméur, annsint racha tú amach chum catha: óir do chuaidh Día romhad

amach do bhualadh slóigh na Bphilistíneach.

16 Uimesin do rinne Dáibhi mar do aithin Día dhe: agus do bhúileadar slúagh na Bphilistíneach ó Ghibeón air fad go Gáser.

17 Agus do chúaidh Dáibhi amach fá na críocheibh uile; agus thug an TIGHEARNA a eagla air gach uile chrích.

CAIB. XV.

Daibhi, aobhneach roimhe an airc, 29 ar na dhísbeagadh le Michal.

AGUS do rinne Dáibhi tighthe dhó féin a ccaithuigh Dháibhi agus dullmhaigh sé áit daire Dé, agus do shuidhigh sé loistin dhi.

2 Annsin a dubhairt Dáibhi, Ní cóir déandúine airc Dé iomchar achd do na Lebhítibh: óir is iad do thogh an TIGHEARNA diomchar airc Dé, agus do dhéanamh minístralachd dhó go brath.

3 Agus do chruinnigh Dáibhi Israel uile a ccionn a chéile go Hierusalem, do thabhairt airc an TIGHEARNA súas dá háit, noch do ullmhuigh sé roimpe.

4 Agus do chruinnigh Dáibhi clann Aáron, agus na Lebhítigh:

5 Do mhacaibh Cohat; Uriel a cceann, agus a dhearbhráithre céad agus fithche:

6 Do mhacaibh Merári; Asaiah a cceann, agus a dhearbhráithre, dhá chéad agus fithche.

7 Do mhacaibh Gersom; Ioel a cceann, agus a dhearbhráithre céad agus tríochad.

8 Do mhacaibh Elisaphan; Semaiah a cceann, agus a dhearbhráithre dhá chéad:

9 Do mhacaibh Hetron; Eliel a cceann, agus a dhearbhráithre ceithre fithchid:

10 Do mhacaibh Ussiel; Amminadab a cceann, agus a dhearbhráithre céad agus dhá fhear dhéag.

11 Agus do ghoir Dáibhi air Shádóc agus air Abiatar na sagairt, agus air na Lebhítibh, air Uriel, Asaiah, agus Ioel, Semaiah, agus Eliel, agus Amminadab,

12 Agus a dubhairt sé riu, Is sibhsí cinn aithreach na Lebhíteach: náomhaidh sibh féin, agus bhuir ndearbhráithre, go ttugadh sibh a níos airc an TIGHEARNA Día Israel gus a náit do ullmhuigh misí dhi.

13 Óir do bhrígh nach ndéarnabhair é an chéad uair, do rinne an TIGHEARNA ar Ndia briseadh oruinn, do chionn nar iarramar é mar budh choir.

14 Marsin do náomhadar na sagairt agus na Lebhítigh iad féin do thabhairt airc an TIGHEARNA Día Israel súas.

15 Agus do iomchradar clann na Lebhíteach airc Dé air a nguáillibh gun a maideadhúibh uirre, mar do aithin Máoise do réir bhreithre an TIGHEARNA.

16 Agus do labhair Dáibhi ré húachd-arán na Lebhíteach a ndearbhráithre dórdughadh do bheith na luchd ceóil air adhbhagbuibh ciúil, air shaltrachuibh, agus chlairseachuibh, agus chimbaluibh, ag déanamh fuaime, re tógbháil gotha ós áird le luathgháir.

17 Marsin do órduigheadar na Lebhítigh Héman mhac Ioel; agus da dhearbhráithribh, Asaph mhac Berechiah; agus do mhacuibh Merári a ndearbhraithre, Etan mhac Cusaiah;

18 Agus maille leó a ndearbhraithre don dara hórd, Sachariah, Ben, agus Iaasiel, agus Semiramot, agus Iehiel, agus Unni, Eliab, agus Benaiah, agus Maseiah, agus Mattitiah, agus Eliphaleh, agus Micneiah, agus Obed-edom, agus Ieiel, na doirseóigh.

19 Marsin do hórduigheadh an luchd ceóil, Héman, Asaph, agus Etan, do sheinn ar chimbaluibh umha;

20 Agus Sachariah, agus Asiel, agus Semiramot, agus Iehiel, agus Unni, agus Eliab, agus Maasiah, agus Benaiah, air shaltrachaibh air Alamot;

21 Agus Mattitiah, agus Eliphaleh, agus Micneiah, agus Obed-edom, agus Ieiel, agus Asasiah, maille re cláirseachaibh ar an Seminit, do shárughadh.

22 Agus do bé Chenaniah, ceann na Lebhíteach, do bhí chum cantuighe: a sé do theagaisc timchioll an cheóil, mar do bhí sé eolach.

23 Agus do bhí Berechiah agus Elcanah na ndóirseoiribh ag an airc.

24 Agus Sebaniah, agus Iehosaphat, agus Netaneel, agus Amasai, agus Sachariah, agus Benaiah, agus Elieser, na sagairt, do shéideadar stuic roimhe airc Dé: agus do bé Obed-edom agus Iehiah budh coinneáduighe dhoruis don airc.

25 ¶ Marsin do chúaidh Dáibhi agus sinnsir Israel, agus caiptínigh na mílteadh, do thabhairt airc chunnartha an TIGHEARNA ó thigh Obed edom maille re gáird-eachus.

26 Agus tárla, a núair do éattromuidh Día na Lebhítigh noch do iomchair airc chunnartha an TIGHEARNA, gur ofraladar seachd mbulóga agus seachd reithe.

27 Agus do bhí Dáibhi ar na éadughadh le róba do linéadach fhínealta, agus na Lebhítigh uile do iomchuir an airc, agus an luchd ceóil, agus Chenaniah maighistir an cheóil maille ris a naós ceóil: agus do bhí ar Dháibhi mar an ccéadna ephod linéaduigh.

28 Marso thug Israel airc chunnartha an TIGHEARNA leó maille re gárrthuibh, agus le fuáim an bhúabbuill, agus le stocaibh, agus le Cimbhainibh, ag déan-

amh comhghotha lé saltrachaibh agus le cláirseachaibh.

29 ¶ Agus tárla, an tan tháinic airc chunnartha an TIGHEARNA go cathruigh Dháibhi, ar mbeith do Mhichal inghean Shaul ag féuchuin amach air fuinneóig go bhfacuidh sí Dáibhi rígh ag damhsa agus ag súgradh: agus do tharcuisnigh sí é iona croidhe.

CAIB. XVI.

An airc ar na cur ina lóistin fein, 7 do chanadar an 105 agus 69 psalm.

MARSIN thugadar leó airc Dé, agus do shuigheadar í a lar an lóistín do chuir Dáibhi na sheasamh dhi: agus dofráladar ofráil loisge agus ofráil shióchána a bhfiadhnúisi Dé.

2 Agus a núair do chríochnuigh Dáibhi fódhbuirt na hofrála loisge agus na hofrála síothchana, do bheannuigh se an pobal a nainm an TIGHEARNA.

3 Agus do roinn sé air gach éanduine Disrael, idir fhear agus mhnáoi, do gach áon aca hairghin aráin, agus spodhla maith féola, agus flaigín fíona.

4 ¶ Agus dórduigh sé Lebhítigh áirigh do mhiniostiralachd a lathair airce an TIGHEARNA, agus do chuimhninghadh, agus do mholadh agus do thabhairt buidheachus ris an TIGHEARNA Día Israel:

5 Asaph an túachdarán, agus na dhiaigh sin Sachariah, Ieiel, agus Semiramot, agus Iehiel, agus Mattitiah, agus Eliab, agus Benaiah, agus Obed-edom: agus Ieiel maille le saltrachaibh agus le cláirseachaibh; ahd do níodh Asaph fuáim lé cimbaluibh;

6 Benaiah mar an ccéadna agus Iahasiel na sagairt maille re stocaibh a ccomhnuidhe as coinne airce chunnartha an TIGHEARNA.

7 ¶ Annsin san ló sin fein do thug Dáibhi an cheádair an salmsa do thabhairt buidheachus ris an TIGHEARNA, a láimh Asaph agus a dhearbhráithreach.

8 Tugaidh buidheachus don TIGHEARNA, goiridh ar a ainm, foillsighidh a ghníomhartha a meas an phobuil.

9 Cánuidh dhó, cánuidh sailm dhó, agus labhruidh air a oibrighibh iongantacha uile.

10 Déunuidh glóir iona ainm naómhtha: bíodh gáirdeachus ar chroidhtibh na ndáoiné iarrus an TIGHEARNA.

11 Iarruidh an TIGHEARNA agus a neart, iarruidh a ghnúis a ccomhnuidhe.

12 Cuimhnighidh a oibreacha iongantacha do rinne sé, a ionganta, agus breitheamhnúis a bheil;

13 O a shliochd Israel a sherbhlísighsion, a chlann Iacob, a dhaoine toghtha.

14 *A sé so ar TIGHEARNA* Día; *atáid* a bhreitheamhnúis air feadh an domhuin uile.

15 Bithi cuimhneach a ccomhnuidhe air a chunnradh; an focal *do* aithin sé do mhíle ginealach;

16 *Eadhon air an ccunnradh* do rinne sé re Hábraham, agus air a mhionnuibh do Isaac;

17 Agus do dhaingnigh se sin do Iacob mar dhligheadh, *agus* do Israel mar chunnradh síorruidhe,

18 Dhá rádh, Is duitsi do bhéara mé tír Chanain, cuid ronna hoighreachda;

19 A nuaire nach rabhadar achd beagán, ro bheagán, agus na ccoimhghitheachaibh innte.

20 Agus a nuaire do imthigheadar ó thír go tír, agus ó rioghachd go daoinibh oile;

21 Níor fhulaing sé déanduine éaccóir do dhéanamh orra: thug sé fós, iomaithbhear do ríoghaibh ar a son,

22 *Gha rádh*, Ná beanuidh rem ungthachaibh, agus ná déanuidh dochar ar bith dom fhaighibh.

23 Canadh an domhan uile, chum an TIGHEARNA; foillsigh amach ó ló go ló a shlánughadh.

24 Foillsigh a ghlóir a measc na ngeinteadh; a oibreacha iongantacha a measc na nuile chineadhach.

25 Oir is mór an TIGHEARNA, agus is mór é ré a mholadh: is roimhe fós is cóir eagla bheith ós cionn a nuile dhée.

26 Oir is iodhuil uile deé an phobail: achd is é an TIGHEARNA do rinne na flaithis.

27 *Atá* glóir agus onóir dá lathair; *atá* neart agus sólás iona ionad.

28 Tugaidh don TIGHEARNA, a chomhgháolta an phobail, tugaidh don TIGHEARNA glóir agus neart.

29 Tugaidh don TIGHEARNA an ghlóir is ceart dá ainm: tugaidh ofráil libh, agus tigidh iona fhiaghnuise: adhruigh an TIGHEARNA a sgeimh náomhthachda.

30 Bíodh eagla, áir an ndomhan uile dá lathair: bíaidh an talamh fós seasmhach, ionnus nach ccorruighthear é.

31 Bíodh gáirdeachus air na neamhuibh, agus déanadh an talamh luathghair: agus abradh *dáoiné* eidir na cineadhachaibh, *Atá* an TIGHEARNA a ríge.

32 Búaireadh a nfairge, agus a hiomláine: luathghairidís na machaireadha, agus a nuile ní dá bhfuil ionta.

33 Annsin canfuid croinn na coilleadh go hárd a bhfiadhnúise an TIGHEARNA, do bhrígh go ttiúfa sé do dhéanamh breitheamhnus ar an ndomhan.

34 O tugaidh buidheachus don TIGH-

EARNA; oir is maith é; oir mairidh a thróaire go síorruidhe.

35 Agus abruidh sibhsi, Sáor sinn, a Dhé ar slánuighthe, agus cruinnigh a bhfochair a chéile sinn, agus sáor sinn ar na geintibh, ionnus go ttiubhram buidheachus dot ainm naomhtha, agus go ndéanam glóir ann do mholadh.

36 *Go madh* beannaigh an TIGHEARNA Día Israel a sáoghal na sáoghal. Agus a dubhairt an pobal uile, Amen, agus do mholadar an TIGHEARNA.

37 ¶ Annsin a lathair airce chunnartha an TIGHEARNA dfág sé Asaph agus a dhearbhrathre, do mhiniostalachd as coinne na háirce a ccomhnuidhe, mar díarradh obair gach aon laé:

38 Agus Obed-edom agus a ndearbhráithre, ochdar agus trí fithchid; agus mar an gcéadna Obed-edom mhac Iedutun agus Hósah *do bheith* na ndoirseóiribh:

39 Agus Sádóc an sagart, agus a dhearbhráithre na sagairt, ar aghaidh thalerna-cuil an TIGHEARNA annsa náit áird *do bhí* an Gibeon.

40 Do íodhbairt ofrála loisge don TIGHEARNA air altóir na hofrála loisge a ccomhnuidh maidin agus tráthnóna, agus *do dhéanamh* gach neithe dá bhfuil scríobhtha a ndfígeadh an TIGHEARNA, noch do aithin sé Disrael;

41 Agus Heman agus Iedutun maille leó, agus an chuid oile do toghadh, noch do foillsiughadh le na namannuibh, do thabhairt buidheachuis don TIGHEARNA, do bhrígh *go mairionn* a thróaire go bráth;

42 Agus ag Héman agus Iedutun do bhádar stuic agus cimball don luchd do dhéanadh fuaim, agus adhbhadha ciuil Dé. Agus *dob iad* mic Iedutun na doirseóirigh.

43 Agus do imthigh an pobal uile gach áon dá thigh féin: agus dfíll Dáibhi do bheannughadh a thighe féin.

CAIB. XVII.

Ata mac ar na ghealladh do Dhaibhi, noch thogbhas teampall. 16 Buidheachas Dhaibhi.

A NOIS tárla, mar do bhí Dáibhi na shuidhe iona thigh, go ndubhairt Dáibhi re Nátan an fáigh, Féuch, atáimsi am chomhnuidhe a ttigh do chédar, ach atá aire chunnartha an TIGHEARNA taobh re cúirtínibh.

2 Annsin a dubhairt Nátan ré Dáibhi, Déana gach ní dá bhfuil ad mheanmuin; oir *atá* Día leat.

3 ¶ Agus tárla a noidheche sin féin, go ttáinic briathar Dé chum Nátan, gha rádh,

4 Imthigh agus innis do Dhaibhi mo shearbhfhoghautuigh, Is mara a deir an

TIGHEARNA, ní dhéana tú tigh dhamhsa do chomhuigh ann:

5 Oir níor chomhuigh misi a ttigh ón ló fá ttug mé Israel a níos gus a nuigh; acht ag imtheachd ó lóistín go lóistín, agus ón tabernacuil go *chéile*.

6 Gidh bé ball ar shiubhail mé lé Hisraél, nar labhar mé an focal ré háoin-bhreithiomh Disraél, (noch dar aithin mé mo phobal do bheathughadh), gha rádh, Cred ía nach dearnabhair tigh cédaí dhamh?

7 Ancis ar a nadhbharsin is marso a déara tú rem shearbhfhoghantuigh Dáibhi, Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, do thog misi thú ón nánuigh, ó leanbhúin na ccáorach, chor go mbeirthea ad úachdarán os cionn mo phobail Israel:

8 Agus do bhí mé maille leat ann gach uile bhail ar ghlabh tú, agus do ghéarr mé thriotha do naimhde uile romhad, agus do rinne mé ainm dhiot cosmhúil re ainm na ndáoine móra *ata* air an ttailmh.

9 Mar an gcéadna oirdeochuidh mé áit dom phobal Israel, agus plaindeochuidh mé iad, agus áitreabhuid iona náit féin, agus ní cherrochtar níos mó fad; ní mó dhíbeoruid clann na gciontach fad níos mó, (do nós na céad ainsire.

10 Agus ó a nam ar aithin misi breithcamhúin do bheirh ós cionn mo phobail Israel.) Tuilleamh fús cláoidhfe mé do naimhdese uile. Os a chionnsin innsim dhuit go ccúirfe an TIGHEARNA tigh súas duitis.

11 ¶ Agus tiuafaidh a ccrích, a nuair chaithfighthear do lacthesi go ccaithfidh tusa dul a bhfechair baithreadh, go ttóigfe misi do shliocht súas ad dhiagh, noch bhías dot mhacabhsí; agus daingneochaidh mé a ríoghachd.

12 Do dhéana seision tigh dhamhsa, agus daingneochaidh misi a chatháoir ríogha go bráth.

13 Biaidh me am athair aige, agus biaidh seision na mhac agamsa: agus ní bhéara mé mo throcaire *uadh*, mar rug mé ón té do bhí romhadasa:

14 Acht suigheocha mé ann mo thigh é, agus anr mo ríoghachd go bráth: agus daingneochthar a chatháoir ríogha go síorruidhe.

15 Do réir na mbriatharso uile, agus do réir na fise so uile, is amhluigh sin do labhair Natan re Dáibhi.

16 ¶ Agus tháinig Dáibhi rígh agus do shuigh sé as coime an TIGHEARNA, agus a dubhairt, *ia misi*, a TIGHEARNA Día, agus cred é mo thigh, as a ttug tusa chum na céime so mé?

17 Agus *gidheadh* bá bheag so ad shúilbhísi, a Dhé; óir do labhair tú *mar an*

gcéadna ar thigh do shearbhfhoghantuigh aimsir fhada ré teachd, agus thug tú meas ormsa do réir staidhe duine chumbachduigh, a TIGHEARNA Día.

18 Cred fhéadas Dáibhi do *rádh* riot níos mó arson onóra do shearbhfhoghantuigh? óir atá fios do shearbhfhoghantuigh agad.

19 A TIGHEARNA, arson do shearbhfhoghantuigh, agus réir do thola féin, do rinne tú an mhórdhachdso, a bhfoillsiughadh na neitheann mórsó uile.

20 A TIGHEARNA, *ní bhfuil* áon is cosmhúil riotsa, agus *ní bhfuil* Día ar bith acht tú, do réir a nuile neithe dá ccéalamar ler cclúasaibh.

21 Agus éia aoinchiueadh ar an ndomhan *atá* cosmhúil re do phobal Israel, noch a ndeachuidh Día dá bhfúasgladh dá mbeith na bpobal aige féin, do dhéanamh anna mórdhachda agus úathbháis diotsa, le díbert chineadhach amach roimhe do phobal, noch dífúasgail tú as an Négípt?

22 Oir do rinne tú do phobal féin dot phobal Israel go bráth; agus atá tusa, a TIGHEARNA, ad Dhía dhoibh.

23 Ar a nadhbharsin a nois, a TIGHEARNA, daingnighthear go bráth an ní a dubhairt tú a ttaoibh do sherbhisigh agus a ttaoibh a thighe, agus déana mar a dubhairt tú.

24 Daingnighthear é cheana, chor go mórfuighthear hainmsi go bráth, gha rádh, TIGHEARNA na slógh Día Israel, is Día Disraél é: agus daingnighthear tigh Dhaibhi do shearbhfhoghantuigh ad lathair.

25 Oir dfoillsigh tusa, ó mo Dhía, dot shearbhfhoghantuigh go ttóigfeá tigh dhó: uimesin fuair do shearbhfhoghantuigh *iona chroídhe* urnaigh do dheanamh ad lathair.

26 Agus a nois, a TIGHEARNA, is tú Día, agus do gheall tú an mhaithise dot shearbhfhoghantuigh:

27 Anois ar a nadhbharsin go madh toil leachd tigh do shearbhfhoghantuigh do bheannughadh, chor go mbiaidh as do choinne go bráth: óir beannuidhe tusa, a TIGHEARNA, agus *biaidhsin* beannuigh go bráth.

CAIB. XVIII.

Cogadh agus báaidh Dhaibhi. 14 *Agus a Luchd oifighe.*

A NOIS tárla na dhiaigh so, gur bhúail A Dáibhi na Philistinigh, agus gur chláoidh sé iad, agus do blean Gát agus a bailte amach as láimh na Bphilistineach.

2 Agus do bhúail sé Móab; agus do ghéilliodar na Móabítigh mar sherbhisigh dó Dhaibhi, ag tabhairt tiodhlacae leo.

3 ¶ Agus do bhúail Dáibhi Hadareser

rígh Sóbah go nuige Hamat, mar do chúaidh sé do dhaingniughadh a thighearnuis láimh ré habhuinn Euphrátes.

4 Agus rug Dáibhi míle carbad úadh, agus seachd míle marcach, agus fithche míle coisigh : do ghéarr Dáibhi fós spiortheach *each* na ccarbad uile, achd do cháomhuin sé céad carbad díobh.

5 Agus a núair thangadar Siríanuigh Dhamascus do chongnamh lé Hadareser rígh Sóbah, do mharbh Dáibhi do na Sirianachaibh dhá mhíle fhithchíod fear.

6 Annsin do chuir Dáibhi *garisún* ann Damascus na Síria; agus do ghéillíodar na Sirianuigh mar sherbhisigh do Dhaibhi, ag tabhairt tiodhlaice leo. Marso do chomhéad an TIGHEARNA Dáibhi ann gach áit a ndeachaidh se.

7 Agus do thóg Dáibhi na sciatha óir do bhí air shearbhfhoghantuibh Hadareser, agus thug go Hierusalem iad.

8 Mar an gcéadna ó Thibat, agus ó Chun, caithreacha Hadareser, thug Dáibhi iomarcuigh prais, dá ndéarna Solamh an nfairge phrais, agus na piléir, agus na sioghe prais.

9 ¶ Anois a núair do chúaluidh Tou rígh Hamat mar do bhúail Dáibhi go hionlán sluagh Hadareser rígh Sobah;

10 Do chuir sé Hadóram a mhac agus an rígh Dáibhi, dá fhiafruigh cionnus do bhí sé, agus do bheannughadh dhó, do chionn mar do throid sé a naghaidh Hadareser, agus mar do bhuáil sé é; (óir do bhí cogadh ag Hadareser re Tou); agus gach uile shórt soitheach óir agus airgid agus prais *leis*.

11 Do choisrig Dáibhi rígh iad sin mar an ccéadna don TIGHEARNA, maille ris a nór agus ris a naingíod thug sé as na críochaibhsa uile; ó Edom, agus ó Mhóab, agus ó chloinn Ammon, agus ó na Philistinibh, agus Amalec.

12 Os a chionn sin do mharbh Abisai mhac Seruiah do na Hedomiteachaibh ochd míle dhéag a ngleann an tsaluinn.

13 ¶ Agus do chuir sé Garisún an Edom; agus do ghéillíodar na Hedomitigh uile na serbhiseachaibh do Dháibhi. Marso do chomhéad an TIGHEARNA Dáibhi ann gach uile bhall ar ghabh sé.

14 ¶ Marsin do bhí Dáibhi na rígh ós cionn Israel nile, agus do rinne sé breitheamhnus agus ceart idir a phobal uile.

15 Agus do *bhí* Iobab mhac Seruiah ós cionn an tsloigh; agus lehosaphat mhac Ahilud, na chumhnigheóir.

16 Agus Sádob mhac Ahitub, agus Abimelech mhac Abiatar, na sagartaibh; agus Shabhsha na scribhneóir;

17 Agus do *bhí* Benaiah mhac Iehoiada ós cionn na Cceretiteach agus na Bpeleti-

teach; agus *dob iad* mic Dháibhi budh oirdhearcha gacha táobh don rígh.

CAIB. XIX.

Dióghla ar tharcuise Hanun ri chloinne Ammon.

ANNOIS tárla, na dhíaigh so, go bhfuáir Nahás rígh chloinne Ammon bás, agus gur ríoghuidh a mhac iona áit.

2 Agus a dubhairt Dáibhi, Folliseochuidh mé muinntearhdas do Hánun mhac Nahas, do bhrígh gur thaisbéin a athair muinntearhdas damh. Agus do chuir Dáibhi teachda dá chomhfhurtachd do thaobh a athar. Mar sin thangadar muinntir Dháibhi go tír chloinne Ammon go Hánun, dá chomhfhurtachd.

3 Acht a dubhradar prionnsadhachloinne Ammon re Hánun, An sáoilíonn tusa go bhfuil onóir ag Dáibhi dot athair, as ar chuir sé luchd comhfhurtachda chugadsa? nach do spionadh thangadar a sheirbhísigh chugad, agus do mhilleadh, agus do bhrath na tíre?

4 Uime sin do ghlac Hánun muinntir Dháibhi, agus do bhearr sé iad, agus do ghearr sé a néaduigh dlíobh iona lár ós cionn a más, agus do chuir ar siubhal iad.

5 Annsin chúadar dáoine *áirigh*, agus do innseadar do Dháibhi mar do rinneadh re na mhuinntir. Agus do chuir seision dáoine na coinne: (óir do bhí náire mhór air na fearuibh). Agus a dubhairt an rígh, Fanuidh ann Iericho no go bhfasuid blur bhféasóga, agus *annsin* fillidh.

6 ¶ Agus an tan do chonncadar clann Ammon go ndéarnadar iad féin fuathmhar ag Dáibhi, do chuir Hánun agus clann Ammon míle tallann airgid dlóstógh carbad agus marcshluagh dhóibh as Mesopotámia, agus as Síria Maachah, agus as Sóbah.

7 Marsin do fhóistóigheadar do air thríochad míle carbad, agus rígh Maachah gun a mhuinntir; noch tháinig agus do shuigheadar a sluagh as coinne Mhedeaba. Agus do chruinnigheadar clann Ammon iad féin a bhíochair a chéile ó na ccaithreachaibh, agus thangadar chum catha.

8 Agus an tan do chúalaidh Dáibhi *sin*, do chuir sé Ioab, agus sluagh na ndáoine neartmhar uile úadh.

9 Agus thangadar clann Ammon amach, agus do chuireadar an cath a nórdughadh as coinne gheata na caithreath: achd na ríghthe tháinig do bhúdar leo féin san machaire.

10 Anois an tan do chonnairc Ioab gur shuigheadar na choinne an cath roimhe agus na dhíaigh, do thogh sé amach as

roighnibh Israel uile, agus do chuir sé a nórdughadh *iad* a naghaidh na Sírianach.

11 Agus thug se an chuid oile do na dáoinibh a láimh Abisai a dhearbhrathair, agus do chuireadar *iad féin* a nórdughadh a naghaidh chloinne Ammon.

12 Agus a dubhairt seision, Má bhíd na Sírianuigh ro láidir dhamhsa, annsin cuideocha tusa liom : achd ma bhíd clann Ammon ro láidir dhuitsi, annsin cuideocha misi leachd.

13 Bídhi curata, agus foillsighiom sinn féin go fearamhuil ar son ar ndaoine, agus ar son chaithreacha ar Ndé : agus déanadh an TIGHEARNA *an ní is fearr* chítear dhó féin.

14 Agus do dhruid IoaB agus na daoine do bhí iona fhochair as coinne na Sírianach chum catha ; agus do theitheadarsan roimhe.

15 Agus an tan do chonncadar clann Ammon gur theitheadar na Sírianuigh, do theitheadar féin mar an ccéadna roimhe Abisai a dhearbhrathair, agus do chúadar a teach don chathruigh. Ansin tháinig IoaB go Hierusalem.

16 ¶ Agus an tan do chonncadar na Sírianuigh gur buáileadh le Hísrail *iad*, dó chuireadar teachda úatha, agus do thairngeadar amach na Sírianuigh *do bhí* táobh thall don nabhuinn : agus Sópach caiptín slóigh Hadareser rompa.

17 Agus do hinnseadh sin do Dháibhi ; agus do chruinnigh sé Israel uile, agus do chuáidh sé tar Jordan anonn, agus tháinig orra, agus do chuir sé *an cath* a nórdughadh na naghaidh. Marsin a nuáir do chuir Dáibhi an cath a nórdughadh a naghaidh na Sírianach, do throid-eadar ris.

18 Acht do theitheadar na Sírianuigh roimhe Israel ; agus do mharbh Dáibhi do na Sírianachaibh seachd míle *fear noch do throid* a ccarbadiuibh, agus dhá fhithchiod míle coisigh, agus do mharbh sé Sópach caiptin an tslóigh.

19 Agus an tan do chonncadar muinntir Hadareser gur buaileadh *iad féin* roimhe Israel, do rinneadar síothcháin ré Dáibhi, agus do ghéilliodar na serbhíseachaibh dhó : agus níor chuidigheadar na Sírianuigh níos mó ré cloinn Ammon.

CAIB. XX.

Pianadh fhcara Rabbah. 4 Do thuit seisior athach.

A GUS tárla, ar ccaitheamh na bliadhna, go annsa nam a tíughaid ríghthe amach, go rug IoaB leis neart an tslóigh, agus gur fhásuigh tír chloinne Ammon, agus tháinig sé agus do chuir a fhoslungphort ar Rabbah. (Achd dhan Dáibhi ann Ieru-

salem.) Agus do bhuáil IoaB Rabbah, agus do sgrios sé í.

2 Agus do bhean Dáibhi coróin a rígh da chionn, agus fuáir gur chombhthromuigh sí tallann óir, agus *da bhádar* clocha búadha innte ; agus do cuireadh ar cheann Dháibhi í : agus thug sé mar an gcéadna mórán oile éadála as an Ccathruigh.

3 Agus thug sé amach na daoine *do bhí* innte, agus do ghéarr sé *iad* le tuiriosguibh agus le cliathaibh foirsighe iaruin, agus le túaghaibh. Marsin do rinne Dáibhi re cloinn Ammon uile. Agus re na ccaithreachaibh. Agus dfill Dáibhi agus a dhaoine uile go Hierusalem.

4 ¶ Agus tárla na dhíáighso, gur éirigh cogadh ann Géser ris na Philistinibh ; annsa namsin Sibbechai an Hussatíteach do mharbh sé Sippai, *noch do bhí* do chloinn a naitheigh : agus do claóidheadh *iad*.

5 Agus do bhí cogadh a rís ris na Philistinibh ; agus do mharbh Elhánan mhac Iair Lahmí dearbhrathair Gholiah an Gítiteach, agá *raibh* crann a gath anhuil garman figheadóra.

6 Agus a rís íos do bhí cogadh ann Gát, áit a raibh óglach do mbéid *romhóir*, a rabhadar méir a chos agus a lámh a ceathair thar fhithchiod, a sé *ar gach láimh* agus cois leis : agus fús do budh mac don naitheach é.

7 Achd a nuáir thug sé a shlán faoi Israel, do mharbh Ionatan mhac Simeá dearbhrathair Dháibhi é.

8 Don naitheach ó Ghát rugadh *iadso* ; agus do thuiteadar le láimh Dháibhi, agus le láimh a mhuinntire.

CAIB. XXI.

Aírmhe éuccneasta an phobail. 9 Agus plaigh ar a shon.

A GUS do sheas Sátan súas a naghaidh Israel, agus do bhrostuidh sé Dáibhi chum Israel do chomháireamh.

2 Agus a dubhairt Dáibhi re IoaB agus re huachdáranuibh an phobail, Eirghidhe, airmhidh Israel ó Bheerseba go Dan ; agus tugaidh a nuibhir chugamsa, chor go mbí a fhios agam.

3 Agus do fhreagair IoaB, Go ndéarna an TIGHEARNA a phobal céadúair níos mó ná atáid : acht, mo thighearna a rígh, *nach* *iad* uile serbhísigh an tighearna ? uimesin ciodh fa níarran mo thighearna an nise ? créd fa mbeith sé na cluis peacaidh Disrael ?

4 Gidheadh do bhuáidhuigh bríathar an rígh a naghaidh IoaB. Uimesin dimthigh IoaB, agus do chuaidh sé ar feadh Israel, agus tháinig sé go Hierusalem.

5 ¶ Agus thug IoaB suim uibhre na ndaoine do Dháibhi, Agus do bhádar

do chlainn Israel uile míle do mháltibh, agus céad míle fear noch do tharruing cloidheamh : agus do Iúdah ceithre chéad agus trí fithchid agus deich míle fear do tharruing cloidheamh.

6 Acht níor áirimh sé Lébhi nó Beniamin na measc : óir do bhí bríathar an rígh adhfháthmhar ag Ioab.

7 ¶ Agus do mhíothaitin an nise re Dia ; uime sin do bhúail sé Israel.

8 Agus a dubhairt Dáibhi re Dia, Do pheacaidh mé go mór, do bhrígh go ndéarna mé an ní so : acht a nois, guidhim thú, cuir éacart do shearbhfhoghantúigh ar ecúl ; óir do rinne mé so go ro mhí-chéilligh.

9 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Gad, féachadóir Dháibhi, gha rádh,

10 Imthigh agus innis do Dháibhi, gha radh, Is marso a deir an TIGHEARNA, Táirgim trí neithe dhuit : beir féin rogha dhíobh, go ndéanuinn ríot é.

11 Annsin tháinig Gad go Dáibhi, agus a dubhairt ris, Is marso a deir an TIGHEARNA, Beir do rogha

12 Ceachdar aca, gorta thrí mblíadhan ; nó bheith trí mhí dot sgrios roimhe do naimhde, (an feadh bhéaras cloidheamh do namhad ort) ; nó fós cloidheamh an TIGHEARNA trí lá, eadhon an phláigh, annsa dúithche, agus aingeal an TIGHEARNA ag marbhadh ar feadh theórann Israel. A nois uimesin déana combhairle cred é an fhreagra bhéaras misi gus an té do chuir íadhd mé.

13 Agus a dubhairt Dáibhi ré Gad, Atáim a ciumhagach ro mhóir : tuitim anois a láimh an TIGHEARNA ; (óir is ro mhór a thrócaire) : agus ná tuitim a láimh duine.

14 ¶ Marsín do chuir an TIGHEARNA pláigh air Israel : agus do thuit Disrael seachdmhoghad míle fear.

15 Agus do chuir Dia aingeal go Hierusalem da sgrios : agus mar bhí sé agá lérscrios, do chonnaire an TIGHEARNA, agus dob aithreach leis an tolc, agus a dubhairt ris an aingeal do bhí ag mill-eadh, Is lór sin, connuimh a nois do lámh. Agus do sheas aingeal an TIGHEARNA ag urlár bhúailte Ornan an Iebusiteach.

16 ¶ Agus do thóg Dáibhi a shúile súas, agus do chonnaire sé aingeal an TIGHEARNA na sheasamh idir talamh agus neamh, agus cloidheamh táirngthe iona láimh ar na shíneadh amach ós cíonn Ierusalem. Annsin Dáibhi agus sinnsir *Israel*, noch do bhí folúigh re saicéadach, do thuiteadar air a náighthibh.

17 Agus a dubhairt Dáibhi re Dia, nach misi dfúagair an pobal dáireamh ? is misi féin do pheacaidh agus do rinne an

tolc dharíribh ; ach na caorúighse, créd do rinneadar ? guidhim thú, a TIGHEARNA mo Dhía, bíodh do lámh orumsa, agus air thúgh mathar ; achd ná bíodh air do phobal, as a bpianfúidhe íad.

18 ¶ Annsin do aithin aingeal an TIGHEARNA do Ghad a rádh ré Dáibhi, go tíaghd Dáibhi súas, agus altoir do chur suas don TIGHEARNA ar urlár buáilte Ornan an Iebusiteach.

19 Agus do chúaidh Dáibhi súas ar rádh Ghad, noch do labhair sé a naim an TIGHEARNA.

20 Agus diompóigh Ornan ar ais, agus do chonnaire sé an taingeal ; agus a cheathrar mac do bhí na fhochair dfólchadar íad féin. Anois do bhí Ornan ag búaladh cruithneachda.

21 Agus ar tteachd do Dháibhi go Hornan, dféach Ornan agus do chonnaire sé Dáibhi, agus do chuaidh sé amach as a nurlár búailte, agus dumbhuidh sé é féin do Dháibhi lé na ghnúis go talamh.

22 Ann sin a dubhairt Dáibhi re Ornan, Deónuidh dhamhsa a náisi a nurláir búailte, go ndéarna mé altoir ann don TIGHEARNA : do bheara tú dhamh é ar a lánluách : chor go cceuinneochtar an phláigh ón bpobal.

23 Agus a dubhairt Ornan re Dáibhi, Glac chugad é, agus déanadh mo thighearna an rígh an ní is féarr do chítear dhó : féuch, do bheirim dhuit na daimh mar an gcéadna chum na hofrála loisge, agus na súistighe mar chonnadh, agus an chruithneachd chum na hofrála bídh ; bronnaim uile íad.

24 Agus a dubhairt Dáibhi rígh ré Hornan, Ní headh ; achd go deimhin ceinneacha mé é air a lánluách : oir ní ghlacfa mé an ní is leatsa don TIGHEARNA, agus ní oifráilfé mé iodhbhuirt loisge gan chostús.

25 Marsin thug Dáibhi do Ornan air a náit sé chéad secel oir a ccomhthroni.

26 Agus do rinne Dáibhi altoir ann sin don TIGHEARNA, agus dofráil sé íodhburtha loisge agus ofrála síothchána, agus do ghoir air an TIGHEARNA ; agus do fhreagair sé ó fhlaithreamhnus é maille re teine air altoir na híodhbhartha loisge.

27 Agus dfúagair an TIGHEARNA don naingeal ; agus do chuir sé a chloidheamh a steach a ris iona thrúail.

28 Ann sa namsin a núair do chonnaire Dáibhi gur fhreagair an TIGHEARNA é a nurlár búailte Ornan an Iebusiteach, ann sin do rinne sá íodhbhairt ann.

29 Oir do bhí tabernucuil an TIGHEARNA, noch do rinne Maóise san bhfásach, agus altoir na hofrála loisge, fa namsin annsa náit áird ann Gibeon.

30 Acht níor fhéud Dáibhi dul da lathair d'fíastruigh do Dhía : óir do bhí eagla air do bhrígh chloidhimh aingil an TIGHEARNA.

CAIB. XXII.

Do chuir Daibhi áulach ar Sholamh.

17 Agus ar phrionnsadhaibh Israel, attaobh an teampaill.

ANNSIN a dubhairt Dáibhi, Sé so tigh an TIGHEARNA Dé, agus sí so altóir ofrála loisce Israel.

2 Agus do aithin Dáibhi na coimhithigh do chruinniughadh a bhfochair a chéile noch do bhí a tír Israel ; agus do chuir sé saoir do bhríghhadh chloch snoighte do dhéanamh tigh Dé.

3 Agus do sholathair Dáibhi iomarcuidh íaruinn chum táirgeadh dhoirseadh na ngéatadh, agus chum na ndúlúthadh ; agus iomad práis gan chomhthromughadh ;

4 Mar an ceadna iomarcuidh crann céadair : óir thugadar na Sidoníanaigh agus muinntir Tíor iomarcuidh crann cédar chum Dháibhi.

5 Agus a dubhairt Dáibhi, Atá mó mhac Solamh óg máoth, agus an tigh chaithfighthear do dhéanamh don TIGHEARNA is éigin a bheith romhórdhálach, do chlú agus do ghlóir ar feadh a nuite chríoch : ar a nadhbarsin do dhéana misi anois ullmhuighadh na choinne. Marsiu do ghléus go ro acfuinneach roimhe a thás.

6 ¶ Ansin do ghoir sé air a mhac Solamh, agus do chuir dúalach air tigh do dhéanamh don TIGHEARNA Dia Israel.

7 Agus a dubhairt Dáibhi ré Solamh, A mhic, ar son nio choda féin, do bhí ann mintinn tigh do dhéanamh dainm mo THIGHEARNA Dé :

8 Acht thainic bríathar an TIGHEARNA chugam, gha rádh, Do dhóirt tú iomad fola, agus do rinne tú cogtha móra : ní dheana tú tigh dom ainmsi, do bhrígh gur dhóirt tú iomad fola air an ttalamh ann mo radharc.

9 Féuch, béarthar mac dhuit, noch blías na dhuine shuáimhneach ; agus do bhéara misi suáimhneas do ó na naimhdiú uile ann gach aon taobh dhe : óir isé blus ainm dhó Solamh, agus do bhéara mé síothcháin agus suáimhneas Disrael re na linn.

10 Do dhéana sé tigh dom ainmsi ; agus bíaidh sé na mhac agamsa, agus misi am athair aigeson, agus daingneachuidh mé cathaoir a rioghachda ós cionn Israel go bráth.

11 Anois, 'a mhic, go raibh an TIGHEARNA mail'e leat ; agus téigh air haghaidh, agus cuir tigh do THIGHEARNA Dé súas, mar do labhair sé dot thaobh.

12 Ambáin go ttuga an TIGHEARNA eagua agus tuigsi dhuit, agus go ttuga duit cúram a ttaoibh Israel, lé ccoimheadla tú dlíghthead do THIGHEARNA Dé.

13 Ann sin éireochuidh sonus duit, má thógann tú aire do choimhlíonadh na reachda agus na mbreitheamhus noch do chuir an TIGHEARNA dualach ar Mhaoise a ttaobh Israel : bí láidir, agus bíodh meisneach mhaith agad ; na himeagluigh, agus na húamhnuighthear thú.

14 Anois, féuch, ann mo thrioblóid do ghléus misi a coime thighe an TIGHEARNA cénd míle tallann óir, agus míle míle tallann airgid ; agus do phrás agus díaraun gan áireamh ; (óir atá sé ro líomhar) : do ghléus mé mar an ceadna adhad agus clocha ; agus féuduigh tusa cur na ccean.

15 Tuilleamh uile atáid luchd oibre agad go hionadambuil, snoigheadóirigh agus saoir chloch agus chrainn, agus iad uile glic chum gach éantsórt oibre.

16 An tór, agus an tairgíod, agus an práis, agus an tíaran, ní heidir a náireamh. Eirigh súas, agus déana romhad, agus go raibh an TIGHEARNA maille leat.

17 ¶ Do aithin Dáibhi mar an ceadna do phrionnsadhaibh Israel uile cuidughadh lé na mhac Solamh, gha rádh,

18 Nach bhfuil bhur THIGHEARNA Dia maille ribh ? agus nach ttug sé suáimhneas daóibh ar gach táobh ? óir thug sé dúith-chusaigh na tíre am láimhse ; agus do gabhadh an dúitheche a lathair an TIGHEARNA, agus a lathair an phobail.

19 Anois socrúighidh bhur ceroidhthe agus bhur nanam díarruidh bhur THIGHEARNA Dé ; éirigidh ar a nadhbarsin, agus ullmhuighidh sanctóir an TIGHEARNA Dé, do thabhairt airce chunnartha an TIGHEARNA, agus shoitheach náomhtha Dé, don tigh do dhéantar dainm an TIGHEARNA.

CAIB. XXIII.

Solamh orduighthe na rígh. 2 Uibhir agus oifig na Nlebhíteach.

ANN sin a núair do bhí Dáibhi áosta agus lán do láethubh, do rinne sé rígh dá mhac Solamh ós cionn Israel.

2 ¶ Agus do chruinnigh sé prionnsadha Israel uile a ccionn a chéile, maille ris na sagartaibh agus ris na Lebhitibh.

3 Anois do háirneadh na Lebhitigh ó aois thriochad bliadhan agus ós a chionn : agus ba í a nuibhir do réir a ccean, duine ar dhuine, tríochad agus ochd míle.

4 Do bhí, díobh sin ceithre mhíle fithchíod re haghaidh oibre thighe an TIGHEARNA da cur ar a haghaidh ; agus sé mhíle na noifigeachaibh agus na mbreitheamhnuibh :

5 Os a chionn sin do bhádar ceithre mhíle na ndoiseóiribh; agus ceithre mhíle re moladh an TIGHEARNA ris na hadh-bhaghaibh ciúil do rinne misí, *ar sa Dáibhi* do mholadh Dé.

6 Agus do roinn Dáibhi iad na sealuibh idir mhacaibh Lébbi, *dar bhainm*, Gerson, Cohat, agus Merári.

7 ¶ Do na Gersoniteachaibh, Laadan, agus Símei.

8 Mic Laadan; Iehiel a cceann, agus Setam, agus loel, triúr.

9 Mic Shímei; Selomit, agus Hasiel, agus Haran, triúr. *Dob* iadso cinn aithreach Laadan.

10 Agus mic Shimeí; Iahat, Sina, agus Ieus, agus Beriah. *Dob* iad an ceathrarso mic Shimeí.

11 Agus dob é Iahat an ceann, agus Sisa an dara: ach ní raibh mórán mac ag Ieus nó ag Beriah; uime sin do bhádar a néanáireamlh amháin, do réir thighe a naithreadh.

12 ¶ Mic Chohat; Amram, Issar, Hebron, agus Ussiel, ceathrar.

13 Mic Amram; Aáron agus Maóise: agus do dealuigheadh Aáron, do bheannughadh na neithionn ro náomhtha, é fein agus a mhic go bráth, do losgadh túise as coinne an TIGHEARNA, do fhritheolamlh dhó, agus do bheannughadh iona ainm go bráth.

14 Anois Maóise óglach Dé, do hainmnugheadh a mhic a ttaoibh Lébbi.

15 Dób iadso mic Mhaóise, Gerson, agus Elieser.

16 Do mhacaibh Gerson, *do bé* Sebul an ceann.

17 Agus *dob* iad mic Elieser Rehabiah an ceann. Agus ní raibh aon mhac oile ag Elieser; achd do budh ro iomdha mic Rehabiah.

18 Do mhacaibh Issar; Selomit an ceann.

19 Do mhacaibh Hebron; Ieriah an céad, Amariah an dara, Iehasiel an treas, agus Iecamean an ceathramhadh.

20 Do mhacaibh Ussiel; Michah an céad, Iessiah an dara.

21 ¶ Mic Mherári; Mahli, agus Mussi. Mic Mhahli; Eleasar, agus Cis.

22 Agus déug Eleásar, agus ní raibh aon mhac aige, achd ingheana: agus thugadar a ndearbhráithre mic Chis iad.

23 Mic Mhussi; Mahli, agus Eder, agus Ierimot, triúr.

24 ¶ *Dob* iadso mic Lébbi do réir thighe a naithreadh; uachdaráin na naithreadh, mar do háirmheadh iad le úibhir a namann do reir a cceann, dó rinne obair sheirbhíse thighe an TIGHEARNA ó aois fhithchid bliadhna agus ós a chionn.

25 Oir a dubhairt Dáibhi, Thug an TIGHEARNA Dia Israel suáimhneas dá phobal, go madh héider léo comhnuighe ann Ierusalem go bráth;

26 Agus fús do na Lebhítibh: ní iomchoruid siad *feasda* an tabernacuil, ná soithighe ar bith dá mbeauann ris chum a sheirbhíse.

27 Oir le bráithraibh deighionacha Dháibhi do háirmheadh na Lebhítigh ó fhithchid bliadhna daóis agus ós a chionn:

28 Do bhrígh gur *bhí* a noifig feithiomh ar chloinn Aáron ar son sheirbhíse thighe an TIGHEARNA, annsna cúirtibh, agus annsna seómradhuibh, agus a niomghlanadh a nuile neithe náomtha, agus oibre sherbhíse thighe Dé;

29 Eadhon a naráin taisbéanta, agus an phlóir fhínealta do nofráil bhídh, agus bhairghiona gan loibhín, agus an neithe *do núllí ann* sa noighean, agus an neithe fritheailte, agus a nuile shórt miosúr agus méud;

30 Agus do sheasamlh gach éanmhaidin do thabhairt buidheachuis agus moladh don TIGHEARNA, agus mar an ccéadna gach tráthmóna;

31 Agus do íodhbhuirt gach éanofrála loisce don TIGHEARNA annsna láethibh saóire, annsna raéibh núadha, agus annsna féustuighibh cinnte, a nuibhir, do reir mar do hórduigheadh dhóibh, a ccomhnuigh a lathair an TIGHEARNA:

32 Agus go coimheadaidis cúram tabernacuil an choinhchruinnigh, agus cúram *na háite* náomhtha, agus cúram chluinne Aáron a ndearbhráithre, a serbhíse thighe an TIGHEARNA.

CAIB. XXIV.

Na sagairt rannsa a 24 Chúsadhaibh.

ANOIS *is iad* so ranna mhac Aáron. Mic Aaron; Nátab, agus Abihu, Eleasar, agus Itamar.

2 Achd déug Nátab agus Abihu roimhe a nathair, agus ní raibh clann ar bith aca: ar a nadhbarsin sé Eleásar agus Itamar do niodh oifig an tsagairt.

3 Agus do roinn Dáibhi iad, araon Sádóc do mhacaibh Eleasar, agus Ahimelech do mhacaibh Itamar, do reir a noifigibh ann a seirbhíse.

4 Agus do frith ní budh mó do dháoinibh oirdhearca do mhacaibh Eleásar ná frith do mhacaibh Itamar; agus *is marso* do roinneadh iad. A measg mhac Eleasar do bhádar sé fir dheág toghtha a measg a naithreadh, agus ochdar a measg mhac Itamar do reir thighe a naithreadh.

5 Marso do roinneadh iad lé crann-char, gach aon díobh re a chéile; oir do budh do mhacaibh Eleásar agus do

mhacaibh Itamar, úachdaráin na sanctóra, agus úachdaráin *thighe Dé*.

6 Agus Semaiah mhac Netaneel an scribhneóir, áon do na Lebhítibh, do sgríobh fad as coinne an rígh, agus na bprionnsadh, agus Shadoc an sagart, agus Ahimelech mhac Abiatar, agus *a lathair ceann aithreadh na sagart agus na Lebhíteach*: áoin phrímhthigh amháin ar na ghlacadh do Eleasar, agus *tigh do Itamar*.

7 Anois tháinig an céad chrannchar amach do Iehoiarib, an dara crannchar do Iedaiah,

8 An treas do Harim, an ceathramhadh do Shearim,

9 An cúigeadh do Malchiah, an seiseadh do Mhiiamin,

10 An Seachdmhadh do Haccos, an tochdmhadh do Abiah,

11 An náomhadh do Iesua, an deichmhadh do Shecaniah,

12 An táonmhadh déag do Eliasib, an dara dhéag do Iaccim,

13 An treas déag do Huppah, an ceathramhadh déag do Iessebeab,

14 An cúigeadh déag do Bhilgah, an seiseadh déag do Immer,

15 An seachdmhadh déag do Hesir, an tochdmhadh déag do Apses,

16 An náomhadh déag do Phetabiah, an fithcheadh do Iehesecel,

17 An táonmhadh fithchíod do Iachin, an fithchíod do Ghamul,

18 An treas tar fithchíod do Dhelaiah: an ceathramhadh fithchíod do Mhaasiah.

19 *Dob iad so a nórduighthe iona serbhís, do theachd go tigh an TIGHEARNA, do réir a ngnátha faoi Aáron, a nathair, mar do aithin an TIGHEARNA Dia Israel dhe.*

20 ¶ Agus *dob iad so an chuid oile do mhacaibh Lébbi: do mhacaibh Anram; Subael: do mhacaibh Subael; Iehdeiah.*

21 A ttaóibh Rechadiah: do mhacaibh Rehabiah, *dob é Issiah an céud.*

22 Do na Hisharíteachuibh; Selomot: do mhacaibh Shelomot; Iahat.

23 Agus mic *Hebron*; Ieriah, Amariah an dara, Iahasiel an treas, Iecameam an ceathramhadh.

24 Do mhacaibh Ussiel; Michah: do mhacaibh Michah; Samir.

25 *Do bé dearbhrathair Mhichah Issiah: do mhacuibh Issiah; Sechariah.*

26 ¶ *Dob iad mic Mheráir Mahli agus Mussi: mic Iaasiah; Beno.*

27 Mic Mheráir le Iaasiah; Beno, agus Soham, agus Seccur, agus Ibrí.

28 O Mahli *thainic* Eleasar, ag nach raibh éan mhac.

29 A ttaóibh Chis: *do bé mac Chis, Ierahmeel,*

30 Mic Mhussi mar an ccéadna; Mahli, agus Eder, agus Ierimot. *Dob iad so mic na Lebhíteach do réir thighthe a naithreadh.*

31 Do chaitheadarso mar an ccéadna crannchar thall as coinne a ndearbhráithreach mic Aáron a lathair Dháibhi rígh, agus Shadoc agus Ahimelech, agus rogha aithreadh na sagart agus na Lebhíteach, eadhon na naithreach noirdhearca thall as coinne a ndearbhráithreach dob óige.

CAIB. XXV.

Uibhir agus oifig an luchd céoil. Rannadh na 24 nuird.

TUILLIAMH fús do dhealuidh Dáibhi, agus caiptínigh an tslóigh do sheirbhís mhac Asaph, agus Heman, agus Iedutun, noch do dhéanadh faigheadóireachd le cláirseachaibh, agus le saltrachaibh, agus le cimbaluibh: agus do bé uibhir an luchd oibre do réir a serbhíse:

2 Do mhacaibh Asaph; Saccur, agus Ióseph, agus Netaniah, agus Asarelah, inic Asaph faoi lámh Asaph, noch do thairghir do réir orduigh an rígh.

3 O Iedutun: mic Iedutun; Gedaliah, agus Seri, agus Iessaiah, Hassabiah, agus Mattitiah, seisear, faoi lámhuibh a nathar Ieduthun, noch do thairghir lé cláirsigh, do bhreith buidhe agus do mholadh an TIGHEARNA.

4 O Heman: mic Heman; Bucciah, Mattaniah, Ussiel, Sebucl, agus Ierimot, Hananiah, Hanáni, Eliatah, Giddalti, agus Romanti-eser, Iosbecossah, Malloti, Hotír, agus Mahasiot:

5 *Dob iadso uile mic Heman feithmheóir an rígh a mbriathruibh Dé, do thogbháil na háirce súas. Agus thug Dia do Theman ceithre mic dhéug agus tríur inghean.*

6 Do *bhádar* so uile faoi lámhuibh a nathar do dhéanamh céoil a ttigh an TIGHEARNA, le cimbaluibh, le Saltrochaibh, agus le cláirseachaibh, do sheirbhís thighthe Dé, do réir orduigh an rígh do Asaph, do Iedutun, agus do Heman.

7 Marsin a núibhir sin, maille re na ndearbhráithribh do mbúineadh a ndúanuibh an TIGHEARNA, gach a raibh glic, do budh dhá chéad agus ceithre fithchid agus ochdar iad.

8 ¶ Agus do theilgeadar crannchar, a nagháidh a cheile, beag comhmaith agus an mór, an fear teaguig mar an bhfoghluinte.

9 Anois tháinig an céad chrannchar amach do Asaph ar Ioseph: an dara do Ghedaliah, noch maille re na dhearbhráithribh agus re na mhacaibh *bá dhá fhear dhéag:*

10 An treas do Shaccur, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

11 An ceathramhadh do Isri, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

12 An cúigeadh do Nethaniah, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

13 An seiseadh do Bhucciah, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

14 An seachdmhadh do Iessarelah, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

15 An tochdmhadh do Iesaiah, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

16 An náomhadh do Mhattaniah, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

17 An dheachmhadh do Shímei, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

18 An táonmhadh déag do Asareel, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

19 An dara déag do Hasabiah, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

20 An treas déag do Shubael, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

21 An ceathramhadh déag do Mhattiah, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

22 An cúigeadh déag do Ierimot, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

23 An seiseadh déag do Hananiah, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

24 An seachdmhadh déag do Iosbecasah, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

25 An tochdmhadh déag do Hanani, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

26 An náomhadh déag do Mhaloti, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

27 An fithcheadh do Eliatah, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

28 An táonmhadh fithchiod do Hotir, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

29 An dara tar fithchiod do Ghiddalti, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

30 An treas fithchiod do Mhasiot, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

31 An ceathramhadh fithchiod do Romamti-eser, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag.

CAIB. XXVI.

Ronna na ndoirseóireadh. 20 Agus na Lébhiteach do bhí os cionn an ionnmhusa.

ATTAOBH ronna na ndoirseóireadh: do na Cothiteachaibh do bhí Masselemiah mhac Córe, do mhacaibh Asaph.

2 Agus *dob* iad mic Mhesselemiah, Sechariah an cheidghin, Iediel an dara, Sebadiah an treas, Iatnel an ceathramhadh.

3 Elam an cúigeadh, Iehohanan an seiseadh, Elioenai an seachdmhadh.

4 Tuilleamh fós *dob* iad mic Obed-edom, Semaiah an cheidghin, Iehosabad an dara, Ioah an treas, agus Sacar an cheathramhadh, agus Netaneel an cúigeadh,

5 Ammiel an seiseadh, Issachar an seachdmhadh, Peultai an tochdmhadh: óir do bheamnuigh Día é.

6 Mar an ccéadna da mhac Semaiah rugadh mic, do riaghluidh air feadh thighe a nathar: óir *fá* daoine cumasach a ccródhachd iad.

7 Mic Shemaiah; Otni, agus Rephael, agus Obed, Elsabad, a *rubhadar* a dhearbhráithre na ndaoínibh láidre, Elihu, agus Semachia.

8 Iad so uile do mhacaibh Obed-edom: iad féin a mic, agus a ndearbhraithre, daoine cumhachdacha ar neart chum na serbhísi, días agus trí fithchid do Obed-edom.

9 Agus do bhádar mic agus dearbhraithre ag Messelemiah, daoine láidre, ochd bhfir déag.

10 Mar an ccéadna ag Hosah, do chloinn Mherári do bhádar mic; Simri an ceann, gidh nar blé an cheidghin é, thairis sin do rinne a athair ceann de;

11 Hilciah an dara, Tebaliah an treas, Sechariah an ceathramhadh: mic agus dearbhraithre Hósah uile, trí fir déag.

12 Eattorra so do *bhí* ronna na ndoirseóireadh, *eadhon* a measg na ndaoine togtha, *ar mbeith* faire aca as coinne a chéile, do fhritheolamh a tigh an Tighearna.

13 ¶ Agus do theilgeadar croinn, ar an mbeag mar an mór, do réir thighe a naithreadh ar son gach aóingheata.

14 Agus do thuit an cranuchar leath shoir air Shelemiah. Annsin do theilgeadar crainn ar son a mbic Sechariah, (comhairleach glic;) agus tháinic a chrann amach air an ttaobh thuáigh.

15 Do Obed-edom budh dheas; agus dá mhacaibh tigh Asuppim.

16 Do Shupim agus do Hósa *tháinic an crannchar amach* leith shíar, maille ris an ngeata Sallechet, láimh re tóchar a náird, faire a nagbaidh faire.

17 Táobh shoir *bhád*ar seisear Lebhitheach, budh *tháigaigh* ceathrar gach laoi, budh dheas ceathrar gach láoi, agus leath re Asupim días *agus* días.

18 Ann Parbar leath shíar, ceathrar ag an tóchar, *agus* días ag Parbar.

19 Asiad so ronna na ndoiseóireadh a measg chloinne Córe, agus a measg chloinne Merári.

20 ¶ Agus do na Lebhitibh, sé Ahiiah do *bhí* ós cionn ionnmhusa righe De, agus ós cionn ionnmhusa na neithionn náomhtha.

21 A *ttáobh mhac* Laadan; mic an Ghersonitigh Laadan, aithre toghtha, *eadhon* ó Laadan an Gersoniteach, *tháinic* Iehieli.

22 Mic Iehieli; Setam, agus Ioel a dhearbhrathair, noch do *bhí* ós cionn ionnmhusa thighe an TIGHEARNA.

23 Do na Hamramiteachaibh, do na Hissariteachaibh, do na Hébrónitibh, agus do na Husselitibh:

24 Agus Sebuél mhac Gerson, mhic Máoise, budh úachdarán ós cionn na ionnmhusadh.

25 Agus a dhearbhrathre tre Elieser; Rehabiah a mhac, agus Iesiah a mhac sin, agus Ioram a mhac sin, agus Sichri a mhac sin, agus Selomit a mhac sin.

26 Asé an Selomit sin agus a dhearbraithe do *bhí* ós cionn uile ionnmhusa na neitheann cooisreagtha, noch do thiodhluic Dáibhi rígh agus tógba na naithearch, agus na caiptínigh ós cionn mhilteadh agus chéad, agus caiptínigh na ntslóigh.

27 As na héadáluibh do beanadh amach a ceathaibh do thiodhlaiceadar do chongmháil thighe an TIGHEARNA súas.

28 Agus an mhéid do thiodhluic Samuel an féachadoir, agus Saul mhac Cis, agus Abner mhac Ner, agus Ioab mhac Serniah; agus gidh bé ar bith do choisrig éinní, do *bhí* se fáoi láimh Shelomit, agus a dhearbhráithreach.

29 ¶ Do na Hissariteachaibh, Chenaniah agus a mhic do *bhád*ar chum na ngnothuibh bhfoiriomlach ós cionn Israel, na noifgeachaibh agus na mbreitheamhnuibh.

30 Agus do na Hebroniteachaibh, Hassabiah agus a dhearbhráithre, daóine gaisgeamhla, míle agus seachd ccéad, Disrael dó *bhí* na noifgeachaibh na measg don taóibhse do Iordan leath shíar a ngnothuigh an TIGHEARNA uile, agus a serbhís an rígh.

31 A measg na Nebroniteach do *bhí* Iernah na chéann, *eadhon* a measg na

Nebroniteach, do réir ghlinealach a aithreadh. Annsa cheathrachadnmhadh bliadhain do righe Dháibhi do híarradh iad, agus frith na measg daóine neartmhara a ngaiscidh ann Iaser ó Ghilead.

32 Agus a dhearbhráithre, daóine gaisgeamhla, do *bhád*ar dhá mhíle agus seachd ccéad príomhathair dhiobh, dá ndéarna Dáibhi rígh úachdaráin ós cionn na Reubeniteach, na Ngadíteach, agus leththreibhe Mhanasseh, ar gach áon chúis dar bhean re Día, agus a ngnothuighibh an rígh.

CAIB. XXVII.

Prìomh-aithre na ttreabh. 25 Agus oifigigh Dhaibhi.

ANNOIS clanna Israel do réir a nuibhre, na príomhathre agus caiptínigh mílteadh agus céud, agus a noifigidh do rinne serbhís don rígh a ccúis ar bith do na cúrsadhuibh, noch thiagh á steach agus dimthigheadh amach ó mhí go mí ar feadh mhíos na bliadhna uile, do *bhí* ann gach áonchúrsa dhiobh ceithre mhíle fhithchiot.

2 Os cionn an chéad chúrsa na céad mhíos do *bhí* Iassobéam mhac Sabdiel: agus do *bhí* iona chúrsa sin ceithre mhíle fhithchiot.

3 Bá do chloinn Peres an tárdchaiptín ar chaiptínibh an tslóigh ar son na céad mhíos.

4 Agus ós cionn chúrsa an dara míos do *bhí* Dódai an Taholiteah, agus fós do bé Miclot úachdarán a chúrsasan: mar an ccéadna ann a chúrsa do *bhí* ceithre mhíle fhithchiot.

5 Do bé tréas caiptín an tsluaigh air a treas mí Benaiah mhac Iehoiada, árdshagart: agus iona chúrsasan ceithre mhíle fhithchiot.

6 Is é so an Benaiah, noch do *bhí* neartmhar a measg an tríochaid, agus ós cionn an tríochaid: agus ann a chúrsasan Ammisabad a mhac.

7 Do bé an ceathramhadh caiptín air an cceathramhadh mí Asahel dearbhrathair Ioab, agus Sebadiach a mhac na dhiaigh: agus iona chúrsasan ceithre mhíle fhithchiot.

8 Do bé an cúigeadh caiptín air a cúigeadh mí Samut an Tisrabiteach: agus iona chúrsasan ceithre mhíle fhithchiot.

9 Do bé an seiseadh caiptín air a seiseadh mí Ira mhac Ieces an Tecoiteach: agus iona chúrsasan ceithre mhíle fhithchiot.

10 Do bé an seachdmhadh caiptín air a seachdmhadh mí, Heles an Peloniteach do chloinn Ephraim: agus iona chúrsasan ceithre mhíle fhithchiot.

11 Do bé an tochdmhadh caiptín air

a nochdmhadh mhí, Sibbecai an Hussatiteach, do na Sarhiteachaibh; agus iona chúrsasan ceithre mhíle fhithchiot.

12 Do bé an náomhadh *caiptín* ar an náomhadh mhí Abieser an Tanetotiteach, do na Beniamíteachaibh; agus iona chúrsasan ceithre mhíle fhithchiot.

13 Do bé an deachmhadh *caiptín* ar a deachmhadh mí, Maharai an Netophatiteach, do na Sarhiteachaibh; agus iona chúrsasan ceithre mhíle fhithchiot.

14 Do bé an táonmhadh *caiptín* déag ar a náomhadh mí déag Benaiah an Piratoniteach, do chloinn Ephraim; agus iona chúrsasan ceithre mhíle fhithchiot.

15 Do bé an dara *caiptín* déag ar an dara mí déag, Heldai an Netophatiteach, ó Otniel; agus iona chúrsasan ceithre mhíle fhithchiot.

16 ¶ Tuilleamh oile ós chionn threabha Israel: do bé uachdarán na Reubeniteach Elieser mhac Sichri: na Simeoniteach, Sephatiah mhac Maachah:

17 Do na Lebhiteach, Hassabiah mhac Cemuel: do na Naaróniteach, Sadoc:

18 Do Iudah, Elihu, *an* do dhearbhráithribh Dháibhí: do Issachar, Omri mhac Michael:

19 Do Shebulun, Ismaiah mhac Obadiah; do Naphtali, Ierimot mhac Asriel:

20 Do chloinn Ephraim, Hoséa mhac Asasiah: do leiththreibh Mhanasseh, Ioel mhac Pedaiach:

21 Do leiththreibh Mhanasseh ann Gilead, Iddo mhac Sechariah: do Bheniamin, Iaasiel mhac Abner:

22 Do Dhan, Asariel mhac Ieroham. *Ag só* prionnsadha threabha Israel.

23 Acht níor ghabh Dáibhí a nuibhir ó aois fhithchiod bliadhan agus faói: do bhrígh go ndubhairt an TIGHEARNA go lionfadh sé Israel amhuil réulta ninnhe.

24 Do thosuigh Ioab mhac Seruah ar áireamh, achd níor chríochnuigh sé, do bhrígh gur fhás fearg thríd sin a naghaidh Israel; ní mó do cuireadh a nuibhir a ccúntas chroinice Dháibhí rígh.

25 ¶ Agus ós cionn ionnmhusa an rígh do bhí Asmabhet mhac Adiel: agus do bhí Iehonatan mhac Ussiah ós cionn tighé an stóirís annsna machairighibh, annsna caithreachaibh, agus annsna bailtibh, agus annsna caisleánuibh:

26 Agus do bhí Esri mhac Chelub ós cionn na muinntire do rinne obair an mha-chaire do sháothrughadh na talmhan:

27 Agus ós cionn na blifíneamhnach do bhí Simei an Ramatiteach: do bhí, Sabdi an Siphmíteach ós cionn bhisig na bhfin-eamhnach do na soiléaruibh fionra:

28 Agus do bhí Baal-hanan an Gederiteach ós cionn na ccrann ola agus na

ccrann Sicómór noch do bhí annsna réitibh iachdracha: agus do bhí Ioás ós chionn soiléur na hola.

29 Agus do bhí Sitrai an Saroníteach ós cionn na sealbhann do bhí air féur a Sáron: agus do bhí Shaphat mhac Adlai os cionn na sealbhann do bhí sna glean-taibh:

30 Os cionn na ccámhall mar an ccéadna do bhí Obil an Tismeeliteach: agus ós cionn na uassal do bhí Iehdeiah an Meroniteach:

31 Agus ós cionn na ttréud do bhí Iasis an Hageríteach. *Dob* iadso uile feadhmannuigh maóine Dháibhí rígh.

32 Mar an gcéadna Ionatan dearbhrath-air athar Dháibhí do bhí sé na chomhairleach, na dhuine críonna, agus na scríbhneóir: agus do bhí Iehiel mhac Hachmon a blifochair mhac an rígh.

33 Agus do bé Ahitophel comhairleach au rígh: agus Hussai an Tarchiteach fa companach don rígh.

34 Agus a ndiúgh Abitephel do bhí Iehoiada mhac Benaiah, agus Abiathar; agus do bé Ioab ríghfhéinnidh shlóigh an rígh.

CAIB. XXVIII.

Tug Dáibhí ann a lán-chruinniughadh an phobal, 9 Ordughadh attaobh sheirbhís Dé; 11 Agus an teampaill.

A GUS do chruinnigh Dáibhí go Hierusalem prionnsadha Israel uile, prionnsadha na treabh, agus caiptínigh na ccuideachd do nódh minístralachd don rígh ré sealuigheachd, agus caiptínigh ós cionn na mílteadh, agus caiptínidh ós cionn na ccéad, agus na feadhmannuigh ós cionn maóine agus seilbhe an rígh uile, agus a mhac, inaille ris na hoifigeachaibh, agus ris na daóinibh curata, agus na daóine gaisgeamhla uile.

2 Ann sin do sheas Dáibhí rígh suas air a chosaibh, agus a dubhairt, Eistigh riom, a dhearbhráithre, agus mo phobal: *air mo shon féin, do bhí ann mo chroidhe tigh comhnuigh do dhéanamh dáirc chunnartha an TIGHEARNA, agus do chostól ar Ndé, agus do ghléas mé a ccoinne na hoibre:*

3 Acht a dubhairt Día riom, Ní dhéana tú tigh dom ainmsi, do bhrígh gur fear cogaidh thú, agus gur dhóirt tú fuil.

4 Gidheach do thogh an TIGHEARNA Día Israel misi roimhe thigh mathair uile do bheith am rígh ós Israel go bráth: óir do thogh sé Iudah do bheith na uachdarán; agus do thigh Iudah, tigh matharsa; agus a meac mhac matharsa do thaitin misi ris do dhéanamh rígh dhíom os cionn Israel uile;

5 Agus tair mo mhacaibh uile, (óir thug an TIGHEARNA mórán mac dhamh,) do thogh sé Solamh mo mhac do shuidhe anusa chathaoir ríogha a ríoghachd an TIGHEARNA ós cionn Israel.

6 Agus a dubhairt sé riomsa, do dhéana Solamh do mhac, mo thighse agus mo chúirte: óir do thogh mé é *do bheith* na mhac agum, agus biáidh misi am athair aigesin.

7 Tuilleamh oile fós daingneochuidh mé a ríoghachd go bráth, m'á bhíonn sé seasmhach a ccoimhlíonadh maitheantadh agus mo bhreitheamhnais, mar atá a niugh.

8 Anois uimesin a radharc Israel uile comhchruinniughadh an TIGHEARNA, agus a neisteachd ar Ndé, coimhéaduigh agus íarruidh uile aitheanta bhur TIGHEARNA Dé: chor go sealbhochthaoi an fearann maithsi, agus go bhfuigfidhe é mar oidhreacht ag bhur ccoilinn bhur ndiaigh go bráth.

9 ¶ Agus thusa, a Sholuimh a mhic, bíodh fíos Dé hathar agad, agus deana serbhis dó le croidhe iomlán agus lé toil aontadhuigh: óir spionuidh an TIGHEARNA na huile chroidhthe, agus tuigidh sé na huile bhreathnuighthe na smuaintighthead: ma íarrann tú é, do gheabha tú é; acht má thréiginn tú é, teigfidh sé úad thú go bráth.

10 Bí ar do chiomhhead anois; óir do thogh an TIGHEARNA thú do dheanadh tighe don tsanctóir: bí láidir, agus déana é.

11 ¶ Ann sin thug Dáibhi do Sholamh a mhac eisiompláir an phóirse, agus a thightheadh, agus a theagh ionnmhuis, agus a sheomradh úachdarach, agus a phárlús do b'áide a steach, agus áite na cathaóire trócaire,

12 Agus esiompláir na huile neithe dá bhfuáir ón spiorad, chúirteann thighe an TIGHEARNA, agus na séomradha timchioll fá ccairt, agus ionnmhusa thighe Dé, agus stóruis na neithiunn coisreactha:

13 Mar an céadna do chúrsadhuibh na sagart agus na Lebhíteach, agus don uile obair sherbhíse thighe an TIGHEARNA, agus a nuile shoitheach serbhíse a ttigh an TIGHEARNA.

14 *Thug sé ór a ccombthrom chum na neitheann* óir, do nuile ionstruiment do nuile ghlíne sherbhíse; *airgiod mar an gcéadna* do nuile ionstruiment airgid le ccombthrom, do nuile ionstruiment dá gach uile shórt serbhíse:

15 Eadhon comhthrom chum an choinnleóir óir, agus dá lampadhuibh dór, lé ccombthrom dogach éanchoinnleóir, agus dá lampadhuibh: agus do na coinnleoiribh airgid lé ccombthrom, don choinnleoir, mar

an gcéadna agus dá lampadhuibh, do réir úsaide gach áon choinnleóra.

16 Agus lé tomhas *thug sé ór* chum bórd a naráin taisbeanta, dá gach aon bhórd; agus airgiod *mar an gcéadna* do na bórduibh airgid:

17 Or fíorghlan mar an ccéadna chum na nádhal, agus chum na mbulladh, agus na ccupán: agus chum na mbáisín órdha *thug sé ór* tomhuiste chum gach aon bháisín; agus fós *airgiod* tomhuiste chum gach aon bháisín airgid:

18 Agus chum altóra na túise, ór aithleaghta lé tomhas; agus ór chum eisiomplára charbuid na cherúbíneach, noch do leathnuigh amach a *sciatháin*, agus d'folchadar áirc chunnartha an TIGHEARNA.

19 *Iadso* re chéile *arsa Dáibhi*, do mhúin an TIGHEARNA dhamhsa a scribhinn re na láimh orumsa, *eadhon* uile oibreacha na heisiompláiresi.

20 ¶ Agus a dubhairt Dáibhi re Solamh a mhac, Bí láidir agus bíodh meisneach mhaith agad, agus déana é: ná bíodh eagla ort, agus na bí anbhuaíneach: óir *biáidh* an TIGHEARNA Dia, *eadhon* mo Dhíasa, leachd; ní fhaillíochuidh sé ort, ní mó thréigfe sé thú, nó go ccríochnuighe tú a nuile obair chum serbhíse thighe an TIGHEARNA.

21 Agus, féuch, cúrsadha na sagart agus na Lebhíteach, chum uile sherbhíse tighe Dé: agus *béid* agadsa chum gach uile shórt oibre gach éanduine umhal glic, do gach gné sherbhíse: *béid* na prionnsadha fós agus an pobal uile air do chomhairle go hiomlán.

CAIB. XXIX.

Tiodhlacadh Dhaibhi, agus na bprionnsadha. 10 *Agus a bhriathra déigheannach.*

TUILLEAMH olle a dubhairt Dáibhi rígh ris an ccomhchruinniughadh uile, Mo mhac Solamh, amháin noch do thogh Dia, *atá sé fós óg* agus maoth, agus *atá* a nobair mór: óir ní do dhuine *atá* an pálás, acla don TIGHEARNA Dia.

2 Anois do ghléas misi ón uile neart a ccoinne thighe mo Dhé an tór a ccoinne *na neitheann* óir, agus an tairgiod a ccoinne *na neitheann* airgid, agus an prás a ccoinne *na neitheann* práis, an tíarann a ccoinne *na neitheann* iarainn, agus an tadmhad a ccoinne *na neitheann* adhmuid; clocha Onics, agus *clocha* cuir, clocha loinneardha, agus ioldhathach, agus a nuile shórt cloch úasal, agus clocha inarmuir go lór.

3 Tuilleamh fós, do bhrígh gur chuir mé mo dhúil a ttigh mo Dhé, atá agum

dom sheilbh dhílis féin, dór agus daingíod, noch do bhronn mé do thigh mo Dhé, ós cionn ar ghléas mé uile a ccoinne an tigh naomhtha,

4 *Eadhon* trí mhíle tallann óir, dór Ophir, agus seachd míle tallann airgid aitheagtha, díolach balladh na tightheadhlach:

5 An tór chum na neitheann óir, agus an tairgíod chum na neithíonn airgid, agus chum gach uile shórt oibre re láimh na bhfear ceirde. Agus cía anois atá ullamb do choisreagadh a sheirbhise a niugh don TIGHEARNA?

6 ¶ Ann sin do ofráladar go toileamhuil cinn na naitheann agus prionnsadha thréabh Israel, agus caiptínigh na mílteadhlach agus na ccéad, maille re húachdaránuibh oibre an rígh,

7 Agus thugadar chum serbhíse thighe Dé chúig mhíle tallann óir agus deich míle drama, agus deich míle tallann airgid, agus ocht míle dhéag tallann phráis, agus céad míle tallann íariann.

8 Agus an drong ag ár frith clocha mórluáigh do chuircadar a nionnmhus thighe an TIGHEARNA íad, le láimh Iehiel an Gersoniteach.

9 Ansin dogháirdigh an pobal, do bhrígh gur ofráladar go haontadhlach, do bhrígh gur ofráladar go toileamhuil lé croidhe iomlán don TIGHEARNA: agus do gháirdigh Dáibhi rígh mar an gcéadna le luathgháir mhóir.

10 ¶ Uimesin do bheannuigh Dáibhi an TIGHEARNA a lathair an chomhchruinnigh uile: agus a dubhairt Dáibhi, *Go madh* beannuigh thú, a TIGHEARNA Dia Israel ar nathar, go saoghal na saoghal.

11 As leatsa, a TIGHEARNA, an mhórdhachd, agus na cumhachda, agus an ghloir, agus an bhuáidh, agus an rioghamhlachd: óir is leachd a nuile ní *du bhfuil* ar neamh agus air talamh; as leachd an rioghachd, a TIGHEARNA, agus atá tú ar hárdughadh mar cheann ós cionn a nuile ní.

12 As uáitsi *thig* saidhblhrios aráon agus onóir, agus atá tú ad rígh ós cionn a nuile; agus ann do láimh *atá* cumhachda agus neart; agus is ann do láimh *atá* mór do dhéanamh, agus neart do thabhairt don nuile.

13 Anois ar a nadhbharsin, ar Ndía, bheirmid buidheachus riot, agus molmaoid hainm glóimhar.

14 Acht cía misi, agus cred *íad* mo dhaoine, as a mbiadh ionnuinn ofráil an comhthoilteanach so air an modhsa? óir is uáitse *thig* gach uile ní, agus dot chuid fein thugamar dhuit.

15 Óir is coimhithigh sinn ad fhiagh-

nuise, agus luchd cúarta sin, mar do bhádar ar naithe uile: *atáid* ar láethe ar an talamh amhuil scáile, air nach *bhfuil* fuireach.

16 O a TIGHEARNA ar Ndía, an stórsa uile do ghléasamar do dhéanamh tighhe dhuitsi dot ainm naomhtha as do láimh féin *thig* sé, agus is leachd féin é uile.

17 Atá a fhios agam mar an gcéadna, ó mo Dhía, go bhféachann tusa an croidhe, agus go bhfuil sólas agad annsa bhfréantachd. Ar mo shonsa, a nionnracus mo chroidhe dofráil mé na neithesi uile go toileamhuil: agus do chonnuirc mé anois maille re gáirdeachus do phobal, noch atá a lathair annso, ag ofráil go toileamhuil duitsi.

18 O a TIGHEARNA Dia Abraham, Isaac, agus Israel, ar naithe, cumhduigh so go bráth a mbreathnughadh smuaintighthe chroidhe do phobail, agus ullmhuigh a ccroidhe dhuit féin:

19 Agus tabhair dom mhac Solamh croidhe iomlán, do choimhead haitheantadh, thfiaghnuisseadh, agus do reachda, agus do dhéanamh na neithíonnso uile, agus do chur an phálaís suas, a ccoinne a ndéarna misi solathar.

20 ¶ Agus a dubhairt Dáibhi ris an ccomhchruinniughadh uile, Anois molaidh bhuir TIGHEARNA Dia. Agus do bheannuidh an comhchruinniughadh uile an TIGHEARNA Dia a naitheadhlach, agus do chromadar a ccinn síos, agus do onóruigh-eadar an TIGHEARNA, agus an rígh.

21 Agus do ofráladar iodhbartha don TIGHEARNA, agus do iodhbradar ofráil loisce don TIGHEARNA, ar na mháarach déis an laoi sin, *eadhon* míle damh, míle reithe, agus míle úan, maille re na nofráluibh dighe, agus iodhbartha go iomarcach ar son Israel uile:

22 Agus a dúadar agus díbheadar as coinne an TIGHEARNA an lánin maille re gáirdeachus mór. Agus do rinneadar rígh do Sholamh mhac Dáibhi an dara huair, agus do ungadar é don TIGHEARNA *chum bheith* na árdughadarán, agus Sadoc *chum bheith* na shagart.

23 ¶ Ann sin do shuigh Solamh a ccathaoir an TIGHEARNA na rígh a náit Dháibhi a athar, agus tháinic sé ar a aghaidh; agus dumluidh Israel uile dhó.

24 Agus dumluidhgeadar na prionnsadha agus na daoine cumhachdacha uile, agus fós uile mhic Dháibhi rígh, íad féin don rígh Solamh.

25 Agus do mbéduigh an TIGHEARNA Solamh go hanmhór a radhairc Israel uile, agus do bhronn sé dhó a leithéid sin do rioghamhlachd nach raibh im éain rígh roimhe a Nisrael.

26 ¶ Marso fa rígh Dáibhi mhac Iesse ós cionn Israel uile.

27 Agus *budh* ceathrachad blíadhan aimsir a ríge ós Israel; seachd mbladhna do bhí sé na rígh ann Hébron, agus trí *blíadhna* air thriochad a ríge ann Ierusalem.

28 Agus déng sé a naóis mhaith fhoirfe, lán do laéthibh, do shaidhbhrios, agus donóir: agus do bhí Solamh na rígh iona áit.

29 Anois gníomha Dháibhi rígh, ó thús go deireadh, féach, a *táid* scríobhtha a leabhar Shamuel an feuchadóir, agus a leabhar Natan an fáigh, agus a leabhar Ghad an feuchadóir,

30 Maille re na ríge uile agus re na chumhachd, agus a naimsir do chuaidh thairis, agus thair Israel, agus thair a nuile rioghachd na tíorthadh.

An dara Leabhar do na CROINICLIBH.

CAIB. I.

Do fuair Solamh ó Dhia, 7 gliocas
13 neart agus saidhbhrios.

AGUS do neartuigheadh Solamh mhac Dáibhi iona rioghachd, agus *do bhí* a THIGHEARNA Día maille ris, agus do mhéuduigh sé é go hionarcach.

2 Ann sin do labhair Solamh re Hisrael uile, re cáiptíneadh na mílteadh agus na ccéad, agus ris na breitheamhnuibh, agus re gach áon úachdaran ann Israel uile, re ceannuibh na naithearach.

3 Mar sin do chuaidh Solamh, agus an comhchruinniughadh uile iona fhochair, don náit áird *do bhí* ann Gibeon; óir is annsin do bhí tabernacuil chomhchruinnigh Dé, noch do rinne Maóise searbhfhoghan-tuigh an TIGHEARNA ann sa bhfásach.

4 Acht thug Dáibhi airc Dé ó Chiriatarim súas gus a *náit* do ullmhaigh Dáibhi roimpe: óir do chuir sé lóistín na sheasamh dhi ann Ierusalem.

5 Tuilleamh fós do chuir sé, an altóir phráis, do rinne Besaleel mhac Uri, mhic Hur, as coinne thabernacuil an TIGHEARNA: agus do ghuidh Solamh agus an comhchruinniughadh aice.

6 Agus do chuaidh Solamh súas annsin gus a naltóir phráis a lathair an TIGHEARNA, noch *do bhí* ag tabernacuil an chomhchruinnigh, agus dofráil sé míle íodhbhuirt loisge uirre.

7 ¶ Annsa noidhche sin dfoillsigh Día é féin do Sholamh, agus a dubhairt sé ris, Iarr cred bhéarus me dhuit.

8 Agus a dubhairt Solamh ré Día, Do thaisbéin tú grása móra dom athair Dáibhi, agus do chuir tú misi do ríge iona áit.

9 Anois, a THIGHEARNA Día, coimhlíontar do ghealladh dom athair Dáibhi: óir do rinne tú rígh dhíomsa air phobal comhhlíonmhar re luáithreadh na talmhan.

10 Tabhair dbamh anois eagna agus éolus, lé a racha mé amach agus le a ttiucta mé a steach roimhe an bpobalsa: óir cía dá tting breitheamhnus do dhéanamh air do phobal, *atá* comhmórsa?

11 Agus a dubhairt Día re Solamh, Do bhrígh go raibh so ann do chroidhe, agus nár iarr tú saidhbhrios, maóin, nó onóir, no bás do námhad, agus fós nár iarr tú sáoghal fada; achd gur iarr tú eagna agus éolus dhuit féin, go madh féidir leachd breitheamhnus do dhéanamh ar mo phobalsa, ós cionn a ndéarna mé rígh dhíot:

12 Do háontuigheadh eagna agus éolus duit; agus do bhéara mé saidhbhrios duit, agus maóin, agus onóir, á leithéid nach bhfuair aon do na ríghthibh *do bhí* romhad, agus nach bhfuighe éanduine ad diáigh a leithéid.

13 ¶ Ann sin tháinig Solamh ó náit áird *do bhí* ann Gibeon go Hierusalem, ó lathair tabernacuil an chomhchruinnigh, agus do bhí na rígh ós cionn Israel.

14 Agus do chruinnigh Solamh carbuid agus marcshluagh: agus do bhí míle agus ceithre chéad carbad aige, agus dhá mhíle dhéag marcach, noch do shuidhigh se a ccaithreachaibh na ccarbad, a bhfochair an rígh ann Ierusalem.

15 Agus thug an rígh airgiod agus ór ann Ierusalem mar chlocha, agus do rinne croinn céadair ann amhuil croinn sicomoir noch *atá* san ghleann air líonmhaireachd.

16 Agus tugadh eich chum Soluimh as an Négipt, agus snáth lín: do ghlacaidís ceannuighthe an rígh an snáth ar a lúach.

17 Agus thugadar súas agus rugadh amach as an Négipt carbad air cheann shé chéad *secel* airgid, agus each ar cheann chéad agus cháogad: agus marsin thugadar léo *eachraidh* do ríoghuibh na Hittiteach uile, agus do ríoghuibh na Síria, le na láimhsion.

CAIB. II.

Deasughadh arson thogbhala an teampuill.

AGUS do thionnsguin Solamh tigh do dhéanamh dainm an TIGHEARNA, agus tigh dhá rioghachd.

2 Agus do áirimh Solamh amach trí fithchid agus deich míle fear diomchar úalach, agus ceithre fithchid míle doibriughadh annsa tslíabh, agus trí mhíle agus sé chead déachuín ós a ccionn.

3 ¶ Agus do chuir Solamh (teachda) go Húram rígh Tíor, gha rádh, Mar do rinne tú re mathair Dáibhi, agus gur chuir tú cedair chuige do dhéanamh tighe dhó iona ndéanadh sé comhnuighe, *déana mar-sin ríomsa.*

4 Féuch, atáim ag deanamh tighe dainm mo TIGHEARNA DÉ, *da* choisreagadh dhó, agus do losgadh túise déagbhholaidh dá lathair, agus don narán taisbéanta laetheamhuil, agus do na hofráluibh loisge maidin agus tráthnóna, annsna sabboidibh, agus annsna reéibh núadha, agus a bhféas-tuighibh sollamanta ar TIGHEARNA DÉ. *Atá so dúalach air Israel go bráth.*

5 Agus an tigh atáim do dhéanamh *budh* mór é: óir is mór ar Ndía ós cionn gach uile dhée.

6 Acht cíá fhéadas tigh do dhéanamh dhó, ó nach féidir lé neamh agus re neamh na neamh a rochduin ionta? cíá *misi* air a nadbharsin, as a ndéanuinn tigh dhó, achd amháin iodburtha do losgadh as a choinne?

7 Cuir chugam anois uimesin duine glic a noibriughadh a nór, agus a naigíod, agus a bpráir, agus a níarann, agus a bpurpuir, agus a ndearg, agus a ngorm, agus agá mbia eólas a ngreannadh a bhfochair na ndáoine nglic *atá* agamsa ann Iúdah agus ann Ierusalem, noch do sholathair Dáibhi mathair.

8 Cuir chugam mar an gceadna croinn chédair, croinn ghiumhuís, agus croinn Algam, as Lebanon: (óir is fíos damh gurab éolgach do shearbhfhoghantúighidhse air adhmáid do ghearradh a Lebanon); agus, féuch, *béid* mo mhuinntirse a bhfochair do mhuinntire,

9 Eadhon dullmhughadh adhmúid dhambsa go lór; óir an tigh atáim ar tí do chur súas *budh* iongantach a mhéid.

10 Agus, féach, do bhéara mé dot mhuinntir, na géarrthóiríge ghéarrfús adhmáid, fithche míle miosúr do chruithneachd bhuáilte, agus fithche míle miosúr éorna, agus fithche míle soitheach fíona, agus fithche míle soitheach ola.

11 ¶ Ann sin do fhreagair Húram rígh Tíor a scríbhinn, noch do chuir sé go Solamh, Do bhrígh gur bionmhuin leis an

TIGHEARNA a dhaóine, do rinne sé rígh dhíotsa ós a ccionn.

12 A dubhairt Húram fós, *Go madh* beannuigh an TIGHEARNA Dia Israel, noch do rinne námh agus talamh, noch thug mac glic do Dháibhi rígh, lán do chríonnachd agus do thuigsin, noch do chuirfeadh tigh súas don TIGHEARNA, agus tigh dhá rioghachd.

13 Agus anois do chuir misi chugad duine glic, tuigsionach, do mhuinntir mathar Huram,

14 Mac mná dingleanuibh Dan, agus duine do Thíor a athair, glic a noibriughadh a nór, agus a naigíod, a bpráir, a níarann, a ccoich, agus a nadhmad, a bpurpuir, a ngorm, agus a linéadach fhíneulta, agus a ndearg; agus mar an gceadna do ghreannadh gach éantsóirt oibre greanta, agus do bhreith éoluis air gach uile stuáim da ccuirfíghtheair chuige, maille re do dhaóinibh gliocasa, agus re daoinibh glioca mo TIGHEARNA Dáibhi hathair.

15 Anois ar a nadbharsin an chruithneachd, agus a néorna, a nola, agus an fíon, air ar labhair mo thighearna, cuirfeadh sé úadh iad chum a shearbhfhoghantúightheadh:

16 Agus géarrfúinne adhmáid as Lebanon, an mhéid bhus uireasbuidh ort: agus béaram linn na sláoduibh iad air an bhfairge go Ioppa, agus béara túsa as sin go Hierusalem iad,

17 ¶ Agus do áirimh Solamh a raibh do choimhitheachuibh a tír Israel, do réir na nuibhreach lear áirimh Dáibhi a athair iad; agus do frith dhíobh céud agus cáogad míle agus trí mhíle agus sé chead.

18 Agus do chuir sé trí fithchid agus deich míle dhíobh diomchar úalach, agus ceithre fithchid míle doibriughadh san tslíabh, agus trí mhíle agus sé chead ós ccionn dá mbrostadh iona nobair.

CAIB. III.

Togbhala an teampuill.

AN sin do thosuigh Solamh ar thigh an TIGHEARNA do dhéanamh ann Ierusalem a slíabh Móriah, mar ar fhoillsígh an TIGHEARNA é féin da athair Dáibhi, ann sa náit do ghléus Dáibhi a nurlár buáilte Orman an Iebusiteach.

2 Agus do thosuigh sé a nobair an dara lá don dara mí, annsa cheathramhadh bliadhain da ríge.

3 ¶ Anois is iadso na *neithe ionar* teaguisgeadh Solamh do dhéanamh tighe DÉ. A fhad a ccubhadiuibh do réir an chéadtomhuís do *budh* trí fithchid cubhad, agus a leithead fithche cubhad.

4 Agus an póirse noch do bhí a néadan

CAIB. IV.

an tìghe, do bé a fhad do réir leithne an tìghe, fithche cubhad, agus céad agus fithche cubhad na áirde: agus d'fòluigh sé táobh a stigh é le hór fìorghlan.

5 Agus air an tteagh fa mó do chuir sé ceann le crannuibh giumhuis, noch d'fòluigh sé le hór fìorghlan, agus do chuir ar sin croinn phailme agus slabhruidhe.

6 Agus do dheagmhaisigh sé an tigh lé clochaibh uáisle mar scéimh: agus do budh d'òr Parbhaim an tór.

7 D'fòluidh sé mar an cceádna saltacha an tìghe, a phostuidhe, agus a bhalluidhe, agus a dhoirse, lé hór; agus do ghrean sé cherubínigh air na balladhuibh.

8 ¶ Agus do rinne sé an tigh is ro náomhtha, do bé a fhad sin do réir leithne an tìghe, fithche cubhad, agus a leithid fithche cubhad: agus d'fòluigh sé le hór fìorghlan é, *ráinic* sé chum sé chéad tallann.

9 Agus do budh cáogad secel óir comh-thrcm na ttaíngeadh. Agus d'fòluigh sé na seomradha úachdarach le hór.

10 Agus anusa náit ro náomhtha do rinne sé dhá cherubín do buir shoghluáiste, agus d'fòluigh sé le hór iad.

11 Agus do bhí fithche cubhad ar fad a sciathánuibh na cherubínigh: cúig cubhaid a néainsciathán, ag rochduin go balla an tìghe: agus cúig cubhaid san dara sciathán, ag rochduin go sciathán an cherub oile.

12 Agus do bhí cúig cubaid a néainsciathán don cherub oile, ag rochduin go balla an tìghe: agus do bhí fós cúig cubhaid san sciathán oile, teanta ré sciathan an cherub oile.

13 Do leathnuigheadar sciatháin ná cherubsa iad féin amach fithche cubhad: agus do sheasadar air a ccosuibh, agus a naghthe a steach.

14 ¶ Agus do rinne sé an folach do ghorm, agus do phurpair, agus do dhearg, agus do linéadach fhíneálta, agus doibrigh sé cherubínigh air sin.

15 ¶ Do rinne sé mar an cceádna as coinne an tìghe dhá philéur cúig cubhaid déag agus fithche ann áirde, agus an sa cceann do bhí air mhullach gach áon díobh cúig cubhaid.

16 Agus do rinne sé slabhruidhe, mar bhíos annsa noracuill, agus do chuir iad air cheann na bpiléir; agus do rinne sé céud pomegranat, agus do chuir sé air na slabhradhuibh iad.

17 Agus do thóg sé sías na piléir as coinne an teampuill, áon ar an láimh dheis, agus an dara air an láimh chlé; agus thug sé Iachin-dainm air sin don láimh dheis, agus Boas air sin don láimh chlé.

Maisiughadh, agus soithighe an teampuill.

TUILLÉAMH eile fós, do rinne sé altóir phráis, fithche cubhad a fad, agus fithche cubad a leithead, agus deich ccubhaid a háirde.

2 ¶ Do rinne sé mar an cceádna fairge leagtha deich ccubhaid ó bhrúach go brúach, cruinn air gach éantáibh, agus do budh cúig ccubhaid a háirde; agus do ghabh líne thríochad cubhad timchioll fa ccuairt air.

3 Agus faoi sin do bhí cosamhlachd dhamh, noch do thimchiolluigh é fa ccuairt: deich iona ccubhad, ag timchiollughadh na fairge fa ccuairt. Do teilgeadh dhá chúrsa damh, a nuair do teilgeadh í.

4 Do sheas sin air dhá dhamh dhéag, a trí ag féuchuin don leath thúgaigh, agus a trí ag féuchuin don leath shíar, agus a trí ag féuchuin don leath theas, agus a trí ag féuchuin don leath shoir: agus do shuighidh sé a nfairge shuas orra, agus a leith deirigh uile a steach.

5 Agus do bhí lán duirn air thighe ann, agus a brúach sin cosmhuil ré hiondheanamh brúach cupáin, maille re bláthuibh lile; do chongmahadh sé trí mhíle Bât.

6 ¶ Do rinne sé mar an cceádna deich lábhéir, agus do chuir a cúig dhíobh air an láimh dheis, agus a cúig air an láimh chlé, dionnladh ionnta: do nighedís ionnta na neithe dofráidís mar oifáil loisge; acht is re haghaidh na sagart do bhí a nfairge, dionnladh ionnta.

7 Agus do rinne sé deich ccoinneóirigh óir do réir a cceamtha, agus do chuir sé san teampall iad, a cúig ar an láimh dheis, agus a cúig ar an láimh chlé.

8 Do rinne sé mar an cceádna deich mhuird, agus do shuidhigh sé san teampall iad, a cúig ar an ttaobh ndeas, a cúig ar an ttaobh cclé. Agus do rinne sé céad bulla óir.

9 ¶ Tuilleamh oile fós do rinne sé cúirt na sagart, agus an chúirt mhór, agus doirse don chúirt, agus d'fòluigh sé na doirse lé prás.

10 Agus do shuighidh sé a nfairge ar an ttaoibh ndeas don chionn shoir, thall as ccoinne an taoibh theas.

11 ¶ Agus do rinne Húram na potadha, agus na slúaste, agus na báisínigh. Agus do chríochnuigh Húram a nobair do bhí ré a dhéanamh aige, don rígh Solamh air thigh Dè;

12 Mar atá an dá philéur, agus na mill, agus na cinn noch do bhí air mhullach an dá philéur, agus an dá fhidheachán d'fòlach mheall na cceann, noch do bhí air mhullach na bpiléir;

13 Agus ceithre chéud pomegranat air an dá fhidheachán; dhá chúrsa pomegranat ar gach figheachán, d'falach dhá ubhall na cceann noch do bhí air na piléuribh.

14 Do rinne sé mar an gcéadna bása, agus do rinne sé oighne móra ar na básuibh;

15 Aon fhainge, agus dhá dhamh dhéag fúthigh.

16 Na potadha mar an gcéadna, agus na sluaiste, agus na hadhail, agus a nin-struimenteadh uile, do rinne athair Hiram don rígh Solamh chum tìge an TIGHEARNA do phrás loinneardha.

17 A réiteach Iordan do theilg an rígh iad, annsa talmh chríadha eidir Succot agus Seredat.

18 Is marso do rinne Solamh na soigh-thighesi uile go nuibhir mhóir: óir nior bhféidir cointhrom an phrás do mheas.

19 ¶ Agus do rinne Solamh na soigh-thìge uile do thigh Dé, a naltóir óir mar an gcéadna, agus na buird-air ar cuireadh an tarán taisbéanta;

20 Agus fós na coinneóirigh gun a soillsibh, chor go mbéidís lasta do réir ghnátha as coinne an noracuil, dór fhíorghlan.

21 Agus do rinne sé na blátha, agus na lampuidhe, agus na teachairigh dór, agus sin dór fhíorghlan;

22 Agus na glantóirigh, agus na bull-adha, agus na liacha, agus na senseir, dór fhíorghlan: agus dul a steach an tìge, na doirse budh faide a steach ar a náit ro náomhtha, agus doirse thìge an teampuil, dob ór iad.

CAIB. V.

Ionnmhús thìge Dé. 2 An airc. 11 Tar éis moladh na ccantairìge, do thaisbein Dia a ghloir.

IS mar so do críochnuigheadh a nuile obair da ndéarna Solamh do thigh an TIGHEARNA: agus thug Sólamh a steach gach uile nídar thiodhluic Dáibhi a athair; agus do chuir sé an tairgiod, agus an tór, agus na huile instrumente, a measc ionnmhús thìge Dé.

2 ¶ Annsin do chruinnigh Solamh sinn-sir Israel, agus cinn na ttreabh uile, togha aithreadh chloinne Israel, go Hierusalem, do thabhairt airc chunnartha an TIGHEARNA suas as cathrigh Dháibhi, as Sion.

3 Uimesin do chruinnigheadar fir Israel iad féin uile chum an rígh ar an bhféasta noch do bhí annsa seachmhadh mí.

4 Agus thangadar sinnsir Israel uile; agus do thogbhadar na Lebhítigh an náirc suas.

5 Agus rugádar an náirc suas, agus

tabernacuil an chomhchruinnigh, agus a rabhadar do shoithighibh náomhtha annsa tabernacuil, thugadar na sagairt agus na Lebhítigh leó suas iad.

6 Mar an gcéadna do rinne an rígh Solamh, agus comhchruinniughadh Israel uile noch do chruinnigh chuge as cuinne na háirce, íodhbairt cáorach agus damh, nár bhéidir innisin nó áirimh ar iomad-amhlachd.

7 Agus thugadar na sagairt airc chunnartha an TIGHEARNA a steach na hait fèin, go horacuil an tìge, don náit ro náomhtha, eadhon fáoi sciathanuibh na cherubínigh:

8 Oir do leathnuigheadar na cherubínigh amach a sciatháin ós cionn áite na háirce, agus d'folchadar na cherubínigh an airc, agus a maideadha ós a cionn.

9 Agus do thairngeadar amach maideadha na háirce, chor go bhfaicthi cinn na maideadh amach ón airc as coinne an noracuil; acht ní facas amuigh iad. Agus atáid annsin gus a niugh.

10 Ní raibh éinni san airc achd an dá chláir do chuir Maóise innte ag Hóreb, a nuair do rinne an TIGHEARNA cunnradh ré cloinn Israel, an tan do thangadar ón Negipt.

11 ¶ Agus tárla, a nuair thangadar na sagairt amach as a náit náomhtha: (oir do náomhadh a rabhadar do shagartuibh a lathair, agus ní rabhadar ag feithiomb do réir sheala an tainsin:)

12 Mar an gcéadna na Lebhítigh do bhí na luchd ceoil, sliochd Asaph, agus Heman, agus Iedutun uile, maille re na macaibh agus le na ndearbhráithribh, ar na néadughadh a léineadh gheal, agus cimball aca agus saltracha agus cláirseacha, do sheasadar ag an cheann shoir don naltóir, agus céud agus fithche sagart maille riu ag déanamh fhuáime re stocuibh:)

13 Tárla, a nuair do bhádar luchd séideadh na stoc agus na cantairìge amhuil áon, do dhéanamh éanghotha amháin ré a chluinsion a tabhairt molta agus buidheachus don TIGHEARNA; agus a nuair do thógbhadar a nguth suas leis na stocuibh agus leis na cimbaluibh agus lé hadhbhuibh cíuil, agus ar mholadar an TIGHEARNA gha radh. Oir is maith é; óir mairigh a thrócaire go bráth: annsin gur líonadh tigh an TIGHEARNA a stigh le néull, eadhon tigh an TIGHEARNA;

14 Ionduis nar fheadadar na sagairt seasamh do mhiniostalachd do bhrìgh an neóill: óir do líon glóir an TIGHEARNA tigh Dé.

CAIB. VI.

*Solamh ar beannughadh an phobail dó,
12 Do choisrig sé an teampull lé hur-
naidhe.*

AN sin do ráidh Solamh, A dubhairt an TIGHEARNA go ndéanadh sé comhnuigh anusa dorchadus thiugh.

2 Acht do rinne misi tigh comhnuigh dhuit, agus ionad háitreibhe go bráth.

3 Agus diompóigh an rígh a aghaidh, agus do bheannuigh sé comhchruinniughadh Israel go hiomlán: (agus do sheas comhchruinniughadh Israel uile.)

4 Agus a dubhairt seision, *Go madh* beannuigh bhías an TIGHEARNA Día Israel, noch do coimhlíon le na láimh an ní do labhair sé le na bhéul rém athair Dáibhi, dhá rádh,

5 On ló fa ttug mé amach mo phobal as crích na Iegipte níor thogh mé aonchathair do chaithreachaibh threabh Israel do dhéanamh tighle innte, iondus go mbiáth mainm annsin; ní mó do thogh mé aonduine do bheith na úachdarán ós cionn mo phobuil Israel:

6 Acht do thogh mé Ierusalem, chor go mbiáth mainm annsin; agus do thogh mé Dáibhi chum a bheith ós cionn mo phobail Israel.

7 Anois do bhí a ccroidhe Dháibhi mathar tigh do dhéanamh dainm an TIGHEARNA Día Israel.

8 Acht a dubhairt an TIGHEARNA ré Dáibhi mathair, Do bhrígh go raibh ann do chroidhe tighle do dhéanamh dom ainmsi, is maith do rinne tú sin do bheith ad chroidhe:

9 Gidheadh ní tusa dhéanas an tigh; achd do mhac noch thiucfas amach as tinnighibh, isé dhéanas tigh dom ainmsi.

10 Do chomhuil an TIGHEARNA air a nadsbharsin a bhriathar noch do labhair sé: óir déirigh misi súas a náit mathar Dáibhi, agus ataim mo shuighe a ccathaóir ríogha Israel, mar do gheall an TIGHEARNA, agus do rinne mé an tigh dainm an TIGHEARNA Día Israel.

11 Agus is ann do chuir mé an náire, mar a bhfuil cunnradh an TIGHEARNA do rinne sé ré cloinn Israel.

12 ¶ Agus do sheas sé as coinne altóra an TIGHEARNA a lathair chomhchruinnigh Israel uile, agus do leathnuigh sé amach a lámha:

13 (Oir do rinne Solamh scafal práis, do chúig cubhaid ar fad, agus chúig cubhaid ar leithead, agus trí cubhaid ar áirde, agus do chuir a lár na cúirte é: agus is air sin do sheas sé, agus do léig a ghlúine faoi as coinne chomhchruinnigh Israel uile, agus

do leathnuigh sé a lámha amach leath re neamh,)

14 Agus a dubhairt, O a THIGHEARNA Día Israel, ní bhfuil Día cosmhuil riot ar neamh, nó air talamh; noch chomhallas cunnradh, agus *thaisbeanus* trócaire dot shearbhfhoghantuibh, noch shiubhuighios as do choinne ó na nuile chroidhe:

15 Thusa noch do chomhuil dom athair Dáibhi do shearbhfhoghantuigh an ní do gheall tú dhó; agus do labhair tú red bhéul, agus choimhlíon led láimh é, mar *atá* a niugh.

16 Anois ar a nadsbharsin, a THIGHEARNA Día Israel, comhuil dot shearbhfhoghantuigh mathair Dáibhi an ní do gheall tú dhó, dha rádh, Ní fhailleochuidh duine thú an mo radharsa do shuighe a ccathaóir ríogha Israel; acht amháin go ttugaid do chlan aire dá slighe do shiubhal ann mo dhligheadhsa, mar do shiubhail tusa am lathair.

17 Anois maiseadh, a THIGHEARNA Día Israel, fíorthar thfocal, noch do labhair tú red shearbhfhoghantuigh Dáibhi.

18 (Acht an deimhin go ccoimhneochuidh Día a bhfochair dáoine ar an talamh? féach, ní fhéadann neamh agus neamh na neamh thusa do chomhgháil; cred é nios lugha ná sin an tighse do rinne misi!)

19 Bíodh meas agad uimesin ar urnaigh do shearbhfhoghantuigh, agus air a íarratus, a THIGHEARNA mo Dhía, do thabhairt éisteachd don ghairm agus don athchuinge ghuidheas do shearbhfhoghantuigh ad lathair:

20 Iondus go mbiáth do shúile foscuilte air an tighse do ló agus doidliche, air a náit dar labhair tú go ccurfeá thainm ann; éisteachd ris an nuighe do ní do shearbhfhoghantuigh annsa náitse.

21 Tabhair éisteachd ar a nadsbharsin do ghearánuibh do shearbhfhoghantuigh, agus dód phobail Israel, noch do dhéanuid siad chum na háitesí: cluin thusa ó hionad comhnuigh, *eadhon* ó neamh; agus a núair chluinfios tú, tabhair maitheamhnus *dóibh*.

22 ¶ Má pheacuigheann duine a naghaidh a chomharsann, agus go tiubharthar mionna air do thabhairt a mhionn, agus go ttiucfuid na mionna a lathair haltórasa annsa tighse;

23 Annsin cluinse ó neamh, agus déan, agus beir breath air do shearbhfhoghantuighibh, a ccúitiughadh ris an cciontach, ag tabhairt luáigheachd a shlighe dhó air a cheann fein; agus a nglanadh a nfhíréin, ag tabhairt dhó do réir a ionnracuis.

24 ¶ Agus má beirthean an chuid is measa dot phobal Israel roimhe a námhuil, do bhrígh gur pheacuigheadar ad aghaidh; agus go bhfillfid siad agus go naideomhuil

hainmsi, agus guidhe do dhéanamh agus gearán ad lathair annsa tighsi;

25 Annsin cluinsi ó neamh, agus maith peacadh do phobuil Israel, agus tabhair íad a ris don dúitheche noch thug tú dhóibh féin agus dá naithribh.

26 ¶ A núair dhruidfíghthear neamh, agus nach bíá fearthuinn ann, do bhrígh gur pheacnigheadar ad aghaidhsi; ma ghuidhid siad leath ris a náitsi, agus thainmsi dadmháil, agus tilleadh ó na bpeacadhuibh, an tan phíanus tusa íad;

27 Ann sin cluinsi ó neamh, agus maith peacadh do sheirbhiseach, agus do phobuil Israel, a núair mhúinfeas tú an tslighe niaith dhóibh, ionar coir dhóibh siubhal; agus cuir fearthuinn air an ttailamh, noch thug tú dot phobal mar oighreachd.

28 ¶ Má bhíonn gorta annsa dúithche, má bhíonn pláigh, má bhíonn sunnghaoth, nó drúchd millteach, nó lócust, nó spridneanta; agus má shuighid a naimhde na tínmhioll a ccaithreachaibh a tíre; gidh bé goimh nó gidh bé tiuneas bhías ann:

29 Annsin gidh bé guidhe nó gearán do dhéantar le duine ar bith, nó red phobal Israel uile, a núair aitheanas gach áon a thinneas féin agus a dhoilghios féin, agus leithneachus sé a lámha ainach san tighsi:

30 Annsin cluinsi ó neamh hionad combnuidhe féin, agus maith, agus tabhair do gach ánduine do réir a shligtheach uile, noch a bhfuil fios a chroidhe agad; (óir is agadsa amháin atá fios croidhtheach chloinne na ndaoíne:)

31 Chor go mbíá eagla orra romhad, lé a siubboluid ann do shligtheibh, an feadh mhairfid siad annsa dúithche noch thug tú dar naithribh.

32 ¶ Tuilleamh oile a taoibh an choimhithigh, nach dod phobal Israel, achd tháinic as tír incheín air son hanna móiresi, agus do láimhe cumhachduigh, agus do righe sínte amach; má thigid siad agus guidhe annsa tighse;

33 Annsin cluise ó neamh, ó háit combnuigh féin, agus déan do réir gach neithe a ngoirfe an coimhiteach ort dá thaoibh; iondus go mbíá fios hanna ag na húile dhaoinibh na talmhan, agus go mbíá heagla orra, mar atá air do phobal Israel, agus go mbíá a fhios aca an tighse do rinne misi gurob ad ainmsi ghoirthear é.

34 ¶ Má théid do phobal do dhéanamh cogaidh amach a naghaidh a námhad annsa tslighe a ccuirfe tusa íad, agus go nguidhid siad chugad leath ris an ccathruighsi noch do thóg tú, agus ris an ttigh do rinne misi dot ainm;

35 Annsin cluinsi ó neamh a nurnuigh agus a ngearán, agus cothuighsi a ccúis.

36 ¶ Má pheacuidhid siad ad aghaidh, (óir ní bhfuil duine air bith nach bpeac- uigheann), agus go mbíá fearg agad riu, agus go seachóduigh tú uáit iad roinhe a námhuid; agus go mbéuruid léo a láimh íad go ndúithche a bhfad úadhb nó láimh riu;

37 Thairis sin má chuimhnighid orra féin annsa tirsin iona mbéarthar a láimh íad, agus go niompóchuid siad agus go nguidhid chugadsa a ccric a ndaoirsine, gha rádh, Do pheacuigheamar, do rinneamar earráid, agus is olc do chúamar;

38 Má fhíllid siad chugadsa maille re na nuile croidhe agus le na nuile anum a tír a ndaoirsine, áit a rugadar a láimh íad, agus go nguidhid leath ris an ndúithche, thug tú dá naithribh, agus leath ris an ccathruigh do thogh tú, agus leath ris an ttigh do rinne misi dot ainm:

39 Annsin cluinsi ó neamh, ód ionad combnuigh féin, a nguidhe agus a ngearán. agus cothuigh a ccúis, agus maith dot phobal noch do pheacaidh ad aghaidh.

40 ¶ Anois, mo Dhía, guidhim thú, bídis do shúile foscuilte, agus bídis do chlúasa aireach don nurnuigh noch do dhéantar san náitsi.

41 Anois ar a nadhbharsin éirigh, a THIGHEARNA DÍA, dot áit suáimhis, thú féin, agus airc do neirt: éduighthear do shagairt, ó a THIGHEARNA DÍA, le slánughadh, agus gáirdidís do náomh a maitheas.

42 A THIGHEARNA DÍA, na fill uáit aghuidh hungthaigh: cuimhnigh trócuir-eadh Dháibhi do shearbhfhoghantuigh.

CAIB. VII.

Urnaidh Sholaimh ar taitneamh ré Dá, do dhearbh sé coisriogan an teampuill ó neamh.

ANNOIS an tan do chríochnuigh Solamh a ghuidhe, tháinic an teine a nús ó neamh, agus do dhóith sí a nofráil loisge agus na hiodhbartha; agus do líon glóir an THIGHEARNA an tigh.

2 Agus níor fhéudadar na sagairt dul a steach go tigh an THIGHEARNA, do bhrígh gur líon glóir an THIGHEARNA tigh an THIGHEARNA.

3 Agus an tan do chonncadar clann Israel uile mar tháinic an teine a nús, agus glóir an THIGHEARNA air an ttigh, do chromadar íad féin maille re na naightheibh chum na talmhan air a nurlár, agus do adhradar, agus do mholadar an THIGHEARNA, gha rádh, Oir is maith é; oir mairidh a thrócaire go bráth.

4 ¶ Annsin da íodhbuir an rígh agus an pobal uile íodhbuir as coinne an THIGHEARNA.

5 Agus do íodhbuir an rígh Solamh

íodhbhuirt fhithchid agus dá mhíle damh, agus chéad agus fithchid míle cáora: marsin do choisrig an rígh agus an pobal uile tigh Dé.

6 Agus do bhádar na sagairt ag feithiomh ar a noifig féin: na Lebhítigh mar an gcéadna le ionstruimentibh ceoil an TIGHEARNA, noch do rinne Dáibhi rígh do mholadh an TIGHEARNA, do bhrígh go mairionn a throcáire go bráth, a núair do mhol Dáibhi maille re na minostralachd sin; agus do shéideadar na sagairt na stuic rompa, agus do sheas Israel uile.

7 Tuilleamh eile fós do náomhuidh Solamh meadhón na cúirte noch do bhí as coinne thighe an TIGHEARNA: óir is annsin do ofráil sé ofrála loisge, agus méathus na nofráladh síothchána, do bhrígh nar thúill na hofrála loisge, agus na hofrála bídh, agus an méathus, air a naltóir phráis do rinne Solamh.

8 ¶ Mar an gcéadna fa namsin féin do chonnuimh Solamh an féista seachd lá, agus Israel uile na fhochair, coimhthionól romhór, ó dhul a steach Hánot go sruth na Héigpte.

9 Agus ar a nochdmhadh lá do rinnadar oireachdus sollamanta: óir do chongmhadar coisreagadh na haltóra seachd lá, agus an féasta seachd lá.

10 Agus air an treas lá fithchiod don tseachdmhadh ní do chuir sé an pobal iadha da tightheibh, lúatbháireach sùgach a ccroidhe ar son na maitheasa do thaisbéin an TIGHEARNA do Dháibhi, agus do Sholamh, agus dá phobal Israel.

11 Marso do chríochnuigh Solamh tigh an TIGHEARNA, agus tigh an rígh: agus a nuile ní dá ttáinic a gcroidhe Sholaimh do dhéanamh a ttigh an TIGHEARNA, agus iona thigh féin, do chuir deireadh leis go seanamhuil.

12 ¶ Agus dfoillsigh an TIGHEARNA é féin do Sholamh san noidhche, agus a dubhairt sé ris, Do chuála mé hurnaigh, agus do thogh mé an náitsi dhamh féin mar thigh íodhbhartha.

13 Má dhruidim neamh, chor nach mbíá fearthuinn ann, nó má fhúagraim do na lócuisuibh an taluim do mhilleadh, nó má chuirim pláigh a meag mo phobail;

14 Má umhluighid mo phobal, noch ghoirthear an ainmsi, iad féin, agus guidhe, agus maghaidhsí diarruidh, agus filleadh ó na ndroichshlightheibh; annsin cluinfe mise ó fhlaithreamhnus, agus maithe mé a bhféarann.

15 Anois béid mo shúile foscuilte, agus mo chluasa aireach don nurnaigh dhéantar annsa náitse.

16 Oir do thogh mé anois agus do

noamhuigh mé an tighse, chor go mbíá mainm ann go bráth: agus béid mo shúile agus mo chroidhe ann a ccomhnuigh.

17 Agus air do shonsa, má shiubhlugheann tú am fhiadhnuise, mar do shiubhail hathair Dáibhi, agus a dhéanamh do réir a nuile neithe dar aithin mé dhíot, agus go ccoimheadfa tú mo reachda agus mo breitheamhnais;

18 Annsin cothochuidh mé cathaóir do rioghachda, do réir mo chunnartha red athair Dáibhi, dhá rádh, Ní fhailleochuidh duine dhíotsa bheith na úachdarán ann Israel.

19 Acht má fhilltí úaim, agus go ttréigfidhe mo statúidigh agus maitheanta, noch do chuir mé romhuibh, agus go rachtaóí agus go ndéantaóí serbhís do dheceibh oile, agus go nadhórthaóí iad;

20 Ann sin tairreonga misi as a bhféamhuibh amach iad as am bhféarann noch thug mé dhóibh; agus an tighse, noch do náomhuidh mé dom ainm, teilgidh mé as mo radharc é, agus dó dhéana mé seanfhocal agus focal magaidh dhe a measc na nuile chineadhach.

21 Agus an tighse, ata árd, bíaidh sé na úathbhás ar gach uile dhúine dá ngéabla seacha dhe; iondus go naibéora sé, Cred fa ndéarna an TIGHEARNA mar so ris an tírsi, agus ris an tighse?

22 Agus freagórtar é, Do bhrígh mar do thréigeadar an TIGHEARNA Día a naithreadh, noch thug amach iad as crích na Héigpte, agus gur ghreamuigheadar do dheceibh oile, agus dadhradar iad, agus go ndearnadar serbhís dhóibh: uimesin thug sé an tolcso uile orra.

C A I B . VIII .

Reachd Sholaimh iona righeachd, 11 Agus iona thigh.

AGUS tarla (a ccionn fhithchid bláidh-an, iona ndéarna Solamh tigh an TIGHEARNA, agus a thigh féin.)

2 Gur chuir Solamh súas, na caithreacha do aisig Hiram do Sholamh, agus thug sé air chloinn Israel combnuigh ionta.

3 Agus do chuáidh Solamh go Hamat-Sobah, agus rug sé búaidh uirre.

4 Agus do chuir sé Tadmor súas annsa bhfasach, agus na huile chaithreacha stóir, noch do chuir sé súas ann Hamat.

5 Mar an gcéadna do rinne sé Bethoron uachdarach, agus Beth-horon íochdarach, caithreacha daingne, go mballadhuibh, ngeatadhuibh, agus mbarradhuibh;

6 Agus Baalat, agus na caithreacha stóir do bhí ag Solamh, agus na caithreacha carbad uile, agus caithreacha na mhareshluáigh, agus a nuile ní dar thoil le Solamh do chur súas anna Ierusalem,

agus a Lebanon, agus air feadh dhúitheche a thighearnuis uile.

7 ¶ *Ar son* an mhéid do fagbhadh do na Hittitibh, agus do na Hamoritibh, agus do na Perisitibh, agus do na Hibhitibh, agus do na Iebusitibh, nach raibh Disrael,

8 A eclann sin, noch do fagbhadh na ndiaigh san tír, nach ar dhíthlairigheadar clann Israel, do chúir Solamh íad fa chios agus a niugh.

9 Acht do chloinn Israel ní dhéarnuidh Solamh serbhísigh chum oibre ar bith; achd do bhádar na luchd cogaidh, agus togha a chaipitineadh, agus caipitínigh a charbad agus a mhareshlúagh.

10 Agus *dob* íadso príomh oifigidh an rígh Soluimh, *eadhon* dhá chéad agus cáogad, agá raibh cumhachda ós cionn an phobail.

11 ¶ Agus thug Solamh inghean Phárao leis súas as cathruigh Dhaibhi don tigh do rinne sé dhi: óir a dubhairt sé, Ní bhíaidh mo bheansa na comhnuidhe a tigh Dhaibhi rígh Israel, do bhrígh go *bhfuil a náit* náomhtha, iona ttáinic airc an TIGHEARNA.

12 ¶ Ann sin dofráil Solamh ofrála loisce don TIGHEARNA air altóir an TIGHEARNA, noch do chuir sé súas as coinne an phóirse,

13 Eadhon do réir mhiosúir áirigh gach laoi, ofrail do réir aithne Mhaóise, ar na Sabhoidibh, agus air na reeibh nuaidha, agus air na féustaibh sollamanta, trí huáire san mbliadhain, *eadhon* a bhféasta a naráin gan loibhin, agus a bhféasta na seachdmhuineadh, agus a bhféasta na tabernaicuil.

14 ¶ Agus dórduigh sé, do réir órduigh Dháibhi a athar, seala na sagart chum a serbhíse, agus na Lebhíteach chum a ccúram, do mholadh agus do fhrithéolamh a bhfiaghnúise na sagart, mar doh ionchubhuidh doifig gach aon laoi: na doirseoirigh mar an gcéadna iona sealuibh ag gach aóingheata: óir is mar sin do aithin Dáibhi óglach Dé.

15 Agus níor dhealtuigheadar ré haithne an rígh do na sagartuibh agus do na Lebhítibh a ttaobh chúise ar bith, nó a ttáobh na nionmhus.

16 ¶ Anois do ghléusadh obair Sholuimh uile ón ló fár cuireadh bunáit thighe an TIGHEARNA, nó go raibh sé críochnuigh. *Mar sin* do rinneadh tigh Dé go hionlán.

17 ¶ Ann sin do chúaidh Solamh go Hesion-geber, agus go Helot, air thaóibh na fairge a bhféarann Edom.

18 Agus do chuir Húram chuige a lámhaibh a sherbhíseach longa, agus serbhísigh agá raibh éolus na fairge; agus do chúadar lé muinntir Sholuimh

go Hophir, agus thugadar as sin ceithre chéad agus cáogad tallann óir, agus thugadar gus an rígh Solamh íad.

CAIB. IX.

Tainic bainríoghan na Séba ar chúairt d'fhiosrughadh Sholamh.

A GUS a nuáir do chúala bainríoghan na Séba clú Sholuimh, thainic sí do dhearbhadh Sholuimh a cceastuibh cruáidhe go Hierusalem, maille ré cuideachduin mhóir, agus lé cámbhalluibh ag iomchar spíosradh, agus romhórán óir, agus chlocha uáisle: agus a nuáir tháinic sí go Solamh, do chomhráidh sí ris fa gach uí dá raibh na croidhe.

2 Agus dinnis Solamh a ceastanna uile dhi: agus ní raibh éinní na fhoilchios ar Sholomh nar innis sé dhi.

3 Agus an tan do chonnaire bainríoghan na Séba gliocus Sholuimh, agus an tigh do rinne sé,

4 Agus bíadh a bhuird, agus suidhe a sherbhíseach, agus feithiomh a luchd firtheóilte, agus a cculadhacha; agus a ghiolluidhe cupáin mar an gcéadna, agus a cculadhacha; agus a dhul súas mar a ttiaghadh go tigh an TIGHEARNA; ní raibh níos mó do spioraid inute.

5 Agus a dubhairt sí ris an rígh, *Is* fíor an túarusgháil do chúala mé ort ann mo thír féin ann do ghníomhuibh, agus ann do ghliocus:

6 Acht cheana níor chreid mé a mbríathra, nó go ttáinic mé, agus go bhfacuidh mo shúile é: agus, féach, níor hinuseadh leath méide do ghliocus damh: *óir* sáruighidh tú an túarusgháil do chúala mé.

7 *Is* sona do dhaóine, agus *is* sona íadso do shérbhísigh, noch sheasas do ghnáth as da choinne, agus chluineas do ghliocus.

8 Go madh beannuigh bhías do THIGHEARNA Dia, agá raibh dúil ionad dot chuir ad shuidhe ann a chathaóir ríogha, ad rígh dot THIGHEARNA Dia: do bhrígh gur ghrádhuih do Dhía Israel, dá ccothughadh go bráth, uimesin do rinne sé rígh dhíotsa ós a ccionn, do dhéanamh breitheamhnúis agus ceirt.

9 Agus thug sí don rígh fithche agus céad tallann óir, agus do spíosradh iomarcadh mhór, agus clocha uáisle: agus ní raibh ar bidh leithéid na spíosradh thug bainríoghan na Séba don rígh Solamh.

10 Agus thugadar serbhísigh Húram mar an ccéadna, agus serbhísigh Sholuimh, noch thug ór ó Ophír, croinn Algun agus clocha uáisle léo.

11 Agus do rinne an rígh do na crannuibh algun staighreadha go tigh an TIGHEARNA, agus go pálás an rígh, agus cláir-

seacha agus saltracha don luchd ceóil : agus ní facas a leithéid sin roimhe a tír Iúdah.

12 Agus thug an rígh Solumh do bhainríoghain na Séba a lántoil uile, gídh bé ar bith ní diarr sí, taobh amuigh don ní thug sí chum an rígh. Marsin d'fíll sí, agus dimthigh roimpe dá tír féin, í féin agus a serbhísigh.

13 ¶ Anois dób é comhlthrom a nóir tháinic chum Soluimh a néanbhliadhuin amháin sé chéad agus trí fithchid agus sé tallanna óir ;

14 Taobh amuich don ní thugadar margaluidh agus céannuighthe leó. Agus thugadar ríghthe na Harábia uile agus úacladaráin na tíre ór agus airgíod chum Soluimh.

15 ¶ Agus do rinne an rígh Solamh dhá chéad tairged dór bhúailte : se chéad *secel* dór bhúailte do chuáidh chum éantaigéide amháin.

16 Agus do rinne sé trí chéad scíath dór bhúailte : trí chéad *secel* óir do chuáidh chum áoin sgéithe amháin. Agus do chuir an rígh iad a ttigh foráise Lebanon.

17 ¶ Do rinne an rígh mar an gcéadna cathaóir mhór diomhoíge, agus díoluigh lé hór fíorghlau í.

18 Agus do bhádar sé choisceim gus an ceathaóir ríogha, maíle re cosstól óir, noch do bhí ceangailte don chathaóir, agus lámha air gach táobh do nionad suidhe, agus dhá leomhan na seasamh ag na lámhuibh :

19 Agus do sheasadar dhá leomhan deág don táobhse agus don taoibh oile ar na sé choisceim. Ní deárnadh a leithéid a náoin ríoghachd ar bith.

20 ¶ Agus do bhádar soighthighe óil an rígh Solamh uile dór, agus uile shoithighe óil thighe foráise Lebanon dór ghlan : níor bhairgíod aontsoightheach dhíobh ; ní raibh meas ar bith air a laéthibh Sholuimh.

21 Óir do chuádar lóingios an rígh go Tarsis le muimtir Húram : áonúair sna trí bliadnuibh do thigdis loingear Tharsis ag tabhairt óir leó, agus airgid, iomhóg, agus ainbheartuighe, agus pheacóg.

22 Agus do sháruigh an rígh Solumh ríghthe an domhuin uile ar shaidhbhrios agus air ghliocus.

23 ¶ Agus do bhídis ríghthe an domhuin uile ag iarraidh radhuirc Sholuimh, do chluinsin a ghliocus, noch do chuir Día iona chroidhe.

24 Agus do bheireadh gach áon aca a bphronntanus leis, soithighe airgid, agus soithighe oir, agus culadhacha, éideadh, agus spíosradh, eich, agus múillidhe, suim áirigh gacha bliadhna.

25 ¶ Agus do bhí ag Solumh ceithre mhíle stalla each agus carbad, agus dhá mhíle dhéag marcach ; noch do bhronn sé a ccaithreachaibh na ccarbhad, agus a bhfhochair an rígh an Ierusalem.

26 ¶ Agus do bhí sé an rígh os cionn a nuile rígh ón tsruth *Euphrates* go nuige crích na Bhphilistineach, agus go brúach na Héigipte.

27 Agus thug an rígh go raibh airgíod ann Ierusalem mar chlochuibh, agus croinn céadair mar chranuibh sicamor atá annsua résteach ísiol air líonmháireachd.

28 Agus do bherdis go Solamh eich as an Néigipt, agus as gach uile crích.

29 ¶ Anois an chuid oile do ghníomhuibh Sholuimh, ó thús go deireadh, nach bhfuilid siad scríobhltha a leabhar Nátain an faigh, agus a bhfaigheadóireachd Ahiah an Siloniteach, agus a bhfisibh Iddo an féuchadóir a naghaidh Ieroboam mhic Nebat ?

30 Agus ba rígh Solamh ann Ierusalem ós cionn Israel uile dhá fhithchid bliadhan.

31 Agus do choduil Solumh agá aithribh, agus do hadhláiceadh é a ccathruidh Dáibhlí a athar : agus do ríoghuidh Rehoboam a mhac na áit.

CAIB. X.

Rehoboam tré chomhairle na ndaóine óga, do chaill se 10 trebha Disrael.

A GUS do chuáidh Rehoboam go Sechem : óir is go Sechem tháinic Israel uile do dhéanamh rígh dhe.

2 Agus tárta, a nuair do chúalaidh Ieroboam mhac Nébat sin, noch do bhí san Néigipt, mar ar theith sé ó radharc Sholuimh an rígh, gur fhíll Ieroboam as an Néigipt.

3 Agus do chuireadar fios agus ghoirceadar air. Mar sin tháinic Ieroboam agus Israel uile agus do labhradar re Rehoboam, gha rádh,

4 Do ríne hathair ar ccuing dochrach : anois uimesin eadtromnighsi ní éigin da dháoirsine docamhuil thathairsi, agus don chuing throimsin do chuir sé orúim, agus do dhéanam serbhís duit.

5 Agus a dubhairt seision riú, Tigídh chugam a rís a ccionn thrí lá. Agus dimthigh an pobal.

6 ¶ Agus do rinne an rígh Rehoboam comhairle ris na seandaoinibh do sheas as coinne Sholuimh a athar an fad do bhí sé beó, gha rádh, Cred í an chomhairle do bhearthaoi *dhamhsa* lé tiubhra mé freagra air na daoinibhsi ?

7 Agus do labhradarsan ris, gha rádh, Má bhíonn tú cinéulta ris an bpobals, agus fonn do chur orra, agus briathra

maithe do thabhairt dóibh, béid siad na searbhfhoghantuibh dhuit go bráth.

8 Acht do dhíúlt seision an cionhairle thugadar na seandaóine dhó, agus do rinne sé comhairle ris na daoineibh óga tugadh sías na fhochair fein, agus do sheas dá lathair.

9 Agus a dubhairt sé riú, Cred an teagasc do bheartaísi dhamh le ttiubhra mé freagra air na daoineibhse, do labhair riom, gha rádh, Eádtromuigh ní éigin don chuing do chuir hathair oruinn?

10 Agus do labhradar na daoine óga tugadh sías na fhochair, gha rádh, Mar so fhreagorus tú an pobal do labhair riot, gha rádh, Do rinne hathair ar ceuing trom, acht déanasa nios éadruime dhúinn í; marso a déarus tú riú, Budh raimhe mo mhéur beagsa ná slíasta mathar.

11 Oir a náit ar chuir mathair cuing throm oruibh, cuirfe misi tuilleamh a ccioun bhur gcuinge; do smachtuigh mathair sibh le sciúrsadhuibh, acht smaichteóchuidh misi sibh le sgiúrsadhuibh déalgamhla.

12 ¶ Mar sin tháinic Ieroboam agus an pobal uile go Rehoboam an treas lá, mar a dubhairt an rígh, dha rádh, Tigidh chugam a rís a ccioun thrí lá.

13 Agus do fhreagair an rígh íad go garbh; agus do threíg an rígh Rehoboam comhairle na seándaóine,

14 Agus do fhreagair sé íad do réir theagaisc na ndaoine óg, gha rádh, Do rinne mathair bhur ceuing trom, acht cuirfe misi na ceann: do smachduigh mathair sibh le sciúrsadhuibh, achd smaichdeochuidh misi sibh le sgiúrsadhuibh dealgamhla.

15 Marsin ní thug an rígh toradh air an bpobal: óir is ó Dhía do bhí an chúis, chor go ccoimhéolladh an TIGHEARNA a fhocal, noch do labhair se re láimh Ahíiah an Siloniteach re Ieroboam mhac Nébat.

16 ¶ Agus an tan do chonncadar Israel uile nach ar éist an rígh riú, do fhreagair an pobal an rígh, dhá rádh, Cred í ar ccuidne do Dháibhi? agus ní bhfuil oighreachd ar bith aguinn a mac Iesse: tigeadh gach áon aguibh dá bhur lóistínibh, ó Israel: agus a nois, a Dháibhi, féuch dot thigh fein. Marsin do chuáidh Israel uile dá lóistínibh.

17 Achd ar son chloinne Israel do rinne comhnuigh a ccaithreachaibh Iúdah, do bhí Rehoboam na rígh orra.

18 Annsin do chuir an rígh Rehoboam Hadoram do bhí ós cionn an chíosa úadh; agus do chlochadar clann Israel é ré clochaibh, go bhfuair sé bás. Acht do rinne an rígh Rehoboam deithnios do dhul sías iona charbad, do theithiomh go Hierusalem.

19 Agus do chúaidh Israel a ccogadh a naghaidh thighe Dháibhi gus a niugh.

CAIB. XI.

Do thoirniosg Día cogadh ré Híisrael.

13 Na sagairt agus na daoine maithe le Rehoboam.

AGUS an tan tháinic Rehoboam go Hierusalem, do chruinnigh sé do thigh Iúdah agus Beniamin céad agus ceithre fithchid míle do dhaóinibh toghltha, noch do bhí na luchd coguidh, do throid a naghuidh Israel, chor go ttiubhradh an ríoghachd a rís do Rehoboam.

2 Acht tháinic briathar an TIGHEARNA go Semaiah óglach DÉ, dha rádh,

3 Labhair re Rehoboam mhac Solaimh, rígh Iúdah, agus ré a bhfuil Disrael ann Iúdah agus re Beniamin, glá radh,

4 Is marso a deir an TIGHEARNA, Ní rachtáoi sías, agus ní mó throidfidhe a naghaidh bhur ndearbhráithreach: filleadh gach áon aguibh dá thigh: óir is misi do rinne an nise. Agus do umhlugheadarsan do bhriathruibh an TIGHEARNA, agus díll-eadar ó dhul a naghaidh Ieroboam.

5 ¶ Agus do chomhnuigh Rehoboam ann Ierusalem, agus do rinne sé caithreacha dídin ann Iúdah.

6 Do rinne sé Bet-lehem, agus Etam, agus Tecoa,

7 Agus Bet-sur, agus Socho, agus Adullam,

8 Agus Gát, agus Maressa, agus Siph,

9 Agus Adoram, agus Lachis, agus Asecah,

10 Agus Sórah, agus Aíialon, agus Hébron, noch atá ann Iúdah agus a Mbeniamin caithreacha daingne.

11 Agus do dhaingnidh sé na caisléin láidre, agus do chuir se caiptínigh ionta, agus stór bidh, agus ola agus síona.

12 Agus ann gach aon chathruigh fá leith do chuir sé sciatha agus gaethe, agus do rinne sé ro láidir íad, ar mbeith do Iúdah agus do Bheniamin dhá thaoibh.

13 ¶ Agus thanga tar na sagairt agus na Lebhítigh do bhí ann Israel uile cuige a ccóstuibh uile.

14 Oir dflaghadar na Lebítigh a mbailte beaga agus a sealbh, agus thangadar go Iúdah agus Hierusalem: óir do theilg Ieroboam agus a mhic amach íad ó dhéanamh oifige an tsagairt don TIGHEARNA:

15 Agus do órdugh sé sagairt dó fein annsna háitibh árdá, agus do na diabbhuibh, agus do na láoghuibh do rinne sé fein.

16 Agus na ndiaigh sin as uile threabh-uibh Israel an méid do shocruidh a ccroidhte diarruidh an TIGHEARNA Día

Israel thangadar go Hierusalem, diodhbúirt don TIGHEARNA Día a naithreadh.

17 Marsin do neartuigheadar rioghachd Iúdah, agus do rinneadar Rehoboam mac Soluimh láidir, trí bliadhna: óir do shiubhluigheadar trí bliadhna a slighe Dhaibhi agus Sholuimh.

18 ¶ Agus thug Rehoboam chuige na mnáoi Mahalat inghean Ierimot mhic Dháibhi, agus Abihail inghean Eliab mhic Iesse;

19 Noch rug clann dó; Ieus, agus Semariah, agus Saham.

20 Agus na diáigh sin thug sé Maachab inghean Absolom; noch rug Abiiah dhó, agus Attaí, agus Sisa, agus Selomit.

21 Agus do ghrádhuih Rehoboam Maachab inghean Absolom ós cionn a bhan uile agus a leannána: (óir thug sé ocht mná déag, agus trí fithchid leannán;) agus rugadh ocht mic fhithchíod dhó agus trí fithchid inghean.

22 Agus do rinne Rehoboam úachdarán do Abiiah mhac Maachab, do riaghladh a measc a dhearbhráithreach: óir do sháoil sé rígh do dheanamh dhe.

23 Agus do rinne sé go críonna, agus do scáoil sé a chlann uile air fheadh chríoch Iúdah agus Bheniamin, da gach áon chathrúigh dhaingin: agus do chuir sé lóm go lór leó. Agus do bhí dúil a niomad ban aige.

CAIB. XII.

Peacadh, 6 aithreachas, 7 agus tartháil eigin Rehoboam agus a dhaoine.

AGUS tárla an tan do dhaingnidh Rehoboam san rioghachd, agus do neartuigh sé é féin, gur thréig sé dlightheadh an TIGHEARNA, agus Israel uile maille ris.

2 Agus tárla, an cúigeadh bliadhán don rígh Rehoboam go ttáinic Sissac rígh na Héigpte súas a naghaidh Ierusalem, (do bhrígh gúr pheacuigheadar a naghaidh an TIGHEARNA,)

3 Maille ré dhá chead déag carbad, agus trí fithchid míle marcach: agus níor bhféidir áiríomh an drong tháinic leis ón Néigipt; na Lubimigh, na Succimigh, agus na Hetiopianuigh.

4 Agus do ghabh sé na caithreacha daingne noch do bhean re Iúdah, agus tháinic sé go Hierusalem.

5 ¶ Ann sin tháinic Semaiah an faigh go Rehoboam, agus go prionnsadhuibh Iúdah, noch do chruinnigh a bhfochair a chéile ann Ierusalem do bhrígh Shissac, agus a dubhairt sé riú, Is marso a deir an TIGHEARNA, Do thréigebhair misi, agus marsin d'ág misi sibhsi a láimh Shissac.

6 Dá bhrígh sin dumlhuigheadar prionn-

sadha Israel agus an rígh iad féin; agus a dubhradar, *Ata* an TIGHEARNA ceart.

7 Agus an tan do chonnaire an TIGHEARNA gur umhluigheadar iad féin, tháinic focal an TIGHEARNA go Semaiah, gha rádh, Dumlhuigheadar iad féin; ní scriosfa mé iad, ach do bhéara mé tárthail éigin orra; agus ní dóirtfichtear infearg amach ar Ierusalem le láimh Shissac.

8 Thairis sin béid siad na searbh-fhoghantuibh aige; le mbía fios aca air mo sherbhísisi, agus air sherbhís rioghacht na críoch.

9 Marsin tháinic Sissac rígh na Héigpte súas a naghaidh Ierusalem, agus rug leis ionnmhus thighe an TIGHEARNA, agus ionnmhus thighe an rígh; rug sé leis an tiomlán: rug sé leis mar an gcéadna na sciatha óir noch do rinne Solamh.

10 Iona náit sin do rinne Rehoboam sciatha práis, agus thug a lámhuibh úachdaráin an gharda *iad*, noch do choimhead dul a steach thighe an rígh.

11 Agus a núair do thiaghadh an rígh a steach go tigh an TIGHEARNA, thigeadh an gárda agus do bheidís leó iad, agus do bheidís air ais iad go seómra an gharda.

12 Agus an tan dumlhuigh sé é féin, d'fíll fearg an TIGHEARNA úd, nar bháill leis a scrios thríd amach: agus fós ann Iúdah do bhí gach ní go maith aca.

13 ¶ Mar sin do neartuigh rígh Rehoboam é féin ann Ierusalem, agus do rioghuigh *inn*te: óir do bhí Rehoboam bliadhúin agus dá fhithchíod dáois a núair do thosuigh sé a ríge, agus do bhí na rígh seachd mbliadhna déag ann Ierusalem, an chathair do thogh an TIGHEARNA amach as treabhuibh Israel uile, do chur a anma *inn*te. Agus do bé ainm a mhathar Naamah Ammoniteach.

14 Agus do rinne sé olc, do bhrígh nar umhluigh sé a chroidhe diarruidh an TIGHEARNA.

15 Anois gníomha Rehoboam ó thús go deireadh, nach *blfuilid* siad scriobhtha a leabhar Shemaiah an faigh, agus Iddo an féachadóir a ttaobh ghinealach? Agus do bhádar cogtha idir Rehoboam agus Ieroboam a ccomhnuigh.

16 Agus do chodail Rehoboam ag a aithribh, agus do hadhlaiceadh é a ccathruigh Dháibhi: agus do rioghuigh Abiiah a mhac iona áit.

CAIB. XIII.

Rug Abiiah báuidh ar Ieroboam. 14 Do bhrígh a-mhuinighinn a Ndia.

ANOIS annsa nochdmhadh bliadhain déag don rígh Ieroboam do thosuigh Abiiah a ríge ós cionn Iúdah.

2 Do bhí sé na rígh trí bliadhna ann

Ierusalem. (*Do bé ós ainm a mhathar Micaiah inghean Uriel ó Ghibéa.*) Agus do bhli cogadh eidir Abiiah agus Iereboam.

3 Agus do chuir Abiiah an cath a nórdughadh lé slúagh do dháoinibh curata a ccogadh, *eadhon* ceithre chéad míle fear toghtha : do chuir Iereboam mar an ccéadna an cath a nórdughadh na aghuidh-sion le hochd ccéad míle fear toghtha, do dháoinibh neartmhara a ngaisgidh.

4 ¶ Agus do sheas Abiiah ar sliabh Semaraim, noch *atú* a sliabh Ephraim, agus a dubhairt, Eistse ríomsa, a Iereboam, agus a Israel uile;

5 Nach ar chóir dhaóibhsi a fhios do bheith aguibh go ttug an TIGHEARNA Día Israel an ríoghachd ós cionn Israel do Dháibhi choidhche, *eadhon* dó féin agus dá mhacaibh re cunnradh saluinn?

6 Thairis sin déirigh Iereboam mhac Nébat, serbhiseach Sholuimh mhic Dáibhi súas, agus do chúaidh a ccogadh a naghaidh a thighearaa.

7 Agus do cruinnigheadh chuigesion dáoine díomháoine, clann Bhéial, agus do neartuigheadar iad féin a naghaidh Rehoboam mhic Soluimh, a nuair do bhí Rehoboam óg agus bogchroidhtheach, agus nar fhéad cur na naghaidh.

8 Agus anois sáoltí seasamh a naghaidh ríoghachda an TIGHEARNA a lámhuibh mhac Dháibhi; agus *atáthaóí* romhórán dáoine, agus *atá* agaibh láoigh órdha, noch do rinne Iereboam dháoihbh mar dhéa.

9 Nach ar theilgeabhair anach sagairt an TIGHEARNA, mic Aaron, agus na Lebhithigh, agus do rinneabhair dháoihbh féin sagairt do réir mhodha chinmeadhach chríoch *oile*? iondus gidh bé ar bhith thiucfus dá choisreagadh féin lé bulóig agus lé seachd reithe, go bhféadann *an té sin* bheith na shagart dhóibh sin nach *bfuail* na ndéaibh.

10 Acht air ar soinne, *is é* an TIGHEARNA ar Ndia, agus níor thréigearmar é; agus isiad mic Aaron na sagairt, noch do nídh minístralachd don TIGHEARNA, agus na Lebhithigh *ag feithiomh* ar a nobair féin:

11 Agus loisgid siad don TIGHEARNA gacha maidin agus gach thráthóna fídh-bartha loisge agus túis dheaghbholuigh: *órdúighid* mar an gcéadna an tarán tais-beánta air an mbórd bhíorghlan; agus an coinnleóir óir gun a shoillsibh, do lasadhgacha thráthóna: óir coinnheadmaóid úalach ar TIGHEARNA Dé; ach do thréig-eabhairse é.

12 Agus, féuchuidh, *atú* Día féin linne mar chaiphtin *oruinn*, agus a shagairt ag fuáimnigh re stocuibh díogra briste oruibh-se. O a chlann Israel, ná troidigh a

naghaidh an TIGHEARNA Día bhur naithreadh; óir ní éireochuidh se libh.

13 ¶ Acht thug Iereboam fa deara luidheachán do theachd timchioll fa na ccúl: marsin do bhádar as coinne Iúdah, agus an chealg leath a ccúil.

14 Agus an tan dféach Iúdah na ndiáigh, féach, *do bhí* an cath rompa agus na ndiáigh: agus do ghoireadar air an TIGHEARNA, agus do shéideadar na sagairt na stuic.

15 Annsin do léigeadar fir Iúdah gair: agus mar do gháireadar fir Iúdah, tárla, gur bhúail Día Iereboam agus Israel uile roimhe Abiiah agus roimhe Iúdah.

16 Agus do theitheadar clann Israel roimhe Iúdah: agus do sheachuid Día iona láimh iad.

17 Agus do mharbh Abiiah agus a phobal iad le hár mór: ionnus gur thuit síos marbh Disrael cúig chéad míle fear toghtha.

18 Marso do cúireadh fáoi chlann Israel fan namsin, agus rugadar clann Iúdah búaidh, do bhrigh gur sheasadar air an TIGHEARNA Día a naithreadh.

19 Agus do lean Abiiah a ndiáigh Iereboam, agus do bhean caithreacha dhe, Bet-el gun a bailtibh, agus Iessanah gun a bailtibh, agus Ephraim gun a bailtibh.

20 Ní mó rug Iereboam neart a rís a laéthibh Abiiah: agus do bhúail an TIGHEARNA é, agus déug sé.

21 ¶ Achid dfás Abiiah cumhachdach, agus do phós sé ceithre mná déug, agus rugadh dhá mhac agus fithche, agus sé hingheana déag dhó.

22 Agus an chuid oile do ghníomhuibh Abiiah, agus a shlighthe, agus a raidhte, *atáid* siad scríobhtha a stair Iddo an fáigh.

CAIB. XIV.

Tug Asa an pobal go Día ar ais. 6 Chuir se caithreacha Iudah súas. 12 Agus bhúail sé na Hetiópigh.

MARSIN do choduil Abiiah a bhfoch-air a aithreadh, agus dadhlaiceadar é a ccathruigh Dháibhi: agus do ríoghuidh Asa a mhac iona áit. Iona laéthibh do bhí an tír súaimhneach deich mblíadhna.

2 Agus do rinne Asa an *ní fa* maith agus fa ceart a radharc a TIGHEARNA Dé:

3 Óir do theilg sé seachad altóra *na ndé* ccoimhitheach, agus na haite árd a agus do bhris sé síos na biomháighé, agus do ghearr síos na garraín:

4 Agus do aithin sé do Iúdah an TIGHEARNA Día a naithreadh diarruidh, agus a dhligheadh agus a aithéanta do choimhead.

5 Már an ccéadna do rug sé as caithreachaibh Iúdah uile na haite árd a agus

na hionmháighe : agus do bhí an ríoghachd socair dá lathair.

6 ¶ Agus do chuir sé caithreacha daingne suas ann Iúdah : óir do bhí ciúnas ag an tír, agus ní raibh cogadh ar bith annsna bliadhnaibh sin ; do bhrígh go ttug an Tighearna suáimhneas dó.

7 Uimesin a dubhairt sé ré Iúdah, Cuirim na caithreacha suas, agus déanam balladha na timchioll, agus tuir, geatadha, agus barradha, *an feadh bhias* an fearann fós air ar ccor fein ; do bhrígh gur iarrannar ar Tighearna Día, do ghuidheamar é, agus thug sé socrachd dhúinn da gach uile thaoibh. Marsin do rinneadar fairgníomh agus do chuadar air a naghaidh.

8 ¶ Agus do bhí slúagh *daóine* ag Asa do iomchradh targáid agus gaéthe, as Iúdah trí chéad míle ; agus as Beniamin, diomchradh sciatha agus do thainigeadh bogha, dha chéad agus céithre fithchid míle : do *budh* fir árrachda chródha iadso uile.

9 ¶ Agus tháinig Serah an Tétiopeach amach na naghaidh lé slúagh míle do mhíltibh, agus trí chéad carbad ; agus tháinig sé go Maressah.

10 Ann sin do chúaidh Asa amach na aghaidh, agus do chuireadar an cath a nórdughadh a ngleann Séphátaí ag Maressah.

11 Agus déigh Asa air A Thighearna Día, agus a dubhairt, A Thighearna, *as* beag agadsa cabhair do thabhairt, ceachtar acá lé móran, nó luchd gan neart : tabhair dhúinne cabhair, a Thighearna ar Ndía ; óir is ort chuirimid sinn féin, agus an thainmsi theighmíd á naghaidh a nionmudse. O a Thighearna, *is* tú ar Ndía ; ná beireadh duine búaidh ort.

12 Annsin do bhúail an Tighearna na Hetiópigh roimhe Asa, agus roimhe Iúdah ; agus do theithiodar na Hetiópigh.

13 Agus do lean Asa agus an mhuinntir do *bhí* na fhochair iad go Gérar : agus do cláoidheadh na Hétíópigh, ionnus nar fheadadar iad féin do thartháil ; óir do marbhadh iad a lathair an Tighearna, agus a lathair a shlóigh ; agus rugadar romhóran éadála leo.

14 Agus do bhúailleadar na caithreacha uile fa ccúairt tinchioll Ghéar ; óir tháinig eagla an Tighearna orra : agus do airgeadar na caithreacha uile ; óir do bhí iomarcuigh éadála ionnta.

15 Do bhúailleadar mar an ccéadna na búailteacha áirnéise, agus rugadar leo iomarcuigh cáorach agus cámhall, agus dílleadar go Hierusalem.

CAIB. XV.

Tré bhriathraibh Asariah an faigh, 8 do chuir Asa na hiodhail as an tír. 12 Agus rinne cunradh re Día.

AGUS tháinig Spiorad Dé ar Asariah mhac Oded :

2 Agus do chúaidh sé amach a ccóinne Asa, agus a dubhairt ris, Eistigh ríonsa, Asa, agus Iúdah uile agus a Bheniamin ; *Atá* an Tighearna maille ribh, an feadh bheithi maille ris ; agus má iarthaoi é, atá se ar fagháil agaibh ; acht ma thréigthi é, tréigfidh sé sibh.

3 Anois do bhí Israel ré haimsir fhada gan an Día fire, agus gan sagart teaguig, agus gau dligeheadh.

4 Acht a núair dílleadar iona mbúaidhreadh air an Tighearna Día Israel, agus díarradar é, do fuaradar é.

5 Agus annsna haimsearuibh sin ní raibh síothcháin ar bith ag an tí do rachadh amach, nó ag an tí do thiuchadh a steach, acht búaidhearthá móra air gach uile áitreabhach na ccríoch.

6 Agus do bhí tír dhá milleadh ag tír oile, agus cathair ag cathair oile : óir do bhúaidhir Día iad lé gach uile aindeise.

7 Bithi láidir air a nadhbhsin, agus ná bidís bhur lámha lag : óir do gheabhthaoi lúach bhursáothair.

8 ¶ Agus an tan do chúala Asa na briathrasó, agus tairghire Oded an faigh, do ghabh meanma é, agus do theilg sé seachad na hiodhail adhfhuathmhara : as crích Iúdah agus Bheniamin uile, agus as na caithreachaibh do ghabh se do shliabh Ephraim, agus do athnuághuidh sé altóir an Tighearna, do bhí roimhe poirse an Tighearna.

9 Agus do chruinnigh sé Iúdah agus Beniamin uile, agus coimhighthigh maille riú as Ephraim agus Manasseh, agus as Símeon : óir do fhilleadar móran Disrael air, a núair do chonncadar go raibh a Thighearna Día leis.

10 Marsin do chruinnigheadar iad féin a ccionn a chéile ann Ierusalem an treas má, annsa chúigeadh bliadhain déag do ríoghacht Asa.

11 Agus dofráldar don Tighearna fa namsin féin, do na creachuibh thugadar leo, seachd ccéad damh agus seachd míle cáora.

12 Agus do rinneadar cunradh, an Tighearna Día a naithreadh díarruidh le na nuile chroidhe agus le na nuile anam ;

13 Ionndus gidh be nach iarrfadh an Tighearna Día Israel go ccuirfidhe chum báis é, má beag nó mór, má fear nó bean é.

14 Agus thugadar mionna don Tighearna

EARNA do ghuth árdmhór, agus lé gaír, agus le stocaibh, agus le coirnetibh.

15 Agus do lúathgháir Iúdah uile leis na mionnuibhsin: óir do mbionnuigheadar le na uile croidhe, agus diarradar é le na ttoil iomlain; agus fúaradar é: agus thug an TIGHEARNA socracht dhóibh timchioll fa ccaúirt.

16 ¶ Agus mar an ccéadna Maachah mathair Asa an rígh, do athruigh sé í ó bheith na bainríoghain, do bhrígh go ndéarnuidh sí íomhaighe a ngarrán: agus do gheárr Asa síos a híomhaighe, agus do mhionbhrúigh í, agus do loisg sé í ag sruth Cedron.

17 Acht níor cuireadh na háite ársa ar ccúl ann Israel: gidheadh do bhí croidhe Asa iomlán ar feadh a sháoghail.

18 ¶ Agus thug sé go tigh Dé na neithe do choisrig a athair, agus na neithe do choisrig sé féin, airgid, agus ór, agus sáighthe.

19 Agus ní raibh cogadh ní budh mó go nuige an cúigeadh bliadhuin ar thríochad do ríoghacht Asa.

CAIB. XVI.

Peacadh Asa. 10 *A fhearg re Hanani.*

12 *A easlainte agus a bhás.*

ANNSA seiseadh bliadhuin déag ar fhithchid do rígh Asa, tháinig Baasa rígh Israel súas a naghaidh Iúdah, agus do chuir sé Ramah súas, ar chor nach léigfeadh sé aonduine do theacht a steach nó dhub amach go Hása rígh Iúdah.

2 Annsin thug Asa airgid agus ór amach as, ionnmhusuibh thighe an TIGHEARNA agus as tigh an rígh, agus do chuir sé go Benhadad rígh na Síria, do bhí na chomhnuigh ann Damascus, gha rádh,

3 *Atá ceangal eadruma agus tusa, mar do bhí eidir mathairse agus hathair: féach, do chuir mé chugad airgid agus ór; imthigh, bris do shíothcháin re Baasa rígh Israel, chor go nimeochadh sé uaimse.*

4 Agus déist Benhadad ris an rígh Asa, agus do chuir sé caiptínigh a shléigh a naghaidh chaithreacha Israel; agus do bhuileadar Iion, agus Dan, agus Abelmaim, agus uile chaithreacha stóir Naph-tali.

5 Agus tárta, a núair do chuala Baasa sin, gur éirigh sé do chur Ramah súas, agus gur scuir sé dha obair.

6 Annsin rug an rígh Asa Iúdah uile leis; agus rugadar leó clocha Ramah, agus a hadhmad, le a raibh Baasa gha cur súas; agus do chuir se Geba agus Mispah súas leo.

7 ¶ Agus annsa namsin tháinig Hanani an féuchadóir mar a raibh Asa rígh Iúdah, agus a dubhairt sé ris, Do bhrígh gur

chuir tú do dhóigh a rígh na Síria, agus nach ann do THIGHEARNA Día do chuir tú do dhóigh, nimesin do imthigh slúagh rígh na Síria as do láimh.

8 Nach ar mhór slúagh na Netiíopeach agus na Lubimeach, maille ré mórán carbad agus marschlúagh? gidheadh, do bhrígh gur thaobh tusa ris an TIGHEARNA, thug sé ann do láimh iad.

9 Oirritidh súile an TIGHEARNA chuige agus úadh ar feadh an domhuin úile, dá fhoillsiughadh féin láidir do thaobh na *druinge* a mbía a ccroidhe iomlán da thaobh. Annso do rinne tusa go leamh: uimesin ó so amach biaidh cogadh ort.

10 Ann sin do bhí fearg air Asa ris an bhféuchadóir, agus do chuir sé a tigh príostin é; óir *do bhí sé air cuthach ris dá bhrígh so.* Agus do bairtigh Asa *drong* don phobal fa namsin féin.

11 ¶ Agus, féuch, gníomha Asa, tosach agus deighionach, *atáid* cheana scríobhtha a leabhar ríogh Iúdah agus Israel.

12 Agus do ghabh enslainte Asa iona chosuibh an naombadh bliadhuin déag ar fhithchid da rígh, nó *go raibh* a easlainte annmhór: gidheadh iona thinneas níor iarr sé an TIGHEARNA, achd na leagha.

13 ¶ Agus do choduil sé a bhfochair a aithreadh, agus déug sé annsa naombadh bliadhuin agus dá fithchid da rígh.

14 Agus do adhlaiheadar é iona thúama féin, noch do rinne sé dhó féin a ccathruigh Dháibhi, agus do chuireadar é annsa leabuidh do bhí lán do dheaghbholuicibh agus do mhórán sórt *spíosradh* ar na ngleús dealadhuin an photecari: agus do rinneadar loscadh romhór ar a shon.

CAIB. XVII.

Do chuir Iehosaphat an eaglais; 12 agus an righeachd a nordughadh.

AGUS do ríoghuidh Iehosaphat a mhac iona ait, agus do neartuigh sé é féin a naghaidh Israel.

2 Agus do chuir sé neart daoine a ccaithreachaibh daingne Iúdah uile, agus do chuir sé díonlughphort a bhfearann Iúdah, agus a ccaithreachaibh Ephraim, noch do ghabh Asa a athair.

3 Agus do bhí an TIGHEARNA le Iehosaphat, do bhrígh gur shiubhuil sé a ccéidshlightheibh a athar Dáibh, agus nar iarr sé chum Baalim;

4 Acht do ghuidh sé chum an TIGHEARNA Día a athar, agus do shiubhail sé iona aitheantuibh, agus ní do réir gníomha Israel.

5 Uimesin do dhaingnidh an TIGHEARNA an ríoghacht iona láimh; agus thug Iúdah uile tioidhuice chum Iehosaphat; agus do bhí saidhbhrios agus onóir aige go lór.

6 Agus do bhí a chroidhe ar na thóg-bhail suas a slighthe an TIGHEARNA : tuilleamh fós do chuir sé na háité árdá agus na garraín as Iúdah.

7 ¶ Mar an ceadna air an ttreas bliadhna dá ríge do chuir sé teachta a cionn a phrionnsadh, *eadhon* go Ben-hail, agus go Hobadiah, agus go Sechariah, agus go Netaneel, agus go Micaiah, do theagasc a caitheachaibh Iúdah.

8 Agus do *chuir* sé Lebhítigh leó, *eadhon* Seniaiah, agus Netaniah, agus Sebadiah, agus Asahel, agus Semiramot, agus Iehonatan, agus Adoniah, agus Tobiah, agus Tob-adoniah, Lebhítigh; agus maille riú Elisama agus Iehoram, sagairt.

9 Agus do theagaisceadar ann Iúdah, agus do bhí leabhar dlíge an TIGHEARNA aca, agus do chúadar tunchioll ar feadh chaitheach Iúdah, agus do theagaisceadar an pobal.

10 ¶ Agus do thuit eagla an TIGHEARNA air uile ríoghachtuibh na críoch do bhí tunchioll Iúdah, ionnus nach dearnadar cogadh a naghaidh Iehosaphat.

11 Thugadar fós *cuid* do na Philistinibh tiodhlúice chum Iehosaphat, agus cíos airgid; agus thugadar na Harábianuigh tréada chuige, seachd míle agus seachd ecéad reithe, agus seachd míle agus seachd cceúd poc.

12 ¶ Agus d'fás Iehosaphat mór go hadhbhal; agus do chuir sé suas ann Iúdah caisleín, agus caitheacha stóir.

13 Agus do bhí iomad gnothuigheadh aige a caitheachaibh Iúdah: agus luchd coguidh, daoine neartmhara gaisgeamhla, ann Ierusalem.

14 Agus is iadso a nuibhre do reir thighe a naitheadh: do Iúdah, caiptinigh mílteadh; Adnah an té budh oirdhearca, agus daoine cumasacha a ngaisceadh na fhochair trí chéad míle.

15 Agus na dhiaighsin do bhí Iehohanan an caiptin, agus na fhochair sin dhá chéad agus ceithre fithchid míle.

16 Agus na dhiaigh sin Amasiah mhac Sichri, noch dofráil é féin go toileambuil don TIGHEARNA; agus maille ris dhá chéad míle fear láidir beódha.

17 Agus do Bheniamin; Eliada fear cumasach a ccródhachd, agus maille ris daoine anntha re bogha agus re sgeith dha chéad míle.

18 Agus na dhiaigh sin do bhí Iehosaphat, agus maille ris sin céud agus ceithre fithchid míle reigh gléasta chum an chogaidh.

19 Do bhádar so ag feithiomh air an rígh, taobh amúigh don *druing* do chuir an rígh a caitheachaibh daingue air feadh Iúdah uile.

CAIB. XVIII.

Anrath Iehosaphat tar éis a chleamhnus re Ahab.

ANNOIS do bhí saidhbhríos agus onóir ag Iehosaphat go líomhar, agus do rinne sé cleamhnus re Ahab.

2 Agus tar éis bliadhan áirigh do chúaidh seisiou go Hahub go Samária. Agus do mharbh Ahab caoirigh agus doimh go lór dhó féin, agus do na daoimh do bhí na fhochair, agus diarr air dul leis suas go Rámot-gilead.

3 Agus a dubhairt Ahab rígh Israel re Iehosaphat rígh Iúdah, An racla tusa liomsa go Ramot-gilead? Agus do fhreagair seisiou é, Ataime mar atá tusa, agus mo dhaoine, mar do dhaoinesí; agus *bíannoid* leachd annsa ccogadh.

4 Agus a dubhairt Iehosaphat re rígh Israel, Gúidhim thú, fagh scéala, ó bbreithir an TIGHEARNA a niugh.

5 Uimesin do chruinnigh rígh Israel a bhfochair a chéile do na faighibh ceithre chéad fear, agus a dubhairt sé riú, An raclan suas go Ramot-gilead do chur catha, nó án loca me? Agus a dubhairdarsan, Imthigh; oir do bhéara Dia a láimh an rígh í.

6 ¶ Acht a dubhairt Iehosaphat, *Nach bhfuil* annso faigh oile do mhuinntir an TIGHEARNA, iondus go bhfafochimis de?

7 Agus a dubhairt rígh Israel re Iehosaphat, *Atá* fós aondume amháin, lé a bhféadfaimis ceastnughadh uin an TIGHEARNA: acht atá fuath agamsa air, oir ní thairghireann sé maith dhamb go bráth, acht oile gach uile úair: sé sin Micaiah mhac Imla. Agus a dubhairt Iehosaphat, Ná habradh an rígh marsin.

8 Agus do ghoir rígh Israel ar aon dá oifgeachaibh, agus a dubhairt, Tabhair leachd go luath Micaiah mhac Imla.

9 Agus do shuigh rígh Israel agus Iehosaphat rígh Iúdah gach áon aca iona chathaoir féin, éduighthe iona róbuibh, agus do shuigheadar a naft fhairsing a ndul a steach gheata Samária; agus na faighe uile ag faigheadóireachd as a ccoinne.

10 Agus do rinne Sedeciah mhac Chanaanah adharca iaroinn dó féin, agus a dubhairt, Is marso a deir an TIGHEARNA, Leóso bhuaillios tú Siria no go scriostariaid.

11 Agus do thairghireadar na faighe uile mar sin, gha rádh, Imthigh suas go Ramot-gilead, agus beir buaidh: oir do bhéara an TIGHEARNA a láimh an rígh í.

12 Agus do tabhair an teachtaire do chúaidh do ghairm Micaiah, dhá rádh ris, Féuch, *tuisbeanuid* bríathra na bhfaigh maith don rígh ag teacht le chéile; gúidhim thú, bíodh thócalsa mar an

ccéadna, mar fhocal aoín díobhsan, agus abairsí ní maith.

13 Agus a dúbhairt Micaiah, *Mar mhairíos an TIGHEARNA*, gídh bé ar bith a déaras mo Dhúa, isé sin a déaras misi.

14 Agus a nuair tháinig sé gus an rígh, a dúbhairt an rígh ris, *A Mhicaiah*, an rachum go Ramot-gilead do chathughadh, nó an locfa mé? Agus a dubhairt seision, Imthigh súas agus beiridh búaidh, óir do bhéarthar an bhur láimh iad.

15 ¶ Agus a dúbhairt an rígh ris, Ca mhéid fuair do ghreineochus mé thú gan éainní do rádh riom acht firinne a naimm an TIGHEARNA?

16 Ansin a dúbhairt seision, Do chomuaire mé Israel uile scaptha air na sléibhtibh, mar chaorcha gan aodhaire: agus a dubhairt an TIGHEARNA, Ní bhfuil maighistir acaso; filledis ar a *nadhbharsin* gach aon da thigh féin a síothchain.

17 Agus a dubhairt rígh Israel re Iehosaphat, Nach ar innis mé dhuit nach ttúairfeadh sé maith dhamhsa, acht olc?

18 A dubhairt sé a ris, Uimesin éisti briathar an TIGHEARNA; Do chomuaire mé an TIGHEARNA na shuidhe iona chatha-air, agus slúagh fhlaithreamhnus na seasamh air a láimh dheis agus chlé.

19 Agus a dubhairt an TIGHEARNA, Cía bhéaras air Ahab rígh Israel dul súas, agus tuitim ag Ramoth-gilead? Agus do labhair aon ghá rádh air an modhiso, agus aroile air an modh úd.

20 Ansin tháinig spiorad amach, agus do sheas se as coime an TIGHEARNA, agus a dúbhairt, Faideochuidh misi faoi. Agus a dúbhairt an TIGHEARNA ris, Cread leis?

21 Agus a dubhairt seision, Racha mé amach, agus biaidh mé an spiorad bhréagach a mbéul a fhágh uile. Agus a dúbhairt an TIGHEARNA, Broisteochuidh tú é, agus fós éireochuidh leachd: éirigh amach, agus déana mar sin.

22 Anois ar a nadhbharsin, féuch, do chuir an TIGHEARNA spiorad bréagach a mbeul na bhfághsa agadsa, agus do labhair an TIGHEARNA olc at haghaidh.

23 ¶ Ansin tháinig Sedeciah mhac Chenaanah a ccomhfhogus, agus do bhúail sé Micaiah air an ngiall, agus a dúbhairt, Cá slighe a ndeachaidh Spiorad an TIGHEARNA faimse do labhairt riotsa?

24 Agus a dubhairt Micaiah, Féuch, do chífé tusa air an lá sin féin rachus tú a seonra a bhfad a steach dot fhólach féin.

25 Ann sin a dúbhairt rígh Isráel, Glacuidhse Micaiah, agus beiridh air ais é go Hamon riaghlóir na caithreach, agus go loas mac an rígh;

26 Agus abruidh, Is marso a deir an

rígh, Cuiridh é so annsa phríosún, agus bíathuigh é lé harán na banacra agus le haisce na peannaide, nó go bhfillidh misi a síothcháin.

27 Agus a dúbhairt Micaiah, Má fhuilleann tú go deimhin a síothchain, *annsin* níor labhair an TIGHEARNA thriomsa. Agus a dubhairt seision, Eistigh, so a phobal uile.

28 ¶ Marsin do chúaidh rígh Israel agus Iehosaphat rígh Iúdah, súas go Ramot-gilead.

29 Agus a dubhairt rígh Israel re Iehosaphat, dicheillfe misi mé féin, agus racha mé chum an chatha; acht cuirse do róbadha ort. Marsin do dhlicheil rígh Israel é féin; agus do chúadar chum an chatha.

30 Anois do fhuagair rígh na Síria do chaipitínibh a charbad do bhí na fhochair, gha rádh, Ná troidighsi re neach beag nó mór, acht ré rígh Israel amháin.

31 Agus tárla, an tan do chonncadar caiptínigh na ccarbad Iehosaphat, go ndubhradar, Isé so rígh Israel. Uimesin than-gadar na thimchioll do throid: ach do eigh Iehosaphat go hárd, agus do chuidigh an TIGHEARNA ris; agus thug Día orrasan a fhághbáil.

32 Óir tárla, a nuair do aithnigheadar caiptínigh na ccarbad nach é rígh Israel do bhí ann, dúlleadar air a nais a ris ó leannbhain air.

33 ¶ Agus do tharruing duine *áirigh* bogha go teagmhuiséach, agus do bhuaíl sé rígh Israel idir alta a lúirigh: uime sin a dubhairt sé re na ghiolla carbuid, Fill do lámh, chor go mbeirir amach as an tslúagh mé; oir ataim loitigh.

34 Agus do mhéaduigh an cath an lá sin: acht cheana do chomminnigh rígh Israel é féin na sheasamh iona charbad a naghaidh na Sirianach go trátmóna: agus timchioll am greíne dhul faoi fúair sé bás.

CAIB. XIX.

Aithrighe agus leasughadh Iehosaphat tar éis a imdheargadh ón fhágh.

A GUS dúll Iehosaphat rígh Iudah da thigh a síothchain go Ierusalem.

2 Agus do chúaidh Iehu mhac Hanani an féachadóir amach na choinne, agus a dubhairt sé ris an rígh Iehosaphat, Ar choir dhuitsi congnamh ris a nduine neimhdhiadha, agus grádh do thabhairt don luchd fhúathuighios an TIGHEARNA? uimesin atá fearg riot ó lathair an TIGHEARNA.

3 Thairis sin frith neithe maithe ionnadh, mar do scríos tú na garraín as an tír, agus gur umhluigh tú do chroidhe diarruidh Dé.

4 ¶ Agus do rinne Iehosaphat comh-

nuigh ann Ierusalem : agus do chuaidh sé amach a ris ar feadh an phobail ó Bheerseba go slábh Ephraim, agus thug sé ar a nais iad chum an TIGHEARNA Dia a naithreadh.

5 ¶ Agus do chuir sé breitheamhuin annsa tír ar feadh caitheach daingean Iúdah uile, ó chathruigh go cathruigh,

6 Agus a dubhairt sé ris na breitheamhuibh, Tugaidh da bhur naire cred do dhéantaí : oir ní do dhuine bhéartaí bheath, achd don TIGHEARNA, noch atá maille ribh annsa bhreitheamhnus.

7 Anois uimesin bíodh eagla an TIGHEARNA oruibh ; tugaidh dá bhur naire agus déanaidh é : oir ní bhfuil éigceart ar bith ann ar TIGHEARNA Diane, nó meas air phearsannuibh, nó glacadh chumhthach.

8 ¶ Do chuir fós Iehosaphat ann Ierusalem do na Lebbhitibh, agus do na sagartuibh, agus do thogha aithreach Israel, do dhéanamh breitheamhnus an TIGHEARNA, agus do réiteach inreasuin, a nuair do fhilidís go Ierusalem.

9 Agus do chuir sé dúalach orra, dhá rádh, Marso do dhéantaí a núamhan an TIGHEARNA, go hionnruic, agus le croidhe iomlán.

10 Agus gidh bé ar bith cúis thiufas chugaibh ó bhur ndearbhráithribh chónhnuigheas iona ccaithreachaibh, eidir fhuil agus fhuil, idir dhligheadh agus aithne, reachda agus bhreitheamhnusa, do bhéartaí fuagra dhóibh gan aindligheadh do dhéanamh a naghaidh an TIGHEARNA, as a tíucfadh dioghaltas oruibh, agus air bhur ndearbhráithribh : dénuidh so, agus ní dhéantuidh aindligheadh.

11 Agus, féinchuidh, atá Amariah an tárdsagart ós bhur cionn a nuile chúiseannuibh an TIGHEARNA ; agus Sebadiah mhac Ismael riaghluidheoir thighe Iúdah, ar son uile chúiseann an rígh : léid na Lebbhitigh fós na noitigeachaibh re bhur naghaidh. Déannuidh go curata, agus biaidh an TIGHEARNA maille ris an mhaith.

CAIB. XX.

Do chlaoidh Dia na Hammonitigh, &c. a leith Iehosaphat 35 noch dá tng Elieser aithfir ar son a cheangal le Abasiah.

TARLA na dhiaigh so fós, go ttagadar a clann Mhoab, agus clann Ammon, agus daoine oile maille riú taobh amuich do na Hammoniteachuibh, do chathughadh a naghaidh Iehosaphat.

2 Ansin tháinig drong dinnis do Iehosaphat, gha rádh, Thangadar slúagh mór a taghadh a nall tar faige don taoibhsí do Shíria ; agus, féuch, ataid siad ann Hasason-tamar, noch isé En-gedi.

3 Agus do ghlabh eagla Iehosaphat, agus

do léig é féin diarruidh an TIGHEARNA, agus diuagair sé troscadh air feadh Iúdah uile.

4 Agus do chruinnigh Iúdah iad féin a cionn a chéile diarruidh *cunganta* air an TIGHEARNA : eadhon as caitheachaibh Iúdah uile thangadar diarruidh an TIGHEARNA.

5 ¶ Agus do sheas Iehosaphat a lár oireachdhis Iúdah agus Ierusalem, a tigh an TIGHEARNA, as coinne na cúirte núaidhe,

6 Agus a dubhairt sé, O a THIGHEARNA Dia ar naithreadh, *nach* tusa is Dia a bhflaitheamhnus ? agus nach riaghlann tú ós cionn uile ríghacht na ngeinteadh ? agus *nach bhfuil* cumhacht agus neart ad láimh, ionds nach éidir déainneach cur a taghaidh ?

7 Nach tú ar Ndiáne, *noch* do theilg amach dithchusuigh na tíresi roimhe do phobal Israel, agus thug tú í do shíol Abraham do chara féin go bráth ?

8 Agus do áitigheadar annsin, agus do rinneadar sanctoir dhuitsi ann dot ainm, gha rádh,

9 Ma sheasmaoid as coinne an tighesi, agus dot lathairsi, (oir atá hainm sa tighse,) *a núair* thiocfas ole oruinn, mar atá an cloidheamh, breitheamhnus, nó pláigh, nó gorta, agus éighfeam chugadsa ionar naideisi, annsin cluinfe tusa agus cuid-eochuidh tú.

10 Agus anois, féuch, clann Ammon agus Mhoab agus shleibhe Seir, nach ar leig tú do chloinn Israel dionnsuighe, a núair thangadar as crich na Héigipte, acht do fhilleadar úathia, agus níór mhilleadar iad ;

11 Féuch, *a deirim*, an lúagheacht do bheirid dhúinn, teacht dar teilgion as do sheilbhisi, noch thug tú dhúinn a noighreach.

12 O ar Ndiá, nach mbéara tú breath orra ? oir ní bhfuil neartionnuinne anaghaidh na buidhne móiresi thig ar naghaidh ; agus ní feas dúine créad do dhéanam : acht ar súil do bheith riotsa.

13 Agus do sheas Iúdah uile as coinne an TIGHEARNA, agus a celann bheag, a mná, agus a leaba.

14 ¶ Ann sin tháinig Spiorad an TIGHEARNA air Iahasiel mhac Secharia, mhic Benaiuh, mhic Iehiel, mhic Mattaniah, Lebbiteach do mhacaibh Asaph, a measc an chomhchruinnigh ;

15 Agus a dubhairt sé, Eistighsi, a Iúdah uile, agus sibhsí a áitreabhacha Ierusalem, agus tusa a rígh Iehosaphat, Is mar so a deir an TIGHEARNA ribh : Ná bíodh eagla nó uabhuain oruibh ar son a nionaid comhthionailsi ; oir ní libhsí an cath, achd lé Dia.

16 A mórach téighidh síos na naghaidh: féuchaidh, a taidísín ag teacht a níos a slígh bheinne Sis; agus do gheabhthaoi íad ag ceann na habhann, as coinne fhás-
aigh Ieruel.

17 Ní *ríachdanus* daoibh troid annsa *chathso* sibh fein: seasuidh bhur *ccomh-
nuigh*, agus do chífidhe cabhair an TIGH-
EARNNA maille ribh, ó a Iúdah agus Ierusa-
lem: ná himeagluighidh, agus ná lithidh;
a marach éirgidh amach na naghaidh: oír
biaidh an TIGHEARNA maille ribh.

18 Agus do chroim Iehosaphat a cheann
agus a aghuidh chum na talmhan: agus
do léig Iúdah uile agus muinntir Ierusa-
lem íad fein síos as coinne an TIGHEARNA,
ag adhradh an TIGHEARNA.

19 Agus na Lebhítigh, do chloinn na
Ccohatiteach, agus do chloinn na Ccor-
híteach, déirgheadar súas do mholadh an
TIGHEARNA Dia Israel le gúth árd fol-
lusghlan.

20 ¶ Agus déirgheadar go moch ar
maidín, agus do chúadar amách go fásach
Tecoa: agus mar do chúadar amach, do
sheas Iehósaphat agus a dubhairt, Eistigh
riomsa a Iúdah, agus sibhsí áitreabhuigh
Ierusalem; ¶ Creidigh ann bhur TIGH-
EARNNA Dia, marsin bhéithí daingion;
creidigh dhá fháighe, agus béarthaoi búaidh.

21 Agus an tan do rinne sé comhairle
ris an bpobal, dórduigh sé aos ceóil don
TIGHEARNA, agus do mholfadh sciámh na
naomhthachda, a núair do rachaidís amach
as coinne an tsloigh, agus a rádh, Moluidh
an TIGHEARNA; oír *maíridh* a thrócaire
go bráth.

22 ¶ Agus an tan do thosuigheadar an
ceól agus an moladh, do chuir an TIGH-
EARNNA lúigheacháin a naghaidh chloinne
Ammon, Mhoab, agus shléibhe Seir, noch
tháinig a naghaidh Iúdah; agus do buail-
eadh íad.

23 Oír do sheasadar clann Ammon agus
Mhoab súas a naghaidh áitreabhacha
shléibhe Seir, *da* marbhadh agus *da* léir-
scios: agus an tan do chuireadar deireadh
le marbhadh mhuintire Seir, thug gach
aon aca fein dithchioll ar a cheile do
mharbhadh.

24 Agus a núair tháinig Iúdah láimh re
tor na faire annsa bhfásach, díféachadar
ar a tsúlágh mór, agus féuch, do *bhá-
dar* na ccorpúibh marbha ar ttuitim go
talamh, agus ní dheachuidh duine as
díobh.

25 Agus a núair tháinig Iehosaphat agus
a dháoinne do bhreith a néadála leó,
fuaradar a measc na ccorp marbh ionar-
caidh saidhbhris, agus seód buádha, (noch

do nochtheadar dhíobh dhóibh fein), níos mó
ná díféadar diomchar: agus do bhádar trí
lá ag cruinniúghadh na héadála, do bhí sí
choinórsin.

26 Agus air an cceathramadh lá do
chruinniúghadar íad fein a ngleann Be-
rachah; óir is annsin do bheannuigheadar
an TIGHEARNA: ar a nadhbharsin do
goireadh, Gleann Beracha, do náit sin, gus
a nugh.

27 Ann sin dífleadar, gach uile dhuine
do Iúdah agus do Ierusalem, agus Iehosa-
phat na ttosach, do dhul a ris go Ierusalem
maille re luáthghaire; óir thug an TIGH-
EARNNA orra gárdeachus do dhéanamh ós
cionn a námhad.

28 Agus thangadar go Ierusalem le
saltrachaibh agus le cláirseachuibh agus lé
stocaibh go tigh an TIGHEARNA.

29 Agus do bhí eagla Dé ar rioghacht-
uibh na ccríoch sin uile, a núair do
chualadar gur throid an TIGHEARNA a
naghaidh námhad Israel.

30 Mar sin do bhí rioghacht Iehosaphat
ciúin: óir thug a Dhía súaimhneas dó
timchioll fa ccuairt.

31 ¶ Agus do bhí Iehosaphat na rígh ós
cionn Iúdah: do bhí sé tríochad agus cúig
bhliadhna daois a núair do thosuigh
sé a rígh, agus do ríghuidh sé cúig
bhliadhna fithchiod ann Ierusalem. Agus
dob é ainm a mhathar Asubah inghean
Shilhi.

32 Agus do shiubhail sé a slígh Asa a
athar, níor dhealuidh sé ria, ag leamhuin
an neithe do budh ceart a radharc an
TIGHEARNA.

33 Gidheadh níor cuireadh na háite
árda ar ceól: óir níor ullmhuigheadar na
daoine a ccroidhte fos do Dhía a nai-
threadh.

34 Anois an chuid oile do ghníomhuibh
Iehosaphat, tosach agus deighionach, féuch,
atáid scríobhtha a leabhair Iehu mhic
Hanani, noch air ar labhradh a leabhar
ríogh Israel.

35 ¶ Agus na dhiaigh so do cheangail
Iehosaphat rígh Iúdah é fein le Ahasiah
rígh Israel, noch do bhí lán do dhroich-
ghníomhuibh:

36 Agus do cheangail seision é fein ris
do dhéanamh long do dhul go Tarsis: agus
do rinnéadar na lunga a Nesíon gaber.

37 Annsin do thairghir Eliésér mhac
Dodabhah ó Mharesah a naghaidh Iehosa-
phat, gha rádh, Do bhrígh gur cheangail tú
thú fein re Ahasiah, do bhris an TIGH-
EARNNA hoibreachia. Agus do bhádar na
longa briste, go nár bhféidir leó dul go
Tarsis.

CAIB. XXI.

Ar Iehoram fhuilteach do thairrgir *Elias* bás fhuathmhur do theachd.

A NOIS do choduil Iehosaphat a bhfoch-air a aithreadh, agus do badhlaiceadh agá aithribh é a ecathruigh Dáibhi. Agus do ríoguidh Iehoram a mhac iona áit.

2 Agus do bhádar dearbhráithre aige mic Iehosaphat, Asariab, agus Iehiel, agus Sechariah, agus Asariah, agus Michael, agus Sephatiah: *dob iadso uile mic Iehosaphat rígh Israel.*

3 Agus thug a nathair tiodhlaice móra dhóibh dairead, agus dór, agus do neithíbh mórfuigh, maille re caithreachaibh daingne ann Iudah: acht thug sé an ríoghacht do Iehoram, do bhrigh gur *bhé* an chéidghín é.

4 Anois a núair do bhí Iehoram ar néiríge sínas a ríoghacht a athar, do dhaingnidh sé é féin, agus do mharbh sé a dhearbhráithreach uile leis an celoidheamh, agus fós *níorán* do phrionnsadhuibh Israel.

5 ¶ Do *bhí* Iehoram dhá bhliadhuin déag agus fithiche daois a núair do thosuigh sé a ríge, agus do bhí sé na rígh ocht mbliadhna ann Ierusalem.

6 Agus do shiubhail sé a slighe ríogh Israel, anhuil do rinne tigh Ahab: óir do bhí inghean Ahab aige na mnaoi: agus do rinne sé *an ní fu* holc a radharc an TIGHEARNA.

7 Acht cheana níor bháil leis an TIGHEARNA tigh Dháibhi do scrios, do bhrigh an chunnartha do rinne sé re Dáibhi, agus mar do gheall sé solus do thabhairt dó agus dá mhacaibh go bráth.

8 ¶ Ann a laethibhsion déirgheadar na Hedomitigh ó bheith fa riaghail Iudah, agus do rinneadar rígh dhóibh féin.

9 Ann sin do chúaidh Iehoram amach le na phrionnsadhuibh, agus a charbuid uile leis: agus déirigh sé san noidiche, agus do bhuaill sé na Hedomitigh do tháinig na thimchioll, agus caiptinigh na ccarbaid.

10 Mar sin do chúadar na Hedomitigh ó bheith faoi laimh Iudah gus a niugh. Annsa nam chéadna fós do fhíll Libnah ó bheith faoi na láimh: do bhrigh gur thréig sé an TIGHEARNA Dia a aithreadh.

11 Tuilleamh fós do rinne sé aite árd a sléibhtibh Iudah, agus thug sé air mhúinntr Ierusalem stríopachus do dheanamh, agus do choinnégnidh sé Iudah chuige sin.

12 ¶ Agus tháinig scríbhinn chuige ó Elias an faigh, gha rádh, Is marso a deir an TIGHEARNA Dia hathar Dáibhi, Do

bhrigh nar shiubhail tú a slighthibh Iehosaphathathar, ná a slighthibh Asarigh Iudah,

13 Acht gur shuibhail tú a slighe rígh Israel, agus gur choir tú dfiachaibh air Iudah agus air áitreabhaibh Ierusalem dul le stríopachus, amhuil stríopachus thighe Ahab, agus mar an céadna mar do mharbh tú do dhearbhráithre do thigh hathar, *do bhí* ní budh fearr ná thú féin:

14 Féuch, buailfidh an TIGHEARNA do dhaoine lé pláigh mhóir, agus do chlann, agus do mhna, agus de mhaoin uile:

15 Agus do gheabha tú easlainte do thinneas hinneadh, uó go tuite lionathar amach do bhrigh an tinnis lá ar lá.

16 ¶ Tuilleamh oile, do chorrugh an TIGHEARNA súas a naghaidh Iehoram spiorad na Bphulistineach, agus na Nubianach, do *bhí* láimhris na Hetíopianachaibh:

17 Agus thangadar súas go Iudah, agus do bhriseadar a steach innte, agus rugadar leo a nuile mhaoin noch do frith a tigh an rígh, agus a mhic, agus a mhna mar an céadna: ionnus nar faghbadh aonmhac aige, acht Iehoahas, an té dob óige dá mhacaibh.

18 ¶ Agus na dhiaigh só uile do bhuaill an TIGHEARNA é féin iona innighibh le heaslainte dhóleighis.

19 Agus tárla, a cionn athaidh, tar éis dhá bhliadhan, gur thuit a mhionach as do bhrigh a thinnis: mar sin fuaire sé bás deasláintibh géara. Agus ní dhéarnadar a dhaoine losgadh ar bith ar a shon, do nós loise a aithreadh.

20 Do budh dhá bhliadhuin déag ar flithchid a aois a núair do thosuigh sé a ríge, agus do bhí na rígh an Ierusalem ocht mbliadhna, agus dímthigh sé gan farruidh air. Acht cheana do adhlacéadar é a ecathruigh Dháibhi, gidheadh ní a ttámaibh na ríogh.

CAIB. XXII.

Tar éis mharbhadh Ahasiah agus Ioram le Iehu, 11 Do fholchadh Ioas ó Ataliah.

A GUS do rinneadar áitreabhúigh Ierusalem rígh do Ahasiah a mhac dob óige iona áit: óir an slágh daoine tháinig leis na Harábianachaibh don fhoslongphort do mharbhadar an chlann fa sine uile. Marsin do ríoguidh Ahasiah mhac Iehoram na rígh ann Iudah.

2 Dhá bhliadhuin agus dá fithchid daois do *bhí* Ahasiah a núair do thosuigh sé ríge, agus do bhí sé na rígh aon bhliadhuin ann Ierusalem. Do *bé* fós ann a mhathar Ataliah inghean Omri.

3 Do shiubhail sé mar an céadna a slighthibh thighe Ahab: óir do bí a mhathair a chomharleach do dheanamh uile.

4 Ar a nadhbharsin do rinne sé clc a

radharc an TIGHEARNA cosmhuil ré tigh Ahab: óir dob iad sin a chomhairligh tar eis bháis a athar da ttáinic a mhilleadh.

5 ¶ Do shiubhail sé mar an cceadna do reir a ccomhairle, agus do chúaidh sé le Iehoram mhac Ahab rígh Israel do chogadh a naghaidh Hasael rígh na Síria a Ramot-gilead: agus do bhuaileadar na Sírianaigh Ióram.

6 Agus díll sé chum a leighis go Iesreel do bhrígh na cneadh tugadh air a Ramah, a núair do throid sé re Hasael rígh na Síria. Agus do chúaidh Asariah mac Iehoram rígh Iúda siós diénchuin Iehoram mhic Ahab rígh Israel ann Iesreel, mar do bhí sé tinn.

7 Agus is ó Dhia do bhí milleadh Ahasiah do bhrígh a dhul dfeachuin Iehoram: óir an tair tháinic sé, do chúaidh sé amach le Iehoram a naghaidh Iehu mhic Nimsi, noch do unguidh an TIGHEARNA do dhibirt thighe Ahab.

8 Agus tárla, a núair do bhí Iehu ag ériochuighadh breitheamhnais ar thigh Ahab, agus fúair sé príomhsadha Iúda, agus mic dearbhraithreach Ahasiah, do bhí ag serbhís do Ahasiah, gur mharbh se iad.

9 Agus diarr sé Ahasiah: agus rugadar air, óir do bhí sé a bhfolach a Samária, agus thugadar go Iehu é: agus a núair do mharbhadar é, do adhlacadar é: Do bhrígh (ar siadsan), gur bé mac Iehosaphat é, noch diarr an TIGHEARNA maille ré na uile chroidhe. Mar sin nach raibh cunhabhada ag tigh Ahasiah an rioghachd do chomhghail a ccomhnuidhe.

10 ¶ Acht a núair do chonnaire Ataliah mairiir Ahasiah gur marbhadh a mac, déirigh sí agus do mharbh sí uile shliochd riogha thighe Iúda.

11 Acht Iehosabeat, inghean an rígh, do ghlac sí Ios mhac Ahasiah, agus do ghad sí é ó bheith a measc na mac riogh dó marbhadh, agus do chuir é féin agus a bhanaltra a séomra codalta. Mar sin Iehosabeat inghean an rígh Iehoram, bean Iehoiada an sagart, (óir bá deirbhshiúr do Ahasiah í), dfoiluigh sí é ó Ataliah, go nar mharbh sí é.

12 Agus do bhí sé a bhfolach aca a ttigh Dé sé bliadhna: agus do rioghuidh Ataliah ós cionn na tíre.

CAIB. XXIII.

Do dhearnadh rígh do Ióas le Iehoiada an sagart. 12 Do mharbhadh Ataliah.

16 Agus do shocrúigheadh an crabhadh ceart.

AGUS annsa seachdmhadh bliadhuin do neartuigh Iehoiada é féin, agus thug sé caiptinigh na ccead a ccurradh ris, Asariah mhac Ieroham, agus Ismael

mhac Iehohanan, agus Asariah mhac Obed, agus Maasiah mhac Adaiah, agus Elisaphat mhac Sichri.

2 Agus do chuadar timchioll Iúda, agus do chruinnigheadar na Lebhítigh amach as uile chaithreachaibh Iúda, agus cun aithreach Israel, agus thangadar go Hierusalem.

3 Agus do rinne an comhchruinniughadh uile cunnradh ris an rígh a tigh Dé. Agus a dubhairt seision riú, Féuch, bíodh mac an rígh na rígh, mar a dubhairt an TIGHEARNA a ttáobh chloinne Dáibhi.

4 A sé so an ní do dhéantáoi; Trían aguibh do na sagartuibh agus do na Lebhítibh théid a steach air an tsábhóid, léid na ndoirseoiribh ag na doirsibh;

5 Agus trian a ttigh an rígh; agus trian ag an prímhgheata: agus léid na daoine uile a ccúirtibh thighe an TIGHEARNA.

6 Acht ná tigeadh áonduine go tigh an TIGHEARNA, acht na sagairt, agus an mhéid do na Lebhítibh bhías ag minios-trálachd; rachuid siadsan a steach, óir atáid náomhtha: agus coinheaduud an pobal uile faire an TIGHEARNA.

7 Agus timchiollfuid na Lebhítigh an rígh fa gcuairt, gach áon gun a arm iona láimh; agus gídh bé thioctas don tigh, cuirighear chum báis é: acht bithíse a bhfochair an rígh a núair thiuctas sé a steach, agus a nuair rachas sé amach.

8 Mar sin do rinneadar na Lebhítigh agus Iúda uile do réir gach éinneithe dár aithin Iehoiada an sagart, agus do rug gach áonduine leis a dhaóine do bhí re teachd a steach ar an tsábhóid, maille ris an druigh do bhí ag dul amach ar an tsábhóid: óir níor scaoil Iehoiada na cúrsadha.

9 Thilleamh fós thug Iehoiada an sagart do chapúinibh na ccead gáethe, agus buicléirigh, agus sciatha, noch bá lé Dáibhi rígh, do bhí a ttigh Dé.

10 Agus do shuighidh sé na daoine uile, gach áon gun a arm iona láimh, ón taobh theas don teampall gus an taobh chlé don teampall, re taóibh na haltóra agus an teampuill, ar fad láimh ris an rígh.

11 Ann sin thugadar amach mac an rígh, agus do chuireadar an choróin air, agus thugadar an nfiadhnúise dhó, agus do rinneadar rígh dhe. Agus do uig Iehoiada agus a mhic é, agus a dubhradar, Go mairigh an rígh.

12 ¶ Anois an tan do chúaluidh Ataliah na ndaóine ag rioth agus ag moladh an rígh, tháinic sí chum an phobail go tigh an TIGHEARNA:

13 Agus damhairc sí, agus féuch, do sheas an rígh agá phléur ag an ndul a

steach, agus na príonsadha agus na trumpadha a bhfochair an rígh: agus do bhí pobal na tíre úile ag gairdeachas, agus ag déanamh fuáime lé stocaibh, agus an luchd ciúil le hadhbhadhuibh ciúil, agus an mhéid do theagaisgeadh dúsin mholta. Ann sin do bhris Ataliah a héadach, agus a dubhairt, Feall, feall.

14 Ann sin thug Iehoiada an sagart amach caiptínigh na ccéad do cuireadh ós cionn an tslóigh, agus a dubhairt sé riu, Beiridh amach í as na hórduibh: agus ridh bé leanfas í, marbhtar é leis an ccoloidheamh. Oir a dubhairt an sagart, Ná marbhuidh a tigh an TIGHEARNA í.

15 Mar sin do chuireadh lámha innte; agus a nuair tháinig sí go dul a steach gheata na neach láimh re tigh an rígh, do mharbhadar ann sin í.

16 ¶ Agus do rinne Iehoiada cunnradh edir é féin, agus an pobal uile, agus an rígh, go mbéidís na muinntir ag an TIGHEARNA.

17 Ann sin do chuáidh an pobal uile go tigh Bhaal, agus do bhrisodar síos é, agus do bhrisodar a altóra agus a íomháigh na m'lethuibh, agus do mharbhadar Mattan sagart Bhaal a bhfiadhnúise na naltórach.

18 Dórduigh Iehoiada mar an ccéadna oifigidh thighe an TIGHEARNA re lámh na sagart na Lebhítigh, noch do roinn Dáibhi a tigh an TIGHEARNA, díodhbairt ofrála loisge an TIGHEARNA, mar atá scríobhtha a ndligheadh Mhaóise, maille ré gairdeachas re céol, mar dórduigh Dáibhi.

19 Agus do chuir sé doirseoirigh ag geatadhuibh thighe an TIGHEARNA, iondus nach ttingfadh duine ar bith do bheith neamhghlan a néinní a steach ann.

20 Agus rug sé leis caiptínigh na ccéad, agus uaisle, agus úachdarain an phobail, agus luchd na críche uile, agus thugadar an rígh a nús ó thigh an TIGHEARNA: agus thangadar thrid an ngeata úrd go tigh an rígh, agus do chuireadar an rígh a ceathaóir na ríoghachta.

21 Agus do rinneadar daóine na tíre uile luathgháire: agus do bhí an chathair suáimhneach, tar éis Ataliah do mharbhadh leis an ccoloidheamh.

CAIB. XXIV.

Tur éis bháis Iehoiada do chlaon Iosas chum na niodhal; 23 agus rug na Sirianuigh buaigh air.

DO bhí Iosas seacht mbiladhlina dáois a nuair do thosnigh sé a rígh, agus do bhí na rígh ceathrachad bliadhan ann Ierusalem. Agus do bé ainm a mhathar Sibeá ó Bheer-séba.

2 Agus do rinne Iosas an ní fa mhaith a

radharc an TIGHEARNA air feadh lactheadh Iehoiada an sagart.

3 Agus thug Iehoiada días ban chuige; agus do ghein sé mic agus ingheana.

4 ¶ Agus tárla na dhiaigh so, go raibh dinntinn ag Iosas tigh an TIGHEARNA do leasughadh.

5 Agus do chruinnigh sé a bhfochair chéile na sagairt agus na Lebhítigh, agus a dubhairt sé riu, Einghidhe amach go caithreachaibh Iúdah, agus cruinnighidh go Israel uile airgid dathnuaghadh thighe bhur Ndé ó bhliadhuin go bliadhuin, agus féuchuidh go ndéantaí deithnóis ris an ccúis. Gidheadh ní dhéarnadar na Lebhítigh deithnóis ris.

6 Agus do ghoir an rígh air Iehoiada an tuachdarán, agus a dubhairt sé ris, Cred fa nár chuir tú díachaibh air na Lebhítigh an gearradh do thabhairt a steach ó Iúdah agus ó Ierusalem, do réir aithne Mhaóise serbhíseach an TIGHEARNA, agus chomhchruinnighe Israel, go tabernacuil na fíadhnuise?

7 Oir do bhrisodar mic Ataliah, an droichbheansin, tigh Dé; agus do bhronnadar do Bhaalim neithe coisreagtha thighe an TIGHEARNA.

8 Agus ar aithne an rígh do rinneadar cófra, agus do chuireadar táobh amuich é ag geata thighe an TIGHEARNA.

9 Agus thugadar fuagra ar feadh Iúdah agus Ierusalem, an gearradh do leag Maoisé óglach Dé ausa bhásach ar Israel do thabhairt a steach chum an TIGHEARNA.

10 Agus do bhí luathgháire ar na príonsadhuibh agus ar an bpobal uile, agus thugadar a steach, agus do theilgeadar annsa chófra, nó gur chuireadar críoch air.

11 Anois tárla, fa an nam ar tugadh an cófra go hoig an rígh le lámh na Lebhíteach, agus a nuair do choncadar gur mhór an tairgid, tháinig scríbhneoir an rígh agus oifigeach a nárdsagairt agus d'fholmhuigheadar an cófra, agus do ghlaecadar, agus rugadar dha áit féin a ris é. Marso do nídís lá ar lá, agus do chruinnigheadar iomarcadh airgid.

12 Agus thug an rígh agus Iehoiadah é do na daoinibh do rinn obuir serbhís thighe an TIGHEARNA, agus do ghabh air dhioluigheadh saoir crainn agus cloch chum tigh an TIGHEARNA do leasughadh, agus fós don lucht doibrigh iarann agus prás do dheasughadh thighe an TIGHEARNA.

13 Marsin do oibrigheadar an luchd saothair, agus do chriochnuigheadar a nobair go hiomlán, agus do chuireadar tigh Dé iona staid féin, agus do dhaingnuigheadar é.

14 Agus a nuair do chríochnuigheadar é, thugadar an chuid oile do naírgid a lathair an rígh agus Iehoiada, dá ndearnadh soithighe do thigh an TIGHEARNA, soithighe chum ministrolacht, agus chum ofrala, agus leacha, soithighe óir agus airgid. Agus dofráladar ofrala loisge a tigh an TIGHEARNA a ccomhnuigh ar feadh laétheadh Iehoiada.

15 ¶ Acht do bhí Iehoiada áosta, agus lán do láethibh a nuair déug sé; céud agus tríochad bliadhna dáois do bhí sé a nuair fuair sé bás.

16 Agus do adhláiceadar é a ccathruigh Dháibhi a measc na ríogh, do bhrígh go ndéarna sé maith ann Israel áraon a ttaobh Dé, agus a ttaobh a thighe.

17 ¶ Anois tar éis bháis Iehoiada thangadar prionnsadha Iúdah, agus do rinneadar umhla don rígh. Annsin déist an rígh ríu.

18 Agus dfágbhadar tigh an TIGHEARNA Dia a naithreadh, agus do fhriothaileadar garráin agus iodhuil: agus tháinic diogh-altus air Iúdah agus air Ierusalem ar son an pheacaidhsi aca.

19 Gidheadh do chuir seision fáidhe chuca, dá ttabhairt air a nais chum an TIGHEARNA; agus do fhíadhnuigheadar na naghaidh: achd ní thugadarsan aire dhoibh.

20 Agus tháinic Spiorad Dé air Shechariah mhac Iehoiada an sagart, noch do sheas ós cionn an phobail, agus a dubhairt sé ríu, Is mar so a deir Dia, Cred fa sáruighthi aitheanta an TIGHEARNA, as nach féidir libh bheith scánmhar? do bhrígh gur threigeabhair an TIGHEARNA, do thréig seision sibhí mar an gcéadna.

21 Agus dfealladar iona aghaidh, agus do chlochadar lé clochaibh é ar aithne an rígh a ccúirt thighe an TIGHEARNA.

22 Marso' nar chuimhnigh an rígh Ioas an cinéul do rinne a athair Iehoiada air, acht do mharbh se a mhac. Agus a nam a bhais a dubhairt sé, Go bhfaicidh an TIGHEARNA sin, agus go ccúitighidh sé é.

23 ¶ Anois tárta a ndeireadh na bliadhna, go táinic slúagh na Síria súas na aghaidh: agus thangadar go Iúdah agus go Hierusalem, agus do mharbhadar prionnsadha an phobail uile a measc an phobail, agus do chuireadar a néadail uile go rígh Dhamascus.

24 Oir tháinic slúagh na Sírianach le cuideachdum bhig dhaoine, agus thug an TIGHEARNA slúagh romhóe na láimh, do bhrígh gur threigeadar an TIGHEARNA Dia a naithreadh. Marsin do rugadar breith-eamhnus a naghaidh Ioas.

25 Agus a nuair do imthigheadar úadh, (óir diágbhadar a neaskúintibh móra é,) do

oibrigheadar a sheirbhísigh féin na aghaidh ar son fhola mhac Iehoiada an sagart, agus do mharbhadar é ar a leabuidh, agus fuair sé bás: agus do adhláiceadar é a ccathruigh Dhaibhi, acht níor adhláiceadar a ttuamaibh na ríogh é.

26 Agus is iad so an luchd dfeall na aghaidh; Sabad mhac Simeat an Tammoníteach, agus Iehosabad mhac Simrit an Moabiteach.

27 ¶ Anois a ttaobh a mhac, agus mhéid a nualuidh do cuireadh air, agus leasughadh thighe Dé, féuch, atáid siad scríobhtha a stair leabhair na ríogh. Agus do ríoghuidh Amasiah a mhac iona áit.

CAIB. XXV.

Do thosúigh Amasiah rí Iudah go maith;

14 Ach do chríochnuigh go hól.

DO bhí Amasiah cúig bhliadhna fithchíod dáois a nuair do thosúigh sé a rígh, agus do bhí na rígh náoi mbliadhna fithchíod ann Ierusalem. Agus do bé ainm a mhathar Iehoaddan ó Ierusalem.

2 Agus do rinne sé an ní fu mhaith a radharc an TIGHEARNA, acht ní lé croidhe iomlán.

3 ¶ Anois tárta, a nuair do dhaingnioghadh an ríoghachd dó, gur mharbh sé a sheirbhísigh noch do mharbh an rígh a athair.

4 Acht níor mharbh sé a clann, acht do rinne sé mar atá scríobhtha a ndlígeadh leabhair Mháoise, mar ar aithin an TIGHEARNA, gha rádh, Ní muirfíghear na haithe thríd an ccloinn, agus ní muirfíghthean an chlann thríd na haitheibh, acht muirfíghtheargach éandúine tréna choir féin.

5 ¶ Tuilleamh oile do chruinnigh Amasiah Iúdah a ccionn a chéile, agus do rinne sé caiptínigh ós cionn mhítheadh dhíobh, agus caiptínigh ós cionn chéud, do réir thighe a naithreadh, ar feadh Iúdah agus Beniamin: agus do áirimh sé iad ó aois fhithchíod bliadhna agus ós a chionn, agus fuair sé dhíobh trí chéad míle fear toghltha, iondula amach a ccogadh, dar bhíol gath agus sgiath do ghlacadh.

6 Díostoigh sé mar an gcéadna céad míle fear árrachta a ngaisgidh as Israel le céud tallann airgid.

7 Acht tháinic óglach ó Dhía chuige, gha rádh, ó a rígh, ná héirgeadh slúagh Ísrael leachd; óir ní bhfuil an TIGHEARNA re Hisrael, le cloinn Ephraim uile.

8 Acht mas toil leachd imtheacht, déan, bí láidir a ccomhair an chattha: do bhéara Dia ort tuitim roimhe do námhuid: óir is ag Dia ata cumas tárthála, agus leagtha.

9 Agus a dubhairt Amasiah re hóglaigh Dé, Acht, cred dhéanam ris an ccéud

tallann noch thug mé do shlúagh Israel? Agus do fhreagair oglach Dé é, Is féidir leis an TIGHEARNA níos ro mhó ná so do thabhairt duit.

10 Ansin do dhealuigh Amasiah íad, *eadhon*, an slúagh tháinig chuige ó Ephraim, do dhul don bhaile a ris: uime sin do hadhnadh a bhfearg go mór a naghaidh Iúdah, agus dfillleadar a bhaile lán dfeirg.

11 ¶ Agus do neartuigh Amasiah é féin, agus do thréoruigh sé a mhuinntir amach, agus do chuaidh sé go gleann an tsaluinn, agus do bhuail sé do chloinn Seir deich míle.

12 Agus deich míle *oile* do fágbbhadh bío rugadar clann Iudah léo a láimh íad, agus thugadar go mullach na cairge íad, agus do theilgeadar síos íad do mhullach na cairge, gur briseadh na mblodhuibh íad.

13 ¶ Acht na soighdiúirigh do chuir Amasiah ar a nais, chor nach rachaidis leis chum catha, do thiomáineadar air chaithreachaibh Iúdah, ó Shamárah air fad go Bet-órón, agus do bhuáileadar trí mhíle dhíobh, agus rugadar iomarcuigh éadála léo.

14 ¶ Anois tárla, a nuair dfill Amasiah ó ár Nedomiteach, go ttug sé dee chloinne Seir leis, agus gur chuir sé sías *mar* dhée dhó féin íad, agus do chrom sé é féin síos dóibh, agus do loisg sé thúis dóibh.

15 Uimesin do hadhnadh fearg an TIGHEARNA re Amasiah, agus do chuir sé faigh chuige, noch a dubhairt ris, Cred fár farr tú a ndiaigh dheéibh na ndaoine, nach ar fhlead a ndaoine féin do sháoradh as do láimhse?

16 Agus tárla, mar do bhí sé ag caint ris, go ndubhairt an rígh ris, A ndéarnadh comhairleach don rígh dhíotsa? coisc; cred fá mbuailfidh thú? Ansin do choisic an faigh, agus a dubhairt sé, aithnighim gur chinn an TIGHEARNA ar do mhilleadh, do bhrígh go ndearna tú so, agus nár éist tú rem chomhairlesí.

17 ¶ Ansin do rinne Amasiah rígh Iúdah comhairle, agus do chuir sé teachda chum Ioas, mhac Iehoahas mhic, Iehu, rígh Israel, dha rádh, Tárr, faiceam gnúis a chéile.

18 Agus do chuir Ioas rígh Israel síos go Hamasiah rígh Iúdah, gha rádh, Do chuir an foghbhamán do *bhí* a Lebanon teachta chum an céadair do *bhí* a Lebanon, gha rádh, Tabhair hingean dom mhac na mnaói: agus do ghabh beathach allta do *bhí* a Lebanon thort, agus do shaltair sé síos an foghbhamán.

19 A deir tusa, Féach, do mharbh tú na Hedomitigh; agus do thóg do chroidhe sías thú do mhaoidhfeachus: fan a nois

ansa bhaile; creád fá mbeanfa red dhochar *fén*, as a tuitfeá, thú *fén*, agus Iúdah maille riot?

20 Acht níor bháill le Amasiah sin do chluinsion; óir is ó Dhía do *bhí* sin, chor go seachódadh sé íad a láimh a *namhad*, do bhrígh gur leanadar a ndiaigh dhée Edom.

21 Ann sin do chuaidh Ioas rígh Israel sías; agus do chonncadar gnúis a chéile, é féin agus Amasiah rígh Iúdah, an Bet-*semes*, noch *is* do Iúdah.

22 Agus tugadh an chuid budh measa do Iúdah roimhe Israel, agus do theith gach duine dhíobh da thigh.

23 Agus do ghabh Ioas rígh Israel Amasiah rígh Iudah, mac Ioas, mhic Iehoahas, a Mbet-semes, agus thug go Hierusalem é, agus do bhirs sé síos balla Ierusalem ó gheata Ephraim go geata an choirneil, ceithre chéud cubhad.

24 Agus rug sé leis an tór agus an tairgíod uile, agus na huile shoithighe frith a ttigh Dé ag Obed-edom, agus ionnmhus thighe an rígh, agus iar nglacadh braighde tairis, dfill sé go Samárah.

25 ¶ Agus do mhair Amasiah mac Ioas rígh Iúdah déis bháis Ioas mhic Iehoahas rígh Israel cúig bliadhna déug.

26 Anois an chuid oile do ghníomhuibh Amasiah, ó thús go deireadh, féuch, nach *bhfuilid* siad scríobhta a leabhair ríogh Iúdah agus Israel?

27 ¶ Anois déis na huaire ar fhíll Amasiah ó leanmhuin an TIGHEARNA dfealladar na agbaidh ann Ierusalem; agus do theith sé go Lachis: acht do chuireadarsan na dhiaigh go Lachis, agus do mharbhadar annsin é.

28 Agus thugadar léo ar eachaibh é, agus do adhlaiseadar é agá aithribh a ccathruigh Iúdah.

CAIB. XXVI.

Ussiah, sona ag leanmhuin ceart. 16 *Tré úbhar do fhás sé Iobhrach.*

AN sin do ghlacadar muinntir Iúdah uile Ussiah chuca, noch do *bhí* sé bliadhna déug daóis, agus do rinneadar rígh dhe a náit a athar Amasiah.

2 Do chuir sé Elot sías, agus thug ar a hais do Iúdah í, déis an rígh do chodhladh agá aithribh.

3 Sé bliadhna déag daóis do *bhí* Ussiah an tan do thosuigh se a rígh, agus do bhí na rígh dha bhliadhuin déug agus dá fhithchíod ann Ierusalem. Ainm a mharthar mar an gcéadna Iecoliah ó Ierusalem.

4 Agus do rinne sé *an ní budh* ceart a radharc an TIGHEARNA, do réir gach neithe dá ndéarnuidh a athair Amasiah.

5 Agus diarr sé Día ré linn Shechariah, agá raibh tuigsin a bhfisibh Dé: agus an

feadh do lean sé an TIGHEARNA, thug Dia rath air.

6 Agus do chúaidh sé amach agus do choguidh sé a naghaidh na Bhpheilistíneach, agus do bhris sé síos balla Ghât, agus balla Iabueh, agus balla Asdod, agus do rinne sé caithreacha timchioll Asdod, agus a measc na Bhpheilistíneach.

7 Agus do chuidigh Dia leis a naghaidh na Bhpheilistíneach, agus a naghaidh na Narábianach noch dáitreibh an Gurbaal, agus na Mehunimeach.

8 Agus thugadar na Hammonitigh tiodhluice do Ussiah: agus do leathnuigh a ainm amach go nuge dul a steach na Héipite; óir do neartuigh sé é *féin* go hanmhór.

9 ¶ Tuilleamh oile do chuir Ussiah tuir sías ann Ierusalem ag geata an choirnéil, agus ag geata an ghlcanna, agus ag tilleadh an bhalla, agus do dhaingnidh sé iad.

10 Mar an gcéadna do rinne sé tuir annsa díothramh, agus do thocuil sé mórán tobar: óir do bhí iomarcuidh áirnéise aige, san tír íochdaruigh aráon, agus annsna réitibh: lúchd tigheaduis mar an gcéadna, agus lúchd déanta ríneamhna annsna sléibhtibh, agus ann Carmel: óir do b'ionmhúin leis tigheadhus.

11 ¶ Tuilleamh fós do bhí ag Ussiah slúagh díearuibh cogaidh, do thiaghadh amach do chogadh na mbuidhneibh, do réir uibhre a ccountais re láimh leiel an scríbhneoir agus Mhaasiah an túachtarán fáoi láimh Hananiah, áon do chaipitínibh an rígh.

12 Do bhí uibhir iomlán cheann na naitheach na bhfear árrachta a ngaisgidh dhá mhíle agus sé chéad.

13 Agus do bhí slúagh fáoi na láimh, trí chéad míle agus seacht míle agus cúig chéad, do rinne cogadh re cumas mór, do chongnamh leis an rígh a naghaidh na námhad.

14 Agus do ghléas Ussiah dhóibh ar feadh an tslóigh sciatha, agus gáete, agus clogada, agus éidigh ochta, agus boghadha, agus crannatádhbhúill do chaitheamh cloch.

15 Agus do rinne sé ann Ierusalem ionstrumeintigh, do choncas lé daóinibh glioca, do bheith ar na toruibh agus air na daingneachaibh, do chaitheamh soighead agus chloch mór asta. Agus do leathnuigh a ainm a nimhchian; óir do cuidighaadh leis go hiongantach, nó go raibh sé láidir.

16 ¶ Acht a núair do bhí sé láidir, do bhí a chroidhe ar na thógbháil sías chum a mhillte *féin*: óir do pheacuidh sé a naghaidh an TIGHEARNA a Dhía féin, agus do chúaidh a steach a teampall an TIGHEARNA do losgadh túise ar altoir na túise;

17 Agus do chúaidh Asariah an sagart a steach na dhíaigne, agus maille leis ceithre fithchid sagairt leis an TIGHEARNA, do dháoinibh beódha.

18 Agus do thoirniosgadar Ussiah an rígh, agus a dubhradar ris, Ní bheanann riotsa, a Ussiah, túis do losgadh don TIGHEARNA, acht ris na sagartaibh clann Aaron, noch atá ar na ccoisreagadh do losgadh túise: imthigh amach as an tsanctóir; óir do chiontuigh tú; agus ní bhíuidh se na onóir dhuit ón TIGHEARNA Día.

19 Annsin do bhí fearg ar Ussiah, agus do bhí senséir iona laimh do losgadh túise: agus a nam a fheirge ris na sagartaibh, tháinig an lubhra iona aghaidh a bhíadhuise na sagart a tigh an TIGHEARNA, ó tháobh altóra na túise.

20 Agus dléuch Asariah an tárdsagart, agus na sagairt uile air, agus, féuch, do bhí sé lubhrach iona éadan, agus do thiománadar amach as sin é; do dheifrigh sé féin fós amach, do bhrígh gur bhúail an TIGHEARNA é.

21 Agus do bhí Ussiah an rígh na lobhar go lá a bháis, agus d'fian sé na lobhar a tigh ar leith; óir do gearradh amach as tigh an TIGHEARNA é: agus do bhí lótam a mhac ós cionn tigh an rígh, ag déanamh breitheamhnais air mhuimtir na tíre.

22 ¶ Anois an chuid oile do ghníomhuibh Ussiah, ó thús go deireadh, do scríobh Isaiah, mhac Amos, an fáigh é.

23 Marsin do choduil Ussiah agá aithribh, agus do adhlacadar é bhfochair a aithreadh annsa machaire adhlacthe do bhean ris na ríghuibh; oir a dubhradar, Is lobhar é: agus do ríghuidh lótam a mhac iona áit.

CAIB. XXVII.

A náit an rígh mhaith Iotam, 9 Do ríghuidh Ahas a mhac.

DO bhí lótam cúig bliadhna fithchiod dáois a núair do thosuigh sé rígh, agus do bhí na rígh sé bliadhna déug ann Ierusalem. Do bé fós ainm a mhathar Ierussah inghean Shádóc.

2 Agus do rinne sé an ní fu cheart a radharc an TIGHEARNA, do réir gach neithe dá ndéama Ussiah a athair: thairis sin ní dneachuidh sé a steach go teampall an TIGHEARNA. Achd do níadh an pobal ní truailligh go foill.

3 ¶ Do chuir sé sías geata árd thighe an TIGHEARNA, agus do chuir sé sías mórán air bhiall Ophel.

4 Tuilleamh oile, do rinne sé caithreacha a sléibhtibh Iúdah, agus do rinne sé caisleín agus tuir annsna foróisibh.

5 ¶ Do throid sé fós re rígh na Nam-

moníteach, agus rug sé búaidh orra. Agus thug clann Ammon dó an bhliadhuin sin féin cead tallann airgid, agus do chruithneachda deich míle míosur, agus deich míle deórna. Díocadar clann Ammon a noird sin ris, an dara bliadhain fós, agus an treas bliadhain.

6 Marsin do dhainigh Iótam é féin, do bhrígh gur ullmhuigh sé a shlightheacha as coinne a TIGHEARNA Día.

7 ¶ Anois an chuid oile do ghníomhuibh Iótam, agus a chogtha uile, agus a shlightheacha, féuch, *atáid* scríobhtha a leabhar ríogh Israel agus Iúdah.

8 Do bhí sé cúig bhliadhna fithchíod. dáois a nuair do thosuigh a ríge, agus do bhí na rígh sé bliadhna déag an Ierusalem.

9 Agus do choduil Iótam agá aithribh, agus do adhláiceadar é a ccaithrigh Dháibhi : agus do ríoghuidh Ahas a mhac iona áit.

CAIB. XXVIII.

Do cuireadh iomdha aindeise ar an rí neimhdhiagha Ahas ; 22 agus fa mó do mhéuduigh sesin a chionta.

DO bhí Ahas fithcne bliadhain dáois a nuair do thosuigh a ríge, agus do bhí na rígh sé bliadhna déag an Ierusalem : ahd ní dheárnuigh sé *an ní fá* cheart a radharc an TIGHEARNA, cosmhuil ré Dáibhi a athair :

2 Oir do shiubhail sé a slightheibh ríogh Israel, agus do rinne mar an ccéadna ionháighe leagtha do Bhaalim.

3 Tuilleamb oile do rinne sé íodhbairt a ngleann mbic Hinnom, agus do loisg sé a chlann annsa teine, do réir ghráin-eamhlachd na ngeinteadh noch do theilt an TIGHEARNA amach roimhe chloinn Israel.

4 Do rinne sé íodhbairt mar an ccéadua agus do loisg sé túis annsa háitibh árd, agus air na cnocuibh, agus faoi gach áonchrann ghlas.

5 Uime sin do sheachuid a TIGHEARNA Día é a láimh rígh na Síria ; agus do bháil sé é, agus rug móran díobh leis a láimh, agus rug go Damascus *iad*. Tugadh fós a láimh rígh Israel é, noch do bháil é le hár mór.

6 Oir do mharbh Pecah mhac Remaliah ann Iúdah céud agus fithcne míle a naon ló, fir chródha uile ; do bhrígh gur thréigeadar an TIGHEARNA Día a nathreadh.

7 Agus Sichri, duine cunhacltach do Ephraim, do mharbh sé Maaseiah mac an rígh, agus Asricam úachtarán an tíghe, agus Elcanah *noch do bfoigsi don rígh*.

8 ¶ Agus rugadar clann Israel leó a láimh dá ndearbháithribh dhá chéad míle, bean, mac, agus inghean, agus rugadar mar

an ccéadna móran. Éadála uatha, agus rugadar a néadail go Samária.

9 Acht do bhí fágh don TIGHEARNA ann sin, dar bhaimm Oded : agus do chúaidh sé amach a ccoinne an tsloígh tháinic go Samária, agus a dubhairt sé riú, Féuchuidh, do bhrígh go raibh an TIGHEARNA Día bhur nathreadh feargach re Iúdah, thug sé ion bhur láimhse iad, agus do mharbhbaire iad a ndíbhfeirg roithchios súas go neamh.

10 Agus anois sé do chuireabhair roniuibh clann Iúdah agus Ierusalem do chonngmháil fúibh na bhfearuibh agus na mnáibh dáora dháoiibh féin : *achd ané nach bhfuil* oruibhse, eadhon oruibhsi féin, beacaidh a naghaidh bhur TIGHEARNA Dé ?

11 Anois éistigh riomsa ar a nadhbhar-sin, agus léigidh amach na braighe a ris, noch do ghabhabhair a láimh da bhur ndearbháithribh : óir *atá* fearg fhíochmhar an TIGHEARNA ribh.

12 Annsin do sheasadar súas cuid áirigh do cheannuibh chloinne Ephraim, Asariah mhac Iohanan, Berechiah mhac Messilemot, agus Iehisciah mhac Sallum, agus Amasa mhac Hadlai, a naghaidh na muim-tire tháinic ón chogadh,

13 Agus a dubhradar riú, Ní thiubharthaóí na braighe a steach annso : óir an tionad ar chiontuigheamairne a naghaidh an TIGHEARNA, ris mian libhse *tuilleamh* do chur a ccionn ar bpeacadh agus ar sáruithe : óir is mór ar ecóir, agus *atá* fearg fhíochmhar a naghaidh Israel.

14 Marsin dtágbhadar na fir armtha na braighe agus a néadail a bhfiadhnuise na bprionusadh agus an chomhchruinnigh uile.

15 Agus déirgheadar súas na daoine do goireadh as a nainm, agus do ghlacadar na braighe, agus do néadail do chuireadar éadach air a raibh lomnoch dhíobh, agus do éaduigheadar iad, agus thugadar bróga dhóibh, agus thugadar bíadh agus deoch dhóibh, agus dungadar iad, agus do iomchradar an mhéid do bhí lag aca air assaluibh, agus thugadar iad go Iericho, cathair na ccrann pailue, chum a ndearbháithreach : annsin dílleadar go Samária.

16 ¶ Annsa namsin do chuir Ahas athchuinge go ríghtheibh na Hassiria do chungnamh ris.

17 Oir thugadar na Hédomitigh a ris, agus do bháileadar Iúdah, agus rugadar braighe leó.

18 Dionnsuigheadar na Philistinigh mar an gcéadna caithreacha na tíre íochdaruigh, agus an táobh theas do Iúdah, agus do ghabhadar Bet-semes, agus Aialon, agus Gederot, agus Socho gun a bháitibh,

agus Timnah gun a bhailtibh, Gimsó fós gun a bhailtibh : agus do áitreabhadar annsin.

19 Oir do chuir an TIGHEARNA Iúdah síos ar sòn Ahas rígh Israel ; oir do rinne sé Iúdah tárnóchd, agus do chiontuigh sé a naghaidh an TIGHEARNA go mór.

20 Agus tháinig Tilgat-pilneser rígh na Hassiria chuige, agus do chuir aindeise air, agus níor neartuigh sé é.

21 Oir rug Ahas roinn as tigh an TIGHEARNA, agus as tigh an rígh, agus ó na prionnsadhuibh, agus thug sé do rígh na Hassiria *sin* : achd níor chuidigh sé leis.

22 ¶ Agus a naimsir a aindesi do chiontuigheadh sé fós ní sa mhó a naghaidh an TIGHEARNA : an ríghí féin Ahas.

23 Oir díodhbuir sé do dhecéibh Dhamascus, noch do bhúail é : agus a dúbhairt sé, Do bhrígh gur chuidigh dée ríogh na Síria leó, *uime sin* do dhéansa íodhbuir dhóibh, chor go tárthochuid mé. Acht isiad do sgrios eision, agus Israel uile.

24 Agus do chruinnigh Ahas a gcionn a chéile soithighe thighe Dé uile, agus do ghearr sé na mblodhuibh soithighe thighe Dé, agus do dhruid doirse thighe an TIGHEARNA, agus do rinne altóra dhó féin ann gach éancoirnéul do Ierusalem.

25 Agus ann gach aon chathruigh fa leith do Iúdah do rinne sé áite áda do losgadh túise do dhéceibh oile, agus do bhrostuigh sé chum feirge an TIGHEARNA Día a aithreadh.

26 ¶ Anois an chuid oile dá ghníomhuibh agus dá shlightibh uile, ó thús go deireadh, feúch, *atáid* scríobhtha a leabhar ríogh Iúdah agus Israel.

27 Agus do choduil Ahas agá aithribh, agus do adhláicedar é annsa chathruigh, *eadhon* ann Ierusalem : acht ní thugadar é go túama ríogh Israel : agus do ríoghuidh Heseciah a mhac iona áit.

CAIB. XXIX.

Do athnuadhúigh Heseciah an fhíor-chrábhadh.

DO thosuigh Heseciah a ríge a núair do bí sé cúig bhliadhna fithchíod dáois, agus do bhí sé na rígh náoi mbliadhna fithchíod ann Ierusalem. Agus do bé ainm a mhathar Abiiah, inghean Shechariah.

2 Agus do rinne sé *an ní fa* cheart a radharc an TIGHEARNA, do réir gach éainneithe dá ndéarnuidh a athair Dáibhi.

3 ¶ Annsa chédbhliadhuin dá ríge, annsa chédmhí, díoguil sé doirse thighe an TIGHEARNA, agus dathnuadhúigh sé iad.

4 Agus thug sé a steach na sagairt agus na Lebhítigh, agus do chruinnigh sé a bhfochair a chéile iad ann sa tsráid shoir,

5 Agus a dúbhairt sé riú, Eistigh riomsó, a Lebhíteacha, náomhuigh sibh féin a nois, agus náomhuigh tigh an TIGHEARNA Dia bhur-naithreadh, agus beiridh amach an salchar as an *náit* náomhtha.

6 Oir do pheacuigheadar ar naithrene, agus do rinneadar *an ní dob* olc a radharc an TIGHEARNA Dia, agus do thréigíodar é, agus do iompóigheadar a naighthe ó áitreabhadh an TIGHEARNA, agus do chuireadar a ceúl ris.

7 Do dhruideadar fós doirse an phóirse, agus do chuireadar na soillse as, agus níor loisgeadar túis agus níor ofráladar íodhbhartha loisge annsa *náit* náomhtha do Dhía Israel.

8 Uimesin tháinig fearg an TIGHEARNA ar Iúdah agus ar Ierusalem, agus do thoirbhíir sé iad do bhuáidbreadh, dúathbhás, agus dféadaluidh, mar do chithise le bhur súilbh.

9 Oir, cheana, do thuiteadar ar naithre ris an ccloidheamb, agus *atáid* ar mic agus ar ningheana agus ar inná a ndaoirse thrídsó.

10 Anois *atá* am chroidhesi cunnradh do dhéanamh ris an TIGHEARNA Día Israel, le a niompochadh a fhearg fhíochmhar úaim.

11 A chlann, ná bíthí anois mainneacht-nach : oir do thogh an TIGHEARNA sibh do sheasamh dhá lathair, do dhéanamh serbhise dhó, agus go ndéanadh sibh miniostrálachd dhó, agus go loisgeadh sibh túis.

12 ¶ Annsin déirgheadar na Leblítigh, Mahat mhac Amasai, agus Ioel mhac Asariah, do mhacaibh Merári, Cis mhac Abdi, agus Asariah mhac Iehalelel : agus do na Gersonitibh ; Ioah mhac Simmah, agus Eden mhac Ioah :

13 Agus do mhacuibh Elisaphan ; Simri, agus Ieiel : agus do mhacaibh Asaph ; Sechariah, agus Mattaniah :

14 Agus do mhacaibh Heman ; Iehiel, agus Símei : agus do mhacaibh Iedutun ; Semaiah, agus Ussiel.

15 Agus do chruinnigheadar a ndearbhraíthre, agus do náomhadar iad féin, agus thagadar, do réir aithne an rígh maille re briathruibh an TIGHEARNA, do ghlanadh thighe an TIGHEARNA.

16 Agus do chúadar na sagairt don chuid a steach do thigh an TIGHEARNA, dá ghlanadh, agus thugadar anach gach uile shalchar dá bhfúaradar a stigh a tteampall an TIGHEARNA go cúirt thighe an TIGHEARNA. Agus do thóghbhadar na Lebhítigh leó é, dá bhreith leó amach go habhuinn Cídon.

17 Anois do thosuigheadar an céad lé

don chéadmhí ar naomhadh, agus ar a nochtmhadh lá don mhí thangadar go póirse an TIGHEARNA : mairsin do náomhadar tigh an TIGHEARNA a nocht lá ; agus annsa seiseadh lá déag don chéaidmhí do chríochnuigheadar.

18 Ann sin do chuádar a steach go Hesechia an rígh, agus a dubhradar, Do ghlaumamar tigh an TIGHEARNA uile, agus altóir na hofrála loisge, agus a soithighe uile, agus bórd a nuáin thaisbéanta, gun a shioithighibh uile.

19 Tuilleamh oile an uile shoitheach, dar theilg an rígh Ahas iona ríghé annach iona shéarughadh, do ghléasamairne agus do náomhuigheamar iad, agus, féach, *atáid* as coinne altóra an TIGHEARNA.

20 ¶ Annsin déirigh Hesechia an rígh go moch, agus do chruinnigh sé úachtaráin na caithreach, agus do chuaidh sé suas go tigh an TIGHEARNA.

21 Agus thugadar seacht mbulóga leó, agus seacht reithe, agus seachd nuáin, agus seachd bpnic, mar ofráil pheacaidh ar son na ríoghachta, agus na sanctóra, agus Iúdah. Agus dfuáir sé do na sagartuibh mic Aaron a nódhbhuirt ar altóir an TIGHEARNA.

22 Mar sin do mharbhadar na bulóga, agus do ghlacadar na sagairt a nfuil, agus do chroitheadar ar a naltóir *i* : mairsin, a nuair do mharbhadar na reitheadha, do chroitheadar a nfuil ar a naltóir : do mharbhadar fós na huain, agus do chroitheadar a nfuil ar a naltóir.

23 Agus thugadar amach na gabhair fhíorionna *chum* na hofrála peacaidh a lathair an rígh agus an comhchruinnigh ; agus do leagadar a lámha orra :

24 Agus do mharbhadar na sagairt iad, agus do rinneadar athnihuinnintearthus le ná bhfuil ar a naltóir, do dhéanamh síothchána ar son Israel uile : óir do aithin an rígh a nofráil loisge agus a nofráil pheacaidh *do dhéanamh* ar son Israel uile.

25 Agus do chuir sé na Lebhítigh a ttigh an TIGHEARNA maille re cinnbailuibh, le saltrachaibh, agus le cláirseachaibh, do réir aithne Dháibhi, agus Ghad féuchadóir an rígh, agus Nátain an faigh : óir is mairsin *do bhí* aithne an TIGHEARNA tre ná fháighibh.

26 Agus do sheasadar na Lebhítigh maille re hionstramintibh Dháibhi, agus na sagairt gun a stocaibh.

27 Agus do aithin Hesechia a nofráil loisge do losgadh ar a naltóir. Agus a nuair do thosúigh a nofráil loisge, do thosúigh caintic an TIGHEARNA *mar an gcéadna* leis na stocaibh, agus leis na hionstrumintibh *do órduigh* Dáibhi rígh Israel.

28 Agus do adhradar an comhchruinn-

ighadh uile, agus do shinneadar an luchd ceóil, agus do fhuáinnigheadar na stuic : *an tiomlán mairsin* nó gur críochnuigheadh a nódhbairt loisge.

29 Agus a nuair do chuireadar deir-eadh leis a nofráil, do chrom an rígh agus an mhéid do bhí na fhochair, agus do adhradar.

30 Tuilleamh fós dfuáir Hesechia an rígh agus na prionnsadha do na Lebhítigh moladh do chanadh don TIGHEARNA lé bríathruibh Dháibhi, agus Asaph an faic-sionach. Agus do chanadar moladh maille re gárdeachas, agus do chromadar a gcinn agus dumlhuigheadar.

31 Ann sin do fheagair Hesechia agus a dubhairt sé, Anois do choisreagabhair sibh féin don TIGHEARNA, tigidh a leith agus tugaidh iódhbuit agus ofráil bhuidheachus don TIGHEARNA iona thigh. Agus thug an comhchruinniughadh iódhbuit agus ofráil bhuidheachuis leó ; agus an mhéid do bhí sóchroidhtheach ofráil loisge.

32 Agus do bhí uibhir na hofrála loisge, thug an comhchruinniughadh leó, deich mbulóga agus trí fithchid, céad reithe, agus dhá chéad úan : iad so uile mar ofráil loisge don TIGHEARNA.

33 Agus *do budh* sé chéad damh na neithe coisreactha agus trí mhíle cáora.

34 Acht do bhádar na sagairt ro ghann, iondus nár fhéadadar na hofrála loisge uile dfeannadh : uime sin do chuidigheadar a ndearbhráithre na Lebhítigh leo, nó gur críochnuigheadh a nobair, agus nó gur náomhuigh na sagairt *oile* iad féin : óir do bhí fíréunta na Lebhítigh iona ccroidhe dá náomhadh féin náid na sagairt.

35 Agus mar an ecéadna do bhádar na hofrála loisge iomadambuil, maille re méathus na nofrálach síothchána, agus na nofrálach dighe da *gach áon* ofráil loisge. Mar sin do cuireadh serbhís thíge an TIGHEARNA a nórdughadh.

36 Agus do bhí luathghaire ar Hesechia, agus air an bpobal nile, gur ullmhuigh Día an pobal : óir do rinneadh an chúis go hobann.

CAIB. XXX.

Do lean Hesechia ar na neithe naomhtha do ordughadh.

AGUS do chuir Hesechia fios go Hírael uile agus go Iúdah agus do scríobh litreacha fós go Héphraim agus go Manasseh, teacht go tigh an TIGHEARNA ann Ierusalem, do chongmhail na cásg don TIGHEARNA Día Israel.

2 Oir do rinne an rígh comhairle, agus a phrionnsadha, agus an comhchruinniughadh uile ann Ierusalem, an cháisg do chongmhail annsan dara mhí.

3 Oir níor fhéadadar a chomhgháil fá namsin, do bhrígh nár náomhuigheadar na sagairt iad féin mar budh lór, ní mó chruinnigheadar cách iad féin go Hierusalem.

4 Agus do thaitin an nísín leis an rígh agus leis an ccomhchruinnighadh uile.

5 Ar a nadhbharsin do rinneadar órdughadh fúagra do thabhairt ar feadh Israel, ó Bheerseba air fad go Dan, teachd do choinhéad na cás don TIGHEARNA Dia Írael go Hierusalem: óir ní dhearnadar é re aimsir fhada, mar do bhí scríobhtha.

6 Marsin dimthigheadar na teachda leis na litreachaibh ón rígh agus ó na prionnsadhuibh ar feadh Israel agus Iúdah, agus do réir aithne an rígh, gha rádh, A chlaun Israel, fillidh a rís chum an TIGHEARNA Dia Abraham, Isaac, agus Israel, agus fillse sé ar an bhfuighioll atá dhíbhse, noch dimthigh as láimh rígh na Hassíria.

7 Agus ná bithíse cosmhuil re bhur naithreacha, agus cosmhuil re bhur ndéarbhraithribh, noch do pleacaidh a naghaidh an TIGHEARNA Dia a naithreadh, noch do sheachaid iad ar a nadhbharsin dá scrios, mar do chithíse.

8 Anois ná bithíse crúaidhmhuineíl, mar do bhadar bhur naithre, acht tugaidh sibh féin don TIGHEARNA, agus tigidh a steach dhá shanctóra, noch do náomhuidh sé go bráth: agus adhrúigh bhur TIGHEARNA Dia, le bhfillfe fráocha fheirge úaibh.

9 Oir má fhílltí a rís chum an TIGHEARNA, do gheabhuid bhur ndearbhraithre agus bhur cclann trocaire á lathair na muinntire rug a láimh iad, iondsu go ttiucaid a rís don tír: óir is grásamhuil trócaireach bhur TIGHEARNA Dia, agus ní iompochuidh sé a aghaibh úaibh, má fhílltí chuige.

10 Marsin do chuadar na teachda ó eathrúigh go cathrúigh tré thíir Ephraim agus Mhanasseh air fad go Sebulun: acht do bhádarsan ag magadh, agus ag sgíge fúthadh.

11 Thairis sin dumbliugheadar mórán do Aser agus do Mhanasseh agus do Sebulun iad féin, agus thangadar go Hierusalem.

12 Mar an gcéadna ann Iúdah do bhí lámh Dé lé háonchroidhe amháin do thabhairt dóibh do choimhlonadh aithne an rígh agus na bprionnsadh, re breithir an TIGHEARNA.

13 ¶ Agus do chruinnigh an Ierusalem mórán daoine do choimheúd fhéusta a naráin gan loibhín ansa dara ní, comhchruinnighadh romhór.

14 Agus déirgheadar agus rugadar na hálóra do bhí ann Ierusalem leó, agus

rugadar leó a nuile altóir thúis, agus do theilgeadar a sruth Cídrón iad.

15 Ansin do mharbhadar an cháisg ar an cceathramhadh lá déag don dara mhí: agus do bhí náire air na sagartuibh agus air na Lebhítibh, agus do náomhadar iad féin, agus thugadar na hofála loisce a steach go tigh an TIGHEARNA.

16 Agus do sheasadar iona náit do réir a ngnátha, do réir dhlíge Maóise óglach Dé: do chroitheadar na sagart a nfuil, do ghlacadar as láimh na Lebhíteach.

17 Oir do bhí mórán annsa chomhchruinnighadh nach ar náomhadh: nime-sin is air na Lebhítibh do bhí curam marbhtha na cás ar son gach áoin nach raibh glan, dá náomhadh don TIGHEARNA.

18 Oir níorglan mórán don phobal iad féin, eadhon mórán do Ephraim, do Mhanasseh, do Issachar, agus do Sebulun, gidheadh a dúadar an cháisg thar mar atá scríobhtha. Acht do ghuidh Heseciah ar a son, gha rádh, Go maithidh an TIGHEARNA maith dá gach áonduine.

19 Dá nullmhuighionn a chroidhe diarrauidh Dé, an TIGHEARNA Dia a-aithreadh, dá mbeith nach búadh glan do réir ghlantá na sanctóra.

20 Agus déist an TIGHEARNA ré Heseciah, agus do leighis sé an pobal.

21 Agus do choinhéad clann Israel do bhí a lathair ann Ierusalem féusta a naráin gan loibhín seacht lá maille re gáird-eachus mór: agus na sagairt agus na Lebhítigh ag moladh an TIGHEARNA ó ló go ló, ag seinm le hionstraimintibh árdghothach don TIGHEARNA.

22 Agus do labhair Heseciah go cobh-artach ris na Lebhítibh uile noch do theaguisce eólus maith an TIGHEARNA: agus a dúadar ar feadh a nféusta seacht lá, ag ofráil ofrála siotchána, agus ag déanamh admhála don TIGHEARNA Dia a naithreadh.

23 Agus do rinne an coimhthionól uilé comhairle fa sheacht lá oile do choimhnead: agus do choimhéadadar seacht lá oile re fólás.

24 Oir thug Heseciah rígh Iúdah don chomhchruinnighadh míle bulóg agus seacht míle cáora; agus thug na prionnsadha don chomhchruinnighadh míle bulóg agus deich míle cáora: agus do náomhuidh úibhir mhór shagart iad féin.

25 Agus bá luáthghairéach comhchruinnighadh Iúdah uile, agus na sagairt agus na Lebhítigh, agus an coimhthionól tháinic as tír Israel uile, agus na coimhghithigh tháinic as tír Israel, agus do bhí na ccomh-nuidh ann Iúdah.

26 Marsin do bhí gáird-eachus mór ann Ierusalem: óir ó aimsir Sholúinh mhic

Dáibhi rígh Israel ní raibh a leithéid ann Ierusalem.

27 ¶ Annsin déirgheadar na sagairt, agus na Lebhítigh agus do bheannuigh-eadar an pobal: agus do héisdeadh a nguth, agus tháinig a nguicide dá áit chomhnúigh náonhthasan, eadhón go flaitheamhnus.

CAIB. XXXI.

Do chuir Hseciah deagh-chríoch ar a uile thionnsngnamh mhaithe, attuobh sheirbhise Dé.

ANNOIS a núair do críochnuightheadh so uile, do chnáidh a nuile dhuine Disrael dá raibh a lathair amach go caithreachaibh Iúdah, agus do bhrisiodar na híomháighe na mblothuibh, agus do gheárradar síos na garráin, agus do theilgeadar seachad na báite árdá agus na haltóra amach as Iúdah agus as Beniamin, ann Ephraim fós agus a Manasseh, nó gur scriosadar go hiomlán iad. Annsin dfileadar clann Israel uile, gach áon dá sheilbh féin, ann a ccaithreachaibh féin.

2 ¶ Agus dórdúigh Hseciah cúrsa na sagart agus na Lebhíteach do réir a ccúrsadh, gach áonduine do réir a sheirbhise, na sagairt agus na Lebhítigh chum ofrála loisge agus ofrála síothchána, do mhiniostalachd, agus do bhreith buidhe, agus do mholadh a ndorus lóistíneadh an TIGHEARNA.

3 Cuid ronna an rígh mar an ccéadna da máoin féin chum na noifálach loisge, mará ofráil loisge na maidne agus an tráthnóna, agus ofráil loisge na sabbóideadh, agus na ngealach núadh, agus na bhféustadh bhfuagartha, mar *alá* scríobhta a ndligheadh an TIGHEARNA.

4 Tuilleamh iós dfuágar sé den lucht do chomhnúigh ann Ierusalem cuid na sagart agus na Lebhíteach do thabhairt dóibh, go mbeidis meanmnach a ndligheadh an TIGHEARNA.

5 ¶ Agus ar ball a tráinic a naithe amach, thugadar clann Israel léo iomarcuigh do phrimidil arbha, fioná, ola, agus meala, agus do uile blúiseach a nfearuim; agus deachmadh gach uile *neithe* thugadar léo go lionmhar.

6 Agus a ttáobh chloinne Israel agus Iúdah, do chomhnúidh a ccaithreachaibh Iúdah, thugadarsan fós a steach deachmhadh damh agus cáorach, agus deachmhadh neitheamh náonhtha noch do coisreagadh da TIGHEARNA Dia, agus do chuireadar iad ar muin a chéile na ccúrsaibh.

7 Annsa treas mí do thosuightheadar bunáit na cerúach do chur, agus annsa seachtmhadh mí do chríochnuightheadar iad.

8 Agus a núair tháinig Hseciah agus na priounsadha agus do choncadar na carnám, do bheannuightheadar an TIGHEARNA, agus a phobal Israel.

9 Annsin do cheastnuigh Hseciah ris na sagartuibh agus ris na Lebhítibh a ttáobh na ccárnn.

10 Agus do fhreagair Asariah árdshagart thighe Sádóc é, agus a dubhairt, O a núair fár thiensgnadar an pobal na hofrála do thabhairt a steach go tigh an TIGHEARNA, do bhí go lór aguim ré ithe, agus dfaighamar go lór: óir do bheannuigh an TIGHEARNA a phobal; agus an ní do fágghadh sé an stór mórsó é.

11 ¶ Annsin dfuágar Hseciah seomradha do ghléas a tigh an TIGHEARNA; agus do rinneadar iad,

12 Agus thugadar a steach na hofrála agus na deachmhadh agus na *neithe* coisreactha go firinneach: ós cionn a raibh Cononiah an Lebhíteach na fhéadhmannach, agus *budh* é Símei a dhearbhráthair bá foigsí dhó.

13 Agus Iehuel, agus Asasiah, agus Nahat, agus Asahel, agus Ierimot, agus Iosabad, agus Eliel, agus Ismachiah, agus Mahat, agus Benaiah, do *budh* feithmhéoirigh iad fáoi láimh Chononiah agus Símei a dhearbhráthair, ar aithne an rígh Hseciah, agus Asariah úachdarán thighe Dé.

14 Agus ba hé Core mhac Imnah Lebhíteach, an doirseoir don leath shoir, do bhí ós cionn ofrálach toileambla Dé, do roinn ofrálach an TIGHEARNA, agus na neithionn ronáomhtha.

15 Agus na dháighe sin do bhí Eden, agus Miniamin, agus Iessua, agus Semaiah, Amariah, agus Sechaniah, a ccaithreachaibh na sagart, iona noifig chumtha, do sheachadadh ar a ndearbhráthribh re sealaibh, comhmaith don mhór agus don bheag:

16 Taobh amuigh dá ngealach fearrdha, ó nóis thrí mblíadhan agus ós a chionn, eadhon do gach uile dhuine da tteid a steach go tigh an TIGHEARNA, a ccuid laétheamhuil ar son a serbhise iona ccúramuibh do réir a ccúrsadh;

17 Ar aon do ghinealach na sagart maille re tigh a naitheadh, agus na Lebhíteach ó fhithchid bliadhan dáois agus ós a chionn, iona ccúramuibh do réir a ccúrsadh;

18 Agus do ghinealach a ndáoine beaga uile, dá nmáibh, agus dá macaibh, agus dá ngingheanuibh, ar feadh an chiomhchráinnigh: óir iona noifig chiunte do náomhuigh-eadar iad féin a náomhthacht:

19 Mar an gcéadna do mbacaibh Aaron na sagart, noch do bhí a machairighibh

cuimíneadh a ccaithreach, ann gach áon chathair fa leith, na daoine do foillsiughadh na naim, do thabhairt coda ronna do nuile fhirionnadh a measc na sagart, agus an mhéid do háirneadh le ginealach a measc na Lebhteach.

20 ¶ Agus marso do rinne Heseciah ar feadh Iúdah uile, agus do oibrigh maith agus céart agus fírinne a lathair a TIGHEARNA Dé.

21 Agus ann gach uile obair dar thionnsguin sé a serbhis tige Dé, agus annsa dligeadh, agus annsa haithéantuibh, diarruidh a Dhé, do rinne sé é re na chroidhe iomlán, agus do bhí se sona.

CAIB. XXXII.

Moidheamh Shennacherib. 24 Tinneas agus liaghais, 25 peacadh, 26 agus aithreachas Heseciah.

TAR éis na neitheannso, agus a nordughadh go díongmhálta, tháinig Sennacherib rígh na Hassíria, agus do chfáidh a steach go Iúdah, agus do chuir foslungphort re haghaidh na ccaithreach ndaingion, agus do sháoil sé a mbúain amach dhó féin.

2 Agus a nuair do chonnaic Heseciah go táinig Sennacherib, agus gur chuir roimhe troid a naghaidh Ierúsalem,

3 Do rinne sé comhairle re na phrionnsadhuibh agus le dháoinibh cumhachdacha uisgeadha na ttoir do stopadh noch do *bhí* táobh amuigh don chathruigh: agus do chuidigheadar leis.

4 Annsin do thionoladar mórán daoine a cionn a chéile, noch do stop na tóibreacha uile, agus a nabhuinn do ghabh tre, lár na tíre, gha rádh, Cred fa ttiucfuidís ríghthe na Hassíria agus iomad uisge d'fagháil?

5 Agus do neartuigh sé é féin, agus do chuir sé súas an balla uile do bhí briste, agus do thóg súas é go nuige na tuir, agus balla oile táobh amuigh, agus do leasuigh sé Múlo a ccathruigh Dháibhi, agus do rinne sé gaéthe agus scátha go lór.

6 Agus do chuir sé caiptinigh cogaidh ós cionn an phobail, agus do chruinnigh chuide iad a bhfarradh a chéile a sráid gheata na caitreach, agus do labhair go meiseanhuil riú, gha rádh,

7 Bithí láidir curata, ná bíodh eagla nó anbhúain oruibh roimhe righe na Hassíria, ar son a bhfuil diomad slóigh aige: óir is mó atá linne ná leis.

8 Lámh fhéola atá leission; acht atá ar TIGHEARNA Dia linne chum cuidiughadh linn, agus do throid ar ccath. Agus do sheasadar an pobal air bhríathraibh Heseciah rígh Iúdah.

9 ¶ Na dhiaighso do chuir Sennacherib

rígh na Hassíria a sherbhisigh go Hierusalem, (acht do *bhí féin a bhfoslungphort* re haghaidh Lachis, agus a chumhachta uile na ríochair,) go Heseciah rígh Iúdah, agus a raibh ann Ierusalem do Iúdah uile, gha rádh,

10 Is marso a deir Sennacherib rígh na Hassíria, Cred iona bhfuil bhuir ndóigh, as a bhfántaí a ndaingion Ierusalem?

11 Nach bhfuil Heseciah dá chur d'fíachaibh oruibh sibh féin do thabhairt don bhás lé gorta agus lé tart, gha rádh, Sáorfuigh ar TIGHEARNA Dia sin amach as lámh rígh na Hassíria?

12 Nach ar chuir an Heseciah céadnasin a áite árd agus a altóra ar ccúl, agus nach ar fhúagair do Iúdah agus do Ierusalem, ga rádh, Adhorthaóí as coinne áon altóra amháin, agus loisgidhe túis uirre?

13 Nach bhfuil a fhios aguibhsí cred do rinne nua agus maithreacha re huile dháoine chríoch oile? ar fhéadadar déc chineadhach na ceríoch sin ar mhodh ar bith a bhféaruinn do sháoradh as mo lámhse?

14 Cia hé measc dheé na ceríoch sin uile noch do léirsgrios maithresi, d'éad a dhaoine do sháoradh as mo lámhsí, as a mbíadh bur Ndíasa cumasach ar sibhsí do sháoradh óm lámh?

15 Anois ar a nadhbharsin ná mealladh Heseciah sibh, agus na bogadh sé sibh air an modhso, agus fós ná creidigh é: óir ní raibh áondia chríche na ríoghachda air bith cumasach ar a dháoinibh do sháoradh óm lámhsí, agus ó lámh maithreadh: nach lughe go mór ná sin sháorfeas bhuir Ndíaso sibhsí as mo lámh?

16 Agus dó labhradar a sherbhisigh fós *túilleamh* a naghaidh an TIGHEARNA Dé, agus a naghaidh a sherbhisigh Heseciah.

17 Do scríobh sé litreacha mar an céadna do cháineadh an TIGHEARNA Dia Israel, agus do labhairt iona aghaidh, gha rádh, Mar nar sháoradar déc na ceríoch oile a ndáoine as mo lámhsí, is marsin nach sáorfuigh Dia Heseciah a dhaoine as mó lámh.

18 Ann sin déigheadar do ghlinth árd annsa teanguidh Iúdudhe ar mhumntir Ierusalem do *bhí* air an mballa, do chur eagla orra, agus da mbúaidhreach; chior go ngéabhaidís an chathair.

19 Agus do labhradar a naghaidh Dé Ierusalem, anhuil do laibleoraidís a naghaidh déc dhaoine na talmhan, noch dob obair lámh duine.

20 ¶ Ar a nadhbharso do ghuidh agus do éigh Heseciah an rígh, agus an rígh Isaiáh mhac Amos, chum nimhe.

21 Agus do chuir an TIGHEARNA ainigeal uadh, noch do ghéarr a mach na

fir chalma uile, agus cinn feadhna agus na cáiptinigh annsa bhfoslóngphort ag rígh na Hassíria. Mar sin dfill sé re náire air a éadan dá dhúthaigh féin. Agus a nuáir tháinig sé go tigh a dhé, an luchd tháinig amach as a innighibh féin do mharbhadar ann sin é leis an ccloidhemh.

22 Marso do chumhduigh an TIGHEARNA Hesechiah agus muinntir Ierusalem ó láimh Shennacherib rígh na Hassíria, agus ó láimh a nuile dhuine oile, agus do thréoruigh sé iad air gach uile tháobh.

23 Agus thugadar mórán daóine tiodhlaice chum an TIGHEARNA go Hierusalem, agus bpróntadha go Hesechiah rígh Iudah: iondus gur méuduightheadh é a radharc gach uile chriche ó sin amach.

24 ¶ Annsa laéthibh sin do bhí Hesechiah tinn chum báis, agus do ghuidh sé chum an TIGHEARNA: agus do labhair sé ris, agus thug sé comhartha dhó.

25 Acht níor chúitigh Hesechiah a rís do réir na máitheasa do rinneadh dhó; acht do tógbhadh a chroidhe suas: uimesin tháinig dioghaltas air, agus air Iudah agus air Ierusalem.

26 Tharis sin dhumhluigh Hesechiah é féin ar son úabhair a chroidhe, (é féin aráon agus muinntir Ierusalem,) iondus nach dtáinig dioghaltas Dé orra re linn Hesechiah.

27 ¶ Agus do bhí iomarcaidh saídh-bhris agus onóra ag Hesechiah: agus do rinne sé stóruis do féin chum airgid, agus chum óir, agus chum cloch mbúadha, agus chum spiosradha, agus chum sciathadh, agus chum a nuile shórt séud náluinn;

28 Tighthe stóruis mar an ccéadna chum bisigh a narbha, agus a nfiona, agus na hola; agus stalladha do nuile shórt beathach, agus máinreacha da threuduibh.

29 Tuilleamh oile dullmhuigh sé dhó féin caitheacha, agus sealbha do thréuduibh agus dealbhaibh go lór: óir thug Día iomarcaigh maóine dhó.

30 Do stop an Teseciah céadnasó cúrsa uisce úachtarach Gihon, agus thug go díreach anuas fa táobh shíar do chlaithreadh Daibhi é. Agus do chúaidh Hesechiah ar a aghaidh iona oibreachaibh uile.

31 ¶ Acht cleana a ttáobh theachtadh phrionnsadh na Baibilóine, noch do chuir teachta chuige díagháil sgéul a niongnuigh do rinneadh annsa tír, do léig Día na leith féin, é, da dhearbhadh, chor go mbeith fios a nuile ní da raibh iona chroidhe aige.

32 ¶ Anois an chuid oile do ghníomhaibh Hesechiah, agus a mhaith, féuch, atáid scríobhtha a bháis Isaiah an faigh, mac Amos, agus a leabhar ríogh Iudah agus Israel.

33 Agus do choduil Hesechiah agá aith-

ribh, agus do adhlacéadar é annsa túama dob onóruigh ag macaibh Dháibhi: agus do rinne Iudah uile agus áitreabhúigh Ierusalem onóir dhó a nam a bháis. Agus do ríoghuidh Manasseh a mhac ióna áit.

CAIB. XXXIII.

Manasseh na Scúthan ar an pheacach ro fhuathmhur. 12 Noch do fill le huithreachus dhúthchiollach.

DO bhí Manasseh dhá bhliadhun déug daóis a nuáir do thosuigh sé righe, agus do bhí na rígh cúig bhliadhna ar cháogad ann Ierusalem:

2 Agus do rinne sé an ní dob oic a bhfiaghnuise an TIGHEARNA, cosmhúil re gráineamhlacht na ngeinteadh, noch do theigh an TIGHEARNA amach roimhe chloinn Israel.

3 Oir do chuir sé súas a rís na háite árdá noch do bhris Hesechiah a athair síos, agus do thóg sé altóra do Bhaalim, agus do rinne garráin, agus do adhuir slúagh nimhe uile, agus do rinne serbhís dóibh.

4 Mar an ccéadna do rinne sé altóra a ttigh an TIGHEARNA, dá ndubhairt an TIGHEARNA, An Ierusalem bhías mainn go bráth.

5 Agus do rinne sé altóra do shlúagh nimhe uile a ndá chúirt thighe an TIGHEARNA.

6 Agus thug air a chloinn dul thríd an tteine a ngleann mhic Hinnom: mar an ccéadna do ghéill sé daimsearuibh, agus dfoghluim droigheacht, agus do ghuáthúightheadh piseoga, agus do bhíodh leannán síthe aige, agus luchd faistíne: do rinne sé iomarcuidh uile a radharc an TIGHEARNA, dá chorrughadh chum feirge.

7 Agus do chuir sé íomháigh oibrighthe, (an tiodhal do rinne sé féin), a tigh Dé, dá ndubhairt Día ré Daibhi agus re Solamh a mhac, Annsa tighsi, agus ann Ierusalem, noch do thogh mé os treabhuibh Israel uile, chuirfios misi mainn go bráth:

8 Ní mó áthbrochas mé ní sa mhó cos Israel as a ndúithche noch dórdúigh mé dá bhuir naithribh; air eacht go ttiubhraidís da naire gach uile ní dar aithin mé dhíobh do dhéanamh, do réir an dlíghle uile agus na reachta agus na nórdúighthe re láimh Mháioise.

9 Marsin thug Manasseh ar Iudah agus ar mhuinntir Ierusalem dul air seachrán, agus nios measa do dhéanamh náid na geinte, noch do sgrios an TIGHEARNA roimhe chloinn Israel.

10 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Manasseh, agus re na dlíaoimibh: ach níor bháill leo toradh do thabhairt air.

11 Uimesin thug an TIGHEARNA orra caiptínigh shlóigh rígh na Hassíria, noch

do ghaibh Manasseh a measc na ndroighean, agus do cheanguil a n-aranu cos é, agus do rug leó é don Bhabailóin.

12 Agus a nuair do bhí sé a bpráidhinn, do ghuidh se chum a THIGHEARNA Día, agus dhumhlaidh sé é féin go mór a lathair Dé a aithreadh,

13 Agus do ghuidh sé chuige: agus do ghlabh seision sin iadhi, agus déist a ghearán, agus thug a rís go Hierusalem é dá rioghaclid. Annsin do bhí a fhios ag Manasseh gur bé an TIGHEARNA a Dhía.

14 ¶ Anois na dhiaighso do chuir sé balla táobh amuigh do chathruigh Dháibhi, fán ccuid shíar do Ghibon, anusa ghleann, áir fad go nuige póirse gheata a néisc, agus thug timchiol Ophel é, agus do thóg súas é go ro árd, agus do chuir Caipitinighi cogaidh a ccaithreachaibh daingne Iúdah uile.

15 Agus do chuir na dée coimhigh-theacha ar ccúl, agus an tódhal as tigh an TIGHEARNA, agus na huile altóra dar chuir sé súas a sliabh thighe an TIGHEARNA, agus a Nierusalem, agus do theilg amach as an ccaithruigh iud.

16 Agus do athnuádhuih sé altóir an TIGHEARNA, agus do íodhbuir sé ofrála síothchána uirre agus ofralla buidhe agus d'fúagair do Iúdah serbhís do dheanamh don TIGHEARNA Día Israel.

17 Thairis sin do nídís na dáoine íodhbuir a ccomhnuidh ann sna háitibh árd, *gidheadh* is dá TTIGHEARNA Día amháin.

18 ¶ Anois an chuid oile do ghníomhuibh Mhanasseh, agus a ghuidhe chum a Dhé, agus bráthra na bhfaicsionach do labhair ris a nainm an TIGHEARNA Día Israel, féuch, *atáid scríobhtha* a leabhar ríogh Israel.

19 A ghuidhe mar an ccéadna, agus *mar* do áontuigh Día dhó, agus a pheacáidh nile, agus a choir, agus na hionuid ar chuir sé súas na háite arda, agus ar chuir súas garráin agus íomháighe greanta, suil do humhlugheadh é: féuch, *atáid scríobhtha* a measc ráiteadh na bhfaicsionach.

20 ¶ Ann sin do choduil Manasseh agá aithribh, agus do adhláiceadar iona thigh féin é: agus do ríoghuidh Ammon a mhac iona áit.

21 ¶ Do bhí Ammon dhá bhliadhuin agus fithche dáois á nuair do thosuigh sé a ríge, agus do bhí na rígh dhá bhliadhuin ann Ierusalem.

22 Acht do rinne sé *an ní fa* hóc a bhíodhnuise an TIGHEARNA, mar do rinne Manasseh a athair: óir díodhbuir Ammon do nuile íomhaigh ghreanta noch do rinne a athair Manasseh, agus thug seirbhís dhóibh;

23 Agus níor umhlugh é féin a lathair

an TIGHEARNA, mar dhumhlugh Manasseh a athair é féin; acht do chiontuigh Ammon nisa mhó agus nisa mhó.

24 Agus dfealladar a mhuinntir air, agus do mharbhadar é iona thigh féin.

25 ¶ Acht do mharbhadar muinntir na tíre an drung uile do rinne a nfealla naghaidh rígh Ammon, agus do rinneadar daóine na tíre rígh do Iosiah a mhac iona áit.

CAIB. XXXIV.

Iosiah ná scáthan agus na shamhlachus ar an deagh rígh.

DO bhí Iosiah ocht mblíadhma daóis a nuair do thosuigh sé a ríge, agus do bhí na rígh bliadhuin air thriochad ann Ierusalem.

2 Agus do rinne sé *an ní fa* ceart a radharc an TIGHEARNA, agus do shiubhall sé a slightheibh Dháibhi a athar, agus níor chláoan dan láimh dheis, nó chlé.

3 ¶ Oir annsa nochdmadh bliadhuin dá ríge, an feadh do bhí sé fós óg, do thosuigh se Día a athar Dáibhi diarruigh: agus annsa dara bliadhuin déag do thosuigh ar Iúdah agus Ierusalem do ghlanadh ó na háitibh árd, agus ó na garránuibh, agus ó na híomháighibh greanta, agus ó na híomháightheibh leaghtha.

4 Agus do bhrisodar síos altóra Bhaalim iona fhiadhnuise; agus do ghéarr sé síos na híomhaighe, *do bhí* go hárd ós a ccionn, agus na garráin, agus do bhris na mblodhuibh na híomháighe grábhalta, agus na híomhaighe leaghtha, agus do rinne sé luáithreadh *dhíobh*, agus do leathuigh é ar uáighibh na druinge do rinne íodhbuir dóibh.

5 Agus do loisg sé cnámha na sagart ar a naltóruibh, agus do ghlan sé Iúdah agus Ierusalem.

6 Agus do rinne sé *mursin* a ccaithreachaibh Mhanasseh, agus Ephraim, agus Shimeoin, eadhon go nuige Naphtali, le na matoguidh timchioll fa ccairt.

7 Agus a nuair do bhris sé síos na haltóra agus na garráin, agus a nuair do bhrúigh sé na híomhaighe grabhulta na luaitheadh, agus do ghéarr síos na hiodhail óile ar feadh chríche Israel eile, d'fíl sé go Hierusalem.

8 ¶ Anois annsa nochtmadh bliadhuin déag dá ríge, a nuair do ghlan se an tír, agus an tigh, do chuir sé Saphan mhac Asaliah, agus Maaseiah riaghlugh-theóir na caitheach, agus Ioah muac Ioahas an cuimhnightheóir, do leasughadh thighe a THIGHEARNA Dé.

9 Agus a nuair thangadar go Hilciah an tárdshagart, do sheachadar dhó an tairgíod tugadh go tigh an TIGHEARNA, noch do

chruinnigheadar na Lebhítigh do choimheadadh na doirse as láimh Mhanasseh agus Ephraim, agus ar mhair Disrael uile, agus do Iúdah agus do Bheniamin uile; agus dfillleadar go Hierusalem.

10 Agus do chuireadar a láimh an luchd oibre é, agá raibh úachdaránachd thighe an TIGHEARNA, agus thugadar é don luchd oibre do sháothraigh a ttigh an TIGHEARNA, do chuir súas agus do dheasughadh an tighé:

11 Eadhon don lucht ceirde agus do na sáoruibh thugadar é, do cheannach chloch shnoighte, agus adhmuid chum cúpladh, agus do chur táobhán air na tightheibh noch do sgriosadar righthé Iúdah.

12 Agus do rinneadar na daoine a nobair go firinneach: agus isiad do bhí ós a ccionn Iahat agus Obadiah, na Lebhítigh, do chloinn Mherári; agus Sechariah agus Messullam, do mhacaibh na Ccohatíteach, dá brostugadh ar a haghaidh; agus cuid eile do na Lebhítibh, a nuile dhuine agá raibh éolus a ccéol.

13 Mar an ccéadna' do bhádar ós cionn luchda íomchuir na nualach, agus an lucht rithmhe ar a nuile dhuine do bhí ag oibriughadh annsa nobair a serbhís ar bith: agus is do na Lebhítibh do bhádar scribhnéoirigh, agus oifigidh, agus doirseoirigh.

14 ¶ Agus a nuair thugadar amach an tairgiod do rugadh a steach go tigh an TIGHEARNA, fúair Hilciah an sagart leabhardlighe an TIGHEARNA thug Máoise úadh.

15 Agus do fhreagair Hilciah, agus a duhhairt sé re Saphan an scribhnéoir, Fúair mé leabhar an dlighe a ttigh an TIGHEARNA. Agus thug Hilciah an leabhar do Shaphan.

16 Agus rug Saphan an leabhar gus an rígh, agus thug freagra chum an rígh air aisag radh, Gach aoinni dar tháobh tú red sherbhíseachaibh, atáid dá dhéanamh.

17 Agus do chruinnigheadar a ccionn a chéile an tairgiod frith a ttigh an TIGHEARNA, agus thugadar a láimh na bhfeithmheoirigh, agus a láimh an luchd oibre é.

18 Ansin dinnis Saphan an scribhnéoir don rígh, dha rádh, Thug Hilciah an sagart leabhar dhamh. Agus do léigh Saphan é a bhfiadhluisi an rígh.

19 Agus tárla, a nuair do chúala an rígh briathra an dlighe, gur bhris sé a cadach.

20 Agus dñagair an rígh do Hilciah, agus do Abicam mhac Saphan, agus do Abdon mhac Mícah, agus do Shaphan an Scribhnéoir, agus do Asaiah serbhíseach an rígh, dha rádh,

21 Eirghidhe, agus fiafrúighidh don TIGHEARNA ar mo shonsa, agus ar son an

mhéid do fhágbadh Disrael agus do Iúdah, a ttaobh bhriathar an leabhair noch do frith: oir is mór fearg an TIGHEARNA noch do dhóirteadh amach oruinn, do bhrígh nar choimheadadar ar naithre briathar an TIGHEARNA, do dhéanamh do réir a bhfuil scriobhtha san leabharso.

22 Agus dimthigh Hilciah, agus an lucht dórdúigh an rígh, go Huldah an bhanfháigh, bean Shallum mhic Tiebhat, mhic Hasrah, coimheaduigh na néaduighe; (is a Nierusalem annsa choláiste do bhí sí na comhnuigh): agus do labhradar ría ar an modhsin.

23 ¶ Agus do fhreagair sisi iad, Is marso a deir an TIGHEARNA Día Israel, Innisigh don duine do chuir chugamsa sibh,

24 Is marso a deir an TIGHEARNA, Féuch, do bhéara mé olc ar a náitse, agus ar a dháoinibh, eadhon a bhfuil do mhallachduibh scriobhtha san leabhar noch do léigheadar a bhfiaglmuisé rígh Iúdah:

25 Do bhrígh gur threigeadar mé, agus gur loigheadar túis do dheéibh oile, le a ccurfidis fearg ormsa re uile sháothar a lámh; uimesin dóirtíghthear uo dhíoghaltas amach ar a náitsi, agus ní múchfíghthear í.

26 Achd ar son rígh Iúdah, noch do chuir sibhsi díafriúighe don TIGHEARNA, is marso a déarthaóí ris, Is marso a déir an TIGHEARNA Día Israel a ttaobh na mbríathar do chúala tú;

27 Do bhrígh go raibh tú sóchroidheach; agus gur úmhluigh tú thú féin a bhfiadhluisé DÉ, a nuair do chúala tú a bhriathra a naghaidh na háitesí, agus a naghaidh a dháoiné, agus gur ísligh tú thú féin am lathairsi, agus gur réub tú léadach, agus gur ghuil tú am lathair; do chúala misí thú mar an gcéadna, ar sa an TIGHEARNA:

28 Féuch, cruinneochuidh mé thú chum haithreachaibh, agus adhlocthar ad faighé thú maille re síothchain, agus ní fhaicfid do shúile a nuile olc do bhéaras mé ar a náitse, agus ar a háitreabhachaibh. Mar sin thugadar freagra a ris chum an rígh.

29 ¶ Ansin do chuir an rígh teachta úadh agus do chruinnigh sé a ccionn a chéile sinnisr Iúdah agus Ierusalem uile.

30 Agus do chuáidh an rígh súas go tigh an TIGHEARNA, agus fir Iúdah uile; agus muinntir Ierusalem, agus na sagairt, agus na Lebhítigh, agus an pobal uile, mór agus beag: agus do léigh sé iona cclúasaibh briathra leabhair an chummartha uile noch do frith a ttigh an TIGHEARNA.

31 Agus do sheas an rígh iona áit, agus do rinne sé cumnradh a lathair an TIGHEARNA, siubhal a ndiáigh an TIGHEARNA, agus a aitheanta do choimhead, agus a fhiadhluniseadh, agus a reachda, maille re na uile chroidhe, agus re na uile anam, do

choimhlíonadh an chunnartha atá scríobhtha san leabharsa.

32 Agus thug sé air an méid do bhí a lathair ann Ierusalem, agus ar Bheniamin seasamh *uir sin*. Agus do rinneadar muintir Ierusalem do réir chunnartha Dé, Día a naithreadh.

33 Agus do chuir Iosiah ar ccúl a nuile ghráineamhlachd as na huile chríochuibh do *bhean* re cloinn Israel, agus do thug air an méid do bhí a lathair Dísrael foghnamh, *cadhón* foghnamh da TIGHEARNA Día. Agus air feadh a bheathasan níor sgaradar re leanmhuin an TIGHEARNA, Día a naithreadh.

CAIB. XXXV.

Doilghios Iosiah, 23 ar na smachdúghadh.

TUILLIAMH éile fós, do choimhéid Iosiah cáisg don TIGHEARNA an Iernsalem: agus do mharbhadar an cháisg ar an cceathramhadh lá déng don chédmhí.

2 Agus do chuir sé na sagairt iona ccúramuibh, agus thug meisneach dhóibh chum serbhise thighe an TIGHEARNA,

3 Agus a dubhairt sé ris na Lebhítibh do theagaisg Israel uile, noch do bhí náomhtha don TIGHEARNA, Cuiridh a náire náomhtha annsa tigh noch do ríne Solamh mhac Dáibhí rígh Israel; ní *bhiad*h na úalach air *bhur* nguallibh: foghuuidh a nois don TIGHEARNA *bhur* Ndia, agus dá phobal Israel,

4 Agus ullmhuighidh *sibh féin* do réir thighe *bhur* naithreadh, do réir *bhur* ccúsadh, mar do scríobh Dáibhí rígh Israel, agus do réir scríbhinn a mhic Solamh.

5 Agus seasuidh annsa *náit* náomhtha do réir ronna mhuinntear aithreadh *bhur* ndearbhráithreach an pobal, agus do réir ronna mhuinntear na Lebhíteach.

6 Marsin marbhuidh an cháisg, agus náomhuidh sibh féin, agus ullmhuighidh *bhur* ndearbhráithre, chor go ndéanuid do réir bhréithe an TIGHEARNA tre lúimh Mháoise.

7 Agus thug Iosiah don phobal, do na tréuduibh, náin agus meannáin, iad uile chum ofrála na cásg, ar son a raibh a lathair, go nuibhir thríochad mhíle, agus trí mhíle damh: do mháoin an rígh féin iad so.

8 Agus thugadar na prionnsadha go toileamhuil don phobal, do na sagartnibh, agus do na Lebhítibh: Hilciah agus Sechariah agus Iehiel, úachdaráin thighe Dé, thugadar do na sagartaibh chum ofrála na cásg dhá mhíle agus sé chéad do *mhionáirnéis*, agus trí chéad damh.

9 Thug Conaniah mar an ccéadna, agus Semaiah agus Netaneel, a dhearbhráithre, agus Hassabiah agus Iehiel agus Iossabad,

ceann na Lebhíteach, do na Lebhítibh chum ofráladh na cásg cúig mhíle do *mhionáirnéis*, agus cúig chéad damh.

10 Mar so do gléusadh an tseirbhís, agus do sheasadar na sagairt iona náitibh, agus na Lebhítigh iona ccúsadhuibh, do réir áithne an rígh.

11 Agus do mharbhadar an cháisg, agus do chroitheadar na sagairt a *nuil* re na lámhuibh, agus dfeannadar na Lebhítigh iad.

12 Agus do áthruigheadar na hofrála-loisge, chor go ttiubhraidís úatha do réir ronna mhuinnteara an phobail, chum ofrála don TIGHEARNA, *mar atá* scríobhtha a leabhar Mháoise. Agus is marsin do rinneadar ris na damhuibh.

13 Agus do róstadar an cháisg le teine, do réir a nórdughthe: acht do bhrúith-eadar na *hofrála* náomhtha *uile* a bpotuibh, agus a ccoirighibh, agus a noighnibh, agus do roinneadar iad go luáth eidir an bpobal uile.

14 Agus na dhíiaigh sin do dheasuigheadar dhóibh féin, agus do na sagartuibh: do bhrígh go rabhadar na sagairt mic Áaron a *ttimchioll* iodhbhartha na nofrálach loisge agus an mhéathuis gus a noidheche; uimesin do ghléusadar na Lebhítigh dhóibh féin, agus do na sagartuibh mic Áaron.

15 Agus do *bhādar* na caintuireadha mic Asaph iona náit, do réir áithne Dháibhí, agus Asaph, agus Héman, agus Iedutun féuchadóir an rígh; agus na doir-séoirigh *ag feitheamh* ag gach éangheata; níor bhféidir leo a serbhís dāghbāil; óir do dheasuigheadar a ndearbhráithre na Lebhítigh dhóibh.

16 Marsin do gléasadh serbhís an TIGHEARNA uile an lá sin féin, do choimhéad na cásg, agus dofráil íodhbhartha loisge ar altóir an TIGHEARNA, do réir áithne an rígh Iosiah.

17 Agus do choimhéid clann Israel a raibh a lathair dhíobh fan namsin an cháisg, agus féasta a naraín gan loibhín seacht lá.

18 Agus níor coimhéadadh a leitheid sin do cháisg ann Israel o amsin Sannuel an fúigh; ní mó do choimhéadadar ríghthe Israel uile a leitheid dféasta mar do choimhéad Iosiah, agus na sagairt, agus na Lebhítigh, agus Iúdah agus Israel uile do bhí a lathair, agus áitreabhuigh Ierusalem.

19 Annsa nochtmhadh blíadhain déag do rígh Iosiah do coimhéadadh an cháisgsi.

20 ¶ Na dhíiaigh so uile, a núair do ghléus Iosiah an teampall, tháinig Necho rígh na Héipte a nios do throid a naghaidh Carchemis ré táobh Euphrátes:

agus do chúaidh Iosiah amach iona aghaidh.

21 Acht do chuir seision teachta chuige, gha rádh, Cred é mimtheachdsa ort, a rígh Iúdah? ní a *taghaidh* tháinig mé san lósa, acht a naghaidh an tíghe re bhfuilim a ccogadh: óir do aithin Dia dhíom deithbhíir do dhéanamh: seachuinsi *búain re* Dia, noch *atá* liomsa, deagla go scriosfadh sé thú.

22 Thairis sin níor bháill le Iosiah a aghaidh diompógh úadh, acht do chuir é féin a natbarach crotha, chor go ttroidfeadh ris, agus níor éist ré briathruibh Necho ó bhéul Dé, agus tháinig do throid a ngleann Megiddo.

23 Agus do chaitheadar na soigldeóirigh ar an rígh Iosiah; agus a dubhairt an rígh re na shearbhfhoghantuibh, Beiridh libh mé; óir atáim loitigh go trom.

24 Uimesin do thóghbhadar a sherbhísigh as an ccarbad sin é, agus do chuireadar é annsa dara ccarbad do bhí aige; agus thugadar go Ierusalem é, agus déug sé, agus do hadbhaiceadh é a *náon do* thúamuibh a aithreadh. Agus do bhí cumbadh ar Iúdah uile, agus ar Ierusalem um Iosiah.

25 ¶ Agus do bhí doilghios ar Ieremiah tre Iosiah: agus do labhradar na fir cheoil uile agus na mná ceoil ar Iosiah iona ccáointibh gus a ningh, agus do rinneadar órdughadh orra ann Israel: agus, féuch, *atáid* scríobhtha annsa cumhthuibh.

26 ¶ Anois an chuid oile do ghníomhuibh Iosiah, agus a mhaith, do réir *an aeithe* do scríobhadh a ndligheadh an TIGHEARNA,

27 Agus a ghníomha, tosach agus deighionach, féuch, *atáid* scríobhtha a leabhar ríogh Israel agus Iúdah.

CAIB. XXXVI.

Tugadh Iehoahas don Egipt; 5 agus Iehoiacim; 11 Sedeciah, 14 Iudah agus Ierusalem uile don Bhabilon.

AN sin do ghlacadar muinntir na tíre Iehoahas mhac Iosiah, agus do rinnéadar rígh dhe. a náit a athar ann Ierusalem.

2 Do bhí Iehoahas trí bliadhna fithchiod dáois a núair do thosuigh sé a ríge, agus do bhí na rígh trí mhí an Ierusalem.

3 Agus do chuir rígh na Héigpte, síos é ann Ierusalem, agus do dháor sé an tír a ccéad tallann airgid, agus a tallann óir.

4 Agus do rinne rígh na Héigpte rígh da dhearbhráthair Eliacim ós cionn Iúdah agus Ierusalem, agus do áthruigh Iehoiacim dáim air. Agus do ghabh Necho Iehoahas a dhearbhráthair, agus rug don Negipt é.

5 ¶ Do bhí Iehoiacim cúig bliadhna

fithchiod dáois a núair do thosuigh sé a ríge, agus do bhí na rígh éanbhliadhuin déag ann Ierusalem: agus do rinne sé go holt a radharc a TIGHEARNA Dé.

6 Tháinig Nebuchadnessar rígh na Babilóine súas na aghaidh, agus do cheangail a níarann é, dá bhreith don Bhabilóin.

7 Agus rug Nebuchadnessar leis do shoithighibh thighe an TIGHEARNA don Bhabilóin, agus do chuir iona theampall féin san Bhabilóin iad.

8 Anois an chuid oile do ghníomhuibh Iehoiacim agus á ghráineamhlachda, noch do rinne sé, agus do frith ann, féuch, *atáid* scríobhtha a leabhar ríogh Israel agus Iúdah: agus do rioghuidh Iehoiachin a mhac iona áit.

9 ¶ Do bhí Iehoiachin ocht mblíadhna dáois a nuair do thosuigh sé a ríge, agus do bhí na rígh trí mhí agus deich lá ann Ierusalem: agus do rinne sé *an ní dob* olc a bhfiadhnúise an TIGHEARNA.

10 Agus a nuair do caitheadh an bhliadhuin, do chuir an rígh Nebuchadnessar teachta uadh, agus rug don Bhabilóin é, maille re soighthghibh breágha thighe an TIGHEARNA, agus do rinne sé rígh do Shedeciah a dhearbhráthair ós cionn Iúdah agus Ierusalem.

11 ¶ Do bhí Sedeciah bliadhuin agus fithche dáois a núair do thosuigh sé a ríge, agus do bhí na rígh éanbhliadhuin déag ann Ierusalem.

12 Agus do rinne sé *an ní dob* olc a bhfiadhnúise a TIGHEARNA Dé, agus níor umhluigh sé é féin a lathair Ieremiah an faigh *ag labhairt* ó bhéul Dé.

13 Agus do rinne sé fós ceannairg a naghaidh Nebuchadnessar, noch do bhean Dia mar mhionnuibh dhe: acht do ríghnidh sesíon a mhúinéul, agus do chruadhuigh sé a chroidhe ó iompógh chum an TIGHEARNA Día Israel.

14 ¶ Tuilleamh oile fós do pheacuígheadar na hárdshagairt uile, agus an pobal, go rombóir do réir uile ghráineamhlachda na ngeínteadh; agus do thrúailleadar tigh an TIGHEARNA noch do náomhuigh sé ann Ierusalem.

15 Agus do chuir an TIGHEARNA Día a naitheadh scéula chuca re na theachtairighibh, ag éirge go moch, agus agá ccur ar siubhal; do bhrigh go raibh trúaighe aige dá dháoinibh, agus dá áit chomhnuide:

16 Acht do rinneadar magadh fa theachtuibh Dé, agus do tharcuisnígheadar a bhriathra, agus do easonóruigheadar a fháighe, nó gur éirigh féarg an TIGHEARNA re na phobal, ionnus *nach raibh* a bhfóirithin ann.

17 Ar a nadhbharsin thug sé orra rígh na Caldea, noch do mharbh a ndáoine óga leis an ecloidheamh a ttigh a sanctóra, agus ní raibh trúaighe aige do dhaine óg, nó do mhaighdin, dñor fhoirfe, nó don tí do chrom le háois : thug sé iona láinbh uile *Iúd*.

18 Agus uile shoighthighe thighe an TIGHEARNA, mór agus beag, agus ionmhus thighe an TIGHEARNA, agus ionmhus an rígh, agus a phrionnsadha; rug sé *Iúdsó* uile don Bhabhilóin.

19 Agus do loisgeadar tigh Dé, agus do bhriseadar síos balladha Ierusalem, agus do loisgeadar a phaláis uile lé teine, agus do mhilleadar a ráibh do shoithighibh maithé ann.

20 Agus an mhéid do imthigh ón ecloidheamh rug sé leis *Iúd* don Bhabhilóin; mór a rabhadar na serbhiseachaibh aige-sion agus agá mhacaibh, go ríge rígh na Persia:

21 Do choimhlíonadh bréitlire an TIGHEARNA a mbéul Ieremiah, nó go ccomhnuigheadh an tír anna sábboidigh: óir ar fad do bhí sí uaigneach do choimhéid sí sábboid, do choimhlíonadh deich mblíadha agus trí fithchid,

22 ¶ Anois annsa chéaidbhliadhuin do Chirus rígh na Persia, (chor go ccoimhlíontaoi briathar an TIGHEARNA do *labhradh* re béul Ieremiah), do chorruigh an TIGHEARNA sías spiorad Chirus rígh na Persia, go ttug fuagra uád air feadh a ríoghachta ele, agus do *chuir sin* a scríbhíní fós, gha rádh,

23 Is marso a deir Cirus rígh na Persia, Thug an TIGHEARNA Día nimhe uile ríoghachta na talmhan damhsa, agus do chuir do chúram orm tigh do dhéanamh dhó ann Ierusalem, noch *atá* ann *Iúdáh*. *Cia tu* bhur measc da dhaoinibh uile? Go raibh a TIGHEARNA Día maille ris, agus imthigheadh sé suás.

Leabhar ESRA.

CAIB. I.

Do fhuagair Chirus (ó bhéul Dé) teampull Iarúsalem do thoghbaill.

ANOIS annsa chédbhliadhain do Chirus rígh na Persia, (chor go ccoimhlíontaoi briathar an TIGHEARNA le béul Ieremiah), do chorruigh an TIGHEARNA sías spiorad Chirus rígh na Persia, go ttug fuagra ar feadh a ríoghachta, agus gur *chuir* fós a scríbhinn é, gha rádh,

2 Is marso a deir Cirus rígh na Persia, Thug an TIGHEARNA Día nimhe dhamsa uile ríoghachta na talmhan; agus do chuir sé do chúram orm tigh do dhéanamh dhó ann Ierusalem, noch *atá* ann *Iúdáh*.

3 Cía *atá* eadruibhse uile dá dháoinibh uile? biodh a Dhía maille ris, agus imthigheadh sé sías go Ierusalem, noch *atá* ann *Iúdáh*, agus cuireadh sé sías tigh an TIGHEARNA Día Israel, (*is é sin* an Día,) noch *atá* ann Ierusalem.

4 Agus gídh bé ar bith chomhnuighios a náonbhall mar a bhfuil sé air cúairt, tugaidis dáoine na ceríochsin cunnamh dhó a nairgíod, agus a nór, agus a maoin, agus a naimhinitibh, táobh amuigh do noíráil áontadhuigh chum tighe Dé *atá* ann Ierusalem.

5 ¶ Ansin déirgheadar roighne aithreadh *Iúdáh* agus Bheniamin na seasamh, agus na sagairt, agus na Lebhítigh, maille ris a nuile dhuine dar thóg Día a spiorad,

do dhul sías do dhéanamh tighe an TIGHEARNA *atá* ann Ierusalem.

6 Agus an mhéid do bhí gach táobh dhíobh thugadar cunnamh dhóibh do shoithighibh dairgíod, agus dór, agus do mhaoin, agus dáirnéis, agus do neithibh mórluaigh, táobh amuigh do nuile ní dar tíodhláiceadh go toileambuil.

7 ¶ Mar an ccéadna thug Cirus an rígh amach soithighe thighe an TIGHEARNA, noch thug Nebuchadnessar amach as Ierusalem, agus do chuir sé a ttigh a dhé *Iúd*;

8 *Iúd sin féin* thug Cirus rígh na Persia amach le láimh Mhitredat an oirchisdéoir, agus do áirímh sé *Iúd* chum Sessbassar, prionusa *Iúdáh*.

9 Agus *is é* so a núibhir: tríochad mías óir, míle mías airgid, náoi sceana fithchíod,

10 Tríochad báisín óir, báisínigh airgid don dara sórt ceithre chéud agus a deich, agus do shoithighibh oile míle.

11 Na soithighe uilé dór agus dairgíod bá cúig mhíle agus ceithre chéud *Iúd*. Thug Sessbassar *Iúdsó* uile leis sías maille ris na bráighdibh noch rugadh sías ón Bhabilon go Hierusalem.

CAIB. II.

Comh-áirmhe an phobail, 36 agus na nsagart, do fill ó dhaoirsine Bhabhiloin.

ANOIS *is iad* so clann na tíresin do chúaidh sías as an dáoirsine, don

luchd do rugadh innte, noch rug Nebuchadnessar rìgh na Babiloine leis don Bhabiloin, agus thàinig a ris go Hierusalem agus Iudah, gach uile dhuine dha chathruigh fèin,

2 Noch thàinig le Serubbabel: Iessua, Nehemiah, Saraiah, Reelaiah, Mordecai, Bilsan, Mispar, Bigbhai, Rehun, Baanah. Uibhir dhaomne phobuil Israel:

3 Clann Pharos, dha mhìle seacht-mhohgad agus dias.

4 Clann Shephatiah, trì chéad seacht-mhohgad agus dias.

5 Clann Arah, seachd ccéad seacht-mhohgad agus cúigear.

6 Clann Phahat-Moab, do shliochd Iessua agus Ioab, dhá mhìle ocht ccéad agus da fhéar déag.

7 Clann Elam, mìle dhá chéad cáogad agus ceathrar.

8 Clann Shattu, naoi ccéad ceathrachad agus cúigear.

9 Clann Shaccaì, seacht ccéad agus trí fithchid.

10 Clann Bhani, sé chéad ceathrachad agus dias.

11 Clann Bhebai, sé chéad fithche agus trìur.

12 Clann Asgad, mìle dhá chéad fithche agus dias.

13 Clann Adonicam, sé chéad trí fithchid agus sesior.

14 Clann Bhigbhai, dhá mhìle cáogad agus sesior.

15 Clann Adin, ceithre chéad cáogad agus ceathrar.

16 Clann Ater ó Heseciah, nóchad agus a hocht.

17 Clann Bhesai, trí chéad fithche agus trìur.

18 Clann Iórah, céad agus dhá fhéar dhéag.

19 Clann Hassum, dhá chéad agus trìur air fhithchit.

20 Clann Ghibhar, nóchad agus cúigear.

21 Clann Bhet-lehem, céad agus trìur air fhithchit.

22 Clann Netophah, cáogad agus seisear.

23 Fir Anotot, céad agus a hocht air fhithchiot.

24 Clann Asmabhet, ceathrachad agus dias.

25 Clann Chiriat-arim, Chephirah, agus Bheerot, seacht ccéad agus ceathrachad agus trìur.

26 Clann Ramah agus Ghaba, sé chéad a hion fhithchiot.

27 Fir Mhichnas, céad agus dias air fhithchit.

28 Fir Bhet-el agus Ai, dhá chéad agus trìur air fhithchit.

29 Clann Nebo, cáogad agus dias.

30 Clann Mhagbis, céad cáogad agus seisear.

31 Clann an Elam oile, mìle dhá chéad cáogad agus ceathrar.

32 Clann Harim, trí chéad agus fithche.

33 Clann Lod, Hadid, agus Ono, seacht ccéad fithche agus cúigear.

34 Clann Iencho, trí chéad ceathrachad agus cúigear.

35 Clann Shenaah, trí mhìle sé chéad agus trìochad.

36 ¶ Na sagairt: clann Iedaiah do thigh Iessua, naoi ccéad seachtmohgad agus trìur.

37 Clann Immer, mìle cáogad agus dias.

38 Clann Phassur, mìle dhá chéad ceathrachad agus móirsheisear.

39 Clann Harim, mìle agus seacht bhfir dhéag.

40 Na Lebhithigh: clann Iessua, agus Chadmiel, do chloinn Hodabiah, seachtmohgad agus ceathrar.

41 An lucht céoil: clann Asaph, céad agus ochtar air fhithchit.

42 Clann na ndoirseóirighe: clann Shallum, clann Ater, clann Thalmon, clann Accub, clann Hatita, clann Shobai, iad uile céad agus naonmhar air thriochad.

43 ¶ Na Netimigh: clann Siha, clann Hasupha, clann Thabbaot,

44 Clann Cheros, clann Shiaba, clann Phadon,

45 Clann Lebanah, clann Hagabab, clann Accub,

46 Clann Hagab, clann Shalmal, clann Hanan,

47 Clann Ghiddel, clann Ghahar, clann Reaiah,

48 Clann Resin, clann Necoda, clann Ghassan

49 Clann Ussa, clann Phaseah, clann Bhesai,

50 Clann Asuah, clann Mehunim, clann Nephusun,

51 Clann Bhacbuc, clann Hacupah, clann Harbur,

52 Clann Bhaslut, clann Mehida, clann Harsa.

53 Clann Bharcos, clann Shisera, clann Thamah,

54 Clann Nesiah, clann Hatipha.

55 ¶ Clann sherbhiseach Sholaimh: clann Shotai, clann Shopheret, clann Pheruda,

56 Clann Iaalah, clann Darcon, clann Ghiddel,

57 Clann Shephatiah, clann Hattil, clann Phoheret ó Shebaim, clann Ami.

58 Na Netimigh uile, agus clann sherbhiseach Sholaimh, do bhàdar trì chéad nóchad agus dias.

59 Agus isiad so do chuaidh súas ó Thel-melah, Thel-harsa, Cherub, Addan, agus Immer: acht níor fhéadadar tigh a nathar diunsin, agus a ngealach, nar do Israel iad.

60 Clann Delaiah, clann Thobiah, clann Necoda, sé chéad cáogad agus dias.

61 ¶ Agus do chlanuibh na sagart: clann Habaiah, clann Chos, clann Bhasillai; noch thug bean do chlann Bhasillai an Gileadíteach, agus do sloinneadh é do réir a noma.

62 Diarradar so a seanchus a measc chúch do báinneadh le na ngealach, acht níor fíthl ann iad: uimesin do cuir-eadh ó shagartach iad, mar dhaoinibh trúaillighe.

63 Agus a dubhairt an Tirsateach riu, nach iosaídis do na neithibh rouáointhia, nó go mhnadh aca sagart le Húrín agus le Tummin.

64 ¶ Do bhádar an comhchruinniughadh míle a ncintheachd ceathrachad ar dhá mhíle trí chéud agus trí fithchid,

65 Taobh amuigh dá serbhiseachaibh agus dá ccaillibh, noch dá rabhadar seacht míle trí chéud tríochad agus a seacht: agus do bhí na measc dhá chéud dfearuibh agus do mhuáibh ceoil.

66 A neich do bá seacht céad tríochad agus a sé iad; dhá chéad ceathrachad agus a cúg, a míillidhe;

67 A céamhuil, ceithre chéud tríochad agus a cúg; a nassail, sé mhíle seacht ceend agus tithche.

68 ¶ Agus an tan thagadar cuid do na príomhaithribh, go tigh an Tighearna noch atá ann Ierusalem, ag ofráil go toileamhuil chum tighé Dé do chur súas iona áit féin:

69 Thugadar go bionnhus na hoibre do réir a nacuinne trí fithchid agus éainmhíle dran na óir, agus cúig mhíle punta airgid, agus céud eulaadh shagairt.

70 Marsin do áitigheadar, na sagairt agus na Lebhítigh, agus cuid don phobal, agus na tír cheoil, agus na doirseóirigh, agus na Netinimigh, iona ccaithreachaibh, agus Israel uile iona ccaithreachaibh.

CAIB. III.

Cúram an phobail serbhise Dé do chur súas.

A GUS a nuair tháinig an seachtmbadh mí, agus do bhádar clann Israel anns na ccaithreachaibh, do chruinnigheadar an pobal iad féin a gciann a cheile amhuil aonduine go Hierusalem.

2 Ansin déirigh Iessua mhac Iosadac, agus a dhearbhráithre na sagairt, agus Serubbabel mhac Sealtiel, agus a dhearbhráithre, agus do chuireadar súas altóir

De Israel, dofráil iodhartha loisge uirre, mar atá scríobhtha a ndlíghtheadh Mhaoise óglaich Dé.

3 Agus do shuigheadar a naltóir air a fuileanguibh; (óir do bhí eagla orra do bhrígh dháoine na ceríoch sin): agus dofráladar iodhartha loisge uirre don Tighearna, eadhon ofrála loisge maidne agus tráthanóna.

4 ¶ Do chumhduigheadar mar an ccéadna féusta na ttabernaclach, mar atá scríobhtha, agus dofráladar na hiodhartha loisge laetheamhla maille re na nuibhir, do réir an ghnátha, mar diarr oifig gach áouláe;

5 Agus na dhiaighsin dofráladar a niodhbuit ghnáthach loisge, na ngealach núadh fós, agus na nuile fhéustadh cainte an Tighearna noch do coisreagadh, agus ó gach áon dar ofráil go toileamhuil iodhbuit áontuighead do Tighearna.

6 On ccéad lá don tseachdubadh mí do thosuigheadar ofrála loisge don Tighearna. Acht níor suigheadh bunait teampuil an Tighearna fós.

7 ¶ Thugadar fós airgid do na saoruibh cloiche, agus croinn; agus biadh, agus deoch, agus ola, do mhuinitir Shíden agus Tíor, do thabhairt crann céadair ó Lebanon go fairge Ioppa, do réir an cheada fúaradar ó Chirus rígh na Persia.

8 ¶ Anois anusa dara bhliadhain ar tteacht dóibh go tigh Dé ann Ierusalem, air an dara mí do tosuigh Serubbabel mhac Sealtiel, agus Iessua mhac Iosadac, agus ar mhair dá ndearbhráithribh na sagairt agus na Lebhítigh, agus a nuile dhuine dá táinic as a ndaoirsine go Hierusalem; agus dorduigheadar na Lebhítigh, ó fithchid bliadhain daois agus ós a chionn, do chur oibre thighe an Tighearna ar a haghaidh.

9 Ansin do sheas Iessua súas gon a mhacai h agus gon a dhearbhráithribh, Casimiel agus a mhic, mic Iudah, a bhfoch-air a cheile, do bhrostughadh an luchda oibre a tigh Dé: mic Henadad, gon a macaibh agus gon a ndearbhráithribh na Lebhítigh.

10 Agus a nuair do shuigheadar na saóir bunait teampuil an Tighearna, do chuireadar na sagairt iona eculadhuibh maille re stocuibh, agus na Lebhítigh mic Asaph maille re cimbaluibh, do mholadh an Tighearna, do réir órdúigh Dháibhi rígh Israel.

11 Agus do chanadar le cheile fa seach ag moladh agus ag tabhairt buidheachuis don Tighearna; do bhrígh go bhfuil sé maith, agus go mairionn a thrócaire Disrael go bráth. Agus do ghéireadar an pobal uile lé gair mhóir, a nuair do

inholadar an TIGHEARNA, do bhrìgh gur shuigheadar bunait thighe na TIGHEARNA.

12 Acht do ghuileadar ós áird, mórán do na sagartuibh agus do na Lebhítibh agus togha na naithreadh, do *bhí* na ndaoineibh áosta, noch do chonnaire an chédhighe, a núair do suigheadh bunait an tìghe as coinne a sùl; agus do gháir mórán lé luathghair:

13 Ionns nar thuigeadar an pobal fúaim gáire ná luathgháire tár fhúaim ghola an phobail: óir do gháireadar na daoine do ghuth árd, agus do clos a ngáir a nímchian.

CAIB. IV.

Do chuireadar cosc ar thogbhula an teampuill.

ANOIS a núair do chúaladar easccáirde Iúdah agus Bhenianin go rabhadar clann na ndaoirsineach ag cur teampuill súas don TIGHEARNA Día Israel;

2 Annsin thangadar go Scrubbabel, agus go togha na naithreadh, agus a dubhradar riu, Léigidh dhúinne conguamh ribh: óir farramaoid bhuir ndá, mar farrthaóise; agus do nimid iodhbuit dó ó aimsir Esarhaddon rígh Assur, noch thug anso a níos sinn.

3 Acht a dubhairt Scrubbabel, agus Jessua, agus an chuid oile do thogha aithreadh Israel riu, Ní bhfuil buáin aguibh rinne as a ndéanadh sibh tigh dar ndá; acht sinn féin le chéile do dhéanam é don TIGHEARNA Día Israel, mar do fhuagair Cirus rígh na Persia dhúinn,

4 Annsin do lagnigheadar muinntir na tíre lámha phobail Iúdah, agus do thoir-miosgadar iad iona nobair,

5 Agus do fhostóigheadar comhairligh na naghaidh, do bhacadh a ttiunscanta, ar feadh sháoghail Chirus rígh na Persia, nó go ttámic Darius rígh na Persia a ríge.

6 Agus a ríge Ahasuerus, a ttosach a ríge, do scriobhadar casaóid *chuige* a naghaidh mhuinntire Iúdah agus Ierusalem.

7 ¶ Agus a naimsir Artacserces do scríobh Bislam, Mitridat, Tabeel, agus an chuid oile dá ccompánachaibh, go Hartacserces rígh na Persia; agus annsa teanguidh Shírianuigh do *bhí* scríbhinn na litre scríobhtha, agus do míniughadh annsa teanguidh Shírianuigh í.

8 Do scríobh Rehum an Saimhseler agus Simsai an scríbhneóir litir a naghaidh Ierusalem go Hartacserces an rígh ar an modhas:

9 Annsin do scríobh Rehum an saimhseler, agus Simsai an scríbhneóir, agus an chuid oile dá ccompánachaibh; na Dinaitigh, agus na Hapharsatchitigh, na Tarpelitigh, na Hapharsitigh, na Harchebhi-

tigh, na Babilónianuigh, na Susanchitigh, na Dehabhitigh, agus na Helamitigh,

10 Agus an chuid oile do na cineadh-achaibh noch thug Asnappar mór úasal a nall, agus do shuighidh a ccaithreachaibh Shamária, agus an chuid oile *atá* don taoibhsí do nabhuinn, agus iona leith-eidso daimsir.

11 ¶ Sí so cóib na litreach do chuireadar chuige, *eadhon* go Hartacserces an rígh; Do sherbhisigh don taoibh so don nabhuinn, agus iona leith-eidso daimsir.

12 Bíodh a fhios ag an rígh, na Iúduighe tháinic uáitsi a níos chuguinne go ttangadar go Hierusalem, ag cur súas na drochchaitheach easurrumaigh, agus gur chuireadar a balladha súas, agus gur cheangladar dhá chéile a bunáite.

13 Bíodh a fhios a nois ag an rígh, má cuirthear an chathairsi súas, agus na balladha do chur súas a *ris*, *annsin* nach díolfuid siad cáin, cíos, nó custum, *marsin* laighdeochus tusa cíos na ríogh.

14 Anois do bhrìgh go bhfuil túarusdal aguinne as palas an *rígh*, agus nar bhíochubhuigh dhúinn easonóir an rígh díáicsin, uimesin do chuireamar uáinn agus do dheimhnigheamar so don rígh;

15 Ionns go ndéantaí ccartughadh a leabhar cuimhnigheach haitheadh: marsin do gheabha tú a leabhar na cuimhne, agus aitheonus tú gur cathair ceannairceach an chathairsi, agus dioghbhalach do ríghthibh agus do thíorthuibh, agus gur thóghbhadar ceannaire a stigh inntes an tseanainsir: arson na cúise sin do scriosadh an chathairsi.

16 Dearbhamaoid don rígh, má cuirthear an chathairsi súas a *ris*, agus a balladha do chur súas, dá bhrìgh so nach bíaidh cnid agad don taoibhsí do nabhuinn.

17 ¶ Do chuir an rígh freagra go Rehum an Saimhselér, agus go Simsai an scríbhneóir, agus *gus* an cmaid oile dá ccompánachaibh áitreabhus a Samária, agus *chum* na coda oile táobh thall do nabhuinn, Síothcháin, agus iona leitheid sin daimsir.

18 An litir do chuireabhair chuguinn do léigheadh go soilléir am lathair í.

19 Agus dfinagair misi, agus do rinn-eadh spionaidh, agus do frith go ndéarnuidh an chathairsi imreasan a naghaidh ríogh annsa tseanainsir, agus go ndéarnadh cogadh agus buaidhreadh innte.

20 Do bhádar ríghthe cumhachtacha mar an ceadna ós cionn Ierusalem, noch do riaghluidh ós cionn a niomláin táobh thall dabhúinn; agus do híocadh cíos, cáin, agus custum riu.

21 Tugaidhs a nois fuagra uáibh dá thabhairt ar an muinntirsi cosc, agus gar-

an chathairsi do chur súas, nó go ttugthar aithne uaimsi.

22 Tugadh dá bhur naire a nois gan faillighe ris so do dhéanamh: cred as a bhfásfadh díoghbhail do dheanamh duchair do na ríghthibh?

23 ¶ A nois an tan do léigheadh cóib litreach Artacserces a bhfiaghnúise Rehú, agus Shimsai an scríbhneóir, agus a ccompánach, do chéadar súas go deifreach go Hierusalem chum na Iúduigh-eadh, agus thugadar orra scur le neart agus lé comhachduibh.

24 Annsin do choisc obair thighe Dé noch *atá* ann Ierusalem. Marsin do scuir gus an dara bliadhuin do ríge Darius rígh na Persia.

CAIB. V.

Tré thairghir na bfágh, do ghabh Serubabel um thigh Dé, do chur súas.

ANSIN do thairghireadar na faighe, Haggai an faigh, agus Sechariah mhac Iddo, do na Iúduighibh do *bhí* ann Iúdal agus ann Ierusalem a nainm Dé Israel, dóibhsion féin.

2 Ann sin déirigh Serubbabel mhac Seatiel, agus Iessua mhac Iosadac súas, agus do thionnsnadar tigh Dé do chur súas noch *atá* ann Ierusalem: agus faighe Dé maille riu ag congnamh dhóibh.

3 ¶ Fá namsin féin tháinic Tatnai chucu, uachdarán na taoibhesi a bhús do nabhuinn, agus Setar-bosnai, agus a ccompaúigh, agus a dubhradar marso riu, Cia daithin daoibhse an tighse do chur súas, agus an ballaso do dhéanamh?

4 Annsin a dubhramairne riu ar an modhso, Cá hainm an mhuinntir do ní a nobairsi?

5 Acht do bhí súil a Ndé ar shean-oiribh na Niúduigheadh, go nar fhéadadar tabhairt orra scur, nó go táinic an chéus go Dárius: agus annsin dhilleadar freagra le litir a ttaobh na *cúisesi*.

6 ¶ Cóib na litreach do chuir Tatnai riaghlaitheóir don taoibhse do nabhuinn, agus Setar-bosnai, agus a chompaúigh na Hapharsachitigh, noch do *bhí* ar an ttaoibhsi do nabhuinn, go Dárius an rígh:

7 Do chuireadar litir chuige, iona raibh scríobhtha marso; Go Dárius an rígh, a nuite shíothcláin.

8 Bíodh a fhios ag an rígh, go ndeachamairne go cúigeadh Iudeah, go tigh an Dé mhóir, noch do rinneadh le clochaibh mora, agus do leagadh adhmaid ar na balladhuibh, agus *atá* a nobairsi ag dul ar a bhagaidh go lúath, agus *atá* sí ag éirghe léo.

9 Ann sin d'fíafuigheamairne do na seanóiribh sin, agus a dubhramar riu mar-

so, Cía d'ithin díbhisi an tigh se do dhéanamh, agus na balladhaso do chur súas?

10 D'fíafuigheamar a nainmanna mar an ccéadna, da ninnisin dúitse, go scríobhthamóis ainmanna na ndaoine do bféarr dhiobh.

11 Agus is marso do fhreagradar sinn, gha radh, Is sinne serbhísigh Dé ninihe agus talmhaí, agus atánuid ag cur súas an tigh do rinneadh mórán bliadhan ó sin, noch do rinne rígh mór Disrael agus do chuir súas é.

12 Acht tar éis ar naithreadh do bhros-tughadh De neimhe chum feirge, thug sé a láimh Nebuchadnesar rígh na Babilóine, an Caldéanach iad, noch do scrios an tighse, agus rug na daoine leis don Bhabilóin.

13 Acht annsa chéidbhlíadhuin do Chirus rígh na Babilóine thug an rígh *céadna* sin Cirus fúagra an tighse Dé do dhéanamh.

14 Agus mar an ccéadna soithighe óir agus airgid thighe Dé, noch rug Nebuchadnesar as an tteampall do *bhí* ann Ierusalem, agus rug iad go teampall na Baibilóine, thug Cirus an rígh iad sin amach as teampall na Babilóine, agus tugadh *dáon* iad, *dar* bhainm Sesebassar, dá ndéana seision fúachdarán;

15 Agus a dubhairt sé ris, Glac na soithighe, imthigh, beir leachd iad gus an teampall *atá* ann Ierusalem, agus cuirthear tigh Dé súas iona áit féin.

16 Annsin tháinic an Sesebassar sin, agus do shuighidh bunáit thighe Dé noch *atá* ann Ierusalem: agus ó namsin go nuige a nuairsi *atá* sé agá chur súas, agus ní bhfuil sé críochnuighthe *fós*.

17 A nois ar a nadhbharsin, mas toil leis an rígh é, déantar cúartughadh a ttigh ionmhuis an rígh, noch *atá* annsin san Bhabilóin, dá fhéuchuin an marsin *atá*, go ttug an rígh Cirus fúagra an tighse Dé do dhéanamh ann Ierusalem, agus cuir-eadh an rígh a thoil chuguinne a ttaobh na *cúisesi*.

CAIB. VI.

Tré órdughadh Dhárius do chuireadh an tteampull súas, 16 agus do coisriogadh í.

ANNSIN do rinne Dárius an rígh órdughadh, agus do rinneadh spíonadh a ttigh na rolladh, mar ar cuireadh na hionmhuis a ttaisgidh san Bhabilóin.

2 Agus do frith ann Achmeta, annsa bpálás *atá* a bprobbins na Médes, rolla, agus cuimhne scríobhtha ann marso:

3 Annsa chéidbhlíadhuin do Chirus an rígh, do rinne an rígh Cirus *céadnasin* órdughadh a ttaobh thighe Dé ann Ieru-

sailem, Cuirthear an tigh sin súas, a náit a ndéainid íodhbhair, agus curthar síos a bhunait go láidir; trí fithchid cubhad ná áirde, agus trí fithchid cubhad na leithead;

4 *Muille* re trí líne do chlochuibh móra, agus líne do adhlam nádh: agus tugthar a ccaithfighthéir leis as tigh an rígh:

5 Agus mar an ccéadna na soithighe óir agus airgid thighe Dé, noch thug Nebuchadnessar ás an tteampall *atá* ann Ierusalem, agus thug leis don Bhablóin, aisigtheair iad, agus beirtheair a ris iad don tteampall *atá* ann Ierusalem, *gach aoinní* iona áit féin, agus suighidh iad a tigh Dé.

6 Anois ar a nadhbharsin, a Thatnai, a úachdaráin táobh thall dabhainn, a She-tar-bosnai, agus do chompanuigh na Hapharsachitigh, noch *atá* táobh thall dabhainn, go madh fada sibhí ó bhuaín annso:

7 Léigidh uáibh do nbairsi thighe Dé; cuireadh uachdaráin na Niúduigheadh agus sinnsir na Niúduigheadh tigh Dé súas iona áit féin.

8 Tuilleamh oile orduighim an ní do dhéantaí re sinnsearuibh na Niúduigheadh do chur súas an tighesi Dé: go ttugthar go luath do mbaóin an rígh, *edhon* don chíos taobh thall dabhainn, ní re chaitheamh ris na daóinibhsin, chor nach ttoirmioscthar iad.

9 Agus gach ní da mbia deasbhuidh orra, araon do bhlóguibh óga, do reithighibh, agus dúanuibh, chum ofrálach loisge Dé neimhe, cruithneacht, salann, fíon, agus ola, do réir ordnigh na sagart *atá* ann Ierusalem, tugthar dhóibh é, lá air lá gan fhlaithe:

10 Chor go nofráilfid íodhbhairt deaghbholuidheach do Dhia neimhe, agus go ngnídhfid ar son sláinte an rígh, agus amhac.

11 Mar an gcéadna do rinne mé ordughadh, gidh bé ar bith athrochus an focaisa, beantar adhlam ó na thigh, agus ar na chur suas, crochitar eision as; agus déantar cáruaóiligh dha thigh ar a shonso.

12 Ar go seriosuigh an Día thug fa deara a ainm dáitiughadh annsin na huile ríghthe agus phobal, chuirfios a lámh dátharradh agus do mhílladh an tighesi Dé *atá* ann Ierusalem. Misi Dárius do rinne an tordughadh; coinhlíontar é go luath.

13 ¶ Annsin do rinne Tatnai, úachtarán an taóibhsí do nabhuinn, Setar-bosnai, agus a ccompanuigh, do réir mar do chuir Dárius an rígh chuca, do rinneadar amhluidh go luath.

14 Agus do chuireadar sinnsir na Niúduigheadh súas, agus do chúadar ar a naghaidh do bhrígh thairghire Haggai an fáigh agus Shechariah mhic Iddo.

Agus do chuireadar súas, agus do chríochnuigheadh é, do réir aithne Dé Israel, agus do réir aithne Chírus, agus Dhárius, agus Artacserceses rígh na Persia.

15 Agus do chríochnuigheadh an tighse ar an treas lá don mhí Adar, noch do bhí annsa seiseadh bliadhain do rígh Dhárius an rígh.

16 ¶ Agus do congmhadar clann Israel, agus na sagairt, agus na Lebhítigh, agus an chuid oile do chloinn na daóirsine, sollamain choisríghthe an tighesi Dé maille re gáirdeachus,

17 Agus dofráladar ag sollamuín choisríghthe an tighesi Dé céud bulóg, dhá chéad reithe, ceithre chéad lubhán; agus mar ofráil pheacuidh ar son Israel uile, dhá ghabhar dhéag fhirionna, do réir uibhre threabh Israel.

18 Agus do shuigheadar na sagart iona ronnuibh, agus na Lebhítigh iona sealuibh, chum serbhísi Dé, noch *atá* ann Ierusalem; mar *atá* scríobhtia a leabhar Mhaóise.

19 Agus do choimheadadar clann na daóirsine an cháisg ar an cceathramhadh lá déug don chéiduibh.

20 Óir do bhádar na sagairt agus na Lebhítigh ar na nglanadh a naóinteachd, do bhádar glan uile, agus do mbarbhadar an cháisg do chloinn na daóirsine uile, agus dá ndearbhráithribh na sagairt, agus dóibh féin.

21 Agus a dúadar clann Israel, an cháisg, noch tháinic a ris as an ndaoirsine, agus a nuile dhuine dar dhealuigh iad féin cliuca ó shalchar ghenteadh na tíre, diarruidh an Tighearna Día Israel.

22 Agus do chungmhadar féusta a naráin gan loibhin seacht lá maille re gáirdeachus: óir do rinne an Tighearna sólasach iad, agus do iompóigh sé croidhe rígh na Hassíria léo, do neartughadh a lámh do dhéanamh thighe Dé, Día Israel.

CAIB. VII.

Thainic Esra go Hierusalem, 11 le teachdaireachd Artacserceses.

ANOIS tar eis na neithionnso, a rígh Artacserceses rígh na Persia, Esra mhac Seraiah, mhic Asariah, mhic Hilciah,

2 Mhic Sallum, mhic Sádóc, mhic Abitub,

3 Mhic Amariah, mhic Asariah, mhic Meraiot,

4 Mhic Seraiah, mhic Ussi, mhic Bucci,

5 Mhic Abisua, mhic Phinehas, mhic Eleasar, mhic Aáron an tárdshagart:

6 Do chuáidh an Tesra so súas ón Bhablóin; agus do bhí sé na scríbhneoir-abuidh a ndligheadh Maóise, noch thug an Tighearna Día Israel iadha do

daontuigh an rígh a farratas uile dhó, do réir láimhe a TIGHEARNA' Dé air.

7 Agus do chúaidh súas *cuid* do chloinn Israel, agus do na sagartuibh, agus do na Lebbhitibh, agus do na cantáireadhuibh, agus do na doirseóirighibh, agus do na Netinimigh, go Hierusalem, ar an seachdmhadh bliadhain do Artacserces an rígh.

8 Agus tháinig sé go Hierusalem ar an ccúigeadh mí, noch do bhí annsa seachtmadh bliadhain don rígh.

9 Oir ar an ccéad lá don chéid mí do thionnuscuin sé dul ón Bhabilóin súas, agus ar an ccéad lá don chúigeadh mí tháinig sé go Hierusalem, do réir mar do bhí láimh mbaith Dé air.

10 Oir dullnuigh Esra a chroidhe diarruidh dlighe an TIGHEARNA, agus dá dhéanamh, agus do theagas reachda agus bhréitheamhnus ann Israel.

11 ¶ Anois *isí* so cóib na litreach noch thug Artacserces an rígh do Esra an sagart, an scríbhneóir, *cadhon* scríbhneóir, blúriathar aitheantadh an TIGHEARNA, agus reachda Israel.

12 Artacserces, rígh na ríogh, chum Esra an sagart, scríbhneóir dhlíge Dé neimhe, *sóthcháin* iomlán, agus annsa namsú.

13 Do ním ordughadh, an mhéid do phobal Israel, agus dá sagartuibh agus dá Lebbhitibh, ann mo ríoghachtsa, ar a bhfuil fóin da ttoil anna féin dul súas go Hierusalem, go rachuid súas leatsa.

14 An mhéid gur cuireadh ón rígh thú, agus ó na sheacht ccomhairleachaibh, do cheastnughadh a ttáobh Iúdah agus Ierusalem, do réir dhlíge do Dhé noch *atá* ad láimhsi ;

15 Agus an tairgíod agus an tór do bhreith leachd, do fáil an rígh agus a chomhairligh ó thoil aontadhuigh do Dhá Israel, noch a bhfail a chomhnuidhe ann Ierusalem,

16 Agus a nuile airgíod agus ór is féidir leachd dfagháil a bprobbins na Bablóine, re ofráil áontadhuigh an phobail, agus na sagart, ag ofráil go toileamhuil chum tighe a Ndé noch *atá* ann Ierusalem :

17 Chor go cceimeochthá go luath leis a nairgíodsa bulóga, reitheadha, uáin, maille re na noifála bídh agus a noifála díge, agus íodhbuir iad ar altóir do TIGHEARNA Dé noch *atá* ann Ierusalem.

18 Agus gidh bé ar bith ní as féarr do chifidhtear dhuit féin, agus dot dhearbhrathribh, déanuidh ris an ccuid oile do nairgíod agus do nór, déanuidh sin do réir thoile bhuir Ndé.

19 Na soithighe fós tugadh dhuit chum serbhíse, thighe do Dhé, seachuid iad a lathair Dé Ierusalem.

20 Agus gidh bé ní oile bhias deasbhuidh ar thigh do Dhé, da mbía cúis agad a chaicheamh, caith é as tigh ionmluis an rígh.

21 Agus misi, misi *féin* Artacserces an rígh, do ním ordughadh ar a nuile óirchisteóir táobh thall dabhúinn, gidh bé ar bith iarrfus Esra an sagart, scríbhneóir dhlíge Dé neimhe oruibh, déantar é go luath,

22 Go céad tallann airgid, agus go céad miosúr cruithneachda, agus céad soitheach fiona, agus céad soitheach ola, agus salann gan cur síos *ca mhéid*.

23 Gidh bé ní do haithnigeadh lé Dia neimhe, déantar go dúthrachtach é do thigh Dé neimhe : óir cred as a mbíath fearg a naghaidh ríoghachta an rígh nó a mhach ?

24 Mar an ccéadua deimhnigheamí ddaóibhse, a ttáobh éanduine do na sagartuibh agus do na Lebbhitibh, do na cantairighibh, do na doirseóirighibh, do na Netinimigh, nó seirbhísigh thighe Dé, nach lúdh dhlitheach cáin, duibhchíos, nó custum, do chur orra.

25 Agus thúsa, Esra, do réir ghliocuis do Dhé, noch *atá* ad láimhsi, cuir áfachd aráin agus breitheamhuin, noch dhéanas breitheamhnus do nuile phobal *atá* taobh thall do nabhúinn, an mhéid agá bhfuil fios dlighe do Dhése ; agus múinsi *an mhéid* dá nach fios é.

26 Agus gidh bé nach déana do réir dhlíge do Dhése, agus dlighe an rígh, déantar breitheamhnus ar bál air, *mas* bás é, nó dibirt, nó cail a mhaóine, nó príosúntachd.

27 ¶ Go madh beannuigh an TIGHEARNA Dia ar naithreadh, do chuir a leithéid so a cceoidhe an rígh, do sciamhadh thighe an TIGHEARNA noch *atá* ann Ierusalem :

28 Agus do thoirbhir trócaire dhamhsa a bhfiadhnúisi an rígh, agus a chomhairleach, agus a lathair uile phrionnsadh cunmachdach an rígh. Agus do neartuigeadh misi mar do bhí lámh mo TIGHEARNA Dia orum, agus do chruinniugh mé as Israel daóine toghtha do dhuil súas liom.

CAIB. VIII.

Comh-chuideachd Esra, 24 Agus na tiodhluice tugadar léo.

ISIAD so a nois roighne a naithreadh, agus sé so genealach na druinge do chuáidh liomsa súas ón Bhabilóin, a rígh Artacserces an rígh.

2 Do mhacaibh Phineas ; Gersom : do mhacaibh Itamar ; Daniel : do mhacaibh Dáibhi ; Hattus.

3 Do mhacaibh Shechaniah, do mhacaibh Pharos; Sechariah. agus do háirmheadh maille ris don gheinealach fheardha céud agus cáogad.

4 Do mhacaibh Phahat-Moab; Elihoenai mhac Seraiah, agus maille ris sin dhá chéad firionnach.

5 Do mhacaibh Shechaniah; mac Iahasiel, agus maille ris sin trí chéad firionnach.

6 Agus do mhacaibh Adin mar an cceadna; Ebed mhac Ionatan, agus maille ris sin cáogad firionnach.

7 Agus do mhacaibh Elam; Iessaiah mhac Ataliah, agus maille ris seachtmhoghad firionnach.

8 Agus do mhacaibh Septhiah; Sebadiah mhac Michael, agus maille ris ceithre fithchid firionnach.

9 Do mhacaibh Ioab; Obadiah mhac Iehiel, agus maille ris dhá chéud agus ocht bhfir dhéug.

10 Agus do mhacaibh Selomit; mac Iosiphiah, agus maille ris céad agus trí fithchid firionnach,

11 Agus do mhacaibh Bebai; Secharia mhac Bebai, agus maille ris ochtar ar fhithchid firionnach.

12 Agus do mhacaibh Asgad; Iohanan mhac Haccatan, agus maille ris céad agus deithneamhar firionnach.

13 Agus do mhacaibh deighionacha Adoniam, ar bhíad so a nanmanna, Eliphelet, Iehiel, agus Semaiah, agus maille riú trifithchid firionnach.

14 Fós do mhacaibh Bigbhai; Utai, agus Sabbud, agus maille riú seachtmhoghad firionnach.

15 ¶ Agus do chruinnigh misi a ccionn a chéile iad gus a nabhuinn ghluaisios go Hahabha; agus dñanamar ann sin a lóistimibh trí lá: agus do mheas mé an pobal, agus na sagairt, agus ní bfúair mé áoinneach do mhacaibh Lébhí ann.

16 Ann sin do chuir mé fios ar Eleasar, ar Ariel, ar Shemaiah, agus ar Elnátan, agus ar Iarib, agus Elnátan, agus ar Nátan, agus ar Shechariah, agus ar Mhessullam, daoine toghtha; agus fós ar Ioiarib, agus ar Elnatan, daoine tuigsionacha.

17 Agus do chuir mé iad maille re haithne go Hiddo an ceann san mionad Casiphia, agus diunnis mé dhóibh cred a déaraidís re Hiddo, agus re na dhearbhráithribh na Netinimigh, ansa náit Casiphia, go ttugaidís leó chuguinn seirbhísigh chum tighre ar Ndé.

18 Agus maille re láimh mhaith ar Ndé do bheith linn thugadar duine tuigsionach chuguinn, do mhacaibh Mahli, mhic Lébhí, mhic Israel; agus Serebiah, gun a mhacaibh agus a dhearbhráithribh, ocht bhfir dhéag;

19 Agus Hassabiah, agus maille ris Iessaiah do mhacaibh Merári, a dhearbhráithre agus a micin, fithche fear.

20 Mar an gcéadna do na Netinimibh, noch do órduigh Dáibhi agus na prionnsadha a serbhís na Lebhíteach, dhá chéud agus fithche Netinimeach: do foillsigh-eadh iad uile le na nainm.

21 ¶ Annsin dfuágair misi trosgadh san náitsin, ag an nabhuinn Ahabha, go ccráidhfemis sinn féin a lathair ar Ndé, lé a niarrfamaois air slighe dhíreach dhóinn féin, agus dar náos óg, agus dar máoin uile.

22 Óir do bhí náire orum buidhe an shoighdiúr agus mharceshlúagh diarruigh air an rígh do chungnamh linn a naghaidh ná nánmhad annsa tslighe: do bhrigh gur labhramar ris an rígh, dhá rádh, Atá lámh ar Ndé chum maitheasa leis an mhéid iarrus é; acht bí a chumhacht agus a fhearg a naghaidh gach áoin dá ttréigíonn é.

23 Marsin do throisgearmar agus do ghuidheamar ar Ndía uimeso: agus déist sé rinn.

24 ¶ Annsin do chuir mé ar leith dhá fhear dheág do thogha na sagart, Serebiah, Hassabiah, agus deithneamhar da ndearbhráithribh maille riú,

25 Agus do thomhais mé chuca an tairgíod, agus an tór, agus na soithighe, eadhon ofráil thighe ar Ndé, noch dothrail an rígh, agus a chomhairligh, agus a thighearnuigh, agus Israel uile do bhí a lathair annsin:

26 Do thomhais mé féin iona lámhuibh sé chéad agus caogad tallann airgid, agus céad tallann do shoithighibh airgid, agus céad tallann óir;

27 Mar an cceadna fithche báisín óir, do chomhthromuigh iníle drama; agus dhá shoitheach dhíonnbhruithne fhíneulta, mór-lúigh mar ór.

28 Agus a dubhairt mé riú, *Atáthaóí* náonmhtha don TIGHEARNA; *atáid* na soithighe mar an gcéadna beannuigh; agus *atá* an tairgíod agus an tór na nofráil thoileamhuil don TIGHEARNA Dia bhuir naitheadh.

29 Déanuidhsí faire, agus coimhéuduigh iad, nó go ccomhthromuigh sibh iad a lathair cheann na sagart agus na Lebhíteach, agus thogha aithreadh Israel, ann Ierusalem, a seómradhuibh thighe an TIGHEARNA.

30 Marsin do ghilacadar na sagairt agus na Lebhíteach comhthrom a nairgid, agus a noir, agus na soitheach, da ttabhairt go Ierusalem go tigh ar Ndé.

31 ¶ Ann sin do ghluáiseamar ó shruth Ahabha ar an dara lá déag don chédmhá do dhul go Ierusalem: agus do bhí lámh

ar Ndé maille rinn, agus do sháor sé sinn ó láimh na námhad, agus ón mhéid do bhí a luidheachán oruinn annsa tslighe.

32 Agus thangamar go Hierusalem, agus d'fhanamar ann sin trí lá.

33 ¶ Anois ar an cceathramhadh lá do comhthromadh an tairgíod agus an tór agus na soithighe a ttiú ar Ndé lé láimh Mheremot mhic Uriah an sagart; agus do bhí maille ris Eleasar mhac Phineas; agus maille riú sin do bhí Iosabad mhac Iessua, agus Noadiah mhac Binnui, Lebhitigh;

34 Le huibhir agus le comhthrom gach éainneithe: agus do scriobhadh an comhthrom uile annsa namsin.

35 Mar an ceadna clann na muinntire rugadh ar siubhal uile, agus d'fhill ón dáoirsine, dofráladar iodhbhartha loisce do Dhía Israel, dhá bhlóig dhéug arson Israel uile, nóchad agus sé reithe, seachtmhoghad agus seacht núain, dha ghabhar dhéug fhíorionna mar ofráil pheacuidh: do bhadar so uile na nofráil loisce don TIGHEARNA.

36 ¶ Agus thugadar cumhachda an rígh do dír ait an rígh, agus dúachdaránuibh don taoibhse don tsruth: agus do chuidigicadar leis an bpobal, agus lé tigh Dé.

CAIB. IX.

Admhail pheacadh an phobail; 5 agus caoi Esra dá cciunn.

ANNOIS a núair do rinneadh na neithesi, thangadar na prionnsadha chugamsa, dha rádh, Níor dhealuigh pobal Israel, nó na sagairt, nó na Lebhitigh, iad féin ó dhaoineibh na críoch, ag déanamh do réir a ngráineamhlachd, eadhon na Ceamniteach, na Ilititeach, na Bperisiteach, na Iebu-siteach, na Nammoniteach, na Moabiteach, na Néipteach, agus na Namoriteach.

2 Oir thugadar a ningeana chuca féin, agus chum a nac: iondus gur chumaise an síol náomhtha iad féin ré daóinibh na críochsin: agus fós, lámh na bprionnsadha agus na nuachtarán do budh ceann ar a nurchóidsi.

3 Agus a núair do chúala misi an nísí, do bhris mé méadach agus mfalluing, agus do tharruing mé grúag mo chinn agus mfeúsóige, agus do shúigh mé síos ar lithiughadh.

4 Ansin do chruinnigh chugam gach áon do chríothnuigh re breithir Dé Israel, ar son chiontadh na muinntire rugadh ar siubhal; agus do shúigh mé go hanbhúaineach nó go ttáinig iodhbairt an tráthnóna.

5 ¶ Agus ag iodhbairt an tráthnóna déirigh mé suas as mo dhóbhron; agus iar mbriseadh méaduigh agus mfalluinge dhamh, do léig mé ar mo glúinibh mé,

agus do leathnuigh mé mo lámha amach chum mo THIGHEARNA Dé.

6 Agus a dubhairt mé, O mo Dhía, atá náire orum agus do dhearg mé tré maghuidh do thógbhaíl suas chugadsa, mo Dhía: óir d'fásadar ar bpeacuidh ós ar cceann, agus d'fásadar ar ccionta suas go neamh.

7 O laéthibh ar naitheadh atámuil a bpeacadh mhór gus a niugh; agus ar son ar nóc do seachadadh sinn féin, ar righthe, agus ar sagairt, a láimh ríogh na críoch, don chloidhécamb, do dhaoirsine, do chreachadh, agus do náire aighthe, mar atá a niugh.

8 Agus a nois a mbeagáin aimsire do taisbeanadh grása ó ar THIGHEARNA Dia, fuighioll d'fagbhaill dinn do dhul as, agus do thabhairt táirge dhúinn iona áit náomhtha, le bhfoisceolaidh ar Ndia ar súile, agus aithbheoghadh beag do thabhairt oruinn as ar ndaoirsine.

9 Oir do bháimairne ar ndaoirsineachaibh; gidheadh níor thréig ar Ndia sinn ann ar ndaoirsine, acht do thaisbein sé trócaire dhúinn a radharc ríogh na Persia, do thabhairt aithbheoghudh oruinn, do chur tighie ar Ndé suas, do leasughadh a fhásuigh, agus do thabhairt balla dhúinn ann Iúda agus ann Ierusalem.

10 Agus a nois, ó ar Ndia, cred a déaram na dhíáigh so? óir do thréigeamar haitheanta sa,

11 Noch daitiú tú red sherbhísigh, na faighe, ag rádh, An fearann, a bhfuili ag dul dá shealbhuighadh, atá sé na fhearann neamhghlan arson salchar dhaoine na talmhan, le na ngráineamhlacht, noch do líon é ón ccorr go chéile le na salchar.

12 Anois ar a nadhbharsin ná tugaidhse bhur ningheana dá macaibh, agus ná gabhuidh a ningheana dá bhur macaibh, ná hiarruidh a siothcháin nó a saidhbhríos go bráth: chor go mbeithí laidir, agus go niostaóí maithios na talmhan, agus go bhfuigfidhe é na oighreachta ag bhur ccoinn go bráth.

13 Agus tar eís a ttáinic oruinn fár ndroichghníomhuibh, agus fár ccoir mhóir, ó phianuidh tusa sinn ó ar Ndia níos lugha ná mar do thuill ar bpeacadh, agus thug tú fuásgladh dhúinn mar so;

14 Nar chóir dhuinn a ris haitheanta do bhriseadh, agus iadhadh a ccleamhnus ré lucht na gráineamhlachta? nach beith-eása feargach rinn nó go scriostá sinn, iondus nach biáth fuighioll nó dul as?

15 O a THIGHEARNA Dia Israel, atá tú ceart: óir mairnidne fós iar ndul as, mar atá a niugh: féuch, a támaoid ad lathair ann ar gciontuibh: óir ní fhéadmaoid seasamh as do choinne dá bhrígh so.

CAIB. X.

A nseilbh aithreachus, 6 (tar eis iartas Esra) 12 do chuireadar úatha na mná choigcrighe.

ANOIS an tan do ghuidh Esra, agus a nuaíre do admhúin sé, ag gul agus da theilgion féin ar lár a bhfiaghnuise thighe Dé, do chruinnigh chuige as Israel coimhthionól romhór fear agus ban agus leanabhl: óir do chaóidheadar an pobal go ro ghéar.

2 Agus do fhreagair Sechaniah mhac Iehiel, áon do mhacaibh Elam, agus a dubhairt re Hesra, Do chiontaigheamar a naghaidh ar Ndé, agus thugamar mná coigcrichthe do dhaoimibh na talmhan: gidheadh fós atá a nois dóigh ann Israel a ttaóibh an neithesi.

3 Anois ar a nadhbharsin déanam cunnradh re ar Ndía, na mná uile agus an mhéid do rugadar, do chuir uáinn do réir chomhairle mo thighearna, agus na méide chriothnuighios re haithne ar Ndé, agus déantar é do réir an dlíge.

4 Eirigh; óir beanuidh dhuitsi an chúisei: bíaidh sinne ar áon leachd: bíodh meisnéach mhaith agad, agus déan.

5 Annsin déirigh Esra, agus thug mionna ar na hárdshagartuibh, agus ar na Lebhítibh, agus ar Israel uile, go ndéanais do réir a nfócaisi. Agus thugadar a mionna ris sin.

6 ¶ Annsin déirigh Esra súas ó lathair thighe Dé, agus do chuáidh sé go séomra Iohanán mhic Elíasib: agus a nuaíre tháinic sé annsin, níor ith sé aran, agus níor ibh sé uisge: óir do chaóí sé ar son sháruighthe na druinge noch rugadh ar siubhal.

7 Agus thugadar fuagra ar feadh Iúdah agus Ierusalem do chloinn na daóirsine uile, iad féin do chruinniughadh a ccionn a chéile a Nierusalem;

8 Agus gidh bé nach ttiucfadh fá cheann thrí lá do réir chomhairle na bprionsadh agus na sinnsior, go ttoigfidh a mhaóin uile, agus go ndéileochuidh é féin as comchruinniughadh na druinge rugadh ar siubhal.

9 ¶ Annsin do chruinnigheadar fir Bheniamín agus Iúdah iad féin a ccionn a chéile go hIerusalem táobh a stigh do thrí lá. Do bí sin an náoinhadh mí, agus an fithchead lá don mhí; agus do shuigh an pobal uile a sráid thighe Dé, ar crith ar son na cúisei, agus na fearthanna mhoire.

10 Agus do sheas Esra an sagart suás, agus a dubhairt riu, Do pheacuighcabhair, agus thugabhair mna coimhightheacha, do mhéidughadh peacuidh Israel.

11 Anois ar a nadhbharsin déanuidh

faóisidin don TIGHEARNA Día bhur naithreadh, agus déanuidh a thoil: agus dealuighid sibh féin ré muinntir na tiresi, agus ó na mhnaibh coimhightheacha.

12 Ann sin do fhreagair an comhchruinniughadh uile, agus a dubhradar do ghuth árd, Mar a dubhairt tusa, is marsin do dhéanaimne.

13 Acht is iomdha na daóine, agus is aimsir rodhoineanta í, agus ní fhéudmaoid seasamh amuigh, ní mó is obair láe no dhá lá so: óir is iomdha dhínn do chiontuigh sin nise.

14 Seasaidis anois ar nuaichdaráin an chomhchruinnigh uile, agus tigeadh gacha a ttug mná coimhightheacha dar ccathruigh a naimsir chinte, agus sinnsir gach aon chaithreach maille riu, agus a mbreith-eamhuin, nó go bhfilltear dibhfeirg Dé fán ccás so uáinn.

15 Do cuireadh Ionatan mhac Asahel agus Iahasiah mhac Ticbhah amháin timchioll na cúisei: agus Messullam agus Sabbetai an Lebhíteach ag cunnamh dhóibh.

16 Agus do rinneadar clann na daóirsine sin. Agus Esra an sagart, maille re cuid áirigh do thogha na naithreadh, do réir thighe a naithreadh, agus do dealuigh-eadh uile iad, tre na namanna, agus do shuigheadar ar an ccéad lá don deachmhadh mí, do spionadh na cúise.

17 Agus do críochnuigheadar re gach áionduine da ttug mná coimhightheacha fán ccéad lá don chéadmhí.

18 ¶ Agus do frith a meag mhac na sagart thug mná coimhightheacha: eadhon, do mhacaibh Iessua mhic Iosadac, agus dá dhearbhráithribh; Maaseiah, agus Elieser, agus Iarib, agus Gedaliah.

19 Agus thugadar a lámha go ccuirfidis a mná úatha; agus iur mbeith ciontach, dofráladar reithe don tréud ar son a bpeacuidh.

20 Agus do mhacaibh Immer; Hunáni, agus Sebadiach.

21 Agus do mhacaibh Haarim; Maaseiah, Eliah, agus Semaiah, agus Iehiel, agus Ussiah.

22 Agus do mhacaibh Passur; Elieonai, Maaseiah, Ismael, Netaneel, Iosabad, agus Elasa.

23 Mar an ccéadna do na Lebhítibh; Iosabad, ag s Semei, agus Celuah (sé sin fem Celita), Pethah, Iúdah, agus Elieser.

24 Do na cantair-ghibh mar ann ccéadna; Elíasib: agus do na dourseoirighibh; Saltum, agus Telem, agus n.

25 Tuilleamh fós Disrael: do mhacaibh Pares; Rannah, agus Iesiah, agus Malchiah, agus Miamm, agus Elíasar, agus Malchiah, agus Benarah.

26 Agus do mhacaibh Elam; Mattaniah, agus Sechariah, agus Iehiel, agus Abdi, agus Ieremot, agus Eliah.

27 Agus do mhacaibh Sattu; Elioenai, Eliassib, Mattaniah, agus Ieremot, agus Sabad, agus Asisa.

28 Do mhacaibh Bebai fós; Iehohanan, Hananiah, Sabbai, agus Atlai.

29 Agus do mhacaibh Báni; Mesul-lam, Malluch, agus Adaiab, Iassub, agus Seal, agus Ramot.

30 Do mhacaibh Pahat-moab; Adna, agus Chelal, Benaiah, Maaseiah, Mattaniah, Besaleel, agus Binnui, agus Manasseh.

31 Agus do mhacaibh Hárím; Elieser, Issiah, Malchiah, Semaiah, Simeon.

32 Benjamin, Malluch, Semariah.

33 Do mhacuibh Hassum; Mattenai,

Mattatah, Sabad, Eliphelet, Ieremai, Manasseh, agus Simeí.

34 Do mhacuibh Báni; Maadai, Amram, agus Uel,

35 Benaiah, Bedeiah, Chelluh,

36 Bhaniah, Merimot, Eliassib,

37 Mattaniah, Mattenai, agus Iasau,

38 Agus Bani, agus Binnui, Simeí.

39 Agus Selemiah, agus Natán, agus Adaiah.

40 Machnadebai, Sassai, Sarai,

41 Asareel, agus Selemiah, agus Semariah.

42 Sallum, Amariah, agus Ioseph.

43 Do mhacaibh Nebo; Iéhiel, Mattitiah, Sábád, Sébina, Iadau, agus Ioel, Benaiah.

44 Thugadar so uile mná coimhgh-theacha: agus do bhí muá ag cuid dhíobh le a raibh clann aca.

Leabhar NEHEMIAH.

CAIB. I.

Trosgadh, 5 agus urnaigh Nehemiah a leith Ierusalem.

BRIATHRA Nehemiah mhac Hachaliah. Agus tárla a mí chisleu, annsa bhfithchiodmhadh bliadhain, mar do bhí mé a bpálas Shúsán,

2 Go ttáinig Hánani, áon dom dhearbhrathribh, é féin, agus daóine áirigh do Iúdah; agus dfiafruigh misi dhíobh do thaoibh na Níduightheadh do chúaidh as, noch do fágbadh do na daóirsineachaibh, agus a ttaobh Ierusalem.

3 Agus a dubhradar riom, An fuighioll do fágbadh do na braighdibh anusin ansa bproblains atáid a mbaúidhreadh mhór agus a míochlú: do briseadh síos balladha Ierusalem mar an gcéadna, agus do loisgeadh a geatadh le teime.

4 Agus tárla, an tan do chúala misi na briathraso, gur shuigh mé síos, agus gur ghuil mé, agus go ndéarna me doilgbios laéthe áirigh, agus gur throisg mé, agus gur ghuidh mé a bhfiadhnúise Dé neimhe,

5 ¶ Agus a dubhairt mé, Iarruim dathchuinge ort, a THIGHEARNA DÍa neimhe, an Día mór íathbhásach, choimheadus cunnradh agus trócaire don mhéid ghrádhcuinhéas é, agus choimhéadas a aitheanta:

6 Biodh do chlúas a nois fuireachuir, agus do shúile foscuite, lé ccluinfe tú urnaigh do sherbhísigh, noch do ním a

nois ad fhiaghnuisi, do ló agus doidhche, ar son chloinne Israel do sherbhísigh, agus ag aduhaláil peacaidh chloinne Israel, noch do pheacuigheamar ad aghaidh: misi ar aon agus tigh inathar do pheacuigheamar.

7 Do rinneamar go ro thruáillighthe ad aghaidhsí, agus níor choimhéadamar na hairheanta, náid na reachda, uíid na breitheamhnuis, do aithin tú dot sherbhíseach Maóise.

8 Guidhim thú, cuimhnigh, an focal do aithin tú dot sherbhíseach Maóise, gharadh, Má chiontuidhe, sgaóilfe misi amach sibh ar feadh na críoch:

9 Acht má fhilltighe chugam, agus maitheanta do choimhead, agus a ndéanamh; dá mbeadh go tteilgidhe amach cuid aguibh gus an ccuid is sía uáibh do neamh, gidheadh do bhéara misi as sin iad, agus cruinneocha mé iad don náit do thogh mé do chur manna ann.

10 Anois is iadso do sherbhísigh agus do phobal, noch do sháor tú le do chunnachd mhóir, agus le do láimh láidir.

11 O a THIGHEARNA, guidhim thú, biodh do chlúas a nois aireach do ghuidhe do sherbhísigh, agus do ghuidhe do sherbhíseach ar a bhfuil fonn eagla hanna do bheith orra: agus soirbhigh dot sherbhíseach a niugh, iarruim dathchuinge ort, agus déonuidh trócaire dhó as coimne an duinesi. Oír bá misi giolla cupáin an rígh.

CAIB. II.

Táinic Nehemiah, 8 lé litreachaibh Artacserces an rígh, 11 go Ierusalem.

AGUS tárta a mí Nisan, annsa bhfith-chiodmhadh bliadhain do Artacserces an rígh go raibh fion dá lathair: agus do thóg misi an fion, agus thug mé don rígh é. A nois ní bhínnsi roimhésin dubhach iona fhiadhnúisi.

2 Uime sin a dubhairt an rígh riom, *Cred as a bhfuil do ghnúis duilbhí, ó nach bhfuil tú tinn? ní héinní so acht doilghios croidhe.* Annsin do bhí ro eagla orum,

3 Agus a dubhairt mé ris an rígh, Go mairidh an rígh go bráth: cred as nach bíadh mo ghnúis dubhach, a nuáir go bhfuil an chathair, áit adhlaithe maithreadh, fásfholumh, agus a geatadha loisge le teine?

4 Annsin a dubhairt an rígh riomsa, *Cred é an ní atá tusa diarruidh? mar sin do ghuidh misi chum Dé neimhe.*

5 Agus a dubhairt mé ris an rígh, Más toil ris an rígh, agus má fuair do sherbhís-each fabhar ad radhare, go madh toil leachd misi do chur go Iúda, go cathruigh adhlaithe maithreadh, iondus go cuirfe mé súas í.

6 Agus a dubhairt an rígh riom, (an bhainríoghain fós na suidhe láimh ris), *Cred é fad na haimsire bhías do thurus? agus cá huáir fhíllfios tú?* Marsin bá toil ris an rígh, mo chur ar siubhal; agus do rinne mé uáir chinnte ris.

7 Agus ós a chionn sin fós a dubhairt mé ris an rígh, Más toil ris an rígh é, tugthar litreacha dhamhsa chum na nuachtarán táobh thall dabhúinn, misi do chur slán thairis nó go ndeachaidh mé go Iúda;

8 Agus litir go Asaph coimhéaduigh foráise an rígh, chor go tiubhradh sé adhmaid damh dá ndéana mé postadha do gheatadhuibh an phláis noch bheanus ris an tigh, agus do bhalla na caithreach, agus don tigh iona racha mé a steach. Agus daontuigh an rígh dhamh, do réir láimhe mhaithe De orum.

9 ¶ Annsin tháinic mé gus na húachtaránuibh táobh thall dabhúinn, agus thug mé litreacha an rígh dhóibh. (A nois do chuir an rígh caiptíne don tsluagh agus marshlágh liom.)

10 A nuáir do chúaluidh Sanballat an Horoniteach sin, agus Tobiah an searbh-fhoghantuigh Ammoniteach, do ghoill sé orra go biomarcach, go ttiucfadh duine diarruidh maithéasa chloinne Israel.

11 Mar sin tháinic misi go Hierusalem, agus do bhí mé annsin trí lá.

12 ¶ Agus déirigh mé san noidhche,

mé féin agus beagán daóine liom; agus níor innis mé déandúine cred do chuir Día ann mo chroidhe do dhéanamh ann Ierusalem: ní mó do bhí ainmhidh ar bith am fhochair, aclaí an tainmlidh do bhí dom iomchar.

13 Agus do chúaidh mé amach san noidhche ag geata an ghleanna, eadhon as coinne thobair an draguin, agus láimh ris an bport aoiligh, agus do mheas mé balladha Ierusalem, noch do bhriseadh síos, agus a geatadha do bhí ar na losgadha re teine.

14 Annsin do chúaidh mé romham go geata an tobair, agus go lochán an rígh: acht ní raibh slighe ar bith ag an mbeitheach do bhí fúm a rachadh sé thairis.

15 Annsin do chúaidh mé súas anusa noidhche láimh ris an tsruthán, agus do mheas mé an balla, agus dfill mé tar mais, agus do chúaidh mé a steach a ngeata an ghleanna, agus marsin dfill mé.

16 Agus ní raibh a fhios ag na húachtaránuibh cáit a ndeacha mé, nó cred do rinne mé, ní mó dinnis mé é fós do na Iúdaighibh, nó do na sagartuibh, nó do na huáislibh, nó do na riaghlathóirighibh, nó don chuid oile do bhí ag obair.

17 ¶ Ann sin a dubhairt mé riu, Do chithí a naindesi iona bhfuilmíd, mar atá Ierusalem na fásach, agus a geatadha loisge re teine: tigidh, cuiríom súas balla Ierusalem, go nach bíam níos mó fá mhiomhódh.

18 Annsin dfoillsigh mé dhóibh láimh mo Dhé noch do bhí liom go maith; agus bríathra an rígh mar an ccéadná, mar do labhair sé riom. Agus a dubhradar-san, Eirghiom agus deanam a nobair súas. Marsin do neartuigheadar a lámha chum na hóibre maitheisi.

19 Acht a nuáir do chúaluidh Sanballat an Horoniteach, agus Tobiah an serbh-fhoghantuigh, Ammoniteach, agus Gessem an Tarábianach, sin, do gháireadar go tarcuisneach fuinn, agus thugadar neimhchion oruinn, agus a dubhradar, *Cred é an ní si do nithi? an rachfuidh a gceannairc a naghaidh an rígh?*

20 Annsin do fhreagair misi iad, agus a dubhairt mé riu, Cuirfe Día neimhe, air ar naghaidh sinn; uimesin sinne a sherbhísigh éireochum, agus do dhéanam obair: acht ní bhfuil roinn, nó ceart, nó chimhniughadh aguibhsi ann Ierusalem.

CAIB. III.

Do chuireadar súas Geatadha agus balladha na caithreach.

AN sin déirigh Eliasib an tárdsagart súas gon a dhearbhráithribh na sagairt, agus do chuireadar geata na

ccáorach súas; do náomhuigheadar é, agus do chuireadar comhladhá ris; ó thor Meah air fad go tor Hananeel, do náomhuigheadar é.

2 Agus a ngar dó sin do rinneadar muinntir Iericho obair. Agus láimh riu sin do rinne Saccur mhac Imri obair.

3 Acht do chuireadar mic Hassenaah geata a neisc súas, noch do shuithigh a shaltacha *fos*, agus do chuireadar súas a dhoirse, a ghlais, agus a bharradha.

4 Agus láimh riu sin do leasuigh Merimot mhac Uriah, mhic Cos. Agus láimh riu sin do leasuigh Messullam mhac. Bherechiai mhic Messesabeel. Agus láimh riu sin doibrigh Sadoc mhac Baana.

5 Agus láimh riu sin do leasuigheadar na Tecoitigh; acht níor chuireadar a nuáisle a muinéil fa obair an TIGH-EARNA.

6 Tuilleamh oile, do leasuigh Iehoiada mhac Paseah, agus Messullam mhac Besodeiah an seingheata; do chuireadar a shaltacha na súidhe, agus do chuireadar súas a dhoirsi, a ghlais, agus a bharradha.

7 Agus na dhíáighsin do leasuigh Melatiah an Gibeoniteach, agus Iadon an Meronotiteach, muinntir Ghibeon, agus Mhispah, go cathaoir ríoghdha a núachdar-áin don taóibhsi do nabhuinn.

8 Láimh ris sin do leasuigh Ussiel mhac Harhaiah, do na céarduibh óir. Láimh ris sin mar an gcéadna do leasuigh Haniah mac *oín*, a do na poteacairibh, agus do dhaingnigheadar Ierusalem go nuige an balla leathan.

9 Agus láimh ris sin do leasuigh Rephaiah mhac Hur, úachtarán leithe Ierusalem.

10 Agus láimh riu sin do leasuigh Iedaiah mhac Harumaph, eadhon thall as coinne a thighe féin. Agus láimh ris sin do leasuigh Hattus mhac Hassabniah.

11 Do leasuigh Malchiai mhac Harim, agus Hassub mhac Pahat-Moab an píosa oile, agus tor na forn.

12 Agus láimh ris sin do leasuigh Sallum, mhac Halohes, úachtarán leith choda Ierusalem, é féin, agus a ingheana.

13 Do leasuigh Hanum, agus áitreabh-úigh Shanoa geata an ghleanna; do chuireadar súas é, agus do shuigheadar súas a dhoirsi, a ghlais, agus a bharradha, agus míle cubhad air an mballa go nuige geata a naóiligh.

14 Acht sé Malchiai mhac Réchab úachtarán coda do Bhet-haccerem, do chuir geata a naóiligh súas, do rinne sé é, agus do chuir sé a dhoirsi súas, agus a ghlais, agus a bharradha.

15 Acht sé Sallum mhac Col-hoseh, úachtarán coda do Mhispah, do rinne geata

an tobuir; do thóg sé é, agus do chuir díon air, agus do chuir a dhoirse súas, a ghlais, agus a bharrada, agus balla locháin Shiloah láimh re gáirdín an rígh, agus go nuige na staighreacha théid síos ó chathruigh Dháibhi.

16 Ná dhiaigh sin Nehemiah mhac Asbuc, úachtarán leathchoda do Bhetsur, do leasuigh sé go nuige a *náit* thall as coinne thúama Dháibhi, agus go nuige an lochán do rinneadh, agus go tigh an chumhachduigh.

17 Na dhiaigh sin do leasuigheadar na Lethítigh, Rehun mhac Bani. Na dhiaigh sin do leasuigh Hassabiah, úachtarán leathchoda do Cheilah, am a chuid féin.

18 Na dhiaigh sin do leasuigheadar a ndearbhráithe, Babhai mhac Henadad úachtarán leathchoda Ceilah.

19 Agus láimh ris do leasuigh Eser mhac Iessua, úachtarán Mispá, píosa oile thall as coinne dhula súas go tigh na narn ar chasad *an bhalla*.

20 Na dhiaigh sin do chuir Baruch mhac Sabbai an chuid oile súas go dith-chiollach, ó chasad *an bhalla* go dorus thighe Eliassib an tárdshagart.

21 Na dhiaigh sin do rinne Merimot mhac Uriah mhic Cos píosa oile, ó dhorus thighe Eliassib air fad go héadan thighe Eliassib.

22 Agus na dhiaigh sin do leasuigheadar na sagairt, muinntir an réitigh.

23 Ná dhiaigh sin do leasuigh Benjamin agus Hassub thall as coinne a thighe féin. Na dhiaigh sin do leasuigh Asariah mhac Maaseiah mhic Ananiah láimh re na thigh féin.

24 Na dhiaigh sin do leasuigh Binnui mhac Henadad píosa oile, ó thigh Asariah go casadh *an bhalla*, eadhon go nuige an ccoiméul.

25 Do leasuigh Palal mhac Usai, thall as coinne chasta *an bhalla*, agus an tuir atá amach as coinne thighe áird an rígh, do *bhí* láimh ré cúirt an phríosúin. Na dhiaighsin doibrigh Pedaiah mhac Paros.

26 Tuilleamh fós do áitreabbadar na Netinimigh ann Ophel, go nuige a *náit* thall as coinne gheata an nuisge leath shoir, agus an tuir théid amach.

27 Na dhiaigh sin do leasuigheadar na Tecoitigh píosa oile, thall as coinne an tuir mhóir atá amuigh, eadhon go nuige balla Ophel.

28 Do chuireadar na sagairt súas ó thimchioll gheata na neach, gach éandúine as coinne a thigh féin.

29 Na dhiaighsin do chuir Sadoc mhac Immer as coinne a thighe féin súas. Na

dhíáigh sin do leasuigh Semaiah mhac Secaniah, coimhéaduigh an gheata shoir.

30 Na dhíáighsin do leasuigh Hananiah mac Shelemiah, agus Hanun an seiseadh mac do Shalaph, piosa oile. Na dhíáighsin do leasuigh Messullam mhac Berechiah thall as coinne a sheomra.

31 Na dhíáighsin do leasuigh Malchiah mac an chéarda óir, go nuige áit na Netinimeach, agus na cceannuigheadh, thall as coinne an gheata Miphead, agus go dul súas an choirnéil.

32 Agus eidir dhul súas an choirnéil go geata na ccáorach do chuireadar na céarda óir agus na ceannuighthe súas é.

CAIB. IV.

Na Hiuduighe go duthrachdach ag deanamh obair leath-laimhe, 17 agus an lamh oile ag conghnail arm.

ACHT tárla, a nuair do chúalaidh Sannballat gur chuireanar an balla súas, do bhí fearg air, agus do ghabh athmháoltas mór é, agus do bhí ag magadh air na Iúduighibh.

2 Agus do labhair a lathair a dhearbhráithreach agus shluaigh Shamaria, agus a dubhairt, Cred é so do níd na Iúduighe éagruáidhsí? a ndéanuid daingion dóibh féin? a ndéanuid íodhbui? an ccríoch-nochuid a náonló? a naithbhéobhuid na clocha as na cárnuibh dearga atá loisge?

3 Anois *do bhí* Tobiah an Tammoniteach na aice, agus a dubhairt sé, An sáothar siú noch do chuireadar súas, ná théid sionnach súas, brisfidh sé anh síos a mballa cloiche.

4 Cluin so, ó ar Ndiane; óir atámaoid fá tharcuisne: agus iompóigh a masla ar a cceann féin, agus tabhair na ccreich iad a tír ná daóirsine:

5 Agus na ceil a néaigceart, agus ná scriotar amach a bpeacadh as tíadhnuisisi: óir do bhrostuigheadar chum feirge *thu* a lathair an luchd oibre.

6 Marsin do chuireamar an balla súas; agus do cheangladh an balla uile dhá chéile go nuige a leath: óir do bhí fonn oibre air na daóinibh.

7 ¶ Acht tárla, a nuair do chúaluidh Sanballat, agus Tobiah, agus na Harábianigh, agus na Hammonitigh, agus na Hasdoditigh, gur cuireadh balla Ierusalem súas, agus go rabhadar na béarnadha ar tí bheith druite, annsin do bhí fearg mhór orra,

8 Agus do choimhíadhadar uile re chéile do theacht súas, agus do throid a naghuidh Ierusalem, agus a nobair sin do thoirniosg.

9 Ar a shónsin do rinneamairne ar nguidhe chum ar Ndé, agus do chuireamar

faire re na naghaidh do ló agus doidhche, ar a neagla.

10 Agus a dúbhairt Iúdah, Do laguightheadh neart lucht iomchair na nualach, agus *atá* mórán trothair ann; iondsu nach bhféadmuid an balla do dhéanamh.

11 Agus a dúbhradar ar námhuid, Ní bhliáidh fios aca, agus ní fhaicfid siad, nó go ttiunne iona lár, agus go marbham iad, agus go ttugam ar a nobair cosc.

12 Agus tárla, a nuair thangadar na Iúduighe do bhí láimh riu na ccomhnuighe, go ndubhradar rinne deich nuáire, As an uile bhall as a niompocthaoi chuguinne *béid siad ar bhur muin.*

13 ¶ Ar a nadhbhsarsin do chuir misi ar an ccuid dob ísle táobh shíar don bhalla, agus ar an ccuid dob áirde fós, do chuir mé na daoine do réir a muinntear gun a ccloidhmbhibh, gun a ngáethibh, agus gun a mbodhuighibh.

14 Agus díeach mé, agus déirigh mé súas, agus a dubhairt mé ris na huáislibh, agus ris na húachdaranuibh, agus ris an ccuid oile don phobal, Ná húambnuightheadar sibh rompa súd: cuimhnuighidh an Tighearna, *atá* mór úathbhasach, agus troidigh ar son bhur ndearbhráithreach, bhur mac, agus bhur ninghean, blur mban, agus bhur ttightheadh.

15 Agus tárla, a nuair do chúaladar an namhuid go bhfuaramairne scéula, agus go ttug Día a ccomhairlesion a neimhní, gur fhilleamar uile ar an mballa, gach aon diinn ar a chuid oibre féin.

16 Agus tárla ón nuáirsin amach, gur oibrigheadar leath mo sheirbhíseachsa annsa nobair, agus an leath oile dhíobh do chongmhadar na gáethe, na sciatha, agus na boghuighe, agus na lámh-airm; agus do bhádar na húachtaráin táobh shíar uile do thigh Iúdah.

17 An lucht do oibrigh ar an mballa, agus lucht iomchair na nualach maille ris an lucht do chuireadh úaluighe súas, do níodh *gach áon* díobh obair leathláimhe, agus an *leathlámh* oile ag conghnail airm.

18 Arson na sáor, do bhíodh a chlojdheámh thair gach áonduine dhíobh air a thaobh, agus é *marsin* ag déanamh oibre, agus an té do bhúailleadh an stoc *do bhí* sé am fhochairse.

19 Agus a dúbhairt misi ris na huáislibh, agus ris na húachdaranuibh, agus ris an ccuid oile don phobal, As mór agus is leathan a nobair, agus atámaoid dealuightheadar air an mballa, a bhfad ó chéile gach áon aguinn.

20 Ar a nadhbhsarsin gidh bé áit a ccluinfidhe fuáim an stuic, cruinnighidh annsin chuguinne: troidfidh ar Ndia air ar son.

21 Marsin do sháothruigheamar ánsa nobair: agus leath dhíobh ag iomchar na ngáethéadh ó eirge na maidne go faicsin na réultaun.

22 Mar an ccéadna san namsin féin a dubhairt mé ris an bpobal, Luighidh gach áonduine gon a óglach a stigh ann Ierusalem, ar chor go mbéid na ngárda aguinn san noidhche, agus go noibrighid san ló.

23 Marsin níor chuir misi, no mó dhearbhráithre, nó mo sheirbhíseacha, nó muinntir an ghárda noch do lean misi, ar néaduiqe dhinn, acht a nuáir do chuireadh gach áon de dhá nighe.

CAIB. V.

Gainne a measc an phobail, 6 do spreig Nehemiah coimhégniughadh na mbocht.

14 *A fhéile agus a oidheacht féin.*

AGUS do bhí gártha móra ag an phobal agus agá mnaibh a naghaidh a ndearbhráithreach na Iudaighe.

2 Óir do bhí cuid diobh a dubhairt, Atáuidne, ar mic, agus ar ningheana, iomad: uimesin tógbeamuid arbhar súas doibh, chor go nitheamaóis biadh, agus go mbéaimis éo.

Do bhí cuid oile mar an gcéadna a dubhairt, Do chuireamar ar bhfearann a ngeall, ar bhíneamhuin, agus ar ttighthe; le cceainneochaimis arbhar, do bhrigh na gorta.

4 Do bhí fós cuid oile a dubhairt, Do ghabhamar airgíod airtighe chum cíosa an rígh, agus sin air ar bhfearannuibh agus ar bhíneamhuibh.

5 Gidheadh anois is ionann ar bhfeóil agus feóil ar ndearbhráithreach, ar cclann mar a cclomnsion: agus, féuch, do bheirmíl a serbhís ar mic agus ar ningheana dá mbeith na searbhfhoghantuibh aca, agus cuid dar ningheanuibh ar ndul a mbruid cheana féin: agus ní bhfuil air ar cecmhachduibh a bhfuascladh; óir atáid ar bhfearuinn agus ar bhíneamhna ag daóinibh oile.

6 ¶ Agus do bhí misi lán dfeirg a núair do chúala mé a comhairc. Agus na briathrasa.

7 Ansin do chomhairligh mé riom féin, agus thug mé imdheadh do na huáislíbh, agus do na húachdaranuibh, agus a dubhairt mé riu. Coimhégnidhthi gach aonduine aguibh úalach air a dhearbhrathair. Agus do shuighidh mé oireachtus mór na naghaidh.

8 Agus a dubhairt mé riu, Sinne do réir ar cecumuis, dfuasglamar ar ndearbhráithre na Iúduighe, noch do reacadh ris na geintibh; agus an reacfuidhesi cheana bhur.

ndearbhráithre? nó an reacfuightheair rime íad? Annsin do thochdadar, agus ní bhfuadarar ní do fhreagóradis.

9 Agus mar an ccéadna a dubhairt mé, Ní maith an ní do níthí: nach ar chóir dhíbhse siubhal a neagla ar Ndé do bhrigh masla na ngeinteadh ar námhad?

10 Dféadfuinnsi fós, agus mo dhearbhráithre, agus mo sheirbhísigh, airgíod agus arbhar do choimhégniughadh úatha: guidhim sibh, léigiom dhinn an úalach.

11 Guidhim sibh, aísigidh, dhóibh, a niugh féin, a bhfearuinn, a bhíneamhna, a lubhgoirt ola, agus a ttighthe, agus mar an ccéadna an céadimbhadh cuid do nairgíod, agus do narbhar, do nfiön, agus do nola, do bheanabhair dhíobh.

12 Ann sin dubhradarsan, Aiseogam, agus ní iarrfam éinni orra; mar a deir tusa is marsin do dhéanam. Annsin do ghoir mé na sagairt, agus do bhean mé mionna dhíobhsan, go ndéanaidís do réir na geallamhnasa.

13 Mar an ccéadna do chroith mé mucht, agus a dubhairt mé, Go ccroithidh Día marso amach as a tliagh, agus as a shaothar, an té nach ccoimbéolluidh an gealladhsa, gu madh marso chroithfighthear amach, agus fhoilmheochthar é. Agus a dubhairt an comhchruinniughadh uile, Amen, agus do mholadar an Tighearna. Agus do rinneadar na daóine do réir na geallamhuasa.

14 ¶ Os a chionn sinn ó nam fár hórduigheadh misi do bheith am úachtarán a bhfearaun Iúdah, ón bhúthchiodmhadh bliadhain go nuige an dara bliadhuin déug ar fhithichid do Artacserces an rígh, dhá bhliadhuin déag, níor ith mé féin nó mo dhearbhráithre arán a nuáchdaráin.

15 Acht na húachdarain do bhí romham do bhádar costasach don phobal, agus do ghlacadar arán agus síon úatha, táobh a muigh do cheathrachad secel airgid; do bhí fós, agá serbhíseachaibh riaghail ós cionn an phobail: acht ní dhéarnuidh misi marsin, ar eagla Dé.

16 Dfán mé fós, a nobair an bhallaso, níor cheanchamar dúitche ar bith: agus do cruinnigheadh mo sheirbhísigh uile annsin chum na hoibre.

17 Tuilleamh fós, do bhí ar mo bhórd céad agus cáogad do na Iúduighibh agus do na húachdaranuibh, táobh annuigh dá ttigeadh chuguinn as measc na ngeinteadh atá air gach taóibh dhinn.

18 Anois gach a ngléastaóí dhamhsa go laetheamhuil budh aondamh agus sé caóirigh toghtha íad; mar an gcéadna do gléastaóí éanlaith dhamh, agus uáir annsa deich lá mórán dá gach sórt fíona: gidheadh ar a shon sin uile níor iarr me arán a

núachdaráin, do bhrìgh go raibh an daóir-sine trom ar an bpobal.

19 Smuáin orumsa, ó mo Dhía, chum maithéasa, do réir a nuile ní dá ndéarna mé ar son an phobail.

CAIB. VI.

Bacadh sa nobair, ó naimhdibh; 10 ó fhaighibh bréige, 17 agus ó fhaille dhaoine na tire.

ANOIS tárta, a nuair do chúala Sanballat, agus Tobiah, agus Gessem an Tarábianách, agus an chuid oile dar naimhdibh, gur chuir misi an balla súas, agus nar fágghadh beárna ar bith air; gídh nar chuir mé fa namsin doirsi súas air na geataduibh;

2 Gur chuir Sanballat agus Gessem fios chugam, ghá radh, Tárra, teagbham re chéile a mbaile *éigin* a réiteach Ono. Acht do shaoileadarsan urchóid do dhéanamh dhamhsa.

3 Agus do chuir misi teachta chucasan, gha rádh, Atáim ag déanamh oibre móire, uimesin ní fhéaduim dul síos: cred fa sguirfeadh a nobair, an feadh dtúigfinnsi í, agus teacht síos chugaibhsi?

4 Gidheadh do chuireadar fios chugam ceithre huáire air an modhso; agus do fhreagrainnsi iad ar an ecor ecáadna.

5 ¶ Ann sin do chuir Sanballat a shearbhfhoghantuigh chugam air an modh ecáadna an cúigeadh huair le litir oscuilte iona láimh;

6 Iona raibh scríobhtha, Do hinneadh a measg na ngeinteadh, agus a deir Gasmu é, go bhfuil tusa agus na Iúduighe ar tí cogaidh do dhéanamh: an chúis fa blfuil tú ag déanamh an bhalla, chor go mbeitheá ad rìgh orra, do réir na mbriatharsa.

7 Agus dórduigh tú mar an gcéadna fáidhe do sheanmóir ort féin ann Ierusalem, gha rádh, Atá rìgh ann Iúdah: agus anois inneostar so don rìgh do réir na mbriatharsa. Tárr anois ar a nadhbharsin, agus déanam comhairle re chéile.

8 Ann sin do chuir misi scéula chuige, gha rádh, Ní dhéarnadh éinní don tsórt sin a deir tú, acht tusa da ccuma as do chroidhe féin.

9 Agus do chuireadar uile eagla oruinn, gha rádh, Laigeocht a lámha ó nobair, chor nach déantar í. Anois ar nadhbharsin ó a Dhía neartuigh mo lámha.

10 ¶ Na dhiaigh sin tháinig mé go tigh Shenaiah mhic Delaiah mhic Mehetabel, noch do hiadbadh a stigh; agus a dubhairt seision, Téanum teagmhánaois dha chéile a tigh Dé, a stigh san teampall, agus druid-eam daoirsi an teampuill: óirtiuciaid siad dot mharbhadh; annsa noidheche a seadh, thiuciaid siad dot mharbhadh.

11 Agus a dubhairt misi, An tteithfeadh duine mar misi? agus cia hé, do bheith mar misi, do rachadh don teampall do dhídean a anma? ní racha misi a steach.

12 Agus, cheana, do aithin mé nach é Día do chuir iadha é; acht gur fhoillsigh sé an tairghiresi am aghaidh: óir dfostóigh Tobiah agus Sanballat é.

13 As uimesin do lúachuigheadh é, do chur eagla orumsa, agus sin do dhéanamh, agus peacughadh, agus go bhfuighedís cúis drochthúarascbhála, le maisleochaidís mé.

14 O mó Dhía, smuáinisi ar Thobiah agus ar Shanballat do réir a noibreacha, agus ar an mbanfháidh Noadiah, agus air an ccuid oile dona faighibh, ler mhian eagla do chur orumsa.

15 ¶ Marsin do chríochluigheadh an balla annsa ccúigeadh lá fithchíod don mhí Elul, a ndá lá ar cháogad.

16 Agus tárta, a nuair do chúaluidh ar naimhde uile sin, agus na huile ghainte do bhí ar gach táobh dhinn, a nuair do choncadar na neithesi, do cuireadh síos go mór iad iona súilibh féin: óir do thuggear gurob ó ar Ndiáne do rinneadh a nobairsi.

17 Thuilleamh oile do chuireadar uáisle Iúdah annsa laethibh sin mórán litreach go Tobiah, agus do thigdis *litreacha* Thobiah chucasan.

18 Oir do bhí mórán ann Iúdah thug miouna dhó, do bhrìgh gur chliamhuin é do Shechaniah mhac Arah; agus thug a mhac Iohanan inghean Mhessullam mhic Berechia.

19 Dinneadar fós a ngníomha maithe am lathairsi, agus dinnsedís mo bhriathrasa dhó. Agus do chuir Tobiah litreacha iadha do chur eagla orumsa.

CAIB. VII.

Do hórduigheadh gach neithe le crionnachd. 5 Geinealuigh agus uibhir na ndaoine a ttaic as Baibilon.

ANOIS tárta, a nuair do bhí an balla déanta, agus do chuir misi na doirsi súas, agus na doirseoirigh agus an lucht ceoil agus na Lebhítigh orduighthe,

2 Go ttug mé dom dhearbhrathair Hanáni, agus do Hananiah uachdarain an phaláis, cúram ós cionn Ierusalem: (óir do bhí sé na dhuine mhirinneach, agus eagla Dé ar ós cionn mhóráin.)

3 Agus a dubhairt mé riu, Ná hoscaltar geatadha Ierusalem nó go tteighidh an ghrian; agus an feadh sheasfuid siadsan do leathtaoibh, druididís na doirse, agus cuiridís barradha orra: agus órdughidh luchd faire do áitreabhachaibh Ierusalem, gach éanduine iona áit faire, agus gach áonduine do bheith as cuinne a tluighe féin.

4 Anois do bhí an chathair fairsing mór: agus beagan dáoine inte, agus níor cuireadh na tighthe súas.

5 ¶ Agus do chuir mo Dhíasa ann mo chroidhe na huáisle do chruinniughadh a gcionn a chéile, agus na huachdaráin, agus an pobal, chor go náireomhthaoi iad le na ginealach. Agus fuáir mé leabhar gineal-nigh na méide tháinig a níos a chéad uáir, agus fuáir mé scríobhtha annsin,

6 Asiadso clann na proibhinse, do chuáidh súas as a ndaóirsine, don luchd rugadh ar siubhal, agus noch rug Nebuchadnessar rígh na Babiloine ar siubhal, agus thangadar a rís go Hierusalem agus go Iúdah, gach áon da chathruigh féin.

7 Noch Tháinic le Serubbabel: Iessua, Nehemiah, Asariah, Raamiah, Nahamani, Mordecai, Bilsan, Misperet, Bigbhai, Nehum, Baannah. Do bí so uibhir dhaóine phobail Israel;

8 Clann Pharos, dhá mhíle céud agus seachtmhodhad agus días.

9 Clann Shéphatiah, trí chéad seachdmhoghad agus días.

10 Clann Arah, sé chéud cáogad agus días.

11 Clann Phabat-moab, do chloinn Iessua agus Ioab, dhá mhíle agus ocht ccéud agus a hochd déug.

12 Clann Elam, míle dhá chéud cáogad agus ceathrar.

13 Clann Shattu, ocht ccéud ceathrachad agus cúigear.

14 Clann Shaccaí, seacht ccéud agus trí fhithchid.

15 Clann Bhinnui, sé chéud ceathrachad agus ochtar.

16 Clann Bhebai, sé chéad fithche agus ochtar.

17 Clann Asgad, dhá mhíle trí chéud fithche agus días.

18 Clann Adonicam, sé chéud trí fhithchid agus móirsheisear.

19 Clann Bhigbhai, dhá mhíle trí fhithchid agus móirsheisior.

20 Clann Adin, sé chéud cáogad agus cúigear.

21 Clann Ader ó Heseciah, nóchad agus ochtar.

22 Clann Hassum, trí chéad fhithche agus ochtar.

23 Clann Bhesai, trí chéud fhithche agus ceathrar.

24 Clann Hariph, céud agus dhá fhear dhiéag.

25 Clann Ghibeon, nóchad agus cúigear.

26 Fir Bhetlehem agus Netóphah, céud ceithre fhithchid agus ochdar.

27 Fir Anatot, céud fhithche agus ochtar.

28 Fir Bhet-Asmabhet, ceathrachad agus días.

29 Fir Chiriati-Iarim, Chephira, agus Bheerot, seachd ccéad ceathrachad agus triúr.

30 Fir Ramah agus Gheba, sé chéud fhithche agus áon.

31 Fir Mhichmas, céud fhithche agus días.

32 Fir Bhetel agus Ai, céud fhithche agus triúr.

33 Fir Nebo oile, cáogad agus a días.

34 Clann an Elam oile, míle dhá chéud cáogad agus ceathrar.

35 Clann Harim, trí chéud agus fhithche.

36 Clann Iericho, trí chéud ceathrachad agus cúigear.

37 Clann Lod, Hádid, agus Ono, seachd ccéad fhithche agus áon.

38 Clann Shenaah, trí mhíle naoi ccéud agus tríochad.

39 ¶ Na sagairt: clann Iedaia, ó thigh Iessua, naoi ccéud seachdmhoghad agus triúr.

40 Clann Immer, míle cáogad agus días.

41 Clann Phassur, míle dhá chéad ceathrachad agus móirsheisior.

42 Clann Harim, míle agus seachd bhfir dhiéag.

43 ¶ Na Lebhítigh: clann Iessua, ó Chadmiel, agus do chloinn Hodebhah, seachtmhoghad agus ceathrar.

44 Na cantairigh: clann Asaph, céad ceathrachad agus ochtar.

45 Na doirseóirigh: clann Shallum, clann Ater, clann Thalmon, clann Accub, clann Hatita, clann Shobai, céad tríochad agus ochtar.

46 ¶ Na Netinimigh: clann Shilha, clann Hasupha, clann Thabaot,

47 Clann Cherós, clann Shia, clann Phadon,

48 Clann Lebana, clann Hagaba, clann Shalmái,

49 Clann Hanan, clann Ghiddel, clann Ghahar,

50 Clann Reaiah, clann Resin, clann Necoda,

51 Clann Ghassam, clann Ussa, clann Phaseah,

52 Clann Bhesai, clann Mheunim, clann Nephissim,

53 Clann Bhacbac, clann Hacupha, clann Harhur,

54 Clann Bhaslit, clann Mhehida, clann Harsa,

55 Clann Bharcos, clann Shisera, clann Thamah,

56 Clann Nesiah, clann Hatipha.

57 ¶ Clann sherbhíseach Sholaimh; clann Shotai, clann Shopheret, clann Phorida.

58 Clann Iaala, clann Darcon, clann Ghiddel,

59 Clann Shephatiah, clann Hattil, clann Phocheret ó Shebaim, clann Ammon.

60 Na Netinimigh uile, agus clann sberbhíseach Sholuimh, *do budh* trí chéud nóchad agus días.

61 Agus *dob* iadso an mhéid mar *an céadna* do chuaidh súas ó Thel-melah, Thel-haressa, Cherub, Addon, agus Immer: acht níor fhéadadar tigh a nathar dinnisin, nó a síol, an do Israel iad.

62 Clann Delaiah, clann Thobiah, clann Necoda, sé chéad ceathrachad agus días.

63 ¶ Agus do na sagartuibh: clann Habaiah, clann Chos, clann Bharsillai, noch thug inghean do Bharsillai an Gileadíteach na mnaói, agus do goireadh iad do réir a nanma.

64 Díarradarso a seanchus *a measg* na muinntire do háirneadh tré na nginealach, acht ní frith é: uime sin mar dhaóiné cáidheacha, do cuireadh ón tsagartachd iad.

65 Agus a dubhairt an Tirsata riu, nach íosaidís do na neithibh ro náomhta, nó go néirgheadh *súas* lé Hurim agus le Tummim.

66 ¶ An comhchruinniughadh uile go biomlán, budh ceathrachad agus dá mhíle trí chéad agus trí fhlichth.d.

67 Táobh amuigh da nóglaichaibh agus da mbanóglaichaibh, *da raibh* seacht míle trí chéad tríochad agus móirsheisior: agus do bhí dhá chéad cheathrachad agus a cúig dfearnuibh ceoil agus do mhnáibh ceoil aca.

68 A neich, seacht ccéad tríochad agus a sé: múillidhe, dhá chéad ceathrachad agus a cúig.

69 A gcámhuill, ceithre chéud tríochad agus a cúig: sé mhíle seacht ccéud agus fhithche assal.

70 ¶ Agus thug cuid do thogha na naithreadh chum na hoibre. Thug an Tirsata chum a nionmhuís míle drama óir, caogad báisín, cúig cceud agus tríochad culaidh shagairt.

71 Agus thugadar cuid do thogha na raithreadh chum stóir na hoibre fhithche míle drama óir, agus dhá mhíle agus dá chéad punta airgid.

72 Agus isé méid thug an chuid oile don phobal nátha fhithche míle drama óir, agus dhá mhíle punta airgid, agus trí fhithchid agus seachd cculadhacha sagart.

73 Marsin do áitigheadar na sagairt, na Lebhítigh, agus na doirseóirigh, agus na Netinimigh, agus Israel uile, iona ccaithreachaibh; agus a nuáir tháinig an seachtmhadh m, *do bhádar* clann Israel iona ccaithreachaibh.

Do ghuil an pobal ag éisteachd re dlighe Dé ó Esra. 9 Acht diarradh orra bi gairdeach.

AGUS do chruinnigh an pobal iad féin a bhfochair a chéile amhuil áonduime annsa tsráid do *bhí* as coinne gheata a nuisge; agus do labhradar re Hesra an scríbhneóir do thabhairt leabhair dhlíge Maoise leis, noch do nithin an TIGHEARNA do Israel.

2 Agus thug Esra an sagart an dligheadh as coinne an chomhchruinnigh fear agus ban, an mhéid lear bhféidir a chlos maille re tuigsin, ar an ccéad lá don tseachtmhadh mí.

3 Agus do léigh sé ann a bhfiadhuísi na sráide do *bhí* as coinne geata a nuisge ó mhaidin go meadhon laoi, a lathair na bhfear agus na mban, agus na méide dfeud a thuigsin; agus do *bhádar* clúasa an phobail uile *aireach* ar leabhar an dlighe.

4 Agus do sheas Esra an scríbhneoir ar chramnghaille do rinneadar déantoisc dó sin; agus re na tháobh do sheas Mattitiah, agus Sema, agus Anaiah, agus Uriiah, agus Hilciah, agus Maaseiah ar a lámh dheis; agus air a lámh chlé, Pedaiiah, agus Missael, agus Malchiah, agus Hassum, agus Hasbadana, agus Sechariah, agus Mesullam.

5 Agus dfeoscail Esra an leabhar a radharc an phobail uile, (óir do bhí sé ós cionn an phobail uile); agus a nuáir dfeoscail sé é, do sheasadar an pobal uile súas:

6 Agus do bheannuigh Esra an TIGHEARNA, an Día mór. Agus do threagair an pobal uile, Amen, Amen, ag tógbháil a lámh súas: agus do chromadar a ccinn, agus do adhradar an TIGHEARNA le *na* naightilibh chum na talmhan.

7 Mar an ccéadna thug Iessua, agus Báni, agus Sherebiah, Iamin, Accub, Sabbetai, Hodiah, Maaseiah, Celita, Asariah, Iosabad, Hanan, Pelaiah, agus na Lebhítigh, ar an bpobal an dligheadh do thuigsin: agus do *sheasadar* na daóine iona náit.

8 Marsin do léigheadar annsa leabhar dligheadh Dé go soiléir, agus thugadar a chiall nátha, agus thugadar *orra* an leightheóireacht do thuigsin.

9 ¶ Agus Nehemiah, noch asé an Tirsata, agus Esra an sagart an scríbhneoir, agus na Lebhítigh do theagaisc an pobal, a dubhradar ris an bpobal uile, *Ata* an lá a niugh náomhta don TIGHEARNA bhur Ndia; ná dcánuidh doilghios, nó gul. Oir do ghuil an pobal uile, a nuáir do clúaladar bráithar an dlighe.

10 Ann sinn a dubhairt sé riu, Imthighidh romhuibh, ithidh an méathus, agus

ibhidh an mhillsi, agus cuirigh roinn chum na druinge dá nar hullmhuigheadh éinni : óir *atá* an láso náombtha dar TTIGHEARNA : narab mó bhías doilghios oruibh ; óir isé gáirdeachus an TIGHEARNA bhur neart.

11 Marsin do choisgeadar na Lebbitigh an pobal uile, gha rádh, Bithí bhur ttochd, óir *atá* an lá naombtha, agus na bithí dóbrónach.

12 Agus dimthigheadar an pobal uile rompa dithe, agus dól, agus do chur ronna iatha, agus do dhéanamh sólais mhóir, do bhrígh gur thuigeadar na briathra do foillsigheadh dhóibh.

13 ¶ Agus ar an dara lá do chruinnigh a bhfocair a chéile togha na naithreadh donphobal éile, na sagairt, agus na Lebhítigh, go Hesra an scribhneoir, eadhon do thuigsin bhriathar an dlighe.

14 Agus fúaradar scriobhtha auns a dligheadh noch do aithin an TIGHEARNA tré Mhaóise, go ndeindís clann Israel comhuigh a mbothuibh a bhféasta an seachtmbadh mí.

15 Agus go bhfoillseochaidís agus go bhfuáigeoradís iona ccaithreachaibh éile, agus ann Ierusalem, dba rádh, Eirghidhe amach fán tsliabh, agus tugaidh libh cráobha do chramn ola, agus géaga pínchroim, agus cráobha mirtil, agus cráobha pailme, agus beangáin do chramnuibh tiugha, dó dhéanamh botha, mar *atá* scriobhtha.

16 ¶ Marsin do chuáidh an pobal ainach, agus thugadar léo *iad*, agus do rinneadar botha dhóibh féin, gach áon ar mhullach a thighe féin, agus iona ccúirtibh, agus a ccúirtibh thighe Dé, agus a sráid gheata a nuise, agus a sráid gheata Ephraim.

17 Agus do rinneadar an comhchruinnighadh uile an mhéid tháinic a rís as a ndáoirsine dhíobh botha, agus do shuigheadar faoi na bothuibh : ó láethibh Iesua mhic Nun go nuige an lásin ní dhéarnadar clann Israel marsin. Agus do bhí rogháirdeachus mór annsin.

18 Marsin lá ar lá ón ccéadlá go nuige an lá deighionach, do léigh sé a leabhar dlighe Dé. Agus do choimghadar an féasta seachd lá ; agus ar a nochtmbadh lá do bhí oireachdus sóllamonta, do réir an ghnátha.

CAIB. IX.

Na Hiúduighe na neisiomlar aithreachuis.

ANOIS annsa cheathramhadh lá fhithchíod don mhí do chruinnigheadar clann Israel do throscaidh, maille re saicéad-uighibh, agus cré orra.

2 Agus do dhéaluidh sliocht Israel iad féin ó gach uile choimhigheach, agus do

sheasadar agus do admhadar a bpeacuigh, agus cionta a naithreadh.

3 Agus do sheasadar súas iona náit, agus do léigheadar a leabhar dlighe a TTIGHEARNA Día an ceathramhadh cuid don ló ; agus an ceathramhadh cuid *oile* ag admháil, agus do adhradar a TTIGHEARNA Día.

4 ¶ Annsin do sheasadar súas ar staidhre eadhuibh, na Lebhiteach, Iessua, agus Báni, Cadmiel, Sebahiah, Bunni, Serebiah, Báni, agus Chenani, agus do éigheadar do ghuth árd ar a TTIGHEARNA a Ndia.

5 Annsin a dubhradar na Lebbitigh, Iessua, agus Cadmiel, Báni, Hasabniab, Serebiah, Hodiab, Sebaniah, agus Petahiah, Seasuidh súas agus beannuigh bhur TIGHEARNA Día a saoghal na saoghal : agus go madh beannuigh hainm glórmhar, noch atá ár nárdughadh ós cionn gach uile beannuighthe agus mholta.

6 Tusa, eadhon tusa amháin, as TTIGHEARNA ann ; is tú do rinne neamh, flaitheas na bhflaitheas, maille re na slúagh uile, an talumh, agus na huile *neithe*. dá bhfuil ann, na fairsgeaghdha agus a nuile ní dá bhfuil ionta, agus cumhduighidh tusa iad uile, agus adhruidh sluagh uinhe thu.

7 Is tú an TIGHEARNA Día, noch do thogh Abram, agus thug amach é as Ur na Ccaildeánach, agus thug Abraham dainm air ;

8 Agus fúair tú a chroidhe firinneach ad fhiaghnuise, agus do rinne tú cumradh ris, dúitheche na Ccanaiteach, agus na Hittiteach, agus na Namoriteach, agus na Bperisiteach, agus na Iebusiteach, agus na Girsasiteach, do thabhairt dá shíol, agus do chomhuil tú do bhriathra ; óir atá tú fíréanta :

9 Agus do chonnaire tú pian ar naithreadh san Néigpt, agus do chúala tú a néigheamh ag an muir Ruáidh ;

10 Agus do thaisbéin tú comharthadha agus ionganta air Pharaos, agus air a mhuinntir uile, agus ar dhaóinibh a thíre uile : óir do bhí a fhíos agad go ndéarnadar go huaibhreach na naghuidh. Fúair thá marsin ainm dhuit féin, mar *atá* a nugh.

11 Agus do roinn tú a nfairge rompa, iondus go ndeachadar tré mheadhon na fairge air thalamh tirim ; agus gur theilg tú luchd a bhfoileamhanna annsua haigéanuibh, amhuil chloich annsua huisgeadhuibh neartmhara.

12 Tuilleamh oile do thréoruigh tú iad san ló le piléur néullamhuil ; agus annsa noidheche le piléur teineadh, do thabhairt soluis dóibh annsa tslighe iona rachaidís.

13 Tháinic tú a nús mar an gcéadna ar sliabh Sínai, agus do labhair tú riu ó neamh, agus thug tú breitheamhnuise

chearta dhóibh, agus dhlightheadh fíre, reachta agus aitheanta maithe :

14 Agus dfoillsigh tú dhóibh do shábbóid náomhtha, agus d'fúagair tú dhóibh aitheanta, reachda, agus dhlighthe, lé láimh Mhaoise do sherbhísigh :

15 Agus thug tú dhóibh arán ó neamh iona nocarus, agus thug tú uisge amach chuca as an ccaruic chum a tarta, agus do gheall tú dhóibh go rachaidís a steach a seilbh na tíre noch do mhionnuigh tú do bhéarthá dhóibh.

16 Acht do rinneadar féin agus ar naithrene go hanuáibhreach, agus do chrúadh-uigheadar a muinéil, agus níor umhlugh-eadar dot aitheantuibhse,

17 Agus do dhiultadar umhlughadh, agus ní rabhadar cuimhneach ar na hion-glaantuibh do rinne tusa na measc; acht do chrúaidheadar a muinéil, agus iona cceannaire do úrduigheadar caiptin chum iompógh dá ndaóirsine féin : acht is Dia thusa réigh chum maithmheachuis, grás-amhuil agus trócaireach, mall chum feirge, agus lán do chinéul, agus níor thréig tú iad.

18 A nuáir fós, do rinneadar láogh leaghta dhóibh féin, agus a dubhradar, Isé so do Dhia thug amach thú as an Néigipt, agus doibrigheadar mórán brost-nighthe;

19 Thairis sin tusa an biomad trócuire níor thréig tú iad ansa bhfásach : níor dhealuigh piléur an peóill riu do ló, dha ttréorughadh annsa tslighe; nó piléur na teineadh san noidhche, do thaisbeanadh soluis dóibh, agus na sligheadh ionar chóir dhóibh dul.

20 Thug tú mar an ccéadna do spiorad maith chum a tteagaisc, agus níor chonn-uimh tú do mhanna ó na mbéul, agus thug tú uisge dhóibh chum a tarta.

21 Do chothuigh tú fós ceathrachad bliadhuin iad annsa bhfásach, ionduis nach raibh éinní deasbhuidh orra; níor chríon a néadach, agus níor atadar a ccosa.

22 Tuilleamh fós thug tú ríoghachta agus cineadhacha dhóibh, agus do roinn tú iad a ccoirnéuluibh: marsin do shealbhuigheadar tír Shihon, agus dúithche rígh Hesbon, agus dúithche Og rígh Basan.

23 Do fhoirlíon tú a cclann mar an ccéadna amhuil réultapna a naiéir, agus thug tú don tír iad, a ttaobh a ttug tú gealladh dhá naithribh, go rachaidís a steach dá sealbhughadh.

24 Mar sin do chúadar an chlann a steach agus do shealbhuigheadar an dúithche, agus do chlaóidh tusa dhóibh áitreabhúigh na tíre, na Canaanitigh, agus thug tú iona lámhuibh íad, maille re na ríghdhibh, agus re dáoinibh na tíre, go ndéindís riu mar do thoigeóradís féin.

25 Agus do ghabhadar caithreacha daingne, agus dúithche mhéith, agus do shealbhuigheadar tighthe lán don nuile mhaóin, toibreacha tochuilte, fineamh-nacha, agus lubhghoirt ola, agus croinn thoruidh go lór : ionduis gur itheadar, agus gur líonadh iad, agus gur fhásadar méith, agus gur shólasuigheadar iad féin ann do mhaitheas mórsa.

26 Thairis sin do bhádár easúmhál, agus do chathuigheadar ad haghaidhsí, agus do theilgiodar do dhlightheadh táobh shíar dá ndruim, agus do mharbhadar thfáighe noch do níodh fiadhnúise na naghaidh dá bfilleadh chugadas, agus do oibrigheadar glúasachta móra.

27 Uime sin do sheachuid tusa iad a láimh a námhad, noch do ghortuigh iad : agus a naimsir a naindeisi, a nuáir do éigheadar orsa, do chúala tú ó fhlaithéas iad; agus do réir iomaid do thrócaire thug tú luchd cabhartha dhóibh, noch do sháor iad as láimh a námhad.

28 Acht tar éis socamhuil dfagháil dóibh, do rinneadar a rís oic ad fbiadh-núisi: uimesin dfág tú a láimh a námhad iad, ionduis go raibh úachdaranachd aca orra: ar a shonso a nuáir do fhilleadar, agus déigheadar orsa, do chúala tú ó neamh iad; agus do sháor tú mórán duáir-ibh iad do réir do thrócaire;

29 Agus do nítheá fiadhnúisi na naghaidh, ionduis go bhféadfa a ttabhairt a rís iad dhlightheadh: do rinneadar fós go huáibhreach, agus níor éisteadar red aitheantuibhse, acht do pheacuidheadúr a naghaidh do bhreitheamhnusa, (noch má ní duine, mairfidh sé ionta;) agus do tharruingeadar chuca a nguaille, agus do cruáidhigheadar a muinéil, agus níor bháill leo éisdeachd.

30 Gidheadh diomchuir tusa leo ar feadh mórán bliadban, agus d'fiadhnúigh tú na naghaidh led spiorad ann thfáighibh: achd níor éisteadar: uimesin thug tú iad a láimh mhuintire na duitheche.

31 Thairis sin ar son do thrócaire móire níor dhíthlathrigh tú thríd a mach iad, níor thréig tú iad; óir is Dia grásamhuil trócaireach thú.

32 Anois ar a nabharsin ó ar Ndiáne, an Dia mór cumhachtach, agus úath-bhásach, noch choimhlíonus cunnradh agus trócaire, na mímhastar ad lathair an buáidhreach, noch tháinic oruine, air ar ríoghuibh, air ar bprionnsadhuibh, agus air ar sagartuibh, agus air ar bhfáighibh, agus air ar naithribh, agus ar do phobal uile, ó aimsir rígh na Hássíria gus a nugh.

33 Acht cheana atá tusa ceart ann gach ní dá ttáinic oruinn; óir do rinne tú éoir, agus do rinneamairne go cioutach:

34 Agus níor chongmhadar ar ríghthe, nó ar bprionnsadha, ar sagairt, nó ar naithre, do dhligheadh, agus níor umhluighendar do dhaitheantuibh nó do fhiaghnuisighibh, ler fhiaghnuidh tú na naghaidh.

35 Oir ní dhéaruadar foghnamh dhuir ann a rioghacht, agus ar son do mbaith-easa móire thug tú dhóibh, agus a nfearuinn fhairsing mhéith do chuir tú as a ccuinne, níor fhilleadar ó na ndrochoibreachaibh.

36 Féuch, *atámaoid* ar serbhíseachaibh a niugh, agus an fearainn thug tú dar naithribh díthe a thoruidh, agus a mhaith-easa, féuch, *atá* maoidne ar serbhíseachaibh ann :

37 Agus is mór an tarbha do bheir sé do na rioghuibh noch do chuir tú ós ar ccionn ar son ar bpeacuidh: *atá* fós tighearnus aca ós cionn ar ccorp, agus ós cionn ar náirnéise, air a ttoil féin, agus *atámaoidne* a namhghar mhór.

38 Agus da bhrígh so uile do nímid *cunnradh* daingean, agus scríobhtham é; agus cuirid ar bprionnsadha, ar Lebhitigh, agus ar sagart séula air.

CAIB. X.

Anmanna na ndaoine do dhaingnidh cunnradh re Dia. 29 Brigh an chunnraidh.

A NOIS *dob* iadso an dream do chuir an séula, Nehemiah an Tirsata, mac Hachaliah, agus Sidciah,

2 Seraiah, Asariah, Jeremiah,

3 Passur, Amariah, Malchiiah,

4 Hattus, Sebaniah, Malluch,

5 Harim, Merinot, Obadiah,

6 Daniel, Ginneton, Baruch,

7 Mesullam, Abijah, Miamin,

8 Maasiah, Bilgai, Semaiah : *dob* iadso na sagairt.

9 Agus na Lebhitigh : aráon Iessua mhac Asaniah, Binnui do chloinn Henadad, Cadmiel ;

10 Agus a mbráithre, Sebaniah, Hodiah, Celita, Pelaiah, Ihanan,

11 Mícha, Rehob, Hassabiah,

12 Saccur, Serebiah, Sebaniah,

13 Hodiiah, Bani, Beninu,

14 Roighne an phobail ; Paros, Pahatmoab, Elam, Sattu, Bani,

15 Bunni, Asgad, Bebai,

16 Adoniah, Bigbhai, Adin,

17 Ater, Hisciah, Assur,

18 Hodiiah, Hassum, Besai,

19 Hariph, Anatot, Nebai,

20 Magpias, Mesullam, Hesir,

21 Mesesabeel, Sadoc, Iadduá,

22 Pelatiah, Hanan, Anaiah,

23 Hosea, Hananiah, Hasub,

24 Hallobes, Pileha, Sobec,

25 Rehun, Hassabnah, Maaseiah ;

26 Agus Abijah, Hanan, Anan,

27 Malluch, Harim, Baanah.

28 ¶ Agus an chuid oile don phobal, na sagairt, na Lebhitigh, na doirseoirigh, an lucht céoil, na Netinimigh, agus a nuile dhuine dar dhealuigh iad féin as muinntir na ttiortha chum dlighe Dé, a mná, a mic, agus a ningheana, gach áon ar bhfagháil éoluis, agus tuigsiona ;

29 Do cheangladar ré na ndearbhráithribh, a ndaoine uáisle, agus do chuidar fa mhallughadh, agus fa mhionnuibh, siubhal a ndligheadh De, noch thug Maóise searbhfhoghantuigh De úadh, agus do choinnéad agus do dhéanamh a nuile aitheanta an TIGHEARNA ar Tigh-earna, agus a bhreitheanhnusa, agus a reachta ;

30 Agus nach ttiubhramís ar ningheana do dhaoinibh na tíre, agus nach ttiubhraidís a ningheanasan dar macaibh :

31 Agus má bheirid muinntir na tíre léo earradh nó biadh ar bith ansa tsabboid dá reic, *nach* cceiuneochaimaisne é annsa tsabboid, nó san ló naomhtha : agus go léigfinis an seachdmhadh bliadhna diun, agus cóimhéigniughadh gach uile fhíach.

32 Do rinneamar mar an ceadna órduighthe dhúinn féin, an treas cuid do shecél do chur dfiachaibh orúinn féin gacha bliadhna chum serbhíse thighe ar Ndé ;

33 Chum a naráin taisbéanta, agus chum na hoifrála gnáthuigh bíd, agus chum na hoifrála gnáthuigh loisge, na sabbóideadh, na ngealach nuád, agus chum na bhféastadh cinnte, agus chum na neitheann naomhtha, agus chum na noifráladh peacuidh do dhéanamh síothchána ar son Israel, agus chum uile oibre thighe ar Ndé.

34 Agus do theilgiomar crannach a méas na sagart, agus na Lebhitcach, agus an phobail, a ttáobh na hoifrála connaigh, dá tabhairt go tigh ar Ndé, do réir thigtheadh ar naithreadh, a nam cinnte ó bhliadhuim go bhliadhuim, do loscadh ar altóir an TIGHEARNA ar Ndia, mar *atá* sé scríobhltha san dligheadh :

35 Agus do thabhairt céadthoruidh ar bhfearuinn, agus céadthoruidh uile thoruidh na nuile chrann, ó bhliadhuim go bhliadhuim, chum tighe an TIGHEARNA :

36 Mar an ceadna cédghin ar mac, agus ar náirnéise, (mar *atá* scríobhltha san dligheadh), agus primidil ar nealbhada agus ar tréad, do thabhairt go tigh ar Ndé, chum na sagart do ní mimiostalachta a tigh ar Ndé :

37 Agus go ttiubhramís primidil ar ttáois, agus ar noifrála, agus toradh a

nuile shórt crann, dñion agus dola, chum na sagart, go séomradhuibh thighe ar Ndé; agus deachmhada ar bhfearuim do na Lebhítibh, chor go bhfuighedis na Lebhítigh sin deachmhada ann uile chaithreachuibh ar ttreabhtha.

38 Agus bíaidh an sagart mac Aaroin maille ris na Lebhítibh, a núnair ghlacfuid na Lebhítigh deachmhada: agus do bhéuruid na Lébhítigh deachmhada na ndeachmhada suas go tighe ar Ndéne; do na séomradhuibh, go tigh an stóruis.

39 Oir béuruid clann Israel agus clann Lebbi ofráil a narbha, a nñona nuáidh, agus na hola, do na séomradhuibh, mar a bhfuilid soithighe na sanctóra, agus na sagairt mhiniostrealus, agus na doirseoirigh, agus an luchd ceóil: agus ní thréigfemne tigh ar Ndé.

CAIB. XI.

Luchd áitiughadh Ierusalem. 20 Agus na tíre uile.

A GUS do chomhnuigheadar úachtaráin an phobail ann Ierusalem: do chaith an chuid oile fós don phobal crannchair, do thabhairt duine as deithueamhar do chomhnuigh ann Ierusalem an chathair náomhtha, agus naoi gcuid a ccaithreachaibh oile.

2 Agus do bheannuigh an pobal na daoine uile, do thairg iad féin go humhal do chomhnuighe ann Ierusalem.

3 ¶ Anois is iadso rogha an phroibhinsi do rinne comhnuidh ann Ierusalem: acht a ccaithreachaibh Iudah do rinne gach éon comhnuigh iona sheilbh féin ann a ccaithreachaibh, eadhon Israel, na sagairt, agus na Lebhítigh, agus na Netinimigh, agus clann shearbhfhoghantadh Sholaimh.

4 Agus do chomhnuigheadar drong áirigh do chloinn Iudah ann Ierusalem, agus do chloinn heniamin. Do chloinn Iudah; Ataiah mhac Ussiah, mhic Sechariah, mhic Amariah, mhic Sephatiah, mhic Mahalaleel, do chloinn Peres;

5 Agus Maaseiah mhac Baruch, mhic Col-hoseh, mhic Hasaiah, mhic Adaiah, mhic Ioarib, mhic Sechariah, mhic Siloní.

6 Mic Pheres uile noch do chomhnuidh ann Ierusalem do bhádar ceithre chéad trí fithchid agus ochtar do dhaoineibh gaisgeamhla.

7 Agus is iadso mic Bheniamin; Sallu mhac Messulam, mhic Ioed, mhic Pedaiah, mhic Colaiah, mhic Maaseiah, mhic Itiel, mhic Iesaiah.

8 Agus na dhiaighsin Gabai, Sallai, naoi ccéad fithche agus ochtar.

9 Agus *dob é* Ioel mhic Sichri do bhí ós a cionn: agus bá hé Iudah mhac Sénuia an dara ós cionn na ccaithreach.

10 Do na sagartuibh: Iedaiah mhac Ioarib, Iachin.

11 Seraiah mhac Hilciah, mhic Messulam, mhic Sadoc, mhic Meraiot, mhic Ahitub, *dob* úachtarán ar thigh Dé.

12 Agus a ndearbhráithre noch do rinne obair an tigh *do budh* ocht ccéad fithche agus dias iad: agus Adaiah mhac Ieroham, mhic Pelaliah, mhic Amsi, mhic Sechariah, mhic Passur, mhic Malchiah.

13 Agus a dhearbhráithre, rogha na naithreadh, dhá chéud ceathrachad agus dias: agus Amasai mhac Asareel, mhic Ahasai, mhic Messillemot, mhic Immer,

14 Agus a ndearbhráithre, daoine árachta a ccródhacht, céud fithche agus ochtar: agus *budh é* Sabdiel do bhí ós a ccionn, mac aóin do na daoineibh móra.

15 Mar an ccéadna do na Lebhítibh: Semaiah mhac Hassub, mhic Asricam, mhic Hassabiah, mhic Bunni;

16 Agus Sabbetai agus Iosabad, do thogha na Lebhíteach do bhí ós cionn ghnothuigheadh fhoirimlach thighe Dé.

17 Agus Mattaniah mhac Micha, mhic Sabdi, mhic Asaph, príomhduine do thosughadh bheirthe buidheachuis a nguidhe: agus Bacbuciah an dara a measc a dhearbhráithreach, agus Abda mhac Sammuah, mhic Galal, mhic Iedutun.

18 Na Lebhítigh uile annsá chathruigh náomhtha do bhádar dhá chéad ceithre fithchid agus ceathrar.

19 Mar an ccéadna fós na doirseoirigh, Accub, Talmon, agus a ndearbhráithre noch choimhead na geatadha, *do bhádar* céad seachtmhoghad agus dias.

20 ¶ Agus an chuid óile do Israel, do na sagartuibh, agus do na Lebhítibh, do bhádar a ccaithreachaibh Iudah uile, gach aon iona oighbreacht féin.

21 Acht do áitigheadar na Metinimigh ann Ophel: agus Siha, agus Gispah do bhí ós cionn na Netinimeach.

22 Agus ós cionn na Lebhíteach ann Ierusalem do bhí Ussiah mhac Bani, mhic Hassabiah, mhic Mattaniah, mhic Micha. Do mhacaibh Asaph, an lucht ceóil *do bhí* ós cionn ghnothuigheadh thighe Dé.

23 Oir do bhí aithne an rígh dhá ttaobh, go mbeith enid ronna áirigh re haghuidh an lucht ceóil, gach aoulá.

24 Agus Petahiah mhac Messesabeel, do chlannuibh Serah mhic Iudah, *do bhí* sé re láimh an rígh ann sa nuile cháis a ttaobh an phobail.

25 Agus ar son na mbailteadh, gon a machairigibh, do chomhnuidh cuid do chloinn Iudah ann Cariat-arba, agus iona baltibh, agus ann Dibon, agus iona baltibh, agus ann Iecabseel, agus iona baltibh,

26 Agus ann Iessua, agus ann Moladah, agus ann Betpheet,

27 Agus ann Hasar-Saul, agus ann Beerseba, agus *iona* bailtibh,

28 Agus ann Siglag, agus ann Meconah, agus *iona* bailtibh,

29 Agus ann En-rimmon, agus ann Sareah, agus ann Iarmut,

30 Sanoah, Adullam, agus *iona* mbailtibh, a Lachis, agus *iona* machairibh sin, ann Asecah, agus *iona* bailtibh. Agus do áitigheadar ó Bheerseba go gleann Hinnom.

31 Clann Bheniamin mar an ccéadna ó Gheba, do áitigheadar a Michmas, agus Aiah, agus Betel, agus *iona* mbailtibh,

32 Agus ann Anatot, Nob, Ananiah,

33 Ilasor, Rainah, Gittaim,

34 Hadid, Seboim, Neballat,

35 Lod, agus Ono, gleann na bhfear ceirde.

36 Agus do bhí roinn do na Leblítibh ann Iúdah, agus ann Benjamin.

CAIB. XII.

Sliocht na sagart. 27 Agus féusta choisreagtha an bhaile.

ANOIS is iadso na sagairt agus na Lebhítigh do chúaidh súas le Serubabel mhac Sealtiel, agus Iessua: Seraiah, Jeremiah, Esra,

2 Amariah, Malluch, Hattus,

3 Schecaniah, Rehun, Merimot,

4 Iddo, Ginneto, Abiah,

5 Míamin, Maadiah, Bilgah,

6 Semaiah, agus Ioarib, Iedaiah,

7 Sallu, Amoc, Hilciah, Iedaiah. Dob iad so togha na sagart agus a ndearbhrathar a láethibh Iessua.

8 Os a chionn sin na Lebhítigh: Iessua, Binnui, Cadmiel, Serebiah, Iúdah, agus Mattaniah, *noch do bhí* ós cionn an naltuigh, é féin agus a dhearbhráithre.

9 Mar an ccéadna Bacbuciah agus Unni, a ndearbhráithre, do bhádar as a ccoinne thall annsa bhfaire.

10 ¶ Agus do ghein Iessua Ioiacim, do ghein Ioiacim mar an ccéadna Eliasib, agus do ghein Eliasib Ioiada,

11 Agus do ghein Ioiada Ionatan, agus do ghein Ionatan Iaddua,

12 Agus a láethibh Ioiacim do bhádar sagairt; do príomhchuid na haithribh: ó Sheraiah, Meraiah; ó Jeremiah, Hananiah;

13 O Esra, Mesullam; ó Amariah, Iehohanan;

14 O Mhelicu, Ionatan; ó Shebaniah, Ióseph;

15 O Harim, Adna; ó Mheraiot, Helcai;

16 O Iddo, Sechariah; ó Ghinneton, Mesullam;

17 O Abiah, Sichri; ó Mhiniamin; ó Mhoadiah, Piltai;

18 O Bhilgah, Sammua; ó Shemaiah, Iehonatan;

19 Agus ó Ioarib, Mattenai; ó Iedaiah, Ussi;

20 O Shallai, Callai; ó Amoc, Eber;

21 O Hilciah, Hassabiah; ó Iedaiah, Netaneel.

22 ¶ Na Lebhítigh a láethibh Eliasib, Ioiada, agus Iohanan, agus Iaddua, do scriobhadh iad mar chéann air na haithribh: na sagairt mar an ccéadna, go láethibh Dárius an Persianach.

23 Do scriobhadh mic Lebhi, cinn na naithreadh, a leabhar na croinice, eadhon go láethibh Iohanan mhic Eliasib.

24 Agus cinn na Lebhíteach: Hassabiah, Serebiah, agus Iessua mhac Cadmiel, maille re na ndearbhráithribh thall as a ccuinne, do mholadh agus do bhreith buidhe, do réir aithne Dháibhi ógluigh Dé, faire as coinne faire.

25 *Dob iad* Mattaniah, agus Bacbuciah, Obadiah, Messullam, Talmon, Accub, bá doirseóirigh ag coimhead na faire ag tairseachaibh na ngeatadh.

26 Isiad so do bhí a láethibh Ioiacim mhic Iessua, mhic Iosadac, agus a láethibh Nehemiah an túachtarán, Esra an sagart, an scribhneóir.

27 ¶ Agus ag coisreagadh bhalladha Ierusalem diarradar na Lebhítigh as a náitibh uile, dá tabhairt go Hlerusalem, do choimhéud fhéasta an choisreagtha re luathgháir, maille re breith bhuidhe, agus le céol, le cimbaluibh, le saltrachaibh, agus le cláirseachuibh.

28 Agus do chruinnigheadar clann a náosa ceoil iad féin a ccionn a cheile, as an réiteach a ttimchioll Ierusalem, agus ó bhailtibh Netophati;

29 Mar an gcéadna ó thigh Ghilgal, agus as machairighibh Gheba agus Asmabhet: óir do rinneadar an táos ceoil bailte dhóibh féin fa cceúirt timchioll Ierusalem.

30 Agus do ghlanadar na sagairt agus na Lebhítigh iad féin, agus do ghlanadar an pobal, agus na geatadha, agus an balla.

31 Ansin thug misi súas príomhsadha Iúdah ar an mballa, agus dórdugh mé dhá chuideachda dhíobh ar an lámh dheis air an mballa go geata a naóiligh:

32 Agus na ndiaigh sin do chúaidh Hosaiah, agus leath phríomhsadha Iúdah,

33 Agus Asariah, Esra, agus Messullam,

34 Iudah, agus Benjamin, agus Semaiah, agus Jeremiah,

35 Agus cuid áirigh do mhacaibh na sagart, go na ttrimpadhuibh; Sechariah mhac Ionatan, mhic Semaiah, mhic Mat-

taniah, mhic Michaiáh, mhic Saccur, mhic Asaph :

36 Agus a dhearbhráithre, Semaiah, agus Asarael, Milalai, Gilalai, Maai, Netaneel, agus Iúdah, Hanani, maille re adhbhadhuibh ciùil Dháibhi ògluich Dé, agus Esra an scribeòir rompa.

37 Agus ag geatá an tobair, noch do bhí thall as a ccoime, do chúadar súas a staighrighibh chaitheach Dháibhi, ag dul súas an bhalla, ós cionn tìghe Dháibhi, eadhon go nuige geata a nuise leath shoir.

38 Agus an *chuideachda* oile *dhiobh noch thug* buidheachus do chúadar anonn. air a naghaidh, agus misi na ndiáigh, agus leath na ndaoine air an mballa, ón táobh thall do thor na bhfuirnéiseach go nuige an mballa leathan ;

39 Agus ón taobh shúas do gheata Ephraim, agus táobh shúas don tseingheata, agus táobh shúas do gheata a néisc, agus do thor Hananeel, agus do thor Meah, go nuige geata na ccaorach : agus do sheasadar na ccomhnuigh a ngeata an phríosúin.

40 Marsin do sheasadar an dá *chuid-achta dhiobh thug* buidheachus a tìgh Dé, agus misi, agus leath na núachdarán maille riom :

41 Agus na sagairt ; Eliacim, Maasciah, Miniamin, Michaiáh, Elioenai, Sechariah, agus Hananiah, maille re stocuibh ;

42 Agus Maaseiah, agus Semaiah, agus Eleasar, agus Ussi, agus Iehohanan, agus Malchiah, agus Elam, agus Esser. Agus do chnadar an táos ceoil go hárd, maráon le Iesrahiah a núachdarán.

43 An lásin mar a gcéadna dofráladar fodhbartha móra, agus do gháirdigheadar : óir thug Dia orra gáirdeachus do dhéanamh lé sólas mór : agus do rinneadar na muá agus na leinibh mar an gcéadna luathgháir : iondus gur chlos gáirdeachus Ierusalem a ceéin.

44 ¶ Agus fa namsin do horduigheadh drong ós cionn na séomradh do na hionnmhusuibh, do na hófraluibh, do na primidilibh, agus do na deachmhadhuibh, dá ccruiunnuighadh chuca as machairighibh na ccaithreach cuid ronna dhlisdeanach do na sagartuibh agus do na Lebhítibh : óir do gháirdigh Iúdah ar son na sagart agus na Lebhíteach do bhí ag feithiomh.

45 Agus do choimhéadadar an lucht ceoil agus na doirseóirigh faire a Ndé, agus faire an ghlanta, do réir aithne Dháibhi, agus a mhic Solamh.

46 Oir a láethibh Dháibhi agus Asaph san tseanaimsir do bhídis tuachdaráin air an lucht ceoil, agus dánta molta agus buidheachus do Dhia.

47 Agus thug Israel uile úatha a láethibh Sherubbabel, agus a láethibh Nehemiah, cuid ronna a náosa ceoil agus na ndoirseóireadh, cuid gach aon laé : agus do nácmhaidis do na Lebhítibh ; agus do naomhaidis na Lebhítigh do chloinn Aaron iad.

CAIB. XIII.

Leasughadh Nehemiah ar mhíoghnaightibh na righeachta ; 10 na heagluise ; 23 agus na tteaghlach.

AR an lá sin do léigheadar a leabhar Mhaóise a néisteacht an phobail ; agus frith scriobhtha annsin, nach tiucfadh an Tammoníteach agus an Moabíteach a ccomhchruinnuighadh Dé go bráth ;

2 Do bhrígh nar airciseadar clann Israel le harán agus le huisce, acht Balaan do lúachughadh na naghaidh, dá mallughadh : acht chéana diompóigh ar Ndíane an mallughadh na bheannughadh.

3 Anois tárta, a núair do chúaladar an dlígheadh, gur dhealuigheadar as Israel an drong chunuisce tìle.

4 ¶ Agus roimheso, do bhí Eliasib an sagart, ag raibh feithiomh ós cionn sheomra thighe Dé, a cealamhnus re Tobiah :

5 Agus do ghléus sé seomra mór dhó, mar a ccuidís roimhe a namsin biadh na nofrálach bídh, an tuis, agus na soithighe, agus deachmhadha a narbha, a nfiona nuáidh, agus na hola, noch do hórduighcadh do na Lebhítibh, don lucht ceoil, agus do na doirseóirighibh ; agus ofála na sagart.

6 Acht ar feadh na *háimsiresi* uile ní rabhusa ann Ierusalem : óir amusa dara bliadhain déag ar fhithchid do Artacerces rígh na Babilóine tháinic misi chun an rígh, agus tar éis láethleadh áirigh do fuair mé cead an rígh :

7 Agus tháinic mé go Hiernusalem, agus fuair mé scéula a nuilc do rinne Eliasib ar son Tobiah, a ngléus sheómra dhó a ccúirtibh thighe Dé.

8 Agus do ghoill sin orum go gér : uime-sin do theilg mé amach áirnéis tìghe Tobiah uile as an tséomra.

9 Annsin thug mé aithne, agus do ghlanadarsan na séomradha : agus thug misi a rís annsin soithighe thighe Dé, maille ris a nofráil bídh agus an tuis.

10 ¶ Agus do thuig mé nach ttug thaoi cuid ronna na Lebhíteach *dhiobh* : óir na Lebhítigh agus an luchd ceoil do rinne a nobair, do theitheadar gach áon aca dá mhachaire féin.

11 Ann sin do aighnis misi ris na riagh-lóiribh, agus a dubhairt, Cread as ar tréigeadh tìgh Dé ? Agus do chruinnigh

misi iad a cciònu a cheile, agus do chuir mé na náitibh féin iad.

12 Anu sin thug Iúdah uile deach-mhadh a parbha agus a nfiona nuáidh agus na hola gus na stóruisuibh.

13 Agus do rinne misi stóruighthe ós cionu na stórus, Selemiah an sagart, agus Sadoc an scribhneoir, agus do na Lebhíribh, Pedaiah : agus na ndiáigh sin do bhí Hanan mhac Saccur, mhic Mattaniah : óir do measadh firéunta iad, agus do bí a noisg roinn ar a ndearbhráithribh.

14 Cuimhnigh misi, ó mo Dhía, dá tháobh so, agus ná scrios amach mo dheigh-ghuíoimhartha do rinne mé ar son thighe mo Dhé, agus ar son a oisigeach sin.

15 ¶ Annsna láethibh sin do chonnaic mé ann Iúdah daoine ag brúghadh fineamhna annsa tsábbóid, agus ag tabhairt punnann a steach, agus ag cur úalach ar assaluibh ; agus fiona mar an gcéadna, agus cáor, agus figeadh, agus gach uile shórt úalainn dá ttugaidis go Hierusalem annsa tsábboid : agus d'fíadhnuigh misi annsa ló ionar reacadar bíadh.

16 Dáitigheadar daoine do Thíor fa namsiu ann sin, do bheireadh iasg léo, agus gach uile shórt éarradha, agus do reacadh iad san tsábbóid re cloinn Iúdah, agus re Hierusalem.

17 Annsin do ghlac fearg misi re huáislibh Iúdah, agus a dubhairt mé riú, Cred an droichní so do níthí, agus lá na sábbóide do throchlughadh ?

18 Ané nach deárna bhuir naithre marso, agus nach ttug ar Ndia an tolsa uile oruinn, agus ar an ccaithruighsi ? atáthaóise fós ag tarruing tuilleamh uile, ar Israel le briseadh na sábbóide.

19 Agus tárla, fa nam ar thionnsnadar geatadha Ierusalem bheith dorchá roimhe an tsábbóid, gur aithin misi na geatadha do dhrud, agus d'fúagair mé gan a noscladh nó go ttíocfadh déis na sábbóide : agus do chuir mé cuid dom mhuinutir ag na geatadhuibh, chor noch ttiubharthaóí áon úalach a steach annsa tsábbóid.

20 Mársin do luigheadar na ceannuighthe agus lucht reaca gach aon tsóirt earradh táobh amuich Dierusalem uair nó dhó.

21 Annsin d'fíadhnuigh misi na naghaidh, agus a dubhairt mé, Cred fá luidhthí

timchioll an bhalla ? ná níthí sin a ris, leacfa misi lámha oruibh. O a núairsin amach ní thangadar ní is mó ar an tsábbóid.

22 Agus daithin mé do na Lebhíribh, iad féin do ghlanadh, agus teacht agus na geatadha do choimhead, do náomhadh na sábbóide. Cuimhnigh orumsa, ó mo Dhía, uime so mar an ccéadna, coigil mé do réir mhéad do thrócaire.

23 ¶ Annsna láethibhsin fós do chonnaic mé Iúduighthe do phós mná ó Asdod, ó Ammon, agus ó Mhoab :

24 Agus do labhradar a clann leath a tteanguidh Asdod, agus níor fhéadadar labhairt san teanguidh Iúduighe, ach do réir theangtha gacha pobail.

25 Agus do ghabh fearg misi riú, agus do mhalluidh mé iad, agus do bhuail mé cuid aca, agus do tharruing mé a ngrúaga, agus thug mé orra Día do thabhairt mar mhionnuibh, ghá rádh, Ní thiubharthaóí bhuir ningheana dá macaibh, agus ní ghéubhthaóí a ningheana dá bhuir macaibh, nó dhaóibh féin.

26 Nach ar pheacuigh Solumh rígh Israel leis na neithibhsi ? gidh nach raibh a niomad críoch a leithéid do rígh, noch dob ionmhuin le na Dhía, agus do rinne Día rígh dhe ós cionn Israel uile : thairis sin thug mná coimhíghtheacha airsin féin peacughadh.

27 A néistfinne maiseadh ribhsi ag déanamh a nuile mhóirsi uile, do shárughadh a naghaidh ar Ndé lé pósadh ban coimhíghtheach ?

28 Agus do bhí aon do mhacaih Ioiáda, mhic Eliash an tárdshagart, na chliamhuin ag Sanballat an Horoniteach : uime sin do dhíbhir mé uaim é.

29 Cuimhnigh orra, ó mo Dhía, do bhrígh gur thruáilligheadar an tsagartachd, agus cunnradh na sagartachda, agus na Lebhíteach.

30 Marso do ghlan mé iad ó na huile choimhíghtheachaibh, agus dórduigh mé faire na sagart agus na Lebhíteach, gach aon iona ghuothuighe féin ;

31 Agus chum na hofrála connaidh, ar na huáiribh cinte, agus chum na bprímidleach. Cuimhnigh orum, ó mo Dhía, chum maithiosa.

Leabhar ESTER.

CAIB. I.

Tar éis nabhar Bhasti, 13 tugadh fuagra, gach fear do riaghladh iona thigh féin.

ANOIS tárta a láethibh Ahasuerus, (isé so an Tabasuerus do budh rígh ón India go nuige an Netiopia, *ós cionn* chéud agus seachd bprobhinnseadh fithchíod :)

2 Annsa láethibhsí, fa nam a raibh an rígh Ahasuerus na shuidhe ann a chath-áoir ríogha, noch *do bhí* ann Súsán an pálás,

3 Annsa treas bliadhain dá ríge, go ndéarnuigh sé féasta dá phrionnsadhuibh uile agus dá shearbhfhoghantuibh ; air mbeith do chunnachtuibh na Persia agus na Media, uáisle agus prionnsadha na bprobhinnseadh, dhá lathair :

4 A núair do thaisbéin sé saidhbhríos a ríoghachta ghlórmhuire agus onóir a mhórdhachda mórán do láethibh, *eudhon* céad agus ceithre fithchíd lá.

5 Agus a núair do caitheadh na láethesin, do rinne an rígh féusta do na dáoinibh uile do bhí da lathair ann Súsán an pálás, aráon don mhór agus don bheag, seachd lá, a céúirt gháirdín phárlais an rígh ;

6 *Mar a rabhadar brúit bhána*, ghlasuáine, agus gorma, air na ndaingniughadh lé córdughibh do linéadach fhinealta agus do phurpuir dfáinneadh uibh airgid agus do phileuribh marmuir : *do bhádar* na leabtha. dór agus dairgíod, air urlár do mharmair dhearg, agus ghorn, agus bhán, agus dhúibh.

7 Agus do dháileadar deocha órra a soighthighibh óir, (na soithighe éacsamhuil tar a chéile), agus fion ríoghainhuil go hiomarcadh, do réir chumuis an rígh.

8 Agus *do bhí* an tól do réir an dlíge ; níor coimhéignioghadh aonduine : óir is marsin dórdugh an rígh doifigibh an tíghe, go ndéainidís do réir thoile gach aonduine féin.

9 Mar an ccéadna do rinne Bhasti an bhainríoghan féusta do na mnáibh *annsa* tigh ríogha *bá le* Ahasuerus an rígh.

10 ¶ Ar an seachdmhadh lá, a núair do bhí croidhe an rígh súgach ó fhíon, daithin sé do Mbehuman, do Bhista, do Harbona, do Bhigta, do Abagta, do Shethar, agus do Charcas, an móirsheisior seomradóirigh dfoghnaidh a bhfiaghnúise an rígh Ahasuerus,

11 An bhainríoghan Bhasti do thabhairt a lathair an rígh gun a coróin ríogha, do thaisbéanadh a sgéimhe don phobal agus do na prionnsadhuibh : óir *bá* breádbgha í ré féuchuin uirre.

12 Acht do dhúilt an bhainríoghan Bhasti teacht lé haithne an rígh *dá* sheomradóirighibh : uimesin do bhí an rígh rofheargach, agus do las a fhearg ann.

13 ¶ Ansin a dubhairt an rígh ris ná daóinibh críonna, dar bhaithne na haimseara, (óir *do bé* sin gnáth an rígh a ttáobh a nuile dhuine agá raibh fios dlíge agus breitheamhnúis) :

14 Agus isé *budh* foicsí dhó Carsena, Setar, Admata, Tarsis, Meres, Marséna, agus Memucan, seacht bprionnsuigh na Persia agus na Média, noch do chonnaire aghuidh an rígh, agus do shuigh ar ttús annsa ríoghacht ;

15 Cred do dhéanam ris an mbainríoghain Bhasti do réir an dlíge, do bhrígh nar choimhlíon sí aithne an rígh Ahasuerus leis na seomradóirighibh ?

16 Agus do fhreagair Memucan a lathair an rígh agus na bprionnsadh, ní hair an rígh ambain do rinne an bhainríoghan Bhasti éaccóir, acla air na prionnsadhuibh uile, agus air an bpobal uile *atá* a nuile bproibhinnsibh an rígh Ahasuerus.

17 Do bhrígh go rachaidh an gníomhsa na bainríoghna amach gus a nuile mhnáóí, iondus go ndéanuid beagán dá bhféaruibh iona súlibh, a núair inneostar é, Daithin an rígh Ahasuerus an bhainríoghan Bhasti do thabhairt a steach dá lathair, acht ní tháinic sí.

18 *Mar an gcéadna* a déaruid baintighearnuigh na Persia agus na Media sau ló so re uile phrionnsadhuibh an rígh, noch do chúalaidh gníomh na bainríoghna. *Marsoéireochuidh* iomarcuidh díseaguidh agus feirge.

19 Mas toil leis an rígh é, eirghíodh aithne ríogha úadh, agus scriobhthar í a measc dhlighe na Bpersiawach agus na Medianach, go nach áthruightear í, Gan Bhasti do theacht ní sa mhó do lathair an rígh Ahasuerus ; agus tugadh an rígh a sdáid ríoghasa dáon is féarr ná í.

20 Agus a núair fhoillseochar órdughadh an rígh noch do bhéara sé úadh air feadh a iunpireachta oile, (bíodh gur mor í), do bhearuid na mná uile onóir dá bhféaruibh, aráon don mhór, agus don bheag.

21 Agus do thaitin an nísín ris an rígh agus ris na prionnsadhuibh ; agus do rinne an rígh do réir bhréithre Mhemucan :

22 Oir do chuir sé litreacha ar feadh proibhinnseadh an rígh, chum gach aon

phroibhinnsi do reir na scríbhinne sin, agus chum gach aon phobail do réir a tteangtha, gach fear do riaghladh iona thigh féin, agus sin dfoillsiughadh do réir theangtha gach phobail.

CAIB. II.

Ester, eisiomlar na deagh-mhná uirisle, tháinig go honóir.

ANDIAIGH na naitheannsa, a nuáir do laghduigh fearg rígh Ahasuerus, do chuimhuigh sé ar Bhasti, agus cred do ríne sí, agus cred do hórduigheadh na haghaidh.

2 Annsin a dúbhradar serbisigh an rígh do níodh miniostralacht dó, fathar maighdeana sciambacha óga don rígh :

3 Agus órduigheadh an rígh oifigidh a bproibhinnsibh a ríoghacht uile, chor go cruinnighedís a cionn a chéile na huile mhaighdeana sciambacha óga go Súsan an pálás, go tigh na mban, fá chumhdach Hege seomradóir an rígh, coimhéaduigh na mban; agus tugthar fá deara neithe chum a nglanta do thabhairt dóibh :

4 Agus bíodh an mhaighdean thaitneamhas ris an rígh na bainríoghain a náit Bhasti. Agus do thaitin an ní sin ris an rígh; agus do rinne sé mar sin.

5 ¶ *Anois* do bhí annsa phálás Súsan Iúduigh áirigh, *dar bhainm* Mordecai, mhac Iair, mhic Simeí, mhic Cis, Beniamíteach;

6 Noch rugadh ar siubhal as Ierusalem annsa daóirsine noch rugadh air siubhal a néinfheacht re Ieconiah rígh Iúdah, noch rug Nebuchadnessar rígh na Babiloine leis.

7 Agus thug leis súas Hadassah, (noch *dar bhainm*, Ester,) inghean dearbhrathar athar dhó : óir ní raibh athair nó mathair aice, agus do bhí an mhaighdion breaghdha sgíamhach; noch do ghabh Mordecai, (a nuáir déug a hathair agus a mathair), chuige mar inghin dó féin.

8 ¶ Marsin tárla, an tan do chlos aithne agus órduigh an rígh, agus a nuáir do cruinnigheadh mórán maighdean go Súsan an pálás, fá chumhdach Hegai, gur tugadh Ester ann mar an ceadna go tigh an rígh, fá chumhdach Hegai, coimhéaduigh na mban.

9 Agus do thaitin an cailín ris, agus fuáir sí cinéul iúadh; agus thug sé dhi go luath na neithe dfoir chum a hainichthe, maille ris gach ní dár bhéan ría, agus móirsheisior cailinigh, *dob* iomchubhuidh dhi dfaigháil, as tigh an rígh : agus do chuir sí féin agus a cailinigh annsa náit do bfeárr do thigh na mban.

10 Níor fhoillsigh Ester a daoine nó a

cineadh : óir daithin Mordecai dhi gan a nínisin.

11 Agus do bhí Mordecai gach laoi ag siubhal as cionne chúirte thighe na mban, dfeuchain ciondus do bhíadh Ester, agus an chríoch déireochadh dhi.

12 ¶ Agus a nuáir tháinig úair gach éamhaighdine, do dhul a cionn an rígh Ahasuerus, tar éis í bheith bláidhuin, do réir ghlútha na mban, (óir is mar sin do coimhlíontaoi láethe a nainicthe, *mar atá*, sé mhí le hola mhírra, agus sé mhí le neithibh deagbholuigh, agus le neithibh *oile* do ghlánadh na mban;)

13 Marso a nuáirsín do thigeadh *gach* éamhaighdion chum an rígh; gidh bé ar bith ní diarradh sí do bherthá dhi é do dhul lé amach as tigh na mban go tigh an rígh.

14 Trath nóna, dimthigheadh sí ann, agus ar na mhárach dílleadh sí go dara tigh na mban, fá chumhdach Shasgas, seomradóir an rígh, noch do choimhéud na leannáin : ní thigeadh sí a steach ní sa mhó chum an rígh, acla muna bheith dúil ag an rígh innte, agus go ccuireadh síos uirre as a hainm.

15 ¶ Anois a nuáir do thainig seal Ester, inghean Abihail dearbhrathair athar Mhordecai, (noch do ghabh lé mar inghin,) do dhul a steach chum an rígh, ní farradh sí éinni acht an ní do órduigheadh, Hegai seomradóir an rígh, coimhéaduigh na mban. Agus fuáir Ester gean a radharc gach uile dhuine dá bhfeuchadh uirre.

16 Mar sin rugadh Ester gus an rígh Ahasuerus don tigh ríogha annsa deachmhadh mí, (noch *is* sin mí Tebet), annsa seachdmhadh bláidhain dá ríge.

17 Agus do ghráduigh an rígh Ester ós cionn na mban uile, agus fuáir sí gean agus grása iona radharc tar na maighdeanuibh uile; iondus gur chuir sé an choróin ríogha ar a ceann, agus go ndéana sé bainríoghan di a náit Bhasti.

18 Annsin do rinne an rígh féusta mór dá phríomsadhuibh agus dá sherbhíseach-aibh uile, *eadhon* féusta Ester; agus do thug sé saóirse do na proibhinnsibh, agus thug sé tiodhlacithe dhóibh, do réir chumuis an rígh.

19 Agus a nuáir do chruinnigheadar na maighdiona a bhfochair a chéile an dara huáir, do bhí Mordecai na shuidhe a ngeata an rígh.

20 Níor fhoillsigh Ester *fós* a cineadh nó a daóine; mar do chuir Mordecai dúalach uirre : óir do rinne Ester aithne Mhordecai, amhuil agus do rinne a nuáir do bhí dá tabhairt súas aige.

21 ¶ Annsa láethibhsin, (an feadh do bhí Mordecai na shuidhe a ngeata an

righ), do bhí fearg ar dhís do sheomradóir-ighibh an righ, Bigtan agus Teres, do luchd coinhead an doruis, agus do thríalladar lámh do leagadh an an righ Ahasuerus.

22 Agus fuair Mordecai fios na cúise, noch dinnis sé do Ester an bhainríoghain; agus dfoillsigh an bhainríoghain *sin* don righ a naimn Mhordecai.

23 Agus a nuair do leanadh an chúis, do frith a dheimhin; uimesin do crochadh fadsan ar aon ar crann: agus do scríobhadh *sin* a leabhar croiniceadh a lathair an righ.

CAIB. III.

Háman, na scathan ar an Chúirtéoir ainmíneach, fhuilteach.

TAREIS na neitheánn so do mhéud-aiugh an righ Ahasuerus Háman mac Ammedata an Tagagiteach, agus dárduigh é, agus do chuir sé a ionad suidhe os cionn na huile phríonnsadhl da raibh aige.

2 Agus do chlaóindis, agus dumlhuigh-edis serbhísigh an righ uile, do bhí san gheata, do Háman: óir daithin an righ mairsin dá tháobh. Acht ní chromadh Mordecai, agus ní dhéanadh sé umhla dhó.

3 Annsin a dubhradar serbhísigh an righ, do *bhí* a ngeata an righ, re Mordecai, Cred fá sáruihlionn tú aithne an righ?

4 Anois tárla, a nuair do labhradh go láetheamhuil ris, agus nach ttug sé toradh orra, gur innisodar *sin* do Háman, dfeuch-uin an seasfaidís bríathra Mhordecai: óir dinnis sé dhóibh gur Iúduigh é.

5 Agus an tan do chonnaire Haman nach umhlugheadh Mordecai, agus nach déanadh sé onóir dhó, annsin dó bhí Háman lán dfeirg.

6 Agus bá tarcuisneach leis lámh do chur ann Mordecai na áonar; óir do thaisbeanadar muinntir Mhordecai dhó: uime sin d'arr Háman na Iúduighe uile do scrios do *bhí* ar feadh rioghachda Ahasuerus uile, *eadhon* muinntir Mhordecai.

7 ¶ Annsa chéad mhí, (do *bí* *sin* mí Nisan), annsa dara bliadhain déag don righ Ahasuerus, do theilgiodor Pur, *eadhon*, crannchar, róinhe Háman ó ló go ló, agus o mhí go mí, agus an dara mí déag, mar *atá*, mí Adar.

8 ¶ Agus a dubhairt Háman ris an righ Ahasuerus, *Atá* pobal áirigh sgaóilte annuigh agus ar na spréaghadh idir na daóimh an anuile phroibhinnsibh do rioghachta; agus *atá* id a ndlighthé áacsamhuil ó nuile phebal, agus ní chomhéaduid dlighthé an righ: uime sin ní tarbha don righ a bhfulaig.

9 Mas toil leis an righ, scríobhlthar a ceur chum báis: agus díolfuidh misi

deich míle tallann airgid a lámhuibh na druinge air a bhfuil cúram na cúise, re na thabhairt a tightheibh ionnubais an righ.

10 Agus do bhean an righ a fháinne dhá lámh, agus thug sé é do Háman mhac Ammedata an Tagagiteach, namhuid na Níúduigheadhl.

11 Agus a dubhairt an righ ré Háman, Tugadh an tairgiod, agus fós na daoine dhuitsi, do dhéanamh riu mar is áil leachd féin.

12 Annsin do goireadh ar scríbhneóiribh an righ an treas lá déag don chéidmhí, agus do scríobhadh annsin do réir a nuile neithe dar aithin Háman dfearuibh ionuid an righ, agus do na lúachtaránuibh do *bhí* os cionn gach aon phroibhinnsi, agus do riaghlóiribh a nuile phobuil gach áon phroibhinnsi, do réir a scríbhinn *sin*, agus chum gach aon phobail do réir a tteangtha; a naimn an righ Ahasuerus do scríobhadh é, agus do séluigheadh é le fáinne an righ.

13 Agus do cuireadh na litreacha ar siubhal le teachdairighibh chum gach uile phroibhinnsé an righ, do scrios, do mharbhadh, agus do dhíothlathriughadh, a nuile Iúduighe, edir óg agus arsuigh, chlainn bhig agus mhná, a naon ló, *eadhon* air an treas lá déag don dara mhí déag, (noch ar *bí* mí Adar), agus a néadail do thógbhuil súas mar chreigh.

14 Cóip na scríbhinné do thabhairt mar aithne ann gach aon phroibhinnsi do foillsighadh do nuile dhuine é, lé a mbéidís réigh a ccoinne an láe *sin*.

15 Do chúadar na postadha amach, ar na mbrostughadh le haithne an righ, agus tugadh a nóggra ann Súsan an pásas. Agus do shúigh an righ agus Háman síos chum óil; acht do bhí an chathair Súsan buaidheartha.

CAIB. IV.

Mordecai, ag caoineadh dhroch thionnsgnamh Háman, 13 ghríos sé ar Ester eidirghuidhe do dhéanamh ris an rí.

ANUAIR do mhothaigh Mordecai gach a ndéarnadh ann, do bhris Mordecai a éadach, agus do chuir sé saicéadach uime agus luaithe, agus do chúaidh sé amach a meadhon na caitheach, agus déigh sé le héigheamh ard scarbh;

2 Agus tháinig sé as cuime gheata an righ: óir níor *fhéad* aonduine dul a steach a ngeata an righ air a mbiath saicéadach.

3 Agus ann gach uile phroibhinnsi, a táinig aithne an righ, agus a ordughadh, do *bhí* caoineadh mór a measc na Níúduigheadh, agus troscadh, agus gul, agus éolchuire; agus móran na luidhe a saicéadach agus a luaithe.

4 ¶ Mar sin thangadar cailínigh Ester agus a seomradóirigh agus dinnisidíor *sin* di. Ann *sin* do bhí an bhainríoghain lán do dhoilghios; agus do chuir sí éadach dfolach Mhordecai, agus do bhuáin a néaduigh roin de: acht níor ghlac seisiún é.

5 Ann *sin* do ghoir Ester ar Hatach, *áon* do sheamradóirighibh an rígh, noch dórdúigh sé dfeithiomh uirre, agus thug sí aithne dhó go Mordecai, d'fagháil feasa cred í an chúis, agus cred an tadhbar fa raibh *sin*.

6 Annsin do chúaidh Hatach amach mar a raibh Mordecai go sráid na caithreach, noch *do bhí* as coinne gheata an rígh.

7 Agus dinnis Mordecai dhó a nuile ní dá ttarla dhó, agus an tsuim airgid dó gheall Háman dó dhíol ré bionnmhusuibh an rígh, ar son na Niúdaigheadh do scrios.

8 Mar an céadna thug sé cóip scríobhta na garma do scríobhadh ann Súsan chum a scrios, dá thaisbeanadh do Ester, agus dá fhoillsiughadh dhi, agus dá chur dúalach uirre dul a steach chum an rígh, agus gearán do dhéanamh ris, agus far-ratas do dhéanamh dá lathair ar son a daóine.

9 Agus tháinig Hatach agus dinnis sé bríathra Mhordecai do Ester.

10 ¶ Do labhair Ester a ris ré Hatach, agus thug aithne dhó chum Mordecai;

11 Ata a fhios ag serbhíseachuibh an rígh uile, agus ag daóinibh phroibhinneadh an rígh, gídh bé ar bith d'fíor nó mhnaói thiocfas gus an rígh don chúirt is faide a steach, ar nach goirthear, *go bhfuil* aoin-dligheadh amháin aige, an *té sin* do chur chum báis, acht amháin an té dhá sinfígh an rígh amach an tsat ríogha órdho, iondus go mairfe sé: achd níor goireadh ormsa do theacht a steach gus an rígh ris an tríochad lá so.

12 Agus dinnisodar do Mhordecai bríathra Ester.

13 Annsin daithin Mordecai a innisín do Ester, Ná saóil agad féin go rachadh tú do a tigh an rígh níos mó na na Iúdaighe uile.

14 Oir má bhíonn tú a nois ad thoched go huilidh, *annsin* tnuicfaidh fúascladh agus saoradh air na Iúdaighibh as áit oile; acht scriosfuidhthear thusa agus tigh hathar: agus cía agá bhfuil a fhios nach fá na leithéid so daimsir tháinig tú chum na ríoghachda?

15 ¶ Annsin a dubhairt Ester *riu*, an *freagra so*, do bhreith chum Mordecai,

16 Imthigh, cruinnigh a bhfochair a chéile a bhfuil do Iúdaighibh a lathair a Súsan, agus troiscidh ar mo shionsa, agus

ná hithigh agus ná hibhidh a ttrí lá, doidhche ná ló: troisgefise misi agus mo mhaighdiona mar an gcéadna; agus marsin rachuidh mé a steach chum an rígh, bíodh uach do réir an dlíche: agus má bhásuighthear me, básuighthear me.

17 Marsin dimithigh Mordecai roimhe, agus do rinne do réir a nuile ní dar aithin Ester dhe.

CAIB. V.

Athchoinnigh Ester ris an rí.

ANOIS tarla ar an treas lá, gur chuir Ester a *culaidh* bhainríoghna uirre, agus do sheas annsa chúirt dob fhaide a steach a tigh an rígh, thall as coinne thighe an rígh: agus do shuigh an rígh iona chathaóir ríogha annsa tigh ríoghambuil, thall as coinne gheata an tigh.

2 Agus is amhluidh bhí, a nuair do chonnaire an rígh Ester an bhainríoghan na seasamh annsa chúirt, go bhfuair sí fabhar iona radharc, agus gur shín an rígh chum Ester an ríoghshalt órdha do bhí iona láimh. Mar sin tháinig Ester a ngar dhó, agus do bhean sí re bárr na láite.

3 'Annsin a dubhairt an rígh ría, Cred is áil leachd, a bhainríoghan Ester? agus cred é híarratus? do bhearthar dhuit é go leath na ríoghachta.

4 Agus do fhreagair Ester, Má *chítear* go maith don rígh é, tigeadh an rígh agus Háman a niugh chum na fleidhe do ghléas misi dhó.

5 Ann *sin* a dubhairt an rígh, Tabli-ruidh air Háman deithníos do dhéanamh, go ndéarna sé mar a deir Ester. Marsin tháinig an rígh agus Háman chum na fleidhe do ghléas Ester.

6 ¶ Agus a dubhairt an rígh re Hester ag fleidh an n'fiona, Cred í hathchuinge? agus do gheabha tú í: agus cred é híarratus? eadhon go nuige leath na ríoghachta coimhlíonfuidhthear é.

7 Annsin do fhreagair Ester, agus a dubhairt, Sí mathchuinge agus míarratus;

8 Má fuair mé grás a radharc an rígh, agus mas toil leis an rígh míarratus do dheóniughadh, agus mathchuinge do choimhlíonadh, tigeadh an rígh agus Háman chum na fleidhe ghleusfús mé dhóibh, agus do dhéana mé a m'arach mar a dubhairt an rígh.

9 ¶ Ann *sin* do chúaidh Háman amach an lásín gáirdeach agus maille re croidhe sólasach: acht a nuair do chonnaire Háman Mordecai a ngeata an rígh, nach ar sheas sé súas, agus nár chorruigh sé ar a shonsan, do bhí sé lán dfeirg a naghaidh Mhordecai.

10 Thairis *sin* do chuir Háman srian ris féin: agus a nuair tháinig sé dhá thigh, do

chuir teachda úadh agus do ghoir air a cháirdibh, agus ar a mhnaoi Seres.

11 Agus dinnis Hámán dóibh glóir a shaidhbhríosa, agus iomad a chloinne, agus na huile *neithe* léir chuir an rígh súas é, agus mar dárduigh sé é ós cionn phrionnsadh agus sherbhíseach an rígh.

12 A dubhairt Hámán fós, Níor léig Ester an bhainríoghan éanduine a steach leis an rígh chum na fleidhe dullnuigh sí acht mé féin; agus atá cuireadh agam a mórach náithe mar an ccéadna leis an rígh.

13 Gidheadh ní dhéan so ré cheile maith dhamh, an fad chíseas mé Mordecai an Iúduigh na shuighe ag geata an rígh.

14 ¶ Annsin a dubhairt Seres a bhean agus a cháirde uile ris, déantar croch cháogad cubhad ar áirde, agus labhairis ris an rígh a marach go ccrochfuidhe Mordecai uirre: an sin éirigh a steach go súgach ris an rígh chum na fleidhe. Agus do thaitin an ní le Hámán; agus thug sé fa deara croch do dhéanamh.

CAIB. VI.

Tús anrath Haman, 10 noch dar horduigh-eadh, Mordecai a namhuid do onórughadh.

ANOIDHCHE SIN níor fhéud an rígh a codhladh, agus daithin sé leabhar cuimhne na ccróineadh do thabhairt chuige; agus do léugheadh iad a lathair an rígh.

2 Agus do fríth scríobhtha ann, gur bé Mordecai dinnis ar Bhigtana agus ar Theres, días do sheomradóirighibh an rígh, coimhéduighthe an doruis, noch do bhí ar tí lámh do chur annsa rígh Ahasuerus.

3 Agus a dubhairt an rígh, Cred a nonóir nó an meas tugadh ar Mhordecai ar a shonso? Annsin a dubhradar serbhísigh an rígh do mhiniostáil dó, Ní dhéarnadh éainní ar a shon.

4 ¶ Agus a dubhairt an rígh, Cía atá annsa chúirt? (A nois tháinic Hámán annsa chúirt amuigh do thigh an rígh, do labhairt ris an rígh do chrochadh Mhordecai air an ccroich do ghléus sé na choinne.)

5 Agus a dubhradar serbhísigh an rígh ris, Féuch, atá Hámán na sheasamh annsa chúirt. Agus a dubhairt an rígh, Tigeadh sé a steach.

6 Annsin tháinic Hámán a steach, agus a dubhairt an rígh ris, Cred do dhéantar don duine a mbia dúil ag an rígh onóir do thabhairt dó? (Anois do smuáin Hámán iona chroidhe, Cía agá mbiath dúil ag an rígh a onórughadh ní sa mhó ná misi?)

7 Agus do fhreagair Hámán an rígh,

Ar son an té agá mbia dúil ag an rígh donórughadh,

8 Tugthar a nús an chuluidh ríogha noch *ghnúthuighios* an rígh diomchar, agus an teach ar a ngnáthuigheann an rígh marcúigheachd, agus an choróin ríogha noch chuirthear ar a cheann:

9 Agus tugthar an chulaidhsí agus an teach a láimh aoin do na prionnsadhuibh is mó onóir do phrionnsadhuibh an rígh, iondus go ccuirfeadh iad uime a nduine a mbia dúil ag an rígh a onórughadh: agus tugthar ar marcúigheacht é ar feadh shraide na caithreach, agus fuagarthar roimhe, Is mar so do dhéantar ris an té dhá mbia dúil ag an rígh a onórughadh.

10 Annsin a dubhairt an rígh re Hámán, Déana deithfir, agus glac an chulaidh agus an teach, mar a dubhairt tú, agus déana mar sin do Mhordecai an Iúduigh, noch shuighios ag geata an rígh; ná faillighthear ré héinní dá ndubhairt tú.

11 Ann sin do ghlac Hámán an téadach agus an teach, agus déaduigh sé Mordecai, agus thug leis ar marcúigheacht thríd sráid na caithreach é, agus dfuagair roimhe, Is mar so do dhéantar ris an nduine is mian leis an rígh donórughadh.

12 ¶ Agus tháinic Mordecai a ris go geata an rígh. Acht do rinne Hámán deithnios da thigh ag déanamh do bhróin, agus folach air a cheann.

13 Agus dinnis Hámán dá mhnaoi Seres agus dá cháirdibh uile gach ní dár éirigh dhó. Annsin a dubhradar a dhaoine glioca agus Seres a bhean ris, Más do shíol na Niúduigheadh Mordecai, re ar thosuigh tú tuitim, ní bhéara tú buáidh na aghaidh, achd is dearbh go ttuitfidh tú roimhe.

14 Agus an feadh do bhádar mar sin ag comhrádh ris, thangadar seomradóirigh an rígh, agus do rinneadar deithfir re Hámán do thabhairt chum na fleidhe do ghléus Ester.

CAIB. VII.

Toradh edirghuidhe Ester a leith a daoine: 7 agus bás Hámán.

MAR sin tháinic an rígh agus Hámán chum na fleidhe le Hester an bhainríoghan.

2 Agus a dubhairt an rígh a ris re Hester air an dara lá ag fleidh a nfíona, Cred é híarratus, a bhainríoghan Ester? agus do bhéarthar duit é: agus cred é hath-chuinghe? agus coimhlíonfuigheor í, da madh go leath na ríoghachta.

3 Ann sin do fhreagair Ester an bhainríoghan, agus a dubhairt, Má fuair mé ciunealtas dot lathair, O a rígh, agus más toil ris an rígh, tugthar manam dhamh

ar míarratas, agus mo dhaóine ar math-chuinge:

4 Oir do reacadh sinn, misi agus mo dhaóine, dar scrios, dar marbhadh, agus dar ndíothlaithriughadh. Acht dá reacthaói sinn mar dhaóirsineachuibh fir agus daoirsineachibh mna, ní laibheoruinn, má tá nár bhféidir leis an nánhuid, dul a muga an righ daisiog.

5 ¶ Annsin do fhreagair an righ Ahasuerus agus a dubhairt re Hester an bhainríoghan, Cía hé féin, nó cáit a bhfuil an té, dá léigfeadh a neagla d'fhagail iona chroidhe féin sin do dhéanamh?

6 Agus a dubhairt Ester, Is é a neascara agus an nánhuid an drochdhuinesi Háman. Annsin do ghabh eagla Háman a bhfiadhuaisi an righ, agus na bainríoghna.

7 ¶ Agus ar néirġhe don righ ó fhleidh a nfiona iona fheirġ do *chuáidh sé* go gáirdín an pháláis : agus do sheas Háman súas do ghuidhe na bainríoghna Ester fá na anam; oir do chonnaire sé go raibh ole dá thríall na aghaidh ón righ.

8 Annsin d'fll an righ as gáirdín an pháláis go hionad fleidhe a nfiona; agus do thuit Háman ar an leabuidh air a raibh Ester. Annsin a dubhairt an righ, A néigheochuidh sé an bhainríoghan mar an ccéadna as mo choinne annsa tigh? Ar ndul a nfocail as béul an righ, d'folchadar aghuidh Háman.

9 Agus a dubhairt Harbona, áon do na seomradóirighibh a bhfiadhuaisi an righ, Féuch fós, an chroch do cháogad cubhad ar áirde, noch do rinne Háman do Mhordecai, noch do labhair go maith ar son an righ, atá sí na seasamh a tigh Háman. Annsin a dubhairt an righ, Crochuidh é féin uirre.

10 Marsin do chrochadar Háman ar an ccroich do rinne sé do Mhordecai. Annsin do sguir fearg an righ.

CAIB. VIII.

Do hinníseadh do na Hiuduighibh, an comhfhuasgladh do dhearna dhóibh le Ester.

ANSA ló sin féin thug an righ Ahasuerus tigh Háman, nánhuid na Niúduighthead, do Ester an bhainríoghan. Agus tháinig Mordecai a lathair an righ; oir dinnis Ester mar do *bhí sé* dhi.

2 Agus do bhain an righ a fhainne dhe, noch do bhain sé do Háman, agus thug sé do Mhordecai é. Agus do chuir Ester Mordecai ós cionn tigh Háman.

3 ¶ Agus do labhair Ester fós a rís á lathair an righ, agus do shléacht fá na chosuibh, agus do ghuidh sí é maille re déuruibh urchóid Háman an Hagagiteach,

agus an chealg do thríall sé a naghaidh na Niúduighthead, do chur ar cúl.

4 Annsin do chonnuimh an righ amach an ríoghshlat órdha a ccoinne Ester. Agus do sheas sí a bhfiadhuaisi an righ.

5 Agus a dubhairt sí, Más toil leis an righ, agus má fuair misi caraiddha iona radharc, agus *go bhfaicthear* an ní ceart a bhfiadhuaisi an righ, agus *má tá* mé taitneamhach iona radharc, scriobhtar litreacha Háman mhic Hammedatha an Tagagiteach do ghairm air a nais, noch do scríobh sé do scrios na Niúduighthead noch *atá* a nuile phroibhinsibh an righ:

6 Oir ciondus fhéaduimsi fulang an tolc noch thiucfas ar mo dhaóinibh dfaic-sin? nó ciondus fhéaduim scrios mo chinidh dfaicsin?

7 ¶ Annsin a dubhairt an righ Ahasuerus re Hester an bhainríoghan agus re Mordecai an Iúduigh, Féuch, thug mé do Ester tigh Háman, agus do chrochadar 6 féin san ccroich, do bhrigh gur leag sé a lámh air na Iúduighibh.

8 Scríobhuidhsí mar an ccéadna ar son na Niúduighthead, mar is mian libh féin, a naim an righ, agus séuluighidh é le fáinne an righ: oir an scríbhinn scríobhtar a naim an righ, agus shéuluighithear lé fáinne an righ, ní théadann éanduine a fhilleadh air ais.

9 Ann sin do goireadh scríbeoírigh an righ sa nam sin ar an treas mí, (*sí sin* an mhí Síbhan), ar an treas lá fithchiod don mhí sin; agus do scríobhadh (do réir a nuile ní dá ttug Mordecai uadh) chum na Niúduighthead, agus chum fhéara ionuid an righ, agus na mbreitheamhan, agus úachdaran na bproibhinnseadh, noch atá ón India go nuige Etiopia, céud agus fithche agus seachd bproibhinsí, chum gach áon phroibhinsí do réir a scríbhlinne sin, agus chum gach éanphobail do réir a tteangtha, chum na Niúduighthead do réir a scríbhlinne, agus do réir a tteangtha.

10 Agus do scríobh sé a naim an righ Ahasuerus, agus do shéuluigh é le fáinne an righ, agus do chuir sé litreacha lé leachdadhá uadh ar eachuibh, agus marcúighe ar mhúillidhibh, agus ar chámhalluibh, agus ar eachuibh óga choimhlinga.

11 Ionta sin dáontuigh an righ do na Iúduighibh ann gach áon chathruigh a rabhadar iad féin do chruinniughadh a bhfochair a chéile, agus seasamh ar son a nanma, do dhíobhadh, do mharbhadh, agus do scrios, cunhacht an phobail agus na proibhinnse uile do chuirfeadh na naghaidh, a ndaoine beaga aráon agus a mná, agus a néadail do *bhuain* díobh mar chreich,

12 Anáon ló a bproibhinsibh an righ, Ahasuerus, *eadhon*, ar an treas lá déug don dara mí déag, noch isí mí Adar.

13 Cóip na scríbhne do thabhairt mar aithne ann gach áon phroibhinnsi dá fhoillsiúghadh do nuile phobal, agus go mbéidis na Niúduighe réigh a ccoinne an láe sin dá ndioghluilt féin ar a naimhdeibh.

14 Marsin do chúadar amach na postadha do bhí ar nuin mhúillidh agus chámhall, ar na ndéithfríughadh agus ar an mbrostughadh ar sibbail le baithne an rígh. Agus tugadh a níosra a Súsan an pálás.

15 ¶ Agus do chuáidh Mordecai amach as lathair an rígh a néadach ríogha do ghorin agus do bhán, agus maille re mórchoróin óir, agus le culaidh línéuduigh fhinealta agus phurpair : agus do gháirdigh cathair Shusan agus do bhí sí luathgháir-each.

16 Fúaradar na Iúduighe solus agus gáirdeachus, agus solás, agus onóir.

17 Agus ann gach áon phroibhinnsi, agus an gach áonchathruigh, gidh bé áit a tfaic aithne an rígh agus a órdughadh, fúaradar na Iúduighe gáirdeachus agus luathgháir, féusta agus lá maith. Agus thangadar móran do mhuinntir na tíre do bheith na Niúduighibh ; óir do luigh eagla na Niúduigheadh orra.

CAIB. IX.

Na Hiúduighe ar búaladh a naimhde dhoibh, 20 do chomhghadar féusta Párim..

ANOIS annsa dara mí déag, (do bí sin, mí Adar), ar an treas lá déag dhi, a núair do bhí aithne an rígh agus a órdughadh a ngar ré a ccur a ccerich, annsa ló ar shaóileadar naimhde na Niúduigheadh cumhacht díagháil ós a ccionn, (matá gur hiompóigheadh é go contrardha, go rajbh buáidh ag na Iúduighibh ós cionn na muinntire noch do fhúathuigh iad ;)

2 Do chruinnigheadar na Iúduighe iad féin a ccionn a chéile iona ccaithreachaibh air feadh uile phroibhinnsí an rígh Ahasuérus, do chur a láimhe annsa druing do thairg an dochar do dhéanamh : agus níor théud áonduine seasamh riu ; óir do ghabh eagla gach uile phobal rompa.

3 Agus do chuidigheadar úachtaráin, agus riaghlóruigh, agus breitheamhuin, agus oifigidh an rígh, leis na Iúduighibh ; do bhrigh gur luidh eagla Mhordecai orra.

4 Oir bá mór Mordecai a tigh an rígh, agus do chuáidh a chlú amach ar feadh na nuile phroibhinnsí : óir d'fás an duinesi Mordecai ní sa mhó agus ní sa mhó.

5 Marso do bhuáileadar na Iúduighe a naimhde uile le buille an chloidhimh, agus le hár, agus le scrios, agus do rinneadar mar budh toil léo ris an luchd do fhúathuigh iad.

6 Agus ann Súsan an pálás do mharbhadar na Iúduighe agus do mhuigheadar cúig céud fear.

7 Agus Parsandata, agus Dalphon, agus Aspata,

8 Agus Porata, agus Adaliah, agus Aridata,

9 Agus Parmasta, agus Arisai, agus Aridai, agus Bhaiseata,

10 Deich mhic Háman mhic Hammedata, námhuid na Niúduigheadh, do mharbhadar iad ; acht air a néadail níor leagadar a lámh.

11 Tugadh an lásin a lathair an rígh uibhir na méide do marbhadh ann Súsan an pálás.

12 ¶ Agus a dubhairt an rígh re Hester an bhainríoghan, Do mharbh agus do scrios na Iúduighe cúig chéud fear ann Súsan an pálás, agus deithneamhar mac Háman ; cred do rinneadar annsa chuid oile do proibhinnsibh an rígh ? anois cred í hathchuinge ? agus do bhéarthar dhuit í : nó cred é híarratus ní is mó ? agus do dhéantar é.

13 Annsin a dubhairt Ester, Más toil leis an rígh, tugthar cead do na Iúduighibh atá ann Súsan sin do dhéanamh a mórach mar an ccéadna do réir órdúighthe an láesi, agus crochtar deithneamhar mac Háman annsa chroich.

14 Agus daithin an rígh a dhéanamh marsin : agus tugadh a níosra ann Súsan ; agus do chrochadar deich mic Háman.

15 Oir do chruinnigheadar na Iúduighe do bhí ann Súsan iad féin a ccionn a chéile ar an cceathramhadh lá déag don mhí Adar mar an gcéadna, agus do mharbhadar trí chéad fear ann Súsan ; acht níor leagadar a lámh air a néadail.

16 Acht na Iúduighe uile do bhí a bproibhinnsibh an rígh do chruinnigheadar iad féin a ccionn a chéile, agus do sheasadar ar son a nauma, agus fúaradar ciúnas ó na naimhdeibh, agus do mharbhadar dá neascáirdibh seachtmhoghad agus cúig mhíle, acht níor leagadar a lámha air an ccreich,

17 Ar an treas lá déag do mhí Adar, agus ar an cceathramhadh lá déag don mhí chéadna do shocrúigheadar, agus do rinneadar lá féusta agus sólais de. . .

18 Acht na Iúduighe do bhí ann Susan do chruinnigheadar a bhfochair a chéile ar an treas lá déag don mhí sin, agus ar an cceathramhadh lá déag dhi ; agus air an ccúigheadh lá déag don mhí chéadna do shuáimhnigheadar, agus do rinneadar dhe lá féusta agus sólais.

19 Uime sin do rinneadar Iúduighe na mbailteadh mbeag do chomhuigh a mbailtibh gan bhalladha, an ceathramhadh

lá déag do mhí Adar na lá lúathghaire agus féusta, agus na lá mhaith, agus do chur oirchiseacht chum a chéile.

20 ¶ Agus do scríobh Mordecai na neithesi, agus do chuir se litreacha chum na Niúduigheadh óile do bhí a nuile phroibhinsibh an rígh Ahasuerus, a bhfogus agus a coéin,

21 Dá bhuanughadh so na measc, go ccong mhuidis an ceathramhadh lá déag don mhí Adar, agus an cúigeadh lá dhi, gacha bliadhna,

22 Mar an laethe ar shuaimhnigheadar na Iúduighe ó na naimhdebh, agus an mhí do hiompóigheadh chuca ó dhólas go sólas, agus ó dhóbrón go la mhaith: go ndéidís dhíobh laethe feasta agus gairdeachuis, agus oirchiseachd do chur chum a chéile, agus tiodhluicthe chum na mbocht.

23 Agus do ghabhadar na Iúduighe orra féin a dhéanamh mar do thosuigheadar, agus mar do scríobh Mordecai chuca;

24 Do bhrígh gur thríall Hámán mhac Hammedata, an Tagagiteach, nambuid na Niúduigheadh uile, a naghuidh na Niúduigheadh chum a scriosta, agus gur theilg Pur, (eadhon crannchar), dá ndíothughadh, agus dá scrios;

25 Acht a núair tháinig Ester a lathair an rígh, daithin se le litreachaibh an droichthionnsgnamh, do thríall sé a naghaidh na Niúduigheadh, dilleadh ar a cheann féin, agus é féin agus a mhic do chrochadh san croich.

26 Ar a nadhbharsin do ghoireadar Púrim do na láethibhsin, ón nainm Pur. Uimesin ar son bhríathar na litreach, agus ar son gach neithe dá bhfacadar a tíobh a nadhbhairsi, agus noch déirigh dhóibh.

27 Dórdúigheadar na Iúduighe, agus do ghabhadar orra féin, agus air a shiocht, agus ar gach uile dhuine dá cceingeadh riu, iondus nach bhfaileochthai é, go ccoimheadáidís an dá lá so do réir a scribhinne, agus do réir a nuáire cinnte gacha bliadhna;

28 Agus go ccoimhneochthaoi na laethesi agus go ccoimheadfuidhe iad ar feadh gach

éaingheinealuigh, gach éaintreibhe, gach phroibhinne, agus gach éanchaitheacha; agus nach bhfaileochthaoi na laetheso Púrim ó bheith a measc na Niúduigheadh, nó a ccuimhne do dhul a mbáthadh ó na síol.

29 Ann sin do scríobh Ester an bhainríoghan, inghean Abihail, agus Mordecai an Iúduigh, maille ris a nuile úghdarrás, chum an dara litresi Phúrim do dhaingniughadh.

30 Agus do chuir sé na litreacha chum na Niúduigheadh uile, chum na ccéud agus na seacht bproibhinneadh fithchíod do rioghachta Ahasuerus, maille re bríathruibh síothchána agus firinne,

31 Do dhaingniughadh na laétheadhso an Phúrim iona naimsearuibh cinnte, do réir mar do aithin Mordecai an Iúduigh agus Ester an bhainríoghan díobh, agus mar do órdúigheadar air a son féin agus air son a síl, adhbhar a ttoisge agus a ngearáin.

32 Agus do dhaingnidh órdughadh Ester na cúisei an Phúrim; agus do scríobhadh annsa leabhar é.

CAIB. X.

Mórdhacht Ahasueruis. 3 Agus oirdhearcus Mhordecai, noch do bhí sochroidheach do ghná.

AGUS do chuir an rígh Ahasuerus dúibhchios ar a dúitheche, agus air oileanuibh na fairge.

2 Agus gníomha a neirt uile, agus a chumhachta, agus foillsiughadh mhéud Mhordecai, iona ndéarna an rígh mór é, nach bhfuilid siad scríobhtha a leabhar croinice ríogh na Média agus na Persia?

3 Oir do bé Mordecai an Iúduigh dob fhoisce don rígh Ahasuerus, agus budh mór é a measc na Niúduigheadh, agus geanambuil ag iomadamlachd a dhearbhráitheach, ag iarrnidh maitheasa dá dhaóinibh, agus ag labhairt síothchána dá shliocht féin uile.

Leabhar JOB.

CAIB. I.

Trid chasabíd Shatain, do cheastnuigheadh an duine díreach Iob, le milleadh éadula agus chloinne.

DO bhí duine a bhfearann Hus, dar bhainm Iób; agus do bhí an fear sin

iomlán agus díreach, agus neach air a raibh eagla Dé, agus do sheachuin olc.

2 Agus do rugadh móirseisior mac dhó agus triur inghean.

3 Do bí a niaóin mar an ccéadna seacht míle cáora, agus trí mhíle cámhall, agus cúig chéad cúpla damh, agus cúig

chéad assal bainionn, agus teaghlach romhór; iondus gur bhé an fearso duine budh mó don taobh shoir uile.

4 Agus dínthighedís a chlann agus do nídís fleadh *ionat*tighthibh, lá air gach áon díobh; agus do chuiredis fios agus do ghoidís ar a tírur deirbhsheathrach di the agus dól na bhfochair.

5 Agus is amhluidh blá, a nuair do thághadh láethe a bfeidhe timchioll, go ccuireadh Iób fios *orra* agus go náomhuigheadh sé iad, agus go néirgheadh sé sa mhóch na maidne, agus go noffáladh sé iodbhartha loisge *do réir* a nuibhre uile: óir a deireadh Iób, Do bfeidir gur pheac-uigheadar mo mhic, agus gur mhalluigheadar Día iona gcroidhthibh. Marso do niodh Iób go gnáthach.

6 ¶ Anois do bhí lá an tan thangadar mic Dé dá ttaisbeanadh féin a lathair an TIGHEARNA, agus tháinig Sátan mar an gcéadna na measg.

7 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Sátan, Cáit as a ttig tusa? Ansin do fhreagair Sátan don TIGHEARNA, agus a dubhairt, O bheith ag imtheacht fá ccuáirt ar feadh na talmhan, agus ó shiubhal síos agus súas ann.

8 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Sátan, Ar mheas tú mo shearbhfhoghan-*tuigh* Iób, nach *bhfuil* áon ccsmhuil ris air an ttalamh, duine iomlán díreach, aon ar a bhfuil eagla Dé, agus sheachnas olc?

9 Ansin do fhreagair Sátan don TIGHEARNA, agus a dubhairt, An gan adhbhar atá eagla Dé air Iób?

10 Nach déarna túsa fáil na thimchioll, agus a timchioll a thighe, agus timchioll a nuite ní da bhfuil aige air gach aon táobh? do bheannuigh tú oibreacha a lámh, agus do mhéaduigh tú a mhaoin annsa tír.

11 Acht a nois sín do lámh, agus leag í ar a bhfuil aige, agus mailleochridh sé thú ad aghaidh.

12 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Sátan, Feuch, *atá* a bhfuil aige uile iad chumhachduibhsí; amháin air féin na sín do lámh. Marsin dímthigh Sátan amach as lathair an TIGHEARNA.

13 ¶ Agus do bhí lá air a *rabhadur* a mhic agus a inghcána ag ithe agus ag ól fhíona a tigh a ndearbhrathar fá sine:

14 Agus tháinig teachtaire go Iób, agus a dubhairt, Do bhádar na dainh ag treabhadh, agus na hassail ag inngilt lámh riu:

15 Agus thangadar na Sabeánuigh *orra*, agus rugadar léo iad; do mharbhadar fós na seirbhísigh le fáobhar an chloidhimh; agus tháinig misí amháin am áonar as dá innisin duit.

16 An feadh do bhí sé fós ag labhairt, tháinig mar an ccéadna duine eile, agus a dubhairt, Do thuit teine Dé ó neamh, agus do dhóigh sí na caoirigh, agus na serbhísigh, agus do léarloisg iad; agus misí amháin tháinig as am áonar dá innisin dhuit.

17 An feadh do bhí sé marso ag comhrádh, tháinig mar an ccéadna duine eile, agus a dubhairt, Do rinneadar na Cúildéanuigh trí bhanna súas, agus do lingeadar air na cámhalluibh, agus rugadar léo iad, do mharbhadar fós na serbhísigh le fáobhar an chloidhimh; agus tháinig misí amháin am áonar as dá innisin dhuit.

18 An feadh do bhí sé fós ag comhrádh, tháinig duine eile mar an ccéadna, agus a dubhairt, Do bhádar do mhic agus lingheana ag ithe agus ag ól fíona a tigh a ndearbhrathar fá sine:

19 Agus, féuch, tháinig gáoth mhór ón bhfásach, agus do bhuail sí ceithre coirnéil an tigh, agus do thuit sé air na hógánuibh, agus atáid marbh; agus tháinig misí amháin am áonar as dá innisin dhuit.

20 Ansin déirigh Iób, agus do réub sé a fhalluing, agus do bhéar sé a cheann, agus do thuit síos air an ttalamh, agus do adhuir sé,

21 Agus a dubhairt, Tárnochd tháinig mé amach as broim mo mháthar, agus tárnochd fhilltíos mé ann a rís: sé an TIGHEARNA thug úadh, agus sé an TIGHEARNA rug leis; go madh beannuigh ainm an TIGHEARNA.

22 Níor pheacúigh Iób annso uile, ní mó do chuir leimhe a leith Dé.

CATB. II.

Thúd thuille casaoid ó Shatain, do cheastnuigheadh Iób níos géara.

DO bhí lá a rís a nuair thangadar mic Dé dá ttaisbeanadh féin a lathair an TIGHEARNA, agus tháinig Sátan mar an ccéadna dá thaisbeanadh féin a lathair an TIGHEARNA.

2 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Sátan, Cáit as a ttig tusa? Agus do fhreagair Sátan don TIGHEARNA, agus a dubhairt, O imtheacht fá ccuáirt annsa talumh, agus ó shiubhal síos agus suas ann.

3 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Sátan, Nar mheas tú móglach Iób, nach bhfuil áon *cosmhuil* ris air an ttalamh, duine iomlán díreach, áon air a bhfuil eagla Dé, agus sheachnas olc? agus chongmhús a iomláine go daingina a ccomhnaidhe, bíodh gur chorruidh tusa misí na aghaidh, dhá scrios gan adhbhar.

4 Agus do fhreagair Sátan don TIGHEARNA, agus a dubhairt, Croicionn ar son

croicinn, a bhfuil ag duine do bhéaradh sé ar a anam é.

5 Acht cuirse amach do lámh anois, agus bain re na chnáimh agus re na fheoil, agus mailleochaidh sé thú ad aghaidh.

6 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Sátan, Féuch, *atá* sé ann do láimhse; achd amháin cáomhuin a anam.

7 ¶ Annsin do chúaidh Sátan amach ó lathair an TIGHEARNA, agus do bhúail sé Iób le neascóidighibh doilghe ó bhonn a chois go baithis a chinn.

8 Agus do ghlac sé scríobáin curcain dá scríobadh féin leis; agus do shuidh sé síos ar fudh na láthra.

9 ¶ Annsin a dubhairt a bhean ris, An ccongmbann tusa hionláine a ccomhuigh? Malluigh Día, agus éug.

10 Acht a dubhairt seision ría, Labhran tú mar labhras áon do na mnáibh amuid-eacha. Cred so? an nglacfum maith as láimh Dé, agus nach géibham olc ádadh? Anso uile níor pheacuidh Iób le na bhéul.

11 ¶ Anois a nuáir do chúaluidh triúr carad Iób an tolcso uile tháinic air, tháinic gach aon aca ón áit féin; Eliphas an Temaníteach, agus Bildad an Suhíteach, agus Sophar an Naamatíteach: óir do rinneadar ionad coinne re chéile do theacht do dhéanamh doilghis leis agus dá chomhfurtachd.

12 Agus a nuáir do thógbhadar a súile súas a ccéin, agus nár aithnigheadar é, do thógbhadar a nguth ós áird, agus do ghluheadar; agus do réub gach áon díobh a fhálluing, agus do chroitheadar luáith-readh air a ccéannaibh leath re neamh.

13 Mársin do shuigheadar síos na fhochair ar an tialamh air feadh sheachd lá agus seacht noidhche, agus níor labhair áonduine focal ris: óir do chonncadar gur romhór a dhoilghios.

CAIB. III.

Iób, a ceumhigach mhoir, do mhalluigh sé an lá iona rugadh é.

NA dhíáigh so dfoscuil Iób a bheul, agus do mhalluigh se a lá.

2 Agus do labháir Iób, agus a dubhairt,

3 Imthigheadh seachad an lá iona rugadh mé, agus a noidhche *iona* ndubhradh, *Atá* leanabh mic ar na ghiueamhuin.

4 Bíodh an lá sin na dhorchadas; na cuireadh Día beann air ó neamh, agus na lonnuigheadh an solus air.

5 Agradh dorchadas agus scáile an bháis é; comhuigheadh néull air; úambnuigh-eadh dorchadas an lae é.

6 *Ar son* na hoidhche sin, sealbhuingheadh dorchadas é; ná ceangaltar í do láethibh na bliadhna, na tigeadh sí a nuibhir na míos.

7 Féuch, bíodh a noidhchesin aouránach, ná tigeadh áon ghuth solásach innte.

8 Malluighdis an drong mhalluighios an lá í, noch *atá* réidh do thógbháil a ndó-bhróin súas.

9 Bídís réulta a chamhaoire dorchas; bíodh súil re solus aice, acla ná *fughadh* é; narob mó do chife sí éirghe an laoi:

10 Do bhrígh nar iádh sí súas doirse bhronn mo *mhatthar*, nár cheil sí doilghios óm shúilbh.

11 Cred nár éug mé ar tteachd as an mbroinn? *cred* nach bhfuair mé bás a nuáir tháinic mé amach as an mbolg?

12 Cred fár thoirmoshadh na glúine me? nó cred far (tugadh dhamh) na cíocha do dhiughalfáinn?

13 Óir do bhéinn anois am luighe go suáimhneach, agus do bhéinn ciuin, do choidéfoluin: annsin do bhéinn am chomhnuidhe,

14 A bhfochair ríogh agus chomhair-leach na talmhan, do rinne áite uáigneacha dhóibh féin;

15 Nó a bhfochair phrionnsadh agá raibh ór, noch do líon a tígthe le haingiod:

16 Nó mar bhreith fholuighthe gan ionbhuidh ní bhéinn ann; mar naoidheannuibh *nach* bhfacaidh an solus a rianh.

17 Ann sin scuirid na droch dhaoine do bhuaidhirt; agus ann sin bhíos na daoine corrrha na ccomhuighe.

18 *Annsin* shuáimhnighid na príosúnaigh a bhfochair a chéile, ní chluinid siad guth an mhilltéora.

1) *Atá* an beag agus an mor annsin; agus *atá* an searbhfhoghantuigh sápr ó na mhaighistir.

20 Cred as a ttugthar solus don tí *atá* a truaighmhéile, agus beatha don tsearbh ann anam;

21 Noch lear mhian bás, achd ní *thig* sé; agus thochlas dá iarruidh nisa mho na ciste foluighthe;

22 Noch gháirdighios go hiomarcach, agus ar a mbí luathgháir, a nuáir do gheabhuid an nuaigh?

23 *Cred* as a ttugthar solus do dhuine agá bhfuil a shlighe ar ceilt, agus noch do iádh Día a stigh?

24 Óir *thig* mo uchbhadhach súil ithim, agus mo núalghubha ar na ndórtadh anach anhuil uisceadha.

25 Óir an ní dob eagal liom go mór tháinic sé orum, agus an ní rombe ar uáimhnigh mé tháinic sé chugam.

26 Ní raibh mé a ndainging, ní mó do bhí suáimhnios agam, ní mó do bhí mé ciuin; gidheadh tháinic búaidhreadh.

CAIB. IV.

Do agair Eliphas, míoshoighid ar Iób,
7 agus peacadh fuathmhur.

ANSIN do shreagair Eliphas an Teman-
iteach, agus a dubhairt,

2 Má chuirmid romhuinn comhradh do
dhéanamh riot, an mbiaidh doilghios ort?
acht cía fheadus é féin do chongmháil ó
labhairt?

3 Féuch, do theagaisg tú féin mórán,
agus do neartuigh tú na lámha laga.

4 Do chongmhadar do bhriathra súas
an té do bhí-ag tuitim, agus do neartuigh
tú na glúine fanna.

5 Acht a nois tháinig sé ort féin agus
do theid tú a nanbhfainne; do bhean sé
riot, agus ata tú buaidheartha.

6 Nach í so heagla, do dhóthchus, do
dhóigh, agus síreuntachd do shlighteach?

7 Cuimhnigh, iarruim dathchuinge ort,
cía sgriosadh a ríamh, ar mbeith neamh-
chionntach? nó cáit ar gearradh a mach
an sírcun?

8 Do réir mar do chonnaire misi, an
drong threabhus éaicceart, agus chuirios
olc, beanaid an ní céadna.

9 Le sideadh Dé imthighid siad, agus le
hanáil a pholláireadh marblthar iad.

10 Nuair an leomhuin, agus guth an
leomhuin dhiscir, agus fíacla an leomhan
óg, bristear iad.

11 Téid an seinleomhan a mugha do
dhíth creiche, agus a táid cuiléin an leomh-
uin churata sgartha ó cheile.

12 Anois tugadh ní go foluightheach
chugamsa, agus do ghabh mo chlúas beag-
an de.

13 A smuaintightheibh ó fhisibh na
hoidhche, a nuair thuitios codhladh trom
ar dhaóinibh,

14 Tháinig eagla orum, agus crith, noch
do chuir mo chnámha uile ar crith.

15 Ansin do ghabh spiorad thorum
ar maghuidh; do sheas grúag mo chuirp
súas:

16 Dfan sé na sheasamh, achd níor
bhféidir liomsa a fhoirm daithniughadh:
do bhí íomháigh as coinne mo shlúil, do bhí
tochd ann, agus do chúala mé guth
gha rádh,

17 An mbía duine marblthach ní as
ceirte ná Día? an mbiaidh duine ní as
fíorghlaine ná a chruthuigheoir?

18 Féuch, ní chuireann sé táobha ar
bith iona sheirbhiseachuibh; agus cuiridh
sé léimhe a leith a níngiol:

19 Cá mhéad ní sa lúgha annsa droing
áitreabhas a tightheibh criadh, agá bhfuil
a nibunáit annsa luaithreadh, noch bhrúigh-
tear roimhe an míol cñion?

20 Atáid ar na síros ó mhaidin go

nóin: agus imthighid go bráth gan neach
dá cconngluadh.

21 Nach inthigheann seachad an toir-
dhearcus atá ionnta? éaguid, fós gan
eagna.

CAIB. V.

Gu smachtuighthear daoine maithe agus
sáithe.

GOIR a nois, matá duine ar bith
shreigeorus thú; agus cía aca do
na náomhuibh chum a bhfíllte tú?

2 Oir marbhuidh a nfearg an duine
amadánta, agus marbhuidh an fuatl an
duine cáitréorach.

3 Do chonnaire mé an téaigeríomach
ag glacadh fréimhe: ach ar ball do mhall-
uigh mé a aitreabh.

4 Atáid a chlam a bhfad ó dhaingion,
agus atáid brúite san gheata, ní mó atá
aóinneach dá tárthail.

5 Oir ithionn an tocrach a floghmhar
súas, noch bheanas sé as na droighuibh,
agus slúigidh an sladmhoir súas a mhaoin.

6 Matá nach ttig aindeisi amach as an
luaithreadh, agus nach bhfásann búaidh-
readh as an ttalamh;

7 Acht cheana rugadh an duine chum
buidheartha, mar éirgidh na drithleanna
súas.

8 Do ghuidhfinn chum Dé, agus is a
leith Dé do chuirfinn mo chúis:

9 Noch do ní neithe móra dóspointa;
neithe iongantacha gan áireamh:

10 Noch do bhéir fearthuinn air an
ttalamh, agus chuirios uisgeadha air na
machairighibh:

11 Do chur na druinge bhíos ísiol súas
go hárd; chor go náirdeochthaoi an drung
chumthach a ndaingion.

12 Toirmiosgúidh sé tionnsanta na
meabhlach, iondus nach bhféuduid a lámha
a tionnsanta do choimblíonadh.

13 Gabhuidh sé na heagnuidhe iona
ngliocasuibh féin: agus beirthior comhairle
an deithneasuidh ré lánuidh.

14 Teagmhuidh an dorchadas ríu a
nainsir an laoi, agus do níd sméarthachd
san meadhon laé amluail ann sa noidhche.

15 Acht do ní dídean don bhocht air an
ccloidheamh, ó na mbeul, agus ó láimh na
ccumhachdach.

16 Mairsin atá dóigh ag an mbocht,
agus fúidh an téaicceart a béul.

17 Féuch, is beannuighe an té smacht-
uigheas Día; uimesin na tárcuisnighsi
smachtughadh a Nuile-chumhachtuigh.

18 Oir gortuighidh sé, agus ceangluidh
súas: loitigh sé, agus do níd a lámha-
féin slán.

19 Sáorfa sé thú a sé buaidhearthaibh:
fós, a seachd ní bheanfá cánolc riot.

20 A ngorta fuáisgéola sé thú ó bhás : agus a ccogadh ó chumhachdaibh an chloidhimh.

21 Foileochthar thú ó sciúrsa na teangtha : ní mó bhias eagla an scriosta ort a nuáir thiucfas sé.

22 Fá scrios agus fá ghorta do dhéuna tú gáire : ní mó bhias eagla bheathach na talmhan ort.

23 Oir bíáidh tú a síothcháin re cloch-aihb an mhachaire : agus béid beathuigh an mhachaire síothach riot.

24 Agus aitheonuidh tú go mbiáidh do thabernacuil a síothcháin ; agus rachuidh tú dféuchain do bhunaid, agus ní dhéana tú peacadh.

25 Aitheonuidh tú mar an ccéadna go mbiáidh do shíol mór, agus shliochd mar fhéur na talmhan.

26 Tiucfuidh tú chum huáighe a naóis iomláin, amhuil thig síog arbha a steach a nam iomchubhaidh.

27 Féuch so, do spíonamar é, is marso atá ; éist é, agus bíodh a fhios agad ar mhaith riot féin.

CAIB. VI.

Iob, ag aithris a amhghar, 12 agus a naimhchionta ; 14 tug se fa deara ar a charuid a eaccaóine.

ACHT do fhreagair Iob, agus a dubhairt,

2 Uch gan mo dhoilghios ar na chomhthromadhl thríd amach, agus mo thruáighmhéile ar na chur a meadhuibh a naimhfeachd !

3 Oir a nois budh truíme é ná gaineamh na fáirge : uimesin atáid mo bhríathra ar na slugadh súas.

4 Oir atáid soighde a nuile-chumhachduigh ionnam a stigh, ibhig a nimhsin mo spiorad súas : cuirid criothnuighthe Dé iad féin a nórdughadh am aghuidh.

5 A ndéan an tassal fiadhain seitreach a nuáir bhíos féur aige ? nó an ngéimionn an damh ós ccionn a bhídh ?

6 An féidir an ní neamhbhlasta dithe gan salann ? nó an bhfuil blas ar bith a ngealán na huighe ?

7 Na neithe rer dhíúilt manum buáin atáid mar mo bhíadh dóbhrónach.

8 Uch nach bhfaghuim mathchuinge ; agus go ndéonuigheadh Día dhanh an ní lé a bhfuil mo shuíl.

9 Eadhon go madh toil lé Día mó bhásughadh ; go sgaóileadh sé a lámh, agus mísi do ghearradh amach !

10 Ann sin do gheabhuinn cabhair ; fós, iseadh do chruáidheochuim mé féin a

ndóbrón : ná coigleadhl sé ; óir níor chéil mé bríathra an Naóin Náombhá.

11 Cred é mo neart, as a mbiath dóthchus agum ? agus cred é mo chríoch dheighníonach, as a bhfaideochuim mo bheatha ?

12 A né mo neart neart na ccloch ? na an bhfuil mfeóil do phrás ?

13 Nach bhfuil mo chabhair ionnam ? agus an bhfuil meagna ar na bhbreith uáim go hionlán ?

14 Don tí ar a mbi buáidbreadhl do budh cóir da charuid a éaccaóine ; acht tréigidh sé eagla a Nuile-chumhachduigh.

15 Do frith mo dhearbhráithre go fealltach orum mar shruth, agus mar thuile srotha téighid thort ;

16 Noch atá dorchá do bhrígh na hoidhre, agus ann a bhfuil an snacdhá a bhfolach :

17 Gidh bé uáir fhásaid siad te, tiaghuid as : a nuáir bhíd té, mughaidhthear as a nait iad.

18 Do hiompoigheadh casáin a sligh-eadh do leathtaoibh ; tiaghuid a neimhní, agus éugníd.

19 Dféuchadar coimhthionól Thema, do fheitheadar cuideachduigh Shéba orra.

20 Do scannruigheadh iad do bhrígh go rabhadar dóthchusach ; thangadar don náitsin, agus do bhí náire orra.

21 Oir anois ní héainní sibh ; do chíú mo theilgion síos, agus atá eagla oruibh.

22 A ndubhairt mísi, Tabhruidh chugam ? nó, Tugaidh luáidheachd ar mo shon dá bhuir maoin ?

23 Nó, Saoruidh me o láimh na nambad ? nó, Fúascluidh mé ó láimh an chumhachtuigh.

24 Múinigh mé, agus coinneochuigh mé mo theanga na tochd : agus tabhruigh orum a thuigsin cáit a ndéama mé seachrán.

25 Cred é neartmhuire na mbríathar cceart ! acht cred an ní imdheargus bhur naighmíos ?

26 An saóiltí bríathra diomaithbhior, agus glórtha an té atá a néadotlichus, noch atá mar ghaóith ?

27 Iseadh, tuitidhe air an ndileachta, agus tochtaltaoí log dá bhuir ccaruid.

28 Anois uimesin bíthi bhur ttochd, féuchuidh orumsa ; óir is follus díbh má ním bréug.

29 Fillidh, iarruim dathchuinge oruibh, ná bíodh sé na éaicceart ; iseadh, fillidh a rís, a sí nírféantachd atá ann.

30 A bhfuil éaicceart ann mo theanguidh ? nach aithnighionn mo charbad neithe domblasta ?

CAIB. VII.

Gú bhfuil anacar réidh do gach dhuine.
20 Ach do léig Iob a ghearán ré Día.

NACH bhfuil aimsir chinnte ag an nduine air an titalumh? *nach bhfuilid* a láethe fós cosmhúil re láethibh fhir túarustuil?

2 Anhuil iarrus serbhíseach go díth-chiollach an scáile, agus mar bhíos súil an nfr túarustail re *luach* a sháothair:

3 Is marsin do rinneadh misi do shealbhuighadh míos diomhaóinis, agus atáid oídhcheadha tuirseacha ar na cinnheadh dhámh.

4 A nuair luighim síos, a deirim, Cé huair éireochus mé, agus imtheochus a noidhche? agus bím lán diomluitibh a nonn agus a nall go soillsiughadh an laoi.

5 Atá mo chorp ar na éadughadh le péistibh agus le spairtibh luaithrigh, atá mo chroiceann briste, agus ar mbréunadh.

6 Is luáithe mo laethe ná spól fightheadóra, agus atáid caite gan dóthchus.

7 O cuimhuigh *nach bhfuil* ann mo bheatha acht gaoth: ní fhaicfidh mo shúil maith ní sa mhó.

8 Ní fhaicfidh súil an té do chonnaire misi ní sa *mhó* mé: *atáid* do shúilese orum, agus ní bhfuilim ann.

9 Mar imthlighios an uéill agus leaghas seachad: is marsin atá an té théid síos do núaghi ní thincta sé a míos ní sa *mhó*.

10 Ní fhilfidh sé ní sa mhó chum a thighe, ní aithéonuidh a áit é ní sa mhó.

11 Uime sin ní choisgfidh mé mó bhéul; laibhéoruidh mé a namghar mo spioraide; gearaífa mé a searbhús manma.

12 An fairge mé, nó an míol mór mé, as a ccuireann tú faire am thimchioll?

13 A nuair a deirim, Comhthuirteochuidh mo leaba mé, do bhéara mo chúil socamhail dom ghearán;

14 Annsin eagluighidh tusa mé tré aislingthibh, agus criothnuighidh tú mé le fisibh:

15 Ionduis go ttoghann manum tachtadhl, agus bás tar mo bheatha.

16 Fúathuighim é; níor bháill liom marthuinn a ecomhnuidhe: léig dhámlh féin; óir is diomhaóineas mo láethibh.

17 Cred é an duine, as a ndéantá a mhéudughadh? agus as a ccurféa do chroidhe air?

18 Agus as a tiuafa dá fhéuchuin gach aon mhaidin, agus go ndeirtheochthá é gach áon mhóiment?

19 Cá fad bhias tú gan dealughadh ríom, nó nach léigfidh tú dhamh go sluige mé síos mo sheile?

20 Do' pheacaidh mé; cred do dhéana mé riot, ó a dhíonóir na ndaóine? cred

fár shuighidh tú misi mar chomhartha ad aghaidh, ionduis go bhfuilim am mhuiridhin dhámh féin?

21 Agus cred fá nach maitheann tú mo pheacadhl, agus méaiceart do chur ar ccúl? óir coideoluidh mé a nois annsa luáithreadh; agus iarrfa tusa mé ar maidin, acht ní *bhía* mé.

CAIB. VIII.

Ata Bildad ag agra ar Iob, gur chuir se eugcoir a leith Dhúa.

ANSIN do fhreagair Bildad an Suhiteach, agus a dubhairt,

2 Ca fad bhias tú ag labhairt na *neith-ionn* so? agus *ca fad* bhéid briathra do bhéil *mar ghaóith láidir*?

3 An ccláonann Día breitheamhnus? nó an ccláonann an Tuilechumbachdach ceart?

4 Má pheacuígheadar do chlann na aghaidh, agus gur theilg sé a mughá iad ar son a bpeacuidh;

5 Dá nguighféa chum Dé a nam, agus do ghearán do dhéanamh ris a Nuilechumbachdach;

6 Dá mbeithéa fíorghlan agus ceart; go deimhin do mhúisgeoladh sé anois air do shon, agus do dhéanadh áitreabh hionn-racuis sona.

7 Matá gur bheag do thosach, thairis sin do mhéideochadh sé do chríoch dheigh-ionach go mór.

8 Óir fíafuigh, guidhim thú, do na sinnsioruibh, agus ullmhuigh thú féin do spíonadh a naitheach:

9 (Óir ní achd ó a né sinne, agus gan fhíos áon neithe aguinn, do bhrígh go *bhfuilid* ar láethe ar talamh amhuil sgáile:)

10 Nach múinífid siad thú, agus nach innéosuid duit, agus nach aibéoruid briathra amach ó na croidhe?

11 An bhféadann an luachair fás súas gan lathuigh? an bhféadann an sileastar fás gan uisge?

12 An feadh *bhíos* fós iona ghlaise, agus gan a ghearradh síos, críonuidh sé roimhe luibh ar bith *oile*.

13 Is marsin *atáid* casáin gach áoin dhearmadas Día; agus rachuidh dóthchus a ntuarchráibhthigh a mughá:

14 Noch a ngearrfíughthear a dhóthchus amach, agus noch a *mbía* a mhuinighin amhuil fionradh dubháinalluidh.

15 Léigfidh sé anonn é féin air a thigh, achd ní sheasfuidh sé ris: coinneocha sé go daingion é, gidheadh ní mhairidh sé dhó.

16 *Atá* sé glas as coinne na gréine, agus sínidh a bheangán a mhac iona gháirdin.

17 *Atáid* a fhréunha craphtha timchioll an chnocáin, agus do chí sé áit na ccloch.

18 Ma dhíbríonn sé as a áit é, annsin

séunfuidh sé é gha rádh, Ní fhaca mé thú.

19 Féuch, isí so luathgháir a shligheadh, agus fásfuidh neach oile as an titalamh.

20 Féuch, ní theilgfe Dia seachad duine iomlán, ní mó chuidéochus sé le luchd a nuilc do dhéanamh:

21 Nó go lionuidh sé do bhéul lé gáire, agus do phuisine le gáirdeachus.

22 An drong fhuáithighios thú, éaid-eochthar lé náire iad; agus rachuidh áit-reabh an drochdhuine a neamhshuim.

CAIB. IX.

Gu bfuil Dia ceart. 12 Nach cóir cur na aghaidh. 22 Agus go bhéidun sé an neimhchiontach do smachdughadh.

ANSIN do freagair Iób agus a dubhart,

2 Atá a fhios agam gur marsin atá go firinneach: acht ciondus do bhíath duine ceart a bhfiadnuise Dé?

3 Má ní sé imreasain ris, ní fhéadann é a fhreagra aon as an mhíle.

4 Is glic é a ccroidhe, agus is cumh-achtach a neart: cía chrúadhuidh é féin na aghaidh, agus rug buáidh?

5 An té noch athruighios na sléibhte, agus nach bía a fhios aca: noch iompoigh-eas bun ós cionn iad iona fheirg.

6 An té noch chroitheas an talamh as a áit, agus go ccroithnuighid a náith-nighe.

7 An té noch fhúagras don ghréin, agus ní éirghionn sí, agus shéaluigheas súas na réulta.

8 An té ambháin leathnuighios amach na neamha, agus shaltras ar thonnuibh na fairge.

9 Noch do ní Arctúrus, Oríon, agus Pleiades, agus seomradha an taóibhe ó dheas.

10 Noch do ní neithe móra nach féidir dfagháil amach; agus fós ionganta gan áireamh.

11 Féuch, gabhuidh sé thorum, agus ní fhaicim é: imthighidh roimhe mar an gcéadna, agus ní mhothuighim é.

12 Féuch, béiridh sé leis, cía fheadas a thoirmios? cía a déara ris, Cred ní tú?

13 Muna bhfilligh Dia a fhearg, crom-fuid luchd cuidigh a núabhair faói.

14 Nach ro lúgha ná sin théaduimsi freagra do thabhairt dho, agus mo bhríathra do thogha amach daighnios ris?

15 Dá, nach tiubhruinn freagra, dá mbeith go mbeinn ionnruic, acht do dhéan-ainn gearán chum mo bhreithimh.

16 Dá ngoirinn, agus go bhfreagóradh seision mé; thairis sin ní chreidfinn go réistfeadh rem ghuth.

17 Oir brisigh sé mé le stoirim, agus méadnuighidh sé mo chneadhha gan adhbhar.

18 Ní fhuileonguidh sé dhamh manál do tharruing, acht lionuigh sé mé le searbhus.

19 Má labhruim ar neart, féuch, atá seision neartmhar: agus má ar bhréith-eamhnas, cía chuirfios aimn aighniosa síos damh?

20 Má ním mé féin ceart, daimneoch-uidh mo bhéul féin mé: má deirim, Atáim iomlán, áiteochuidh sin mar an céadna éaicneasta mé.

21 Dá mbeith go mbéinn iomlán, thairis sin ní aitheonuin manam: do dhéanuinn tarcuise dom bheatha.

22 Ago éainní ambháin, uime sin a dubhairt mé, Scriosuidh sé an firéun agus an ciontach.

23 Má mharbhann an sciúrsa go hobann, do dhéana seision gáire um dhearbhadh an neimhchiontuigh.

24 Tugadh an talamh a láimh na ndrochdhaoine: folchaidh sé aighthe a bhretheamhansan; muna ndéarnadh, cáit, agus cía eision?

25 Anois is luaithe mo láethe ná posta: teithid as, ní fhaicid maith air bith.

26 Atáid a nimtheachd as amhuil longa lúatha: do nós a niolair dheithfrigheas chum a fhiadhuigh.

27 Má deirim, Dearmodfa mé mo ghearán, léigfe mé mo thuirse dhíom, agus coibhreochuidh mé mé féin:

28 Atáim eaglach fám uile dhoilghios-uibh, atá a fhios agam nach measfa tusa neimhchiontach mé.

29 Má táim go holc, marsin cred fa sáothruighim go diomhaoín?

30 Má nighim mé féin le huisge sneachda, agus mo lámha do dhéanamh comhghlan nach rabhadar a ríamh;

31 Thairis sin, mýchfuidh tusa annsa díg mé, agus do bhéara méadach féin fuath orum.

32 Oir ní duine eision, mar misi, as a tiubhruinn freagra air, agus as a tiuicfaimís a ccionn a chéile a mbreith-eamhnas.

33 Ní mó atá fear smachduighthe eadruinn, do leagfadh a lámh oruinn ar aon.

34 Beireadh seision a shlat uáimsi, agus ná crioithnuighthead a eagla mé:

35 Annsin do laibheoruinn, agus ní bhiadh eagla orum roimhe; acht ní mar sin atá sé agam.

CAIB. X.

Caói Iób, fu bhuáidhreadh throm, do theacht ar dhuine léon.

ATA manam curtha dom bheatha; fuigfidh mé mo ghearán orum féin; laibheoruidh mé a searbhus manma.

2 Déara mé ré Día, Ná damain mé, foillsigh dhamh cred fa cceannairgeann tú riom.

3 *Au* maith dhuit féin go mbrúighfeá, go ttarcuinighfeá sáothar do lámh, agus déalrughadh ar chomhairle na ccionntach?

4 An súile colluidhe atá agad? nó an mar do chí duine do chí tú?

5 An *bhfuilid* do láethe mar láethibh an duine? an *bhfuilid* do bhliadhna mar láethibh an duine,

6 As a bhfuil tú ag loirgaireacht a ndiaigh mo pheachuidhesi, agus ag spionadh a ndiaigh mo chionnta?

7 Atá a fhios agad nach bhfuilim go holc; agus nach *bhfuil* áon fhéadas tártháil as do lámhsí.

8 Asiad do lámha do rinne me agus do chum mé a cceann a chéile timchioll fa gcúairt; gidheadh atá tú dom sgrios.

9 Cuimhnigh, iarruim dathchuinge ort, go ndéarna tú mé mar an cceiríadh; agus an mbéara tú chum an luáithrigh a ris mé?

10 Nach ar dhóirt tú amach mé amhuil bainne, agus do théucht tú mé amhuil cáise?

11 Déaduigh tú mé le croicionn agus le feóil, agus do dhaingnidh tú mé le cnámhuibh agus le féithibh.

12 Do dhéonuigh tú beatha agus fabhar dhamh, agus do choinnhead do chuairt no spiorad.

13 Agus dfoiluigh tú na *neithesi* ann do chroidhe: *atá* a fhios agumsa go bhfuil so agad.

14 Má pheacnighim, annsin comharthuigh tú mé, agus ní saorfuidh tú mé óm éiceart.

15 Ma bhím cionntach, a mhairg dhamh; agus *ná* bhím firéunta, *mar sin féin* ní thóigfe mé mo cheann súas. *Atáim* lán daindeise; uimesin faicsi mo bhuaidhreach;

16 Oir atá sé ag méadughadh. Atá tusa dom fhiadhach amhúil leomhan dísgir: agus a ris taisbeanuidh tú thú féin iongantach orum.

17 Athnéadhigh tú thfiadhuin am aghaidh, agus méuduighidh tú thfearg orum; *atáid* malarta agus cogadh am aghaidh.

18 Uime sin cred as a ttug tú amach as an mbroinn mé? Uch nach bhfagham bás, agus gan súil ar bigh dom fhaiscin!

19 Do, bhéinn amhuil nach béinn ann; do hiomchórthaoi óu bhroinn gus a nuáigh mé.

20 Nach *bhfuilid* mo láethe tearc? *sceir maisceagh*, agus léig dhamh féin, go madh héidir liom socamhal beag d'fagháil,

21 Suil rachus mé *mar* nach bhféad-

fuidh mé filleadh, go crích an dorchaduis agus go scáile an bháis;

22 Dúitche dhorchaduis, mar an ndorchadus *féin*; agus scáile an bháis, gan ordughadh ar bith, agus *áit a bhfuil* an solus mar an ndorchadus.

CAIB. XI.

Do chronuigh Sophar Iób arson peacadh égin foluightheach.

AN sin do fhreagair Sophar an Naamaitéach, agus a dubhairt,

2 Nach ar chóir iomad na mbriathar do fhreagra? agus an cóir fear iomaid cainte do sháoradh?

3 An ttiubhraidís do bhréuga ar dhaóinibh bheith na ttochd? agus a nuair do ní tú magadh, a ndéana éanduine náireach thú?

4 Oir a dubhairt tú, *Atá* mo theagasg glan, agus atáim féin glan ad radharsa.

5 Acht oh nach labhrain Día, agus a bhéul doscladh ad haghuidhsí;

6 Agus go bhfoillseochadh sé dhuit secréide an ghliocuis, go *bhfuilid siad* dubalta dhe sin noch atá! Tuig uimesin gur *luga* iarrus Día ort ná mar do *thuill* do mbhíuimh.

7 An bhféadann tusa le spionadh Día d'fagháil amach? an bhfuighe tú amach an Tuilechumhachdach chum iomláine?

8 *Atá sin* comhárd ré neamh; cred fhéadus tusa do dheanamh? nios dóimhne no ifríonn; cred fheadas tusa do thuicsin?

9 *Is* faide a thombus ná an talamh, agus is leitline é ná a nfaige.

10 Má ní sé malairt, má iadhamh sé súas, nó má chruinnighéann a cceann a chéile, annsin cía fhéadas a thoirmiosg?

11 Oir aithnighidh sé daóine díomhaóine: do chí sé fós an tolc; nach measfuil sé annsin é?

12 Oir budh mian leis a nduine ndíomhaóim bheith glic, bíodh go rugadh an duine *amhuil* bromach assail fhiadbáin.

13 Má ullmhuighionn tú do chroidhe, agus do lámha do shíneadh amach chuige;

14 Má *bhíonn* éiceart an do lámh, cuir a bhfad uáit é, agus ná fuluing olc do chomhuide aon do thabernacluibh.

15 Oir annsin tóigfe tú do cheann súas, gan toibhéim; bíaidh tú fós, daingion, agus ní bhíaidh eagla ort:

16 Do bhrigh go ndearmadfa tú hanacra, agus go ccuimhneochuidh tú *i* mar a nuisce imthighios roimhe:

17 Agus bíaidh haóis ní is gloine ná an meadhón laoi; déabrochuidh tú amach, bíaidh tú mar an maidin.

18 Agus bíaidh tú suáimheach, do bhrigh go bhfuil dóthachus agad; iseadh,

tochalluidh tú *ad thimchioll*, agus glacfuidh tú do shuáimhnis a ndaingion.

19 Luidhfidh tú síos mar an ceadna, agus ní chuirfe ánduine eagla ort; do dhéanuidh fós mórán athchuinge chugad.

20 Acht failleochuid súile na cciontach, agus ní rachuid as, agus bíaidh a ndóthchus amhuil séideadh auala.

CAIB. XII.

Gu bhfuil áit ag Dia tré na chumhacht ós gach ní, aindeis do chur fós ar dhuine ceart.

AGUS do fhreagair Iób, agus a dubh-airt,

2 Ní bhfuil amharus gur sibhsi na daoine, agus rachuidh an gliocus déug a ncinfeachd ribh.

3 Acht atá tuigse agamsa comhmaith ribhsi; ní bhfuilim ní is ísle ná sibh; fós, cía ag nach bhfuil fios a leithéid so do neithibh?

4 Atáinsi mar áon ar na fhochmhuid-eadh ó ná chomharsain, noch ghoireas ar Dhía, agus a bhfreagramm sé é: do nithear magadh tarcuisneach ar an nduine cheart dhíreach.

5 An té bhíos a ngar do sciorradh le na chosuibh, atá sé mar lampa tharchuisneach a smúaineadh an tí bhíos air a shocarachd.

6 Atáid tabernacuil na sladmhoireadh síochanta, agus atáid an drong fhearguidhios DÍA daingion; dá ttabhair Dia go liomarcach iona láimh.

7 Acht fiafrnigh anois do na hainmhibh, agus múinifid duit; agus déanlaithibh a naéir, agus inneosuid duit:

8 Nó labhair ris an talamh, agus múinifidh sé dhuit: agus foillseochuid eisc na farge dhuit.

9 Cía ag nach bhfuil a fhios díobhso uile gur bí lámh an TIGHEARNA do riune so?

10 A lámh a bhfuil anum gach uile neithe bhí, agus anáil an chinidh dáonna uile.

11 Nach dearbhaun an chlúas briathra? agus nach mblaisionn an bhéul a bhiadh?

12 Ag na sinnsearuibh atá an gliocus; agus tuigsi a bhfad na láetheadh.

13 Acht aigeson atá gliocus agus neart, atá comhairle agus tuigse aige.

14 Féuch, brisigh sé síos, agus ní héidir a chur súas a ris; iadhuidh sé duine súas, agus ní héidir oscladh dhó.

15 Féuch, conghaidh sé na huisgeadhla, agus tiormuighidh súas, agus cuiridh sé amach mar an ceadna iad, agus iompoighid síad an talamh bun ós cionn.

16 Agus aigeson atá an neart agus an gliocus: is leis an té mealltar agus an té mheallas.

17 Beiridh sé comhairligh leis ar na míleadh, agus do ní sé óimhde do na breitheamhhuibh.

18 Sgaóilidh sé cuibhreach na ríogh, agus criosluighidh sé a ccaoil le crios.

19 Beiridh sé prionusadha leis millte, agus claóidhigh an cumhachtach.

20 Athruighidh sé glór a nfirein, agus tógbhuidh leis tuigse an tseanóra.

21 Dóirtigh sé tarcuisne ar phrionnsadhuibh, agus laghaduigh sé ceart na cumhachdach.

22 Foillsighidh sé neithe domhne as an dorchadas, agus do bheir sé amach chum soluis scáile an bháis.

23 Méuduighidh sé na cineadhacha, agus scriosuidh sé iad; fairsingidh sé na críocha, agus cumhangaidh sé iad a ris.

24 Tógbhuidh sé leis croidhthe na druinge is oirdhearca ar dhaoineibh na talmhan, agus do bheir orra bheith ar seachrán a bhfásach mar nach bí slighe ar bith.

25 Bid ag sméarthachd annsa dorchadas a néagmhuise soluis, agus do bheir sé orra tuitim anonn sa nall mar fhear meisge.

CAIB. XIII.

Atá fonn ar Iób a pheacadh daithniughadh, 21 noch bá cionfáth dá thriobloid.

FEUCH, do chonnaire mo shúit so uile, do chúala mo chlúas agus do thuig sí é.

2 An ní is fios daoibhse, atá fios an neithe ceadna agamsa: ní bhfuilim ní is ísle ná sibh.

3 Go deimhin budh mian liom labhairt ris a nuile chumhachdach, agus atá fonn orum aighnios do dhéanamh ré DÍA.

4 Acht go deimhin is luchd cumtha bréag sibhsi, is leagha nach fíu éinni sibh uile.

5 Uch nach éistí uile; agus budh é sin bhur ccríonnachd.

6 Éistigh a nois rem aighnios, agus tugaidh aire do dhíospoireacht mo bhéil.

7 An laibheorthaói go cláon ar son Dé? agus a ndéantáoi caint go mealltach ar a shon?

8 An ngéubhthaói a phearsa chugaibh? a ndéantáoi imreasain ar son Dé?

9 An maith go spíonfadh sé amach sibh? no mar fhochmhuideas duine ar óile, an marsin budh áill libhsi magadh do dhéanamh airson?

10 Go deimhin aithfeoruidh sé oruibh, má ghlacthaói pearsanna go secréideach.

11 Nach déana a oirdhearcusan eaglach sibh? agus nach ttuitfidh a úamhair oruibh?

12 Atá bhur ccuimhne cosmhuil ré luáith? bhur ccuirp re corpuibh criadh.

13 Bithi bhur ttochd dìomsa, léigidh dhamb, go labhra mé, agus tigeadh orum an ní is áill.

14 Cred fà nglacaim mfeoil á mfiac-luibh, agus fà ccurim mo bheatha ann mo láimh?

15 Dá mbeadh go muirfeadh sé mé, thairis sin cuirfe mé mo dhóigh ann: acht coiseona mé mo shligthe féin dá lathair.

16 *Budh* eision fòs mo shlánughadh: óir ní thiucfaidh fùarchráibhtheach dá lathair.

17 Eistigh go dúthrachdach rem ghlór, agus rem fhoillsiughadh le bhur cclúsaibh:

18 Féuchuidh anois, do chuir mé mo chúis a nórdughadh; atá a fhios agum go cceirteochthar mé.

19 Cía hé féin thaigeorus rìom? óir anois, má bhím am thoched, faoidhidh mo spiorad asum.

20 Amháin ná déana dhá nì rìom: annsin ní fhoileochuidh mé mé féin uait.

21 Tarruing do lámh a bhfad uaim: agus ná cuireadh húamhan eagla orum.

22 Ansin goirse, agus freagoruidh mé: nó léig dhamh labhairt, agus tabhairsi freagra orum.

23 Cred é uibhir méigceart agus mo pheacadh? tabhair orum mo shárughadh, agus mo pheacadh daithniughadh.

24 Cred fà bhfolchann tú haghaidh, agus fà measann tú misi am námhuid dhuit?

25 An mbrisfidh tú duilleóg teilgthe anonn sa nall? agus an ngérfanfa tú an connlach tirim?

26 Oir scrìobha tú neithe searbha am aghaidh, agus do bheir tú orum sealbhlughadh a néigceart móige.

27 Cuiridh tú mo chosa mar an ccéadna annsa cheap, agus féachuidh tú go cáol ann mo chasanuibh uile; cuiridh tú cló ar sháluibh mo chos.

28 Agus eision, imthighidh sé as, mar ní lobhtha, amhail éadach ithid léamhuinn.

CAIB. XIV.

Foillsiughadh ar dhìomhaíneas na beathasa.

DUINE beirthior ó mhnaói bí sé gearr-sháoghlach, agus lán damhgar.

2 Fásuidh sé do nós blátha, agus gearrthar síos é; teithidh sé fòs mar scáile, agus ní fhanann sé go búan.

3 Agus an bhfosclann tusa do shúile air a leithidh sin, agus an ttagann tú misi chum breitheamhuais chugad?

4 Cía fhéadas ní glan do bhuain as ní neamhghlan? ní fhéadann cánduine.

5 O chítear gur cinneadh a láethe, atá uibhir a mhíos agadsa, dórduigh tú a thòronna nach bhféadann sé dul thàrsa;

6 Fill úadh, chor go bhféadfadh suaimh-

níughadh, nó go ccoimlìonuidh sé, a lá, amhail fórmáluigh.

7 Oir bí dóigh as crann, má ghéarrthar síos é, go ngabhlochuidh a rís, agus nach sguirfidh a bhuinnéan máoth.

8 Má tá go mbiáidh a fhréamh foirfe anusa talamh, agus go rachuidh a bhun déug annsa chríaidh;

9 *Thairis sin* tré chongnamh a nuise fasfuid a bheangáin, agus do bhéara amach craobha amhuil plannda.

10 Acht éuguidh an duine, agus imthighidh sé as: agus, an tau thoirbhíreas an duine a spiorad súas, cúit a *bhfuil* sé?

11 *Mar* fhaillighid na huisgeadha ó nfairge, agus thráighios an tuile agus thiomuighios súas:

12 Marsin luighios an duine síos, agus ní éirghionn, nó go *rabhuid* na neamha gan a bheith ann ní sa mhó, ní mhúis-ceoluid siad, agus ní dhúiseochar as a ccodladh iad.

13 Uch, nach bhfolchann tusa misi ansa núaigh, nach congmhann tú a núaignios mé, go ndeachuidh thféarg thorum, nach cuirionn tú aimsir chiunte síos damh, agus mo chuimhniughadh!

14 Má gheibh duine bás, an mbiáidh sé béo a rís? fuireochuidh mé lé huile láethibh maimsire cinnte, nó go tí mo mhalairt.

15 Goirfidh tusa, agus freagoruidh misi thú: bíaidh dúil agadsa a nobair do lámh.

16 Oir anois áirmhagh tú mo choisceimigh: nach bhfuil tú ag faire ós cionn mo pheacuigh?

17 *Atá* mo shárughadh ar na shéuladh súas a mála, agus fuaighidh tú súas méaicceart.

18 Agus go deimhin an slíabh bhíos ar ttuitim, téid sé as: agus áthruighthior an charruig as a háit.

19 Cathaid na huisceadha na clocha: cuiridh tusa ar neimhní na neithe fhásas as críaidh na talmhan, díobháighidh tú dóthehus an duine.

20 Búdhuigh tú go bráth na aghaidh, agus imthighidh seision: áthruighidh tú a chruth, agus cuiridh tú ar siubhal é.

21 Tigid a mhic chum onóra, agus ní bhí a fhios sin aigesion; agus cuirthear síos iad, acht ní bheir seision aire orra:

22 Acht do gheabha a fheoil na thimchioll pían, agus guilfidh a anam a stigh ann.

CAIB. XV.

Do spreag Eliphaz Iób mar dhuine do chur eagla Dé far ccúl.

AN sin do fhreagair Eliphaz an Teman-íteach, agus a dubhairt,

2 Ar chóir do dhuine críonna éolus díomháoin do labhairt, agus a bholg do líonadh leis an ngoaith a noir?

3 Ag tagrá le glór míotharbhach? nó le briathruibh le nach bhféadam sé maith ar bith do dhéanamh?

4 Aseadh, do theilg tusa eagla dhíot, agus do thoirmisg tú urnaighthe a bhfiadhuise Dé.

5 Óir labhruidh do bhéul hégceart, agus beiridh tú teanga an chealgaire do rughaín.

6 Damnuighidh do bhéul féin thú, agus ní misi: aseadh, isiad do phuisíne féin fhiaghnuighios a taghaidh.

7 An tusa an céaddhuine do rugadh? nó a ndéarnadh thú roimhe na cnocuibh?

8 An gcuala tú secréid Dé? agus an leithrigeann tú an gliocas duit féin?

9 Cred é an fios atá agadsa, nach bhfuil aguinne? *cred* thuigios tú, nach bhfuil ionnuinne?

10 *Atáid* aguinne araon an duine ceinnliath agus an duine rofhoirfe, is ro shine ná hathair.

11 An bhfuilid furtachda Dé beag agadsa? an bhfuil éainní secréideach agad?

12 Cred as a mbeirionn do chroidhe leis thú? agus cred air a sméidid do shúile,

13 As a niompoighionn tú do spiorad a naghaidh Dé, agus a léigíonn tú na bríathrasa do dhul amach as do bhéul?

14 Cred é an duine, as a mbiáth sé glan? agus an té rugadh ó mhnaói, as a mbiáth sé fíreunta?

15 Féuch, ní chuireann sé ionntaobh iona náomhuibh; ní bhfuilid fós, na neamha glan na fhiádhnuise.

16 Ca mhéid níos adhfhuathmhaire, agus níos shailche na sin *atá* an duine, noch ibhios éigcéart amhuil uisge?

17 Taisbeantuidh misi dhuit, éist riom; agus an ní do chonnaire mé foillséochuidh mé é;

18 Noch do innisiodar dáoiné glioca ó na naithribh, agus níor cheiliodar é:

19 Dár tugadh amháin an talamh, agus níor inthigh coimhídhtheach ar bith na measc.

20 Siubhuigh an drochdhuine a bpéin ar feadh a sháoghail, agus ceiltior úibhir a bhliadhan don bhruidhteach.

21 Bí tornán úamhnach iona chlúasuibh: tiuicuidh an millteoir air iona mhacnus.

22 Ní chreidíonn sé go bhfillfidh sé amach as dorchadas, agus atá an clóidheamh ag fuireach ris.

23 Bí sé air sírshuibhal ag íarruidh aráin, *gá radh*, Cáit a bhfuil sé? atá a fhios aige go bhfuil lá an dorchadais aige air ball.

24 Do dhéana buaidhreadh agus goimh eaglach é; béaruid siad buaidh na aghaidh, amhuil rígh ullamh chum catha.

25 Óir sínidh sé a lámh amach a naghaidh Dé, agus neartuighidh sé é féin a naghaidh a Nuilechumhachduigh.

26 Ríothaidh sé air, air a mhuineal, ar chnaipibh tiugha a sciathadh:

27 Do bhrígh go bhfolchann sé a ghnúis lé na mhéathus, agus do ní cológa méathuis air a bhléunuibh.

28 Agus áitreabhúigh sé a ccaithreachaibh uáigneacha, a tightheibh ann nach ccomhnuighíonn éanduine, noch atá ullamh chum bheith na ccáránuibh.

29 Ní biáidh sé saidhbhir, ní mó bhuáineóchus a shubstaint, ní fhaideochuidh sé a iomláinesin air an ttalamh.

30 Ní dheileochuidh sé amach ar dorchadas; tiormochuidh an lasair súas a bheagáin, agus lé hanáil a bhéil rachuidh sé as.

31 Ná cuireadh an té atá meallta a dhóigh a ndíomhaóineas: óir budh díomhaóineas a luaigheacht.

32 Coinhliónfuidhtear é roimhe a an, ní bhíaidh a bheanáin glas.

23 Croithfidh sé dhe a cháor anabuidh mar an fhineamhuin, agus cáinhfidh dhe a bhlath mar an ccrann ola.

34 Óir *biáidh* comhchruinniughadh na bhfáurchraibhteach áonránach, agus loisgidh teine dún na ccumhthach.

35 Toirrchear ó urchóid iad, agus beirid siad olc, agus ullmhuigh a mbolg mealltóireacht.

CAIB. XVI.

Gearán Iób. 7 Fát a dhoilghios, 17 agus fós a mheisneach.

ANNSIN do fhreagair Iób agus a dubhairt,

2 Do chúala mé mórán dá leithéidibh sin do neithibh: is buáidheartha na cobharthacha sibh uile.

3 An mbiáidh deireadh ar bhriathruibh díomhaóine? nó créd ní thusa dána as a bhfreagrann tú?

4 Déadfuinnsi féin labhairt mar an gcéadna mar do níthíse: dá mbeith bhur nanum a náit manmasa, déadfuinn bríathrasa do chrúachadh súas ann bhur naghaidh, agus mo cheann do chrothadh oruibh.

5 Do neirteochuinn sibh lé mo bhéul, agus do laighdeochadh corrughadh mo phuisíneadh *bhur ndoilghios*.

6 Matá go labhruimsi, ní laghduighthear mo dhoilghios: agus *má tá* go ccoisgiom, créd é an fúaradh atá agum?

7 Acht a nois do rinne sé currtha mé: do rinne tusa mo chuideachda uile uáigneach.

8 Agus do líon tú do chnaguibh mé, *mar fhiaghnuise am aghaidh*; agus mo

thruadhús ag eirghe súas ionnum do ní sé fiadhuise a cclár méadain.

9 Stialluidh sé mé iona fheirg, an té fhuathighios mé: do ní sé gioscán le na fhiacraibh orum; géuruigh mo námhuid a shúile orum.

10 Do chraosocladar orum le na mbéul; do bhuáileadar mé air an ngruáidh go scannlach; do chruinnigheadar iad féin a cceann a chéile am aghaidh.

11 Do sheachuid Dá don duine neimhdhiadha mé, agus diompoigh sé úadh me a lámhuibh na ndrochdhaóine.

12 Do bhí mé a súaimhneas, acht do bhris sé ó chéile mé: do ghlac fós ar mhuineal mé, agus do chroith a mbloghuibh mé, agus do chuir súas mar chomhartha dhó féin mé.

13 Do thimchiolladar a shaigneadóirigh mé fa gcuairt, brisidh sé mo dhubbáin ó chéile, agus ní choigleann sé; dóirtigh sé mo dhombas amach air an ttalamh.

14 Brisidh sé mé lé briseadh ar bhriseadh, riothuigh sé orum amhuil aitheach.

15 Dfúáigh mé saicéadach ar mo chroic-ionn, agus do shaluigh mé madharc annsa lathuigh.

16 Atá mo ghnúis gránna ó ghu, agus atá scáile an bháis ar fhorhubhuibh mo shúl;

17 Ní air son éainéceirt ann mo láimhsi: mar an gcéadna as glan murnaighe.

18 O a úir, na soluighse mhfuil, agus ná faghadh méighiomh ionad ar bith.

19 Mar an gcéadna anois, feuch, atá mfiadhuise ar neamh, agus atá mo chuimhniughadh os árd.

20 Is tarcuisneach lem cháirdibh mé: acht atáid mo shúile ág dórtadh déur chum Dé.

21 Uch nach éidir lé neach tagra ar son duine re Día, amhuil *thagras* duine ar son a chomharsan!

22 A nuair thiucfaid beagán bliadhan, annsin rachuidh mé san tslighe *as* nach bhfillfidh mé.

CAIB. XVII.

Gur neart do nfhirein Día, neach do chuirios críoch ar a thriobloid.

ATA manál truáillidhe, do caitheadh mo laethe, atáid na huáighe réidh romham.

2 Nach *bhfuilid* luchd magaidh am fhochair? agus nach bhfuil mo shúil do ghnáth iona mbrostughadh?

3 Léig síos anois, cuir misi a ndaingion ad fhochair; cía hé an té bhuáilfios lámha riom?

4 Oir dfoluigh tusa a ccroidhe ó thuic-sin: uimesin nach áirdeochuidh tú *iad*.

5 An té labhrus spleadhachus re na

cháirdibh, is dearbh go bhfailleochuid súile a chloinne.

6 Do rinne sé dhíomsa mar an gcéadna focal magaidh an phobail; agus do bhí mé am thiompan rompa.

7 Atá fós mo shúil céodhach tre dhoilgheas, agus atáid mo bhoill uile amhuil scáile.

8 Bíaid *daoine* ionnraa critheaglach uimeso, agus corrochuidh an neimhchiontach é féin súas a naghaidh a nfuarchráibh-thigh.

9 Congmhaidh fós an firein a shlighe féin, agus fear na nlamha glan neartochai é nís mó.

10 Acht air bhur sonsa uile, fillidh, agus tigidh anois: oir ní fheaduimsi *áonduine* glac dhagháil cadruibh.

11 Do chúadar mo láethe thoram, do briseadh amach mo thionuscanta, *eadhon* smuaintighe mo chroidhe.

12 Athruighid siad a noidhche ann a lá: atá an solus a bhfogus do bhrígh an dorchadais.

13 Má fhuirighim, sí a nuáigh mo thigh: do rinne mé mó leabuighe a ndorchadas.

14 A dubhairt mé ris an morgadh, *Is* tú mathair: ris an bpéist, *Is* tú mo mháthair, agus mo dheirbhshúr.

15 Agus cáit *a bhfuil* anois mo dhóthchus? ar son mo dhóthchuis, cía chífear é?

16 Rachuid siad síos go barradhuibh an luig, a nuair bhías *ar* ccomhnuighe lé chéile annsa chriáidh.

CAIB. XVIII.

Ata Bildad ag cur úabhar a leith Iób.

5 *Agus ag teacht tar anacra an drochdhuine.*

ANNSIN do fhreagair Bildad an Suhítiteach, agus a dubhairt,

2 Cá fad bhías *suil* chuirfios tusa críoch air bhríathruibh? comharthuigh, agus na dhiaigh sin laibheoraimne.

3 Cred fá meastar sinne mar ainmhintidh, agus measta truáilthe ann do radharsa?

4 Stialluidh sé é féin iona fheirg: an ttréigfichtear an talamh ar do shonsa? agus an náthrochthar an charrac as a háit?

5 Aseadh, cuirfidhthear solus an drochdhuine as, agus ní dhéalrochuidh drithse a thineadh.

6 Bíaidh an solus na dhorchadas iona thigh, agus cuirfichtear a choinneal as maille ris féin.

7 Dhéanfughear coiscéime a neit cumhang, agus téilgidh a chomhairle féin síos é.

8 Oir atá sé teilgte a líon le na chosuibh féin, agus atá sé ag siubhal air pintéir.

9 Glacfluidh an paintér é air sháil, agus béaruidh an sladhbóir air.

10 *Atá* an paintér léigthe fá na chomhair aansa talamh, gáisde na choinne anusa tslighe.

11 Cuirfidh críothnuighthe eagla air ar gach aontaóibh, agus cuirfidh a nuinighin a chos é.

12 Biáidh a neart ocrach, agus biáidh scrios réidh agá tháobh.

13 Unaóifidh sin neart a chroicinn: eadhon unaóifidh céaidghin a bháis a neart.

14 Tochaltfar a dhóthchus amach as a thigh, agus béaruigh sin go rígh na núathbhás é.

15 Áitreabhúigh sé iona thigh, do bhrígh nach leis féin é: croithfighear ruibh ar a áitreabh.

16 Tiormochthar a fhréumha shíos, agus gearrfuighthear shúas a bheangáin anach.

17 Scriosfuighthear a chuimhne as an ttalamh, agus ní bhfuighe sé ainm ar bith anusa tsráid.

18 Díbeorthar ó sholus go dorchadas é, agus tairneochthar é as a tsáoghal.

19 Ní bhiáidh mac nó mac mic aige a measc a dhaóine, nó duine béo iona áitibh.

20 An drong thiucfas na dhúáigh béid lán dúathbhás fá na lá, mar do bhí an drong do chuáidh roimhe imeaglach.

21 Go deimhin isé so áitreabhadh an drochdhuine, agus isé so áit *an té dá* nach aithnidh Dia.

CAIB. XIX.

Atá Iób, ag gabháil sólas do féin as an eiseirighe ó mharbhúibh.

ANNSIN do fhreagair Iób agus a dubhairt,

2 Ca fad bheithí ag buáidhreadh mamma, agus dom bhriseadh a ccothaibh lé bríathruibh?

3 Na deich núairesí do mhasluigheabhair mé: ní bhfuil náire oruibh go ndéarn-abhair sibh féin coimhidhtheach dhamh.

4 Agus go deimhin a ecás go ndéarna mé seachrán, fanaidh mo sheachrán agam féin.

5 Mas deimhin go móruighthí sibh féin am aghaidh, agus go ttaigeorthaóí am aghaidh mo mhasla:

6 Bíodh a fhios aguibh anois gur bé Dia do chlaóidh mé, agus do thinnchill mé le na líon.

7 Féach, goirim na comhairc ar a néagcóir, ach ní cluintear mé: éighim go hárd, áclat ní déantar breitheamhnus ar bith.

8 Do dhruid sé súas mo shlighe nach bhféaduim imtheachd, agus do chuir sé dorchachd am chasánuibh.

9 Do nochd sé as mó ghlóir mé, agus rug sé an choróin dom cheann.

10 Do mhill sé mé da gach áon taóibh, agus dínthigh mé: agus do áthruigh sé mo dhóthchus amhuil crann.

11 Do adhain sé mar an gcéadna a dhioghaltas am aghaidh, agus measuidh sé mé dhó féin mar aén da náimhde.

12 Tigid a bhuidhne a ccionn a chéile, agus tógbhuidh súas a slighe an aghaidh, agus suighid timchioll fá gcúairt mo thighe.

13 Do chuir sé mo dhearbhráithre a bhfad uáim, agus atáid mo luchd aitheanta thríd amach coimhigheach.

14 Do fháilligheadar mo luchd gaóil, agus do dhearmadar mo cháirde muinnteartha mé.

15 Measuid an drong áitreabhus ann mo thigh, agus mo chailínigh, mar choinhidhtheach mé: is oidhe mé ann a radharc.

16 Do ghoir mé air mo sheirbhíseach, agus níor fhreagair sé mé; do athchuigidh mé é lé mo bhéul.

17 *Atá* manál coimhidhtheach dom mhnaóí, má tá gur farr mé a nonóir chloinne mo chuirp féin.

18 Fós, do tharcuisnigheadar leinibh óga mé; déirigh mé, agus do labhradar am aghaidh.

19 Do fhúathuigheadar mo cháirde díse uile mé: agus an drong do ghrádh-uighios, dfillleadar am aghaidh.

20 Do cheangail mo chnámha dom chroiceann agus dom fheoil, agus atáim ar ndul as maille re croicinn mfiacal.

21 Bíodh trúaighe agaibh dhamh, bíodh trúaighe agaibh dhamh, ó mo cháirde; óir do bhain lámh Dé riom.

22 Cred as a bhfuiltise dom ingheim mar do ní Dia, agus nach lór libh mfeóil?

23 Uch nach bhfuilid mo bhríathra anois scríobhtha! uch gan iad a ccló a leabhar!

24 Go mbeidís greanta lé peann iaruinne agus lúaigne a ccaruic go bráth!

25 Oir atá a fhios agam go mairionn mfuascaltóir, agus go seasfuidh sé an lá déighionach air an ttalamh:

26 Agus má tá go ccrinnfidh péist an corpa tair éis mo chroicinn, thairis sin do chífé mé Dia ann mfeóil:

27 Noch do chíteas ar mo shon féin, agus ní neach oile, agus do chífid mo shúile é; *matá* gur leaghadar mo dhubháin a stighe ionnam.

28 Acht dob ionráidh dhíbhse, Cred as a bhfuilmidne dhá ingheim, mar chitear go bhfuighthear bun na cuise annam?

29 Bithi eaglach roimhe an gcloidheamh: óir do bheir an téaigceart pionús an chloidhimh leis, chor go mbía a fhios agaibh go bhfuil breitheamhnus ann.

CAIB. XX.

Ata Sophar ag foillsiughadh staid agus deireadh an drochdhuine.

A NN sin do fhreagair Sophar an Naamatiteach, agus a dubhairt,
2 Ar a nadbhbharsin do bheirid mo smuáintighe orum freagra, agus ar a shon-
so do ním deithnios.

3 Do chúala mé armáir mo scannla, agus do bheir spiorad mo thuigsiona orum freagra.

4 Nach bhfuil a fhios so agadsa riamh, ó suigheadh an duine air an ttalamh.

5 Gur géarr caithréim an drochdhuine, agus gairdeachus an fhúarchraibhthigh nach bhfuil acht móment ann?

6 Matá go néirghionn a oirdhearchus súas gus na neamhuibh, agus go roith-
elionn a cheann na néulla;

7 Thairissin rachuidh sé amúgha go bráth mar a shalchar féin: déaruid an drong do chonnaire é: Cáit a bhfuil sé?

8 Eitillfidh sé ar siubhal amhuil aisling, agus ní fhuighthear é: agus teithigh sé amhuil brionglóid na hoidhche.

9 Mar an gcéadna an tsúil do chonnaire 6 ní fhaicfidh sí ní sa mhó é; ní mó amhaireos a áit féin é ní sa mhó.

10 Iárrfuid a chlann na boichd do riar, agus aiscogaid a lámha a maóin.

11 Atáid a chnámha lán do pheacadhuibh a óige, noch luighfios leis síos anusa chriáidh.

12 Bíodh gur milis leis olc iona bhéul, bíodh go bhlolchann sé fá na theangaidh é;

13 Bíodh go ccoiglionn sé é, agus nach tréigionn é; acht a choimhéud choidhche a lár a charbaid:

14 Gidheadh iompoighidh a bhíadh iona innighibh, isé domblas na naitheach nimhe ann é.

15 Do shluig sé saidhbhrios síos, agus sceithfidh sé a níos íad a ris: teilgfidh Dá amach as a bholg íad.

16 Súighfidh sé nimh na naitheach: muirfidh teanga a naithir nimhe é. -

17 Ní fhaicfidh sé na haibhne, na srotha, na srutháin mheala agus ime.

18 An ní air son ar shaothruigh sé aiseoguidh sé é, agus ní shluighfidh sé síos é: do réir a mhaóine bhias an taiséag, agus ní dhéana sé gairdeachus ann.

19 Do bhrígh go ndéarna sé sárughadh agus gur thréig sé na boicht; do bhrígh gur bhean sé amach ar éigean teagh nach é féin do thóg;

20 Go deimhin ní mhoitheochuidh sé suáimhneas iona bholg, ní thárthochuidh sé don ní agá raibh dúil aige ann.

21 Ní fúighthear éinni dá bhíadh;

uimesin nach bíaidh súil ag áonduine ré na mhaóin.

22 A niomláine a thábhachta bíaidh sé a gcumbgach: tiucfaidh lámh gach uile dhrochdhuine air.

23 A nuair bhias sé ar tí a bholg do lionadh, teilgfidh Dá fráoch a fheirge air, agus fearfuidh air é an feadh bhias ag ithe.

24 Teithfidh sé roimhe a narm iaruin, agus buáilfidh an bodha cruáidhe thríd é.

25 Atá sé tairngthe, agus thig sé amach as an ccorp; thig an cloidheamh loinneardha amach as a dhombas: atáid úathbhais air.

26 Bíaidh a nuile dhorchadas ar na fholach iona áitibh secréideacha: loisgfidh teine gan séideadh é; is olc rachus don té fhúightheair ann a thigh.

27 Foilleochuidh neamh a éigceart; agus éireochuidh an talamh súas na aghaidh.

28 Deileochuidh biseach a thighe ris, agus imeochuidh a mhaóin seachad a ló a fheirg.

29 Ásí so cuid ronna an drochdhuine ó Dhía, agus a noighreacht do chinneadh ó Dhía dhó.

CAIB. XXI.

Gur bfuil fós, cuid ronna na ndrochdhaoine paillt ar an tsaoghalsa gu minic.

A CHT do fhreagair Iób, agus a dubhairt,

2 Eistigh go dúthrachdach rem briathra, agus bíodh so bhur núrgháirdighthe.

3 Fuilingidh dhamhsa go labhruim; agus tar éis mé do labhairt, déanuidh magadh fós.

4 Ar mo shonsa, an ré duine atáim ag gearán? achd dá mbeith sin marsin, cred as a mbiath mo spiorad buáidhearta?

5 Féuchuidh orumsa, agus bíodh iongnadh oruibh, agus leagaidh bhur lámh air bhur mbéul.

6 Eadhon a nuair chuimhnighim atáim eaglach, agus glacadh critheagal greim dom fheóil.

7 Créd é an tadbhar as a mairidh an drochdhuine, as a seanuid, a mbí fós, neartmhar a ccumbhachtaibh?

8 Daingnighthear a siol iona radhare maille riu, agus a sliochd as coinne a súl.

9 Atáid a ttighthe daingean ó eagla, ní mó bhíos slat Dé orra.

10 Ginidh a ttarb, agus ní fhaillighionn sé; beiridh a mbó láogh, agus ní theilgionn sí a ganhuin.

11 Cuirid síad a ndaóine beaga úatha amach amhuil tréud, agus do níd a cclann damhsa.

12 Glacuid an tiompán agus an chlár-seach, agus gáirdighidh ré guth a norgáin.

13 Caithid a láethe a saidhbhrios, agus a móinent téid siad san nuáigh.

14 Uimesin a deirid re Día, Dealuigh rinn; óir ní bhfuil fonn aguinn a néolus do shlightheach.

15 Cred é an Tuilechumhachdach, ás a ndéanamaóisne serbhís dó? agus cred í an tarbha do gheabhamáois, dá nguithnís chuige?

16 Féuch, ní bhfuil a maith féin ann a láimh: is fada comhairle na ndrochdhaóine uáimse.

17 Ca mhionca cuirthear coinneal na ndrochdhaóine as? agus cá mhionca thig a naidhmhilleadh orra? roinnidh Día dólas íona fheirg.

18 Atáid mar chonnlach ar aghaidh na gaoithe, agus mar lóchán bheirios an stoirim lé.

19 Taisgidh Día a éaicceart súas a ccoinne a chloinne: do bheir sé luáigh-eachd dó, agus aitheonuidh sé é.

20 Do chitid a shuile a aidhmhilleadh, agus ibhthigh sé dfeirg a Nuilechumhachdaigh.

21 Óir cred é an sólás atá aige iona thigh na dhiaigh, a núr ghearrthar amach uibhir a mhíos ann a lár?

22 An múnadh duine ar bith éolus do Dhía? ó ní sé breitheamhnus ar an ndroing bhíos árd.

23 Téid áon déag a niomláine a neirt, ar mbeith dhó go bionlán a socamhal agus a suáimhneas.

24 Atáid a chíocha lán do bhainne, agus atáid a chnámha ar na máothughadh ó smior.

25 Agus éugaidh duine oile a searbhus a anna, agus ní ithionn choidhche maille re sólás.

26 Luighfid siad araon ionann annsa chríaidh, agus foileachuid na péiste iad.

27 Féuch, atá fios blur smúainidh agamsa, agus na ttiomnganta smúáineas sibh lé héagcóir am aghaidh.

28 Óir a dearthaóí, Cáit a bhfuil teach an phrionnsa? agus cáit a bhfuilid áite comhnuighthe na ndrochdhaóine?

29 Nach ar fhiafruigheabbhair don luchd ghabhus an tslighe thoruibh? agus nach tuicthí a ccomharthuighe,

30 Go ccoigeoltar an droch dhuine a ccoinne láe a naidhmhille? bécarrthar amach iad chum laoi an dioghaltais.

31 Cía innéosas a shlighe as coinne a aighthe? agus cía chúiteochus ris gacha ndéarna sé?

32 Gidheadh bécarrthar chum na huáighe é, agus fanfuidh sé annsa túama.

33 Budh milis leis fóide an ghleanna, agus tairreonguidh gach áonduine na dhiaigh, mar atá ro iomad roimhe.

34 Maiseadh cred as a ccoibharthaóise misi go diomhaóin, ó tharla nemhfhirinne ann bhur.bhfreagarthuibh?

CAIB. XXII.

Nach bhfuil ionnracas an dáine, tarbhach do Dhía.

A NN sin do fhreagair Eliphaz an Temanniteach, agus a dubhairt,

2 An bhféadann duine bheith tarbhach do Dhía, martá an té atá críonna do fhéadadh bheith críonna dhó féin?

3 An bhfuil sólás ar bith do Nuile chumhachtach, thusa do bheith ionnruic? nó an tarbha dhó, thusa do dhéanamh do shlightheach iomlán?

4 An tiubhra sé aithbhior dhuit mar eagla romhad? an rachuidh sé a mbreitheamhnus riot?

5 A neadh nach mór héaicceart? agus nach bhfuilid do choirthe dóichríochnuighthe?

6 Óir do ghlac tú geall ód dhearbhrathair gan adhbhar, agus do tharruing tú a néaduighe don tárnocht.

7 Ní thug tú uisge re ól don duine churtha, agus do connuimh tú arán ó nocrach.

8 Acht ar son an duine chumhachduigh, do bhí an talumh aige; agus do áitreabh an duine onórach ann.

9 Do chuir tú baintreabhacha uáit folamh, agus do bhádar rightheacha na ndilleacht briste.

10 Uimesin atáid paintéir fá ceuáirt ad thimchioll, agus eagla obann ag cur bhuaidheartha ort;

11 Nó dorchadas, nach fhéidir leachd dfaicsin; agus iomad uisge ad fholach.

12 Nach bhfuil Día an náchdar fhlaith-eamhnus? agus féuch áirde na réultann, cred é áirde atáid siad!

13 Agus a deir tusa, Cionus atá a fhios ag Día? an bhféadann sé breathnughadh tliúid an néull dhorchas?

14 Néulla tiugha as folach dhó, chor nach bhfaicionn sé; agus siubhluigh sé timchioll fhlaith-eamhnus.

15 Nar comharthuigh tusa an tseintslighe noch do shaltadar na drochdhaóine?

16 Noch do gearradh síos roimhe am, ar báitheadh a mbunáit lé tuile:

17 Noch a dubhairt ré Día, Dealuigh rinn: agus cred fhéadas an Tuilechumhachdach do dhéanamh ar a sou súd?

18 Gidheadh do líon sé a tighthe do neithibh maithe: ach is fada comhairle na ndrochdhaóine uáimse.

19 Do chíd na tíreán sin, agus atáid luathgháireach: agus do ní an nemhchiontach gáire tarcuisneach fútha.

20 A náit nach ar ghearradh ar maóinne síos, acht loisgidh an teine a bhfuighioll-san.

21 Cuir thú féin a numhuil dósan anois, agus bí síodhchánta: leis sin tiucfuidh maith chugad.

22 Glac, iarraim mar athchuinge ort, an dligeadh as a bhéul, agus cuir a bhriathra súas ann do chroidhe.

23 Má fhilleaun tú chum a Nuilechumbhachdaigh, cuirfighthear súas thú, cuirfidh tú éaigeart a bhfad ó do thigh-thibh.

24 Ann sin cuirfidh tú ór ar muin a chéile mar luáithreadh, agus ór Ophir mar chlochuibh na nabhann.

25 Bíáidh fós, an Tuilechumbhachdach na dhaingion agad, agus do gheabha tú iomad airgid.

26 Oir annsin bíáidh do dhúil annsa Nuilechumbhachdach, agus tóigfe tú do ghnúis súas chum Dé.

27 Do dhéana tú do ghuidhe chuige, agus éistfidh sé riot, agus díolfuidh tú do mhóide.

28 Cuirfidh tú fós ní romhad, agus daingneochthar dhuit é: loinnearfuidh an solus ar do shligheibh.

29 A nuáir theilgighthear dávine síos, annsin a déara tusa, *Atá* tógbháil suás ann; agus sábláluidh *Día* an duine umhal.

30 Sáorfuidh sé oilean an neimhchiontuigh: agus atá sin ar na sháoradh le gloine do lámhsa.

CAIB. XXIII.

Is rogha lé Iob a chúis do chur a lathair De, no abfiadhnaise daoine.

ANNSIN do fhreagair Iób agus a dubhairt,

2 A níugh cheana is searbh mo ghearán: is truíne mo bhuille ná mosnagh.

3 Uch gan a fhios agam cáit a bhfuighinn eision! *chor* go bhféadfuinn teacht go nuige a chathaóir!

4 Do chuirfínn síos *mo* chúis dá lathair, agus do líonfuinn mo bhéul lé haighnios.

5 Do bheith síos na mbriathar agam do fhregeoradh sé dhamh, agus do thuigfínn cred a déaradh sé ríom.

6 An ttaigeóruidh sé am aghaidh lé *na* chumhachd mór? Ní headh; acht do chuirfeadh sé *neart* ionnam.

7 Annsin do fhéadfadh an fíreun aighnios ris; marsin do bhéinnsi sáor go bráth óm bhreithiomh.

8 Féuch, teighim ar maghaidh, acht ní *bhfuil* seision ann; agus ar mo chúl, achd ní mhothuighim é:

9 Ar an láimh chlé, mar a noibrighíonn

sé, acht ní fhéaduim *a* fhaicsin: folchuidh sé é féin air an láimh dheis, iondus nach bhfaicim é:

10 Acht atá síos na sligheadh a ngabh-uim aige: *a nuáir* dheirbheochus sé mé, tiucfaidh mé amach amhail ór.

11 Do chonnuimh mo chos a chois-céime, do chonnuimh mé a shlighe, agus níor chláon mé.

12 Ní mó do chorruigh mé ó aithean-tuibh a bhéil; do budh mór mo mheas ar bhriathuibh a bhéil ní is mó ná mo riachdanus *bídh*.

13 Acht *atá* seision déain *inntinn*, agus cía fhéudas a fhilleadh? agus *gidh* bé ar bith is toil le na anam, sé sin féin do ní sé.

14 Oir coimhlíonuidh seision *an ní* do hórduigheadh dhamhsa: agus *átáid* mórán do na *neithibhsin* aigesion.

15 Ar a nadhbharsin atáinisi ar mo bhuáidhreachd na fhiadhnuisi: a nuáir mbeasum, bíim eaglach roimhe.

16 Oir do ní *Día* mo chroidhe bog, agus buáidhrigh an Tuilechumbhachdach mé.

17 Do bhrígh nar gearradh amach mé roimhe an dorchadas, *ní mó* do fholuigh sé an dorchadas óm ghnúis.

CAIB. XXIV.

Gu bhfuilid súile De aireach ar slighe luchd an uile.

CRED uime, ó nach bhfuilid na haimseara air ceilt ó a Nuilechumbhachdach, nach bhfaicid an drong darab aithnid é a láethe?

2 Athruighid *dream* comharthadha a nfearuinn; beirid tréuda ar éigin léo, agus ithid cuid *díobh*.

3 Tiománuid rompa asal na ndílleachdadh, glacaid damh na baintreabhuigh mar gheall.

4 Iompoighid an riachdanach as a tslighe: folchuid boichd na talmhan íad féin a bhfochair a chéile.

5 Féuch, *mar* assaluibh fiadhta annsa díothramh, téid síad amach chum a noibre; ag éirge go moch chum creiche: *do bheir* an fasach beatha dhóibh féin agus dá ccoloin.

6 Beanuidh *gach aon aca* a arbhar annsa mhachaire: agus cruinnighid fineamhuin an drochdhuine.

7 Do bheirid ar an tárnachd luighe gan éadach, go nach bí folach *aca* annsa bhfúachd.

8 Bíd fiuch ó cheathaibh na slíabh, agus glacuid chuca an charraic duireasbhuidh fásuigh.

9 Tairngid síad an dílleachda ón chích, agus beirid geall ón bhocht.

10 Do bheirid *air* imtheacht lomnachd

gan éadughadh, agus beirid ann phunnann ón nocrach;

11 *Noch* do ní ola táobh a stigh dá mballadhuibh, agus bhruidhios a bhfin-eamhuin, agus fhuilingios tart.

12 Bíd daóine ag osnadhuih táobh amuigh don chathruigh, agus éighidh anum an chréuchtuih ós aird: thairis sin ní chuirionn Dia leimhe na leith.

13 Átaid so don druing chathuighios a naghaidh an tsoluis; ní bhfuil fios a sligheadh aca, ní fhanuid ann a chasánuibh.

14 An fealltach ag éirge leis an tsolus marbhuidh sé an bocht agus an tí air a mbíonn riachdanus, agus ann sa noidhche bídh mar ghaidh.

15 Bí súil a nadhaltramuigh mar an gcéadna ag feithiomh ris an maidin, ghá rádh, Ní fhaicfidh áonsúil me: agus folchuigh sé a ghnúis.

16 Annsa dorchadus tochluid síad tré thighthibh, *noch* do chomharthuigheadar dhóibh féin san ló: ní aithnighid an solus.

17 Oir bí an mhaidin dóibhsion amhail scáile an bháis: má aithnighionn áonduine íad, bíd a ccreathuibh scáile an bháis.

18 Lúath é mar na huisceadhuibh; is mallaigh a chuid ronna ar an ttalamh: ní amhairceann sé sligthe na bhfin-eamh-nach.

19 Fúaduighidh tiormach agus teas na huisceadha sneachda: *mar sin* do ní a nuáigh ris an ndroing do pheacuigheas.

20 Dearmodfuih an bhú é; beathochuidh an phéist go milis air; ní cuimhneochthar ní sa mhó é; agus stiallfuighthe ar tolc mar chrann.

21 Bí sé go holt ris an díosc nach beirionn: agus ní dhéanann maith don bhaintreabhuih.

22 Tairngidh sé mar an gcéadna an cumhachdach le na neart: éirghidh sé súas, agus ní bhía aóineach daingionn as a mharthuinn.

23 Bíodh gur tugadh dhó bheith a ndaingean, ar a mbí a shuáimhneas; thairis sin bíd a shúile ar a slighthibhsion.

24 Tógthar súas íad ar feadh tamuill, acht ní bhuilid ann agus beirthior síos íad; beirthior as a tslighe íad mar a nuile dhuine oile, agus géarrthar amach íad mar cheannuibh déus arbha.

25 Agus mun budh mairsin atá anois, cia dhéanas misi bréagach, agus dhéanas mo ghlór beagluáich.

CAIB. XXV.

Ata Bildad ag foillsinghadh nach bhfuil duine ar bith fíorghlan a lathair Dé.

ANN sin do fhreagair Bildad an Suhíteach, agus a dubhairt,

2 *Ata* tighearnus agus eagla ionna fho-

chairson, do ní sé siotcháin iona áitibh árd.

3 An bhfuil áiríomh ar bith air a shlúaghaibh? agus cia air, nach éirghionn a sholus?

4 Ciondus maiseadh do dhéantar duine ceart ag Día? nó cionnus fhéadus sé bhéith glan an té rugadh ó mhnaói?

5 Féuch cheana air an ngealuidh, agus ní dhealruighionn sí; ní bhfuilid fós, na réulta glan iona radharc.

6 Ca mhéid níos lugha ná sin, an duine atá na phéist; agus mac an duine, atá na phéist?

CAIB. XXVI.

Admhail ar ghliocuis agus mhórchúmhadha Dé.

ACHT do fhreagair Iób agus a dubhairt,

2 Ciondus do chuididh tusa leis an té atá gan chumhachd? ciondus do shábháil tú an lámh gan neart?

3 Ciondus do chomhairligh tú an té atá gan chríonnachd? agus ciondus do fhoillsigh tú go fairsing an ní mar atá sé?

4 Cia ré ar labhair tú briathra? agus cia an spiorad tháinig uáit?

5 Cumthar neithe marbha ó íochdar na nuisgeadh, agus a áitreabhuih sin.

6 *Atá* ifrionn nochtuighthe iona fhiaghnuise, agus ní bhfuil folach air aidhmilleadh.

7 Sinidh sé an tuaisceart amach tar a náit fholuimh, agus crochuidh sé an talamh ar neimhní.

8 Ceangluigh sé súas na huisceadha ann a néulluibh tiugha; agus ní réubthar an néull fútha.

9 Congmhuighidh sé ar ccúl aghaidh a chathaóire, agus leathnuigh sé a néull air.

10 Do thimchioll sé na huisceadha lé teórannuibh, nó go tí an lá agus a noidliche chum criche.

11 Criothnuighid postadha fhlaithis agus bídh critheagla orra re na armáire.

12 Roinnidh sé a nfairge le na chumhacht, agus lé na thuigsin buáilidh sé thríd an tnaibbreach.

13 Do séiamhuigh sé na neamha le na spiorad; sí a lámh do chum a naithir nimhe cam.

14 Féuch, is cuid dá shlighthibh íadso: acht cred í laghad na coda do chlos uadha? acht cia fhéudas tóirueach a chumhachd do thuigsin?

CAIB. XXVII.

Ní ionann mar éirgheas do na saothibh agus do na daoithibh fa dheóigh.

TUILLEAMH oile, do bhúanaigh Iób iona eisiomláir, agus a dubhairt,

2 Mar mhairios Día, noch rug leis mo bhreitheamhnus; agus an Tuilechumhachdach, noch do bhuaidhir manum;

3 An feadh *bhías* manáí ionnamsa, agus bhías spiorad Dé ann mo pholláiribh;

4 Ní laibheoruidh mo bhéul urchóid, ní mó chanfas mo theanga mealltóireachd.

5 Nár léigidh Día go ndéanuinn sibhsi ceart: no go néugim ní áthrochuidh mé miomláine uáim.

6 Congmhúim mionnracus go daingion, agus ní léigfidh uáim é: ní mhaisleochuidh mo chroidhe mé an fad bhías mé béo.

7 Bíodh mo námhuid mar an drochdhuine, agus an té éirghios súas am aghaidh mar an cciontach.

8 Oír cred é dóthchus a nfuarchráibh-thigh, matá gur tharbhaidh sé ní, a nuáir bheirios Día a anum leis?

9 A néistfidh Día a chomhaire an tan thiuctas buaidhreadh air?

10 An ccuirfe sé a dhúil ann sa Nuilechumhachdach? an ngoirfidh sé a ccomluighe air Dhía?

11 Múinfidh misi sibh maille re láimh Dé: an ní *atá* ag a Nuilechumhachtach, ní cheiliomsa é?

12 Féuchuidh, do chonncabhair féin uile é; maiseadh cred as a bhfuil tí marso díomhaoin go huilidhe?

13 *Así* so cuid ronna an drochdhuine ag Día, agus oighreachd luchd a nfoiréigin, noch do gheabhuid siad ó Nuilechumhachdach.

14 Má bhíonn an chlann ar líonadh, is fa choime an chloidhimh: agus ní sháiseochthar a shiolradh le harán.

15 An drong mhairios úadha adhlaicthar annsa bhás iad: agus ní ghuilfid a bhaintreabhacha.

16 Bíodh go gcrúachfadh sé súas airgid mar an luáithreadh, agus go ngléusfadh sé éadach mar an lathuigh;

17 Is féidir go ngléasfadh seision é, acht sé an tionnruic chuirfios uime é, agus an neniuchiontach roinnfios an tairgid.

18 Cuiridh sé a thigh súas mar mhíol chríonn, agus mar an mboith do ní an táodhaire.

19 Luigfidh an duine saibhbhir síos, acht ní chruimeochthair é: foscluidh sé a shúile, agus ní *bhfuil* sé ann.

20 Glacaidh critheagal greim air amhuil uisceadha, gadaidh stoirim as é annsa noidhche.

21 Beiridh an gháoth a noir lé é, agus imthighidh sé: agus amhuil anfa tiománuigh as a áit é.

22 Oír caithfidh *Día* air, agus ní choigeoluidh sé é: budh mian leis teitheamh as a láimh.

23 Buáilfid *daóine* a mbasa fa chéile uime, agus sgigfid anach as a áit é.

CAIB. XXVIII.

Gur iomlantuigse Dé a neithibhnáurdha.

IS deimhin go bhfuil mianach ag a naingiod, agus áit ag a nór *mar* a leaghaid siad é.

2 Beantar íaranu as an ttalamh, agus leaghtar prás as an chloich.

3 Cinnidh duine críoch don dorchadus, agus spíonuidh amach a nuile iomláine: clocha an dorchadais, agus scáile an bháis.

4 Brisidhan tuile amach ó náitreabhach; *eadhon na huisceadha* dearmuidhtear ón chois: do tiormuigheadh súas iad, do imthigheadar ó na daoinibh.

5 *Ar son* na talmhan, is as thig an tarán: agus faoi sin iompoighthear súas mar do bhíath teime.

6 *Isiad* a chlocha áit na Saphir: agus bí luáithreadh óir ann.

7 *Atá* casán nach bhfuil a fhios ag áon ar bith, agus nach bhfacuidh súil a nfiáich:

8 Níor shaltradar coiléin an leomhaín air, níor ghabh an leomhan borb láimh ris.

9 Cuirigh sé a lámh amach air an ccaruic; iompoighidh bun ós cionn na sléibhte as a bhféumhuibh.

10 Gearruidh sé aibhne amach a measc na ccarac; agus do chí a shúil gach éinní mórluáigh.

11 Ceangluidh sé na haibhne gan tuilighadh thairis; agus an ní *bhíos* a bhfolach do bheir sé amach é chum soluis.

12 Acht cáit a bhfaghtar críonnachd? agus cáit a *bhfuil* ionad na tuigsiona?

13 Ní bhfuil fios a luáigh sin ag duine; agus ní móilogeibhthear accríchnambéoi.

14 A deir an taigéan, Ní *bhfuil* sí ionnamsa: agus a deir a nfairge, Ní *bhfuil* sí am fhocharsi.

15 Ní héidir a fagháil ar ór, ní mó thóimheostar airgid *ar son* a luácha.

16 Ní héidir a meas lé hór Ophir, leis an óinics mórluáigh, nó leis an saphir.

17 Ní fhéadan an tór nó an críostal a comhlúradh: agus ní *bhía* a malairt *ar* shéduibh dór fhínealta.

18 Ní tiucfuighthear thar críobhél, nó thar phéarluibh: óir *atá* lúach na críonnachda ós cionn na cclach mbúdha.

19 Ní coimhmeas ré Topas na Hetiope í, ní mó comlithromar í le hór fíorghlan.

20 Cáit maiseadh as a ttig an chríonnacht? agus cáit a bhfuil ionad na tuigsiona?

21 O tharla a bhfolach í ar shúilibh a nuile béo, agus ar na congmháil a bhfolach ó eunuibh a naiéir.

22 A deir an taidhmilleadh agus an bás,

Do chúalamar a tíarusgbháil sin lé ar gclúasuibh.

23 Tuigidh Día a slighe sin, agus atá fíos a háite aige.

24 Oir féuchuidh sé go hímleibh an domhuinn, agus do chí sé fáoi neamh go hiomlán;

25 Do dhéanamh an chomhthruim do na gáothaibh; agus comhthromuigh sé na huisceadha le miosúr.

26 A nuair do rinne sé ordughadh do nfearthuinn, agus slighe do theinntigh na toirniche:

27 Ann sin do chonnaire sé í, agus dfoillsigh sé í; dullmhuigh sé í, do spíon sé fós amach í.

28 Agus a dubhairt sé ris an nduine, Amhairc, eagla an TIGHEARNA, sí sin an chríonnacht; agus olc do sheachna is tuigsi sin.

CAIB. XXIX.

Iób a ninnmhe oirdheirc.

TUILLEAMH fós do lean Iób air a shamhlughadh, agus a dubhairt,

2 Uch gan mé mar do bhádhús ansna miosuibh do chuáidh thorum, amhuil na láethe ar dhídin Día mé;

3 A nuair do dhéarluidh a choinneal ar mo cheann, agus a nuair do shiubhail mé thríd an dorchadas le na sholus;

4 Mar do bhí mé a láethibh móige, a nuair do bhí secréid Dé ar mo pháillíun;

5 A nuair do bhí an Tuilechumhachdach fós maille riom, a nuair do bhádar mo chlann am thimchioll;

6 A nuair do nigh mé mo choiscéime le him, agus do dhóirt an charrac amach srotha ola dhamh;

7 A nuair do chuáidh mé amach chum an gheata thríd an ccathruigh, a nuair do ghléusuinn mo shuidhcachan annsa tsráid!

8 Do chídís na daóine óga mé, agus dfolchaidís iad féin: agus do éirgheadh an társuidh, agus do sheasadh sías.

9 Do chuirdís na príonnasda hrian re na caint, agus do chuirdís a lámh ar a mbéal.

10 Do éisdidís na huáisle, agus do bhíodh a tteanga ceangailte ann a ccarbaid.

11 A nuair do chluineadh an chlúas mé, annsin do beannuigheadh sí mé; agus a nuair do chíodh an tsúil mé, do chuireadh sí fiadhnúisi liom:

12 Do bhrígh go sáoruinn an bocht do éigheadh, agus an dilleachda, agus an té nach biodh áon aige do thárthochadh é.

13 Do thigeadh beannacht an té do bhí réidh chum báis orum: agus do thógbhuinn croidhe na baintreabhuih chum abhrán do gabháil lé luathgháir.

14 Do chuir mé ionnracus orum, agus déuduigh sé mé: do bhí mo bhreitheamhnus amháil róba agus diadem.

15 Do bhí mé an shúilibh ag an ndall, agus do budh cosa don bhacach mé.

16 Do bhí mé am athair ag an mbóichd: agus do spíonuinn amach an chúis nach biodh a fhios agam.

17 Agus do bhrisinn gíall an drochdhuine, agus do tharruinginn a néadail as a fhiaculibh.

18 Annsin a dubhairt mé, Do gheabha mé bás ann mo nead, agus méideóchuidh mé mo láethe amhuil gaineamh.

19 Do leathnuigheadh mo fbréamh amach láimh ris na huisceadhuibh, agus do luidh an drúcht air feadh na hoidhche air mo bheangán.

20 Do bhí mo ghlóir úr ionnam, agus do hathnuáigheadh mo bhogha ann mo láimh.

21 Do bheidís daóine éisteacht damh, agus do fheithedís orum, agus do nídis rún air mo chomhairle.

22 Tar éis mo bhriathar ní labhraidís a rís; agus do shíleadh mo ghlor orra.

23 Do bhídis ag súil riom mar do bheidís air fhearthuinn, agus dfoiscleadís a mbéal go fairsing amháil a ccoinne na fearthanna deighionuigh.

24 Dá mbéin ag gáiridhe fútha, ní chreidfidís mé; agus níor theilgeadar síos solus mo ghnúise.

25 Do thogh mé amach a slighe, agus do shuigh mé mar cheannfort, agus do comhnuigh mé mar rígh annsa tsliúagh, mar áon chobhruighios na dóbrónuigh.

CAIB. XXX.

Iób a ninnmhe uirisle.

ACHT anois an drong is óige ná misi atáid ag imagadh orum, noch ar tharcuisneach leam a naithe do shuighuighadh a bhfochair madradha mo thréuda.

2 Cred cheana, dá bhfoigheanadh neart a lámh dhamh, noch iona ndeachuidh a naóis fhoirfe a muga?

3 Tre riachdanus agus ghorta do bhádar uáigneach; ag teithiomh fan bhfásach sa nainsir do chuáidh thort uáigneach fásamhuil.

4 Noch do ghearradh a níos milmheacáin láimh ris na cráobhuibh, agus fréumha iuniper mar bhíadh.

5 Do dibreadh amach iad ó bheith a measc daoine, (do éigheadar na ndiáigh amhuil a ndiáigh gaduigh;)

6 Chum áitreabhadh a scealpuibh na ngleann, a núamhuibh talmhan, agus annsa cairgibh.

7 A measc na ndosán do sgréachadar;

fá na neanntóguibh do chruinnigheadar a bhfochair a chéile.

8 Do bhádar na ccoinn amadán, fós, na ccoinn daoine gan ainm ar bith: do budh measa iad ná an chriáidh.

9 Agus a nois is misi is abhrán dóibh, is mé a bhfocal magaidh.

10 Dfuathuigheadar mé, teithid siad a bhfad uáim, ní choiglid gabháil do sheilighibh am éudan.

11 Do bhrigh gur scaoil sé mo shlabhradh, agus gur bhuáidhir sé mé, do léigeadar fós an srían scaoilte romham.

12 Eirghid na hógánuigh dom láimh dheis; sraólid siad mo chosa uáim, agus tógbhuid súas am aghaidh slighthe a naidhmbillte féin.

13 Millid siad mo chasán, cuirid siad maindeise air a haghaidh, gan cuidightheach ar bith aca.

14 Tangadar orum amhuil briseadh a steach foirleathan: anusa dólás thangadar ar muin a chéile orum.

15 Do hiompoigheadh úathbhás orum: do níd tóruigheachd air manum mar an ngaóith: agus inthighidh mo shólás uáim mar néull.

16 Agus a nois atá manam ar na dhórtadh amach orum; do ghlacadar láethe a namhghair greim dhíom.

17 Atáid mo chnámha ar na ttolladh ionuam a nairsir na hoidheche: agus ní ghlacuid inféitheach suáinnheas.

18 Le méid chumbachd measláinte atá méadach ar na áthrughadh: ceangluidh sé tinchioll mé mar choiléur mo chóta.

19 Do theilg sé mé san laithigh, ionnus gur cosmhuid mé re púdar agus re luáith.

20 Eighim chugadsa, agus ní chluin tú mé: seasuim súas, agus ní bhíon beann agad orum.

21 Tháinic tú go fíochmhar chugam: led láimh láidir chuireas tú thú féin am aghaidh.

22 Tógbhuidh tú súas mé chum na gaóithe; do bheir tú oram marcúigheachd do dhéanamh uirre, agus scaólidh tú ó chéile mo shubstaint.

23 Oir atá a fhios agam go mbéura tú chum báis mé, agus ann tteach do cinneadh do nuile bhéo.

24 Acht cheana ní shínfidh sé a lámh amach chum na huáighe, matá go ccomhaircís siad iona léirsrios.

25 A neadh nach ar chaóin misi ar son an té do bhí a mbuáidhreachd? nach raibh manum doilghiosach ar son an bhoicht?

26 A nuáir do bhí súil agam re maith, is ann tháinic olc chugam: agus a nuáir do bhí mé ag féithiomh re solus, is ansin tháinic dorchadas.

27 Do fhiuchadar minnighe, agus níor shuáimhnigheadar: thangadar láethe mamh-gair romham.

28 Dimthigh mé ag gearán gan an ghrian: do sheas mé súas, agus do éigh mé annsa noireachdus.

29 Is dearbhrathair do dhragánuibh mé, agus compánach do ullchabhlichánuibh.

30 Atá mo chroiceann dubh orum, agus do loisgeadh mo chnámha lé teas.

31 Do hiompoigheadh mo chlairseach mar an gcéadna a ndóbhron, agus morgán a nguth na druinge ghuilios.

CAIB. XXXI.

Iób, direach cogcuasach a nìomdha dleas-danas.

DO rinne mé eachd rem shúilibh; uimesin cred fá smuáinteochuinn ar mhaighdin?

2 Oir cred an roinn ó Dhía atá ó a nús? agus cred a noighreachd don Nuile chumhachdach ón náit áird?

3 Nach bhfuil sgrios a ndán don drochdhuine? agus pionús iongantach do lucht oibrighthe a néigceirt?

4 Nach bhfaiceann seision mo shlighthesi, agus nach áirinníom mo choiscéime uile?

5 Má shiubhail mé lé díomhaóineas, nó má dheifrigh mo chos chum ceilge;

6 Toimhsheadh sé mé a meadhaibh comhthrom, as go naithnigh Día mo chóir.

7 Má dúil mo choiscéim as an tslighe, agus gur ghlúais mo chroidhe lem shúilibh, agus má lean cáidhe ar bith dom lámhuibh;

8 Ann sin déanuimsi cur, agus iththeadh neach oile é; tochtoltar fós mo shliochd as a bhléimh.

9 Má mealladh mo chroidhe le mnaói, nó má chuir mé luidheachán a ndorus mo chomharsan;

10 Annsin meiliodh mo bhean do neach oile, agus cromaidís daoine oile síos uirre.

11 Oir is coir ghránna so, fós, is éaicgeart é re smachdughadh do na breith-eamhuibh.

12 Oir is teine sin loisgios chum scriosta, agus dó thochladh amach mo bhiseach uile.

13 Má tharcuisnigh mé cúis móglaiach nó mo bhánóglaiach, a núair do chrionchanadar riom;

14 Cred oile do dhéanuinn a nuáir déireochadh Día súas? agus a núair dféuchfadh sé, cred fhreagoruinn dó?

15 Nach é an té do rinne misi annsa mbroinn do rinne eision? agus nach áon do chum sinn annsa mbroinn?)

16 Ma chonnuimh mé na boicht ó na toil, nó má thug mé ar shúil na baintreabh-
uigh failligh;

17 Nó má dith mé mo ghreim liom féin am áonar, agus nár ithiodar na dilleachduigh dhe;

18 (Oir óm óige do bhí sé gha thabhairt suas am fhochair, anhuil agá athair, agus do thréoruigh mé ise ó bhroinn mo mhathar;)

19 Dá bhfaicinn áonduine ag dul a muga do dhíth éaduigh, nó bocht ar bith gan fholach;

20 Mun ar bheannuigheadar a leasrach mé, agus mun ar téigheadh é lé lomradh mo cháorach;

21 Má thóg mé mo lámh súas a naghaidh an dilleachda, a nuair do chonnaic mé mo chungnamh annsa gheata:

22 *Ansin* tuiteadh mo rígh ó chlar mo ghéalann, agus bristear mo lámh as a cnáimh.

23 Oir *dob* uáthbhás damhsa dioghaltas ó Dhía, agus do bhrígh a áirde níor fhéud mé a fhuilang.

24 Má chuir mé mo dhóigh a nór, nó má dubhairt mé ris a nór fhíneulta, *Is tú* mo dhóthchus;

25 Má lúathgháir mé do bhrígh *gur* mhór mo shaidhbhrios, agus do bhrígh go bhfuair mo lámh mórán;

26 Má dféuch mé air an ngréin a nuair do dhéalruigh sí, nó air an ngealaidh ag glúasachd a soilse;

27 Agusgur bhrostuigheadh mo chroidhe ós ísiol, nó gur phóg mo bhéul mo lámh:

28 *Dob* éigceart so mar an gcéadna ré *dhíoghailt don* bhreithiomh: oir do sheánfuinn an Día *atá* shúas.

29 Má gháirdigh mé ar son millte an té ler bhfuath mé, nó má thóg mé me féin súas a nuair tháinig olc chuige:

30 (Ní mó do léig dom bhéul peacugh-
adh ag órdughadh mallacht dá anum.)

31 Muna ndubhradar muinntir mo thighe, Uch gau aguinne dá fheóil! ní fheadmaoid bheith saitheach.

32 Níor luigh an coimhighteach annsa tsráid: *nar* fhosguil misi mo dhoirse do noidhe.

33 Má dfoluigh mé mo sháruighthe mar Adhamh, ag ceilt mo pheacuidh ann mo bhrollach:

34 An raibh eagla orum roimhe iomad mór *daoine*, nó nar úamhuigh tarcuisne muinntear mé, as a raibh mé am thoctd, *agus* nach deachuidh mé amach as an doras?

35 Uch nach bhfreagrann áon mé! féuch, sí mo thoil, *go* bhfreagradh an Tuilechumhachtach mé, agus *go* scríobhadh meascara leabhar.

36 Go deimhin do ghlacfuinn ar mo

ghéaluinn é, agus do cheingeoluinn díom é *mar* choróin.

37 Dfoillseochuinn dó uibhir mo chois-
céime; mar phrionnsa do rachuin a ngarr dhó.

38 Má chomhaircinn mo dhúithche am aghaidh, nó fós go nguifid a hetrighe;

39 Má dith mé a toradh sin gan airgíod, nó má thug mé ar a sealbhuidhibh a mbeatha do chaill:

40 Fásadh fógbhannáin a náit chruith-
neachdá, agus cogal a náit éorna. Do críochnuightheadh briathra Iób.

CAIB. XXXII.

Aithfir ghéur Elihu do Iób agus da thríur carad.

MARSIN dó choisceadar an tríur so do fhreagra Iób, do bhrígh *go raibh* sé ionnruic iona shúilibh féin.

2 Ann sin do hadhnadh fearg Elihu mhic Barachel an Busiteach, do chineul Ram: a naghaidh Iób do hadhnadh a fhearg, do bhrígh gur fhiréunuigh sé é féin tar Dhía.

3 Mar an ccéadna a naghaidh a thríur carad do hadnadh a fhearg, do bhrígh nach bhfuaradar freagra air bith, agus *thairis sin* gur dhamnuigheadar Iób.

4 Anois do bhí Elihu ag feithiomh nó go labhradh Iób, do bhrígh *gur* shine iadsan ná é.

5 A nuair do chonnaic Elihu nach *raibh* freagra ar bith a mbéul an trírsi, ann sin do hadhnadh a fhearg.

6 Agus do fhreagair Elihu mhac Barachel an Busiteach, agus a dubhairt, Atáimsi óg, agus sibhse ro shean; uime sin do bhí mé ro eaglach, agus níor léig a neagla diamh mo bharamhuil dfoillsiughadh dhaóibh.

7 A dubhairt mé, Go laibhearaídís láethe, agus go múinifidís iomad bliadhan eagna.

8 Acht *atá* spiorad san duine; agus do bheir ánal a Nuilechumhachtuigh tuigse dhóibh.

9 Ní bhíd na daoine móra a *gcomh-
nuidhe* crionna: ní mo thuigid na sean-
óirigh breitheamhaus.

10 Uimesin a dubhairt mé, Eistigh riomsa; taisbéanfaidh mé muinntinn féin.

11 Féuchaidh, dfan mé ré bhur mbriath-
ruibhse; thug mé clúas da bhur réa-
súnaibh, an feadh do spónabhair cred a déaradh sibh.

12 Do fheith mé fós oruibh, agus féuch, *ní raibh* áon gaibh do chlaóí Iób, ná thug freagra air a bhriathraibh:

13 Deagla go naibeoradh sibh, Fuar-
amairne amach eagna, Día theilgíós síos é, ní duine.

14 Anois nìor dhìrigh sé a bhríathra am aghaidhsì: nì mo fhreigéorus misì é lé bhrù mbríathraibhsì.

15 Do bhàdar ar crìothnughadh, nìor fhreagradar nì sa mhìo: do sguireadar do labhairt.

16 A nuàir do fheith mé, (òir nìor labhradarsan, agus do thosadar, agus nìor fhreagradar nì sa mhìo;

17 *A dubhairt misì*, Freagoruidh mé fòs mo chuid féin, taisbeanfa mé mo bhar-amhuil mar an gcéadna.

18 Oir atàim làn do bhríathruibh, coimheingh an spiorad atà a stigh ionnam mé.

19 Féuch, atà mo bholg amhuil fion ag nach bì gáothaire; atà se réidh chum briste anhuil buideala nùadha.

20 Laibhléora mé, iondus go bhfuighe mé fionnfhuaradh: foisgéola mé mo bhéul agus freagora mé.

21 Nà ghabhuim chugam, íarruim dath-chuinge ort, pearsa àonduine, narab mò bhéarus mé gairm spleadhach do dhuine.

22 Oir nì fheidir mé tioduil spleadhacha do thabhairt uáim; dá ndéanuinn sin is géarr do bhìadh mo chruthaightheòir dom bhreith às.

CAIB. XXXIII.

Tagra Elihu ré Iób arson a rodhóchais.

14 *Agus a dhfhurail se air, aithreachus do dhénamh.*

UIME sin, a Iób, íarruim dathchuinge ort, éist rem chomhráidhtesì, agus cluin mo bhríathra uile.

2 Féuch, anois d'foscuil mé mo bhéul, do labhair mo theanga ann mo charbad.

3 Laibheoruid mo bhríathra mintinn dhìreach: agus mo bhéul còlus go glan.

4 Spiorad Dé do rinne mé, agus anàl a Nuilechumbachduigh thug anum ionnam.

5 Mas éidir leachd mo fhreagra, cuir do bhríathra a nòrdugh as mo choinne, seas súas.

6 Féuch, atàim do réir hìarratais a nait Dé: atàim fòs ar mo chumadh amach as an críaidh.

7 Féuch, nì dhéana m'athbhas thusa eaglach, nì mó bhias mò lánh trom ort.

8 Go deimbin do labhair tú ann méisteachd, agus do chuala mé guth do bhríathar, gha rádh,

9 Atàim glan gan choir, atàim nemh-chiontach; nì mó atà éaicceart ionnam.

10 Féuch, do gheibh seision cùisionna am aghaidh, do mheas sé mar a nàmhuid mé.

11 Cuiridh sé mo chosa annsa cheap, comharthuigh sé mo chasain uile.

12 Féuch, annso nì bhfuil tú ceart: freigéora misì thú, gur mó Día ná duine.

13 Cred as a seasann tusa na aghaidh? òir nì thugann sé cunntus a náonchúis dá chúisibh.

14 Oir labhruidh Día aonuáir, fòs fà dhó, achd nì thabhairt duine dá aire é.

15 A naisling, a bhfís na hoidhche, a nuàir thuitios codhladh trom ar dhaóinibh, a néullfartuigh air an leabuidh;

16 Ann sin foschuidh sé clúasa na ndaóine, agus séaluidh sé a tteagasg,

17 Chor go ttairreonguidh sé duine ó na thrial, agus go bhfoileochadh sé ùabhar ar dhuine.

18 Congmhaidh sé a anum ar ais ón pholl, agus a bheatha ó thuitim leis an ecloidheamh.

19 Smachduighhear fos lé péin air a leabuidh é, agus iomad a chnámh le péin láidir:

20 Iondus go bhfuathuighionn a bheatha arán, agus a anum biadh deaghbhlata.

21 Cnaóitear a fheoil de, nach bì sí re faicsin; agus a chnámha nach bhfacas seasuid amach.

22 Tairringidh a anum a bhfogus do nuáigh, agus a bheatha do na millteoiribh.

23 Mà bhíonn teachdaire na fhochair, fear friotuil, àon a measc mìle, do thaisbeanadh a cheart do dhuine:

24 Annsin tà sé grásanhuil dó, agus a deir sé, Sàor é ar dhul síos annsa pholl: fuair misì fuasgladh as.

25 Biáidh a fheoil nì is úire na feoil leinibh: fillidh sé ar làethibh a ógántachda:

26 Guidhfídh sé Día, agus bí fadh-bhrach dhó: agus dó chífídh sé a ghnúis maille re gairdeachus: òir cùiteochuidh sé ris an nduine a ionnracus.

27 Féuchuidh sé ar na daóinibh, agus má deir àonduine, Do pheacuidh mé, agus do chuir mé an ceart ar ecùl, agus nì dhéarna tarbha dhamh;

28 Sáoruidh sé a anum ar dhul annsa pholl, agus do chífídh a anum an solus.

29 Féuch, oibrighidh Día na neithesì uile go minic ris an nduine,

30 Do thabhairt a anna ar ais ón pholl, do thabhairt soluis dó lé soillse na mbéa.

31 Tabhair aire go maith, ó a Iób, éist rìomsa: bí ad thochd, agus laibhléora misì.

32 Mà atà éainní agad ré a rádh, freagair misì: labhair, òir is mian liom do ghlanadh.

33 Mun a bhfuil, éist rìomsa; bí ad thochd, agus múnfídh misì eagna dhuit.

CAIB. XXXIV.

Gu bhfuil Día ceart san uile neithe do nì sé.

TUILLEAMH oile do fhreagáir Elihu agus a dubhairt,

2 Éistigh mo bhríathrasa, a dhaóine críonna; agus tugaidh éisteachd dhiamh, a luchd agá bhfuil an téolus.

3 Oir dearbhuidh an chlúas briathra, mar bhlaisios an béul biadh.

4 Toghmaóid dhúinn féin breitheamhnus: biodh a fhíos aguinn eadruinn féin cred an nì is maith.

5 Oir a dubhairt Iób, Atáim ionnruic: agus rug Día mo bhreitheamhnus leis.

6 A ndéanuinn bréug a naghaidh mo cheirt? atá mo chneadh dóileighis gan chionnta.

7 Cía an duine atá cosmhuil re Iób, noch ibheas súas magadh amhuil uisge?

8 Noch inthighios a ccuideachda na druinge oibrighíos éaigeceart, agus shiubhlighios lé drochdhaoinibh.

9 Oir a dubhairt sé, Ní dhéanann tarbha ar bith do dhuine dúil do bheith aige a Ndia.

10 Ar a nadhbharsin éistigh riomsa, sibhsi a dhaoine tuigsionacha: go ma fada bhias ó Dhía, go ndéanadh sé oile; agus ó Nuilechumhachdach, go ndéanadh sé éaigeceart.

11 Oir aiseogthar don duine a obair féin, agus do bhéara air gach aonduine go bhfuighe do réir a shligheach.

12 Fós, is dearbh nach déana Día go holt, ní mó mhillfios an Tuilechumhachdach breitheamhnus.

13 Cía chuir cúram air fan ttalamh? nó eia shuighidh an domhan uile?

14 Má shuighionn sé a chroidhe ar dhuine, má chruinnighionn sé chuige féin a spiorad agus a aná;

15 Dioghbháighfidh sé a nuile fheóil le chéile, agus fillfidh an duine a ris chum lúathrigh.

16 Má atá tuigse agad a nois, cluin so: éist ré guth mo bhríatharsa.

17 An ndéana an té fhúathuighios ceart áachdaránachd? agus a ndaimneochuidh tusa an té is róicheirte?

18 A nionchubhuidh a rádh re rígh, Atá tusa go holt? agus ré prionnsadhuibh, Atáthaóí neimhdhiadha?

19 Ca mhéad ní is lugha ris an té nach ccuirionn suim a bpearsannuibh na bprionnsadhl, agus nach measann an saidhbhir ní is mó na an bóchd? Oir is iad uile oibreach a lámh.

20 Do gheabhuid bás a móiment, agus buáidheorthar na daóine san meadhon oidhche, agus rachaid as: agus béarthar an neartmhar as gan láimh.

21 Oir atáid a shúile ar shligheibh an duine, agus do chí sé a imtheachda uile.

22 Ní bhfuil dorchadas, nó scáile báis, mar a bhféudfaidís oibrighthe na héaccóra iad féin dfolach.

23 Oir ní leacfuadh sé ar an nduine ní is mó ná ceart; as a rachadh sé a mbreitheamhnus ré Día.

24 Brisfidh sé a mblodhuibh daóine cumhachdacha gan áiríomh, agus cuirfidh sé daóine oile iona náit.

25 Ar a nadhbharsin atá fios a noibreach aige, agus iompoighidh sé bun oscionn iad san noidhche, iondus go scríostar iad.

26 Buailidh sé iad mar dhrochdhaoinibh a radharc shoilléir dhaóine oile;

27 Do bhrígh gur fhilleadar ar a nais úadhasan, agus nár chuireadar suim a náon dá shligheibh:

28 Iondus go ttugaid ar chomhaire na mbocht teacht chuige, agus do chluin sé éigheamh na ttrúagán.

29 A nuair do bheir sé suáimhnios úadh, eia fhéadas annsin buaidhbreadh do dhéanamhl? a nuair fholchus sé a aghaidh, annsin eia fhéadas amharc air? más a naghaidh cinidh é, nó a naghaidh éandúine amháin:

30 Go nach riaghlochadh fear a nfuarchrábhuidh, deagla go ngéablthaoi na daóine a bpaintéir.

31 Go deimhin is iomchubhuidh a rádh ré Día, Dfulaing mé smachdughadh, ní chiontochuidh mé nios mó:

32 An ní nach bhfaicim, múinse dhiamh é: má rinne mé éaiceceart, ní dhéanad nios mó.

33 An do réir do thoilesi budh cóir an ní bheith? do bhéara sé á luáidheachd úadh, má dhíultam tú é, nó má bheiricnn tú do roghain é; agus ní misi: uime sin labhair an ní is fios duit.

34 Innisidís daóine tuigsionacha dhiamh, agus éisteadh duine críonna ríon.

35 Do labhair Iób gan éolus, agus do bhádar a bhriathra gan chríonnacht.

36 Isí mo thoil Iób do theastughadh go deireadh do bhrígh a fhreagartha ar son na ndaóine ccionntach.

37 Oir cuiridh sé míriaghuil a cceann a pheacuidh, buailidh sé a bhasa ar measg, agus méaduighidh sé a bhriathra a naghaidh Dé.

CAIB. XXXV.

Gur toirmiosc ar eisdeacht fhaghail o Dhia a nam gearáin, uireasbhuidh creidimh.

DO labhair Elihu tuilleamh oile, agus a dubhairt,

2 An saóilíonn tusa so do bheith ceart, mar a deir tú, *Is mó mionnracus ná ionnracus Dé?*

3 Óir a dubhairt tú, Créd an tarbha do bheith dhuitsi? agus, Créd an sochar do bheith dhamhsa, *má glantar mé om pheacadh?*

4 Freagoruidh misi thú, agus do chompanuigh maille riot.

5 Féuch ar na neamhuibh, agus faic; agus amhairec na néulla is áirde ná thú.

6 Má pheacúighionn tú, cred do ní tú na aghaidhsion? nó *má méadúightheard do sháruighthe, cred do ní tú airsion?*

7 Má bhíonn tú firéunta cred do bheir tú dhósan, nó cred ghlacus sé as do láimh?

8 Féuduidh hurchoid duine mar thú féin do ghortughadh; agus féuduidh hiónnracus sochar do dhéanamh do mhac an duine.

9 Do bhrígh iomaid sáruighthe do bheirid ar an ndruing ar a luighthior comhairc do dhéanamh: éighid go hárd do bhrígh láimhe an chumhachduigh.

10 Acht ní abair áoinneach, Cáit a bhfuil Dia mo chrúthuightheóir, noch do bheir dánta úadh san noidheche?

11 Noch theaguisios sinn ní is mó ná beathuigh na talmhan, agus do ní níos éríonna sinn ná éanlaith nimhe?

12 Ann sin comhaircíd siad, (acht ní fhreagrann áoinneach), do bhrígh úabhair na ndrochdhaóineadh.

13 Go dearbhtha ní éistfidh Dia re díomhaóineas, ní mó bhías meas ag a Nuilechumhachdach air.

14 Má tá go nabair tú, Ní fhaicfidh tú é, *thairis sin atá breitheamhnus iona fhiadhnúise*; uimesin bíodh dóthchus agadsa as.

15 Acht anois, do bhrígh nach *mar sín atá*, tháinig sé air cuáirt iona fheing; gidheadh ní haithnid dósan sin a riachdanus mór:

16 Ar a nadhbharsin foscluidh Iób a bhéul go díomhaóin; foirlíonadh sé briathra gan éolus.

CAIB. XXXVI.

Gurab toirmiosc ar iomdha beannachadh o Dhia, peacadh an Duine.

DO chúadh Elihu fós air a aghaidh, agus a dubhairt,

2 Fulaing dhamh beagán, agus taisbeanfuidh mé dhuit go bhfuil ní agam fós ré a rádh a ttaobh Dé.

3 Do bhéara mé méolus as imchian, agus cuirfidh mé ceart a leith mo Chrúthuightheóra.

4 Óir go firinneach ní bhéid mo bhriathra bréagach: an té atá iomlán a néolus atá sé maille riotsa.

5 Féuch, atá Dia cumhachtach, agus ní tharcuisnighionn sé aoinneach: atá sé cumhachtach a neart agus a ccionnacht.

6 Ní cháomhnann sé beatha an drochdhuine: acht do bheir sé ceart don bhocht.

7 Ní thairrngionn sé a shúile ó nfréun: acht bíd siad a bhfochair ríogh annsa chathaóir ríoghda; fós, dainguigh sé iad go bráth, agus arduightheard iad.

8 Agus má bhíid siad ceangailte a ngeimhlibh, agus da ccongmháil a slabhradhuibh na haindeise;

9 Annsin taisbeanuidh sé a nobair, agus a sáruighthe iona ndeachadar tar mhodh.

10 Oscluidh sé fós a cclúas chum foghlumtha, agus aithnighidh sé dhíobh filleadh ó éaigeart.

11 Má umhluighid agus foghnámh dhó, caithid a láethe a sonus, agus a mblíadhna á solás.

12 Acht muna numhluighid siad, tuitfid leis an cceloidhiomh, agus do gheabhuid bás gan éolus.

13 Acht na fúarchráibhithigh a ccroidhe crúachuid siad fearg suas: ní éighid siad a nuáir cheanglus sé iad.

14 Do gheabhuid bas san náois óig, agus bí a mbeatha a measg na ndáoine neamhghlan.

15 Tárthuighidh sé an bocht iona amghar, agus foscluidh sé a cclúasa a sárughadh.

16 Dá nós sin dáthrochadh sé thusa as an ccumhghach go hionad fhairsing, mar nach bhfuil cumhghach ar bith; agus an ní do cuirfidhe air do bhórd do blúaidh sé lán do mhéathus.

17 Acht do choimhlíon tusa breath na ccionntach: do rug breitheamhnus agus ceart greim ort.

18 Do bhrígh go bhfuil fearg riot, tabhair haire nach béaradh se leis thú re na bhuille: annsin ní sháorfa fúasgladh mór thú.

19 An mbía beann aige air do shaidhbhríos? ní bhíaidh, nó air ór, no air a nuile chumus neirt.

20 Ná sír a noidheche, a nuáir ghearrthar dáoine amach iona náit.

21 Tabhair haire, na cuir do dhúil a néaigeart: óir do thogh tú so thair smachtughadh.

22 Féuch, árduighidh Día lé na neart :
cía mhúinios mar é ?

23 Cía chuir a shlighe dfachaibh air ? nó
cía fheadus a rádh, Doibrigh tú éaigceart ?

24 Cuimhnigh a obair do mhórughadh,
noch do chíd na daóine.

25 Féudigh gach áonduine sin dfaic-
sin ; féuduidh duine a fhaicsin a bhfad
úadh.

26 Féuch, atá Día mór, agus ní fhead-
amairne cíá hé, agus ní mó is éidir fios
uibhre a bhliadhan dfaigháil.

27 Oir do ní sé na braóin uisge beag :
dóirtid síad a nús fearthuinn do réir
a ccéó :

28 Noch shilid na néulla agus dhóirtid
ar dhuine go líonmhair.

29 An bhéadann fós aóinneach leath-
nughadh na néulla do thuicsin, nó fuaím a
thabearnacuil ?

30 Feuch, leathnuighidh sé a sholus air
sin, agus folchuidh sé íochdar na fairge.

31 Oir is léo sin bheirios sé breith-
eamhnus air na daóinibh ; do bheir biadh
úadh go líonmlar.

32 Lé na néuluibh fholcus sé an solus ;
cuirigh sé dfachaibh air gan déalrughadh
leis an néull thig eatorra.

33 Taisbeánuidh sé a fhuáim dá tháobh
sin, a náirnéis fós a ttaobh an níd
theid súas.

CAIB. XXXVII.

*Gu bhfuil cumhachta, 15 agus gliocus
De, doscrudaighe.*

UIME so mar an gcéadna creathuigh
mo chroidhe, agus do corrugheadh
as a áit é.

2 Eist go friochnamhach fuáim a
ghotha, agus an tormán theid amach as
a bhéul.

3 Orduighidh sé é faói neamh go hiom-
lán, agus a theinteach go téorannuibh na
talmhan.

4 Béicigh guth na dhiáigh sin : tóir-
nighidh sé le guth a oirdhearcuis ; agus ní
choinneochuidh sé íad a nuair chluinfigh-
theair a ghuth.

5 Tóir-nighidh Día go líongantach le
na ghuth ; do ní sé neithe móra, nach
bhféudaimne do thuigsin.

6 Oir a deir sé ris an tsneachda, Bise
air an ttalamh ; mar an gcéadna ris an
mínfhearthuinn, agus re moirfhearthuinn a
neirtsion.

7 Séalighidh sé súas lámh gach áon-
duine ; chor go naitheonadh a nuile dhuine
a oibreachasan.

8 Annsin theid na beathuigh iona
núamhuibh, agus fanuidh iona náitibh.

9 As an ttaobh ó dheas thig an sidean
gáoithe, agus fuaichd ón ttaobh ó thuáigh.

10 Le hanáil Dé beirthior an sioc : agus
comhghuightheair leithne na nuisgeadh.

11 Coiridh sé fós an néull tiugh le
fhuachadh : sreathuidh sé a néull soillseach :

12 Agus iompoightheair timchioll fá
ccuáirt é le na chomhairlibh : chor go
ndéanaidís gidh bé ní do aitheonadh sé
dhiobh ar ghnúis an tsáoghail annsa talamh.

13 Do bheir sé air teacht, más air son
smachtughadh, nó ar son a fhearuin, nó
ar son trócaire.

14 Haire dhóso, a Iób : fan go socair,
agus meas oibreacha iongantacha Dé.

15 An bhféadair tusa an tam ar órduigh
Día íad, agus thug air sholus a neóill
lonnughadh.

16 An aithnidh dhuit meadhughadh na
néull, oibreacha iongantacha an té atá
iomlán a néolus ?

17 Ciondus bhíd héaduighe te, a nuair
fhionnfhúarnuighios se an talamh leis an
ngáóith a ndeas ?

18 Nar chuidigh tusa leis a nfirm-
ament do leathnughadh amach, noch atá
láidir, agus amhuil scathán leagtha ?

19 Muin dúinn cred a déaram ris ; óir
ní fhéadmaóid ar nglór dórdughadh do
bhrígh an dorchadais.

20 A ninneostar dhósan go bhfuilimsi
ag labhairt ? má labhrann duine, go deimh-
in sluighithear súas é.

21 Agus anois ní fhaicidh duine an
solus lomrach atá annsua néulluibh : acht
gluáisidh an ghaóth, agus glanuidh sí íad.

22 Thig aimsir bhreádhgha ó náird
thuáigh : aig Día atá mórdhacht úath-
bhásach.

23 A ttaobh a Nuilechumhachduigh, ní
léidir dhúinn a fhagháil amach : atá sé
oirdheirc a cumhachd, agus a mbreith-
eamhnus, agus a bhfairsinge cheirt : ní
goirteochuidh sé.

24 Bid daóine eaglach roimhe ar a
nadhbharsin : ní bhí meas aige ar aóin-
neach bhús críonna a ccroidhe.

CAIB. XXXVIII.

*Ata Dia ag deanamh eadarsған idir Iób
agus a cháirde.*

ANN sin do fhreagair an TIGHEARNA
Iób, as an tsidéan gáoithe, agus a
dubhairt,

2 Cía hé so dhorchuighios comhairle le
briathruibh gan éolus ?

3 Criosluidh a nois súas do leasrach
mar fhear ; óir fíafrochuidh misi dhíot,
agus freagairsi mé.

4 Cait a raibh tusa nuair do shuighidh
misi bunáit an domhuin ? foillsigh, má tá
tuigse agad.

5 Cía shín a thomhas sin, mátá a fhíos
agad ? nó cíá shín an dorubha air ?

6 Cía air a bhfuilid a bhunáite sin ceangailte? nó cía shuighidh a chloch chornéil sin;

7 A nuáir do chanadar na reulta maidne re cheile, agus do ghéireadar mic Dé uile le láathgháir?

8 *Nó cía do iadh a nfaige a stigh lé doirsibh, a nuáir do bhris sí amách, amhuil do shilfeadh sí anach as an mbroinn?*

9 A nuáir do rinne misi néull na chulaidh dhí, agus dorchadas tiugh na chrisceangal dí,

10 Agus ar bhris mé súas dí mó áit chiunte, agus ar shuigh mé barradha agus dóirse,

11 Agus a ndúbhairt mé, Go nuige so thincfás tú, agus ní thairis: agus ann so fhoisteachthar do thonna uáilbhreacha?

12 An ttug tú air an maidin bheith ann ar feadh do láetheadh; agus an ttug tú ar éirge an láe a áit daithnuighadh;

13 Chor go mbéaradh sé greim ar théorannuibh an domhuin, chor go ccroithfidhe na drochdhaóine as anach?

14 Do bhionpoigheadh é mar chriáidh chum an tséula; agus seasuid siad amhuil éadach,

15 Agus congmuighthear a solus ó na drochdhaóinibh, agus brísfighear an rígh árd.

16 A ndeachuidh tusa a steach a súmh-airighibh na fairge? nó nar shiubhuil tú a spionadh a naigéin?

17 An rabhadar geatadha an bháis oscuilte romhad? nó an bhfaca tú dóirse scáile an bháis?

18 Ar mheas tú leithead na taluinan? foillsigh má atá a fhios uile agad.

19 Cáit a bhfuil an tslighe mar a ccomhuighionn an solus? agus ar son an dorchadais, cáit a bhfuil a ionad,

20 Chor go mbeirtheá go nuige a théorunn é, agus go mbeith fios a chasán agad go nuige a thighsion?

21 An bhfuil a fhios sin agad, do bhrígh go rugadh a nuairsin thú? nó do bhrígh gur mór uibhir do láetheadh?

22 A ndeachuidh tú a steach a nionn-nhuseuibh an tsneachda? nó an bhfaca tú tigh ionnmhuís an chloichshueachda,

23 Noch do thaisgidh misi a ccoinne aimsire na buáidheartha, a ccoinne láe an chatha agus an chogaidh?

24 Cía hé an tslighe lé ndealnuighthear an solus, noch scáileas an gháoth a noir ar feadh an domhuin?

25 Cía roinn ionad reatha a nuisge chum tuile na nuisgeadh, nó slighe do theintighe na tóirnighe;

26 Do thabhairt fá deara dhí fearthuinn air an italamh, áit nach bhfuil duine ar bith; ar an bhfásach, ann nach bhfuil ánduine;

27 Do shásadh na bhfearann úaigneach agus mithairbhliitheach; agus a thabhairt fá deara ar bheangánuibh na luibhe laige scinneadh amach?

28 An bhfuil athair ag an bhfearthuinn? nó cía ghein bráona na druchda?

29 Cía an bhrú as a ttáinic an cuisne? agus cía ghein sioc liath nimhe?

30 Atáid na huisgeadha foluigithe mar budh le cloich, agus atá gnúis a naigéin cuisnighthe.

31 An bhféadann tusa oireamhna millse Phleíades do cheangal? nó ceangail Orion do scaoileadh?

32 An bhféadann tú Massarot do thabhairt amach iona am féin? nó an ttig dhíot Arctúrus go na mhacaibh do thréorughadh?

33 An bhfuil fios órdughithe fhlaith-eannhus agad? an bhféadann tú a thigh-earnas do chur ar talamh?

34 An bhféadann tú do ghuth do thóg-bhail súas chum na néull, iondus go bhfoileochaidis iomad uisgeadh thú?

35 An bhféadann tú tinnteach do chur uait, go nimthigid, agus gu nabraid riot, Atamaóid annso?

36 Cía chuir críonnachd annsna cod-chuibh a stigh? nó cía thug tuigsi don chroidhe?

37 Cía fhéadus na néulla dáiriomh a ccríonnacht? nó cía fhéadus buidéil nime do chur na ccomhuigh,

38 A nuáir fhasas an luaithreadh do bheith cruáidh, agus ceangluid na fóide go daingion dá chéile?

39 A ndéana tusa fiadhach creiche don leomhan? nó an lionfa tú fonn na leomhan óg?

40 Anuáir luighid siad iona nuaamhuibh, fanaid annsa scáth chum bheith a luigh-eachán?

41 Cía ghléusus a bheatha do nfiach? a nuáir-sgréuchuid a eóin óga ar Dhía, téid siad ar seachrán do chion bídh.

CAIB. XXXIX.

Mordhachd Dhé, thaobh feabhas na créa-tuireadh do dhearnadh leis.

AN aithnid duit a nuáir bheirid gabhair fhiahtá na cairge? nó an bhféadann tú a chomharthughadh ca huáir bheirid na heilite laóigh?

2 An bhféadann tú na míosa chomh-áireamh noch ionlánuid siad? nó an aithnid dhuit a naimsir a mbeirid siad?

3 Cromaid siad iad féin, beirid a laóigh óga, teilgid díobh a ndóbrón.

4 Bíd a laóigh óga a ccruth maith, fásuid siad súas le harbhar; tiaghuid amach, agus ní aithfhillid chucasan.

5 Cía chuir amach an tassal fiadhuin

sáor? nó cía sgáoil ceangal a nassail fhiadhta?

6 Dá ndéarna mé a thigh do nfásach, agus an fearann díosg a áitreabh.

7 Ní bhí suim aige a niomad daoineadh na caithreach, ní mó bhíos suim aige a bhfógra an cheannaire.

8 Ráon na slíabh is innbhear dhó, agus spíonuidh sé a ndiáigh gach aóinneithe glas.

9 An mbí a tunicorn umhal ar shéir-bhís do dhéanamh dhuitse? nó an bhfanfa sí ag do mhainnséar?

10 An bhféadann tú an tunicorn do cheangal le na cuing annsa neitrighe? nó an bhfoirsfidh sé na gleanta ad dhiaigh?

11 An itáobhtha tú-é, do bhrígh gur mór a neart? nó an bhfuigfidh tú do sháothiar táobh ris?

12 An ccreidfidh tú é, go ttiubhra sé do shíol don bhaile? agus go ccruinneochuidh sé a steach dot scioból é?

13 An tusa thug na sciatháin bhréadha do na péacógaibh? nó sciatháin agus cleit-each do niascaire cháirneach?

14 Noch fhágbhus a luighe annsa talamh, agus théighios iad a luaithreadh,

15 Agus dearmaduidh go bhféadann an chos a mbrughadh, nó an beathach áлта a mbriseadh.

16 Cruadhuighthear í a naghaidh a héun óg, mar *budh* eadh *nach* ar lé iad: as díomhaóin a sáothar gan eagla;

17 Do bhrígh gur bhean Dia a gliocus dí, ní mó do roinn sé tuigse ría.

18 A nuáir thógbhus sí í féin súas go hárd, disbeaguigh sí an teach agus an marcach.

19 An tusa thug neart don neach? nar éaduigh tú a mhuineal lé tóimigh?

20 An bhféadann tú a dhéanamh eaglach amhuil dréollán teasbhuidh? is úath-bhásach glóir a pholláireadh.

21 Tochluadh sé re na chosa annsa ghleann, agus gáirdighidh sé ann a neart: théid ar a aghaidh do theagmháil ris na fearuibh armtha.

22 Bí sé ag magadh fán eagla, agus ní bhí úamhan air; ní mó fhilleas sé ar a ais ón ccloidhiomb.

23 Siurdánuigh an bolgán soighead na aghaidh, an gath loinnreach agus an sciath.

24 Brisidh sé an talamh le cuthach, agus lé buile: agus ní bhíonn sé socair ré fuáim an stuic.

25 A deir sé a measc na stoc, Ha, ha; agus boltnuighidh sé an cath a bhfad iad, tóirneach na ccaiptíneadh, agus a nfuáimneach.

26 An led gbliocus eitiollas an sea-bhac, agus shíneas sí a sciatháin don táobh ó dheas?

27 An air do chomhairle éirghios an tiolar súas, agus do ní a nead a náirde?

28 Áitreabhuidh sí agus fanaidh air an cearruic, ar chreagach ná haille, agus na háite daingne.

29 As sin íarruidh sí a beatha, agus do chíd a súile a bhfad uaithe.

30 Sínghuid a héain óga súas fuil: agus mar a mbid na mairbh, is annsin bhías mise.

CAIB. XL.

Uábhas Iób ag méud oirdhearcuis Dé.

15 Neart an bhehemot a measg na nainmhidheadh.

TUILLEAMH oile do fhreagair an TIGHEARNA Iób, agus a dubhairt,

2 An tteagascuidh an té do ní imreas ris a Nuilechumbachdach? an té iom-aithbhearas Dia, fhreagrath sé féin ar a shon.

3 ¶ Ann sin do fhreagair Iób an TIGHEARNA, agus a dubhairt,

4 Féuch, atáim truáilligh; cred fhreag-orus mé dhuit? leactá mé mo lámh air mo bhéul.

5 Do labhair mé áonúair amháin; achd ní fhreagora mé: fós, fa dhó; acht ní reachfad ar maghaidh.

6 ¶ Annsin do fhreagair an TIGHEARNA Iób amach as an tsídean gaóithe, agus a dubhairt,

7 Criosluigh súas anois do leasrach mar dhuine: fiafrochuidh misi dhíot, agus innis dhamh.

8 An ccuirfe tusa fós mo bhreitheamh-nus ar ccúl? an ndaimneocha tú mé, dot bheith féin ionnruic?

9 An bhfuil lámh agad mar ata ag Dia? nó an bhféadann tú tóirneach do dhéanamh lé guth mar eision?

10 Cóirigh thú féin anois lé mórdhachd agus lé hoirdhearcus; agus éduigh thú féin lé glóir agus lé scéimh.

11 Teilg amach buile thfeirge: agus féuch gach áonduine dá bhfuil uaibhreach, agus uirísligh é.

12 Féuch air gach nduine dá bhfuil uaibhreach, agus uirísligh é; agus saltair síos na drochdhaóine iona náit.

13 Foluidh annsa luaithreadh iad lé chéile; agus ceangail a naighthe a bhfolach.

14 Annsin aidmheochuidh misi mar an ccéadna dhuit go bhféduigh do lámh dheas féin do thartháil.

15 ¶ Féuch anois behemot, do rinne me maille leachdsas, ithidh sé féur mar dhamh.

16 Amhairc anois, atá a neart iona leasrach, agus atá a bhrígh a nimlín a bhuilg.

17 Corruighidh sé a fholt amhuil

céadar: atáid féitheach a chloch ceangailte dhá chéile.

18 *Atáid* a chnámha *mar* phíosuibh láidre práis; is cosmhúil a chnámha lé barradhuibh íaruinn.

19 *Isé* príomhobair shligíteach Dé: an té do rinne é féaduidh sé a chloidheamh do chur go nuige é.

20 Go deimhin do bheird na sleibhte beatha dhó, mar a ndéunuid uile bheathuigh an machaire súgradh.

21 Luighidh sé fa na crannuibh dorchá, a bhfolach na ngiollach, agus na ccurrach.

22 Folchuid na croinn dhorchá é *le* na cáillibh; timchiolluigh suileoga na habhann é fa ccairt.

23 Féuch, ibhidh se súas abhann, agus ní dhéan sé deithnós: dóigh leis go ttarrongaidh sé Iordan súas iona bhéul.

24 *An* ngéabha aon duine é iona radharc? nó an ttollfuidh sé a shrón le dubhánuibh.

CAIB. XLI.

Is scáthan ar mhórdhalacht Dé, an lébhíatan, a measc éisc.

AN bhféadann tú lebhíatan do tharruing amach le dubhán? nó a theanga lé córdá *noch* léigios tú síos?

2 An bhféadann tú dubhán do chur iona shrón? nó a ghíall do tholladh thríd lé dealg?

3 A ndéana sé móran gearúin riotsa? an laibheora sé *bríathra* míne riot?

4 A ndéana sé cumradh riot? an nglacfa tú mar sherbhíseach go bráth é?

5 A ndéana tu súgradh ris *amhuil* éun? an cceangola tú é dot chailinibh?

6 A ndéanuid na compánuigh fleadh dhe? an roinnfid siad é measc na cceannuigthe?

7 An bhféadann tú a chroicionn do lionadh díarnuibh coránacha? nó a cheann le treaghuibh éisc?

8 Leag do lámh air, cuimhnigh an cath, ná déana ní sa mhó.

9 Féuch, is díomhaóin a dhóthchussan: nach tteigfighear *duine* síos le na radharc amháin?

10 Ní *bhfuil* áon chomhbhorb sin dá léigios a neagla a chorrughadh súas: maisleadh marsin cía féadas seasamh ar maghuidhse?

11 Cía chuidigh liom, as a ttiubhruinn leasughadh dhó? *gidh* lé ar bith *atá* faoi neanibh is liomsa é.

12 Ní cheilfidh mé á chodchanna, nó a neart, nó a dhealbh sciambach.

13 Cía fhéadas aghuidh a éaduigh dfoillsiughadh? nó cía fhéadas teacht *chuige* le na shrían dubalta?

14 Cía fhéadas doirse a aighthe dos-

cladh? *atáid* a fhíacla úathbhásach timchioll fa ccairt.

15 *Ásiad* a lanna a rimhéidhe, íadhta súas *re* chéile le séula daingion.

16 *Atá* gach áon díobh an comhghar sin da chéile, nach bhféudam aiér ar bith teachd eatorra.

17 *Atáid* ar na ccur a cceann a chéile, ceangluid dá chéile, nach éidir a neidirdhealughadli.

18 *Le* na shétrigh soillsighidh solus agus *atáid* a shúile cosmhúil lé forrdhubhuibh súl na maidne.

19 Amach as a bhéul théid tóirseadh a lasamhla, agus lingid drithleanna teineadh amach.

20 Amach as a pholláiribh théid deatach, mar do *rachadh* as pota fíachuigh nó as oigheann.

21 Dearguidh a anal sméarthóide agus téid lasair amach as a bhéul.

22 Comhnuighidh neart iona mhúinéul, agus filltear dóbrón na gháirdeachus dá lathair.

23 *Atáid* sleantach a fheóla coimhcheangailte dhá chéile: *atáid* daingion ionta féin; ní héidir a ccorrughadh.

24 *Atá* a chroidhe comhchruáidh ré cloich; fós, comhchruáidh re cuid do *chloichiochtair* muilinn.

25 A nuair thógbhus sé é féin súas, bíd na neartmhair eaglach: air eagla brisigh glanuid íad féin.

26 Cloidheamh an té bhuailois airsin ní fheadann seasamh: an gath, an bhonn-sach, nó an tuchdéideadh.

27 Measuidh sé an tíarann mar thuighe, agus an prás mar chonnadh chríon.

28 Ní fhéadann an tsoigheadh a chur dfiachaibh air teitheamh: iompoighthear leis clocha an chroinn-tádhbhúil a cconnlach.

29 Measuidh na gáithe *mar* chonnlach: do ní gáire fá chrotheadh an ghatha.

30 *Atáid* clocha ghéara faoi: leathnuighidh sé neithe géura ar an lathuigh.

31 Do bheir sé air a naigéan fíuchadh do nós an phota: do ní sé a nfaige do nós pota an photecari.

32 Do ní sé an tslighe sófhaicsigh na dhíáigh; do shaóilfeadh neach an taigean do *bheith* liath.

33 Ní bhfuil a leithéid air an ttalamh, noch do rinneadh gan eagla.

34 Do chí sé a nuile ní árd: *atá* sé na rígh ós cionn uile chloinne a núabhair.

CAIB. XLII.

Admhail uirisle Iob 10 agus a dheire roghlormhar.

AN sin do fhreagair Iób an TIGHEARNA, agus a dubhairt,

2 Atá a fhios agam go bhféadann tusa gach aóinni do dhéanamh, agus nach éidir aonmuáineadh do chongmhail uáit.

3 Cía hé an te do cheilfíodh comhairle gan éolus? uime sin do labhair misi an ní nar thuig mé; neithe ro iongantacha dhamh, nach raibh a bhfios agam.

4 Iarruim dathchuinge ort, éist, agus laibheóra mé: fiafíochuidh misi dhíot, agus foillsighsi dhamh.

5 Do chúala mé teachd ort le héisdeachd na clúaise: acht anois do chídih mo shúil thú.

6 Uimesin gráinim *riom féin*, agus do nim aithreachus a ccriaidh agus a luáith.

7 ¶ Agus is *amhluidh* do bhí, tar éis an TIGHEARNA do labhairt na mbriatharso re Iób, go ndubhairt an TIGHEARNA re Heliphás an Temaniteach, Atá mfearg ar naghmadh ad aghaidh, agus a naghaidh do dheise carad: óir níor labhrabhair ormsa *an ní fú* cóir, mar do labhair mo shearbhfhoghantuigh Iób.

8 Uinesin glacuidh chugaibh anois seachd mbulóga agus seachd reithe, agus éirghidh a cceann mo shearbhfhoghantuigh Iób, agus ofraluidh súas ar bhur son féin íodhburt loisge; agus gúidhfidh mo shearbhfhoghantuigh Iób ar bhur son: óir glacfuigh misi leis: deagla go ndéanuinn ribh do réir *bhur* leimhe, do chionn nar labhrabhair orum *an ní is* ceart, mar mo shearbhfhoghantuigh Iób.

9 ¶ Marsin dimthigh Eliphás an Temaniteach agus Bildad an Suhiteach agus Sophar an Naamatiteach, agus do rinn-

eadar mar daithin an TIGHEARNA dhíobh: do ghlac an TIGHEARNA fós Iób.

10 Agus diompoigh an TIGHEARNA daóirse Iób, a nuáir do ghuidh sé ar son a charad: agus thug an TIGHEARNA fós do Iób dhá oirid agus do bhí aige roimhe.

11 Ann sin thangadar a dhearbhráithre uile chuige, agus a dhearbhsheathracha uile, agus a nuile dhuine da raibh iona thathuigh roimhesin, agus dítheadar arán leis iona thigh: agus do bhí trúaighe aca dhó, agus do chobhrigtheadar é ós cionn a nuile uile dá ttug an TIGHEARNA air: thug gach aonduine fós píosa airgid dhó, agus gach áonduine clúasfháinne óir.

12 Marsin do bheannuigh an TIGHEARNA críoch dheiridh Iób ní is mó ná a thosach: óir do bhí ceithre mhíle dhéug cáora aige, agus sé mhíle cámhall, agus míle cuing dhamh, agus míle assal bainíonn.

13 ¶ Do bhí fós aige seachd mic, agus tríur inghean.

14 Agus thug Iemima dainm ar an cceidinghin, agus Cesia; dainm air an darn, agus ainm an treas, Ceren-happuch.

15 Agus níor fríth ár feadh na críche mná coimhscíambhach ré hingheanuibh Iób: agus thug a nathair oighreachd dóibh a measc a ndearbhráithreach.

16 ¶ Ná dháighso do mhair Iób céad agus ceathrachad bliaghan, agus do chomhairc a mhic, agus mic a mhac, *eadhon* ceithre glúine.

17 Mar sin déug Iób, *ar mbeith dhé* sean agus lán do láethibh.

Leabhar na PSALM.

PSALM I.

Sonas an deagh dhuine. 4 Agus anrath an drochdhuine.

IS beannuigh an fear nach siubhluighionn a ccomhairle na neimhdhiadha h, nach seasann a shlighe na bpeacach, agus nach suighionn a sugheachán na ttárcuisneach.

2 Acht *atá* a dhúil a ndligheadh an TIGHEARNA; agus iona dhligheadh smuain-eann sé do ló agus doidhche.

3 Agus bíaidh se ccosmhúil re crann plannduighthe láimh re haibhnibh uisge, noch do bheir a thoradh iona aimsir íomchubhaidh; ní chríoifuidh fós a dhuille; agus gidh bé ní do dhéana sé tiocfaidh biseach air.

4 Ní mairsin do na míochráibhthigh: acht atáid ccosmhúil ris an lóchán noch sgabus an gáoth.

5 Ar a nadhbharsin ní sheasfuid na míochráibhthigh annsa mbreitheamhnus, ná na peacaich a ccoimhthionól na bhfíréun.

6 Óir bí fíós shlighe na lthiréun ag an TIGHEARNA: acht rachaidh shlighe na neimhdhiadhach seachad.

PSALM II.

Gu ttabhair Críost búaidh amach ar a naimhdibh.

CRED fa ndéanuid na geinte baóis, agus fa smuainid na daóine díomhaóineas?

2 Cuirid ríghthe na talmhan íad féin a cceann a chéile, agus glacad na riagh-lóirigh comhairle, re cheile anaghaidh an TIGHEARNA, agus a naghaidh a ungthaigh, *ag rádh*,

3 Briseamí ó chéile a ccuibhreacha, agus teiligíom uáinn a cceangail.

4 An té shuighios ansna flaitheasuibh do dhéana sé gaire: do dhéana an TIGHEARNA fochmhuid orra.

5 Annsin laibheoruidh sé riu iona fheirg, agus cráidhfídh sé iad iona dhíbh-fheirg.

6 Gidheadh do chuir misi mo rígh air mo chnoc náomhtha Sion.

7 Foillseocha mé an reachd: a dubhairt an TIGHEARNA riomsa, *Is tú mo Mhac*; a niugh do ghin mé thú.

8 Iarr orum, agus do bhéara mé *dhuít* na geinte *mar* oighreach, agus na codcha is imchéine don talamh *mar* sheilbh.

9 Brisfe tú iad lé slait iarúinn; mionbhruighfir iad iona ceadchuibh mar shoigh-theach críadh.

10 Bithí glic anois uimesin, ó a righthe: glacuidh teagasg, a bhreitheamhuin na talmhan.

11 Fóghanuigh don TIGHEARNA maille le heagla, agus lúathgáirighidh maille le creathaibh.

12 Póguidh an Mac, deagla go mbíadh sé feargach, agus go rachadh sibh a múgha san tslighe, an tan lasfus a fhearg dhá laghad. *Is* beannuigh an dream uile, noch chuiriós a ndóigh ann.

PSALM III.

Sé cothughadh Dé is dìon do nfhúrein.

Psalm Dháibhi, ag teitheadh ó na mhac Absolon.

A THIGHEARNA, cred mar do mhéaduigh tú luchd mo bhuáidhearta? is iomadamhuil an drong noch éirghios súas am aghaidh.

2 *Is* iomadamhuil an drong a deir rém anam, Ní *bhfuil* cabhair air bith dhó a Ndia. Selah.

3 Acht tusa, a THIGHEARNA, *atá* tú ad scéith dhamhsa; mo ghlóir, agus fear tógtha súas mo chinu.

4 Déighios chum an TIGHEARNA lem ghuth, agus do chúaluidh sé mé amach as a chnoc náomhtha. Selah.

5 Do luigh mé síos; agus do chodlas do dhúisighios; óir do chothuigh an TIGHEARNA mé.

6 Ní bhíadh eagla orum roimhe dheich míle don phobal, noch do chuir *iad féin* timchioll am aghaidh.

7 Éirigh, ó a THIGHEARNA; anaic mé, ó mo Dhia: óir do bhuáil tú mo naimhde uile *air* chnámh an ghéill; do bhris fiacla na druinge neimhhdháda.

8 *Is ón* TIGHEARNA thig slanughadh: *atá* do bheannachd air do phobal. Selah.

PSALM IV.

Is é ard-mhaithe a nduine, gean maith Dé.

Don phrímhfhear ceóil air Neginot,
Psalm Dháibhi.

EISD riom a nuair ghoirfeadh, ó a Dhé infiréantachda: dhuáscuill tú mé *an tan do bhí mé* a cumhghach; déan trócaire orum, agus éist murnaigh.

2 O Sibhsi a mhaca na ndaoine, cá fad bheithí ag iompóigh mo ghlóire chum náire? cá fad bhias grádh aguibh ar dhíomhaoinas, nó dhéantaí lorgaireachd a ndiáigh bhréag? Selah.

3 Acht biodh a fhios aguibh gur chuir an TIGHEARNA do leathtaoibh an duine diadha dhó féin: cluinfidh an TIGHEARNA an tan ghoirfeadh air.

4 Biodh úamhan oruibh, agus ná déanuidh peacadh: déanuidh comhrádh ré bhur croidhe féin air bhur leabuidh, agus beithí socair. Selah.

5 Ofráluidh íodhbhartha na firéuntachda, agus cuiridh bhur ndóigh annsa TIGHEARNA.

6 *Atáid* mórán ag rádh, Cía thais-beanfas maith ar bith dhuinn? a THIGHEARNA, tóg súas solus do ghnúisi oruinn.

7 Do chuiriis lúathghair ann mo chroidhe ní is mo ná a nuair do mhéaduigh a narbharsan agus a bhíon.

8 Luighfe mé mar an ccéadna a síothcháin, agus coidéola mé: óir tusá, a THIGHEARNA, amháin chuireas am chomhnuidh me a neamhbhógah.

PSALM V.

Guidhe anaghaidh naimhde na córa.

Don phrímhfhear ceóil air Nehilot,
Psalm Dháibhi.

TABHAIR clúas dom bhríathruibh, ó a THIGHEARNA, meas mo smúaintighe.

2 Éist ré guth mo éighmhe, ó mo Rígh, agus mo Dhia: óir is chugadsa ghuidhfeas mé.

3 Cluinfir mo ghuth air maidin, ó a THIGHEARNA; air maidin díreochaidh mé *múrnaigh* chugad, agus féuchfadh súas.

4 Oir ní Día thú agá bhfuil dúil a nurchoid: ní mó choimhneochus olc maille riot.

5 Ní sheasfaid na hamadain ann do radharc: suathuighioun tú a nuile luchd déanta na héagóra.

6 Scriosta tú an luchd do labhrus bréug: báidh fuath ag an TIGHEARNA air a nduine fhuiteach agus mheabhlach.

7 Acht air mo shóns, tiocfa mé a steach ann do thigh a nìomadamlachd do thrócaire: agus ann heagla do dhéan adhradh go nuige do theanpall náomhtha.

8 Treoruidh mé, ó a THIGHEARNA, ann thfiréantachd, do bhrìgh mo naimhde; déan do shlighe díreach am fhiaghnuisi.

9 Oir ní bhfuil disleachd iona mbéul; is fíorurchóid an táobh a stigh dhíobh; is uáimh oscuilte a scornach, do níd bladair le na tteangaidh.

10 Scrios íad, a Dhé; leagthar íad le na ccomhairlibh féin; teilg amach íad a niomadamlachd a míghníomh; óir do rinneadar easáonta ad aghaidh.

11 Acht gáirdigheadh a nuile dhuine do chuir a dhóigh ionnadsa: gáirdís lé luathgáir go bráth, do bhrìgh go ccumhduigh tusa íad: bidís mar an ccéadna an dream learab ionmhuin thainn, luathgáireach ionnad.

12 Oir thusa, a THIGHEARNA, beannocha tú an firéun; le fabhar timchiollfar é amhuil budh le scéith.

PSALM VI.

An chéud Psalm aithrighe.

Don phrímhfhéar céoil air Neginot air Sheminit, Psalm Dháibhi.

O A THIGHEARNA, ná himdhearg mé ann thfeirg, agus ná smachduigh mé ann do mhíothaitneamh.

2 Déan trócaire orum, ó a THIGHEARNA; óir atáim lag: a THIGHEARNA, leighis mé; óir atáid mo chnámha buáidhearth.

3 Atá manam mar an ccéadna buáidhearth go mór: acht thusa, a THIGHEARNA, cá fad?

4 Iompóigh, a THIGHEARNA, fúasguil manam: ó sáor mé ar son do thrócaire.

5 Oir san mbás ní bhfuil éanchuimhne ort: annsa nuáigh cía bhéuras buidheachus duit?

6 Atáim tuirseach lem chneaduigh; air feadh na hoidiche cuirim mo leaba ar snámh; fliuchaim míomdhuigh lem dhéaruibh.

7 Do milleadh mó shúil le dubhachus; fásuidh seanda do bhrìgh mo uile naimhde. 8 Imthighidh uáim, sibhsí a uile luchd déanta na héagóra; óir do chúaluidh an TIGHEARNA guth mo éighmhe.

9 Do chúaluidh an TIGHEARNA mo ghearán; géubhuidh an TIGHEARNA rem uraigh.

10 Bidís mo naimhde uile náireach agus ro bhuáidhearth: fillidís agus bidís náireach go hobann.

PSALM VII.

Do theith Daibhi ró ó namhdibh a anma, go Dia.

Siggaion Dháibhi, noch do sheinn sé don TIGHEARNA, a ttaobh bhriathar Chus an Beniamiteach.

O A THIGHEARNA Dia, ionnadsa chuirim mo dhóigh: tárthuigh mé ó nuile noch ghréanas mé, agus sáor mé:

2 Deagla go réubfeadh se manam amhuil leomhan, dhá strócadh a ccodhuibh, a nuáir nach bhfuil éinneach ann do ainicfeadh.

3 O a THIGHEARNA mo Dhía, má rinne mé so; má atá éacceart ann mo lámhuibh;

4 Má chuitigh mé olc ris an té do bhí a síothcháin ríom; (fós, do ainic mé an té noch atá na námhuil dhamh gan chéus:)

5 Déanadh mo námhad gérleanmhuin air manam, agus gabhadh sé é; fós, saltradh sé síos mo bheatha air an titalamh, agus léigeadh sé monóir san luáithreadh. Selah.

6 Éirigh, a THIGHEARNA, an thfeirg, tóg súas thú féin tre anbhuirbe mo naimhdesi: agus múscail ar mo shonsa chum an bhreitheamhnus noch do fhúagruis.

7 Mar sin cruinneochuid coimhthionól na ndaoine ad thimchioll: air a sonsan uimesin fillsi air árd.

8 Béaruidh an TIGHEARNA breitheamhnus air an bpobal: breathnuigh misi, ó a THIGHEARNA, do réir mífiréantachda, agus do réir mo dhíoghruisi noch atá ionnam.

9 O críochnuighadhl olc na cciontach; acht daingnigh an duine ceart: óir dearbhuidh an Dia firéanta na croidthe agus na dubháin.

10 Is o Dhía atá mo chosnamh, noch sháoras an díreach a ccroidhe.

11 Do ní Dia breitheamhnus air an bhfiréun, agus bí Dia feargach ris an cciontach gach éanlá.

12 Muna bhfillidh sé, cuirfe sé fáobhair air a chloidheamh; do lúb sé a bhodha, agus do rinne sé ullamh é.

13 Do ghléus sé dhó mar an ccéadna oirnéis an bháis; dórdhuigh sé a shaigneada a uaghaidh na ningheamach.

14 Féuch, bídh sé torrach lé héicceart, agus do ghabh sé urchóid, agus do rug sé neimhfhirinne.

15 Do rinne sé clais, agus do thochoil sé í, agus atá ar ttuitim annsa pholl noch do rinne sé féin.

16 Fillfidh a urchóid air a cheann féin, agus tiocfuidh a fhoiréigion námhadach a nuas air a bhaitlis féin.

17 Moladh an TIGHEARNA do réir a fhiréantachda: agus cánfad moladh dainna an TIGHEARNA is ro áirde.

PSALM VIII.

Sochar Dé do dhuine.

Don phrímhfhéar céoil air Ghittit Psalm Dháibhi.

O A THIGHEARNA ar Tighearna, cred é a oirdhearca atá hainm amsa

talamh uile! dá bhfoillsigheann tú do ghlóir ós cionn na bhflathaes.

2 As béul na naóidhean agus leanabh na céioch dórdúighis neart do bhrígh do naimhde, chor go ccoisgfeá an námhuid agus an dióghaltóir.

3 A nuair mheasaim do fhlaithis, obair do mhéur, an ré agus na réulta, noch do órdúighis;

4 Cred é an duine, as a bhfuil tú cuimhneach air? agus mac an duine, as a bhfiosruighionn tú é?

5 Oir do rinne tú é beagan níos ísle ná na haingil, agus do choróinighis é le glóir agus le honóir.

6 Do chuir tú é ós cionn oibreach do lámh; do chuiris a nuile ní fá na chosuibh:

7 Na cáoirigh uile, agus na doimh, fós, agus beathuigh an mhachaire;

8 Éinluith a nuéir, agus íasg na fairge, agus gidh bé ar bith ghabhus tre chasánuibh na bhfairgeadh.

9 O a THIGHEARNA ar Ttighearna, cred é a oirdhearceadh atá hainim annsa talamh uile!

PSALM IX.

Psalm bhuidheachuis arson bhuaidh Shioin.

Don prímhfhéar céoil air Mhut-Labben,
Psalm Dháibhi.

MOLFA me thú, a THIGHEARNA, re chroidhe iomlán; foillseocha mé hoibreacha iongantacha uile.

2 Buaidh mé láuthgháireach agus gáirdeochad ionadsa: caufad moladh dod ainm, ó thusa is ro áirde.

3 A nuair fhillighear mo naimhde ar a nais, tuitfid siad agus rachuid seachad ad fhiaghnuisi.

4 Oir do chothuighis mo cheart, agus mo chúis; do shuighis san nárdchathaoir ag breathnughadh ceirt.

5 Do imdearguis ná geinte, do lérscriosnis an ciontach, do chuiris amach a naimn go sáoghal na sáoghal.

6 O a námhuid, atáid scriosta air tteachd chum críche suthuine: agus do scriosuis caithreacha; dimthigh a cuimhninghadh seachad maille riu.

7 Acht marfadh an THIGHEARNA choidhe: dullmhuigh sé a árdclíathaó: chum breitheamhnus.

8 Agus do dhéana sé breitheamhnus air na sáoghal a bhfireántachd, do dhéana sé breitheamhnus don phobal a bhfirinne.

9 Buaidh an THIGHEARNA mar an céadna na ionad didiu don té sháruightheart, na dhainigion a naimsearuibh buaidheartha.

10 Agus an mhuinntir agá bhfuil fios harma cuirfid a ndóigh ionnadh: oir thusa,

a THIGHEARNA, níor thréigis an luchd íarrus thú.

11 Cán molta don THIGHEARNA, noch chomhnuighios a Sion: foillsigh a measc an phobail a ghníomhartha.

12 A nuair do ní sé cúartughadh air fhuil, cuimhneighidh sé orra: ní dheannadann sé éighiomh na númbal.

13 Déan trócaire oram, a THIGHEARNA; meas mo bhuaidhleadh noch fhuilngim ón muinntir fhúathuighios mé, thusa noch thógbhhus súas mé ó gheatadhuibh an bháis:

14 Chor go ttaisbeanfuinn do mholadh uile a ngeatadhuibh inghine Sion: gáirdeocha mé ann do shlánughadh.

15 Do sluigeadh síos na geinte anusa chlais noch do riuneadar: annsa lion noch do fholuigheadar do gabhadh a ccos féin.

16 Aitheantar an THIGHEARNA ris an mbreitheamhnus noch chuireann sé a bhféidhm: gabhtar an ciontach a nobair a lámh féin. Higgaion. Selah.

17 Cuirighear na ciontaigh go hifrienn, agus a nuile chineadh noch dhearmadas Dia.

18 Oir ní dearmadfhighear an teasbhadhach a ccomhnuigh: ní rachuidh dóthchus na mbochd a muga go bráth.

19 Éirigh, ó a THIGHEARNA; na léig don duine búadhughadh: déantar breitheamhnus air na geintibh ad radharc.

20 Cuir eagla orra, ó a THIGHEARNA: chor go mbiaidh a fhios ag na cineadhachuibh nach bhfuil ionntaféin achd daóine.

PSALM X.

Urnaighe anaghaidh fhaille agus foirneart.

CRED fa seasann tú a bhfad amach, ó a THIGHEARNA? cred fá bhfolchann tú thú féin a naimsearuibh buaidheartha?

2 Do ní an ciontach iona úabhar géirleannhuin air an mbochd: go ngabhtar íal annsa cealguibh noch do smuáineadar féin.

3 Oir maóidhigh an ciontach fonn a chroidhe, agus beannuighidh sé an sanntach, noch fhúathuighios an THIGHEARNA.

4 Ní dhéan an ciontach, tre úabhar a ghnúisi, lórgaireachd a ndiáigh Dé: ní bhfuil Dia iona uile smuántighibh.

5 Atáid a shligthe a ccomhnuigh doilghiosach; atáid a bhreitheamhnus a bhíad súas as a radharc: maille re na eascéairidibh uile, bith sé ag fochmhuid fútha.

6 A dubhairt sé iona chroidhe, Ní corrochar mé: oir ní bhia mé go bráth a naindeisi.

7 Atá a bhéul lán do mhallachd agus do meabhuil agus do cheilg: faoi na theangaidh atá urchóid agus diomhaóineas.

8 Suighidh sé a nionaduibh foraire na mbailteadh: annsna hionaduibh diambaire dúnharbhuidh sé na neimhchiontuigh: atáid a shúile go foluigtheach na súighe a naghaidh na mbochd.

9 Luighidh sé a bhfeitheamh go diambhair amhuil leoman iona fhúathais: luighidh sé a bhfeitheamh cum beirthe air na bochduibh; beiridh sé ar an mbochd, a nuair thairngios sé é chum a lín.

10 Cromuidh sé, agus umhluighidh sé é féin, chor go tuitfeadh an bochd le na thréanuibh.

11 A dubhairt sé iona chroidhe, Do dhearmuid Día: foluighidh sé a aglaidh; ní fhaicfidh sé go bráth é.

12 Eirigh, ó a THIGHEARNA; a Día, tóg súas do lámh: ná dearmuid an tumhal.

13 Cred fú ttarcuinighid na ciontuigh Día? a dubhairt sé iona chroidhe, Ní farrá tú é.

14 Do chonnaire tú é; oir do bheir tú aire d'urchóid agus do mhioscuais, chum a chúitigh led láimh: tiomnuighidh an bochd é féin duit; is tú cobharthóir na ndílleachd.

15 B'is righ an chiontuigh agus an drochdhuine: iorg amach a chionta go nach bhfaghair éainní.

16 Is Righ an THIGHEARNA go saoghal na saoghal: do cuireadh na geinte seachad amach as a thalamh.

17 A THIGHEARNA, do chúaluidh tú fonn na numhal: uillmbeocha tú a ccroidhe, do bhéarair air do chluais éisdeachd:

18 Chum breitheamhnais do dhéanamh air an ndílleachd agus air an té foiréantar, chor nach éigneocheaidh fear na talmhan ní budh mó.

PSALM XI.

Gu bhfuil cumann bhaoghlach na ndroch dhaoine, insheuchanta.

Don phrímhfhéar ceóil, Psalm Dháibhi.

A NNSA THIGHEARNACHUIRIM MO DHÓIGH: cionnus a deir sibhsí rem anam, Eitill mar éun chun do shléibhe?

2 Oir, féuch, lubaid na ciontaigh a mbogha, do níd a saighiod réigh air an tsraing; chor go ccaithfidis go foluigheach air an bhféar a ccroidhe.

3 Má scriostar na bunáite, cred is féidir leis na firénuibh do dhéanamh?

4 Atá an THIGHEARNA ann a theampall naomhtha, atá árdchathaoir an THIGHEARNA air neamh: do bheirid a shúile aire, teastuighid forrdhubha a shúl, clann a ndaoine.

5 Dearbhuidh an THIGHEARNA an firéun:

acht an ciontach agus an té ghrádhughios foiréigion fúathuighidh a anam.

6 Air an cciontach fearfuidh sé paintéir teine, agus ruibh, agus anfadh thimtidhe: budh é so combroinn a ccupáin.

7 Oir an THIGHEARNA firéanta is ionmhuin leis firéantachd; do bheir a ghuais aire do dhuine díreach.

PSALM XII.

Briathra dhaoine meabhlach, 6 ach briathra Dé ataid firinneach.

Don phrímhfhéar ceóil air Sheminit, Psalm Dháibhi.

CABHAIR, a THIGHEARNA; oir scriidh an duine díadha; oir faillighidh an creidmheach do bheith a measc chloinne na ndaoine.

2 Labhruid siad diomhaóineas gach uile dhuine re na chomharsuín: le pusaibh meabhlacha le croidhe dubalta labhruid siad.

3 Géarrfuidh an THIGHEARNA amach gach uile phus meabhlach, agus an teanga noch labhras neithe uáibhreacha:

4 Noch a dubhairt, Le ar tteangaidh buáidhirfeam; is linn féin ar bpais: cia is tighearna ós ar ccionn?

5 Ar son sárughthe na mbochd, ar son osnadhach na neasbhadhach, anois éireocha mé, (a dubhairt an THIGHEARNA); cuirfé mé eisiún a neamhbhaoghal ón té do chuirfeadh a nguiste é.

6 Focail an THIGHEARNA is focail ghlana iad: mar airgid dearbhtha a bhfuiméis chriadh, niamhghlanta seachd nuáire.

7 Coimheadia tú iad, ó a THIGHEARNA, cuimhdeocha tú iad ón ghinealachso go bráth.

8 Siubhluighid na ciontaigh air gach áontaóibh, a nuair árdughthear na daoine is mímhéasta.

PSALM XIII.

Urnaigh fir ag cathughadh anaghaidh pheacadh.

Don phrímhfhéar ceóil, Psalm Dháibhi.

CA fad dhearmodair misi, a THIGHEARNA? go bráth? cá fad fhoileochthair thaghaidh uáim?

2 Cá fad ghlacfad comhairle ann manam; dóbhlón ann mo chroidhe go láetheamhuil? cá fad bhiáid mo naimbde air na nárdughadh ós mo chionn?

3 Meas, agus éisd misi, ó a THIGHEARNA mo Dhía: soillsigh mo shúile, deagla go coideolfuinn codladh an bháis;

4 Deagla go naibeoradh mo námhuil, Do bhuáidheas na aghaidh; agus an

mhuinntir bhuáidhrios mé gairdighid a nuáir bhím ar ccorrughadh.

5 Acht do chuirios mo dhóigh ann do thrócairesi; gairdeochuidh mo chroidhe ann do shlánughadh.

6 Canfad chum an TIGHEARNA, do bhrígh gur roinn sé go fialmhar ríom.

PSALM XIV.

Osnadh um nádur thruaillidh an duine.

Don phrínfhear ceóil, *Psalm* Dháibhi.

A DUBHAIRT an tamadán iona chroidhe, *Ní bhfuil* Día ann. Atáid siad truáilligh, do rinneadar oibreacha adhfháthmliara, *ní bhfuil* éainneach do ní maith.

2 Dféuch an TIGHEARNA a nús ó neamh air chloinn na ndáoine, dféuchain an raibh aonduine do thuigfeadh, agus diarrfadh Día.

3 Do chlaonadar uile, atáid siad uile truáilligh: *ní bhfuil* éainneach do ní maith, *ní bhfuil*, éainneach amháin.

4 An bhfuil éolus air bith ag a nuile dhuine oibrighios éaicéart? noch ithios súas mo phobalsá mar ithid siad aran, agus gan ghairm air an TIGHEARNA.

5 Ansin do bhádersan a neagla mhóir: oir atá Día a nginealach na bhfiréan.

6 Do náirgheabhair comhairle an bhoichd, do bhrígh gur bé an TIGHEARNA a dhaingean.

7 O nach *ttig* slánughadh Israel amach as Sion! a nuáir bhéaras an TIGHEARNA daoirsine a phobail air ais, gairdeochuidh Iacob, agus biaidh Israel lúathgháireach.

PSALM XV.

Eisiomplar áitreabhthach righeacht Dé.

Psalm Dháibhi.

A THIGHEARNA, cía choimhneochus ann do thabernaicuil? cía áitreobhus ann do chnoc náomhltha?

2 An té shiubhlighios go díreach, agus oibrighios firéantachd, agus labhras a nfrinne iona chroidhe.

3 An té nach déan ithiomrádh le na theangaidh, is nach déan olc dá chomhar-suin, is nach ttógbhann súas míochlú a naghaidh a chomharsan.

4 An té a ttarcuisnighthear an droch-dhuine iona shúilibh; achd onóruighios an dream air a mbí eagla an TIGHEARNA. An té noch mbionnuighios chum a dhiogh-bhála féin, agus nach malartuighionn.

5 An té nach ccuireann amach a chuid airgid cum úsúireachda, is nach glacann luáidheachd a naghaidh na neimhchiontach. An té do ní na neitheso ní háthrochthair é go bráth.

PSALM XVI.

Tearmúnn, comhluadar, agus aobhneas Dhaibhi tar éis na heisceirge.

Psalm órdha Dháibhi.

CUMHDUIGH mé, ó a Dhé: óir is ionnadais chuirim mo dhóigh.

2 O mó anam, a dubhairt tú ris an TIGHEARNA, *Is tú* mo Thighearna: ní roichionn mo mhaith chugadsa;

3 Acht chum na náomh atá air talamh, agus chum na noirdhearc, iona bhfuil mo uile thaitneamh.

4 Méideochar a ndóbhron, noch bhros-tuighios a ndiáigh día oile: a ndeoch-íodhbhartha fola ní ofrála mé, ní thógfa mé súas a naimm chum mo phus.

5 Isé an TIGHEARNA comhroinn moighreachda agus mo chupáin: cothuighionn tú mo chrannchair.

6 Do thuitedar na comharthadha chugamsa a nionaduibh thaitneamhacha; féis, atá oighreachd mhaith agam.

7 Beinneocha mé an TIGHEARNA, noch thug comhairle dhamh: do thegaisgeadar mo dhubháin mé mar an ccéadua a naimsir na hoidhche.

8 Do chuirios an TIGHEARNA do ghnáth ós mo choinne: do bhrígh go bhfuil sé air mo láimh dheis, ní chorrochthair mé.

9 Uime sin atá mo chroidhe lúathgháireach, agus gairdighidh mo ghlóir: coimhneochuidh mo cholaun mar an ccéadua a ndóthchus.

10 Oir ní fhágfa tú manam a nifrionn; ní mó fhuileongthair truáilliughadh dfaicsin dot Aon Naomhtha féin.

11 Taisbeanfa tú dhamh casáin na beatha: ad lathairsi atá lionmhaireachd lúathgháire; air do láimh dheis atá sáimhe go síothbhuan.

PSALM XVII.

An duine diagha ag tagra ré na naimhdibh.

Urnaigh Dháibhi.

EIST an ceart, a THIGHEARNA, tabhair aire dom éighiomh, tabhair clúas dom urnuigh, noch imthigheann amach as pusuibh meabhlacha.

2 Tigeadh mo bhreitheamhnus amach ód lathair; tugaidis do shúile aire do na neithibh atá comhthrom.

3 Do dhearbhuais mo chroidhe; do fhiosruighis sa noidhche; do dhearbhuais mé, agus ní bhfuighir éainní; is mian lionnach cciontochuidh mó bheúl.

4 A tábóibh oibreach na ndáoine; lé breithir do plussa do sheachain mé casáin an scriostóra.

5 Connaimh súas mo imtheachd ann

do chasánuibh, chor *nach* sleamhnóchuid coiscéime mo chos.

6 Do ghoireas ort, óir cluinfir mé, ó a Dhé: cláon do chlúas chugam, agus éist mo chomhrádh.

7 Taisbéid do chinéul grádhacl iongantach, ó thusa noch sháorus led láimh dheis an luchd do chuirios a ndóigh ionnad ón mhuinntir noch éirghios súas na naghaidh.

8 Coimhéad mé mar mheall na súl, foluigh mé faoi scáile do sciathán,

9 O na ciontachuibh noch sháruighios mé, óm naimhdibh marbhthacha, noch thimchiollas mé fa ccuairt.

10 Atáid siad dlúthithe iona méuthus féin: le na mbeul labhruid go huáibhreach.

11 Do thimciolladar anois sinn ionar ccoiscéimibh: do chuireadar a suile ag cromadh síos chum na talman;

12 Amhuil leomhan noch ata geanach chum a chreiche, agus mar leomhan óg ag forchoimhéad a nionaduibh diamhara.

13 Eirigh, ó a THIGHEARNA, toirmisc é, teig síos é: fúasguil manam ó na cionntachaibh, red chloidheamh:

14 O dhaóinibh red lámh, a THIGHEARNA, ó dhaóinibh an tsáoghail, agá bhfuil a ccuid annsa mbeathaso, ag ar líonuis a mhuilg led ionnmhus foluigh-each: atáid siad lán do chloinn, agus fagbhuid an chuid oile dá máoin agá naóidheanuibh.

15 Air mo shonsa, do bhéara mé aire dot ghnúisi a bhfréantacht: bíaidh mé sásuigh, an tan mhúisgeolus mé, led chosamhlacht.

PSALM XVIII.

Caithreim, buidheachas, agus faigheadoireact Dhaibhi a ndeireadh a bheatha.

Don phrinhfhear ceóil, *Psaln* Dhaibhi searbhfhoghantuigh an TIGHEARNA, noch do labhair ris an TIGHEARNA briathra na cáinticesi ansa lá ionar sháor é as lámhuibh a namhad uile, agus as lámh Shaul: agus a dubhairt.

GRAIDHEOCHUIDH mé thú, a THIGHEARNA mo neart.

2 An TIGHEARNA mo charruic, agus mo dhaingeann, agus mfear sáortha; mo Dhía, mo neart, iona ccuirfe mé mo dhóth-chus; mo sciath, agus adharc mo shlán-uirghthe, mo ionad árd.

3 Goirfe mé air an TIGHEARNA, noch is fíu a mholadh: agus sáorfuighthear óm naimhdibh mé.

4 Do thimchiolladar doilghiosa an bháis mé: do eagluigheadar tuitte na neimh-dhiadhachda mé.

5 Do thimchiolladar doilghiosa ifrinn fa

ccuairt mé: do cuireadh líonta an bháis as mo choinne.

6 Ann mamhgar do ghoireas air mo THIGHEARNA, agus déighios air mo Dhía: do chúaluidh sé ó na theampull mo ghuth, agus do chuáidh méighmhe ós a choinne, iona chlúasaibh.

7 Ann sin do chroith agus do chriothnuigh an talamh; agus do chriothnuigh-eadar íochdar na ccnoc agus do chriotheadar íad féin, do bhrígh go raibh teas feirge air.

8 Do chuáidh deatach súas tré na shróin phuill agus teine iosa bhéul ag cuaói: do lás gual úadha.

9 Agus do chláon sé na neamha agus tháinic a nús: agus do bhí dorchadus fa na chosuibh.

10 Agus do bhí ag marcuigheachd ar Cherub, agus deitil sé; deitil go ro luath ar sciathánuibh na gaóithe.

11 Do rinne a ionad uáigneach don dorchadus; uisgeadh dorcha agus néulla tiugha a naiéir bá páilliúin dóma thimchioll.

12 On deálradh do bhí as a choinne dimthigheadar a néulla tiugha, cloichshneachda, agus gual teineadh.

13 Agus do rinne an TIGHEARNA tóirneach annsa neamhuibh, agus thug an té is ro áirde a ghuth; cloichshneachda agus gual teineadh.

14 Fós, do chaith sé a shoighde, agus do spréidh sé íad; agus do chaith tinnteach, agus do chlaóid íad.

15 Agus do chonncas aigéun na nuisgeadh, agus do nochtheadh íochdar an domhuin ód achmhusansa, a THIGHEARNA, ó shoinnéun anála do shróna.

16 Do chuir sé a nús, do ghabh sé misi, do tharruing sé mé as ionad uisgeadh.

17 Do sháor sé mé óm námhuid neartmhuir, agus ón druing do fhúathaigh mé: óir do bhádar ro neartinhar orum.

18 Thugadar am aghaidh a ló mo thruáighmhéile: acht do bhí an TIGHEARNA na urrainn agam.

19 Agus thug sé amach a nionad fhairsing mé; do sháor sé mé, do bhrígh go raibh dúil aige ionnam.

20 Do aisig an TIGHEARNA dhamh do réir mfréantachd; do réir ghloine mo lámh thug sé díoluigheachd dhamh.

21 Do bhrígh gur choimhéud mé slighthe an TIGHEARNA, agus nar fhíll mé go cionntach ó mo Dhía.

22 Oir do bhádar a bhreitheamhnusa uile ós mo chomhair, agus níor chuireas a reachda uáin.

23 Agus do bhí mé díreach aige, agus do choimhéadas mé féin ó mo chionntuibh.

24 Agus thug an TIGHEARNA luáigh-

eachd dhamh do réir mífiréuntachda, do réir ghloine mo lámh ós coinne a shúl.

25 Don trócaireach táisbeanfa tú thú féin trócaireach; ris an duine díreach táisbeanfa tú thú féin díreach;

26 Do nífiorghlan foillseachthair thú féin fíorghlan; agus leis an cceannaire-theach foillseochthair thú féin ceannaire-theach.

27 Oir sáorfa tú na daóine buáidheartha; agus bhéarair na súile ro árd a nús.

28 Oir lasfaidh tú mo chonniol: soillseochthuigh mo THIGHEARNA Día mo dhorchadus.

29 Oir tré do chungnamhso rithfidh thríd shlúagh; agus maille ré mo Dhía rachad do léim thar bhalla.

30 *Do tháobh Dé*, atá a shlighe iomlán: do dearbhadh bráthra an TIGHEARNA: is sciath é do nuile chuirios a ndothchus ann.

31 Oir cía is Día acht an TIGHEARNA? cía is carruig acht ar Níane?

32 An Día noch ullmhuighios mé lé neart, agus do ní mo shlighe iomlán.

33 Noch do ní mo chosa ionann ré *eoisuibh* na neilteadh, agus shuighios mé ar mionaduibh árd.

34 An té mhúinios mo lámha chum cogadh, iondus go mbristior bogha crúadha rem lámhuibh.

35 Agus thugais dhamh mar an gceudna sciath do shlánuighthe: agus do chonnaimh do lámh dheas súas mé, agus do mhéuduigh do cheansachd mé.

36 Fairseonguidh tú mo choiscéime fúm, agus ní sciorruid mo shála.

37 Do bhéar tóruigheacht dom naimhdeibh, agus béarad orra: agus ní fhillfe mé go cclaoidhtear iad.

38 Goinfead iad thríotha iondus nach budh éidir léo éirghe: tuitfid fám ehoisuibh.

39 Uillmheochuidh tú lé neart mé chum an chatha: claoidhfidh tú an luchd éirghios an aghaidh.

40 Agus thugais muineál mo námhad dhamh; agus na luchd fluáithighios mé scriosfa mé iad.

41 Do dhéanuid éimhghe, (agus ní *bhiáidh* áon do dhéanadh a ndíon): chum an TIGHEARNA, agus ní chluinfe sé iad.

42 Agus brúighfe mé iad amhuil luáithreadh roimhe an ngaóith: amhuil lathach annsa sráidibh sailteoruidh mé orra.

43 Saorfa tú mé ó imreasain na ndaóine; cuirfir mé mar cheann air na cineadhach-aihb: daóine nar bhaithe dhamh do dhéanuid serbhís dhamh.

44 Comhluth is chluinfid a ccluas,

caithfid bheith umhal damh: caithfidh an coigrigheach umbhla do dhéanamh dhamh.

45 Tuitfid na coigrígh, agus biáidh eagla orra as a nionaduibh daingue.

46 Mairidh an TIGHEARNA; agus go madh beannuigh bhias mo charruic; agus árdnuighthea Día mo shlánuighthe.

47 An Día noch do bheir dioghaltas ar mo shonsa, agus a deir ris na daóinibh bheith urramach dhamh.

48 Sáorfa tú mé óm naimhdeibh: iseadh, tógfa tú mé ós cionn na druinge éirghios súas am aghaidh: sáorfa tú mé ó fhear a nfhóiréigin.

49 Ar a nadhbharsin molfá mé thú, a THIGHEARNA, a measc na ngeinteadh, agus canfad moladh dot ainm.

50 Noch do bheir fúascluithe móra dha rígh; agus fhoillsighios trócaire dhá ungthach, do Dháibhi, agus dá shíol go bráth.

PSALM XIX.

Gulfaicthear gloir Dhé iona oibrightheibh.

7 *Agus a ghrás ina bhriathraibh.*

Don phrímhfhear ceóil, Psalm Dháibhi.

FOILLSIGHID na sláithis glóir Dé; taisbeanuid na spéirigh obair a lámh.

2 Foillsighidh lá urlabhlradh do lá oile, agus foillsighidh oidhche eagna doidhche.

3 Ní *bhfúil* comhrádh ar bith, agus ní bhfuil focail nach ccluintear a nguth.

4 Téid a líne go fóirleathan annsa talamh uile, agus a mbriathra go deireadh an domhuin. Do chuir sé páillion don ghréin ionnta,

5 Noch *atá* amhuil fear mná pósta ag teacht amach, as a sheómra, luathgháirighidh sé amhuil fear neartinhar ag rioth cóimhlíonga.

6 O théoruinne na bhslaitheas iseadh thríallus amach, agus a thimchiollradh go nuige a théorannuibh oile: agus ní bhfuil aóimní a bhíolach ó na theas.

7 *Atá* dligeheadh an TIGHEARNA iomlán, ag iompógh a nauma: is fírinneach siaghnúise an TIGHEARNA, ag déanamh an tsimpligh críonna.

8 *Atáid* reachda an TIGHEARNA ceart, ag gáirdinghadh an chroidhe: atá áitlme an TIGHEARNA fíorghlan, ag tabhairt radhaire do na súilibh.

9 *Atá* eagla an TIGHEARNA glan, ag marthuinn choidhche: is fírinneach breith-eamhnusa an TIGHEARNA agus ceart go hiomlán.

10 Mó is cóir a níarruidh ná ór, aseadh, ná iomad dór thínealta: ní is milli mar an gceadna ná mil, agus ná seilt chriathar na meala.

11 *Leó fós teagasgar do shearbhfhogh-*

antuigh : iona ccoimhead atá lúaigneachd mhór.

12 Cía thuigfeas a sheachrán? ó pheacuighibh foluigheacha glansa mé.

13 Mar an cceadna ó pheacuighibh uáibhreacha connuimh ar ais do sheirbhíseach; ná bíodh cumhachda acta orum: annsin bhías mé díreach, agus bíad neimhchiontach ó naindligheadh mhór.

14 Bídis briathra mo bhéil, agus smuáineadh mo chroidhe, ionghabhtha ad lathair, ó a THIGHEARNA, mo charruic agus mfear fúasguile.

PSALM XX.

Guidhe na heagluisi arson an rí ionna thionnsgantaibh.

Don phrímhfear ceoil, Psalm Dháibhi.

GO ccluinnidh an TIGHEARNA thú a ló na buáidheartha; go ccoimheaduigh ainm Día Iácob thú.

2 Go ccuiridh cabhair chugad as an tsanctóra, agus go neartuighe thú as Síon.

3 Go ccuimhnighe thofrála uile, agus go niompóigh thiodhbairt loiscthe a luáith. Selah.

4 Go ttuga dhuit do réir do chroidhe, agus go ccoimhlionuidh huile chomhairle.

5 Do dhéanam gáirdeachuis ann do shlánughadh, agus a nainm ar Ndé cuirfeam bratacha súas: go ccoimhlíona an TIGHEARNA huile farratas.

6 Anois aithnighim go slánuighionn an TIGHEARNA a ungthach; cluinfe sé é ó na fhlaithesuibh neamhdha re neart dídiu a láimhe deise.

7 Cuimhnighidh drong air charbadiuibh, agus drong oile air eachuibh: acht cuimhneochaimne air ainm an TIGHEARNA ar Ndé.

8 Tugadh a nús iad agus do thuiteadar: aichd éirghimidne súas, agus seasamuid go díreach.

9 Ó a THIGHEARNA, sabhail: cluineadh an rígh sinn a nuáir ghoirfeam.

PSALM XXI.

Buidheachas an déagh rí déis búadhughadh.

7 Agus a bharr muinighinn.

Don phrímhfear ceoil, Psalm Dháibhi.

A THIGHEARNA, ann do neartsa dhéanas an rígh gairdeachus; agus cred é a luathgháirigh bhías sé ad shlánughadh!

2 Thug tú toil a chroidhe dhó: agus níor chonnuimh tú uádh farratas a bhéil. Selah.

3 Thug tú dho fós beannughadh na maithéasa suil do iarr sé: do chuiris coróin dór fhíorghlan air a chionn.

4 Diarr sé beatha ortsa, agus thugais sin do, fad láithéadh go saoghal na saoghal.

5 Is mór a ghlóirsion ann do shlánughadh: mórdhacht agus onóir do chuir tú air.

6 Do dhéana tú fós ro bheannuigh é go bráth: do dhéana tú ro luathghaireach é lé do ghnúis.

7 Do bhrígh go bhfuil dóigh an rígh annsa TTIGHEARNA, agus maille re trócaire an té is ro Airde ní chorochthar é.

8 Do gheabhaidh do lámh amach do naimhde uile: do gheabha do lámh dheas an luchd fhúaitighneas thú.

9 Do dhéana tú iad mar bhácús tinn-tighe a naimsir thfeirge: cnaóidhfidh an TIGHEARNA iona fheirg iad, agus slúigfidh an teine iad.

10 Scriosfa tú a ttoradh ón ttalamh, agus a síol ó chloimn Adhaimh.

11 Oír do chomhairligheadar olc ad aghaidh: do smuáinigheadar cleasradh urchoideacha, nár fhéadadar do chríochnughadh.

12 Uime sin chuirfios tú romhad iad, mar bhuta re ccaitear soighde cuirfi tú do shoighde air do shrauguibh as choinne a néadain.

13 Arduigh thú féin, a THIGHEARNA, ad neart: marsin chanfom agus mholfa na thárrachtus.

PSALM XXII.

Gearán Dhaibhi ar na chrádh; ag tairrgir ar chéusadh Chríost.

Don phrímhfear ceoil ar Aíeletsahar, Psalm Dháibhi.

MO Dhía, mo Dhía, cred fár thréigis mé? agus tú a bhíad om shlánughadh, ó bhriathruibh mo ghártha?

2 Mo Dhía, comhairctim annsa ló, agus ní chluin tú; annsa noidhche, ní bhfuil suáimhneas agam.

3 Acht atá tusa náomhtha, *thusa* áitreabhus a molta Israel.

4 Ionadsa do chuireadar ar naithre a ndóigh: do chuireadar, agus do sháor tú iad.

5 Chugadsa do chomhairceadar, agus do saoradh iad: ionnad do chuireadar a ndóthchus, agus níor claódheadh iad.

6 Acht peist *misi*, agus rí duine; scannail na ndaóine, ar mo tharcu sniughadh ag an bpobal.

7 Gach a bhfeicionn mé atáid ag magadh orum: ionpóighid amach a mbéul, croithid a cceann,

8 *Ag rádh*, Do chuir sé a dhóigh san TTIGHEARNA go saorfadh é: fúasgladh sé é, ó tá dúil aige ann.

9 Acht is tusa thug misi amach as an mbroinn: thug tú orum dóthchus do bheith agam *agus mé* ar chíochuibh mo mhathar.

10 Orta do teilgiodh mé ón mbroinn : a bholg mo mhathar is tú mo Dhía.

11 Nà bí a bhfad uáim; óir *áta* buáidh-readh a ngar; óir ní *bhfuil* fear cunganta.

12 Do thimchiolladar iomad bulóg mé: *tairbh* neartmhara Básan thangadar am thimchioll go cruinn.

13 Dfoscldar a mbeul orum, *amhuil* leomhan ag ingheim agus ag búirfidh.

14 Atáim ar mo dhortadh amach amhuil uisge, atáid mo chnámha uile as a nionad féin: is cosmhuil re céir mo chroidhe; ar leaghadh a meadhon minn-igheadh.

15 Atá mo neart ar na thiomughadh amhuil criáidh loisge; agus do cheangail mo theanga dom ghialluibh; agus thugais mé go luáithreadh an bháis.

16 Oir thangadar madraidhe am thimchioll: diadhadar coimhthionól na ndroch-dháoine am thimchioll: do tholladar mo lámha agus mo chosa.

17 Féaduim mo chnámha uile dáireamh: do chíd siad *agus* amhaireid orum.

18 Roinnid méadach eaturra, agus do theigeadar crannchair air mo chúlaídh.

19 Acht thusa a THIGHEARNA, na bí a bhfad uáim: ó mo neart, deithfrigh dom chabhair.

20 Sáor manam ón ccloidheamh; mo áon ó neart an mhadraidh.

21 Coinhead mé ó bhéul an leomhuin: óir do chúala tú mé ó adharcaibh na hunicorn.

22 Foillseachuidh me hainm dom dhearbhráithribh: a lár an choimhthionóil molfá mé thú.

23 Sibhsi air a bhfuil eagla an TIGHEARNA, moluidh é; siol Iácob uile, glóruidhe é; agus bíodh a eagla oruibh, a shíol Israel uile.

24 Oir níor tharcuisnigh agus níor fhuáithigh sé aindese an duine bhoichd; agus níor fholuigh a aghuidh uadha; agus a nuáir do ghoir sé air, do chaluáidh sé.

25 Budh tusa mholfas mé ann sa chomhdháil mhóir: coimhlonfa mé móide ós a ccuinne agá bhfuil a eagla orra.

26 Iosaid na *daoine* macanta agus bíaid sásta: molfuid an TIGHEARNA an luchd íarrus é: mairfidh bhur ceroidhe go bráth.

27 Cuimhneochuid críocha na talnuhan uile é agus iompóchuid chum an TIGHEARNA: agus do dhéanuidh a nuile chineadh do na geinteibh adhradh ós a choinne.

28 Oir is leis an TIGHEARNA an rioghacht: agus isé is úachtarán a measc na ccineadhach.

29 Gach a *bhfuil* reamhar ar talamh fósuid agus do dhéanaid adhradh: a rachuidh síos don luaitheadh claonfuid ós

a choinne: agus ní dhéana aóinneach a anam féin do chongmháil béo.

30 Do dhéana sliochd serbhis dó; áirmheochthar don TIGHEARNA mar ghinealach é.

31 Tiucfaid siad, agus foillseóchuid a fhíréuntachd don luchd bhéarthair, go ndéarna sé é.

PSALM XXIII.

Curam Dé dha thréud thoghtha.

Psalm Dháibhi.

A SE an TIGHEARNA mo aodhaire; agus ní bhiaidh easbhuidh orum.

2 Do bheir sé orum luighe a ninbhear fhéir mínligh: tréoruigh sé mé láimh ris na huisgeadhuibh ciúin.

3 Aiseoguidh sé manam: tréoroichuidh sé mé a róduibh na fíréuntachda ar son a anna féin.

4 Fós, ar son go siubhlochuinn a ngleann scáile an bháis, ní bhiaidh eagla uilc orum: óir *atá* tusa agam; coibhreochuidh do shlat agus do mhaide mé.

5 Gléusfa tú bórd fám choinne a bhfiaghnuise mo nánhad: do ungaidh tú mo cheann le hola, atá mo chupán ag cur thairis.

6 Go dearbhtha leanfuidh maith agus trócaire mé air feadh mo sháoghail: agus do dhéanad áitreabh a tigh mo THIGHEARNA go bráth.

PSALM XXIV.

Comhtharradha fir áitiughadh rígeachd Dé.

- Psalm Dháibhi.

A S leis an TIGHEARNA an talamh, agus a iomláine; an sáoghal, agus an mbéid áitreabhas ann.

2 Oir do shuighidh é air na huisgeadhuibh, agus do dhaingnidh é air na tuiltibh.

3 Cía rachus súas a slíabh an TIGHEARNA? agus cía sheasfas ion ionad náomhtha?

4 An té agá bhfuil lámha glana, agus croidhe fíorghlan; noch nar thóg súas a annm chum díomhaoinis, agus nach ttug a mbionna chum ceilge.

5 Do gheabha sé beannughadh an TIGHEARNA, agus fíréuntachd ó Dhía a shlánuighthe.

6 *Isé* so ginealach na druinge íarrus é, noch íarrus do ghnuis, a *Dhía* Iácob. Selah.

7 O sibhsi a gheatuighe, tógbhuidh súas bhur ccinn; agus tógbhuidh súas sibh féin, sibhsi a dhoirsi síorruidhe; agus tiucfaidh Rígh na glóire a steach.

8 Cía hé an Ríghsi na glóire? An

TIGHEARNA láidir agus cumhachdach, an TIGHEARNA cumhachdach a gcáth.

9 O sibhsi a gheatuighe, tógbhuidh súas bhar ccinn; agus togbhuidh súas sibh féin, sibhsi a dhoirse síorruidhe; agus tiucaidh Rígh na glóire a steach.

10 Cía hé an Ríghsi na glóire? TIGHEARNA na slógh, isé sin Rígh na glóire. Selah.

PSALM XXV.

Teagasc chum an bheatha mharthanuigh.

Psalm Dháibhi.

CHUGADSA, ó a THIGHEARNA, thógbhuim súas manam.

2 O mo Dhía, cuirim mo dhóthchus ionnad: ná náirightheair mé; ná déanaid mo naimhde gáirdeachus ós mo chionn.

3 Fós, an mhéid chuirios a ndóigh ionnad ná náirightheair iad: bíodh náire air a ndroing noch chionntuighios gan chúis.

4 Foillsigh a THIGHEARNA, do shligthe dhamhsa; taisbéin damh do chasain.

5 Tréorugh mé ann thfirinne, agus teagaisc mé: óir is tú Dia mo shlánuighe; ortsa bhím ag feithiomh air feadh an laoi.

6 Cuimhnigh do thrócaire chinealta, ó a THIGHEARNA, agus do mhuinteardhas grádhach; óir atáid ann a riamh.

7 Ná cuimhnigh peacadh móige, ná mo sháruighe: do réir do thrócaire cuimhnigh mé ar son do mhaitheasa, a THIGHEARNA.

8 Is maith agus is díreach an TIGHEARNA: uimesin teagaiscfidh sé na peacuich san tslighe.

9 Tréoróhuidh sé na ceannsaighthe a mbreitheamhnus: agus múinfidh sé a shlighe do na ceannsaighthibh.

10 Is trócaire agus firinne slighthe an TIGHEARNA uile don luchd chomhnus a chunradh agus a fhiaghnuiseadh.

11 Ar son hanma, a THIGHEARNA, iseadh mhaitheas tú méaicgear; bíodh gur mór sin.

12 Cía hé an duine air a bhfuil eagla an TIGHEARNA? múinfe sé é annsa tslighe thoighfeas sé.

13 Aitreobhuidh a anum a maith; agus biaidh oidhreacht na dúitheche aga chloinn.

14 Atá rún an TIGHEARNA ag an luchd eagluigheas roimhe; agus foillsighidh a chunnradh dhóibh.

15 Atáid mo shúile a ccomhnuidhe chum an TIGHEARNA; óir do bhéara sé mo chos as an líon.

16 Féuch orum, agus déan trócaire orum; óir atáim áonránach agus buaidhearthá.

17 Do fairsingeadh buaidhreadh mo chroidhe: ó tabhairsi amach as manacra mé.

18 Féuch ar manacra agus air mo phéin; agus maith mo pheacuidhe uile dhamh.

19 Féuch air mo naimhde; óir atáid ar na méudughadh; agus atá fíath aca orum le foiréigín.

20 Coimhead manam, agus sáor mé: agus ná náirightheair mé; do bhrígh go bhfuil mó dhóthchus ionnadsa.

21 Cumhduigheadh díoghruis agus ceart mé; óir dfán mé leachdsa.

22 Sáor Israel, ó a Dhía, ó nuile bhuaidhreadh.

PSALM XXVI.

Feabhas an chogcuais ghlain.

Psalm Dháibhi.

BEIR breath orum, a THIGHEARNA; óir do shiubhail mé an mionnacrus: agus fós annsa TIGHEARNA do bhí mo dhóigh; nach sciorrfa mé:

2 Spíon mé, a THIGHEARNA, agus teastuidh mé; indearbh mo dhubháin agus mo chroidhe.

3 Óir atá do chinéul grádhach ós coinne mo shúl: agus do shiubhail mé ann thfirinne.

4 Níor shuigh mé ré daoineibh díomhaóine, ní mó rachfas mé a steach le mealltóirighibh.

5 Do fluáathuigh mé coimhthionól luchd déanta a nuile; agus ris an ccionntach ní shuighfe mé.

6 Nighfe mé mo lámha a neimhchionntuibh: agus tiucfad timchioll haltóra, a THIGHEARNA:

7 Ionndus go bhfoillsighe mé ré guth thabhartha buidheachuis, agus go ninnse mé hoibreacha iongantacha uile.

8 A THIGHEARNA, do ghrádhugh mé comhnuidhe do thighe, agus ionad comhnuidhe do ghlóire.

9 Ná cruinnigh manam lé peacachuibh, ná mo bheatha re daoineibh fuilteacha:

10 Ann a láimh a bhfuil urchóid, agus a lámh dheas líonta do thiodhlaitheibh.

11 Acht am tháobhsa, siubholuigh mé ann mo dhioghruis: sáor mé, agus déan trócaire orum.

12 Atá mo chos na seasamh a nionad chomhthrom: annsa coimhthionóluibh beinneochad an TIGHEARNA.

PSALM XXVII.

Gu bhfuil an abn ní riachtanash iniarraidh a ttús.

Psalm Dháibhi.

ISE an TIGHEARNA mo sholus agus mo shlánughadh; cía re a mbiaidh eagla agum? séan TIGHEARNA neart mo bheatha; cía budh eagal damh?

2 A nuair thangadar luchd déanta a nuile, meascáirde agus mo naimhde, am aghaidh dithé m'éola, fúaradar féin tuisleadh agus do thuitedar.

3 Dá ccampaigheadh slúagh am aghuidh, ní bláa eagla air mo chroidhe: dá neirgheadh cogadh am aghaidh, annso *bhías* mé dóthclusach.

4 Aóinní amháin dathchuingidh mé air an **TIGHEARNA**, ag sin a ní íarrfad; mo chomhnuighe a tigh an **TIGHEARNA** air féadh láethe mo sháoghail, dféuchuinn air scéinn an **TIGHEARNA**, agus bheith go moch iona theampall.

5 Oir foileochuigh sé mé iona pháillíun a ló a nuile: coinneúdfuidh mé go se-créideach a nuágnios a thabernacuil; ar charruic thóigfios sé suas mé.

6 Agus a nois áirdeochur mo cheann ós cionn mo námhad fa ccuairt an thim-chioll: agus íodhborad iona thabernacuil íodhbartha gáirdeachuis; canfad, agus do dhéan salm don **TIGHEARNA**.

7 Cluin, a **THIGHEARNA**, a nuair gháirim rem ghuth: agus déan trócaire orum, agus freagair mé.

8 Mar a *dubhairt tusa*, Iarruidhse mo aghaidh; haghuidh, a dubhairt mo chroidhesi riot, íarrfad a **THIGHEARNA**.

9 Ná foluigh haghuidh uáim; ná fill ód sherbhíseach a bhfeirg: bá tú mo chabhair: ná fág mé, agus ná tréig mé, a Dhé mo shlánuighthe.

10 Oir do thréig mathair agus mo mhathair mé, achd géabhuidh an **TIGHEARNA** a steach mé.

11 Múin do shlighe dhamb, a **THIGHEARNA**, agus tréoruidh a ród chomhthrom mé, do bhrígh mó námhad.

12 Ná tabhair do thoil mo namhad mé: óir íadhnuisigh bhréagach agus an té shéidios amach foiréigion, déirgheadar suas am aghaidh.

13 *Do rachfuinn a nambhluinne*, muna creidfinn go bhfaicfinn maith an **TIGHEARNA** a gcrici na mbéo.

14 Feith air an **TIGHEARNA**: bí láidir, agus neartochuidh sé do chroidhe: agus déanfheitheamh air an **TIGHEARNA**.

PSALM XXVIII.

Tairrghir ar luáigheacht dhaóine urchóideach.

Psalm Dháibhi.

CHUGADSA gháirfeas mé, a **THIGHEARNA** mo charruig; ná bí boghar am tháobhsa: deagla, *munu* bhfreagartha mé, go madh comhuil mé ris a ndróng theid síos don log.

2 Cluin guth mo athchuinge, a nuair chomhairfead chugad: a nuair thóigfead suas mo lámha chuimhoracuil náomhtha.

3 Ná táruing mé leis na cionntachaibh, ná leis a ndróng oibrighios olc, noch labhras síothcháin ré na ccomharsanuibh, a nuair bhíos urchóid iona ccroidhe.

4 Tabhair luáigheacht dóibh do réir a ngníomh, do réir urchóide a ndithchill: tabhair dhóibh do réir oibre a lámh; tabhair dhóibh a luáigheacht.

5 Oir ní bhfuil meas aca air oibrigh an **TIGHEARNA**, nó ar oibriughadh a lámh, brisfe sé síos iad, agus ní chuirfidh suas iad.

6 *Go madh* beannuigh an **TIGHEARNA**, oir do chúalaidh sé guth mo íarratuis.

7 *Isé* an **TIGHEARNA** mo neart agus mo sciath; do chuir mo chroidhe a dhóigh ann, agus do cobhruigheadh mé: ar a nadhbharsin do dhéana mo chroidhe gáirdeachus; agus molfad é le mo chaintic.

8 *Isé* an **TIGHEARNA** a neartsan, agus sé neart saórtha a ungthaigh é.

9 Tárthaidh do dhaóine, agus beannuigh hoighreach: beathuidh fós iad, agus árdúigh iad go bráth.

PSALM XXIX.

Gu bhfuil toirneadh agus guth Dé úamhun, fhíorneartmhur.

Psalm Dháibhi.

TUGAIDH don **TIGHEARNA**, a chlann na ccumhachdach, tugaidh don **TIGHEARNA** glóir agus neart.

2 Tugaidh don **TIGHEARNA** an ghlóir is ceart dá ainm; adhruidh an **TIGHEARNA** a scéimh a naomhthachda.

3 *Atá* guth an **TIGHEARNA** ós cionn na nnuisgeadh: tóirigh Dá cumhachdach na glóire: *atá* an **TIGHEARNA** ós cionn na nnuisgeadh mór.

4 *Atá* guth an **TIGHEARNA** a gcomhachta; *atá* guth an **TIGHEARNA** a mór-dhacht.

5 Brisigh guth an **TIGHEARNA** crainn chéadair; iseadh, brisigh an **TIGHEARNA** céadair Lebanon.

6 Do bheir fós orra lingeadh amhuil láogh; Lebanon agus Sirion amhuil uicorin óg.

7 Roinnigh guth an **TIGHEARNA** lasracha na teueadh.

8 Croithigh guth an **TIGHEARNA** an díothramh; croithigh an **TIGHEARNA** díothramh Chádes.

9 Do bheir guth an **TIGHEARNA** ar na heilitibh láogh do blreith, agus do ní na coillte lom: agus iona theampull labhruidh a nuile dhúine a ghlóir.

10 Suighidh an **TIGHEARNA** ós cionn na tuile: agus suighidh an **TIGHEARNA** na tigh go bráth.

11 Do bhéara an **TIGHEARNA** neart dá

phobal; benneochuidh an TIGHEARNA a phobal lé sìothcháin.

PSALM XXX.

Do iompoigh Dìà bròn go gairdeachus.

Psalm Dháibhi, dán coisrigthe a thighe.

ARD MHOLFA mé thú, a THIGHEARNA; òir do thóig tú súas mé, agus ní thug tú air meascáirdibh gairdeachus do dhéanamh ós mo chionn.

2 O a THIGHEARNA mo Dhía, do chomhairc mé chugad, agus do leighis tú mé.

3 O a THIGHEARNA, do thóig tú manum súas as ifrionn: do choimhead tú béo mé, go nach rachfuinn síos don núamhaidh.

4 Canuidh psalm don THIGHEARNA, ó sibhsì a naomba féin, agus tugaidh buidheachus do chuimhne a naomhthachda.

5 Oir ìona fheirg *ní bhfuil* acht mòiment; ìona fhabhar *atá* beatha: auna tráthnóna bíodh go mbí gul, *tig* gairdeachus air maidin.

6 Acht a dubhairt misi am shuáimhnios, Ní háthrochthar mé choidheche.

7 A THIGHEARNA, maille red ghráuibhse do chuir tú neart ann mo shliabhsa: d'fòluigh tú haghaidh, agus do bhí mé buáidheartha.

8 Chugadsa a THIGHEARNA, do chomhairc mé; agus chum an TIGHEARNA do rinne mé mo ghuidhe;

9 Cred é an tarbha *atá* an mfuil, a nuáir rachad síos san núamhaidh? An molfuidh an luathreadh thú? an bhfoillseochuidh sé tbfirinne?

10 Cluin, a THIGHEARNA, agus déan trócaire orum: ó a THIGHEARNA, cuidigh liom.

11 Diompóigh tú mó dhóbhbrón a damhsa dhamh: do chuiris dìom mo shaicéadach, agus do choimhcheangluis mé lé luathgháir;

12 Ionnsu go ccanfadh mo ghloir moladh dhuitsi, agus gan bheith am thoched. O a THIGHEARNA mo Dhía, do bhéarad buidheachus riot go bráth.

PSALM XXXI.

Gabhaidh sé dothchúis ar thuille fuasclaidh, as an chobhair do frith cheana.

Don phrímhfhhear ceoil, Psalm Dháibhi.

IONNADSA, a THIGHEARNA, chuirim mó dhóthchus; ná léig mo náirighadh go brath: sáor mé ánn thifréantachd.

2 Cláon do chlúas chugam; sáor mé go luath: bí dhamhsa ad charruig neirt, agus mar thigh cumhduigh dom dhidion.

3 Oir is tú mo charruig agus mo dhaingion; air a nadhbharsin ar son thanwa tréoruidh mé, agus dirigh mé.

4 Tarruing amach mé as an líon noch do fholuigheadar am choinne: òir is tú mo neart.

5 Ann do láimhsi chuirim mo spiorad: d'fúasguil tú mé, a THIGHEARNA Dìà na firinne.

6 Fúathighim an luchd choimhéadas díomháoineas bréagach: acht cuirim mó dhóthchus annsa THIGHEARNA.

7 Biad lúathghaireach agus do dhéan gairdeachus ann do thrócaire: òir do chonnaire tú mo bhuáidhreadh; agus daithin tú manam a néigion;

8 Agus nior thoirbhir tú nié a láimh mo námhad: do chuiris mo chosa a nionad fháirsing.

9 Déan trócaire orum, a THIGHEARNA, òir ataim a mbuáidhreadh: atá mo shúil ar na cnáoi lé díbhfeirg, manam *fós*, agus mo bholg.

10 Oir do caitheadh mo bheatha lé doilghios, agus mo bhliadhma re hosnadhuibh: do laghduigh mo neart tre méaigceart, agus atáid mo chnámha ar na cnaói.

11 Do bhí mé am scannail a measc measccarad nìle, agus go háirigh dom chomharsanuibh, agus am eagla dom luchd aitheantuis: an lucht do choinnaire amuigh mé do theitheadar uáin.

12 Atáim ar dearinad mar dhuine mharbh as cuimhne: atáim mar shoith-each bhriste.

13 Oir do chúalaidh mé scannuil mhóráin: eagla air gach áontóibh: an feadh do bhádar ag déanamh combairle a néainfheachd an aghaidh, do thionnsnadar manum do bhuain asum.

14 Acht ionnadsa do chuir misi mo dhóthchus, a THIGHEARNA: a dúbhrus, *Is tú* mo Dhía.

15 *Atáid* maimseara ad láimhse: sáor mé ó láimh mo námhad, óm luchd ainleamhuna.

16 Tabhair ar haghaidh lonnrughadh air do sheirbhíseach: tárthuigh mé ar son do thrócaire.

17 A THIGHEARNA, ná léig mo náirighadh; òir do ghoir mé órtsa: náirighthean na ciontuigh, curthar na ttochd sa nuáigh iad.

18 Déantar pussa na mbréug balbh; noch labhrus neithe géura a naghaidh na bhfiréon re húabhar agus re tarcuisne.

19 O cred méad do mhaitheasa, nóch do thaisgidh tú don luchd air a mbí heagla; doibrigh tú don luchd chuirios a ndóthchus ionnad a lathair mhac na ndaóine!

20 Foileochuidh tú iad a nuáignios ad fhiaghnuise ó úabhar an duine: foileochuidh tú iad ann do thabernacuil ó imreasan na tteangtha.

21 *Gò madh* beannuigh an TIGHEARNA:

Óir do rínne sé a chinéul ro iongantach dhamhsa a ccaithrigh dhaingin.

22 Óir a dubhrus ann mo dheithnios, Atáim ar mo ghearradh amach ód radharc: gídeadh do chúala tú guth mo ghearáin a nuáir do gháir mé chugad.

23 Grádhuihidh an TIGHEARNA, ó sibhsi a náoiimh féin uile: coimhéaduigh an TIGHEARNA a firinneach slán, agus díoluidh a luáidheachd ris a núaibbreach.

24 Bidhidh láidir, agus neirteochuidh sé bbur ccroidhe, sibhsi uile agá bhfuil bbur ndóigh san TIGHEARNA.

PSALM XXXII.

An dara Psalm aithrige.

Psalm tegaigis Dháibhi.

IS sona an té agá bhfuil a chionnta ar na maitheamh, agus a pheacadh ar na fholach.

2 Is beanuighe an té noch nach cuiríom an TIGHEARNA peacadh na leith, agus ag nach bhfuil cealg iona spioraid.

3 A nuáir do bhí mé am thocht, dfásáir mo chnámha foirfe do bhrígh mo bhúirfeadh ar feadh an laoi.

4 Óir do bhí do lámh trom orum do ló agus doidhche: do biompóigheadh mo fhlicheachd a ttart sambraidh. Selah.

5 Dadnhaidh me mo pheacadh dhuitse, agus níor fholuigh mé mo chionta. A dubhairt mé, Aideoimh maindlighthe don TIGHEARNA; agus do mhaiti tú urchóid mo pheacaidh. Selah.

6 Ar a nadhbharsin do dhéana a nuile dhuine diádha urniugh chugadsa a nam thfaghala: go deimhin a tuitile uisgeadha móra ní thiocfuid a ngar dhósan.

7 Is tú mionad foluigh; coiseonuidh tú mé ó bhuáidhbreach; ré gáirdeachus saortha tiuicfuir fá ccauáirt am thimchioll. Selah.

8 Teagosfa mé thú, agus múinfead thú san tslighe iona ngéubhair: do bhéar comhairle dhuit ré mo shúil do beith ort.

9 Ná bíthi mar a neach, nó mar an múille, ag nach bhfuil tuicsi: is infadhta a bhéul re béulmhach agus re srían, deagla go ttiucfadh sé a ngar dhuit.

10 Atáid iomad doilghios don pheacach: acht tincfa trócaire, a timchioll an té chuireas a dhóthchus annsa TIGHEARNA.

11 Déanuidh gáirdeachus annsa TIGHEARNA, agus bíthi láathgháireach, sibhsi a fhírúna: agus déanuidh láathgháir, sibhsi uile noch atá díreach a ccroidhe.

PSALM XXXIII.

Maitheas, 6 cumhacht, 12 agus freasdal Dé dá mhuinntir féin.

GAIRDIGHIDH annsa TIGHEARNA, sibhsi a fhírúna: is cubhaidh moladh don díreach.

2 Molaidh an TIGHEARNA ris an cclair-sigh: re psaltair re hionstrumeint dheich ttéud cannidh dhó.

3 Canuidh dhó caintic núadh; sinnidh go héolgach maille re fuáim áird.

4 Óir is díreach bríathar an TIGHEARNA, agus a oibbreacha uile maille re fírinne.

5 Is ionnmuin leis ceart agus breitheamhnus: atá an talamh lán do throcaire an TIGHEARNA.

6 Re breithir an TIGHEARNA do rinn-eadh na flaitheamhnus; agus le spiorad a bhéil a shlúagh uile.

7 Cruinnighidh sé uisgeadha na mara anhuil cárn: agus cuiridh súas an dúbh-aigéan a tightheibh ionnmbuis.

8 Bíodh eagla an TIGHEARNA air an ttalamh uile: bíodh úamhan ar uile áit-reabhacha an domhuin.

9 Óir do labhair sé, agus do rinneadh amhluidh; do aithin sé, agus do cruthuighidh é.

10 Do ní an TIGHEARNA comhairle na ccinneadhach díomhaoín: do ní smúaint-ighe na ndaoine neimhéifeachtach.

11 Seasfuidh comhairle an TIGHEARNA go bráth, smúaintighthe a chroidhe go sáoghal na sáoghal.

12 Is beannuigh an cineadh agá bhfuil an TIGHEARNA na Dhía aca; na daoine do thogh sé mar oighreachd dó fein.

13 Féuchuidh an TIGHEARNA ó neamh; do chí sé mic na ndaoine uile.

14 Dearcaidh sé ó a ionad cómhnúigh air áitreabhaibh na talmhan uile.

15 Eision cunadóir a ccroidhtheadh a néainfheadh; tuige sé a noibreach uile.

16 Ní bhfuil rígh air bith cumhduigh-thear re ionad slóigh: ní saorthar an duine tréan ré méad a neirt.

17 Is ní díomhaoín each mar dhíodion: ní sháorfa sé aonduine re méad a neart.

18 Féinch, atá súil an TIGHEARNA ar an lucht air a bhfuil, a eagla, air an lucht chnirios a ndóigh iona thrócaire;

19 Do sháoradh a námma ó bhás, agus dá ccongmháil béo a ngorta.

20 Atá ar nanam ag feitheamh air an TIGHEARNA: is eision ar ccabhair agus ar sciath.

21 Óir is annsan do dhéanas ar ccroidhe gáirdeachus, do bhrígh gur chuireamar ar ndóigh ann a ainm náombhasan.

22 Bíodh do thrócaire, oruinn, a TIGHEARNA, do réir mar atá ar ndóigh ionnad.

PSALM XXXIV.

Cuireadh do dhaoinibh ceart, chum Dé do ghlóirighadh.

Psalm Dháibhi, a nuáir dáthruigh sé a inneal a lathair Abimelech; noch do

thiomáin úadh é, agus do dhealuidh sé ris.

sheirbhíseach: agus ní scriosfuidhear an mhéid chuirfios a ndóigh ann.

BEINNEOCHUIDH mé an TIGHEARNA gach uile uair: bíaidh a mholadh ann mó bhéul a ccomhnuigh.

2 Annsa TIGHEARNA do dhéana manam glóir: chuinte an tumhal é, agus bíaidh lúathgháireach.

3 Móruidhe an TIGHEARNA leamsa, agus árdúighemid a ainm a néifheachd.

4 Díarr mé an TIGHEARNA, agus do chúaluidh sé mé, agus do sháor me ón eagla uile.

5 Dféuchadar chuige, agus do shoillsíughadh iad: agus ní raibh náire ar a naighthibh.

6 Do gháir an duine bochtso, agus do chúaluidh an TIGHEARNA é, agus do sháor é ó na uile bhuáidhreachd.

7 Do ní aingeal an TIGHEARNA campa go cruinn a tinnchioll na druinge air a mbí a eagla, agus sáoruigh sé iad.

8 Blaisidh, agus féuchuidh gur maith an TIGHEARNA: is beannuigh an duine agá mbí a dhóigh ann.

9 Bíodh eagla an TIGHEARNA oruibh, sibhsi a náomha féin: óir ní bhfuil uireasbhuidh air an luchd air a bhfuil a eagla.

10 Bíth uireasbhuidh air na leomhuibh óga, agus fuilingid ocrus: acht ní bhíaidh uireasbhuidh éanmhaiteasa ar an luchd íarrus an TIGHEARNA.

11 Tigidh, a chlann, éistigh riomsa: teagaisgtead eagla an TIGHEARNA dhíbh.

12 Cía hé an duine *ler* mian beatha, *ler* bionmhúin *iomad* láeththeadh, dfaicsin maiteasa?

13 Coinhéad do theanga ó urchóid, agus do bhéul ó labhradh ceilge.

14 Dealuidh ris a nolc, agus déan maith: íarr síothcháin, agus lean í.

15 *Atáid* súile an TIGHEARNA chum na bhfíréin, agus a chlúasa chum a ccomharc.

16 *Atá* aghaidh an TIGHEARNA a naghaidh na druinge do ní olc, chum a ccuimhne do ghearradh ón talamh.

17 Gáirid na *fíréin*, agus do chluin an TIGHEARNA, agus sáoruigh iad ó na nuile anacra.

18 As fogus an TIGHEARNA don druinge agá bhfuil a ccroidhe briste; agus sáoruigh na comhbrúigte a spioraid.

19 Is iomdha crád air an bhfíréun: gidheadh sáoruigh an TIGHEARNA úatha uile é.

20 Cumhduigh sé a chnámha uile: ní bristear áon díobh.

21 Acht muirfidh an tolc an cionntach: agus sgríosfuidhear an luchd agá bhfuil fáath air an bhfíréun.

22 Fúasgluidh an TIGHEARNA anam a

PSALM XXXV.

Psalm ag iarraidh congnámh a naghaidh na naimh.

Psalm Dháibhi.

TAGAIR, a TIGHEARNA ris an muinntir cheannairgíus riom: cathaigh ris an mhuinntir chathuighíos a naghaidh.

2 Gabh greim do sceith agus do bhuicléir, agus seas súas dom chumhdach.

3 Agus tarruing amach an gath, agus stop an *tslighe* a naghaidh na muinntire bliúaidhrios mé: ráidh rem anam, Is *misi* do shlánughadh.

4 Claóidhtear agus náirighthean an lucht íarrus manum: iompóighthean air a nais agus claoithean an luchd noch smúáineas urchóid damh.

5 Bídis mar lóchán ós coinne na gaóithe: agus aingeal an TIGHEARNA gha rúagadh.

6 Bíodh a slighe na dhorchadus agus ro shleamhuin: agus aingeal an TIGHEARNA da ngéileamhuin.

7 Óir is gan adhbhar do fholuigheadar a líon am choimnesi a log, *noch* do thochedar gan adhbhar a ccoinne manma.

8 Tigeadh milleadh airsin nach raibh a fhios aige; a líon noch dfoluigh sé gabhadh é féin: agus tuiteadh sé annsa milleadh sin féin.

9 Agus bíaidh manamsa lúathgháireach annsa TIGHEARNA: do dhéanuidh sé gáirdeachus iona shlánughadh.

10 Déaruid mo chnámha uile, O a TIGHEARNA, cia is cosmluile leachdsa, noch sháorus an bocht ó nduine atá ainneartmhar na aghaidh, agus an bocht agus an teasbhuidheach ón té mhillios é?

11 Déirigh faghnuise éagórach súas; dfaifruigheadar dhíom an ní nár bhféas damh.

12 Thugadar dhamh luáigheachd uile a naghaidh maiteasa chum manma do mhilleadh.

13 Acht misi, a núair do bhádar easlán, bá saicéadach mo chulaidh: dumhlughíos manum re troscadh; agus dfill mo ghuidhe am ucht féin.

14 Diomchras mé féin amhluidh is gur bhé mo charuid nó mo dhearbhrathair é: dumhlughíos a nduibbéadach, mar an té do ní doilghíos *ar son* a mhathar.

15 Acht ann mo riachdanas do rinneadarsan gáirdeachus, agus do chruinnigheadar iad féin a naonáit: na ciotruimigh *fús*, do thionoladar a cceann a chéile am aghaidh, agus ní raibh a fhios agamsa; do réubadar, agus mior sguireadar:

16 Re clúanairibh magaidh ar chóis-reachuibh, ag gíosgán ré na bhfiacuibh am aghaidhsi.

17 A THIGHEARNA, cá fad bhías tú dhá fhaicsin so? sáor manam ó na mbuáidh-readh, mo mhuirín ó na leomhanuibh.

18 Do bhéarad buidheachus duit si annsa ccomhdháil mhór: a measc mhoráin daóine mofa mé thú.

19 Ná léig dom naimhdibh gáirdeachus do dhéanamh ós mo chionn go héagcórach: ná léig do luchd mfuaithighe gan adhbhar a súil do chlónadh.

20 Oir ní labhraid síothcháin: agus tionnsgnuid briáthra cealgacha a naghaidh dhaóine socra na talmhan.

21 Agus dfosccladar a mbéul go fairsing am aghaidh, a dubhradar, Aha, aha, do chíd ar súile é.

22 Do chonnaire tú so, a THIGHEARNA: ná bí ad thocthd: a THIGHEARNA, ná bí a bhfad uaim.

23 Corruigh súas thú féin, agus mús-gail chum mo bhreitheamhnais, chum mochúise, mo Thighearna agus mo Dhía.

24 Beir breitheamhnus orum, do réir thfíréntachda, ó a THIGHEARNA mo Dhía; agus ná gáirdighid ós mo chionn.

25 Ná habraid siad iona ccroidhe, Aha, ar nanam: ná habruid, Do shluig-earmar súas é.

26 Náirighthear agus claóidhtear a néimfheachd an drong do ní gáirdiughadh ann molc: éaduighthear iad lé himdhearg-adh, agus néimhonor noch mhóruighios iad féin am aghaidh.

27 Gáiredís lé lúatháire, agus bídis gáirdeach, gach a bhfuil fabharthach dom thfíréntachd: agus abraidís do ghnáth, Bíodh an TIGHEARNA móruighthe, agá bhfuil dúil a síothcháin a sheirbhísigh.

28 Agus foillseochuigh mo theanga thfíréntachd, agus do mholadh ar feadh an laóí.

PSALM XXXVI.

An duine, gé trúaigh ann féin, atá sé beannuighthe a Nda.

Don prímhfhéar ceóil, Psalm Dháibhi, seirblíseach an TIGHEARNA.

A DEIR droichghníomh an chiontuigh a stigh ann mo chroidhe, nach bhfuil eagla Dé ós coinne a shúl.

2 Oir do ní spleadhachus ris féin iona radharc, nó go naitnighior go bhfuil a pheacaidh fuathmbar.

3 Is mícheart agus mealltóireachd briáthra a bhéil: do léig dhe bheith glic, agus maith do déanamh.

4 Smuáinigheadh se díomháoineas air a leabuidh; suighidh sé féin ar shlighe nach maith; ní dhíultann an tol.

5 A THIGHEARNA, is annsna flaitheasuibh atá do thrócaire; agus thfirinne go nuige na néulla is áirde.

6 Is cosmhuil thfíréntachd re sléibhtibh ro arda; do bhreitheamhnais is cosmhuil ris an ndubhaigean: ó a THIGHEARNA, cumhduigh tú an duine agus an tainmhidhe.

7 Cred é oirdhearcus do thrócaire a Dhé! air a nadhbhar sin cuirfid mic na ndaoine a ndóigh a scáile do sciathán.

8 Béid ar na sásughadh go ro mhór lé méathus do thighe; agus do bhéara tú orra ól daibhne haóibhnis.

9 Oir is agadsa atá tobar na beatha; ann do sholusa do chídhiom solus.

10 Faduih do thrócaire don luchd darab éolach thú; agus thfíréntachd don díreach a ccroidhe.

11 Ná tigeadh cos a núabhair orum, agus ná corruigheadh lámh an chiontuigh mé.

12 Annsin do thuiteadar luchd oibrighthe na hurchóide: do teilgiodh síos iad, agus ní budh éidir léo éirghe.

PSALM XXXVII.

Foillsiughadh ar shoirbheas dhiombúan na ndrochdhaóine, agus ar fheabhas staid na bhfein.

Psalm Dháibhi.

NA fearguidh thú féin fá luchd déanta a nuilc, ná bí aingidhe a naghaidh luchda oibrighthe a néigceirt.

2 Oir mar an bhféar gearrfuighear síos go hobann iad, agus críonfuid mar an luibh ghlais.

3 Cuir do dhóigh annsa TIGHEARNA, agus déan maith; áitreibhighe tú annsa dáithche, agus beathóchar thú go deimhin.

4 Agus bíodh do dhúil fós annsa TIGHEARNA; agus do bhéara sé dhuit íarratas do chroidhe.

5 Táobh do shlighe ris an TIGHEARNA; agus cuir do dhóigh ann; agus do dhéana sé é.

6 Agus do bhéaruidh sé amach thfíreuntachd mar an solus, agus do bhreitheamhnus mar sholus an mheadhon laóí.

7 Bí ad thocthd don TIGHEARNA, agus déan feithiomh, foighideach air: ná fearguidh thú féin ris an té bhíos sona iona shlighe, ris an tí noch chríochnuighios a dhroch smuaintigh.

8 Scur ó fheirg, agus léig dhíot ainteas: ná fearguidh thú féin air éanchor chum uilc do dhéanamh.

9 Oir gearrfuighthear amach luchd déanta ná héagcóra: agus luchd feithmhe air an TIGHEARNA, gheabhuid óigheachd a nfearuinn.

10 Agus íos beagán, agus ní bhiáidh an

cionntach ann : measfa tú go dúthrachdach a ionad, agus ní bhfuil sé ann.

11 Acht géubhuid na ceansuighthe oighreachd a nfearuinn ; agus bíáidh a ndúil a niomad na síothchána.

12 Do ní an tanduine tionsgnámh a naghaidh a nionnuic, agus do ní díoscán na aghaidh ré na fhíaclaibh.

13 Do dhéana an TIGHEARNA gáire uine : óir do chí go ttiucfaidh a lá.

14 Do thairngeadar na drochdhaóine an cloidheamh, agus do réighiodar a mbogha, do theilgean na mbuaidheartha agus an mbocht síos, agus do mharbhadh na ndíreach san tslighe.

15 Rachuidh a ccloidheamh a steach iona croidhe féin, agus brisfíghthear a mbogha.

16 Is féarr an beagan atá ag an bhfireun ná saidhbhrios mhóráin do dhrochdhaóinibh.

17 Oir brisfíghthear ríghtheach na ndrochdhaóine : acht congmhaidh an TIGHEARNA an fireun súas.

18 As aithne don TIGHEARNA láethe na ndíreach : agus bíáidh a uighreachd go síorruidhe.

19 Ní bhíáidh náire orra a naimsir a nuilc : agus bíd sásuigh a laéthibh na gorta.

20 Acht meithfid na cionntuigh, agus *beid* naimhde an TIGHEARNA mar mhéuthus na lubhán : cnaóifíghthear iad ; bíáid cnaóite a ndéatuigh.

21 Gabhaidh an drochduine áirleagadh, agus ní dhíolann a rís : acht taisbeanuidh an fireun trócaire, agus do bheir ní úadhl.

22 Oir *an mhéid atá* ar na mbeannughadh uadhsan géabhuid oighreachd na talmhan ; agus *an luchd do mhalluigh* sé gearrfar amach iad.

23 Is ón TIGHEARNA orduighthear coiscéime an duine : an tan bhias dúil aige iona shlighe.

24 Bíodh go tuitfeadh, ní teilgíghthear síos é : oir congmhaidh an TIGHEARNA a lámh súas.

25 Do bhí mé óg, agus *a nois* atáim áosta ; acht ní fhaca mé an fireun ar na thréigíon, agus a shliocht ag iarraidh déirce aráin.

26 *Atá sé* trócaireach, agus áirleagthach ; ar feadh an laoi, agus atá a shliocht beannuigh.

27 Dealuigh ó noll, agus déan maith ; agus áitreibh go bráth.

28 Oir is ionmhúin leis an TIGHEARNA breitheamhnus, agus ní thréigíonn a naóimh ; agus atáid daingíon go bráth : achd gearrfar síochd an drochduine ar fad.

29 Géabhaid na daoine fireunta oighreachd a nfearuinn, agus áitreobhuid ann go síorruidhe.

30 Laibheoruidh béul a nfireín eagna, agus laibheoruidh a theanga breitheamhnus.

31 *Atá* dligeadh a Dhé iona chroidhe, ní sciortfuidh áon dá choiscéimibh.

32 Bí an drochduine ag faire ar an bhfireun, agus iarraidh a chur chum báis.

33 Ní fhúigfidh an TIGHEARNA iona láimh é, agus ní dhaimnéochuidh é an tan do dhéantar breitheamhnus air.

34 Feith air an TIGHEARNA, agus connaimh a shlighe, agus áirdeochuidh sé thú chum oighreachda na dúitheche : a nuáir, bhéid na drochdhaóine air na scrios, do chífé tú *sin*.

35 Do chonnaire mé an drochduine neartmhar, agus agá leathnughadh féin amhuil crann glas fhasas úadhl féin.

36 Agus do ghabhus thort, agus, féuch, ní *raibh* sé ann : agus díarr mé é, agus níor frith é.

37 Comharthuigh an fireun, féuch air an ndíreach : oir is síothcháin críoch a nfr *sin*.

38 Acht scriosfíghthear luchd an tsár- uighthe á néinfheachd : agus gearrfar amach deireadh an drochduine.

39 Agus is ón TIGHEARNA atá slánughadh a nfireín : sé a neart é a naimsir a néigíontuis.

40 Agus do bhéaruidh an TIGHEARNA cabhair dhoibh, agus sáorfuidh iad : sáorfuidh se iad ó na drochdhaóinibh, agus coimhdeochuidh iad, do bhrígh go bhfuil a ndóigh ann.

PSALM XXXVIII.

An treas psalm aithrige.

Psalm Dháibhi do chur a ccoimhne.

A THIGHEARNA, ná himdhearg mé ann thfeirg : agus ná sinachduigh mé ann do dhíomdha té.

2 Oir atáid do shoighde na seasamh go daingíon ionnum, agus atá do lámh dom bhrughadh go doirbh.

3 *Ní bhfuil* sláinte ar bith ann mfeóil do bhrígh thfeirgesi ; *ní bhfuil* síothcháin am chnámhuibh do bhrígh mo pheacaidh.

4 Oir do chúadar mo chionta ós mo cheann : mar úalach trom atáid ro throm agam.

5 Atáid mo chréachda morcuidhte agus atáid bréun do bhrígh mo leimhe.

6 Atáim crotach ; aráin ag cláonadh síos go hiomarcach ; siubhlum a ndoilghios ar feadh an laoi uile.

7 Oir atáid mo shliasta dá losgadh ; agus *ní bhfuil* falláine ar bith ann mfeóil.

8 Atáim anbhfam agus ar mo bhualadh go neimhneach : do nuáill mé ar son mhíoshuaimhnis mo chroidhe.

9 A THIGHEARNA, is ós do choinne atá

mo mhían uile; agus nìor folchadh mos-nadhach ortsa.

10 Atá mo chroidhe luáimhneach, tréigidh mo neart mé: agus ní bhfuil solus féin mo shúl agam.

11 Seasaid máos grádh a agus mo cháirde gan bheith a lathair mo bhuilleadh; agus seasaid mo ghaol a bhfad uáim.

12 Agus an luchd atá ag tóruigheachd ar manam cuirid paintéir romham: agus an drong iarrus molc labhraid urchoid, agus smuainid cealga ar feadh an laoi.

13 Acht misi, amluill duine boghar, ní chluinim; agus mar dhuine bhalbh nach bhfosclann a bhéul.

14 Mar so do bhi mé mar dhuine nach ccluinnonn, agus ag uack bhfuil achumhusan iona bhéul.

15 Oirionnadsa, a THIGHEARNA, cuirim mo dhóthchus: do bhéarair freagra, ó a THIGHEARNA mo Dhíá.

16 Oir a dubhrus, Deagla go ndéindís gáirdeachus orum: a nuair chorruigheas mo chos, móruighid iad féin am aghaidh.

17 Oir atáim ollamh chum bheith bacach, agus atá mo dhoilghios air maghaidh do ghnáth.

18 Oir foillseochaidh mé mo chionta; agus biad dhoilghiosach air son mo pheacaidh.

19 Acht atáid mo náimhde béodha, atáid neartmhar: agus atáid ar na níom-adughadh noch fhúathuighios mé go bréugach.

20 Agus an drong thoirbhearuis olc ar son maithéasa atáid na naimhdibh agam; do bhrìgh go leanuim an mhaith.

21 Nà tréig mé, a THIGHEARNA: mó Dhíá, na bí a bhfad uáim.

22 Déana deithfir chum mífurtachda, ó a THIGHEARNA mo shlanughadh.

PSALM XXXIX.

Aire Dháibhi ar a chaint.

Don phrímhfhéar ceóil, do Iedútun,
Psalm Dháibhi.

ADUBHAIRT mé, Do bhéara mé aire dom shlighthibh, go nach déanad peacadh lem theangaidh: coinneochad srian rem bhéul, an feadh blias an ciontach ós mo choinne.

2 Do bhí mé balbh ré a bheith am thoct, do bhí mé am thoct, ó mhaith; agus do corruigheadh mo dhoilghios.

3 Do bhí mo chroidhe te ionnam a stigh, ann mo smuáineadh do las an teine: annsin do labhrus rem theangaidh, ag rádh,

4 A THIGHEARNA, foillsigh dhamh mo chrioch dheighionach, agus tabhair a fhios damh caidhe fad mo láithe; go madh fios damh cá fad mhairfios mé.

5 Féuch, do rinne tú mo láithe do leithead baise; agus atá maóis mar neimhní ad lathairsi: go deimhin is díomhaóineas go léir a nuile dhuine dhá fheabhus da mbí a staid. Selah.

6 Go deimhin is mar íomháigh shiubhlas a nuile dhuine: go deimhin is a ndíomhaóineas do níd corrughadh; cruinnidh dhuine maóin, agus ní fheadair sé cia chaithfios iad.

7 Agus a nois, cred ar a bhfuilim ag feithiomh? a THIGHEARNA, atá mo dhóthchus ionnadsa.

8 Om uile aindligheadh sáor mé: ná déan scannail a namadáin díom.

9 Do bhí me balbh, níor fhoscail mé mó bhéul; do bhrìgh go ndéarna tusa é.

10 Athruigh uáimse do bhuille: do mheath mé tre bhuille do láimhe.

11 An tan cheasnuighios tú duine re hachmhusanuibh air son éigceirt, do bhearair air a sgeimhe cnáoi mar léaman: is díomhaóineas go léir a nuile dhuine. Selah.

12 Cluin múrnuigh, a THIGHEARNA, agus tabhair éisteachd dom chomhairc; ná bí boghar rem ghul: óir is coigcríge mé agadsa, am choimhightheach, mar maithreacha uile.

13 Coisg dhíom, agus léig dhamh mo neart dathnúaghadh, suil imtheachad, agus nach biad ann ní sa mó.

PSALM XL.

Fàigheadoireachd ar fhireantacht Chrìosd, do shàruigheas céartas an tseinreachd.

Don phrímhfhéar ceóil, Psalm Dháibhi.

DO fheith mé go foighideach ris an THIGHEARNA; agus do chláon sé chugam, agus do chualuidh mo chomhairc.

2 Thug sé súas mé mar an gcéadna as an bpoll úathbhásach, as criáidh lathaidh, agus do chuir mo chosa ar charruic, agus do dhaingnidh mo choiscéime.

3 Agus do chuir sé caintic núadh ann mo bhéul, moladh dar Ndíá: do chíf mórán é, agus biáidh eagla orra, agus cuirfid a ndóigh annsa THIGHEARNA.

4 Is beannuighe an duine chuireasa dhóthchus annsa THIGHEARNA, agus nà fhéuch do nuáibhreach, nó don luchd chláonas chum bréug.

5 O a THIGHEARNA ar Ndíá, do rinnis iomad dot oibreachaibh iongantacha, agus dot smuaintighibh dhúinne: ní féidir do neach a cunntas duitsi a nórdughadh: dá bhfoillseochuinn iad agus a labhairt, is mó iad ná is féidir áireamh.

6 Níor iarr tú íodhbairt nó ofráil; dfoscail tú mo chlúasa: ofráil loisge nó ofráil pheacaidh níor iarr tú.

7 Annsin a dùbhairt misi, Féuch, atàim ag teacht: a cceann an leabhair atà scrìobhtha orumsa.

8 Is àobhin leam do thoil do dhéanamh, O mo Dhé: agus atà do dhligheadh a meadhón minneadh.

9 Do shoisgél mé thfíreuntacht annsa gcoimhthionól mhór: féuch, níor connuimh mé mo bhéul, is aithne dhuit, a THIGHEARNA.

10 Níor fholuigh mé thfíreuntachd a meadhon mo chroidhe; dfoillsigh mé thfírinne agus do shlánughadh: níor cheilios do chineal grádhach agus thfírinne ón ccoimhthionól mhór.

11 Ná connuimhsí náim a THIGHEARNA, do thrócaire chineulta: coimhéadadh hoineach grádhach agus thfírinne do ghnáth mé.

12 Oir do timchiolladar uile dhóairmhe fa ccairt mé: do ghabhadar na peacaidh greim dhíom, agus ní fhéaduim fhéuchuin súas; atáid ní is líonmhuire ná grúag mo chinn: agus do thréig mo chroidhe mé.

13 Toiligh, a THIGHEARNA, mo sháoradh: a THIGHEARNA, déan deithmíos dom chabhair.

14 Náirighthear, agus claóidhtear iad a néinfheachd noch íarrus manam do mhill-eadh; filltior ar a nais agus náirighthear an dream noch órduighios olc dhamh.

15 Díothlaithrighthear iad mar luaigheachd a náire noch a deir ríom, Aha, aha.

16 Déanaidís gáirdeachus agus bídis lúathgháireach ionnadsa gach áon dá níarrann tusa: abraidís a ccombnuighe gach a ngrádhughionn do shlánughadh, Go méadighthear an THIGHEARNA.

17 Bíodh go bhfuilim bochd agus easbhuidheach; smuáinfidh an THIGHEARNA orum: is tú mo cobhartha agus mo saorthéoir; ó a Dhía, ná déan faillighe.

PSALM XLI.

Gur socharach Dìà don fhear bheir aire don bhochd, agus gur díon é ón charaid chealgach.

Don phrímhfhear ceóil, Psalm Dháibhi.

IS beannuigh an té do bheir aire don bhochd: sáorfuigh an THIGHEARNA é a ló a nuilc.

2 Cuimhdeochuidh an THIGHEARNA é, agus coimhéadfa béo é; bíaidh sé beannuigh air an talamh: agus ná tábhairsí é do thoil anámbhad.

3 Do dhéana an THIGHEARNA a chothughadh air leabuidh a dhoilghis: iompocha tu a leabuidh uile iona thinneas.

4 A dubhairt mé, A THIGHEARNA, déana trócaire orum: slánuigh manam; óir do pheacaidh mé ad aghaidh.

5 Labhruidh mo naimhde go hólcorum, Cá huáir éugfas sé, agus mheithfeas a ainm?

6 Agus má thig dom fhéuchuin, labhruidh sé diombaóineas: cruinnighe a chróidhe urchóid dhó féin; rachaidh amach annsa tsráid, agus laibheoruidh é.

7 Tiaghaid a ccogar ré cheile am aghaidh an mhéid fhúathuighios mé: smuáinid olc am aghaidh, ghá rádh,

8 Atá droch easláinte ceangailte go daingion de: agus a nois ó atá na luidhe ní éireochuidh ní sa mhó na sheasamh.

9 Fear mo shíothchána, fós, iona raibh mo dhóigh, noch a duáigh marán, do thog sé súas a shál an aghaidh.

10 Acht tusa, a THIGHEARNA, déan trócaire orum, agus tóg súas mé, agus do bhéir luaigheachd dóibh.

11 Air so aithnighim go bhfuil dúil agadsa ionnam, do bhrígh nach déanuid mo naimhde caithréim ós mo chionn.

12 Acht ar mo shonsa, congha tú súas mé ann mo ionláine, agus cuirfir mé ós coinne haighthe go bráth.

13 Go madh beannuigh bhías an THIGHEARNA Dìà Israel ó shíorruidheachd, agus go síorruidhe. Amen, Amen.

PSALM XLII.

Teasgrádh Dháibhi a seirbhis Dé.

Don phrímhfhear ceóil, Psalm teagaisg chum cloinne Córach.

MAR dhúilighios a neilit srotha na nuisgeadh, is marsin dhúilighios manam ionnadsa, a Dhé.

2 Atá tart air manam chum Dé, chum an Dé mharthannuigh: ca huáir thiucfad agus thaisbeanfad mé féin ós coinne aighthe Dé?

3 Dob iad mo dhéora mo blúadh do ló agus doidhche, an feadh a deirtheair ríom go láetheamhuil, Cáit a bhfuil do Dhía?

4 Cuimhnighim na neilhesi, agus dóirtim orum amach manam: óir do chuáidh mé ris an ccoimhthionól, do chuáidh mé léo go tigh Dé, lé guth lúathgháire agus molta, le hiomad ag conghail láoi féile.

5 Cred fa teiltghear síos thú, ó manam? agus cread fa bhfuil tú buáidheartha ionnam? cuir do dhóigh a Ndíá: óir molfad é fós ar son sláinte a aighthe.

6 O mo Dhía, atá manam ar na theilgion síos ionnain: da bhríghsin cuimhnighim ortsa ó thalamb Iordan, agus Hermonim, agus ón ccnoc bheag.

7 Goiridh an dubhaigéan chum an dubhaigéin re guth do dhuisioll uisgeadh: do chuádar do thonna agus do thuile úile thoram.

8 Annsa ló aitheanas Día dlá thrócaire, agus annsa noidhche a chaintic agansa, urnaigh chum Dé manma.

9 Déara mé ré Día mo charraic, Cred as ar dhearmuid tú mé? cred fa nim-thighim go doilghiosach ó shárughadh mo námhad?

10 Lé cloidheamh ann mo chnámhuibh, scannluighid meascáirde mé; an feadh a deirid riom go láetheamhuil; Cáit a bhfuil do Dhía?

11 Cred fa tteilgeann tú thú féin síos, ó manam? agus cred fa bhfuil tú buáidhearthar ionnam? cuir do dhóigh a Ndia: óir molfá mé fós é, sláinte maighthe, agus mo Dhía.

PSALM XLIII.

Guidhe Dhaibhi ar a bhfilleadh go Team-pull Dé.

DEANA breitheamhnus orum, a Día, agus tagair mó chúis anaghaidh an ccineadh neamhthrócaireach: saor me ó fhear na mealltóireachda agus na hurch-oide.

2 Oir is tú Día mo neirt: cred fa cceuiream tú dhíot mé? cred fa nim-thighim go doilghiosach ar son sárughthe mo námhad?

3 Cuir *chugam* do sholus agus thfírinne: tréoruighdís mé; tugaidís mé chum do chnuic náomhtha, agus chum hionaid combnuighe.

4 Agus annsin racha mé go haltóir De, go nuige Día luathgháir mo gháirdeachuis: agus, molfad thú ar an ccláirsigh, ó a Dhé mo Dhía.

5 Cred fa tteilgionn tú thú féin síos, ó manam? agus cred fa bhfuil tú buáidhearthar ionnam? cuir do dhóigh a Ndia: óir molfad é fós, sláinte maighthe, agus mo Dhía.

PSALM XLIV.

Nach ionann súaimhneas na heagluise ann gach can aimsir.

Don phrímhfhéar ceoil, Psalm teagaisc do chloinn Chórah.

ADHE, do chúalamar ré ar gclúas-aibh, agus doillsigheadar ar naithre dhúinn, a nobair doibrigh tú iona naimsir, san tseanaimsir.

2 Gur dhíbris amach léid láimh na cineadhacha, agus gur shuighidh tú iadsan; do rinnis oile do na daoimibh, agus do theilgis amach iad.

3 Oir ní re na gcloidheamh do ghabhadar oighreachd a nfearuinn, agus ní hí a lámh féin do sháor iad: acht do lámh dheassa, agus do rígh, agus solus haighthe, do bhrigh go raibh tú fabharthach dhoibh.

4 Tusa mo Rígh, a Dhé: aithin saor-ughadh do Iácob.

5 Ionnadsa bhuailfíom ar naimhde: ann hainmse shailteorann síos an drong noch éirghios ar naghaidh.

6 Oir ní chuirfead mo dhóigh ann mo bhogha, agus ní saorfa mo chloidheamh mé.

7 Acht do thárthuigh tusa sinn ó ar naimhdibh, agus do náirighis luchd ar ngortuighthe.

8 Do nímid glóir a Ndia ar feadh an laoi, agus molfam hainm choidhche. Selah.

9 Acht do thréig tú, agus do náirigh tú sinn; agus ní racha tú amach ré ar slúaghaibh.

10 Do bheir tú oruinn iompógh ón namhaid: agus an luchd fhúathuighios sinn do nád éadail dóibh féin.

11 Do bheir tú sinn amhuil mineallach mar bhiadh; agus spréighe tú sinn a measc na ngeinteadh.

12 Reaca tú do dhaóine air néimhní, agus ní mhéadugheann tú ó a lúach.

13 Do ní tú scannail dar ccomharsanuibh dhínn, tarcuisne agus magadh don luchd atá fa cceúairt ar ttimchioll.

14 Do ní tú seanfhocail dinn a measc na ngeinteadh, crothadh cinn a measc na bpoibleach.

15 Atá mo náire ós mo choinne ar feadh an laoi, agus dfoluigh náire maighthe mé,

16 Ó ghuth an cháintéora agus an scannluightheora; ó aghaidh na námhad agus an dioghaltaigh.

17 Tháinig so uile oruinn; gidheadh níor dhearmadamar thusa, agus ní dhearnamar míochoinghioll a naghaidh do chonn-arthar.

18 Níor iompoigh ar gcroidhe air a ais, agus níor chláon ar ccoiscéime ód shlighe;

19 Máta gur bhrúigh tú sinn a nionad na ndragún, agus gur fholuigh tú sinn le scáile an bháis.

20 Má dhearmadamar ainm ar Ndé, agus gur leathnuigheamar ó chéile ar lámha chum Dé choimhthighe;

21 Nach spionfaidh Día so amach? óir is aithne dhó neithe foluightheacha an chroidhe.

22 Aseadh, ar do shonsa marbhtar sinn go láetheamhuil; meastar sinn mar chaorchuibh chum a náir.

23 Múscail, créd fa ccodlann tú, a THIGHEARNA? eirigh, ná tréig sinn go bráth.

24 Cred fa gceilionn tú do ghnúis, a ndeana tú dearmad dar mbuáidhreadh agus dar sárughadh?

25 Oir do cláonadh ar nanam síos chum an luathrigh: ceangluigh ar mbolg don talamh.

26 Éirigh ad chabhair dhuinne, agus fuaigail sin ar son do thrócaire.

PSALM XLV.

Caintic choimhcheangail Chríost ré na bhaincheile fein, 1 an eaglais.

Don phrímhfhéar ceóil ar Shosannim, do mhacaibh Córah, caintic grádh.

SCEITHIGH mo chroidhe amach cúis mhaith: labhrúim mobair don rígh: mo theanga mar pheann scríbhneóra ro dheithniosaídh.

2 Is bréaghdha thú ná clann na ndaoine: atáid grása ar ndórtadh ann do bhéul: uime sin do bheannuigh Día thú go bráth

3 Deasuigh do chloidheamh ar do shliásaid, ó a chumhachduigh, red ghlóir agus red dhaitheamlachd.

4 Agus beir biséach ann do bhréaghdhachd déan marcúigheachd air haghaidh do bhrígh bhreithe na fírinne agus ceán-sachda agus an cheirt; agus múinfidh do lámh dheas neithe úatlbhásach dhuit.

5 Is géur do shoighde a ccroidhte naimhde an rígh; tuitfid na daoine fúid.

6 *Atá* do chathaóir ríogha, a Dhé, go sáoghal na sáoghal: colbha fíréuntachda íseadh is colbha dot ríoghachd.

7 Do ghrádhúigh tú fíréuntachd, agus dfúathaigh tú éigceart: air a nadhbharsin do ungaidh Día, do Dhia fein, thú le hola luathgháire ós cionn do chompánach.

8 *Boltnuighidh* do chuid éaduigh uile do mhirr, agus aloes, agus chassia, amach as pálasuibh d'fíacluibh elephant, le ndéarnadar luathgháireach thú.

9 *Atáid* ingheana ríogh a measc do bhan onórach: atá an bhainríoghan ar na suighiudh ar do láimh dheis a nór Ophir.

10 Eist, a inghean, agus faic, agus cláon do chlúas; agus dearmaid do dhaóine fein, agus tigh hathar;

11 Agus sainnteochuidh an rígh do scéimh: óir isé fein do Thighearna; agus umhlúigh thú fein dó.

12 Agus guidhfídh ingheana Tíor baghaidh re tíodhlacadh, an chuid is saidhbhre don phobal.

13 *Atá* inghean an rígh glórmhar uile taobh a stigh: is dórshnáithe a cúlaídh.

14 Do bhéarthar í chum an rígh a nórnaidheachd dobair shnaithide: na maighdiona a compánuigh noch leanas í do bhéarthar chugadsa íad.

15 Do bhéarthar íad maille ré luathgháir agus gháirdeachus: tiucfuid go pálas an rígh.

16 A náit haithreadh bíaid do mhic, suigheochthar mar phríonn-suighibh íad san talamh uile.

17 Do bhéarad fa deara hainm do bheith ar cuimhne ann gach aon ghinealach: uime sin molfuid na daóine thú go sáoghal na sáoghal.

PSALM XLVI.

Gurab é Día an tor is daingne, agus an fear gaisge is fearr.

Don phrímhfhéar ceóil do chloinn Chórah, caintic air Alamot.

SE Día ar ndéan agus ar neart, cunganamh ro ollamh a mbuaidhreadh.

2 Ar a nadhbharsin ní bhia eagla oruinn, da mbeith go náthochadh an talamh, bíodh go náthochadh na sléibhte go meadhon na fairge;

3 *Bíodh* go ndeanadh a hnuiscadha sin fuáim, agus go mbeidis buaidheartha, da ccriothnuighdis na cnuic le na hat singo hanmhór. Selah.

4 *Ata* abhann, a ndéanaid a srutháin sin cathair Dé luathgháireach, *ionad* náomhtha tigh combnuighe an tí is ro áirde.

5 *Atá* Día iona meadhon; ní corrochtar í: do bhéaraidh Día furtachd di, re héirghe amuch na maidne.

6 Do rinneadar na cineadhacha fuáim, do chorruigheadar na ríoghachda: do labhair seision, do leagh an talamh.

7 *Atá* TIGHEARNA na slógh linn; *atá* Día Iácob na dhídean aguinn. Selah.

8 Tigidh, féuchuidh air oibribh an TIGHEARNA, noch do chuir dólás air an ttalamh.

9 Do bheir sé fa deara cogadh do chos go crích na talmhan; brisigh sé an bogha, agus gearruidh an gath ó chéile; loisgidh sé na carbuid annsa teine, *ag rádh*,

10 Coisgidh, agus bíodh a fhios agaibh gur misi Día: bíaidh mé ar márdughadh a measc na gcineadhach, bíaidh mé onórach air an ttalamh.

11 *Ata* TIGHEARNA na slógh linn; *atá* Día Iácob na ro dhídean aguinn. Selah.

PSALM XLVII.

Gur bé Día is rí na Niudúigheadh, agus na ccíneadhach.

Don phrímhfhéar ceóil, Psalm chloinne Córah.

BUAILIDH bhur mbasa, sibhsi uile a phobal; déanuigh gáirdeachus chum Dé re guth caithréime.

2 Oir *atá* an TIGHEARNA is ro áirde úathbhásach; Rígh mor ós cionn na talmhan uile.

3 Cláoidhfídh sé na daóine fúinne, agus na cineadhacha fa ar ccosuibh.

4 Toighfidh sé ar noighreachd dúinn, oirdhearcus Iácob noch do ghrádhúigh sé. Selah.

5 Do chuaidh Día súas ré caithréim, an TIGHEARNA ré guth an ghalltrumpa.

6 Canuidh psalm do Dhía, canaidh psalm : canaidh moladh dár Rígh, canaidh moladh.

7 Oir isé Día Rígh na talmhan uile : canaidh moladh go héolach.

8 Atá Día a rioghachd ós cíonn na cceineadhach : suighidh Día ar chathaóir a náomhlithachda.

9 Do chruinnigheadar prionsuidhe na ndaoine re cheile, pobal Dé Abraham : oir is lé Día scátha na talmhan : atá sé ar na árdughadh go ro mhór.

PSALM XLVIII.

Ierusalem na scáthan ar ghloir na hcagluise coitchinne.

Caintic agus Psalm do chloinn Chórah.

IS mór an TIGHEARNA, agus is ionmholta go hanmhór a ccaithrúigh ar Ndé, sláibh a naomhthachda.

2 Is bréaghdha a shuighughadh, sólás na talmhan uile, cnoc Sion, taoibh an tuáisceirt, cathair an Rígh mhóir.

3 Is aithnid Día ann a phálásuibh mar dhídean.

4 Oir, féach, do chruinnigheadar na ríghthe, agus do ghabhadar thort le chéile a néiníheachd.

5 Do chonncadar sin, agus dob iongantach léo ; do bhádar búaidhearta, do dheithfrigheadar orra.

6 Do ghabh eagla greim dhíobh annsin, pian, mar mhnaói ag breith.

7 Brisinn tú loingios Tharsis ris an ngaoith a noir.

8 Do réir mar do chualamar, marsin do chonncamar a ccaithrúigh TIGHEARNA na slógh, a ccaithrúigh ar Ndé : daingneochuidh Día í go bráth. Selah.

9 Atamaoid ag feithiombh air do chinéul grádach, a Dhé, a lár do theampoill.

10 Do réir hanma, a Dhé, is marsin atá do mholadh go téorannuibh na talmhan : atá do lámh dheas lán díréuntachd.

11 Déanadh sláibh Sion gáirdeachus, bídis ingheana Iúdah fólásach, do bhrigh do bheithéanmhusa.

12 Siubhail timchioll Shion, gabh fá gcúairt na timchioll : áirimh a tuir.

13 Comharthuighe go maith a balladha, amhaircigh air a palásuibh ; go ninnisighe don ghiniolach *thiocfas* bhur ndíáigh.

14 Oir isé an Día so ar Ndia go saóghal na saóghal : tréorochuidh sé sinn go bás.

PSALM XLIX.

Gur ó Dhia atu an eiseirghe, agus nach ó neart nádurdhu

Don phrímhfhleac ceoil, Psalm mhac Córah.

CLUINIDHE so, a dhaoine uile ; éisdighe sibhsi, a uile áitreabhthacha an domhuin :

2 An tárd, agus an tísiol, an saidhbhir, agus an daidhbhir, le chéile.

3 Laibheoruidh mo bhéul neithe glioca ; agus smuáiniughaidh mo chroidhe iomad eagna.

4 Cláonfad mo chlúas chum cosamhlachd ; foisceolad air an ccláirsigh mo rádh díamhair.

5 Cred fá mbeith eagla orum a laéthe a nuilc, an tan thioctas éagceart mo shál am thimchioll fá gcúairt ?

6 An dream chuireas a ndóthchus iona saidhbhrios, agus do ní aidhbhéil asta féin a niomad a maóine ;

7 Ní fhuáisceoluidh *duine* ar aonchor a dhearbhrathair, ní thiubhraidh a fhuásgladh do Dhía :

8 (Oir atá fhuasgladh a nanma comhmórluáigh sin ; agus coisgidh go bráth :)

9 Go madh héidir leis fos marthainn go bráth, *chor* nach bhfaicfeadh truaill-eadh.

10 Oir do chí go néuguid daoine críonna, an tamadán fós agus an duine brúideamhuil go néuguid siad, agus go bhfágaid ag daóinibh oile a saidhbhrios.

11 Siad smuáintighthe a ccroidhe, a tighthe do *marthainn* go bráth, agus a náitreibh ó ghinealach go ginealach ; do bheirid a namanna féin air a ndúthaigh.

12 Acht ní dhéana an duine comhnuidhe a noirdhearcus : is cosmhuil é ris na hainmhintibh mheathas.

13 So a slighe sé a néigeríonnachd é : agus taituid a ráidhte ris an luchd thig na ndíáigh. Selah.

14 Cuirthear san úaidh iad mar cháorchaibh ; iosfuidh an bás iad ; bíaidh úachdaránachd ag an bhféin orra air maidin ; agus cnaóifighear a mbréaghdhachd san úaidh as a monad comhnúighe.

15 Acht sáorfa Día manamsa as láimh na húaidhe : oir géabhúidh sé chuige mé. Selah.

16 Ná bíodh eagla ort a nuair do nithear duine saidhbhir, a nuair mhéuduighthear glóir a thighe ;

17 Oir an tan éugfas sé ní bheára éinní leis : ní rachaidh a ghloir síos dá leanmhúin.

18 Bíodh gur bheannuigh sé a anam iona bheatha : agus go molfaid thú, mar do dhéanair maith dhuit féin.

19 Rachaidh sé go ginealach a aithreach ; ní fhaicfidh solus go bráth.

20 An duine atá a noirdhearcas, agus nach tuiginn, is cosmhaíl é ris na hainmhidhíbh imthighios seachad.

PSALM L.

Eidirdhealughadh an fhíor-chreidimh ón fháschreidimh.

Psalm Asaph.

DO ráidh an Día cumhachdach, an Tighearna, agus do ghoir an talamh ó éirge na gréine go a fuineadh.

2 Amach as Sion, do lonnruigh Día, iomláine na sgeimhe.

3 Tiucfaidh ar Ndía, agus ní bhiáidh na thocht: loisgidh teine roimhe, agus biáidh anfa iomarcach na thimchioll fa gcuáirt.

4 Goirfidh sé chum na bhfáitheas ó a nús, agus chum na talnhan, do bhreith breithe air a dhaoibh.

5 Cruinnighe mo náomha chugam; noch do rinne cumradh liom le bíodhbairt.

6 Agus foillseochuid na flaithe a fhírúntachd: óir isé Día féin an breitheamh. Selah.

7 Cluinidh, ó mo dhaóine, agus laibheorad; ó a Israel, agus do dhéan fiadhuise dhuitsi: is misí Día, do Dhíasa.

8 Ní dhéanad himdheargadh ar son hiodhbharthach nó hofálach loisge, noch do bhí ós mo chomhair a gcomhnuighe.

9 Ní ghéubhad bulóg as do thigh, no gabhair fhíorionna as do mhánrachuibh.

10 Oir is liomsa a nuile bheathach na coilleadh, an teallach ar mhíle chnoc.

11 Is aithne dhamh uile éanlaith na slíabh: agus is liomsa beathuigh áilta an mhachaíre.

12 Dá mbéinn ocrach, ní inneosuinn duitsi: óir is liomsa an domhan, agus a iomláine.

13 A níos mé féoil tharbh, no a níbhfe mé fuil na ngabhar?

14 Iódhbair moladh do Dhía; agus díol do mhóide ris an té is ró áirde:

15 Agus goir orumsa a ló a néigiontais: agus saorfaid thú, agus do bhéara tú glóir dhamh.

16 Acht ris an ccionntach a deir Día, Cá mbeannan duitsi mo statúidighsi dfoillsiughadh, agus go ngéubhthá mo chumradh ad bhéul?

17 Agus fuathuighe tú smachdughadh, agus teilgíir mo bhriathra táobh síar dhíot.

18 Má chí tú gaduighe, righfidh tú leis, agus atá do chuid ronna leis na hadhal-trannachaibh.

19 Do bheirir do bhéul dorchóid, agus cumuigh do theanga cealg.

20 Suighidh tú agus labhruidh tú a naghaidh do dhearbhrathar; do bheirir scannail do mhac do mhathar.

21 Na neithesi do rinnis, agus do bhí misí am thocht; agus do shaóilis go mbéinn cosmhuil riort féin go hiomlán: *achd* do bhéar achmhusán duit, agus cuirfead na neithesi a nórdughadh ós coinne do shúl.

22 Anois measuighe so, sibhsi noch dhearmadas Día, deagla go réabfuin sibh, agus nach biáidh fear bhur ttárrthála.

23 An té iódhbras moladh do bheir sé onóir dhamhsa: agus an té órduighios a shlighe taisbeanfadsa slánughadh Dé dhó.

PSALM LI.

An ceathramhadh psalm aithrighe.

Don phrímhfhéar ceóil, Psalm Dhaibhi, a nuair tháinic Nátan an fáidh chuige, tar éis é do dhul go Bat-sébah.

DEUNA trócaire orum, a Dhé, do réir do thrócaire móire: do réir ro iomaíd do thrúaighe scrios amach maíndlighthe.

2 Nigh mé ó mo chiontaibh go hiomlán, agus glan mé ó mo pheacaidh.

3 Oir admbuighim mo chionta: agus atá mo pheacadh ós mo choimne a ccomhnuigh.

4 Ad haghaidhsí, féin amháin, do pheacaidh mé, agus ad radharsa do rinneas an tolc: chum go bhfíorúightheair thusa ann hurlabtra, agus go rabhair fíorghlan ann do bhreitheamhus.

5 Féuch, is an eigceart do chumadh mé; agus a gceimtuibh do ghabh mo mhathair a mbroinn mé.

6 Féuch, iarruidh tú sírinne taobh a stigh: agus a secréid dfoillsigh tú crionnachd damhsa.

7 Glansa lé hisóip mé, agus bíad glan: nigh mé, agus budh gile mé ná sneachda.

8 Do bhéarair orum gáirdeachus agus lúathgháir do chlos; chum go ndéindís na cnámha noch do bhris tú luathgháire.

9 Foluigh haghaidh óm pheacuighibhsí, agus scrios uáim mo chionta.

10 Cruthaigh ionnam croidhe glan, a Dhé; agus athnúaghaidh ann mo mheadhón spiorad iomlán.

11 Ná teilg mé seachad od fhiagluise; agus ná beir do spiorad náomhtha uáim.

12 Aisig dhamh gáirdeachus do shlánuighthe; agus connuimh súas mé le spiorad shaóir.

13 Ann sin múinfidh mé do shlighe do chiontachaibh; agus iompóchtair peacacha chugadsa.

14 Sáor mé ó fhuil, a Dhé, Día mo shlánuighthe: agus foillseochaidh mo theanga thfíréantacht ós áird.

15 A Tighearna, foisgeola tú mo phuisine; agus foillseochuidh mo bhéul do mholadh.

16 Oir ní iarrann tú iódhbairt; agus go

ttiubhuinn sin uáim : ní bhfuil dúil agad a nofráil loisge.

17 Is iad íodhbhartia Dé spiorad briste : ar chroidhe bhriste chomhbrúigte, a Dhé, ní dhéanair tarcuisne.

18 Déau maith do Shion ó do dheagthoil féin: cuir súas balladha Ierusalem.

19 Annsin bíaidh fonn agad a nídhbairt na fíréuntachda, a nofráil loisge agus a nofráil chnaóite go hiomlán: aunsin do dhéanaid bulóga óga do thoirbhirt air haltóir.

PSALM LII.

Tairrgir ar dheireadh an droch chúirtéoir.

Don phrímhfhéar ceóil, Psalm teagaisg Dháibhi: a nuáir tháinig Doeg an Tedomíteach, agus dinnis do Shaul, agus a dubhairt ris, tháinig Dáibhi go tigh Ahimelech.

CRED fá ndéan tú uáill a nolc, a dhuine chumhachduigh? *mairigh* maitheas Dé ar feadh an laoi.

2 Tionnsgnuidh do theanga urchóid; amhuil gérsían bhéarrtha, ag oibriughadh go cealgach.

3 Grádhuih tú olc tair an mauth; bréaga ós cionn labhairt go fíréunta. Selah.

4 Is ionmhuin leachd gach uile bhriathra urchóideacha, O a theangaidh mhillteach.

5 Mar an ccéadna scriosfuidh Dá thú go brath, agus béaruidh seachad thú, agus tarrongfuidh thú as do pháillíun, agus beanfaidh do fhreúniha as talamh na mbéa. Selah.

6 Do chífidh an fíréun mar an ccéadna, agus biaidh eagla air, agus do dhéana gaire faoi:

7 Dearc, an nduine nach déarna a neart do Dhía; acht do chuir a dhóigh iona iomad saidhbhris, agus do neartuigh é féin iona chionntaibh.

8 Acht misí mar chrann ghlas oilibh a ttigh Dé: atá mo dhóigh a ttrócaire Dé go saoghal na saoghal.

9 Molfad thú go síorruidhe, do bhrígh go ndéarna tú sin: agus feithmhe mé ar hainm; óir is maith é ós coinne do náomh.

PSALM LIII.

An Duine do chuir cúl re Dá thríd amach, ní bhfuil sé saor ó eagla.

Don phrímhfhéar ceóil ar Mahalat, Psalm teagaisg Dháibhi.

ADUBHAIRT an tamadán iona chroidhe, *Ní bhfuil* Dá ann. Truailligh atáid siad, do níd éaigeart adhuathmar: *ní bhfuil* áonduine do ní maith.

2 Dféuch Dá ó neamh ar chloinn

Adhaimh, dféachuín an raibh aon do thuicfeadh, nó diarrfadh Dá.

3 Do chuáidh gach áon ar ceúl: atáid a néinfheachd truailligh; *ní bhfuil* áonduine do ní maith, ní bhfuil, fós áonduine.

4 A bhfuil luchd oibrighthe urchóide gan éolus? noch itheas mo dhaóine mar itidh arán: agus ní ghoirid air an Ndía.

5 Ann sin do bhí eagla orra le húamhan, mar nach raibh eagla: óir do spréidh Dá a chnámhasan noch do rinne campa ad aghaidhsi: do náirigh tú iad, do bhrígh gur dhíult Dá iad.

6 O dá ttugthaóí slánughadh Israel amach as Sion! A nuáir iompochus Dá braidhdeanas a dhaóine, do dhéana Iácob lúathgháir, agus Israel gáirdeachus.

PSALM LIV.

Is ullaigh furtacht ó Dhía do nfhircín iona umhgar.

Don phrímhfhéar ceóil air Neginot, Psalm teagaisg Dháibhi, a nuáir thangadar na Siphinigh agus a dubhradar ré Saul, nach bhfuil Dáibhi dha fholach féin ar bhíochairne?

Oa Dhé, sáor mé, led ainm, agus led neart beir breitheamhnus orum.

2 O a Dhé, éist mo ghuidhe; tabhair éisteachd do bhriathruibh mo bhéil.

3 Óir déirghiodar coigcríche súas am aghaidh, agus iarruid luchd sáruighthe manam: níor chuireadar Dá ós a ccoinne. Selah.

4 Féuch, *isé* Dá mfear cabharrtha: atá an TIGHEARNA ris an luchd chothuighios manam.

5 Cúiteochuidh sé olc ris a ndroing bhíos ag forfhaire orum: scrios uáit iad ann thfirinne.

6 Do dhéana mé íodhbairt duit go toileamhuil: molfad hainm, a THIGH-EARNA; óir is maith é.

7 Óir do sháor sé mé óm uile bhuaidhreadh: agus do chonnairc mo shuíl ar mo naimhde.

PSALM LV.

Guidhe Dháibhi anaghaidh eascairde a thighe féin.

Don phrímhfhéar ceóil ar Neginot, Psalm teagaisg Dháibhi.

TABHAIR éisteacht dom ghuidhe, ó a Dhé; agus ná foluigh thú féin óm ghearán.

2 Tabhair aire dhamb, agus éist riom: do ním doilghios ann mo ghearán, agus do ním fuáim;

3 Tre ghuth na námhad, tre ainleatrom na bpeacach: óir do bheirid urchóid orum, agus fuathighid mé a ndíbhfeirg.

4 Atá mo chroidhe air na ro phianadh ionnum: agus do thuiteadar úathbhása an bháis orum.

5 Atá eagla agus criothnughadh ar tteachd orum, agus dfoluigh úathbhás mé.

6 Agus a dubhras, O nach blfuil sciáth-án colum agam! do dhéanuinn eitel as, agus do bhéinn a suáimhneas.

7 Féuch, do rachuinn a bhfad arseachrán, do dhéanuinn comhnuighe ann sa bhfásach. Selah.

8 Do dhéanuinn deithnios rem eulógh ón ngoíth ngúasachdaigh agus anfaidh.

9 Scios, a TIGHEARNA, agus roinn a tteangtha: óir do chonnaire mé foiréigion agus imreasan annsa chathruigh.

10 A ló agus a noidhe tigid na timchioll air na balladhuibh: atá urchóid agus doilghios iona meadhón.

11 Atá corbadh ann a lár: agus ní dhealuighiomm meabhail agus cealg ré na sráidibh.

12 Oir ní náimbaid do imdhearg mé; annsin dfeadfuinn a iomchar: níor arduigh an té do fhúathaigh mé é féin am aghaidh; ann sin do rachfuinn a bhfolach air:

13 Acht tusa, a dhuine mar mo shamhuil féin, mo éoluighe, agus mfeair aitheantais.

14 Do rinneamar aráon comhairle mbilis, do chúadhmar a naóinfheachd go tigh Dé.

15 Gabhadh an bás sealbh orra, tiaghaid síos go bhíonn bео: óir atáid uile iona ccoimhthionól, iona meadhón.

16 Ar mo shonsa, éighfé mé chum Dé; agus saorfa an TIGHEARNA mé.

17 Tráthnóna, agus air maidin, agus san meadhon laoi, do dhéana mé urnaigh, agus éighfod ós áird: agus cluinfidh seisiom mo ghuth.

18 Dfúasgail sé manam a síothcháin ón gcath do bhí am aghaidh: óir is re hiomad do bhádar ag cur chugam.

19 Cluinidh an Día láidir, agus do bhéaraidh a nús iad, eadhon an té atá ann ón tseanaimsir. Selah. Ar a nadhbhar nach áthruighid, dá bhrígh sin ní bhíonn eagla Dé orra.

20 Do chuir sé a lámha amach a naghaidh an luchda do bhí a síothcháin ris: do bhris sé a chunnradh.

21 Bá bláithe bríathra a bhéil ná im, acht do bhí cogadh iona chroidhe: bá buige a fhocail ná ola, gidheadh bá cloidhmthe tairngthe iad.

22 Teilg do mbuirighin air an TIGHEARNA, agus cothochuidh sé thú: ní fhuileonguidh sé an firéun do chorruighadh go bráth.

23 Acha tusa, a Dhé, bhéaras síos iad go poll an bháis: ní mhairfid daoine

fuilteacha agus cealgacha leith a láetheadh; Acht bíaidh mo dhóighse ionnadsa.

PSALM LVI.

Ceimheadfuidh Día deóra na bfirein, agus cluinidh sé an urnaigh.

Don phrímhfhéar ceoil air Ionat-elim-rechocim, Psalm órdha Dháibhi, a nuáir do ghabhadar na Philistinigh é a Ngát.

BI trócaireach dhamh, a Dhé: óir do shluigfeadh duine súas mé; air feadh an laoi ag cathughadh do bhrúighfeadh mé.

2 Do shluighfidh mo naimhde mé air feadh an laoi: óir atá iomad ag cathughadh am aghaidh, ó thusa is ro áirde.

3 A nuáir bhás eagla orum, bíaidh mo dhóigh ionnadsa.

4 A Ndia mholfas mé a bhriathar, a Ndia chuirim mo dhóigh; ní bhíaidh eagla orum cred do dhéanas féoil orum.

5 Ar feadh an laoi fáisgid mo bhriathra: atáid a smuaintighe éile chum uile am aghaidh.

6 Cruinnighid iad féin ar áonbhall, folchaid iad féin, comharthuighid mo choiscéimighe, a nuáir bhí ag foraire ar manam.

7 An rachaid siad as ar son a nurchóide? ann thfeirg ísigh na daoine, a Dhé.

8 Comháirnhionn tú mo sheachrán: cuir mo dhéora ann do bhuidéul: nach bhfuilid ann do leabhar?

9 Ansin fillfighthear mo naimhde air a nais, a nuáir gháirfod: atá a fhios so agam; óir atá Día air mo shon.

10 A Ndia mholfad a bhriathar: annsa TIGHEARNA mholfad a bhriathar.

11 A Ndia chuirfeadh mo dhóigh: ní bíaidh eagla orum cred do dhéanas duine orum.

12 Atáid do mhóide orum, a Dhé: toirbheoruidh mé molta dhuit.

13 Oir dfúasgail tú manam ó bhás: nach saorfa tú mo chosa ó leagadh, chum go siubhola mé go diongmhalta a lathair Dé a solus na mbéo?

PSALM LVII.

Dáibhi a measc dhaoine discir, do rinne sé urnaighe re Día.

Don phrímhfhéar ceoil, Al-taschit, Psalm órdha Dháibhi, a nuáir do theith ó lathair Shaul a steach san núamhuigh.

BI trócaireach dhamh, a Dhé, bí trócaireach dhamh: óir is ionnadsa atá dóigh manma: agus a scáile do sciáthán bhías mo dhóigh, nó go ndeachaidh na huilcsi thorom.

2 Éighfé mé chum Dé is ro áirde; chum an Dé noch choimhlionus a nuile né dhamhsa.

3 Cuirfidh sé ó thlaitheamhnus, agus sáorfa sé mé, do bheir scannail don té anocht do sbloigfeadh súas mé. Selah. Cuirfidh Dia a thrócaire agus a shírinne chugam.

4 *Atá* manam a measg leomhan: luighim a measc, dringe atá re theinidh, *eadhon* claim na ndaoine, dar gháethe agus soighde a bhfiacra, agus gur cloidhmhthe géara á tteangtha.

5 Bí ar hárdughadh, ós cionn na bhflaitheamhnus, a Dhé; do ghlóir ós an titalamh uile.

6 Dullmhuigheadar líon a ccoinne m'choiscemigh; do chláon manam síos: do thochladar log romham, do thuitedar *féin* iona mheadhón. Selah.

7 *Atá* mo chroidhe ullamh, a Dhé, atá mo chroidhe ullamh: canfad agus do dhéanad moladh.

8 Músail súas, ó mo ghlóir; dúisighe a shaltrachia agus a chlárseacha: músigeola mé air maidin.

9 Molfad thú, a measc na ndaoine, a THIGHEARNA: canfad duit a measg na gcineadhach.

10 Óir is mór do thrócaire go nuige na neamha, agus thfírinne go nuige ne néulla.

11 Bí ar hárdughadh, ós cionn na bhflaitheas, a Dhé: do ghlóir ós cionn na talmhan uile.

PSALM LVIII.

Olcas dhroch bhreitheamh; 3 miorúnn agus sgrios dhrochdhaoine.

Don phrímhfhéar ceóil, Al-taschit, Psalm órdha Dháibhi.

AN labharthaóí ceart dha ríribh, a chloimhthionól? a ndéantaóí breitheamhnus go díreach, sibhse a chlann ná ndaoine?

2 A seadh, a ccroidhe oibrighthí urchóid; annsa talamh chomhthromaidh foiréigíon bhur lámh.

3 Do níd na ciontaigh coimhthighidh dhíobh féin ón mbroinn: tiaghaid ar seachrán ón mbolg, ag labhairt bhréug.

4 *Is* cosmhúil a nímh re nímh naithearch nimhe: *is* cosmhúil *iad* re hadar boghar noch dhruídios a chlúas.

5 Noch nach éistfe re guth na ndrúagh, ag cleachtadh a ndrúidheachda go glic.

6 A Dhé, bris a bhfiacra iona mbéul: bris amach fíacra móra na nóigleomhan, a THIGHEARNA.

7 Leaghaidís amhuil uisge noch rithios go dían a ccombnuigh: a nuáir mbeasas sé a shaighde do chaitheamh, bídis mar budh géartha na mblodhuibh.

8 Mar leaghas an seilide, amhluidh sin tiaghaid a nuga: mar thoirrechios an-abuidh mná, go nach bhfaicid an ghrían.

9 Ní is doiche ná mhoitheochus bhur bpotuighe na deilg, comhmaith an beó agus an críon, búaidhirfidh an tansa é.

10 Do dhéana an fíreun luathgháire an tan chfios an dioghaltas; nighfe a chosa a bhfuil na neimhdhíadhach.

11 Agus a déara duine, Go deimhin, *atá* sochar ag an bhfireun: go dearbhta sé Dia do ní breitheamhnus air an titalamh.

PSALM LIX.

Daibhi iadhta súas iona thigh féin, diarr se cobhair an THIGHEARNA.

Don phrímhfhéar ceóil, Altaschit, Psalm órdha Dháibhi; a nuáir do chuir Sául drong iad do chuirfeadh faire air a thigh, dá mharbhadh.

SAOR mé óm naimhdibh, a Dhé: ón lucht éirghios súas am aghaidh bisi do dhéanad damh.

2 Sáor mé ó lucht oibrighthe na hurchoíde, agus coimhead mé ó dhaoinibh fuilteacha.

3 Óir, cheana, atáid ag luigheachán air manam: cruinnighid na cumhachtaigh a naóinfeachd am aghaidh; ní *ar son* mo sháruighthe, ní *air son* mo pheacaidh, a THIGHEARNA.

4 Rithid gan chion air bith dom thaoibhse agus ullmhuighid iad féin: éirighsi súas do theaghnáil leam, agus dearc.

5 Agus tusa, a THIGHEARNA Dia na slógh, Dia Israel, músail dféuchuin na ccineadhachso uile: ná bí grásamhuil dóibh uile noch oibrighíos urchóid go meantolach. Selah.

6 Filid tráthnóna: do níd fuáim amhuil madradh, agus imthighid fa ccúairt a dtimchioll na caitheach.

7 Féuch, taifnid re na mbéul: *atáid* cloidhmhthe iona bpusaibh; óir, a *deirid*, Cía chluin?

8 Acht tusa, a THIGHEARNA, do dhéanair magadh orra; do dhéanair tarcuisne air na geintibh uile.

9 Do bhrigh a neirtsíon do bhéaradsa aire dhuitsi: óir is tusa a THIGHEARNA mo dhéan.

10 Tiucfaidh mo Dhá grásamhuil romham: do bhéara Dia dhamh *mo mhian* dfaicsin air mo naimhde.

11 Ná marbh iad, deagla go ndéanadh mo dhaoine dearmad: spréidh iad re do chumhachdaibh; agus tabhair a nús iad, a THIGHEARNA ar sciath.

12 *Ar son* peacaidh a mbéil bríathair a bpúisín gabhtar iad ann a nuabhar: agus ar son a malluighthe agus a mbréug noch labhruid.

13 Diothlathrigh a bhfeirg iad, díoth-

laithrigh, go nach béid ann : agus bíodh a fhíos aca go bhfuil Día ag riaghladh ann Iácob go téorannuibh na talmhan. Selah.

14 Agus fillidis tráthnona ; agus taifnedis amhuil madradh, agus imthighdis fá ccuáirt na caithreach.

15 Bídis ar seachrán síos agus súas deasbhuidh bídh, agus bídis ag ithiomrádh muna bhfaghaid a riar.

16 Acht canfa misi dot neartsa ; agus luathgháirfead as do thrócaire gach maidin : óir bá tú mo choimhead agus mo dhídean a ló mo thrioblóide.

17 O mo neart, dhuitse chanfas mé : óir isé Día mo dhídean, Día mo throcaire.

PSALM LX.

Psalm chaithreamach tar íis bhuáidh chathlárach.

Don phrímhfhéar ceoil air Shusan-eduth, Psalm órdha Dháibhi chum teagaisg ; an tan do throid sé ré Aram ó Mhesopotamia, agus re Aram ó Shobah, an tan dhill Ioah, agus do mharbh do Edom dhá mhíle dhéug a ngleann an tsaluinn.

ADHE, do chuir tú dhíot sinn, do bhris tú sinn, do bhí fearg ort ; iompóigh thú féin chugainn a rís.

2 Thugais air an tthalmh ériothonughadh ; agus do bhris é : leighis a bhéarnadha ; óir atá sé air crith.

3 Do thaisbéin tú ní críaidh dot phobal : thuguis oruinn fion an mhearúighthe dól.

4 Thuguis bratach don lucht agá bhfuil heagla, dá nochtheadh air son na sírinne.

5 Chum go saorfuídhe haóis grádh ; saor led láimh dheis, agus cluin misi.

6 Do labhair Día iona náomhthachd ; bíad luathgháireach, roinnfead Sechem, agus toimheosad gleann Sucot.

7 Is leamsa Gilead, agus is leam Manasseh ; sé Ephraim fós neart mo chiun ; Iudah mo dhligtheamhnach ;

8 Moab mo phota ionnluith ; teilgfíod mo bhróg tar Edom : a Phalestina, déan caithréim ós mo chionn.

9 Cía bhéaras mé agus an ccathruigh dhiaingin ? cía thréorochus mé go Hédom ?

10 Nach déana tusa, a Dhé, noch do chuir dhíot sinn ? agus nar bháil leachd dul amach, a Dhé, ré ar sluáighthe ?

11 Tabhair furtachd dlúinn ó bhuáidh-readh : óir is díomhaoin cabhair an duine.

12 A Ndia do dhéanam gaisge : agus saíteoruidh se síos lucht ar mbuáidheartha.

PSALM LXI.

Is adhbhar mhuinighinn leis fós, foirdhion Dé a nadod.

Don phrímhfhéar ceoil air Neginot, Psalm Dháibhi.

EIST mo chomhairc, a Dhé ; tabhair aire dom ghuidhe.

2 O théorannuibh na talmhan eighfíod chugadsa, a núair bhíos mo chroidhe fa thuirse : tréoruigh mé chum na cairge is áirde na mé.

3 Óir do bhí tú ad fhasgadh ágam, ad thor láidir ó aghaidh na nambad.

4 Do dhéanad comhnuighe ann do thabearnacnil go bráth : biáidh mo dhóigh a ccuin do sciathán. Selah.

5 Óir do chúala tusa, a Dhé, mo mhóide : thuguis oighreachd don druing air a bhfuil eagla hanma.

6 Cuiridh tú láethe a ccionn láethe an rígh : biáidh a bhliadhna mar do bhíath iomad ginealach.

7 Do dhéana sé comhnuighe choidhche as cionn Dé : ó ullmhuigh trócaire agus sírinne, noch choimheadfús é.

8 Mársin chanfas misi psalm chum hanmasa go bráth, do choimhlonadh mó mhóide go látheamhuil.

PSALM LXII.

Gur congnamh Día sgach aón chás.

Don phrímhfhéar ceoil, do Iedutun, Psalm Dháibhi.

ATA fós manam ag feithiomh amháin air Dhía : noch ó bhfuil mo shlánughadh.

2 Isé fós mo charruic agus mo shlánughadh ; mo dhídean ; ní chorrochtar mé go mór.

3 Cá fad bheithí smainiughadh urchuid a naghaidh dhuine ? muirfighear sibh uile : beithí mar bhalla chláon, mar fhál thrasgarth síos.

4 Amháin do níd comhairle eision do chur síos ón onóir : dúilighid a mbréig : beannuighid re na mbéul, agus malluighid re na gcroidhe. Selah.

5 Gidheadh, O manam, comhnuighsi a Ndia amháin ; óir is úadhsan atá mo dhóthchus.

6 Is eision amháin mo charruig agus mo shlánughadh : is é mo dhídhion ; ní chorrochtar mé.

7 A Ndia atá mo shlánughadh agus mo ghlóir : carruic mo neirt, a Ndia, atá mo dhóigh.

8 Cuiridh bhur ndóigh ann a comhnuighe ; sibhisi a dhaome, dóirtighe amach bhur ccroidhe dá lathair : isé Día is dídhion dhúinn. Selah.

9 Go deimhin is díomhaóineas clann na ndaóine uirisiol, is bréug clann na ndaóine móra: ar na ccurr a néainfeachd a meadh-uibh, is *éatruime* iad ná an díomhaóineas.

10 Ná cuirigh bhur ndóigh a sárughadh, agus a sladuigheachd ná bíthi díomhaóin: an tan fhásas saidhbhrios, ná cuiridh bhur croidhe *air*.

11 Do labhair Día aonuáir; fá dhó chúla mé so; gur ré Día *bheanas* cumhachda.

12 Mar an ccéadna is *leátsa*, a THIGH-FARNA, trócaire: óir do bhéarair don duine do réir a oibre.

PSALM LXIII.

Mian an anam go Día.

Psalm Dháibhi a nuáir do bhí sé a bhfúsach Iúdah.

A DHIA, is tú mo Dhíasa; sírfe mé thú go moch: atá manam tartmhar chugad, atá mfeóil núanamhar chugad a titalamh thirm thartmhar, mar nach bhfuilid uisgeadha;

2 Dfaicsin do chumhachd agus do ghloire, *mar* do chonnaire mé thú annsa tsanctora.

3 Óir is féarr do chinéul grádhach, ná beatha, molfá mo bhéul thú.

4 Marso bheinneochad thú an feadh mhairfid: ann thainm tóigfid súas mo lámha.

5 Saiseochthar manam mar budh *le* méathus agus le smior; agus re puisinibh gairdeacha mholfas mo bhéul thú:

6 A nuáir chuimhnighim ort air mo leabuidh, *agus* annsa *noidliche* fhaire mar smuáinim ort.

7 Do bhrígh go rabhuis mar chabhair agam, agus do dhéan gairdeachus a sgáile do sciathán.

8 Leanaidh manam go dlú ort: connmhann do lamh dheas súas mé.

9 Agus an lucht íarrus manam, chum a mhillte, rachaid annsa codchaibh is isle don talamh.

10 Dóirtfghthear a bhfuil ris an ccloidheamh: béid na ccuid ronna ag sionnchaibh.

11 Agus do dhéana an rígh luathgháir a Nda; do dhéana gach áon mhionuigheas thrídsion glóir: óir druidfear béul na druinge do ní bréuga.

PSALM LXIV.

Dúthchioll na namhad a ndrochchúis.

Don phrímhfhéar ceóil, Psalm Dháibhi.

EIST mo ghuth, a Dhé, am urnuigh: ó eagla na námhad didim mo bheatha.

2 Foluigh mé air chomhairle shecreídigh na ndrochdaóine; ó chogar luchda oibrighthe na hurchoide:

3 Noch do ghéaraidh a tteanga mar chloidheamh, do órduigh a soighde, *eadhon* focail shearbha:

4 Do chaitheamh a nfréin go foluigh-each: caithfid go hobann é, agus ní bíaidh eagla orra.

5 Meisnighid iad féin a ndrochchúis: comhraidhid fá lionta dfolach; a deirid, Cía chifios iad?

6 Spíonuid amach éagiceart; coimhlíonuid cúartughadh dithchiollach: maráon a meadhon gach nduine ar leith, agus re croidhe domhain.

7 Acht caithfidh Día iadsan *le* soighid; bíaidh siad loitighe go hobann.

8 Agus do bhéaraid fa deara a tteanga féin tuitim orra: tóithfgh gach duine chifios iad.

9 Agus bíaidh eagla air a nuile dhuine, agus foillseochaid obair Dé; agus do bhéaraid aire a ghníomhsan do thuigsin.

10 Do dhéana an fíréun luathgháir annsa TIGHEARNA, agus cuirfe a dhóigh ann; agus do dhéanaid a nuile díreach a croidhe glóir.

PSALM LXV.

Ata daibhi ag moladh an TIGHEARNA, arson méud a sholathar do dhaóinibh.

Don phrímhfhéar ceóil, Psalm nó caintic Dháibhi.

A DHE, is duitse is dúal moladh, a Sion: agus is riotsa díolfar an mhóid.

2 Thusa noch éisdeas re húrnaigh, chugadsa thiucfas a nuile fheóil.

3 Do rugadar neithe éagiceart buáidh am aghaidh: sgagfa tusa, ar saruighthe.

4 Is beannuighe-an té thoghas tú, agus do bheirir a ngar, do dhéana sé combnuighe ann do chuirtibh: saiseochthar sinne re neithibh maithe do thighe, do theampuill náomhtha.

5 Re neithibh uathbhásacha fhregeorus tú sinn a bhfíréantachd, a Dhé ar slánaighthe; dóthchus uile theóranna na talmhan, agus na fairge noch atá a bhfad áinim:

6 Noch dhiongmhalas na sléibhte re na neart; agus é ar na thimchiollughadh ré cumbachta:

7 Noch shuáimhnighios fuáim na fairge, fuáim a tonn, agus comhmbuaidhreachd na ndaóine.

8 Agus an lucht áitreabhus annsa teórannuibh is faide úaid bíaidh eagla red chomharthadhuibh orra: do bhéarair air dhul anach na maidne agus an trathuóna luathgháir do dhéanamh.

9 Thig tú dteuchum na talmhan, agus

fincha tú é: cuirfir a saidhbhrios go mór é re habhuinn Dé, lán duisgeadhuibh: ullmhuighidh tú dhóibh arbhar, a nuair sholáthrú tú é.

10 Cuire tú uisce air a iomairighibh go líonmhar: suighe tú a eitrigheach: do dhéanair bog é ré ceathaibh: beinneochair a mháothain.

11 Cuiridh tú coróin ar an mblíadhain red mhaith; agus siltid do chasain méuthus.

12 Silfid ar inbhior a nfasuigh: agus béid na cnoic lúathghaireach fa ccuairt.

13 Atáid na hinbhior éaduighthe re tréaduibh; agus na gleanta a bhfolach ré harbhar; béicid lé lúathgháir, agus fós canuid.

PSALM LXVI.

Psalm molta do Dhía arson a chomh-fhuasgladh.

Don phrímhfhéar ceóil, caintic nó Psalm.

DEANUIDH fuaim lúathghaireach do Dhía, a thíortha uile:

2 Canuidh re salmhuibh glóir a anma: tabhruidh glóir dhá mholadh.

3 Abruidh ré Día, Cred é húathbhasuighesí ann hoibribh! tre mhéad do neirt do dhéanaid do naimhde mhla dhuit.

4 Cláonfidh an talamh uile iad féin duit, agus canfaid salm dhuit; canfaid salm dot ainm. Selah.

5 Tigidh agus féuchuidh oibreacha Dé: is úathbhásach é tre na ghníomh air chloinn na ndáoine.

6 Diompóigh sé a nfairge a bhféarann thirim: do chúadar dá gcois thríd a nabhuinn: ánsin do rinneamairne lúathgháir annsan.

7 Riaghluidh sé re na neart go bráth; do chlid a shúile na cineadhacha: ní áirdeochchuid na heasáontuigh iad féin. Selah.

8 Beannuighidhí a phoibleacha, ar Ndíane, agus tugaidh fa deara guth a mholta do chluinsion:

9 Noch coingmhus ar nanam béo, agus nach ttug air ar ccois corrughadh.

10 Oir do dhearbhuidh tú sinn, a Dhé: do theastuidh tú sinn, do réir théastuighthe a nairgid.

11 Thug tú a steach san líon sinn; do chuir tú cumhach air ar leasrachaibh.

12 Thug tú air dháoinibh marcúigheachd do dhéanamh air ar gceann; do chuamar thríd theine agus uisce: achd do thugaisse anach sinn go hiond shaidhbhir.

13 Rachad a steach ann do thigh re hiodhbarthaibh loisge: coimhlionfad duitis mo mhóide,

14 Noch do admhuigh mo phuisíne, agus do labhair mo bhéul, a nuair do bhí amhgar oram.

15 Iodhbartha loisge méithealluigh

toirbheorad dhuit, ré húsaga reitheadh; do dhéan na daimb réidh, agus na gabhair fhirionna. Selah.

16 Tigidh, sibhsí ler beagal Día, agus inneosad cred do rinne sé ar son manma.

17 Chuigesion do ghoireas rem bhéul, agus do hárdughadh é rein theangaidh.

18 Má chim urchoid am chroidhe, ní chluinfidh an TIGHEARNA:

19 Acht go deimhin do chúalaidh Día mé; thug sé aire do ghuth murnaigh.

20 Go madh beannuigh Día, nar dhiúlt mo ghuidhe, agus nar fhíll a thrócaire uáim.

PSALM LXVII.

Tairrghir ar ghairm na ccineadhach.

Don phrímhfhéar ceóil ar Neginot, Psalm agus caintic.

GO raibh Día trócaireach dhúinn, agus go mbeannuighe sé sinn; agus deálradh sé a aghaidh oruinn. Selah.

2 Ionduis go naitheantar do shlighe ar an ttalamh, do shlanughadh a measc na nuile chineadhach.

3 Molaidís na poibleacha thú, a Dhé; molaidís na poibleacha uile thú.

4 Do dhéanaid na cineadhacha lúathgháire agus béid gáirdeach: óir do dhéanair breitheamhnus air na daóinibh go ceart, agus tréoroichuir na cineadhacha air talamh. Selah.

5 Molaidís na poibleacha thú, a Dhé; molaidís na poibleacha uile thú.

6 Do bhéaruidh an talamh a bhiseach; beinneochaidh Día, ar Ndía sinn.

7 Beinneochaidh Día sinn; agus bíaidh a eagla air uile théorannuibh na talnhan.

PSALM LXVIII.

Caintic chaithreamach aig athrughadh na huirce, agus um bhuaidh agus righeacht Chriosd.

Don phrímhfhéar ceóil Psalm agus caintic Dháibhi.

EIRGHIDH Día, agus spréidhthéar a naimhde: agus teithidís an lucht fhúathghios é ó na aghaidh.

2 Mar thiomáintear deatach seachad, marsin tiomáinse seachad iad: mar leaghas céir ós coinne tineadh, marsin meathaidís na cíontuigh a bhfiaghnuise Dé.

3 Acht bidís na firéin lúathghaireach; déindís gáirdeachus ós coinne Dé: agus, bidís meannnach lé lúathgháire.

4 Canuidh do Dhía, canaidh psalm dha ainm: árdúighidh an té do ní marcúigneachd ar na flathís re na ainm IAH, agus deannuidh gáirdeachus ós a choinne.

5 Isé Día athair na ndilleacht, agus

breithiomh na mbaintreabhach, a nìonad comhnuidhe a nàomhthachta.

6 Cuiridh Dia an tuàigheach a tteaghlach: do bheir amach an drong bhios ceangailte lé slabhradhuibh: acht do nìd na mèirligh comhnuighe a *talamh* thirim.

7 A Dhé, a nuair do chúaidh tú amach roimhe do phobal, a nuair do chúaidh tú ar haghaidh go gaisgeamhuil san òiothramh; Selah:

8 Do chrìochnuigh an *talamh*, do shìleadar na slaitheamhnais ó aghaidh Dé: Sìnai féin ar aghaidh Dé, Dia Israel.

9 Do shìl tú fearthuinn thiodhlaictheach a nùas, a Dhé, do chomhdhaingnidh tú hoighreach, an tan do bhí sí tuirseach.

10 Do bhí do choimhthional na ccomhnuidhe inte: do dhaingnidh tú sin do réir do mhaitheasa do na bochtaibh, a Dhé.

11 Thug an TIGHEARNA an focal: bá inór an banna do shoisgéal é.

12 Teithid rìghthe slúagh, teithid: agus roinne sísì noch chomhnuighios a stigh a néadail.

13 Bìodh gur luighiobhair a measg na mbránradh, *beithí mar* sciatháin coluim ar na bhfolach lé hairgiod, agus a cleiteach ré ór buidhe.

14 A nuair do spréidh an Tuilechumhachdach rìghthe air a sonsa, do bhí sí mar shneachta a Salmon.

15 Cnoc Dé cnoc Básan; cnoc árd cnoc Básan.

16 Créd fà lingthí, sibhsì a shléibhte árd? an cnocso bá mian lé Dia comhnuighe do dhéanamh ann; bíaidh an TIGHEARNA no chomhnuigh ann go bráth.

17 Atáid carbaid Dé fithche míle, mìltidh dàinglibh: atá an TIGHEARNA na measc, annsa *núit* nàomhtha, Sìnai.

18 Do chuaidh tú suas ar árd, thugais braighdeanas a mbraighdeanas leachd: do ghabh tú tiodhlaicthe ar son daóine; agus fòs, *ar son* na mèirleach, chum comhnuidhe na measc a THIGHEARNA Dia.

19 *Go madh* beannuigh an TIGHEARNA, noch thréonighios sinn go láetheamhuil, Dia ar shlánuighthe. Selah.

20 Isé ar Ndíanne Dia ar slánuighe; agus ré Dia an TIGHEARNA *beanaid* slightheach an bláis.

21 Loitfidh Dia go deimhin ceann a namhad, agus cloigionn ghrúagach an té shiubhlas do ghnáth iona pheacaidh.

22 A dubhairt an TIGHEARNA, O Bhásan do bhéarad a ris, do bhéarad *thusa* a ris ó dhúbhaigéan na fairge:

23 Go ttuimthuigh do chos a bhfuil, teangtha do mhadrad a *bhfuil* do namhad.

24 Do chonucadar himtheachda, a Dhé; imtheachta mo Dhé, mo Rìgh annsa tsanctóra.

25 Do chúadar na cantaireadha a ttoasach, na ndiaigh sin an luchd seanma air adhbhuaidhibh; iona meadhón na maighdiona oga ag búaladh tábair.

26 Beannuighsì Dia annsa comhdháluibh, an TIGHEARNA, ó thiobraid Israel.

27 Ag *sin* Benjamin beag a nùachdarán, prionnsuighe Iudah agus a ccoimhthonol, prionnsuighe Sebulon, agus prionnsuighe Naphtali.

28 Daithin do Dhía féin do neart: neartuigh, a Dhé, an ní sin noch doibrigh tú dháinne.

29 Ar son do theampuill ann Ierusalem do bhéuraidh rìghthe tiodhlaicadh chugad.

30 Imdhearg beathach an ghìolcuidh, ealbha na ttarbh láidir, maille ré láoghaibh na ndaóine, *nó* go numhluighe sé é féin ré píosuighibh airgid: spréidh ó chéile na daóine agá bhfuil dúil a ccogadh.

31 Tìocfaid prionnsuidhe as a Néigipt; sínigh Etiopia go hobann a lámha amach do Dhía.

32 Canaidh do Dhía, a rioghachda na talmhan; canaidh sailm don TIGHEARNA; Selah:

33 Don té do ní marcuigheachd ar neamhuibh na neamh, ón tseanaisir; féuch, do bheir sé a ghuth, guth neartmhar.

34 Tugaidhsì neart do Dhía: noch agá *bhfuil* a oirdhearcus ar Israel, agus a *bhfuil* a neart a bhfàitheamhnus.

35 Is úathbhásach *thusa* a Dhé, amach as háitibh nàomhtha: sé Dia Israel do bheir neart agus cumhachda don phobal. *Go má* beannuigh Dia.

PSALM LXIX.

Urnaisge dhúine ar a sháruhadh; ag tairrgir scrios an luchd sháruighthe.

Don phrímhfhhear ceoil ar Shosannim, Psalm Dháibhi.

SAOR mé, a Dhé; óir thangadar na hluisgeadha go nuige manam.

2 Do sluideadh mé a lábán rodhomhuin, mar nach *bhfuil* ionad seasta: tháinig mé go doimhne na nuisgeadh, agus tá an sruth ag dul thorunn.

3 Atáim toirseach óm chomharcuibh: do tiormuigheadh mo scórnach, do fhailligheadar mo shúile tre mfoirfheitheamh air mo Dhía.

4 Dó líonadar ós cionn ghrúaise mo chinn an luchd agá bhfuil fúath orum gan adhbhar: Is cumhachdach an luchd re ar mian mo dhíothlaithriughadh, *ar mbeith* na naimhde agam, go héagórach: annsin dais g mé an ní nar fhúaduighios.

5 A Dhé, is aithne dhuitse mo leimhe; agus ní bhfuil mo chionta a bhfolach ort.

6 An drong atá ag feithiomh ortsa, a THIGHEARNA Dia na slúagh, ná claoidh-

thear iad ná biodh náire orra air mo shonsa: an drong iarrus thusa, a Dhé Israel.

7 Do bhrígh gur iomchair mé scannail ar do shonsa; atá maghaidh a bhfolach lé náire.

8 Do rinneadh coimlthigheach dhíom dom dhearbhráithribh, agus eachtramach do chloinn mo mhathar.

9 Oir a duáigh éad do thighesi súas mé; agus do thuit achmhusán na druinge do scannluigh thú orum.

10 Agus do ghuil mé, agus do bhí manam a ttrosgadh, agus do chuireadh sin a cceann mo scannlach.

11 Agus do rinneas mo chulaidh do shaicéadach; agus do bhí mé am sheanfhocail acasan.

12 Agus do labhradar an lucht shuighios amusa gheata am aghaidh; agus an lucht íbhios deoch láidir do rinneadar abhrán orum.

13 Acht misi, atá mo ghuidhe chugadsa a THIGHEARNA, a nam ionghabhála: a Dhé, do réir ro iomad do thrócaire cluin mé, a bhfirinne do shlánaighthe.

14 Sáor mé as an lathaidh, agus ná léig mo dhul a níochtair: sáorthar mé ó lucht mífathaghtle, agus as doimhne na nuisgeadh.

15 Ná leig do thuile na nuisgeadh dul ós mo chionn, agus na léig do naigéan mo shlugadh, agus ná léig don pholl a bhéul do dhruid orum.

16 Cluin mé, a THIGHEARNA; oir is maith do chinéil grádbach: do réir iomad do thrócaire ceannusa fill orum.

17 Agus ná foluigh haghaidh ód sheirbhíseach; oir a táim a mbuaidhreadh: déana deithfir dom éisdeachd.

18 Druid a ngar dom anam súasgail é: sáor mé do bhrígh mo námhad.

19 Is aithne dhuitsi mo scannail, agus mo náire, agus measonóir: atáid mo naimhde uile ós do choinne.

20 Do bhris an táchmhusán mo chroidhe; agus atáim lán do dhóbrón: agus do bhí síul agam re duine éigin do dhéanadh comhthuirsí leam, agus ní raibh áonduine; agus ar son lucht comhfhurtachda, ní bhfuaras iad.

21 Agus thugadar dhamh arson bhíadh domlas; agus ann mo thart thugadar fineagra re nól damh.

22 Biodh a mbórd ós a ccoinne féin mar dhul: agus a nionad luaidheachda, mar phaintéir dhóibh.

23 Dorchuidhtear a síile, iondus nach bhfaicfid; agus tabhair air a leasrachaibh bheith a ccomnuighe air crith.

24 Díort amach do dhíbhísheirg orra agus gabhadh teas thfeirge greim orra.

25 Biodh a nionad comhnuidhe na bháinsigh; ná biodh fear comhnúighe ann a tightheibh.

26 Oir do nád ainleanmhuin air an té do bhuail tusa; agus labhruid chum doilghis don lucht do loit tú.

27 Cuir urchóid a gcionn a nurchóide: agus ná tiaghaid ad thiféantachtsa.

28 Scriostar amach iad as leabhar na mbéo, agus ná scriobhtar iad maille ris na fireunuibh.

29 Agus misi, biodh go bhfuilim ar mo bhuáidhreadh, agus dóbrónach: cuireadh do shlanúghadh, a Dhé, súas go hárd mé.

30 Molfad ainn Dé re caintic, agus do dhéanad a mhórughadh ré tabhairt buidheachais.

31 Taitneochuidh so mar an gcéadna ris an TTIGHEARNA nísá mhó ná damh nó bulóg agá bhfuilid adharca ingne scoilte.

32 Do chífidh an tumbhal sin, agus do dhéana gáirdeachus: agus mairfidh bhuir cecroidhesi noch iarrus Día.

33 Oir cluinigh Día na boicht, agus ní tharcuisnigheann a phríúsúnaigh.

34 Molfaidh neamh agus talamh é, na fairgeadha, agus a ccorruighiom ionnta.

35 Oir sáorfa Día Sion, agus cuirfe súas caithreacha Iúdah: ionnus go ndéanaid comhnúighe annsin, agus go mbiáidh na oighreacha aca.

36 Agus sealbhochuidh sliocht a sheirbhíseach é: agus an lucht ghráduighios a ainn áitreobhuid ann.

PSALM LXX.

Guidhe fá naimhde a anam do chlaói.

Don phrímhfhéar ceóil, Psalm Dháibhi, do chur a ccuimhne.

A DHE, dom sháoradh; a THIGHEARNA, dom chabhair déan deithfir.

2 Biodh náire orra agus bídis cláoidhte, noch iarrus manum: niltior air a nais, agus náirightheair, an lucht iarrus mo dhioghbbháil.

3 Filtior air a nais iad do luaidheacht a náire noch a deir, Aha, aha.

4 Bídis láathgháireach agus gáirleach ionnadsa gach áon iarrus thusa: agus abraidís a ccomhnuidhe gach a ngráduigh-eann do shlanúghadh, Go móruighear Día.

5 Acht atáimsi bocht uireasbhach: a Dhé, déan deithfir chugam: is tusa mfeair cabhartha agus sáortha; a THIGHEARNA, ná déan moill.

PSALM LXXI.

Ata Daibhi ag athchoinnigh a chongbhail daingean a ccrábhadh iona sheanois.

I ONNADSA, a THIGHEARNA, chuirim mo dhóigh: ná náirightheair mé go bráth.

2 Ann tírèantas fúasgail mé, agus sáor mé: cláon do chlúas chugam, agus cùmhuigh mé.

3 Bì dhamhsa ad ionad súighe daingion, chum a rachad do ghnáth: óir thugais aithne mo thátháil; is tú mo charruic agus mo dhaingion.

4 Mo Dhia, sáor mé, as láimh an chiont-uigh, as láimh an duine neimhfhírèunta agus fhíochmhair.

5 Oir is tú mo dhóigh, a Thighearna Dia: mo dhóigh óm óige.

6 Is leatsa do congmhadh súas mé ón mbroinn: is tú thug mé ó ionathar mo mhathar: is tusa mholas mé a ccomhnuighe.

7 Mar iongnadh do bhí mé ag mórán; acht is tusa mo dhídean daingean.

8 Bíodh mo bhéul fionta *led* mholadh honóir air feadh an laoi.

9 Ná teilg seachad mé a naimsir mo sheanaoise; a nuair fhaillighis mo neart na tréig mé.

10 Oir labhruid mo naimhde an aghaidh; agus lucht atá ag forfhaire air manam gabhaid combairle ré cheile,

11 Ag rádh, Do thréig Dia é: inghream-uigh agus gabhaidh é; oir ní bhfuil fear a tháthála.

12 A Dhé, ná bí a bhfad uáin: mo Dhia, deithfrigh dom fhurtachd.

13 Bídís cláoidhte agus dioghbháite noch atá na neasgcáirdibh dom anam; foluightheair iad lé scannail agus ré easonóir noch íarrus molc.

14 Acht bíaidh dóthclus agam do ghnáth, agus cuirfead a geionn huile mholta.

15 Aithreosuidh mo bhéul thfíréuntacht air feadh an laoi do shlánughadh; bíodh nach féidir liom a náiríomh.

16 Rachad air maghaidh a neart an Tighearna Dia: trachd ar thfíréuntachd, ar amháin.

17 O Dhé, do mhúinis mé óm óige: agus go nuige so dfoillsigh mé do mhíorbhuile.

18 Anois fós a núair atáim sean agus láith, a Dhé, ná tréig mé; go ttaisbeana mé do neart don ghinealachso, agus do chumhachda do nuile dhuine thiucas.

19 Atá thfíréuntacht fós ro árd, a Dhé, noch do rinne neithe móra: a Dhé, cia is cosmhuil riotsa!

20 *Thusa* noch do thaisbéin damh buáidhearta iomdha neimhneacha, béodh-ochair mé a ris, agus do bhéarair súas mé ó dhoimhne na talmhan.

21 Foirlíonfa tú márrachtas, agus comhfuirteocha tú mé air gach taobh.

22 Molsa mé fós thú air adhbhaidh na, sáltrach, thfirinnesí, ó mó Dhia: canfad sailm dhuit leis an ccláirsigh, *thusa* a Aóin Nácmhtha Israel.

23 Do dhéana mo bhéul lúathghaire mar chanfad sailm dhuit; agus manum, noch dfuascuil tú.

24 Laibheoruidh mar an gcéadna mo theanga air thfíréantachd *feadh* an laoi: oir atáid cláóite, atáid ar na nairiughadh, an drong íarrus molc.

PSALM LXXII.

Urnaidh arson Sholaimh, noch do bfioghair do Chríod.

Psalm do Sholaimh.

ADHE, tabhair do bhreitheamhnus don rígh, agus thfíréuntacht do mhac an rígh.

2 Breithneochuidh sé do phobal ré ceart, agus do bhochta ré breitheamhnus.

3 Do bhéuraid na sléibhte síothcháin chum na ndaóine, agus na cnoic bheaga, maille re ceart.

4 Béuraidh sé breath ar bhochtaibh na ndaóine, sáorfa sé clann na neasbhadhach, agus brisfe sé an fear sáruigthe a mbloibh.

5 Bíaidh heagla orra an feadh bhías an ghrian ann feadh mhairfeas an ghealach, ó ghinealach go ginealach.

6 Tiucfaidh sé a nús amhuil a nfeartuinn air an bhféur géartha: mar na ceathaibh fiuchadh na talmhan.

7 Iona láethaibhsin bláithfid na fírcín; agus ionad síothchána an feadh bhías an ghealach ann.

8 Agus bíaidh tighearnus aige ó fhainge go fainge, agus ón tsruth go téorannuibh na talmhan.

9 Cláonfuid na fhíaghnuisi an drong áitreabhus annsa díothramh; agus lighfid a naimhde an luáithreadh.

10 Do bhéuraid ríghthe Tarsis agus na noillean tiodhlacadh: toirbheoruid ríghthe Seba, agus Séba pronta.

11 Agus tuitfidh gach uile rígh síos dá lathair: do dhéanaidh a nuile chineadh seirbhís dó.

12 Oir sáoruidh sé an teasbhuidheach noch do ní éigeamh, agus an bocht mar an gcéadna; agus *an té* ag nach bhfuil fear táthála.

13 Do dhéana sé trúaighe don bhocht agus do neasbhadhach, agus tárthochuidh sé annanna na ndeireóil.

14 O mhealladh agus ó fhoiréigíon fuáisceoluidh sé a nanam: agus budh dáor a bhfuil iona radharc.

15 Agus an feadh mhairfeas sé, do bléara sé dhó dór Shéba: agus do dhéana sé guídhé ar a shon do ghnáth; beimeoch-ar é go láetheamhuil.

16 Bíaidh dernán arbha annsa talamh air mhullach na slíabh; bíaidh a thoradh.

sin ar crith cosmhail, ré Lebanon, agus do dhéanuid caithriughadh amach as an ecathruigh mar luibh na talmhan.

17 Agus mairfidh a ainm go bráth: an feadh bhías an ghrian ann iseadh bhías a ainm ag leathnughadh: agus beinneochar dávine annsan: goirfidh a nuile chineadh sona dhe.

18 *Go madh* beannuigh bhías an TIGH-EARNA Día, Día Israel, noch amháin do ní neithe iongantacha.

19 Agus *go madh* beannuigh bhías a ainm glórmhar go bráth: agus líontar an talamh *le naghloir*: Amen, agus Amen.

20 Marso chríochnuighios urnuigh Dháibhi mhic Iesse.

PSALM LXXIII.

Fiafrúghadh um fhás agus chríonadh dhrochdhaóine.

IS maith Día fós do Israel, do nfiorghlan a ccroidhe.

2 Acht misi, is beag nar sciorr mo chosa; is beag nar shleamhuigh mo chois-céime uáim.

3 Oir do thnúthaigh mé rís na hamadainuibh, *mar* do chomhairc mé síothcháin na gciontach.

4 Oir ní *bhfuil* cuibhrichthe iona mbás: agus *atá* a neart cliste.

5 Ní *bhfuilid* a sáothar na ndaóine; agus ní píantar iad mar dhaóine *oile*.

6 Ar a nadhbharsin tunchiolluigh an túabhar iad mar slabhradh: folchuidh an foiréighon iad *mar* chláidh.

7 Féid a súile amach le méthus: sáruighid smúaintighthe a ccroidhe.

8 Truáillighid, agus labhruid sárughadh le hurchóid: labhruid go hárd.

9 Cuirid a mbéul a naghaidh na neamh, agus siubhligh a tteanga thríd an ttalamh.

10 Ar a nádhbharsin fillid a dhaoine annso: agus fáisgthior chuca amach uisgeadha *chupáin* líonta.

11 Agus a deirid, Cionnus is aithne do Dhía? agus an bhfuil éolus annsa té is ro áirde?

12 Feuch, *is* iadso na cionntuigh, agus na daoine a súaimhneas an tsáogháil; tigid chum saidhbhris.

13 Go deimhin is a ndíomhaoineas do sgagas mo chroidhe, agus do nighios mo lámha a neimhchionntaibh.

14 Agus do bhí mé air mo phíanadh air feadh an laoi, agus air maidin do bhí mo achmhusan.

15 Má deirim, Laibheorad marso; féuch, do dhéana mé éagcóir *air* ghinealach do chloinnesi.

16 Agus do mheas mé a fhios so do bheith agam, acht bá sáothar ann mo shúilibh sin;

17 Nó go ndeachaidh mé a sanctoruibh Dé; gur thuig mé a ndeireadh sin.

18 Go deimhin suighe tú iad a náitibh sleamha, teilge tú síos iad a nuáigneasuibh.

19 Ciondus tugthar chum neimhni mar budh a móitnent iad! meathar iad ré húaithbhásaibh thríd amach.

20 Mar aising tar éis *duine* do mhúscadh; *mar* sin, a THIGHEARNA, a nuair mhúisceolus tusa, do dhéanair a díomháigh do tharcuisniughadh.

21 Marso do bhí mo chroidhe ro bhuáidheatha, agus ann mo dhubhánuibh do gonadh mé.

22 Agus do bhí mé brúideamhuil, agus ní raibh a fhios agam: *mar* na hainmhúitidh do bhí mé agadsa!

23 Gidheadh do bhí mé do ghnáth agadsa: do rug tú air mo láimh dheis.

24 Tréorocheidh tú mé réd chomhairle, agus na dhiaighsin géubha tú *chugad* a nglóir mé.

25 Cía atá agam a bhflaitheamhnus? agus cosmhail riotsa ní bhfuil solus agam ar talamh.

26 Do chuáidh mfeoil agus mo chroidhe a laige: *isé* Día neart mo chroidhe, agus mo chuid ronna go bráth.

27 Oir, féuch, an lucht théid a bhfad uáit meithfid siad: scriosfáir gach áon dá ttéid ré striopachus uáit.

28 Acht *is* maith dhamsa druidean ré Día: atá mo dhóigh annsa TIGHEARNA Día, go bhfoillsighe mé hoibreacha uile.

PSALM LXXIV.

Urnaigh ag iarraidh furtachd don eaglais ro bhrúichte.

Psalms teagaisg Asaph.

CRED fár theilgis uáit go bráth sinn, a Dhé? a ndéana thfearg deatach a naghaidh cháorach hinnbhir féin?

2 Coimhnigh do choimhthionól, *noch* do cheannuigh tú fada ó shin; dfúascail tú slat hoighreachta; do chnoc Sion, ann ar chomhnúighis.

3 Tóg súas dó chosa chum na bhfásach síorruidhe; a nuile oic da ndéarnaidh an námhaid annsa tsanctóra.

4 Béicidh do naimhde a meadhon do choimhthionól; do sháitheadar a mbratacha *mar* chomharthaibh.

5 Bá clúiteach an té noch do thógadh a thúaidh go hárd ar thuigh na coille.

6 A nois mar an ceadna buailid síos a obair cheirbheireachda re tuadhuibh agus re hórduibh.

7 Do chuireadar an tsanctóir tre theine go talamh, do thruáilligheadar ionad combnuidhe hanmasa.

8 A dubhradar iona gcroidhthibh,

Scriosam iad a naòinfheachd : do chuireadar tré theine gach uile choimhthionól re Dia annsa dúitheche.

9 Ní fhaicmaid ar ccomharthadha : ní bhfuiláon fháidh ní as mó : ní mó atá áon agá bhfuil a fhios cá fad.

10 Cá fad, a Dhé, bhías a neascara ag scannlughadh? an mbíia an námhuid ag tarcuisnughadh choidhche?

11 Cred fa bhfilicinn tú do lámh, do lámh dheas féin? connaimh í ó lár do bhrolluigh.

12 Oir se Dia mo Rígh a ríamh, ag oibriughadh slánuighthe a meadhon na talmhan.

13 Do roinn tú a nfairge léd neart : do bhris tú cinn na ndragún annsa huisgeadhuibh.

14 Do bhrúighis cinn an lebbhiatan; thugais é mar bhíadh do na daóinibh annsa bhfásach.

15 Do scoilt tú toibreacha agus srotha : do rinns aibhne móra tirim.

16 Is duitsi is dúal an la, is leatsa fós a noidhche : dórdugh tú an solus agus an ghrian.

17 Do shuighidh tú imiol na talmhan uile : do chum tú samhradh agus geimhreadh.

18 Cuimhnigh so, a THIGHEARNA, gur scannluigh an námhuid, agus gur tharcuisnigheadar na daóine leamha hainm.

19 Ná tabhair anam do cholom do chuideachda na námhad : coimhthionól do bhochd ná dearmaid choidhche.

20 Tabhair haire don chonradh : óir atáid áitreabhuigh dorch a talmhun lán dáitribh foiréigin.

21 Ná léig do lucht an leatruim filleadh fa náire : molaid na boicht agus na huir-easbhacha hainm.

22 Éirigh, a Dhé, tagair do chúis féin : cuimhnigh do tharcuisne ó namadán air feadh an laóí.

23 Ná dearmuid guth do námhad : an luchd éirghios ad aghaidh ag méudughadh a gcomhnuighe.

PSALM LXXV.

O Dhía ata breitheamhnas ceart, noch thógbhas fear, agus leagfas síos fearoile.

Don phrímhfhéar ceóil, Ná mill, psalm agus caintic Asaph.

DO bheirmid buidheachus duit, a Dhé, do bheirmid buidheachus duit : óir foillsighid do mhíorbhuile go bhfuil hainm a bhfógus.

2 A nuair ghéabhad an comhthionól chugam do dhéanad breitheamhnus go díreach.

3 Atá an talamh agus a nuile áitreabhas

ann ar na scaoileadh : daingneochadsa a phostadha. Selah.

4 A deirim ris na hamadánuibh, Ná déanuidh leimhe : agus leis na cionntach-aibh, Ná tógbhaidh súas a nadharc :

5 Ná tógbhaidh súas a nadharc go ro árd : ná labhruidh re muinéul cruáidh.

6 Oir ní ó náird a noir, nó a níar, nó ó dheas atá árdughadh.

7 Acht Dia an breitheamh : umhluigh sé an fearso, agus árdugh sé an fear oile.

8 Oir atá cupán a láimh an TIGHEARNA, agus atá an fíon dearg ; lán do chumasc ; agus dóirtigh sé as amach : a dheasgaidh sin ambáin, fháisgid uile pheacaidh na talmhan, agus ibhid.

9 Acht foillseochuidh misi a thrócaire go bráth ; canfad sailm do Dhía Iácob.

10 Agus brisfid adharca na ceiontach uile ; áirdeochthar adharca an duine fhíréunta.

PSALM LXXVI.

Mordhacht Dé, mar dhidinoir na heagluise.

Don phrímhfhéar ceóil air Neginot, Psalm no caintic Asaph.

AITHNIGHTHEAR Dia ann Iúdah : is mór a ainm a Nísrael.

2 Agus a Sálem atá a pháillún, agus a ionad comhnuidh a Síon.

3 Annsin do bhris sé saighde an bhogha, an sgiath, agus an cloidheamh, agus an cath. Selah.

4 Atá tú loinneardha agus oirdheirc ós cionn shléibhte na creiche.

5 Do creachadh na daóine meisneamhla a ccroidhe do chodladar a gcodladh : agus ní bhfúaradar na daóine cumhachd-acha a lámha.

6 Réd iomaithbheara, a Dhé Iácob, do teilgiodh an carbad agus an teach ar áon a ccodladh mharbhbhach.

7 Atá tusa, thusa féin úathbhásach : agus cía sheasfas ós do choinne a nam thfeirge?

8 Thugais fa deara breitheamhnus do chloisdean ó neamh ; do bhí eagla air an ttalamh, agus do bhí na chomhnuidhe.

9 A nuair déirigh Dia chum breitheamhnus, do chumhdach dhaóine ceann-suigh ná talmhan uile. Selah.

10 Oir molfaidh díbhfhéarg an duine thusa, toirmiosguidh tusa fuighioll a bhfeirge.

11 Móidigh, agus coimhlíonuidh don TIGHEARNA bhur Ndia : tugaidis gach a bhfuil na thimchioll tiodhlacadh chuigesion roimhe ar dúal a bleith faiteach.

12 Géarfá sé thríd amach spiorad na bprionnsadh : is úathbhásach é do righthibh na talmhan.

PSALM LXXVII.

Déis cath gar geatorra, 10 do bhuaghuidh creideamh an duine ar a mhíchreidimh.

Don phrímhfhéar ceóil do Iedútun, Psalm Asaph.

DO gháirios chum Dé rem ghuth, chum Dé rem ghuth; agus thug sé éisd-eacht damh.

2 A ló mo bhúaidheartha do shir mé an TIGHEARNA: do bhí mo lámh san noidhche ar na dórtadh amach, agus ní dhéarnuidh comhnuigh: do dhiúlt manam comhfhurtachd do ghlacadh.

3 Do chuimhnigh mé ar Dhía, agus do bhí mé buáidheartha: do ghearaí mé, a nuair do bhí mo spiorad ar na iom-bháthadh. Selah.

4 Congbhuigh tú mo shúile na ndús-achd: a taim comhbhuáidheartha is sin nach bhféuduim labhairt.

5 Do mheas mé na laéthe seannda, bliadhna na seanaimsire.

6 Cuimhnighim mo sheinm san noidhche: meadhuighim reu chroidhe: agus cúartuigh mo spiorad, *ag rádh.*

7 An tteilgfe an TIGHEARNA uáidh go bráth? agus nach bíaidh sé fabharthach ní sa mhó?

8 Nar choisg a thrócaire go bráth? nar fhailligh a fhocal ó ghinealach go ginealach?

9 Nar dhearmuid Dá bheith grásamhuil? nar faidh sé súas a bhférg a thrócaire chineulta? Selah.

10 Agus a dubhras, A nois tionsgonad, ag so cláochló deasláimhe an té is ro áirde.

11 Cuimhneochad oibreacha an TIGHEARNA: go deimhin cuimhneochad hoibreacha iongantacha ón tseanaimsir.

12 Agus smúáinfod ar hoibreachaibh uile, agus air do ghníomharthuibh do dhéan cúimhne.

13 O a Dhé, is a náomhthacht, *atá* do shlighe: cía *atá* na Dhía comhmór re Dá!

14 Is tusa an Dá noch do ní obair iongantach: do chuir tú do neart a numhail a measc na ndáoine.

15 Dfúasgail tú led lámh do dhaoine, clann Iacob agus Ióseph. Selah.

16 Do chonncadar na huisgeadha thú, a Dhé, do choncadar na huisgeadha thú; do bhí eagla orra: do bhádar na haigéin buáidheartha.

17 Do dhóirteadar na néulla amach uisgeadha: thugadar na spéirigh fuaime: do chúadar fós do shoighde timchioll.

18 Do bhí fuaime do thóirínighe annsna spéirigh: dfoillsigh do thinnteacha an saoghal: do chriothuigh agus do ghabh eagla an talamh.

19 Annsa bhfairge *atá* do shlighe, agus

do chasán annsna huisgeadhuibh móra, agus ní haithnithear do choiscéime.

20 Do threorúighis mar thréud do dháoine ré lámh Mhaóise agus Aaron.

PSALM LXXVIII.

Rúinndiamhra na sean aimsir.

Psalm teagaisg Asaph.

TUGAIDH, ó mo phobal, éisteacht dom dhligheadh: cláonuidh bhur cclúas chum briathar mo bhéit.

2 Foisgeolad mo bhéul a ccosamhlacht: nochfta mé labhartha dorchá ón tseanaimsir:

3 Noch do chúalamar agus bá fios dúinn, agus dinnisiadar ar naithre dhúinn.

4 Ní cheilfion air a cclóinn *iad*, ag innisín don ghinealach thiochas molta an TIGHEARNA, agus a chumhachta, agus na míorbhuile do rinne sé.

5 Oir do dhaingnigh sé fiadhnúise ann Iacob, agus dórdúigh sé dligheadh a Nisrael, noch daithin dar naithribh, a fhoillsiughadh dá gclóinn:

6 Chum go mbiáidh a fhíos ag an nginealach do thiucfadh, ag na leinibh do béartaioi; agus ag éirge go ninneosaidís dá gclóinn féin:

7 Agus go ccuirfedis a ndóthchus a Ndíá, agus nach dearmadfaidís oibreacha Dé, agus go cconneochaidís a aitheanta:

8 Agus gan a bheith mar a naithre, ginealach neimhcheannsuigh agus casumhal; ginealach nach dírigheann a ccroidhe go ceart, agus nach bhfuil a spiorad fírinneach do Dhía.

9 Ar mbeith do mhacuibh Ephraim, armtha, ag lámhach re bogha, díllidodar air a nais a ló an chatha.

10 Níor chongmhadar connradh Dé, agus do dhiúltadar imtheacht iona dhligheadh;

11 Agus do dhearmadar a oibreacha, agus a ionganta noch dfoillsigh sé dhóibh.

12 Do lathair a naitheadh do rinne se míorbhuil, a ttalamh na Héigipte, a machaire Soan.

13 Do scoilt se a nfairge, agus thug fadsan trithe; agus thug air na huisgeadhuibh seasamh mar chárn.

14 Agus do thréoruidh *iad* a néull san ló, agus air feadh na hoidhche ré solus teineadh.

15 Do scoilt sé na cairge annsa díothramh, agus thug deoch *dhóibh* go fairsing mar budh *as* a naigéan.

16 Agus thug sé srotha amach as na cairgibh, agus thug sé air na huisgidhibh rioth síos amhuil aibhne.

17 Agus do pheacuigheadar fós na

aghaidh re cathughadh do chur amnsa díothramh air an té is ro áirde.

18 Agus do chuireadar cathughadh air Dhia iona gcroidhe ag iarraidh bídh dá naimhianuibh.

19 Do labhradar fós a naghaidh Dé; a dubhradar; An bhféadann Dia bórd do líonadh le bíadh san díothramh?

20 Féuch, do bhuail sé an charrac, agus do lingeadar uisgeadha amach, agus do thuilgheadar srotha; an bhféadann sé arán do thabhairt iad mar an-ccéadna? an féidir leis féoil do sholathar dá dháoinibh?

21 Ar a nadhbharsin do chúala an Tighearna sin, agus do bhí ro fheargach: iondus go raibh teine ar na lasadh a naghaidh Iacob, agus mar an gcéadna tháinig díbhfhéarg súas a naghaidh Israel;

22 Do bhrígh nar chreidiodar a ndia, agus nar chuireadar a ndóigh iona shlánughadh:

23 Gidh gur aithin sé do na néulluibh ó náird a nús, agus gur fhoscuil doirse nimhe,

24 Agus gur fhear orra manna re ithc, agus go ttug sé arbhar ó neamh dhóibh.

25 Do ith an duine arán na naingéal: do chuir sé a ndíol bídh chuca.

26 Thug sé air an ngaóith a noir gabháil thort is neamh: agus re na chumhaclida thug sé a steach an gháoth a ndeas.

27 Agus d'fear sé féoil orra mar luáithreadh, agus éanlaith sciathánach mar ghaineamh na fáirge:

28 Agus thug orra a tuitim a meadhón an champa, a ttimchioll a ionad comhnuidhe.

29 Mairsin a dúadar, agus do bhadar sáitheach go lor: óir thug sé dhóibh a míau féin;

30 Ní dhéarnadh fós coimhigheach iad óna naimhianuibh féin. Do bhí a mbíadh fós iona mbéul,

31 A nuair tháinig fearg Dé orra, agus do mharbh da ndáoinibh méithe, agus do leag síos rogha oigfhear Israel.

32 Thairis so uile do pheacuigheadar fós, agus níor chreidiodar ar son a ionganta.

33 Agus do chaith sé a láethe a ndíomháineas, agus a mbíadhna a mbuáidhreadh.

34 A nuair do mharbh sé iad, is annsin do shiriodar é: agus d'filiodar agus do shireadar Dia go moch,

35 Agus do chuimhnigheadar gur bé Dia a cearruic, agus an Dia láidir a bhfuascaltóir.

36 Agus do rinneadar spleadha ris re na mbéul, agus bréaga re na tteangaidh.

37 Acht ní raibh a ccroidhe leis, agus ní rabhadar firinneach ann a chumradh.

38 Thairis sin, mar do bhí sé trócair-

each, do mhaith a ccionta, agus níor sgrios iad: agus d'fíl sé go minic a fhearg tar a hais, agus níor mhúscail sé a dhibhfhéarg uile.

39 Agus do chuimhnigh gur bhfeóil iad; anál do imthighios, agus nach bhfilleán.

40 Cá mhéud úair do chorruigheadar é amsa díothramh, agus do chuireadar doilghios air amsa bhásach!

41 Agus d'filiodar agus do chuireadar cathughadh ar Dhia, agus do chuireadar an Táon Náomhtha Israel a gcumsi.

42 Níor chuimhnigheadar a lámh, nó an lá do sháor sé iad ó na naimhuid.

43 A nuair do chuir a chomharthadha san Négípt, agus a ionganta a magh Soan:

44 Agus diompóidh a srotha a bhfuil; agus a naibhne, go nar bhféidir dhóibh deoch ól.

45 Do chuir sé iona measc ionad cuileóg, noch do ith iad; agus an luisgionn, noch do scrios iad.

46 Agus thug sé a mbiseach don dréollán-teasbhuidh, agus a saothar don lócuist.

47 Do mharbh a bhfineamhuin ris an gcloichshneachta, agus a ccoinn siocamor ris an gcuisne.

48 Agus thug a neallach don chloichshneachda, agus a ttréda do teinntigh.

49 Do chuir sé orra teas a fheirge, fíoch, agus aingidheachd, agus buaidhreadh, ré cur drochaingiol na measc.

50 Do chomhthromuigh sé slighe dhá fheirg; níor cháomhuin a nanam ó bhás, agus thug sé a mbeatha don phláigh;

51 Agus do bhuail sé céidgheine na Héigipte; tosach a néirt a bpáillíunuibh Ham:

52 Agus thug air a dháoinibh dul thairis mar cháorchaibh, agus do thréoruidh amhuil tréud amsa díothramh iad.

53 Agus do thréoruidh amach iad ré dánachd, agus ní raibh eagla orra: agus d'foluigh a nfairge a naimhde.

54 Agus thug sé iad go bimeal a shanc-tora, an sliabhso, noch do ghnodhuigh a lámh dheas.

55 Agus do theilg amach rompa na gcintighe fós, agus do roinn sé oighreachd dóibh re crannchair, agus thug air threabhuibh Israel áitriughadh iona monad suidhe.

56 Gidheadh do chuireadar cathughadh agus do bhrostuigheadar an Dia is ro áirde, agus níor chongnadar a fhiadhlmísinh:

57 Acht d'filiodar air a ccúl, agus do pheacuigheadar go míochinghiollach mar a naithre: do bhadar air na niompógh mar bhogha cealgach.

58 Agus do chorruigheadar é chum feirge le na náitibh árd, agus re na nionmh-

áighibh ceirbhéartha do ghluáisiodar é chum éada.

59 Do chúalaidh Día sin, agus do bhí fearg air, agus do fhúathaidh Israel go ro mhór :

60 Agus do thréig sé tabernacuil Shilo, an páillín noch do shuighidh sé a measc a dhaóine ;

61 Agus do thoirbhir a neart a mbraighd-ionas, agus a ghlóir a lámh na námhad.

62 Thug sé mar an ccéadna a dhaóine don chloidiomh ; agus do bhí sé feargach re na oighreachd.

63 Do loisg an teine rogha a ndaóine óg ; agus níor mholadh a maighdiona.

64 Do thnitedar a sagairt ris an ccolidheamh ; agus níor ghuileadar a mbaintreabhacha.

65 Ann sin do mhúscuil an Tighearna mar dhuine na chodladh, agus mar dhuine árrachta ag gártha tre fhíon.

66 Agus do bhuail a naimhde iona ndeireadh : thug sé scannail shíorruidhe dhóibh.

67 Agus do dhíult sé áitreabh Ióseph, agus níor thogh sé treabh Ephraim :

68 Acht do thogh sé treabh Iúdah, slíabh Sion noch dob ionmhuin leis.

69 Agus do chuir sías a shanctóir cosmhui re *pálásaibh* árd, mar an titalamh noch do shuighidh sé go síorruidh.

70 Agus do thogh sé Dáibhi a sheirbhíseach cheana, agus rug sé ó mhanrachaibh na ccóarach é :

71 O bheith a ndíáigh na ccóarach ann a raibh uáin thug sé é do bheathughadh Iácob a phobal, agus Israel a oighreachd.

72 Agus do bheathaidh sé iad ré ionláine a chroidhe ; agus do thréoruidh iad lé héolus a lámh.

PSALM LXXIX.

Eidirghuidhe, go fearg Dé ré Ierusalem, do athrughadh chum a naimhdibh.

Psalm chum Asaph.

A DHE, thangadar na geinte a steach ann hoighbreacht ; do thruáilighedar teampall do naomhthachda ; do leagadar Ierusalem na cárnaibh.

2 Thugadar cuip mharbha do sheirbhíseach mar bhíadh déanlaith a naiéir, féol do náomh dainmhintibh na talmhan.

3 Do dhóirteadar a bhfuil mar uisce timchioll fá gcúairt Ierusalem ; agus ní raibh áon do adhlacadh iad.

4 Atánuid ar scannail ag ar ccomharsanaibh, ar tarcuisne agus ar magadh ag, an lucht atá ar gach táobh dhinn.

5 Cá fad, a THIGHEARNA ? bhías tú

feargach go bráth ? an lasfuidh héad mar theine ?

6 Dóirt thfearg amach ar na geintibh da nach aithne thú, agus air rioghachtaibh nar ghoir air hainm.

7 Oir a dúadar Iácob, agus do rinn-eadar fasach dá ionad comhnuigh.

8 Ná cuimhnigh ar naghaidh peacaidh ar sinnior : tárrtbugheadh do thrócaire sinn go luath, óir tugadh go ro ísiol sinn.

9 Cabhruidh sinn, a Dhé ar slánuigh-tlie, ar son glóire hanna féin : agus saor sinn, agus glan inn ó ar bpeacadhuibh, ar son hanna féin.

10 Cred fá naibéoraidís na geinte, Cáit a bhfuil a Ndíá ? go naitheantar é a measc na ngeinteadh ós coimne ar súl ré dioghaltas fóla do sheirbhíseach noch do dóirteadh.

11 Tigeadh osnadhach an phríosúnaigh ós do choimne ; do réir árrachdaís do láimhe tárrtháilse na luchd do lórdugh-eadh chum báis ;

12 Agus tabhair dar ccomharsanaibh a sheachd noirid iona mbrollach a scamuail féin, re ar scamnuighedar thusa, a THIGHEARNA.

13 Agus sinne do dhaóine agus caóirigh himbhir bhéaram buidheachus duit go bráth : agus molfam thú ó ghinealach go ginealach.

PSALM LXXX.

Gabhaidh Dia círam dhá fhineamhain, 1 dhá eaglaisi féin, gidh ata anois ar na cognamh agus ar na tochladh.

Don phrímhíhear ceóil air Shosanniin Edut, Psalm Asaph.

O A aodhaire Israel, tabhair éisdeachd, thusa noch thréoruighios Ióseph amhuil thréad ; deáluighidhisi amach, noch shuighios ar na cherubhínigh.

2 Roinhe Ephraim agus Bheniamin agus Mhanasseh corruidh sías do neart, agus ttárthuigh sinn.

3 A Dhé, iompóigh sinu, agus tabhair air haghaidh deálrugh ; agus bíam slán.

4 A THIGHEARNA a Dhé na slógh, cá fad bhías tú feargach a naghaidh úrnaighe do dhaóine ?

5 Do bheathuigh tú iad ré harán na ndéor ; agus thugais orra déora ibhe go fairsing.

6 Dó ní tú imriosuin dínn dar ccomharsanaibh : agus do uid ar naimhde magadh caturra féin.

7 A Dhe na slógh, iompóigh sinu arís, agus tabhair air hadhuigh deálradh ; agus bíam slán.

8 Thug tú fineamhuin as an Néigipt, do theilgis amach na cineadhacha, agus do chuir tú í.

9 Do sholathair tú ionad roimpe, agus thugais air a fréamhach fréamhadh, agus do líon sí an talamh.

10 Do folchadh na sléibhte re na scáile, agus ba séadair mhóra a beangáin.

11 Do chuir sí amach a beangáin go nuige an mhuir, agus a gabhláin gus a nabhuinn.

12 Cred far bhrisís síos a fála, chor go sgothaid í gach a ngabhann an tslighe?

13 Tochladh fiadh-chullach na coill-eadh í, agus ithidh beathach állta an mhagha suas í.

14 A Dhé na slógh, iompóigh, a íarmid dadhchuinge ort: féuch ó neamh, agus faic, agus tárr díreachain na fíneamhnaso;

15 Agus an stoc do phlannduigh do lámh dheas, agus an beangán do rinne tú comhláidir sin duit féin.

16 *Atá sí* ar na losgadh ré teine, géarrtha síos: neathaid ré hachmbusán do ghnúise.

17 Biodh do lámh air fhear do láimhe deise, air mhac an duine *noch* do rinnis comhláidir sin duit féin.

18 Agus ní racham ar ceúl uáitsi: béodluigh sinn, agus gairfíom air haium.

19 A THIGHEARNA a Dhé na slógh, iompóigh arís sinn, agus taisbéin haghaidh dhúinn; agus bíam slán.

PSALM LXXXI.

Rí iomdha maith uáinn, agus tiocfaidh iomdha olc oruinn, chion baidheuchuis.

Don phrímhfhéar ceóil ar Ghittit,
Psalm Asaph.

LUATHGHAIRIGH, chum Dé ar neart: déanaidh fuáim mheanmnach chum Dé Iácob.

2 Glacaidh psalm, agus tugaidh an tiompán libh, an tsiterne thaigiúir maille ris an ecláirsigh.

3 Séidigh an stoc annsa ngealuidh núadh, annsa núair chinte, ló ar bhféile.

4 Óir is dligheadh so do Israel, reacht ó Dhía Iácob.

5 Mar, fhiadhnúise do shuighidh sé é do Ióseph, a nuáir do chuáidh sé thríd thalamh na Héipte: mar a céualuidh mé téanga nar thuigis.

6 Dáthruigh mé a ghúala ó nualach: do sáoradh a lámha ó na potuighibh.

7 A mbuáidhreachd do ghóir tú, agus do sháor mé thú; do fhreagair mé thú a nionad uáigneach na tóirmighe: do dhearbh mé thú lámh ré huisgeadhuibh Meribah. Selah.

8 Eist, ó mo phobal, agus do dhéanadsa fiaghnuise dhuit: ó Israel, ma eistir liom;

9 Ní bíaidh ionnadsa díá coimhthigh-

each; agus ní chlónfa tú thú féin do dhía coigcríche.

10 Is misi an TIGHEARNA do Dhía thug suas thú as crích na Héipte: fosgail do bhéal go fairsing, agus líonfa misi é.

11 Acht níor éisdeadar mo dhaóine rem ghuth; agus níor umhluigh Israel damh.

12 Agus do léigis dóibh imtheachd a míangus a ccroidhe: do shiobhladar iona ccomhairle féin.

13 O dá néistfedís mo dháoine riomsa, dá siubhladh Israel ann mo shligheibh!

14 Do bhéuruinn a nainhde a nús go haithghéarr, agus dfillfinn mo lámh air a neascáirdibh.

15 Duimhleachaidís lucht fíutha an TIGHEARNA iad féin go fathach dhó: acht do bhíadh a nairsiríon go siorrúidhe.

16 Agus do bheathochadh sé iad le méuthus cruithneachda: agus lé mil amach as an cearruic do sháiseochuinn thú.

PSALM LXXXII.

Dleasdanas na mbreitheamhan.

Psalm Asaph.

SEASUIDH DÍA a gcomhdháil Dé; breathnuigh sé a meadhon na ndé.

2 Ca fad bhéithí ag breith bhreitheamhnúis go neimhcheart, agus ghéabhthaói pearsanna na gciontach? Selah.

3 Déanaidh ceart don bhocht agus don dilleacht: déanuidh cóir don duine chráite agus do neasbhuidheach.

4 Sáor an becht agus an riachtanach: ó lámh an duine urchóidigh tártuigh é.

5 Ní haithne dhóibh, agus ní háill léo a thuigsin; siubhluid siad a ndorchadas: atáid uile bhunáite na talmban ar na ccorughadh.

6 A dubhairt mé, *Is* dée sibh; agus is clann an té is ro áirde sibh uile.

7 Acht do gheabhthaói bás anhuil an duine, agus tuitfighthí mar aon do na príonnasadhuibh.

8 Eirigh, a Dhé, beir breitheamhnus air an ttalamh: óir gheabhair oighreacht air a nuile chineadh.

PSALM LXXXIII.

Guidhe a naghaidh comhchogáir na namhad ré chéile anasaónta Dé agus a dhaóine.

Cainitic agus Psalm Asaph.

ADHE, ná bí ad thoحد: ná bí boghar, agus ná coisg, a Dhé.

2 Óir, féuch, do níd do naimhde comhmbuáidhreachd: agus tógbaid lucht thfuathuighthe a cceann.

3 A naghaidh do dhaóinesi do ghabhadar comhairle uáigneach go meabhlach,

agus do chúadar a ccomhairle a naghaidh báoin bhfoluigheach.

4 Dúbhradar, Tagaidh, agus gearram amach iad ó bheith na gcineadh; go nach ccuimhneochthar ainm Israel nísá mó.

5 Oir do chomhairligheadar ré chéile dáontoil: atáid coimhcheangailte ad aghaidh:

6 Paillíon EDOM, agus na Hismaelitigh; Móab, agus na Hagarénigh;

7 Gébal, agus Ammon, agus Amalec; na Philistinigh maille ris an ndroing chomhnuighios ag Tior;

8 Atá Assur air na cheangal léo mar an ccéadna: agus bá cunganmh iad do chloinn Lot. Selah.

9 Déansa orrasan mar do rinnis air na Mhidianigh; air Shisera, air lábin, ag abhunn Císon:

10 Noch do thuit ag Endor: do rinn-eadh aóileach dhíobh chum na talmhan.

11 Déan a ndáoine nuáisle mar Oreb, agus nuar Seeb: agus a bprionnsuidhe uile mar Seba, agus mar Salmunnah:

12 Noch a dubhairt, Glacam chuguinn féint tighthe Dé mar oighreachd.

13 O mo Dhía, déan anhuil roithlean iad; mar an gconnlach air aghaidh na gaóithe.

14 Mar loisgíós an teine coill, mar chuiríós an lasair na sléibhte tre theine;

15 Amhlugh sin déansa ainleannmhúin orra led anfadh, agus buaidhir iad led stoirm.

16 Líon a naghthe lé náire; chor go níarruid hainm, a THIGHEARNA.

17 Claóidhtear agus buáidhearthar iad go siorruidhe; bíodh naire orra, agus meathaid:

18 Chor go mbía a fhíos aca gur tusa amháin, dárab ainm IEHOBAH, is ro áirde ós cionn na talmhan uile.

PSALM LXXXIV.

Gu bhfuil cumann na náomh a ttigh Dé, ro iniarraidh.

Don phrímhfhéar ceóil ar Ghittit, Psalm do mhácaibh Córach.

CRED é a gheanamhla hionad suighe, a THIGHEARNA na slógh.

2 A tá manam fonnmhár, mar an ccéadna ag meirtniughadh re dúil a ccúirtibh an THIGHEARNA: gáirigh mo chroidhe ag inféoil amach chum an Dé bhí.

3 Fós, do gheibh an gealbhone féin tigh, agus a nainléog nead dí féin, mar a ccuireann a hóigéin, haltórachsa, a THIGHEARNA na slógh, mo Rígh, agus mo Dhía.

4 O is beannuighe an drong noch áit-reabhus ann do thigh: molfáid thú a ccomhnuighe. Selah.

5 Is beannuighe an nduine agá bhfuil a neart ionnadsa; a bhfuil do shlighe na chroidhe.

6 Noch-ag gabháil thríd ghleann Bacca do nád é ambuil tiubruid; agus líonuid fós a nfearthuinn na locháin.

7 Inthighid ó neart go neart, do chífighear gach aon a lathair Dé a Sion.

8 A THIGHEARNA a Dhé na slógh, cluin murnugh: tabhair éisdeacht, a Dhé Iacob. Selah.

9 A Dhé ar sciáth, dearc agus feuch, ar aghaidh hungthaigh féin.

10 Oir is téarr lá ann do chúirtibhisi ná míle. Do bféarr leam bheith am dhoirseoir a tigh Dé, ná bheith am chomhnuidhe a bpáillíon an chiontuigh.

11 Oir is grian agus sciáth an THIGHEARNA Día: do bhéaraidh an THIGHEARNA grása agus glóir: ní chuimneochaidh sé maith ón luchd do shiubhlus go díreach.

12 A THIGHEARNA na slógh, is beannuighe an duine chuir. os a dhóigh ionnadsa.

PSALM LXXXV.

Ag iarraidh réidhte, ata sé ag feitheamh ar fhocal Dé, agus iomdha beannachdadh ré linn.

Don phrímhfhéar ceóil, Psalm do mhac-aibh Córach.

A THIGHEARNA, do bhí tú fabh-arthach dot dhúthaigh: thug tú ar ais braighdionas Iacob.

2 Do mhaith tú éaccoirthe do phobail, dfoluigh tú a bpeacadh uile. Selah.

3 Do tharruing tú leachd do dhíbhfhéarg uile: dfílis ó theas thfeirge.

4 Iompóigh sinn, a Dhé ar shlánuighthe, agus coisg thféarg ar naghaidh.

5 An mbía tú feargach go bráth rinn? an mbía thféarg ar congmháil ó ghinealach go ginealach?

6 Nach ndéanair sinne bhéoghudh a rís: ionnus go ndéunaid do dhaoine luathgháire ionnad?

7 Taisbéin do thrócaire dhúinn, a THIGHEARNA, agus tabhair do shlánughadh dhúinn.

8 Cluinfod cred e déaras Día an THIGHEARNA: óir laibheoruidh sé siothcháin ré na dhaoinibh, agus ré na náomhuibh: iondus nach bhfílid a rís chum éigríonachd.

9 Atá do lucht air a bhfuil a eagla; go náit-righíoch glóir ann ar ndúithche.

10 Tárta trocaire agus firinne ré chéilé; do phógadar a nfréantacht agus an tsíothcháin ar oile.

11 Fásugh firinne as an ttalamh, agus féuchuidh a nfréantachd a nuas ó neamh.

12 Do bhéura an THIGHEARNA mar an

ceàdna maith; agus do bhéara ar bhfearan ann a thoradh.

13 Rachaidh ceart ós coinne a aighthe; agus cuirfidh sinne a slighe a choisceime.

PSALM LXXXVI.

Atá Dàibhi ag iarraidh maithreamhnas peacaidh, agus Didion ó naimhdebh.

Urnaigh Dhàibhi.

CLAON do chlúas a núas, a THIGHEARNA, cluin mé: óir atáim bocht agus uireasbhach.

2 Coimhead manam, óir atáim náomhta: ó mo Dhía, sáor do sherbhíseach noch chuiris a dhóigh ionnad.

3 Déan trócaire orum, a THIGHEARNA: óir is chugadsa ghairim ar feadh na láoi.

4 Gáirdigh anam do sherbhísigh: óir is chugadsa, a THIGHEARNA, thógbhuim súas manam.

5 Óir tusa, a THIGHEARNA, atáoi maith agus maithfeach; agus ro thrócaireach don luchd ghairios ort.

6 Tabhair éisdeachd, a THIGHEARNA, dom urnaigh; tabhair aire do ghuth mo ghearáin.

7 A ló mo bhuáidheartha gairfiod ortsa: óir freagorá tú mé.

8 *Ní bhfuil* do shamhuilse a measc na ndée, a THIGHEARNA; agus ní bhfuilid *neithe* cosmhuid red oibreachaibh.

9 Tiofaid na huile chineadhacha do rinnis agus do dhéanaid adhra ós do choinne, a THIGHEARNA; agus do dhéanaid hainm do ghlórughadh.

10 Óir is mór thusa, agus do nír neithe iongantacha: is tú féin Día amháin.

11 Teagaisg dhamh a THIGHEARNA, do shligheacha; agus siubhólad ann tírinne: coimhcheangail mo chroidhe chugadsa deaghlughadh hanna.

12 Molfad thú, a THIGHEARNA mo Dhía, rem uile chroidhe: agus do dhéanad hainm do ghlórughadh go bráth.

13 Óir is mór thrócaire orumsa: agus dífúascail tú manam ó ifrionn íochdarach.

14 O a Dhé, déirghiodar na huáibhrigh súas am aghaidh, agus díarradar coimhthíonól na bhfoiréigníoch manum; agus nír chuireadar thusa as a ccomhar.

15 Acht atá tusa, a THIGHEARNA, Día trócaireach, grásamhuil, ag fulang a bhfad, agus lán do thrócaire agus dífirinne.

16 Féuch orum, agus déan trócaire orum; tabhair do neart dot sheirbhíseach, agus tárthuigh mac hinneilte.

17 Déan riomsa comhartha chum maithesa; agus faicidís sin an luchd fhúathuighios mé, agus bíodh náire orra: do bhrígh, a THIGHEARNA, gur chuidigh tusa leam, agus go ttagais meisneach dhamh.

PSALM LXXXVII.

Gloir Shíoin, nó eagluise Dé.

Psalm no Caintic do chloinn Córah.

ABHUNAIT féin annsna sléibhtibh naomhtha.

2 Is ionmhuin leis an TIGHEARNA geatadha Sion ós cionn ionad suighe Iácob uile.

3 Is glórmhar na neithe labharthar ortsa; a chathair Dé. Selah.

4 Laibheorad air Rabab, agus air Babilón ris an luchd dar baithne mé: dearc Palestina, agus Tírus, maille ris a Nettiopia; annsin do rugadh an fearso.

5 Agus a ttáobh Shíoin a déarthár, Do rugadh an fearso agus an fear úd innte: agus an té is ro áirde, daingneocha sé í.

6 Comháirigh an TIGHEARNA, an tan scríobhthús sé na poibleacha, Do rugadh an fearsa annsin. Selah.

7 Na caintáirighe air aon agus an luchd seanma: biaidh mó uile thoibreacha ionnadsa.

PSALM LXXXVIII.

Urnaigh ghearánach thruaghóin, ar tí éuga.

Caintic no Psalm do chloinn Córah, don phrímhfhéar ceoil air Mahalat-Leannot, Psalm teagaisg Heman an Tesrahíteach.

A THIGHEARNA a Dhé mo shlán- uighthe, do ghoir mé do ló agus doidhche air haghaidh:

2 Tigeadh murnaigh dot lathair: claón a nuas do chlúas chum méighmhe;

3 Óir atá manam líonta lé holcaibh: agus atá mo bheatha ag tarruing a ngar difrionn.

4 Airighthear mé maráon ris an lucht théid síos annsa log: atáim mar dhuine ann nach *bhfuil* neart ar bith:

5 Sáor a méasc na marbh, mar na mairbh atá na luighe annsa nuáidh, air nach cuimhnighionn tusa nísá mhó: noch do gearradh amach le do láimhse.

6 Do chuiris mé annsa log íochdarach, a ndorchadus, annsna láitibh doimhne.

7 Is orumsa chomhuigheas do dhíbhfhéarg, agus do bhuáidbris mé red uile thonnuibh. Selah.

8 Do áthraidh tú a bhfad uáim mo luchd cumuinn; do rinnis am úathbhás dóibh mé: *atáim* ar miadbagh a stigh, agus ní fhéadam teachd amach.

9 Do ní mo shúil doilghios cionnus atáim buáidheartha: do ghoirios ortsa a THIGHEARNA, ar feadh an láoi, do shlúneas amach mo kímha chugad.

10 A ndéana tú do na marbhuibh iongnadh? a néireochuidh an drong áirbás dot mholadh? Selah.

11 An bhfoillseochthar do thrócaire san nuáidh? thfírinne a ndíothláithriughadh?

12 A naitheontar hobair iongantach annsa dorchadas? thfíréantachd a dtalamh an dearmaid?

13 Acht chughadsa do ghoireas, a THIGHEARNA; tiuafa murnaigh ar maidin ós do choinne.

14 A THIGHEARNA, cred fa tteilgir seachad manam? cred fa bhfolchann tú haghaidh orum?

15 Duine bocht troirthlighe misi óm óige: fuilingim húathbhássa atáim air mo bhuáidhreachd.

16 Do chuáidh thfearg aidhmhéil thorun; do ghearradar húathbháis amach mé.

17 Do ghabhadar am thimcioll amhuil uisce ar feadh an laoi; thangadar go croinn a néinfheachd am thimchioll.

18 Do áthruigh tú a bhfad uáim fear grúlda, agus cara agus an lucht dar bhaithne mé a ndorchadas.

PSALM LXXXIX.

Gur daingion da dhaoinibh féin, trócaire agus firinne Dé, sa nuile chás a mbí.

Psalm teagaisg Etan an Tesrahíteach.

CANFAD trócaire an THIGHEARNA go bráth: foillseochad thfírinne lém bhéul ó ghinealach go ginealach.

2 Oir a dubhairt mé, Cuirfighear trócaire súas go bráth: daingneochaidh tú thfírinne fós annsa sláithis.

3 Do rinneas comradh rem dhaoinibh toghtha, thugas mionna dom sheirbhíseach Dáibhi,

4 Daingneochad go bráth do shliochd, agus suidheochad do chathaoir ríogha ó ghinealach go ginealach. Selah.

5 Agus molfaid na slaitheamhnus hoibreacha iongantacha, a THIGHEARNA: thfírinne fós a ccoimhthionól na náomh.

6 Oir cía annsa spéir is féidir do chomóradh ris an THIGHEARNA? cía is cosmhúil ris an THIGHEARNA a measc chloinne na neartmhar?

7 Is cóir eagla do bheith roimhe Dhía a ccoimhthionól a naomh go romhór, agus modh do thabhairt dó ós cionn a bhfuil na thimchioll,

8 A THIGHEARNA a Dhé na slógh, cía ata cosmhúil riót THIGHEARNA ro chumhachdach? agus atá thfírinne ad thimchioll fa gcúairt?

9 Riaghluidhe tú úabhar na mara: an tan bhíod a tonna ar dtóghbháil súas, suáimh-nighan tú iad.

10 Do bhris tú Rahab a mbloidihb amhuil duine ar na sháthadh thríd; lé lámh do neirt do spréidh tú do naimhde.

11 Is leatsa na slaitheamhnus, agus fós is leacht an talamh: an saoghal agus a iomláine sin, do shuighidh tusa iad.

12 Do chruthaidh tú budh thuáidh agus budh dheas: Tábor agus Hermon do dhéanaid lúathgháire ann bainm.

13 Atá rígh neartmhar agad: is láidir do lámh, agus is úrd do dheaslámh.

14 Ceart agus breitheamhnus is suigh-eadh dot chathaoir ríogha: rachaidh trócaire agus firinne ós coinne haighthe.

15 Is beannuighe na daóine dar baithne a nfuam gháirdeach: a THIGHEARNA, siubhluid, a solus do ghnúise.

16 Do dhéanaid gáirdeachus ann bainmise air feadh an laoi: agus ann thfíréantachd áirdeochthar iad.

17 Oir is tusa glóir a neirt: agus ann thfadhbbhar áirdeochthar ar nadiarc.

18 Oir is ón THIGHEARNA atá ar sciath; agus isé ar rígh Aon Náomhtha Israel.

19 Annsin do labhair tú a ttaidhibhsi red náomhuibh, agus dubhairt tú, Do chuir mé furtachd ar dhuine chumh-aachtach; dárduigh mé neach toghtha as an bpobal.

20 Fuair mé Dáibhi mo sherbhíseach; rem ola náomhtha dunguidh mé é:

21 Le a mbiaidh mo lámh go diongmhalta: neartochaidh fós mo rígh é.

22 Ní dhéana an námhaid foiréigin air; ná mac an chorbaidh a bhuáidhreachd.

23 Agus claóidhfíod a eascáirde da lathair féin, agus cráidhfíod an lucht agá bhfuil fuaith air.

24 Acht *béid* m'firinne agus mo thrócaire leision: agus áirdeochthar a adharc am mainm.

25 Cuirfíod a lámh mar an ccéarla annsa mhuir, agus a lámh dheas annsa haibhnihbh.

26 Goirfidh sé chugamsa, A athair, is tusa mo Dhía, agus carraic mo shlán-aighthe.

27 Mar an gcéadna do dhéana mé eision na chéidghin, níós áirde ná ríghthe na talmhau.

28 Go bráth coinneochad mo thrócaire dhósan, agus bíaidh mo chumradh firinneach dhó.

29 Agus suigheochad a shíol go bráth, agus a chathaoir ríogha mar láethe fhlaith-eamhnus,

30 Má thréigid a mhic mo dhligheadh, agus nach siubhluid an mo bhreith-eamhnus;

31 Má thruáillid mo reachda, agus nach ccoimheaduid maitheanta;

32 Tiucádsa annsin dféuchuin a sár-uighthe ris an tslait, agus a ccorbadh le buillighibh.

33 Thairis sin ní bheanfa mé mo

thrócaire thríd amach dheision, agus ní dhéanad bréug a naghaidh mfeirinne.

34 Ní thruaillfidh mo chunnradh, agus ní áithreochad an ní do chuaidh amach as mo bhéul.

35 Thugas mo mhionna áonúair dar mo náomhthacht nach déanuinn bréug re Dáibhi.

36 Biaidh a shliocht go bráth, agus a chathaoir ríoghdha mar an ghrian ós mo choinne.

37 Bíaidh sé ar na dhaingniughadh go bráth mar an ngealuidh, agus mar fhiaghnuise fhirinuigh annsa náteir. Selah.

38 Ach do thréigis, agus do dhíúlt tú, do bhí tú ro fheargach red unghach.

39 Do bhris tú cunnradh do sherbh-ísigh: do thruailligh tú a choróin, *da teilgion* chum na talmhan.

40 Do bhris tú fós a fhálta uile; agus do theilghis síos a dhaingne.

41 Gach a ngabhann an tslighe creachaid é: is imdheargadh é dá chomharsanaibh.

42 Dárduigh tú lámh dheas a námhad; do ghéirdigh tú a naimhde uile.

43 Do iompoighis fós fáobhar a chloidhimh tar ais, agus ní thugáis air seasamh annsa chath.

44 Thugais air a dhéalradh cosg, agus do theilg tú a chathaoir ríogha go talamh.

45 Do ghearraidh tú laéthe a óige: dfoluigh tú é le náire. Selah.

46 Cá fad, fhoileochus tú thú féin a THIGHEARNA? an go bráth? an loisgidh thfearg mar theine?

47 Cuimhnigh cred fad mo ré: cred far chruithighis a ndíomháoineas síol Adhainh uile?

48 Cá hé an duine mhairios, agus nach bhfaicé an bás? an saorfa sé a anam ó láimh na huáighe? Selah.

49 Cáit a bhfuilid do throcairidhe roimhe so, a THIGHEARNA, noch do mhionnuighis do Dháibhi ann thfeirinne?

50 Cuimhnigh, a THIGHEARNA, scannail do sheirbhíseach; noch iomchuim ann mo bhrollach ó nuile chineadh mhór;

51 Re ar imdheargadar do naimhde, a THIGHEARNA; ler imdheargadar coiscéime hunchaidh.

52 Go madh beannaigh *bhías* an TIGHEARNA go bráth. Amen, agus Amen.

PSALM XC.

Caintic no urnaigh Mhaóisi, ag smuáineadh ar an bhás.

Urnaigh Mhaóise óguilich Dé.

A THIGHEARNA, do bhí tú ad ionad chomhnugh dhúinne ó ghinealach go ginealach.

2 Súil rugadh na sléibhthe, agus suil ar chum tusa an talamh agus an saoghal, go deimhin ó shíorruigheacht go síorruigheacht, *atá* tú ad Dhía.

3 Impoigh tú an duine díomhaóin chum a mhíllte; agus a deir tú, Filligh, a chlann Adhainh.

4 Oir mhíle bliadhán tair éis dul thort *atáid* ad radharsa *mar* an lá a né, agus mar á nfaire annsa noidhche.

5 Beiridh tú leachd iad amhuil re sruth; *atáid mar* bu na ccodladh: ar maidin *atáid* mar fhéur do chlodh.

6 Ar maidin bláithigh sé, agus claochloigh se; trathóna géarrthar síos é, agus críonuidh sé.

7 Oir meathamaoid ann thfeirg, agus atamaoid ar mbuaidhreadh ann do dhíbh-thfeirg.

8 Do chuir tú ar ccionta ós do choinne, ar *bpeacuidhe* fóluigheacha ós coinne sholus do ghnúise.

9 Oir do chúadar ar láethe thoruinn ann do dhíbh-thfeirgi: caithmíd ar mbliadhna mar sgéul.

10 Láethe ar mbliadhna is deich mbliadhna agus trí fithchid iad; agus má *bhid* tre neart ceithre fithchid, is saothar agus diomhaoineas a neart; oir géarrthar amach é go deithniosach, agus teithmíd romhuinn.

11 Cá dar baithne neart thfeirgesi? nó do dhíbh-thfeirge, do réir beagla.

12 Teagaisg dhúinn ar laethe dáiriomh, iondus go ttugam chugainn croidhe eagnuighe.

13 Iompóigh, a THIGHEARNA, ca fad? agus bíodh aithreachus ort a ttáobh do sheirbhíseach.

14 Sásaigh sinn go moch red thrócaire; agus do dhéanam luathgháire agus gáird-eachus air feadh ar saoghail.

15 Tabhair fa deara dhúinn gáirdeachus do dhéanamh do réir na laetheadh ionar bluaidhir tú sinn, agus na mbliadhán iona bhfacamar ole.

16 Taisbeanntar hobair dot sheirbhíseachaibh, agus do ghloir dá ccloinn.

17 Agus bíodh scéimh an TIGHEARNA ar Nde oruinn: agus daingnidh oibreacha ar lámh oruinn; saothair cheana ar lámh daingnidhis sin.

PSALM XCI.

Is dídion Dá dhaoibh disle, an-aghaidh gach soighead agus sciúrta.

AN té áitighios a núaingnios an té is ro áirde do dhéana sé comhnuidhe ar scáth a Nuilechumhachtuigh.

2 A déarad a taobh an TIGHEARNA, Mo dhídean agus mo daingion: mo Dhía; cuirfid mo dhóthchus ann.

An te *ghúidheas freagruighthe* é. PSALM.

Mordhacht rioghacht Chríost.

3 Go deimhin sáorfa sé thusa ó líon a nfiaghaidh, ón phláigh nimhneigh.

4 Ré na sciathán foileochaidh sé thú, agus fa na sciathánaibh chuirfios tú do dhóthchus: is sciath agus buicléir a r'hirinne.

5 Ní bhía faitechios ort air eagla na hoidhche; *no fío* na soighde eitiollas san ló;

6 On phláigh noch shíubhlas annsa dorchadus; *nó* ón dioghaltas noch shíubhlas san meadhón laói.

7 Tuitfid míle ré do tháobh, agus deich míle ar do láimh dheis; ní thiúfa sin ad gharsa.

8 A mháin lé do shúilbh do chífe tú agus do chífir luáidheacht na neimh-dhiádhach.

9 Oír don TIGHEARNA mo dhaingionsa, don té is ro áirde, do rinne tú hionad comhnuidhe;

10 Ní bheanfa áonole riot, agus ní thiúfa an phláigh a ccomhghar dot pháillíun.

11 Oír cuirfe se dúalach air a ainglibh dot tháobhsa, dot choimhéad ann do shlighthibh uile.

12 Iomchoruid thú ann a láimh, deagla go mbeanfadh do chos re cloich.

13 Sailteorair air an leomhan agus air an Mbasilisc: do dhéanair saltairt air an leomhan óg agus air an ndragún.

14 Do bhrígh go bhfuil grádh aige orumsa, saorfa mé é: áirdeochád é, do bhrígh gó ráibh fios manma aige.

15 Goirfe sé orum, agus cluinfe misi é: *atáimse* aige iona bhuaidhreachd; do dhéanad a shaoradh, agus a ghlorughadh.

16 Do dhéanad a ríar le fad láétheadh, agus foillseochad mo shlánughadh dbó.

PSALM XCII.

Ní ionann do shoirbheas lucht na heagcora, agus do shonas na bfirein.

Psalm, agus caintic do lá na saóire.

IS maith admháil do dhéanamh don TIGHEARNA, agus sailm do chanadh dot ainm, ó thusa is ro áirde:

2 Dfoillsiughadh do thrócaire air maidin, agus thfirimme annsa hoidhchibh;

3 Air adhbha dheich ttéad, agus air an tsalmcheolach; agus air an ccláirsigh re guth árd.

4 Oír do rinne tú lúathgháireach mé, a THIGHEARNA, le hobairsi: do dhéan gáird-eachus a ngníomhuibh do lámh.

5 Cred é méad hoibreach, a THIGHEARNA! mar a ndubhaigéan atáid do smuaintighe.

6 Ní haithne do dhuine bhrúideamhuil; agus ní thuigíonn amadáin so.

7 A nuáir fhásad na ciontaidh mar

an bhféur, agus bhláithighid uile lucht oibrighthe na hurchóide; is annsin scriostar iad go síorruidhe:

8 Acht *atá* tusa, as airde go bráth, a THIGHEARNA.

9 Oír, féuch, do naimhde, a THIGHEARNA, oír, féuch, do naimhde meithfid siad; spréidhfíor lucht oibrighthe na hurchóide uile.

10 Agus áirdeochthar madharcса mar unicorn: ungfuighthear mé ré hola úir.

11 Agus do chífe mo shúil *mo mhían* air mo naimhdibh, cluinfid mo chlúasa na ciontuigh éirghios an adhuigh.

12 Bláithigh an firéun mar chrann pailme: mar chrann sédair a Lebanon tásfuidh sé.

13 An lucht phlannduighthear a tigh an TIGHEARNA, bláithfid siad a ccúirtibh ar Ndéme.

14 Do bhéaraid fós toradh úatha a naóis léith; méith agus úr bhéid siad;

15 Dfoillsiughadh go *bhfuil* mo THIGHEARNA, mo charraic ceart: agus *nach bhfuil* éaicheart ar bith ann.

PSALM XCIII.

Daingne righeachda Chríost.

ATA an TIGHEARNA a rioghacht, *atá* sé ar na éudughadh ré mórdhachd; *atá* an TIGHEARNA ar na éudughadh ré neart, do chreasruigh sé é fein: *atá* an saoghla fós ar na dhaingniughadh, go nach féidir a chorrughadh.

2 *Atá* do chathaóir ríogha ar na daingniughadh a nallód: ó shíorruigheachd *atá* tusa.

3 Do thógbhadar na tuitte súas, a THIGHEARNA, do tógbhadar na tuitte súas a nguth; tóigfid na tuitte súas a ttonna.

4 Os cionn ghotha na nuisgeadh mór núathbhasach, os cionn mhonghair na mara, is úathbhasach ós áird *atá* an TIGHEARNA.

5 Atáid thfiaghnuiseadh rodhearbhtha: is dot thigh is iomchubhuidh naómhthacht go bráth, a THIGHEARNA.

PSALM XCIV.

Gearán um ráithe na ndrochdhaoinne.

12 Agus tarbha tig ré smachdugh an TIGHEARNA.

OA THIGHEARNA Día, dar dúal diogh-altas; ó a Dhé, dar dúal dioghaltas, déalraidh amach.

2 Tóig thú féin súas, a bhreithimh na talmhan: tabhair luáigheacht do nuáibhreach.

3 Gá fad do dhéanas an ciontach, a THIGHEARNA, cá fad do dhéanas an ciontach caithréim?

4 *Ca fad* bhíaidh siad ag lúadh agus ag labhairt neithe cruaidhe? *cá fad* bhíaidh siad ag siorchaint an mhéid oibrighios éagceart?

5 Brúghid siad do dhaoine, a THIGHEARNA, agus bnaidhrid siad boighreachd.

6 Marbhuid siad an bhaintreabhach agus an duine coigríche, agus do níd feall air an ndíleachda.

7 Agus a deirid siad, Ní fhaicfe an TIGHEARNA sin, ní thuigfidh Dia Iacob é.

8 Thuigidhe, a bhrúideamhla a measg na ndaoine: agus sibhisi a *dhaóine* leamha, cá huair bheithise eagnuighe?

9 An té shuighios an chlúas, nach ecluinfé sé? an té chumas an tsúil, nach bhfaicfidh sé?

10 An té smachduighios na cineadhacha, nach ttiubhraidh sé achmhusan uádhi? an té mhúineas éolus don duine; *nach bí a fhios aige?*

11 Is aithne don TIGHEARNA smuáintighe an duine, *gur* diomhaóineas iad.

12 Is beannuighe an duine a THIGHEARNA, noch smachduighios tusa, agus mhúineas tú as do dhligheadh;

13 Do thabhairt súaimhnis dó a láethibh a nuile, nó go ttochaltar poll don chiontach.

14 Oir ní theilgfidh an TIGHEARNA a dhaoine féin iad, agus ní thréigfidh sé a oighreachd.

15 Oir fillfidh breitheamhnus chum ceirt: agus leanfuid a nuile dhíreach a ccroidhe é.

16 Cía éireochus-súas ar mo shonsa a naghaidh luchd déanta a nuile? *cía* chuirfios é féin air mo shon a naghaidh luchta oibrighthe na héagcóra?

17 Acht muna bheith *go raibh* an TIGHEARNA na chungnamh agam, ní mór nach bíadh manam san nuaidh.

18 A nuair a dubhras, Sciorruidh mo shos; do chomaimh do thrócaire, súas mé, a THIGHEARNA.

19 A niomad mo smuáintighthe ionnam a stigh do thaitnighiodar do chomhfhurtachda rem anam.

20 An mbia cumann riotsa ag cathaóir na hurchóide, noch chumas éagceart re dligheadh?

21 Coimhcheanglaid iad féin a naghaidh anma a nfréin, agus damnuighid an fhuil neimhchiontach.

22 Acht bíaidh an TIGHEARNA mar chumhdach agamsa; agus mo Dhía mar charraic mo dhídin.

23 Agus fillfé sé orra féin a gcionta agus ann a nurchóid géarrfa sé amach iad; scriosfa an THIGHEARNA ar Ndía iad.

PSALM XCV.

Gan lorg na sinnsior do leanmhuin a ndroch chúis.

TAGAIDH, déanam lúathgáire chum an TIGHEARNA: déanam fuáim gháird-each do charraic ar slánuighthe.

2 Tagam do lathair a aighthe ré tabhairt buidheachuis, agus déanam fuáim lúathgháireach chuige ré Salmuibh.

3 Oir is Dia mór an TIGHEARNA, agus Rígh mór ós cionn na nuile dhée.

4 Iona láimh atáid uile áite doimhne na talmhan: agus áirde na ccnoc iona chumhachtuibh.

5 Is leis an mhuir, agus é féin do rinne í, agus do chumadar a lámha an *fearann* tirim.

6 Tagaidh, déanam adhra agus cláonam: filliom ar nglúine ós coime an TIGHEARNA ar certhuigheóir.

7 Oir is eision ar Ndía; agus sinne pobal a innbhir, agus caóirigh a lámh. A niugh má éistighe a ghuth,

8 Ná crúaidhighe bhur ccroidhe, mar san Meribah, amhuil is a ló Massah san bhfásach:

9 Mar ar chuireadar bhur naithe cathughadh orum, do dhearbhuigheadar mé, agus do chonncadar moibreacha.

10 Do bhí mé dhá fhithchiod bliadhan air mo bhuáidhreachd ris an ngeinealachso, agus a dubhras, Is pobal seachránach a gcroidhe iad, agus níor bhaithne dhóibh mó shlightheacha:

11 Dar mbionnuighios ann mfeirg, nach rachaidís a steach dom shuaimhneas.

PSALM XCVI.

Atá Dia ionglórughadh, do chionn gur Hé bheir breath ar nsaoghail.

CANUIGH don TIGHEARNA caintic núadh: canuigh don TIGHEARNA, a thalamh uile.

2 Canuidh don TIGHEARNA, beannuighidh a ainm; foillsighidh a shlánughadh ó ló go ló.

3 Innsighidh a measg na ngeinteadh a ghlóir, a ionganta a measg na nuile phoibleach.

4 Oir is mór an TIGHEARNA, agus is íonmholta go hiomarcach: is ineagla é tair na nuile dhée.

5 Oir is iodhail uile dhée na ndaoine: acht isé an TIGHEARNA do rinne na neamhdha.

6 *Ata* glóir agus dathamhlachd ós a choinne: atá neart agus scéimh iona shanctóir.

7 Tuguidh don TIGHEARNA, a chinéul na bpoibleach, tugaidh don TIGHEARNA glóir agus neart.

8 Tugaidh don TIGHEARNA glóir dhá ainm : tugaidh ofráil, agus tagaidh a steach iona chúirtibh.

9 Adhraidh an TIGHEARNA a scéimh a náomhthachda : biodh eagla oruibh roimhe, a thalamh uile.

10 Abraidhe a measg na ngeinteadh, Atá an TIGHEARNA a rioghacht : daingneochar fós an domhan go nach ccorróchar é : do dhéana sé breitheamhnus air na poibleachaibh a bhfireuntachd.

11 Déindís na flaitheamhnus gáirdeachus, agus biodh lúathgháire air an ttalamh ; déanadh an mhuir báireadh, agus gach a bhfuil inte.

12 Lingiodh an magh le lúathgháire, agus a bhfuil ann : annsin lúathgháirfid croinn na coilleadh.

13 Os coinne an TIGHEARNA : óir atá sé ag teacht, ag teacht do dhéanamh breitheamhnus air an ttalamh : do bhéara sé breith air a tsaghal a bhfireuntachd, agus air na daóinibh iona fhirinne féin.

PSALM XCVII.

Gu cclaóidhtear luchd adhartha na niodhal.

ATA an TIGHEARNA a rioghacht ; biodh lúathgháire air an ttalamh ; déanadh a niomad oiléun gáirdeachus.

2 Atá néulla agus dorchadus fa ccaúirt na thimchioll : fireuntachd agus breitheamhnus is áit a chathaóir riogha.

3 Téid teine roimhe, agus loisgfe sí a naimhe fa ccaúirt na thimchioll.

4 Do shoillsigh a thinteach an domhan : do chonnaire an talamh sin, agus do chriothnuigh sé.

5 Do bhádar na sléibhte ar leaghadh amhuil céir air aghaidh an TIGHEARNA, ar aghaidh THIGHEARNA na talmhan uile.

6 Foillsighid ná flaithis a fhiréuntachd, agus do chid na daóine uile a ghlóir.

7 Go madh claóidhte bhéid siad uile noch do ní seirbhís diomháigh grábhálta, noch do ní iad féin aithbhéil as iodhalaibh : cláonuidh sibh féin dó, a dhée uile.

8 Do chúaluidh Sion, agus do bhí lúathgháireach ; do rinneadar inghiona lúdah subhachus do bhrígh do breitheamhnus, a THIGHEARNA.

9 Oir atá tusa, a THIGHEARNA, árd ós cionn na talmhan uile : atá tú ar hárdughadh go mór ós cionn na nuile dhée.

10 A dhrean ler biomhuin an TIGHEARNA, fuathuighesi an tolc : coimhéudnigh sé annanna a náomh ; saoruidh sé iad as láimh an pheacaidh :

11 Do síoladh solus do nfireun, agus lúathgháire don díreach a croidhe :

12 Lúathgháirighidh aunsa TIGHEARNA,

sibhisi a fhiréuna ; agus moluidh cuimhne a náomhthachda.

PSALM XCVIII.

Caismiorta na sduice roimhe theachd Dé go breitheamhnus.

CANUIDH don TIGHEARNA caintic nuadh ; óir do rinne sé neithe iongantacha : do thárhaidh a láimh dheas, agus a rígh náomtha féin.

2 Do chuir an TIGHEARNA a shlánughadh a numhail : a radharc an ccineadhach dfoillsigh sé a fhiréuntachd.

3 Do chuimhnigh sé a thrócaire agus a fhirinne do thigh Israel : do choncadar teoranna na talmhan uile slánughadh ar Ndéne.

4 Déan fuáim lúathgháireach chum an TIGHEARNA, a thaluimh uile : déan fuáim thaighiúir, déan gáirdeachus, agus cán salm.

5 Canuigh chum an TIGHEARNA ris an ccláirsigh ; ris an gcláirsigh, agus re guth salm.

6 Re trumpadhuibh agus re guth an chornet déanaidh fuaim lúathgháireach ós choimne an TIGHEARNA, an Rígh.

7 Déanadh an mhuir mongair, agus a hiomláine ; an sáoghal agus an dream chomhuighios ann.

8 Buáilidís na haibhne a mbasa fa chéile : déaindís na sléibhte lúathgháire

9 Os coinne an TIGHEARNA ; óir atá sé ag teachd do bhreithe air an ttalamh : do dhéana sé breitheamhnus air an ttalamh ré fireuntachd, agus air na poibleachaibh ré ceart.

PSALM XCIX.

Fuagra umhla do Dhia ó gach duine, arson a neart, agus a chéart le trócaire.

ATA an TIGHEARNA a rioghacht ; biodh criothnughadh air na poibleacha : suighe sé idir na cherubínibh ; corruigheadh an talamh.

2 Agus is ionmhuin ré neart an rígh breitheamhnus ; daingnidh tú ceart, do ní tu breitheamhnus agus ceart ann Iácob.

3 Molaidís bainm mór úathbhásach ; óir is náomhtha é.

4 Agus is ionmhuin ré neart an rígh breitheamhnus ; daingnidh tú ceart, do ní tu breitheamhnus agus ceart ann Iácob.

5 Arduighidh an TIGHEARNA ar Ndéa, agus déanaidh umhla ag stól a chos ; óir is náomhtha é.

6 Maóise agus Aaron a measg a shagart, agus Samuel a measg na druinge ghoirios air a ainm ; do ghoireadar air an TIGHEARNA, agus do chúala sé iad.

7 A bpileur neóil do labhair sé riu : do chonghadar a fhiagnuiseadha, agus na reachda thug sé dhóibh.

8 O a THIGHEARNA ar Ndíane do chúala tú iad: ad Dhía inhaithfeach do bhí tú dhóibhsion, acht cheana ag déanamh dioghaltais air a naindlighthibh.

9 Arduighidh an TIGHEARNA ar Ndíane, agus déanuidh umbla chuim a chuic naomhtha; óir is naomhtha an TIGHEARNA ar Ndíane.

PSALM C.

Fúagra buidheachuis don chruthaigh-theóir lé haiteas, ó nuile dhuine iona theampull.

DEANAIDH fuaim lúathgháireach chum an TIGHEARNA, a thalamh uile.

2 Déanuidh seirbhís don TIGHEARNA re lúathgháire: tigidh ós coinne a aighthe re gárdeachus.

3 Bíodh a fhios agaibh gur bé an TIGHEARNA is DÍA: isé do ríne sinne, agus ní sinn féin; *is sinne* a dhaoine, agus caoirigh a innbhir.

4 Lingidh a steach ann a gheatuighibh maille ré tabhairt buidheachuis, iona chúirtibh lé moladh: molaidh é, agus beannuigh a ainm.

5 Oir is maith an TIGHEARNA; is síorruidhe a thrócaire; agus a fhirinne ó ghinealach go ginealach.

PSALM CI.

Móid agus rún Dháibhí mar dheagh cheannmuinntir.

Psalm Dháibhí.

TROCAIRE agus breitheamhnus chanfas mé: dhuitse, a THIGHEARNA, chanfas mé salm.

2 Tuigfe mé a slighe iomláin. Cá huair thíochas tú chugam? siubholad a ndíogh-ruis mo chroidhe a meadhón mo thighe.

3 Ní chuirfod cúis urchóideach ar bith ós coinne mo shúl: is beag oruim gníomhartha na ndaoine noch chlónas; ní ceangluidh sé dhíom.

4 Deileochuidh croidhe síochmhar leam: ní aithneocha mé droch dhuine.

5 An té scannluighios a chomharsa ós ísíl, géarrfad eision amach: an tárrachta a radharc agus an tuáibhreach a ccroidhe leision ní fhéaduim iomchar.

6 Bíaid mo shúile ar dhaoínibh firinn-eacha na talmhan, iondus go naitreabhuid am fhochair: an tí shiubhlus a slighe iomláin, is é do dhéanas serbhís damhsa.

7 Ní dhéana sé áitreabh ann mo thigh noch do ní cealg: an té do labhras bréaga ní dhéana combnuidhe ós coinne mo shúl.

8 Sgriosfa mé go moch uile chionntuigh na talmhan; iondus go ngéarrfa mé amach

ó chathruigh an TIGHEARNA gach a noib-righeann éigceart.

PSALM CII.

An cuigeadh Psalm Aithrighe.

Urnaigh ar son duine bhuaidhearta, an tan bhíos sé ar na sháruighadh, agus dhóirtios a ghearán ós cóinne an TIGHEARNA.

A THIGHEARNA, cluinn murnaigh, agus tigeadh mo chomhaire chugadsa.

2 Ná foluigh hadhuigh oruim annsa ló a mbíad a mbuáidhreadh; cláon chugam do chlúas: annsa ló ghairfios mé freagair mé go luath.

3 Oir do cnaóidheadh mo láethe mar dheatch, agus atáid mo chnámha ar na losgadh mar thinntéan na teineadh.

4 Atá mó chroidhe ar na bhúaladh, agus críon mar fhéur; óir do dhearmaid mé marán díthe.

5 Do bhrígh gotha mo chneaduigh ceangluid mo chnámha dom *sheoil*.

6 Is cosmhuil mé ris an bpeicán annsa díothramh: atáim mar ulchabhcan na nuáigneas.

7 Do ním faire, agus atáim mar ghealbhoon na áonar air inhullach an tighe.

8 Scannluighid mo naimhde mé air feadh na laó; an drong atá ar meire am aghaidh atáid air a mionnuibh am aghaidh.

9 Oir a duáigh mé luáith amhuil arán, agus do chomuisg mé mo dheoch ré gul,

10 Do bhrígh thfeirgesi agus thíocha: óir do chuir tú súas mé, agus do theilg tú síos mé.

11 Is cosmhuil mó láethe re scáile noch théarnuighios; agus atáim amhuil féur ar ccríonadh.

12 Acht tusa, a THIGHEARNA, mairfir go síorruidhe; agus do chuimhne ó ghinealach go ginealach.

13 Eireocha tú, do dhéana tú trócaire ar Shion: óir atá aimsir grása do dhéanamh uirthé, a nuáir chinnte, ar tteacht.

14 Oir atá dúl ag do sheirbhíseachlaibh iona clochaibh, agus do níd truáighe dá luáithreadh.

15 Ionns go mbia eagla air na geintibh roimhe ainm an TIGHEARNA, agus air uile ríghthibh na talmhan roimhe do ghlóir.

16 A nuair chuirfeas an TIGHEARNA Sion súas, do chlithfigear iona ghlóir é.

17 Dearcfuidh sé air urnaigh na nuiríol, agus ní tharcuisnighigh sé a nguidhe.

18 Scríobhtar so don ghinealeach thíochas: agus na daoine chruitheochthar molfuid an TIGHEARNA.

19 Oir dféuch sé a nús ó áirde a náomhthachda; do chonnaire an TIGHEARNA ó na neamhuibh an talmh;

20 Chum go ccluinfeadh éagnach an phríosúnaigh; go scaóileadh sé clann an bháis;

21 Dfoillsiughadh anma an TIGHEARNA a Sion, agus a mholadh ann Ierusalem;

22 Mar chruinneochtar na daoine a néinfheachd, agus na rioghachda, chum seirbhíse do dhéanamh don TIGHEARNA.

23 Do bhuáidhir sé mo néart annsa tslighe; do ghearraidh sé mo láethe.

24 A dúbhairt mé, O mo Dhía, na beir as mé a meadhonn mo láethe: tré ghinealach na nginealach atáid do bhliadhnasa.

25 O thosach do shuighidh tú bunáit na talmhan: agus siad na flaithis oibreacha do lámh.

26 Meithfidh siad, acht mairfe tusa: rachaid uile a ccaitheamh mar éadach; mar chúlaigh do dhéanair a malairt; agus bíaid ar na niomlaóid:

27 Acht is tusa an tí céadna, agus ní críochnocht ar do bhliadhna.

28 Coimhneochuid clann do sheirbhíseach, agus daingneochar a sliochd ad fhiaghnuisi.

PSALM CIII.

Gairdeachus an tanam dëis a shásughadh go mór le grásaibh Dé.

Psalm Dháibhi.

BEANNUIGH ó manam, an TIGHEARNA: agus moíonathar uile, a ainm náomhtha.

2 Beannuigh, ó manam, an TIGHEARNA, agus na dearmaid a thiodhlaicthe uile:

3 Noch mhaithios do chionnta uile; noch leighisios huile easláintighe;

4 Noch fhúasglas hanam ó serios; noch chuirios coróin mhaitheasa agus thrócaireadha chinéulta ort;

5 Noch shásuighios do bhéul ré maith; ata hóige ar na hathnúaghadh mar iolar.

6 Do ní an TIGHEARNA ceart agus breitheamhnus do gach áon a leathrom.

7 Dfoillsigh sé a shlightheacha do Mhaóise, a oibreacha do chlannuibh Israel.

8 Atá an TIGHEARNA grásamhuil agus lán do thrúaighe, fad fhuilingeach, agus diomud trócaire.

9 Ní bhíaidh sé choidhche a nimreasuin: ní mó chuinneochus sé a fhearg go siorruidhe.

10 Ní do réir ar ccionta do rinne sé dhúinn; agus ní do réir ar néigceirt thug sé luaidheacht dúinn.

11 Acht mar atá áirde na neamh ós cionn na talmhan, atá a oineach chomór sin don lucht air a bhfuil a eagla.

12 Comhfhad atá a náird shoir ó náird shíar, do chuir sé ar bpeacuidhe uáinne.

13 Mar bhíos trúaighe ag athair dá

chloinn, is marsin atá trúaighe ag an TIGHEARNA don lucht air a bhfuil a eagla.

14 Oir is aithne dhó ar bhfoirm; cuimhnigh sé gur luá.theadh sinn.

15 Atáid láethe an duine, mar an bhfeur; mar bhláth an mhagha, is marsin bhias ag bláthughadh.

16 Oir téid an gháoth thairis, agus ní bhfuil sé ann; agus ní aitheonuidh a ionad féin é ó sin amach.

17 Acht atá trócaire an TIGHEARNA ó shíorruidheacht go síorruidheacht air an lucht air a bhfuil a eagla, agus a fhiréuntachd do mhacaibh mac;

18 Don lucht choimhédas a chunnradh, don lucht chuimhnighios a aitheanta dá ndéanamh.

19 Do shuighidh an TIGHEARNA a chathaóir ríogha ar neamh; agus atá a ríoghacht ag riaghlughadh ós cionn a nuile.

20 Beannuighes an TIGHEARNA, a aingle féin, noch atá árrachdach a neart, ag comhall a aitheanta, ag tabhairt aire do ghuth a bhreithre.

21 Beannuighe an TIGHEARNA, a shluagh-san uile; a luchd fritheóilte, noch do ní a thoil.

22 Beannuighe an TIGHEARNA, a oibreacha uile annsa nuile áit dá thighearnas: beannuigh ó manam, an TIGHEARNA.

PSALM CIV.

Teagusc ar mhóir-neithibh nádurdhá, agus ar fhreusdal De.

BEANNUIGHE an TIGHEARNA, ó manam. O a TIGHEARNA mo Dhía, atá tú ro árrachtach; re honóir agus re mórdhachd atá tú éaduighthe.

2 Ag cur sholuis mar éadach ort; ag síneadh na bhflaitheas amach mar chúirtín:

3 Noch chuirios annsna huisgeadhuibh a sheomruidhe úachtaracha: noch do ní a charbad do na néulluibh; noch shiubhlas ar sciathanuibh na gaóithe:

4 Ag déanamh spiorad dá ainglibh; teine lasamhail dá mhinistreibh:

5 Noch shuighios an talamh air a fhuilangaibh, go nach ccorrochuigh é go bráth.

6 Ris a ndubhaigean mar bhrát dfoluigh tú é: ós cionn na sliabh do sheasadar na huisgeadha.

7 Od achmhusansa do theithiodar; ó ghuth do thóimighe do dheithfrigheadar rompa.

8 Tiaghaid na sléibhte súas; tigid na gleanta a nús chum a nionaid dórdhuigh tusa dhoibh.

9 Do chuir tú téora cinnte noch nach

sáireachuid siad; go nach fhíllfid siad dfolach na talmhan.

10 Noch chuirios toibreacha ann sna gleanntaibh, idir na cnocaibh siubhluid siad.

11 Do bheirid deoch duile ainmhidhe an machaire: coisgid na hassail fhíadhta a ttart.

12 Na bhfochair so chombnuighios éanlaigh a naieir, a measna mbeangán do bheirid a nguth.

13 Fliuchuidh sé na cnuic ó na sheomruidhibh úachtarach: ré toradh hoibreachsa do líonadh an talamh.

14 Do bheir sé air an bhféur fás do náirnéis, agus an luibh chum maitheasa an duine: chum aráin do thabhairt amach as an ttalamh;

15 Noch do ghéirdighios croidhe an duine re fíon, bheir ar aghaidh deálrughadh re hola, agus neartuighios croidhe an duine re harán.

16 Atáid croinn an TIGHEARNA sásuighthe; séadair Lebanon, noch do phlanntoigh sé;

17 Mar a ndéanuid a néanlaith a nead: an storc, isé an crann giomhais a thigh.

18 Na cnoic árdá is dídean do na gabhraibh fíadhta; agus na cairge do na coininibh.

19 Do rinne sé an ghealach chum aimsiorrdhacht: is aithne don ghréin a dhul faoi.

20 Cuiridh tú dorchadas, agus bíaidh a noidliche ann: is annsin shnáighid amach uile bheathuigh állta na coilleadh.

21 Na leomhuin óga ag búirfidhe chum a greiche, ag íarruidh a mbídh ó Dhía.

22 Eirge an ghrian, tigid siad a ccean a cheile, agus luighid iona nuámhuibh.

23 Rachaidh an duine amach chum a oibre agus chum a sháothair go thrathóna.

24 Ca líon hoibbreacha, a TIGHEARNA! a neagna do rinne tú íad uile: atá an talamh lán dot shaidhbhrios.

25 A nfaige fós adhbhal fhairsing, annsin atá gach ní shnáighios agus ataid dóairmhe, beathuighe bheaga agus móra.

26 Annsin imthighid na longa: an míol mór, noch do chruthaigh tusa do shúgradh annsin.

27 Feichthid siad uile ortsa; chum a mbeatha do thabhairt dóibh iona ham féin.

28 Do bheir tusa dhóibh é agus cruinnighid siad é: fosclaidh tú do lámh, agus sásuighear íad re maith.

29 Folchuigh tú hadhuigh, agus atáid siad buaidhearta: tairge tú a nanál air a hais, agus éagaid siad, agus fillid chum a luaitheir féin.

30 Cuirir do spiorad uáid, agus cruthuighear íad: agus athnúaidhtear aghaidh na talmhan.

31 Bíaidd glóir an TIGHEARNA go síorruidhe: do dhéanaidh an TIGHEARNA lúthghaire iona oibreachaibh.

32 Féuchuidh sé air an ttalamh, agus críohtnuigh sé: beanuidh sé leis na sleibhtibh, agus do níd deatach.

33 Canfad don TIGHEARNA an ccéin mhairfíod: canfad salm dom Dhía an ccéin bliad ann.

34 Bu milis mo smuáintighthe dha-thaobhsan: do dhéanad gáirdeachus ansa TIGHEARNA.

35 Go scriostar na peacthaich amach as an ttalamh, agus nar raibh na cionntuigh ann níos mó. Beannuigh ó manam, an TIGHEARNA. Beannuighe sibhsi an TIGHEARNA.

PSALM CV.

Dioghlaim as eachdardhaibh Israel, mur ath-chuimhne ar mhirbhuiltibh Dé.

TUGAIDH búidheachus don TIGHEARNA; goiridh air a ainm: foillsighidh a meas na gcineadhach a ghníomhartha.

2 Canuidh dhó, canuidh psalm dhó: lahruidh air a iongantuibh uile.

3 Déanuidh glóir iona náomhtha: déanadh a gcroidhesion gáirdeachus noch shirios an TIGHEARNA.

4 Íarruidh an TIGHEARNA, agus a neart: íarruidh a aghaidh a gcomhnuidhe.

5 Cuimhnighidh a ionganta noch do rinne sé; a chomharthadha, agus breitheamhnais a bhéil;

6 Sibhsi a shíol Abraham a sheirbhiseach, sibhsi a chlann Iacob a áon tógtha.

7 Is eision an TIGHEARNA ar Ndia: atáid a bhreitheamhnais annsa talamh uile.

8 Cuimhnighidh sé go síorruidhe, a chunnradh an bhriathar noch do aithin sé go feadh míle ginealach.

9 Noch do cheangail sé le Abraham, agus a mhionna do Ísaac;

10 Agus do dhaingidh sé é do Iacob mar dhligheadh, do Israel mar chunnradh síorruidhe;

11 Gha rádh, Dhuitsi do bhéaras mísi talamh Chánaan: line bhur noighreachta:

12 A nuair do bhádar beagán daóine; ro bheagán, agus na gcoigcríochaibh ansin.

13 Agus do shíubhladar ó chineadh go cineadh, ó rioghachd go daoinibh oile.

14 Níor fhulaing sé déanduine éagcoir do dhéanamh orra: acht thug aithfíor air a son do ríghthibh;

15 Gha rádh, Ná beanaidh lém nngthachaibh, agus dom fháighibh na déanuidh dochar.

16 Agus do ghoir sé gorta air an ttalamh: agus do bhris sé a nuile stór aráin.

17 Agus do chuir sé duine rompa, Ioseph, noch do dioladh mar sheirbhiseach :

18 Do ghorthuigheadar ris an ngeimhiol a chosa : do cuireadh a níaram é :

19 Gus a nam a táinic a bhriathar : do dhéarbhl glór an TIGHEARNA é.

20 Dfúagair an rígh agus do scaoileadh é ; úachtarán na ndáoine, agus do leig é sáor úadhl.

21 Do chuir sé é na thighearna air a thigh, agus na úachdaran iona shealbhuibh uile :

22 Do cheangail a phrionnsoidhe ar a thoil féin ; agus a choinhairleacha chum go ndéanadh eagnuidhe iad.

23 Agus do chúaidh Israel don Néigipt ; agus do chomhnuidh Iácob a titalamh Cham.

24 Agus thug air a dhaoinibh méadughadh go mór ; agus do rinne iad ní bu láidre ná a naimhde.

25 Do iompóigh sé a ccroidhe chum a dhaoine dfúathughadh, agus chum meabhla do dhéanamh air a sheirbhíseachaibh.

26 Do chuir sé úadhl Maóise a sheirbhíseach ; agus Aaron noch do thogh se féin.

27 Do chuireadarsan iona measg bríathra a chombarthadh, agus ionganta a titalamh Cham.

28 Do chuir sé dorchadas chuca, agus do bhí sé dorchá ; agus níor cheannairigeadar a naghaidh a bhréithe.

29 Do iompóigh sé a nuisgeadha a bhfuil, agus do mharbh sé a niasg.

30 Thug a titalamh amach luisgionna go líonmhar, a seomradhuibh codalta a ríghthe.

31 Do labhair sé, agus thainic cumasg do chuileóguibh, míola iona ttéorannuibh uile.

32 Do rinne sé cloichshneachda da gceathaibh, teine lasardha iona titalamh.

33 Agus do bhuáil sé a bhfineamhuin agus a ccram fíge ; agus do bhris sé crainn a leithimil.

34 Do labhair sé, agus thainic an lócnist, agus an caterpillar, agus níor bhféidir a náiriomh,

35 Agus a duádar a nuile luibh iona titalamh, agus a duádar súas toradh a bhfearuinn.

36 Agus do bhuáil sé a gcéidghéine iona titalamh, tosach a neirt uile.

37 Agus thug sé leis amach iad maille re hairgíod agus ré hór : agus ní raibh duine meirtneach ann a treabhúibh.

38 Do bhí an Néigipt lúathgháireach a núpair do ingheadar : óir do thuit a neagla orra.

39 Do leathnuigh sé néull mar fholach ; agus teine do thabhairt soluis san noidhche.

40 Díarradar, agus thug se chugtha na gearragóirt, agus do shásuidh sé iad re harán ó neamh.

41 Dfosgail sé an charraic, agus do lingeadar na huisgeadha amach ; do reathadar a náitibh tiorma mar shruth.

42 Óir do chuimhnigh sé bríathar a náomhthachda, do Abraham a sheirbhíseach.

43 Agus thug se leis amach a mhuintir lé gáirdeachas, a dháoine toghtha lé lúathgháire :

44 Agus thug sé dhóibh fearann na gcineadhach : agus do ghabhadar sáothar na ndaoine mar oighreachd ;

45 Ionduis go ccongmaidís a reachda, agus go ccoimheadaidís a dhligthe. Moluidhesi an TIGHEARNA.

PSALM CVI.

Iomadamlachd thabhartuis Dé, 13 agus cláonadh míonaireach na ndaoine.

MOLUIDHE AN TIGHEARNA. O tabharíge buidheachas don DTIGHEARNA ; óir is maith é : óir mairidh a thrócaire go síorruidhe.

2 Cía fhéadas neart an TIGHEARNA chanamhuir ? a mholadh uile dfoillsiughadh ?

3 Is beannuighe an drong noch choimhéadlas breitheamhnus, an tí do ní fíréuntas san nuile am.

4 Cuimhnigh orumsa, a THIGHEARNA, re fabhar do dhaoine : fiosruigh mé red shlánughadh ;

5 Ionnuis go bhfaicfe mé maith do dhaóine toghtha, go ndéana mé gairdeachus a lúathgháire do dhaoine, go ndéana mé glóir led oighreachd.

6 Do pheacuígheamar lé ar naithribh, do rinneamar cionta, do rinneamar neithe coiripe.

7 Níor thuigeadar ar naithre do mhíorbhuilesi san Néigipt ; níor chuimhnígeadar iomad do thrócaireadha ; acht do cheannairigeadar ag an muir, ag an muir Ruáidh.

8 Acht cheana do sháor sé iad ar son a anma féin, chum a chumbachd do chur a numhuil.

9 Agus dindhearg sé an mhuir Rúadh mar an gceadna, agus do tiormuigheadh súas í : agus tugadh orrasan siubhal annsna haigéanuibh, mar an ndíothramh.

10 Agus do sháor sé iad ó na lámhuibhsion noch do fhúathaigh iad, agus dfúasgail sé iad amach as lámh na námhad.

11 Agus dfoluigh na huisgeadha a naimhde : níor fágbadh áon aca.

12 Annsin do chreidiodar a bhriathra ; do chanadar a mholadh.

13 Do dhearmadar go doith a oibreacha; níor fhanadar le na chomhairle:

14 Agus do rinneadar anntoil ré hainmhian san díothramh, agus do chuireadar cathughadh air Dhía annsa nuáguíos.

15 Agus thug sé dhóibh a níarratas; acht do chuir crías a steach iona ccroidhe.

16 Agus do thnúthuigheadar re Maóise mar an gceadna annsa champa, agus ré Aaron áon náomhtha an TIGHEARNA.

17 Dfoscail an talamh agus do shluig sé Dátan, agus díolnigh sé coinnhthionól Abíram.

18 Agus do faduigheadh teine iona ccomhdháil; do loisg an lasair súas na ciontuigh.

19 Do rinneadar láogh ann Hóreb, agus do adhradar don íomháigh leaghta.

20 Agus do áthruigheadar a nglóir a gcosamhlachd dhaimh noch ithios féur.

21 Do dhearmadar Día a slánaightheóir, noch do rinne neithe móra san Néigipt;

22 Ionganta a ttalamh Cham, neithe úathbhásacha ag an muir Ruáidh.

23 Agus do labhair sé dá milleadh, mun bheith gur sheas Maóise a fhear toghtha annsa mbeirn ós a choinne, diompóg a fheirge úatha, deaglo go scriosadh sé iad.

24 Agus do tharcuisnigheadar an talamh áoibhinn, níor chreideadar a bhriathar:

25 Agus do rinneadar ithiomrádh iona bpáillíunuibh, níor éisteadar re guth an TIGHEARNA.

26 Agus do thóig seision súas a lámh na naghaidh, da sgrios annsa díothramh:

27 Do sgrios a sleachda mar an cceadna a measg na gcineadhach, agus da spréaghadh annsa dúthaigh.

28 Agus do cheangladar iad féin ré Baal-peor mar an gceadna, agus dithiodar íodhbartha na marbh.

29 Agus do bhrostuigheadar chum feirge é le na ngníomhuibh: agus do bhris an phláigh a steach orra.

30 Agus déirghidh Phineas súas, agus do chuir breitheamhnas a ccrích: agus do toirmiosgadh an phláigh.

31 Agus do measadh sin dó mar fhíréuntachd ó ghinealach go ginealach go siurruighe.

32 Agus do bhrostuigheadar é mar an gceadna ag uisgeadhuibh Meribah, agus do bhí sin go hólac ag Maóise air a soisan:

33 Do bhrígh gur bhrostuigheadar a spiorad, agus gur labhair sé go neimhchéillighe lé na héil.

34 Níor mhilliodar na cineadhacha, da táobh a ttug an TIGHEARNA aithne dhóibh:

35 Acht do choimhmeasgadar iad féin leis na cineadhachaibh, agus do rinneadar a noibreacha dfoghluim.

36 Agus do adhradar dá niodhalaibh: agus do bhádar dóibhsion mar phaintéar.

37 Agus do íodhbradar a mic agus a nínghiona do dhíabhluibh,

38 Agus do dhóirteadar fuil neimhchiontach, fuil a mac agus a nínghéan, noch do íodhbradar do dhíabhluibh Chánaan: agus do bhí an talamh ar na thrnaillughadh le fuil.

39 Agus do bhádar ar na salchadh le na noibreachaibh féin, agus do chúadar re méirdreachus le na naigiontaibh féin.

40 Ar an abharsin do bhí an TIGHEARNA feargach le na dhaóimibh, agus dfúathaigh sé a oighreacht féin.

41 Agus thug sé iad a lámh na gcineadhach; agus do bhádar na ttighearnuibh ós a gcionn agá raibh fúath orra.

42 Agus bhrúigheadar a naimbde iad mar an gceadna, agus do bhádar ar na núnhlughadh fáoi na lámh.

43 Do sháor sé iad go minic; agus do bhrostuigheadar é le na ccomhairlibh; agus do hísligheadh iad ar son a gcionta.

44 Acht gidheadh do chonnairc sé an tan do bhíodh anacair orra, a nuáir do chúalaidh sé a néighmhe:

45 Agus do chuinnigh sé dhóibh a chunradh, agus do bhí aithreachus air do réir iomad a thrócaire.

46 Agus thug sé air gach áon dá rug léo iad a mbraighdionas truaighe do dhéanamh dhóibh.

47 Sáor sinn, a TIGHEARNA ar Ndía, agus crúinnigh sinn ó na cineadhachaibh, chum buidheachus do thabhairt dot ainm náomhtha, agus do chaithrémiughadh ann do mholadh.

48 Go madh beannuigh bhías an TIGHEARNA Día Israel ó shíorruigheacht go síorruigheacht: agus abraidís na daóine uile, Amen. Molaidh an TIGHEARNA.

PSALM CVII.

Modh bhreith buidheachuis do Dhía arson a fhúasculta as gach cumhgach.

MOLUIDHSI an TIGHEARNA, óir is maith é: óir mairigh a thrócaire go bráth.

2 Abraidís an dream noch dfúasgail an TIGHEARNA, noch dfúascail sé ó lámh na daóirse;

3 Agus do chruinnigh iad as na críochaibh, ó náird shoir, agus ó náird shiar, agus ó náird thuáigh, agus theas.

4 Do bhádar ar seachrán annsa bhfásach a shighe uáignidh; caitheacha áitreibhthe ní bhfiaradar.

5 Ocrach agus tartmhar, do lagaidh a nanam ionta.

6 Feachd do gháireadar chum an TIGHEARNA.

EARNNA iona nanacair, do sháor sé iad ó na gcumbhach.

7 Agus do thréoruigh sé iad a slighe dhíreach, do dhul go cathrúigh áitrighthe.

8 Admhuighdis don TIGHEARNA a thrócaire, agus a oibreacha iongantacha do chloinn na ndáoine!

9 Oír sásuidh sé an tanam tartmhar, agus lionuidh sé an tanam ocrach lé mairt.

10 An lucht so noch shuighios a ndorchadus agus a sgáile an bháis, cuibhrichthe a mbuáidbheadh agus a niaram;

11 Do bhrigh gur chathuighheadar a naghaidh thríathra Dé, agus gur tharcuis-nigheadar comhairle an té is Airde:

12 Ar a nadhbharsin thug seision a ccroidhe a nús ré buáidbheadh; do thuislighiodar, agus ní raibh fear da bhfurdachd.

13 Agus déigheadar chum an TIGHEARNA iona mbuáidbheadh, do sháor sé iad ó na gcumbhach.

14 Agus thug sé amach iad as dorchadus agus scáile an bháis, agus do bhris a ccuibhrichthe o cheile.

15 O go molaidis an TIGHEARNA air son a thrócaire, agus a oibreacha iongantacha do chloinn na ndáoine!

16 Oír do bhris sé na geatadha práis, agus do ghearr sé na barradha iarúinn o cheile.

17 Buáidhearthar amadain do bhrigh a naindlighe, agus do bhrigh a bpeacaidh.

18 Dfúthaigh a nanam a nuile bhíadh; tigid a ngar do dhoirsibh an bháis.

19 Agus do gháireadar chum an TIGHEARNA iona nanacair, ó na gcumbhach do sháor sé iad.

20 Do chuir sé a bhriathar, agus do leighis iad, agus do thárthuigh iad ó na milleadh.

21 Admhuighdis don TIGHEARNA arson a thrócaire, agus a oibreacha iongantacha do chloinn na ndáoine!

22 Agus íodhbraidis íodhbhartha molta, agus foillsighidís a oibreacha lé luathgháire.

23 An lucht théid síos chum na fairge a lunguibh, noch do ní a nobair a nuisgeadhuibh móra;

24 Do chíd oibreacha an TIGHEARNA, agus a ionganta anna naigéan.

25 Oír aithnighionn seision, agus seas-fuidh gáoth anfadhach, agus tóigfe súas a thonna sin.

26 Rachaid súas go nuige neamh, rachaid síos gus a naigéan: leaghaidh a nanam tre bhúaidbheadh.

27 Iompoghd chuige is úadha, agus tuismidhid nuar fhear meisge, agus ataid ag críoch an égnadh.

28 Ansin gáirid chum an TIGHEARNA

ann a nanacair, agus do bhéaruidh amach iad ó na gcumbhach.

29 Tráothfuidh an tanfadh a cciunas, agus béid a ttonna sin na comhnuighe.

30 Agus héid luathgháireach do bhrigh go mbéid siad súaimhneach; agus tréorochuidh iad go cúan a ttoile.

31 Admhuighdis don TIGHEARNA a oineach, agus a oibreacha iongantacha do chloinn na ndáoine!

32 Agus móruighedís é a gcoimhthionól na ndáoine, agus a nionad súighe na sinn-sior molaidís é.

33 Iompóighe sé aibhne a mbáinsidh, agus toibreacha uisge a dtalamh tttartmhar;

34 Fearann tórtach a ngorta, ar son corbaidh an luchta noch áitrightios ann.

35 Iompóighe sé fásach a loch uisge, agus fearann tirim a ttoibríbh fíoruisege.

36 Agus cuiridh na hocraigh na ccomhnuighe annsin, go nullmhuighid cathair chum áitreibhthe;

37 Agus go cccuirid machaireadha, agus go ndéanaid fíneamhna, agus do bhéaraid toradh bisigh.

38 Beinneochuidh sé iad mar an gceadna, agus méideochaidh go mór; agus ní laighdeochaidh sé a neallach.

39 Agus a rís, laghduighear iad agus do bhearthar a nús iad le sarúghadh, le holc, agus le doilghios.

40 Dóirtigh sé tarcuisie air phriom-suighibh, agus do bheir orra bheith air seachrán annsa bhfásach, mar nach bhfuil slighe ar bith.

41 Agus tóigfe sé súas an bocht ó aindeise, agus do ní sé tuinnteara dhó mar thréud.

42 Do chíf an fíreun sin, agus bíaidh luathgháireach: agus druidfe a nuile éagiceart a bhéul.

43 Cía atá críonna, agus bheirios na neithes do dá aire, agus tuigfidh siad cinéul grádhach an TIGHEARNA.

PSALM CVIII.

Tug gealladh Dé tuille meisneach agus neart do Dháibhi.

Caintic agus Psalm Dháibhi.

ATA mo chroidhe ollamh, a Dhé; canfad agus bhearad psalm eadhon rem ghlóir.

2 Múscaill, a chláirseach agus a shitim: músisceoluidh *misí* ar maidin.

3 Molfa mé thú, a measg na ndáoine, a THIGHEARNA: canfad salm dhuitsí a measg na gcineadhach.

4 Oír is mór do thrócaire ós cionn na neamh: agus thfírinne go nuige na spéirighe.

5 Bí ar hárdughadh, ós cionn na neamh

a Dhé: agus ós cionn na talmhan uile do ghlóir;

6 Chum go sáorthaóí háos grádla: sáor le do láimh dheis, agus freagair mé.

7 Do labhair Dia iona náomhthachd; do dhéanad lúathgháire, roinnfid Sechem, agus toimheosad gleann Sucot.

8 Is liomsa Gilead, agus is leam Manasseh; agus is é Ephraim mar an gceadna neart mo chinn; is é Iúdah do bheir mo dhlightheadh úad;h;

9 Moab mo phota ionnlaith; teilgfíod mo bhróg tar Edom; agus do dhéanad caitbéim ós cionn Phalestina.

10 Cía bhéaras mé go cathraigh an dídín? cía thréorochus mé go Hédom?

11 *Nach déana tusa, a Dhe, noch do theilg náit siun?* agus nach racha tú amach, a Dhé, lé ar slúaghaibh?

12 Tabhair cabhair dhúinn ó bhuáidh-readh: óir is díomhaóin furtachd an duine.

13 A Ndia do dheanam gaisge: agus sailteoruidh seision síos ar naimhde.

PSALM CIX.

Tairghir ar scrios a namhad nimhneach, mur scáthan ar Iúdas.

Don phrimhfhear ceóil, Psalm Dháibhi.

O A Dhé mo mholta, ná bí ad thocht;

2 Oir atá béul a nurchóidigh agus béul na gangaide foscuilte am aghaidh: labhruid siad am aghaidh le teangaidh bhréagach.

3 Agus ré briathraibhí fúathmhara do ghabhadar am thinnchioll mar an gceadna; agus cathuighid am aghaidh gan adhbhar.

4 Ar son mo ghrádha atáid na neascáirde agam: agus *misi* ag urnaigh.

5 Agus do thoirbhriodar dhaimh olc a naghaidh maitheasa, agus fúath ar son mo ghrádha.

6 Suighidhse an ciontach ós a chionn: agus seasadh Sátan air a láimh dheis.

7 A nuáir bheirthior breath air, damnuighthear é: agus iompoighthear a urnaigh a bpeacadh.

8 Go madh gann a laéthe, agus gabhadh duine oile a oifig.

9 Bíodh a chlann na ndílleachdaibh, agus a bbean na baintreabhaigh.

10 Agus biodh a chlann ar seachrán do ghnáth, agus ag iarraidh déirce: agus farruid mar an gceadna as a náitibh náigneacha.

11 Glacadh fear na bhfiach an mhéid atá aige; agus creachaidís coigcrichidh a sháothar.

12 Ná bíodh ann duine do shínfeadh

oineach chuige: agus na bíodh áon do thaisbeanadh trócaire dá chloinn gan athair.

13 Géarrthar a shliocht úad; agus a ngingealach oile scriostar amach a ainm.

14 Bíodh peacuidhe a aithreadh ar cuimhne ag an Ttighearna; agus ná scriostar amach cionta a mhathar.

15 Bídís do lathair an Tighearna do ghnáth, go ngearra sé amach a ccuimhne don talamh.

16 Do bhrígh nár chuimhnigh sé cinéul dfoillsiughadh, achd go ndéarna ainleamhuin air an duine bochd mbúaidheartha, ionnus go muirfeadh sé an duine tuirseach a ccroidhe.

17 Mar do ghradhuigh sé easgaine, agus tigeadh sí air: mar nach raibh dóil aige a mbeannughadh, bíodh sin a bhfad úad.

18 Mar déaduigh sé é féin le heasgaine mar a chulaidh, imthigheadh sin mar uisge a steach iona mheadhón, agus mar ola ann a chnamhuibh.

19 Bíodh sin aige mar a néadach lé a bhfolnigheann é féin, agus mar chríos lé a ccriosluigheann é féin do ghnáth.

20 Go má hé so luáidheacht measccarrad ón Tighearna, agus na druinge noch labhrus olc a naghaidh manma.

21 Acht tusa a Dhia mo Thighearna, oibrigh leamsa ar son hanma: do bhrígh gur maith do throcaire, sáor mé.

22 Oir is buáidheartha easbhuidheach mé, agus atá mo chroidhe créachdnuighthe ionann a stigh.

23 Atáim ar nimtheacht mar an scáile an tan chláonas: atáim ar mo chrothadh as mar an lócast.

24 Atáid mo ghlúine lag tre throsgad; agus atá mfeóil trúagh gan mhéathus.

25 Agus atáim am scanail doibhsion: a nuáir do chíd mé croithid a gceann.

26 Tárthaigh mé, a Thighearna mo Dhia: sáor mé do réir do thrócaire.

27 Ionnus go mbía a fhios aca gur bí so do lámhsa; gur tusa, a Thighearna, do rinne é.

28 Mailluighdísion, achd beannuighsi: a nuáir éirgidh, claóidhtior iad; acht déanadh do sheirbhíseachsa lúathgháire.

29 Eadnuighthear measccáirde lé náire, agus foluighdis iad féin re cláois, mar budh le falluing.

30 Molfá mé an Tighearna le m bhéul go mór; agus a measg iomad daóine mholfas me é.

31 Oir seasfuidh sé ar láimh dheis a nuireasbhuidh, dá shóradh úathasan noch do dhaimneochadh a anam.

PSALM CX.

Righeachd, 4 sagartacht Chríost, 5 lé buáidh a cheasaidh.

Psalm Dháibhi.

A DUBHAIRT an TIGHEARNA lem Thighearna, Suidhsi air mo láimh dheis, go ndéarna mé do cosstól dot naimhdebh.

2 Cuirfe an TIGHEARNA slat do neirt amach as Sion: déan úachtaranachd a meadhon do námhad.

3 Bíad do dhaóine ro fhomhar a ló do chumhachda, a sgeimh náomhthachda ó bhroinn na maidne: bíaidh agadsa drúcht hoige.

4 Do mhionnuigh an TIGHEARNA, agus ní bía aithreachus air, *Is* sagart thusa go síorruidhe do réir nird Mhelchisedec.

5 An TIGHEARNA air do láimh dheis loitfidh sé ríghthe a ló a fheirge.

6 Do dhéana se breitheamhnus a measg na gcineadhach, ag líonadh a nuile áite le córpuibh marbha; ag lot na cceann ós cionn tíre móire.

7 Iobhuidh sé deoch as a tsruth air an ród: ar a nadhbharsin tóigfe sé súas an ceann.

PSALM CXI.

Admhail thiodhlaicthe Spioradalta, a nam caitheamh a nuáin cháisg.

MOLAIDH an TIGHEARNA. Molfa misi an TIGHEARNA rém chroidhe iomláin, a ccomhdháil na ndíreach, agus annsa ccoimhthional.

2 Is adhbhal oibreacha an TIGHEARNA, ar na ttaisbeanadh do nuile dhuine, agá bhfuil dúil ionnta.

3 Is glóir agus *is* dathamhlachd a obair: agus seasuidh a fhíréantacht choidhche.

4 Do chuir sé a oibreacha iongantacha air cuimhne: *atá* an TIGHEARNA grásamhuil agus lán do thrúaighe.

5 Thug sé biadh don lucht ar a bhfuil a eagla: cuimhneóidh sé a chonnradh go bráth.

6 Do thaisbéin sé cumhachta a oibreach dá dhaóinibh, do thabhairt oighreachda na ngeinteadh dhóibh.

7 Fírinne agus breitheamhnus a síad oibreacha a lámh; *atáid* a aitheanta uile coinghiollach.

8 *Atáid* ar na suighingbhadh go bráth, ullamh a bhfírinne agus a cceart.

9 Do chuir sé fúasgladh chum a dhaóine: daithin sé go síorruidhe a chonnradh: *is* náomhtha agus onórach a ainm.

10 Asé engla Dé tosach na heagna: *is* maith an tuigse *atá* acasan uile do ní a aitheanta: mairigh a mholadh go bráth.

PSALM CXII.

Is le duine diagha a chuid do mhaith na béuthasa, agus don aithbheatha; ge go mbia tnu ag drochdhaoinibh ris.

MOLAIDH an TIGHEARNA. *Is* beannuighe an duine air a bhfuil eagla an TIGHEARNA, agá bhfuil dúil iona aitheantaibh go ro mhór.

2 Budh cumhachtach air an ttalamh a shliocht: bíaidh ginealach a nfréin beannuigh.

3 *Atá* saidhbhbrios agus maóin iona thigh: agus seasuidh a fhíréantacht go bráth.

4 Eirghidh solus don droing dhírig san dorchadas: don ghrásamhuil, don trócaireach, agus do nfréan.

5 *Atá* an duine maith grásamhuil, agus áirleachtach: ceannsochaidh sé a bhriathra le breitheamhnus.

6 Oir ní corochthar é choidhche: bíaidh an fíréan a gcumhne síorruidhe.

7 Ní bhíaidh eagla air roimhe dhroichscéuluibh: *atá* a chroidhe diongmhalta, ag cur a dhóthchuis san TIGHEARNA.

8 *Atá* a chroidhe diongmhála, ní bhíaidh eagla air, nó go blúfacaídh a mhian ar lucht a bhuaidhearta.

9 Do spréidh sé, thug sé do na bocht-aibh; mairigh a fhíréantacht go síorruidhe; bíaidh a adharc ar na hárdughadh le glóir.

10 Chífe an peacach *sin*, agus bíaidh fearg air; do dhéana sé díosgán ré na fhiacluibh, agus leighfe sé: meithfé mian an pheacaidh.

PSALM CXIII.

Togbhuidh Dia an bocht, agus bheir clann do nuimrid.

MOLUIDH an TIGHEARNA. Moluidh, a sheirbhiseacha an TIGHEARNA, moluidh ainm an TIGHEARNA.

2 Bíaidh ainm an TIGHEARNA beannuigh ó nuáirsi agus go bráth.

3 O éirge na gréine gus a dul faói bíodh ainm an TIGHEARNA molta.

4 Is árd ós cionn a nuile chineadhach an TIGHEARNA, ós cionn na neamh *atá* a ghlóir.

5 Cía *atá* cosmhail re ar TIGHEARNA Día, noch árdúigheas é féin a náitreabh.

6 Noch umhlúighios é féin díléachuinn annsa neamhuibh, agus annsa talamh!

7 Noch thógbhus súas an bocht as an luáithreadh, árdúighios an tuireasbhach ó náoiléach;

8 Chum a shuighthe a bhfochair phrionnsuidhe, a bhfochair phrionnsuidhe a phobail.

9 Noch do bheir air mhnaói aimrid

Urram ó a nuile ní do Dhú.

PSALM.

Gradh Dhaibhi air mhaitheas Dé.

áitreabh san tigh, na mathair lúathgháirigh
chloinne. Moludhse an TIGHEARNA.

PSALM CXIV.

Slighe reidh na Nisráelach as Egipt.

ANN tan do chuaidh Israel amach ón
Néigipt, tigh Iácob ó na dáoinibh
bárbartha;

2 Do bhí a náomhthachd ann Iúdah, a
Nisrael a thighearnas.

3 Do choinnairc an mhuir sin, agus
do theith: diompóigh sruth Iordan, air
a bais?

4 Do lingeadar na sléibhte amhail
reitheadh, na cnóic mar óga an tréada.

5 Cred ba ciontachleachd, ó a mhuir as
ar theith tú? thusa a Iordan, as ar fhuil tú
ar bais?

6 Sibhsi a shléibhte, *as ar lingeachair*
amhail reitheadh; sibhsi a chnoca, mar
óga an tréada?

7 Criothnaigh thusa, a thalamh, a
lathair an TIGHEARNA, a lathair Dé Iácob;

8 Noch ionspóigheas an charrac a
lóchán uisge, an chloichtheime a ttiobraid
uisgeadh.

PSALM CXV.

*Dee na nccineadhach gan aithne gan
fhóghnu.*

NI dúinne, a THIGHEARNA. ní d'inne,
acht dot ainm féin tabhair glóir, ar
son do thrócaire, agus thírime.

2 Cred fa narbeoraidís la gente, Cáit a
nois a bhfuil a Ndaí?

3 Acht *atú* ar Ndaíne annsna neamh-
uibh: a nuile ní dob áill leis do rinne sé.

4 Is argíod agus ór a níomháighe, na
obair láimhe duine.

5 *Atá* béul aca, agus ní labhruid: *atáid*
súile aca, agus ní thaidid siad:

6 *Atáid* chlúasa aca, agus ní chluinid:
atá srón aca, agus ní bholtnuighid.

7 *Atáid* lámha aca, agus ní mhoth-
uighid: *atáid* cosa aca, agus ní shiubhluid:
ní labhruid siad le na scórnuigh.

8 Is cosmhúil riu an lucht do ní iad; a
nuile duine chuirios a dhóigh ionta.

9 O Israel, cuirsi do dhóigh annsa
TIGHEARNA: is eision a bhféar tárthala
agus a sgiath.

10 O a thigh Aaron, cuiridhsí bhur
ndóigh annsa TIGHEARNA: is eision a
bhféar tárthala agus a sgiath.

11 Sibhsí noch air a bhfuil eagla an
TIGHEARNA, cuiridhsí bhur ndóigh annsa
TIGHEARNA: is eision a bhféar tárthala
agus a sgiath.

12 An TIGHEARNA noch do chuimhnidhsí
sinn beinneochuidh se *sinn*; beinneoch-
uidh sé tigh Israel; beinneochuidh sé tigh
Aaron.

13 Beinneochuidh sé an lucht air a
bhfuil eagla an TIGHEARNA, an beag *maille*
ris an mór.

14 Méideocha an TIGHEARNA sibh ní sa
mhó agus ní sa mhó sibh féin agus bhur
cclann.

15 Is beannuigh sibh ón TIGHEARNA
noch do rinne neamh agus talamh.

16 Is leis an TIGHEARNA, neamh, na
neamha: agus thug sé an talamh do chloinn
na ndáoiné.

17 Ní mholuid na mairbh an TIGH-
EARNA, nó an lucht théid síos a nuáignios.

18 Acht beinneochaimne an TIGHEARNA
ó náirsí súas agus go bráth. Moluidhsí
an TIGHEARNA.

PSALM CXVI.

*Is ceangal ar ghradh agus ar mhóidibh
umhlachd do thubháirt, meud chúram
Dhe dha naomhaibh.*

IS ionmhúin liom an TIGHEARNA, do
I bhrígh go ccluin sé mo ghuth ann
mathechuingibh.

2 Do bhrígh gur chláon sé a éisdeachd
chugam, ar anabharsin gairfe mé *air* ar
feadh mo bheatha.

3 Do iadhadar doilghiosa an bháis am
thimchioll, agus fúaradar fórlunn ifrin
mé: amhgar agus dobhron do iuar mé.

4 Agus do ghair mé ar ainm an TIGH-
EARNA; A THIGHEARNA gúdhim thú,
sáor manam.

5 Is grásamhuil an TIGHEARNA, agus
is firéunta; agus *atá* ar Ndaíne lan do
thruáighe.

6 Cumhduigh an TIGHEARNA na dáoiné
simplighe: do hisligheadh mé, agus do
sháor sé mé.

7 Iompóigh ó manam, chum do shuáimh-
neasa; óir do frith an TIGHEARNA go
tíodhlaitheach ort.

8 Do bhrígh gur sháor tú manam ó
bhás, mo shúile ó dhéaruibh, mo chos ó
sciorradh.

9 Siobholad ar maghaidh ós coinne an
TIGHEARNA a talamh na mbéo.

10 Do chreid mé, uime sin do labhair
mé: do bhí mé buáidhearta go hambahór.

11 A dubhras ann mo dheithnios, *Atá*
a nuile dhúine bréagach.

12 Cred *an tuáidheachd* do bhéaras mé
don TIGHEARNA ar son a thabhartas
damh?

13 Géabha me cupán an tslánuighthe,
agus goirtead air ainm an TIGHEARNA.

14 Comhlionfa mé mo mhóide don
TIGHEARNA anois ós coinne a dháoiné uile.

15 Is mórluáigh a bhfiaghnúise an
TIGHEARNA bás a náomh.

16 A THIGHEARNA, go deimhin is mé
do sheirbhíseach; is mé do sheirbhíseach,

agus mac hinnilte: do sgáoil tú mo chúibhrigthe.

17 Is dúitsi do dhéana mé iodhbhartha an mholta, agus air ainm an TIGHEARNA ghoiríos mé.

18 Diolfa mé mo mhóide ris an TIGHEARNA anois ós coinne a phobail uile,

19 A ccúirtibh thighe an TIGHEARNA, ann do mheadhónsa, a Ierusalem. Moluidh an TIGHEARNA.

PSALM CXVII.

Gairm na ccineadhach, chum Día dón-órughadh.

MOLUIDH an TIGHEARNA, sibhsi a chineadhacha uile: moluidh é, sibhsi a uile dhaóine.

2 Oir is cumhachdach a thrócaire oruinn: agus atá firinne an TIGHEARNA go bráth. Moluidh an TIGHEARNA.

PSALM CXVIII.

Fascadh Dé bunaitheach, agus a thoirbheartas iongantach.

MOLUIDH an TIGHEARNA; oir is maith é: oir atá a thrócaire go síorruidhe.

2 Abradh Israel a nois, go bhfuil a thrócaire go síorruidhe.

3 Abradh a nois tigh Aaron, go bhfuil a thrócaire go síorruidhe.

4 Abraidis an dream ler beagal an TIGHEARNA, go bhfuil a thrócaire go síorruidhe.

5 Am anacair do ghair mé air an TIGHEARNA; agus do fhreagair an TIGHEARNA, agus do chuir a réiteach mé.

6 Atá an TIGHEARNA ar mo shonsa; ní bhiaidh eagla orum: cred dhéanas duine ríom?

7 Atá an TIGHEARNA ar mo shonsa a measc lucht infurtachda: agus do chise mé nó mhian air an lucht fhúathuighios mé.

8 Is fearr dóigh do chur annsa TIGHEARNA ná dóigh do chur a nduine.

9 Is fearr dóigh do chur annsa TIGHEARNA ná dóigh do chur a bprionsaduibh.

10 Do chruinnigheadar a nuile chineadh am thimchioll: a nainm an TIGHEARNA géarrfad diom iad.

11 Thangadar am thimchioll; go deimhin, thangadar fa ccúirt am thimchioll; a nainm an TIGHEARNA fós gearrfad diom iad.

12 Thangadar mar bheachaibh am thimchioll; atáid ar na mýchadh mar theine na ndroighean: oir a nainm an TIGHEARNA gearrfad diom iad.

13 Ló sháith tú chugam go neartmhar iondus go tuitim: acht ba hé an TIGHEARNA infear furtachda.

14 Isé an TIGHEARNA mo heart agus mo chaintic, agus atá dhamhsa na shlánughadh.

15 Atá guth an gháirdeachus agus an tslánaighthe a tightheibh na bhfireun: do ní lámh dheas an TIGHEARNA gaisge.

16 Atá lámh dheas an TIGHEARNA ar na hárdughadh: do ní lámh dheas an TIGHEARNA cródhacht.

17 Ní bhfuighiod bás, acht mairfidh, agus foillseochad oibreacha an TIGHEARNA.

18 Do smachtuigh an TIGHEARNA mé go mór: acht níor thoirbhir sé don bhás mé.

19 Fosgluidh dhamhsa geatuigh na fir-éantachda: rachad a steach ionta, agus inolfad an TIGHEARNA:

20 Isé so geata an TIGHEARNA, rachaid na fireun a steach ann.

21 Molfad thú; do bhrigh go gcualaidh tú mé, agus go rabhuis damh mar shlánughadh.

22 An chloch do dhúltadar na saóir sí atá ar ndéanamh na ceann san gcúaine.

23 On TIGHEARNA do bhí so; agus is iongantach é ann ar súilbhne.

24 Isé so an lá do rinne an TIGHEARNA; bíom luathgháireach agus déanam gáirdeachus ann.

25 Anois, athchuinghim thú, a THIGHEARNA tarthaidh: athchuinghim thú, a THIGHEARNA, soirbhgh anois.

26 Is beannuigh an té thig a nainm an TIGHEARNA; beannuighnaoid sibh ó thigh an TIGHEARNA.

27 Isé Día an TIGHEARNA, agus thug sé solus dúinne: ceanglaigh a niodhbairt ré téuduibh, do chorruibh na haltóra.

28 Is tú mo Dhía, agus molfad thú: is tú mo Dhía, agus áirdeochad thú.

29 Moluidh an TIGHEARNA; oir is maith é: oir atá a thrócaire go bráth.

PSALM CXIX.

Millseachd agus tarbhu bhriathar Dé, agus onóir na droinge do leanus é.

ALEPH.

IS beannuigh an drong atá iomlan a slighe, noch shiubhlas a ndligheadh an TIGHEARNA.

2 Beannaigh an lucht choimhéadas a fhiadhnúiseadha, iarras é lé croidhe iomlán.

3 Mar an gcéadna ní dhéanaid éan olc: siubhladh iona shligheibh:

4 Daithin tú haitheanta do chongmháil go grionghalach.

5 O nach bhfuilid mo shlighe ar na ndriughad chum do reachta do choimhead!

6 Ainsin ní bhia náire orum, a nuair fhéuchfad dot aitheantaibhse uile.

7 Molfad thusa lé dioghruis croidhe, an tan do dhéanad breitheamhnus thfíreantachta dfoghluim.

8 Coimhéadfad do reachta : ó na tréig mé go hiomlán.

BETH.

9 Cred ré nglanfa duine óg a shlighe ? ré bheith aireach do réir do bhréithresi.

10 Re mo chroidhe iomlán do lorguir mé thú : ná cuir air seachrán ód aitheantaibh mé.

11 Ann mo chroidhe dfoluigh mé do, bhriathra, ionnus nach bpeacuighinn ad aghaidh.

12 *Is* beannuigh thú, a THIGHEARNA : teagaisg dhiamh do reachta.

13 Re mo phuisínibh do chomháir mé breitheamhnus do bhéil uile.

14 Do gháirdighios a slighe thfiadhnuseadh, *mar budh* ann a nuile shaidhbhrios.

15 Do dhéanad smúaineadh ann haithcantaibh, agus féuchfad go géar air do shlighthibh.

16 Glacfad áoibhneas ann do reachtaibh : ní dhearmodfad do bhriathra.

GIMEL.

17 Cúitigh lé do sheirbhíseach, go mairigh mé, agus coimhéadfad do bhriathra.

18 Fosgail mo shúile, agus do chífid neithe iongantacha as do dhlighthibh.

19 *Is* coigriche mé air an tialamh : ná foluigh haitheanta orum.

20 Atá manam ag briseadh ré mian chum do bhréitheamhnus gach uile náir.

21 Do imdhearg tú an tuáibhreach *atáid* malluigh, *noch* do ní seachrán ód aitheantaibhsi.

22 Athruidh náimsi scannail agus tarcuise ; óir do choimhead mé thfiadhnuseadh.

23 Do shuigheadar fós prionnsuighe do labhradar am aghaidh : do dhéana do sheirbhíseach stuidéar ad dhlighthibh.

24 Fós is íad thfiadhnuseadh máoibhneas, daoine mo chomhairle.

DALETH.

25 Leanaidh manam don luáithreadh : béoghuidh mé do réir do bhréithre.

26 Do combáirimh mé a rís mo shlighe, agus do chúala tú mé : teagaisg do reachta dhiamh.

27 Tabhair orum slighe haitheanta do thuigsin : agus do dhéanad smúaineadh ad oibreacha iongantacha.

28 Atá manam ag síleadh le doilghios : neartuigh mé do réir do bhréithre.

29 Athruigh uáinn slighe na neimhshírinne : agus áontuigh go grásanhuil dhiamh do dhligheadh.

30 Do thogh mé slighe na sírinne : do chuir mé do bhréitheamhnus ós mo choinne.

31 Do ghreamuigh mé dot fhiaghnusibh : a THIGHEARNA, ná náirigh mé.

32 Rithfid do slighthibh haitheanta, mar fhairseongair mo chroidhe.

HE.

33 Teagaisg dhiamh, a THIGHEARNA, slighe do reachta ; coimhéadfad *i go nuige* a nfhoirchionn,

34 Tabhair tuigse dhiamh, agus coimheadfad do dhlighe ; agus coimhlíonfad é le mo chroidhe iomlán.

35 Tabhair oram siubhal a ccasán haithcantaigh ; óir is annsin atá mo dhúil.

36 Cláon mo chroidhe chum thfiaghnuseadh, agus ní chum sainte.

37 Tabhair air mo shúilibh gabháil seacha ó dhíomhaoineas dfaicsin ; béoghuidh mé ann do shlighe.

38 Dainguidh do bhriathar dot sheirbhíseach, air a bhfuil heagla.

39 Iompoigh uáim mo scannail noch is eaguil liom : óir is maith do bhréitheamhnus.

40 Féuch, do bhí fonn agam ann haithcantaibh : béoghaidh mé ann thfíreantacht.

VAU.

41 Tigdís fós do thrócaireadha chugamsa, a THIGHEARNA, do shlánughadh, do réir do bhréithre.

42 Agus fregeóra mé focal dfhior mo choirighthe : óir atá mo dhóigh ann do bhréithir.

43 Agus ná beir as mo bhéul focal na sírinne go hiomlán ; óir do fheith mé air do bhréitheamhnusaibhsi.

44 Agus coimhéadfad do dhligheadh a ccomhnuighe go brath agus choidhche.

45 Agus siubholad go fairsing : óir do lorgair mé haitheanta.

46 Agus laibheorad air thfiadhnusighibhsi a lathair ríogh fós, agus ní bhiaidh náire orum.

47 Agus bíaidh dúil agam féin ann haitheantaibh, noch do ghrádhuih mé.

48 Agus tóigfid súas mo lámha fós chum haitheanta, noch do ghrádhuih mé ; agus do dhéanad smúaineadh ann do reachtaibh.

SAIN.

49 Cuimhnigh an bhriathar dot sheirbhíseach, noch ar a ttugais orum mo dhóthchús do chur.

50 *Isé* so infurtacht ann manacair : óir do bhéoghaidh do bhriathar mé.

51 Do tharcuisnigheadar na huáibhrigh mé go hainmheasardha : ód dhligheadh níor chláu mé.

52 Do chuimhnigh mé do bhreitheamhnais ón tseanaimsir, a THIGHEARNA; agus do mheisnigh mé mé féin.

53 Do ghabh an t-uathibhas greim dhíom ar son na gciontach noch do thréig do reacht.

54 Do bhádar do reachta na gcainticibh agam a tigh moilithrighe.

55 Do chuimhnighios hainm, san noidhche, a THIGHEARNA, agus coimhéadsad do dhlightheadh.

56 Fuáir mé so, do bhrígh gur choimhlíon mé do dhlightheadh.

CHETH.

57 *Is tusa* mo chomhroinn, a THIGHEARNA: do gheall mé do bhriathar do choimhlíonadh.

58 Do ghuidh mé haghaidh rém uile chroidhe: déan thrócaire orum do réir do bhréithre.

59 Do mheas mé mo shlighthe, agus do iompóigh mé mo chosa chum thfiaghnuiseadha.

60 Do rinne mé deithfir, agus ní dhéarnas faillighe haithéanta do choimhhead.

61 Do shladadar slúagh na gciontach mé: níor dhearmaid mé do dhlightheadh.

62 Annsa meadhon oidhche éireochad dot mholadh do bhrígh breitheamhnus thfíréantachta.

63 Atáim am chompánach ag gach aon ar a bhfuil heagla, agus do lucht coimhéada haitheanta.

64 A THIGHEARNA, atá an talamh líonta dot thrócaire: teagaisg do reachda dhamh.

TETH.

65 Do rinne tú go maith led shearbhfhoghantuigh, a THIGHEARNA, do réir do bhréithre.

66 Teagaisg dhamh tuigse mhaith agus éolus: óir do chreid mé haithéanta.

67 Suil do bhuáidhreadh mé, do chuáidh mé ar seachrán: a nois coimhéaduim do bhríathra.

68 *Is* maith thú, agus do ní tú maith; teagaisg do reachda dhamh.

69 Do chumadar na huáibhrigh bréag am aghaidh: ré croidhe iomlán coimhéadfa mé haithéanta.

70 Atá a gcroidhe ramhar mar mheathus; atá mo dhúil ann do dhlightheadh.

71 *Is* maith dhamhsa gur buáidhreadh mé; ionnus go ndéan do reachtasa fhoghlaim.

72 *Is* féarr dhamh dhlightheadh do bhéil ná na mílte dór agus daingod.

IOD.

73 Do rinneadar do lámha mé agus

do chumadar mé: tabhair tuigse dhamh, agus do dhéan haithéanta dfoghlaim.

74 An dream ar a bhfuil heagla béid luathgháireach a nuáir do chífid mé; óir do bhí mo dhóigh ann thfocal.

75 As aithne dhamh, a THIGHEARNA, go *bhfuilid* do bhreitheamhnus ceart, agus gur a bhfirinne do ghortuigh tú mé.

76 Bíodh, guidhim thú, do thrócaire dom mheisniughadh, do réir thfocail dot sheirbhíeach.

77 Tigeadh do thrócaire chineulta chugam, ionnus go mairfinn: óir isé do dhlightheadh mo dhúil.

78 Cláoidhtear na huáibhrigh; óir do rinneadar olc orum gan adhbhar: do dhéan smuáineadh ann haithéantaibhsi.

79 Iompoighthead chugamsa an drong air a bhfuil heaglasa, agus dar baithne thfiaghnuiseadha.

80 Bíodh mo chroidhe dìongmhálta ann do reachtaibh; ionnus nach cclaóidhfighear mé.

CAPIL.

81 Atá manam ag meirtniughadh chum do shlánuighthe: do bhí mo dhóthchus ann do bhréithir.

82 Faillighid mo shúile tre do bhréithir, ag rádh, Cá huair dó bhéarair furtachd dhamh?

83 Bíodh gur ba cosmbuil mé re buidéul annsa deatnigh; níor dhearmaid mé do reachdasa.

84 Cá líon láethe do sheirbhísigh? cá huair bhéarair breitheamhnus a naghaidh na droinge ainleas mé?

85 Do thochladar na huáibhrigh puill am choinne, noch nach *raibh* do réir do dhlighesi.

86 *Atáid* haithéantasa uile fírinneach: ainleand mé go héagcóir; cuidighsi liom.

87 *Is* beag nar chnaóidheadar mé air an ttalamh; níor thréig mé haithéantasa.

88 Béoghuidh mé do réir do thrócaire; agus coimhéadfa mé breitheamhnus do bhéil.

LAMED.

89 Go síorruidhe, a THIGHEARNA, atá do bhríathar ar na dhaingniughadh annsna neamhuibh.

90 Go ginealach agus go ginealach atá thfirinne: do dhaingnigh tú an talamh, agus searaidh sé.

91 Do réir hórduighthe seasuid a niugh: óir *is* seirbhísigh dheit iad uile.

92 Muna bheith gur bé do dhlightheadh mo ro thaitneamh, annsin do mheithfinn ann mo bhuáidhreadh.

93 Ní dhearmodfad go bráth haithéantasa: óir is léosin do bhéoghuidh tú mé.

94 Is leatsa mé, tárthuigh mé; óir diarr mé haitheanta.

95 Do bhí an ciontach ag brath orun chum mo mhillte: measfa mé thfiadhnúiseadha.

96 Do nuile iomláine do chonnaire mé criochmughadh: *acht atá* haithnesi ro fairsinge.

MEM.

97 Cionnus ghrádhuihim do dhligheadh! is é mo smuáineadh é air feadh an laoi.

98 Do dhéana tú misi críonna ós cionn mo námhad red aitheantaibh: óir *atáid* agam a ccomhnuighe.

99 Tuigim ós cionn mo lucht teagaisg uile: oir is iad thfiaghnúiseadh mo smuáineadh.

100 Tuigim níos mó ná na sinnsir, do bhrígh gur choinhéad mé haiteantasa.

101 Do chonnuimh mé mo chos ó nuile dhroichshlighe, iondus go ccoinhéadfuinn thfocal.

102 Od bhreitheamhnusaibh níor dhealúigh mé: óir do theagaisg tú mé.

103 Cred é millse do ráidhte dom charbad! *ní is milli* ná mil dom bhéul!

104 Od aitheantaibh fuair mé tuigse: uimesin fuathuighim uile shlighe na neimhfhirinne.

NUN.

105 As íochrann dom chosaibh do bhriathar, agus solus dom chasánaibh.

106 Thug mé mo mhianna, agus ccoinhionfad sin, breitheamhnúis thfíréantachda do chomball.

107 Do bhí mé ar mo bhuáidbheadh go hionarcach: béoghaidh mé, a *Tuighearna*: do réir thfocail.

108 Gabh uáin, íodhbhartha sochroidheacha mo bhéil, guidhim tithi, a *Tuighearna*, agus teagaisg dhamh do bhreitheamhnúis.

109 *Atá* manam ann mo láimh do ghnáth: acht níor dheanmuid mé do dhligheadhsa.

110 Do chuireadar na peacaidh paintear am chomne: gidheadh ní dheachus ar seachrán ód aitheantaibhsi.

111 Do ghlac mé mar oighreacht thfiadhnúise go bráth: óir is solas dom chroidhe iad.

112 Do chláon mé mo chroidhe chum do reachta do dhéanamh go bráth.

SAMECH.

113 Fuathuighim smuáintighthe *díomhaioine*: acht grádhuihim do dhligheadhsa.

114 Is tusa m'obad felaighthe agus mo sciath: do bhí mo dhóigh ann thfocal.

115 Imthighidh uáim, sibhsi a lucht déanta uile: agus ccoinhéadfad aitheanta mo Dbé.

116 Connainh súas mé do réir do bhréithre, agus mairte me: agus ná náirigh mé fáim dhóthchus.

117 Connuimh súas mé, agus bíaidh mé a ndídean: agus bíaidh mo dhúil ann do reachdaibh do ghnáth.

118 Do shaltair tú síos an mhéid do chuádh a muga ód reachdaibh: óir is neimhfhirinne an gangaid.

119 Teilgir uáit mar shalchar a bhfuil do pheacachaibh air an tialamh: ar a nadhbharsin grádhuihim thfiadhnúiseadha.

120 Criothuaidh maseoil ré heaglasa; agus atá fáimhan do bhreitheamhnúis orum,

AIN.

121 Do rinne mé ceart agus breitheamhnúis: ná toirbhir mé do luchd mo sháruighthe.

122 Bí a nurrughus air do sheirbhíseach chum maithéasa: ná léig do uáibhreach mo sháruighadh.

123 Meathaid mo shúile ag feithiomh air do shlánuighadh, agus air fhocal thfíréantachta.

124 Déan red sheirbhíseach do réir do thrócaire, agus mínin dhamh do reachta.

125 Is misi do sheirbhíseach; tabhair tuigse dhamh, agus bíaidh éolus air thfiadhnúisibh agam.

126 Is mithídh, a dhéanamh, a *Tuighearna*: do chuireadar do dhligheadh ar neimhní.

127 Uime sin is ionmhuin liom haith-eanta ós cionn óir; agus ós cionn óir fhíorghlain.

128 Uimesin measuim haiteantasa uile ceart; fuathuighim uile shlighe na neimhfirinne.

PE.

129 *Atáid* thfiaghnúiseadh ro iongantach: uime sin ccoinhéadui h manam iad.

130 Do bheir dul a steach do bhriathar solus; ag tabhairt tuigse don tsimplighe.

131 Dfoscail mé mo bhéul, agus do chriothuigh mé: óir do bhí mian haith-eanta agam.

132 Feuch orum, agus déan trócaire orum, do réir do chleachtaidh don droing le biceamhann nam.

133 I anguidh mo choiscéime ann do bheirhir: agus ná léig dorchóid ar bith fáchtaracht do bhréith orum.

134 Sáor mé ó sháruighadh na ndaoine: agus ccoinhéadfá me haiteanta.

135 Tabhair air laghaidh déalrughadh air do sheirbhíseach; agus teagaisg dhamh do reachta.

136 Silid srotha uisgeadh as mo shúil-
ibh, do bhrígh nach ccoimhéadaid do
dhligheadh.

TSADDI.

137 Is fíréanta thú, a THIGHEARNA,
agus atáid do bhreitheamhnus díreach.

138 Daithín tú thfiaghnuseadh atáid
fíréanta agus ro fhírínneach.

139 Do ghearr mo theas-ghrádh amach
mé; do bhrígh gur dhéarmadar mo naimhde
do bhriathra.

140 Do dhearbha do bhriatharsa go
mór: agus is ionmhuin lead sheirbhíseach í.

141 Is beag misi agus is tarcuisneach:
níor dhearnaid mé haithéantasa.

142 Is fíréantacht síorruidhe thfíréant-
achd, agus is fírinne do dhligheadh.

143 Tártaigh anacair agus goimh chug-
am: is íad haithéanta máoibhneas.

144 Atá fíréantacht thfiaghnuseadha
go síorruidhe: tabhair tuigsi dhann, agus
mairfe mé.

COPH.

145 Eighim rem uile chroidhe; cluin
mé, a THIGHEARNA: coimheadfa mé do
reachta.

146 Eighim chugadsa; tarthaidh me,
agus coimheadfa thfiadhnuseadh.

147 Do mhoichéirge mé theacht an
laói, agus déighios: do bhí mo dhúil
red fhocalsa.

148 Bíd mo shúile na ndúscadh a
ttráthuibh na hoídhche, chum smuainiugh-
adh ann do bhréithir.

149 Cluin mo ghuth do réir do thróc-
aire: a THIGHEARNA, do réir do bhreith-
eamhnus béoghaidh mé.

150 Atáid ag teacht a bhfoghus noch
leanas dúrchóid: atáid a bhfad ód dhlig-
headh.

151 Atá tusa a bhfogus, a THIGHEARNA;
agus is fírinne haithéanta uile.

152 A ttaobh thfiadhnuseadhsa, bá fios
damm re fada gur shluighidh tú íad go
síorruidhe.

RESH.

153 Dearc ar manacair, agus sáor mé:
óir níor dhearnuid mé do dhligheadh.

154 Tagair mo chúis, agus sáor mé: do
réir do bhréithre béoghaidh mé.

155 As fada slánughadh ón gcoirighthe:
óir ní íarruid do reachta.

156 Is líonhar do thrócaire chineulta,
a THIGHEARNA: béoghaidh mé do réir do
bhreitheamhnus.

157 Is líonhar lucht mo bhuáidheartha
agus meascáirde; níor chláon mé ó
thfiaghnuisibhsi.

158 Do chonnaire mé lucht an tsár-

uighthe, agus do bhí mé doilghiosach; do
bhrígh nár choimhéadadar thfocal.

159 Féuch gur bionmhuin liom haith-
eanta: a THIGHEARNA, do réir do thróc-
aire béoghaidh mé.

160 As fírinne tosach do bhreithre:
agus biaidh huile bhreitheamhnus fíréanta
go síorruidhe.

SCHIN.

161 Do ainleanadar prionnsuidhe mé
gan adhbhar: achd do bhí eagla air mo
chroidhe red bhréithir.

162 Gáirdighin red fhocal, mar an té
do gheibh móiréadail.

163 Fíathuighim agus bí gráin agam
air bhréugaibh: is ionmhuin liom do
dhligheadh.

164 Moluim thú seacht nuáire san ló a
ttaobh bhreitheamhnus thfíréantachda.

165 Atá síothcháin mhór don lucht
ghrádhuigheas do dhligheadhsa: agus ní
bhfuil ceap tuislighe na naghaidh.

166 Do bhí mo dhóigh ann do shlán-
ughadh, a THIGHEARNA, agus do chomhail
mé haithéanta.

167 Do choimhead manam thfiadh-
nuseadh; agus do ghrádhugh sé íad
go ro mhór.

168 Do choimhead mé haithéanta agus
thfiadhnuseadha: óir atáid mo shlighe
uile ad lathairsi.

TAU.

169 Tigeadh méigheadh a ngar ad
lathair, a THIGHEARNA: tabhair tuigsi
dhann do réir do bhréithre.

170 Tigeadh mo ghearán ós do choinne:
do réir do bhréithre sáor mé.

171 Laibheoruidh mo bhéul moladh,
mar mhúinfios tusa do reachta dhann.

172 Freagoruidh mo theanga do bhriath-
ar: óir is fíréantacht haithéanta uile.

173 Cuidigheadh do lámh riom; óir rug
mé haithéanta do roghain.

174 Do bhí mian agam ad shlánughadh,
a THIGHEARNA; agus isé do dhligheadh
máoibhneas.

175 Maireadh manam, agus molfá sé
thusa; agus cuidigheadh do bhreitheamh-
nus liom.

176 Do bhí mé ar seachrán mar chaóir-
igh ar ndul a muga; lorgair do sheirbh-
iseach; óir níor dhearnaid mé haithéantasa.

PSALM CXX.

Scréataigheacht an droch theangaidh.

Caintic chéineadh.

DO éigh mé chum an THIGHEARNA ann
mo bhuáidbheadh, agus do chúalaidh
sé mé.

2 A TIGHEARNA, sáor manam, ó bhéul na mbréug, ó theangaidh na ceilge.

3 Cred do bhéarthar duitis? no cred dhéantar leachd, a theanga na ceilge?

4 Soighde gearra an chúmhaichtaigh; maille re griosúigh chrainn Iuniper.

5 A mháirg dhamhsa, do ní comhnuighe a Mesech, go comhnuighim a tightheibh Céadair!

6 Is fada do bhí manam na chomhnuighe a bhfochair an té lé nach ionmhuin síothcháin.

7 Atáimsi ar son síothchána: agus má labhruim, atáidsion chum cogaidh.

PSALM CXXI.

Fascáth an fhir ag a bhfuil Dia ná chúltaacht, ag fhaire air.

Caintic chéimeadh.

TOIGFIOD súas mo shuile chum na cnuoc, as a ttiocfa mo chabhair.

2 Is ón TIGHEARNA atá mo chabhair, noch do rinne neamh agus talamh.

3 Ní léigfidh sé dot chois corrughadh: ní choidéola an té choimhéadas thusa.

4 Féuch, an té choimhéadas Israel ní dhéana sé táimhnéull ná codladh.

5 Isé an TIGHEARNA thfear cosanta: isé an TIGHEARNA do scáth air do lámh dheis.

6 San ló ní bhuáilfé an ghrían thú, nó an ghealach san noidhche.

7 Cuimhdeochuidh an TIGHEARNA thú ó nuile olc: coimhéadfa sé banam.

8 Cuimhdeochuidh an TIGHEARNA do dlui amach agus do theacht a steach ó namsa amach, agus go síorruidhe.

PSALM CXXII.

Guidhe arson síth agus sonuis Ierusalem.

Caintic chéimeadh Dháibhi.

DO luáthgháirighios ris an lucht a dúbhairt leam, Téigheam go tigh an TIGHEARNA.

2 Atáid ar ccosa na seasamh ann do gheatadhuibh, a Ierusalem.

3 Ierusalem ar na tógbháil mar chathraidh atá ar na choimheangal innte féin ré chéile:

4 Óir is innte sin suas théid na treabha, treabha an TIGHEARNA, go siadhnúis Israel, chum anma an TIGHEARNA do mholadh.

5 Óir suighfid annsin a suighibh ríogha chum breitheamhnúis, cathaoire ríogha thighe Dháibhi.

6 Guidhidh ar son síothchána Ierusalem: bídis a síothcháin noch ler bionmhuin thú.

7 Bíodh síothcháin ann do dhaingion, sonas a stigh ann do phálásaibh.

8 Ar son mo dhearbhráithreach agus mo charad, a déarad a nois, Bíodh síothcháin ionnad.

9 Ar son tighe an TIGHEARNA ar Ndé iarrfa mé maith dhuitsi.

PSALM CXXIII.

Saoraidh súil bheith re Dia, daoine ó mhasla.

Caintic chéimeadh.

CHUGADSA tógbhúim súas mo shúile, ó thusa noch áitreabhus amnsa neamhuibh.

2 Féuch, mar atáid súile na seirbheach chum láimhe a maighistir, mar atáid súile banógluich chum láimhe a maighistreása; is mar sin atáid ar súilene chum an TIGHEARNA ar Ndia, no go raibh sé grásamhuil dúinn.

3 Déan trócaire oruinn, a TIGHEARNA, déan trócaire oruinn: óir atánaoid air ar nainlionadh le tarcuisne.

4 As mór atá ar nanam ar na líonadh le tarcuisne na drunge atá a súaimneas, re tarcuisne na nuáibhreach.

PSALM CXXIV.

Anbfainne agus uchbhadhach na heagluisc, agus comh-fhurtacht Dé.

Caintic chéimeadh Dháibhi.

MUNA bheith an TIGHEARNA linn, abradh Israel anois;

2 Muna bheith an TIGHEARNA linn, an tan déirgheadar dáoine súas ar naghaidh:

3 Annsin do shluigfidís súas béo sinn, mar do las a bhfearg ar naghaidh:

4 An sin do bháithfidís na huisgeadhha sinn, do rachadh an tuile thar ar nanam:

5 Annsin do rachaidís na huisgeadhha uáibhreacha thar ar nanam.

6 Go madh beannúigh an TIGHEARNA, nach ttug sinn mar chreigh da bhfiacailbh.

7 Atá ar nanam mar éan ar nímtheacht as líon na bhfiadhach: atá an líon ar na bhriseadh, agus dimthigheamaine slán.

8 Is a naim an TIGHEARNA atá ar bhfurtacht, noch do rinne neamh agus talamh.

PSALM CXXV.

Is daingion an cúltacht Dia; 3 agus is corrach an éugcoir.

Caintic chéimeadh.

BIAIDH an lucht chuirios a ndóigh annsa TIGHEARNA mar shliabh Sion, nach féidir a chorrughadh, ach mhairios go bráth.

2 Atáid Ierusalem na sléibhte na tinnchioll; agus is ambluigh atá an TIGHEARNA

a timchioll a dhaóine ó núairsi agus go siorruidhe.

3 Oir ní dhéanaidh slat an chorbuidh comhnuidhe ar chrannchair na blfíreán; iondus nach sínfid na fíreín a lamha amach chum corbuidh.

4 Déan maith, a THIGHEARNA, do na deaghdhaóinibh, agus don díreach a croidhe.

5 Acht an lucht chláonas chum na ndroichshligheadh, tréorocheidh an TIGHEARNA iad lé lucht oibrighthe a négceirt : go ruibh síothcháin ar Israel.

PSALM CXXVI.

Dobrón dhaóirsine Bhabiloin, ar na fill-eadh go haoibhneais.

Caintic chéimeadh.

ANUAIR do thug an TIGHEARNA braighdionas Sion air ais, bá cosmhuil sinn leis a ndroing do chídh aísling.

2 Ansin do líonadh ar mbéul ré gáir-eadha, agus ar tteanga ré láuthgháire : a dubhradar ansin a meas na gcineadhach, Do rinne an TIGHEARNA éachta móra dhóibh.

3 Do rinne an TIGHEARNA neithe móra liune; atamaóid láuthgháireach.

4 Iompoigh a ris a THIGHEARNA ar mbraighdionas, nuar na srothaibh budh dheas.

5 An dream chuirios síol a ndéaruibh beanfaid a láuthgháire.

6 An té dimthligh amach go doilghiosach agus do ghuil, ag cur a shíl, tiocfa sé lé láuthgháire, ag iomchar a phunnann.

PSALM CXXVII.

Sé Día do chuireas, agus chonghas súas, tige agus clann.

Caintic chéimeadh Sholaimh.

MUNA bhfoirgníge an TIGHEARNA an tigh, is diomhaóin oibrighid an lucht fhoirgnighios é : muna ccomhnduighe an TIGHEARNA an chathair, is go diomhaóin do ní an fear coimhéada faire.

2 Is diomhaóin díbhisi noch éirghios go moch shighios go deighionach, noch íthios arán an doilghiosa : marsin do bhéaraidh sé codladh dá fhuor gráidh.

3 Féuch, is oighreach don TIGHEARNA clann : toradh na mbronn a luaidheachd.

4 Mar shoighde a láimh an duine arrachtaigh; is amhlúigh sin atá clann na hóige.

5 Is beannuighe an duine agá bhfuil a bholgán soighid lán díobh : ní bhiáid claóidhte, an tan leibheoruid lé na naimhdibh san gheata.

PSALM CXXVIII.

Atá pósadh agus sliochd an fhíreín, beannuighe.

Caintic chéimeadh.

IS beannuighe gach áon air a bhfuil eagla an TIGHEARNA; noch shiobhblas iona shlighthibh.

2 Oir íosfa tú sáothar do lámh féin : biáidh tú sona, agus ruchaídh go maith dhuit.

3 Biáidh do bhean cosmhuil ris an bhfíneamhuin thorúigh ar tháobhuibh do thighe : do chlann cosmhuil le plann-toighibh chroinn na hola a tiumthioll do bhóird.

4 Féuch, gur marso bhías an duine beannuigh air a bhfuil eagla an TIGHEARNA.

5 Beinneochuidh an TIGHEARNA thú as Sion : agus do chífidh tú maith Ierusalem uile láethe do bleatha.

6 Agus do chífe tú chlann do chloinne, agus síothcháin ar Israel.

PSALM CXXIX.

Claói na ndaóine fhuathuigheas eaglaise Dé.

Caintic chéimeadh.

IS minic do bhuáidhreadar mé óm óige, abradh Israel a nois :

2 Is minic do bhuáidhreadar mé óm óige : gidheadh ní rugadar buáidh orum.

3 Do threabhadar na treabhthaigh air mo dhrum : do rinneadar a niomair-ighe fada.

4 Atá an TIGHEARNA fíreunta : noch do ghearr ó chéile téada na gciontach.

5 Cláoidhtear iad agus iompoighthe ar géul gach a bhfuathuighionn Sion.

6 Bídis cosmhuil ris an bhféur fhásas amulladhuibh nattightheadh, noch chríoas ní is doichthe ná fhásas go hiomlán :

7 Lé nach líonann an búanuighe a lámh; ná fear ceangail na bpummann a bbrollach.

8 Agus nach abraid lucht gabhála na sligheadh, Biodh beannughadh an TIGHEARNA oruibh : beannuighmid sibh a naimh an TIGHEARNA.

PSALM CXXX.

An seasmadh Psalm aithrighe.

Caintic chéimeadh.

AS na haigéanaibh déigh mé orts, a THIGHEARNA.

2 A THIGHEARNA, cluin mo ghuth : bídis do chlúasa áireach chum gotha mo ghearáin.

3 Má thugann tú cionta dot aire, a THIGHEARNA, a THIGHEARNA, cía sheasfás?

4 Acht is agadsa atá maithmheachus, ionnus go mbiáidh eagla romhad.

5 Do fheith mé air an TIGHEARNA, atá manam ag feithiomh, agus iona bhréithir atá mo dhóigh.

6 Atá manam ag feithiomh air an TIGHEARNA ní sa mhó ná do níd lucht faire air an maidin : lucht faire na maidne.

7 Bíodh dóigh ag Israel san TIGHEARNA : óir is ag an TIGHEARNA atá trócaire, agus aigesion atá iomad fúascaalta.

8 Agus fuaigeoluidh sé Israel ó na nuile chiontaibh.

PSALM CXXXI.

Scáthan duine chíúin uirísiol.

Caintic cheimeadh Dháibhi.

A THIGHEARNA, ní bhfuil mo chroidhe árd, ní mó atáid mo shúile ar na ttógbháil súas : agus níor shiubhlas a nadhbharaibh móra, agus a neithibh iougantacha is áirde ná mé.

2 Go deibhin do chumas me fein agus do chuirios an chomhnuighe mar leanamh do coisgidh do chích agá mhathar : mar leanamh ar ceosg do chích atá manamsa.

3 Déanadh Israel feitheamh air an TIGHEARNA ó so amach agus go síorruidhe.

PSALM CXXXII.

Cúram agus urnaidh Dhaibhi arson thighe Dé, agus a luchd oifig.

CUIMHNIGH, a THIGHEARNA, Dáibhi agus a nuile bhúaidhreacht :

2 Noch thug mionna don THIGHEARNA, thug a mhóid dó *Dhia* chumhachtach Iácob ;

3 Go deibhin ní théighim a steach a tteaghais mo thighe, agus ní théighim súas air mo leabaidh ;

4 Ní thugam codladh dom shúilibh, táimhnéall do mhogluibh mo shúl,

5 Go bhliaghar ionad don TIGHEARNA, ionad comhnuighe do *Dhia* chumhachtach Iácob.

6 Féuch, do chúalamar so ann Ephráta : fúaramar é a maghuibh na coilleadh.

7 Racham a steach iona nionaduibh comhnuighe : claonfam sinn féin chum cos-stóil a chos.

8 Eirigh, a THIGHEARNA, chun hionaid comhnuighe ; thú féin, agus airc do neirt.

9 Bídis do shagairt éaduighthe le firéantachd ; agus déindís do naóimh láathghaire.

10 Ar son Dáibhi do sheirbhísigh ná fíll uáin agbaidh hungtáidh.

11 Do mbionnuigh an TIGHEARNA do Dháibhi a bhfirinne ; ní thillfe sé úadh sin ; Do thoradh do choirp suigheochaidh sé ann do chathaóir ríogha.

12 Má choimhéaduid do mhic mo chunnradh agus mísiaghnuiseadha noch mbúintead dóibh, suighfid a cclann mar an cceadna go síorruighe ann do chathaóir ríogha.

13 Óir do thogh an TIGHEARNA Sion ; do dhóiligh é mar ionad suighe.

14 *Asé* so mo shuáimhneas go síorruidhe : annso dhéanad comhnuighe ; óir fuair me dúil innte.

15 Beinneochad a maitheas go hiomarcach : sásta mé a boicht le harán.

16 Agus fós éideochuidh mé a sagairt ré slánughadh : agus do dhéanaid a naóimh gáirdeachus ré láathghaire.

17 Ansin do bhéarad ar adhaire Dháibhi fás : do órduigh mé solus dom unghach.

18 Eideochad a naimhde ré náire : acht bláitheochuidh a choróinsion air féin.

PSALM CXXXIII.

Atá an cumann bráithreamhuil, taitneamhach re Dú, agus tarbhach do dháoinibh.

Caintic cheimeadh Dháibhi.

FEUCH, caidhe an mhaith agus an taóibhneas sin dearbhráithre do comhnuidhe a náonthoil !

2 Mar an déaghóla ar an gceann, ag tuitim air an bhféusóig, féusóg Aaron : noch do chúaidh síos go sciorta a éaduidh ;

3 Mar dhrúcht Hermon, Loch thuitios ar shléibhtibh Sion : óir is annsin do aithin an TIGHEARNA beannughadh, na beatha go síorruighe.

PSALM CXXXIV.

Oifig bhúachaille na heagluise.

Caintic cheimeadh.

FEUCHUIDHE, beannuighidhsí an TIGHEARNA, sibhsí a sheirbhíseacha an TIGHEARNA uile, sheasfás a tigh an TIGHEARNA sna hoidhchibh.

2 Tógbhaidh súas bhuir lámha *chum* na sanctóra, agus beannuigh an TIGHEARNA.

3 Go mbeannuigh an TIGHEARNA thú as Sion cruthuigheóir nimhe agus talmhan.

PSALM CXXXV.

Dleasdanas bhúachuille agus phobuil Dé.

5 *Lé* díonhuineas na niodhol.

MOLUIDH an TIGHEARNA. Moluidh ainm an TIGHEARNA ; moluidh é, a sheirbhíseacha an TIGHEARNA.

2 Nóch sheasas a tigh an TIGHEARNA ; a gcúirtibh thighe ar Ndé,

3 Moluidh an TIGHEARNA ; óir is maith an TIGHEARNA : canaidh sailm dhá ainm ; óir atá sé aóibhinn.

4 Óir do thogh an TIGHEARNA Iácob

dhó féin, Israel do bheith na ionnhus áiríge aige.

5 Oir is aithne dhamh gur mór an TIGHEARNA, agus go bhfuil ar TIGHEARNA ós cionn a nuile dhée.

6 Do rinne an TIGHEARNA, gach ní do thoguir féin air neamh, agus air talamh, annsa fairgeadhuibh, agus annsa huile aigéanuibh.

7 Toghuigh sé súas na deatuighe ó fhoirimeal na talmhan; do ní tinnteach chum fearthanna; ag tabhairt na gaoithe amach as a ionnhusaibh.

8 Noch do bhuail céaidgheine na Héipte, ó dhuine go beathach.

9 Do chuir sé comharthadha agus ionganta chugadsa a Égipt, ann do meadhon, air Pharaon, agus air a uile sheirbhíseachaibh.

10 Noch do bhuail iomad cineadhach, agus do mharbh ríghthe móra;

11 Sihon rígh na Namoríteach, agus Og rígh Básan, agus uile rioghlachta Chánaain:

12 Agus thug sé a bhfearann mar oighreachd, na oighreachd Disrael a phobal féin.

13 A THIGHEARNA, atá hainm, go síorruighe; a THIGHEARNA, atá do chuinnhne, ó ghinealach go ginealach.

14 Oir béaraigh an TIGHEARNA breith-eamhnas air a dhaóinibh, agus bíadh aithreachus air a táobh a sheirbhíseach.

15 Is airgiod agus ór íomhaighe na ngeinteadh, obair lámh dáoinne.

16 Atá béul aca, agus ní labhraid; atáid síle aca, agus ní fhaicid siad;

17 Atáid cluasa aca, agus ní chluinid; agus ní bhfuil fós anáil iona mbéul.

18 Is cosmhuil riu an lucht do ní iad: gach a ccuirionn a ndóigh ionnta.

19 A thigh Israel, beannuigh an TIGHEARNA: a thigh Aaron, beannuigh an TIGHEARNA:

20 A thigh Lébbi, beannuigh an TIGHEARNA: sibhsí air a bhfuil eagla an TIGHEARNA, beannuigh an TIGHEARNA.

21 Go madh beannuigh an TIGHEARNA as Sion, noch chomhnúigheas ann Ierusalem. Moluidh an TIGHEARNA.

PSALM CXXXVI.

Atá Dia ar na mhárughadh arson a oibre iomadamhuil, fhíor-neartmhor.

MOLUIDH an TIGHEARNA; Oir is maith é: Oir mairigh a thrócaire choidhche.

2 Moluidh Dia na ndée: Oir mairigh a thrócaire choidhche.

3 Moluidh TIGHEARNA na tigeearnadh: Oir mairigh a thrócaire choidhche.

4 An té do ní ionganta móra: Oir mairigh a thrócaire choidhche.

5 An té do rinne na flathis le heagna: Oir mairigh a thrócaire choidhche.

6 An té do shín amach an talamh ós cionn na nuisgeadh: Oir mairigh a thrócaire choidhche.

7 An té do rinne soillsighe móra: Oir mairigh a thrócaire choidhche:

8 An ghrian do riaghladh san ló: Oir mairigh a thrócaire choidhche:

9 An ghealach agus na réalta do riaghladh na hoidhche: Oir mairigh a thrócaire choidhche.

10 An té do bhuail a Négipte maille re na céidgheinibh: Oir mairigh a thrócaire choidhche:

11 Agus thug Israel as a meadhón sin: Oir mairigh a thrócaire choidhche:

12 Le láimh láidir, agus le rígh sínte amach: Oir mairigh a thrócaire choidhche.

13 An té do roinn an nhuir Rúadh a ndá chuid: Oir mairigh a thrócaire choidhche:

14 Agus thug air Israel dul thríd a meadhon: Oir mairigh a thrócaire choidhche:

15 Agus do chlaóidh Pharaon agus a shliagh annsa muir Ruáidh: Oir mairigh a thrócaire choidhche.

16 An té do thréoruidh a dhaoine san díothramh: Oir mairigh a thrócaire choidhche.

17 An té do bhuail ríghthe móra: Oir mairigh a thrócaire choidhche:

18 Agus do mharbh ríghthe oirdhearca: Oir mairigh a thrócaire choidhche:

19 Sihon rígh na Namoríteach: Oir mairigh a thrócaire choidhche:

20 Agus Og rígh Básan: Oir mairigh a thrócaire choidhche:

21 Agus thug a bhfearann mar oighreachd: Oir mairigh a thrócaire choidhche:

22 Oighreachd Disrael a sheirbhíseach: Oir mairigh a thrócaire choidhche.

23 Noch do chuimhnigh oruinn ionar staid uiríil: Oir mairigh a thrócaire choidhche:

24 Agus dífusgail sinn b ar naimhdeibh: Oir mairigh a thrócaire choidhche.

25 Do bheir sé anán do nuile fheoil: Oir mairigh a thrócaire choidhche.

26 Moluidh Dia nimhe: Oir mairigh a thrócaire choidhche.

PSALM CXXXVII.

Bládar na Iudaighe bunateach ina ccreidimh, fu bhruid Bhabailoin.

LAIMH ré srothaibh Bhabailón, ann sin do shuigheamar, do guileamar, fós, mar do chuimhnigheamar Sion.

2 Do chrochamar ar gcláirseacha air fhuileógaibh iona méadhón sin.

3 Oir anusin diarradar an lucht do rug a láimh sin ceoil dhín; agus an dream do rinne carnáin dinn luathghaire, *ag rádh*, Cánaidh dhúinn *cuid* do cháinticibh Sion.

4 Cionnus chánfam cáintic an TIGHEARNA a tialamb coimhthightheach?

5 Má dhearmaduim thusa, ó Ierusalem, dearmadadh mo lámh dheas a *gliocas*.

6 Ceangladh mo theanga duachtar mo bhéil, muna ccuimhnighe mé ortsu; muna ttogfa mé Ierusalem ós cionn mullaigh mo shláis.

7 Cuimhnigh, a THIGHEARNA, clann Edom a ló Ierusalem; noch a dubhairt, Tochladh, tochlaidh é, go nuige a bhíochdar.

8 O a inghean Bhabilón, noch dhíothláirighear; *budh* sona an *té* aithdhíollas leatsa do lúaigneacht noch do dhíol tú linne.

9 *Budh* sona an *té* noch glilcasas agus bhuáiltíos do naóidhín a naghaidh na cairge.

PSALM CXXXVIII.

Buidheachas na ndávine tar éis a saóradh.

Psalm Dháibhi.

MOLFA mé thú lem uile chroidhe: ós coime na ndée canfa mé salm dhuit.

2 Do dhéana mé adhra chum púláis do náomhthachta, agus molfá mé hainm ar son do thrócaire agus thfirinne: oir do mhóraidh tú do bhríathar red ainm uile.

3 Annsa ló mar do gháir mé do fhreagair tú mé, do fhairsingidh tú neart ann nianam.

4 A THIGHEARNA, molfaid ríghthe na talmhan thú, oir do chualadar bríathra do bhéil.

5 Agus do dhéanaid céol a slighthibh an TIGHEARNA: oir *is* mór glóir an TIGHEARNA.

6 Bíodh gur hárd an TIGHEARNA, gidheadh do chí sé an túmhal: agus aithnighe sé an tuáibbreach a bhfad iad.

7 Má shiúbbhuim a meadhón an chúmhgaídh, aithbheochuidh tusa mé: ar son fheirge mo námhad sínfé tú úait do lámh, agus tárthocair mé lé do lámh dheis.

8 Coimhlíonfa an TIGHEARNA a obair ar mo shonsa: atá do thrócaire, a THIGHEARNA, go síorruidhe: ná tréig obair do lámh.

PSALM CXXXIX.

Feabhas fhreasduil Dé um chumtha an duine.

Don phrímhfhear ceoil, Psalm Dháibhi.

A THIGHEARNA, do chúartuigh tú mé, agus daithin tú mé.

2 Is aithne dhuit mo shuighe agus méirghe, tuige tú mo smuáineadh a bhfad uáit.

3 Spíona tú mo chasán agus mo luidhe síos, agus atá tú éolach air mo shlighthibh uile.

4 An tan *nach bhfuil* an fhocal ann mo theangaidh, féuch, a THIGHEARNA, is aithne dhuitse sin uile.

5 Am dhiaigh agus romham gabhaidh tú am thinnchioll, leagaidh tú do lámh orum.

6 *Is* iongantach léolus ós mo chionn; atá sé árd, ní fhéadum *rochtuin* chuige.

7 Cá háit a rachaidh mé ó do spiorad? nó cá háit a tteighfe mé ó do radhare?

8 Má théighim súas go slaitheamhnus, *atá* tusa ann: má ullnuighim mo leabaidh a nifríonn, féuch, *atá* tusa a lathair.

9 Má ghabhuim sciatháin na maidne, agus má chomhuighim a rannaibh foiriomlacha na mara;

10 Ann sin fós tréorochuidh do lámhsa mé; agus coinneomhuidh do lámh dheas mé.

11 Agus má deirinn, Foileochuidh an dorchadus mé go deimhin; bíaidh a noidhe go dearbhta na solus am thinnchioll.

12 An dorchadus féin ní dhorchuighionn uáitsi; agus do bheir a noidhe solus úaithe mar an lá: mar an ndorchadus is amluidh sin atá an solus.

13 Oir do shealbhuigh tú mo dhubbháin: dfoleigh tú mé a mbroinn mo mhathar.

14 Molfá mé thú; do bhrigh go ndéanadh mé go hiongantach agus go húathbhasach: is oirdheirc hoibreacha; agus atá a fhios *sin* aig manamsa go ro mhaith.

15 Ní raibh madhbharneith a bhíolach ortsu, an tan do rinneadh mé a nuáignios, agus do hoibrigheadh mé go healadhanta a rannaibh íochtaracha na talmhan.

16 Do chonncadar do shúile mo mheall, míochumtha; agus do bhádar uile scríobhta ann do leabharsa, *noch* a mbúanus do dhéantaoi a ndeibh, an tan *nach raibh* aon díobh?

17 Cred é fós mórlúaign atáid do smuaintighthe dhamhsa, a Dhé! cred é mhéud a nuibhir!

18 Dá náirmbhim iad, is lía iad le a gcomháireamh ná an gaineamh: mhúsgluim, atáim do ghnáth agadsa.

19 Go cinte marbhann tú na ciontuigh, a Dhé: ar anabharsín a dhávine fuilteacha, imthighidh náimse.

20 Noch labhras ad aghaidh go hurchóideach, agus do naimhde bheir hainm go díomhaóin.

21 Nach bhfuil fúath agamsa orra, a THIGHEARNA, agá bhfuil fúath ortsu? agus nach bhfuil fearg orum leis a ndroing éirghios súas ad aghaidh?

22 Lé fuath diongmhála fuathuighim iad: atáid mar naimhde agam.

23 Cúartuigh mé, a Dhé, agus tuig mo chroidhe: teastuidh me, agus tuig mo smuáintighe:

24 Agus féuch an bhfuil slighe ar bith chiontach ionnam, agus treóruidh mé a slighe na siorruidheachta.

PSALM CXL.

Guidhe anaghaidh fhoiréigin agus chealg na mbeacach.

Don phrímhfhéar céoil, Psalm Dháibhi.

SAOR mé, a THIGHEARNA, ón drochdhuine: ó fhior a nfoiréigin coimhead mé;

2 Noch smuáinios urchóid a gcroidhe; cruinighid ar feadh an laoi a gceann a chéile *chum* cogaidh.

3 Doghéaruigheadar a tteangtha amhuil naithir nimhe; atá nimh naithreach iona mbéul. Selah.

4 Coimhead mé, a THIGHEARNA, ó lámhaibh na cciontach; dídin mé ó fhior a nfoiréigin; noch shaóilios mo choiscéime do chlaoidh.

5 Dfóluigheadar na huáibhrigh an paintéar am choinne, agus corduighe; do shíneadar líon ré taobh na sligheadh: do chuireadar malle am choinne. Selah.

6 A dubhairt mé ris an THIGHEARNA, Is tusa mo Dhía: cluin a TIGHEARNA, guth mathchuingheadh.

7 A THIGHEARNA a Dhé, neart mo shlánuighthe, dfholuigh tú mo cheann a ló an chatha.

8 Ná deónuidh, a THIGHEARNA, míana na gciontach: agus ná críochnuigh a ndroch tionnsguamh; go nach áirdeochuid iad féin. Selah.

9 Ar son cheann ndaóine noch thimchiollas mé fá gcúairt, folchadh tubaisde a mbéil féin iad.

10 Tuíteadh orra sméaróidighe ar na lasadh: teiltgear annsa teine iad; a bpolltaibh doimhne, iondus nach néirghid aris.

11 Ná daingnithior fear dhrochtteangtha ar talamh: fear a nfoiréigin do dhéana urchaid sealgídh air *chum a dhíbearta*.

12 Is aithne dhamh go ndéana an TIGHEARNA ceart don bhuáidhearthach, agus breitheamhus do nuireasbhuidheach.

13 Go deimhin molla an firéun hainm: bíaidh an ceart na chomhnuidhe ar bhagaidh.

PSALM CXLI.

Guidhe ar a iarratas do thaitneamh ré Día, 5 agus ar achmhusan bheithi tarbhach ó dhaoimibh.

Psalm Dháibhi.

A THIGHEARNA, éighim chugadsa: déan deithfir chugam; tabhair éisteacht dom ghuth, an tan ghairim ort.

2 Bíodh murnaigh ar na díriughadh ós coinne haighthe *mar* thúis; tógbháil suas mo lámh *mar* iodbairt an tráthnóna.

3 Cuir a THIGHEARNA, faire, air mo bhéul; coimhead dorus mo phuisineadh.

4 Ná cláon mo chroidhe *chum droichneithe*, *chum droichghníomha do dhéanamh ré daóinibh* noch oibrighios urchóid: agus ná léig dhamh ithe dá mbíadhuibh millsi.

5 Buaileadh an fireun mé; budh cineu dhamh sin: fós imdheargadh sé mé; *budh* ola mórlaighe *sin*, *nach* bristídh mo cheann: *bíaidh* fós mo ghuidhe léo iona nanacair.

6 Mar bhéid a mbreitheamhuin ar na tteilgionn síos lé táobhuibh na cairge, annsin cluinfid mo bhríathrasa; óir is aóibhinn iad.

7 Mar thochlas neach agus scoiltios sé *connadh* air an ttalamh, atáid ar gcánmha arna sgacadh a ttimchioll bhéil na huáighe.

8 Acht chugadsa a Dhía mo THIGHEARNA, atáid mo shúile: ionnadsa do chuir mé mo dhóigh; na léig manam gan dídean.

9 Cumhduigh mé ar neart an phaintéar noch do shuigheadar am choinne, agus ar innlibh luchtá oibrighthe na hurchóide.

10 Tuíteadh na ciontuigh iona liontaibh féin, an feadh bhias misi ag dúl thairis.

PSALM CXLII.

Gearan duine fu dhoilghios mhor.

Psalm teagaisg Dháibhi; urnaigh an tan do bhí sé san nuánbhaigh.

REM ghuth do gháir mé *chum* an THIGHEARNA; rem ghuth do rinnios mo ghuidhe *chum* an THIGHEARNA.

2 Do dhóirt mé mo ghearán amach ós a choinne; dfoillsigh mé mañacair iona fhiadhnúise.

3 A nuáir do bhí mo spiorad claóidhte ionnum, annsin bá haithne dhuitsi mo chasan. Annsa tsilighe ionar shiubhail mé do chuireadar paintéar romham.

4 Dféuchus air mo láimh dheis, agus damhaircíos, agus *ní raibh* áon do aithneochadh mé: do mheith dídean orum; ní raibh áon do íarr manam.

5 Do gháir mé chugadsa, a THIGHEARNA: dubhairt mé, Is tusa mo dhídean mo ghuid romma a ttalamh na mbéol.

6 Tabhair aire dóm éigheamh; óir atáim

ar míslughadh go mór: sáor mé ar lucht mainleanaímhna; oir atáid ro neartmhar am aghaidh.

7 Tabhair manam as príosún, ioudus go molfuinn bainm: íadhfuíd na firéin am thimchioll; oir bíaidh tusa ttíodh-laiceach dhambh.

PSALM CXLIII.

An seachtmhadh psalm aithrighe.

Psalm Dháibhi.

A THIGHEARNA, cluin murnaigh, tabhair éisdeacht dom athchuinge: ann thfirinne freagair mé, agus ann thfiréantacht.

2 Agus ná téigh a mbreitheamhnus le do sheirbhíseach: oir ní fireantar neach béo ann thfhiadhnúise.

3 Oir do rinne an nánhaid manam do ainleannmhain; do leag sé manam chum na talmhan; thug sé orum comhnuighe do dhéanamh a ndorchadas, mar an druing atá marbh re fada.

4 Agus atá mo spiorad claóidhte ionnam; atá mo chroidhe ionnam a stigh mearuighthe.

5 Do chuimhnigh mé air an tseanaimsir; do smuáin mé ar hoibreachuibhse uile; do smuáin mé ar oibreachaibh do lámh.

6 Do shín mé mo lámha chugadsa: atá manam mar an ttalamh tartmhar chugad. Selah.

7 Déan deithníos, cluin mé, a THIGHEARNA: atá mo spiorad ag meirtniugh: ná foluigh haghaidh uáim, deagla go mbéinn cosmhuil ris an ndroing noch théid síos annsa log.

8 Tabhair orum do thrócaire do chloisdion air maidin; oir is ionnadsa chuirim mo dhóigh: tabhair orum an tsilighe daithniughadh ann a siubhola mé; oir is chugadsa thóghuim sías manam.

9 Sáor mé, óm naimhdibh, a THIGHEARNA: chugadsa theithim dom fhólach.

10 Múin damh do thoil do dhéanamh; oir is tú mo Dhía: téoruigheadh do dheighspiorad mé, a steach a ttalamh an díorghuis.

11 Bédhuigh mé, a THIGHEARNA, ar son hanna féin: ann thfiréantachd bhéaras tú manam amach as anacair.

12 Agus ann do thrócaire géarrfa tú mo uile naimhde, agus scriosfa tú gach a chraighíos manma: oir is mé do sheirbhíseach.

PSALM CXLIV.

Buidheachas a ndiáigh buaigh: 12 agus urnaigh a leith a naós óg.

Psalm Dháibhi.

GO madh beannuigh an TIGHEARNA mo charruic, noch mhúiníos mo lámha chum catha, mo mhéir chum cogaidh.

2 Mo thrócaire, agus mo dhaingíonn; mo dhídon, agus mfeair sáortha, mo sgiath, agus an té ann a gcuirim mo dhóigh; noch umhlughíos mo dhaóine fúm.

3 A THIGHEARNA, cred é an duine, as a mbeiríonn tú aithne air! mac an duine, as a ttugann tú meas air!

4 Is cosmhuil an duine le díomhaoiníos; atáid a láethe mar scáile ag dul seacha.

5 A THIGHEARNA, cláon do fhlaithis, agus tárr a nús: bain ris na sléibhtibh, agus do dhéannid deatach.

6 Teilg uáit amach tinnteach, agus spréidh íad: cuir uáit amach do shoighde, agus claóidh íad

7 Cuir uáit do lámh ó a nús; sáor mé, agus tárthaigh mé ó na huisgeadhuibh móra, ó láimh na cloinne coigcríge;

8 Noch a labhraid a mbéil díomhaoiníos, agus a lámh deas gur lámh deas bhréige í.

9 O a Dhé, canfa mé caintic núadh dhuit: air an tsailmhéolach agus air instrument deith ttéad chanfás mé sailm dhuit.

10 An té do bheir slánughadh do ríghthibh: an te thárthuighíos Dáibhi a sheirbhíseach ó chloidiomh a nuile:

11 Tárthuigh, agus sáor mé ó lámh ccoinne an choimhthighidh, noch a labhairann a mbéil díomhaoinéas, agus a lámh dheas gur lámh dheas bhréige í:

12 Ionnus go rabhaid ar mic mar plannduighe móra ag fas iona nóige; ar ningeana mar clocha cuinne ar na ngearradh, do réir chosamhlacht phálaús:

13 Ar sgiobóil lán, ag tabhairt a nuile chinéul stóir úatha; ar dtreáda ag breith mílte agus deich mílte ionar sráidibh:

14 Ar ndáimh ladir chum oibrighe; gan briseadh a steach, ná dul amach; ná gearáin ann ar sráidibh.

15 Is sona na daóine, atá annsa riochdsas as sona na daóine, gha bhfuil an TIGHEARNA na Dhía aca.

PSALM CXLV.

Psalm buidheachuis, arson mhóirghniamha agus mhóirthrócaire Dé.

Psalm molta Dháibhi.

MOLFA mé thú ós áird, mo Dhía, a rígh; agus beinneochad hainm choidhche, agus go bráth.

2 Gach áon lá beinneochaidh mé thú; agus molfad hainm choidhche agus go bráth.

3 Is mór an TIGHEARNA, agus is ionmholta go ro árrachta; agus ní bhfuil cúartughadh air a mhórdhacht.

4 Molfá geinealach hoibreacha do gheinealach oile, agus foillseochaid do ghníomha cumhachtacha.

5 Laibheora misi air dhathámhlacht glóire do mhórdhachta, agus air doghníomh-uibh iongantacha.

6 Agus labheoruid *dáoine* air neart do ghníomh uathbhásach: agus foillseocha misi do mhórdhachd.

7 Laibheoruid siad ós áird cuimhne do mhaitheasa móire, agus canfuid thfíreantachd.

8 *Atá* an TIGHEARNA grásamhuil, agus lán do thrúáighe; fadhuilingtheach, agus móirthrócaireach.

9 *Is* maith an TIGHEARNA do nuile: agus *atá* a thrócaire chinealta ós cionn a oibreach uile.

10 Molfuid hoibreacha uile thú, a THIGHEARNA; agus beinneochuid do naóimh thú.

11 Laibheoruid siad ar ghlóir do rioghachd, agus do dhéanaid caint air do neart;

12 Do chur a mbóirghníomha agus mhórdhachd ghlóirínhar a rioghachta, an umhail do chloinn na ndaoine.

13 *Is* rioghacht síorruigh do rioghachta-asa, agus do chumhachda tre nuile ghinealach.

14 Congmabaidh an TIGHEARNA súas gach a mbí ag tuitim, agus tógbhuidh súas a nuile chlaonas síos.

15 Feithchid súile a nuile ortsa; agus do bheir tú a mbíadh dhóibh iona am féin.

16 Fosclaidh tú do lámh, agus sásuigh tú mían a nuile neithe béo.

17 *Is* fíréunta an TIGHEARNA iona shlighthibh úile, agus is náomhtha iona oibrigh uile.

18 *Is* fogus an TIGHEARNA da gach aon ghoirios air, do gach áon ghoireas air a bhfírinne.

19 Coimhlíonsa sé mían na druinge air a bhfuil a eagla: agus cluinfe sé a ngair, agus saorfa sé iad.

20 Coimhéaduigh an TIGHEARNA an mhéid ler bionmhuin é: agus scriosfa se na huile chiontoigh.

21 Laibheoruidh mo bhéul moladh an TIGHEARNA; agus beannuigheadh a nuile fheoil ainm a naomhthachda choidheche agus go bráth.

PSALM CXLVI.

Gurab é Dá ar cabhair re feidhm, agus nach áon duine do shíol Adhaimh.

MOLUIDH an TIGHEARNA. O manum, mol an TIGHEARNA.

2 Moltá mé an TIGHEARNA ann mo bheatha: canfad sailm dom Dhía an feadh mhairtíod.

3 Ná cuiridh bhuir ndóigh a bprionnsuighibh, nó a mac an duine, ann *nach bhfuil* sláinte.

4 Téid a anal amach, fillfidh sé chum

a thalmhan; meathaid a smúaintighthe an lásín féin.

5 *Is* beanuighe an *té* aga bhfuil Dá Iacob mar chabhair, agá a *bhfuil* a dhóigh annsa TIGHEARNA a Dhía féin:

6 Noch do rinne neamh, agus talamh, an mhuir, agus a nuile ní *atá* ionnta: noch chongmhas fírinne go síorruidhe:

7 Ag cur bhreitheamhnais a gcrích don *té* do laguigheadh: ag tabhairt aráin do nocrach. Fúasclaidh an TIGHEARNA na príosúnaigh:

8 Fosgluidh an TIGHEARNA *súile* na ndall: tógbhuidh an TIGHEARNA súas an drong chlaonas síos: is ionmhuin leis an TIGHEARNA na fíréin:

9 Coimhéaduigh an TIGHEARNA an duine coigcríche; an dilleachta agus an bhaín-treabhach tógbhaidh sé súas: acht cuiridh sé slighe an chiontoigh bun ós cionn.

10 Bíaidh an TIGHEARNA a rioghacht go síorruidhe, do Dhiase, a Shíon, ó ghinealach go ginealach. Moluidhsí an TIGHEARNA.

PSALM CXLVII.

Is ionmholta Dá, do chionn; 12 gur neart na righeachta é, 19 agus na heagluise.

MOLUIDHSÍ an TIGHEARNA: óir is maith sailm do chanadh dár Ndíá; óir is dathamhuil; agus is aóibhinn a mholadh.

2 Foirgnighe an TIGHEARNA Ierusalem: crunnigh sé a gceann a chéile díbeartoigh Israel.

3 Leighiosuigh an briste a ccroidhe, agus ceangluigh súas a ndoilghiosa.

4 Aírmhig sé úibhir na réltann; do bheir sé annanna orra uile.

5 *Is* mór an TIGHEARNA, agus is mór chumhachtach: ní *bhfuil* áireamh ar a thuigsín.

6 Tógbhuidh an TIGHEARNA súas an ceannsuigh: teilgidh an ciontach síos chum na talmhan.

7 Canaidh don TIGHEARNA ré moladh; canaidh sailm chum ar Ndeáir angelaírsigh:

8 Noch fhólchus neamh ré néulluibh, noch ullmhuighias fearthuinn don talamh, noch do bheir air fheúr fás air na sléibhtibh.

9 Do bheir sé do nainmhidhe a bhíadh, agus do na fiachóibh óga noch ghéirios.

10 Ní bhí a dhúil a neart a neich: ní bhíonn dúil aige a ccosaibh an duine.

11 Bí dúil aig an TIGHEARNA annsa lucht air a mbí a eagla, noch chuirios dóigh iona thrócaire.

12 Mol an TIGHEARNA, ó Ierusalem; molsa do Dhía, a Shíon.

13 Oir do neartuigh sé barradha do

dhoirsi; do bheannuigh sé do leinibh ann do mheadhón.

14 Suighidhe sé síothcháin ann himiol, lé méathas cruithneachta sásuighe sé thú.

15 Cuiridh sé a rádh a air an t-talamh: is ro láth rithios a bhriathar.

16 Do bheir sé úadh sneachta amhuil olann: spreidhe sé an sioc liath amhuil luáith.

17 Teilgidh sé amach a leac oidhre mar ghreamanna: cia fhéadas seasamb ós cuimne a fhúachd?

18 Cuiridh sé a bhriathar úadh, agus leagha sé iad: seidfé lé na anáil, agus rithid na huisgeadha.

19 Foillsighe sé a bhriathar do Iacob, a statúidigh agus a bhreitheamhnais Disraél.

20 Ní dhéarnuidh amhluidhsin do chineadh ar bith: agus a bhreitheamhnais, níor bhaithne dhóibh iad. Moluidh an TIGHEARNA.

PSALM CXLVIII.

Is cubhaidh do chréatuiribh neamhdha, 7 do bheathácháibh talmhuidhe, 11 agus do dháoinibh tuigsionacha, Dia do ghlorughadh.

MOLUIDH an TIGHEARNA. Moluidh an TIGHEARNA ó na neamhuibh: moluidh é annsna hárduibh.

2 Moluidh é, a áinge féin uile: moluidh é, a shlágh uile.

3 Moluidh é, a ghrian agus a ghealach: moluidh é, a uile réulta an tsoluis.

4 Moluidh é, a neamha na neamh, agus na huisgeadha atá os cionn na neamh.

5 Molaidís ainm an TIGHEARNA: óir do aithin sé, agus do cruthuigheadh iad.

6 Agus do dhaingnidh sé choidheche, agus go bráth iad: thug sé reachd úadh agus ní sáireochthar í.

7 Moluidh an TIGHEARNA ón t-talamh, a dhrágúna, agus a uile dhoimhne:

8 Teine, agus cloichshneachda; sneachda agus deathuigh: géoth anfadhach ag coimhlíonadh a bhreithre.

9 Na sléibhte, agus na huile chnoic; croinn thoraidh, agus a nuile shéadar:

10 An beathach allta, agus a nuile ainmhidhe; gach ní shnáighios, agus éunlaith eitíolus:

11 Ríghthe na talmhan, agus na huile dhaoine; prionnsoighe, agus uile bhreithneamhuin na talmhan:

12 Oigfhir, agus fós maighdiopa; sean-daoine, agus leinibh:

13 Molaidís ainm an TIGHEARNA: óir

atá a ainm amháin ar na árdughadh go hoirdheirc; atá a ghlóir ós cionn na talmhan agus na neamh.

14 Agus dárduigh sé adharc a dhaóine, moladh a náomh uile; chlanna Israel, na daoine atá a bhfogus dó. Moluidh an TIGHEARNA.

PSALM CXLIX.

Caintic bhuaghach na bfeair bheannuighthe, fadheire.

MOLUIDH an TIGHEARNA. Canuidh don TIGHEARNA caintic núadh, bíodh a mholadh a gciomhthionól na náomh.

2 Déanadh Israel lúathgháire iona crúthaightheoir: déindís clann Shíon sólas ann a Rígh.

3 Molaidís ainm air bpiob: air an tábur mbig agus air an gcláirsigh canaidís salm dhósan.

4 Oir atá dúil ag an TIGHEARNA iona dhaóinibh: scéinnigh sé an ceannsuigh ré slanughadh.

5 Déanaidís na náomh lúathgháire a nglóir: comhgáirdís iona leabuidh.

6 Bidh árdmholadh Dé ann a mbéul, agus cloidhíomb dhá fáobhar iona lámh;

7 Do dheanamh dioghaltais air na geintibh, smachtuighthe air na daoinibh;

8 Do cheangal a ríghthe lé slabhradhuibh, a nuaisle lé fáinnighibh íaruinn;

9 Do chur an bhreitheamhnais scríobhtha a gcích orra: is onóir so dhá náomhuibh uile. Moluidh an TIGHEARNA.

PSALM CL.

Is coir Dia do árdmholadh ar gach aon chor; leis an uile inneal, agus lé ar nuile anam.

MOLUIDH an TIGHEARNA. Moluidh Dia iona náomhthacht: moluidh é a spéiribh a chumhacht.

2 Moluidh é iona mbóirghníomhuibh; moluidh é a niomad a mhórdhachda.

3 Moluidh é ré guth an trumpa: moluidh é leis an tsaltair agus leis an gcláirsigh.

4 Moluidh é leis an dtábuir mbig agus leis an bpiob: moluidh é lé adhbhuidhíbh téud agus leis a norgán.

5 Moluidh é le gothaibh árda na bhféadán: moluidh é leis an bhféadán gcnolghothach.

6 Moladh a nuile anáil an TIGHEARNA. Moluidhsí an TIGHEARNA.

Na SEANRAITE.

CAIB. I.

A sé tosach agus daingniughadh an ghlícuais, eagla Dé.

SEANRAIDHE Sholaimh mhic Dáibhí, rígh Israel;

2 Daithniughadh eagna agus teagaisg; do thuigsin bhriathra a tuigsionachd;

3 Do ghlacadh teagaisg na heagna, an cheirt, an bhreitheamhnúis, agus an chomh-thruim;

4 Do thabhairt géarchúise don tsimplidh, éolúis agus deiscríde don duine óg.

5 Eístídh an duine críonna, agus méideochuidh sé foghlúim; agus tiucfa duine tuicsionach chum' comhairleach críonna:

6 Do thuicsin seanfhocail, agus dá chiallughadh; briathra na neagnuidhe, agus ráite dorchá.

7 ¶ Asé eagla an TIGHEARNA tosach a néolúis: acht díseaguid na hamadáin eagna agus teagasg.

8 A mhic, éisd ré teagasg hathar, agus ná tréig dlítheadh do mhathar:

9 Oir bídh siad iona ccórughadh grás dot chionn, agus na slabhradhuibh timchioll do bhrághad.

10 ¶ A mhic, má bhrosduighid peacaich thú, ná báontuigh léo.

11 Má deirid siad, Tárr linn, cuiríom luidheachán air fhuil, luidhiom a bhfolach ar chionn an neimhchiontaigh gan chúis:

12 Sluigiom súas iad béo mar a nuaigh; agus iomlán, mar an ndrúing théid síos annsa pholl:

13 Do gheabham gach uile mhaóin mhórluaigh, líonfaim ar tighthe lé héadail:

14 Teilg a steach do chramchar ar measg; bíodh áonsparán aguin uile:

15 A mhic, ná siubhailsi annsa tslighe léo; congmhaidh air hais do chos ó na ecasán:

16 Oir rithid a ccosa chum uile, agus do níd deithnós do dhórtadh folá.

17 Go deimhín is díomhaóin an líon do spéradhagh a radharc eún ar bith.

18 Agus cuirid siad luidheachán ar a bhfuil féin; luighid a nuáigníós air a nanmannaibh féin.

19 Mairsin atáid slighthe gach uile dhúine dá mbí sanntach chum éadála; nóch bheánaís a nanám as a ndrúing ler leis í.

20 ¶ Éighidh a neagna amuigh; léigidh sí amach a guth annsa sráidibh:

21 Eighidh sí annsa náit is mó tath-

uighthe, a noscaltaibh na ngeatadh: a deir sí a briathra annsa chathruigh, ag radh,

22 Gá fad, a dhaóiné simplidhe, ghráidheochtaoi simplidheacht? agus bhías dúil ag na tarcuisneachaibh iona tarcuisne, agus fuathochuid amadáin a neagna?

23 Fillidhsí re mo achmhusánsa: féuch, dóirtfidh mé amach mo spíorad chugaibh, bhéara mé fios mo bhriathra dibh.

24 ¶ Do bhrígh gur ghoir mé, agus gur dhíultabhairsi; gur shin mé mo lámh amach, agus nach ttug áon duine aire;

25 Acht do chuireabhair mo chomhairle uile a neimhní, agus níor bháil libh machmhusán:

26 Do dhéana misi fós gáire fa bhur ndonassa; do dhéana mé magadh a nuáir thiucfas bhur neagla;

27 A nuáir thiucfas bhur neagla amhail léirsgríos, agus thiucfas bhur míleadh amhuil gáoth ghuáirdéain; a nuáir thioctas aindeisi agus cumhgach oruibh.

28 Annsin gairfid siad orumsa, acht ní fhreigeora mé; iarrfidh mé go moch, acht ní bíaghaid siad mé:

29 Do bhrígh gur fhúathuigheadar éolus, agus nar thoghadar eagla an TIGHEARNA:

30 Níor bháil léo mo chomhairlesí: do dhísbeagadar machmhusán uile.

31 Uimesin íosuid siad do thoradh a slighe féin, agus líonfuighear iad dá dtionnscantaibh féin.

32 Oir muirfidh suaimhneas na namadán iad, agus scriosfuidh sonas na nóimhítheadh iad.

33 Acht gidh bé éistíos riomsa, áitreobhuidh sé go daingean agus bíadh sé suáimhneach ó eagla a nuile

CAIB. II.

Sealbh dóelas, 10 agus deagh-chleachtadh na heagna.

AMHIC, má ghabham tú mo bhriathra-rása, agus maitheanta dfolachagad féin;

2 Ionduis go ccláonfa tú do chlúas chum na heagna, agus go ttiubhra tú do chroidhe don tuigsin;

3 Má éighionn tú fós a ndiaigh éolúis, agus go ttoigfe tú do ghuth súas chum na tuigsiona;

4 Má iarrair í amhuil airgíod, agus go spíonfuidh tú da hiarruidh mar ionamhusaibh foluightheacha;

5 Annsin tuigfidh tú eagla an TIGHEARNA, agus do gheabha tú éolus Dé.

6 Oir isé an TIGHEARNA do bheir eagna : as a bhéul *thig* an téolus agus an tuigse.

7 Do ní sé stór gliocuis iomláin do nífiréun : *bí sé* na scéith don druing shubhlúighios go hionmraic.

8 Coimhedeuigh sé casáin an bhreith-eamhuais, agus cumhduighidh sé slighe a náomh.

9 Ann sin tuigfidh tú firéantacht, agus breitheanhaus, agus comhthrom ; *fós*, gach uile dheaghslihe.

10 ¶ A nuáir rachas a neagna a steach ann do chroidhe, agus bhías éolus taitneamhach dot anam ;

11 Cuimhdeochuidh deiscréid thú, coimheadfuidh tuise thú :

12 Dot sháoradh ó shlighe an drochdhuine, ón duine labhras neithe éaigeneasta ;

13 Noch thréigios slighe a nionnracais, do shiubhal a slightheibh an dorchadais ;

14 Noch lúathgháirighios um dhéanamh uile, agus dhúilighios a néigneasdacht na cciontach ;

15 A bhfuilid a slighthe cam, agus *íad* éaigneasta iona slightheibh :

16 Dot sháoradh air an mnaói choimhthigh, *cadhón* an coimhthigheach *noch* mbeallus le na briathruibh ;

17 Noch thréigios éoluighe a hóige, agus dhearmadas cunnradh a Dé.

18 Oir cláonuidh a tigh chum báis, agus a casáin chum na marbh.

19 Ní fhúilleann áonduine dá ttéid go nuige í a rís, ní mó ghlacaid siad greim do chasánabh na beatha.

20 ¶ Go madh béidir léatsa imtheacht a slightheibh na *ndaoine* maith, agus coiscéime na bhfiréun do choimhead.

21 Oir coimhdeochuidh an tionnraic annsa dúthaigh, agus buáineochuidh an *duine* iomlán mnte.

22 Acht géarrfúighthear na drochdhaóine amach as an t-talamh, agus tochtaltar lucht an tsaruighthe as amach.

CAIB. III.

Luidheachd ar aitheantaibh De do choimhead.

A MHC, ná dearmaid mo dhligheadh ; acht coimheadadh do chroidhe maith-eanta :

2 Oir do bhéaruid siad chugad, fad láethedh, agus sáoghal fada, agus síothcháin.

3 Ná tréigeadh trócaire agus fírinne thú : ceangail fad bhrághaid íad ; scríobh íad ar chlár do chroidhe :

4 Marsin do gheabha tú fabhar agus tuigsi mhaith a radharc Dé agus duine.

5 ¶ Cuir do dhóigh a Nda re do uile chroidhe ; agus ná bí táobh ré do thuigsi féin.

6 Ann do shlightheibh uile admhuigh eision, agus do dhéana sé do shlighthe díreach.

7 ¶ Na bí glic ann do shúilíbh féin : bíodh eagla an TIGHEARNA ort, agus seacháin an tolc.

8 Bíaidh sin na shláinte dot imlinn, agus na smíor dot chnámhuibh.

9 ¶ Onóruidh an TIGHEARNA le do mhaóin, agus le primidil huile bhisigh :

10 Marsin líonfúighhear do scíoból le saidhbhrios, agus brisfid do chantaóirighe amach le fion náadh.

11 ¶ A mhic, na tarcuisnigh smachtughadh an TIGHEARNA ; agus na bí curtha dhá cheartughadh :

12 Oir an té ghrádhughios an TIGHEARNA, smachtuighidh sé é ; amhuil athair an mac iona mbí a dhúil.

13 *Is* beanuighe an té do gheibh eagna, agus an duine do gheibh tuigsi.

14 Oir *is* féarr a ceannugheacht ná ceannugheacht airgid, agus a sochar ná ór glan.

15 *Is* mórlúáigh go mór í náid na clocha uaisle : agus na huile neithe *is* áoibhinn leachd ní coimhmeas ría íad.

16 *Atáid* fad láethe ann a deasláimh ; agus ann a láimh chlé saidhbhrios agus onóir.

17 *Is* slighthe soláis a slighthe, agus *is* síodhchain a casáin uile.

18 *Is* crann beatha í don druing ghlacus greim dhí : agus *is* beanuighe *gach* aon dá bhfostoighiom í.

19 Do shuighidh an TIGHEARNA an talamh le na ghliocas ; le tuigse do dhaingnidh sé na flaitheamhuais.

20 Le na éolus bristear amach na haigéin, agus filid na néulla an drúcht a nuas.

21 ¶ A mhic, ná dealchaidís sin ré do shúilíbh : connuimh gliocas iomlán agus discréid :

22 Marsin béid siad na mbeatha dot anam, agus na ngrasaibh dot mhuinéul.

23 Ann sin siubholuidh tú ann do shlighe go daingean, agus ní bhfuighe do chos tuisleadh.

24 A nuáir luidhfios tú síos, ní bhía eagla ort : *fós*, luidhfidh tú síos, agus bíaidh do chodhladh sáimh.

25 Ná bíodh eagla ort re húamhan obann, nó re dólás na nolic, a nuáir thiuctas sé.

26 Oir budh é an TIGHEARNA do bharánta, agus cuimhdeochuidh sé do chos ó bheith gahthha.

27 ¶ Ná connaimh maith ón ndrúing

dar dúal í, a nuáir bhías sé a ceumas do laimhe ré na dhéauamh.

23 Ná habair re do chomharsuin, Imthigh, agus tárr a ris, agus do bhéara mé a mórach; a nuáir bhías sé agad attaice.

29 ¶ Ná tionnscuin olc a naghaidh do chomharsan, ó áitreabhus sé go suáimheach láimh riot.

30 Ná ceannaig ré duine gan adhbhar, muna ndéarna sé dochar ar bith dhuit.

31 Ná bí tnúth agad ris an bfoiréigean-tach, agus ná tógá áon dá shligheibh.

32 Oir is adhfháthmhaireacht don TIGHEARNA an ceannairgeach: acht *atá* a shecreíd ag an bhfíréun.

33 ¶ *Atá* mallacht an TIGHEARNA a tigh an drochdhuine: acht beannuighidh sé áitreabh a nionnuic.

34 Go dearbhtha tarcuinighidh sé na tarcuinigh: acht do bheir sé grása do na huirislibh.

35 Gheabhuidh an duine glic oighreacht ghlóire: acht is náire bhus árdughadh do na hamadánuibh.

CAIB. IV.

Slighe na heagna, agus na bfireun, na sholus lonnrach.

EISTIGHSI, a chlann, ré teagasg athair, agus tugaidh aire déolus tuicsion.

2 Oir do bheirim foghlaim maitli dhíbh, ná tréigidh mo dhlíghtheadh.

3 Oir bá mé mac mo athar, máoth agus amhain *cheannmhuil* a radharc mo mháthar.

4 Do mhúin sé mé fós, agus a dubhairt riom, Glacadh do chroidhe mo bhriathra: coimhead maitheanta, agus mair.

5 ¶ Fagh críonnacht, fagh tuigsi; ná dearmuid í: agus ná cláon ó bhriathraíoh mo bhéilse.

6 Ná tréig í, agus cuimhdeochuidh si thú: grádhuidh í, agus coimheadfuigh sí thú.

7 Asi a neagna an ní is oirdheirce; *uimesin* fagh eagna: agus maille red uile fhagháil fagh tuigse.

8 Arduigh í, agus cuirfidh sisi thusa súas: do bhéara sí chum onóra thú, a nuáir theannfas tú leachd í.

9 Do bhéara sí dot chionn deaghmhai-siughadh grás: coroin ghlóire sheachodus sí dhuit.

10 Eist, a mhic, agus glac mo ráidhte; agus béid bliadhna do shláoghail iomad-amhuil.

11 Do mhúin mé thú a slighe an ghlioc-uís; do thréoruigh mé thú a gcasánaibh díreacha.

12 A nuáir shiubholus tú, ní cumhgochthar do choiscéime; agus a nuáir rithios tú, ní bhfuighe tú tuisleadh.

13 Glac greim daingion do theagasg; na léig uait í: cumhdaigh í; óir isí sin do bheatha.

14 ¶ Ná héirigh a steach a ccasán na gciontach, agus ná himthigh a slighe na ndrochdhaóine.

15 Seachain é, ná gabh lámh ris, fill úadh, agus imthigh romhad.

16 Oir ní chodhluid siad, muna ndéar-naid urchóid; agus beirthear a ccodhladh úatha, muna ttugaid ar *chuid éigin* tuitim.

17 Oir ithid siad arán na hurchóide, agus ibhid fion a nfoiréigin.

18 Acht *bí* slighe a nifréin amhuil solus lonnrach, noch shoillsighios ní sa mhó agus nisa mhó go nuige an lá iomlán.

19 *Atá* slighe na gciontach do nós an dorchadais: níor fheadadar cred ó bhfuigh-id tuisleadh.

20 ¶ A mhic, tabhair aire dom bhriath-raibh; cláon do chlúas dom ráidhtibh.

21 Ná léig iadso as do shúilibh; coimh-éad iad a lár do chroidhe.

22 Oir is beatha iad don druing do gheibh iad, agus sláinte dá bhféoil uile.

23 ¶ Coimhead do chroidhe re úile chiollachd; óir is as sin *thigid* toibreacha na beatha.

24 Cuir a bhfad uait béul óbann, agus puisinigh *croisanta* cuir a bhfad uait.

25 Féuchaidis do shúile go díreach, agus faicedis forrdhubha do shúl go ceart romhad.

26 Meas slighe do chos, agus bídis do-shlighthe uile daingion.

27 Ná fill air an laimh dheis nó chlé: áthruigh do chos ó nolc.

CAIB. V.

Aóibhneas na Geannuaidheachta.

AMHIC, tabhair aire dom chríonn-achtsa, agus cláon do chlúas dom thuigsin:

2 Chorgo mbía meas agad ar dhiscréid, agus go gcumhduighe do phuisínighe éolus.

3 ¶ Oir silid puisínighe mná coimhighe *mar* chríathra meala, agus is míne a béul ná ola:

4 Acht bí a deireadh searbh amhuil murmónta, géar amhuil cloidheamh dlá flíaothar.

5 Teighid a cosa síos gus an mbás; beirid a coisgéime greim ar ifríonn.

6 Deagla go smúainteochthá casán na beatha, atáid a slighthe sóghluáiste, *iondus* nach éidir leachd a naithe.

7 Eistigh riomsa uine sin anois, a chlann, agus ná dealuidhe ré bríathraibh mo bhéil.

8 Athruigh do shlighe a bhfad úaithe, agus ná tárr a ngar do dhorus a tighe:

9 Deagla go ttiubhparthá honóir do

aroile, agus do bhliadhna don neimhthruaigh-mheilíoch :

10 Ar eagla go líonfuidhé coimhthighidh lé do shaidhbhríos; agus go mbí a do sháothar a tigh an choimhthighidh;

11 Agus go ccaoinfeá fá dheireadh, a nuair chaithear theóil agus do chorp,

12 Agus go naibeorthá, Ciondus do fhuathaigh mé teagaisg, agus do tharcuis-nigh mo chroidhe aithbhear;

13 Agus nar úmhluigh mé do ghuth mo lucht teagaisg, nar cláon mé mo chlúas don druing do theagaisg mé!

14 Ní mór nach raibh mé ann gach uile olc a meadhon an chomhchruinnigh-the agus a noireachtuis.

15 ¶ Ibh uisce as do thiubruid féin, agus uisce reatha as do thoibreachaibh féin.

16 Leathnughthear thfuaráin amach, agus do shrotha uisce annsa sráidibh.

17 Bidís agad féin amhain, agus ní ag coimhthigheachaibh maille leachd.

18 Bíodh thfuarán beannuighe: agus lúathgháirigh lé nmaói phósta hoige.

19 *Bíodh sé mar a neilit ghrádhuih* agus a nagh thaitneamhuigh; sánuigheadh a cíochla thú gách uile náir; agus líontar thú a gcomhuighe le na grádh.

20 Agus cred as a mbeitheása, a mhic, ar seachran le nmaói choimhthighidh, agus fa tteannfa le brollach coimhigheach?

21 Oir atáid slightheacha an duine a bhfiaghnuisí súl an TIGHEARNA, agus measaidh sé a imtheachta uile.

22 ¶ Géabhuid a éagcearta féin an ciontach, agus coinneochthar é lé córduibh a pheacaidh.

23 Do gheabla sé bás a néagmhais teagaisg; agus a naimhéid a amadánachta rachaidh sé a muga.

CAIB. VI.

Anaghaidh urrudhus, 6 leiscamhlacht, 24 agus adhaltrannas.

A MHIC, má bhíonn tú a nurrugas ar do charaid, má bhuail tú do lámh lé coimhthightheach,

2 Atá tú ceangailte le briathraibh do bhéil, atá tú gabhtha lé briathraibh do bhéil.

3 Déan so anois, a mhic, agus sáor thú féin, a nuair thiofas tú a lámh do charad; éirigh, úmhluigh thú féin, agus mairsin buaidheocha tú ar do charuid.

4 Ná tabhair codhladh dot shúilibh, nó táimbnéil dforrdhubhuibh do shúl.

5 Tárthuigh thú féin mar a neilit as lámh a nfuadhuih, mar a néun as lámh an stalcaire.

6 ¶ Éirigh a cionn an tseangáin, a lorgánuigh; meas a shlighe, agus bí críonna:

7 Ag nach bhfuil tréoruightheóir, feadhmannach, nó fáchtarán,

8 Gléasuigh sí a biadh annsa tsamhradh, agus cruinnighidh sí a beathadh annsa ntóghmhar.

9 Cá fad bhías tú ad chodhladh, O a lorgánuigh? ca huáir éireochus tú as do chodhladh?

10 Codhladh beag, néull beag, beagán fillte na lámh do chodhladh:

11 Marsin thiofas do bhochtúine mar neach bhíos ar sírshuibhal, agus do riachtanas mar dhuine armtha.

12 ¶ Drochdhuine, duine gan mheas, siubhlighidh sé le droicbhéul.

13 Sméidigh sé le na shúilibh, labhraidh sé le na chosaibh, mteimidh sé le na mhéuruibh;

14 Bí aúgidbeachd iona chroidhe, tionsgnuidh sé urchoid a ccomhuighe; síolchuiridh sé imreasuin.

15 Ar a nadhbhsarin tiúcfuídh a anacair go hobann; air ball brisfightear é gan tártháil.

16 ¶ Fúathuighidh an TIGHEARNA na sé neithesé: fós, atá a seacht na adhfháth-mhaireacht aige:

17 Féinhuin uaibhreach, teanga bhréagach, agus lámha dhóirtios fuil neimhchiontach,

18 Croidhe thionsgnas smuaintighthe urclóideacha, cosa bhíos lúath do riothchum uile,

19 Fiadhnúisí bhréagach labhras bréaga, agus an té shíolchuirios ceannáirge idir dhearbhráithribh.

20 ¶ A mhic, coimhead aithne bathar, agus ná créig dligheadh do mhathar:

21 Ceangail iad a gcomhnuidhe air do chroidhe, daingnidh iad tinchíoll do mhúiníl.

22 A nuair shuibholus tú, tréorochuidh sin thú; a nuair choideolus tú, coimheadfuídh thú; agus a nuair mhúiscéolus tú, laibheoruidh sé riot.

23 Oir is lóchrann a naithne; agus is solus an dligheadh; agus a siad iomaithbhear an teagaisg slighe na beatha:

24 Dot choimhead ar an droch mhnáoi, ó spleadhachas teangtha na muá coimhthighidh.

25 ¶ Ná las a ndiáigh a scéimhe ann do chroidhe; agus ná gabhadh sí thú le forrdhubhuibh a súl.

26 Oir tre mhnáoi stríopamhuil beirthear duine chum greama aráin: agus do dhéana an bhean adhaltrannach fiadhach ar an mbeatha mhórlúagh.

27 An bhféadann duine teine do ghabháil iona brollach, agus gan a éadach do bheith loisge?

28 An bhféadann duine siubhal ar

sméaróidibh téo, agus gan a chos do bheith loisce?

29 Marsin don tí rachas a bhfarradh mná a chomharsan; gídh bé ar bith bheanas ríá ní bhíadh sé neimhchiontach.

30 Ní tharcuisnighid *daóine* gaduigh, má ghadam sé do shásadh a ámma a nuair bhios sé ocrach;

31 Acht *má* bheirthíor air, aiséoguidh sé seacht noirid; do bhéara sé uile mhaóin a thighe uadh.

32 Acht gídh bé do ní adhaltrannas ré mnaói ata mithuigsiönach: an té dó ní sin scríosuidh sé a anam féin.

33 Do gheabha sé lot agus easonóir; agus ní scríosfuighthear a mhasla dhe.

34 Oír *is é* cuthach an duine an téud: ar a nadhbharsin ní choigeolá se a ló an dioghaltais.

35 Ní bhíadh suim aige a bhfuasgladh ar bith; ní mó bhías sé riartla, dá mbeith go ttiubharthá iomad bronnta dhó.

CAIB. VII.

Comhairle an ghliocuis anadhaidh spleadhach na mban mhionáireach.

A MHC, coimhead mo bhriathra, agus cuir maitheanta a ttaisgidh agad féin.

2 Coimhead maitheanta, agus bí béo; agus mo dhligheadh mar ubhall do shúl.

3 Ceangail iad air do mhéuruibh, scríobh fad ar chlar do chroidhe.

4 Abair ris a neagna, *Is tú* mo dheirbhsuir; agus goir do bheán glaoíl don tuigse:

5 Chor go ccoimheadfuid thú air an mnaói choimhghidh, air an ccoimhthigheach spleadhnuighis lé na briathraibh.

6 ¶ Oír a bhfuinneóg mo thighe dfeuch mé amach tré mo chásaint,

7 Agus do chónnair mé a measc na ndaoine simplighe, thug mé dom aire a measc na nógánach, ogán gan tuigsi,

8 Ag intheacht thríd an tsráid láimh re na coirnéulsa; agus dimthigh sé an tslighe chum a tighe,

9 A neidiorsholus, an tráthnona, annsa noidheche dhuibh dhórcha:

10 Agus, féuch, tárta bean air a cculaidh mheirdrighe, agus í géarchúiseach a ccroidhe.

11 (*A tá sí* árdghothach agus easúrr-amach; ní fhanaid a cosa iona tigh:

12 Anois bí sí amuich, anois ánnsa sráidibh, lúighidh sí a bhforaire ánn gach ionchluíd.)

13 Marsin rug sí áirsion, agus do phóg sí é, agus lé gnuis mhionáirigh a dubhairt sí ris,

14 Atáid, iodhbhartha síothchána agam; a niugh díoc mé mo mhóide.

15 Uimesín tháinic mé amach do

theagmháil riotsa, go dithchiollach diarruidh haighthe, agus fuair mé thú.

16 Do scianhuigh mé mo leabuidh re falchaibh do ghréis, lé *hoibreachaibh* greanta, lé linéadach mín ó Néipt.

17 Do dheaghbholtnuigh mé mo leabuidh lé mirr, áloes, agus cinamon.

18 Teanaim, glacam ar sáith grádha nó go tti an mhaidin: sóláuisigheam sin féin lé grádhuibh.

19 Oír ní *bhfuil* fear an tighe san mbaile, dinthigh sé a tturas fhada:

20 Rug sé mála airgid leis, agus tiucfaidh sé don bhaile annsa lá chinnte.

21 Lé mórán do chaint bhlasda thug sí air áontughadh, ré spleadhachas a puisine do choimhceighnigh sí é.

22 Téid sé na díáigh air ball, mar théid an damh chum a mharbthia, nó an tamadán chum smachtuighthe na cipe;

23 Nó gur buáileadh gith tre na aéibh; mar dheithfrighios éun chum na phaintéir, agus gan a fhios aige gur chum a bliáis a bliithear.

24 ¶ Eistighe ríom a nois uimesín, a chlann, agus tabhruidh aire do bhriathraibh mo théil.

25 Ná cláonadh do chroidhe da slighthibh sin, ná héirigh a muga iona casánaibh.

26 Oír do theilg síos mórán genta: fós, mórán do *dhaóinibh* neartmhara do marbhadh lé.

27 *Is é* a tigh an tslighe go hifrienn, ag dul síos go scomraduibh an bliáis.

CAIB. VIII.

Comhaóigeasc an ghliocuis mharthanuigh.

NACH éighioun a neagna? agus nach ccurioun an tuigsi a guth amach?

2 Seasnidh sí a mullach áiteadh árd, láimh ris an tslighe a monad na ccasáin.

3 Atá sí ag éigheadh ré táobh na ngeatadha, a bport an bhaile, mar a ttigthear a steach annsna doirsibh.

4 Oruibhsi, a dhaoine, atáim ag gairm; agus chum mac an duine *atá* mo ghuth.

5 O a dhaoine simplidhe, tuigidh eagna: agus, sibhsi a amadána, iódh bhur ccroidhe tuigsiönach.

6 ¶ Eistigh; óir laibhéoruidh mé ar neithibh oirdhearca; agus *biáidh* tugsladh mo bhéil ar neithibh cearta.

7 Oír laibhéoruidh mo bhéil firinne; agus *is* adhlúthaitmháireacht dom phuisínibh a nurchóid.

8 ¶ *Atáid* briathra mo bhéil uile a bhfíreantacht; ní *bhfuil* aóinní cam nó urchoideach ionta.

9 *Atáid* síad uile soilléir don tí thuigios; agus díreach don droing do gheibh éolus.

10 ¶ Gabhaidhsì mo theagasg, agus ní airgid ; agus éolus tar a nór toghtha.

11 Oir is fear a neagna náid na clocha búadha ; agus na huile neithe is féidir do dhúiliughadh ní hionchomhmeasta ría iad.

12 ¶ Misi a neagna áitreabhúim a bhfochair na críonnachta, agus do gheibhim amach éolus ar neithibh inntleachtacha.

13 *Así* eagla an TIGHEARNA an tolc dfuathughadh an túabhar : agus a niom-arcaidh, agus an droichshlighe, agus fúathuighim, an béul míolabharthach.

14 *Is* leamsa comhairle, agus eagna iomlán : agus is misi an tuigsi ; agus is liom neart.

15 ¶ *Is* tríomsa ríoghaid na ríghthe, agus órduighid prionnsuighe ceart.

16 *Is* tríomsa riaghluid prionnsadha, agus na húaisle, agus breitheamhuin na talmhan uile.

17 Grádhughim an mhéid ghrádhughios mé ; agus an drong iarrus mé go moch do gheabhuid mé.

18 *Atá* saidhbhrios agus onóir agam ; fós, saidhbhrios biothbhúan agus fíréuntacht.

19 *Is* féarr mo thoradh ná ór, fós, ná ór glan ; agus mo chíos ná airgid toghtha.

20 Tréoruighin a slighe a nionnraucis, a meadhon chasán an bhreitheamhnais :

21 Chor go tuga mé air an ndroing ler bhionnahuin mé saidhbhrios do shealbhughadh ; agus líonfuidh mé a niomhnusa.

22 ¶ Do shealbhuigh an TIGHEARNA mé a ttosach a shligheadh, roimhe a oibreachaibh a nallúd.

23 Do suigheadh súas mé ó shiornuigheacht, ó thosach, snil do bhí an talamh ann.

24 A nuáir nach *rabhadar* aigéinn ann, do rugadh misi ; a nuáir *nach* rabhadar toibhreacha ar bith líonta duisge.

25 Suil do bhí suighiughadh na sléibhte, roimhe na cnocaibh do rugadh misi :

26 Tan nar ndearna sé fós an talamh, nó na machairighe, nó na háite is áirde do lúathreadh an domhuin.

27 A nuáir dullmhaigh sé na flathis, do bhí misi annsin : a nuáir do chuir sé compás air aghaidh a naigéin :

28 A nuáir do dhaingnidh sé na néulla shúas : a nuáir do neartuigh sé fúmarighe a naigéin :

29 A nuáir thug sé a fhúagra do nfairge, nach rachaidis na huisgeadla tar a aithne : a nuáir do órduigh sé bunáit na talmhan :

30 Annsin do bhí misi aige, *mar* neach tugadh súas *iona fhochair* : agus bá mé a dhúil go láetheamhuil, ag gárdeachus iona fhiadhnúise a gcomhnuidhe ;

31 Ag gárdeachus annsa chuid ion-áitreibhthe dá thalamh ; agus do *bhádar* mo dhúil lé macaibh na ndaoine.

32 ¶ Anois ar a nadhbharsin éistigh riom, a chlann : oir is beannuigh an *drong* choimhéadas mo shlighe.

33 Eistigh re teagasg, agus bíthí críonna, agus na díultuighe é.

34 *Is* beannuigh an té éistfios riomsa, ag faire go láetheamhuil ag mo gheat-adhuibh, ag feithionh ag ursanaibh mo dhoirsi.

35 Oir gidh bé gheabhas misi do gheabha sé beatha, agus do gheabha fabhar ón TIGHEARNA.

36 Acht an té pheacuighios am aghuidhsì do ní sé éagcóir air a anam féin : gach a bhfuathuighionn mé grádhughid siad an bás.

CAIB. IX.

Impidhe na heagna dá cloinn fíin ; 13 agus muirne na mná leimhe dá daltachaibh.

DO rinne a neagna a tigh, do ghéarr sí amach a seacht bpiléir :

2 Do mharbh sí a féolmhach ; do comaise sí a fíon ; do líon sí fós a bórd.

3 Do chuir sí a maighdiona amach : goiridh sí ar na háitibh is áirde san chathraidh.

4 Gidh bé *atá* simplidhe, filleadh sé a steach annso : *ar son* an té air a mbí easbhuidh tuigsiona, a deir sí ris,

5 Tigidh, ithidh dom aransa, agus ibhidh do níon *nach* do chumaig mé.

6 Tréigidh amadánachd, agus mairigh ; agus imthighidh a slighe na tuigsiona.

7 An té aithbhioras tarcuisneach do gheibh sé naire dhó féin : agus an té chronuighios drochdhuine do gheibh sé toibheim dhó féin.

8 Ná haithbhioruigh tarcuisneach, deagla go bhfuathochadh sé thú : cronuigh duine críonna, agus ghráidheochuidh sé thú.

9 Tabhair *teagasg* do *dhuine* chríonna, agus bíaidh sé níos críonna : múin *duine* ionnraic, agus méideochaidh sé a nealadhain.

10 *Isé* eagla an TIGHEARNA tosach na heagna : agus éolus na náomh is tuigse sin.

11 Oir is liomsa méideochthar do laéthe, agus fóiríonfar bíladhna do sháoghail.

12 Má bhíonn tú críonna, bíaidh tú críonna dhuit féin : acht *má* tharcuisnighionn tú, is tú féin amháin iomchoras é.

13 ¶ Bí an bhean leamh garbhuáiceach : *atá* sí simplighe, agus gan fios éinneithe aice.

14 Oir saighidh sí ag doras a tìghe, ar

shuidheachán air áitibh árd na caithreach,

15 Do ghairm na udaoine ghabhas táirsi go díreach annsa tslighe :

16 Gidh bé *bhius* simplidhe, iompoigh-eadh sé a steach annso : agus *ar son* an té bhíos gan tuigse, a deir sí ris,

17 Bid na huisgeadha gadtha milis, agus bí an tarán *ithear* a nuágnios taitneamhach.

18 Acht ní bhí a fhios aige go *bhfuilid* na mairbh annsin ; agus go *bhfuilid* a lucht cuirigh a ndoimhne ifrin.

CAIB. X.

Deichneamhar siubhailce, agus na dubhailceadh contrardha.

SEANRAIDHTE Sholuimh. Do ní mac crionna athair sólasach : acht sé an mac leamh dubhachus a mháthair.

2 Ní thárbhuighid ionmhusa na nolaóinní : acht sáoruidh an tionnracus ó bhás.

3 Ní fhuileonguidh an TIGHEARNA anam a nionruic do dhul don ghorta : acht teilgidh sé maóin an chiontaigh seachad.

4 An té chumlas *lé* laimh mhainneacht-nuigh thig sé chum bochtaine : achd do ní lámh an dúthrachtaigh saidhbhir.

5 An té chruinnighios annsa tsámhradh mac crionna é : acht an té chodhlas annsa bhlóghmhar *is* mac do gheibh náire é.

6 *Atá* sonus ar cheann a nfireín : acht folchuidh foiréigion béul na ciontach.

7 *As* beannuigh cuimhne a nfireín : acht loighfigh ainm an drochdhuine.

8 Glacfidh an *duine* glic a ecroidhe aitheanta chuige : acht tuitfidh an tamadán síorchainteach.

9 An té shiubhlas go hionnruic imthighidh go daingean : acht an té mhillios a shligthe aitheontar é.

10 An té chláonas le na shúil tabhuigh sé dóbrón : acht tuitfidh a nóimhid síorchainteach.

11 *Is* tobar beatha béul an *duine* ionruic : acht folchaigh foiréigion béul na ciontach.

12 Dúisgidh an fuath imreasuin : acht folchuidh an grádh na huile chionta.

13 Do gheibhthior eagna a mbéul an té agá mbí tuigse : acht *atá* slat a ccoinne dhroma an té bhíos a néagmhuis tuigseona.

14 Do níd na daoine crionna stór éoluis : acht *is* fogus béul a namadáin daidhmhilleadh.

15 *Isé* saidhbhrios an duine shaidhbhir a chathair neartmhar : sí a mbochdaine scrios na mbocht.

16 Trialluidh sáothar a nfirein chum

beatha : toradh an chionntoigh chum peacaidh,

17 An té choimhéadas teagasg *atá* sé a slighe na beatha : acht an té dhíultas smachtughadh *atá* sé air seachrán.

18 An té cheilios fuath *lé* puisínibh bréagacha, agus an té labhras scannail, *is* amadán é.

19 Ní blí dith peacaidh a niomad na mbriathar : acht an té chongmhus air a bhéul *atá* crionna.

20 *Is* airgid toghtha teanga a nfireín : *is* beag *is* fiu croidhe an drochdhuine.

21 Beathuighidh béul a nfireín mórán : acht éugaid na hamadáin do dhíth eagna.

22 Do ní beannughadh an TIGHEARNA, saidhbhir, agus ní chuirionn doilghios ar bith iona choimhdeacht.

23 *Is* ait leis a namadán urchóid do dhéanamh : acht bí críonnacht aig fear na tuigse.

24 Tuitfidh eagla an drochdhuine, air féin : acht aóinteochthar iarratas a nfireín.

25 Mar imthighios an gháoth ghuáird-eáin, mar sin ní *bhíonn* an drochdhuine ní sa mho : acht *is* bunáit shíorruidhe an tionnruic.

26 Mar bhíneagra do na fiaclaibh agus deatach do na súilibh, marsin *bhíos* an lorgánach don druing chuirios úatha é.

27 Cuiridh eagla an TIGHEARNA fad ar na láethibh : acht géarrfuighear bliadhna an drochdhuine.

28 Dóthchus bhus lúathgháire do nfireún : acht rachaidh furachns an drochdhuine ar meath.

29 *Is* neart do nionruic slighe an TIGHEARNA : acht *bíaidh* sgrios air lucht oibrighthe a néigceirt.

30 Ní corochthar an fireán choidhche : acht ní áitreobhuidh an ciontach an talamh.

31 Do bheir béul an *duine* cheirt críonacht úadh : acht géarrfuighthear amach an teanga mhillteach.

32 Aithnighidh puisínigh a nfireín cred *is* ionghlactha : acht *labhruidh* béul an chiontuigh go cam.

CAIB. XI.

Moladh an cheartais, 25 agus na féile ; le diomoladh na ccontrardha.

IS adhfhúathmhaireacht don TIGHEARNA comhthrom fhallsa : acht sé an comhthrom ceart á dhúil.

2 A nuáir thig an tábhar, annsia thig náire : achd *bí* eagna ag na daóinibh úmhla.

3 Tréorachuidh iomláine na nionnrac íad féin : acht millfidh urchóid na sáruightheach fadsan.

4 Ní tharbhuighionn an saidhbhrios a

ló an dioghaltais: acht sáoruidh a nfréantacht ó bháis.

5 Díreocluidh a nfréantacht an duine iomlán air a shlighe: acht tuitfidh an ciontach le na chiontaibh féin.

6 Sáoruidh fréantacht na nionnraic íad féin: acht géabhtar lucht an tsáruighthe iona néagcoruibh féin.

7 A nuair éogas an drochduine, éugaidh a dhóthchus: agus ínthighidh dóthchus na ndaoine neimhionnraic.

8 Tárthuightheas an fíréun as a bhuáir-eadh, agus thug an drochduine iona áit.

9 Millidh an meabhlach a chomharsan le na bhéul: acht tré éolus sáorfuighthe an tionnraic.

10 A nuair bhitheas go maith ag na fíréanaibh, gúrdighidh an chathair: agus a nuair marbhtar an drochduine, bí lúathgháire ann.

11 Lé beannughadh a nionnraic árd-uightheas an chathair: acht leaghtar í le béul an chiontuigh.

12 An té bhíos a néugmhuis críonachta tarcuinigh sé a chomharsa: acht bí fear na tuigsiona na thocht.

13 Foillsighidh aithriseach sgéul seicridigh: acht an té agá mbí spiorad fírinneach ceilidh sé an tadbhar.

14 A náit nach bí comhairle, tuitfidh an pobal: acht a nionnach na ccomhairleach bhíos daingean.

15 An té bhíos a nurrudhas ar choimh-idheach goirteochthar ann é: agus an té fhúathuighios urradhas bí sé daingion.

16 Conghmaidh bean ghrásamhuil onóir: agus cumhduighid na daoine láidre saidhbhrios.

17 Do ní an duine trócaireach maith dhá anam féin: acht an té bhíos éattrocaireach buáidbriidh sé a fheoil féin.

18 Oibrighidh an drochduine obair mheallta: acht don té shíolchuireas fíréantacht bíaidh lúach dearbhltha aige.

19 Amhail chéimnighios fíréantacht chum bealtia: mairsin an té leanas an tolc leanuigh sé chum a bháis féin.

20 An drong agá mbí croidhe urchóid-each is adhfúathmhaircachd don Tighearna íad: acht an mhéid bhíos díreach iona síod a síad sin a dhúil.

21 Bíodh go niadhfuadh lámh a láimh, ní bhíaidh an drochduine gan dioghaltas: acht sáorfuighthior shíocht a nfréin.

22 Mar shéud óir a sruih muice, is mar sin bhíos bean bhréadla air dhúth discréide.

23 Fonn a nfréin amháin an mhaith: acht dóthchus an drochduine diogh-altas.

24 Bí peach ann sgaóileas, agus thairis sin bheirios biseach: agus neach chong-

mhas ní is mó no is iomchubhaidh, acht is chum bochtaine thig sé.

25 Do dhéantar an tanam dáonachtach méith: agus an té fhliuchas fliuchfuightheas é féin mar an gcéadna.

26 An té thaisgíos arblar, mailleocluidh an pobal é: acht bíaidh beannacht air cheann an te reacas é.

27 Gidh bé íarrus maith go dúthrachtach tuillidh sé fabhar: acht an té íarrus tubaiste, tiucfaidh sí chuige.

28 An té chuirios a dhóigh iona shaidhbhrios tuitfidh sé: acht bláithfid na fíréin amhuil buinneáin.

29 An té bhuáidhbrios a thigh féin budh leis oighreacht na gaóithe: agus bíaidh an tamadán na óglach ag an ccríonna a croidhe.

30 Is crann beatha toradh a nionnraic: agus an té ghnodhuighios anmanna is críonna é.

31 Féuch, béarthar luaigheacht do nfréun annsa tsáoghal: ca mhéad ní sa mhó ná sin don chiontach agus don pheacach.

CAIB. XII.

Ní hionann smuáineadh, briathra, agus gníomha na nfréin, agus lucht an uile.

GIDH bé ghráduighios teagasg a gráduighidh sé éolus: acht an té fhúathuighios smacht is brúideamhuil é.

2 Gnodhuighidh an duine maith fabhar an Tighearna: acht daimneocluidh sé duine na ndroichthriall.

3 Ní daingneochas duine lé hurchóid: acht ní láithreoclathar fréamh a nfréin.

4 An bhean shubhailceach is coróin dá fear í: acht an bheán náirighios é is lobhadh iona chnámhaibh í.

5 Ataid smuaintighthe a nfréin ionnraic: acht is cealg comhairleacha an drochduine.

6 Bíd bríathra an drochduine na luighe a cceilg ar fhuil: acht tárthocluidh béul a nfréin íad.

7 Teilgteas na drochdhaoine, agus ní bhíid ann: acht seasuidh tigh a nfréin.

8 Molfuightheas duine do réir a eagna: acht disbeagfuidhthior an té agá mbía croidhe urchóideach.

9 Is féarr an té tharcuinightheas, agus agá mbí seirbhíseach, ná an té onóruighios é féin, agus ag nach bí arán.

10 Bí cúram ag an duine ionnraic a nanam a bheathuigh: acht is crúadhalach trócaire maith an chiontuigh.

11 An té sháothruighios a fhéarann sáiseochthar lé harán é: acht an té leanas daoine dionmhaóine atá sé gan tuigsi.

12 Íarruidh na coirighthe lionnan: acht do bheir fréamh a nfréin toradh.

13 Gabhtar an drochdhuine a míolabbhairt a bhéil: acht tiuafaidh an fireun amach as buáidhreadh.

14 Sáiseochthar duine lé maith do thoradh a bhéil: agus cúiteochthar luaigh-eacht a lámh re duine.

15 Bí slighe a namadáin díreach iona shúilbh féin: acht is críonna an té éistios ré comhairle.

16 Aitheantar air ball fearg a namadáin: acht folchuigh an duine críonna náire.

17 An té labhras firinne taisbeanuidh sé amach fireuntacht: acht is cealg thaisbeanas a nfiadhuise bhréugach.

18 Bidh drong ann labhras cosmhuil re sáithibh cloidhimh: acht is sláinte teanga a neagnuidhe.

19 Daingneochthar béul na firinne go bráth: acht ní bhí an teanga bhréugach acht air feadh móimeinte.

20 Cealg bhíos a ccroidhe na droinge noch smúánios an tolc: acht do chomhairleachaibh na síothchána atá gáirdeachus.

21 Ní theigomha olc ar bith ris a nionraic: acht líonfuighthear an drochdhuine do thubaiste.

22 Is adhfháthmhaireacht don Trearna na béil bhréagacha: acht is iad an drong dhéanas go firinneach a dhúil.

23 Ceilidh an duine glie éolus: acht fúagraidh croidhe na namadán amadúnacht.

24 Iomchoruidh lámh an dlúthrachtaigh riaghail: acht bíaidh an taimhleasg fa dhuibhechíos.

25 Do' bheir dóbrón a ccroidhe dhuine air: cromadh: acht do ní focal maith sólasach é.

26 Is féarr an fireun ná a chomharsa: acht mealluidh slighe na ndrochdhaóine léo iad.

27 Ní rósann an duine aimhleasg an ní do ghabh sé lé fiadhach: acht is mórluáigh substaint an duine dhúthrachtaigh.

28 A slighe na fireantachta atá an beatha; agus ní bhfuil bás ar bith ann a easánaibh.

CAIB. XIII.

'Urlabhartha brdha do iomdha cinéil.

EISTIGH mac críonna re teagasg a athar: acht ní éisteanntarcuiseach armáire.

2 Iósuidh duine maith do thoradh a bhéil: acht íosnigh anam thir an tsáruighthe foiréigion.

3 An té choimhéadas a bhéul coimhéaduigh sé a anam: acht an té oscas a phuisine go fairsing díothlaithrightheair é.

4 Bí mian air anam an chladhaire, agus ní fghagann aoinní: acht do dhéantar anam an dúthrachtaigh méith.

5 Fúathuighidh an fireun bréaga: acht bí an drochdhuine neimhfhirinneach, agus thig sé chum náire.

6 Coimhéaduigh an tionnraicus an díreach iona shlighe: acht claóidhigh a nurchóid an peacach.

7 Bí neach ann do ní é féin saidhbhir, gidheadh ag nach bí éainní: bí neach ann do ní é féin bocht, gidheadh atá sé lán do shaidhbhrios.

8 Isé fúascladh anma duine a shaidhbhrios: acht ní chluin an bocht iomaithbhior.

9 Gáirdighidh soillsi a nfirein: acht cuirfighear lóchram an chiontaigh as.

10 As úabhar amháin thig an cheann-airg: acht bí eagna ag na daóinibh deagchomhairleacha.

11 Laighdeochthar saidhbhrios an díomhaóinis: acht an té chruinnighios lé sáothar béuraidh sé biseach.

12 Dóthchus ar na chur a bhfad do ní an croidhe tinn: acht a nuaire thig an fonn, is crann beatha é.

13 Gidh hé tharcuisnighios an bríathar millfighthear é: acht an té eagluighios a naithne do gheabha sé luáigheacht.

14 Dligheadh a neagnuidh is tobar na beatha é, do dhealughadh ré líontaibh an bháis.

15 Do bheir tuicse mhaith fabhar: acht atá slighe na sáruightheach cruáidh.

16 Do ní gach uile dhuine glie a ghnóthuighe re héolus: acht léigidh an tamadán a leimhe ris ós áird.

17 Tuitidh droictheachtaire attubaisde: acht is sláinte an teachtaire dileas.

18 Bidh bochtúine agus náire don té dhíultas teagasg: acht an té agá mbí meas air achmhusán onóthar é.

19 Is milis do nanam an fonn do choimhlionadh: acht is adhfháthmhaireacht do na hamadánaibh dealughadh ris a nalc.

20 An té shiubhlighios le daóinibh críonna bíaidh sé críonna: acht scriosfuightheair compánach na namadán.

21 Leanuidh olc na peacaidh: acht ris an bhfireun cúiteochthar maith.

22 Fágbhuidh an duine maith oighreach ag cloinn a chloinne: agus cuirtheair maóin an pheacaidh a stór do nionraic.

23 Bí biadh mór a ttreabhadh an bloicht: acht bídh neach ann do mhilt-tear do dhíth breitheamhnais.

24 An té choiglis a shlat fúathuighidh sé a mhac: acht an té ler biomhniam é smachtuighidh sé é go moch.

25 Ithidh an fireun do shásadh a anma: acht bíaidh riachtanas ar bholg an drochdhuine.

CAIB. XIV.

Iomdha gnée glioruis agus amadánachd.

CUIRIDH gach aóibhean chríonna a tigh súas: acht leagaidh a namaid síos é le na lámhaibh féin.

2 An té shiubhuighios iona fhíríantacht eagluighidh sé an TIGHEARNA: acht an *té bhíos* urchóideach iona shligtheibh tarcuinighidh sé é.

3 Bí slat úabhair a mbéul a namadán: acht dídeonugh puisíne an duine ghlic iad.

4 A náit nach *bíd* daimh, *bí* an main-séur glan: acht tig biseach mór le neart an daimh.

5 Ní dhéana fiadhnúise dhíleas bréug: acht laibheoruidh a nfiadhnúise fhallsa bréuga.

6 Iarruidh an tarcuineach eagna, agus ní *fhaghann*: acht *is* socamlach éolus don tí thuigios.

7 Imthigh as fiadhnúise dhuine leimhe, a nair nach mothochuidh tú *ann* béul a néoluis.

8 *Isé* gliocas a neagnuidhe a shlighe do thuigis: acht *is* cluáin leimhe na namadán.

9 Do níd amadán magadh fan bpeacadh: acht a meag na bhfíreán atá fabhar.

10 Aithnighidh an croidhe a shearbhus féin; agus ní bheanann coimhthigheach re na shólas.

11 Claóidhfígl thear tigh an drochdhuine: acht blaithfígl áitreabh an ionnraic.

12 Atá slighe ann do chithear díreach do dhuine, acht *isé* a chríoch sin sligtheacha an bháis.

13 Anusa ghéire féin bí an croidhe dubhach; agus sé críoch an tsógachais sin dóbrón.

14 Lionfuighear re na shligtheibh féin an ghearrchumainnach a ccroidhe: agus *fásfuighear* an duine maith úadh féin.

15 Creidigh an simplidheach gach aonfhocal: acht féuchaidh an duine ghlic go maith dá imtheacht iéin.

16 Eagluighidh an duine críonna, agus dealuighidh ó nolc: ach cuthaighidh an tamadán, agus bídh sé dóthchusach.

17 An *té* shearguidhtear go hobann do ní sé amadánacht: fuathuighthe fear na ndroich-thiomsgantaidh.

18 Sealbhuidh na simplighidh amadánachd: acht coróntar an teagnuidh lé héolus.

19 Cláonuidh an tolc roimhe an maith; agus an drochdhuine a ngeatadhuibh na bhfíreán.

20 Fuathuighthe an bocht cheana ó na chomharúin féin: acht *bí* mórán carad ag an tsaidhbhir.

21 An té tharcuinighios a chomharsa

peacuigh sé: acht *is* beannuighe an té, do ní trócaire air na bochtaibh.

22 Nach seachránuid an drong thionsgnas an tolc? acht *biáidh* trócaire agus fírinne ag an ndruing thionsgnas an mhaith.

23 Bí tarbha ann gach uile sháothar: acht *trialluidh* caint na bpuisíneadh amháin chum easbhuidhe.

24 Coróin na neagnuidhe a saidhbhrios: *acht is* leimhe amadánachd na namadán.

25 Sáoruidh a nfiadhuin fhírinneach anmanna: acht labhruidh an meabhlach bréuga.

26 *Atá* dóthchus láidir a neagla an TIGHEARNA: agus *biáidh* cúil dhídin agá chlóinn.

27 As tobar beatha eagla an TIGHEARNA, do dhealughadh ré paintéarnibh an bháis.

28 A niomad na ndaóine *atá* onóir an rígh: acht a neasbhuidh daóine *atá* míleadh an phríonnsa.

29 Bí taigsi mhór ag *an té bhíos* mall chum féirge: acht *an té bhíos* deithniosach a spioraid árdughidh sé leimhe.

30 *Isé* an croidhe falláin beatha na féola: acht lobhadh na gcnámh an tnúth.

31 An té sháruighios an bocht masluighidh sé a Chruthaightheoir: an té onorughios é bí trócaire ann don bhocht.

32 Díbearthar an ciontach as iona chionntaibh: acht bí dóthchus ag an bhfíreán iona bhás.

33 Socruidh eagna a ccroidhe an té agá mí taigsi: acht foillsighthe ar *ní atá* a meadhón na namadán.

34 Arduighidh a nfiaréantacht cineadh: agus *is* masla an peacadh do phobal ar bith.

35 Bí fabhar an rígh leis an tseirbhíseach mhaith: acht bí a fhearg a *naghaidh* an té bheir cúis náire.

CAIB. XV.

Feabhas, théanga an eagnaigh, 10 na smachda, 15 an bhuidhe, 22 an chomhairle, 31 agus na huirisleachd.

IOMPOIGHIDH freagra mhacánta fíarg: acht brostuighidh briathra borba a nfearg.

2 Gnáthuigh teanga a neagnuighe éolus go ceart: acht dóirtigh béul na namadán leimhe amach.

3 *Atáid* stíle an TIGHEARNA ann gach uile bhall, ag féucháin air a nolc agus air an maith.

4 *Is* cranu beatha teanga fhalláin: acht *is* briseadh a spioraid urchóid do bheith innte.

5 Tarcuinigh amadán teagasg ón

athair: acht is eagnuidhe an té bheir aire do smacht.

6 *Bí* mórán ionmhuis a tigh a neagnuidhe: acht a ceíos an drochdhuine buaidhreadh.

7 Díoseaóilid puisíne a neagnuidhe éolus: acht ní marsin do chroidhe a nainbhíosag.

8 *Is* adhfháthmhaireacht do TIGHEARNA íodhbairt an chiontaigh: acht sí urnaigh a nfréin a dhúil.

9 *Is* adhfháthmhaireacht do TIGHEARNA slighe an chiontaigh: acht is ionmhúin leis an té leanas a ndiáigh na firéantachta.

10 *Is* doirbh an smacht do té thréigios an tslighe: éagfuidh an té fháthuighios arnáire.

11 *Atá* ifrionn agus díothlaithriughadh as coinne an TIGHEARNA: naiseadh ca mhéid ní is mó ná sin atáid croidhte chloinne na ndaóin?

12 Ní bionmhúin leis a ndísbeagach an té bheir achmhusán dó: ní mó rachus sé gus na heagnuighibh.

13 Do ní chroidhe ságach gnúis shuibhir: acht lé dóbhrón an chroidhe bristear an spiorad.

14 Iarruidh croidhe an té agá mbí tuigsi éolus: acht is air amadánacht beathuighthear béul na namadán.

15 *Atáid* uile láethe na *daóine* mbúaidhearthar go hól: acht an té agá mbí croidhe ságach bí féusta gnáthach aige.

16 Bféarr beagan maille re heagla an TIGHEARNA ná ionnmhus mór agus búaidhreadh maille ris.

17 *Is* féarr dinnér luibhionn mar a mbí grádh, ná damh biadhta agus fuath maille ris.

18 Dúisgidh duine nimhneach súas ceannairg: acht *an té is* mall chum feirge laghduighidh sé imreasuin.

19 *Atá* slighe an *duine* leisgeamhail mar fhál dosán: acht *atá* slighe a nionruic déanta go bláith.

20 Do ní mac críonna athair lúathgháireach: acht tarcuinighidh an duine leamh a mbathair.

21 Bídh amadánacht na sólás *ag an té bhíos* gan eagna: acht siubhlugh fear na tuigsi go díreach.

22 Toimnisethior tionnsanta a néagmhuis chomhairle: acht a niomad na ccoimhairleach daingnithear iad.

23 Sólásaighear duine le freagra a bhéil féin: agus an focal *labharthar* iona am féin, cred é méud a mhaithéasa!

24 *Is* súas *atá* slighe na beatha *ag a* neagnuigh, chor go seachonadh sé ifrionn shíos.

25 Leagfuidh an TIGHEARNA tigh a

nuáibhrigh: acht daingneochuidh sé teóra na baintreabbuigh.

26 *Is* adhfháthmhaireacht do TIGHEARNA smuaintighthe an chiontaigh: acht *is* briathra millse, *briathra* a nfríorghlain.

27 An té bhíos dithchiollach chum éadala buáidhrídh sé a thigh féin: acht an té fhíathuighios bronta mairfidh sé.

28 Stuidéaruidh croidhe a nionraic chum freagartha: acht dóirtigh béul an chiontaigh droichneithe amach.

29 *Is* fada an TIGHEARNA ón cciontach: acht do chluin sé guidhe a nfréin.

30 Gáirdighidh solus na súl an croidhe: *agus* do ní clú mhaith cnámha méith.

31 An chlúas do chluin achmhusán na beatha, oirísigh sí a measc na ndaóin nglíc.

32 An té dhíultas múnadh tarcuinighidh sé anam féin: acht an té umhluighios do smacht do gheibh sé tuigsi.

33 *Is* eagla an TIGHEARNA teagasg na heagna; agus *atá* umhlacht roimhe onóir.

CAIB. XVI.

Onoir ghníomhartha Dé, 8 an cheartais, 20 an ghliocuis, 31 an cheinn lcithe, &c.

Is on TIGHEARNA, thig ullmhughadh an chroidhe annsa duine, agus freagra na teangtha.

2 *Bídh* uile shligthe an duine glan iona shúilibh féin: acht comhthromuigh an TIGHEARNA na spioraid.

3 Cuir hobair a leith an TIGHEARNA, agus daingneoclithear do smuaintighthe.

4 Dhó féin do rinne an TIGHEARNA gach uile *né*: an ciontach fós, a goinne laé a nile.

5 *Is* adhfháthmhaireacht do TIGHEARNA gach uile dhuine *bhíos* uáibhreath a ccroidhe: *bíodh* go *núdhfudh* lámh a láimh, ní bhíaidh se gan dioghaltas.

6 Le trócaire agus lé firinne leasuighthear a néagcóir: agus lé heagla an TIGHEARNA seachnuid *daóine* an tolc.

7 A nuáir thainnid slighthe an duine leis an TIGHEARNA, do bheir sé air a námhaid féin bheith síodhach ris.

8 *Is* féarr beagán lé hionnracas ná cíosanna móra gan cheart.

9 *Is* croidhe an duine thríallus a shlighe: acht isé an TIGHEARNA dhírighios a chéime.

10 *Bí* faistíne dhíadha a mbéul an rígh: ní chiontaighionn a bhéul a mbreith-eamhus.

11 *Is* leis an TIGHEARNA scáladha agus chomhthruim chearta: *is iad* a obair comhthruim an mhála uile.

12 *Is* adhfháthmhaireacht do ríghthibh

olc do dhéanamh: óir daingnighthe ar chathaoir ríogha lé ionnracus.

13 Is iad puisíne fireanta dúil nan rígh; agus is ionmhuin léo an té labhras an ceart.

14 *Atá* fearg an rígh amhail teacht-aireadh an bháis: acht ceinnseochuidh duine glic í.

15 Bí beatha a solus ghnúise an rígh; agus a fhabhar amhuil néul fearthanna deighionuidh.

16 Ga mhéad *is* féarr eagna dfagháil ná ór? agus tuigsi dfagháil is córa í do thogha ná airgid?

17 *Ise* slighe mhór a nfirein dealughadh ris a noll: an té choimhéadas a shlighe cumhduighe sé a anam.

18 *Thig* an tábhar roimhe a naidhmhilleadh, agus áirdspiorad roimhe an leagadh.

19 Is féarr *bheith* do spioraid úmhail leis na hislibh, ná an chreach do roim leis a nuáibhreach.

20 An té ghlacus cúis go críonna do gheábha sé maith: agus gidh be chuirios a dhóigh ann sa TIGHEARNA, is soná é.

21 Goirfighear duine críonna don ghlic a gcroide: agus méduighidh millsi an beil ealadha.

22 Is tobar fíoruisge chum beatha an tuigsi don tí agá mbí sí: achd *is* amadán-acht teagasg na namadán.

23 Múinidh croidhe an ghlic a bhéul, agus do bheir bárr ealadhan dá phuisinigh.

24 Is cíor mheala bríathra millsi, milis do nanam, agus sláinte do na cnámhuibh.

25 Bí slighe ann do chithear ceart do dhuine, acht *is* a chríoch sin slightheacha an bháis.

26 An té sháothruighios is dó féin sháothruighios sé; óir iarruidh a bhéul air é.

27 Tochluidh an duine neimhldhiadha olc: agus *bi* iona bhéul amhuil teine lasardha.

28 Siochuiridh an duine ceannairgeach imreasuin: agus dealuighidh an cogarnach na cáirde disle ó chéile.

29 Brostuighidh duine sáruighthe a chomharsa, agus téoruirge sé é chum na sligheadh *nach* maith.

30 Druididh sé a shuile do thriall neithe ccrosta, ag corrughadh a phuisíne do bheir sé olc chum críche.

31 Is coróin ghlóire an ceann líath, ar na fhághail a slighe a nionracuis.

32 Is féarr an *té bhíos* mall chum feirge ná an cumhachtach; agus an té riaghlas a spiorad ná an té ghabhlus cathair.

33 Do teilgeadh an crannchar annsa nucht; acht is ag an TIGHEARNA atá a chur a gcrích uile.

CAIB. XVII.

Is mór beagan le súaimhneas, 6 agus is onóir don tsean, an chlann, &c.

IS fearr greim tur, agus suáimhnios maille ris, ná tigh lán dféusta lé ceann-airg.

2 Bíaidh riaghail ag an tseirbhíseach chríonna ós cionn an mhic thuillios náire, agus bíaidh cuid do noighreacht aige a measg na ndearbhráithreach.

3 Pota a nathglanta chum a nairgid, agus a nfoinís chum a nóir: acht *is* an TIGHEARNA spianus na croidhthe.

4 Do bheir fear déanta a nuile aire do na héuluibh bréagacha; agus do bheir an bréagach aire do dhroictheangaidh.

5 Gidh bé fhochmhuighios an bocht tarcuisnighidh sé a Chruthaightheóir: agus an té luathgháirighios fá amhar uí bhiaidh sé gan phionus.

6 Clann na cloinne coróin na seann-dáoine; agus glóir na cloinne na haithe.

7 Ní hionchubhaidh damadán glór dearsgnuigh: is lugha ná sin puisinigh bréagacha do phriounsas.

8 *Is amhluidh* cloch uasal tiodhlacadh a radharc an tí agá mbí sé: gidh bé taobh a nionpoighionn, tarbhuighidh sé.

9 Gidh bé cheilios sáruighidh iarruidh sé grádh; acht gidh bé athnúaighios cúis dealuigh sé cáirde.

10 Is mó théid achmhusán a steach a nduine chríonna na céad buille ann amadán.

11 Cogadh ambáin íarrus an droch dhuine: uimesin cuirfighthear teachtaire fíochmhar na chuinne.

12 Teagmhadh mathghamhuin ar ccaill a cuiléan ré duine, ní is luáithe ná amadán iona leimhe.

13 Gidh bé chúitighios maith lé hollc, ní dheileochuidh olc re na thigh.

14 Bí tosach na ceannairge amhail do léigfeadh duine uisge amach: uime sin léig dhíot ceannairge, suil beansuighthear iunte.

15 An té ghlanas an ciontach, agus an té dhamnuighios an díreach, is adhfhlúathmhaireacht don TIGHEARNA iad aráon.

16 Creid as a bhfuil lúach a láimh amadán dfagháil gliocuis, ó tharla gan chroidhe dho é?

17 Gradhuigh an chara gach uile uáir, agus rugadh an dearbhráthair a naghaidh buaidhearthas.

18 Ceangluigh duine gan tuigsi cunnradh, agus téid a nurrudhlas a bhíaghnúise a charad.

19 An té ghrádluighios an cheannairg grádluigh sé sáruighadh: agus an té

árdhuighios a gheata, túaraidh sé aidhmhilleadh.

20 An té agá mbí croidhe crosta ní fhaghan sé maith air bith: agus an té agá mbí teangamhillte tuitidh sé a nurchóid.

21 An té ghineas amadán *do ní sé sin* chum a dhoilghis féin: agus ní bhí solás aig athair amadáin.

22 Foghnuidh croidhe súgach *amhuil* leighios: acht tiormuighidh spiorad briste na cnámha.

23 Glacaidh an drochdhuine tiodhlacadh as a nucht do chlónadh slighthe an bhreitheamhnus.

24 Bí a neagna as coinne an té agá mbí tuigsi; acht bíd súile a namadáin a nímibh na talmhan.

25 Is dóbhrón do nathair mac oimhídeach, agus searbhús é don mhnaói rug é.

26 Fós ní maith pionús do thabhairt do nífiréun, nó prionusúighe bhualadh ar son ceirt.

27 Cailgidh an té agá mbí éolus a bhriathra: agus bí fear na tuigsiona do spiorad dhearscnuighthe.

28 An tamadán féin, a nuair bhíos sé na thocht, meastar críonna é: agus an té dhruidios a bhéul bí sé *measta* na dhuine thuigsionach.

CAIB. XVIII.

Is amadán aga mbí a dhúil uile iona thuigse féin, &c.

AN té scaras é féin tré fhoimh, íarruidh agus beanaidh sé ré gach uile eagna.

2 Ní bhí dúil ag amadán a tuigsi, acht amháin go bhfoillsiughadh a chroidhe é féin.

3 A nuair thig an ciontach, annsin thig tarcuisne, agus lé míochlú an scannail.

4 Is *amhuil* uisgeadha doimhne briathra bhéil an duine, agus sruth ag tuilíngadh tobar fíoruisge na heagna.

5 Ní maith gabháil re pearsuinn an drochdhuine, do theilgion a nionnruic a mbreitheamhnus.

6 Téid puisínigh a namadáin a ceann-airg, agus goiridh a bhéul air bhuilleadhuibh.

7 Is é a bhéul aidhmhillidh a namadain, agus a phuisine paintéur a anma féin.

8 Bíd briathra an chogarnuigh amhuil cneadha, agus tíaghaid síos a bhíríochtar an bhuilg.

9 An té fós bhíos leasg iona obair is dearbhrathair é don mhillteoir mhór.

10 Is tor daingion ainm an TIGHEARNA: riothuidh an fírénn chuige, agus bí sé daingion.

11 Isé saidhbhrios an duine shaidhbhir a chathair dhaingion, agus bí sé amhuil balla árd iona bharamhuil féin.

12 Is árd croidhe an duine roimhe a naidhmhilleadh, agus atá a núblachd roimhe onóir.

13 Gidh bé fhreagras cúis roimhe a clos, is amadanacht agus náire dhó é.

14 Iomchoruidh spiorad an duine a laige; acht cíá fhéadas spiorad cneadhach diomchar?

15 Do gheibh croidhe an duine eagnuidhe éolus; agus íarruidh clúas an duine chríonna eagna.

16 Do ní brontanas duine áit dó, agus do bheir a lathair dhaóine móra é.

17 Gidh be *bhíos* ar ttús iona chúis féin *sáoiltear* cóir do *bheith aige*: acht thig a chomharsa agus spíonuidh sé é.

18 Do bheir an cranncháir air imreas-aithe cosg, agus roinnidh idir na cumh-achtachaibh.

19 Dearbhrathair ar na fheargughadh is *deacra* a *fhagháil* ná cathair láidir: agus is cosmhúil a nimreasuinn ré barradhuibh cailéin.

20 Líonfuightheaibh bolg duine le toradh a bhéil; lé biseach a phuisineadh líonfuightheaibh é.

21 *Atá* bás agus beatha a cumhachta na teangtha: agus an drong ler bhionmhuin íosaid siad dá toradh.

22 *Gidh bé* gheibh bean do gheibh sé ní maith, agus gnodhuigh sé labhar ón TIGHEARNA.

23 Labhruidh an bocht impidheacha; acht freagraidh an saidhbhir go garbh.

24 Caithfidh an té agá mbí cáirde é féin dfoillsiughadh go cáirdeamhuil: agus bí cura sheasas ní is foigse ná dearbhrathair.

CAIB. XIX.

Olcas na beatha gan mhothughadh dá gnodhuightheibh go ceart, &c.

IS féarr an bocht shiubhuighios iona iomláine, ná an té *bhíos* urchóideach iona phuisinibh, agus na amadán.

2 Fós ní maith, an tanam do *bheith* gan éolus; agus an té dheithfíghios le na chosaibh peacuidhe.

3 Malluidh amadánacht an duine a shlighe: agus bí fearg air a chroidhe a naghaidh an TIGHEARNA.

4 Do ní an saidhbhrios móran carad; agus scarthar an bocht re na chomharsain.

5 Ní rachuid fiadhnúisigh bhréige gan dioghaltas, agus an té labhras na breuga ní rachaidh sé as.

6 Is iomdha duine íarras fabhar an phrionnsa: agus bí gach áondúine na charruid ag an té do bheir tiodhlaithe nádh.

7 Fúathuighid uile dhearbhráithre an bhoicht é: cá mhéad nísá mhó ná sin tíaghaid a cháirde uile a bhfad nádh?

leanuidh sé *iad* lé briathraibh, gidheadh *bíd* síad do dhíth air.

8 Is ionmhuin leis an té do gheibh eagna a anam féin: an té choimhéadas tuigsi do gheabha sé maith.

9 Ní raghaidh fiadhnúise bhréige gan dioghaltas, agus meathaidh *an té* labhrus bréaga.

10 Ní hiomchubhaidh áoibhneas damadán; is lugha ná sin do sheirbhíseach riaghladh os cionn phrionnsadh.

11 Cuiridh discríd duine a fhearg air cúirde; agus *isí* a ghlóir míriaghuil do léigean thairis.

12 *Bí* fearg an rígh amhuil búirfeadhach leomhuin; acht *bí* a fhabhar amhuil drúcht air an bhféir.

13 *Is* adhbhar bochduine dhá athair an mac leamh: agus is silt shiorruidhe inreasin na mná.

14 Tigh agus saidhbhrios *isé* oighreachta a nathar: agus *is* ón TIGHEARNA atá an bhean ghlic.

15 Cuiridh a nfallsacht a ccodladh throm; agus fuileonga an tanam díomhaoin, ocras.

16 An té choimhéadas a naithne coimhéaduigh sé a anam féin: acht an té tharcuisuighios a shlighe éugfuidh sé.

17 An té agá mbí truaighe don bhocht áirligidh sé don TIGHEARNA; agus an ní do bhéara sé úadhl íocfuidh sé ris é a ris.

18 Smachtuigh do mhac an fad blías dóigh as, agus ná coigleadh hanam é chuim a mhillte.

19 Fuileonguidh fear na móirfheirge pionús: óir má thártuighionn tú é, caithfé tú a dhéanamh a ris.

20 Eisd re comhairle, agus glac teagasg, chor go mbí a tu glic ad chrich dheigh-ionuigh.

21 *Bíd* mórán tionnsgantadh a gcroidhe an duine; thairis sin a sí comhairle an TIGHEARNA, sheasfas.

22 *Asé* dúil an duine a chinéul: agus *is* féarr an duine bocht ná an bréagach.

23 *Trialluidh* eagla an TIGHEARNA chuim beatha: agus an té agá mbí sin anfuídh sé sásta; ní thiocfuighthior chuige le holc.

24 Folchuidh an duine leasg a lámh iona bhrollach, agus ní thabhair sé amach í chum a bhéil a ris.

25 Buáil an tarcuisneach, agus do bhéara an simplidheach aire: agus ionmaithbhír an té agá mbí tuigsi, agus tuigfidh sé éolus.

26 An té mhillios a athair, agus dhíbrios a mhathair, *is* m.c thuillios náire é, agus do bheir seannail.

27 Scur, a mhic, déisteachd an teagaisg

blus cúis sheachráin ó bhriathruibh a neóluis.

28 Tarcuisnigh fiadhnúise neimhdhiadha breitheamhnus, agus sluigidh béul an chiontuigh éaicceart.

29 Atá breitheamhnus ullamh fá chomhair na dtarcuisneach, agus sciursadha do dhruim na namadán.

CAIB. XX.

Gan bheith ag caitheamh ar dheoch laidir.

IS mealtaire an fhíon, is buileamhuil an deoch láidir: agus gidh be méalltar léo sin ní bhfuil sé críonna.

2 *Bí* eagla an rígh amhuil búirfeadhach leomhain: *gidh* lé bhrostuighios chuim féirge é peacuigh sé a naghaidh a anma féin.

3 *Is* onóir do dhuine scur do cheannairg: acht bíaidh gach áon amadán ag teagmháil.

4 Ní threabhthuigh an lorgánach do bhrígh a nfuachta; *uimesin* iarrfuidh sé déirc san bhfoghuimar, agus ní *bía* aoinni aige.

5 As *cosmhúil* comhairle a ccroidhe dhuine re huisge domhuin; acht taireonguidh dúine tuigseach amach í.

6 Maóidhig an chuid 'is mó do na daoimibh a maitheas féin gach áon aca: acht cía gheabhus duine firinneach?

7 Imthigh an duine ceart iona iomláine féin: *bíd* a chlann beannuigh na dhíargh.

8 Scaóilidh an rígh shuighios a ceathaoir bhreitheamhnus a nuile oic ó chéile le na shúilibh.

9 Cía fhéadas a rádh, Do rinne mé mo chroidhe glan, atáim glan óm pheacadhuibh?

10 *Comhthruim* éagsamhla, agus meadha éagsamhla, atáid aráon adhfhuathmhar a bhliaghnúise an TIGHEARNA.

11 Aitheantar fós an leanabh air a ghníomharthaibh, an mbí a sháothar fíorglan, nó an mbí ceart.

12 Isé an TIGHEARNA do rinne aráon, an chluas chluinteach, agus an tsúil fhaic-sionach.

13 Ná grádhuidh codhladh, deagla go ttiuctá chuim bochtaine; oscáil do shúil, agus saiseochtar le harán thú.

14 Neamhnigh, neamhnigh é, a deir an ceannuigh: acht a nuáir inthighios roimhe, annsin muidhig sé.

15 Atá ór ann, agus móran do chlochuibh uáisle: acht is íad briathra a néolus an séud mórluáigh.

16 Glac éadach an té théid a nurrugas ar choimhthighleach: agus glac geall uádhl ar son mná choimhthighidh.

17 *Is* mílís le duine arán na ceilge:

acht na dhíáigh sin bíaidh a bhéul líonta do ghaineamh.

18 Daingnighthear *gach uile* thionnsgnamh lé comhairle: agus le comhairle ghlic déana cogadh.

19 An té imthighios fa gcúairt ná aithristeach scéul scaoilidh sé rún: uimisin ná bean ris an te spleadhúighios le na phuisínibh.

20 Gidh bó mballúighios a athair nó a mhathair, cuirfighthear a lochrann as a ndorchadas dubh.

21 *Is féidir* oighbreacht d'fagháil go luath air tiosach; acht ní budh beannuigh a chríochsin.

22 Ná habairsi, Cúiteochuidh mé olc, *acht* feith air an DTIGHEARNA, agus táirtheochuidh sé thú.

23 *Is* adhfháthmhaireacht don TIGHEARNA comhthrinim éagsamhla; agus an meadh mealltach ní maith í.

24 *Is ón* TIGHEARNA *atá* imtheacht an duine; cionnus fhéadus duine maiséadh a shlighe féin do thuigsin?

25 *Is* paintéar don té shluigios ní naomhtha, agus tar éis móide iarmhoireacht do dhéanamh.

26 Dioscaóilidh rígh críona na drochdhaóine, agus do bheir sé an roithléann tharsa.

27 *Ise* spiorad an duine coimneall an TIGHEARNA, ag scrúdagh a nuile chuid a stigh don bholg.

28 Trocaire agus firinne chumhdúighios an rígh: agus is lé trócaire conainmhthíor súas a chathaoir.

29 *Isí* neart na ndaóine óg a nglóir: agus *isí* sciamh na seandaóine an ceann liath.

30 Glanuigh guirme na cneidhe a nurchóid: agus is marsin do níd na scéirsadha a nuile chuid a stigh don bholg.

CAIB. XXI.

Isé Día do riaghlúigheas croidhe agus comhairle an rígh, &c.

ATA croidhe an rígh a láimh an TIGHEARNA, mór na strotha uisge: ionpóighidh sé é gidh bé áit a togrann féin.

2 *Is* díreach uile shlighe an duine iona shúilibh féin: acht measuidh an TIGHEARNA na croidhte.

3 *Is* taitneamhuigh don TIGHEARNA ceart agus breitheamhnus do dhéanamh ná iodbhairt.

4 *Is* peacadh, féuchuim árd, agus croidhe úaibhreach, agus treabhadh na cciontach.

5 *Triallúigh* smúineadh an dúthrachtúigh amháin chum líonmhairaecha; acht gach nduine *dá mbe* deithniosach amháin chum easbhuidhe.

6 Faghail ionmhuis lé teangaidh bréag-

aith *is*, díomhaóineas é ar na bhógadh anonn sa nall ag an ndroing íarrus bás.

7 Sciosuidh sladmhoireacht na cciontach iad féin; do bhrígh go ndialtaid siad breitheamhnus do dhéanamh.

8 *Is* cam agus *is* cionmhigheach shlighe an duine: acht *ar son* an duine fhíorghloin, bí a obair ceart.

9 *Is* féarr áitreabh a ccoirnéal a núachtar an tighe, ná a bhfochair bhairsighe mná a dtigh flairsing.

10 Iarruidh anam an chiontoigh olc: ní fhagham a chomharsa fabhar ar bith iona shúilibh.

11 A nuair smachtuighthear an tarcuisneach, do nithear duine críonna don tsimplidheach: agus a nuair theagaisgthear an duine críonna, gabhuidh sé éolus.

12 Measuidh an duine ionruic go glic tigh an drochduine: *acht* teilgidh *Dia* seachad na ciontoigh ar son na cciontach.

13 Gidh bé dhuinus a chlúasa re heighiomh na mbocht, comhaircfidh sé féin mar an gcéadna, acht ní cluinfightheair é.

14 Claóidhidh brontanas a bhfolach fearg: agus mínighe luaidheacht annsa bhrollach fearg neartmhar.

15 *Is* é gáirdeachus a n'fíréin breitheamhnus do dhéanamh: acht *biáidh* milleadh do lucht oibrighthe a néigcéirt.

16 An té sheachránuighios as shlighe na tuigsiona anfaidh sé a ccomhearuimhuighadh na marbh.

17 An té ghrádhúighios aobhnios *biáidh* sé na dhuine bhocht: an té ghrádhúighios fíon agus ola ní bhíaidh sé saidhbhir.

18 *Biáidh* an ciontach na fhúasgladh do n'fíréin, agus an sáruightheach ar son na ndaóine ndíreach.

19 *Is* fearr comhluighe do dhéanamh annsa bhfásach, ná maille re muaí cheannairgidh fhearguidh.

20 *Atá* ionmhnus ann is cóir diarruidh agus ola a náitreabh an duine ghlic; acht cathaidh an duine éigcríonna súas é.

21 An té leanas fíréantacht agus trócaire do gheibh sé beatha, díorghas, agus onóir.

22 Do ní an *duine* críonna dreapaireacht caithreach an chumhachtaigh, agus teilgidh sé síos neart a bunáite.

23 Gidh bé chongmhas a bhéul agus a theanga coimheadúigh sé a anam ó bhuáidhreach.

24 Magaidh úaibhreach áirdimntineach, *is* ainm don té bheanas a bhfeirg úaibhrigh.

25 Marbhuidh mian an duine fhallsa é féin; óir díultuighid a lámha saothrughadh.

26 Santuigh sé go géar air feadh an laoi oile: acht do bheir an fíréin ní úadhl agus ní choiglionn sé é.

27 Is adhfháthmhaireacht íodhbairt an chiontuigh : ga mhéad ní is mo ná sin, a nuáir do bheir leis í lé droichintinn?

28 Dìoghbhaithfidh a nfiagnuise bhréagach : acht an té éistios labhruidh go seasmhach.

29 Crúadhuigh an drochdhuine a éadan : acht ar son an dírih, dírihidh sé a shlighe.

30 Ní bhfuil eagna ná tuigsi ná comhairle a naghaidh an TIGHEARNA.

31 Ullnuightheair an teach a gcoinne laé an chatha : acht is ón TIGHEARNA atá fáthail.

CAIB. XXII.

Moladh an deagh chlá, 4 lúach na humhlachta, &c.

IS córa ainm maith do bhreith do roghain ná saidhbhrios mór, agus fabhar gradhach tar airgid agus tar ór.

2 Teagmhaidh an saidhbhir agus an bocht ré cheile : íse an TIGHEARNA a ccruaightheóir uile.

3 Réimhbhéuchuidh an duine glic an tolc chuige, agus folchaidh sé é féin : acht imthighidh na daoine simplidhe ar a naghaidh, agus piantar iad.

4 Le humhlacht agus le heagla an TIGHEARNA, atáid saidhbhrios, onóir, agus beatha.

5 Bíd droighne agus paintéir a slighe a nanduíne : an té choimhéadas a anam bí sé a bhfad úatha.

6 Teagaisg an leanabh sa ntslighe ann ar choir dho imtheachd : agus tan bhias sé áosta, ní thréigfidh sé í.

7 Riaghluidh an saidhbhir ós cionn na mbocht, agus bí fear airlocthus na shearbhfogantugh ag an té bheir úadh.

8 An té shiolchuirios éigceart buainfidh sé diomhaíneas : agus failleochaidh slat a fheirge.

9 An té agá mbí súil thiodhlaictheach bíaidh sé beannuigh ; óir do bheir sé cuid dá arán do bochtuibh.

10 Teilg amach an tarcuisneach, agus rachaidh an ceannairg amach ; scuirfidh fós, an timreasan agus an mhasla.

11 Bíaidh an righ na charaid ag an té ghráduighios gloine chroidhe, ar son millse a bhéil.

12 Coimhéaduid súile an TIGHEARNA éolus, agus teilgidh bun ós cionn bríathra an tsáruighthe.

13 A deir an duine fallsa, Atá leomhan amuich, muirfighear mé san tsráid.

14 Is log domhain béul na mban coimhthigtheach : an té flúathuighios an TIGHEARNA tuitfidh sé ann.

15 Bí leimhe ceangailte a ccroidhe leinibh ; acht cuirfidh slat an smachtuighthe a bhfad úadh í.

16 An té sháruighios an bocht do mhéadughadh a sháidhbhrios a féin, agus an té do bheir don tsáidhbhir, tiucfuidh sé go deimhin chum riachdanuis.

17 Cláon síos do chlúas, agus éist bríathra an duine ghlic, agus iompoigh do chroidhe chum méoluisi.

18 Óir is ní solásach é, má thaisgionn tú a stigh ionnad iad ; béid fós iomchubhaidh ann do bhéul.

19 Chor go mbia do mhuinighin annsa TIGHEARNA, dfoillsigh níe dhuit a niugh, dhuitse féin.

20 Nach ar scriobh mé dhuit neithe oirdhearca a ccomhairleachaibh agus a néclus?

21 Chor go ttiubhrúinn ort fios dearbhtachta fhocal na tí-inne do bheith agad ; ionnus go bhféadfa freagra bríathar na sírinne do thabhairt ar an muinntir chuirios fios chugad?

22 Ná slad an bocht, do bhrígh go bhfuil sé bocht : ná brúigh an trúaghan annsa gheata :

23 Óir taigeoruidh an TIGHEARNA a ccúis, agus millfidh sé anam an té mhillios iadsan.

24 Ná déan muinntearas re duine feargach ; agus na himthigh lé duine bhuilcambuil :

25 Ar eagla go bhfoghlumfí a shlighe, agus go bhfuighthea paintéir dot anam.

26 Ná bíse don druing bhuáileas lámha, nó don druing bhíos durr igh ar son fhíach.

27 Mun bhfuil éainní agad re díolungh-eacht, cred as a mbéradh sé leis do leabuidh ó bheith fúid?

28 Ná háthraidh seintéora a nfearoinn, noch do shuigheadar haitheir.

29 An bhfaicionn tú dúine dithchiollach iona ghnothuighibh ? seasfuidh sé a lathair ríogh ; ní a lathair dhaoine uirisiol sheasfas sé.

CAIB. XXIII.

Anaghaidh ghrágaireachd, 20 agus phótairéachd.

A NUAIR sluighios tú dithe bidh lé húahtaran, meas go friochnamhach cred bhias ad fhiadhnúise :

2 Agus cuir scian chum do scórnuigh, mas duine thú tablartha do chráos.

3 Ná bí mian agad iona mhillséanuibh : óir is biadh mealltach iad.

4 Ná sáothruigh bheith saidhbhir : sguir dot ghliocas féin.

5 An ccurfidh tú do shúile annsa ní nach bhfuil ann ? óir do ní saidhbhrios go deimhin sciatháin dó féin ; eitillidsiad as amhuil iolar chum nimbe.

6 Ná hithe arán na drochshúl, agus ná dúiligh a bhíadha millsi :

7 Oír mar bhreathnuighios iona chroidhe, is marsin bhíos seision: Ith agus ibh, a deir sé riot; acht ní *bhí* a chroidhe leachd.

8 Urshloigfidh tú a níos an greim do ith tú, agus caillfidh tú do dheaghfhocail.

9 Ná labhair a cúlúasaibh amadáin: óir dísbearfuidh se gliocas do bhriathar.

10 Ná hathruigh an seintéora; agus ná heirigh a steach ar fhearam na ndíleacht:

11 Oír is cumbachtach a bhfuascaltóir; taigeoruidh sé a ccúis riot.

12 Tabhair do chroidhe do theagasg, agus do chlúasa do bhriathruibh éoluis.

13 Ná conaimh smacht ón leanabh: óir na bhuáilíonn tú leis an tslait é, ní bhfuighe sé bás.

14 Buáilfidh tú leis an tslait é, agus saorfidh tú a anam ó ifrionn.

15 A mhic, má bhíonn do chroidhe éagnuidhe, biaidh lúathghaire ar mo chroidhe, orumsa féin.

16 Gáirdeochuid fós, mo dhubháin, a nuáir laibheorus do bhéulsa neithe cearta.

17 Ná tnúthuigheadh do chroidhe ris na peacachuibh: acht *bí* a neagla an Tighearna ar feadh an lae uile.

18 Oír is deimhin go bhfuil luáidheacht; agus ní géarrfuilgtear ámach do dhóthchus.

19 Cluinsi, a mhic, agus bí críonna, agus tréorúigh do chroidhe annsa tslighe.

20 Ná bí a measg phótaireadh fíona; a measg ghrágaireadh líonus iad féin le feoil:

21 Oír tiucaidh an pótaire agus an duine críosach chun bochtúine: agus do dhéan a naimhleisge *duine* déudughadh le ceirt-eachaibh.

22 Eíst red athair noch do ghin thú, agus ná tarcuisnigh do mhathair a nuáir bhías sí áosta.

23 Ceannuigh a uírinne, agus na reac í; eagna *fós*, agus múnadh, agus tuigsi.

24 Is mór lúathgháirfios athair a nionnuic: agus an té gheineas *leanamh* críonna do gheabh sé sólas úad.

25 Bíaidh lúathghaire air hathair agus air do mhathair, agus gáirdeochuidh an bhean rug thú.

26 A mhic, tabhair dhamhsa do chroidhe, coimheadaidís do shúile mo shlighe.

27 Oír is díog dhonhain an striopach, agus is log cumhang an bhean choimhthigheach.

28 Bí sí fos a luidheachán amhuil sladmhoir, agus méaduigh sí na millteoirigh a measc na ndaoine.

29 Cía ghá mbí mairg? cía ghá mbí dóbrón? cía ghá mbí inreasúin? cía ghá mbí callóid? cía ghá mbí cneadha gan adhbhar? cía ghá mbí deirge shúl?

30 An drong fhanas a bhfad ag an

bhfíon; an lucht théid diarruidh a niona chumaigse.

31 Ná féuchsa air an bhfíon a nuáir bhíos sé dearg, a nuáir thaisbeanas sé a dhath annsa chupán, a *nuáir* chorruighios sé é féin go díreach.

32 Fá dheireadh gortuigh sé amhuil naithir nimhe, agus cealgaidh sé amhuil adder.

33 Do chithfid do shúile mná coimhthigheacha, agus laibheoruidh do chroidhe neithe neamhchubhaidh.

34 Bíaidh tú fós, do nós an té luidhios síos a meadhón na fairge, nó mar an té luighios a mullach an chrainn seóil.

35 Do bhuaileadar mé, a *deir tú*, agus ní raibh mé tinn; do ghabhadar orum, agus níor inhothuigh mé: cá huair mhúsc-eolas mé? iarrfa mé fós a rís é.

CAIB. XXIV.

Gan chumann do shuáthadh re droch-dhaóinibh 3 acht re tuigse agus eagna.

NA bise aingidhe a naghaidh droch-dhaóine, agus ná sanntoigh bheith na bhfochair.

2 Oír stuidéaruidh a ccroidhe millteachus, agus labhruid a mbéil urchóid.

3 Tré ghliocas do nithior tigh dfoirgneadh; agus le tuigsi daingnighthior é:

4 Agus lé héolus líonfuilgtear na séomradha le gach uile shaidhbhrios mhórluáidh shólasach.

5 Is láidir an duine éagnuidhe; méaduigh fós, fear a néolus neart.

6 Oír is lé comhairle ghlic do dhéana tú do chogadh: agus a nionmad na ccomhairleach *bhíos* cumhdach.

7 Is ro árd a neagna do namadán: ní osclann sé a bhéul annsa gheatha.

8 Goirfidhthear duine inchoideach don té thriallus an tolc do dhéanamh.

9 Is peacadh smuáineadh a neimhghliocuis: agus is adhfháathunhaireacht an tarcuisneach do na daoinibh.

10 Má anbhfaínníonn tú a ló na haindeisi, is beag do neart.

11 Má léigíonn tú dhíot tártháil na *druinge* thairngior chun báis, agus *an lucht bhíos* réigl chum a marbthha;

12 Má deir tú, Féuch, ní raibh a fhios aguin; nach measann an té sgrúdas na croidhte *sin*? agus *nach* bhfuil a fhios ag an té cumhduighios hanamsa, agus *nach* ttiubhra sé dá *gach* áon do réir a oibreach?

13 A mhic, ithsi mil, do bhrígh *gur* maith í; agus an chriathar mheala, *noch* is milis dot charbad:

14 Marsin *bhías* éolus na héagna dot hanam: anuáir do gheabha tú é, annsin

do gheabhthar luáigheacht, agus ní ghéarr-fuighthior amach do dhóthchus.

15 Ná cuir luidheachán, a dhíoch dhuine, a naghaidh áitreibhe a nfréin; na creach a áit comhuighe:

16 Oir tuitfidh an duine ionnruic seacht nuáire, agus éirghidh sé a ris: acht tuitfidh na ciontuigh a nól.

17 Ná luathgháirigh a nuáir thuitfios do nábaid, agus ná gárdigheadh do chroidhe a nuáir do gheibh sé tuisleadh:

18 Deagla go bhfaicfeadh an TIGHEARNA sin, agus go madh míthait-neamhach leis é, agus go niompochadh a fhearg uadh.

19 Ná bíodh fearg ort ar son na ndroch-dhaoine, agus ná bíodh tnúth órt ris na ciontachaibh;

20 Oir ní bhía luáigheacht ag an ndrochdhuine; cuirfígear coinneal an chiontuigh as.

21 A mhic, imeagluighsi an TIGHEARNA, agus an rígh: agus ná bean ris na dáoinibh sóghláisde:

22 Oir éireochuidh a ndonus go hobann; agus cía dar fíós a sgríos aráon?

23 Bainid tús na neithesí ris na dáoinibh glie. Ní maith meas do bheith air phearsuim tar a cheile a mbreitheamhnus.

24 Gidh bé déaras ris an gciontach, Atá tú ionnruic; mailleochuidh an pobal é, fúathochuid cineadhacha é:

25 Acht bíadhl íobhneas don droing aithbhíoras é, agus tiuctuidh beannughadh maith orra.

26 Pógfuidhear puisínigh an té do bheir freagra cheart uadh.

27 Gléus hobair amúigh, agus déan oireamhnach dhuit féin í annsa mhachaire; agus na dhíáigh sin, déan do thigh.

28 Ná bí ad fhíadhuin a naghuidh do chomharsan gan adhbhar; agus ná meall le do bhéul.

29 Ná habair, Do dhéana misí marsin ris amhuil do rinne sé ríom: cúiteochuidh me ris a neglach do réir a oibre.

30 Do ghabh mé láimh re machaire an duine fhálaisa, agus láimh ré fineamhuin an duine gan tuigim;

31 Agus, féuch, do bhí sin uile ar bhfas thairis do dhosánuibh, agus dfoluigh a neantóg a aghuidh, agus do bhí a bhalla cloiche briste síos.

32 Annsin do chonnaire mé, agus do mheas mé go maith é: dféuch mé air, agus do ghabh mé teagasg.

33 Beagan codalta fíós, néull beag, filladh beag na lámh air a cheile chum codalta:

34 Marsin tiuctuidh do bhochtúine mar áon bhías ar siubhal, agus do riachtanas mar dhuine armtha.

CAIB. XXV.

Oifig rígh. 8 Is insheachanta críoncán, &c.

IS iad so mar an gcéadna seanríite Sholunim, noch do aithscríobh muinntir Hesechia rígh Iúdah.

2 Isí glóir Dé ní do cheilt: acht isé onoir na rígh eíus do spíonadh amach.

3 Atá an slaitheamhnus air áirde, an talamh ar dhoimhne, agus croidhe an rígh doscrúdaigh.

4 Bain an salchar as a nairgíod, agus tiuctuidh sóitheach anach don chéard.

5 Beir leachd an drochduine ó fhiadhuise an rígh, agus daingneochthar a chathaóir a bhíreantacht.

6 Ná cuir thú féin amach a lathair an rígh, agus ná seas a náit dhaóine móra:

7 Oir is féarr dhuit a rádh riot, Tárr a níos annso; ná do chur ní is íle as coinne an phríomusa noch do chonncadar do shúile.

8 Ná himthigh amach go hobann do chríoncán, deagla nach mbíodh a fhíós agad cred do dhéantá ann a dheireadh, tar éis do chomharsa dot chur chum náire.

9 Aidhnis do chúis red chomharsain; agus na fóillsigh seicréid do neach oile:

10 Deagla go ccuirfeadh an té do chlinneadh thú náire ort, agus nach bhíllfeadh do mhíochlú.

11 Is cosmhúil focal labharthar go hionchubhaidh ré húbhlaibh óir a bpictiur-uibh airgid.

12 Amhuil clúasfháinne óir, agus amhuil córughadh dór ghil n, marsin bhíos an taitbhíorach glie ar chláis umhail.

13 Mar bhíos fáacht an tsneachta a náimsir a pfogmhair, marsin bhíos an teachtaire díleas don druing chuiríós uadh é: óir aithbhéochuidh sé anam a mhaighistir.

14 Gidh bé mhaóidhíós é féin ar son tiodhláiceadh fálaisa is cosmhúil é ré néulluibh agus ré gaóith gan fhearthuim.

15 Le hionchar fada cláochluighthíor príomusa, agus brisigh teanga bhog an cuáimh.

16 An bhfuáir tú míl? ith an mhéid is lór dhuit di, deagla go mbeitheá líonta dhe, agus go sceithéá í.

17 Connainn do chos ó thigh do chomharsan; deagla go mbeith sé cuirthe dhíot, agus go bhfuathochadh sé thú.

18 An té do ní fadhnuise bhréige a naghaidh a chomharsan ístarca, cloidheamh, agus soighíod rinneach é.

19 Is cosmhúil dóigh a nduine neimh-dhílis a náimsir na buáidhearthar re fiacail bhríste, agus re cois léonta.

20 Amhuil an té thógbhas leis éadach a náimsir dhoimhinne, agus amhuil bhinéagra

ar nitre, marsin don té chánas fuinn do chroidhe dhúbhlach.

21 Má bhíonn do námhaid ocrach, tabhair arán dó re ithe; agus má bhíonn tart air, tabhair uisge dhó ré a ól:

22 Oir crúachfuidh tú sméaróide teineadh air a chionn, agus cúiteochuidh an TIGH-EARNA sin riot.

23 Cuiridh an gháoth thúáigh a nfeartuinn ar ecúl: marsin do ní an ghnúis fheargach an teanga ithiomráidhteach.

24 Is féarr áitreabh a ccoirnéul do mhullach an tighe, ná a bhfochair mná géire agus a ttigh fhairsing.

25 Mar uisgeadha fuara do nanam thartimhar, is marsin bhíid scéula maithe as tír imchéin.

26 Is amhuil do thobar bhuáidheartha, agus dfuarán truáillighthe, duine ionnruic ag tuitim síos a lathair an chiontoigh.

27 Ní maith mórán meala dithe: marsin ní glóir do dhaoine a nglóir fein do spíonadh.

28 An té ag nach bí riaghail ós cionn a spioruide féin is cosmhuil é re caithruidh bhriste síos, gan bhalladha.

CAIB. XXVI.

Diomoladh an amadain, 13 an scráiste, 17 an cheannairgeach, 20 agus an chogarnuigh.

MAR shneachta san tsamhradh, agus inar fheartuinn san bhfoghmhar, marsin ní liomchubhuidh onóir damadan.

2 Mar a néun ar iomlúaghail, mar a náimléog lé heitiolluigh, marsin ní thiucfa an mbhallacht gan aithbhar.

3 Málóid do neach, srían do nassal, agus slat do dhruim a namadain.

4 Ná freagair amadán do réir a amadánachda, deagla go mbíatheása féin cosmhuil ris.

5 Freagair amadán do réir a amadánachda, deagla go mbíath sé críonna iona bharamhuil féin.

6 An té chuirios teachtaireacht le láimh amadain gearruidh sé amach na cosa, agus ibhidh sé dochar.

7 Ní bhíid cosa an bhacaidh ionann: marsin do chosamhlacht a mbéul na namadain.

8 Amhuil an té cheanglas cloch a ccrann tábhuill, marsin don tí do bheir onóir dóimhidh.

9 Mar théid dealg súas a láimh a nfr meisce, marsin atá cosamhlacht a mbéul na namadain.

10 An Día mór do chum a nuile ní cúitigh sé aráon ris a namadain, agus ris an tsáirightheach.

11 Mar iompoighios an madradh air a

sceathruigh, mairsin iompoighios an tamadán air a leimhe.

12 An bhfaicinn tú duine críonna iona bharamhuil féin? is mó an dóigh is cóir do bheith as amadán ná as.

13 A deir an fallsán, *Atá* leomhan san tslighe; *atá* leomhan annsa tsráid.

14 Mar iompoighios an dorus air a bhacinaibh, marsin do ní an fallsán air a leabuidh.

15 Folchuidh an fallsán a lámh iona bhrollach; is doiligh leis a tabhairt a ris chum a bhéil.

16 Is críonna an screiste iona bharamhuil féin ná moirsheisior do fhéadfadh réusán do thabhairt úatla.

17 An té ghabhus thort, agus chuimlios re ceannairg nach bainioun ris, as cosmhuil é ré neach bheirios ar mhadradh air chlúasaibh.

18 Mar fhear buile noch chaithios aithinnigh, saighde, agus bás,

19 Marsin don tí mheallus a chomharsa, agus a deir, Nach a ságradh atáim?

20 A náit nach bí connadh ar bith, théid an teine as: marsin a náit nach bí an cogarnach, coisgill an cheannairg.

21 Mar bhíos gúal do ghúal ar lasadh, agus connadh don teine; marsin don duine cheannairgeach dagnadh imreasan.

22 *Atáid* briathra an chogarnuigh amhuil cneadha, agus tiaghuid síos don chuid is fíriochtairuidh don bholg.

23 An béul ar lasadh agus an croidhe nrchoideach *atáid mar* phota críadh ar na fholach re sal airgid.

24 An té fhuáthuighios do ní sé blandar le na phuisinibh, agus taisgidh sé cealg a stigh ann;

25 A nuáir labhras sé go breághdha, na creid é: oir *atáid* seachid nathfhuáthmhaireachta iona chroidhe.

26 An té fholchas fúath lé ceilg, foills-eochthar a ole a bhfiadhmúise an chomhchruinnigh uile.

27 Gidh bé thochlas poll tuitfe sé fein ann: agus an té iompoighios cloch, fillfidh sí air fein.

28 Fúathuigh an teanga bhréagach an drong dá ndéin sí dochar; agus oibrigh an béul spleadhach millteachus.

CAIB. XXVII.

Anaghaidh mholadh dhuine ó na bhéul fein; 5 agus deagh-fhoghna spreigeadh na nccurad.

NA maóidh thú fein as an lá a mórach; oir ní fheidir tú cred do bhéaradh lá leis.

2 Moladh neach oile thú, agus nar bé do bhéul fein; coimhthigheach, agus nar biad do phuisine fein.

3 Is trom an chloch, agus bí an gain-eamh muirighineach; acht is truime fearg amadáin ná iad aráon.

4 Is fuilteach a nfeadh, agus is cuthaigh an chorruighe; acht cia fhéadas seasamh as coinne ainghidheachda?

5 Isféarr aithbhíor ós áird ná grádh farún.

6 Is díleas cneadha caraid; acht is cealgach póga námbaid.

7 Míodhúiligh an tanam bhíos lán an chriathar mheala; acht is milis gach uile ní searbh do naom ocrach.

8 Ambuil sheachránuighios éun ó na nead, is marsin don duine sheachránuighios ón áit féin.

9 Solásuigh úniment déaghbholadh an eoródhe: is mairsin do ní millsi charad duine re comhairle ó chroidhe.

10 Ná tréig, do chara féin, agus cara hathar; agus ná héirigh go tigh do dhearbhráthar a ló do riachdanuis: óir is féarr cara a ccomhfhogus ná dearbhrathair a nimhchían.

11 A mhic, bí críonna, agus déan mo chroidhe lúathgháireach, chor go bhfreagóra mé an té mhaslúghios mé.

12 Do chí an duine críonna an tolc chuige, agus folchuidh sé é féin; acht tiagbaidh na daoine simplidhe air a naghaidh, agus píantar iad.

13 Glac eadach an té bhíos a nurrudhas ar an ccoimhthigheach, agus tóg geall iad ar son inná coimhthighidh.

14 An té bheannuighios a charuid ós áird, ag éirge go moch ar maidin, measfuidhthior na mhallughadh air é.

15 Is cosmhúil bean cheannairgeach ré sírsbilit a ló móirfhearthanna.

16 Gidh be cheilios í, ceilidh sé an gháoth, agus úineimeint a láimhe deise, bhraithios í féin.

17 Géurúigh iarrann iarrann oile; marsin ghéaruighios duine gnúis a charad.

18 Gidh bé choimhéadas an crann fíge íosuidh sé dhá thoradh: marsin an té fheithios air a mhaighistir onórthar é.

19 Amluill fhreagras aghaidh daghaidh annsa nuisge, nar sin fhreagras croidhe dhuine do dhuine.

20 Ifrionn agus dibhfheirg ní bhíd choidheche lán; marsin ní bhíd súile an duine sáitheach choidheche.

21 Mar bhíos an pota glanta do naingiod, agus a nfoirnis do nó; is mairsin bhíos an duine dá mholadh.

22 Bfódh go mbrúighfeá amadán a moirteúl a measg chruithneachta lé pestel, thairis sin ní dheileochuidh a amadánach ris.

23 Bí dithchúillach fa fhios staide do thréada, agus féuch go maith dot ainghidhíbh.

24 Oir ní bhí an saidhbhrios síorruidhe: agus an mairíonn an choróin do gach aóinghinealach?

25 Tig an féur tirim, agus taisbéanuigh an féur mín é féin, agus cruinnighthior luibhe na slíabh.

26 Bíd na huáin chum héaduighthe, agus is iad na gabhair fhíonna lúach thféaroinn.

27 Agus bíáidh bainne gabhar go lór agad chum do bhídh, chum bídh muinntire do thighe, agus do chumhdach do chailímidhe.

CAIB. XXVIII.

Eagal an duine chionntuigh. 18 Agus socair an fhíréin, &c.

TEITHID na cionntuigh a nuair nach bí áonduine dá ttóruigheacht: ácht bíd na hionnruic dána amhuil leomhan.

2 Ar son sáruighthe dúitheche bíd mórán prionusadh uire: acht aig duine tuicsionach éolach mairfidh an staid a bhfad.

3 Is cosmhúil an duine bocht sháruighios an bochtan re fearthuinn scúapha nach bhfagbhann beatha ar bith na dáigh.

4 An drong thréigios an dligeadh moluid na cionntuigh: acht an mhéid choimhéadas an dligeadh cathuighid riu.

5 Ní tuigid na drochdhaóine breitheamhnus: acht tuigid an drong iarrus an TICHEARNA gach uile ní.

6 Is féarr an bocht imthighios iona ionnracas, ná an té bhíos urchoideach iona shlighthibh, bíodh go mbeith sé saidhbhir.

7 Gidh bé choimhéadas an dligeadh is mac glic é: acht an té is companach do dhaóinibh crásacha náirighidh sé a athair.

8 An té mhéaduighios a mhaoin lé húsuireacht agus lé tarbha éagcóir, cruinneochuidh sé é don tí agá mbía trúaighe don bhocht.

9 An té iompoighios a chlúas ó chluinsion an dlige, bíáidh a ghuidhesin na adhfháatlmhaireacht.

10 Gidh bé bhéaras air an bhfíreun seachrán do dhéanamh a ndroichshlighe, tuitfidh sé féin iona pholl: acht bíáidh neithe maithe a seilbh an dírighe.

11 Bídh an duine saidhbhir críonna iona thuigsin féin; acht scrúduigh an bocht agá mbí tuigsi amach é.

12 A nuair gháirdighid na daoine ionn-raca, bí glóir mhór annsin: acht a nuair éirghios an ciontach, folchaidh duine é féin.

13 Gidh bé cheilios a pheacuighe ní bhia biseach air: acht gidh bé admhas agus thréigios iad do gheabha sé trócaire.

14 Is sòna an té air a mbí úamhan do ghnáth: acht an té chruaidhghios a chroidhe tuitfidh sé a ttabaisde.

15 Amhuil bhíos leomhan cuthaigh,

agus mathghamhuin luáimneach; marsin bhíos an drochúachtaran ós cionn na ndaóine mbocht.

16 An prionnsa ag nach bí tuigsi mar an ceadna *is* mór an fear leathruim é: *acht* an té fhúathuighios saint faideochuigh *sé a* láethe.

17 An duine do ní fóirneart air fhuil dhuine *ar bith* teithfidh sé chum an phuill; ná stadadh éanduine é.

18 Gidh be shíubhluighios go firéanta biaidh sé sáor: *acht an té bhíos* urchóideach *iona* shlighthibh tuitfe sé a néinfheacht.

19 An té sháothruighios a fhearann biáidh fairsinge aráin aige: *acht* an té leanas a ndiaigh *dháoine* díomhaóin do gheabha sé bochtaine go lór.

20 Léonfuidh an duine firéanta do bheannachduibh: *acht* an té do ní deithnios chum bheith saidhbhir ní bhíáidh se neimhclíontach.

21 Ní maith meas do bheith ar dhaóinibh tar a chéile: óir ciontochuidh an farsin ar son creama aráin.

22 *Bí* drochshúil ag an té dbeithbhrighios chum bheith saidhbhir ní thuigíonn sé go tttnefa bochtaine air.

23 An té iornaitbhrios duine do gheabha sé ní sanhó díabhar na dhiaighsin ná an té bhlaithuighios leis an tteangaidh.

24 Gidh be shladas a athair nó a mhathair, agus a deir, Ní peacadh é; is compánach do shladuighe an té sin.

25 An té agá mbí croidhe uáibhreach, cuirigh sé ceannairg air siubhal: *acht* do dhéantar méith an té chuirios a dhóigh amsa TIGHEARNA.

26 Gidh hé tháobhas re na chroidhe féin is oimhid é: *acht* gidh bé imthighios go glic fáirneochthar é.

27 Gidh bé bheir ní don bhocht ní bhíáidh easbhuih air: *acht* an té fholchus a shúile do gheabha sé mórán mallacht.

28 A nuáir éirgidh na drochdhaoine, folchuid na daoine iad féin: *acht* a nuáir imthighid seachad, lionuid na firéin.

CAIB. XXIX.

Féar do-chomhairligh. 24 Féar páirte an ghaduigh. 25 An gealtach. 26 Spleadhach na cúirte, &c.

AN té, gheibh achmhusan minic agus chruáidhghios a nuhuínéal, milltear é go hobann, agus gan fátháil.

2 Gáirdigh an pobal, a nuáir bhíid na firéin a cumhacht: *acht* a nuáir bhíos úachtaránacht ag an drochdhuine, osnaighe an pobal.

3 Gidh bé ghrádhuihios a neagna luathgháirigh sé a athair: *acht* an té chongmhas cuideachta do mhéirdreachaibh anchaithigh sé a mhaóin.

4 Daingnigh an rígh an dúthaigh lé breitheamhnus: *acht* an té ghabhas tioidhlaicthe scriosuidh sé í.

5 An té do ní spleadhachus ré na chomharsuin sreathuigh sé lion fa na chosaibh.

6 Bí paintér a sárughadh an drochdhuine: *acht* canuidh an firéun agus luathgháiridh sé.

7 Measuidh an firéun cúis an bhoicht: *acht* ní chuiríonn an drochdhuine áird air a fhios do bheith aige.

8 Do bheirid na daóine tarcuisneacha caithreacha a bpaintear: *acht* fillid na daóine glioca dioghaltas tar ais.

9 Má ní duine críonna inreasan ré hamadán, má bhíonn sé ar buile nó ag gaire, *ní bhí* suáimhnios ann.

10 Fúathuighid na daóine fuilteacha an tionnuic: *acht* íarruidh an duine ceart a anam.

11 Foillsigh an tamadán a intinn uile: *acht* conghluidh an duine críonna a stigh é nó go ttig na dhiaigh sin.

12 Má éistíonn úachtarán ré bréagaibh, *bíd* a sheirbhisigh uile go holc.

13 Teagmhuidh an bocht agus an clúanaire re chéile: soillsighidh an TIGHEARNA a súile araon.

14 An rígh bhreathnuighios an bocht go firíneach, daingneochthar a chathaóir go bráth.

15 Do bheir an tsat agus an smacht gliocas uatha: *acht* do bheir an leanabh fágthar taobh *ris féin* náire dhá mhathair.

16 A nuáir lionuid na drochdhaoine, méaduigh an millteachus: *acht* do chífidh an tionnuic a lengadh.

17 Smachtuigh do mhac, agus do bhéara sé suáimhnios duit; do bhéara sé fós, sólás dot anam.

18 A náit nach *bí* fis, sgríostar an pobal: *acht* is beannuighe, an té choimh-éadas an dligheadh.

19 Ní smaichteochthar seirbhíseach le bríathruibh: óir má tá go ttuigíonn sé ní fhreigeora sé.

20 An bhfaicionn tú duine bhíos deithniosach iona bhríathruibh? *is* mó an dóigh *bhías* as amadán ná asan.

21 An té do bheir a sheirbhíseach súas go muirneach ó bheith na leanamh biáidh sé na mhac aige fa dhéigh.

22 Corruigh an duine féargach ceannairg súas, agus lionuidh fear na buile lé millteachus.

23 Do bhéaruidh úabhar duine ísiol é: *acht* coinneochuidh onóir súas an duine úmhal a spioraid.

24 Gidh bé bhías na pháirtigh ag gaduigh fúathuighidh sé a anam féin: do chluin sé mallughadh, agus ní fhoillsighíonn é.

25 Do bheir eagla an dume paintéur lé: acht an té chuirios dóthchus anusa TIGHEARNA, bíaidh sé daingion.

26 Iarruid móran muinntearhdus a nítachdaráin; acht is ón TIGHEARNA thig breitheamhnus gach nduine.

27 Bí an dume éagiceart na adhfháthmhaireacht ag an duine cheart: agus an té bhíos fíréanta iona shlighdubh bí sé na adhfháthmhaireacht don chiontach.

CAIB. XXX.

Admhail agus iurratus Agur. 11 Gein-ealuigh chrosda 15 neithe do shásugh, 18 dumar 21 tormanach, 24 glioca, 29 uallach.

BRIATHRA Agur mhic Iaceb, eadhon a nfaigheadóireacht: do labhair an toglach ré Hitiel, ré Hitiel fós agus ré Hucal,

2 Go deimhin is brúideamhla mé ná duine ar bith, agus ní bhfuil tuigse duineagam.

3 Níor fhoghlaim mé eagna, agus ní bhfuil éolas na náomhthachtaagam.

4 Cía chuaidh súas ar neamh, nó thámic a nús? cía chruinnigh an gháoth iona dhómuibh? cía cheangail na huisgeadha a ceólaigh? cía dhaingnidh uile chorra an domhain? cá hainm é, agus ca hainm a mhic, má fhéadann tú innsin?

5 ¶ Is fíorghlan gach uile bhriathar Dé: is sciath é don mhéid chuirios a ndóigh ann.

6 Ná cuirsi éinni a ccionn a fhocail, deagla go ttiubhradh iomaithbhior ort, agus go bhfuighthí bréagach thú.

7 ¶ Dhá ní diarr mé ort; ná diúlt umpa mé suil éagfas mé:

8 Athruigh a bhfad uáim díomhaóineas agus bréaga: ná tabhair ceachtar dhamh bochtaine nó saidhbhrios; beathuidh mé lé biadh is iomchubaidh dhamh:

9 Deagla go mbéinn lán, agus go séunfuinn thú, agus go naibeoraim, Cía hé an TIGHEARNA? nó deagla go mbéinn bocht, agus go ngadfuinn, agus go ttiubbruinn ainm mo Dhé go díomhaóin.

10 ¶ Ná déan casáoid ar sheirbhíseach ré na mbaighistir, deagla go mailleochadh sé thú, agus go bhfuighthí dár thú.

11 ¶ Éi ginealach ann mhallaighios a nathair, agus nach beannuighionn a mathair.

12 Bí ginealach ann bhíos fíorghlan iona súilibh féin, gidheadh ní bhíd mghte ó na sálchar.

13 Bí ginealach ann, ó ca háirde bhíd a súile! agus forrdhubha a súl ar na ttóghbáil súas.

14 Bí ginealach ann a mbíd a bhfiacra

mar chloidhmthe, agus fiacra a ngiall mar sceana, do scrios an bhoicht don tsáoghal amach, agus a neasbhuighidh ó bheith a meac na ndaóine.

15 ¶ Atáid días inghion ag an ngearrghuin ag éighiomh, Tabhair, tabhair. Atá trí ní nach féidir do shásadh; fós, ceithre neithe nach abair, Is lór sin:

16 A nfaidh; an bhean áimrid; an talamh nach líontar lé huisge; agus an teine nach abair, Is lór sin.

17 ¶ An tsúil do ní magadh fa na athair, agus tharcuisnighios úmhlacht a mbathar, príocfuid féich an ghleanna amach í, agus íosuid na hialair óga í.

18 ¶ Atáid trí neithe ró iongantach dhamhsa, fós, a ceathair nach fíos damh: 19 Slighe iolair annsa naíer; slighe aithreach nimbe ar an ccarruic; slighe luinge a meadhon na fairge; agus slighe a nír le maighdin.

20 Marsin atáid slighe na mná hadh-altrannuighe; ithidh sí, agus glanuidh a béul, agus a deir sí, Ní dhéarna misi cionnta ar bith.

21 Ar son trí neithe ata an talamh míoshaúimhneach, agus ar son a ceathair nach bhféadann iomchar:

22 Ar son seirbhísighe a nuair riagblas sé; agus ar son amadán a nuair bhíos sé lán do bhíadh;

23 Ar son mná fuathmháire a nuair póstar í, agus cumhaile bhíos na hoighre air a mhaighistreach.

24 ¶ Atáid ceithre neithe beaga air an ttalamh, acht bí ro chríonna:

25 Na seangáin is dream íad nach bí láidir, gidheadh soláthruid a mbeatha san tsamhradh;

26 Ní bhfuil acht lucht éaittreorach annsa coinnibh, gidheadh do níd a tighthe annsaí eairgibh;

27 Ní bhí rígh ag na lócuistibh, gidheadh tiaghaid amach uile iona ndreamuibh;

28 Beiridh an damhán alla greim re na lámhuibh, agus bí sé a bpálásuibh na ríogh.

29 ¶ Atáid trí neithe imthighios go maith, bí fós, a ceathair taitneambach iona siubhal:

30 An leonhan, noch is láidre a measg na mbeathach, agus nach blfíllionn tar ais ó éinni;

31 Cú; poc gabhair fós; agus rígh, nach féidir cur na aghaidh.

32 ¶ Má rinne tú go leamh ann thú féin do thóghbáil súas, nó má smuáin tú olc, leag do lámh air do bhéul.

33 Go deimhin do bheir mhaistriughadl an bhainne im úadh, agus do bheir fásadh na srona fuil amach; mairsin do bheir fóirteart na feirge ceannairg.

CAIB. XXXI.

Geanmnaídeachd, agus miosarrachd ri.

10 *Clú, agus gainne bhan shubhailceach.*

BRIATHRA an rígh Lemuel, a nfaigh-eadóireacht do theagaisg a mhathair dhó.

2 Ciodh, a mhic? ciodh, a mhic mo bhronn? agus ciodh, a mhic mo mhóidionn?

3 Ná tabhair do neart do mhnáibh, nó do shligthe don ní mhillios na ríghthe.

4 Ní cóir do ríghuibh, a Lemuel, ní cóir do ríghuibh fion dól; nó do phríonn-shaithibh deoch láidir dibhe:

5 Deagla go nibhedis, agus go ndear-modfáidís an dligheadh, agus go ccláon-fáidís breitheamhnus air aóimeach a mbaídhreadh.

6 ¶ Tabhair deoch láidir don tí atá réidh chum dul a mugha, agus fion don druig bhíos tromchroidheach.

7 Ibhíodh sé deoch, agus dearmuideadh sé a bhoctuine, agus ná cuimhnigheadh sé a amlgar ní is mó.

8 Oscuil do bhéul ar son an duine bhailbh a ccúis a nuile dhuine do cinneadh chum aithmhillte.

9 Oscuil do bhéul, déan breitheamhnus comhthrom, agus aighnis cúis an bhoicht agus an riachtanúigh.

10 ¶ Cía fhéadas bean shubhailceach dfagháil? óir atá a lúach a bhfad ós cionn péarladh.

11 Cuiridh croidhe a fir a dhóigh go daingíonn inte, iondus nach bia riachtanas re creich'aige.

12 Do dhéana sí maith dhó agus ní hólce air feadh láethe a saoghail.

13 Iarruidh sí olann, agus líon, agus oibrigh sí go humhal re na lámhuibh.

14 Is cosmhuil ré longaibh na gceann-úigheadh í; do bheir sí a beatha ó imchíau.

15 Éirghidh sí fós súil éirghios an lá, agus do bheir sí bíadh dá muinntir, agus comhroinn dá cailínibh.

16 Measuidh sí fearann, agus ceanna-chaidh sí é: le tórach a lámh plannduigh-idh sí fineamhuin.

17 Críoslúigh sí a leasrach le neart, agus neartuigh sí a ríghtheacha.

18 Mothuigh sí gur maith a ceann-úigheacht: ní théid a coinneal as san noidheche.

19 Cuiridh sí a lámha air an maide sníomha, agus conghaidh a lámha an choigéul.

20 Sinidhsí a lámha amach don bhocht; sínidh fós, a lámh gus a neasbhuidheach.

21 Ní bhí eagla an tsneachta uirre dá muinntir: óir *bíd* a muinntir uile éduighthe le scarloid.

22 Do ní sí dhi féin fóluighe do ghreis; is síoda agus purpair a héadach.

23 Aithnighthear a fear anusna geatadh-uibh, a nuair shuighios sé a measg shimsior na tíre.

24 Do ní sí línédach finealta, agus reacuidh sí é; agus do bheir sí creasanna don cheannúighe.

25 Neart agus onóir a headach; gáird-eochuidh sí san nainsir atá ag teacht.

26 Oschuidh sí a béul re gliocus; agus iona teangaidh atádligheadh an chinéultais.

27 Féinchuidh sí go maith do shligtheibh a muinntire, agus ní ithean sí aran an díomhaóinis.

28 Éirghid a clann súas, agus goirid beannúigthe dhi; a fear *fós*, agus moluidh sé í, gha radh,

29 Do rimeadar mórán inghean neithe tréitheacha, acht do sháruigh tusa iad uile.

30 Is meallta an dathamhlachd, agus is díomhaoin an scéimh: acht an bhean eagluighios an TIGHEARNA, is isi mhol-fuighthear.

31 Tabhairidh dhi do thoradh a lámh féin; agus molaidís a hoibreacha féin annsa geatadhuibh í.

ECCLESIASTES no an Seanmontúighe.

CAIB. I.

An díomhaóineas agus an mióthaitneamh atá a mórán deóltus agus doibrightheibh dhaóine.

BRIATHRA an tseanmontúigh, mac Dháibhi, rígh Ierusalem.

2 Díomhaóineas na ndíomhaóineas, ar an seanmontúigh, díomhaóineas na ndíomhaóineas; is díomhaóineas a nuile ní.

3 Cred an tarbha atá ag duine iona uile shaothar do ní sé fan ngréin?

4 ¶ Imthighidh ginealach, agus thig ginealach *oile*: acht fanuidh an talamh go síorruideh.

5 Éirghidh an ghrian fós, agus théid an ghrian faoi, agus deithfrighidh sé gus a nait as ar éirigh sé.

6 Théid an ghaóth leath ris an ttáobh ó dheas, agus fillidh sí fa gcuáirt chum an

tuáisceirt; iománuighsí timchioll fa gcúairt do ghnáth, agus iompoighidh an gháoth arís do réir a cúarta.

7 Ríothuid na huile shrotha chum na fairge; gidheadh ní *bhí* a nfairge lán; as a náit a ttangadar na srotha, chuigesin fillid a rís.

8 *Atáid* na huile neithe lán do sháothar, ní fhéadann duine a innisín: ní sástar an tsúl se faicsin, nó an chlús le cluinsion.

9 ¶ An ní do bhí, sé *sin* an ní bhías; agus an ní do rinneadh sé sin an ní do dheantar; agus ní *bhfuil* ní nuadh ar bith fán ngréin.

10 An bhfuil ní ar bith re ar féidir a rádh, Féuch, *atá* so nuadh? do bhí sé ann cheana ón tseanaisir, do bhí romhuinn.

11 Ní *bhí* cuimhne ar bith ar na seinn-eithibh; ní mó bhias cuimhne ar na neithibh *atá* ag teacht ag an *dream* thiucfas na ndiaigh.

12 ¶ Misi an seanmontuigh do bhí mé am rígh air Israel ann Ierusalem.

13 Agus thug mé mo chroidhe do spionadh agus diarruidh eagna a ttáobh gach aoinneithe da ndéantar faoi neamh: thug Dá an saothar doilge so do mhac-aibh an duine dá mbauidhreachd leis.

14 Do chonnaire mé na huile oibreacha dá ndéarnadh fán ngréin; agus, féuch, is diomhaóin uile iad agus buaidhreachd spioraide.

15 *An ní atá* cam ní héidir a dhéanamh díreach: agus an ní *atá* duireasbluigh ní héidir a áireamh.

16 Do chombráidh mé rem chróidhe féin, gha rádh, Féuch, tháinic mé chum tábhachta móire, agus is mó fuair mé deagna ná a ttáinic romham uile an Ierusalem: do chonnaire mo chroidhe fós, mórán gliocus agus eagna.

17 Agus thug mé mo chroidhe dfagháil éolus na heagna, agus daithne buile agus leimhe: do thuig mé gur bhuaidhreachd spioraide so mar an gcéadna.

18 Oír *bí* iomarcaigh doilghis a niomarcuigh na heagna: agus an té mhéud-ighios éolus méaduigh sé dóbhrón.

CAIB. II.

Miothaitneamh na suimhe, 4 na náit-reabh sciamhach, 8 agus an tsaidhbhris, &c.

A DUBHAIRT mé ann mo chroidhe, Faicim anois, deirbheochuidh mé thú le subhachus, uimesin bíodh aóibhneas agad: agus, féuch, is diomhaóineas so mar an ccéadna.

2 A dubhairt mé a ttáobh an gháire, *Atá* sé ar buile: agus fan tsúgradh, Cred dá bhfoghnann sé?

3 Diarr mé ann mo chroidhe mé féin do thabhairt dfion, (achd ag cur dúil mo chroidhe ar eagna); agus greim do ghlacadh don leimhe, nó go bhfaicinn cred *budh* maith do mhacaibh na ndáoine, do dhéanaidís faoi neamh ar feadh uile láethe a mbeatha.

4 Do rinne mé dhamh féin oibreacha móra; do chuir mé tighthe súas damh; do phlannduigh mé lubhghoirt fhíneamhna dhamh féin:

5 Do rinne mé gáirdíne agus ubhall-ghuirt damh féin, agus do phlannduigh mé croinn ionnta do nuile *shórt* toruidh:

6 Do rinne mé locháin uisge dhamh, do fhliuchadh na fiodhbhuidhe léo as a ttigeadh croinn:

7 Fuair mé seirbhísigh agus cailínighe dhamh, agus rugadh seirbhísigh ann mo thigh; do bhádar fós sealbha móra dáirnéis mhoir agus bhig agam ós cionn a nuile dhuine dá raibh ann Ierusalem romham:

8 Do chruinnigh mé dhamh féin airgidod agus ór, agus ionnmhus spesialta na ríogh agus na bproibhinnseadh: fuair mé dhamh féin fir cheoil agus mná ceoil, agus aóibhneas mhac na ndáoine, *mar atáid* adhbha chíuil, agus sin do nuile sórt.

9 Marsin do bhí mé mór, agus dfás mé ní is mó ná a nuile dhuine do bhí romham ann Ierusalem: dfan fós mo ghliocus agam.

10 Agus gidh bé ní do shantuigheadar mo shuile, níor chonnaimh mé úatha é, níor chonnuimh mé mo chroidhe ó shúlás ar bith; óir do ghairdigh mo chroidhe ann nuile sháothar: agus do bé so mo chuid dom sháothar uile.

11 Annsin dféuch mé air a nuile obair dá ndéarnadar mo lámha, agus air an tsáothar do oibrigh mé do dhéanamh: agus, féuch, do bhí sé uile na dhíomhaóineas agus na bhuaidhreachd spioraide, agus *ní raibh* tarbha faoi an ngréin ann.

12 ¶ Agus diompoigh mé mé féin do mheas gliocus, agus buile, agus leimhe: óir cred *fhéadas* an duine do *dhéanamh* thig a ndiaigh an rígh? an *ní chéadna* do roinneadh romhe.

13 Annsin do chonnaire mé go sáruigh-ionn gliocus an leimhe, mar sháruighios solus an dorchadus.

14 *Bíd* súile an duine ghlic iona chionn; acht súbhlugh an tamadán san dorchadus: agus maille ris sin do thuig misi gur bhionann críoch dheighionach dhóibh uile.

15 Annsin a dubhairt mé ann mo chroidhe, Mar theagmhas don namadán, is mairsin féin theagmhas damhsa; agus uimesin cread as a raibh mé ní sa glioca?

Annsin a dubhairt mé ann mo chroidhe, gur diomhaóineas so mar an gcéadna,

16 Oir ní bhí cuimhne ar bith ar an duine nglic ní sa mhó na ar a namadáu go síorruidhe; ó bhíos an ní atá anois ann ar na dhearmad annsna láethibh atá ag teacht. Agus cionnus éagus an glic? mar a namadáu.

17 Uimesin dfuathuigh mé an beatha; do bhrigh an tsáothair oibrighthúor faoi an ngréin gur doiligh dhamsa é: óir is diomhaóineas a nuile ní agus buáidhreadh spioraíde.

18 ¶ Fós, dfuathaigh mé nuile shaothar noch fuair mé faoi an ngréin: do bhrigh go bhfuigfinn é ag an té do thiucfagh am dhiáigh.

19 Agus cía dhar fíos an mbía sé na dhuine chríonna ná na amadáu? acht cheana bíáidh úachtaránacht aige ós cionn mo sháothairsi uile ionar sáothruigh mé, agus ionar fhoillsigh mé mé féin glic faoi an ngréin. Is diomhaóineas so mar an ccéadna

20 Ar a nadhbharsin do chuir mé romham mo chroidhe do tharruing tar ais ó nuile sháothar fuair mé faoi an ngréin.

21 Oir bí duine ann agá mbí a sháothar a ceríonnacht, agus a néolus, agus a ecomhthrom; gidheadh is ag an duine nar sháothruigh annsin fhuigfios sé é na chuid romna. Is diomhaóineas so fós agus olc mór.

22 Oir cred atá ag duine dha uile sháothar, agus dá bhuáidhreadh croidhe, iona bhfuair sé sáothar fan ngréin?

23 Oir is doilghiosa a láethe uile, agus is dóbhrón a shaothar; ní ghlacann fós, a chroidhe suáimhneas san noidheche. Is diomhaóineas so mar an ccéadna.

24 ¶ Ní bhfuil ní ann is féarr do dhuine, ná ithe agus ól, agus áoibhneas do thabhairt da anum ann a sháothar. Do chonnaire mé so amhluidh, gur ab ó láimh Dé thig sé.

25 Oir cía fhéadas ithe, nó cía eile fhéadas deithfríughadh chuige, nísá mó ná misi?

26 Oir do bheir *Día* don duine an ní is maith iona radharc eagna, agus éolus, agus sólas: acht don pheacach do bheir sé sáothar, do chruinniughadh agus do chur ar muin a chéile, chior go tiubhradh don té is maith a bhfiadhnúise Dé. Is diomhaóineas so fós agus buáidhreadh spioraíde.

CAIB. III.

Nach bhfuil suáimhneas ar bith do chroidhe duine ó neithibh claochloidheach.

ATA am ag gach uile ní, agus aimsir ag gach uile thionnsgnámh faoi neamh.

2 Aimsir chum beirthe, agus aimsir dfagháil bháis; aimsir do phlanndughadh, agus aimsir chum an neithe do plannduigh-eadh do tharruing sías;

3 Aimsir chum marbhttha, agus aimsir chum leighis; aimsir do leagadh síos, agus aimsir do chur sías;

4 Aimsir chum gola, agus aimsir chum gáire; aimsir chum dóláis, agus aimsir chum damhsa;

5 Aimsir do theilgion cloch amach, agus aimsir do chruinniughadh cloch a gceann a chéile; aimsir chum grádh- uighthe, agus aimsir chum cosg ó ghrádh- ughadh;

6 Aimsir le fagháil, agus aimsir le caill; aimsir chum taisgidh, agus aimsir chum cur a muga;

7 Aimsir re stíalladh, agus aimsir ré fuaigheal; aimsir re tochd, agus aimsir re labhairt.

8 Aimsir re grádhughadh, agus aimsir ré fuathughadh; aimsir re cogadh, agus aimsir re siotcháin.

9 Cred an tarbha atá ag an té oibrighios anusa ní sháothruighios?

10 Do chonnaire mé an sáothar, thug *Día* do mhacaibh na ndaóine dá númh- lughadh féin ann.

11 ¶ Do rinne sé gach uile ní sgíamh- ach iona am féin: do chuir sé an sáoghal fós ann a ceroidhthibh, iondus nach bhfaghann duine ar bith amach fíos na hoibre do ní *Día* ó thús go deireadh.

12 ¶ Atá a fhios again nach bhfuil maith ar bith ionnta, acht go mbiáth duine gáirdeach, agus go ndéanadh sé maith ar feadh a bheatha.

13 Agus fós go nitheadh agus go nibh- eadh gach aonduine, agus go solásuigh- eadh sé iona uile sháothar féin, sé sin tiodhlacadh Dé.

14 Atá a fhios agam, gach a ndéanann *Día*, go mbía sin síorruidhe: ní féidir éinni do chur na chionn, nó éainní do bhuáin de: agus do ní *Día* so, chor go mbiáth eagla ag na daoineibh roimhe.

15 An ní do bhí atá sé ann anois; agus an ní bhías do bhí sé ann cheana; agus íarruidh *Día* an ní do chuáidh thort.

16 ¶ Agus tuilleamh oile do chonnaire mé fan ngréin áit an breitheamhnúis, go raibh urchóid annsin; agus a náit an cheirt, go raibh éagceart ann.

17 Agus a dubhairt mé ann mo chroidhe, Breithneochuidh *Día* an fíréan agus an drochdhuine: oir atá am ann chum gach uile oibre agus chum gach uile thionscanta.

18 ¶ A dubhairt mé ann mo chroidhe a ttáobh staide mhac na ndaóine, cho go bhfoillseochadh *Día* fad, agus gc

bhfaicfidís féin nach bhfuil ionnta acht ainmhlithe.

19 Oir an ní theagmhas do mhacaibh na ndaoine teagmhaidh do na hainmhigh-tíbh; aoinní amháin theagmhas dóibh: oir mar théid cuid aca déag, is marsin éagas an chuid oile; fós, is áonánál amháin atá aca; marsin nach bhfuil uáisle ag an nduine thar a nainmhidhe: oir is diomhaóineas iad ré chéile.

20 Rachaid uile a naonbhall amháin; don luáithreadh iad uile, agus iompóchuid uile chum luáithrigh a ris.

21 ¶ Cía agá bhfuil a fhios go ttéid spiorad an duine súas, agus go ttéid spiorad an nainmhidhe síos chum na talnhan?

22 ¶ Uimesin measuim nach bhfuil ní is féarr, ná sólás do bheith ar dhuine iona oibreachaibh féin; oir isé sin a chuid de: oir cía bhéaras é díléachuin cred bhias na dhiaigh.

CAIB. IV.

Méaduighidh an míothaitneamh, leath-trom 4 tuá, 5 leisge, 7 Faint, 9 áonranacht, 13 agus crosdacht na ndaoine.

MArsin dfill mé, agus do mheas mé a nuile leathtrom do nítheas fá ngréin: agus féuch déora na druinge do bhí fa leathtrom, agus ní raibh cabhárthach aca; agus air thaoibh na muinntire do rinne leathtrom orra do bhí neart; achd ní raibh cabhárthach air bith acasan.

2 Uimesin do mhol mé na mairbh do chúaidh déag cheana ní sa mhó ná an drong atá béo fós.

3 Achd, is féarr na iad aráon, an té nach táinic fós, nach bhfaicidh an droichghníomh do nithear faoi an ngréin.

4 ¶ Do mheas mé a ris, gach uile sháothar, agus gach uile obair cheart, gurab air a shonso thnúthuighios duine re na chomharsain. Is diomhaóineas só fós agus buáidhreachd spioraide.

5 ¶ Fillidh a nóimhidh a lámha fá chéile, agus ithidh a fheoil féin.

6 Is féarr lán duirn le snáimhneas, ná an dá láin lán lé sáothar agus le buáidhreachd spioraide.

7 ¶ Annsin diompoigh mé, agus do chonnaic mé diomhaóineas faoi an ngréin.

8 Atá áon amháin ann, agus ní bhfuil a leithéid eile; ní bhfuil fós leanabh nó dearbhthair aige: gidheadh ní bhí críoch air a shaothar eile; agus ní shústar a shúil ré saidhbhrios; ní mo a deir sé, Cía dhá bhfuilim ag sáothrughadh, agus dá seachnuim manam ar mhaith? Is diomhaóineas só fós, agus, is drochsháothar é.

9 ¶ Is féarr días nó aon duine; do

bhrígh go bhfuil luáigheacht mhaith aca ar son a sáothair.

10 Oir má thuitid siad, toigeobhuidh an fear oile a chompánach: acht a mhaigh don té bhíos na áonar a nuair thuitíos sé; oir ní bhí duine oile aige do chungnamh a thógtha súas.

11 A ris, má luighionn días a bhfochair a chéile, annsin bíaidh siad te: acht cionnus fhéadas duine na aonar a bheith té.

12 Agus má bhuáidhionn áon na agháidh, seasfuid días leis; an ní furas córda filte trí huáire do bhriseadh.

13 ¶ Is féarr leanabh bocht agus críonna ná rígh seannda amadánach, nach géabha teagasg ní sa mhó.

14 Oir is as príosún thig seision do ríoghadh; an té fós beirthior iona ríoghacht fásuigh sé bocht.

15 Do mheas mé a nuile ní béo noch shiubhlus fan ngréin, ris an dara leanabh sheasfas súas iona áit.

16 Ní bhfuil críoch air an bpobal uile, do nuile dá raibh rompa: an mhéid fós thiúfacs na ndiaigh ní dhéanadh gáird-eachus annsan. Go deimhin fós is diomhaóinios so agus buáidhreachd spioraide.

CAIB. V.

Liáigheas ar na diomhaíneassa reamh-ráidhte.

Coinnimh do chos a nuair rachus tú go tigh Dé, agus go madh réidhe bhias tú do chluinsion, ná do thabhairt íodhbartha na namadán uait: oir ní mheasuid siad go ndéanuid olc.

2 Ná bí obann le do bhéal, agus ná bíodh do chroidhe láuth do labhairt éinneithe a lathair Dé: oir atá Dia air neamh, agus atá tusa air talamh: uimesin go má tearc do bhríathra.

3 Oir thig aising tre iomad na ngnoth-uigheadh; agus aitheantar guth a namadán lé hiomad na mbriathra.

4 A nuair do bhéarus tú móid do Dhía, ná cuir cáirde air a díol; oir ní bhfuil dúil aige annsa hamadánuibh: íoc an ní do mhóidigh tú.

5 Is féarr dhuit gan móid do thabhairt, ná móid do thabhairt agus gan a comhall.

6 Ná léig lé do bhéal a thábhairt ar thféoil peacughadh; agus na habair a lathair a naingil, gurab earráid é: cred as a mbeith searg ar Dhía fa do ghlórsa, agus obair do lámh do mhilleadh?

7 Oir a niomad na naislingeadh agus a niomad na mbriathar atá iomad diomhaóinis: acht bíodh eagla fós Dé ortsá.

8 ¶ Má chí tú fóirneart air an mbocht, agus clónadh éigíontach breitheamhnais agus ceirt a hproibhinnse, ná bíodh iongnadh agad anusa chúis: oir airighidh an

té is airde ná an té is ro áirde: agus atá ann ní is áirde ná iadsan.

9 ¶ Tuilleamh oile; is fa choinne gach aónduine atá tarbha na talmhan: do ní an machaire seirbhís don rígh féin.

10 An té ghrádhúghios airgid ní sástar lé haigiod é; nó an té ghrádhúghios iomarcaigh ré bíseach: is díomhaóineas so mar an gcéadna.

11 A nuáir fhásas an mhaóin, fásuigh an lucht ithios é: agus cred é an mhaith dou tí ler leis íad, acht a bheithiomh amháin lé na súilibh?

12 Is milis codladh an tsáothruighthe, madh beag nó mór íosas sé: acht ní léigíonn a niomadamlacht don tsaidhbhir codladh.

13 Atá olc romhór do chonnaire mé faoi an ngréin, saidhbhis dá thaisgidh don droing ler leis é chum a ndochair féin.

14 Acht imthighe an saidhbhis sin scachad le drochsháothrughadh: agus ginidh seision mac, agus ní bhíonn éainní iona láimh.

15 Mar tháinig sé amach as broinn a mhatiar, fillfidh sé tárnóchd dimtheacht mar tháinig sé, agus ní bhéara sé éinní dha sháothar, do bhéaradh sé leis iona láimh.

16 Agus is géar an tolcsa mar an gcéadna: air an mhodh céadna a ttáinig sé, go nimtheocha sé amhlúigh: agus cred é an sochar atá ag an té do sháothruigh ní don ghaóith?

17 Ar feadh a uile láetheadh ithidh sé a ndorchadas, agus bí sé lán do dhóbrón agus díeig ré na easláinte.

18 ¶ Féuch an ní sin do chonnaire misi: is maith agus is breádh do dhuine ithe agus ól, agus sólasughadh a maith a sháothar uile noch ghlacas sé faoi an ngréin air feadh uile láethe a sháoghail, noch do bheir Día dhó: óir isé sin a chuid roma.

19 Gach uile dhuine fós dá ttug Día saidhbhis agus maóin, agus dá ttug sé cumhachta ithe dhe, agus a chomhroinn do ghlacadh, agus sólasughadh ann a sháothar; sé so tiodhlacadh Dé.

20 Oir ní mór chumhneochus sé láethe a sháoghail; do bhrígh gur fhreagair Día é a sólas a chroidhe.

CAIB. VI.

Míothaitneamh an tsaidhbhir, shanntaigh, ghortaigh.

ATA olc do chonnaire mé faoi an ngréin, agus is coitcheinn a measg na ndaoine é:

21 Duine dha ttug Día saidhbhis, maóin, agus onóir, iondus nach bí éinní deasbhuidh air dha anam do nuile ní budh mian leis, gidheadh ní bheir Día cumhachta

dhó ithe dhe sin, acht ithidh coimhthigheach é: is díomhaóineas so, agus is olc a neasláinte í.

3 ¶ Má gheinion duine céud do chloinn, agus go mairfidh mórán bliadhán, ionnus go mbéid láethe a bhliadhan iomadamlu, agus nach líontar a anam do mhaith, agus fós nach bhfuighe sé adhlacadh; a deirim, gur féarr gin nach ttig a hionbhuidh ná é.

4 Oir thig seision a steach lé díomhaóineas, agus imthigh sé a ndorchadas, agus foileochthar a ainm lé dorchacht.

5 Tuilleamh fós ní fhaca sé an ghrían, agus ní raibh éolus aige: is mó an socamhal atá aigesion ná aige súd oile.

6 Má mhairíonn sé fós, míle bliadhán fa dhó, thairis sin ní fhaca sé maith ar bith: nach ttiaghaid uile a náonbhall?

7 ¶ Is chum a bhéil bhíos uile sháothar an duine, acht cheana ní coiscthear a ainmhíán.

8 Oir cred atá ag an duine ghlic ní sa mhó ná atá ag amadán? cred atá ag an mbocht, do fheidir siubhal as coinne na mbéo?

9 Is féarr radharc na súl ná seachrán na toile: is díomhaóineas so mar an gcéadna agus buáidhreadh spioraide.

10 ¶ An ní do bhí ann do hainmnigheadh sin cheana, agus is fíochach gur bé an duine é: agus ní fhéadann imreasan ris an té is neartmhuire ná é.

11 O atáid mórán do neithibh mhéadúghios díomhaóineas, cred an maith atá ag an duine ann?

12 Oir cía dhar fíoch cred is maith don duine sán tsáoghalso, a láethibh a bheatha díomhaóine uile noch chaithios amhuil sgáile? óir cía fhéadas a innisin do dhuine cred bhías na dhíaigh faoi an ngréin?

CAIB. VII.

Gur leasughagh fós ar dhíomhaíneas, deagh ainm, 2 fulang, 11 agus gliocas, 23 noch atá do fhaghail.

IS féarr ainm maith ná ola mhórluáigh agus lá an bháis ná ló an bheirthe.

2 ¶ Is féarr dul go tigh an doilghis ná dul go tigh a nféasta: óir isé sin críoch dheighionach gach aónduine; agus cuirfidh an béo le na chroidhe é.

3 Is féarr doilghis ná gáire: óir le dubhachas na gnúisi do nithear an croidhe ní is féarr.

4 Bí croidhe a neagnuigh a ttigh na cumhadh; acht bíd croidhe na namadán a ttigh an tsubbhachais.

5 Is féarr éisteachd re hachumhusán a neagnuidh, ná do dhuine éisteachd re habhrán na namadán.

6 Óir amhuil briosgarnach na ndos faoi phota, is mairsin bhíos gáire a namadain : is díomhaoineas so mar an cceadna.

7 ¶ Go deimhin cuiridh leathtrom, duine crionna ar buile; agus millidh tiodhlacadh an croidhe.

8 Is féarr críoch dheighionach neithe ná a thosach : agus is féarr an foighideach a spioraid ná an tuaibhreach a spioraid.

9 Ná bí deithniasach ann do spioraid chum feirge : óir comhnuighidh a nfearg a mbrollach na namadain.

10 Ná habair, Cred an fáth a rabhadar na laethe roimhe ní is féarr ná iadso? Óir ní glic dhuit so dfafruighe.

11 ¶ Is maith a neagna maille re hoighrecht : agus bí a tharbha ag an mhéid do chí an ghrian.

12 Óir is sgáile a neagna, agus is cumhdach an tairgiod : acht isé dearscnughadh a néoluis, go tabhair a neagna sáoghal don druing agá mbí sí.

13 Meas obair Dé : óir cia fhéadas sin do dhéanamh díreach; noch do rinne seision cam?

14 Bí lúathghláireach a ló do shonuis, acht meas a ló do dhonuis : do chuir Día féin so na aghaidh súd, an chor nach bhfuigheadh duine aoinní na dhiáigh.

15 Do chonnairc mé na huile neithe a laéthibh mo dhíomhaóinis : bí duine firéanta thuitios iona ionnracas, agus bí drochdhuine fhaduighios a laéthe iona olc.

16 Na bí ceart go ro iomarcach; agus ná déana thú féin ro chrionna : créd as a millfa thú féin?

17 Ná bí go ro olc, agus na bí amadánach : créd as a néagfa roimhe ham?

18 Is maith dhuit greim do bhreith airso; iadhsó fós, na taruing do lámh : óir an te ar a mbí eagla Dé tiucfuidh sé asta amach uile.

19 Neartuigh an gliocus duine crionna ní is mó ná deithneamhar do dhaoineibh cumhachtacha atá ainsa chatruigh.

20 Óir ní bhfuil duine firéanta air an talamh do ní maith, agus nach bpeac-uighionn.

21 Ná tabhair aire fós do gach áonfhocal dá laibheorthar; deagla go ccluinfear do shearbhfhoghantuíghe dot mhallughadh :

22 Óir is minic fós bhíos a fhios ag do chroidhe gur mhalluigh tú féin amhluidhsin dáoine oile.

23 ¶ Le beagna do dhearbha mé so uile : a dubhairt mé, Bíaidh mé glic; acht dob fhada sin uáim.

24 An ní sin atá ro fhada uáim, atá ro dhomhuin, cia fhéadas a thuicsin?

25 ¶ Thug mé mo chroidhe dfagháil éoluis, agus do spíonadh, agus díarruidh

eagna, agus réusuin neitheadh, agus dfios urchoide na leimhe, eadhon na hamadánachda agus na buile :

26 Agus do gheibhim ní is seirphe ná an bás an bhean, ag ar paintéir agus líonta a croidhe, a lámh amhuil géibhionn : gidh bé do ní toil Dé rachaidh sé as uáitlie; acht géabhthar an peacach lé.

27 Féuch, fuair mé so, (ar an seanmontuigh), ag meas gach aón lé haón, dfaghail fheasa na céille amach :

28 Noch atá manain diarruidh fós, acht ní fhaghaim é : fuair mé aóinfhear a measg míle; acht bean na measg sin uile ní bhfuair mé.

29 Féuch, ag so amháin fuair mé, go ndéarnuidh Día an duine firéanta; acht diarradar féin iomad smuaintighthe amach.

CAIB. VIII.

Umhla cubhaidh do ri. 12 Agus gur fearr deagh dhuine a naindeisi, no neamhdhuine a nooir.

CIA atá mar a neagnuidhe? agus cia dhar fios ciall neithe? do bheir eagna an duine air a ghnóis déallrughadh, agus athrochar dánacht a aighthe,

2 ¶ Comhairlighim dhuit aithne an rígh do choimhead, agus sin ar son mhionna Dé.

3 Ná bíodh deithfir ort do dhul as a radharc : ná seas a ndroichní; óir do ní seision an ní is áill leis féin.

4 Mar a mbí focal an rígh, bí cumhacht : agus cia fhéadas a rádh ris, Cred é sin do ní tú?

5 Gidh bé choimhlionas a naithne ní mhothochuidh sé droichní ar bith : agus bí fios aimsire agus breitheamhnus ag croidhe an duine ghlic.

6 Do bhrígh go bhfuil ag gach uile thionnsgnamh am agus breitheamhnus, uime sin is trom trúaighmhéile an duine air féin.

7 Óir ní fheidir sé ann ní bhías ann : óir cia fhéadas a innisin do ca huáir bhías sé ann?

8 ¶ Ní bhfuil duine ar bith agá bhfuil cumhacht air an spioraid chum a spioraide dfostogh; ní mó atá cumhacht aige a ló an bháis : agus ní bhfuil deaghailt aige ainsa ccogadh sin; ní mó sháorfás an tolc an drong do bheir iad féin dó.

9 Do chonaire mé so oile, agus thug mé mo chroidhe do nuile obair do níthear faoi an ngréin : bí fuair ann a riaghlann duine ós cionn aroile chum a dhochair féin.

10 Agus is marsin do chonnaire mé na drochdhaóine dá nadhacadh, noch do thigeadh agus dimthigeadh ó áit an náimh, agus do dearmadadh ainsa chath-

ruidh fad iona ndéarnadh sin: is dìomhaòineas so mar an cheadna.

11 ¶ Do bhrìgh nach ccurthear breith-eamhnus a *naghaidh* dhroichghnìomha a gcrìch ar ball, uime sin bíd croidthe chloinne na ndaòine ar lasadh chum uile do dhéanamh.

12 ¶ Dá mbeith go ndéanadh peacach olc céud uair, agus go bhfaideochuidh a *læthe*, gidheadh go deimhín atá fios agam go mbeithior go maith ag an ndruing eagluighios Dá, noch air a mbí eagla dá lathair:

13 Acht ní bheithior go maith ag an ndrochdhuine, ní mó fhaideochus sé a *læthe*, *biáidh* sé amhuil scáile; do bhrìgh nach eagluighionn sé roimhe Dá.

14 Bíd dhìomhaòineas noch do nithear air an t-talamh; go mbid *daòine* fireanta, dá tteagmhann do réir oibreach na ceiontach; a ris, bíd cionntuigh, da tteagmhann do réir oibreach na bhfireun: a dubhairt mé *gur* dìomhaòineas so mar an cheadna.

15 Annsin do mhol mé an subhachas, do bhrìgh nach bhfuil ní is féarr ag an nduine faoi an ghréin, na ithe, agus ól, agus beith subhach: óir fanfuidh sin aige do sháothar *læthe* a fheatha, noch do bheir Dá dhó faoi ngréin.

16 ¶ A nuair thug mé mo chroidhe déolus na heagna, agus dfaicsin an ghnóthuighe do nithear ar talamh: bíodh nach bhfaicionn *duine* codhladh lé na shúilibh lá nó oidhche:

17 Annsin dfeuch mé air obair Dé uile, nach bhféadann duine a nobair do nithear faoi an ngréin dfagháil amach: do bhrìgh bíodh go ttiubhradh duine a dhithchioll air a fagháil amach, gidheadh ní bhfuighuigh se é; tuilleamh fós; bíodh go sáoilfeadh *duine* crìonna a néolus sin dfagháil, tháiris sin ní bhia ar chumas a fagháil.

CAIB. IX.

Gur fódhomain agus dubhuigean dhò-aithnighe, obair Dé, 13 agus gu buáidhuigh èagna ar neart.

THAIRIS so do chuir mé romham ann mo chroidhe so uile dfoillsiughadh, go bhuil an fireun, agus an teagnuidhe, agus a noibreacha, a láimh Dé: ní féas do dhuine ar bith grádh no fuath *re* gach ní dá bhfuil rompa.

2 Is ionann *thig* gach uile ní do nuile dhuine: is ionann crìoch do nfireun, agus don chiontach; don mhaith agus don ghlan, agus don neamhghlan; don tí fódhbras, agus don tí nach fódhbrann: mar *bhios* an *duine* maith, marsin *bhios* an peacach; agus an té mhionnuighios, mar an té eagluighios mionna.

3 Is olc so a measg na huile *neithe* dá ndéantar faoi an ngréin, go bhfuil aóinchinneamhnin aca uile: atá fós, croidhe chloinne na ndaòine lán dole, agus do bhuile iona croidhe an fad mbairfid siad, agus na dhiaighsin *tiughaid* chum na marbh.

4 ¶ Óir atá dóthchus ag an tí atá ceangailte ris a nuile bhé: óir is féarr madradh béo ná leomhan marbh.

5 Óir atá a fhiós aig na héodhuibh go néagfuid siad: acht ní bhí fios *neithe* ar bith ag na mairbh, ní mó atá luáigheacht ar bith aca ní sa mhó; óir dhearmadadh a cuimhne.

6 Atá fós a ngrádh, agus a bhfuath, agus a ttnúth, anois cailte: ní mó bhias aca go bráth a ris cuid *daòinní* da ndéantar faoi an ngréin.

7 ¶ Imthigh romhad, ith harán maille re sólás, agus ibh thfion le croidhe súgach; óir gabhuidh Dá anois hoibreacha.

8 Biadh héadach a ccomhnuidhe geal; agus ná bíodh easbhuidh uinneiminte air do cheann.

9 Tabhair do bheátha go gairdeach a bhfochair do mná air a mbí grádh agad air feadh uile *læthe* sháoghail do dhìomhaòinis, noch thug sé dhuit faoi an ngréin, uile *læthe* do dhìomhaòinis: óir isí sin do chuid annsa tsháoghais, agus ann do sháothar do gheibh tú faoi an ngréin.

10 Gidh bé ní gheabhas do lámh ré a dhéanamh, déan é red dhithchioll; óir ní bhfuil obair, nó tionnsgnamh, nó éolus, nó eagna, ann sa nuáigh, mar a racha tú.

11 ¶ Dfill mé, agus do chonnaire mé faoi an ngréin, nàch don lúath *atá* an choimhling, nó an cath don neartmhar, nó fós an tarán do neagnuidh, nó fós saidhbrios do na daòinibh tuigsionacha, nó fós fabhar do lucht an ghliocuis; acht go tteagmhann am agus cinneamhuin dóibh uile.

12 Óir ní fíós don duine fós a am féin: do nós na niasg gabhtar a ndroichlìon, agus amhùil na heoin gabhtar san phaintéar; marsin *bhíd* clann na ndaòine gabtha a ndroch am, a nuair thuitios sé go hobann orra.

13 ¶ Do chonnaire mé fós an chrìonn-achtsa faoi an ngréin, agus is mór dhamh í:

14 Do *bhí* cathair bheag, agus beagán daoine innte; agus tháinig rìgh mór na haghaidh, agus do shuigh sé na timchioll, agus do chuir sé daingneacha móra súas na haghaidh.

15 Anois do frith innte duine bocht eagnuidhe, agus do thárthaigh sé an chathair lena eagna; gidheadh níor chumh-nìgh áondúine an duine bochtsín.

16 Ann sin a dubhairt misi, *Is féarr eagna ná neart*: thairis sin tarcuisnighthior eagna an duine bhoicht, agus ní héistior a bhríathra.

17 Éistior bríathra na ndaoine nglic a gcúnas ní sa mhó ná comhairc an té riaghlus a measc amadán.

18 *Is féarr críonnachd ná airm cogaidh*: acht millidh aóipheacach amháin mórán inaitheasa.

CAIB. X.

Anaghaidh onóir na nscráiste, 18 leisge, 20 agus dhroch-rún ataubh an rígh.

DO bheirid cuile mhairbh air ola an photecari drochbhaladh do chur anach: *marsin* do ní beagan leimhe an té air a mbi meas gliocuis agus onóra.

2 *Bí croidhe an duine ghlic air a láimh dheis*; acht bí croidhe an namadán air a láimh chlé.

3 A núair fós, shiubhluighios an té bhíos ná ómmhid annsa tslighe, cailligh a eagna air, agus a deir sé ré gach áon *gura* amadán é.

4 Ma éirghionn spiorad a núachtaráin ad aghaidh, ná fág háit; óir ciúnuigh úmhla cionta móra.

5 Atá olc do chonnaire mé faoi an ngréin, amhuil seachrán tlig ó núachtarán:

6 Cuirthear an leimhe a nárrachtas mhór, agus suighid na saidhbhre a náit ísil.

7 Do chonnaire mé seirbhísigh air eachaibh, agus prionnsadha amhuil seirbhísigh ag siubhal air an titalamh.

8 An té thochlas poll tuitfidh sé féin ann; agus gidh bé bhrisios fál, goirteochuidh naithir nimhe é.

9 Gidh bé áthruighios clocha, goirteochthar léo é; agus biaidh an té scoiltios connadh a nguáis leis.

10 Má bhíonn an tíarann máol, agus nach géireochuidh sé an faobhar, caithfidh sé tuille neirt do chur leis: acht is tarbhach a neagna chum tréoruighthe.

11 Go deimhin goirteochuidh a naithir nimhe gan droigheacht; agus ní féarr an síorchamteach.

12 *Bid* bríathra bhéil an duine ghlic grásamhuil; acht sluigfid puisíne a namadán é féin suas.

13 *Is amadánacht tosach bhríathar a bhéil*: agus is buile urchóideach críoch a chainte.

14 Bí an tamadán fós lán do bhríathruibh: ní fheidir duine créd bhías ann; agus ní fhéadas innsin, créd bhías na dhiaigh?

15 Tuirsigh sáothar na namadan gach áon aca fá leith, do bhrígh nach éol dó dul don chathruigh.

16 ¶ A mhairg dhuit, a thír, a nuair is leanabh do rígh, agus ithid do phrionnsuidhe bíadh ar maidin!

17 *Is sona thusa, a thír, a nuair bhus mac na nuasal do rígh*, agus iothuid do phrionnsuidhe iona am féin, chum neirt, agus ní chum meisge!

18 ¶ Le biomad leisge tuitidh an foirgneadh; agus tre dhiomhaóineas na lámh silidh an tigh thríd.

19 ¶ Do níthear féusta chum sugartha, agus do ní an fion súgach: agus freagraidh an tairgiod na huile *neithe*.

20 ¶ Ná malluigh an rígh, ná déana ann hinntin; agus ná malluigh an saidhbhir ann do sheomra leaptha: óir ionchóruigh éu a naieir do ghlór, agus an ní ar a bhfuilid sciatháin imeosuidh sé an chúis.

CAIB. XI.

Daónacht do chuimhniughadh, 7 le bás agus breitheamhnas, a nam na hóige.

TEILG harán air na huisgeadhuibh: óir do gheabha tú é tar éis móraín do láethibh.

2 Tabhair cuid ronna do mhóirsheisior, agus mar an ceadna dóchtar; óir níor fheadair tú cred an tolc bhías air an titalamh.

3 Má bhíd na néulla lán dfearthuinn, folmhuighid *iad féin* air an titalamh: agus ma thuitionn an crann budh dheas nó budh thuaidh, annsa náit a tuitfidh ann crann, is ann bhías sé.

4 An té ghéillios don ghaóith ní shíolchuifidh sé; agus an té bhéaras aire do na néulluibh, ní bhainfe sé.

5 Mar nach bhfeadair tú créd é slighe na spioraide, *nó cionnus fhásuid* na cnámha a mbroinn na mná bhíos torrach: *marsin* nach bhfeadair tú oibreacha Dé noch do ní a nuile ní.

6 Cuir do shíol ar maidin, agus ná fill do lámh tráthnóna: óir níor fheadair tú cía bhéaras biseach, so ná súd, nó an mbéid aráon comhmaith ré chéile.

7 ¶ Go deimhin is milis an solus, agus is ní solásach do na súilibh an ghrian dfeithiomh:

8 Acht má mhairionn duine iomad bliadhan, agus gairdiughadh ionnta uile; thairis sin cuimhnigheadh sé láethe an dorchadais; óir budh iomadamhuil iad. *Is diomhaóineas a nuile ní dá ttig.*

9 ¶ Gairdigh, a dhuine óig, ann hóige; agus cuireadh do chroidhe súgachus ort a láethibh hóige, agus siubhail a slighthibh do chroidhe, agus a radharc do shúl: acht bíodh a fhios agad, ar son na *neithionnso* uile go ttiubhraidh Dá chum breitheamhnus thú.

10 Ar a nadhbharsin díbir dóbrón as do chroidhe, agus cuir uait olc as thfeóil: óir is díomhaóineas leanbuigheacht agus óige.

CAIB. XII.

Foillsiughadh fioghardha ar an aóis arsaídh, 3 agus ar an ard-chúis.

CUIMHNIGH a nois do Chruthaightheóir a láethibh hóige, suil thiocfuid na drochláethe, nó dhruidfid na bládhna ríot, a naibeora tú, Ní bhfuil sólás air bith agam iontadh;

2 An fad nach bía an ghrian, nó an solus, nó an ghealach, nó na réulta, dorchaidhthe, nó nach bhfillid na néulla tar éis fearthanna:

3 Ann sa ló a ccríothnochuid coimheaduighthe an tighhe, agus a ccláonfuid na daoine láidre íad féin, agus a scuirfid na meillteóirigh do bhrígh go bhfuilid tearc, agus an drong fhéuchas amach annsna fuinnéogaibh go mbid dorchaidhthe,

4 Agus go ndruidfíghthean na doirsi annsna sráidibh, a nuáir bhios fuáim na meilte ísiol, agus go néireocha sé súas lé guth a néin, agus go ttiubharthar uile ingheana an cheoil go hísiol;

5 A nuáir fós bhías eagla orra ó ní árd, agus ó chritheagal annsa tslighe, agus bhlaítheochus an crann almonda, agus go madh húalach an dreóllan teasbhuidh, agus fhailleochus an fonn: do bhrígh go téid an duine go háit a sháoghail, agus go téid na cumhthuigh timchioll na sráideann:

6 No suilsgaóilfidhthean an córda airgid, nó brisfíghthior an bulla órdha, nó bhías an meadar briste ag an ttoobar, nó an roith briste ag an ttiubruid.

7 Annsin fillfidh an luáithreadh chum na criadh mór do bhí sé: agus fillfidh an spiorad chum Dé noch thug íadhd é.

8 ¶ Díomhaóineas na ndíomhaóineas, ar an seanmóntuigh; is díomhaóineas a nuile.

9 Agus tuilleamh fós, do bhrígh go raibh an seanmóntuigh glic, do mháin sé éolus do ghnáth don phobal; thug sé fós aire mhaith, agus do spíon sé amach, agus do chuir móran seanfhocal a nórdughadh.

10 Do thairg an seanmóntuighe briathra toghtha dfagháil amach: agus an ní do scríobhadh do bhí sé díreach, briathra na fírinne.

11 *Atáid* briathra a neagnuidh amhuil cleatha, agus amhuil tairngidh ar na ndaingniughadh ré maighistreibh na noireachtas, noch do bheirthior ó áon tréadnuighe amháin.

12 Agus tuillíomh, a mhic, maille riú so, gabh múnadh: ní bhí críoch air iomad leabhar do dhéanamh; agus is cuirthe do nfeóil iomad an stuidéir.

13 ¶ Cluinimid críoch na cúise uile: Eagluigh Día, agus coimhead a aitheanta: óir sé so iomlán an duine.

14 Oir do bhéaruidh Día gach uile obair chum breitheamhnais, maille re. gach uile ní secréideach, mas maith, nó mas olc é.

Caintic SHOLAIMH.

CAIB. I.

Ar eachd fhioghardha, ata malairt ghrádha Chríod don eagluise, (no do nanam ghlan;) agus a ngrádh sin dósan fa seach, ar ná thaisbeineadh.

CAIN TIC na ccainticeadh, noch is lé Solamh.

2 Pógadh sé misi lé póguibh a bhéil: óir is féarr do ghrádh ná fíon.

3 Do bhrígh deagbholuidh huinnimeinte maithe is cosmhuil bainm ré ola dóirte amach, uimesin grádhuidhid na maighdiona thú.

4 Tarruing misi, ríothfám ad dhíáigh: thug an rígh dhá sheomradhuibh mé: bíáidh luathgháire oruinn agus do dhéanam gáirdeachus ionnadsa, agus cuimhneochum do ghrádh nísá mhó na fíon: is ionmhuin leis an bhfírean thú.

5 ¶ *Atáimse* dubh, acht sgíamhach, ó a ingheana Ierúsálem, amhuil páillíun Cédair, amhuil cúirtíne Sholaimh.

6 Ná féuchuidh orumsa, do bhrígh go bhfuilim dubh, do chionn gur fhéuch an ghrian orum: do bhádair clann mo mbathar feargach riom; do rinneadar coimheaduigh a lubhghoirt fhíneamlua dhíomsa; acht níor choimhead mé infíneamhuin féin.

7 ¶ Innis damh, thusa air a bhfuil grádh ag manam, cáit a ninghiltinn tú, cá háit a suáimhnighionn tú do threád san meadhón laoi: óir cred as a mbéinnsi mar áon diompochadh do leathaóibh láimh ré tréadoibh do chompanach?

8 ¶ Muna bhfeidirse, ó thusa is scíamhcha a measg na mban, imthigh romhad amach le coiscéimibh an tréada, agus beathaidh do mheannáin a bhfochair pháillíun na nádhaireadh.

9 ¶ Do choinhmeas mé thú, O a ghrádh, ré cuideachtuinn mharcach a ccarb-
aduibh Phárao.

10 Is breághdha do ghruáidhe lé peirsibh
séud, do mhúinéal lé slabhradhuibh óir.

11 ¶ Do dhéanamne imle ór dhuit
maille lé fulangaibh airgid.

12 ¶ An feadh bhías an rígh na shuighe
air a bhórd, cuiridh mo spíocnard a bholadh
uadha.

13 Is ceanglachán mirr dhambhsa mo
ghrádh; luighfidh sé air feadh na hoidhche
idir mo chiochuibh.

14 *Atá* mo ghrádh dhambhsa *amhail*
triopall camphir a bhfineamhuin Engedi.

15 Féuch, *atá* tú sgíamhach, a ghrádh;
féuch, *atá* tú scíamhach; *atáid* súile
coluim agad.

16 Féuch, *atá* tú breágha, a ghrádh,
agus, taitneamhach: *atá* fós ar leabuidh
glas.

17 Is cedair gabhla ar ttighe, agus is
do ghiumhas ar ttáobháin.

CAIB. II.

Gradh, 8 dóchas, 10 agus gairm na heag-
luise. 14 *Aire Chríosa* orra; 16 agus
a muinighinne.

IS misi rósa Sháron, agus lile na
ngleann.

2 Mar bhíos an lile a measg na ndósán,
is mairsin bhíos mo ghrádhsa a measg na
ninghean.

3 Mar bhíos a nabhall a measg chrann
na coilleadh, mairsin bhíos mo ghrádhsa a
measg na mac. Do shuigh mé síos fa na
scáth maille ré dúil mhóir, agus do budh
mílis a thoradh dom charbad.

4 Rug sé go tigh na fleidhe mé, agus *ba*
hí a bhratach a ghrádh dhambhsa.

5 Connaimh mé ré flagúnaibh, comh-
fhurtaigh ré hubhalluibh mé: óir *atáim*
tinn tré ghrádh.

6 *Atá* a lámh chlé fám chionn, agus
teannaidh a lámh dheas ris mé.

7 Aithnighim dílbh, a ingheana Ierusa-
lem, maille ré pocalaigh, agus ré heilitibh an
mhachaire, gan mo ghrádh do chorrughadh
súas, nó do mhúsgladh, nó go ttogra sé
féin.

8 ¶ Guth mo ghrádhuih! féuch, *atá*
sé ag teacht a léimnigh ar na sléibhtibh,
ag túslogadh ar na cnocaibh.

9 Is cosmhúil mo ghrádh ré poc, no re
cáirrfhiadh óg: féuch, seasuigh sé táobh
shíar dar mballaine, féuchuidh sé amach
air fhuinneóg, dhá tháisbeanadh féin thríd
an laitis.

10 ¶ Do labhair mo ghrádh, agus a
dubhairt sé ríom, Eirigh súas, a ghrádh,
mo áon bréadha, agus tárr liomsa.

11 Óir, féuch, do chuáidh an geimhreadh

thoruinn, *atá* a nfearthuinn thoruinn agus
ar nimtheacht;

12 Taisbeanuid na blátha air an ttalamh;
tháinig aimsir ceoil na néan, agus do chlos
guth a nfearáin ionar ttírne;

13 Cuiridh an crann fige fhígeadha úra
amach, agus na fineamhna maille ris an
ccaóir mbig ag tabhairt bholaídh maith
úatha. Eirigh, a ghrádh, mo áon breágha,
agus tárr uait.

14 ¶ O mo cholm, *atá* a scoiltibh na
cairge, a náitibh secréideacha na staigh-
readha, faicim do ghnúis, cluimim do ghuth;
óir *is* binn do ghuth, agus *is* breágha do
ghnúis.

15 Gabh dhúinn na sionnuigh, na sionnuigh
bheaga, mhíllios na fineamhna: óir
atáid cáora beaga air ar bhfineamhuin.

16 ¶ *Is* liomsa mo ghrádh, agus *is* leis
mé: do ní sé inghilt a measg na lileadh.

17 Nó go néirghidh an lá, agus go
nimthigh an scáile, fill, a ghrádh, agus bise
amhuil poc nó mar cháirrfhiadh óg ar
shléibhtuibh Béter.

CAIB. III.

Cathughadh agus buáidh na heagluise,
6 agus a maoidheamh um Chríosa.

AN sa noidhche air mo leabuidh díarr
mé an té ghrádhuihios manam:
díarr mé, acht ní bhfuaras é.

2 Eireochad a nois, agus racha mé fa
gcuáirt na caitheach aunsna sráidibh, agus
aunsna slighthubh fáirsionga iarrfa me an
te air a bhfuil grádh manma: díarrus é,
acht ní bhfuair mé é.

3 Fuaradar an lucht faire do bhí tim-
chioll na caitheach mé, *ris* a ndubhairt
mé, An bhfacabhair an té air a bhfuil
grádh manma?

4 *Is* goirid do chuáidh mé úatha, a
núair fhuair mé an té ghrádhuihios manam:
do chonnuimh mé é, agus níor leig mé dhó
imtheacht, nó go ttugas go tigh mo
mhathar é, agus go seomra na miná do
ghabh a mbroinn mé.

5 Cuirim díachaibh oruibh a ingheana
Ierusalem, tre phocaibh, agus tre éilitibh
an mhachaire, gan mo ghrádh do chorrugh-
adh súas, nó a mhúsgladh, nó go madh
toil leis féin.

6 ¶ Cia hé so thig as an bhfasach
amhuil pileuruibh deatuighe, deaghbholaidh
le mirr agus lé túis, lé huile phúdar an
cheannuighthe?

7 Féuch a leabuidh, noch *is* le Solamh;
atáid trí fithchid fear cródha na thimchioll,
do churadhuibh Israel.

8 *Atáid* clóidhmthe aca uile, éolach a
ccogadh: *atá* a chlóidhiomh aig gach
áonduine air a shliásúid tre eagla san
noidhche.

9 Do rinne an rígh Solamh dho féin carbad dfíodhbhuídh Lebanon.

10 Do rinne sé a philéir sin daingíod, a íochtar dór, a fholach do phurpair, a lár ar na phábháil le grádh, ar son ingheana Ierúsálem.

11 Eirghidhe amach, a ingheana Sion, agus féuchaidh air an rígh Solamh gona choróin ler choróinigh a mhathair é a ló a dhála, agus a ló gháirdcachuis a chroidhe.

CAIB. IV.

Maise na ndaoine bheanas do Chríod.

8 *A ghrádh dhoibh, 16 agus a nguidhesi ar bhí deas na choinne.*

FEUCH, atá tú sgíamhach, a ghrádh : féuch, atá tú breágha; atáid suile colum *agad* ann do chiabhuibh: atá do ghrúag amhuil tréud gabhar, noch do chithior ó shliabh Gilead.

2 *Is cosmhúil thfíacla ré tréud cáorach béarrtha, a núair thigid a níos ó ra nighe; a mbeiríonn gach áon díobh cúpla, agus nach bí áon sheisg na measg.*

3 *Is cosmhúil do phuisine ré snáithe scairléid, agus is deagmhaiseach do chómhúradh: is cosmhúil do chamóga ara re píosa pomgranaid a stigh ann do chiabhuibh.*

4 *Is cosmhúil do mhuineal ré tor Dháibh do cuireadh súas don narmáil, air a mbí míle buicléir crochta, sgiatha dhaóine neartmhara uile.*

5 *Is cosmhúil do dhá chích ré dhá phoc óga atá na ccúpla, noch do ní inghlúit a measg na lileadh.*

6 No go néirghionn an lá, agus go tteithid na scáileadha rompa, rachá misí go sléibhtibh an mhirr, agus go cnoc na túise.

7 *Atá tú uile breágha, a ghrádh, ní bhfuil cáidhe ar bith ionnad.*

8 ¶ Tárr liom as Lebanon, a bhainchéile, liomsa as Lebanon: féuch ó mhullach Anána, ó mhullach Shenir agus Hermon, ó úamhuibh na leomhan, ó shléibhtibh na leopard.

9 Déignidh tú mo chroidhe, a dheirbhsíur, a bhainchéile; déignidh tú mo chroidhe le háon dot shúilibh, le háon tsabhra dot mhuineul.

10 Créd é breághachd do ghradh, a dheirbhsíur, a bhainchéile! ciodh a mhéid is féarr do ghrádh ná fíon! agus boladh huinneinte ná a nuile spíosradh!

11 Silid do phuisine, a bháinchéile, amhuil criathar meala: atá mil agus bainne faoi do theangaidh; agus boladh héaduigh mar bholadh Lebanon.

12 Is gáirdín ar na íadhadh mo dheirbhsíur, mo bhainchéile; tobar ar na dhruad súas, tiobruid ar na séaladh.

13 *Is ubhálghort pomgranat do phlann-duighe, le tórtuibh millse; cípres, maille re spíocnard.*

14 Spíocnard agus cróch; calamus agus cinamon, maille ris a nuile chraní túise; mirr agus aloes, maille ris a nuile spíosra toghtha:

15 Tobar na ngáirdíneadh, tobar uisgeadh mbéo, agus srotha ó Lebanon.

16 ¶ Múscaíl, a gháoth thúáigh; agus tárrsa, a gháoth a neas; séid air mo gháirdín, *chor* go seideadh a spíosradh amach. Tigeadh mo ghrádh chum a gháirdín, agus itheadh sé a thóirthe taitneamhacha.

CAIB. V.

Cuireadh Chríod, 2 meirtniughadh na heagluisi. 9 Agus subhailceadh Chríod.

ATAIM ar tteacht dom gháirdín, a dheirbhsíur, a bhainchéile: do chruinnigh mé mo mhirr, agus mo spíosradh; a dúaidh mé mo chríathar meala maille re mo mhil; dibh mé m'fion lem bhainne: ithidh, a chairde; ibhidh, ibhidh fós go lór, a áos grádh.

2 ¶ Codluim, acht músgluidh mo chroidhe; sé guth mo ghrádhughí bhuáilios, *gha rádh*, Oscuil damhsa, mo dheirbhsíur, mo ghrádh, mo cholum, mo neamhthruáillighthe: óir atá mo cheann líonta do dhrúcht, agus mo chíabha le bráonuibh na hoidheche.

3 Do chuir mé mo chóta dhíom; ciondus chuifead orum é? dionnail mé mó chlosa; ciondus shaileochus mé iad?

4 Do chuir mo ghrádh a lámh a steach a bpoll an doruis, agus do chorruigheadar minníghé ris.

5 Déirigh mé súas dosgladh dom ghrádh; agus do shiliodar mo lámha le mirr, agus mo mhéir lé mirr deaghlholuidh, ar bhacánuibh an ghlaiss.

6 Dfósguil mé dom ghrádh, acht do sheachuín mo ghrádh é féin, agus do imthigh sé: do mhainnigh mo chroidhe a nuair do labhair sé: diarr mé é, acht ní bhfuair mé é; do ghoir mé air, acht ní thug sé freagra orum.

7 Fuair an lucht faire do chuáidh fa gcúairt na caithreach mé, do bhuáileadar mé, do loiteadar mé; rugadar luchd coimh-éada na mballadh folach mo chinn uáim.

8 Cuirim dúalach oruibh, a ingheana Ierúsalem, má gheibhthí mo ghrádh, go minníst dhó, go bhfuilimse tinn lé grádh.

9 ¶ Créd é thfeair grádhsa ní as mó ná grádhach *oile*, ó thusa is breádhgha a measg na mban? cred é thfeair ghrádhsa ní sa mhó ná grádhach *oile*, as a ccuireann tú an cúram sin oruinn?

10 *Atá* nio ghrádhsa geal agus dearg, an té is féar bratuighe ar dheith míle.

11 *Atá* a cheann mar a nór is finculta, *atáid* a chiabha casda, agus dubh mar an bhfiach.

12 *Atáid* a shúile mar *shúilibh* coluim láimh ris na srothuibh uisce, ar na níghe le bainne, agus ar na suigheadh go ceart.

13 *Atáid* a ghruaidhe mar leabuidh spíorsadh, mar bhláithibh deaghbholuigh : a phuisiníge *amhuil* lile, ag silt mhírr dheaghbholuigh.

14 *Atáid* a lamha amhuil fáinníge óir ar na ccur ar bherill ; *atá* a bholg *amhuil* imhóg lounreach air na fholach lé saphiribh.

15 *Atáid* a chosa amhuil piléir marmuir, air na suigheadh air fhulangaibh dór fhínealta : a ghnúis amhuil Lebanon, oirdheirc mar na céadair.

16 *Atá* a bhéul ro mhilis ; *atá* sé fós, thríd amach go grádhach : *isé* so mo ghrádhsa, agus *isé* so mo chara, ó a ingheana Ierusalem.

CAIB. VI.

Creideamh, 4 coinghiolladha na heagluise, 10 agus grádh Chríosa.

CA háit a ndeachaidh thfear grádh, ó thusa is sciamaídh a measg na mban ? cáit ar imthigh do ghrádh a leath-táobh ? chor go níarrfamaois é maille riot. 2 Do chuáidh ro ghrádhsa síos dá gháirdín, go leabuidh na spíorsadh, dinghilt annsna gáirdínibh, agus do chruinniughadh lile.

3 Is le mo ghrádh *misi* agus *is* liomsa mo ghrádh : *atá* sé dhá bhíathadh a measg na hileadh.

4 ¶ *Atá* tú sgíamhach, ó mo ghrádh, amhuil Tirsab, deagmhaiseach amhuil Ierusalem, úathbhasach amhuil *slúagh* go mbratachaibh.

5 Iompoigh do shúil uáim, óir do sháruigheadar mé : *atá* do ghrúag amhuil speil ghabhar ag teachd ó Ghílead.

6 *Atáid* thfiacha amhuil tréud cáorach noch téid suas ó na níghe, agá mbeiríonn gach áon díobh cúpla, agus nach bí áon seasg eatorra.

7 *Atáid* do chamoga ara amhuil píosa do phomgranat táobh a stigh dot chíaibhuibh.

8 *Atá* annsin trí fithchid bainríoghán, agus ceithre fithchid leannáin, agus maighdiona gan áireamh.

9 Is áon uo cholom, mo neamlthruaillíge the ; aon *amhain* a mathár í, isí *aon* toghtha an tí rug í. Do choncadar na hingheana í, agus do bheannuigheadar í ; do mhol *fós*, na bainríoghla agus na leannáin í.

10 ¶ *Cia* hí *súd* fhéuchus amach mar an mhaidín, breádhgha mar an ngealuidh,

gléigheal mar an ngréin, agus úathbhasach amhuil *slúagh* go mbratachaibh ?

11 Do chuáidh mé síos a ngáirdín na ccnó dféucháin toruigh an ghleanna, agus dféucháin an raibh a nfhineamhuin ag bláthughadh, agus na pomgranait ag sceinn-eadh amach.

12 Suil thug mé dom aire, do chuir manam mé air charbaduibh mo phobuill thoileamhuil.

13 Fill, fill, a Shulamíteach ; fill, fill, chor go blféuchum ort. Cread do chífidhe annsa Tsulamítigh ? Mar do bheidís cuid-eachda dhá shlúagh.

CAIB. VII.

Tíodhluicthe, 10 creidimh, agus sonn na heagluise.

CRED é sgéimhe do chos go mbrógaibh, ó a inghean an phríonna ! *atáid* ailt do láirgeadh amhuil séuda dobair lámh chéarda ghlic.

2 Is cosmhuil himliocán re cupán cruinn, air nach bí easbhuigh dighe : is cosmhuil dó bholg le cárn cruithneachda ar na chur fa ccauart le lilibh.

3 Is cosmhuil do dhá chích ré dha eilid *atá* na ccúpla.

4 *Atá* do bhráighe mar thor imoige ; do shúile cosmhuil ré lochánuibh éisg ann Hesbon, láimh ré geata Bhat-rabbim : do shrón amhuil tor Lebanon noch fhéuchus leath ré Damascus.

5 Is cosmhuil do cheann ort ré Carmel, agus is cosmhuil grúag do chinn re purpair ; connaimhthear an rígh annsa rastuibh.

6 Cíodh a bhreágha agus cred é a ghlórmhuire ataóí, chum aoibhnis, a ghrádh !

7 Is cosmhuil hárrachdus ré crann pailme, agus do chích ré tríopaill cáor.

8 A dubhairt mé, Racha mé suas gus an ccrann pailme, béuruidh mé greín air a ghéagaibh : fos anois béid do chích mar thríopaill don nfhineamhuin, agus boladh do shróna mar ubhallaibh ;

9 Agus carbad do bhéil cosmhuil ris an bhfíon is féarr dom ghrádh, noch théid síos go díreach, do bheir air na puisinibh bhíos na ccodlah labhairt.

10 ¶ Is le mo ghrádh *misi*, agus *atá* a fhonnsan chugamsa.

11 Tárr uáit, a ghrádh, déanam amach fán mhachaire ; fosuighiom annsna bailtibh.

12 Eirghiom go moch gus na fhineamhuibh ; féucham an bhfuil an fhíneamhuin ag bláthadh, an bhfuil an cháor mháoth ag taisbeanadh, agus na pomgranait ag scinneadh amach : annsin do bhéara *misi* mo ghrádh dhuit.

13 Do bhéirid na mandráca boladh, agus ann ar ngeatadhuibh *atá* a n-áile shórt.

toruidh shólásuigh, nuádh agus sean, noch do thaisgidh mé fad chomhairsi, a ghrádh.

CAIB. VIII.

Grádh fíochmhar na heagluise do Chríost, 14 do na cineadhachaibh, 14 agus a gríosadh, ar é theacht gu luáth.

IS trúagh nach tusa mo dhearbhrathair, do dhíuíl cíche mo mháthar! a nuáir do ghealltuinn amuigh thú, do phógfuinn thú; thairis sin, ní cuirfidhe a tarcuisne mé.

2 Do thréorochnuigh thú, agus do bhearruinn go tigh mo mháthar thú, noch do mhúinfeadh mé: do bhearruinn ort ól d'fion mo spíosruidhe do shúgh mo phomgranat.

3 Do bhíadh a lámh chlé fám cheann, agus do theannfadh a lámh dheas ris mé.

4 Cuirim dúalach oruibh, a ingheana Ierusalem, gan a chorrughadh súas, agus gan mo ghrádh do dhúsgadh, nó go madh toil leis.

5 Cía hí so thig a níos ón bhfásach, ag luidhe air a grádh? do thóg mé súas thú faoi an chrann abhaill: annsin thug do mháthair amach thú: annsin thug sí amach thú noch do rug thú.

6 ¶ Cuir misí mar shéala air do chroidhe, mar shéala air do righe: óir is láidir an grádh amhuil an bás; is fíochmhar an ténd mar a nuágh: is smearóide

teineadh a smearóide sin, agá mbi lasair ro dhíbhfhéirgeach.

7 Ní fhéaduid mórán uisgeadh an grádh do mhuchadh, ní mó fhéaduid na tuille a bháthadh: dá ttugadh duine uile mhaóin a thighe ar ghrádh, do díseagfuidhe é thríd amach.

8 ¶ Atá deirbhshíur bheag aguinn, agus ní bhfuilid cíche air bith aice: cred dhéanam ar son ar ndeirbhshéathar annsa ló a laibhléorthar air a son?

9 Má bhíonn sí na balla, do dhéanam pálás airgid uirre: agus má bhíonn sí na dorus, druidiom í le borduibh céadair.

10 Atáim am bhalla, agus mo chíche cosmhuil ré toruibh: annsin do bhí mé iona shúilibhsion mar áon do fuáir fabhar.

11 Do bhí gárdha fineamhna ag Solamh ann Baal-hamon; do shuighidh sé an gárdha fineamhna do choimheaduibh; do bhí ar gach aon díobh ar son a thoruidh míle píosa airgid do thabhairt leis.

12 Mo ghárdha fineamhna, noch is liom féin, atá sí as mo choinne: thusa, a Sholuimh, caithfidh tú míle diagháil, agus an mhúinntir choimhcadás a toradhsin dhá chéad.

13 Thusa áitreachus annsa gáirdínibh, éisdidh na companuigh red ghuth: tabhair orumsa a chluinsion.

14 ¶ Déan deithnios, a ghrádh, agus bí cosmhuil re heilit nó ré fíadh óg ar shliabh na spíosradh.

Leabhar an Fhaidh ISAIAH.

CAIB. I.

Seanmóir ag fúagra leusughadh beatha; ann a bhfuil suim an dlighe agus an tsoisgeil.

FIS Isaiah mhic Amos, noch do chonnaic sé a ttaobh Iúdah agus Ierusalem a láethibh Ussiah, Iotam, Ahas, agus Hesechiah, ríthehe Iúdah.

2 Cluinidh, a fhlaithéasa, agus tabhair áisdeachd, a thaluimh: óir do labhair an TIGHEARNA, Do oil mé agus thóg mé suas clann, agus do chathuigheadar am aghaidh.

3 Aithnigh an danh an té le ar leis é, agus an tassal mainséur a mhaighisdir: acht ní aithuighionn Israel, ní smuainionn mo phobals.

4 Ah a chineadh pheacach, pobal trom lé héigceart, síol daóine mighníombach, clann atá na millteachaibh: do thréigeadar an TIGHEARNA, do bhróstuigheadar an fáon Náomhtha Israel chum feirge, do mthigheadar rompa ar a ccúl.

5 ¶ Cred as a mbuailfidhe sibh ní sa mhó? fillfidhe nisa mhó agus ní sa mhó: atá an ceann uile tinn, agus an croidhe iomlán lag.

6 O bhonn na troiglthe go nuige an gceann ní bhfuil sláinte ar bith ann; achd cneadha, agus brúighte, agus créachda lobhtha: níor druideadh, agus níor ceangladh súas, ní mó do bogadh le huine-meint iad.

7 Atá bhuir ndúthaigh aonránach, atáid bhuir gcaithreacha ar na losgadh le teine: mílild coimhthugthidh bhuir bhféarann, ionbhur lathair, agus atá sé na fásach ar na chláoildh lé coimhligtheachaibh.

8 Agus atá inghean Shíon ar na fágbháil amhuil bothan a bhfineamhuin, mar lóistín a ngáirdín chúcumer, mar chathruigh fá mbiath campa.

9 Acht muna fhágbhadh TIGHEARNA na slógh ro bheag án fuighill againn, do bheithmis mar Shodom, agus do bheithmis cosmhuil ré Gomorrah.

10 ¶ Éistigh briathar an TIGHEARNA, a

úachtarána Shodoim; tugaidh clúas do dhligheadh ar Nde, a dhaoine Ghomorraha.

11 Cred é tarbha bhur niomad íodh-barthach dhamhsa? do ráidh an TIGHEARNA: atáim lan dofráluibh loisge reitheadh, agus do mhéuthas beathach biata; agus ní dhúilighim a bhfuil bulóg, nó úan, nó ghabhar bhíriónn.

12 A nuair thiocfuidhe da bhur ttaisb-éanadh féin dom lathairsi, cia diarr so as bhur lámhuibh, do shaltairt mo chúirte?

13 Na tugaidh ní is mo dofráluibh díomhaóine libh: is adhfháthmhaireacht damhsa túis; na gealacha núadha agus na sábbóidigh, do ghairm na noireachtas, ní fhéadum a bhfulang; is égceart é, eadhon an comhchruinniughadh solamonta.

14 Dfuathuigh manam bhur ngealacha núadha agus bhur bhféastadha cinnte: is buaidhreachd dhamh iad; atáim cuirthe dá niomchar.

15 Agus a nuair leathnuighthe bhur lámha amach, foileochuidh mé mo shúile uáibh: fós, a nuair do dhéantaóí mórán urnaighe, ní éistfidh misi: atáid bhur lámha lán dful.

16 ¶ Ionnuidh sibh féin, glanuidh sibh féin; cuiridh uáith ole bhur ngúisomh as mo radharc; sguiridh do dhéanamh uile;

17 Foghlamuigh maith do dhéanamh; iarruigh breitheamh, cobhuighidh na boicht, breathnuighidh an dilleachda, tagraidh ar son na baintreabhuih.

18 Tigidh anois, agus déanam réusún re chéile: a deir an TIGHEARNA: máitú go bhfuilid blur bpeacaidhe amhuil scárléad, béidh siad cointigheal ré sneachda; máitú go bhfuilid dearg mar chrimson, béidh siad amhuil olann.

19 Má bhithí umhal agus úrramach, fostaóí maith na dúithe:

20 Acht má dhúiltaóí agus má théighthí a ris a ccogadh, muirfighear leis an cclóidh-iomh sibh: óir a dubhairt béul an TIGHEARNA é.

21 ¶ Ciondus do rinneadh meirdreach don chathruigh chreidmhigh! do bhí sí lán do bhreitheamhus; do chomhnuightheadh an tionnracus innte; ailt a nois na dúmharbhthuigh.

22 Do rinneadh sal dot airgid, atá thfion cumaisce le huisce:

23 Atáid do phrionnsadha cogthach, agus na ccompanachaibh ag gaduightheibh: is ionnuin le gach uile dhuine cumha, agus inthighid a ndiaigh na luáigheacht: ní bhreathnuighid an dilleachda, agus ní thig cúis na baintreabhuih chuca.

24 Uimesin a deir an Tighearna, TIGHEARNA na slógh, Aon cumhachdach Israel, Ah, suáimheochad mé féin óm

eascáirdibh, agus digheolad mé féin ar mo naimhde:

25 Agus fillfidh mé mo lámh ortsa, agus glanfa mé go gléaglan do shalchar uait, agus béaruidh mé do stán uile asad:

26 Agus aisigfe mé do bhreitheamhain mar an ccéad uair, agus do chomhairleacha amhuil ar ttús: na dhiaigh sin goirfighear dhíot, Cathair a nionnraicis, an chathair fhírinneach.

27 Fuaisgeoltar Sion le breitheamh-nus, agus an drong fhilleas le fireantachd.

28 ¶ Agus bíaidh díoth-laithriughadh na sáruihtheach agus na bpeacach a néinfheachd, agus an drong thréigios an TIGHEARNA scriosfuihtheas iad.

29 Óir bíaidh náire orra fa na dairibh diarrabhair, agus muigheochthar sibh fa na gáirdinibh do thoghabbair.

30 Óir beithí mar dharuigh ar chríon a duille, agus mar gháirdín ag nach hí uisge.

31 Agus bíaidh an neartmhar mar bharrach, agus a obair mar dhrithlín, agus dóighfid arón a bhfochair a chéile, agus ní mbúchfuidh éinneach iad.

CAIB. II.

Glóir na heagluise ré linn na tiomna núaidh.

AN focal do chonairc Isaiha mhac Amos a ttaobh Iúdah agus Ierusalem.

2 Agus tiucla a ccrich annsna láethibh deighionacha, go ndaingneochthar slabh thighe an TIGHEARNA a mullaigh na slabh, agus go ttoigfear ós cionn na ccnoc é; agus rithfidh a nuile chineadh chuige.

3 Agus rachaid mórán do dhaóinibh agus a déarnid, Tigidh uáibh, agus déanom suas go slabh an TIGHEARNA, go tigh Dé Iacob; agus múinfidh sé dhúinn a shligthe, agus siubhlolam iona chasánuibh: óir is amach as Sion rachus an dligheadh, agus focal an TIGHEARNA as Ierusalem.

4 Agus breathnochuih sé a meas na ccineadhach, agus aithbleoruidh mórán do dhaóinibh: agus buailfid a cclóidmhte na suic sheisrighe, agus a ngáethe na corranuibh bearrtha: ní thoigfe críocl cclóidhíomh súas a naghaidh chriche: agus ní fhoghlumfuid cogadh ní as mó.

5 O a thigh Iacob, tigidh, agus siubh luighiom a solus an TIGHEARNA.

6 ¶ Uimesin do thréig tú do phobal tigh Iacob, do chionn go bhfuilid síalíonta do bhéusuibh a noirthir, agus n. luchd faistíne cosmbuil ris na Philisteachaibh, agus go lionuid do chloinn n ccoimhthigheach.

7 Atá a ndúitheche mar an ccéadna lá dairgid agus dór, agus ní bhfuil críoch r.

a nionnmbus; atá a ndúithe mar an ccéadna lán deachaibh, agus ní bhfuil críoch ar a ccarhaduibh:

8 Atá a ndúithe mar an ccéadna lán diodhaluibh; adhruid oibreacha a lámh féin, an ní do rinneadar a méir féin:

9 Agus cláonuidh an duine uiriseal síos, agus úmhluigh an duine mór é féin: uime-sin ná maith dhóibh.

10 ¶ Eirigh a steach don charraic, agus foluigh thú féin annsa luáithreadh, ar eagla an TIGHFARNA, agus ar son ghlóire a mhórdhachda.

11 Uimhleochtthar féachuin árd an duine, agus cromfuighear síos uáil na ndaoine: agus sé an TIGHEARNA amháin áirdeochar an lá sin.

12 Oir bíadhl lá THIGHEARNA na slógh ar gach uile dhuine dá bhfuil uaitlireach árd, agus ar gach áon thóghthar súas; agus do bearfuightheas síos é:

13 Agus ar uile chéadaruibh Lebanon, atá árd agus tógta súas, agus ar uile dhairbh Bāsan,

14 Agus ar na huile shléibhtibh árd, agus ar na huile chnocaibh do hárdúigheadh súas,

15 Agus ar gach éantor árd, agus ar gach áon bhalla daingean,

16 Agus ar loingear Tharsis uile, agus ar a huile phictiúr taitneamhach.

17 Agus cláontuighear uáil an duine síos, agus do dhéantar anuáil an duine ísiol: agus sé an TIGHEARNA amháin áirdeochthar an lá sin.

18 Agus scriosfuidh sé na hiodhail thríd amach.

19 Agus rachaidh siad a ccúasuibh na ccarac, agus a núamluibh na talmhan ar eagla an TIGHEARNA, agus ar son ghlóire a mhórdhachta, a nuair éireochus sé do chrothadh na talmhan go huáthbhasách.

20 Ann sa ló sin teilgfidh duine a iodhuil airgid, agus a iodhail óir, noch do rinne dhó féin dá nadhradh, chum na mbohladh agus chum na míoltóg leathair;

21 Do dhul a scealpuibh na gcarrac, agus a mullagaibh na gairgeach ngarth, ar eagla an TIGHEARNA, agus ar son ghlóire a mhórdhachda, a nuair éireochus sé do chrothadh na talmhan go huáthbhasách.

22 Scairidhsí ón duine agá bhfuil a anal iona pholláiribh: óir cred ionar chóir meas do bheith air?

CAIB. III.

Smacht, 5 arson úabhar na nóigfear, 16 uáil agus ancaitheamh na mban.

OIR, féuch, beiridh an Tighearna, TIGHEARNA na slógh, ó Ierusalem agus ó Iúdah, an fulang agus an bata,

cothughadh iomlán a naráin, agus cothughadh iomlán a nuise.

2 An duine láidir, agus an fear cogaidh, an breitheamh, agus an fáidh, an glic, agus an sean,

3 An caiptín caógaid, agus an duine onórach, an cómhairleach, agus an ceárd fógblomtha, agus an deaghlabhthach.

4 Agus do bhéara mé leinibh dá mbeith na núachdaranuibh orra, agus riaghlochuid naoidhin os a ccionn.

5 Agus baid na daoine da ccrádh, gach áon ó aroile, agus gach aon ó na chomharsuin: ionchoruidh an leanabh é féin go huáibhreach a naghaidh an tsinnsir, agus an tuirsiol a naghaidh a nonóruigh.

6 A nuair bhéaras duine greim ar a bhrathair do thigh a athar, *gu rádh*. Atá éadach agada, bí ad úachdarán oruinne, agus *bíodh* an díth sinisi fad láimh:

7 Annsa ló sin do bhéara a mhionna, dia rádh, Ní bhía mé an fhear leighis; óir ní bhfuil bíadh no éadach ann mo thigh: ná déanuidh úachdarán díomsa ar an bphobal.

8 Oir do sgriosadh Ierusalem, agus do thuit Iúdah, do chionn *go bhfuil* a tteanga agus a ngníomha a naghaidh an TIGHFARNA, d'fadógh fa shúilibh a ghlóire.

9 Do ní taisbeanadh a nguise fighnuise na naghaidh; agus foillsighid a bpeacadh amhuil Sodom, ní fhócluid siad é. A mhaig dá nanam! óir do chúitigheadar ole riu féin.

10 ¶ Abruidh ris an bhfiréun, *Go mbeithior* go maith *aige*: óir íosfuidh siad toradh a ngníomh.

11 A mhaig don chiontach! *óir is* ole *bheithior aigeion*: óir do bhéarthar lúach sáothair a lámh féin dó.

12 ¶ *Ar son* mo pobailsi, *is* leinibh do ní leathtrom orra, agus miná riaghlúighios ós a ccionn. O mo phobal, cuirid an drong thréoruighios *thú*, d'fachaibh *ort* seachrán, agus nullid slighe do chasán.

13 Seasuidh an TIGHEARNA súas, do thagra, agus seasuidh do bhreathnughadh an phobail.

14 Rachaidh an TIGHEARNA chum breitheamhuise re sinnsioruibh a phobail, agus ré na bprionnsadhuibh: óir a dúathair súas a nífneamhuibh; agus *atá* éadál na mbochd ann bhuir ttighthibh.

15 Cred é bhuir cciall as a mbrúigh-tighe mó dhaóine na bpíosuibh, agus as a meiltighe aighthe na mbocht? ar sa TIGHEARNA Dia na slógh?

16 ¶ Tuilleamh oile a deir an TIGHFARNA, Do chionn go bhfuilid ingheana Sion uallach, agus go siubhlúighid lé muinealtuibh sinte amach agus le súilibh mionáireach, ag imtheachd agus ag gear-

radh mar imthighid, agus ag déanamh fuáimele na ccosuibh :

17 Uimesin buáilfidh an TIGHEARNA lé carra, mullach cheann inghean Sion, agus léigfidh an TIGHEARNA a mballa foluighthe leis.

18 Annsa lá sin béaruidh an TIGHEARNA as breághachd a cculadh bhfuáimneach, agus a noibreacha líonruidh, a néuduíghe cruinne cosmhuil ris an ngéaluidh,

19 Na slabhruidhe, agus na bráisléid, agus na muifléid,

20 Na buinéid, agus coisbheart na ccos, agus na cinnbheirte, agus na taibléid, agus na clúaisfáinnidhe,

21 Na fáinnidhe, agus seóid na srón,

22 Na culaidheacha malairteacha éaduígh, na fallaingeacha, agus na failéid, agus na sparáin.

23 Na sgatháin, agus an línéadach finealta, agus na húduighe, agus na foluidhe.

24 Agus tiucfa a críche, ar son an bholaídh mhaith go mbia bréantas; agus a náit an chreasa go mbia réubadh; agus a náit na gruáige cóirighthe maóile; agus a náit a nuchtaiigh crioslughadh saicéaduígh : agus losgadh a náit na sgéimhe.

25 ¶ Tuitfid do dhaóine leis an ccloidheamh, agus do neartmhair annsa chogadh.

26 Agus caóinfid agus guilfid a geatadh; agus ar mbeith dhi folamh suidhfidh si air an ttalamh.

CAIB. IV.

Gu bí creideamh, no righeacht Chriosd, 2 sgíamhach, 6 seasmhach.

AUS annsa ló sin greamochuid móir-sheisior ban déinthear amháin, gharádh, Iósam ar narán féin, agus caithfeam ar néadach féin: amháin goirthear ad ainmsi sinn, do chur scannla dhínn.

2 ¶ Annsa ló sin bíaidh beangan an TIGHEARNA sgíamhach agus glóimhar, agus bíaidh toradh na talmhan oirdheirc agus cubhaidh don mhéid rachas as do Israel.

3 Agus tiucfa a críche, an té fúigfighear a Sion, agus an té fhanfas ann Ierusalem, go ngoirfighear náomhtha dhe, eadhon gach neach atá scríobhtha a measg na mbéo ann Ierusalem :

4 An tan nighfios an TIGHEARNA truaileadh inghean Sion, agus ghlanfas fuil Ierusalem as a lár le spioraid an bhreith-eamhuís, agus le spioraid an loisgthe.

5 Agus cruthochnigh an TIGHEARNA ar gach áonáit chomhnúighe do shliabh Shíon, agus ar a hoireachdusuibh, néull agus éo san ló, agus loimnreadh teineadh lasamhla san noidhche: óir bíaidh cumhdach ar an nglóir uile.

6 Agus bíaidh tabernacuil ann mar sgáile ón teas a naimsir an láe, agus mar áit dídin, agus mar fholach ón stoirm agus ó nfearthuinn.

CAIB. V.

Dúan Isaiah ataobh na fineamhna spioradalta.

CANFAD a nois dom fhíorghradhach caintic moghrádh a ttáobh afhíneamhna. Atá fineamhuin ag mo ghrádh a ccnoc ro thóirtheach:

2 Agus do chumhdaigh sé í, agus do chruinnigh sé na clocha aiste amach, agus do phlannduigh sé í le togha na fineamhna, agus do rinne tor iona lár, agus mar an céadna do rinne umar bhrúighe síona innte: agus do bhí súil aige go ttiubhradh sí cáora uaithe, agus thug sí uáith cáora fiadháin.

3 Agus anois, a áitreabhthacha Ierusalem, agus a dhaoine Iúdah, guidhim sibh, déanaidh breitheamhnus, eadrum féin agus mífineamhuin.

4 Créid dob fhéidir do dhéanamh ní as mó rem fhíneamhuin, ná mar do rinne mé an? air a nadhbhar sin, a nuáir do shaóil mé go ttiubhradh sí cáora, cred fa ttug sí cáora fiadháin uáithe?

5 Agus anois tiomain: inneosa mé dhuit ciodh do dhéan rem fhíneamhuin: bainfidh mé a fáil náithe, agus iostar súas í, agus brisfe mé síos a balla, agus sailteorthar uime:

6 Agus do dhéana mé fásach dhi: ní dheiseochthar, agus ní rómharthar í; acht fásaidh a níos drise agus dosáin: agus fós fuáigeora mé do na néulluibh go nach bhfearfuid fearthuinn uirre.

7 Oir isé tigh Israel fineamhuin THIGHEARNA na slógh, agus fir Iúdah plannda a thola: agus do bhí a shúil ré breitheamhnus, achd féuch an leathtron; re hionnracus, achd féuch an chomhairc.

8 ¶ A mhaire don druing cheanglas-tigh do thigh, agus chuirios machaire a ecionn machaire. go nach bí áit, chor go suigheochthaóir an leith iad a lár na talmhan:

9 Ann mo chlúasuibh a dubhairt TIGHEARNA na slógh, go fírinneach béid móran tightheadh na bhfásach, tighthe móra agus bréagha gan áitreabhlach.

10 Fós, do bhéaruid deichnaca fineamhna áoinmhiosúr amhain, agus síol homer do bhéara sé ephah iad.

11 ¶ A mhaire don lucht éirghios go moch ar maidin, chor go leanfáidís ar dlígh láidir; noch fhanus go hoidhche; nó go lasann an síon a stigh iad.

12 Agus a mbí an chláirseach, agus an bhíol, agus an tiompán, agus an píob agus.

an fion, ar a bhféustuibh: ach ní mheasuid oibreacha an TIGHEARNA, agus ní fhaicid oibriughadh a lámh.

13 Uimesin do chúadár mo dháoine a mbruid, do chionn *nach bhfuil* éolus ar bith aca: agus *chúadár* a ndaoine ónoracha do ghorta, agus a slúagh ar ttiurmughadh lé tart.

14 Uime sin dfairsingidh ifrionn i féin, agus dfoscuil a béal go romhór: agus rachaidh a nglóirsin, agus a niomadamlachd, agus a nainmheas, agus an té luathgháirios, síos ann.

15 Agus béarthar an duine uirísiol síos, agus ísleochthar an duine cumasach, agus uimhleochthar súile an duine áirdint-innigh:

16 Acht áirdeochthar TIGHEARNA na slógh a mbreitheamhuus, agus Dia atá náomhtha náomhthochthar é a nionnracus.

17 Ansin dhéanuid na búain iughilt do réir a ccleachdaidh, agus íosuid coimhthighidh áite fásuigh na náon méith.

18 ¶ A mhaing don druing thairngís an téigceart le córduibh an díomhaoinios, agus an peacadh mar do bhíath le rópuibh cartach:

19 Noch a deir, Déanadh sé deithnios, agus luathuigheadh ar a obair, chor go bhfaicfeam: agus tairngeadh comhairle Aoin Náomhtha Israel a ccomhfhogus, chor go mbí a fhios aguinn!

20 ¶ A mhaing don druing ghoireas don nolic maith, agus don mhaith oic; agus chuirios dorchadas ar son soluis, agus solus ar son dórchadais; agus chuirios searbhús ar son millsi, agus millse ar son searbhuis!

21 A mhaing don *lucht bhíos* glic iona súilbh féin, agus críonna iona radharc féin!

22 A mhaing don mhuinntir bhíos acfuinneach ar ól fíona, agus do na daóinibh neartmhara air dith láidir do chumasg:

23 Noch fhúagras an ciontach ceart air cheanach, agus bheirios ionnracus a nifiréin úadh!

24 Uime sin mar loisgíos an teine an connlach, agus mar loisgíos an lasair an cáithleach, *marsin* bhías a bhfréumh mar lobhadh, agus rachaid a mblátha súas amhuil luáithreadh: do chionn gur theilgíodar úatha dligheadh TIGHEARNA na slógh, agus gur tharcuisnigheadar bríathar Aoin Náomhtha Israel.

25 Uimesin atá fearg an TIGHEARNA ar naghmadh a naghaidh a phobail, agus do shín sé a lámh amach na naghaidh, agus do bhuail sé iad: agus do chríochnuigheadar na cnúic, agus do *bhí* a cconabluidhe réubtha annsa sráidibh. Ar a shon so uile níor iompoigh sé a fhearg dhíobh, acht atá a lámh sinté amach a ccomhnuidhe.

26 ¶ Agus tóigfidh sé bratach súas do na cinneadhachaibh a nimhchían, agus do dhéana feadalach orra ó bhrúach an domhuin: agus, féuch, tiucfuid maille re deithnios go tapuidh:

27 Ní bhía áonduine coirthe, agus ní bhfuighe áonduine tuisleadh na measg; ní tháimhnéullfuidh, agus ní choideoluidh sé; ní mó scaoilfighear crios a shléasad, agus ní brisfighear íallach a bhróig:

28 Noch ar géar a shoighde, agus a bhoghaidh uile tairngthe, sáoilfighear buinn a each uile do bheith na cceuaidhchloich, agus a roithléan amhuil gaóth ghuairdeáin:

29 *Biaidh* a núallghul amhuil leómban, nuallfuidh sé amhuil leomhánuibh óga: núallfuidh fús, agus greamochuidh air an ccreich, agus béaruidh leis slán é, agus ní sháorfuadh aóimeach é.

30 Agus annsa lósin conghairfid na aghaidh amhuil confadh na faire: agus má fhéuchann *aon* ar an ttír, féuch dorchadas agus dóbron, agus dorchaighthear an solus sin annsua neamhuibh.

CAIB. VI.

Priomh-admhail na seraphinigh ar náomhthachd na Tríonnoide.

A NNSA bhliadhain a bhfuair rígh Ussiah bás do chonaire mé an TIGHEARNA na shuighe a ccathaóir ríogha, go hárd agus ar na thógbháil súas, agus do líonadar a luclid leanamha an teampall.

2 Os a chionn shúas do sheasadar na seraphinigh: do bhí sé sciatháin ar gach aon díobh; le cúpla dfoluigh sé a aghaidh, agus lé cúpla dfoluigh sé a chosa, agus lé cúpla do eitel sé.

3 Agus do ghoir aon ar oile, agus a dubhradar, Is náomhtha, náomhtha, náomhtha, TIGHEARNA na slógh: atá an talamh uile líonta da ghlóir.

4 Agus do chorrúigheadar ursanna an doruis le guth an té do labhair, agus do líonadh an tigh le deatuigh.

5 ¶ Ansin a dubhairt misi, A mhaing dhamhsa! óir atáim millte; do chionn gur duine do bhéul neamhghlan mé, agus go uáitreabhuim a measg daóine bhéul neamhghlan: óir do chonnadar mo shúile an Rígh, TIGHEARNA na slógh.

6 Ansin do eitel aon do na seraphinibh chugam, agus sméaróid dhearg iona láimh, *noch* do bhean sé leis a niolghaibh don naltóir.

7 Agus do chuir sé air mo bhéulsa é, agus a dubhairt, Féuch, do bheanso red phuisinibh; agus rugadh héaigceart uáit, agus do ghlanadh do pheacuidh.

8 ¶ Mar an cceadna do chúalaidh mé guth an Tighearna, gha rádh, Cía chuirteas mé *uaim*, agus cía rachus air ar son?

Ann sin a dubhairt misi, *Atáimse* annso ;
cúir misi uáit.

9. Agus a dúbhairt seision, Eirigh, agus innis don phobala, Eistigh go deimhin, achd ná tuigidh; agus faicidh go dearbhta, acht ná mothuighidh.

10 Déana croidhe na ndaóinesí méith, agus déana a cclása trom, agus druid a súile; deagla go bhfaicfidís le na súilbh, agus go ccluinfidís lé na cclúasaibh, agus go ttuigfidís lé na ccroidhe, agus go bhfillfidís, agus go mbéidís slán.

11 Annsin a dubhairt misi, a THIGHEARNA, ga fad? Agus do fhreagair seision, Nó go bhfaisnuighthear na caithreacha gan áitreabbach, agus na tighthe gan fear, agus go mbia an talamh thríd amach na fhásach.

12 Agus go náthruigh an TIGHEARNA daóine a nimhían, agus go mbia tréigean mór a lár na críche.

13 ¶ Gidheadh *bíaidh* deachmhadh ann, agus fillfidh, agus iostar é: mar budh crann teile, agus daruigh, a mbia a mbrigh ionnta, a nuair theilgid a nduille: *marsin* an siol nàomhtha blus substaint dó sin.

CAIB. VII.

Gu mbeir maighdion mac, 1 Immanuel.

AGUS tárla a láethibh Ahas mhic Iótam, mhic Ussiah, rígh Iúdah, go ndeachuigh Résin rígh na Siria, agus Pecah mhac Remaliah rígh Israel, leath re Hierusalem do chogadh na haghaidh, agus níor fhéadadar búadhughadh uirre.

2 Agus do hinnseadh sin do thigh Dháibhi, gha rádh, Atá Siria ceangailte re Hephraim. Agus do corruigheadh a chroidhe, agus croidhe a phobail, mar chorrughthear crainn na coilleadh leis an ngaóith.

3 Annsin a dubhairt an TIGHEARNA re Hiseiah, Eirigh amach do theagmháil re Ahas, thú féin, agus Seur-Iasub do mbac, ag ceann tiubruide an locháin úachdaruigh a sligie mhóir mbachaire a'núcaire;

4 Agus abair ris, Haire dhuit, agus bí suáimhneach; ná biodh eagla ort, agus ná bí lagchroidhtheach ar son dhá earball án dá aithinne deatuighsi, ar son feirge Resin maille re Siria, agus mac Remaliah.

5 Do chionn gur ghabh Siria, Ephraim, agus mac Remaliah, drochchomhairle ad aghaidh, dha rádh,

6 Déanam súas a naghaidh Iúdah, agus búaidhriom iad, agus déanam briseadh imnte dhóinn, agus suighiom rígh iona lár, mac Tabeal:

7 Is marso a deir an Tighearna DIA, Ní sheastá sé, ní mo thiucfa sé a ccrích.

8 Oir isé Damascus ceann na Siria, agus ceann Dhamascus Resin; agus táobh

a stigh do thrí fithchid agus chúig bhliadhna brisighgear Ephraim, chor nach bia pobal ann.

9 Agus Samária ceann Ephraim, agus ceann Shamária mac Remaliah. Muna ccreidthí, go deimhin ní daingneochthar sibh.

10 ¶ Tuilleamh oile, do labhair an TIGHEARNA re Hahas, gha rádh,

11 Iárr comhartha ar do THIGHEARNA Día; iárr é ann san doimhne shíos, nó annsa náirde shúas.

12 Agus dubhairt Ahas, Ní iárrfad, agus ní chuirfid cathughadh air an TIGHEARNA.

13 Agus a dubhairt seision, Eistigh, anois, ó thigh Dháibhi, An beag agaibhsí daóine do chur, achd ann ccuirfe sibh mo Dhia mar an ccéadna?

14 Uimesin do bhéara an Tighearna féin comhartha dháibh; Féuchaidh, toirrecheothar maighdion, agus béaraidh sí mac, agus goirfidh Immanuel dainm dhe.

15 In agus mil íosuidh sé, chor go madh fios do olc do sheachna, agus maith do thogha.

16 Óir suil bhias fhios ag an leanamh olc do dhúitadh, agus maith do thogha, an fearann fhúathluighios sibhsí tréigfighear ó na dhá rígh é.

17 ¶ Do bhéara an TIGHEARNA ortsá, agus ar do dhaóinibh, agus ar thigh haithireadh, láethe nach dtáinic fós, ón ló ár fhlag Ephraim Iúdah; *tre* rígh na Hassíria.

18 Agus tiucfa a ccrích san ló sin, go sméidfidh an TIGHEARNA ar an míoltóigh *atá* ansa chuid is faide amach daibhnibh na Héigipte, agus ar an mbeich *atá* a ttír na Hassíria.

19 Agus tiucfuidh siad, agus coimhneochuid uile annsna gleantaibh uáigneacha, agus a bpollaibh na ccarrag, agus ar a nuile dhosán, agus ar a nuile chraóibh.

20 Annsa ló chéadna sín béarrfuidh an Tighearna le scín bhéarrtha thuairusdail, ón táobh thall dabhuinn, le rígh na Hassíria, an ceann, agus fionnadh na ccos: agus lomfuidh a nféasóg mar an ccéadna.

21 Agus tiucfa a ccrích annsa ló sin, go noifidh duine mart óg, agus dha chaóirigh;

22 Agus tiucfa a ccrích, ar luchmhlaire an bhainne do bhéaruid uatla go níos seision im: óir íosa gach aonduine dá bhfuigfighear annsa dúthaigh im agus mil.

23 Agus tiucfa a ccrích annsa ló sin, gach uile áit, a rabhadar míle fineamhuin ar mhíle píosa airgid, go mbia sé mar dhreasóig agus mar dhosán.

24 Le soighdibh agus le boghaibh tiucfaid daóine annsin; do chionn go

tiucaidh an dúithe uile chum dreasa agus chum dosán.

25 Agus ar a nuile chnoc rómharthar le láighe, ní thiucfa ann sin eagla dreas no dosán: acht bíá mar áit a ccuirfighear daimh amach, agus a sailteoruigh mionáirnéis.

CAIB. VIII.

Sárughadh Israel, 5 agus Iudah, arson a míchreideamh.

TUILLIAMH oile a dubhairt an TIGHEARNA riomsa, Glac chugad rolla mór, agus scríobh ann lé peann duime? Ag deifriughadh na héadála, do brostuigh sé an chreach.

2 Agus do ghlac mé chugam fiadhnúisigh fírinneacha do chuimhniughadh, Uriah an sagart, agus Sechariah mhac Ieberechiah.

3 Agus do chuáidh mé gus an mbanfháidh; agus do toirrcheadh í, agus rug sí mac. Annsin a dubhairt an TIGHEARNA riomsa, Tabhair dainm air, Re deifriughadh na héadála do bhrostuigh sé an chreach.

4 Oír suil bhías éolus ag an leanabh gairm, Máthair, agus mo mbathair, béarthar saidhbhrios Dhamascus agus éadail Shamária ar siubhal roimhe rígh na Hassíria.

5 ¶ Do labhair an TIGHEARNA riomsa a ris mar an ccéadna, dhá rádh,

6 Do bhrígh gur dhúltadar na daóinesí uisgeadha Shíloah ghluaisios go socair, go ngáirdighidh ann. Resin agus a mac Remaliah;

7 Anois uimesin, féuch, do bheir an TIGHEARNA súas orra uisgeadha na habhanna, láidir agus iomadánhuil, eadhon rígh na Hassíria, agus a ghlóir uile: agus tiucfa a níos tar a ngriunealuibh uile, tuileocha sé tar na bríachaibh:

8 Agus rachaidh sé thríd Iúdah; tuileochaidh sé agus rachaidh thairis, roichfidh sé go nuige an muineúl; agus líonfuidh leathnughadh a sciathán amach leithead do dhúithchesi, ó Immanuel.

9 ¶ Cruinnighidh sibh féin, a phobal, agus brisfightear sibh a mblodhuibh; agus tugaidh éisteachd, sibhse uile as críochaibh imchiana: criosluighidh sibh féin, agus brisfightear a mblodhuibh sibh; criosluighidh sibh féin, agus brisfightear sibh a bpíosuibh.

10 Gabhuidh comhairle re chéile, agus ní bhía brígh ann; abraidh an focal, agus ní sheasfuidh sé: óir atá Dia linne.

11 ¶ Oír do labhair an TIGHEARNA marso riomsa lé láimh láidir, agus do theagaisg mé gan siubhal a slighe an phobailsi, gha rádh,

12 Na habraidh si, Osadh, re gach a naibeoruidh an pobalso, Osadh; agus ná bíodh eagla a neaglasan oruibhsi, agus ná bíthí úaimhneach.

13 Náomhuidh TIGHEARNA na slógh féin; agus bíth bhur neagla annsan, agus go mádh hé sin bhur nimeagla.

14 Agus bíaidh seision mar shanctora; achd mar chloich thuisligh agus mar charraig oibhéime do dhá thigh Israel, mar phaintér agus mar líon do dhúthchusuibh Ierusalem.

15 Agus oibhéimfid mórán na measg, agus tuitfid, agus béid briste, agus béid gabthha, agus béid a láimh.

16 Ceangail súas a nfhíadhnuise, séuluidh an dlítheadh a measg mo dheisciobal.

17 Agus feithfidh misi ar an TIGHEARNA noch fholchus a ghnúis ar thigh Iácob, agus bíaidh súil agam ris.

18 Féuch, misi agus an chlann thug an TIGHEARNA dhámh atámaóid mar chomharthaibh agus mar ionántaibh ann Israel ó TIGHEARNA na slógh, noch áitreabhús a slíabh Sion.

19 Agus a núair a déaruid siad ribhsi, Iarruidh ar an mhuinntir agá mbíd spioruid mhuinnteartha, agus ar fhaistíneachaibh phíobas, agus channranas: nach ar chóir do dhaóinibh iarruidh ar a Ndíá féin? na mairbh ar son na mbéó?

20 Chum an dlítheadh agus chum na fiadhnúise: muna labhruid siad do réir a nfocailsi, *iseadh* do chionn *nach bhfuil* solus air bith ionta.

21 Agus rachaidh gach áon thríd, ar na ceur chuige go crúadhchúiseach agus ocrach: agus tiucfuidh a cerích, a nuáir bhías gach áon aca ocrach, feargachuid féin, agus mailleochuid a rígh, agus a Ndíá, agus féuchfuidh súas.

22 Agus féuchfuidh chum na talmhan; agus féuch buáidhreadh agus dorchadus, agus doille ghoinne; agus tiomáinfightear a ndorchadus *iad*.

CAIB. IX.

Su nam is mó dólus ar an tsaoghail, tiocfaidh Criosd le Sólás.

THAIRIS sin ní bhía an doille mar do bhí na buáidhreadh, a nuáir ar ttus do ghortuigh sé go héattrom tír Shebulun, agus fearann Naphtali, agus na dhíáigh sin do ghortuigh ní sa ghéire í ar shlighe na fairge, táobh thall do Iordan, a Ngáilee na cceineadhach.

2 An pobal do shiubhuil a ndorchadus do chonnadar solus mór: an mhuinntir do chomhnuidh a ttír scáile an bháis, orra sin do lonnuigh an solus.

3 Dfóiríon tú an cineadh, agus níor mhéaduigh tú an gáirdeachus: lúath-

gháirid siad romhad do réir na lúathgháire annsa bhfoghmhar, mar gháirdighid daóine a nuair roinnid a néadail.

4 Oir do bhris tú cuing a úaluigh, agus bata a ghualann, slat an té do rinne leathtrom air, anhuil a ló Mídian.

5 Oir bí gach áonchath an chogthuigh maille re tormán cumaisgte, agus re héaduighibh fillte a bhfuil; achd *goirfigh-e* ar a ainm Iongantach, Comhairleach, An Día cumbachtach, An Tathair síorruidhe, An Prionnsa na Síothchána.

6 Oir do rugadh leanabh dhúinne, tugadh mac dhúinn: agus bíaidh an riaghladh air a gháluinn: agus goirfigh-e ar a ainm Iongantach, Comhairleach, An Día cumbachtach, An Tathair síorruidhe, An Prionnsa na Síothchána.

7 Ní *bhíu* críoch air bhiseach a riaghluidhthe agus a shíothchána, ar chathaóir Dháibhí, agus air a rioghachd, da hórd-úghadh agus dá seasamh le breitheamhuus agus lé ceart ó so amach go bráth. Teasgrádh THIGHEARNA na slógh choimhlíontas so.

8 ¶ Do chuir an TIGHEARNA focal ann Iácob, agus do thuirling sé ar Israel.

9 Agus airheonuidh an pobal uile, *eadhon* Ephraim agus dúthchusaidh Shamária, noch a deir a nábhar agus a meanma chroidhe.

10 Do thuiteadar na bríceadha síos, acht cuirfeimne súas lé clochuibh snoigte: do gearradh na siccamaí síos, acht áthrochuimne *iad* a cédar.

11 Uime sin cuirfidh an TIGHEARNA naimhde Resin súas na aghaidh, agus teannfuidh a naimhde re chéile;

12 Na Sirianuigh ann a ttosach, agus na Philistinigh ann a ndeireadh; agus sluicfid Israel le béul foscuilte. Ar a shon so uile níor fillleadh a fhearg, acht *atá* a lámh sínte amach a ccomhnuidhe.

13 ¶ Oir ní fhilleann an phoal chum an té bhuaileas iad, ní mo íarruid siad TIGHEARNA na slógh.

14 Uime sin géarrfuidh an TIGHEARNA ó Israel idir cheann agus earball, an beagán agus lúachair, a neanló.

15 Isé an sinnsior agus an tonórach, an ceann; agus an fáidh mhúineas bréuga, an tearball.

16 Oir tréoruigheóirigh an phobailsi do bheir *orra* seachrán; agus an *drung* thréoruighthear léo *atáid* diuthlairighthe.

17 Uime sin ní gháirdeochuidh an TIGHEARNA iona nóganachlaibh, agus ní dhéana trúaighe da uidleachduibh nó da mbaintreabhachlaibh: *oir is* fuachraibh-theach gach aonduine agus droichghnuimh-ach, agus labhruidh gach aoinbhéul leinihe. Ar a shon so uile ní filltear a fhearg ar a hais, acht *atá* a lámh sínte amach a ccomhnuidhe.

18 ¶ Oir loisgidh an tolc mar theine: loisgidh na dreasa agus na dosáin, agus lasfuidh a ttiugh ná bhforaóiseach, agus éireochuid súas *cosmhuil* ré héirghe súas deatuighe.

19 Tre fheirg THIGHEARNA na slógh dorchuighthe ar dúitheche, agus béid na daóine mar chonnadh na teineadh: ní choigeola áonduine a dhearbhrathair.

20 Agus fuaideocha sé as a láimh dheis, agus bí a ocrach; agus íosuidh súas don lámh chlé, agus ní bhéid sáitheach: íosuidh gach aonduine féoil a righe féin.

21 Manasseh, Ephraim; agus Ephraim, Manasseh: iad lé chéile a naghaidh Iúdah. Ar a shon so uile níor fillleadh a fhearg, acht *atá* a lámh sínte amach do ghnáth.

CAIB. X.

Cuirfighear Assiria, slat smachduighe an TIGHEARNA, tré theine fa dheire.

A MHAIRG don lucht bhreathnuighios breitheamhuus éaigceart, agus scríobhas buáidhreadh dórduigheadar féin; 2 Diompógh na neasbhuidheach ó bhreitheamhuus, agus do bhreithre a ceirt ó bhochduibh mo mhuinutire, chor go mbéid na baintreabhacha na cceirich aca, agus *go* sladfuid na dílleachdaigh!

3 Agus créd do dhéantaí a ló na cúarta, agus annsa léirsgrios thiucfas as imchian? cía gus a raclthaí ar cabhair? agus cáit a bhfuigfidhe bhur nglóir?

4 Am éagmhuissi cláonfuid síos faoi na príosúnachlaibh, agus tuitfid faoi na marbhuibh. Ar a shon so uile ní cláochluidhthe ar a fhearg, acht *atá* a lámh sínte amach a ccomhnuidhe.

5 ¶ O a Shírianuigh, slat mfeirge sí, agus an bata iona lámh a sí sin mo dhíbhfhearsa.

6 Cuirfidh mé é a naghaidh chinidh shuachraibhthigh, agus a naghaidh phobail mo dhioghaltais do bhéara mé dhó cúram, a néadail do ghlacadh, agus an chreach do ghlacadh, agus a saltairt síos anhuil salchar na sráide.

7 Acht cheana ní hí sin a intim: ní mo sinuáineas a chroidhe mar sin; ach *atá* iona chroidhe scrios agus gearradh amach cineadhach nach béagán.

8 Oir a deir sé, Nach *bhfuilid* mo phrionnsoidhe thríd amach na ríghthibh?

9 Nach *bhfuil* Calno mar Charchémis? nach *bhfuil* Hamat mar Arphad? nach *bhfuil* Samária mar Dhamaseus?

10 Fa mar fuair mo lámhsa rioghachda na niodhal, agus ar shárnigheadar a níomháighe grábhálta iad súd ann Ierusalem agus a Samária;

11 Mar do rinne mísi re Samaria agus

re na hiodhalaibh, mar sin nach déana mé, re Ierusalem agus re na hiodhalaibh?

12 Uimesin tiuafa a ccrích, a nuáir chriochnochus an Tighearna a obair iomlán ar shliabh Sion agus ar Ierusalem, dioghluídh mé toradh an chroidhe uáibhrigh ar rígh na Hassiria, agus glóir a radhaire aird.

13 Oir a déara sé, Lé neart mo lámh do rinne mé é, agus lé mo ghliocus; óir atáim glic: agus dáthruigh mé téora na ndaoine, agus do shlad mé a nionnmhus, agus do chuir mé síos na dúthchusaigh amhuil *duine* cródha.

14 Agus fuáir mo lámh amhuil nead, saidhbhlrios an phobail: agus mar chruinnighios neach uighe do fágbadh, do chruinnigh mé an talamh uile; agus ní raibh neach do chorruidh an sciathán, nó dfoscúil an béul, nó do phibuidh.

15 A ndéana an túagh spleadhachus aiste féin a naghaidh an té ghearras lé? nó an mórfuidh an tuiriosg é féin a naghaidh an té chroitheas é? mar do chroitheadh an tslat *i féin* anaghaidh an té thógbhas súas í, nó mar thóigfeadh an bata *é féin* súas, *mar budh* nach ar mhaide é.

16 Uimesin cuirfidh an Tighearna, Tighearna na slógh, trúadhus a measg a dhaóine méithe; agus faói na ghlóir lasfuidh sé losgadh amhail losgadh teineadh.

17 Agus biaidh solus Israel mar theine, agus a Aóin Náomhtha mar lasair: agus loisgfidh agus caitlaidh a dhreasa agus a dhosáin a náonló;

18 Agus críochnochuigh glóir a fhoraoise, agus a mhachaire thórtuigh, eidir anam agus chorp: agus bíaidh mar fhear bratuiuge a nuáir a laguidhear é.

19 Agus an chuid oile do chramnuibh a fhoraoise budh tearc iad, go scriobhthadh leanamh iad.

20 ¶ Agus tiuafa a ccrích annsa ló sin, an fuighioll bhías do Israel, agus an mhéid rachas as do thigh Iacob, nach bhfanfuid ní is mó airson noch do bhuáil iad, achd fanfuidh ar an TIGHEARNA, Aon Naomhtha Israel, a bhfirinne.

21 Fillfidh an fuighioll, *eadhon* fuighioll Iacob, chum an Dé chumachdaigh.

22 Oir bith go bhfuil do phobal Israel mar ghaineamh na fairge, gidheadh fillfidh a bhfuighioll: an dioghlibháil ar na fhúagra tuileochuigh thairis lé firéantacht.

23 Oir do dhéana an Tighearna DIA na slógh críochnughadh, mar do tionnsnadh a meadhón na tire uile.

24 ¶ Uimesin is mar so a deir an Tighearna DIA na slógh, O mo phobal chomhuighneas ann Sion, ná bíodh eagla na Nassirianach ort: buáilfidh sé thú lé

slait, agus tóigfe sé súas a bhata ad aghaidh, do réir mhodha na Héigpte.

25 Oir fós a ro bheagán aimsire, agus scuirfidh an díbhfearg agus mfeargsa ann a scriosson.

26 Agus corrochuigh TIGHEARNA na slógh sciursa súas dó do réir áir Mhidian ag an cearraig Oreb: agus fa *mar do bhí* a shlat ar an bhfairge, mar sin thóigfios sé súas í do réir mhodha na Héigpte.

27 Agus tiuafa a ccrích annsa ló sin, go tóigfear a ualach dot ghúaluinn, agus a chuing dot mhuineal, agus brisfíghear a chuing bhrigh a ungthaidh.

28 ¶ Tháinic sé go Haiat, do chuáidh sé go Mígon; a Michmas do chuir sé a charáiste a náirde:

29 Agus do chúadar anonn thar an tóchar: do thógbhadar súas a lóistin ann Géba; ata Ramah eaglach; do theith Gibeah Shaul.

30 Tóg súas do ghuth, a inghean Ghallim: tabhair fa deara a chluinsin go Lais. Anatot bhoichd.

31 Do háthruigheadh Madmenah; do chruinnigheadar dúthchusaigh Ghébm iad féin do theitheamh.

32 Fanfuidh sé go fóill a Nob annsa ló sin: croithfidh sé a lámh a naghuidh sléibhe inghinie Sion, cnoc Ierusalem.

33 Féuch, an Tighearna, TIGHEARNA na slógh, géarrfuidh sé an beangán maille re críochnughadh: agus na crainn árd a méid géarrfuirghear síos iad, agus uimhleochthar an tuáibhreach.

34 Agus géarrfuidh sé síos tiugh na bhforaoiseach le hiarann, agus tuitfidh Lebanon le neach láidir.

CAIB. XI.

Ceart agus sithchain rígheachta an bheangain thig as bun Iesse, agá mbí 7 tíodhluicthe an Spiorad nuóimh.

AGUS tiuafa slat amách as bun Iesse; agus fasfuidh Beangán as a fhréimh:

2 Agus áiteochuidh spiorad an TIGHEARNA air, spiorad na heagna agus na tuigse, spiorad na comhairle agus na cumhacht, spiorad a neóluis agus eagla an TIGHEARNA;

3 Agus do dhéana sé do thuicsin bhriogmhair é a neagla an TIGHEARNA: agus ní dhéana breitheamhnus do réir radhaire a shúl, agus ní aithbheoruigh do réir éisteachda a chlúas:

4 Acht lé firéantachd bhreithneochuidh sé na boichd, agus aithbheoruidh sé le comhthrom ceannsuighthe na talmhan: agus buáilfidh sé an talamh le slait a bhéil, agus lé hanáil a phuisineadh mhuirfeas sé na cionntoigh.

5 Agus budh i a nfréantach crios

a shliasad: agus a nfrinne crìos a dhubhán.

6 Coimhneochuidh an mactíre fós a bhfochair an lubbáin, agus luighfidh an líopard síos ag an meannán; agus an gambuin agus an leomhan óg agus an teallach méith a bhfochair a chéile; agus tréoroichidh leanabh beag iad.

7 Agus ingheiltid an mart agus an bheithir; luidhfid a noga síos a bhfochair a chéile: agus íosuidh an leómhan an tuighe amhuil damh.

8 Agus bíaidh naóidhe na ccíoch ag súgradh ag poll na haspa, cuirfidh leanabh baineadh do chích a lámh ar uamhuigh an chocatrís.

9 Ní dhéanadh siad gortadh ná milleadh ann mo shlíabh náomhtha uile: óir bíaidh an talamh lán déolas an TIGHEARNA, mar fholuighid na huisgeadha a nfaige.

10 ¶ Agus annsa ló sin bíaidh fréumh Iesse, noch sheasfas mar bhratnigh don phobal; is chuige iarrfuid na geintidhe; agus bíaidh a suaimhneas glórmhar.

11 Agus tiuca a ccrích san ló sin, go ccuirfe an TIGHEARNA a lámha ris an dara huáir do thártháil fhuighill na ndaóine, noch fuigfighear, ó Nassiria, agus ó Néigipt, agus ó Phatros, agus ó Chus, agus ó Elam, agus ó Shinar, agus ó Hamat, agus ó oiléanuibh na fairge.

12 Agus cuirfidh sé bratach súas do na cineadhachaibh, agus cruinneochuidh sprudhar Israel, agus cruinneochuidh sé a bhfochair a chéile a mbiáidh spreidthe do Iúdah ó cheithre corruibh na talmhan.

13 Imeoichuidh mar an ccéadna mios-cuis Ephraim, agus géarrfuirghtheair amach naimhde Iúdah: ní fhúathochuidh Ephraim Iúdah, agus ní bluáidhirfidh Iúdah Ephraim.

14 Achit eitilfid ar ghuáillibh na Bhphilistineach don táobh shíar; millfid siad muinntir a noirthir lé chéile: leagfuid siad a lámh ar Edom agus ar Mhoab; agus uimhleochuid clann Ammon dóibh.

15 Agus scriosfuidh an TIGHEARNA thríd amach teanga na fairge Egiptigh; agus croithfidh sé a lámh ós cionn na habhanna le neart a spioraide, agus buaillfidh sé é annsa seachd srothuibh, agus do bhéara ar dhaóinibh dul tirim thairis.

16 Agus bíaidh sliche mhór dfuighioll a mhuinntire, noch fhúigfighear, ó Nassiria; mar do bhí do Israel annsa ló a ttáinic súas as crích na Héigipte.

CAIB. XII.

Dán buidheachuis na bfréin ar son mhórt-thrócaire Dé.

A GUS annsa ló sin déaras tusa, A THIGHEARNA, molfa mé thú: má tá go raibh tú feargach riom, do filleadh thfearg uaim, agus do chomhfhurtaigh tú mé.

2 Féuch, is Día mo shlánaightheóir; bím dothclusach ann, agus ní bhia eagla orum: óir is é an TIGHEARNA IEHOBAHA mo neart agus mó chaintic; sé fós mo shlánughadh é.

3 Uimesiu maille ré sólas tarrangthaoi uisge as toibreachaibh an tslánuighthe.

4 Agus annsa ló so a déarthaoi, Móluidh an TIGHEARNA, goiridh ar a ainm, foillsighidh a ghníomhartha a measg an phobail, déanaidh cuimhne gur hárdugh-eadh a ainm.

5 Canaidh don TIGHEARNA; óir do rinne sé neithe oirdhearca: atá a fhios so ar feadh an domhuin.

6 Eigh sías agus gáir, thusa a áitreabhach Sion: óir is mór Aon Náomhtha Israel ad mheadhón.

CAIB. XIII.

Ualach agus leirsgrìos na Báibiloine.

UALACH na Babiloine, noch do chonn-airc Isaiah mhac Amos.

2 Tógbhuidh súas bratach ar an tslíabh árd, árdughidh an guth chuca, crothaidh an lámh, chor go rachaid go geatadhuibh na núsail.

3 Daitin mé dom mhuinntir náomhtha, do ghoir mé mar an ccéadna mo dhaóine árrachda ar son mfeirge, eadhon an drong gháirdigheas ann mo mhórdhachd.

4 Fuáim mórán annsa sléibhtibh, mar do bheidis pobal mór; torman ceannairg-theach rioghachd agus chineadhach ar ccruinniughadh a cceann a chéile: TIGHEARNA na slógh, áirmhios slúagh an clatha.

5 Tigid as tír imchéin, ó théoruinn fhlaithreamhuais, eadhon an TIGHEARNA, agus airm a dhíbhfhairge, do mhilleadh na tíre go biomlán.

6 ¶ Núalluighse; óir atá lá an TIGHEARNA do sathair; tiuca mar scrios ó Nuilechumhachdach.

7 Uimesin bíaidh a nuile lámh lag, agus leaghfuidh croidhe gach áonduine;

8 Agus bíaidh eagla orra: géubhuidh píanta agus doilghis greim dhíobh; béid a bpein mar mhuaí ag breith: bíaidh úathblás aca iona chéile; béid a naighthe mar lasracha.

9 Féuch, atá lá an TIGHEARNA ag teachd, fuilteach aráon le dioghaltas agus le feirg dhíscir, do dhéanamh na tíre

uáigneach : agus léirsgriosfuidh sé na peacachasan aiste amach.

10 Oir ní thiubhraid réalta nimhe agus a ccomhshoillsí a solus úatha : dorchuighthear an ghrian iona dhul amach, agus ní thiubhra an ghealach ar a solus déalrughadh.

11 Agus smaichdeocha mé an sáoghal ar son a nuile, agus na ciontuigh ar son a négceirt ; agus do bhéara mé ar dhíomus na nuáibhreach scur, agus leagfa mé go hísiol áirdinntinn na nuáthbhásach.

12 Do dhéana mé duine ní sa mhórluáighe ná ór bruinte ; eadhon duine ná sparra órdha Ophir.

13 Uime sin croithfidh mé na neamha, agus áthrochuigh an talamh as a áit, a bhfeirg THICHEARNA na slógh, agus a ló a fheirge disgir.

14 Agus hiáid mar an bhfiadh thaifnighthe, agus mar chaóirigh nach ttóghbhan áonduine súas : fillfid siad gach áonduine dhíobh chum a dhaóine féin, agus teithfid gach áon aca dá dhúthaigh féin.

15 Gach áon dá bhfuighthear saithfighear thríd é ; agus gach áon dá nádhlann *ru* tuitfidh leis an ccloidheamh.

16 Brisfighear fós a cclaim na mblodhuibh as coinne a súl ; creachfuighhear a tighthe, agus éigneochthar a mná.

17 Féuch, broistéocha mé suas na Médigh na naghaidh, ag nach bíá suim a nairgead ; agus *ar son* óir, ní bhía dúil aca ann.

18 Brisfid a mboghadha fós a ndaóine óga na mblodhuibh ; agus ní bhía truaighe aca do thoradh na inbromn ; ní choigeoluid a súile leinibh.

19 ¶ Agus an Bhabilóin, glóir na rioghachd, sciamh oirdhearuis na Gcaildeanach, biáidh sí do nós an tan do scrios Dia Sodom agus Gomorrah.

20 Ní haitreochthar choidhche í, agus ní choimhneochthar inte ó ghinealach go ginealach : ní mó shuighfios an Tarábianach a champa ann sin ; agus ní dhéanaid na háodhaire a mánreacha ann.

21 Acht beathuighe áilta an díothraimh luidhfeas ann ; agus beid a tighthe lán do chréatúirighibh dóbrónacha ; agus áitreochoid na hulchabhcaín ann, agus do dhéanuid na Sáitir ringce ann.

22 Agus éighfid beathuighe áilta na noiléan iona tightheibh uáigneacha, agus dragúin iona bhpalásaibh aóibhinn : agus atá a hainsir a bhfogus do theachd, agus ní cuirfighear a laethe air cáirde.

CAIB. XIV.

Atá trocaire Dé a bfogus da phobal.

OIR do dhéana an THICHEARNA trócaire ar Iacob, agus toighfidh fós Israel,

agus suigheochuidh iad iona ndúthaigh féin : agus ceangoltar an coimhthidheach riu, agus druidfid siad re tigh Iacob.

2 Agus glacfuidh an pobal iad, agus do bhéaraid dá náit iad : agus sealbhochuigh tigh Israel iad a ndúthaigh an THICHEARNA mar sheirbhíseacha agus mar chumhala : agus géubhuid na mbraighdibh iad, aiga rabbadar san na mbraighdibh ; agus riaghlochuid ós cionn luchd a mbrúigte.

3 ¶ Agus tiucfa a ccrích annsa lá a ttiubhra an THICHEARNA socamlhal duit ód dhoilghios, agus ód eagla, agus ód dhaóirsine chrúaidh ann ar tugadh ort seirbhís do dhéanamh,

4 Go ttoigfe tú súas an seanfhocal so a naghaidh rígh ná Babilóine, agus go naib-eora tú, Cionnus do scuir an millteach ! do scuir an chathair órdha !

5 Do bhris an THICHEARNA bata na cciontach, agus slat na núachdarán.

6 An té do bhuáil an pobal a bhfeirg le buille búan, an té do riágluigh na cineadhacha a ndibhfheirg, atá sé dhá inghreim, agus ní bhacana éundine.

7 Atá an talamh uile suáimhneach, so-cair : brisid siad amach a ccantaireachd.

8 Gáirdigh fós, an crann giunhuís ionnado, agus céadair Lebánon, *gha rádh*, O núair fár luigh tú síos, ní tháinic aoinghéarthóir ar naghaidh.

9 Do corruigheadh ifrionn shíos ar do shonsa, do theagmháil *riot* a nuair thiucfas tú : dúisgidh sé súas na mairbh dhuitsi, eadhon uile cheann feadhna an domhain ; do thóg sé súas as a ccathaóiribh ríogha uile ríghthe na ccineadhach.

10 Laibheoruid siad uile agus a déaraid riotsa, Nar lagadh thusa fós mar inne ? a ndéarnadh tusa cosmhúil rinne ?

11 Tugadh húaibhar síos gus a núaigh, agus guth hadhbhadh : do leathnuigheadh an pheist fúd, agus folchuid na péiste thú.

12 Ciondus do thuit tusa a nús ó fhlaithreamhnus, a Lucifer, a mhic na maidne ! *ciondus* do gearradh síos go nuige an talamh thusa, noch do laguidh na cineadhacha !

13 Oir a dúbhairt tú ann do chroidhe, Eireochuidh mé súas go flaitheamhnus, áirdeochaidh mé mo chathaoir ós cionn réulta Dé : suighfidh mé fús ar shliabh an chomhchrúinnighthe, ar thaobhuibh an tuáisgeirt :

14 Éireochaidh mé súas ós cionn áirde na néüll ; biáidh mé cosmhúil ris an tí is Airde.

15 Gidheadh béarthar síos go hifrionn thú, go táobhuibh an phuill.

16 An mhuinntir chifeas thú féuchfuid go géarchúiseach ort, agus measfuid

thú gha rádh, An ne so an té thug ar an dtalamh criothnughadh, do chroith rioghachda;

17 Do rinne na sáoghal amhuil fásach, agus do mhill a chaithreacha; nár fhosguil tigh a phríosúnach?

18 Ríghthe na ccríoch uile, luighid uile, a nglóir, gach áon díobh ann a thigh féin.

19 Acht do teilgeadh thusa amach as a nuaigh amhuil beangán adhfháthmhar, agus amhuil éadach na droinge marbthar, saite thríotha leis an ccloidhiomh, agus téid síos go clochaibh an phuill; mar chonablaigh air a saltairthear faoi chosuibh.

20 Ní bhia tú ceangailte riu a nadhlacadh, do chionn gur scrios tú do dhúthaigh, agus gur mharbh tú do dhaóine: ní bhia slíochd na ndroichghníomhach éilíteach go bráth.

21 Ullmhaighidh ár dhá chloinn ar son égceirt a nathar; chor nach éireochuid, agus nach sealbhochuid an dúthuigh, agus nach líonfuid aghaidh na talmhan le caithreachaibh.

22 Oir éireocha misi súas na naghaidh, a deir TIGHEARNA na slógh, agus géartha mé ón Bhabiloín an tainm, agus an fuighioll, agus an mac, agus mac an mhic, a deir an TIGHEARNA.

23 Do dhéana mé mar an cceadna sealbh dhi don bhunnán, agus locháin uisce: agus scuabfuidh mé i le scuáib an léirsgrís, a deir TIGHEARNA na slógh.

24 ¶ Do mbhionnuidh TIGHEARNA na slógh, gha rádh, Go deimhin mar do smuáin mé, is mar sin thuicfas a steach; agus mar do thionnscaim mé, is amhluidh sheasfas:

25 Go mbrisfé mé an Tassírianach ann mo dhúitiche, agus ar mo shléibhtibh go sailteoruidh mé air: annsin imeochus a chuing dhíobhsan, agus tóigfíghear a íalach ó na nguailibh:

26 Isé so an tionnsnamh do tionnsnadh ar an domhan uile: agus isé so an lámh atá sínte amach air na cineadhachibh uile.

27 Oir do thionnscaim TIGHEARNA na slógh, agus cia thionnsigfios é? agus atá a lámh sínte amach, agus cia fhillfeas ar a hais í?

28 Annsa bhliadhain iona bhfuair rígh Ahas bás do bhí an tualach so.

29 ¶ Ná gáirdighsi, uile a Phalestína, do chionn gur briseadh slat an té do bhuáil thú: óir tiuca cocaíris amach as fréimh na naitheach nimhe, agus bíaidh a thoirrchios na naitheach teinntige eitealluigh.

30 Agus bíathfuidh céidghin an bhoichd, agus luighfidh an riachdanach síos a ndaingean: agus muirfidh misi do fhréamhsa le gorta, agus muirfidh seision thfuihioll.

31 Nuáil, a gheata; éigh, a chathair;

thusa, a Phalestína uile, atá tú sgaóilte: óir tiuca deatach ón tuaisgeart, agus ní bhia áon na áonar ar uáiribh cinnte.

32 Cred fhreagorus neach ann sin do theachdairigh na críche? Gur dhaingnidh an TIGHEARNA Sion, agus go cceuirfid boichd a phobail a ndóigh ann.

CAIB. XV.

Eire agus aónranacht Mhoab.

UALACH Mhoab. Do chionn san noidhche gur fágadh Ar Mhoab nafásach, agus gur cuireadh na tochd í; do chionn san noidhche gur fásuigheadh Cíir Mhoab, agus gur cuireadh na tochd í;

2 Do chuaidh sé súas go Baiti, agus go Díbon, na háite ánda, do ghul: nuallfuidh Moab ós cionn Nébo, agus ós cionn Mhedeaba: bíaidh maóile ar a cceannuibh uile, agus gach áon fhéasóg géarrtha dhíobh.

3 Ann a sráidibh crioslochuid iad féin lé saicéadach: ar mhulladhuibh a tightheadh, agus iona sráidibh nuallfuidh gach aonduine, ag gul go hiomarcach.

4 Agus éighfidh Hesbon, agus Eleáleh: clainfighear a nguth air fad go Iahas: uimesin gáirfid saighdiúiridh armtha Mhoab; nuáilfidh a anam ann.

5 Comhaircídibh mo chroidhe go hárd ar son Mhoab; teithfid a dhíbeathuigh go Soar, seasgbhó thrí mblíadhan daóis: óir le rochduin Luhit súas le gul rachaid siad stas air; óir a slighe Horonáim tóigfid súas comhairc na dioghblála.

6 ¶ Oir béid uisgeadha Nimrin mar fhasach: óir do chríon an luibh, do mheath an féur, ní bhfuil ní glas ar bith.

7 Uime sin an saidhbhrios fúaradar, agus an ní do chuireadar a ttaisgidh, béuruid léo go sruth na suileóg.

8 Oir do chúadar na comhairc timchioll. bhrúach Mhoab: a nualghubhasan go Heglaim, agus a nualghubhasan go Beer-elim.

9 Oir atád uisgeadha Dímon lán dfuile: óir do bhéara mé tuilleamh ar Dhímon, leomhain ar an té imeochus as do Mhoab, agus ar fhuighioll na tíre.

CAIB. XVI.

Muna gabh Moab comhairle, 7 do gheibh sí builleadh mur chách.

CUIRIDH an túan go húachtarán tíre ó charruig a nfasuigh, go slíabh inghine Sion.

2 Agus bíaidh, amhuil éun seachráin ar na theilgean amach as a nead, marsin bhéid ingheana Mhoab ag áthannuibh Arnon.

3 Gabh comhairle, déan breitheamhnus; déau do sgáile mar a noidhche a lár an

mheadhonlaé; foluigh na díbearthuigh; ná braith an té bhíos ar seachrán.

4 Léig dom dhíbearthaibhsi comhnuidh ad fhochair, a Mhoab; bise ad dhídean dóibh ó aghaidh an mhilltéora: óir atá an sáruightheach coisge, do scuir an millteóir, do scriosadh na díbearthuigh as an dúthaigh.

5 Agus daingneochar an chathaoir ríogha a ttrócaire: agus suidhfidh sé innte a bhfirinne a ttabernacuil Dháibhi, ag breathnughadh, ag iarraidh breitheamhnais, agus ag deifriughadh an cheirt.

6 ¶ Do chúalamar úabhar Mhoab; (is ro uáibhreach é:) eadhon a úabhar, agus a áirde, agus a fhearg: *acht ní bhéid a bhréaga marso.*

7 Uime sin núallfa Moab arson Mhoab, núallfaidh sé go hiomlán: guilfidhe ar son bhunáite Cir-hareset; go deimhin atáid siad buáilte.

8 Óir do laguigheadh machaireadha Hesbon, agus fineamhuin Shibmah: do bhrisiodar tighearnuigh na ngeinteadh síos a plannduighe prinsiopalta, thangadar go nuige Iaser, do sheachránadar *thrid* an bhfásach: do síneadh a géaga amach, do chúadar tar an bhfairge.

9 ¶ Ar a nadhbharsin guilfidh mé le cumhadh Iaser fineamhuin Shibmah: fiuchfa mé thú lem dhéaruibh, a Hesbon, agus a Eleáleh: óir do thuit gair air do thoradh samhruidh agus air thfoghmhar.

10 Agus do rugadh an luathghair ar siubhal, agus sólás as an machaire thóir-theamhuil; agus ní bhía céol ar bith annsa fineamhuibh, agus ní bhía gair air bith: an luchd saltairte ní sháilteoruid fíon ar bith ann na nomaruibh; thug mé ar gháir thfineamhnach sear.

11 Uimesin dhéanuid minnidhe fuáim amhuil cláirseach ar son Mhoab, agus mo bhaill a stigh ar son Cirhares.

12 ¶ Agus tiucafa a cerích, a nuair do chífíghear é go madh coirthe Moab annsa náit áird, go ttiucafa sé dha shanctora durnaighe; acht ní bhuáidheocha sé.

13 Isé so an focal do labhair an TIGHEARNA a ttaobh Mhoab ó nainsir sin a le.

14 Acht a nois do labhair an TIGHEARNA, gha rádh, Táobh a stigh do thrí bliadhnuibh, mar bhliadhnuibh formaluigh, agus cuirfíghear glóir Mhoab a tárcaisne, maille ris a niomadamlact inhoir sin; agus *biáidh* an fuighioll ro bhéag agus lag.

CAIB. XVII.

Ualach agus claói Dhamascus agus Shiria.

UALACH Dhamascus. Féuch, rugadh Damascus as ó bheith na cathruigh, agus biáidh si na cárn scriosta.

2 Do treigeadh caithreacha Aroer: béid faoi thréaduibh luighfios síos, agus ní chuirfidh ánduine eagla *orra.*

3 Coisgfidh fós an daingean ó Ephraim, agus an ríoghachd ó Dhamascus, agus an fuighioll ó Shiria: béid siad mar ghlóir chloinne Israel, a deir TIGHEARNA na slógh.

4 Agus annsa ló sin tiucfuidh a cerích, go ndéantar glóir Iacob tana, agus go bhfásfuidh méathus a fheóla tréagha.

5 Agus is amhluidh bhías a nuair chruinn-eochus fear a nfoghnuhair an tarbhar, agus bheanas sé na déusa le na lánin; agus biáidh sé amhuil an té chruinnighios déasa a ngleann Rephaim.

6 Gidheadh fuíghithear cáora dioghluim ann, do nós chroite an chrainn ola, dhá chaóir ná trí a mullach na craóibhe úachdaruigh, a cearthair ná cúig annsa géaguibh tóirtheambla is faide amach dhe, a deir an TIGHEARNA Dia Israel.

7 ¶ Annsa lósin féuchfuidh duine ar a Chruthaightheóir, agus biáid meas agá shúilibh ar Aon Náomhtha Israel.

8 Agus ní féuchfa sé air na haltóruibh, oibreacha a lámh, ní mó bhías meas aige air áoinní dá ndéarnadar a mbéir, na garráin, ná na híomháighe.

9 Annsa lósin biáidh a chaithreacha daingne mar ghéig thréigthe, agus mar an mbeangán úachdarach, noch do fhágghadar do bhrigh chloinne Israel: agus biáidh aonránachd ann.

10 Do bhrigh gur dhearmuid tú Dia do shlánnighthe, agus nach raibh tú cuimhneachair charraic do neirt, uimesin plaindeocha tú planudadha taitneamhacha, agus cuirfidh tú iad lé géagaibh coimhthigheacha:

11 Annsa ló sin do bhéara tú air do plánnda fás, agus air maidin do bhéara tú air do shíol eascar: *acht biáidh* an foghmhar na chrúaich a ló an doilghis agus an dóbhróim dhibhfheirgidh.

12 A mhaire diomadamlachd mhóráin do dhaóinibh, noch do ní tormán mar thormán na fairge; agus do bhúaidbreadh na cineadhach, doní búaidhreadh cosmhúil re búaidhreadh srothann láidir!

13 Lingfid na cineadhacha amhuil búaidbreadh móráin uisgeadh: achd imdheargfuidh Dia iad, agus teifidh a bhíad úadh, agus díbeorthar iad mar lóchán na shiabh roimhe a nguóith, agus amhuil liathróid roimhe an ngoaith nguáirdéain.

14 Agus féuch annsa tráthóna biáidhreadh; agus roimhe an maidin ní bhfuil sé ann. Isé so cuid ronna na druinge chreachus sinn, agus crannchar na muine-tire shladas sinn.

CAIB. XVIII.

Ualach agus milleadh na Hétíopia.

AMHAIRG don tír atá ag folach lé sciathánuibh, noch atá taóibh thall dabhúinn na Hétíopia:

2 Noch chuireas teachda úatha ar an bhfairge, eadhon a soighthighibh buigshibhne ar na huisgeadhnibh, *gha rádh*, Imthighidh, a theachta lúatha, go cineadh sreathnighthe agus lomtha, chum daóine úathbhásach óna ttosach go tí so; cineadh ar na ttomhus anach agus ar na saltairt síos, ar mhilleadar na haibhne a bhfearam!

3 Féuchuidh si uile, a áitceabhthacha an tsáoghail, agus a chomhnuightheacha na talmhan, a nuair thóigfios sé bratach súas ar na sléibhtibh; agus a nuair shéidfios sé a stoc, éistighsi.

4 Oir is marsin a dubhairt an TIGHEARNA riomsa, Glacfa mé mo shuáimhneas, agus measfa mé ann máit chomhnuighe amhuil teas glan ar luibhionnuibh, agus amhuil néul drúchda a tteas a nfoghmhair.

5 Oir roimhe an bhfoghmhair, a nuair is abaidh an fás, agus abuidheas an cháor shearb annsa mbláth, géarrfuidh sé amach aráon na slaitíne le corránuibh béarrtha, agus béaruidh sé leis agus géarrfuidh síos na beangáin.

6 Fúgfidhthear lé chéile iad ag éanlaith na slíabh, agus ag beathuighibh na talmhan: agus saimhreochuid a néanlaith orra, agus geimhreochuid uile bheathuige na talmhan orra.

7 ¶ Annsa namsin béarthar tiodhlacadh chum TIGHEARNA na slógh ó phobal ar na scaóileadh ó chéile agus ar na lomadh, agus ó phobal úathbhásach ó na ttosach agus a nois; pobal ar na scaradh amach agus do saltradh faoi chois, ar mhilleadar na haibhne a bhfearam, go nuige áit anna TIGHEARNA na slógh, slíabh Sion.

CAIB. XIX.

Faigheadoireacht throm a ttaobh na Héigipte.

UALACH na Héigipte. Féuch, atá an TIGHEARNA ag marcúigheacht ar néul lúath, agus tiucta don Néigipt: agus áthrochthar iodhail na Héigipte le na fhaicsin, agus leighfidh croidhe na Héigipte iona lár.

2 Agus cuirfe misi na Héigiptigh a naghaidh na Néigipteach: agus troidfidh gach áon díobh a naghaidh a dhearbhrathar, agus gach áonduine a naghaidh a chomhar-sa; cathair a naghaidh caithtreach, agus rioghacht a naghaidh rioghachta.

3 Agus failleochuidh spiorad na Héigipte iona lár; agus díobhaighfe misi a comhairle: agus íarruid siad chum na iodhalibh, agus

chum na neasarluightheoiribh, agus chum na druinge agá mbi leannáin síghthe, agus chum na bhfaisteach.

4 Agus seachóduigh mé na Héigiptigh a láimh tighearna éattró cáirigh; agus riaghlochuidh rígh borb ós a ecionn, a deir an Tighearna, TIGHEARNA na shlógh.

5 Agus failleochuidh an tuisge on bhfairge, agus fáiseochthar agus tiormachthar súas a nabhann.

6 Agus iompochuid siad na haibhne a bhfad úatha; agus foilmheochthar agus tiormachthar súas aibhne an daingin: críonfuidh an giolcach agus an soileastar.

7 Na giolcuigh pháipéir láimh ris na haibhnuibh, láimh ré béul na srothann, agus gach aoin ní shíolchuirthear láimh ris na srothuibh, críonfaidh sé, béarfuighear ar siubhal é, agus ní bíaidh ann ní sa mhó.

8 Caóinid fós na hiascaireadh, agus caóinid na huile dhaóine theilgíós dubháin annsa haibhnuibh, agus an drong shreathas líonta ar na huisgeadhuibh rachuid as a ccrúth.

9 Tuilleamh oile, claochlódthar, an drong oibrighíos a líon mhin, agus an drong fhíghíos obair líonruidh.

10 Agus brisfighear iona thionnscnamh sin iad, a nuile dhuine da ndéan combluighuise agus linteach chum éisg.

11 ¶ Gó deimhin is amadáin prionnsadha Soan, is brúideamhuil comhairle chomhairleach nglic Phárao: cionnus a dearthaóisi re Phárao, is misi mac na neagnuighe, mac ríogh bhfoirfe?

12 Cáit a bhfuilid siad? cáit a bhfuilid do dhaóine glioca? agus innisidís doit a nois, agus bíodh a fhios aca cred to thionnscain TIGHEARNA na slógh ar a Néigipt.

13 Is amadáin prionnsadha Soan, do mealladh prionnsadha Noph; do mhealladar fós a Néigipt, eadhon an drong as fulang dá treabhuihsion.

14 Do chumaisg an TIGHEARNA spiorad urchoideach ann a lár: agus thugadar ar a Néigipt seachránughadh iona huile obair, amhuil thuiteas fear meisce iona sceathruigh.

15 Ní mó bhías obair ar bith ar son na Héigipt, noch fhéadas an ceann nó an tearball, nó an beangán nó an luachair, do dheanamh.

16 Annsa ló sin bíaidh a Néigipt cosmhail re mnáibh: agus bíaidh eagla orra agus uáimhneochuid do bhrigh croithe láimhe TIGHEARNA na slógh, noch chroitheas sé ós a cionn.

17 Agus bíaidh tír Iúdah na huathbhás don Néigipt, gach aon da ttig thairis sin bíaidh sé eaglach ann féin, do bhrigh chomhairle TIGHEARNA na slógh, noch do chomhairligh sé na hadhuigh.

18 ¶ Annsa ló sin laibheoruid cúig caithreacha a ttír na Héigipte teanga Chanáain, agus mionnochuid do THIGHEARNA na slógh; agus goirfighear Cathair an diogh-lairighthe dáoin díobh.

19 Annsa ló sin bíaidh altóir ag an TIGHEARNA a meadhón thire na Héigipte, agus piléur agá himiol don TIGHEARNA.

20 Agus bíaidh mar chomhartha agus mar fhiadhnúise a ccrích na Héigipte do THIGHEARNA na slógh: óir éighfid síad chum an TIGHEARNA do bhrígh na ndíbh-fheirgeach, agus cuirfe sé slánaightheóir chuca, agus áon mór, agus saorfuídh sé iad.

21 Agus aitheontar an TIGHEARNA san Néigipt, agus aitheonuid na Héigiptigh an TIGHEARNA annsa ló sin, agus do dhéanaid iodhbairt agus ofrail; do bhéaruid fós, móid don TIGHEARNA, agus combhlionfuid síad í.

22 Agus búailfidh an TIGHEARNA an Néigipt: búailfidh sé agus leigheosuidh sé í: agus fillfid síadsan chum an TIGHEARNA, agus bíaidh sé air a nimpidhe, agus leigheosuidh sé iad.

23 ¶ Annsa ló sin bíaidh slighe mhór as an Néigipt don Assíria, agus tiuicfuidh an Tassiríanach don Néigipt, agus an Tegipteach don Assíria, agus do dhéanuid na Héigiptigh seirbhís ag na Hassiríanachaibh.

24 Annsa ló sin bíaidh Israel an treas leis an Néigipt agus leis a Nassíria, na bheannuighadh a lár na críche:

25 Noch bheinneochus TIGHEARNA na slógh, gha rádh, *Go madh* beannnighthe an Néigipt mo phobal, agus a Nassíria obair mo lámh, agus Israel moighreach.

CAIB. XX.

Trom-thairgír atáobh chlaoi na Héigipte agus na Hetiopia.

ANNSA bhliadhain a ttáinic Tartan go Hasdod, a nuáir do chuir Sargon rígh na Hassíria úadh é, agus do throid a kaghaidh Asdod, agus do ghabh sé í;

2 Annsa namsin féin do labhair an TIGHEARNA tre Isaiah mhac Amos, gha rádh, Imthigh agus scaoil an saicéadach ó a ttimchioll do leasruigh, agus cuir do bhróg dot chois. Agus do rinne sé sin, ag siubhal nochtuigh agus lomchosach.

3 Agus a dubhairt an TIGHEARNA, Amhuil mar do shiubhuighios mo shearbh-fhoghantúighe Isaiah nochduigh agus gan choisbheirt trí bliadhna mar chomhartha agus mar iongnadh ar a Néigipt agus ar a Netiopia;

4 Mar sin bhéaras rígh na Hassíria an Héigiptigh leis na bpriosúnachaibh, agus na Hetiopath na mbraighdibh, óg agus sean, nochduigh agus lomchosach, eadhon gon a masuibhlomnochd, chum náire don Néigipt.

5 Agus béid síad eaglach agus naireach

ar son na Hetiopia a ndóthchus, agus ar son na Héigipte a nglóir.

6 Agus déaruidh áitreabhach a noiléinsi annsa ló sin, Féuch, sé a leitheid so ar ndóthchus chum a tteithfíom chum cuidigh dar saoradh ó rígh na Hassíria: agus ciondus racham as?

CAIB. XXI.

Trom thairrgír a ttaobh Bhabiloin, 11 Idumea, agus na Harabia.

UALACH dhíothraimh na faire. Mar imthighid gáotha ghuáirdeain don taóibh ó dheas thríd; *marsin* thig sé ón díothramh, ó dhúthaigh úathbhásaigh.

2 Do fhoillsigheadh fis dhoilghiosach dhamsa; do ní an duine míochinghiollach míochinghioll, agus creacaidh an creachadóir. Eirigh súas, a Elam: suigh a ttimchioll, a Mhédia; thug misi ar a hósnaidhuibhsin uile cosg.

3 Uimesin atáid mo leasrach lán do phéin: do ghlacadar píanta greim dhíom, amhuil píanta mhná ré niodhuibh: do cromadh síos mé le na chlúinsion sin, do bhí mé a naithmbeal le na fhaicsin.

4 Do críothnuigh mo chroidhe, dúamh-nuigh eagla mé: diompóigh sé oidhche mo shólais a neagla dhamb.

5 Gléasuidh an bórd, déanaidh furachas a ttor na faire, ithidh, ibhidh: éirgidhe, a phrionnsadha, ungaidh an sciath?

6 Oir is marso a dubhairt an TIGHEARNA riomsa, Eirgidhe, curidh amach fear faire, foillsigheadh sé cred do chí sé.

7 Agus do chonnaire sé carbad ag díis marcach, carbad assal, agus carbad camh-all; agus déist sé go friochnamhach maille re faire mhóir.

8 Agus dfuagair sé, Leomhan: A thighearna, seasuim a gcomhnuidhe ar thor na faire a naimsir an laé, agus cuirthear annsa bhforaire mé gach aonoidhche:

9 Agus, féuch, atá ag teachd annso carbad dáóine, maille re díis marcach. Agus do fhreagair seision agus a dubhairt sé, Do thuit an Bhabilóin, do thuit; agus do bhris sé go talamh íomháighe ghreanta a dée uile.

10 O mo bhúaladh, agus arbhar murláir: an ní do chúala mé ó THIGHEARNA na slógh, Día Israel, dinnis mé dhaóibh é.

11 ¶ Ualach Dumah. Goiridh sé orum as Seir, A fhir na faire, cred do sgéula ó noidhche? A fhir na faire, cred do sgéula ó noidhche?

12 A dubhairt fear na faire, Tháinic an mhaidin, agus mar an ccéadna a noidhche: má fhiafruidhe, fiafruighe: fillidh, tagaidh.

13 ¶ Ualach na Harabia. A bhforaois na Harabia choideolthaóí, sibhsi a chuid-eachda-shiubhail Dhedaním.

14 Thug áitreabhuigh thúre Tema uisge chum an tí ar a raibh tart, thangadar lena naran a ccoinne an tí do theith.

15 Óir do theitheadar roimhe na ecloidhmhthe, ón ecloidhiomh táirngthe, agus ón mbogha gléasta, agus ó dhoilghios an chogaidh.

16 Óir a dubhairt an TIGHEARNA marso riomsa, Táobh a stigh do bhliadhain, do réir bhliadhna formalaigh, agus failleochaidh glóir Chedair uile.

17 Agus laighdeochthar an mheid fhúigfidhthear duibhir na soighdeóireadh, daóine árrachda chloimne Cedair: óir do labhair an TIGHEARNA Día Israel é.

CAIB. XXII.

Trom-thairrgir attaóbh Ierusalem agus Iúdá.

UALACH ghlinne na fise. Cred dim-thigh ort a nois, as a ndeachaidh tú go biomlán súas go mullach an tighe?

2 As a bhfuil tú lán do chorruighthe, cathair fhúasnuidhtheach, cathair lúathgháireach: níor marbhadh do dhaóine marbha leis an gcloidhiomh, níor éagadar a ccatli.

3 Do theitheadar húachdaráin uile le chéile, do ceangladh leis na soighdeóiribh iad: do ceangladh lé chéile an mhéid do frith ionnatsa, noch do theith a nimhían.

4 Uimesin a dubhairt misi, Féuchaidh uáin; guilfidh mé go géur, ná saothruighidh dom chobhrughadh, do bhrigh millte inghine mo phoball.

5 Óir is lá buáidhearcha é, agus saltartha síos, agus lá doghrainne le Tighearna DIA na slógh, a ngleann na fise, ag briseadh an bhalladh síos, agus ag comhairc chum na slíabh.

6 Agus diomchair Elam an bolgán soighiod a ccarbad duine agus marcshluagh, agus do nochd Cir an sgiath.

7 Agus tiucaidh a ccrích, go mbíá do ghleanna toghtha lán do charbaduibh, agus cuirfidh na marcshluagh iad féin a nór-dughadh ag an ngeata.

8 ¶ Agus dfoillsigh sé folach Iúdah, agus dféuch tusa an lá sin darnáil thighe na foráise.

9 Do chonncabhair mar an ccéadna briste chaithreach Dháibhi, go bhfuilid fomadamhuil: agus do chruinnigheabhair uisgeadha an luig tochdaruigh a bhfochair a chéile.

10 Agus dáirmheabhair tighthe Ierusalem, agus do bhriseabhair síos na tighthe do neartughadh an bhalla.

11 Do rinneabhair fós díog eidir an dá bhalla ar son uisge an tseanluig; acht níor fhéuchabhair da dhéantóir sin, agus ní

raibh meas agaibh ar an té do chum é fada ó sin.

12 Agus annsa ló sin do ghoir Tigh-earna DIA na slógh air ghul, agus air chaóí, agus ar mbaóile, agus air chrios-lughadh lé saicéadach:

13 Agus féuch gáirdeachas agus lúathgháir, re marbhadh damh, agus re marbhadh cáorach, re ithe feóla, agus re ól fíona: *gha radh*, Itheam agus ibhiom; óir racham déug a marach.

14 Agus do foillsighbiodh ann mo chlúas-aibhsi é lé TIGHEARNA na slógh, Go deimhin ní glanfuighear an tolcso úaibh nó go néugthaóí, a deir Tighearna DIA na slógh.

15 ¶ Is marso a deir Tighearna DIA na slógh, Eirigh, imthigh gus an tréisinersí, cadhon go Sebna, noch atá ós cionu an tighe, agus abair,

16 Cred atá agad annso? agus cía atá agad annso, as ar shnoigh tú túama amach dhuit féin annso, *do nós* an té shnoighios túama dhó féin ar árd, agus ghrábhálas áit comhnuidhe dhó féin a ccaruic?

17 Féuch, béaruidh an TIGHEARNA ar siubhal thú maille re daóirsine chumhachdaigh, agus go deimhin foileochuidh sé thú.

18 Go deimhin iompochuidh sé agus iomáinfidh se thú go foiréigneach *amhail* léathróid go tír fhuairsing: annsin éagfas tú, agus annsin *budh iad* carbaid do ghloire náire thighe do Thighearna.

19 Agus díbéora misi ód ionad comhnuidhe thú, agus tairreonga sé síos as do staid thú.

20 ¶ Agus tiucafá so a ccrích annsa ló sin, go ngoirfidh misi mo sheirbhíseach Eliacim mhac Hilciah:

21 Agus éaideochad é lé do rúbasa, agus neirteochad é le do chriossa, agus do bhéara mé húachdaranachd ann a láimh: agus bíaidh sé mar athair ag dúthchusaibh Ierusalem, agus do thigh Iúdah.

22 Agus leagfa mé eochair thighe Dháibhi air a ghualuinn; agus foisceoluidh sé, agus ní dhruidfé áondune; agus druidfidh sé, agus ní fhoisceola aondune.

23 Agus daingneochad é *amhuil* táirnge a náit dhaingin; agus bíaidh sé mar chathaóir ghlórmhair do thigh a athar.

24 Agus leagfuid air glóir thighe a athar uile, an slíochd agus an chlaun, na nion-shoighthidh uile, ó shoighthighibh an chupáin, go nuige soighthighe na bhflagún.

25 Annsa ló sin, ar sa TIGHEARNA na slógh, áthrochthar an tairnge atá daingion annsa náit dhaingin; agus géarrfuighear síos é, agus tuitfidh sé; agus teilgfighear an tialach dlíe do bhí air: óir do labhair an TIGHEARNA é.

CAIB. XXIII.

Trom-thairrgir a ttaobh Thóir.

UALACH Tíor. Núalluigh, a longa Tarsis; óir do fágbadh na fásach í, iondus nach bhfuil aointigh, re dhul a steach innte: ó dhúthaigh Chittim do foillsíughadh dhóibh é.

2 Bithí suáimhneach, sibhsi áitreabhthacha a noiléin; thusa noch do lionadar ceannuighthe Sídon, noch théid anonn tar fhairege.

3 Agus a nuisceadhuibh móra atá síol Sihor, isé foghmhar na habhann, a cíos, agus sí is mór-áonach do chineadhachaibh.

4 Biodh náire ortsa, a Shídon: óir do labhair a nfairege, eadhon neart na fairege, gha rádh, Ní bhfuilim ré niodhnuibh, agus ní bheirim clann, agus ní oilim súas daóine óga, agus ní theagaisgim maighdiona.

5 Mar do bhí an tiomrádh do thaoibh na Héigipte, is marsin bhíaid agá bpíanadh go tinnineach tré thúarusghháil Tíor.

6 Eirighidh thairis go Tarsis; núalluighe, sibhse áitreabhthacha a noiléin.

7 *A ní* so bhur ceathair mheadhrach, agá bhfuil a sinnsireachd a láethilbh áosta? Iomchoruid a cosa féin í ar cúairt a nimehían.

8 Cía ghabh an chomhairle so a naghaidh Thíor, an chathair chorónuighios, noch ar prionnsuighe a ceannuighthe, noch ar bhíad a malartuighe daóine onóracha na talmhan?

9 Do thionnscuin TIGHEARNA na slógh é, do thruaillleadh úabhair gach uile ghlóire, agus dó thabhairt uile onórach na talmhan chum tarceisne.

10 Eirigh thríd do dhúthaigh mar shruth, a inghean Tarsis: *ní bhfuil* neart ní sa mhó.

11 Do shín sé a lámh tar an bhfairege, do chroith sé na ríoghachda: thug an TIGHEARNA aithne a naghaidh an cheannuigh, do scrios a dhaingion láidir.

12 Agus a dubhairt sé, Ní gháirdeochuidh tú uí sa mhó, a mhaighdion sháruighthe, a inghean Shídon: éirigh, imthigh anonn tar Chittim; annsin fós ní bhfuighe tú suáimhneas.

13 Féuch dúthaigh na Ccaldeanach; ní raibh na daóinesí ann nó gur shuighcadar na Hassirianuigh í don droing áitreabhus annsa bhfásach: do chuireadar súas a tuir sin, do thógbhadar súas a pálás; agus thug seisióin í chum sgiosta.

14 Núalluighidhsí, a longa Tarsis: óir do sgriosadh bhur neart.

15 ¶ Agus tiuicfaidh a ccrích annsa ló sin, go ndearnodfar Tíor seachdmhoghad bliadhan, do réir láethe aóin rígh: tar éis

críochnuighthe sheachdmhoghad bliadhan cánfuidh Tíor amhuil meirdreach.

16 Glac cláirseach, éirigh fá céuairt na caithreach, a mheirdreach noch do dearmadadh; déan céol binn, gabh mórán abhrán, chor go ccuimhneochtar thú.

17 Agus tiuicfa a ccrích tar éis chríochnuighthe sheachdmhoghad bliadhan, go ttiuicfaidh an TIGHEARNA dféuchuin Tíor, agus fillfidh sí chum a túarusdail, agus do dhéana sí striapachus re huile ríoghachdaibh an domhuin ar ghnúis na talmhan.

18 Acht biáidh a ceannuigheacht agus a túarusdal na náomhthacht don TIGHEARNA: ní hionnmhusfuighthear é: agus ní cuirfghenar a ttaisgidh é: óir biáidh a ceannuigheacht ag an ndroing aitreabhus a bhfiadhnuise an TIGHEARNA, díthe a sáithe, agus chum éaduigh bluáin.

CAIB. XXIV.

Rélinn léir-scrios Hierusalem, foillsighidh Dia righeacht Chríost.

FEUCH, do ní an TIGHEARNA an talamh folamh, agus do ní fásach dhe, agus iompóighidh sé bunasciomm é, agus scáruidh sé a dhúthchusaigh ó chéile.

2 Agus amhuil *mar bhías*, ag an bpobáil, is mar sin bhías ag an tsagart; agus mar bhías ag an tseirbhíseach, seadh bhías ag an maighistir; mar bhías ag an ccailin, seadh bhías ag an maighistreas; mar bhías ag an cceannuighe, mair sin bhías ag an reacadóir; mar bhías ag a náirlictheach, is mairsin bhías ag an té áirlictheas; mar bhías ag an té ghlacas a núsúireacht, is mairsin bhías ag an té bheir a núsúireacht dó.

3 Foilmheochthar an tír lé chéile, agus millfghenar thríd anach í; óir a dubhairt an TIGHEARNA an focalso.

4 Caóidhigh an talamh agus seargaidh sé, anbhfaínnigh an domhan agus meathaidh sé, anbhfuinnighid daóine móra an domhuin.

5 Do truaílleadh an talamh mar an cceadna faoi na dhútlchusaibh; do chionn gur sháruigheadar an dligheadh, gur áthruigheadar an tordugh, bhriseadar an cunnradh siorruidh.

6 Uimesin do shluig mallughadh an talamh, agus an luchd áitreabhus ann atáid dubhach: uimesin do loisgeadh dúthchusaigh na talmhan, agus is beag dó dhaoinibh do fágbadh dlúibh.

7 Caóidhigh an fíon núadh, do laguighthead a nñeambuín, agus osnuighid na croidhthe súgach uile.

8 Coisgidh súgradh na ttiompán, críochnuighidh fuaim na druinge gháirdigheas, scúridh gáirdeachus na cláirsigh.

9 Ní iobhfuid siad fíon le céol; biáidh

an deoch láidir searbh ag an ndroing iobhas í.

CAIB. XXV.

Duán Isaias, ag moladh an TIGHEARNA.

10 Do briseadh cathair a naidhmbhille síos: do druideadh gach aóintigh, ionnus nach bhféadfuidh áonduine téachd a steach.

11 *Atá* gairm ar fhion annsna sráidibh; do dorchuigheadh a nuile luathgháir, dím-thigh sígradh na tíre uile.

12 Do fágbhadh dóbhrón annsa chathruigh, agus do buáileadh an geata le díothlaithrighadh.

13 ¶ A nuáir bhías sé mar so a lár na tíre a measc an phobail, *biáidh* amhuil crothaidh chrainn ola, agus mar na cáora dioghluim tar éis na fineamhna do chruinnighadh.

14 Tóigfid siad a nguth súas, canfuid céol ar son mhórdhachda an TIGHEARNA, goirfid go hárd ón bhfairge.

15 Uimesin tugaidhsí glóir don TIGHEARNA annsna gleanntaibh: eadhon dainm an TIGHEARNA Día Israel a noiléanuibh na fairge.

16 ¶ On chuid is faide amach don talamh do chúalamar céolta, *eadhon* glóir do níféan. Achd a dúbhairt misí, Mo shecreíd damh féin, mo shecreíd damh féin, a mhairg dhamhsa! na daoine fealltacha do rinneadar droichmhéin: fós, na daoine fealltacha do rinneadar droichmhéin fhealltach.

17 *Atá* a neagla, agus an poll, agus an pintéar ort, a áitreabhúigh na talmhan.

18 Agus tuitfuidh a ccrích, an té theithfios ré fuáim na heagla go tuitfidh se annsa pholl; agus an té thiucfas a níos as lár an phoill go ngéabhtar san líon é: óir atáid na tuiméoga foscaite ó náird shúas, agus criothnuigh bunáit na talmhan.

19 Do briseadh síos an talamh thríd amach, do cuireadh an talamh ó chéile go hiomlán, do corruigheadh an talamh go hadhbhul.

20 Cláonfuidh an talamh chugad is uáit mar fhear meisge, agus áthrochtar é amhuil máinreach; agus biáidh a choir féin trom air; agus tuitfidh sé, agus ní éireocha sé a rís.

21 Agus tiuca a ccrích annsa ló sin, go bpáusa an TIGHEARNA slúagh na ndaoine árd annsa náird, agus ríglthe na talmhan ar an ttalamh.

22 Agus cruinneochthar a ccionn a chéile iad, mar chruinnuighthear bairighde annsa log, iadhsuighthear san phríosun iad, agus tar éis móráin do láethibh tighthior dá bhféachuin.

23 Ansin chlaóidhsighear an ghealach, agus biáidh náire air an ngréin, a nuáir righteas TIGHEARNA na slógh a sliabh Sion, agus ann Ierusalem, agus a bhfiaghnuise a sheanadh go glóinnhar.

A THIGHEARNA, is tú mo Dhía; áirdeochuidh mé thú, molsa mé hainm; óir do rinne tú neithe iongantacha; siad do chomhairligh ón tseanainsir ionnracas agus firinne.

2 Oir dó rinne tú cárn do chathruigh; do rinne tú fásach do chathruigh dhaingin: pálás do choimhthigheachuibh gau bheith na cathruigh ar bith; ní cuirfighear súas í choidheche.

3 Uimesin dhéanuid na daoine láidre do ghlórughadh, eaglochuidh cathair na ccineadhach núathbhasach thú.

4 Oir do bhí tú ad neart do na hochduibh ad neart do na trághanuibh iona nainnise, ad fhasgadh ón stoirm, ad scáile on tteasbhach, a nuáir *bhios* tormán na núathbhásach amhuil stoirm a *naghuidh* bhalla.

5 Cuirfidh tú síos tormán na ccoimhthigheach, amhail teasbhach a náit thirim: mar theasbhach a scáile neóill: bhéara tú beangán na ndaoine úathbhásach go huirisíol.

6 ¶ Agus annsa tsiabhso do dhéana TIGHEARNANA slógh féusta do nuile phobal do neithibh méithe, féusta fiona ar na thaisgidh a bhfad, neithe méithe lán do smior, agus dñion ar na thaisgidh a bhfad agus ar na tharruing go maith.

7 Agus cuirfidh sé ar ecúl annsa tsiabhso aghaidh a nfoluigh do teilgeadh ós cionn na nuile phobal, agus an scáth do leathnuigheadh ós cionn a nuile chríche.

8 Sluigfidh sé súas an bás a mbuáidh; agus tiornochuidh an Tighearna DIA déora do na huile aighthibh; agus cuirfe sé masla a phobail ar ecúl ón ttalamh uile: óir do labhair an TIGHEARNA é.

9 Agus a déarthar annsa lósin, Féuch sé so ar Ndia; do fheitheamair air, agus sláineocha sé sinn: sé so an TIGHEARNA; do fheitheamair air, agus biam luathghaireach agus gáirdeochum iona shlánughadh.

10 Oir is annsa tsiabhso shuáimheochus lámh an TIGHEARNA, agus sailteorthar Móab faoi síos, mar shuitearthar tuighe síos chum áoiligh.

11 Agus leathnochuidh sé amach a lámha iona meadhon, do nós an té shuámhus noch leathnuighios a lámha amach do shuámh; agus do bhéara se a núabhar síos re millteachus a lámh.

12 Agus béarthar síos daingion phuirt áird do bhalladh, leagtuighthear go hísíol, agus béarthar go lár, *eadhon* go nuige an luáithreadh iad.

CAIB. XXVI.

Caintic Shion, 5 arson cheart-bhreithe-amhuas Dé, 12 agus an chairdeas.

ANNSA ló sin cánfuighthe ar chainticí a tír Iúdah; Atá cathair dháineam aguin; cinnfidh *Diaslanughadh* mar bhalladha agus mar phortaibh.

2 Osluidh na geatadha, chor go ndeachaidh an cineadh a steach choimhéadas a níríne.

3 Coimhdeochuidh tú an té sin a síothcháin iomláin, *noch agá mbí* a inntinn daingion *ionnadsa*: do bhrígh go bhfuil a dhóigh ionnad.

4 Dóthchusáidh annsa TIGHEARNA go bráth: oir is annsa TIGHEARNA IEHOBHAAH atá an neart síorruidhe:

5 ¶ Oir do bheir sé a nuas an drong áitreabhus go hárd; leagaidh sé síos go hisíol, an chathair árd; leagaidh sé go hisíol í, *eadhon* go nuige an talamh; do bheir sé *fós* go nuige an luáithreadh í.

6 Saitheoruidh an chos síos í, *eadhon* cos na mbocht, agus coischéimidhe na neasbhuidheach.

7 Is ionnracus slighe na bhfíréun: comhthronuigh thusa is ionnraca casán a níríne.

8 Fós, a slighe do bhreitheamhnúis, do fheithiomar ort, a THIGHEARNA; atá fonn *arnanna* dot ainm, agus dot chuimhne.

9 Lé manam diarr mé thú san noidhe; fós, lé mo spioraid a stigh ionnam iarrfas mé thú go moch: oir a nuair *bhéid* do bhreitheamhnúis annsa talamh, foghlaimfid áitreabhugh na talmhan fireantachd.

10 Taisbeantar fabhar don chiontach, gideadh ní fhoghlumfidh sé fíreantachd: a ndúthaigh an cheirt do dhéanuidh go léigeart, agus ní fhéuchfuidh sé air mhórdháchd an TIGHEARNA.

11 A THIGHEARNA, a nuair thóigfhear do lámh súas, ní fhaicid siad: *acht* do chífid, agus béid náireach ar son a ttnútharís an bpobal; loisgidh fós, teine do námhadsa iad.

12 ¶ A THIGHEARNA, órdeochuidh tusa síothcháin dúinn: oir is tú fós do oibrigh ar noibreacha uile ionnuim.

13 O a THIGHEARNA ar Ndia, do bhí tighearnus ag tighéarnuighibh *oile* táobh amuigh dhíotsa orainn: *achd* is ionnadsa amháin thiúsfam thú hainm.

14 Déagadar, ní mhairfid siad; *fúarad* ar bás, ní éireochuid siad: uimesin do chúartuigh tusa agus do scrios tú iad, agus do scrios tú a ccuimhne uile.

15 Do mhéadpigh tú an cineadh, a THIGHEARNA, do mhéadpigh tú an cineadh: do glóruigheadh thú: dáthruigh tú sin a bhfad go huile imlibh na talmhan.

16 A THIGHEARNA, iona mhuáidbheadh thangadar ar cuáirt chugadsa, do dhóirt-eadar amach urnaigh a nuair tháinig do sinachdughadhsa orra.

17 Mar bhíos bean thorrach a bpéin, thig a bhfogus dam a tuismighthe, agus éighios go hárd ann a dochar; marsin do bhámairne ann do radharsa, a THIGHEARNA.

18 Do bhámar torrach, do bhámar a bpéin, rugamar mar do bheith gáoth; níor oibrigheamar tuismeadh ar bith ar an ttalamh, agus níor thuiteadar áitreabhugh an domhuin.

19 Mairfid do dhaoine marbha, eireochuid a *naóinsfeachd* re mo chorp marbhsa. Múscslaidh agus cánaidh, a dhrong chómhnuighios annsa luáithreadh: oir atá do dhrúchd mar dhrúchd luibhíonn, agus teilgidh an talamh amach na mairbh.

20 ¶ Tigdhisi, mo phobals, éirigh thusa do sheomradhuibh, agus druid do dhoirse ad thimchioll: foluigh thú féin mar budh eadh tamall beag, nó go ndeachaidh an dioghaltas thort.

21 Oir, féuch, tincea an TIGHEARNA amach as a áit do smachdughadh áitreabhach na talmhan arson a négeirt: léigfidh an talamh mar an ccéadua a fuil leis, agus ní fhoileochuidh sí a mairbh ní sa nihú.

CAIB. XXVII.

Gu' bhfuil lebbiátan, 1 námhaid neartmhar eagluise Dé, inbhreathnughadh.

ANNSA ló sin smaichdeochuidh an TIGHEARNA le na chloidheamb géur agus mór agus láidir lebbiátan an naithir nimhe tholltach, eadhon lebbiátan a naithir nimhe clam; agus muirfidh sé an dragún atá annsa bhfairge.

2 ¶ Annsa ló sin canaidhsí dhi, Fíneamhuin a nfiána deirg.

3 Misi an TIGHEARNA choimhéadas í; fliuchfad í gach áon mhóimint; deagla go ngoirteochadh áon í, coimhéadfa mé í do ló agus doidheche.

4 Ní bhfuil rofhearg ionnamsa: cía chuirfeadh na dreasa agus na dosáin am adhaighsi a geath? do rachuin tríocha, do loisgfínn lé chéile iad.

5 Nó glacadh sé greim dom neart, chor go ndéana sé síothcháin riom; agus do dhéana síothcháin riom.

6 Do bhéara sé air an ndroing thiúsfas ó Iáob fréumh do ghlacadh: fásnidh bláth agus gineamhuin Israel, agus líonfuidh aghaidh na talmhan le toradh.

7 ¶ Nar bhuáil sé é, mar do bhuáil sé an drong do bhuáil é? no an bhfuil sé marbh do réir áir na druinge do thuit leis?

8 A miosúr, a nuair shínfeas sé a mach

é, do dhéana tú imreasan ris; congmhuidh se a gháoth gharbh a ló na gaóithe a noir.

9 Leis so ar a nádhbharsin glanfuighthear éigceart Iácob; agus *is é* so uile thoradh do chur a pheacaidh ar ccúll; a nuair do dhéana sé clocha na haltóra uile amhuil clocha cailce noch bhrístior ó chéile, ní sheasfuid na garráin nó na hiomháighe suas.

10 ¶ Gidheadh *biáidh* an chathair dhaingion na fásach, agus tréigfíghthear a náit congmhuidhe, agus fuigfíghthear í amhuil fásach: annsin ingheiltfíos an láogh, agus annsin luighfíos sé síos, agus fíofaigh a bheangáin.

11 A nuair bhéid a ghéaga críon, brisfíghthear amach iad: tiucaid mná, agus cuirfid tré theine iad: óir *is* daóine gan tuicsin ar bith iad: uimesin ní bhí trúaighe ag an té do chom iad dóibh, agus ní thaisbeanfa an té do chrúthaigh iad fabhar dhóibh.

12 ¶ Agus tiuca a ccrích annsa ló sin, go mbaúilfidh an TIGHEARNA ó ghrinnioll an tsrotha go caise na Héigpte, agus cruinneochthar sibh áon air áon, sibhsi a chlann Israel.

13 Agus tiuca a ccrích annsa ló sin, go séidfíghthear stoc mór, agus tiucluaidh an drong do chuáidh seachad a tír na Hassíria, agus do dhíbearthuigh a ccrích na Héigpte, agus adhoruid an TIGHEARNA annsa tsliabh náomhtha ag Ierusalem.

CAIB. XXVIII.

Gu bhfuil Dia na choróin dá dhaoineibh, 16 agus críod na chloch chuáinne do Shíon.

A MHAIRG do choróin a núabhair, d'fearuibh meisce Ephraim, noch ar bhláth diombúan a sgíamh ghlórmhar, noch *atá* ar cheann na ngleam méith an drong air a rug an fíon buáidh!

2 Féuch, *atá* áon cümhachdach láidir ag an Ttighearna, noch *atá* amhuil cloich-shneachda agus amhuil stoirm dhiogh-bhálach, amhuil tuile uisgeadh neartmhar ag dul tar bhrúach, caithfidh sé síos chum na talmhan leis an láimh iad.

3 Coróin a núabhair, luchd meisce Ephraim, sailteorthar faói chosuibh iad:

4 Agus biáidh an mhaise ghlórmhar, noch *atá* ar cheann an ghleanna mhéith, mar bhláth chríon, agus amhuil an toradh luath roimhe an tsamlradh; noch do chí an té fhéuchas air, agus an feadh bhíos fíos iona láimh ithidh sé suas é.

5 ¶ Annsa ló sin biáidh TIGHEARNA na slógh mar choróin sgéimhe, agus mar dhiadem glóire, air an ecuid oile dá mhuinntir,

6 Agus mar spioraid bhreitheamhnais

don tí shuighios a mbreitheamhnus, agus mar neart don lucht iompoighios an cath an ngeata.

7 ¶ Acht do sheachránadarsan fós tré fhíon, agus tré dhigh láidir *atáid* as a tslighe; do sheachrán an sagart agus an faigh tré dhigh láidir, do slugeadh suas iad lé fíon, *atáid* as a tslighe tré dhigh láidir; seachránuid a béis, oibhéimid a mbreitheamhnus.

8 Oir *ata* a nuile chlár lán do sgeathruigh agus do shalchar, ní bhfuil áon áit glan.

9 ¶ Cía dá múinfidh sé éolus? *cía* air a tiubhra sé teagasg do thuigsin? *an drong bheartar* ó bhainne, agus thaimgthear ó na cíchibh.

10 Oir *atá* aithne air aithne, aithne air aithne; líne air líne, líne ar líne; annso beagán, agus annsúd beagán:

11 Oir *is* le puisínibh briotacha agus lé teangaidh oile laibheorus sé ris an bpobalso.

12 Ré ndúbhairt sé, *Is é* so an socomhal *lé* a tiubharthaóí suáimhneas don *duine* choirthie; agus *is é* so an suáimhneas: gidheadh níor bháill léo a chlós.

13 Acht do hé focal an TIGHEARNA riu aithne air aithne, aithne air aithne; líne air líne, líne air líne; annso beagán, agus annsúd beagán; chor go nimeochaidís, agus go ttiuclaidís ar a nais, agus go mbeidís briste, agus ar na bpaintéuradh, agus gabththa.

14 ¶ Uimesin éistigh focal an TIGHEARNA, a dhaóine tarcuisneach, noch riaghlas an pobalso *atá* ann Ierusalem.

15 Do bhrígh go ndúbhrabhair, Do rinneamar cconradh ris an mbás, agus *atá*maoid a réigteach ré hifíonn; a nuair rachas an sciursa díbhfhéigeach thort, ní thiucfa sé orruine: óir do rinneamar ar ndídean don bhréig, agus faói an mbréig d'fólechamar sinn féin:

16 ¶ Ar a nadhbharsin *is* marso a deir an Tighearna DIA, Féuch cuirfidh mé cloch a Sion mar bhunáit, cloch dhearbththa, *cloch* mhórluáigh chuáinne, bunáit dhaingean: an té chreidios ní dhéana sé deithnios.

17 ¶ Cuirfe mé fós breitheamhnus chum an líne, agus firéantachd chum an phluimma luáighe: agus scuábfuidh an chloichshneachda an dídean ón mbréig, agus tuileochaid uisge a náit fholuighthe.

18 Agus cuirfíghhear bhur cconradh ris an mbás ar ecúl, agus ní sheasta bhur réigteach ré hifíonn; a nuair rachas an sciursa tuilgeach thairis, annsin sailteorthar síos sibhsi leis.

19 O a nam fa rachaidh sé amach géabha sé sibh; óir ó mhaidín go maíidín

racha sé thairis, do ló agus doidhche: agus budh buáidhreadh an túsasgbháil amháin do thuigsin.

20 Óir is giorra an leaba ná mar do fhéadfadh duine é féin do shíneadh uirre: agus an folach ní is cunga na mar do fhéadfadh duine é féin do chrapadh ann.

21 Óir éireochuidh an TIGHEARNA súas amhuil a sliabh Perasim, bíadh sé feargach amhuil do bhí a ngleann Gíbeon, chor go ndéana sé a obair, a obair iongantach; agus go ttiubhra chum críche a ghuíomh, a ghuíomh iongantach.

22 Anois ar a nadhbharsin na bíthíse bhur luchd magaidh, deagla go ndéantaí bhur cuibhrichthe láidir: óir do chúala mé ón Dtighearna DIA na slógh aidhmill-eadh, ar na thionuscadh ar an ttalamh go hiomlán.

23 ¶ Tugaidh éisteacht, agus cluinidh mo ghúth, airighidh, agus cluinidh mo ghlór.

24 An ttreabhann an treabhthach ar feadh an laoi do shíolchur? an bhfos-clann sé agus an mbriseann fóide a fhearuin?

25 A nuair do ní sé aghaidh a nfearuinn nain, nach tteilgionn sé a fhiatghal as, agus nach sreathnuighionn an cuimín, agus nach ccuireann ann an chruithneachd is féarr agus a neórna chinnte agus an seagal iona áit?

26 Óir teagaisgidh a Dhúa é chum discríde, agus múinidh sé é.

27 Óir ní buáiltéar an fiatghal lé súiste, ní mó iompóighthear roithléain cartacha timchioll air an cuimín; acht buáiltéar an fiatghail a mach lé maide, agus an cuimín lé slait.

28 Brúghtior arbhar a naráin; do bhrigh nach bíá sé choidhche ag buáladh, agus nach brisfidh é lé roithléan a chartach, agus nach brúighfidh é lé marshluagh.

29 Thig so mar an ccéadna ó TIGHEARNA na slógh, noch atá iongantach a ccomhairle, agus oirdheire a noibriughadh.

CAIB. XXIX.

Breitheamhnus Ariel, no milleadh Ierusalem.

AMHAIRG do Ariel, do Ariel, an chathair ionar chomhnuidh Dáibhi! cuiridh sí bládhain a ccionn bhládhna; marbhaidh íodhbhartha.

2 Thairis sin goirteochuidh mé Ariel, agus bíadh dóbhrón agus doilghios annsin: agus bíadh sé dhanhsa mar Ariel.

3 Agus do dhéana mé foslóngphort ad aghaidh timchioll fá ccuairt, agus cuirfe mé slúagh ad aghaidh maille re daingneach, agus tóigfe mé puit ad aghaidh.

4 Agus béarthar síos thú, agus laibh-

eora tú as an ccríaidh, agus bíaidh do chaint amach as an luáthreadh, agus bíaidh do ghúth, mar áon ága mbí leannán síghte, as an ttalamh, agus do dhéana do ghlór piosarnach as an luáithreadh.

5 Tuilleamh oile, bíaidh iomad do choimhighteach cosmhuil ré luáithreadh mín, agus bíaidh iomad na ndaoine uathbhásach mar an lóchan imthighios: bíaidh sin fós, ar ball go haithghéarr.

6 Do dhéana TIGHEARNA na slógh cuairt agad maille re tóirínigh, agus lé críothalmhan, agus lé tormán mor, lé stoirm agus lé hanfa, agus lé lasair theineadh loisnighe.

7 Agus bíaidh iomad na nuile chineadh noch throidios a naghaidh Ariel, eadhon gach a ttroidionn na haghaidh féin agus a naghaidh a stóir, agus mhillios í, ma aisingh fhis oidhche.

8 Is ambluigh bhías a nuair aisingios duine ocrach, agus féuch ithidh se; acht múscluidh sé, agus bí a anam folamh: nó mar aisingios duine tartmhar, agus féuch, ibhidh sé; acht múscluidh sé, agus féuch, bí sé lag, agus bí míangus air a anam: marsin bhías iomadamlachd na nuile chineadheach, noch throidios a naghaidh shléibhe Sion.

9 ¶ Congmhadh sibh féin, agus iongantagh; éighmidhe, agus comhaircidh: atáid síad ar meisce, acht ní lé fion; tuitidh síad a nonn sa nall, acht ní lé digh láidir.

10 Óir do dhóirt an TIGHEARNA spiorad an chodalta thrum amach oruibhsi, agus do íadh sé bhnr súile: dfoiligh sé bhur bhfaighe agus bbur núachdarain, agus na féuchadóirigh.

11 Agus tháinic fíis a nionláin dhaoibhsi amhuil briathar leabhair atá ar na shéaladh, noch do bheirid daoine dáon bhíos foghlomtha, gha rádh, Léigh so anois: agus a deir seision, Ní fhéadum; óir atá séala air:

12 Agus tugadh an leabhar don tí nach raibh foghlomtha, gha radh, Léigh so anois: agus a deir seision, Ní bhfuilim foghlomtha.

13 ¶ Uime sin a dúbhairt an Tighearna, Do bhrigh go ttairigid an mhuinntirse láimh ríom le na nibéul, agus go nonóruighid le na bpuisibh mé, acht gur áthruigheadar a ccroidhe a bhfad uaim, agus gur múineadh a neagla dom thaóibhsi maille re aithne dhaóine:

14 Uimesin, féuch, rachuidh mé ar maghaidh do dhéanamh oibre iongantugh a meas an phobail, eadhon obair iongantach agus iongnadh: óir inochochuidh eagna na ndaoine ccionna seachad, agus ceillighthear tuigse na neagnuidhe.

15 A mhaire don droing théid a ndoinhne do cheilt a ccomhairle ón TIGHEARNA, agus atáid a noibreacha a ndorchadas, agus a deirid, Cía chí sinn? agus cía agá bhfuil éolus oruinn?

16 Go deimhin measfuighthear bhuir niompogh bun ós cionn amhail críadh an tí do ní potadh: óir a naibéora an obair ris an tí do rinne í, Ní dhéarna sé mé? no a naibéora an ní cumtha ris an tí chumas é, Ní bhfuil tuigse aige?

17 ¶ *Nach* ro aithgheárr fós, agus iompóchtar Lebanon a machaire tóirtheach, agus measfuighthear an machaire tóirtheach mar fhóraois?

18 Agus annsa ló sin cluinfidh an bodhar briathra an leabhair, agus do cluifid súile an daill amach as an dorchachd, agus an daille.

19 Méideochuid fós na daoine macánta a ngárdeachus annsa TIGHEARNA, agus luathgháirfid na boicht a meas an phobail ann Aon Náomhtha Israel.

20 Oir tugadh an túathbhásach a neimhní, agus do claóidbeadh an tarcuineach, agus géarrthar gach a ndéan furachus le hégceart:

21 Noch do ní ciontach do dhuine arson focail, agus chuirios paintéur a ccoinne an tí aithbhírios annsa gheata, agus chuireas an fíreun do leaththaobh ar son neithe gan bhrígh.

22 Uime sin is marso a deir an TIGHEARNA, noch dfúascail Abraham, a ttaobh thighe Iácob, Ní bhíaidh náire anois ar Iácob, agus ní bhánfuigh a aghaidh a nois.

23 Acht a nuair do chífidh sé a chlann, obair mo lámhsa, iona lár, náomhthochuid siad mainmsi, agus náomhthochuid siad Aon Náomhtha Iácob, agus biaidh crith-eagal orra roimhe Dhía Israel.

24 Tiucfuidh fós an drong do rinne carraid a spioraid chum tuigsiona, agus an drong do rinne ithiomrádh foghlomfuid ealadha.

CAIB. XXX.

Gu bhfuil neart an phobail, a cciúnas, agus a ndóthchus.

A MHAIRG don chloinn cheannairgidh, a deir an TIGHEARNA, ghabhus comhairle, agus nach uáimse; agus fholchas lé folach, achd ní lé mo spioraidsi, iondus go ccurfidis peacadh a gceann peacaidh:

2 Noch shiúthluighios do dhul síos don Néigipt, (agus nar fair ar mo bhéulsu;) dá neartughadh féin a neart Phárao, agus do dhóthchusadh a sgáile na Héigipte!

3 Uime sin bhías neart Phárao na náire dhaóibhsi, agus bhuir ndóigh a sgáile na Héigipte bhuir naidhmhilleadh.

4 Oir do bhádar a phríonnsadh a Sean, agus thangadar a theachda go Hanes.

5 Do bhádar uile náireach fa phobal *nach* ar fhéad tarbhughadh dhóibh, agus nach raibh na gcungnamh nó na sochar, acht na náire, agus fós na míochlú.

6 Ualach beathach an deisceirt: go tír na buáidheartha agus na goimhe, as a *ttig* an leomhan óg agus sean, an bhipear agus an naithir nimhe etil thinatighe, iomchoruid siad a saidhbhrios ar ghuáillibh assal óg, agus a nionnmhus ar chruitibh cáinnhall, chum pobail *nach* tairbh-eochaidh *dhóibh*.

7 Oir budh díomhaóin cungnamh na Néigipteach, gan bhrígh ar bith: uimesin déigh misi ar a shonso, Sé a neart fannmhain na chomhnuidhe.

8 ¶ Anois éirigh, scríobh é a cclár as a ccoinne, agus cuir a leabhar é, chor go mbí ag a naimsir thiucfas go bráth agus go síorruidhe:

9 *Gu* pobal cogthach iad, clann bhréagach, clann le *nach áill* dlítheadh an TIGHEARNA do chluinsion:

10 Noch a deir ris na féuchadóiribh, Ná faicidh; agus ris na faighibh, Ná tairghiridh dhúinne neithe cearta, labhairidh rinne neithe bláithe, tairghiridh cealga:

11 Téighidh amach as a tslighe, fillidh do leaththaóibh as an ccasán, tugaiddh ar Aon Náomhtha Israel cosg romhuinn.

12 Ar a nadhbharsin is marso a deir Aon Náomhtha Israel, Do bhrígh go ttarcuisnighthí an bhríatharsa, agus go ccurthaóí bhuir ndóthchus a nainleathrom agus a nurchóid, agus go bhfantaóí orrasin:

13 Uimesin bíaidh an téacceartso dhaoibhsi mar bhriseadh ullamh chum tuiteama, ag at amach a mballa árd, a tíg a bhriseadh ar ball go hobann.

14 Agus brisfe sé é amhuil briste soithighe a nuigse bhrístior na bhlodhuibh; ní choigeola sé: ionnus nach bhfuighthear iona bhriseadh píosa le a mbéarthaóí teine ón teallach, nó leis a ttiubharthaóí uisge as an log.

15 Oir is marso a deir an Tighearna DIA, Neach Náomhtha Israel; A niompogh agus a suáimhnios béithí tárthuighthe; a cciúnas agus a ndóthchus bhías bhuir neart: agus níor bháill libh.

16 Acht a dubhrabharsí, Ní headh; óir teitíom ar eachaibh; uimesin teitídhési; agus, Do dhéanamne marcúighcachd ar an *mbeathach* luath; ar a nadhbharsin bhías an luchd leanfas sibh luath.

17 *Tethfidh* aon mhíle le hachmhusán áoin; lé hachmhusán cúigir teitídhési: nó go bhfágthar sibh mar mháolán ar

mhullach an tsleibhe, amhuil bratach ar ehnoc.

18 ¶ Gidheadh fuirfheithnhigh an TIGHEARNA, ré bheith grásamhuil daóibh, agus áirdeochthar uimesin é, chor go ndéana sé trocaire oruibh: oir is Dá breith-eamhuais an TIGHEARNA: is beannuigh an mhéid fuirfheithfios air.

19 Oir áitreobhuid na daóine a Sion ann Ierusalem: ní ghluilfidh tú ní sa mhó: bíáidh sé ro ghrásamhuil duit ar ccluimsion ghotha héighimh; a nuair do chluimsidh sé sin, freagoruidh sé thú.

20 Agus *mála* go ttabhair an TIGHEARNA arán na haindeisi dhaóibhsi, agus uisge an smachduighthe, gidheadh ní háthrochthar do lucht teagaisg a coirnéul ní as mó, achd chifid do shúile do lucht teagaisg:

21 Agus do cluinfid do chlúasa focal táobh shiar dhíot, dhá rádh, Sí so an tslighe, siubhuighidh innite, a nuair fhillfidhe ar an láimh dheis, agus a nuair fhillfidhe ar an lámh chlé.

22 Truaillfighthí fós folach híomhaigh-eadh greanta daigiod, agus córnghadh híomhaigh-eadh leagtha dor: teilgidh tú uait iad amhail éadach salach; a déara tú ris, Imthigh as so.

23 Annsin do bhéara sé fearthuinn do shíl, le a siolchuirfe tú thfearann; agus arán do bhiseach na talnhan, agus bíáidh sé méith agus tóirtheach: annsa lósin ingheiltfidh háirnéis a máchairighibh fair-singe.

24 Na daimh fós agus na hassail óga noch threabhus an fearann íosuid beatha ghlan, noch do cáitheadh leis a tsúasaid agus leis a ceriathar.

25 Agus bíáidh ar gách uile shliabh árd, agus ar gach cnoc árd, srotha agus caiseadha uisgeadh a ló a náir mhóir, a nuair tbutfid na tuir.

26 Tuilleamh oile bíáidh solus na gealuidhe niar sholus na gréine, agus bíáidh solus na gréine seachd-nuiread, mar sholus sheachd lá, annsa ló a gceangluidh an TIGHEARNA súas briseadh a phobail, agus leighisfidh buille a chneidhe.

27 ¶ Féuch, thig ainm an TIGHEARNA ó-inchéine, ag íoscadh le na fheirg, agus is trom a balachsin: ataid a phuisínighe lán dfeirg, agus a theanga amhuil teine loisínighe:

28 Agus roichfidh a anáil, amhuil tuile, tar bbrúaclí go lár an mhuinéil, do chríathrádh na cceineadhach lé críathar an díomhábhis: agus bíáidh srian a ngálluibh an phobal, dá thabhairt *orra* seachrán do dheanamh.

29 Bíáidh caintic, amhuil annsa noidheche a náir náomthar an tsollamoin;

agus gáirdeachus croidhe, amhail mar théid duine le píob do dhul ar shliabh an TIGH-EARNA, go Háon cumbachdach Israel.

30 Agus do bhéara an TIGHEARNA fa deara a ghuth glórnar do chluimsion, agus foillseochuidh sé tuirling a láimhe a nús, maille re dioghaltas a fheirge, agus lé lasair theineadh scriosta, maille re sgabadh, lé hanfa, agus lé cloichshneachda.

31 Oir is tré ghuth an TIGHEARNA bhuáilfighear an Tassírianach síos, noch do bhuáil lé slait.

32 Agus bíáidh gach imtheachd na slaita seasmhuigh, noch leagfas an TIGH-EARNA air, maille re tiompanuibh agus re cláirseachaibh: agus a ccathaibh criothnuigthe throidfios sé leis.

33 Oir do hórduigheadh Tophet ón tseanairsir; íseadh, don righ fós do hullmhuigheadh é; do rinne sé domhuin agus leathan é: sé a chárn sin teine agus ionad conuaidh: lasaidh anáil an TIGHEARNA é, amhuil sruth ruibhe.

CAIB. XXXI.

Mairg na ndaóine ag a mbí a muiníhinn a marshluagh, agus leigeas Dá dhiobh.

A MHAIRG don droing theid síos don Néigipt chum cabhra; agus fhanas ar eachaibh, agus dhóthchusaighios a ccarbadiuibh, do bhrígh go bhfuilid iomadamhuil; agus a marshluagh, do bhrígh go bhfuilid láidir; acht ní fhéachuid siad Dáon Naomhtha Israel, ní íarruid siad an TIGHEARNA!

2 Gidheadh *atá* seision fós críonna, agus do bhéara sé olc, agus ní ghoirfidh a bhriathra air ais: acht éireochuidh sé a nadhuigh thighe na míghníomhach, agus a naghaidh chuidighthe na druinge oibrighios éigceart.

3 Anois is daóine na Héigiptigh, agus ní Dá; agus is féoil a neich, agus ní spiorad. A nuair shínfios an TIGHEARNA a lámh amach, tuitfidh aráon an té chuidighios, agus tuitfidh síos an té ré ccuidighthior, agus failleochuid siad uile a néaintheachd.

4 Oir is marso do labhair an TIGHEARNA riomsa, Amhuil mar bhúirios an leomhan agus an leomhan óg air a chreich, a nuair ghoirthear mórán áodhaireadh amach na adhaigh, ní bhíáidh eagla a ngotha air, agus ní ísleochar é ar son a ttormáin: marsin thiucas TIGHEARNA na slógh a nús do throid ar son sleibhe Sion, agus ar son a chnoicsin.

5 Mar éunuibh ag eitíolluigh, is mar sin chuimhdeochus TIGHEARNA na slógh Ierusalem; agá cumhdach fós saúrta sé í, agus gabháil thairis cuimhdeochuidh sé í.

6 ¶ Fillidhsí chum an té ór iompoigh-eadar clann Israel go domhuin.

7 Oir annsa ló sin teilgidh gach nduine tadh a iodhail airgid, agus a iodhail óir, noch do rinneadar bhur lámha féin díbh *mar pheacadh.*

8 ¶ Annsin thuitfios an Tassírianach leis an cloidheamh, ní lé duine láidir; agus ní cloidheamh, dhuine uirísil, mbuirfios é: acht teithfidh sé on cloidheamh, agus claóidhfíghear a dhaóine óga.

9 Agus rachaidh sé anonn dá ionad didin lé heagla, agus béid a phríonnsadha eaglach roimhe an mbratuigh, a deir an TIGHEARNA, a *bhfuil* a theimidh a Síon, agus a fhuirnis ann Ierusalem.

CAIB. XXXII.

Gurab righeacht na síthchaimh, igheacht Chríod.

FEUCII, ríghfidh rígh a bhfireantachd, agus riaghlochuid príonnsadha a mbreitheamhnus.

2 Agus bíaidh neach mar áit fagaidh on ghaóith, agus mar fholach ó nanfa; anhuil aibhne uisge a náit thirim, amhail sgáil cairge móire a bhfearann thartmhar.

3 Agus ní bhéid súile na druinge do chíteas céodhach, agus éistfid clúasa na ndaóine chluinfíos.

4 Tuigfidh fós croidhe na ndaóine meargánta éolus, agus bíaidh teanga na mbriotach réidh chum labhartha go soilléir.

5 Ní goirfíghear an tamadán ní sa mhó dáonnachdach, agus ní haibeorthar an santach do bheith saidhbhir.

6 Oir laibheoruidh an tamadán amadánachd, agus oibreochuidh a chroidhe éagiceart, do ghnáthughadh fuarchrábhuidh, agus do labhairt earráide a nadhuigh an TIGHEARNA, do dhéanamh anma a nocraigh folamh, agus do bhéara ar dhígh an tartmhair faillíughadh.

7 *Is* olc fós soithighidh an tsantuigh: tionscnuidh sé droichthionnscanta do scrios an bhoichd le bríathraibh bréagacha, eadhon a nuáir labhras an teasbhuidheach go ceart.

8 Acht tionnscnuidh an *duine* dáonnachdach néithe dáonnachdacha; agus lé weithibh dáonnachdacha sheasfas sé.

9 ¶ Eirghidhe súas, a mhná súaimhneacha; cluinidh mo ghuth, a ingheana dóthchusacha; tugaidh éisteachd domh glór.

10 Beithi mórán do láethibh agus do bhíadhuibh buáidhearta, síbhsi a mhná dóthchusacha: óir failleochuidh cruinníughadh na ngrápuigheadh, ní thiucaidh an toradh.

11 Críothnuighidh, a mhná súaimhneacha; bíthi buáidhearta, a mhná dóthchusacha: nochdaidh sibh, agus déanaidh

sibh féin lomnochd, agus críoslúighidh saicéadach ar bhur leasraibh.

12 Gaillfidh síad ar son na ccíoch, ar son na magh mín, ar son na síneamhna tórtuigh.

13 Tiucfaid dosáin agus dreasa ar fhearamm mo phobail; fós, ar uile thighthibh an gháirdeachuis a ccaithruigh an tsólais:

14 Do bhrígh go ttréigfíghear na pálais; go blifúigfíghear iomad na ccaithreach; béid na puirt agus na tuir na núamhuibh go bráth, gairdeachus assal fhíadhta, inbhear na ttréid;

15 ¶ Nó go ndóirtear an spiorad oruinn ó náird shúas, agus go raibh an fásach na mhagh thóirtheach, agus go meastar an magh tóirtheach na fhóraóis.

16 Ann sin áitreobhuidh breitheamhnus ansa bhfásach, agus bíaidh ceart na chomhnuidhe annsa mhagh thóirtheamhuil.

17 Agus budh síothcháin obair na fíreuntachda; agus budh súaimhneas éifeacht a nionnracuis agus daingion go bráth.

18 Agus cóimhneochuidh mo phobal-sa a náitreabh shíothchanta, agus a tightheibh daingne, agus a socamhul shúaimhneach;

19 A nuáir *fhéarf*as sé cloichshneachda, ag teachd a nuas air an bhforaóis; agus ísleochuigh an chathair í féin a nionad ísol.

20 *Is* beannuigh sibh a dhrong shíolchuirios láimh ris na huile uisgeadhuibh, chuirios amach cos an daimh agus a nassail.

CAIB. XXXIII.

Docamhall na Hassiria arson a slad-mhoireachd.

AMHAIRG dhuitsi noch airgios, agus nach ar haigeadh thú; agus do ní go fealltach, agus nach déarnadar go fealltach riot! a nuáir scuirfeas tú do mhillteachus, millfíghear thú; agus a nuáir scuirfios tú do dhéanamh go fealltach, do dhéanaidh síadsan go fealltach riotsa.

2 O a TIGHEARNA, bí grásamhuil dúinn; do fhéitheamar ort: bí ad ruigh aca gach maidin, ar sláughadh fós a nam na buáidhearta.

3 Fa ghuth an ghioraic do theith an pobal; ar do thóghbailse súas do sgabadh na cineadhacha.

4 Agus cruinneochthar bhur néadáil amhuil cruinniughadh an chaterpillar: mar shiubhal an lócuiste ag dul thríd siubhalidh se orra.

5 Atá an TIGHEARNA ar na ardughadh; óir áitreabhuidh sé ar árd: do líon sé Síon lé breitheamhnus agus lé fíreantachd.

6 Agus éagna agus eólus bhus cothnughadh dot áimsearuibhsi, agus neart slánuighthe: isé eagla an TIGHEARNA a ionnmhus.

7 Féuch, éighfid a ngaisgidh amuigh: guilfid teachda na síothchána go géur.

8 Atáid na slighthe móra na bhfásach, scuiridí an fear turais: do bhris an cumradh, do tharcuisnigh sé na caithreacha, ní bhfuil suim aige a naónduine.

9 Atá an talamh ag caoi agus ag seargadh: atá Lebanon náireach agus ar na ghearradh síos: atá Saron cosmhail ré díothramh; agus croithidh Basan agus Carmel a tóirthe dhíobh.

10 Anois éireochuidh mé, a deir an TIGHEARNA; anois áirdeochthar mé; anois thóigfeas mé súas mé féin.

11 Cáith bhus toirrchios díbhshi, béurthaoní connlach: loiscfidh, bhur nanál sibh, amhuil teine.

12 Agus bíaidh an pobal mar losgadh aóil: mar dhosa géarrtla loiscfighear annsa teine iad.

13 ¶ Cluiniidhsí, a dhream atá a bhfad uáim, cread do rinne mé; agus, a luchd atá láimh riom, admuighidhsí mo chumhachda.

14 Atáid peacaich Sion eaglach; do lion eagla na fuarchráibhthigh, gha radh, Cía eadruinn aitreabhús maille le teinidh millteach? cía eadruinn aitreabhús maille re loisgthibh síorruidhe?

15 An té shiubhluighios go bionnruic, agus labhras go díreach; an té tharcuisnighios tairbhe na hÉagcóra, chroithios a lámh ó ghlacadh cumhtha, stopas a chlúasa ó chluinsion fola, agus dhruidios a shúile ó fhaicsin níl;

16 Aitreobhuidh go hárd: *budh* iad daingneach na ccarag a áit cumhduigh: do bhéarthar arán dó; *budh* dearbtha a uisge.

17 Do chífid do shúile an rígh iona scéin: do chífid an talamh atá a bhfad úatha.

18 Smuáinteochuidh do chroidhe úamlían. Cáit a bhfuil an scribheoir? cáit a bhfuil an glacadóir? cáit a bhfuil an té áimheas na tuir?

19 Ní fhaicfe tú daóine fíochmhara, daóine do ghlór is doinnhe ná mar fhéadas tú do thuisin; do theangaidh bhriotuidh, gan tuigse.

20 Féuch ar Shion, cathair ar sollaim-ontachda: do chífid do shúile, Ierusalem na áitreabh shuáimhnigh, tabernacuil nach écuirfighear síos; ní corrochthar áon dá chuáilibh go bráth, agus ní brisfighear áon dá chorduighibh.

21 Acht annsin bhias an TIGHEARNA glómhar dhúinn na áit srotha leathuim agus chaiseadh; mar nach racha áonlong

lé ramhaibh, ní mó gheabhus áonlong mhearrgánta thairis.

22 Óir isé an TIGHEARNA ar mbreith-eamh, isé an TIGHEARNA tabharthach ar ndlighe, isé an TIGHEARNA ar rígh; cuimhdeochuidh sé sinn.

23 Atáid do chábhlughe sgaóilte; níor fhéadadar go maith a ccrann seóil do neartughadh, níor fhéadadar a seóil do leathnughadh: annsin do roinneadh creach éadála móire; béuruidh an bacach an chreach leis.

24 Agus ní aibheoruidh an táitreabhthach, Atáim tinn: na daoine áitreabhús annsin maithfighear dhóibh a néaigceart.

CAIB. XXXIV.

Dibhfearg Dé ar náimhdibh na heagluise.

TIGIDH a ngar, a chineadhacha, deisdeachd; agus tugaidh aire, a phobal; cluineadh an talamh, agus gach a bhfuil ann; an sáoghal, agus gach a ttig amach as.

2 Oir atá díbhfhearg an TIGHEARNA ar na huile cineadhachaibh, agus a theas féirge air a nuile shlúagh: do scrios sé thríd amach iad, thug se do nármhach iad.

3 Teilgfighear fós a mairbh amach, agus tiuicfaidh a mbréuntas súas as a cconablachaibh, agus leaghfuighear na sléibhte le na bhfuil.

4 Agus cuirfighear ó chéile uile shlúagh nimhe, agus crapfuighear na flaitheis a ccionn a chéile amhuil scrola: agus tuitfidh a slúagh uile síos, mar thuitios an duille do nífiamhuin, agus amhuil síge thuíteas don chrann síge.

5 Oir bíaidh mo chlóidhiomh ar na fhothraghadh a bhflaitheamhnus: féuch, tiuicfaidh sé a nús ar Idumea, agus ar phobal mo mhallachd, chum breitheamhnús.

6 Atá clóidhiomh an TIGHEARNA líonta dful, do rinneadh méith lé méuthus. é, agus lé fuil úan agus ghabhar, agus le geir dhubhán na reitheadh: óir atá íodhbairt ag an TIGHEARNA a Mbosrah, agus ár mór a ttír Idumea.

7 Agus tiuicfaid na hunicorn léo a nús, agus na bulóga leis na tarbhuibh; agus fiuchfuighear a bhfearann lé fuil, agus do dheantar a luaitheadh méith lé méuthus.

8 Oir isé lá dioghaltais an TIGHEARNA é, agus bíadhain na luaidheachda ar son imreasuín Shion.

9 Agus iompochar a srotha sin a bpíe, agus a luaitheadh a ruibh, agus a fhearann chum bheith na phíe loisnigh.

10 Ní mífhuighear a noidhche ná a ló é; rachaidh a dheatach súas go bráth: ó gbinealach go ginealach bíaidh sé

aonracánach; ní gheabha duine ar bith thríd go saoghal na saoghal.

11 Acht sealbhochuidh an fiach mara agus an bunnán léanadh é; coimhneochuidh fós an tulchabhacán agus an fiachdubh ann: agus sínfídh sé dorubha a naidhmbhille fair, agus clocha na foilmhe.

12 Goirfid siad a uáisle chum na rioghachda, acht ní bhíáidh áonduine ann sin, agus budh neimhní a príonnsadha uile.

13 Agus tiuafuid droighne tré na pálasaibh, neantóg agus dreasóga iona daingneachaibh: agus bíáidh sí na háit-reabh dragún, agus na cúirt dulchabh-cánuibh.

14 Teigeomhuid fós beathuigh állta an díothraimh ré beathuighibh állta a noiléin, agus goirfidh an sáitir a chompanach; suáimhneochuidh fós an choirrscreadhóg annsin, agus do gheabha sí áit comhnuighe dhi féin.

15 Is ann sin do dhéana an tulchabhacán mór a nead, agus luidhfios, agus ghoirfios, agus chruinneochus fa na sgáth: annsin fós cruinneochuid na bhultuir, gach áon maille re na chompanach.

16 ¶ Iarruidhis amach as leabhar an TIGHEARNA, agus léighidh: ní fhailleochuidh áon díobhso, ní bhíáidh easbluigh a chompanuigh ar áon díobh: óir daithin mo bhéulsa é, agus do chruinnidh a spiorad iad.

17 Agus do theilg sé crannchar ar a son, agus do roinn a lámh eatorra é lé slabhradh: sealbhochuidh siad go bráth é, ó ghléalach go ginealach comhnochuid ann.

CAIB. XXXV.

Sonas na heagluise re linn na tiomna nuáidh.

BIAIDH luathgháir air an bhfásach agus ar a náit aonracanuigh ar a son; agus gairdeochuidh an díothramh, agus bláthochuidh sé ambuil rósa.

2 Bláthochuidh sé go líonmhar, gairdeochuidh sé fós lé luathgháir agus le céol: do bhéarthar glóir Lebanon dó, oirdhearcus Charmel, agus Sháron, do chífid siad glóir an TIGHEARNA, agus oirdhearcus ar Ndénne.

3 ¶ Neartuighidh si na lámha laga, agus daingnidh na glúine éittréorach.

4 Abuidh ris a ndroing agá bhfuil croidhe eaglach, Bíthí láidir, na himeagluighidh: féuchuidh, tiuafaidh bhuir Ndia lé díoghaltas, tiuafaidh Dia lé luáidheachd; tiuafa sé agus sáorfa sé sibh.

5 Ann sin oisceoltar súile na ndall, agus bíáidh clúasa na mhodhar gan stopadh.

6 Aunsin lingfios an duine bacach aghuill fiadh, agus canfuidh teanga an

bhailbh céol: agus brisfid uisgeadha amach annsa bhfásach, agus srutháin annsa díothramh.

7 Agus tiuafuidh an fearann tirim chum bheith na lochán, agus an fearann tartmhar na shrothaibh uisge: a náitreabh na ndragún, mar a luighionn gach áon, bíáidh féur maille re giolcach agus re lúachair.

8 Agus bíáidh slighe mhór ann sin; agus bealach, agus goirfhear dhe, Bealach na náomhthachda; ní shíubholuid na neamhghloin thríd; acht bíáidh sé na ccoinnesion: an fear siubhail, agus na hamadáin, ní rachuid a mughá ann.

9 Ní bhíáidh leombau ar bith annsin, ní mo rachús aóinbheathach fúaduighthe sías ann, ní bhfuighthior annsin é; acht siubholuidh an droing fhúascaltar ann:

10 Agus fillfid an mhéid fhúasglas an TIGHEARNA, agus tiuafuid go Síon maille ré céol agus re gairdeachus siorruidhe ar a cceannuibh: glacfuid siad gairdeachus agus luathgháir, agus teithfidh dóbrón agus otnadhach úatha.

CAIB. XXXVI.

Do shuigh Senacherib a ttimchioll Ierusalem.

ANOIS tarla annsa cheathrambadh bliadhain deng don rígh Hececiah, go ttáinic Senacherib rígh na Hassíria sías a naghaidh uile chaithreach daingean Iúdah, agus gur ghabh sé iad.

2 ¶ Agus do chuir rígh na Hassíria Rabsácel ó Lachis go Hierusalem gus an rígh Hececiah maille ré slúagh mór. Agus do sheas sé lámh ré píob thobair an locháin úachdaraigh a slighe mhóir mhachaire a núaire.

3 Ann sin tháinic chuige amach Eliacim, mhac Hilciah, noch do bhí ós cionn an tighe, agus Sebna an scríbhneóir, agus Ioah, mhac Asaph, an cuimhnightheóir.

4 Agus a dúbhairt Rabsácel ríu, Abuidh si anois ré Hececiah, Is marso a deir an rígh mór, rígh na Hassíria, Cred é an daingeanso iona bhfuil do dhóthchus?

5 A déarad, achd is briathra diomhaine iad, Atá comhairle agus neart agumsa chum cogaidh: a nois cía as a bhfuil do dhóthchus, as a bhfuil tú ag cogadh am aghuidh si?

6 Féuch, dóthchusaigh tú a maide giolcuighe briste, air a Néigipt; noch má luighionn duine air, rachas ann a lámh, agus thollfas í: marsin atá Pharaó rígh na Héigpte do gach áon chuirios a dhóigh ann.

7 Acht má deir tusa riomsa, Ata ar ndóthchus annsa TIGHEARNA ar Ndia:

nach eision an té, a rug Heseciah a áite árdá agus a altóra leis, agus a dubhairt ré Iúdah agus re Ierusalem, Adhorthaoi a bhíadhnúise na haltórasa?

8 A nois ar a nadhbharsin, guidhim thú, tabhair braghde, dom mhaighistiré rígh na Hassiria, agus do bhéara misi dhuitsi dhá mhile each, mas féidir leachda marcshluagh do chur orra.

9 Cionus marsin iompochus tú ar ceíl adhaigh áon chaipín amháin do na serbhíseachaibh is lúgha ag nio mhaighistiré, agus chuirfeas tú do dhoigh annsa Néipt ar son carbad agus marcshluagh?

10 Agus an ttáinic misi a nois a níos gan an TIGHEARNA a naghaidh na tírese dá scrios? a dubhairt an TIGHEARNA riom, Imthigh súas a naghaidh na tíresin, agus scrios í.

11 Ann sin a dubhairt Eliacim agus Sebna agus Ioah ré Rabsáceh, Guidhim thú, labhair, re do shearbhfhoghantaibh san teangaidh Shírianta; óir tuigmíd í: agus ná labhair rinu san teangaidh Iúduigh, a cclúasaibh an phobail noch atá air an mballa.

12 Acht a dubhairt Rabsáceh, Nar chuir mo mhaighistiré misi chum do mhaighistiré agus chugadsa do labhairt na mbriatharso? nach ar chuir sé mé chum na ndaóine noch shuighios air an mballa, chor go níosaidis a notrach féin, agus go nibhthedis a mún féin maille ribhsi?

13 ¶ Ann sin do sheas Rabsáceh, agus déigh sé do ghuth árd san teangaidh Iúduighe, agus a dubhairt, Eistighsi briathra an rígh mhóir, rígh na Hassiria.

14 Marso a deir an rígh; Ná mealladh Heseciah sibh: óir ní bhíadh air a chumas bhur ccosnamh.

15 Agus ná tugadh Heseciah oruibh dóthchusadh ann sa TIGHEARNA, gha rádh, Sáorfuadh an TIGHEARNA sinn gan anharus: ní sheachodar an chathairsi a láimh rígh na Hassiria.

16 Ná héistigh re Heseciah: oir is marso a deir rígh na Hassiria, Déanaidh réiteach riomsa maille re cúmba, agus tigidh amach chugam: agus itheadh gach aon aguibh dá fhíneamhna, agus gach aon dá chrann fíge, agus ibhidhsi gach áon aguibh uisce a thiubraide féin;

17 Nó go ttí misi agus go mbeiridh mé liom sibh go tír cósmbail re bhur ttír féin, dúthaigh arbha agus fhíona, dúthaigh aráin agus lúbhghort fhíneamhna.

18 Bithí ar bhur ccoimhéad deagla go ccorrochadh Heseciah sibh, gha rádh, Sáorfuadh an TIGHEARNA sinn. Nar sháor áon do dhéibh na ccineadhach a dhúthaigh as láimh rígh na Hassiria?

19 Cáit a bhfuilid dée Hamat, agus

Arphad? cáit a bhfuilid dee Sepharbhaim? agus nar sháoradar Samaria as mo láimhse?

20 Cía hiad a measg uile dhée ná ttíorthadhsó, do sháor a ndúthaigh as mo láimhsi, as a sáoradh an TIGHEARNA Ierusalem as mo láimh?

21 Acht do thochdadarán, agus níor fhreagradar áon fhocal dó: óir do bí aithne an rígh, gha rádh, Ná freagruidh é.

22 Annsin tháinic Eliacim, mhac Hileciah, noch do bhí ós cionn an tighe, agus Sebna an scribhneóir, agus Ioah, mhac Asaph, an cuimhnightheóir, go Heseciah go na nénduighibh réubtha, agus dinnisodar dhó briathra Rabsáceh.

CAIB. XXXVII.

Do bhuail uingéal Dé 185,000 Assirianach.

37 Agus a mhic fíin, Senacherib.

AGUS tarla, a nuair do chúala an rígh Heseciah sin, gur bhris sé a éadach, agus dtóluigh sé é féin le saicéadach, agus do chúaidh sé go tigh an TIGHEARNA.

2 Agus do chuir sé Eliachim, noch do bhí ós cionn an tighe, agus Sebna an scribhneóir, agus sinsir na sagart foluighthe le saicéadach, gus an bhfaidh Isaia mhac Amos,

3 Agus a dubhradar ris, Is marso a deir Heseciah, Is lá buaidheartha, agus bagair, agus blasphémigh an láso: óir thangadar na leinibh a' náit a mbeirthe, agus ní bhfuil neart ar a mbreith.

4 Do bléidir go ccluinféadh an TIGHEARNA do Dhíase briathra Rabsáceh, noch do chuir rígh na Hassiria a mhaighistiré do mhaslughadh an Dé bhí, agus go naithbheoruidh sé na briathra do chúala an TIGHEARNA do Dhíase: uimesin tóg súas hurnaigh ar son a nfuighill do fág-bhaddh.

5 Marsin thangadar searbhfhoghantuighe an rígh Heseciah go Hiseiah.

6 ¶ Agus a dubhairt Isaia riu, Marso a déarthaóir ré bhur maighistiré, Is marso a deir an TIGHEARNA, Ná bíodh eagla ort ris na briathruibh do chúala tú, ré ar scannluighiodar searbhfhoghantuighe rígh na Hassiria misi.

7 Féuch, cuirfidh mé filleadh air, agus cluinfidh sé tormán, agus fillfidh sé dhá thír féin; agus do bhéara mé air tuitim ris an ccloidheamh iona thír féin.

8 ¶ Marsin dhíll Rabsáceh, agus fuair sé rígh na Hassiria ag cogadh a naghaidh Libnah: oir do chúala sé gur imthigh sé as Lachis.

9 Agus do chúaluidh sé dha rádh a ttaóibh Thirhacah rígh na Hetiopia, Tháinic sé amach do chogadh riotsa,

Agus a nuair do chùala sé sin, do chuir sé teachda go Heseciah, gha ràdh,

10 Is marso laibheorthaói ré Heseciah rìgh Iúdah, gha ràdh, Nà mealladh do Dhia, iona bhfuil do dhóigh thú, gha ràdh, Ní thiubharthar Ierusalem a láimh rìgh na Hassíria.

11 Féuch, do chùala tú cred do rinn-eadar rìghthe na Hassíria ris a nuile thír dá léirscrios; agus an saorfuighthear thusa?

12 Nar sháoradar dée na ccineadhach an mhéid do scriosadar maithrese, Gósan; agus Hárán, agus Reseph, agus clann Eden noch do bhí a Dtelassar?

13 Cáit a bhfuil rìgh Hamat, agus rìgh Arphad, agus rìgh caithereacha Sephar-bhaim, Hena, agus Hibbah?

14 ¶ Agus do ghlac Heseciah an litir as láimh na tteachdadh, agus do léigh sé í: agus do chuáidh Heseciah súas go tigh an TIGHEARNA, agus do leathnuigh sé í a bhfiadhuise an TIGHEARNA.

15 Agus do ghuidh Heseciah chum an TIGHEARNA, gha ràdh,

16 O a THIGHEARNA na slógh, Dia Israel, noch áitreabh *edir* na cherubínigh, is tu an Dia, thusa féin amháin, do uile rìoghachdaibh na talmhan: is tú do rinne neamh agus talamh.

17 Cláon do chlúas, a THIGHEARNA, agus cuil; oscail do shúile, a THIGHEARNA, agus faic: agus éist uile bhriathra Shennacherib, noch do chuir úadh do scannlughadh an Dé bhí.

18 Go rinneach a THIGHEARNA, do rinneadar rìghthe na Hassíria fásach do na huile chineadhachaibh, agus dá ttiorthaibh.

19 Agus do theilgeadar a ndé annsa teine: óir níor dhéa iad, acht obair lámh daóine, crann agus cloch: uimesin do sgriosadar iad.

20 A nois ar a nadhbharsin, a THIGHEARNA ar Ndia, saor sinn ó na láimh, chor go mbí a fhios ag uile rìoghachdaibh na talmhan *gur* tú an TIGHEARNA, thusa féin amháin.

21 ¶ Ann sin do chuir Isaiah mhac Amos fios chum Heseciah, gha ràdh, Is marso a deir an TIGHEARNA Dia Israel, A náit ar ghuidh tú mé a naghaidh Shennacherib rìgh na Hassíria:

22 Ag so an focal do labhair an TIGHEARNA dhá tháobh; Do tharcuisnigh, an mhaighdion, inghean Sion thú, agus do rad gáir fhochmhuide fud; do chroith inghean Ierusalem a ceann ort.

23 Cía scannluigh tú agus cía mhasluigh tú; agus cía a naghaidh ar árdugh tú do ghuith, agus ar thóg tú do shúile súas go hard? *eudhon* a naghaidh Aóin Náomhtha Israel.

24 Le do shearbhfhoghantuibh do mhasluigh tú an TIGHEARNA, agus a dubhairt tú, Lé hiomad mo charbad tháinic mé a níos go bárd na sliabh, go himlibh Lebanon, agus géarrfa mé síos crainn árrachda cedair, agus togha a ccrann giumhuis: agus rachaidh mé a mullach a théorann, agus a bhforaóis a Charmel.

25 Do thochoil mé, agus dibh mé uisce; agus le bonn mo chois do thiormuigh mé súas uile shrotha an daingin.

26 Nach ccúalaidh tú fada ó shin, cionnus do rinne mise é; agus ó na sean-aimsearuibh, ciondus do chum mé é? agus a nois do chríochnuigh mé é, chor go mbeithéasa ag déanamh fásaidh do chaithreachaibh daingne na ccárnuibh folmha.

27 Uimesin do bhádar a náitreabhthuigh ar bheagán neirt, do lagadh agus do hainbhfainneadh iad: do bhádar *amhuil* féur na faighthe, agus *mar* an luibh nglais, *mar* an bhféur ar mhullach na ttightheadh, agus *mar ghort* tséidthe suil fhasas sé súas.

28 Acht atá fios do chomhuighe agamsa, agus do dhul amach, agus do theachda a steach, agus do chuthach am aghaidhsi.

29 Do bhrìgh go ttáinic do chúthach am aghaidh, agus do bhuaidhrcadh, súas am chúasaibh, uimesin cuirfe mé mo dhubhán ann do shróin, agus mo shrian ann do bhéul, agus fillfe mé ar hais thú annsa tslighe iona ttáinic tú.

30 Agus bíaidh so na chomhartha agad, Iostaói an bhliadhainsi an ní fhasas úadha féin; agus an dara bliadhain an ní fhasas de sin: agus an treasbliadhan siolchuiridh, agus bainidh, agus plannduighidh fineamhna, agus ithidh a ttoradhsan.

31 Agus an fuighioll fhuigfhear do thigh Iúdah géabbuidh a rís fréamh síos, agus do bhéaraid toradh súas:

32 Oir rachaidh fuighioll amach as Ierusalem, agus an dul as ó shliabh Sion: do dhéana teasgrádh THIGHEARNA na slógh so.

33 Uime sin is marso a deir an TIGHEARNA a táobh rìgh na Hassíria, Ní thiucfa sé don chathruighsi, ní chaithfidh se soighiod innte, agus ní thiucfa sé as a coinne le sciathaibh, agus ní theilgidh sé cladh re na haghaidh.

34 Annsa tslighe iona ttáinic sé, annsa tslighe chéadna fhilfios sé, agus ní thiucfa sé don chathruighsi, a deir an TIGHEARNA.

35 Oir cuimhdeochuidh misi an chathairsi dá didean ar mo shon féin, agus ar son mo sheirbhísigh Dáibhi.

36 ¶ Annsin do chuáidh aingeal an TIGHEARNA annach, agus do bhuail sé a bhfioslongphort na Nassrianach céud ceithre fithchid agus cúig mhíle: agus a

nuáir do éirgheadar go moch ar maidin, féuch do *bhádar* uile na ecorpuibh marbha.

37 ¶ Marsin dimthigh Sennacherib rígh na Hassíria, agus do ghloáis agus d'fíll sé, agus do rinne sé comhnuidhe a Nínibheh.

38 Agus tárla, mar do bhí sé ag adhradh a tigh Nisroch a dhía, gur bhuáil Adramelech agus Sareser a mhic é leis an ccoloidheamh; agus dimthigheadar go crích an Harménia, agus do ríoghuidh Esarhadon a mhac ionna áit.

CAIB. XXXVIII.

Hesechiah ar faghail a shlaointe, 9 tug se do Dhia buidheachas.

ANNSNA láethibhsí do bhí Hesechiah tinn ehum báis. Agus thainic an fáidh Isaiah mhac Amos chuige, agus a dubhairt ris, Marso a deir an TIGHEARNA, Cuir do thigh a nórdughadh: óir do gheabha tú bás, agus ní mhairé tú.

2 Ann sin d'fíll Hesechiah a adhaigh leath ris an mballa, agus do ghuidh sé ehum an TIGHEARNA,

3 Agus a dubhairt, Cuimhnigh anois, a TIGHEARNA, guidhim thú, mar do shíubhuil mé ann thfiaghnúise a bhfírinne agus maille ré croidhe iomlán, agus go ndéarna mé *an ní is maith* ann do radharc. Agus do ghuidh Hesechiah go géur.

4 ¶ Ansin thainic briathar an TIGHEARNA go Hiseiah, ga rádh,

5 Imthigh, agus abair re Hesechiah, Mar so a deir an TIGHEARNA, Día Dháibhi hathar, do chúala mé do ghuidhe, do chonnaire mé do dhéora: féuch, cuirfidh mé a cionn do láetheadh cúig bliadhna déug.

6 Agus saorfa mé thúsa, agus an chathairsí as láimh rígh na Hassíria: agus dideonuidh mé an chathairsí.

7 Agus *biáidh* so na comhartha agad ón TIGHEARNA, go ndéana an TIGHEARNA an ní so a dubhairt sé;

8 Féuch, do bhéara mé a ris sgáile na ecéimíonn, do chúaidh síos don ghréin a ecéimibh Ahas, deich ecéime ar a nais. Annsin d'fíll an ghrian deich ecéime, réir na ecéimibh lé a ndeachuidh síos.

9 ¶ Scribhinn Hesechiah rígh Iúdah, a nuáir do bhí sé tinn, agus déirghidh sé ó na thinneas:

10 A dubhairt misi a ngearradh mo láetheadh, Rachaidh mé go geatadhuibh na luáighe: do beanadh an chuid oile dom bhliadhuibh dhíom.

11 A dubhairt mé, Ní fhaicfe mé an TIGHEARNA, *eadhon* an TIGHEARNA, a ttr an mbéo: ní fhaicfidh mé duine ní as mó maille ré háitreabhachaibh an domhuin.

12 Dimthigh máitreabhadh, agus do háthruigheadh uáim í mar lóistin áodhaire: do ghearr mé amhuil figheadóir mo bheatha: gearra sé amach mé maille re timníos fadálach: ón ló gus a noidhche chuirfíos tú deireadh liom.

13 Do chomháir mé go maidin, amhuil leomhan, brisfe sé mo chnámba uile: ón ló gus a noidhche chuirfíos tú deireadh liom.

14 Amhuil corr nó áinléog, is marsin do chanráin mé: dosnuigh mé mar cholom: do bhadar mo shúile, *tógtha* suas a náirde: a TIGHEARNA, atáim ar mo shárughadh; gabh do láimh mé.

15 Cred a déara mé? do labhair sé féin riom, agus isé féin do rinne riom é: imeochaidh mé go mín ar feadh mo uile bhliadhan a searbhús manma.

16 O a TIGHEARNA, is leis na *neithibhsí* mhairid *daóine*, agus annsna *neithibhsí* uile *atá* beatha mo spioraide: léoso thárthochuis tú mé, agus do bhéara tú orum marthainn.

17 Féuch, arson síodhchana fuáir mé searbhús mór: acht ar ghrádh manma do *sháor* tusa é ó pholl an truáillighthe: óir ro theilgis mo pheacuidhe uile táobh shíor dot dhrúim.

18 Óir ní fhéadann a nuáigh do mholadh, ní fhéadann an bás do mhóradh: ní fhéadann an drong théid síos san pholl dóthichusnigh ann thfírinne.

19 An béo, an béo, molfá sé thú, mar do *númsi* a niugh: agus foillseochuidh an tathair thfírinne don chloinn.

20 Do *bhí* an TIGHEARNA *ullamh* ehum mo sháortha: uimesin canfam ar ccaintice uile láethe ar mbeatha a tigh an TIGHEARNA.

21 Oir a dubhairt Isaiah, Glacaidís meall figeadh, agus leagaidís mar cheirín ar an neascóid é, agus mairfidh sé.

22 A dubhairt fós Hesechiah, Créd é an comhartha le a racha mé suas go tigh an TIGHEARNA.

CAIB. XXXIX.

Peacadh Hesechiah, 6 a smucht, 8 agus a aithreachus.

ANNSA namsin do chuir Merodach-Babalain, mhac Baladan, rígh na Babilóine, litreacha agus preasanta go Hesechiah: óir do chúala sé go raibh sé tinn, agus go táinic sé as.

2 Agus do bhí Hesechiah luáthgháireach rompa, agus do thaisbéin sé dhóibh tigh a shéud mórluáigh, an tairgiod; agus an tór, agus na spíosra, agus a nola mhórluáigh, agus tigh a arm uile, agus a nuile ní dá raibh iona ionnmhusaibh: ní raibh aoinní ann a thigh, nó ann a thighearnas uile, nach ar thaisbéin Hesechiah dhóibh.

3 ¶ Annsin thàinig Isaiah an fàidh gus an rìgh Hesechia, agus a dubhairt ris, Cred a dubhradar na daoinesì? agus càit as a tngadar chugadsa? Agus a dubhairt Hesechia, Thangadar as tir imhcin chugam, *eudhon* ón Bhabilóin.

4 Annsin a dubhairt seision, Cred do chomcadar ann do thigh? Agus do thréagair Hesechia, Do chomcadar a nuile ní dà bhfuil ann mo thigh: ní bhfuil aoimní a measg mionnmhuis nach ar thaisbéin mé dhóibh.

5 Annsin a dubhairt Isaiah re Hesechia; Eisr briathar THIGHEARNA na slógh:

6 Féuch, tiúcfuid na láethe, iona mbéarthar a bhfuil an do thigh, agus ar chuireadar hanthe súas a stór gus an ló a nuigh, don Bhabilóin: ní fhúigfhear aoimní, a deir an TIGHEARNA.

7 Agus béaruid léo, cuid dot mhacaibh noch thuicfas uáit, noch ghinfeas tú; agus béid na ccaillteannachuibh a bpálás rìgh na Babilóine.

8 Annsin a dubhairt Hesechia re Hisaiah, Is maith briathar an TIGHEARNA noch do labhair tusa. Agus a dubhairt sé, Oir biáidh sìothchain agus firinne ann mo láethibhsì.

CAIB. XL.

Tairrgir air aimsir Chrìosd agus an tsoisgeil, 3 lè reamhghairm Eóin bhaiste.

MEISNIGHIDH sibh, meisnighibh sibh mo phobal, deir bhur Ndia.

2 Labbuidh go meisneamhuil ré Hierusalem, agus sùagruidh dhi, gur crìochnuigh-eadh a cogadh, gur maitheadh a héigceart: oir do ghìac sí as lámh an TIGHEARNA dìot dubalta ar son a huile peacaidh.

3 ¶ Guth an té fhúagras ann sa bhásach, Gléasuidh slighe an TIGHEARNA, déanaidh díreach annsa díothramh slighe mhór dar Ndia.

4 Airdeochthar gach uile ghleann, agus ísleochthar gach slíabh agus gach cnoc: agus do dhéantar an cam díreach, agus na háite garbha mín:

5 Agus foillseochar glóir an TIGHEARNA, agus do chfíidh a nuile fheoil é a néainfheachd: oir téul an TIGHEARNA do labhair é.

6 A dubhairt an guth, Fúaguir. Agus a dubhairt seision, Cred fhuagreas mé? Is féur a nuile fheoil, agus atá a mhaith nìle mar bhláth an mhachaire:

7 Crìonuidh an féur, searguidh an bláth; do bhrìgh go séidionn spiorad an TIGHEARNA air: go deibhin is féur na daoine.

8 Crìonuidh an féur, searguidh an bláth: achd seasfuidh briathar ar Ndé go bráth.

9 ¶ A Shíon noch do bheir leachd scéula maithe, éirigh súas air a tsiabh árd; a Ierusalem, do bheir scéula maithe leachd, tóg súas do ghuth maille re neart; tóg súas é, ná biodh eagla ort; abair re caithreachaibh Iúdah, Féuchaidh bhur Ndia!

10 Féuch, tiúcfuidh an Tighearna DIA lé lámh láidir, agus riagblochuidh a rìgh ar a slon: féuch, atá a luaidheachd maille ris, agus a obair roimhe.

11 Beathochuidh sé a thréud amháil áodhaire: cruinneccaibh sé na huáin te na lámh, agus ionchoruidh sé iona ucht iad, agus tiomáinidh go mín an chuid iona mói óig.

12 ¶ Cia thombais na huisgeadha a cclár a dhéarnamne, agus do dhìng amach neamh lé réis, do chruimidh luáthreadh na talman a miosur, agus do chomhthiomuigh na sléibhte a geomhthrom, agus na cnoic a sgála?

13 Cia dhéirigh Spiorad an TIGHEARNA, nó ar mbeith na chomhairleach aige cia mhúin é?

14 Cia ré a ndéarma sé comhairle: agus cia theagaisg é, agus do mliúin é a ccasán an bhreitheamhuil, agus do mhúin éolus do, agus do thaisbein dó slighe na tuigse?

15 Féuch, atáid na cneadacha amháil bráon buicéid, agus atáid ar na mias amhuil luáthreadh beag an scála: Féuch, tógbuidh sé súas na hoiléin mar ní ro bheag.

16 Agus ní lór Lebanon ré a losgadh, agus ní lór a bheathuigh mar ofraíl loisge.

17 Is neimhní na cneadhach nìle dá lathair: agus meastar leision fad ní sa lugha ná neimhní, agus díomhaóimeas.

18 ¶ Marsin cia ré saimhleochuidhe Dia? nó cia an chosamhlachd chuiridhe iona choimhmeas?

19 Leagaidh an fear oibre iomháigh ghreanta, agus folchaidh ccard a noir í timchioll le hór, agus teilgidh sé slabhradha airgid.

20 An té bochtuighthear mar sin, ionnus nach bhfuil ofraíl aige togbuidh sé crann nach lobhann; iaruidh sé chuige oibrigh glic dullmhuighadh iomháighe greanta nach ccorrochtar.

21 Nach fios daóibhsì? nach ceúalabh-air? nach ar linnseadh dhíbh ó thosach? nach ar thuigebhair ó bhunaitibh na talman?

22 An té shuidhios ar rotha na talman, agus atáid áitreabhlthuigh sin amhuil dreol-áin teasbluidh; noch leáthnuighios amach na neamha amhuil cúirtín, agus shreathnuighios amach fad amhuil páilluín do dhéanamh comhnuighe:

23 Noch do bhéir na prionnsadha a

uennhí; do ní sé breitheamhuin na tal-
mhan amhuil díomhaóineas.

24 Fós, ní plaindochthar iad: fós, ní
siolchuirfighear iad: fós, ní ghéabhuidh a
mbun fréumh annsa talamh: agus séidfídh
sé fós orra mar an ccéadna, agus crion-
fuid, agus béaruidh an gháoth ghuairdéain
lé iad amhuil connlach.

25 Ar a naddbharsin, cíá ré saimhleoch-
tháoi misi, nó cíá re a mbíad cosmhail, a
deir an Táon Naomhtha?

26 ¶ Tógbhuidh súas bhur súile go
hárd, agus féuchaidh cíá do chruthaidh na
neithesi, noch do bheir a slógh amach le
háireamh: goiridh sé uile iad as a nan-
mannaibh le méud a chumhachd, óir atá
sé láidir a cumbachdaibh; ní fhailligh-
ionn áon é.

27 Cred fá nabair tusa, a Iácob, agus
a labhrann tú, a Israel, Atá mo shlighe a
bhfolach air an TIGHEARNA, agus do
chuáidh mo bhreitheamhnus thairis óm
Dhia?

28 Nach raibh a fhios agad? nach
ccéala tú, nach lagaidhthear an Dia sior-
ruidhe, an TIGHEARNA, Cruthaightheóir
ghéorann na talmhan, agus nach ccurrthior
é? ní bhfuil scrúdagh ar bith air a thuigsin.

29 Do bheir sé cumbachda do nan-
bhíann; agus don droing ag nach bí neart
méduighidh sé neart.

30 Laigeochthar fós na hogánuigh agus
beid conthe, agus tuitfid na hoighthir thrid
amach:

31 Acht an drong fheithios air an
TIGHEARNA athnuadhuidh siad a neart;
éireochuidh súas le sciathánuibh amhuil
iolair; mothaid siad, agus ní bhéid
coirthe; agus siubholuid, agus ní bhéid
siad anbhíann.

CAIB. XLI.

Biodh gur beag tréud Israel, 10 neart-
ochúidh Dia iad.

TOCHDUGHIDH dom lathairsi, sibhsi
a oiléana; agus athnuadhaidis na
daoine a neart: tigdís a ccomhfhogus;
labhraidis annsin: tigeam a bíogus a
naoinfheachd chum breitheamhnus.

2 Cía thóg súas an tírean ó noirthear?
do ghoir chum a choise é, thug na cineadh-
acha dá lathair, agus thug air riaghladh ós
ciona righthe? thug sé iad amhuil luáith-
readh dha chloidheamh, agus mar chonn-
lach teilgthe, dha bhogha.

3 Do lean sé iad, agus dimthigh sé
slán; eadhon anusa tsilghe ann nar shíubhuil
sé le na chosaibh.

4 Cía doibrigh agus do rinne é, ag
gairm sleachdan ó thosach? misi an TIGHEARNA,
céadna, agus leis a ndéighionach;
sé misi é.

5 Do choncadar na hoileáin sin, agus
degluightheadar ris; do bhádar corra an
domhain eaglach, do thairngiodar a ngar,
agus thangadar.

6 Do chundigh gach áon aca le na
chomharsoin; agus a dubhairt gach aon
aca re na dhearbhlirathair, Bí meisneamhuil.

7 Marsin thug an saor meisneach do
chéard a nóir, agus an té mbínighios leis a
nórd don té bhuáileas a ninneóin, gha
rádh, Atá sé réidh chum táthuighe: agus
do dhaingnidh sé é le tairngibh, iondus
nach coirreochthaóí é.

8 Acht is tusa, a Israel, mo shearbh-
fhoghantuighe, Iácob noch do thogh mé,
siol Abraham mo chara.

9 Thusa noch thug mé ó chorruibh
na talmhan, agus do ghoir mé thú ó na
daoinibh oirdhearca, agus a dubhairt riot,
Is tú mo sheirbhíseach; do thogh mé thú,
agus níor theilg mé seachad thú.

10 ¶ Ná biodh eagla ort; óir atáimsi
maille riot: ná bí laigbhígrícheach: óir is
misi do Dhía: neirteochuidh mé thú: fós,
cuideocha mé leachd; fós, cuinneocha mé
súas thú le láimh dheis mo cheirt.

11 Féuch, náireocha agus claóidhfíghear
iad uile noch do las ad aghaidh: béid siad
amhuil nemhní; agus díoghbháidhídh an
mhéid throídfios riot.

12 Iárfá tú iad, agus ní bhfuighe tú iad,
eadhon an drong do cheannaigriot: bíaidh
an lucht do chogaidh ad aghaidh
amhuil nemhní, agus mar ní gan fhéidhm.

13 Óir misi an TIGHEARNA do Dhía
choinneochus do lámh dheas, gha rádh riot,
Ná himeagluigh; cuideochuidh mé leachd.

14 Ná heagluigh, thusa a chuimh Iá-
cob, agus sibhsi a phobal Israel; cuideoch-
uidh mé libhsi, a deir an TIGHEARNA,
agus do shlánaightheóir, Aon Náomhtha
Israel.

15 Féuch, do dhéana mé dhíot núadh-
ionstrument bhuáiltegeur agá mbéid fiacla:
buáilfe tú na sléibhte, agus buáilfe tú go
mion iad, agus do dhéana tú na cnoic
amhuil cáith.

16 Cáithídh tú iad, béaruidh an ghaoth
lé iad, agus cráobhsaóilfe an gháoth
ghuáirdéain iad: agus gairdeochuidh tusa
annsa TIGHEARNA, agus do dhéana tú
glóir a Náon Náomhtha Israel,

17 A nuáir íarríuid na boicht agus na
riachdanuigh uisge, agus nach bí sin ann,
agus go bhfaillíochuidh a tteanga lé tart,
cluinfidh misi an TIGHEARNA iad, misi
Dia Israel ní thréigfe mé iad.

18 Oisceoluidh mé aibhne a náitibh
arda, agus tiobreacha a lár na ngleann:
do dhéana mé lochán uisge do nfasach;
agus tiobruide fíoruisge do nfearrann thirim.

19 Plaindeocha mé na Séadair annsa

bhfásach, an crann Sittah, agus an mirtle, agus an crann ola; cuirfe mé annsa díothramh an crann gumhais, agus an pínan, agus an crann bocsa a naóinfheachd:

20 Ionduis go bhfaicfid, agus go naitheonuid, agus go measfuid, agus go dtuicfid a naóinfheachd, gur bí lámh an TIGHEARNA do rinne so, agus gur bé Aon Náomhtha Israel do chruthaigh é.

21 ¶ Tabhruidh bhur ccúis a lathair, ar san TIGHEARNA; tugaidh a lathair bhur bhfádh neartmhartha, ar sa Rígh Iácob.

22 Tigeidís, agus foillsighedís dhúinn cred theigeomhus ann: táisbeanaidís na céaidneithe, cred iad féin, chor go measfuin iad, agus go mbia fios a ccríche deighionuighe aguinn; nó foillsighedís dhúinn na neithe atá ag teachd.

23 Taisbeanuidh na neithe atá ag teachd na dhiáigh so, agus bíaidh a fhios aguinn gur dée sibh: déanaidh fós maith, nó déanaidh olc, marsin iumhnuigheam, agus chífear a naóinfheachd.

24 Féuchuidh, ní bhfuil ionnuibh acht neimhní, agus bhur nobair gan tábhachd: is adhfúathmhar an té thoghas sibh.

25 Do thog misi áonsúas as an ttuáisceart, agus tiocfa sé: ó éirge gréine ghoirfios sé air mainmsi: agus tiocfa sé air phrionnsadhuibh amhuil ar mhoirtéur, agus amhuil shaltras fear déanta na bpotadh an chríaidh.

26 Cia shoillsigh ó thosach, chor go mbia a fhios aguinne? agus roimhe a naimsir, chor go naibéoraidís, Atá sé firéunta? aseadh, ní bhfuil aon thaisbeanas, ní bhfuil fós, áon shoillsighios, fós, ní bhfuil áon éistios bhur mbríathra.

27 Déara an céidfhear re Sion, Féuch, féuch iad, agus do bhéara misi do Ierusalem áon noch do bhéuras scéula maithe léis.

28 Oir dféuch misi, agus ní raibh duine ar bith iona measc; agus ní raibh comhairleach ar bith, noch, a núair do fhiafruigh mé dhíofa, do fhreagradh focal.

29 Féuch, atáid siad uile na ndíomhaóineas; is neimhní a noibreacha: is gáoth agus is eadarbhuáis a nómháighe leaghtha.

CAIB. XLII.

Teachd Iosa Críost, 2 le trócaire, 13 agus le mórdhacht.

FEUCH mo sheirbhíseach, noch gabh-uim orum; mo rogha, ann a bhfuil dúil manma; do chuir mé mo spiorad air: do bhéara sé breitheamhnus amach chum na ngeinteadh.

2 Ní dhéanaidh sé éimhge, ní thóigfe sé súas, agus ní thiubhra fa deara a ghuth do chluinsion annsa tsráid.

3 Ní bhrisfe sé giolcach brúite, agus ní

mhúchfa sé an líon deatamhuil: do bhéara sé breitheamhnus amach chum firinne.

4 Ní fhailleochadh sé agus ní bhíaidh sé meata, nó go ccuridh sé breitheamhnus annsa talamh: agus feithfidh na hoiléin ar a dhligheadh.

5 ¶ Is marso a deir Día an TIGHEARNA, an té do chrúthaigh na neamha, agus do shín amach iad; an té do shreathnuigh amach an talamh, agus an ní thig amach as; an té do bheir anáil do na daoinibh air, agus spiorad don mhéid shiubhluighios ann:

6 Misi an TIGHEARNA do ghoir thú a bhfiréantachd, agus coinneocha mé do lámh, agus comhéadfad thú, agus do bhéarad thusa mar chunradh don phobal, mar sholus do na geintibh;

7 Dfoscadh na súl ndall, do thabhairt na bpríosúnach amach as an bpríosún, agus na muinntire shuidhios a ndorchadas amach as tigh an phríosúin.

8 Is misi an TIGHEARNA: sé sin mainm: agus ní thiubhra mé mo ghlóir do neach oile, nó mo mholadh díomháighibh grábhálta.

9 Féuch, thangadar na céidneithe a ccrích, agus foillsighim na neithe núadha: suil fhásaid siad amach inmisim dibh iad.

10 ¶ Canaidh don TIGHEARNA caintic núadh, agus a mholadh ó imíol na talmhan, sibhsí do théid síos chum na fairge; agus a nuile ní dá bhfuil innte; na hoiléin, agus a náitreabhthacha.

11 Tógbhadh an fásach agus a chaithreacha súas a nguth, na bailte ann a náirighionn Cédar: canaidís dúthchusaigh na cairge, gáiredis ó mhullach na slíabh.

12 Tugaidís glóir don TIGHEARNA, agus foillsighedís a mholadh annsa hoiléanuibh.

13 ¶ Rachaidh an TIGHEARNA amach amhuil duine cumhachtach, coirreochuidh sé éud súas amhuil fear cogaidh: gáirfidh sé, fós, nuallfa sé; béara sé buáidh ar a naimhdibh.

14 Do choisg mé re fada; do bhí mé am thochd, agus do chuir mé srían riom féin: anois comhaircfe mé amhuil bean re niodhnuibh; scríosfa mé agus millfe me a naóinfheacht.

15 Do dhéana mé sléibhte agus cnoic na bhfásach, agus críonfa mé súas a luibhe uile; agus do dhéana mé oileín do na haibhmibh, agus tiormocha mé súas na locháin.

16 Agus do bhéara mé na daill a slighe nach aithne dhóibh; téorochoidh mé iad a slighe nar bhfeas dóibh: do dhéana mé an dorchadas na sholus rompa, agus na neithe cana díreach. Ag so na neithe dhéanas mé dhóibh agus ní thréigfe mé iad.

17 Fillfighthear ar a nais iad, bíaidh náire mhór air an droing, dhóthchusúighios a níomháighibh ghreanta, noch a deir ris na híomháighibh leaghtha, *Is sibh ar ndée.*

18 ¶ Cluinidh, a bhodhra; agus féuchuidh, a dhalla, chor go bhfaicfidhe.

19 Cía is dall, achd mo sheirbhíseachsa? nó bodhar, mar mo theachtaire do chuir mé úaim? cía as dall mar *an té atá* iomlán? nó dall mar shearbhfhoghantuigh an TIGHEARNA?

20 Ag faicsin mhóráin neithe, acht ní thabhair tú dot aire; ag foscladh na cclúas, achd ní chluin sé.

21 Do thaitin ris an TIGHEARNA ar son a fhíréantachda; dó dhéana sé an dlightheadh do mhórughadh, agus do dhéana sé oirdheirc é.

22 Acht is dáoine iadso sladtha agus creachta; atáid siad uile gabhta a bpollaibh, agus atáid a bhfolach a tightheibh príosúin: atáid siad na ccreich, agus ní bhfuil áon dá tártáil; mar éadail, agus ní abair áon, Aisig.

23 Cía aguibhsí bhéaras éisteachd dó so? *cía* éistíos, agus chluinfios chum na haimsire atá ag teacht?

24 Cía do sheachuidh Iácob mar éadail, agus Israel do na sladmhóirighibh? nach déarna an TIGHEARNA, an té ar pheacuidheamar na aghaidh? óir níor shiubhuighheadar íona shlightheibh, ní mó do bhádar úmhal dá dhligheadh.

25 Uimesin do dhóirt sé air ainteas a fheirge, agus neart an chatha: agus do chuir sé tré theine é timchioll fa ccaúirt, acht ní raibh a fhios aige; agus do loisg sé é, acht níor chuir sé íona chroidhe é.

CAIB. XLIII.

Tairrgir ar ghairm na gcineadhach.

ACHT a nois is marso a deir an TIGHEARNA do chruthaidh thusa, a Iácob, agus an té do chum thú, a Israel, Ná himeagluigh: óir dfuasguil mé thú, do ghoir mé thú as hainm; *is* liomsa thú.

2 A nuáir ghabhus tú thríd na huisgeadhuibh, *bíaidh* misi ad fhochair; agus thríd na haibhnibh, ní fhoileochuid siad thú: a nuáir shiubholas tú thríd an tteine, ní loisgfíghhear thú; ní mó dheargfas an lasair ort.

3 Óir is *misi* an TIGHEARNA do Dhía, Aon Naomtha Israel do shlánaightheóir: thug mé an Néigpt ar thfúasccladh, an Nétíopia agus Seba air do shon.

4 O bhí tú mórúlaigh ann mo radharc, do bhí tú onórach, agus do ghrádhuih mé thú: uimesin do bhéara mé dáoine ar do ehon, agus pobal ar son hanma.

5 Ná bíodh eagla ort: óir *atáimsi*

maille riort: do bhéara mé do shíol ó noirthear, agus cruinneocha mé ó níarthar thú;

6 Déara mé ris an ttuáisceart, Tabhair uáit; agus ris an deisceart, Ná connuimh ar ecúl: tabhair mo mhaca as imchéin, agus mingheana ó théorannaibh na talmhan.

7 Eadhon gach uile dhuine da ngoirthear an ainmsi: óir do chruthaigh mé é ar son mo ghloire, do chum mé é; tós, do rinne mé é.

8 ¶ Tabhair amach na dáoine dalla agá bhfuilid súile, agus na bodhair agá bhfuilid clúasa.

9 Cruinnighthear na huile chineadhacha a bhfochair a cheile, agus bídis na dáoine cruinn: cía iona measc sin fhéadas so dfoillsiughadh, agus thaibbéanas dhúinne neithe roimhe so? tugaidis amach a bhfiadhnúiseadha, chor go bhforfuighhear iad: nó cluinédis, agus abraídis, *Is* firinne é.

10 *Is* sibhsí mfiadhnúisesi, a deir an TIGHEARNA, agus mo sheirbhíseach noch do thogh mé: chor go naitheontaí agus go ccreidfidhe mé, agus go ttuigthí gur misi é: níor cunadh Día ar bitli roimhamsa, ní mó bhías am dhiáigh.

11 *Is* misi, misi *féin*, an TIGHEARNA; agus táobh amuigh dhíomsa *ní bhfuil* áon slánaightheoir ann.

12 Dfoillsigh mé, agus do sháor mé, do thaibbéin mé, a núair nach *raibh dáindia* coimhildtheach eadruibhse: uime sin *is* sibh mfiadhnúise, a deir an TIGHEARNA, gur misi Día.

13 Fós, suil do *bhí* an ló ann is misi an té sin; agus *ní bhfuil* aoinneach fhéadas sábháil óin láimh: oibreocha mé, agus cía bhacfas é.

14 ¶ *Is* marso a deir an TIGHEARNA, bhur slánaightheóir, Aon Naomtha Israel; *Is* ar bhur sonsa do chuir mé fios don Bhabilóin, agus thug mé a nús a nuáisle uile, agus na Caldeánuigh, agá bhfuilid a ccomhairc annsna longaibh.

15 *Is* misi an TIGHEARNA bhur Náon Naomhtha, cruthaightheóir Israel, bhur Rígh.

16 *Is* marso a deir an TIGHEARNA, noch do ní slíge annsa bhfairge, agus casán annsna huisgeadhuibh neartmhara;

17 Noch do bheir amach an carbad agus an teach, an slúagh agus na cumhachda; luighfid siad síos le chéile, ní éireochuid siad: atáid múichte, do mhúchadhad iad amhuil barrach.

18 ¶ Nach cumhain libh na neithe roimhe, nach meastaí na neithe a nallúd.

19 Féuch, do dhéana misi ní núadh; a nois fásfuidh sé amach; nach aitheona sibhse é? eadhon do dhéana mé slighe

annsa bhfásach, agus aibhne annsa díothramh.

20 Do bhéaruidh beathach an mhachaire onóir dhamh, na dragúin agus na hulchabhcaín: do bhrígh go ttugaim uisge annsa bhfásach, agus aibhne annsa díothramh, do thabhairt dighe dom phobal, mo thugha.

21 Do chum mé an pobalso dhamh féin; taisbéanuid siad amach mo mholadh.

22 ¶ Acht níor ghoir tusa orum, a Iacob; acht do bhí tusa tuirsíoch dhíom, a Israel.

23 Ní thug tú chugam áirnéis bheag hoifála loisge; ní mó donóruigh tú mé le díobharthaibh. Ní thug mé ort íoghnaimh le hoifáil, agus ní thug mé ort sáothrughadh lé túis.

24 Níor cheannuigh tú gíolach nuilis damh ar airgíod, ní mó do líon tú mé le méitibus híobartlaich: acht thug tú orum foghnaimh maille red pheacadhuibh, thug tú orum sáothrughadh le égceartaibh.

25 Is Misi, Misi féin an té scriosas amach do sháruighthe ar mo shon féin, agus ní chuinnneochad do pheacuidhe.

26 Cuir misi a ccuimhne: tagram re chéile: foillsigh thusa, a ceiruth go mbia tú tírinneach.

27 Do pheacaidh do chéad athair, agus do chiontuightheadar do lucht múinte an aghaidhsí.

28 Uimesin do thruáilligh mé prionnsadha na sanctóra, agus thug mé Iacob don mhallughadh, agus Israel do na scannlachaibh.

CAIB. XLIV.

Gealladh ar thioluieithibh spioradalta.

9 Agus scrios na níomhaighe neamharthaibh.

GIDHEADH chuin a nois, a Iacob mo sheirbhíseach; agus a Israel, noch do thogh mé:

2 Is marso a deir an TIGHEARNA do rinne thú, agus do chum thú as an mbroinn, noch chuideochus leáclad; Ná húamhuigh, a Iacob, mo sheirbhíseach, agus thusa a Iesúran, do thogh mé.

3 Oir dóirtídh mé uisge air an té bhías tartunhar, agus tuilte ar an ttalamh tírim: dóirtídh mé mo spiorad air do shíol, agus mo bheannachd air do shíochd:

4 Agus fásfuid siad *amhail* a mease a nféir, mar shuíleógaibh láimh re rith na nuisgeadh.

5 A déara áon, Leis an TTIGHEARNA misi; agus goirídh dume oile *é féin* a nainm Iacob; agus scriobthuigh dume oile *lé* na láimh don TIGHEARNA, agus slóinnadh *é féin* lé nainm Israel.

6 Is marso a deir an TIGHEARNA Rígh

Israel, agus a fhúascaltóir TIGHEARNA na slógh; Is misi an céad, agus is mé an deighlínach; táobh amhuigh dhíom *ní bhfuil* Día ar bith.

7 Agus cíá, mar misi, ghoirfeas, agus fhoillseochus é, agus chuirfeas a nordúghadh dhamh é, ó nuair do órdúigh mé na daoine aosda? agus na neithe atá ag teachd, agus thiucfas, taisbeanais dhóibhsíon íad.

8 Ná hímeagluighidh, agus ná bíodh úamhan oruibh: nach ar innis-misi dhuit ó namsin, agus dfoillsigh mé *é?* sibhsí féin mo fhíadhnúighthe. An bhfuil Día táobh amuigh dhíoma? a seadh, *ní bhfuil* aoin Día; ní haithnidh damh áon.

9 ¶ An drong do ní íomháighe ghreanta *atáid* uile na ndíomhaíneas, agus ní thairbhíochuid a neithe dúileamhla; agus a siad féin a bhfiadhuin; ní fhaicid siad, agus ní bhfuil a fhios aca; ar chor go mbia náire orra.

10 Cía chum díá, nó do leagh íomháigh ghreanta nach tarbhach chum neithe ar bith?

11 Féuch, béid a chompánuigh uile náireach: agus an lucht ceirle, is do dhaóinibh íad: crúnnuightheair íad uile a bhfochair a chéile, seasuid; béid eaglach, agus bíaidh náire orra a naóinfheachd.

12 An gabha gun a theanchoir oibrigh sé aráon annsa ghúal, agus cumaidh sé é lé hórduibh, agus oibrigh sé é le neart a lámh: fós, bí sé ocrach, agus fáilligh a neart: ní ibhíonn sé uisge, agus bí sé lag.

13 Sínidh an sáor a ríghail amach; comharthaigh sé amach é leis an dorubha; deasúigh sé é le na locraibh, agus comharthaigh sé amach é leis an ccompás, agus do ní é do réir fhioghrach duine, do réir scéinnhe duine; ar chor go mbia annsa tigh.

14 Gearraidh sé síos dó féin seadair, agus beanaidh an síprus agus an dair, noch neartuighios sé dhó féin a mease chrann na foráoise: plannduigh sé fuinnseóg, agus oílidh a nfeartuinn í.

15 Annsin bíaidh sí ag an nduine re a losgad; óir glactá dhe sin, agus gorfuidh é féin; féuch, dearguidh sé é, agus bacalúidhe sé arán; fós, do ní sé díá, agus adhruidh sé; do ní sé íomháigh ghreanta dhe, agus léigidh é féin ar a ghluinibh dhó.

16 Loisgidh sé cuid de annsa teine; le cuid de íthe sé féoil: do ní sé rósta, agus bí sé sáitheach: do ní fós, *é féin* do ghoradh, agus a deir, Aha, atáim goirthe, do chonnaire mé an teine:

17 Agus do ní sé díá don chuid oile dhe, *eadhon* íomháigh ghreanta: cláonuidh sé síos dí, agus adhruidh sé í, agus guidhígh sé chnige, agus a deir, Sáor mé, *óir is tú* mó dhía.

18 Níor aithnigheadar agus níor thuigiodar: óir do dhruid seisiún a súile, go nach féidir léo faicsin; agus a ccroidhte, go nach féidir léo tuigsin.

19 Agus ní nheasann áonduine iona chroidhe, ní mó atá éolus nó tuigse a rádh, Do loisg mé cuid de annsa teine: aseadh, fós do bhacail mé arán ar a sméaróidighibh; do róst mé féoil, agus a dúaiigh mé é: agus a ndéana mé adhfháthmharcachd don chuid oile dhe sin; a nuinhleocha mé síos do hun cráim?

20 Biathuidh sé ar lúath, d'fíll croidhe meallta do leathtaoibh é, go nach bhféadann sé anam do sháoradh, nó a rádh, Nach bhfuil bréag am lámh dheis.

21 ¶ Cumhnigh iad so, a Iácob agus a Israel: óir is tú mo sheirbhiseach: do chum mé thú, is tú mo sheirbhiseach: a Israel, ní bhiáidh tú ar dearmad agam.

22 Do scrios mé, do chionta amach, amhuil neúll thiugh, agus, do pheácuidh, amhuil neúll: fill chugamsa; óir d'fúascuil mé thú.

23 Canuidh, a neamha; óir do rinne an Tighearna é: gairidh, a chodcharaíochtara na talamh: brisigh amach a ccéol, a shléibhte, a fhóraois, agus gach creain ionaid: óir d'fúasgail an Tighearna Iácob, agus do ghlóruidh sé é féin a Nisrael.

24 Is marso a deir an Tighearna, thuascaltóir, agus an té do chum thú as an mbromm, is misi an Tighearna do ní gach uile ní; noch amháin shíneas amach na neamha; leatnuighios amach an talamh lionn féin;

25 Neimhnighios comharthadha na mbréugach, agus do bheir lucht na fáistine ar cúthach; ionpoighios daoine glioca ar ccúl, agus do ní a néolus leamlí:

26 Noch dhaingnighios focal a shearbhfhogiantuighe, agus choimhlíonas comhairle a theachtaireadh; a deir re Ierusalem, Aitreachthar thú; agus ré caithreachaibh Iúdah, Cuirfighear súas sibh, agus tóigfe misi súas a náite sgríosta.

27 Noch a deir ris a naigéan, Bí tirim, agus tiormocha mé súas do shrotha.

28 Noch a deir ar Chirus, Sé máodhaire é, agus conhlónfuidh m'fionn uile: eadhon dhá rádh re Hierusalem, Cuirfighear súas thú; agus ris an tteampall, Cuirfighear do bhunáit iúd.

CAIB. XLV.

Fúascladh Iúdah ó bhrúid Bhabiloin, ré Chirus an rí.

MARSO a deir an Tighearna re na unghthach, re Cirus, ar chonnaimh mé a lámh dheas, do chlaí cínéadhach dhá lathair; agus sgaóille mé leasrach

ríogh, doscladh roimhe geatadha an dá leath chomhladh; agus ní druidfighear na doirse;

2 Racha misi romhad, agus do dhéana mé háite cana díreach: brisfidh mé na mblothuibh na geatadha práis, agus gearraí mé ó chéile na barradha iaruinn:

3 Agus do bhéara mé dhuitsi ionnmhus na ndorchadas, agus saidhbrios fóluigbeach áiteach nuáigneach, ar chor go naitnighe tú gur misi, an Tighearna, noch ghoirios ort as hainm, gur mé Dá Israel.

4 Ar son Iácob mo sheirbhiseach, agus Israel mo rogha, do ghoir mé ort as hainm: do shloinn mé thú, bíodh nar bhfeas duit mé.

5 ¶ Is misi an Tighearna, agus ní bhfuil áon oile ann, ní bhfuil áoindia am taobh amuigh dhíomsa: do chriosluigh mé thú, bíodh nár aithin tú mé.

6 Chor go mbia a fhios aca ó éirghe gréine, agus ó náird shliar, nach bhfuil áoindia achd mé. Is misi an Tighearna, agus ní bhfuil maithearrach ann.

7 Cumaim an solas, agus crúthuighim an dorchadas: do ním siotcháin, agus crúthuighim é: misi an Tighearna do ní gach aoinní dhíobhsa.

8 Féaruidh a nús, a neamha, ó náird shúas, agus dóirtedis na spéirigh síos firéantacht: foscladh an talamh, agus tugaidis slánughadh amach, agus fásadh firéantacht súas le chéile; misi an Tighearna do chruthaidh é.

9 A mhairg don té throides ré na Chruthaightheoir! Déanadh an pota bruigean re potuighibh don talamh. A naibéora an chré ris an té chumas í, Créd do ní tú? nó hobarse, Ní bhfuilid lámha aige?

10 A mhairg don té a deir re na athair, Cred ghineas tú? nó ris an innaói, Cred rug tú?

11 Is marso a deir an Tighearna, Aon Náomhtha Israel, agus a Chruthaightheoir, Fiairuidh dhíomsa na neithe atá ag teacht a taobh mo mhac, agus a taobh oibreach mo lámh áithnighidh dhíom.

12 Do rinne mé an talamh, agus do chrúthaigh mé an duine air: misi, eadhon mo lámhasa do leathnuigh amach na slathis, agus do riaghluidh mé a slóigh uile.

13 Do thóg mé súas é a bhfireantacht, tréorocho mé a shligthe uile: cuirfe sé mo chathair súas, agus léigfidh sé mo bhraighde anach, ní ar luach nó ar chumhaidh, a deir Tighearna na slógh.

14 Marso a deir an Tighearna, Sáothar na Héigte, agus ceannugheachd na Hetíopia agus na Sabeánach, tiucluid daoine árrachda, lámh riot, agus luidh leatsa iad; tiucluid siad ad dhiaigh; a

slabhradhuibh thiucfaid siad thairis, agus uimhleochuidh siad duitse, do dhéanuid iarruidh chugadsa, *gha rádh*, Go deimhin atá Día ionnad; agus *ní bhfuil* áon óile, *ní bhfuil* Día *óile ann*.

15 Go deimhin is Día thú fhólchus thú féin, a Dhé Israel, an Slanaightheoir.

16 Bíáidh náire orra, agus fós béid claóite uile: racluid a neimhní go léir *lucht déanta* na niodhal.

17 Acht sáorfuidhear Israel ansa TIGHEARNA maille le slánughadh síorruidhe: ní bheithí náireach nó claóite go sáoghal na sáoghal.

18 Óir is marso a deir an TIGHEARNA do chrúthaigh na neamha; Día féin do chum an talamh agus do rinne é; do dhaingidh sé é, ní go díomhaoin do chrúthaigh sé é, do chum sé é dá áitreabh-adh: is misí an TIGHEARNA; agus ní hé maithearach.

19 Ní a bhfolach do labhair mé, a náit dhorcha don talamh: ní dúbhairt mé re síol Iácob, Iarruidh mé go díomhaoín: misí an TIGHEARNA labhrus firinne, foillsighim neithe atá ceart.

20 ¶ Cruinnighidh sibh féin agus tigidh; láimh ré chéile, a dhrong do chuáidh as do na cineadhachaibh: ní bhfuil éolus ar bith ag an mhéid chuireas súas maide a níomhaigheadh greanta, agus ghuidhios chum dé nach ccabhrúighiom iad.

21 Innisidh, agus tugaidh a bhfogus iad; gabhaidh fós, combairle agá chéile: cía dfoillsigh so ón tseanaimsir? *cía dinnis* é ó sin a leith? nach *déarna* misí an TIGHEARNA? agus *ní bhfuil* Día ar bith ann táobh amuigh dhíomsa: Día ceart agus Slanaightheoir; *ní bhfuil* maithearrach ann.

22 ¶ Féuchaidh orumsa, agus bithí sábhalta, a uile théoranna na talmhan: óir is misí Día, agus *ní bhfuil* maithearrach ann.

23 Do mbionnugh mé thríom féin, do chuáidh an fócal amach as mo bhéul a bhfirinne, agus ní fhillfe sé, Go nuimhleochuidh gach uile glhún damhsa, mionnocha gach uile theanga.

24 Go deimhin, a déara *neach*, is ansa TIGHEARNA atá firéantacht dhamhsa agus neart: is chuige thiucfuid *daóine*: agus an mhéid atá ar lasadh na adhuigh béid siad náireach.

25 Annsa TIGHEARNA firéanfuighear síol Israel uile, agus *is ann* do dhéanuid glóir.

CAIB. XLVI.

Diomhaóineas agus díofhóghna na níodhol uile.

CLAONUIDH Bel síos, cromaidh Nebo, do bhádar a miodhlara ar a mbeathachaibh, agus ar a náirnéis: do

bhádar ualuidhe troma ar bhur ccaráiste; *is muirighin iad* don *bhcathach* choirthe.

2 ¶ Cláonuid siad, cláonuid síos a naoinfheacht; níor fhéadadar an teirigh do sheachadadh, acht do chúadar féin a mbraighdionas.

3 ¶ Eist ríomsa, a thigh Iácob, agus a nuile fhuighioll do thigh Israel, noch do rugadh ón bholg, agus do biomchradh ón mbroinn:

4 Agus go nuige a naóis fhoirfe is misí *féin é*; agus *fós* go nuige an bhfolt liath iomchora mé: is misí do rinne, agus is mé iomchorus; iomchora mé, agus sáorfa mé *sibh*.

5 ¶ Cía re a sainhleochthaóí mé, agus ré a ndéantaoi ionann mé, agus ré a ccoimhmeasfuidhidh mé, go mbemis cosmhuil?

6 Dóirtidh siad ór go *fairsing* as air mála, agus comhthromaí airgid ansa meadh, agus fostaighid céard óir; agus do ní sé día dhe sin: umhluighid siad síos, adhruid, fós.

7 Iomchraidh siad air a nguáillibh é, iomchraid é, agus suighid é iona áit, agus seasuidh sé; ní chorrocha sé as a áit: fós, goirfidh *duine* air, gidheadh ní fhéadann sé freagra, nó an té sin do thartháil ó ná bhuáidhreachd.

8 Cuimhnighidh so, agus taisbeanuidh sibh féin bhur bhfearuibh: tugaidh a ris ann bhur meanmuin é, a chiontacha.

9 Cuimhnighidh na cédneithe ón tseann-aimsir: óir is misí Día, agus *ní bhfuil* maithearrach ann; *is misí* Día, agus ní bhfuil aóinneach cosmhuiil ríom,

10 Ag foillsiughadh an deiridh ón tosach, agus ón tseanaimsir na *neithe* nach déarn-adh *fós*, gha rádh, Seasfa mo chomhairlesi, agus do dhéana mé mo thoil féin go hiomlán:

11 Ag gairm éuin chíocraidh ó noirthear, an fear do dhéanas mo chomhairle ó thír inchéim: aseadh, do labhair mé é, do bhéara mé fós chum críche é; do thionnsuin mé é, do dhéana mé fós é.

12 ¶ Eistigh ríomsa, a chroidhthe árrachda, atá a bhfad ó fhíréantacht:

13 Do bheirimsí mfirinne a ngar; ní bbiáidh sí a nimchían, agus ní fhanfa mo shlánughadh: agus suighfe mé slánughadh a Sion do Israel mo ghlóir.

CAIB. XLVII.

Tairrgir ar léirscrios na Baibiloine, 6 arson a míothrúacantacht, a geasadoir-eacht, &c.

TARK anúas, agus suigh annsa luáith-readh, a mbaighdion inghean na Baibiloine, suigh air an tatalamh: ní a ceathaóir ríogha, a inghean na Ccaldeán-

ach : óir ní goirfighear máoth agus sgíamhach dhíot ní sa mhó.

2 Glac na clocha muilinn, agus meilmin : léig leis do chíabha, déan an chos lomnochd, léig leis an ladhairg, imthigh thar na haibhnibh.

3 Leigfighear leis do thárnochda, do chífíghear fós do náire : do dhéana mé dioghaltas, agus ní theigeomha mé riot mar dhuine.

4 Ar son ar slánaighthéora, TIGHEARNA na slógh is ainm dhó, Aon Náomhtha Israel.

5 Suidhsí ad thochd, agus imthigh romhad a ndorchadus, a inghean ua Ccaildéanach : óir ní goirfighear, Baintigh-earna rioghachtadh dhíot ní sa mhó.

6 Do bhí mísi feargach rem mhuinntir, do thruáilligh mé moighreachd, agus thug mé ad láimhsí iad : níor thaisbean tusa grása ar bith dhóibh ; ar an tseanóir do léig tú an cluing go ro throm.

7 Agus a dubhairt tú, Bíáidh mísi am bhaintighearna go bráth : iondus nar chuir tú na neitheso ann do chroidhe, ní mó do chuimhnigh tú air an ní deighionachso.

8 Uimesin cluin so anois, atha tabhartha daóibhneas, chomhnuighios a ndóthchus, a deir ann do chroidhe, Atáimse, agus ní bhfuil áon táobh amuigh dhíom ; ní shuidhfídh mé amhuil bain-treabhach, ní mó bhías fíoch chaillte cloinne agam :

9 Acht tiucfaid an dá ní se ort a móimeant naónló, caill chloinne, agus baintreabhachus : tiucfaid ort ann a niomláine ar son iomadamlacht do dhráoigheachda, agus ar son ró iomaid do gheasadóireacht.

10 Oir do chuir tú do dhóigh ann hóc : a dubhrais, Ní fhaicean aóinneach mé. Do mhill do ghliocus, agus héolus thú ; agus a dubhairt tú ann do chroidhe, Atáimsí, agus ní bhfuil aoineach táobh amuigh dhíom.

11 Uimesin tiucfaidh olc ort ; ní bhíáidh a fhios agad cáit as a néireochaidh sé : agus tuitfidh donus ort ; ní bhíáidh air do chumas a chur dhíot : agus tiuca dólás go hobann ort, nach bía a fhios agad.

12 ¶ Seas a nois led dhroigheachd, agus le hionad do gheasadóireacht, ann ar sháothruigh tú ód óige ; mas éidir go mbía ar do chumas tarbhughadh, má theagmhann go mbéara tú buáidh.

13 Atá tú coirthe a niomad do choimhairleach. Anois seasuighdís na néulladóiridhe, lucht feithmhigh na réultan, faist-inigh na míos, agus saoraidís thusa ó na neithibhsí atá ag teachd ort.

14 Féuch, bíáidh siad amhuil comhlach ; loisgfidh an teine iad ; ní thárthochuid

íad féin ó neart na lasrach : ní bhíáidh sméaróid chum do ghoradh ris, nó teine do shuighe aice.

15 Marso bhéidh siad dhuit an drong le ar sháothruighis, do cheannuighthe, ód óige : seachránfuidh gach áon díobh dá cheathramhuin féin ; ní dhídeonuigh áoinneach thusa.

CAIB. XLVIII.

Gu saorthar na Híuduighe as Babiloin gu deimhin.

CLUINIDH so, a thigh Iácob, noch ghoirthear a naim Israel, agus tháinic amach as uisgeadhuibh Iúdah, noch mhionnuighios a naim an TIGHEARNA, agus thig tar Día Israel, achd ní a bfrinne nó a bhfireantachd.

2 Oir goirid siad iad féin ón chathruigh náomhtha, agus congmlaid iad féin ar Dhía Israel ; TIGHEARNA na slógh isé a ainm.

3 Dfoillsigh mé na neithe roimhe ó thosach ; agus do chúadar amach as mo bhéul, agus do thaisbéan mé iad ; do rinne mé go hobann iad, agus thangadar a gcrích.

4 Do bhrigh go raibh a fhios agam thusa do bheith easurramach, agus do mhuinéal na fhéith iarruinn, agus do mhála na phrás.

5 Dfoillsigh mé fós ó thosach dhuit é ; suil tháinic sé a crích do thaisbéim mé dhuit é : deagla go naibeorthá, Isé míodhal do rinne iad, agus míomháigh ghreanta, agus míomháigh leagtha, dathin iad.

6 Do chúala tusa, féuch so uile ; agus nach bhfoillsíochthaóí é ? do thaisbéim mé neithe núadha ó namsa, eadhon neithe foluightheacha nach raibh a bhfios agadsa.

7 Atáid siad cruthaighthe anois, agus ní ó thosach ; eadhon roimhe an lá ann nach ecúala tusa iad ; ar eagla go naibeorthá, Féuch, do bhí a bhfios agam.

8 A seadh, ní chúala tú iad ; a seadh, ní raibh a bhfios agad ; a seadh, ó nam nach raibh do chlúas oscuilte : óir do bhí a fhios agamsa go ndéantá go ro mheabh-lach, agus gur goireadh ciontach dhíot ón mbroinn.

9 ¶ Ar son manma chuirfeas mé mfearg ar cáirde, agus ar son mo mholta chuirfeas mé srían riom dot tháobhsa, nach géarrfuiinn amach thú.

10 Féuch, do athghlan mé thú, acht ní le haigíod ; do thogh mé thú a bhfuir-néis na buáidheartha.

11 Ar mo shon féin, ar mo shon féin, do dhéana mé é : óir ciondus do thruaillfidhe mainm ? agus ní thiubhrad mo ghlóir do neach oile.

12 ¶ Eíst riomsa, a Iácob agus a Israel, air ar ghoir mé : is mísi é ; is mé an chéidneach, agus is mé fós an deighionach.

13 Isí mo lámh fós do shuighidh bunáit na talmhan; agus isí mo lámh dheas do thomhais na neamha le réis : *mar ghoirim orra*, seasuid siad suas le chéile.

14 Cruinnighidh sibhsi, go léir, agus éistigh; cía hé iona measgo dfoillsigh na neithesi? Do ghrádhuih an TIGHEARNA é: do dhéana sé a thoil ar an Mbaibhíloin, agus *biáidh* a lámh ar na Caldeánachaibh.

15 Misi, misi *féin*, do labhair; fós, do ghoir mé air: thug mé liom é, agus do dhéana sé a shlighe sona.

16 ¶ Tigidhsí lámh ríomsa, éistigh ris é; ní a bhíolach do labhair mé ó thosach; ó nam iona raibh sé, annsin atáimsi: agus a nois isé an Tighearna DIA, agus a Spiorad, do chuir úadh mé.

17 Is marso a deir an TIGHEARNA Thfúascaltóir, Aon Náomhtha Israel; Is misi an TIGHEARNA do Dhía noch mhúineas duit tarbhúghadh, noch thréoruighis thú annsa tsilighe ionar chóir dluith gabháil.

18 Oh nach ttug tú aire dom aitheantuibhsi! annsin do bhíath do shíothcháin amhuil sruth, agus thfíréanteachd amhuil tónna na fairge:

19 Do bhíath do shíol fós mar an ngineamh, agus síolradh do bhronn anhuil maoncl lecha; ní géarrfuidhe a ainm amach ní scriosfuidhe óm lathairse é.

20 ¶ Imthighidhsí amach as an Mbaibhíloin, teithidh roimhe na Caldeánachaibh, maille re guth ceoil foillsighidh, innsidh so, labhruidh é fós go foircheann na talmhan; abraidh, Dfúascail an TIGHEARNA a sheirbhíseach Iácob.

21 Agus ní raibh tart orra a nuáir thug sé thírd na diothramhuibh íad: thug sé fádeara do na huisgeadhuibh tuiliughadh dhóibh amach as an ccarruic: do scoilt sé an carruic mar an ccéadna, agus do scinn-eadar na huisgeadha amach.

22 Ní bhfuil síothcháin ar bith, ag an cciontach, a deir an TIGHEARNA.

CAIB. XLIX.

Gurab mó grádh Dé dá shearbhontaibh nográdh máthar dá cloinn.

EISTIGH, ríomsa, a oileána; agus cluinidh, a dhacine, tar léar: Do ghoir an TIGHEARNA misi ón mbroinn; as ionathar mo mhathar do rinne sé luádh ar mainm.

2 Agus do rinne sé mo bhéul cosmhuil cloidheamh géur; a scáile a láimhe dfoiluigh sé mé, agus do rinne sé soighead snoighte dhíom; iona bholgán dfoiluigh sé mé.

3 Agus a dúbhairt sé ríom, Is tú mo

sheirbhíseach, a Israel, iona mbía mé glórmhar.

4 Annsin a dúbhairt mé, Fuáir mé sáothar díomhaóin, do chaith mé mo neart gan adhbhar, agus go díomhaoin: *achd* cheana atá mo bhreitheamhnus ag an TIGHEARNA, agus mobair ag mo Dhía.

5 ¶ Agus a nois, a deir an TIGHEARNA chum ón mbroinn mé *do bheith* an sheirbhíseach aige, do thabhairt Iácob chuige a ris, Mā atá nar cruinnigheadh Israel, thairis sin biáidh misi glórmhar a súilbh an TIGHEARNA, agus budh é mo Dhía mo neart.

6 Agus a dúbhairt sé, Is ní éattrom go mbeithéasa ad sheirbhíseach agunsa do thóghháil tréabha Iácob súas, agus daiséag ar cumhduightheadh Disrael: do bhéara mé fós thú mar sholus do na geintibh, chor go madh tú mó shlánughadh go téoruinn na talmhan.

7 Is marso a deir an TIGHEARNA, Fuascaltóir Israel, agus a Aon Náomhtha, ris an té air a mbí tarcuisne ag duine, ris an té air a mbí gráin ag cinéadhachaibh, re seirbhíseach úacladarán, do chífid ríghthe agus éireochuid, adhoruidh prionnsadha mar an ccéadna, do bhrígh an TIGHEARNA atá díleas, agus Aon Náomhtha Israel, noch do thogli thusa.

8 Is marso a deir an TIGHEARNA, Ar an deaghuáir do chúala mé thú, agus a ló an tslánughte do chobhruigh mé thú: agus cuimhdeocha mé thú, agus do bhéara mé thú mar chunnradh don phobal, do dhaingniughadh na talmhan, do ghabháil oighreachda na noighreachd nuáigneach;

9 Chor go naibéora tú ris na príosúnachaibh, Eirgidhe amach; ris an luchd atá a ndorchadus, Taisbeanuidh sibh féin. Iosaid siad ansna slightheibh, agus *biáid* a nimbhior annsna huile áitibh arda.

10 Ní bhíaid ocrach ná tartmhar; ní mó ghoirteochus an teasbhach nó an ghrían íad: óir tréoroichuidh an té agá bhfuil truáighe dhóibh íad, eadhon lámh ris na tiobruibh fíoruisge bhéaras sé éolus dóibh.

11 Agus cuirfidh misi mo shléibhte uile as, agus áirdeochthar mo shlighthe móra.

12 Féuch, tucfaid so as inichéin: agus, féuch, iadso ón tuáisceart agus ó nárthar; agus íad so ó chrích na Sinim.

13 ¶ Canuidh, a fhlaithéasa; agus bí súgach, a thalainn; agus a shléibhte, brisidh amach a ccéoil: óir do chobhruigh an TIGHEARNA a phobal, do dhéana sé grása air a thrúaghabh.

14 Acht a dúbhairt Sion, Do thréig an TIGHEARNA misi, agus do dhearmaid mo Thighearna mé.

15 An bhféadann bean leanabha a cíbh

do thréigion, as nach biathl trúaighe aice do mhac a bronn? a seadh, féaduid siad a dhearmad, gidheadh ní dhearmodfa misi thusa.

16 Féuch, do ghrean mé thú ar chlàr mo dheárnainne; *atáid* do bhalladha a ccomhuigh am lathair

17 Do dhéanuid do chlànn deithfir; do mhilleoirighe agus an lucht do rinne fásach dhíot rachuid siad asad ainach.

18 ¶ Tóig súas do shúile timchioll fa ccuáirt, agus féuch: do chruinnigheadar so uile iad féin a ccean a cheile, *agus* tiucluid chugad. *Mar* mhairimsi, a deir an TIGHEARNA, go deimhin éideocha tú thú féin léo uile, amhail le córughadh, agus ceangolair ort iad, mar do ní an bhean nuadh phósta.

19 Óir béid thfásuighe agus háite uáigneacha, agus dúitheche haidhmhille, ar ball ro chumhang do bhrígh na náit-reabbach, agus biaidh an drong do shluig súas thú a bhfad uait.

20 An chlànn bhías agad, tar éis na cloinne oile do chaill, a déaruid áris ann do chlúasaibh, *Is* ro chumhang a náitsi dhamhsa: tabhair áit damh le náitreothaidh mé.

21 Annsin a déara tú ann do chroidhe, Cía fuáir iad so dhanh? ó chaill mé mo chlànn, agus go bhfuilim aonranach, agus am bhrághaidh, agus ag áthrughadh ó áit go háit? agus cía thug iadso súas? Féuch, do fágghadh am áonar mé; cáit a rabhadar so?

22 Marso a deir an Tighearna DIA, Féuch, tóigeadsa mo lámh súas chum na Ngeinteadh, agus cuirfod bratach na seasamh don phobal: agus do bhéaraid siad do mhícsi leo iona lámhuibh, agus iomchoruid hingheana ar a nguáillibh.

23 Agus budh ríghthe bhías na naithreachuibh oileambna agad, agus bainríoghna na mbanaltrannuibh: cromfuid síos duit go na naighthibh chum na talman, agus lighfid súas luáithreadh do chos; agus aitheonuidh tú gur misi an TIGHEARNA: óir ní bhíaidh náire ar an lucht fheithios orumsa.

24 ¶ An mbéarthar an chreach ón ccumhachdach, nó a naiseogtharan bhráighe fhíre?

25 Acht mar so a deir an TIGHEARNA, Béarthar fós braighde na neartnhar ar siubhal, agus seachodthar creach a nuath-bhásuigh: óir troidfidh misi ris an té throidios ríotsa, agus cuimhdeochuidh mé do chlànn.

26 Agus an dream bhrúigheas thú, beathochla me iad le na bhfeóil féin; agus béid ar meisce le na bhfuil féin, anhuil budh lé fíon milis: agus aitheonuidh a

nuile fheóil gur misi an TIGHEARNA do Shlánaightheoir, agus Thfúascaltóir, Aon cumhachtach Iacob.

CAIB. I.

Tugadh leabhar dealuighe do eaglais na Níudaighe.

IS marso a deir an TIGHEARNA, Cáit a bhfuil bille dealuighe bhur máthar, noch do chuir misi uáim? nó cía dom fheitheambnuibh re ar reac mé sibh? Féuch. Do reacabhair sibh féin ar son bhur nolc, agus ar son bhur cciontadh do cuireadh bhur mathar ar siubhal.

2 Uimesin, a nuáir tháinic misi, an raibh neach ar bith? a nuáir do ghoir mé, an raibh aoinneach do fhreagoradh? Nar giorruigheadh mo lámh ar áonchor, go nach bhféadann fúasgladh? nó nach bhfuil cumhachd ar bith sáortha agamsa? féuch, léim achinhusán tiormuighin súas a nfairge, do ními na srotha na bhfásach: bréanuidh a niasc, do dhíth uisge, agus éagnid do thart.

3 Éaduighim na flaithis lé duibhe, agus do ními saicéadach dá bhfolach.

4 ¶ Thug an Tighearna DIA dhamhsa teanga na ndáoiné ioghlontha, go inbeith a fhios agam ciondus do laibheoruin focal a nam ris an té bhíos cointhe: múscluidh sé ó mhaidin go maidin, múscluidh sé mo chluás do chluinsion mar a néagnuidhe.

5 ¶ Dfoscuil an Tighearna DIA mo chlúas, agus ní raibh mé easurramach, ní mó dfil mé ar ais.

6 Thug mé mo dhruim do na buáilteoiribh, agus mo ghruaidhe don druing do tharruing an fionnadh asta: níor fholugh mé mo ghnúis ó náire agus ó sheilighibh.

7 ¶ Óir cuideochuidh an Tighearna DIA liom; uimesin ní bhía mé claóidhe: uimesin do shuighidh mé maghaidh anhuil cloichthineadh, agus atá a fhios agam nách bía náire orum.

8 Is fogus damh an té chruthaighios mfrinne; cía cheannairecfos ríom? seasamaoid láimh ré chéile: cía hé meascara? tigeadh sé a bhfogus damh.

9 Féuch cuideochuidh an Tighearna DIA liom; cía hé an té dhamnuigheas mé? féuch, rachfuid uile a nársuigheachd anhuil éadach; íosuidh an léamann suas iad.

10 ¶ Cía atá bhur measg air a bhfuil eagla an TIGHEARNA, umhluighios do ghuth a sheirbhísigh, shiubhlughios a ndorchadus, agus ag nach bhfuil solus ar bith? cuireadh sé a dhóigh a naimn an TIGHEARNA, agus seasadh sé ar Dhía.

11 Féuchuidh, a dhrong uile dheargus teine, noch chompasuigheas sibh féin

timchioll lé drithlibh: siubhlúghidh a solus bhur tteimeadh, agus annsua drithlibh do dheargabhair. Do gheabhthaoi so as mo láimhsi; luidhfíde sios a ndólas.

CAIB. LI.

Tarrthar cabhar biobhúan ó Chríod, do réir eisiomlar Abraham.

EISTIGH ríomsa, a dhrong leanas a ndíáigh na firéantachda, a lucht íarras an TIGHEARNA: féuchuidh ar an earruic as ar snoigheadh sibh, agus ar pholl an luig as ar tochladh sibh.

2 Féuchuidh air Abraham bhur nathair, agus ar Sharah do rug sibh: óir do ghoir misi eision amháin, agus do bheannuigh mé é, agus do mhéaduigh mé é.

3 Óir coibhreochmidh an TIGHEARNA Sion, coibhreochuidh sé a háite fásuigh uile; agus do dhéana sé a fásach cosmhúil ré Heden, agus a díothramh cosmhúil ré gáirdín an TIGHEARNA; do gheibhthear gáirdeachus agus sólas ann sin, breith bhuidhe, agus guth céoil.

4 ¶ Eístigh ríomsa, mo phobal; agus tugaidh aire dhamh, mo chimeadh: óir tiúcfaidh dligheadh uáinsi, agus do bhéara mé air mo bhreitheamhnus seasamh mar sholus do na daóinibh.

5 *Atá* mífiréantachd a bhfogus; do chuáidh mo shlánughadh amach, agus do dhéanaidh mo lámh breitheamhnus ar an bpobal; féithmhídh na hoileáin orum, agus ar mo lámh bhías a ndóthchus.

6 Tógbhuidh súas bhur súile chum na neamh, agus féuchuidh ar an titalamh sios: óir leaghfuid na neamha thort amhuil deatach, agus rachuidh an talamh a nárrsuigheachd anhuil éadach, agus rachaidh an mhéid chomhuigheas ann déug ar an modh céadna: aichd bíáidh mo shlánughadhla go bráth, agus ní cuirfhear mífiréantachd ar ecúil.

7 ¶ Eístigh ríomsa, a luchd dar budh aithnid ionnracus, an pobal agá *bhfuil* mo dhligheadh iona ccroide; na heaghuighidh roimhe mhásla na ndaóine, agus ná bíodh eagla a ccáinteoireachd oruibh.

8 Óir íosuidh an léanann súas iad amhuil éadach, agus íosuidh an phéist iad amhuil olann: acht bíáidh mífirimesi ann go bráth, agus mo shlánughadh ó gheinealach go ginealach.

9 Músáil, músáil, cuir neart ionnad, a rígh an TIGHEARNA; músáil, amhuil annsna seanláethibh, annsna ginealachaihbh áosda. Nach tusa sin do ghéarr Rahab, agus do loit an dragún?

10 Nach tusa sin do thíormuigh a nfairge, uisgeadha a naigéin mhóir; noch do rinne slighe do dhoimhne na fairge go tiúcfaidis na daóine do fúascladh thairis?

11 Uinesin fillid fúascailtigh an TIGHEARNA, agus tiúcfuid go Sion maille ré céol; agus bíáidh sólas suthain ar a ccionn: do gheabhuid lúathgháir agus gáirdeachus; agus teithfidh dóbrón agus dólás uatha.

12 ¶ Is misi, misi féin, an té chobhruigheas sibhsi: cía thusa, as a inbiath eagla ort roimhe dhuine rachus déug, agus roimhe mhac an duine noch do dhéantar mar an bhféur;

13 Agus dhearmaduighios an TIGHEARNA do chruthaightheóir, noch do leathnuigh amach na neamha, agus do shuighidh bunáit an domhuin; agus go raibh eagla ort gach aon lá go cinnte do bhrigh cuthaigh an mhilltéora, fa mar do bhiath réidh chum scriosta? agus cáit a *bhfuil* cuthach an mhilltéora?

14 Deithfrigh an bhráighe dhíbirtheach chor go scaóilfidhe é, agus nach bhfuigheadh bás annsa lóg, agus nach mó do fháilleochadh a arán.

15 Acht is misi an TIGHEARNA do Dhía, noch roinneas a nfairge, ar bhéic-eadar a tonna: TIGHEARNA na slógh isé a ainm.

16 Agus do chuir misi mó bhríathar ad bhéul, agus dfoluigh mé thú ar scáile mo láimhe, chor go bplainndeocheuim na neamha, agus go suighfinn bunáite na talmhan, agus go naibeorúim, re Sion, Is tú mo phobal.

17 ¶ Múscail, múscail, seas súas, a Ierusalem, noch do ibh as lámh an TIGHEARNA cupán a fheirge; dibh tú deacaidh cupáin an chreatha, díaisg tú amach iad.

18 Ní *bhfuil* áon do thréoroachd í a measg a nuile mhac dá rug sí féin; ní mó *atá* aon bhéarus ar lámh uirre do na huile mhacaibh thug sí súas.

19 Thangadar an dá *nísi* chugad; cía air a mbiáidh doilghios umad? dólás, agus milleadh, agus gorta, agus an cloidheamh: cía lé a ndéana mé do chobhrughadh?

20 Do anbhfainnigheadar do mhic, luighidh ag cinn na sráideann uile, amhuil tarbh fiadhta a líon: atáid lán dfíoch an TIGHEARNA, daithbhear do Dhési.

21 ¶ Uimesin éist so anois, thusa atá huáidhearta, agus atá ar meisce, aichd ní lé fíon:

22 Is marso a deir do Thighearna an TIGHEARNA, agus do Dhía thagras cúis a mhuinntire, Féuch, do bhean mé a mach as do lámh cupán an chreatha, *eadhon* deascuidh chupáin mfeirge; ní iobha tú níosa mhó a rís é:

23 Acht cuirfe mé é a lámh na muinntire phíanas thú; noch a dubhairt redanam, Crom síos, go ndeachamaois thairis: agus do leag tú do chorp mar an titalamh,

agus mar an tsráid, don droing do chuáidh thairis.

CAIB. LII.

Gabhaidh lucht muinntire Dé re na fhocal, agus re na-shearmonuighibh.

MUSCAIL, músail; cuir ort do neart, a Shion; cuir ort do chúladh breágha, a Ierusalem, an chathair náomhtha: óir ó so amach ní thiucfuid na neimhthimchillghéarrtha, agus na neamhghloin a steach ionnad.

2 Croith thú féin ón luáithreadh; éirigh, agus suigh síos, a Ierusalem: scaóil thú féin ó chuibhrighibh do mhuinéil, a inghean cheangailte Shion.

3 Óir is mar so a deir an TIGHEARNA, Do reacabhair sibh féin a nasguidh; agus fúasgaltar sibh gan aigiod.

4 Óir is mar so a deir an Tighearna DIA, Do chuáidh mo phobal síos don Néigipte roimhe so do chomhuighe ann; agus do bhrúigh an Tassirianach iad gan adhbhar.

5 Anois ar a nadhbharsin, cred atá agam annso, a deir an TIGHEARNA, as a rugadh mo dhaóine uáim gan adhbhar? do bheir an lucht riaghlas ós a ccionn orra nualghul, a deir an TIGHEARNA, agus atá maininsi a gcomhnuidhe gach láe ar na mhaslughadh.

6 Uimesin aitheonuid mo mhuinntir mainm: uimesin *aitheonuid siad* annsa ló sin gur misí an té labhras, féuch is misí é.

7 ¶ Cred é scíamhuidhe ar na sléibhtibh atáid cosa an té do bheir scéala maithe leis, fhuagras síothcháin; do bheir scéala maithe leis ar mhaith, fhoillsigheas slánughadh; noch a deir ré Sion, Atá do Dhía a ríoghacht!

8 Tóigfid do lucht faire a nguth súas; ré guth a naóinfheachd canfuid siad: óir do chífid siad súil ar shúil, a nuáir do bhéara an TIGHEARNA Sion leis a rís.

9 ¶ Brisigh amach a ngáirdeachus, canuidhs le chéile, a áite fásuigh Ierusalem: óir do chobhruidh an TIGHEARNA a dhaóine, dfúascail sé Ierusalem.

10 Do nochd an TIGHEARNA a ruigh náomhtha a sulibh na nuile chineadhach; agus do chífid uile théoranna na talmhan slánughadh ar Ndéune.

11 ¶ Fillighidh, fillighidh, éirgidhe amach as sin, ná beanaidh re ní neamhghlan; éirgidhe amach as a lár; bithísí glan, noch iomchras soighthighe an TIGHEARNA.

12 Óir ní rachthaóí amach le deithnios, agus ní imtheochtaoí le teitbeamh: óir rachaidh an TIGHEARNA romhuibh; agus budh é Dia Israet chruinneochus sibh.

13 ¶ Féuch, do dhéana mo sheirbhís-each go críonna, áirdeochthar é agus tóigfighear súas é, agus bíaidh sé go ró-ard.

14 Amhuil mar do bheith mórán ag machtnamh ort; (do bhí a ghnúis coimhmille sin ní is mó ná aonduine, agus a dhealbh ní is mó ná mic na ndaóine):

15 Is marsin chroithfios seision ar mhórán do chineadhachaibh; druidfid na ríghthe a mbéul uime: óir do chífid an ní nar hinnseadh dhóibh; agus measfuid an ní nach ecúaladar.

CAIB. LIII.

Soisgeal um chéasadh Chríosd.

CIA chreid ar nionrádh? agus cía dar foillsinghadh lámh an TIGHEARNA?

2 Óir éireochuidh sé súas as a choinne amhuil plannda máoth, agus amhuil fréumh as talamh thirim: ní bhfuil cuma nó sgéimh air; agus nuáir chimid é, ní bhfuil scíamh go níarrfamaóis é,

3 Atá sé ar na tharcuisniughadh, agus ar na mhímheas ag na daóinibh; duine doilghiosach, agus éolach ar dhóbrón: agus foileochamaoidne mur budh eadh ar naighthe úadh; do tarcuisnigheadh é, agus ní raibh meas aguinn air.

4 ¶ Go deimhin diomchuir sé ar ndoilghiosa, agus diomchuir sé ar ndóbrón: gidheadh do mheasamar é buáilte, buáilte ó Dhía, agus smachtuighthe.

5 Acht is ar son ar lochtne do loiteadh é, do brúigheadh é ar son ar cciontadhne: is aision do bhí smachdughadh ar síothchána; agus is le na chneadhuibhsion atamaoidne slánuighthe.

6 Do chúamar uile amhuil caóiridh ar seachrán; do chláonamar gach uile dhuine aguinn air ar slighe féin; do leag an TIGHEARNA aision ar ccionta uile.

7 Do brúigheadh, agus do gortuigh-eadh é, gidheadh mór fhoscail sé a bhéul: tugadh mar úan chum a mharbtha é, agus mar bhios cáora balbh a bhfíaghnúisi fhir a béartha, marsin níor fhoscail sé a bhéul.

8 Rugadh as príosún agus ó bhreith-eamhnus é: agus cía fhoillseochus a ghinealach? óir do gearradh amach é as tír na mbéa, ar son chionta mo phobailsi do bhuáileadh é.

9 Agus do rinne sé a uáigh ag na drochdhaóinibh, agus ag na saidhbhríbh ann a bhás; do bhrigh nach déarna sé foiréigion ar bith, ní mó do bhí cealg ar bith ann a bhéul.

10 ¶ Gidheadh budh toil leis an TIGHEARNA a bhrúghadh, do chuir sé chum doilghis é: a nuáir do dhéana tú ofráil da anam ar son pheacaidh, do chífid sé a shíol, faideochuidh sé a láethe, agus

rachuidh deaghtóil an TIGHEARNA ar a bhagaidh iona láimh.

11 Do chífidh sé do sháothar aima, agus bíaidh sé sásta : lé na éolus sháorfais mo sheirbhíseach firéanta mórán; óir iomchoruidh sé a ccionta.

12 Uinnesin bhéara misi *cuid* dhó a mórán, agus roinnse sé an chreach ris an ccuinhdach; do bhrígh gur dhóirt sé amach a anam chum báis : agus gur hairmheadh a measc na cciontach é; agus gur iomchuir sé peacuidhe mhóráin, agus go ndéarna sé guidhe ar son na cciontach.

CAIB. LIV.

Gur bí eaghuís na ncincadhach fairsing, 4 socair, 11 sciúmhach, 15 seasmhach.

CAN, a aimrid, thusa nach rug; bris amach a ccéol, agus fúagair ós áird, thusa nach raibh re niodhnuibh: óir is mó clam na haonránuigh ná clann na mná pósta, a deir an TIGHEARNA.

2 Fairsingidh áit do lóistín, agus leathnuighedís cuirtíne háitreibhthe amach : ná coigil, fadaigh do chordadha, agus neartuigh do chuáilleach;

3 Óir brisfe tú amach ar an láimh dheis agus ar an cclé; agus géabha do shliochd oighreachd na ngeinteadh, agus do dhéanair na caithreacha uaigneacha áitighthe.

4 ¶ Ná heagluigh; óir ní bhia náire ort : ní mo, chuirtheas as órdughadh thu; óir ní chuirtheas chum naire thú: óir dear-madfuigh tú náire hóige, agus ní chuimhneocha tú masla do bhaintreabhachas ní as mó.

5 Óir isé do Chruthaightheóir thfear; TIGHEARNA na slogh isé a ainm; agus do Shlánaightheóir Aon Náomhtha Israel; Día na talmhan go hiomlán ghoirfhear dhe.

6 Óir do ghoir an TIGHEARNA thusa mar mhnaói ar na tréigean agus dubhlach a spioraid, agus mar mhnaói óige, a nuair do díultadh thú, a deir do Dhía.

7 Do thréig misi thú a móment bhig; achd cruinneocha mé thú lé grásuibh móra.

8 A mbeagán feirge dfoluigh mé maghaidh uait ar feadh móimeinte; acht do dhéanad trócaire ort lé cineal síorruidhe, a deir an TIGHEARNA Thfiascaltóir.

9 Óir atá so mar uisgeadhuibh Noah dhamsa : óir mar do mhionnuidh mé nach rachaidís uisgeadha Noah ní as mó ar an ttaimh; marsin do mhionnuigh mé nach béinn feargach riotsa, agus nach maisleochuim thú.

10 Óir imeochuidh na sléibhte, áthrochar na cnoic; acht ní imeochuidh mo chinealsa uáitsi, ní mo áthrochtar cumradh mo shíothchána, a deir an TIGHEARNA do rinne trócaire ort.

11 ¶ Oh thusa atá a naindise, ar do

theilgion ag a nanfa, agus gan chomhfhurtacht, féuch, suigheocha mé do chlocha maille re dathaibh bhreágha, agus leagfa mé do bhunaíte le saphíoruibh.

12 Agus do dhéana mé thfuinneoga do agatuibh, agus do gheatadha do charbuccail, agus himle uile do chlochuibh breágha.

13 Agus múinfighear do chlann uile leis an TIGHEARNA; agus *budh* mór síothcháin do chloinne.

14 Daingneochthar a bhfiréantacht thú: biádh tú a bhfad ó bhrúghadh; óir ní bhiaidh eagla ort : agus ó chritheagala; óir ní thuicfa sé ad ghar.

15 ¶ Féuch, go deimhin cruinneochuid siad a gcionn a chéile, *achd* ní liomsa: gidh bé chruinneochus a gceann a chéile ad aghaidh tuitfid siad ar do shonsa.

16 Féuch, do chruthaigh mé an gabha sheideas an gual annsa teime, agus do bheir amach ball óirnéisi chum a oibre; agus do chruthaigh mé an millteóir daidh-mhilleadh.

17 Ní bhéara arm ar bith dá ccuimeachthar buáidh ad aghaidhsí; agus gach teanga dá néireochuidh ad aghaidh daimneocha tú í a mbreitheamhnus. Así so oighreachd sheirbhíseach an TIGHEARNA, agus is uámsi atá a bhfiréantacht, a deir an TIGHEARNA.

CAIB. LV.

Cuireadh chum suipier mhóir an TIGHEARNA, 3 chum creideamh, 6 agus aithreachas.

HO, tigeadh gach uile dhuime tartmhar, chum na nuisgeadh, agus an té ag nach bhfuil airgid; tigidhse, ceannchuidh, agus ithidh, tigidh, fós, ceannchaidh síon agus bainme gan airgid agus gan lúach.

2 Cred fá ccaithighe airgid ar ní nach arán? agus bhuir, sáothar re ní nach sá-uigheam? eistigh go dúthrachtach rionsa, agus ithidh an ní is maith, agus bíodh dúil ag bhuir manam a méthus.

3 Cláonuidh bhuir celúas, agus tigidh chugamsa: clúinidh, agus nuirfidh bhuir nanam, agus do dhéana misi ccunnradh síorruidhe ribh, *eadhon* grása daingne Dháibhi.

4 Féuch, thug mé eision mar fhiadhluisi don phobal, na thréoraightheóir agus na chaipín don phobal.

5 Féuch, goirfidh tú cineadh nach feaduit, agus críocha da nár bhaituidh thusa rithfid siad chugad do bhrígh an TIGHEARNA do Dhía, agus ar son Aóin Náomhtha Israel; óir do ghlóruidh sé thú.

6 ¶ Lorguidhsí an TIGHEARNA an feadh bhias sé ar fagháil, goiridh air an feadh atá sé a bhfogus:

7 Tréigeadh an drochduine a shlighe, agus an duine neimhfhiréanta a smuaintighthe: agus fillleadh sé chum an TIGHEARNA, agus do dhéana sé trócaire air; agus chum ar Ndéne, óir maithfidh sé go lionmhar.

8 ¶ Oir ní hiad mo smuaintighthe bhur smuaintighthesi, ní mo asiad bhur slighthe mo shlighthesi, a deir an TIGHEARNA.

9 Oir fa mar is áirde na neamba ná an talámh, is marsin is áirde mo shlighthesi ná bhur slighthesi, agus mo smuaintighthe ná bhur smuaintighthe.

10 Oir fa mar thig a nfearthuinn a nús, agus an sneachta ó neamh, agus nach bhfilleam annsin, achd go bhfliuchann an talamh, agus go ttabhair air gineamh agus fás, chor go tiubhradh sé síol don tsíoladóir, agus arán don té íosas é:

11 Marsin bhías mo bhríatharsa noch théid amach as mo bhéul: ní fhillidh sí chugam go díomhaóin, acht coimhlonfuidh sí an ní is toil liom, agus rachaidh ar a haghaidh *anusa ní* chum ar chuir mé í.

12 Oir rachthaóisi amach maille re meanmuin, agus béarthar amach sibh maille re síothcháin: brisfid na sléibhte agus na cnoic amach romhuibh a gceól, agus buáilfid uile chranna an mhagha a lámha.

13 Fásfuidh an crann giomhais a náit an droighin, agus a náit na dreise tiocfaidh an crann mirtail a níos: agus bíaidh sé mar ainm don TIGHEARNA, mar chomhartha biothbhúan nach gearrfuighear amach.

CAIB. LVI.

Is beannuigh ar gach aon chor, an mhéad dadhras Dia go bunaitcach.

IS marso a deir an TIGHEARNA, Coimh-éaduighsi breitheamhnus, agus déanuidh ceart: óir atá mo shlánughadh sa bhfogus do theacht, agus m'fírinne re na foill-siughadh.

2 Is beannuighthe an té don íso, agus mac an duine bheirios greim air; noch choimhéadas an tsaoire gan a truaillleadh, agus choimhéadasa lámh ó dhéanamh uilecarbith.

3 ¶ Ná habradh mac an choimhghithidh, cheanglas é féin ris an TIGHEARNA, gha rádh, Do dhealuidh an TIGHEARNA misi go hiomlán ó na mbuintir: agus ná habradh an cailteanach, Féuch, is crann críon mé.

4 Oir is marso a deir an TIGHEARNA ris na cailteanachaibh chomhnus mo shaoire, agus thoghas na neithe thaitneas riom, agus bheirios greim air mo chumradh;

5 Do bhéara mé dhóibhsinn ann mo thigh agus táobh a stigh dom bhalluighibh áit agus ainm is féarr ná do mhacaibh nó

dingheanuibh: do bhéara mé dhóibh ainm síorruidhe, nach gearrfuighear amach.

6 Mic na ccoimhigheach mar an ccéadna, iadhas iad féin leis an TIGHEARNA, dfoghamh dhó, agus do ghrádlughadh anna an TIGHEARNA, agus do bheith na seirbhíseachaibh aige, gach uile dhuine choimhéadas an tsaoire nach brisíonn í, agus ghlacus gréim dom chumradh;

7 Do bhéara mé iad dom shliabh náomhta, agus do dhéana mé láathgháireach iad ann mo thigh urnaighe: glacfuighear a nofráil loisge agus a níodhbhartha ar mál-tóruibh; óir goirtear dom thigh tigh na hurnaighe do nuile phobal.

8 Á deir an Tighearna DIA, noch chruinnigheas dithbearthuigh Israel, Cruinneocha mé fós chuige, táobh amuigh don mhéid atá cruinn aige.

9 ¶ Sibhsi a uile ainmhidhe an mhagha, tigfid do shlugadh, sibhsi fós a uile bheathacha na foraoise.

10 Atáid a lucht faire dall: atáid uile ainbhíosach, atáid uile na madruighibh balbha, ní fhéaduid tathsan; na ccodladh, na luidhe síos, atáid grádhach air néull-furtaigh.

11 Atáid fós, na madruighibh cíocracha nach bhféadann choidheche a saith dfagháil, agus is áoidhaireadh gan tuigsin iad: féuchuid siad uile dá slightheibh féin, gach uile dhuine ar son a tharbha, ó na cheathramhuin.

12 Tigidh uáibh, a *deirid siad*, do bhéara misi fíon liom, agus líonfaim sinn féin lé digh láidir; agus bíaidh a m'arach mar an ló a niugh, agus ní sa ro fhairsinge.

CAIB. LVII.

Thig claóchlo árid re linn báis mhóran do dhaóinibh maithe, go minic.

IMTHIDH an firéim seachad, agus ní chuireann áonduine ann a chroidhe é: agus beirthear na daóine trócaireacha as, gan áonduine do chur a suim go mbeirthear na firéim 'as ó nolc atá ag teacht.

2 Rachaidh sé a síothcháin: coimhneochuid iona leapthacthaibh, gach aon shiubhlas iona ionnraús.

3 ¶ Acht tairngidh a bhfogus a leith annso, a mhaca na ban druidhe, sliochd a nadhaltranuigh agus ná stríopuidhe.

4 Cía a naghaidh a ndéantaí bhur macnus? Cía a naghaidh a ndéantaí béul fairsing, agus a tairngthí an teanga amach? nach clann an tsáruighthe sibh, síol na mbréag,

5 Da bhur lasadh féin lé biodhaluibh faoi gach aon chrann glas, ag marbhadh na leanabh annsna gleanntuibh fa scealp-uibh na cecarrac.

6 A measc na *ccloch* mbláith an tsrotha atá do chuid ronna; is iad, iad sin do chuid ronna: eadhon is dóibhsin do dhóirt tú ofráil dighe, do íodhbair tú ofráil bhídh. An bhfuighinnse sólás ar bith ionta so?

7 Ar chnoc árd úachtarach do shuighidh tú do leabuidh: eadhon is annsin súas do chúaidh tú dofráil íodhbhartha.

8 Ar chúl an doruis mar an ccéadna agus na bpostadha, do chuir tú súas do chuimhne: óir dfoillsigh tú *thú féin d'fior oile* táobh amuigh dhíomsa, do chúaidh tú súas; dfairsingidh tú do leaba, agus do rinne tú *cunnradh* riúsan; do ghradhuigh tú a leaba mar a bhfaca tú a náit.

9 Agus do chúaidh tú a gcionn an rígh lé hola, agus do mhéaduigh tú do dheagbhéaltuidh, agus do chuir tú do theachta a bhfad uáit, agus duirisligh tú *thú féin* go hifrionn.

10 Atá tú coirthe ó mhéud hastair; *gidheadh* ní abair tú, Ní blfuil dóthchus ar bith: fuáir tú beatha do láimhe; uime sin ní raibh tú doilghiosachl.

11 Agus cíá roimhe agá raibh úamhan ort nó dimeagluigh thú, as a ndéarna tú bréag, agus nach ar chuimhnigh tú misi, agus nach ar chuir tú ann do chroidhe é? nach ar thochd misi fós re fada, agus níor eagluigh tusa romham?

12 Foillseochuidh mé thfireantachd, agus hoibreacha; óir ní thairbheochuid siad dhuit.

13 ¶ A nuáir éighfios tú, tárthuighidís do chompanuigh thú; acht béara anghaoth ar siubhal iad uile; béara an diomhaoineas ar siubhal iad: acht sealbhochuidh an té chuiris a dhóigh ionnamsa an dúitche, agus do gheabhuidh oighreacht mo shléibhe náomhtha;

14 Agus a déaruid, Teilgidh súas, teilgidh súas, ullmhuighidh an tslighe, beiridh an ceap tuislighe as slighe mo mhuinntire.

15 Óir is marso a déaruidh an Táon árd úachdarach noch áitreabhus a siorruigheachd, darab ainm Náomtha; áitreabhad ann sa *náit* áird agus náomhtha, agus maille ris an té atá do spioruid chomhmbrúigte agus umhail, daithbhéoghadh spioraíde na numhal, agus daithbhéoghadh croidhe na druinge bhios comhmbrúigte.

16 Óir ní cheannairgidh ní go siorruaidhe, ní mó bhias ní a ccomhnuidhe feargach: óir dfaillseochadh an spiorad romhamsa, agus na hanmanna noch do rinne mé.

17 Arson éigceart a shlainte iseadh do bhí mé feargach, agus do bháil mé é: d'fóluighíos mé féin, agus do bhí mé fear-

gach, agus do chúaidh seision ar aghaidh go dona a slighe a chroidhe.

18 Do chonnaire mé a shlighthe, agus leigheosuidh mé é: tréorocheidh mé é fós, agus aiseoga mé comhfhurtachda dhó féin agus dá chaointeachaibh.

19 Cruithuighim toradh na hpuiséad; Siothcháin, siothcháin don *tí bhíos* a nimchéin, agus don *tí atá* bhfogus, a deir an TICHEARNA; agus leigheosuidh mé é.

20 Acht is cosmhuil na ciontuigh ris an bhfairge bluaidheartha, a nuáir nach bhféadann sí suaimhneas do dhéanamh, a tteilgid a huisgeadha súas salchar agus lában.

21 Ní blfuil siothcháin ar bith, ag na ciontachaibh, a deir mo Dhíasa.

CAIB. LVIII.

Eisiomplar an deagh sheanmontuighe,
6 agus an deagh throsgadh.

EIGH go hárd, ná coigil, tóig súas do ghuth amhuil stoc, agus taisbeain don phobal a sárughadh, agus do thigh Iacob a bpeacuidhe.

2 Thairis sin iarruid siad mise go laétheamhuil, agus dúilighid a néolús mo shlightheachsa, amhuil cineadh do rinne ionnracus, agus nár thréig órdughadh a Ndé: iarruid siad orumsa breitheamhnus an cheirt; bí dúil aca teacht a ngar do Dhísa.

3 Cred fár throisgeamar, a deirid siad, agus nach bhfaiceann tusa? *créd fúr* phianamar ar nanam, agus nach bhféadair tusa? Féuch, a ló bhur troisge do gheabhtaoi sólás, agus iarrfuighe go géar bhur bhfiacha uile.

4 Féuch, troisgthí ar son imreasan agus ceannairge, agus do bhíaladh le dóm go hurchóideach: ní throisgthí mar do *nithi* annsa lósa, do dhéanamh bhur ngotha chluinsion go hárd.

5 A ne a leitheid sin do throsgadh do thogh misi? lá don duine do smachtughadh á anna? a né do chromadh a chinn síos amhní buigshilbhinn, agus do leathnughadh saicéaduigh agus luathrigh *faói*? an ngoireann tú trosgadh dhe so, agus lá taitneamach don TICHEARNA?

6 Nach é so an trosgadh do thogh misi? do sgaoileadh cuibhreach a nuile, déad-tromadh na nualach trom, agus an mhuinntir sharuighe d'fhuasgladh, agus go mbriseadh sibh gach uile cuibhreach?

7 Nach chum haráin do roinn ar na hocrachaibh, agus go ttugthá dot thigh na boicht air seachrán? a nuáir do chife tú an tárnnochd, go bhfoileocha tú é, agus nach bhfoileocha tú thú féin ód fheoil féin?

8 ¶ Annsin bhrisfios do sholus amach mar an uaidin, agus sgiunfidh do shláinte

amach go lúath: agus rachaidh hionnracus romhad; cruinneochuidh glóir an TIGHEARNA thú.

9 Ann sin ghoirfios tú, agus freagoruidh an TIGHEARNA; éighfidh tú, agus a déara seision, Atáim annso. Má chuirionn tú uáit as do lár an chuing, cuir amach an mhéir, agus labhairt díomhaoinis;

10 Agus má tháirngíonn tú hanam amach do nocrach, agus go sáiseocha tú an tanam deireóil; annsin éireochuidh do sholus annsa dorchadus, agus bíadidh do dhorchachd amhuil meadhón an laoi:

11 Agus tréoroichuidh an TIGHEARNA thú a ccomhnuidhe, agus sásfuidh sé hanam a tiormach, agus do dhéana sé do chnámha méith: agus budh cosmhuil thú re gáirdín ar na fhliuchadh, agus cosnhuile re tobar fiornuise nach bhfaillighid a uisgeadha.

12 Agus áitreochuid *daóine* uait na seanáite fasuigh: tóigfe tú súas bunáite mhóráin giuealach; agus goirfighear dhíot, Fear leasuighthe an bhriste, Fear aísigthe na slightheadh áitreabh ionta.

13 ¶ Má fhilleann tú do chos ón tsaóire, do dhéanamh do thoile ann mó ló saóiresi; agus go ngoirfe tú áoihbneas don tsaóire, *tú* náomhtha onórach an TIGHEARNA; agus go nonórfa tú é, gan do shligthe féin do dhéanamh, nó haoibhneasa féin díagháil, nó gan do bhriathra féin do labhairt;

14 Annsin bhias haoibhneasa annsa TIGHEARNA; agus do bhéara misi ort marcúigheachd do dhéanamh ar áitibh árd na talmhan, agus beathocha mé thú a noighreachd Iacob hathair: oir do labhair béul an TIGHEARNA é.

CAIB. LIX.

*Ata neart-saóraidh Dé ionáin do ghná,
2 muna toirmisc peacadh damanta an duine é.*

FEUCH, níor giorruigheadh lámh an TIGHEARNA, as nach bhféadann sé tartháil, agus ní trom a chlúas, as nach bhféadann cluinisn:

2 Acht do rinne bhur cciontasa dealughadh idir sibhsi agus bhur Ndia, agus díoluigheadar bhur bpeacuidhe a aghaidh uáibh, go nach ccluinfidh sé.

3 Oir do salchadh bhur lámha lé, fuil, agus bhur méir lé héigceart; do labhradar bhur bpuisínigh bréaga, do smúaineadar bhur tteangtha urchóid.

4 Ní ghoireann áonduine ar cheart, agus ní thagrann *aoinneach* ar son firinne: dóthchusúighid síad a ndíomhaóineas, agus a deirid bréaga; tionnsnuid dioghbháil, agus beirid amach éigceart.

5 Do bhrisiodar uighe an chocatris, agus dhéheadar líonradh damháin ealluigh: an té ithios dá nuighibh éuguidh sé, agus

an ní bhrúightear brisigh sé amach na aithir nimhe.

6 Ní bhéid a líonta na néuduighibh, ní mo fhoileochuid síad iad féin le na noibreachaibh: is oibreacha éigceirt a noibreacha, agus atá gníomhradh foiréigin iona lámhuibh.

7 Ríothuid a ccosa chum uile, agus do níd deithnóis do dhórtadh fola neimhchíontuigh: is smuáintighthe uile a smuáintighthe; *atá* fásughadh agus aidhmhilleadh iona slighthibh.

8 Ní haithuid dóibh slighe na síothchána; agus ní *bhfuil* breitheamhnus ar bith iona nimtheachduibh: do rinneadar dhóibh féin slighthe cama: gídh bé théid annsin ní bhía fios síothchána aige.

9 Uimesin atá breitheamhnus a bhfad uáinne, agus ní bheirionn an ceart orunn: féithmíd ar sholus, acht féuch dorchadus; ar dhéalradh, *acht* siubhlúighmíd a ndorchadus.

10 Do nímid sméarracht ar na balluibh amhuil dalla, agus do nímid sméarracht mar nach *beidis* súile agunn: tuislemid annsa meadhon laoi mar a noidhche; *atánuid* a náitibh uáigneacha amhuil *daóina* marbha.

11 Nuállamuid uile amhuil mathghamhna, agus gubhainnoid go doiligh amhuil columa: atá ar súil ré breitheamhnus, acht ní *bhfuil* ar fagháil; ar son tárthala, atá sí a bhfad uáinni.

12 Oir atáid ar ccionta ar bhfoirlíonadh ad lathairsi, agus siaghnuighid ar bpeacuidhe ar naghaidh: oir *atáid* ar sárúighthe maille rinn; agus *ar son* ar néigceirt, is aithnid dúinn iad;

13 A sárughadh agus a mbréagaibh a naghaidh an TIGHEARNA, agus a nimtheachd ar siubhal ó ar Ndia, ag labhairt leathtruim agus easumbhla, ag tionnsnámh agus ag labhairt ó chroidhe briathra bréagacha.

14 Agus do fillleadh breitheamhnus ar ccúl uáinn, agus seasuidh an ceart a bhfad uáinn: oir do thuit a nfirinne annsa tsráid, agus ní fhéadann an chóir dul a steach.

15 Dfailligh fós, a nfirinne; an té sheachnus an tolc do ní sé creach dhe féin: agus do chonnarc an TIGHEARNA sin, agus dob ole leis nach raibh breitheamhnus air bith ann.

16 ¶ Agus do chonnairc sé *nach raibh* áonduine, agus dob iongnadh leis *nach raibh* impidheach ar bith ann: uimesin thug a ruigh slánughadh chuige; agus a fhíréantacht, do chothuigh sí é.

17 Oir do chuir sé fíréantachd uime mar uchtéadach, agus clogad an tslánúighthe ar a cheann; agus do chuir sé cúlaigh an dioghaltais uime *mar* éadach,

agus do éaduigheadh é le teasgràdh amluail clòca.

18 Do réir a ngníomh, is mar an ccéad-an chùiteochus se, buile re na nàmhuid, luàigheacht dá eascairdibh, do bhéara sé luàigheachd do luchd na noileán.

19 Marsin bhías eagla anma an TIGHEARNA orra ó náird shiar, agus a ghlóire ó éirge na gréine. A nuair thiucfas an nàmhuid a steach amhuil tuile tóigfe Spiorad an TIGHEARNA bratach súas na aghaidh.

20 ¶ Agus tiucfa an Slánaightheoir go Sion, agus chum na druinge shilleas ó pheacaidh ann Iacob, a deir an TIGHEARNA.

21 Ar mo shonsa, isé so mo chunnradh riu, a deir an TIGHEARNA; Mo spiorad noch atá ortsa, agus mo bhríathra do chuir mé ann do bhéul, ní dhèilcochuid ré do bhéul, no re béul do shíl, nó re béul síl do shíl, a deir an TIGHEARNA, ó so amach agus go bráth.

CAIB. LX.

Ata Crìosd ná sholas' da dhaoineibh uile,

15 ag tabhairt mhóir-bheannachda dhóibh tar èis fulang.

EIRIGH, déalruigh; óir tháinig do sholas, agus déirigh glóir an TIGHEARNA ort.

2 Oir, féuch, foileochuidh an dorchadus an talamh, agus dorchadas tiugh an pobal: acht éireochuidh an TIGHEARNA ortsa, agus do chífhear a ghlóir ort.

3 Agus tiucfuidh na geintidhe chum do sholuis, agus ríghthe chum soillsi héirghe.

4 Tóig súas do shúile timchioll fa ceuáirt, agus faic: cruinnighid siad iad féin a cciunn a chéile, tigid siad chugadsa: tiucfaid do mhic ó himchéin, agus oifighear hingheana red tháobh.

5 Annsin do chise tú, agus líonfuidhear thú, agus eaglochuid do chroidhe, agus fairseongthar é; do bhrìgh go bhfillfighear chugadsa iomadamlachd na fairge, go tiucfaidh neart na ngeinteadh chugad.

6 Foileochuidh iomadamlachd na ccámhall thú, dromedari Mhidian agus Ephah; tiucfuid siad uile ó Shéba: do bhéaruid ór léo agus túis; agus foillseochuid amach molta an TIGHEARNA.

7 Cruinneochthar tréuda Cedar uile mar áon chugadsa, foigheonuid reitheadh Nebaiot dhuit: tiucfuid súas maille ré mo dheagthoils ar maltóir, agus glóirfiodsa tigh mo ghlóire.

8 Cía híad so citiollus mar néull, agus mar choluma chum a bhfuinneog?

9 Go deimhin feithmhid na hoileáin riomsa, agus loingios Tharsis ar ttús, agus do bhéuruid do mhicsi ó himchéin, a nór agus a nairgiod léo, go hainm an TIGHEARNA.

EARNA do Dhía, agus go Háon Naomhtha Israel, do bhrìgh gur ghlórnigh sé thusa.

10 Agus cuirfid mic na ccoimhidhtheach do bhalladha súas, agus foigheonuid a ríghthe dhuitsi: óir do bhuáil misi ann mfeirg thú, acht an mo dhéagthoil do rinne mé trócaire ort.

11 Uimesin béid do gheatadha foscuilte do ghnáth; ní druidfidhear iad a ló nó a noidhche, chum go ttuga daóine chugad neart na ngeinteadh, agus go ttugthar a ríghthe.

12 Oir an cineadh nó an rioghacht nach bhfoigheonuidh dhuit sgriosfuighear é; faiseachthar fós; na cineadacha sin uile.

13 Tiucfa glóir Lebanon chugad, an crann giunhais, an crann pine, agus an bocs a n'infheachd, do sgiamhughadh aite mo shanctóra; agus do dhéana mé áit mo chos glóimhar.

14 Tiucfuidh fós mic na ndaoine do ghorthuigh thú do chláonadh dhuit; agus a nuile dhuine do tharcuisnigh thú cromfuidh siad síos ag bonnuibh do chos; agus goirfid Cathair an TIGHEARNA díot, Sion Aóin Náomhtha Israel.

15 ¶ A náit ar tréigeadh agus ar fúathuigheadh thú, iondus nár ghabh áonduine thriod, do dhéana mé oirdhearcus síothbhúan díot, gairdeochus morán ginealach.

16 Díulfuidh tú fós bainne na ngeinteadh, agus díulfa tú cíche na ríogh: agus bíadha a fhios agad gur misi an TIGHEARNA do Shlánaightheoir agus Thfúascaltóir, áon cumhachdach Iacob.

17 Ar son práis do bhéara mé ór liom, agus ar son íaruin do bhéara mé airgid, agus ar son connaidh práis, agus ar son clochíarrann: do dhéanad fós síothcham dot leathtrom, agus dot dhaoirchíos síreuntachd.

18 Ní clunfighear foiréigion ann do thír ní sa mhó, fasughadh nó aidhmhilleadh táobh a stigh dot théorannuibh; acht goirfidh tú dot bhalladhuibh Slánughadh, agus dot gheatadhuibh Moladh.

19 Ní budh hé an ghrian feasda do sholus annsa ló; agus ní hi an ghealach bhéuras solus mar loinnir dhuit: acht isé an TIGHEARNA bhus solus síorruidhe dhuit, agus do Dhía do ghlóir.

20 Ní rachuidh do ghrian faoi ní as mó; agus ní sheachona do ghealach í féin: óir isé an TIGHEARNA bhus solus síothbhúan duit, agus críochnochthar láethe do ghubha.

21 Bíid fós huile dhaóine síreunta: geabhuid oighreachd na dúithche go bráth, géug mo phlannduighthesi, obair mo lámh, chor go nglóruighthear mé.

22 Bíadh an beag na mhíle, agus an fann nachineadh mhór: misian TIGHEARNA deithfreochad sin ion am.

CAIB. LXI.

Oifig Chríod, chuirthear a corích thríd an Spiorad Naoimh.

ATA Spiorad an Tighearna DIA orumsa; do bhrígh gur ung an TIGHEARNA mé do sheanmoir sgéula maithe do na ceannsuighibh; do chuir sé mé do cheangal súas na ccroidhte mbriste, dífúagra saóirse do na braighdibh, agus oscuilte an phriusúin don *druing atá* ceangailte;

2 Dífúagra blíadhna taitneamhuigh an TIGHEARNA, agus láe dioghaltais ar Ndé; do chabhruighadh na méide chaoidheas:

3 Dórdúghadh don druing chaoidheas a Sion, do thabhairt sgéimhe dhóibh ar son luatha, ola an gháirdeachais ar son dóbróin, éadúigh an mholta ar son spioruidhe brúighte: go ngoirfidhe crainn na fíroantachda dhíobh, planndughadh an TIGHEARNA, chor go nglórfuidhe é.

4 ¶ Agus cuirfid siad súas na seanfhasaighe, tógfid súas na seanáite uáigneacha, agus athnúadhchuid na caithreacha fásuigh, fásughadh mhóráin ghinealach.

5 Agus seasfuid coimhthíghidh agus biádh bhur ttréada, agus *budh iad* clann na neachtrannach bhur treabhthacha agus lucht deasuighthe bhur bhfineamhnach.

6 Acht goirfighear dhíbhsi Sagairt an TIGHEARNA: goirfid na *daóine* Minisdrí ar Ndé dhíbh: íostaóí saidhbhríos na ngeinteadh, agus ann a nglóir mháothídhíhe sibh féin.

7 Ar son bhur náire do *gheabhthaóí* dúbalta; agus *ar son* aidhmhíllte gáirdeochuid ann a ccuid ronna: uimesin iona ndúthaigh sealbhochuid roinn dhúbalta: biádh luathghair shíorruidhe aca.

8 Oir misi an TIGHEARNA grádhughim breitheamhnus, is fuath liom sladmóir-eachd mar ofrail loisge; agus séolfa mé a nobair a bhfirinne, agus do dhéana mé cunnradh súthain riu.

9 Agus aitheontar a síol a measg na ngeinteadh, agus a sliochd a measg an phobail: aideomhuid gach a bhfaicfidh iad, gur *biad* an síol do bheannuigh an TIGHEARNA.

10 Gáirdeochuidh mé go mór annsa TIGHEARNA, biádh manam sólásach ann mo Dhia; óir déadúigh sé mé a cculadh-uibh an tslánaighthe, díoluigh sé mé le róba na fíreantachda, amhuil chóirigheas fear núadhpósta é *féin* le breághachtuibh, agus mar chóirigheas an bhean núadhpósta é *féin* le na sénduibh.

11 Oir mar do bheir an talamh a fhás amach, agus amhuil do bheir an gáirdín ar na neithibh cuirthear ann fás a níos;

marsin do bheir an Tighearna DIA fíreantachd agus moladh d'fás súas as coinne na nuile chríoch.

CAIB. LXII.

Lonnradh Sion, 6 agus oifig mhinisdrí na síraire na heagluise.

AR son Shíon ní bhíadh mé am thocho, agus ar ghrádh Ierusalem ní choisgfe mé, nó go ndeachuidh a bhfíreantachd amach amhuil déalrughadh, agus a slánughadh amhuil tóirse air lasadh.

2 Agus do chífid na geinte bionnracus, agus na huile ríghthe do ghlóir: agus goirfighear thú maille re hainm núadh, noch ainmneóchus béul an TIGHEARNA.

3 Biádh tú fós ad choróin ghlóire a láimh an TIGHEARNA, agus ad dhiadem ríoghambuil a láimh do Dhé.

4 Ní goirfighear dhíot ní sa mhó Tréigthe; agus ní déarthar do dhúthaigh ní is mó Uáigneach: acht goirfighear Haphsi-bah dhíot, agus dot dhúthaigh Beulah: óir dúilighidh an TIGHEARNA ionuad, agus pósfighear do dhúthaigh.

5 Oir amhuil phósas óganach maighdion, is marsin phósuid do mhic thusa: agus mar gháirdigheas an fear núadhpósta ós a mhnaóí núadhpósta, marsin gháirdigheas do Dhia ós do chionnsa.

6 ¶ Do chuir mé foraire air do bhalladh-uibh, a Ierusalem, *nach* ccoisgfidh a lá nó a noidheche: ná bíthise bhur tocho, a dhrong tig thar an TIGHEARNA,

7 Agus ná léigidh suáimhneas dó, nó go ndaingnidh sé; agus go ndéarna sé Ierusalem na mholadh annsa talamh.

8 ¶ Do mhionnuigh an TIGHEARNA fa na láimh dheis, agus le rúigh a neirt, Go dearbhbha ní thiubhra mé ní as mó tharbharsa do bheith na bhíadh dot naimhdibh; agus ní iobhuid mic na coimhthidheach thíos ar son ar sháothruigh tú.

9 Acht asíad an lucht do chruinnigh é íosas é, agus molfuid an TIGHEARNA; agus iobhuid an drong thug a gcionn a chéile é a ccúirtibh mo náomhthachdasa.

10 ¶ Éirgidh thríd, éirgidh thríd na geatadhuibh; ullmhuighidh slighe an phobail; teilgid súas, teilgidh súas an tslighe mhór; cruinnighidh amach na clocha; tógbhuidh súas bratach don phobal.

11 Féuch, dífúagair an TIGHEARNA go críochuibh na talmhan, Abraidhse re hinghin Shíon, Féuch, atá do shlánughadh ag teacht; féuch, atá a luáidheacht leis, agus a obair roimhe.

12 Agus goirfid siad díobh, An pobal naomhtha, fuascailtighe an TIGHEARNA: agus goirfighear dhíotsa, Ar na hiarruidh amach, Cathair nach ar tréigeadh.

CAIB. LXIII.

*Tairrgir ar an chomhradh bhias eidir
Críost, 15 agus a eugluis.*

CIA hé so thig ó Edom, maille ré cúladh dhaite ó Bhosrah? an fé so atá glórmhar a nعادach, ag siubhal a méad a neirt? Misi labhras a bhféantacht, cumhachtach chum saortha.

2 Creid fa bhfuil tú dearg ann do chúlaidh, agus téadach cosmhui ris an té shaltras a númer a n-ionna?

3 Do shaltair mé a númer na fineamhna am áonar; agus ní raibh aoinneach don phobal agam: óir sailteoruidh mé iad ann mfeirg; agus siubholuidh mé suas orra ann mo bhuile; agus croithfighear a bhfuil ar méadach, agus bailleocha mé mo chúlaidh uile.

4 Oir atá lá an dioghaltais ann mo chroidhe, agus thainic bliadhuin mífúast-cailteach.

5 Agus dféuch mé, agus ní raibh áon do coibhreochadh; agus dob iongnadh liom nach raibh áon do chongmhadh suas: uimesin thug morúigh féin cobhair chugam; agus do chounuimh mainteas, suas mé.

6 Agus sailteoruidh mé na daoine síos ann mfeirg, agus curfidh me ar meisge ann mo ro fhearg iad, agus do bhéara iné a neart síos, agus an tialamh.

7 ¶ Cuimhneocha mé cinéul grádach an TIGHEARNA, agus molta an TIGHEARNA, do réir na nuile neithe dar thiodhluic an TIGHEARNA dhúinn, agus a mbaitheasa móire a taobh thighe Israel, noch do bhrónn sé dhóibhsion do réir a ghrás, agus do réir iomuid a chinéul ngrádach.

8 Oir a dubhairt sé, Go deimhin is iad mo phobalsa iad, clann nach déana bréag: oir dob eision a Slánaightheóir.

9 Do bhí seision buáidheartha ann a nuile bhuáidhreadhsan, do thárthuigh aingeal a aighthe iad: ann a ghrádh agus ann a thruaighe dífúascail sé iad; diomchuir sé, agus rug leis iad uile láethe an tsáoghail.

10 Acht do chúadar a neasumhla air, agus do bhúaireadar a Spiorad naomhtha; air anabharsin dfill se chum bheith na námhid, agus do throid sé na naghuidh.

11 Amisin do chuimhnigh sé na sean láethe, Maóise, agus a phobal, ghá radh, Cáit a bhfuil an té thug as an bhlaíge iad maille re príomh aodhuire a thréada? cáit a bhfuil an té do chuir Spiorad a náomhthachda ann a lár?

12 Noch do thréoruigh iad tre dheisláimh Mhaóise lé na rígh ghlórmhair, ag roimh na nuisgeadh rompa, do dhéanamh a n-anna sutham dó féin?

13 Noch do thréoruidh iad thríd an

ndubhaigéun, mar each annsa bhfusach, chor nach bhfuighedis tuisleadh?

14 Amhuil téid beitheach síos annsa ghleann, thug Spiorad an TIGHEARNA air combnuigh do dhéanamh: is marsin do thréoruigh tusa do phobal, do dhéanamh a n-anna glórmhair dhuit féin.

15 ¶ Féuch a n-ús ó neamh, agus féuch ó áitreabh do náomhthachda agus do ghloire: cáit a bhfuil do theasgrádh agus do neart, agus fuam hioneadh agus do thrócaire? an bhfuil toirmiosg orra am thaobhsa?

16 Gan amharus is tú ar nathair, bíodh nach aithnid dō Abraham sinn, agus nach admhann Israel sinn: is tusa, a THIGHEARNA, ar nathair, ar slanaightheóir; atá hainm ó shíorruidheacht.

17 A THIGHEARNA, créd fa ttug tú orunn seachrán ó do shligtheibh, agus ar chrúadhuigh tú ar ccroidhe ód eagla? Fill ar son do shearbhfhoghantuidheadh, treabha hoighreachda.

18 Níor sheallbuidh pobal do náomhthachda é achd re beagan aimsire: do shaitradar ar neascáinde do shanctóra fáoi na ccosuibh.

19 Is sinne do mhuinutirse; ní raibh úachdaranachd agad a riamh ós a ccionnsan; níor ghoireadh iad led amnsi.

CAIB. LXIV.

Urnaidh ag foillsiughadh neart; 5 agus thrócaire Dé, 6 agus peacadh ghráine-amhuil an duine.

DO bfeárr liom go mbreisfa na flaithis, go tigthea a nús, chor go tuileochaidis na sleibhte síos dot lathair,

2 Amhuil mar lasas an teine leaghtach, bheir an teine ar na huisgeadhuibh fiuchadh, dfoillsiughadh hanna dot naimhdibh, chor go ccrithneochuid na críochla dot lathair!

3 A nuáir do riune tú neithe úathbhásacha nach raibh súil agunne riu, tháinic tú a nús, do thuilighiodar na sleibhte síos led fhaicsin.

4 ¶ Oir ní chúaladar daóine ó thosach an donhuin, níor mhothuigheadar leis an cclúais, ní mó do chonnairc an tsúil, a Dhia, taobh amuigh dhiotsa, an ní dullmhaigh sé don tí fheithios air.

5 Teagmhuidh tú don té gháirdigheas, agus oibrighios firéantachd, cuimhnighid siad ort ann do shligtheibh: féuch, atá fearg ort; do bhrígh gur pheacugheamairne: ionta so atá búanfus, agus saorfuighear sinn.

6 Acht atámaóid uile amhuil neamhghlan, agus atáid ar nionnracus uile amhuil ceirteacha salcha; agus seargamaoid uile

amhuil duilleóg; agus rugadar ar bpeacuidh leó sinm cosmhúil ris an ngaóith.

7 Agus ní bhfuil áon ghoireas air mainmse, chorrúigheas é féin súas do ghabháil greama dhíotsa: óir dfoluigh tú haghaidh oruinn, agus do leagh tú sinm, ar son ar cciontadh.

8 Acht anois, a THIGHEARNA, is tú ar nathair; is sinne an chré, agus is tusa ar ceumadóir; agus sinne uile obair do láimhe.

9 ¶ Ná biodh fearg ro dhoiligh ort, a THIGHEARNA, agus ná cuimhnigh peacadh go síothlú huan: féuch, anhairc, íarmaoid dathchuinge ort, is sinm uile do phobal.

10 Atáid caithreacha do náomhthachda uile na bhfásach, atá Sion na fásach, Ierusalem air na léirsgrios.

11 Atá ar tigh náomhtha agus sgíamhach, ar na losgadh uile, re teme, áit ar mholadar ar nathre thusa; agus ar neithe sólasach uile ar na léirsgrios.

12 An ccuirfidh tusa srían riot féin ar na neithibhisi, a THIGHEARNA? an mbia tú ad thocht, agus sinne do ghortughadh go géur?

CAIB. LXV.

Bi tógbhair na Ncineadhach haithle tréigeadh na Niuduigheadh.

ATAIM ar mo lorgair acht ón lucht nar íarr mé; do frith mé leis an lucht nar lorgair mé: a dubhras, Féuch misi, féuch misi, do chineadh nar goireadh lea mainm.

2 Do leathnuigh mé mo lámha amach ar féadh an laoi chum cinidh easamhuil, noch shuibhluighios a slighe nach maith, agus iona smuaintighibh féin.

3 Daoine bhrostuigheas misi chum feirge a gcomhnuidhe a gclár meardain; íothlbras a ngárdinibh, agus loisgeas tús ar altórnibh brice:

4 Noch fhanas a measg na nuáigheam, agus áitreabhas annsua hadhlacaibh, noch itheas féoil mhuc, agus aubhrúithe neithcann nadhlúathmhar ann a soighthigibh;

5 Noch a deir, Seas agad féin, ná tárr láimh ríomsa; óir is náomhtha misi ná thú. Is deatach íad so ann mo shróin, teine loisgeach ar féadh an laoi.

6 Féuch, atá scríobhtha as mo choinnesi: ní bhia mé am thocht, achd cuiteocha mé, eadhon cuiteocha mé é iona mbrollach.

7 Bhur ccionta féin, agus cionta bhur naitheadh aráon, a deir an THIGHEARNA, noch do loisg tús ar na sléibhtibh, agus do mhasluigh misi ar na cnocaibh: ar a nadhbharsin toimheosnidh mé a ccéad-obair iona mbrollach.

8 ¶ Marso a deir an THIGHEARNA, Mar gheibhthear an fion núadh san triopail, agus a deir duine, Ná mill é; óir atá beannughadh ann: mar sin do dhéanas mé ar son

mo sheirbhíseach, iondus nach scriosta mé uile íad.

9 Agus do bhéara mé amach síol as Iácob, agus as Iúdah oighre ar mo shléibhtibh: agus géabhuid mo roighne a oighreachd, agus áitreobhuid mo sheirbhísigh ann.

10 Agus bíaidh Saron na mháinnrigh thréud, agus gleann Achor na áit airgheach do luidhe síos ann, ar son mo phobail noch diarr mé.

11 ¶ Acht is sibhsi an drong thréigios an THIGHEARNA, dhearmaduigheas mo shlíabh náomhtha, noch ghléuas bord do shlúagh neimhe, agus fhoirlíonas deoch-óirála do na plaineadúibh.

12 Uimesin áireomhuigh misi sibh chum an chloidhin, agus cromfuid uile síos chum a náir: do bhrígh nár fhreagraibhair, a núair do ghoir mé; a núair do labhair mé, ní chúalabhair; achd do rinneabhair olc as coinne mo shlú, agus do thoghábhair an ní ann nach ar dhúiligh misi.

13 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA, féuch, íosuid mo sheirbhísigh, acht bíaidh ocra orúthsi: féuch, mo sheirbhísigh, acht beithise tartmhar: féuch, gáird-eochuid mo sheirbhísigh, acht béithisi fa náire:

14 Féuch, canfuid mo sheirbhísigh lé lúathgháir chroidhe, achd comhaircúidhesi le doilghios chroidhe, agus náallfuidhe le buáidhúrt spioruide.

15 Agus fuigidhe bbur nainm mar mbailacht ag mo dháoiné toghthasa: óir muirfidh an Tighearna DIA thú, agus goirfidh sé a sheirbhísigh re ann oile:

16 Iondus an té bheannuigheas é féin annsa talamh, beinneochuidh sé é féin an Ndia na fírinne, agus an té mhiomnochus air an talamh mionnochsa sé fa Dhía na fírinne; do bhrígh gur dearmaduigheadh na céad bhuaidhearta, agus do bhrígh gur fholuigheadh íad as mo radharsa.

17 ¶ Oir, féuch, cruthuighim neamh núadh agus talamh núadh: agus ní cuimhneochthar na céidneithe, agus ní mó thiucfuid a ninntinn.

18 Acht bíthise lúathghaireach agus gáirdighidh go síorruidhe annsa ní chruthaighim: óir, féuch, cruthuighim lúathgháir Dierusalem, agus sólas dá pobal.

19 Agus gáird-eochuidh misi ann Ierusalem, agus sólasfuidh mé ann mo phobal féin: agus ní celnúighear gúth an ghola imte ní sa mhó, nó fáam na ccomharc.

20 Ní bhía annsin feasda naóidhe laéth-eadh, nó dume foirte nach ar choimhíon a laéthe: óir éngfuidh an leanab a ccionn a chéud bláadhan; acht bíadh an peacach bhíos a ccionn a chéud bláadhan malluighthe.

21 Agus tógfuid tighthe, agus áitreobh.

uidh iad; agus plainndeachuid fineamhna, agus íosuid dá ttoradh.

22 Acht ní thóigfid síadsan, agus neach oile dá áitreabh; ní plainndeachuid síad, agus neach oile dá ithe: óir amhuil atáid láethe crainn is marsin atáid láethe mo dhaónesi, agus sealbhochuid mothogtha abhfad oibreachla a lámh féin.

23 Ní sháothbrochuid go diomhaóin, agus ní thiubhruid amach chum buaidheartia; óir isiad siol beannuighthe an TIGHEARNA iad, agus a sliochd maille riú.

24 Agus tiucfa a gcrích, suil ghoirfeas síad, go bhfreagora misi, agus an fad bhéid fós ag labhairt, go ccluimfe mé.

25 Iosuidh an mactire agus an túan a bhfochair a chéile, agus íosuidh an leomhan tuighe mar an ndamh: agus budh láithreadh beathla nanaitheachlaimhe. Ní ghoirteochuid agus ní mhuirfid ann mo shliabh náomhlithasa uile, a deir an TIGHEARNA.

CAIB. LXVI.

Clar, ag foillsiughadh an deagh-chreideamh, 3 agus an chrabhadh chealgach.

IS marso a deir an TIGHEARNA, Isé neamh mo chatlaóir-ríogha, agus sé an talamh stól mo chos: cáit a bhfuil an tigh thógthaoi dhamh? agus cáit a bhfuil áit mo chomhnuighthe?

2 Oir is iad mo lámha féin do rinne gach aoin ní dhiobhsin, agus do bhádar na neithesin uile, a deir an TIGHEARNA: acht is don tí so fhéuchfús misi, eadhon don tí atá bocht agus brúigte a spioraid, agus chriothnuighios rein bhréithir.

3 Atá an té mharblus damh amhuil do mhuirfeadh duine, an té ofrálas lubhán, amhuil agus do ghearrfadh nuinéal madraidh; an té iódhbras tiodhlacadh, amhuil do thairgfeadh fuil mhuc; an té loigseas túis, amhuil do blineineochadh sé iodhal. A seadh, do thoghadar so a slighe féin, agus dúilighid a nanmauna iona nadhfhúathmhairachtuibh.

4 Toighfiodsa mar an ccéadna a ttriollasan, agus do bhéara mé a neagla orra; do bhrigh nar fhreagair áon, a nuáir do ghoir mé; a nuáir de labhair mé, ní chúaladar: achd do rinneadar olc ós coinne mo shúl, agus do thoghadar an ní ann nar dhúiligh mé.

5 ¶ Eistigh briathra an TIGHEARNA, a dhrong chritheaglas ré na bhréithir; Oir a dúbhradar bhuir ndearbhráithre dfuathaigh sibh, do theilg amach sibh ar son manmasa, Go ma glomhar an TIGHEARNA: ach taisbéanfuidh seision chum bhuir lúathgháiresi, agus beidsion fá náire.

6 Gúth fuáime ón ccaithrigh, gúth ón teanpall, gúth an TIGHEARNA chuitigheas luáidheacht ré na naimhdeibh.

7 Suil do bhí sí ré niodhnuibh rug sí, suil tháinic a tinneas, do bhí sí ar mbreith mhic.

8 Cía chúalaidh a leithéid sin do ní? Cía chonnaire leithéid na neitheannso? An ttiubharthar air an ttalamh gineamhuin a náonló? nó an mbeirtheach cineadh a náoinfheacht? óir comhlúath agus do sháothrugh Sion, thug sí á clann amach.

9 An dtiubhra misi chum breithe, agus gan athbhairbreith? adeir an TIGHEARNA: an ttiubhra mé fa deara gineamhuin, agus an bhrú do dhruir? a deir do Dhía.

10 ¶ Gáirdighidhisi lé Ierusalem, agus bíthi lúathgháireach lé, sibhisi uile ler bíomhuin i: gáirdighidh lé lúathghair lé, sibhisi uile chaoidheas air a son:

11 An chor go ndiulfuidhidh, agus go sáiseochuidh sibh lé cíochuibh a sólais; chor go mblifidh, agus go mbeithi a náobhneas tré íomad a glóire.

12 Oir is marso a deir an TIGHEARNA, Féuch, sinfidh misi síothcháin di amhuil sruth, agus glóir na ngeintéadh amhuil sruthán ag tuilighadh: annsin díulfuidhe, béarthar sibh air a táobhuibh, agus beithi a muirnéacht air a glúinibh.

13 Amhuil áon noch chomhfhurtuighios a mhathair, mairsin fhuirteochus misi oruibhisi; agus beithi ar bhuir ccomhfhurtachd ann Ierusalem.

14 Agus a nuáir do chíthi so, gáirdeochuidh bhuir ceroidhe, fásfuidh bhuir ccanmha amhuil luibh: agus aitheontar lámh an TIGHEARNA re na sheirbhíseachuibh, agus a dhioghaltas air a naimhdeibh.

15 ¶ Oir, féuch, tiucfa an TIGHEARNA le teine, agus le na charbaduibh marghaóith ghuaideán, do chéitighadh a fheirge maille re buirbe, agus a aithbhear maille re lasracha teineadh.

16 Oir le teine agus le cloidheamh tháigeoras an TIGHEARNA ris a nuile fheoil: agus budh íomdha mairbh an TIGHEARNA.

17 An drong náomhus iad féin, agus ghlanas iad féin annsna gáirdínibh táobh shiar do áon chrann amháin a lár, ag ithe féola muice, agus na badhfhuathmhair-eachda, agus na luiche, seriosfuighear uile iad, a deir an TIGHEARNA.

18 ¶ Oir is aithnid damhsa a noibreacha agus a smúaintighe: tiucfa a gcrích, go ccrúinneocha misi na huile chineadhacha agus theangtha, agus tiucfaid síad, agus do chífid mo ghlóir.

19 Agus cuirfidh mé comhartha iona measc, agus cuirfe mé an chuid rachus as díobh chum na ccineadhach, go Tarsis, go Pul, agus go Lud, noch thairngios an bogha, go Túbál, agus go Iábhan, agus na hoilcánuibh a ninnchéin, nach ccúala mo thárusghháil, nach mó do chonnaire mo

ghlóir; agus foillseochad mo ghloir a measc na ngeinteadh.

20 Agus do bhéuruid bhur ndearbhraithre uile mar ofráil chum an TIGHEARNA as gach uile chrích ar eachuibh, agus a ccarbadiuibh, agus a ccóistighibh, agus ar mhúillighibh, agus ar bheathachuibh luatha, go nuige mo shliabh náomhtha Ierusalem, a deir an TIGHEARNA, mar bheirid clann Israel ofráil a soigtheach ghlan go tigh an TIGHEARNA.

21 Agus glacfa misi cuid díobh mar shagartaibh agus mar Lebhíuibh, a deir an TIGHEARNA.

22 Oir amhuil fhanfuid na fláithis núadha agus an talainh núadh, noch chrúitheochus mé, as mo choinne, a deir an TIGHEARNA, is marsin mhairtios bhur sliochdsa agus bhur nainm.

23 Agus tiuafa a crích, ón ghealuidh nuáidh go chéile, agus ón tsáoire go chéile, go ttiuafa a núile fheóil dadhradh dom lathairsi, a deir an TIGHEARNA.

24 Agus rachuid siad amach, agus féuchfuid ar chonablachuibh na muinntire do pheacuidh am aghaidhsi: oir ní éagfa a bpéist, agus ní múchfughear a tteine; agus béid na ngráin do núile fheóil.

Leabhar an Fhaigh IEREMIAH.

CAIB. I.

Ieremiah ar na ghairm. 11 *Fuair sé dhá thaisbéunadh ó Ntighearna.*

BRIATHRA Ieremiah mhic Hilciah, do na sagartuibh do bhí ann Anatot a tír Bheniamin:

2 Gus a tháinic bríathar an TIGHEARNA a laéthibh Iosiah mhic Ammon rígh Iúdah, annsa treas bliadhuin déag da ríoghacht.

3 Tháinic mar an gcéadna a láethibh Iehoiacim mhic Iosiah rígh Iúdah, go deir-eadh a naóinbhliadhuin déag Shedeciah mhic Iosiah rígh Iúdah, go breith Ierusalem ar siubhal a mbraighdionas an cúigeadh mí.

4 ¶ Annsin tháinic bríathar an TIGHEARNA chugamsa, gha rádh,

5 Suil do chum mé thú annsa mbolg do bhí thíos agam; agus suil tháinic tú amach as a mbroinn do náomhuigh mé thú, agus dórdúigh mé thú ad tháigh do na cineadhachuibh.

6 Annsin a dubhairt misi, Oh, a Thighearna DIA! féuch, ní fhéadam labhairt: oir is leanabh mé.

7 Acht a dubhairt an TIGHEARNA liom, Ná habair, is leanabh mé: oir racha tú chum gach neithe gus a ccuirfidh misi thú, agus gidh bé ní aitheonas mé dhíot déara tú é.

8 Ná bíodh eagla a naighteach ort: oir atáimsi maille riort dot sháoradh, a deir an TIGHEARNA.

9 Annsin do chuir an TIGHEARNA a lámh amach, agus do bheain reu bhéul. Agus a dubhairt an TIGHEARNA riom, Féuch, do chuir mé mo bhríathra ad bhéul.

10 Féuch, do chuir mé thú a ngingh ós cionn chineadhach agus ós cionn ríoghacht, do thocheult amach, agus do leagadh síos,

agus do mhilleadh, agus do scrios, agus dfoirgneadh, agus do planndugha.

11 ¶ Tuilleamh fós tháinic bríathar an TIGHEARNA chugam, gha rádh, A Ieremiah, cred do chí tú? Agus a dubhairt misi, Do chinm slat aluoinne.

12 Annsin a dubhairt an TIGHEARNA riomsa, Is maith do chonnaire tú: oir deifreochuidh misi mo bhríathar da choimhlíonadh.

13 Agus tháinic focal an TIGHEARNA an dara huair chugam, gha rádh, Cred chí tú? Agus a dubhairt misi, Do chinm pota fiuchaidh; agus a aghaidh leath ris an ttuaisceart.

14 Annsin a dubhairt an TIGHEARNA riomsa, Amach as an ttuaisceart bhrisfeas ole ar a nuile áitreabhlthach san tír.

15 Oir, féuch, goirfidh misi uile mhuinnteara ríoghacht an tuaisceirt, a deir an TIGHEARNA; agus tiucluid siad, agus suighfid gach aon díobh a chathaoir ríogha a ndul a steach gheata Ierusalem, agus a naghaidh a balkadha uile fa ccaúirt, agus a naghaidh chaitheach Iúdah uile.

16 Agus foillseochuidh mé mo bhreith-eamhuus na naghaidh a ttáobh a nuile ole, noch do thréig misi, agus do loisc túis do dhéanbh oile, agus do adhair oibreacha a lámh rém.

17 ¶ Criosluigh thusa ar a nadhbharsin do leasrach súas, agus éirigh, agus labhair riu a nuile ní dá naithionuidh misi dhíot: na bíodh anbháinne ort ré na naghthibh, deagla go cclaóidhfúinn thusa rompasan.

18 Oir, féuch, do rinne mé dhíot a niugh cathair dhaingean, agus posta iarruinn, agus balladha práis a naghaidh na tíre go luomlán, a naghaidh ríghthe Iúdah, a naghaidh a príomhsadh, a naghaidh a sagart, agus a naghaidh dhaóine na tíre.

19 Agus troidfid siad ad aghaidh, acht ní bhéaruid buáidh ort; óir atáinsi ad fhochair dot sháoradh, a deir an TIGH-EARNA.

CAIB. II.

Dombuidheachas na Níu duigheadh.

TUILLIAMH fós, tháinig briathar an TIGHEARNA chugamsa, gha rádh,

2 Éirigh agus éigh a cúlúsaibh Ierusalem, gha rádh, Is marso a deir an TIGH-EARNA; cuimhneighim dhuit cinéul hóige, grádh do dhála, a nuair do chuáidh tú am dhiáigh ansa bhásach, a bhfearrann nach ar cuireadh.

3 Do bhí Israel na náomthacht don TIGHEARNA, agus naphrimidil dá bhiseach: sgriosfuigheargach a sluigeann é; tiucfuidh olc chuca, a deir an TIGHEARNA.

4 Éistigh ré focal an TIGHEARNA, a thigh Iacob, agus a uile mhuinnteara thighe Israel:

5 Marso a deir an TIGHEARNA, Cred an téageurt fúaradar bhur naithe ionmainsa, as ar imthigheadar a bhfad úaim, agus ar shiúblhládar ar lorg diomhaóinis, agus as a ndéarnadh díomhaoin iad?

6 Agus ní dubhradar, Cáit a bhfuil an TIGHEARNA noch thug a níos sinu ó chrích na Héigte, do thréorúigh sinn thríd an diothranh, agus tré fhearrann hán fásuigh, agus tre thir tharta, agus scáile an bháis, tré fhearrann nach ar ghabh aonduine thríd, agus nach ar áitreibh aonduine.

7 Agus thug mé sibh go tír thóirth-eamhuil, díthe a toruidh agus a maith-easa; acht a nuair thangabhair a steach, do thruáilleabhair mo dhúthaigh, agus do rinneabhair adhfháthmháireachd dom oighreachd.

8 Ní dubhradar na sagairt, Cáit a bhfuil an TIGHEARNA? agus an drong lámhuigh-eas an dligheadh nior aithnigheadar mé: do chionntuigheadar fós na báodhaireadha am aghaidh, agus do thairghiriodar na fáighe tré Bháal, agus do leanadar neithe nach tarbhuighionn.

9 Uimesin taigeoruidh mé fós ribh, a deir an TIGHEARNA, agus re cloinn bhur ccleinne taigeoruidh mé.

10 Oir éirgidhe tar oileanuibh Chittim, agus féuchuidh; agus cuiridh síos go Cedar, agus measuidh go dithchiollach, agus féuchuidh an bhfuil a leithéid sin do ní.

11 Nar mbalartuigheadar na geinte dée, nach bhfuil ar aon chor na ndéibh? achd dáthruigheadar mo dhaóinesí a nglóir ar ní nach tarbhuighionn.

12 Bithí iongantach, a neamha fan nise, agus bithí úamhnach go hadhfháthmhar,

bithí go ro dhubbhach, a deir an TIGH-EARNA.

13 Oir dhá olc do rinneadar mo dhaóinesí; do thréigeadar misi tobar na nuig-eadh mbéo, agus do thochladar dhóith féin tiubruide, tiubruide briste nach ccongmann nuigse.

14 ¶ An seirbhíseach Israel? an sclábhuidhe é rugadh san bhaile? cred as ar milleadh é?

15 Do nualladar na leomhuin óga air, agus do thógbhadar a nguth súas, agus do rinneadar fásach da dhúthaigh: atáid a chaithreacha dóite gan áitreabhthuigh.

16 Mar an gcéadna do bhrisiodar clann Noph agus Tabapanes bailhis do chinní.

17 Nach ar thuill tusa so dhuit féin, ansa náit ar thréig tú do Thighearna DIA, a nuair do thréorúigh sé ansa tslighe thú?

18 ¶ Agus a nois cred atá agad re a dhéanamh a slighe na Héigte, dól uisce Sihor? nó cred atá agad re dhéanamh a slighe na Héassíria, dól uisce na habhanna?

19 Smaictheochuidh holc féin thú, agus imdheargfuidh do shleamhughadh tar hais thú; bíodh a fhios agad uimesin, agus faic, gur holc agus gur searbh an ní mar thréig tú an Tighearna do DHIA, agus nach bhfuil meaglasa ionnad, a deir an Tighearna DIA na slógh.

20 Oir do bhris mé do chuing ón tsean aimsir, agus do dhóith mé do chuibhreach; agus a dubhairt tú, Ní sháireocha mé; an tionad ar sheachrán tú ar a nuile chnoc árd agus faoi gach aonchrann glas ag déanamh meirdreachuis.

21 Thairis sin do phlannduigh mé thú ad fhineamhuin úasail, siol firinneach go hiomlán: eiondus maiseadh as a bhfuil tú ar niompógh chugam a bplannda andúthchais fineamlha coimhigthe?

22 Oir bíodh go nighfeá thú féin a nítir, agus móran sóip do ghabháil chugad, thairis sin atá hégceart ar na chomharthughadh am flúadhuísi, a deir an Tighearna DIA.

23 Ciondas fhéadas tú a rádh, Ní bhfuilimsi salach, ní dheachuidh mé a ndiáigh Bhaalim? feuch do shlighe ansa ghleann, tuig cred do rime tú: is dromedari luath ag imtheachtann a slightheibh thú.

24 Assal fíadhta ghnáthuighneas an fásach, tháiringeas súas an gháoth ar a thoil féin; ionadh cúisfadh cía fhéadas a fhilleadh ar ais? gach a níarrann é ní choirfid iad féin; ann a mhí do gheabhuid é.

25 Connuimh do chios ó bheith gan bhróga, agus do phíobán ó thart; achd a dubhairt tú, Ní bhfuil dóigh ann: ní bhfuil, oir do ghrádhuidh mé coimhthugaidh, agus leanfa mé iad.

26 Anhuil bhíos náire ar an mbith-eamhnach a nuáir beirtheoir air, is mairsin atá náire ar thigh Israel; iad féin, a ríghthe, a bprionnsadha, agus a sagairt, agus a bhfaighe,

27 Ag rádh ré smótán, *Is tú mathair*; agus ré cloich, *Is tú do ghein mé*: óir diompoigheadar a ndruim ríomsa, agus ní hé a naghaidh: achd a nám a mbuáidhearthra déuruid, Eirigh, tártuigh sinn.

28 Acht cáit a *bhfúilid* do dhée do rinne tú dhuit féin? éirghedis, má fhéaduid dot thártháil a nam do bhuáidhearthra: óir is do réir uibhre do chaithreach atáid do dhée, a Iúdah.

29 Cred an fáth as a ttagarthuidhe ríomsa? do pheacuigeabhair uile am aghaidh, a deir an TIGHEARNA.

30 Is go díomhaóin do bhuáil me bhur cclann; níor ghabhadar smacht ar bith: bhur ecloidheamh féin do mharbh bhur bhfaighe, anhuil leomhan millteach.

31 O a ghinealach, féuch focal an TIGHEARNA. An raibh misi am fhásach do Israel? am fhearann dorchaduis? cred as a nabruid mo phobal, *Is tighearnaúlha sinne*; ní thiucfaim ní sa mó ad choinne?

32 An bhféadann maighdionn a seóid do dhearmad, nó an bhean núadhlphósta a cúlaigh? gidheadh do dhearmadar mo dhaóine misi láethe gan áireamh.

33 Cred as a ccoirighionn tú do shlighthe diarruidh grádh? uimesin do theagaisc tú mar an ccéadna do na drochdhaoinibh do shlighthe.

34 Mar an ccéadna do frith ann do sciortuibh fuil na nanmann inbochd neimh-chiontach: ní lé tchoailt fúair mé é, acht orra so uile.

35 ¶ Thairis sin a deir tú, Do bhrígh gó bhfuilim neimhechiontach, go dearbhlia tllidh a fhearg úaim. Féuch, taigeora mé riot, do bhrígh go nabair tú, Níor pheacuigh mé.

36 Cred as a ttéid tú an chomhfhad sin timchrioll do mhalaírt do shligheadh? bíaidh fós náire ort tres a Négipt, mar do bhí náire ort tres a Nassíria.

37 A seadh, racha tú amach úatha, agus do lámha ar do cheann: óir do dhis-beaguidh an TIGHEARNA do dhothchuis; agus ní bhéara tú biseach ionta.

CAIB. III.

Seannmóir ag brostughadh na Niuduigh-eadh chum aithreachus.

DEIRID siad, Má ligion fear a bhean, agus go nimeochuidh sí úadh, agus go mbia sí ag fear oile, a niompochuidh sé nirre a ris? nach truaillighear an talamh-sin go mór? acht do rinne tusa meirdreachus lé mórán do lucht grádh; acht

cheana, fill chugamsa a ris, a deir an TIGHEARNA.

2 Tóig súas do shúile chum na náiteach nárd, agus féuch a náit ann nach ar luigheadh leachd: amsna fíghthibh do shuigh tú ríu, do nós a nárábianuigh annsa bhfásach; agus do thruáil tú an talamh led stríopachus agus led chiontuibh.

3 Uimesin do congmadh na ceatha, agus ní raibh an fearthuim deireanach ann; agus do bhí éadan stríopuidh agadsa, do dhiúlt tú bheith náireach.

4 Nach éighfidh tú órumsa ó nuairsi amach, Mo athair, *is tú tréoruightheóir móige?*

5 An ccoinneochuidh sé a fhearg choidheche? an ccoinneocha sé í go deir-eadh? Féuch, a dubhairt tú agus do rinne tú droichneithe mar do fhéad tú.

6 ¶ A dubhairt an TIGHEARNA mar an ccéadna ríomsa a láethibh Iosiah an rígh, An bhfaca tú an ní sin do rinne Israel míchoinghiollach? do chuáidh sí súas ar gach aon tsiabh ard agus faoi gach aon chrann glas, agus annsin do rinne sí meirdreachus.

7 Agus a dubhairt misi tar éis í da ndéanaimh so uile, *Fill chugamsa.* Acht níor fhill sí. Agus do chomhairc a deirbhsíur fhealltach Iúdah sin.

8 Agus do chomhairc misi, a nuair ar son gach uile chúise ler chiontuigh Israel mhíchoinghiollach a uadhaltranas gur chuir mé uaim í, agus go ttug mé scríbh-inn dealuighthe dhi; thairis sin níor ghabh eagla a deirbhsíur fhealltach Iúdah, acht dimthigh sí agus do rinne sí fós meirdreachus.

9 Agus tárla tré éatruime a stríopachuis, gur thruáil sí an talamh, agus go ndéanuidh sí adhaltrannus re clochuibh agus ré smotanuibh.

10 Agus thairis so uile níor fhill a deirbhsíur fhealltach Iúdah chugamsa maille re na huile chroidhe, acht go bréagach, ar san TIGHEARNA.

11 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ríomsa, Is mó do fhíreanuigh Israel mhíchoinghiollach í féin ná Iúdah fealltach.

12 ¶ Éirigh, agus fúagair na bríathraso leath ris an ttaoibh thuáigh, agus abair, Fill, a Israel mhíchoinghiollach, a deir an TIGHEARNA; agus ní thiubhlra misi ar mfeing tuitim ort: óir a atáim trócareach, a deir an TIGHEARNA, agus ní choinneocha iné fhearg go siotbhuan.

13 Anláim aduimh do chionta, gur sháruigh tú a naghaidh an TIGHEARNA do Dhía, agus gur spréigh tú do shlighthe do na coimhghitheachuibh faoi gach áon chrann glas, agus nar úmbluigh tú domhghuthsa, a deir an TIGHEARNA.

CAIB. IV.

*Furail ro dhithchiollach Disrael ar
filleadh re Día, agus a mbeatha do
leasughadh.*

MA fhilleann tú, a Israel, a deir an
TIGHEARNA, fill chugamsa: agus
má chuireann tú do ghráineamhlachd uait
as mo radharcas, annsin ní choirreocha tú.

2 Agus mionnocha tú, Mairidh an
TIGHEARNA, a bhfírimme, a mbreith-
eamhnus, agus a bhfireantachd; agus
beinneochuid na geinte iad féin annsao,
agus is ann bhías a nglóir.

3 ¶ Oir is marso a deir an TIGHEARNA
ré fearuibh Iúdah agus Ierusalem, Brisigh
súas bhur bhfearann branair, agus ná siol-
chuiridh a measg dhosan.

4 Timchillghearruidh sibh féin don
TIGHEARNA, agus beanaidh dhíbh croicinn
tosnigh bhur croidhe, sibhsí a fheara
Iúdah agus a áitreabhthacha Ierusalem:
deagla go tiuicfadh mo dhíbhfheargsa
amach amhuil teine, agus go loisgteadh
iondus nach bhféadfaidh éinneach a múch-
adh, do bhrígh uile bhur ngíomhsa.

5 Foillsighidh sibhsí ann Iúdah, agus
súagradh ann Ierusalem; agus abruidh,
Séidighsí an stoc annsa dúthaigh: fuag-
raillh, cruinnighadh a ceionn a chéile,
agus abruidh, Cruinnighidh sibh féin, agus
teanann annsa caithreachaibh daingne.

6 Cuiridh bhur mbratacha súas leath
ré Sion: fillidh ar bhur nais, ná fuiridhe:
óir do bhéara misi olc ón tuáisciort, agus
aidhmhillleadh mór.

7 Tháinic an leomhan a níos as a
dhoire, agus atá sgríostóir na ccineadhach
ar a shlighe; dimthigh sé ó na ionad chum
thfearan do dheanamh úaigneach; agus
leagfuidhear do chaithreacha na bhfásach,
gan áitreabhach.

8 Uime so criosluighidh sibh féin le
saiccadach, caóidhigh agus núalluighidh:
óir níor bionmpoigheadh fearg bhorb an
TIGHEARNA uainn ar a hais.

9 Agus tiuicfa a cerich annsa lósin, a deir
an TIGHEARNA, gomúchfuidhear croidhe
an rígh, agus croidhe na bprionnsadh;
agus béid na sagairt anbhúaineach, agus
budh iongnadh leis na fuighidh.

10 Annsin a dubhairt misi, Ah, a
Thighearna DIA! go deimhin do mheall
tú go mór na daónesí agus Ierusalem,
gha rádh, Do gheabthaoi síothcháin; an
tionad a roichionn an clóidheamh go nuige
an tanam.

11 Annsa namsin déarthar ris an bpob-
also agus re Ierusalem, Gáoth thirim as
na háitibh ársa annsa bhfásach leath re
binghin mo phobail, ní do cháthadh, ná do
ghlanadh.

14 Fillidh, a chlann mhíochoinghioll-
ach; a deir an TIGHEARNA; óir atáimsí
pósta ribh: agus glacfa mé sibh áon as
cathruigh, agus días as muinntir, agus do
bhéara me sibh go Sion:

15 Agus do bhéara mé áodbaireadha
dhíbh do réir mo chroidhe, noch bheath-
ochus sibh lé héolus, agus le tuigsin.

16 Agus tiuicfa a cerich, a nuair oir-
líonfuidhe agus mhéideochthaoi annsa tír,
annsna laéthibhsin, a deir an TIGHEARNA,
ní aibecruid siad ní as mó, Airc chunn-
artha an TIGHEARNA: ní mó thiucfas dá
nintinn: ní mó chuimhneochuid siad í; ní
mó rachaid siad ar éuairt chuide; ní
dhéantar sin ní sa mhó.

17 Annsa namsin goirfid Dierusalem
cathaóir an TIGHEARNA; agus cruinn-
eochthar na críocha uile chuide, go bainm
an TIGHEARNA, go Hierusalem: agus ní
shiubholfuid siad ní sa mhó do reir bhreath-
nuighe a ndroch chroidhe féin.

18 Annsna laéthibhsin shíubholfuigh
tigh Iúdah le tigh Israel, agus tiuicfaid
lé chéile as fearann an tuáisceirt don
dúthaigh thug misi mar oighreacht dá
bhur naitiribh.

19 Acht a dubhairt mé, Ciondus chuir-
fios mé thusa a measg na cloinne, agus
bhéaras mé dúthaigh aóibhin duit, deagh-
oighreachd shlúagh na gcineadhach? agus
a dubhairt mé, Goirfe tú dhíomsa, Mo
athair; agus ní fhillfe tú ar ais uáimsí.

20 ¶ Go deimhin mar imthigheas bean
go meabhlach ó na fear, is marsin do rinne
tusa go meabhlach ríomsa, a thigh Israel,
a deir an TIGHEARNA.

21 Do chlos guth ar na haitibh ársa,
caoi agus gearán chloinne Israel: óir do
mhilleadar a slighe, agus do dhearmadar
an TIGHEARNA a Ndia.

22 Fillidh, a chlann mhíochoinghiollach,
agus leigheosuidh misi bhur míochoinghioll.
Feuch, thamamar chugadsa; óir is tú an
TIGHEARNA ar Ndia.

23 Go deimhin is díomhaóin súil do
bheith re slánughadh ó na cnocailh, agus
ó ionad na sliabh: go deimhin is annsa
TIGHEARNA ar Ndia *utá* slánughadh
Israel.

24 Oir do shluig náire sáothar ar naithe-
readh ó ar nóige; a tréada agus a náir-
gheadha, a mic agus a níngheana.

25 Luidhmíod síos ann ar náire, agus
foluighidh ar mbanáidhirt sinn: óir do
pheacuigheamar a naghaidh an TIGHEARNA
ar Ndia, sinn féin agus ar naithe, eadhon
ó ar nóige gus a níugh, agus níor
úmhlugheamar do ghuth an TIGHEARNA
ar Ndia.

12 Eadhon tiuicfuidh gáoth is láidre ná sin ó na háitibhsí chugamsa : anois fós do bhéara mé breitheamhnus na naghaidh.

13 Féuch, tiucla sé sías amhuil néulla, agus *biáid* a cháruid amhuil gháoth ghuairdeáin : is luáithe a eachruidh na iolair. A mhaire dhúinne ! óir atámaoid millte.

14 A Ierusalem, ionnuil do chroidhe ó urchoid, chor go sáortuighear thú. Cá fad áiteochuid do smuaintighthe díomhaóine a stigh ionnad ?

15 Oir foillsigh guth ó Dhan, agus fuágruidh aindeisi ó shliabh Ephraim.

16 Cuiridhsí a gcéill do na cineadh-achaibh ; féuch, foillsighidh a naghaidh. Ierusalem, lucht fáire do bheith ag teacht as crích imhéin, agus ag tabhairt a ngotha ós áird a naghaidh chaithreacha Iúdah.

17 Atáid siad na naghaidh timchioll fa ccuáirt, amhuil coimhéduighe magha ; do bhrigh go raibh sí easumhal am aghaidhsí, a deir an TIGHEARNA.

18 Do shlighe agus do ghníomhartha thug na *neithesi* ort ; sé so holt, do bhrigh go bhfuil sé searbh, do bhrigh go roichionn sé go nuige do chroidhe.

19 ¶ Minnighe, minnighe ! atáim ar mo chrádh a mballuidhibh mo chroidhe ; do ní mo chroidhe fuáim ionnam ; ní fhéadum bheith am thoched, do bhrigh go ceúala tusa, ó a manam, guth an stuic, graifne an chatha.

20 Do fuágradh léirscrios ar léirscrios ; óir do creachadh an dúthaigh go hiomlán : is obann do milleadh mo pháillíun agus mo chúirtíne a móiment.

21 Cá fad do chífé mé an bhratach, agus chlainsíos mé guth an stuic ?

22 Oir atáid mo dhaóine leamh, níor aithnigheadar mé ; is clann bhrúideamhuil iad, agus ní bhfuil tuicsí ar bith aca : atáid glíe chum uile do dhéanamh, acht do dhéanamh maitheasa ní bhfuil tuicsí ar bith aca.

23 Díféuch mé air an tialamh, agus, cheana, do *bhí* sé gan chuma agus folamh ; agus ar na neamhuibh, agus ní raibh solus ann.

24 Do dhearc mé ar na sléibhtibh, agus, féuch, do chriothnuigheadar, agus do chorruiheadar na huile chnoca go héadtrom.

25 Damharc mé, agus, féuch, ní raibh dúine ar bith, agus do theitheadar éunlaith a naicir uile.

26 Damharc mé, agus, féuch, do *bhí* a náit tóirtheach na fásach, agus a caithreacha uile ar na mbriseadh síos lé gnúis an TIGHEARNA, agus ó na fheirg fhíochmhair.

27 Oir is marso a dubhairt an TIGH

EARNA, Biáidh an tír go huilidh áoiranach ; gídeadh ní dhéana mé críochnughadh iomlán.

28 Is uime so chaóidhfios an talamh, agus béid na neamha shúas dúbh : do bhrigh go ndúbhairt misi é, do thionuscuin mé é, agus ní budh haithreach liom, ní mó fhíllíod ar mais úadh.

29 Teitfidh an chathair go hiomlán ré tormán an mharcshluáigh agus na soighid-eóireadh ; rachid asteach a ndaoiribh, agus dreapuidh siad súas ar na cairgibh : tréigfíghear a nuile chathair, agus ní bhia duine na chomhnuidhe ionnta.

30 Agus cred do dhéana tú, an *tan* bhías tú creachta ? Bíodh go néaduighionn tú thú féin le crímon, bíodh go ndéas- uigheann tú thú féin lé séuduibh órdha, bíodh go réabann tú héadan lé piontáil, is go díomhaóin do dhéana tú thú féin sgíamhach ; disbeagfuid háos grádhá thú, sírdí do bhás.

31 Oir do chúala misi gúth mar mhnaoi ré niodhnuibh, agus amhuil goimh na mná bheirios a céidleanabh, gúth inghine Sion, *noch* chaóineas í féin, leathnuigheas a lámha, *ghá radh*. A thrúaighe misí anois ! óir atá manam coirthe tres an lúchd marbhtha.

CAIB. V.

Atá gach sórt dhaóine ar cláonadh go holt.

RIOTHUIDHSÍ síos agus súas ar feadh shrúideadh Ierusalem, agus féuchuidh anois, agus bíodh a fhios agaibh, agus iarruidh iona háitibh fairsionga, an bhfuighthí duine, an bhfuil *neach* do ní breitheamhnus, iarrus a nfinne ; agus do bléara misi maitheamhnus ann.

2 Agus mátá go nabruid siad, Mairidh an TIGHEARNA ; go deimhin mionnuighid siad go bréagach.

3 Ó a TIGHEARNA, nach *bhfúilid* do shúile air an bhfinne ? do bhuáil tú iad, acht ní raibh doilghios orra ; do dhióbháidh tú iad, *acht* do dhiúltadar smachd dó ghlacadh : do rinneadar a naighthe ní as cruáidhe ná carruic ; do dhiúltadar filleadh.

4 Uimesin a dúbhairt mé, Go deimhin atáid so bocht ; atáid siad leamh : óir ní bhfuil fios sligheadh an TIGHEARNA aca, nó bréitheamhnus a Nde.

5 Racha mé go nuige na daóinibh móra, agus laibheora mé rú ; óir atá fios sligheadh an TIGHEARNA aca, agus breitheamhnus a Nde : acht do bhrisiodar so go hiomlán au chuing, agus do réubadar na cuibbreacha.

6 Uimesin muirfidh leomhan as an bhforaóis iad, agus millfidh madradh alla an díothraimh iad, do dhéana liopárd

faire ós cionn a ccaithreach: réubfar na bhlothuibh a nuile dhuine rachas amach as sin: do bhrígh gurab iomdha a ccionta, agus gur liomhar a ndul ar ais.

7 ¶ Ciondus mhaithfios mé so dhuít? do thréig do chlann mé, agus do mhionnuigheadar san ndroing nach bhfuil na ndeibh: a nuair do líon mé iad le biadh, annsin do rinneadar adhaltraimas, agus do chruinnigheadar iad féin iona ndrongaibh go tightheibh na meirdreach.

8 Do bhádar mar eachaibh biadhtha air maidín: gach áonduine ag setrigh a ndiaigh mná a chomharsan.

9 Nach bhféuchfa misi ar son na neitheanna? a deir an TIGHEARNA: agus nach cécúiteoidh manam ar a leithéid so do chineadh?

10 ¶ Imthighidh súas ar a balladhuibh, agus scriosuidh; acht ná déanuidh críochnughadh iomlán: beanaidh a báirdreabhtha dhi; óir ní leis an TIGHEARNA iad.

11 Oir do riune tigh Israel agus tigh Iúdah go ro mbeabhlach am aghuidhsi, deir an TIGHEARNA.

12 Do chuireadar bréag ar an TIGHEARNA, agus a dubhradar, Ní hé atá ann; ní mó thiucfas ole chugainn; ní mó chífiom cloidheamh nó gorta:

13 Agus tiucfuid na faighe chum bheith na ngáoth, agus ní bhfuil an bhriathar ionta: is marso do dhéantar rín.

14 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA na slógh, Do bhrígh go labharthaóí an focalso, féuch, do dhéana misi mfocal ann do bhéul na theine, agus an pobalso na cconnadh, agus loisgidh sé iad.

15 ¶ Féuchuidh, do bhéara mé cineadh oruibh a himhéin, a thigh Israel, a deir an TIGHEARNA: is cineadh cumhachdach é, is cineadh seannda é, cineadh nach aithnid dhuitsi a ghlór, ní mó thuigios tú cred a deirid siad.

16 Atá a mbolán soighead anluil uáigh oscuilte, is daóine cuirata iad uile.

17 Agus íosfuid siad súas thíoghmar, agus harau, noch díosaidís do mhic agus hingheana: íosfuid siad súas do thréada agus hairgheacha: íosfuid siad súas tífineamhna agus do chrainn figeadh: boichteoidh siad leis an ccloidheamh do chaitheacha daingne, iona bhfuil do dhóthchus.

18 Thairis sin annsna láetlúbsin, a deir an TIGHEARNA, ní dhéana mé críochnughadh iomlán ribh.

19 Agus tiucfa a ccrích, an tan a naibeorthaóí, Cred fá ndéan an TIGHEARNA ar Ndia na neithesi rinn? ann sin freigeora tú iad; Anluil mar do thréig-eabhairsi misi, agus do fhoghuabhair do

dhéibh coimhightheacha ann bhur ttalamh, is marsin fhoigheontaóí do choimhthigheachuibh a ndúthuigh nach libh féin.

20 ¶ Foillsigh so a tigh Iácob, agus fúagair so ann Iúdah, dha radh,

21 Eistigh so anois, a phobal amadánach, agus gan tuigsi; agá bhfuilid súile, agus nach bhfaicinn; agá bhfuilid clúasa, agus nach ccluinn:

22 Nach bhfuil eagla oruibh romhamsa? a deir an TIGHEARNA: nach ccriothnochuidhe am lathairsi, noch do áitreibh an gaineamh mar théoruinn do nfairge maille ré hórdughadh síothbhúan, nach féidir lé dhul thairis: agus máta go tiomáinid a tonna iad féin, gidheadh ní bhéaruid buáidh; máta go ttonngháirfid, acht cheana ní rachuid thairis?

23 Acht atá croidhe diomhúan easúmhal aig na daóinibhsi; do iompoigheadar agus do imthighheadar.

24 Ní mó a deirid siad iona ccroidhe, Biodh anois eagla an Tighearna DIA oruinn, noch do bheir fearthuinn, fa thús agus fa dheireadh iona ham féin: coimheaduigh sé dhúinne seachdmhuine cinnte a nfóghmhair.

25 Dfilleadar bhur ccionta féin na neithesi uáibh, agus do chongmhadar bhur bpeacuidhe neithe maithe uáibh.

26 Oir do gheabthar a measg mo phobail drochdhaóine: cuirid luideach an, amhuil an té chuirios líonta; cuirid dul, gabhuid siad daóine.

27 Amhuil bhíos ciábhan lán dénuibh, is mar sin bhíos a tighthe lán do cheilg: uimesin dásadar mór, agus atáid siad saidhbhir.

28 Dfásadar méith, agus deallruighid: fós, sáruighid siad gníomha na ndrochdhaóine: ní bhreathnuighid siad an chúis, cúis an dílleachda, gidheadh tigid ar a naghaidh; agus ní bhreathnuighid cóir a neasbhuidhgh.

29 Nach ccuariteocha misi ar son na neitheannsa? a deir an TIGHEARNA: nach bía manam dioghaltach ar a leithéid so do chineadh?

30 Do rinneadh ní iongantach adhfháthmhar annsa ttír;

31 Tairghirid na faighe go bréagach, agus ríaghluid na sagairt dá réir sin; agus is ail lem phobalsa a fhagáil marsin: agus cred do dhéantaóisi ré deireadh na cúise sin?

CAIB. VI.

Dioghbháil agus doghrúinn an phobuil, arson a bpeacadh.

O A chlann Bheniamin, cruinnighidh sibh féin a cceann a chéile, do theitheanli amach as lár Ierusalem, agus

séidigh an stoc ann Tecoa, agus cuiridh súas comharthadha teineadh a Mbet-haccereim : óir atá olc ag teacht ón tuáisc-eart, agus díoghbháil mhór.

2 Do shamhlúigh mé inghean Sion ré *muái* sciamhuigh shaoitheamhuil.

3 Tiúcfuid na báodhaire go na ttréuduibh na gar; suidhfid *a* láistíne as a coinne timchioll fa ccaúirt; bíathfuid siad gach uile dhuine iona áit féin.

4 Gléusuidhsí cogadh na haghaidh; éirghidhe, agus déanam súas san meadhón láoi. A mhaigh dhúinne! óir atá an lá ag imtheacht thoruinn, óir atáid néulla an tráthnóna ar na síneadh amach.

5 Éirghidhe, agus imthigheam san noidhche, agus sgriosam a pálás.

6 ¶ Óir is marso a dubhairt TIGHEARNA na slógh, Gearruidh síos crainn, agus teilgidh port a naghaidh Iersalem: isí so an chathair ionchúartaighthe; is leathrom í iona lár uile.

7 Ambuil mar theilgios tiobruid a huisceadha amach, is marsin theilgidh sí amach a cionta: do chlos foiréigin agus míleadh innte; *atá* dom lathairí a ccomhnuighe doilghios agus cneadha.

8 Gabhsa teagasc, a Iersusalem, deagla go ndeileachadh manam riot; deagla go ndéanuinn uáigneach thú, tír gan áitreabh.

9 ¶ Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Dioghluimfid siad fuigheall Israel go biomlán mar fhíneamhuin: fill ar bais do lánh amhuil cnáisteóir triopall amnsa cliabhuibh.

10 Cía ré a laibheora misí, agus dá ttiubhra mé rabadh, chor go ccluinnfid? féuch, *atá* a cclúas gan timchillghearradh, agus ní fhéaduid siad éisteacht: féuch, is masla dhóibh bríathar an TIGHEARNA; ní bhfuil dóil aca innte.

11 Uimesin atáim lán dfeirg an TIGHEARNA; atáim coirthe do bheith am thocht: dóirtfidh mé amach í ar an cclainn a nuigh, agus ar oireachtas na ndaoine óg a naóintheacht: óir géubhtar an fear agus fós an bhean, an táosta maille ris *an tí bhíos* lán do láithibh.

12 Agus iompochtthar a ttighe chum daoine oile, *maille re na* bhfearann agus le na mnáibh aráon: óir sínfidh mé mo lámh amach ar dhúthchusaibh na tíre, a deir an TIGHEARNA.

13 Óir *atá* gach áon díobh ón té is lúgha dhíobh gus an té is mó dhíobh ar na thabhairt do shaint; agus ón bhlaigh gus an sagart do níd uile go bréagach.

14 Do leighisiodar fós *lú inghíne* mo phobail go héattrom, gha rádh, Siothcháin, síothcháin; a nuáir nach *bíonn* aointsíothcháin ann.

15 An raibh náire orra a nuáir do

rinneadar gráineamhlachd? ní headh, ní rabadh náireach ar áonchor, ní mó dfeadadar lasadh: uimesin tuitfid siad idir an droing thuitfios: a nuáir thiúcfas misí ar cuáirt chuca teilgfighear síos iad, a deir an TIGHEARNA.

16 Is marso a deir an TIGHEARNA, Seasuidh amnsa slighthibh, agus féuchuidh, agus iarruidh na seachasáin, cáit a *bhfuil* an tslighe mhaith, agus siubhluighidh innte, agus do gheabhthaóí suáimhneas da bhuir nanam. Acht a dúbhradarsan, Ní shíubholuimne *innte*.

17 Do chuir mé fós lucht faire ós bhuir ccionn, *gha rádh*, Eistigh ré gúth an stuic. Acht a dúbhradarsan, Ní éistíom.

18 ¶ Uimesin ccluinnidh, a chineadhacha, agus bíodh a fhios aguibh, a chómhchruinniughadh, *cred atá* iona measc.

19 Eist, a thaluimh: féuch, do bhéara mé olc ar an muinntirí, *cadhón* toradh a smúaintighe, do bhrígh nár éisteadar rem bhríathruibh, nó rem dhligheadh, acht a tarcuisniughadh.

20 Cred an fáth as a ttiúcfadh túis chugamsa ó Sheba, agus giolcach milis ó thúir imcheín? ní taitneamhach bhuir nofrála loisge, ní mó atáid bhuir uíodh-bartha milis danhsa.

21 Uimesin is marso a deir an TIGHEARNA, Féuch, cuirfidh mé cip thuislighthe roimhe an bpobalo, agus tuitfid na haithre agus na mic a néintheachd orra; sgriosfuighear an clomharsa agus a chara.

22 Is marso a deir an TIGHEARNA, Féuch, tiúcfuid daoine ón tír thúigh, agus tóigfighear cineadh mór as táobhuibh na talmhan.

23 Glacfuid siad greim do bhógha agus do gháth; *atáid* siad fuilteach, agus ní bhfuil trócaire ionta; cingháirid amhuil a náirge; agus do níd marcuigheacht ar éachuibh, béis a nórdughadh amhuil lucht cógaidh ad aghaidhsí, a inghean Sion.

24 Do chúalamar a ttáruschháil sin: atáid ar lámha ar na lagúghadh: do ghlac doigh greim oruinn, agus pian amhuil bean re niodhuibh.

25 Ná himthighidh amach fán mackaire, ná siubhluighidh ar a tslighe; óir *atá* cloidheamh na námhad agus gnáis air gach uile tháoth.

26 ¶ O a inghean mo dhaóine, criosluigh *thú féin* a saicéadach, agus onfaiirt thú féin a luáithreadh: déana thú féin cúmhthach, *amhuil as budh ar son* aóim mhic amháin, caóineadh ro ghéur: óir tiúcfuidh an creachadóir oruinn go hebann.

27 Do shuighidh mé thú *mar thór agus mar dhaingíon* a measc mo dhaóine, chor

go mbia fios agad agus go ndéirbheochthá a sleghe.

28 *Atáid uile na ttréigtheachaibh deanachta, ag siubhal go cealgach: is prás agus iarann iad; atáid uile na millteóiribh.*

29 Do loisgeadh na buig, do caitheadh an luáighe leis an tteine; leaghaidh an fear leaghta go díomhaoin: óir níor táirgeadh na drochdhaoine as.

30 Goirfid *daóine* droch airgid díobh, do bhrígh gur dhíult an TIGHEARNA iad.

CAIB. VII.

Is leasughadh gníomh, do chonmhas Iudah ó bhruid, 4 agus ní maóidheamh as an tteampall, 21 no as iodhbairt, 25 no as Sinnsioracht.

AN focal tháinic go Ieremiah ón TIGHEARNA, ghá rádh,

2 Seas a ngeata thighe an TIGHEARNA, agus fúagair an rádhso annsin, agus abair, Eistighsi bríathar an TIGHEARNA, a Iudah uile, thigios a steach annsna geatadhuibhsi dadhradh an TIGHEARNA.

3 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Dia Israel, Leasuighidh bhur slighthe agus bhur ngníomha, agus do bhéara misi oruibh áitreabh annsa náitsi.

4 Ná táobhuighidh ré bríathruibh bréagacha, gha rádh, Teampall an TIGHEARNA, Teampall an Tighearna, Teampall an Tighearna, iad so.

5 Óir má leasuighidh bhur slighthe go hionlán agus bhur ngníomha; má bheartaóí breitheamhnus go hionlán idir duine agus a chomharsa;

6 Muna mbrúightí an cionthligheach, an díleachta, agus an bhaintreabhach, agus gan fuil neimhchiontach do dhórtadh ann sa náitsi, agus gan siubhal a ndíáigh dée oile chun bhur ndochair féin:

7 Annsin do bhéara misi oruibh áitreabh ann sa náitsi, ausa dúthaigh thug mé dá bhur naithribh, go bráth agus choidheche.

8 ¶ Feuchuidh, créd thig do bhríathruibh bréagacha, nach bhféudann tárbhuighadh.

9 An ngadfuidhe, an muirfidhe, a ndéantaóí adhaltrannas, agus mionna bréige do thabhairt, agus túis do losgadh do Bhaal, agus imtheacht a ndíáigh dée oile nach féas díbh;

10 Agus teacht agus seasamh am fhiadhnusise annsa tighsi, noch goirthear a mainn, agus a rádh, *Atámaoidne* sáor ó dhéanamh na gráineamhlachtsa uile?

11 An bhfuil an tighse, goirthear am annsi, na phruchlais shladmhóireadh ann bhur radharsa? Féuch, eadhon do chomhairc misi *sin*, a deir an TIGHEARNA.

12 Acht éirgidhe anois dom áitsi noch do bhí a Siloh, mar ar shuighidh mé

mainn an chéadúair: agus féuchuidh cred do rinne mé ann ar son uile mo phobail Israel.

13 Agus anois, do bhrígh go ndéanabhair na hoibreachaso uile, a deir an TIGHEARNA, agus gur labhair misi ribh, ag éirge go moch agus ag labhairt, acht ní chúalabhairsi; agus do ghoir mé sibh, acht níor fhreagrabhair;

14 Uimesin do dhéana mé ris an tighse, ghoirthear am ainm, iona bhfuil bhur ndóighsi, agus ris a náit thug mé dhíbh agus dá bhur naithribh, mar do rinne mé re Siloh.

15 Agus teilgidh mé sibh as mo radharc, mar do theilg mé bhur ndearbhráithre uile amach, eadhon siol Ephraim uile.

16 Uimesin ná guidhsí ar son na ndaóinesí, agus ná tóig comhairc na urnaigh ar a son, agus ná cuir impídhe orumsa: óir ní chluinfidh mé thú.

17 ¶ Nach bhfaicinn tú cred do nád siad a ccaithreachaibh Iudah agus a sráidibh Ierusalem?

18 Cruinnighidh an chlann connadh, agus dearguid na haithre an teine, agus súathaid na miá táos, do dhéanamh baighion do bhainríoghaim neimhe, agus do dhórtadh amach oifálach díghe do dhéieibh oile, dom bhrostughadhsa chum féirge.

19 An ccorruighid siad mé chum féirge? a deir an TIGHEARNA: nach iad féin *bhrostuighid* siad do náiriughadh a naightheach féin?

20 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, dóirtighear infearg agus mo chúthach amach air a náitsi, ar dhuine, agus air ainmhidhe, agus ar chraimhibh an mhachaire, agus air thoradh na talman; agus loisgidh sé, agus ní mífhuighear é.

21 ¶ Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Dia Israel; Cuiridh bhur nofhrálach loisge a gcionn bhur níodhbarthach, agus ithidh feoil.

22 Óir níor labhair misi re bhur naithribh, ní mó daithin mé dhíobh annsa ló a ttug mé as talamh na Héipte iad, a ttáobh oifálach loisge nó iódhbartha:

23 Acht daithin mé an ní so dhíobh, dhá rádh, Umhluighidh dom ghlór, agus budh misi bhur Ndia, agus beithise bhur bpobal agamsa: agus siubhlúighidh annsna huile shlightheibh dar aithin mé, chor go mbeithear go maith aguibh.

24 Acht níor éistodar, ní mó do chláonadar a ccluás, acht do shíubhladar a ccomhairleachaibh agus a neasurraim a ndrochchroidhe féin, agus do chúadar ar a ccúl, agus ní air a naghaidh.

25 An ló fá ttangadar bhur naithre amach as crích na Héipte gus a niugh

do chuir mé mo sheirbhísigh uile chugaibh na fáighe, ag éirge go moch go laétheamhuil agus dá ceur uaim :

26 Gidheadh níor éisteadar riom, níor chlónadar a cclúas, acht do chruaidheadar a muinéil : do rinneadar níos measa náid a naithre.

27 Uimesin a déara tú na briathraso uile riu ; acht ní éistfidis ríot : goirfidh tú orra mar an ccéadna ; acht ní freagóiruid siad thú.

28 Acht a déara tú riu, *Is* cineadh íad so nach ínnluighionn do ghúth an TIGHEARNA a Nda, agus nach gabhann smachd : déug a nírúine, agus do gearradh anach í ó fá mbéul.

29 ¶ Geárr dhíot do ghrúag, a *Ierusalem*, agus teilg uait é, agus toig sías caóineadh ar áitibh árdá ; óir do tharcuinnigh an TIGHEARNA agus do thréig sé ginealach a fheirge.

30 Oir do rinneadar clann Iúdah ole ann mo radharc, a deir an TIGHEARNA : do chúireadar a ngráineamhlachda annsa tigh ghóirthear a mainmísí, dá thruáilleadh.

31 Agus do thógbhadar áite árdá Tóphet, noch *atá* a ngleann mhic Hinnom, do losgadh a mac agus a ningeann annsa teine ; ní nach ar aithin misí, agus nach ttáinic ann mo chroidhe.

32 ¶ Uimesin, féuch, tiucfa an lá, a deir an TIGHEARNA, nach goirfíghear Tóphet de ní sa mó, nó gleann mhic Hinnom, acht gleann a páir : óir adhláicfid siad ann Tóphet, nó go rabhuid gan ionad aca ann.

33 Agus béid cuirp na ndaóinesi na mbiadh ag éunúibh a naicéir, agus ag beathachuibh na talmhan ; agus ní dhíbéora ánduine dhióbh íad.

34 Ann sin do bhéara mé fa deara sgar ó chaithreachaibh Iúdah, agus ó shráidibh Ierusalem, gúth an tsúblachus, agus gúth na luathghaire, gúth a nír núdadhphósta, agus gúth na mná núdadhphósta : óir bíaidh an dúthaigh na fásach.

CAIB. VIII.

Ata an pobal, an duine críona, an sagart agus an fáigh, santach, bréugach, ann Ierusalem.

ANN sa namsin, a deir an TIGHEARNA, do bhéuruid siad amach as a nuaighibh, cnámha ríghthe Iúdah, agus cnámha a bprionnsadh, agus cnámha na sagart, agus cnámha na bhfáigheadh, agus cnámha áitreabhlíthach Ierusalem :

2 Agus leathnochuid siad íad as coinne na gréine, agus na gealuidhe, agus shlóigh neimhe uile, noch dob ionmhuin léo agus dá ndéarnadar seirbhís, agus a ndiáigh ar shiúbbhluigheadar, agus noch díarradar,

agus noch do adhradar : ní chruinneochthar íad, ní hadhlocthar íad, bíaid chum aóiligh ar ghnúis na talmhan.

3 Agus béarthar bás do roghuin tar bheatha leis an méid bhías duiighiell na drochmhuinntiresi uile, noch bhías duiighiell ann gach uile áit ann a ndibéora misí íad, a deir TIGHEARNA na slógh.

4 ¶ Thuilleamh fós a déara tú riu, *Is* marso a deir an TIGHEARNA ; An tuitfid, agus gan éirge ? an bhfillfidh sé, agus gan aithfhillendh ?

5 Cred fa bhfuilid an pobal só Ierusalem ag sleamhuughadh síar le mío-choinghioll síorruideh ? conghuid siad cealg go daingion, diultuighid siad fillendh.

6 Déist misí agus do chúala mé, acht níor labhradarsan go ceart : níor ghábh aithreachus ánduine iona ole, gha rádh, Cred do rinne mé ? dñll gach ánduine da chúrsa fein, mar sgeammas an teach chum an chatha.

7 Aseadh, bí síos a haimsire cinte ag an ccorr-ghláis ann sa naicéir ; agus comharthuigh an turtuár agus an chórrmhónadh agus a nainleóg am a tteachta fein : acht ní fheidir mo dhaóinesi breitheamhnus an TIGHEARNA.

8 Ciondus a dearthaóí, *Atámáid* críonna, agus *atá* dlígheadh an TIGHEARNA aguinn ? Féuch, go dearbhltha is go díonhmaoin do rinne sé é ; *is* go díonhmaoin atá peann na scribhneóireadh.

9 Atá náire air na *duóinibh* críonna, atáid ar liothadh agus ar na ngabháil : féuch, do dhíultadar briathra an TIGHEARNA ; agus cred an gliocas *atá* ionnta ?

10 Uimesin, do bhéara misí a mná dfearuibh oile, agus a bhfearuinn don druing ghéabhus a noighreacht : óir atá gach uile dhuine ón mbeag agus an mhór ar na thadhairt do shainit, an bhfáigh gus an sagart do ní gach uile dhuine go bréagach.

11 Oir do leighisiodar lot inghine mo dhaóine go héatrom, gha radh, Sióthcháin, sióthcháin ; agus gan sióthchaim ann.

12 An raibh náire orra a nuaire do rinneadar grúineamhlacht ? ní headh, ní raibh náire orra ar aonchor, ní mó dfeadadar cleargadh : uimesin tuitfid siad a meag na druinge thuitfíos : a namsir a ccúarta teilgfighear síos íad, a deir an TIGHEARNA.

13 ¶ Go deimhin scriosfuidh mé íad, a deir an TIGHEARNA : ní bhíaidh aointriopáil ar an bhfineamhuin, nó figidhe ar an ccran fige, agus críonfa an duille ; agus imtheochuidh na neithe uatha thug mé dhóibh.

14 Cred fa a bhfanmaóid ar suighe ? cruinnighid sibh féir, agus déanam a

steach annsa cathreachaibh daingne, agus bímid ar ttochd annsin : óir do chuir an TIGHEARNA ar Ndía ar tochd sinn, agus thug sé uisge domblois dúinn re ól, do bhrígh gur pheacúigheannar a naghaidh an TIGHEARNA.

15 Do bhi súil aguinn ré síothchain, acht ní tháinig maith ar bith ; agus ré haimsir shláinte, agus féuch an buáidh-readh!

16 Do chlós tormán a eachruidhe ó Dhan, do chríochnuigh an talamh úile le fuáim sheitrighe a each láidir ; óir tháing-adar, agus do mhilleadar an tír, agus a bhfuil innte ; an chathair agus an mhéid choinluighios innte.

17 Óir, féuch, cuirfidh mé naithreacha ninhe, cocatrisigh, bhur measc, nach géabha ré piseoguibh, agus baintid greim asuibh, a deir an TIGHEARNA.

18 ¶ A nuáir do shaóilios mé féin do shólásughadh a naghaidh an dóláis, atá mo chroidhe lag ionnam.

19 Féuch gúth chomhaire inghine mo dhaóine do bhrígh na muintire áitreabhus a tír imchéin : Nach bhfuil an TIGHEARNA ann Sion ? nach bhfuil a rígh inte ? Cred as ar bhrostuigheadar misi chum feirge le na níomháighibh greanta, agus le díonhaóineasuibh coimhthigheacha ?

20 Do chuáidh an foghmhar thoruinn, do críochnuigheadh an samhradh, agus níor cobhrúigheadh sinne.

21 Ar sou gortuighthe inghine mo dhaóine atáimis gortuighthe ; atáim dúbh ; rug úathbhás greim orum.

22 An neadh nach bhfuil íoc slainte a Ngélead ? an neadh nach bhfuil líaigh ar bith ann ? maiseadh cred fa nach aisioghtar sláinte inghine mo dhaóinesi ?

CAIB. IX.

Ata maoidheamh um eolus, úmhla agus ghradh Dé, bunaiteach ; maoidheamh um aoinní oile mealltuch.

OH, nach uisgeadha mío cheann, agus nach tobar déur mo shúile, chor go nguifinn do ló agus dóidhche ar son marbth inghine mo dhaóine !

2 Oh nach bhfuil agum annsa bhfásach ionad cómhnuidhe lucht turuis ; chor go bhfuifinn mo dhaóine, agus go nimechuinn uatha ! óir is adhaltranaigh íad uile, agus oireachdas daóine meabhlach.

3 Agus clánuid siad a teanga anhuil a mbógtha chum bréag ; aclit ní bhfuilid siad crodha ar son na firinne ar an talamh ; óir tiaghaid ar a naghaidh ó ólc go hóc, agus ní feas dóibh misi, a deir an TIGHEARNA.

4 Tugaidhse aire gach áon aguibh dá chomharsoin, agus ná táobhuidh re háoiu-

dearbhlraithir ar bith : óir meallfuidh gach uile dhearbhrathair, agus siúbhloidh gach áonchomharsa lé scannlachaibh.

5 Agus meallfuid siad gach áon aca a chomharsa, agus ní laibheoruid a nfirinne : do mhúineadar dá teangaidh bréaga do rádh, agus do choiriodar iad féin lé déanamh égceirt.

6 Atá háitreabh a lár na ceirge ; díultuid misi daithniughadh tré mbealladh, a deir an TIGHEARNA.

7 Uimesin is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Féuch, leagfa mé íad, agus dearbhocha mé íad ; óir cred dhéanas mé ar son inghine mo dhaóine ?

8 Atá a teanga amhuil soighead caite amach ; a deir sí cluáin : labhruidh duine go síothcháta ré na chomharsoin lé na bhéul, acht iona chroidhe cuiridh sé luidheachán air.

9 ¶ Nach ccuáirteocha misi íad uime so ? a deir an TIGHEARNA : nach bíaidh manam cúiteach ré na leithéid so do chineadh ?

10 Ar na sléibhtibh tóigfíod súas golgháir agus gúbha, agus ar son áitreabhthacha a nfasuigh caóineadh, do bhrígh go bhfuilid loisge, iondus nach féidir dáon gabháil thársa, agus nach celnuid gúth na háirnéisi ; do theith araon éunlaith a naíeir agus an beathach ; atáid ar nintheacht.

11 Agus do dhéana mé Ierusalem na cárnuibh, agus na húamhuigh dhragún ; agus do dhéana mé cathreacha Iudah uaigneach, gan áitreabhthach.

12 ¶ Cía hé an duine crionna, do thuigfíodh só ? agus re ar labhair béul an TIGHEARNA, chor go bhfoillseochadh é, cred ar son a milltear an tír agus a loisc-thear í amhuil fásach, nach bhféadann neach gabháil thríd ?

13 Agus a deir an TIGHEARNA, Do bhrígh gur thréigíodar mo dhligheadh noch do chuir mé as a ccoinne, agus nar úmhluigheadar dom ghúth, agus nach ar shúbhluigheadar ann ;

14 Aclit gur shiubhlúigheadar do réir smuaintighthe a croidhe féin, agus a ndíáigh Bhaalim, noch do mhúin a naithre dhóibh :

15 Uimesin is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel ; Féuch, biathfa mé íad, eadhon an pobalso, le mormóna, agus do bhcara mé uisge domblais dhóibh ré a ót.

16 Sreathnoch a mé íad mar an ccéadna a measc na ngeinteadh, noch nar bhfeas dóibh féin ná dá naithribh : agus cuirfidh mé cloidheamh na ndíáigh, nó go scriosfa mé íad.

17 ¶ Is marso a deir TIGHEARNA na

slógh, Measuidh, agus goiridh ar mhnáibh caointe, chor go ttiucfuid siad; agus cuiridh fios ar *mhnáibh* éolacha, chor go ttiucfuid siad:

18 Agus déindís deithnios, agus tógaidís caóineádh súas dúinn, go sílid ar súile síos lé déoruibh, agus go lingid forrdhubha ar súl amach lé huisgeadhúibh.

19 Oir do chlos gúth caointe amach as Sion, Ciondus. atámaoid sladtha! atámaoid air ar ndíothughadh go mór, do bhrígh gur thréigearmar an tír, do bhrígh gur theigeadar ar náite amach *sinn*.

20 Gidheadh éistigh re gúth an TIGHEARNA, sibhsi a mhná, agus glacadh bhur cclúas focal a bhéil, agus múinigh caóineadh dá bhur níngheanuibh, agus gach áon dá chomharsoin nualghúbha.

21 Oir tháinig an bás súas chum ar bhfuinnéog, agus do chuaidh sé a steach ann ar bpálasuibh, do ghearradh na cloinne amach ón tsráid, agus na ndaóine óg ó na sráidibh.

22 Labhair, Is marso a deir an TIGHEARNA, Eadhon tuitfid cuirp na ndaóine amhuil aóileach ar aghaidh an mhachaire, agus mar an ndornán a ndiáigh an bhúan-uighe, agus ní crúinneochuidh áon *iad*.

23 ¶ Is marso a deir an TIGHEARNA, Ná deanadh an *duine* glic glóir as a ghliocus féin, agus ná glóruigheadh an *duine* láidir as a chumhachduibh, ná glórnigheadh an *duine* saidhbhir as a shaidhbhrios:

24 Acht an tí do dhéanas glóir, glóruigheadh annso, go ttiúionn sé agus go naithnighionn sé misí, gur mé an TIGHEARNA chleachtas cinéul grádhach, breitheamhnus, agus firéantachd, annsa talamh: óir is annsna *neithibhsi* dhúilighim a deir an TIGHEARNA.

25 ¶ Féuch, tiucfuid na láethe, a deir an TIGHEARNA, iona smaichteocha misí a nuite thimchillghéarrtha maille ris an neimhthimchillghéarrtha;

26 Egipt, agus Iúdah, agus Edom, clann Ammon, agus Móab, agus a nuite *dhúine* da bhfuil annsa brúachuibh inchána, áitreabhas annsa bhásach: óir atáid na cineadhacha nile neimhthimchillghéarrtha, agus tigh Israel uile gan tımchillghéarradh annsa ccroidhe.

CAIB. X.

Nar chuirthear a ccomhshhad re na chéile
Dia bithbheó, agus iodhoil dcantu do
smotán.

EISTIGHSI an focal a deir an TIGHEARNA ribh, a thigh Israel:

2 Is marso a deir an TIGHEARNA, Ná foghlomúigh slighe na ngeinteadh, agus ná

bíodh anbhuaín oruibh fa chomharthuibh neimhe; óir atáid na geinte anbhuaíneach thriotha sin.

3 Oir atáid gnátha an phobail díomha-aóin: óir gearruidh *aon* amach crann as an bhforaois, obair lámh a noibrighe, leis an ttuáigh.

4 Maisighid é le hairgiod agus le hór; ceangluid siad é le tairugibh agus le geannairibh, go nach corruighionn sé.

5 *Bid* díreach súas mar an ccrann pailme, acht ní labhruid siad: is éigin a níomchar, do bhrígh nach bhféaduid siubhal. Ná bithí eaglach rompa; óir ní thig dhíobh oile do dhéanamh, ní mó fós *atá* ionta maith do dhéanamh.

6 Do bhrígh *nach bhfuil* áon cosmhúil riotsa, a TIGHEARNA; *atá* tú mór, agus *is* mór hainm a ccumbacht.

7 Cía ar nach bía heaglasa, a Rígh na cceineadhach? óir is riotsa bheanas sin: do bhrígh nach bhfuil áon a measc nile *dhaóine* crionna na gcineadhach, agus iona rioghachtuibh uile, cosmhúil riotsa.

8 Acht atáid uile go léir brúideanhuil agus anadánach: *atá* an smotán na fhoghlaím díomhaóinis.

9 Tugadh airgiod ar na leathnúghadh amach ó Tharsis, agus óir ó Uphas, obair a nír oibre, agus láimhe an chéard óir: gorm agus dearg a néaduighe: *is* oibreacha lámh *dhaóine* crionna *iad* uile.

10 Acht isé an TIGHEARNA an Dia fire, *isé* an Dia bithbhéó, agus an rígh síorruidhe é: críochnochuidh sé an talamh re na fheirg, agus ní fhéadfuid na geinte a a mhíchéadta dúilang.

11 Is marso a déara sibh ríu, Na dée nach déarna na neamha nó an talamh, sgriosnighear *iad* ón ttalamh, agus ó faoi na neamhuibhsi.

12 Do rinne sé an talamh le na chumh-acht, sé do dhaingnidh an talamh lé *is* eagna, agus do shín amach na neamha le na ghliocus.

13 A nuair chuirios sé a ghúth amach, *atá* iomad niseadhadh annsa neamhuibh, agus do bheir sé ar na deathuighibh dul suas ó chorruibh na talamh; do ní sé tinnteach maille ré fearthuinn, agus do bheir sé an gháoth amach as a ionad taisgidh.

14 Is bhrúideamhuil gach uile dhuime iona éolus féin: do claóidheadh gach uile chumadóir ann a íomháigh gheanta: óir *is* neimhíhírinne a íomháigh leagtha, agus ní bhfuil ánal ar bith ionta.

15 *Is* díomhaóineas *iad*, agus obair na nearraideach: millfighear *iad* a nam a ccúarta.

16 Ní cosmhúil roimh Iacob ríu: óir *is* éisíon cumadóir na nuite *neitheann*; agus

is é Israel slat a oighreachda : Is é a ainm TIGHEARNA na slogh.

17 ¶ Cruinnigh súas hearradha as an dúthaigh, a áitreabhthuigh an daingin.

18 Óir is marso a deir an TIGHEARNA, Féuch, teilgfidh mé amach áitreabhthacha na tíre ar a nuáirsí, agus bhéara mé a ecumhrach iad, go nairighid marsin é.

19 ¶ Mo thruaighe misi do bhrigh mo luit ! atá mo chneadh nimhneach : acht a dúbhairt mé, Is doiligh so go deibhin, acht caithfidh mé a fhulang.

20 Do milleadh mo thabernacuil, agus do briseadh mo chórdadha uile : dímthigh mó chlann amach asam, agus ní bhfuilid ann : ní bhfuil áon do shínfeadh mo lóistín amach ní as mó, agus do chuirfeadh mo chúirtne súas.

21 Óir atáid na háodhuirighe brúideamhuil, agus níor íarradar an TIGHEARNA : uimesin ní bhéuruid siad biseach, agus scabfuighear a tréada uile.

22 Féuch, tháinig fuaim an tormáin, agus comhchorrughadh mór ón tuáisceart, do dhéanamh caithreach Iudah áonránach, agus na húamhaigh dhragún.

23 ¶ O a THIGHEARNA, atá a fhios agam nach ann féin atá slighe an duine : ní hanna duine shíubhlughios atá díor-ghada a choisceimeadh.

24 A THIGHEARNA, smachtuigh mé, acht maille re breitheamhnus ; ní ann thfeirg : deagla go ndéanta neimhní dhíom.

25 Dóirt amach do dhíbhfearg ar na geintibh dá nach athnid thú, agus ar na muinntearuibh nach goiríonn air bainn : óir a dúadar súas Iacob, agus do shluigidar é, agus do chaitheadar é, agus do rinneadar a áitreabh uáigneach.

CAIB. XI.

Coinhcheangul Dé re fearaibh Iudah.

AN bhriathar noch tháinig go Jeremiah ón TIGHEARNA, gha rádh,

2 Eistighsi briathra an chunnarthaso, agus labhruidh re fearuibh Iúdah, agus re áitreabhachaibh Ierusalem ;

3 Agus abhairsí riu, Is marso a deir an TIGHEARNA Dia Israel ; Go muth malluighthe an té nach nunhluighionn do bhriathraibh an chunnarthasa,

4 Noch daithin mé da bhur naithribh ann sa ló a ttug mé amach iad as crích na Héipte, ó nfuinnis iarúinn, gha rádh, Unhluighidh dom ghlór, agus déanuidh iad, do réir a uile ní áitheomas mé dhíbh : marsin budh sibhisi mo phobalsa, agus budh misi bhur Ndíasa :

5 Chor go ccoimhíonfa mé na mionna thug mé da bhur naithribh, fearann do thabhairt dóibh ag líonadh le mil agus lé bainne, mar atá sé a niugh. Annsin do

fhreagair misi, agus a dúbhairt mé, Bíodh marsin, a THIGHEARNA.

6 Annsin a dúbhairt an TIGHEARNA ríomsa, Fúagair na briathraso uile a ccaithreachaibh Iúdah, agus a sráidibh Ierusalem, gha rádh, Eistighsi briathra an chunnarthaso, agus déanuidh iad.

7 Óir do dhearbh misi go dúthrachdach dá bhur naithribh annsa ló a ttug mé aníos iad as crích na Héipte, go nuige an lósa, ag éirge go moch agus ag miounughadh, gha rádh, Unhluighidh dom ghúth.

8 Gidheadh níor únhlughendar, ní mór do chlónadar a eclúas, acht do shíubhail gach aon díobh a smuáineamh a ndrochchroidhe féin : uimesin do bhéara mé orra uile bhriathra an chunnarthaso, noch daithin mé do dhéanamh ; acht ní dheárnadar iad.

9 Agus a dúbhairt an TIGHEARNA ríomsa, Do frith feall idir fhearuibh Iúdah, agus idir áitreabhthachuibh Ierusalem.

10 Dúlleadar ar a nais ar éigceartuibh a naithreadh rompa, noch do dhiult mo bhriatharsa déisteacht ; agus do chúadar a ndiáigh dée oile dá nadhradh : do bhris tigh Israel, agus tigh Iúdah mo chunnradh noch do rinne mé ré na naithribh.

11 ¶ Uimesin is marso a deir an TIGHEARNA, Féuch, do bhéara mé olc orra, nach bá heidir léo do sheachna ; agus da mbeith go ngoirfidis chugam, ní chlunfe mé iad.

12 Ann sin imeochuid caithreacha Iúdah agus áitreabhthacha Ierusalem, agus éighfid ar na déeibh dá nóláidh túis : ach ní chuimhdeochuid siad iad ar áonchor a naimsir a ndonuis.

13 Óir is do réir uibhre do chaithreacha do bhádar do dhéa, a Iúdah ; agus do réir uibhre sráidíonn Ierusalem do chuireabhair súas altóra don ní náireach sin, cadhon altóra do losgadh túise do Bhaal.

14 Uimesin ná guidhsí ar son an phobail, agus ná tóg súas comhairc nó urnuigh ar a son : óir ní éistfidh misi iad annsa nam a néighfid siad chugam ar son a mbuáidhearta.

15 Cred atá ag mo ghrádhach re a dhéanamh ann mo thighsi, ó rinne sí adhfhuathmhaireachda re móran, agus gur imthigh a nfeoil náomhtha áit ? a nuair do ní tú olc, is ann sin do gháirdighios tú.

16 Do ghoir an TIGHEARNA hainm, Crann glas ola, breághdha, agus do thoradh maith : le fuáin giornic mhóir do dhearg sé teine air, agus do briseadh a ghéaga.

17 Óir dúagair TIGHEARNA na slogh, do phlannduigh thusa, olc ad aghaidh, ar son uile thighe Israel agus uile thighe Iúdah, noch do rinneadar na nagháidh féin dom bhrostnghadhsa chum feirge a nórúil túise do Bhéal.

18 ¶ Agus thug an TIGHEARNA a fhios damhsa, agus atá a fhios agam : annsin do thaibcín tú a ngníomha dhamh.

19 Acht do *bhí* mé cosmhúil ré lubhán nó re damh bheirtheor chum a mharbthha ; agus ní raibh a fhios agam gur thionscnadarsan tionnsnadh an aghaidh, *gha rádh*, Sciosam an crann maille re na thoradh, agus gearram amach é as tír na mbéo, chor nach ccuimhnighthear a ainm ní sa mhó.

20 Acht, a THIGHEARNA na slógh, a bhreathnuighios go ceart, dhearbhus na dubháin agus an croidhe, faicimis do dhioghaltas orrasan : óir is duitsi dfoillsigh mé mo chúis.

21 Uimesin is marso a deir an TIGHEARNA re muinntir Anatot, noch iarrus do bhás, gha rádh, Ná tairrghir a nainm an TIGHEARNA, go nach néagair re ar kúmhne.

22 Ar a nadhbharsin is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Féuch, smaichteocha misí iad : muirfíghear na daóine óga ris an ccloidheamh ; éugfuid a mic agus a nighiona ré gorta :

23 Agus ní bhíadh fuighioll díobh : óir do bhéara misí olc ar fhearuibh Anatot, *eadhon* bliadhuin a ccúarta.

CAIB. XII.

An nádur daónna ag faghail lochd do bhiseach lucht an uile, agus d' anshódh na nsaói.

IS ceart *atá tú*, a THIGHEARNA, a nuair thagraim riot : gidheadh léig dhamh labhairt riot ar do bhreitheamhuaisibh : Créd fá mbeirionn slighe na ndrochdaóine biseach? *cred fá* bhfuilid uile soua noch do ní gráineamhlacht?

2 Do phlannduigh tú iad, fásuid fós, do ghlaçadar preamh : do bheirid toradh : agus *atá* tusa a ngar iona mbéul, agus a bhíad ó na ndúbhanuibh.

3 Acht is aithnid duitsí, a THIGHEARNA, misí : do choimnair tú mé, agus do dhearbhus tú mo chroidhe leath riot : tarruing amach iad amhuil caóirigh chum a nair, agus gléus iad fá chomhlair laoi an mharbthha.

4 Gá fad bhias an tír ag caói, agus luibh gach áonmhagha ag críonadh, do bhrígh uile na druinge chomhnuigheas ionnta? do caitheadh na beathuighe, agus na héin; do bhrígh go ndúbhradar, Ní fhaicfidh sé ar ceríoch dheighionach.

5 ¶ Má rioth tú leis na coisighibh, agus gur choireadar thú, annsin ciondus fhéadas tú coimhling re heachaibh? agus *má* choir-eadar thú a tír na síochána, *ann ar* choir tú do dhóthchus, cred maiseadh do dhéana tu a nanfa Iordán?

6 Oír do fríth do dhearbhráithre féin, agus fós tigh hathar go meabhlach ortsá ; aseadh, do ghoiriodar iomad ad dhiáigh : ná creid iad, bíodh go laibheoraidís bríathra breádhá riot.

7 ¶ Do thréig mé mo thigh, dñag mé moiglhreacht ; thug mé grádh manma a káimh a nánbad.

8 Atá moiglhreacht damhsa amhuil leomhan san bhforaóis ; combaircidh sí amach an aghaidh : uimesin dñuathuigh mé í.

9 *Atá* moiglhreacht damhsa *amhuil* éun breac, *atáid* a nénluith fá ccuáirt na haghaidh ; tigidh sibhsí, cruinnighidh uile bheathacha an mhagha, tigidh do shlugadh.

10 Do mhill iomad áodhaireadh mo gháirdha fineamhna, do shaltradar mo chomhroinn faói chosuibh, do rinneadar mo chomhroinn sholásach na fhasáigh uáigneach.

11 Do rinneadh áonránach é, agus *ar mbeith* uáigneach dhó caóinidh sé chugam-sa ; do rinneadh na fásach an dúthuigh uile, do bhrígh nach ccuireann áonduine iona chroidhe é.

12 Thangadar sgriosdóiridhe ar gach uile áit áird ar feadh a nfasaigh : óir slugfidh cloidheamh an TIGHEARNA ó aóinchionn don dúthaigh go nuige an ccionn *oile* don dúthaigh : ní bhfuighe féoil ar bith síothcháin.

13 Do shíolchuireadar cruithneachd, achd beanfuid siad dosáin : do chuireadar iad féin chum saóthair, *ach* ní thairbheochuid siad ; agus bíadh náire orra do bhrígh bhuir cciosa ar son téirge fhíochmhuire an TIGHEARNA.

14 ¶ Is marso a deir-an TIGHEARNA a naghaidh mo dhrochchomharsan uile, bheanas ris a noighreachd noch thug mé ar mo phobal Israel doighbreachtughadh ; Féuch, tairreonga mé amach as an ndúthaigh iad, agus tairreonga mé amach tigh Iudah ó na measc sin.

15 Agus tiucla a cerích, tar éis a ttairngthe amach dhamh go bhfillfidh mé, agus go mbia trúaighe agam dhóibh, agus gottiubhraná mé a ris, gach uile dhuine dhíobh chum a oighreachta, agus gach áonduino chum a dhúitheche.

16 Agus tiucla a gcrích, má fhóghlómuid siad go dúthrachtach slighe mo phobail, do mhionnughadh fáim aimsí, Mairidh an TIGHEARNA ; mar do mhúineadarsan dom dhaóinibhsí mionnughadh fá Bháal, annsin suidheochthar iad a lár mo phobail.

17 Acht inuna numhluidh siad, tairreonga mé thríd amach as a bhreanhuibh agus scriosfeadh me an cineadh sin, a deir an TIGHEARNA.

CAIB. XIII.

Searnóin attáobh aithreachuis, 12 rígh agus phobail: 22 Oleas fós an droch-chleachtadh.

IS marso a deir an TIGHEARNA riomsa, Imthigh, fagh dhuit crios léacaduidh, agus cuir air do leasrach é, agus ná cuir a nuisge é.

2 Anusín fuáir mé crios do réir bhréithre an TIGHEARNA, agus do chuiris ar mo leasrach é.

3 Agus tháinig focal an TIGHEARNA chugam an dara huáir, gha rádh,

4 Glac an crios noch do fuáir tú, noch atá ar do leasrach, agus éirigh, imthigh go Heuphrátes, agus fóluigh anusín é a bpoll den charruic.

5 Mar sin dímthigh mé, agus do fhóluigh mé ag Euphrátes é, mar do áithin an TIGHEARNA dhíoni.

6 Agus tárla tar éis mbóráin do láethibh, go ndúbhairt an TIGHEARNA riom, Eirigh, imthigh go Heuphrátes, agus tabhair an crios as sin, noch daithin mé dhíot díolach ann.

7 Ann sin do chuáidh mé go Heuphrátes, agus do thochail mé, agus thug mé an crios as a náit ionar fhóluigh mé é: agus, féuch, do bhí an crios millte, níor fóghuin sé chum neithe ar bith.

8 Ann sin tháinig bríathar an TIGHEARNA chugam, dha rádh,

9 Is marso a deir an TIGHEARNA, Ar an modhso mhillfios mé úabhar Iúdah, agus m'úabhar Ierusalem.

10 Bíáidh na drochdhaóinesí, noch dhíultas mo bhriathra déisdeachd, noch imthighios do réir thoile a ninníune, agus shiubhlúighios do réir dhée oile, dá nadh-radh, agus do dhéanamh seirbhíse dhóibh, do nós an chreasa so, nach maith chum aóinneithe.

11 Oir mar theannas an crios ré leasrach dúine, marsin thug misi air thigh Israel uile teannadh riomsa agus ar thigh Iúdah uile, a deir an TIGHEARNA; chor go mbeidís na bpobal agam, agus na nainm, agus na moladh, agus na nglóir: acht níor éisteadar.

12 ¶ Uimesin laibheora tusa riu an focalso; Is marso a deir an TIGHEARNA Día Israel, Liónuighear gach áon bhuidéal le fíon: agus a déuruid riot, Nach fíos dúinne go deimhin go liónuighear gach áon bhuidéal le fíon?

13 Ann sin a déara tú riu, Is marso a deir an TIGHEARNA, Féach, líonfa mé uile áitreabhthacha na tírese, eadhon na ríghthe shagairtí a ceathaóir Dháibhí, agus na saigairt, agus na fáighe, agus uile áitreabhthacha Ierusalem, le meisge.

14 Agus géabha mé dhíobh féin fa chéile, eadhon na haithe agus na mic a naóinfheacht, a deir an TIGHEARNA: ní bhía trúaighe agam, ní choigeola mé, ní dhéan trócaire, acht scríosfa mé iad.

15 ¶ Eistighsi, agus tugaidh clúas; ná bíthi úibhreach: óir do labhair an TIGHEARNA.

16 Tugaidh glóir dá bhur TIGHEARNA Día, suil dó bhéara sé dorchadus, agus suil thuisleochuid bhur ccosa ar na sléibh-tibh dorchá, agus, an feadlú bheithí ag feithiombh re solus, go bhfílidh séisíon é a sgáile an bháis, agus go ndéana sé dorchacht thiugh dhe.

17 Acht muna néistighe ris, caóidhfídh manam a náitibh uáigneacha ar son bhur náabhair; agus guiltid mo shúile go géur, agus rithfid síos lé déorúibh, do chionn tréada an TIGHEARNA do bhreith ar siubhal a láimh.

18 Abruidh ris an rígh agus ris an mbainríoghain, Umbhluighidh sibh féin, suighidh síos: óir tiucta bhur bprionus-amhlacht síos, eadhon coróin bhur nglóire.

19 Druidfíghear cuthreacha an deiseirt súas, agus ní oisceoluidh áonduine iad: béarthar Iúdah uile ar siubhal a mbraighd-ionas, béarthar a mbia ann a láimh go biomlán.

20 Tógbhaidh súas bhur súile, agus féuchuidh an lucht thig ón tuáiscceart: cáit a bhfuil an tréad tugadh dhuitsi, do thréad scímhach?

21 Cred a déara tú a nuáir bhéarus sé pionús duit? (óir do mhúin tú dhóibh bheith na ccaiptinibh, agus mar úachtar-ánuibh ós do chionn:) nach géabha brón thú, amhuil bean re niodhnuibh?

22 ¶ Agus ma deir tú ann do chroíde, Cred fa ttigid na neithese orumsa? Arson méid huile atáid do sciortadha leis, agus do shála ar ndéanamh lomnocht.

23 An bhféadann an Tetiopeach a chroicioinn do mhalairt, nó an liopárd a bhreise? marsin féadthaoise fós maith do dhéanamh, noch ghnáthuighios déanamh uile.

24 Uimesin scaóilfidh mé ó chéile iad do nós an chomhlúigh noch imthighios ar siubhal lé gaóith a nfasuigh.

25 Isé so do chranncarsa, cuid do thomhais uáimsi, a deir an TIGHEARNA; do bhrígh gur dhearmuid tú misi, agus gur tháobhuidh tú ré nfasuigh.

26 Uimesin léighidh mé do sciortadha leis ar haghaidh, chor go má léir do náire.

27 Do chonnaire mé hadhaltrannuis, agus do sheitreacha, gráin do stríopachuis, do graíneamhlachd ar na enocuibh annsna machairighibh. A mhairg dhuit, a Ieru-

sailem! nach déana tú thú féin glan? ca ham fós a bhias sin?

CAIB. XIV.

Diarr Dia gan ghuidhe arson na ndaoine drochchoinghill úd, a nam na gorta.

FOCAL an TIGHEARNA noch tháinig go Ieremiah a dtáobh na gorta.

2 Atá Iúdah ag caoi, agus do laguigheadh a geatarda; atáid dúbh go talamh; agus do chuáidh éighiomh Ierusalem súas.

3 Agus do chuireadar a nuáisle a cclann bheag chum na nuisceadh: tháingadar chum na claisibh, agus ní bhíadarar uisce; dhílleadar gon a soighthighibh folamh; do bhádar náireach inshníomhach, agus dfóluigheadar a ccinn.

4 Do bhrígh go bhfuil an talamh scoilte, óir ní raibh fearthuinn ar bith san talamh, do blí náire ar na treabhthairibh, agus dfóluigheadar a ccinn.

5 Áseadh fós, rug a neilid láogh ar ar machaire, agus do thréig sí é, do bhrígh nach raibh féar ann.

6 Agus do sheasadar na hassail fhíadhta ann a náitibh árda, do thairngeadar súas an gháoth amhuil dragúin; dfailighiodar a súile do bhrígh nach raibh féar ann.

7 ¶ O a TIGHEARNA, máta go bhfiaghuighid ar nuile ar naghaidh, déansa é ar son hanna féin: óir is iomadlamhuil ar míchoinghiolla; do pheacuígheamar ad aghaidhsi.

8 O a dhóthchuis Isráel, a shlánaigh-theóir a nam buáidhearta, cred as a mbeitheá ad choimhghitheach annsa tír, agus do nós dhuine ar slíge fhíllios do leathtaoibh dfamhuin ar feadh aonoidhche amháin?

9 Cred as a mbeitheá mar dhuine ar na chritheagluhadh, mar dhuine chumbachtach nach bféadann cobhrughadh? gídh-eadh, a TIGHEARNA, atá tú ann ar lár, agus as bainm goirtheas sinn; na lág sinn.

10 ¶ Is marso a deir an TIGHEARNA ris an muinntirsi, Marso do ghrádhugheadar dul ar seachrán, níor chongmhadar ar ais a ccosa, nimesin ní ghabhann an TIGHEARNA chuige iad; cuimhneochuidh sé anois a lochta, agus fiosrochuidh sé a bpeacuidhe.

11 Ann sin a dubhairt an TIGHEARNA riomsa, Ná guidh ar son na muinntiresi chum maithiosa.

12 A nuair thoisfid siad, ní éistfidh misi a ccomhairc, agus a nuair tháirgid ofráil loisge agus íodhbairt, ní ghéabha mé iad: acht nuirfidh mé leis an ccloidheamh iad, agus leis an ngorta, agus leis an bpláigh.

13 ¶ Annsin a dubhairt misi, Ah a Thighearna DIA! féuch, a deirid na fáighe

riú, Ní fhaicfidhe an ccloidheamh, agus ní bhía gorta aguibh; acht do bhéara misi síothcháin dhaingion díbh annsa náitsi.

14 Annsin a dubhairt an TIGHEARNA riom, Tairrghirid na fáighe bréaga am ainmsi: ní mé do chur uaim iad, ní mó is mé dáithin díobh, ní mó do labhair mé riú: tairrghirid díbhsi fis neimhfhrinneach agus geasadóireacht, agus neimhní, agus cealg a ccroidhe féin.

15 Uimesin is marso a deir an TIGHEARNA a ttáobh na bhfáighe thairrghirios am ainmsi, agus nach mé do chiur uaim iad, thairis sin go nabruid, Ní bhía ccloidheamh nó gorta san tírse; Le ccloidheamh agus le gorta thuitfid na fáighesi.

16 Agus teilgfighear amach a sráidibh Ierusalem an drong dá ndéanaid siad fáidheadóireacht do bhrígh na gorta agus an ccloidhimh; agus ní bhfuighid siad duine adhlacus iad féin, a mná, nó a mic, nó a ningeana: óir dóirtfidh misi a nolc féin orra.

17 ¶ Uimesin déura tú an focalso riú; Sildis mo shúile síos a ndéornibh do ló agus doidhche, agus ná scuirdis: óir do briseadh maighdion inghean mo inhuimtire maille ré briseadh mór, lé buille ro nimheach.

18 Má théighim amach san machaire, féuch annsin na mairbh leis an ccloidheamh! agus má théighim a steach san ceathruigh, annsin féuch an lucht atá tim lé gorta! a seadh, inthigh an fáigh aráon agus an sagart timchioll fá ccuáirt go fearuinn nach aithnid dhóibh.

19 Ar thréig tú Iúdah thríd amach? ar fhúathaigh hanam Sion? cred far bhuáil tú sinn, agus gan chabhair ar bhith oruinn? do bhí súil aguinn re síothcháin, agus ní bhfuil maith ar bith annsin; agus re ham tárthála, agus féuch buáidhreadh!

20 Admhuighnid, a TIGHEARNA, ar nolc, agus éigceart ar naithreadh: óir do pheacuígheamar ad aghaidhsi.

21 Ar son hanna, ná gráin, ná teilg síos cathaóir do ghlóire: cuimhghigh, ná bris do chunnradh rinn.

22 An bhfuil áon a measc diomhaóinis na ngeinteadh do bhéaradh fearthuinn? nó an bhféuduid na neamha fearthuinn do thabhairt úatha? nach tusa féin é ar TIGHEARNA DIA? nimesin fáithfiom ort: óir as tú do rinne na neithesi uile.

CAIB. XV.

Ghéabhadar breitheamhnas gan trócaire, lón bhias dásachdach dán a bpeacadh.

ANNSIN a dubhairt an TIGHEARNA riomsa, Gíodh go seasadh Moise agus Samuel an fhiadhnúisi, thairis sin níor bhféidir minntinn do bheith leis an

muinntirsi: teilg amach as mo radharc iad, agus éirídhís amach.

2 Agus tiucla a cerích, má deirid siad riotsa, Cáit a racham amach? annsin inneosa tú dhóibh, Is marso a deir an TIGHEARNA; An mhéid atá fa choinne an bháis, chum báis; agus an mhéid atá fa choinne an chloidhimh, don chloidheamh; agus an mhéid atá fa choinne na gorta, don ghorta; agus an mhéid atá fa choinne an bhraighdinis, chum braidhínis.

3 Agus óirdéochuidh misi ceithre sóirt ós a cionn, á deir an TIGHEARNA: an cloidheamh do mharbhadh, agus na madruidh do réubadh, agus éunlaith a naicéir, agus ainmbintidh na taluiban, do shlugadh agus do mharbhadh.

4 Agus cuirfidh mé dfiachaibh a náth-rughadh ann gach uile rioghacht san domhan, ar son Mhanasseh mhic Hesechia rígh Iúdah, ar son na naitheann do rinne sé ann Ierúsalem.

5 Óir cia agá mbía trúaighe dhuit, a Ierúsalem? nó cia dhéanas doilghios riot? nó cia rachas do leaththaoibh dhiafrúighe ciondus bháis tú?

6 Do thréig tú misi, a deir an TIGHEARNA, do chuáidh tú ar ecúl: uimesin sinfodsa mo lámh amach ad aghaidh, agus scríosfa mé thú; atáim coirthe daithreachus.

7 Agus cáithfidh mé iad le sgoigneán a ngeatadhuibh na tíre; fóilneocha mé iad fa na cclairn, millfidh mé mó dhaoine, ó nar fhilleadar ó na slíghibh.

8 Atáid a mbaintreabhthacha ar na bhfoirlionadh dhamh ós cionn ghainimh na fáirge; thug mé millteoir orra a naghaidh mhathar na nogánach, san meadhón laoi: thug mé air tuitim go hobann uirre, agus critheaghlacha ar na ecathruigh.

9 Anbhfaínnigh an bhean rug móirsheisior: do fhaóidh a spiorad aiste; do chuáidh a grían faoi agus an lá ann fós: fuair sí náire agus do claoidheadh í: agus seachoduigh mé an chuid oile dhiobh don chloidheamh a bhfiaghnuise a námhad, a deir an TIGHEARNA.

10 ¶ A mhaírg dhamhsa, mo mhatháir, go rug tú am fhear coimntine mé agus an fhear ceannairge don talamh uile! ní thug mé áirleagadh ar úsúireacht, ní mó thugadar daoine dhamh ar úsúireacht; gidheadh malluighidh gach aonduine aca mé.

11 A dubháirt an TIGHEARNA, Go deimhin bíaidh sé go maith ag thúighioll; go deimhin cuirfidh mé dfiachaibh ar an námhuid bheith go maith leachd a nam a nuile agus a nam aindise.

12 An mbreisfidh farann an tíaramu a ttuáigh agus an chruáidh?

13 Do bhéara mé do mhaóin agus hionnmhuis don cheich gan lúach, agus sin ar son huile pheacaidh, ann himlibh uile.

14 Agus do bhéara mé ort imtheacht led námhuid go tír nach seas duit: óir do las teine a mfeírg, noch loisgíos oruibhí.

15 ¶ O a THIGHEARNA, atá a fhios agad: cuimhnigh orunsa, agus tárr dom fhéuchuin, agus díoghail mé ar mo lucht ingheama; ná heir as mé a bhfoighid fhada do dheagh-mhéinse: bíodh a fhios agad gurab ar do shonsa dfulaing mé masla.

16 Do frith do bhríathra, agus a dúaiigh misi iad; agus do bhí do bhríathra dhamhsa na gháirdcachus agus na lúathgháir dom chroidhe, óir do gaireadh hainmsi orum, a THIGHEARNA Dia na slógh.

17 Níor shuigh mé a noireachtus an luchd magaidh, agus níor gháirdigh mé; do shuidh mé ar leith do bhrigh do láimhese: óir do líon tú mé lé feírg.

18 Cred as a bhfuil mó phían biorthbhúan; agus mó chneadh dóileighis, dhíultas bheith leighiosta? an mbiáidh tú dhamhsa thríd amach amhuil duine breagach, agus amhuil uisgeadha fháilighios?

19 ¶ Uimesin is marso a deir an TIGHEARNA, Má fhilleann tú, annsin do bhéara mé líom a rís thú, seasfa tú am fhíaghnusi: agus má bheirionn tú an mórluaich ón ttruáillighthe, bíaidh tú amhuil mo bhéul fein: fillidíssion chugadsa; acht ná filsi chucasan.

20 Agus do dhéana misi dhíotsa don mhuinntirsi balla cúbhdaigh práis: agus troidid riotsa, achd ní bhéuruid buáidh ort: óir atáimsi leachd dot chábhair agus dot sháoradh, a deir an TIGHEARNA.

21 Agus sáorfa mé thú as láimh an drochdhuine, agus fuaisgeola mé thú as láimh a núathbhásaigh.

CAIB. XVI.

Tug cionta agus iodholadhradh na Nínduighe, gur theilg a Nídu agus a tír fein amach go Babilón, iad.

THAINIC fós bríathar an TIGHEARNA chugamsa, gha rádh,

2 Ní thiúbhra tú bean chugad, ní mó bhíaid mic nó ingheana agad san náitsi.

3 Óir is marso a deir an TIGHEARNA a ttáobh na mac, agus a ttáobh na ninghean béarthar anusa náitsi, agus a ttáobh a maithreach noch do rug iad, agus a ttáobh a maithreach do ghein iad ann sa duthaighsi;

4 Éigfuid siad do bhásaibh doilghiosacha; ní caoinfighear iad; agus ní adhlóthar iad; acht béid amhuil aóileach ar ghnúis

na talmhan, agus nuirfíghear iad leis an ccoloidheamh, agus le gorta; agus béid a ccuirp na mbíadhdénnuibh a naiéir, agus do bheathuighibh na talmhan.

5 Oir is marso a deir an TIGHEARNA, Ná héirigh a steach a tigh na cumha, agus ná héirigh dá ccaoi nó dá trúaighmhéile: óir do thóg misi mo shíothcháin ón bpobal-so, a deir an TIGHEARNA, trócaire agus grása.

6 Éúgfuidh an mór agus an beag annsa tírsi: ní hadhlóchtar iad, ní mó chaoinsid daoine iad, nó ghearrfuid iad féin, nó dhéanuid iad féin máol ar a son:

7 Ní mó stíallfuid *daóine iad féin* ar a son a cumhaidh, da comhfhurtachd ar son na marbh; ní mó bhéuruid *daóine* cupán comhshólais dóibh dól ar son a nathar nó a mathar.

8 Ní racha tú fós go tigh a nfénsta, do shuidhe na bhfochair dithe agus dól.

9 Oir is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Dia Israel; Féuch, do bhéara mé fa deara do chosc as a náitsi ann bhur radharc, agus ann bhur láethibh, ígúth an tsúgartha, agus gúth na lúathghaire, gúth a núr níadhlphósta, agus gúth na nuá níadhlphósta.

10 ¶ Agus tiuafa a ccrích, a nuair innéasas tú na bríathraso uile do na daoineibh, agus a déaruidsin riotsa, Cred far fhítigair an TIGHEARNA an lán uilecsi ar naghaidhne? nó cred é ar néigceart? nó cred é ar bpeacadh noch do rinneamar a naghaidh an TIGHEARNA ar Ndia?

11 Ann sin a déara tú riu, Do bhrígh gur thréigeadar bhur naithe mé, a deir an TIGHEARNA, agus gur shiúbbhlúigheadar a ndiaigh dée oile, agus gur adhradar dhóibh, agus gur onóruigheadar iad, agus gur thréigeadar misi, agus nar choimhéadadar mo dhlíghtheadh;

12 Agus go ndearnabhairsi ní as measa náid bhur naithe; (óir, féuch, siúbbhlúigh gach uile dhuine aguibh do réir smúainigh a dlírochchroidhe féin, chor nach féidir léo éisteadh riomsa:

13 Uime sin teilgfídh mé as an tírsi sibh go tír nach aithnid díbh féin, ná da bhur naitheibh; agus annsin foighontaoi do dhéicibh oile do ló agus doidhe; áit nach ttaisbeanfa misi fabhar dhíbh.

14 ¶ Ar a nadhbharsin, féuch, tiuafaíd na láethe, a deir an TIGHEARNA, ann nach aibéorthar nisa mbló, Mairidh an TIGHEARNA, thug clann Israel amach as crích na Héigpte;

15 Acht, Mairidh an TIGHEARNA thug a níos clann Israel as tír an tuáisceirt, agus as gach uile thalamh ann ar dhíbhír sé iad: agus do bhéara mé a rís dá ndúthaigh iad noch thug mé dá naitheibh.

16 ¶ Féuch, cuirfe mé fios air mhórán íascaireadh, a deir an TIGHEARNA, agus géabhuid siad iad; agus na dhiaighsin cuirfidh mé fios ar mhórán sealgaireadh, agus do dhéanaid a bhfiadhach ó gach uile shliabh, agus ó gach uile chnoc, agus a mach as polluibh na ccarrac.

17 Oir *atáid* mo shúile ar a nuile shlightheibh: ní bhfuilid a bhfólach óm ghnúis, ní mó *atáid* a ccionta a bhfolach ar mo shúilibh.

18 Agus an chéaduáir cúiteocha mé a néigceart agus a bpeacadh dúbalta; do bhrígh gur thnáilleadar mó dhúthaigh, do lionadar moigheacht le conablachuibh a neitheann adbfhúathmhbar ngráineamhuil.

19 O a TIGHEARNA, mo neart, agus mo dhaingion, agus mo chúil dhidín a ló na haindeisi, tiuafaíd na geintidhe chugad ó théorannuibh na talmhan, agus a déuruid, Go deimhin do ghabhadar ar naithe óigh-reacht na mbréug, an diomhaóinis, agus *neithe* gan tairbhe.

20 An ndéana duine dée dhó féin, agus nach dée iad ar áonchor?

21 Ar a nadhbharsin, féuch, do bhéara mé orra a nuairse aithniughadh, do bhéara mé orra mo lámh agus mo neart daithniughadh; agus aitheonuid siad gur bé an TIGHEARNA mainin.

CAIB. XVII.

Méud an anrath, dóchus do chur a nduine, 9 no a geroidhe cealgach.

ATÁ peacadh Iúdah ar na scríobhadh lé péann íaruinn, agus lé rinn diamond: *atá* sé greanta ar chláir a geroidhe, agus ar chorruibh bhur naltórach;

2 An feadh chúimhnighid a cclann ar a naltóruibh agus air a ngarránuibh ag na crannuibh glasa ar na cnocuibh árd.

3 O mo shliabh annsa mliagh, do bhéara mé do mhaóin agus do shaidhbhrios uile don chreich, agus háite árd chum peacaidh, ar fad do théorann uile.

4 Agus deileóchtar thusa, thusa féin, ód óighreacht noch thug misi dhuit; agus do bhéara mé ort fóghuanh dot nánhuid annsa tír nach feas duit: óir do lasabhair teine ann mfeirg loisgfios go bráth.

5 ¶ Is marso a deir an TIGHEARNA; *Go madh* malluighthe an fear dhothchus-úighios a nduine, agus do ní a neart dfeóil, agus agá nínthighionn a chroidhe ón TIGHEARNA.

6 Oir bíaidh sé cosmhuil ris an bhfráoch annsa bhfásach, agus ní fhaicfidh sé a nuair thiucfas maith; acht áiteochuidh sé na háite dóite annsa bhfásach, a bhfearrann shailte agus gan áitreabh.

7 Is beannuighthe an duine dhóth-

chusuighios annsa TIGHEARNA, agus gur bé an TIGHEARNA a mhuinighinn.

8 Óir bíaidh sé amhuil crann plannd-níghthe láimh ris na huisceadhuibh, agus shíneas amach a fhréamha láimh ris an tsrúth, agus nach dhfaicfidh a nfair thig an teasbhach, agus bíaidh a dhíuille glas; agus ní bhíaidh cúramach a mbiadhuin an tarta, ní mó scuirfios sé do thábhairt tóruidh.

9 ¶ *Atá* an croidhe cealgach ós cionn gach uile *neithe*, agus ro urchoídeach: cia fhéadas a fhios do bheith áige?

10 Misi an TIGHEARNA scríduim an croidhe, dearbhuim na dubháin, eadhon do thábhairt dá gach uile dhuine do réir a shlightheach, agus do réir toruidh a ghlóimh.

11 *Amhuil* luighios an phatrúisc *air a luighibh*, agus nach geniríonn *iad*; *marsin* an té do gheibh saidhbrios, agus nach lé ceart, fuigfidh sé iad a lár a láetheadh, agus iona chrích dheighionuigh bíaidh sé na amadán.

12 ¶ Is cathaóir árd ghlórmhar ó thosach áit ar sanctóra.

13 O a TIGHEARNA, a dhóthchuis Israel, bíaidh náire ar gach a ttréigíonn thusa, agus na daoine dheileochus riomsa béid scríobtha annsa talamh, do bhrígh gur thréigeadar an TIGHEARNA, tobar na nuiseadh mbéo.

14 Slánuigh mé, a TIGHEARNA, agus bíaidh mé slán; sáor mé, agus bíaidh mé sáortha: *óir is tú* mo mholadh.

15 ¶ Féinch, a deirid siad riomsa, Cáit a bhfuil briathar an TIGHEARNA? tigeadh sí a nois.

16 Ar mo shonsa, níor dheifrigh mé ó bheith am aodhaire dot leanmhuinsi: ní mó do thoiligh mé an lá mairgneach; atá a fhios agadsa: do bhí an ní tháinig amach as mo bheul ceart ad fhiaighnuisi.

17 Ná bí ad fáthbhás dhamhsa: *is tú* mo dhóthchus a ló a nuile.

18 Claóidhtear an drom inghreamas mé, acht ná claóidhtear misi: liothuightheair iadsan, acht ná liothuightheair misi: tabhair lá a nuile orrasan, agus sgrios iad lé sgrios dubalta.

19 ¶ Is marso a dúbhairt an TIGHEARNA riomsa; Inthigh agus seas a ngeata chloime an phobail, iona tigidh ríghthe Iúdah a steach, agus iona ttigid amach, agus a ngeatadhuibh Ierúsalem nile.

20 Agus obair riu, Eistigh ré bréithir an TIGHEARNA, sibhli a ríghthe Iúdah, agus a Iúdah nile, agus a uile áitreabhthacha Ierusalem, noch théid a steach annsa geatadhuibhisi:

21 Is marso a deir an TIGHEARNA: Tugaidh aire dhúibh féin, agus ná biom-

chraidh úalach a ló na saoire, agus ná tugaidh a steach a ngeatadhuibh Ierúsalem *iad*;

22 Agus ná biomchraidh úalach amach as bhur tightheibh a ló na saoire, agus ná déanuidh obair ar bith, achd náomhuighidh lá na saoire, mar do aithin misi dá bhur naithribh.

23 Acht níor áontuightheadarsan, agus níor chláonadar a cclúas, acht do rinneadar a muinéil seasmhach, chor nach ccluinfidis, agus nach géabhaidis teagasc.

24 Agus tiuafaidh a crích, má éistighe go dúthrachtach riomsa (a deir an TIGHEARNA), gan úalach do bhréith thríd gheatuidhibh na caitheachso a ló na saoire, acht lá na saoire do náomhadh, gan obair ar bith do dhéanamh ann;

25 Annsin rachuidh a steach a ngeatadhuibh na caitheachso ríghthe agus prionnsuidhe ag suidhe ar chathaóir Dháibhi, ag marcuihgeachd a ccarbadaibh agus ar eachaibh, iad féin, agus a bprionnsadha, fir Iúdah, agus áitreabhthacha Ierúsalem: agus sanfuadh an chathairsi go bráth.

26 Agus tiuafuidh siad ó chaithreachaibh Iúdah, agus ó na háitibh timchioll Ierúsalem, agus ó fhearann Bheniamin, agus ón réiteach, agus ón tsliabh, agus ón deisceart, ag tabhairt ofrálach loisge, agus íodhbharthach léo, agus ofrálach bhídh, agus tuis, agus ag tabhairt íodhbharthach molta, go tigh an TIGHEARNA.

27 Acht cheana muna néistighse riomsa do náomhadh laé na saoire, agus gan úalach diomchur, ag dul a steach a ngeatadhuibh Ierusalem a ló na saoire; annsin deargfa mé teine iona geatadhuibh, agus loisghidhsí palás Ierusalem, agus ní múch-fuighear í.

CAIB. XVIII.

Gu bhfuil an duine a lainh Dé, mar an chriadh a lainh an photadóra.

AN bhriathar noch tháinig go Jeremiah ón TIGHEARNA, gha rádh,

2 Eirigh, inthigh síos go tigh an photadóra, annsin do bhéara mé ort mo bhriathra do chlos.

3 Annsin do chuáidh mé síos go tigh an photadóra, agus, féuch, doibrigh sé obair ar na roithléanuibh.

4 Agus do milleadh an soitheach do rinne sé do chriáidh a lainh an photadóra: annsin do rinne sé a ris é na shoitheach oile, mar do chonncas don photadóir a dhéanamh.

5 Annsin tháinig bríathar an TIGHEARNA chugamsa, gha rádh,

6 O a thigh Israel, nach bliféaduimsí a dhéanamh ribhisi, mar an bphotadóir? a deir an TIGHEARNA, Féuch, mar tá an chré

láimh an photadóira, is marsin atáthaóise am láimhse, a thigh Israel.

7 *Gidh béam* a laibheora mé a ttaobh chinidh, agus a ttaobh rioghachd, do tharuing súas, agus do leagadh síos, agus dá scrios;

8 Má fhilleann an cineadhsin, a naghaidh ar fhúagair mé, ó na nalc, bíaidh aithreachus orumsa ó nalc do bheathnuigh mé do dhéanamh na naghaidh.

9 Agus *gidh béam* a laibheora mé a ttaobh chinidh, agus a ttaobh rioghachda, dá ccur súas agus dá bplandúghadh;

10 Má ní sin olc ann mo radharsa, nach úimhleochuid dom ghúth, annsin bíaidh aithreachus orum fan maith, le ndúbhairt mé go ndéanuinn tarbha dhóibh.

11 ¶ Déana a nois ar a nádhbharsin, lábhair ré fearuibh Iúdah, agus ré háit-reabthachaibh Ierusalem, gha rádh, Is mar so a deir an TIGHEARNA; Féuch, do chum mé olc ann bhur naghaidhsí, agus do thionnsuin mé smúaintighthe ann bhur naghaidh: fillidh anois gach uile dhaine aguibh ó na dhroichshlighe, agus déanuigh bhur slighthe agus bhur nguimha maith.

12 Agus a dúbhradarsan, Ní bhfuil dóigh ar bith: acht ineacham do réir ar ttoile féin, agus do dhéana gach áon do réir bhreathnuighthe a drochchroidhe féin.

13 Uimesin is marso a deir an TIGHEARNA: Fiafruighidhse a nois a measg na ngeinteadh, cia chúaláidh a leithéid so do neithibh: do rinne maighdion Israel ní ro adhfháthmhar.

14 An bhfuigfe duine mo mhaghsa ar charruic, nó ar shneachda Lebanon? an ttréigfighear na huisgeadha reatha, ar son na nuisceadh bhfuar ccoinhidhtheach, thig as áitibh oile?

15 Do bhrígh gur dhearmuid mo phobal mé, do loisgeadar tuis lé díomhaóineas, agus thugadar orra tuisleadh iona slighthibh as na seanchasánuibh, do shiúbbal a ccasánuibh, sligheadh nar teilgeadh súas;

16 Do dhéanamh a ndúithe uáigeach, agus na sgige bhiothbhúan; bíaidh gach áonduine dá ngéabha re na ttaobh lán diognadh, agus croithfidh á cheann.

17 Scabfuidh mé iad mar budi leis an ngaóith a noir roimhe an námhuigh; taisbeanfuidh mé an cúl dóibh, agus ní hí a naghaidh, a ló a ttrúáighnbhéile.

18 ¶ Annsin a dúbhradarsan, Tigidh, agus déanam comhairle a naghaidh Ieremiah; óir ní mhughochuidh an dligheadh ón tsagart, nó comhairle ó neagnuidhe, nó an bhriathar ón bhfaigh. Tigidh, agus buáilíom é leis an tteangaidh, agus ná tugam aire déanfocal dá bhriathruibh.

19 Tabhairse aire dhamhsa, a THIGHEARNA, agus éist ré gúth na droicge cheannairgios riom.

20 An ccúiteochthar maith le holec? óir do thoicladar poll dom auam. Cuimhnigh gur sheas mé ad fhíagluise do labhairt maithiosa ar a son, diompóghl thfeirgesi fátha.

21 Ar a nadhbharsin seachuid súas a cclann don ghorta, agus dóirt amach a bhfuil lé neart an chloidhimh; agus folmhúighthear a mná fa na ccloinn, agus bidis na mbaintreabhachuibh; agus cuirthear a bhfir chum báis; marbthar a ndaóine óga leis an ccloidheamh san ccaith.

22 Cluintear comhairle as a tighthibh, a nuair do bhéara tusa díorma go hobann orra: óir do thoicladar failchis dom ghabháilsí, agus dfoluigheadar lionta dom chosuibh.

23 Cidheadh, a THIGHEARNA, atá fios a ccomhairle uile agad am aghaidhsí dom mharbhadh: ná maith a néigceart, agus ná scrios a bpeacadh amach as do radharc, aacht madhmúighthear iad ad fhiadhuisi; déan marso riu a naimsir thfeirge.

CAIB. XIX.

Tarrgir ar ghorta, agus chlaoi núathbhuaich na Niudúigheadh.

IS marso a deir an TIGHEARNA, Imthigh agus fagh buidéal críadh potadóir, agus glaca do sheanóiribh an phobail, agus do sheanóiribh na sagart,

2 Agus imthigh amach go gleann mhic Hinnom, noch atá aig dul a steach an gheata shoir? agus fúagair annsin na bríathra inneasais misí dhuit;

3 Agus abair, Eistighisí bríathra an TIGHEARNA, a ríghthe Iúdah, agus a áitreabhlathach Ierusalem; Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel; Féuch, do bhéara mé olc air a náitsí, noch gidh bé ar bith chluimhíos, toruánfuid a chlúasa.

4 Do bhrígh gur thréigeadar misí, agus go ndéanadar a náitse còimhigtheach, agus gur loisgeadar tuis innte do dhéicibh oile, noch nár bhaituid dhóibh féin nó dhá naithribh, nó do ríghthibh Iúdah, agus gur líonadar a náitsí lé fuil neimh-chiontaigh;

5 Do chuireadar súas fós áite árdá Bhaal, do loscadh a mac lé teine mar ofrála loisge do Bháal, noch nach ar áithin misí, agus nach ar labhras, agus nach ttáinic ann m'ntinn.

6 Ar a nadhbharsin, féuch, tiucfuid na laéthe, a deir an TIGHEARNA, nach goirúghear Tophet do náitsí ní sa mhó, nó Gleann mhic Hinnom, ahd Gleann a nuir.

7 Agus do dhéana mé comhairle Iúdah agus Ierusalem díomhaóin annsa náitsí;

agus do bhéara mé orra tuitim leis an cceoldheamh roimhe a námhuíd, agus lé láimh na druinge iarrus a mbás: agus do bhéara mé a ccuirp dá mbeith na mbládh ag éinuibh a naicéir, agus ag beáthuighibh na talman.

8 Agus do dhéana mé an chathairsi uáigneach, agus na sgige; lighfidh gach uile dhuine dá ngéabha thairis agus do dhéana sé sgige do bhrígh a huile plághasan.

9 Agus do bhéara misi orra féoil a mac dithe, agus féoil a níughean, agus íosuidh gach uile dhuine dhiobh féoil a charad annsa champa agus annsa chrúadhóig, lé ccuimhgeochuid a námhuíd, agus an drong iarrus a mbás, orra.

10 Annsin brisfidh tú an búidéal a radharc na ndaóine théid leat,

11 Agus a déara tú riu, Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Eadhon is marso bhrisfios mé an pobal so agus an chathairsi, mar bhrisfios *neach* soightheach an photadóra, nach féidir a dhéanamh slán a ris: agus adhlócuid síad a Tíophet, nó go raibh gan áit adhluithe ann.

12 Is marso do dhéana mé ris a náitsi, a deir an TIGHEARNA, agus ré na háit-reabhtachaibh, agus do dhéana mé *fós* a ccathair mar Thíophet:

13 Agus súileochthar tighthe Ierusalem, agus tighthe ríghthe Iúdah, mar áit Thíophet, ar son na nuile theagh dar loiseadar tuis ar a mullachuibh do shluágh neimhe uile, agus ar dhóirteadar amach ofrála dighe do dhéaibh oile.

14 Annsin tháinig Ieremiah ó Thíophet, mar ar chuir an TIGHEARNA é dfaightheadóireacht; agus do sheas sé a ccúirt thighe an TIGHEARNA; agus a dúbhairt sé ris an bpóbal uile,

15 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel; Féuch, do bhéara mé ar an ccathruighsi agus air a bailtibh uile a nuile olc dár fhúagair mé na haghaidh, do bhrígh gur chrúadhigheadar a múnéil, chór nach ccluinfidís mó bhríathra.

CAIB. XX.

Tairrghir um bhás phassur; neach do bhúail Ieremiah agus chuir a ccip é;

7 le gearan Ieremiah.

ANOIS do chúaluidh Passur mhác Immer an sagart, noch do bhí fós na phriomblúachtarán a tigh an TIGHEARNA, gur thairrghir Ieremiah na neithesi.

2 Ansin do bhúail Passur an faigh Ieremiah, agus do chuir sé annsa ccip é do bhí a náirdgheata Bheniamín, noch do bhí láimh ré tigh an TIGHEARNA.

3 Agus tárla ar na mblárach go ttug Passur Ieremiah amach as na cipibh. An-

sin a dúbhairt Ieremiah ris, Ní Passur do ghoir an TIGHEARNA dainm dhiot, acla Magor-missabib.

4 Óir is marso a deir an TIGHEARNA, Féuch, do dhéana mé úathbhás díot dhuit féin, agus dot cháirdibh uile: agus tuitfid síad lé cceoldheamh a námhad, agus do chífid do shúilesi *sin*: agus do bhéara mé Iúdah uile a láimh rígh na Babilóine, agus do bheara se a mbraghdíonas iad chum na Babilóine, agus muirfidh sé iad leis an cceoldheamh.

5 Seachlóduigh mé fós neart na caithreachso uile, agus a huile sháothar, agus a huile neithe mórluáigh, agus uile ionmhus rígh Iúdah do bhéara mé a láimh a námhad, noch chreachfús iad, agus ghlacfús iad, agus bhéarus léo don Bhabilóin iad.

6 Agus racha tusa, a Phassur, agus an mbéid chomhuigheas ann dó thigh a mbraighdíonas: agus racha tú don Bhabilóin, agus annsin do gheabhair bás, agus is ann hádhlóthar thú, thú féin, agus do cháirde uile, dar thairrghir tú bréaga.

7 ¶ O a TIGHEARNA, do mheall tú mé, agus do bhí mé meallta: is treise thú ná misi, agus rug tú buáidh: atáim a ttarcuine gach áonla, bí gach uile dhuine ag magadh orum.

8 Óir ó nam ar labhair mé, do ghoir mé go hárd, do ghoir mé éigíon agus dioghbháil; do bhrígh go ndéarnadh masla dhamhsa do bhréithir an TIGHEARNA, agus magadh, láetheamhuil.

9 Ann sin a dubhairt mé, Ní thiucfa mé thairis, agus ní laibhéara mé ní sá mhó iona aium. Acht do bhí a fhocal an chroidhe amhuil teine loisgneach íadhta súas an chnámhuibh, agus do bhí mé coirthe le hionchar, agus níor fhéud mé *fuireach*.

10 ¶ Óir do chúala mé míochlú mhóráin, eagla air gach áon táobh. Aithris, a *deirid síad*, agus aithreosaimne é. Atá mo lucht aitheanta uile ag foraire air mo bhacúighe, *ghu rádh*, Do bhéidir go meallfuidhe é, agus béuraimne buáidh air, agus do dhéanam ar ndioghaltas air.

11 Acht atá an TIGHEARNA liomsa mar áon cumhachtach úathbhásach: uimesin tuislighfid lucht míngheama, agus ní bhéuruid buáidh: agus bíadhd náire mhór orra; óir ní bhéuruid síad biscach: ní dearmodthar go bráth a milleadh síorruidhe.

12 Acht, a TIGHEARNA na slógh, dhearbhus an síreun, agus do chí na dúbháin agus an croidhe, faicim do dhíoghaltas orra: óir as duit descuil mé mo chúis.

13 Canuidhsí don TIGHEARNA, moluidh

an TIGHEARNA: Óir do sháor sé anum an bhoichd ó láimh luchd déunta a nuilc.

14 ¶ *Go madh* malluighthe an lá iona rugadh mé, narab beannuighthe an ló a rug mo mháthair mé.

15 *Go madh* malluighthe an té thug scéula chum mo athar, gha rádh, Rugadh leanamh mic dhuit; agá dhéanamh ro láithgháireach.

16 Agus bíodh an fairsin mar ná caithreachaibh do scrios an TIGHEARNA, agus nach déarna aithrige: agus cluineadh sé an chomhair ar maidin, agus an gháir san meadhon laoi;

17 Do bhrígh nar mharbh sé misi ón mbroinn; nó go mbeith mo mhathair na huáigh agam, agus a brú do bheith torrach oram a ccoimhuidhe.

18 Cred fa tháinig mé amach as an mbroinn dfaicsin saothair agus doilghis, chor go ccríochnochtlaói mo láethe maille re náire?

CAIB. XXI.

Diarr Ieremiah ó Dhía, ar an bpobal umhlughadh do Nebuchadressar, neach ar iadh le campa iad.

AN focal noch tháinig chum Ieremiah ón TIGHEARNA, a núair do chur an rígh Sedeciah chuige Passur mhac Melchiah, agus Sephaniah mhac Maaseiah an sagart, gha rádh,

2 Ceastnuigh, farruim dathchuinge ort, ris an TIGHEARNA air ar soinne; (óir atá Nebuchadressar rígh na Babilóine ag déanamh cogaidh oruinn); má ní an TIGHEARNA rím do réir a uile oibreach iongantach, go rachuidh sé súas uáim.

3 Amsin a dubhairt Ieremiah riu, Is marso a déarthaói re Sedeciah,

4 Is marso a deir an TIGHEARNA Dia Israel; Féuch, fillfidh mé ar ais na hairm chogaidh atá an bhur lámhuibh, lé troidthí a naghaidh rígh na Babilóine, agus a naghaidh na Ccaldeánach, noch shuighios bhur dtimchioll taobh amuigh do na balladhuibh, agus cruinneochá mé iad a lár na caithreachso.

5 Agus troidfidh mé féin bhur naghaidh maille ré láimh sínte amach agus le rígh láidir, eadhon a bheirge, a mbuile, agus a ndíbhfeirge mhóir.

6 Agus buáilfidh mé muinntir na caithreachso idir dhuine agus bheathach: do gheabuid siad bás do phláigh mhóir.

7 Agus na dhláigh sin, a deir an TIGHEARNA, seachóduigh mé Sedeciah rígh Iúdah, agus a sheirbhísigh, agus na daoine, agus an mhéid do fágbhadh annsa chathruighsi ón bpláigh, ón cclóidheamh, agus ón ghorta, a láimh Nebuchad-ressar rígh na Babilóine, agus a láimh a námhad, agus a

láimh na ndaoine íarras a mbás: agus buáilfidh sé iad le fáobhar an chlóidhimh; ní choigeoluidh sé iad, ní mó bhás trúaighe, nó trócaire aige dhóibh.

8 ¶ Agus a déara tú ris an bpobalso, Is marso a deir an TIGHEARNA; Féuch, do chuir mé romhuibh slighe na beatha, agus slighe an bháis.

9 An té shanas annsa chathruighsi éugfuidh sé ris an cclóidheamh, agus ris an ngorta, agus ris an bpláigh: acht mairfidh an té rachas amach, agus thuitfios chum na Ccaldeánach champuighios oruibh, agus bíaidh a bheatha aigesion mar éadail.

10 Óir do chuir misi maghaidh a naghaidh na caithreachso chum uile, agus ní chum maiteasa, deir an TIGHEARNA: do béarthar a láimh rígh na Babilóine í, agus loisfidh sé í lé teine.

11 ¶ Agus do tháobh tighe rígh Iúdah, eistigh breithir an TIGHEARNA;

12 A thigh Dháibhi, is marso a deir an TIGHEARNA; Déan breitheamhnus ar maidin, agus tárthuigh an té do milleadh amach as láimh an mhillteóra, deagla go rachadh mfearg amach amhuil teine, agus go loisgeadh chor nach bhféadfadh áonduine a múchadh, do bhrígh uile bhur ngníomh.

13 Féuch, atáim ad aghaidh, a áitreabh-uigh an ghleanna, agus chairge an réitigh a deir an TIGHEARNA; noch a deir, Cía thiucfas a nús ar naghaidh? nó cía rachus ann ar tightheibh?

14 Acht smaichteocha mé sibh do réir sochair bhur ngníomh, a deir an TIGHEARNA: agus lasamé teine iona fhoraoissin, agus loisgfidh sé a nuile ní na thimchioll fa ceuáirt.

CAIB. XXII.

Comhairle attaobh leanmhúin na córa; noch is buaine, 10 no fuil úasol, 13 tighe úallach, 20 no neart rí.

IS marso a deir an TIGHEARNA, Imthigh síos go tigh rígh Iúdah, agus labhair an focalsa annsin,

2 Agus abair, Eist briathra an TIGHEARNA, a rígh Iúdah, noch shuighios ar chathaóir Dháibhi, thusa, agus do sheirbhísigh, agus do mhuintir théid a steach annsa geatadhuibh.

3 Is marso a deir an TIGHEARNA; Déanuidh breitheamhnus agus síreantach, agus saoruidh an díoghbhálacl a láimh an díbhfeirgidh: agus nadéanuidh éagcóir, na déanuidh éigíon ar an ccoimhthigheach, ar an ndílleachda, no air an mbaintreabh-uigh, agus ná dóirtidhe fuil neimhchiontach annsa náitsi.

4 Óir má nithí an nise dhláiríbh, annsin tiucfa a steach a ngeatadhuibh a

tighesi ríghthe ag súidhe ar chathaóir Dháibhi, ag marcúigheacht a gcarbadiuibh agus ar eachuibh, é féin, agus a sheirbhísigh, agus a mhuinntir.

5 Acht muna néistidhe na briathraso, mionnuighim thríom féin, a deir an TIGHEARNA, go mbíaidh an tighse na fhásach.

6 Óir is marso a deir an TIGHEARNA ré tigh rígh Iúdah; Is tú Gilead agamsa, agus ceann Lebanon: *acht* go deimhin do dhéana mé fásach dhíot, agus caithreacha ann nach mbíaidh áitreabbhadh.

7 Agus gléusfa mé millteóiridhe ad aghaidh, gach uile dhuine le na airm: agus géarrfuid siad síos do shéadair toghtha, agus teilgid san teine *iúd*.

8 Agus géabhuid mórán Rineadhach tar an ceathrúghsi, agus a déaruid siad gach aonduine re na chomharsain, Cred fa ndéarna an TIGHEARNA marso ris an ceathrúigh mhóirsi?

9 Ansin freagoruid siad, Do bhrígh gur thréigiodar cumradh an TIGHEARNA a Ndia, agus gur adhradar dée oile, agus go ndéarnadar seirbhís dóibh.

10 ¶ Ná guilidhsi arson an mhairbh, agus ná caóinidh é: *acht* guilidh go géur ar son an té inthighios: óir ní thiucfa sé ní sa mló, ní fhaicfidh sé a thír dhúthaigh.

11 Óir is marso a deir an TIGHEARNA a taobh Shallum mhic Iosiah rígh Iúdah, noch do ríoghaidh a náit Iosiah a athair, noch do chuáidh as a náitsi; Ní fhillfidh sé ann ní sa mó:

12 Acht do gheabha sé bás annsa náit a rugadar a láimh é, agus ní fhaicfidh sé an tírsi ní is mó.

13 ¶ A mhairg don tí do ní foirgneadh a thighe ré héiceart, agus a sheomradha lé héaccóruibh; ghlacus seirbhís a chomharsan gan túarustal, agus nach ttabhair dhó ar son a sháothair;

14 Noch a deir, Do dhéana mé dhamh tigh fairsing agus seomradha leathna, agus ghearras tuinnéoga amach dhó; agus chumhduighios le séadar é, agus phindealas é lé bhermilion.

15 An mbia tú ad rígh, do bhrígh go celúduighionn tú thú féin ann séadar? nach ar ith, agus nach ar ibh hathair, agus nach déarmuidh sé breitheamhnus, agus ceart, annsin do *bhádhas* go maith aige?

16 Do rinne sé breitheamhnus ar chúis an bhoicht agus a neasbhuighidh; annsin do *bhádhas* go maith aige: nach ar bhé so mairi daithniughadh? a deir an TIGHEARNA.

17 Acht ní bhfuilid do shúilesi nó do

chroidhe achd ar son do shainte féin, agus do dhórtadh fola neimhchiontuighe, agus chum sáruighthe, agus foiréigin, *da dhéanamh*.

18 Uimesin is marso a deir an TIGHEARNA a ttáobh Iehoiacim mhic Iosiah rígh Iúdah; Ní chaóinid siad é, Uch a dlhearbhráthair! nó, Uch a dheirbhshíur! ní chaóinid ar a shon, Uch a thighearna! nó, Uch a ghlóirsion!

19 Adhlóchtar é le badhlacadh assail, ar na tharruing agus ar na theilgion amach tar gheatadhuibh Ierusalem.

20 ¶ Imthigh súas go Lebanon, agus éigh; agus tóg súas do ghúth ann Básan, agus comhaire ó na slightheibh: óir do scriosadh háos grádha uile.

21 Do labhair nísí riot ann do shonus; *acht* a dúbhairt tú, Ní éistfidh mé. *Do bé* so do bhéasa ód óige, nach ar úmbluigh tú dom ghúth sa.

22 Iosuidh an gháoth súas hinnbhior uile, agus imeochuid háos grádha a mbraighdionas: go deimhin annsin bíaidh tusa náireach agus claidhte ar son huile chiontadh.

23 O áitreabbach Lebanon, do ní do nead a séadruibh, ciodh a ghrásamhla bhias tú a nuair thiucas na doighthe ort, an phían amhuil bean ré niodhnuibh!

24 *Fa* mar mhairim, a deir an TIGHEARNA, gidh go mbíadh Coniah mhac Iehoiacim rígh Iúdah na shignéid ar mo dheasláimh, thairis sin do thairreongaim as sin thú;

25 Agus do bhéara mé thú a láimh na muinntire íarrus do bhás, agus a láimh *na druinge* a bhfuil eagla a ngnúise ort, eadhon a láimh Nebuchadressar rígh ná Babilóine, agus a láimh na Caldeánach.

26 Agus teilgidh mé amach thú, agus do mhathair noch do rug thú, go tír oile, nach innte rugadh thú; agus annsin do gheabhthaóí bás.

27 Acht ní fhillid siad, chum na tíre ionar mían léo fillleadh.

28 An é an fearso Coniah an tiódhal briste tarcuiseach? *an* soitheach gan dúil ar bith ann é? cred as ar teilgeadh amach iad, é féin agus a shliocht, agus ar teilgeadh iad don tír nach aithnid dóibh?

29 O a tháluimh, a tháluimh, a tháluimh, cluin bríathra an TIGHEARNA.

30 Is marso a deir an TIGHEARNA, Scríobhuidhsi an fearso gan chlaim, duine *nach* béara biseach iona láethibh: óir ní budh deighbhisigh aoimneach dá shliocht, ag suighe air chathaóir Dháibhi, agus ag riaghlughadh ní as mó ann Iúdah.

CAIB. XXIII.

*Cruinneochaidh Dia fuighioll a thréada,
4 agus cuiridh buachaille os a ccionn,
5 agus Críod na ard-aodhairé.*

AMHAIRG do na háodhairibh sgriosas agus sgabus caoirigh minbhir! a deir an TIGHEARNA.

2 Uimesin is marso a deir an TIGHEARNA Dia Israel a naghaidh na náodhair-eadh bhíathas mo phobal; Do scababhair mo thréud, agus do dhíbreabhair seachad iad, agus níor fhiosruigheabhair iad: féuch, digheola misi oruibh si uile bhuir ngníomh, a deir an TIGHEARNA.

3 Agus cruinneocha mé fuighioll mo thréada as gach uile thír ann ar dhíbir mé iad, agus do bhéara mé a rís iad dá máinreachaibh; agus béid siolmhar agus foirlionfuid siad.

4 Agus cuirfe mé súas áodhaireadh ós a ccionn noch bheathochus iad: agus ní bhéid eaglach ní sa nuó, ní bhéid anbhfann, agus ní bíadh easbhuigh orra, a deir an TIGHEARNA.

5 ¶ Féuch, tiucaid na láethe, a deir an TIGHEARNA, iona ttoigfe mé do Dháibhi Beangan firéunta, agus rigfidh Rígh, agus béara sé buáidh, agus do dhéana sé breitheamhnus agus ceart annsa talamh.

6 Tairtheóchtar Iúdah iona láethibhsion, agus coimhneochuidh Israel a ndóthchus: agus isé so ainm re ngoirfighear é, AN TIGHEARNA AR BHFIREUNTACHT.

7 Agus ar a nadhbharsin, féuch, tiucaid na laethe, a deir an TIGHEARNA, nach aibeoruid siad ní sá mhó, Mairidh an TIGHEARNA, noch thug a níos clann Israel as crích na Héigpte;

8 Acht, Mairidh an TIGHEARNA, noch thug a níos agus do thréoruigh sliocht tighe Israel amach as an dtír thuáigh, agus as gach uile thíortha ionar dhíbir mé iad; agus coimhneochuid siad iona ndúitheche féin.

9 ¶ Atá mo chroidhe ionnam a stigh briste, do bhrígh na bhfágh, criothnuighid mo chnámha uile; is cosmhui ré fear meisce mé, agus is cosmhui re fear noch do chlaóidhigh fion mé, do bhrígh an TIGHEARNA, agus do bhrígh bhriathar a náomhthachta.

10 Oir atá an fearann lán dadhaltrannachaibh; oir caoidhigh an tír do bhrígh mionnadh; do tiormuigheadh súas áit mhianghusach a nfásaigh, agus is olc a ccúrsa, agus ní ceart a neart.

11 Oir atá an faigh agus an sagart aron neimhdhiadha; aseadh, ann mo thigh fuáir mé a néigceart, a deir an TIGHEARNA.

12 Ar a nadhbharsin bíadh a slighe dhóibh anhuil *slighe* sleamhna annsa dorchadus: díbeorthar ar a nagháidh iad, agus tuitfid annsin: oir do bhéara misi olc orra, eadhon bláidhuin a bhféuchana, a deir an TIGHEARNA.

13 Agus do chonnairc mé amadanacht a bhfaighibh Shamária; do thairrghireadar tre Bhaal, agus thugadar ar mo phobal Israel earráid do dhéanadh.

14 Do chonnairc mé fós a bhfaighibh Ierusalem ní adhfúathmbar: do níd adhaltrannas, agus siubhluighid a mbréaguibh, neartuighid fós lámha lucht na míghníomh, go nach bhfillean áondúine ó na olc: atáid uile dhamhsa anhuil Sodom, agus a háit-reabthuigh anhuil Gomorrah.

15 Uimesin is marso a deir TIGHEARNA na slógh a táobh na bhfágh; Féuch, beathocha mé iad lé murnónta, agus do bhéara mé orra uisge domblais dól: oir do chuáidh neimhdhiaghachd amach ó fhaighibh Ierusalem tres an dúthaigh uile.

16 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Nà héistigh re bríathruibh na bhfágh thairrghirios díbh: do níd siad diomhaóin sibh, labhruid fis a ccroidhe féin, agus ní has béul an TIGHEARNA.

17 A deirid siad a ccomhnuidhe ris a ndruing tharcuisnighios mé, A dúbhairt an TIGHEARNA, Do gheabhthaoi síothcháin; agus a deirid siad re gach aon dá siubhluighionn do réir smuáineadh a chroidhe féin, Ní thiucfuidh olc ar bith oruibh.

18 Oir cia sheas a ccomhairle an TIGHEARNA, agus do chonnairc agus do chúaluidh a bhriathar? cia chomharthuigh a bhriathar, agus do chúaluidh í?

19 Féuch, do chuáidh gaoth ghuáirdéain amach ón TIGHEARNA a ndíbhfeirg, eadhon gaoth gharbh ghuáirdéain: tuitfidh sí go doilghiosach ar cheannuibh na ndrochdhaóine.

20 Ní fhillfidh fearg an TIGHEARNA, nó go ccroichnuighid sé, agus go coimhliónuidh sé smuáintighé a chroidhe: measfuidhesi sin go diongmhalta annsa láethibh déighionacha.

21 Ní misi do chuir na faighesi uáim, gidheadh do rithiodar: níor labhair mé riu, gidheadh do thairrghireadar.

22 Acht da seasaidis ann mo chomhairlesi, agus go ttiubhraidís ar mo dhaóinibh mo bhriathra déisteachd, annsin dfillfedís iad ó na ndroichslighe, agus ó uile a ngníomh.

23 An Dia a ngar misi, a deir an TIGHEARNA, agus nach Dia mé a bhfad uáit?

24 An bhféadam áondúine é féin díolach a náitibh usaigneacha nach bhfaictidh misi é? a deir an TIGHEARNA. Nach lionomsa neamh agus talamh, a deir an TIGHEARNA.

25 Do chúala mé cred a dúbhradar na faighe, noch thairrghirios bréaga ann mainmsi, gha rádh, Daisling mé, daisling mé.

26 Ga fad bhías so a gcroidhthibh na bhfagh thairrghirios bréaga? a seadh, *atáid* na bhfaighibh ceilge a ceroidhe féin;

27 Noch shaóileas a thabhairt ar mo phobal mainm do dhearnad le na naislingthibh noch innisios gach áonduine da chomharsoin, amhuil do dhearnadar a naithre mainm ar son Bhaal.

28 An faigh agá mbí aisling, inniseadh aisling; agus an té agá bhfuil mfocalsa, labhradh sé mo bhríathar go firinneach. Cred é buáin na cátha ris an ccruithneacht? a deir an TIGHEARNA.

29 Nach bhfuil mo bhríatharsa cosmhuil re teine? a deir an TIGHEARNA; agus cosmhuil ré hórd bhrisios an charruic na blodhuibh?

30 Uimesin, féuch, a deir an TIGHEARNA, atáimsi a naghaidh na bhfagh, ghadas mo bhríathra gach aon díobh ó na chomharsoin.

31 Féuch, atáim a naghaidh na bhfagh, a deir an TIGHEARNA, bhláthuighios a ateanga, agus a deir, A dúbhairt sé.

32 Féuch, atáim a naghaidh na druinge thairrghirios brionglóide bréagacha, a deir an TIGHEARNA, agus innisios iad, agus do bheir ar mo phobal seachránughadh le na mbreaga, agus le na néattruime; agus ní misi do chuir uáim iad, nó daithin díobh: ar a nadhbharsin ní thairbheochuid siad don phobalso ar éanchor, a deir an TIGHEARNA.

33 ¶ Agus a nuáir flúafrochus an pobalso, nó faigh, nó sagart, díotsa, gha rádh, Cred é ualach an TIGHEARNA? déara tú riu annsin, Cred an tualach? Eadhon tréigfidh mé sibhse, a deir an TIGHEARNA.

34 Agus ar son a nfágha, agus an tsagairt, agus an phobail, a déarus, Ualach an TIGHEARNA, cúairteocha níe ar an fhearsin agus a thigh.

35 Is marso a déarthaóisi gach uile dhuine re na chomharsoin, agus gach áon re na dhearbhrathair, Cred do fhreagair an TIGHEARNA? agus, Cred a dúbhairt an TIGHEARNA?

36 Agus ní thiucfuidhe thar ualach an TIGHEARNA ní sa mhó: óir budh ualach do gach áonduine a fhocala féin; óir do chlónabbhair bríathra an Dé bhí, TIGHEARNA na slógh ar Ndiáne.

37 Is marso a déara tú ris an bhfaigh, Cred do fhreagair an TIGHEARNA dhuit? agus, Cred do labhair an TIGHEARNA?

38 Acht ó dearthaóise, Ualach an TIGHEARNA; uimesin is marso a deir an

TIGHEARNA; Do bhrígh go nabarthaóí an focalso, Ualach an TIGHEARNA, agus gur chuir misi fios chugaibh, gha rádh, Ní aibeorthaóí, Ualach an TIGHEARNA;

39 Ar a nádhbharsin, féuch, Misi, eadhon Misi dearnoda mé sibh thríd amach, agus tréigfidh mé sibh, agus an chathair thug mé dhaóibh féin agus da bhur naithribh, agus *teilgfidh mé* amach as mo lathair sibh:

40 Agus do bhéara mé scannail shíorruide oruibh, agus náire shíothbhúan, nach dearmodthar.

CAIB. XXIV.

Taisbeanuid figeadha maithe ná daóine umhla, do fillas ó bhruid: 8 agus droichfhigeadh, Sedeciah agus an drong chlaoidhtear.

DO thaisbéin an TIGHEARNA dhambsa, agus, féuch, do cuireadh dhá chliabh figeadh as coime theampuill an TIGHEARNA, a ndiaigh Nebuchad-ressar rígh na Babilóine do bhreith Ieconiah mhic Iehoiacim rígh Iúdah leis a láimh, agus prionnsadha Iúdah, maille ris na saoruibh, agus leis na gaibhuibh, ó Ierusalem, agus rug leis don Bhabailóin iad.

2 Do bhádar figeadha maithe a celiabh dhiobh, eadhon cosmhuil ris na figibh *bhíos* abuidh ar tús: agus an cliabh oile iona *rabhadar* figeadha ro olca, nach ar bhféidir dithe, air a nolgus.

3 Ann sin a dúbhairt an TIGHEARNA riomsa, Cred do chí tú, a Jeremiah? Agus a dúbhairt misi, Figeadha; na figeadha maithe, ro maithe; agus na droichfhigeadha ro olca, nach bhféidir dithe, air a nolgus.

4 ¶ Tháinic a rís bríathar an TIGHEARNA chugam, dha rádh,

5 Is marso a deir an TIGHEARNA, Día Israel; Amhuil na figeadh maithesi, is marsin aideomhus misi an lucht rugadh ar siubhal a láimh do Iúdah, noch do chuir mé amach as a náitsi go tír na Ccaldéanach ar mhaith *riu*.

6 Oir cuirfidh mé mo shúile orra ar mhaith, agus do bhéara mé don dúthaighsi a rís iad: agus cuirfidh mé súas iad, agus ní thairreonga mé síos *iad*; agus plann-deocha mé iad, agus ní thairreonga mé a níos *iad*.

7 Agus do bhéara mé croidhe dhóibh dom aithniughadh, gur mé an TIGHEARNA: agus béid na pbobal agamsa, agus bíaidh misi an Dhiá acasan: óir fillfid siad chugam maille re na nuile chroidhe.

8 ¶ Agus amhuil na droichfhigeadh, nach bhféidir dithe, air a nolgus; (go deunhin is marso a deir an TIGHEARNA,) Is amhluigh sin sheachódus mé Sedeciah rígh

Iúdah, agus a phrionnsadha, agus an chuid oile do Ierusalem, atá dfuighioll ann sa tír, agus an drong chomhnuighios a gcrích na Héigte:

9 Agus seachóduigh mé iad chum a náithrughadh go huile rioghachdaibh na talmhan chum a ndochair, dá mbeith na scannail agus na seanfhocal, na magadh agus na mallughadh, annsna huile áitibh a ndibéora mé iad.

10 Agus cuirfidh mé an cloidheamh, an ghorta, agus an pbláigh, iona measc, nó go scriostar iad as an ttalamh thug mé dhóibh féin agus dá naithribh.

CAIB. XXV.

Tairrgir ar bhrúid Iúdah, 12 scrios Bhabiloin, 15 agus bháladh na gci-neudhach.

AN bhriathar noch tháinig go Ieremiah a taobh phobail Iúdah uile annsa cheathramhadh bliadhuin do Iehoiacim mhac Iosiah rígh Iúdah, ba hé sin an chéidbhlíadhuin do Nebuchadressar rígh na Babilóine;

2 Noch do labhair an fáigh Ieremiah re pobal Iúdah uile, agus ré muinntir Ierusalem uile, gha rádh,

3 On treas bliadhain déug do Iosiah mhac Amon rígh Iúdah, eadhon go nuige an lása, (sé sin an treas bliadhain fithchiod,) tháinig focal an TIGHEARNA chugamsa, agus do labhair mé ribhsi, ag mochéirghe agus ag labhairt; acht níor éistebhair.

4 Agus do chuir an TIGHEARNA chug-aibh a uile sheirbhísigh na fáighe, ag éirghe go moch agus dá ccur iad; acht níor éistebhairse, ní mó do chláonabhair bhur celúas do chluinsion.

5 A dábhradarsan, Fillidhsi anois gach áon aguibh ó na dhroichshlighe, agus ó olc bhur ngíomh, agus áitreabhuidh annsa tír thug an TIGHEARNA dhibh féin agus dá bhur naithribh go sáoghal na sáoghal:

6 Agus ná himthighidh a ndiáigh dée oile dfoghnamh dhóibh, agus dá nadhradh, agus ná brostuighidhe misi chum feirge lé hoibreachaibh bhur lámh; agus ní dhéana mé dochar ar bith dlúbh.

7 Gidheadh níor éistebhair ríom, a deir an TIGHEARNA; chor go ccoirreochadh sibh mé chum feirge lé hoibreachaibh bhur lámh chum bhur ndochair féin.

8 ¶ Uimesin is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Do bhrígh nár éistebhair mo bhriathra,

9 Féuch, cuirfidh mé uáim agus glacfa mé muinnteara an tuáisceirt uile, a deir an TIGHEARNA; agus Nebuchadressar rígh na Babilóine, mo sheirbhíseach, agus do bhéara mé a naghaidh na tírese iad, agus

a naghaidh a háitreabbthach, agus a naghaidh na ccineadhach so uile timchioll fa ccuáirt, agus scriosfuidh mé thríd amach iad, agus do dhéana mé úathbhás díobh, agus sgige, agus fásach síorruidhe.

10 Tuilleamh oile bhéara mé úatha gúth an tsúgartha, agus gúth na úathbháire, gúth a nfir núadhpósta, agus gúth na mná núadhpósta, tormán na brón muilinn, agus solus na coimle.

11 Agus bíaidh an talamhso uile na fhásach, agus na úathbhás; agus foigheonuid na cineadhacha do rígh na Babilóine seachdmhoghad bliadhan.

12 ¶ Agus tiuicfaidh a ccrích, a núair choimhlíontar seachtmhoghad bliadhan, bhéara mé cuáirt ar rígh na Babilóine, agus air an ccineadhso, a deir an TIGHEARNA, do bhrígh a néigeirt, agus air dhúthaigh na Ccaidéanach, agus do dhéana mé fásach síothbhúan díobh.

13 Agus do bhéara mé air an ttalamhsin muile bhriathra noch do labhair mé na haghaidh, eadhon a nuilení dá bfuil scríobhtha annsa leabharso, noch do thairrgir Ieremiah a naghaidh na ccineadhach uile.

14 Oir foigheonuid mórán cineadhach agus ríghthe móra dhóibh féin díobhsan mar an céadna: agus cúiteochuid riu do réir a ngíomh, agus do réir oibreach a lámh féin.

15 ¶ Oir is marso a deir an TIGHEARNA Día Israel ríomsa; Glac cupán fíona na díbhfeirgesi as mo lámh, agus tabhair ar na huile cineadh, gus a ccuirfe misi thú, ól de.

16 Agus iobhuid é, agus ccoirreochthar iad, agus béid ar buile, do bhrígh an chloidhimh chuifios mé iona measg.

17 Annsin do ghlac misi an cupán as lámh an TIGHEARNA, agus thug mé ar na cineadhachaibh uile a ól, chum ar chuir an TIGHEARNA mé:

18 *Mar atá* Ierusalem, agus caitheacha Iúdah, agus a ríghthesin, agus a prionnsuidhe, do dhéanamh fásaigh dhíobh, agus úathbháis, agus magaidh, agus malluighthe; mar atá a niugh;

19 *Phárao* rígh na Héigte, agus a sheirbhísigh, agus a phrionnsadha, agus a dhaoine uile;

20 Agus na daóine cumaise uile, agus uile ríghthe thíre Us, agus uile ríghthe thíre na Bphilistíneach, agus Ascelon, agus Assah, agus Ecron, agus fuighioll Asdod,

21 Edom, agus Moab, agus clann Ammon,

22 Agus uile ríghthe Tíor, agus uile ríghthe Sídon, agus ríghthe na noileán noch *atá* taobh thall dfairge,

23 Dedan, agus Tema, agus Bus, agus gacha bhfuil annsa corruibh is faide amach,

24 Agus uile ríghthe na Harábía, agus uile ríghthe na muinntire cumúiscithe áitreabhus annsa díothraimh,

25 Agus uile ríghthe Simri, agus uile ríghthe Elam, agus uile ríghthe na Médianach.

26 Agus uile ríghthe an tuáisceirt, a gcéin agus a bhfogus, ó áon go chéile, agus uile rioghachda an domhuin, noch atá ar ghnúis na talmhan: agus íobhuidh rígh Sesach na ndiaígh so.

27 Ar a nadhbharsin a déura tú ríu, Is mar so a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel; Ibhidh, agus bíthí ar meisce, agus sceitidh, agus tuitidh, agus na héirghidhe ní as mhó, do bhrígh an-chloidhimh chuirfeas mé bhur measc.

28 Agus is amhlúigh bhías, má dhíultuid an cupán do ghlacadh as do láimh dá ól, annsin a déara tú ríu, Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Go deimhin íobhthuidhse.

29 Oir, féuch, tosuighimse ar olc do thabhairt air an ceathruigh noch goirtheair ann mainm, agus an mbia sibhí go hiomlán gan smachdughadh? Ní bheithí gan smachtughadh: óir goirfiodsa air chloidhiomh chum uile áitreabhthach na talmhan, a deir TIGHEARNA na slógh.

30 Ar a nadhbharsin tairrghir thusa na naghaidh na briathraso uile, agus abair ríu, Níallfuidh an TIGHEARNA ó nárd, agus laibheóruidh sé ó na áitreabh náomhtha, béicfidh sé go cúmhachdach ar a áit chomhnuidhe; agus do bhéara sé gáir, amhuil an drong bhrúghios na tarpainne, a naghaidh uile áitreabhthach na talmhan.

31 Tiucfaidh tormán go himlibh na talmhan; óir atá imreasan ag an TIGHEARNA ris na cineadhachaibh, taigeoruidh sé ris a nuile fheoil, do bhéara sé an dream atá go holc, don chloidheamh, a deir an TIGHEARNA.

32 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Féuch, rachaidh olc amach ó chineadh go cineadh, agus tóigfígear gáoth mhór súas ó imlibh na talmhan.

33 Agus béid mairbh an TIGHEARNA an lá sin ó chorr don talamh go nuige an ccuir oile don talamh: ní chaóinfighear iad, ní chruinneochthar iad, ní mó adhlocthar iad; béid na naóileach air an ttalamh.

34 ¶ Níalluidhisi, a thréaduighe na ccáorach, agus éighidh; agus unfuirtighe sibh féin a luaithreudh, a dhrong is príunspallta don tréud: óir do coimhlíonadh láethe bhur náir agus bhur nioiscaoilte; agus tuitfidhe amhuil soitheach dúileamhuil.

35 Agus ní bhiáidh conair teithmhe ar bith ag na láodhairibh cáorach, nó ag an ccuid is féarr do na tréaduighibh ar dul as.

36 Cluinfighear nuáill éighimh an tréaduighe, agus gúbha thogha an tréada: óir do mhill an TIGHEARNA a nínabhior.

37 Agus atáid na háite comhnuidhe síothchánta, ar na ngearradh síos tre fheirg fhíochmhair an TIGHEARNA.

38 Do thréig sé a dhíon, amhuil an leomhan: óir atá a tír áigneach tre dhíbhfhéirg an mhillteora, agus tré a fheirg fhíochmhairsion.

CAIB. XXVI.

Ieremiah a lámh arson na firinne inniseadh go follas, 16 do sháoradh le daoineibh cráibhteacha é.

ATTOSACH rioghachta Iehoiacim mhic Iosiah rígh Iúdah tháinig an bríatharso ón TIGHEARNA, gha rádh;

2 Is marso a deir an TIGHEARNA, Seas a ccúirt thighe an TIGHEARNA, agus labhair ré huile chaitreachaibh Iúdah, noch thig go tigh an TIGHEARNA dadhradh, na huile bhriathra aitheonús misí dhíot do labhairt ríu; na laghduigh áon fhocal.

3 Má éistid siad riot, agus go bhfillfidh gach áonduine ó na dhroichshlighe, chor go mbía aithreachus orumsa fa nolc, do thionnsuin mé do dhéanamh orra tre olcus a ngníomh.

4 Agus a déara tú ríu, Is marso a deir an TIGHEARNA; Muna númhlúighthí dhamsa do shiubhal ann mo dhligheadh, noch do chuir mé romhuibh,

5 Déisteacht re briathruibh mo sheirbhíseach na faighe, noch do chuir mé chugaibh, aráon ag éirge air maidin, agus da ccur uáim, aclt níor éisteabhair;

6 Annsin do dhéana misí an tighse cosmhuil ré Síloh, agus do dhéana mé an chathairsí na mallughadh do uile chineadhachuibh na talmhan.

7 Marsin do chúaladar na sagairt agus na faighe agus an pobul uile Ieremiah ag rádh na mbriatharso a ttigh an TIGHEARNA.

8 ¶ Anois tárla, a nuáir do chríochnuigh Ieremiah do labhairt ar a nuile ní dar aithin an TIGHEARNA dhe do rádh ris an bpobal uile, gur ghlacadar na sagairt agus na faighe agus an pobal uile é, ga rádh, Go deimhin cuirfighear chum báis thú.

9 Cred fíar thairrghir tú a nainm an TIGHEARNA, gha rádh, Bíaidh an tighso cosmhuil re Síloh, agus bíaidh an chathairsí uáigneach gan áitreabhthach? Agus dó chruinnigh an pobal uile a naghaidh Ieremiah a tigh an TIGHEARNA.

10 A nuáir do chúaladar príonnsadha Iúdah na neithesi, annsin thangadar súas ó thigh an rígh go tigh an TIGHEARNA, agus do shluighedar síos a ndul a steach an gheata nuáidh thighe an TIGHEARNA.

11 Ann sin do labhradar na sagairt agus na faighe ris na prionnsadhuibh, agus ris an bpobal uile, dha rádh, *Atá breathamhnus báis air an bhfearso*; óir do thairrghir sé a naghaidh na caithreachso, mar do chúalabhair lé bhur cclúasaibh.

12 ¶ Annsin do labhair Ieremiah ris na prionnsadhuibh uile, agus ris an bpobal, ag rádh, Do chuir an TIGHEARNA misi dfaigheadóireacht a naghaidh an tighese, agus a naghaidh na caithreachso na huile bhriathra do chúalabhair.

13 Uimesin a nois leasuighidh bhur slighthe agus bhur ngníomha, agus umhlúighidh do ghúth an TIGHEARNA bhur Ndia; agus bíaidh aithreachuis air an TIGHEARNA ó nolc dfuagair sé bhur naghaidh.

14 Ar mo shonsa, féuch, átaim ann bhur láimh: déanuidh riom mar is féarr, agus mar is iomchubhaidh do chíor dhíbh.

15 Acht bíodh a fhios aguibh go dearbhta, má chuirthí misi chum báis, go ttiubharthaóí go deimhin fuil neimhchiontach oruibh féin, agus air an ceathruighsi, agus air a háitreabbthacnaibh: óir go firinnioch do chuir an TIGHEARNA misi chuguibh do labhairt na mbriatharso uile ann bhur cclúasaibh.

16 ¶ Annsin a dúbhradar na prionnsadha agus an pobal uile ris na sagartuibh agus ris na faighibh; Ní cóir an fearso do chuir chum báis: óir do labhair sé rinn a naimm an TIGHEARNA ar Ndia.

17 Ann sin déirigh súas cuid do shean-óiribh na tíre, agus do labhradar re huile oireachtas an phobail, gha rádh,

18 Do thairrghir Micah an Morasíteach a láithibh Heseciah rígh Iúdah, agus do labhair sé ré muintir Iúdah uile, gha rádh, Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Treabhthachar Sion *amhuil* machaire, agus do dhéantar cairn do Ierusalem, agus sliabh an tigh mar áitibh arda na foraoise.

19 Ar chuir Heseciah rígh Iúdah agus Iúdah uile chum báis ar aonchor é? nach raibh eagla an TIGHEARNA air, agus nach ar íarr sé an TIGHEARNA, agus nach ar bhaitreach leis an TTIGHEARNA an tolc dfuagair sé na naghuidh? Marso do dhéanamaoisne olc mór a naghaidh ar nanmann.

20 Agus do bhí fós óglach do thairrgir a naimm an TIGHEARNA, Uriah mhac Semaiah do Chiriat-iearim, noch do thairghir a nadhuigh na caithreachso agus a naghaidh na tíreso do réir uile bhriathra Ieremiah:

21 Agus a nuair do chúaluidh Iehoiacim an rígh maille re na dhaóinibh cumhachtacha uile, agus na prionnsadha uile, a bhriathra, diarr an rígh a chur chum báis:

agus an tan do chúaluidh Uriah sin, do bhí sé eaglach, agus do theith sé, agus do chuaidh sé don Négipt;

22 Agus do chuir Iehoiacim an rígh daóine don Négipt, Elnatan mhac Achbor, agus daóine áirigh maille leis don Négipt.

23 Agus thugadar Uriah amach as an Négipt, agus rugadar go Iehoiacim an rígh é; noch do mharbh leis an ccloidheamh é, agus do theilg a chorp marbh a nuáighibh na ndaoine gcoitchionn.

24 Thairis sin do bhí lámh Ahicam mhic Saphan re Ieremiah, go nach ttiubhraidís é a láimh an pobail dá chur chum báis.

CAIB. XXVII.

Ath-thairrgir ar dhaóirsine Iudah, agus righeachda uile.

ATTOSACH rioghacht Iehoiacim mhic Iosiah rígh Iúdah, tháinig an focalso go Ieremiah-ón TTIGHEARNA, gha rádh,

2 Is marso a deir an TIGHEARNA ríomsa; Déan dhuit féin cuibhreach agus cuingleach, agus cuir air do mhuineal iad,

3 Agus cuir iad go rígh Edom, agus go rígh Mhoab, agus go rígh na Namoriteach, agus go rígh Tior, agus go rígh Sidon, lé láimh na tteachta thiucfas go Hierusalem go Sedeciah rígh Iúdah;

4 Agus aithin díobh a rádh ré na maighistiribh, Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Dia Israel; Is marso a déarthaoi ré bhur maighistiribh.

5 Do rinne mé an talamb, an duine agus an beathach *atá* air an tgalamb, lem mhórchumhacht agus léim láimh sínte amach, agus thug mé é don tí do chonncas iomchubhaidh dhamh.

6 Agus anois thug mé ná fearainnsi uile a láimh Nebuchadnessar rígh na Babilóine, mo sheirbhíseach; agus thug mé dhó fós beathuighe an mhachaire dfoghnámh dhó.

7 Agus foigheonuid na huile cineadhacha dhó, agus da mhac, agus do mhac a mhacibh, nó go tí am cinnte a thíre: agus annsin do bhéaraid mórán cineadhach agus ríghthe móra aircion foghnámh dhóibh.

8 Agus tiuclaidh a crích, gídh bé cineadh ná rioghacht nach bhfoigheonuidh don Nebuchadnessar chéadnasan rígh na Babilóine, agus nach ccuirfe a muinél fa chuing rígh na Babilóine, smaichteocha misi an cineadh-sin, a deir an TIGHEARNA, leis an ccloidheamh, agus leis an ngorta, agus leis an bpláigh, nó go scriosfa mé iad le na láimhsion.

9 Uimesin ná héistighsi re bhur bhfaighibh, nó re bhur bhfaistíneachaibh, nó ré bhur naislingtheachaibh, nó ré bhur ndraóithibh, nó ré bhur ngeasadóiribh, labhrus ribh, gha rádh, Ní fhoigheonuidhe do rígh na Babilóine:

10 Oir is faigheadóireacht bhréige do níd díbh, dá bhur nátharrughadh a bfad ó bhur ndúthaigh; agus go ndíbeoruinnsi amach sibh, agus go rachadh sibh a muga.

11 Acht na cineadhacha do bheir a muineil fa chuing rígh na Babilóine, agus seirbhís do dhéanamh dhó, léigfidh mé dhóibh sin fuireach a ccomhnuidhe ann a tír féin, a deir an TIGHEARNA; agus saoth-rochuid é, agus coimhneochuid ann.

12 ¶ Do labhair mé fós ré Sedeciah rígh Iúdah do réir na mbriatharso uile, gha rádh, Tugaidh bhur muineil fa chuing rígh na Babilóine, agus oiridh dhó agus da mhuinntir, agus máiridh.

13 Cred as a néagfadh sibh, thú féin, agus do mhuinntir leis an ccloidheamh, leis an ngorta, agus leis an bpláigh, mar do labhair an TIGHEARNA a naghaidh an chinidh nach oirfidh do rígh na Babilóine?

14 Ar a naddhbharisín ná héistigh re briathruibh na bhfágh a deir sibh, gha rádh, Ní oirfidhe do rígh na Babilóine: oir is faigheadóireacht bréige do níd díbh.

15 Oir ní misi do chuir uáim iad, a deir an TIGHEARNA, gidheadh tairrghirid siad bréag ann mainm; chor go ndíbeoruinnsi sibh amach, go rachadh sibh a muga, sibh féin, agus na faighe thairrghirios díbh.

16 ¶ Do labhair mé fós ris na sagartaibh agus ris an bpobal so uile, gha rádh, Is marso a deir an TIGHEARNA; Ná héistigh ré briathra bhur bhfágh fháistineas díbh, gha rádh, Féuch, fillidh soighthidhe thighe an TIGHEARNA a nois go goirid ón Bhabilóin: oir tairrghirid bréag dhíbh.

17 Ná héistigh riu; foghnuaighidh do rígh na Babilóine, agus beithi beó: cred as a bhfuicfithi an chathairse na bán?

18 Acht más faighe iad, agus má atá briathar an TIGHEARNA léo, déanaidis ánois eadarghuidhe chum TIGHEARNA na slógh, chor nach ttiaghaid na sóighthidhe do fághbhadh a ttigh an TIGHEARNA, agus a ttigh rígh Iúdah, agus ann Ierusalem, don Bhabilóin.

19 ¶ Oir is marso a deir TIGHEARNA na slógh, a ttaobh na bpiléur, agus a ttaobh na fairge, agus a ttaobh na bhfulaingeadh, agus a ttaobh fluighill na soitheach dfán aansa chathrighsi.

20 Noch rug Nebuchadnessar rígh na Babilóine leis, a nuair rug sé Ieconiah mhac Iehoiacim rígh Iúdah a láimh leis ó Ierusalem don Bhabilóin, agus uáisle Iúdah agus Ierusalem;

21 Aseadh, is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel, a ttaobh na soitheach do fághbhadh a ttigh an TIGHEARNA, agus a ttigh rígh Iúdah agus Ierusalem;

22 Béarthar don Bhabilóin iad, agus béid annsin nó go ttige an lá fa racha

misi da bhfaicsin, a deir an TIGHEARNA; annsin do bhéara misi a níos iad, agus aiseoguidh mé don náitsi iad.

CAIB. XXVIII.

Tairrgir spleadhach meabhlach Hananiah, anaghaidh Ieremiah.

A GUS tárla an bhliadhuin chéadna, a ttosach rioghachta Shedeciah rígh Iúdah, annsa cheathramhadh bliadhain, agus annsa chúigeadh mí, gur labhair Hananiah mac Asur an faigh, noch do bhí do Ghibeon, riomsa a ttigh an TIGHEARNA, a lathair na sagairt agus an phobail uile, gha rádh,

2 Is marso labhrus Día na slógh, Día Israel, gha rádh, Do bhris mé cuing rígh na Babilóine.

3 Táobh a stigh do dhá bhliadhuin ionlána do bhéara mé liom a rís don náitse uile shoithighe thighe an TIGHEARNA, rug Nebuchadnessar rígh na Babilóine leis as a náitse, agus diomchuir sé don Bhabilóin.

4 Agus do bhéara mé a rís don náitse Ieconiah mac Iehoiacim rígh Iúdah, maille re uile bhraighdibh Iúdah, do chnádhdh don Bhabilóin, a deir an TIGHEARNA: oir brisfidh misi cuing rígh na Babilóine.

5 ¶ Ansin a dúbhairt an faigh Ieremiah ris an bhfaigh Hananiah, a bhfiaghnuisé na sagart, agus a bhfiaghnuisé an phobail uile do sheas a ttigh an TIGHEARNA,

6 Eadhon a dúbhairt an faigh Ieremiah, Amen: go ndéarna Día sin: go ccomhlíona an TIGHEARNA do bhriathrasa noch a dúbhairt tú, do thabhairt soithidhe thighe an TIGHEARNA ar ais, agus a nule dhuine dá rugadh a láimh don Bhabilóin, don náitsi.

7 Thairis sin éist anois an focalso a déara misi ann do chlúasaibh, agus a cclúasaibh an phobail uile,

8 Do thairrghiriodar na faighe do bhí romhamsa agus romhadsa a nallód ar áon a naghaidh mhóráin tíortha, agus a naghaidh rioghachta móra, ar chogadh, agus ar ole, agus ar phlaigh.

9 An faigh thairrghirios síothcháin, a nuair thiucfais briathra a nfaigh a gcric, annsin aitheantar an faigh, gur hé an TIGHEARNA dha riribh do chuir uadh é.

10 ¶ Ann sin do thóig an faigh Hananiah an chuing do mhuineál a nfaigh Ieremiah, agus do bhris sé í.

11 Agus do labhair Hananiah a bhfiadh nuiis an phobail uile, gha rádh, Is marso a deir an TIGHEARNA; Eadhon marso bhrisios mé cuing Nebuchadnessar rígh na Babilóine ó mhuineál na uile chineadhach táobh a stigh do spás dhá bhliadhan

iomlán. Agus dimthigh an fáigh Ieremiah roimhe.

12 ¶ Ann sin tháinic briathar an TIGHEARNA chum Ieremiah *an fáigh*, (tár éis Hananiah an fáigh do bhriseadh na cuinge ó bhrághad a n fáigh Ieremiah), gha rádh,

13 Imthigh agus innis do Hananiah, dha rádh, Is marso a deir an TIGHEARNA; Do bhrís tú na cuibhrioghe maide; acht do dhéana tú cuibhrioghe iarruinn ar a son.

14 Oir is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel; Do chur mé cuing iarruinn ar mhuinéal na gcineadhachso uile, chor go noirfid do Nebuchadnessar rígh na Babilóine; agus foigheonuid dó: agus fós thug mé beathuigh na magha dhó.

15 ¶ Annsin a dúbhairt an fáigh Ieremiah re Hananiah an fáigh, Eist anois, a Hananiah; Ní hé an TIGHEARNA do' chuir fíadh thú; acht do bheir tú air an bpobalso dóthchusughadh a mbréig.

16 Uimesin is marso a deir an TIGHEARNA; Féuch, teilgfídh mé thusa do ghnúis na talmhan: éugfuidh tú annsa mtlíadhuinsi, do bhrígh gur mhíúin tú easumhlacht a naghaidh an TIGHEARNA.

17 Mar sin déug Hananiah an fáigh an bhliadhuin chéadna, annsa seachtmhadh mí.

CAIB. XXIX.

Litr Ieremiah don mhéid blú a láimh a Mbábilon; 20 agus an deire dúbhach thig air na faighibh bréugach.

ANOIS asiad so briathra na litre do chuir Ieremiah an fáigh ó Ierusalem chum na coda oile do na sinnsioruibh noch rugadh a láimh, agus chum na sagart, agus chum na bhflágh, agus chum an phobail uile rug Nebuchadnessar leis a láimh ó Ierusalem don Bhabilóin;

2 (Tar éis Ieconiah an rígh, an bhainríoghan, agus na seomradóirídh, prionnsadha Iudah agus Ierusalem, agus na sáor, agus na ngabhann dimtheacht as Ierusalem;)

3 Le láimh Elasaíh mhic Saphan, agus Ghemariaíh mhic Hilciaíh, noch do chuir Sedeciaíh rígh Iudah don Bhabilóin go Nebuchadnessar rígh na Babilóine gha rádh,

4 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel, ris a nuile dhuine rugadh ar siubhal a láimh, noch thug mise fa deara do bheir ar siubhal ó Ierusalem don Bhabilóin;

5 Déanuidhsí tighthe, agus cornhuighidh ionta; agus plannduighidh gáirdíne, agus ithigh a ttoradh;

6 Tugaidh mná, agus geinidh mic agus ingheana; agus tugaidh mná da bhur macaibh, agus tugaidh bhur ningheana dfearuibh, chor go mbeirid mic agus

ingheana; chor go síolfuidhe annsin, agus nach laigheochthaóí.

7 Agus iarruidh síothcháiu na caithreach chum a ttug mise fa deara bhur mbreith a láimh, agus guidligh chum an TIGHEARNA ar a son: óir iona síothcháin-sion do gheabhlháóisi síothcháin.

8 ¶ Oir is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel; Ná meallaidís bhur bhfáighe sibh agus bhur ngeasadóirigh, noch atá ann bhur lár, agus ná héistidhe ré bhur naislingibh noch do bheartaóí fá deara dfaicsín.

9 Oir tairrghirid go bréagach dhibh ann maiumsi: ní mé do chuir uáim iad, a deir an TIGHEARNA.

10 ¶ Oir is marso a deir an TIGHEARNA, Tar éis sheachdmhoghad blíadhan do choimhlíonadh san Mbaibilóin tuicfa mé ar cuáirt chugaibh, agus coimhlíonfa mé mfhocal maith dhibh, ag tabhairt oruibh filleadh don náitse.

11 Oir atá fios na smuáintigheadh sinuáinim dá bhur ttáobh agum, a deir an TIGHEARNA, smuaintighthe síothchána, agus ní uile, do thabhairt críche agus dothchus dhibh.

12 Annsin goirfidhe orumsa, agus rachfuidhe agus guidfidhe chugamsa, agus éistfidh mé ribh.

13 Agus iarrfuidhe mé, agus do gheabhlháóí mé, a nuáir spíonfuidhe dom iarruidh maille re bhur nuile chroidhe.

14 Agus bíaidh mise ar fagháil agaibh, a deir an TIGHEARNA: agus fillfidh mé ar ais bhur ndaóirsi, agus cruinneocha mé sibh ó na huile chineadh, agus as gach uile áit ion ar dhíbir mé sibh, a deir an TIGHEARNA; agus do bhéara mé sibh a rís chum na háite as a ttug mé fa deara bhur mbreith a láimh.

15 ¶ Do bhrígh go ndubhrabhair, Do thóig an TIGHEARNA fáighe suas dúinn san Mbabilóin;

16 Bíodh a fhios aguibh gur marso a deir an TIGHEARNA ris an rígh shuighios ar chathaóir Dháibhi, agus ris na huile dhaóinibh áitreabhus annsa chathruighsi, agus re bhur ndearblríuthribh nach deachuigh amach libh a mbraighdionas;

17 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Féuch, cuirfidh mé an cloidhiomh orra, an ghorta, agus an phláigh, agus do dhéana mé cosmhíul ré figibh lobhtha iad, nach féidir dithe, air a nolsus.

18 Agus ainleanfuidh mé iad leis an ecloidheamh, leis an ngorta, agus leis an bpláigh, agus seachoduigh mé iad da mbreith go huile rioghachtuibh na talmhan, dá mbeith na mallughadh, na nuathbhás, agus na magadh. agus na scannail a measg na nuile chineadhach ann ar dhíbir mé iad.

19 Do bhrígh nar éisteadar rem bhríath-ruibh, a deir an TIGHEARNA, noch do chuir mé chuca le mo sheirbhiseachaibh na fáighe, ag éirge suas go moch agus dá ccur uáim; achd níor bháil libh éisteachd, a deir an TIGHEARNA.

20 ¶ Eistidhe ar a nadhbharsin briathra an TIGHEARNA, a bhraighde uile, noch do chuir mé ó Ierusalem don Bhabilóin:

21 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel, a ttáobh Ahab mhic Colaiah, agus Shedeciah mhic Maaseiah; noch thairrghirios bréag dhíbh an mainmsi; Féuch, seachóduigh mé iad a lámh Nebuchadnessar rígh na Babilóine; agus muirfidh sé iad as choinne bhur súl;

22 Agus íathasan tóigfichthear suas malleghadh re braighdibh Iúdah uile atá san Bhabilóin, gha rádh, Go ndéarna an TIGHEARNA thuasa cosmhail re Sedeciah agus cosmhail re Ahab, noch do róst rígh na Babilóine annsa teine;

23 Do bhrígh go ndearnadar adhnáir ann Israel, agus go ndéarnadar adhaltranas ré innáibh a ccomharsan, agus mar do labhradar briathra bréagacha ann mainmse, nach ar aithin mé dhíobh; agus atá a fhios agamsa, agus is fiadhmuisi mé, a deir an TIGHEARNA.

24 ¶ Marso fós a déara tú re Semaiah an Nehelamíteach, gha rádh,

25 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel, gha rádh, Do bhrígh gur chuir tú litreacha ann hainm chúm a bhfuil do dhaóinibh ann Ierusalem, agus go Sephaniah mhac Maaseiah an sagart, agus chum na ságart uile, gha rádh,

26 Do rinne an TIGHEARNA sagart díotsa a náit Iehoiada an sagart, chor go mbeithí bhur noitigeachuibh a ttigh an TIGHEARNA, ar son gach nduine dá bhfuil ar míre, agus do ní faidh dhe féin, go ccuirféa a bpriosún é, agus annsna ceapuibh.

27 Anois ar a nadhbharsin cred fa nar iomaithbhír tú Ieremiah ó Anatot, noch do ní fáigh dhe féin dibhsi?

28 Oir uimesin do chuir sé chugainne san Bhabilóin, gha rádh Is fada an daoirsesi: déanuidh tighthe dhíbh féin, agus comhnuighidh ionta; agus plannduighidh gairdne, agus ithidh dá ttoradh.

29 Agus do léigh Sephaniah an sagart an litirsi a cclúasaibh a nfaigh Ieremiah.

30 ¶ Ansin tháinic briathra an TIGHEARNA go Ieremiah, gha rádh,

31 Cuir fios chum na mbraighde uile, ag rádh, Is marso a deir an TIGHEARNA a ttaobh Shemaiah an Nehelamíteach; Do bhrígh gur thairghir Semaiah dhíbh, agus nach misí do chuir uáim é, agus go ttug se oruibh dóthchús do chur a mbreig:

32 Uimesin is marso a deir an TIGHEARNA; Féuch, digheola mé ar Shemaiah an Nehelamíteach, agus air a shliochd na dhíáigh: ní bhíaidh duine aige áitreobhus a measc na ndaóines; ní mó chífidh sé ar mhaith do dhéana mé air mo phobal, a deir an TIGHEARNA; do bhrígh gur theagaisg sé cogadh a nagaidh an TIGHEARNA.

CAIB. XXX.

Tairrghir aóibhneach ar filleadh an phobuil as Babiloin, 20 agus ar phian na luchda do sharuigh iad.

AN bhríathar tháinic go Ieremiah ón TIGHEARNA, gha rádh,

2 Is marso labhras an TIGHEARNA Día Israel, gha rádh, Scríobh dhuit na huile bhriathra do labhair mé riot a leabhar.

3 Oir, féuch, tiuafaid na laéthe, a deir an TIGHEARNA; a ttiubhra misí ár ais braighdeanns mo phobail Israel agus Iúdah, a deir an TIGHEARNA: agus do bhéara mé orrá filleadh don tír thug mé da naithribh, agus sealbhochuid siad i.

4 ¶ Agus a siad so na briathra do labhair an TIGHEARNA a ttaobh Israel agus a ttáobh Iúdah.

5 Oir is marso a deir an TIGHEARNA; Do chúalamar gúth criothnuighthe, is eagla, agus ní síothchain é.

6 Fiafruidhsí a nois, agus féuchuidh an mbí fear ré niodhnuibh? cred fa bhfaicim gach áonduine agus a lámha air a leasrach mar do bhíadh bean ré niodhnuibh, agus gur filleadh na huile aighthe a mbáin-lithe?

7 Mó thruáighe! oir is mór an lásin, iondus nach bhfuil áon cosmhail ris: sí uáir chinte bhuáidheartha Iacob í? acht tárthochtar aiste é.

8 Oir tiuafuidh a ccrích annsa ló sin, a deir TIGHEARNA na slógh, go mbrisfe misí a chuing ód bhuághaid, agus go mbrisfe mé do chuibhbrighe, agus ní fóigheonuid coimhthighidh dhóibh féin ní as mó dá tháobh:

9 Acht foigheonuid don TIGHEARNA a Ndía, agus do Dháibhí a rígh, noch thóigfeas misí suas dóibh.

10 ¶ Uimesin ná bíodh eagla ortsa, mo sheirrbhiseach Iacob, a deir an TIGHEARNA; agus ná minhisnigh, ó Israel: oir, féuch, tárthocha misí thú a himchéin, agus do shliochd ó thír a ndaóirse; agus tífídh Iacob, agus bíaidh a súainhneas, agus a socamhul, agus ní chuirfe aóinneach eagla air.

11 Oir atáinse maille leachd, a deir an TIGHEARNA, dot shábháil: má tá go ccuirfe mé deireadh iomlán ris na huile chineadhachaibh mar ar spréigh mé thú, gidheadh ní dhéana mé críochnughadh iomlán díotsa; acht smaichteocha mé thú

a measardhacht, agus ní fhagfa me thríd amach gan pianadh thú.

12 Oir is marso a deir an TIGHEARNA, Is dóileighis do bhrughadh, agus is doiligh do chneadh.

13 Ní bhfuil aon thagras do chúis, chum do ceangal súas : ní bhfuilid leighis ar bith sláinte agad.

14 Do dhearmadar háos gradha uile thú; ní iarruid siad thú; oir do loit misí thú le lot do námhad, lé smacht éattrócairigh, ar son iomaíd héigceart; do bhrígh gur mhéadúigheadar do pheacuidhe.

15 Cred fa néighionn tú ar son haindeise? atá do dhóbron dóileighis do bhrígh iomaíd héigceirt: do bhrígh gur mhéadúigheadar do pheacuidhe, do rinne mé na neithesi riot.

16 Uimesin gach a sluigionn thusa bíaid sluithe; agus rachaid do naimhde uile, a ndaórsine; agus gach áon dá ccreachann thú bíaid féin na ccreich, agus gach áon dá nairgionn tú do bhéara misi mar arguin iad,

17 Oir aiseoga mé sláinte dhuitsi, agus leigheosa mé thú ód chneadhhaibh, a deir an TIGHEARNA; do bhrígh gur ghoidheadar Díbeathach dhíot, gha rádh, Isí so Sion, nach lorgann duine ar bith na díáigh.

18 ¶ Is marso a deir an TIGHEARNA; Féuch, do bhéara mé ar ais braighdionas phailiúin Iácob, agus do dhéana mé trócaire air a áitibh comhuaidhe; agus cuirfighear an chathair súas air a cárn féin, agus fanfaidh an pálás do réir a ghnátha féin.

19 Agus tiucfuidh asda amach buidheachus agus gúth na druinge do ní gáird-eachus: agus foirlionfa mé iad, agus ní bhéid gann; do dhéana me fós glóirnar iad, agus ní laighdeochar iad.

20 Béid a cclann fós mar a nallód, agus daingneochar a ccomhchruinninghadh dom lathairsi, agus piaufa mé a nuile dhuine noch sháruighios iad.

21 Agus budh díobh féin a núaisle, agus bíaidh a núachtarán as a lár féin; agus do bhéara misi air teachd a ngar, agus tiucta sé láimh rionsa: oir cia hé so do chuir a chroidhe a ngeall chum teacht láinnh rionsa? a deir an TIGHEARNA.

22 Agus budh sibhsi mo phobalsa, agus budh misi bhuir Ndíasa.

23 ¶ Féuch, téid gáoth ghuáirdein an TIGHEARNA amach lé dibhfheirg, tuifidh gáoth ghuáirdein shíothbhuan maille ré péin air cheann an chiontuigh.

24 Ní fhllifidh fearg bhorb an TIGHEARNA, nó go ndéana sé é, agus nó go ccoimhlíonfuidh sé toil a chroidhe: annsna láethibh deighionacha measfuighesi é.

CAIB. XXXI.

Is tarbhach toradh an smachduighe tré ghrása Dé.

ANNSA nam sin féin, a deir an TIGHEARNA, bhías misi an Dhía mhuintearadh Israel uile, agus budh iad-san mo phobalsa.

2 Is marso a deir an TIGHEARNA, Fúaradar na daóine do chuáidh as ón cceoldheamh grása annsa bhfásach; a nuáir do chuáidh misi do thabhairt air Israel bheith súainhneach,

3 Do taibhbreadh an TIGHEARNA dhamhsa cían ó shin, gha rádh, Do ghrádhúigh mé thú lé grádh siorruidhe: uimesin le cineal grádhach do tharruing mé thú.

4 Cuirfe mé a rís súas thú, agus cuirfighear súas thú, a mhaighdion Israel: bíaidh tú a rís ar do scianhughadh lé tiompanuibh, agus racha tú amach a ndamhsaibh na druinge do ní súgradh.

5 Plaindeocha tú fós fineamhna ar shléibhtibh Shamaria: plaindeochuid na planndóiridhe, agus iosuid iad mar neithibh coitchionna.

6 Oir bíaidh lá, go bhfuáigeoruid an luclh faire ar shlíabh Ephraim, Eirghidh, agus déanam súas go Sion chum an TIGHEARNA ar Ndía féin.

7 Oir is marso a deir an TIGHEARNA; Canaidh maille re luathgháir ar son Iácob, agus gáiridh a measc rogha na cceadhdhach: fuagruidhisi, moluidhisi, agus abraidh, A TIGHEARNA, tárthuigh do phobal, fuighioll Israel.

8 Féuch, do bhéara mé iad ón tír thuáigh, agus cruinneocha mé iad ó imlibh na talmhan, agus maille riu an dall agus an bacach, an bhean torrach agus an bhean re niodhnuibh a naoinfheacht: fillfidh cuideachda mhór annsin.

9 Tiucfuid siad maille re gul, agus maille re gearánuibh thréoroich mé iad: do bhéara mé orra siubhal re caóibh na srothann uisceadh a slighe dhírighe, a náit nach bhfuighid siad tuisleadh: oir atáim am athair ag Israel, agus sé Ephraim mo chéidghin.

10 Eistigh bríathar an TIGHEARNA, sibhsi a chineadhacha, agus innisigh é annsna hoilleanuibh imchíana, agus abraidh, An té do dhíothscaóil Israel cruinneochuidh sé é, agus cuirndheochuidh é, amluil mar do ní an táodhaire a thréad.

11 Oir dfúascail an TIGHEARNA Iácob, agus dfúascail sé é as láimh an tí do bhí ní budh láidre na é.

12 Uimesin tiucfuid siad agus canfuid a mullach Shion, agus tuileochuid a naoinfheacht chum maitheasa an TIGHEARNA, ar son cruithneacht, agus ar son

fíona nuáidh, agus ar son ola, agus ar son óg an tréada agus na háirge : agus bíáidh a nanam amhuil gáirdín ar na fhliuchadh ; agus ní chaoidhfid nísá mhó ar áonchor.

13 Ansin gháirdeochus an mhaighdion annsa damhsa, na daoine óga araon agus na seanóiridhe : óir fillfidh misi a ngúilha a ngáirdeachus, agus coibhreacha mé iad, agus do bhéara mé orra sólásughadh ó na ndolás.

14 Agus sáiseocha mé anam na sagart lé méuthas, agus béid mo dhaóine sáitheach lé maítheas, a deir an TIGHEARNA.

15 ¶ Is marso a deir an TIGHEARNA ; Do chlós gúth ann Rámah, cáoi, agus gul géur ; Rachel ag caóineadh a cloinne do dhiúlt si comhfortacht ar son a cloinne, do bhrígh nach rabhad ann.

16 Ís marso a deir an TIGHEARNA ; Comaimh do ghúth ó chaói, agus do shúile ó dheórúibh : óir cúiteochthar hobair, a deir an TIGHEARNA ; agus ttiucaid siad a rís ó thír na nábhadh.

17 Agus atá dóitcheus ann do chrích, a deir an TIGHEARNA, go ttiucaid do chlann a rís dá tteoruinn.

18 ¶ Go deimhin do chúala mé Ephraim gha chaóineadh féin *marso* ; Do smachtuigh tú mé, agus do bhí mé smachtuighthe, amhuil damh nar chleacht *an chuing* : fillse mé, agus fillfighear mé, óir is tú an TIGHEARNA mo Dhía.

19 Go deimhin tar éis mfillte, do bhí aithreachas oram, agus tar éis mo theagaisce do bhuáil mé ar mo cheathramhuin : do bhí mé náireach, a seadh, fós do bhí mé claóidhte, do bhrígh gur ionchuir mé masla móige.

20 *An é Ephraim mo mbac díleas ? an leanabh sólásach é ?* óir ó nuair fár lábhair misi na aghuidh, cuimhnighin go dúth-rachtach air a ecomhnuidhe : umesin atá miundhe buaidhearthar a shon ; go deimhin do dhéana mé trócaire air, a deir an TIGHEARNA.

21 Cuir súas duit féin comharthadha aithreachd, déana dhuit cáirn árd : cuir do chroidhe leath ris an tslighe mlóir, *eadhon* an tslighe *ann* ar inthigh tú : fill a rís, a mhaighdion Israel, fill a rís chuca so do chaithreachasa.

22 ¶ Ga fad bhías tú ag dul fá ccuairt, a inghean neimhdbhiongmhalta ? óir do chrúthaigh an TIGHEARNA ní nuadh air an italamb, Timchiollfuidh bean fear.

23 Is marso a deir TIGHEARNA ná slógh, Día Israel ; Fós gnáitheochuid siad an chaintsi a tír Iúdah agus iona caithreachaibhsin, a nuair do bhéarus misi a mbraighdionas a rís ; Go mbeannuigh an TIGHEARNA thusa, a áitreabh an cheirt, agus a shliabh na náomhthachda.

24 Agus aitreobhuidh ann Iúdah féin, agus iona caithreachaibh a naóinfheacht, fir thighe, agus an drong théid amach leis na tréaduibh,

25 Oir do shásuidh misi an tanam coirthe, agus do lion mé gach anam doilghiosach.

26 Air so do mhúscaill mé, agus do chonnaire mé ; agus do bhí mo chodladh milis damh.

27 ¶ Féuch, tiucfuid na láethe, a deir an TIGHEARNA, go siolchuirfe mé tigh Israel agus tigh Iúdah lé siol an duine, agus lé siol an bheathuigh.

28 Agus tiucafa a ccrích, amhuil agus mar do bhí mé ag faire ós a ccionn, do thárrang a níos, agus do bhriseadh síos, agus do sgrios, agus do phianadh ; is marsin choiphéadfas mé ós a ccionusan, dteirgneamh, agus do phlandughadh, a deir an TIGHEARNA.

29 ¶ Annsua láethibhsin ní aibéoruid siad ní sa mhó, A dhúadar na haithre cáor shearbh, agus bí déistíon ar fiaclaibh na cloinne.

30 Acht éugfuidh gach uile dhuine ar son a éigceirt féin : bíáidh déistíon ar fhiaclaibh gach dhuine, ithios an cháor shearbh.

31 ¶ Féuch, atáid na láethe ag teacht, a deir an TIGHEARNA, go ndéana mé cunnradh nuadh ré tigh Israel, agus re tigh Iúdah :

32 Ní do réir an chunnartha do rinne mé re ná naithribh annsa ló ar ghlac mé ar láimh iad da ttabhairt amach as crích na Héigte ; do bhrígh gur bhrisiodar mo chunnradh, ma tá go raibh mé am fhear tighé dhóibh, a deir an TIGHEARNA :

33 Acht *budh* é so an cunnradh dhéanas mé ré tigh Israel ; Tar éis na laethéadhsin, a deir an TIGHEARNA, cuirfidh mé mo dhligeadh annsa chuid a stigh dhíobh, agus scriobhtha mé iona ceroidhe é ; agus bíáidh mé an Dhía aca, agus béidsíon na bpobal agamsa.

34 Agus ní mhúinfid siad ní sa mhó gach áonduine a chomharsa, agus gach áonduine a dhearbhráthair, gha rádh, Bíodh síos an TIGHEARNA agaibh : óir bíáidh míos aca uile, ón té is lugha dhíobh gus an té is mó dhíobh, a deir an TIGHEARNA : óir maithfidh mé a négeart, agus ní chuimhneocha mé a bpeacaidh ní is mó.

35 ¶ Is marso a deir an TIGHEARNA, noch do bheir an ghrian mar sholus san ló, agus órduighthe na gealuidhe agus na réaltan mar sholus san noidheche, an té roinneas a nfaige a nuair bhéicid a tonna ; TIGHEARNA na slógh isé a ainm :

36 Má imthighid na bórdughthe sin ó bheith am fhíaghnúise, a deir an TIGHEARNA.

EARN, annsin cuirfod síolradh Israel mar an ceádna ó bheith na ccineadh am fhiaghnuise gó bráth.

37 Is marso a deir an TIGHEARNA; Más féidir neamh shúas do thomhus, agus bunáite na talmhan shíos do spíonadh, teilgfe mé dhíom fós síol Israel ar son gach a ndéamadar, a deir an TIGHEARNA.

38 ¶ Féuch, tiuconfuid na laéthe, a deir an TIGHEARNA, go ccuirfíghear an chathair súas don TIGHEARNA ó thor Hananeel go geata an choirnéil?

39 Agus rachaidh dóruba an tomhuis fós amach thairis as a choinne anonn ar chnoc Gareb, agus compásfuigh fa ccaúirt go Goat.

40 Agus gleann na ccorp marbh go biomlán, agus an luáithridh, agus na machairidhe uile go srúth Chidron, go cornéal gheata na neach don leath shoir, béid náomhtha don TIGHEARNA; ní thair-eongthar a níos iad, ní theilgíghear sios iad ní sa mhó go bráth.

CAIB. XXXII.

Jeremiah ar na iadhadh súas, 16 rinne sé urnaigh, 36 agus do aithris mordaacht chunnradh na tíomna nuáidh.

AN bhriathar tháinic do Jeremiah ón TIGHEARNA annsa deachmhadh bliadhain do Shedeciah rígh Iudah, noch ar bí an tochtmhadh bliadhain déag do Nebuchadressar.

2 Oir, is annsin do shuigheadar slúagh rígh na Babilóine um Ierusalem: agus do hiadhadh súas Jeremiah an fáidh a ccúirt an phríosúin, noch do bhí a tigh rígh Iudah.

3 Oir do iadh Sedeciah rígh Iudah súas é, gha rádh, Cred as a ttairghireann tú, agus a nabair tú, Is marso a deir an TIGHEARNA, Féuch, do bhéara mé an chathair a láimh rígh na Babilóine, agus géabnuidh sé í;

4 Agus ní rachuidh Sedeciah rígh Iudah as láimh na Caldeánach, acht go deimhin bhéarthar a láimh rígh na Babilóine é, agus laibheoruidh sé ris béul air bhéul, agus do chéid a shúile a shúilesion;

5 Agus treórochuidh sé Sedeciah don Bhabilóin, agus bíaidh annsin go tti misi ar ccaúirt chuige, a deir an TIGHEARNA: má tá go troidígh ris na Caldeánachaibh, ní bhéartaóí buáidh.

6 ¶ Agus a dúbhairt Jeremiah, Tháinic briathar an TIGHEARNA chugamsa, gha rádh,

7 Féuch, tiuconfuid Hanameel mac Sallum dearbhrathair hathar chugad, gha rádh, Ceannuidh dhuit féin mo mhachaire atá ann Anatot: óir is leacht ceart a fhúascailte do cheannach,

8 Marsin tháinic Hanameel mac dearbhrathar mo athar chugamsa a ccúirt an phríosúin do réir bhréithre an TIGHEARNA, agus a dúbhairt sé ríom, Guidhim thú, ceannaigh mo mhachaire, noch atá ann Anatot, noch atá á tír Bheniamin: óir is leacht ceart a oighreachta, agus is leacht a fhúascadh; ceannuigh dhuit féin é. Annsin daithin mé gur bí sin bríathar an TIGHEARNA.

9 Agus do cheannuigh mé an machaire ó Hanameel mac dearbhrathar mo athar noch do bhí ann Anatot, agus do thomhais mé an tairgíod chuige, eadhon seacht secel déag airgid.

10 Agus do scriobh mé sin a leabhar, agus do thomhais mé an tairgíod chuigesion annsa mheadh.

11 Marsin do ghlac mé scríbhinn na ceannuigheachda, ar na shéaladh do réir an dlígh agus an ghnátha, agus sgríbhinn oscailte:

12 Agus thug mé scríbhinn na ceannuigheachda do Bharuch mhac Neriah, mhac Maseiah, a radharc Hanameel mac dearbhrathar mo athar, agus a lathair na bhfaghan do scríobh a leabhar na ceannuigheachda, a lathair na Niuduigheadh uile do shuigh a ccúirt an phríosúin.

13 ¶ Agus do chuir mé dfiachuibh ar Bharuch dá lathair sin, gha rádh,

14 Is marso a deir TIGHEARNA' na slógh, Día Israel; Glac na scríbhnesi, an scríbhinni na ceannuigheachda, uoch atá séuluighthe, agus an scríbhinni atá oscuilte; agus cuir a soitheach chríaidh iad, ionduis go mairfid mórán do láethibh.

15 Oir is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel; Seabhóchtar tighthe agus magha agus fineamhna annsa tírso a ris.

16 ¶ Anois a núair thug mé scríbhinn na ceannuigheachta do Bharuch mhac Neriah, do ghuidh mé an TIGHEARNA, gha rádh,

17 Ah a Thighearna DIA! féuch, do rinne tú neamh agus talamh le do chumhachtaibh móra agus le rígh sínte amach, agus ní bhfuil aoinní ro chruáidh dhuitsi:

18 Taisbéanuigh tú cinéul grádhach do mhíltibh, agus cúitighidh tú éigceart na naithreadh a nucht na cloinne na ndíáigh: an Día Mór Cumhachdach, TIGHEARNA na slógh, is é a ainm,

19 Mór a ccomhairle, agus cumhachtach a nguíomh, (óir atáid do shúile oscuilte ar uile shlightheibh mhac na ndaóine: do thabhairt do gach ánduine do réir a slightheach, agus do réir thoruidh a nguíomh:)

20 Noch do shuighidh comharthadha, agus ionganta a ccrích na Héigipte, agus a niugh, agus a Nisrael, agus a measc

dhaoine oile; agus do rinne ainm dhuit féin, mar atá a niugh;

21 Agus thug amach do phobal Israel as crích na Híéipte lé comharthuibh, agus lé hiongantaibh, agus lé láimh láidir, agus le rígh sínte amach, agus le húathbhás mór;

22 Agus thugais an fearannso dhóibh noch do nihionnuigh tú dá naithribh do thabhairt dóibh, fearann ag líonadh do bhaine agus do mhil;

23 Agus thangadar ann, agus do shealbh-uigheadar é; achd níor úmhlugheadar dot ghúthsa, ní mó do shiubhlugheadar ann do dhligheadh; ní dhéarnadar aoinní do nuile ní dar aithin tú dhíobh do dhéanamh: uimesin thug tú fa deara an tolsa uile do theacht orra:

24 Féuch thangadar na mótuigh, chum na caithreach dá gabháil; agus tugadh an chathair a láimh na Ccaldeánach, noch throideas na haghaidh, do bhrígh an chloidhimh, agus na gorta, agus na plágha: agus an ní a dúbhairt tú tháinic sé a gcrích; agus, féuch, do chidh tú é.

25 Agus a dúbhairt tú, ríomsa a Thighearna DIA, Ceannuigh dhuit féin an fearann air airgíod, agus glac fiadhuin; óir tugadh an cathair a láimh na Ccaldeánach.

26 ¶ Annsin tháinic briathar an TIGHEARNA go Ieremiah, gha rádh,

27 Féuch, is misi an TIGHEARNA, Día na nuile fhóla: an bhfuil ní ar bith ro chruaíd orum?

28 Uimesin is marso a deir an TIGHEARNA; Féuch, do bhéara mé an chathairsi a láimh na Ccaldeánach, agus a láimh Nebuchadnessar rígh na Babilóine, agus géabhuidh sé í:

29 Agus tiucfuid na Caldeánuigh, throideas a naghaidh na caithreachso, agus cuirfid an chathairsi tré theine, agus loiscfid í maille ris na tightheibh, ar a mullach ar ofráladar túis do Bhaal, agus ar dhóirt-eadar amach ofrála dighe do dhéibh oile, dom bhrostúghadhsa chum feirge.

30 Oir do rinne clann Israel agus clann Iúdah olc amháin ann mífadhuise ó na nóige: óir do bhrostuigheadar clann Israel amháin mé chum feirge lé hoibreachaibh a lámh, a deir an TIGHEARNA.

31 Oir do bhi an chathairsi dhamhsa na brostughadh feirge agus úathbháis on ló fa ndéarnadar í gus a niugh; chor go náthrochuinn í ó bleith ar maghaidh,

32 Dó bhrígh uile olc chloinne Israel agus chloinne Iúdah, do rinneadar dom bhrostughadhsa chum feirge, iad féin, a ríghthe, a bprionnsuidhe, a sagairt, agus a bhfaighe, agus fir Iúdah, agus áitreabh-thachia Ierusalem.

33 Agus diompóigheadar a ccúl ríomsa,

agus ní hé a naghaidh: mátá gur theagaise mé iad, ag éirghe go moch agus dá múnadh, tidheadh níor úmhlugheadar do ghabháil teagaisg.

34 Acht do chuireadar a ngráineamhlacht annsa tigh, noch goirthear am ainmsi, da thruaileadh.

35 Agus do rinneadar áite árdá Bhaal, noch atá a ngleann mbic Hinnom, do thabhairt air a macaibh, agus air a ningheanuibh dul thríd an tteine do Mholoch; noch nar aithin misi dhíobh, ní mó tháinic sé ann ninntinn, go ndéanaidis an ghráineamhlachtso, tabhairt ar Iúdah peacughadh.

36 ¶ Agus anois uimesin is marso a deir an TIGHEARNA, Día Israel, a ttaobh na caithreachso, ré a nabarthaoise, Go seachodthar í a láimh rígh na Babilóine leis an cclóidheamh, agus leis an ngorta, agus leis an hpláigh;

37 Féuch, cruinneocha mé iad amach as na huile thíortha, ann ar dhíbir mé iad ann mfeirg, agus ann mainteas, agus a ndioghaltas mór; agus do bhéara mé a rís don náitsi iad, agus do bhéara mé orra combhuidhe go suaimhneach:

38 Agus béid siad na bpobal agamsa, agus biáidh misi an Dhía acasan:

39 Agus do bhéara mé áon chroidhe amháin dóibh, agus aóintslighe amháin, chor go mbía meaglasa orra go bráth, ar mhaithibh riu, agus re na ccloinn na ndiaigh:

40 Agus do dhéana mé cumnradh síothblúan riu, nach iompocha mé úatha, do dhéanamh maitheasa dhóibh; acht cuirfe mé meagla iona ccroidhtlibh, nach deileochuid siad ríom.

41 Aseadh, gáirdeocha mé ós a ccionn do dhéanamh maitheasa dhóibh, agus pláinndeocha mé annsa dúthaigh iad go deimhin maille rém uile chroidhe agus rem uile anam.

42 Oir is marso a deir an TIGHEARNA, Amhuil mar thug mé an tolc mórso uile ar an bpobalso, marsin do bhéara mé orra a nuile mhaith dar gheall mé dhóibh.

43 Agus ceinneochthar machairidhe annsa tirse ré a nabarthaoise, Atá sí uáigneach gan duine gan bheathach; tugadh a láimh na Ccaldeánach í.

44 Ceinneochuid daóine machaireadha ar airgíod, agus scriobhthuid leabhar, agus cuirfid scála, agus glacfuid fiadhna a tír Bheniamin, agus ánnasna háitibh tímchioll Ierusalem, agus a ccaithreachaibh Iúdah, agus a ccaithreachaibh na slíabh, agus a ccaithreachaibh an ghleanna, agus a ccaithreachaibh an deisceirt: óir do bhéara misi air a mbraighdionus filleadh, a deir an TIGHEARNA.

CAIB. XXXIII.

Gealladh ar filleadh Iudah agus Israel ó dháoirsi, 17 ar rígheacht agus sagartacht bhúan a meuse na gceidmheach.

TUILLEAMH oile tháinic bríathar an TIGHEARNA chum Ieremiah an dara húair, an feadh do bhí sé fós iadhta a ccúirt an phríosúin, gha rádh,

2 Is marso a deir an TIGHEARNA a dhéantóir, an TIGHEARNA do chum é, da dhainguinghadh; isé an TIGHEARNA a ainm;

3 Goir orumsa, agus freagora mé thú, agus taisbéanfa mé neithe móra agus cumhachta dhuith, noch nachfeas duit.

4 Oir is marso a deir an TIGHEARNA, Día Israel, a ttáobh thightheadh na caithreachso, agus a ttaobh thightheadh ríogh-Iudah, noch atá ar na tteigíon síos leis na mótaibh, agus leis an ccolidheamh;

5 Tigid síad do throid ris na Caldéanachaibh, acht is dá líonádh féin le corpuibh marbha dáóine, noch do mharbh misi ann mfeirg agus ann mainteas, agus noch ar son a nuile ole dfoiluigh mé magháidh ón ccaithruighsi.

6 Féuch, do bhéara me sláinte agus leighíochta, agus leigheosuidh mé iad, foillseocha mé dhóibh líomhaireacht na síothchána agus na firinne.

7 Agus do bheara mé ar dhaóirsine na Niúduigheadh agus air dhaóirsine Israel filleadh ar ais, agus cuirfeadh mé súas iad, mar an ccéaduáir.

8 Agus glanfa mé iad ó na nuile éagceart, ler chionntuigheadar am adhuighsi; agus maithfidh mé a nuile éagicearta, ler pheacuigheadar, agus ler sháruigheadar am aghuidh.

9 Agus bíaidh sé dhamhsa na ainm sólais, molta agus onóra a lathair a bhfuil do chineadhachaibh air an ttalamh, noch chlúinfios a nuile mhaith atáim do dhéanamh dhóibh: agus bíaidh eagla agus úamhanorra ar son na huile mhaithéasa, agus ar son an deighbhisigh uile, ghléasuim dhó.

10 ¶ Marso a deir an TIGHEARNA; Cluinfighear a ris annsa náitsi, (noch a dearthaóise bhías uáigneach gan duine agus gan bheathach, *eadhon* a ccaithreachaibh Iudah, agus a sráidibh Ierusalem, atá áonránach gan duine, agus gan áitreabhlathach, agus gan bheathach,)

11 Gúth na luathgháire, agus gúth an gháirdachuis, gúth a nfr núadhpósta, agus gúth na mná núadhpósta, gúth na druinge a déarus, Moluidh TIGHEARNA na slógh: oir is maith an TIGHEARNA; oir *mairidh* a thrócaire go bráth: agus na druinge do bhéir íodhbuiirt mholta go tigh an TIGHEARNA. Oir do bhéara misi fa

deara braighdionas na tire diompógh mar do bhí ó thus, a deir an TIGHEARNA.

12 ¶ Is marso a deir TIGHEARNA na slógh. Bíaidh annsa náitsi, atá uáigneach gan duine agus gan bheathach, agus iona caithreachaibh uile, aitréabh áodhaireadh cáorach ag tabhairt air a ttréaduibh luighe síos.

13 A ccaithreachaibh na sliabh, a ccaithreachaibh an ghleanna, a ccaithreachaibh an deisceirt, agus a bhfearann Bheniamin, agus annsna háitibh timchioll Ierusalem, agus a ccaithreachaibh Iudah, imeochuid na tréada a ris fá lámhuibh an té ionáimíus *iad*, a deir an TIGHEARNA.

14 Féuch, tiuctuid na láethe, a deir an TIGHEARNA, go ccoimhlonfa misi na neithe maithé do gheall mé do thigh Israel agus do thigh Iudah.

15 ¶ Annasna láethibh sin, agus annsa namsin, cuirfe misi dfiachaibh air Bheangán na firéantachda fás súas do Dháibhi; agus do dhéana sé breitheamhnus agus firinne annsa tír.

16 Tárthochar Iudah annsna láethibh sin, agus coimhneochuidh Ierusalem go daingean: agus isé so an *tainm* lé ngoirfighear í, An TIGHEARNA ar bhfireantachd.

17 ¶ Oir is marso a deir an TIGHEARNA, Ní fhailléochuidh ó Dháibhi choidhche duine shuighfios ar chathaóir ríogha Israel;

18 Ní mó bhías easbhuidh duine ar na sagartuibh na Lebhítigh dom lathairsi doirail ofrála loise, agus do losgadh ofrála bídh, agus do dhéanamh íodhbhartha a ccomhnuidhe.

19 ¶ Agus tháinic bríathar an TIGHEARNA go Ieremiah, gha rádh,

20 Is marso a deir an TIGHEARNA; Má fhéadann tú mó chunnradh laóise do bhriseadh, agus mo chunnradh oidhche, agus nach beith lá nó oidhche iona am féin;

21 *Annsin* fós féadthar mo chunnradh ré Dáibhi mo sheirbhiseach do bhriseadh, nach biath mac aige do ríoghadh iona chathaóir; agus ris na Lebhítibh na sagairt, mo sheirbhísigh.

22 Mar nach féidir slúagh neimbe dáireamh, nó gaineamh na fairge do thombus: mairsin fóirleofuidh misi slíochd Dháibhi mo sheirbhiseach, agus na Lebhítigh mhiniostalas damh.

23 ¶ Tuilleamh oile tháinic bríathar an TIGHEARNA go Ieremiah, gha rádh,

24 Nach measann tusa ciodh a dúbhradar an pobalso, gha rádh, An dá mhuinntir do thogh an TIGHEARNA, do theilg sé úadha iad? marso do tharcuisnigheadar mo mhuinntir, chor nach beidís ní sa mhó na ccineadh dá lathair.

25 Is marso a deir an TIGHEARNA,

Muna bhfuil mo chunradh ris an lá agus ris a noidheche, agus muna ar chinn mé órdúighthe neimhe agus talmhan;

26 Ann sin teilgfidh mé uáim sliocht Iácob, agus Dáibhi mo sheirbhiseach, iondus nach géabha mé dhá shliocht do bheith na núachdaránuibh ós cionn shíl Abraham, Isaac, agus Iácob: óir do bhéara mé a mbraighidionas air ais, agus do dhéana mé trócaire orra.

CAIB. XXXIV.

Daóirsine fa choinne Sedeciah agus na cionn fheadhna, chionn a muinntir do chur fa ath-chuing.

AN bhriathar tháinig go Jeremiah ón TIGHEARNA, a nuair do throid Nebuchadnessar rígh na Babilóine, agus a shlúagh uile, agus rioghachta an domhuin uile dha thighearnus, agus a nuile phobal, a nagháidh Ierusalem, agus a nagháidh a huile chaitheacha, gha rádh,

2 Is marso a deir an TIGHEARNA, Día Israel; Inthigh agus labhair ré Sedeciah rígh Iúdah, agus innis dó, Is marso a deir an TIGHEARNA; Féuch, do bhéara mé an chathairsi a láimh rígh na Babilóine, agus loiscfidh seilé teine:

3 Agus ní imeocha tusa as a láimh, acht géabhtar thú go deimhin, agus toirbheorthar ann a láimh thú; agus do chifid do shúile súile rígh na Babilóine, agus laibheora sé riot béul ar bhéul, agus rachuidh tú don Bhabilóin.

4 Thairis sin éist bríathar an TIGHEARNA, a Sedeciah a rígh Iúdah; Is marso a deir an TIGHEARNA dot thaóibh, Ní muirfígear leis an cloidheamh thú:

5 Acht éugfa tú a síothcháin: agus lé loiscighe haithreadh, na rightle roimhe noch do bhí rombad, mar sin loiscfid siad thusa; agus caóinfid siad thú, *dha rádh*, Ah a thighearna! óir a dúbhairt misí an focal, a deir an TIGHEARNA.

6 Ansin do labhair Jeremiah an faigh na bríathrasa uile re Sedeciah rígh Iúdah ann Ierusalem,

7 A nuair do throid slúagh rígh na Babilóine a nagháidh Ierusalem, agus a nagháidh uile chaitheacha Iúdah dar mhair, a nagháidh Lachis, agus a nagháidh Asecah: óir do mhairadar na caitheacha daingnesi do chaitheachaibh Iúdah.

8 ¶ *Así so* an bhriathar tháinig chum Jeremiah ón TIGHEARNA tar éis an rígh Sedeciah do dhéanamh cunnartha ris an bpobal uile noch do bhí ann Ierusalem, díógra saóirse do bheith aca;

9 Go léigfeadh gach uile dhuine a óglach úadh, agus gach uile dhuine a bhanóglach saor; mas Fabhrach é nó Baineabhrach; iondus nach ccongmbadh duine air bith

iona sheirbhís iad, do Iúduighe a dhearbhrathair.

10 Anois a nuair do chúaluidh na prionnsadha uile, agus an pobal uile, do chuáidh san chunradh, go léigfeadh gach áonduine a óglach dimtheacht úadh agus an uile dhuine a bhanóglach saor, agus nach bhfoigheonadh áonduine é féin díobh ní sa mhó, annsin dumbhuigheadar, agus do léigeadar dhóibh imtheacht.

11 Acht na dhiáigh sin dílleadar, agus thugadar air na hógla chuibh agus ar na banóglachaibh filleadh, noch do léigeadar nátha saor, agus thugadar fa chuing iad dá mbeith na nógla chuibh agus na mbanóglachaibh.

12 ¶ Uimesin tháinig briathar an TIGHEARNA go Jeremiah ón TIGHEARNA, dhá rádh,

13 Is marso a deir an TIGHEARNA, Día Israel; Do rinne mé cunradh re bhur naitiribh an lá thug mé amach iad as crích na Héigipte, agus ás tigh na ndaoine ndáor, gha rádh,

14 A ccionn sheacht mbliadhan léigeadh gach áon aguibh a dhearbhrathair Eabhruidhe dimtheacht, noch do reacadh ribh; agus a nuair fhoigheonus sé dhuit sé bliadhna, léigfidh tú dhó imtheacht saor uáit: acht níor éistiodar bhur naithe liom, ní mó chláonadar a cclúas.

15 Agus do filleadh sibhisi anois, agus do rinneadar ceart ann mo radharsa, a bhfógra saóirse, gach áonduine dá chomharsuin; agus do rinneabhair cunradh dom lathairsi annsa tigh noch goirthear ann mainm:

16 Acht dílleabhair agus do thruáilleabhair mainm, agus thug gach áonduine aguibh ar a óglach, agus air a bhanóglach filleadh, noch do léigeadhair saor uáibh ar a ttoil féin, agus thugabhair fa dhaóirse iad, dá mbeith aguibh na seirbhíseachaibh agus na mbanóglachaibh.

17 Uimesin is marso a deir an TIGHEARNA; Níor éisteabhair riomsa, a bhfógra saóirse, gach áonduine dá dhearbhrathair, agus gach áonduine dá chomharsuin: feuchuidh, fuagruimsi saóirse dhíbh, a deir an TIGHEARNA, chum an chloidhimh, chum na pláighe, agus chum na gorta; agus dó bhéara mé fa deara bhur nátharrugbadh do na huile rioghachta san domhan.

18 Agus do bhéara mé na daóine do bhris mo chunradh, nach ar chomháil bríathar an chunnartha noch do rinneadar doim lathairsi, a nuair do ghearradar an láogh a ndá chuid, agus dimthigheadar edir a chodchuibh sin,

19 Prionnsadha Iúdah, agus prionnsodha Ierusalem, na séomradóiridhe, agus na

sagairt, agus uile phobal na tíre, noch do chuaidh thríd chodchaibh an laóigh,

20 Do bhéara misi iadsan a láimh a námhad, agus a láimh na druinge iarrus a mbás : agus bíaidh a ccuirp mharbha mar bhíadh ag éanlaith a naiéir, agus ag beatha-achaibh na talunhan.

21 Agus do bhéara mé Sedeciah rígh Iúdah agus a phrionnsadha a láimh a námhad, agus a láimh na druinge iarrus a mbás, agus a láimh shlóigh rígh na Babilóine, noch do chuaidh súas uáibh.

22 Féuch, fuaigéora misi, a deir an TIGHEARNA, agus do bhéara mé orra filleadh don chathruighsi; agus troifid na haghaidh agus géabbuid í, agus loisgid í le teine: agus do dhéana mé caitheacha Iúdah uile na bhfásach, gan áitreabhthach ar bith.

CAIB. XXXV.

Is fearr do fhreagair siol Rechab a nathair, ná muinntir Iúdah a Ndia, 14 a ttaobh filleadh ó dhroichshlighe, agus leasughadh gníomh.

AN focal tháinic go Ieremiah ón TIGHEARNA a láethibh Iehoiacim mhic Iosiah rígh Iúdah, gha rádh,

2 Imthigh go tigh na Rechabíteach, agus labhair riu, agus tabhair go tigh an TIGHEARNA iad, go háon do na seomradhuibh, agus tabhair fion dóibh re a ól.

3 Ansin rug misi Iaasaniah, mhac Ieremiah, mhic Habasiniah, agus a dhearbhráithre, agus a mhic uile, agus uile thigh na Rechabíteach liom;

4 Agus thug mé go tigh an TIGHEARNA iad, go séomra mhac Hanan, mhic Igdaliah, óglach Dé, do bhí láimh re seómra na bprionnsadha, noch do bhí ós cionn sheómra Maaseiah mhic Sallum, coimhéaduighe an doruis:

5 Agus do chuir mé as coinne mhac tige na Rechabíteach potadha lán dfion, agus cupáin, agus a dúbhairt mé riu, Ibhidh fion.

6 Acht a dúbhradarsan, Ní iobhuimne fíon: óir daithin Ionadab mhac Rechab ar nathair inn, gha rádh, Ní iobhfuidhesi fíon, sibh féin, nó bhur mic go bráth:

7 Ní mó do dhéantaoi tigh, agus ní chuirfidhe siol, agus ní phlainndeoichuidhe fíneamhuin, agus ní bhiáidh doinfhíneamhuin aguibh: acht áitreochthaoi ar feadh bhur láethe a bpaillíunuibh; ionduis go marfíde mórán do láethibh annsa dúthaigh mar a mbíthí bhur ccoimhthigheachaibh.

8 Marso dúmhluigheamairne do ghúth Ionadab mhic Rechab ar nathair annsa nuile ní dar áithin sé dhínn, gan fion dól ar feadh ar nbeatha, sin féin, ar mná, ar mic, nó ar ningheana;

9 Ná tighthe do dhéanamh dhúinn do chomhuidhe ionta: ní mó atá fíneamhuin aguinn, nó machaireadha, nó siol:

10 Acht do áitreabhamar á bpaillíunuibh, agus dúmhluigheamar, agus do rinneamar do réir a nuile ní dar áithin Ionadab ar nathair dínn.

11 Acht tárta, a nuair tháinic Nebuchadnessar rígh na Babilóine súas clum na tíre, go ndúbhramairne, Tigidh, déanam suas go Hierusalem ar eagla shlóigh na Ccaldéanach, agus ar eagla shloigh na Sirianach: mar sin dáitreabhamar ann Ierusalem.

12 ¶ Ansin tháinic focal an TIGHEARNA go Ieremiah, gha rádh.

13 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Dia Israel; Imthigh agus innis do mhuinntir Iúdah agus dáitreabhthachaibh Ierusalem, Nach geabbthaóí teagasg ag eisteachd rem bhriathraibhsi? a deir an TIGHEARNA.

14 Do coimhlíonadh bríathra Ionadab mhic Rechab, ler áithin sé dá mhacaibh gan fion dól, óir go tigh a nigh níor iobhadar aoindeór, ach úmhluighid daithne a nathar: thairis sin do labhair misi ribhse, ag éirghe go moch agus ag labhairt; acht níor éisteabhair riom.

15 Do chuir mé fos chugaibh múile sheirbhísigh na faidhe, ag éirghe go moch agus dá ccur uáin, gha rádh, Fillidh a nois gach aónduine aguibh ó na dhroichshlighe, agus leasuighidh bhur ngníomha, agus ná himthighidh a ndiáigh dée oile dá nadhradh, agus áitreochthaoi annsa bhfeartann noch thug misi dlúbh féin agus da bhur naitiribh: acht níor chlónabhair bhur cclás, agus níor éisteabhair riom.

16 Do bhrigh gur choimhlíonadar mic Ionadab mhic Rechab áithne a nathar, noch daithin sé dhíobh; acht níor éist an pobalsa riomsa:

17 Uimesin is marso a deir TIGHEARNA Dia na slógh, Dia Israel; Féuch, do bhéara misi ar Iúdah agus air áitreabhthachaibh Ierusalem uile á nuile olc dar fhúagair mé na naghaidh: do bhrigh gur labhair mé riu, acht ní chúaladar; agus do ghoir mé orra, agus níor fhreagradar.

18 ¶ Agus a dúbhairt Ieremiah ré tigh na Rechabíteach, Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Dia Israel; Do bhrigh gur umhlúigheabhair daithne Ionadab bhur nathair, agus gur choimhéadabhair a uile aitheanta, agus go ndearnabhair do réir a nuile ní dar áithin sé dhíbh:

19 Uimesin is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Dia Israel; Ní bhiáidh easbhuidh duine air Ionadab mhac Rechab do sheasamh am lathairse go bráth.

CAIB. XXXVI.

Do loisc rí Iehoiacim leabhar fhaigheadoir-eacht Ieremiah go ro dhán, déis cuid do chluinsion.

AGUS tárla annsa cceathramhadh bládhaí do Iehoiacim mhac Iósiah rígh Iúdah, go ttáinic an bhriatharso chum Ieremiah ón TIGHEARNA, gha rádh,

2 Glac thusa ról leabhair, agus scríobh ann na huile bhriathra dar labhair misi riot a naghaidh Israel, agus a naghaidh Iúdah, agus a naghaidh na nuile chineadh, ón ló far labhair mé riot, ó laéthibh Iosiah, gus a niugh.

3 Féadfuidhe go ccluinfeadh tigh Iúdah a nuile olc dar thionscuin misi do dhéanamh dhóibh; chor go bhfillfidís gach uile dhuine ó na dhroichshlighe; chor go maithfinnsi a néigceart agus a bpeacadh.

4 An sin do ghoir Ieremiah Baruch mhac Neriah: agus do scríobh Baruch ó bhéul Ieremiah briathra an TIGHEARNA uile, noch do labhair sé ris, a ról leabhair.

5 Agus dáithin Ieremiah do Bharuch, gha rádh, Atáimsi iadhta súas; ní fhéaduim dul go tigh an TIGHEARNA:

6 Ar á nadhbhsin imthigh thusa, agus léigh annsa ról, noch do scríobh tú om bhéula, briathra an TIGHEARNA a cclúasaibh an phobail a ttigh an TIGHEARNA lá an troisgthe: agus mar an ccéadna léighfidh tú iad a cclúasaibh Iúdah uile noch thig amach as a ccaithreachaibh.

7 Do bféidir go ccuirfidís a ngearán a bhfiaghnúise an TIGHEARNA, agus go bhfillfeadh gach áon dhiobh ó na dhroichshlighe: éir is mór a nfearg agus an tainteas dfoillsigh an TIGHEARNA anagháidh an phobailsi.

8 Agus do rinne Baruch mhac Neriah do réir a nuile ní dar aithin an faigh Ieremiah dhé, ag léaghadh annsa leabhar briathra an TIGHEARNA a ttigh an TIGHEARNA.

9 Agus tárla annsa chúigeadh bládhaí do Iehoiacim mhac Iósiah rígh Iúdah annsa náomhadh mí, gur fhúagradar trosgadh a bhfiaghnúise an TIGHEARNA don phóbal uile ann Ierúsalem, agus do nuile phóbal tháinic ó chaitheachaibh Iúdah go Hierúsalem.

10 Ansin do léigh Baruch annsa leabhar briathra Ieremiah a ttigh an TIGHEARNA, a seomra Ghemariah mhic Saphan an scribhneoir, annsa chúirt dob áirde, ag dul a steach an gheata nuáidh thighe an TIGHEARNA, a cclúasaibh an phobail uile.

11 ¶ A nuáir do chúaluidh Michaiah mhac Gemariah, mhic Saphan, amach as an leabhar briathra an TIGHEARNA uile,

12 Ansin do chúaidh sé síos go tigh an rígh, go seomra an scríobhuidhe: agus,

féuch, do shuigheadar na prionnsadha uile annsin, eadhon Elisama an scríobhuidhe, agus Delaiah mac Semáiah, agus Elnathan mac Achbor, agus Gemariah mhac Saphan, agus Sedeciah mhac Hananiah, agus an prionnsadha uile.

13 Ann sin dfoillsigh Michaiah dhóibh na huile bhriathra dá ccúala sé, a nuáir do léigh Baruch an leabhar a cclúasaibh an phobail.

14 Uimesin do chuireadar na prionnsadha Iehúdi mhac Netaniah, mhic Selémiah, mhic Cusi go Baruch, gha rádh, Glac ann do láimh an ról ionar léigh tú a cclúasaibh an phobail, agus tárr. Marsin do ghlac Baruch mhac Neriah an ról iona láimh, agus tháinic chuca.

15 Agus a dúbhradar ris, Suigh síos anois, agus léigh ionar cclúasaibhne é. Ansin do léigh Baruch iona cclúasaibh é.

16 Anois tárla, a nuáir do chúaladar na briathra uile, do bhí eagla air gach fear ré chéile, agus a dubhradar ré Baruch, Go deimhín inneosuinne na briathraso uile don rígh.

17 Agus dfafruigheadar do Bharuch, gha rádh, Innis dúinn anois, Ciondus do scríobh tú na briathraso uile as a bhéul?

18 Ansin do fhreagair Baruch iad, Do labhair sé na briathraso uile riom ré na bhéul, agus do scríobh misi lé dúbh iad ann a leabhar.

19 Ansin a dúbhradar na prionnsadha ré Baruch, Imthigh, foluigh thú féin, thusa agus Ieremiah; agus ná bíodh a fhios aig áoinneach cáit a mbeithí.

20 ¶ Agus do chuádar a steach gus an rígh annsa chúirt, acht do chuireadar an ról a ttaiscíd a seomra Elisama an scríobhuidhe, agus dinnsiodar na briathra uile a cclúasaibh an rígh.

21 Ansin do chuir an rígh Iehúdi do thabhairt an ról leis: agus thug sé leis ó ó sheómra Elisama an scríobhuidhe. Agus do léigh Iehúdi a cclúasaibh an rígh é, agus a cclúasaibh na bprionnsadha uile noch do sheas láimh ris an rígh.

22 Anois do shuigh an rígh annsa tigh geimhridh annsa náomhadh mí: agus do bhí teine air an tteallach ar lasadh na fhiadhnúise.

23 Agus tárla, an tan do léigh Iehúdi a trí nó a ceathair do dhuilleógaibh, gur ghéar sé é leis an scín phinn, agus do theilg sé annsa teine do bhí air a nurlár é, nó gur loisgeadh an ról uile annsa teine do bhí air an tteallach.

24 Thairis sin ní raibh eagla orra, níor bhriseadar a néaduighe, an rígh, nó áonduine dá mhuinutir dá ccúala na briathraso.

25 Gidheadh do rinne Elnatan agus Delaiah agus Gemariah eadarghuidhe chum

an rígh go nach lóisgfeadh sé an rola : acht níor éist sé ríu.

26 Acht daithin an rígh do Ierahmeel mhac Hammelech, agus Seraiah mhac Asriel, agus Selemiah mhac Abdiel, Báruch an scríobhuidhe do ghabháil agus an fáigh Ieremiah : acht d'foluigh an TIGH-EARNA iad.

27 ¶ Annsin tháinig bríathar an TIGH-EARNA go Ieremiah, (tar éis an rígh do losgadh an rola, agus na bríathra do scríobh Báruch as béul Ieremiah,) gha rádh,

28 Glac chugad a rís rola oile, agus scríobh ann na huile fhocal chéadna do bhí annsa chéad rola, noch do loisc Iehoiacim rígh Iúdah.

29 Agus a déara tú ré Iehoiacim rígh Iúdah, Is marso a deir an TIGH-EARNA, Do loisc tú an rola so, gha rádh, Cred as ar scríobh tú ann, gha rádh, Tiucfuidh rígh na Babilóine go deimhin agus scriosfuidh sé an tírsi, agus do bhéara sé fa deara ar an nduine agus ar an bheathach díobhlaghadh innte ?

30 Uimesin is marso a deir an TIGH-EARNA a táobh Iehoiacim rígh Iúdah ; Ní bhiaidh duine ar bith aige do suighe ar chathaóir ríogha Dháibhi : agus tilgfighear a chorp marbh amach chum an teasbhuidh san ló, agus chum an tseaca san noidheche.

31 Agus smachdeocha misi é féin agus a shlú agus a sherbhiseach ar son a néigceirt ; agus do bhéara mé orra, agus air aitreabhthachaibh Ierusalem, agus air mhuintir Iúdah, a nuile olc dár fhúagair mé na naghaidh ; ucht níor éisteadarsion.

32 ¶ Annsin do ghlac Ieremiah rola oile, agus thug é do Bharuch mhac Nerial, an scríobhuidhe ; noch do scríobh annsin as béul Ieremiah uile bhriathra an leabhair noch do loisc Iehoiacim rígh Iúdah annsa teine : agus do chuireadh na gceonn mórán dá leitheid do bhriathruibh.

CAIB. XXXVII.

Do chuir Nebucadressar Sedeciah, a náit Choniah mhic Iehoiacim ri Iudah.

A GUS do ríoghuidh an rígh Sedeciah mhac Iosiah a náit Choniah mhic Iehoiacim, noch dá ndéarnuidh Nebucadressar rígh na Babilóine rígh a ttír Iúdah.

2 Acht níor éist sé féin, nó a mhuintir, uó pobal na tíre ré briathruibh an TIGH-EARNA, noch do labhair sé treas an bhfaigh Ieremiah.

3 Agus do chuir Sedeciah an rígh Iehucal mhac Selemiah agus Sephaniah mhac Maaseiah an sagart chum a nfaigh Ieremiah, gha rádh, Guidh a nois chum an TIGH-EARNA ar Ndia air ar son.

4 Anois tháinig Ieremiah a steach agus

do chuáidh sé amach a measc an phobail : óir níor chuireadar a bpríosún é.

5 Annsin tháinig slúagh Pharaó amach as a Néigipt : agus a nuair do chúaladar na Caldeánuigh do shuigh um Ierusalem túarusgbháil orra, dimthigheadar ó Ierusalem.

6 ¶ Annsin tháinig bríathar an TIGH-EARNA chum a nfaigh Ieremiah, gha radh,

7 Is marso a deir an TIGH-EARNA, Día Israel ; Is marso a dearthaoi ré rígh Iúdah, do chuir chuganisa sibh do cheasnughadh ríom ; Féuch, fillfidh slúagh Pháraó, noch tháinig amach do bhur ecobhraghadh, don Néigipt dá ttír féin.

8 Agus tiucfuid do Caldeánuigh a rís, agus troidfid a naghaidh na caithreachso, agus géabhluid í, agus loiscfid í lé teine.

9 Is marso a deir an TIGH-EARNA ; Ná mealluidh sibh féin, gha rádh, Imeochoid na Caldeánuigh go deimhin uáinn : óir ní imeochoidh siad.

10 Oir dá mbeith go mbuáilfea os ann slúagh na Ccaldeánach uile throidfid bhur naghaidh, agus nach mairfeadh ach daoine loitigh iona measc, thairis sin déireochaidh gach uile dhuine dhíobh ann a pháillíun, agus do loiscfidís an chathairsi le teine.

11 ¶ Agus tárla, a nuair do bhris slúagh na Ccaldeánach suas ó Ierusalem ar eagla shluaigh Pháraó,

12 Ann sin do chuáidh Ieremiah amach as Ierusalem do dhul go tír Bheniamin dá dhealughadh féin annsin as measc an phobail.

13 Agus an tan do blí sé a ngeata Bheniamin, do bhí caiptín an ghárda annsin, dár budh aium Iriah mhac Selemiah, mhic Hananiah ; agus do ghlac sé an fáigh Ieremiah, gha rádh, Atá tú ag dul do thaóibh na Ccaldeanach.

14 Annsin a dúbhairt Ieremiah, Ní fíor sin ; ní bhfuilimsi ag dul air tháobh na Ccaldeánach. Ach níor éist sé ris : annsin do ghlac Iriah Ieremiah, agus thug sé chum na bprionnsadh é.

15 Uimesin do bhádar na prionnsadha seargach re Ieremiah, agus do bhuáileadar é, agus do chuireadar a bpríosún é, a ttigh Ionatan an scríobhuidhe : óir do rinneadar príosún de.

16 ¶ A nuair do chuáidh Ieremiah don phríosún, do na soiléaruibh, agus do blí Ieremiah ansin mórán do láethibh ;

17 Annsin do chuir Sedeciah an rígh úadh, agus rug amach é, agus d'fíafuigh an rígh dhe go seicreideach ann a thugh, agus a dúbhairt, An bhfuil focal ar bith ón TIGH-EARNA ? Agus a dúbhairt Ieremiah, Atá : óir, ar seision, do bhéarthar thusa a láimh rígh na Babilóine.

18 Thuilleamh oile a dúbhairt Ieremiah ris an rígh Sedeciah, Cred do rinne mise ad aghaidhsí, nó a naghaidh do sheirbhíseach, nó a naghaidh an phobailsí, as ar chuireadar a bpríosún mé?

19 Cáit a bhfuilid anois bhuir bhfaighe do thairghir dhíbhsí, gha rádh, Ní thiucfuidh rígh na Babilóine bhuir naghaidhsí ná a naghaidh na tíresí?

20 Uimesin éist a nois, iarruim dathchuinge ort, mo thighearna an rígh; glacthar mo ghearaín, iarruim ort, dot lathair; go nach ccurfe tú dfiachaibh orum fillleadh go tigh Ionataín an scribhuidhe, deagla go bhfuighinn bás annsin.

21 Annsin daithin Sedeciah an rígh go ccurfíds Ieremiah a láimh a ccúirt an phríosúin, agus go ttugaidís dhó go láetheamhuil cuid aráin as sráid an bháicéir, nó go ccaithí arán na caitheach uile. Mar-so d'fán Ieremiah a ccúirt an phríosúin.

CAIB. XXXVIII.

Eidirghuidhe Ebed-melech ar son Ieremiah, tan teilgeadh a nccarcuir é, chionn briathra Dé do nochtadh.

ANN sin do chúaluidh Sephatiah mhac Mattan, agus Gedaliah mhac Passur, agus Iucal mhac Selemiah, agus Passur mhac Malchiah, na briathra do labhair Ieremiah ris an bpobal uile, dha rádh,

2 Is marso a deir an TIGHEARNA, An té anfas annsa chathruighsi éugfuidh sé leis an ccloidhimh, leis an ngorta, agus leis an bpláigh: acht an té rachus amach chum na Ccaldéanach, mairfidh sé; óir do geabhuidh a bheatha mar eadail, agus mairfidh sé.

3 Is marso a deir an TIGHEARNA, Go deimhlin do bhéarthar an chathairsí a láimh sloigh rígh na Babilóine, noch ghéabhus í.

4 Uimesin a dúbhradar na prionnsadha ris an rígh, Iarramaoid dathchuinge ort, cuirthear an té so chum báis: óir is marso laguighios sé lámha fuigheal lucht cogaidh na caitheachso, agus lámha an phobuile uile, ag labhairt a leitheide so do bhríathruibh ríú: óir ní hé leas na ndaóinise iarrus an fearso, acht a naimhleas.

5 Ann sin a dúbhairt an rígh Sedeciah, Féuch, atá sé ann bhuir lámhuibhsí: óir ní hé an rígh fhéadas aoinní do déanamh bhuir naghaidh.

6 Annsin do ghlacadar Ieremiah, agus do theilgiodar a ccarcair Mhalchiah mhic Hammelech é, noch do bhí a ccúirt an phríosúin: agus do léigiodar Ieremiah síos lé córduibh. Agus ní raibh uisce ar bith annsa ccarcair, achid lábán: marsin do ehuaidh Ieremiah faoi annsa lábán.

7 ¶ A nois a nuair do chúaluidh Ebed-

melech an Tetoipeach, áon do na seomradóiribh do bhí a ttigh an rígh, gur chuireadar Ieremiah annsa chárcair; (an rígh na shuighe an tan sin a ngeata Bheiamin;)

8 Do chuaidh Ebed-melech amach as tigh an rígh, agus do labhair ris an rígh, gha rádh,

9 Mo thighearna an rígh, do rinne an muinntíse uile olc ann gach ní dhá ndéarnadar ris an bhfaigh Ieremiah, noch do theilgiodar annsa ccarcair; gheabha se bás ré ocras annsa náit a bhfuil sé: óir ní bhfuil ní sa mhó darán annsa chathruigh.

10 Annsin d'fúagair an rígh do Ebed-melech an Tetoipeach, gha rádh, Beir leachd as so tríochad fear, agus tóig súas Ieremiah an faigh as an ccarcair, suil do gheabha sé bás.

11 Mar sin rug Ebed-melech na daóine leis, agus do chuaidh sé go tigh an rígh faoi thigh na séad, agus rug sé leis as sin seinghiobail agus seincheirteacha lobhtha, agus do léig sé síos lé corduighibh iad don charcair chum Ieremiah.

12 Agus a dubhairt Ebed-melech an Tetoipeach re Ieremiah, Cuir anois na seincheirteacha so agus na seinghiobuile lobhtha ann hasgalluibh faoi na córduibh. Agus do rinne Ieremiah sin.

13 Marsin do thairgiodar a níos Ieremiah re córduibh, agus thugadar súas as an ccarcair é: agus d'fán Ieremiah a ccúirt an phríosúin.

14 ¶ Annsin do chuir Sedeciah an rígh fios, agus rug sé an faigh Ieremiah chuige don treas dul a steach atá a ttigh an TIGHEARNA: agus a dúbhairt an rígh ré Ieremiah, Fiafrocha mé ní dhíot; ná ceil aoinní orum.

15 Ann sin a dúbhairt Ieremiah re Sedeciah. Má foillsighim dhuit, nach ccurfe tú go deimhin chum báis mé? agus má bheirim comhairle dhuit, a néistfe tú ríom?

16 Mar sin do mhionnuigh Sedeciah an rígh go seicréideach do Ieremiah, gha rádh, Mar mhairios an TIGHEARNA, do rinne an tanamso dhúinn, ní chuirfidh mé chum báis thú, agus ní bhéara mé thú a láimh na ndaóinise iarrus do bhás.

17 Ann sin a dúbhairt Ieremiah re Sedeciah, Is marso a deir an TIGHEARNA, Dia na slógh, Día Israel; Má théid tú amach go dearbhta chum prionnsadh rígh na Babilóine, annsin mairfidh hanam, agus ní loisgfíghear an chatbairse le teine; agus mairfidh tú féin, agus do thigh.

18 Acht muna ndeacha tú go prionnsadhuibh rígh na Babilóine, annsin bhéarthar an chathairsí a láimh na Ccaldéanach,

agus loisgid í lé teine, agus ní racha tusa as ó na lámhuibh.

19 Agus a dúbhairt an rígh Sedeciah re Ieremiah, Atá eagla na Níuduigheadh orom do theith chum na Ccaldéanach, deagla go ttiubhraidís iona lámhuibh mé, agus go mbeidís ag magadh orom.

20 Acht a dúbhairt Ieremiah, Ní sheachóduid siad *thú*. Umhluigh, íarruim dathchuinge órt, do ghúth an TIGHEARNA noch labhruimsi riot: mairsin bháis sé go maith agadsa, agus mairfidh hanam.

21 Acht má dhiúltan tú dul amach, sé so an focal do thaisbéin an TIGHEARNA dhamhsa:

22 Agus, féuch, béarthar a nuile bhean dar fágghadh a tigh rígh Iúdah amach go prionnsadhuibh rígh na Babilóine, agus a déaruid na *mná* sin, Do bhrostuigheadar do cháirde *thú*, agus rugadar buáidh ort: do sluigeadh do chosa annsa lathaigh, agus dfillleadar síar tar a nais.

23 Marsin do bhéaruid siad amach do mhná uile agus do chlann chum na Ccaldéanach: agus uí racha tusa as ó na láimh, acht géabhthar *thú* lé láimh rígh na Babilóine: agus do bhéara tú fa deara an chathairsi do losgadh lé teine.

24 ¶ Annsin a dúbhairt Sedeciah ré Ieremiah, Ná bíodh fios na mbriatharso ag duine ar bith, agus ní muirfighear *thú*.

25 Acht má chluinid na prionnsadha gur labhair misi riot, agus go ttiucfuid chugad, agus go naiboeruid riot, Innis dúinn anois cred a dúbhairt tú ris an rígh, ná ceil oruinn é, agus ní chuirfeam chum báis *thú*; mar an ccéadna cred a dúbhairt an rígh riot:

26 Annsin déara tú ríu, Do chuir mé mo ghearán a lathair an rígh, chor nach bhfillfeadh sé mé go tigh Ionatan, dfagháil bháis ann.

27 Annsin thangadar na prionnsadha uile go Ieremiah, agns dfiatruigheadar dhe: agus dinnis sé dhóibh do réir na mbriatharso uile daithin an rígh. Annsin do scuireadar do chomhrádh ris; óir níor mothuigheadh an chúis.

28 Mar sin dñan Ieremiah a ccúirt an phríosúin go ttáinic an lá fár gabhadh Ierusalem, agus do bhí sé *annsin* an tan do gabhadh Ierusalem.

CAIB. XXXIX.

Do ghabhadh, do briseadh síos, do airgeadh Ierusalem, agus rugadar na dáoiné a mbraighdionnas.

A NNSA náomhadh bliadhain do Shedeciah rígh Iúdah, annsa deachmhadh mí, tháinic Nebuchadressar rígh na Babilóine agus a shlúagh uile a naghaidh

Ierusalem, agus do shuigheadar na timchioll uirre.

2 Agus annsa náomhadh bliadhuin déag do Shedeciah, annsa cceathramhadh mí, air an náomhadh *lá* don mhí, do briseádh síos an chathair.

3 Agus thangadar uile phrionnsadha rígh na Babilóine a steach, agus do shuigheadar annsa gheata meadhónach, *eadhon* Nergal-Sareser, Samgar-nebo, Sar-sechim, Rab-saris, Nergal-sareser, Rabmag, maille ris an ccuid oile uile do phrionnsadhuibh rígh na Babilóine.

4 ¶ Agus tarla, an tan do chonnaire Sedeciah rígh Iúdah *iad*, agus na fir chogaidh uile, gur theitheadar, agus go ndeachadar amach as an cceathruigh san noidhche a slighe ghéirdin an rígh, annsa gheata idir an dá bhalla: agus do chuáidh seision amach a slighe an réitigh.

5 Acht do lean slúagh na Ccaldéanach *iad*, agus rugadar ar Shedeciah a réitibh Iericho: agus an tan rugadar air, thugadar súas go Nebuchadressar rígh na Babilóine é, go Riblah a ttír Hámat, áit a rug sé breitheamhnus air.

6 Annsin do mharbh rígh na Babilóine mic Shedeciah ann Riblah as coime a shúl, do mharbh rígh na Babilóine fós uáisle Iúdah uile.

7 Tuilleamh oile, do chuir sé súile Shedeciah amach, agus do cheangail sé le slabhradhuibh é, dá bhreith don Bhablóin.

8 ¶ Agus do loisgeadar na Caldéanuigh tigh an rígh, agus tighthe an phobail uile, le teine, agus do bhriseadar síos balladha Ierusalem.

9 Ann sin rug Nebusar-adan caiptín an ghárda a mbraighdionas leis don Bhablóin fuighioll na ndaóine do fágghadh annsa chathruigh, agus an dream do chúadh do tháobh, do theith chuige, maille ris an ccuid oile don phobal do mhair.

10 Acht dñag Nebusar-adan caiptín an ghárda do bhochtaibh an phobail, ag nach raibh, aoinní a ttír Iúdah, agus thug sé fíneamhna agus machaireadha dhóibh an lán.

11 ¶ Anois thug Nebuchadressar rígh na Babilóine cúram do Nebusar-adan caiptín an ghárda a ttaóibh Ieremiah, gha rádh,

12 Glac é, agus féuch dhó go maith, agus ná déan dochar ar bith dhó; acht déan dhó ionann agus mar a déara sé riot.

13 Marsin do chuir Nebusar-adan caiptín an ghárdha *iad*, agus Nebusatan, Rab-saris, agus Nergal-sareser, Rabmag, agus uile phrionnsadha rígh na Babilóine;

14 Do chuireadarsan, agus rugadar Ieremiah amach as cúirt an phríosúin, agus thugadar go Gedaliah mhac Ahicam

mhic Saphan é, dá bhreith don bhaile : annsin dáitreibh sé a measc an phobail.

15 Anois bhíathar an TIGHEARNA go Ieremiah, an fad do bhí sé iadhta súas a ccúirt an phríosuin, gha rádh.

16 ¶ Éirigh, agus labhair re Ebedmelech an Tietioeach, gha rádh, Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Dia Israel; Féuch, do bhéara mé nifocal air an ccaithreighse ar olc, agus ní ar mhaith, agus béid annsa ló sin ad fhiaighnuise si.

17 Acht sáorfuigh mé thusa san lóisin, a deir an TIGHEARNA: agus ní thiúbhharthar thú a láimh na ndaóine re a bhfuil eagla agad.

18 Oir go deimhin sáorfa misi thú, agus ní tuitfidh tú leis an ccloidheambh, achd bíaidh hanam mar éadail agad: do bhrigh gur chuir tú do dhíothchus ionnamsa, a deir an TIGHEARNA.

CAIB. XL.

Do chomhnuidh Ieremiah tar éis a leigionn as, abfochair Ghedaliah a tír Iudea.

AN bhriathar tháinig go Ieremiah ón TTIGHEARNA, tar éis Nebusar-adan caiptín an ghárda do léigion dó imtheacht as Ramah, a nuair do ghabh sé é, ar mbeith dhó ceangailte a slabhradhuibh a measc gach a rugadh a láimh ó Ierusalem agus ó Iúdah, noch rugadh a láimh don Bhabilóin.

2 Agus do ghlac caiptín an ghárda Ieremiah, agus a dubhairt sé ris, Isé an TIGHEARNA do Dhía dfuagair an tolcso air á náitsi.

3 Anois thug an TIGHEARNA, agus do rinne sé do réir mar a dubhairt sé: do bhrigh gur pheacúigheabhair a naghaidh an TIGHEARNA, agus nár umhuigheabhair dá ghúth, uimesin tháinig an nise oruibh.

4 Agus ánois, féuch, scaoilimse thú a niugh ó na slabhradhuibh noch do bhí air do láimh. Má chítear dhuit féin teacht liom don Bhabilóin, tárr; agus féuchfa misi go maith dhuit: achd muna bhfaicthear dhuit teachd don Bhabilóin, fan: féuch, atá an tír uile romhad: gidh be áit is féarr agus is iomchubhaigh iona bhfaicfighear dhuit dul, éirigh ann.

5 Anois an fad nar imthigh sé ar ais, a dubhairt sé, Éirigh ar hais go Gedaliah mhac Ahicam mhic Sephan, noch dá ndearna rígh na Babilóine úachtarán ós cionn uile chaithreach Iúdah, agus déan comhnuidhe iona fhochair a measc an phobail: nó imthigh mar a bhfaicthear dhuit iomchubhaidh dul. Marsin thug caiptín an ghárda biadh agus luáigheacht dó, agus do léig sé dhó imtheacht.

6 Annsin do chuaidh Ieremiah go Gedaliah mhac Ahicam go Mispah; agus

do chomhnuidh sé iona fhochair a measc na ndaóine do fagbhadh annsa tír.

7 ¶ Anois an tan do chúaladar uile chaithne na slógh noch do bhí annsna machairighibh, iad féin agus a muinntir, go ndéarna rígh na Babilóine úachtarán do Ghedaliah mhac Ahicam annsa tír, agus go ttug sé dhó fir, agus mna, agus leinibh, agus do bhochtaibh na tíre, don mhéid nach rugadh a láimh don Bhabilóin;

8 Annsin thangadar go Gedaliah go Mispah, eadhon Ismael mhac Netaniah, agus Iohanan agus Ionatan mhac Careah, agus Seraiah mhac Tanumet, agus mic Ephai an Netophatiteach, agus Iesaniah mac Mhaachattigh, iad féin agus a muinntir.

9 Agus do mhionnuigh Gedaliah mhac Ahicam mhic Saphan doibh féin agus dá muinntir, gha rádh, Na bíodh eagla oruibh foghnadh do na Caldeánachaibh: déanuidh comhnúighe annsa tír, agus déanaidh seirbhís do rígh na Babilóine, agus rachaidh sé go maith dhíbh.

10 Ar mo shonsa, féuch, áitreochuidh mé a Mispah dfoghnadh do na Caldeánachaibh, noch thiucfas chugainn: acht, cruinnighidh si fion, agus tóirthe samhraidh, agus ola, agus cuiridh ann bhur soithighibh iad, agus comhnúighidh ann bhur ccaithreachaibh noch do ghabhabhair.

11 Mar an ccéadna a nuair do chúaladar na Iúduighe uile do bhí ann Moab, agus a measc na Nammoníteach, agus ann Edom, agus an drong do bhí annsna huile thóirtheuibh, gur fhág rígh na Babilóine fuighioll do Iúdah, agus gur chuir sé Gedaliah mhac Ahicam mhic Saphan ós a ccionn;

12 Díll na huile Iúduighe as na huile áitibh ar díbreadh iad, agus thangadar go tír Iúdah, go Gedaliah, go Mispah, agus do chruinnigheadar fion agus mórán toirthe samhraidh.

13 ¶ Tuilleamh oile tháinig Iohanan mhac Careah, agus uile chaithne na slógh do bhí annsna machairighibh, go Gedaliah go Mispah,

14 Agus a dubhradar ris, Ann bhfeidir tusa go dearbhltha gur chuir Baalis rígh na Nammoníteach Ismael mhac Netaniah dod mharbhadh? Acht níor chreid Gedaliah mhac Ahicam iad.

15 Ann sin do labhair Iohanan mhac Careah re Gedaliah ann Mispah go seiciéideach, gha rádh, Léig dhanhsa imtheacht iarruim dathchuinge ort, agus muirfidh mé Ismael mhac Netaniah, agus ní bhíaidh a fhios ag áonduine: créd fá muirfeadh sé thusa, chor go scaólfidhe na huile Iúduighe dar chruinnigh chugad, agus go mbáiseochthaóí a mairiann ann Iúdah?

CAIB. XLI.

Do fill Iohanan daoine na tíre ó Ismael, neach do mharbh Gedaliah an tuachdaran.

ANOIS tárla annsa seachtmhadh mí, go dtáinig Ismael mhac Netaniah mhic Elisamah, don tsíol ríogha, agus prionnsadha an rígh, eadhon deithneamhar fear leis, go Gedaliah mhac Ahicam go Mispah; agus annsin a ddiadar arán a bhfochair a chéile ann Mispah.

2 Annsin déirigh Ismael mhac Netaniah, agus an deithneamhar fear do bhí iona fhochair, agus do bhuáileadar Gedaliah mhac Ahicam mhic Saphan leis an ccloidheamh, agus do mharbhadar é, noch dá ndéarna rígh na Babilóine fuachtarán ós cionn na tíre.

3 Do mharbh fós Ismael na Iúduighidh uile do bhí iona fhochair, *eadhon* a bhfarradh Ghedaliah, ann Mispah, agus na Caldeánuigh noch do fríth ann, *agus* na fir chogaidh.

4 Agus tárla an dara lá tar éis Gedaliah do mharbhadh dhó, agus nach raibh a fhios ag duine ar bith,

5 Go dtáinig daoine airigh ó Shechem, ó Shílo, agus ó Shamária, *eadhon* ceithre fithchid fear, ag rabhadar a bhféasóga bearrtha agus a néaduighe réubtha, agus ar na ngearradh féin, maille re hofráluibh agus tuis iona lámhuibh, dá ttabhairt go tigh an TIGHEARNA.

6 Agus do chuáidh Ismael mhac Netaniah amach as Mispah na ccoinne, ag gular ar fad ag imtheacht dó : agus tárla, mar do theagmhuidh dhóibh, go ndúbhairt sé riu, Tigidh go Gedaliah mhac Ahicam.

7 Agus is *amhluidh* bhí, a nuáir thangadar go lár na ccaithreach, gur mharbh Ismael mhac Netaniah iad, *agus do theilg iad* a lár an luig, é féin, agus an mhuinntir do bhí iona fhochair.

8 Acht do fríth deithneamhar fear iona measc a dúbhairt re Ismael, Ná marbh sinne : óir atá ionnmhus aguinn annsa mhachaire, do chruithneachd, agus déorna, agus dola, agus do mhill. Annsin do choisc sé, agus níor mharbh sé iad a measc a ndearbháthreach.

9 Annois do bé an log ar theilg Ismael cuirp mharbha na ndaoine, (noch do mharbh sé a ttaobh Ghedaliah,) do rinne Asa an rígh ar eagla Bhaasa rígh Israel : *agus do lion Ismael mhac Netaniah é leis an druinn do marbhadh.*

10 Annsin rug Ismael leis a láimh an chuid oile don phobal uile do bhí ann Mispah, *eadhon* ingheana an rígh, agus na daoine uile dfan ann Mispah, noch do tháobhuigh Nebusar-adan captin an ghárda

re Gedaliah mhac Ahicam : agus rug Ismael mhac Netaniah leis a láimh iad, agus dimthigh sé chum dul anonn gus na Hammoníteaichibh.

11 ¶ Acht a nuáir do chúaluidh Iohanan mhac Careah, agus uile chaiphtíne na slógh do bhí iona fhochair, a nuile oic dá ndéaruidh Ismael mhac Netaniah,

12 Annsin rugadar léo na daoine uile, agus do chúadar do throid re Hismael mhac Netaniah, agus fúaradar é láimh ris na huisceadhuibh móra atá a Ngibéon.

13 Annois tárla, a nuáir do chonnaire a raibh do dhaoinibh a bhfochair Ismael Iohanan mhac Careah, agus uile chaiphtíne na slógh do bhí iona fhochair, annsin do bhádar láathgháireach.

14 Marsin thainic an phobal uile rug Ismael a láimh ó Mhisphah fa cuáirt agus diompóigheadar, agus do chúadar go Iohanan mhac Careah.

15 Acht do chuáidh Ismael mhac Netaniah as ó Iohanan inaille re ochdar fear, agus do chuáidh sé gus na Hammoníteaichibh.

16 Annsin rug Iohanan mhac Careah, agus uile chaiphtínighe na slógh do bhí iona fhochair, fuighioll na ndaoine uile do bhean sé do Ismael mhac Netaniah, ó Mhisphah, (tar éis Gedaliah mhac Ahicam do mharbhadh dhó,) *eadhon* fir láidre chogaidh, agus na mná, agus na leanba, agus na seomrádóirighe, noch thug sé a ris ó Ghibeón :

17 Agus do ghluáisodar, agus dáitreabladar a náitreabh Chimcham, noch atá láimh ré Betlehem, do dhul a steach don Néigpt,

18 Do bhrígh na Ccaldeánach : óir do bhádar eaglach rompa, do bhrígh gur mharbh Ismael mhac Netaniah Gedaliah mhac Ahicam, noch da ndéarna rígh na Babilóine úachdarán annsa tír.

CAIB. XLII.

Cealg Iohanan do iarr fios ó Dhúa, go gu raibh ar aire dul don Egipt anaghuídh chomhairle Dé.

ANN sin thangadar caiphtíne uile na slógh, a bhfogas, agus Iohanan mhac Careah agus Iesaniah mhac Hosaiiah, agus an pobal uile ó bheag go mór,

2 Agus a dúbhradar ris an bhfaigh Ieremiah, Guidhmídh thú, tuiteadh ar ngearán ad lathair, agus guidh air ar son chum an TIGHEARNA do Dhúa, *eadhon* ar son a nfuighillsi uile ; (óir níor fágbadh aguinn achd beagán do mhóran, mar do chuid do shuíle sinn.)

3 Chor go taisbeanfa an TIGHEARNA do Dhúa dhúinn an tslighe iona bhféad-

fam siubhal, agus an ní fhéadfam do dhéanamh.

4 Ann sin a dúbhairt Ieremiah an faigh ríu, Do chúala mé sibh; féuch, guidfidh mé chum an TIGHEARNA bhur Ndia do réir bhur nibriathar; agus tiuicfuidh a ccrích, gídh bé ar bith ní fhreagorais an TIGHEARNA dhibhsi, go bhfoillseocha mé dhíbh é; ní choinneochad aóinní ar ecúl uáibh.

5 Ann sin a dúbhradar ré Ieremiah, Bíodh an TIGHEARNA na fhíadhuin fhírinne dhírigh eadhruinn, muna ndearnam do réir na nuile neithe ar son a ccuirfidh an TIGHEARNA do Dhía chuguinn thú.

6 Mas maith, nó mas olc é, úmhleochar do ghlór an TIGHEARNA ar Ndia, chum a ccuirimid thusa; chor go mbeithior go maith aguinn, an tan uimhleocham do ghúth an TIGHEARNA ar Ndia.

7 ¶ Agus tárla déis dheich lá, go ttáinic briathar an TIGHEARNA go Ieremiah.

8 Ann sin do ghoir sé Iohanan mhac Careah, agus uile chaptine na slógh noch do bhí iona fhochair, agus an pobal uile ó bheag go mór,

9 Agus a dúbhairt sé ríu, Is marso a deir an TIGHEARNA, Día Israel, chum ar chuireabhair misi dfoillsiughadh bhur ngearráin dó;

10 Má fhantaóí a ccomhnuidhe annsa tírse, annsin cuirfidh misi súas sibh, agus ní shraóilfe mé síos sibh, agus plaindeocha mé sibh, agus ní thairreonga mé a níos sibh: óir is aithreach liom an tolc do rinne mé oruibh.

11 Ná bíodh eagla rígh na Babilóine oruibh, re a bhfuil eagla aguibh; ná himeagluighe roimhe, a deir an TIGHEARNA: óir atáimsi libh dá bhur saoradh, agus dá bhur ttárbháil as a lúmh.

12 Agus taisbéanta mé grása dhíbh, chor go mbia truaigle aigesion díbh, agus go ttuga sé oruibh filleadh dá bhur ndúthaigh féin.

13 Acht má dearthaóí, Ní choimhneocham annsa tírsí, agus gan úmhluighadh do ghúth an TIGHEARNA bhur Ndia,

14 Gha rádh, Ní headh; acht racham go crích na Héigpte, mar nach bhfaicfíom cogadh ar bith, agus nach ccluinfíom fuáim an stuic, agus nach bhfuighíom ocras aráin; agus coimhneocham annsin:

15 Agus anois uimesin eistigh focal an TIGHEARNA, sibhsi a fhuighioll Iúdah, Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel; Má churthaóise bhur naighthe go hiomlán ar dhul don Néigipt, agus imtheacht agus dul do chomhuighe aní;

16 Annsin tiuicfuidh a ccrích, an cloidheamh, roimhe a raibh bhur neagla, go mbéara sé oruibh a ttír na Héigpte; agus

an ghorta, re a bhfuil eagla oruibh, go leanfuidh sé go luath sibh don Néigipt; agus éugfuidhe ann sin.

17 Marsin bhías ag a nuile dhuine chuirfíós a aghaidh ar dhul ar chúairt don Néigipt; éugfuidh leis an ccloidheamh, leis an ngorta, agus leis a bpláigh: agus ní mhairfidh áonduine aca agus ní rachaidh as ó nolc do bhéara misi orra.

18 Oir is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel; Mar do dhóirteadh mfearg agus mo chorruigh amach ar áitreabhachaibh Ierusalem; is marsin doirtfighear mfearg amach oruibhsi, an tan rachtaoi don Néigipt: agus beithi mar mhalluighadh, agus mar uathbhas, agus mar mhallacht, agus mar mhasla; agus ní fhaicfidhe a náitsi ní sa mhó.

19 ¶ A dúbhairt an TIGHEARNA dá bhur tíabobh, a fhuighioll Iúdah; Ná héirgidhe don Néigipt: bíodh a fhios aguibh go deimhin gur chomhairligh misi sibh a niugh.

20 Oir do léigeabhair oruibh ann bhur ccroidhthibh, a nuáir do chuireabhair misi chum an TIGHEARNA bhur Ndia, gha rádh, Guidh air ar soinne chum an TIGHEARNA ar Ndia; agus do réir a nuile ní déaras an TIGHEARNA ar Ndia, mairsin innis dúinn, agus do dhéanamne é.

21 Agus anois dfoillsigh mé dhíbh é a niugh; acht níor úmhluigheabhair do ghúth an TIGHEARNA bhur Ndia, nó daóinní ar son ar chuir sé misi chugaibh.

22 Anois uimesin bíodh a fhios aguibh go dearbhtha go néugfuidhe leis an ccloidheamh, leis an ngorta, agus leis an bpláigh, ansa náit ar nian libh dul agus comhluighe do dhéanamh ann.

CAIB. XLIII.

Tog Iohanan fuighioll an phobuil do Néigipt, agus Ieremiah iomorro; neach do thairrgir gu buailfeadh ri na Babiloine fós an tír sin féin.

A GUS tárla, an tan do chríochnuigh Ieremiah labhairt ris an bpobal uile bhriathra an TIGHEARNA a Ndia, arson ar chuir an TIGHEARNA a Ndia chuca é, eadhon na briathrasa uile,

2 Annsin do labhair Asariah mhac Hosaiah, agus Iohanan mhac Careah, agus na daóine uáibhreacha uile, gha rádh re Ieremiah, Labhraidh tú bréug: ní hé an TIGHEARNA ar Ndia do chuir thú dha rádh, Ná héirigh don Néigipt do chomhuighe annsin:

3 Acht asé Baruch mhac Neriah do bhrostaigh thú ar naghuidhne, dar ttabhairt a lúmh na Ccaldanach, ionnus go cceirfidh chum báis sinn, agus go mbeiridh sinn a lúmh don Bhablóin.

4 Marsin níor úmhluigh Ionatan mhac

Careah, agus uile chaiphtíne na slógh, agus an pobal uile, do ghlor an TIGHEARNA, do chomhnuidh a tír Iúdah.

5 Acht rug Iohanan mhac Careah, agus uile chaiphtíne na slógh, léo fuighioll Iúdah uile, dfill ó gach uile crích, ann ar dib-readh iad, do chomhnuidhe a tír Iúdah;

6 *Eadhon* fir, agus mná, agus leanba, agus ingheana an rígh, agus gach áon dar fhág Nebusaradan caiphtín an ghárda ag Gedaliah mhac Ahicam mhic Saphan, agus Jeremiah anfaigh, agus Baruch mhac Neriah.

7 Marsin thangadar go crích na Héipte: óir níor ímhluigheadar do ghúth an TIGHEARNA: marso thangadar go Tahpanhes.

8 ¶ Annsin tháinig focal an TIGHEARNA go Jeremiah ann Tahpanhes, gha rádh,

9 Glac clocha móra ann do láimh, agus foluigh iad annsa chríaidh a sorn na mbriceadh, noch *atá* ag dul a steach tighle Phárao ann Tahpanhes, a radharc mhuinntíre Iúdah;

10 Agus abair ríu, Marso a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel; Féuch, cuirfe mé agus glacfad Nebuchadressar mo sheirbhíseach rígh na Babilóine, agus cuirfidh mé a chathaoir ar na clochaibhsi dfoluigh mé; agus leathnochuidh sé a pháillíun ríoghambuil ós a cionn.

11 ¶ Agus an tan thiucas sé, bráilfidh sé tír na Héipte, an mhéid *atá* chum báis don bhás; an mhéid *atá* chum daoirsíne don daoirsíne; agus an mhéid *atá* chum an chloidhimh don chloidheamh.

12 Agus lasfuidh me teine a tightheibh dhée na Héipte; agus loisgfídh sé iad, agus béara leis a láimh iad: agus éideochuidh é féin lé dúthaigh na Héipte, mar chuirios tréaduighe na ccáorach a chúlaidh uime; agus imeochuidh sé anach as sin a síothcháin.

13 Brisfidh sé fós íomháighe Bhetsemes, *atá* a ccrích na Héipte; agus loisgfighear tighthe dhée na Néigipteach lé teine.

CAIB. XLIV.

Teachtairacht Dé chum na Niuduígheadh do bhí sa Néigipt.

AN focal tháinig go Jeremiah a tábobh na nuile Iúduigheadh noch chomhnuighios a ccrích na Héipte, noch áitreabhas ag Migdal, agus ag Tahpanhes, agus ag Noph, agus a tír Phatros, gha rádh,

2 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel; Do choncabhair a nuile olc thug misi ar Ierusalem, agus ar chaithreachaibh Iúdah uile; agus feuchuidh, a niugh atáid siad na bhfásach, agus ní áitreabhann duine ar bith ionta,

3 Do bhrígh a nuile do rinneadar dom bhrostughadh chum feirge, an tionad a

ndeachadar do losgadh túise, agus dfoghnamh do dhéibh oile, nach ar bhaithe dhóibh, dhóibh féin, dhibhsi, ná dá bhur naithribh.

4 Matá gur chuir misi chugaibh mo sheirbhísigh na faighe, ag éirge go moch agus agá ccur uáim, gha rádh, Oh, ná déanuidh an ní adhfhuathmharso noch fhúathuighimsi.

5 Acht níor éisteadarsan, ní mó do chlónadar a cclúas dfileadh ó na nalc, gan tús air bith do loscadh do dhéibh oile.

6 Uimesin do dóirteadh amach mo ainteas agus infearg, agus do lasadh í a ccaithreachaibh Iúdah, agus a sráidibh Ierusalem; agus atáid na bhfásach agus uáigneach, do réir an láe a niugh.

7 Uimesin anois is marso a deir an TIGHEARNA, Día na slógh, Día Israel; Cred fá ndéintí an tolc móro a nagháidh bhur nanmann, do ghearradh úaibh amach fear agus ban, leanabh agus naoidhean, amach as Iúdah, go nach bhfágfuidh fuighioll agaibh re marthumh;

8 An tionad ar bhrostuigheabhair misi chum feirge lé hoibreachaibh bhur lámh, ag losgadh túise do dhéibh oile a ccrích na Héipte, mar a ndeachabhair do chomhnuidhe, chor go ngéarrfadh sibh anach, agus go mbeith sibh mar mballughadh agus mar scannail a measc uile chineadhach an domhuin?

9 Nar dhearnadabhair uile bhur naithreadh, agus uile ríghtheadh Iúdah, agus uile a mban, agus bhur nuile féin, agus uile bhur mban, noch do rinneadar a tír Iúdah, agus a sráidibh Ierusalem?

10 Níor hímhluigheadh iad gus a niugh, ní mó do íamhnúigheadar, nó do shiubhluigheadar ann mo dhlightheadhsa, nó ann mo statúidibh, do chuir mé romuibh agus roimhe bhur naithribh.

11 ¶ Uimesin is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel; Féuch, cuirfe misi magháidh bhur nagháidhsí chum uile, agus do ghearradh amach Iúdah uile.

12 Agus glacfá mé fuighioll Iúdah, do chur a naighthe do dhul go crích na Héipte ar cuáirt annsin, agus scriosfuighior uile iad, agus tuitid a ccrích na Héipte; *eadhon* muirfighear iad leis an ccloidheamh agus leis an ngorta: eugfuid siad, ó bheag go mór, leis an ccloidheamh agus leis an ngorta: agus béid na malúghadh, agus na nuathbhás, agus na mallachd, agus na scannail.

13 Óir smaighdeochuigh misi an drong áitreabhas a ccrích na Héipte, mar do smachduigh mé Ierusalem, leis an ccloidheamh, leis an ngorta, agus leis an bpláigh:

14 Ionud nach rachaidh as, agus nach mairfidh aoinneach dfuighioll Iúdah dá

ndeachaidh go crích na Héigte do chomhnuidhe annsin, lé bhfillfidis go tír Iúdah, mar a bhfuil fonn orra dáitreabhadh ann: óir ní fillfighear ach an mhéid rachus as.

15 ¶ Annsin do fhreagair a nuile dhuine dá raibh a fhios gur loisgeadar a mná túis do dhéibh oile, agus na huile mhná dar sheas na bhfochair, a ccoimhthionól mhór, eadhon an pobal uile dáitreibh a crích na Héigte, ann Patros, do Jeremiah, gha rádh,

16 *Ar son a nfocail do labhair tú rinne a nainm an TIGHEARNA, ní éistfíom riot.*

17 Achd do dhéanam go deimhin gach uile ní dá tteid amach as ar mbéul féin, do losgadh túise do bhainríoghain neimhe, agus do dhórtadh ofrála dighe dhí mar do rinneamar féin, agus ar naithre, ar ríghthe, agus ar bprionnsadha, a ccaithreachaibh Iúdah, agus a sráidibh Ierusalem: óir *annsin* do bhí fairsinge bhídh aguinn: agus do bhámar go maith, agus ní fhacamar olc ar bith.

18 Acht ó nuair fár sguireamar do loscadh túise do bhainríoghainneimhe, agus ofráil dighe do dhórtadh amach dhi, do bhí easbhuidh a nuile *néithe maithe* oruinn, agus do marbhadh sinn leis an ccloidheamh agus leis an ngorta.

19 Agus an tan do loisgeamar túis do bhainríoghain neimhe, agus do dhóirteamar amach ofrála dighe dhí, a ndéarnamar cácadha dhí dá hadhradh, agus do dhórtadh ofrála dighe dhí, a bhféagmhaois ar bhfear?

20 ¶ Annsin a dúbhairt Jeremiah ris an bpobal uile, ris na fearuibh, agus ris na mnáibh, agus ris an bpobal uile thug an fhreagra *sin* air, gha rádh,

21 Nach ar chuimhnidh an TIGHEARNA an túis do loisgeabhair a gcaithreachaibh Iúdah, agus a sráidibh Ierusalem, sibh féin, agus bhur naithre, bhur ríghthe, agus bhur bprionnsadha, agus daóine na tíre, agus nach ttáinig sé ann a iuntin?

22 Ionduis nar fhéad an TIGHEARNA iomchar ní budh faide, do bhrígh uile bhur ngníomhsa, agus do bhrígh na ngráineamhleachd do rinneabhair; uimesin atá bhur ttír na fásach, agus na húathbhás, agus na mallughadh, gan áitreabhthach, mar atá a niugh.

23 Do bhrígh gur loisgeabhair túis, agus do bhrígh gur pheacuigheabhair a naghaidh an TIGHEARNA, agus nar úmhlugheabhair do ghúth an TIGHEARNA, agus nár shiúbhluigheabhair iona dhligheadh, nó iona reachtuibh, nó ann a fhíagh-núisibh; uimesin táinig an tolcso oruibh, mar atá a niugh.

24 Tuilleamh oile a dúbhairt Jeremiah ris an bpobal uile, agus ris na mnáibh uile,

Eistigh briathar an TIGHEARNA, a Iúdah uile atá a crích na Héigte:

25 Marso a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel, gha rádh; Do labhrabhair féin agus bhur mná aráon lé bhur mbéul féin, agus do chríochnuigheabhair le bhur lámhuibh, gha rádh, Ccoimhlíonfaim go deimhin ar móide thugamar, do losgadh túise do bhainríoghain neimhe, agus do dhórtadh ofrála dighe dhi: daingneochtháoi go deimhin bhur móide, agus ccoimhlíonfuidhe go deimhin bhur móide.

26 Ar a nadhbharsin éistigh briathar an TIGHEARNA, a Iúdah uile chomhnúighios a crích na Héigte; Féuchuidh; thug misi miouna fám ainm mór, a deir an TIGHEARNA, nach ainmneochar mainm ní sa mhó a mbéul áonduine ar bith do Iúdah a nuile chrích na Héigte, gha rádh, Mairidh an TIGHEARNA Día.

27 Féuch, bía misi ag faire ós a ccionn chum uile, agus ní ar mhaith: agus muirfighear a nuile dhuine do Iúdah bhías annsa Néipt leis an ccloidheamh agus leis an ngorta, nó go raibh deireadh aca.

28 Gidheadh an núibhir bheag rachas as ón ccloidheamh fillfid siad ó chrích na Héigte go tír Iúdah, agus fuighioll Iúdah uile, do chúaidh go crích ná Héigte ar ccuáirt, aitheonuid cía híaad na focail sheasfas, mfocailse, nó a bhfocailsion.

29 ¶ Agus *biáidh* so mar chomhartha agaibh, a deir an TIGHEARNA, go smaichteocha misi sibh annsa náitsi, chor go naitheontaóí go seasfuidh mfocailsi go deimhin ann bhur naghaidh ar olc:

30 Is marso a deir an TIGHEARNA; Féuch, do bhéara mé Pharaohophra rígh na Héigte a láimh a námhad, agus a láimh na druinge íarras a bhás; mar thug mé Sedeciah rígh Iúdah a láimh Nebuchadnessar rígh na Babilóine, a námhaid, agus díarr a bhás.

CAIB. XLV.

Do chaith Jeremiah ar Baruch (ro bhrónach,) do dheagh-mheisniughadh.

AN focal do labhair Jeremiah an fáidh ré Baruch mhac Neriah, a nuair do scríobh sé na briathrasa a leabhar ó bhéul Jeremiah, annsa ceathramhadh bliadhain do Iehoiacim mhic Iosiah rígh Iúdah, gha rádh,

2 Is marso a deir an TIGHEARNA, Día Israel, riotsa, a Bharuch;

3 A dúbhairt tú, A mhairg dhamhsa a nois! óir do chuir an TIGHEARNA doilghios a ccionn mo dhóbróin; danbhfaínnigh mé ann mosuadhuibh, agus ní fhaghuim suáimhneas ar bith.

4 Is marso a déara tú ris, A dúbhairt an TIGHEARNA marso; Féuch, brisfidh

mé síos an ní do chuir mé súas, agus an ní do phlannuigh mé taireonga mé a níos, eadhon an tírse go hiomlan.

5 Agus a niarrann tusa neithe móra dhuit féin? ná bíarr: óir, féuch, do bhéara misi olc ar a nuile fheóil, a deir an TIGHEARNA: acht do bhéara mé hanum dhuitse mar éadail annsa nuile bhall a racha tú.

CAIB. XLVI.

Trom-thairrgir a ttaobh na Héigipte.

BRIATHAR an TIGHEARNA noch tháinic go Ieremiah an fáidh a naghaidh na ngeinteadh;

2 A naghaidh na Héigipte, a naghaidh shlóigh Phárao-uecho rígh na Héigipte, noch do bhí láimh ré habhuinn Euphrátes ann Carchemis, noch do bhuail Nebuchadnessar rígh na Babilóine annsa cceathramhadh bliadhain do Iehoiacim mhac Iosiah rígh Iúdah.

3 Gléusuidhse an buicléir agus an sgíath, agus tigidh a bhfogus don chath.

4 Ughamuigh na heich; agus éirghidhe súas, a mharcshlúagh, agus seasuighe si súas re bhur eclogadaibh; deanuigh soillseach na sleagha, cuirigh oruibh na huchdeaduiagheadh.

5 Créd fa bhfaca mé ag ainbhfainneadh íad agus ag fillleadh ar a ccúl? agus a ndaoíne neartmhara buáilte síos, agus ar tteitheamh go luath, agus gan féuchuinn na ndíagh: *óir do bhí eagla timchioll fa ccuáirt, a deir an TIGHEARNA.*

6 Ní theithfidh an duine luath, agus ní léigfighear an duine neartmhar do dhul as; do gheabhuid siad tuisleadh, agus tuitfid do thaoibh an tuáisceart láimh ré habhuinn Euphrátes.

7 Cía hé so thig súas amhuil tuile, agá bhfuilid a uisgeadha ag corrughadh mar na srotha?

8 Éireochuidh a Néigipt súas amhuil tuile, agus corrochthar a huisgeadha súas amhuil aibhne; agus a deir sé, Racha mé súas, agus foileocha mé an talamh; seriosfa mé an chathair agus a háitreabhthacha.

9 Tigidh súas, a eachraidh; agus iomrúaguidh, a charbada; agus tigidis na daoíne neartmhara amach; na Hétiopigh agus na Líbianuigh, ghlacus an sciath; agus na Lídianuigh, ghlacus agus chromas an bogha.

10 Oir isé so lá an Tighearna DIA na slógh, lá an dioghaltais, chor go ndigheoluidh sé é féin air a namhuid; agus slúigfidh an cloidheamh, agus sáiseochthar é agus cuirfighear ar meisce é lé na bhfuilsion: óir atá íodhbuiirt ag an Tighearna DIA na slógh annsa tír thuáigh láimh re liabhúinn Euphrátes.

11 Éiridh súas go Gilead, agus glac íce,

a mhaighdion, a inghean na Héigipte: is go díomhaóin ghlacus tú mórán leighis; *óir ní leigheostar thú.*

12 Do chúala na cineadhacha do náire, do líon do chomhaire an tír: óir do thuisligh an duine neartmhar a naghaidh an chumhachdaigh, agus do thuitedar aráon a náoinfheacht.

13 ¶ An focal do labhair an TIGHEARNA ré Ieremiah an fáidh, marthiuctadh Nebuchadnessar rígh na Babilóine agus go mbuáilfeadh sé críoch na Héigipte.

14 Foillsighidhse san Néigipt, agus fuagruidh ann Migdol, agus iunsidh an Noph agus an Tabpanhes: abruidh, Seas go daingion, agus ullnuigh thú féin; óir muirfidh an cloidheamh fa ccuáirt ad thimchioll.

15 Cred as ar sgúabadh do dhaóine neartmhara uait? níor sheasadar, do bhrígh gur dhíochuir an TIGHEARNA iad.

16 Thug sé air mlióran tuitiom, aseadh, do thnit aon ar a chéile: agus a dubhradar, Éirgidh, agus déanam a ris chum ar ndaoíne féin, agus go tír ar ndúthchuis, ó chloidheamh na díbhfeirge.

17 Déighmhíodar annsin, Ní bhfuil acht tormán ann Phárao rígh na Héigipte, do sháruigh sé a nuáir chumte.

18 Mar mhairimsi, deir an rígh, darab ainm TIGHEARNA na slógh, Go deimhin mar atá Tabor a measg na sleibhíbh, agus Carmel láimh ris an bhfairge, is marsin thiucfas sé.

19 A inghean áitreabhus annsa Néigipt, déan soithighe dhuit féin chum dul a mbraighdionas: óir bíaidh Noph na fásach agus uáigneach gan áitreabhthach.

20 Is cosmhuil a Néigipt ré colluid bhréaghdha, acht thig an taidhmhilleadh; thig sé ón tuáisceart.

21 Atáid fós búannuighe iona meadhon amhuil láogha biadhtha; óir atáidsion fós ar na bhfillleadh ar a nais, agus do theithiodar a náoinfheacht: níor sheasadar, do bhrígh go ttáinic lá a naindesi orra, agus aimsir a ccuartaighthe.

22 Rachaidh a ghúth sin amach amhuil naithir nimhe; óir rachaid air a naghaidh ré slúagh, agus tiucfuid na hadhuigh lé tuághuidh, mar bhúanadha conaigh.

23 Gearrfuid siad síos a foraois, a deir an TIGHEARNA, má tá nach féidir a spionadh; do bhrígh gur lía íad náid na dréolláin teasbhuidh, agus nach féidir a náireamh.

24 Náireochthar inghean na Héigipte; do bhéarthar a láimh mhuinntire an tuáisceirt í.

25 A deir TIGHEARNA na slógh Día Israel, Féuch, smaichteocba misi slúagh No, agus Pharao, agus a Néigipt, maille le

na ndéibh, agus ré na righthibh; eadhon Phárao, agus a nuile dhuine dhóth-chusuighios na:

26 Agus seachóda iné iad a láimh na dringe iarrus a mbás, agus a láimh Nebuchadrezzar rígh na Babilóine, agus a láimh a sheirbhíseach: agus na dhíáigh sin áitreochthar í, mar is na láethibh a nallód, a deir an TIGHEARNA.

27 ¶ Acht ná heagluighse, ó mo sheirbhíseach Iácob, agus ná bí anbhfann, a Israel: óir, féuch, cuimhdeocha misi thú ó imchéin, agus do shliochd ó thír a ndaoirsine; agus fillfidh Iácob, agus bíaidh sé a suáimhneas agus a socamhul, agus ní chuirfidh duine ar bith eagla air.

28 Ná bíodh eagla ort, a Iácob mo sheirbhíseach, a deir an TIGHEARNA: óir atáimsi maille riot; do dhéana mé críochnughadh iomlán do nuile chineadh chum ar theilg mé thú: acht ní cuirfidh mé deireadh iomlán leachdsa, acht smaicht-eocha mé thú a measardhacht; gidheadh ní fhúgfidh mé thú go hiomlán gan smachtughadh.

CAIB. XLVII.

Tairghir attaobh scrios na Bfilistineach.

BRÍATHAR an TIGHEARNA tháinic go Jeremiah an fáidh a naghaidh na Bhphilistineach, suil do bhuáil Pharao Gasa.

2 Is marso a deir an TIGHEARNA: Féuch, éireochuid uisgeadha súas ón ttuaisceart, agus bíaid na ttuile tar bhrúach, agus báithfid an tír, agus a nuile ní dá bhfuil ann; an chathair, agus an drong áitreabhús innte: annsin comhaircfd na daóine, agus nualfuid uile áitreabhthacha na tíre.

3 Lé fuáim chloichbhéimnigh bhonn a each láidir, agus le roithrem a charbad, agus lé toirbhíléasgadh a roithléan, ní fhéuchfuid na haithre síar ar an ccloinn tre laige lámh.

4 Do bhrígh an láe thig do mhilleadh na Bhphilistineach nile, agus do ghearradh ó Thíor agus ó Shídon a nuile chuidightheach dá maireann: óir creachfuidh an TIGHEARNA na Philistínigh, fuighioll tíre Chaphtor.

5 Tháinic maóile ar Ghasa; do gearradh amach Ascelon maille re fuighioll a ngleanna: cá fad ghearrfas tú thú féin?

6 O a chloidhimh an TIGHEARNA, gá fad na go mbia tú suáimhneach? cuir a steach thú féin ann do dhúbhla, bí ciúin, agus suáimhneach.

7 Ciondus is féidir dhó bheith suáimhneach, ó thug an TIGHEARNA áitne dhó a nadháigh Ascelon, agus a naghaidh thraighe na fairge? ann sin dorduigh sé é.

CAIB. XLVIII.

Tairghir a naghaidh Mhoab arson a díomas, &c.

ANAGHAIDH Mhoab is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Dia Israel; A mhaigh do Nebo! óir atá sí airgthe: do náirigheadh Ciriataim agus do ghabhadh í: atá a Misgab ar na náiríughadh agus atá sí anbhfann.

2 *Ní bhíaidh* níosa mhó do mholadh ar Mhoab: do thionusc nadar olc na haghaidh ann Hesbon; déanam, gearram amach í ó bheith na cineadh. Géarrfuihghear fós síos thú, a Mhadmen; leanfuidh an cloidheamh thú.

3 *Bíaidh* guth a néighimh ó Horonaim, creachadh agus aidhmhilleadh mhór.

4 Ata Moab ar na scrios; thug a haóin bheaga fa deara comhairc do chluinsion.

5 Oir a ndul súas Lubit rachaidh gul gnáthach súas; óir a ndul síos Horonaim do chúaluidh an námhuid guth a naidhmhille.

6 Teithidh, sábháluigh blur nanmanna, agus bíthí cosmhúil ris an bhfríoch ann sa bhfásach.

7 ¶ Oir do bhrígh gur chreid tú ann hoibreachaibh agus ann hionnmhusaibh, géubhthar thusa fós: agus racha Chemos amach a mbraighdionas maille re na shagartaibh agus re na phrionnsadhuibh a naóinfheacht.

8 Agus tiucfuidh an creachadóir ar gach uile chathruigh, agus ní rachaidh cathair ar bith as: millfuihghear fós an gleann, agus scriosfuihghear an réigteach, mar do lubhair an TIGHEARNA.

9 Tugaidh sciatháin do Mhoab, chor go tteithfidh sé agus go nimeochaidh sé roimhe: óir béd a chaithreacha úaigneach, gan áitreabhach air bhith ionta.

10 Go madh malluighthe an té do ní oibreacha an TIGHEARNA go meabhach, agus go madh malluighthe an té choinn-eochus a chloidheamh ar ais ó fhuil.

11 ¶ Do bhí Moab a suáimhneas ó na óige, agus do shuighidh sé air a mhoirtibh, agus níor folmhuigheadh é ó shoitheach go soitheach, ní mó do chúaidh a mbraighdionas: uimesin mairidh a bhlas ann féin, agus níor háthruigheadh a bholadh.

12 Uimesin, féuch, tiucfuid na láethe, a deir an TIGHEARNA, go ccuirfidh misi rúagaireadha chuige, chuirfios díachaibh air seachrán do dhéanamh, agus fhoilmheochus a shoitheadha, agus bhrisfios a mbuidéil.

13 Agus bíaidh náire ar Mhoab fa Chemos, mar do bhí tigh Israel náireach fa Bhetel a ndóthchus.

14 ¶ Ciondus a dearthaóise, Atámaóidne

ar bhfearuibh cumhachtacha agus neartbhara chum an cogaídh ?

15 Do creachadh Moab, agus do chuáidh sé suas as a chaithreachaibh, do chuáidh togha a dhaóine óga síos chum a náir, a deir an rígh, darbainm TIGHEARNANNA slógh.

16 Is fogus daindeis Mhoab teacht, agus deithfríghidh a amhgar go luath.

17 Gach a bhfuilte na thimchioll, guilidh air a shon; agus sibhsi uile dar baithnid a ainm, abruidh, Ciondus do bhriseadh an bata láidir, agus an tslat sgíamhach !

18 Thusa a inghean áitreabhus ann Dibon, tárr a nús ód glóir, agus suidh a tart; óir tiuafáidh creachaire Mhoab ort, agus scriosfuidh sé do dhaingneacha láidre.

19 O a áitreabhthuigh Aroer, seas annsa tslighe, agus fuirfheith; fiafruigh don tí theithios, agus don mnaói théid as, agus abair, Cred do rinneadh ?

20 Do claóidheadh Mhoab; óir do bhriseadh síos é: nualuigh agus éighidh; innisidhsí ann Arnon, gur creachadh Mhoab,

21 Agus go ttáimic breitheamhnus air an ttír réidh; ar Holon, agus ar Iahasah, agus air Mhephaat,

22 Agus air Dhíbon, agus ar Nebo, agus ar Bhet-diblataim,

23 Agus ar Chiriataim, agus ar Bhet-gamul, agus ar Bhet-meon,

24 Agus ar Cheriot, agus air Bhosrah, agus air uile chaithreachaibh thíre Moab, a cceín nó a bhfogus.

25 Do gearradh adharc Mhoab amach dhe, agus do briseadh a rígh, a deir an TIGHEARNA.

26 ¶ Cuiridhsí ar meisce é: óir do mhóruigh sé é féin a naghaidh an TIGHEARNA: unfuirfígh Mhoab é féin mar an cceádna iona sceathruigh, agus bíaidh sé fós na sgíge.

27 Óir nach raibh Israel na mbagadh aguibhsi? ar frith é a measg ghaduighthe? óir ó nam far labhair tú air, do ling tú le luathgháir.

28 O sibhsi áitreabhus ann Mhoab, fágbhuidh na caithreacha, agus comhnuighidh annsna cairgibh, agus bíthí cosmhuil ris an ccolumn do ní a nead a leath taóibh bhéil an tuill.

29 Do chúalamar úabhar Mhoab, atá sé ro úaibhreach a mhórdhacht, agus a úabhar, agus a rínhiadh, agus áirde a chroidhe.

30 Is aicnid damhsa a fhearg, a deir an TIGHEARNA; acht ní bhíu sin mairsin; ní chuideochuid a bhréaga diomhaóin leis.

31 Ar a nadhbharsin nualfuidh misi ar son Mhoab, agus goirfidh mé na comhairc ar son Mhoab uile; osnadhuidh mo chroidhe ar son fhear Shíir-heres.

32 O a fhíneamhnin Shíbmah, guilfidh

mé ar do shon maille re gul Iaser: do chuáidh do phlamudhadha thiar fairge, roichid go fairge Iaser: do thuit an creachadóir ar do thóirthe samliraidh agus ar thoradh thfíneamhan.

33 Agus rugadh gáirdeachus agus lúathghair óu machaire thóirtheamhuil, agus ó thíir Mhoab; agus thug mé fa deara fíon dfaillíughadh ó na nomaruibh fiona: ní shailtecoruidh duine ar bith maille re gáir; ní budh éangháir a ngáir.

34 O éighiomh Hesbon eadhon go Heleáleh, agus go Iahas, do ghoireadar an chomhairc, ó Shóar go Horonaim, amhuil colpach thrí mblíadhan daóis: óir béid fós uisgeadha Nimrim uáigheach.

35 Tuilleamh oile do bhéara mé fa deara do chosg ann Mhoab, a deir an TIGHEARNA, an té ofrálus annsna háitibh áirda, agus an té loigios tús dá dhéibh.

36 Uimesin fuáimneochuidh mo chroidhe amhuil píoba ar son Mhoab, agus fuaimneochuidh mo chroidhe amhuil píoba ar son fhear Clíir-heres: do bhrígh go ndeachaidh an saidhbhrios fuáir sé seachad.

37 Óir bíaidh a nuile cheann máol, agus gach uile fheasóg beárrtha: bíaid gearrtha air na huile lámhuibh, agus saicéadach air na leasrachaibh.

38 Bíaidh cunhaidh go coitcheann ar mhulladhuibh theagh Mhoab agus iona shráidibh: óir do bhris mé Mhoab amhuil soitheach ann nach bídh taitneamh ar bith, a deir an TIGHEARNA.

39 Nualfuidh síad, ag rádh, Ciondus do briseadh síos é! ciondus diompóigh Moab a chúl tré náire! mar sin bhliás Mhoab na mbagadh agus na úamhan dá bhfuil ar gach taóibh dhe uile.

40 Óir is marso a deir an TIGHEARNA; Féuch, eitillfidh sé amhuil iolar, agus leathnochuidh a sciatháin ós cceíonn Mhoab.

41 Do gabhadh na caithreacha, agus do gabhadh na daingne láidre, agus bíaid croidhe na bhfear nárrachta ann Mhoab san ló sin amhuil croidhe mná iona doigh-thibh.

42 Agus scriosfúighear Mhoab ó bheith na phobal, do bhrígh gur inhéaduigh sé é féin a naghaidh an TIGHEARNA.

43 Bíaid eagla, agus úaigh, agus paintear ort, a áitreabhthuigh Mhoab, a deir an TIGHEARNA.

44 An té theithios ó neagla tuitfidh sé annsa nuáigh; agus an té thiucfas a níos as an poll géabhtar san phaintear é: óir do bhéara misi air, eadhon air Mhoab, blíadhuin a ccúartuighthe, a deir an TIGHEARNA.

45 Do sheasadar fa dhíon Hesbon an drong do theith tre ainneart: acht tiucfuidh teine amach as Hesbon, agus

lasair as lár Sihon, agus loisgfidh sí cuáinne Mhóab, agus coróin chinn na ndaóine cceanuairgeach.

46 A mhairg dhuit, a Mhóab, atá pobal Chemos ar na milleadh: óir do gabhadh do mhic a mbraighdionas, agus hingheana a láimhdeachus.

47 ¶ Gidheadh fillfe misi braighdeanas Mhóab annsna laéthibh deighionacha, a deir an TIGHEARNA. Breitheamhnus Mhóab go nuige so.

CAIB. XLIX.

Breitheamhnus mhuinntir Ammon, 9 Edom, 23 Dhamascus, 28 Cedar, 30 Hasor, 34 agus Persia.

ATTAOBH na Nammoníteach, is marso a deir an TIGHEARNA; An bhfuilid mic ar bith ag Israel? nach bhfuil oighreadha ar bith aige? cred *maiseadh* as a bhfuil a rígh na oighre ar Ghad, agus a náitreabhann a mhuinntir iona chaithreachaibh?

2 Uimesin, féuch, tiucafai na láethe, a deir an TIGHEARNA, iona ttiubhra misi fa deara caismirt chogaidh do chluinsion ann Rabbah na Nammoníteach; agus bíaidh sí na cárn dhólásach, agus loisgfighear a hingheana le teine: annsin bíaidh Israel na oighre air an lucht do bhí na noighrighibh airson, a deir an TIGHEARNA.

3 Núall, a Hesbon, óir do creachadh Ai: éighidh, a ingheana Rabbah, gabhaidh sibh féin a saicéadach; cáoidhigh, agus riothuidh síos agus súas láimh ris na sáltaibh; óir rachaidh a rígh a mbraighdionas, a shagairt, agus a phrionnsadha a naóinteacht.

4 Cred fa ngáirdighion tú annsaghleann, ann do ghleann tuilearnhuil, a iughean mbíochoinghiollach? do dhíothchusuigh iona saidhbhrios, *ag rádh*, Cía thiucfas dom ionnsaidhsi?

5 Féuch, do bhéara mé eagla ort, a deir an TIGHEARNA Dia na slógh, ó nuile dhuine dá bhfuil ad thimchioll; agus díbeorthar sibh a nuile dhuine amach go díreach; agus ní chruinneochuidh duine ar bith an té sheachránas.

6 Agus na dhiaigh sin do bhéara mé liom a ris bhraighde chloinne Aminou, a deir an TIGHEARNA.

7 ¶ A ttáobh Edom, is marso a deir TIGHEARNA na slógh; An bhfuil críonnacht ó so amach ann Teman? nar imthigh comhairle seachad ón ghlic? a ndeachuidh a neagna ar neimhní?

8 Teighidhsí, fillidh ar bhur nais, áitreabhuigh go domhuinn; áitreabhlthacha Dédan; óir do bhéara misi aindeisi Esau air, a nuair thiucfas mé dha fhéuchuinn.

9 Má thighid lucht cnúasta cáor chugad, nach fuigfid cáora díoghloma? má thighid gaduighthe san noidhche, sladfuid siad nó go raibh go lór aca.

10 Acht do rinne misi Esau lom, do nocht mé a áite secréideacha, agus ní fhéadfa sé é féin do cheilt: do creachadh a shíol, agus a dhearbhráithre, agus a chomharsana, agus ní bhfuil sé féin ann.

11 Fág do dhílleachtaigh, cuimhdeocha misi beó *íad*; agus bíodh dóthchus aig do bhaintreabhachaibh ionnam.

12 Oir is mársó a deir an TIGHEARNA; Féuch, androng nach raibh a mbreath ibhe don chupán dibhiodar go deimhin; agus an tusa an té rachus go hiomlán gan choiriughadh? ní reacha tú gan choiriughadh, acht go deimhin iobha tú *dhe*.

13 Oir do mhionnuigh misi thriom féin, a deir an TIGHEARNA, go mbia Bosrah na fásach, na scannail, na húaighios, agus na mallughadh; agus go mbéid a ccaithreacha uile na bhfásach shiorruidhe.

14 Do chúala mé iomrádh ón TIGHEARNA, agus do cuireadh teachta chum na ngeinteadh, Cruinnighidh sibh féin a bhfoch-air a chéile, agus tigidh na haghaidh, agus éirghidhe súas chum an chatha.

15 Oir, féuch, do dhéana misi beag thú a measc na ngeinteadh, agus tarcuisneach a measc dhaoine.

16 Do mheall húaithbhás thú, agus úabhar do chroidhe, thusá chomhnuighios a scealpuibh na ccarac, chóngmhus áirde an chnoic: bíodh go ndcantá do nead comhárd ris a niolar, do bheara misi a núsas sin thú, a deir an TIGHEARNA.

17 Bíaidh Edom fós na fásach: bíaidh úathbhás air gach áon dá ngéabha ré na táobh, agus do dhéanaid scige fa na plágbaibh.

18 Anhuil mar do bhí a scrios Shodom agus Ghomorrah agus iona ccaithreachaibh comharsann sion, a deir an TIGHEARNA, ní fhanfa duine annsin, ní mó áitreobhus mac duine ann.

19 Féuch, tiucla sé amhuil leomhan a níos óárd Iordan gus a náitreabh neartmhar: acht do bhéara misi air rioth go hobann uáithe: agus cía an *duine* toghtha, óird-eochus mé ós a cionn? óir cía is cosmhui riom? agus cía chinnfios a naimsir dhamh? agus cía an tréaduighe sheasfas as mo choinne?

20 Uimesin éistigh comhairle an TIGHEARNA, do rinne sé a naghaidh Edom; agus na tiomscanta, do thionnscaim sé a naghaidh áitreabhlthacha Téman: Go deimhin díbeoruidh ann té as lugha don tréad amach *íad*: go deimhin do dhéana sé a ttighthe faon solamh maille riu.

21 Do chorruigh an talamh lé torann

a ttuitnhe, do chlos comhaire a ngotha san muir Ruáidh.

22 Féuch, tiuafa sé a níos agus eitillfidh sé amhuil iolar, agus leathneochuidh sé a sciatháin ós cionn Bhosrah : agus annsa ló sin bíaidh croidhe dhaóine árrachta Edom amhuil croidhe muá iona doighthibh.

23 ¶ A ttaobh Dhamascus. Do claóidheadh Hamat, agus Arpad : óir do chúladar droidhsgéala : atáid lagchroidhtheach ; atá gruáim air an bhfairge ; ní fhéadan sí bheith ciúin.

24 Atá Damascus lag, agus dfill sí í féin do theithiomh, agus do ghlac eagla griem uirre : do ghabh dobrón agus doilghios í, mar mhnaoi ré niodhnuibh.

25 Ciondus nach bhfágthar cathair an mholta, cathair mo shóláis !

26 Ar a nadhbarsin tuitfid a daoine óga iona sráidibh, agus gearruighear amach a nuile fhear cogaidh annsa lósin, a deir TIGHEARNA na slógh.

27 Agus lasfa mé teine 'a mballa Dhamascus, agus loisgfidh sé páláis Bhenhadad.

28 ¶ A ttaobh Cedar, agus a ttaobh rioghachta Hasor, noch bhuáilios Nebuchadnessar righ na Babilóine, is marso a deir an TIGHEARNA ; Eirghidhe, imthighidh súas go Cedar, agus creachuidh daóine a noirthir.

29 Glacfid a bpáilliuin agus a ttréada : béaruid siad chuca féin a ccúirtínighe, agus a soithidhe uile, agus a ccámhuill ; agus fuáigeoruid siad dóibh, Eagla do bheith air gach uile thaóibh.

30 ¶ Teithidh, imthighidh a bhfad, áitreabhúigh go domhuin, a áitreabhthacha Hasor, a deir an TIGHEARNA ; óir do ghlac Nebuchadnessar righ na Babilóine comhairle bhur naghaidh, agus do chinn sé tionnsanamh bhur naghaidh.

31 Eirghidhe, imthighidh súas gus an ccineadh shaidhbhur, chomhnuighrios gan chúram, a deir an TIGHEARNA, ag nach bfuáilid geatadha nó barradha, noch áitreabhus na náonar.

32 Agus héid a ccámhuill na néadail, agus ionad a náirméise na cceich : agus sgaóilfead annsna huile gháothaibh an dream atá annsna coirnéaluibh inchiána ; agus do bhéara mé a naindeisi ó gach uile thaóibh dhe, a deir an TIGHEARNA.

33 Agus bíaidh Hasor na áitreabh dragún, agus na fhásach go bráth : ní fhanfa duine ar bith ann, ní áitreobhuidh mac duine ar bith ann.

34 ¶ Briathar an TIGHEARNA tháinic gus an bhfaidh Ieremiah a naghaidh Elam a ttosach rioghacht Shedeciah righ Iúdah, gha rádh,

35 Is marso a deir TIGHEARNA na

slógh, Féuch, brisfe mé bogha Elam, ceann a neirt.

36 Agus do bhéara mé ar Elam na ceithre gáotha ó cheithre háirdibh neimhe, agus sgaóilfidh mé iad leath ris na gáothaibh sin uile ; agus ní bíaidh cineadh ar bith nach ttiucafidh díbéarthuigh Elam chuca.

37 Óir do bhéara mé ar Elam anbháinniughadh a lathair a námhad, agus a lathair na druinge iarrus a mbás : agus do bhéara mé olc orra, eadhon mfearg bhorbh, a deir an TIGHEARNA ; agus cuirfidh mé an cloidheamh na ndiaigh, nó go cceuiridh mé deireadh léo :

38 Agus suidheocha mé mo chathaóir ríogha ann Elam, agus muirfidh mé as sin an rígh, agus na prionnsadha, a deir an TIGHEARNA.

39 ¶ Acht tiuafuidh a ccrích annsna láethibh deighionacha, go ttiubhra misi ar a nais a ris braighde Elam, a deir an TIGHEARNA.

CAIB. L.

Tiucafidh claói na Ccaldéanach, agus fuascalta Israel fadheiridh.

AN bhriathar do labhair an TIGHEARNA a naghaidh na Babilóine, agus a naghaidh tíre na Ccaldéanach tré Ieremiah an faidh.

2 Foillsighidhsí a measc na ngeinteadh, agus fuagruidh, agus cuiridh bratach súas ; fuagruidh, agus ná ceilidh : abruidh, Do gabhadh an Bhabilóin, do claóidheadh Bel, do briseadh Merodach na blodhuibh ; do milleadh a hiodhuil, do briseadh a hiomhúighe na mbloodhuibh.

3 Óir tiucafidh cineadh amach na haghaidh as an ttuáisceart, noch dhéanas a tír na fásach, agus ní áitreobhuidh duine ar bith ann : áthrochuid siad, ineachuid, idir dhuine agus bheathach.

4 ¶ Annsna láethibhsin, agus annsa nam sin, a deir an TIGHEARNA, tiucafidh clann Israel, iad féin, agus clann Iúdah a naóin-fheacht, ag imtheacht agus ag gúl : imeochuid siad, agus iarrfuid an TIGHEARNA a Ndia féin.

5 Iarrfuid siad an tslighe go Sion maille re na naighthe don taoibh sin, ag rádh, Tigidh, agus ceanglam sinn féin don TIGHEARNA a cunnradh síothbhúan nach dear-modthar.

6 Bá caóiridh ar ndul a muga mo phobals : do chuireadar a nádhair-eadha ar séachrán iad, dfileadar seachad iad ar na sléibhtibh : do chúadar ó shliabh go cnoc, do dhcamadar áit a suáimhnis.

7 Duáidh a nuile dhuine dá rug orra iad : agus a dúbhradar a neascáirde, Ní chiontuighemíd, do bhrígh gur pheacuigh-

eadar a naghaidh an TIGHEARNA, áitreabh an cheirt, eadhon an TIGHEARNA, dóthchus a naitheadh.

8 Athruighidh amach as lár na Babilóine, agus éirghidhe amach as crích na Ccaldéanach, agus bíthi mar na gabhruibh fírioma roimhe na tréaduibh.

9 ¶ Oir, féuch, tóigie misi súas agus do bhéara mé fa deara ar choimhthionól mhorán cineadhach teacht súas a naghaidh na Babilóin ón tír thuáigh: agus cuirfid fad féin a nórdughadh na haghaidh; béarthar as sin í béid a soighide amhuil budh ó dhuine ghasta neartunhar; ní fhíllfidh ar bith go díomhaóin.

10 Agus bíaidh Caldeá na crích: gach a creachfuigh í bíaidh saitheach, a deir an TIGHEARNA.

11 Do bhrigh go rabhabhair lúathgháireach, do chionn gur gáirdigheabhair, a chreachadóireadha moighreachtas, do bhrigh go raibh sibh méith amhuil an chorpach ar an bhféur, agus ag géinnigh mar na tairbh;

12 Claóidhfighear bhur mathair go hiomarcach; bíaidh an bhean rug sibh náireach: féuch, bíaidh deireadh na ngeinteadh na bhfásach, na bhfearann thirim, agus na ndíothramh.

13 Ní bíaidh sé áitreabhltha, do bhrigh feirge an TIGHEARNA, acht bíaidh na fhásach go hiomlán: bíaidh úamhan ar a nuile dhuine ghéabhus láimh ré Babilóin, agus sgíofid fa na huile phlágahaibh.

14 Cuiridh sibh féin a nórdughadh a naghaidh na Babilóin timchioll fa ccuáirt: sibhse uile shíneas an bogha, caithidh ría, na coiglidh soighde, óir do pheacuigh sí a naghaidh an TIGHEARNA.

15 Éighidh na haghaidh timchioll fa ccuáirt: thug sí a lámh: do thuiteadar a bunáite, do teilgeadh síos a balladha: óir isé sin díoghaltas an TIGHEARNA: déan díoghaltas uirre; déan ría, mar do rinne sí.

16 Géarr amach an síoladóir ón Bhabilóin, agus an té ghlacús an corán a naimsir a nfoghmhair: deagla an chloidhimh mhilltigh íllfeadh gach uile dhuine chum a dhaoine, agus teithfidh gach uile dhuine dá dhúthaigh féin.

17 ¶ Is cáoirigh spréidhte Israel; do dhíbreadar na leomhuin sechad é: ar ttús a dúaigh rígh na Hassíria é; agus fa dheireadh do bhris Nebuchadnessar rígh na Babilóine a chnámha.

18 Uimesin is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Dia Israel; Féuch, smaichteocha misi rígh na Babilóine, agus a thír, mar do smachduigh mé rígh na Hassíria.

19 Agus do bhéara mé Israel a rís

dá áitreabh, agus biathfuidh sé ar Charmel agus ar Bhasán, agus bíaidh a anam saith-each ar shliabh Ephraim agus Ghilead.

20 Annsna láethibhsin, agus fa namsin, a deir an TIGHEARNA, loirgeorthar éigceart Israel, agus ní bhíaidh sé ann; agus peacuidhe Iúdah, agus ní bíaidh re fagháil: óir maithfidh misi don mhéid do choimhhead mé.

21 ¶ Éirghidh sías a naghaidh thíre Merataim, agus a naghaidh áitreabhthach Pecod: fásaigh agus marbh go hiomlán na ndíagh, a deir an TIGHEARNA, agus déan do réir a nuile ní dar aithin misi dhíot.

22 Atá torann catha annsa ttir, agus aidhmhilleadh mór.

23 Ciondus do gearradh ó cheile agus do briseadh órd buáilte na talmhan uile! agus ciondus tháinic Babilon chum bheith na fásach a measc na gcineadhach!

24 Do chuir misi paintéar fád chomhair, agus fós do gabhadh thú, a Bhabilón, agus ní raibh tú air do choimhhead: do frith thú, agus fós do gabhadh thú, do bhrigh gur throid tú a naghaidh an TIGHEARNA.

25 Dfoscail an TIGHEARNA a airm-thigh, agus thug sé amach airm a dhioghaltas: óir isí so obair an Tighearna Dia na slógh a crích na Caldéanach.

26 Tigidh na haghaidh ón téoruinn is faide amach, foscuidh a bionmhuis: teilgidh súas í amhuil cárn, agus scriosuidh thríd amach í, ná fágthar éainni dhi.

27 Marbhuidh a bulóga uile; tigidís síos uile chum a náir: a mhaig dhóibh! óir tháinic a lá, aimsir a ccuarta.

28 Gúth na droinge theithios agus rachus as ó chrích na Babilóine, dfoillsiughadh ann Sion dioghaltas an TIGHEARNA ar Ndía, dioghaltas a theampuill.

29 Goiridh a cceann a chéile na soighdeóirigh a naghaidh Bhabilón: sibhsí uile shíneas an bogha, suighidh na haghaidh timchioll fa ccuáirt; agus ná bíodh dul as aice: cúitigh ría do réir a sáothair; do réir a nuile neithe dá ndéarna sí, déanuidh sí ría: óir do bhí sí uáibhreach a naghaidh an TIGHEARNA, a naghaidh Aóin Náomhtha Israel.

30 Uimesin tuitfidh a daóine óga annsa sráidibh, agus gearrfuighear amach a fir cogaidh uile san ló sin, a deir an TIGHEARNA.

31 Féuch, atáim ad aghaidh, as úaibh rígh, a deir an Tighearna Dia na slógh: óir tháinic do lá, aimsir do chúarta dhamhsa.

32 Agus tuislighfidh agus tuitfidh an tuáibhreach, agus ní thógfuidh duine ar bith súas é: agus lasfuidh mé teine iona

chaitheachaibh, agus lóisgidh mé a nuile ní iona thimchioll fa ccaúirt.

33 ¶ Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Do sáruiagheadh clann Israel agus clann Iúdah a naoimheachd: agus a nuile dar ghabh a láimh iad do chonginhadar iad go daingion; do dhíultadar léigean dóibh imtheacht.

34 Is láidir a Bhfuascaltóir; TIGHEARNA na slógh isé a ainm, taigeoruidh sé a ccúis thríd amach, lé a ttiubhra sé socamhal don tír, agus go mbuaidhrigh sé muinntir na Babilóine.

35 Atá cloidheamh ar na Caldéanachaibh, a deir an TIGHEARNA, agus air áitreabhthachaibh na Babilóine, agus air a príonsadhuibh, agus air a daóinibh glioca.

36 Atá cloidheamh air na daóinibh bréagacha; agus éigciállfuid: atá cloidheamh air a daóinibh cumhachtacha; agus bíaidh úamhan orra.

37 Atá cloidheamh air a neachaibh, agus air a ccarbadaibh, agus air an bpobal cumiscthe uile atá iona lár; agus béid amhuil mná: atá cloidheamh air a hionnmhusaibh; agus sladfuighear iad.

38 Agus atá tiormach air a huisgeadh-uibh; agus tiornochthar súas iad: óir isí tír na nionmháigheach ngreanta í, agus a táid ar huile ar a niodhaluibh.

39 Uimesin áitreobhuid beathuigh állta an díothraimh maille re ainmbhinthibh állta na noiléan innte, agus áitreobhuid na hulchabhcaín ann: agus ní bhíaidh ní sa mhó ar suighuighadh go bráth; ní mó choimhneochthar innte ó ghinealach go ginnealach.

40 Amhuil do scrios Día Sodom agus Gomorrah agus a ccaithreacha comhsarsan, a deir an TIGHEARNA; marsin ní fhanfuidh duine ar bith annsin, ní mó choimhneochthar mac duine ar bith ann.

41 Féuch, tiuafuid daóine ón ttuáisceart, agus cineadh mór, agus tóigfighear súas móran ríghthe ó mílibh na talmhan.

42 Glacfuid an bogha agus an gath: atáid siad fuilteach, agus ní thaisbeanfuid siad trócaire ar bith: gairfidh a ngúth cosmhuil ris an bhfaige, agus do dhéanuid marcuigheachd ar eachaibh, gach duine ar na chur a nórd, amhuil fir chum catha, ad aghaidhsí, a inghean na Babilóine.

43 Do chúaluidh rígh na Babilóine a tuaraisghbáil, agus dtasadar a lámha lag: rug doilghios gréim air, agus doighthe mar mhnaói re niodluuibh.

44 Féuch, tiuafaidh sé a níos amhuil leomhan ó at Iordan go báitreabh an neartmhair: acht do bhéara misí orra rioth go hobann uáithe: agus cía an duine toghtha, oirdeochus mé ós a cionn? óir

cía is cosmhuil riom? agus cía chinnsios a naimsir dhamh? agus cía an tréaduighe sheasfas as mo choimne?

45 Ar a nadhbharsin éistighsi comhairle an TIGHEARNA, noch do ghlac sé a naghaidh na Babilóine; agus a thionns-canta do thionnsain sé a naghaidh dhúth-aighe na Caldéanach: Go deimhin díbeoruidh an té is lugha do na tréaduibh anach iad: go dearbhtha do dhéana sé a náitreabh uáigneach maille riu.

46 Lé torann gabhtha na Babilóine do chorruidh an talamh, agus do chlos an chomhaire a measc na ctineadhach.

GAIB. II.

Léirscrios re teacht ar Bhabiloin ard-chathair na Caldéanach ann Assíria.

IS marso a deir an TIGHEARNA; Féuch, tóigfe mé súas a naghaidh Bhabilón, agus a naghaidh an luchta áitreabhús iona lár, noch éirghios súas am aghaidh, gáoth aidhmhillteach;

2 Agus cuirfidh mé lucht cáitthe don Bhabilón, noch cháithfios í, agus fhoil-mheochus a dúthaidh: óir a ló na buáidhearthar béid siad na timchioll fa ccaúirt.

3 A naghaidh an té chromas feacadh an soighdeóir a bhogha, agus a naghaidh an té thógbhus é féin súas ann a uchteid-eadh: agus ná coigliglidh a daóine óga; marbhuidh thríd a mach a slúagh uile.

4 Marso tuitfid na mairbh a crích na Caldéanach, agus an droug sháithfighear tríotha iona sráidibh.

5 Oir níor tréigeadh Israel, ná Iúdah ó na Ndia, ó a TIGHEARNA na slógh; bíodh gurlíonadh a ndúthaidh do pheacadh a naghaidh Aóin Náomhtha Israel.

6 Teithidh amach as lár na Babilóine, agus saoradh a nuile dhuine a anam: ná géarrthar amach sibh ann a hégeart; óir isí anois uáir dhioghaltais an TIGHEARNA; cuíteocha sé luáigheachd le.

7 Do bhí an Bhabilón na cupán órdha a láimh an TIGHEARNA, do rinne an talamh uile ar meisce: diobhadhar na geinte dá fion; uimesin atáid na geinte ar huile.

8 Do thuit an Bhabilón go hobann agus do milleadh í: nualluigh ar a son; glacadh íce ar a heasláinte, madh féidir mar sin a leighios.

9 Do leigheosamaóis an Bhabilón, acht ní bhfuil sí leigheasta: tréigidh í, agus éirghiom gach uile dhuine aguinn dá thír féin: óir roithchidh a breitheamhnus go neaml, agus do tógbhadh súas é gus na spéirigh.

10 Thug an TIGHEARNA ar bhfiréantachdne amach: tigidh, agus foillsighionn ann Sion obair an TIGHEARNA ar Ndia.

11 Déanuidh na soighde loinnreach; cruinnighidh na sciátha: do thóig an TIGHEARNA spiorad rígh na Médianach: óir is a naghaidh na Babilóine atá a thríall dá milleadh; do bhrígh gur bé dioghaltas an TIGHEARNA é, dioghaltas a theampuill.

12 Cuiridh súas an bhratach ar bhalladhuibh na Babilóine, neartuighidh a nfaire, cuiridh súas an fear faire, gléusuidh na luidheacháin: óir do thríall an TIGHEARNA ar áon agus do rinne án ní sin do labhair sé a naghaidh áitreabhthach na Babilóine.

13 O thusa áitteabhus ar mhórán uisgeadh, saibhbhir a monnmhusaibh, tháinig do chríoch, agus miosúr do shainte.

14 Do mhionnuigh TIGHEARNA na slógh tre na anam féin, ag rádh, Go deimhin líontá mé thú lé daóinibh, mar budh lé catirpiléaruibh, agus tógfuid siad gair súas ad aghaidhsí.

15 Do rinne sé an talamh lé na chumhacht, do dhaingnigh sé an domhan lé na ghliocus, agus do shín sé amach na flathis le na thuicsin.

16 An tan léigios sé amach a ghúth, bíd iomad uisceadh annsna neamhuibh; agus do bheir sé ar na deathuighibh dul súas ó imlibh na talmhan: do ní sé tint-teach maille re fearthuinn, agus do bheir sé amach a gháotha as a stórúsaibh.

17 Atá gach uile dhuine brúideamhuil le na éolus; atá gach uile fhear ceirde millte lé hionmhaigh gbreanta: óir is neimhfhirinne a íomháige leaghta, agus ní bhfuil anáil ar bioth ionta.

18 Is díomhaóineas iad, obair sheachráin: dioghbháighfid a nainsir a cénarta.

19 Ní cosmhuil roinn Iácob riu; óir isé sin cumadóir a nuile neithe: agus sé Israel slat a oighreachta: sé TIGHEARNA na slógh a ainm.

20 Is tú mo thúadh chatha agus mo arm cogaidh: óir is maille riotsa bhreisfeas mé na ceineadhach, agus is maille riot mhillíos mé rioghachta;

21 Agus is maille riot bhrisfios mé na mblodhuibh an teach agus a mharcach; agus is maille riot bhrisfeas mé na mblodhuibh an carbad agus a mharcach;

22 Is maille riot fós bhrisfios mé na mblodhuibh fear agus bean; agus is maille riot bhrisfios mé na mblodhuibh sean agus óg; agus is maille riot bhrisfios mé na gcotchaibh an tógánach agus an cailín;

23 Brisfidh mé marsin maille riot an táodhaire agus a thréud; agus is maille riot bhrisfios mé an fear tighe, agus an chúpla damh; agus is maille riot bhrisfios mé na ceadchaibh caiptínighe agus siachtaráin.

24 Agus cúiteocha mé ris an Mbabilóin agus ré uile áitreabhthachaibh na Caldea a nuile olc dá ndéanadar ann Sion ad radharcas, a deir an TIGHEARNA.

25 Féuch, atáim ad aghaidh, a shléibh mhilltigh, a deir an TIGHEARNA, noch aidhunhillíos an talamh uile: agus isé mé mo lámh amach ort, agus iomainfidh mé a núas thú as na cairgibh, agus do dhéana mé ad shliabh loisge thú.

26 Agus ní ghlacluif siad dhíot cloch mar chuáinne, nó cloch mar dhurthach; acht bíaidh tú uáigneach go bráth, a deir an TIGHEARNA.

27 Cuiridhsí bratach súas annsa tír, scéidigh an stoc a measc na ccineadhach, ullmhuighidh na críocha na haghaidh, goiridh a ccionn a chéile na haghaidh rioghachta Ararat, Minni, agus Aschénas; órdughidh caiptín na haghaidh; tugaidh air a heachaibh theacht súas amhuil catirpilearuibh garbha.

28 Gléasuidh na hadhuigh na geinte maille re ríghthibh na Média, agus a caiptíne, agus a húachdaráin uile, agus tíortha a tighearnuis uile.

29 Agus críochnochuidh agus caóidhfídh an tír uile: óir coimhlíonfuighear uile thionnsnamh an TIGHEARNA a nadhuigh na Babilóine, do dhéanamh crích na Babilóine na fásach gan áitreabhthach.

30 Do léigiodar daoine árrachta na Babilóine dhíobh troid, dfanadar iona ndaingneachaibh: dfaillidh a neart; atáid amhuil mná: do loisgeadar a háite comhnuidhe; do briseadh a barradha.

31 Ríothfuidh posta do theagmháil re ar oile, agus teachtaire do theagmháil ré ar oile, dá fhoillsiughadh do rígh na Babilóine gur gabhadh an chathair fú dheireadh,

32 Agus go bhfuilid na sligthe ar na ndruid, agus gur loisgeadh an ghiolcach le teine, agus go bhfuilid na fir chogaidh ineaglach.

33 Oir is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel; Is cosmhuil inghean na Babilóine ré hurlár buáilte, is mithid a búaladh: gídeadh tamall beag, agus tiucfaidh aimsir a foghnhair.

34 A dúaidh Nebuchadressar rígh na Babilóine misi, do bhrúighidh sé mé, do rinne sé soitheach folamh dhíom, do shluig sé súas mé amhuil dragún, do lion sé a bholg dom neithibh sóblasta, do theilg sé amach mé.

35 Bíodh an foiréigion do rinneadh ormsa agus ar mfeóil, air an Mbabilóin, a déaraidh áitreabhthach Shion; agus mfuilsí ar mhuinntir Chaldeá, a déaraidh Ierusalem.

36 Uimesin is marso a deir an TIGHEARNA.

EARNA; Féuch, taigeora misi do chéis, agus do dhéana mé dioghaltas ar do shon; agus tiormocha mé súas a fairge, agus do dhéana mé a fíoruisgeadha tirim.

37 Agus bíaidh an Bhabilón na cárn-
uibh, na háit chomhluidhe do dhragún-
aibh, agus na huathbhás, agus na sgige,
gan áitreabhach.

38 Níallfuid lé cheile do nós leomhan :
cricionchfuid amhuil coiléin leomhain.

39 Iona tteas do dhéana misi a bhféusta,
agus cuirfe mé ar meisce iad, chor go
ngárdeochuid, agus go ccoideoluid codladh
síothbhúan, agus nach muisgeoluid siad, a
deir an TIGHEARNA.

40 Do bhéara mé a nús iad amhuil
uáin chum a marbhtha, cosmhul ré reith-
idhibh maille re pocaibh.

41 Ciondus do gabhadh Sesach ! agus
ciondus do hionnradh moladh na talmhan
uile ! ciondus do bhí an Bhabilón ná
húathbhás a measc na ccineadhach !

42 Tháinig a nfairge a nós ar Bhabilón :
do fólúigheadh í lé hiomad a tonna.

43 Atáid a caithreacha na bhfásach,
na bhfearann thirim, agus na ndíoth-
ramh, fearann ann nach ccomhnuighionn
duine ar bith, ní mó ghabhus mac duine
ar bith láimh ris.

44 Agus smaichteocha misi Bel annsa
Bhabilón, agus do bhéara mé amach as
a bhéul an ní shluig sé súas : agus ní
líonfuid na cineadhacha a ccionn a chéile
chuige ní sa mhó : a seadh, tuitfidh fós
balla na Babilóine.

45 Mo phobal, éirghidh amach as a
lár, agus sáoradh gach nduine agaibh a
anam féin ó fheirg dhiscir an TIGH-
EARNA.

46 Deagla go laigeochadh bhur ccroidhe,
agus go neaglochadh sibh leis an sgéul
do chluinfidhe annsa tír ; tiucta iomrádh
a mbliadhuin, agus na dhiaighsin a
mbliadhuin *oile tiucta* iomrádh, agus
foiréigion annsa tír, úachtarán a naghaidh
úachtaráin.

47 Uimesin, féuch, tiuctaid na láethe,
go ndéana misi breitheamhnas ar íomh-
aighibh greanta na Babilóine : agus scrios-
tuighhear a dúthaigh uile, agus tuitfid a
mairbh uile iona lár.

48 Annas gáirdeochuidh neamh agus
talamb, agus a nuile ní dá bhfuil ionnta
ar son na Babilóine : óir tiuctaid na creach-
adóiridh chuice ón tuáisceart, a deir an
TIGHEARNA.

49 Mar *thug* Babilon ar mharbhuibh
Israel tuitim, marsin tuitfid san Bhabilón
uile mhairbh na talmhan.

50 Imthighidh romhuibh, sibhse do
chuáidh as ón ccoideamh, ná fanuidh
bhur seasamh : cuimhnuighidh an TIGH-

EARNA a nimchéin, agus tigeadh Ierusalem
ann bhur niontinn.

51 Do náirigheadh sinn, do bhrígh go
ccúalamar scannail : dfólúigh náire ar náigh-
the : óir thangadar coimhthighidh go sauc-
tóra thighe an TIGHEARNA.

52 Uimesin, féuch, tiuctaid na láethe, a
deir an TIGHEARNA, go ndéana misi
breitheamhnas air a hiomháighibh greanta,
agus úchbhadhfuadh an creachtach ar feadh
a dúthaidhe uile.

53 Dá mbeith go ndéireochadh an
Bhabilon súas go neamh, agus dá mbeith
go neartochadh sí mullach a neirt, *thairis*
sin tiuctaidh creachadóiridh uáimsi na
cionn, a deir an TIGHEARNA.

54 *Thigfuáim* éighnheón Bhabilón, agus
dioghbháil mhór ó thír na Ccaldeánach.

55 Do bhrígh gur chreach an TIGH-
EARNA an Bhabilón, agus gur scrios
aiste amach an guth mór ; an tan bhéicid
a tonna amhuil uisceadha móra, foillsigh-
ear fuáim a ngotha :

56 Do bhrígh go ttáinig an creachadóir
uirre, *eadhon* ar Bhabilón, agus gur do
ghabhadh a daoine cumhachdacha, do
briseadh a mboghadh uile : oir go deimhin
ccúiteochuidh an TIGHEARNA Día na
luáigheachtadh.

57 Agus cuirfe mé a prionnsadha ar
meisce, agus a daoine críonna, a caiptíne,
agus a huachtaráin, agus a daoine cumh-
achdacha : agus coideoluid codladh siorr-
uidhe, agus ní mhuiseoluid, a deir an
rígh, darab ainm TIGHEARNA na slógh.

58 Is marso a deir TIGHEARNA na
slógh ; Brisfighear thríd amach balladha
leathna na Babilóine, agus loisgfighear lé
teine a geatadha árd ; agus saóithreochuid
na daoine go diombaóin, agus na cineadh-
acha san teine, agus béid coirthe.

59 ¶ An bhríathar daithin Jeremiah an
fáidh do Sheraiah mhac Neriah, mhic
Maaseiah, an tan do chufidh sé le Sede-
ciah rígh Iúdah don Bhabilón annsa
cceathramhadh bliadhain dá righe. Agus
do budh prionnsa ceannsuigh an Seraiahsa.

60 Marsin do scríobh Jeremiah a leab-
har a nuile olc da ttiuctadh air an Mbabi-
lón, *eadhon* na huile bhriathraso atá
scríobhtha a naghaidh na Babilóine.

61 Agus a dubhairt Jeremiah re Se-
raiah, An tan tiuctas tú don Bhabilón,
agus chidhfios tú, agus léighfios tú na
briathraso uile ;

62 Annsin a déara tú, A TIGHEARNA,
do labhair tú a naghaidh na haiteis, dá
gearradh amach, iondus noch bhfanadh
áon innte, do dhuine nó do bheathach,
acht go mbía sí na fásach go bráth.

63 Agus is amhluidh bhías, a nuair
chríochnochus an leabhar do léagh-

adh, go cceingeola tú cloch dhe, agus go tteilgfe tú a lár Euphrátes é:

64 Agus a déara tú, Is marso rachus an Bhabilóin a niochtar, agus ní éireocha sí ó nolc do bhéara misi uirre: agus béid siad coirthe. An chomhfhadsa atáid briathra Ieremiah.

CAIB. LII.

Ath-aithris ar ghabhala Ierusalem, agus bhreithe na héadala don Bhabiloin.

DO bhí Sedeciah Uíadhuin agus fithche. daóis an tan do thosuigh sé a ríoghacht, agus do ríoghuidh sé aoinbhliadhuin déag an Ierusalem. Agus do bé ainm a mhathar Hamutal inghean Ieremiah ó Libnah.

2 Agus do rinne sé an ní dob olc a suilibh an TIGHEARNA, do réir a uile ní, dá ndéarna Iehoiacin.

3 Oir tre fheirg an TIGHEARNA tarla ann Ierusalem agus ann Iúdah, gur theilg sé amach iad as a fhiadhnúisi, agus go ndeachaidh Sedeciah a neasumhlacht a naghaidh rígh na Babilóine.

4 ¶ Agus tarla annsa naomhadh bliadhain dá ríoghacht, ansa deachmhadh mí san deachmhadh lá don mhí, go táinic Nebuchadressar rígh na Babilóine, é féin agus a shlúagh uile, a naghaidh Ierusalem, agus gur shuighidh sé na hagháidh, agus go ndéarna puirt na haghaidh timchioll fa ccuáirt.

5 Marsin do cuireadh slúagh na shuighe ar an ccathruigh go nuige an táomhadh bliadhain déag don rígh Sedeciah.

6. Annsa cheathramhadh mí, annsa naomhadh lá don mhí, do bhí an ghorta trom annsa ccathruigh, iondus nach raibh arán ar bioth ag muinntir na tíre.

7 Annsin do briseadh súas an chathair, agus do theitheadar na fir chogaidh uile, agus do chúadar amach as an ccathruigh san noidhe a slighe an gheata idir an dá bhalla, noch do bhí ag gáirdin an rígh; (anois do bhádar na Caldéanuigh láimh ris an ccathruigh timchioll fa ccuairt:) agus do chúadar a slighe an réitigh.

8 Acht do lean slúagh na Ccaldéanach a ndiaigh an rígh, agus rugadar ar Shedeciah a réiteach Iericho; agus do bhí a shlúagh uile ar na shráonadh úadhi.

9 Annsin do ghabhadar an rígh, agus rugadar súas é chum rígh na Babilóine go Riblah a bhféarann Hamat; mar a rug sé breitheamhnus air.

10 Agus do mharbhadh rígh na Babilóine mic Shedeciah a bhfiaghnuisi a shúl: do mharbhadh sé fós uile phríomsadha Iúdah ann Riblah.

11 Annsin do chuir sé súile Shedeciah amach; agus do cheangail rígh na Babi-

lóine a slabhradhuibh é, agus rug don Bhabilóin é, agus do chuireadar a bpríosun é go ló a bháis.

12 ¶ Annois annsa chúigeadh mí, annsa deachmhadh lá don mhí, do bé sin an náomhadh bliadhain déag do Nebuchadressar rígh na Babilóine, tháinic Nebusar-adan, caiptín an ghárda, noch do fhriothoil do rígh na Babilóine, go Hierusalem,

13 Agus do lois sé tigh an TIGHEARNA, agus tigh an rígh; agus uile thighthe Ierusalem, agus tighthe na nduóine móra uile, lois sé lé teine:

14 Agus do bhris slúagh na Ccaldéanach, noch do bhí ag caiptín an ghárda, uile bhalladha Ierusalem síos timchioll fa ccuáirt.

15 Annsin rug Nebusar-adan caiptín an ghárda leis a mbraighdionus uibhir áirigh do bhochtaibh an phobail, agus don phobal an chuid, oile dían annsa chathruigh, agus an mhuinntir dímthigh rompa do tharla chum rígh na Babilóine, agus an chuid oile don phobal.

16 Acht d'fag Nebusar-adan caiptín an ghárda cuid do bhochtuibh na tíre mar sháothrachaibh fineamhna agus mar lucht oibre.

17 ¶ Mar an ccéadua do bhriseadar na Caldéanuigh, na piléir phráis do bhí a ttigh an TIGHEARNA, agus na basa, agus an fairge práis do bhí a tigh an TIGHEARNA, agus rugadar an práis uile díobh don Bhabilóin.

18 Na hoighne fós, agus na sluaiste, agus na glantóiridhe, agus na scáladha, agus na liacha, agus na huile shoithighe práis lé miniostralaídis, rugadar léo iad.

19 Agus na báisínighe, agus na hoighne teineadh, agus na bulladha, agus na fuirnísi, agus na coinnleóirigh, agus na liacha, agus na cupain; an ní do bhí dór a nór, agus an ní do bhí daingiod, a nairgiod, rug caiptín an ghárda leis.

20 An dá philéar, aonfhairge, agus dhá tharbhadh dhéag phráis do bhí fáoi na fulanguibh, noch do rinne an rígh Solamh a ttigh an TIGHEARNA: níor bhféidir práis na soitheachso uile do chomhthromadh.

21 Agus a ttáobh na bpiléir, do bé áirde gach aoinphiléir dhíobh ocht ccubhaid déag; agus do chompásuidh snaithe dhá chubhadh déag é; agus do budh ceithre horluighe a ttiughe: agus do bhí sé tollta.

22 Agus do bhí ceann práis air; agus do budh cúig cubhaid áirde gach aoinchinn, maille ré hobair lionruidh agus pomgranait air na ceamaibh timchioll fa ccuáirt, do phrás uile. Budh cosmhuil riu so an dara piléar agus na pomgranait.

23 Agus do bhádar nóchad agus sé pomgranait ar áontaoibh; agus ba céad

na pomgranait uile ar an líonobair timchioll fa cceúirt.

24 ¶ Agus do ghabh captín an ghárda Seraisah an tárdsagart, agus Sephaniah an dara sagart, agus tríur coimhéaduighe an doruis:

25 Rug sé fús leis seomradoir as an chathair, agá raibh cúram fhearanchogaidh; agus móirsheisior don lucht do bhí a bhfógus do phearsuinn an rígh, noch do frith annsa chathruigh; agus scribhneoir prinnsiopalta an tslóigh, noch do áinnheadh daoine na tíre; agus trí fithchid duine do mhuinntir na tíre, do frith a lár na caithreach.

26 Marsin do ghabh Nebusar-adan caiptín an ghárda iad, agus thug leis iad go rígh na Babilóine go Riblah.

27 Agus do bhuail rígh na Babilóine iad, agus do chuir chum bais iad ann Riblah a bhfearann Hamat. Marso rugadh Iúdah a láimh as a thír féin.

28 ¶ Isé so an pobal rug Nebuchad-ressar leis a láimh: annsa seachtmhadh bliadhain trí mhíle Iúduighe agus tríur ar fhithchid:

29 Annsa nochtmhadh bliadhain déag do Nebuchadressar rug se léis a láimh as

Ierusalem ocht cceád anam, tríochlad agus a dó:

30 Annsa treas bliadhain fithchíod do Nebuchadressar rug Nebusar-adan caiptín an ghárda leis a láimh do na Iúduighibh seacht cceád ceathrachad daoine agus cúigear: do *budh* ceithre mhíle agus sé cléad na pearsanna uile.

31 ¶ Agus tárla san seachdmhadh bliadhain ar thríochad do dháoirsine Iehoiacim rígh Iúdah, annsa dara mhí déag, annsa chúigeadh lá fithchíod don mhí, *gur* thóg Ebbil-meródach rígh na Babilóine súas an *chéid* bhliadhuim dá rígh ceann Iehoiacim rígh Iúdah, agus ting amach as príosún é,

32 Agus do labhair go cinealta ris, agus do chuir sé a chathaóir ós cionn chathaóireach na ríogh do *bhí* iona fhochair san Bhabilóin,

33 Agus do mhalairt sé a chulaidh phríosúnta: agus a duáigh sé arán a ccomhnuidhe as a choimme uile láethe a bheatha.

34 Agus ar son a bhídh, do bhearthaoi biadh go-cinnté dhó ó rígh na Babilóine, cuid ronna gach aon lá go lá a bháis, ar féadh láethe a bheatha.

TRIABHUIN IEREMIAH.

CAIB. I.

Caóincadh thrúaghe na Niuduigheadh, thainic orra arson truime, agus iomad bpeacuidhe.

CIONDUS shuighios an chathair go huáigueach, do *bhí* lán do dhaóinibh! *ciendus* atá sí cosmhuil re baintreabbuigh! ise noch do *bhímór* a measc na ccineadhach, agus na bainphrionnsa a measc na bprobh-iuseadh, *ciendus* thainic sí fa dhuiblichíos!

2 Guídh sí go géar annsa noidhche, agus atá a deóra air a grúadhuibh: a measc a háos grádha uile ní bhfuil aon aice chomhfhurthuighios í: do rinneadar a cáirde uile feall uirre, atáid siad na námhaid aice.

3 Do chuáidh Iúdah a mbraighdionus do bhrígh aindeise, agus do bhrígh daóir-sine móire: aitreabbuigh sí a measc na ngeinteadh, ní fhaghan sí suáimhnios ar bith: rugadar a hinghreamuigh uile uirre a measc na ccomhagach.

4 Caóinid slichthe Shion, do bhrígh nach ttig duine ar bith chum a nfeusta shollamonta: atáid a huile gheatadha uáigneach: osnuighid a sagairt uile, atáid a maighdiona píanta, agus atá sí féin a searbhús.

5 A siad a naimhde a húachtaráin, rug a naimhde biseach; óir do choirigh an TIGHEARNA í do bhrígh iomad a hégeirt: do chúadar a clann a mbraighdionas roimhe a námhaid.

6 Agus dímthigh a sgíamh uile ó inghin Shion: atáid a prionnsadha amhuil cairrfhiadha nach bhfágghann ingheilt ar bith, agus dímthigheadar gan neart roimhe an tingleamthach.

7 Do chuimhnigh Ierusalem a láethibh a háindeise agus a bochtuine ar a huile neithibh sólasacha do bhí aice annsa láethibh a nallód, an tan do thuiteadar a daoine a láimh a námhad, agus nar chuidigh duine ar bith ría: do chonncadar a naimhde í, agus do rinneadar magadh fa na sabbóidibh.

8 Do pheacaidh Ierusalem go hiomarcach; uimesin atá sí ar na háthrughadh: an mhéid do onóruigh í tarcuisnighid í, do bhrígh go bhfacus a náire: a seadh, osnaghuidh sí, agus fillidh síar ar a hais.

9 Atá a salchar iona sciortuighibh; ní chuimhnighionn sí a críoch dheiridh; nimesin tháinic sí síos go hiongantach: ní raibh cobharthach ar bith aice. A THIGW-

EARNA, féuch maindeise : óir do mhéaduidh an námhuid é féin.

10 Do leathnuigh an námhaid a lámh amach ar a huile neithibh sólasacha : óir do chonnaire sí go ndeachadar na geinte a steach dá sanctóra, noch dar aithin tú nach ttiucaidís a steach ann do chomhchruinniughadh.

11 Osnaghuid a daoine uile, íarruid siad arán; thugadar a neithe taitneamhacha ar bhíadh dírtacht a nanma : féuch, a TIGHEARNA, agus meas; óir atáimsi taircuineach.

12 ¶ An ní gan suim dhíbh é, an mhéid aguibhsí uile ghabhus láimh ríom? féuchuidh, agus faicidh an bhfuil dobrón ar bioth mar mo dhóbhronsa, noch do rinneadh orum, ler smachtaigh an TIGHEARNA mé a ló a fheirge buirbe.

13 O náird a nús do chuir sé teine ann mo chnámhuibh, agus beirigh sí buáidh na naghaidh : do leathnuigh sé líon roimhe mo chosaibh, dfill sé ar mais mé : do rinne sé áonránach mé agus lag ar feadh an laoi.

14 Do cheangail a lámha cuibhreach meiceirt : do sniomhadh sé iad, agus thagadar súas fám mhuinéal : thug sé ar mo neart tuitim, do sheachuid an TIGHEARNA iona lámhuibh mé, go nach bhféad-uim éirge súas.

15 Do shaltair an TIGHEARNA síos mo dhaoine cumhachtacha uile ann mo lár : do ghoir sé oireachtus an aghaidh do brúigheadh mo dhaoine óga : do bhrúigh an TIGHEARNA an mhaighdion, inghean Iúdah, amhuil budh a núnar fiona.

16 Ar son na neitheannso caoidhimsi; slídh mo shúil síos lé huisce, do bhrígh go bhfuil an cabharthach noch do bhéaradh cabhair dom anam a bhfad uáin : atáid mo chlánn uáigneach, do bhrígh go rug an námhaid buáidh.

17 Sínidh Sion amach a lámha, agus ní bhfuil duine ar bith chabhruighios í : thug an TIGHEARNA áithne a ttáobh Iacob, go mbia a naimhde fá ccuáirt iona thimchioll : atá Ierusalem mar nímáoi úathbhásaigh iona measc.

18 ¶ Atá an TIGHEARNA ceart; óir do chathuigh misí a uadhuigh a aitheantadh : éistigh, íarruin dutchuinge oruibh, a phobal uile, agus féuchuidh mo dhóbrón : do chúadar mo mhaighdiona agus mo dhaoine óga a mbraighdionus.

19 Do ghoir mé ar maosgradha, acht do mhealladar mé : déugadar mó shagairt agus mo shíunnsir annsa chathruigh, an feadh diarradar a mbiadh dírtacht a manann.

20 Féuch, a TIGHEARNA; óir atáimsi a maindeise : atáid minnidhe a mbuáidhirt; áitpoigh mo chroidhe ionnam a stigh;

óir do chúaidh me a neasnmhlachd go hiomarcach : marbhuidh an cloidheamh amuigh, an bás a stigh.

21 Do chúaladar go nosaaghuisi : ní bhfuil duine ar bith dom chomhfhurtacht : do chúaladar mo naimhde uile mo thrioblóid; atá luathgháir orra do bhrígh go ndéarna tú sin : do bhéara tú an lá noch dfuagair tú, agus béid siadsan cosmhuil ríomsa.

22 Tigeadh a néigceart uile dot lathair; agus déan ríu, mar do rinne tú ríomsa ar son méceart uile : óir is iomadamhuil mosnadha, agus lag mo chroidhe.

CAIB. II.

A leath inghin Shion, teilgte ó neamh go talamh, 20 do dhearnadh cidirghuidhe.

CIONDAS dfoluigh an TIGHEARNA inghean Shion lé néull iona fheirg, agus do theilg síos ó neamh go talamh sgíamh Israel, agus nar chuimhnigh a chosstól a ló a fheirge!

2 Do shluig an Tighearna súas uile áitreabhthacha Iacob, ní dhéarna sé truáighe : do theilg sé síos iona fheirg daingneacha láidre inghine Iúdah; thug sé síos go talámh iad : do thruailligh sé an ríoghacht agus a príonsadha.

3 Do ghéarr sé amach iona dhíbhfhéirg adharc Israel uile : do tharruing sé ar a hais a lámh dheas ó roimhe a námhuid, agus do las sé a naghaidh Iacob cosmhuil ré teine lasamhuil, noch loisgeas timchioll fa ccuáirt.

4 Do cham sé a bhogha mar do dhéanadh námhuid : do sheas sé lé na láimh dheis mar eascaruid, agus do mharbh sé gach a raibh taitneamhach leis an tsúil a ttigh inghine Sion : do dhóirt sé amach a dhíbhfhéirg amhuil teine.

5 Do bhí an TIGHEARNA mar námhuid : do shluig sé súas Israel, do shluig sé súas a pálais uile : do scrios sé a daingneacha láidre, agus do mhéaduigh sé a ninghin Iúdah dóbrón agus cumha.

6 Agus rug sé as go héigontach a thigh, mar do bhíath amhuil gáirdín : do scrios sé aite a chomhthionnail : thug an TIGHEARNA fa deara na féustaign sollamonta agus an tsaoire do dhearmad a Sion, agus do tharcuisnigh sé a tteas a fheirge an sagart agus an rígh.

7 Do theilg an TIGHEARNA seachad a altóir, agus díuathaigh sé a shanctóir; do sheachaid sé súas a láimh na nábhad balladha a pháláis; do rinneadar gáir a ttigh an TIGHEARNA, amhuil a ló féusta sollamonta.

8 Do thríall an TIGHEARNA balladha inghine Sion do mhilleadh; do shin sé dórubha amach, níor chomnainh sé a lámh

ó aidhmhilleadh: uimesin thug sé air an didean agus air an mballa caoi, do chúadar a néagruas lé chéile.

9 Do sluigeadh a geatadha annsa talamh; do aidhmhill se agus do bhris se a barradha: agus *atáid* a rígh agus a prionsadha a measc na Ngeinteadh: ní bhfuil dligeadh ann ní *sa mhó*; ní fhaicid a faighe fós fis ar bith ón TIGHEARNA.

10 Suighid sinnisr inghine Sion air an talamh, agus bíd na ttochd: do theilgiodar luáithreadh air a cceannaibh; agus do chríosluigheadar iad féin lé saicéadhach: cromaid maighdiona Ierusalem á ccinn síos gus an ttalamh.

11 Dfáilighedar mo shúile le déoruibh, *atáid* minnighe buáidheatha, do dóirteadh maéghé air an ttalamh, ar son aidhmhille inghine mo dhaóine; do bhrígh go nanbhainighid an chlann agus na naoidhin a sráidibh na caithreach.

12 A deir siad re na máithribh, Cáit a bhfuil arbhar agus fíon? an tan thuitid anhuil daóine gonta a sráidibh na caithreach, a nuair dóirteadh a nanam amach a nucht a mathar.

13 Cred an ní ghéabhus mé dfiadhnuisi ar do shon? cred an ní shaimhleachus mé riot, a inghean Ierusalem? cred chomhmórad riot, chor go ccombhurthuighinn thú, a mhaighdion inghean Sion? óir is mór mar a nfaige do bhriseadh: cia fhéadas do leighios?

14 Do choncadar thfaighe neithe diomhaóine leamha dhuit: agus níor fhoillsigheadar hégceart, dfileadh do dhaóirsine; aicht do choncadar áluaidhe neimhfhirinn-eacha dhuit agus cúise díbeatha.

15 An mbéid ghabhus thort buáilid siad a lámha as do choínnesi; do níd siad magadh agus croitlid a ccinn air inghin Ierusalem, *ag rádh*, An í so an chathair dá ngoirdis *daóine* Iomláine sgéimhe. Agus sólás an domluin uile?

16 Dfoscadar do naimhde uile a mbéul ad aghaidh: siosarnuid siad agus gíosanuid a bhfiacra: a deirid siad, Do shluigearmar súas é: go deimhin *asé* so an la lé raibhl ar súil; fúaramar é, agus do choncamar é.

17 Do rinne an TIGHEARNA an ní do thionnscain sé; do choimhlíon sé a briathar noch daithin sé annsa leáthibh a nallód; do theilg sé síos, agus níor ghabh truaighe é: agus thug sé air do namluid gáirdinghadh ós do chionn, do chuir sé adharc heasccarad súas.

18 Déigh a croidhe chum an Tigh-earna, ó a bhalla inghine Shion, fíledís d'fara síos amhuil srúth a ló agus a noidheche: ná tabhair suáimhneas ar bith dhuit féin; ná coisgeadh rinn do ruigs.

19 Éirigh, goir ná comhairc san noidh-

che: a ttús na fáire doirt amach do chroidhe amhuil uisce a bhfiadhnuisi aighthe an TIGHEARNA: tóig súas do lámha chuigesion ar son bheatha do leanabh óg, noch anbhfainnighios docras a cceann gach aontsráide.

20 ¶ Féuch, a THIGHEARNA, agus meas cia dá ndéarna tú so. A níosuid na mná a ttoradh, agus naoidhin a bhfad réise? an muirfhegar an sagart agus an faigh a sanctóir an TIGHEARNA?

21 Luighid na daóine óga agus seana air an ttalamh annsna sráidibh: do thuit-eadar mo mhaighdiona agus mo dhaóine óga leis an cclóidheamh; do mharbh tú iad a ló thfeirge; do mharbh tú, agus níor choigil tú iad.

22 Do ghloir tú mar budh a ló féusta mo chrítheagla timchioll fa ccuáirt, iondus nach deachaidh duine ar bith as agus nar mhair áon a ló feirge an TIGHEARNA: do dhiobháigh mo nánhuid an drong do oil mé agus thug mé súas.

CAIB. III.

Cruádhraig Ieremiah, 55 agus a chomh-fhuasgladh.

IS misi an duine do chonnaire aindeise le slait a fheirge.

2 Do thréoruigh sé misi, agus rug sé a ndorchadas mé, acht ní chum soluis.

3 Go deimhin diompoigh sé am aghaidh; fillidh sé a lámh *am aghaidh* air feadh an láe.

4 Do rinne sé mfeóil agus mo chroiceann foirfe; do bhris sé mo chuámha.

5 Do shuidh sé am aghaidh, agus do thimchill sé mé lé dumbblas agus le hastar.

6 Do shuighidh sé mé a náitibh dorcha, mar na *daoinibh fuáir* bús fada ó shin.

7 Do chuir sé fál an timchioll fa ccuáirt, go nach bhféaduim teacht amach: do rinne sé mo shlabhradha trom.

8 Mar an ccéadna a nuair chomhaircim agus gháirim, congmhuidh sé murnaigh amach.

9 Do láidh sé a stigh mo shlighthe lé clochaibh snoighte, do rinne sé mo chasáin cam.

10 Do bhí sé dhamhsa *amhuil* beithir a luidheachán, agus *amhuil* leomhan a náitibh áaigneacha.

11 Dfíll sé mo shlighthe do leathtaóibh, do tharruing sé am chotchannuibh mé: do rinne sé áonránach mé.

12 Do cham sé a bhóggha, agus do shuighidh sé misi mar chomhartha dha shoighid.

13 Thug sé ar shoighdibh a bholgáin dul a steach ann mo dhubhánuibh.

14 Do bhí mé am mhagadh dom.

dhaóinibh uile ; agus am abhrán ar feadh an láe.

15 Do líon sé mé lé searbhús, do chuir sé ar meisce mé lé murmónta.

16 Do bhris sé fós mfiacra lé clochaibh gainmhéin, d'fóluigh sé mé lé luáith.

17 Agus dáthruigh tú manam a bhfad ó shíothcháin : do dhearmuid mé sonas.

18 Agus a dubhairt mé, Atá mo neart agus mo dhóthchus ar na mughadh ón TIGHEARNA :

19 Ag cuimhnighadh maindeise agus mo bhochtúine, an murmónta agus an dumbblas.

20 Atáid *siad* a ccuimhne do ghnáth ag manam, agus do humbluigheadh ionnam é.

21 Goirim so a rís chum minntinne, uimesin atá dóthchus agam.

22 ¶ *Is* do thrócaire an TIGHEARNA nach bhfuilimid aidhmhille, do bhrígh nach bhfaillighid a ghrása.

23 Atáid nua dh gach aon mhaidin : is mór thfireantachta.

24 Isé an TIGHEARNA mo chuid rouna, a deir manum ; uimesin is ann bhías mo dhóigh.

25 *Is* maith an TIGHEARNA don mhéid fheithfios air, do nanam iarras é.

26 *Is* maith go ccurfeadh *duine* a dhóigh aráon agus go bhfeithfeadh go ceamsa air shlánughadh an TIGHEARNA.

27 *Is* maith do dhuine an chuíng diomchar iona óige.

28 Suighidh sé na áonar, agus bídh sé na thochd, do bhrígh gur ghabh sé air féin é.

29 Cúiridh sé a bhéul annsa luáithreadh ; dá madh éidir dóthchus do bleith ann.

30 Do bheir sé a ghrúaidh don té bhuáileas é : atá sé ar na líonadh lán do sgannail.

31 Oir ní theilgidh an TIGHEARNA dhe go brath :

32 Acht ma tá go noibríghionn sé doilghios, gidheadh bíaidh truaige aige do réir iomaid a thrócaireadh.

33 Oir ní phianann sé go toileamhuil ní mó ghortuighionn sé clann na ndaóine.

34 Do bhrughadh phríosúnach na talman uile fa na chosaibh,

35 Diompógh ceart duine do leath-taobh as coinne aighthe an tí is ro Airde,

36 Do chlaóidh duine iona chúis, ní dhearbhan an TIGHEARNA.

37 ¶ Cía hé an té a deir, agus go dtiucfa a ccrích, a *nuáir* nach áithnighionn an TIGHEARNA é ?

38 A né nach ttig maith agus olc as béul an té is ro Airde ?

39 Uimesin cred fa ngearánan duine béo, duine ar son pionóis a pheacaidh ?

40 Spíonam agus dearbham ar slighthe, agus filleam a rís chum an TIGHEARNA.

41 Tógbham súas ar ccroidhte maille re ar lámhuibh chum Dé annsa neamhuibh.

42 Do chionntuigheamar agus do rinneamar cogadh : agus níor mhaith tusa.

43 D'fóluigh tú lé feirg, agus do ainlean tú siun : do mharbh tú, ní raibh trúaighe agad.

44 D'fóluigh tú thú féin lé néull, iondus nach rachaidis ar nurnaighthe thríd.

45 Do rinne tú sinne *amhuil* salchar, agus droichmheasta a measg an phobail.

46 D'foscadar ar nainhde uile a mbéul ar naghaidh.

47 Tháinig eagla agus paintéar oruinn, áonránacht agus aidhmhilleadh.

48 Silid mo shúile síos lé srothaibh uisge, do bhrígh aidhmhille inghine mo dhaóine,

49 Dóirtidh mo shúil síos, agus ní scuirionn sí, gan chos ar bith.

50 Nó go bhféucha an TIGHEARNA a nús, agus go bhfaicidh ó neamh.

51 Doilghiosuigh mo shúil mo chroidhe do bhrígh uile ingheana mo chaithreach.

52 Do leanadar mo nainhde mé go géur, amhuil éun, gan adhbhar.

53 Do ghearradar amach manam annsa charcair, agus do theilgeadar clocha orum.

54 De theiligheadar uisgeadha thar mo cheann ; *annsin* a dubhairt mé, Do gearradh amach mé.

55 Do ghoir mé ar hainmsi, a THIGH-EARNA, as an ccarcair tochtaruigh.

56 Do chúala tú mo ghuth : na ceil do chlúas air manáilsí, rem éighiomh.

57 Tháinig tú a ccomhghar annsa ló ar ghoir mé ort : a dubhairt tú, Ná bíodh eagla ort.

58 O a THIGH-EARNA, do thagair tusa cúise manma ; d'fúasgail tú manam.

59 O a THIGH-EARNA, do chonnaic tú meagcóir : beir breath ar mo chúis.

60 Do chonnaic tú a ndioghaltas uile agus a smúaintighthe uile am aghaidhsí.

61 Do chúala tú a masla, a THIGH-EARNA, agus a tionnscanta uile am aghaidh ;

62 Puisíne na druinge déirigh súas am aghaidh, agus a ttionnscanta am aghuidh ar feadh an láe.

63 Féuch a suighe síos, agus a néirghe súas ; is *misí* a ccéol,

64 Cúitigh riu luáigheacht, a TIGH-EARNA, do réir oibre a lámh.

65 Tabhair doilghios croidhe dhóibh, tabhair do mhallacht dóibh.

66 Ainlean agus díobháidh iad a bhfeirg go nach béid faoi neamhuibh an TIGH-EARNA.

CAIB. IV.

Cupan pheacaidh na ndaoine ar lìonadh súas, 13 budh chionfáth ar an ndiobrádh.

CIONDUS tháinig an tór chum bheith dorchá! *cionndus* do háthruigheadh an tór ro fhínealta! do teilgeadh amach clocha na sanctora a mullach gach áon-tsáide.

2 Mic mhórluaigh Sion, a ccoinhmeas ré hór fínealta, ciondus atáid ar na meas amhuil meadar críadh, obair an photadóra!

3 Eadhon tairgid na míolta móra an chioch amach, do bheirid cíocha dá nóguibh: *atá* inghean mo dhaoinesí cat-trocaireach, cosmhuil rís a nostric annsa bhfásach.

4 Ceangluidh teanga naoidhin na ccióch do charbad a bhéil lé tart: iarruid an chlann óg arán, agus ní bhrisíonn duine ar bith chuca é.

5 An dróg do bhíathuidh go sóghamhuil atáid áonránach annsna sráidibh: an lucht tugadh súas a scairléad grádhluighid siad na cárnáin aóiligh.

6 Oir is mó péin éaigceart inghine mo dhaoinesí na péin pheacaidh Shodom, noch do díothlaithriughadh a móment, agus nar fhan lámha ar bith uirre.

7 Do budh gloine a Nasarítigh ná sneachda, do budh gile iad ná bainne, do budh deirge a ccuirp ná rubínidh, do *bhi* a míne mar shaphir:

8 Is duibhe a ngnúis ná gual; ní haith-eantar annsna sráidibh iad: ceangluidh a ccoircionn dá ccnámhuibh; do chríon sé, is cosmhuil é lé maide.

9 Is féarr *an lucht* marbhtar leis an ccloidheamh ná *an lucht* marbhtar leis an ngorta: óir seargaid, buáilte thríotha do *dhúth* toruidh an mhachaire.

10 Do bhuith lámha na mbán trúaigh-ánta a cclann féin: budh iad a mbíadh a scrios inghine mo dhaoinesí.

11 Do choimhlíon an TIGHEARNA a dhíbhfhéarg; do dhóirt sé amach a fhearg bhorb, agus do las sé teine ann Sion, agus do loisc sí a bunáite sin.

12 Ní chreidfidis ríghthe na talmhan, agus uile áitreabhthacha an domhuin, go rachaidh a neascara agus a námhuid a steach a ngeatadhuibh Ierusalem.

13 Ar son pheacadh a fágh, agus éigceart a sagart, noch do dhóirt fuil na bhfíreun iona lár,

14 Do sheachránadar amhuil *daóine* dalla annsna sráidibh, do thruáilleadar iad féin lé fuil, iondus nar fhéadadar daóine buáin re na néaduighibh.

15 Déighiodar orra, Imthighidhsí; *atá* sí neamhghlan; imthighidh, imthighidh, ná bainidh riu: a nuáir do theitheadar rompa agus do sheachránadar, a dubhradar a meas na ngeinteadh, Ní choimhneochuid ní sa mhó *ann sin*.

16 Do roinn fearg an TIGHEARNA iad; ní chuirfidh sé suim ní sa mhó ionta: ní raibh meas aca air phearsannuibh na sagart, ní raibh fabhar aca do na siunsioruibh.

17 Air ar soinne, dfailligheadar ar súile fós far ccabhair dhiomhaóin: ann ar bhfaire dfeitheamar air chineadh nar fhéad ar ttárthail.

18 Lorgairid ar ccoiscéime, go nach bhféadmaoid siubhal ann ar sráidibh: *atá* ar ccríoch láimh rinn, do choimhlíonadh ar laethe; óir tháinig ar ccríoch.

19 Is luáithe ar ninghamuigh náid iolair neimhe: dainleanadar siad sinn ar na sléibhtibh, do chuireadar luigheachán oruinn annsa bhfásach.

20 Do gabhadh unghach an TIGH-EARNA, anáir ar hpolláireadh, iona logaibh, noch ré a ndubhramar, faoi na sgáile mhairfom a meas na ngeinteadh.

21 ¶ Gúirdigh agus bíodh lúathgháir ort, a inghean Edom, noch áitreabhus a bhféarann Us; rachuidh fós an cupán thairis chugadsa: bíaidh tú ar meisce, agus do dhéana tú thú féin támoched.

22 Do coimhlíonadh pionós héigceirt, a inghean Shion; ní bhéara sé ní sa mhó thú a ndaoirsine: cuáirteochla sé héigceart, a inghean Edom; foillseochuidh sé do pheacuidhe.

CAIB. V.

Urnaigh inisle ré Día, ag gríosadh furtacht.

CUIMHNIGH, a THIGHEARNA, cred tháinig oruinn: meas, agus géuch ar masla.

2 Do hiompoigheadh ar noighreacht chum coimhthightheach, ar ttighthe chum eachtrannadh.

3 Atámaoid ar ndilleachtaibh agus gan athair, ar máithre mar bhaintreabhach-aibh.

4 Dibheamar ar nuisge air airgid; do reacadh ar ccoill rinn.

5 *Atáid* ar muinéil fa inghream: saothruigheamuid, agus ní fhaghmuid suáimhneas ar bith.

6 Thugamar an lámh do na Héigteach-aibh, agus do na Hassiríanach-aibh, dar sásadh lé harán.

7 Do pheacuigheadar ar naithre, agus ní mhairid, agus diomchraunair a uéigceart.

8 Do bhádar seirbhísigh na núachtarán-

nibh oruinn : ní bhfuil duine ar bith shaorus sinn as a lámhuibh.

9 Fúaramar ar narán lé *guáis* ar nannmann do bhrígh chloidhimh a nfásaigh.

10 Do bhí ar ccroicinn dubh cosmhúil re sorn, do bhrígh na gorta adhfhúathmhaire.

11 Déignigheadar na mná a Sion, agus na maighdiona a ccathreachaibh Iúdah.

12 Do crochadh prionnsadha súas lé na láimh : agus níor honóruigheadh aighthe na seanoireadh.

13 Do ghabhadar na hógánuigh chum meilte, agus do thuitiodar an chlann faoi an cconnadh.

14 Do scuireadar na seanóiridhe ón gheata, na hógánuigh ó ná ccéol.

15 Do scuir gáirdeachus ar ccroídhe ; do hionpoigheadh ar ndamhsa chum dóbróin.

16 Do thuit an choróin ó ar cceann : is trúagh dhúinn, do bhrígh gur pheacuigh-eamar !

17 Ar a shon so atá ar ccroidhe an-bhfann ; do bhrígh na neitheannso atáid ar súile lagradharcach.

18 Do bhrígh shléibhe Sion, noch atá uáigneach, siubhlúghid na sionnaigh air.

19 Thusa, a THIGHEARNA, mairidh tú go síorruidhe ; do chathaóir ó ghinealach go ginealach.

20 Cred fá ndearmaduigheann tú sinne go bráth, agus fá tréigíon tú sinn an comhfhadsa daimsir ?

21 Ionpoighse sinne chugad, a THIGHEARNA, agus biaim air ar nionpógadh ; athnádhaidh ar láethe amhuil a pallód.

22 Acht do theilg tú dhíot sinn thríd amach ; atá tú ro fheargach ar naghaidh.

Leabhar a Nfaigh ESECHIEL.

CAIB. I.

Taiseadh, 5 na ccherubínigh, 15 na roithleáin, 26 agus dheallradh Dé ; ag foillsúighudh a fhreasdál do bheith ánn, agus ós gach einní.

A NOIS tháinig a ccrích annsa tríochad-mhadh bliadhain, annsa cheathranhadh mí, an cúigeadh lá don mhí, mar do bhí misi a measg na mbrághad láimh ré habhuinn Chebar, gur hosgladh na neamha, agus go bhfaca mé fis Dé.

2 Annsa chúigeadh lá don mhí, (noch do bhí annsa chúigeadh bliadhain do dhaoirsine an rígh Iehoiacim,)

3 Tháinic briathar an TIGHEARNA go follus go Hesechiel an sagart, mac Busi, a ccrích na Ccaldéanach láimh ré habhuinn Chebar ; agus do bhí lámh an TIGHEARNA air annsin.

4 ¶ Agus damhairc mé, agus, féuch, tháinic gáoth ghuairdeáin as an tuáiscceart, néull mór, agus téine agá chasadh féin, agus do bhí lonnradh na thimchioll, agus as a lár amach mar dhath omra, amach as lár na teineadh.

5 Mar an ccádna tháinic as a lár amach cosamhlacht ceithre mbeathach. Agus do bé so a ttaisbeanadh ; do bhí cosamhlachd duine orra.

6 Agus do bhádar ceithre haighthe ag gach aon díobh, agus do bhí ceithre sciatháin ag gach aon díobh.

7 Agus do budh cosa díreacha a ccosa ; agus do budh cosmhúil bonn a ccos ré

bonnuibh chos gamhna : agus do dhritheadar cosmhúil ré dath práis líomhtha.

8 Agus do bhádar lámha duine aca faoi na sciathánuibh ar a cceithre taobhuibh ; agus do bhí ag an cceathrar a naighthe agus a sciatháin.

9 Do bhádar a sciatháin ceangailte gach áon dar oile ; níor ionpoigheadar an tan do ghluáisiodar ; do chuáidh gach aon aca go díreach ar a naghaidh.

10 Ar son chosamhlachd a naighthe, do bhí aca na cceathrar aghaidh dhuine, agus aghaidh leomhuin, ar an ttaobh ndéas : agus do bhí gnúis dainh aca na cceathrar air an ttaoibh eclé ; do bhí fós aca na cceathrar gnúis íolair.

11 Is marso do bhádar a naighthe ; agus do bhádar a sciatháin síunte súas ; dhá sciathán gach aoin ceangailte dhá chéile, agus dhá sciathán ag folach a corp.

12 Agus do chuáidh gach áon díobh go díreach ar a naghaidh ; mar a raibh an spiorad ar tí dhul, do chúadar ; agus níor fhilleadar a nuair do imthigheadar.

13 Ar son chosamhlachda na mbeathach, do bhí a ttaisbeanadh cosmhúil ré sméaróidighibh dearga teineadh, agus cosmhúil re taisbeanadh lúchrann : do chuáidh sé síos agus súas a meásg na mbeathach ; agus do bhí an teine lasamhuil, agus do chuáidh tiunteach amach as an tteine

14 Agus do rithiodar na beathuighe, agus dhilleadar amhuil taisbéanta lasrach tinnighe.

15 Anois an tan do fheith mé air na beathuighibh, féuch áon roithléan air an titalamh láimh ris na beathuighibh, gun a cheithre haighthibh.

16 *Do budh* cosmhuil taisbeanadh rothadh agus a nobair ré dath berill: agus do budh áonchosamhlacht do bhí aca na cceathrar: agus *do bhí* a taisbeanadh agus a nobair Mar rotha a lár rotha.

17 An tan do ghluáisdís, do ghluáisdís air a cceithre taóbhuibh: agus ní fhilldís a nuáir do imthighdís.

18 Ar son a bhfáinneadh, do bhádar comharsin go rabhadar uathbhásach; agus do bhádar a bhfáinneadba lán do shúilíbh fá ccuáirt timchioll an cceathrar sin.

19 Agus an tan do ghluáisdís na beathuighe, do ghluáisdís na roithléain léo: agus a nuáir do tógthaói súas na beathuighe ón titalamh, do tógthaói na roithléain súas.

20 Gidh bé áit a mbíodh an spiorad ar tí dhul, do théighdís ann, annsin *do bhí* a spioradsan chum dul; agus do tógthaói na rothadha súas go direach ós a cciann: óir *do bhí* spiorad beathuigh annsna rothuibh.

21 A nuáir do ghluáisdís sin, do ghluáisdís so; agus a nuáir do sheasaidís sin, do sheasaidís so: a nuáir do tógthaói sin súas ón titalamh, do tógthaói na roithléain súas ós a cciann: óir *do bhí* spiorad beathuigh annsna roithléanuibh.

22 Agus do bhí cosamhlacht na spéire air cceannaibh an bheathuigh amhuil dath an chriostail uathbhásaigh, sínte amach ós a cceann shúas.

23 Agus fáoi an spéir *do bhádar* a sciatháin go direach, gach áon leath re chéile: do bhí a dó ag gach áon, noch d'fóluigh don taoibhsí, agus do bhí a dó ag gach áon, noch do folchadh don taoibhsin, a cuirp.

24 Agus an tan dimthíghtheadar, do chúala mé tormán a sciatháin, amhuil tormán nísgeadh móra, amhuil gúth a Nuile-chumhachtaigh, gúth cainte, amhuil tormán sluaigh: an tan do sheasadar, do léigeadar a sciatháin síos.

25 Agus do bhí gúth ón spéire *do bhí* ós cionn a cceanna, an tan do sheasadar, agus do léigeadar síos a sciatháin.

26 ¶ Agus do *bhí* ós cionn a spéire do *bhí* ós cionn a cceanna cosamhlacht cathaóire ríoga, amhuil taisbeanadh chloiche saphir: agus do *bhí* ar chosamhlacht na cathaóire sanhlachus amhuil taisbeanadh duine air shuás.

27 Agus do chonnaire mé mar dhath omra, mar thaisbeanadh teineadh na timchioll fá ccuáirt a stigh ann, ó thais-

béanadh a leasruigh agus ós a chionn, agus ó thaisbeanadh a leasruigh agus fáoi, do chonnaire mé mar do bheith taisbeanadh teineadh, agus do bhí loinnir ann timchioll fá ccuáirt.

28 Mar taisbeanadh an bhogha atá san néull a ló na fearthanna, marsin do *bhí* taisbeanadh an déallruigh timchioll fá ccuáirt. Do *bé* so taisbeanadh chosamhlachta ghlóire an Tighearna. Agus a nuáir do chonnaire mé, do thuit mé ar maghaidh, agus do chúala mé gúth aóin do labhair.

CAIB. II.

An ghairm, agus an gharg-theachtaireacht do fuair Eseciel.

AGUS a dubhairt sé riomsa, A mhic an duine, seas ar do chosuibh, agus laibheora misi riot.

2 Agus do chuáidh an spiorad a steach ionnam an tan do labhair sé ríom, agus do chuir sé air mo chosaibh mé, ioudus go ccúala mé an té do labhair ríom.

3 Agus a dubhairt sé ríom, A mhic an duine, cuirim thú go cloinn Israel, go cineadh easumhal do chuáidh a neasáonta am aghaidhsí: do chiontuigheadar féin agus a naithe am aghaidh, gus an ló a nuigh.

4 Óir is clann mhíonáireach iad agus crúadhchroidheach. Cuirim thusa chuca; agus a déara tú ríu, Is marso a deir an Tighearna DIA.

5 Agus má éistid síad, nó má choisgid, (óir is tigh easumhal iad,) thairis sin biáidh a fhios aca go raibh fáidh iona measg.

6 ¶ Agus thusa, a mhic an duine ná bíodh eagla ort rompa, agus ná bíodh eagla a mbriathar ort, matá go mbéid dreaas agus dosáin maille riot, agus go naitheocha tú a measc naitheach nimbe: ná bíodh eagla ort ré na mbriathraibh, agus ná bí ambhuáineach fá na naighthibh, bíodh go bhfuilid na ttigh easumhal.

7 Agus laibheora tú mo bhriathrasa ríu, má éistid, nó má sguirid: óir atáid ró easumhal.

8 Acht thusa, a mhic an duine, cluin cred a déara misi riot; Na bídh easumhal cosmhair ris an ttigh easumhal sin: foscuil do bhéul, agus ith an ní bhéaras misi dhuit.

9 ¶ Agus a nuair damhairc mé, féuch, do cuireadh lámh chugam; agus, féuch, *do bhí* rola leabhair inte;

10 Agus do leathnuigh sé ós mo choinne é: agus *do bhí* sé scríobhtha a stigh agus amuigh: agus *do bhí* scríobhtha ann caoineadh, osnadh, agus mairgneach.

CAIB. III.

Do chuir Dia meisceach fo Eseciel, agus tug fíor riaghail na faigheadoireacht, dhó.

TUILLIAMH oile a dubhairt sé ríomsa, A mhic an duine, ith an ní do gheibh tú; ith an rolaso, agus éirigh labhair ré tigh Israel.

2 Annsin dfoscail mé mo bhéul, agus thug sé orum an rola dithe.

3 Agus a dubhairt sé ríom, A mhic an duine, tabhair air do bholg ithe, agus líon do mhionach leis an rolaso bheirimsi dhuit. Annsin a dúaiigh mé é; agus do bhí sé ann mo bhéul mar mhill ar mhillsi.

4 ¶ Agus a dubhairt sé ríom, A mhic an duine, imthigh, éirigh go tigh Israel, agus labhair len bhriathruibhsi riu.

5 Óir ní curthar thú a ccionn daoine do ghlór choimhthigheach agus do theanga chruaidh, *acht* chum tigh Israel;

6 Ní chum móráin daoine do ghlór choimhthigheach agus do theanga chruaidh, nach féidir dhuit a mbriathra do thuicsin. Go deimhin dá ccurinn chuca sin thú, déistfidis riot.

7 Acht ní éistfidh tigh Israel riot; óir ní éistfidh siad ríomsa: óir *atá* tigh Israel uile mionáireach agus crúadhchroidheach.

8 Feuch, do rinne mé haghaidh láidir a naghaidh a ngúise, agus héadan láidir a naghaidh a néadansan.

9 Anbuil adamant is cruaidhe ná cloch thineadh do rinne mé héadan: ná him-eagluaidh iad, agus ná hanbháinnigh le na bhféuchanaibh, mátá go bhfuilid na ttigh easumhal.

10 Tuilleamh oile a dubhairt sé ríom, A mhic an duine, gábh ann do chroidhe, mo bhriathrasa uile noch laibheorus mé riot, agus cluin lé do chlúasaibh.

11 Agus éirigh, imthigh mar a bhfuilid lucht na brúide, chum do dhaóine féin, agus labhair riu, agus innis dóibh, Is marso a deir an Tighearna DIA, ná éistid, nó má sguirid.

12 Annsin do thóg an spiorad súas mé, agus do chúala mé am dhiáigh gúth tormáin mhóir, *ag radh, Go madh* beannuighthe glóir an TIGHEARNA ó na áit.

13 *Do chúalaidh mé* fós fuáim sciathán na mbeathach do bhean re chéile, agus tormán na rothadh ós a ccuinne thall, agus tormán fuáime móire.

14 Annsin do thóg an spiorad súas mé, agus rug sé leis mé, agus do ghlúais mé a searbhús, a tteas mo spioraide; acht do bhí lámh an TIGHEARNA láidir orum.

15 ¶ Annsin tháinig mé gus na bráighd-ibh go Tel-abib, noch do chomhnuigh láimh ré habhuinn Chebar, agus do shuidh

mé mar ar shuigheadarsan, agus dfan mé annsin úathbhásach na measg seacht lá.

16 Agus tárla a ccionn na seacht lá, go táinic bríathar an TIGHEARNA chugam, ag radh,

17 A mhic an duine, do rinne mé fear faire dhíot do thigh Israel: uimesin éist an bhriathar óm bhéul, agus tabhair rabhadh dhóibh uáimsi.

18 An tan a déara misi ris an cciontach, Do gheabha tú go deimhín bás; agus nach ttiubhra tusa rabhadh dhó, agus nach laibheora tú do thabhairt rabhadh don chiontach fá na droichshlighe, do shábháil a ánma; éugfuidh an drochdhuine sin iona éigceart féin; acht íarrfa misi a fhuil as do láimhsi.

19 Gidheadh má thugann tusa rabhadh don chiontach, agus nach bhfillfidh ó na chiontuibh, nó ó na dhroichshlighe, éugfa sé iona éigceart; acht do sháor tusa hanam féin.

20 A ris, A nuair fhillfios *duine* fíreunta ó na fhíréantachd, agus do dhéana sé peacadh, agus chuirfeas misi ceap tuisligh roimhe, do gheabha sé bás: do bhrigh nach ttug tusa rabhadh dhó, gheabha sé bás iona pheacadh, agus ní cuimhneochthar a fhíréantacht noch do rinne sé; acht íarrfa mé a fhuil as do láimhse.

21 Gidheadh má bheir tú rabhadh don *duine* fíreunta, ionnas nach bpeacochuidh an fíreun, agus nach déana sé peacadh, go deimhín mairfidh sé, do bhrigh go bhfuáir sé rabhadh; mar an ccéadna do sháor tusa hanam féin.

22 ¶ Agus do bhí lámh an TIGHEARNA annsin orum; agus a dubhairt sé ríom, Éirigh, imthigh amach annsa réiteach, agus laibheora misi riot annsin.

23 Annsin déirigh misi, agus do chúaidh amach san reigteach: agus, féuch, do sheas glóir an TIGHEARNA annsin, mar an nglóir do chonnaire mé ag sruth Chebar: agus do thuit misi ar maghaidh.

24 Annsin do chúaidh an spiorad ionuam, agus do shuighidh sé ar mo chosaibh mé, agus do labhair sé ríom, agus a dubhairt ríom, Éirigh, druid thú féin a stigh ann do thigh.

25 Acht thusa, a mhic an duine, feuch, cuirfid siad cuibhreach ort, agus ceangluaidh siad thú maille riu, agus ní racha tú amach iona measg:

26 Agus do bhéara misi air do theangaidh ceangal do charbad do bhéil, chor go mbia tú balbh, agus nach bíaidh tú ad fhear imdheargtha: óir is tigh easumhal iad.

27 Acht an tan laibheorus misi riot, foisceola mé do bhéul, agus a déara tú riu, Is marso a deir an Tighearna DIA;

An té chluineas, cluineadh sé; agus an té sguirios, sguireadh se; óir is tigh easumhal iad.

CAIB. IV.

Fa fhioghair fhoslongphort anadhaidh Ierusalem, taisbeantar an aimsir, ó chlúonadh Ierobaam, gu nuige bhraighdionas Bhabilóin.

THUSA mar an ccéadna, a mhic an duine, ghlac chugad leac, agus leag romhad í, agus tarruing uirre an chathair, Ierusalem:

2 Agus cuir foslongphort na haghaidh, agus cuir balla súas na haghaidh, agus cuir nota na aghaidh; suighidh fós an campa as a coinne, agus cuir reitheadha *gha búaladh* timchioll fa ccuáirt.

3 Tuilleamh oile gabh chugad oigheain íaruinn, agus suighidh é *mar* bhalla íaruinn eadrad agus an chathair: agus cuir haghaidh leath ris, agus ionnsuigheochthar é, agus cuirfidh tú armáil na haghaidh. *Biáidh* so mar chomhartha do thigh Israel.

4 Luidhsi fós air do tháobh chlé, agus leag éigceart tigh Israel air: *do réir* uibhre na láetheadh luidhsios tú air iomchoruidh tú a neigceart.

5 Oir do leag misi ortsá blíadhna a neigceart, do réir nibhre na láetheadh, trí chead agus nóchad lá: marsin iomchorus tú éigceart tigh Israel.

6 Agus an tan choimhliónfus tú iad, luidh a rís air do thaobh deas, agus ionchóra tú éigceart tigh Iúda ceathrachad lá: dórdúigh misi dhuit gach áon lá ar son blíadhna.

7 Uimesin cuirfidh tu haghaidh leath ré campa Ierusalem, agus *biáidh* do lámh nochtuigh, agus tairrghirfidh tú na haghaidh.

8 Agus, féuch, cuirfe misi cuibhreach ort, agus ní iompocha tú thú féin ón ttaoibh go chéile, nó go ccríochnuighidh tú láethe do champa.

9 ¶ Glac chugad fós cruithneacht, agus éorna, agus pónar, agus lentilidh, agus millet, agus pishhuán, agus cuir a náontsoitheach iad, agus déan arán dhuit díobh, *do réir* uibhre na láetheadh luighsios tú air do tháobh, trí chéad agus nóchad lá íosas tú dhíobhsin.

10 Agus budh comhthrom fhithchid secel, do bhíadh íosas tú san ló: ó am go ham íosas tú é.

11 Iobha tú mar an ccéadna uisge le miosúr, an seiseadh cuid do hin: ó am go ham iobhas tú é.

12 Agus íosaidh tú é *amhuil* bairgheana éorna, agus bruithfidh tú é leis a uaóileach thig amach as duine, ann a radharc.

13 Agus a dubhairt an TIGHEARNA, Is marso fós íosfuid clann Israel a narán salach a measc na Ngeinteadh, mar a ndíbeora misi iad.

14 Annsin a dubhairt misi, Ah a Thighearna DIA! féuch, níor truaileadh manam: óir ó maóis óig súas gus a nois níor ith mé do ní éugus iadha féin, nó réabtha na bhlooduibh; ní mó tháinic féoil adhfhuáthmhar am bhéul.

15 Annsin a dubhairt seision riom, Féuch, thug mé dhuit otrach bó ar son otraich duine, agus uillmheocha tú harán leis.

16 ¶ Tuilleamh oile a dubhairt sé riom, A mhic an duine, féuch, brisfidh mé maide a narán ann Ierusalem: agus íosuidh siad arán lé tomhas, agus lé círam; agus iobhuid uisge lé miosúr, agus lé huathbhás.

17 Chór go raibh uireasbhuigh aráin agus uisge orra, agus go mbéid íathbhásach ann a chéile, agus go ccnaóighid ar son a neigceirt.

CAIB. V.

Fa fhioghair bhearradh ghruáig Ieremiah, taisbeantar dioghla Ierusalem arson a heasumhlacht.

AGUS thusa a mhic an duine, glac chugad scian ghéur, glac chugad scian bhéartha bhearbóir, agus tabhair uirre siubhal air do cheann agus air thféasóig: annsin glac meadha an tomhais, agus roinn *an ghruag*.

2 Loiscfidh tú lé teine an treas cuid a lár na caitheach, an tan choimhlióntar láethe an champa: agus glacfa tú an treas cuid, agus buáil iona thimchioll lé scín: agus sreathnoch a tú trian leis an gaóith; agus tairreonga misi cloidheamh amach na ndiaighsin.

3 Glacfa tú mar an ccéadna beagán díobh a nuibhir, agus ceangola tú iad ann do sciortuighibh.

4 Annsin glac dhíobh sin a rís, agus teilg a lár na teineadh iad, agus loisg iad annsa teine; *óir* is as sin thiucfas teine amach go tigh Israel uile.

5 ¶ Is marso a deir an Tighearna DIA; Sí so Ierusalem: do shuighidh mé í a meadhon na ccineadhach agus na ttiorthann *atá* na timchioll fa ccuáirt.

6 Agus dáthruigh sí mo bhreitheamhnus a nurchóid ní sa mhó náid na cineadhacha, agus mo reachta ní sa mhó náid na tíortha *atá* na timchioll: óir do dhíultadar mo bhreitheamhnus agus mo reachda, níor shiubhlúighedar ionnta.

7 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; Do bhrigh gur mhéadúigheabhairis ní as mó náid na cineadhacha *atá* bhuir timchioll, agus nar shiubhaileabhair ann

mo reachtaibh, ní mo do chumhduigheabhair mo bhréitheamhnus, nach mó do rinneabhair do reir breitheamhnus na ccineadhach atá bhur timchioll fa ccuáirt;

8 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA, Féuch, Misi, Misi *féin* ad aghaidh, agus do bhéara mé breath ann do lár a radharc na ccineadhach.

9 Agus do dhéana mé ionnad an ní nach déarna mé, agus nach déana mé a leithéid ní sa mhó, do bhrígh huile ghráineamhlachtsa.

10 Ar a nadhbharsin íosfuid na haithre na mic ann do lár, agus íosfuid na mic na haithre; agus béara mé breatha ionnad, agus spréidhfídh mé iomlán thfuighill ann-na huile gháothaibh.

11 Uimesin, fa *mar* mhairim, a deir an Tighearna DIA; Go deimhin, do bhrígh gur shaluigh tú mó shanctóir led uile neithibh adhfháthmhara, agus led uile ghráineamhlachtaibh, ar a nadhbharsin laighdeocha misi *thú* mar an ccéadna; agus ní choigeola mo shúil; agus ní bhíáidh truaighe air bith agam.

12 ¶ Éúgfuidh trian diot leis an bpláigh, agus le gorta muirfígear iad ann do lár: agus tuitfidh trian leis an ccloidheamh ad thimchioll fa ccuáirt; agus sgaóilfe mé trian annsna uile gháothaibh, agus tairreonga mé ccloidheamh amach na ndiaigh.

13 Is marso choimhlíonfuighear mfearg, agus do bhéara mé air mo lasan fúireach orra, agus bíáidh sólas agam: agus bíáidh a fhios aca gur misi an TIGHEARNA do labhair é ann mo éud, an tan choimhlíonfas mé mo dhíbhfígear ionta san.

14 Tuilleamh oile do dhéana mé ad fhasach *thú*, agus ad mhasla a measc na ccineadhach atá ad thimchioll fa ccuáirt, a radharc gach a ngabhann thort.

15 Marsin bíáidh sé na scannail agus na mhagadh, na theagasc agus na úathbhás do na ccineadhachaibh atá ad thimchioll fa ccuáirt, a nuair do dhéanad breitheamhnus ionnad a bfeirg agus a ccuthach, agus a niomaithbhioruibh fíochmhara. Misi an TIGHEARNA a dubhairt é.

16 A nuair chuirfeas mé orra droch-shoighde na gorta, noch bhías na sgríos, noch chuirfios mé dá bhur milleadh: agus méideocha mé an ghorta oruibh, agus brisfe mé bhur maide arúin:

17 Marsin cuirfe mé gorta oruibh agus droichbheathuigh, agus do dhéanad uireasbhach *thú*; agus rachfuidh pláigh agus fuil thríod, agus do bhéara misi an ccloidheamh ort. Misi an TIGHEARNA do labhair é.

CAIB. VI.

Tairrghir ar smacht Israel arson adhradh na niodhal.

A GUS tháinic briathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

2 A mhic an duine, suighidh haghaidh leath ré sléibhtibh Israel, agus tairrghir na naghaidh,

3 Agus abair, Sibhsi a shléibhte Israel, éistigh briathar an Tighearna DIA, Is marso a deir an Tighearna DIA ris na sléibhtibh, agus ris na cnocaibh, ris na srothaibh, agus ris na gleantuibh; Féuch, do bhéara Misi, Misi *féin*, cloidheamh oruibh, agus millfidh mé bhur náite árd.

4 Agus béid bhur naltóra áonranach, agus béid bhur níomháigte briste: agus teilgidh mé síos bhur mairbh as coinne bhur niodhal.

5 Agus leagfuidh mé cuirp mharbha chloinne Israel a bhíadhnúise a niodhal; agus díosgaóilfe mé bhar ccuámha ó chéile timchioll bhur naltórach.

6 Ann bhur nuile áitibh comhnuidhe do dhéantar na caithreacha na bhásach, agus béid na háite árd uáigneach; iondsu go mbéid bhur naltóreacha na bhásach agus uáigneach, agus go mbrisfígear bhur niodhail agus go scuirfid, agus go ngearrfuighear síos bhur níomháigte, agus go ccuirfígear ar ccúl bhur noibreacha.

7 Agus tuitfid na mairbh ann bhur lár, agus bíáidh a fhios agaibh gur misi an TIGHEARNA.

8 ¶ Thairis sin fuigfidh mé fuighioll, chor go mbiáidh *cuid* agaibh rachus ón ccloidheamh a measg na ccineadhach, an tan dhíoscaoilfígear sibh a measg na ttiorthuin.

9 Agus cuimhneochuid an mhéid rachus as díbh misi a measc na ccineadhach mar a mbéarthar a láimh iad, do bhrígh gur briseadh mé le na ccroidhe stríopanhuil, noch do dhealuigh ríomsa, agus lé na súilibh, noch théid do stríopachus a ndiaigh a niodhal: agus gráinfid iad féin do bhrígh na nóle do rinneadar iona nuile ghráineamhlachtaibh.

10 Agus aitheonuid gur misi an TIGHEARNA, agus nach go díomhaóin a dubhairt mé go ndéanuinn an tolcso dhóibh.

11 ¶ Is marso a deir an Tighearna DIA; Buáil lé do láimh, agus preab led chois, agus abair, Mo thruaighe ar son uile dhroichghráineamhlachta thighe Israel! óir tuitfid ris an ccloidheamh, leis an gorta, agus leis an bpláigh.

12 An té atá a nimhchein éngfuidh sé don pláigh; agus an té atá a bíogus tuitfidh sé leis an ccloidheamh; agus na té nhairfios agus ionnsuigheochthar éugfa

sé leis an ngorta : marso choimhlíonfus mé mo dhíbhfhéarg orra.

13 Annsin aitheontaí gur misi an TIGHEARNA, an tán bhéid a ndaoine marbha a measc a niodhal timchioll fa ccaúirt a naltórach, air gach aon chnoc árd, a mulluighibh na slábh uile, agus faoi gach crann glas, agus fuoi gach daruigh dhuilleabhairigh, agus a náit ar ofráladar boladh cumbra dá niodhaluibh uile.

14 Marsin shínfús misi mo lámh amach orra, agus do dhéana mé an fearann na fhásach, aseadh, ní is uáinigidhe uá fásach Dhiblat, iona náitreabhthachaibh uile : agus aitheonuid siad gur misi an TIGHEARNA.

CAIB. VII.

Bagra áidhmhilleadh ro dhoilghe dotheacht ar Israel.

TUILLEAMH oile tháinic briathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

2 A mhic an duine, fús, is marso a deir an Tighearna DIA ré tír Israel ; Tháinic deireadh, deireadh air cheithre coirnéluibh na tíre.

3 Anois tháinic an críochnughadh ortsa, agus cuirfidh misi mfearg ort, agus do bhéarad breath ort do réir shlightheach, agus cuirfidh mé luáigheacht do ghráineamhlachta uile ort.

4 Agus ní choigeola mo shúil thú, ní mó bhias trúaighe agam : acht cúiteocha mé do shlighthe riot, agus béid do ghráineamhlachda ann do lár : agus bíaidh a fhios aguibh gur misi an TIGHEARNA.

5 Is marso a deir an Tighearna DIA ; Olc, féuch, tháinic, áonole amháin.

6 Tháinic an chríoch, tháinic an chríoch : atá sé dot fhaire ; féuch, tháinic sé.

7 Tháinic an mháidin ort, thusa áitreabhus annsa tír : tháinic an tam, atá lá na buáidheartha a ngar, agus ní hé fuáim na slábh a rís.

8 Anois go goirid dóirtfe mé mo dlíbhfhéarg ortsa, agus choimhlíonfa mé mfearg ort : agus do dhéana mé breitheamhnus ort do réir do shlightheach, agus cúiteocha mé riot ar son hadhfhuáthmhaireacht uile.

9 Agus ní choigeoluid mo shúile, ní mó bhias trúaigh agam : cúiteocha mé riot do réir do shlightheach agus on ghráineamhlachta atá ann do lár ; agus aitheontaí gur misi an TIGHEARNA noch bhuáilís sibh.

10 Féuch an lá, féuch, tháinic sé : do chuaidh an mháidin amach ; tháinic bláth air an tslait, do ghlin an tuabhar.

11 Déirigh an fóiréigion súas go slait a nuile : ní mhairfidh áon díobh, nó dá

niomadamlacht, nó dá ccomhdháil : ní mó bhias cumba ar a son.

12 Tháinic an tam, atáid na láethe ag teacht a bhfogus : ná gáirdighéadh an ceannuighe, ná caoigheadh an reacaire : óir atá féarg air a iomadamlacht uile.

13 Óir ní fhíllfidh an racaire ar an ní racthar, gíodh go mbeidís fús béo : óir is a ttáobh a niomuid uile nach bíllfidh, atá a nús ; ní mó neartochus duine ar bith é féin a néigceart a bheatha.

14 Do shéideadar an stoc, eadhon do dhéanamh a nuile ní réidh ; acht ní théid duine ar bith chum an chatha : óir atá mfeargsa air a niomlán uile.

15 Atá an cloidheamh amuigh, agus an phláigh agus an ghorta a stigh : agus éugfuidh an té bhías annsa machaire leis an cloidheamh, agus muirfidh gorta agus pláigh, an té atá san ccaithrigh.

16 ¶ Acht an mhéid rachus as díobh rachaid as, agus béid ar na sléibhtibh amhuil coluim na ngleann, iad uile ag caoi, gach áon ar son a pheacaidh.

17 Bíaidh a nuile lámh lag, agus a nuile ghlún anbhíann amhuil uisge.

18 Crioslochuid iad féin lé saicéadach, agus foileochuidh úathbhás iad ; agus bíaidh náire air na huile aighthibh, agus maóile air a cceannuibh.

19 Teilgfid siad a naírgíod annsa sráidibh, agus áthrochar a nór : ní fhéadfuidh a naírgíod nó a nór a saoradh a ló fheirge an TIGHEARNA : ní sháiseochuid siad a nanmanna, ní líonfuid a nionathar : do bhrígh gur bé ceap tuisligh a néigceart é.

20 ¶ Ar son bhréaghdhacht a chóirighthe, do shuighidh sé a mordhacht é : acht do rinneadar íomhaighe a neithe adhfhuáthmhara agus gráineamhlacha ionta : uimesin do chuir misi é a bhfad úathia.

21 Agus do bhéara mé é a lámhuibh na ccoimhghitheach mar chreich, do chionntachaibh na talmhan mar éadáil ; agus saileochuid siad é.

22 Fille mé fós maghaidh úatha, agus saileochuid siad máit sheicréideach : óir rachfuid na sladmhoiridhe ann a steach, agus saileochuid é.

23 ¶ Déana slabhradh : óir atá an tír lán do choirthibh fuilteacha, atá an chathair lán doíreigíon.

24 Uimesin do bhéara misi díogha na ngeinteadh, agus seabhochuid siad a ttrigthe : do bhéara mé fús air phoimp na neartuinar scur ; agus truaillíghear a náite náonltha.

25 Tiucfuidh an taidhmhilleadh ; agus sarrfuid siad síothcháin, agus ní bhia sí ar fagháil.

26 Tiucfuidh urchóid ar urchóid, agus bíáidh iomrádh air iomrádh; annsin iarrfuid siad fios air an bhfaigh; acht mughochuidh an dligheadh on tsagart, agus comhairle ó na sinnsioruibh.

27 Caóifidh an rígh, agus bíáidh an prionnsa ar na éadughadh lé hionraíocht, agus buáidheorthar lámha dhaóine na tíre: do dhéana mé riu do réir a slighe, agus do réir a tuillmhe do dhéana mé breitheamhnus orra; agus aitheonuid gur mísi an TIGHEARNA.

CAIB. VIII.

Ceithear taisbeanta, a timchioll ghráineamhlacht na Niúduigheadh.

AGUS tárla annsa seiseadh blíadbain, annsa seiseadh mí, an cúigead lá don mhí, mar do shuigh mé ann mo thigh, agus do shuigheadar sinnsir Iúdah as mo choinne, gur thuit lámh an Tighearna DIA annsin orum.

2 Annsin damhairc mé, agus féuch cosamhlacht amhuil taisbeanadh teineadh: eadhon ó thaisbeanadh a leasruigh síos, teine; agus ó na leasrach súas, amhuil taisbeanadh déalruighthe, mar dhath ómra.

3 Agus do chuir sé cuma láimhe amach, agus do ghlac mísi ar dhlaóí dom ghruáig; agus do thóig an spiorad súas mé idir thalamh agus neamh, agus thug leis mé a bhfisibh Dé go Hierusalem, go dorus an gheata as faide a steach noch fhéuchus leath ris an tuáisceart; mar a raibh áit íomháighe a néuda, noch bhrostuighios chum éuda.

4 Agus, féuch, do bhí glóir Dé Israel annsin, do réir na fise do chonnaire mé annsa réiteach.

5 ¶ Annsin a dubhairt sé ríom, A mhic an duine, tóig súas do shúile anois leath ris an tuáisceart. Marsin do thóig mé súas mo shúile leath ré slighe an tuáisceirt, agus féuch don leath thuáigh ag geata na haitóra a nionháighe a néuda annsa dul a steach.

6 A dubhairt sé ríom tuilleamh oile, A mhic an duine, an bhfaicionn tú cred do níd siad? eadhon na gráineamhlachda móra do níd tigh Israel annsa náitsi, go ndeachuinsi a bhfad óm shanctóra? acht fill fós a ris, agus do chífidh tú gráineamhlachda is mó.

7 ¶ Agus thug sé go dorus na cíirte mé; agus an tan do chonnaire mé, féuch poll annsa bhalla.

8 Annsin a dubhairt sé ríom, A mhic an duine, tochuil anois annsa bhalla: agus a nuair do thochuil mé annsa bhalla, féuch dorus.

9 Agus a dubhairt sé ríom, Imthigh

a steach, agus féuch na droch ghraíneamhlachda do níd siad annso.

10 Mar sin do chuáidh mé a steach agus dféuch mé; agus do chonnaire mé cuma gach uile neithe shnáidhios, agus bheathach nadhfhuathmhar, agus uile iodhail thighe Israel, ar na tarruing air an mballa timchioll fá ccaúirt.

11 Agus do sheasadar as a ccoimne seachtmhoghad fear do shinnsioruibh thighe Israel, agus iona lár do sheas Iaasaniah mhac Saphan, gach aonduine maille re túiseóir ann a láimh; agus do chuáidh néull thiugh túise súas.

12 Annsin a dubhairt sé ríom, A mhic an duine, an bhfaca tú cred do níd sinnsir thighe Israel annsa dorchadus, gach uile dhuine a seómra a íomháigheadh féin? óir a deirid siad, Ní fhaicionn an TIGHEARNA sinn; do thréig an TIGHEARNA an talamh.

13 ¶ A dubhairt sé ríom mar an cceadna, Fill thort fós a ris, agus do chífidh tú gráineamhlachta is mó ná iadso do níd siad.

14 Annsin thug sé mé go dorus gheata thighe an TIGHEARNA noch do bhí leath ris an tuáisceart; agus, féuch, do shuigheadarmná ann sin ag gul ar son Thammuis.

15 Annsin a dubhairt sé ríom, A mhic an duine, An bhfaca tú *so*? iompóigh thort fós a ris, agus do chífidh tú gráineamhlachda is mó ná iadso.

16 ¶ Agus thug sé a steach mé don chúirt is faide asteach do thigh an TIGHEARNA, agus, féuch, do bhádar timchioll cúigir ar fhithchid ag dorus theampuill an TIGHEARNA, idir an bpóirsi agus a naltóir, gun a ndomannuibh leath ré teampall an TIGHEARNA, agus a naighthe don tíobh shoir; agus dadhradar an ghrian leath ris a noirthear.

17 ¶ Annsin a dubhairt sé ríom, An bhfaca tú *so*, a mhic an duine? An ní éattrom ag tigh Iúdah na gráineamhlachta do dhéanann noch do níd annso? óir do líonadar an tír dfoircígion, agus dilleadar dom bhrostughadhla chum feirge: agus, féuch, do chuireadar an chráobh chum a sróna.

18 Uirnesin do dhéana mísi mar an cceadna ann mfeirg: ní choigeola mo shúil, ní mó bhías truáighe agam: agus bíodh go néighfid am chlúasaibh lé guth árd, *thairis* sin ní chluinfid mé iad.

CAIB. IX.

Do coigleadh na firéin a lár an mhillteachuis.

DEIGH sé fós ann mo chluasaibh lé guth árd, ag rádh, Tabhair air uáchdaranuibh na caithreacht teacht a ngar,

gach uile dhuine gon a arm leadartha iona láimh.

2 Agus, féuch, thangadar seisior fear ó shlighe an gheata is áirde, noch atá leath ris an ttuáisceart, agus arm léirsgrís ag gach áon iona láimh; agus do bhí áon-duine iona measg ar na éaduighdha a líneadhach, maille re hadhairc dhuibh scribhnéora air a tháobh: agus do chúadar a steach, agus do sheasadar ré taóibh na haltóra práis.

3 Agus do chuáidh glóir Dé Israel súas ón chérub, air a raibh sé, go tairseach an tighe. Agus do ghoir sé air an tí bhí a néadach lín, agá raibh adharc dhuibh scribhnéora air a tháobh;

4 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ris, Imthigh tré lár na caithreach, tré lár Ierusalem, agus cuir comhartha; air éadanuibh na ndaoine uclbhadhas agus éighios ar son na nuile ghráineamhlachta dá ndéantar iona lár.

5 ¶ Agus a dubhairt sé léosan ann mésteachtas, Imthighidhisi na dhíáigh thríd an ccaithruigh, agus buáilidh: ná coiglidís bhur súile, agus ná bíodh truáighe oruibh:

6 Marbhuidh thríd amach sean agus óg, idir chailínigh, agus leanba óga, agus mhnáibh: aclt ná tigidh a bhfógus dáon-duine ar a mbía an comhartha; agus tosuighidh ag mo shanctóirse. Annsin do thosuigheadar ris na daoínibh seana noch do bhí as coinne an tighe.

7 Agus a dubhairt sé riu, Saluighidh an tigh, agus líonuidh na cúirte leis na marbhuibh: éirghidhisi amach. Agus do chúadar amach, agus do mharbhadar annsa clathruigh.

8 ¶ Agus tárla, an feadh do bhádar dá marbhadh agus do fágbadh misi, gur thuit mé ar maghaidh, agus gur éigh mé, agus go ndubhairt mé, Ah, a Thighearna Dia! an muirfidh tú ar fágbadh Disrael a ndórtadh amach do dhíbhfhéirge ar Ierusalem?

9 Annsin a dubhairt sé riom, Is anmhór éigeirt thighe Israel agus Iúdah, atá an talamh lán dfuil, agus an chathair lán d'urchóid: óir a deirid siad, Do thréig an TIGHEARNA an talamh, agus ní fhaicinn an TIGHEARNA.

10 Agus air mo shonsa fós, ní choigéola mo shúil, ní mó bhías truáighe agam, aclt cúiteocha mé a shlighe air a cceannuibh.

11 Agus, féuch, an fear do bhí a líneadhach, agá raibh a nadharc dhuibh air a tháobh, dinnis sé an chúis, ag rádh, Do rinne mé amhuil do aithin tú dhíom.

CAIB. X.

Taiseadh an ghúal teinidh, ionscaoileadh; 3 agus na ccerubínigh.

ANN sin damhairc mé, agus, féuch, annsa spéir do bhí ós cionn cheann na cherubine do taisbeanadh ós a cionn mar do bhíath cloch shaphir, amhail taisbeanadh cosamhlachda cathaóire ríogha.

2 Agus do labhair sé ris an bhfeair ar a raibh an línéadach, agus a dubhairt sé, Imthigh a steach idir na rothaibh, eadhon faoi an cherub, agus líon do lámh lé gúal teineadh idir na cherubínigh, agus cráobhsaóil iad ós an ccaithruigh. Agus dimthigh sé ann mo radharc.

3 Annois do sheasadar na cherubínigh ar thaobh deas an tighe, an tan do chuáidh an duine a steach; agus do líon an néull an chúirt do bháide a steach.

4 Ann sin do chuáidh glóir an TIGHEARNA súas ón cherub, agus do sheas ós cionn thairsidhe an tighe; agus do bhí an tigh líonta do néull, agus do bhí an chúirt líonta do dhéalradh glóire an TIGHEARNA.

5 Agus do chlos fuáim sciathán na cherubíneadh annsa chúirt do bháide amach, mar ghuth Dé Uilechumbachduigh an tan labhras sé.

6 Agus tárla, an tan d'fúagair sé do nóglach agá raibh an línéadhach uime, ag rádh, Glac teine ó idir na rothaibh idir na cherubínighe; ann sin do chuáidh sé a steach, agus do sheas sé láimh ris na rothaibh.

7 Agus do shín áon chérub a lámh amach ó idir na cherubínighe gus an tteine do bhí idir na cherubínibh: agus do ghlac dhe, agus do chuir sé a láimhuibh an tí air a raibh an línéadach; noch do ghlac é, agus do chuáidh amach.

8 ¶ Agus do chonnas annsa cherubínibh cuma láimhe duine faoi na sciathánaibh.

9 Agus an tan damhairc misi, Féuch na ceithre roithléain ag na cherubínibh, áon roithléan ag an cherub, agus roithléan oile ag chérub oile: agus do bhí taisbeanadh na roithléan amhuil dath cloiche berill.

10 Agus ar son a taisbeantadh, do bhí áon chosamhlachd aca na cceathrar, amhuil do bhíath roithléan a lár roithléain.

11 An tan do ghluaisiodar, dimthigheadar air a cceithre taóbhuibh; níor iompoigheadar ag imtheacht, achd chum na háite air ar fhéuch an ceann do leanadarsan ann; níor iompoigheadar mar dimthigheadar.

12 Agus do bhí a ccorp go biomlán, agus a ndromauna, agus a lámha, agus a sciatháin, agus na roithléain, lán do shúil-

ibh timchioll fa ccairt, *eadhón* na roithléan, do bhí aca na cceathrar.

13 Ar son na roithléan, do fúagradh dhóibh ann meisteachda, A rotha.

14 Agus do bhádar ceithre haighthe ag gach áon: do *budh* aghaidh chérub an chéad aghaidh, agus do *budh* aghaidh duine on dara haghaidh, agus an treas na aghuidh leomhuin, agus an ceathramhadh na aghuidh iolair.

15 Agus do tógbadh súas na cherubínigh. Sé so an beathach do chonnaire misí ag srúth Chebar.

16 Agus an tan do ghluásiodar na cherubínigh, dimthigheadar na roithléain láimh riu: agus an tan do thógbadar na cherubínigh a sciatháin súas deirge súas ón tthalm, níor iompoigheadar na roithléain chéadna sin ó bheith na bhfochtair.

17 An tan do sheasadar, do sheasadar so; agus a nuair do tógbadh súas iad, do thógbadar so iad féin súas *mar an cceadna*: óir do *bhí* spiorad an bheathuigh ionnta.

18 Ann sin dimthigh glóir an TIGHEARNA ó thairsigh an tighe, agus do sheas ós cionn na cherubínigh.

19 Agus do thógbadar na cherubínigh súas a sciatháin, agus do chúadar súas ón tthalm ann mo radharcas: an tan do chúadar amach, do *bhádar* na roithléain láimh riu mar an cceadna, agus do sheas *gach áon* ag dorus an gheata shoir do thigh an TIGHEARNA; agus do *bhí* glóir Dé Israel ós a cceinn shúas.

20 Asé so an beathach do chonnaire misí faoi Dhía Israel láimh ré srúth Chebar; agus do bhí a fhios agam gur biad sin na cherubínigh.

21 Do bhádar ceithre haighthe ag gach áon fá leith, agus ceithre sciatháin ag gach áon; agus do *bhí* cosamhlacht láimhe duine faoi ná sciathánuibh.

22 Agus do bé cosamhlacht a naighthe na haighthe chéadna do chonnaire misí ag srúth Chebar, a taisbéanta agus iad féin: do chúaidh gach áon aca air a aghaidh go díreach.

CAIB. XI.

Bheir Dá do iarsma Israel croidhe tiom a náit an chroidhe chloehach; 22 gidh d'fág glóir Dé Ierusalem a nam.

TUILLIAMH oile do thóig an spiorad misí súas, agus thug sé mé go nuige an geata shoir do thigh an TIGHEARNA, noch fhéuchus soir: agus féuch ag dorus an gheata cúigear ar fhithchíd fear; a measc a bhfac a ná Iasaniah mhac Asur, agus Pelatiah mhac Benaiah, príomsadha an phobail.

2 Annsin a dubhairt sé riom, A mhic an duine, a siad so na daoine chuinas a

nurchóid, agus do bheir drochchomhairle don chathruighsi:

3 Noch a deir, Ní *bhfuil* sé a ngar, déanam tighthe; isi an *chathairsi* an coire, agus a sinne a nfeoil.

4 ¶ Ar a nadhbharsin tairrghir na naghaidh, tairrghir, a mhic an duine.

5 Agus do thuit Spiorad an TIGHEARNA orumsa, agus a dubhairt riom, Labhair; Is marso a deir an TIGHEARNA, Is marso a dubhrabhairsi, a thigh Israel: óir is aithnidh dhambsa na neithe thig ann bhur meannuin, *gach uile ní* d'fobh.

6 Do mhéaduigheabhair bhur mairbh annsa chathruighse, agus do lonabhair a sráide lé marbhuibh.

7 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; Bhur mairbh noch do leagabhair iona lár, is iadsin a nfeoil, agus isi an *chathairsi* an coire: acit do bhéara misí thusa amach as a lár.

8 Do bhí eagla an chloidhimh oruibh; agus do bhéara misí cloidheamh oruibh, a deir an Tighearna DIA.

9 Agus do bhéarad amach as a lár sibh, agus seachoduigh mé a láimh choimhthigheach sibh, agus do bhéara mé breatha ann bhur measg.

10 Tuitfidhe leis an ccloidheamh; do bhéara mé breitheamhnus oruibh a mbuáich Israel; agus bíaidh a fhios aguibh gur misí an TIGHEARNA.

11 Ní budh í an *chathairsi* bhur noigheansa, ní mó bhus sibhisi a nfeoil iona lár: *acht* do dhéana misí breitheamhnus oruibh a mbuáich Israel.

12 Agus bíaidh a fhios aguibh gur misí an TIGHEARNA: óir níor shiubhuigheabhair ann mo reachtaibh, ní mó do rinneabhair mo bhreitheamhnus, acht do rinneabhair do reir bhéus ná ngeinteadh *atá* fa ccairt bhur timchioll.

13 Agus tárla, an tan do thairrghir misí, gur éng Pelatiah mac Benaiah. Annsin do thuit mé síos ar maghaidh, agus déigh mé lé gúth árd, agus a dubhairt, Ah a Tighearna DIA! an ccuirfidh tú deir-eadh ionlán le fuighiol Israel?

14 ¶ A ris tháinig focal an TIGHEARNA chugam, ag rádh,

15 A mhic an duine, a siad do dhearbhráithre, do dhearbhráithre, fir do chinidh, agus do thigh Israel uile go hiomlán, ré a ndubhairt áitreabhthuigh Ierusalem, Imthighidh a bhfad ón TIGHEARNA: is dúinne tugadh an dúthaighsi a seilbh.

16 Uimesin abair, Is marso a deir an Tighearna DIA; Máta gur theilg mé a bhíad uáim iad a measc na ngeinteadh, agus bíodh gur spreigh mé iad a measc na cceineadhach, gidheadh bíaidh mé dhóibh an shauctóir bhig annsa tir iona rachaid.

17 Uimesin abair, Is marso a deir an Tighearna DIA; Cruinneocha mé sibh fós ó na puibleachuibh, agus cuirfe mé a ccionn a chéile sibh annsna tíorthaibh ionar spréigheadh sibh, agus do bhéara mé fearann Israel dibh.

18 Agus tiuconfuid siad ann sin, agus áth-rochuid a huile neithe adhfháthmhara agus a gráineamhlachda uile aiste.

19 Agus do bhéara mé áon chroidhe amháin dóibh, agus cuirfidh mé spiorad nuadh ionnuibh a stigh; agus beanta mé an croidhe clochach as a bhfeoil, agus do bhéara mé croidhe féola dhóibh:

20 Chor go siubholuid siad ann mo reachtaibh, agus go ccoimheadfuid mórduighthe, agus go ndéanuid iad: agus béid na bpobal agamsa, agus budh misi a Ndíasan.

21 Acht a ttaobh na druinge a siubhl- uighionn a croidhe do réir chroidhe a neitheann nadhfháthmhar agus a ngráine- eamhlacht, coireocha misi a slighe air a cceannuibh féin, a deir an Tighearna DIA.

22 ¶ Annsin do thógbhadar na cherub- inígh súas a sciatháin, agus na roithleáin ré na ttaobh; agus do bhí glóir Dé Israel ós a ccionn súas.

23 Agus do chuaidh glóir an TIGHEARNA súas ó lár na caithreach, agus do sheas síar an tslíabh noch atá air an ttaóibh shoir don chathruigh.

24 ¶ Na dhiaíghsin do thóig an spiorad misi súas, agus rug mé a bhfis maille re Spiorad Dé go Caldea, go lucht na daóir- sine. Marsin do chuaidh a nús do chonn- airc mé, súas uáin.

25 Annsin do labhair mé ré muinntir na daóirsine na nuile neithe dar thaisbéin an TIGHEARNA dhamh.

CAIB. XII.

Ata áthrughadh Ieremíah, na chomhartha ar bhraighdionas Israel.

THAINIC bríathar an TIGHEARNA mar an ccéadna chugamsa, ag rádh,

2 A mhic an duine, aitreabhthuigh tú a lár thighe easurramuigh, aga bhfuilid síule dfaicsin, agus nach bhfaicinn; atáid cluasa aca déisdeacht, agus ní chluinid siad: óir is tigh easumhal iad.

3 Uimesin, a mhic an duine, gléus soithighe chum áthruighthe, agus áthruigh annsa ló inna radharcán; agus áthrocha tú ód áit féin go hait oile iona radharc: do bhéidir go measfaidis, bíodh go bhfuilid na ttigh easumhal.

4 Annsin do bhéara tú amach do shoithigh ó ló iona radharc, amhuil soithighe chum áthruighthe: agus racha tú amach um nóin iona radharc, amhuil an drong noch théid amach a mbraighdionas.

5 Tochuil thusa thríd an mballa iona radharc, agus beir amach annsin.

6 Ann a radharcán bhearas tú leachd é air do ghuáillibh, agus iomchóra tú amach é aunsra tráthnóna: foileocha tú haghaidh, chor nach bhfaicfe tú an talamh: óir do chuir misi mar chomhartha do thigh Israel thú.

7 Agus do rinne misi mar do haith- nigheadh dhíom: thug mé amach ma shoithighe san ló, amhuil soithighe áthruigh- the, agus tráthnóna do thochail mé thríd an mballa lem láimh; thug mé amach é annsa dorchadus, agus díomchras ar mo gháluinn é iona radharcán.

8 Agus ar maidin tháinic bríathar an TIGHEARNA chugam, ag rádh,

9 A mhic an duine, nach ndubhairt tigh Israel, an tigh easumhal riots, Cred do ní tú?

10 Abair ríu, Mar so a deir an Tigh- earna DIA; Bainidh na tairrghirsi don plúionnsa féin atá a Nierusalem, agus do thigh Israel uile atá annsin.

11 Abair, Is misi bhur ccomhartha: amhuil mar do rinne misi, is marsin do dhéantar ríusan: áthrochuid siad san agus rachfuid a mbraighdionas.

12 Agus an príonnsa atá iona measc ionchoruigh sé air a gháluinn annsa dorchadus, agus rachfuidh sé amach: toicheoluid siad thríd an mballa do bhreith thríd amach: foileocha sé a aghaidh, chor nach bhfaicfe sé an talamh lé na shúilibh.

13 Leathnochadsa fós mo líon air, agus géabthar ann mo dhul é: agus do bhéarad don Bhabilóin é go crích na Ccaldéanach; thairis sin ní fhaicfidh sé é, bíodh go bhfuighe sé bás annsin.

14 Agus scaóilfe mé leath re gach aon ghaoith a nuile dhuine dhá bhfuil ná thimchioll do chongnamh leis, agus a shlúagh uile; agus tairreonga mé an cloidheamh amach na ndíáigh.

15 Agus aitheonuid siad gur mé an TIGHEARNA, an tan spréighfios mé iad a measc na ngeinteadh, agus sgaóilfios mé iad idir na tíorthaibh.

16 Acht fuigfidh mé beagán do dhaóin- ibh ló ón ccloidheamh, ón ngorta, agus ón bpláigh; chor go bhfoillseochuid a nuile ghráineamhlacht a measc na ccineadhach mar a tiuconfuid siad; agus aitheonuid gur misi an TIGHEARNA.

17 ¶ Tuilleamh oile tháinic bríathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

18 A mhic an duine, ith harán lé crioth, agus ibh huisse lé creathaibh agus lé cúram;

19 Agus abair ré pobal na tíre, Is mar so a deir an Tighearna DIA a ttaobh áitreabhthach Ierusalem, agus tíre Israel;

Iosaid a narán lé cúram, agus iobluid a nuise ré húathbhás, chor go mbia an dúthaigh na fásach ó gach a bhfuil innte, do bhrígh foiréigin na druinge áitreabhús innte.

20 Agus fuíochgear folamh na caithreacha atá áitreabhtha, agus bíaidh an fearann fásuighthe; agus bíaidh a fhios aguibh gur misi an TIGHEARNA.

21 ¶ Agus tháinic bríathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

22 A mhic an duine, cred an seanfhocalsin atá aguibh a ttír Israel, ag rádh, Do faduightheadh na láethe, agus fáillighidh a nuile fheid?

23 Innis dóibh ar a naddbársin, Is marso a deir an Tighearna DIA, Do bhéara misi air an seairrádh so scur, agus ní bhíaidh aca ní sa mhó mar sheanfocal a Nisrael; acht abair riu, Atáid na láethe do lathair, agus bríathar gach uile fhise.

24 Oir ní bhíaidh fis ar bith diomhaóin ní sa mhó nó tairrghire spleadhach a stigh a ttigh Israel.

25 Oir is misi an TIGHEARNA: laibheora mé, agus tiuicuidh an focal laibheorus mé a ccríh; ní bhíaidh cáirde ní sa mhó air: oir ann bhur láethibhsí, a thigh easumhal, a déara misi an focal, agus coimblíonfa mé é, a deir an Tighearna DIA.

26 ¶ A ris tháinic bríathar an TIGHEARNA chugam, ag rádh,

27 A mhic an duine, féuch, a deirid muinntir thighe Israel, Atá a nfis do chuidh sé ré teacht mórán láetheadh uáinn fós, agus tairrghiridh sé air na hainsearuibh atá a bhfad uáinn.

28 Uimesin abair riu, Is marso a deir an Tighearna DIA; Ní cuirfighear cáirde ar aonchuid dom bhríathruibhsí ní sa mhó, acht do dhéantar an focal do labhair mé, a deir an Tighearna DIA.

CAIB. XIII.

Imdheargadh na bhfáigheadh bréugach.

AGUS tháinic bríathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

2 A mhic an duine, tairrghir a naghuidh fhágh Israel noch thairrghirios, agus abairsi ris a ndroing thairrghirios as a ccroidhthibh féiu, Eistighsi bríathar an TIGHEARNA;

3 Is marso a deir an Tighearna DIA; A mhairg do na fáighibh leamha, leanas a spiorad féin, agus nach bhfacaidh aoinní!

4 O a Israel, is cosmhuil thfaighe ré sionnchaibh annsna díothramh.

5 Ní dbeachabhair súas annsna béarnuibh, ní mó do rinneabhair súas an fáil do thigh Israel do sheasamh annsa chath a ló an TIGHEARNA.

6 Do chonncadar díomhaóineas agus

tairrghire bhréagach, ag rádh, A deir an TIGHEARNA: agus ní lé an TIGHEARNA do chuir uádh iad: agus thugadar air dhaóinibh oile dóthchusúghadh go ndaingneochaidís an focal.

7 Nach bhfacabhair fis díomhaóin, agus nach ar labhrabhair tairrghire bhréagach, an tionad a nabarthaóí, A dubhairt an TIGHEARNA é; bíodh nar labhair mé?

8 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA, Do bhrígh gur labhrabhair díomhaóineas, agus go bhfacabhair bréaga, ar a naddbársin, féuchuidh, atáimsi bhur naghaidh, a deir an Tighearna DIA.

9 Agus bíaidh mo lámh air na fáighibh do chí díomhaóineas, agus chumas bréaga: ní bhéid siad a noireachtas mo phobail, ní mó scríobhtar iad a scríbhinn thighe Israel, ní mó rachaid siad a steach a ndúthaigh Israel; agus aitheontaóí gur misi an Tighearna DIA.

10 Do bhrígh, eadhon do bhrígh gur thairngeabhair mo dhaóine as an tslighe, ag rádh, Síothcháin; agus nach raibh síothcháin ar bith; agus do chuir duine balla súas, agus, féuch, do dhóibéaladar daóine oile é lé moirtéul gan súathadh!

11 Abair ris an muinntir dhóibéalas é lé moirtéul gan súathadh, go tuitfidh sé: bíaidh tuile cheatha; agus tuitfidh sibhse, a chlocha móra cloichshneachda; agus brisfidh gaoth stoirmeamhuil é.

12 Féuch, an tan thuitfios an balla, nach aibeorthar ribhsí, Cáit a bhfuil an dóibler dhóibéaladar é?

13 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; Réubfa mé é fós lé gaoith stoirmeamhuil ann mo dhíbhfhéirg; agus bíaidh tuile ceatha an mfeirg, agus clocha móra cloichshneachda ann mo cheannaing dá aidhunhilleadh.

14 Marsin bhrisfios mé síos an balla do dhóibéaladar lé moirtéul gan súathadh, agus do bhéara mé síos go talamh é, iondus go léigfighear ris a bhunáite, agus tuitfidh sé, agus muirfighear sibhsí iona lár: agus aitheontaóí gur misi an TIGHEARNA.

15 Marso choimblíonfas mé mfearg air an mballa, agus air an lucht do dhóbáil é lé moirtéul gan súathadh, agus a déarad ribh, Ní bhíaidh an balla ann ní sa mhó, nó an droing do dhóbáil é;

16 Tairrghirid fáighe Israel a ttáobh Ierusalem, agus do chíd aislinge síothchána dhi, agus gan síothcháin ar bith ann, a deir an Tighearna DIA.

17 ¶ Mar an ecéadna, thusa a mhic an duine, cuir baghaidh a naghaidh inghionna do phobail, noch thairrghirios as a ccroidhe féiu; agus tairrghirsi na naghaidhsion,

18 Agus abair, Is marso a deir an Tighearna DIA; A mhairg do na mnáibh fhuaighidhioscláischáin ar na buile uilleannuibh, agus do ní ciarsúir air cheann gach aoín státuir díladhach anmann! An mbeithlín ag fiadhach anmann mo phobailis, agus an cénmhdeochthaóí héo anmanna na druinge *thig* chugaibh?

19 Agus an trnáilleochthaóí misi a measc mo phobail féin air dhornánuibh éorna agus air chotchaibh aráin, do mharbhadh na nanmann nach éugfadh, agus do chumhdach na nanuman mbéo nach mhaifeadh, le bhur ndéanamh bréag rem mhuintirisi noch chluinios *bhur* mbréaga?

20 Uimesin, is marso a deir an Tighearna DIA, Féuch, atáimsi a naghaidh bhur bpiléur, leis a ndéantaóí fiadhach annsin a na hanmannuibh dá ccur a tteitheamh, agus brísté mé ó bhur nascalluibh iad, agus léigfe mé na hanmanna dímtheacht, eadhon na hanmanna ar a mbeithise ag fiadhach dá ccur a tteitheamh.

21 Brísté mé bhur ccársúiridhe mar an ccéadna, agus sáorfa mé mo dhaóine as bhur láimhsí, agus ní bléid ní sa mhó ann bhur láimh dá bhfiadhach; agus aitheontaóí gur misi an TIGHEARNA.

22 Do bhrígh go ndéarnabhair croidhe na bhfiréun dubhach lé bréagaibh, nach déarna misi dubhach; agus gur neartuigheabhair lámha an chiontuigh, go nach bhfillfeadh sé ó na dhroichshlighe, lé geallamhuin a anma dhó:

23 Uimesin ní fhaicfidhe díombaóineas ní sa mhó, agus ní dhéantaóí faistine: Óir tárthocha misi mo phobal as bhur láimh: agus aitheontaóí gur misi an TIGHEARNA.

CAIB. XIV.

Tiocfuidh tairrghir an fháigh bhréugaidh a gerích do dhaóinibh doth-smachtuighe, do réir a ccionta.

ANNSIN thangadar dream do shinnsearuibh Israel chugam, agus do shuigheadar as mo choinne.

2 Agus tháinic briathar an TIGHEARNA chugam, ag rádh,

3 A mhic an duine, do chuireadar an mhuinntir so a niodhal súas iona ccroidhe, agus do chuireadar ceap tuisligh a neigceart as coinne a naighthe: a nárriufuighear misi air áonchor?

4 Uimesin labhair riu, agus abair riu, Is marso a deir an Tighearna DIA; Gach uile dhuine do thigh Israel chuirios súas iodhala iona chroidhe, agus chuirios ceap tuisligh a éigceirt as coinne a naighthe, agus *thig* chum a nfaigh; freagora misi an TIGHEARNA é thiucfas do réir iomadamlachd a iodhal;

5 Chor go ngabha mé tigh Israel iona ccroidhe féin, do bhrígh go bhfuilid uile coimhighteach dhamh do bhrígh a niodhal.

6 ¶ Uimesin abair ré tigh Israel, Is marso a deir an Tighearna DIA, Déanuigh aithrige, agus iompóighidh sibh féin ó bhur niodhaluibh; agus fillidh bhur naighthe ó bhur nuile ghráineamhlachtaith.

7 Óir gach uile dhuine do thigh Israel, nó don choimhthigheach bhíos ar cuairt ann Israel, noch dhealuigheas é féin ó bheith am dhíáighsi, agus chuirios a iodhala súas iona chroidhe, agus chuirios an ceap tuisligh a éicceart as coinne a aighthe, agus thiucfas a ccionn fáighe do cheastnughadh ris dom thaobhsa; misi an TIGHEARNA freagorad é maille riom féin:

8 Agus suigheocha mé maghaidh a naghaidh an duine sin, agus do dhéana mé comhartha agus seanfhocal de, agus géarrfa mé amach as lár mo dhaóine é; agus aitheontaóí gur misi an TIGHEARNA.

9 Agus má bhíonn an fáigh meallta an tan laibheora sé an ní, is misi an TIGHEARNA do mheall an fáigh sin, agus sínfe mé mo lámh amach air, agus scriosfa mé é as lár mo phobail Israel.

10 Agus iomchóruid siad pionós a néigceart: budh ionann pionós a nfaigh agus pionós an tí iarrus air;

11 Ionduis nach rachaidh tigh Israel ní sa mhó ar seachrán uáimsí, nach mó bhéid siad ní as mó ar na trúaileadh le na sáruighthibhsin uile; acht go bhféadfuid bheith na hpobal agamsa, agus go mbia misi am Dhía acasan, a deir an Tighearna DIA.

12 ¶ Tháinic briathar an TIGHEARNA chugamsa a rís, ag rádh,

13 A mhic an duine, an tan pheacochas an dúthaigh am aghaidhsí le ciontughadh go hanmhór, annsin sínfidh mé mo lámh amach air, agus cuirfidh mé maide a naráin, agus cuirfidh mé gorta air, agus gearrfa mé amach an duine agus an beathach úadha:

14 Da mbeith go mbeidís an tríur fearso ann, Noah, Daniel, agus Ióh, ní sháorfaidís *achd* a nanmanna féin le na bhfiréantacht, a deir an Tighearna DIA.

15 ¶ Má bheirim air bheathuighibh urchóideacha dul thríd an dúthaigh, agus go millfid siad í, ionduis go mbia sí na díothramh, ionduis nach féidir lé haóinneach dul thríthe do bhrígh na mbeathach:

16 *Dá mbeith go mbeidís an tríur fearso innte, fa mar mhairim*, a deir an Tighearna DIA, ní sháorfuid siad mic no ingheana; saorfuighear iad féin ambáin, acht biáidh an fearann na fhásach.

17 ¶ Nó má bheirim cloidheamh air an

ndúthaighsin, agus a rádh, A chloidhimh, imthigh thríd an tír; iondus go ngéarrfa mé an duine agus an beathach uadhla :

18 Da mbeith go mbeidís an triúr fearso innte, *fa mar* mhairim, a deir an Tighearna DIA, ní sháorfuid siad mic nó ingheana, acht sáorfuighear iad féin amháin.

19 ¶ Nó má chuirim pláigh annsa bhfearannsin, agus go ndóirtfidh mé mfearg a bhfuil amach air, do ghearradh duine agus bleathuighe úadha :

20 Bíodh go mbeith Noah, Daniel, agus Iób, annsin, *fa mar* mhairim, a deir an Tighearna DIA, ní sháorfuid siad mac nó ingean, ní sháorfuid siad *acht* a nanmanna féin le ná bhféantacht.

21 Oír is marso a deir an Tighearna DIA; Cá mhéad ní sa mbó na sin an tan chuirfios mé mo cheithre breitheamhnus nimhneacha air Ierusalem, an cloidheamh, an ghorta, an beathach urchóideach, agus an phláigh, do ghearradh duine agus beathuigh úadha amach?

22 ¶ Thairis sin, féuch, fuigfighear fuigioll annsin noch do bhéarthar amach, mic agus ingheana: agus féuch, tinfuid siad amach chugaibh, agus do chífidhe a slighe agus a ngníomha: agus do gheabhthaóí comhfhurtacht a ttaobh a nuile thug misi air Ierusalem, *eadhon* a ttaobh a nuile ní dá ttug mé uirre.

23 Agus comhfhurtachtfuid sibhisi, an tan do chídhfidhe a slighe agus a ngníomha: agus aitheantaóí nach gan adhbhar do rinne mé a nuile ní dá ndéarnas ann, a deir an Tighearna DIA.

CAIB. XV.

Bhúdar na Hiuduighe gan fhoghna, mar bheangan chrann fhíneamhna.

AGUS tháinic briathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

2 A mhic an duine, Cred é an crann fíneamhna tar chrann ar bith oile, beangán dá bhfuil a measc chrann na foraoisi?

3 An mbeantar adhmaid de sin do dhéanamh oibre ar bith? nó an mbeanfuid daóine tainnse dhe do chrochadh soithigh ar bith air?

4 Féuch, teilgtear annsa teine é mar chonnadh; loiscidh an teine a dhá cheamh, agus loisgtear a lár. An bhfoghnann sé chum oibre?

5 Féuch, an tan do bhí sé iomlán, níor fhoghuin sé dobair ar bith: ca lúgha ná sin fhoghna sé dobair *ar bith*, a nuair chnaóidhios an teine é, agus bhíos sé loisce?

6 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; Mar atá crann na fineamhna a measc chrann na foraoise, noch thug misi don teine mar chonnadh, marsin do bhéara mé áitreabhacha Iersalem.

7 Agus suigheocha mé maghaidh na naghaidh; rachaid siad amach ó theine, agus sluicfidh teine oile iad; agus aitheontaóise gur misi an TIGHEARNA, a nuair chuirfios mé maghaidh na naghaidh.

8 Agus do dheana mé an dúthaidh áonránach, do bhrigh go ndearnadar sárughadh, a deir an Tighearna DIA.

CAIB. XVI.

Dioghaltas Dé ar na Hiuduighibh, arson a ndearmad agus a ndiombuchas, turéis an mhor-mhuirne a rabhadar aige.

THAINIC focal an TIGHEARNA a rís chugamsa, ag rádh,

2 A mhic an duine, tabhair ar Ierusalem a gráineamblachta daithniughadh,

3 Agus abair, Is marso a deir an Tighearna DIA re Iierusalem; Is do thír Chanaan do bhreith agus do dhúthchus; do budh Amoríteach hathair, agus Hitíteach do mbathair.

4 Agus *ar son* do dhúthchuis, annsa ló a rugadh thú níor gearradh himleacán, ní mó do nigheadh thú a nuisce dot mháothughadh; níor sailleadh thú ar aónchor, ní mó do ceangladh thú ar aónchor.

5 Ní dhéarna súil ar biath truaighe dhuit, do dhéanamh aóinneithe dhíobhso dhuit, ag déanamh trócaire ort; acht do teilgeadh amach thú annsa mhachaire fhoscuite, do ghráin ar hanuim, annsa ló a rugadh thú.

6 ¶ Agus an tan do ghabh misi láimh riot, agus do chonnaire mé salach thú ann thfuil féin, a dubhairt mé riot, ann thfuil féin, Mair; fós, a dubhairt mé riot ann thfuil féin, Mair.

7 Thug mé ort fhoiríonadh mar ghineamhuin an mhagha, agus do mhéaduigh tú agus dás tú mór, agus tháinic tú chum culaidheach oirdhearca: do chumadh do chiche, agus dás do ghruaig, a náit a raibh tú tárnocht agus lom.

8 Anois an tan do ghabh mé láimh riot, agus damhairc mé ort, féuch, do bé haimsir aimsir ghráda; agus do leathnuigh mé mo sciorta thort, agus dfoluigh mé do thárnochtuigh: fós thug mé mionna dhuit, agus do chuaidh mé a cunnradh riot, a deir an Tighearna DIA, agus do budh liomsa thú.

9 Annsin do nigh mé thú le huisge; do nigh mé fós, thfuil úit go bionlán, agus dungaidh mé lé hola thú.

10 Déaduigh mé thú fós le hobair bhróidneireachta, agus do chuir mé bróga do chroicionn bruic ort, agus do chriosluigh mé thú fa ccaúirt lé linéadach finealta, agus dfoluigh mé thú lé síoda.

11 Do sgianluigh mé thú mar an ccéadna lé cúladhuibh, agus do chuir mé

bráisleid air do lámhuibh, agus slabhradh fad bhrághaid.

12 Agus do chuir mé séud oirdheirc air héadan, agus clúasfháinneadh ann do chlúasaibh, agus coróin bhréagha ar do cheann.

13 Marso do hóirneadh thú lé hór agus lé hairgíod; agus do bhí héadhach do líon mhín, agus do shíoda, agus dobair bhriód-neireachda; a duáigh tú plúr mín, agus mil, agus olá: agus do bhí tú ro sgíamhach, agus ráinic tú bheith ad rioghacht.

14 Agus do chuáidh do chlú amach a measg na ngeinteadh air do sgéimh: óir do bhí sé iomlán tré mo sgéimhsí, noch do chuir mé ort, a deir an Tighearna DIA.

15 ¶ Acht do dhóthchusaigh tú ann do sgéimh féin, agus do rinne tú meirdreachus do bhrígh do mhórchlú, agus do dhóirt tú amach do dhrúis ar gach áon dar ghabh red thaoibh; do budh leis sin é.

16 Agus do ghlac tú dot chúladhcuibh, agus do chóirigh tú háite árd le dathailbh éagsamhla, agus do rinne tú meirdreachus air: ní thiucta a leitheidsin do neithibh, ní mó bhias marsin.

17 Do ghlac tú fós do sheóid bhréagha dom órsa agus dom airgíod, noch thug mé dhuit, agus do rinne tú dhuit íomháighe daóine, agus do rinne tú striopachus riu.

18 Agus do ghlac tú héadhach bróid-neireachda, agus dfoluigh tú iad: agus do ghuighidh tú mo olasa agus mo thúis ós a ccionne.

19 Mo bhíadh mar an ccéadna thug mé dhuit, plúr mín, agus ola, agus mil, leir bheathaigh mé thú, do shuighidh tusa iona bhfiadhnúisí é mar bholadh cumhra: agus is marso do bhí, a deir an Tighearna DIA.

20 Tuilleamh fós, do ghlac tú do mhlic agus hingheana, rug tú dhamhsa, agus diodhbair tú iadso dhóibh dá slugadh. An cuis bheag so dot striopachasaibh,

21 Gur mharbh tú mo chlann, agus gur sheachuid tú iad do ghabháil thríú an tteine ar a sonsan?

22 Agus níor chuimhnigh tú láethe hóige ann do uile ghráineamhlachtaibh agus striopachasaibh, an tan do bhí tú tárnocht agus lom, agus do bhí tú ar do thruáilleadh an thfuil.

23 Agus tárla a ndiáigh huile olc, (a mhairg, a mhairg dhuit! a deir an Tighearna DIA;)

24 Gur chuir tú fós súas duit féin áit oirdheirc, agus go ndéarna tú áit árd dhuit ann gach áon tsráid.

25 Do chuir tú súas háit árd air gach aóin cheann don tslighe, agus thug tú fa deara do sgíamh dífathughadh, agus dfoscail tú do chosa do gach aon dar ghabh thort, agus do mhéaduigh tú do striopachus.

26 Do rinne tú fós drúis ris na Héiptibh do chomharsana, atá mór a bhfeoil; agus do mhéaduigh tú do striopachus, dom bbrostughadhisa chum feirge.

27 Féuch, uimesin do shín mé mo lámh amach ós do chionn, agus do laghduigh mé do bhíndu láetheamhuil, agus thug mé thú ar thoil na ndaóine dífathuigh thú, ingheana na Bphhilistíneach, air a bhfuil náire fad shlighe uallaigh.

28 Do rinne tú mar an ccéadna striopachus ris na Hassírianachaibh, do bhrígh go raibh tú dóriarthia; do rinne tú fós, inéirdreachus riu, agus fós níor bhféidir do shásadh.

29 Do mhéaduigh tú fós do dhrúis a tír Chanaan agus an Ccaldeá; agus ris so fós ní raibh tú sásta.

30 Cred laige do chroidhe, a deir an Tighearna DIA, ó ní tú na neitheso uile, obair mhná striopuigh thighearnamhuil.

31 An tionad a ndéan tú háit oirdheirc a ccionn gach sligheadh, agus go ndéan tú háit árd ann gach áon sráid; agus nach raibh tú amhuil meirdreach, iondus go tarcuisnighionn tú túsarustal;

32 Acht mar mhnáoi do ní adhaltrannas, noch ghlacus coimhthighidh a náit a fíréin!

33 Do bheirid bronta do na huile striopachaibh: acht do bheir tusa do thiodhlaicthe dot háos grádha uile, agus fostuighidh tú iad, chor go ttiuctaídhís ort gach uile thaoibh ar son do striopachuis.

34 Agus ata contrardhachd ionnadsa ó mhnáibh uile ann do striopachus, an tionad nach leanan aóinneach dhíot do dhéanamh striopachuis: agus an tionad a ttug tú luáigheacht uait, agus nach ttugthar luáigheacht ar bith dhuit, uimesin ata tú contrardha.

35 ¶ Uimesin, a mheirdreach, éist bríathar an TIGHEARNA:

36 Is marso a deir an Tighearna DIA; Do bhrígh gur dóirteadh do shalcharamach, agus gur foillsigheadh do thárnochtugthe do bhrígh do striopachuis led háos grádha, agus re huile iodhaluibh do ghráineamhlachda, agus le fuil do chloinne noch thug tú dhóibhsion;

37 Feuch, uimesin cruinneocha misí buile áosgrádha, iona bhfuair tú sólas, agus gach ar ghráduigh tú, maille ris an ndroing éile dá ttugais fuath; eadhon cruinneocha mé ad thimchioll fa ccuairt iad ad aghaidh, agus taisbeanfa mé do thárnochtugthe dhóibh, lé bhfaicfid do thárnochtugthe uile.

38 Agus do bhéara mé breitheamhnus ort, mar bhéarthar breath ar mhnáibh bhrisiois cuing phósta agus dhóirteas fuil; agus do bhéara mé fuil dhuit a bhféirg agus a néud.

39 Agus fós do bhéara mé thusa iona láimh, agus teilgfid siad síos háit oirdheirc, agus brisfid siad síos háite árd: nochtfuid siad thú fós as héadach, agus béaruid leó do sheóid, agus fuigfid tárnochtúigh agus loim thú.

40 Bhéaruid fós cuideachta súas ad adhaigh, agus clochfuid thú lé clochaibh agus saithfid thríod le na cceloidhmthe.

41 Agus loisgfid siad do thigh le teine, agus bhéaruid siad breath ort a radharc mhórán bau: agus do bhéara misi ort sgar ód dhéanamh meirdreachuis, agus ní thiubhra coibhthe uait ní is mhó.

42 Marsin do bhéara mé air mo dhíbh-fheirg ad aghaidh ciúnnghadh, agus imeochuidh méud uait, agus bíaidh mé suáimhneach, agus ní bhíaidh fearg orm ní sa mhó.

43 Do bhrígh nar chuinnigh tusa láethe hóige, acht gur fhearguidh tú misi annsua *neithibhsi* uile; feuch, ar a nadhbharsin ciúiteocha misi do shlighe air do cheann, a deir an Tighearna DIA: agus ní dhéana tú an tuallachus so tar huile ghráineamhlachtaibh.

44 ¶ Feuch, a nuile dhuine dá ngnáth-uighionn seanráidhte a déaruigh sé an seanfhocalso ad aghaidhsi, ag raddh, Mar bhíos an mháthair, is marsin bhíos a hinghean.

45 Is tusa inghean do mhathar, noch fhúathuighios a fear agus a clann; agus is tú deirbhshiur do dheirbhsheathrach, do fhúathuigh a bhfir agus a cclann: do *budh* Hiúiteach bhur mathair, agus bhur uathair naAmóriteach.

46 Agus isí Samária an deirbhshiur as sine agad, í féin agus a hingheana noch áitreabhus ar do láimh chlé: agus do dheirbhshiur is óige, noch áitreabhus ar do láimh dheis, isí Sodom agus a hingheana.

47 Gidheadh níor imthigh tusa do réir a slightheachsan, ní mó do rinne tú réir a ngráineamhlachda: acht, *mar budh* ro bheag sin, do truáilleadh thú ní as mó na iadsan ann huile shlighthibh.

48 Fa *mar* mhairim, a deir an Tighearna DIA, Ní dhéarna Sodom do dheirbhshiur, í féin nó a hingheana, mar do rinne tusa, thú féin agus hingheana.

49 Féuch, do bé so éigceart do dheirbhsheathar Sodom, úabhar, líonmhaireacht aráin, agus iomad diombhaóinis do bhí innte féin agus iona hingheanuibh, ní mó do neartuigh sí lámh an bhoicht nó an riachtanuigh.

50 Agus do bládar árdageantach, agus do rinneadar gráineamhlachta am fhiadhuisise: umesin rug mé liom iad mar do choncas dhambh.

51 Ní mó do rinne Samária leath do pheacuidhesi; acht dfoirlíon tusa do ghráineamhlachda ní sa mhó ná iadsan, agus do rinne tú do dheirbhsheathrach ceart ann huile ghráineamhlachdaibh noch do rinne tú.

52 Thusa fós, rug breath air do dheirbhsheathrachdaibh, ionchair do náire féin ar son do pheacaidh do rinne tú ní as adhlíuáthimhaire ná iadsan: is ro ionnraca iad ná thusa: aseadh, náirighthear thusa fós, agus ionchair do náire, do bhrígh gur fhírénuigh tú do dheirbhsheathrach.

53 An tan do bhéaras misi ar ais a rís a mbraighdionas, braighdionas Shiodom agus a hinghean, agus braighdionas Shamária agus a hinghean, ann sin do *bhéara mé liom a rís* braighdionas do bhrághda iona lár:

54 Ionudus go niomchóra tú do náire féin, agus go cclaóidhtear thú annsa nuile ní dá ndéarna tú, an tionad a bhfuil tú ad chobhárthach aca.

55 An tan fhillíos do dheirbhsheathrach, Sodom agus a hingheana, chum a ccéad staide, agus fhillíos Samária agus a hingheana chum a ccéad staide, annsin fillfidh tusa agus hingheana chum blur ccéad staide féin.

56 Oir níor luáigheadh do dheirbhshiur Sodom ann do bhéul a ló huabhair,

57 Suil do foillsigheadh hole, amhuil a nam mhasla inghean na Síria, agus a nuile dhuine dá bhfuil na timchioll fa ccuáirt, ingheana na Bhphilistíneach, noch tharcuisníghios thusa timchioll fa ccuairt.

58 Diomchuir tú huállachus agus do ghráineamhlachta, a deir an Tighearna.

59 Oir is marso a deir an Tighearna DIA: Do dhéana mé go deimhín riot mar do rinne tú, noch dó tharcuisnigh an miouna a mbriseadh an chunnartha.

60 ¶ Thairis sin cuimhneocha mé mo chunnradh riots a láethibh hóige, agus daingneocha mé cunnradh síorruidhe riot.

61 Annsin cuimhneocha tú do shligthe, agus bíaidh náire ort, an tan ghlacais tú do dheirbhsheathrach clugad, do *dheirbhshiur* is sine agus is óige: agus do bhéara mé dhuit iad mar ingheanaibh, acht ní maille red chunnradhsa.

62 Agus daingneocha mé mo chunnradh riot; agus bíaidh a fhios agad gur misi an Tighearna:

63 Ionudus go ccuimhnencha tú, agus go mbia náire ort, agus nach bhfoisceola tú do bhéul go brath ní as mó do bhrígh do náire, an tan bhias mé síothchánta riot ar son a nuile ní dá ndéarna tú, a deir an Tighearna DIA.

CAIB. XVII.

Fa chosamhlacht dhá iolar agus fhíneamhin, cialluighthear íslighadh Ierusalem, arson taobhadh ris an Égipt.

AGUS tháinig bríathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

2 A mhic an duine, cuir a mach ceist, agus labhair cosamhlacht ré tigh Israel;

3 Agus abair, Is marso a deir an Tigh-earna DIA; Tháinig iolar mór go sciathánuibh mora, faidsciathánach, lán do chlúmhuach, iona raibh datha éagsamhla, go Lebanon, agus rug air an mbeangán dob áirde don sedar:

4 Do gheárr sé dhe bárr a bheangán óg, agus rug leis é go tír cheannaigheachta; do shuighidh sé a ccaithrigh cheannuighe é.

5 Do ghlac sé fós do shíol na tíre, agus do chuir sé a machaire thóirtheach é; dáitigh sé é láimh ré huisceadhuibh móra, agus do chuir sé é amhuil crann soileach.

6 Agus d'fás sé, agus tháinig sé chum bheith na fhíneamhin leathain dáirde ísil, ar fhilleadar a géaga leath ris féin, agus a rabhadar a fréamha faoi: mar sin d'fás sé na fhíneamhuin, agus thug sé géaga uád, agus do chuir sé amach a mháotháin.

7 Agus do bhí fós iolar mór oile ann go sciathánuibh móra agus móran clúmhuigh: agus, féuch, do chláon a nfíneamhuinsi a fréamha leath ris, agus do chuir a géaga amach leath ris, chor go bhfuicfadh sé í lé heitrighibh a plannduighthe.

8 Do plannduightheadh í a bhfearann mbaith láimh ré huisgeadhuibh móra, chor go ngeinfadh amach beangáin, agus go ttiubhradh toradh, ionnus go mbeith sí na fíneamhuin mbaith.

9 Abairsi, Is marso a deir an Tigh-earna DIA; An mbéara sí biseach? nach ttairreonga sé a fréamha súas, agus nach géarrfa sé amach a toradh, le críonta sí? críonfuidh sí ann uile dhuille a gineamhna, eadhon gan neart mór nó móran daóine dá tarruing a níos as a fréamhhibh.

10 Agus, féuch, ar na suidhiughadh, an mbéara sí biseach? nach críonfa sí thríd amach, an tan bheanfás an gháoth noir ría? críonfuidh sí annsna heitrighibh ann ar fhás sí.

11 ¶ Tuilleamh oile tháinig bríathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

12 Abair anois ris an tigh easumhal, Nach seas díbh si cred is ciall do na neithibh? innis dóibh, Féuch, tháinig rígh na Babilóine go Hierusalem, agus do ghabh sé a rígh, agus a prionnsadha, agus do thréoruidh sé leis iad don Bhabilóin;

13 Agus do ghlac sé do shíol an rígh,

agus do rinne sé cunnradh ris, agus do bhean sé mionna dhe: do ghabh sé fós cumhachtaighe na tíre:

14 Chor go mbiath an rioghacht uirisiol, ionndus nach ttoigfeadh sí i féin súas, acht go bhfeadfadh sí seasamh maille re comhall a cunnartha.

15 Acht do chathuigh sé iona aghaidh-ion ag cur a theachdadh don Négipt, chor go ttugaidís eich agus móran daóine dhó. An rachuidh go maith dhó? an rachuidh an té do ní na neithesi as? nó an mbrisfidh sé an cunnradh, agus bheith saor?

16 Mar mhairim a deir an Tighearna DIA, go deimhin annsa náit a ccomhnuighionn an rígh do rinne rígh dhe, ar tharcuisnigh sé a mhionna, agus ar bhris sé a chunnradh, aigesion a lár ná Babilóine éugfuidh sé.

17 Ní mó dhéanas Phárao ar a shon le na shlúagh neartnhar agus le na chuideachduin mhóir annsa chogadh, lé teilgion mótheadh súas, agus lé déanamh dainguidh, do mharbhadh móran pearsann:

18 O tharcuisnigh sé an mionna ag briseadh an chunnartha, (a nuair, feuch, thug sé a lámh uád,) agus do rinne sé na neithesi uile, ní rachaidh sé as.

19 Uimesin is marso a deir an Tigh-earna DIA; Mar mhairimsi, go deimhin coireocha mé air a cheann féin, mo mhionna do tharcuisnigh sé, agus mo chunnradh do bhris sé.

20 Agus leathnoch mé mo líon air, agus géabhtar ann mo phaintéur é, agus béara mé don Bhabilóin é, agus taigeara mé ris annsin fá na shárughadh noch do sháruigh sé am aghaidh.

21 Agus tuitfidh a theithmhigh uile go na shlúagh leis an eoloidheamh, agus scarfuighear ó chéile leath re gach uile ghaóith an mhéid mbairfios díobh: agus aitheontaí gur misi an TIGHEARNA do labhair é.

22 ¶ Is marso a deir an Tighearna DIA; Glacfa mé fós don ghéig is áirde don cédar árd, agus cuirfidh mé é; agus géarrfa mé do bhárr a bheangán óg géug mháoth, agus plaindeocha mé í a shlabh árd oirdheire:

23 Plaindeocha mé í a shlabh áirde Israel: agus ginfe sí géuga, agus do bhéara sí toradh, agus bíadh na cédar bhreáda: agus áitreobhuidh na huile éunlaith gach sciatháin faoi; áitreochuid siad air scáth a géug.

24 Agus aitheonuid crainn an mhachaire uile gur misi an TIGHEARNA do leag síos an crann árd, dárduigh an crann ísiol, do chríon an crann glas, agus thug air an ccrann críon bláthughadh: misi an TIGHEARNA dolabhair é agus do rinne é.

CAIB. XVIII.

*Gumbiaidhúalach a pheacaigh féin ámháin,
ar gach aónduine.*

AGUS tháinig bríathar an TIGHEARNA chugam a rís, ag rádh,

2 Cred is ciall dibh, as a ngnáthuighthi an seanrádhso a ttáobh thire Israel, ag rádh, A dúadar na haithre cáora searbhá, agus do cuireadh déistion air fbiacluibh na cloinne?

3 *Mar* mhairimsi, a deir an Tighearna DIA, ní bhíadh *cúis* agaibh an sean fhocalso do ghnáthughadh a Nísrael.

4 Féuch, is liomsa a nuile anam; mar anam a nathair, marsin is liom anam an mhic: éugfuidh an tanam, pheacochus.

5 ¶ Acht má bhíonn duine ceart, agus go ndéanuidh sé an ní is dlíonach agus is ceart,

6 Agus nach duáigh sé ar na sléibhtibh, nach mó do thóg a shúile súas chum iodhal thighe Israel, nach mó do shaluidh bean a chomharsan, nach mó tháinig lámh ré mnaói fhola míos,

7 Agus nar choimhéiguidh duine ar bith, *acht* daisig do fheichtheamhuach a gheall, nar chreach áonduine lé foiréigíon, thug arán do nocrach, agus dfoluigh an tánocht lé héadhach;

8 An té nach ttug amach air úsúireacht, nach mó do ghabh biseach ar bith, do tharruing a lámh ó éigceart, do rinne breitheamhnus ceart idir dhuine agus duine,

9 Do shiubhail ann mo reachtaibhse, agus do choimhead mo bhreitheamhnus, do dhéanamh go firinneach; *atá* sé ceart, mairfidh sé go deimhin, a deir an Tighearna DIA.

10 ¶ Má ghineann sé mac *bhías* na shladuighe, na dhóirteach fola, agus do ní *aóinní* oile dá leitheid so,

11 Agus nach dean *an cheurt* úd uile, acht go nduáigh sé ar na sléibhtibh, agus gur thruáilligh sé bean a chomharsan,

12 Gur bhrúigh sé an bocht agus an riachtanach, gur shlad sé maille re foiréigíon, nar aisig sé a ngeall, agus gur thóig sé a shúile súas chum na niodhal, go ndéarna sé gráineamhlacht,

13 Go ttug sé amach air úsúireacht, agus gur ghlac sé biseach: maseadh an mairfidh sé? ní mairfidh: do rinne sé na gráineachaso uile; éugfuidh sé go deimhin; bíaidh a fhuil air féin.

14 ¶ Anois, féuch, *má* ghineann sé mac, noch do chíd uile pheacuidhe a athar noch do rinne sé, agus mheasfas, agus nach déan a leithedsin,

15 Nach duáigh biadh ar na sléibhtibh,

nach mó do thóg a shúile súas chum iodhal thighe Israel, nar thruáill bean a chomharsan,

16 Nach mó do sháruigh duine ar bith, nar connaimh an geall, nach mó do chreach le foiréigíon, *acht* thug arán don nocrach, agus dfoluigh an tánocht lé héadhach,

17 Noch dó thóg a lámh do na bocht-aibh, nar ghlac úsúireacht nó biseach, do rinne mo bhreitheamhnusa, do shiubhail ann mo reachtaibh; ní éugfa sé ar son éigceart a athar, go deimhin mairfidh sé.

18 *Ar son* a athar, do bhrígh gur sháruigh sé go héadtrócaireach, gur chreach sé a dhearbhráthair lé fóirneart, agus go ndéanuidh sé an ní nar mhaith a measc a dhaóine, féuch, éugfuidh seision iona eigceart.

19 ¶ Gidheadh abruidhse, Ciodhsin? nach iomchran an mac éigceart a nathar? A nuair do ní an mac an ní is dlíonach agus is ceart, chumhduighios mo reachtasa uile, agus go ndéan sé iad, mairfidh sé gan amharus.

20 Éugfuidh an tanam, pheacuighios. Ní iomchóra an mac éigceart a nathar, ní mó iomchórus an tathair éigceart an mhic: bíaidh firéantacht a nfréin air féin, agus olc an chionntuigh air féin.

21 ¶ Acht má fhíllíonn an ciontach ó na pheacuighibh uile do rinne sé, agus go ccoimhéadfa sé mo reachtasa uile, agus go ndéana an ní is dlíonach agus is ceart, mairfidh sé gan amharus, ní bhtuighe sé bás.

22 Ní laibheorthar ris, air a uile sháruighibh dá ndéarna sé: ann a flúir-éuntacht do rinne sé mairfidh sé.

23 An bhfuil sólás ar bith dhamhsa an ciontach dfagháil bháis? a deir an Tighearna DIA: *agus* nach go bhfillfeadh sé ó na shlighthibh, agus go mairfeadh sé?

24 ¶ Acht an tan fhíllios an fíréun ó na fhíréuntacht, agus do ní éigceart, do réir na nile ghraineamhlacht noch do ní an droch *dhuine*, an mairfidh sé sin? Ní luáighfighear a uile fhíréantacht dá ndéarna sé: iona sháruighadh ar sháruigh sé, agus iona pheacadh ar pheacaidh sé, do gheabha sé bás ionta sin.

25 ¶ Thairis sin a dearthaóise, Ní comhthrom slighe an TIGHEARNA. Eist a nois, a thighe Israel; Nach bhfuil mo shlighesi comhthrom? nach bhfuilid bhuir slighthese míochomhthrom?

26 A nuair iompoighios an fíréan ó na fhíréantacht, agus do ní éigceart, agus do gheibh bás ionta; ar son a éigceart do rinne sé éugfuidh sé.

27 A rís, an tan iompoighios an drochdhuine ó na chiontuibh do rinne sé, agus

do ní an ní is dlísteanach agus is ceart, sáorfuidh sé a anam béo.

28 Do brigh go measann sé, agus go bhfilleann ó na uile pheacuidhíbh dá ndéarna sé, gan amharus mairfidh sé, ní bhfuighe sé bás.

29 Thairis sin a deir tigh Israel, Ní comhthrom slighe an TIGHEARNA. A thigh Israel, nach comhthrom mo shlighe these? nach bhfuilid bhur slighthese míochomhthrom?

30 Ar a nadhbharsan do bhéara misi breath oruibh, a thigh Israel, gach níl dhuine do réir a shligheach, a deir an Tighearna DIA. Déanuidh aithrigh, agus fillidh sibh féin ó bhur cciuntuibh uile; marsin nach bíaidh eiceart na scrios aguibh.

31 ¶ Teilgidh seachad uáibh bhur nuile choirthe, ler chiontuigheábhair; agus déanuidh dhíth féin croidhe núadh agus spiorad núadh: óir cred as a néugfuidhe, a thighe Israel?

32 Oir ní bhfuil sólás ar bith dhamhsa a mbás an tí éugus, a deir an Tighearna DIA: ar a nadhbharsin iompoighidh sibh féin, agus mairidh.

CAIB. XIX.

Fásughadh agus doghrúinn na bprionnsadha ncindhdiagha.

TUILLIAMH oile tóig súas golgháir ar son phrionnsadh Israel,

2 Agus abair, Cred is mathair dhuit? Leomhan bainíonn: do luígh sí síos a measc na leomhan, doil sí a coiléan a measc leomhan óg.

3 Agus thug sí súas áon dá coiléanuibh: díás sé na leomhan óg, agus dfóghlaim sé breith air an ccreich; do shluig sé daóine.

4 Do chúaladar na geinteadh fós dá tháobh; do gabhadh ann a bpoll é, agus rugadar lé slabhradhuibh go tír na Héipthe é.

5 Anois an tan do chonnaire sí gur fheith sí, agus go ndeachnuidh a dóigh a muga uirre, annsin do ghlac sí áon oile dá cuileanuibh, agus do rinne sí leomhan óg dhe.

6 Agus dimthigh sé súas agus síos a measc na leomhan, do rinneadh leomhan óg dhe, agus dfóghlaim sé breith ar an ccreich, agus do shluig sé daóine.

7 Agus do bhí fios a bpálás áonránach aige, agus do rinne sé a ccaithreacha bán; agus do bhí a ndúthaigh uáigneach, agus a lionmhuire sin, lé fuáin a nualighola.

8 Ann sin do shuigheadar na cineadhacha iona aghaidh ann gach níl tháobh ó

na proibhinsibh, agus do leathnuigheadar a líon air: do gabhadh iona bpoll é.

9 Agus do chúireadar a bpriosún é a slabhradhuibh, agus rugadar go rígh na Babilóine é: rugadar a ndaingnibh é, iondus nach ccluinfidhe a ghuth ní sa mhó air shléibhtibh Israel.

10 ¶ Is cosmhuil do mhathair lé fíneamhuin ann thfuilsí, plannduighthe lámh ré huisceadhuibh: do bhí sí tóirtheach agus láu do bheanganaibh do bhrígh iomad uisgeadh.

11 Agus do bhádar slata láidre aice mar shlataibh riagla don druing agá mbí úachtaránacht, agus do hárduigheadh a hárrachtas a measc na ccráobh tiugh, agus do thaisbéin sí iona báirde maille re hiomadamlacht a beangán.

12 Acht do táirgíodh as a fréimh í a ndíbhfeirg, do teilgeadh síos go talamh í, agus do thiormaigh an gháoth a noir a toradh: do briseadh agus do críonadh a slata láidre; do dhóith an teine iad.

13 Agus a nois do plannduigheadh ansa bhfásach í, a bhféarann thirim thartmhar.

14 Agus do chuáidh teine amach as slait da beangánuibh, noch do loisg a toradh, iondus nach bhfuil slat láidir air bith aice do bhíath na slait riagla. Is cáoineadh so, agus bíaidh sé mar cháoin-eadh.

CAIB. XX.

Cathughadh thighe Israel anaghaidh Dé a nallód, agus buáidh thrócaire Dé tar uile na ndaóine.

AGUS tárla amsa seachtmhadh bliadhain annsa chúigeadh mí, an deachmhadh lá don mhí, go táinic drong airigh do shinsioruibh Israel do cheastnughadh ris an TTIGHEARNA, agus do shuigheadar dom lathairsí.

2 Annsin tháinic bríathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

3 A mhic an duine, labhair ré sinsioruibh Israel, agus abair ríu, Is marso a deir an Tighearna DIA; An tangabhairis díafuighe sgéul díomsa? Mar mhairín, a deir an Tighearna DIA, Ní cheistneochthar misi maille ribh.

4 ¶ An ttaigeora tusa air a son, a mhic an duine? an mbéara tú breitheamhnus orra? tabhair orra gráineamlacht a naithreadh daithniughadh:

5 Agus abair ríu, Is marso a deir an Tighearna DIA, Annsa ló ar thogh misi Israel, agus ar thóig mé mo lámh súas chum sleachta thighe Iácob, agus a ndéarna mé mé féin aitheanta dhoibh a ccrich na Héipthe, a nuáir do thóig mé mo

lámh súas chuca, ag rádh, Is misi an TIGHEARNA bhur Ndia;

6 Annsa ló ar thóig mé súas mo lámh chuca, dá ttabhairt as crích na Héigipte go dúthaigh do bhraith mé dhóibh, ag tuilughadh do bhainne agus do mhill, noch *asé* glóir na nuile fhearann:

7 Annsin a dubhairt mé riu, Teilgidh uáibh gach áon aguibh adhlfhúathmhair-eachta a shúl, agus ná truailligh sibh féin le hiodhaluibh na Héigipte: is Misi an TIGHEARNA bhur Ndia.

8 Acht do charhuigheadarsan am aghlaidh, agus níor éistíodar ríom: níor theilg gach áon aca úadh gráineamhlachta a shúl, ní mó do thréigíodar iodhail na Héigipte: annsin a dubhairt misi, Dóirtíe mé a nús mo dhíbhfhéarg orra, do choimh-líonadh mfeirge na naghaidhsíon a meadhon chríche na Héigipte.

9 Acht doibrigh misi ar son manma féin, iondus nach truaillíochthaoi a lathair na ngeinteadh é, a measc a rabhadar, a radharc a ndéarnas mé féin aitheanta dhóibh, ghá ttabhairt amach as crích na Héigipte.

10 Uimesin thug mé orra dul amach as crích na Héigipte, agus thug mé don nfasach iad.

11 Agus thug mé mo reachta dhóibh, agus do thaisbéin mé mo bhreitheamhnúis dhóibh, noch *má* ní duine, mairfidh sé ionta.

12 Tuilleamh oile fós thug mé mo shaóire dhóibh, do bheith mar chomhartha eadrum féin agus iad, go naitheonaidís gur misi an TIGHEARNA náomhus iad.

13 ¶ Acht do chathuigh tigh Israel am aghaidhsí annsa bhfásach: níor shiubhluigheadar ann mo reachtuibh, agus do tharcuisnigheadar mo bhreitheamhnusa, noch dá ndéaruaidh duine, mairfidh sé ionta; agus do thruailligheadar mo shab-bóide go mór: annsin a dubhairt mé, Go ndóirtfinn amach mo dhioghaltas orra annsa bhfásach, da scrios.

14 Acht doibrigh mé ar son manma féin, chor nach truaillídh é a lathair na ngeinteadh, a radharc a ttug mé amach iad.

15 Acht fós do thóig mé súas mo lámh dhóibh annsa bhfásach, go nach ttugainn iad don tír thug mé *dhóibh*, ag tuilughadh do bhainne agus do mhill, noch *isé* glóir na nuile fhearann;

16 Do bhrígh gur dhisbeagadar mo bhreitheamhnúis, agus nar shiubhluigheadar ann mo reachtaibh, acht gur thruaill-eadar mo shaóire: óir do chuáidh a ccroidhthe a ndiaigh a niodhail.

17 Thairis sin do choigil mo shúil iad ó na scrios, ní mó do rinne mé críoch-nughadh dhóibh annsa bhfásach.

18 Achd a dubhairt mé re na ccoinn annsa bhfásach, Ná siubhluighidhsí a reachtaibh bhur naithreadh, agus ná cumhduighthí a mbreitheamhnúis, agus ná salchuidh sibh féin le na niodh-aluibh:

19 Is misi an TIGHEARNA bhur Ndia; siubhluigh ann mo reachtaibh, agus coimhídeadh mo bhreitheamhnúis, agus déanuidh iad;

20 Agus náomhuidh mo shabbóidigh; agus béid siad mar chomhartha eadrum agus sibh, chor go mbí a fhios aguibh gur misi an TIGHEARNA bhur Ndia.

21 Thairis sin do chathuigheadar an chlann amaghaidh: níor shiubhluigheadar ann mo reachtuibh, ní mó do choimh-éadadar mo bhreitheamhnúis dá ndéan-amh, noch dá ndéarna duine, mairfidh sé ionta; do thruaillíodar mo shaóire: annsin a dubhairt mé, Go ndóirtfinn amach mo dhioghaltas orra, do choimhíonadh mfeirge na naghaidh annsa bhfásach.

22 Thairis sin do chomhainn mé mo lámh, agus doibrigh mé ar son manma féin, iondus nach truaillídh é a radharc na ngeinteadh, a radharc a ttug mé amach iad.

23 Do thóig mé súas mo lámh chuca fós annsa bhfásach, chor go scaóilfinn ar fud na ngeinteadh iad, agus go ccráobh-sgaóilinn iad thríd na tíortha;

24 Do bhrígh nach déanadar mo bhreitheamhnúis, acht gur dhisbeagadar mo reachta, agus gur thruaillíodar mo shaóire, agus go rabhadar a súile a ndiaigh iodhal a naithreadh.

25 Uimesin thug mé dhóibh reachta nach *raibh* go maith, agus breitheamhnúis le nach mairfedís;

26 Agus do thruailligh mé iad iona mbronntaibh féin, a náit a ttugadar fa deara ar gach a bhfosclann an bhrú dul thríd an *tticine*, iondus go ndéanfinn áonránach iad, chor go naitheonaidís gur misi an TIGHEARNA.

27 ¶ Uimesin, a mbic an duine, labhair ré tigh Israel, agus abair riu, Is marso a deir an Tighearna DIA; Thairis sin annsa ní so do mhasluigheadar bhur naithre mé, annsa náit ar chionntuigheadar am aghaidh.

28 An tan thug mé iad don tír, ar son ar thóig mé súas mo lámh dá ttabhairt dhóibh, annsin do chomnecadar gach uile clinoc árd, agus na huile chranna tiugha, agus díodh-bradar annsin a niodhbartha, agus annsin do thabhradar gréasachd a nofrála: annsin mar an gceadna thugadar a mboladh cúmhra, agus do dhóirteadar amach annsin a nofrála dighe.

29 Annsin a dubhairt mé riu, Cred í a

náit árd chum a téighthí? Agus goirthear Bannai daínn dhi gus a niugh.

30 ¶ Uimesin abair ré tigh Israel, Is marso a deir an Tighearna DIA; An bhfuitise truaillithe do réir ghnátha bhur naithreadh? agus a ndéantaóí striopachus do réir a ngráineamhlachtasan?

31 Oir a nuair thairgthi bhur mbronta, an tan do bheartaí air bhur cloinn dul thríd an teine, truaillidhe sibh féin ré bhur nuile iodhalaibh, gus an lá a niugh: agus an bhfíafrochthar misi libhsi, a thigh Israel? Mar mhairim, a deir an Tighearna DIA, Ní cheistneochthar misi maille ribh.

32 Agus an ní thiucfas ann bhur meanmuin ní bhíidh mar sin ar éanchor, mar a dearthaóise, Bíamne mar na geintibh, amhuil muinnteara na tíorthann d'foghnamh do chranuibh agus do chlochuibh.

33 ¶ Mar mhairim, a deir an Tighearna DIA, go deimhin is lé láimh láidir, agus lé ruigh sínte amach, agus lé feirg dóirte amach, riaghlóchus mé ós bhur ccionn:

34 Agus do bhéara mé amach sibh o na daoibh, agus cruineocha mé sibh as na tíorthuibh mar a ccráobhscaóltar sibh, lé láimh láidir, agus lé ruigh sínte amach, agus lé feirg dóirte amach.

35 Agus do bhéara mé sibh go fásach na ndaóine, agus taigeora mé ribh annsin aghuidh air aghuidh.

36 Amhuil mar do thagair mé ré bhur naithribh a bhfásach chrích na Héigipte, marsin thaigeorus mé ribhsi, a deir an Tighearna DIA.

37 Agus do bhéara mé oruibh siubhal fáin shlait, agus do bhéarad sibh a ccuibhreach an chunnartha:

38 Agus scaigfa mé amach as bhur measc na ceannairgthigh, agus an dream sháruighios am aghuidh: do bhéara mé amach as an tír iad mar a mbéid ar cuáirt, agus ní rachfuid a steach a tír Israel: agus aitheontaí gur misi an TIGHEARNA.

39 Ar bhur sonsa, a thigh Israel, is marso a deir an Tighearna DIA, Imthighidh, foghnuidh gach uile dhuine agaibh dá iodhalaibh féin, agus na dhiaighsin mar an cceádna, mun a nistéighe rionsa: acht ná truaillidhe mainm náomhtha ní as mó lé bhur mbrotaibh, agus le bhur niodhalaibh.

40 Oir ann mo shliabh náomhtha, a shliabh áirde Israel, a deir an Tighearna DIA, is annsin fhoigheonuid tigh Israel uile dhamhsa, an usa tír: annsin ghéabhus mé chugam, agus annsin farrfas mé bhur noíralacha, agus prinnidil bhur niodhbarthadh, maille ré bhur nuile ní náomhtha.

41 Géabha mé chugam sibh maille re bhur mboladh cunhra, an tan bhéaras mé amach ón bpobal sibh, agus chruinneochus mé sibh as na tíorthaibh ionar díosgaóileadh sibh; agus náomhthochthar misi ionnuibh a bhfiaghnúise na ngeinteadh.

42 Agus aitheontaí gur misi an TIGHEARNA, an tan do bhearas mé go tír Israel sibh, don tír ar son ar thóig mé mo lámh súas dá thabhairt dá bhur naithribh.

43 Agus is annsin chuimhneochthaóisi bhur slighthe, agus bhur ngníoniha uile ionar truaillleadh sibh; agus fuathochuidh sibh féin ann bhur radharc féin ar son bhur nuile oic dá ndéarnabhair.

44 Agus aitheontaí gur misi an TIGHEARNA, an tan oibreachus mé libh ar son inanna féin, ní do réir bhur ndíochshlightheachsa, nó do réir bhur ngníoniha truaillidhthe, a thigh Israel, a deir an Tighearna DIA.

45 ¶ Tuilleamh oile tháinic focal an TIGHEARNA chugam, ag rádh,

46 A mhic an duine, suighidh haghaidh leath ris an deisceart, agus síl do bhríathar leath ris an deisceart, agus tairrghir a naghaidh fhoraoise an machaire budh dheas;

47 Agus abair ré foraois an deisceirt, Eist bríathar an TIGHEARNA; Is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, lasfuidh mé teime ionnad, agus loisfidh sí gach uile chrann glas ionnad, agus gach áon chrann críon: ní mífhuighear an teine lasardha, agus loisfighear innte na huile aighthe on deisceart gus an ttaoiseart.

48 Agus do chífidh a nuile fheóil gur Misi an TIGHEARNA do las í: ní mífhuighear í.

49 Aunsin a dubhairt misi, Ah a Tighearna DIA! a déuruid siad dom tháobhsa, A né nach neithe dorcha labhras sé?

CAIB. XXI.

Do bhí Ierusalem mar fhíodhbhaidh ghearrtha, ion losgadh.

AUGUS tháinic bríathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

2 A mhic an duine, suighidh haghaidh leath ré Ierusalem, agus síl do bhríathar leath ris a náit náomhtha, agus tairrghir a naghaidh tíre Israel,

3 Agus abair ré tír Israel, Is marso a deir an TIGHEARNA; Féuch, atáim ad aghaidh, agus tairreonga mé mo chloidheamh amach as a dhubla, agus gearrfad amach uait an fireun agus an ciontach.

4 Do bhrígh go ngéarrfa mé amach uait an fireán agus an ciontach, uimesin rachfuidh mo chloidheamh amach as a

thruaill a naghaidh a nuile fhéola ón deisceart gus an ttuaisceart:

5 Chor go maítheonuidh a nuile fheóil gur misi an TIGHEARNA do tharruing amach mó chloidheamh as a thruaill: ní fhíllfidh sé ní sa mhó a steach.

6 Osnuidhse, a mhic an duine, uimesin maille ré briseadh do leasruigh; agus maille ré searbhus osnuidh as coinne a súlsan.

7 Agus bíaidh ann, a nuair a déaruid siad riot, Cred as a nuchbbadhann tú? go bhfreagóra tú, Ar son na scéil; do bhrígh go tíg sé: agus leighfidh a nuile chroidhe, agus bíaid na huile lámha lag, agus anbfaimneochuidh gach uile spiorad, agus bíaid na huile ghlúine lag *amhuil* uisge: féuch, atá sé ag teacht, agus do bhéarthar a críchl é á deir an Tighearna DIA.

8 ¶ A ris tháinic briathar an TIGHEARNA chugam, ag rádh,

9 A mhic an duine, tairrghir, agus abair, Is marso a deir an TIGHEARNA; Abair, Ata cloidheamh, cloidheamh ar na ghéarughadh, agus ar na líomhadh mar an ccéadna:

10 Atá sé ar na ghéarughadh do dhéanamh áir dhoiligh; atá sé ar na líomhadh chor go loimneochadh sé: a ndéanmaoisne maiseadh sólás? díseaguidh sé slat mo mhíse, *amhuil* a nuile chrann.

11 Agus thug sé gha líomhadh é, iondus go ngclactuidhe é: do ghéaruigheadh an cloidheamh, agus atá sé ar ná líomhadh dá thabhairt a láimh an mharbhbhuigh.

12 Eighe agus nualluidh, a mhic an duine: óir bíaidh sé air mo dhaoineibhsí, bíaidh se air phríonsadhibh Israel éile: bíaidh úamhan do bhrígh an chloidhimh air mo phobalsa: uimesin buail air do shlíasuid.

13 Do bhrígh gur teasdughadh é, créud má dhísbeagann an cloidheamh eadhon an tsat? ní bhíaidh ann ní samhó, a deir an Tighearna DIA.

14 Tairrghirsi ar a nadhbharsin, a mhic an duine, agus buail do lámha air a chéile, agus bíodh an cloidheamh dubalta an treas uair, cloidheamh na marbh: isé sin cloidheamh na ndaoine móra tá marbh, noch théid a steach ann a seomradhibh dianmhra.

15 Do shuighidh mé tairrdheis an chloidhimh a naghaidh a ngeatadh uile, chor go meirtneochadh a ccroidhe, agus go méideochthar a naidhmhille: uch! do rinneadh loimneach é, do filleadh súas chum a náir é.

16 I mthighse a slighe éigin, ccachtar dhíobh don láimh dheis, nó chlé, gidh bé ar bith taobh a mbia hadhuigh.

17 Buailidh misi fós mo lámha fá chéile, agus do bheara mé air mo dhibh-

fheirg ciunughadh: misi an TIGHEARNA a dubháid é.

18 ¶ Tháinic focal an TIGHEARNA chugam a ris, ag rádh,

19 Mar an ccéadna, a mhic an duine, cinn dhá shlighe dhuit féin, chor go ttiuca cloidheamh rígh na Babilóine: tiucfuidh aráon cúpla amach as aón tír: agus toghsa áit, togh í ag ceann na sligheadh chum na caitheach.

20 Cinn slighe, chum go ttiuca an cloidheamh go Rabbat na Nammoníteach, agus go Iudah ann Hierusalem an chatlhair dhaingion.

21 Óir do sheas rígh na Babilóine a ndéalughadh na sligheadh, ag ceann an dá shligheadh, do dheanamh faistíne: do rinne sé a shoighde déallruightheach, do chomhairligh sé lé hionbhaighibh, dféuch sé annsa náeghibh.

22 Ar a láimh dheis do bhí faistíne do Ierusalem, dórdughadh caipitéad, doscladh an bhéil annsa nár, do thoghbáil an ghotha súas maille ré gáir, dórdughadh reitheadh tola a naghaidh na ngeatadh, do theilgion móatadh, agus do chur daingnigh súas.

23 Agus bíaidh sé dhóibhsion amhuil faistíne bhréige iona radharc, don druig thug mionna: agus goirfidh sé chum cuimhne a néicceart, iondus go ngéabhthar íad.

24 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; Do bhrígh go ttugabhair fa deara bhur néigceart do chuimhniughadh, an tan do foillsigheadh bhur sáruighthe, iondus go ttaisbéantar bhur bpeacuidh ann bhur ngionnuibh uile; do bhrígh go ttangabhair chum cuimhne, geabhthar sibh leis an láimh.

25 ¶ Agus thusa, a phríonsa neimhdhiadha chiontuigh Israel, noch dá táinic do lá, an tan chríochnochthar an téigceart,

26 Is marso a deir an Tighearna DIA; Athruigh an banna ríoghamhuil, agus beain díot an choróin: ní budh hí so an ccéadna: árdugh an té is ísle, agus ísligh an té is árd.

27 Iompócha mé é bunóscionn, bunóscionn, bunóscionn: agus ní bhíaidh sé ann ní is mó, nó go tí an té dar ceart é; agus do bhéara mé dhósan é.

28 ¶ Agus thusa, a mhic an duine, tairrghir agus abair, Is marso a deir an Tighearna DIA atáobh na Nammoníteach, agus a táobh a masla; eadhon abair thusa, Atá an cloidheamh, an cloidheamh tairrighthe: líomthar é chum a náir, do dhíothughadh do bhrígh an déalruighthe:

29 An feadh do chífidh díomhaóineas duitse, an feadh fháistínighid bréaga dhuit, dot thabhairt air mhuiréluibh na druinge.

marbhbhar leis na ciontachaibh, noch dá táinic a lá, an tan chríochnochthar a néigceart.

30 An ttiubhra misi air filleadh iona thruáil? do bhéara mé breitheamhnus ortsa annsa náit ar cruthuightheadh thú, ann do thír dhúthaigh.

31 Agus dóirtfidh mé amach mfearg ort, séidfídh mé ad aghaidh a tteine mo dhíoghaltais, agus do bhéara mé thú a láimh dhaoine brúideamhla, agus éolach air aáidmhillleadh.

32 Bíáidh tú mar chonnadh don teine; bíáidh thfuil a meadhon na tíre; ní cuimhneochthar thú ní sa mhó: óir is misi an TIGHEARNA do labhair é.

CAIB. XXII.

Comh-áireamh pheucaidhe Ierusalem. 13 noch rinne na nsal agus scim a nuile shóirt dhaoine do bhí inte.

TUILLEAMH fós tháinic bríathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

2 Anois, a mhic an duine, an mbéara tú breath, an mbéara tú breitheamhnus air an ceathruigh fhuiltigh? aseadh, taisbéanfa tú a huile ghráineamhlachta dhi.

3 Annsin abairse, Is marso a deir an Tighearna DIA; Dóirtidh an chathair fuil iona lár, iondus go ttiucfadh a ham, agus do ní si iodhail na haghaidh féin dá truaillleadh féin.

4 Atá tú ciontach ann thfuil noch do dhóirt tú; agus do shaluigh tú thú féin ann hiodhalaibh noch do rinne tú; agus thug tú ar do laéthibh tarraing a ngar, agus tháinic tú go hionlán chum do bhliadhan: nimesin do rinne misi scaunnail díot do na geintibh, agus magadh do na huile chríocheuibh.

5 Do dhéanuid an mhéid atá a bhfogus, agus an mhéid atá a bhfad náit, magadh fídh, noch atá míochlúiteach agus ar do bhuaidhreadh go móir.

6 Féuch, prionnsadha Israel, do bhí gach áon aca ionnadsa do réir a ceumhacht do dhórtadh fola.

7 Ionnadsa do tharcuisnigheadar athair agus mathair: ann do lár do rinneadar go cealgach ris an ccoimhthigheach: ionnadsa do rinneadar fóiréigion air an ndílleachta agus air an mbaintreabhuigh.

8 Do tharcuisnigh tú mo neithe naomhthasa, agus do bhris tú mo shaóire.

9 Atáid dhaoine ionnadsa iomchras scéula do dhórtadh fola: agus ionnadsu ithid siad ar na sleibhtibh: do ní siad úallachas ann do lársa.

10 Do thaisbéanadar ionnadsa tárnocht a naithreadh: ionnadsa dumlhuigheadar an bhean do cuireadh a leatlitaoibh do bhrígh a neamhghloine.

11 Agus do rinne neach gráineamhlacht ré mnaói a chomharsan; agus do thruáillidh neach oile inghean a mhuá; agus dumlhuigh neach oile ionnadsa a dheirbhsíur, inghean a athar.

12 Ionnadsa do ghabhadar cumha chum fola do dhórtadh; do ghlac tu úsúireacht agus biseach, agus do ghnodhuigh tú go sanntach ód chomharsanuibh lé fóirneart, agus do dhearnuid tú misi, a deir an Tighearna DIA.

13 Féuch, uimesin do bhuáil misi mo lámh air do ghnodhughadh neimhionnuic noch do rinne tú, agus ar thfuil noch do bhí ann do lár.

14 An bhféadann do chroidhe a fhulang, nó an bhféaduid do lámha bheith láidir annsa láethibh a ngéabha misi do láimh thú? misi an TIGHEARNA a dubhairt é, agus do dhéanad é.

15 Agus díosgaóilfidh mé thú a meas na ngeinteadh, agus scabfuídh mé thú a meas na tíortham, agus díoghbháighfidh mé do shalchar asad amach.

16 Agus géabha tú hoighreachacht ionnad féin a radharc na ngeinteadh, agus aitheonuidh tú gur misi an TIGHEARNA.

17 ¶ Agus tháinic bríathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

18 A mhic an duine, atá tigh Israel dhamhsa ainhuil sal: atáid uile na bprás, na stán, agus na míarann, agus na luáighe, a meadhón na fuirníse; ní bhfuil ionnta acht sal airgid.

19 Uimésin is marso a deir an Tighearna DIA; Do bhrígh go bhfuilti uile bhur sal, féuch, uimesin cruinneocha me sibh a steach a meadhón Ierusalem.

20 Mar chruinnighid siad airgid, agus prás, agus íarann, agus luáighe, agus stán, a meadhón na fuirníse, do shéideadh na teineádh air, dá leaghadh; marsin chruinneóchus misi sibhsi ann mfeirg agus ann mainteas, agus fuigfidh mé annsin sibh, agus leaghfuidh me sibh.

21 Fós, cruinneócha mé sibh, agus séidfídh mé fuibh a tteine mfeirge, agus leaghfuirgear sibh iona lár.

22 Ambail leaghtar airgid a meadhón na fuirníse, marsin bheithise leaghta iona lársan; agus aitheontaói gur misi an TIGHEARNA do dhóirt amach mfearg oruibh.

23 ¶ Agus tháinic focal an TIGHEARNA chugam, ag rádh,

24 A mhic an duine, abair ría, Is tú an tír nach bhfuil glanta, nach mó dó fearadh fearthuinn uirre a ló na ccúarta.

25 Atá feall agá faighibh ann a lár, amhuil leomhan buile cíocrach ar chreich; do shluigiodar annmanna; do ghlacadar na bíonmhuis agus na neithe mórluáigh;

do rinneadar mórán baintreabhach dhi iona lár.

26 Do bhriseadar a sagairt mo dhligheadh, agus do tharcuisnigheadar nio neithe náomhtha : ní dheárnadar eidirthealughadh idir an náomhtha agus a neamhnáomhtha, ní mó do thaisbeanadar eidirthealughadh idir an nglan agus an neamhghlan, agus dfoiluigheadar a súile óm shaóire, agus atáim ar mo thruilleadh eattorra.

27 Is cosnluil a prionnsadha iona lár ré madradhuibh allta cíocrach chum creiché, do dhórtadh fóla, agus do mharbhadh anmann, dfgahail tarbha neimh-ionnra.

28 Agus do dhóiblidar a fáighe íad féin lé moirtéul gan shathadh, ag faicsin díomhaónis, agus ag fuistine bréug dhóibh, ag rádh, Is marso a deir an Tighearna DIA, an tan nar labhair an TIGHEARNA.

29 Do ghnáthuigheadar daoine na tíre éaccóir, agus do chleachtadar slud, agus do chráidheadar an locht agus an ríachtanach : do bhrúigheadarfós, an táomránach go héaccóir.

30 Agus díar misi duine iona mease do dhéanadh an fáil súas, agus do sneasfadh annsa nibeirn romham ar son na tíre, iondus nach milltinn í : acht ní fhúarus duine ar bith.

31 Uimesin do dhóirt mé amach mfearg orra ; do loisg mé íad lé teime infearge : do chúitigh mé a slighe féin air a cceannuibh, a deir an Tighearna DIA.

CAIB. XXIII.

Tre pheacadh fhuathmhur, dhearnadh eaglais na Nínduigheadh na stríop-aigh.

THAINIC bríathar an TIGHEARNA chugam a rís, ag rádh,

2 A mhic an duine, do bhádar días ban, ingheana íonmháthar amháin :

3 Agus rinneadar stríopachus annsa Négypt ; do rinneadar stríopachus iona nóige : annsin do bhrúigheadh a gcíche, agus annsin do bhrúigheadar cíocha a maighdionuis.

4 Agus do lé a nanmanna Aholah fa sine, agus Aholibah a deirbhsíur : bá liomsa íad, agus rugadar mic agus ingheana. Is marso do bhí a nanmanna ; sí Aholah Samária, agus sí Aholibah Ierusalem.

5 Agus do rinne Aholah meirdreachus a nuair bá liomsa í ; agus do bhí sí roghrádhach air a háos grádha, air na Sirianchaibh a comharsana,

6 Nóch do bhí ar na nádughadh a ugorin, na ccaiptinibh agus na ríaghlóirighibh, íad uile na nóganachaibh toileamhla,

na marcshluagh ag marcúigheacht air eachaibh.

7 Marso do rinne sí a stríopachus riu, leis an méid do bhí na bhfearuibh toghtha san Nassiria, agus leis a nuile ar a raibh a mearghrádh : do thruáilligh sí í féin le na niodhaluibh uile.

8 Ní mó dtáig sí a stríopachus ón Négypt : óir do luigheadar lé iona haois óig, agus do bhrúigheadar cíche a maighdionuis, agus do dhóirtodar a stríopachus uirre.

9 Uimesin thug misi a láimh a háos grádha í, a láimh na Nassirianach, air a raibh a cion.

10 Do léigiodar so a tárnochtúighe leis : do ghabhadar a mic agus a hingheana, agus do mharbhadar í leis an celoidheamh : agus dtáig sí na haimm do mhnaibh ; óir rugadar breitheamhnus uirre.

11 Agus an tan do chonnaire a deirbhsíur Aholibah so, do bhí sí ní sa truáillighthe iona grádha ainmheasardha ná ise, agus iona stríopachus ní sa mhó ná a deirbhsíur iona stríopachus.

12 Do antoilligh sí ar na Hassiríánachaibh a comharsana, caiptíne agus úachtaráin éaduighthe go ro oirnéalta, marcshliagh ag marcúigheacht ar eachaibh, íad uile na nóganachaibh iontóile.

13 Ansin do chonnaire misi go raibh sí ar na truáilleadh, gur ghabhadar aráon aóintsilighe,

14 Agus gur mhéaduigh sí a stríopachus : óir an tan do chonnaire sí fir ar na bpinndéil air an mballa, iomháighe na Ccaldéanach tairngthe re bhernilion.

15 Criosluighthe maille re creasaibh air a leasrach, ag breith bliarr go hiomarcach a néaduighibh dhaite air a cceannaibh, íad uile na bprionnsadhuibh re féuchuin, do réir mhodha Bhablóineach na Caldeá, tír a mbeirthe :

16 Agus comhlúath go bhfaca sí íad le na súilibh, do mhíchialluigh sí dhá ttaóibh, agus do chuir sí teachta chugtha don Chaldeá.

17 Agus thangadar Babilóinigh na coinne go leabuidh an ghrádha, agus do thruaillighodar í le na stríopachus, agus do truáilleadh léo í, agus do bhí a himntinn ar na dhéannamh choimhighteach úatha.

18 Mar sin do léig sí a stríopachus leis, agus do thaisbéin sí a tárnochtúighe : annsin do choimhthighidh himntinnsi uaithe, amhuil dátbruigh himntinn ó na deirbhsíáir.

19 Gidheadh do mhéaduigh sisi a stríopachus, a ngairm láethe a hóige chum cuimhne, ann a ndéana sí meirdreachus a ccrích na Hégypte.

20 Óir do antoilligh sí ar a haoisgrádh,

do bhrígh go bhfuil a bhfeoil anhuil féoil assail, agus a shiocht anhuil síol each.

21 Marso thug tú ad chuimhne úalluidhe hóige, a mbrúghadh do chíoch leis na Héiptibh ar son chíoch hóige.

22 ¶ Uimesin, a Aholibah, is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, dúiseocha misi súas háosgrádh a ad aghaidh ó bhfuil bliuntim anaithnidh, agus do bhéara mé ad aghaidh iad air gach fiontaoibh;

23 Na Babilónigh, agus na Caldeanuigh uile, Pecod, agus Soa, agus Coa, na Hassíránuigh uile maille riu: iad uile na ndaoineibh óga ionduile, na ccáiptínibh agus na núachtaránuibh, tighearnadha móra agus clúiteach, iad uile ag marcúigheacht ar eachaibh.

24 Agus tiucfuid siad uile ad aghaidh lé carbadaibh, le cóistighibh, agus le rothaibh, agus le crúnniughadh daoine, noch chuiríos buicléir agus sciath agus clogad ad adhaigh timchioll fa ccuairt: agus cuirfidh misi breitheamhnus rompa, agus do bhéaraid siad breitheamhnus ortsa do réir a mbreitheamhnus féin.

25 Agus suidheocha mé mo éud ad aghaidh, agus do dhéanuid siad go hanbhorb riot: béaruid siad léo do shrón agus do chlúasa; agus tuitfidh thfúighioll leis an eclóidheamh: géabluid siad do mhic agus hinghiona; agus dóithfighear a tteine a bhfuigfighear dhíot.

26 Nochtuid siad thú fós as héadach, agus bhéaruid do sheód breádh léo.

27 Marso do bhéara mé air húallachus cosg uait, agus air do stríopachus ó chrích na Héipte: iondus nach ttoigfe tú do shúile súas chuca, agus nach ccuimhneocha tú an Néipt ní sa mhó.

28 Oir is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, do bhéara misi thú a láimh na druinge noch fhúathuighios thú, á láimh an luchta ar ártuigh do mheamna úatha:

29 Agus do dhéanuid siad go fuathmhar riot, agus béaruid do sháothar uile léo, agus fuigfid tárnocht agus lom thú: agus foillseochthar tárnochduighe do stríopachuis, húallachus aráon agus do stríopachuis.

30 Do dhéana mé na neithesi riot, do bhrígh gur inthigh tú lé stríopachus a ndiaigh na ngeinteadh, agus do bhrígh gur truaileadh thú le na niodhaluibh.

31 Duntigh tú a slighe do dheirbhsheathar; uimesin do bhéara mé a cupán ann do láimh.

32 Is marso a deir an Tighearna DIA; Iobha tú as cupán do dheirbhsheathar go domhain agus leathan: do dhéantar gáire tarcuisneach iomad agus bíaidh tú ad mhagadh; is mór thuillios ann.

33 Lfonfuighear lé meisce agus lé doilghios thú, lé cupán úathbháis agus dólais, agus lé cupán do dheirbhsheathrach Samária.

34 Eadhon iobha tú agus súighfidh tú é uile, agus brisfidh tú a bhrúáigh, agus tarreonga tú do chíche féin asad: óir a dubhairt misi é, a deir an Tighearna DIA.

35 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; Do bhrígh gur dhearnuid tú misi, agus gur theilg tú táobh siar dhíot mé, uimesin iomchuir thusa huallachus féin agus do stríopachus.

36 ¶ Ar a nadhbharsin a dubhairt an Tighearna riomsa; A mhic an duine, an mhéara tú breath air Aholah agus air Aholibah? aseadh, foillsigh dhoibh a ngráineanhlachta;

37 Go ndéarnadar adhaltrannas, agus go bhfuil fuil iona lámhuibh, agus go ndéarnadar adhaltrannas le na niodhaluibh, agus go ttugadar fós air a macaibh, noch rugadar dhamsa, imtheacht thríd an tteine, da losgadh.

38 Tuilleamh fós is marso do rinneadar liomsa: do thruaillíodar mo shanctóir annsa ló chéadna, agus do neimhuigh-eadar mo shabbóide.

39 Oir an tan do mharbhadar a cclann dá niodhaluibh, annsin thangadar san ló chéadna dom shanctóirse dá truaileadh; agus, féuch, is marso do rinneadar a meadhón mo thighe.

40 Agus tuilleamh fós, do chuireadar fios air dhaoinibh teacht a bhfad, a cciom ar cuireadh teachta; agus, féuch, thangadar: ar son ar nigh tusa thú féin, ar phindeáil tú do shúile, agus ar chóirigh tu thú féin le culadhuibh,

41 Agus ar shuigh tú air leabuigh státamhuil, agus bórd gléasta as a choinne, air ar shuigh tú mo thúis agus mola.

42 Agus do blúgúth mhóráin a socamhal iona fochair: agus maille ris na daoineibh coitchionn tugadh Sabéanuigh ón bhfásach, noch do chuir bráisléad air a lámhuibh, agus córona bhreágha air a cceannuibh.

43 Annsin a dubhairt misi ría, do bhí seannda a nadhaltranasuibh, A ndéanuid anois adhaltrannus ría, agus ise ríusan?

44 Thairis sin do chuadar iona gnáis, anhuil do rachaidis chum mná do ní meirdreachus: is mar sin do chúadar a ngnáis Aholah agus Aholibah, na mná úallacha.

45 ¶ Agus béaruid na daoine fireanta, breath orra do réir mhodha adhaltrannach, agus do réir mhodha na mban dhóirtios fuil; do bhrígh go bhfuilid na nadhaltrannachaibh, agus go bhfuil fuil iona lámhuibh.

46 Oir is marso a deir an Tighearna

DIA; Bhéara mé cuidheachta á níos orra, agus seachoduigh mé dá nátharrach agus da milleadh iad.

47 Agus clochfuid an chuideachta iad lé clochaibh, agus muirfid iad le na ccolidhmhbhibh; muirfid siad a mic agus a ningheana, agus loisgid súas a ttighthe lé teine.

48 Marso do bhéara mé air úallachus cosg as an túr, le múinfighear do na huile mhnáibh gan déanamh do réir bhur leimhesi.

49 Agus cúiteochuid siad bhur leimhe ribh, agus iomchorthaói peacuidhe bhur niodhal: agus aitheontaói gur misi an Tighearna DIA.

CAIB. XXIV.

Fó dhá chosamhlacht, do dheimhnigheadh leirscrios Ierusalem; 15 noch sharuigh-eadh cumha na nuile dhaoine.

ARIS annsa náombadh bliadhain, annsa deachmhadh mhí, air an deachmhadh lá don mhí, tháinic briathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

2 A mhic an duine, Scriobh dhuit ainm an laói, *cadhon* an laói chéadnasa: do shuighidh rígh na Babilóine éfcín a naghuidh Ierusalem san ló chéanasa.

3 Agus labhair cosamhlacht ris an ttigh chogthach, agus abair riu, Is marso a deir an Tighearna DIA; Cuir síos pota, cuir síos é, agus fós dóirt uisge ann:

4 Cruinnigh a píosadhasin ainn, *cadhon* gach áonchuid maith, an tsliasad, agus an slinnéun; líom é lé togha na ccnámh.

5 Glac togha an tréada, agus loisg fós na cnámha fuói, agus tabhair air fiuchadh go maith, agus fiuchadh sé a chnámha sin ann.

6 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; A mbaire don chatluigh fhuiltigh, don phota aga *bhfuil* an scim ann, agus nach deachaidh á scim as amach! tabhair amach é píosa air phíosa; ná tuiteadh crannchair ar bhith air.

7 Oir atá a fuil iona lár; do shuighidh sí é ar mhullach cairge; níor dhóirt sí air an tatalam é, dhá fhloch lé luáithreadh;

8 Chor go ttiubhradh sé fa déara fearg do theacht a níos do dhéanamh dioghaltais; do shuighidh misi a fuil air mhullach cairge, chor nach bhféadfuidhe a fhloch.

9 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; A mbaire don chatluigh fhuiltigh! do dhéana misi an teine mór.

10 Crúach connadh uirre, las an teine, díothaigh a nfeóil, agus spíosruidh go maith í, agus loisgthea na cnámha.

11 Annsin cuir folamh é air a sinéaróidibh, nó go raibh a phrás te, agus go

ndoighfeadh, agus go leaghtar a shalchar ann, lé loigthea a scim.

12 Do thuisrigh sí í *féin* lé bréuguibh, agus ní dheachuidh a scim mhór aisde amach: *biáidh* a scim annsa teine.

13 *Atá* úallachus ann do shalchar: do bhrigh gur ghlan misi thú, agus nach raibh tú glan, ní glanfuighear ód shalchar thú ní sa mhó, nó go ttuga misi air mo dhioghaltas socrughadh ort.

14 Misi an TIGHEARNA do labhair é: tiucfa sé a ccrích, do dhéana mé é; ní racha mé ar ccúl, ní mo choigeolus mé, ní mó bhías aithreachus orum; do réir do shlightheach, agus do réir do ghníomh béaruid siad breath ort, a deir an Tighearna DIA.

15 ¶ Mar an ccéadna tháinic briathar an TIGHEARNA chugamsa, gha rádh,

16 A mhic an duine, féuch, beirim uait mían do shúl le buille: gidheadh ní dhéana tú doilghios ní chaóidhfe tú, ní mó riothfuid do dhéara síos.

17 Léig dhíot éighiomh, ná déan cumha ar son na marbh, ceangail trealamh do chinu ort, agus cuir do bhróga air do chosaibh, agus ná foluigh do phuisinige, agus ná hith arán na ndaoine.

18 Marsin do labhair mé ris na daoineibh air maidin: agus déug mo bhean tráthnóna; agus do rinne mé air maidin mar do haithnigheadh dhíom.

19 ¶ Agus a dubhairt an pobal riom, Nach inneosa tú dhúinne cred atá dhúinn is na *neithibhse*, do ní tú *marso*?

20 Annsin do fhreagair misi iad, Tháinic briathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

21 Labhair re tigh Israel, Is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, truáilleocha misi mo shanctóir, oirdhearcus bhur neirtesi, fonn bhur súl, agus an ní is trúagh lé bhur ccroidhe; agus bhur mic agus bhur ningheana noch do fhágabhair tuitfid leis an ccolidheamh.

22 Agus do dheantaoi mar do rinne misi: ní fhoileochuidhe *bhur* bpuisinidhe, ní mó íostaói arán ná ndaoine.

23 Agus *biáidh* bhur ttrealamb air bhur cceannaibh, agus bhur mbróga air bhur ccosaibh: ní dheantaoi gul nó gearán; acht beithí cnaóidhthe ar son bhur néigceart, agus caóidhfidhe gach aon agaibh ar aghaidh a chéile.

24 Marso atá Ezechiel na chomhartha dhíbh: do réir na nuile neithe dá ndéarna sé is marsin do dhéantaóise: agus an tau thiucfas so, aitheontaói gur misi an Tighearna DIA.

25 ¶ Mar an ccéadna, a mhic an duine, nach eadh bhías aunsá ló a mbéara misi a neart úatha, gáirdeachus a nglóire, mían a

súl, agus an ní air ar shuigheadar a ninntin, a mic agus a mingheana,

26 Ionduis go ttiucfadh an té rachus as san ló sin chugadsa, da thabhairt ort a chluinsint le chlúasaibh?

27 Annsa ló sin foisceoltar do bhéul don tí rachus as, laibheora tú, agus ní bhíáidh tú balbh ní sa mhó: agus bíáidh tú atl chomhartha dhóibh; agus aitheonuid gur misí an TIGHEARNA.

CAIB. XXV.

Tairrghir air inneachadh theacht ar iomdha cineadh, chionn preabadh an-aghaidh na Nisraelíteach éitrevíreach.

THAINIC bríathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

2 A mhic an duine, suighidh haghaidh air na Hammonítibh, agus tairrghir na naghaidh;

3 Agus abair ris na Hammoníteachaibh, Eistigh bríathar an Tighearna DIA; Is marso a deir an Tighearna DIA; Do bhrígh go ndubhairt tú, Aha, a naghaidh mo shanctora, an tan do thruáilleadh í; agus a naghaidh thíre Israel, a nuáir do bhí sí anóránach; agus a naghaidh thighe Iúdah, an tan do chúadar a ndoirsine;

4 Féuch, air a nadhbharsin seachoduigh mé thú do chlannaibh a noirthir mar sheilbh, agus snigheochuid a bpálús ionnad, agus do dhéanuid a náitreabha ionnad: fósuid siad do thoradh, agus iobhuid siad do bhainne.

5 Agus do dhéana mé stábla cámhall do Rabbah, agus do na Hammonitibh áite luidhe do thréaduibh: agus aitheontaóí gur misí an TIGHEARNA.

6 Óir is marso a deir an Tighearna DIA; Do bhrígh gur bhúail tú do lámha, agus gur phreab tú led chosaibh, agus gur gháirdigh tú a croidhe maille re haingidheacht a naghaidh thíre Israel;

7 Féuch, uimesin sínidh misí mo lámh amach ort, agus seachoduigh mé mar éadail do na geintibh thú; agus géarrfa mé amach as an bpobal thú, agus do bhéara mé ort dioghbbadh amach as na tíorthaibh: agus scriosfuidh mé thú; agus aitheona tú gur misí an TIGHEARNA.

8 ¶ Is marso a deir an Tighearna DIA; Do bhrígh go nabair Moab agus Seir, Féuch, atá tigh Iúdah cosmhul ris na geintibh uile;

9 Uimesin, féuch, foisceola mé táobh Mhóab ó na caithreachaibh, ó na chaithreachaibh atá ar a imeal, glóir thíre, Bhet-Iesimot, Bhaal-meon, agus Chiriataim,

10 Déaruibh a noirthir a naghaidh chloinne Ammon, agus do bhéara mé a seilbh iad, chor nach ceumhneochthar na Hammonitigh a measc na cineadhach.

11 Agus do bhéara mé breath air Mhóab; agus aitheonuid gur misí an TIGHEARNA.

12 ¶ Is marso a deir an Tighearna DIA; Do bhrígh go ndéarnuidh Edom a nadhuigh thighe Iúdah do ghilcadh dioghaltais, agus gur chiontuigh go mór, agus gur dhioghail é féin orra;

13 Ar a nadhbharsin is marso a deir an Tighearna DIA: Sínidh misí fós mo lámh amach ar Edom, agus géarrfa mé aiste amach idir dnuine agus bheathach; agus do dhéana mé anóránach í ó Théman; agus tuitid leis an ccolidheamh go Dédan.

14 Agus cuirfidh mé mo dhioghaltas ar Edom lé lámh mo phobáil Israel: agus do dhéanuid siad ann Edom do réir mfeirgesi agus do réir mo chorruigh; agus bíáidh fios mo dhioghaltais aca, a deir an Tighearna DIA.

15 ¶ Is marso a deir an Tighearna DIA; Do bhrígh go ndéarnadar na Philistinigh dioghaltas, agus gur dhioghbladar maille ré croidhe aingidhe, dá scrios maille ré fuath síothbhúain;

16 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, sínidh mé mo lámh amach air na Philistinibh, agus géarrfa mé as na Cheretimigh, agus scriosfa mé fuighioll chuáin na fairge.

17 Agus do dhéana mé dioghaltas mór orra maille ré iomaithbhearuibh garg; agus aitheonuid gur misí an TIGHEARNA an tan leagfas mé mo dhioghail orra.

CAIB. XXVI.

Tairrghir ar dhimhillte Thíorus, arson a glór agus a ráithe anaghaidh Ierusalem.

AGUS tárla annsa naomhadh bliadhain déag, an chéad lá don mhí, go ttáinic bríathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

2 A mhic an duine, do bhrígh go ndubhairt Tírús a naghaidh Ierusalem. Aha, atá geata na ndaoine briste: díll sí chugamsa: lionfuighear misí anois, ó fágbbadh anóránach íse;

3 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, atáimsi ad aghaidhsí, a Thírús, agus do bhéara mé air mhórán cineadhach teacht súas ad aghaidhsí, mar do bheir a nfairge air a tonnaibh teacht súas.

4 Agus scriosfuid siad balladha Thírús agus bristid síos a tuir: taireonga mé fós a luáithreadh náithe, agus do dhéana mé cosmhul ré mullach cairge í.

5 Bíáidh sí na leathnughadh lion a meadhon na fairge: óir a dubhairt misí é, a deir an Tighearna DIA: agus bíáidh sí na héadail ag na cineadhachaibh.

6 Agus muirfighear a lingheana atá

aunsa machaire leis an ecloidheamh; agus aitheonuid gur misi an TIGHEARNA.

7 ¶ Oir is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, do bhéara mé air Thirus Nebuchad-ressar rígh na Babilóine, rígh na ríogh, ón tuaisceart, maille re heachaibh, agus re carbaduibh, agus re marcshluágh, agus le coimhthionól, agus le mórín daoine.

8 Muirfidh sé linghiona leis an ecloidheamh san mbáigh: agus do dhéana sé pórt ad aghaidh, agus teilgfidh sé móta ad adhaigh, agus tóigfe sé súas an buicléir ad adhaigh.

9 Suigheochuidh sé bratacha cogaidh a naghaidh do bhalladh, agus le na thúagh-aibh: brisfidh sé síos do thúir.

10 Do bhrígh iomad a each foileochuidh a luáithreadh thusa: criothnochuid do bhalladha lé tormán an mharcshluáigh agus na rothadh, agus na ccarbad, an tan thiucfas sé a steach ann do gheatuighibh, mar thiaghuid daoine a ceathruigh air a ndéantar briseadh.

11 Lé linghíbh a each sailteoruidh sé síos do shráide uile: muirfidh sé do dhaóine leis an ecloidhiomh, agus rachuid do gharisúin láidre síos go talamh.

12 Agus do dhéanuid éadail dot shaidhbhir, agus do dhéanuid creach dot cheannuigheacht: agus brisfid siad síos do bhalladha, agus sgriósuid siad do thighthe breághdha: agus leagfuid siad do chlocha agus hadhmad agus do luáithreadh a lár a nuise.

13 Agus do bhéara misi ar fhuáim halhrán cosg; agus ní cluinishear fuáim do chlárseach ní sa mhó.

14 Agus do dhéana mé thú cosmhail re mullach cairge: bíaidh tú ad áit líon do leathnughadh air; ní cuirishear súas ní sa mhó thú: oir is misi an TIGHEARNA do lubhair é, a deir an Tighearna DIA.

15 ¶ Is marso a deir an Tighearna DIA ré Tírus; Nach criothnochuid na hoileáin lé tormán do thuitme, an tan éigfid na créachtuidh, a nuair do dhéantar an tár ann do lár?

16 Ansin tiuefuid uile phrionnsadha na fairge a nús as a ccahaóiribh; agus cuirfid a róbada díobh, agus cuirfid díobh a cculadha bróidnealta: éideochuid siad iad féin lé creathaibh; suidhfid air an ttalamh, agus béid air crioth lé gach áon mhóment, agus bíaidh úatibhás orra dot tháobhsa.

17 Agus tóigfid súas golgháir ar do shousa, agus a déaruid riot, Ciondus ata tú sgriosta, do bhí áitreabhtha lé lucht na fairge, an chathair iomráidhteach, do bhí láidir san bhfairge, í féin agus a háitreabhthuigh, noch do chuir a neagta air a nuile dhuine dár thathuigh í!

18 Annois criothnochuid na hoileáin a ló do leagthasa: ascadh, na hoileáin atá air an bhfairge héid buáidhearta fad imtheachtsa.

19 Oir is marso a deir an Tighearna DIA; An tan do dhéana misi cathair áaigneach dhíotsa, cosmhail ris na caithreachaibh ann nach blfuil áitreabhadh; an tau do bhéara mé an taigéun sua sort, agus fhoileochuid uisgeadha móra thú;

20 An tan do bhéara mé síos thú maille ris an ndroing théid san log, lé daoínibh na seanaímsire, agus shuidheochas mé thú a náitibh íochtaracha na talmhan, a náitibh uáigneacha ó a nallod, maille ris an ndroing théid síos san pholl, iondus nach bíaidh tú áitreabhtha; agus shuidheochas mé glóir a ttír na mbeo;

21 Do dhéana mé úathbhás díot, agus ní bhíaidh tú ann ní sa mhó: bíodh go mairrfuighear thú, gidheadh ní bhfuighear a rís choidhche thú, a deir an Tighearna DIA.

CAIB. XXVII.

Saidhbhirios agus lucht fritheoilte Thíruis.

26 Ré na mion-bhriseadh ar so a mimheas ar Israel.

THAINIC bríathar an TIGHEARNA chugam a rís, ag rádh,

2 Annois, thusa a mhic an duine, tóig súas golgháir ar son Tírus;

3 Agus abair ré Tírus; Thusa atá suighidhte á ndul a steach na fairge, noch atá ad cheannuighe an phobuil do mhóráin oiléun, Is marso a deir an Tighearna DIA; A Thirus, a dubhairt tusa, Atáim ro sgíamhach.

4 Atáid himil a lár na fairge, do iomlánadar do shaóir do sgíamh.

5 Do rinneadar huile chlára do chrannuibh ginmhuis Senir: thugadar ceadair ó Lebanon do dhéanamh crann seoil duit.

6 Do rinneadar do rámhadh do dhairibh Basán; do rinne cuideachta na Nasuriteach do tháobháin do imhóig, as oiléanuibh Chittim.

7 Do budh linéadhach mún maille ré hobair bhróidnéireachda ó Néigipt do leathnuigh tú amach do bheitli na sheól agad; an ní dfoluigh tú ba gorm agus dearg é ó oiléanuibh Elisai.

8 Dob iad áitreabhthuigh Sidon agus Arbhád do mbáirneuiligh: dob iad do dhaóine críonna, do bhí ionnad a Thirus, do loingseoiridhe.

9 Dob iad sinnsir Ghebal agus a daoine glioca do bhí ionnad lucht do neartuighthe: do bhádar loingios na fairge uile maille re na máirneulachaibh ionnad do dhéanamh do cheannuigheachda.

10 Dob iad muinntir na Persia agus

Lud agus Plut ann do shlúagh, do lucht cogaidh: do chrochaidís an sgiath agus an chinnbheart ionnad; do chuireadís do bhreádhacht ós áind.

11 Do *bhí* fir Arbhad maille red shlúagha air do bhalladhuibh timchioll fa ccuáirt, agus do bhadar na Gammadimibh ann do thuir: agus do chrochaidís a sciath air do bhalladhuibh timchioll fa ccuáirt; do rinneadar do sciámh iomlán.

12 Do bí Tarsis do cheannuighe do bhrígh ionadamlachd a nuile *shórt* saidhbhrios; maille re hairgiod, iarann, stán, agus luáidhe, do iomlataidís ann háonuighibh.

13 Dob iad do cheannuighthe Iábhán, Tubal, agus Mesech: do reacaidís pearsanna daóine agus soightighge práis air do mharguighibh.

14 Do mhalartaidís muinntir Thogarmah ann háonuighibh lé heachaibh agus lé marcshlúagh agus lé múillighibh.

15 Do *bhád*ar fir Dédan na cceannuighibh agad; do *bhí* morán oilean na cceannuightheadh fad láimh: do bheirdís chugad *mar* bhronta adharca ibhori agus ebeni.

16 Do bí Siria do cheannuighthe do bhrígh iomuid earradh dot dhéanamhsa: do ghnáthuighedís ann do mharguidhibh lé heméralduibh, purpair, agus obair bhróidnéireachda, agus linéadach breadha, agus croibheal, agus Agat.

17 Dob iad do cheannuighthe, Iúdah, agus tír Israel: do reacaidís air do mhargadh cruithneacht Mhinit, agus Pannag, agus mil, agus ola, agus íce.

18 Do bhí Damascus na ceannuighthe agad a niomad na nearradh do mítheá, do bhrígh ionadamlacht do nuile shaidhbhrios; a bhfion Helbon, agus a noluinn bháin.

19 Do bhí Dan fós agus Iabhán ag teacht agus ag imtheacht gnothuightheadh ann háonuighibh: do *bhí* iarrán loinnreach, cassia, agus calamus, ann do mhargadh.

20 Do *bhí* Dedan na cheannuighthe agad fá éduighibh mórluáighe chum carbad.

21 Do mhalartuightheadar Arábia, agus uile phrionsuidhe Cedar leachd a núanuibh, agus a reithighibh: agus a ngabhruibh: ionnta so do *bhád*ar do cheannuighthe.

22 Do *bhád*ar ceannuighthe Sébah agus Ramah, na cceannuighibh agad: do mhargaladar ann háonuighibh maille ré togha na nuile spíosradh, agus maille ris a nuile chloich mhórluáich, agus ré bór.

23 Dob iad do cheannuighthesi Haran, agus Canneh, agus Eden, ceannuighthe Sébah, Asur, agus Chilmad.

24 Dob iadso do cheannuighthe ann gach uile shórt, a néadach gorin, agus a nohair bhróidnéireachda, agus a ccofradh-uibh cúladh costúsach, ar na cceangal lé

corduibh; agus déanta do chedar a measc do cheannuightheadha.

25 Do chanadar longa Tharsis dot tháobhsa ann do mhargadh: agus do fóiríonadh thú, agus do rinneadh ró ghlórmhar thú a meadhon na bhfairgeadh.

26 ¶ Thugadar do ránuighthe thú annsa huisgeadhuibh móra: do bhrisiodar gáotha a noirthir thú a lár na fairge.

27 Tuitfidh do shaidhbhrios, agus háonuighthe, do cheannuightheadh, do mháirneuluigh, agus do loingseóiridhe, agus lucht do nertuighthe, agus lucht cleachta do cheannuightheadh, agus huile lucht cogaidh, atá ionnad, agus ann do chomhlúadar uile noch atá ann do lár, a meadhón na fairge a ló do scriosta.

28 Críothnochuid do bhailte amuigh lé fuáim chomharc do mháirnealach.

29 Agus tiocfuidh a nuile dhuine ghlacus na rámhadh, ná máirneuluigh, agus uile loingseóirighe na fairge, a nuas as a longuibh, seastuid siad air an titalamh;

30 Agus cluinfighear a ngúth ad aghaidhsí, agus comhaircíd go géur, agus teigfid súas luáiththeadh air a cceanuibh, unfartuid iad féin annsa luáiththeadh:

31 Agus do dhéanuid siad iad féin uile máol ar do shonsa, agus crioslochuid iad féin a saicéadach, agus guiltid ar do shon maille re doilghios croidhe agus lé núallghubha searbha.

32 Agus iona núallghubha toigfid golgláir snas ar do shonsa, agus caoidhfid ós do chionn, *gha rádh*, Cía bhí cosmhui re Tírus, ar na sgríos marso a lár na fairge?

33 An tan do chúadar hearradha amach as na fairgidhibh, do líon tú morán pobal; do shaidhbhriosuidh tú ríghthe na taluhan le hiomad do shaidhbhrios agus do cheannuightheadha.

34 Annsa nam a mbía tú briste leis na fairgidhibh a ndoimhne na nuisgeadh tuitfidh do cheannuightheadh agus do chuideachta uile ann do lár.

35 Bíaidh uile áitreabhthacha na noiléun anbhuaíneach iomadsa, agus bíaidh a ríghthe ro eaglach, béid siad buáidhearthra iona ngóisibh.

36 Bíaid na ceannuighthe a measc an phobail ag fonomhad fúid; bíaidh tú ad uathbhás, agus ní *bhíaidh* tú ann choidhche ní sa mhó.

CAIB. XXVIII.

An smacht thiúfas ar phrionnsa Thíruis arson a anúabhar, 20 agus breitheamhnus Shidon.

THAINIC briathar an TIGHEARNA chugam a ris, ag rádh,

2 A mhic an duine, abair re prionnsa Thirus, Is marso a deir an Tighearna DIA;

Do bhrígh gur tógbadh súas do chroidhe, agus go ndubhairt tú, *Is Dá* misi, suighim a monad Dé, a lár na bhfairgeadh; gidheadh is duine thú, agus ní Dá, giodh go suighionn tú do chroidhe amhuil croidhe Dé.

3 Féuch, *is* glioca thú ná Daniel; ní bhfuil secretí rheaduid do cheilt ort.

4 Led ghliocus agus led thuiscin fuair tú do shaidhbhrios, agus fuair tú ór agus airgid ann hionmhusaibh:

5 Led eagna mhóir agus led cheannuigheacht do mhéaduigh tú do shaidhbhrios, agus atá do chroidhe arna thógbháil súas do bhrígh do shaidhbhrios a:

6 Uimesin *is* marso a deir an Tighearna DÍa; Do bhrígh gur shuighidh tú do chroidhe mar chroidhe Dé;

7 Féuch, ar a nadhbharsin do bhéara misi coimhthighidh ort, an drong *is* úathbhásuidhe do na cineadhachaibh: agus tairreonguid an cloidheamh a naghaidh sgéimhe do ghliocuis, agus saileochuid siad do dhealradh.

8 Do bhéaruid siad síos chum na huáighe thú, agus éugfa tú bás na druinge atá marbh a lár na bhfairgeadh.

9 A naibéora tú fós a lathair an té mharbhus thú, *Is mé* DÍa; acht *biáidh* tú ad dhuine, agus ní Dá ar bith thú, a láimh an té mharbhus thú.

10 Eugfa tú bás na neimhthimchillghearrtha lé láimh an choimhthighidh: óir do labhair misi é, a déir an Tighearna DÍa.

11 ¶ Tuilleamh fós tháinic briathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

12 A mhic an duine, tóig súas golgháir air rígh Tirus, agus abair ris, *Is marso* a deir an Tighearna DÍa; Séaluigh tú súas an tionlán, lán do ghliocus, agus iomlán a sgéimh.

13 Do bhí tú ann Eden gáirdín Dé, *budh* é thfolach gach uile chloch mhórlúáigh, an sardius, an topas, agus an diamond, an bheril, an tónics, agus an iasper, an saphir, a nemerald, agus an carbuccail, agus an tór: do gléasadh ccardacht do thiompán agus do phóib iomnad annsa lá ar cruthuigheadh thú.

14 *Is* tú an cherub ungha fholchas; agus do shuighidh misi *marsin* thú: do bhí tú air shliabh náomhtha Dé, do shiubhail tú a meadhon na leac tteineadh.

15 Do *bhí* tú iomlán ann do shlighthibh, ón lé far crúthuigheadh thú, nó gur frith éigceart ionnad.

16 Maille le hiomad do cheannuigheachta do lionadar do lár lé foiréigín, agus do pheacuidh tú: uimesin teilgfidh misi thú amhuil neimhthiúadha amach as slíabh Dé:

agus scriosfa mé thú, a cherub fholuigh, ó lár na leac tteineadh.

17 Do tógbadh súas do chroidhe do bhrígh do sgéimhe, do thruailligh tú heaguna do bhrígh do dhéalruighthe: teilgfidh misi clum taluhan thú, a bhfiadhuise ríogh, chor go bhféuchfuid ort.

18 Do shaluigh tú do shanctóir lé hionadambhlacht héigceart, lé éigceart do cheannuigheachta; uimesin do bhéara misi teine amach as do lár, loisgfidh sí thú, agus do bhéara mé ad lúathreadh thú chum na taluhan a radharc a nuile dhuine do chí thú.

19 Biáidh úathbhás aig a nuile dhuine dá naithnighioun thú a measc na ndaóine ionnad: biáidh tú ad úamhan, ní mó *bhías* tú ann go brath ní sa mhó.

20 ¶ A ris tháinic briathar an TIGHEARNA chugam, ag rádh,

21 A mhic an duine, cuir haghuidh a naghaidh Sidon, agus tairngir na haghaidh,

22 Agus abair, *Is marso* an deir an Tighearna DÍa; Féuch, a táinse ad agháidhsi, a Shídon; agus biáidh mé armo ghlóruighadh ann do lár: agus aitheonuid gur mé an TIGHEARNA, an tan bhéarus mé breatha innte, agus bhías mé ar mo náomhughadh innte.

23 Óir cuirfe mé pláigh innte, agus fuil iona sráidibh; agus béarthar breitheamhnus air an ccréachtach iona lár leis an ccloidheamh uirre air gach contaóibh; agus aitheonuid gur misi an TIGHEARNA.

24 ¶ Agus ní bhíaidh dreas deilgne ann ní sa mhó do thigh Israel, nó dosán ar bith gortuightheach do na huile *dhaóinibh* ná ttunchioll, tharcuisnighios iad; agus biáidh a fhios aca gur misi an Tighearna DÍa.

25 *Is marso* a deir an Tighearna DÍa; An tan chruinneochus mé tigh Israel as na daóinibh a measc a bhfuilidh sreathnuighthe, agus bhías mé ar mo náomhadh ionta a radharc na ngeinteadh, annsin áitreobhuid siad iona ndúthaigh thug mé dom sheirbhíseach Iacob.

26 Agus do dhéanuid siad comhnuidhe dhaingíon innte, agus do dhéanuid tighthe, agus plaindeochuid gárradha fineamhna; aseadh fós, áiteochuid maille ré dánacht, an tan bhéarus misi breitheamhnus orrasan tharcuisnighios iad fa ccaúirt na ttimchioll; agus aitheonuid gur misi an TIGHEARNA a Ndía.

CAIB. XXIX.

Biaidh an Egipte fós folamh; fa chúis beith mealltach do thigh Israel.

ANNSA deachmhadh bliadhain, annsa deachmhadh mí, an dara lá, déug

don mhí, tháinig bríathar an TIGHEARNA chugainsa, ag rádh,

2 A mhic an duine, suighidh haghaidh a nadhuigh Phárao rígh na Héigpte, agus tairrghir na aghaidhsion, agus a naghaidh na Héigpte uile:

3 Labhair, agus abair, Is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, atáimsi ad aglaidh, a Phárao a rígh na Héigpte, an dragún mór luighios a lár a aibhneadh, noch a dubhairt, *Is liom féin mo shruth, agus do rinne mé dham féin é.*

4 Acht cuirfe misi dubháin ann do ghialluibh, agus do bhéara mé air íasc haibhneadh seasamh air do lannuibh, agus do bhéara mé a níos thú as lár haibhneadh, agus greamochuid uile íasc haibhneadh dot lannuibh.

5 Agus fuigfe mé thú ann sa bhfásach, thú féin agus uile íasc haibhneadh: tuitfidh tú air na machairighibh loma; ní thiubharthar a cionn a chéile, agus ní chruinneochthar thú: thug mé thú mar bliadh do bheathachaibh an mhachaire agus déunlaith neimhe.

6 Agus aitheonuid uile áitreachthuih na Héigpte gur misi an TIGHEARNA, do bhrígh go rabhadar na maide giolcuidhe do thigh Israel.

7 A nuair rugadar greim ortsa ar láimh, do bhris tú, agus do réub tú a ngála uile: agus an tan do luigheadar ort, do bhris tú, agus thug tú ar a leasrachuibh uile seasamh.

8 ¶ Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, do bhéara misi cloidhiomh ort, agus gearrfa mé amach idir dhuine agus bheathach asad.

9 Agus bíadh críoch na Héigpte áonránach agus bán; agus aitheonuid gur misi an TIGHEARNA: do bhrígh go ndubhairt sé, *Is liomsa a nabhuinn, agus is mé do rinne é.*

10 Féuch, uimesin atáimsi ad aghaidhsi, agus a naghaidh do shrotha, agus do dhéana mé talamh na Héigpte thríd amach na fhásach agus úaigneach ó thor Siene go himiol na Hetíópia.

11 Ní géabha cos duine ar bith thríd, ní mó rachus cos bheathuidh thríd, ní mó blias áitreabhtha go ceann cheathrachad bliadhan.

12 Agus do dhéana mé talamh na Héigpte uaigneach a lár na tíorthann atá fásfholaibh, agus a ccaithreacha a measc na ccaithreach atá na bhfásach béid áonránach ceathrachad bhliadhan: agus cráobhsaólfidh mé na Héigptigh a measc na cceineadhach, agus scabfa mé iad thríd na tíorthaibh.

13 Thairis sin is marso a deir an Tighearna DIA; A ccionn cheathrachad

bliadhan cruinneocha mé na Héigptigh ón bpobal ann ar shreathnuidh mé iad:

14 Agus do bhéara mé liom a rís braighdionas na Héigpte, agus do bhéara mé orra filleadh go fearann Patros, go dúthaigh a náiteibh; agus bíaid ann sin na ríoghacht uirisil.

15 A sí bhus nírísle do na ríoghachtaibh; ní mó áirdeochus sí í féin ní sa mhó ós cionn na cceineadhach: óir laighdeocha misi iad, iondus nach riaghlochuid ní sa mhó ós cionn na gcineadhach.

16 Agus ní bhíaid ní sa mhó na dóthchus ag tigh Israel, noch do bheir a néigceart chum cúmhne, an taw fhéuchfuid iona ndiaigh: acht aitheonuid gur misi an Tighearna DIA.

17 ¶ Agus tárla annsa seachtmhadh bliadhain fhithchíod, annsa chéidmhí, an chéad lá don mhí, go táinic bríathar an TIGHEARNA chugainsa, ag rádh,

18 A mhic an duine, thug Nebuchadressar rígh na Babilóine air a shlúagh seirbhís mhór do dhéanamh a naghaidh Tírus: do rinneadh a nuile cheann máol, agus do lomadh gach uile ghála: gidheadh ní blfuair sé tíarustal ar bith, nó a shlúagh, ar son Thírus, ar son na seirbhíse do rinne sé na haghaidh:

19 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, do bhéara misi críoch na Héigpte do Nebuchadressar rígh na Babilóine; agus géabhuidh sé a hiómaid, agus géabhuidh sé a héadáil, agus glacfa sé a creach; agus bíaidh sin na thúarasdtal agá shlúagh.

20 Thug mé dhó críoch na Héigpte ar son a sháothair ler oibrigh sé na haghaidh, do bhrígh gur oibrigheadar ar mo shon, a deir an Tighearna DIA.

21 ¶ Annsa ló sin do bhéara mé air adhairc thighe Israel cinneadh amach, agus do bheara mé dhuitsi oscla an bhéil ann a lár; agus aitheonuid gur misi an TIGHEARNA.

CAIB. XXX.

Neartuighthear lámh Bhabylon do bhriseadh neart na Héigpte, agus a lucht cuidighe.

THAINIC bríathar an TIGHEARNA chugam a rís, ag rádh,

2 A mhic an duine tairrghir agus abair, Is marso a deir an Tighearna DIA; Nualluighsi, A mhaigh don lá!

3 Oir is fogus an lá, eadhon atá lá an TIGHEARNA a ccomhfhogus, lá ncuillach; budh í sin uair na ngeinteadh.

4 Agus tiucfuidh an cloidheamh air a Néigpt, agus bíaidh pian mhór san Netíopia, an tan thuitfid na mairbh san Néigpt, agus

bhéaruid léo a hiomadamlacht, agus bhrisfighear síos a bunáite.

5 Agus tuitfidh a Nétíopia, agus Líbia, agus Lídia, agus an pobal cumaisce uile, agus Chub, agus daoine thíre an chunn-
artha, léosan leis an ccloidhiomh.

6 Is marso a deir an TIGHEARNA; Tuitfidh fós an drong chongmhús súas an Négípt; tiuifuidh úabhar a cumhacht a nús; tuitfid siad innte leis an ccloidheamh ó thor Siene, a deir an Tighearna DIA.

7 Agus béid siad áonránach a lár na tíorthann *atá* uáigneach, agus bíaidh a caitheacha a meadhon na ccaithreach *atá* na bhásach.

8 Agus aitheonuid gur mísi an TIGHEARNA, an tan chuirfios mé teine san Négípt, agus a *nuáir* scriosfuighear a huile lucht cuidighthe.

9 Annsa ló sin rachaid teachta uáimsi amach a longaibh do chur eagla air na Hetíópibh, neimhchurumach, agus tiucla pían mhór orra, amhail a ló na Héigpte: oir, féuch, *atá* sé ag teacht.

10 Is marso a deir an Tighearna DIA; Do bhéara mé air iomadamlacht na Héigpte cosg le lámh Nebuchadressar rígh na Babilóine.

11 E féin agus a dhaóine maille ris, béarthar an drong is úathbhásuighe do na cineadhachaibh, do scrios na tíre: agus taireonguid a ccloidhmthe a naghaidh na Héigpte, agus líonfuidh an talamh do mharbhuibh.

12 Agus do dhéana mísi a naibhne tim, agus reacfad an fearann a lámh na cciontach: agus do dhéana mé an tír na fásach, agus gach a bhfuil ann, lé lámh na ccoimhthigheach: mísi an TIGHEARNA do labhair é.

13 Is marso a deir an Tighearna DIA; Scriosfa mé fós na hiodhail, agus do bhéara mé air a nionháighibh cosg amach as Noph; agus ní bháidh feasta prionnsa air thalamh na Héigpte: agus cuirfidh mé eagla a ccrích na Héigpte.

14 Agus do dhéana mé Patros uáigneach, agus cuirfe mé teine ann Soan, agus do bhéara mé breatha ann No.

15 Agus dóirtfidh mé mo dhioghaltas ar Sin, neart na Héigpte; agus géarrfa mé amach iomadamlacht No.

16 Agus cuirfe mé teine san Négípt: do ghéabha Sin pían mór, agus sgaóilfighear No ó chéile, agus bíaidh donus air Noph go láethiamhuil.

17 Tuitfid daóine óga Abhen agus Phibeset leis an ccloidheamh: agus rachfuid na *caithreachas* a mbraighdionas.

18 Dorchochthar fós an lá ann Tehaplínehes, an tan bhrisfios mé annsin cungalach na Héigpte: agus stadfas poimp a neirt

innte: ar a sonsa, foileocha néull í, agus rachfuid a hingheana a mbraighdionas.

19 Marso do dhéana mé breitheamhnús annsa Négípt: agus aitheonuid gur mé an TIGHEARNA.

20 ¶ Agus tarla san náonmbadh bliadhain déag, annsa chéid *mhí*, annsa seachtmbadh *lá* don *mhí*, go ttáinic focal an TIGHEARNA chugam, ag rádh.

21 A mbic an duine, Do bhris mé lámh Phárao rígh na Héigpte; agus, féuch, ní ceangoltar súas í dá leighios, do chur creasa uirre dá ceangal, dá déanamh láidir do chongmháil an chloidhimh.

22 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, atáim a naghaidh Phárao rígh na Héigpte, agus brisfidh mé a ruightheach, noch do bhí laidir, agus do briseadh; agus do bhéara mé air an ccloidheamh tuitim as a lámh.

23 Agus scaóilfidh mé na Héigptigh a measc na ccineadhach, agus craobhscaóilfidh mé iad ar feadh na tíorthann.

24 Agus neirtheocha mé lámha rígh na Babilóine, agus cuirfe mé mo chloidhiomh iona káimhsion: acht brisfidh mé ruightheach Phárao, agus do dhéanuidh sé osnadh da lathair lé hosnadhuibh marbhtuigh *duine* chneadhuigh.

25 Acht neirteocha mé ruightheach rígh na Babilóine, agus tuitfid lánha Phárao síos; agus aitheonuid gur mísi an TIGHEARNA, an tan chuirfios mé mo chloidheamh a lámh rígh na Babilóine, agus sinfidh sé amach é ar chrích na Héigpte.

26 Agus díothsgaóilfidh mé na Héigptigh a measc na ccineadhach, agus scabta mé iad a measc na tíorthann; agus aitheonuid gur mé an TIGHEARNA.

CAIB. XXXI.

Phárao coimhmeas re Assur ann ardan, tuitfid siad thríd sin le chéile.

A GUS tarla san náonmbadh bliadhain déag, annsa treas *mí*, an chéad *lá* don *mhí*, go ttáinic focal an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

2 A mbic an duine, labhair re Phárao rígh na Héigpte, agus re na iomadamlacht; Cía ré ar cosmhúil thusa ann do mhórdhlacht?

3 Féuch, do *bhí* an Tassírianach na shedar ann Lebanon maille re geagan sgiamhach, agus re scale foluigheach, maille ré áirde mhóir, agus do bhí a bháir a measc na mbeangán tiugh.

4 Do rinneadar na huisgeadha mór é, doil an taigéan súas go hárd é tré na srothuibh ag riolr timchioll a phlanudadh, agus do chuir a haibhne beaga annach chum na nuile chraun annsa mhaichaire.

5 Uimesin do hárduígeadh a áirde ós

cionn uile chraim an mhagha, agus do líonadar a bheangáin, agus d'fásadar a ghéaga go fada do bhrígh iomaid na huisgeadh, an tan do chuir sé amach iad.

6 Do neadadar uile éunlaith neimhe iona ghéaguibh, agus faói na chraobhuibh rug uile bheathuigh an mhachaire an óga, agus faói na scáile daitreabhadar na huile chin-eadhacha móra.

7 Marso do bhí sé breágha iona mhór-dhacht, a bhfad a bheangán: óir do bhí a fhréamh láimh ré huisgeadhuibh móra.

8 Níor fhéadadar na cedair a ngáirdin Dé a cheilt: níor chosmhail na crainn ghiumhuis lé na ghéaguibh, níor chosmhail crainn na ccastúinig le na bheangánuibh; níor chosmhail crann ar bioth a ngáirdin Dé leis iona scéimh.

9 Do rinne misí breágha é lé biomad a ghéag: iondus gur thmúthuigheadar uile chraim Eden, dá raibh a ngáirdin Dé ris.

10 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; Do bhrígh gur thóig tú súas thú féin a náirde, agus gur chuir sé súas a mhullach a measc na ngéug tiugh, agus gur thóig a chroidhe súas ann a náirde;

11 Do sheachuid misí uimesin é a láimh a naóin chumhachtaigh na ngeinteadh; go deimhin do dhéana sé ris *mar do thuill sé*: do dhíbir mé amach é ar son a chionta.

12 Agus coimhthighidh, an drong is íathbhásuighe do na cineadhachaibh, do ghearradar annach é, agus d'fágthadar é: annsna sléibhtibh agus annsna huile ghlean-taibh do thuitodar a bheangáin, agus do briseadh a chráobha lé huile shrothaibh na tíre; agus dimthigheadar uile dhaóine na talmhan síos ó na scáile, agus d'fágthadar é.

13 Aitréobhuid uile éunlaith neimhe air a scrios, agus bíaid uile bheathuighe an mhagha air a bheangánuibh.

14 Iondus nach áirdeochadh crann ar bioth do chrannuibh na nuisgeadh iad féin ar son a náirde, nach mó do theilgfeidis súas a mullach a measc na mbeangán tiugh, nach mó sheasfuidis a ccairn súas iona náirde, gach a nibhionn uisge: óir do seachadadh uile chum báis iad, do rannaibh íochtair na talmhan, a lár chloinne na ndaóine, maille ris an ndroing theid síos annsa log.

15 Is marso a deir an Tighearna DIA; Thug mé golgháir annsa ló a ndéachuidh sé síos annsa nuáigh: d'fóluigh mé an taigeun dósan, agus do thoirnisc mé a thuile, agus do stopadh na huisgeadha móra: agus thug mé air Léabanon cumha do dhéanamh ar a shon, agus do an-bhfáinbheadar uile chraim an mhagha thríd.

16 Thug mé air na cineadhachaibh erioth lé fáim a leagtha, an tan do theilg

mé síos é go hifrionn maille ris an lucht theid síos annsa pholl: agus comhfhurt-achtfuighear uile chraim Eden, togha agus rogha Lebanon, gach a nibhionn uisge a rannaibh íochtair na talmhan.

17 Do chúadar síos mar an ccéadna go hifrionn maille ris don *ndroing* atá inarbh leis an ccloidheamh; agus a ruigh, agus do rinneadar comhnuidhe fana dhíon a meadhón na ccineadhach.

18 ¶ Cía ré ar cosmhail thusa marso a nglóir agus a mórdhacht a measc chraim Eden? gidheadh do bhéarthar síos thú maille re crannuibh Eden go háitibh íochtaracha na talmhan: luighfidh tú a meadhón na neimhthimchillghéarrtha a-bhfóchair an *luchta* marbhtar leis an ccloidheamh. *Isé so Phárao*, agus a uile iomadamlacht, a deir an Tighearna DIA.

CAIB. XXXII.

Golgháir agus núallghubha arson leagadh nuathbhasach na Héigipte, ré ccloidheamh Bhabólin.

AGUS tarla annsa dara bliadhain déag, annsa dara mhí déag, an chéad lá don mhí, go ttáinic briathar an TIGHEARNA chugam, ag rádh,

2 A mhic an duine, tóig súas núalghubha ar son Phárao rígh na Héigipte, agus abair ris, Is cosmhail thú ré leomhan óg do na cineadhachaibh, agus *atá* tú mar mhíol mhór annsna fairgidhibh: agus tháinic tú amach led shrothaibh, agus do bhuáidhir tú na huisgeadha led chosaibh, agus do shaluigh tú a naibhne.

3 Is marso a deir an Tighearna DIA; Leathnocha misí amach ar a nadhbharsin mo líon ós do chionn lé combluadar mhóráin daóine; agus do bhéaruid a níos ann mo líon thú.

4 Annsin fúigfidh mé air an ttalamh thú, teilgidh mé amach annsa mhachaire osculte thú, agus do bhéara mé air uile éunuibh neimhe comhnuidhe do dhéanamh ort, agus líonfa mé beathuighe na talnhan uile dhíot.

5 Agus leagfa mé thféoil air na sléibhtibh, agus líonfa mé na gleanta led áirde.

6 Fliuchfa mé fós led fhuil an talamh iona snáidhionn tú, nó go rabhadh na sléibhte; agus bíaid na aibhneacha líonta dhíot.

7 Agus an tan chuirfios mé thusa amach, foileocha mé flaitheamhnus, agus do dhéana mé a réulta dorchá; foileocha mé an ghrian lé néull, agus ní thiubhruidh an ghealach a solas *uaithe*.

8 Do dhéana mé uile sholas loinnreach neimhe dorchá ós do chionn, agus cuirfidh

mé dorchadus air an ttailmh, a deir an Tighearna DIA.

9 Broisteccha mé marsin croidhthe mhóirín dróine, an tan do bhéara mé haicmhilleadhais a measc na cceineadhach, annsa tiorthaibh nar bhaithnid duit.

10 Aseadh, do dhéana mé mórán daóine iongantach dot tháobh, agus béid a ríghthe eaglach go hiomarcach ar do shonsa, an tan dhéalrochus mé mo chloidhiomh da lathair; agus criothmochuid uile a móiment, gach duine ar son a bheatha féin, a ló do leagthasa.

11 ¶ Oir is marso a deir an Tighearna DIA; Tiucfa cloidheamh rígh na Babilóine ort.

12 Lé cloidhinbhibh na ccumhachtach do bhéara mé air do shlúaghaibh tuitim, leis an ndroing is úathbhásuidhe, do na cineadhachaibh uile: agus millfid siad ponup na Héipte, scriosfuighear a huile hiomadamlacht.

13 Scriosfa mé fós a uile bheathlach ó tháobhuibh na nuisgeadh mór; ní mó chuiríos cos duine buáidhreach orra ní is mhó, nó ingne beathlach buáidhreach orra.

14 Annsin do dhéana mé a nuisgeadh donhuin, agus do bhéara mé ar a naibhnibh ríoth anbuil ola, a deir an Tighearna DIA.

15 An tan de dhéana mé críoch na Héipte na fhásach, agus bhías an tír uáigneach an ní dá raibh sé lionta, an tan bhuaillíos misi gach a náitreabhann innte, aitheonuid gur misi an TIGHEARNA.

16 Así so an chumba lé ccaóinfid í: caóinfid ingheana na cceineadhach í: caóidhfid siad ar a son, eadhon ar son na Héipte, agus airson a slúagh uile, a deir an Tighearna DIA.

17 ¶ Tárta mar an cceadna annsa dara bliadhain déug, an cúigeadh lá déag don mhí, go táinic focal an TIGHEARNA chugam, ag rádh,

18 A mhic an duine, Gearáin ar son iomaid slúáigh na Héipte, agus teilg síos íad, í féin, agus ingheana na ccrioch iomráidhteach, go háitibh imíochtair na talmhan leis an lucht théid síos annsa pholl.

19 Cía sháruighios thusa a scéimh? imthigh síos, agus luigh a bhfochair na neimhlithimchillghéarrtha.

20 Tuitfid siad a lár na druinge atá marbh leis an ccloidheamh: do seachadadh don chloidheamh í: tairng í féin agus a hiomadamlacht uile.

21 Laibheoruidh an duine láidir a measc na ccumhachtach ris amach as lár ítrinn maille ris an ndruing chuidighios leis: do chúadar síos, luighid siad neimhlithimchillghéarrtha, ar na marbhadh ris an ccloidheamh.

22 Atá Asur annsin agus a comblúadar uile: atáid uáighe na thimchioll: atáid uile marbh, iar ttuitim leis an ccloidheamh:

23 A bhfuilid a nuáighe ar na suíghinghadh a ttáobhuibh an luig, agus a cuideachta fa ccaúirt timchioll a huáighe: íad uile ar na marbhadh, ar ttuitim leis an ccloidheamh, noch thug fa deara úamhan do bheith a ttír na mbéo.

24 Atá Elam annsin gon a huile iomadamlacht timchioll fa ccaúirt a huáighe, íad uile ar na marbhadh, ar ttuitim leis an ccloidheamh, noch do chuáidh síos gan timchillghéarradh a náitibh imíochtara na talmhan, noch thug fa deara anbhúain do bheith a ttír na mbéo; thairis sin diomchradar a náire maille ris an lucht théid síos annsa pholl.

25 Do chóirigheadar leaba dhi a meadhón na marbh gon a huile iomadamlacht: atáid a huáighe air gach táobh dhi: atáid uile gan timchillghéarradh, marbh ris an ccloidhiomh: bíodh gur chuireadar criothnughadh a ttír na mbéo, gidheadh fúaradar náire maille ris an ndruing do chuáidh síos annsa pholl: do cuireadh é a lár na muinntire atá marbh.

26 Atá Mesech annsin, Tubal, agus a hiomadamlacht uile: atáid a huáighe iona timchioll fa ccaúirt: atáid siad uile gan timchillghéarradh, marbh leis an ccloidheamh, bíodh gur chuireadar a neagla a ttír na mbéo.

27 Agus ní luighfid a bhfochair na ccumhachtach do thuit don lucht gan timchillghéarradh, noch do chuáidh síos go hifrionn maille re na narmuibh cogaidh: agus do chuireadar a ccloidhmthe fáoi na cceannuibh, agus bíaid a ccionta air a ccanámbuibh, bíodh gur bíad úamhan an chumhachduigh a ttír na mbéo.

28 Bíaidh tusa fós, briste a lár na druinge gan timchillghéarradh, agus luighfidh tú a bhfochair an lucht atá marbh leis an ccloidhiomh.

29 Atá Edom annsin, a rígh agus a prionnsadha uile, noch lé na neart atá na luidhe a bhfochair na druinge do marbhadh leis an ccloidheamh: luidhid a bhfochair an lucht atá gan timchillghéarradh, agus a bhfochair na druinge théid síos san log.

30 Atáid annsin uile phrionnsadha an tuáisceirt, agus na Sidónianuigh uile, noch do chuáidh síos leis na marbhuibh; maille re na neagla fa na ccumhachtaibh; agus luighid gan timchillghéarradh a bhfochair na druinge do marbhadh leis an ccloidheamh, agus fúaradar náire maille ris an lucht téid síos annsa log.

31 Do chífidh Phárao íad, agus combhlurtfuighear é ós cionn a iomad-

amhlacht uile, *eadhon* Phárao agus a shlúagh uile ar na marbhadh leis an ccloidheamh, a deir an Tighearna DIA.

32 Oir thug misi meagl^a a tír na mbéo, agus cuirfighear eision a lár na neimh-thiuchillgheartha maille ris *an lucht* do marbhadh leis an ccloidheamh, *eadhon* Phárao agus a iomadamlacht uile, a deir an Tighearna DIA.

CAIB. XXXIII.

Comhartha an deaghfhir-shaire, agus an droch bhuachaill; 17 agus comhthrom Dé ina uile shlighe.

ARIS tháinig bríathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

2 A mhic an duine, labhair ré clann do dhaóine, agus abair riu, An tan do bheara misi an cloidheamh air thír, má ghlacuid lucht na tíre duine da tír féin, agus a chur na fhear faire dhóibh.

3 Má shéidionn sé an stoc, an tan do clúise sé an ccloidheamh ag teachd air an tír, agus an pobal do chur ar a ccoimhead;

4 Ansin gidh bé chluinfios gúth an stuic, agus nach géabha rabhadh; má thig an cloidheamh, agus a bhreith leis, bíaidh a fhuil air a cheann féin.

5 Do chúaluidh sé gúth an stuic, agus níor ghabh rabhadh; bíaidh a fhuil air féin. Achd an té ghéubhas rabhadh saorfuidh sé a anum.

6 Acht má chí an fear fiure an cloidheamh ag teacht, agus nach séidfídh sé an stoc, agus nach ttiubharthar rabhadh don phobal; má thig an cloidheamh, agus go mbéara *pearsa ar bith* leis as a measc, do rugadh ar siubhal é iona éiceart; acht iarrfa mé a fhuil as láimh a nfr faire.

7 Marsin thusa, a mhic an duine, do chuir mé thú mar fhear faire eum tighe Israel; uimesin éistfidh tú an bhriathar ó mo bhéuls, agus tabhair fuagra dhóibh uáimsi.

8 An tan déaras mé ris an cciontach, A dhroch dhuine, do gheabha tú bás go deimhin; muna labhra tusa do thoirmiosg an chiontuigh ó na shlighe, do gheabha an ciontach sin bás iona éiceart; acht iarrfa misi a fhuil as do láimhsi.

9 Thairis sin, ma thoirmisgionn tusa an ciontach ó na shlighe dá fhilleadh uáithe; muna bhfillidh sé ó na shlighe, do gheabha sé bás iona choir féin; acht do sháor tusa hanam.

10 ¶ Uimesin, thusa a mhic an duine, labhair ré tigh Israel; Is marso labharthaoi, ag rádh, Má bhíid ar sárughthe agus ar bpeacúighe oruinne, agus go néugfam ionta, ciondus do bheithmis beo marsin?

11 Abair riu, *Mar* mhairm, a deir an Tighearna DIA, ní bhfuil sólas ar bith agamsa a mbás an chiontuigh; acht go bhfillleadh an ciontach ó na shlighe agus go mairidh sé: fillidhse, fillidhse ó bhur ndroicshlightheibh; óir ered as a néugfadh sibh, a thigh Israel?

12 Uimesin, abairsi, a mhic an duine, ré cloinn do dhaóine, Ní sháorfuid fir-éantacht a nfréin é a ló a pheacaidh: ar son uile an chiontuigh, ní thuitfidh sé leis san ló iompochus sé ó na chiontaibh; ní mó fhéadfas an firéun mairthiun ar son a *fhiréantacht* an lá pheacochus sé.

13 An tan a déara misi ris an bhfiréun, go mairfidh sé go deimhin; má tháobhann se re na fhiréuntacht féin, agus cionta do dhéanamh, ní cuimhneochthar a uile ionracus; acht do gheabha sé bás ar son an pheacuidh, do rinne sé.

14 A ris, an tan a déara mé ris an cciontach, Eugfa tú go deimhin; má fhillionn sé ó na pheacadh, agus go ndéan an ní is dligtheach agus is ceart;

15 Má aisgionn an ciontach an geall, agus go ttiubhruidh úadh an ní do shlad sé, agus go siubholuidh sé a reachtuibh na beatha, gan déanamh uile; mairfidh sé go deimhin, ní éugfa sé.

16 Ní cuimhneochthar peacadh ar bith dá ndéarna sé dhó: do rinne sé an ní is dlistionach agus is ceart; mairfidh sé go deimhin.

17 ¶ Gidheadh a deirid clann do dhaóine, Ní comhthrom slighe an Tighearna: acht ar a sonsan, ní comhthrom a slighe.

18 An tan iompochus an firéun ó na ionracus, agus pheacochus sé, do gheabha sé bás da bhrígh sin.

19 Acht má fhillionn an ciontach óna pheacúighibh, agus an ní is dlistionach agus is ceart do dhéanamh, mairfidh sé thrid.

20 Gidheadh a dearthaóise, Ní comhthrom slighe an Tighearna. Sibhsi a thigh Israel, do bhéara misi breath oruibh air gach uile dhuine do réir a shlightheach.

21 ¶ Agus tarla annsa dara bliadhain déag dar ndaoirsine, annsa deachmhadh *mí*, an cúigeadh *lá* don mhí, go ttáinic áon dó chuáidh as amachas Ierusalem chugamsa, ag rádh, Do buáileadh an chathair.

22 Anois do bhí lámh an TIGHEARNA orom tráthnóna, suil thannic an té sin do chuáidh as; agus dfoscuil sí mo bhéul, nó go ttáinic sé chugam ar maidin, agus do hoscladh mo bhéul, agus ní rabhus balbh ní sa mhó.

23 Ansin tháinig bríathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

24 A mhic an duine, labhruidh an

drong áitreabhais na háite fasuighis thire Israel, ag rádh, Do bhí Abraham na aónar, agus do ghabh sé oighreacht na dúithe: acht atáiníde mórán; tugadh an tír dhúinn mar oighreacht.

25 Uimesin abair riu, Is marso a deir an Tighearna DIA; Ithidh sí maille ris an bhfuil, agus tógthaí bhur súile súas chum bhur niodhal, agus dóirtighe fuil: agus an sealbhochuidhese an fearann?

26 Seastaoi ar bhur cloidheamh, do níthí gráineamhlachd, agus truaillidhe gach áon duine aguibh bean a chomharsan; agus an sealbhochthaíse an tír?

27 Abairsi riu marso, Is marso a deir an Tighearna DIA, Mar mhairim, go deimhin tuitfidh an lucht atá san bhfásach leis an cloidheamh, agus do bhéara mé an té atá annsa machaire lom do bheathachaibh re na ithe, agus éugfuid an drong bhíais annsa daingnibh agus annsa huamhuibh don phláigh.

28 Oir fúigfidh mé an fearann ro áonránach, agus coisgfidh poimp a neirt; agus bíadhl sléibhte Israel uaigneach, iondus nach rachaidh duine ar bith thriothadh.

29 Annsin aitheonuid gur misi an Tighearna, an tan thúigfios mé an tír ro áonránach do bhrigh a nuile ghráineamhlacht dá ndéarnadar.

30 ¶ Mar an céadua, thusa a mhic an duine, atáid clam do dhaóine a ccomhnuidhe ag caint ort láimh ris na balladhuibhagus a ndóirsibh na trightheadh, labhruid gach áon ré chéile, gach áon ré na dhearbhrathair, ag rádh, Tarr, iarruim dathchuinge ort, agus éist cred an bhriathar thig ón Tighearna.

31 Agus tigid siad ad choinne mar thigid an pobal, agus suighid dot lathair mar mo dhaóinesi, agus cluinid do bhriathra, aacht ní háill léo a ndéanamh: óir taisbeanuid siad mórán grádha le na mbéul, agus téid a ccroidhe do réir a sainte.

32 Agus, Féuch, atá tusa dlóibh amhuil abhrán ro thaitneamhach duine agá míb guth binn, agus slinnios go maith ar adhbhuidh chiúil: óir éistid do bhriathra, aacht ní dhéanuid iad.

33 Agus an tan thiucfas so a crích (feuch, tiucfa se) ann sin aitheonuid siad go raibh fáigh iona mease.

CAIB. XXXIV.

Géur-achmhusan na náodhaireadh, A chionn bheith neamh-aireach um an tréud.

AGUS tháinig briathar an Tighearna A chugamsa, ag rádh,

2 A mhic an duine, tuirghir a naghaidh áodhaireadha Israel, tairghir, agus abair riu, Is marso a deir an Tighearna DIA ris

na háodhairigibh; A mhairg dáodhairigibh Israel bheathuighios iad féin! nach ar chóir do na háodhairigibh an tréud do bheathugadh?

3 Ithí féin an méthus, agus éaduighthí sibh féin leis a noluinn, marbhthaoi an mhéid biathar: aacht ní bheathuighthí an tréud.

4 Níor neartuigheabhair an teaslán, ní mo do leighisíobhair an tinn, ní mó do cheanglabhair súas an ní do bhí briste, ní mó thugabhair tar ais an ní do cuireadh as a shlighe, ní mó díarrabhair an ní do chuaidh a muga; aacht lé heigion agus lé héattrócaire do riaglabhair iad.

5 Agus do shreathnuigheadh iad do dhíth aodhaire: agus do bhadár na mbia dhag uile bheathachaibh an mhachaire, an tan do cráobhscaóileadh iad.

6 Do sheachránadar mo chaoirigh thríd na huile shléibhtibh, agus air a nuile chnoc árd: do scáinreadh fós, mo thréad ar ghlúis na talmhan uile, agus níor lorgair agus níor íarr duine ar bith na ndiaigh.

¶ 7 Uimesin, a áodhaireadha, éistigh briathar an Tighearna;

8 Mar mhairim, a deir an Tighearna DIA, go deimhin do bhrigh go bhfuil mo thréud na chreich, agus go ndéarnadh bíadhl dom thréud uile bheathachaibh an mhagha, do bhrigh nach raibh aodhaire ar bith ann, ní mó do chúartuigheadar mo áodhaireadha díarruidh mo thréuda, aacht do bhíathadar na áodhaireadha iad féin, agus níor bhíathadar mo thréadaso;

9 Uimesin, a áodhaireadha, éistigh briathar an Tighearna;

10 Is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, atáinseanadhuigh na náodhaireadh; agus íarrfa mé mo thréud as a láimh, agus bhéara mé orra cosg do bhíathadh an tréada; ní mó bhíathfuid na áodhaireadha iad féin ní sa mhó; óir táirtheocha misi mo thréud as e mbéul, iondus nach béid na mbíadhl dhóibh.

¶ 11 Oir is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, Misi, Misi féin, loirgeoidh mé fós mo chaoirigh, agus íarrfaid iad.

12 Amhuil lórguirsí áodhaire a thréud annsa ló a mí sé a measc a cháorach théid ar seachrán; marsin loirgeoradsa mo cháoirigh, agus sáorta mé iad as na huile áitibh ionar scánuirigheadh iad annsa ló néultach dhórcha.

13 Agus do bhéara mé amach ó na daóinibh iad, agus cruinneocha mé iad as na críochaibh, agus do bhéara mé da ndúthaigh féin iad, agus beathocha mé iad ar shléibhtibh Israel láimh ris na haibhinnibh, agus a nuile áitibh aitrighthe na tíre.

14 Beathocha mé iad a ninnbhiar mhaith, agus biàidh a màinreach air shléibhtibh árd a Israel: annsin béid siad a mànuigh mhaith, agus ar iubhear mhéuth biadhaid siad ar shléibhtibh Israel.

15 Beathocha mé mo thréud, agus do bhéara mé orra luighe síos, a deir an Tighearna DIA.

16 Iarfa mé an ní do chuaidh a muga, agus do bhéara mé liom a ris an ní do díbreadh, agus ceangola mé súas an ní do briseadh, agus neartocha mé an ní do blá tinn: acht scriosfa mé an méuth agus an láidir; beathochad iad le breith-eamhuas.

17 Agus air bhuir sonsa, mo thréud, is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, do bheirim breath idir áirneis agus áirneis, idir na reithighibh agus na gabhair fhìrionna.

18 An ní beag dar libhsi an tinnbhiar maith díthe súas, acht caithfidhe an chuid oile dá bhuir ninnbhearnuibh do shaltairt síos lé bhuir ccosaibh? agus ibhe do na huisceadhuibh doimhne, acht gur mian libh an chuid éile do shalchadh le bhuir ccosaibh?

19 Agus ar son mo thréadasa, ithid an ní do shaltrabhairsi fa bhuir ccosaibh; agus ibhid an ní do shalchabhair fa bhuir ccosaibh.

20 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA riu; Féuch, Misi, Misi féin, do bhéara mé breath idir a nárneis mhéith agus a nárneis thruaigh.

21 Do bhrigh gur shaitheabhair le táobh agus lé slinnéun, agus gur chnag-abhair na heasláin uile lé bhuir nadhar-caibh, nó gur scáinnreabhair ó chéile amach iad;

22 Uimesin dídeonuigh misi mo thréud, agus ní bhéid na ccreich ní sa mhó; agus do bhéara mé breath idir eallach agus eallach.

23 Agus cuirfe mé súas áon áodhaire anháin ós a cceinn, agus beathocha sé iad, eadhon mo shearbhfhoghantuigh Dáibhi; beathocha sé iad, agus biàidh na áodhaire aca.

24 Agus biàidh misi an TIGHEARNA am Dhia aca, agus biàidh mo sheirbhiseach Dáibhi na phrionnsa aca; misi an TIGHEARNA do labhair é.

25 Agus do dhéana mé cunnradh síothchána riu, agus do bhéara mé air na droichbheathuighibh cosc as an t-tír: agus áitreobluid go daingion annsa bhfásach, agus coideoluid annsa coilltibh.

26 Agus do dhéana mé beannughadh dhiobhsan agus do na háitibh timchioll fa ecúairt mo chnuic; agus do bhéara mé ar

an cciòth theacht a nús iona am; biàidh ceatha beannachda ann.

27 Agus do bhéara crann an mhachaire a thoradh, agus dó bhéara an talamh a bhiseach, agus béid go sàor iona talamh, agus aitheonuid gur misi an TIGHEARNA, an tan bhrisfios mé cuibhrighe a ccuinge, agus tháirtheochus mé iad as láimh na druinge do bhain a sheirbhís féin asta.

28 Agus ní bhéid ní is mó na ccreich ag na geintibh, ní mó shluigfid beathuighe an mhagha iad; achd coimhneochuid gan fhaitchios, agus ní chuirfidh duine ar bioth eagla orra.

29 Agus tóigfe mé súas dóibh plannda cláiteach, agus ní muirfighear ní is mó iad lé gorta annsa tír, ní mó ionchoruid náire na ngeinteadh ní is faide.

30 Marso aitheonuid siad go bhfuilimsi an TIGHEARNA a Ndia maille riu, agus gurob iadsan, eadhon tigh Israel, mo phobal, a deir an Tighearna DIA.

31 Agus sibhsi mo thréud, eadhon tréud minubhir, is daoine sibh, agus misi bhuir Ndia, a deir an Tighearna DIA.

CAIB. XXXV.

Tuitmhe agus dol a muga shìol Esau, do bhrigh a naimhdeannas re tìghe Iacob.

TUILLIAMH oile tháinig bríathar an TIGHEARNA chugam, ag rádh,

2 A nhic an duine, suighidh haghaidh a naghaidh shléibhe Shéir, agus tairrghir na aghaidh,

3 Agus abair ris, Is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, a shleibh Sheir, misi ad aghuidh, agus sínidh mé mo láimh amach ad aghaidh, agus do dhéana mé ro aonránach thú.

4 Leagfa mé do chaitheacha na bhfásach, agus biàidh tú uáigneach, agus biàidh a fhios agad gur misi an TIGHEARNA.

5 Do bhrigh go raibh fuath sìorruidhe agad, agus gur dhóirt tú fuil chloinne Israel lé neart an chloidhinn a naimsir a naindeise, annsa nam a raibh deireadh ag á néigceart:

6 Uimesin, mar mhairim, a deir an Tighearna DIA, Uilimheocha mé thusa chum fóla, agus leanfuidh fuil thú: ó nár fhuathuidh tú fuil, leanfuidh fuil thú.

7 Marso do dhéana mé slábh Seir ro áonránach, agus géarrfa mé uádha an té ghabhus amach agus an té iompoighios.

8 Agus lionfa mé a shléibhte le na dhaóinibh marbha: ann do chnocaibh, agus ann do ghleanntaibh, agus ann haibhnuibh uile, tuitfidh an drong marbhtar leis an ecloidheamh.

9 Do dhéana mé uáigneas sìorruidhe dhíot, agus ní fhúillfid do chaitheacha:

agus biaídh a fhios agaibh gur misi an TIGHEARNA.

10 Do bhrígh go ndubhairt tú, Budh liomsa an dá chineadhna agus an dá thírise, agus sealbhocham iad; gidh go raibh an TIGHEARNA adnsin:

11 Uimesin *mar* mbairim, a deir an Tighearna DIA; Do dhéana misi do réir thírice, agus do réir baingidheachta noch do rinne tú a hucht fuatha iona nadhluigh; agus do dhéana mé mé féin aithnid iona measc, an tun bhéaras mé breath ortsa.

12 Agus aitheonuidh tusa gur mé an TIGHEARNA, agus go' ecuala mé gach uile scanlacha dar labhair tú a naghaidh shláibh Israel, ag rádh, Do fágbadh uáigneach iad, tugadh dhúinne iad dá slugadh.

13 Marso lé bhur mbéul do rinneabhair uáibhreachus am aghaidhsi, agus dfoirlíonabhair bhur mbriathra am aghaidh: do chúaluidh misi iad.

14 Is marso a deir an Tighearna DIA; An tan lúathgháirfios an talamh uile, do dhéana mé thusa áonránach.

15 Ambuil do gháirdigh tú lé oighreachd thighe Israel, do bhrígh go raibhsé áonranach, marsin do dhéana misi riotsa: biaídh tú uáigneach, a chnoc Séir, agus Idumea uile go hiomlán: agus aitheonuid siad gur misi an TIGHEARNA.

CAIB. XXXVI.

Sáoradh ó naimhdiibh, 26 Croidh núadh, 33 agus gairm na ccineadhach, ar na ngeallamhuinn ó Dhú.

MAR an ccéadna, thusa a mhic an duine, tairrghir do shléibhtibh Israel, agus abair, Eistighsi a shléibhte Israel, briathar an TIGHEARNA:

2 Is marso a deir an Tighearna DIA; Do bhrígh go ndubhairt an nánhuid bhar naghaidhsi, Aha, linne na seanáite árda a seilbh:

3 Uimesin tairrghir agus abair, Is marso a deir an Tighearna DIA; Do bhrígh go ndéarnadar uáigneach sibh, agus gur shluigiodar súas sibh air gach áontaóibh, iondus go mbeithí bhur seilbh ag slúighioll na ngeinteadh, agus gur tógbadh súas sibh a mbéuluibh na nithiomráidhteach, agus go bhfuilit míochlúiteach ag an bpobal:

4 Uimesin, a shléibhte Israel, éistigh briathar an Tighearna DIA; Is marso a deir an Tighearna DIA ris na sléibhtibh, agus ris na cnocaibh, ris na haibhniibh, agus ris na gleantaibh, ris na fásuighibh uáigneacha, agus ris na caithreachaibh do tréigeadh, noch do bhí na ccreich agus na magadh don chuid oile do na geintibh noch *atá* iona ttimchioll fa ccuáirt;

5 Uimesin is marso a deir an Tighearna

DIA; Go deimhin a tteine méuda do labhair misi a naghaidh ar mhair do na geintibh, agus a naghaidh Idumea uile, noch dórdúigh mo dhúthaigh na seilbh maille ré gáirdeachus a nuile chroidhe, maille ré hinntin aingidhe, dá theilgion amach mar chreich.

6 Ar a naddhbharsin tairrghir a ttáobh thíre Israel, agus abair ris na sléibhtibh, agus ris na cnocaibh, ris na haibhniibh, agus ris na gleantaibh, Is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, do labhair mé ann ménd agus ann mainteas, do bhrígh gur iomchrabhair náire na ngeinteadh:

7 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; Do thóig mé súas mo lámh, *ag mionnughadh*, Go deimhin iomchóruid na ngeinteadh *atá* air gach táobh dhibh, a náire féin.

8 Acht sibhsi, a shléibhte Israel, cuirfidhe amach bhur ngéaga, agus do bhéartaíbh bhur ttoradh dom phobal Israel; óir atáid do lathair ag teacht.

9 Oir, Féuch, atáimsi ar bhur son, agus fillfidh mé chugaibh, agus treabhochthar agus síolfuighthear sibh:

10 Agus méideocha mé daóine oruibh, tigh Israel uile, go hiomlán: agus áiteochthar na caithreacha, agus cuirfighear na báinseacha súas:

11 Agus líonfa mé duine agus beathach oruibh; agus fásfuid agus do bhéaruid toradh: agus síugheochuidh me do ráoir bhur sean oighreachtibh sibh, agus do dhéana mé ní is féarr sibh ná ann bhur ttosúighibh: agus aitheontaóí gur misi an TIGHEARNA.

12 Do bhéara mé fós, air dhaóinibh siubhal oruibh, *eadhon* mo phobal Israel; agus sealbhóchuid siad thú, agus biaídh tú ad oighrecht aca, agus ní scoithfidh tú as a *ndaóinibh* iad ní is mó ó so amach.

13 Is marso a deir an Tighearna DIA; Do bhrígh go nabruid siad ribh, Thusa a *fhéaruinn* do shluig tú súas daóine, agus do scoith tú do chineadhacha;

14 Uimesin ní shluigfidh tú daóine ní sa mhó, ní mó bhéaras tú air do chineadhachaibh tuitim ní is mó, a deir an Tighearna DIA.

15 Ní mó bhéaras misi air *dhaóinibh* náire na ngeinteadh do chluinsion ionnad ní is mó, ní mo iomchuras tú tárcuisneachd na ndaóine ní is mo, ní mó bhéaras tusa air na cineadhachaibh tuitim ní is mó, a deir an Tighearna DIA.

16 ¶ Tuilleamh oile tháinic briathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

17 A mhic an duine, an tan do chómhnuigh tigh Israel ann a ndúthaigh féin, do shalachadar é lé na slighe féin, agus

le na ngníomhuibh: do bhí a slighe dom lathairsi amhuil neamhghloine mhná áthruithe.

18 Ar a naddbharsin do dhóirt misi mo dhioghaltas orra ar son na fola do dhóirt-eadar air an bhfearamn, agus ar son a niodhail *ler* thruáilleadar é:

19 Agus deidearscar mé iad a measc na ngeinteadh, agus do bliádar cráobhscaóilte air feadh na ttiorthann: agus do réir a sligheadh agus do réir a ngníomhartha do rug misi breath orra.

20 Agus an tan chúadar a steach chum na ngeinteadh, mar a ndeachadar, do mhíonbhadhar mainm náomhtha, an tan a dúbhradar riu, *Is iadso* pobal an TIGHEARNA, agus do chúadar amach as a dhúthaigh.

21 Acht do rinne misi truáighe *dhóibh* ar son manna náomhtha, noch do tharcuisnigh tigh Israel a measc na ngeinteadh, mar a ndeachadar.

22 Uimesin abair re tigh Israel, *Is marso* a deir an Tighearna DIA; Ní ar bhur sonsa do ním so, a thigh Israel, acht ar son manna náomhtha féin, noch do thruáilleabhairsi a measc na ngeinteadh, mar a ndeachabhair.

23 Agus náomhthocha mé mainm mór féin, noch do heasonóruigheadh a measc na ngeinteadh, noch do thruáilleabhairsi iona lársan, agus aitheonuid na geinte gur misi an TIGHEARNA, a deir an Tighearna DIA, an tannáomhthachthar misi ionnuibhsí as coime a súl.

24 Oir do bhéara mé as measc na ngeinteadh sibh, agus cruinneocha mé ó nuile thír sibh, agus do bhéara mé da bhur ttrí féin sibh.

25 Annsin croithfidh mé uisge glan oruibh, agus beithi glan: ó bhur nuile shalchar, agus ó bhur nuile iodhaluibh, sgagfa mé sibh.

26 Do bhéara mé fós croidhe núadh dhibh, cuirfidh mé spiorad núadh a stigh ionnuibh: agus beanfa mé an croidhe clochamhail anach as bhur bhféoil, agus do bhéara mé croidhe féola dhibh.

27 Agus cuirfe mé mo spiorad ionnuibh a stigh, agus do bhéara mé oruibh siubhal ann mo reachtaibh, agus coimheadfuidhe mo reachta, agus do dhéantaoi iad.

28 Agus áitreachthaoi annsa bhfearamn thug mé da bhur nathribh; agus budh sibhsí mo phobalsa, agus budh misi bhur Ndiasa.

29 Fós táirtheocha mé sibh ó bhur nuile shalchar: agus goirfidh mé air a narbhar, agus méideocha mé é, agus ní chuirfid gorta ar bith oruibh.

30 Agus méideocha mé toradh an chroinn, agus biseach an mhachaire, chor

nach bhfágthaoi ní is mó do mhasla gorta a measc na ngeinteadh.

31 Annsin cuinhneochthaoi bhurndroich-sligthe féin, agus bhur ngníomhartha nar mhaith, agus fuatheochuidh sibh féin ion bhur radharc féin, do bhrígh bhur néigceart agus do bhrígh bhur ngráin-eamhlachda.

32 Ní ar bhur sonsa *do ním so*, a deir an Tighearna DIA, biodh a fhios agaibh: bíthi náireach agus claóidhte ar son bhur sligtheach féin, a thigh Israel.

33 *Is marso* a deir an Tighearna DIA; Annsa ló a nglanfa mé sibh ó bhur nuile pheacadh do bhéara mé oruibh fós comhnuighe annsa caithreachaibh, agus cuirfighear na báinseacha sías.

34 Agus treabbhochthar an fearann fásuigh, a náit ar luigh sé uáigneach a radharc gach ar ghabh láimh ris.

35 Agus a déaruid siad, *Atá* an dúth-aighsi do bhí bán amhuil gáirdín Eden; agus *atáid* na caithreacha fásuigh agus aonránach agus scriosta dangion, agus áitreibhlithe.

36 Annsin aitheonuid na geinteadh do fágbhádh air gach taóibh dhibh fa ccaúirt gur misi an TIGHEARNA chuirios sías na háite scrioste, agus phlannas a náit do bhí uáigneach: misi an TIGHEARNA do labhair é, agus dhéanad é.

37 *Is marso* a deir an Tighearna DIA; Ceistneochthar ríom fós *ar a shon* so le tigh Israel, do dhéanamh air a son; méideocha mé iad lé dáoinibh amhuil tréud.

38 Amhuil an tréad náomhtha, amhuil tréud Ierusalem iona féustuibh sollamouta; narsin líonfuighear na caithreacha fásuigh lé tréaduibh daóine: agus biáidh a fhios aca gur misi an TIGHEARNA.

CAIB. XXXVII.

Fioghair aith-bhéoghadh Israel, agus eiseirge na marbha: 15 le diondhacht Israel agus Iudah.

DO bhí lámh an TIGHEARNA orumsa, agus thug sé amach mé a spioraid an TIGHEARNA, agus do shuighidh sé síos mé a lár an ghleanna noch do bhí lán do chnámhuibh,

2 Agus thug sé orum gabháil re na ttáobh timchioll fa ccaúirt: agus féuch, *do bhí* ro mhórán annsa mhachaire lom; agus féuch, do bhádar ro thirim.

3 Agus a dubhairt sé ríom, *A mhic* an duine, an bhféaduid na cnámhaso bheith léo? Agus do fhreagair misi, *A Thighearna DIA*, is agadsa atá a fhios.

4 *A dubhairt sé* ríom a ris, Tairrghirsi air na cnámhaibhsí, agus abair riu, Sibhsí

a chnámha tiorma, éistigh bríathar an TIGHEARNA.

5 Is marso a deir an Tighearna DIA ris na cnámhuibhsi: Féuch, cuirfe mé anáil ionnuibh, agus mairfidhe:

6 Agus cuirfe mé féitheach oruibh, agus do bhéara mé féoil súas oruibh, agus foileocha mé sibh lé croicinn, agus cuirfe mé anáil ionnuibh, agus beithí bco; agus bíaidh a fhios aguibh gur misi an TIGHEARNA.

7 Marsin do thairrghir misi mar do háithnigheadh dhíom: agus mar do thairrghir mé, do bhí tormán ann, agus féuch críoth, agus thangadar na cnámha chum a chéile, cnámh chum a chnámha.

8 Agus an tan damharc mé, féuch, thangadar na féitheach agus a nfeoil súas orra: agus dlóluigh an croicinn iad ós a ccionn: acht ní raibh anáil ionta.

9 Ann sin a dúbhairt seison riomsa, Tairrghir chum na gaoithe, tairrghir, a mhic an duine, agus abair ris an ngaóith, Is marso a deir an Tighearna DIA; Tair ó na ceithre gaothaibh, a anáil, agus séid ar na marbhuibhsi, chor go mbéid beó.

10 Marsin do thairrghir mé mar do aithin sé dhíom, agus tháinig a nanál ionta, agus do bhádar bco, agus do sheasadar ar a ccosaibh, slúagh ró adhbhlmhór.

11 Annsin a dúbhairt sé riomsa, A mhic an duine, isiad na cnámhaso tigh Israel go hionlán: féuch, a deirid siad, Do tiormuigheadh ar ccnámha, agus do cailleadh ar ndóthchus: air ar soinne do gearradh anach sinn.

12 Uimesin tairrghir agus abair riu, Is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, mo phobal, foisceola misi bhur nuáighe, agus do bhéara mé oruibh teacht a níos as bhur nuáighibh, agus do bhéara mé sibh go tír Israel.

13 Agus aitheontaóí gur misi an TIGHEARNA, an tan fhoisceolus mé bhur nuáighe, mo phobal, agus bhéarus mé a níos as bhur nuáighibh sibh,

14 Agus chúirtíos mé mo spiorad ionnuibh, agus bheithí beó, agus shuighdheochas mé ion bhur ndúthaigh féin sibh: ann sin aitheontaóí gur misi an TIGHEARNA do labhair é, agus do choimhlíon é, a deir an TIGHEARNA.

15 ¶ Tháinig focal an TIGHEARNA chugam a ris, ag rádh,

16 Tuilleamh fós, thusa a mhic an duine, glac chugad aonmhaide, agus scríobh air, Ar son Iúdah, agus ar son chloinne Israel a chompánacha: annsin glac maide oile, agus scríobh air, Ar son Ióseph, maide Ephraim, agus ar son uile thighe Israel a chompánacha:

17 Agus ceangail dá chéile iad a náonmhaide; agus bíaidh na náon mhaide ann do láimh.

18 Agus an tan labheoruid clann do dhaóine leachd, ag rádh, Nach ttaisbéanfá tú dhúinn cred *is ciall* duit annso?

19 Abairsi riu, Is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, glacfa mé maide Ióseph, noch *atá* a láimh Ephraim, agus tréabhtha Israel a chompánacha, agus cuirfidh mé iadsan maille ris, *eadhon* lé maide Iúdah, agus do dhéana mé aonmhaide dhíobh, agus béid na náon ann mo láimh.

20 Agus bíaidh na maideadha air a scríobhann tú ann do láimh as coinne a súl.

21 ¶ Agus abair riu, Is marso a deir an Tighearna DIA: Féuch, do bhéara mé clann Israel ó bheith a measc na ngeinteadh, mar a ndeachadar, agus cruinneocha mé air gach áontaóibh iad, agus do bhéara mé dá tír féin iad:

22 Agus do dhéana mé áoinchineadh amháin díobh annsa dúthaigh ar shleibhtibh Israel; agus budh aoinrígh amháin bhus rígh orra uile: agus ní bháid na ndá chineadh ní is mó, ní mó raunfuighear an ndá ríoghachd iad ní is mó air aonchor:

23 Ní mó shailéochuid iad féin le na niodhaluibh ní sa mhó, nó lé na neithibh gráineambla, nó lé coir ar bióth dá ccoirtheibh: acht táirtheocha misi iad as a nuile áitibh combhuidhe, ann ar pheacnigheadar, agus glanfá mé iad: marsin budh iadsan mo phobalsa, agus misi a Ndíasan.

24 Agus bíaidh Dáibhi mo sheirbhíseach na rígh ós a ccionn; agus bíaidh aontréaduighe aca uile: siubholúid fós ann mo bhreitheamhnusaibhse, agus coimheadfuid mo státúide, agus do dhéanuid iad.

25 Agus áitreobhuid annsa bhfearann noch thug mé do Iácob mo sheirbhíseach, mar ar chomhnuigheadar bhur naithre, agus áiteochuid annsin, iad féin, agus a cclann, agus clann a ccloinne go bráth: agus budh é mo sheirbhíseach Dáibhi a bprionnsa go bráth.

26 Tuilleamh oile do dhéana mé cunnradh síothchána riu; bíaidh sé na chunnradh shíorruidhe aca: agus áiteocha mé iad, agus fóiríonfa mé iad, agus suigheocha mé mo shanctóir iona lár go bráth.

27 Bíaidh fós mó thabernacuil maille riu: fós, budh misi a Ndíá, agus budh iadsan mo phobalsa.

28 Agus bíaidh a fhios aig na geintibh gur misi an TIGHEARNA náomhas Israel, an tan bhías mo shanctóir iona lár go bráth.

CAIB. XXXVIII.

Tairrghir um Ghog agus Mhagog, eascairde foluightheach agus follasach, eaglaise Dé.

AGUS tháinig briathar an TIGHEARNA chugainsa, ag rádh,

2 A mhic an duine, suighidh do ghnúis a naghaidh Ghog, tír Mhagog, áirdphrionnsa Mesech agus Túbal, agus tairrghir iona aghaidh,

3 Agus abair, Is marso a deir an Tighearna DIA, Féuch, atáimsi ad aghaidh, a Ghog, áirdphrionnsa Mhesech agus Túbal:

4 Agus fillfidh misi ar hais thú, agus cuirfe mé dubhán ann do ghíalluibh, agus do bhéara mé amach thú féin, agus do shlúagh uile, eich agus marcshlúagh, iad uile éidighthe maille ris a nuile ghné *airm*, cuideachta mhór, *fós ré* buicléaruibh agus re sciathaibh, iad uile ag glacadh cloidhmhthe:

5 Persia, Etiópia, agus Líbia maille riu; iad uile gun a sciathaibh agus a cinnbheirt:

6 Gomer, agus a nuile bhannadha; tigh Thogarmah do na háirdibh budh thuáigh, agus a bhannadha uile: agus mórán daóine maille riot.

7 Bídhisi réidh, agus gléus ar do shon féin, thú féin, agus do chuideachta uile do chruinnigh chugad, agus bí ad ghárda aca.

8 ¶ A ndiaigh mhóráin láeththeadh ionnsochtathar thú: annsna bliadhnuibh déighneocha tiuafa tú don tír tugadh ar ais ón cloidheamh, agus do cruinnigheadh as mórán daóine, a naghaidh sleibhte Israel, noch do bhí a ccomhnuidhe na blífasach: acht tugadh amach as na cineadhachaibh é, agus áitreochuid siad uile go daingion.

9 Éireocha tú súas agus bíaidh tú cosmhúil ré hanfa, bíaidh tú cosmhúil ré néull dfolach na tíre, thusa, agus do bhannadha uile, agus mórán daóine maille riot.

10 Is marso a deir an Tighearna DIA; Tiucfuidh a cerich mar an céadna, annsa namsin féin go ttiucfuid neithe ann hinntinn, agus go smuáineocha tú drochsmuáineadh:

11 Agus a déara tú, Racha mé súas go tír na mbailteadh gan bhalladha; racha mé gó nuige an mhuinntir atá na ccomhnuidhe, áitreabhas go socair, iad uile ag áitreabhadh gan bhalladha, agus gan bharradha nó geatadha aca,

12 Do dhéanamh éadála, agus do ghlacadh creiche; chum do lámhe diompógh ar na háitibh fásuigh atá anois

ar na náitreabh, agus air na daóinibh do cruinnigheadh as na cineadhachaibh amach, noch fúair áirnéis agus maóin, noch áitreabhus a lár na tíre.

13 A déaruid Shéba, agus Dédan, agus ceannuighthe Tharsis, maille ré na nuile leomhanuibh óga riot, An táinic tú do ghlacadh éadála? nar chruinnigh tú do chuideachta do dhéanamh creiche? do bhreith óir agus airgid leachd, do bhreith áirnéise agus maóine, do ghlacadh éadála móire?

14 ¶ Uimesin, a mhic an duine, tairrghir agus abair ré Gog, Is marso a deir an Tighearna DIA; Annsa ló sin an tan áitreobhuid mo phobal Israel go daingion, nach mbíaidh a fhios sin agadsa?

15 Agus tiuafa tú as háit féin as na háirdibh budh thuáigh, thú féin, agus mórán daóine leachd, iad uile ag marc-nigheacht air eachaibh, cuideachta mhór, agus slúagh neartmhar:

16 Agus tiuafa tú a níos a naghaidh mo phobail Israel amhuil néull dfolach na talmhan: annsna láethibh deighneocha bhías sé, agus do bhéara misi thú a naghaidh mo dhúithche, chor go mbia a fhios ag na geintibh, an tan náointheachtathar ionnadsa mé, a Ghog, as coime a súl.

17 Is marso a deir an Tighearna DIA; An tusa an té air ar labhair mé san tseanaimsir tre mo sheirbhísibh faighe Israel, noch do thairrghir annsna láethibh sin mórán bliadhan go ttiubbruinn thusa na naghaidh?

18 Agus tiucfuidh a gerich annsa nam chéadna an tan tiucas Gog a naghaidh thíre Israel, a deir an Tighearna DIA; go ttiuafa mo dhioghaltas sías ann inéadan.

19 Oir is ann méud agus a tteine mfeirge do labhair mé, Go deimhin bíaidh crioth mór a ttír Israel san ló sin;

20 Ionndus go ccrithfid éisc na fairge, agus éunlaith neimhe, agus beathuighe an mhachaire, agus na huile neithe snáidheacha shnaidhios air an ttalamh, agus na huile dháóine da *bhfuil* ar ghnúis na talmhan rem radharca, agus teilgighear na sléibhte síos, agus tuitfid na háite árd, agus tuitfidh a nuile bhalla go talamh.

21 Agus goirfidh mé air chloidheamh na aghaidh air feadh mo shléibhte uile, a deir an Tighearna DIA: bíaidh cloidheamh gach aoin a naghaidh a dhearbhrathar.

22 Agus taigeora mé na aghaidh maille re pláigh agus lé fuil; agus fearfa mé air, agus air a bhannadhuibh, agus air a niomad daóine atá aige, fearthuinn anfach, agus cloichshneachta móra, teine, agus ruibh.

23 Marso mórdhálfad mé féin, agus náomhtheochad mé féin; agus aitheontar

mé a radharc mhóráin cineadhach, agus bíaidh a fhios aca gur mé an TIGHEARNA.

CAIB. XXXIX.

Déis do Ghog Israel déigniughadh, éigneochthar é féin.

UIMESIN, thusa a mhic an duine, tairrghir a naghaidh Ghog, agus abair, Is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, atáimsi ad aghaidhsi, a Ghog, a áirdphrionnsa Mesech agus Túbal:

2 Agus fillfidh mé ar háis thú, agus ní fhuigfidh mé acht an seiseadh cuid diot, agus do bhéara mé ort teacht a níos ó na háirdibh budh thúáigh, agus do bhéarad ar shléibhtibh Israel thú:

3 Agus buáilfidh mé do bhóggha as do láimh chlé, agus do bhéara mé áir do shoighdibh tuitim as do lámh dheis.

4 Tuitfidh tú ar shléibhtibh Israel, thú féin, agus do bhannadha uile, agus na daóine atá leat: do bhéara mé déunuibh cíocracha do nuile shórt, agus do bheathachaibh an mhachaire diot shlugadh thú.

5 Tuitfidh tú air an mhachaire lom: óir do labhair misí é, a deir an Tighearna DIA.

6 Agus cuirfidh mé teine ar Mhagóg, agus a measc na ndaóine chomhnuighios go neamhchúramach annsna hoiléanuibh: agus aitheonuid siad gur misí an TIGHEARNA.

7 Marsin do dhéana mé mainim náomhtha aithnid a lár mo phobail Israel; agus ní léigfidh mé dhóibh mainim náomhtha do thrúáilleadh ní as mó: agus aitheonuid na geinte gur misí an TIGHEARNA, Aon Náomhtha Israel.

8 ¶ Féuch, tháinig sé, agus do rinneadh é, a deir an Tighearna DIA; ase so an lá air ar labhair mé.

9 Agus raelhuidh an drong chomhnuighios a ccaithreachaibh Israel amach, agus cuirfid tré theine agus loisgid na hairm, na sciatha ar áon agus na buicléir, na bogha agus na soighde, agus na lámh-mhaideadha, agus na gáithe, agus loisgid lé teine iad seacht mbliadhna:

10 Iondu nach mbéaruid siad coill ar bioth as an machaire, nach mó ghéarrfuid crann ar bioth as na foraoisibh; loisgid na hairm lé teine: agus creachfuid siad an lucht do chreach iad, agus sladfuid an drong do shlad iad, a deir an Tighearna DIA.

11 ¶ Agus tiucfuidh a cerích annsa lá sin, gottiubhra mé do Ghog ionad annsin chum áigheadh a Nisrael, gleann an lucht siubhail don taóibh shoir do nfaire: agus stopfuidh sin sróna na druinge ghabhus thairis, agus adhlaidfid Gog annsin agus a

shluágh uile: agus goirfid siad *de*, Gleann Hamon-ghog:

12 Agus bíaidh tigh Israel da nadhlacadh seacht mí, chor go nglanfuid an fearann.

13 Aseadh, adhlaidfidh uile dhaóine na tíre iad, agus bíaidh na chlú dlióibh annsa lá a nglóiríghear misí, a deir an Tigh-earna DIA.

14 Agus deileochuid siad amach daóine bliás do ghnáth gnothuigheach, ag dul thair ann tír ag adhlacadh leis an lucht siubhail an drong nar badhlacadh air aghaidh na talmhan, chum a ghlanta: spíonfuid siad iar ecríochnughadh seacht míos.

15 Agus an lucht siubhail imthighios thríd an tír, an tan do chífidh duine *ar bioth* cuáimh dhuine, annsin cuirfidh sé comhartha súas láimh ris, chor go nadhlaidh an lucht adhluidhe é a ngleann Hamon-ghog.

16 Agus íos isé *bhus* ainm don chatluigh Hamonah. Marso ghlanfuid siad an fearann.

17 ¶ Agus, thusa á mhic an duine, is marso a deir an Tighearna DIA; Labhair ris a nuile éun sciathanach, agus ré huile bheathach an mhachaire, Cruinnighidh sibh féin, agus rigidh; cruinnighidh sibh air gach uile tháobh chum mo íodhbharthasa do ním dofráil air bhur son, *eadhon* íodhbairt mhór ar shléibhtibh Israel, iondu go níosaóí féoil, agus go niobhthaóí fuil.

18 Iostaóí féoil na neartmhar, agus iobhthaóí fuil phrionnsadha na talmhan, reitheadh, áan, agus ghabhar, agus bbulóg, iad uile ar na mbíathadh a Mbasan.

19 Agus íostaóí méuthas nó go rabhthaóí lán, agus iobhthaóí fuil nó go rabhthaóí ar meisce, dom íodhbharthaibhsi noch do íodhbair mé ar bhur son.

20 Marso líonfuighear sibh ar mo bhórda lé heachaibh agus lé carbadiuibh, lé daoinibh cumhachtacha, agus le na huile fhearuibh cogaidh, a deir an Tighearna DIA.

21 ¶ Agus suidheocha mé mo ghlóir a measc na ngeinteadh, agus do chífid na geinte uile mo bbreitheamhnus rug mé, agus mo lámh do leag mé orra.

22 Marsin bíaidh a fhíos aig tigh Israel gur misí an Tighearna DIA on lásín agus ó sin amach.

23 Agus aitheonuid na geinte gurob ar son a néigear do chuáidh tigh Israel a ndaóirsine: do bbrígh gur chiontuigheadar an aghaidhsi, uimesin dfoiluigh mé maghaidh íatha, agus thug mé a lámh a nánhad iad: marsin do thuitiodar uile leis an ccluidheamh.

24 Do réir a neamhghloine agus do

réir a bpeacadh do rinne mé rú, agus dólóigh mé mo ghnúis úatha.

25 ¶ Uimesin is marso a deir an Tigh-
earna DIA; Anois do bhéara mé liom a
rís braighdionas Iácob, agus do dhéana
mé trócaire air thigh Israel go bíomlán, agus
bíadhl éud orum ar son manma náonltha;

26 Tar éis a náire diómchar dhóibh,
agus a cionta uile lér chiontuigheadar an
aghlaidís, an tan do chomluigheadar
daingean iona ndúthaigh, agus nár chuir
duine ar bhoth eagla orra.

27 An tan bhéaras mé ó na cineadhach-
nibh a ris iad, agus chruinneochus mé iad
as tíorthaibh a nánhad, agus bhías
mé náonltha ionta a radharc mhóráin
cineadhach;

28 Ansin aitheonuid siad gur misi an
TIGHEARNA a Ndia, noch thug fa deara a
mbreith a láimhaneascnaingeinteadh: acht
do chruinnigh mé dá tír féin iad, agus níor
fhág mé áon díobh ní as mó annsin.

29 Ní mó cheilfios mé maghaidh orra ní
is mó: oir do dhóirt mé amach mó spíorad
air thigh Israel, a deir an Tighearna DIA.

CAIB. XI.

*Cuma misdicthe a theampuill, ar na
thosughadh.*

A NNSA chúigeadh bliadhain fithchiod
dar ndaóirsine, a tiosach na bliadhna,
an deachmhadh lá don mbí, aunsá cheath-
ramhadh bliadhain déag tar éis na caith-
reacha do bhúaladh, aunsá lé cheadnasin
do bhí láimh an TIGHEARNA orum, agus
iug annsin mé.

2 A bhfisibh Dé rug sé leis mé go tír
Israel, agus do shuighidh sé mé air shliabh
ro árd, láimh lé a raibh amhuil cunna
caithreach budh dheas.

3 Agus thug sé annsin mé, agus, féuch,
do bhí duine ann, ag ar cosmhúil a thais-
béanadh ré taisbéanadh práis, go ndorubha
lín iona láimh, agus slat thomhais; agus do
shéas sé annsa gheata.

4 Agus a dubhairt an duine riomsa, A
mhic an duine faic lead shúilibh, agus cniú
led chlúasaibh, agus suighidh do chroidhe
air a nuile ní thaisbéantás misi dhúit; óir
is chum go taisbéanfuinn duit iad tugadh
annso thú: foillsigh do thigh Israel a nuile
ní do chidh tú.

5 Agus féuch halla don taóibh amuigh
don tigh timchioll fa ccaúirt, agus a láimh
an duine slat thomhais sé cubhaid ar fad,
leis an ccanmhruigheadh, agus leithead
bais: marsin do thomhais sé leithe an
tighe, áon slat; agus a áirde, áon slat.

6 ¶ Ansin tháinic sé chum an gheata
noch fhéuchus don leath shoir, agus do
chuaidh sé súas iona staighrighibh, agus
do thomhais sé tairseach an gheata, áon

slat ar leithead; agus an tairseach oile
dhe, áon slat ar leithead.

7 Agus gach séomra beag áon slat ar
fad, agus áon slat ar leithead: agus cúig
cubhaid idir na seomradhuibh beaga; agus
budh áon slat tairseach an gheata ag
póirse an gheata táobh a stigh.

8 Do thomhais sé fós póirse an gheata a
stigh, áonslat.

9 Ansin do thomhais sé póirse an
gheata, ocht ccubhaid; agus a phostadha,
dhá chubhad, agus do bhí póirse an gheata
taóibh a stigh.

10 Agus seomradha beaga an gheata
shoir bá trí iad don taóibhsi, agus a trí don
taóibh oile; do bhádar na ttrír dacin-
mhiosúr: agus do bhí áon mhiosúr ag na
postadhuibh don taóibhsi agus don taóibh
oile.

11 Agus do thomhais sé leithead dhula
a steach an gheata, deich ccubhaid; agus
dob é fad an gheata, trí cubhaid déag.

12 Do budh aon chubhad an spás do
bhí idir na seomradhuibh beaga, agus an
spás don taóibh oile áon chubhad: agus na
seomradha beaga sé chubhaid don ttaóibhsi,
agus sé chubhaid don taóibh oile.

13 Do thomhais sé annsin an geata
ó mhullach aóinstomra bhig go mullach
seomra oile: do budh cúig cubhaid fhith-
chiod a leithead, dorus ar aghaidh dhorus.

14 Do rinne sé fós postadha thrí bhfith-
chid cubhad, eadhon go posta na cúirte
timchioll fa ccaúirt an gheata.

15 Agus do bhí caógad chubhad ó aghaidh
gheata an dula a steach go laghaidh
phóirse an gheata a stigh.

16 Agus do bhádar fuinnéoga cumhga
ris na seomradhuibh beaga, agus ré na
bpostuighibh táobh a stigh don gheata
timchioll fa ccaúirt, agus mar an cceadna
ris na háirsighibh: agus do bhádar
fuinnéoga timchioll fa ccaúirt táobh a stigh:
agus ar gach áon phosta do bhí crann pailme.

17 Ansin rug sé mé don chúirt amuigh,
agus, féuch, do bhádar seomradha, agus
pábháil déunta don chúirt timchioll fa
ccaúirt: agus do bhí tríochad seomra air
an bpábháil.

18 Agus on phábháil ré taóibh na
ngeatadhthall as coinne leithe na ngeatadh
do bí sin an pábháil íochtarach.

19 Ansin do thomhais sé a leithead ó
aghlaidh thosaigh an gheata íochtair go
nuige aghaidh thosaigh na cúirte dob
fhaide a steach táobh amuigh, céad cúbhaid
leath shoir agus leath thuáigh.

20 ¶ Agus do thomhais sé geata na
cúirte amuigh, noch fhéachus leath thuáigh,
a fhad, agus a leithead.

21 Agus do budh a trí a sheomradha
beaga air an ttaóibhsi agus a trí air an

ttaoibh oile; agus do bhí a phostadha agus a áirseadha do réir thomhais an chéidgheata: *do bé* a fhad cáogad cubhad, agus a leithcad cúig cubhaid fhithchiod.

22 Agus do bhádar a bhfuinneóga, agus a náirsíodha, agus a ccrainn pailme, do réir thomhais an gheata noch fhéuchus leath soir; agus do chúadar súas chuige lé seacht ccoiscéime; agus *do bhádar* a áirsidhe as a ccoime.

23 Agus *do bhí* geata na cúirte a stigh tháll as coinne an gheata atá leath thuáigh, agus leath shoir; agus do thomhais sé ó gheata go geata céad cubhail.

24 ¶ Tar éis sin thug sé mé don leath theas, agus féuch geata leath theas: agus do thomhais sé a phostadha agus a áirsighe do réir na ttomhas so.

25 Agus *do bhádar* fuinneóga ann agus iona áirsighibh timchioll fa ccuairt, cosmhuil ris ná fuinnéogaibh sin: *budh* cáogad cubhad a bhfad, agus a leithcad cúig cubhaid fhithchiod.

26 Agus *do bhádar* seacht ccoiscéime do dhul súas chuige, agus *do bhádar* a ársighe as a ccoinne sin: agus do bhádar crainn phailme ann, áon air an ttáobhsi, agus áon air an ttaoibh oile, air a phostadhuibh.

27 ¶ Agus *do bhí* geata annsa chúirt a stigh leath ris an ttaoibh theas: agus do thomhais sé ó gheata go geata leath theas céud cubhad.

28 Agus thug sé misi don chúirt a stigh leath ris an ngeata theas: agus do thomhais sé an geata theas do réir na ttomhas so;

29 Agus a sheomradha beagasan, agus a phostadha, agus a ársighe, do réir na ttomhas so: agus *do bhádar* fuinneóga ann agus iona ársighibh timchioll fa ccuairt: cáogad cubhad air fad, agus cúig cubhaid fhithchiod air leithcad.

30 Agus *do bhádar* na háirseadha timchioll fa ccuairt cúig cubhaid fhithchiod ar fad, agus cúig cubhaid ar leithcad.

31 Agus *do bhádar* a ársighe leath ris an ccúirt amuigh; agus crainn pailme air a phostadhaibh: agus ocht ccoiscéime iona dhul súas.

32 ¶ Agus thug sé mé gus an ccúirt dob fhaide a steach leath shoir: agus do thomhais sé an geata do réir na ttomhas so.

33 Agus do bhádar a sheomradha beaga, agus a phostadha, agus a ársighe, do réir na ttomhas so: agus *do bhádar* fuinneóga ann agus iona ársighibh timchioll fa ccuairt: cáogad cubhaid a fhad, agus cúig cubhaid fhithchiod a leithcad.

34 Agus *do bhádar* a ársighe leath ris an ccúirt amuigh; agus crainn pailme

air a phostadhuibh, air an ttaoibhsi, agus air an ttaoibh oile: agus ocht ccoiscéime iona dhul súas.

35 ¶ Agus thug sé don gheata thúáigh mé, agus do thomhais sé é do réir na ttomhaso;

36 Agus a sheomradha beaga, a phostadha, agus a ársighe, agus na fuinneóga ris timchioll fa ccuairt: cáogad cubhad air fhad, agus cúig cubhaid fhithchiod air leithcad.

37 Agus *do bhádar* a phostadha leath ris an ccúirt amuigh; agus crainn pailme air a phostadhuibh: air an ttaoibhsi, agus air an ttaoibh oile, agus ocht ccoiscéime ag a dhul súas.

38 Agus do bhádar a sheomradha agus a dhula a steach láimh ré postadhaibh na ngeatadh, ann ar níghiodar a nofráil loisge.

39 ¶ Agus *do bhí* a bpóirse an gheata dha chlár don táoibhse, agus dha chlár don táoibh oile, do mharbhadh na hofrála loisge orra agus na hofrála peacuidh agus na hofrála sáruighthe.

40 Agus ag an ttáobh amuigh, mar théid duine súas ag dul a steach an gheata thúáigh, *do bhádar* dhá bhórd; agus ar an ttaoibh oile, noch *do bhí* ag póirse an gheata, dha bhórd.

41 *Do bhádar* ceithre buird air na ttáobhsi, agus ceithre buird don táoibh oile, lé taóibh an gheata; ocht mbuird, air a marbhaidís a níodhbartha.

42 Agus do chlochaibh snoighte na ceithre buird chum na hofrála loisge, cubhad go leith ar fad, agus cubhad go leith air leithcad fad, agus áon chubhad air áirde: air a leagaidís mar an ccádha na hionstramente le marbhaidís a nofráil agus a níodhbarthairt loisge.

43 Agus *do bhádar* crúcaidh, do leithcad baise, taóibh a stigh ar na ndaingniughadh timchioll fa ccuairt: agus *do bhí* féoil na hofrála air na bórduibh.

44 ¶ Agus taóibh a muigh don gheata a stigh *do bhádar* seomradha an luchd ceoil annsa chúirt dob fhaide a steach, noch *do bhí* ré taóibh an gheata thúáigh; agus *do bhí* a radharc leath ris an deisceart: áon ar táobh an gheata shoir agus do bhí a radharc budh thúáigh.

45 Agus a dubhairt sé riom, An seomraso, a bhfuil a radharc leath ris an deisceart, is leis na sagartaibh é, lucht coinneada chúraim an tighé.

46 Agus is leis na sagartaibh an seomra a bhfuil a radharc leath ris an ttáisceart, lucht coinneada chúraim na haltóra: *isúd* sin mic Shadoc a measc mhac Lébli, noch thig a ngar don Tighearna do mhionstralacht dó.

47 Marsin do thombais sé an chúirt, céad cubhad air fad, agus céad cubhad ar leithead, ceathairbheannach; agus a naltóir as coinne an tighe.

48 ¶ Agus thug sé misi go póirsi an tighe, agus do thombais sé *gach* posta don phóirsi, cúig cubhaid air an ttaóibhsi, agus cúig cubhaid air an ttaóibh oile; agus do bé leithead an gheata trí cubhaid don ttaóibhsi, agus trí cubhaid don ttaóibh oile.

49 *Budh* é fad an phóirse fithche cubhad, agus a leithead áon cubhad déag; agus *thug sé misi* gus na coiscéimibh iona ndeachadar súas chuige: agus do *bhád*ar piléir ag na postuibh, áon don ttaóibhsi, agus áon don ttaóibh oile.

CAIB. XLI.

Cuma fíoghurdha an teampuill na lean-mhuinn amach.

NA dhíáigh sin thug sé mé chum an teampuill, agus do thombais sé na postadha, sé cubhaid ar leithead air an ttaóibhse, agus sé cubhaid ar leithead don ttaóibh oile, *noch dob* é leithead an tabeirnacuil.

2 Agus do *bé* leithead an doruis deich cubhaid; agus *dob iad* ttaóibh an doruis cúig cubhaid ar áontaóibh, agus cúig cubhaid don ttaóibh oile: agus do thombais sé a fhad, ceathrachad cubhad: agus a leithead, fithche cubhad.

3 Ansin do chuáidh sé a steach, agus do thombais sé posta an doruis, dhá chubhad; agus an doruis, sé cubhaid; agus do bé leithead an doruis, seacht cubhaid.

4 Marsin do thombais sé a fhad fithche cubhad; agus a leithead, fithche cubhad, as coinne an teampuill: agus a dubhaidt sé rionsa, Isé so an *tionad* ro náomhtha.

5 Na dhíáigh sin do thombais sé balla an tighe, sé cubhaid; agus do bé leithead *gach* seomra ttaóibh, ceithre cubhaid, timchioll fa ccaúirt an tighe air gach ttaóibh.

6 Agus do *budh* a trí na seomradha ttaóibh, ós cionn a chéile, agus tríochad a nórd; agus do chúadar a steach annsa bhalla noch do *bhi* don tigh do na seomradhuibh ttaóibh timchioll fa ccaúirt, chor go ngreamuidis, acht ní raibh greim air bioth aca a mballa an tigh.

7 Agus do *bhi* foirleithne, agus casadh fa ccaúirt a ccombnuidhe súas chum na seomradha ttaóibh: óir do chuáidh casadh timchioll an tighe súas a ccombnuighe timchioll an tighe fa ccaúirt: agus marsin do bhí leithead an tighe súas, do mbéuduigh sé *ón tseomra* íochtair gus an *tseomra dob* áirde ag an lar.

8 Do chonnaire mé fós áirde an tighe timchioll fa ccaúirt: do bé bunáit na

seomradha ttaóibh slat ionlán shé ccaúidh móra.

9 Do *budh* cúig cubhaid, tiuighe an bhalla, noch do *bhi* don tseomra ttaóibh amuigh: agus do *bé* ionad na seomradha ttaóibh noch do *bhi* a stigh an chuid do fágubhadh.

10 Agus do *bhi* fairsinge fhlithchíod cubhad idir na seomradhaibh timchioll fa ccaúirt an tighe air gach ttaóibh.

11 Agus do *bhi* doirs na seomradha ttaóibh leath ris a náit do fágubhadh, áondorus don leith thuáigh, agus dorus oile don ttaóibh theas: agus do *bé* leithead na háite do fágubhadh cúig cubhaid timchioll fa ccaúirt.

12 Anois do *bhi* an teaghais do *bhi* as coinne na háite ar leith annsa chionn leath shíar seachtmhoghad cubhad ar leithead; agus do *bhi* cúig cubhaid ar thiughe a mballa na teaghaise timchioll fa ccaúirt, agus do *bé* a fhad nóchad cubhad.

13 Marsin do thombais sé an tigh, céad cubhad ar fad; agus a náit ar leith, agus an teaghais, gun a bhalladhuibh céad cubhad ar fad.

14 Mar an ccaúdna do *bé* leithead aighthe an tighe, agus na háite ar leith don ttaóibh shoir, céad cubhad.

15 Agus do thombais sé fad na teaghaise thall as coinne na háite ar leith noch do *bhi* ttaóibh shíar dhi, agus a cúinnidhe céad cubhad, air ttaóibh agus air an ttaóibh oile, maille ris an tteampall a stigh, agus póirseadh na cúirte;

16 Do *bhi* postadha an doruis, agus da fuinneoga cumhga, agus na hionaid spaisteoireachda timchioll fa ccaúirt air a trí lesta, thall as coinne an doruis, foluighthe le hadhmad timchioll fa ccaúirt, agus air an tttalamh súas gus na fuinneogaibh, agus do *bhád*ar na fuinneoga ar na bhfolach;

17 Agus an náit ós cionn an doruis, eadhon gus an dtigh do bháide a steach, agus a muigh, agus ris an mballa uile timchioll fa ccaúirt ttaóibh a stigh agus amuigh, maille ré tomhas.

18 Agus do rinneadh é le cherubínibh agus le crannuibh pailme, iondus go raibh crann pailme idir chernb agus cherub; agus do *bhi* dhá aghaidh air gach cionn cherub;

19 Iondus go raibh aghaidh dhuine leath ris an crann pailme daointaóibh, agus aghaidh leomhuin óig leath ris an crann pailme don ttaóibh oile: do *bhi* sé déanta air feadh an tighe timchioll fa ccaúirt.

20 Do *bhi* cherubínigh ar na ndéanamh agus crann pailme ón tttalamh go hós cionn an doruis, agus air bhalla an teampuill.

21 Do *bhád*ar postadha an teampuill

ceathairbheannach, agus adhaigh na sanctóra; taisbeanadh an táoin mar thaisbeanadh aroile.

22 Do bhí a naltóir inhaide trí cubhadh ar áirde, agus dhá chubhadh ar fad; agus do bhí a beanna, agus a fad, agus a balladha dadhmad: agus a dubhairt sé riom, Isé so an bord atá a bhfiaghnuise an Tighearna.

23 Agus do bhí dhá dhorus air an tteampall agus air an tsanctóir.

24 Agus do bhí dhá dhuilleóg aig gach dorus don dá dhorus, dhá dhuilleóg fillte; dhá dhuilleóg dáondorus, agus dhá dhuilleóg don dorus oile.

25 Agus do bhí déunta orra, air dhoirsibh an teampuill, cherubinigh agus crainn phailme, amhail do rinneadh air an mballa; agus do bhádar cláruigh tiugha air aghaidh an phóirse amuigh.

26 Agus do bhádar fuinnéoga cumhga agus crainn phailme air an ttaoibhsí agus air an taoibh oile, air thaobhuibh an phóirsi, agus air sheomradhuibh taoibh an tighe, agus cláruigh tiugha.

CAIB. XLII.

Cumadóireacht shabóitheamhuil an tteampuill, ar na críoch nughadh.

ANNSIN thug sé amach nié gus an ccúirt amuigh, an slighe leath ris an tuáiscirt: agus thug sé a steach do na seomradhuibh mé do bhí thall as ccoinne na háite ar leith, agus do bhí ós ccoinne an tighe leath ris an leith thuáigh.

2 As ccoinne fhad chéad cubhadh, do bhí an dorus a tuáigh, agus a leithead cáogad cubhadh.

3 Thall as ccoinne na bhfithchiod chubhadh noch do bhí don chúirt a stigh, agus thall as ccoinne na pábhála do bhí don chúirt amuigh, do bhí áit spaisdeórachda ar aghaidh áite spaisdeórachda a trí teughaisibh.

4 Agus do bhí as ccoinne na seomradhuibh áit spaisdeóireachta deich cubhadh ar leithead táobh a stigh, slighe áon chubhadh; agus a ndoirsi leath ris an tuáiscirt.

5 Anois do budh giorra na seomradha fúachdair: óir dó áirde na hionaid spaisdeóireachda ná iadso, náid na líochtaruigh, agus ná lár an tighe.

6 Óir do bhádar a trí stuighrighibh, acht ní rabhadar piléir aca amhuil pileir na ccúirteann: uimesin do cumhgaidheadh a nobair ní is mó ná an tíochtar agus na an meadhon ón ttailmh.

7 Agus do bhí cáogad cubhadh a bhfad an bhalla do bhí amuigh, thall as ccoinne na seomradh, leath ris an ccúirt amuigh air aghaidh thosuigh na seomradh.

8 Óir do bé fad na seomradha noch do

bhí annsa chúirt amuigh cáogad cubhadh: agus, féuch, as ccoinne an teampuill do bhádar céad cubhadh.

9 Agus faoi na seomradhuibh do bhí dul a steach don taoibh shoir, mar théid áon chuca ón chúirt amuigh.

10 Do bhádar na seomradha a ttiugheadas bhalla na cúirte leath ris a noirthear, thall as ccoinne na háite ar leith, agus thall as ccoinne na hoibre.

11 Agus do bhí an tslighe as ccoinne a ccosamhlachd thaisbéanta na seomradha noch do bhí leath ris an tuáiscirt, ccomfhad riu, agus coimhleathan riu: agus do bhí a ninteachta amach uile aráon do réir a nindhéanta, agus do réir a ndoruis.

12 Agus do réir dhoruis na seomradh do bhí leath ris an ndeiscirt do bhí dorus a cciomn na sligheadh, an tslighe go díreach as ccoinne an bhalla leath ris a noirthear, mar théid aon a steach ionta.

13 ¶ Ansin a dubhairt seision riomsa, Na seomradha budh thuáigh agus na seomradha budh dheas, atá as ccoinne na háite ar leith, is seomradha náomhtha iad, mar a níosuid na sagairt thig a ngar don Tighearna na neithe ro náomhtha: annsin cuirfid siad na neithe ro náomhtha, agus a nofráil bídh, agus a nofráil pheacaidh, agus a nofráil sháruighthe; óir is náomhtha a náit.

14 An tan rachaid na sagairt ionta a steach, annsin ní rachaid siad amach as a náit náomhtha don chúirt amuigh, acht leagfuid a néaduighe annsin iona minios-traluid; óir atáid náomhtha; agus cuirfidh a néaduighe eile orra, agus tiuicfidh a ngar do na neitibhisi noch bheanas ris an bpobal.

15 ¶ Anois an tan do chríochnuigh sé tomhas an tighe a stigh, thug sé amach mé léath ris an ngcata a bhfuil a radharc leath soir, agus do thomhais fa ccúirt é.

16 Do thomhais sé an táobh shoir leis an tslat thomhais cúig chéad slat, leis an tsleit thomhais timchioll fa ccúirt.

17 Do thomhais sé an taoibh thuáigh cúig chéad slat, leis an tsleit thomhais timchioll fa ccúirt.

18 Do thomhais sé an taoibh theas, cúig chéad slat, leis an tsleit thomhais.

19 Dúill sé fa ccúirt gus an ttaoibh shiar, agus do thomhais sé cúig chéad slat leis an tsleit thomhais.

20 Do thómhais sé é air na ceithre táobhuibh: do bhí balla aige timchioll fa ccúirt, cúig chéad slat air iad, agus cúig chéad ar leithead, do dhéanamh dealuighthe eidir an tsanctóir agus a náit neamhnáomhtha.

CAIB. XLIII.

Náomhuighidh fiaghnaise lonnracha Dé, a theampull féin gu bráth.

NA dhíáigh sin thug se chum an gheata mé, an geata fhéuchus leath soir :

2 Agus, féuch, tháinig glóir Dé Israel as an tslighe a noir : agus do bhí a fhuáim amhuil fuáim mhóráin uisceadh : agus do loinnrigh an talamh le na glóir.

3 Agus do bhí do réir thaisbéanta na fise do chonnaire me, *eadhon* do réir na fise do chonnaire mé an tan tháinig mé do scrios na caithreach : agus *bá* cosmhuiil na fise ris an bhfis do chonnaire me ag sruth Chebar ; agus do thuit mé air magháidh.

4 Agus tháinig glóir an TIGHEARNA don tigh a slighe an gheata a *blfuiil* a radharc don leath shoir.

5 Marsin do thóig an spiorad súas mé, agus thug don chúirt dob fhaide a steach mé ; agus, féuch, do lion glóir an TIGHEARNA an tigh.

6 Agus do chluáidh mé é ag labhairt riom anach as an tigh ; agus do sheas an duine láimh riom.

7 ¶ Agus a dubhairt sé riom, A mhic an duine, áit mó chathaoíre ríogla, agus áit bhonn mo chos iona náitreocha mé a lár chloinne Israel go bráth, agus mainm náomhtha, ní shailéochuidh tigh Israel ní as mó, *neachtar* dhíobh, nó a ríghthe le na stríopachus, nó le conablachaibh a ríogh iona náitibh árd.

8 A suighiughadh a ttairseach ag mo tháirseachaibhsí, agus a bpostadh ag mo phostadhuibhsí, agus an bhalla eadrum féin agus iad, do thruáillíodar cheana mainm náomhltha le na ngráineamhlachdaibh do rinneadar : uimesin do dhíothlaithrigh mé iad ann mfeirg.

9 Anois cuirfidh íatha a stríopachus, agus conablacha a ríogh, a bhfaid uáim, agus do dhéana mé conhuighe iona lár go bráth.

10 ¶ A mhic an duine, taisbéin an tigh do thigh Israel, iondus go mbia náire a bpeacadh orra : toimbsidís an sompla.

11 Agus má bhíid náireach fa nuile ní dá ndéanadar, taisbéin cuma an tighé dhóibh, agus a ghleus, agus a dhul amach, agus a theacht a steach, agus a uile fhoirm, agus a uile órdughthe, agus a uile chuma, agus a uile dhligthe : agus scriobh iona radharc é, chor go ccoinnhéadfuid siad a uile fhoirm ; agus a órdughthe uile, agus go ndéanuid siad iad.

12 Isé so dligheadh an tighé ; Air mhullach an tsleibhe *biáidh* a théoruinn

iomlán fa ccaúirt ro náomhtha. Féuch, isé so dligheadh an tighé.

13 ¶ Agus siad so tomhais na haltóra do réir na ccubhad : *Is* cubhad agus leithíod haise an cubhad ; eadhon budh cubhad a íochtar, agus a leithne cubhad, agus budh réise a imeal agá bhrúachaibh timchioll fa ccaúirt : agus *budh* i so cuid is áirde do naltóir.

14 Agus *biáidh* dhá chubhad ó níochtar ar an ttalamh go nuige an suighiughadh íochtarach, agus áonchubhad a leithne ; agus ón tsuighiughadh is lúgha gus an tsuighiughadh is mó ceithre cubhaid, agus a leithne áonchubhad.

15 Marsin *budh* ceithre cubhaid a naltóir ; agus ó naltóir agus ós a chionn *biáidh* ceithre beanna.

16 *Biáidh* a naltóir dhá cubhad déag air fad, a dó dhéag ar leithne, ceathair-bheannach iona ceithre ceathramhuibh.

17 Agus *biáidh* an suigheachadh ceithre *cubháid* déag air fad agus a ceathairdéag air leithead ann a choirneuluibh ; agus *budh* leath chubháid a biomiol fa ccaúirt ; agus *budh* cubháid fa ccaúirt a hiochtar ; agus féuchfuid a staighreadha leath shoir.

18 ¶ Agus a dubhairt sé riomsa. A mhic an duine, is marso a deir an Tighearna DIA ; Isiadso órdughthe na haltóra annsa ló a ndéanuid í, dofrail íodhbhartha loisce uirre, agus do chrothadh fola uirre.

19 Agus do bhéara tú do na sagartaibh na Leblutigh bhíos do shíol Shadoc, noch thig a ngar dhamhsa, do mhiniostiralacht dainh, a deir an Tighearna DIA, bulóg óg mar ofráil pheacaidh.

20 Agus glacfuidh tú dá fhuil sin, agus cuirfe tú air a cheithre bheannuibh, agus air cheithre coirneuluibh an tsuidheachadh, agus air a niniol timchioll fa ccaúirt : is marso ghlánfás tú agus scagfás tú é.

21 Glacta tú fós bulóg na hofrála peacaidh, agus loisgfídh tú annsa náit órdughthe é don tigh, táobh amuigh don tsanctóir.

22 Agus air an dara lá ofráilfidh tú meannán do na gabhruibh gan cháidhe mar ofráil pheacaidh ; agus glanfuid a naltóir, mar do ghlánadar i leis an mbulóg.

23 An tan chríochnochus tú a glanadh : ofráilfidh tú bulóg óg gan cháidhe, agus reithe as an ttréad gan toibhéim.

24 Agus ofráilfidh tú iad a lathair an TIGHEARNA, agus teilgid na sagairt salaun orra, agus ofrálfuid súas iad *mar* ofráil loisce don TIGHEARNA.

25 Seacht lá ghléasfás tú gach aon lá gabhar *mar* ofráil pheacaidh : gléastuid siadsan fós bulóg óg, agus reithe as an ttréad, gan cháidhe.

26 Glanfuid siad a naltóir seacht lá

agus fírníamhuid í; agus beinnchuid iad féin.

27 Agus an tan chríochnochthar na láethesí, aseadh bhias air, a nochtnhadh lá, agus mar sin súas, go ndéanuid na sagairt bhur nofrála loisge air a naltóir, agus bhur nofrála síothchána; agus géabha misi sibhsi, a deir an Tighearna DIA.

CAIB. XLIV.

Na dávine, agus an tslighe rachas a steach don náomh-íosdadh.

ANN sin thug sé mé ar mais a slighe gheata na; anctora amuigh noch fhéuchus leath ris an ttaóibh shoir; agus do bhí sé druite.

2 Annsin a dubhairt an TIGHEARNA ríom; Bíaidh an geataso druite, ní hoisceoltar é, agus ní rachuidh duine ar bith a steach ann; do bhrígh go ndeachnuidh an TIGHEARNA, Dia Israel, a steach ann, uimesin druidtigher é.

3 Is don phrionnsa atá sé; suidhfídh an príomsa ann, díthe aráin as coinne an TIGHEARNA; rachaidh se a steach a slighe phóirse an gheatasin, agus rachaidh amach a slighe cheadna.

4 ¶ Annsin thug sé mé a slighe an gheata thuáigh as coinne an tighé: agus damhaire mé, agus féuch, do líon gloir an TIGHEARNA tigh an TIGHEARNA: agus do thuit misi air magaidh.

5 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ríom, A mhic an duine, comharthuigh go maith, agus féuch led shúilibh, agus cluin led chlúasaibh a nuile ní a déara misi riot a ttaobh órdughthe thighe an TIGHEARNA, agus a dhlighthe uile; agus comharthuigh go maith dul a steach an tighé, maille re dul amach na sanctóra.

6 Agus a deara tú ris an ndruing chogthuigh, *eadhon* re tigh Israel, Is marso a deir an Tighearna DIA; O sibhsi a thigh Israel, go madh lór libh a ndéarnabhair da bhur nuile ghráineamhlachtaibh,

7 A náit a ttugabhair coimhthighidh, gan tunchillghearradh iona ccroidhe, agus gan tunchillghearradh iona bhféoil, do bheith ann mo shanctóirse, dá thruáilleadh, *eadhon* mo thigh, an tan ofráilthi marán, an méthus agus a nfuil, agus do bhrisodar mo chunradh do bhrígh blur nuile ghráineamhlachtas.

8 Agus nár choimhéadabhair cúram mo neithe náomhtha: acht do chuireabhair coimhéaduighthe mo chúruim ann mo shanctóir ar blur son féin.

9 ¶ Is marso a deir an Tighearna DIA; Ní rachuidh coimhthigheach ar bith, neimhthimchillghearrtha a gcroidhe, nó neimhthimchillghearrtha a bhféoil, asteach ann mo shanctóirse, do choimhthigheach

ar biath dá bhfuil a measc chloinne Israel.

10 Agus na Lebhítigh dimthigh a bhfad uáim, an tan do chuáidh Israel ar seachran, noch do chuáidh ar seachran a ndiaigh a niodhál; iomchoruid siad a neigceart féin.

11 Gidheadh béid siad na seirbhiseachuibh ann mo shanctóir, ar na mbeith a ccúram ag geatadhuibh an tighé, agus ag miniostralacht annsa tigh: muirfid siad a nofráil loisge agus a niodhbhairt don phobal, agus seasfuid as a ccoinne do mhiniostralacht dóibh.

12 Do bhrígh gur mhiniostraladar dhóibh a bhfiaghnuise a niodhál, agus go ttugadar air thigh Israel tuitim a neigceart; uimesin do thóig misi súas mo láimh na naghaidh, a deir an Tighearna DIA, agus iomchoruid siad a neigceart.

13 Agus ní thiucfuid siad am gharsa, do dhéanamh oifige sagairt dhamh, no do theacht a ngar éinneithe dom neithibh náomhtha, annsa náit ronáomhtha: acht iomchoruid a náire, agus a ngráineamhlachta do rinnéadar.

14 Acht do dhéana misi coimhéaduighthe cúruim mo thighe dhíobh, chum a uile sheirbhíse, agus chum a nuile ní dá ndéantar ann.

15 ¶ Acht tiucfuid na sagairt na Lebhítibh, mic Shadoc, noch do choimhéad cúram mo shanctóra an tan do chuádar clann Israel ar seachrán uáim, am ghar do mhiniostralachd damh, agus seasfuid am fhiadhnúise dofráil an mhéuthuis agus na fola dhamh, a deir an Tighearna DIA:

16 Rachfuid ann mo shanctóir, agus tiucfuid a naice mo bhuird, do fhriotholamh dhamh, agus cuimhdeochuid mo chúram.

17 ¶ Agus tiucfuidh a crích, an tan rachfuid a steach a ngeata na cúirte a stigh, éideochar iad lé héadach lín; agus ní bhíaidh olann ar biath orra, an feadh bhéid ag miniostralacht a ngeatadh na cúirte is faide a steach, agus táobh a stigh.

18 Bíaidh buinéaid lín air a cceannaibh, agus bíaidh brístighe lín aca air a leasrachuibh; ní chrioslochuid iad féin le héinní dá ttiubhra allus.

19 Agus an tan rachuid siad amach don chúirt amuigh, *eadhon* dan chúirt is faide amach chum an phobail, cuirfid siad díobh a néaduighthe ann ar mhiniostraladar, agus leagfuid iad annsa seomradhuibh náomhtha, agus cuirfid éadach oile umpa; agus ní náomhthochuid siad an pobal le na néadach.

20 Ní mó bhéarrfuid a ccinn, nó fluileonguid a locadha días fada; beanfuid a ngrúag amháin díobh.

21 Ní mó ibhios sagart ar biath fíon, an tan rachaid don chúirt is faide a steach.

22 Ní mo ghlacluid baintreabhthuigh mar mhnáibh, nó an bhean chuirfighear ar siubhal : acht do bhéaruid maighdiona do shíol thighe Israel, nó baintreabhthach agá raibh sagart roimhe.

23 Agus teagóscuid dom phobal an *difir* idir an náomtha agus an neamhnáomtha, agus do bhéaruid air dhaoinibh eidir-dhealughadh idir an ghlan agus an neamhghlan.

24 Agus a nimreasain seasfuid a mbreitheamhuus ; agus do bhéaruid breath air do réir mo bhreitheamhuusi : agus coimheadfuid mo dhligeadh agus ino reachta ann muile chruinnaghtibh ; agus náomthhocuid mo shaóire.

25 Agus ní thiucfuid a naice chuirp mairbh ar bioth dhá truaílleadh féin : acht ar son athar, nó mathar, nó ar son mic, nó inghine, ar son dearbhrathar, no deirbhsheathar ag nach raibh fear, is féidir léo íad féin do shalachadh.

26 Agus tar éis a ghlanda, áireomhuidh sé seacht lá dhó féin.

27 Agus annsa ló a racluidh se a steach san tsanctóir, don chúirt a stigh, do mhiniostiralacht annsa tsanctóir, oifrúilfidh sé a oifrúil pheacaidh, a deir an Tighearna DIA.

28 Agus bíaidh sé aca na oighreacht : is misi a noighreacht : agus ní thiubharthaóí séalbh ar bhith dhóibh a Nisrael : is misi a sealbh.

29 Iosfuid siad a noifrúil bhídh, agus a noifrúil pheacaidh, agus a noifrúil sháruighthe ; agus budh léosan a nuile ní iodbhartha a Nisrael.

30 Agus budh leis na sagartaibh, tosach chéad thoruidh a nuile *neithe*, agus a nuile oifrúil do nuile *shórt*, dá bhur módhbarthaibh : do bhéarthaóí fós don tsagart tosach bhur táos, chor go tiubhra sé air an mbeannughadh comhuidhe ann do thigh.

31 Ní íosfuid na sagairt déimní éugfas úadh féin, nó réubtha, mas éun é no beathach.

CAIB. XLV.

Roinn mhisdicthe fhearúinn na sanctóra,
6 na caithreach, 7 an phrionnsa ;
9 agus reacht na bprionnsa.

TUILLIAMH oile, an tan roinnfidhe le cranuchar an tír mar óighbreacht, oifrúilfidhe oifrúil don TIGHEARNA, roinn náomtha do nfearann : *budh é* a fhad cúig míle fhithchiod *slat*, agus *budh é* a leithead deich míle. Agus *biáidh* so náomtha iona uile theorannuibh timchioll fa ccuáirt.

2 Bíaidh dhe so cúig chéad *ar fad* arson na sanctóra, maille re cúig chéad

ar leithiód, ceathramhnach timchioll fa ccuáirt ; agus cáogad cubhad timchioll fa ccuáirt a ccuimínibh.

3 Agus don tomhas so toimheosuidh tú fad chúig míle fhithchiod, agus deich míle ar leithead : agus annsin bhías an tsanctóir agus a *uáit* ro náomtha.

4 Bíaidh *cuid* náomtha a nfearuinn aig na sagartaibh seirbhísigh na sanctóra, noch thiucfas a ngar do mhiniostiralacht don TIGHEARNA : agus bíaidh na háit agá tightheibh, agus na háit náomtha don tsanctóir.

5 Agus fós na cúig mhíle fhithchiod ar fad, agus na deich míle ar leithiód, bíaid ag na Lebhítibh, seirbhísigh an tighhe dhóibh féin, mar sheilbh do fhithchid seomra.

6 ¶ Agus óirdeocha sibh seilbh na caithreach cúig míle ar leithiód, agus cúig míle fhithchiod ar fad, thall as coinne ofrála an *phoirsiúin* náomtha : bíaidh sé ag tigh Israel uile.

7 ¶ Agus *biáidh* *poirsiún* ag an bprionnsa air áontaóibh agus air an ttaóibh oile doifrúil an *phoirsiúin* náomtha, agus do sheilbh na caithreach, as coinne ofrála an *phoirsiúin* náomtha, agus as coinne sheilbh na caithreach, ó náird shíar leath shíar, agus ón ttaóibh shoir leath soir : agus *biáidh* an fad thall as coinne aóin do na poirsiunuibh, ó nimíol shíar gus a nimíol shoir.

8 Annsa bhfearann bhías a sealbh a Nisrael : agus ní sháireochuid mo phrionnsadha ní sa mhó mo dhaóine ; agus do bhéaruid an *chuid oile* don dúthaigh do thigh Israel do réir a treabh.

9 ¶ Is marso a deir an Tighearna DIA ; Go madh lór libh, a phrionnsadha Israel : áthruighidh *uáibh* foireigion agus millteachus, agus déanuidh breitheamhuus agus ceart, agus beiridh libh bhur bhfóirneart óm phobal, a deir an Tighearna DIA.

10 Bíaidh aguibh meadha comhlthroma, agus ephah comhlthrom, agus bát comhlthrom.

11 Bíaidh an téphah agus an bát daóir-mhiosúr, chor go ccoinneochadh an bát an deachmhadh cuid do homer, agus an téphah an deachmhadh cuid do homer : bíaidh a miosúr sin do réir an homer.

12 Agus *budh* fithche gerah an secel : budh fithche secel, cúig secel fithchiod, agus cúig secel dcag, bhur maneh.

13 Isí so a noifrúil oifrúilfidhe ; an seiseadh cuid do ephah do homer chruithneachda, agus bhearthaóí an seiseadh cuid do ephah do homer éorna :

14 A ttaobh órduighthe na hola, an bát ola, *oifrúilfidhe* an deachmhadh cuid do bhát ón chor, *noch is* homer dlieich mbát ; óir is deich mbát an homer :

15 Agus áon ían as an ttréud, as dhá chéad, as innbhiar mhéuth Israel; mar ofráil bhídh, agus ofráil loisge, agus mar ofráil shíothchána, do dhéanamh ath-cháirdís dhóibh, a deir an Tighearna DIA.

16 Do bhéaruid uile dhaóine na tíre a nofráil ar son an phrionnsa a Nísrael.

17 Agus budh é cuid an phrionnsa ofrála loisge, agus ofrála bídh, agus ofrála dighe, do thabhairt iatha annsa féustuibh, agus annsa reíbh núadha, agus annsa sab-bóidibh, ann uile shollamantachd thighe Israel: gléusfuidh seision a nofráil pheac-aídh, agus a nofráil bhídh, agus a nofráil loisge, agus na hofrála síothchána, do dhéanamh athcháirdís do thighe Israel.

18 Is marso a deir an Tighearna DIA; Annsa chéidmhi, annsa chéadlá don mhí, glacfa tú bulóg óg gan cháidhe, agus glanfuidh tú an tsanctóir:

19 Agus glacfuidh an sagart dful na hofrála peacaidh, agus cuirfidh air phostadhuibh an tighé í; agus ar cheithre coirnéaluibh shuidhighe na haltóra, agus air phostadhuibh gheata na cúirte is faide a steach.

20 Agus is marsin do dhéana tú an seachtmhadh lá don mhí ar son gach aonduine dá ciontuighionn, agus ar son té bhíos simplighe: marsin síothchánsuidhe an tigh.

21 Annsa chéidmhi, annsa cheathramhadh lá déag don mhí, bídh an cháisg aguibh, féusta sheacht lá; arán gan loibhm íostar.

22 Agus annsa ló sin gléusfuidh an prionnsa dhó féin agus duile phobal na tíre bulóg mar ofráil pheacaidh.

23 Agus seacht lá do nféusta uillmheocha sé ofráil loisge an TIGHEARNA, seacht mbulóga agus seacht reithe gan cháidhe go láetheamhuil na seacht lá; agus meannán do na gabhruibh go láetheamhuil mar ofráil pheacaidh.

24 Agus gléusfa se ofráil bídh eadhon éphah do gach bulóig, agus éphah don reithe, agus hin ola don éphah.

25 Annsa seachtmhadh mí, annsa chúigeadh lá déag don mhí, do dhéana sé a leitheid sin a bhféasta na seacht lá, do réir na hofrála peacaidh, do réir na hofrála loisge, agus do réir na hofrála bídh, agus do réir na hola.

CAIB. XLVI.

Náomh-reachd an teampuill, arson an phrionnsa, 9 agus an phobaill.

IS marso a deir an Tighearna DIA; Druidfighear geata na cúirte is faide a steach fhéuchus leath shoir na sé lá oibre; ach oisceoltar é annsa tsabbóid, agus a ló na rac nuáidhe biaidh se oscuilte.

2 Agus rachaidh an prionnsa a steach a slighe phóirse an gheata táobh amuigh, agus seasfuidh sé ag posta an gheata, agus uillmheochuidh an sagart a ofráil loisge agus a ofráil shíothchána, agus do dhéana sé adhra ag tairsigh an gheata: annsin racha sé amach; acht ní druidfighear an geata go nóin.

3 Mar an cecádna adhornuid munntir na tíre go dorus an gheata so a bhfiaghnúise an TIGHEARNA annsa sabbóidibh agus annsa raeibh núadh.

4 Agus budh í ofráil loisge ofrálas an prionnsa don TIGHEARNA a ló na sabbóide sé huáin gan cháidhe, agus reithe gan toibheim.

5 Agus budh ephah a nofráil bídh do reithe, agus a nofráil bídh do na húanuibh mar is féidir leis do thabhairt uadh, agus hin ola leis an ephah,

6 Agus a ló na gealuidhe nuáidhe bulóg óg gan toibheim, agus sé huáin, agus reithe: béid siad gan cháidhe.

7 Agus uillmheocha sé ofráil bídh, ephah do gach bulóig, agus ephah do gach reithe, agus do na fítanaibh amhuil roitheachus a láimh chuige, agus hin ola leis an ephah.

8 Agus an tan rachus an prionnsa a steach, rachaidh sé a steach a slighe phóirse an gheata, agus rachaidh sé amach iona shligheasion.

9 ¶ Acht a nuáir thiycfuid munntir na tíre a láthair an TIGHEARNA annsa féustuibh sollamanta, an té rachus a steach san telighe thuáigh san gheata dadhradh rachaidh sé amach a slighe an gheata theas; agus an té rachus a steach a slighe an gheata theas rachuidh sé amach a slighe an gheata thuáigh: ní fhíllfe sé a slighe an gheata a ttáinic sé a steach, acht rachaidh sé amach annsa gheata as a choinne.

10 Agus an prionnsa iona meadhon, a nuáir rachuid siad a steach, rachuidh seision a steach; agus an tan rachuid siad amach, rachuidh seision amach.

11 Agus annsa féustuibh agus annsa sollamantaibh budh ephah a nofráil bídh leis an mbulóig, agus ephah leis an reithe, agus do na húanibh mar is féidir ris thábhairt, agus hin ola leis an ephah.

12 Anois an tan uillmheochus an prionnsa ofráil loisge thoileamhuil nó ofráil shíothchána go toileamhuil don TIGHEARNA, oiscoluidh áon annsin dó an geata fhéuchus don leath shoir, agus gléasfa sé a ofráil loisge agus a ofrála síothchána, amhuil do rinne sé a ló na sabbóide: annsin imeocluidh sé roinne; agus tar éis a dhuia amach druidfidh duine an geata.

13 Gléusfuidh tú go láetheamhuil

ofráil loisce don TIGHEARNA dúan don chéidbhliadhuin gan cháidhe: gléusfa tú é gach aonmhaidin.

14 Agus gléusfa tú ofráil bhídh dó gach aonmhaidin, an seiseadh cnid do ephab, agus an treas cuid do hin ola, do chumasc leis an bplur mín; ofráil bhídh a combnuidhe maille re hórdughadh síorruidhe don TIGHEARNA.

15 Marso ghléusfuid síad an túan, agus a nofráil bhídh, agus a nola, gach aonmhaidin mar ofráil gnáthuidh loisge.

16 ¶ Is marso a deir an Tighearna DIA; *Má* bheir an prionnsa bronnadh ar bith dáon da mhacaibh, bíaidh a oighreacht sin agá mhacaibh; *budh* é sin a sealbh ré hoighreacht.

17 Acht ná bheir sé tiodhlacadh dáon da sheirbhíseachaibh dhá oighreacht, annsin budh leis é go bliadhuin na saoirse; na dhíáighsin fillfidh se chum an phrionnsa: acla bíaidh a oighreacht da mhacaibh dhóibh féin.

18 Tuilleamh oile ní bheanfa an prionnsa cuid doighreacht na ndaóine dlúibh re héigion, da ndibirt amach as a seilbh; *acht* do bhéara sé oighreacht dá mhacaibh as a sheilbh féin: ionnus nach díothsgaoiltéar mo phobal gach ánduine as a sheilbh féin.

19 ¶ Na dhíáigh sin thug se thríd an dul a steach mé, noch *do bhí* aig taóibh an gheata, go seomradhuibh náonhthia na sagart, noch dféuch leath thuáigh: agus, féuch, *do bhí* áit annsin air an dá thaóibh leath shíar.

20 Annsin a dubhairt seision riomsa, Sí so a náit a mbruithfid na sagairt ofráil an tsáruigthe agus a nofráil pheacaidh, iona mbácafluid a nofráil bídh; iondu nach béuruid síad amach *iad* san chúirt taóibh amuigh, do náonhadh an phobail.

21 Annsin thug sé amach mé don chúirt dob fhaide amach, agus thug sé orun gabháil lámh re ceithre corruibh na cúirte, agus, féuch, *do bhí* cúirt ann gach coirnéal don chúirt.

22 *Do bhádar* cúirte a cceithre coirnéuluibh na cúirte ceangailte dhi do cheathrachad *cubhad* ar fad agus tríochad ar leithead: *do bhádar* na ceithre coirnéilse daoimhbiosúr.

23 Agus *do bhí* cóursa *dóbair* timchioll fa ccaúirt ionta, timchioll fa ccaúirt an cheathrairsin, agus do rinneadh é go náitibh bruite faoi na peirsighibh timchioll fa ccaúirt.

24 Annsin a dubhairt sé riom, Isiad so áite na druinge bhruthios, mar a mbruithfid seirbhísigh an tighe iodhibuirt an phobail.

CAIB. XLVII.

Na huisgeadha, agus ranna na tíre, ag ciallughadh fairsinge ghrása De, fa ntiomna núaidh.

NA dhíáighsin thug sé a rís mé go dorus an tighe; agus, féuch, thangadar uisceadha amach ó faoi tháirsigh an tighe leath soir: óir *do sheas* éadan tosuigh an tighe leath soir, agus thangadar na huisceadha nús ó thaóbh deas an tighe, *don taóibh* ó dheas do naltóir.

2 Annsin thug sé me as slighe an gheata budh thuáidh, agus rug sé leis mé annsa tslighe amuigh gus an ngeata amuigh annsa tslighe fhéuchus leath soir; agus, féuch, do riothadar uisgeadha air an ttaóibh deas amach.

3 Agus an tan do chuáidh an té agá raibh an dorubha iona láimh amach leath soir, do thombais sé míle cubhad, agus thug sé misi thríd na huisgeadhuibh; *da bhádar* na huisgeadha go puige na mugharláin daubh.

4 A rís do thombais sé míle cubhad; agus thug sé misi thríd na huisgeadhuibh; *do bhádar* na huisgeadha gus na glúinibh. A rís do thombais sé míle, agus thug sé misi thríd; *do bhádar* na huisgeadha gus na leasrachuibh.

5 Na dhíáighsin do thombais sé míle; agus *do bhí* na shruth nach ar fhéud mé dul thairis; óir déirgheadar na huisgeadha, uisgeadha do shnámh ionta, abhuinn nár bhféidir dul thairse.

6 ¶ Agus a dubhairt sé riom, A mhic an duine, an bhfaca tú so? Ansin rug sé leis mé, agus thug sé orun fillleadh go brúach na habhann.

7 Anois an tan dfill mé, féuch, *do bhádar* ro mhórán crann air bhrúach na habhann air an ttaóibhsí agus air an ttaóibh oile.

8 Annsin a dubhairt seision riomsa, Silid na huisgeadha so amach leith ris an tír shoir, agus téid síos annsa diotiramb, agus téid gus an bhfairge: *air na* ttabhairt amach chum na fairge, léigheostar na huisgeadha.

9 Agus tiuicfuidh a cerích, go mairfidh gach aoinni beó, dá ccorruighioun, gíodh bé ar biodh taóbh a riothud na huisgeadha: agus bíaidh iomad romhór éag ionta, do bhrígh go ttiuicfuid na huisgeadha annsin: óir beid slán; agus mairfidh gach uile ní mar a ttiuicfa an sruth.

10 Agus tiuicfa a cerích, go seasfuid na hiascairidhe air ó En-gedi go llen-eglaim; beid na náit leathnuigthe líon amach; beid a néisg do réir a cceúil, amhuil éisc na fairge móire, ro iomadambuil.

11 Acht ní léigheostar a áite lúbáin

sin agus a áite uisgeamhla; do bhéarthar do dhéanamh shalainn iad.

12 Agus fásfuidh láimh ris a nabhuinn air a brúach, air an táobhsí agus air an taoibh oile, a nuile chrann chum bídh, nach críonfa a dhuille, nó nach ccaithfighear a thoradh: do bhéara amach toradh núbh do réir a mhíos, do bhrígh gur ghéinodar a nuisgeadhla amach ón tsanctóir: agus bíadh a thoradh mar bhíadh, agus a dhuille chum leighis.

13 ¶ Is marso a deir an Tighearna DIA; Búdha í so an téora, lé ngeabthaoi oighreacht na tíre do réir dha threabh dhéag Israel: do gheabha Ióseph dha chuid ranna.

14 Agus gheabthaoise a oighreacht, áon comhmaith ré chéile: noch ar thóg misí mó lámh súas dá tháobh dá thabhairt da bhur naitheibhse: agus tuitfidh an fearann oruibh mar oighreacht.

15 Agus budh í so téora a nfearuinn leath ris an táobh thuáigh, ón bhfairge móir, a slighe Hetlon, mar théid daoine go Sédad;

16 Hamat, Berotab, Sibraim, noch atá idir théoruinn Damascus agus téora Hamat; Hasar-hatticon, noch atá láimh ré cósta Habbhan.

17 Agus budh í an téora ón bhfairge Hasar-enan, téora Dhamascus, agus an tuáisceart budh thuáigh, agus téora Hamat. Agus isí so an taoibh ó thuáigh.

18 Agus toimheostáoi an táobh shoir ó Habbhann, ó Dhamascus, agus ó Ghílead, agus ó thír Israel láimh ré Iordan, ón téoruinn gus an bhfairge shoir. Agus isí so an taoibh soir.

19 Agus an taoibh ó dheas budh dheas, ó Thamar go huisgeadhuibh na ceannairge a Ccades, an sruth gus an bhfairge mhóir. Agus isí so an táobh ó dheas budh dheas.

20 An táobh shíar mar an cceadna budh í a nfairge mhór ón téoruinn, nó go tti duine a nall as coinne Hamat. Isí so an táobh shíar.

21 Marsin roinnfidhe an fearann so dhibh féin do réir threabh Israel.

22 ¶ Agus tiucfa a cerích, go roinnfidhe é le crannchair mar oighreacht dhibh féin, agus do na coimhighteachaibh bhíos ar ccaúirt bhur mease, noch dá mbéarthar clann ann bhur measg: agus béd daóibhsí mar dhaóinibh bhearthar anusa tír a measg chloinne Israel; do gheabhuid siad oighreachd aguibh a measg threabh Israel.

23 Agus tiucfuigh a cerích, gidh bé tréabh iona ccomhneochuidh an coimhthigheach, gurbh annsin do bhéarthaoi oighreachd dó, a deir an Tighearna DIA.

CAIB. XLVIII.

Cuid ronna gach dhuine ar leith, don tualamh nuónhthasa.

ANOIS isiad so amanna na ttreabh. On chionn thuáigh go cósda shlighe Hetlon, mar théid duine go Hamat, Hasar-enan, téora Dhamascus don leath thuáigh, go cósda Hamat; (óir is iad so a tháobha soir agus síar;) cuid ronna do Dhan.

2 Agus láimh ré téoruinn Dan, ón taoibh shoir eadhon go nuige an taoibh shíar, cuid ronna do Aser.

3 Agus láimh ré téoruinn Aser, ón taoibh shoir, eadhon go nuige an taoibh shíar, cuid ronna do Naphtali.

4 Agus láimh ré téoruinn Naphtali, ón taoibh shoir gus an daóibh shíar, cuid ronna do Mhanasseh.

5 Agus láimh ré téoruinn Mhanasseh, ón taoibh shoir gus an taoibh shíar, cuid ronna do Ephraim.

6 Agus láimh ré téoruinn Ephraim, ón taoibh shoir gus an taoibh shíar, cuid ronna do Reuben.

7 Agus láimh ré téoruinn Reuben, ón taoibh shoir gus an taoibh shíar, cuid ronna do Iúdah.

8 ¶ Agus láimh ré téoruinn Iúdah, ón taoibh shoir gus an ttaóibh shíar, do budh í sin a nofráil noch ofráilfidhe don chúig mhíle fhithchiod slat ar leithead, agus air fad amhuil cuid do na codchaibh oile, ón taoibh shoir gus an ttaóibh shíar: agus bíadh an tsanctóir iona lár.

9 Bíadh a nofráil do bhéarthaoi don TIGHEARNA cúig míle fhithchiod ar fad, agus deich míle ar leithiod.

10 Agus is dóibhsin, eadhon do na sagartaibh, bhías a nofráil naomhthaso; don leith thuáigh cúig míle fhithchiod ar fad, agus don leith shíar deich míle ar leithiod, agus don leith shoir deich míle ar leithiod, agus don leith theas cúig míle fhithchiod ar fad: agus bíadh sanctóir an TIGHEARNA iona lár sin.

11 Budh leis na sagartaibh é atá náomhtha do mbacaibh Sádac; noch do choimhéad mórdughthesi, nach deachuidh ar seachrán an tan do chúadar clann Israel ar seachrán, mar do chúadar na Lebhítigh ar seachrán.

12 Agus budh ní ro náomhtha dhoibhsin ofráil a nfearuinn do bhéarthar amach láimh ré téoruinn na Lebhiteach.

13 Agus bíadh ag na Lebhítibh thall as coinne na sagart cúig míle fhithchiod air fad, agus a leithiod deich míle: budh cuig míle agus fithche an faide eile, agus a leithiod deich míle.

14 Agus ní reacfuid siad é, agus ní

mhalartfuid, ní mó bhéuruid úatha féin primidil a nfearuinn : óir *atá* sé náomhtha don TIGHEARNA.

15 ¶ Agus biaidh na cúig mhíle, do fágbadh annsa leithhead thall as coinne na cúig míle fhithchiod, na *áit* neamhtha don chathruigh, chum áitreibhthe, agus mar chuimínibh : agus biáidh an chathair iona lár.

16 Agus *budh* iadso a ttomhais sin; an taóibh thuáigh ceithre mhíle agus cúig chéad, agus don taóibh theas ceithre mhíle agus cúig chéad, agus don taóibh shoir ceithre mhíle agus cúig chéad, agus don taóibh shíar ceithre mhíle agus cúig chéad.

17 Agus biáidh cuimínidhe na caithreach don leith thuáigh dha chéad agus cáogad, agus leath ris an taóibh theas dha chéad agus cáogad, agus leath ris a noirthear dhá chéad agus cáogad, agus don leath shíar dha chéad agus cáogad.

18 Agus an chuid oile ar leithne thall as coinne oifála na *ronna* náomhtha biáidh deich míle don leith shoir, agus deich míle don leith shíar : agus biáidh sé thall as coinne oifála na *codu* náomhtha ; agus biáidh a bhiseach sin mar bheatha don druigh fhritheolas don chathruigh.

19 Agus an mhéid fritheolas don chathruigh foigheonuid di as uile threabhuibh Israel.

20 *Budh* cúig mhíle fhithchiod a nofráil uile le cúig mhíle fhithchiod : oifáilfidhe a nofráil náomhtha ceathairbheannach, maille ré seilbh na caithreach.

21 ¶ Agus biáidh an fhuighioll ag an bprionnsa, air áontaóibh agus air an taóibh oile do nofráil náomhtha, agus do sheilbh na caithreach thall, as coinne na cúig míle fhithchiod do nofráil leath ris an ttéoruinn shoir, agus leath shíar thall as coinne na cúig míle fhithchiod leath ris an ttéoruinn shíar, thall as coinne chuid ronna an phrionnsa : agus budh í sin a nofráil náomhtha ; agus biáidh sanctóir an tighe iona lár sin.

22 Tuilleamh oile budh leis an bprionnsa ó sheilbh na Lebhíteach, agus ó sheilbh na caithreach, *ar mbeith* a lár an

neithe is leis an bprionnsa, idir théoruinn Iúdah agus théoruinn Bheniamin.

23 ¶ Ar son na coda oile do na treabhuibh, ón taóibh shoir gus an taóibhshíar biáidh roinn ag Beniamin.

24 Agus ag téoruinn Bheniamin, ón taóibh shoir gus an taóibh shíar, do *gheabhuidh* Simeon roinn.

25 Agus ag téoruinn Shímeon, ón taóibh shoir gus an taóibh shíar, do Isachar roinn.

26 Agus ag téoruinn Isachar, ón taóibh shoir gus an taóibh shíar, do Sebulun *cuid ronna*.

27 Agus ag téoruinn Shebulun, ón taóibh shoir gus an taóibh shíar, *cuid ronna* ag Gad.

28 Agus ag téoruinn Ghad, don taóibh theas leath ris an deisceart, biáidh an téora eadhon ó Thamar gus na srothaibh imreasuin ann Cades, agus gus a nabhuinn leath ris an bhfairge mhóir.

29 Isé so an fearann roinnfidhesi lé crannchar do threabhuibh Israel mar oighreachd, agus siad so na ronna, a deir an Tighearna DIA.

30 ¶ Agus siad so dula amach na caithreach don taóibh thuáigh, ceithre mhíle, agus cúig chéad miosúr.

31 Agus biáidh geatadha na caithreach do réir anmann threabh Israel, trí gheata thuáigh; aoin gheata do Reuben, aoin gheata do Iúdah, aoin gheata do Lebbi.

32 Agus don taóibh shoir ceithre mhíle agus cúig chéad : agus trí gheata ; agus áoin gheata do Ióseph, áoin gheata do Bheniamin, áoin gheata do Dhan.

33 Agus don taóibh theas ceithre mhíle agus cúig chéad miosúr : agus trí gheata ; áoin gheata do Shímeon, áoin gheata do Isachar, áoin gheata do Sebulun.

34 Don taóibh shíar ceithre mhíle agus cúig chéad, maille ré na trí gheatuibh ; áoin gheata do Ghad, áoin gheata do Aser, áoin gheata do Naphtali.

35 Do *bhí* sé timchioll fa ecúairt ocht míle dhéag miosúr : agus budh é áinn na caithreach ón ló sin, *Ata* an TIGHEARNA annsin.

Leabhar DANIEL.

CAIB. I.

Oileamhan phrionnsamhla Dhaniel a Mhabílón..

ANN sa treas bliadhain do ríoghacht Iehoiacim rígh Iúdah tháinig Nebu-

chadnessar rígh na Babilóine go Hierusalem, agus do chuir campa iona timchioll.

2 Agus thug an Tighearna Iehoiacim rígh Iúdah iona láimh, maille le cuid do shoithighibh thighe Dé : noch rug sé go tír Shinár go tigh a dlé féin ; agus

rug sé na soighthighe go tigh ionnmhuís a dhé.

3 Agus do labhair an rígh re Aspenas maighistir a chailteánach, chor go ttugadh sé leis *cuid* do chlainn Israel, agus do shliochd an rígh, agus do na prionnsadhuibh;

4 Clann ann nach *raibh* aineamh ar bioth, acht iad sgíamhach, agus glic ann sa nuile eagna, agus géarchúiseach san nuile éolus, agus ealadhuim thuigsionuigh, agus drong agá *raibh* cumas ionta chum seasta a bpálás an rígh, agus da múinfedis foghlaim agus teanga na Ccaldeánach.

5 Agus dórdúigh an rígh dhóibh beatha láetheamhuil do bhiadh an rígh, agus do nfiún dar ibh sé: mar sin *agá* noileamhuin trí bliádhna, go madh féidir leó a ccionn na haimsire sin seasamh a lathair an rígh.

6 Anois do bhí iona measg so do chloimn Iúdah, Daniel, Hananiah, Misael, agus Asariah:

7 Dá ttug prionnsa na ccailteánach annamha: óir thug sé ar Dhániel Beltesassar; agus air Hananiah, Sadrach; agus air Misael, Mesuch; agus air Asariah, Abednego.

8 ¶ Acht do thríall Dániel iona chroidhe nach saileochadh sé é féin lé cuid bídh an rígh, nó leis an bhfiún do ibheadh sé: uimesin diarr sé ar phrionnsa na ccailteánach nach salchadh sé é féin.

9 Anois thug Dia Dániel a bhfabhar agus a ngrádh dhúthrachdach phrionnsa na ccailteánach.

10 Agus a dubhairt prionnsa na ccailteánach ré Dániel, Is eagal liom an tighearna mo rígh, noch dórdúigh bhuir mbíadh agus bhuir ndeoch: óir cred as a bhfiúicfeadh sé bhuir naighthesi ní sa measa a ccruth ná an chlann noch *atá* dá bhuir sórt? annsin cuirfighe *misi* a nguáis mo chinn ag an rígh.

11 Annsin a dubhairt Dániel re Melsar, noch do chuir prionnsa na ccailteánach ós cionn Dhániel, Hananiah, Misael, agus Asariah,

12 Dearbh do sheirbhisigh, iarruim dathchuinge ort, ar feadh dheich lá; agus tugaidís doibh piseanach re ithe, agus uisge ré ól.

13 Annsin féuchthar air ar ngnúisibh dot luthairsi, agus ar ghnúisibh na cloinne ithios do chuid ronna bídh an rígh: agus amhuil do chífiós tú, déana re do sheirbhiseachaibh.

14 Marsin dáontuigh sé ris annsa chuissi, agus do indearbh sé iad ar feadh dheich lá.

15 Agus a ccionn dheich lá do chouncas a nguúise ní is breághdha agus ní is reinthe a bhféoil ná an chlann uile noch a duáigh do chuid ronna bídh an rígh.

16 Marso do rug Melsar leis cuid ronna a nibídh, agus a nfiún do ibhedís; agus thug se piseanach dhóibh.

17 ¶ Ar son an cheathrair leanabh so, thug Dia éolus agus gliocus dóibh annsa nuile fhóghluim agus eagna: agus do bhí tuigsibh ag Dániel annsna huile fiosibh agus aislingibh.

18 Anois a ccionn na láetheadh a ndubhairt an rígh go ttiubhradh sé a steach iad, annsin thug prionnsa na ccailteánach a steach iad a lathair Nebuchadnessar.

19 Agus do comhráidh an rígh ríu; agus níorfrith áon iona measg uile cosmhuil ré Dániel, Hananiah, Misael, agus re Hasariah: uimesin do sheasadar a lathair an rígh.

20 Agus fuair an rígh iad ní budli féarr deich nuáire náid na draóithe agus na hastroluighthe uile *da raibh* ann a rioghachdaibh uile, annsna huile chúisibh eagna agus tuicsiona, dar fhiafruigh sé dhóibh.

21 Agus dó chomhluidh Dániel agus an chéidbhliadhuim do rioghachd an rígh Círus.

CAIB. II.

Aisling Nebuchadnessar um na coethrearc monarchadhaibh, ar na ccur ar cáil leis an cúigeadh.

AGUS annsa dara bhliadbain do rioghachd Nebuchadnessar do chionnairc Nebuchadnessar aislingthe, ler buáidbheadh a spiorad, agus dimthigh a chodladh-uádh.

2 Ann sin dfuáigir an rígh na draóithe do ghairm, agus na hastroluighthe, agus na fíustinigh, agus na Caldeánuigh, chum a aislingeadh do thaisbeanádh don rígh. Annsin thangadar agus do sheasadar a bfiaghnuisi an rígh.

3 Agus a dubhairt an rígh ríu, Do chonnairc mé aisling, agus do bhí mo spiorad buáidheartha dfagháil feasa na haislinge.

4 Annsin do labhair na Caldeánuigh ris an rígh a Síriac, A rígh, mair go bráth: innis dot sheirbhiseachaibh a naisling, agus foillscochaimne an chiall duit.

5 Do fhreagair an rígh, agus a dubhairt sé ris na Caldeánachaibh, Dimthigh an ní uáimsi: muna ttugthaóise fios na haislinge dluhmhsa, maille re na cheill, gearrthuighear a bpsuibh sibh, agus do dhéantar cárn aóiligh dá bhuir tightheibh.

6 Acht má thaisbeantaóí a naisling, agus a ciall, do gheabhthaóí bronta uáimsi agus luaigheachda agus onóir mhór: uimesin foillsighidh a naisling dhamh, agus a chiall.

7 Do fhreagradar a ris agus a dubhradar, Inniseadh an rígh da sheirbhiseachaibh a naisling, agus taisbeanfaim a chiall dó.

8 Do fhreagair an rígh agus a dubhairt,

Atá a fhios agam go deimhin go mbéara sibh a naimsir libh, do bhrígh go bhfaicthi go ndeachaidh an ní uáimsi.

9 Acht muna ttugthaóí fios na haislinge dhamhsa, ní bhfuil acht aoinbhreath a mháin oruibh: óir dullmuigheat-hair bréaga agus briathra salcha da labhairt dom lathairsi, nó go náthruighthear a naimsir: uimesin innisidh dhamhsa a naisling, agus aitheonuidh mé gur féidir libh a chiall do thaisbeanadh dhamh.

10 ¶ Do fhreagradar na Caldeánuigh a lathair an rígh, agus a dubhradar, Ní bhfuil dume air an ttalamh fhéadas cúis an rígh dfoillsiughadh: uimesin ní bhfuil rígh, nó tighearna, ná úachtarán, íarrus a leithéid sin do ní ar dhraóí, nó air astro-luighe, nó ar Chaldeánach.

11 Agus is ní annamh íarrus an rígh, agus ní bhfuil fion ar bioth oile fhéadas a fhoillsiughadh a lathair an rígh, acht na dec, noch nach déan a ccomluidhe a blifeóil.

12 Ar son na cúisí do bhí an rígh teargach agus ro fhíochmhar, agus dfuagair sé daoine crionna na Babilóine uile do scrios.

13 Agus do chuáidh a náithne amach go muirfidhe na daoine crionna; agus dhíarradar Dániel agus a chompanuigh ré a marbhadh.

14 ¶ Annsin do fhreagair Dániel maille ré comhairle agus re heágha do Arioeh caiptín an rígh ghárda an rígh, noch do chuáidh amach do mharbhadh dhaóine glioca na Babilóine.

15 Do fhreagair sé agus a dubhairt re Arioeh caiptín an rígh, Cred fa bhfuil an fúagra coimhdheithniosachsín ón rígh? Annsin dfoillsigh Arioeh an chúis do Dhániel.

16 Agus do chuáidh Dániel a steach, agus diarr air an rígh aimsir do thabhairt do féin, agus go nínneosadh sé don rígh ciall na haislingthe.

17 Annsin do chuáidh Dániel dha thigh, agus dinnis an ní do Hananiah, Misael, agus Asariah, a chompánuigh:

18 Go niarradaois grása ar Dhía neimhe a ttaobh na secréidesi; chor nach báiseochaidh Dániel, nó a chompánuigh maille ris an ccuid oile do dhaóinibh glioca na Babilóine.

19 Annsin do foillsigheadh an tseicréid do Dhániel a bháis oidhche. Annsin do bheannuigh Dániel Día neimhe.

20 Do fhreagair Dániel agus a dubhairt, Go madh beannuighthe bhías ainm Dé go sáoghal na sáoghal: óir is aige atá eagna agus cumhachd:

21 Agus áthruighidh sé na haimseara agus na huáine: áthruighidh sé ríghthe, agus cuiridh sé ríghthe súas: do bheir sé

eagna do na dhaóinibh glioca, agus eólas don mhéid aithnighios tuigsi:

22 Foillsighidh sé na neithe doimhne agus seicréideacha: atá fios an ní bhíos san dorchadus aige, agus comhnuighidh an solus iona fhochair.

23 Buidheachus uáim dhuit, agus moluim thú, a Dhé maithreadh, noch thug eagna agus cumhachda dhamh, agus dfoillsigh dhamh anois an ní diarramar ort: óir anois dfoillsigh tú dhúinn cúis an rígh.

24 ¶ Uimesin do chuáidh Dániel a steach a ccioun Arioeh, noch dórduigh an rígh chum daoine glioca na Babilóine do scrios: do chuáidh sé agus a dubhairt ris marso: Ná marbh daoine glioca ná Babilóine: beir misí a steach a lathair an rígh, agus foillseocha mé don rígh an chiall.

25 Annsin rug Arioeh Dániel a bhfiaghuise an rígh maille ré deithnios, agus a dubhairt ris marso, Fuair mé duine do bhraighdibh Iúdah, innneas don rígh an chiall.

26 Do fhreagair an rígh agus a dubhairt ré Dániel, dar bhainm Beltesassar, An bhféadann tusa a naisling noch do chónnairc mé, agus a ciall dfoillsiughadh dhamhsa?

27 Do fhreagair Dániel a bhfiaghuise an rígh, agus a dubhairt, An tseicréid noch dfiatruigh an rígh ní fhéaduid na draóithe, na daoine glioca, na hastroluighthe, agus na fáisdinigh, a hinnisin don rígh;

28 Acht atá Día ar neamh fhoillsigheas secréide, agus do bheir a fhios do Nebuchadnessar an rígh cred bhías annsna láethibh deighionacha. Isíad so haislingthe, agus fise do chinn air do leabuidh;

29 Ar do shonsa, a rígh, thaugar do smuaintighthe ann haintinn air do leabuidh, cred do thiucfadh a cerich na dhiaighso: agus an té fhoillsighios na secréide do thaisbéin sé dhuitsi cred thiucfas ann.

30 Acht ar mo shonsa, ní dhamhsa do foillsigheadh an tseicréidsi ar son gliocuis ar bith dá raibh ionnam ní is mó ná áonduine bío, acht air son na druinge fhoillseochus an chiall don rígh, agus chor go mbía fios smuáineadh do chroidhe féin agadsa.

31 ¶ Do chonnairc tusa, a rígh, agus feach íomhaigh mhóir. Do sheas a níomháigh mhórso, noch ar bhoirdheirc a dealradh, as do choimne; agus dob imeaglach a dealbh.

32 Do budh dór fhíre ceann na híomháighe, a lucht agus a ruighthe dairgíod, a bolg agus a leasrucha do phrás,

33 A cosa diarrann, a troighthe cuid na níarann agus cuid na ccríaidh.

34 Dféuch tú nó gur gearradh cloch

amach gan lámha, noch ler buáileadh a níomháigh air a cosaibh do bhí diarann agus do chríaidh, agus do bhris na mblodhuibh iad.

35 Annsin do briseadh an tíarann, an chré, an práis, an tairgíod, agus an tór, na ccodchuibh a naóintheachd, agus do rinneadh dhoibh amhuil cáith urláir bhuáilte san samhradh; agus rug an gháoth lé iad, go nach fíthl áit ar biot dhóibh; agus do rinneadh slabh mór don chloich do bhuail a níomháigh, agus do líon sé an talamh uile.

36 Así so a naisling; agus inneosam a ciall a lathair an rígh.

37 Thusa, a rígh, atair ad rígh ós ríoghuibh: óir thug Día neimhe dhuit ríoghacht, cumhacht, agus neart, agus glóir.

38 Agus gíodh bé áit a naitrighid clann na ndaóine, beathuigh na talmhan agus éunláith neimhe thug sé ad lámhsí iad, agus do rinne sé úachdarán díot os a cionn uile. Is tú an ceann óirí.

39 Agus ad dhiaighsi éireochuidh ríoghachd oile is lugha na thusa, agus an treas ríoghachd oile do phrás, noch bhéarus úachdaránachd ós cionn na talmhan uile.

40 Agus bíaidh an ceathramhadh ríoghacht láidir amhuil íarann: óir brisidh an tíarann agus claóidhidh a nuile ní: agus amhuil bhrisios an tíarann iad so uile, brisfidh fós agus brúidhfidh é.

41 Agus amhuil do chomhairc tú na cosa agus na méir, cuid do chríaidh an photadóra, agus cuid diarann, roinntighior an ríoghachd; achd bíaidh inte do neart a níaruinn, an tionad iona bhfaca tú an tíarann camaisce lé criáidh shuáite.

42 Agus mar do bhádar méir na ceos cuid diarann, agus cuid do chríaidh, marsin bhás an ríoghachd bíaidh cuid dhi láidir, agus cuid briste.

43 Agus an tionad a bhfaca tú an tíarann cumaiscthe lé criáidh láibe, cumaiscfd siad iad féin lé sliochd daóine: nach greamachuidh aon díobh dhá chéile, amhuil nach greamochuidh íarann cumaisce lé criáidh.

44 Agus a láethibh na ríoghí so cuirfidh Díanéimhe ríoghachd súas, nach scriosfúigh-ea go bráth: agus ní fúigfúighear an ríoghachd ag daóimibh oile, achd brisfidh sí iona coddchuibh agus díbeoruidh na ríoghachda uile, agus seasfuidh sí go bráth.

45 An tionad a bhfaca tú gur gearradh cloch as a tsliabh amach gan lámha, agus gur bhris sí an tíarann amblodhuibh, an práis, an chré, an tairgíod, agus an tór; do rad an Día mór a fhios don rígh cred thiucfas a cerich na dhiaighso: agus atá a naisling d'earbhltha, agus a ciall daingion.

46 ¶ Annsin do thuit an rígh Nebuchadnessar air a aghaibh, agus dumphluigh sé do Dhániel, agus daithin sé go nofralaidís íodhbairt, agus boladh cumhra dó.

47 Do fhlegair an rígh do Dhániel, agus a dubhairt, Is dearbh, gur Día na ndée bhur Ndása, agus Tighearna ar ríoghuibh, agus foillsitheach seocréidcadh, ó dfeud tusa an tseicréidse dfoillsingbadh.

48 Annsin do rinne an rígh duine mór do Dhániel, agus thug sé iomad tiodhlaiceadh dhó, agus do rinne sé úachdarán de ós cionn uile phrobhinnse na Babilóine, agus úachdarán ós cionn uile dhaóine glioca na Babilóine.

49 Annsin diarr Daniel air an rígh, agus do chuir sé Sadrach, Mesach, agus Abed-nego, ós cionnghnothuigheadh phrobhinnse na Babilóine: acht do shuigh Dániel a ngeata an rígh.

CAIB. III.

An tríur ógánnach, géillfeadh do ndealbh órdha, ar na saóradh as úamhuidh thrénlóisgeach thein-bhéulach na Babilóine.

DO rinne Nebuchadnessar an rígh íonláigh óir, iona raibh trí fíthid cubhad ar áirde inte, agus sé cubhaid ar leithead, agus do chuir sé súas í a réiteach Dúra, a bprobhinnse na Babilóine.

2 Annsin do chuir Nebuchadnessar an rígh cruinnighadh a bhfochair a chéile air na prionnsadhuibh, air na húachdaránuibh, air na caiptinibh, air na breitheamhuibh, air na treisineribh, air na combhairleachuibh, air na siorrain, agus luchd riaghluidh na bprobhinnseadh uile, teachd chum coisreactha na hionmháighe noch do chuir Nebuchadnessar an rígh súas.

3 Annsin do cruinnighheadh a bhfochair a chéile, na prionnsadha, na huáchdaráin, na caiptinigh, na breitheamhuin, na treisinere, na combhairligh, na siorrain, agus uile riaglóirighe na bprobhinnseadh, chum coisreactha na hionmháighe, do chuir Nebuchadnessar an rígh súas; agus do sheasdar as coinne na hionmháighe do chuir Nebuchadnessar súas.

4 Annsin dfúagair an boltaire go hárd, Do haithnighheadh dlíbhí, A dhaóine, a thíortha, agus a theangtha,

5 Gídh bé ar biot uair do cluinfidhe an buábhall dá shéideadh, an flúit, an chláirseach, sacbut, psaltair, dulcimer, agus a nuile shórt ceóil, go naimhleoclaithaí síos agus go nadharthaí a níomháigh órdha do chuir Nebuchadnessar an rígh súas:

6 Agus gídh bé nach léigte é féin síos agus adhradh tteilgfighear a nuáirsin féin é a lár fhúirneise lasamha.

7 Uimeisín an tan, do chúluidh an pobal uile súáin an bhuabhuill, na

flúite, na cláirsighe, na psaltracha, sachut, agus a nuile shórt ceoil, do léig na huile dhaoine, críocha, agus teangtha, síos iad agus do adhradar a níomháigh órdha do chuir Nebuchadnessar an rígh súas.

8 Ar a nadhbharsin thangadar dream do na Caldeánachaibh an tan sin a lathar, agus déilighiodar na Iúduighe.

9 Do labhradar agus a dubhradar ris an rígh Nebuchadnessar, A rígh, mair go brath.

10 Thug tusa, a rígh, fhagra, gach uile dhuine dá ccluinfeadh fuáim na hadhairc, na flúite, cláirsighe, sachut, psaltracha, dulcimer, agus a nuile shórt ceoil, go léigfidis síos iad agus go naidheoraidís a níomhaigh órdha.

11 Agus gíodh bé ar bioth nach léigfeadh é féin síos agus nach adhradh, go tteilgfidhe a lár fuirnise loisgnighe lasamhla é.

12 Atáid 'drong úrigh do Iúduighibh noch do chuir tú óscionn ghnóthuigheadh phrobhinnsi na Babilóine, Sadrach, Mesach, agus Abednego; ní thugadar na daóinesi, a rígh, meas ortsa: ní fhoghnuid dot dhéibh, ní inó adhruid a níomhaigh órdha do chuir tú súas.

13 ¶ Annsin dáithin Nebuchadnessar iona bhuile agus iona fheirg, Sadrach, Mesach, agus Abednego do thabhairt chuige. Annsin thugadar na daóinesi a lathair an rígh.

14 Do labhair Nebuchadnessar, agus a dubhairt se ríú, *An fíor, a Shadrach, Mhesach, agus Abednego, nach bhfoghantaao dom dhéibhsi, agus nach adhartlaoi a níomhaigh órdha chuir mé suas?*

15 Anois má bhíthí réidh gíodh bé ar bioth uáir chluinnfidhe fuáim an bhábhuill, na flúite, cláirsighe, sachut, psaltrach, agus dulcimer, agus a nuile shórt ceoil, go nuimhleochthaoi síos agus go naidheorthaoi a níomháigh noch do rinne misi; *is maith é: achd muna nadharthaoi, teilgfighear a núairsin féin sibh a lár fuirnise lasardha; agus cía hé an Dia sin sháorfás as mo láimhse sibh?*

16 Do fhreagair Sadrach, Mesach, agus Abednego, agus a dubhradar ris an rígh; O a Nebuchadnessar, ní *bhfuil* suim againn freagra do thabhairt duit annsa chúisi.

17 Mas *amhluidh* atá, is féidir leir Ndia féin dá bhfoghnaimoid ar saoradh ó nfuirnis lasardha loisgnidh, agus saóirfa sé sinn as do láimhsa, a rígh.

18 Acht muna ndéarna, bíodh a fhios agadsa, a rígh, nach déanam seirbhís dot dhéibhsi, ní inó aidheoram a níomháigh órdha do chuir tú súas.

19 ¶ Annsin do bhí Nebuchadnessar

lán do chúthach, agus dathruigh dealbh a aighthe a naghuidh Shadrach, Mhesach, agus Abednego: *uimesin* do labhair sé, agus do aithin sé a nfuirnis do théaghadh seachnduáire ní is mó ná mar cleachdaoi a téaghadh.

20 Agus do aithin sé do na daóinibh *budh* neartmhuire do bhí iona shlúagh, Sadrach, Mesach, agus Abednego, do cheangal *agus* a tteilgion annsa bhfuirnis loisgnigh theineadh.

21 Annsin do ceangladh na daóinesi iona ccótadhuibh, iona ttriusaibh, agus iona mbirrédauibh, agus iona néaduighibh *eile*, agus do teilgíodh a lár na fuirnise loisgnighe lasardha iad.

22 Ar a nadhbharsin do bhrígh go raibh áithne an rígh éigíontach, agus a nfuirnis te go hionarcach, do mharbh lasair na teineadh an drong do thóig súas Sadrach, Mesach, agus Abednego.

23 Agus do thuíteadar an tríur fearso, Sadrach, Mesach, agus Abednego, ceangailte a lár na fuirnise loisgnighe teineadh.

24 ¶ Annsin do bhí an rígh Nebuchadnessar lán dúamhan, agus déirigh sé súas go deithniosach, *agus* do labhair, agus a dubhairt re na chómhairleachaibh, Nach tríur fear do theilgearmar ceangailte a lár na teineadh? do fhreagardasan agus a dubhradar ris an rígh, Is fíor a rígh.

25 Do fhreagair seision agus a dubhairt sé, Féuch, do chímse ceathrar fear sgaóilte, ag siubhal a lár na teineadh, agus ní bhfuil dochar ar bioth orra; agus is cosmhuil gnóis an ceathramhadh duine re Mac Dé.

26 Annsin tháinic Nebuchadnessar láimh re béul na fuirnis loisgnigh teineadh, *agus* do labhair, agus a dubhairt, A Shadrach, Mhesach, agus Abednego, sibh a sheirbhísigh an Dé is ro áirde, tigidh amach, agus tigidh *annso*. Annsin tháinic Sadrach, Mesach, agus Abednego, amach as lár na teineadh.

27 Agus iar ccrúinniughadh do na príonnadhaibh, na riaghlóirighibh, agus na caiptinibh, agus comhairleachaibh an rígh a bhfochair a chéile, do choncadar na daóinesi, air nach raibh cúmbachda ar bioth ag an teine air a ccorpuibh, ní raibh ruibe dá cceann loisge, ní mó do hathruigheadh a ccótadha, ní inó do bhean boladh na teineadh ríu.

28 Annsin do labhair Nebuchadnessar, agus a dubhairt sé, *Go madh* beannuighthe Dia Shadrach, Mhesach, agus Abednego, noch do chuir a aingeal iad, agus do sháor a sheirbhísigh do chuir a ndóthchus ann, agus do tharcuinigh briathar an rígh, agus daontuigh a ccorp, go nach bhfoigh-

eonaidís agus nach aidheoraidís dée ar bhoth, acht a Ndia féin.

29 Uime sin do nímse órdughadh, Na huile dhaóine, chineadhacha, agus teangtha, noch labhras aóiní nach cóir a naghaidh Dé Shadrach, Mhesach, agus Abednego, do ghearradh na bpíosuibh, agus cárn aoiligh do dheanamh dá tightheibh: do bhrígh nach bhfuil Día ar bhoth oile fhéudus fátháil air an modhso.

30 Annsin dárduigh an rígh Sadrach, Mesach, agus Abednego, a bprobbhuinnse na Babilóine.

CAIB. IV.

Ata ard-uachtarán ar na shamhluhadh ré cráobh fhairsinne, a naisling Nebuchadnessar.

NEBUCHADNESSAR an rígh chum a nuile phobal, cineadhacha, agus teangtha, áitreabhus air an talamh uile; Go méaduighthear síothcháin díbh.

2 Do mheas mé gur maith ré thaisbeanadh na comharthadha agus na hionganta dfoillsiughadh doibrigh an taird Dhía leath riomsa.

3 Cread méad a chomharthadha! agus créad cumhachduigh a iongantadh! is rioghacht shíorraidhe a rioghacht, agus *atá* a thighearnas ó ghinealach go ginealach.

4 ¶ Do bhí misí Nebuchadnessar a snáimhneas ann mo thigh, agus ag oir-dhearcaidh ann mo phálás:

5 Do chonnaire mé aisling do chuir eagla orum, agus do bhuaidhir smuaintighthe air mo leabuidh mé agus fise mo chinn.

6 Uimesin do rinne mé órdughadh *daóine* glioca na Babilóine uile do thabhairt a steach dom lathair, chor go ttiubhraidís dhanh síos céille na haislinge.

7 Annsin thángadar na draóithe, na bastroluighe, na Caldeánuigh, agus na fáisdinigh a steach: agus dinnis mé a naisling da lathair; acht níor fhoillsighiodar dhanh a ciall.

8 ¶ Acht fa dheireadh tháinic Dániel a steach dom lathair, (dar bainm Beltesassar, do réir anma mo dhe, agus iona *bhfuil* spiorad na ndée náomhtha :) agus dinnis mé a naisling da lathair, *ag rádh*,

9 O a Bheltesassar a maighistir na ndrúagh, do bhrígh go bhfuil a fhios agam spiorad na ndée náomhtha do bheith ionnad, agus nach buaidhreann secréid ar biotl thú, innis damhsa fise maislinge do chonnaire mé, agus a ciall.

10 Marso do *bhádar* fise mo chinn ar mo leabuidh; do chonnaire mé, agus féuch crann a lár na talmhan, agus *budh* mór a áirde.

11 Dfás an crann, agus do bhí sé láidir, agus ráinic a áirde go neamh, agus a radharc go foircheann na taluinan uile.

12 Do *budh* breágha a dhuille, agus budh iomdha a thoradh, agus do *bhí* biadh ann do nioimlán: do bhí scáile ag beathachaibh an mhachaire faoi, agus dáitreabhadar éulaith neimhe iona ghéagaibh, agus do bheathuigheadh a nuile fheoil de.

13 Do chonnaire mé a bhfisibh mo chinn air mo leabuidh, agus, féuch, tháinic fear faire agus áon náomhtha a nús ó neamh;

14 Dfúagair seision go hárd, agus a dubhairt marso, Gearruidh síos an crann, agus gearruidh a bheangáin de, croithidh a dhuille dhe, agus díoscaóilidh a thóradh: imthighidís na beathuighe ó bheith faoi, agus a néulaith ó na bheangánuibh.

15 Thairis sin fagbluindh bun a fhréimhe annsa talamh, cadhón lé cuibhreach iaruirn agus práis, a bhféur mín an mhagha; agus fliuchthar é lé drúcht neimhe, agus *bíodh* a chuid ronna maille ris na beathuighibh a bhféur na talmhan.

16 Athruighthear a chroidhe gan bheith na *chroidhe* duine, agus tugthar croidhe beathuigh dhó; agus tigdís seachd naim-siora thairis.

17 Is lé hórdughadh na bhfear faire atá an chúis sí, agus an tiarratus lé bréithir na náon náomhtha: chor go mbí a fhios aig an mbeó go riaghluighionn an té is ro Airde a rioghacht na ndaóine, agus go ttabhair í don té is áill leis, agus go cuicuirionn súas ós a cionn an té is uirisle do na daóinibh.

18 Do chonnaire misí Nebuchadnessar rígh a naislingse. Anois thusa, a Bheltesassar, foillsigh a ciall, mar-nach bhféudadh uile *dhaóine* glioca mo rioghachda a ciall dfoillsiughadh: acht féaduigh tusa é; óir *atá* spiorad na ndée náomhtha ionnad.

19 ¶ Ann sin do bhí Dániel, (dar bainm Beltesassar,) ar na chriothnughadh ar feadh uaire, agus do bhuaidhriodar a smuaintighthe é. Do labhair an rígh, agus a dubhairt, A Bheltesassar, na buaidh-readh a naisling, nó a ciall thú. Do fhreagnair Beltesassar, agus a dubhairt, A thighearna, *bíodh* a naisling don druing fhuathuighios thú, agus a ciall dot naimhdbh.

20 An crann do chonnaire tú, noch dfas, agus do bhí láidir, a ráinic a áirde go neamh, agus a radharc don talamh uile;

21 Agá *raibh* a dhuille breágha, agus a thoradh iomadhamhuil, agus do *bhí* na bhíadh do nuile; faoi ar chomhnuigheadar beathuighe an mhagha, agus air a ghéagaibh a raibh áitreabh aig éulaith neimhe:

22 Is tusa é, a rígh, dfás agus tháinic chum bheith láidir: óir dfás do mhéid, agus ráinic go neamh, agus do thighearnas go crích na taluinan.

23 Agus an tionad a bhfaca an rígh forfhairéach agus áon náomhtha ag teacht a n-ús ó neamh, agus ghá rádh, Gearruidh síos an crann, agus scriosuidh é; thairis sin fágbluadh bun na bhféamh annsa talamh, éadhon lé cuibhreach farruim agus práis, a bhféur mhín an mliagha; agus fliuchthar é lé dríocht neimhe, agus *bíodh* a chuid ronna maille re beathuighibh an mhachaire, go ndeachuid seachd naim-siora thairis;

24 Isí so an chfall, a rígh, agus isé so órlughadh an tí is ro Airde, noch tháinig air mo thighearna an rígh:

25 Go ndíbeoruid thusa ó dhaoinibh, agus go mbiáidh do chomhuidhe a bfochair bheathach na talmhan, agus do bheirid ort féur díthe mar dhaimh, agus fliucfuid thú ré dríocht neimhe, agus rachfuid seacht naimsióra thort, nó go naithnighidh tú gur bé an té is ro Airde riaghlas a rioghacht na ndaóine, agus do bheir í don té is áill leis.

26 Agus an tionad ar áithnighiodar bun fhréamh an chrainn d'fágbháil; bíaidh do rioghachd daingion agadsa, tar éis thú dhá aithniughadh go riaghluid na neamha.

27 Ar a nadhbharsin, a rígh, gabh mo chomhairlesí, agus bris díot do pheacuidhe lé firéuntas, agus héigceart lé foillsinghadh trócaire do na bochdaibh; más fadughadh ar do shíothcháin é.

28 ¶ Tháinig so uile air an rígh Nebuchadnessar.

29 A ccionn dá mhíos déag do bhí sé ag spaisdeóireacht a bpáláis rioghachda na Babilóine.

30 Do labhair an rígh, agus a dubhairt sé, Nach í so an Bhabilóin mhór d'foirgnidh misí mar thigh na rioghachda re neart mo chumhacht, agus donóir dom mhórdhachd féin?

31 An feadh do bhí an focal a mbéul an rígh, do thuit guth ó neamh, *ag rádh*, A rígh Nebuchadnessar, is riotsa labharthar; Do dhealúigh an rioghachd riot.

32 Agus díbeoruid siad ó dhaoinibh thú, agus *bíaidh* háitreabh abhfochair bheathach an mhachaire: do bhéuruid ort féur díthe amhuil daimh, agus rachuid seachd naimsióra thort, nó go raibh a fhios agad gur bé an té is ro Airde riaghlas a rioghachd na ndaóine, agus go ttugann í don té da ttogrann féin.

33 Aí a nuáirsin féin do coimhlíonadh an ní air Nebuchadnessar: agus do díothcuireadh ó dhaoinibh é, agus a duáigh sé féur amhuil daimh, agus do bhí a chorp fliuch lé dríocht neimhe, nó gur fhás a ghrúag amhuil *cleiteach* iolair, agus a ingne amhuil *crobuibh* éun.

34 Agus a ccionn na láethadhsin misí

Nebuchadnessar do thóig mé súas mo shúile chum neimhe, agus d'fíl mo thuigsí chugam, agus do bheannuidh mé an té is ro Airde, agus do mhol mé agus donóruighios an té mhairios go bráth, noch ar tighearnus síorruigh a tighearnus, agus agá *bhfuit* a rioghachd ó ghinealach go ginealach:

35 Agus meastar uile áitreabhthuigh na talmhan amhuil neimhí: agus do ní seision do réir a thola féin ar shlúaghi neimhe, agus a measc áitreabhthach na talmhan: agus ní fhéadann duine ar b'íodh a lámh do chosg, nó a rádh ris, Cred do ní tú?

36 Annsa namsin féin d'fíl mo chfall chugam; agus air son ghlóire mo dhéalachda, d'fíl monóir agus mo dhéalradh chugam; agus diarradar mo chombairligh agus mo thighearnadha mé; agus do dhaingnighheadh ann mo rioghachd mé, agus tugadh tuilleamh mórdhachd oirdhearca dhamh.

37 Anois misí Nebuchadnessar molum agus árduighim agus onórúighim Rígh neimhe, ar fírinne a oibreacha uile, agus gur breitheamhnus a sblichthe: agus an drong shiubhlighios a n-ábhar féuduigh sé a nslughadh.

CAIB. V.

Smacht Bhelsassar d'ús a chráos agus a phótaireacht.

DO rinne an rígh Belsassar féusta mór do mhíle dhá thighearnadhuibh, agus dibh sé fion as coinne an mhíle sin.

2 Dáithin Belsassar, an fad do bhí sé ag blasadh a n-fionna, na soighthighe óir agus airgid do thabhairt chuige noch thug a athair Nebuchadnessar as an tteampall ó Ierusalem; chor go niobhadh an rígh, agus a phríónnsadha, a mhná, agus a leannáin, deoch asda.

3 Annsin thugadar leó na soighthighe óir rugadh as an tteampall ó thigh Dé noch do bhí ann Ierusalem; agus dibh an rígh agus a phríónnsadha, a mhná, agus a leannáin, deoch asta.

4 Dibhiodar fion, agus do mholadar na dée óir, agus airgid, agus práis, agus iarúinn, agus crainn, agus cloiche.

5 ¶ Fa namsin féin tháinig amach méur láimhe duine, agus do scríobh thall as coinne an choimléora ar phlástráil bhalla phálaís an rígh: agus do chonnaire an rígh an chuid don láimh do scríobh.

6 Annsin dáthruigh gnúis an rígh, agus do bhuáidhreadar a smúaintighthe é, iondus go rabhadar *uile* a leasruigh scaólte agus gur bhuáiliodar a ghlúine a naghaidn a chéile.

7 Dfúagair an rígh go bárd na hastrol- uighthe, na Caldéanuigh, agus an lucht

áisdine do thabhairt a steach. Agus do labhair an rígh, agus a dubhairt ré *duóinibh* eagnuighe na Babilóine, Gidh bé ar bioth léighfios an scríbhinnsi, agus thaisbeanfus a ciall damhsa, éideochar é lé scáirléad, agus do *gheabhuidh* sé slabhradh óir timchioll a bhrághad, agus bíaidh sé na threas úachtarán san rioghacht.

8 Annsin thángadar uile dhaóine crionna an rígh a steach : agus níor fhéadadar an scríbhinn do léaghadh, nó a ciall dinnisin don rígh.

9 Annsin do bhí an rígh Belsassar ar na bhuaidhreadh go mór, agus dathruigh a chruth uime, agus do bhádar a thigh-earnadha míoshuáimhneach.

10 ¶ Anois tháinic an bhainríoghan do bhrígh bhriathar an rígh agus a thigh-earnadh go tigh na fleidhe : agus do labhair an bhainríoghan agus a dubhairt, A rígh, mair go bráth : ná buaidhreadh do smuaintighthe thú, agus ná háthruigheadh do ghnúis :

11 Atá duine ann do rioghachd, iona *bhfuil* spiorad na ndée náomhtha ; agus a láethibh hathar, fríth solus agus tuisce agus eagna ann, cosmhuil ré heagna na ndée ; noch dá ndéarna an rígh Nebuchadnessar hathair, an rígh, a *deirim*, hathair, maighistir ar na draóithibh, air na hastroluightheibh, air na Caldeánachaibh, agus air na fáistineachaibh ;

12 Do bhrígh gur fríth spiorad oirdheirc, agus éolus, agus tuigsi, ciallughadh aislingtheadh, agus taisbeanadh cceastanna ccruáidh, agus fúascladh cuntabhart annsa Dániel sin, dá ngoireadh an rígh Beltesassar : a nois goirtheair Dániel, agus foillseochuidh sé an chfáll.

13 Annsin rugadh Dániel a steach a lathair an rígh. Agus do labhair an rígh agus a dubhairt ré Dániel, An tusa an Dániel úd, noch *atá* do chlainn daóirsine Iúdah, noch thug an rígh mo athair as *tír* Iúduighe ?

14 Do chúalaidh misi iomrádh dot thaoibh, go *bhfuil* spiorad na ndée ionnad, agus gur fríth solus agus tuigsi agus eagna oirdheirc ionnad.

15 Agus anois tugadh na *duóine* glioca, agus na hastroluighthe a steach dom lathairse, iondus go leighdis an scríbhinnsi, agus a ciall dfoillsiughadh dhamh : acht níor fhéadadar ciall an neithe dfoillsiughadh :

16 Agus do chúala mé dot thaoibhsi, go bhféadann tú ciallughadh, agus fúascladh ceastann : a nois iná fhéadann tú an scríbhinnsi do léaghadh, agus a ciall dianisin damhsa, éideochar lé scáirléad thú, agus *biáidh* slabhradh óir fad bhrághaid, agus bíaidh tú ad threas úachdarán annsa rioghacht.

17 ¶ Annsin do fhreagair Dániel agus a dubhairt a lathair an rígh, Bídís do bhronta agad féin, agus tabhair do luáigh-eachd do neach oile ; gidheadh léighfiodsa an scríbhinn don rígh, agus foillseocha mé a ciall dó.

18 Thusa a rígh, thug an Día is ro áirde dot athair Nebuchadnessar rioghachd, agus mordhachd, agus glóir, agus onóir :

19 Agus do bhrígh na mórdhachda thug sé dhó, do chríochnuighiodar a nuile phobal, cineadhacha, agus teangtha, agus do bhí eagla orra roimhe : do mharbhadh sé an té do thogradh sé féin ; do chongmhadh sé beo an tí do thogradh sé ; agus do chuireadh sé súas an tí thogradh ; agus do chuireadh síos an tí do báill leis.

20 Acht an tan tógbhadh a chroidhe súas, agus do chruáidh a inntín a núabhar, do cuireadh as a chathaóir riogha é, agus do bheanadar a ghlóir dhe :

21 Agus do díothchuireadh é ó mhacaibh na ndaóine ; agus do rinneadh a chroidhe cosmhuil ris na beathachaibh, agus do bhí a chomhnuidhe a bhfochair na nassal bhfiadhta : do bhíathadar é lé féur amhuil daimh, agus do bhí a chorp fiuch lé drúcht neimhe ; nó gur thuig sé gur bé an Día is ro áirde riaghlas a rioghachd na ndaóine, agus go nórdhuighionn sé ós a ccionn an té is áill leis.

22 Agus thusa a mhacsan, a Bhelsassar, níor úmhluigh tú do chroidhe, gidh gur bhfeas duit só uile ;

23 Acht dárduighis thú féin a naghaidh Thighearna neimhe ; agus thugadar soighthighe a thighe ann thfiaglnuisci, agus dibh tusa, agus do thighearnadha, do mhná, agus do leannáin, fion asda ; agus do mhol tú na dée airgid, agus óir, práis, iaruin, crainn, agus cloiche, nach bhfaicinn, nach ccluinn, agus nach feasach : agus ní thug tú glóir do Dhía, a láimh a *bhfuil* hanál, agus gur leis huile shlighthe :

24 Annsin do cuireadh an chuid don láimh uádha, agus do scríobhadh an scríbhinnsi.

25 ¶ Agus sí so an scríbhinn do scríobhadh, MENE, MENE, TCECL, UPHARSIN.

26 Isí só ciall na bhfocal : MENE ; Dáirinnh Día do rioghacht, agus do chríochnuigh sé í.

27 TCECL ; Do toimhseadh thú annsa meadh, agus do fríth easbhuidheach thú.

28 PERES ; Do roinneadh do rioghachd agus tugadh do na Medianachaibh agus do na Persianachaibh í.

29 Annsin dfuagair Belsassar, agus déaduihgear Dániel le scáirléad, agus

lé slabhradh óir fá na bhrághaid, agus thugadar fógra dha thaóibh, go mbíadh sé na threas úachdarán san rioghachd.

30 ¶ A noidhchesin do marbhadh Bel-sassar rígh na Ccaldeánach.

31 Agus do ghlac Dárius an Médi-anach an rioghachd, ar mbeith dhó timchioll thrí bhfithchid agus dá bhliadhán daóis.

CAIB. VI.

Chuir tuúth na nuáchdaráin, Daniel a nuáimh na leomhan, as ar sháor Dia é.

DO budh toil lé Darius céad agus fithche prionnsa do chur ós cionn na rioghachda, noch do bhíadh ós cionn na rioghachda uile.

2 Agus ós a cionn so trí húachdaráin; (ar bhé Dániel an chéaidfhear dhíobh :) lé ttiubhraidís na prionnsadha a ccuntas dóibh, agus nach bíadh damaiste air an rígh.

3 Anois do toghadh an Dánielse ós cionn na nuáchdarán agus na bprionnsadh, do bhrígh go raibh spiorad oirdheire ann; agus do bhreathnuigh an rígh a chur ós cionn na rioghachda uile.

4 ¶ Annsin do sinúaineadar na húachdaráin, agus na prionnsadha cúis dfagháil a naghaidh Dhániel a ttaobh na rioghachda; achd níor fhéadadar cúis ar bioth nó lochd dfaghail ann; do bhrígh go raibh sé firinneach, ní mó fríth earráid ná lochd ann.

5 Annsin a dubhradar an mhuinntirse, Ní bhfuigheam cuis ar bith a naghaidh an Danielsi, muna bhfágham í na aghaidh a ttaobh dhlighe a Dhé.

6 Annsin do chruinnigheadar na húachdaráinsi agus na prionnsadha a ccionn a chéile a lathair an rígh, agus a dubhradar marso ris, A rígh Dárius, mair go bráth.

7 Do chomhairlighiodar uile úachdaráin na rioghachda, na riaghlóirigh, na prionnsadha, na comhairligh, agus na caiptinigh lé chéile, statúid rioghamhul do dhaingniughadh, agus órdughadh daingion do dhéanamh, gídh bé íarrfas atchuinge ar bioth air Dhía air bith nó air dhuine air feadh thríochad lá, acht ortsa, a rígh, a theilgion a nuáimh na leomhan.

8 Anois, a rígh, daingnidh an tórdughadh, agus séuluidh an scríbhinn, iondus nach áthruighthior é, do réir dhlighe na Médianach agus na Bpersianach, nach áthruighionn.

9 Uimesin do shéuluidh an rígh Dárius an scríbhinn agus an dligheadh.

10 ¶ Anois an tan do thuig Dániel gur séuladh an scríbhinn, do chuáidh sé dhá thigh; agus armbeith da fhuinneóg oscuifte

iona sheomra leath ré Ierusalem, do léig sé síos air a ghlúinibh é trí huáire san ló, agus do ghuidh sé, agus rug buidheachus a bhfiaghnuise a Dhé, mar do níodh sé san naimsir roimhe.

11 Annsin do chruinnigheadar na daóinesi, agus fuaradar Dániel ag umaighthe agus ag déanamh gearáin a lathair a Dhé.

12 Annsin thangadar a bhfogus, agus do labhradar a bhfiaghnuisi an rígh, attáobh flúagartha an rígh; Nach ar shéalluidh tusa dligheadh, gach uile dhuine dá níarradh atchuinge ar Dhía ar bith nó air dhuine táobh a stigh do thríochad lá, acht ortsa, a rígh, go tteilgidhe a nuáimh na leomhan é? Do fhreagair an rígh agus a dubhairt se, Is fíor an ní do réir dhlighe na Médianach, agus na Bpersianach, nach áthruighionn.

13 Annsin do fhreagradersan agus a dubhradar a lathair an rígh, Ní bhfuil suim ag Dániel, noch atá do dhaóirsine chloinne Iúdah, ionnadsa, a rígh, nó annsa dligheadh do shéaluidh tú, acht do ní sé íarratas trí huáire san ló.

14 An sin, an tan do chuáidh an rígh na briathraso, do bhí sé ro fheargach ris féin, agus do shuighidh sé a chroidhe ar Dhániel dá sháoradh: agus doibrigh se go dul gréine faoi dá sháoradh.

15 Ansin do chruinnigheadar an mhuinntirse chum an rígh, agus a dubhradar ris an rígh, Bíodh a fhios agad, a rígh, gur bé dligheadh na Médianach agus na Bpersianach, Gan dligheadh ar bioth nó reachd dá ndaingneocha an rígh dáthrughadh.

16 Annsin daithin an rígh, agus thugadar Dániel léio, agus do theilgiodar é a nuáimh na leomhan. Anois do labhair an rígh, agus a dubhairt sé ré Dániel, Sáor-fuidh do Dhía thú, dá bhfóghuanu tú a ccomhnuidhe.

17 Agus tugadh cloch, agus do leagadh ar bhéul na húamha í; agus do shéaluidh an rígh le na shighead féin í, agus le signéad a thighearniadh, iondus nach háthrochuidh an tionnsgnamh a ttaobh Dhániel.

18 ¶ Annsin do chuáidh an rígh da phálás, agus do chaith sé a noidhche na throsgadhi: ní mó tugadh adhbha chiúil do lathair: agus do chuáidh a cbodladh úadh.

19 Ann sin déirigh an rígh go ró mhoch ar maidin, agus do chuáidh go deithmíoch go huáimh na leomhan.

20 Agus an tan tháinic sé chum na húamha, do ghoir sé maille re gúth trúaghanta ar Dhániel: agus do labhair an rígh agus a dubhairt re Dániel, A Dhániel, a sberblisigh Dé bhí, an féidir lé

do Dhía, dar fhógain tú a ccomhnuidhe, do sháoradh ó na leomhainibh?

21 Annsin a dubhairt Dániel ris an rígh, A rígh, mair go bráth.

22 Do chuir mo Dhía a aingiol, agus do dhruid sé béil ná leomhan, iondus nar ghortuigheadar mé: do bhrígh gur fríth neimhchionta ionnam dá lathair; agus fós ad fhiaghnuisí, a rígh, ní dhéarna mé urchóid ar bith.

23 Annsin do bhí an rígh ro lúathgháireach dá thaoibh, agus daithin sé go ttagadís Dániel súas as a nuáimh. Mairsin rugadh Dániel súas as a nuáimh agus níor fríth gné ar bióth dhochair air, do bhrígh gur chreid sé iona Dhía féin.

24 Agus daithin an rígh, agus thugadar leó an drong sin do rinne casaoid ar Dhániel, agus do theilgiodar a nuáimh na leomhan iad, *iúd féin*, a mná, agus a celann; agus rugadar na leomhuin buáidh orra, agus do bhrisiodar na ccotehaibh a cenámha suil rangadar íochdar na húamha.

25 ¶ Annsin do scríobh an rígh Dárius chum a nuile phobal, chineadhacha, agus teangtha, áitreabhus annsa talamh uile; Go méaduihthear síothcháin díbh.

26 Do nímí órdughadh, An gach uile thighearnas dom ríoghachd go mbíaidh críoth, agus uámhan air a nuile roimhe Dia Dhániel: óir *is é* an Dia béo é, agus daingion go bráth, agus isí a ríoghacht nach sgríosfuighear choildhche, agus *biáidh* a thighearnas go deireadh.

27 Sáoruidh sé agus tárthuighidh sé, agus oibrighidh sé comharthadha agus ionganta a bhfaitheamhnus agus annsa talamh, noch do sháor Dániel ó chumhachd na leomhan.

28 Marsin do chuáidh an Dánielse air a aghaidh a ríge Dhárius, agus a rígle Chírus an Persianach.

CAIB. VII.

Atáid na ceithre monarcacha ba mhó, fioghraighte fa cheithre bheathachaibh.

A NNSA chéd bhliadhuin do Bhelsassar rígh na Babilóine, do chonnaire Dániel aisling agus fise a chinn air a leabuidh: annsin do scríobh sé á naisling, agus dinnis sé suim na mbriathar.

2 Do labhair Dániel agus a dubhairt, Do chonnaire mé ann maisling san roidhche, agus, féuch, do throideadar ceithre géotha neimhe air an bhfairge mhóir.

3 Agus thugadar ceithre beathuigh mora súas as an bhfairge, éagsamhuil gach éon ó ar oile.

4 Do *bhí* an chead amhuil leomhan, agus do bhádar sciatháin iolair air: agus dteachas na gur tharugadh a sciatháin, do tógadh súas ón trálámh é agus tugadh

air seasamh air na cosaibh amhuil duine, agus tugadh croidhe duine dhó.

5 Agus féuch beathach oile, an dara, amhail beithir, agus do thóg súas é féin ar táobh, agus do *bhí* trí asna iona bhéul idir a fhiacplaibh: agus a dubhradar marso ris, Eirigh, sluig mórán feóla.

6 Ná dhíiaighso do chonnaire mé, agus féuch áon oile, amhuil liopard, agá raibh ceithre sciatháin éin air a dhruim; ceithre cinn fós air an mbeathach; agus tugadh tighearnas dó.

7 Na dhíiaigh so do chonnaire mé a naislingibh na hoidhche, agus féuch an ceathramhadh beathach, uamhnach agus imeaglach, agus ro neartmhar; agus do bhádar fiacla móra iarvuinn aige: do shluig sé agus do bhris a mblodhuibh, agus do phreab an chuid oile le na chosaibh: agus *dob* éagsamhuil é do nuile bheathach *tháinic* roimhe; agus do bhádar deich nadharca air.

8 Do mbeas mé na hadharca, agus, féuch, tháinic súas iona meag adharc bheag oile, roimhe a raibh a trí do na hadharcaibh oile tairngthe súas as a bhfréamhuibh: agus, féuch, annsa nadhairsí do bhádar suile cosmhuil ré súilbh duine, agus béul ag labhairt neithe móra.

9 ¶ Dféuch mé nó gur teilgeadh na cathaoire ríogha síos, agus do shuigh Sinsir na laétheadh, agá *raibh* a chulaidh coimhgeal lé sneachda, agus grúag a chinn amhuil olann mhín: budh *cosmhuil* a chathaóir ríogha lé lasair theineadh, agus a riothleáin *amhuil* teine loisnigh.

10 Tháinic sruth tairngthe amach agus tháinic amach as a choinne: do bhí míle do mhíltibh ag miniostrálachd dó, agus deich míle uáir deich míle do sheas as a choinne: do suigheadh an breitheamhnus, agus do hoscladh na leabhair.

11 Dféuch mé annsin do bhrígh ghotha na mbriathar mór do labhair a nadharc: dféuch mé nó gur marbhadh an beathach, agus gur milleadh a chorp, agus gur tugadh don lasair thintighe é.

12 A ttáobh na coda oile do na beathachaibh, do beanadh a ttighearnus díobh: gidheadh do faduigheadh a mbeatha air feadh tamuill agus aimsire.

13 Do chonnaire mé a bhfisibh na hoidhche, agus, féuch, tháinic áon cosmhuil re Mac an duine lé neulluibh neimhe, agus tháinic sé chum Sinsir ná laétheadh, agus thugadar a bhfogus dá lathair é.

14 Agus tugadh tighearnas, agus glóir dhó, agus ríoghacht, chor go bhfoghnadh a nuile phobal, cineadh, agus téangtha dhó: *is* tighearnas síoruidhe a thighearnas, nach niomeochaidh thort, agus sí a ríoghacht nach díoghbháighfhear.

15 Do bhí misí Dániel doilghíosach ann mo spioraid a lár mo chuirp, agus do bhuáidhríodar físe mo chinn mé.

16 Tháinig mé a bhífogus dáon díobh do sheas a ccombghar, agus d'fuafrúigh mé a fhírinne só uile dhe. Annsin d'innis sé dhamb, agus thug orum fios céille na neithíonn do bheith agam.

17 Is ceithre ríghthe, na ceithre beathuigh mhóras, noch éireochus as an títalamb.

18 Acht géabhuidh náóimh an té is ro Airde an ríoghachd, agus sealbhochuid an ríoghachd go bráth, go sáoghal ná sáoghal.

19 Annsin budh míhian liom fios fírinne an cheathrainhadh beathuigh d'fagháil, noch dob éagsamhuil ón ccuid eile uile, ro úathbhásach a rabhadar a fhíacla díarann, agus a ingne do phrás; noch do shluig, do bhris a mblothuibh, agus do bhrúigh an chuid oile le na chosaibh;

20 Agus na ndeich nadharc do bhí ar a cheann, agus a náóin oile tháinig súas, agus roinne ar thuitíodar tríur, éadhon na hadhairce agá rabhadar súile, agus béul do labhair neithe ro mhóra, a raibh a fhéuchuin hiosa ró árrthachda náid a chompanuigh.

21 Do chonnaire mé, agus do rinne a nadharc chéadnasó cogadh ris na náóimhuibh, agus do rug buáidh orra;

22 Nó go táinig Sinsior na laétheadh, agus tugadh breitheamhnus do náóimhuibh an té is ro Airde; agus tháinig an tan gur shealbhuigheadar na náóimh an ríoghacht.

23 Is marso a dúbhairt sé, Budh é an ceathramhadh beathach an ceathramhadh ríoghachd air an títalamb, noch bhías éagsamhuil ó nuile ríoghachd, agus sluigfidh sé an talamb go hiomlán, agus saíteoruidh sé síos é, agus brisfidh a mblothuibh é.

24 Agus is deich ríghthe na deich nádharca éireochus as an ríoghachd so: agus éireochuidh rígh oile na ndiaigh; agus budh éaccosmhuil ón chéid rígh é, agus claóidhfídh sé trí ríghthe.

25 Agus laibheora sé bríathra móra a naghaidh an té is ro Airde, agus caithfidh amach náóimh an té is ró Airde, agus sáoilfidh aimsiora agus dligthe dáthrughadh: do bhéarthar iona láimh iad go hainsir agus go hainsioruibh agus go roinn aimsire.

26 Acht suighfidh an breitheamhnus, agus béaruid a thighearnus úadha, da dhíoth-laithriughadh agus da scrios go deireadh.

27 Agus béarthar an ríoghachd agus an tighearnas, agus mórdhachd na ríoghachda faoi neamh go hiomlán, do mhuinntir náóimh an té is ró Airde, noch ar ríoghachd síorruidhe a ríoghacht, agus

fóigheonuid agus uimhleochuid a nuile thighearnas dó.

28 Go nuige so atá críoch a nadhbhair, Ar mo shonsa Dániel, do bhuáidhreadar mósmauintighthe go mórmé, agus dáthruigh mo dhealbh ionann: acht do choimhead mé an chúis ann mo chroidhe.

CAIB. VIII.

Iomlaite agus cláochlodh iomarach na ríghtheadh.

A NNSA treas blíadhain do ríoghachd Bhelsassar do chonncas aisling dhambsa, dhambhsa Dániel, tar éis an nigh do chonnaire mé a chéaduáir.

2 Agus do chonnaire mé a naisling; (agus tháinig a cerích, a nuáir do chonnaire mé, go raibh mé ann Súsan anusa phálás, noch atá a bprobhinsi Elam;) agus do chonnaire mé a naisling, agus do bhí mé ag abhuinn Ulai.

3 Annsin do thóig mé súas mo shúile, agus do chonnaire mé, agus, féuch, do sheas as coime na habhann reithe air a rabhadar dhá adhairc: agus dob árd an dá adhairc; ach budh áirde áon ná an dara, agus tháinig a nadharc budh áirde súas fa dheireadh.

4 Do chonnaire mé an reithe ag gabháil, síar, agus budh thúaigh, agus budh dheas; ionnus nach seasfaidís beathuigh ar bith ris, nó áon do fhéadfadh ní do sháoradh as a láimh; acht do rinne do réir a thola féin, agus d'fás sé mór.

5 Agus mar do bhí mé ag meas, féuch, tháinig gabhar fírinne ó náird shíar ar adháigh na talmhan uile, agus níor bhean ris an títalamb: agus do bhí adhairc cirdheire eidir shúilibh an ghabhair.

6 Agus tháinig chum an reithe agá raibh an dá adhairc, noch do chonnaire mé na sheasamh ag a nabhuin, agus do ríoth sé chuige a ccúthach a neirt.

7 Agus do chonnaire mé é ag teachd a bhífogus dou reithe, agus do bhí sé lán d'fíoch na aghaidh, agus do bhúail sé an reithe, agus do bhris a dhá adhairc: agus ní raibh cumhachda aig an reithe seasamh ris, ach do theilig sé síos chum na talmhan é, agus do shaltair air: agus ní raibh aon do fhéad an reithe do sháoradh as a láimh.

8 Uimesin d'fás an poc romhór: agus an tan do bhí sé láidir, do briseadh a nadharc mhór; agus tháinig iona háit ceithre hadharca móirmheasta leath ré ceithre gáothaibh neimhe.

9 Agus tháinig adhairc bheag amach as aon aca, nach d'fás go hanmhór, don leath theas, agus don leath shoir, agus leath ris an ndúthaigh aóibhuin.

10 Agus d'fás sé níor, eadhon go sluágh

neimhe; agus do theilg síos *cuid* don tsluágh agus do na réultuibh gus an titalamh, agus do shaltair sé orra.

11 Aseadh, do mhóruigh sé é *féin* eadhon go prionnsa an tsluáigh, agus is leis rugadh as a *níodhbairt* láetheamhuil, agus do teilgidh síos áit a shanctora.

12 Agus tugadh slúagh dhó a naghaidh na *níodhbhartha* láetheamhla do bbrígh sáruighthe, agus do theilg síos a nfinne gus an titalamh; agus do ghnáthuigh sé, agus tháinig air a aghaidh.

13 ¶ Annsin do chúala mé áon náomh ag labhairt, agus a dubhairt náomh oile ris a *náomh* áirighsin do labhair, Ga fad bhías a naisling a *ttáobh* na *níodhbhartha* láetheamhla, agus sáruighthe na háonránachda, do thabhairt aráon na sanctora agus an tsluáigh do shaltair faoi chois?

14 Agus a dúbhairt seision riomsa, Go dá mhíle agus trí chéud lá; annsin glanfuighear an tsanctóir.

15 ¶ Agus tárta, an tan do chonnaire misí, misí Dániel, a nfis, agus do lorgair mé a ciall, annsin, féuch, do sheas as mo choinne nár thaisbeanadh duine.

16 Agus do chúala mé gúth dúine *eidir bhrúachaibh* Ulai, noch do ghoir, agus a dubhairt, A Ghabriel, tabhair ar an bhfearso an nfis do thuigsin.

17 Annsin tháinig sé a bhfogus do náit ar sheas mé: agus a nuáir tháinig sé, do bhí mé eaglach, agus do thuit mé air maghaidh: acht a dúbhairt seision riom, Tuig, a mhic an duine: óir is a ndéireadh na haimisire *bhías* a naisling.

18 Anois mar do bhí sé ag labhairt riom, do bhí mé a ccodladh thoin ar maghaidh leath ris an titalamh: acht do blean seision riom, agus do chuir sé súas go díreach mé.

19 Agus a dubhairt sé, Féuch, do bhéara misí ort a fhios do bheith agad cread bhías annsa chrích dheighionuigh an dioghaltais: óir *biáidh* an deireadh san nain chiinte.

20 An réithe do chonnaire tú agá raibh *dhá* adhairc *isíad* sin ríghthe Média agus Persia.

21 Agus isé an gahhar garbh rígh na Gréige: agus isé an chéid rígh a nadharc mhór atá *eidir* a shúilibh.

22 Ar na bhriseadh sin, a náit ar sheasadar ceathrar súas air a shon, seasfuid ceithre rioghachta súas as an cceineadh, acht ní iona cumlachdaibhsin.

23 Agus nánairs dheighionuigh a rioghachda, an tan coimhlíonfuighear lucht an néigceirt, seasfuidh súas, iigh gnúise bhuirbe, agus ráidhteadh ndorcha do thuicsin.

24 Agus budh cumhachtach a npart,

acht ní le na chumhachdaibh féin: agus scriosfuidh sé go biongantach, agus rachaidh sé air a aghaidh, agus ghnátheochuigh, agus scriosfuidh sé na cumhachdaigh agus na daóine náomhtha.

25 Agus fós tré na ghliocas do bhéara sé biscach air cheilg iona láimh; agus mórfuidh é *féin* iona chroidhe, agus lé síothcháin scriosfuidh sé iomad: seasfuidh sé fós súas a naghaidh Phrionnsa na bprionnsadh; acht brisfighear é a néagmhuish láimhe.

26 Agus is fíor fis an tráthnóna agus na maidne noch do hinniseadh: uimesin íadhsa súas a nfis; óir is a ceionn mhóráin láetheadh *bhías* sí.

27 Agus danbháinnigh misí Daniel, agus do bhádhás tinn láethe *áirigh*; na dhíáighsin déirigh mé súas, agus do rinne mé ghnóthuighe an rígh; agus do bhí uáthbhás orum fa a naisling, achd níor thuig duine ar bith í.

CAIB. IX.

Urnaigh Dhaníel arson muinntir an btraighdionais, 20 agus fáigheadoireacht na seachtmhodhad seachtmhuine.

A NNSA chéid bhliadhuin do Dhárius mhac Ahasuerus, do shíol na Médiánach, noch dá ndéarnadh rígh ós cionn rioghachd na Ccaldeánach;

2 Ann sa chéidbhliadhuin dá rioghacht thuig misí Dániel lé leabhruibh uibhir na mbliadhan, do tháobh a táinic briathar an Tighearna go Ieremíah an fáidh, iondus go ccomhlíonadh sé seachtmhoghachd bliadhan a bhfásughadh Ierusalem.

3 ¶ Agus do chuir mé maghaidh air an Tighearna DIA, dá iarraidh le hurnuigh agus lé gearánuibh, maille re trosgadh, agus le saicéadach, agus lé luáithreadh.

4 Agus do ghéidh mé chum an Tighearna mo Dhía, agus do rinne mé mo fhaóisidin, agus a dubhras, A Tighearna an Día mór háoghlach, ag comhall an chunnartha agus trocaire don druing ghrádhui ghios é, agus don drong choimhéadas a aitheanta;

5 Do pheacui gheamairne, agus do rinneamar éigceart, agus do rinneamar go holc, agus do chogamar, eadhon le dealgnadh ód theagasaibhsí agus ód bhreitheamhnaibh:

6 Ní mó déisdeamar le do seirbhíseach aibh na fáidhe, noch do labhair ann hainnisi lé ar ríghthibh, re ar bprionnsadhuibh, agus re ar naithribh, agus ré huile phohal na tíre.

7 O a Tighearna, fireuntachd *dhlighe*ios tusa, acht sinne náire aightheach, amhuil atá a níugh; do mhuinntir Iúdah, agus do áitreabhthachaibh Ierusalem, agus do

Israel uile, *atá* a bhfogus, agus a nímchéin, air feadh na nuile thíorthann ionar dhíoth-chuir tusa iad, do bhrígh a bpeacuidh noch do pheacuigheadar ad aghaidhsi.

8 O a Thighearna, *dligimidne* náire aighthe, ar ríghthe, ar bpríounsadha, agus ar naithre, do bhrígh gur pheacuigheamar ad aghuidhsi.

9 Re ar Ttighearna DIA bheanas trúcaire agus maitheamhnus, bíodh gur chathaigheamairne na aghaidh;

10 Ní mó dúmhluigheamar do ghúth an TIGHEARNA ar Ndíá, do shíubhal iona dhligthibh, noch do chuir sé romhuinn le na sheirbhíseachaibh na faighe.

11 Do sháruigh fós, Israel uile do dhligheadh, agus sin le filleadh air ais, chor nach éisdedis red ghúthsa; uimesin do dóirteadh an mállughadh oruinn, agus an mionn *atá* scríobhtha a ndligheadh Mhaóise seirbhíseach Dé, do bhrígh gur pheacuigheamar na aghaidh.

12 Agus do choimhlíon sé a bhriathra, noch do labhair se ar naghaidh, agus a naghaidh ar mbreitheamhan thug breitheamhnus oruinn, lé tabhairt uile mhóir oruinn: óir ní déarnadh faói neamh go hiomlán amhuil do rinneadh air Ierusalem.

13 Amhuil *atá* scríobhtha a ndligheadh Mhaóise, tháinig an toleso uile oruinn, thairis sin ní dheárnamairne ar nguidhe a bhfiaghnúisi an TIGHEARNA ar Ndíá, ionnus go bfhillfimis ó ar nolc, agus go ttuigfimis thfiriunesi.

14 Uimesin do fhorfhairigh an TIGHEARNA ar a nolc, agus thug sé oruinne é: óir *atá* an TIGHEARNA ar Ndíá fíréanta an uile oibreachuibh do ní sé: óir níor umhluigheamairne dá ghúth.

15 Agus a nois, a Thighearna ar Ndíá, noch thug do phobal amach as crích na Héigipte le láimh láidir, agus fuair clú dhuit féin, amhuil *atá* a niugh; do pheacuigheamairne, do rinneamar go holc.

16 ¶ O a Thighearna, do réir huile fhíréantachd, íarruim dathchuinghe ort, filltear ar ais thféarg agus thfíochmhair-eachd ó do chathrugh Ierusalem, do shliabh náomhtha: do bhrígh gurob ar son ar bpeacuighne, agus ar son éigceart ar naithreadh, *atá* Ierusalem agus do phobal na scannail do nuile dá *bhfuil* gacha táobha dhíinn.

17 Annois ar a nadhbharsin, O ar Ndíá, éisd guidhe do sheirbhíseigh, agus a ghearáin, agus tabhair air haghaidh déallrughadh air do shantóir *atá* áonránach, ar son an Tighearna.

18 O mo Dhía, cláon do chlúas, agus cluin; oscuil do shúile, agus féuch ar náonránacht, agus an chathair noch goir-

thear as hainm: óir ní chuirmidne ar nguidhe dot lathair ar son ar nionracuis, acht ar son do mhóthrócaireadh féin.

19 O a Thighearna, éisd; a Thighearna, maith; a Thighearna, cluin agus déan; ná mainnigh, ar do shon féin, O mo Dhía: óir is as hainm goirtheard do chathair agus do phobal.

20 ¶ Agus an feadh do bhí mé ag labhairt, agus ag guidhe, agus ag admháil mo pheacuigh agus peacadh mo phobail Israel, agus ag cur mo ghearáin a lathair an TIGHEARNA mo Dhía ar son shléibhe náomhtha mo Dhé;

21 Fós, an feadh do bhí mé ag labhairt a núrnaigh, an fear céadna Gabríel, noch do chonnaic mé annsa bhfis ar tús, air ar tugadh eitiol do dhéanamh go deithníosach, do bhean sé riom a dtimchioll aimsire íodhbhartha an tráthnóna.

22 Agus do theagaisg sé dhamh, agus do chomhráidh sé riom, agus a dúbhairt, A Dhániel, tháinig misi anois amach do thabhairt gliocuis agus tuicisíona dhuitsi.

23 A tiosach hiarratuis tháinig a náithne amach, agus atáimsi ar tteachd dá thaisbeanadh *dhuitsi*; óir *áta* tú ar do ghrádhughadh go ro mhór: uimesin tuig an tadbhar, agus meas a nfis.

24 Seachtmhoghad seachtmhuin do cinneadh air do phobal agus air do chathrugh náomhtha, do chur críche air a tsárughadh, agus críoch do chur air pheacadhuibh, agus do dhéanamh síothchána ar son éigceirt, agus do thabhairt fíréantachda síorruidhe a steach, agus do shéuladh na fise súas agus na tairghire, agus dungadh an té is ro Náomhtha.

25 Bíodh a fhios agad air a nadhbharsin agus tuig, go mbia ó dhul amach na háithne Ierusalem daisiog agus do chur súas gus an Messiah an Prionsa seachd seachtmhuine, agus trí fithchid agus dá sheachtmhuin: cuirfighear an tsráid súas a rís, agus an balla, eadhon a naimsioruibh buáidhearta.

26 Agus tar éis dá sheachtmhuin agus trí fithchid géarfuighear amach Messiah, acht ní ar a shon féin: agus scriosfuidh pobal an phrionnsa thiucfas an chathair agus an tsantóir; agus *biáidh* a críoch sin lé tuile, agus go deireadh an chogaidh do cinneadh a náonranacht.

27 Agus daingneocha sé an cunradh ré mórán air feadh aoin tseachtmhuine: agus a lár na seachtmhuine do bhéara sé air a nofráil agus air a nódhbairt scur, agus do bhrígh foirleithne ghráineamhlachda do dhéana sé áonránach i, eadhon go nuige an ecriochnughadh, agus sin ar ccinneadh doirtfighear é air a nuáignios.

CAIB. X.

Dfhoillsigheadh do Dhániel fíis ghlóire Dé.

ANNSA treas bhliadhain do Chírus rígh na Persia do foillsigheadh ní do Dhaniel, (dar bainm Beltesassar;) agus do bhíor an ní, acht *dob* fhada an tam cinte: agus do thuig sé an ní, agus fuair sé tuigse na fíis.

2 Annsa laéthibhsin do bhí misí Dániel ag doilghios trí seachdmhuine iomlána.

3 Níor ith mé bíadh blasda ar bioth, ní mó tháinic féoil nó fíon ann mo bhéul, ní mó do fhiothruighios mé féin ar áonchor, nó gur coimhlonadh trí seachdmhuine iomlána.

4 Agus annsa cheathramhadh la fithchliod don chéid mhí, mar do bhí mé ré táobh na habhann móire, noch Hildeceal;

5 Annsin do thóig mé mo shúile sías, agus do chonnaire mé, agus féuch duine áirigh a néadach lín, agá *rabhadar* a leasrach criosluighthe lé hór fínalta Uphas:

6 *Do budh* cosmhuil a chorp mar an ecéadna lé berill, agus a ghnúis amhuil thaisbeanadh tinnighe, agus a shúile mar lampadha teineadh, agus a lámha agus a chosa cosmhuil a ndath ré prás líomhltha, agus fuáim a bhriathar cosmhuil ré gúth mhóiréin.

7 Agus misí Dániel amháin dó chonnaire a nús: óir ní fhacadar an mhuinntir do bhí am fhochair a nús; acht do thuit crioth mór orra, iondus gur theitheadar dá bhfolach féin.

8 Uimesin do fágbladh misí am áonar, agus do chonaire mé a naisling mhórso, agus níor fhan spracadh ar bioth ionnam: óir diompóigh mo mhaise ar mionmhaise ionnam, agus níor chonnaimh mé neart ar bioth.

9 Thairis sin do chúala mé gúth a bhriathar: agus an tan do chúala mé gúth a bhriathra, annsin do bhí mé a ccodladh throm air maghaidh, agus méadan ris an ttalamh.

10 ¶ Agus, féuch, do bhean lámh ríom, noch do chuir air mo ghlúinibh mé agus air chlárúibh mo dhearnann.

11 Agus a dúbhairt sé ríom, A Dhániel, a dhuine air a bhfuil grádh mór, tuig na briathra a déara misí ríot, agus seas súas go díreach: óir is chugad do cuireadh mé anois. Agus an tan do labhair sé ríom, do sheas mé ar crioth.

12 Annsin a dubhairt sé ríom, Ná heagluibh, a Dhániel: óir ón chéad lá fár shuighidh tú do chroidhe ar thuicsi, agus ar umhluighis thú féin a bhfiaghnúisi do

Dhé, do chíos do bhriathra, agus tháinic misí ar son do bhriathar.

13 Acht do sheas prionnsa ríoghachda na Persia ríom lá agus fithche: acht, féuch, tháinic Michael, áon do na hard phrionnsadhuibh, dom chabhair; agus do chomhnuigh mé annsin ag ríghthibh na Persia.

14 Anois tháinic mé do thabhairt orts a thuicsin, créd theigeomhus dot dhaóinibh annsa laéthibh deighionacha: óir atá a nús fós ar feadh mhóiréin laethe.

15 Agus an tan do labhair sé a leithéid sin do bhriathruibh ríom, do chuir mé maghaidh air an ttalamh, agus do bhí mé balbh.

16 Agus, féuch, do bhean áon cosmhuil re samhúil mhac na ndaóine rem phúsuibh: annsin dfoscuil mé mo bhéul, agus do labhair mé, agus a dúbhairt me ris an té do sheas am fhiadhnúisi, O mo thighearna, dfilliodar mo dhoilghiosa orum leis an bhfís, agus níor chonnaimh mé neart ar bioth.

17 Óir ciondus do fhéadfadh seirbhís-each mo thighearna labhairt ris so mo thighearna? óir ar mo shónsa, ar ball níor fhan brígh ar bioth ionnam, ní mo do fágbhadh anál ionnam.

18 Annsin tháinic a ris agus do bhean ríom áon cosmhuil ré taisbeanadh duine, agus do neartuigh sé mé,

19 Agus a dúbhairt, A dhuine air a bhfuil róghrádh, ná bíodh eagla ort: síothcháin maille ríot, bí láidir, fós, bí láidir. Agus a nuair do labhair sé ríom, do neartuighheadh mé, agus a dúbhairt, Labhradh mo thighearna; óir do neartuigh tú mé.

20 Annsin a dubhairt sé, An bhfeadair tú cred fa tháinic misí ad choinne? agus anois fillfidh mé do throid ré prionnsa na Persia: agus an tan rachús mé amach, féuch, tiucfuidh prionnsa na Gréige.

21 Acht taisbeanfa mé dhuit an ní atá aithnidh a scríoptóir na fírinne: agus *né bhfuil* áon chungnas liom annsa neitibhse, acht Michael do phrionnsasa.

CAIB. XI.

Cláib na Bpersianach le rí na Gréige, 30 agus scrios na Gréige leis na Romhanach.

AGUS annsa chéidbhliadhuin do Dhárius an Médianach, do sheas misí, *eadhon* misí, dá dhaingniughadh agus dá near-tughadh.

2 Agus anois taisbeanfuidh mé dhuitsi a n-fírinne. Féuch, seasfuidh súas fós trí ríghthe san Phersia; agus budh saidhbhre an ceathramhadh rígh ná íad uile go ro mhór: agus le na neart tré na shaidh-

bhrios corrochuidh sé súas a nuile *dhuine* a naghaidh rioghachda na Gréige.

3 Agus seasfuidh rígh cumhachdach súas, thighearnfus maille re cumhaachtaibh móra, agus do dhéana sé do réir a thola féin.

4 Agus a nuáir éireochus sé súas, brisfighear a rioghacht, agus roinnfighear í leath ré ceithre gháothaibh neimhe; agus ní dá shliocht féin, nó do réir a thighearnuis noch do riaghluidh sé: óir tarraingthar súas a rioghacht, eadhon do dháoinibh oile táobh amuigh dhíobhsan.

5 ¶ Agus biaidh rígh an deisceirt láidir, agus *áon* da phrionnsadhuibh; agus biaidh sé láidir ós a chionnsan, agus biaidh sé a tighearnus; *budh* tighearnus mór a thighearnus.

6 Agus a ccionn bhliadhan ceingeoluid féin dá chéile; óir tiuafa inghean rígh an deisceirt chum rígh an tuáisceirt do dhéanamh réitigh: acht ní choinneocha sí cumhachd na láimhe; ní mo sheasfas seision, ná a lámh: acht seachodthar ise súas, agus an drong thug leó í, agus an té dá rugadh í, agus an té do neartuigh í, annsna haimsearuibhsi.

7 Acht as beangán dá fréimh seasfuidh *áon* súas iona staid, noch thiufas lé slúagh, agus rachfus a steach a ndaiginn rígh an tuáisceirt, agus chuirfios na naghaidh, agus bhéarus buáidh:

8 Agus bhéarus mar an cceadna braighde don Négípt maille le na ndeáibh, maille re na bprionnsadhuibh, gon a soithighibh mórluaigh airgid agus óir; agus béaruigh sé ní sa mhó do bhliadhnuibh ná rígh an tuáisceirt.

9 Marsin tiuafa rígh an deisceirt chum a rioghachda, agus fillfidh sé chum a dhúithche féin.

10 Agus coirreochthar a mhic súas, agus cruinneochuid iomad slóigh do arm-ibh móra: agus tiuafa *aon* go deimhin, agus tuilleochuid thairis, agus rachuidh thríd: annsin fillfidh sé, agus corrochthar súas é, dá dhaiginn.

11 Agus corrochthar rígh an deisceirt le feirg, agus tiuafa amach agus troidfidh ris, eadhon lé rígh an tuáisceirt: agus cuirfidh sé slúagh mór amach; achd do bhéarthar an slúagh iona láimh.

12 Agus a nuair scríosfas sé an slúagh, tóigfighear a chroidhe súas; agus teilgfe sé síos *iomad* do dheich mítibh: acht ní nearteochar le sin é.

13 Oir fillfidh rígh an tuáisceirt, agus cuirfidh sé slúagh mór amach is mó ná an chéadshlúagh, agus tiuafa go deimhin (tar éis bhliadhan áirigh) go slúagh mór agus saidhbhrios mór.

14 Agus ann sa namsin seasfuid mórán

súas a naghaidh rígh an deisceirt: mar an cceadna áirdeochuid sladmhoire do dhaóinesí iad féin do chruthughadh na fise; acht tuitfid siad.

15 Ann sin tiuafa rígh an tuáisceirt, agus teilgfidh móta súas, agus géabhuidh sé na cathreacha is ró láidre: agus ní sheasfuid lámha an deisceirt, nó a dhaóine toghtha, ní mó *bhías* neart air *bioth* ré seasamh na naghaidh.

16 Acht an té thig na adhuigh do dhéana sé do réir a thola féin, agus ní sheasfa duine ar bioth ris: agus seasfuidh sé annsa tír ghlórmhair, noch scriostar le na láimh.

17 Suidheocha sé a aghaidh fós do dhul a steach maille re neart a rioghachda uile, agus iomad do dhaóinibh firéunta maille ris; do dhéana sé so: agus do bhéara dhó inghean na mban, da truáilleadh: acht ní sheasfa sí, agus ní mó bhías sí dá *tháoibhsin*.

18 Na dhiaigh so fillfidh sé a aghaidh air na hoileanuibh, agus géabha sé mórán díobh: acht do bhéara prionnsa air a shon féin fa deara an mhasla thug sé úad do scur; gan scannail dó féin do bhéara sé air iompogh airsin.

19 Annsin fillfidh sé a aghaidh leath re dainginn a thire féin: achd do gheabha sé tuisleadh agus tuitfidh sé, agus ní bhfuighthear é.

20 Annsin seasfuidh súas iona ionad suíge fear tógbhalach géarrthadh a nglóir na rioghachta: acht táobh a stigh do bheagán laétheadh muirfighear é, ní a bhfeirg, nó a ccath.

21 ¶ Agus éireochuidh súas iona áit pearsa uirisiol, da nach tiubhruid siad onóir na rioghachda: acht tiuafa sé a steach go síothchánta, agus gnodhachuidh sé an rioghacht le mealltóireachd.

22 Agus lé lámhuibh tuile báthfighear iad ó bheith roimhe, agus bíaid briste; fós, mar an cceadna prionnsa an chunnartha.

23 Agus tar éis na síodhchána do dhéanamh ris oibreacha sé go cealgach: óir tiuafa sé súas, agus fásfuidh sé láidir lé beagan daóine.

24 Rachuidh sé a steach go síothchánta air na háitibh is féarr annsa bprobbhiansi; agus do dhéana sé an ní nach deánadar a aithre, nó aithre a aithreadh; sgaóilte sé iona measc an chreach, agus a néadail, agus an saidhbhrios: fós, teilgfidh sé roimhe láimh a thionsganta a naghaidh na ndaingion láidir, eadhon ar feadh aimsire.

25 Agus corrocha sé súas a chumbachta agus a mheanma a naghaidh rígh an deisceirt maille ré slúagh mór; agus corrochthar súas rígh an deisceirt chum catha maille ré slúagh ro mhór neartmhar;

acht ní sheasfuidh sé: óir gléusfuidh tionn-
scanta na aghaidh.

26 Aseadh, an lucht bhiathas ar a chuid
bidh féin muirfid é, agus tuileocha a
shluagh: agus tuitfidh mórán síos marbh.

27 Agus bíaidh croidhe an dá ríoghso
ré déanamh uile, agus laibheoruidh bréaga
air áonbhard; acht ní bhéara sin búaidh: óir
bíaidh an chríoch fós annsa nam chinte.

28 Annsin fillfidh sé dhá dhúthaigh féin
maille ré sáidhbhrios mór; agus a chróidhe
a naghaidh an chunnartha náomhltha; agus
do dhéana sé ní mór, agus fillfidh sé
dhá thír féin.

29 Ann sa nam chinnte fillfe sé, agus
tiucfa sé leath ris an ndeisceart; achd ní
bhiáidh sin mar an ccéidní, nó mar an ní
deighionach.

30 ¶ Oir tiucfuid longa Chittim na
aghaidh: uimesin bíaidh sé doilghiosach,
agus fillfidh sé, agus bíaidh fearg air a
naghaidh an chunnartha náomtha: marsin
féin do dhéana sé; eadhon fillfidh sé, agus
do gheabha sé sgéala maille ris an ndruing
thréigios an cunnradh náomhtha.

31 Agus seasfuid lámha air a thaobh,
agus trúaileochuidh sanctóir an neirt, agus
béaruid léo a nódhbairt laetheamhuil,
agus suidheochuid an ghráineamhlachd do
ní fásach.

32 Agus an lucht do ní go holc a
naghaidh an chunnartha trúaileochar lé
spleadhluibh iad: acht na daóine agá bhfuil
fios a Ndé béis láidir, agus do dheanuid
gníomha gaisgeamhla.

33 Agus múinfidh an lucht atá tuig-
sionach a measc na ndaóine mórán:
gidheadh tuitfid siad leis an ccloidheamh,
agus leis an lasair, lé daóirsine, agus le
millteachus, mórán do láethibh.

34 Anois an tan tuitfid siad, cuideochar
léo re beagán cuidigh: acht druidfid
mórán riu maille ré spleadhluibh.

35 Agus tuitfidh cuid don druing thuig-
sionaigh, dá ndearbhadh, dá nglanadh,
agus dá ndéanamh geal, eadhon go haimsir
an deiridh: do bhrígh go bhfuil sin fós
chum aimsire cinte.

36 Agus do dhéana an rígh dó réir a
thola féin; agus áirdeochuidh sé é féin,
agus méideochuidh sé é féin ós cionn gach
uile dhée, agus laibheoruidh sé neithe
íongantacha a naghaidh Dé na ndia, agus
béaruidh sé buáidh nó go ccríochuigh-
thior an nfearg: do bhrígh gur bé an ní
do cinneadh do dhéantar.

37 Ní mó bhías suim aige a Ndía a
athar, nó a ttoil ban, ní mó uimhleochus
sé daóindia: óir méideochuidh sé é féin
ós cionn a nuile.

38 Acht iena áit onórfuidh sé Día na
ndaingneach: agus día nar bhaithuid dá

aithribh, onórfuidh sé lé hór, agus lé
hairgíod, agus lé clochaibh búadha, agus
lé neithibh bréaghdha.

39 Marsdo dhéana sé annsa daingnibh
láidre lé dia coinhightheach, noch aideo-
mhas sé, agus mhéideochus lé glóir:
agus do bheara orra ríaghlughadh ós cionn
mhóráin, agus roinnfidh sé a ndúthaigh ar
luach.

40 ¶ Agus a naimsir an deiridh cnag-
fuidh rígh an deisceirt é: agus tiucfa rígh
an tuáisceirt iona aghaidh amhuil gáoth-
ghuáirdéain, le carbadaibh, agus le marc-
shluagh, agus le mórán long; agus rachuidh
sé a steach annsa tiorthaibh, agus do
bhéara sé an tonn thársa agus rachuidh
thairis anonn.

41 Rachuidh sé mar an ccéadna a
steach don dúthaigh ghlórmhair, agus
claoidhfíghear mórán: acht rachaid so as
ó na láimh, Edom, agus Moab, agus togha
chloinne Ammon.

42 Sinfidh sé fós a lámh amach air na
tiorthaibh: agus ní rachuidh dúthaigh na
Héigpte as.

43 Acht bíaidh cumhacht aige ós cionn
na nionnmhus óir agus airgid, agus ós
cionn uile neithe mórlúaigh na Héigpte:
agus bíid na Líbianuigh agus na Hétíopigh
air a ccoiscéimibh.

44 Acht bnáidheochuidhsgeulta amach
as a noirthear é agus as an ttuáisceart:
uime sin rachuidh sé amach ré cúthach
mór daidhnhilleadh, agus do scrios mhórán
thrid anach.

45 Agus suidheocha sé pailliúin a
pháláis eidir na fairgibh annsa tsliabh
ghlórmar náomhltha; thairis sin tiucfa sé
chum a chríche, agus ní chuideochuidh
duine ar biath ris.

CAIB. XII.

Sáoruidh Michael Israel ó na uile theinn.

AGUS annsa namsin seasfuidh Michael
a súas, an prionusa mór sheasas air
son chloinne do phobailsi: agus bíaidh am
buáidhearta ann, a leithéid nach raibh a
ríamh eadhon go nuige an tamsin: agus
annsa namsin saorfuighear do phobalsa, a
nuile dhuine dá bhfuighear scriobhtha
annsa leabhar.

2 Agus táisceoluidh mórán don druing
chodlas a lúaitheadh na talmhan, cuid
chum beatha síorruidhe, agus cuid chum
náire agus tarcuisne síorruidhe.

3 Agus déallrochuid an drong theagasgas
amhuil loinnir na spéire; agus an drong
ionpoighios mórán chum fíréantachda
amhuil na réulta go sáoghal na sáoghal.

4 Acht thusa, a Dhániel, iáidh súas na
briathra, agus séuluidh an leabhar, eadhon

go ham an deirigh: ríothfuid mórán síos agus súas, agus méideochuid an téolus.

5 ¶ Ann sin damhairc misi Dániel, agus, féuch, do sheasadar días oile, áon don taobhse do bhrúach na habhann, agus áon oile don táobh úd do bhrúach na habhann.

6 Agus a dubhairt áon ris an bhfear a néadach lín, noch do bhí air uisceadhuibh na habhann, Gá fad bhíos go crích na niongnadhsa?

7 Agus do chúala misi an fear ar na éadughadh le líon, noch do bhí air uisceadhuibh na habhann, a núair do chonnaimh sé suas a lámh dheas agus a lámh chlé go neamh, agus thug a mhionna san té mhairios go bráth go mbiáidh sé go haimsir, go haimsearuibh, agus go leath aimsire; agus a nuair chríochnochus sé scaóleadh eumhacht na náomh, go ceríochnochar na ceithesi uile?

8 Agus do chúala mé, acht níor thuig

mé: annsin a dubhairt mé, A Thighearna, cred bhías do chrich na ccúiseann so?

9 Agus a dubhairt seision, Imthigh romhad, a Dhániel: óir atáid na briathra séuluighthe súas, agus druite nó go tí am na criche.

10 Glanfuighear mórán, agus do dhéantar geal, agus deirbheochthar iad; acht do dhéanuid na drochdhaoine go holc: agus ní thuicfid áon do na ciontachaibh; acht tuicfid na heagnuidhe.

11 Agus ó nuair a ccuirfighear a níodh-buirt laétheamhuil ar ccúl, agus an ghráineamhlachd do ní túsach ar na cur súas, biáidh míle dhá chéad agus nóchad lá.

12 Is beannuigh an té fheithios, agus thig gus an míle, trí chéad tríochad agus a cúig la.

13 Acht air do shonsa imthigh romhad nó go raibh an deireadh: óir suáimhneocha tú, agus seasta tú annsa chrannchair go deireadh na láetheadh.

Leabhar HOSEA.

CAIB. I.

Los trom-bhretheamhnus Dé do thaisbeanadh arson iodholadhradh, diarradh ar Hosea, meirdreach do ghubhail na mnaói.

BRIATHAR an TIGHEARNA, noch tháinic go Hosea, mhac Beerí, a láethibh Ussiah, Iotam, Ahas, Hesecciah, ríghthe Iúdah, agus a láethibh Ieroboam mhic Ioas rígh Israel.

2 ¶ Tosach bhréithre an TIGHEARNA tre Hosea. Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Hosea, Imthigh, gabh chugad bean stríopachuis agus clann stríopachuis: óir do riine an tír stríopachuis mór, ag deaghail ris an TIGHEARNA.

3 Marsin dimthigh sé agus thug Gomer inghean Dhiblaim; noch do toirrcheadh, agus rug mac dhó.

4 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ris, Goir Iesreel dainm dhe; óir fós ar feadh uáine bige, agus digheola misi fuil Iesreel air thigh Iehu, agus do bhéara mé air rioghachd thighe Israel cosg.

5 Agus tuicfidh a crích annsa lósin go mbrisfidh mé bógha Israel a ngleann Iesreel.

6 ¶ Agus do toirrcheadh a rís í, agus rug sí inghean. Agus a dubhairt Dia ris, Goir Lo-ruhamah dainm dhi: óir ní bhiáidh truáighe agam ní sa mhó do thigh Israel; acht cuirfidh mé a múgha thrid amach iad.

7 Acht biáidh truáighe agam do thigh Iúdah, agus tárrthocha mé iad maille ris an TIGHEARNA a Ndia, agus ní lé bógha, nó lé cloidheamh, thárrthochus mé iad, nó lé cath, nó lé heachaibh, nó lé marcslúagh.

8 ¶ Anois a núair do choise sí Lo-ruhamah, do toirrchiodh í, agus rug sí mac.

9 Annsin a dubhairt Dia, Goir Lo-ammí dainm dhe: Oir ní sibh mo phob-alsa, agus ní budh mé bhur Ndia.

10 ¶ Gidheadh biáidh uibhir chlainne Israel amhuil gaineamh na fairge, nach féidir do thomhas nó dáireamh; agus tiucla a crích, annsa náit a ndúbhradh riu, Ní sibhsi mo dhaóinesi, annsin a déarthar riu, Is sibhsi mic an Dé bhí.

11 Annsin cruinneochthar clann Iúdah agus clann Israel a naóintheachd, agus cinfid aóinchionn dóibh féin, agus tiucluid súas as an ttír: óir budh mór lá Iesreel.

CAIB. II.

Ceangail Chríod re na Eagluise, agus gach einní ré Dia.

ABRAIDHSI ré bhur ndearbhráithribh, Ammí; agus ré bhur ndeirbhsheath-rachaibh, Ruhamah.

2 Tagraidh ré bhur mathair, tagraidh: óir ní hi mo bheansa í, ní mó is misi a fearsa: ar a nadhbharsin cuireadh sí uáithe a stríopachus as a radharc amach, agus a hadhaltraunas ó idir a cíochuibh;

3 Deagla go nochtfuinnsi tárnachd í, agus go cceuirfínn í do nós an laoi a rugadh í, go ndéanuin amhuil fásach í, agus go ndéanuin amhuil fearann tirim í, agus go muirfínn lé tart í.

4 Agus ní bhíaidh truaighe agum dá cloinn; óir isiad clann an striopachuis.

5 Oir do rinne a mathair meirdreachus: an bhean do ghein iadsan do rinne sí ní gráineamhuil: óir a dubhairt sí, Leanfa mé a ndiáigh máosgrádh, do bheir dhamh marán agus muisge, molann agus mo líon, mola agus mo dheoch.

6 Uime sin, féuch, falfa mé súas do shlighe lé droighionuibh, agus do dhéana mé balla, go nach bhfuighe sí a casáin.

7 Agus leanfa sí a ndiáigh a háosgrádh, acht ní bhéara sí orra; agus iarrfuidh sí iad, acht ní bhfuighe sí iad: annsin a déara sí, Imeoche mé agus fillfidh mé chun mo chéidfhir; óir do bheárr do bhádh agam a nuaire sin ná a nois.

8 Oir ní raibh a fhios aice go ttug mé dhi arbhar, agus fíon, agus ola, agus gur fhoiríon mé a hór agus a hairgíod, *noch* do ghéasadarsan do Bháal.

9 Uimesin fillfidh mé, agus do bhéara mé marbhar liom iona am féin, agus mfiion iona am féin, agus bhéara mé liom molann agus mo líon *tugadh* dfolach a tárnachduigh.

10 Agus anois foillseocha mé a húallachus a radharc a háos grádh, agus ní sháorfuidh duine ar bioth í as mo láimh.

11 Do bhéara mé fós air a sólás uile sgur, a láethe féusta, a rée núadha, agus a sabbóide, agus a féusdadh sollamonta uile.

12 Agus millfe mé a fineamhna agus a ccrainn fige, dá ndúbhairt sí, Isiad so mo choibbthesi thugadar máos grádh dhamh: agus do dhéana mé foraois díobh, agus íosuidh beathuigh an mhachaire iad.

13 Agus aigeora mé láethe Bháalim uirre, ionar loisg sí túis dóibh, agus ann ar dheaghnahaisigh sí í féin le na clúasfháinnibh agus le na séuduibh, agus do chuáidh sí a ndiáigh a háosgrádh, agus do dhearnuid sí misi, a deir an TIGHEARNA.

14 ¶ Uime sin, féuch, bréugfa mé í, agus do bhéara mé do núsach í, agus laibheóra mé go muinnteartha ría.

15 Agus do bhéara mé gárradha a fineamhna dhí as sin, agus gleann Achor mar dhorus dóthchuis: agus do dhéana sí céol annsin, mar a láethibh a bóige, agus amhuil an lá tháinig sí súas amach as crích na Héigipte.

16 Agus is amhluidh bhías annsa ló sin, a deir an TIGHEARNA, go ngoirfidh tú

Mfear dhíomsa; agus nach ngoirfidh tú Bahali ní is mo dhíom.

17 Oir do bhéara mé annanna Bhaalim amach as a béul, agus ní cuimhneochthar as a nainm ní is mó iad.

18 Agus annsa ló sin do dhéana mé cunnradh dhóibh ré beathachaibh an mhachaire, agus ré héunlaith neimne, agus ré neithibh snáidheach na talmhau: agus brisfe mé an bogha agus an cloidheamh agus an cath as an ttailamh amach, agus do bhéara mé orra luighe síos go suáimheach.

19 Agus pósfa mé thusa riom fein go bráth: fós pósfa mé riom féin thú a nionnracus, a mbreitheamhnus, agus a cceinéal ghrádhach, agus a ngrásuibh.

20 Ceangóla mé fós riom thú a nionnracus: agus aitheonuidh tú an TIGHEARNA.

21 Agus tincfa á ccrích annsa ló sin, go ccluinfe misi, a deir an TIGHEARNA, cluinfidh mé na neamha, agus cluinfid sin an talamh,

22 Agus cluinfidh an talamh an tarbhar, agus an fíon, agus a nola, agus cluinfid siadsan Iesreel.

23 Agus síolchuirfidh mé riom annsa talamh í, agus do dhéana mé grása uirre nach bhfuair grása; agus a déara mé ris an ndruing nach raibh mo phobal, *Is tú* mo phobal; agus a déaruid siadsan, *Is tú* mo Dhía.

CAIB. III.

Cláonadh, teilige seachad, agus athchruinnighuadh Israel.

ANNSIN a dubhairt an TIGHEARNA riomsa, Imthigh fós, gradhuigh bean (ghrádhach agá caruid, gidheadh *atá* na hadhaltrannuigh) do réir ghrádh a an TIGHEARNA do chloinn Israel, noch fhéachus do dhéuibh oile, agus ghrádh-uighios flagáin fhíona.

2 Ann sin do ceannuigh mé dhamh féin í, air chúig *phíos*a dhéag airgid, agus air hómer éorna, agus air leath hómer éorna:

3 Agus a dubhairt mé ría, Anfa tú riom mórán do láethibh; ní dhéana tú méirdreachus, agus ní bhía tú aig fear oile: marsin bíaidh misi mar an cceadna agadsa.

4 Oir bíaidh clann Israel mórán do láethibh gan rígh agus gan phríonnsa, agus gan íodhbhairt, agus gan íomháigh, agus gan ephod, agus gan teraphim:

5 Na dhíáigh sin fillfid clann Israel, agus iarrfuid an TIGHEARNA a Ndía, agus Daibhi a rígh; agus bíaidh eagla an TIGHEARNA orra, agus a mbaitheasa aunsua láethibh deighionacha.

CAIB. IV.

Atá pionas iomarcach Israel, 15 na rabhadh do Iudah.

EISTIGH bríathar an TIGHEARNA, sibhsi a chlann Israel: óir atá im-reasan aig an TIGHEARNA ré lucht áiteibhle na tíre, do bhrígh nach bhfuil firinne, nó trócaire, nó éolus Dé annsa tír.

2 Brisid siad amach lé mionnuibh, lé bréaguibh, le marbhadh, lé goid, lé déanamh adhaltranais, agus beanuidh fuil re fuil.

3 Uimesin caoidhidh an dúthaigh, agus anbhfaingh gach uile dhuine dá ccomhnuighionn inte, maille re beathachaibh an mhagha, agus éanlaith neimhe; fós, bearthar as mar an ccéadna uile éisc na fairge.

4 Gidheadh ná ceanairgeadh duine ar bith, agus ná biomaitbhbreadh sé neach oile: óir *atá* an pobalso amhuil an drong chrioncánas ris an tsagart.

5 Uimesin tuitfidh tú annsa ló, agus tuitfidh an fáidh maille leachd san noidheche, agus scriosfuidh mé do mhathair.

6 ¶ Do scriosadh mo dháoine do dhíth éoluis: do bhrígh gur tharcuisnigh tú éolus, tarcuisneocha misi thusa mar an ccéadna, chor nach bíaidh tú ad shagart agum: ó dhearmuid tú digheadh do Dhé, dearmodfa misi mar an ccéadna do chlannsa.

7 Amhuil do mhéaduigheadar, is mar-sin do pheacuigheadar am aghaidhsi: *uimesin* do bhéara mé a nglóir ar náire.

8 Ithid siad súas peacadh mo dháoine, agus cuirid a ccroidhe air a néigceart.

9 Agus amhuil an pobal, is mar sin bhías an sagart: agus smaichteocha misi iad ar son a slightheach, agus do bhéara mé luáidheacht a ngníomh dhóibh.

10 Oir íosuid siad, agus ní bhíaidh go lór aca: do dhéanuid stríopachuis, agus ní fhoirlíonfuid siad: do bhrígh gur léigeadar dhóibh aire do bheith aca ar an TIGHEARNA.

11 Beiridh stríopachus agus fíon agus fíon núadh an chroidhe leis.

12 ¶ Iarruid mo dháoine combairle air a smotánuibh, agus foillsighidh a mbata dhóibh: óir thug spiorad an stríopachuis *orra* dul air seachrán, agus do chúadar do stríopachus ó bheith faoi na Ndía.

13 Iodhbuid siad air mhúlluighibh na slábh, agus loigid túis air na cnocaibh, faoi dhaighibh agus phoblar agus shleamhán, do bhrígh gur mhaith a scáithsin: *uimesin* do dhéanuid bhur ninghiona stríopachus, agus do dhéanuid bhur mná pósta adhaltranas.

14 Ní smaichteocha misi bhur ninghiona a nuair do dhéanuid stríopachus, nó bhur mná posda an tan do dhéanuid adhalt-

rannas. Óir atáid féin déaluighthe le stríopachaibh, agus íodhbuid re meirdreachaibh: *uimesin* tuitfid na daóine nach ttuigean.

15 ¶ *Má atá* go ndéana tusa, a Israel, stríopachus, *thairis* sin ná ciontuigheadh Iúdah; agus ná tigidhse go Gilgal, narab mó rachtaói súas go Bet-abhen, agus ná mionnuighidh, Mairidh an TIGHEARNA.

16 Oir sleamhnuighidh Israel ar ais amhuil seachbhuidh shleamhnuighios air a liais: anois biadhfuadh an TIGHEARNA iad amhuil úan a náit fhairsing.

17 Do ceangladh Ephraim lé hiodhaluibh: léig dhó féin.

18 Atá a ndeoch searbh: do rinneadar stríopachus a ccomhnuidhe: grádhuidh a huachtaráin maille ré náire, Tugaidh uáibh.

19 Do cheangail an gháoth súas í iona sciathánuibh, agus bíaidh náire orra do bhrígh a níodhbhartha.

CAIB. V.

Dimthigh Israel contrardha do na haitheantaibh gu hiomlán.

CLUNIGH so, a shagarta; agus tugaidh aire, a thigh Israel; agus éisdigh, a thigh an rígh; óir *atá* bhreith-eamhnus chugaibh, do bhrígh go rabhabhair bhur lion-air Mhispah, agus bhur bpaintéur leagtha air Thábor.

2 Agus atáid na heasurrumuigh ro fhonnmhar chum áir do dhéanamh, bíodh *go raibh* misi aithbhiorach orra uile.

3 Atá fios Ephraim agum, agus ní bhfuil Israel a bhfolach orum: óir anois, a Ephraim, do rinne tú stríopachus, *agus atá* Israel air na thruáilleadh.

4 Ní chumfuid siad a ngníomha dfileadh chum a Ndé: óir *atá* spiorad an stríopachuis iona lár, agus níor bhaithnid dhóibh an TIGHEARNA.

5 Agus fiadhnuighidh úabhar Israel a cclár a éadain: *uimesin* tuitfidh Israel, agus Ephraim iona néigceart; tuitfidh fós Iúdah maille riu.

6 ¶ Imeocheid siad le na ttréaduibh agus le na nealbhuibh diarruidh an TIGHEARNA; acht ní bhfuighid siad é; do tharruing sé é féin úatha.

7 Do rinneadar go fealltach a naghaidh an TIGHEARNA: óir do ghineadar clann choimhthightheach; anois sluisfidh míosa iad maille ré na ccuid ronna.

8 Séidighse an bhúabhall ann Gibeah, agus an stoc ann Rámah: combaircidhe ós áird a Mbet-abhen: ad dhiaighsi, a Bheniamin.

9 Biaidh Ephraim áonránach a ló a niomaitbhbir: ameasc threabh Israel dinnis mé an ní bhías ann go deimhin.

10 Do budh cosmhuil prionnsadha Iúdah ris an ndruing áitreabhus, do téora: dóirtfidh mé amach mfearg orra amhuil uisge.

11 Do brúigheadh Ephraim agus atá sé briste a mbreitheamhnus, do bhrigh gur shiubhail sé go toileamhuil do réir na háithne.

12 ¶ Uimesin bíaidh misi do Ephraim amhuil léamaun, agus do thigh Iúdah amhuil *néithe* lobhtha.

13 An tan do chonnaire Ephraim a thinneas, agus Iúdah a chneadh, ann sin do chuaidh Ephraim a ccionn a Nassirianach, agus do chuir fios gus an rígh láreb; gidhearb níor fhéad sé sibhsi do thartháil, nó bhu. leighios ó bhuir ccneidh.

14 Oir bíaidh misi do Ephraim amhuil leomhan, agus do thigh Iúdah mar leomhan óg: réabfa misi, eadhon misi féin, agus imeochad romham; do bhéara mé liom é, agus ní fhúaidcochuidh duine ar bíoth *úain* é.

15 ¶ Imeocha mé agus fillfidh mé chum máite féin, nó go nadmhaid siad a ccoir, agus go niarruid siad maghaidh: iarrfuid siad go moch mé iona mbuáidh-readh.

CAIB. VI.

Searmóin shoillier sholasach a dtáobh aithreachus.

DEANAM, agus filleam chum an Tighearna: óir isé do bhris, agus leighiosuidh sé sinn; isé do bhuail, agus ceingeola sé súas sinn.

2 A ccionn dá lá aithbheógtha sé sinn: annsa treas lá tóigfe sé súas sinn, agus mairfhiom iona radharc.

3 Annsin aitheonam, *ma* théighimid air ar naghaidh daithniugbadh an Tighearna: atá a dhul amach ullamb mar an mhaidin: agus tiucla sé chugainn mar a nfearthuinn, mar a nfearthuinn deighionuigh agus thos- uigh chum na talmhan.

4 ¶ O a Ephraim, cred do dhéana mé riot? O a Iúdah, créad do dhéana mé riotsa? óir *atá* bhuir maith amhuil néull maidne, agus inthighidh roinne mar an ndrúcht mhóch.

5 Uime sin do ghearr mé iad léis na faighibh; do mharbh mé iad lé briathruibh mo bhéil: agus *atáid* do bhreitheamhnus mar an solus théid amach.

6 Oir do dhúiligh mé trócaire, agus ní hódhbuir; agus eólus Dé ní sa mhó ná ofráil loisce.

7 Acht do sháruigheadarsan mar dhaóin- ibh, an chunnradh: annsin do rinneadar go fealltach an aghaidhse.

8 Is cathair Gilead don druing oibrighios

éigceart; agus *atá* sí ar na trúailleadh le fuil.

9 Agus amhuil fheithios cuideachda shladnhoireadhair dhuine, *amhluidh* si n marbhuid cuideachda shagart annsa tslighe dáontoil: óir do níd siad úallachus.

10 Do chonnaire mé ní gráineamhuil a thigh Israel: *atá* stríopachus Ephraim annsin, do trúailleadh Israel.

11 Mar an ccéadna, a Iúdah, do shuighidh sé foghmhar dhuitsi, a nuair do iompoigh misi daóirsine mo phobail.

CAIB. VII.

Géur-smacht fu choinne phobuil doth-leighis.

ANUAIR budh mían liom Israel do leighios, annsin do foillsigheadh éigceart Ephraim, agus urchóid Shamária: óir do níd siad bréaga; agus thig an gaduighe a steach, agus millidh an chomhláimh shladmhóireadha amuigh.

2 Agus ní mheasuid siad iona ccroidh- thibh go ccuimhnighimsi a nuile olc: a nois do shuigh a ngníomha féin iona ttimchioll, *atáid* as coinne maighthe.

3 Cuirid siad lúathghair air an rígh le na cciontaibh, agus air na prionnsadhuibh le na mbrenguibh.

4 *Atáid* uile na nadhaltrannachaibh, amhuil uáimh te ón bháicéir, *noch* scuirios do thógbháil tairéis an taóis do shúathadh, nó go raibh na loibhín.

5 A ló ar rígh do rinneadar na prionnsadha tiun é le buidealuibh fiona; súidh sé a lámh amach le babhlóiribh.

6 Oir do rinneadar a ccroidhe ullamb amhuil uáimh, an feadh luighid a luigheachán: codluidh a mbáicéir feadh na hoidhche; ar maidin loiscidh sé mar theine lasamhuil.

7 *Atáid* uile te amhuil bÁCÚS, agus do shluigeadar a mbreitheamhuin; do thuit-eadar a ríghthe uile: ní *bhfuil* áon na measg ghoirios orumsa.

8 Do chumaisc Ephraim é féin a measc an phobail; *atá* Ephraim na bhairghin nach ar liompoigheadh.

9 Do shluigeadar coinhlthighidh a neart, agus ní bhfuil a fhios aige: fós, *atá* grúag liath air ann so agus ann súd, gidheadh ní bhairis so uile.

10 Agus siadhnughid úabhar Israel a cclár a éadain: agus ní fhillid chum an Tighearna a Ndía, agus ní iarruid é thairis so uile.

11 ¶ Is cosmhuil Ephraim mar an ccéadna re colum súarrach gan chroidhe: goirid ar a Négípt, tiaghuid do Nassíria.

12 A nuair imeochuid siad, leithneocha misi mo líon orra; do bhéara mé síos iad amhuil éunlaith nennhe; smaichteocha mé iad, amhuil do chúaluidh a ccoimhthionóil.

13 A mhairg dhóibhsion! óir do theith-iodar uáimse: donas orra! do bhrigh gur chiontuigheadar am aghaidh: bíodh gur fhúascail mé iad, gidheadh do labhradar bréaga am aghaidh.

14 Agus níor ghoireadar orum le na scroidhe, an tan do núalladar orum iona leabuidh; do chruinnigheadar iad féin chum arbha agus fiona, agus do níd cogadh am aghaidhsi.

15 Matá gur cheangail mé agus gur neartuigh mé a lámha, tháirissin tionscnuid siad urchóid am aghaidh.

16 Fillid siad, *achd* ní chum an té is ro Airde: is cosmhuil re bogha mealltach iad: tuitfid a bprionsadha leis an ecloidbeamh, dó bhrigh díbhfeirge a tteangadh: *budh é* so a magadh a ccrích na Héipte.

CAIB. VIII.

Bagra arson chrábhaidh eattrom, agus anéolas an dhlige.

CUIR an stoc chum dó bhéil. Tiucfuidh sé amhuil iolar a naghaidh thighe an TIGHEARNA, do bhrigh gur sháruigheadar mo chunnradh, agus gur chiontuigheadar a naghaidh mo dhlige.

2 Goirfidh Israel chugam, Mo Dhía, aithnighmid thú.

3 Do theilg Israel uád an ní is maith: inghreamochuidh an námhuid éision.

4 Do chuireadar ríghthe súas, acht ní maille ríomsa: do rinneadar prionnsadha, agus ní raibh a fhios agamsa: do rinneadar iodhal dóibh féin dá nairgíod agus dá nór, chor go ngeárrfuidhe amach iad.

5 Do theilg do láogh úadl thusa, a Shamária; atá mfeang ar lasadh na naghaidh: gá fad *bhíus* suil roitheochuid go neimhchiontachus?

6 Oir is ó Israel do *bhí* mar an cceadna: do rinne an fear oibre é; uimesin ní Día é: acht brisfighear láogh Shamária a mblothuibh.

7 Oir do shíoladar an gháoth, agus beanfuid an gháoth ghuáirdeam: ní bhíaidh connlach aige: ní thiubhra an coinlín min uadha: má bheir, isé an coimhthigheach shluigíus súas í.

8 Do sluigeadh Israel súas: anois béid siad a measg na Ngeinteadh mar shoightheach gan dúil ar bioth ann.

9 Oir do chúadar súas do Nassíria, assal fiadhta na áonar leis féin: dfostoigh Ephraim áosgrádh.

10 A seadh, bíodh gur fhostadar a measc na ccineadhach, a nois cruinneocha misi iad, agus do dhéanuid beagán doilghis ar son úalugh rígh na bprionnsadha.

11 Do bhrigh go ndéarna Ephraim mórán altórach do pheacughadh, béid altora aige chum peacaidh.

12 Do scriobh misi chuige neithe móra mo dhlige, *acht* do measadh mar ní coimhthigheach iad.

13 Ofráiluid siad féoil ar son iódhbharthach mofrálachsa, agus *ithid í*; *acht* ní ghlacann an TIGHEARNA iad; anois cuimhneocha sé a néigceart, agus fiosrochuidh sé a bpeacadh: fillid siad don Néipt.

14 Oir do dhearmuid Israel a Chruthaightheóir, agus cuiridh sé teampuill súas; agus dfoirlíon Iúdah caithereacha dáingne: acht cuirfidh misi teine air a chaithreachaibh, agus loisgfe sí a bpálais sin.

CAIB. IX.

Tiocfuidh braighdionas go cinnte ar Israel arson a bpeacadha fíathmhur.

NA gáirdigh, a Israel, tré shólás, amhuil daóine oile: óir do chúaidh tú lé stríopachus ód Dhía, do ghradhuigh tú luáigheachd air gach uile urlár arbha.

2 Ní bheathochuidh an lár, agus dabbach a nfhona iad, agus failleochuidh an fion núadh inte.

3 Ní áitreoichuid siad a ndúthaigh an TIGHEARNA; acht fillfidh Ephraim don Néipt, agus íosfuid *neithe* neamhghlana san Nassíria.

4 Ní ofráilfid siad *ofráil* fhiona don TIGHEARNA, ní mó bhéid dúileamhuil dósan: *biáidh* a níodhbhartha dhóibh féin ambail arún na ngúbhthach; *biáidh* an mhléid íosas de sin salach: óir ní thiucfuidh a naran ar son a nauma go tigh an TIGHEARNA.

5 Cred do dhéantaóí san ló shollamanta, agus a ló fhéusta an TIGHEARNA?

6 Oir, féuch, dimthigheadar do bhrigh a naidhmhillte: cruinneochuidh an Néipt súas iad, adhlócuidh Memphis iad: na *háite* taitneamhacha dá nairgíod, sealbhochuidh neanntóga iad: béid droighne iona ttighibh.

7 Thangadar láethe an choirighthe, thangadar léathe an luáigheachta; aitheonuidh Israel é: *is* amadán an fáidh, *atá* an duine spioradalta ar buile, ar son íomuid héigceart, agus a nadhfhúatha mhóir.

8 Do *bhí* fear faire Ephraim a bhfochair mo Dhé: *acht is* paintéar seabhócra an fáidh iona uile shlighthibh, agus is fúath a tigh a Dhé é.

9 Do thrualleadar iad féin go domhain amhuil a láethibh Ghíbeah: uimesin cuimhneocha sé a néigceart, coireocha sé a bpeacadh.

10 Fúair mé Israel amhuil grápuidhe anna bhfásach; do chonnaire mé blur

naithre amhuil an chéad abuidh annsa chranng fige iona chéad aimsir: *acht* do chúadar go Baal-peor, agus do dhealchadar iad féin chum na náire *sin*; agus do bhádar a ngráineamhlachda amuil mar do ghrádhuiheadar.

11 *Ar son* Ephraim, eitilfidh a nglóir úatha amhuil énn, ón bhreith, agus ón bhroinn, agus ón gheineamhuin.

12 Bíodh go ttiubhraidis a cclann súas, thairis sin, scoithfidh misi iad, iondus uach *bhfágthar* duine ar biath dhíobh: aseadh, fós, a mhaig dhíobh an tan dhéileochus misi riu!

13 Atá Ephraim, amhail do chonnaire mé Tirus, *ar na* phlanndughadh a náit aóibhinn: acht do bhéaruidh Ephraim a clann don mharbthóir.

14 Tabhairdhóibh, a TIGHEARNA: créud do bhéara tú dhóibh? tabhair dhóibh brú chaillte, agus cíche seasa.

15 Atáid a ccionta uile a Ngilgal: óir is ann sin do fhúathaigh mé iad: ar son uile a ngníomh díbeora mé as mo thigh iad, ní ghráidheocha mé iad ní sa mbó, *atáid* a bprionnsadha uile easurramach.

16 Do buáileadh Ephraim, do tior-muigeadh súas a fhréumh, ní thiubhraidh sé toradh ar biath uadh: aseadh, mâtá go nginfedhar úatha, muirfidh misi *toradh* grádhach a mbronn.

17 Teilgidh mo Dhía seachad iad, do bhrigh nar éistiodar ris: agus béid na seachránachaibh a meas na gcineadhach.

CAIB. X.

Achmhusan Israel arson a neigceart agus a niodhala.

IS fineamhuin gan toradh Israel, do bheir sé amach toradh dhó féin: do réir iomuid a thoruidh do mhéaduigh sé na haltóra; do réir maithesa a fhearunn do rinneadar íomháighe breágha.

2 Atá a ccroidhe roinnte; anois do gheabbthar ciontach iad: brisfidh sé síos a naltóra, millfidh sé a níomháighe.

3 Óir a déaruid siad anois, Ní bhfuil rígh ar biath aguinn, do bhrigh nach raibh eagla an TIGHEARNA oruinn; maiseadh, cred do dhéanadh rígh dhúinn?

4 Do labhradar fócil, ag tabhairt a néithigh a ndéanadh cumnatha: marso fhásas breitheamhnus súas amhuil muinmhear a neitrighibh an mhachaire

5 Eaglochuidh lucht áitreachba Shamária, do bhrigh láogh Bhet-abhen: óir caoidhfid a daoine ós a cionn, agus a sagairt do gháirdigh ría, do bhrigh a glóire, do chionn gur imthigh uáithe.

6 Do bhéarthar fós do Nassiria é *mar* thabhartas go rígh Iareb: do gheabha

Ephraim náire, agus biáidh náire air Israel. tre na chomhairle féin.

7 *Ar son* Shamária, do gearradh a rígh amach mar an ccubhar air a nuisce.

8 Aite árdá Abhen mar an gcéadna, scriosfuighear, peacadh Israel: tiucfuadh an droighion agus an foghbhannán súas ar a naltóreachaibh; agus déaruid ris na sleibhtibh, Folchuidh sinn; agus ris na cnochaibh, Taitigh oruinn.

9 O a Israel, do pheacuidh tú ó láethibh Ghibeáh: ann sin do sheasadar: ní rug an cath a Ngibeáh a naghaidh chloinne a néigceirt orra.

10 Atá d'fonn orum a smachtughadh; agus cruineochthar an pobal na naghaidh, an tan cheangoluid iad féin iona ndá eitrighe.

11 Agus is láogh do múineadh Ephraim, agus gradhuighidh sé an *tarbhar* do shaltairt síos; acht dimthigh misi tair a muineal breágha: do bhéara mé air Ephraim marcuiagheachd do dhéanamh; treabhochuidh Iudah, agus brisfidh Iacob a fhóide.

12 Siolchuiridh dhíbh féin a nionracus, beanuidh a ttrócaire; brisidh súas bhur bhféarainn branair: óir is mithid an TIGHEARNA diáruidh, nó go tí sé agus go bhféaruidh fireuntacht oruibh:

13 Do threabbabhair urchóid, do bhean-abhair éicceart; ditheabhair toradh na mbréug: do bhrigh gur dhóthchusaigh tú ann do shlighe, a niomadamlacht do dhaóine cumhachtach.

14 Uimesin éireochuidh ceannairg eidir do dhaóinibh, agus millfighear do dhaingin uile, mar do mhill Salman Bet-arbel a ló an chatha: do réubadh an mhathair na blodhuibh air muin a cloinne.

15 Marso do dhéana Betel ribhsi do bhrigh méid bhur nurchóide: a maidin géarrfuighear rígh Israel thríd amach.

CAIB. XI.

Go bfuil Dia iona oide altruinn dá phobal, ge go bfuilidsion minic dom-buidheach.

AN tan do bhí Israel na leanamh, annsin dob ionmhuin liom é, agus do ghoir mé mo mhac anach as an Néipt.

2 *Mar* do ghoireadar iad, is marsin dimthigheadarúatha: diodhbradar do Bhaalim, agus do loisgeadar tuis diomháighibh greanta.

3 Do mhúin mé fós sinbhal do Ephraim, dá nglacadh ar lámhuibh; acht ní raibh a fhios acu gar leighis misi iad.

4 Do tharruing mé iad le córduibh duine, lé cuibhreach grádh: agus do bhí

mé dhóibh mar an ndroing thógbhas an chuing air a ngialluibh, agus do chuir mé biadh fútha.

5 Ní fhíllfidh sé go crích na Héigpte, acht budh é an Sirianach a rígh, do bhrígh gur dhíultádr fílleadh.

6 Agus coimhneochuidh an cloidheamh air a ccaithreachaibh, agus brisfidh sé a bheangáin, agus slúigfidh iad, do bhrígh a ccomhairleach féin.

7 Agus atá mo phobal cláon chum sleamhuighthe siar uáinse: bíodh gur ghloireadar iad chum an té is ro Airde, ní úirdeochuidh duine ar bith é.

8 ¶ Ciondus bhéaras mé súas thú, a Ephraim? *ciondus* sheachodas mé thú, a Israel? ciondus do dhéanas mé thú anhuil Admah? *ciondus* shuigheochus mé thú anhuil Sehoim? do hiompoigheadh mo chroidhe ionnam, do lasadar maithreachuis a néinfheachd.

9 Ní chríochnocha mé buirbe mfeirge, ní iompocha mé do mhilleadh Ephraim: óir is DÍA mé, agus ní duine; an Táon Náomhtha ann do lár: agus ní rachuidh mé a steach annsa chathraigh.

10 Siubholuid siad a ndiáigh an TIGHEARNA: nualfuidh sé amhuil leomhan: an tan nualfas sé, annsin críochnochuid an chlann ó niarthar.

11 Críochnochuid siad amhuil éun as an Négípt, agus amhuil colum as tir na Hassíria: agus suidheocha misi iona ttightheibh iad, a deir an TIGHEARNA.

12 ¶ Compasuigh Ephraim mé fá ecúairt lé bréaguibh, agus tigh Israel le ceilg: acht riaghluidh Iúdah fós maille ré DÍA, agus atá sé ionruic maille leis na náomhuibh.

CAIB. XII.

Imdheargadh Ephraim (no Israel) arson a úabhar ionashaidhbhrios.

BEATHUIGHTHEAR Ephraim lé gáioith, agus leanuigh sé a ndiáigh na gáioithe a noir: mcaduighidh sé bréaga go láetheamhuil agus áonránachd; agus do níd cunradh ris na Hassírianachuibh, agus beirtheir ola do Négípt.

2 Atá imreasan ag an TIGHEARNA ré Iúdah, agus smaichteocha sé Iacob do réir a shligtheach; do reir a ghníomh do bhéara sé luáigheachd dó.

3 ¶ Do ghlac sé a dhearbhrathair ar sháil annsa mbroinn, agus le na neart do bhí cumhacht aige ag DÍA:

4 Aseadh, do bhí cumhacht aige ós cionn a naingil, agus rug sé buáidh: do chaói sé, agus do rinne sé guidhe chuige: fuáir sé é san Bhetel, agus annsin do labhair sé rinne;

5 Eadhon an TIGHEARNA DÍA na slógh; isé an TIGHEARNA a chuinnheachadh.

6 Ar a nadhbharsin fillse chum do Dhé; coimhead trócaire agus breitheamhus, agus feith ar do Dhía do ghnáth.

7 ¶ Is ceannuighe é, *atáid* meadhá na mealltóireachda iona láimh: grádhugh sé foiréigion do dhéanamh.

8 Agus a dubhairt Ephraim, Gidheadh tháinic mé chum bheith saidhbhir, fuáir mé substaint: *ann* mo sháothruibh uile ní bhfuighid siad éigceart air bith ionnam, do *bhí* na pheacadh.

9 Agus misi an TIGHEARNA do Dhía ó chrích na Héigpte do bhéara mé ortsá fós áitreabhudh a bpáillíunuibh, amhuil a láethibh a nfeasta shollamonta.

10 Do labhair misi fós ris na fáighibh, agus do mhéaduigh mé fise, agus do ghnáthuigh mé cosamhlachda tré mhíniostalachd na bhfáigheadh.

11 *An bhfuil* éigceart ann Gílead? go tleimhin is diomhaóineas iad: íodhbarthuid siad bulóga a Ngilgal; atá fós, a naltóra mar chárnuibh a neitrigibh an mhachaire.

12 Agus do theith Iacob do thír a Nassíria, agus do rinne Israel serbhís ar son mná, agus ar son mná do choimhead sé *caoirigh*.

13 Agus lé fáidh do thréoruigh an TIGHEARNA Israel amach as an Négípt, agus lé fáidh do sábháladh é.

14 Do bhróstuigh Ephraim é chum feirge go doribh: ar a nadhbharsin fúigfidh sé a fhuil air, agus fillfidh a Thighearna a scannail chuige féin.

CAIB. XIII.

Onóir, gráineamhlachda, agus pionus doirbh Israel.

AN tan do labhair Ephraim, ar críoth, dárduigh sé é féin a Nisrael; acht an tan do pheacuidh sé a Mbaal, fuáir sé bás.

2 Agus anois peacuighid siad ní is mó agus ní is mó, agus do rinneadar iomháighe leagtha dá naigíod, agus iodhail do réir a ttuicsiona féin, iad uile oibreacha na bhfear ceirde: a deirid dá táobhsan, Na daóine iodhbras pógaidís na laóigh.

3 Uinnesin béid siad anhuil néill maidne, agus amhuil an mochdbrúcht noch inthighios seachad, mar an ecáith díbearthar leis an ngaóith ghuáirdeán as a nurlár, agus amhuil an deatach as an tsimné.

4 ¶ Thairis sin is misi an TIGHEARNA do Dhía ó chrích na Héigpte, agus ní bhíáidh fíos dÍa ar bith agad acht misi: óir ní *bhfuil* slanaightheoir táobh anuigh dhíomisa.

5 Dob aithne dhamh thú annsa bhfásach, a ndóthaigh an tarta mhóir.

6 Do réir a ninbhir, is marsin do líonadh iad; do líonadh iad, agus do bhí a ccroidhe air na árdughadh; uimesin do dhearmadar misi.

7 Uimesin bíáidh misi dhóibhsion amh-níl leomhan: mar liopard annsa tslighe bhéara mé dom aire iad.

8 Teigeomha mé riu amhuil beithir dá mbeantar a cuileín, agus brisfe mé scairt a ccroidhe, agus annsin sluigfidh mé iad amhuil leomhan: réubfuidh an beathach álta iad.

9 ¶ O a Israel, uáid féin atá do scrios, acht is ionnamsa atá do chabhair.

10 Bíáidh misi am rígh agad: cáit a bhfuil *duine ar bith* oile fhéadas do shábháil ann do chaithreachaibh uile? agus do bhreitheamhuin do tháobh a ndúbhairt tu, Tabhair dhamhsa rígh agus prionnsadha?

11 Thug mé rígh dhuit ann mfeirg, agus rug mé liom é ann mo dhíbhfeirg.

12 Atá éigceart Ephraim ceangailte súas; do folchadh a pheacadh.

13 Tiucfuid doilghiosa mná re niodh-nuibh air: is mac éigcrionna é; óir níor chóir dhó seasamh a bhfad a náit bhriste amach na cloinne.

14 Fuáisceola mé iad ó chumhachdaibh na huáighe; fuáisceola mé iad ón mbás: Oh a bháis, bíáidh misi an phláigh dhuit; Oh a uáigh, bíáidh mé am scrios duit: foileochthar aithreachus óm shúilibh.

15 ¶ Má tá go bhfuil sé tarbhach a measg a dhearbhraithreach, tiucfa gáoth a noir, tiucfa gáoth an TIGHEARNA súas ón bhfásach, agus tiormochuidh sí a thobar, agus tiormochthar súas a thimbruid: millfe sé ionnmhus gach uile shoitheach taitneamhach.

16 Bíáidh Samária áonránach; óir do

rinne sí cogadh a naghaidh a Dé: tuitfid siad ris an ccloidheamh: réubfar a naóidh-in na mblodhuibh, agus sgoiltfíghthear a uná torrcha.

CAIB. XIV.

Do ní trócaire Dé, seasmhach na daoine filleas leis.

OII a Israel, fill chum an TIGHEARNA do Dhía; óir thuit tú lead éigceart.

2 Glac chugad bríathra, agus fill chum an TIGHEARNA: abair ris, Beir uáinn a nuile éicceart, agus gabh chugad go grás-amhuil *sinn*: marsin do bhéaram uáinn laóigh ar bpuisineadh.

3 Ní cháomhnochaidh Assur sinn; ní dhéanam marcúigheacht air eachaibh: ní mó a déaram ní is mó le hobair ar lámh, *Is sibhsí* ar ndéne: óir is ionnadsa do gheibh an dílleachda trócaire.

4 ¶ Sláineocha mé a sleamhnuighthe siar, bíáidh grádh agum orra go toileamhuil: óir d'fíll mfeary uadh.

5 Bíáidh mé mar an ndrucht Disrael: fásfuidh sé mar an lile, agus cuirtfidh sé a fhréamha amach amhuil Lebanon.

6 Leathnochuid a bheangáin, agus bíáidh a sgíamh amhuil crann ola, agus a bholadh amhuil Lebanon.

7 Fillfid an drong áitreabhús faoi na scáile, aithbhéochuid amhuil an tarbhar, agus fásfuid mar an bhfineamhuin: *bíáidh* a bholadh amhuil fion Lebanon.

8 *A déara* Ephraim, Créd atá agam ré a dhéanamh ní is mó ré hiodhaluibh? do ehúaluidh mé, agus dairigh mé é: *is* cosmhuil mé ré crann ghlas giumbaís. *Is* uáimse fríth do thoradh.

9 Cía *is* crionna, agus tuigfe sé na *neithese*? glic, agus aitheona sé iad? óir *is* díreach shligthe an TIGHEARNA, agus siubholuid na firéin ionta: acht tuitfid na ciontuigh ionta.

IOEL.

CAIB. I.

Fuagra doilghios agus trosgadh arson an tart agus na gorta, a ttáinic a leith meisce agus an caitheamh.

BRIATHAR an TIGHEARNA tháinic chum Ioel mhac Petíel.

2 Cluinidh so, a dhaóine foirfe, agus tugaigh éisdeacht uáibh, sibhsí uile dhúthchusaigh na tíre. An raibh so ann bhur laétheibhsí, nó a láetlibh bhur naitheadh?

3 Inmisidh dá bhur ccloinn é, agus *inni-*

síodh bhur cclannsa dá ccloinn féin, agus a cclannsan do ghinealach oile.

4 Díth an lócust an ní d'fág an phíast palmer; agus an ní d'fág an lócust a duáigh an phéist chancair; agus an ní d'fág an phéist chancair a duáigh an caterpillar é.

5 Músluidh, a lucht na meisce, agus guilidh; agus nualluidh, a uile lucht óla fíona, do bhrígh a nfíona nuáidh; óir do gearradh ó bhur mbéul é.

6 Óir tháinic circadh a níos ar mfearan,

láidir, agus gan áireamh, a bhfuilid a fiacra amhuil fiacra leomhuin, agus atáid fiacra carbaid leomhuin mhóir aige.

7 Do rinne sé nfinreamhuin na fásach, agus do bhean an chairt dom chrann fíge: do rinne sé lom go hiomlán é, agus do theilg úadhb é; do rinneadh a géaga geal.

8 ¶ Caóidh do nós maighdine ar na gabháil a saiceadach ar son chéile a hóige.

9 Do gearradh a nofráil bhídh agus a nofrail dhighe ó thigh an TIGHEARNA; caóinid na sagairt, seirbhísigh an TIGHEARNA.

10 Atá an machaire na fhásach, do ní an talamb doilghios; óir do hanchaitheadh an tarbhar: do thiormuigh an fíon núadh, atá a nola ag cnaói.

11 Biodh náire oruibhsi, a fheara tige; núalluigh, a lucht dheasuighthe na fineamhna, ar son na cruithneachda agus ar son na héorna; do bhrígh gur mheath fógmhar an mhachaire.

12 Do thiormaigh a nfinreamhuin súas, agus searguidh an crann fíge; an crann pomgranat, an crann pailme fós, agus a nabhall, eadhon do chrionadar, uile chrainn an mhachaire: do bhrígh gur chríon gáirdeachus ó mhacaibh na ndaoine.

13 Criosluighidh sibh féin, agus caóidh-igh, a shagarta: núalluidhisi, a sheirbhísigh na haltóra: tigidh, luighidh ar feadh na hoidhche a saicéadach, sibhsi seirbhísigh mo Dhé: óir do congmadh a nofráil bhídh agus a nofráil dighe ó thigh bhur Ndé.

14 ¶ Náomhuidhse troscadh, goiridh coimhthionól sollamonta, cruinnighidh na sínsir, agus aitreabhúigh talmhan uile asteach a dtigh an TIGHEARNA bhur Ndaia, agus éighidh chum an TIGHEARNA,

15 Mo thrúáighe ar son an laói! óir atá lá an TIGHEARNA do lathair, agus tiucta sé amhuil scrios ó Nuilechumhachdach.

16 Nach ar gearradh amach an biádh as coinne bhur súl, gáirdeochas fós, agus luathgháir ó thigh ar Ndé?

17 Do lobb an síol fáoi na fóduibh, do fágbadh na gairneal folamh, do briseadh síos na scióbóil; óir do chríon an tarbhar.

18 Ciondus osnadhuid na beathuigh! atáid na healbhadha airnéise buáidhearta, do bhrígh nach bhfuil beatha ar bioth aca; fós, do fágbadh na tréuda cáorach áon-ranach.

19 O a TIGHEARNA, is chugadsa éighfios mísi: óir do dhóith an teine inbheara a nfasuigh, agus do loisc an lasair uile chrainn an mhachaire.

20 Comhaircid fós beathaigh an mhachaire chugad: óir do tiormuightheadh súas aibhne na nuisgeadh, agus do dhóith an teine inbheara a nfasaigh.

CAIB. II.

Fuagra aithreachuis, agus troisgthe oile, do ghabhail roimh dhioghaltais.

SHEIDIGH an stoc a Sion, agus fuáim-nigh gáir ann mo shliabh náomhtha: críothnuighedís lucht áitreabhtha na tíre uile: óir tig lá an TIGHEARNA; óir atá sé a bhfogus;

2 Lá dorchachta agus grúamachda, lá uéull agus dorchadais thiugh, mar do leathnuigh an mhaidin air na sléibhtibh: pobal mór láidir; nach bhfacas a leithéid, agus nach bíaidh ní sa mhó na dluáigh, eadhon go bliadhuin mhóráin ginealach.

3 Sluigidh teine rompa; agus na ndiaigh loisgidh lasair: atá an tír amhuil gáirdín Eden rompa, agus na fásach uaigneach na ndiaigh; aseadh, ní reachla aoinni as uátha.

4 Atáid a ttaisbéanta amhuil taisbéanta each; agus amhuil marcshluagh, is mar sin riothfuid siad.

5 Cosmhuid lé fuáim charbad ar mhull- uighibh na sliabh lingfid siad, amhuil toruinn lasrach teineadh loisgios an conu- lach, amhuil daoine láidre a nórdughadh catha.

6 As coinne a naighthe béid na daoine lán do phéin, cruinneochuid na huile ghnúise dubhachas.

7 Riothfuid siad do nós daoine cumas- ach; do dhéanaid dreapaireacht an bhalla amhuil lucht cogaidh; agus rachaid ar a naghaidh gach áon iona slighthibh, agus ní bhrisfid a nórdughadh:

8 Ní mo bhrúighfios neach ar a chéile; siubholuidh gach duine aca iona chasan féin, agus an tathuithfid air an ccloidheamh, ní loitighear iad.

9 Riothfuid siad chuige agus úadha annsa chathruigh; riothfuid air an mballa, do dhéanuid dreapaireacht súas air na tigh- thibh; rachaid asteach ar na fuinneoga amhuil ghaduigh.

10 Críothnochuidh an talamb rompa; coimhchreathfuid na neamha: bíaidh an ghrian agus an ghealach dorchá, agus coinneochuid na réulta air a ndéalradh:

11 Agus laibheoruidh an TIGHEARNA a ghuth as coinne a shlúagh: óir is ro mhór a fhoslongphort: óir is láidir an té chríoch- nuighios a fhocal: óir is mór lá an TIGHEARNA, agus ro úathbhásach; agus cía fhéadas a thulang?

12 ¶ Uimesin fós anois, a deiran TIGHEARNA, fillidhisi chugamsa maille re bhur nuile chroidhe, agus le trosgadh, agus lé gul, agus lé dóbhrón:

13 Agus réabuidh bhur ccroidhthe, agus narab iad bhur néudúighe, agus fillidh chum an TIGHEARNA bhur Ndaia: óir atá

sé grásanhuil agus trócaireach, mall chum feirge, agus lán do chineul, agus atá aithreachus air um a nóc.

14 Cía agá bhfuil a fhios má fhilleann sé agus má ní sé aithrige, agus beannachd d'fagbháil na dhíáigh; *eadhon* ofráil bhídh agus ofráil dhíge don TIGHEARNA bhur Ndia?

15 ¶ Séidigh an stoc a Sion, náomhuigh troscadh, goiridh cointhionól sollamonta:

16 Cruinnighidh an pobal, náomhuigh an cointhionnal, coinghuiridh na sinsir, cruinnighidh an chlann, agus an mhéid ibhios an chíoch: éirghiodh an fear náadh-phósta amach as a sheomra, agus an bhean unadhphósta amach as a cúil.

17 Guiledís na sagairt, seirbhisigh an TIGHEARNA, eidir an bpóirse agus a naltóir, agus abraidís, Coigil do phobal, a TIGHEARNA, agus ná tabhair hoighreacht chum masla, iondus go riaghlochairís na geinte ós a ccienn: cred as a naibeoraidís a measc an phobail, Cait a bhfuil a Ndia?

18 ¶ Ann sin bíaidh an TIGHEARNA éadmar ar son a dhúitheche, agus do dhéana sé truaighe dá phobal.

19 Fós, freagóiridh an TIGHEARNA agus déaruidh re na phobal, Féuch, cuirfe mé arblhar, agus fion, agus ola chugaibh, agus beithí sáitheach leis: agus ní dhéana mé masla dhíbh ní sa mhó a measc na ngeinteadh:

20 Acht áthbrocha mé a bhfad uaibh slágh an tuáisceirt, agus tairreonga mé é go tír fholuimh fhásuigh, gun a aghaidh leath ris an bhfairge shoir, agus a chuid siar dhe leath ris an bhfairge is faide amach, agus tiuafuidh a bhreúntas súas, agus tiuafuidh a dhrochbholadh súas, do bhrígh go ndéaruidh sé neithe móra.

21 ¶ Ná heagluigh, a thír; bíthí gairdeach agus luathghairighidh: óir do dhéana an TIGHEARNA neithe móra.

22 Ná bíodh eagla oruibh, sibhsí a bheathuigh an mhagha: óir atáid inbheara a núsúigh ag fás, óir do bheir an crann a thoradh, do bheir an crann fíge agus a nfeamhuin a neart.

23 Bíthí meannnach maseadh, a chlann Sion, agus luathghairighidh annsa TIGHEARNA bhur Ndia: óir thug sé an cheidhfhearthuinn díbh go measardha, agus do bheara sé air an bhfearthuinn teachd a nús chugaibh, an cheidhfhearthuinn, agus a nfearthuinn dheighionnach annsa chéidhmhí.

24 Agus béid na hurláir lán do chruithneacht, agus rachuid na dabhcha thairis lé fion agus le hola.

25 Agus aiseoga mé dhíbh na bliadhna a dúáigh an lócust, an pheist chancair,

agus an caterpíler, agus an pheist palmer, mo shlúagh mór noch do chuir mé bhur measc.

26 Agus íostaóí go lór, agus beithí sáitheach, agus molfuidhe ainn an TIGHEARNA bhur Ndia, do roinn go hiongantach ribh: agus ní náireochthar mo phobal choidhche.

27 Agus aitheontaóí go bhfuilimsí a lár Israel, agus gur misi an TIGHEARNA bhur Ndia, agus nach áon ar bioth oile: agus ní náireochthar mo phobalsa choidhche.

28 ¶ Agus tiuafa a ccrích na dhíáigh sin, go ndóirtfidh mé mo spiorad air a nuile fheoil; agus go ttairghrifid bhur mic agus bhur ningeana, do chífid bhur seandaoine aisinge, do chífid bhur móganuigh taibhrighthe:

29 Agus fós dóirtfidh mé amach ar na hóglacluibh agus ar na bhanóglachaibh mo spiorad annsa láethibhsin.

30 Agus foillseocha mé ionganta annsa neamhuibh agus annsa talamh, fuil, agus teine, agus piléir deatuighe.

31 Fillfighear an ghrian a ndorchadas, agus an ghealach a bhfuil, riomhe an lá mór agus uathbhásach an TIGHEARNA do theacht.

32 Agus tiuafa a ccrích, gidh bé ar bioth ghoirfios air ainn an TIGHEARNA go sáorfuighear é; óir a slábh Sion agus ann Ierusalem bíaidh sáoradh, mar a deir an TIGHEARNA, agus annsa bhfuighilleach noch ghoirfios an TIGHEARNA.

CAIB. III.

Smacht na ccineadhach 16 agus cruinniughadh na nccreidmheach, chum righeacht na grása agus na glóire.

OIR, féuch, annsa láethibh sin, agus annsa namsin, an tan do bhéarur misi ar áis braighdionus Iúdah agus Ierusalem,

2 Cruinneocha mé fós a nuile chinéul, agus do bhéara mé síos iad go gleann Iehosaphat, agus taigeora mé riu annsin ar són mo phobail agus ar son moighreachda Israel, noch do scáinreadar a measc na ccineadhach, agus ar roinneadar mo dhúth-aigh.

3 Agus do theilgiodar crannchair air mo phobal; agus thugadar búachuill ar mheirdrigh, agus do reacadar óigbhean ar fhion, chor go nibhedís.

4 Tuilleamh oile, cred bhur nimtheachda orumsa, a Thíor, agus a Shídon, agus uile chóstadha Phalestin? an ccúiteochthaóí luáidheachd ríom? agus má leasuighionn sibh ríom, filltidh mé go luath agus go tapuidh bhur ccúitiughadh air bhur ccienn féin;

5 Do bhrígh gur ghíacabhair mairgíod,

agus m'ór, agus go rugabhair dá bhur tteampalluibh mo neithe maithe taitneamhacha :

6 Do reacabhair fós clann Iúdah agus clann Ierusalem ris na Gréagachaibh, chor go náitreachadh sibh iad a bhfad ó na tteóruinn.

7 Féuch, tóigfe mé iad as a náit a reacabhair iad, agus fillfidh mé bhur ccúitighadh air bhur cceann féin :

8 Agus reacfa mé bhur mic agus bhur ninghamh a lámhuibh chloinne Iúdah, agus reacfuid iad ris na Sabeánachaibh, ré daoinibh a nimchéin : óir a dubhairt an TIGHEARNA é.

9 Fúagruidhsí so a measc na ngeinteadh; gléasuidh cogadh, dénuidh súas daoine neartmhara, tigeadh na huile lucht cogaidh a bhfogus; tigidís a níos :

10 Déanuidh cleidhmhthe dá bhur niarnach seisrighe, agus gáethe dá bhur ccorránuibh glanta : abradh an lag, Atáim láidir.

11 Cruinnighidh sibh féin, agus tigidhse, a gheinte uile, agus cruinnighidh sibh féin a bhfóchair a chéile timchioll fa ccuáirt : tabhair air do dhaóinibh neartmhara teacht síos ann sin, a TIGHEARNA.

12 Múscaltar na geinte, agus tigidís a níos go gleann Iehosaphat : óir is ann sin shuighfios misí do dhéanamh breitheamhnais na ngeinteadh uile timchioll fa ccuáirt.

13 Cuiridh ann an corrán; óir is abuidh an fógmhar : tigidh, éirigidhe síos; óir atá an tomair lán, atáid na dabchra ag cur tharsa; óir is mór a nurchóid.

14 Slúagh mór, slúagh mór a ngleann na ceannairge : óir atá lá an TIGHEARNA a ccomhfhogus a ngleann na ceannairge.

15 Dorchochthar an ghrian agus an ghealach, agus coinneochuid na réulta air ais a ndéallradh.

16 Nuallfuidh an TIGHEARNA fós amach as Sion, agus cuirfidh a ghúth amach as Ierusalem; agus bíaidh neanbh agus talamh ar crioth : achd *budh* é an TIGHEARNA dóthchus a dhaóine, agus neart chloinne Israel.

17 Marsin aitheontaóí gur misí an TIGHEARNA bhur Ndia ag áitreabh ann Sion, mo shliabh náomtha : annsin bíaidh Ierusalem náomtha, agus ní rachfuidh coimhghitheach ar bioth thríthe ní is mó.

18 ¶ Agus tiucfuidh a cerích annsa ló sin, go filfid na sléibhthe fion núadh a nús, agus líonfuid na cnoic le bainne, agus tuileochuid uile shrotha Iúdah le huisgeadhuibh, agus tiucfuidh tobar amach as tigh an TIGHEARNA, agus fliuchfuidh se gleann Shittim.

19 Bíaidh a Néipt na fásach, agus bíaidh Edom na fásach áonranach, do bhrígh foiréigin a *naghaidh* chloinne Iúdah, do bhrígh gur dhóirteadar fuil neimhchiontach ann a ndúthaigh.

20 Acht áitreabhuidh Iúdah go bráth, agus Ierusalem ó ghinealach go ginealach.

21 Oir glanfa misí a bhfuilsiom nach ar ghlan mé : óir áitreabhuidh an TIGHEARNA ann Sion.

AMOS.

CAIB. I.

Buille ó Dhía ar mhorán righeachdaibh.

BRIATHIRA Amos, do bhí a measc áodhaireadh Thecoa, noch do chomhairc sé a ttaobh Israel a laéthibh Ussiah rígh Iúdah, agus a laéthibh Ieroboam mhic Ioas rígh Israel, dhá bhliadhuin riomhe an crioth talmhan.

2 Agus a dubhairt sé, Nuallfuidh an TIGHEARNA ó Shion, agus foillseochaidh sé a ghúth ó Ierusalem; agus guilfid áitreabha na náodhaireadh, agus críonfuidh mullach Charmel.

3 ¶ Is marso a deir an TIGHEARNA; Ar son thrí sárughthe Dhamascus, agus ar son a ceathair, ní choigeola mé iad; do bhrígh gur bhuaileadar Gileád le súistighibh iaruinn :

4 Acht cuirfidh mé teine go tigh Hasael, noch dhóithfios palais Bhenhadad.

5 Brisfidh mé mar an ccéadna barra Dhamascus, agus géarrfa mé amach an táitreabhthach ó réiteach Abhen, agus an té chongmhas an tslat ríogha ó thigh Eden : agus rachfuid daoine na Siria a ndaóirsine go Cír, a deir an TIGHEARNA.

6 ¶ Mar so a deir an TIGHEARNA; Ar son thrí sárughthe Gása, agus ar son a ceathair, ní choigeola me iad : do bhrígh go rugadar leo a láimh na braighde go hiomlán, dá seachadadh do Edom :

7 Acht cuirfe misí teine air bhalla Gása, noch dhóichfios a paláis :

8 Agus géarrfa mé amach an táitreabhthach ó Asdod, agus an té chongmhas an tslat ríogha ó Ascelon, agus iompocha mé mo lámh a naghaidh Ecron, agus imeoch

uidh fuighilleach na Bhphilistineach seachad, a deir an Tighearna DIA.

9 ¶ Marso a deir an TIGHEARNA; Ar son thrí sáruighthe Tirus, agus ar son a ceathair, ní choigeola mé iad: do bhrígh gur sheachadar súas na braighe uile do Edom, agus nar chuimhnighodar an cunnradh dearbhráithreamhuil.

10 Acht cuirfidh mé teine ar bhalla Tirus, noch loisgfios a pálás.

11 ¶ Marso a deir an TIGHNARNA; Ar son thrí sáruighthe Edom, agus ar son a ceathair, ní choigeola mé iad: do bhrígh gur ainlean sé a dhearbhrathair leis an cloidheamb, agus gur theilg iad gach uile thrúaighe, agus gur réub a fhearg go siorruidhe, agus gur chonnaimh a fhearg go siorruighe:

12 Acht cuirfidh mé teine air Théman, noch loisgfios pálás Bhosrah.

13 ¶ Marso a deir an TIGHEARNA; Ar son thrí sáruighthe chloinne Ammon, agus ar son a ceathair, ní choigeola mé iad: do bhrígh gur scoiltiodar súas mná torcha Ghileád, chor go bhfairseongaidis a ttéora féin:

14 Acht lasfa mé teine a mballa Rabbah, agus loisgfidh sí a pálás sin, le gair a ló an chatha, maille re stoirn a ló na gnóithe gnáirdeáin.

15 Agus rachfuidh a rígh a mbraighdionas, é féin agus a phrionnsadha a néinfeacht, a deir an TIGHEARNA.

CAIB. II.

Tiucfaidh báille ó Dhia ar Mhóab, 4 ar Iudá, agus ar Israel.

MARSO a deir an TIGHEARNA; Ar son thrí sáruighthe Mhóab, agus ar son a ceathair, ní choigeola mé é; do bhrígh gur loisc sé cnámha rígh Edom a náol:

2 Acht cuirfidh mé teine air Mhóab, agus dóighfidh sí pálás Chiriot: agus éugfuidh Moáb le heasargain, le gair, agus le fuaim an stuic:

3 Agus géarrfa mé amach an breitheamh as a lár, agus muirfid a uile phrionnsadha maille ris, a deir an TIGHEARNA.

4 ¶ Marso a deir an TIGHEARNA; Ar son thrí sáruighthe Iúdah, agus ar son a ceathair, ní choigeola mé é; do bhrígh gur dhísbeagadar dligheadh an TIGHEARNA, agus nar choimheadadar a aitheanta, agus thug a mbréuga orra seachrán do dhéanamh, a ndiaigh ar shiubhlugheadar a naithre:

5 Acht cuirfe mé teine ar Iúdah, agus loisce sí pálás Ierusalem.

6 ¶ Marso a deir an TIGHEARNA; Ar son thrí sáruighthe Israel, agus ar son a

ceathair, ní choigeola mé é; do bhrígh gur reacadar an fíréun air airgiod, agus an bhocht ar phéire bróg;

7 Noch shéideanas déis luáithrigh na talmhan air cheann an bhoicht, agus ionpoighios slighe an cheannsuigh do leaththáobh: agus rachuidh duine agus a athair chum na maighdine, do maslughadh mauma náomhthasa:

8 Agus leagfuid iad féin síos air éaduighibh chuirthior a ngeall ag a nuile altóir, agus ibhidh fion an damnaighthe a ttighe a Ndé.

9 ¶ Gidheadh do scrios misi an Tamaríteach rompa, a raibh a áirde cosmhuil le háirde cedair, agus do bhí laidir amhuil na dairghibh; gidheadh do scrios mé a thoradh a nús, agus a fbréamha faoi.

10 Thug mé sibhsí fós súas as crích na Héigpte, agus do thréorúigh mé sibh ceathrachad bliadhan thríd an bhfásach, do shealbhuightheadh dóithe an Amoritigh.

11 Agus do thóg mé súas cuid dá bhur macaibh na bhfaighibh, agus dá bhur ndaóinibh óga mar Nasarítibh. Nach marso eadhon atáid, a chlann Israel? a deir an TIGHEARNA.

12 Acht thugabhair fion do na Nasarítibh re a ól; agus do áithnigheabhair do na faighibh, ag rádh, Ná déanuidh faighcadóireachd.

13 Féuchuidh, atáimse ar mo bhrúghadh fuibh, amhuil brúightear cairt bhíos lán do phunnánuith.

14 Uimesin meithfidh an teitheadh ón lúath, agus ní neartochuidh an neartmhar a láidreachd, ní mó sháorfás an cumhachdach é féin:

15 Ní mó sheasfas an té ghlac as bogha; agus an té bhíos lúath a ccoisigh-eachd ní tháirtleochuidh é féin: ní mó sháorfás an té do ní an teach do mharcuigheachd é féin.

16 Agus an té is beógha a measg na ccumhachdach teithfidh sé as tarnocht san ló sin, a deir an TIGHEARNA.

CAIB. III.

Is gnáth le Dia rabhadh do chur roimhe smacht.

EISTIGH an focalso do labhair an TIGHEARNA bhur naghaidh, a chlann Israel, a naghaidh na nuinntire go biomlan noch thug mé a níos as crích na Héigpte, ag rádh,

2 Sibhsí amháin daithin mé duile mhuinnteoibh na talmhan: uimesin smaichteocha mé sibh ar son bhur nuile éigceart.

3 An féidir dias do shiubhal le chéile, mun bhéid siad réidh?

4 An mbúirfidh an leomhan annsa

bhfórais, a nuáir nach bhfaghann fiadhach ar bioth? a néighfe an leomhan óg as a tuaimh, munar ghlac sé ní ar bioth?

5 An bhféadann éun tuitim a bpaintéar air an titalamh, áit nach bí gaiste ar bioth air? an ttoigfe *duine* paintéar súas ón titalamh, agus gan aóinní ar bioth do thógh-bháil ann?

6 An séidfíghear stoc annsa chathruigh, agus gan eagla do bheith air an bpobal? an mbíaidh olc annsa chathruigh, agus nach é an Tighearna do rinne é?

7 Go deimhin ní dhéana an Tighearna DÍÁ éinní, gan taisbeanadh a shecreíde dá sherbhíseachaibh na fáighe.

8 Do bhéic an leomhan, éia air nach bíaidh eagla? do labhair an Tighearna DÍÁ, éia nach déana tairghire?

9 ¶ Fúagair ós *áird* a bpálásaibh Asdod, agus a bpálásaibh chríche na Héigipte, agus abair, Cruinnighidh sibh féin air sléibhtibh Shamárah, agus féuchuidh an críonchán mór iona lársin, agus an drong auróidhteach iona lársin.

10 Oir ní feas dóibh ceart do dhéanamh, a deir an TIGHEARNA, noch chruinnighios fóiréigíon agus sladmhoíreachd iona bpálásaibh.

11 Uimesin is marso a deir an Tighearna DÍÁ: Bíaidh eascara timchioll fa ccaúirt na tíre; agus béaruidh sé do neart síos uáit, agus sladtuighthear do pháláis.

12, Marso a deir an TIGHEARNA: Mar bheanas an taódhaire as béul an leomhuin dhá chois, no cuid do chluais; is marsin beanfuighear clann Israel amach chomhnuidheas a Samárah a ccoiméul leabtha, agus an Damascus a ccaúil leabtha.

13 Eistighse, agus fiadhuighidh a ttigh Íacob, a deir an Tighearna DÍÁ, Día na slógh,

14 Annsa ló a naigéora mé sárughadh Israel air aigeora mé fós altóra Bhetel: agus géarrfuighear adharca na haltóra dhi, agus tuitfid chum na talmhan.

15 Agus buáilfidh mé an tigh geimhrídh leis an ttigh samhruigh; agus imeochuid na tighthe díflaclaibh elephántseachad, agus bíaidh críoch aig na tightheibh móra, a deir an TIGHEARNA.

CAIB. IV.

Imdheargadh fhoirrneart na bprionnsa, agus an phobail.

EISTIGHSI an focalso, a bhath Básan, atá a sliabh Shamárah, noch shár-uighios an bocht, noch chrupas an riachdanach, noch a deir re na maighistreibh, Tabhruigh, agus ibheam.

2 Do mhionnuigh an Tighearna DÍÁ fa na náomhthacht, féuch, go ttiucfuid na laethe oruibh, go mbéara sé leis sibh le

crúcadhuibh, agus bhur sliocht le dubh-ánuibh íascuireachta.

3 Agus rachtthaoi amach air na béarnuibh, gach *áon bhó air an n bhias* roimpe; agus teilgidhe *iad* annsa pháláis, a deir an TIGHEARNA.

4 ¶ Tigidh go Bet-el, agus sárúighidh; ann Gilgal oirlíonuidh peacadh; agus tugaidh bhur níodhbhartha libh gach maidin, agus bhur ndeachmhadha tar éis thrí nibliadhan:

5 Agus ofraluidh íodhbuiirt bhuidheachuis maille re loibhín, agus fúagruidh agus foillsighidh na hoffrála toileamlha: oir táitnigh so ribhsi, a chlann Israel, a deir an Tighearna DÍÁ.

6 ¶ Agus thug misi fos gloine fhíacal díbh ann bhur ccaithreachaibh uile, agus easbhuidh aráin ann bhur bpálásaibh: acht cheana níor filleabhair chugamsa, a deir an TIGHEARNA.

7 Agus marsin do chonnainh mé a nfearthuinn uáibh, a nuáir do *bhádar* fós trí mhí agus an bhfóghmháir: agus thug me air fearthuinn air áonchathruigh, agus thug mé air gan fearthuinn air chathruigh oile: do fearadh air chuid amháin, agus an chuid air nar fearadh do chríon sé.

8 Marsin do sheachránadar a dó nó a trí do chaithreachaibh go háonchathruigh dól usige; acht níor sásadh fad: gidheadh níor fhilleabhair chugamsa, a deir an TIGHEARNA.

9 Do bhuáil mé sibh le loscadh gaóitlie agus le mílché: an tan dísadar bhur ngáirdíne agus bhur bhfiueamhna agus bhur ccroinn fige agus bhur ccroinn ola, do mbhíil an phéisd palmer*iad*: gidheadh níor fhilleabhair chugamsa, a deir an TIGHEARNA.

10 Do chuir mé an phláigh bhur measg do réir ghnátha na Héigipte: do mharbh mé bhur ndaóine óga ris an ccloidheamh, agus rug mé bhur neich uáibh; agus thug mé air bhréantas bhur bhfoslongphort teacht súas chum bhur bpolláireadh: gidheadh níor fhilleabhair chugam, a deir an TIGHEARNA.

11 Do scrios mé *cuid* díbh, amhuil do scrios Día Sodom agus Gomorrah, agus do bhádhbhair amhuil aithinne ar na tharruing amach as an losgadh: thairis sin níor fhilleabhair chugamsa, a deir an TIGHEARNA.

12 Ar a nadhbharsin is marso do dhéana mé riot, a Israel: agus do bhrígh go ndéana mé so riot, ullmlaigh do theagmháil ré do Dhía, a Israel.

13 Oir, féuch, na té chumas na sléibhte, agus chruthuighios an gháoth, agus fhoillsighios don duine cred is sinuáineamh dhó, do ní dorchadas don mhaidin, agus shaltras

a náitíbh ársa na talmhan, isé a ainm, An TIGHEARNA, Día na slógh.

CAIB. V.

An cor ar a bfeidir lé Hisráel scrios do sheachna.

EISTIGHSE an bhríatharso noch thóg-bhuimsi súas bhur naghaidh, eadhon cáoineadh, a thigh Israel.

2 Do thuít maighdion Israel; ní éireocha sí ní is mó: do tréigeadh í air a dúthaigh; ní bhfuil duine ar bith dá tógbaíl súas.

3 Óir is marso a deir an Tighearna Día; An chathair do chuáidh amach na míle, fuigfidh sí céud, agus um chathuir do chuáidh amach na céad fuigfidh sí deichneamhar, ag tigh Israel.

4 ¶ Óir is marso a deir an TIGHEARNA ré tigh Israel, Iarruidhsí misi, agus mairfidhe:

5 Acht ná híarruidh Bet-el, agus ná héirgídh a steach go Gilgal, agus ná gluáisigh go Beer-seba: óir rachfuidh Gilgal go deimhin a mbraighdionas, agus rachfuidh Bet-el a neimhní.

6 Iarruidh an TIGHEARNA, agus mairfidhe; deagla go mbrisfeadh sé amach amhuil teine a tigh Ióseph, agus go loisgfíodh sé é, agus nach bíadh duine air bith a Mibet-el do mhúchfadh é.

7 Sibhsé iompoighios breitheamhnus a mummónta, agus léigios díbh fíréantacht annsa ttalamh,

8 Iarruidh an té do ní na seacht réulta agus Orion, agus iompoighios scáile an bháis a maidin, agus do ní an lá dorcharis a noidheche: noch ghoirios air uisgeadh-uibh na fairge, agus dhóirtios amach iad ar ghnúis na talmhan: isé An TIGHEARNA a ainm:

9 Noch neartuighios an té bhíos creachta a naghaidh an neartmhair, iondus go tiucfaidh an drong chreachta a naghaidh an daingin.

10 Fuathuighid síad an té aithbhirios annsa gheata, agus gráinid ris an té labhras go díreach.

11 Ar a nadhbharsin do bhrígh gorp air an mbocht shaltras sibh, agus go mbeartaóí fualuighthe cruithneachda úadha: do rinncubhair tighthe do chlochaibh snoighte, acht ní áitreochthaóí ionta; do phlann-duigheabhair fineamhna taitneamhacha, acht ní iobhthaóí fion díobh.

12 Óir is aithnid damhsa bhur níomad ciontadh agus bhur bpeacuidhe an-mhóra: céusuid an fíréun, glacuid cumhaidh, agus fillid an bocht do leaththaóibh annsa gheata.

13 Uimesin tochdfuidh an duine críonna san namsin; óir is drochaimsir í.

14 Iarruidh maith, agus narab olc, chor

go mairfidhe: agus marsin go mbíáidh an TIGHEARNA, Día na slógh, libh, mar do labhrabhair.

15 Fuathuighidh an tolc, agus grádh-uighidh an mhaith, agus suighidh breitheamhnus annsa gheata: dob éidir go mbíadh an TIGHEARNA Día na slógh grásamhuil ré híarasma Ióseph.

16 Uimesin an TIGHEARNA, Día na slógh, is marso, a deir an Tighearna; Bíáidh caoi annsa huile shráidibh; agus a déaruid annsa huile shlighthibh móra, Mó thmáighe! mo thraighe! agus goirfidh an fear oibre chum cumha, agus an lucht bhíos éolach a ccaóineadh chum cáointe.

17 Agus bíáidh cáoineadh ann gach uile ghárradha fineamhna: óir géabha misi thríd, a deir an TIGHEARNA.

18 A mhairg dhíbhsí air a bhfuil foun laoi an TIGHEARNA! cred é so dhíbh se? is dorchadus lá an TIGHEARNA, agus ní solus.

19 Anhuil dá tteiththeadh duine roimhe leomhan, agus go tteigeomhadh bethir air; no go rachadh a steach annsa tigh, agus a lámh do léigion air an mballa, agus aithir nimhe do bhreith air.

20 Nach budh dorchadus lá an TIGHEARNA, agus ní solus? eadhon ro dhorchas, agus gan soillsí ar bith ann?

21 ¶ Fuathuighim, disbeaguim bhur laéthe feusta, agus ní bhoiltneocha mé ann bhur ccoimhthionóluibh sollamonta.

22 Biodh go nofráluidhe dhamhsa ofráil loisge agus bhur nofrála bídh, ní ghéabha misi iad: ní mó chuirfios mé suim a nofrála síodhchána bhur mbeathach méith.

23 Beir thusa náim fuáim do chaointe: óir ní éistfe mé ceól hadhbhuídh.

24 Acht riothadh breitheamhnus síos amhuil uisgeadha, agus fíréantacht amhuil sruth laidir.

25 Nar ofrálabhair dhamhsa íodhbhartha agus ofrála annsa bhásach ceathrachad bliadhan, a thigh Israel?

26 Acht dionchrabhair tabernacuil bhur Moloch agus Chiun bhur níomháighe, réult bhur ndé, noch do rinneabhair dlíbh féin.

27 Uimesin do bhéara misi oruibhsí dul a ndaóirsire táobh thall do Dhamascus, a deir an TIGHEARNA, darab ainm, Día na slógh.

CAIB. VI.

Do ní macnus chluinne Israel, 7 dáor 12 doith-leighis, iud.

AMHAIRG don mhuinntir atá a socamhal ann Sion, agus chuirios a ndóigh a sliabh Shamarrab, noch dá ngoirthear tógha na ccineadbach, chum a tteinic tigh Israel!

2 Inthighidh sibhsí go Calneh, agus

feuchuidh; agus éirgidhe as sin go Hemat mór: annsin imthighidh síos go Gát na Bbphilistineach: an féarr iad náid na rioghachtasa? nó an mó a tteórainn ná bhur tteóruinnsi?

3 Sibhsi chuirios a bhfad uáibh an droch lá, agus do bheir ar chathaóir a néigin do theacht a bhfogus;

4 Noch luighios ar leabthachaibh iomhóg, agus shínios iad féin air a leabthachaibh, agus ithios na huáin amach as an ttréad, agus ua gambna as lár an stalla;

5 Noch chánas le fuáim an bhiol, agus ghléasas dóibh féin adhbhadha ciuil, cosmhuil re Dáibhi;

6 Noch ibhios fion a mbulladhuihbh, agus ungas iad féin leis na holuighibh is toghtha: acht ní bhfuil doilghios orra ar son anshógh Ióseph.

7 ¶ Anois uimesin rachfuid siad a mbraighdionas leis an ccéadroing rachfus a láimh, agus áithreachtar fleadh na droinge do shín iad féin.

8 Do thug an TIGHEARNA Día é féin mar mhionnuibh, a deir an TIGHEARNA Día na slógh, Fuathuighim oirdhearcus Iacob, agus fuathuighim a pháláis: uimesin seachóduigh mé súas an chatbair gun a bhfuil innte uile.

9 Agus tiuafuidh a ccrích, má fhanann deichneamhar fear a neintigh, go bhfuighid siad bás.

10 Agus tóigfe dearbhrathair a athar súas é, agus an té loisgíós é, do thabhairt a chnámh amach as an tigh, agus a dcára sé ris an té bhías ag táobhuibh an tigh, An bhfuil *duine ar bíoth* agad? agus a dcára seision, Ní bhfuil. Ansin a dcára seision, Coisg do theanga: óir ní fhéad-maoidne teacht thar ainm an TIGHEARNA.

11 Oir féuch, daithin an TIGHEARNA, agus buáilfidh sé an tigh mór le briseadh-ibh agus an tigh beag le scoiltibh.

12 ¶ An ríothúid eich air an ccaruic? an ttreabhochthra *aon* le damhuibh? óir dfilléabhair breitheamhnus chum domblais, agus toradh a mionracuis a muinnhear:

13 Sibhsi noch shólasuighios ann ní gan tadhbhacht, noch a deir, Nach ar ghabhamar chugainn adharca le ar neart féin?

14 Acht, féuch, tóigfe misi súas cineadh bhur naghaidh, a thigh Israel, a deir an TIGHEARNA Día na slógh; agus buáidheoruid siad sibh ó dhul a steach Hemat go habhuinn a níasuigh.

CAIB. VII.

Taisbeanadh sciúrsa na nlocuistigh, 4 na teine, 8 agus na dorubha.

MARSO do thaisbéin an TIGHEARNA Día dhamhsa; agus, féuch, do chum

sé a ttus theacht amach an dara fáis; agus, féuch, do bé sin an fás deighionach déis spealadóireachda an rígh.

2 Agus tárta, a nuair do chríochnuigh-eadar ithe féir na tíre, annsin a dubhairt misi, A Thighearna DIA, maith, iarruim dathchuinge ort: cia le neireochuidh Iácob? óir is beag é.

3 Do ghabh aithreachus an TIGHEARNA uimeso: Ní bhiáidh, a deir an TIGHEARNA.

4 ¶ Is marso do thaisbéin an Tighearna DIA dhamhsa: agus, féuch, do ghoir an Tighearna DIA ceannaig le teine, agus do loisg sé an taigean mór, a dúáigh súas cuid *dí*.

5 Ansin a dubhairt misi, A Thighearna DIA, coisg, iarruim dathchuinge ort: cia le neireochuidh Iácob? óir is beag é.

6 Do ghabh aithreachus an TIGHEARNA uimeso: ní bhiáidh so, a deir an Tighearna DIA.

7 ¶ Is marso do thaisbéin sé dhamh: agus, féuch, do sheas an Tighearna air bhalla *déanta* le dorubha, maille re dorubha iona láimh.

8 Agus a dubhairt an TIGHEARNA riom, A Amois, cred do chí tú? Agus a dubhairt misi, Dorubha. Ann sin a dubhairt an Tighearna, Féuch, cuirfidh misi dorubha a measc mo phobail Israel: ní ghéabha mé láimh riu ní sa mhó:

9 Agus béid áite árdta Isaac uáigneach, agus leagfuighear sanctuareadh Israel na bhfásach; agus éireochuidh mé a naghaidh thighe Ieroboam leis an ccloidheamh.

10 Ann sin do chuir Amasiah sagart Bhét-el fios go Ieroboam rígh Israel, ag rádh, Difeall Amos ad adhuigh a lár thighe Israel: ní héidir leis an tír a bhriathra uile diomchar.

11 Oir is marso a deir Amos, Eugfuidh Ieroboam leis an ccloidheamh, agus bcarthar Israel go deimhün a láimh as a tír féin.

12 Fós a dubhairt Amasiah re Hamos, Thusa a fhir fise, inthigh, teith romhad go tír Iudah, agus ith áran annsin, agus tairrghir ann:

13 Acht ná tairrghir a rís ní is mó a Mbétel: óir isé sépel an rígh é, agus *isí* cúirt an rígh í.

14 ¶ Ansin do fhreagair Amos, agus a dubhairt sé re Hamasiah, Ní faigh misi, nó mac faighe mé; acht *dob* áodhaire mé, agus do *budh* crunneochthóir toruidh figeadh *fiadháin* mé:

15 Agus do ghlac an TIGHEARNA mé, mar do lean mé an tréud, agus a dubhairt an TIGHEARNA riom, Inthigh, tairrghir dom phobal Israel.

16 ¶ Anois uimesin éist thusa bríathra

an TIGHEARNA : a deir tú, Na tairrghir a naghaidh Israel, agus ná sil do bhríathru a naghaidh thighe Isaac.

17 Uimesin is marso a deir an TIGHEARNA ; Bíaidh do bhean na meirdrigh annsa chathruigh, agus tuitfid do mhic agus hingheana leis an ccolidheamh, agus roinnfíghear thfearaun le dorubha ; agus do gheabha tú bás a bhfearann thruáillithe : agus rachaidh Israel go deimhin a ndaoirsine as a ndúithche.

CAIB. VIII.

Tairrghir ar ghorta agus thart bhreithre Dé.

IS marso do thaisbéin an Tighearna DIA dhamsa : agus féuch clíabh do thoradh samhrúigh.

2 Agus a dubhairt sé, A Amois, cred do chí tú ? agus a dubhairt mise, Clíabh do thoradh samhrúigh. Annsin a dubhairt an TIGHEARNA rionsa. Tháinig an deireadh air mo phobal Israel ; ní ghéabha mé láimh riu ní is mó.

3 Agus budh núallfhurtach cainticidh an teampull san ló sin, a deir an Tighearna DIA : bíaidh mórán do chorpuibh marbha ann gach áonáit ; teilgfid siad amach iad le ciunsa.

4 ¶ Eistigh so, a lucht shluigios súas na riachdanuigh, eadhon do thabhairt ar bhochtaibh a mfearuinn meath,

5 Ag rádh, Cá huair rachus an ghealach núadh uáin, chor go reacfam arbhar ? agus an tsabboid, le ccuirfeinis cruithneacht amach, ag déanamh an ephah beag, agus an tsecl mór, agus ag fallsughadh na ccomhthrom le mealltoireachd ?

6 Chor go cceinneochamaois an bocht le haigíod, agus an teasbhadhlach air phéire bróg ; fós, go reacam salchar na ccruithneachda ?

7 Do mhionnuigh an TIGHEARNA tres oirdhearcus Iacob, Go deimhin ní dhearmoda mé go bráth áoinni dá noibreachaibh.

8 Nach ccríothnochuidh an talamh uimeso, agus nach ccaoidhfídh gach duine dá ccomhnuighionn ann ? agus éireochuidh súas go biomlán amhuil tuile ; agus teilgfighear amach agus báidhfíghear é, amhuil le tuile na Héipte.

9 Agus ttiucia a ccrích annsa ló sin, a deir an Tighearna DIA, go ttiubhra mise air an ngréin dul faoi san meadhon laoi, agus do dhéana mé an talamh dorchá san ló ghlan :

10 Agus ionpocha mé bhur bhféustadha a ndóbrón, agus bhur nabhráin uile a ccomhaidh ; agus do bhéara mé saicéadach súas air a nuile leasrach, agus maóile air gach uile cheann ; agus do dhéana mé é amhuil mar budh cumhaidh ar son aóinmhic.

agus a chríochsin amhuil deireadh laoi sheirbh.

11 ¶ Féuch, tiucfuid na laéthe, a deir an Tighearna DIA, go ccuirfe mise gorta annsa tír, ní gorta aráin, nó tart uisge, ach do éisteachda bhréithre an TIGHEARNA :

12 Agus seachránfuid ó fháirge go fáirge, agus ón ttuáisceart gus an noirthear, riottfuid siad síos agus súas diarruidh bréithre an TIGHEARNA, acht ní bhfuighid siad í.

13 Annsa laéthibhsin anbhfainfid na maighdiona breághdha agus na daoine óga le tart.

14 An drong mhionnuighios fa pheacadh Shanária, agus a deir, A Dhan, mairidh do dhia se ; agus, mairidh modh Ebeer-seba ; eadhon tuitfid siadsin, agus ní éireochuid súas a rís go bráth.

CAIB. IX.

Déis uaigneus Israel, 11 tógfuidh an Messias paillíun Dhaibhi, do thuit.

DO chonnaire mé an TIGHEARNA na sheasamh air a naltóir : agus a dubhairt sé, Buail an fárdorus, chor go ccríthid na postadha : agus géarr amsa chionn iad, iad uile ; agus muirfidh mise an deighionach dhíobh leis an ccolidheamh : an té theithfios díobh ní rachfuidh sé as, agus an té rachfús as, ní saorfuighear é.

2 Dá mbeith go ttocholaídis go hifríonn, do bhéara mo lámhsa as iad ; dá mbeith go ndéandaíis dreapaireacht súas go neamh, do bhéara mé liom as sin a nús iad :

3 Agus dá mbeith go bhfoileochaidís iad féin a mullach Charmel, spionfa mise agus do bhéara mé as sin iad ; agus dá mbeith go mheidís a bhfolach óm radharc a níochtar na fáirge, ansin áitheonuidh mé don naithir nime, agus heanfuidh sí greim asta :

4 Agus má atá go rachaidís a ndaoirsine roimhe a naimhde, áitheonuidh mé don chloidheamh as sin, agus muirfidh sé iad : agus cuirfidh mé mo shúile orra le hól, agus ní le maith.

5 Agus isé an Tighearna DIA na slógh bheanfús ris an bhfearam, agus leaghfuidh sé e, agus caoidhfídh a nuile dhuine áitreabhus ann : agus éireochuidh súas go biomlán amhuil tuile ; agus bíaidh báidhte, mar thuile na Héipte.

6 A sé do ní a sheomradha annsa neamhuibh, agus do shuidhigh a shlúagh annsa talamh ; an té ghoirios air uisceadhuibh na fáirge, agus dhóirtíis amach iad air adhaigh na taluinan : Isé an TIGHEARNA a ainm.

7 Nach bhfuilí mar chloinn na Ne-
tiopeach dhamhsa, a chlann Israel, a deir an
TIGHEARNA. Nach ttug mé Israel amach
as crích na Héigpte? agus na Philistinigh
as Caphtor, agus na Sirianuigh ó Chir?

8 Féuch, atáid súile an Tighearna DIA
air an ríoghacht pheacuigh, agus scriosfa
misi í ó ghnúis na talmhan; amháin nach
millfé mé tigh Iácob thríd amach, a deir an
TIGHEARNA.

9 Oir féuch, fuáigeoruid misi, agus
cáithfidh mé tigh Israel a measc na nuile
chineadhach, amhuil chorruighthior *arbharr*
a ccriathar, gidheadh ní thuitfidh an
gráinne is lugha air an ttalamb dhe.

10 Engtuidh uile lucht peacuidh mo
phobaili leis an ccloidheamh, noch a deir,
Ní bhéara an tolc oruinn agus ní thoir-
meoscuidh sinn.

11 ¶ Annsa ló sin tóigfe mé súas taber-
nacuil Dháibhi do thuit, agus druidfidh mé
súas a bhéarnadha; agus cóireacha mé ar

thuit de, agus cuirfe mé súas é mar annsna
laéthibh a nallód:

12 Chor go sealbhochuid iarsma Edom,
agus na ngeinteadh uile, noch goirthear
am ainmsi, a deir an TIGHEARNA do ní so.

13 Féuch, tiucfuid na laéthe, a deir an
TIGHEARNA, go mbéaruidh an toireamh
air an mbúanuighe, agus fear bhrúite na
ceáor air an té chuirios an síol; agus silfid
na sléibhte fion milis, agus leighfid na huile
chnoic.

14 Agus do bhéara mé a rís ar a nais
braighde mo phobail Israel, agus cuirfid
súas na caithreacha fásuidh, agus áiteoch-
uid *iad*; agus plainndeochoid fineamhna,
agus iobhuid a fion siu; do dhéanuid fós
gáirdinighe, agus íosuid dá ttoradh.

15 Agus plainndeochoa misi ann a ndú-
thaigh *iad*, agus ní tharrongthar *iad* ní sa
mó a níos as a ndúthaigh noch thug
mé dhóibh, a deir an TIGHEARNA do
Dhía sa.

OBADIAH.

CAIB. I.

Smacht Edom arson uabhar agus euccoir;
17 ló buáidh Iacob air, tríd Críod.

FIS Obadiah. Is marso a deir an
Tighearna DIA a ttáobh Edom; Do
chuálamar aithris ón TIGHEARNA, agus
do cuireadh teachta a measc na ngeinteadh,
Eirghidhse, agus eirghiom súas na haghaidh
a ccaith.

2 Féuch, do rinne mé beag thú a measc
na ngeinteadh: is mór do tarcuisnigheadh
thú.

3 ¶ Do mheall úabhar do chroidhe thú,
thusa chomhnuighios a scalpuibh na car-
rag, ar bhárd hionad comhnuidhe, noch a
deir iona chroidhe, Cía bhéaras misi síos
chum na talmhan?

4 Má atá go náirdcocha tusa thú féin
mar an niolar, agus má atá go ccuirfe tú
do nead a measc na réaltann, do bhéara
misi as sin a nuás thú, a deir an TIGHEARNA.

5 Má thangadar gaduighthe chugad, má
rhigid sladmhoiridh san noidliche, ciondus
do gearradh amach thú! nach goidfidís nó
go mbeith go lór aca? dá ttigedís lucht
cnúasuigh na ceáor chugad, nach bhfuig-
fidís *cuid* do na cáoruibh?

6 Ciondus do spionadh amach *neithe*
Esau *ciondus* do hiarradh súas a neithe
foluightheacha!

7 Thugadar uile dháoine do chumainn

chum na teórainn thú: do mhealladar na
daóine do bhí síothchanta riot tú, agus
rugadar buáidh ort; thug an lucht *ithios*
harán cneadh fúd: ní bhfuil tuicse ar
bíoth annsan.

8 Nach scriosfa misi annsa ló sin, a
deir an TIGHEARNA, *daóine* glioca amach
as Edom, agus tuicsi as sliabh Esau?

9 Agus claóidhfhgear, do dháoine
cumhachdachasa, a Théman, chor go
ngéarrfuighgear amach le hár a nuile dhuine
do shliabh Esau.

10 ¶ Ar son thfoiréigin a naghaidh do
bhrathair Iácob foileochuidh náire thú,
agus géarrfuighgear amach thú go bráth.

11 Annsa ló ar sheas tú don taóibh
oile, annsa ló a rugadar coimhthighidh
a shluáigh a láimh, agus a ndeachadar
eachtarannuigh a steach iona gheata, agus
ar teilgiodh crannchair air Ierusalem, *do*
bhí tusa mar áon díobh.

12 Acht níor chóir dhuit féuchuín air lá
do dhearbhrathar annsa ló a ndéarnadh
coimhthigheach dhe; ní mó budh déanta
dhuit gáirdeachus ós cloinn Iúdah a ló a
naidhmhillte; ní mó budh labhartha dhuit
go huáibhreach a ló na baindeise.

13 Níor dhúlta dhuit a steach go geata
mo phobail a ló a naindeise; fós, níor
bhféuchta dhuita naindeise a ló a mbuáidh-
eartha; nó *lámh* do chur ar a maóin a ló
a namhgair.

14 Ní mó budh seasta dhuit annsa

tslighe chrosaigh, do ghearradh amach an lucht do chúaidh as díobh da *mhuinntir*; ní mó budh seachadtha dhuit an mhéid dá mhuinntir do fhan a ló na díbhfeirge.

15 Óir atá lá an TIGHEARNA a bhfogus air na geintibh uile: mar do rinne tusa, do dhéantar amhluidh riot: iompocha do luáidheacht air do chionn féin.

16 Óir amhuil do ibheabhair air mo shliabh náomhthasa, *marsin* iobhuid na geinte uile a ccomhnuidhe, aseadh, iobhuid siad, agus sluicfid siad síos, agus héid siad amhuil is nach beithdís.

17 ¶ Acht ar shliabh Sion bíaidh tártháil, agus bíaidh náomhthachd annsin; agus sealbhochuidh tigh Iacob a sealbh féin.

18 Agus bíaidh tigh Iacob na theine, agus tigh Ióseph na lasair, agus tigh

Esau na chonnalach, agus lasfuid ionta, agus dóithfid iad; agus ní fhanfa áon do thigh Esau; óir a dubhairt an TIGHEARNA é.

19 Agus an *drong* ó dheas sealbhochuid slíabh Esau; agus *lucht* an réitigh na Philistinigh: agus sealbhochuid siad magha Ephraim, agus magha Shamaria: agus sealbhochuidh Benjamin Gilead.

20 Agus sealbhochuid braidhe an tsuíghse chloinne Israel fearann na Gcanaaníteach, *eudhon* go Sarephat; agus sealbhochuid braidhe Ierusalem, noch atá ann Sepharad, caithreacha an deiseirt.

21 Agus tiuicfidh cobharthuigh súas air shliabh Sion do dhéanamh breitheamhnais air shliabh Esau; agus budh leis an TIGHEARNA an rioghachd.

JONAH.

CAIB. I.

Jonah ag teitheamh, 4 do toirmioscadh le anfa, 11 agus do teilgeadh sa nfairge, é.

ANOIS tháinig bríathar an TIGHEARNA chum Iónah mhic Amittai, ag rádh,

2 Eirigh, imthigh go Ninebheh, an chathair mhór sin, agus déana comhairc na haghaidh: óir tháinig a ccionta súas dom lathairsi.

3 Acht deirigh Iónah súas do theitheamh go Tarsis ó lathair an TIGHEARNA, agus do chuáidh síos go Ioppa; agus fuáir lóng ag dul go Tarsis: marsin do dhíol sé ar son a bheirthe thairis, agus do chuáidh innte síos, do dhul leo go Tarsis ó lathair an TIGHEARNA.

4 ¶ Acht do chuir an TIGHEARNA gáoth mhór amach air an bhfairge, agus do bhí anfa ro mhór air an bhfairge, iondus gur shaóil an long bheith briste.

5 Annsin do bhádar na máirnealuigh eaglach, agus déigh gach áon air a dhia, agus do theilgeadar a nearradh do bhí san loing annsa bhfairge, dá néadtromadh féin. Acht do chuáidh Iónah síos ar thaobhuibh na luinge; agus do luidh, agus do bhí sé na chodladh go trom.

6 Annsin tháinig maighistir na luinge chuige, agus a dubhairt sé ris, Cred is ciall duit, a chodaltaigh? éirigh, goir air do Dhia, a ndóigh go smuámteochadh Dia oruinne, nach báidhtí sinn.

7 Agus a dubhairt gach áon aca re na chompánach, Déanam, agus teilgiom crainn, chor go naitheonam cía ar son a ttig an

tolso oruinn. Annsin do theilgiodar na cráinn, agus do thuit an chrannchar air Ionah.

8 Annsin a dubhradarsan ris, Innis dúinn, iarrmaod dathchuinge ort, cía ar son a ttig an toleso oruinn; Cred is ceird duit? agus cáit as a ttig tú? cía is tír dhuit? agus cía na daoine *dár* díobh thú?

9 Agus a dubhairt seision riu, Eabhradhach *mé*; agus atá eagla an TIGHEARNA, Dia neimhe oruin, noch do rinne a nfairge agus an *talunh* tirim.

10 Annsin do bhádar na daoine eaglach go hannhór, agus a dubhradar ris, Cred um a ndéarna tusa so? (óir do thuigiodar na daoine gur theith sé roimhe ghnúis an TIGHEARNA, do bhrigh gur innis sé féin dóibh é.)

11 ¶ Annsin a dubhradar ris, Cred do dhéanam riot, chór go mbía a nfairge ciúin? (óir doibrigh a nfairge, agus do bhí sí anfadhach.)

12 Agus a dubhairt seision riu, Tógbhuidh súas mé, agus teilgidh amach san bhfairge mé; mairsin bíaidh a nfairge ciúin aguibh: óir atá a fhios agum gurob air mo shon féin *atá* an tafa mórso oruibh.

13 Thairis sin diomrambadar na fir go láidir dá thabhairt a tír; acht níor fhéadadar; óir doibrigh a nfairge, agus do bhí sí anfadhach na naghaidh.

14 Uimesin déigheadar air an TIGHEARNA, agus a dubhradar, Iarrmaoid dathchuinge ort, A TIGHEARNA, iarrmaoid ort, ná scriostar sinn ar son bheatha an té

so, agus ná léig fuil neimhchiontach oruinne: óir do rinne tusa, a THIGHEARNA, anhuil fa toil leat féin.

15 Marsin do thógbhadar Iónah súas, agus do theilgeadar amach san bhfairge é: agus do scuir a nfairge do chonfadh.

16 Annsin do bhí eagla an TIGHEARNA go hiomarcach air na daóinibh, agus dofáladar íodhbhuir don TIGHEARNA, agus thugadar móide.

17 Anois dórdugh an TIGHEARNA íasg mór Iónah do shlugadh súas. Agus do bhí Iónah a inbhroinn a néisg trí lá, agus trí hoidhiche.

CAIB. II.

Urnaigh Ionah as broinn a néisg, 10 agus a shéoradh.

ANNSIN do ghuidh Iónah an TIGHEARNA a Dhía as broinn a néisg,

2 Agus a dubhairt, Déigh mé do bhrígh maindeise chum an TIGHEARNA, agus do chúaluidh sé mé; as broinn na huáighe déigh mé, agus do chúala tú mo ghuth.

3 Óir do theilg tú annsa naigéan mé, a lár na bhfairgeadh; agus tangadar na tuilte am thimchioll: do chúadar do threathain agus do thonna thoram.

4 Annsin a dubhairt mé, Atáin teilgthe as do radharcas; gidheadh féuchfaidh mé a rís leath red theampall náomhtha.

5 Thangadar na huiseadha um thimchioll, eadhon go nuige an tanam: do dhruid an taigéan unam timchioll fa ccuáirt, do chrap a nfeamnach timchioll mo chinn.

6 Do chuáidh mé síos go híochtar na sléibhteadh; do bhí an talamh go na bharradhuibh am thimchioll go bráth: gidheadh thug tusa manam súas ó thruaill-eadh, a THIGHEARNA mo Dhía.

7 An tan do anbhfaínnigh manam ionnam a stigh do chuimhnigh mé air an TIGHEARNA: agus tháinic murnuigh chugad, a steach dot theampall náomhtha.

8 An drong choimhécadas díomhaóinis bhréagacha, tréigid síal a trócaire féin.

9 Acht íodhbhuir misí dhuitsí maille re guth bhuidheachuis; díolfa mé an ní noch do inhóidigh mé. Is ón TIGHEARNA atá slánughadh.

10 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ris a niasg, agus do sceith sé Iónah amach air an *ttalamh* ttririnn.

CAIB. III.

Aithreachus uirisle, agus Sao adh dhaóine Ninebheh tar éis seanmora Iónah.

AGUS tháinic briathar an TIGHEARNA go Iónah an dara huáir, ag rádh,

2 Eirigh, imthigh go Ninebheh, an cha-

thair mhórsin, agus seannmóir dhi an tseanmóir a déara misí riot.

3 Annsin déirigh Iónah, agus do chuáidh go Ninebheh, do réir bhréithre an TIGHEARNA. (Anois do bhí Ninebheh na chathruigh ro mhóir uidhe thrí lá daistior.)

4 Agus do thosuigh Iónah ar dhul a steach don chathruigh aistior laoi, agus dfaugair, agus a dubhairt, Go fóill ceathrachad lá, agus scriosfaighior Ninebheh.

5 ¶ Marsin do chreidiodar daóine Ninebheh a Ndia, agus dfaugadar tros-gadh, agus do chuireadar saicéadach umpa, eadhon ón té is mó gus an té is lugha.

6 Oir tháinic focal chum rígh Ninebheh, agus déirigh sé as a chathaoir, agus do chuir a róba uadh, agus dfaoluidh é féin lé saicéadach, agus do shuigh a luaitheadh.

7 Agus thug fa deara a thuagra agus fhoillsiughadh air feadh Ninebheh (maille re hórdughadh an rígh agus a úasal, agrádh, Duine nó beathach, airghe nó tréad, ná blaisidís éainní: ná hinghiltedís, agus ná hibhedís uisge:

8 Acht íolchthar an duine agus an beathach le saicéadach, agus éighedís go hárd chum Dé: aseadh, filleadh gach áon díobh ó na dhroichshlighe, agus ó néigion *atá* iona lámhuibh.

9 Cía agá bhfuil a fhios nach iompochadh Día agus go madh aithreach é, agus go bhfillfeadh sé ó na fheirg fhíochmhuir, ióndus nach imthighiom seachad?

10 ¶ Agus do chonnaire Día a noibreacha, gur impoigheadar ó na ndroichshlighe; agus do ghabh aithreachus Día fan nóic, a dubhairt sé do dhianadh dhóibh; agus ní déarnuigh sé é.

CAIB. IV.

Achmhusan Dé do Ionah, arson a mhic-thaitneamh um choigleadh na caithreach.

ACHT do mhíothaitin sin re Iónah go hiomarcach, agus do bhí sé ro fheargach.

2 Agus do ghuidh sé chum an TIGHEARNA, agus a dubhairt sé, Guidhim thú, a THIGHEARNA, nach *ar bhé* so mo rádh, an tan do bhadhas fos ann mo thír? Uimesin do theith mé roinhe go Tarsis: óir do bhí a fhios agam gur Día grásamhuil thusa, agus trócaireach, mall chum feirge, agus mórchineulta, agus go mbí aithreachus uile ort.

3 Ar a nadhbharsin a nois, a THIGHEARNA, beir manam úain, iarruim, dathchuinge ort; óir is féarr dhamh bás ná beatha.

4 ¶ Ann sin a dubhairt an TIGHEARNA, An maith do ní tú fearg do bheith ort?

5 Ann sin do chuáidh Iónah amach as

an ecathruigh, agus do shuigh sé air an ttaóibh shoir don chathruigh, agus do rinne sé both dhó ann, agus do shuigh fuithe aansa scáth, iondus go bhfaiceadh cred do thiucfadh don chathruigh.

6 Agus do ghléas an TIGHEARNA Día pailmscáth, agus thug sé air theacht ós cionn Iónah suas, chor go mbeith na scáth ós cionn a chinn, dá sháoradh ar a dhoilghíes. Ansin do bhí Iónah ró luathgháir-each mun scáth.

7 Acht do ghléas Día péist a nuáir do éirigh an mbaidin ar na mhárach, agus do bhuáil sé an scáth iondus gur chrion sé.

8 Agus tária, a nuáir do éirigh an ghrian, gur ghléas Día gáoth dheanacht a noir; agus do bhuáil ar cheann Iónah,

iondus gur anbhfainnigh sé, agus dórdugh sé ann féin bás dfagháil, agus a dubhairt, *Is féarr dhamh bás ná beatha.*

9 Agus a dubhairt Día ré Ionah, An maith do ní tusa fearg do bheith ort mun scáth? Agus a dubhairt seision, *Is maith do ním bheith feargach, eadhon go nuige an mbás.*

10 Annsin a dubhairt an TIGHEARNA, do bhí trúaighe agad don scáth, nach tú do shaóthruigh, ná thug air fás; noch tháinic a níos a noidhche, agus dimthigh seachad a noidhche.

11 Agus cred nach ccoigeoluinnsi Ninebhel, an chathair mhór sin, iona bhfuil ní sa mhó ná sé fithchid míle pearsa nach eidirdhealuighionn eider a láimh dheis agus a láimh chlé; agus *fós* iomad áiméise?

MICAH.

CAIB. I.

Is úathbhásach fearg Dé bhí, anaghaidh adhradh na ndée breige.

BRÍATHAR an TIGHEARNA tháinic sé go Micah an Morastiteach a laéthibh Iotam, Ahas, agus Heseciah, ríthe Iúdah, noch do chonnaire sé a ttaobh Shamária agus Ierusalem.

2 ¶ Eistigh, a phobal uile; cluin, a thalúimh, a nuile ní dá bhfuil ann: agus bíollh an Tighearna DIA na fhíadlhuise bhur naghaidhsí, an Tighearna óua theampall náomhtha.

3 Oir, féuch, tiucfuidh an TIGHEARNA as a áit, agus tiucfuidh a nús, agus sailteora sé air áitibh árdha na talmhan.

4 Agus leagfúighear na sléibhte faói, agus scoiltfúighear na gleanta, amhuil céir as coinne na teineadh, agus amhuil na huisgeadha dóirtior síos re fánuigh.

5 Ar son saruighthe Iácob *atá* so uile, agus ar son pheacadh tighie Israel. Cred é sárughadh Iácob? nach í Samária? agus cred *iad* áite árdha Iúdah? *nach í* Ierusalem?

6 Uimesin do dhéana misi Samária mar chárn don mhachaire, agus phlanndughadh tneamhna; agus dóirtfidh mé a clocha síos annsa ghleann agus léigfe mé a duthrach ris.

7 Agus brisfúighear a hionmháighe greanta uile a mbloghuibh, agus loisgúighear le taine a tuillmhoigh uile, agus leagfa mé a biodhail uile áonránach: oir do chruinnigh sí *iad* do thuilleamh meirdrighe, agus fillfid chum tuillmhe meirdrighe.

8 Uimesin caóidfidh mé agus núall-

fuidh mé, imeocha mé tárnóchd agus lomnochd: do dhéana mé gearán mar na draguin, agus cùmha mar na hulchabh-canuibh.

9 Oir is doileighios a cneadh; oir tháinic sé go Iúdah; tháinic sé go géata mó phobail, *eadhon* go Hierusalem.

10 ¶ Ná foillsigh é ann Gát, ná guilidh ar áonchor: a tigh Aphrah iompoidh thú féin aansa luaitheadh.

11 Imthigh romhad, a áitreabhthach Saphir, ar mbeith dod náire leis: ní tháinic Saanan amach a ngolgháir Bhet-esel; glacfuidh sé a sheasamh uáibhsi.

12 Oir do fheith áitreabhthach Márot go furachair ar mbaith: acht tháinic olc a nús ón TIGHEARNA go geata Ierusalem.

13 O thusa a dhúthchusaigh Lachis, ceangail an carbad don bheathach lúath: isí is tosach peacaidh dinghin Sion: oir do frith sárughthe Israel ionnadsa.

14 Uimesin do bhéara tú tiodhlaiceadha do Mhor-eset Ghát: *biáidh* tighthe Achsib na mbreig do ríghthibh Israel.

15 Thairis sin do bhéara mé oighre chugad, a áitreabhthach Maresah: tiucfuidh sé go Adullan glóir Israel.

16 Déana máol thú, agus bearr thú féin air son do chloinne breághdha; táirsingidh do mhaóile mar a niolar; oir do chúadar uait a mbraighdionas.

CAIB. II.

Anaghaidh fhoirneart, agus thairrghire mheabhlach.

AMHAIRG don druing thionnschas éigcart, agus oibrighios olc air a

leabuidh! an tan is solus anmhaidin, cuirid a ngnáth é, do bhrígh go bhfuil sé a ccumhacht a lámh.

2 Agus santuighid síad fearuinn, agus beanuid amach *iad* lé foiréigion; agus tighthe, agus beirid leó *iad*: marsin sáruighid duine gun a thigh, eadhon duine agus a oighreachd.

3 Ar a nadhbarsin is marso a deir an TIGHEARNA; Féuch, a naghaidh na muinntírese tionscnuim olc, ó nach áthrochuidh sibh bhur muinéal; ní mó imtheochthaóí go ceannasach: oir is olc a naimsirsi.

4 ¶ Annsa lósin tóigfe *duine* cosamhlachd bhur naghaidh, agus caoidhfidh maille re caoi thrúáighmhéile, agus a déaruid, Atámaoid millte go hionlán: do mhalairt sé comhroinn mo phobal: ciondus do áthruigh sé uáimse é! do roinn sé ar machaireadh uáinn, noch do sháóileamar haiseogaidh dhúinn féin.

5 Uimesin ní biáidh duine ar bioth agad theailgíós: córda lé crannchair a ccomhchruinniughadh an TIGHEARNA.

6 Ná tairghiridh sibhsi, a *deirid ris an ndruing* thairrghirios: ní dhéanaid fáigh-eadóireachd dóibhsin, *chor* nach bhfuighid náire.

7 ¶ O *thusa dar bainm* tigh Iacob, nar gearruigheadh spiorad an TIGHEARNA? a níadso a ghníomha? nach déanuid mo bhriathrasa maith don té shiubhlúighios go hionruic?

8 Eadhon le tamall ó shin atá mo phobal ag éirge súas amhuil námhuid: beantaóí an róba amach maille ris an cculaídh don droing ghabhus láimh ribh go suáimhneach amhuil daóine suáimhneach ó chogadh.

9 Do theilgeabhair amach mna mó dhaóine ó na tightheuibh taitneamhacha; rugabhair mo ghlóir ó na ccloinn go bráth.

10 Eirighidh sibhsi, agus imthighidh; oir ní hé so *bhur* ccomhnuighe: do bhrígh go bhfuil sé ar na shalachadh, millfé sé *sibhsi*, ré millteachus mór.

11 Má deir neach bréug, ag siubhal annsa spioraid agus a neimhfhirinne, *ag radh*, Tairrghiridh misi dhuit ar fhíon agus air dhígh láidir; budh é sin féin faigh an phobailsi.

12 ¶ Cruinneocha mé thú go deimhin, a Iacob uile; cruinneocha mé go deimhin iardhraóí Israel, cuirfe mé a bhfochair a chéile iad mar cháorchaibh Bosrah, mar an ttréud a lár a mainrighe: do dhéanad fothrum mór do bhrígh *ionuid* na ndaóine.

13 Tháinic an bristeóir súas rompa: do bhriseadar súas, agus do ghabhadar thríd an ngeata, agus do chúadar amach ann: agus rachuidh a rígh rompa, agus an TIGHEARNA iona ccionn.

CAIB. III.

Disciornacht na bprionnsa, 5 feall na bfiágh, 11 agus a suaimhneas neamhfhocrach faraón.

A GUS a dubhairt misi, Eistigh, iarruim dathchuinge oruibh, a cheanna Iacob, agus sibhsi a phrionnsadha thighe Israel; *Nach* cóir dhaóibhse fios breitheamhnús do bheith aguibh?

2 Noch fhúathuighios an mhaith, agus ghrádhúighios an tolc, noch thairngios a cceoiríonn díobh, agus a bhféoil dá cceamhuibh;

3 Noch fós ithios féoil mo dhaóine, agus fheannus a cceoiríonn díobh; agus brisid a cceamha, agus gearruid na cceodchaibh, iad mar budh chum an phota, agus mar fheoil annsa choire.

4 Annsin éighfid síad chum an TIGHEARNA, acht ní éistfidh sé riu: eadhon foileochuidh sé a aghaidh uatha san namsin, mar do iomchradar iad féin go hola iona ngníomhuibh.

5 ¶ Is marso a deir an TIGHEARNA a ttáobh na bfiágh bheir air mo phobal earráid do dhéanamh, noch bheirios greim re na bhfiacilaibh, agus fhúagrus, Síothcháin; agus ullmhuighid cogadh a naghaidh an té, nach cceuiríonn ann a mbéul:

6 Uimesin *biáidh* a noidhche dhílh, iondus nach bhfaicfidhe fis; agus biáidh dorchá dhíbh, iondus nach bhfaistínighe; agus rachuidh an ghrian faoi ós cionn na bhfiágh, agus biáidh an lá dorchá ós a ccionn.

7 Annsin bhías náire ar na feithmheóiríbh, agus buáidhearthar na faistínigh: fós, foileochuid uile a mbéil; oir ní *bhfuil* freagra air bioth ó Dhía.

8 ¶ Acht go deimhin atáim lán do chumhachtaibh maille ré spiorad an TIGHEARNA, agus do bhreitheamhnus, agus do chumas, do thaisbeanadh a sháruigthe do Iacob, agus do Israel a pheacadh.

9 Eistigh so, iarruim dathchuinge oruibh sibhsi cinn thighe Iacob, agus prionnsadha thighe Israel, ghráineas re breitheamhnus, agus chuirios a nuile cheart bun ós cionn.

10 Cuirid síad súas Sion le fuil, agus Ierusalem le héigceart.

11 Do ní a ccinn sin breitheamhnus air luáigheacht, agus teagasguid a sagairt ar thúarustal, agus faistínighid a bhtáighe ar airgíod: gidheadh luighfid air an TIGHEARNA, agus a déaruid síad, *Nach bhfuil* an TIGHEARNA ar measg? ní fhéadann olc ar bith teacht oruinn.

12 Uimesin treabhochthar Sion ar bhur sonsa amhuil machaire, agus biáidh Ierusalem na cáruibh, agus slíabh an tighle mar áitibh árdá na saraóise.

CAIB. IV.

Onoir, sithcháin, agus buaidh na heagluise ó Chríost.

ACHT annsna laéthibh deigheánacha tiucta a ccrích, go ndaingneochthar slíabh thighe an TIGHEARNA a mullach na slíabh, agus áirdeochthar é ós cionn na ccuoc; agus líonfuid daóine chuige.

2 Agus tiucfuid mórán cineadhach, agus a déaruid síad, Tigidh, déanam súas go slíabh an TIGHEARNA, agus go tigh Dé Iácob; agus muinfidh sé a shlighe dhúinn, agus siubholum iona chasánuibh: óir rachuidh an dlítheadh amach as Sion, agus briathar an TIGHEARNA ó Ierusalem.

3 ¶ Agus béarnidh sé breitheamhnus a measg mhórán daóine, agus iomaithbhífidh sé cineadhacha neartmhara a bhfad úatha; agus buáilfid a ccloidhmthe a níarnach leisrigh, agus a ngaétie a gcorrúibh cnuaiscthe: ní thóigfe cineadh cloidheamh a naghaidh cinidh, ní mó fhoghlomfuid cogadh ní is mó.

4 Acht suighfidh gach uile dhuine fáoi na fhíneamhuin agus fáoi na chrann fige téin; agus ní chuirfe duine ar bith eagla orra: óir isé béul TIGHEARNA na slogh dubhairt é.

5 Óir siubholuidh a nuile phobal gach uile dhuine dhíobh a naim a dhé, agus siubholuimne a naim an TIGHEARNA ar Ndía go sáoghal na sáoghal.

6 ¶ Annsa lósin, a deir an TIGHEARNA, cruineocha mé an bhean atá bacach, agus cruineocha mé an bhean do dibreadh amach, agus isi do ghorthuigh mé;

7 Agus do dhéana mé íarsma don mbnaói do blí bacach, agus cineadh láidir dhíse do teilgeadh a bhfad: agus riaghlochthaigh an TIGHEARNA ós a ccionn a slíabh Sion ó so amach go brách, agus choidhche.

8 Agus chugadsa, a thuir an tréada, caisléan daingíon inghine Sion, thiucfás an céidthighearnus; tiucfaidh an rioghachd chum inghine Ierusalem.

9 Anois cred fá néighion tú go hárd? an bhfuil rígh ar bith ionnad? ar imthigh do chomhairleach seachad? óir do ghabhadar doighthe thú amhuil bean re niodhnuibh.

10 Bídh a mbruid, agus sáothruigh breith, a inghean Sion, cosmhuil re mnáoi re niodhnuibh: óir a nois rachaidh tú amach as an ccaithruigh, agus coimhneocha tú annsa mhachaire, agus racha tú don Bhabilóin; annsin sáorfuighear thú; annsin fhuáisceolus an TIGHEARNA thú ó lámh do námhad.

11 ¶ Anois fós atáid mórán cineadhach ar néirghe ad aghaidh, noch a deir,

Truáillthear í, agus féuchadh ar súilne air Shion.

12 Acht ní feas dóibh smuaintighthe an TIGHEARNA, ní mó thuigid a choimhairle: óir cruinneocha sé iad mar na punnannaibh a steach chum a nurláir.

13 Eirigh agus buáil, a inghean Shion: óir do dhéana misi íarann dot adhairc, agus do dhéana mé hingne na bprás: agus buáilfidh tú na ccodchaibh mórán daóine: agus náomhthocha misi a ttarbha don TIGHEARNA, agus a ttadhbhacht do TIGHEARNA na talmhan uile.

CAIB. V.

Beirthe, oifig, agus úachdranacht Chríost.

ANOIS cruinnigh thú féin a slúaghaibh, a inghean na slúagh: do chuir sé. fosloughphort re ar naghaidh: buáilfid síad breitheamh Israel le slait air an ngrúaidh.

2 Acht thusa, a Bliet-lehem Ephráta, biodh gur beag thú a measg mhílteadh Iúdah, gidheadh tiucfaidh asad amach chugamsa úachdarán bhías ar Israel; a raibh a dhul amach ó a nallód, ó laéthibh ná siorruidheachda.

3 Uimesin seachoduigh sé súas iad, nó go ttigh an tam a mbéara an bhean thorrach: annsin fillfidh fuighioll a dhearbhráithreach go cloinn Israel.

4 ¶ Agus seasfuidh sé agus biathfuidh sé a neart an TIGHEARNA, a mórdhachd anna an TIGHEARNA a Dhia; agus fanfuid siádsan: óir anois bíaidh sé mór go foircheann na talmhan.

5 Agus budh é an fearso an tsíodhcháin, an tan thiucfás an Tassírianach dar ttr: agus an tan shailteorus ann ar bpálásaibh, annsin tóigfeam móirsheisor áodhaireadh na aghaidh, agus ochtar do dhaóinibh prinnsiopalta.

6 Agus fáiseochuid síad tír na Hassíria leis an ccloidheamh, agus talamh Nimrod iona dhula a steach: marso tháirtheochthar sinn ó Nassírianach, an tan thiucfás sé dar ttr, agus a nuáir shailteorus sé táoibh a stigh dar tteorannuibh.

7 Agus bíaidh íarsma Iácob a measg mhórán daóine amhuil drúcht ón TIGHEARNA, amhuil ceatha air an bhféur, nach bhfanann re duine, agus nach bhfeithionn air mhacaibh na ndaóine.

8 ¶ Agus bíaidh dhífraói Iácob a measg na ngeinteadh a lár mhórán daóine amhuil leomhan a measg bheathach na foraóise, amhuil óg leomhan a measg na ttréud cáorach: noch, má théid sé thríd, sailteoruidh sé síos agus fós stiallfuidh sé na mblodhuibh; agus ní fhéadfuidh duine ar bith sin do thartháil.

9 Toigfighear do lámh súas ar do

naimhdibh, agus géarrfuirghear amach do naimhde uile.

10 Agus tiuicfuidh a corrích annsa ló sin, a deir an TIGHEARNA, go ngéarrfa misi heachruigh amach as do lár, agus go millfidh mé do charbuid:

11 Agus géarrfa mé amach caithreacha do dhúthaigh, agus teilgfíod síos do dhaóine láidre:

12 Agus géarrfa mé piseóga amach as do láimh; agus ní bhíidh faistiuigh agad ní is mó:

13 Géarrfa mé fós bíomháighe grábhálta, agus bíomháighe feasta a mach as do lár; agus ní aidheora tú ní is mó obair do lámh.

14 Agus tairreonga mé a níos do gharraín as do lár; marsin scriosfa mé do chaithreacha.

15 Agus do dhéana mé dioghaltas a bhfeirg agus a ndíbhfeirg air na geintibh, a leithéid nach ccúaladar a ríamh.

CAIB. VI.

Na hiodhbartha thaitneamhas re Día.

EISTIGHSI anois an ní a deir an TIGHEARNA; Eirigh, catlaigh anois as coinne na sláibh, agus cluindís na cnuic do ghuth.

2 Eistighsi, a shléibhte, imreasan an TIGHEARNA, agus sibhsi a bhunáite láidre na talmhan; óir atá imreasan aig an TIGHEARNA re na dhaoinibh, agus taigeoruidh sé ré Hírael.

3 O mo phobal, créd do rinne misi oruibh? agus créd aun a ndéarna mé tuirseach sibh? siághnuighidh féin am aghaidh.

4 Oir thug mé súas sibh as crích na Héigpte, agus dífúascail mé sibh as tigh na seirbhíseach; agus do chuir mé romhuibh Maíse, Aáron, agus Míriam.

5 O mo phobal, cuimhnighidh a nois créd do chomhairligh Balac rígh Mhóab, agus cred do fhreagair Bálaam mhac Beor dhó ó Shlittim go Gilgal; chor go naitheontaíse firéantacht an TIGHEARNA.

6 ¶ Cíodh le tiuicfa mé a bhfiadhnúise an TIGHEARNA, agus lé ccláonfad mé féin a lathair an Dé aird? an tiuicfa mé dá lathair le hofráluibh loisge, le ganhnuibh do bhliadhain dáois?

7 An mbiáidh an TIGHEARNA toil-eamhuil air mhíltibh do reithighibh, nó lé deich míle do shrothaibh ola? an ttiubhra mé mo chéidghin arson mo chiontadh, toradh mo chuirpar son pheacaidh manma?

8 Do thaisbéin sé dhuith, a dhuine, cred is maith; agus créd íarrus an TIGHEARNA ort, acht ceart do dhéanamh, agus trócaire do ghrádhughadh, agus siubhal go humhal le do Dhía?

9 Eighidh gúth an TIGHEARNA air an ccatluigh, agus do chífidh fear na heagna hainm: éistighsi an tsíat, agus an té dórdúigh í.

10 ¶ An bhfuilid fós ionnmhuis a nuile a tigh an chiontuigh, agus an miosúr gann atá adhfháathnhar?

11 An measfa mé glan iad leis na droch-chomhthromuibh, agus le mála chomhthrom meallta?

12 Oir atáid a ndaóine saidhbhre sin lán dfoiréigíon, agus do labhradar a náit-reabhthuigh bréuga, agus is cealgach a tteanga iona mbéul.

13 Uimesin mar an ccéadna do dhéana misi tinn thú lé do bhúaladh, dot dhéanamh áonránach do bhrígh do pheacadh.

14 Iosuidh tú, acht ní bhíidh tú sáith-each; agus bíidh do theilgíon síos ann do lár; agus bhéaruidh tú greim, acht ní sháorfa tú; agus do bhéara misi an ní sháorfas tú don chloidheamh.

15 Cuirfe tú síol, agus ní tú bheanfas; brúighfidh tú crainn ola, acht ní ungha tú thú féin lé hola; agus fion milis, acht ní iobhtha tú fion.

16 ¶ Oir atá reacht Omri ar na choimhead, agus uile oibreacha thighe Ahab, agus siubholuigh sibhsi iona ccomhairleachaibh; chor go ndéanuinnsi fásach dhíot, agus magadh dá dhúthchusaibh: uimesin iomchorthaóí náire mo phobail.

CAIB. VII.

Is comhthruailligh sin anois stuid na ndaóine, nach bhfuil dearbhcharaid ar bith ion-táobhadh ris, ach Día an Tighearna.

MO thruáighe misi! óir atáim amhail an tan do chruinnigheadar na tórtha samhruigh, mar dhioghlúim cáor aimsire cnúasuigh na ttarpán: ní bhfuil tarpán air bioth ré ithe: atá manam ag íarruigh an chéadthoruigh abuidh.

2 Dimthigh an deaghádhúine seachad as an tgalam, agus ní bhfuil áon ionruic a meag na ndaóine: luighid uile a luigheachán air fhuil; do nídh gach uile dhuine fiadhach air a dhearbhrathair le líon.

3 ¶ Chor go ndéanuid oile leis an dá láimh go dithchiollach, íarruidh an prionusa agus an breithiomh tiodhlacadh; agus foillsighidh an duine mór a thoil urchóid-each: marsin fillid súas é.

4 Atá an té is féarr aca mar dhreis: is géire an té is firéunta ná faldhos: atá lá thfear faire agus do chúarta ag teacht; anois bhías a mbuaidhreadh.

5 ¶ Ná dóthchusaigh a ccaruid, ná cuiridh dóthchus a néoluidhe: coinnhead

doirsi do bheil ón mhnaói luighios ann hucht.

6 Oir easónoruigh an mac an tathair : éirghidh a ninghean súas a naghaidh a mathar, bean an mbic a naghaidh a baincheamhna; agus a *siad* naimhde duine lucht a thighe féin.

7 Uimesin féuchfa misi chum an TICHEARNA; feithmhídh mé air Dhía mo shlánuighthe: cluinfidh mo Dhía mé.

8 ¶ Ná gáirdigh am aghaidh, ó mo. námhuid: a nuair thuitfios mé, éireocha mé; an tan shuighfios mé a ndorchadus, *biáidh* an TICHEARNA na sholus damh.

9 Ionchoruidh mé díbhfhéarg an TICHEARNA, do bhrígh gur pheacaidh mé na aghaidh, nó go ttagra sé mo chúis, agus go mbéara breath ar mo shon: do bhéara sé amach chum an tsoluis mé, agus do chífídh mé a dhioghrus.

10 Annsin do chífídh an *bhean* is námha dhamh é, agus foileochuidh náire ise, noch a dubhairt riom, Cáit a bhfuil an TICHEARNA do Dhía? do chífídh mo shúile í: anois sailteoithtar síos í mar laithigh na sráideann.

11 Annsa lo a mbéid do bhalladha dá ccur súas, annsa ló sin áthrochtar go fada an tórdughadh.

12 Annsa lósin *fós* tiucla sé ort ón Nassíria, agus ó na caithreachaibh daingne, agus ón chaisléan gus a nabhunn, agus ó thairge go fairge, agus ó shliabh go sliabh.

13 Thairis sin bíaidh an talamh na fhásach do bhrígh na muinntire áitreabhus innte, arson thornidh a nguíomh.

14 ¶ Beathuigh do mhúinntir le do shlait, tréud hoighreachta, noch chomhnuighios go háonránach annsa choill, a lár Charmel: biathaidís ann Básan agus an Gilead, mar annsa laéthibh a nallód.

15 ¶ Do réir na laétheadh a táinic tú amach as crích na Héipte thaisbeanfas misi *neithe* iongantacha dhó.

16 Do chífídh na cineadhacha agus béid claóidhte tar a nuile neart: cuirfid *a* lámh air *a* mbéul, béid a cclúasa bodhar.

17 Lighfid an luáithreadh amhuil naithir nimhe, corrochuid amach as a bpolluibh amhuil péiste na talmhan: bíaidh eagla an TICHEARNA ar Ndía orra, agus bíaidh eagla orra air do shonsa.

18 ¶ Cía an Día atá cosmhuil riotsa, mhaitheas éigceart, agus léigios thairis sárughadh íarsma a oighreachda? ná chomhbhann sé a fhearg choidhche, do bhrígh go ndúlighionn sé a ttróaire.

19 Fillfidh sé a ris, bíaidh trúaighe aige dhúinn; cláoidhfidh sé ar neigceart; agus teilgfidh tú a ccionta uile a ndubhaigéan na fairge.

20 Coimheoluidh tú a nfinne do Iacob, agus an tróaire do Abraham, noch do mhionnuigh tú dar naitiribh ó na laéthibh a nallód.

NAHUM.

CAIB. Í.

Mordhacht Dé taisbeanta iona chairdeas dá dhaóinibh, agus a ndioghaltas dhá naimhdibh.

UALACH Ninebheh. Leabhar fise Nahum an Telcositeach.

2 *Atá* Día éudmhar, agus do ní an TICHEARNA dioghaltas; atá an TICHEARNA dioghaltach, agus fíochmhar; dó dhéanuigh an TICHEARNA dioghaltas ar a naimhdibh, agus taiscidh sé *géarsmacht* dá eascáirdibh.

3 *Atá* an TICHEARNA mall chum feirge, agus mór a cumhachdaibh, agus ní sháorfa sé ar aonchor an *droch dhuine*: atá a shlighe aig an TICHEARNA annsa ghaóith ghuáirdeáin agus annsa stoirim, agus a *siad* na néulla luáithreadh a chos.

4 Indheargaidh sé a nfairge, agus do ní

tiirim í, agus tiormuighidh sé súas na srotha uile: anbhfainnigh Básan, agus Carmel, agus críonuidh bláth Lebanon.

5 Creathuid na sléibhte roimhe, agus leaghaid na cnuc, agus loiscthear an talamh re na radharc, a seadh, an domhan, agus a nuile ní áitreabhus ann.

6 Cía fheadas seasamh as coinne a fheirge? agus cía fhéadas fuireach re buirre a fheirge? do dóiteadh a dhíbh-fhearg amach mar theine, agus do teilgíodh síos na cairge leis.

7 *Is* maith an TICHEARNA, caisléan daingion a ló na buáidhearta; agus aithnigh sé an drong dhóthchusúighios ann.

8 Acht cuirfidh sé deireadh iomlan ré na áit le tuile rabhartha, agus leanfuidh dorchadus a naimhde.

9 Cred smuáintighidh a naghaidh an TICHEARNA? do dhéanuidh sé críochmughi-

Slúagh Dé a naghaidh Nineveh. CAIB. II, III. *Líon bhíos fúathmhar a bpeacadh.*

adh iomlán : ní éireochuidh buáidhreachd súas an dara huáir.

10 Oír an feadh *bhéid* fillte air a chéile *mar* dhroighne, agus an feadh *bhéid* ar meisce *amhuil* lucht meisce, loiscfighear iad amhuil comulach láinthirim.

11 Atá áon tháinic asad amach, smúaineas olc a naghaidh an TIGHEARNA, drochchomhairleach.

12 Is marso a deir an TIGHEARNA ; Má tá go *bhfuidh* suáimhneach, agus fós iomadanhuil, gidheadh is marso chuirfighear síos iad, an tan rachus sé thríd. Má tá gur phian mé thú, ní phianfa mé thú ní sa mhó.

13 Oír anois brisfidh mé a chuing dhíot; agus brisfime do chuibhreach ó chéile.

14 Agus thug an TIGHEARNA fúagra dot thaóibh, *chor* nach síolcuirfidh ní is mó dot ainn : gearrfa mé amach as tigh do dhée an nímháigh ghreanta agus an nímháigh leaghta : do dhéana me huáigh; oír atá tú beagluáigh.

15 Féuch air na sléibhtibh cosa an té do bheir nuáidheachta maithe leis, thuagras síodhcháin ! a Iúdah, coimhead do fhéastadha sollamonta, comhaill do mhóide : oír ní ghéabhuidh an drochdhuine ní sa mó thríod; do gearradh amach go hionlán é.

CAIB. II.

Iadhadh agus airgeadh Ninebheh, leis na Caldeánuchaibh.

AN té bhrisios a mblothuibh tháinic sé as coinne haighthe : taisgidh an daingion, coimhead an tslighe, déana do leasrach láidir, neartaigh do chumbachda go láidir.

2 Oír do chuir an TIGHEARNA oirdhearcus Iacob ar cúl, mar oirdhearcus Israel : oír do fholnuighthead lucht a nfolnuighthe iad amach, agus do mhilleadar a mbeangáin fineambha.

3 Do rinneadh sciath a dháoineadh neartmhara dearg, *atáid* na fir chúrata a scairléad daite : *biáid* na carbuid maille ré tóirsighibh lasambha a ló a ullmhuighthe, agus béid na crainn ghiunhais ar crioth go huathbhásach.

4 Béid na carbuid ar buile annsna sraididh, gleicfidh gach díobh ré ar oile annsna slightibh leathna : taisbeanfuid amhuil tóirsibh, riothfuid cosmhuil ré teine.

5 Aithmheasfuidh sé a dháoine onóracha : do gheabhuid siad tuisleadh iona siubhal; do dhéanuid deithnios chum a bhallasin, agus gléasfuidhear a dhaingean.

6 Oisceoltar geatadha na srothann, agus scaóilfighear an pálas.

7 Agus béarthar Husab ar siubhal a

láimh, do bhéarthar súas í, agus tréoroichuid a cailínigh í amhuil budh le guth coluin, ag búaladh a nochta.

8 Acht *atá* Ninebheh ó nallód cosmhuil ré lóchan uisce : gidheadh teithfid rompa. Seas, seas, *éighfid siad*; acht ní fhéuchfuidh éanduine ná dháigh.

9 Glacaidh sibhsi a néadail airgid, glacaidh a néadail oir : oír ní *bhfuid* críoch air an stóragus glóir amach as an ttrealamh mbreáda.

10 Atá sí folamh, agus fáon, agus na fásach : agus leaghoidh an croidhe, agus buailid na glúine a chéile, agus *atá* iomad péine ann a nuile leasrachuibh, agus cruinnighidh a naighthe uile duibhe.

11 Cait a *bhfuid* comhnuighe na leomhan, agus ionad beatha na leomhan óg, mar a siubhlughionn leomhan, *cadhon* an seim-leomhan, agus cuilén na leomhan, agus ní chuirionn duine ar bith eagla *orra* ?

12 Dfúadnigh an leomhan go lór da chuiléanuibh, agus do theachd sé dá leomhanuibh buinionna, agus do líon sé a úamha lé creich, agus a phruchlais lé fúadach.

13 Féuch, atáimsi ad aghaidh, a deir TIGHEARNA na slógh, agus loiscfidh mé a carbuid a ndeatach, agus sluigfidh an cloidheamh a leomhuin óga : agus gearrfa mé do chreach ón ttalamh, agus ní cluinfighear guth do theachtadh ní is mó.

CAIB. III.

Peacadh agus pionus Ninebheh.

AMHAIRG don chathruigh fhuiltigh ! *Atá* sí uile lán do bhréagaibh agus do shladmhóireacht; ní scuirionn an tinchreachadh;

2 Torann sciursa, agus fúaim thormain na rothadh, agus iomrúagadh na neach, agus na cearbad ttuslógach.

3 Tógbhuidh an marcach súas aráon an cloidheamh loinnreach agus an gath tonn-ach, agus *atá* iomad do dhaóinibh marbha, agus úibhir mhór chorp; agus *ní bhfuil* críoch air a ttaisighibh; tuislighid air a ccorpuibh :

4 Do bhrígh iomuid stríopachuis na meirdrigh sciambuigh, mhaighistréas na bpiséog, reacus cineadhacha tre na stríopachasuibh, agus muinnteara tré na piséogaibh.

5 Féuch, atáim ad aghaidh, a deir TIGHEARNA na slógh; agus léigfidh mé do sciortadha leis as coinne haighthe, agus taisbeanfa mé do thruáilleadh do na críochaibh, agus do náire do na ríoghachtaibh.

6 Agus teilgidh mé salchar adhfhuathmhar ort, agus do dhéana mé beagluáigh

thú, agus suidheocha mé thú amhuil bal-dluthfheachuinn.

7 Agus tiuicfuidh a ccrích, an mhéid fhéuchfás ort go tteithfid siad romhad, agus go naibeoruid, Do leagadh Ninebheh na fásach: cía chaóiníos í? cía as a níarrfa mísi cobharthuigh dhuit?

8 An féarr thusa ná Nó daoineach, noch do suigheadh a measg na srothann, *agá raibh* na huisceadha na timchioll fa ccaúirt, *ar bhí* a nfairge a cothughadh, agus do *bhí* a balla ón bhfairge?

9 Budh í a neartsin a Netíopia agus a Néipt, agus do *budh* neamhchuímseach sin; budh iad do chobharthaigh Put agus Lubim.

10 Thairis so rugadh ar siubhal í, do chuáidh sí a mbraighdionas: do rinneadh fós sligreach da cloinn óig a mullach na sráideann uile; agus do theilgiodar cranchar air a daóimibh onóracha, agus do ceangladh a daoine móra uile a ngéibhionuibh.

11 Biaidh tusa fós ar meisce: foileochthar thú, iarrfa tú mar an cceadna neart do bhrígh na námhad.

12 *Biáidh* huile dhaingneacha láidre amhuil crainn fige leis na céidfígibh abuidh: má croiththeas iad, tuitid siad eadhon a mbéul an té itheas.

13 Féuch, is mná do dhaóine ann do lár: oisceoltar súas geatadha do thíre

do dhaóine: slúigfidh an teine do bharradha.

14 Tarruing na huisceadha chum an champa, neartuigh do dhaingne láidre: éirigh annsa chriaidh, agus saltair an mort-éul, déana áit mbraceadh láidir.

15 Annsin slúigfidh an teine thú; géarrfuidh an cloidheamh amach thú, íosuidh sé súas thú mar an phéist chancair: déana dhuit féin mórán mar an phéist chancair, déana dhuit inórán mar na lócustaibh.

16 Dfóirlión tú do channuighthe ós cionu réaltann neimbe: millidh an phéist chancair, agus teithigh sí roimpe.

17 *Atáid* do choróntaigh mar na lócuiste, agus do chaipitínighe mar na dreóllánuibh teasbhuidh móra, noch chomhnuighios annsa faltáibh annsa lá fhúar; *acht* an tan éirghios an ghrian teithid siad rompa, agus ní haithnightheas a naít a mbíad.

18 Néullfartaighid háodhaireadha, a rígh na Hassíria: béid húaisle na *ttochd*: do scabadh do dhaóine air na sléibhtibh, agus ní chruinnighionn duine ar bioth iad.

19 *Ní bhfuil* leighios ar do lot; is nimhneach do chneadh: buáilfidh gach uile dhuine chluiníos do thásg a mbasa ós do chionn: óir cía air nar shiubhuil hól do ghnáth?

HABACCUC.

CAIB. I.

Gur measa na daóine sciúrsas, no an drong do sciúrsfuighear; agus gur dhóibh fein bheirid buidhe a bhuaidh tugadar amach, agus ní hann do Dhía.

AN tualach do chonnairc Habaccuc an fáigh.

2 O a THIGHEARNA, ga fad bhias mé ag éighiomh, agus nach ccluin tú! eadhon ag éighiomh chugad air fhoiréigion, agus nach áill leachd tárthail!

3 Créd fá ttáisbeanann tú éigceart dhamh, agus a thabhairt orum doilghios dfaicsin? óir *atá* cneadh agus foiréigean as mo choinne; agus *atá* drong ann thógbhus súas ceannairg agus imreasan.

4 Uimesin do failligheadh an dligheadh, agus ní théid breitheamhnus choidhche amach: óir iadhuid na ciontuigh a timchioll na bhfírean; uime sin théid breitheamhnus éigcór ar adhaigh.

5 ¶ Féuchuidh sibhsi a measg na ngeinteadh, agus measuigh, agus iongantaigh go bhiongantach: óir oibreocha mísi obair ann

bhur laéthibh, noch nach ccreidfidhe, dá mbeith go ninneastaóí dháóibh é.

6 Oír, féuch, tógghuim súas na Caldéanuigh, an cineadh searbh deithneasach sin, noch imthighios tre leithead na tíre, do shealbhughadh na náiteach ccomhuíidhe nach léo féin.

7 *Atáid* siad úathbhásach agus gúasachtach: gluáisfidh a mbreitheamhnus agus a noirdhearcus úatha féin.

8 Is luáithe fós a neich ná liopaird, agus is buirbe iad ná coin alta an tráthnóna: agus leathnochuid a marcshlúagh iad féin, agus tiuicfuid a marcshlúagh ó imchéin; eitilfid mar an niolar dheith-frigheas dithe *bídh*.

9 Tiucfuid uile chum éigin: síuighfid a naighthe súas mar an ngaoith a noir, agus cruinneochuid an braighdionas mar an ngameamh.

10 Agus do dhéanuid sgige fá na ríogh-aibh, agus béid na príomsadha na ceúis mlagaidh áca: disbeagfuid gach uile dhaingion láidir; óir crúachfuid luáithreath, agus géabhuid é.

11 Annsin áthrochus a inntinn, agus rachfuidh sé thairis anonin, agus cinteochuidh sé, *ag cur a chumhachta a leith a dhé fein.*

12 ¶ Nach *bhfuil* tusa ó shíorroigh-
iochd, a THIGHEARNA mo Dhía, Máon
Náomhtha? ní éugfuimne. A THIGHEARNA, dórdúigh tú iad do breitheamhnus; agus, a Dhé chumhachdaigh, do dhaingnidh tú iad do smachdughadh.

13 *Is* fíorghlaine do shúile na chum uile damharc, agus ní fhéadann tú féuchuin air éiceart: cred fá bhféuchann tú air an droing do ní go fealltach, agus bhíos tú ad thoich an tan shluigh an drochdhuine *an duine* is fíreunta ná é féin?

14 Agus do ní tú daóine mar íasg na fairge, amhuil na neithe snáidheacha, nach *bhfuil* riaghlaitheoir ós a cciomn?

15 Tógbhuid iad uile súas leis an ndubhán, gabhuid iad iona líon, agus cruinnighid iad iona líon tairngthe: uimesin gairdighid agus bíd luathghaireach.

16 Ar a naddbharsin íodhbuid siad dá líon, agus loiscid túis dá bpaintéur; do bhrigh go mbí a ccomhroinn méith leó sin, agus a mbiadh fairsing.

17 An bfoilmheochuid siad a líon uimesin, agus gan choigill do ghnáth cineadh-
acha do mharbhadh?

CAIB. II.

Gu ttiag sciursa ar Chaldea fadheire, noch do bhí cìocrach go fuil, agus chum uáchtranacht do bheith aice.

SEASFUIDH mé ar mo choimhead, agus rachfa mé air na tor, agus aireocha mé dféachuin cred a déara sé ríom, agus cred fhreagoras mé an tan aithbheorthar mé.

2 ¶ Agus do fhreagair an TIGHEARNA mé, agus a dubhairt, Scriobh a nús, agus déana soilléir í air chlárúibh, iondus go ríothadh an té léighios.

3 Oir atá a nús fós chum uáire cointe, acht fa dheóigh laibheoraidh sí, agus ní dhéana sí bréag: má atá go madh mall í, feith uirre; do bhrigh go ttiucfa sí go deimhin, ní anfa sí.

4 Féuch, an té ar tógbhadh súas a anam ní bhfuil go díreach ann féin: acht mairfidh an fíreun tred a chreidionn.

5 ¶ Fós mar an ccéadna, do bhrigh go cciuntuighionn sé le fion, is duine úaibhreach é, ní mó fhanas sé anna bhaile, noch fhoirleathnuighios a mhian mar ifrionn, agus go *bhfuil* mar an mbás, agus nach fhéidir a shásadh, acht go cruinnighionn sé chuige gach uile chin-eadh, agus go ccárnann sé a nuile phobal chuige:

6 Nach tógfidh so uile cosamhlachd súas

ná aghaidh, agus seanfhocal magnaidh na aghaidh, agus a deáruid, A mhaing don té mhéaduighios an ní nach leis féin! ga fad? agus don té úaluighios é féin le craidh thugh!

7 Nach éireochuid androngghoirteachus thú súas go luath, agus nach muisceoluidh an ní thú bhuáidhirfios tú, agus bíaidh tú mar éadail aca?

8 Do bhrigh gur mhill tú iomad cineadh-
ach, millfidh uile farsma na ndaóine thusa; *ar son* fola daóine, agus ar son éigne na tíre, na caithreacha, agus a nuile dhuine chomhnuighios inte.

9 ¶ A mhaing don té shantuighios drochshaint da thigh, iondus go suigheocha sé a nead go hárd, chor go sáorfuidhe é ó chumbacht a nuile!

10 Do chomhairligh tú náire, dot thigh le gearradh mhórain daóine, do pheacuigh tú a *naghaidh* hanma féin.

11 Oir comhaircfidh an chloch as an mballa, agus freigeoruidh an tsail as a nadhmad í.

12 ¶ A mhaing don té do *éi* baile le fuil, agus shuighios cathair le héigceart!

13 Féuch, nach ó TIGHEARNA na slógh atá go saothrachuid na daóine anna teime féin, agus coirfid na ndaóine iad féin ar son díomháoinis?

14 Oir líonfuighior an talamh le héolus ghlóire an TIGHEARNA, mar fholuighid na huisceadha a nfairge.

15 ¶ A mhaing don tí do bheir deoch dá chomharsoin, chuirios do bhuideal chuige, agus fós chuirios ar meisge é; chor go bféuchfa air a lomnochduigh.

16 Atá tú líonta do náire a náit glóire: íbhse fós, agus bíodh do réimhchroiciomn leis: iompochthar cupán láimhe deise an TIGHEARNA chugadsa, agus *biaidh* sceathrach náireach air do ghlóir.

17 Oir foileochuidh éigíon Lebanon thú, agus creach bheathach, *noch* do chuir eagla orra, ar son fola daóine, agus ar son éigne na tíre, na caithreacha, agus a nuile dhuine aitrighios inte.

18 ¶ Cred tharbhuighios a níomháigh ghreanta ar ghrean fear a hullmhuighthe í; a níomháigh leaghtha, agus teagasgóir bréag, as a ndóthchsuighionn fear déanta a oibre féin ann, do dhéanamh iodhal mbalbh?

19 A mhaing don tí a deir ris an maide, Múscail; ris an ccleich mbalbh, Eirigh, teagoscúidh sí? Féuch, do córughadh í air fad dór agus daingíod, agus ní *bhfuil* anáil ar áonchor iona lár.

20 Acht atá an TIGHEARNA iona theam-
pall náomhtha: bíodh an talamh uile na thoich dá lathair.

CAIB. III.

Dán, agus muinighinn Habaccuc, go aithbheodhuigh Dia a dhaoine fós, go lag anois.

URNAIGH Habaccuc an fáigh air Sigionot.

2 O a THIGHEARNA, do chúala mé do ghlor, agus do bhí eagla orum: a THIGHEARNA, aithbheodhuigh hobair a meadh-ón na mblíadhan, foillsigh a lár na mblíadhan; a bhfeirg cuimhneigh trócaire.

3 ¶ Tháinig Dia ó Thémah, agus an Táon Náomhtha ó shliabh Páran. Selah. Dfóluigh a ghlor na flaithis, agus do bhí an talamh lán dá mholadh.

4 Agus do bhí a dhéalradh mar ansolus; do bhádar adharca as a lámh: agus ann sin do bhí folach a chumhachd.

5 Do chuáidh an phláigh roimhe, agus chuáidh gual dearg amach ó na chosaibh.

6 Do sheas sé, agus do thomhais sé an talamh: dféuch sé, agus do scaoil sé ó chéile na cineadbacha; agus do spréidh sé na sleibhte síothbhúana, do chromadar na cnúic shíorruidhe: atáid a shligthe gan fhoircheann.

7 Do chonnaire mé páillitán Chúsán a naindeise: agus do chroithnuigh cúirtíne thíre Midian.

8 An raibh an TIGHEARNA feargach a naghaidh na nabhann? an raibh thfearg a naghaidh na nabhann? an raibh thfearg a naghaidh na fairge, as a ndearna tú marc- uigheachd air heachaibh agus air charbad- uibh do shlánuighthe?

9 Do rinneadh do bhodha lomnochd go huilidhe, do réir mhionna na ttréabh, thfocal. Selah. Do scoilt tú an talamh ré srothaibh.

10 Do choncadar na sléibhte thú, agus do chroithnuigheadar: do chuáidh tuile bhárr a nuise thairis: dfoillsigh an taigéun a ghuth, agus do thóig a lámha súas go hárd.

11 Dfán an ghrian agus an ghealach na seasamb iona háit féin: dimthigheadar fa sholus do shoighead, agus fa loimuir do gath tomaigh.

12 Dimthigh tú thríd an tír a bhfeirg, do bhuáil tú na geinte a ndíbhfeirg.

13 Do chuáidh tú amach ar son tárthála do dhaoine, eadhon ar son slánuighthe re lungthach; do loit tú an ceann as tigh an chiontuigh, le foillsiughadh na bunáite gus an muineal. Selah.

14 Do bhuáil tú thríd amach lé na mhaideadhuibh ceann na mbailteadh: thangadar amach mar gháoth ghuáirdeáin dom scainreadhsa: budh é a ngáirdeachas an bocht do shlugadh go seicréideach.

15 Dimthigh tú thríd an bhfairge lé heachuibh, tré chruinniughadh na nuisegeadh mór.

16 An tan do chúaluidh mé, do chrioth- nuigh mo bholg, dúasnadar mo phuisine ris an ngúth: do chuáidh lobhadh a steach ann mo chnámbuibh, agus do crith mé ionnam féin, iondus go súaimbneachuinn a ló na buaidheartha: an tan thigh sé súas chum na ndaoine, ionnsocuidh sé iad le na shlúaghuibh.

17 ¶ Má atá nach bláthann an crann fíge, agus nach mó bhias toradh annsa bhíneamhuin; fáilleachadh saothar crainn na holá, agus ní thiabhruid na machair- eadha biadh ar bioth úatha; gearruighear an tréud amach ón máinrigh, agus ní. bhíad ealbha ar bioth annsa stallad- uibh:

18 Thairis sin gáirdeocha misi annsa TIGHEARNA, sólásfuidh mé a Ndia mo shlánuighthe.

19 Isé an TIGHEARNA Dia mo neart, agus do dhéana sé mo chosa cosmhail re cosaibh eilite, agus do bhéara sé orum siubhal ar máitibh árd. Don phrimhíhear ceoil ar madhbhadhuibh sreangacha.

SEPHANIAH.

CAIB. I.

Gu bhfuil slat ghéar go teacht ar Iudah, arson ionad a bpeacadh.

BRIATHAR an TIGHEARNA noch tháinig go Sephaniah mhac Cusi, mhic Gedaliah, mhic Amariah, mhic Hisciah, a laéthibh Iósiah mhic Amon, rígh Iúdah.

2 ¶ Scriosfa mé thríd amach a nuile ní ón talamh, a deir an TIGHEARNA.

3 Díoghbháighfidh mé an duine agus an beathach, scriosfa mé éanlaith a naicéir, agus eisc na fairge, agus na cip thuisligh maille ris na ciontachuibh; agus gearrfa mé amach an duine ón ttalamh, a deir an TIGHEARNA.

4 Sínsidh mé mar an ccéadua mo lámh

amach air Iudah, agus air uile áitreabbach Ierusalem; agus géarrfa mé amach iarsma Bhaal as a náitsi, agus ainm na Chemari-teach maille ris na sagartaibh;

5 Agus an drong adhras slúagh neimhe air mhulluighibh na tightheadh; agus an drong adhras agus mhionnuighios fa TIGHEARNA, agus mhionnuighios fa Mhalcham;

6 Agus an lucht dfill ar a nais ón TIGHEARNA; agus an drong nar iarr an TIGHEARNA, agus nar cheasnuigh ris.

7 Bi ad thoched lé faicsin an Tighearna DIA: óir atá lá an TIGHEARNA do lathair: óir do ghléas an TIGHEARNA íodhbuit, dífúagair sé dá lucht cuiridh.

8 Agus tiúfa a ccrích a ló íodhbhartha an TIGHEARNA, go ccoireocha misi air na priounsadhuibh, agus air chlannaibh na ríogh, agus air na huile dháoinibh atá air na néadughadh lé culadhuibh coimhghitheacha.

9 Annsa ló chéadnasin smaichteocha mé a nuile dhuine lingios air an ttáirsigh, noch lionas tighthe a maighistreach le béigean agus lé clúanuigh.

10 Agus tiúfa a ccrích san ló sin, a deir an TIGHEARNA, go mbíadidh gúth a néigin ó gheata a néisg, núallfartach ón dara geata, agus tormán mór ó na cnocaibh.

11 Núalluighse, a áitreabhthacha Macetes: óir atáid na ceannuighthe uile ar na ngearradh síos; do gearradh amach a nuile dhuine ionchras aingiod.

12 Agus tiúfuidh a ccrích san namsin, go spónfa misi Ierusalem lé còinlibh, agus pianfa mé an drong atá go socair an a ndeascaigh: noch a deir iona ccroidhe, Ní dhéana an TIGHEARNA inaith, ní mó dhéana sé olc.

13 Uimesin do dhéantar éadail dá maóin, agus fásach dá tightheibh: cuirfid fós tighthe súas, acht ní áitreochuid ionta; agus plainndeocheud fineamhna, acht ní iobhuid a fion sin.

14 Atá lá mór an TIGHEARNA á bhfogus, atá sé a ngar, agus deithríghidh sé go mór, eadhon gúth laoi an TIGHEARNA: comhaircfidh an duine cumhachtach annsin go haidhmbhéil.

15 Is lá díbhfeirge an lá sin, lá bnáidhearthas agus amhair, lá fásuighthe agus áonranachta, lá dorchachta agus duáibhsighthe, lá néill agus dorchadais tiugh.

16 Lá stoc agus fúagartha a naghaidh na ccaithreach ndaingean, agus a naghaidh na ttor nárd.

17 Agus do bhéara mé amhgar air dháoinibh, iondus go siubholuid amhuil dáoine dalla, do bhrigh gur pheacuigh eadar a naghaidh an TIGHEARNA: agus

doirtfighear a bhfuil amach amhuil luáithreadh, agus a bhfeóil mar a naóileach.

18 Ní mó fheadfas a nairgiod nó a nór a sáoradh a ló fheirge an TIGHEARNA; acht sluigfighear an talamh uile le teine a éuda: óir cuirfidh sé deireadh deithneasach leis a nuile dhuine dá náitreabhann san tir.

CAIB. II.

Gu bhfuil plágha searbha go teacht ar na geintibh arson iomad a bpeacadh.

CRUINNIGHIDH sibh féin a bhfoch-air a chéile, aseadh, cruinnighidh a ccionn a chéile, a chineadh neamhdhúileamhuil;

2 Suil bhéaras a nfuagra amach, suil imeachus an lá mar an ccáithleach, suil thiúfas fearg bhorban TIGHEARNA oruibh, suil thiúfas lá feirge an TIGHEARNA oruibh.

3 Iarruidh an TIGHEARNA, sibhsi a uile dhrong ceannsa na talmhan, noch doibrigh a bhreitheamhus; iarruidh fireantachd, iarruigh macántachd: do bfeidir go bhfoileoclitáoi sibh a ló fheirge an TIGHEARNA.

4 ¶ Oir tréigfighear Gása, agus bíadidh Ascélon na diamhaireachd: dibeoruid Asdod amach san meadhón laoi, agus tochtalhar Ecron as a fréimh.

5 A mhairg do lucht áitrigthe chósta na fairge, cineadh na Cherititeach! atá focal an TIGHEARNA bhur naghaidh; a Chanaan, a dhúthaigh na Bphilstisíeach, scriosfa mé thusa go dearbhtha, iondus nach bíadidh áitreabhthach ar bith ionnad.

6 Agus béid cóstadha na fairge na náitibh comhnuihe agus na mbhothaibh ag áodhairibh, agus na máinreachaibh ag tréduibh.

7 Agus bíadidh an cósta aig fuighbioll thighe Iudah; biathfuid air: a tightheibh Ascélon luighfid síad síos tráthnóna: óir cúairteachuidh an TIGHEARNA a Ndía iad, agus fillfidh sé a ndáorsine úatha.

8 ¶ Do chúala mé masla Mbóab, agus cáintéoiréachd chloinne Ammon, lé ar mhasluigheadar mo dháoine, agus lé ar mhóruigheadar iad féin a naghaidh a tteórann.

9 Uimesin fa mar mhairim, a deir TIGHEARNA na slógh, Dia Israel, Go dennhin bíadidh Moab mar Shodom, agus clann Ammon mar Ghomorrhah, eadhon na mathair neantóg, agus na poll saluin, agus na hácronrachd shióruidhe: millfidh iardhráoi mo dháoine iad, agus sealbhochuid iarsma mo dháoine iad.

10 Isé so do gheabhuid ar son a núabh-air, do bhrigh gur mhasluigheadar agus gur

mhóradar *iad féin* a naghaidh dhaóine *TIGHEARNA* na slógh.

11 *Biaidh* an *TIGHEARNA* úathbhásach dhóibh: óir cuirfidh sé uile dhée na talmhan do ghorta; agus aidheoruid *dáoin*e eision, gach áonduine as a ionad féin, *eadhon* uile oilén na ngeinteadh.

12 ¶ Sibhsi a *Etiopianuigh* mar an ccéadna, muirfighear sibh le mo chloidh-eamhsa.

13 ¶ Agus sínfidh sé a lámh amach a naghaidh an tuáisceart, agus scriosfuidh sé a *Nassíria*; agus do dhéanuidh *Ninebheh* na háonránachd, agus tirim mar fhásach.

14 Agus luighfid tréuda iona lár, uile bheathácha na cineadhach: coideoluigh an fiachfairge ar áon agus an bunán léana iona lindéribh úachtaracha; cánsa a ngúth annsna fuinneogaibh; *biaidh* áon-ranachd annsna tairsiglibh: oir nochtfuidh sé a nóbair céadair.

15 *Ís* so an chathair lúathgháireach do chomhnuigh neamhchúramach, a dubhairt iona croidhe, *Atáimse*, agus ní bhfuil ann achd mé: cionnus do rinneadh fásach dhí, na háit aig beathachaibh chum luighe síos innte! gach uile dnuine ghabhus láimh ría déana sé feadalach, agus croithfidh a lámh,

CAIB. III.

Beusa mionáireach Ierusalem, 7 le caomh-nabh na ccineadhach, 14 agus ath-núadhghadh Isráél.

AMHAIRG dhise atá salach, agus truáillithe, do chathruigh na héaccóra!

2 Níor umhluigh sí don ghúth; níor ghabh sí smachd; níor dhóthchusaigh sí annsa *TIGHEARNA*; ní tháinig sí a ngar da Dia.

3 *Atáid* a prionsadha inte a stigh na leomhanuibh buile; *atáid* a breitheamhuin, na cconaibh állta nóna; ní chreimid siad na cnámha gus an maidin.

4 *Is* éattrom fealltach a fáidhe: do shalchadar a sagairt an tsanctóir, do rinneadar éigíon air an ndligheadh.

5 *Atá* an *TIGHEARNA* ceart iona lársin; ní dhéana sé éaccóir: do bheir sé a bhreitheamhnus chum soluis gach áon mhaidin, ní fhaillighion sé; acht ní bhfuil fis náire aig na daoínibh éicearta

6 Do gheárr mé amach ná cineadhacha: atáid a ttuir uaigneach; do rinne mé a sráide na bhfasach, iondus nach gabhann duine ar bioth *ionta*: iondus nach bhfuil áitreabhthach ar bioth.

7 A dubhairt mé, Go deimhin bíaidh meagla ort, géabha tú teagasg; iondus nach géarrfuidhe amach a náit chomhnuighe,

gidh gur smachtuigh mé iad: acht deirghoidarsan go moch, agus do thruáilleadar a ngníomha uile.

8 ¶ Uimesin feithidh sibhsi orumsa, a deir an *TIGHEARNA*, nó go ttiig an lá a néireocha misi súas chum na creiche: óir *isé* is mian damh na cineadhacha do chruinniughadh, ionnus go ttoitheastluigh mé na rioghachda, do dhórtadh mo dioghla orra, eadhon mfearg bhorb uile: óir loisgfighear an talamh uile lé téine mo éada.

9 Oir amsin iompocha mé chum na ndaóine teanga ghlan, chor go ngoirfid uile ar ainm an *TIGHEARNA*, dfoghnamh dhó maille re háontoil.

10 On taóibh thall daibhnibh na *Hétiópia* máos gearáin, *eadhon* inghean mo *dhaóine* seachránach, bhéaruid mofráil leó.

11 Annsa ló sin ní bhíaidh náire ort ar son huile gníomh, ionar sháruigh tú am aghuidhsi: óir annsin do bhéara me amach as do lár an mhéid gháirdighios ann húaibhar, agus ní bhíaidh tú náibhreath na mó do bhrígh mo shléibhte náomhthasa.

12 Fúigfidh mé fós ann do lársa daóine buáidheartha agus bochta, agus cuirfidh a ndóigh a nainm an *TIGHEARNA*.

13 Ní dhéana íarsma *Israel* éiceart ar bioth, ní mó laibheoruid bréaga; ní mó gheabhthar teanga chealgach iona mbéul: óir do gheabhuid beatha agus luighfid síos, agus ní chuirfe duine ar bioth eagla orra.

14 ¶ Cán, a inghean Shíon; gáir, a *Israel*; bídh lúathgháireach agus gáiridh maille red uile chroidhe, a inghean *Ierusalem*.

15 Do thóig an *TIGHEARNA* do bhreitheamhnus díot, do theilg sé amach do námhuil: atá rígh *Israel*, *eadhon* an *TIGHEARNA*, ann do lár: ní fhaicfidh tú olc ní is mó.

16 Annsa ló sin a déarthar re *Hierusalem*, Ná bíodh eagla ort: agus re *Sion*, Ná bídis do lámha lag.

17 *Is* cumbachtach an *TIGHEARNA* do Dhia ann do lár: tárhocha sé, gáirdeocha sé ós do chionnsa lé lúathghair; coimhneocha sé ann a ghrádh, gáirdeocha sé ós do chionn le caintic.

18 Cruinneocha mé an *drong* atá dóbrónach ar son an choimhthionoil shollamonta, noch atá dhiotsa, dá raibh a mhasla na íalach.

19 Féuch, millfidh mé annsa namsin a nuile dhuine bhuáidhreas sibh: agus tárhocha mé isi atá bacach, agus cruinneochad an bhean do díbreadh amach; agus do gheabha mé moladh agus clú

dhóibh ann gach aóintir ionar cuireadh náire orra.

20 Annsa namsin do bhéara mé, ar bhur nais sibh, *cadhon* annsa nam a cruinneocha mé sibh : óir do dhéana mé ainm

agus moladh dhibh eidir uile dhaóinibh na talmhan, an tan iompochus mé arais bhur ndaóirsine as coinne bhur súl, a deir an TIGHEARNA.

HAGGAI.

CAIB. I.

Achmhusan do na Hiuduighthibh, chionn bheith ní is aírighé um a nccúis féin, no um ghnothuighibh Dé agus a theampoill.

A NNSA dara bliadhain do Dhárius an rígh, annsa seiseadh mhí, annsa chéad lá don mhí, tháinic briathar an TIGHEARNA le Haggai an fáigh go Serubbabel mhac Sealtiel, úachdarán Iúdah, agus go Iosua mhac Iosedech, an tárdsagart, ag rádh,

2 ¶ *Is* marso labhrus TIGHEARNA na slógh, ag rádh, A deirid na daóinesi, Ní tháinic an tam fós, an tam ionar chóir tigh an TIGHEARNA do chur súas.

3 Ann sin tháinic briathar an TIGHEARNA le Haggai an fáigh, ag rádh,

4 An míthid dibh, ó sibhse, comnuighe do dhéanamh ann bhur ttighthibh díona, agus an tighse na *luidhe* na fhásach?

5 Anois uimesin is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Measuih féin bhur slighthe.

6 Do chuireabhair mórán, agus is beag bheartthaí a steach; íthí, achd ní bhfuil go lór aguibh; íbhthí, acht ní bhfuilí líonta do dhígh; éaduighthí, acht ní bhfuilí fionduine aguibh seasgair; agus an té thuillios túarustal tuilligh sé túarastal dá chur a mála bhrisde.

7 ¶ *Is* marso a deir TIGHEARNA na slógh; Measuih bhurslighthe.

8 Eirghidhe súas air a tsliabh, agus tugaidh adhmaid libh, agus cuiridh an tigh súas; agus bíaidh dúil agamsa ann, agus bíaidh mé ar mo ghlórughadh, a deir an TIGHEARNA.

9 Do bhi súil agaibh ré mórán, agus féuch, tháinic sin chum beagáin; agus an tan thugabhair don bhaile é, do shéid misi air. *Cred uime?* a deir TIGHEARNA na slógh. Do bhrígh mo thighe *atá* na fhásach, agus riothuigh gach duine aguibhsí dhá thigh féin.

10 Uimesin do congmadh an taiér ós bhur ccionn ó dhrúcht, agus do congmadh an talamh ó na thoradh.

11 Agus do ghoir misi air thíormach air an ttalamh, agus air na sléibhtibh, agus

air a narbhar, agus air an bhfion núadh, agus air a nola, agus air an nísín noch do bheir an talamh amach, agus air dhaóinibh, agus air airméis, agus air uile sháothar na lámh.

12 ¶ Annsin dúmhlúigh Serubbabel mac Sealtiel, agus Iosiah mhac Iosedech, an tárdsagart, maille re huile iarsma an phobail do ghúth an TIGHEARNA a Ndia, agus do bhriathraibh Haggai an fáigh, (mar do chuiran TIGHEARNA a Ndia úadhdé,) agus do bhí eagla air an bpobal roimhe an TIGHEARNA.

13 Annsin do labhair Haggai teachtaire an TIGHEARNA a tteachdaireachd an TIGHEARNA ris an bpobal, ag rádh, Atáimsí maille ribh, a deir an TIGHEARNA.

14 ¶ Agus do chorrúigh an TIGHEARNA súas spiorad Sherubbabel mhic Sealtiel, úachdarán Iúdah, agus spiorad Iosuah mhic Iosedech, an tárdsagart, agus spiorad iarsma an phobail uile; agus thangadar agus doibrigheadar a ttigh TIGHEARNA na slógh, a Ndia,

15 Annsa cheathramhadh lá fhithchiod don tseiseadh mhí, annsa dara bliadhuin do Dhárius an rígh.

CAIB. II.

Oirdhearcus an teampoill, tar éis a aththoghthala.

A NNSA seachtinhadh mí, annsa náonmhadh lá fhithchiod don mhí, tháinic briathar an TIGHEARNA leis an bhfáigh Haggai, ag rádh,

2 Labhair anois re Serubbabel mac Sealtiel, úachdarán Iúdah, agus re Iosuah mhac Iosedech, an tárdsagart, agus ris an ccuid oile don phobal, ag rádh,

3 Cía do fágghadh ann bhur measgsa do chonairc an tighse iona chéadghlóir? agus ciondus do chítí anois é? nach *bhfuil* sé ann bhur súilibh a ecompraíd dó amhuil neimhní?

4 Gidheadh cheana anois bídh láidir, a Sherubbabel, a deir an TIGHEARNA; agus bí láidir, a Iosuah, mhic Iosedech, an tárdsagart; agus bíthí láidir, a uile phobal na tíre, a deir an TIGHEARNA, agus

oibrighidh: (óir atáimsi maille libh, a deir TIGHEARNA na slógh.

5 Do réir a nfocail do cheangail mé ribh a nuáir thiagabhair as a Néigipt, marsin do chomhuigh mo spiorad eadruih: ná bíodh eagla oruibh.

6 Oir is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Tamall bheag, amhain fós, agus croithfidh mé na neamha, agus an talamh, agus a nfairge, agus an talamh tirim;

7 Agus criothfidh mé na huile chineadh-acha, agus tiucfuidh fonn na nuile chin-eadh: agus líonfa mé an tighse le glóir, a deir TIGHEARNA na slógh.

8 Is liomsa an tairgid, agus is liom an tór, a deir TIGHEARNA na slógh.

9 Budh mó glóir an tíghe dheigh-ionaignsi ná an chéid tíghe, a deir TIGHEARNA na slógh: agus da bhéara misi síothcháin annsa náitsi, a deir TIGHEARNA na slógh.

10 ¶ Annsa ceathramhadh lá fithchiod don náomhadh mí, annsa dara bliadhain do Dhárius, tháinic briathar an TIGHEARNA ie Haggai an faigh, ag rádh,

11 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Fiafruigh anois do na sagartaibh do thaóibh an dlighe, ag rádh,

12 Má iomchrann duine feóil náomhtha a sciorta a éaduigh, agus go mbeantú a sciorta re harán, nó ré praisee, nó ré fíon, nó ré hola, nó ré biadh ar bioth, an mbiáidh sin náomhltha? Agus do fhreagradar na sagairt agus a dubhradar, Ní bhiáidh.

13 Annsin a dubhairt Haggai, Má bheanann duine bhíos neamhghlan ó mharbh re háonchuid díobhsa, an mbiáidh sé neamhghlan? Agus do fhreagradar na sagairt agus a dubhradar, Bíáidh sé neamhghlan.

14 Annsin do fhreagair Haggai, agus a dubhairt sé, Is marsin atá an pobalso, agus is marsin atá an cineadhso dom lathairsi, a deir an TIGHEARNA; agus is marsin atá nile obair a lámh; agus an ní ofráiluid annsin is neamhghlan é.

15 Agus anois iarruim dathchuinge oruibh, measuidh ón ló a ningh agus súas, ó roimhe chloich ar bíoth do chur ar chloich a tteampall an TIGHEARNA:

16 O do bhádar na láethesin, an tan tháinic áon go cárn fhíthchiod miosúr, ní raibh acht deich miosúr ann: a nuáir tháinic áon gus a númer bríghite a nfíona do tharruing cháogad soightheach amach ón númer, ní raibh ann achd fithche soitheach.

17 Do bhuáil misi sibh re gáothruáidh agus lé milcheó agus lé cloichshneachda ann uile shaothruibh bhur lámh; gidheadh níor fhilleabhair chugam, a deir an TIGHEARNA.

18 Measuidh anois ón ló a ningh agus súas, ón cheathramhadh lá fithchiod don náomhadh mí, eadhon ón ló far leagadh bunáit theampuill an TIGHEARNA, measuidh é.

19 An bhlfaíl an síol fós annsa scioból? aseadh, fós ní thug a nífneamhuin, agus an crann tíghe, agus an pomgranat, agus an crann ola, a thoradh: ón ló so amach beinneocha mé sibh.

20 ¶ Agus arís tháinic briathar an TIGHEARNA go Haggai annsa cheathramhadh lá fithchiod don mhí, ag rádh,

21 Labhair re Serubbabel, tuachtarán Iúdah, ag rádh, Croithfidh mé na neamha agus an talamh;

22 Agus scriosfa mé catháoir rioghachd-adh, agus scriosfa mé neart rioghachdadh na ngeinteadh; agus teilgfidh mé seachad na carbuid, agus an drong do ní marcuih-eachd ionta; agus tiucfuid na heich agus marshluagh a nús, gach áonduine le cloidheamh a dhearbhrathar.

23 Annsa ló sin, a deir TIGHEARNA na slógh, glacfa mé thusa, á Sherubbabel, mo shearbhí hoghantuigh, mac Seáltiel, a deir an TIGHEARNA, agus do dhéana mé thú mar chomhartha: óir do thogh mé thú, a deir TIGHEARNA na slógh.

SECHARIAH.

CAIB. I.

Comhairle dhuthrachtach chum aithreachus. 12 Agus teasghradh Chríosa atáobh Ierusalem.

ANNSA nochtmhadh mí, annsa dara bliadhain do Dhárius, tháinig briathar an TIGHEARNA go Sechariah, mhac Barachiah, mhic Iddo an faigh, ag rádh,

2 Do bhí an TIGHEARNA ro fheargach ré bhur naithribhsi.

3 Uimesin abairsi riú, Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Fillidhisi chugamsa a deir TIGHEARNA na slógh, agus fillfe misi chugaibhsi, a deir TIGHEARNA na slógh.

4 Ná bíthíse amhuil bhur naithre, dar fhúagradar na céadfháighe, ag rádh, Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Fillidh

anois ó bhur ndroicshlighthibh, agus ó bhur ndroicghníomhuibh : acht níor éisteadar, agus ní thugadar aire dhamhsa, a deir an TIGHEARNA.

5 Bhur naithre, cáit a bhfuilid? agus na fáighe, an mairid choidhche?

6 Acht nach ar ghlacadar mo bhriathrasa agus mo reachda, noch daithin mé dom shearbhfhoghantuibh na fáighe, greim da bbur naithribhse? agus dfileadar agus a dubhradar, Ambuil mar do bhreathuigh TIGHEARNA na slógh do dhéanamh rinne, do réir ar slighthe, agus do réir ar ngníomh, is mar sin do rinne sé rinn.

7 ¶ Ar an cceathramhadh lá fithchiod don náomhadh mí déug, noch ar bhí mí Sebat, annsa dara bliadhain do Dhárius, tháinig briathar an TIGHEARNA go Sechariah, mhac Barachiah, mhic Iddo an fáigh, ag rádh,

8 Do chonnaire mé san noidhche, agus féuch duine ag marcuiheachd air each rúadh, agus do sheas sé a measc na ccrann miortail noch do bhí san ghleann; agus do bhádar na dhiaigh eich dearga, ballacha, agus bána.

9 Ansin a dubhairt misi, Oh mo Thighearna, cred iad so? Agus a dubhairt an taingiol do chomhráidh riom, Taisbeanfa mé dhuit cred iad so.

10 Agus do fhreagair an duine do sheas a measc na ccrann miortail agus a dubhairt, *Isiád* so an drong do chuir an TIGHEARNA do shiubhal síos agus súas air fud na talmhan.

11 Agus do fhreagradarsan aingeal an TIGHEARNA do sheas a measc na ccrann miortail, agus a dubhradar, Do shiubhlúigheamar síos agus súas air feadh na talmhan, agus féuch, atá an talmh nile suáimhneach, agus atá sé siotchánta.

12 ¶ Ansin do fhreagair aingeal an TIGHEARNA agus a dubhairt, A THIGH-
EARNNA na slógh, ga fad nach déana tú grása air Ierusalem agus air chaithreachaibh Iúdah, a naghaidh a raibh thfearg na deich mbliadhna agus trí fithchidsi?

13 Agus do fhreagair an TIGHEARNA an taingiol do chomhráidh riomsa *re* briathruibh maith *agus* le briathruibh comhfhurtachta.

14 Marsin a dubhairt an taingiol do chomhráidh riomsa, Eighsi, ag rádh, Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, *Atáimsi éadmhar* fa Ierusalem agus ar son Shion maille re héud mór.

15 Agus atáim ró fheargach ris na geintibh *atá* go suáimhneach : oir ní raibh ach fearg bheagorum, agus do chuidigheadarsan a uaindeisi do dhul ar a haghaidh.

16 Ar a nadhbharsin is marso a deir an TIGHEARNA; Dfill misi go Hierusalem

maille re trócaire : cuirfighthear mo thigh súas inte, a deir TIGHEARNA na slógh, agus sínfidhthear dorubha amach air Ierusalem.

17 Fúagairfós, ag rádh, Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Leithneochthar fós tré shonus mo chaithreacha; agus fós fuirteachuidh an TIGHEARNA Sion, agus toighfidh fós Ierusalem.

18 ¶ Ansin do thóg me súas mo shúile, agus clunairc, agus féuch, ceithre hadharca.

19 Agus a dubhairt mé ris a naingiol do chomhráidh riom, Cred iadso? Agus do fhreagair seision mé, *Isiád* so na hadharca do scánruigh Iúdah, Israel, agus Ierusalem.

20 Agus do thaisbéin an TIGHEARNA dhamh ceathrar sáor.

21 Ansin a dubhairt misi, Ciodh a ttangadar so dhá dhéanamh? agus do labhair seision, ag rádh, Siad so na hadharca do scáoil ó chéile Iúdah, iondus nar thóg duine ar biot a cheann súas : acht thangadar so do chur eagla orra, do theilgion adharca na Ngeinteadh amach, noch do thóg súas a nadharca ós cionn tíre Iúdah dá scanradh.

CAIB. II.

Ata Día na dhion 8 iongantach do Ierusalem 11 agus na thearmun na ccineadhach.

DO thóg mé mo shúile súas a ris, agus damhairc mé, agus féuch duine go ndorubha thomhais iona láimh.

2 Ansin a dubhairt mé, Cáit a racha tusa? Agus a dubhairt seision riom, Do thomhas Ierusalem, agus d'eachuin cred a leithne, agus cred a fid.

3 Agus, féuch, do chuáidh an taingiol do labhair riomsa amach, agus do chuáidh aingiol oile amach na choinne,

4 Agus a dubhairt sé ris, Rioth, labhair ris a nógánachsa, ag rádh, Aiteachthar Ierusalem *mar* bhailte gau bhalladha ar iomad na ndaoine agus na háiméisi bhias imte :

5 Oirbiaidh misi, a deir an TIGHEARNA, am bhalla teineadh dhi timchoill fa ccuáirt, agus bíaidh mé an ghloir iona lár.

6 ¶ Ho, ho, *tigidh amuch*, agus teitbidh ón tír thúáigh, a deir an TIGHEARNA : oir do leathnuigh misi amach thú mar cheithre gaottha neimhe, a deir an TIGHEARNA.

7 Tárthuigh thú féin, a Shion, comhnuighios *maille* re hingin na Babilóine.

8 Oir is marso a deir TIGHEARNA na slógh; A ndiaigh na glóire do chuir sé misi chum na ccineadhach do chreach sibhsi : oir an té bheanas ribhsi beanuidh sé ré mogal a shúlsan.

9 Oir, féuch, croithfidh misì mo lámh orra, agus béid nanéadail dá sheirbhíseach-aibh: agus aitheontáoi gur bé TIGHEARNA na slógh do chuir úadh mé.

10 ¶ Càn agus gairdigh, a inghean Shìon: óir, féuch, tháinig misì, agus coimhneocha mé ann do lár, a deir an TIGHEARNA.

11 Agus ceangoluid mórán cineadhach ris an TIGHEARNA annsa lósin, agus béid na bpoal agumsa: agus áitreacha misì ann do lársa, agus aitheonuidh tú gur bé TIGHEARNA na slógh do chuir chugad mé.

12 Agus seallbhochuidh an TIGHEARNA Iúdah a chomhroinn annsa talamh náomhtha, agus bhéaruid Ierusalem do roghuin a ris.

13 Bitli bhur ttochd, a uile fhéoil, a lathair an TIGHEARNA: óir atá sé ar na thógbháil súas a áitreach náomhtha.

CAIB. III.

Faoi phéarsa Iosua, ciallaightheas sáoradh na mpeacach.

AGUS do thaisbéim sé dhamh Iosuah an tárdsagart na sheasamh as coimne aingil an TIGHEARNA, agus Sátan na sheasamh dhá lámh dheis chum cur na aghaidh.

2 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Sátan, Go naithbhiridh an TIGHEARNA thú, a Shátan; eadhon an TIGHEARNA do thogh Ierusalem go nindhearga sé thú: nach aithinne so ar na tharruing as an tteine?

3 Anois do bhí Iosuah éduighthe le héadach salach, agus do sheas sé as coimne a naingil.

4 Agus do fhreagair sé agus do labhair ris an ndroing do sheas as a choinne, ag rádh, Beiridh libh na héaduighe salcha úadh. Agus a dubhairt sé risinn, Féuch, thug mé air héigeart imtheachd uait, agus éideocha mé thú lé malairt culaidh.

5 Agus a dubhairt misì, Cuirdís bairrín breáda air a cheann. Annsin do chuir-eadar bairrín breáda air a cheann, agus do éaduigheadar é lé culadhuibh. Agus do sheas aingiol an TIGHEARNA aca.

6 ¶ Agus do dhearbh aingiol an TIGHEARNA do Iosuah, ag radh,

7 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Má shiubhlighionn tú ann mo shligh-thibhse, agus má choimheadann tú mo chúram, annsin do dhéana tú breitheamhnus air mo thigh, agus cuimhdeocha tú fós mo chúirtionna, agus do bhéara mé áite dhuit do shiubhal na measc só noch sheasas lámh riot.

8 ¶ Eisd anois, a Iosuah a ardshagairt, thú féin, agus do choimpánuigh shuighios as do choinne: óir is daóine da ndéantar

iongnadh iad: óir, féuch, do bhéara misì amach mo sheirbhíseach, an BEANGAN.

9 Oir, féuch an chloch do chuir mé roimhe Iosuah, béid seacht súile air áon-chloich: féuch, greanfa mé a ghreantasan, a deir TIGHEARNA na slógh, agus áthrocha mé éiceart na dúichthe sin a náonló.

10 Annsa ló sin, a deir TIGHEARNA na slógh, goirfidhe gach uile dhuine aguibh a chomharsa faoi an bhfineamhuin agus faoi an ccrann fíge.

CAIB. IV.

Is é fìoghair Chrìosd, Serubbabel.

AGUS tháinig an taingiol do chomhráidh riom a ris, agus do dhúisigh sé mé amhuil duine, dúisighear as a chodladh,

2 Agus a dubhairt sé riom, Cred do chí tú? agus a dubhairt misì, Damhairc mé, agus féuch cuinnleoir uile dór, go scála air a mhullach, agus seachd ttoirsi air, agus seachd bpiopa chum na seachd lampuibh, noch do bhí air a mhullach:

3 Agus dá chrann ola láimh ris, áon aca air an ttaoibh deas don scála, agus an dara crann don ttaoibh chlé dhe.

4 Marsin do fhreagair mé agus do labhair ris a naingiol do chomhráidh riom, ag rádh, Cred iadso, a thighearna?

5 Annsin do fhreagair an taingiol do chomhráidh riom agus a dubhairt sé riom, Nach bhfeadar tusa cred iad so? Agus dubhairt misì, Ní fheadar, a thighearna.

6 Annsin do fhreagair seision agus do labhair sé riomsa, ag rádh, *Ise* so briathar an TIGHEARNA re Serubbabel, ag rádh, Ní lé slúagh, nó lé cumhachdaibh, acht lé mo spioraidse, a deir TIGHEARNA na slógh.

7 Cía thusa, a shléibh mhoir? do dhéantar réiteach dhiotsa roimhe Sherubbabel: agus do bhéara sé amach a cheannchloch sin lé garrthuibh, ag gláodhuigh, Grása, grasa chuige:

8 Thuilleamh fós tháinig briathar an TIGHEARNA chugam, ag rádh,

9 A siad lámha Sherubbabel do chuir bunáit faoi an tighso; isiad fós a lámha chríochnochus é; agus aitheonuigh tú gur bé TIGHEARNA na slógh do chuir misì chugad.

10 Oir cía do tharcuisnigh lá na nith-eam mbeag? óir gairdeochuid, agus do chifid an dorubha a lámh Sherubbabel maille ris an móirsheisior sin; isiad suile an TIGHEARNA, noch riothios síos agus súas air feadl na talmhan uile.

11 ¶ Annsin do fhreagair misì, agus a dubhairt mé ris, Cred iad an dá chrann olasa air an ttaoibh ndéas don choinnleoir agus air an ttaoibh chlé dhe?

12 Agus do fhreagair mé a ris, agus a dubhairt mé ris, Cred iad an dá bheangan

chrann olaso noch solmhuighios a nola órdha thríd an dá phiopa órdha asta féin?

13 Agus do fhreagair seision mé agus a dubhairt, Nach bhfuil a fhios agadsa créid iad so? agus a dubhairt misi, Ní fheadar, a thighearna.

14 Annsin a dubhairt seision, *Isiad so an dá unghach, sheasas láimh ré TIGH-EARNA na talmhan uile.*

CAIB. V.

Inneachadh Dé, ar ghaduidhibh, agus ar lucht mionna: 5 le samhlauchus dhroch theagaisc, agus léir-scrios Bhabilon.

ANNSIN dfill mé, agus do thóig mé mo shúile suas, agus damhairc, agus féuch rola ag eiteolluigh.

2 Agus a dubhairt sé riom, Cred do chí tú? agus do fhreagair misi, Do chíom rola ag eitiolluigh; fithche cuhbad iona fhad, agus deich ccbhaid iona leithiód.

3 Annsin a dubhairt seision riom, Isé so an mallughadh théid amach thair aghaidh na talmhan uile: óir géarrfuihear amach gach uile dhuine ghadus *mar* budh eadh don taóibhsi dhá réir; agus géarrfuihear amach gach uile dhuine do bheir mionna *mar* budh eadh don taóibh oile dhá réir.

4 Do bhéara mé amach é, a deir TIGH-EARNA na slógh, agus rachuidh a steach go tigh an ghaduighe, agus go tigh an té do bheir mionna bréige sam ainmsi: agus anta a lár a thighe, agus cnaoidhfídh é maille re na adhmad agus gun a chlochaibh.

5 ¶ Annsin do chuáidh an taingiol do labhair riom amach, agus a dubhairt sé riom, Tóig suas a nois do shúile, agus féuch cred é an ní so théid amach.

6 Agus a dubhairt misi, Cred é? agus a dubhairt seision, Is éphah so théid amach. A dubhairt sé fús, Isé so a ccosamhlachd air feadh na talmhan uile.

7 Agus, féuch, do tóghadh suas talann luáighe: agus is bean so na suidhe a lár a néphah.

8 Agus a dubhairt sé, Isé so an tolc. Agus do theilg sé a lár a néphah é; agus do theilg sé an comhthrom luáighe air a bhéul.

9 Ann sin do thóig mé mo shúile suas, agus damhairc mé, agus, féuch, tháinic días ban amach, agus do *bhi* an gháoth iona sciathánuibh; (óir do bhádar sciatháin orra ambuil sciatháin cuirre glaise:) agus do thóghbhadar suas an téphah idir an ttailmh agus neamh.

10 Annsin a dubhairt misi ris a naingiol do chomhráidh riom, Cáit a mbéaruid so an téphah?

11 Agus a dubhairt seision riom, Do dhéanamh tighe dhó a tñir Shinar: agus

daingneochthar é, agus snigheochthar ann sin air a bhunáit féin é.

CAIB. VI.

Gó bhfuil na náomh-aingil iná ndidneóirighibh na heagluise faoi Chríod an Beangan.

AGUS diompoigh mé, agus do thóig mé mo shúile suas, agus damhairc, agus, féuch, thangadar ceithre carbud amach ó idir dhá shliabh; agus do budh sléibhte práis na sléibhte sin.

2 Annsa chéad charbad do bhádar eich dhearga; agus annsa dara charbad eich dhubha;

3 Agus anusa treas charbad eich bána; agus annsa cheathramhadh charbad eich iabhacha agus donna.

4 Annsin do fhreagair misi agus a dubhairt mé ris an naingead do chomhráidh riom, Cred iadso, a thighearna?

5 Agus do fhreagair an táingiol agus a dubhairt sé riom, Isiadso ceithre spioraid neimhe, noch théid amach ó sheasamh a bhfiadhnúisi TIGH-EARNA na talmhan uile.

6 Téid na heich dhubha *atá* ann amach don tír thuáigh; agus téid na heich bhána amach na ndiaigh; agus na heich riabhacha leith ris an tír theas.

7 Agus do chúadar na heich dhonna amach, agus do thairgiodar intheacht iondus go siubholaidis síos agus suas air feadh na talmhan: agus a dubhairt seision, Eirighis as so, siubhlugh síos agus suas air feadh na talmhan. Marsin do shiubhlughheadar síos agus suas air feadh na talmhan.

8 Annsin dfuagair sé orumsa, agus do labhair sé riom, ag rádh, Féuch, an dróngso théid don taóibh thuáigh do chínuigheadar mo spiorad annsa tír thuáigh.

9 ¶ Agus tháinic bríathar an TIGH-EARNA chugamsa, ag rádh,

10 Glac *úathas* don bhruid, *cadhón* ó Heldai, ó Thobiah, agus ó Iedaiah, noch tháinic ón Bhabilóin, agus tárrsa an lá céadnasin, agus éirigh go tigh Iosiah mhic Sephaniah,

11 Annsin glac airgid agus ór, agus déana coróine, agus cuir *iad* ar cheann Iosuah mhic Iosedech, an tárdshagart;

12 Agus labhair ris, ag rádh, Is marso a deir TIGH-EARNA na slógh, ag rádh, Féuch an duine darab ainm an BEANGAN; agus fásfuidh sé suas as a út, agus cuirfe sé suas teampall an TIGH-EARNA:

13 Óir cuirfidh sé suas teampall an TIGH-EARNA; agus iomchora sé an ghlóir, agus suidhfídh sé, agus riaghlochuidh air a chathaoir ríogha; agus bíidh na shagart air a chathaoir ríogha; agus bíidh comhairle na siothchána eatorra aráon.

14 Agus béid na coróine ag Helem, agus ag Tobiah, agus ag Iedaiah, agus ag Hen mhac Sephaniah, mar chuimhne a tteampall an TIGHEARNA.

15 Agus tinfaid an drong *atá* a bhfad uáit agus cuirfid súas tteampall an TIGHEARNA, agus aitheontaóigur bé TIGHEARNA na slógh do chuir misi chugaibh. Agus tiucta *so* a cerích, ma umhluighthaóí go dúthrachtach do ghuth an TIGHEARNA bhur Ndia.

CAIB. VII.

An trosgadh thuitneamhas re Dia.

AGUS tárla annsa cceathramhadh bliadhain do rígh Dhárius, go ttáinic bríathar an TIGHEARNA go Sechariah annsa ceathramhadh lá don náomhadh mí, eadhon a Cchisleu;

2 A nuáir do chuireadar go tigh Dé Seseer agus Regem-melech, agus a ndaóine, do ghuidhe a lathair an TIGHEARNA,

3 Agus do labhairt ris na sagartaibh noch do bhí a tigh THIGHEARNA na slógh, agus ris na faighibh, ag rádh, Nar chóir dhamhsa gul da dhéanamh annsa chuigeadh mí, dom dhealuighadh féin, mar do rinne mé an móran bliadhansa?

4 ¶ Ann sin tháinic bríathar THIGHEARNA na slógh cugansa, ag rádh,

5 Labhair ré huile phobal na tíre, agus ris na sagartaibh, ag rádh, A nuáir do thoisgeabhair agus do chaoidheabhair annsa chuigeadh agus annsa seachdmhadh mí, eadhon air feadh na seachtmhoghad bliadhansaín, a ndéarnabhair éantroscaidh ar bioth dhuimsa, eadhon ar mo shonsa?

6 Agus an tan do itheabhair, agus an tan do ibheabhair, nach ar itheabhair agus nach ar ibheabhair *air bhur son féin*?

7 Nach ar chóir dhibh na bríathra *déiscachd* noch do fhúagair an TIGHEARNA ris na céadfhaighibh, an tan do bhí Ierusalem áitreibhte agus a sonus, agus a caithreacha, na tinchíoll fa ccaúirt, a nuáir do áitreabhadar *daóine* annsa deisceart agus annsa réiteach?

8 ¶ Agus tháinic bríathar an TIGHEARNA go Sechariah, ag rádh,

9 Is marso labhrus TIGHEARNA na slógh, ag rádh, Déanuigh breitheamhnus ceart, agus foillsighidh trócaire agus truaíge gach áon dá dhearbhráthair:

10 Agus ná brúghidh an bhaintreabhtach, nó an dílleachda, an cóimhightheach, nó an bocht; agus ná smúáineadh aóinneach agaibh olc ann bhur ccroidhe a naghaidh a dhearbhráthar.

11 Acht do dhíultadar éisdeacht, agus do thairngiodar a slinéun *ón ccuing*, agus

do stopadar a cclúasa, iondus nach ccluinfidís.

12 Do rinneadar fós, a ccroidhte mar chloich adamant, deagla go ccluinfidís an dligheadh, agus na bríathra do chuir TIGHEARNA na slógh iona spioraid leis na faighibh ríomhe: uimesin tháinic fearg mhór ó THIGHEARNA na slógh.

13 Ar a nadhbharsin tháinic a cerích, amhuil do fhúagair sé, agus nar bháill leó éisdeacht; marsin do eighiodarsan, agus níor bháill liomsa ccluinisín, a deir TIGHEARNA na slógh:

14 Acht do scanruidh mé iad le gaóith ghuaírdeáin a meag na nuile chineadhach nar bhaithnidh dhóibh. Marsó do bhí an tír áonranach na ndiaigh, iondus nach gabhadh duine ar bioth thríte nó air a ais: dfaighbhadar a ndúthaigh thaitneamach na fásach.

CAIB. VIII.

Gu bfuil fearg Dé soi-filleadh, agus é féin soi-réidhteach, ré daóinibh thig go deughmhéin.

THAINIC bríathar THIGHEARNA na slógh *chugansa* a ris, ag rádh,

2 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Do bhí mé éudinhur fa Shíon maille re léud mór, agus do bhí éud oruin go díbh-fheirgeach uimpe.

3 Is marso a deir an TIGHEARNA; Dfíll mé chum Sion, agus áitreocha mé a meadhón Ierusalem: agus goirfighear cathair na fírinne do Ierusalem; agus slíabh TIGHEARNA na slógh don tslíabh náomhtha.

4 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Aitreachuid fósseandaóine agus muá áosda a sráidibh Ierusalem, agus a nuile dhuine gun a bhata iona láimh tre iomad a laétheach.

5 Agus bíaidh sráide na caithreacha lán do bhúachaillibh agus chailínibh ag súgradh iona sráidibh.

6 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Mas iongantach é a súlibh íarsma an phobailsi annsa laethibhse, an mbia fós iongantach ann mo shúilibhsi? a deir TIGHEARNA na slógh.

7 Is marso a deir an TIGHEARNA na slógh; Féuch, tártiocha mé mo dhaóine ón tír shoir, agus ón tír shiar;

8 Agus do bhéara mé liom iad, agus áitreachuid siad a lár Ierusalem: agus béid na bpobal agansa, agus bíaidh misi am Dhía acasan, a bhfírinne agus a cceart.

9 ¶ Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Bídís bhur lámha láidir, a dhrong do chlinn annsa laéthibhsi ná bríathraso lé béal na blíagh, noch do bhí annsa ló ar shluigheadar lúait thighe THIGHEARNA

na slógh, chor go ccuirfidhe an teampal súas.

10 Oir roimhe na laéthibhsí ní raibh túsardal ar bioth do dhuine, nó túsardal ar bioth do bheathach; ní mó do bhí siothcháin ag an tí do rachadh amach nó thi-geadh a steach do bhrígh an bhuáidheártha: óir dó chuir misi gach uile dhuine a naghaidh a chomharsan.

11 Acht anois ní *bhiáidh* mé diársma na ndáoinis do nós na láeththeadh roimhe, a deir TIGHEARNA na slógh.

12 Oir *biáidh* an siol soná; do bhéara an fhíneamhuin a toradh, agus do bhéara an talamh a bhiseach, agus do bhearuid na neamha a ndrúcht; agus do bhéara mé air farsma an phobailsí iadso uile do shealbhuighadh.

13 Agus tiúefa a ccrích, *mar* do bhadhbhair bhur mallughadh a measg na ngeinteadh, a thigh Iúdah, agus a thigh Israel; marsin coibhreacha misi sibh, agus béithi bhur mbeannughadh: na heagluighidh, *acht* bidís bhur lámha láidir.

14 Oir is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Mar do mheas mé bhur smachtughadh, an tan do bhrostuigheadar bhur naithre mé chem feirge, a deir TIGHEARNA na slógh, agus nar bhaitheach liom é:

15 Marsin fós a ris do mheas mé annsna laethibhsí a dhéanamh go maith do Ierusalem, agus do thigh Iúdah: ná bíodh eagla oruibh.

16 ¶ Isíad so na neithe do dhéantáoi; Lathradh gach áon aguibh a nfinne re na chomharsoin; déanuidh breitheamlus finne agus síodhchána ann bhur ngeatadluibh:

17 Agus ná smúaineadh duine ar bioth aguibh éic ann bhuir ccoirdhthibh a naghaidh a chomharsan; agus ná grádhughidh mionna bréige: óir *is neithe* iadso uile fhuáthuighinsi, a deir an TIGHEARNA.

18 ¶ Agus tháinic briathar THIGHEARNA na slógh chugamsa, ag rádh,

19 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; *Biáidh* troscadh an cheathrambadh *mí*, agus troscadh an chúigeadh, agus troscadh an seachdmadh, agus troscadh an deachmhadh, na ghairdeachus, agus na lúathghair, agus na bhféustuighibh subhacha do thigh Iúdah; ar a nadhbharsin grádhughidh finne agus síodhcháin.

20 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; *Biáidh* fós *ainsir*, go ttiúefa iomad daoine, agus áitreabhthuigh mórán caithreach:

21 Agus rachuid áitreabhthuigh gach aon chaitheach go chéile, ag rádh, Déanam tráth do ghuidhe a lathair an TIGHEARNA, agus diarruigh TIGHEARNA na slógh: rachaidh misi mar an céadna.

22 Aseadh, tiúcfuid mórán daoine agus cineadhacha láidre diárruidh TIGHEARNA na slógh ann Ierusalem, agus do ghuidhe a bhríaghuinsi an TIGHEARNA.

23 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Annsna laéthibh sin, béaruid deithneanhar fear greim as uile theangaidh na ccineadhach, eadhon béaruid siad greim air sciorta an tí bhías na lúduighe, ag rádh, Rachuimne leachd: óir do chúalainar go bhfuil Día maille ribh.

CAIB. IX.

Críod an rígh, ag marcaigheachd ar an assal uirisiol.

UALACH bhréithre an TIGHEARNA a tór Hadrach, agus *budh é* Damascus a shuaimhneas sin: a nuáir bhías súile an duine, mar bhíaid súile uile threabh Israel, leath ris an TIGHEARNA,

2 Agus teórannfuidh Hamat mar an ccéadna láimh ris; Tirus, agus Sídon, máta go bhfuil ro chríonna.

3 Agus do rinne Tirus daingean láidir dhi féin, agus do chrúach sí airgiod súas amhuil luáithreadh, agus ór glan amhuil láib na sráideann.

4 Féuch, teilgfidh an TIGHEARNA amach í, agus búailfidh sé a cumbacht annsa bhfairge; agus dóighfighear lé teine í.

5 Do chitfidh Ascélon é, agus biáidh eagla air; do *chífidh* Gasa fos é, agus biáidh ro dhubhach, agus Ecron; óir naireochthar a dóthchus; agus dioghbbáighfidh an rígh ó Ghasa, agus ní bhíaidh Ascélon aitreabhthe.

6 Agus coimhneochuidh baslad ann Asdod, agus géarrfa misi amach úabhar na Bphilistineach.

7 Agus bhéara mé a fhuil as a bhéul, agus a gráineamhlachd ó idir a fhiaclaibh: acht an té mhairfios, *biáidh* seison ar son ar Ndéine, agus biáidh sé anbuil úachtarán ann Iúdah, agus Ecron amhuil Iebusíteach.

8 Agus suighfe mé a ttimchioll mo thighe do bhrígh na harmála, do bhrígh an té fhíllios: agus ní ghéabhuid lucht sárughthe ar bioth tríotha ní is mó: óir a nois do chonnaire mé lem shúilibh.

9 ¶ Urgháirdigh go mór, a inghean Shíon: gair, a inghean Ierusalem: féuch, atá do Rígh ag teacht a tthochair: *atá* sé ceart, agus slánughadh aige; go huirisiol, ag marcaigheachd air assal, agus air bhronnach searrach assail.

10 Agus géarrfa mé an carbad ó Ephraim, agus an teach ó Ierusalem, agus gearrfuighearamach bogla an chatha: agus laibheoruidh se siothcháin ris na geintibh; agus *biáidh* a rioghachd ó mhuir go muir, agus ó nabhúin go críochuibh na talmhan.

11 Ar do shonsa fós, le fuil do chum-

artha do chuir mé amach do phríosúnaigh as an log ann nach bhfuil uisce.

12 ¶ Fillidhse chum an chaislén láidir, sibhse a phríosúnacha an dóthchuis: eadhon a niugh f'hoillsighim go ndíolfa mé dúbalta ribh;

13 A nuáir do chláon mé Iúdah dhamh féin, do líon mé an bogha air Ephraim, agus do thoig mé súas do mhic, a Shíon, a naghaidh do mhacsa, a Ghréag, agus do rinne mé thú amhuil cloidheamh dhuine neartmhuir.

14 Agus do chífíghear an TIGHEARNA ós a cionn, agus rachuidh a shoighead amach mar aithinne teineadh: agus séidfídh an Tighearna DIA an stoc, agus imeochuidh le gáothaibh guáirdeana an túaisceirt.

15 Cuimhdeachuidh TIGHEARNA na slógh íad; agus slúigfid siad, agus claóidhfid siad lé clochaibh tadbhuill; agus iobhthuid, agus do dhéanuid giorac amhuil tré fhíon; agus béid líonta mar scáluibh, agus mar chorrúibh na baltóra.

16 Agus tárrthocha an TIGHEARNA a Ndia íad san ló sin amhuil tréad a phobail: óir *béid* mar chlochaibh coróinne, ar na ttóghháil súas mar bhratuigh air a dhuthaigh.

17 Oir cród é méud a mhaithéasa, agus cred é méud a sgéinhe! do dhéana arbhar na daóine óga súgach, agus fíon núadl na maighdiona.

CAIB. X.

Ata Dia firinneach, toirbheartach, iniarruidh chuige, agus ní iad na hiodhail brionnach bréugach.

IARRUIDHSÍ air an TIGHEARNA fearthuinn an am na fearthanna deighionuigh: mar sin dó dhéana an TIGHEARNA neulla soillseach, agus do bhéara sé dhóibh ceatha fearthanna, féur do gach áon annsa mhachaire.

2 Oir do labhradar na hiodhail díomhaóineas, agus do chonncadar na fáistínigh bréug, agus diunsíodar aislinghe neimhfhrinneach; comhfhurtachighid siad go díomhaóin: uimesin dimthighheadar rompa amhuil tréud, dó bhádar buáidheatha, do bhrígh nach *raibh* áodhaire ar bioth.

3 ¶ Do hadhnadh míearga á nadhuigh na náodhaireadh, agus thug mé pionús do na gabhrúibh: óir dhósrúigh TIGHEARNA na slógh a thréud tigh Iúdah, agus do rinne sé íad mar each maiséach san ceath.

4 As amach tháinic an coirnéul, as amach tháinic an túirge, as amach an bogha catha, as amach a nuile *fhear* sáruighthe a naóinfheachd.

5 Agus béid siad mar *dhaóinibh* cumhachtacha, noch shaltras síos a *naimhde* a

lathuigh na sráideann annsa chath: agus troidfid siad, do bhrígh go *bhfuil* an TIGHEARNA maille riu, agus náireochthar an drong do ní marcúigheachd air eachaibh.

6 Agus nearteocha misi tigh Iúdah, agus sáorfa mé tigh Ióseph, agus do bhéara mé liom íad da suighiudh; óir atá trúaighe agam dhóibh: agus béid amhuil nach tteilgfinn uáim íad: óir *is misi* an TIGHEARNA a Ndia, agus éistfidh mé íad.

7 Agus biáidh Ephraim amhuil duine cumasach, agus gáirdeachuidh a ccroidhe amhuil budh tré fhíon: fús, do chífid a cclann é, agus béid lúathghaireach; agus gáirdeochuidh a ccroidhe annsa TIGHEARNA.

8 Do dhéana mé sméideadh orra, agus cruinneocha mé íad; óir dfúascail mé íad: agus méideochuid mar do mhéad-uigheadar.

9 Agus síolchuirfe mé íad a measc an phóbaí: agus cuimhneochuid orum a ttiorthaibh imchiana; agus mairfid gun a ccloinn, agus fillfid a rís.

10 Do bhéara mé a rís íad as crích na Héigipte, agus cruinneacha mé as a Nassíria íad; agus do bhéara mé íad go fearann Gíleád agus Lebanon; agus ní bhfuightheair ionad dóibh.

11 Agus racha sé thríd an bhfairge le haindeisi, agus buáilfidh sé na tonna annsa bhfairge, agus tirmochuid uile aigéin na srothann súas: agus béarthar úabhar na Hassíria síos, agus rachaidh an tsat ríogha ó Néigipt.

12 Agus nerteocha misi íad annsa TIGHEARNA; agus siubholuid síos agus súas iona ainm, a deir an TIGHEARNA.

CAIB. XI.

Cláoi an ath-theampuill, 3 agus neimh-ionnanus bhuachaille Chríod, agus bhuachaille ainticíod.

OSCUIL do dhoirsi, a Lebanon, chor go loistfidh an teine do cheadair.

2 Nuálluigh, a chrann giunhuís; óir do thuit an cédar; do bhrígh gur creachadh na cumhachduigh uile: nuálluigh, a dhairighe Básan; óir thainic foraois na fineamhna síos.

3 Guth núallfartuigh na náodhaireadh; óir do milleadh a nglóir: guth buile na leomhan óg; óir do milleadh úabhar Iordan.

4 ¶ Is marso a deir an TIGHEARNA mó Dhía; Beathuigh tréud a nár;

5 Noch ar mharbhadar a sealbhuidhe íad, agus sháoilid íad féin do bheith neimhchiontach: agus a deir an drong reacus íad, *Go madh* beannuighthe an TIGHEARNA; óir ataim sáidhbur: agus

ní bhí trúaighe aga náodhairibh féin dóibh.

6 Oir ní bhíaidh trúaighe agamsa ní is mó daitreabhlithachaibh na tíre, a deir an TIGHEARNA: acht, féuch, seachoduigh mé na daoine gach aon fa leith a láimh a chomharsan, agus a láimh a rígh: agus buailfid siad an tír, agus níshaórfa mé as a láimh iad.

7 Agus beathocha mé tréud a náir, eadhon sibhsi, a bhochta an tréuda. Agus do ghabh mé chugam dhá bhata; do ghoir mé Sgeimh daón díobh, agus don dara Cuibhreach; agus do bheathuigh mé an tréud.

8 Do ghéarr mé mar an ccéadaa amach triúr áodhaireadh a naoimhí; agus do ghráin manam riú, agus d'fuaithuigh a nanamsan misi.

9 Ann sin a dubhairt mé, Ní bheathocha mé sibh: éugadh, an ní éugas; an ní is cóir a ghéarradh amach, géarrthar amach é; agus ithidís an chuid oile gach áon díobh feoil a chéile.

10 Agus do ghlac misi mo bhata, eadhon an Scáinb, agus do ghéarr mé ó cheile é, chor go mbrisinn mo chunnradh noch do rinne mé ris an phobal uile.

11 Agus do briseadh san ló sin é: agus marsin do thuig boicht na tréuda do fheith orunsa gur *bé* sin bríathar an TIGHEARNA.

12 Agus a dubhairt mé riú, Madh áill libh féin, tugaidh *dhamhsa* mo lúach; agus mun budh áill, léigidh dhó. Marsin do chomhthromadar ar son mo lúacha, tríochad *píosa* airgid.

13 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ríom, Teilg chum an photadóra é; lúach maith do measadh dhamhsa leó. Agus do ghlac mé an tríochad *píosa* airgid, agus do theilg mé chum an photadóra iad a tighl an TIGHEARNA.

14 Annsin do ghéarr mé ó chéile mo bhata oile, eadhon Cuibhreacha, chor go mbrisinn a ndearbhraithreachas idir Iúdah agus Israel.

15 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ríom, Glac chugad fós instrument áodhaire amadánuigh.

16 Oir, féuch, tóigfe misi áodhaire súas annsa tír, nach bhféuchfa air an lucht atá géarrtha amach, nach mó íarrfas sé an tóg, nach leigheasuigh an ní blífas briste, nach beathochuidh an ní sheasann: achd íosuigh sé feoil na mbeathach méith, agus réubfa sé a ccrúba na mblodhuibh.

17 A mhaing dáodhaire a niodhail fhágghus an tréad! *biáidh* an cloidheamh air a láimh, agus air a shúil dheis: tiormochuidh a lámhuile súas, agus dall-fhuighear a shúil dheas thríd amach.

CAIB. XII.

Búadhughidh eaghluis Dé ar an uile ní do thriall ar a sírughadh.

U^ALACH bhreithre an TIGHEARNA do Israel, a deir an TIGHEARNA, noch shíneas na flnithis amach, agus shuighios bunáit na talmhan, agus chumas spiorad an duine ann a stigh.

2 Féuch, do dhéana mé cupán meisge do Ierusalem don phobal uile timchioll fa ccuáirt, a nuáir bhéid siad annsa champa aráon a naghaidh Iúdah agus a naghaidh Ierusalem.

3 Agus annsa ló sin do dheana mé Ierusalem na cloich anúalaigh do nuile phobal: géarrfuiighear na ccodchaibh gach a nualuighionn iad féin leis, bíodh go ccruinneochaidís daoine na talmhan a ccionn a chéile na naghaidh.

4 Annsa ló sin, a deir an TIGHEARNA, Buailfidh me a nuile each lé hánbflhainne, agus a marcach lé buile: agus oisceoluidh mé mo shúile air thigh Iúdah, agus buailfe mé each gach aóin do na daóinibh lé daille.

5 Agus a déaruid úachtaráin Iúdah iona ccroidhe, *Budh* iad dúthchusaigh Ierusalem mo neartsa a TIGHEARNA na slógh a Nífa.

6 ¶ Annsa ló sin do dhéana mé uachtarán Iúdah cosmhuil re teallach na teineadh a measc an chonnaidh, agus amhuil tóirsi teineadh a bpunainn; agus loiscfidh na daoine uile timchioll fa ccuáirt, air an láimh dheis agus air an láimh chlé; agus áiteochthar Ierusalem a ríona báit féin, eadhon ann Ierusalem.

7 Sáorfuidh an TIGHEARNA fós lóistínigh Iúdah ar ttús, iondus nach móradh glóir thighe Dháibhi no glóir áitreabhthach Ierusalem iad féin a naghaidh Iúdah.

8 Annsa lósin cuimhdeochuidh an TIGHEARNA áitreabhthuigh Ierusalem; agus biáidh an té bhías lag iona measc an lá sin mar Dháibhi; agus *biúidh* tigh Dháibhi mar Dhía, amhuil aingeal an TIGHEARNA rompa.

9 Agus tiucfaidh a ccrích annsa ló sin, go ttriállfa misi a nuile chineadh a scrios noch thig a naghaidh Ierusalem.

10 ¶ Agus dóirtfidh mé air thigh Dháibhi, agus ar áitreabhthachaibh Ierusalem, spiorad na ngrás agus na neadarghuidheadh; agus féuchfuid orunsa noch do tholladar, agus caoidhid air a shonsan, mar chaoidhios duine ar son a aoinmhic, agus béid siad a ndoilghios air a shon, amhuil mar bhíos duine a ndoilghios ar son a chéidghine.

11 Annsa lo sin biáidh cumha mhór

ann Ierusalem, amháil cumha Hadadrimmon a ngleann Mhégidon.

12 Agus caóidhídh an tír, gach áon mhuinntir ar leith; muinntir thighe Dháibhi ar leith, agus a mná ar leith; muinntir thighe Nátan ar leith, agus a mná ar leith;

13 Muinntir thighe Lebhi ar leith, agus a mná ar leith; muinntir Shimei ar leith, agus a mná ar leith.

14 Na huile mhuinnteara dá maireann, gach áon mhuinntir ar leith, agus a mná ar leith.

CAIB. XIII.

Is é páis luach mhoir Chríod is tobar glanta du dhuóinibh.

ANSA lo sin oisceoltar tobar do thigh Dháibhi agus dáitreabhthach-aibh Ierusalem ar son peacaidh agus ar son neamhghloine.

2 ¶ Agus tiuconfuidh a ccrích annsa lósin, a deir TIGHEARNA na slógh, go ngéarrfa mé anmanna na niodhal as an dtalamh, agus ní chuimhneochthar ní is mó iad, agus fos do bhéara mé air na faighibh agus air na spioraduibh neamhghlana imtheacht amach as an ttír.

3 Agus tiuconfuidh a ccrích, an tan do dhéana duine ar bioth féigheadoireachd, ann sin a déara a athair agus a mbathair do ghin é ris, Ní mairfidh tú; óir labhra tú bréaga a naimh an TIGHEARNA: agus sáithfidh a athair agus a mbathair do ghin é thríd a nuaire thairghirios sé.

4 Agus tiuconfuidh a ccrích annsa lósin, go mbiaídh náire air na faighibh gach uile dhuine aca tré na fhís, an tan thairghirios sé; ní mó cluirfid umpa culadha garbha do dhéanamh mealltóireachda:

5 Acht a déara sé, Ní faigh ar bioth misi, treabhairtheach mé; óir do mhúin duine dhanh úrnéis do choimhead as móige.

6 Agus a déara áon ris, Cred na cneadhasa ann do lámhuibh? Annsin freigeora seision, Na neithe lé ar loiteadh mé a tigh mo charad.

7 ¶ Músail, a chloidhimh, a naghuidh máodhaire, agus anaghaidh an duine ar bé mo chompanach, a deir TIGHEARNA na slógh: buáil an tóidhaire, agus scánruigh na caóirigh: agus fillfe mé mo lámh air na húanuibh beaga.

8 Agus tiuconfuidh a ccrích, annsa talamh uile, a deir an TIGHEARNA, go ngeárrfuigh-ear anach dhá chuid agus go néagfuid; acht fuigfighear trían ann.

9 Agus do bhéara mé an treas cuid thríd an tteine, agus athghlanfa mé iad mar athghlantar an tairgíod, agus dearbha-ocha mé iad mar dhearbhtar an tór:

gourfid siad ar mainm, agus éistfidh mé riú: déara mé, Is iadsa mo phobal; a déaruid siadsan, Isé an TIGHEARNA mo Dhía.

CAIB. XIV.

Scríofaídh Dia lucht scríosta Ierusalem; 16 ach saorfuidh sé fuighioll do na cineadhachaibh.

FEUCH, atá lá an TIGHEARNA ag teacht, agus roinnfighear héadail a stigh ann do lár.

2 Óir cruinneocha misi na huile chineadhacha a naghaidh Ierusalem chum catha; agus géabhtar an chathair, agus sladfuighear na tighthe, agus béid na mná éignighthe; agus rachaidh leath na caithreacha a mbrúid, agus ní geárfuighear an chuid oile don phobal ón ccathruigh.

3 ¶ Annsin rachas an TIGHEARNA amach, agus troidfidh sé a naghaidh na ccineadhachso, amhuil do throid sé a ló an chatha.

4 Agus seasfuid a chosa annsa lósin ar shliabh na noluigheadh, noch atá as coinne Ierusalem san noirthear, agus scoiltfidh sliabh na noluigheadh iona lár don leath shoir agus don leath shíar, na ghleann romhór; agus áthrochuid leath an tsleibhe don táoibh ó thúaigh, agus a leath oile don taoibh ó dheas.

5 Agus teithfidh sibhsi go gleann na sliabh; óir roitheochuidh gleann na sliabh go Hasal: a seadh, teithfidhe, amhuil mar do theitheamhair roimhe an ccríoth talmhan a laéthibh Ussiah rígh Iúdah: agus tiuconfuidh an TIGHEARNA mo Dhía, agus na naóimh uile leachd.

6 Agus tiuconfuidh a ccrích annsa ló sin, nach biaídh an solus glan, nó dorchá:

7 Acht biaídh na aon lá, a mbiaídh a fhios ag an TIGHEARNA, nach ló, nó oidheche: acht tiuconfuidh a ccrích tráthnóna go mbia solus.

8 Agus biaídh annsa ló sin, go rachaidh uiscadha beódha amach as Ierusalem; leath dhíobh gus an bhfairge shoir, agus leath dhíobh gus an bhfairge shíar: biaídh se annsa tsamhradh agus annsa ngeimhreadh,

9 Agus biaídh an TIGHEARNA na rígh ós an talamh uile: annsa ló sin bhías aoin TIGHEARNA amháin, agus búdh áon a ainm.

10 Iompochthar an fearann uile amhuil réiteach ó Ghéba go Rimmon budh dheas ó Ierusalem: agus tóigfighear súas í, agus áiteochthar iona háit, ó gheata Bheniamin go háit an chéid gheata, go geata an chornéil, agus ó thor Hananiel go fionmar-brúighthe an rígh.

11 Agus áitreoichuid daóine inte, agus

ní bhiáidh scrios ní sa mhó thríd amach; acht áiteochthar Ierusalem go socair.

12 ¶ Agus budh í so an phláigh le a mbuáilfidh an TIGHEARNA na daoine uile do throid a naghaidh Ierusalem; Cnaoidhfidh a bhfeoil díobh an feadh sheasfuid air a ccosaibh, agus leaghfuid a súile úatha iona bpollaibh, agus cnaoidhfígheara tteanga iona mbéul.

13 Agus tiucfa a cerích annsa ló sin go mbiáidh buáidhreachd mór ón TIGHEARNA iona measc; agus glacfuidh gach áon díobh greim do láimh a choinharsan, agus éireochuidh a láimh súas a naghaidh a choinharsan.

14 Agus troidfidh Iúdah fós ag Ierusalem; agus cruinneochthar uile mhaóin na ngeinteadh timchioll fa ccaúirt a ccionn a chéile, ór, agus airgiod, agus éadach, a niomadamlachd mhóir.

15 Agus is marsin bhías pláigh a neich, an mhuille, an chámhuil, agus a nassáil, agus na nuile bheathach bhías annsna lóistínibhse, mar an bpláighsi.

16 ¶ Agus tiucfa a cerích, go rachaidh a nuile, dhuine súas do fágbhadh do na cineadhachaibh tháinic a naghaidh Ierusalem eadhon ó bhliáidhuin go bliadhuin

dadhradh an Rígh, TIGHEARNA na slógh, agus do choimhead féustadh na ttabernacul.

17 Agus is amhluidh bhías, gidh bé nach ttiucfa marsin súas *duile* mhuinnteara na talmhan go Hierusalem dadhradh an Rígh, TIGHEARNA ina slógh, orra sin ní bhiáidh fearthuinn ar bioth.

18 Agus muna ndeachuid muinntir na Héigpte súas, agus nach ttiucfuid, air nach bí *fearthuinn*; bíáidh an phláigh annsin, lé a mbuáilfidh an TIGHEARNA na geinte nach ttainic súas do choimhead féasta na ttabernacul.

19 Budh é so pionús na Héigpte, agus pionús na nuile chineadhach nach ttiucfa súas do choimhead féasta na ttabernacul.

20 ¶ Annsa ló sin bíáidh air shrianuibh na neach, NAOMITHACHT DON TIGHEARNA na slógh: ttiucfaidh a nuile dhrong íodhbras agus glacfuidh díobh, agus bruithfid ionnta: agus annsa ló sin ní bhiáidh Canaaníteach ní is mó a tigh TIGHEARNA na slógh.

21 Fós, bíáidh a nuile phota ann Ierusalem agus ann Iúdah na náomthacht do TIGHEARNA na slógh: ttiucfaidh a nuile dhrong íodhbras agus glacfuidh díobh, agus bruithfid ionnta: agus annsa ló sin ní bhiáidh Canaaníteach ní is mó a tigh TIGHEARNA na slógh.

MALACHI.

CAIB. I.

Peacadh mói-nadurtha. Israel anaghaidh Dhia, 7 agus a ntruailidheacht urchoideach a ttaobh an teampuill.

UALACH bhreithre an TIGHEARNA do Israel tré Mhalachi.

2 Do ghrádhuih mé sibh, a deir an TIGHEARNA. Gidheadh a dearthaóí, Ciodh ionar ghrádhuih tú sinn? *Nach* ar bhé Esau dearbhrathair Iácob? a deir an TIGHEARNA: gidheadh do ghrádhuih misi Iácob,

3 Agus do fhúathuih mé Esau, agus d'fág mé a shléibhte agus a oighreachta na bhfásach do dhragunuibh a n'fásaigh.

4 An tionad a nabair Edom, Do bochtuiheadh sin, acht fillfionn agus cuirfionn na háite fais súas; is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Cuirfid siad súas, acht teilgfidh misi síos; agus goirfid siad díobh, Teórann na hurchóide, agus, Na daoine a naghaidh a bhfuil dioghaltas an TIGHEARNA a comhnuighe.

5 Agus do chífid bliur súile, agus a déarthaóí, Mórochthar an TIGHEARNA ó theóruinn Israel.

6 ¶ Onóruigh m'ac a athair, agus onór uigh serbhíseach a mhaighistir: maiseadh *más* athair misi, caidhe monóir? agus mas maighistir mé, caidhe meagla? a deir TIGHEARNA na slógh ribhsi, a shagarta, dhúmeasas mainm. Agus a dearthaóí, Cred ionar dhísbeagamaimse hainm?

7 Iodhbharthaóí arán trúaillighthe air maltóir; agus a dearthaóí, Cred ionar thrúailleamar thú? ann so go nabartháóí, *Is* tarcuisneach bórd an TIGHEARNA.

8 Agus má ofralthaóí an ní dall mar íodhbairt, *a né* nach olc sin? agus má ofralthaóí ní bacach *no easlán*, a né nach olc sin? ofrál a nois é dot uachtarán; an mbiáidh sé réidh riot, nó an nglacfa sé do phearsa? a deir TIGHEARNA na slógh.

9 Anois, íarruim dathchuinge oruibh, guidhidh Día íondus go mbia sé grásamhuil dúinn: is dá bliur ttaóibhsi thainicso;

an mbiáidh suim aige ann bhur bpearsannuibh? a deir TIGHEARNA na slógh.

10 Cía atá bhur measc do dhruidsleadh na doirsi? agus nach lastaóí *teine* air maltóirse gan adhbhar. Ní bhfuil taitneamh ar bhiot agum ionnuibh, a deir TIGHEARNA na slógh, ní mó ghéabhus mé ofráil as bhur laimh.

11 Oir ó éirgle gréine eadhon go dul síos an céadna *biáidh* mainm mór a measc na Ngeinteadh; agus ofrálfuighear túis dom ainm ann gach uile áit, agus ofráil fhiórghlan: oir *budh* mór mainm a measc na ngeinteadh, a deir TIGHEARNA na slógh.

12 Acht do rinneabhairse truaillighthe é, a náit a nabartaóí, Is truaillighthe bórd an TIGHEARNA; agus a thoradh, *eadhon* is tarcuísneach, a bhiádh.

13 A dubhrabhair fós, Féuch, an sáotharl agus do shéideabhair náibh é, a deir TIGHEARNA na slógh; agus thugabhair libh *an ní do bhí* réubtha, agus an teaslán, agus an bacach; marso thugabhair ofráil libh: an ngéabhuimisi so as bhur lámhuibh? a deir an TIGHEARNA.

14 ¶ Acht go madh malluigh bhías an mealltóir, agá bhfuil fíonach iona thréud, agus mhóideas, agus íodhbras do TIGHEARNA ní truaillighthe: oir is Rígh mór misi, a deir TIGHEARNA na slógh, agus is báoghlaich mainm a measc na ngeinteadh.

CAIB. II.

Iom-aithfir na sagart, 11 agus an phobaill.

AGUS anois, a shagarta, is dibhsi atá a náithnese.

2 Muna néistighe, agus muna ccurthaóí ann bhur ccroidhe é, do thabhairt glóire dom ainmse, a deir TIGHEARNA na slógh, cuirfe misi go deimhin mallughadh oruibh, agus mailleocha mé bhur mbeannughadh: fós, do mhaluigh mé cheana iad, do bhrígh nach ccurthaóí ann bhur ccroidhe é.

3 Féuch, truaillfidh mé bhur síol, agus leathnocha mé aóileach air bhur naighthibh, *eadhon* aóileach bhur bhféustagh sollamionta; agus do bhéara *sin* leis sibh maille ris.

4 Agus aitheontaóí gur chuir misi a náithnesi chugaibh, chor go mbiath mo chunnradh le Lébhí, a deir TIGHEARNA na slógh.

5 Do bhí mo chunnradh ris ar sháoghal agus air shíothchain; agus thug mé dhó iad *ar son* na heugla lé raibh eagla aige romham, agus do bhí eagla air roimhe mainm.

6 Do bhí dligheadh na fírinne iona

bhéul, agus níor fríth éicceart iona phuisínibh: do shiubhuil sé liomsa a síothchain agus a cceart, agus dfill mórán leis ó eaicceart.

7 Oir do budh cóir do phuisínibh an tsagairt eólas do choimhead, agus do budh coir dhoithsion dligheadh diarruigh as a bhéul: oir isé sin teachtaire THIGHEARNA na slógh.

8 Acht do chúabhairsi as an tslighe; thugabhair air mhórán tuisleadh ar an ndligheadh; do thruaileabhair cunnradh Lébhí, a deir TIGHEARNA na slógh.

9 Uime sin fós do rinne mé sibhsi tarcuísneach agus dimeasta as coinne a nuile phobal, do réir mar nár choimheadabhair mo shlighe, acht go rabhabhair leathrannach annsa dligheadh.

10 ¶ Nach áonathair atá aguinne uile? nach aóin Dá do chruthaigh sinn? cred fa ndéanmaóid go fealltach gach nduine a naghaidh a dhearbhrathar, ag truailleadh cunnartha ar naithreadh?

11 Do rinne Iúdah go fealltach, agus do rinneadh gráineamlacht ann Israel agus ann Ierusalem; oir do dhíomhaóinigh Iúdah náomhthacht an TIGHEARNA noch do ghrádhnuigh sé, agus do phós sé inghean dé choimhthighidh.

12 Geárfa an TIGHEARNA amach an duine do ní so, an maighistir agus an scoláir, anach as tabernacluibh Iácob, agus an té thairgíof ofráil do THIGHEARNA na slógh.

13 ¶ Agus do rinneabhair so a rís, ag folach altóra an TIGHEARNA lé dcóruibh, lé gul, agus lé héighiomh árd, iondus nach bhfuil suim aige annsa nofráil ní as mó, nó a glacadh lé toil niaith as bhur laimhsi.

14 Thairis sin a dearthaóí, Cred uime? Do bhrígh go raibh an TIGHEARNA dfiadhnuisi eadrad agus bean hóige, a naghaidh a ndéarna tusa go nfochoimghiollach: gidheadh is isi do chompánach, agus bean do chunnartha.

15 Agus nach déarna seisíon áon? Gidheadh do bhí fuighioll don spiorad aige. Agus cred uime áon? As a níarrfadh sé síolta náomhltha. Uimesin tabhair aire dot spioraid, agus na déanadh duine ar bhiot go fealltach a naghaidh mná a óige.

16 Oir a deir an TIGHEARNA, Dá Israel, gur fuáth leis cur air siubhál: oir foluighidh *aon* foireígon lé na éudach, a deir TIGHEARNA na slógh: uime sin tugaidh aire dá bhur spioraid, iondus nach déantaóí go nfochoimghiollach.

17 ¶ Do choireabhair an TIGHEARNA

le bhur mbriathruibh. Thairis sin a dearthaóí, Cíodh lé ar chuireamar é ? an tan a dearthaóí, A nuile dhuine da ndéan olc is maith é a radharc an TIGHEARNA, agus do bhí dúil aige ionta; nó, Cáit a bhfuil Dia an bhreitheamhnúis?

CAIB. III.

Teachtair, teacht, agus dearsgnuidheachd Chríod; 7 le ceannáirge, mí-chreideamh, agus sladmhoireachd ní dáoine, ar Dhía.

FEUCH, cuirfidh mé mo theachtair, agus uillmheocha sé an tslighe romham: agus tiucla an TIGHEARNA, noch íarthaóí, go hobann da thempall, eadhon teachtaire an chunnartha, iona bhfuil bhur ndúil: féuch, tiucla sé, a deir TIGHEARNA na slógh.

2 Acht cía fhéadas lá a theachta dfulang? agus cía sheasfas an tan thaisbeanas sé é féin? óir is cosmhúil é re teine an chearda, agus re sóp fhighealta éaduigh:

3 Agus snighfidh sé amhuil céard agus glantóir airgid: agus glansa sé mic Lébbi, agus sciúrfa sé iad amhuil agus airgid, chor go nofráiluid don TIGHEARNA ofráil a bhfiréantachd.

4 Annsin bíaidh ofralla Iúdah agus Ierusalem taitneamhach aig an TIGHEARNA, mar annsna láethibh a nallód, agus amhuil annsna bliadhnuibh roimhe.

5 Agus tiucla mé láimh ribh chum breitheamhnúis; agus bíaidh mé am fhíadhnúisi luáth a naghaidh na bpiseógach, agus a naghaidh na nadhaltrannach, agus a naghaidh na néitheach, agus a naghaidh mhealltach na seirbhíseach iona dtúarusdal, na baintreabhthuighe, agus an dílleachda, agus iompoighios do leath taóibh an coimhthigheach agus nach eagluibhionn romhamsa, a deir TIGHEARNA na slógh.

6 Óir is misi an TIGHEARNA, ní áthruighim; uimesin a mhaca Iacob ní bhfuilitise scriosta.

7 ¶ Eadhon ó láethibh bhur naithreadh do imthigheabhair óm órdughthibhsi, agus níor chumhdugheabhair iad. Fillidhsi chugamsa, agus fillidh misi chugaibhsi, a deir TIGHEARNA na slógh. Acht a dubhrabhairsi, Cred iona bhfilliom?

8 ¶ An sláfá duine Dia? gidheadh do shladabhairsi misi. Acht a dearthaóí, Cred ionar shladamar thú? A ndeachmhadhuibh agus a nofraluibh.

9 Atáthaóí malluighthe le mallacht: óir do shladabhair misi, eadhon an cineadhso uile.

10 Tugaidh an deachmhadh uile go tigh a nionnmhuis, le mí bíadh aun mo thighse, agus dearbhuidh a nois le so mé, a deir TIGHEARNA na slógh, muna noscla mé fuinneóga neimhe dhíbh, agus beannughadh do dhórtughadh chugaibh amach, iondus nach bíá áit go lór.

11 Agus imaithbheorad an millteach ar bhur sonsa, agus ní nhillfidh sé torrtha bhur ttalmhan; ní mó theilgfeas bhur bhfineamhain a toradh roimhe a nain san machaire, a deir TIGHEARNA na slógh.

12 Agus goirfid na huile chineadhacha beannuigh dhíbh: óir béitlú bhur ttalamh thaitneamhach, a deir TIGHEARNA na slógh.

13 ¶ Do bhádar bhur mbriathra borb am ághaidhse, a deir an TIGHEARNA. Gidheadh a dearthaóise, Cred do labhramar ad aghaidh?

14 A dubhrabhair, Is ní díomhaóin foghnamh do Dhía: agus cread a tharbha gur choimheadamar a órdughadh, agus gur shiubhlugheamar go dóbhlónach a lathair THIGHEARNA na slógh?

15 Agus a nois goirmid sona don nuaibhreach; aseadh, atá an lucht óibrighios urchóid ar na ccur súas; fós, atá an lucht chuirios cathughadh ar Dhía atáid cheana ar na saoradh.

16 ¶ Annsin do labhair an drong do imeagluigh an TIGHEARNA gach áon díobh ré chéile go minic: agus déisd an TIGHEARNA, agus do chualuigh, agus do bhí leabhar cuimhne scríobhtha iona fhíaghnuise don mhuinntir do imeagluigh an TIGHEARNA, agus do smúain air a ainm.

17 Agus budh liomsa iad, a deir TIGHEARNA na slógh, annsa ló a ndéana mé mo shéada súas; agus coigealuidh mé iad, mar choigleas duine a mhac féin noch fhognas dó.

18 Annsin iompochthaóí, agus eidir-dheileochthaóí idir an bhfiréun agus an ciontach, idir an té fhognas do Dhía agus an té nach bhfoghann dó.

CAIB. IV.

Breithe dheighionnach Dé ar mhaith, agus ar shaith

OIR, féuch, tiucla an lá loischos amhuil bacús; agus na húaibhrigh uile, fós, a nuile dhuine do ní urchóid, béid na cconnlach: agus loisfidh an lá thiucfás iad súas, a deir TIGHEARNA na slógh, iondus nach bhágfa fréumh nó beangán díobh.

2 ¶ Acht díbhse air a bhfuil eagla manmasa éireochuidh Grian a nion-racuis maille ré leighios iona sciath-ánuibh; agus rachfuidh sibh amach, agus fásfuidh súas mar ghamhnuibh an stalla.

3 Agus sailteorthaóí síos na ciontaigh; óir beid na luáithreadh faoi bhonnaibh bhur ccos annsa ló a ndéana misi *so*, a deir TIGHEARNA na slógh.

4 ¶ Cuimhnighidhsí dlíghtheadh Mhaóise

mo sheirbhiseach, noch do áithin mé dhó ann Hóreb arson Israel uile, maille re reachtaibh agus *maille* re breathaibh.

5 ¶ Féuch, cuirfe mé Eliiah an fáigh ehugaibh suil thiucfas lá mór baoghlach an TIGHEARNA:

6 Agus iompocha sé croidhe na naith-readh chum na cloinne, agus croidhe na cloinne chum na naithreadh, deagla go ttiucfuinnisí agus go mbuáilfinn an talamh lé mallughadh.

DEIRIDH NA BHFACH.

TIOMNA NUADH

AR

DTIGHEARNA

AGUS AR

SLANUIGHEORA IOSA CRIOSD:

AR NA THARRUING GO FIRINNEACH AS AN

GHREIGIS UGHDARACH.

RIS AN TATHAIR IS ONORUIGHTHE A NDIA

UILLIAM O DOMHNUILL,

ARDEASPUG THUAIM.

LONDON:

Printed by J. Moyes, Greville Street,

FOR THE BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY:

And sold to Subscribers only, at the Society's House, 10, Earl Street, Blackfriars.

M.DCCC.XVII.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX AND TILDEN FOUNDATIONS

1897

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX AND TILDEN FOUNDATIONS

1897

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX AND TILDEN FOUNDATIONS

1897

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX AND TILDEN FOUNDATIONS

SOISGEUL DO REIR NAOMH MHATHA.

CAIB. I.

Sinsiorrachd, 18 geineamhuin, 21 agus miniughadh ainm Chríod.

LEABHAR gheinealuigh Iósa Críod, mhic Dhaibhi, mhic Abraham.

2 Do ghein Abraham Isaac; agus do ghein Isaac Iacob; agus do ghein Iacob Iúdas agus a dhearbhráithre;

3 Agus do ghein Iúdas Pháres agus Sára ó Thamar; agus do ghein Pháres Esrom; agus do ghein Esrom Aram;

4 Agus do ghein Aram Aminadab; agus do ghein Aminadab Náason; agus do ghein Náason Salmon;

5 Agus do ghein Salmon Boos ó Rachab; agus do ghein Boos Obed ó Rút; agus do ghein Obed Iesse;

6 Agus do ghein Iesse Dáibhi an rí; agus do ghein Dáibhi an rí Solomon ou mnáoi do bhi ag Urías;

7 Agus do ghein Solomon Robóam; agus do ghein Robóam Abía; agus do ghein Abía Asa;

8 Agus do ghein Asa Iósaphat; agus do ghein Iósaphat Ióram; agus do ghein Ióram Osías;

9 Agus do ghein Osías Ióatam; agus do ghein Ióatam Ahas; agus do ghein Ahas Ezechías;

10 Agus do ghein Ezechías Manasses; agus do ghein Manasses Amon; agus do ghein Amon Iosías;

11 Agus do ghein Iosías Iechonías agus a dhearbhráithre, ag bruid na Babilóine.

12 Agus tar éis bruide na Babilóine, do ghein Iechonías Salatiel; agus do ghein Salatiel Sorobabel;

13 Agus do ghein Sorobabel Abiúd; agus do ghein Abiúd Eliachim; agus do ghein Eliachim Asor;

14 Agus do ghein Asor Sádóc; agus do ghein Sádóc Achim; agus do ghein Achim Eliúd;

15 Agus do ghein Eliúd Eleasar; agus do ghein Eleasar Mátan; agus do ghein Mátan Iacob;

16 Agus do ghein Iacob Ióseph fear Mhuire, as ar geineadh Iósa, da ngoirthear Críod.

17 Uime sin a nuile gheinealach ó Abraham go Dáibhi is ceithre geinealuigh dég iad; agus ó Dháibhi go bruid na Babilóine ceithre glúine dég; agus ó

bhruide na Babilóine go Críod ceithre glúine dég.

18 ¶ Agus is mar so do bhí geineamhuin Iosa Críod: Oir tar éis daingin do thabhairt eidir a mhathair Muire agus Ioséph, ní is táosga na thangadar a ngar dá cheile, fríoth torrach í ón Spiorad Náomh.

19 Achd ar mbeith do Ióseph a fear, na dhuine comhthrum, agus nar bháill leis isiompláir do dhéanamh dhi, bá mian ris a cur iad ós íseall.

20 Agus ag smúaineadh na neitlúise dhó, féuch, do fhoillsigh aingeall an Tighearna e féin dó a naisling, ag rádh, A Ióseph, mhic Dháibhi, na bíodh eagla ort do bhean fein Muire do ghabháil chugad: oir an ní atá ar na gheineamhuin innte is ón Spiorad Náomh é.

21 Agus béaruidh sí mac, agus do bhéaruidh tú Iosa dainm air: óir sláineochadh sé a phubal féin ó na bpeacúighibh.

22 Agus do rinneadh so uile, do chum go gcoimhlíonfuighthe an ní a dubhairt an Tighearna tré an bhfaidh, ag rádh,

23 Tabhair dod aire, biaidh inaighdean torrach, agus bearuidh sí mac, agus do bhéaruidh tú Emmanuel dainm air, noch ar na mhíniughadh, iseadh, Dia maille rinn.

24 Agus ar músgradh do Ióseph as a choiladh do rinne sé mar do aithin aingeal an Tighearna dhe, agus do ghabh sé chuige a bhean:

25 Agus nior aithin sé í no go rug sí a céudmhac: agus tug sé Iosa dainm air.

CAIB. II.

Donoruigh na draóithe Críod; 14 Theith Ióseph leis don Egipt, 16 agus mharbh Ioruaithe na leaba.

AGUS an tan do rugadh Iósa a Mbetleem thíre Iúdaighe a laithibh Ioruaithe an rí, féuch, tangadar draóithe ó náird shoir go Híarusalem,

2 Ag rádh, Ga háit iona bhfuil an Rí úd na Niúduigheadh atá ar na bhreith? óir do chunnamáirne a réalt san aird shoir, agus tangamar dá onórughadh.

3 ¶ Achd an trádh do chualaidh an rí Ioruath sin, do bhí sé ar na bhúaidhreachd, agus Iarusaleim uile maille ris.

4 Agus ar gcuinniughadh úachdarán na sagart uile dhó agus sgríobuidheaghl

an phubail, do fhiafrúigh sé dhíobh, Cía a nait ann a mbéartháoi Críosa.

5 Agus a dubhradarsan ris, A Mbeitleem thíre Iúdaighe: óir is mar so atá sé sgríobhbha ag an bhfaigh,

6 Agus tusa a Bhetleem, talamh Iúda, ní tú is lugha eidir dhúibhchidhibh Iúdah: óir is asad thioctas an Duibhce, sdúireóchus mo phubal Israel.

7 Agus ann sin do ghoir Iorúaith, na dráoithe ós íseal chuige, agus do fhiafrúigh sé dhíobh go roighér cia a nainsear ionar foillsigheadh an réult.

8 Agus agá gcur go Beitleem dhó, a dubhairt sé, Imthighe agus iarrúigh an náoidhe go díthchiollach; agus tar eís a fhaghala dháoihbh, innisigh dhamhsa é, do chum go rachainnsí féin agus go dtiobhrunn onóir dhó.

9 ¶ Agus ar geluinsin an rígh dhóibh, do imthigheadar; agus, féuch, an réult, do chunncadar sa náird shoir, do chuáidh sé rompa, no go dtáinic sé agus gur chomhnuigh sé ós cionn a nionuid ann a raibh an náoidheanán.

10 Agus ar bhfaicsin na réilte dhóibh, do ghabh gáirdeachus romhór iád.

11 ¶ Agus ar ndul a steach don tigh, fúaradar an náoidhe a bhfochair a mhathar Muire, agus ag tuitiom síos, do onóruigheadar é: agus ar nosgladh a gcisdeagh, thugadar tiodbhuicthe dhó; ór, agus túis, agus mirr.

12 Agus ar bhfagháil teaguisc ó Dhía a naisling gan casadh dionsuighe Iorúaith, do fhilleadar a slighe eile da dtír féin.

13 Agus ar nimtheadh air a nais dóibh, feach, do toibhreachd aingeal an Tighearna a mbríonglóid do Ióseph, ag radh, Eirigh, agus gabh a náoidheanán agus a mhathair chugad, agus teith do Néigipt, agus bí ann sin no go labhruidh misi ríot: óir iarrfuidh Iorúaith an náoidhe do chum a mbillte.

14 Agus ar néirghe dhósan, do ghabh sé an náoidhe chuige agus a mhathair ann sa noidche, agus do imthigh sé do Néigipt:

15 Agus do bhí se ann sin go bás Iorúaith: do chum go gcoimhlionfuidhthe an ní a dubhairt an Tighearna leis an bhfaigh, a deir, Do ghoir mé mo mhac as a Néigipt.

16 ¶ Ann sin an tan do chunnaic Iorúaith, go ndearnadar na dráoithe fonómhad faoi, do las sé lé feirg, agus ar gcur úad, do mharbh sé a raibh do leanbaibh-fear a Mbeitleem, agus ann a teórannaibh uile, ó áois dhá mbliadhan nó faoi, do réir na haimsire dfoghluim sé go díthchiollach ó na dráoitheibh.

17 Is annsin do coimhlíonadh an ní a dubhairt Ieremías an fáigh, a deir,

18 Do chlos gúth a Ráma, cáoi, agus

gul, agus úallfurtach romhór, Rachel a cáoineadh a cloinne, agus níor bháil le sólas do ghlacadh, tré nach rabhadar.

19 ¶ Agus an tan fúair Iorúaith bás, féuch, do toibhreachd aingeall an Tighearna a mbríonglóid do Ióseph sa Néigipt,

20 Ag rádh, Eirigh, gabh chugad an leanabh agus a mhathair, agus imthigh go talamh Israél: óir fúaradar an dream do bhí ag iarruidh anma an leinibh bás.

21 Agus do eirigh seisean, agus do ghabh sé an leanabh agus a mhathair chuige, agus tainic sé go talamh Israél.

22 Agus an tan do chúaluidh sé Arche-láus do bheith na rí a tír Iúdaighe a nionad Iorúaith a athar, do bhí eagla air dul innte: achd cheana, ar bhfagháil teaguisc ó Dhía dhó a mbríongloid, do iompóidh sé go críochaibh na Gailé:

23 Agus an tan tháinic sé ann, do chomhnuigh sé sa gcathair dá ngoirthear Násalet: do chum go gcoimhlíonfuidhthe an ní a dubhradh ris na fáighibh, Go ngoirfighe Nasardha dhe.

CAIB. III.

Teagasc agus caithe beatha Eóin Bháisde, 13 noch re ar baisdeadh Iosa Críosa.

ANN sna laithibh sin do bhí Eóin Baisde, ag déanamh seannmóra a bhfásach thíre Iúdaighe,

2 Agus ag rádh, Déanuidh aithríghe: óir do dhruid ríoghachd De ribh.

3 Oir a sé so an té úd air ar labhair Isaias fuigh, ag radh, Guth an té éimhgheas air an bhfásach, Ullmhuighidh slighe an Tighearna, déanuidh a chasain díreach.

4 Agus a sí culuigh do bhí uime Eóin éadach do rúaidhneach chámhall, agus críosa leathair a timcheall a leasruigh; agus a sé do budh biadh dhó lócuiste agus mil fhiáin.

5 ¶ Do chúaidh Ierusaléim a mach chuige an tansin, agus Iudéa uile, agus luchd na tálman atá a timcheall Iordán uile,

6 Agus do ghabhadar baisdeadh úadha ann Iordán, ag admháil a bpeacadh.

7 ¶ Agus an tan do chunnaic sé mórán do na Pháirisíneachaibh agus do na Sadúiseachaibh ag teachd do chum a bhaisdigh féin, a dúbhairt sé riu, A shíol na naitheach neimhe, cia do fhoillsigh dháoihbh teitheimh ón fheirg atá ag teachd?

8 Ar a nadihbharsin tabhrúigh toradh bhus iomchubhuigh do naitheirghe:

9 Agus na smúainidh a rádh ionnaibh féin, Atá Abraham na athair aguín: óir a deirim ribh, gurab éidir lé Día clann do dhéanamh Dabrahám do na clochuibhshí.

10 Agus a nois atá an tíagh ar na cur do chum fréimhe na gerau: air a nadi-

bharsin giodh bé crann nach iomchraun toradh maith gearrthar é, agus teilgtear san teinidh é.

11 Go deimhin baidimsi sibh lé huiḡe do chum aithrighe : achd cheana an té thig am dhiaigh is láidire é ná mé, agus ní fiu misi a bhróga dionchur : baidiḡe seisean leis an Spioraid Náomh, agus lé teinigh sibh :

12 Agá bhfuil a críathar ann a láimh, agus glanfuigh sé urlár a bhúailte, agus cruinneochuigh sé a chruithneachd an ait thaisgidhe ; agus loisgidh sé an cháidh lé teinigh nach éidir do mhúchadh.

13 ¶ Tainic Iósa an tansin on Ngalilé go Iordán do chum Eóin, ionnas go mbaisdeadh sé é.

14 Achd cheana do thoirmeisg Eóin é, ag rádh, Atá a riachdanus oramsa thusa dóm bhaisdeadh, agus an bhfuil tusa ag teachd chugamsa ?

15 Agus do fhreagair Iósa é agus a dubhairt se ris, Léig dhó a nóis : óir is mar so is iomchubhaigh dhúinn gach uile cheart do choimhlonadh. Do fhlaing sé dhó an tansin.

16 Agus ar mbeith ar na bhaisdeagh Díosa, do chúaidh sé air ball sínas as a nuise : agus, féuch, do hósḡladh neamh dhó, agus do chunnairc sé Spiorad Dé ag tuirrling a gcosamhlachd choluim, agus ag teachd airsin :

17 Agus féuch gúth ó neamh, ag rádh, Ag so mo Bhac grádhach so, dá bhfuil mo mhóthoil ann.

CAIB. IV.

Do chuir an taidhbhirseoir cathughadh ar Críosad, déis fadthrosadh. 17 Tar eis Iosa da bhúadhadh air, do thionnsgain sé a mhiniostiralucht.

ANN sin do threóruigh an spiorad Iósa agus an bhfásach do chum go gcuirfeadh an diabhal cathughadh air.

2 Agus an tan do thoisg sé dá fhíchiot lá agus dá fhíchiot oidhche, do ghabh ocras é na dhiaigh sin.

3 Agus air dteachd do náidhbhirseoir chuige, a dubhairt sé, Mas tusa Mac Dé, aithin do na clochuibhsí bheith na narán.

4 Achd do fhreagair seisean, agus a dubhairt, Atá sé sgríobhtha, Ní lé harán a mbain mhairfeas duine, achd lé gach uile bhreithir dá dtig ó bhéul Dé.

5 Rug an diabhal leis é an tansin don chathruigh náomhtha, agus do chuir sé air bhinn an teampuill é,

6 Agus a dubhairt sé ris, Mas tú Mac Dé, teilg thú féin síos : óir a tá sé sgríobhtha, Go ttiobhuigh sé aithne da ainglibh ad thimcheall : agus toigabhuidh siad thú

ann a lámhaibh, do chum nach mbúailféa do chos fa chloich.

7 A dubhairt Iósa ris, Atá sé sgríobhtha mar angceadna, Ní chuirfidh tú cathughadh ar an Tighearna do Dhía féin.

8 Rug an diabhal a ris é do chum sléibhe ro áird, agus do thaisbéin sé dhó rioghachda an domhain uile, agus a nglóir ;

9 Agus a dubhairt sé ris, Do bhéaruidh mise iád so uile dhuit, má shléachdann tú dhamh dom onórughadh.

10 A dubhairt Iósa ris annsin, Imthigh romhad, a chathuightheóir : óir atá sgríobhtha, Onórúidh tú an Tighearna do Dhía féin, agus as dó na áonar do dhéuna tú seirbhís.

11 Do fhágaibh an diabhal é an tansin, agus, féuch, tangadar na haingil agus do rinneadar friotholamh dhó.

12 ¶ Agus an tan do cúalaidh Iósa gur cuireadh Eóin a láimh, do imthigh sé don Ghalilé ;

13 Agus ar bhfagbháil Nasaréat, tainic sé do dhéanamh comhnuighe go Capernaúm, do bhí chois na fairge, a leithimeal Shabulon agus Nephtailim :

14 Do chum go gcoinbhliofuadhthe an ní a dubhairt Esaías fáigh, noch a deir,

15 Talamh Sabulon, agus talamh Nephthalim, slighe na fairge, ar an dtáobh thall do Iórdan, Galilé na Geineadhach :

16 An pubal do bhí na shuidhe a ndorchadas do chunnairc sé soilse mhór ; agus atá solus ar neirghe do na daoineibh atá na suidhe a gcrici agus a sgáile an bháis.

17 ¶ O sin a mach do thionnsgain Iósa seanmóir do dhéanamh, ag rádh, Déanuidh aithrighe : óir dhruid an rioghachd neamhdha ribh.

18 ¶ Agus ag siobhail Díosa, ré táobh fhiarge na Gaililé, do chunnairc sé dias dearbhrathar, Simón da ngoirthear Peadar, agus Aindrias a dhearbhrathair, ag teilgean liú san bhfairge : óir dob fiasgairighe iád.

19 Agus a deir sé riu, Leanaiḡh misi, agus do dhéana mé fiasgairighe air dháoinibh dhibh.

20 Agus ar bhfagbháil a líontadh air ball dóibh, do leanadar eisean.

21 Agus ar nimtheachd as sin dó, do chunnairc sé dias eile dearbhrathar, Seúmas mhac Sébedé, agus Eóin a dhearbhráthair, a mbád a bhfochair Shebedé a nathar, ag córughádh a líontadh ; agus do ghoir sé iád.

22 Agus ar bhfagbháil an bháid agus a nathar dhóibhsean, do leanadar é.

23 ¶ Agus do ghabh Iósa a dtimcheall na Galilé uile, ag teagasḡ ann a sionagóg-uibh, agus ag seanmóir shoisḡeíl na rioghachda, agus ag slánúghadh gach tinnis agus gach cágrúais a measḡ ann phubail.

24 Agus do chruaigh a chlú feadh na Síria uile : agus tugadar chuige gach áon da raibh easlán agus ar na gcuibhreachd lé gálruightheibh agus le piántúibh éagsamhla, agus agá mbidis deamhain ionnta, agus do bhíodh tinn lé goin na raé, agus luchd pailirise ; agus do shlánuigh sé iád.

25 Agus do lean cuideachda mhór é ón Ghaililé, agus ó Dhecapólis, agus ó Ierusalám, agus ó Iudéa, agus ó táobh thall do Iórdán.

CAIB. V.

Seanmóir Chríost ar an tsliabh, in a bhfuil na hocht beannuigheadh, agus miniughadh an reachd.

AGUS an tan chunnairc an slúagh, do chruaigh sé súas ar shliabh : agus ar suighe dhó, tangadar a dheisgiobuil chuige :

2 Agus ar nosgladh a bhéil dhó, do theagaisg sé iád, ag rádh,

3 *Is beannuighthe na boichd a sbioruid : óir is léo rioghachd neimhe.*

4 *Is beannuighthe na daoine do ní dothrón : oir do gheabha siad sólás.*

5 *Is beannuighthe na daoine ceannsaighe : óir bíaidh oighreachd na talmhan aca.*

6 *Is beannuighthe an dream air a bhfuil ocras agus tart na córa : óir sáiseochthar iád.*

7 *Is beannuighthe na daoine trócaireacha : óir do gheabha siad trócaire.*

8 *Is beannuighthe na daoine atá glan ná gcroidhe : óir do chéidh siad Día.*

9 *Is beannuighthe luchd na siotchána do dhéanamh : óir goirfidhthe clann Dé dhiobh.*

10 *Is beannuighthe an dream fhuilngeas dochar ar son na córa : óir is léo rioghachd neimhe.*

11 *Is beannuighthe bheithí, an tan imdheargfuid daoine sibh, agus dhíbeoruid sibh, agus a déuruid gach uile dhrochfhocal ribh go bréugach, ar mo shonsa.*

12 *Bíodh gairdeachas, agus luáthgháir óruibh : óir is mór bhur luaidheachd ar neamh : óir is mar sin do ghéirleanadar na faidhe tháinig romhaibh.*

13 ¶ *Is sibhsi salann na talmhan : gidheadh dá ccaillfeadh an salann a bhlas, creúid lé a saillfidhthear é ? ní bhfuil téidhm air ó sin súas, achd a thilgean a mach, agus a shailtart fá chosaibh daoine.*

14 *Is sibhsi solus an domhain. Ní héidir cathair atá ar na suighuighadh ar shliabh dfolach.*

15 Agus ní lasaíd daoine coinneal, do chum go gcuirfidh fa bhéul buiséal í, achd a gcoinneóir ; agus ní sí solas dá a mbíonn a stigh.

16 Go madh mar sin dhealróchus bhur soillsisi a bhfaighnuisi na ndáione, a gcrúth go bhfaicfidh siad bhur ndeaghoibrighthe, agus do dtíobhruid glóir dá bhur Nathair atá ar neamh.

17 ¶ *Na measaíd go dtáinig misi do sgáileadh an dlighidh, nó ná bhfaigheann ; ní dá sgáileadh tháinig mé, achd dá gcoimhlíonadh.*

18 *Oir a deirim ribh go fírinneach, Nó go ndeachaidh neamh agus talamh thort, ní rachaidh éan iota na áonphunc don dligh-eadh thort, nó go gcoimhlíontar gach éin ní.*

19 *Ar a nadhbarsla gíodh bé neach bhrisfeas áonaithe do na haitheantaibh, róbheagaso, agus theagaisgfeas na daoine mar sin, goirfidhthear dhe an duine is lágha a rioghachd neimhe : achd gíodh bé neach dhéanas agus theagaisgfeas iád, goirfidhthear duine mór dhe a rioghachd neimhe.*

20 *Oir a deirim ribh, Muna sárúighidh blur bhfireantachd sa fireantachd na sgríobuigheadh agus na phairisíneach, nach rachdaói a steach sa buflaitheas neamhdha go bráth.*

21 ¶ *Do chúalabhair go ndubhradh ris na seinsearaibh, Na déana dúnmarbhadh ; agus gídh bé do dhéanas dúnmarbhadh biaidh sé ciontach ó bhreith-eamhnas :*

22 *Achd a deirinsi ribh, Gach neach do ní fearg re na dhearbhrathair gan adlbar budh ciontach don bhreitheamhnas é : agus gíodh bé neach a déaruidh ré na dhearbhrathair, Raca, budh ciontach do bhreith na comhairle é : agus gíodh bé a déaruidh, A amadain, budh ciontach é do theinigh ifeirn.*

23 *Uime sin ma thugann tú do thabhartus chum na haltóra, agus go gcuimheoichaidh tú am sin go bhfuil ní ar bith ag ad dhearbhrathair a daghaidh ;*

24 *Fágaibh do thabhartus ann sin a bhfaighnuisi na haltóra, agus imthigh ; agus ar tús réidhigh réd dhearbhrathair, agus tar éisi sin ar dteachd duit tabhair uaid do thiodlacadh.*

25 *Réidhigh go luáth réd easgaruid, an feadh bhías tú na fhochair sa tslighe ; deagla go dtíobhradh teascara don bhreitheamh thú, agus go dtíobhradh an bhreitheamh thú don mháor, agus go dteigfidhthi a bpriosún thú.*

26 *A deirim riot go fírinneach, Nach rachaidh tú as sin a mach, nó go níoca tú an fheorling dheigheanach.*

27 ¶ *Do chúalabhair go ndubhradh ris na seinsearaibh, Ní dhéana tú adhaltrannas :*

28 *Achd a deirinsi ribh, Gíodh bé neach fléuchas ar mhnáoi chum a sanntaighthe go ndearnuidh sé adhaltrannas lé cheana am a chroidhe.*

29 Ar a nadhbharsin mas ciontach do shúil deas, bean asad í, agus teilg uait í: óir is fearr dhuit aónbhall dod bhallaibh do dhul a múgha, na do chorp uile do theilgean go hifearn.

30 Agus má bheir do lámh dheas sgannail dhuit, gearr dhíot í, agus teilg uait í: óir is fearr dhuit áonbhall dod bhallaibh do dhul a múgha, na do chorp uile theilgean go hifearn.

31 Agus a dubhradh, Gíodh bé léigtheas a bhean, tabhradh sé leidir dhealagthe dhi:

32 Achd a deirimsi ribh, Gíodh bé neach léigfeas a bhean, (achd amháin ar son adhaltrannais,) go dtugana sé uirthé adhaltrannas do dheúnamh: agus an té do bhéaraidh an bheansin do léigeadh do ní sé adhaltrannas.

33 ¶ Mar an gcéadna, do chúalabbhair go ndubhradh ris na seinsearaibh, Ní thíobhruidh tú héitheach, achd do dhéana tú do mhóid don Tighearna:

34 Achd a deirimsi ribh, Na tabhruidh mionna ar bith; na tabhruidh neamh; óir a sé caithir Dé é:

35 Na tabhruidh an talamh; óir a sé sdól a chos é: na tabhruidh Ierusaléim; óir a si cathair an Rígh mhóir í.

36 Na tabhair do cheann *fein* már mhionna, óir ní héidir riot áonruibe do dhéanamh geal na dubh:

37 Achd go madh é bhús comhrádh dháobh, A seadh, a seadh; Ní headh, ní headh: achd gidh bé ní bhías as a gcionn so is ó noll atá sé.

38 ¶ Do chúalabbhair go ndubhradh, Súil ar son súile, agus fiacail ar son fiacaile:

39 Achd *cheana* a deirimsi ribh, Na cuiridh a naghaidh a nuile: achd gíodh bé neach bhfaifeas tú air do ghiall deas, iompóigh chuige fos an gíall oile.

40 Agus an té lér ab aill cúis bhreith-eamhuais do chuir ort, agus do chóta do bhúain díot, léig leis do chlóca fós.

41 Agus gíodh bé bhéaras leis ar feadh míle ar éigin tú, inthigh leis ar feadh dhá mhíle.

42 Tabhair ní don té iárfus ort é, agus gíodh bé le nab mián airleagadh díaghail uaid na fill uaid é.

43 ¶ Do chúalabbhair go ndubhradh, Gráidheóchuigh tú do chomharsa, biadh fuath agad dod námhaid.

44 Achd a deirimsi ribh, Bíodh grádh agaibh dá bhur naimhdebh, beannaighidh na daoine mhallaighfeas sibh, déunaidh maith do na daoínibh air ar beag sibh, agus déunaidh umaighthe ar son na muintire bhuaidbreas sibh, agus dhibreas sibh;

45 Do chum go inbeith sibh bhur gcloinn ag bhur Nathair *fein* atá air neamh: óir do bheir seisean *fa deara* go néirghean a ghrian air na droch *dhaóinibh* agus air na deagh *dhaóinibh*, agus do ní sé fearthuinn air na féarunchaibh agus air na neimhfhiréunchuibh.

46 Óir ma bhíonn grádh agaibh don mhuinntir agá bhfuil grádh dháobh, creud é an luaidheachd do ghéubhthaóí? a né nach déunaid na Publiocáin an ní céudna?

47 Agus ma chuirthí *fáilte roimh* bhur ndearbhraithre *fein* amháin, créud do níthí do bháir air chách? a né nach déunuid na publiocáin mar an gcéudna?

48 ¶ Ar a nadhbharsin bídhidhse deangmhálta, mar atá bhur Nathair atá air neamh deangmhálta.

CAIB. VI.

Leanaidh an tseanmóir ar dhaónacht, 5 urnuighe, 16 trosgadh, 24 shuidhbrios, 33 righeachd De.

TABHRAIDH bhur naire nach déuntáoi bhur ndeirc á bhfiadhnúisí dáoine, do chum go bhfaicfidis sibh: nó ní bhfuighthí luaidheachd ó bhur Nathair atá air neamh.

2 Ar a nadhbharsin a núair do ní tú déirc, na cuir galltropa dha sheinn romhad, mar do ní luchd an fhúarchrábhaigh ann sna sionagógaibh agus ann sna sraideannaibh, do chum go bhfuighidís glóir ó dhaóinibh. Go firinneach a deirimsi ribh, Go bhfuil a dtúarasdal aca.

3 Achd an tan do ní tusa déirc, na biodh a fhios aigad laimh chli créud do ní do lámh dheas:

4 Do chum go mbiadh do dhéirc a bhfolach: agus do bhéaruidh Hathair do chí a bhfolach luaidheachd dhuit ós áird.

5 ¶ Agus an tan do ní tú urnuighe, na bí mar luchd an fhúarchrábhaigh: óir is ionmhain léo urnuighthe dheúnamh sna sionagógaibh agus a gcombrac na ród na seasamh, do chum go bhfaicfidís na daoine iád. Go deimhin a deirimsi ribh, Go bhfuil a dtúarusdal aca.

6 Achd *cheana*, an tan do ní tusa urnuighe, inthigh a sdeach ann do sheómra, agus ar dhunadh do dhoruis duit, guidh Hathair *fein* ata a bhfolach; agus do bhéaraidh Hathair do chí a bhfolach luaidheachd ós áird duit.

7 Achd *cheana* ag déunamh urnuighe dháobh, na bithi rochainnteach, mar na cineadhacha: óir saólidh siád go neisfidhtheair riu ann a niomad bríathar.

8 *Uime sin* na samhlaightheair sibh riu: óir atá a fhios ag bhur Nathair *fein* cía

hiad na neithe atá duireasbhaigh oruibh, ní is táosga na iárfuighthí air iád.

9 Air a nadhbharsin déanaidhsí bhur nurnúighe mar so. Ar Nathair atá ar neamh, Náomhthar bainm.

10 Tigheadh do ríoghachd. Deúntar do thoil ar an ttailm, mar do níthe ar neamh.

11 Ar narán laéthamhail tabhair dhúinn a niu.

12 Agus maith dhúinn ar bhfíacha, mar mhaithmídue dar bhféitreamhuibh féin.

13 Agus na léig sinn a ccaithughadh, achd saor inn ó ole : Oir is leachd féin an ríoghachd, agus an chúmhachd, agus an ghloir, go síorruighe. Amen.

14 ¶ Oir ma mhaithí a gcionnta do dháoinibh, maithfidh bhur Nathair neámhdha dáobhsí mar an gcéadna:

15 Achd muna maithísí a gcionta do na dáoinibh, ní mhaithfidh bhur Nathair féin dáobhsí bhur gcionta.

16 ¶ Agus an tan do nithi trosgadh, na bidhidh grúama, mar luchd an fhúarchrabháidh : oir dorchuidhid siad a naighthe, do chun go madh follas dona dáoinibh iád do throsgadh. A deirimsi ribh go fírrimeach, Go bhfuil a ttuarasdal aca.

17 Achd cheana, an tan do dheana tusa trosgadh, cuir ola ar do cheann, agus ionnail haghaidh ;

18 Do chum nach budh follas dona dáoinibh go ndéanann tú trosgadh, achd do Athair atá a bhfolach : agus do bhéuraidh Hathair, do chí a bhfolach, luáidheadh dhuit ós aird.

19 ¶ Na cruinnighidh ionnmhas ar an ttailm, mar a ttrúailleann an léoghan agus an mbeirg é, agus mar a ttochlaid agus mar a ngoidid na biothamhuigh :

20 Achd cruinnighidh ionnmhas dháobh féin air neamh, ós ann nach dtrúailleann an móil críon ná an mbeirg, agus nach tochlaid agus nach goidid na gaduidhte:

21 Oir giodh bé ball iona bfuil bhur nionnmhas, is ann sin bhías bhur gcroidhe mar an gcéadna.

22 Sí an tsúil solas an chuirp : uime sin ma bhíonn do shúil glan, bíaidh do chorp uile soilleach.

23 Achd dá raibh do shúil go holc, bíaidh do chorp uile dorchá. Air a nadhbharsin ma atá an solus atá ionnad na dhorchadus, creúd é méud an dorchaduissin !

24 ¶ Ní héidir lé neach air bith seirbhis do dhéanamh do dha thighearna: oir bíaidh fuath aige do dhuine aca, agus grádh don duine eile ; nó ceangallfuigh sé do neach aca, agus do bhéuraidh sé tarcuisne ar an dara fhear. Ní héidir libh seirbhis do dhéanamh do Dhía agus do mhanmon.

25 Ar a nadhbharsin a deirimsi ribh, Na bidhidh lán do chúram a ttiincheall bhur mbeatha, creúd íosdáoí, nó íobhtháoí ; na a ttiincheall bhur gcnirp, creúd chuirfi umaibh. A né nach mó an tainm na an biadh, agus an corp ná an téudach ?

26 Féachaigh ar éunlaith a naíeír : oir ní chuirid siól, agus ní bheanuid siúd, agus ní chruinnighid siád ann a sgíobólaibh ; gidheadh beathaighidh bhur Nathair neamhdhasa iád. A né nach fearr sibhsí go mór na iádsan ?

27 Agus aia agaibh lé na iomad cúruim fhéadas aonbhannlamh do chur lé na aird féin ?

28 Agus creúd fa a bhfuil rochúramach a ttiincheall bhur gcúladh ? Foghlomaidh cionnas fhásaid lilighe an mhachaire ; ní dhéunaid siád saóthar, agus ní shníomhaid siád :

29 Gidheadh a deirimsi ribh, Nach raibh Solomh féin gon a uile ghlóir ar na éudughadh mar aon díobh so.

30 Agus, ma éduigheann Día mar sin luibh an mhachaire, áta a niugh ann, agus a mórach ar na theilgein sa núamhain, a né nach mó na sin sibhsí, a dhaóine beighreidmheacha ?

31 Uime sin na bidhidh lán do chúram, ag rádh, Créd íosam ? no, Créd íobhom ? no, Créd chuirfeam umainn ?

32 (Oir a siád so uile iárruid na Cinidheacha:) oir áta a fhios ag bhur Nathair neamhdha go bhfuil a riachdanas so uile oraibh.

33 Achd iárruigh ar tús flaitheas Dé, agus a fhíréuntachdsan ; agus teilgidhthear na neithesí uile chugaibh.

34 Uime sin na bíodh rochúram oruibh timcheall an laoi máruigh : oir bíaidh a shúith cúruim air an lá a mórach timcheall a neithe féin. Is lór don lá a ole féin.

CAIB. VII.

Criochnuigh an tseannóir um bhreath dhian, ó gan ní naómhtha chur a neamhshuim, 15 agus fáigh aithniughadh ar thríall a bheathaidh.

NA beiridh breath, do chum nach mbéartaí breath oraibh.

2 Oir is do réir na breithe bheirthe, bheúrthar breath oruibh : Agus is leis an níosar thomhaistí, toimheósuidhthear dháobh a rís.

3 Achd oréd fa a bhfaiceann tú an broth atá a súil do dhearbhráthar, agus nach ccauireann tú á numhail an tsail atá ann do shúil féin ?

4 No cionnas a deúra tú réd dhearbhráthair, Fulang dhamh an broth do bhúain as do shúil ; agus, féuch, an tsail ann do shúil féin ?

5 A fhir an fhúarchrábhaidh, bean an tsail ar tús as do shúil féin; agus an sin budh léir dhuit an broth do bháin as súil do dhearbhrathar.

6 ¶ Na tabhraidh an ní naómbtha do mhadruighibh, agus na teilgidh bhur gclocha úaisle a bhfiadhnúisi na muc, air eagla go sailteóraidis orrtha lé na gcosuibh, agus ar bhfileadh dhóibh go dtarroingaidis sibh féin as a chéile.

7 ¶ Iarruigh, agus do bhéurthar dhaóibh; lorgairidh, agus do gheabhtháoi; búaladh an dorus, agus oisgéoltar dháoiibh:

8 Oir gach uile neach iárrus glaciuidh sé; agus giodh bé lorgaireas do ghéibh sé; agus is don té bhuaileas an dorus oisgéoltar.

9 Oir cía an duine agaibhsi, ma atá go niarrfuigh a mhac arán, do bhéuradh cloch dhó?

10 Agus mas iásg iárrfus sé, an nathair neimhe do bheiradh sé dhó?

11 Ar a nabharsin, ma atá a fhios agaibhsi atá olc, tiodhlucithe maith do thabhairt dá bhur gcloinn, a né nach mó ná sin do bhéuraidh bhur Nathairse atá air neamh neithe maith don dreim iárrus air iad?

12 Uime sin gach uile ní budh mian libh daoine do dhéanamh dhíbh, déunaidh-si a leithéide dhóibhsean mar an gcéudna: oir a sé so an dligheadh agus na faighe.

13 ¶ Imthighidh a sdeach sa dorus chumhann: oir is farsing an dorus, agus is leathan an tslighe, thréoraigheas do chum damanta, agus is mór théid a sdeach thrithe:

14 Do bbrígh gur cumhann an dorus, agus is caol an tslighe thréoraigheas chum na beatha, agus is beag do gheibh eolus uirthé.

15 ¶ Coimhéadaigh sibh féin ar na faigheannaibh falla, thig chugaibh a gculaidhibh caórach, agus a tá leith a sdigh na madruidh áilta fhúaduigheachda.

16 Air a ttórrthaibh aitheontaí iad. An gcrunnighidh daoine caóra fineamhna do dhrioseach, no fíighe do na fothann-anaibh?

17 Is mar sin do bheir gach uile chrann maith tórrtha maith; achd do bheir an drochchrann drochtórrtha.

18 Ní héidir leis an gcrann maith drochtórrtha diomchar, na leis an gcrann gcríon tórrtha maith do thabhairt.

19 Gach uile chrann nach iomchrann toradh maith gearrthar é, agus téilgtear san teinidh é.

20 Ar a nabharsin is air a ttórrthaibh aitheontaí iad.

21 ¶ Ní é gach uile neach a deir riomsa, A Thighearna, A Thighearna,

rachas a sdeach sa rióghachd neamhdha; achd an té do ní toil Mhatharsa atá áir neamh.

22 As iomdha daóine a deuraidh ríum annsa la úd, A Thighearna, a Thighearna, a né nach ad ainmsi do rinneamar faigh-eadóireachd? agus ad ainmsi do theilgeamar a mach na deamhain? agus do rinneamar iomad mórbbhuileadh?

23 Achd cheana aidmheóchuidh misí *ús aird* dhóibh an tansin, Níor aithin mé a riamh sibh: imthighidh uáim, a luchd déunta na heugcóra.

24 ¶ Ar a nabharsin gach uile neach do chluinn na briathrasa agamsa, agus do ní iad, saimhléochaidh mé lé duine glic é, neach do rinne a thigh air chárraig:

25 Agus do thúrling an fhearthainn, agus tangadar na tuithe, agus do shéideadar na gaótha, agus do bhuaileadar ar an ttigh úd; agus níor thuit sé: oir do bhí a fluinniméid air charrraig.

26 Agus gach uile neach do chluinn mo bhríathrasa, agus nach ccoimhlíonann iad, saimhléochthar é lé duine leamh, neach do thógaibh a thigh air ghaineamh.

27 Agus do thuirling an fhearthainn, agus tangadar na tuithe, agus do shéideadar na gaótha, agus do bhuaileadar air an ttigh úd; agus do thuit sé: agus bá mór a thuitim.

28 Agus tárta, an tan do chríochnaigh Iósa na briathrasa, gur ghabh úathbhas an pubal tré na theagasgan:

29 Oir do theagaisg sé iad mar *neach* agá raibh cumbachda, agus ní mar na sgríobuighe.

CAIB. VIII.

Do leighios Iósa an lóbar, &c. 23 Choisc sé an anfa, 28 agus dfuaduigh sé na deamhain as na daoinibh.

AGUS tar éis teachda nua don tsliabh dhó, do leanadar cuideachda mór é.

2 Agus, féuch, tainic lóbar chuige agus do shléachd sé dhó, ag rádh, A Thighearna, mádh áill leachd, is éidir leachd misí do ghlanadh.

3 Agus ar síneadh a láimhe, do bhean Iósa ris, ag rádh, Is aill; bí glan. Agus ar an inball do bhí a lobhradh ar naghlánadh.

4 Agus a deir Iósa ris, Tabhair dod aire gan a innis do dhuine ar bith; achd imthigh, taisbean thú féin don tsagart, agus *beir chuige* an tiodhlachd do aithin Máoisí, mar fhiadhnúisi dhóibh.

5 ¶ Agus ar ndul Díosa a sdeach go Capernaúm, tháinic sentíron chuige, dá ghuidhe,

6 Agus ag rádh, A Thighearna, atá móglach na luighe a sdigh a bpairilis, agus ar na phiánadh go ró iomarcach.

7 Agus a deir Iósa ris, Ag teachd dhamhsa slainéochaigh mé é.

8 Agus ar bhfreagra don chaptin a dubhairt sé, a Thighearna, ní fíu misi thusa do theachd a sdeach sam chleith: ached a mháin abair an focal, agus sláim-éochthar mhóglách.

9 Oir is duine misi *féin* atá fá chumhachdaibh, ága bhfuilid saighdféirigh fúm: agus a deirim ris an bhfearso, Imthigh, agus imthighidh sé; agus ris an *bhfear* oilesi, Tarr, agus thig sé; agus rém shearbhfhoghantaigh, Déuna so, agus do ní se é.

10 Ached ar na cluinsin so Díosa, do ghabh iongantas é, agus a dubhairt sé ris an mhuinntir do bhí na dháigh, Go fírinneach a deirim ribh, Nach bhfuair mé a noireadsa do chreideamh, eadhon, a Níosráel.

11 Agus a deirim ribh, Go ttiocfuidh morán ó náird shoir agus ó náird shíuar, agus suighfid a bhfochair Abraham, agus Isaac, agus Iacob, sa rioghachd neamhdha.

12 Agus teilgfidhthear clann na rioghachda sa dorchadas atá léith a muigh: bíaidh ann sin gul agus gearradh fiacal.

13 Agus a dubhairt Iósa ris an gcaptin, Imthigh romhad; agus biodh dhuit, do réir mar do chreid tú. Agus do shlánuigh-eadh a shearbhfhoghantaidhe ar a núair sin.

14 ¶ Agus an tan tháinig Iósa go tígh Pheadair, do chunnairc sé mathair a mhná ná luighe, agus í a bhfiabhrus.

15 Agus do bhean sé ré na láimh, agus do fhágaibh an fiabhrus i: agus do éirigh sí, agus do rinne sí fríothólamh dhóibh.

16 ¶ Ached an tan do bhí déireadh an láoi ann, tugadar chuige móran ann a rabhadar deamhain: agus do theilg sé na spioruidighe a mach lé na fhocal, agus do shlánaighe sé gach uile dhuine dá raibh easlán.

17 Do chum go gcoimhlíonfuighthe an ní a dubhairt Esaias an fhaigh, a deir, Do ghabh seisean ar n-éagruaisne air, agus do ionchair sé ar ngalraighthe.

18 ¶ Agus an tan do chunnairc Iósa slágh mór na thimcheall, do aithin sé dul don táoibh oile.

19 Agus ag teachd do sgríobaigh aírighie, a dubhairt sé ris, A Mhaighisdir, leanfuigh misi thu giodh bé ar bith ball ann a rachaidh tú.

20 Agus a deir Iósa ris, Atáid fúachaisighe ag na sionuchaibh, agus neid ag eanlaithibh a náicir; ached ní bhfuil áit ag Mac an duine ann a gcúirfeadh sé a cheann.

21 Agus a dubhairt fear eile dá dheisgioblubh ris, A Thighearna, léig dhamhsa imtheachd *ar-tús* agus máthair daghlacadh.

22 Ached a dubhairt Iósa ris, Lean

misi; agus léig dona márbhuibh a mairbh *féin* daghlacadh.

23 ¶ Agus an tan do chúaigh sé a luig, do leanadar a dheisgiobuil é.

24 Agus, féuch, do éirigh sdoirm nílór ar an bhfáirge, ionnas gur fholaighendar na tonna an long: ached do bhí seisean na chodladh.

25 Agus ar ndul *chuige* dá dheisgioblubh, do dtúisgeadar é, ag rádh, A Thighearna, sabbáil inn: a támaraid air fágbháil.

26 Agus a deir seisean ríu, Créud fá a bhfuiltí eaglach, a luchd an chreidimh bhig? Ar néirghe dhósan an tuisin, do bhagair sé air an ngaoith agus air an bhfáirge; agus thainic cíunas mór ann.

27 Agus do ghabh iongnadh na daoine, ag rádh, Créud é an fearso, agá bhfuilid na gaotha agus an fhairge ag umhlughadh dhó!

28 ¶ Agus an tan thainic sé don táoibh eile go tír na Ngeirgésineach, tárladar días do dháoinibh air ann a rabhadar deamhain, ag teachd as na tuánaighibh, agus do bhí roshliochmhar, ionnas nar bhéidir do dhuine ar bhith an tslighesin do ghabhail.

29 Agus, féuch, do éimhgeheadar, ag rádh, Créud é ar geuidne dhiót, a Iósa, Mhic Dé? an dtainic tú ann so dár gcéus-adhne roimhe a naimsir?

30 Agus do bhí sealbh mhór muc a bhfad úatha ag inghilt.

31 Agus do iarradar na deamhain atchuingidh airsean, ag rádh, Ma theilgeann tú a mach sinn, léig dhúinn dul sa tréud muc úd.

32 Agus a dubhairt seisean ríu, Imthighe. Agus ar nimtheachd dóibh, do chúadar ann so tréud muc: agus, féuch, do thuit an tréud uile do náill a ndiáigh a gcinn sa bhfáirge, agus snáradar bás ann sna huisgihibh.

33 Agus do theitheadar na *búachuillighe*, agus do chúadar don chatlraigh, agus do inniseadar na neithesi úile, agus fós na neithe do éirigh don luchd ann a rabhadar na deamhain.

34 Agus, Féuch, do chúaidh an chathair uile a mach do theagmháil air Iósa: agus an tan do chunnadar é, do iarradar air imtheachd as a ttórannaibh.

CAIB. IX.

Do sháor Chríost dáoine ó pheacadh, ó Phairilisi, agus iomadha ghalair. 36 Diarr se fós, Dia ghuidhe do chur búachaille amach dha eagluise.

A GUS ar ndul a loing dhó, do chúaidh sé tar *uisge*, agus thainic se da chathraigh féin.

2 Agus, féuch, tugadar fear pairilise, na luighe air a leabaidh chuige: agus an tan

do chunnaire Iósa a gcreideamh a dubhairt sé re fear na pairilisi; Bíodh muinighin mhaith agad a mhic; ataid do pheacaigh ar na maitheamh dhuit.

3 Agus, féuch, a dubhradar cuid airighe dona sgríobaighibh ionta féin, Atá an fearso a labhairt blaspheime.

4 Agus an tan do chunnaire Iósa a smúaintighthe a dubhairt sé, Créud fa smúaintighthisi uile ann bhur gcroidh-thibh?

5 Oir éia is usa, a rádh, A taid do pheacaigh ar na maitheamh dhuit; nó a rádh, Eirigh, agus siobhail?

6 Achd do chum go mbeith a fhios agaibh go bhfuil cumhachda ag Mac an duine peacaigh do mhaitheamh ar an ttailamh, (a deir sé an tansin ré fear na pairilise,) Eirigh, tógaidh do leabaigh, agus imthigh dod thigh.

7 Agus ar néirge dhósan, do chúaigh sé dhá thigh féin.

8 Achd an tan do chunnaire an pubal an nísí, do ghabh iongantas iad, agus tugadar glóir do Dhía, thug a leitheide sin do chumhachdaibh do dháoinibh.

9 ¶ Agus an tan do chúaigh Iósa as a náitsin, do chunnaire sé oglach, na shuighe ag bord an chusduim, dar bhainm Matha, agus a dubhairt sé ris, Lean misi. Agus ar néirge dhó, do lean sé é.

10 ¶ Agus tainic chum críche, ar suidhe Diosa chum bith san tigh, féuch, tangadar iomad puibliocánach agus peachtach, agus do shuigheadar re Hiosa agus ré na dheisgiobluibh.

11 Agus an tan do chunncadar na Phairisinigh sin, a dubhradar ré na dheisgiobluibhsean, Créud fa nitheann bhur Maighisdirsi a bhfochair na bpuibliocánach agus na bpeacach?

12 Agus an tan do chúalaigh Iósa so, a dubháirt sé riu, Ní ag an mhuinntir a tá slán atá féidhm ar an liaigh, achd ag an mhuinntir a tá easlán.

13 Achd imthigh, agus foghlomaigh a chiall so, Trócaire is aill leam, agus ní bíodhbuit: oir ní tháinic misi do ghairm na bhfíréunach, achd na bpeacach do chum aithrighe.

14 ¶ Ann sin tangadar deisgióbail Eóin chuige, ag rádh, Créud fa a ndéunmaóidne agus na Phárisinigh iomad triosge, agus nach troisgid do dheisgiobail sé?

15 Agus a dubhairt Iósa riu, A nféidir lé cloinn seomra an fhir núaphosda bheith dóbronach, an feadh bhios an té do pósadh na bhfochair? achd tiocfuidh lá ann, a dtóigéabhtar an fear núaphósda uátha, agus ann sin do dhéunaid siad trosgadh.

16 Agus ní chuireann duine ar bith preaban déudach gan chórughadh air shein-

eadach, oir beanuidh sé a lán féin as a néadach, agus do neithear an briseadh ní is measa.

17 Agus ní chuirid daóine fíon nua a seanbhuidéulaibh: nó brisdear na buidéal, agus dóirtear an fíon, agus téid na buidéal a múgha: achd cuirid siad fíon nua a mbuidéulaibh núadha, agus bíd siad aráon slán.

18 ¶ Agus ag labhairt na neitheannso dhó riu, féuch, ar tteachd dúachdarán airighe chuige, do onóruigh sé é, ag rádh, Fúair minghean bás ar an mball: ach tarrsa agus cuir do lámh uirthé, agus bíaidh sí béo.

19 Agus ar néirge Diósa, do lean sé féin, agus a dheisgiobail é.

20 ¶ (Agus, féuch, tháinic bean, ar a raibh dórtadh folá le dhá bhliádhain déag, táobh shiar dhe, agus do chumail sí lé ineal a éudaigh:

21 Oir a dubhairt sí innte féin, Ma bheanaim lé na eúdach a mhaín, bíaidh mé slán.

22 Agus ar bhfilleadh Diósa agus ar na faicsinsean dó, a dubhairt sé, Bíodh muinighin mhaith agad, a inghean; do shlánaigh do chreideamh thú. Agus do bhí an bhean, slán ó a nuáirsin a mach.)

23 ¶ Agus an tan tháinic Iósa go tigh a núachdarán, agus do chunnaire se an luchd céoil agus an chuideachda ag déunamh míoshúainhnis,

24 A deir sé riu, Imthighidh romhaibh: oir ní bhfuil an cailin marbh, achd na codladh. Agus do rinneadarsan fonómhad faoi.

25 Agus an tan do cuireadh an chuideachda a mach, do chúaidh sé a sdeach, agus rug sé air láimh uirthé, agus do éirigh an cailin.

26 Agus do chúaigh an tásgsa a mach ar feadh na talmhansin uile.

27 ¶ Agus an tan do imthigh Iósa as sin, do leanadar días dall é, ag éimhghe, agus ag rádh, Déuna trócaire oruim, a mhic Dháibhi.

28 Agus an tráth tháinic sé a sdeach don tigh, tangadar na doill chuige: agus a deir Iósa riu, An gcreidthí gur ab éidir leamsa so do dhéanamh? A deirid siádsan ris, Creidmíd, a Thighearna.

29 An sin do bhean sé ré na súilibh, ag rádh, Teagmhadh dháoinibh do réir bhur gcreidimh.

30 Agus do hosgladh a súile; agus do bhagair Iósa go géur orrtha, ag rádh, Tabhraidh dha bhur naire nach bhfuighe duine ar bith a fhios so.

31 Achd ar ndul a mach dhóibhsean, do leathnuigheadar a chlúsán fa n talmh-sin uile.

32 ¶ Agus an tan do chúadarsan a mach, féuch, tugadar duine balbh chuige ann a baibh deamhan.

33 Agus tar éis an deamhan do theilgean a mach, do labhair an balbhán : agus do ghabh iongantas an pubal, ag rádh, Ní bhfacas a leithéide so a Níosráel ríamh.

34 Achd a dubhradar na Phairisinigh, Tre phrionnsa na ndeamhan theilgeas sé a mach na deamhain.

35 Agus do ghabh Iósa timcheall gach uile chathrach agus baile, ag teagasg ann a sionagógaibh, agus ag seanmóir shoisgéil na ríoghachda, agus ag slánughadh gach uile easlaínte éagcrúais a measg an phubáil.

36 ¶ Agus an tan do chunairc sé an slúagh, do ghabh truáighe ghéar dhóibh é, ar son go rabhadar curtha, ar na leathnughadh agus ar na sgaradh, mar cháorcha ag nach bhfuil tréadaighe.

37 A deir sé an tansin re na dheisgioblaibh, Go deimhin is mór an fóghmhair, agus is beag an luchd oibre ;

38 Uime sin guidhidh Tighearna an fhóghmhair, luchd oibre do chur a mach chum a fhóghmhair féin.

CAIB. X.

Gairm, 5 múnadh, 16 agus coimhfhurtacht an dá dheisciobal déag.

AGUS ar ngairm a dhá dheisgiobal déag, tug sé chumhachda dhóibh a naghaidh na spiorad neamhghlan, do chum go tteilgfeidis a mach iad, agus go slánochaidis gach uile easlaínte agus éagcrúais.

2 Agus a siad so anmanna an dá easbal déag ; An cheadduine *dhióbh*, Siomón, da ngoirthear Peadar, agus Aindrias a dhearbhráthair ; Séumas *mhac* Sebedé, agus Eóin a dhearbhráthair.

3 Philip, agus Bartalomeus ; Tomás agus Matta fear cruinnighthe an chusduim ; Séumas *mhac* Alpheus agus Lebéus, dara chomhainm Tádéus ;

4 Siomón ó Chánaan, agus Iúdas Iscariótes, an té fós do bhraith eisean.

5 ¶ Do chuir Iósa an da fhear dhéugso a mach, a tabhairt aitheantadh dhóibh, ag rádh, Na gabhaidh go slighe na Geineadhach, agus na beirghigh a sdeach a gcathuir na Samarítanach ;

6 Achd go madh táosga rachtháoi chum córach thighe Israel atá ar ndul a mígha.

7 Agus ar nimtheachd dháoiobh, déunidh seanmóir, ag radh, Do dhruid ríoghachd neimhe ribh.

8 Slánaighidh na daoine éugcrúaidhe, glanaigh na lobhair, dúisgidh na mairbh, teilgidh a mach na deamhain : a naisgidh fúarabhair, tabhruidh uáibh a naisgidh.

9 Na soláthruigh ór, na airgead, na tónha in bhur gceasaibh,

10 Ná mala chum na sligheadh, na dhá chóta, na bróga, na bata : óir is fiu an fear oibre a chuid *dfhaghail*.

11 Achd giodh bé ar bith cathair no baile ann a rachdaoí a sdeach, fiafruighidh cía bhías deangmhalta innte ; agus fanaidh ann sín nó go bhfágtháoi í.

12 Agus ar ndul a sdeach don tigh dháoiobh, beannuighidh dhó.

13 Agus mas fiu an tighsin é, go bhfoghnuigh bhur mbeannughadh dhó : agus muna fiu, go bhfillidh bhur mbeannughadh chugaibh féin a ris.

14 Agus giodh bé neach nach géubhaidh sibhsi, agus nach éisdfidh bhur mbriathar, ar ndul a mach as an teach nó as an gcathruighsin díbh, craithidh dhíbh lúaithreadh blur gcós.

15 A deirim ribh go deimhin, go madh socambluidhe do thalamh luchd Shodóm agus Ghomorra a ló an bhreitheamhnus, nó don chathruighsin.

16 ¶ Féuch, cuirimse sibhse mar cháorchaibh a measg mhadradh áilta : ar anadhbharsin bídhidh glic mar na haithreacha neimhe, agus neamhurchóideach mar na colama.

17 Achd bídhidh ar bhur gcoimhéad ar na dáoinibh : óir do bhéuraid siad a láimh sibh do chomhairleachaibh, agus sgiursfuid sibh ann a sionagógaibh ;

18 Agus fós béarthar sibh chum úachdarán agus chum ríogtheadh ar mo shonsa, mar fhínné dhóibhsean agus do na Cineadhachuibh.

19 Achd an tan do bhéuraid siad úatha a láimh sibh, na bíodh na rochás oruibh cionnas no créd laibhéortháoi : óir do bhéarthar dháoiobh ar a núarsin féin an ní laibhéortháoi.

20 Oir ní sibhsi labhrus, achd Spiorad bhur Nathar féin labhrus ionnaibh.

21 Agus do bhéuraidh an dearbhráthair a dhearbhráthair chum báis, agus an tathair an mac : agus éireochuidh an chlann a naghuidh a naitheach agus a maithreach, agus do bhéuraidh fa *deara* a gcur chum báis.

22 Agus biaidh fúath ag gach uile dhuine dhíbh arson manmasa : achd giodh bé fhuiléongas go dtí deireadh a sé so shlainéochthar.

23 Agus an tan ghéarleanfuid siad sibh sa ccathruighsi, teithidh go *cathruigh* eile : oir go dearbhttha a deirimsi ribh, Nach géubhttháoi timcheall chaitheach Israel, suil thiofcas Mac an duine.

24 Ní bhfuil an deisgiobal ós cionn a mhaighisidir, ná an searbhfhóghantúighe ós cionn a thighearna.

25 As lór don deisgiobal bheith mar a mhaighisidir, agus don tshearbhfhoghantúighe

tuidhe bheith mar a thighearna. Má ghoireadar Bealséub dhfior an tighé, a né nach mó ná sin *ghoirfid* é dá mhuinútir?

26 Ar a nadhbharsin na bíodh a neagla oraibh: óir ní bhfuil ní ar bith folaighthe, nach dtiocfaidh chum soillsi; agus ní bhfuil énní ar ceilt, nach aitheontar.

27 An ní a deirimsi ribh ann sa dor-chadus, abruidhsí é ann sa tsólus: agus an ní do chluinntí in bhuir glúais, foillsighe é air mhullach na tighthe.

28 Agus na bíodh oruibh eagla na muinntire mharbhas an corp, agus leis nach éidir an tanam do mharbhadh: achd go madh mó bhias eagla an tí ud oraibh le nab éidir an corp agus an tanam do mhilleadh a nifrionn.

29 A né nach reacthar dhá ghealbhan ar fhéorling? agus ní thuitfidh áon aca ar an dtalamh gan bhuir Nathairse.

30 Achd cheana atá grúag bhuir gceinnse uile ar na comháireamh.

31 Ar a nádhbharsin na bíodh eagla oraibh, is fearr sibhsí ná mórán gealbhan.

32 Ar a nadhbharsin gíodh bé aidmhéochas misí a bhfiaghnuisí na ndáoine, aidmheocuidh misí eision a bhfiaghnuisí Mathair atá ar neamh.

33 Agus gídh bé shéanfas misí a bhfiaghnuisí na ndáoine, séanfuidh misí eisean a bhfiaghnuisí Mathair a tá ar neamh.

34 Ná measaigh go dtáinic misí do chur shíothchana ar an dtalamh: ní do chur shíothchána tháinic mé, achd do chur cloidhinh.

35 Óir tháinic me do chur duine a naghuidh a athar, agus na hinghine a naghuidh a mathar, agus mná an mhic a naghuidh mathar a céile.

36 Agus *budh* naimhde do dhuine a luchd éintighe féin.

37 Gíodh bé grádhugheas a athair no a mhathair ní is mó na misí ní fiú é misí: agus gíodh bé ghrádhugheas a mhac nó a inghean ós mó chionnsa ní fiú é misí.

38 Agus an té nach nglacann a chros, agus nach leanann misí, ní fiú é misí.

39 Gíodh bé gheabhbas a anam caillfidh sé é: agus gíodh bé chaillfeas a anam air mo shonsa do gheabhaidh sé é.

40 ¶ An té ghabhas sibhsé *chuige* gabhaidh sé misí, agus gíodh bé ghabhas misí gabhaidh sé an té do chuir úadh mé.

41 An té ghabhás faidh a naim faidhe do gheabbuidh sé túarasdal fháidhe; agus gíodh bé ghabhas firéun a naim fhíréin do gheabhaidh sé túarasdal fhíréunaigh.

42 Agus gíodh bé bhéuras cupán *duisge* fhíar ambáin ré na ól do áon do na dáoinibh beagasa a naim desgiobuil, a deirimsi ribh go firinneach, Nach chaillfidh sé a luaidheachd.

CAIB. XI.

Teachduireacht Eoin go Hiosa, 20 agus searmoin sheurbh do dhaoinibh doitheagaisc, 28 achd muirneach, do nuirisíol, umhal.

AGUS tárla, a núair da chriochnuigh Iósa aitheanta do thabhairt dá dhá dheisgiobal déng, gur inthigh sé as sin do sheanmóir agus do theagasg ann a gcaithreachuibh *súd*.

2 Anois an tan do chúalaigh Eóin ann sa phríósún gníomhartha Chríod, ar gcur deisi dá dheisgioblaibh *úadh*,

3 A dubhairt sé ris, An tusa an té úd do bhí chum teachda, nó an mbía súil againn réd atharrach?

4 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé riu, Imthighidh agus innisigh Déoin na néithe do chluinntí agus do chuthí:

5 Do gheibhidh na doill a radharc, agus siobhluid na hacaigh, glantar na lobhair, agus do chluinid na bodhair, dúisgtear na máirbh, agus a tá an soisgéul da sheanmóir do na bochdaibh.

6 Agus is beannuighthe an *té*, nach bhfuighe scannail ionnamsa.

7 ¶ Agus ar nimtheachd dóibhsion, do thionnsaig Iósa teachd thar Eóin ris an gcoimhthionól, *ag rádh*, Créd é an ní agá ndeachabhair a mach fan fhásach dá fhéachain? An gíolcach dá bliogadh ag an ngáoth?

8 Achd cré é an ní agá ndeachabhair a mach dá fhéuchain? Duine a tá ar na éadughadh re héaduighibh míne? féuch, an mhuinntir chuireas *éaduighe* míne ionpa is a dtightheibh na rioghachd bhí síad.

9 Achd cré é an ní ag a ndeachabhair a mach da fhéuchain? Fáidh? a deirim ribh go deimhin, an nías mó ná fáidh.

10 Oir a sé so an *té*, air a sgriobhtar, Féuch, cuirimsí mo theachdaire romhad, neach uillmhéochas do shlighe romhad.

11 A deirim ribh go firinneach, Nach ar éirgidh eidir chlannaibh na mban *neach* is mó ná Eoin Baisde: ach cheana gíodh bé is lugha ann sa rioghachd neamhdha is mo é ná eisean.

12 Agus ó láethibh Eóin Baisde gus a nois a tá fóiréigean dá dhéanamh ar an rioghachd neamhdha, agus fúaduighidh luchd fhoiréigin í.

13 Óir do rinneadar na faighe uile agus an dligeadh faigheadóireachd go Héoin.

14 Agus mas toil libh a ghabháil, sé so Elías, do bhí chum teachda.

15 Gíodh bé agá bhfuil clúasa chum éisdeachda, eisdeadh sé.

16 ¶ Achd cía lé a samhleoichuidh mé an geinealachso? Is cosmháil é ré gar-

CAIB. XII.

lachuibh shuigheas ar na marguidhibh, agus einbhgeas ar a gcompánachuibh,

17 Agus a deir, Do rinneamar céol dháuibh, agus ní dhearnábhair dámhsa; do cháoineamar dháuibh, agus ní dhearnábhair gul.

18 Oir tháinig Eóin ní ag ithe ná ag ól, agus a deirid síad, A tá deanhan ann.

19 Tháinig Mac an duine ag ithe agus ag ól, agus a deirid, Féuch an duine críosach, agus pótaire fiona, cara na bpuibhócánach agus na bpeachtach. Gidheadh a tá an ghliocas ar na sáoradh ó na cloinn féin.

20 ¶ Do thionnsgain sé an tansin milleán do thabhairt do na cathrachaibh ann ar foillsigheadh mórán dá shubhailcibh, ar son nach dearnadar aithrige:

21 Is anáobhinn dhuit, a Chorasín! is anáobhinn duit, a Bhetsáida! óir dá madh a Tírús agus a Sídon, do dhéantuidhe na míorbhuile, do rinneadh ionnaibhsi, is fada ó shoin do dhéindis aithrige a néadach róin agus a lúaithe.

22 Achd *cheana* a deirimsi ribh, Go madh socamhlughe do Thírús agus do Shídon a ló an bhreitheamhnus, na dháuibhsi.

23 Agus tusa, a Chapernáum, a tá ar do thóghbáil súas go neamh, téilgidhthear síos go hifrionn thú: óir dá madh a measg luchd Shodoim do dhéantuidhe na míorbhuile, do rinneadh ionnadsa, do anfaidis *gan sgríos* agus a níu.

24 Achd *cheana* a deirimsi ribh, Go madh socamhlughe do dhúthaidh *luchd* Shodoim a ló a bhreitheamhnus, ná dhuitsi.

25 ¶ Do fhreagair Iósa a nuáirsín agus a dubhairt sé, Do bheirim buidheachas dhuit, a Athair, a Thighearna neimhe agus talmhan, ar son gur fholuigh tú ná neithese ó *dháonibh* eagnuidhe agus tuisceanacha, agus gur noch tú iad do leanbaibh.

26 A seadh, Athair: do bhrígh gur ab mar sin do bhí do dheagthoilse.

27 A tá gach uile ní ar na thabhairt dhámhsa ó Máthair: agus ní háithnidh deinneach an Mac, achd do Náthair; agus ní háithnidh deinneach an Tathair, achd don Mhac, agus dá gach áon dár ab áill leis an Mac a fhoillsiughadh.

28 ¶ Tigidh chugamsa, uile a bhfuilte tuisreach agus fá anúlach trom, agus do bhéaraidh mé fúaradh dháuibh.

29 Tógbhuidh mo chuingsi oraibh, agus foghlamuigh uaim; óir a táim ceannsaighe agus ímhal a gcroidhe: agus do gheabh-tháoi súaimhneas dá bhur nanmaibh.

30 Oir a tá mo chuingsi sóiomchuir, agus a tá múlach éadtrom.

Gur fearr trócaire no iódhbairt, 22 gur chuir Chríosaí naghaidh na ndeamhan, mar fhúath riu, 31 agus gur ro bháogh-luch bhith turcuineach ar an Spiorad Naoimh.

DO chúaidh Iósa fá námsín an sá tsáoire thríd na gortaibh; agus do bhí ocras air a dheisgiobluibh, agus do thionnsgnadar déasach do bhúain, agus a nithe.

2 Agus an tan do chonçadar na Pháirisinigh so, a dubhradar risean, Féuch, do ní do dheisgiobail ní nach cóir do dhéanamh ann sá tsáoire.

3 Agus a dubhairt seision ríu, A né nár léaghabbhair créd do rinne Dáibhi, an tan do bhí ocras air féin, agus ar an mhuinntir do bhí ná fharradh;

4 Ciondas do chúaidh sé a sdeach go tigh Dé, agus do ith sé aráin ná hiodhbartha, nar cheaduightheach dhó féin, ná don droing do bhí na flochair dithe, achd do na sagartaibh a mháim?

5 No a né nár léaghabbhair ann sa dlightheadh, go mbrisid na sagairt ann sa tteampoll an tsáoire lá na sabboide, agus go bhfuilid neimhchiontach?

6 Achd a deirim ribh, Go bhfuil *neach* is mó na an teampoll ann so.

7 Agus da mbeith a fhios agaibh créd is ciall dó so, Is trócaire is aill leam, agus ní hiodhbairt, ní dhaimnéochadh sibh na daóine neimhchiontacha.

8 Oir a sé Mac ann duine Tighearna na sabboide *féin*.

9 ¶ Agus tar éis imtheachda as sin dó, tháinig sé dá sionagóig súd.

10 Agus, féuch, do bhí duine ann ag a raibh lámh sheargthuighe. Agus do fhiof-ruigheadar dhe, ag rádh, An ceaduightheach leigheas do dhéanamh annsa tsáoire, iónus go gcuirfidis cuis air.

11 Achd a dubhairt séisean ríu, Cía agaibhsi duine, agá mbíadh áonchóra a mháim, agus dá dtuiteadh sí air an tsáoire a bpoll, nach mbéaradh uirthé, agus nach dtoigeabhadh a níós í?

12 A né nach mór is fearr duine na cáora? Ar a nadhbharsín is ceaduightheach maith do dhéanamh air an tsáoire.

13 Ann sin a deir seisean ris an duine, Sin a mach do lámh. Agus do shín; agus do bhí sí ar na haiseag slán, mar an láimh eile.

14 ¶ Agus ar ndul a mach do na Pharisineachaibh, do chúadar a gcomhairle na aghaidhsean, do chum go millfidis é.

15 Agus an tan do aithin Iósa so, do imthigh sé as sin: agus do lean sliaigh mór é, agus do shlánaigh sé iad uile;

16 Agus do rinne sé bagar orrtha do chum nach déanaidh follus é.

17 Do chum go gcoimhlíonfuidhthe an ní a dubhradh tré Esaías faidh, a deir,

18 Féuch mo shéarbhfhoghantuidhe féin, do thogh mé; mo ghrádh féin, dá bhfuil toil mhór ag manam: cuirfidh mé mo spiorad féin air, agus inneósuidh sé breitheamhnus do na Cineadhachaibh.

19 Ní dhéanaidh sé ceannairc, ní dhéanaidh sé éimhghe; agus ní chluinfidh neach ar bith a ghúth air na sráidibh.

20 Ní bhrisfidh sé giolcach brúite, agus ní mhúchaidh sé líon do ní deatach, nó go dtuguidh sé breitheamhnus chum búadha.

21 Agus is ann a ainmsean bhías muinidhin ag na Cineadhachuibh.

22 ¶ Tugadh chuige an tansin duine ann a raibh deamhan, do bhí dall, agus balbh: agus do shlánaigh sé é, ionnus gar labhair an balbh agus go bhfacuidh an dall.

23 Agus do ghabh iougantus an pubal uile, agus a dubhradar, A né nach é so mac Dháibhi?

24 ¶ Agus an tan do chúladar na Phairisínigh so, a dubhradar, Ni theilgeann an fearso na deamhain amach, achd tré Bheilseubh prionnsa na ndeamhan.

25 Achd an tan do aithin Iósa a sinúaintighthe, a dubhairt sé riu, Gach rioghachd atá roinnte na haghaidh féin bíaidh sí na fásach; agus gach uile chathair nó teagh a tá roinnte na aghaidh féin ní sheasfuidh sé:

26 Agus ma theilgeann Satan, Santan a mach, a tá sé roinnte na aghaidh féin; ar a nadhbharsin cionnus anfas a rioghachd na seasamh?

27 Agus mas le cumbachdaibh Bheilseubh theilgimsi a mach na deamhain, cia lé a dteilgidh bhur gclannsa a mach iad? air a nadhbharsin béid siadsan na mbreithiamhuin oraibhse.

28 Achd más lé Spioraid Dé theilgimsi a mach na deamhain, tháinig rioghachd Dé chugaibhso go *deimhin*.

29 No cionnas is éidir lé héinneach dul go tigh dhuine láidir, agus a airnéis tighe dfuadach leis, muna gceangluidh sé ar tús an duine láidir? agus ann sin sladfuidhe sé a thigh.

30 Giodh bé nach bhfuil leamsa a tá sé a maghaidh; agus giodh bé nach ceuinnigheann leamsa scabúighe sé.

31 Air a nadhbharsin a deirim ribh, Go maithfidhtheag gach peacadh agus gach blasphéime do na dáoinibh: gidheadh ní maithfidhtheag do na dáoinibh, blasphéime a *naghaidh* an Spiorad *Naóimh*.

32 Agus giodh bé neach a déaraidh focal a naghaidh Mhic an duine, maith-

fídhtheag dhó é: achd giodh bé neach laibhéoras a naghaidh an Spiorad Naóimh, ní maithfidhtheag dhó é, ann sa tsáoghalso, ná ann sa tsáoghal a tá a teachd.

33 Ceachdar do dha ní, déanaidh an crann maith, agus a thioradh maith; no déanaidh an crann lobhtha, agus a thoradh lobhtha: óir is as a thoradh aithéantar an crann.

34 A shliochd na naitheach neimhe, cionnas is éidir libh neithe maith do labhairt, ó a tá sibh féin go holc? óir is as anlán an chroidhe labhrus an béul.

35 Do bheir an duine maith neithe maith as cisde maith a chroidhe: agus do bheir an drochdhuine droichneithe as a dhroichchisde.

36 Achd a deirim ribh, Go dtíobhraid na dáoiné cúnas úatha lá an bhreitheamhnus, ar son gach aóinbhreithre diomhaóinighé dá laibhéoraid siad.

37 Oir is as do bhriathruibh sháor-fuidhtheag thú, agus is as do bhriathruibh daiméontar thú.

38 ¶ Ann sin do fhreagradar dream do na sgríobuidhibh agus do na Phairisín-eachaibh, ag rádh, A Mhaighisidir, is mían linn comharta dfaicsin úait.

39 Achd ar bhfreagra dhósan, a dúbh-airt sé riu, Iarruidh an geinealach olc agus adhaltrannach comhartha; agus ní tiobharthar comhartha dhóibh, achd an comhartha úd Iónas an fhaidh:

40 Oir mar do bhí Iónas a mbroinn an mhíl mhóir trí lá agus trí oidhche: is mar sin bhías Mac an duine a geroidhe na talmhan trí lá agus trí oidhche.

41 Eiréochaidh luchd Níneveh a mbréitheamhnus leis an ngeinealachso, agus daimneochaid siad é: óir do rinn-eadersan aithrigh ag seanmoir Iónas; agus, féuch, a tá neach is mó ná Iónas ann so.

42 Eireochuidh bainríoghan an táobhhe budh dheas a mbreitheamhnus leis an ngeinealachso, agus daimnéochuidh sí é: óir tháinig sísi ó leithnealuibh na talmhan déisdeachd re heagna Sholaimh; agus, féuch, a tá neach as mó ná Solamh ann so.

43 Tar éis dul don spioraid neamhghlain as an duine amach, siobhluidh se thrí ionadaibh tíorma, ag iarraidh suáimhnis, agus ní fflaghann é.

44 A deir sé an tansin, Fíllfidh mé dom thigh, as a tainic mé; agus tar éis teachda dhó, do gheibh sé folumh, sgúabtha, deagmhaiseach é.

45 Inthighidh sé an tansin, agus do bheir sé seachd spioraide eile is measa ná é féin leis, agus ar ndul a sdeach áitrigidh siad ann sin: agus is measa *críoch* dheigh-eanach an duine úd ná a thosach. Agus

is mar sin teigeamhas don droichgheinealachso.

46 ¶ Agus ar mbeith dhó fós ag labhairt ris an bpubal, féuch, do sheasadar a mhathair, agus a dhearbhrathreacha a muigh, ag iarraidh a h-athartha ris.

47 Agus a dubhairt neach eigin ris, Féuch, a tá do mhathair agus do dhearbhrathreacha na seasamh a muigh, ag iarraidh labhartha riot.

48 Agus ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé ris an té do innis so dhó, Cía hí mó mhathair? agus cía hiad mo dhearbhrathreacha?

49 Agus ar síneadh a láimhe chum a deisciobal dó, á dubhairt sé, Féuch mo mhathairsi agus mo dhearbhrathreacha!

50 Oir gíodh be neach do dhéanaidh toil Matharsa a tá air neamh, a sé so mo dhearbhrathairsi, agus mo dheirbhshíur, agus mo mhathair.

CAIB. XIII.

Seanmóir um an tsíoladóir, 18 ar na foillsinghuidh; 53 agus Iósa fa neimhchion, amháin ag muinntir a thíre féin.

AGUS ar ninteachd Díosa a mach as an dteach an lásín, do shuigh sé láimh ris an bhfairge.

2 Agus do chruinnigheadar slúaighte móra choige, ionnas ar ndul a sdeach a luíng, gor shuidh sé; agus do sheas an slúagh uile ar an dtráigh.

3 Agus do labhair sé móran rú a gcosamhlachduibh, ag rádh, Féuch, do chuaidh síoladóir a mach do chur síl;

4 Agus ag cur an tsíl dó, do thuit cuid dhe chois na sligheadh, agus tangadar na héanlaith, agus a dúadar é:

5 Agus do thuit cuid eile dhe a bhfearan chlochach, mar nach raibh móran úire aige: agus do fhás sé go lúath, do bhrígh nach bhfuair sé doimhneachd na talmhan:

6 Agus ar néirge don ghréin, do dóidheadh é; agus ar son nach raibh fréumh aige, do shearg sé.

7 Agus do thuit cuid eile dhe eidir mhúineach; agus do éirge an muineach súas, agus do mhúch sé é:

8 Agus do thuit cuid eile dhe a dtalamh mhaith, agus tug sé toradh, cuid céud-uiread, cuid trí fichid uiread, cuid a deich fiched uiread.

9 Gídh bé agá bhfuillid clúasa chum éisdeachda, éisdeagh sé.

10 ¶ Agus tangadar a dheisciobuil chuige, agus a dubhradar ris, Créd fa labhrann tú rú a gcosamhlachduibh?

11 Agus ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé rú, Do bhrígh gur ab daóibhsi tugadh fios rúndíomhra na ríoghachda

neamhdha, do bheith agaibh, agus níor tugadh dhóibhsean é.

12 Oir gíodh bé neach agá bhfuil ní, is dó do bhéarthar, agus biáidh go léor aige: achd gíodh bé neach a tá gan ní, toig-éabhtliar iad fós an ní a tá aige.

13 Air a nadhbharsin labhbraim rú a gcosamhlachdaibh: oir gíodh a tá radhare aca ní fhaicid siad; agus gíodh a tá éisdeachd aca ní chluinid siad, agus ní thuigid siad.

14 Agus cóimhlíontar ionnta faighead-óireachd Esaiás, a deir, Le héisdeachd do chluinfidhe, agus ní thuigfidhe; agus ag amharc do chífidhe, agus ní budh léir dhaóibh:

15 Oir a tá croidhe an phuibilsí ar na reamhrughadh, agus do chúladargobodhar lé na gclúasaibh, agus do chaochadar a súile; deagla go bhfaicfidis le na súilibh, agus go gcluinfidís le na gclúasaibh, agus go dtuigfidís le na gcroidhe, agus go bhfaicfidís, agus go leighéosainnse iad.

16 Achd as beannaighthe bhur súilesí, do bhrígh go bhfaicid siad: agus bhur gclúasa, do bhrígh go gcluínid siad.

17 Oir a deirimisí ribh go fírinneach, Gur ab iomdha faidhe agus fíreanuigh lé ar mhian na neithesí do chithisí dfaicín, agus ní fhacadar; agus na neithe do chluiní do chloisín agus ní chúladar.

18 ¶ Air a nadhbharsin éisdigh ré cosamhlachd an tsíoladóir.

19 Cóimhmíonca agus éisdeas duine bríathar na ríoghachda, agus nach dtuig-eann sé é, tig an droichspiorad, agus fua-duighe se an ní do cuireadh ann a chroidhe. Ag so an duine úd ann ar cuireadh an síol chois na sligheadh.

20 Agus an té úd ann ar cuireadh an síol a bhfearan chlochach, a sé sud an té do chluin an bhríathar, agus ghabhas chuige é do láthair inaille re gairdeachas;

21 Achd ní bhfuil írcamb aige ann féin, achd fanuidh sé ar feadh tamaill: agus an tan thig trioblóid nó búaidhreadh ar son na breithre, air ball do gheibh sé oibhbéim.

22 Agus an neach úd ann ar cuireadh an síol a measg an mhúineigh ag so an té do chluin an bhríathar; agus múchaidh róchúram an tsaoghailsí, agus mealtoir-eachd an tsaidhbhris an bhríathar, agus bí sé gan toradh.

23 Agus an té úd ann ar cuireadh an síol a bhfearan maith a sé so an té do chluin, agus thuigeas an bhríathar; agus iomchras toradh, agus do bheir, cuid céud uiread, cuid trí fichid, agus cuid eile a deich fiched.

24 ¶ Do chuir sé cosamhlachd eile chuca, ag rádh, Is cosmhail ríoghachd

neimhe ré duine do chuir síol maith ann a fhearann :

25 Agus an tan do bhádar dáoine na gcodladh, tháinig a námhaid agus do chuir sé cogal thríd an gcruthneachd, agus do imthigh sé roimhe.

26 Agus an tan do fhás an geamhar, agus tug sé a thoradh, ann sin do fhoillsigh an cogal é féin.

27 Achd ar dteachd do shearbhfhógh-antaóibh fhir an tighe, a dubhradar ris, A thighearna, a né nach síol maith do chuir tú ann fhearann? air a nadhbharsin cáit as a bhfaghann sé an cogal?

28 Agus a dubhairt seision riu, Easc-cara éigin do rinne so. Agus a dubhradar na searbhfhoghantuidhe ris, A náill leachd air a nadhbharsin go ndeachmáoisne agus go gcruinneochamaois a bhfochair a chéile iad?

29 Agus a dubhairt seisean riu, Ní háill; air eagla ag cruinneaghadh an chogail dáóibh, go mbeanfadh sibh an chruithneacht as a fréunhaibh a naóinfheacht ris.

30 Fuilngidh dhóibh aráon fás no go dtí an fóghunhar: agus a naitisir a nfóghmhair déara misi rém luchd búana, Cruinnighidh ar tús an cogal, agus ceangluidh é na phunnannaibh do chum a loisgte, agus cruinnighidh an chruithneacht dom sgioból.

31 ¶ Do chuir sé cosamhlachd eile chuca, ag rádh, Is cosmhail ríoghachd neimhe ré gráinne síol musdaird, do ghabh neach *chuige*, agus do chuir sé ann a fhearann:

32 A sé go deimhin as lúgha do na huile shíoltuibh: gidheadh an tan flúasas sé, a sé is mó do na luibheannaibh, agus do nithear crann de, iomras go ttigid éanlaith a naicir agus go ndéanaid a nid ann a ghéagaibh.

33 ¶ Do labhair sé cosamhlachd eile riu; as cosmhail ríoghachd neimhe ré laibhín do ghlac bean, agus do fholaigh sí a dtri pheice mine, nó gur ghabh an tiomlún laibhín.

34 Do labhair Iósa na neithesi uile ris an bpupal a gcosamhlachdaibh; agus níor labhair sé riu achd a gcosamhlachdaibh:

35 Do chum go gcoimhlíonfuidhte an ní a dubhradh leis an bhfaidh, a deir, Oisgéoluidh mé mo bhéul tré chosamhlachdaibh; nochdfuidh mé neithe a tá foluighthe ó thosach an domhain.

36 ¶ Air léigean an tsluáigh úadh an tansin, tháinig Iósa a sdeach a dtigh: agus tangadar a dheisciobail chuige, ag rádh, Míniugh dhúinne cosamhlachd chogail an fhearainn.

37 Agus air bhfreagra dhósan a dubhairt sé riu, An té chuireas an síol maith a sé Mae an duine é;

38 Agus a sé an fearann an domhan; agus a sé an síol maith, clann na ríoghachda; agus a sé an cogal clann an droichspioraid;

39 Agus an námhaid do chuir é a sé an diabhal é; agus a sé an fóghmhair deireadh an tsáoghail; agus a siad na búanuidhe na haingil.

40 Agus amhail mar chruinnightheas an cogal, agus loisgthear é lé teimnidh; is mar sin bhías a ndeireadh an tsoaghailis.

41 Cuirfidh Mac an duine a aingil féin, agus cruinneochuid siad as a ríoghachd gach uile scannail, agus an dream do ní éagóir;

42 Agus teilgfid iad a núamhain air dearglasadh: mar a mbia gul agus gíosgán fiácal.

43 Soillséochaid na fireanaigh an tansin mar an ngréin a ríoghachd a Nathar féin. Giodh bé agá bhfuilid clúasa chum eisdeachda, éisdeagh sé.

44 ¶ Mar an gcéudna, is cosmhail ríoghachd neimhe lé císde ar na fholach a bhfearann; noch tar éis a fhaghála, do fholuigh duine, agus tríd an ngáirdeachus do bhí air ar a shon imthighidh sé agus reacadh sé a bhfuil aige uile, agus ceannuidhe sé an fearannsin.

45 ¶ A ris, is cosmhail ríoghachd neimhe le ceannuighe áirighthe, iarras clocha úaisle:

46 Agus ar bhfagháil áonneamh mhórlúnaighe dhó, do imthigh sé agus do reac se a raibh aige uile, agus do cheannaigh se í.

47 ¶ A ris, is cosmhail ríoghachd neimhe ré líon, ar na theilgean ann sa bhfairge, agus chruinnigheas dá gach uile shórt *éisg*:

48 Noch, an tan do líonadh, do thairn-geadár na *híascairighe* chum na trágha, agus ar suidhe dhóibh, do chruinnigheadar na *héisg* mhaithe a soithighibh, achd do theilgeadar na droichéisg amach.

49 Is mar sin bhías a ndeireadh an tsáoghail: rachaid na haingil a mach, agus dealóchuid na drochdháoine as lár na bhfiréanach,

50 Agus teilgfid iad a núamhain theineadh: mar a mbia gul agus gíosgán fiácal.

51 A deir Iósa riu, Nar thuigeabhair na neithese uile? A deiridsion ris, Do thuigeamar, a Thighearna.

52 Agus a dubhairt seisean riu, Ar a nadhbharsin gach uile sgioba *atá* foghluntha chum ná ríoghachda neamhdha is cosmhail é ré fear tighe, do bheir as a chísde *neithe* uáadha agus sean.

53 ¶ Agus an tan do chríochnaigh Iósa na cosamhlachdasa, tárla dhó, gur fhág sé a náitsin.

54 Agus an tan tháinig sé dá dhuthuidh féin, do theagaisg sé iad ann a sionagóig,

ionnas gur ghabh iongnadh mór iad, agus go ndubhradar, Cáit a bhfuair an fearso a neagnaso, agus ná subháilce?

55 A né nach é so mac an tsáoir? a ne nach dá mhathair ghoirthear Múire? a né nach iad a dhearbhraithreacha, Séumas, agus Ióses, agus Simon, agus Iúdas?

56 Agus a né nach bhfuilid a dheirbh-sheathracha uile éadruinne? Air a nadh-bharsin cáit ann a bhfuair sé iad so uile?

57 Agus túaradar oilbhéim annsan. Achd a dubhairt Iósa riu, Ní bhfuil faidh fá neimhchion, achd ann a dbuthaidh féin, agus ann a thigh féin.

58 Agus ní dhearnuidh sé mórán miorbhuileadh ann sin air son a míchreidimh.

CAIB. XIV.

Baramhail Iorúaithe ar Iósa, 3 dicheannadh Eoin Bhaide arson a cheart-theagasc, 15 agus tuille miorbhuilte Chríost.

FA námsin do chúalaidh Iorúaithe an Téatarca clú Iósa,

2 Agus a dubhairt sé ré na shearbh-fhógantuidhibh, A sé so Eóin Baisde; déirigh sé ó mharbhaibh; agus is dá bhrígh sin a táid subháilcighe ag oibreaghadh ann.

3 ¶ Oir do ghlac Iorúaithe Eóin, agus do cheangáil sé é, agus do théil sé a bpríosún é ar son Heródias, mna Philip a dhearbhráthar féin.

4 Oir a dubhairt Eóin ris, Ní dlightheach dhúit a beith agad.

5 Agus an tan do budh mhian leis a chur chum báis, do bhí eagla an phubal air, oir do bhí meas faidhe aca air Eóin.

6 Agus an tan do bhí sóllamain an láoi ann a rugaidh Iorúaithe dá dhéanamh, do rinne inghean Heródias damhsa na fhíadhnúisi, agus do thaitin sí ré Iorúaithe:

7 Ionnas gur gheall sé maille lé mionaibh go dtuobhradh sé dhí gíodh be ar bhith ní do farrfadh sí.

8 Agus air bhfagháil teagáisc ó ná mathair dhisi, a dubhairt sí, Tabhair dhamb ann so ceann Eóin Baisde air mhéis.

9 Agus do ghabh doilgheas an rí: achd ar son a mbionna, agus ná muinntire do bhí na suidhe ná chuibhreann, do áithin sé a thabhairt di.

10 Agus ar gcur fhir dicheanta úadh, do bhean sé a cheann Déoin ann sa phríosún.

11 Agus tugadh a cheann air mhéis, agus tugadh don chailín é: agus tug sisi dá mathair é.

12 Agus tangadar a dheisciobáil an tansin, agus rugadar a chorp léo, agus do adhlacadar é, agus tangadar agus do inniseadar sin Diosa.

13 ¶ Agus an tan do chúalaidh Iósa so, do chúaidh sé as sin a luing a nionad fhásamhail air leith: agus an tan do chúalaidh an pubal sin, do leanadar dá gcois é ó na caithreachaibh.

14 ¶ Agus an tan ndul a mach Diosa, do chonnaire sé coimhthionól mór, agus do gabh trúaighe mhór dhóibh é, agus do shlánaigh sé na dáoinne easlána.

15 Agus an tan tháinig deireadh an láoi, tangadar a dheisciobuil chuige, ag rádh, Ait fhásamhail so, agus do chuaidh a nainsear thearainn *cheana*; léig úait an slúagh, do chun go niméochaidís do na bailtibh, agus go gceannochaidís bíadh dhóibh féin.

16 Achd a dubhairt Iósa riu, Ní righid siad a leas imtheachd; tabhruidhsí dhóibh ní lé na ithe.

17 Agus a dubhradarsan ris, Ní bhfuil againn ann so achd cúig aráin, agus dá íasg.

18 Achd a dubhairt seisear riu, Tabhairaidh chugamsa iad ann so.

19 Agus ar na áithne don phubal suidhe air an bhféur, agus ar nglacadh ná gcúig narán, agus an dá íasg, ag féachain súas air neamh, do bheannaigh sé, agus ar ná mbriseadh, tug sé ná harain do ná deiscioblaibh, agus tugadar ná deisciobail don tslúagh iad.

20 Agus a dithadar uile ní, agus do sásuigheadh iad: agus do thogbhadar lán dhá chliabhbdhéag don bhíadh bhrisde do bhí dfoigheall aca.

21 Agus an mbuinntir do bhí ag ithe do bhádar a dtimcheall chúig mhíle fear, leith a muigh do mhnáibh agus do leanbaibh.

22 ¶ Agus air ball do chuir Iósa d'fhiachaibh ar a dheiscioblaibh dul a luing, agus dul roimhe féin don táobh oile, no go léigeadh sé an pubal úadh.

23 Agus an tan do léig sé an pubal úadh, do chúaidh sé súas air shliabh ná áonar do dhéanamh urnuighthe: agus an tan do bhí deireadh an láoi ann, do bhí sé an sin ná áonar.

24 Agus do bhí an long fá a námsin a meadhón ná fairge, dá teilgean a nunn agus a nall ag na tonnaibh: oir do bhí an gháoth na naghaidh.

25 Agus a gcionn an ceathramhadh faire do noidheche do chúaidh Iósa na nionnsaidh, ag siobhal air an bhfairge.

26 Agus an tan do chunncadar a dheisciobail é ag siobhal air an bhfairge, do bhádar air na mbuaidhreadh, ag rádh, Is gósda é; agus do éinbhgearad lé heagla.

27 Agus do labhair Iósa riu air an mball, ag rádh, Bíodh meisneach maith agaibh; is Misi a tá ann; ná bíodh eagla oraibh.

28 Agus tug Peadar freagra air agus a

dubhairt sé, A Thighearna, nàs tu atá ann, aithin diomsa dul ad choinne air na huisgidhibh.

29 Agus a dubhairt seisean, Tàrr. Agus an tan do chúaidh Peadar sios as an luing do shiobhail se ar na huisgidhibh, do chum teachd go Híosa.

30 Achd an tan do chonnaire sé an gháoth laidir, do ghabh eagla é; agus a núair do thionnsgaí sé dul a nóchdar, do sgreas se, ag rádh, A Thighearna, fóir orum.

31 Agus ar síneadh a láimbe ar an mball Díosa, rug sé air, agus a deir sé ris, *A fhir* an chreidimh bhig, créd far ghabh cuntabhairt thú?

32 Agus an tan do chúadar a sdeach ann sa luing, do choisg an gháoth.

33 Agus tangadar an luchd do bhí sa luing, agus donóruigheadar é, ag rádh, Go firinneach is tusa Mac Lé.

34 ¶ Agus an tan do chúadar tar *úisge*, tangadar go talamh Genesaret.

35 Agus an tan do aithnidheadar luchd na háitesin é, do chuireadar fíos air feadh na tíresin uile ar gach táobh dhíobh, agus tugadar gach a raibh easlán chúige;

36 Agus do chuireadar impidhe air go mbáinfidis lé himeal a éaduigh amháin; agus an mhéid díobh do bhean do slánaigh-eadh iad.

CAIB. XV.

Gur bé peacadh do shalchas duine, 21 agus gu bfuáir greim dhaingion chreidimh na mná ó Chanaan, a hiarratus di.

ANN sin tigid sgríobuighe agus Phairis-íugh ó Ierusalem, go Híosa, ag radh, 2 Créd fá a sárnuighid do dheisciobailsi gnáthughadh na sinnsear? oír ní ionnluid siad a lámha a núair ithid arán.

3 Agus ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé riu, Créd fá sárnuigheann sibhsi leis aithne Dé lé bhur ngnáthughadh *féin*?

4 Oír tug Día áithne, ag radh, Onóruigh lathair agus do mhathair: agus, Gíodh bé mhalluigheas a athair nó a mhathair, cuirthear chum báis é.

5 Achd a dheartháoisí, Gíodh bé neach a déara re *na* athair nó ré *na* mhathair, Gach tabhartas dá dtuainsí naim, rachaidh sé a dtarbha dhuitsí;

6 Agus ní onóruidh sé a athair nó a mhathair. Agus mar sin do chuireabhair a neimhbhrigh aithne Dé tré bhur ngnáthughadh *féin*.

7 *A luchd* an fhúarchrábhaidh, is maith do rinne Esaías faigheadóireachd bhur dtimcheall, ag rádh,

8 Druididh an puhalsa leamsa lé na mbéul, agus onóruighid me lé *na* bpusuibh; achd cheana is fada úaim atá a gcroinidhe.

9 Achd is a ndíomháineas onóruighid

siad misi, ag teagasg aitheanta na ndáoiné *mar theagasg*.

10 ¶ Agus ar ngairm an tslóigh, a dubhairt sé riu, Eisdigh, agus tuigidh:

11 Ní hé an ní theid a sdeach ann sa mbéul shaluigheas an duine; achd an ní thig as an mbeul, a sé so shaluigheas an duine.

12 Ann sin thangadar a dheisciobuil, agus a dubhradar ris, A né nach dtuigeann tú go bhfuaradar na Pharisínigh do chúala an glórsa, oibhéim *ann*?

13 Agus ar bhfreagra dhósan, a dubhairt sé, Gach uile phlanda, nach ar chuir Mathair neamhdhasa, beanfuightheas as a fhréamhach é.

14 Léigidh dhóibh *féin*: is éoluighthe dala a gcionn dall iad. Agus ma thréor- uigheann dall dall éile, tuitid a raon sa díg.

15 Agus ar bhfreagra do Pheadar a dubhairt sé ris, Minigh dhúinne an chos- amhlachdsin.

16 Agus a dubhairt Iósa, An bhfuiltsí leis fós aimbheasach?

17 A ne nach dtuightsí fós, gíodh bé ní theid a sdeach ann sa mbéul, go dtéid sé sa mbolg, agus go dteiltgear as sin don chamra é?

18 Achd na neithe theid a mach as an mbéul is as an gcroidhe thigid siad; agus is siad sin shaluigheas an duine.

19 Oír as an gcroidhe thigid na droch- smuaintighthe, dúnmabhadh, adhaltrann- as, stríopachas, gaduidheachd fíaghnuisighe bréige, blaisphemighe:

20 Is iadso na *neithe* shalchas an duine: achd biadh díthe lé lámhuibh gan ionnladh ní shaluigheann sé an duine.

21 ¶ Agus ar ndul Díosa as sin, do chúaidh sé go leithimlibh Thirus agus Shídon.

22 Agus, féinch, tháinic bean do Chá- naan ó na criúchaibh sin, agus do éigh sí, ag rádh ris, Déana trócaire oram, a Thighe- earna, a mhic Daibhí; a tá mbinghean ar na búaidhreachd go mór ó dheamhan.

23 Achd ní thug seisean freagra ar bith uirthé. Agus tangadar a dheisciobail chuige agus do iárradar air, ag rádh, Cuir úainn í; oír a tá sí ag eighmhe ar ndiaigh.

24 Agus ar bhfreagra dhósan, a dubhairt sé, Níor cureadh misi achd do chum cáorach thighe Israel do chúaidh arseachrán.

25 Gidheadh tháinic sisi agus do rinne sí sléachdain dó, ag rádh, A Thighearna, fóir orum.

26 Agus ar bhfreagra dhósan, a dubhairt sé, Ní coir arán na cloinne do ghlacadh, agus do theilgean chum na ngádh.

27 Achd a dubhairt sisi, Is fíor *sin*, a Thighearna: gidheadh fós ithid nó coilén

cuid don sbrúighleach thuíteas ó bhórd a dtighearnadh féin.

28 Ar bhfreagra Diósa an tansin, a dubhairt sé riu, O a bhean, is mór do chreideamh: teagmhadh dhuit mar is toil leachd. Agus do bhí a hinghean slán ó a núairsin a mach.

29 ¶ Agus ar nimtheachd Diósa as sin, tháinig sé láimh ré fairrge na Gailíle; agus an tan do chúaidh sé súas ar shliabh, do shuidh sé ann.

30 Agus do chúadar slúaighte móra chuige, agá rábhadar bacuigh, doill, balbháin, dáoine ciorthuimeacha, agus móran eile, agus do theigeadar fá chos-aibh Íosa iad; agus do shlánaigh sé iad:

31 Ionnas gur ghabh iongantús an slúagh, an tan do chomncadar na balbháin ag labhairt, agus na dáoine ciorthuimeacha slán, na bacaigh ag siobhal, agus a radharc ag na dallailbh: agus tugadar gloir do Dhía Israel.

32 ¶ Agus ar ngairm a dheisciobal chuige Diósa, a dubhairt sé, A tá trúaighe agam don tslúagh, oir do fhanadar a nois ré trí lá am fhocair, agus ní bhfuil ní acá do iósaidis: agus ní háil leam a léigean úaim na dtrosghadh, deagla go racháidis a nanbhfainne ar a tslighe.

33 Agus a deirid a dheisciobail ris, Cía a naít as a bhfuigheamáois ar an bhfásach a noireadsin darán, lé a saiseóchamáois a chomhmór do shlúagh?

34 Agus a deir Íosa ríusan, Gá mhéad arán a tá agaibh? Agus a dubhradarsan, A seachd, agus beagan diásgaibh beaga.

35 Agus do aithin seisean don tslúagh suidhe síos ar an dtalamh.

36 Agus ar nglacadh na seachd naráin agus na niasgáin dó, ag tabhairt buidheachais, do bhris sé iad, agus thug sé dhá dheisciobluibh, agus tugadar na deisciobail don tslúagh iad.

37 Agus do itheadar uile ní, agus do sasúigheadh iad: agus do thógbhadar lán seachd gliabh d'fhuigheall do bhíadh bhrisde.

38 Agus do bhádar an luchd a dúaidh é ceithre míle fear, leith a muigh do mhnáibh agus do leanbaibh.

39 Agus ar léigean an tslúagh úd, do ehúaidh sé a luing, agus tainic sé go leithimibh Mhagdala.

CAIB. XVI.

Droch theagasc na Bparisíneach, insheachanta; 16 admhail ghlórmhar Pheadair; 24 agus gu bfuil dfhiachaibh ar lucht leanmhuin Chríost an naimhneadh do chrosadh.

AGUS ag teachd do na Pharisíneach-aibh agus do na Saduichíneachuibh,

a cur cathuighthe air do iárradar air comhartha do thaisbéanadh ó neamh dhóibh.

2 Agus ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé riu, An tráth thig deireadh an láoi, a deartháoi, *Biaidh sé* na shoininn: óir a tá an tair dearg.

3 Agus ar maidin, *biaidh* drochaimsear ann a niu: oir a tá an tair ag deargadh agus ag dorchughadh. *A luchd* an fhúar-chrábhaigh, is éol dáoiibh gnúis a naiér do bhreathnughadh; achd a né nach édir libh comharthuidhe na naimsearach do *thuigsin?*

4 Iárraidh an droichchineadh adhal-trannach comhartha; agus ní tiobharthar comhartha dhó, achd comhartha Iónas an fuidh, agus ar ndéalughadh riu, do im-thigh sé.

5 ¶ Agus an tráth thangadar a dheisciobail *a dtír* ann sa phort thall, do dhearmadar arán do bhreith léo.

6 Agus a dubhairt Íosa riu, Tabhruidh dá bhur naire agus coimhheaduigh sibh ó laibhin na Bhphairisíneach agus na Saduichíneach.

7 Agus do thagradarsin eatorra féin, ag rádh, *Is* ar son nach dtugamar arán linn.

8 Agus ar na thuigsin sin Diósa, a dubhairt sé riu, O luchd an chreidimh bhig, créd fá a dtagartháoi eadraibh féin, gur ab ar son nach dtugabhair arán libh?

9 A né nach dtuigthí fós, no nach ccuimhnighthí na cúig aráin na gcúig mhíle fear, agus ga mhéd cliabh do thógabhair?

10 Nó na seachd naráin na gceithre mhíle fear, agus ga mhéd cliabh do thógabhair?

11 Cionnas nach ttuigthí nach a dtimcheall aráin a dubhairt mé ribh, bhur naire do thabhairt dháoiibh ar laibhin na Bhphairisíneach, agus na Saduichíneach?

12 Ann sin do thuigiodar cionnas nach diárradh orra aire do thabhairt dóibh ar loibhín an aráin, achd ar theagasc na Bhphairisíneach agus na Saduichíneach.

13 ¶ Agus ar dteachd Diósa go críochaibh Shesárea Philippi, do fhiafuidh sé dá dheisciobluibh, ag rádh, Créd a deir na dáoine, cí misi Mac an duine?

14 Agus a dubhradarsan, *A deirid* cuid dhóibh *gur ab tú* Eóin Baisde: agus cuid eile, Elias; agus cuid eile, Ieremias, nó áon do na faidhibh.

15 A deir seisean riu, Achd créd a deir sibhsí cí mé?

16 Agus ar bhfreagra do Shímón Peadar a dubhairt sé, Is tusa Críost, Mac Dé bhi.

17 Agus ar bhfreagra Diósa *an tráthsin* a dubhairt sé ris: As beannuighthe thú, a Shímnoin mhic Ióna: óir ní féoil ná fuil do

fhoillsigh sin duit, achd Mathairsi a tá air neamh.

18 Agus a deirinsi riot, Gur ab tusa Peadar, agus gur ab ar an gcarruici thóigeabhus misi méaglais féin; agus nach béaruid geatuidhe ifeirn búaidh uirthé.

19 Agus do bhéara me dhuit eochracha na ríoghachda neamhdha: agus giodh bé ní cheingéolus tú ar talamh bíaidh sé ceanguilte ar neamh: agus giodh bé ní sgáoilfeas tú ar talamh, bíaidh sé sgáoilte ar neamh.

20 Ann sin do aithin sé dá dheisciobluibh gan innisin déin neach gur bhé féin Iósa Críosd.

21 ¶ O a náirsin amach do thionnsgain Iósa a fhoillseaghadh dhá dheisciobluibh, gur ab éigin dó dhul go Híarusaleim, agus mórán dfulang ó na seinnsearuibh agus ó úachdaránaibh na sagart agus ó na sgríobuidhibh, agus bás dfulang, agus eiséirghe an treas lá.

22 Achd do ghabh Peadar é, agus do thionnsgain sé achmhusan do thabhairt dó, ag rádh, A bhfad auidse sin, a Thighearna: ní theigeomha so dhuitse.

23 Achd ar gcasadh dhósan, a duhhairt sé ré Peadar, Imthigh am dhiaigh, a Shárain: is scannail dhamh thú: óir ní thuigeann tú na neithe bheanas ré Diá, achd na neithe bheanas ré dáoinibh.

24 ¶ A. duhhairt Iósa an tansin ré na dheisciobluibh, Mäs áill le neach teachd am dhiaghisi, diultadh sé dhó féin, agus tóghhadh sé a chros, agus leanadh se misi.

25 Oir gidh bé neach lé nab mían a anam féin do chumhdach caillfidh sé é: agus gidh bé neach chailfheas a anam ar mo shonsa do gheabha sé é.

26 Oir cré é a tharbha do dhuine, da ngnodhuigheadh sé an domhan uile, agus a anam féin do léigean a muga? no cré é an mhalairt do bheiradh duine ar son anma féin.

27 Oir tiocfuidh Mac an duine a nglóir a Athar féin maille lé na ainglibh; agus do bhéara sé an tráthsín dá gach neach do réir a ghuimhartha.

28 Go firinneach a deirinsi ribh, Go bhfuil cuid don luchd a tá na seasamh ann so, nach blaisfidh bás, no go bhfaicid Mac an duine ag teachd ann a ríoghachd féin.

CAIB. XVII.

Athrughadh agus dealtrughadh cruth Chríosd. 22 A thairrgir um a cheasadh.

24 Agus iocadh an chanacais.

A GUS a gcionn sé lá beiridh Iósa Pearlar, agus Séumas, agus Eóin a dhearbhráthair, agus téoruighidh sé iad ar leith go slíabh árd,

2 Agus do háthruigheadh a chruth an a bhfiadhnúisi: agus do dheallruigh a agbuidh mar an ngréin, agus do rinneadh a éduighe geal mar an solas.

3 Agus, féuch, do taidhbhrigheadh dhóibh Máoise, agus Elías, a ccomhrádh ris.

4 Agus ar bhfreagra do Pheadar, a duhhairt sé ré Hiosa, A Thighearna, is maith dhúinn bheith ann so: mas áil leachd, déanam trí botha ann so; both dhuitsi, both do Mháisi, agus both Delias.

5 Suil do sguir seisean do labhairt, féuch, do theilg néull soilseach sgáile orrtha: agus feuch táinic guth as an néull, ag rádh, Ag so an Mac grádach úd agamsa, an a bhfuil mo thoil mhaithé; Eisdigh ris.

6 Agus an tráth do chúaladar na deisgiobuil so, do thuitedar air a naghuidh, agus do ghabh eagla rombór iad.

7 Agus ar dteachd Díosa do bhean sé ríu, agus a duhhairt sé, Eirghidh, agus na bíodh eagla oruibh.

8 Agus ar dtogháil a súl dóibh, ní fhacadar éin neach, achd Iósa na áonar.

9 Agus an tráth thangadar a nús don tsliabh, do aithin Iósa dhíobh, ag rádh, Na hinnisidh déinneach an ní do taidhbhrídeadh dháobh, no go néirghe Mac an duine ó mharbhaibh.

10 ¶ Agus do fhiafruigheadar a dheisciobail dheisean, ag rádh, Maseadh cred fa a nabruid na sgríobhuidhe gur ab éigin Elías do theachd air tús?

11 Agus ar bhfreagra Díosa a duhhairt se ríu, Tiocfuidh Elías go firinneach ar tús, agus aiseoguidh sé gach éin ní.

12 Achd a deirinsi ribh, go dtáinic Elías cheana, agus nach ar aithnigheadar é, achd go ndearnadar a dtoil féin ris. Is mar sin fhuiléongas Mac an duine mar an gceadna íatha.

13 Do thuigeadar na deisciobuil ann sin gur ab a dtimcheall Eóin Baisde do labhair sé ríu.

14 ¶ Agus an tan tangadar a gceann an choimhthionóil, do chuáidh neach airighe chuige, ag sléuchduin ar a ghlúinibh dhó, agus ag rádh,

15 A Thighearna, déana trocaire ar mo mhac: oir bhídh sé tinn lé goin an ré, agus is mor dol fhuilngeas sé: óir tuitidh sé a dteinidh go minic, agus a nuisge go minic.

16 Agus do thairg mé dod dheisciobluibh-si é, agus níor fhéadadar a leigheas.

17 Agus ar bhfreagra Díosa a duhhairt sé, A chineadh dótheaguisg gan chreideamh, gá fad fós bhías mé bhuir bhfochair? gá fad fós fhuiléongas mé sibh? tabhruidh chugamsa ann so é.

18 Agus do spreag Iósa an deamhan;

agus do imthigh sé as : agus do bhí an leanabán slán ó nðairsin a mach.

19 Ar dteachd do na deisciobluihb chum Iósa an tráthsín fa leith, a dubhradar, Créd é an fáth nach ar fhéadamáirne súd do theilgean a mách ?

20 Agus a dubhairt Iósa riu, Ar son bhur míchreidimh : oir a deirim ribh go firinneach, Dá mbeith oiread re gráinne musdaird do chreideamh agaibh, a déartháoi ris an sliabh so, Athruigh as so ann súd a nunn ; agus athrochuidh sé ; agus ní bhía ní ar bith nach budh éidir libh.

21 Achd cheana ní théid an sórt *deamhan*so a mach achd lé hurnuighthe agus le trosgadh.

22 ¶ Agus ar ndéanamh comhnuighe ann sa Ghalilé dhóibh, a dubhairt Iósa riu, Do bhéarthar Mac an duine a láimhaibh na ndáoiné :

23 Agus muirfid síad é, achd an treas lá éirochaidh sé arís. Agus do ghabh dobhrón romhór iadsan.

24 ¶ Agus ar dteachd dhóibh go Capernaúm, tangadar luchd na cíoschána do ghlacadh go Peadar, agus a dubhradar, Nach íocann bhur maighisdirsin an cíoscháin ?

25 A deir seisean, Iócuidh. Agus an tráth do chúaidh sé a sdeach don tigh, do labhair Iósa risean ar tús, ag rádh, Créd í do bharamhuilsí, a Shimóin ? cía ar a dtógbhuid ríghthe na talman cíos nó cánachas ? an ó ná gcloinn féin, nó ó choimhthighe ?

26 A deir Peadar ris, O choimhthighe. A dubhairt Iósa ris, Ar a nadhbharsin atáid an chlann saor.

27 Achd ionnas, nach dtiobhramáois oilbhéim dhóibh, inthighsi chum na fairge, agus teilg *inné* dubhán, agus tóg an cédiasg thiocfas a níos ; agus ar nosgladh a bhéuil, do gheabha tú píosa airgid : glac sin, agus tabhair dhóibh é ar mo shonsa agus ar do shon féin.

CAIB. XVIII.

Séimheachd agus neimh-dhioghaltas na leanba inleamhuinne. 15 Agus ordughadh smachta na heaghlusi.

ANUAIRSIN tangadar a dheisciobuil chum Iósa, ag rádh, Cía is mó ann sa rioghachd neamhdha ?

2 Agus ar ngairm léinibh bhig chuige Díosa, do chuir sé an a lársan é.

3 Agus a dubhairt sé, Go firinneach a deirim ribh, Muna bfhilítí, agus muna mbeithí mar leanbána, nach rachdaoí a sdeach don rioghach neamhdha.

4 ¶ Ar a nadhbharsin giodh bé ísléochus é féin mar an leanbanso, a sé sin is mó á rioghachd neimhe.

5 Agus gidh bé neach gheabhus chuige éileanbán da leithid so an ainmsi gabluuidh sé misi chuige.

6 Agus gidh bé neach bhéaras oilbhéim déinneach don mhuinntir bhigsi chreideas ionnamsa, do bfeard dhó cloch mhuilinn do chrochadh fa na mhuinéil, agus a bháthadh a ndubhaigén na fairge.

7 ¶ Is mairgneach don domhan ar son oilbheimeann ! oir is éigin do na hoilbhéimeannaibh teachd ; achd cheana is anáioibhin don duine tré a dtig an toilbhéim !

8 Achd má bheir do lámh no do chos adhbhar oilbhéime dhuit, gearr dhíot, agus teilg uait iad : is fearr dhuit dul a sdeach don bheathaidh bacach díbhallach, ná dhá láimh agus dhá chois do bheith agad agus do theilgean ann sa teinidh shíórruidhe.

9 Agus má bheir do shúil adhbhar oilbhéime dhuit, bean asad, agus teilg uait í : is fearr dhuit dul don bheathaidh ar leathshúil, na dhá shuíl do bheith agad agus do theilgean a teinidh ifeirn.

10 ¶ Tabhruidh dá bhur naire nach dtabhartháoi tarcuisne air éinneach don mhuinntir bhigsi ; oir a deirim ribh, Go bhfaicid a naingilsion air neamh do ghnáth aghaidh Mhatharsa a tá ar neamh.

11 Oir táinic Mac an duine do shabháil an neithe do chúaidh a muga.

12 Créd do chithear dháoihb ? dá mbeith céad cáora ag áonduine, agus go rachadh áoncháora dhóibh ar seachrán, a né nach bhféigeadh sé na náoi gcáoiridh déag agus ceithre fichid, agus nach rachadh sé ar na sléibhbhíbh, diárruidh na cáorach do chúaidh air seachrán ?

13 Agus ma theagnmánn go bhfaghann sé í, a deirmsi ribh go firinneach, gur ab mó a lúatgháir tríthe, ná ar son na náoi gcáorach ndéag agus ceithre fichid nach deachuidh ar seachrán.

14 Mar an gcéadna ní hí toil bhur Natharsa a tá ar neamh, go rachadh éinneach do na dáoinibh beagasa a muga.

15 ¶ Achd ma pheacuigheann do dhearbhrathair ad aghuidh, imthigh agus spreag é eadrad féin agus é féin amháin : agus má éistean sé riot, do ghnodhuigh tú do dhearbhrathair.

16 Agus muna císe sé riot, beir leachd fós duine no dias eile, do chum go mbíodh gach éinní seasmhach a mhéul deisi no triur dfiadhnuisibh.

17 Agus ma dhíultann sé iádsan déisdeachd, innis do neaghluis : agus ma dhíultann sé a neaghluis déisdeachd, bíodh meas pagánuigh agus puiblicáin agad air.

18 Go firinneach a deirmsi ribh, Gidh bé ar bith neithe cheangoltaí ar talamh bíaidh síad ceangailte ar neamh : agus

gidh bé ar bith neithe sgáoilfidhe ar talamh bíaidh sgáoilte ar neamh :

19 A ris a deirim ribh, Má theagmhann días agaibh ar áon fhocal ar talamh a dtimcheall gach uile ní iarruid siad, go bhfuighid siad é ó Mathairse a tá ar neamh.

20 Oir gidh be aít ann a bhfuilid días nó triúr ar ná gcruineaghadh am ainmsi, a táimsi ann sin ann a lár súd.

21 ¶ Ar ndul do Pheadar na ionnsaidh an tráth sin, a dubhairt sé, A Thighearna, gá a mbioncachd do dheana mo dhearbhrathair coir a maghaidh, agus mhaithfeas mé dhó? an go nuige an seachdmhadh húair?

22 A deir Iósa ris, Ní abruim riot, Gus an seachdmhadh húair a mháin : achd, Go soithe seachdmhoghad seachd nuáire.

23 Ar a nadhbharsin is cosmhul ríoghachd neimhe ré rí aírighthe, léir bháill cúntas do dhéanamh ribh na shearbhfhoghantuidhibh.

24 Agus an tráth dó thionnsgain sé cúntas do dhéanamh, tugadh chuige neach, dár dhligh sé deich míle talann.

25 Agus an tan nar bhéidir leis na fiáchasó ióc, do aithin a thighearna é féin agus a bhean, agus a chlann, agus a raibh aige, do reic, do chum na bhfiach do dhíol.

26 Ar a nadhbharsin ag déanamh úmhla don tsearbhfhoghantuidhe sin, do iarr sé athchuinghidh air, ag rádh, A thighearna, déana foighid ríom, agus do bhéara mé an tionlán dhuit.

27 Ann sin ar ngabhail trúaighe móire tighearna a nógláoiach úd, do léig sé uadh é, agus do mhaith sé na fiacha dhó.

28 Agus ag dul a mach don tsearbhfhoghantuidh úd, fuair sé áon dá choimhshearbhfhoghantuidhibh féin, dar dhligh sé céd plughinn : agus ar na fhosdadh, rug sé ar sgórnuigh aír, ag rádh, Díol ríom an ní dhligheas tú.

29 Agus ag tuitim da chomhshearbhfhoghantuidhe agá chosuibhsean, do ghuidh sé é, ag rádh, Deana foighid ríom, agus do bhéara mé an tiomlán duit.

30 Achd nior bháill leisean sin : achd ar nimtheachd dó do theilg sé a bpriosún é, no go niocadh sé na fiacha.

31 Agus an trath do chonncadar a choimhshearbhfhoghantuidhesin na neithe do rinneadh, do ghabh doilgheas romhór íad, agus thangadar agus do fhoillsigheadar dá dtighearna gach ní dá ndearnadh ann.

32 Annsin do chuir a thighearna fios airsean, agus a deir sé ris, A dhroichshearbhfhoghantuidh, do mhaith mé na fiacha úd uile dhuit, do bhrígh gur chuir tú impidhe oram :

33 Agus a né nar chóir dhuitsi trócaire

do déanamh ar do choimhshearbhfhoghantuidh féin, amhail agus mar do rinne misí trócaire ortsa?

34 Agus ar ngabhail féirge a thighearna, thug sé do nar céasadóiribh é, no go niocadh sé a fhíacha uile ris.

35 Agus is mar sin do dhéana Máthair neamhdhasa ribhsi, muna maithfe gach áonduine agaibh da dhearbhrathair ó bhur gcroidhthibh a gcionnta.

CAIB. XIX.

A ttimchioll dhealughadh, 10 pòsadh agus geannmnaoidheacht ; 10 agus gu ttoirmiscionn grádh shaidhbhris, duine ó righeucht Dé.

AGUS tarla, an tráth do chriochnuigh Iósa na comhraitesí, gur sgáoil sé on Ghalilé, agus táinig sé go críochuibh Iúdéa tar Iórdan ;

2 Agus do lean cuideachda mhór é ; agus do shlánuigh sé íad ann sin.

3 ¶ Tangadar na Phairisiuigh chuige an tráthsín, do chur cathuigh air, agus ag rádh ris, An ceaduiighteach do dhúine a bhean do léigean trí gach uile adhbhar?

4 Agus ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé riu, A ne nar léaghabhair, an té do chruthuighe íad ó thús gur fear agus bean do rinne sé íad,

5 Agus go ndubhairt sé, Ar a nadhbharsa fuigfidh duine a athair agus a mhathair, agus ceangalfuidh sé dhá mhnáoi : agus b'éid a ráon na neinfhéoil a mhain?

6 Ar a nadhbharsin ní bhfuilid feasda na ndís, achd na néinfhéoil. Uime sin an ní do cheanguil Día, ná sgáoilleadh duine é.

7 A dubhradarsan ris, Máseadh créd far aithin Máoisí leitr dhealuighthe do thabhairt, agus ise do léigean?

8 A deir seisean riu, Do fhluuing Máoisí dháoiibhsi ar son cruáis bhur gcroidheadh bhur mná do léigean : achd cheana ní mar sin do bhí se ó thús.

9 Achd a deirimisí ribh, Gidh bé neach léigfeas a bhean, achd ar son striopachuis, agus do phosas bean eile, go ndéanann sé adhaltrannas : agus gidh bé phosas an bhean do léigeadh go ndéanann sé adhaltrannas.

10 A deirid a dheisciobuil risean, Ma sé sin is cor don fhior ná na mhnáoi, ní maith an posadh ré a dhéanamh.

11 Achd a dubhairt seisean riu, Ní hé gach áonduine ghabhus an glórsa, achd an dream dár tugadh é.

12 Oir a táid dáoiine coillte noch a rugadh mar sin as broinn a mathar : agus a táid cailltéanuigh, ag ar bheanadar dáoiine asda : agus a táid cailltéanuigh, do bhean asda féin ar son na ríoghachda

neamhdha. Gidh bé fhéadus a ghabháil chuige, gabhadh.

13 ¶ Tugadh chuige an tráthsín leinibh beaga, do chum go gcuirfeadh sé a lámha orrtha, agus go ndéanadh sé urnuighe: agus do spreagadar na deisciobuail íad.

14 Agus a dubhairt Iosa, Fuilngidh do na leanbaibh, agus na bacuidh dhióbh, teachd chugamsa: oir is lé na leithéidibh sin rioghachd neimhe.

15 Agus tar éis a lámha do chur ortha, do imthigh sé as sin.

16 ¶ Agus, féuch, a dubhairt neach áirighthe ag teachd chuige ris, A Mhaighisdir mhaith, créd í an mhaith do dhéana mé, do chum go bhfuighinn an bheatha mharthanach?

17 Agus a dubhairt seisean ris, Créd fá a ngóireann tu maith dhíomsa? ní bhfuil éinneach maith ach ambáin, Día: achd mas mian leachd dul chum na beatha, coimhéd na haitheanta.

18 A deir seisean ris, Cía híad? agus a dubhairt Iósa, Ní dhéana tú dúnmharbhadh, Ní dheana tú adhaltrannas, Ní dhéana tú gaduidheachd, ní dhéana tú fiadhnúis bréige.

19 Onóruigh hathair agus do mthair: agus, Grádhugh do chomharsa mar thú féin.

20 A deir an tógánach ris, Do choimhéd mé na neitheisi uile ó moíge: créd a tá duireasbhuidh oram fós?

21 A dubhairt Iósa ris, Mas áill leachd bheith dìonmhála, imthigh reac a bhfuil agad, agus tabhair do na bochduibh é, agus do gheabha tu ionmmhas ar neamh, agus tarr, lean misi.

22 Agus an tráth dó chúaluidh an tógánach an comhradsin, do imthigh sé go dothrónach: oir do bhí iomad saidhbhris aige.

23 ¶ Agus a dubhairt Iósa ré na dheisciobuibh, A deirim ribh go firinneach, gur ab dcomhlach rachas duine saidhbhir a steach a rioghachd neimhe.

24 Agus a ris a deirin ribh, Gur ab usa do chámhall dul tré chró na snáthuide, ná do dhuine shaidhbhir dul a sdeach go tlaithreamhnus Dé.

25 Agus ar na chlos so dá dheisciobuibh, do ghabh iongnadh mór íad, ag rádh, Ar a nadhbharsin cía is éidir do shlánughadh?

26 Agus ar bhféachain Díosa orrtha a dubhairt sé riu, Ní bhfuil so ar chumas do na dáoinibh: achd a tá gach uile ní ar chumas do Dhía.

27 ¶ Ar bhfreagra do Phéadar an tráthsín, a dubhairt sé ris, Féuch, do thréamairne gach uile ní, agus do leanamar thusa; ar a nadhbharsin créd do gheabham?

28 Agus a dubhairt Iósa riu, A deirimsi ribh go deimhin, An tráth shuidhfeas Mac an duine a gcaithir a ghlóire féin, go suidhfidh sibhse, do lean misi ann sa naithgheineamhuin mar an gcéadna ar dhá chaithir dhéag, ag breith breithe ar dhá threibh dhéag Israel.

29 Agus gidh bé neach do thréig tighthe, nó dearbhraithreacha, nó deirbhsheath-racha, nó athair, nó mathair, nó bean, nó clann, nó dúthuidh ar son manmasa, do gheabha sé a chead oirid, agus an bheatha mharthanach mar oidhreachd.

30 Achd a tá mórán ar tosach bhias fa dheireadh; agus fa dheireadh bhíus ar tosach.

CAIB. XX.

An eagluís ar na samhlughadh re fineamhuin, 20 agus iurratus uáibhreach mthathar chloinne Shebedei, ar na chur ar cúl.

OIR is cosmhuil an rioghachd neamhdha ré fear tighe áirighthe, do chuaidh a mach lé héirge an láoi do chur luchd oibre ar túarasdal ann a fhineamhuin.

2 Agus tar éis réidhighe ris an luchd oibre ar phighinn sa ló, do chuir sé ann a fhineamhain íad.

3 Agus ar ndul a mach dhó timcheall an treas úair, do chonnarc sé drong eile díomháoineach na seasamh ar an margadh,

4 Agus a dubhairt sé riu; Imdhighsi leis don fhineamhuin, agus gidh bé ní bhús ceart do bhéara mé dhíbh é. Agus do imdhigheadarsan.

5 Á ris ar nintheachd a mach dhó timcheall an seiseadh agus an áonmhadh húair, do rinne sé mar an gcéadna.

6 Agus ar ndul a mach dhó a dtimcheall an áonmhadh húair déag, fuair sé dream eile na seasamh díomháoineach, agus a deir sé riu, Créad fá bhfuiltsi bhur seasamh an so feadh an láoi díomháoineach?

7 A deirid siádsan ris, Ar son nar chongaimh duine ar bith ar túarasdal sinn. A deir seisean riu, Imthighsi mar an gcéadna don fhineamhain; agus gidh bé ní bhús coir do gheúbhtháoi é.

8 Agus ar dteachd don tráth nóna, a deir tighearna na fineamhna ré na sdíobh-ard, Goir an luchd oibre, agus tabhair dhóibh a dtúarasdal, ag tosughadh ón luchd tháinic fa dheireadh, go soithe na céaddaoine.

9 Agus ar dteachd don druing úd tháinic a dtimcheall an áonmhadh húair déag, fuair gach duine dhióbh phighinn.

10 Agus ar dteachd don cheid dreim do sháioleadar go bhfuighedis féin ní budh mhó; achd cheana fuair gach áon díobh, mar an gcéadna, pigihinn.

11 Agus ar na ghlacadh dhóibh, do rinneadar monabhar a naghuidh fhir mhaith an tighe,

12 Ag rádh, An dreamso tháinic fa dheireadh ní dhearnadar obair *achd áonúair a mháin*, agus do chuirisi iad a gcoimhmheas rinne, diomchuir muiridhin agus teasbhach an láoi.

13 Agus ar bhfreagra dhósan, a dubhairt sé ré fear dhíobh, A chompánuigh, ní bhfuilim ag déanamh éagcóra ortsa: a né nár réidhlig tú ríom ar phighinn?

14 Tógaibh leachd do chuid féin, agus imthigh: a si mo thoilsi a thabhairt don tési *tháinic* fa dheireadh, mar *thug mé* dhuitsi.

15 A né nach ceaduigheach dhamhsa an ní is toil leam féin do dhéanamh rém chuid féin? An bhfuil do shúilsi go holc, air son go bhfuilimsi maith?

16 Is mar sin béid na daoine deighionach air tosach, agus na céad *daoine* air deireadh: oir a ta mórán ar na ngairm, agus beagan ar na dtogha.

17 ¶ Agus ag dul súas Diosa go Hiarusalém rug sé an dá dheisciobal déag leis fa leith ann sa tsligh, agus a dubhairt sé riu.

18 Féuch, a támaraid ag dul súas go Hiarusaleim; agus do bhéarthar Mac an duine dúachdaránaibh na sagart agus do na scríobuighibh, agus béaruid siad breath bháis air,

19 Agus do bhéaruid siad do na cineadh-achuibh é do chum go ndéindís fonáinhad fáoi, agus go sgiursfaidís, agus go groch-faidís é: achd an treas lá éiréochaidh sé a rís.

20 ¶ Thainic máthair chlionne Shebedei chuige an tráthsin, maille ré na maca, dá onórughadh, agus ag iárruidh neithe áirighe air.

21 Agus a dubhairt seisean ría, Créd í do thoil? A deir sisi ris, Abair go suidhfid an diás macso agamsa, aon aca ar do láimh dheis, agus aon eile ar do láimh chlé, ad rioghachd.

22 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt, Ní bhfuil a fhios agaibh créid iárrtháoi. A neidir libh an cupán íobhas misi dól, agus bhur mbaisdeadh leis an mbaisdeadh le a mbaisdear misi? A dubhradarsan ris, Is éidir.

23 Agus a deir seisean riu, Iobhtháoi go deimhin dom chupánsa, agus baisdfidh-thear sibh leis an mbaisdeadh le a mbaisdear misi: achd suighe ar mo láimh dheis, agus chlé, ní leamsa a thabhairt, achd *bheirar don dreim* dá bhfuil sé ar na ullmhughadh ó Mathair.

24 Agus an tráth do chúaladar an deichneabhar *eile so*, do bhí neimhchion aca ar an diás dearbháthar.

25 Agus ar na ngairm *chuige* Díosa, a dubhairt sé, Atá a fhios agaibh go bhfuil úachdaránachd agá dtighearnuibh ar na Cineadhachaibh, agus go bhfuilid na *daoine* móra trén orrtha.

26 Gidheadh ní mar sin bhías sé eadruibhisi: achd giodh bé neach lé madh mían bheith mór eadruibh, bíodh sé na sheirbhiseach agaibh;

27 Agus giodh bé neach lé nab áill bheith na úachdarán eadruibh, bíodh sé na shearbhfhoghantuidhe agaibh:

28 Amháil as nach dtáinic Mac an duine do chum go ndéantáoi seirbhís dhó, achd do dhéanamh seirbhís, agus do thabhairt anma féin mar éiric ar son mhóráin.

29 ¶ Ar ndul a mach dhóibh an tráthsin as Iericó, dó lean slúagh mór éisean.

30 Agus, féuch, diás do dháoinibh dalla do bhí na suidhe chois na slighe, an tráth do chúaladar go ráibh Iósa ag gabhail thársa, do éighmheadar, ag radh, Déana trócaire oruinn, a Thighearna, a Mhic Dhábhí.

31 Achd do spreagadar an slúagh iad, do chum go gcoisfidís: achd *cheana* is móide do éighmheadarsan sin, ag rádh, Déana trócaire oruinn, a Thighearna, a Mhic Dhábhí.

32 Agus ar seasamh Díosa, do ghóir sé iad, agus a dubhairt se, Cred is áill libh dhamhsa do dhéanamh dháoiibh?

33 A deiridsean ris, A Thighearna, ar súile dosgladh.

34 Agus do ghabh trúaighe Iósa *dhóibh*, agus do bhean sé ré na súilibh: agus tainic radharc da súilibh ar an mball, agus do leanadar eisean.

CAIB. XXI.

Poimp rioghamhail Chríosa, 12 noch do sciúrsuigh lucht gnothuighthe, as an teampuill, 33 agus thairrgir um dhioghla na scoló a eúgorach.

AGUS an tráth do dhruideadar ré Hiarusaleim, agus tangadar go Betpháge, go slabh na noluidheadh, ann sin do chuir Iósa diás deisciobal uadh,

2 Ag rádh riu, Imdhighidh don bhaile a tá as bhur gcomhair, agus ar an mball do geabhtáoi: asal ceanguilte *ann*, agus searrach na fhochair: sgáoilidh, agus tabhraidh chugamsa *iad*.

3 Agus má labhránn áon nduine ní ar bith ribh, abruidhisi, Go bhfuil féidhim ag an Dtighearna orrtha; agus léigfidh sé uadh ar an mball iad.

4 Agus tainic so uile chum críche, ionnas go gcoimhlíonfuidhe an ní a dubhradh tres an bhfaidh, a deir,

5 Innísidh dinghin Shíon, Féuch, atá do

rí ag teachd chugad, go ciúin, ar muin asuil, agus bhromuigh searach a nasail.

6 Agus do imthigheadar na deisciobuil, agus do rinneadar mar do aithin Iósa dhlíobh.

7 Agus tugadar an tasail, agus an bromach leó, agus do chuireadar a néad-nighe orrtha, agus do chuireadar eisean na shuidhe ar a mhuin.

8 Agus do leathnuigheadar mórán do dháoinibh a mbruit ar a tslighe; agus do ghearradar drong eile géaga dó chrannaibh, agus do leagadar ar a tlighe iad.

9 Agus do thógaibh an slúagh do bhí roimhe, agus na dhíáigh, gáir, ag rádh, Hósanna do mhac Dháibhí: Is beannuighthe an té thig a nainn an Tighearna; Hósanna annsna hárdlaibh.

10 Agus ag dul Díosa a sdeach go Híarusaléim, do bhí an chathair uile ar na comhbogadh, ag rádh, Cía hé so?

11 Agus a dubhairt an coimhthionól, A sé so Iósa an fáidh ó Násaréit na Galilé.

12 ¶ Agus do chúaidh Iósa a sdeach go teampoll Dé, agus do theilg sé amach a raibh ag reic agus ag ceannach annsa teampoll, agus do theilg sé buird luchd malarta a nairgid air lár, agus caithreacha luchd reactha na gcolum,

13 Agus a dubhairt sé riu, Atá sgríobhtha, Goirfidhtheach teach urnuighthe dom theachsa; achd do rinneabhairsi tuinidhe biothamhnach dhe.

14 Tangadar chuige an tráthsín doill, agus bacadh annsa teampoll; agus do shlánaigh sé iad.

15 ¶ Agus an tan do chonncadar úachdaráin na sagart agus na sgríobuidhe na míorbhuile do rinne sé, agus na leinibh ag éighmhe sa teampoll, agus ag rádh, Hósanna do mhac Dháibhí; Do ghabhadar chuca go feargach é,

16 Agus a dubhradar ris, An gluin tú créd a deirid an mhuinntirso? Agus a deir Iósa riu, Do chluinim; a né nar léaghabhair, As béul leanabh agus náoidheananá ciche do chríochnuigh tú moládh?

17 ¶ Agus ar na bhfágbaíl, do chúaidh sé amach as an gcathraigh go Betánia; agus do fhan sé ann sin.

18 Agus ag filleadh dhó chum na cathrach ar maidin, do ghabh ocarus é.

19 Agus a núair do chonnaic sé crann fige ar a tslich, táinic sé chuige, agus ní fhúair sé ní ar bith air, achd duilleabhar a mháin, agus a deir sé ris, Nar fhása toradh ó so amach go bráth ort, Agus chríon an crann fige ar an mballsin.

20 Agus ar na fhaicsin do na deisciobuilaibh, do ghabh iongantús iad, ag rádh, Cionnus do mheath an crann fige ar an mball!

21 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé riu, A deirim ribh go firinneach, Má bhíonn creideamh agaibh, agus nach cceuirfithí cunntabhairt ann, ní hé a mháin an nísí thárta don chraim fige do dhéantháoi, achd mar an gcéadna má adeartháois ris an tsliabhso, Tógthar thú, agus teilgtheann ann sa bhfaige thú; bíaidh sin deanta.

22 Agus gidh bé ar bith neithe, iárrfuidhthe an bhur nurnuighe má chreidítí, do gheabhtháoi iad.

23 ¶ Agus an tráth tháinic sé don teampoll, tangadar úachdaráin na sagart agus siunsear phobuil chuige agus é ag teagasg, ag rádh ris, Créd é an tughdarrás ré a ndéanam tusa na neithesi? agus cía thug na cumbachdasa dhuit?

24 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé riu, Fiafróchuidh misi mar an gcéadna dhíbhisi ní airighthe, agus dá ninnisdi dhamh é, innéosuidh misi dháoihbisi mar an gcéadna cía an tughdarrás ré a ndéanuim na neithesi.

25 Ga háit as, a dtáinic baisdeadh Eóin? Ó neamh, no ó dháoinibh? achd do sinuaineadarsan ionnta féin, ag rádh, Má deirimid, O neamh; a déara sé rinn, Ar a nadhbharsin créd fa nar chreideabhairso dho?

26 Agus má deirimid, O dháoinibh; a tá eagla an phobail oruinn; óir atá meas fáidhe ag gach nile dhuine ar Eóin.

27 Agus ag tabhairt freagara ar Iósa, a dubhradar, Ní bhfuil a fhios aguinn. Agus a dubhairt seisean riu, Ní mó innéosadsa dháoihbise cía an tughdarrás ré a ndéanuim na neithesi.

28 ¶ Achd créd do cítheach dháoihbisi? Do bhádar dias mac ag duine áirighe; agus ag teachd díonnsuighe an chédmhic, a dubhairt sé, A mhic, imthigh déana obair a niu am fhíneamhain.

29 Ar bhfreagra dhíosana dubhairt sé, Ní dhéanad: achd na dhíáigh sin an tráth do ghabh aithreachas é, do imdhigh sé.

30 Agus ag teachd gus an dara mac, a dubhairt sé mar an gcéadna. Agus ar bhfreagra dhíosana dubhairt sé, Do dhéan, a tighearna: gidheadh níor imthigh sé.

31 Cía don dísse do rinne toil a athar? A deiridsean ris, An céadfhear. A deir Iósa ríusan, A deirimse ribh go firinneach, Go dtéid na publicáin agus na sdríopachar romhaibhisi go slaitheas Dé.

32 Óir tháinic Eóin chugaibh a slighe na córa, agus níor chreideabhair dhó: achd do chreideadar na publicáin agus na sdríopacha dhó: achd gé do chonncabhairsi so, ní dhearnabhair aithrighe na dhíáigh sin, do chum go gcreidfeadh sibh dhó.

33 ¶ Eisdigh ré cosamhlachd eile : Do bhí féar tighe áirighthe ann, do chuir fineamhuin, agus do chuir sé fál na timcheall, agus do thochail sé ionad brúigte an fhiona innte, agus do thogaibh sé tor, agus tug sé do sgológaibh ar chíós í, agus do imhídh sé féin a gcoigcrích :

34 Agus an tráth do dhruid aimsear na dtóirtha *riu*, do chuir sé a shearbhfhoghantuidhe chum na sgológ, do ghlacadh na dtóirtha.

35 Agus rugadar na sgológa ar a shearbhfhoghantuidhibh, agus do ghabhadar ar fhear dhíobh, agus do mharbhadar fear eile, agus do ghabhadar do chlochaibh ar fhear eile.

36 A ris, do chuir sé searbhfhoghantuidhe eile úadh búdh lía na an chéadchuideachda : agus do rinneardarsan mar an gcéadna riu.

37 Agus fa dheireadh do chuir sé a mhac féin chuca, ar rádh, Do bhéaruid siad onór dom mhac.

38 Agus ar bhfaicsin an nhib do na sgológaibh, a dubhradar eatorra féin, A sé so an toighre ; tigidh, marbham é, agus conghlam a oidhreacht.

39 Agus ar mbreith air, do theilgeadar as an bhfineamhuin *a mach é*, agus do mharbhadar é.

40 Ar a nabhbarsin an tráth thioctas tighearna na fineamhna, créud do dhéana sé ris na sgológaibh úd ?

41 A deiridsean ris, Sgriosfuidh sé go díoghaltach na drochdháoine úd, agus do bhéara sé *a* fhineamhuin air chíos do sgológaibh eile, do bhéara na tóirtha *dhó* an a naimsearaibh féin.

42 A deir lósa riu, Nar léaghabhair a ríamh ann sna sgrioptúraibh, An chloch do dhiúltadar na saoir, a si a tá ar na déanamh na ceann ann sa chúainne : a sé an Tigh-earna do rinne so, agus a tá sé iongantach ann ar súilibhne ?

43 Ar a nabhbarsin a deirim ribh, Go dtoigeobhtar rioghacht Dé úaibhsi, agus go dtiobarthar í do chineadh bhéaras toradh úatha.

44 Agus gidh bé neach thuitfeas ar an gcloichse, brisfítear é : agus giodh bé ar a dtuifí sí, do dhéana sí minonluaithreadh dhe.

45 Agus an tráth do chúaladar úachdaráin na sagart agus na Phairisinigh an chosmhachd sin, do aithnigheadar gur ab na dtimcheall féin da labhair sé.

46 Agus an tráth do shantuigheadar breith air, do bhí eagla an phobail orrtha, óir do bhí measfaidhe aca airsean.

CAIB. XXII.

Cuireadh chum banais phósda Mhic an rígh mhóir. 15 Agus frégartha, iona cceastannaibh craiplidheach.

A GUS ar bhfreagra Diósa, do labhair sé a rís riu a gcosmhachdaibh, ag rádh,

1 Is cosmhuil an fíaitheas neamhdha ré ríghé áirighthe, do rinne banais phósda dá mhac féin,

2 Agus do chuir sé a shearbhfhoghantuidhe do ghairm na muinntire fúair cuireadh chum na bainnse : achd níór bháill léosan theachd.

3 A rís, do chuir sé searbhfhoghantuidhe eile chuca, da rádh, Abruidhisi ris an mhuinntir úd dár tugadh cuireadh, Féuch, do ullmhuigh mé mó dhínnéir ; *a táid mo* dhainmh agus mainmhíntighe bíadhta ar na marbhadh, agus *a tá* gach uile ní ullamh : tigidh chum na bainnse.

4 Achd tugadarsan faillighe *an so*, agus do imthigheadar, fear dhíobh dá fhearann féin, agus fear eile chum a cheannuigh-eachda :

5 Agus rugadar an chuid eile dhíobh ar a shearbhfhoghantuidhibhsean, agus tugadar easonóir *dhóibh*, agus do mharbhadar *iad*.

6 Agus an tan do chúalaidh an rí *so*, do ghabh fear e : agus ar gcur a shlúagthe úadh, do sgrios sé an luchd dúnmharbhta úd, agus do loisg sé a gcathair.

7 A deir sé an tansin ré na shearbhfhoghantuighibh, Go fírinneach a tá an bhannis ullamh, gidheadh an dream fúair an cuireadh níór bhíu iad é.

8 Ar a nabhbarsin imdhighsi a gcomhrac na ród, agus gidh bé ar bith *dáoine* do gheabhtháoi ann, goiridh chum na bainnse *iad*.

9 Agus ar ndul a mach do na searbhfhoghantuidhibh ar na slighthibh, do chruinnigheadar gach uile *dhuine* da bhfuáradar, eidir olc agus maith : agus do líonadh teagh na bainnsé do aoidheadhibh do shuidh chum bídh.

10 Agus ar ndul a sdeach don rígh dfeachain ar a luchd cuiridh, do chonnaire sé duine ann ag nach raibh éadach bainnse uime :

11 Agus a deir sé ris, A chompánuigh, cionnas tháinic tusa a sdeach ann so gan éadach bainnse umad ? Achd ní raibh áonfhocal aigesean.

12 A dubhairt an rí ré na ghiollaidhibh an tráthsín, Ar gceangal a chos agus a lámh súd, tóguidh é, agus teilgidh ann sa dorchadus a muich é ; mar a mbía gul agus gíogán fiacal.

13 Oir atá mórán ar na ngairm, agus beagán ar na dtogha.

15 ¶ Ag imtheachd ann sin do na Phariseachaibh, do chúadar a gcomhairle cionnas ghéabhadh é iona bríathruibh

16 Ar a nadhbharsin cuirid siad a ndeisciobuil féin chuige maille ré muinntir Iorúaithe, ag rádh, A mhaighisdir, a tá a fhios aguin gur ab duine firinneach thusa, agus go dteagascann tú slighe De go firinneach, agus nach bhfuil cás agad a náonduine : óir ní fhéachann tú do phearsain na ndáoinne.

17 Ar a nadhbharsin innis dúinne, créd do chithear dhuit ? An cóir cíos do thabhairt do Shéasar, no gan a thabhairt ?

18 Agus ar naithne a mailise Díosa a dubhairt sé, Créd fa a gcuirthí cathughadh oram, a luchd an fhúarchrábhaigh ?

19 Taisbéanuidh dhamh airgead an chiosa. Agus tugadarsan, pighinn chuige.

20 Agus a dubhairt sé riu, Cía dár ab fíonháigh so agus cíá ré a mbeanann an sgríbhinn so na thimcheall ?

21 A deiridsean ris, Ré Séasar. A deir seasean riu, an tráthsin, Ar a nadhbharsin tabhruidh do Shéasar na neithe is lé Séasar ; agus na neithe is lé Día do Dhía.

22 Agus ar na chluisin so, do ghabh iongantus iad, agus ar sgur dhe, do imthigheadar.

23 ¶ An lásin féin tangadar na Saduicínigh, a deir nach bhfuil eiseirghe ann chuige, agus do chuireadar ceisd air,

24 Ag rádh, A mhaighisdir, a dubhairt Máoisí, Dá bhfagadh aonduine bás, gan chloinn aige, pósuidh a dhearbhrathair a bhean do dhligheadh comhfhoguis, agus tóigeabbuidh sé siól dá dhearbhrathair.

25 Agus do bhádar móirseisear dearbhráthar eadrinne : agus tar éis mná do thabhairt don chéad duine, fúair sé bás, agus an tan nach raibh sliocht aige, do fhágaibh sé a bhean agá dhearbhráthair :

26 Agus déirghe mar an gcéadna don dara, agus don treas dearbhráthair, go soithe an seachdmhadh dearbhráthair.

27 Agus na ndáigh uile fúair an bhean bás.

28 Ar a nadhbharsin ann sa neiséirghe, cíá don mhóirseisear dá madh bean í ? Óir do bhí sí aca uile.

29 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé riu, A tá sibh ar seachrán, gan éolus na sgriptúr, na chúmhlachd Dé agaibh.

30 Óir ann sa neiséirghe ní thabhruid fir mná, agus ní tugthar mná dfearaibh, achd a táid siad mar ainglibh Dé ar neamh.

31 Achd a né nach ar léaghabhair an ní a dubhairt Día ribh, a dtimcheall éiséirghe ná marbh, ag rádh,

32 Is misí Día Abraham, agus Día Isáac, agus Día Iacob ? ní hé Día Día na marbh, achd na mbéo.

33 Agus an tráth do chúaluidh an pobal sin, do ghabh iongnadh iad tré na theagascan.

34 ¶ Agus an tán do chúaladar na Phairisinigh gur chuir sé na Saduicínigh na dtocht, do chruinnigheadar a gceann a cheile.

35 Agus do chuir doctúir dlíghle áirighthe dhióbhsan, ceisd air, dá theasdughadh, agus ag rádh,

36 A Mhaighisdir, cíá hí a naithne is mó sa dlíghtheadh ?

37 Agus a dubhairt Iosa ris, Gráidheóchuidh tú do Thighearna Día léd chroidhe uile, agus léd anam uile, agus léd smuaintiughadh uile.

38 A sí so an chéad aithne, agus a naithne mhór.

39 Agus is cosmhuil an dara háithne ría so, Gráidheóchuidh tú do chomharsa mar thú féin.

40 Is ann sa dá aithnese atá suim an dlíghle, agus na bhfaidheadh.

41 ¶ Agus an tan do bhádar na Phairisinigh cruinn a bhfochair a cheile, do fhiafruidh Iosa dhióbh,

42 Ag rádh, Créd do chithear dhíbhse a dtimcheall Chríod ? cíá dár mhac é ? A deiridsean ris, Mac Dhaibhí.

43 A deir seisean riu, Ma seadh cionnas ghoireas Daibhí san spioruid Tighearna dhe, ag rádh,

44 A dubhairt an Tighearna rém Thighearna sa, Suidh ar mo láimh dheis, no go gcuire mé do náimhde na sdol fad chosuibh ?

45 Ar a nadhbharsin ma ghoireann Daibhí Tighearna dhe, cionnas a tá sé na mhac aige ?

46 Agus níor bhéidir lé háonduine freagra ar bith do thabhairt air, agus níor lámh éinneach ón lásin suas ní ar bith dfiafruinghe dhe.

CAIB. XXIII.

Teagasg agus caitheamh beatha na Bparisíneach, ar na mion-fhoillsiughadh.

DO labhair Iosa an tráthsin ris an bpobal, agus ré na dheisciobluibh féin,

2 Ag rádh, A táid na sgríobuidhe agus na Phairisinigh na suidhe a gcaithir Mháoisí :

3 Ar a nadhbharsin gach uile ní a déaruid siad ribh do choimhead, coimheaduidh agus déanaidh iad ; achd ná déanuidh do réir a noibrighthe : óir a deirid siad, agus ní dhéanuid.

4 Oir ceangluid úalúighe troma dóiomchuir, agus cuirid iad ar shlinnéanuibh na

ndáoine; gidheadh ní háill léo féin cor do chur dhíobh ré háon da, méaruibh.

5 Achd cheana is do chum go bhféach-faidís dáoine órrtha do níd siad a noibrigh-the uile : óir do níd siad a bhphiolactéirighe leathna, agus do níd siad imeal a neaduihl-eadh taidhbheach.

6 Agus as ionmhuin léo an céadionad suidhe ann sna féasduidhibh : agus na céadchaithíreacha annsna coimhthionó-luibh.

7 Agus fáiltighe dfagháil ar na marguidhibh, agus dáoinedo ghairm, Rábbaí, Rábbaí, dhíobh.

8 Achd ná goirthear Rábbaí dhíbhisi : óir is áon Mhaighisdir a tá agaibh, Críósd ; agus is dearbhráithreacha dhá chéile sibh féin uile.

9 Agus na goiridh bhur nathair do dhuine ar bith ar talamh : óir is áon Athar a tá agaibh, noch a tá ar neamh.

10 Na goirthear doctúiridhe dhíbh : óir is áon Ndoctúir a tá agaibh, Críósd.

11 Achd an té is mó eadruibh, biodh sé na óglach aguibh.

12 Óir giodh bé áirdeochus é féin ísleochthar é ; agus giodh bé ísleochas é féin, áirdeochthar é.

13 ¶ Achd is anáóibhinn dáóibhsi, a sgriobuidhe agus a Bhphairisíneacha, a luchd an fhúarchrábhuidh ! do bhrigh go ndruidthí rioghachd neimherés nandáonibh : óir ní théighthí féin a sdeach, agus ní fhuilngthí don luchd a tá ag dul a sdeach dul ann.

14 Is anáóibhinn dáóibh, a sgriobuidhe agus a Bhphairisíneacha, a luchd an fhúarchrábhuidh ! óir ithtí tíghe na mbaintreabhach, agus sin fús ar sgáth bheith go fada ag urnuighe : ar a shon so do geabhtáoi an breitheamhnus is truime.

15 Is anáóibhinn dáóibh, a sgriobuighe agus a Bhphairisíneacha, a luchd an fhuarchrábhuidh ! óir gabhtáoi timcheall mara agus tire do chum go ndéunadh sibh áonduine air bhur riaghail féin, agus an tráth blíos sé déanta, do níthí mac ifeirnn de ní sa mho lá dhó ná dhíbh féin.

16 Is anáóibhinn dáóibh, a thréoruighthe dalla, noch a deir, Gidh bé duine bhéaras an teampoll mar mhionna, ní ní ar bith é ; achd gidh bé bhéaras ór an teampoill mar mhionna, a ta sé ciountach !

17 A dháoine leamha agus dalla : an mó an tór, ná an teampoll naomhas an tór ?

18 Agus, Gidh bé duine bhéaras a naltór mar mhionna, ní bhfuil éfeachd ann ; achd gidh bé dume bhéaras an tiodhlacadh atá uirthé mar mhionna, do ní sé coir.

19 A dháoine leamha dalla : an mó a nóthráil, ná a naltóir naomhas a nothráil ?

20 Ar a nadhbharsin gidh bé bheir a naltóir mar mhionna, do bheir sé í féin, agus gach ní dhá bhfuil uirthé mar mhionna.

21 Agus gidh bé bheir an teampoll mar mhionna, do bheir sé é féin, agus an té a tá na chomhbuidhe ann mar mhionna.

22 Agus gidh bé neach do bheir neamh mar mhionna do bheir sé caithír Dé, agus an tí a tá na shuidhe uirthé mar mhionna.

23 Is anáóibhinn dáóibh a sgriobuidhe agus a Bhphairisíneacha, a luchd an fhúarchrábhuidh ! óir gabhtáoi deachmhuidh an mhionntais agus na hainise agus an choimín, agus leighthí tharuibh an chuid is tábhachduigh don dligheadh, comhthrom, agus trocaire, agus firinne : do budh cóir dháóibh iad 'so do dhéanamh, agus gán iad súd dfagháil gan déanamh.

24 A thréoruighthe dalla, sgagus an mhióltóg, agus shluigeas an cámhall.

25 As anáóibhinn dáóibh, a sgriobuidhe agus a Bhphairisíneacha, a luchd an fhúarchrábhuidh ! óir glntáoi an chuid a muigh don chupán agus don mhléis, achd a táid siad táobh a sdigh lán do shracaireachd agus déagcóir.

26 A Bhphairisínigh dhoíll, glan ar tús an chuid a sdigh don chupán agus don mhléis, do chum go mbiadh an táobh a muigh dhíobh glan mar an gcéadna.

27 Is anáóibhinn dáóibh a sgriobuidhe agus a Bhphairisíneacha, a luchd an fhuarchrábhuidh ! óir is cosmhul sibh ré túamidhibh geala a tá deaghnhaiseach don táobh a muigh, agus a tá a sdigh lán do chuánmaibh dáoine marbh, agus dá gach uile shalchar.

28 Is mar an gcéadna a tátháoisí leith a muich a bhfiadhnúis na ndáoine bhar bhfiéanchuibh, achd don táobh a sdigh a tátháoi lán dfuarchrábhuidh agus déagcóir.

29 Is anáóibhinn dáóibh a sgriobuidhe, agus a Bhphairisíneacha, a luchd an fhúarchrábhuidh ! óir do níthí túamuidhe do na fáidhibh, agus deaghmhaisighthí leachduighe na bhfiéanach,

30 Agus á deirthí, Da mbémis ann a láethibh ar naithreach, ní bhémis pairteach rú a bhfuil na bhfiadheadh :

31 Agus is mar sin do níthí fiadhnúisí bhar naghuidh féin, gur ab sibh clann na muinntire úd do mharbh na fáidhe.

32 Agus liopuidhsí mar an gcéadna miosúr bhar naithreacha féin.

33 A aithreacha neimhe, a shiól na naithreach neimhe, cionnas is éidir libh teitheadh ó dhamnughadh ifeirn ?

34 ¶ Ar a nadhbharsin, féuch cuirimee chugaibh fáidhe, agus dáoine glioca, agus sgriobuidhe : agus cuirfidhsí chum báis, agus crochfuidhthí cuid dhíobh ; agus

sgìursfuithi cuid éile ann bhur sìon-
agogaibh, agus dibéorthaói iad ó chathair
go cathair:

35 Do chum go dtiocfadh oruibh gach
uile fhuil fhíréanta dar dóirteadh ar an
dtalamh, ó fhuil Ahél fhíréanta go fuil
Shacharías mhic Barachías, noch do
mharrbhabhairsi eidir an teampoll agus a
naltóir.

36 Go firinneach a deirimsi ribh, Go
dtiocfuid na neithesi uile ar an dinesi.

37 A Iérusaléim, A Iérusaléim, mharbhus
na fàidhe, agus ghabhus do chlochuibh ar
an luchd chuirthear a ttiònsaidh, créd a
mhíonca do budh àill leam do chlànn do
chruinnighadh re cheile, mar chruinnigheas
an chearc a gearcuigh fa na sgiathánaibh,
agus níor bhàill leachd!

38 Féuch, fáguithear bhur dtigh agaibh
na fhásach..

39 Oir a deirimsi ribh, Nach bhfaicfithi
misi feasda, no go nabartháoi, Is beann-
uighthe an ti thig a nainm an Tighearna.

CAIB. XXIV.

Comharthadha roimh scrios Ierusalem.

29 *Agus roimh dheircadh an domhain.*

AGUS ar bhfagbháil an teampuill Díosa,
do imthigh sé: agus tangadar a
dheisciobuil chuige do thaisbéanadh
oibreach an teampuill dhó.

2 Agus a dubhairt Iósa riu, An bfaicthi
iad so uile? go firinneach a deirimsi ribh,
Nach bfuigfidhthear cloch ar muin chloiche
ann so, nach sgaoilfidhthear.

3 ¶ Agus ar suidhe dhó ar shliabh na
noluidheadh, do chúadar a dheisciobuil
chuige go priobháideach, ag rádh, Innis
duinne, gá huir thiocfuid na neithesi chum
crìche, agus créd é comhartha do theach-
dasa, agus dheiridh an tsáoghail?

4 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé
riu, Tabhruidh dá bhar naire nach meallfa
éin neach sibh.

5 Oir tiocfuid móran am mainmsi, ag
rádh, Is misi Críósda; agus meallfuid
móran.

6 Do chluinfithi cogthuidhe agus
tuarasgbháil cogthadh: tabhruidh dá bhar
naire gan búaidhreachd do bheith oruibh:
oir is éigin na neithesi uile do theachd
chum crìche, achd ní bhfuil deireadh ann fós.

7 Oir éiréochuidh cineadh a naghaidh
chinidh, agus rìoghachd a naghaidh rìogh-
achda: agus beid gorta, agus pláigheanna,
agus crìoth talmhan, a móran dáitibh.

8 Achd ní bhfuil ionnta so uile achd
tosach amhar.

9 Ann sin do bhéaruid siad sibhsi dá
bhar geóasadh, agus muirfid sibh: agus
biaidh fuath ag na huile chineadhachuibh
dháoiibh ar son manmasa.

10 Ann sin do gheabhuid móran adhbhar
oibheime, agus braithfid dáoine a cheile,
agus biaidh fuath aca dhá chéile.

11 Agus éiréochuidh móran dfáidhibh
fallsa, agus meallfuid mhóran.

12 Agus do bhrìgh go mbia a néagóir
ar na meadughadh, fuairéochuidh car-
thannachd mhóran.

13 Achd gidh bé bhias seasmhach go
deireadh, a sé shláineochthar.

14 Agus do dhéantar an soisgéulsa na
ríoghachda do sheanmóir ar feadh an
domhain uile; mar fhíadhuise do na huile
chineadhachuibh; agus ann sin tiocfuidh
an deireadh.

15 Ar a nadhbharsin an tráth do chífidhe
adhfhúathmhuireachd an léirsgrios, air ar
labhair Dániel láidh, na seasamh ann sa
nionad choisreagtha: (tuigeadh, an té
léaghas:)

16 Ann sin an luchd bhias a tìr
Iúdaighe teitheadh siad fa na sléibhtibh:

17 An té a tá ar mhullach an tighe na
tigheadh sé a nías do bhreith neithe ar
bith leis as a thigh:

18 Agus an té a tá ar an màchaire na
silleadh sé ar ais do thóghbáil a éaduigh leis.

19 Agus budh trágach do na mnáibh
torreha, agus don luchd do bheir cíche
úatha ann sna laithibhsin.

20 Agus guidhidh gan bhur dteitheadh
do bheith ann sa ngeimhreadh, na sa
tsabbóid:

21 Oir biaidh amhar mór ann tráth-
sin, ambail nach raibh ann ó thús an
domhain gus a nois, agus nach mbiaigh go
bráth.

22 Agus muna ngearruighthi na laéthe
úd, ní rachadh féoil ar bith as: achd gearr-
fuighthear na laéthe úd ar son na ndáoine
toghta.

23 Ann sin ma deir áonduine ribh,
Féuch, a tá Críósda ann so, nó ann súd; ná
creididh é.

24 Oir éiréochuidh Críosdanna fallsa,
agus fàidhe fallsa, agus do dhéanuid
comharthuidhe agus miorbhuile móra;
ionnas go meallfuid siad (da madh éidir é).
na dáoine toghtha féin.

25 Féuch, tug mé sgéula dháoiibh
roimhe a naimsir.

26 Ar a nadhbharsin dá nabruid siad
ribh, Féuch, a tá sé san bhfásach; na
hindhigh amach: Féuch, atá sé a
seómruidhibh úaigneacha; na creididh sin.
27 Oir do réir mar thig téimnteach ó a
náird shoir, agus do cíthear í go soithe a
náird shiar; mar sin bhias teachd Mhic an
duine.

28 Oir gidh bé ball ann a mbia an
conabhlachd, is ann sin chruinneochthar na
bioluir.

29 Ar an mball a ndiaigh trioblóide na laitheadh úd bíaidh an ghrian ar na dhorch-ughadh, agus ní thioblra an ghealach a soillsi *úaithe*, agus tuitfid na réulta ó neamh, agus craithfidhtear subháilcídhe neimhe.

30 Ann sin do chífidhtear comhartha Mhic an duine ar neamh: agus ann sin caófid treabha na taluán uile, agus do chífid Mac an duine ag teachd a néullaibh neimhe maille ré cumhachdaibh agus ré glóir mhóir.

31 Agus cuirfidh sé a aingil le trompa agus lé guth mór, agus cruinneochuid siad a *dhóine* toghthasan ó na ceithre gáothaibh, ó leithimeal neimhe go soithe an leithimeal eile dhe.

32 ¶ Agus foghlomuidh cosamhlachd ón chrann fige; A núair bhíos a ghéag máoth, agus fhásas a dhuilleabhair, áith-eantar gur ab fogas an samhradh:

33 Mar an gcéadna bíth a fhios agaibh-si, an tráth do chífidhe na neithisi uile, go bhfuil sé a ngar dháoiibh, ann sna doirsibh.

34 A deirim ribh go firinneach, Nach racha an dínesi thoruinn nó go ndéantar na neithe si uile.

35 Rachuidh neamh agus talamh thort, achd ní rachuid mo bhriathrasa thort *go bráth*.

36 ¶ Achd ní bhfuil fios an láoi ná na húaire úd ag *duine* ar bith, ná fós, ag ainglibh neimhe, achd ag Mathairse amháin.

37 Agus amhuil laéthe Náoi, is mar sin bhías teachd Mhic an duine.

38 Oir mar do bhádar ann sna laéthibh ré ndilinn ag ithe agus ag ol, ag pósadh *ban* agus ag tabhairt *ban dfearuibh*, go soithe an lá an a ndeachuidh Naói a sdeach ann sa naire,

39 Agus ní raibh a fhios aca nó go dtáinig an díle, agus gur thógaibh sí lé iad uile; is mar sin bhías teachd Mhic an duine.

40 Béid días ar an machaire an tráth-sin; géubhtar lé fear aca, agus fuigfidhtear an fear eile.

41 Béid días *ban* ag meilt ann sa nhuileann; géubhtar lé *mnáoi* aca, agus fuigfidhtear an *bhean* eile.

42 ¶ Ar a nadhbharsin déanuidhsí faire: oir ní bhfuil a fhios aganbh gá húaír thioctas bhuir Dtighearna.

43 Achd bíodh a fhios so agaibh, dá mbeath a fhios ag fear an tige cí a núaír a dtiocfadh an gaduidhe, *go deimhin* do dhéanadh sé faire, agus ní fluileongadh sé a thigh do thochailt tríd.

44 Agusar a nadhbharsin bíthisi ullamh: oir is ann sa núair nach sáoilti thioctas Mac an duine.

45 Uime sin cí a tá na óglach fhírinn-

each ghlic, noch do chuir a thighearna ós cionn a mhuinntíre, do thabhairt bídh dhóibh na am féin?

46 Is beannuighthe an tóglach úd, á bhfuighe a thighearna ag teachd, é dhá dhéanamh mar sin.

47 Go firinneach a deirimsi ribh, Go gcuirfe sé os cionn a bhfuil aige é.

48 Achd má a deir an drochshearbhli-fhoghantuidhe úd anna chroidhe, A tá mo thighearna ag cur a theachda a righneas;

49 Agus má thionnsguann sé a chomh-shearbhli-fhoghantuidhe féin do bhualadh, agus fós bheith ag ithe agus ag ol a bhfoch-air luchd meisce;

50 Tiocfuidh tighearna a nóglaoich úd ann sa lá nach bhfuil súil *aige* ris, agus ann sa núair nach bhfuil a fhios aige,

51 Agus roinnfidh sé é, agus do bhéara sé a chuid dó a bhfochair luchd an fhúar-chrabhaidh: mar a mbía gul agus gíosgán fiacal.

CAIB. XXV.

Cosmhálacht na ndeichncubhar maighdian, 14 na ttallanna, 31 agus foirm an mhoir-bhreitheamhnuis.

ANN sin budh cosmhuil ríoghachd neimhe ré deichneabhar maighdean, do ghlac a lampuidhe, agus do chúaidh a mach do theagmháil ar an bhfear núaphóda.

2 Agus do bhi cúigear dhióbh glic, agus cúigear *eile* oinmhídeach.

3 Agus an chuid do *bhí* oinmhídeach ar nglacadh a lampuidhe, ní rugadar ola léo:

4 Achd an chuid do bhi glic rugadar ola ann a soithighibh léo ré *cois* a lampuidhe.

5 Agus ar ndéanamh moille don fhíor núaphóda, do thuit smédearnach chodalta orrtha uile agus do chodladar.

6 Agus ann sa mbeadhón oidhche, do rinneadh gáir, Féuch, a tá an fear núaphóda ag teachd; imdhighidh a mach do theagmháil air.

7 Ann sin do eirgheadar na bógha uile, agus do dheasuigheadar a lampuidhe.

8 Agus a dubhradar na hoimhíde ris an gcuid nglic, Tabhruidh dhúinne cuid da bhuir nola; oir a táid ar lampuidhene ar ndul as.

9 Achd do fhreagradar an chuid glic, ag rádh, Ar eagla nach mbiadh ar sáidh aguinn féin agus aguibhisi: imdhighsi ní as táosga chum na gceannuightheadh, agus ceannchuighe *ola* dhíbh féin.

10 Agus an feadh do bhádar ag dul do cheannach, táinig an fear núaphóda; agus an chuid úd do bhí ullamh, do chúadar

leis a sdeach chum an phósda : agus do híadhadh an dorus.

11 Agus na dhiaighsin tângadar na hógha eile mar an gceadna, ag rádh, A Thighearna, a Thighearna, osuail dúinne.

12 Agus ar bhfreagr: dhósan a dubhairt sé, Go firimeach a deirim ribh, Nach bhfuil a fhios agam cía silh.

13 Ar a nadhbharsin déartuidh faire, oír ní bhfuil fios an láoi ná na húaire agaibh an a dtiocfuidh Mac an duine.

14 ¶ Oir *ata ríochd neimhe* amhuil as do ghoir duine ag dul a gcoigrích, a shearbhfhoghantuidhe *chuige*, agus tug sé a shaidhbheas dóibh.

15 Agus tug sé cúig tallanna do dhuine nca, agus do dhuine eile a dó, agus a háon do dhuine eile; do ghach neach do réir a acfuinne; agus ar an mball do imthigh sé a gcoigrích.

16 Agus do imthigh an té fúair na cúig tallanna, agus do rinne sé ceannuigheachd léo, agus do ghnodhuigh sé cúig tallanna eile léo.

17 Agus ar an nós céadna an té fúair an dá thallainn, do ghnodhuigh séisean da thalluin eile.

18 Achd do imthigh an té úd fúair a náon *tallann*, agus do rinne sé tochtuilt ann sa talamh, agus do fholuigh sé airgead a thighearna ann.

19 Agus tar éis aimsire faide tháinig tighearna na searbhfhoghantuidheadh úd, agus do ní sé cúntus ríu.

20 Agus ar dteachd don té fúair na cúig tallana tug sé cúig tallanna eile leis, ag rádh, A thighearna, cúig tallanna tug tú dhamsa: féuch, do ghnodhuigh mé cúig tallanna eile léo.

21 Agus a dubhairt a thighearna ris, Is maithsin, a shearbhfhoghantuidhe mhaith fhírinneic: do bhí tu ionnruic ar bheagán, cuirfidh mé ós cionn mhóráin thú: imthigh a sdeach a ngáirdeachus do thighearna *féin*.

22 Agus ar dteachd chuige don té úd fúair an dá thallann, a dubhairt sé, A thighearna, is dá thallann thug tú dhamsa: féuch, do ghnodhuigh mé dhá thallann eile léo.

23 A dubhairt a thighearna ris, Is maith sin, a shearbhfhoghantuidhe mhaith ionnruic; do bhí tu ionnruic a mbeagan, cuirfidh misi ós cionn mhóráin thú: imthigh a sdeach a ngáirdeachus do thighearna *féin*.

24 Agus ar dteachd don té úd fúair a náontallon a dubhairt sé, A thighearna, do bhí a fhios agam gur dhuine crúaidh thú, bhéanus ann sa náit nar chuir tú *siól*, agus chrunnigheas ann sa náit nach ar eathnuigh tú:

25 Uime sin do ghabh eagla misi, agus

do imthigh mé agus do fholuigh mé do thallann ann sa talamh: féuch, *ag sin* do chuid féin agad.

26 Agus ar bhfreagra dhá thighearna, a dubhairt sé ris, A dhroichshearbhfhoghantuidhe fhialla, do bhí a fhios agad go mbeanuimsi ann sa náit nach ndearna mé siólchur, agus go gcrunnighim ann sa náit nar leathnuigh mé:

27 Uime sin do budh cóir dhuitsi mo chuid airgid do thabhairt do luchd iomluit, agus ag teachd damh do gheabhuin mo chuid féin maille lé biseach.

28 Ar a nadhbharsin beanuigh dhe an tallann, agus tabhruigh é don tí úd aga bhfuilid na deich dtallanna.

29 (Oir do bhéarthar do ghach dhuine agá bhfuil *ní*, agus bíaidh a sháith aige: achd an té a tá gan ní aige toigeabhlthar úadh fós an ní a tá aige.)

30 Agus teilgidh an searbhfhoghantuidhe neamhtharbhach ann sa dorchadus a tá leith a muich: mar a mbía gul agus giós-gan fíacal.

31 ¶ Agus an tráth thioctas Mac an duine an a ghlóir *féin* agus na haingil náomhtha nile maille ris, ann sin suidhidh sé ar chaithr a ghlóire *féin*:

32 Agus cruinnéochthar na huile chinidbeacha an a fhíadhnúisi: agus dealóchuidh sé ó chéile iad, mar dhealuigheas an táoghaire na cáoirigh ó na meannáin:

33 Agus cuirfidh sé na cáoirigh ar a láimh dheis, agus na meannáin ar a láimh chlél.

34 Ann sin a déara an Rí ris an luchd bhías air a láimh dheis, Tigidh, a dháime beanuighthe Matharsa, gabhuidh chugaibh óighreachd na ríoghachda a tá ar na hullinughadh dháoiibh ó thosach an domhuin:

35 Oir do bhí ocarus oram, agus tugabhair ní ré a ithe dhamb: do bhí tart oram, agus tugabhair deoch dhamb: do bhí mé am dhuine coigeríche, agus tugabhair áoidheachd dhamb:

36 *Do bhí mé* lomnochd, agus do chuireabhairsi éadach umam: do bhí mé tinn, agus tangabhair dom fhéachuin: do bhí mé a bpriosún, agus tangabhair dom ionusaidh.

37 Ann sin freagóruid na fíréanuigh é, ag rádh, A Thighearna, gá húaí do chioncamairne ocaras ort, agus do shásamar *thu*? nó tart ort, agus tugamar deoch *dhuít*?

38 Agus gá húaí do chioncamar ad choigerích thú, agus tugamar áoidheachd *dhuít*? nó lomnochd, agus do chuireamar éadach umad?

39 Nó gá húaí do chioncamar tinn, no a bpriosún thú, agus tangamar chugad?

40 Agus freagóruidh an Rí agus a

déara sé ríu, A deirim ribh go fírinneach, An feadh do rinneabhair é don duine is lugha do na dearbhraithreachaibhsí agum-sa, go ndearnabhair dhamhsa é.

41 Ann sin a déara sé mar an gcéadna ré luchd na láimhe clí, A dháoinne malluighthe, imthidhidh úaim ann sa teinidh shiorruíde, atá ar na hullmhughadh don diabhal agus dá ainglibh :

42 Oir do bhí mé ocrach, agus ní thugabhair biadh dhamh : do bhí tart oram, agus ní thugabhair deoch dhamh :

43 Do bhí mé coigriche, agus ní thugabhair áoidheachd dhamh : *do bhí mé lomnochd*, agus níor chuireabhair éadach umam : *do bhí me éagcrúaidh*, agus a bpriosún, agus ní thangabhair dom fhéach-uin.

44 Ann sin do bhéaruid siádsan mar an gcéadna freagra air, ag rádh, A Thighearna, gá húair do chonncamairne ocarach, nó tartnhar, ná ad dhéonúigh, no lomnochd, nó éagcrúaidh, no a bpriosún *thú*, agus nach dearmamar friotholamh dhuit?

45 Ann sin do bhéara seisean freagra orrtha, ag rádh, A deirim ribh go fírinneach, An mhéid nach dearnabhair é déinneach don mhuinutir roibhigsi, nach ndearnabhair dhamhsa é.

46 Agus iméochuid so a bpiannuid shíorruidhe : achd *iméochuid* na fíreunuigh don bheathuigh mbarthanuigh.

CAIB. XXVI.

Na preafáide ar pháis Chríost. 26 Agus ordughadh na comainigh náomhtha.

AGUS tárla, an tan do chríochnuigh Iósa na briathrasa uile, go ndubhairt sé ré ná dheisciobluibh,

2 A tá a fhios agaibh go bhfuil an cháisg tair éis dá lá, agus go dtiobharthar Mac an duine dá chrochadh.

3 ¶ Ann sin do chruinnigheadar úachdaráin na sagart, agus na sgríobuidhe, agus seinnsir an phobuil, go halla a nárdshagairt, dá ngoirthior, Cáiaphas.

4 Agus do rinneadar comhairle ré chéile do chum go mbéaraídis ar Iósa a bhfeill, agus go muirfidís é.

5 Achd a dubhradar, Na déanam é ann sa bhféasda, deagla go mbiadh búaidhreadh a measg an phobuil.

6 ¶ Agus an tráth do bhí Iósa a Mbetánia a dtigh Shímóin an lóbhair,

7 Tainic bean chuige agá raibh bocsa dola rouásuil, agus do dhóirt sí é ar a cheannsan, agus é na shuidhe ar an mbórd.

8 Agus ar na fhaicsin *sin* dá dheisciobluibhsean, do rinneadur mícheudfuidh, ag rádh, Créd da bhfoghnann an diombhoilsi?

9 Oir do béisir a nolas a reic ar mhórán, agus a thabhairt do na bochduibh.

10 Agus an tan do aithin Iósa so, a dubhairt sé ríu, Créd fa gcuirthí búaidhreadh ar an muáoi? oir do rinne sí obair mbaithi am thimcheallsa.

11 Oir béid boichd do ghnáth agaibh ; achd ní bhfa misi do ghnáth bhuir bhfochair.

12 Oir ar ndórtadh na holasa ar mo chorpsa dhi, is fa chomhair madhluice do rinne sí é.

13 A deirim ribh go fírinneach, Gidh bé ar bith ball ar feadh an domhuin, a ndéantar an sóisgeúlta do sheanmóir, go naithreósar mar an gcéadna an nísí do rinne an bheansa, mar chuimhne uirthhe.

14 ¶ Ann sin do imthigh fear don dá fhear dhég, dar ab ainm Iúdas Iscairiótes, chum úachdarán na sagart.

15 Agus a dubhairt sé ríu, Créd do bhéartháoi dhamhsa, agus braithfidh mé dháoiibh é? Agus do mheadhuigheadar dhó deich bhpiosa fhichead airgid.

16 Agus ó sin a mach, do iarr sé úain airsean do bhrath.

17 ¶ Agus an chéad lá a naráin gan laibhín tangadar a dheisciobuil chum Iósa, ag rádh ris, Cía a nút an as toil leachd sinne do dhéanamh ullmhuighthe dhuit do chaitheamh na cásga?

18 Agus a dubhairt seisean, Imdhigh don chathruigh go duine áirighe, agus abruidh ris, A deir an Maighisdir, A tá maimsear ag drud riom ; is ad thighsi do dhéana mé féin agus mo dheisciobuil an cháisg.

19 Agus do rinneadar na deisciobuil mar do aithin Iósa dhóibh ; agus do ullmugheadar an cháisg.

20 Agus an tan do bhí deireadh an láoi ann, do shuidh sé a bhfochair an dá fhear dhéug.

21 Agus ar mbeith ag ithe *bídh* dhóibh, a dubhairt sé, A deirim ribh go fírinneach, go mbraithfí fear dhíbh misi.

22 Agus do ghabh dobhórón romhór íadsan, agus do thionnsgain gach duine aca fá leith a rádh ris, An misi é, a Thighearna?

23 Agus ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé, An té thumas a lámh ann sa méis an fhochairsí, a sé bhraithfeas misi.

24 *Go deimhin* a tá Mac an duine ag imtheachd do réir mar sgríobhtar air, achd is anáoihbhinn don té lé mbraithtear Mac an duine ! do budh maith dó nach béartháoi é.

25 Agus ar bhfreagra do Iúdas, do bhraith eisean, a dubhairt sé, An misi é, a Mháighisdir? A dubhairt seisean ris, A dubhairt tú é.

26 ¶ Agus ar mbeith ag ithe *bídh* dhóibh, do ghilac Iósa arán, agus tar éis a bheannuighthe, do bhris, agus tug sé dhá

dheisciobluibh é, agus a dubhairt sé, Glacuidh, ithidh; a sé so mo chorpas.

27 Agus ar mbreith ar an gcupan dó, agus ar dtabhairt buidheachuis, tug sé dhóibh é, ag rádh, Ibhídh uile as so;

28 Oir is í so mfuilís na tiomna núaidhe, dhoirtear ar son mhóráin chum maitheamhnais na bpeacadh.

29 'A deirim ribh, Uadh só súas ní íobha mé don toradhsa na fineamhna, go soithe an lá úd an a niobha mé é go nuá máille ribhsi a rioghachd Mathar.

30 ¶ Agus a núir do chánadar salm, do chúadar a mach go slíabh na noliudheadh.

31 Ann sinn a deir Iósa riu, Do gheabhtháoi uile oilbhéim ionnamsa a nochd: oir a tá sgríobhtha, Buailfidh mé an táodhuire, agus scabfuoidhtear cíoirigh an tréada.

32 Agus tar éis misi eiseirge, racluidh mé romhuibh don Ghalilé.

33 Agus ar bhfreagra do Pheadar a dubhairt sé ris, Da mbeith go bhfuighidís cách uile oilbhéim ionnad, ní bhfuighe misi oilbhéim ionnad go bráth.

34 A dubhairt Iósa risean, A deirim riot go fírinneach, Suil ghláoidhfeas an coileach a nochd, séanfá tú mé trí huaire.

35 A deir Peadar ris, Go deimhin más éigin damh bás dfulang ad fhóchair, ní shéanfá mé thú. Agus a dubhradar na deisciobuil uile mar an gcéadna.

36 ¶ Do chúaidh Iósa leo an trathsin do nionad ná ngoirtear Gótsémane, agus a deir sé ré na dheisciobluibh, Suidhghisi ann so, go ndeacha misi do dhéanamh urnuighthe ann súd a nunn.

37 Agus ar mbreith Pheadair agus deisi mac Sebedeí leis, do thionnsgain sé bheith go dobrónach agus go rothuiseach.

38 Ann sin a deir sé riu, A tá manám lán do dhobróin, go soithe an bhás: fanuidhsí ann so, agus déanaidh faire am fhóchair.

39 Agus ar nimtheachd dó beagán as sin, do leig sé é féin síos ar a aghuidh, ag déanamh urnuighe, agus ag rádh, A Athair, mas éidir é, gabhadh an cupánsa thoramsa: achd cheana na bíodh sé nár is toil leamsa, achd mar is áill leatsa.

40 Agus tig sé chum a dheisciobal, agus do gheibh sé na gcodladh iad, agus a deir sé ré Peadar, An mar sin, nar bhéidir libh faire do dhéanamh áonuáir a mháin am fhóchairsi?

41 Déanuidh faire agus urnuighthe, do chum nach tuitfeadh sibh a gcathughadh: A tá an spiorad go deimhin ullainh, achd a tá an cholann anbhfann.

42 Do imthigh sé an dara huaire, agus do rinne sé urnuighthe, ag rádh, A Athair, má tá nach éidir leis an gcupánsa dul thoram, gan mé dhá ol, deantar do thoilse,

43 Agus ar dteachd dhó fuair sé a rís na gcodladh iad: oir do bhádar a súile tróm.

44 Agus ar na bhfagbháil, do imthigh sé a rís, agus do rinne sé urnuighe an treas uair, ag rádh na mbriathar céadua.

45 Ann sin tig sé chum a dheisciobal, agus a deir sé riu, Codluidh feasda, agus comhuighidh: féuch, do dhruid a núair rinn, agus a tá Mac an duine agá thabhairt a lámhaibh na bpeacach.

46 Éirghidh, bíom ag imtheachd, féuch, is fogus duinn an té bhraitheas misi.

47 ¶ Agus an feadh do bhí sé ag rádh ná mbriatharsa, féuch, táinic Iúdas, duine don dá fhear dhég, agus cuideachda mhór na fhochair maille lé cloidhmhibh agus lé batuidhibh, ó úachdaránuibh na sagart, agus ó shinnsearuibh an phobail.

48 Achd tug an fear do bhrath é comhartha dhóibhsean, ag rádh, Gíodh bé neach dlá dtiobhra misí póg, a sé sin é: beiridh air.

49 Agus ar an mball a núair tháinic sé chum Iósa, a dubhairt sé, Go mbeannuighthear dhuit, a mhaighisdir; agus tug sé póg dhó.

50 Agus a dubhairt Iósa risean, A chara, créd fá dtáinic tú? Tangadarsan an tráthsín, agus do chuireadar lámh a Níosa, agus do ghabhadar é.

51 ¶ Agus, féuch, ar síneadh a láimhe dfor don mhuimtir do bhí a bhfochair Iósa, do tharraing sé a chloidheamh a mach, agus ar mbualadh searbhfhoghan-tuighe a nárdsagairt, do bhean sé a chlúas de.

52 Ann sin a deir Iósa ris, Cuir do chloidheamh a rís an a ionad féin: oir gach uile dhuine ghlacus cloidheamh is le cloidheamh thuitfeas sé.

53 A né nach saóileann tú gur ab éidir leamsa Mathair do ghuidhe a nois, agus do bhéaradh sé dhamh do láthair ní sa mhó ná dhá léghíon dég dainglibh?

54 Achd cionnas do coimhlonfuighthe mar sin na sgiopúirí, gur ab mar so is éigin a bheith.

55 A dubhairt Iósa ris an tslúagh a nuairsin, Tangabhair a mach anhuil chum biothumhnaigh le cloidhmhe agus lé batuidhe dom ghlacadhsa? do bhínn am shuidhe gach áon lá endruibh sa teampoll ag teagasg, agus ní rugabhair oram.

56 Achd táinic so uile chum críche, ionnas go coimhlonfuighthe sgiopúirí na bhfuideadh. Ar na thréigean dá dheisciobluibh uile ann sin, do theitheadar.

57 ¶ Agus ar mbreith ar Iosa dhóibhsean rugadar leo chum Caipháis an tárdsagart é, mar a rabhadar na sgríobuidhe agus na sinisir cruinn.

58 Agus do lean Peadar a bhfad úadh é, go palais a nardshagairt, agus ar ndul a sdeach dhó, do shuidh sé a bhfochair na searbhfhoghantuidheadh, do chum go bhfaicfeadh sé an deireadh.

59 Agus do iarradar úachdaráin na sagart, agus na seinnsir, agus an chomhairle uile, fiadhnuisi bhréige a naghuidh Iósa, ionnas go gcuirfidis chum báis é;

60 Agus ní fháradar: agus fós, gé thangadar mórán d'fiadhnuisibh fallsa, ní fháradar. Agus fa dheireadh ar dteachd do dhíás d'fiadhnuisibh bréagacha,

61 A dubhradar, A dubhairt an fearso, Is éidir leamsa teampoll De do leagadh, agus a thógbhair a trí lá.

62 Agus ar neirge do nardshagart, a dubhairt sé ris, Nach ttugann tú freagra éigin faite? créd fa bhfuilid so ag déanamh fiadhnuisi ad aghuidh?

63 Gidheadh níor labhair Iósa áonfhocal. Agus do fhreagair an tárdshagart agus a dubhairt sé ris, Cuirim ort a huchd Dé bhí, innisim dúinn an tú Críod, Mac Dé.

64 A deir Iosa ris, A dubhairt tusa é: achd cheana a deirimis ribh, Na dhiuigh so do chífidhe Mac an duine na shuidhe ar deas láimh chumhachd Dé, agus ag teachd a neúllbhe neimhe.

65 Ann sin do réub an tárdshagart a éaduihe, ag rádh, Gur labhair sé blaisphéime; créd í a nuireasbhuidh fiadhnuisi a tá oruinn ní sa mó? féuch, do chualabhair a nois a bhlaisphéime.

66 Créd do éithear dháioibhsí? Agus ar bhfreagra dhóibhsean a dubhradar, Do thuill sé bás.

67 Ann sin do ghabhadar do sheilidhibh an a éadan, agus do ghabhadar do bhasuibh air; agus do ghabhadar dream eile do shlataibh air,

68 Ag rádh, Deuna faidheadóireachd dhúinn, a Chríod, Cía bhúail thú?

69 ¶ Agus do bhí Peadar na shuidhe a muigh ann sa halla: agus táinic cailín aifridhe chuige, ag rádh, Do bhí tusa leis a bhfochair Iósa an Galiléach.

70 Achd do sheán seisean a bhfiadhnuisi cháich uile, ag rádh, Ní fheidir mé créd a deir tú.

71 Agus ar ndul a mach dhó ann sa phóirsí, do chonnaire cailín eile é, agus a dubhairt sí ris an luchd do bhí a lathair, Do bhí an fearsa leis a bhfochair Iósa Násardha.

72 Agus do sheán sé a rís maille ré mionnaibh, Ní haithne dhamh an duinesin.

73 Agus tamall na dhíuigh sin tangadar an dream do bhí na seasamh a lathair, agus a dubhradar ré Peadar, Go firimeach

is díobh súd féin thusa; óir a tá do chamnt féin dod bhrath.

74 Ann sin do thionnsgairt sé bheith ag mallughadh agus ag mionnughadh, Ní haithne dhamh an duine. Agus ar an mball do ghláoidh an coileach.

75 Agus ann sin do chuimhnigh Peadar ar bhriathruibh Iósa, a dubhairt ris, Suil ghoirfeas an coileach, séanfuidh tú mé trí húaire. Agus ar ndul a mach dhó, do ghuil sé go géur.

CAIB. XXVII.

Eachdardha a táobh pháis, 50 Bháis, 66 agus Adhlaicthe Chríod.

A GUS ar tteachd na maidne, do chúadar na hársagart, agus sinnsir an phobuil uile a ccomhairle a naghuidh Iósa ionnas go gcuirfidis chum báis é:

2 Agus ar na cheangal dhóibh, rugadar léo é, agus thugadar do Phóinnsius Piláit an tuachdarán é.

3 ¶ Ann sin mar do chonnaire Iúdas, do bhraith é, gur damnuigheadh é, do ghabh aithreachas é, agus do aaisg sé na deich bpíosá fhithchead airgid do na hársagartuibh agus do na sinsearuibh,

4 Ag rádh, Do pheacaigh mé ag brath na fola neimhchiontaigh. Achd a dubhradar, Crede sin dúinne? féuch féin do sin.

5 Agus ar dteilgean na bpíosadh airgid úadh ann sa teampoll, do dhealuigh sé riu, agus ar ninteachd do thochead sé é féin.

6 Achd ar nglacadh an airgid do na hársagartuibh, a dubhradar, Ní coir a geur ann sa chisde, oir is liach fola iad.

7 Agus ar ndéanamh comhairle dhóibhsean, do cheannachadar léo mach an photadóir, do chum eachdrann dadhlucadh ann.

8 Ar a nadhblarsin goirtheard don fhearunn úd, Fearann na fola, agus a muigh.

9 (Ann sin do coimhlionadh an ní a dubhradh tré Ieremias fáidh, ag rádh, Do ghabhadar cluca na deich nairgid fhithchead, liach an té do measadh, do bhí an ná mheas ó chlannuibh Isráel;

10 Agus tugadar iad ar mbach an photadóir, mar dóruigh an Tighearna dhamhsa.)

11 ¶ Agus do sheas Iósa a bhfiadhnuisi an tuachdaráin: agus do bhiafrugh an tuachdarán de, ag rádh, An tusa an Rí úd na Níudaighe? Agus a dubhairt Iósa ris, A deir tusa sin.

12 Agus an tan do éligheadar na hársagairt agus na sinnsir é, níor fhreagair sé éin ní.

13 A deir Píoláit ris an tansin, An né nach ccluin tú créd a líonmbuireachda táid so do dhéanamh d'fiadhnuisi ad aghaidh?

14 Agus ní thug sé freagra ar éan-

fhocal do ; ionnus gur ghabh iongantús mór an t-úachdarán.

15 ¶ Achd cheana do chleachdadh an t-úachdarán bráighe do leigean a mach lá an fheusda chum an phobuil, an té budh áill léo.

16 Agus do bhí aca an tan sin bráighe ró oirdheirc dar bhainm Barabbás.

17 Ar a nadhbharsin ar na gcrúnniugh-adhsan, a dubhairt Píoláit rui, Cía is toil libh do léigean chugaibh? Barabbás, nó Iósa ré nabarthar Críosd?

18 Oir do bhí a fhios aige gur ab tré thnúth tugadar úatha é.

19 ¶ Agus ar suidhe dhósan an ccaithír bhreitheamhnais, do chuir a bhean teachd-uireachd chuige, ag rádh, Ná biodh búain agad ris an bhfiréum úd: óir is mór do fhuiling misi a níugh a mbrionglóid ar a shon.

20 ¶ Achd cheana tugadar úachdaráin na sagart agus na sinnsir fá deara don phobal Barabbás diarruigh, agus Iósa do chur chum báis.

21 Agus ar bhfreagra don úachdarán a dubhairt sé riu, Cía don días úd is mian libh do léigean chugaibh *dhamh*? Achd a dubhradarsan, Barabbás.

22 A dubhairt Píoláid riu, Ar an nadhbharsin créd do dhéana me ré Híosa, re nabarthar Críosd? a dubhradarsan uile ris, Crochthar é.

23 Agus a dubhairt an t-úachdarán, Créd é, an tolc do rinne se? Achd is móide do éighmheadarsan, ag rádh, Crochthar é.

24 Agus ar bhfaicsin do Phíoláid nach raibh tarbha dhó an én ní, achd gur mó an bhuairt tháinic dhe, ar ngabháil uisge chuige, do ionnail sé a lámha a bhfiadhnais an phobail, ag rádh, A táimsi neimh-chiontach ó fhuil an fhiréanuigh so: féuchuidhsí *dhibh féin*.

25 Agus ar bhfreagra don phobal uile, a dubhradar, Biodh a fhuil orunne, agus air ar gcloinn.

26 Do léig sé chuca an tan sin Barabbás: agus ar sgiúrsadh Iósa, tug sé chum a crochda é.

27 ¶ Ann sin rugadar saighdiúirí an t-úachdaráin Iósa léo don halla choitchionn, agus do chruinnigheadar an chuideachda *shaighdiur* uile na thimcheall.

28 Agus do nochdadar é, agus do chuireadar brat córcra uime.

29 Agus do fhigheadar coróin spíne, agus do chuireadar fá na cheann í, agus slat ghiolcuigh an a láimh dheis: agus do léigeadar ar a nglúinibh na fhiadhnais iad, agus do rinneadar fónamhad fáoi, ag rádh, Dia do bheatha, a ní na Niudaigheadh!

30 Agus an tan do ghabhadar do

sheilighibh air, do ghlacadar an tslat ghiolcuigh, agus do bhuaileadar an a cheann é.

31 Agus an tan do rinneadar fónamhad fáoi, do bheanadar an róba dhe, agus do chuireadar a éduighe féin uime, agus rugadar a mach é chum a chrochda.

32 Agus ar ndul a mach dhóibh, fúaradar óglach ó Shírene, dar bhainm Símon: agus do chuireadar dfiachuibh air dul leis do chum a chroiche diomchar.

33 ¶ Agus an tan tangadar gus an ionad dar ab ainm Golgótá, (is ionann sin ré rádh, agus áit na cloigne,)

34 Tugadar bhíneigre agus domblas tri na chéile ré nól dhó: agus an tan do bhláis sé é, níor bháill leis a ól.

35 Agus a ndiáigh a chrochda dhóibh, do roinneadar a éaduighe, ag cur cranchuir *orrtha*: ionnas go gceimhliontuidhe an ní a dubhradh ón fháidh, Do roinneadar méaduighe dhóibh féin, agus do chuireadar crannchar ar mo chúluidl.

36 Agus ar suidhe dhóibh, do choimhead siad é ann sin;

37 Agus do chuireadar a choir bháis sgríobhtha ós a chionn, IS E SO IOSA RI NA NIUDAIGHEADH.

38 Do crochadh días gaduidhe maille ris an tan sin, fear ar a dheis, agus fear ar a láimh chlí.

39 ¶ Agus an mhuinntir do ghabhadh tháiris do indheargaidis é, ag crothadh a gceann.

40 Agus ag radh, Thusa leagus an teampoll, agus chuirios súas a dtí lá é, fóir ort féin. Mas tú Mac Dé tárr a nús as an gcroich.

41 Agus mar an gcéadna a dubhradar úachdaráin na sagart, maille ris na sgríobuidhibh agus ris na sinnsearuibh, ag fónamhad *fáoi*,

42 Do fhóir sé ar dháoinibh eile; agus ní héidir leis é féin dfhóirighin. Más é Rí Israél, tigeadh sé a nús a nois as an gcroich, agus creidfiomáoidne dhó.

43 Do bhí a dhóchus a Ndíá; sáoradh sé é a nois, mas áill leis é: óir a dubhairt sé, Is misi Mac Dé.

44 Agus tugadar na gaduighthe, do chrochadh maráon ris, an *scannail* chéadna dhó.

45 ¶ Agus do bhí dorchadas ar an dtalamh uile ón seiseadh húair go sóithe an náomhadh húair.

46 Agus timcheall an náomhadh húair do éigh Iósa do ghuth ard, ag rádh, Elí, Elí, lamá Sabactáni? sé sin re rádh, Mo Dhía, mo Dhía, créd far thréig tú mé?

47 Agus ar na chloisdin sin a dubhradar cuid dá raibh na seasamh a láthar an sin, Atá an *feerso* ag gainn Elías.

48 Agus do rith fear dhiobh ar an mball, agus ar nglacadh spuinic, agus ar na lionadh do bhinéigre, agus ar na chur a dtimcheall shlaite ghiolcaigh, tug sé *deoch* dhó ré nól.

49 Achd a dubhradar an chuid eile, Léig dhó, faiceam an dtiocfa Elías dá sháoradh.

50 Agus ar néigheamh a rís Díosa, do ghuth mhór, do chúaidh a spiorad as.

51 ¶ Agus, féuch, do réub brat roinnte an teampoill na dhá chuid ó úachdar go hióchdar; agus do criothnuigh an talamh agus do sgoilteadar na cairgeach;

52 Agus dosgladar na tuámaidhe; agus déirgheadar morádo chorpuihb na ndáoiné náomhtha do bhí na gcodladh,

53 Agus ar ndul a mach as na tuámuidhibh dhóibh a ndiaigh a eiseirghe-sean, do chúadar a sdeach don chathair náomhtha, agus do fhoillsigheadar fáid féin do mhórán.

54 Achd ar bhfaicsin an chreatha talmhon, agus na neitheadh do éirigh ann, don chaptín agus dá raibh na fhoichair, ag coimhheada Íosa, do ghabh eagla mhór iad, ag rádh, Go fírinneach dob é so mac Dé.

55 Agus do bhadar ann sin móran ban ag féachain air a bhfad úadh, noch do lean Íosa ón Ghalilé, ag déanamh seirbhíse dhó.

56 Eidir a raibh Muire Mágdalén, agus Muire mathair Sheamuis, agus Iosé, agus niathair chlónne Sebedei.

57 ¶ Achd an tan do bhí deireadh na láoi ann, táinic duine saidhbhir ó Arimatea, dár bhainm Íoseph, do blú fós na dheisciobal ag Íosa:

58 Agus do chúaidh sé dionsuighe Phiolaíd, agus díarr sé corp Íosa. Ann sin a ndubhairt Píoláit an corp do thabhairt do.

59 Agus an tan fúair Íoseph an corp, do fhill sé linéudach glan na thüncheall,

60 Agus do chuir sé an a thúama nuá féin é, noch do thochuil sé a gearruig: agus ar niompodh leice móire dhó air dhoruis an túama, do imthigh sé *roimhe*.

61 Agus do blú Muire Mhagdalén, agus an Muire eile ann sin na suidhe as comhair an túama.

62 ¶ Agus an lá andiaigh a nullmhuighthe, do chruinnigheadar úachdaráin na sagart agus na Phairisínigh go Píoláid,

63 Ag rádh, A thighearna, is cuimhain linn an tan do bhí an mealltóir úd beo, go ndubhairt sé, Eireóchuidh mé tair éis thrí lá.

64 Ar a nadhbharsin aithin coimhead do chur ar an túama go ceann an treas lá, ar eagla go dtuicfaidis a dheisciobail annsa noidhche, agus go ngoidfidis é, agus go naibéoradis ris an bpobal, Do éirigh sé ó mharbhuibh: agus báidh an seachrán

dheigheanach ní is measa ná an chéud seachrán.

65 A dubhairt Píoláit rín, Atá faire agaibhsi: imthighidh, daingnighidh mar is éol dáobh *féin é*.

66 Agus ar nimtheachd dóibhsean, do dhaingniodar an túama, ar gcur comhartha ar an gloich, maille ré faire.

CAIB. XXVIII.

Eiseirghe Chríost, 19 le órdughadh an Bhaire, agus na Nabsdal.

AGUS a ndeireadh na sábbaidhe, an tan do shoillsigh an céud *lá* don tseachdmhuin, táinic Muire Mhagdalén agus an Mhuire eile, dféachain an túama.

2 Agus, féuch, do bhí crith mór talmhan ann: Óir ag tuirling daingeal an Tighearna a nús ó neanh, táinic sé, agus diomlaid sé an chloch ón dorus, agus do shuigh sé uirthé.

3 Agus do bhí a ghníis mar mar theinn-teach, agus a éadach geal mar shneachda:

4 Agus do chriothuigheadar an luchd coimhheada ar a eaglasan, agus do bhádar a riochd mhairbh.

5 Achd ar bhfreagra do naingeal a dubhairt sé ris na mnáibh, Ná bíodh eagla oruibhsi: óir atá a fhios agam, gur ab é Íosa do crochadh a tathaoi diarruigh.

6 Ní bhfuil sé ann so: óir do éirigh sé, mar a dubhairt sé. Tigidh, féachaidh a náit an a raibh an Tighearna na luighe.

7 Agus ar nimtheachd dáobh go lúath, innsidh dá dheisciobluibh gur éirigh sé ó mharbhuibh; agus, féuch, atá sé ag dul romluibh don Ghalilé; do chífidhe ann sin e: féuch, a dubhairt misi ribh é.

8 Agus ar nimtheachd ón túama go deithneasach dhóibh maille ré heagla agus ré gairdeachus mór; do riothadar dá fhoillsinghadh sin dá dheisciobluibhsion.

9 ¶ Agus an tan do imthigheadar do chum go bhfoillséochaidis sin dá dheisciobluibhsion, féuch, tárla Íosa orrthá, ag rádh, Día bhur bbeathadh dháobh. Achd tangadarsan, agus rugadar ar a chosaibhsion, agus do onóruigheadar é.

10 Á deir Íosa an tansin rú, Ná bíodh eagla oruibh, imthighidh heiridh sgéula chum mo dhearbhrathreach do chum go rachaidis don Ghalilé, agus do chífid misi ann sin.

11 ¶ Agus ar nimtheachd dóibhsean, féuch, tangadar cuid don luchd faire don chathair, agus do innsidear dúachdaráinuibh na sagart gach uile ní dá ndearnadh ann.

12 Agus do chruinnigheadar a gceann a chéile maille ris na sinnsioruibh, agus ar ndéanamh comhairle dnoibh, tugadar móran airgid do na saighdiúiribh.

13 Ag rádh, Abruidh, Tangadar a dheisciobuil annsa noidhche, agus do ghoideadar é an feadh do bhámuirne ar geodladh.

14 Agus má chluin an túachdarán an ní so, do bhéaruinne fa deara dhó, nach bía gúasachd ar bith oruibhsi.

15 Agus ar nglabháil an airgid dóibhsion, do rinneadar mar do múineadh dhoibh : agus aithrisdior an glorsa a measg na Niuduigheadh go soithe an lá a niugh.

16 ¶ Achd do imthigheadar an táoin-deisciobail dég don Ghalilé chum sléibhe mar ar órduigh Iósa dhóibh.

17 Agus an tan do chonncadar é, do onóruigheadar é : achd do bhi amharus ag cuid *dióbh air*.

18 ¶ Agus ar dteachd Diosa do labhair sé riu, ag rádh, Thugadh dhamsa gach uile chumhachd ar neamh agus ar talamh.

19 Ar a nadhbharsin imthighidhsi, teaguisgidh na huile chineadhacha, da mbaisdeadh a naim a Nathar, agus an Mhic, agus an Spiorad Náoinh :

20 Agus teaguisgidh iad gach uile ní dár aithín misí dhíbh do choimhéud : agus, féuch, a táimsi bhur bhfochair gach éinla go deireadh an tsaoghail. Amen.

An SOISGEUL do reir MHARCUIS.

CAIB. I.

Beatha chrúaidh, agus seanmóir Eóin um leasughadh beatha, 14 le soisgeil aóibhinn Chríost a ttáobh sháoradh na nanmann.

TOSACH shoisgeil Iósa Chríost, Mhic Dé ;

2 Mar atá scríobhtha annsa fáidhibh, Féuch, cuirim mo theachdaire romhad, noch nillmheochas do shlighe romhad.

3 Guth an tí éimhgeas ar an bhfásach, Ollmhuighidh slighe an Tighearna, déanuidh a chasáin díreach.

4 Do bhí Eoin ag baisdeadh ar an bhfásach, agus ag seanmóir bhaisdigh na haithrighe do chum maithmheachuis na bpeacadh.

5 Agus do chúaidh tír Iúdaighe uile, agus luchd Iérusaléim a mach chunge, agus do baisdeadh leis iad uile a sruth Iordáin, ag admháil a bpeacadh.

6 Agus do bhí Eóin ar na éadughadh dó rúainneach cámhall, agus crios leathair tinncheall a leasruigh ; agus a sé biadh do itheadh sé, lócuisdighe agus mil choilt-eamhail ;

7 Agus do rinne sé seanmóir, ag rádh, Tíg am dhiáighsi neach is neartmhúire na misi, ag nách fiu mé cromadh agus íallach a bhróg do sgáileadh.

8 Go deimhin do bhaisd misi sibh lé huisge, achd cheana baistidh seision sibh leis an Spioraid Náomh.

9 ¶ Agus túrla ann sna laéthibh sin, go dtáinig Iosa ó Nasaréit na Galilé, agus gur baisdeadh é a Iordan lé Héoin.

10 Agus ar ndúl súas dó ar an mball as a nuisge, do chonnaire sé neamh ar ná sgóiltadh ó cheile, agus an Spiorad ag tuirrling airsin a riochd choluim :

11 Agus táinig guth ó neamh, Is tusa mo Mhac grádhachsa, an a bhfuil mo mhór thoil.

12 ¶ Agus ar an mball do tharruing an Spiorad é ar an bhfásach.

13 Agus do bhí sé ann sin ar an bhfásach dhá fhithchead lá, ág fulang chathuighthe ó Shátan ; agus do blí sé a bhfochair na mbeitheach alta ; agus do bhí na haingil ag mionasdrálachd dó.

14 ¶ Agus tar éis Eóin do chur a bpriosún, táinig Iosa don Ghalilé, ag seanmóir soisgeil rioghachda Dé,

15 Agus ag rádh, Do coimhlíonadh a náimsir, agus do dhruid rioghachd Dé rinne : déanuigh aithrighe, agus creidigh don tsoisgeul.

16 ¶ Agus ar siubhal dó láimh ré fairge na Galilé, do chonnaire sé Siomón agus Aindrias a dhearbhráthair ag teilgean lín ann sa bhfairge : (óir dó budh iasguireadha iad.)

17 Agus a dubhairt Iosa riu, Leanaidh misi, agus do dhéana mé iasguireadha ar dháoinbh dhíbh.

18 Agus ar bhfagbháil a líontadh ar an mball dóibhsion, do leanadar é.

19 Agus ar nimtheachd dó beagan as sin, do chonnaire sé Séumas *mhac* Sebede, agus Eoin a dhearbhráthair, agus iad a luing ag córughadh a líontadh.

20 Agus do ghoir sé iad ar an mball : agus ar bhfagbháil Sebedé a nathar dhóibhsion an sa luing maille ris an luchd túarasdail, do leanadar é.

21 Agus tiaghuid a sdeach go Capernaúm ; Agus ar an mball sa tsabbóid do chúaidh Iosa don tsionagóig, agus do theaguis sé ann.

22 Agus do ghabh iongnadh iadsan fa na theagasg : óir do theaguis sé iad mar

neach agá raibh cumhachda, agus ní mar na sgríobuighe.

23 ¶ Agus do bhí an a sionagóigsion neach an a raibh spiorad neamhghlan; agus do éigh sé,

24 Ag rádh, leigdhin créd í an bhúain atá aguinne riotsa, a Iósa Nasardha? an dtáinic tú dár sgríosne? a tá a fhios agamsa cía thú, Neach Náomhtha Dé.

25 Agus do bhagair Iósa air, ag rádh, Bí ad thochd, agus tárr a mach as.

26 Agus do réub an spiorad neamhghlan é, agus ag einnigh do ghuth árd, táinic se a mach as.

27 Agus do ghabh úathbhás cách uile, ionnus gur fhiafruigheadar eatorra féin, ag rádh, Créd é so? créd é an teagusg núadh so, go gcuireann sé smachd maille ré cumhachduibh ar na spioraduibh neamhghlana, agus go nímhlúighid dho,

28 Agus do chúaidh a chlúsán ar an mball ar feadh na tíre uile a dtimcheall na Galilé.

29 ¶ Agus mar is lúaithe, do chuádar as an tsionagoig, tangadar go tigh Shímóin agus Aindriáis, ma ráon ré Séumas agus ré Héoin.

30 Agus do bhí mathair mhná Shímóin na luighe a bfiabhrus, agus do labradarsan do láthair risean na timcheall.

31 Agus táinic seision na cionn agus do thóg sé í, ag breith ar láimh uirthé; agus do dhealuigh an fiabhrus ría ar an mball, agus do rinne sí friothólamh dhóibh.

32 ¶ Agus an tan do bhí deireadh an láoi ann, ar ndul don ghréin faoi, tugadar chuige gach áon dá raibh easlan, agus an a rabhadar deamhain.

33 Agus do bhí an chathair uile ar gcrúinniughadh chum an doruis.

34 Agus do shlánuigh sé móran ar a rabhadar easláinteadha ilghnétheacha, agus do theilg sé amach móran deamhan; agus níor fhuálaing sé do na deamhnuibh a rádh, go raibh éolus aca air.

35 ¶ Agus ar maidin, go romhoch ar néirghe dhó a ndeireadh na hoidhche, do chúaidh sé amach, agus do inthigh sé go háit fhásamhuil, agus do rinne sé urnuighthe ann sin.

36 Agus do lean Siómon é, agus an dream do bhí na fhochair.

37 Agus an tan fúaradar é, a dubhradar ris, Atá gach áonduine dod íarruigh.

38 Agus a leir seision riu, Déanam do na bailtibh *beaga* 'so láimh rinn, do chuim go ndéanuinn seanmoir ann sin leis: óir is chuige so tháinic me a mach.

39 Agus do rinne sé seanmoir an a sionagógaibh ar feadh na Galilé uile, agus do theilg sé na deamhain a mach.

40 ¶ Agus tig lobhar chuige, dá léigean

ar a ghlúinibh dhó, ag faruigh dathchuinge air, agus dá rádh ris, Más toil leachd, is éidir leachd misi do ghlanadh.

41 Agus ar ngabháil truaighe móire Díosa dhó, agus ar sineadh a láimhe, do bhean sé ris, agus a dubhairt sé ris, Is toil; bí glan.

42 Agus ar labhairt dósan, do inthigh an lubhra úadh ar ball, agus do bhí sé ar na ghlanadh.

43 Agus tar éis bagar air, do chuir sé úadh é do *lathair*;

44 Agus a dubhairt sé ris, Tabhair dod aire nach innéosa tú déinneach é: imdhigh, taisben thú féin don tsagart, agus iodbhair ar son do ghlanda na neithe do aithin Máoise, mar fhíadnuisi dhóibh.

45 Agus ar nimtheachd dósan a mach do thionnsgain sé móran d'fhoillsiughadh, agus an ní do chur ós aird, ionnas nach raibh neart ag Iósa dul a sdeach sa gcathruigh ós aird, achd bheith a muigh a nionaduibh fásamhla: agus tangadar chuige as gach uile aird.

CAIB. II.

Iósa ag suighe chum bíd le peacachuibh, 18 do ghabh sé leithsgeul a dheisciobal.

A GUS a gcionn bheagáin aimsire na dhíaigh sin do chuáidh sé a ris go Capernáum; agus do clós eisean do bhéith a dtigh.

2 Agus ar an mball do chruinniughadar móran a gceann a chéile, ionnas nar thuilleadar ann sna hionadaibh a dtimcheall ann doruis: agus do rinne sé an bhriathar do sheanmoir dhóibh.

3 ¶ Agus tangadar chuige dream, ag iomchar fhir pairilisi, agá raibh ceathrar dá iomchar.

4 Agus do bhrigh nár bhéidir léo teachd a ngar dhó ón tslúagh, do nochdadar mullach an tighe an a raibh sé: agus ar na pholladh dhóibh, do léigeadar sios *lé téudibh* an leabuibh ann a raibh na pairilisi na luighe.

5 Agus an tan do chonnaire Iósa a gceideamh, a dubhairt sé ré fear na pairilisi, A mhic, a táid do pheacaidh ar na maithreamh dhuit.

6 Achd do bhádar drong áirighe do na sgríobuidhibh na suidhe ann sin, agus iad ag smúaintiughadh an a gcroídhthibh féin,

7 Créad fá labhrann an *fear* so blaispheimighe mar so? cía fhéudus peacuigh do mhaithreamh achd Día na áonar?

8 Agus ar an mball ar na aithne Díosa an a spóraid féin go rabhadarsan ag smúaintiughadh mar sin ionnta féin, a dubhairt sé riu, Créad fá smúaintisi na neithesi an bhur gcroídhthibh?

9 Cía is usa a rádh ré fear na pairilisi,

A táid do pheacúigh ar na maitheamh dhuit ; na a rádh, Éirigh, agus tóguibh do leaba, agus siobhail ?

10 Achd ionnas go mbeith a fhios aguibh go bhfuil cumhachda ag Mac an duine peacaigh do mhaith ar an dtalamh, (a deir sé ré fear na pairilisi.)

11 A deirimsi riot, Éirigh, agus tóguibh do leabuidh, agus imthigh dod thigh.

12 Agus do éirigh seisean ar an mball, agus ar dtógbháil a leabtha, do chuáidh sé a mach na bhfiadhnúisi uile ; ionnas gur ghabh úathbhás iad uile, agus go dtugadar glóir do Dhía, ag rádh, Ní fhacamaíne a leitheid so a riamh.

13 ¶ Agus do chuáidh sé a mach a rís chum na fairge ; agus táinig an slúagh uile chuige, agus do theaguisg sé iad.

14 Agus ag gabháil tháiris dó, do chomhairc sé Lébhi *mac* Alphéi na shuidhe ag bórd an chusduim, agus a dubhairt sé ris, Lean misi. Agus ar néirghe dhosan do lean sé é.

15 ¶ Agus tarla, an tan do shuidh Iósa chum bíd an a thigh súd, gur shuigheadar mórán puiblicán agus peacach fós ma ráon ré Híosa agus ré na dheiscioblúibh : óir do bhádar mórán, agus do leanadar é.

16 Agus an tan do chommcadar na griobuidhe, agus na Phairisinigh eision ag caitheamh bíd a bhfochair na bpublicán agus na bpeacach, a dubhradar ré na dheiscioblúibh, Créd fā nítheann agus fā nibheann sé a bhfochair na bpublicán agus na bpeacach ?

17 Agus an tan do chúaluidh Iósa so, a dubhairt sé riu, Ní bhfuil riachdanus ag na *dáoinibh* slána ré liaigh, achd ag na *dáoinibh* easlán. Ní tháinig misi do ghairm na bhfiréunach, achd na bpeacach chum aithríghe.

18 ¶ Agus do throisgeadar deisciobail Eóin agus na Bhphairisineach : agus tigid agus a deirid risean, Créd fā dtroisgid deisciobail Eóin agus na Bhphairisineach, agus nach déunid do dheisciobailsi trosgadh ?

19 A dubhairt Iósa riu, A nféidir lé clóinn séomra an fhir núaphósda, an fad bhías an fear núaphósda na bhfochair trosgadh do dhéanamh ? an fad a fá an fear núaphósda aca na bhfochair, ní fhéidir leo trosgadh do dheanamh.

20 Achd tiocfuidh na laéthe, an a mbéurthar úatha an fear núaphósda, agus ann sin do dhéanuid trosgadh ann sna laéthibh sin.

21 Agus ní flúaigheann neach ar bith preabán déudach nua lé seinéudach : nó beannuid an preabán nua úd cuid don tseinéudach, agus is móide an briseadh.

22 Agus ní chuireann neach ar bith fíon

nua a seanbhuidéulúibh : nó brisidh an fíon nua na buidéil, agus dóirtear an fíon, agus téid na buidéil a muga : achd is a mbuidéulúibh núdha is cóir fíon nua do chur.

23 ¶ Agus tarla, ag gabháil tré ghortuibh dhó isin tsabbóid ; gur thionnsgnadar a dheisciobail, ag siobhal na slígheadh, déusa do bhúain.

24 Agus a dubhradar na Phairisinigh ris, Féuch, créd fā ndéanuidh siad sa tsabboid an ní nach ceaduightheach ?

25 Agus a dubhairt seisean riu, An né nar léaghabhair a ríamh créud do rinne Dáilbhi, an tan do bhí riachdanus air, agus do bhí ocus air, é féin, agus ar an mhúinntir do bhí maille ris ?

26 ¶ Ionnas do chuáidh se a sdeach a dtigh Dé an tan do bhí Abiathar na árdshagart, agus do ith sé arán na fiadhnúisi, nach ar cheaduigheach dithe achd do na sagartuibh, agus fós tug sé é don dréim do bhí maille ris ?

27 Agus a dubhairt sé riu, Is ar son an duine do hórduigheadh an tsabbóid, agus ní ar son na sabboide an duine.

28 Ar an adhbharsin is Tighearna Mac an duine ar an tsabboid *féin*.

CAIB. III.

Do leighis Iosa gach tinneas, 13 agus thógh an da deisciobail dég.

AGUS dó chuáidh Iósa a sdeach a rís don tsionagóig ; agus do bhí neach ann sin agá raibh a láimh ar na seargadh.

2 Agus do bhádar agá bhrath, an sláinócchadh sé é san tsabbóid ; ionnus go gcuirfidis cúis air.

3 Agus a deir sé ris an duine agá raibh an lámh sheargthaigh, Sheasamh a meadhón *cháich*.

4 Agus a dubhairt sé ríusan, An ceadnigheach maith, ná olc do dhéanamh san tsabbóid ? anam do shlánughadh, nó do mharbhadh ? Achd do éisdeadarsan.

5 Agus ar bhfeachain go feargach orthasan na thimcheall, ar ngabháil dóilghis chuige ar son chrúais a geróidheadhsan, a dubhairt sé ris an duine, Sí n mach do lámh. Agus do shín : agus do haiseagadh a lámh slán mar an láimh eile.

6 ¶ Agus ar ndul a mach do na Phairisineachuibh, do rinneadar comhairle ar an mball le muinntir Iorúait na aghaidhsin, cionnas do mhillfidis é.

7 Achd do chuáidh Iósa maille ré na dheisclobluibh do leath táobh chum na fairge : agus do lean slúagh mor on Ghalilé, agus ó *thír* Iúdaighe é.

8 Agus ó Ierusaláim, agus ó Iduméa, agus ón táobh thall do Iórdán ; agus an

dream do aitreabh timcheall Tírus agus Sidon, an tan do chúaladar méud na neitheadh do rinne se, tangadar chuige buidhan mhór.

9 Agus a dubhairt seisean ré na dheisciobluibh, long bheag do bheith do ghnáth ag feitheamh air ón tslúagh, ionnus nach brúidhfidís é.

10 Oir do shlánuigh sé mórán; ionnus gur lingeadar air an mhéid ar a rabhadar easláinteada, do chum go geuinéolaidís ris.

11 Agus an tan do chidís na spioraidighe neamhghlana é, do shléachdaidís do, agus do éiglimhidís, ag rádh, Is tusa Mac Dé.

12 Achd do bhagair seisean go mór orrtha, do chum nach bhfoileochaidís é.

13 ¶ Agus do chúaidh sé súas an tansin ar shliabh, agus do ghoir sé chuige an dream do budh toil leis: agus tangadar chuige.

14 Agus do órduigh sé dhá fhear dhéug do bheith na fhochair, do chum go cuirfeadh sé do dhéunamh seanmóra íad,

15 Agus go mbíadh aca cumhachda easláinteadh do léigheas, agus deamhain do theilgean amach:

16 Agus air Shiómon tug sé Peadar mar ainm;

17 Agus Séumas mac Sebede, agus Eóin dearbhrathair Shéumuis; (agus tug sé Boanérge dammanuibh orrtha, is ionann sin 'ré rádh, agus Clann na tóir-níge:)

18 Agus Aindriás, agus Philip, agus Bartoloméus, agus Matha, agus Tomás, agus Séumas mac Alphéi, agus Tadéus, agus Siómón an Canániteach,

19 Agus Iúdas Iscáriot, an tí do bhraith é, agus tangadar don tigh.

20 ¶ Agus do chruinnigheadar an tslúagh a ris, ionnus nar bhéidir léo fiu an bhídh do chaitheamh.

21 Agus an tan do chúaladar a cháirde so, tangadar a mach do bhreith air: oir a dubhradar, Go raibh sé ar míchéill.

22 ¶ Agus a dubhradar na sgríobuidhe tháinic a nús ó Iérusaléim, Go raibh Beel-séub anit, agus gur ab tré phrionnsa na ndeamhan do chuireadh sé na deamhain ámach.

23 Agus do ghoir sé chuige íad, agus a dubhairt sé a gcosamhlachduibh riu, Cionnas is éidir lé Sántan Sántan do theilgean amach?

24 Agus ma bhíonn ríoghachd roinnte na haghaidh féin, ní héidir leis a ríoghachd sin seasamh.

25 Agus ma bhíonn tigh rionnte na aghaidh féin, ní héidir leis a tigh sin seasamh.

26 Agus má éirgeann Sántan na aghaidh

féin, agus go mbía sé roinnte, ní héidir leis seasamh, achd atá deireadh aige.

27 Ní héidir le neach ar bith dul a sdeach go tigh duine láidir, agus a airnéis tighe dhíuadach leis, muna ccuibhrighe sé ar tús an duine láidir úd; agus ann sin sladfuadh sé a thigh.

28 A deirim ribh go fírinneach, Go maithfítear na huile pheacadh do chlannuibh na ndáoinne, agus gach blaisphéime dá laibhéoruid:

29 Achd gidh bé déaras blaisphéime a naghaidh an Spioraid Náoinh, ní fhághann sé maithfeachus choidheche, achd atá sé cionntach ón bhreitheamhnus shiorruighe:

30 Oir a dubhradar, Is spíorad neamhghlan atá aige.

31 ¶ Uime sin tangadar a dhearbhráithre agus a mhaithear, agus, ar seasamh a muigh dhóibh, do chuireadar fios chuigesion, dá ghairm.

32 Agus do shuidh an slúagh na thimcheall, agus a dubhradar ris, Féuch, atá do mhathair agus do dhearbhráithre a muich ad iárruadh.

33 Agus ar bhfregra dhóibh, a dubhairt sé, Cia hí mo mhathair, nó mo dhearbhráithre?

34 Agus ar bhféachain ar an muinntir do bhí na suidhe na thimcheall, a deir sé, Féuch mo mhathairsi agus mo dhearbhráithre!

35 Oir gidh bé neach do dhéana toil Dé, is é so mo dhearbhráithre, agus mo dheirbhshíir, agus mo mhathair.

CAIB. IV.

Cosmhalacht, ar an tsioladóir, 26 agus fhás an tsúl ós ísiol, gan fhios cionnas.

A GUS do thionnsgain sé teagasg do dhéanamh láimh ris an bhfairge: agus do chruinnigh slúagh mór chuige, ionnas go ndeachuidh sé a sdeach a luing, agus gur shuidh sé ar an bhfairge; agus do bhí an slúagh uile ar tí a naice na fairge.

2 Agus do theaguis sé mórán dóibh a gcosamhlachduibh, agus a dubhairt sé riu an a theagasg,

3 Eisdigh; Tabhruigh dá bhur naire, do chúaidh an tsíoladóir amach do chur shíl:

4 Agus tárla ag cur an tsíl dó, gur thuit cuid de chois na slighe, agus tangadar éanlaith an aicéir, agus dítheadar é.

5 Agus do thuit cuid eile dhe a náit clochaidh, mar nach raibh doimhne thalmhan aige; agus ar ball d'fás súas, do bhrigh nach raibh mórán úir aige:

6 Agus ar néirge don ghréim do dóigh-eadh é le teasbhach; agus do bhrigh nach raibh fréumh aige, do shearg sé.

7 Agus do thuit cuid eile dhe eidir mhuineach, agus deirgheadar an muineach

súas, agus do thachdadar é, agus ní thug sé toradh úadh.

8 Agus do thuit cuid eile dhe a dtalamh mhaith, agus tug sé toradh úadh déirigh súas agus días; agus tug dhe, cuid a deich fichead, agus cuid trí fichid, agus cuid eile céud:

9 Agus a dubhairt sé riu, Gidh bé agá bhfuilid clúasa chum éisdeachda, éisdeadh sé.

10 ¶ Agus an tan do bhí sé na áonar, do fhiafrúigheadar an mhuinntir do bhí na fhochair maille ris an dá fhear dhéug an chosamhlachd dhe.

11 Agus a dubhairt sé riu, Is dáoihbhis a tugadh éolus ar sheicréid rioghachda Dé: achd ris an dréim atá leith a muigh, deirtheas gach éinni a ecosamhlachduibh.

12 Ionnas ag féachain dóibh go bhfaicfidis, agus nach túbhraidis dá naire; agus ag cloisdin dóibh go gcluinfidis, agus nach dtuicfidis; deagla go bhfillfidis uair ar bith, agus go maithfighe a bpheacuigh dhóibh.

13 A dubhairt sé riu, An bhfuil ainbhíos na cosamhlachda so oruibh? Agus, cionnas thuigfidhe a nuile chosamhlachd?

14 ¶ An sioladoir úd, is í an briathar shíolchuireas sé.

15 Agus is iad so an drong a tú láimh ris a tslighe, ann a gcuirtheas an bhríathar; agus tar éis a cloisdean, tig Sátan ar an mball, agus tógbhuidh sé úatha an briathar do síoladh an a geroidhthibh.

16 Agus mar an gcéudna is iad so an dream an ar cuireadh, an siol, a bhfearann chlochach; nocha, éisdeas an bhríathar, agus ghabhus chuca í do láthair maille ré gairdeachus;

17 Agus ní bhfuil fréumh aca ionnta féin, achd fanuid ar feadh tamuill: agus na dhiaigh sin, an tan éirghas trioblóid agus buáidhirt tríd an mbréithir, ar an mball do gheibhid síad oilbhéim.

18 Agus is iad so an dream ghabhus an siol chuca an sa muineach; nocha éisdeas ris an mbréithir,

19 Achd téid rochúram an tsáoghail so, agus mealltóireachd an tsaidhbhris, agus mianghus na neitheadh eile a steach, agus tachduid an bhríathar, agus bhí sí neamhthorach.

20 Agus is iad so an dream an ar cuireadh an siol ann sa talamh maith, nocha éisdeas, agus ghabhus chuca an bhríathar, agus do bheir toradh úatha, áon a deich fichead, áon trí fichid, agus áon eile céud.

21 ¶ Agus a dubhairt sé riu, An dtig an choinneal dá cur faoi bhéul soighthigh, nó faoi leabnigh? an né nach do chum go gcuirfidhe a gcoinneáir í?

22 Oir ní bhfuil ní ar bith foluightheach,

nach bhfoillseochiar; na seicréideach, nach dtiocfa chum soluis.

23 Gidh bé neach agá bhfuilid clúasa chum éisdeachda, éisdeadh sé.

24 Agus a dubhairt sé riu, Tabhruidh dá bhur naire créd é an ní. úd chluinti: gidh bé miosúr an a dtoimheósdaí, toimheósdar chugaibh é: agus do bhéurthar tuilleadh dháoihbhis atá ag éisdeachd.

25 Oir gidh bé neach agá bhfuil ní, do bhéurthar dhó: agus gidh bé neach a tá gan ní aige, toigéubhlthar úadh an ní a tá aige.

26 ¶ A dubhairt sé, Is amhlúigh a tá rioghachd Dé, mar do chuirfeadh neach siol a bhfearann;

27 Agus do choidéoladh sé, agus do éireóchadh sé sa noidhche agus ann sa lá, agus do fhásadh an siol agus do airdéochadh sé, ar crúth nach raibh a fhios aigesion.

28 Oir is dá dheóin féin do bheir an talamh toradh; ar tús an geamhar, agus na dhiaigh sin déus, agus na dhiaigh sin arbhar iomlán sa déis:

29 Agus an tan thaisbénnas an toradh é féin, ar an mball cuiridh sé corrán ann, do bhrígh go bhfuil ann fógmhbar do láthair.

30 ¶ Agus a dubhairt sé, Créd é an ní ré a ndéanam rioghachd Dé do shamhlughadh? nó créd í an bharamhail ré samhuilfimis é?

31 Is cosmhail é re gráinne musdaird, noch, an tan churthar ann sa talamh, is é is lugha don uile shíol dá bhfuil ar talamh:

32 Achd tar éis a chora, fásaidh sé súas, agus is mó é ná éunluibh do na luibheannuibh, agus fásaidh géuga móra air; ionnus go bhféadfaidís éunlaith an aiéir níd do dheanamh ar á sgáth.

33 Agus do labhair sé an bhríathar riu a mórán dá leithéidibh sin do chosmhahalachdaibh, do réir mar do béidir léo a chloisdin.

34 Agus níor labhair sé riu achd a gcosmhahalachdaibh: achd *cheanu* do mhínidh sé gach uile ní dá dheisciobluibh féin ar leith.

35 ¶ Agus a dubhairt sé an lá sin riu, ar mbeith deighionach dhó, Déunum don táobh a nunn.

36 Agus ar bhfagbháil an choimhthionóil, rugadar eisean mar do bhí sé ann sa luíng. Agus do bhádar fús longa beaga eile na fhochair.

37 Agus do éirigh sdoirm mhór gháoithe ann, agus do lingeadar na tonna ann sa luíng, ionnas go raibh sí a nois ar na líonadh.

38 Agus do bhí seisean ar dheireadh an dtileadh, na chodladh ar chearcháill: agus dúisighid síad é, agus a deirid ris, A

Do choisg sé an annfadh.

Mhaighisdir, nach misde leachd go bhfuilimid a dul a mhígha?

39 Agus ar néirghé dhósan, tug sé achmhúsán don gháoth, agus a dubhairt sé ris an bhfairge, Coisg, bí balbh. Ann sin do chúinaigh an gháoth, agus do bhí súaimhneas mór ann.

40 A dubhairt sé riu, 'Créd fá bhfuilí cóimheaglach as sin? créd fá nach bhfuil creidéamh aguibh?

41 Agus do ghabh eagla mhór iadsan, agus a dubhradar ré cheile, Cía hé an fear so, agá ndéanann an gháoth féin, agus an fhairge fós úmhachd dó?

CAIB. V.

Do chúadar 6666 deamhan annsa tréad mhuc.

A GUS tangadar don táobh éile don fhaire, go tír na Ngadarenach.

2 Agus ar ndul a mach dhó as an luíng, ar an mball tárla duine an a raibh spiorad neamhghlan air, ag teachd as na tuámuighibh,

3 Agá raibh a áit chomluighe ann sna tuámuighibh; agus nár bheidir lé neach ar bith a cheangal, ní headh, lé slabhradhuibh féin:

4 Do bhrúg ar mbeith ceanguilte go míníc dhó lé geimhlibh agus lé slabhradhuibh, go mbriseadh sé na slabhruidhe, agus go mionbhrúigheadh sé na geimhleacha: agus níor bhéidir lé neach ar bith a smachd-ughadh.

5 Agus do bhíodh sé do ghnáth, do ló agus doidliche, ar na sléibhtibh, agus annsa tuámuighibh, ag éimhge, agus dá ghearradh féin ré clochaibh.

6 Agus ar bhfaicsin Iósa dhó a bhfad úadl, do rith sé agus do shléachd sé dhó,

7 Agus ag éimhge do ghuth árd, a dubhairt sé, Créd í mo chuidsi dhíot, a Iósa, a Mhic Dé roáird? Cuirim a huchd Dé ort, gan mo phianadh.

8 (Óir a dubhairt sé ris, A spiorad neamhghlan, tárr a mach as an duine!)

9 Agus do fhiafruigh sé dhe, Créd is ainm dhuit? Agus do fhreagair seisean, ag rádh, Léghíon is ainm dhamh: óir a támaoid mórán ann.

10 Agus do iarr sé go roighéar air gan a gcur a mach as an dúthaigh sin.

11 Agus do bhí tréad mór muc ann sin air na sléibhtibh ag ingheilt.

12 Agus do iarradar na deamhuin uile air, ag rádh, Cuir sinne ann sna mucuibh, do chum go rachnáois a sdeach ionnta.

13 Agus tug Iósa cead dóibh ar an mball. Agus ar ndul a mach do na spioradaibh neamhghlana sin do chúadar ann sna mucaibh: agus do thuit an tréd a ndíáigh a gcinn ris an aill san bhfairge,

CAIB. V. *Inighean Iairus ar na slanugha.*

(agus do bhádar timcheall dhá mhíle muc ann;) agus do múchadh iad ann sa bhfairge.

14 Agus do theitheadar búachaillidhe na muc, agus do inneosadar sin don chathraigh, agus don túaith. Agus tangadarsan a mach dá fhéuchain cred do rinneadh ann.

15 Agus tigid síad chum Iósa, agus do chíd an té an a raibh an deamhan, agus agá raibh an léighíon ann, na shuidhe agus a cúdach uinne, agus a chíall aige: agus do ghabh eagla iad.

16 Agus an líon do chonnaire so dinnseadar dhóibhsíon, cionnas do rinneadh ris an té an a raibh an deamhan, agus a dtimcheall na muc.

17 Agus do thionnsgnadarsan iarruigh aísíon imtheachd as a deórannuibh féin.

18 Agus ar ndul a luíng dhósan, do iarr an té an a raibh an deamhan air é féin do bheith na fhochair.

19 Achd ní léig Iósa dhó, achd a dubhairt sé ris, Imthigh dod thigh a gceann do mhuinntire, agus foillsigh dhóibh méud na neitheadh do rinne an Tighearna dhuit, agus go ndearna sé trúcaire ort.

20 Agus do imthigh seision, agus do thionnsgain sé a sheanmorughadh a Ndecapolis méud na neitheadh do rinne Iósa dhó: agus do ghabh iongantús iad uile.

21 ¶ Agus an tan do chúaidh Iósa a luíng a rís tar ais don táobh eile, do chruinnigh sláugh mor chuige: agus do bhí sé laimh ris an bhfairge.

22 Agus, féuch, táinic fear áirighe dúachd-aránuibh na sionagóige, dar bhainm Iáirus; agus an tan do chonnaire sé eisean, do léig se é féin síos agá chosaibh,

23 Agus do ghuidh sé é go roighér, ag rádh, A tá minghean bheag a bponc bháis: tárr agus cuir do lámha uirthé, do chum go sláineochaidhe í; agus go mairfeadh sí.

24 Agus do imthigh Iósa leis; agus do lean sláugh mór é, agus do bhadar dá bhrughadh.

25 ¶ (Agus do bhí bean áirighe ann sin, ar a raibh dortadh folá ré dhá bhliadhain déug,

26 Agus do fhulaing mórán ó léaghuibh iomdha, agus do chaith a raibh aice uile, agus níor bhféairde í é, achd bá measa uadh í,

27 An tan do chúalaidh sí teachd thar Iósa, táinic sí don táobh shíar dhe a measg an choimhthíonóil, agus do chumail sí ré na éudach.

28 Óir a dubhairt sí, Má bheanaim ré na éudach a mháin, slainéochthar mé.

29 Agus do thiormaigh a dortadh folá do láthair; agus do airigh sí ar a corp féin go raibh sí slán ón phláigh sin.

30 Agus do aithin Iósa, ar an mball, ann féin an tsúbhailce do chúaidh as, agus do fhuil sé ar a tsúlúagh, agus a dubhairt sé, Cía bhean rém éduighibh?

31 Agus a dubhradar a dheisciobail ris, Do chí tú an tsúlúagh dod bhrughadh, agus an bhfíafnuigheann tú, Cía bhean rium?

32 Agus do fheuch seision na thimcheall ionnas go bhfaicfeadh sé an bhean do rinne so.

33 Agus do ghabh crith agus eagla an bhean, ar naithne an neithe do rinneadh innte féin, agus táinic sí agus do shléuchd sí dhó, agus do innis sí an fhírinne uile dhó.

34 Agus a dubhairt seision ría, A inghean, do shlánuigh do chreideamh thú; imthigh a síothcháin, agus bí slán od phláigh.

35 ¶ Agus ar mbeith dhósan ag labhairt, tigid *dáoiné ó thigh* úachdaráin na sinagóige, ag rádh, Fuair hinghean bás: créd fá gcuireann tú búaidhreadh ar an Maighisdir feasda?

36 Agus mar do chúalaidh Iósa an comhrádh so a dubhradh, a dubhairt sé ré húachdarán na sinagóige, Na bíodh eagla ort, creid a mháin.

37 Agus níor fhulaing sé neach ar bith dhá leanmhúin, achd Peadar, agus Séumus, agus Eóin dearbhráthair Shéumuis.

38 Agus táinic sé go tigh úachdaráin na sinagóige, agus do chonnaire sé an bhúaidhreadh, agus iad ag gul agus ag cáoineadh go mór.

39 Agus ar ndul a steach, a dubhairt sé ríu, Créd fá bhfuil búaidhreadh oruibh, agus créd fá nguiltí? ní bhfuair an cailín bás, achd is na codladh a fá sí.

40 Agus do rinneadarsan fónamhad fáoi. Achd *cheana* ar gcur cháich uile a mach dhósan, beiridh sé athair agus máthair an chailín leis, agus an dream do Lhí na fhochair féin, agus téid sé a sdeach mar a raibh an cailín na luighe.

41 Agus air mabreith dhó air láinnh an chailín, a dubhairt sé ría, Talita cúmi; is é sin, ar na eidirmháinigheadh, A chailín a deirim riot, éirigh:

42 Agus do éirigh an cailín ar an mball, agus do shiubhail sí; óir do bhí sí a gcionn a dá bhliadhan déug. Agus do ghabh úatlibhás romhór iadsan.

43 Agus do aithin sé dhíobh do roighéur, gan a thíos so do thabhairt déanduine; agus a dubhairt sé ní do thabhairt don *chailín* ré a ithe.

CAIB. VI.

Tug Críod cumhachd da dheiscioblaibh ar na spioraduibh neamhghlana; 48 agus shiobhail sé ar an fhairege.

AGUS do imthigh sé as sin, agus táinic sé dhá thír féin; agus do leanadar a dheisciobuil féin é.

2 Agus an tan tháinic an tsabbóid, do thionnsgain sé teagasg do dhéanamh ann sa tsínagóig: agus do ghabh iongnadh mórán dá gcúalaidh é, ag rádh, Créd as a dtigid na neitheisi chum an *fhirsi*? agus créd í a neagna so tugadh dhó, ionnus go ndéuntar a leitheide so do shubhailcighibh tré na lámhuibh?

3 An ní nach é so an sáor úd, mac Mhuire, agus dearbhráthair Shéumais agus Iosés, agus Iúdais agus Shimóin? agus an né nach bhfuilid a dheirbhsheathracha ann so eadruinne? Agus fuadarad oibhéim ann.

4 Achd a dubhairt Iósa ríu, Ní bhfuil fáidh gan inbeas, achd an a thír féin, agus cidir a *dháoinibh* gaoil, agus an a thigh féin.

5 Agus níor bhéidir leis súbhailcige ar bith do dheunamh ann sa náit sin, achd ag cur a lámh ar bheagán do dáoinibh éugrúaidhe, do shlánaigh sé iad.

6 Agus do bhí iongnadh aige an a neamhchreideamh súd. Agus do thimchealluidh sé na bailte *fá gcúairt*, ag teagasg.

7 ¶ Aun sin do ghoir sé an dá fhear dhéug, agus do thionnsgain sé a gcur na ndís agus na ndís; agus tug sé cumhachda dhóibh ar na spioraduibh neamhghlana.

8 Agus do aithin sé dhíobh gan ní ar bith do bhreith léo chum na sligheadh, achd slat amháin, gan mhála, gan arán gan ionnmhus iona gcrios:

9 Achd a inbróga do chur orra; agus gan dá chóta do bheith iompa.

10 Agus a dubhairt sé ríu, Gidh bé áit ar bith ann a rachdáoi a sdeach a dtigh, fanuidh ann sin nó go nímhighthí as an mball sin.

11 Agus gidh bé ar bith nach géubha sibh, agus nach éisdí ribh, ar nimtheachd dibh as sin, craithidh an láithreadh bhías fá bhur gcosaibh mar fhíadhnúisi na naghuidh. Go fírmneach a deirimsí ribh, Gur fá socamhlúighe do Shodom nó do Ghomorra a ló an bhreitheamhnúis, ná don chathruigh sin.

12 Agus do imthigheadarsan, agus dfluágradar aithríge do dhéanamh.

13 Agus do theilgeadar mórán deamhan a mach, agus do ungadar mórán do dháoinibh timne lé hóla, agus do shlánuigh-eadar iad.

14 ¶ Agus do chúalaidh an rí Iorúaithe so; (óir do chúaidh ainm oidheire airsin:)

agus a dubhairt sé, Gur éirigh Eóin Baisde

ó mharbhuibh, agus dá bhrígh sin a táid subhailcighe ag oibriughadh ann.

15 A dubhradar dream eile, Gur bhé Eliás é. Agus a dubhradar dream eile, Gur bhfaidh é, nó mar áon do na fáidhibh.

16 ¶ Achd ar na hionnsín Diorúaithe, a dubhairt sé, Is é so Eóin, do dhícheann misí : déirigh sé ó mharbhuidh.

17 Oir ag cur dháoine iad Diorúaithe, do ghabh sé Eóin, agus do cheangail sé a bpríosún é ar son Heródias, mhná phóda Philip a dhearbhráthar *féin* : do bhrígh gur phós sé í.

18 Oir a dubhairt Eóin ré Hiorúaithe, Ní ceadúightheach dhuit bean Phóda do dhearbhráthar *féin* do bheith agad.

19 Achd do bhí Heródias ar a thíochsean, agus bá mian lé a mharbhadh; achd níor bhéidir lé.

20 Oir do bhí eagla Eóin ar Iorúaithe, ar mbéith a fheasa aige gur dhuine comhlathrom náomhtha é, agus do choimhéd sé é; agus ar néisdeachd ris, do níodh sé mórán, agus do éisdeadh sé ris go toileamhail.

21 Agus an tan do bhí lá ionchubhaidh ann, an a ndearna Iorúaithe suipér dá úaislibh, agus dá cháiptinibh, agus dúachd-aránuibh na Galilé, *comhainm* a láoi fá rugadh é;

22 Chúaidh inghean Heródias a sdeach, agus do riané sí damhsa, agus do thaitin sí ré Hiorúaithe agus ris an guídeachda do bhí ar an mbórd na fhochair, agus a dubhairt an rí ris an gcailín, Iarr oramsa gidh bé ní is áill leachd, agus do bhéura mé dhuit é.

23 Agus tug sé mionna *dhi*, Gidh bé ní iarrfús tú oram, do bhéura mé dhuit é, go leath mo ríoghachda.

24 Achd ar nimtheachd a mach dhisí, a dubhairt sí ré na mathair, Créd iarrfús mé? Agus a dubhairt sisi, Ceann Eóin Baisde.

25 Agus táinic sisi ar an mball a sdeach chum an ríogh inaille ré deithbhír, agus do iarr sí, ag rádh, Is sí mo thoil thú do thabhairt chinn Eóin Baisde dhamh a nois ar mhéis.

26 Agus do bhí an rí lán do dhoilgheas; *achd* ar son a mhionn, agus na druinge do bhí na suidhe na fhochair, níor bháill leis isi do dhiultadh.

27 Agus ar gcur fir dicheanta a mach don rígh do láthair, do aithin sé a cheannsan do thabhairt a sdeach : agus do imthigh seisean, agus do dhícheann sé é ann sa phríosún,

28 Agus tug se a cheann leis ar mhéis, agus tug sé don chailín é : agus tug an cailín é dá máthair.

29 Agus an tan do chúaladar a dheisciobuilsion so, tangadar, agus do thógbhadar a chorp, agus do chuireadar a dtuama é.

30 ¶ Agus do chruinnigheadar na heasbail chum Iósa, agus do fhoillsigheadar dhó na huile ní, agus gach ní dá ndearnadar, agus gach ní dar mhúineadar.

31 Agus a dubhairt sé riu, Tigidhisi ar leith go hionad úaigneach, agus déunaidh súinínheas támall beag : oir do bhádar mórán ag teachd agus ag imtheachd, agus ní fháradar am ar bhíadli a mháin dithé.

32 Agus do chúadar a luíng ar leith go hionad fhásamhail.

33 Agus do chonnuairc an slúagh iadsan ag imtheachd, agus do aithneadar mórán eisean, agus do ritheadar dá gcois as na caithreachuibh uile ann sin, agus do bhádar rompasan, agus do chruinnigheadar chuigesion.

34 ¶ Agus ar ndul a mach Diósa, do chonnuairc sé an slúagh mór, agus do ghabh trúaigh mhór chóibh é, oir do bhádar mar cháorcha gan áodhaire aca : agus do thóimsgain sé mórán do mhúnadh dhóibh.

35 Agus an tan tháinic mórán don lá, do chúadar a dheisciobuil chuigesion ag rádh, A tá an tionad na fhásach, agus tháinic mórán don lá :

36 Léig úait iad, ionnau go rachaidis fán dtír, agus fá na bailtibh na dtimcheall, do cheannach aráin dóibh féin : oir ní bhfuil ní aca do íosaidis.

37 Achd ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé riu, Tabhruidhisi dhóibh ní ré na ithe, agus a dubhradarsan ris, An rachimáois do cheannach lúach dhá chéud pighinn daránuibh, do chum go dtiobhránaois ní dhóibh ré na ithe?

38 Agus a dubhairt seisean riu, Gá mhéud arán atá agaibh? imthighidh, agus féachuidh. Agus ar bhfagháil a fheasa sin *dóibhsion*, a dubhradar, Cuig aráin agus dá iasg.

39 Agus do aithin sé dhíobh cách uile do chur na suidhe na gcomhlánuibh ar an bhféur ghlas.

40 Agus do shuigheadar síos na mbuidhnilibh, na géuduibh, agus na gcáogaidibh.

41 Agus ar ngabháil na gcúig narán chuige agus an dá iasg, ar bhféachain súas ar neamh dhó, do bheannuigh sé, agus do bhris sé na haráin, agus tug sé dá dheisciobluibh iad do chum go gcuirfidis na bhfiadhnuisision *iad*; agus do roinn sé an dá iasg orrtha uile.

42 Agus do itheadar cách uile, agus do sathuigheadh iad.

43 Agus do thógbhadar dhá chliabh dhéug lán do bhíadh bhrisde, agus do na hiasguibh.

44 Agus do bhádar an dream a dúaign an tarán a dtimcheal chúig mhíle fear.

45 ¶ Agus do chuir sé dhíachiuibh ar a dheisciobluibh do láthair dul a luíng, agus

dul roimhe don táobh a nunn go Betsaida, nó go léigeadh sé *fein* an slúagh úadh.

46 Agus an tan do chuir sé úadh iad, do chúaidh sé ar shliabh do dhéanamh urnuighthe.

47 Agus an tan do bhí deireadh an láoi ann, do bhí an long a lár na fairge, agus eisean ná áonar ar tír.

48 Agus do chonnaire sé iadsan ag cur sháothair ag iomradh; (óir do bhí an gháoth na naghuidh;) agus táinic sé chuca timcheall an ceathramhadh faire don oidhche, ag siobhal ar an bhfairge, agus do mbeadhúigh sé dul thárrsa.

49 Achd ar na fhaicsin dóibhsion ag siobhal ar an bhfairge, do sháoilendar gur thádlbhás é, agus do éighmhéadar:

50 (Óir do chonncadar uile é, agus do bhádar ar na mbúaidhreadh.) Agus do labhair sé riu ar an mball, agus a dubhairt sé riu, Bíodh meisneach maith aguibh, nísi a tá ann, na bíodh eagla oruibh.

51 Ann sin do chúaidh sé sías chuca ann sa luíng; agus do chúnaigh an gháoth: agus is móide go mór do bhí uathblás agus iongantús, orthasan sin.

52 Óir ní thugadar na naire *an ní do rinneadh* ris na haránuibh: óir do bhí a gcroidhe crúaidh.

53 ¶ Agus an tan do chúadar thairis, tangadar go talamh Geinesaret, agus tangadar a dtír.

54 Agus tar éis teachda a mach as an luíng dhóibh, ar an mball do aithnigheadar eisean,

55 Agus do ritheadar luchd na tíre sin uile fá gcúairt, agus do thionnsgadar na dáoine tiime diomchar ar leapthachuibh, dá gach áit na gcluindís eision do bheith.

56 Agus gidh bé bailte, nó caithreacha, no dúthaigh, an a ndeachuidh sé a sdeach, do chuiridís na dáoine tiime ar na srúidibh, agus do iárraidís air cumailt ré himeal a cúduigh a mháin: agus an mbeid do chumail ris fúaradar a slainte.

CAIB. VII.

Gan áithne Dé chur ar gcúl, le fúarghnáthuightheibh na sean.

AGUS do cruinnigheadar na Phairisinigh chuige, agus cuil do na sgríobuidhibh tháinic ó Iarusaléim.

2 Agus ar bhfaicsin dóibh go ndithadar cuid dá dheisciobluibhsion arán lé lannuibh coitcheonna, (eadhón, gan ionnladh,) do rinneadar gearán.

3 (Óir ní ithid na Phairisinigh, agus na Iúduighe uile bíadh, muna nionnlaid siad a lannha go minic, ag coimhéd órduighthe na siunsior.

4 Agus ar dtéachd ón mhargadh, muna

nionnlaid, ní ithid siad. Agus a táid mórán do neithibh eile, do ghabhadar orra do choimhéd, *már a tá* níthe na gcopan, agus na bpotadh, agus na soightheach práis, agus na leabthath.

5 Do fhiafruigheadar na Phairisinigh agus na sgríobuidhe dhe tar éis sin, Créd fá nách siubhluid do dheisciobuilsí do réir órduighthe na siunsior, achd ithid arán lé lannuibh gan ionnladh?

6 Agus do fhreagair seision agus a dubhairt sé riu, Go firiuneach is maith do rinne Isaías faidheadóireachd bhar dtimcheall a luchd an fhúachrabhuidh, *mar a tá* sgríobthha, Onórúighid an pobal so mé le na bpusuibh, achd a tá a gcroidhe a bhfad tuaim.

7 Achd is díomháoineach do níd seirblhís damhsa, ag teagasc aitheantadh na ndaoine mar theagasc.

8 Óir air dtréigean áithne Dé, gabuidh sibh órdughadh na ndaoine *mar a tá* níthe na bpotadh agus na gcopan: agus do níthí mórán do neithibh eile is cosmhail riu so.

9 Agus a dubhairt sé riu, Is maith churtháoi ar gcúl aithne Dé, ionnas go gcoimhéudfadh sibh bhur ngnáthughadh féin.

10 Óir a dubhairt Máoisí, Onórúigh hathair agus do mháthair *fein*; agus, Gidh bé a déara olc ré na athair nó ré na mháthair, cuirthear chum báis é:

11 Achd a deirthisí, Dá nabradh éin neach ré na athair nó ré na mháthair, Corbán (eadhón, an tiodhlacadh,) do bheirinsí úaim; rachaidh sé a dtarbha *dhuitsí*.

12 Agus ní léigthí dhó as sin a mach ní sa mhó do dhéanamh dá athair no dhá mháthair féin;

13 Ag cur bhréithre Dé ar gcúl leis an ngnáthughadh do órduigheabhair féin, agus is mór dá leitheidibh so do níthí.

14 ¶ Agus ar ngairm an tslúnaigh uile *chuige*, a dubhairt sé riu, Eisdigh riumsa uile, agus tuigidh:

15 Ní bhfuil ní ar bith ar an dtáobh a muigh don duine, théid a sdeach ann lé nab éidir a shalchadh: achd na neithe thig as a mach, as iad sin na neithe shalchas an duine.

16 Gidh bé agá bhfuilid clúasa chum éisdeachda, éisdeadh sé.

17 Agus an tan do chúaidh sé a sdeach a dtigh ón tslúagh, do chuireadar a dheisciobuil ceisd air a dtimcheall na cosamhlachda.

18 Agus a dubhairt sé riu, An bhfuiltísí leis mar an gceudna gan tuigse? An ne nach dtuigthí, gidh bé ní don táobh a muigh théid a sdeach sa duine, nach éidir leis eisean do shalchadh?

19 Oir ní théid sé a sdeach ann a chroidhe, achd ann a bholg, agus téid sé a mach sa chamra, ghlanas a nuile bhíadh?

20 Achd a dubhairt sé, An ní théid amach as an duine, as é sin shalchus an duine.

21 Oir is ón táobh a sdigh, ó chroidhe na ndáoinne, thigid na drochsmúaintighe, adhaltrannas, sdriopachus, dúnmharbhtha,

22 Goid, sainnt, aingidheachd, meall-tóireachd, mionáire, drochshúil, blaispheime, úabhar, amadanachd:

23 Tigid na huilcsi uile ón táobh a sdigh, agus salchuid an duine.

24 ¶ Agus ar néirghe dhó as sin, do chúaidh sé go críochaibh Thírús agus Shídon, agus ar ndul a sdeach a dtigh dhó, ní bháil leis duine ar bith d'fhágáil a fheasa: gidheadh ní bhéidir leis bleith a bhfolach.

25 Oir an tan do chúalaidh bean da tháobh, agá raibh spiorad neamhghlan an a hinghin óg, táinic sí agus do léig sí í féin síos agá chosaibh:

26 (Do budh Gréugach an bhean, Sirophenissa do chinéul;) agus do ghuidh sí é an deamhan do theilgean a mach as a hinghin.

27 Achd a dubhairt Iósa ría, Fulaing ar tús an clann do sháithiughadh: oir ní hionchubhuigh arán na cloinne do ghlacadh, agus a theilgean chum na gcoiléun.

28 Achd do fhreagair sisi, agus a dubhairt sí ris, Is fíor sin, a Thighearna: gidheadh ithid na cuiléin fáoi an mbórd ní do sbrúileach na leanabh.

29 Agus a dubhairt seisean ríasi, Ar son na cainnti so imthigh romlad: do chúaidh an deamhan a mach as hinghin.

30 Agus do chúaidh sí dhá tigh, agus fuair sí an deamhan ar nimtheachd, agus a hinghean na luighe ar a leabuidh.

31 ¶ Agus do fhíll sé a ris ó theórannuibh Thírús agus Shídon, agus táinic sé go fairrge na Galilé, tré lár chríochaibh Dhecapolis.

32 Agus tugadar duine bodhar balbh chuige; agus do íarradar air a lámh do chur air.

33 Agus ar na bhreith leis fó leith ón phobal, do chuir sé a mhéir ann a chlúas-aibh, agus ag seileagh dhó, do bhean sé ré na theanguidh;

34 Agus ar bhféachain súas ar neamh, do léig sé osnadh, agus a dubhairt sé ris, Ephphatha, éadhon, Bí osgailte.

35 Agus ar an mball do hosgladh a chlúasa, agus do sgáileadh cuibhreach a theangadh, agus do labhair sé go ceart.

36 Agus do aithin sé dhíobh gan sin dinnisin déainneach: achd ní bhfuil dá

mhéud dá dtoirmíosgadh seisean, nach móide go mór dfoillsighidsion é;

37 Agus do ghabh iongantus romhór iad, agus a dubhradar, Do rinne sé gach uile ní go maith: do bheir sé fá deara go gcluinid na bodhair, agus go labhruid na bailbh.

CAIB. VIII.

Mìrbhuilte na 7 naráin, 27 agus admhail Iósa gur bé féin an Críosa úd bhí ré teachd, 38 um nach cóir náire do ghabhail.

A NN sna láethibh sin ar gcruinniughadh do phobal romhór, agus gan ní aca do íosaidis, ar ngairn a dheisciobal Díosa chuige, a dubhairt sé riu,

2 A tá trúaighe romhór agam don phobal: do bhrìgh gur fhanadar a nois trí lá an fhochair, agus nach bhfuil ní ar bith ré a ithe aca.

3 Agus dá léige mé na dtrosgadh dá dtighibh féin iad, rachaid siad a nan-bhíainne ar slighe: oir tháinic cuid aca a bhfad.

4 Agus do fhreagradar a dheisciobuil é, Ga háit as a bhféadfadh duine iad so do shlásadh lé harán ann so ar an bhfásach?

5 Agus do fhiafruigh seisean díobh, Ga mhéud arán a tá aguibh? Agus a dubhradarsan, A seachd.

6 Agus do aithin seision don tslúagh suidhe síos arandtaladh: agus ar nglacadh na seachd narán dó, tar éis bhuidheachuis do thabhairt, do bhris sé, agus tug sé dá dheisciobluihb iad do chum a gcur ann a bhfiadhnúisi; agus do chuireadarsan a bhfiadhnúisi an tslúagh iad.

7 Agus do bhádar beagán díasgaibh beaga aca: agus an tan tug sé buidheachus, a dubhairt sé iad sin fós do chur na bhfiadhnúisi.

8 Agus do itheadar, agus do sásadh iad: agus do thógbhadar seachd gcléibh do bhíadh bhrisde do bhí d'fhuighleach aca.

9 Agus do bhí an luchd do chaith an biadh a dtimcheall cheithre míle: agus do léig sé úadh iad.

10 ¶ Agus ar an mball ar ndul a luíng dhó maille ré na dheisciobluihb, táinic sé go rann Dalmanúta:

11 Agus tangadar na Phairisínigh a mach, agus do thionnsnadar connspóid do chur air, ag íarruigh comhartha ó neamh air, dha theasdughadh.

12 Agus ar ndéanamh osna dhósan an a spioraid, a dubhairt sé, Créd fá niarrann an cineadh so comhartha? a deirim ríbh go fírinneach, Nach dtiobharthar comhartha don chineadh so.

13 Agus ar na bhfagbháil dó, ar ndul a luíng a rís do chúaidh sé don táobh eile.

14 ¶ Agus do dhearmadar na deisciobuil arán do bhreith leó, agus ní raibh aca achd áon arán amháin ann sa luing.

15 Agus do aithin sé dhíobh, ag rádh, Féuchaidh, coimheadaigh sibh ó laibhín na Bhphairisíneach, agus ó laibhín Iorúait.

16 Agus do thagradarsan eatorra féin, ag rádh, Is tré nach bhfuilid aráin aguinn a tá sé.

17 Agus ar ná áithne sin Díosa, a dubhairt sé riu, Créd do bheir ag diosbóireachd sibh, ar son nach bhfuilid aráin aguibh? a né nach fios díbh fós, agus nach dtuighí? an bhfuilid croidheadh crúaidhe aguibh fós?

18 O a táid súile aguibh, Créd fá nach bhfaicthí? agus ó táid clúasa aguibh, Créd fá nach ccluintí, agus nach ccuimhnighthí?

19 An tan do bhrís me na cúig aráin ar na cúig mhíle, ga mhéud cliabh lán do bhíadh brise do thógabhair? Adeirdsean ris, Dhá chliabh dhéug.

20 Agus a núair do bhrís mé na seachd naráin ar na ceithre mhíle, fear, ga mhéud cliabh lán do bhíadh brise do thógabhair? Agus a dubhradarsan, A seachd.

21 Agus a dubhairt seisean riu, Cionnas nách dtuighí na neithesi?

22 ¶ Agus táinic sé go Betsaida; agus tugadar dall chuige, agus do iarradar air buain ris.

23 Agus ar mbreith ar láimh an doill dó, do threóruigh sé as an mbaile a mach é: agus ar gcur a sheile ar a shúilibh, agus ar gcur a lámh air, do fhiafruigh sé dhe an bhfaicuidh sé é n.

24 ¶ Agus ar dtógbhail a shúl súas dósan, a dubhairt sé, Do chím dáoine ag siobhal, mar chranna.

25 Na dhiaigh sin, do chuir sé a lámha a rís ar a shúilibh, agus tug sé fá deara dhó a shúile do thógbhail súas: agus do haiseagadh a radharc dhó, agus do chonnaic sé cách uile go soilléir.

26 Agus do chuir sé dhá thigh féin é, ag rádh, Na himthigh don bhaile úd a sdeach, agus ná hinnis so déanduine sa bhaile.

27 ¶ Agus do chúaidh Iósa, agus a dheisciobail a mach, go bailtíbh Sesárcá Philippi: agus do chuir sé ceisd ar a dheisciobluibh ar a tslighe, ag rádh riu, Cred a deirid na ndáoine cia misi?

28 Achd do threagradarsan, Eóin Baisde: agus cuid eile, Elías; agus cuid eile, Aon do na fáidhibh?

29 Agus a dubhairt seisean riu, Achd créd a deirthisí cia mé? Ar thfrega do Pheadar, a dubhairt sé ris, As tú Críod.

30 Agus do bhagair sé orrtha gan innse deinneach dá tháobh féin.

31 ¶ Agus do thionnsgain sé a dteagasg, gur ab éigin do Mhac an duine morán dhíulang, agus a dhíultadh ó na sinnsearuibh, agus ó úachdaránuibh na sagart, agus ó na sgríobuidhibh, agus a mharbhadh, agus éirge a rís a gcionn trí lá.

32 Agus do labhair sé an glórsa ós áird. Agus ar mbreith do Pheadar air, do thionnsgain sé achmhusán do thabhairt dó.

33 Achd ar gcasadh dhósan agus ar bhfhéachain ar a dheisciobluibh, do imdhearg se Peadar, ag rádh, Imthigh am dhiaigh, a Shatáin: óir ní thuigeann tú na neithe bheanas ré Día, achd na neithe bheanas ré dáoinibh.

34 ¶ Agus ar ngairm an tsluaigh agus a dheisciobail chuige dhó, a dubhairt sé riu, Gidh bé lé nab aill misi do leanmhuin, díultadh sé dhó féin, agus tógbhadh sé a chros, agus leanadh sé misi.

35 Oir gidh bé neach lé nab aill anam féin do choimhdéad caillfidh sé é; agus gidh bé neach chaillfeas anam féin ar mo shonsa, agus ar son an tsoisgéil, coimhdéadfaidh sé é.

36 Oir créd é an tarbha do neach ar bith, dá ngodhuighe sé an domhan uile, agus anam féin do cháill?

37 Nó créd í maluit do bhéuradh éinneach ar son anama féin?

38 Oir gidh bé neach léir náir misi, agus mo bhriathra ann sa chineadh adhaltrannach agus pheacthach so; budh náir lé Mac an duine eisean mar an gceadna, an tan thiocrás sé a nglóir Athar féin maille ré na ainglibh náomhtha.

CAIB. IX.

Athrughadh cruth Iósa, 33 ré a theagasc ar umhla, 38 agus ar seirce.

A GUS a dubhairt sé riu, Go fírinneach a deirinsi ribh, Go bhfuil cuid dá bhfuil na seasamh ann so do luthair, nach blaisí bás, no go bhfaicid siad ríoghachd Dé ag teachd maille ré cumhachduibh.

2 ¶ Agus a gcionn sé lá na dhiaighsin, rug Iósa Peadar, agus Séumas, agus Eóin leis, agus do threóruigh sé iad na náonar fá leith go sliabh ro árd: agus do háthruigh-eadh a chrúth na bhfiadhnuisi:

3 Agus do bhádar a éaduighe dealruigheach, rógheal mar an sneachta; a gcrúth nádh éidir lé háon ghlanadóir éaduighe ar talamh a ngealadh.

4 Agus do taidhbheadh dhóibh Elías maille ré Máoisi: agus do bhádar ag comhrádh ré Híosa.

5 Agus ar bhfrega do Pheadar a dubhairt sé ré Híosa, A Mhaighisdir, is naith sin do bheith ann so: ar a nadh-

bharsin déanam trí botha; both dhuitsi, agus both do Mháoisí, agus both D'Éilias.

6 Oir ní raibh a fhios aige créd do Iabhb'oradh sé; oir do bhádar ar *crith* ré heagla.

7 Agus do éirigh néull do chur sgáile na dtimcheall: agus táinig gúth as an néull, ag rádh, Ag so mo Mhac gradh-achsa: éisdigh ris.

8 Agus ar b'féachain na dtimcheall, go hobann *dóibh*, ní fhacadar éin neach as sin súas, achd Iósa na áonar na bhféachair.

9 Agus ag teachd dóibh a núas on tsiabh, do áithin sé dhíobh gan na neithe do chonncadar dimiúsin déin neách, no go neisíorghadh Mac an duine ó mharbhaibh.

10 Agus do chongmhadar an glór sin aca féin, dá fhiafruighe dhá cheile Créad is ciall dó súd eiseirghe ó mharbhaibh.

11 ¶ Agus do fhiafruigheadar dheisean, ag rádh, Créd fa nábuid na sgríobuidhe gur ab éigean Elías do theachd ar tús?

12 Agus ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé riu, Tig Elías go deimhin ar tús, agus aiséochaidh sé gach uile ní; agus mar a tá sgríobhtha a dtimcheall Mhic an duine, Go gcaithfeadh sé mórán dfulang, agus bheith fá neimhchion.

13 Achd a derinsi ribh, Go dtáinig Elías go deimhin, agus go ndearnadar ris gídh bé ní do thogradar, mar a tá sgríobhtha air.

14 ¶ Agus ar dteachd do chum a dheisciobal, do chonnaire sé slúagh mór ná dtimcheall, agus ná sgríobuidhe ag díosbóireachd riu.

15 Agus ar an mball, a bhféacaidh an slúagh uile é, do ghabh úathbhás iad, agus ag rith chuige do chuireadar faile roimhe.

16 Agus do fhiafruigh sé do na sgríobuidhibh, Créd é an ní so thagarthaoi eadruibh *féin*?

17 Agus ar bhfreagra do neach don tslúagh a dubhairt sé, A Mhaighisdir, tug mé mo mhac chugad, an a bhfuil spiorad balbh;

18 Agus gach uile bhall a mbeireann sé air, tairgídh sé as a chéile é: agus cuirídh sé cubhar thar a bhéul, agus dó ní sé gíosgarnach lé na fhiacailuibh, agus téid sé a seirgtheachd: agus a dubhairt mé réd dheisciobluibhsi a chur a mach as; achd cheana níor fhéudadar.

19 Agus ar bhfreagra dhósan, a dubhairt sé, A chineadh gan chreideamh, gá fad bhías mé eadruibh? agus gá fad fós fhuiléongus mé sibh? tabhruidh chugamsa é.

20 Agus tugadar chuige é: agus an tan do chonnaire sé é, do tharraing an spiorad as a chéile é ar ball; agus ar dtuitim ar an dtalamh *dhó*, do bhí sé dhá unfairt ag cur chubhair as a bhéul.

21 Agus do fhiafruigh Iósa dhá athair, Gá fad daimsir ó tharla so dhó? Achd a dubhairt seision, O bhí sé na leanabh.

22 Agus is minic do theilg sé a dteinidh, agus a nuisge é, do chum go millfeadh sé é: achd má a tá cumhachd ar bith agadsa, bíodh trúaighe agad dháinn, agus fóir oruinn.

23 Achd a dubhairt Iósa ris, Más eidir leachd so do chreideamhuin, a tá gach én ní soidhéanta don té chreidios.

24 Agus ar néigheamh dathair na búachalla ar an mball, maille ré deóruihb a dubhairt sé, Creidim, a Thighearna; fóir mo mhíchreideamh.

25 Agus an tan do chonnaire Iósa an slúagh uile ag coimhrith chuige, do imdhearg sé an spiorad neamhghlan, ag rádh ris, A spiorad bhailbh agus bhodhair, aithnimsi dhíot, imthigh a mach as, agus na héirigh a sdeach ann ní sa mhó.

26 Agus ar néigheamh dhó, agus ar na tharrang as a chéile go ro úathbhásach, do chúaidh sé a mach as: agus do bhí sé a riochd mhairbh; ionnas go ndubhradar mórán, Go bhféuir sé bás.

27 Achd ar mbreith Díosa ar a láimh, do thógaibh sé súas é; agus déirigh seision.

28 Agus an tan do chúaidh sé a sdeach a dtigh, do fhiafruigheadar a dheisciobail de go seicréideach, Créd fa nár fhéadmairne an *spiorad* úd do theilgean a mach?

29 Agus a dubhairt seisean riu, Ní héidir an ghné *dheamhan* so dhul a mach lé ní ar bith, achd tré úrnuighthe agus tré throsgadh.

30 ¶ Agus ar nintheachd dóibh as sin, do chúadar thrid an Ngaililé; agus níor bháil leis a fhios do bheith ag éinneach.

31 Oir do theagaisg sé a dheisciobail *féin*, agus a dubhairt sé riu, Do bhéurthar Mac an duine a lámhuibh na ndáoiné, agus cuirfid chum báis é; agus tar éis a mharbhadh, éiréochuidh sé an treas lá.

32 Achd níor thuigeadar an comhrádh, agus do bhí eagla orrtha a fhiafrunge d'heisean.

33 ¶ Agus táinig sé go Capernáum: agus air mbeith a dtigh dhó do fhiafruigh sé dhíobh, Créd do bhí aguibh dhá thagra eadruibh féin air a tslighe?

34 Achd do thochedarsan: oir do bhádar ag tagra a naghaidh a chéile air a tslighe, Cía aca budh mhó.

35 Agus ar suidhe dhó, do ghoir sé an dá fhear dhéug chuige, agus a dubhairt sé riu, Gídh bé neach lé nab mían bheith a dtosach, *búd*h é bhus déighionuigh do chách uile, agus bhus seirbhiseach dhóibh uile.

36 Agus ar mbreith ar leanabh dhó, do

Is fearr neamh gan ball na ifeirn umlan. MARC. *Réachd dealaighthe na dhroch reachd.*

chuir sé ann a lár é; agus ar na ghabháil ann a uchd, a dubhairt se riu,

37 Gidh hé neach ghéubhus chuige áon dá leitheidibh so do leanbuibh am mainmsi, gabhuidh sé misi chuige: agus gidh bé neach ghéubhus misi chuige, ní misi ghabhus sé chuige, achd an té do chuir iadhl mé.

38 ¶ Achd do fhreagair Eóin é, ag rádh, A Mhaighisdir, do chionncamair neach ag cur deamhan a mach ad ainmsi, nach leanann sinne: agus do chuireamar toirmeasg air, ar son nách leanann se sinn.

39 Agus a dubhairt Iósa, Ná toirmeasgaidh é: óir ní bhfuil éinneach do dhéana miorbhuile tré mainmsi, agus fhéadus ocl do rádh rium ar an inball.

40 Oir gidh bé neach nach bhfuil ar naghuidh a tá se air ar son.

41 Oir gidh bé neach do bhéura cupán uisge ré na ol dáobhsí am ainmsi, tré gur ab lé Críod sibh, a deirim ribh go fírinneach, nach léigfí sé a luaidheachd a mughá.

42 Agus gidh bé bhéuras adhbhar oílbhéime dáoin neach do na dáoinibh beaga so chréideas ionnamsa, do bhéarr dhó go mór go gcuirthí cloch mhuilinn fá na bhrághuid, agus go dteiltglí é ann sa bhfairge.

43 Agus más ciontach do lámh ré hoilbheim dfagháil dhuit, gearr dhíot í: is fearr dhuit dul ar leathláimh don bheathaidh, ná dhá láimh do bheith agad agus dul go hifearnn, a dtéinidh nach éidir do mhúchadh.

44 A náit nach éugann a bpéisd, agus nach múchtar a dteine.

45 Agus más ciontach do chos ré hoilbheim dfagháil dhuit, gearr dhíot í: is fearr dhuit dul don bheathuidh mharthanuigh ar leathchois, ná dhá chois do bheith agad agus do theilgean go hifearnn, ann sa teinidh nách éidir do mhúchadh:

46 A náit nách éugann a bpéisd, agus nach múchtar a dteine.

47 Agus más ciontach do shúil ré hoilbhéim do thabhairt dhuit, teilg asad í: is fearr dhuit dul a sdeach go rioghachd Dé ar éunsúil, ná dhá shúil do bheith agad agus do theilgean go teinidh ifeirn:

48 A náit nách éugann a bpéisd, agus nach múchtar a dteine.

49 Oir saillfithear gach áoin neach le teinidh: agus saillfithear gach áoin iodhbairt lé salann.

50 Is maith an salann: achd cheana má bhíonn an salann gan bhlas, Créd lé a ndéuntáoi deaghbhlasda é? Bíodh salann agaibh ionnaibh féin, agus bíodh síodhcháin agaibh ré chéile.

CAIB. X.

Um thréigean na mban, 13 agus bheannughadh na leanabh mháoth lé Críod.

A GUS ar néirghe, as sin dó, táinic sé go críochuibh Iúdea tréas an dtáobh thall do Iórdan: agus do chruinnigheadar slúaighte a ris chuige; agus, mar budh ghuáth leis, do theaguisg sé iad a ris.

2 ¶ Agus ar dteachd do na Phairisí-neachuibh chuige, do fhiafruigheadar dhé, dá theasdughadh, Nar cheaduihgeach dfíor a bhean do léigean?

3 Achd ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé riu, Créd do aithin Máoisí dhibh?

4 Agus a dubhradarsan, Dfúlaing Máoisí leitr dhcalaighthe do sgriobhadh, agus a leigean.

5 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé riu, Is ar son chrúais bhuir gcroidhesi do sgriobh sé a naitlhesi dhíbh.

6 Gidheadh ó thóas an chruthaighthe fear agus bean do ríme Día iad.

7 Ar a nadhbharsin fúicfidh neach a athair agus a mhathair, agus ceangalfuigh sé dha imnaoi;

8 Agus béid a ráon na náoin fhéoil: ionnas nach días iad as sin a mach, achd éin fhéoil amháin.

9 Ar a nadhbharsin gidh bé ní do cheangail Día ré chéile, na sgáioleadh duine é:

10 Agus a stigh a ris do chuireadar a dheisciobuil ceisd fán ní céudna sin air.

11 Agus a dubhairt seisiún riu, Gidh bé ar bith duine léigfios a bhean, agus bhéuras bean eile, do ní se adhaltrannus na haghaidh.

12 Agus má leigeann bean a fear, agus go bpósfadh sí ré fear eile, do ní sí adhaltrannas.

13 ¶ Agus tugadar chuige léuibh, do chum go mbeanfadh sé riu: agus do imdheargadar a dheisciobail an mhuinntir thug léo iad.

14 Achd an tan do chonnairc Iósa sin, do bhí míchéudfaidh aige orrthá, agus a dubhairt sé riu, Leigidh do na leanbaibh teachd chugamsa, agus na toirmeasgaigh iad: oir is lé na leitheidibh súd slaitheas Dé.

15 A deirim ribh go fírinneach, gidh bé nach géubha rioghachd Dé chuige mar leanabh, nach racha sé a sdeach go brath iunnti.

16 Agus an tan do ghabh sé chuige iad an a uchd, ar gcur a lámh orrthá, do bheannaigh sé iad.

17 ¶ Agus an tan do chúaidh sé a mach ar a tslighidh, do rith óglach chuige, agus do léig sé ar a ghlúinibh dhó é, agus do fhiafruigh sé dhe, A Mhaighisdir nuaith,

Créd do dhéuna mé do chum go bhfuighinn an bheatha mharthanach doigh-reachd?

13 Agus a dubhairt Iósa ris, Créd fá ngoireann tú maith dhíomsa? ní bhfuil éinneach maith, ach Dia amháin.

19 A tá fios na naitheantadh agad, Ná déuna adhaltrannus, Ná ndéuna dum-mharbhadh, Ná déuna goid, Ná déuna fiadhuaisí bréige, Na déuna mealltóir-eachd, Onóruigh thathair agus do mháthair.

20 Achd ar bhreagra dhósan, a dubhairt sé ris, A Mhaighisdir, do choimhéud mé iad so uile ó móige.

21 Achd ar bhféuchain Díosa air, tug sé gradh dhó, agus a dubhairt sé ris, A tá én ní duireasbhuidh ort: imthigh, reac a bhfuil agad, agus tabhair do na bochdaibh, agus do ghéubha tú cisde ar neamh: agus tárr, tóg do chros, agus lean misi.

22 Agus do ghabh doilgheas eisean ar son an chomhráidh sin, agus do imthigh sé go tuirseach: óir do bhí iomad saidhbhris aige.

23 ¶ Agus an tan do fhéuch Iósa na thim-cheall, a dubhairt sé ré na dheisciobluibh, Créd é a dhocamluighe don mhuinntir agá bhfuil saidhbhris dul a sdeach go flaitheas Dé!

24 Agus do bhí úathlhbás ar a dheisciobluibh tré na bliathruibh. Agus ar bhfreagra Díosa a ris, a dubhairt sé riu, A chlann, créd é dhocrachd don mhuinntir chuireas a ndóigh a saidhbhreas, dul a sdeach go flaitheas Dé!

25 As fusa do chámhall dul tré chró snáthaide, ná do dhuine shaidhbhir dul a sdeach go flaitheas Dé.

26 Achd do ghabh barrúathlhbáis iadsan, ag rádh eatorra féin, Máseadh cíia is éidir do shlánughadh?

27 Agus ar bhféuchain Díosa orrtha a dubhairt sé, Ní bhfuil so air chumas do dháoinibh, achd a tá sé ar chumas do Dhía: óir a táid na huile neithe soidhéunta do Dhía.

28 ¶ Agus do thionnsgain Peadar a rádhs ris, Féuch, do thréigeamairne gach uile ní, agus do leanamar thusa.

29 Achd ar bhfreagra Díosa, a dubhairt sé, A deirim ribh go firimeach, nach bhfuil éin neach fhugféas a thigh, nó a dheirbhreathracha, nó a dheirbhsheathracha, nó a athair, nó a mháthair, nó a bhean, nó a chlann, nó a dhúthaidh, ar mo shionsa, agus ar son an tsoisgéil,

30 Nach bhfuighe sé a chéud oiread a nois ann sa nainisrso, tighthe, agus dearbhraichracha, agus deirbhsheathracha, agus máithreacha, agus clann, agus dúthaidh, maille ré hannró; agus ann sa tsáoghal a tá ag teachd an bheatha mharthannach.

31 Achd a táid móran ar tus bhías fá dheireadh; agus ar deireadh bhías ar tús.

32 ¶ Agus do bhádar ar a tslighe ag dul suas go Hierusalem; agus do bhí Iósa rompa: agus do ghabh iongantús iad; agus agá leanmhúin, do ghabh eagla iad. Agus ar mbreith an dá fhear dhéug dhó a ris, do thionnsgain sé na neithe do theigéumbadh dhó dinnisin dóibh,

33 Óir féneh, a tamaóid ag dul suas go Hierusalem; agus do bhéarthar Mac an duine dúachdaranuibh na sagart, agus do na sgríobhuidhibh; agus béuruid breith bháis air, agus do bhéaruid do na Cineadh-achuibh é:

34 Agus do dhéunaid fonámhad faoi, agus sgiursfuid é, agus géubhaid do shéil-idhibh air, agus cuirfid chum báis é: achd éiréochuidh sé a ris an treas lá.

35 ¶ Agus tangadar Séumas agus Eóin, mic Shebedé, chuige, ag rádh, A Mhaighisdir, is sí ar dtoil go ndéantá dhúinn gidh bé ní iarrfam ort.

36 Achd a dubhairt seisean riu, Créd as áill libh misi do dheunamh dhíbh?

37 Agus a dubhradarsan ris, Aontaigh dhúinn go suidhfigh fear aguinn ar do láimh dheis, agus fear eile ar do láimh chli, ad ghlóir féin.

38 Achd a dubhairt Iósa riu, Ní fios dáoiibh créd íartháoi. A néidir libh an cupán ibhinsi dól? agus bhur mbaisdeadh leis an mbaisdeadh lé a mbaisdear misi?

39 Agus a dubhradarsan ris, Is éidir. Achd a dubhairt Iósa riu, Go deimhin an cupán ibhimsi iobhtháoi sé; agus an baisdeadh lé a mbaisdear misi, baisdfithear sibhsi leis:

40 Achd suidhe ar mo láimh dheis, agus ar mo láimh chli, ní leamsa a thabhairt úaim; achd don dream dar hullmhuigheadh é.

41 Agus an tan do chúaladar an deich-neabhar so, do thionnsguadar míchéadfaidh do dhéunamh ar Shéumas agus air Eóin.

42 Agus ar na ngairm chuige Díosa, a dubhairt sé riu, A tá a fhios aguibh an mhuinntir agá bhfuil cumhachda ar na Cineadhachaibh go bhfuil tighearnus aca orrtha; agus go mbid a ndáoinne mórá tréun orrtha.

43 Achd cheana ní mar sin bhías sé eadruibhsi: achd gidh bé lé nab mianbheith na dhuine mhór bhur meásgsa, bíaidh sé na óglach aguibh.

44 Agus gidh bé aguibh lé nab mianbheith a dtosach, bíodh sé na sheirbhíseach ag cách uile.

45 Óir ní tháinic Mac an duine ionnas go ndéantuigh seirbhís dó, achd do dhéanamh seirbhísi, agus do thabhairt a auma féin mar éiric ar son mhórain.

46 ¶ Agus tangadar go Iericó : agus ar ninntheadh dósan agus á dheisciobluibh agus do bhuidhin mhóir as Iericó, do shuidh an dall Bartimeus, mac Thiméus, ar a tslighe ag iarraidh déirce.

47 Agus an tan do chúaluidh sé gur be Iósa Nasardha do bhí ann, do thionns-gain sé éighmhe, agus a rádh, A Iósa mhic Dhaibhí, déana trócaire oram.

48 Agus do imdheargadar mórán é, do chum go mbiadh sé na thochd : achd is móide do éighmheadh seision sin, A mhic Dhaibhí, déana trócaire oram.

49 Agus ar seasamh Díosa, a dubhairt sé, eisean do ghairm chuige. Agus do ghoireadarsan an dall, dá rádh ris, Bíodh dóchas maith agad, éirigh ; a tá sé dod ghairm.

50 Agus ar dteilgean a bhruit íadhdhosan, do éirigh se, agus táinic sé chum Iósa.

51 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé ris, Créud is mian leachd misi do dhéunamh dhuit ? Achd a dubhairt an dall ris, A mhaighisdir, mo radharc aiseag dhamh.

52 Agus a dubhairt Iósa ris, Imthigh ; do shlánuigh do chreideamh thú. Agus ar an mball fhuair sé a radharc, agus do lean sé Iósa sa tslighe.

CAIB. XI.

Do chothuigh agus scag Críod an teampall, 20 agus labhair sé um neart ar chreidimh.

AGUS an tan thangadar a bhfógus do Ierusalem, go Bethpháge agus Betánia, ag sliaibh na Noluideadh, do chuir sé dias da dheisciobluibh íadhd,

2 Agus a dubhairt sé riú, Imthighidh don bhaile úd thall as bhur gcomhair, agus mar ráchtáoi a sdeach ann, do gheubhbháoi searrach ceanguilte, ar nár shuidh éundúine ríamh ; sgáoilidh é, agus tabhruidh libh é.

3 Agus má deir éinneach ribh, Créud fá ndéantáoi so ? abruidh go bhfuil a riachdanas ar an Dtighearna ; agus cuirfidh se íadhd ann so ar ball é.

4 Achd do imthighheadarsan, agus fuaradar an searrach ceangailte ag an doras don táoiibh a muigh a ccombrug dhá shligheadh ; agus do sgáoiladar é.

5 Agus a dubhradar dream áirighthe don mhuintir do bhí na seasamh ann sin riú, Cred do níthí, ag sgáoiléadh an tsearnigh ?

6 Achd a dubhradarsan riú mar do aithin Iósa : agus do leigeadar íatha iad.

7 Agus tugadarsan an searrach chum Iósa, agus do theilgeadar a mbruit air ; agus do shuidh sé air.

8 Agus do leathnuigheadar mórán a mbrait ar a tslighe : agus do ghearradar drong eile génga do na crannuibh, agus do chroitheadar ar a tslighe iad.

9 Agus an luchd do bhí rompa, agus na ndiaigh do éighmheadar, ag rádh, Hosanna ; Is beannaighthe an té thiug a nainm an Tighearna :

10 Is beannuighthe ríoghachd ar nathar Dáibhi, thiug a nainm an Tighearna : Hosanna ann sna háirdaibh.

11 Agus do chúaidh Iósa a sdeach go Hiarusalem, agus don teampoll : agus ar bhfeuchain na thinncheall ar gach én ní dhó, ar mbeith don tráth nóna ann, do chúaidh sé a mach go Betánia maille ris an dá fhear dheug.

12 ¶ Agus an la na dhiaigh sin, an tan do chúadar a mach as Betánia, do ghabh ocus é :

13 Agus an tan do chonnairc sé crann fige a bhíad íadhd ar a raibh duilleabhar, táinic sé, dhá fhéuchain an bhfuigheadh sé éin ní air : agus an tan tháinic sé chuige, ní bhfuair se éin ní achd na duilleoga ; óir ní bhí aimsir na bhfigidhe í.

14 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé ris an *gerann fige*, O so súas nár ithe duine ar bith toradh dhiot go bráth. Agus do chúaladar a dheisciobail é

15 ¶ Agus tangadar go Hiarusalem : agus ar ndul a sdeach don teampoll Díosa, do thionnsgain sé an dream do bhí ag reic agus ag ceannach ann sa teampoll, da chur a mach agus do theilg sé air lár buird luchd malarta an airgid, agus caithreacha luchd reaca na gcolum ;

16 Agus ní fhuilgeadh sé go niomchoradh duine ar bith soightheach thrid an teampoll.

17 Agus tug sé teagasg íadhd, ag rádh riú, An né nach bhfuil sgriobhta, Go ngoirfítear tigh úrnuighthe dom thighse, ag na huile chineadhachuibh ? achd do rinneabhairsi tuinidhe bhíothamnach dhé.

18 Agus do chúaladar na sgríobuidhe agus uachdúrain na sagart so, agus do bhádar ag iarraidh cionnus do mhíllidís é : Oir do bhí eagla orrtha roimhe, do bhrigh go raibh iongantus ag an tslágh uile an a theagasg.

19 Agus an tan tháinic an tráthnóna, do chúaidh sé a mach as an gcathruigh.

20 ¶ Agus ag gabháil thairis, ar maidin dóibh, do chonnadar an crann fige ar na chrionadh as a fhéumhabh.

21 Agus ar gcuinbhniughadh do Pheadar a dubhairt sé ris, A Mhaighisdir, féuch, an crann fige úd do mhalluigh tú a tá sé ar gcríonadh.

22 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé riú, Bíodh creideamh Dé aguibh.

23 Oír go firinneach a deirimsi ribh, Gidh bé neach a déura ris an tsliabh so, Togthar thú, agus teilgthear ann sa bhfairge thú; agus nách bia cunntabláirt aige an a chroidhe, achd go gcreide sé go dtiuctaíd na neithe a deir sé chum críche; teigéumhaidh dhó gach ní a déura sé.

24 Ar a nadhbharsin a deirim ribh, Gidh bé ní farrtháoi, an tan do níthi úr-nuagthe, creididh go bhfuighthí, agus do ghéubhtháoi é.

25 Agus an tan bhéithí bhur seasamh ag déanamh úrnuighthe, maithidh, má tá ní ar bith aguibh a naghuidh áonduine: ionnas go maithfeadh bhur nathairsi a tá air néamh bhur ccionta féin dhaoibhsi mar an gcéudna.

26 Oír muna maithtísi, ní mhaithfí bhur Nathair a tá air neamh bhur ccionta féin dhíbhisi.

27 ¶ Agus tangadara rís go Híarusaléim: agus ar mbeith ag siobhal sa teampoll dósan, tangadar úachdaráin na sagart, agus na sgríobhuidhe, agus na sinnsir chuige,

28 Agus a deirid ris, Créd é an tughdarrás lé a ndéunann tusa na neithesi? agus cía thug na cumhachda so dhúit do chum na neitheadh so do dhéunamh?

29 Achd ar bhreagra Díosa a dubhairt sé ríu, Fiafróchaidh misi éin ní a mháin díbhisi, agus tabhruidh freagra oram, agus innéosaídh mé dhíbh cía an tughdarrás lé a ndéunaim na neithe so.

30 An ó neamh, tháinic baisdeadh Eóin, nó ó dhaoínibh? tabhruibh freagra oram.

31 Agus do bhádarsan ag díosbóireachd eatarra féin, ag rádh, Má deirmid, O neamh; a déura sé, Ar a nadhbharsin créd fá nár chréideabhairsi dhó?

32 Achd má deirmid, O dhaoínibh; a tá eagla an phobuil oruinn: oír do bé a meas uile ar Eóin, gur bhfaidh é go firinneach.

33 Agus ar bhfreagra dhóibhsion a dubhradar re Híosa, Ní bhfuil a fhios againn. Agus ar bhfreagra Díosa, a dubhairt sé ríu, Ní mó innéosus misi dhíbhisi cía an tughdarrás lé a ndéunaim na neithe so.

CAIB. XII.

Gu teilgthear na Hiuduíghe, mur sgo-loguibh mio-choinghiolluch, sanntach, fuilteach.

AGUS do thionnsgain sé labhairt ríu a gcosamhlachdaibh. Ag rádh, Do chuir duine áirighthe íneamhuin, agus do chuir sé fáil na timcheall, agus do thochoil sé ionad brúigte an fhíona, agus do thóg sé tor, agus tug sé ar chíos do sgologaibh í, agus do chúaidh sé féin a goigcrích.

2 Agus do chuir sé searbhfhoghantuidhe

chum na sgológ na am féin, do chum go bhfuigheadh sé ní do thoradh na íneamhna ó na sgológaibh.

3 Achd ar mbreith air dhóibhsean, do bhuaileadar, agus do leigeadar úatha folumh é.

4 Agus a rís do chuir sé chuca searbhfhoghantuidhe eile; agus ar ngabháil do clochaibh ar an bhfear sin, do bhriseadar a cheann, agus do chuireadar úatha fá mhíomhodh é.

5 Agus a rís do chuir sé neach eile chuca; agus do mharbhadar an fearsin, agus móran eile; ag buáladh coda aca, agus ag marbhadh coda eile.

6 Achd do bhí aige fós éun mhac, a mháin iomhuin, agus do chuir sé éisean mar an gceadna chuca fá dheireadh, ag rádh, Do bhéuruid siad onóir dom mhae.

7 Achd a dubhradar na sgológ eatarra féin, Is é so an toidhre; tigidh, marbhum é, agus budh linn féin an oidhreacht.

8 Agus ar mbreith air, do mharbhadar é, agus do theilgeadar as an bhíneamhain a mach é.

9 Ar a nadhbharsin créud dhéanas tighearna na íneamhna? tiocfaidh sé agus sgríosfaidh sé na sgológa, agus do bhéura sé an íneamhuin do dhaoínibh eile.

10 An né nár léughabhair an sgríobthír so; An cloch do dhíultadar na saoir is í atá air na déanamh na ceann sa chúainne:

11 Is é an Tighearna do rinne so, agus is iongnadh é ann ar súilibhne.

12 Agus do iarradarsan breith air, achd do bhí eagla an phobail orrtha: oír do thuigeadar gur ab na naghaidh féin a dubhairt sé an chosamhlacht sin, agus ar na fhagbhail do imthigheadar rompa.

13 ¶ Agus do chuireadar chuige dream airige do na Phairisíneachuibh agus do mhúinntir Iorúaidh, do chum go ngream-óchaidís é an a chaint.

14 Agus an tan tháinic siad, á dubhradar ris, A Mhaighisdir, a tá a fhios againne go bhfuil tusa firinneach, agus nach bhfuil cás agad a náonduine: oír ní fhéuchann tú ar phearsuinn na ndaoine. achd múinidh tú slighe Dé do réir na fírinne: An ceaduigheach cíos do thabhairt do Shéasar, nó gan a thabhairt?

15 An dtiubhrum, no nach dtiubhrum? Agus ar naithne a cceilge dhósan, a dubhairt sé ríu, Créd fá ccurtháoi cathughadh oram? Tabhruidh chugam pighina, dá féuchain.

16 Agus tugadarsan sin léo. Agus a dubhairt seision ríu, Cía dár ab iomháigh so? Agus cía ré a mbeannan an sgríbhinn? agus a dubhradar ris, Ré Séasar.

17 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé ríu, Tabhraidh do Shéasar na neithe is

lé Séasar, agus do Dhía na neithe is lé Día. Agus do biongnadh léo é.

18 ¶ Agus tangadar na Saduichínigh chuige, noch a deir nách bhfuil eiséirghe ann; agus do fhiafruigheadur dhe, ag rádh,

19 A Mhaighisdir, do sgríobh Máoisí dhuinn, Dá bhfaghadh dearbhráthair dhuine ar bith bás, agus go bhfuigfeadh sé a bhean, agus nach bhfuigfeadh sé clann, a dhearbhráthair do ghabháil a mhná súd chuige, do thógbháil sleachda dhá dhearbhráthair.

20 Do bhádar móirsheisior dearbhbráthar ann: agus tug an cédfhear dhíobh bhean, agus ar bhfaghail báis dó, nírfhág sé sliocht.

21 Agus do ghabh an dara fearr chuige í, agus fúair sé bás, agus nírfhág seisíon fós sliocht: agus an treas fear mar an gcéadna.

22 Agus tugadar an móirsheisear í, agus nírfhagbhadar sliocht: agus tar éis cháich uile fúair an bhean bás mar an gcéadna.

23 Ar a nadbharsin ann sa neiséirghe, an tan do dhéunuid eiséirghe, cía aca da madh bean í? oír do bhí sí ag an móirsheisior na mnáoi.

24 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé ríu, Nach uime so a tá sibh ar seachrán, tré nách bhfuil éolus na sgríobtúirigh aguibh, na cumhachd Dé?

25 Oír an tan éiréochuidh siad ó mharbhuibh, ní thabhruid fir mná, agus ní tabharthar mná dfearuibh; achd a táid mar na hainglibh a tá ar neamh.

26 Achd a dtimcheall na marbh, go néireochuid siad arís: an né ná léughabhair a leabhar Mháoisí, cionnas do labhair Día ris ann sa sceich, ag rádh, Is mísi Día Abraham, agus Día Isaac, agus Día Iacob?

27 Ní hé Día na marbh é, achd Día na mbéo: ar a nadbharsin a tá sibhsé ar seachrán go mór.

28 Agus tháinic neach do na sgríobuilibh *chuca*, do chúalaidh ag díosbóireachd iad, agus mar do chonnaic sé gur maith do fhreagair sé iad, dfiafruigh sé dhe, Cía an chéud aithmedo na haitheantuibh uile?

29 Agus do fhreagair Iósa é, gurab í an chéud do na huile *aithheantuibh*, Eisd, a Israél; Ar Dtighearna Día, is áoin Tighearna é:

30 Ar a nadbharsin Gráidheóchuidh tú an Tighearna do Dhía féin as do chroidhe uile, agus as thanum uile, agus as thintinn uile, agus as do bhrígh uile: ag so an chéudaithne.

31 Agus is cósmhuil ría so, an dara *haithne*, Gráidheóchuidh tú do chomharsa mar thú féin. Ní bhfuil áithne eile ann is mó ná iad so.

32 Agus a dubhairt an sgríobuidhe ris, Is maith, a Mhaighisdir, a dubhairt tú an fhírinne: as éin Día a tá ann; agus ní bhfuil atharrach ann achd é féin:

33 Agus a ghrádhughadh as a gcroidhe uile, agus as a tuigsin uile, agus as a nanum uile, agus as a mbrígh uile, agus an chomharsa do ghrádhughadh mar é féin, is mó sin ná na huile íodhbhartha agus ofráil.

34 Agus an tan do chonnaic Iósa gur thuigseach do fhreagair sé, a dubhairt sé ris, Ní fada ó fhlaithneas Dé atá tú. Agus níor lamh éinneach ó sin súas *ceisd* do chur air.

35 ¶ Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé, ag teagasg ann sa teampoll, Cionnas a deirid na sgríobuidhe gur ab é Criosd mac Dháibhi?

36 Oír a dubhairt Dáibhi féin tríd an Spiorad Náomh, A dubhairt an TIGHEARNA rém Thighearnasa, Suidh ar mo láimh dheis, no go gcuire mé do námhaid na sdól fad chosuibh.

37 Ar a nadbharsin goiridh Dáibhi féin a Thighearna dhe; agus cionnas a tá sé na mhac aige? Agus do éisd cudeachda mhór go fonnmar ris.

38 ¶ Agus a dubhairt sé ríu an a theagasg, Coimhéuduidh sibh ó na sgríobuilibh, lé nab ionmhuin siobhal a gculadhaibh fada, agus fáiltighe dfagháil ar na margaidhibh,

39 Agus na céud ionuid suidhe ann sna sínagogaibh, agus tús suidhe suas ar na féuslaighibh:

40 Noch shluigeas tighe na mbaintreabhach, agus sin fós ar sgáth bheith go fada ag úrnuighe: do gheubhuid so an breitheamhna is truíne.

41 ¶ Agus an tan do shuidh Iósa as comhair ionad coimhéuda an chisde, tug sé dhá aire cionnas do chuireadh an pobal ionmhuin ann: agus do chuireadar mórán do dháoinibh saidhbhre mórán ann.

42 Agus ar dteachd do bhaintreabhaigh bhochd áirighe, do theilg sí ann dhá phíosá beaga do ní féoirliun.

43 Agus ar ngairm a dheisciobail dó, a dubhairt sé ríu, Go fírinneach a deirimsi ribh, Gur ab mó do chuir an bhainntreabhach bhochd so ann sa *chisde*, ná cách uile do chuir ní ann:

44 Oír is don ní do bhí diomarcaigh aca do chuireadarsan uile ann; acht do chuir sí so ann dhá dáibhbreas féin, a ráibh aice.

CAIB. XIII.

Is fioghair, sgríos Ierusalem, 24 ar dheire an domhain.

AGUS an tan do chuaidh sé a mach as an teampoll, a dubhairt neach dhá dheisciobluibh féin ris, A Mhaighisdir, féuch créd é an sórt clochsa agus créd é an sórt fairgnithe so!

2 Agus ar bhfreagra Diosa a dubhairt sé ris, An bhfaicéann tú na hoibreacha móraso? ní fuicfidhear cloch ar muin chloiche *dhíobhso*, nach sgarfuidhear ó cheile.

3 ¶ Agus ar mbeith na shuidhe dhó ar shliabh na Noluigheadh as comhair an teampuill, do fhiafruigh Peadar agus Séumas agus Eóin agus Aindrias ós íseall de,

4 Innis dúine, gá tráth theigéumhuid na neithe so? agus créd é an comhartha bhías an tan chríochnóchthar na neithe so uile?

5 Agus ag fregra dhóibh do thionnsgain Iósa a rádh, Tabhruidh dá bhur naire nach meallfuidh éinneach sibh:

6 Oir tiucfuid mórán am ainmsi, ag rádh, Gur mísi é; agus meallfuid mórán.

7 Achd an tan do chluinfidhe coguidh agus túarasgbhála cogthadh, ná bíodh trioblóid oruibh: oir is éigin *iad so* do theachd: achd ní deireadh é fós.

8 Oir éiréochuidh cineadh a naghaidh cinidh, agus ríoghachd a naghaidh ríoghachda: agus bíaidh crith talmhan a nionaduibh iomdha, agus bíaidh gorta agus buáidhreadh *ann*: ag so tosach amhgar.

9 Achd tabhruidhsí bhur naire ribh *féin*: oir béuruid siad sibh a láthair coimhthionól; sgiúrsfuidhear sna sinagoguibh sibh: agus béarthar sibh a bhfiadhnúisi íachdaran agus ríogh ar mo shonsa, mar fhúadhnúisi dhóibh.

10 Agus is éigin an soisgéul do sheanmóir do na huile chineadhachuibh ar tús.

11 Agus an tan bhéuruid siad a láimh, agus thabhríd súas sibh, na bíodh na rochás oruibh roimhe láimh créd a déurtháoi, agus ná smúainidh air: achd gidh bé ní do bhéarthar ar a núairsiu díbh, abruidh é: oir ní sibhsí labhrus, achd an Spiorad Náomh.

12 Achd cheana do bhéura an dearbhráthair an dearbhráthair *éile* chum báis, agus an tathair an mac; agus éireochuid an chlann a naghaidh a naitheach agus a naitheach, agus cuirfid chum báis iad.

13 Agus bíaidh fuath ag gach uile *dhuine* dháoiibh ar son maumasó: achd gidh bé anfas go búan go deireadh, as é shilánéochar.

14 Achd an tan do chífidhe adhfháth-

mhuireachd an léirsgrís, air ar labhair Daniel an fáidh, na sheasamh ann sa nionad nár chóir, (tuigeadh an té léaghas,) ann sin teitheadh a mbiaidh a tír Iúdaighe fá na sléibhtibh:

15 Achd an té bhías air mhullach an tighe, na tigeadh sé a núas ann a thigh, agus ná himigheadh sé a sdeach, do thóghbháil neithe ar bith as a thigh:

16 Agus an té bhías ar an mhachaire, ná casadl sé tar a ais, do thóghbháil a éduigh.

17 Achd budh trúaigh dó na mnáibh torrcha, agus do na mnáibh do bhéura cíocha úatha ann sna laéhibh sin!

18 Achd guidhidhsí gan bhar dteitheadh do bheith ann sa gheimbreadh.

19 Oir bíaidh annsna laéhibhsin amhgar, amhail nach raibh a leithéid ann ó thúis cruthaighe na neitheadh do chruithaigh Dia go soithe so, agus nách bía *go bráth*.

20 Agus muna ngearruigheadh an Tigh-earna na laéthe úd, ní rachadh éin fhéoil as: achd ar son na ndáoine toghtha, do thogh sé, do ghearraidh sé na laéthe úd.

21 Agus ann sin dá nabra neach ar bith ribh, Féuch, *a tá* Críod ann so; nó, féuch, *a tá* sé ann súd; na creididh é.

22 Oir éiréochuid Críodanna fallsa agus faidhe fallsa, agus do dhéunuid comharthuidhe agus níorbhuile, do mhealladh, na ndáoine toghtha féin, dá madh éidir é.

23 Achd tabhruidhsí bhar naire ribh: féuch, dinnis mé dhíbh gach uile ní roimh *a naimsir*.

24 ¶ Achd ann sna laéhibhsin, tar éis a námhghair úd, dorchóchthar an ghrían, agus ní thíobhra an ghealach a soillsí *féin úaithé*.

25 Agus tuitfid réultanna neimhe, agus béid na cumbachda a tá ann sna neamhaibh ar crith.

26 Agus ann sin do chífid siad Mac an duine ag teachd ann sna néulluibh maille ré cumbachdaibh móra agus *ré* glóir.

27 Agus cuirfidh sé a aingil an tansin, agus cruinnéochuidh sé a dháoine toghtha *féin* ó na ceithre gáothaibh, ó leithimeal na talmhan go leithimeal neimhe.

28 Agus foghlomuidh cosamlachd ón chrann fige; An tráth bhíos a ghéag máoth, agus fhásas a dhuilleabhar, a tá a fhios agaibh gur ab fogus an samhradh:

29 Agus mar an gcéudna sibhsí, an tan do chífidhe ná neithesí ar na ndéanamh, bíodh a fhios agaibh go bhfuil sé a ngar dháoiibh, ann sna dóirsibh.

30 A deirimsí ribh go fírinneach, nach racha an dínésí thorunn, nó go ndéuntar na neithesí uile.

31 Rachuidh neamh agus talamh thort : achd ní rachaid mo bhriathrasa thort go bráth.

32 ¶ Achd ní bhfuil fios an láoi úd, ná na búaire ag neach ar bith, ná fós, ag na hainglibh a tá ar neamh, ná ag an Mac, achd ag a Nathair.

33 Féuchuidh, déanuidh faire agus urnuighe : oir ní bhfuil a fhios agaibh gá tráth *thiocfas* a nainsir úd.

34 Amhail duine ag dul a gcoigerích, d'fág a thigh, agus tug cumhachda dhá shearbhfhóghantuibh, agus a obair féin do gach áonduine, agus do aithín dá dhoir-seoir faire do dhéanamh.

35 Ar a nadhbharsin déannuidhsí faire : (oir ní bhfuil a fhios aguibh gá ham *thiocfas* fear an tighe, an tráth nóna, nó a meadhón oidhche, nó a ngairm an choiligh, nó air maidin :)

36 Deagla ar dteachd go hobann dó go bhfuigheadh sé sibhsí bhar gcodladh.

37 Agus na neithe a deirim ribhsí a deirim ré a nuile dhuine *iúd* : *Déanuidh* faire.

CAIB. XIV.

Comh-chogar dhaóine anaghaidh mhac Dé.

AGUS a gcionn dá lá na dhiáigh sin do bhí an cháisg, agus sollamuin a naráin gan laibhín ann : agus diarradar úachdaráin na sagart agus na sgríobuidhe cionnas do bhéuraidís a bfeill airsean, do chum a mharbhtha.

2 Achd a dubhradar, Ná *déanam é* sa sollamuin, ar eagla go néiréochadh búaidhreadh a measg an phobuil.

3 ¶ Agus ar mbeith dhó a Mbetánia, a dtigh Shimóin an lobhair, ar suidhe dhó ar an mbord, táinic bean agá raibh bocsa ola, do spicnárd mhórlúiaighe ; agus ar mbris-eadh an bhocsa dhi, do dhóirt sí ar a chéann é.

4 Agus do rinneadar dream aca mi-chéadfuidh an a ninntinn féin, agus a dubhradar, Créud fá ndéantar an diomhbhailsí air a nola ?

5 Oir do bédír so do reic ar níos mó ná trí chéd pighein, agus a thabhairt do na bochdaibh. Agus do bhádar rodhionm-dhach dhi.

6 Agus a dubhairt Iósa, Léigidh dhi ; créd fá gcuirthí búaidhreadh uirthé ? do rinne sí obair mhaith oramsa.

7 Oir a táid boichd bhar bhfochair do ghnáth, agus gidh bé húair blus toil libh, is éidir dháobh maith do dhéanamh dhóibh : achd ní bhia misí do ghnáth agaibh.

8 A ní dob éidir lé do rinne sí é : táinic sí roimhe láimh dungadh mo choirpsí : chum a adhluite.

9 A deirimísí ribh go firinneach, Gidh bé ar bith ball ar feadh an dombain uile an a ndéantar an soisgeulsa do sheamóir, go ninnéodar an nísí do rinne sisi *leis* mar chuimhne uirthé.

10 ¶ Agus dimthigh Iúdas Iscáriot, áon don dá fhear dhég, chum úachdarán na sagart, ionnas go mbraithfeadh sé éiscan dóibh.

11 Agus ar na chluinsin *sin* dóibhsean, do ghabh gáirdeachus iad, agus do ghealladar go dtiobhraidís airgead dó. Agus do farr seision am iomchubhaidh ar a bhrath dhóibh.

12 ¶ Agus an céad lá do shollamain a naráin gan laibhín, an tan do ghnáthaighdís an *túan* cásg do mharbhadh, a dubhradar a dheisciobail ris, Gá hait ar toil leachd sinne do dhul dullmhughadh do chum go níosdá *úan* na cásg ?

13 Agus do chuir sé días dá dheisciobail, agus a dubhairt sé riú, Imthighidh don chathraigh, agus téigeamhaidh neach oraibh ag iomchar soithigh uisge : leanaidh é.

14 Agus gidh bé ar bith tigh a racha sé a sdeach, abraidh ré fear an tighe, go nabair an Maighisdir, Cáit a bhfuil an séomra a nfeair nuadh phosta ann a níosa iné an *túan* cásg a bhfochair mo dheisciobail ?

15 Agus taisbéanuidh seision dhíbh séomra árd fairsing deagmhaiseach ullumh : ullmhuighidh é dhúinn ann sin.

16 Agus do inthigheadar a dheisciobail, agus tangadar don chathraigh, agus fúaradar mar a dubhairt seision riú : agus do ullmhuigheadar an cháisg.

17 Agus ar dteachd don tráthnóna tháinic seision maille ris an dá fhear dhéug.

18 Agus an tan do shuidheadar agus do chaitheadar bíadh, a dubhairt Iósa, A deirim ribh go firinneach, Go mbraithfí fear dhíbh misí noch a tá ag ithe *bídh* am fhochair.

19 Agus do thionnsnadaras an bheith go dubhach, agus ag rádh ris a ndiaigh a chéile, *An* misí é ? agus fear eile, *An* misí é ?

20 Agus ar bhfregra dhósan a dubhairt sé riú, *Is* fear don dá fhear dhéug é, thumas maráon riunsa sa meis.

21 A tá Mac an duine ag intheachd go firinneach, mar a tá sgríobhtha air : achd is anáoi bhinn don fhear úd lé a mbraith-thear Mac an duine ! do bfearr do nfearsin nách beirthe é ríamh.

22 ¶ Agus ar mbeith ag caitheamh bídh dhóibhsean, do ghlac Iósa arán, agus tar eis a bheannaighthe, do bhris sé, agus tug sé dhóibhsean é, agus a dubhairt sé, Glacaidh, ithidh : is sé so mo chorpasa.

23 Agus ar nglacadh an chupáin dó, an tan rug sé buidheachus, tug sé dhóibhsin é: agus do ibheadar uile as.

24 Agus a dubhairt sé riú, Ag so mfuilsi na tionnna nuaidhe, dhóirtear air son mhóráin.

25 A deirim ribh go fírinneach, Nach iobha mé feasda do thoradh na fineamhna, go nuige an lá úd an a nioibha mé nua é a rioghachd Dé.

26 ¶ Agus an tan do chanadar salm, do chúadar a mach go sliabh na Noluigh-eadh.

27 Agus a dubhairt Iosa riú, Do ghéubh-tháoi uile oilbhéim ionnamsa a nochd: oir a tá sgríobhtha, Búailfidh mé an táodhaire, agus spréighfíghthear na cáoirigh.

28 Achd tar éis misí eiséirghe, rachaidh mé romhaibhsí don Ghalilé.

29 Achd a dubhairt Peadar ris, Má gheibhidh cách uile oilbhéim ionnad, ní bhfuighe misí é.

30 Agus a dubhairt Iosa risean, A deirim riot go fírinneach, A niugh, ann sa noidheche nochd fíin, ní is táosga ná ghóir-feas an coileach fá dhó, go séanfá tú mé trí huaire.

31 Achd is móide a dubhairt seision, Dá madh éigean damh bás dfulang ad fhochair, ní shéanfá mé thú go bráth. Agus a dubhradar cách uile mar an gcéadna.

32 ¶ Agus tangadar don ionad dar ab ainm Getsémane: ann sin a dubhairt seisin ré na dheisciobluibh, Suidhigh ann so, go ndéuna mé urnuighe.

33 Agus rug sé Peadar agus Séumas agus Eoin leis, agus do thionnsgain sé bheith go critheaglach brónach;

34 Agus a dubhairt sé riú, A tá manam tuirseach go dtí an bás: fanaidhsí ann so, agus déanaidh faire.

35 Agus ar nímtheachd roimhe dhó beagán, do thuit sé ar talamh, agus do rinne sé urnuighe, ionnus da madh éidir é, go rachadh an úair thairis.

36 Agus a dubhairt sé, Abbá, a Athair, a tá gach ní sóidheanta dhnitsi; cuir an cupánso thoramsa: gidheadh nár ab é an ní bhus toil leamsa, achd an uí bhus toil leachdsá.

37 Agus tháinig sé, agus fúair sé iadsan na gcodladh, agus a dubhairt sé ré Peadar, A Shimóin, an bhfuil tú ad chodladh? an né nar bhéidir leachd faire éan úaire do dhéumhach?

38 Déunaidh faire agus urnuighe, do chum nách dteigeanhadh a ccathughadh sibh. A tá an spiorad ullamh go deimhin, achd a tá an cholann anbhann.

39 Agus ar nímtheachd úatha a rís, do rinne sé urnaighe, ag rádh na mbriathara gcéudna.

40 Agus ar bhfilleadh dhó, fúair sé a rís na gcodladh iad: (óir do bhádhar a súile trom: agus ní raibh a fhios aca cionnas do bhéuraidis freagra air.

41 Agus táinig sé an treas úair, agus a dubhairt sé riú, Codluidh a nois, agus coimhnuighfidh: is lór sin, tháinig an úair; féuch, do bheirthear Mac an duine a lámhuibh na bpeacthach.

42 Éirghidh, inthigheam; féuch, is fogus dúinn an té bhraútheas misí.

43 ¶ Agus ar an mball, an feadh do bhí sé ag caint, tháinig Iúdas, áou don dá fhear dhéug, agus slúagh mór na fharradh maille ré clóidhmhibh agus lé batuidhibh, ó úachdaránuibh na sagart agus ó na sgríobuidhibh agus ó na sinnsioruibh.

44 Agus tug an té do bhraith é comh-artha dhóibhsean, ag rádh, Gidh bé neach dhá dtíobhra misí póg, is é sin é; beiridh air, agus tabhraidh libh é go coimhéudach.

45 Agus ar dteachd dhó, do chúaidh sé air ball chuigesin, agus a dubhairt sé, Día do bheatha a mhaighsidir; agus tug sé póg dhó.

46 Agus do chuir siadsan a lámha annsan: agus do ghabhadar é.

47 Achd ar dtarrang a chloidhimhí a mach dísor don mhuintir do sheas a láthair, do bhúail sé óglach an árdshagairt, agus dó bhean sé a chlúas de.

48 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé riú, An dtangabhair a mach dom ghlac-adhsa, amhuil chum biothamhnaigh, lé clóidhmhibh agus lé batuidhibh?

49 Do bhí mé gach éanlá aguibh sa teampall ag teagasg, agus níor ghlacabhuir mé: Achd is éigin na sgríobtuiridh do choimhlíonadh.

50 Agus ar na thréigean san, do theith-eadar a dheisciobuil uile.

51 Agus do lean óganach áirighe é, agá raibh línéudach ag folach a lómnochdaighe; agus rugadar na hógánaigh air:

52 Agus ar bhfagbháil an línéadaigh dhósan, do theith sé lommochd úatha.

53 ¶ Agus rugadar Iosa léo chum an árdshagairt: agus do chruinnigheadar ann sin úachdaráin na sagart uile agus na sinn-sir agus na sgríobuidhe.

54 Agus do lean Peadar a bhfad úadh é, nó go raibh sé a sdigh a halla a nárd-shagairt: agus do bhí sé na shuidhe a bhfhochair na searbhfhoghantuidheadh, agus dá ghoradh ag an teinidh.

55 Agus do bhádar úachdaráin na sagart agus an chomhairle uile ag iarraidh fiadhnúisi a naghaidh Iosa ionnas go gcuirfidis chum báis é; agus ní fhúadarad.

56 Oir do rinneadar mórán dáoine fiadhnúisi bhréige na aghaidh, achd ní thangadar a bhfiadhnúisidhe le chéile.

57 Agus dcúirgheadar dá cine áirighe,

agus do rinneadar fiadhnúisí bhréige na aghaidh, ag rádh,

58 Do chúalamairne é ag rádh, Brisfidh mé síos an teampollso déunta lé lámhaibh, agus a dtí lá tóigeabhaidh mé teampoll éile gan obair lámh.

59 Achd mar sin féin ní raibh a bhfiadhnúisí ag teachd lé chéile.

60 Agus ar néirge na sheasamh a lár cháich don ardhsagart, do chuir sé ceist ar Iósa, ag rádh, An né nach dtabhair tú freagra ar bith úait? créd *fá* ndéunaid so fiadhnúisí ad aghaidh?

61 Agus do thochd seision, agus níor fhreagair sé éin ní. Do fhiafrugh an tárd-sagart de a rís, agus a dubhairt sé ris, An tusa an Críosaí Mac Dé Bheannuighthe?

62 Agus do fhreagair Iósa, Is mé: agus do chífidhesí Mac an duine na shuidhe air deis chumhachd Dé, agus ag teachd lé nénluibh neimhe.

63 Agus do réub úachdaran na sagart a éudach, ag rádh, Créd é an feidhm a tá aguinne ar fhíadhnúisibh feasda?

64 Do chúalabhair an bhlaissphéime: créd dó cítheardháoiibhsí? Agus rugadar-san uile breith na aghuidhsean gur thuill sé bás.

65 Agus do thionnsgnadar dream áirighe gabháil do sheilidhibh air, agus a aghaidh dfolach, agus dórna do bhualadh air, agus a rádh ris, Déana faidheadóireachd: agus do ghabhadar na seirbhísigh do bhasuilibh air.

66 ¶ Agus ar mbeith do Pheadair ann sa halla shíos, tháinig áon do chailinibh an ardsagairt:

67 Agus ar bhfaicsin Pheadair dá ghoradh dhi, tug sí dha haire é, agus a dubhairt sí, Do bhí tusa fós a bhfochair Iósa Nasardha.

68 Achd do shéan seisean sin, ag rádh, Ní thuigim, agus ní bhfuil a fhios agam créd a deir tú. Agus do chúaidh sé a mach don phóirsi; agus do ghoir an coileach.

69 Agus do chonnuair an cailín é a rís, agus do thionnsgain sí a rádh ris an druing do bhí na seasamh a lathair, Is díobh súd *an fearso*.

70 Agus do shéan seisean a rís. Agus fá cheann beagáin na dháighsin, a rís a dubhradar an mhuinntir do bhí na seasamh a lathair ré Peadar, Go firinneach is díobh súd thusa: óir is Galiléach thú, agus is cosmhaíl hurlabhra *rú*.

71 Achd do thionnsgain seisean ag mallughadh, agus mionnughadh, Ní haithne dhamh an duinesi a deirthe.

72 Agus do ghoir an coileach an dara húair. Agus do chuimhnigh Peadar ar an fhocal a dubhairt Iósa ris, Ní is táosga na ghoirfeas an coileach fá dhó, scánfuidh tú

misi trí húaire. Agus ar ndán a leith-tháoiibh dhó, do ghuil sé.

CAIB. XV.

Fulang, 39 bás, 42 agus adhlacadh onórach Iósa Chríosaí Mhic Dé bhí.

AGUS go moch ar maidin ar ndéanamh comhairle dhóibh rugadar na hárd-sagairt maile ris na sinneasaibh agus ris na sgríobuidhibh agus ris an gcomhairle uile, Iósa ceangailte léo, agus tugadar do Phíoláit é.

2 Agus do fhiafruidh Píoláid dheisean, An tusa rí na Níuduigheadh? Agus ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé ris, A deir tusa *sin*.

3 Agus do chuireadar úachdaráin na sagart mórán na aghaidh: achd níor fhreagair seisean éinní.

4 Agus do fhiafruidh Píoláid dhe a rís, ag rádh, An né nach dtugann tú freagra éigin úait? féuch gá mheid ann a ndéunaid so fiadhnúisí ad aghaidh.

5 Agus níor fhreagair Iósa ní ar bith ó sin a mach; ionnas gur ghabh iongantus Píoláid.

6 ¶ Agus ann sa tsolamain do sgáoil-eadh sé dhóibh éin phríosúnach a mhaín, gidh bé air bith a diarradáois.

7 Agus do bhí *neach* áirighe dar bhainm Barabbas, ceangailte a bhfochair a chompánach ceannairce, noch do rinne marbhadh a gceannairce.

8 Agus ag éighmhe don phobal do thionnsgnadar iarruidh air do réir mar do níodh sé dhóibh a gcomhnuidhe.

9 Do fhreagair Píoláit dhóibh, ag rádh, A náill libh go sgáoilinn dáoiibh Rí na Níuduigheadh?

10 (Óir do bhí a fhios aige gur ab tré thnúth do thoirbhir úachdaráin na sagart é.)

11 Agus do ghlúaisiodar úachdaráin na sagart an pobal, do chum go madh táosga sgáoilfeadh sé Barabbás chuca.

12 Achd ar bhfreagra do Phíoláid, a dubhairt sé riu a rís; Ar a nadhbharsin créd as áill libh do dhéunamh dhamh *ris an tési* dá ngoirthi Rí na Níuduigheadh?

13 Agus do éighmheadarsan a rís, Croch é.

14 Achd a dubhairt Píoláid riu, Créd é an tolc do rinne sé? agus is meide do gháireadarsan *sin*, Croch é.

15 Agus do bhrígh gur mhian lé Píoláid toil an phobail do dhéunamh, do sgáoil sé Barabbás dóibh, agus tar éis Iósa do sgiúrsughadh, tug sé úadh, chum a chrochda é.

16 ¶ Agus rugadar na saighdiúiridh a sdeach don halla é, éadhon go cúirt an úachdaráin; agus do ghoireadar an chuid-eachda uile a bhfochair a chéile.

17 Agus do chuireadar *éadach* purpuir

uime, agus ag fighe corona spíne dhóibh, do chuireadar air í,

18 Agus do thionnsnadar beannughadh dhó, Día do bheatha, a Rí na Nínduigh-eadh!

19 Agus do bhúileadar é an a cheann lé giolcach, agus do ghabhadar do sheil-idhibh air, agus ar léigean a nglún *fútha*, do rinneadar úmhla dhó.

20 Agus an tan do rinneadar fonámhad fáoi, do bheanadar an *téadach* purpaír dhe, agus do chuðreadar a éaduighe féin uime, agus tugadar a mach é do chum go grochaidís é.

21 Agus dó chuireadar dfrachnibh ar *oglach* áirighthe do bhí ag gabháil thárrsa, *dar bháinn* Simón Siréanach, (athair Alecsander agus Ruphus,) tháinig ón túaith a *muich*, a chroich diomchar.

22 Agus rugadar léo é do nionad *dar ab ainn* Golgota, is sé sin, re na éidir-mhíniúghadh, Ionad na cloigne.

23 Agus tugadar fion air ar cuireadh mirí ré na ól dhó: achd níor ghabh seis-ean é.

24 ¶ Agus an tan do chrochadar é, do roinneadar a éaduighe, air dteilgean crann-chuir orrtha, créd do thóigfeadh gach neach dhíobh.

25 Agus do bhí an treas úair ann, agus do chrochadar é.

26 Agus do bhí tiodal a chóire air na sgríobhadh ós a chionn, RI NA NIUD-UIGHEADF.

27 Agus do chrochadar díasgaidheadh na fhochair; fear ar a láimh dheis, agus fear ar a láimh chli.

28 Ann sin do coimhlíonadh an sgríob-tuir a deir, Agus a measg dháoine cóir-theach do comháireadh é.

29 ¶ Agus an dream do ghabhadh thairis, do bhéirdís aithis dó, ag crathadh a gceann, agus ag rádh, O, thusa leagas an teampoll, agus thógbhas é a dtírlaéithibh,

30 Fóir ort féin, agus tárr a nús as an gcroich.

31 Agus is mar an gcéudna a dubhradar úachdaráin na sagart agus na sgríobuidhe ré chéile ag fonámhad fáoi, Do fhóir sé ar dháoinibh eile; agus ní héidir leis é féin dfóirighiu.

32 Tigeadh Críod Rí Israél a nús a nois as an gcroich, do chum go bhfaicfimis agus go gcreídifimis. Agus na dáoine do crochadh na fhochair tugadar aithis dó.

33 Agus an tan tháinig an seiseadh húair, do bhí dorchadas ar feadh na talmhan uile go sóithe an náomhadh húair.

34 Agus ann sa náomhadh húair do éigh Iosa do ghuth árd, ag rádh, Eloi, Eloi, lámá sabaeltáni? a se sin, ar na éidir-

mhíniúghadh, Mo Dhía, mo Dhía, créd fár thréig tú mé?

35 Agus a dubhradar cuid dá raibh na seasaml a lathair, an tan do chúaladar *sin*, Féuch, a tá sé gairm Elías.

36 Agus do ríoth fear dhíobh agus ar líonadh sbéine dfinegre dhó, agus ar *na* chur a dtíncheall giolcuigh, tug sé deoch dhó, ag rádh, Leigidh dhó; féacham an dtiocfa Elías dá leagadh a nús.

37 Agus ag éighinhe Díosa do ghúth mhór, do chúaidh a spírad as.

38 Agus do réubadh brat rointe an teamp-uill na dhá chuid ó úachdar go híchdar.

39 ¶ Agus an tan do chonnaire an senturion, do bhí na sheasaml as a choch-air, go ndeachuidh a anam as ag éighinhe mar sin, a dubhairt sé, Go fírinneach do bé an duine so Mac Dé.

40 Agus do bhádar mar an gcéudna mná a bhfad úadh ag féachain: eidir a raibh Muire Mhagdalén, agus Muire math-air Shéumuis bhig agus Ióses, agus Salómé;

41 Noch do lean é, an tan do bhí sé fós sa Ghalile, agus do bhí ag minios-drálachd dó; agus mórán do mhnáibh eile do chúaidh a néinfheachd ris súas go Hiarusaléim.

42 ¶ Agus a nois ar dteachd don tráth nóna, (do bhrigh gur bhé *lá* an ullmhuighthe é, eadhón, an lá roimh an tsabbóid,)

43 Táinig, Ióseph ó Arimatéa, comhair-leach onórach, agá raibh fós stíl ré ríogh-achd Dé, agus do chúaidh sé a sdeach go dána dionnusighe Phíoláid, agus do iarr sé corp Iosa.

44 Agus do biongnadh lé Píoláid go mbiadh sé *cheana* tair éis bháis: agus do ghoir sé an senturion, agus do fhiafrúigh sé dhe an fada ó fúair sé bás.

45 Agus ar bhfagháil fhiosa ón sentú-rion, do bhronn sé an corp do Ióseph.

46 Agus do cheannaigh *Ióseph* linéadach fínealta, agus do leag sé a nús é, agus do chuir sé an linéadach uime, agus do chuir sé é a dtúama do bhí ar na thochailt a mach as charraig: agus do iomluit sé léac ar dhorus an túama.

47 Agus do bhí Muire Mhagdalén, agus Muire mathair Ióses ag féuchain gá háit a gcuirfidh é.

CAIB. XVI.

Eiserghe Chríod, 12 a thaisbeanadh fein, 19 agus a ghabhala súas ar neamh.

A GUS ar ndul don tsabbóid thárrsa, do cheannuigh Muire Magdalén agus Muire mathair Shéumuis, agus Salóme, spíorsradh deagbhaluidh, chum go dtioc-faidís agus go nungfaidís é.

2 Agus tangadar go romhoch ar maidin

an chéid lá don tseachdmhuin, chum an túana lé héirge na gréine.

8 Agus a dubhradar eatorra féin, Cía ionpeochas dhúinn an leac ó dhorus an túama?

4 Agus ar bhféachain dóibh, do chomnecadar an chloch ar na biomlat: óir do bhí sí romhór.

5 Agus ar ndul sdeach ann sa túama dhóibh, do chonnecadar ógánach na shuidhe ar a láimh dheis, ioná raibh éudach fada gléghéall; agus do ghabh úathbhás iad.

6 Agus a dubhairt seisean riu, Ná bíodh eagla oraibh: A táthaóí ag iarraidh Iósa Nasardha, do céasadh: do éirigh sé; ní bhfuil sé ann so: féuch a náit an ar cuir-eadar é.

7 Achd imthighidh, innisidh dá dheiscioblúibh agus do Pheadar go bhfuil sé ag dul romhuibh don Ghalilé: do chífidhe ann sin é, mar a dubhairt sé ribh.

8 Agus ar ninteachd dóibhsean a mach go deithniosach, do theitheadar ón túama; óir do bhí críth agus úathbhás orrtha: agus níor labhradar ní ar bith ré héinneach; óir do bhí eagla orrtha.

9 ¶ Agus ar neiséirghe *Diosa* ar maidin an céid lá don tseachdmhuin, do thaisbén sé é féin ar tús do Mhuire Mhagdalen, as ar theilg sé seachd ndeamhain.

10 Agus ar ninteachd disí do fhoillsigh sí sin don druing do bhí na fhochair seán, do bhí ag gul agus ag caói.

11 Agus an tan do chúaladarsan, eisean do bheith béo, agus go bhfacuidh sisi é, ní chreideadar.

12 ¶ Achd tar éis so, do thaisbén

seisean é féin do dhías aca, a gcruth eile mar shíubháileadar, agus iad ag dul fan dtudháith.

13 Agus do imthigh siadsan, agus do fhoillsighedar *sin* do chuid eile: gidheadh níor chreideadar iadsan fós.

14 ¶ Fa dheiridh ar mbeith ar áonbhall do naonfhear dhég do thaisbéan sé é féin dhóibh, agus do chuir sé na naghaidh a míchreideamh agus a gcrúas croidhe, tré nár chreideadar don druing do chonnaire é ar neiséirghe.

15 Agus a dubhairt sé riu, Imthighidh ar feadh an domhain uile, déanuidh an soisgéul do sheannmóir do gach uile chreatúir.

16 Gidh bé chreidfeas agus bhaisdfithear slainéochthar é; achd gidh bé nach ccreidfi daiméontar é.

17 Agus leanfuid na comharthuighesi an dream de chreidfeas; Sgriosfuid siad deamhuin tré mainmsi; laibhéoruid lé teangthuibh núdha;

18 Tóigéubhaid naithreacha neimhe; agus má ibhid ní marbhthach ar bith, ní ghoirtéocha sé iad; cuirfid lámha ar na daónibh éagcruidhe, agus béid siad slán.

19 ¶ Agus tar éis an Tighearna do labhairt riu, do gabhadh súas ar neamh a rís é, agus do shuidh sé ar deis láimh Dé.

20 Agus ar ndul a mach dhóibhsean do rinneadar seanmóir ann gach uile áit, ar mbeith don Tighearna ag comhoibriughadh riu, agus ag tabhairt brígh dá mbriathruibh leis na comharthaidhibh do lean iad. Amén.

An SOISGEUL do réir LUCAIS.

CAIB. I.

Geinéadh Eoin Bhaide, 39 le fáigheadoireacht Elisabet, 46 Mhuire, 67 agus Sacharias.

DO bhrígh gur ghabhadar mórán do lámh sdair do sgríobhadh air na neithibh agá bhfuil a sáirfluos aguinne,

2 Do réir mar thugadar na dáoinne do chonnaire lé na súilibh féin ó thús, agus do bhí ag miniosdrálachd na bréithre, dhúinne iad;

3 Do chonnas damhsa mar an geéudna, a Theophilus ro oirdheirc, ar bhfagháil feasa ionlan gach uile neithe ó na bhfíorthosach dhamh, a sgríobhadh chugadsa a nórdughadh,

4 Do chum go mbía deimhin na mbriathar, do múneadh dhuit agad.

5 **R**E linn Iorúaithe, rí *thire* Iúdaighe, do bhí sagart áirighe dár bhainm Sacharias, do sheal Abía: agus a bhean dingheanuibh Aaróin, agus Elisabet do bainm dhi.

6 Agus do bhádar a ráon ná *ndáoinibh* fireanta a bhfiadhnúisi Dé, ag siobhal go neimhchiontach ann uile aitheantuibh agus órdughthibh an Tighearna.

7 Agus ní raibh sliocht orrtha, do bhrígh go raibh Elisabet ainrid agus go raibh áois mhór aca ar áon.

8 Agus tárla, an tan do bhí sé ag déanamh oifige an tsagairt a bhfiadhnúisi Dé ann a sheal féin,

9 Do réir ghnáthuighthe oifige an tsagairt, go ráinig dhó an túis do losgadh tar éis dúl a sdeach go teampoll an Tigh-earna dhó.

10 Agus do bhí coimhthionól an phubail uile ag déanamh úrnuighe a inuigh a naimsir na túise.

11 Agus do taidhbhreadh dhó aingeal an Tighearna na sheasamh ar an dtáobh ndeas daltóir na túise.

12 Agus ar nua fhaicsin do Shacharias, do bhí sé ar na bháidhreadh, agus do ghlac eagla é.

13 Achd a dubhairt an taingeal ris, Ná bíodh eagla ort, a Shacharias: óir do héisdeadh húrnuighe; agus béaruidh do bhean Elisábet mac dhuit, agus do bhéara tú Eóin mar ainm air.

14 Agus budh gáirdeachus agus lúathghaire dhuit é; agus bíaidh lúathghaire ar mhóran fá na bbreith.

15 Oir bíaidh sé na dhuine mhór a bhfiadhnúis an Tighearna, agus ní íobha sé fíon na deoch láidir; agus fós bíaidh sé lán don Spiorad Náomh, ó bhroinn a mháthar.

16 Agus fillfidh sé mórán do chlannuibh Israél chum an Tighearna a Ndia féin.

17 Oir géubhaidh seisean roimhesan a spioraid agus a shubháilce Elías, dífíleadh chroidheadh na naithreach chum na cloinne, agus na neasumhal chum gliocuis na dáoiné gcomhthrom; agus dullmhughadh phobuil dhiongmhála don Tighearna.

18 ¶ Agus a dubhairt Sacharias ris an aingeal, Cionnas bhías a fhios so agamsa? óir a táim um dhuine arsuidh, agus a tá aois mhór ag am mhnaoi.

19 Agus ar bhfreagra don aingeal a dubhairt sé ris, Is misi Gabriel, sheasas a bhfiadhnúis Dé; agus do cuireadh mé do labhairt riotsa, agus dinnis na núaidheachd maith so dhuit.

20 Agus, féuch, bíaidh tú gan úrlabhra, agus ní bá héidir leachd labhairt, go soithe an lá an a dtiocfaid na neithe so chum críche, do bhrígh nár chréid tú dom bhriathraibhsi, noch coimhlonfuighear na nam féin.

21 Agus do bhí an pobal ag fúireach ré Sacharias, agus do biongnadh léo an fad do fhan sé sa teampoll.

22 Agus ar ndul a mach dhó, nírbhéidir leis labhairt riu: agus do aithnigheadar go bhfacaidh sé taidhbhsi sa teampoll: óir do sméid sé oirtha, agus do fhan sé balbh.

23 Agus tárla dhó, an tan do coimhlonadh laéthe a mhíniosdrálachda, go ndeachaidh sé dhá thigh féin.

24 ¶ Agus tar éis na laethesi, do toirreachd Elisabet a bheansan, agus do

fholaigh sí í féin ar feadh chuig míos, ag rádh,

25 Oir is mar so do rinne an Tighearna rium ann sna laethibh an ar fhéuch sé oram, do thóghbáil mo neinnhcheana dhíom a meas na ndáoiné.

26 ¶ Agus an sa seisíodh mí, do cuir-eadh an taingeall Gabriel ó Dhía go cathruigh don Ghalilé, dár bainm Násaret,

27 Dionnsuighe óighe ar a raibh ceart ag fear do thigh Dháibhi, dár ainm Ióseph; agus do bé do bainm do nóigh, Muire.

28 Agus ar ndul a sdeach dá hiennsuighe do naingeal, a dubhairt se, Día do bheatha a ógh roghrúasamhuil: a tá an Tighearna maille riot: is beannuighe thú eidir na mnáibh.

29 Agus an tan do chonnaire sí é, do bhí sí ar na búaidhreadh fá na bhriathraibh, agus do bhí sí ag smúineadh créd an ghné bheannughtheaso.

30 Agus a dubhairt an taingeal ría, Ná bíodh eagla ort, a Mhuire: óir fúair tú grása ó Dhía.

31 Agus, féuch, bíaidh tú torrach ad bhruinn, agus béaraidh tú mac, agus do bhéara tú IOSA dainm air.

32 Bíaidh se mór, agus goirfidhear Mac an té is Airde dhe: agus do bhéara an Tighearna Día caithir Dháibhi, athar féin dhó.

33 Agus bíaidh sé na rígh ar thigh Iacob go bráthi; agus ní bhía deireadh ar a ríoghachd.

34 Agus a dubhairt Muire ris a naingeal, Cionnas bhías so, óir ní bhfuil fios fir agamsa?

35 Agus ar bhfreagra do naingeal a dubhairt se ría, Tuirleonguidh an Spiorad Náomh ort, agus foileóchaidh cumhachda an té as Airde thú: uime sin an ní náomhta bhéaras tú goirfighear Mac Dé dhe.

36 Agus, féuch, Elisabet do shiur, a tá sisi leis torrach air mhac ann a hárrsuigheachd: agus is sé so an seisíodh mí don mhnaoi úd, dá ngoirthear bean aimrid.

37 Oir ní bhía ní ar bith doidhéunta do Dhía.

38 Agus a dubhairt Muire, Féuch, banóglach an Tighearna; teagmhadh dhamhsa do réir do bhréithrisi. Agus do imthigh an taingeal úaithe.

39 ¶ Agus an tan do éirigh Muire ann sna laethibh sin, do chúaidh sí go dheithneasach chois sléibhe, go cathraigh Iúda;

40 Agus do chúaidh sí a steach go tigh Shacharias, agus do bheannaigh sí Delisabet.

41 Agus tárla, mar do chúalaidh Elisabet beannughadh Mhuire, gur bhíog an náoidheanáin ann a broinn; agus do bhí Elisábet air na líonadh don Spiorad Naomh.

42 Agus do éigh sí do ghuth mhór, agus a dubhairt sí, Is beannaighthe thú eidir na mnáibh, agus is beannaighthe toradh do bhronn.

43 Agus cionnus do éirigh so dhamsa, go dtiocfadh matháir mo Thighearna *féin* chugam?

44 Oir, féuch, comhlúath is tháinic fuaim do bbeannaighthe am chlúasaibh, do bhíos an náoidheanán lé gáirdeachus am mo bhroinn.

45 Agus is beannaighthe an bhean do chreid: oir coimhlonfuidhear na neithe do gheall an Tighearna dhi.

46 ¶ Agus a dubhairt Muire, Adhmolaidh manam an Tighearna,

47 Agus do ní ino spiorad gáirdeachus a Ndia mó Shlánuightheóir.

48 Do bhrígh gur féuch sé ar úmhla a bhanóglaighe *féin*: oir, féuch, ó so súas goirfid na huile chine beannaighthe dhíom.

49 Oir do rinne an té a tá cumbachdach neithe móra dhamsa, agus is náombtha a aium.

50 Agus a tá a thrócaire ó dhíne go díne don dréim ar a bhfuil a eagla.

51 Do rinne sé gníomh láidir lé na láimh; do spréigh sé na dáoine úaibhreacha a smúaintighe a gcroidheadh *féin*.

52 Do tharruing sé na dáoine cumbachdacha as a gcaithiribh, agus do árdúigh sé na dáoine umhla.

53 Do líon sé na dáoine ocracha lé neithibh maithe; agus do chuir sé úadh na dáoine saidhbhre folumh.

54 Do thóg sé súas Israél a shearbhfhoghantuidhe *féin*, do chuimhniughadh ar a thrócaire;

55 (Mar do labhair sé ré ar naithreachuibh, Abraham, agus ré na shíol go bráth.)

56 Agus do fhan Muire na fochair timcheall trí míos, agus do fhíll sí dhá tigh *féin*.

57 ¶ Agus táinic ionbhuidh Elisabet ion ar mhídhid dhígh breath; agus rug sí mac.

58 Agus do chúaladar a comharsain agus a dáoine gáoil, gur fhoillsigh an Tighearna a thrócaire mhór *féin* di; agus do rinneadar gáirdeachus má ráon rí.

59 Agus tárrla, go dtangadar air a nochdmhadh lá do chum go ndéanais an náoidhe do thimcheallghearradh; agus do ghoireadar Sacharias de, do reir anna a athair.

60 Achd ar bhfreagra dhá mháthair a dubhairt sí, Ní hámhluidh bhias; achd Eóin goirfidhear dhe.

61 Agus a dubhradar rí, Ní bhfuil éannuine dod cluineadh dá ngoirthean an tainmsi.

62 Agus do rinneadar comhartha dhá

athair, créd an tainm bá mian leis do thabhairt air.

63 Agus ar niarruidh cláir sgríobhtha dhosan, do sgríobh sé, ag rádh, Is Eóin is ainm dhó. Agus do ghabh iongantus iad uile.

64 Agus ar an mball do hosgladh a bhéulsan, agus a theanga, agus do labhair sé, ag moladh Dé.

65 Agus do ghabh eagla a gcomharsuin nile: agus do haithriseadh na neithe so uile chois tsleibhe thíre Iúdaighe uile.

66 Agus gach uile dhuine dhá gcualaidh sin, do chuireadar a dtaisgidh an a gcroidhthibh *féin* iad, ag rádh, Créd é an sórt leinibh bhias so! Agus do bhí lámh an Tighearna maille ris.

67 Agus do bhí Sacharias athair, lán don Spiorad Náomh, agus do rinne sé faidheadóireachd ag rádh,

68 Go madh beannaighe an Tighearna Día Israel; ar son gur fhiosruigh sé agus gur fhúasgail sé a phobal *féin*,

69 Agus do thóg sé súas adharc na sláinte dhúinne a dtigh Dháibhi a shearbhfhoghantuidhe *féin*;

70 Do réir mar do labhair sé tré bhéul a fháidheadh náomhtha *féin*, do bhí ann ó thús an domháin:

71 Ga gcuimhdéochadh sé sinn ó ar naimhaidibh, agus ó láimh gach uile dhuine agá bhfuil fuath dhúinn;

72 Go ndéanadh sé trócaire air ar naithreachuibh, agus go gcuimhnéochadh sé a thionna náophtha *féin*;

73 Agus ar an mionna lé a dtug sé móid Dábrahám ar nathairne, go dtiubhradh sé dhúinn,

74 Go mbénis gan eagla air ar sáoradh ó láimh ar námhad do chum seirbhisi do déanamh dhó *féin*,

75 A náomhthachd agus a bhfiréantachd na fhíadhnuisiséan, a laéthibh ar mbeatha uile.

76 Agus tusa, a leinibh, goirfíthean diot faidh an té as Airde: oir rachuidh tú roimh aghaidh an Thighearna dullmhughadh a shligheadh;

77 Do thabhairt éolus na sláinte dá phobal tré mhaitheamhus na bpéacadh,

78 Tré thrócaire ro mhóir ar Ndia *féin*; lér fhiosruigh sé sinn ag éirghe ón ionad árd,

79 Do thabhairt soillsi don droing do bhí na suidhe a ndorchadas agus a sgáile an bháis, agus do dhíorghadh ar gcos a slighe na síothchána.

80 Agus do fhás an leanabh, agus do neartuigheadh é a spioruid, agus do bhí sé ar na fásnighibh go soithe an lá an ar fhoillsigh sé é féin Disraél.

CAIB. II.

Beirthear Críosa, 13 moladh na naingil, 28, agus Shímeon, 36 ré fáigheadoireacht Anna.

A GUS tárla ann sna láethibh sin, go ndeachuidh áithne ó Shéasar Augustus, an domhan uile do mheas.

2 (Ag so an céudmheas do rinneadh an taud do bhí Sirénus na úachdarán ar Shíria.

3 Agus do chúadar eile dhá meas, gach áon fá leith dhá chathrúigh féin.

4 Agus do chúaidh Ióseph mar an gcéudna súas ón Ghalilé, as an gcathraigh Nasaré, go tír Iúdaighe, go cathrúigh Dhaibhí, dá ngoirthear Bétleem; do bhrígh go raibh sé do thigh agus do shliochd Dháibhí :

5 Ionnnus go measfuigh é maille ré Muire do bhi ar na ceangal ris mar mhnaoi, ar mbeith dhi torrach.

6 ¶ Agus tárla, ar mbeith dhóibh ann sin, go dtangadar laéthe a bhionbhuidhsean.

7 Agus rug sí mac a céudduine cloinne, agus do chuir sí giobuil cheangail na thimcheall, agus do chuir sí na luighe a mainnséur é ; do bhrígh nach raibh airt aca sa tigh ósda.

8 ¶ Agus do bhádar áodhairidhe sa dúithche sin na gcomhnuidhe a nuigh, agus ag déanamh faire oidhche ar a dtírd.

9 Agus, féuch, do sheas aingeal an Tighearna láimh léo, agus do shoillsigh ghloir an Tighearna na dtimcheall : agus do ghabh eagla mhór iad.

10 Agus a dubhairt an taingeal riú, Na bíodh eagla oruibh : óir, féuch, a táim ag soisgéulughadh dhíbh gáirdeachus mór, noch bhías do gach uile phobal.

11 Oir rugadh an Slánuightheóir dháoi bh a niu, (éadhon Críosa an Tighearna,) a gcathrúigh Dháibhí.

12 Agus ag so comhartha dhíbh : Do ghéubhtháoi an leanab ceanguilte a ngiobluibh, na luighe a mainnséur.

13 Agus do bhí go hobann cuideachda mhór do shlúagh neamhdha a bhfochair an aingil ag moladh Dé, agus ag rádh,

14 Glóir do Dhía ann sna hárduibh, agus síodhcháin ar an dtalamb, deaghtóil do na dáoinibh.

15 ¶ Agus tárla, mar do imthigheadar na haingil úatha ar neamh, go ndubhradar na háodhairidhe ré chéile, Imthigheam anois don Bhetléen, agus féucham an ní so do rinneadh, noch do fhoillsigh an Tighearna dháinn.

16 Agus tangadar go deithneasach, agus fuaradar Muire agus Ióseph, agus an náoidhe na luighe a mainnséur.

17 Agus an tráth do chonncadar sin, do aithriseadar an ní a dubhradh riú a dtimcheall an leinibhsin.

18 Agus na huile dháoine da gcualidh so do ghabh iongantus iad fá na neitheibh a dubhradar na háodhairidhe riú.

19 Achd do thaisgidh Muire na briathrasa uile, dá mbreathnughadh ann a croidhe.

20 Agus do fhilleadar na háodhairidhe, ag tabhairt glóire agus ag moladh Dé tré gach ní dá gcualadar agus da bhfacadar, mar a dubhradh riú.

21 ¶ Agus an tan do coimhlíonadh ochd lá chum an leinibh do thimcheallgherradh, tugadh IOSA mar ainm air, éadhon an tainm do ghóir an taingeal de suil do gheineadh a mbroinn é.

22 ¶ Agus an tan do coimhlíonadh laéthe glanta Mhuire do réir reachda Mháoi, rugadar léo go Hiarusaléim é, da thaisbeanadh don Tighearna ;

23 (Mar a tá scríobhtha a reachd an Tighearna, Gach céudghein mhic thuis-mheas brú bíaidh sé náomhtha don Tigh-earna ;)

24 Agus do thabhairt ofrála, do réir mar a dearthar a reachd an Tighearna, Cúpla turtair, nó dhá gheirreach coluim.

25 ¶ Agus, féuch, do bhí duine a Níarusaléim, dár bhainm Símeon ; agus do bhí an fearso comhthrom diadha, agus a shúil ré comhfhortachd Israel : agus do bhí an Spiorad Náomh ann.

26 Agus do fhoillsigh an Spiorad Náomh dhó, nach bhfaicfeadh sé bás, nó go bhfaicfeadh sé Críosa an Tighearna.

27 Agus táinic sé maille ré tréoir na Spioraide don teampoll : agus an tan thug a athair agus a mháthair an leanabh Iósa, do chum go ndéanadis ar a shon do réir gnáthuighthe an dlighe,

28 Ann sin do ghabh seision chuige ann a uchd é, agus do mhol sé Dá, agus a dubhairt sé,

29 A Tighearna, a nois leigeas tú dod shearbhfhoghantuidhe imtheachd a síodhchain, do réir tfhocail féin :

30 Oir do chonncadar mo shúile do shlánughadhsá,

31 Noch do ullmhuigh tú a bhfiadhnuisi na nuile phobal.

32 Solus do dhéunadh soillsi do na Cineadhachuibh, agus glóir do phobuil féin Israel.

33 Agus do ghabh iongantus Ióseph agus a mháthairsion fá na neithibh a dubhradh na thimcheall.

34 Agus do bheannuigh Símeon iad, agus a dubhairt sé ré Muire a mhathairsion, Féuch, a tá sé so ar na órdughadh do chum tuitme agus eisérge mhóráin a

Nisraél; agus na chomhartha agá gcuir-fithear na aghaidh;

35 (Agus fós, rachaidh cloidheamh tré thanamsa mar an gcéudna,) do chum go nochdfuidhe smúaintighthe as mórán do chroidhibh.

36 ¶ Agus fós do bhí Anna, banfhaidh, inghean Phántuel, do thréibh Aser: do bhí áois mhór aiceso, tár éis seachd mbliadlana do chaitheamh dhi ag fear a ndíáigh a maighdeanuis;

37 Agus ar mbeith na baintreabhuigh a dtimcheall cheithre mbliadhan agus cheithre fichid dhi, níor fhág sí an teampoll, achd ag déanamh seirbhísi do *Dhá* do ló agus dóidhche le trosgadh agus lé húrnuighthe.

38 Agus táinic so do lathair ar an úair gcéudna agus dadmhuigh sí an Tighearna na ráon riu, agus do labhair sí na thimcheall ré gach áon agá raibh súil ré fúasgladh an Iarusaléim.

39 ¶ Agus mar do chríochnuigheadar gach uile ní do réir reachda an Thighearna, do fhilleadar don Ghalilé, da gcathruigh féin Násaréet.

40 Agus do fhás an macáomh, agus do neartuigheadh é a spioraid, agus do bhí sé lán deagna: agus do bhí grása Dé maille ris.

41 ¶ Agus do ghnáthuigheadh a athair agus a mhathair dul gach a bliadhna go Híarusaléim a sollamuin na cásg.

42 Agus ar mbeith dhá bhliadhan déug dho, do chúadar súas go Híarusaléim, do réir ghnáthuighthe na sollamna.

43 Agus ar gcríochnughadh na láetheadh sin, an tan do fhilleadarsan, dfan an leanabh Iósa a Níarusaléim; gan fhios do Ióseph ná dhá mháthair.

44 Agus, an tan do shaoileadar go raibh sé na gcuideachda, do shiobhladar asdar laói; agus diarradar é a measg a ndaoíne gaóil agus aitheanta.

45 Agus an tan nach bhfúaradar é, do fhilleadar arís go Híarusaléim, dhá iarruigh.

46 Agus tárta, trí lá dá éis sin, go bhfúaradar é ann sa teampoll, na shuidhe a measg na ndoctorhadh, ag éisdeachd riu, agus ag cur cheasd orrtha.

47 Agus do ghabh iongnadh gach uile dhuine dá gcóalaidh é fá na thuigsín agus fá na fhreagarthaibh.

48 Agus ar na fhaicsin dóibh, do ghabh úathbhás iad: agus a dubhairt, a mhathair ris, A mhic, créd fá ndéarna tú mar so riu? féuch, do bhí mísi agus dathair lán do dhobhrón dod lorgaireachd.

49 Agus a dubhairt seisiún riu, Créd fá rabhabhair dom lorgaireachdsá? an né nach raibh a fhios agaibh gur bhéigin

dambsa bheith ag déanamh ghnódhaighthe Mathar?

50 Achd níor thuigeadarsan na bríathra do labhair se riu.

51 ¶ Agus do chluáidh sé léo síos, agus táinic sé go Násaréet, agus do bhí sé umhal dóibh: agus do thaisgidh a mháthair na bríathra so uile an a croidhe.

52 Agus dó bhí Iósa ag fás an eagna, agus a naóis, agus a ngean ag Día agus ag daoinibh.

CAIB. III.

Seanmoir agus teasdás Eóin um Chríost, 21 teasdás Dé uime; 23 agus a shinnsiorrachd tháobh Ioseph.

A GUS an cúigeadh bliadhan déug dimpireachd Thibérius Séasar, ar mbeith do Phonsius Phioláid na úachdarán a tír Iúdáighe, agus Ioruaith na théatrarc sa Ngalilé, agus Philip a dhearbhrathair na théatrarc air Ituréa agus air chrích Thrachonítis, agus Lísánias na thetrarch air Abiléne,

2 An tan do bhí Annas agus Caiphás na nárdshagartuibh, tháinic bríathar Dé chum Eóin mhic Sacharias san bhfásach.

3 Uime sin tháinic sé ar feadh na dúithche a dtimcheall Iórdan, ag seanmóir bhaisidigh na haithrighe chuim maithmheachuis na bpeacadh;

4 Mar a tá sgríobhtha a leabhar comhráidhteaghsa Esaías fáidh, a deir, Guth an té éighmbeas ar an bhfásach, Ullmhuighidh slighe an Tighearna, déanuidh a chasáin díreach.

5 Léonfuidhear gach uile ghleann, agus ísleochthar gach uile shliabh agus chnoc; agus béid na neithe cama díreach, agus na slighthe garbha mín;

6 Agus do chífí gach uile fheoil slanughadh Dé.

7 Uime sin a dubhairt sé rís a tslúagh tháinic a mach do chum go mbaisdfeadh seisean iad: A shliochd na naithearch neimhe, cia thug rabhadh dhaóibh teith-eadh ón fheirg a tá ag teachd?

8 Ar a nadhbharsin tabhraidh tórrtha bhus ionchubhaidh don naitheirghe fáibh, agus ná tionsgnaidh a rádh ionnaibh féin, A tá Abraham na athair aguinn: oír a deirimsi ribh, Gur ab éidir le Día clann do dlúisachd as na clochuibhse féin D'abraham.

9 Agus a tá an tuágh a nois fós ar na cur chuim féimhe na gceam: ar a nadhbharsin gach uile chrann nach dtabhair toradh maith gearrthar é, agus teilgtear sa teinidh é.

10 Agus do fhiafruigh an slúagh uile dhe, ag rádh, Ar a nadhbharsin créud do dheunam?

11 Agus ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé riu, An té agá bhfuil dá chóta, roinneadh ris an té ag nach bhfuil; agus gídh bé agá bhfuil bíadh, déanadh sé mar an gcéudna.

12 Agus tangadar na puiblíocáin mar an gcéudna ionnus go mbaisdfidhe iad, agus a dubhradar ris, A mhaighisdir, créud do dhéunáimné?

13 Agus a dubhairt seision riu, Na déunuidh ní sa mhó ná do horduigheadh dhaóibh.

14 Agus do chuireadar na saighdiúirigh fós ceisd air, ag rádh, Agus créud do dhéunaimne? agus a dubhairt seisean riu, Ná déunaídh foiréigean ar dhuine ar bith, agus ná hagraidh duine ar bith go héugcórach; agus go madh lór libh bhur dtúarasdal féin.

15 ¶ Agus ar mbeith ag feitheamh don phobal, agus ag smúainiughadh dhóibh uile an gcroidhtibh a dtimcheall Eóin, nar bheisean Chríod,

16 Do fhreagair Eóin, ag rádh riu uile, Baisdeamsa sibh go deimhin lé huiuge; achd a tá neach is neartmhuire ná misi ag teachd, ag nach fiú mé iallach a bhróg do sgáioleadh: baisdfidh seision sibh leis an Spiorad Náomh agus lé teinidh:

17 Aga blfuil a chríathar an a láimh, agus glanfaidh sé a urlár féin, agus cruinnéochuidh sé an chruithneachd dá sgiobol féin; achd loisgfídh sé an cháith lé teine nách éidir a mhúchadh.

18 Agus ag teagasc mhóráin eile fós dó do mhinigh sé an soisgéul don phobal.

19 ¶ Agus ar gcur an aghaidh Iorúaith an Téatrarca dhó, fá Heródias bean Philip a dhearbhrathar, agus fá gach uile oic dá ndeama Iorúaith,

20 Do chuir sé so leis do bhárr ar gach ní, gur dhúin sé ar Eóin a bpríosún.

21 ¶ Agus tárla, an tan do baisedadh an pobal uile, agus do bhí Iósa agá baisedeadh, agus ag déanamh úrnaighthe, gur hosgladh neamh,

22 Agus gur thuirrling an Spiorad Náomh a bhfioghair chorpardha mar cholam air, agus go dtáinig guth ó neamh, ag rádh, Is tú mo Mhac grádhachsa; is ionnadsa a tá mo dheagthoil.

23 ¶ Agus do bhí Iosa féin a dtimchioll a dheichmblíadhan fíthead dáois, ar mbeith (do réir bheathnaghthe na ndáoine) na mhac ag Ióseph, *mhic Héli,*

24 *Mhic Matthat, mhic Lébbi, mhic Melchi, mhic Ianna, mhic Ioseph,*

25 *Mhic Matatías, mhic Amos, mhic Náum, mhic Esli, mhic Nagge,*

26 *Mhic Máat, mhic Matatías, mhic Semei, mhic Ióseph, mhic Iúda,*

27 *Mhic Ioanna, mhic Résa, mhic Soro-bábel, mhic Salatiel, mhic Néri,*

28 *Mhic Melchí, mhic Addi, mhic Cósam, mhic Elmodam, mhic Er,*

29 *Mhic Ióse, mhic Bliésér, mhic Iórim, mhic Matthat, mhic Lébbi,*

30 *Mhic Sinéon, mhic Iúda, mhic Ióseph, mhic Iónan, mhic Eliácim,*

31 *Mhic Meléa, mhic Mainán, mhic Matata, mhic Nátan, mhic Dháibhi,*

32 *Mhic Iessé, mhic Obéd, mhic Boós, mhic Salmon, mhic Náasson,*

33 *Mhic Aminadab, mhic Aram, mhic Esrom, mhic Pháres, mhic Iúdab,*

34 *Mhic Iácob, mhic Isaac, mhic Abraham, mhic Tará, mhic Náchor,*

35 *Mhic Sáruch, mhic Rágu, mhic Phálec, mhic Héber, mhic Salá,*

36 *Mhic Cáinan, mhic Arphcsad, mhic Sem, mhic Noé, mhic Lámech,*

37 *Mhic Matúsala, mhic Enoch, mhic Iáred, mhic Maleléel, mhic Cáinan,*

38 *Mhic Enos, mhic Séth, mhic Adhaimh, mhic Dé.*

CAIB. IV.

Troiscthe Chríod, 13 bhúadhaigh sé ar an deamhan lámh ar lámh. 14 A, sheanmóir, 41 agus admhail na ndeamhan féin uime.

A GUS ar mbeith Díosa lán don Spiorad Náomh, do fhíll sé tar a ais ó Iórdan, agus do thréornigheadh leis an Spioruid ar an bhfásach é,

2 Feadh dhá fhichead lá an diabhal ag cur chathuighthe air. Agus níor íth sé ní ar bith ann sna laethibh sin: achd ar na gcríochnughadh, ann sin do ghabh ocras é.

3 Agus a dubhairt an Diabhal ris, Más tú Mac Dé, abair ris an gcleichsi bheith na harán.

4 Agus do fhreagair Iósa é, ag rádh, A tá sgríobhtha, Nach lé harán a mháin mhairfós an duine, achd lé gach uile bhréithir Dé.

5 Agus an tan do thréoruigh an diabhal é, ar shlíabh árd, do thaisbén sé ríoghachda na talmhun uile dhó a móimeint dainsir.

6 Agus a dubhairt an diabhal ris, Do bhéara misi na cumhachda so uile dhuith, agus a nglóir: óir do tugadh dhamhsa í; agus do bheim i don tí as toil leam.

7 Ar a nadhbharsin iná adhlrán tusa dhamhsa, budh leachd iad uile.

8 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé ris, Imthigh úaim, a Shátain: óir a tá sgríobhtha, Do dhéana tú do Thighearna Dá féin dadlradh, agus is dó na áonar do dhéana tú seirblús.

9 Agus do thréoruigh sé é go Híarus-aléim agus do shuighidh sé é ar bheim an teampoill, agus a dubhairt sé ris, Mas tú Mac Dé, teilig thú féin síos as so:

10 Oir a tá sgríobhtha, Do bhéura sé áithne dhá áinglibh adthimcheall, thusa do choimhéud:

11 Agus toigéubhuid eidir a lánhuibh thú, deagla go mbuailfea do chos fá chloich úair ar bith.

12 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé ris, A dubhradh, Ní chuirfe tú cathughadh ar an Dtighearna do Dhía féin.

13 Agus ar ccur críche ar a chathuigh-thibh uile don diabhal, dfág sé eisean ar feadh tambill.

14 ¶ Agus dó chas Iósa maille ré cumhachdaibh na Spíoruide don Ghalilé: agus do chúaidh a chlú ar feadh na tire na thimcheall.

15 Agus do theaguis sé ann a síonagó-aibh síd, ag fagháil glóire ó gach uile dhuine.

16 ¶ Agus táinic sé go Násaret, mar ar hoilleadh é: agus, do chúaidh sé a steach mar bhadh gnath leis, lá na sábbóide don tsínagóig, agus do éirigh sé na sheasamh do leughthóireachd.

17 Agus tugadh leabhar Esáias fíaidh dhó, agus an tan do'osgail sé an leabhar, fuair sé an tionad an raibh sgríobhtha,

18 *Ta* Spíorad an Tighearna oramsa, tré gur ong sé mé do chuir sé *úadh* mé do sheanmóir an tsoigéid do na bochdoibh, do shlánughadh na ndóine agá bhfuilid croidhthe brúidhte, do sheanmóir fhasgalta do na braighdibh, agus do da dalluibh aisíoc a radhaire, agus do thabhairt sáoirsi don mhuinntir a tá ar na gcombrúghadh,

19 Do sheanmóir bliadhna fhorbháil-tigh an Tighearna.

20 Agus ar ndúnadh an leabhair dhó, agus ar na thabhairt arís don ghiolla, do shuidh sé. Agus do bhídar suile a raibh ann sa tsínagóig uile ag féachain air go géur.

21 Agus do thionngain sé a rádh riu, A niugh a tá an sgríobtúirso ar na choimh-líonadh an bhur gclúasuibhsi.

22 Agus do rinneadar uile fíadhnúisi leis, agus do bhí iongantus aca ann sna comhráiribh grásamhla do thigeadh as a bhéul. Agus a deirdís, An né nach é so mac Ióseph?

23 Agus a dubhairt sé riu, Déara sibh rium gan anharus an seanfhocalsa, A liaigh, leighis thú féin: leitheid na neith-eadh do chúalamar do rinne tú a Gcaper-náum, déana mar an gcéudna ann so ad dháithche féin *íad*.

24 Agus a dubhairt seision, A deirim ribh go deimhin, Nách bhfuil cion ar fháidh ann a thír féin.

25 Achd go fírinneach deirimsi ribh, Go rabhadar móran baintreabhach a láethibh Elías a Nísraél, an tráth do bhí an fhiormá-meint druite trí bliadhna agus sé mhí,

ionnas go raibh gorta mhór ar feadh na talnhan uile;

26 Achd níor cuireadh Elías díonnúighe áon aca, achd go Sarepta na Sidónia, chum mná do bhí na baintreabhaigh.

27 Agus do bhádar móran lobhar a Nísraél ré linn Eliséus an fáidh; agus níor glanadh éin neach aca, achd Náainán an Sirianach.

28 Agus do líonadh a raibh ann sa tsínagóig dfeirg, an tan do chúaladar na neithesi,

29 Agus ar néirghe na seasamh dhóibh, do theilgeadar as an gcathruigh a mach é, agus rugadar léo é ar mhaluidh an tsleibhe ar a raibh a gcathair ar na togbháil, do chum go dteilgfúdis síos a ndiaigh a chinn é.

30 Achd ar ngabháil dósan tré na lár, do imthigh sé,

31 Agus do chúaidh sé síos go Caper-náum, cathair don Ghalilé, agus do bhíodh sé dhá dteagasc ann sna sábbóidibh.

32 Agus do bhí úathbhás acasan an a theagasc: óir do bhí a comhradh maille ré hughdarrás.

33 ¶ Agus do bhí neach ann sa tsínagóig, ann a raibh spíorad deamhuaghe neamh-ghlan, agus do éigh sé do ghúth mhór,

34 Ag rádh, Uch; créud í an bhúain atá aguinne riot, a Iósa Nasardha? an dár sgrisne tháinic tú? a tá a fhios agumsa cía thú, Neach Náomhtha Dé.

35 Agus do imdhearg Iósa é, ag rádh, Bí ad thoechd, agus iarr a mach as. Agus do imthigh an deamhan as, ar na thrasgairt go lár, gan díoghbháil ar bith do dhéan-amh dhó.

36 Agus do ghabh crith cách uile, agus do labhradar ré chéile, ag rádh, Créud é an nise! go náthúigheann sé do na spíoradaibh neamhghlana lé cumhachd-aibh agus lé neart, agus go dtigid siad a mach.

37 Agus do chúaidh a thóarasgbháil an gach uile ionad don tírsin timcheall.

38 ¶ Agus an tan do éirigh Iósa as an tsínagóig, do chúaidh sé a steach go tigh Shímóin. Agus do bhí fiabhrus roimhór ar mháthair mhna Shímóin; agus do chuiread-ar impidhe airsean air a son.

39 Agus ar seasamh dhósan ós a cionn, do imdhearg sé an fiabhrus; agus dfág an *fiabhrus* í: agus ar néirghe dhisi do *lathair* do rinne sí fíotholamh dhóibh.

40 ¶ Agus ar ndul don ghréin faoi, gach áon ága rabhadar dáoine éngerúaidh ó thinneasaibh éugsamhla tugadar chuigesean íad; agus ar gcur a láimh dhósan ar gach áon díobh, do shlánuigh sé íad.

41 ¶ Agus fós do inthighidís na deamh-ain as móran, ag éighne, agus ag rádh, Is tusa Críost Mac Dé. Achd dá nimdh-

eargadh dhósan ní léigeadh sé dhóibh a rádh: go raibh a fhios aca gur bhé féin Críod.

42 ¶ Agus ar néirghe don lá, do imthigh sé a mach, agus do chúaidh sé a nionad fasanháil: agus do bhí an slúagh agá lorgaireachd, agus tangadar chuige, agus do bhádar dá chonghbail, do chum nách rachadh sé uatha.

43 Achd a dubhairt seision riu, Go fírinneach is éigin damhsa flaitheas Dé do sheanmóir do chaitreachaibh eile leis: óir is chuige so do cuireadh mé.

44 Agus do bhíodh sé ag deanamh seanmóra a síonagogaibh na Galilé.

CAIB. V.

Déis mírbhuilte an tachtair éisc, 10 do lean Siomon, Séumas agus Eóin, Críod.

AGUS tárla, an tan do ling an pobal air déisdeachd ré bréithir Dé, gur sheas seision láimh ré loch Ghenesarét,

2 Agus do chonnaire sé dhá luing do bhí ar an loch: achd do imthigheadar na hiasaireachda asda, agus do bhádar ag nighe a líontadh.

3 Agus ar ndul dósan a luing dhíobh, do budh lé Simón, do farr sé air dul beagán ón tír. Agus ar súidhe dhó do theagaisg sé an pobal as an luing.

4 ¶ Agus mar do sguir sé do labhairt, a dubhairt sé ré Simón, Déunnuigh romhaibh ar an ndubhaigéun, agus leigidh síos bhur líontadh chum gabhála.

5 Agus ar bhfreagra do Shímon a dubhairt sé ris, A Mhaighisdir, do thuisreigh-eamar sinn féin feadh na hoidheche uile, agus níor ghabhamair éin ní: achd cheana ar do bhreithir se cuirfe mé síos an líon.

6 Agus an tan do rinneadar so, do íadhadar ar ionarcuigh éisg: ionnus gur briseadh a líon.

7 Agus do sméideadar ar a gcompánachuibh, do bhí ann sa luing eile, do chum go dtiocfaidís chucado thabhairt chunghnamh, dhóibh. Agus thangadarsan, agus do bonadar an dá luing, ionnus go rabhadar a nimmbe a mbáidhte.

8 Agus an tan do chonnaire Simón Peadar so, do shléinchd sé ag glúimibh Íosa, ag rádh, Imthigh faim a Thighearna; óir is duine peachtach mé.

9 Oir do ghabh eagla é féin, agus a raibh na fhochair uile, ar son na gabhála éisg do ghabhadar:

10 Agus mar an gcéudna Séumas, agus Eóin, clann Shebedei, do bhí na gcompánachuibh ag Simón. Agus a dubhairt Íosa ré Simón, Na bíodh eagla ort; as so a mach biaidh tú ad íasgaire ar dháoinibh.

11 Agus an tan tugadarsan a longa

chum tíre, ar bhfagbháil an uile neithe dhóibh, do leanadar eisean.

12 ¶ Agus tárla, an tan do bhí sé a ceathruigh. áirighe, féuch óglach lán do lubhra: agus ar bhfaicsin Íosa dhó do léig sé é féin síos ar aghaidh, agus do ghuidh sé é, ag rádh, A Thighearna, más toil leachd é, is éidir leachd mair do ghlanadh.

13 Agus ar sineadh a láimhe, do bhean sé ris, ag radh, As toil: lí glan. Agus dláig an lubhra é ar an mball.

14 Agus do aithin sé dhe gan a innisin do dhuine ar bith: achd imthigh, taisbéim thú féin don tsagart, agus íodhbair ar son do ghlanta, mar do aithin Máoisí, mar fhíadhnuisi dhóibh.

15 Achd is móide do leathmuighe a thárasgabháil sin: agus do chruinnigh slúagh mór déisdeachd ris, agus diagháil fóirighne a dteinneas uadh.

16 ¶ Achd do chúaidh seisean fá leith ar an bhfásach, agus do rinne sé urnuighe.

17 ¶ Agus tárla go raibh sé lá áirighe, ag teagasg, agus go rabhadar na Phairisínigh agus doctúirí an dlíge na suidhe a láthair, noch tháinig as gach uile bhaile don Ghalilé, agus do thír Íudaighe, agus ó Ierusaléim: agus do bhí cumhachda an Tighearna chum a slánuighthe.

18 Agus, féinch, do ionchradar dáoine a leabuidh óglach do bhí a bpairilis: agus do íarradar a thabhairt a súcach, agus a chur na fhíadhnuisisean.

19 Agus an tráth nach blífúaradar cáoi ar a thabhairt a sdeach tré mhéud ná cuideachda, do chúadar sías ar a tigh, agus do léigeadar é féin, agus a leabuidh síos tríd an slinnteach ar lár, a bhíaghnuisi Íosa.

20 Agus ar bhfaicsin a gceoidimh dhósan, a dubhairt sé ris, A dhuine, a táid do pheacuidh ar na maitheamh dhuit.

21 Agus thionnsnadar na sgríobuidhe agus na Phairisínigh diosbóireachd do dhéanamh, ag rádh, Créid é an fearsa labhras blaisphéimighe? Cía fheúdas peacuigh do mhaithemh, achd Día ná áonar?

22 Achd ar naithe a sinuaintighe Díosa, do fhreagair sé, agus a dubhairt sé riu; Créid é an ní so sinuaintigheisí an bhur gcroidhtuibh?

23 Cía is usa, a rádh, A táid do pheacuidh ar na maitheamh dhuit; ná a rádh, Eirigh agus siobhail?

24 Achd do chum go mbeith a fhíos agaibh go bhfuil cumhachda ag Mac an duine, peacuidh do mhaithemh ar an dtalamh, (a dubhairt sé ré fear na pairilisí,) A deirimsi riot, Eirigh, tóg do leabuidh, agus imthigh dod tigh.

25 Agus ar néirghe dhósan ar an mball an a bhíadhnuisi, do thóg sé an leabuidh

an a raibh sé na luighe, agus do chúaidh sé dhá thigh fein, ag moladh Dé.

26 Agus do ghabh úathbhás cách uile, agus do mholadar Dia, agus do líonadh deagla íad, ag rádh, Do choncamair neithe doichreidte a niugh.

27 ¶ Agus tar éisi so do chúaidh Iosa a mach, agus do chonnaire sé puibliocán, dár bháinm Lébhí, na shuidhe ag bord an chusduim : agus a dubhairt séris, Lean misi.

28 Agus ar bhfágbháil gach éin neithe dhósan, déirigh sé, agus do lean sé eisean.

29 ¶ Agus do rinne Lébhí féusda mór dhó an a thigh féin : agus do bhí cuideachda mhór pluibliocán agus dáoine eile do shuidh na bhfochair.

30 Agus do rinne cuid díobhl do bhí na sgríobuidhibh agus na Bhphairisíneachuibh monabhar a naghaidh a dheisciobalsan, ag rádh, Créud fá niththísi agus fá nibhthí a bhfochair na bpuibliocán agus na bpeacthach ?

31 Agus ag freagra a dubhairt Iosa riu, Ní bhfuil riachdanus leágha ar na dáoinibh slána ; achd ar na dáoinibh tinne.

32 Ní tháinic misi do ghairm na bhfíreunach, achd na bpeacthach chum aithrige.

33 ¶ Achd a dubhradarsan ris, Créud fá dtroisgid deisciobail Eóin go minic, agus créd fá ndéunuid siad urnaighe, agus mar an gcéudna *deisciobail* na Bhphairisimeach ; achd ithid agus ibhid do dheisciobaili ?

34 Agus a dubhairt seision riu, An bhféadtáoisí a thabhairt aircloinn tséomra an fhir nua phósdá trosgadh do dhéanamh, an feadh bhás sé féin na bhfochair ?

35 Achd tiocfaid na láethe an tan bhéurthar an fear nua phósdá úatha, ann sua láethibh sin do dhéunuid siad trosgadh.

36 ¶ Agus a dubhairt sé fós tré chosamhlachd riu ; Ní chuireann neach ar bith preabán éduigh nua air sheanchulaidh, nó, brisidh an *téudach* nua é, agus ní thig an preabán nuaéduigh leis a tseinéudach ?

37 Agus ní chuireann duine ar bith fíon nua a seanbhuidéuluibh ; nó brisfidh an fíon nua na buidéal, agus dóirtfidhear an fíon, agus rachuid na buidéal a múgha.

38 Achd fíon nua is cóir do chur a mbuidéuluibh núadha ; agus léid siad aráon slán.

39 Agus ní bhfuil duine ar bith ibheas seinfhíon lér ab áill fíon nua ar ball : óir a deir sé, Is é an seinfhíon is folláine.

CAIB. VI.

Fúascaltá na ceisde um na sáoire, 20 le searmóin um shonuis agus anrath, 27 agus ghrádh dar neascuidibh.

AGUS tárla ag ghabháil trí ghorthuibh dhósan, an dara sábbóid taréis an

cheud gur bheanadar a dheisciobáil déusa, agus tar éis a gcuinealta eidir a lámhuibh dhóibh, dúadar *iad*.

2 Achd a dubhradar cuid do na Pharisíneachuibh riu, Créd fá ndéuntáoi ní nach indéanta ann sa tsáoire ?

3 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé riu, An né nár leughabhuirsi an ní so, do rinne Dáibhi, an tan do bhí ocus air féin, agus ar an mhuinntir do bhí na fharradh ;

4 Cionnus do chúaidh sé à sdeach go tigh Dé, agus do ghlac sé arán na fiadhnuisi agus a dúaiigh sé é, agus tug sé fós don mhuinntir do bhí na fhochair é : noch nár chóir ithe achd do na sagartuibh amháin ?

5 Agus a dubhairt seisean riu, As Tigh-earna don tsábbóid féin Mac an duine.

6 ¶ Agus tárla fós a sábbóid eile, go ndeachuidh seisean a sdeach don tsinagóg agus gur theaguisg sé : agus do bhí óglach ann sin agá raibh a lámh dheas ar na seargadh.

7 Agus do bhí coimbéud ag na sgríobuidhibh agus ag na Pharisíneachuibh airsean, dá fhéuchain an ndéanadh sé leigheas ann sa tsábbóid ; do chum go bhfuighidís adhbhar gearáin air.

8 Achd daithin seisean a sinúaintighthe, agus a dubhairt sé ris an duine agá raibh an lámh sheargthuigh, Eirigh, agus seas a lar *cháich*. Agus do éirigh seision agus do sheas sé.

9 Ann sin a dubhairt Iosa rúsan, Fiafróchnaidh misi dhíbhsí ní áirighe ; An cóir maith do dheanamh, nó oic do dhéanamh sátsábbóid ? anum do shábháil, nó do sgrios ?

10 Agus an tan do fhéuch sé orrtha uile na thimcheall, a dubhairt sé ris a nóglach, Síin amach do lámh. Agus do rinne seisean mar sin : agus do haiseagadh a lámh slán mar an lámh eile.

11 Agus do líonadh iadsan do chuthach ; agus do luaidheadar ré a chéile créd do dheunaidís ré Hiosa.

12 ¶ Agus tárla ann sna láethibh sin, go ndeachuidh seisean amach ar shliabh do dhéanamh úrnaighe, agus do chlaith sé an oidhche ag guidhe Dé.

13 Agus ar néirge don lá, do ghoir sé a dheisciobail *chuige* : agus do thogh sé dhá fhéar dhéug asda, dár ghoir se absdail ;

14 Simon, dár ghoir sé fós Pendar, agus Aindrias a dhearbhráthair, Séumas agus Eóin, Philip agus Bartoloméus,

15 Mattha agus Tomás, Séumas mac Alpheí, agus Simon da ngoirtheas Selótes.

16 Iudas *dearbhráthair* Shéumuis, agus Iudas Iscariót, (an té fós do bhráth eision.)

17 ¶ Agus táinig sé a nús léo, agus do sheas sé ar inhachuire réidh, agus a choimh-

thionól deisciobail, agus mórán mór do phobal ó thír Iúdaighe uile agus ó Ierusalem, agus ó chois fairge Thírús agus Shídon, noch tháinig deisdeachd-leisin, agus dfagháil leighis ar a neasláintibh;

18 Agus a raibh ar ná gciorbhadh ag spioraduibh neamhglana, agus do leighis-eadh iad.

19 Agus do bhí an slúagh uile ag íarruidh cuimealta ris: óir do bhídh subhailce ag dul fúadh, agus do shlánuidh sé iad uile.

20 ¶ Agus ar dtógháil a shúl suas dósan air a dheisciobluibh, a dubhairt sé, As beannaighthe sibhsí a dháoine bochda: óir as libh flaitheas Dé.

21 As beannaighthe sibh a dháoine atá ocrach a nois: óir sáiséochthar sibh. As beannaighthe sibhsí cháoidheas a nois: óir do dhéantaí gáire.

22 As beannaighthe bheithí, an tráth fhúathóchuid dáoine sibh, agus chuirfid siad as a gcuideachda sibh, agus imdhearg-fuid sibh, agus chuirfid bhur naimn amach mar olc, ar son Mhic an duine.

23 Déunuidh gáirdeachus an lá sin, agus cirghidh a náirde ré lúthgháire: óir, féuch, as mór bhur láaidheachd ar neamh: óir as mar sin do rinneadar a naithreacha ris na fáibhibh.

24 Achd as anáobhinn dáoihsí a dháoine saidhbhre! óir atá bhur sólás aguibh.

25 As anáobhinn dáoihsí a dháoine atá sáitheach! óir báidh ocras oruibh. As anáobhinn dáoihsí a dháoine atá a gáirighe a nois! óir cáofidhe agus goifidhe.

26 As anáobhinn dáoihsí, an tráth a déuruid na huile dháoine maith ribh! óir as mar sin do rinneadar a naithreacha ris na fáidhibh fallsa.

27 ¶ Achd a deirim ribhsí atá ag éisdeachd, Grádhughidh bhur námhuid, déunuidh maith don dreim air ar fúadh sibh,

28 Tabhruidh bhur mbeannachd don dreim mhalluigheas sibh, agus déunuidh urrnaighe ar son na muinntire do ní bhur ndíoghbháil.

29 An té bhúailleas tú air a ngíall iompó chuige an gíall eile; agus an té bheanus do chlóca dhíot ná bac dhe do chóta fús a bhreith leis.

30 Agus tabhuir do gach neach íarrus ort; agus ón te thóghlús do chuid úait ná hiarr air ais é.

31 Agus mar as toil libh dáoine do dhéunamh dhíbh, deunuidhsí mar an gcéudna dhóibhsin.

32 Oir ná tá grádh aguibh don mhuinntir ghrádhugheas sibh, créud é an buidheachus bhías oruibh? óir grádhughidh ná peacthuigh féin na dáoine ghrádhugheas iad.

33 Agus má níthí maith don mhuinntir do ní maith dhíbh, créud é an buidheachus bhías oruibh? óir do níd na peacthuigh féin an gcéadna.

34 Agus dá dtugtháoi áirleagadh *dona dáoinibh* ó a sáoltí a fhagháil a ris, créud é an buidheachus bhías oruibh? óir do bheirid na peacthaidh áirleagadh do na peacthachaibh, do chum go bhfuighdís a leithéid a ris.

35 Ar a nadhbharsin grádhughidh bhur námhuid, agus déunuidh maith, agus tabhruidh áirleagadh úaibh, gan súil ré héinní arís; agus budh mór bhur láaidheachd, agus beithí bhur gcloinn ag an té as Airde: oir bí seisean cimealta les na dáoinibh dombuídhreacha agus sáithe.

36 Ar a nadhbharsin bíthísí trócaireach, mar atá bhur Nathuir trocuireach.

37 Agus ná beiridh breath, agus ní bhéurthar breath oruibh: ná damnuighe, agus ní daiméontar sibh: maithidh, agus maithfítear dháoihsí:

38 Tabhruidh úaibh, agus do bhéurthar dháoihsí; agus do bhéuruid dáoine an bhur nuchd, miosúr maith, dingthe, craiththe, agus ag dul thairis. Oir as leis an miosúr an a dtóimhéosdáoi, toimhéosdar mar an gcéudna dháoihsí.

39 Agus do labhuir se cosamhlachd ríu, An bhféudann an dall dhall eile dothreorigh-eadh? an ne nach duitfid aríon sa díg?

40 Ní bhfuil an deisciobal ós cionn a mhaighisdir: achd gidh bé neach bhus díongmhála, bíaidh sé mar a mhaighisdir.

41 Agus créud fa a bhfaiceann tú an broth beag a súil do dhearbhráthar, agus nach dtugair dod aire an tsail atá ad shuíl féin?

42 Nó cionnus as éidir leachd a rádh réd dhearbhrathair, A dhearbhrathair, léig dhamh an broth atá ad shuíl do bláin aisde, agus nách bhfaiceann tú an tsail atá ad shuíl féin? A fhir an fhúarchrábhuidh, ar tus teilg amach an tsail as do shuíl féin, agus an sin bhus léir dhuit, an broth atá a súil do dhearbhráthar do bhúam aisde.

43 Oir ní maith an crann iomchras drochthoradh; agus ní hólac an crann iomchras toradh maith.

44 Oir is ó a thoradh aitheantar gach uile chrann. Oir ní chrannughidh dáoine figidhe do dheilgneach, na cáora fineamhna do dhrioseach.

45 Do bheir an duine maith ní maith as císde maith a chroidhe féin; agus do bheir an droch dhaine droch ní as droch chísde a chroidhe féin: oir is as iomarcuidh an chroidhe, labhrus an béul.

46 ¶ Achd créud fá ngoirthísí, A Thighearna, a Thighearna dhíomsa, agus nach déuntaí na neithe a deirim?

47 Gach uile neach thig chugamsa, agus éisdeas rém bhríathruibh, agus do ní dhá reir, foillséochuidh mé dháobhsí cia ré ar cosmhuil é :

48 As cosmhuil é ré neach do thóg a thigh, agus do thochail, agus do chúaidh go domhain a dtalumh, agus do chuir a shocrughadh ar charruig : agus mar tháinig an tuile, do bhúail an sruth go fíochmhar fán dtigh úd, a chd níor bhéidir leis a chorrughadh : óir do bhí sé socrughthe ar charruig.

49 Achd gidh bé chluin, agus nach deun, as cosmhuil é ré neach do thóg a thigh air thalamh gan socrughadh ; air ar bhúail an tuile go fíochmhar, agus do thuit sé do láthair ; agus ba mór tuitim an tigh sin.

CAIB. VII.

Sáruighthe an caiptín paganach na Huidúighe a cereideamh. 36 B'i Críost na charaid don pheucthach úirisil.

AGUS an tráth do chríochnuigh sé a bhríathra uile a néisdeachd an phobail, do chúaidh sé a sdeach go Capernaúm.

2 Agus do bhí óglach caiptín áirighe, go bréite, a riochd bháis, air a raibh cion mór aige.

3 Agus an tan do chúaluidh sé tuarasg-bháil Iósa, do chuir sé sinnsir na Níudúighe chuige, ag iarraidh air teachd agus a shearbhfhoghantuidhe shlánughadh.

4 Agus an tan thangadar so chum Iósa, díarradar air go dlítheallach, ag rádh, Gur bhíu é so do thabhuirt dó :

5 Oir atá grádh áige dar gcineadhne, agus do thóg sé sionagóg dhúinne.

6 Agus do chuaidh Iósa leo. Agus an tan do bhí sé a ngar don tigh, do chuir an caiptín a cháirde chuige, ag rádh ris, A Tighearna, Ná cuir báidhreadh ort féin : oir ní fu muisi go rachfá a sdeach fá chléith mo thighe :

7 Ar a nadhbharsin níor mheas mé gur bhíu mé féin dol ad ionnsuighe : a chd abuir a bhfocal, agus bíaidh móglach slán.

8 Oir as duine muisi féin atá fáoi chuinn-achdaibh, aga bhfuilid saighdiúirigh sun, agus a deirim ris an bhfearso, Imthigh, agus inthighe sé ; agus ré fear éile, Tárr, agus thig sé ; agus reir shearbhfhoghantuidhe, Déna so, agus do ní sé é.

9 Agus ar ná gclóidín so Díosa, do bhí iongnadh aige ann, agus ar bhfilleadh dhó, a dubhairt sé ris a tslúagh do lean é, A deirim ribh, Nach bhfuair mé a Nisrael féin, a chomhmór so do chreideamh.

10 Agus ar bhfilleadh a steach, do na teachdunribh do cuireadh chuige, fúaradar an searbhfhoghantaidh do bhí tinn slán.

11 ¶ Agus tárla an lá na dhiáigh sin, go ndeachaidh sé don chathruigh dá

ngoirthear Náin ; agus do chúadar mórán dá dheisciobluibh leis, agus buidhean mhór.

12 Agus an tan tháinig sé a ngar do dhoras na caitheach, féuch, do bhí duine marbh agá bhreith amach, do bhí na áon mhac agá mháthair, agus í na baintreabh-aigh : agus do bhí cionmhthionól mór ón chathruigh na fochair.

13 Agus ar na faicsin don Tighearna, do ghabh tráighe mhór dhi é, agus a dubhairt sé ría, Na gnil :

14 Agus tánuic sé agus do bhean sé ris an gcomhraidh : (agus do sheasadar an luchd do bhí agá ionchar) agus a dubhairt sé ; A ógánaigh, a deirim riot, éirigh.

15 Agus déirigh an duine marbh na shuidhe, agus do thionnsgain sé labhairt. Agus tug sé dhá mháthair féin é.

16 Agus do ghabh eagla iad uile : agus tugadar glóir do Dhía, ag rádh, Déirghe fáidh mór an ar meas ; agus, Dféuch Día ar a phobal féin.

17 Agus do chúaidh an túarasg-bháil so amach air féadh thíre Íudaighe uile, agus air feadh gach éintire timcheall.

18 ¶ Agus dinnsadar a dheisciobail na neithe so uile Déoin.

19 Agus ar ngúirm Deóin deisi áirighe dá dheisciobluibh chuige do chuir sé dionsuighe Iósa iad, ag rádh, An tusa an té do bhí chum teachda ? nó an bhfuilmid ag feathamh ré neach eile ?

20 Agus an tan thangadar na firsi chuigesean, a dubhradar, Do chuir Eóin Baisde sinne chugad, ag rádh, An tusa an té do bhí chum teachda ? nó an bhfuilmid ag feathamh ré neach eile ?

21 Agus ar an uár sin fein do shlánuigh seisean mórán duine ó easláintibh agus ó phláighibh, agus ó dhroch spioraduibh ; agus thug sé á radhare do mhórán dall.

22 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé riu, Ar nimtheachd díbh, imisidh Deóin na neithe do chonnabhair agus do chúalabhair ; go bhfaicid na dall, go siubhlaid na bacadh, go nglantar na íobhair, go gcluinid na bodhair, go néirghid na mairbh, go bhfuil an soisgéul dá sheanmóir do na bochdaibh.

23 Agus as beannaighthe an té, nach bhfuighe oilbhéim ionnumsa.

24 ¶ Agus an tráth do imthigheadar teachdairighe Eóin, do thionnsgain seisean a rádh ris an bpobal a dtimcheall Eóin, Créud é an ní agá ndeachabhair dhá fhéuchain amach ar an bhfásach ? An gíoleach ar na bhogadh ag an ngaoith ?

25 Achd créud é an ní agá ndeachabhair amach dhá fhéuchain ? Duine atá ar na éudughadh a néudúighibh míne ? Féuch, an luchd bhíos a néudaighibh onóracha,

agus a saimhe, is a bpálásuibh na ríogh bhíad siad.

26 Achd cré é an ní agá ndeachubhair amach dhá fhéuchuin? Fáidh? A deirim ribh go fírinneach, agus ní as mó ná fáidh.

27 Ag so an te, ar a bhfuil sgríobhtha, Féuch, cuirim mo theachdaire romhad, oillmhéochus do shlighe romhad.

28 Oir a deirim ribh, Nach bhfuil éidir chlannuibh na mban faidh as mó ná Eóin Baisde: Achd *cheana* an té as lugha a rioghachd Dé as mó é na eisean.

29 Agus ar na gcloisdín so, do mholadar an pobal uile, agus na puiblicáin, Día, do bhí ar na mbaisdeadh ré baisdeadh Eóin.

30 Achd tugadar na Phairisínigh agus an luchd dlíge tarcuisne ar chomhairle Dé na naghuidh féin, gan a bheith ar na mbaisdeagh úadhsan.

31 ¶ Agus a dubhairt an Tighearna, Cía ré saimhéola mé daóine an chinidh so? agus cía ré ar cosmhúil iad?

32 As cosmhúil iad re leanbuibh na suidhe ar áit an mharguidh, agus éighnheas ar á chéile, agus a deir: Dó rinneannair píobaireachd dhaóibh, agus ní dhearnabhair damhsa; do rinneannair caóí dhaóibh, agus ní dhearnabhair gul.

33 Oir tháinig Eóin Baisde ní ag ithe aráin ná ag ol fíona; agus a deirthisí, Atá deamhan ann.

34 Tháinig Mac an duine ag ithe agus ag ól; agus a deirthisí, Feuch an duine crásach, fíonióbhaighe carana bpuiblicáin agus na bpeacthach!

35 Achd atá an eagna ar na sáoradh ó na cloinn féin uile.

36 ¶ Agus do íarr duine áirighe do na phairisíneachaibh air, *bíadh* ithe na fhochair. Agus ar ndul a sdeach go tigh an phairisínigh dhó, do shuidh sé síos chum bíd.

37 Agus, féuch, an tráth fúair bean don chatbraig, do bhí na peacthach, a fhios go raibh sé na shuidhe ag bíadh a dtígh an phairisínigh, tug sí bocsa ola lé,

38 Agus ar seasann agá chosuibh don táobh shiar *dhe* ag gnl, do thionnsgain sí a chosa díonnladh lé na déruibh, agus a dtiurmughadh lé grúag a cinn, agus do phóg sí a chosa, agus do ong sí leis an ola *iad*.

39 Agus an tan do chonnaire an phairisíneach tug an cnireadh dhósan *sín*, smúain sé na inntinn, ag rádh, Dá madh fáidh an fearso, daithnéochadh sé cía agus gá hionnus an bheanso bheanus ris, oir as peacthach í.

40 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé ris, A Shíonóin, atá ní agam ré rádh riot. Agus a dubhairt seision, A Mhaighidísir, abuir romhad.

41 Do bhádar días dféitheamhnuibh ag

fear áirigthe: do dhlig sé cúig chéud pighinn dhóir aca, agus cáogad don dara fear.

42 Agus an tráth nach raibh díoluigh-eachd ag ceachdar díobh ré na thabhairt dó, do mhaith sé dhóibh aráon. Uime sin innis damhsa, cía aca léir ab annsa é?

43 Agus ar bhfreagra do Shíonóin a dubhairt sé, Measúim gur leis an té, dár mhaith sé an tsuinn as mó. Agus a dubhairt seision ris, As maith an bhleath rug tú.

44 Agus ar bhfilleadh dhó chum na mná, a dubhairt sé ré Síonóin, An bhfaicean tú an bhean so? tháinig mise a sdeach dod thighisí agus ní thug tú uisgí chum mo chos díonladh: achd do nigh an bhean so mo chosa lé na déruibh, agus do thionnugh sí *iad* lé grúag a cinn.

45 Ní thug tusa póg dhamh: achd ó tháinig mé a sdeach níor choisg sísi do phógadh mo chos.

46 Níor ong tú mo cheann lé hola: achd do ong an bhean so mo chosa ré huinnement.

47 Ar a nadhbharsin a deirim riot, Go bhfuilid a hiomad peacaidh, ar na maith-eamh dhi; air sin as mór a grádheas sí. Achd gidh bé dá maithtear beagan as beag grádhugheas sé.

48 Agus a dubhairt sé ría, Atáid do pheacuidh ar na maitheamh dhuit.

49 Agus do thionnsgadar an líon do bhí na suidhe na fhochair air an mbórd, a rádh ionnta féin, Cía an fear so mhaithas na peacuidh mar an gceadna?

50 Agus a dubhairt sé ris an mnáoi, Do shlánuigh do chréideamh thú; imthigh a síothcháin.

CAIB. VIII.

Na mna do chaith a máoin re Críod, 4 le cosamhlacht um an tsíoladóir, 22 agus mirbhúileadh Iósa Mhic Dé.

AGUS túrla na dhiaigh so, gur shiobhuil seisean tré gach cathair, agus gach baile, ag seannórughadh, agus ag soisgélughadh ríoghachda Dé: agus an dá fhear dhég na fhochair,

2 Agus mná áirighe, do leigheasadh ó dhroichspioraduibh agus ó easláintíbh, Muire dá ngoirthisí Mhagdalén, as a ndeachadar seachd ndeamhain,

3 Agus Ioanna bean Chúsa feadhmannuigh Iorúaithe, agus Susanna, agus mórán eile, do chaith risean dá máoin féin.

4 ¶ Agus an tan do chruinnigh bhuidean mhór, agus tangadar as gach uile chathruigh chuigesion, do labhair sé a gcosamhlachd *riú*:

5 Do chúaidh síoladóir *áirighe* amach do chur a shíl féin: agus ag cur an tsíl dó, do thuit cuid de chois na sligheadh; agus

do bhrughadh fà chosaibh dàoiné é, agus dìthadar énaith a naiéir é.

6 Agus do thuit cuid eile ar charraic ; agus ar bhfàs dó, do shearg sé, do bhrìgh nach railbh taisleach aige.

7 Agus do thuit cuid eile a measg deilgnigh ; agus ar bhfàs don deilgneach a nàoinfheachd ris, do thachdadar é.

8 Agus do thuit cuid eile a d'talamh mhaith, agus an tan do fhàs sé, tug sé toradh céadach uadh. Agus ar na ràdh so dhó, do òigh sé, Gidh be agà bhfuilid clúasa chum éisdeachda, éisdeadh sé.

9 ¶ Agus do fhiafruighedar a dheisciobuil de, ag ràdh, Créd é an chosamhlachdsin ?

10 Agus a dubhairt seisean, Is daoibhsì tugadh rùndiamhra rioghachda Dé daithniughadh : achd do chách eile a ccosamhlachduibh ; ionnus ag faicsin dòibh nach bhfaicfidis, agus ag cluinsin dòibh nach dtuighfidis.

11 ¶ Ag so an chosamhlachd : a sé an sìol briathar Dé.

12 Agus an dréam úd chois na sligheadh a siad éisdeas ; na dhiaigh sin tig an diabhal, agus tògbhuidh sé an bhriathar as a gcroíde, deagla go gcreidfidis agus go sláinéochtháoi iad.

13 Agus an dream úd air an gcaruic, noch an tan do chluinid, gabhuid chuca an briathar maille lé gairdeachus ; achd ní bhfuil fréumh aca so, noch chreideas feadh tamuil, agus fhilleas ar a nais a nainsir an chathaghlithe.

14 Achd an ní úd do thuit a measg na ndeilgneach, a siad so do éisd, achd ar nimtheachd dòibh, múchtar iad lé cúram agus lé saidhbheas agus lé saimhe na beatha, agus ní thabhruid toradh uatha.

15 Achd an ní do thuit ann sa talamh mhaith, a siad súd éisdeas ris an mbreithir, agus chungmhas é a gcroíde shocruidh mhaith, agus do bheirid toradh uatha a bhfoighid.

16 ¶ Achd ní bhfuil neach ar bith, lasas coinneall, fholchas faoi shoightheach í, ná chuireas faoi leabuidh í ; achd cuiridh sé a gcoinneoir í, do chum go bhfaicfeadh an luchd théid a sdeach an solas.

17 Oir ní bhfuil éin ní foluightheach, nach déuntar follas ; na secreteach, nach bhfuighthear a fhios agus nach dtiocfaidh chum soillsi.

18 Ar a nadhbharsin tabhruidh bhur naire ribh cionnas éisdeas sibh : oir gidh be neach agà bhfuil, is dó do bhéarthar ; agus gidh bé neach ag nach bhfuil, béarthar uadh an ní fós sháoiltear do bheith aige.

19 ¶ Agus tangadar a mhathair agus a

dhearbhrathreacha chuige, agus níor bhéidir léo dul a ngar dhósan ón tsluagh.

20 Agus do hìnniseadh dhó, ag ràdh, Atá do mhatbair agus do dhearbhrathreacha na seasamh a muigh, ag iarraidh tfaicsin.

21 Agus ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé riú, A siad so mo mhathairse agus mo dhearbhrathreacha noch éisdeas briathar Dé, agus do ní dá réir.

22 ¶ Agus tarla lá áirighe, go ndeachaidh seisean agus a dheisciobuil a luing : agus a dubhairt sé riú, Déanam ar an táobh úd a nunn don loch. Agus do sdiuradar rompa.

23 Agus ag luingséorachd dóibh do thuit a chodladh airsean : agus do éirigh sdoirmgháothear an loch ; agus do lìonadh súas iad, agus do bhádar a ngábhadh.

24 Agus ar ndol chuigesean dóibh, do dhúisgeadar é, ag ràdh, A Mhaighisdir, a mhaighisdir, a támaoid ar fágbláil. Agus ar neirge dhósan do bhagair sé ar an gaoith agus ar thonngail a nuisege : agus do choisgeadar, agus tainic ciúinas ann.

25 Agus a dubhairt sé riú, Càit an a bhfuil bhar gcreideamh ? agus ar mbeith le heagla dhóibhsion do ghabh iongnadh iad, ag ràdh ré chéile, Cia hé so ! a deir ris na gáothaibh agus ris a nuisege fós bheith na dtochd, agus úmhluighid siad dó.

26 ¶ Agus do rinneadar loingséorachd go crìch na Ngadarénach, atá as comhair na Galilé a nunn.

27 Agus ar ndol a dtìr dhósan, tarla óglach áirighe as an gcathruigh air, ann a rabhadar deamhuin re hainsir fhada, agus ag nach biodh éadach uime, agus ní combhnuigheadh sé a dtigh, achd an sna tuámaidhibh.

28 Agus ag faicsin Iósa dhó, agus ag éighmhe, do theilg sé é féin síos aga chosaibh, agus a dubhairt sé do ghuth ard, Créd é mo chuidsi dhíot, a Iósa, a Mhic Dé ro áird ? Iarruim ort, gan mo phiánadh.

29 Oir do aithin sé don spiorad neamhghlan dol as an duine. Oir isiomdha uair do bheireadh sé sìothadh air : agus do cheangluidh le slabhraidhibh agus do coimheaduibh lé géimhleachuibh é ; agus ar mbriseadh na geuibhreach dhósan, do thiománadh an deanhan fà na fásaighibh é.

30 Agus d'faihuiridh Iósa dhé, ag ràdh, Créd is ainm dhuith ? Agus a dubhairt seisean, Léighiòn : do bhrìgh go ndeachadar mórán deamhan a sdeach ann.

31 Agus diárradar airgan a chur d'fachaibh ortha dol ann sa dubhaigen.

32 Agus do bhí tréd mór muc ann sín ag inghilt ar a tsliabh : agus diárradar air a léigean dóibh dul ionnta. Agus d'fulaing seisean sin dóibh.

33 Agus ar ndul do na deamhuibh as an duine, do chúadar ann sna mucaibh : agus do rith an *tréd muc* ris a naill ann sa loch, agus do múchadh iad.

34 Agus an tráth do chunncadar na háodhairidhe an ní do rinneadh ann, do theitheadar, agus ar nimtheachd dóibh dinnseadar *sin* ann sa chathrú agus ar na machairibh.

35 Agus do chúadarsan amach dféachain an neith do rinneadh ; agus tangadar dionnsuighe Iósa, agus fúaradar an duine, as a ndeachadar na deamhuin, ar na éadughadh, agus é ar deagheall, na shuidhe ag cosaibh Iósa : agus do ghabh eagla iad.

36 Agus an dream do bhí *dhá* fhéachain dinusigheadar dhóibhsion cionnas do slánaigheadh an tí iona rabhadar na deamhuin.

37 Agus diárradar luchd chríche na Ngadarenach uile airsion intheachd úatha ; oir do bhí eagla ro mhór ortha : agus ar ndol dósan ann sa luíng, d'fíll sé tar ais.

38 Agus diárr an fear as a ndeachadar na deamhuin air é fein do bheith na fhochair : achd do léig Iósa úadh é, ag rádh,

39 Fíll dod thigh féin, agus innis méud na neitheann do rinne Dáa dhuit. Agus do imthigh seision, ar feadh na caithreach uile ag innis créd iad na neithe do rinne Iósa dhó.

40 Agus tárta, an tan do fhih Iósa tar ais gur ghabh an slúagh chuca é : oir do bhádar uile ag feitheamh ris.

41 ¶ Agus, iéuch, táinic neach áirighe dar bhainm láirus, do bhí na úachdarán ar a tsinagóg : agus an tan do shléuchd sé ag cosaibh Iósa, diárr sé dathchuinghidh air dul leis dá thigh féin :

42 Do bhrígh go raibh éinghein inghine aige, timcheall a dá bhliadhan dég, agus í fagháil bhais. Achd ar mbeithag intheachd dhó do bhí an slúagh dha bhrughadh.

43 ¶ Agus bean do bhí a bhflucsa fóla dá bhliadhuin dég, agus do chaith a raibh aice le leaghaibh, agus nar béidir le héinneach a leigheas,

44 Do chúaidh sí táobh shíar *dheision*, agus do chumail sí ré himeal a bhruít : agus do sguir a dórtadh fóla ar an mball.

45 Agus a dubhairt Iósa, Cía so do bhean rium ? Agus ar na shéana do chách uile, a dubhairt Peadar agus an dream do bhí na fharradh, A Mhaighsidir, atá an slúagh ad bhrughadh agus ad philúchadh, agus a nabair tú, Cía bhean rium ?

46 Agus a dubhairt Iósa, Do bhean duine éigin ríom : oir do mhothuigh mé subhailce dul asam.

47 Agus an tráth do chonnaic an bhean

gur hairigheadh í, táinic sí ar crith, agus ag sléuchdain dósan, dfoillsigh sí dhó a bhfiadhnúisi an phobuil uile créd é an tádhbhar far chumail sí ris, agus cionnus do leigheasadh í ar an mball.

48 Agus a dubhairt seisean ría, Bíodh mniúighin mhaith agad, a inghean : do shlánúigh do chreideamh thú ; imthigh romhad a sióthcáin.

49 ¶ An feadh do bhí seision ag labhairt, táinic neach áirige ó úachdarán na sinagóige, da rádh ris, Fúair hinghean bás ; ná cuir buaidhreadh ar an Mhagbisdir.

50 Agus ar na chluinsin so Díosa, do fhreagar sé é, ag rádh, Na bíodh eagla ort : créd amhain, agus sláineóchthar í.

51 Agus ar ndul a sdeach don tigh dhó, níor fhuiling sé neach ar bith do dhul a sdeach, achd Peadar, agus Séumus, agus Eóin, agus athair agus máthair an chailín.

52 Agus do bhádar cách uile a gul, agus dá cáineadh : achd a dubhairt seision, Ná guilidh ; ní bhfuil sí marbh, achd na codladh.

53 Agus do rinneadarsan fonomhad faoi, tré go raibh a fhios aca go raibh sí marbh.

54 Agus ag cur cháich uile amach dhósan, agus ag breith ar a láimh, do éigh sé, ag rádh, A chailín, éirigh.

55 Agus táinic a spiorad a rís innte, agus déirigh sí ar an mball : agus do aithin sé biadh do thabhairt dí.

56 Agus do ghabh úathbhás a hathair agus a mathair : gidheadh do áithin seision díobh gan an ní do rinneadh dinnisín do dhuine ar bith.

CAIB. IX.

Uir na nccos do chrathadh anaghaidh dhaoine do theagaisc. 51 *Gan bhéith dioghaltach.* 57 *Agus gan Chríost do leanmhuin ar scáth sceimhe, nó arson éadula agus onoir.*

AGUS ag gairm a dhá dheisciobal dég dhó, tug sé neart agus cumhachda dhóibh ar na huile dheamhuibh, agus ar easláintibh do leigheas.

2 Agus do chuir sé iad do sheanmoir ríoghachda De, agus do leigheas na ndáoinne easlán.

3 Agus a dubhairt sé riú, Ná beiridh ní nr bith libh chum na sligheadh, bataighe, ná tiách lóin, ná arán, ná airgead ; ná bíodh dhá chóta ag cách.

4 Agus gidh bé ar bidh teach an a rachtaoi a sdeach, gur ab ann sin fhanfaoi, agus gur ab as rachtaí amach.

5 Agus gidh bé nach géubbuidh chuca sibh, ar bhfagbháil na caithreachasin dáobh, craithidh fós an lúaitheabhán dá blur geosaibh mar fhiadhnúisi na naghaidh.

6 Agus do imthigheadarsan, trís agus do ghabhadar na mbailteadh, ag déanamh seannmóra agus ag leigheas ann gach uile bhall.

7 ¶ Agus do chúalaidh Iornáith an Tétrarca gach uile ní dá ndearnuidh seíson : agus do bhí sé a namharus, do bhrí go ndubhradar dáoine áirighe, gur éirigh Eóin ó mharbhuidh ;

8 Agus dáoine eile, Gur fhoillsigh Elías é féin ; agus dáoine eile, Gur eiséirigh faigh éigin do na seanfháighibh.

9 Agus a dubhairt Iorúaidh, Do bhean misi a cheann Deóin : agus cia hé so, ar a gcluinim a leithéde so ? Agus diarr sé eíson dfaicsin.

10 ¶ Achd ar bhfilleadh do na habsdaluibh, dimmseadar dhósan gach ní dhá ndearnadar. Agus ar na mbreith leis dó, do chuáidh sé fá leith ar fhásach na caithreacha dá ngoirthear Betsáida.

11 Agus an tan, do aithin an pubal sin, do leanadar é : agus ar na ngabháil chuige dhó, do labhair sé riu a dtimcheall rioghachda Dé, agus do shlánaigh sé an chuid díobh ar a raibh úireasbhuidh leighis.

12 ¶ Agus do bhí an lá ag dol thárrsa, agus tangadar an dá fhear dhég chuigesíon, agus a dubhradar ris, Léig náit an slúagh, ionnus go niméochaidís fá na bailtibh agus fan tír do leathnughadh, agus go ccomhnuidhid, agus dfaigháil bídh : oír a tamáoid ann so a náit fhásambuil.

13 Achd a dubhairt seíson riu, Tabhruidhsí ní lé na ithe dhóith. Agus a dubhradarsan, Ní bhfuil ní is mó aguinn ná cúig arúin agus dá iasg ; achd muna dteims do cheannach bídh don phobal so uile.

14 Oír do bhádar a dtimcheall chuig míle fear. Achd a dubhairt seíson ré na dheisciobluibh, Cuiridh na suidhe iad na gceagadaibh.

15 Agus do rinneadarsan amhlaidh, agus do chuireadar na suidhe iad uile.

16 Agus ar ngabháil na gcúig naran agus an dá iasg dhósan, agus ar bhféachain súas ar neamh, do bheannuigh sé iad, agus do bhris sé, agus tug sé dhá dheisciobluibh iad do chun go gcuirfidís a bhfiadhnuisi an phutail iad.

17 Agus a dithadar, agus do sasaigh-eadh iad uile : agus do tógbhadh dhá chlábh dhég do bhíadh bhrisde do bhí dhfhuighioll aca.

18 ¶ Agus tárla, an tan do bhí sé na áonar ag déanamh urnuighe, go rabhadar a dheisciobuil na fhochair : agus gur fhiaf-ruidh sé dhíobh, ag rádh, Créd a deir an slúagh cia misi ?

19 Agus do fhreagradarsan agus a dubhradar, Eóin Baisde ; agus cuid eile,

Elías ; agus cuid eile, gur éirighe faigh éigin do na seanfháighibh a ris.

20 Agus a dubhairt seíson riu, Achd créd a deartháoisí cia mé ? agus ar bhfreagra do Pheadar a dubhairt sé, Críod Dé.

21 Agus ar ndéanamh bagair orrtha dhó, do aithin sé iad gan so dimmisin do dhuine ar bith ;

22 Ag rádh, Gur ab éigin do Mhac an duine morán dfulang, agus a dhiultadh ó na sinnsearuibh agus ó úachdaránuibh na sagart agus ó na sgríobuidhibh, agus bás dfulang, agus éirighe an tres lá.

23 ¶ Agus a dubhairt sé riu uile, Madhl áill ré héinneach misi do leanmhain, díultadh sé dho féin, agus tógbhadh sé a chros gach láoi, agus leuadh sé misi.

24 Oír gidh bé lér ab aill a anam do shlánughadh caillfidh sé é : agus gidh be chaillfeas a anam ar mo shousa, a sé so shláineochas é.

25 Oír créd a tharbha do dhuine, dá ngnoghuigheadh sé an domhan uile, agus go gcaillfeadh sé, nó go léigfeadh sé a mugh a féin ?

26 Oír gidh bé le budh nár misi agus mo bhriathra, budh nár le Mac an duine eíson, an tráth thioctas sé ann a ghloir féin, agus Athar, agus na naingéal náomhtha.

27 Agus a déirim ribh go firinneach, Go bhfuilid cuid don mhuintir ata á láthair ann so, nach blaisfidh bás, nó go bhfaicfid rioghachd Dé.

28 ¶ Agus tárla a dtimcheall ochd lá tar éis na mbriatharsa, ar mbreith Pheadair agus Eóin agus Shénonis leis, go ndeachaidh sé súas ar shliabh do dhéanadh urnuighe.

29 Agus tárla ag déanamh urnuighe dhó, gur bathruigheadh sioghair a aighthe, agus go ndearnadh a éadach geal dealruigheach.

30 Agus, féuch, do bhádar días fear ag comhradh ris, mar atá Máoisí agus Elías :

31 Noch do chomcas a ngloir, agus dfoillsigh an bás, do fhuileongadh sé a Níarusalem.

32 Agus do bhí codlach trom ar Pheadar agus ar a ndroing do bhí na fharradh, agus an tan do dhuiseadar, do chunacadar a ghloirsíon, agus an días fear do bhí na seasamh na fhochair.

33 Agus tárla, agá fhagbháil doibh, go ndubhairt Peadar ré Híosa, A Mhaighsidir, is maith sinne do bheith ann so : agus déanam trí botha ; both dhuitsi, agus both do Mháoisí, agus both Dheilias : gan fios aige créd a dubhairt sé.

34 Agus an tan a dubhairt sé só, táinic néüll, agus do théig sé sgáile orrtha : agus

do ghabh eagla iádsan an tan do chuádar ann a néull.

35 Agus táinic guth as a néull, ag rádh, Ag so mo Mhac gradhachsa : éisdigh ris.

36 Agus ar teachd don ghuthsin, do fríoth Iósa na áonar. Agus do bhadarsan na dtóchd, agus nior innsiodar dáonduine ann snalaéthibhsin ní ar bith dhá bhfacadar.

37 ¶ Agus tárta, an lá na dhiaighsin, ar ndul síos don tsiabh dhóibh, go dtárta slúagh mór airtion.

38 Agus, féuch, do éigh neach don tslúagh, ag rádh, A Mhaighisdir, iarruim ort, feuch ar mo mhac : oir a sé méin-ghéin é.

39 Agus, féuch, beirídh an spiorad air, agus éinhiigh sé go hobann; agus tairrngidh sé as a cheile é ag cur cubhair amach, agus is ar éigin fhágfas sé é tar éis a chomhmrúghadh.

40 Agus díárr mé ar do dheiscioblaibhsí a chur as; achd nior fhéadadar.

41 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé, A chineadh míchreidmheach cláon, ga fad fós bhíás mé eadruibh, agus fhuileongas mé sibh? Tabhuir do mhác leachd an so.

42 Agus ag teachd chuige dhó, do bhúail an deamhan síos é, agus do tharruing sé as a cheile é. Achd do imdhearg Iósa an spiorad neamhghlan, agus do leighis sé an leanabh, agus thug sé dhá athair féin é.

43 ¶ Achd do ghabh úathbhás cách uile trí mhórchunilachd Dé. Agus ar mbeith ag déanamh iongantús dóibh uile ann gach uile ní da ndearnuidh Iósa, a dubhairt sé ré na dheiscioblaibh,

44 Taisgídh na bríathrasa ann bhur gclusaibh : oir tíoctuidh chum chríche go dtíobharthar Mac an duine a lámhuibh na ndaoine.

45 Achd níor thuigeadarsan an comhrádh, agus do bhí sé ar na fholach úatha, ionnas nar airigheadar é : agus do bhí eagla orrtha ceisd do chur airtion a dtuicheall an chomhráidh sin.

46 ¶ Agus déirigh diospóireachd eatarra, cia dhíobh féin budh mhó.

47 Agus ar bhfaicsin smuaintighe a gcroidhe, Díosa, do ghabh se leanabh chuige, agus do chuir sé na aice féin é.

48 Agus a dubhairt sé riú, Gidh bé ghéubhas chuige an leanabh so a mainmsí is misi ghabhas se chuige : agus gidh bé ghéubhas misi chuige, gabhuidh sé chuige an té do chuir úadh níe : oir gidh bé is lugha eadruibhsí uile, bíaidh se mór.

49 ¶ Agus ar bhfreagra Déoin a dubhairt sé, A Mhaighisdir, do chumcamairne duine áirighe ag teilgean deamhan a mach ad ainmsí; agus do thoirneasgamar é, ar son nach leanann sé dhíunne.

50 Agus a dubhairt Iósa riú, Ná toirmeasgúidh é : oir gidh bé nach bhfuil ar naghuidh atá sé linn.

51 ¶ Agus tárta, an tan do cóimhlíonádh laéthe a nglacfaidh súas é, gur chuir sé roinhe go daingion dul go Hiarusaléim,

52 Agus do chuir sé teachdairighe roinhe : agus ar nimtheachd dóibh, do chúadara sdeach a mbaile na Samáritánach, do chum go ndéanaidís ullmhughadh roimhesion.

53 Achd níor ghabhadarsan chucá é, ar son go raibh a aghaidh mar bhiadh sé dul go Hiarusaléim.

54 Agus an tráth do chuncadar a dheisciobuilsion Séumas agus Eóin so, a dubhradar, A Thighearna, a náill leachd go nabramáois teine do theachd a nús ó neamh, dá losgadh súd, mar do rinne Elías leis é.

55 Agus ar gcasadh dhó, do imdhearg sé iad, agus a dubhairt sé, Ní bhfuil a fhios aguibh créd é an spiorad dár dhe sibh.

56 Oir ní thaínic Mac an duine do sgríos anmann na ndaoine, achd dá slánughadh. Agus do chúadar as sin go baile eile.

57 ¶ Agus tárta, ar nimtheachd dóibh san tslighe, go ndubhairt neach áirighe rision, Leanfuidh misi thú gidh bé háit ann a racha tú, a Thighearna.

58 Agus a dubhairt Iósa ris, Ataídh fúachaisighe ag na sionnchaibh, agus neid ag éanlaith a naiéir; achd ní bhfuil áit ag Mac an duine ann a gcurfeadh sé a cheann.

59 Agus a dubhairt sé ré neach eile, Leansa misi. Achd a dubhairt seision, A Thighearna, leig dhamh imtheachd ar tús agus mathair daghlacadh.

60 Achd a dubhairt Iósa ris, Leig do na marbhuibh a mairbh féin daghlacadh : achd imthighsi, agus déana rioghachd Dé do sheanmoir.

61 Agus mar an gcéadna a dubhairt neach eile, Leanfuidh misi thú, a Thighearna; Achd leig dhamh ar tús mo chead do ghabháil, ag am mhuinntir.

62 Achd a dubhairt Iósa ris, Gidh bé neach chuireas, a lámh ar an gcéuchd, agus fhéachas na dhiaigh, ní bhfuil se iomchubhaidh do rioghachd Dé.

CAIB. X.

Adhbhar aóibhnis na 70 deisciobal; 23 gur comharsan gach diol trúaighe; 44 agus clú Mhuire oscionn Mhartha.

A GUS na dhiaigh so dúrduigh an Tighearna mar an gcéadna deithneabhar agus trí fichid eile, agus do chuir sé na ndís agus na ndís roimhe féin iád dá gach uile chathruigh agus ionnad, ann a raibh a theachd féin.

2 Ar a nadhbharsin a dubhairt sé riu, Is mór an foghmhar, achd is beag an luchd oibre: uime sin guidhidh Tighearna an fhoghmbhuir, luchd oibre do chur amach chum a fhógmhair.

3 Imthighidh: féuch, ataimse dá bhur gcur úaim mar úana a measg mhadradh allta.

4 Ná hiomchruidh sbarán, na tiach loín, ná bróga: agus ná beannaighidh do ncach ar bith sa tslighe.

5 Agus gidh bé tigh iona rachtáoi a sdeach, abruidh ar tús, Go raibh sióthcháin don tighse.

6 Agus má bhíonn Mac na sióthchána annsin, do dhéanuidh bhur sióthcháinsi comnuighe air: achd muna raibh, fillfidh sí chugaibh féin a rís.

7 Agus fanaidh an sa tighsin, ag ithe agus' ag ól na neitheann atá aca: óir is fiú an toibrigh a thuárasdal. Ná himighidh ó thigh go tigh.

8 Agus gidh bé cathair ann a rachtáoi a sdeach, agus go ngéubhaid siád sibh, ithidh na neithe chuirfid siád ann bhur bhfadhnusi:

9 Agus slánaghaidh na heasláin bhias innte, agus abruidh riu, Do dhruid riogh-achd Dé ribh.

10 Agus gidh bé catbair ann a rachtáoi a sdeach, agus nach géubhuid siád sibh, ar nímtheachd dáobh amach ar na sraidibh, abruidh,

11 Craithmíd dhínn bhur naghaidh, go fiú an luaithridh do lean dínn, as bhur gathruigh: achd cheana bíodh a fhios so aguibh, gur dhruid rioghachd Dé ribh.

12 Agus a deirim ribh, Go madh socamlhuighe do na Sodomachaibh an lá úd, ná don chathraighsin.

13 ¶ Is anáioibhinn duit, a Chorásin! as anáioibhinn duit, a Bhetsáida! oir dá madh a Dtírus agus a Sidon, do dhéantáoi na miorbhuile do rinneadh ionnaibhsi, is fada ó da dhéanaidis aithrighe, na suidhe a néadach roin agus a luaithbreagh.

14 Ar a nadhbharsin budh socamlhuighe do Thírus agus do Shídon ann sa bhreith-eannhus, na dháioibhsi.

15 Agus tusa, a Chapernáum, atá ar do thóghbháil súas go neamh, teilgfidhthear síos go hifearnn thú.

16 Gidh bé éisdeas ribhsi is riomso éisdeas sé; agus gidh bé bheir neimhchion oruibhsi, is oramsa do bheir sé neimhchion; agus gidh bé bheir neimhchion oramsa is ar an té do chuir úadh mé do bheir sé neimhchion.

17 ¶ Agus do fhilleadar an deith-neabhar agus trí fichid maille lé gáirdeachas, ag rádh, A Thighearna, atáid na deamhuin féin fá smachd aguinne tréd ainmsi.

18 Agus a dubhairt seision riu, Do chonnaic mé Sátan marr theinnteach ag tuitim ó neamh.

19 Féuch do bheirim dhíbh cumbachda saltairt air na haithreachaibh nimhe agus ar na scorpíonuibh, agus ar uile neart namhad: agus ní ghoirteochaidh éin ní sibh.

20 Achd cheana na bíodh gáirdeachas oraibh, ar son go bhfuilid na spioraididhe fá bhur smachd; achd go madh mó bhiás gáirdeachas oruibh fá go bhfuilid bhur nanmanna sgríobhtha ar neamh.

21 ¶ Ar a núairion do ghabh gáirdeachas iona spioraid Iósa, agus a dubhairt sé, Do bheirim buidheachas duit a Athair, a Thighearna neimhe agus talmhan, trí gur fholuigh tú na neithesi ó dháonuibh eagnuidhe agus glioca, agus gur nochd tú iad do naoidheanánuibh: a seadh, a Athair; tré gur ab mar sin do budh toil leachd féin é.

22 Atáid na huile neithe ar na dtabhairt dhamhsa óm Athair: agus ní bhfuil a fhios ag éinneach ciá hé an Mac, achd ag a Nathair; agus ciá hé an Tathair, achd ag an Mac, agus an té dá dtiubhradh an Mac a nochdughadh.

23 ¶ Agus ar bhílleadh chum a dheiscíobal, a dubhairt sé fá leith riu, Is beannaighthe na súile do chí na neithe do chithísi:

24 Oir a deirim ribh, Gur ab iomdha fáighe agus righthe lér mhián na neithe do chithísi dfaicsin, agus ní fhacadar; agus na neithe do chluintí do chluinsin, agus ní chúaladar.

25 ¶ Agus, féuch, déirigh fear dlíge áirighe na sheasamh, ag cur clathaighthe airsin, agus ag rádh, A Mhaighdir, créd do dhéana mé ionnus go bhfuighinn an bheatha mharthannach doighreachd?

26 Achd a dubhairt seision ris, Créd a tá sgríobhtha ann sa dlígeadh? cionnas léaghas tú?

27 Agus ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé, Gráidheochuidh tú do Thighearna Día as do chroidhe uile, agus as tanam uile, agus as do bhríoghuibh uile, agus as da smúaintighibh uile; agus do comharsa mar thu féin.

28 Agus a dubhairt seision ris, As díreach do fhreagair tú: déanasa so, agus maírfidh tú.

29 Achd ar mbeith dhósan, funnmhar ó a fhiréantachd féin da thaiscéanadh, a dubhairt sé re Híosa, Maseadh ciá hé mo chomharsa?

30 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé, Do chúaidh duine áirighe síos ó Iérusalem go Iérico, agus tárla a measg bhíothamhnach é, do shlad e, agus do loit é, agus

do imthigh rompa, ar na fhagbháil leath-inbarbh.

31 Agus tárla tré chinneamhain gur ghlabh sagart áirighe síos sa tslighe sin: agus ar na fhaicsinsin dó, do ghabh sé thairis don táobh eile don tslighe.

32 Agus mar an gcéadua Leblúta, a teachd chum a nionaid sin, ar na fhaicsin dó, do ghabh sé thairis don táobh eile.

33 Agus ar mbeith ag gabháil na slighead, do Shamaritanach áirighe, tháinic sé mar a raibh seision: agus ar na fhaicsin, do ghabh truáighe *ghér* dhó é.

34 Agus ar idrud *ris*, do cheangail sé a chneadh, ag dordadh ola agus síona ionnta, agus ar na chuir air a ainmhidhe féin dó, rug sé leis go tigh ósda é, agus do ghabh sé cúram na thimcheall.

35 Agus ag intheachd dó lá ar na mlhárach, do bhean sé dhá phighinn amach, agus tug sé don ósdóir *iád*, agus a dubhairt sé ris, Biodh cúram agad fan fhearso; agus gidh bé chaithfeas tú as a chionn so, an tráth fhilleadsa, do bhéara me dhuit é.

36 A nois cíá don triúrsa, bhreathnais naigheas tusa, do bheith na chomharsain ag an tí úd tharla a measg na mbiothamh-nach?

37 Agus a dubhairt seision, An tí ud do rinne trocaire air. Ar a nadhbharsin a dubhairt Iósa ris, Inthighsi agus déana mar an gcéadna.

38 ¶ Agus tárla, ag intheachd dóibh, go ndeachaidh seision go baile áirighe: agus go rug bean áirighe dar bhainm Martá dá tigh féin é.

39 Agus do bhí deirbhshiúr aicesi dá ngoirthí Muire, agus ar suidhe dhi ag cosaibh Iósa, do bhí sí ag éisdeachd lé na bhriathraibh.

40 Agus do bhí Martá lán do chúram lé hiomad friotholuimh, agus a dubhairt sí, A Thighearna, an é nach meisde leachd mar d'fág mo dheirbhshiúr misi am áonar ag friotholamh? ar a nadhbharsin abair ríá cunnamh ríom.

41 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé ríá, A Mhartá, a Mhartá, atá tú ro chúramach agus buaidhridh tú thú féin fa mhóran do neithibh:

42 Achd cheana ein ní a mhaín atá riachdanach: rug Muire an chuid mhaith do roghain, nach béarthar uáithe.

CAIB. XI.

Shéol Críosa do bheith guathach, seasmhach a nguidhe. 28 Agus gur coimhead bhriathar De, do ní beannuighthe, agus nach scáil chrábhoidh.

A GUS tárla, an tan do bhí sé ag déanamh urnuighe a náit áirighe, mar do sguir sé, go ndubhairt fear áirighe dá

dheisciobluibh ris, A Thighearna múin dúinne urnuighe do dhéanamh, amhail agus mar do mhúin Eóin dá dheisciobluibh féin.

2 Agus a dubhairt seision ríu, A núair do dhéantáoi urnuighe, abraidh, Ar nathair atá ar neamh, naomhtar hainm. Tigeadh do rioghachd. Déantar do thoil, ar an talamh, mar atá ar neamh.

3 Ar naran laétheamhuil tabhair dhúinn gach láoi.

4 Agus maith dhuinn ar bpeacaigh; óir maitimidne da gach áon air a bhfuil fiacha aguinn. Agus na léig sinn a ccath-ughadh; achd sáor inn ó olc.

5 Agus a dubhairt sé ríu, Cía agaibhsi agá mbiadh cara, agus go rachadh sé chuige a meadhón oidhche, agus go naib-eóradh sé ris, A chara, tabhair trí haráin dhamb air iásachd;

6 Oir tháinic cara dhamb as a tslighe am ionnsuighe, agus ní bhfuil éinni agan do chuirfinn na fhiadhnuisi?

7 Agus go bhfreigeóradh seision a sdigh, agus go naibeóradh sé, Na cuir búaidh-readh oram: atá an doras dúnti a nois, agus ataíd mo chlann am fhochair sa tseómra; ní fhéaduim éirghe agus a dtabh-airt dhuit.

8 A deirim ribh, ar néirghe dhó, dá mbeith nach dtiobhradh sé sin úadh, ar son gur chara dhó é, gidheadh go fírinneach ar son a liosdachda do éiréochadh sé, agus do bhéaradh sé dhó an mhéid do bhiadh do riachdanus air.

9 Agus a deirimsi ribh, Iarraidh, agus do bhéarthar dháoiibh; lorgairigh, agus do gheabhtháoi; buailidh an doras, agus oisgéoltar dháoiibh.

10 Oir gidh bé iárras glacaidh sé; agus gidh bé do ní lorgaireachd do gheibh sé; agus oisgéoltar don té bhúailleas an doras.

11 Agus cíá agaibhsi athair ar a níarr-fadh a mhac arán, do bhéaradh cloch dhó? nó dhá níarradh sé iásg, do bhéaradh nathair nimhe a nionad éisg dhó?

12 Nó dá níarradh sé úgh, an dtiobhradh sé scorpion do?

13 Ar a nadhbharsin, más cól dáoiibhsi air mbeith go hóc, tiodhlúice maithe do thabhairt da bhur gcloinn, an é nach mó ná sin bhéaras *bhur* nathairse ó neamh an Spiorad Náomh don druigh iarrfas air é?

14 ¶ Agus do bhí sé ag teilgean deamhain amach, do bhí balbh. Agus tárla, ar ndul don deamhan amach, gur labhair an balbhán; agus do ghabh ionguadh an slúagh.

15 Agus a dubhairt dream acasan, Is trí Bheelséubub prionnsa na ndeamhan theilgeas sé amach na deamhuin.

16 Agus dream eile, ag cur chath-

aighthe air, do iarradar comhartha ó neamh air.

17 Agus ar bhfaicsin a smúaintighthe, dhósan, a dubhairt sé riú, Gach rioghachd bhíos roinnte na haghaidh féin do nithear fásach dhi; agus an tigh bhíos roinnte naghaidh tigh, tuitidh sé.

18 Agus mar an gcéadna dá raibh Sátan roinnte na aghaidh féin, cionnas fhanfas a rioghachd na seasain? oir a deirthisi gur ab trí Bhealsébúb theilgimsi amach na deamhain.

19 Agus más trí Bhealsébúb sgriosaimsi na deamhain, cia tré sgriosaid bhur glannsa iad? ar a nadhbharsin béid siúdsan na mbhreitheamhnaibh oraibhsi.

20 Achd cheana más le méur Dé theilgimsi amach na deamhain, gan chunn-tabhairt tháinic rioghachd De chuguibhsi.

21 An tan choimbéadas duine láidir armálta a chúirt féin, atá a bhfuil aige a siothcháin:

22 Achd an tráth thig duine is neart-mhaire ná é, beiridh sé búaidh air, agus tóguidh sé leis a uile armáil ann ar chuir sé a mhúinighinn, agus roinnidh sé a eadail.

23 An té nach bhfuil leamsa atá sé an aghaidh: agus gidh bé nach ccrúinnigh-eann leamsa scabuighidh sé.

24 An tráth imthigheas an spiorad neamhghlan as duine ar bith, imthigh sé trí ionaduibh tiorma, ag iárruidh suáimhnis; agus an tráth nach bhfúghann sé sin, a deir sé, Fillidh mé dom thigh féin ó dtáinic mé.

25 Agus ar dteachd dó, do gheibh sé ar na sguabadh agus ar na dheaghnahaisiogh-adh é.

26 Imthighidh sé an sin, agus beiridh sé leis seachd spioraíde eile is measa ná é féin; agus ar ndol a sdeach dhóibh, do níd comhnaidhe ann sin: agus is measa deir-eadh an duine sin ná a thosach.

27 ¶ Agus tarla, agá rádh so dhó, gur árduigh bean áirighe don tsluaigh a gúth, agus go ndubhairt sí, As beannaighe an bhroinn do ionchuir thú, agus na cíocha do dhiughail tú.

28 Agus a dubhairt seision, Achd as beannaighe an dream eisdeas briáthar Dé, agus choimhéudas é.

29 ¶ Agus an tan do chruinnidh an sluaigh go tiugh chuige, do thionsgain sé a rádh, As olc an cineadh so: iárraidh sé comhartha; agus ní tiubharthar comhartha dhó, achd comhartha Iónas fáidh.

30 Oir amhail dó bhí Iónas na chomhartha do mhuinntir Niníve, as mar sin bhías Mac an duine mar an gcéadna don chineadhso.

31 Eiréochuidh bainríóghan an táobhe ó dheas a mbreitheamhnus maille ré

daoinibh an chinidhsí, agus daimneóchaidh si iad: oir tháinic sisi ó leithimlibh na talmhan déisdeachd ré heagna Sholaimh: agus, féuch, atá duine as mó ná Solamh ann so.

32 Eiréochaid luchd Niníve a mbreitheamhnus maille ris an gcineadhso, agus daimneóchaid é: oir do rinneadarsan aithrighe ag seanmóir Iónas; agus, féuch, atá duine as mó ná Iónas ann so.

33 Ní lasann duine ar bith coinneall, chum a cur a bhfolach, nó fáoi bhuiseúl, achd a gcoinneóir, ionnus go bhfaicfidis an dream thig a sdeach an solus.

34 A sí an tsúil solus an chuirp: ar a nadhbharsin a núair bhías do shúil glan, bíaidh do chorp uile soillseach; achd dá raibh do shúil go holc, bíaidh do chorp mar an gcéadna dorchá.

35 Dá bhrígh sin tabhair haire riot nach bíaidh an solus atá ionnad na dhorchadus.

36 Ar a nadhbharsin dá raibh do chorp uile soillseach, gan éanchuid dhe dorchá, bíaidh an tiomlán soillseach, amhail mar dheallruigheas coinneal thú ré na soille.

37 ¶ Agus ar labhairt do, do chuir Phairisíneach airighe impídhe air a dhinnér do chaitheamh na fhochair: agus ár ndúl a sdeach dhósan, do shuigh sé chum bídh.

38 Agus an tan do chonnaire an Phairisíneach sin, dob iongnadh leis nár ionnail sé ar tús roimh dhinnér.

39 Agus a dubhairt an Tighearna rís, Go deimhin do ní sibhse a phairisíneacha an táobh amuigh don chupan agus don mhéis glan; achd atá an táobh a sdigh dhíbh lán do shraiceachd agus dolc.

40 A dháoine gan chéill, a né nach é an tí do rinne an táobh a muigh do rinne an táobh a sdigh mar an gcéadna?

41 Ar a nadhbharsin tábhruidh deire uáibh do na neithibh atá a láthair aguibh; agus, féuch, bíaidh na huile neitheglan díbh.

42 Achd is anáobhinn dáobh, a phairisíneacha! do bhrígh go ngabhtháoi deachmhaidh an mhiontuais agus na ruibhe agus na uile luibheann, achd gabhtháoi thar bhreitheamhnus agus ghrádh Dé: do búdh cóir iad so do dhéanamh, agus gan iad súd do léigean gan déunamh.

43 As anáobhinn dáobh, a phairisíneacha! oir as ionmhuin libh an céud ionad suidhe ann sna sionagogaibh, agus fáiltcadha ar na márguidhibh.

44 As anáobhinn dáobh, a sgríobuidhe agus a phairisíneacha, a luchd a nfuarchrábhaidh! oir atátháoi marthuáimuidhibh nábh bhfaicthear, agus nábh aithne do na dáoinibh shiubhlus orrtha.

45 Agus ar bhfreagra do dhuine áirighe don luchd dlíge, a deir sé ris, A Mhaigh-

isdír, agá rádh so dhuit do bhéir tú masla dhuinne fós.

46 Achd a dubhairt seision, As anáobh-inn dáobhais leis, a luchd dlighe! oír curtháoi úaluidhe dóionmchur ar na dáoinibh, agus ní bheantháoi féin ris na húaladhaibh lé hàon da bhur méuraibh.

47 As anáobhinn daoibh! oír tógtháoi túamuidhe na bhfáidheadh, agus a siád bhur naithreacha do mharbh iád.

48 Go deimhin do níthi fiádhnuisi go moltáoi gníomhartha bhur naithreach: oír do mharbhadarsan iád, agus do níthise túamuidhe dhóibh.

49 Ar a nadhbbharso a dubhairt eagna Dé, Cuirf mé fáidhe agus absdail chuca, agus muirfid siád agus géarleanfuid cuid díobh:

50 Do chum go leanfuidhe ar an gcinneadh, fuil na bhfáidheadh uile, do dóirteadh ó thús an domhain;

51 O fhuil Abéil go fuil Shacharías, do marbhadh éidir a naltóir agus an teampoll: go firinneach a deirim ribh, Go leanfuigh-ear é ar an gcinneadhso.

52 As anáobhinn dáobh, a luchd dlighe! oír rugabhair libh cochair a néolais, ní dheachabhair féin a sdeach, agus do thoinnisgeabhair an dream do bhí ag dul a sdeach.

53 Agus a nuáir dubhairt sé na neithese riú, do thionnsguadar na sgríobuidhe agus na Phairisinigh consbóid ghéur do dhéanamh ris, agus a thabhairt air labhairt ar mhórán do neithibh:

54 Ag luigheachan air, agus ag iarraidh neithe éigin do ghreamughadh as a bhéul, aunn a naigéarais é.

CAIB. XII.

Iarfa Chriosd an fhirinn a theagasc gan fhaitchios, 36 bí deas fa chomhair buille an bháis, 54 agus gur baoghlaich, reiteach agus uáir an ghrás, do leigeann thort gan turbha.

FA a námsin, ar mbeith do phubal gan airmheadh arna ccomhchruinniughadh, ionnus go rabhadar ag saltair ar a chéile, do thionnsgain sé a radh re na dheisciobluibh ar tús, Comhéaduigh sibh féin ar laibhin na Bhphairsíneach, eadhon an fúarchrabhadh.

2 Oír ní bhfuil einní foluightheach, nach dtiocfuidh chum sóillsi; ná seicreideach, nach bhfuighthear a fhios.

3 Ar a nadhbbharsin gidh bé neithe do labhrabhair an dorchadas cluinfidhthear iád sa tsolus; agus gidh bé ní do labhrabhair a gcluáis a seómruidhlibh uáigneacha do dhéantar a ghairm ós na tightheibh.

4 Agus a deirim sibhse a cháirde, Ná bíodh eagla na muinntire oraibh mhárbus

an corp, agus na dhúiaigh sin leis nach éidir ní sa mhó do dhéanamh.

5 Achd foillséochaidh mé dháobh cía ré a mbía bhur neagla: Bíodh eagla an tí úd oraibh, agá bhfuil cumbachda tair Éis duine a mharbhadh a theilgean go hifirionn; a seadh, a deirim ribh, Bíodh eagla so oraibh.

6 A né nach cceannaighthear cúig ghealbhaín ar dhá fheórling, agus ní bhfuil áon aca ar dearmad a bhfiadhnuise Dé?

7 Achd fós atá gruág bhar gcinne uile ar na comhaíreamh. Ar a nadhbbharsin na bíodh eagla oraibh: as fearr sibhse ná morán gealbhan.

8 Agus fós a deirim ribh, Gidh hé ar bith aidmheóchus misi a bhfiadhnuise na ndáoine, aidmheóchaidh Mac an duine mar an gcéadna eisean a bhfiadhnaisi aingeal Dé:

9 Achd gidh bé shéanfus mise a bhfiadhnuise na ndáoine séanfuighhear eisean a bhfiadhnuise aingeal De.

10 Agus gidh bé laibheóras focal a naghaidh Mhic an duine, maithfightheardhó é: achd ní maithfighhear don tí laibheóras blaisphéime a naghaidh an Spiorad Náomh.

11 Agus an tan do bhéaruid siád sibh chum na sinagóig, agus na núachdarán, agus na ndáoine gcumbachdach, na bíodh ná ro chúram oraibh cionnas no créd fhreagórháoi, nó créd a déartháoi:

12 Oír múinfidh an Spiorad Náomh dháobh ar a nuársin féin, na neithe is cóir dháobh do rádh.

13 ¶ Agus a dubhairt óglach áirighe don tslúagh ris, A Mhaighisdir, abair rem dhearbhrathair, a noighreachd do rionn rium.

14 Agus a dubhairt séision ris, A dhuine, cía chuir misi ós bhur gcionn am bhreith-eamh nó am rannadóir?

15 Agus a dubhairt sé riú, Feachaidh, agus seachnuidh sibh ar a tsaint: oír ní a niomarcuigh an tsaidhbhris atá ag duine air bith atá a bheatha.

16 Agus a dubhairt sé cosamhlachd riú, ag rádh, Tug fearann dhuine sháidhbhir áirighe toradh mór:

17 Agus do smuáin sé ann féin, ag radh, Créd do dhéana mé, oír ní bhfuil áit agam aunn a gcrúinneocha mé mo thórtuighe?

18 Agus a dubhairt sé, Do dhéana mé so: leagfuidh mé mo sgiobóil, agus toigeabhuidh mé sgiobóil bhus mó ná iad; agus cruinnéochaidh mé mo thórtu uile agus mo mháoin ionnta.

19 Agus a déara mé rém anam féin, A anaim, ata mórán máoine agad ar na gcur a dtaisce fa chomhair mhórán bliadhan; fan ad chomhnuidhe, ith, ibh, bí go súgach.

20 Agus a dubhairt Diá ris, A amadáin, a nochd féin iárfuid siad hanam ort : agus cía bhús leis na neithe so, do sholáthair tú?

21 Is mar sin atá an té chrunnighéas ionnmhas dó féin, agus nach bhfuil sáidhbhir a Ndiá.

22 ¶ Agus a dubhairt sé ré na dheiscioblúibh, Uime so a deirim ribhsi, Ná bidhidh, ro chúramach fá bhur mbeatha, créd é an ní iósdaói; ná fá bhur gcorp, créd é an ní churfi umuibh.

23 As mó an tanam ná an biád, agus an corp ná an téadach.

24 Tabhraidh dá bhur naire ná préacháin : oir ní chuirid siad siól, agus ní bhéanuid siád; agus ní bhfuil tigh sdóruis na sgioból aca; agus beathaigh Diá iád: agus a né nach fearr sibhsi go mór ná na héanlaith?

25 Achd cía agaihbsi lé na iomad cúruim fhéadas áon bhannlamh a mháin do chur air áirde féin.

26 Ar a nadbharsin muna bhfuil ar bhur geumas an ní as lugha, créd fá bhfuil cúram na neitheann eile oraih?

27 Tabhraidh dá bhur naire na lilidhe ciondus fhásaid siád: ní dhéanuid siád sáothar, agus ní shníombuid siád; achd a deirim ribh, nach raibh Solamh féin ann a glúóir uile ar na éadughadh mar áon diobh so.

28 Agus má éaduigheann Diá mór sin an fér, atá a nin ar an machaire, agus chuirthear a mórach ann sa núamhaidh; a né nach mó ná sin do dhéana sé dhíbhse, a luchd an chreidimh bhig?

29 Ar a nadbharsin, na fáfruidhidhsí créd iósdaói, nó créd iobhtláói, agus na bithí amharusach.

30 Oir a siád na neithesi uile iárraid cinidheacha an domhain: achd atá a fhios ag bhur Nathairse go bhfuil a riachdanas so oraih.

31 Achd cheana Iárruidhsí rioghachd Dé; agus teilgídhthear na neithesi uile chugnibh.

32 Ná bíodh eagla ort, a thréd bheag; oir a si toil bhur Nathar an rioghachd do thabhairt dáoihbh.

33 ¶ Réacaidh a bhfuil aguibh, agus tabhruidh déirc úaibh; déanuidh sparáin dhíbh féin nach racha a narsaidheachd, císde ar nach racha caitheamh ar neamh, a náit nach dtig gaduidhe a ngar dhó, agus nach dtruáilligheann an míol críon.

34 Oir gidh bé aít iona bhfuil bhur ccísde, is ann sin fós bhás bhur geroidehe.

35 ¶ Bíodh bhur leasrach ceangailte timchioll, agus bhur lóchráinn ar lasadh;

36 Agus sibh féin comhchosnuidh ré fáoinibh ag fuireach ré na dthighearna, gá huir do fhilleadh sé ón phósadh; ionnas

ar dteachd agus ar mbuáladh an doruis dó, go noisgeolaidís gan fluireach.

37 Is beannaighe na searbhfhoghantaidhe úd, do gheibh an tighearna ag déanamh faire an tan do thig sé: a deirim ribh go fírinneach, go gceangalfuigh sé é féin timchioll, agus go gcuirfidh sé iádsan na suidhe chum bidh, agus ar dteachd amach dhó go ndéanuidh sé fríothólamh dhóibh.

38 Agus má thig sé sa dara faire, agus má thig sé sa treas faire, agus go bhfuighe sé mar siu iád, is beannaighe na searbhfhoghantuidhe sin.

39 Achd bíodh a dheimhin só aguibh, dá mbeith a fhios ag fear an tige cía a núair a dtiocfadh an gaduighe, go ndéanadh sé faire, agus nach bhfuileóngadh sé a thigh féin do thollodh thríd.

40 Agus ar a nadbharsin fós bithísí ullamh: oir is a núair nach saoilí thíocfus Mac an duine.

41 ¶ Agus a dubhairt Peadar ris, A Thighearna, an linne a deir tú an chosamhlachd so, nó fós ré cach uile?

42 Agus a dubhairt an Tighearna, Cía atá na fheadhmannach fhírinneach ghlic, chuirfeas a thighearna ós cionn a mhuinntire féin, ionnus go dtíobhradh sé a míosúr bidh dhóibh na am féin?

43 Is beannaighe an searbhfhoghantuidhe úd, agá bhfuighe a thighearna an tan thíocfus sé dhá dhéanamh mar sin.

44 Go fírinneach a deirim ribh, Go gcuirfe sé ós cionn a bhfuil aige é.

45 Achd má deir an searbhfhoghantuidhe úd ann a chroíthe féin, Cuirfidh mo thighearna a theachd a ríghneas; agus go dtionnsgónuidh sé gabháil ar na buáchailidh agus ná caillimid, agus bheith ag ithe agus ag ól, agus ar meisge;

46 Tíocfa thighearna an tsearbhfhoghantuidhe úd sa lá nach saoilann sé é, agus ann sa núair nach bhfuil a fhios aige, agus dealóchaidh sé úaidh é, agus do bhéara sé a chuid dhó a bhfochair na ndaoine gan chreideamh.

47 Achd an searbhfhoghantuidhe úd, agá raibh-fíos tola a thighearna féin, agus nar ullmuidh é féin, agus nach dearna do réir a thola, géubhtar mórán air.

48 Achd an tí úd ag nach raibh a fhios, agus fós do rinne na neithe do thuill buillidhe, buáilfitear beagán air. Oir gidh bé dár tugadh morán, iárrfuidhthear morán air: agus gidh bé dár tugadh morán a dtaisge, iárrfuidhthear ní sa mhó air.

49 ¶ Tainic misi do chur teineadh air an talamh; agus créd eile diárrfuidh, na atá si ar na lasadh cheana?

50 Achd is éigin damhsa mo bhaisdeadh

lé baidseadh; agus créd a mhéd chuibh-righthear mé no go gcríochnuighthear é!

51 An sáoilte gur ab chum síothchána do-thabhairt ar an dtalamh tháinig misi? a deirim ribh, Nach eadh; achd ceannairce:

52 Oir ó so amach, béid cúigear a néintigh ar na roinn, tríúr a naghuidh deisi, agus diás a naghuidh trír.

53 Bíaidh an tathair a naghuidh an mhic, agus an mac a naghuidh a nathair; an mhathair a naghuidh na hinghine, agus a ninghean a naghuidh na mathara; agus mathair an fhir phósda a naghuidh a mhná, agus an bhean phósda a naghuidh mathar a fir.

54 ¶ Agus a dubhairt sé mar an gcéadna ris an bpobal, An tan do chithi néull ag éirge ón táobh a nsiar a deirthe ar ball, Atá ciotu ag teachd; agus is amh-luidh bhíos.

55 Agus an tráth do chithi an gháoth ó dheas ag séideadh, a deirthe, Bíaidh teasmhach ann; agus bí sé mar sin.

56 A *luchd* an fhuárchrabhuigh, as éol dáobh aghaidh neimhe agus talmhan do bhreithnughadh; achd cionnas nach breathnughthí na nainsirse?

57 ¶ Agus, créd fá nach breathnughthí faibh féin créd is cóir ann?

58 Agus fós an tan théid tú réd easgearuid chum a nuáchdaráin, déana do dhícheall ar slíge, air thú féin do réiteach iad; deagla go dtairngeadh sé chum an bhreithimh thú, agus go dtioblhradh an bhreitheamh don tsirriam thú, agus go dteigfeadh an sirriam thú a bpríosún.

59 A deirim riot, nách dtiocfa tú a mach as sín, no go níoca tú an fheóirlinn deigheanach.

CAIB. XIII.

Sompla ag brosdughadh go aithreachus: 24 agus gur deacrach saoradh an anam re fhaghail.

AGUS fá namsin féin tangadar dáoine áirighe chuige ag innisin sgéul dó tháobh mhuinntir na Galilé, ag ar mheasg Píoláit a bhfuil thríd a niodhbharthuibh.

2 Agus ar bhfreagra Diosa a dubhairt sé riú, An sáoiltsi gur ab mó na peacthaigh na Galiléeanuighsi ná an chuid eile do na Galiléeanachuibh, ar son gur fhuilngeadar a leithéide só?

3 A deirimsi ribh, Nach mó: achd, muna ndéantaróisi aithrighe, go sgrios-fuidhthear sibh uile mar an gcéadna.

4 Nó an sáoilte na hochd bhfir deag úd, air ar thuit an tor a Síloam, agus do mharbh iad, gur mhó na peacthaigh iad ná gach áon nduine eile dá raibh na gcomhnuidhe a Níarásalém?

5 A deirim ribh, Nach ar mhó: achd,

muna ndéantaróisi aithrighe, go sgrios-fuidhthear sibh uile mar an gcéadna.

6 ¶ Agus mar an gceudna a dubhairt sé an chosamhlachd: Do bhí crann fige ag duine áirige curtha ann a fhíneamhain; agus táinig sé diárruidh toraidh air, agus ní fhuáir.

7 Agus a dubhairt sé ris an ngárradóir, Féuch, atáim ré trí bliádhnuibh ag teachd diárruidh toruidh ar an gcrann figisi, agus ní faghaim: gearr é; créd fá gcungmhann sé an fearann go neamhtharbhach?

8 Agus ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé ris, A thighearna, léig dhó ar an mbliadh-ainsi mar an gcéadna, nó go romhraidh mé na thímcheall, agus go gcuire mé áoileach faoi:

9 Agus má bheir sé toradh, léigfidh tú dhó: achd muna dtuga, géarrfuidh tú tar éisi sin é.

10 ¶ Agus do bhí sé ag teagasg a sinagóg áirighe lá na sabbóide.

11 Agus, féuch, do bhí bean a *lathair* agá raibh spioraid éagcrúais lé hochd mbliadhna dég: agus do bhí sí crotach, agus níor bheidir lé *í fein* do dhíoriughadh air éanchor.

12 Agus an tráth do chunnairc Iósa í, do ghloir sé *chuige í*, agus a dubhairt sé ría, A bhean, ata tú sgáoilte ód éagcrúas.

13 Agus do chuir sé a lámha uirre: agus do rinneadh díreach ar ball í, agus tug sí glóir do Dhía.

14 Agus ar bhfreagra dúachdarán na sinagóge ar mbeith diomhach dhó, fá Iósa do dhéanamh leighis ann sa tsabbóid, a dubhairt sé ris an bpobal, Atáid sé laéthe ann ar cóir obair do dhéanamh; ar a nadhbharsin gur ab ionnta sín thiocfas sibh dá' bhuir leigheas, agus nar ab a lá na sabbóide.

15 Uime sin do fhreagair an Tighearna dhó, agus a dubhairt sé, *Afhir* an fhuárchrabhuidh, a né nach sgáioileann gach áon nduine agaibh féin a dhamh nó a asal ón mhuinsér lá na sabbóide, agus nach beireann sé chum uisge é?

16 Agus an bheansa, atá na hinghin ag Abraham, noch do chuibhrrigh Sátan, a nois le hochd mbliadhna dég, a né nar chóir a sgáioileadh ón chuibhreachsa a lá na sabbóide?

17 Agus an tan a dubhairt sé na neithesi, do ghabh náire gach áon nduine dá raibh a cur na aghaidh: achd do bhígúirdeachas ar a tslúagh uile tré gach uile ní glóimbar dá ndéarnuidh seision.

18 ¶ Agus a dubhuirt sé, Cía lér cosmhuil ríoghachd Dé? agus cía ré samhleoúchaidh nìe í?

19 Is cosmhuil ré gráinne musdaird í, do ghabh duine chuige, agus do chuir sé

ann a ghàrrdha; agus d'fàs sé, agus do rinneadh crann mòr dhe, agus do rinneadar éanlaith a naieir ncid ann a ghéaguibh.

20 ¶ Agus a dubhairt sé a ris, Cìaré samhlóchaidh mé rioghachd Dé?

21 Is cosmhail í re laibhín, do ghabh bean chuide agus d'folluigh sí a dtri bheice mine, nó gur ghabh an tiomlán laibhín.

22 Agus do chúaidh sé trì gach cathair agus gach baile, ag teagasg, agus ag gábhail na sligheadh go Ihiérúsalem.

23 ¶ Agus a dubhairt duine áirighe ris, A Thighearna, an beag do shlánuighthear? Agus a dubhairt seision riu,

24 Déanuidh bhur ndithcheall ar dhlul a sdeach sa doras clumhann: óir a deirim ribh, Is iomdha dáoiné iárrfas dul a sdeach, agus nach búdh éidir léo:

25 O a nuáir fá n'éiréochaidh fear an tighe, agus fá a ndúnfa sé a dhóras, agus thionnsganuidh sibhsí seasamh a inuich, agus an doras do bhuáladh, ag rádh, A Thighearna, a Thighearna, osguil dúinne; agus ar bhfreagra dhósan a déara sé ribh, Ní bhfuil a fhios agam cìar has dáoinibh:

26 Ann sin toiseóchtháoisí a rádh, Do bhimis ag ithe agus ag ól ad fhiadhnuisi, agus do bhiothá ag teagasg ann ar sráidibh.

27 Agus a déaraidh sé, A deirim ribh, ní bhfuil a fhios agam cìar has dáoinibh; imthigh úaim, uile a luchd déanta na héagcóra.

28 An sin bhiás gul agus gíosgán fiacal, a nuáir do chif Abraham, agus Isaac, agus Iacob, agus na fàidhe uile, a bhlaithas Dé, agus sibh féin dá bhardteilgean amach.

29 Agus tiocfaidh mòran ó nàrd shoir, agus ó nàrd shiár, agus ó thúaidh, agus ó dheas, agus suidhidh síos a rioghachd Dé.

30 Agus, féuch, ataid dáoiné ar deireadh bhiás a dtosach, agus ataid a dtósach bhiás ar deireadh.

31 ¶ An lasin féin tangadar cuid airighe do na Phairisíneachuibh chuide, ag radh ris, Imthigh amach, agus fág a náitsi: óir is mian ré Hioruáith do mharbhadh.

32 Agus a dubhairt seision riu, Ar nimtheachd dáoinibh, abruidh ris an tsionnachsin, Féuch, teilgimsi deamhain amach, agus do ním leigheas a niu agus a marach, agus crìochnóchar leam an treas lá.

33 Achd cheana is éigin damh a niu, agus a marach, agus a noirthior a bheith ag siubhal: óir ní héidir fàigh bás d'faghail taobh amuich do Iarusalém.

34 O-a Ierusalém, a Ierusalém, noch mharbhas na fàighe, agus ghabhas do chlochaibh ar na dáoinibh churthar chlad; gá mhioncachd bá mian leam do chlad do chruinniughadh, marchruinnigh-eas an chearc a gearreugh fá na sgiothánuibh, agus nior bháill libh!

35 Féuch, fágthar bhur dtigh na fhásach aguibh: Agus a deirimsi ribh go firrinneach, Nach bhfaicfi misì, no go dtí a nuáir a naibeórtháoi, Is beannaighe an té thig a naimn an Tighearna.

CAIB. XIV.

Leighiosadh an iorupuis; 7 caint bhriogh-mhar Chrìosd rè am cuireadh. 26 Agus rabhadh ar bheith aireach trá, cred chosdus a sheirbhis dúine.

A GUS tarla, ar dteachd dhó go tigh a dhuine áirighe dúachdaránuibh na Bhpairisíneach a lá na sabbóide do chaitheamh bidh, go rabhadara coimhéd air.

2 Agus, féuch, do bhí duine áirighe a niorupuis ná fhiadhnuisi.

3 Achd ar bhfreagra Diosa do labhair sé ris an luchd dlighe agus ris na Phairisíneachuibh, ag rádh, An ceadugheach leigh-eas do dhéanamh lá na sabbóide?

4 Achd do thochedadarsan. Agus ar mbreith ar a nòglach dhósan, do leighis sé é, agus do leig sé úadh é;

5 Agus ag freagra dhóibhsean, a dubhairt sé, Cìar aguibhsì agá dtuitfeadh a asal nó a dhamh a ndig, nach dtoigebhadh a nios é a lá na sabbóide?

6 Agus níor bheidir léo freagra do thabhairt air ann sna neithibhsì.

7 ¶ Agus do labhair sé cosamblachd ris an muinntir thaúic ar cuireadh, ar na thabhairt dá aire mar do bhádar ag togha an chledionuid shuighe; ag rádh riu,

8 An tan do ghéabha tú cuireadh ó neach ar bith chum bainnsi, ná suidh ann sa chéadaít; ar eagla go bhfuair duine as onóruighe ná thusa cuireadh úadh mar an gcéadna;

9 Agus go dtiocfadh an tí do ghoir thusa agus eision agus go naibeóradh sé riot, Tabhair ionad dó so; agus ann sin do thoiseóchthá maille le náire suidhe ann sa nionad is isle.

10 Achd an tan ghoirfidhthear thú, imthigh agus suidh ann sa nionad is isle; ionnus an tan thiofas an tí thug cuireadh dhuit, go naibeóradh sé riot, A chara, suidh ní is áirde suas ná sin: Ann sin do gheabha tú onóir a bhfiadhnuisi a mbiá na suidhe maile riot.

11 Oir gidh bé árdugheas é féin isleóchthar é; agus gidh bé isligheas é féin, áirdeóchthar é.

12 ¶ Agus fós a dubhairt sé ris an té thug cuireadh dhó, An tráth do dhéanas tú dínúéir nó suipéir, ná goir do cháirde ná do dhearbhlurathre, uá do dháoiné gáoil, ná do chomharsanna saidhbhre; ar eagla go dtiobhradh siadsan fós cuireadh dhuitse aris, agus go bhfuightheá an comáoim chéadna.

13 Achd an tan do ní tú féasda, goir na boichd, na dáoine ciorthuimeacha, na bacaigh, agus na doill :

14 Agus bíaidh tú beannuighe ; do bhrigh nach bhfuil acfuinn aca an chomáoin cheadna do thabhairt dhuit : óir do bhéarthar a luáidheachd dhuit a neiséirghe na bhfiréun.

15 ¶ Agus an tan do chúalaidh duine áirighe dá raibh ar áonbhord ris na neithesi, a dubhairt sé ris, *Is beannaighe an té itheas arán a bhfaitheas Dé.*

16 Achd a dubhairt seision ris, Do rinne duine áirighe suipéir mhór, agus do ghoir sé mórán :

17 Agus do chuir sé a shearbhfhogh-antaidh a nam suipéir dá rádh ris an muinntir fuáir cuireadh, Tigidh ; óir atáid na huile neithe a nois ullamh.

18 Agus do thionnsgnadar uile dáon-ghuth a leithsgéul do ghabháil. A dubhairt an céadduine ris, Do cheannaigh mé fearann, agus is éigin damh dhul amach agus a shéachain : iarruim ort gabh mo leithsgéul.

19 Agus a dubhairt fear eile, Do chéannuigh mé cúig cuingealuigh do dhamhuibh, agus atáim ag dul dá ndearbhadh : iarruim ort gabh mo leithsgéul.

20 Agus a dubhairt fear eile, Do phós mé bean, ar a nadbharsin ní shéaduim theachd.

21 Agus ar dteachd don tsearbhfhogh-antuidhe, dinnis sé na neithesi dhá thighearna. Ann sin ar ngabháil feirge dtear an tighe a dubhairt sé ré na óglach, Imthigh go tapuidh fá shráidibh agus fá chúileannaibh na caithreach, agus tabhair leachd a sdeach anuso na boichd, agus na dáoine ciorthuimeacha, agus na bacaigh, agus na doill.

22 Agus a dubhairt an searbhfhogh-antuidhe, A thighearna, do rinneadh mar a dubhairt tú, gidheadh atá áit ann fós.

23 Agus a dubhairt an thighearna ris a nóglach, Imthigh fá na slighthibh agus fá na fáltuibh, agus coimhéignidh iad do theachd a sdeach, do chum go lionfuidhe mo thigh.

24 Óir a deirim ribh, Nach blaisfidh áon nduine do na fearuibh úd fuáir cuir-eadh dom shuipéarsa.

25 ¶ Agus do bhí slúagh mór na chúid-eachda : agus ar bhfilleadh dhó, a dubhairt sé riu ;

26 Gidh bé thig chugamsa, agus nách bhfuathuigheann sé a athair, agus a mhathair, agus a bhean, agus a chlann, agus a dhearbhrathreacha, agus a dheirbhsíur-eacha, agus fós a anam fein, ní héidir leis bhéith na dheisciobal agamsa.

27 Agus gidh bé nach iomchrann a

chros féin, agus nach leanann mise, ní héidir leis bheith ná dheisciobal agamsa.

28 Óir cía agaibhsi duine lé madh mian tor do dhéanamh, nach suidhfeadh ar tús, do theilgean cuntais an chosdúis, an mbíadh acfuinn aige chum críche do chur air ?

29 Ar eagla, déis na funndamente do chur dhó, agus gan chumas aige críoch do chur air, go dtoiséochadh gach áon nduine dhá bhfaicfeadh é, fonombad do dhéanamh faoi,

30 Ag rádh, Do thionnsgain an fearsa obair do chur ar siobhal, agus níor fhéd sé críoch do chuir uirthé.

31 Nó cía an rí rachadh do dhéanamh coguidh a naghaidh rígh eile, nach suidhfeadh ar tús, do dhéanamh comhairle nar bhéidir leis lé deich míle teagmháil don té thig na aghaidh lé fichthe míle ?

32 Nó, ar mbeith dhíosan fós a bhfad úadh, cuiridh sé teachdaireachd chuige, agus iarruidh sé siothcháin.

33 Mar an gcéadna, gach uile dhuine agaibhsi nach dúltann dhá bhfuil aige, ní héidir dhó bheith na dheisciobal agamsa.

34 ¶ *Is maith an salann : achd má bhíonn an salann gan bhlas, créd lé gcuirfidh blas air ?*

35 Ní bhfuil féidhm air chum na talmhon, ná chum a uaóiligh ; teilgidh daóine amach é. Gidh bé agá bhfuilid clúasa chum éisdeachda, éisdeadh sé.

CAIB. XV.

Cosamhlachta, um an cháora chúaidh a muga : 8 um an bhoinn uirgid : 11 agus an mac an-caithreach.

A GUS tangadar na Puibhlocáin wile agus na peacthaigh chuige déisdeachd ris :

2 Agus do rinneadar na Phairisínigh agus na sgríobuidhe munmhar, ag rádh, Gabhuidh an fearso peacthaigh chuige, agus ithidh sé *bíadh* na bhfochair.

3 ¶ Achd do labhair seision an chosamhlachd sa riu, ag rádh,

4 Cía agaibhsi duine, agá bhfuil céad cáora, agus do léigfeadh áon díobh a muga, nach bhfágann na naoi gcaoiridh déug agus ceithre fichid ar an bhfásach, agus nach dtéid a ndiáigh na cáorach úd do chúaidh a muga, nó go bhfágann sé í ?

5 Agus ar na fagháil do, cuiridh sé go luathgháireach, i ar a ghuáillibh,

6 Agus ar dteachd dá thigh dhó, goiridh sé a cháirde agus a chomharsain a gceann a chéile, ag rádh riu, Déanuidh luathgháire leamsa ; óir fuáir mé mo cháora do chúaidh a muga.

7 A deirim ribh, gur ab mar sin bhías forbháilte ar neamh ar son éin pheacthach do ní aithrighe, ní is mó ná ar son naoi

bhféin dég agus cheithre fichid, ar nach bhfuil riachdanas aithrige.

8 ¶ Nó cí a n bhean agá mbíadh deich mboinn, agus do léigfeadh sí áon bhonn díobh a muga, nach lasfadh solus, agus nach sguaibéochadh an tigh, agus nach íarrfadh go dítheallach nó go bhfághadh sí é?

9 Agus air na fhagháil, goiridh sí a bancháirde agus a banchomharsain a gceann a chéile, ag rádh, Déanuidh gáirdeachas léamsa; óir fuáir mé mo bhonn do léig mé a muga.

10 Mar an gcéadna, a deirim ribh, Bí gáirdeachas ar ainglibh Dé trí éin pheacthach amháin do ní aithrige.

11 ¶ Agus a dubhairt sé fós, Do bhádar días mac ag duine áirige:

12 Agus a dubhairt an ti dob óige aca ré na athair, Athair, tabhair dhamh an chuid roitheas *misi* dod mhaóin. Agus do roin seision a mhaóin eatorra.

13 Agus tar éis bheagáin aimsire ag cruinniughadh a choda uile don mhac dob óige, do chúaidh sé air coigrigh a dtalamh imchían, agus do dhiombail sé ann sin a mhaóin lé na bheathaidh báoth-chaithegh.

14 Agus tar éis a choda uile do chaithreamh dhó, déirigh gorta romhór ann sa tír sin; agus do thosaigh seision ar bheith a riachdanus.

15 Agus do imthigh sé roimhe agus do cheangal sé e féin do cháthruightheóir don tír sin; noch do chúir fá na dhúitche a mach é do bhúachuilleachd muc.

16 Agus bá mhián leis a bholg do lionadh do na féithléoguibh do ithdis na muca: agus ní thugadh éunduire dhó *iad*.

17 Agus an tair do chuimhnigh sé air féin, a dubhairt sé, Gá mhéd do luchd thúrasdail matharsa agá bhfuil iomarc-aidh aráin, agus *misi* ag dul a muga lé gorta!

18 Éiréochaidh mé agus rachaidh mé díonnsuighe mathar, agus déaruidh mé ris, A athair, do pheacaigh mé a naghaidh neimhe agus ad fhiádhnuisisi,

19 Agus ní fiú mé feasda do mhacsa do ghairm dhíom: déana mé mar áon dod luchd thúarasduil.

20 Agus déirigh sé, agus do chuáidh sé díonnsuighe a athar. Agus ar mbeith fós a géan úadh dhó, do chonnaire a athair é, agus do ghabh trúaighe mhór dhó é, agus ag rith dhó, do chrom sé fá na bhrághuid, agus do phóg sé é.

21 Agus a dubhairt an mac ris, A athair, do pheacaigh mé a naghuidh neimhe, agus ad fhiádhnuisisi, agus ní fiú mé feasda do mhacsa do ghairm dhíom.

22 Agus a dubhairt an tathair ré na shearbhfhoghantaibh, Tabhruidh an chul-

nidhsin is fearr libh, agus cuiridh uime í; agus cuiridh fáinne air a láimh, agus bróga air a chosaibh:

23 Agus tuguidh libh agus marbhuidh, an láogh biádhata; agus caitheam biádh, agus bíom go súgach:

24 Óir fuáir mo mhac ann so bás, agus do aithbhéodhuigh sé; agus do chuáidh sé a muga, agus frith é. Ar a nadhbharsin do thionusgnadar bheith go súgach.

25 Achd do bhí an mac bódh seine aige air an machaire *amuich*: agus ar dteachd a ngar don tigh dhó, do chúaluidh sé an céol agus na damhsaidhe.

26 Agus ar ngairm aóin do na searbhfhoghantuibh chuige dhó, dfafruidh sé dhe créd iad na neithesi?

27 Agus a dubhairt seision ris, Do dhearbhráthairsi tháinic; agus do mharbh hathair an láogh biádhata, ar son go bhfuáir sé slán a ris é.

28 Agus do ghabh fearg cision, agus níor bháil leis dul a sdeach: uimesin tháinic a athair amach, agus do ghoir sé chuige é.

29 Achd ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé ris a athair, Féuch, a táimsi ag déanamh seirrbhis dhuit a noireadso do bhfadlunuibh, agus níor sháruigh mé haithne a riámh: gídheadh ní thug tú fiú an mbeannáin dhamh ariamh, ionnus go mbéinn go súgach rém cháirdibh:

30 Achd an tan tháinic an macsa agad, do shlug do mhaóin a bhfochair mheirdreach, do mharbh tú an láogh biádhata dho.

31 Achd a dubhairt seision ris, A mhic, atá tusa do ghnáth am fhochair, agus na huile neithe is leamsa, is leachda iad.

32 Achd do budh cóir dhúinn sugachas, agus forbháilteachas do dhéanamh: tré go raibh an dearbhrathairsi agadsa tar éis bháis, agus gur aithbhéodhuigh sé; agus go ndeachaidh sé a muga, agus gur frith a ris é.

CALB. XVI.

Inntleacht an fheadhmannaigh éugcorach,
19 agus dioghla an tsaidhbhir, dhoithchiollach, bholgach.

AGUS a dubhairt sé fós ré na dheis-ciobluibh, Do bhí duine saidhbhir áirige ann, aga raibh sdiobhard; agus do rinneadh casaóid ris air, gur dhíomháil sé a mhaóin.

2 Agus ar na ghairm *chuige* dhó, a dubhairt sé ris, Créd é so do chluinim ort? tabhair cunnas do sdiobhardachda uáit; óir ní héidir dhuit bheith ad sdiobhard ní as faide.

3 Agus a dubhairt an sdiobhard ris féin, Créd do dhéana mé? óir atá mo thighearna ag buáin na sdiobhardachda dhíom: ní

Ní cóir D^{ia} agus mammon do ghradhgha. CAIB. XVI. *Lasarus agus an fear saidhbhir.*

héidir leam roghmhar do dhéanamh ; agus is nair leam déirc farruidh.

4 Atá a fhios agam créd do dhéana mé, ionnus, an tan cuirfighthear as an sdiobh-ardachd me, go ngéubhuidh siad chuca mé dá dthighthibh féin.

5 Agus ar ngairm gach aóin fá leith dar dhligh a tighearna fiacha, a dubhairt sé ris an gcéad fhear, Gá mhéad a dhlighas mo tighearna dhíot?

6 Agus a dubhairt seision, Céd míosúr ola. Agus a dubhairt seision ris, Gabh chugad do sgríbhinn, agus suidh go luath, agus sgríobh a deich agus dá fhithchead.

7 Agus a dubhairt sé na dhíáigh sin ré duine eile, Créd dhlighthear dhíotsa? Agus a dubhairt seision, Céud míosúr cruithneachda. Agus a dubhairt seision ris, Gabh chugad do sgríbhinn, agus sgríobh ceithre fithchid.

8 Agus do mhol an tighearna sdiobhard na héugóra, do bhrígh go ndearnuidh sé ní glic : óir is glíoca clann an tsáoghailsi ná clann an tsolais iona gcínél féin.

9 Agus a deirimsi ribh, Déanuidh cáirde d'ibh féin lé sáidhbhreas na héagóra ; ionnus an tiáth bhías uireasbhuidh oruibh, go nglacfuigh sibh ann a lóisdinibh siorruidhe.

10 An tí atá ionnruic sa ní is lúgha atá sé ionnruic a mórán : agus gídh bé atá éagócórach sa ní is lúgha atá sé éagócórach a mórán mar an gcéadna.

11 Ar a nadhbharsin muna rabhaibhairse fírinneach ann sa tsaidhbhreas bhréagach, cía tháobhthas an saidhbhreas fírinneach tibh?

12 Agus muna fríoth ionnruic sibh a gcuid duine eile, cía bhéaradh dhaóibh an ní is libh féin?

13 Ní héidir le searbhfhoghantuidhe ar bith seirbhís do dhéanamh do dhá thighearna : óir bíáidh fíath aige do neach aca, agus grádh don dara fear ; nó ceangalfuigh sé do dhuine aca, agus do bhéara se tarcuisne ar an dara fear. Ní héidir libh seirbhís do dhéanamh do Dhía agus do Mhammon.

14 ¶ Agus do chúaladar fós, na Phairisínigh sanntacha, na neithesi uile : agus do rinniodar fíonomhad faóisíon.

15 Agus a dubhairt seision riu, Is sibhsi an dream sháorus sibh féin a bhíadhnúisi na ndaóine ; achd is aithnid do D^{ia} bhur gcroidhthe : óir an ní atá fá mhóirchion a bhíadhnúisi na ndaóine atá sé gráineamhuil a bhíadhnúisi Dé.

16 Do bhí an reachd agus na faighe ann go teachd Eóin : ó shin a leith atá rioghachd Dé dhá shoisgéulghadh, agus atá gach nile dhuine ag déanamh foiréigin air.

17 Achd as usa neamh agus talamh do dhul thort, ná áonphunc dqu dligheadh do thuitim.

18 Gídh bé neach léigeas a bhean, agus phósus bean eile, do ní sé adhaltrannas : agus gídh bé bheir an bheansin do leigeadh ó a fear do ní sé adhaltrannas.

19 ¶ Achd do bhí duine saidhbhir áirighe ann, agus is é bá héadach dhó purpuir agus síoda, agus do théigheadh sé chum bídh go roshóghamhuil gach laoi :

20 Agus do bhí duine bochd áirighe ann, dar bhainm Lásarus, do bhí na luidhe agá gheatasan, lán do chréachduibh,

21 Agus ler mlián é féin do shásadh leis an sbruileach do thuiteadh do bhórd an duine saidhbhir : agus do thigdis na madruidhe, agus do ligheidís a chréachda.

22 Agus tarla, go bhfuáir an duine bochd bás, agus gur iomchradar na haingil go huchd Abraham é : agus mar an gcéadna fuáir an duine saidhbhir bás, agus do hadhluiceadh é ;

23 Agus ar mbeith dhó a nifearn a bpianuibh do thóg sé a shúile súas, agus do chunnaire sé Abraham a bhfad úadh, agus Lásarus ann a uchd.

24 Agus ar néimhge dhósan an tansin a dubhairt sé, A athair Abraham, déana trócaire oram, agus cuir Lásarus do thumadh barr a mheóir a nuisge, agus dfúaradh mo theangtha ; óir atáim dom roiphíanadh an sa lasairsi.

25 Achd a dubhairt Abraham, A mlic, cuimhnigh gur ghlac tusa neithe maithe lé linn do bheith léio, agus Lásarus mar an gcéadna droch neithe : achd atá sólas aigesíon a nois dá fhagháil, agus atá tusa dod phíanadh.

26 Agus do bhárr orrtha so uile, atá fodhomhain mhór ar na cur eadruinne agus sibhsi : ionnas nach éidir leis na daóinibh lé bndh mían é dul as so chugaibhsi ; na teachd as sin, chuguinne.

27 Agus a dubhairt seision, Maseadh, farruim ort a athair, eision do chur go tigh matharsa :

28 Óir atáid cúigear dearbhrathar agam ; do thabhairt sgéul dóibh, ionnus nach dtiocfaidh síadsan mar an gcéadna ann sa nionadsa na péine.

29 A deir Abraham ris, Atáid Maóisi agus na faighe aca ; éisdeadh siad ríusan.

30 Achd a dubhairt seision, Ní hamhluidh atá, a athair Abraham : achd dá ndeacha duine ó na marbhuibh chuca, do dhéaindis aithrighe.

31 Agus a dubhairt sé ris, Muna néisidh siad ré Maóisi agus ris na faighibh, dá néirgheadh duine ó mliarbhuibh féin, ní chredidís dó.

CAIB. XVII.

Nach bhfuil Día na fhéicheamh ag áon duine, 22 agus go tiocfaidh Críost a nua nach saóilthear.

AGUS a dubhairt sé ris na deisciobluihbh, Ní héidir nach dtiocfuid sgannalacha: achd is trúaigh don tí, tré a dtigid siad!

2 Do bfearr dhó cloch mhuilinn do chur fá na mhuinéul, agus a theilgean ann sa bhfairge, ná áon don mhuinntir bhigsi sgannlachadh.

3 ¶ Tabhruidh bhuir naire dhíbh féin: Má pheacaigheann do dhearbhrathair ad aghaidh, imdhearg é; agus má ní sé aithrige, tabhair maitheamhnus dó.

4 Agus má pheacaigheann sé ad aghaidh seachd nuair sa ló, agus go bhfillfe sé chugad seachd nuair sa ló, ag rádh, Atá aithreachas oram; tabhair maitheamhnus dó.

5 ¶ Agus a dubhradar na heashuil ris, A Thighearna, méduigh ar gcreideamh.

6 Agus a dubhairt an Tighearna, Dá mbeith oiread ghráinne musdaird do chreideamh aguibh, déaradh sibh ris a gcrann sicaminso, Eirigh as do fhréamhach, agus curthar an sa bhfairge thú; agus do umhlochadh sé dhaóibh.

7 Agus cía aguibh, agá bhfuil searbhfhoghantuidhe a treabhadh no a coimbéd tréada, lé a naibéoradh sé ar an mball, an tan do thiocfadh sé ón bhféarann, Imthigh agus suidh sios ar an mbord?

8 Achd a né nach aibéora sé ris, Uillmhuigh an ní íosas mé ar mo shuiper, agus cuir do chrios thort, agus fritheóil damhsa, no go nithe mé agus go nibhe mé; agus tar éisi sin ithsi agus ibh?

9 An mbía buidheachas aige ar a tsearbhfhoghantuidhe úd do bhrigh go ndearna sé na neithe do haithneadh dhe? Ní shaóilim go mbía.

10 Agus is mar sin dáobhsí, an tan do dhéantaóí gach uile ní dár haithniughadh dhíbh, abruidh, Is searbhfhoghantuidhe neamhtharbhacha sinn: óir do rinneamar an ní do bhi dfiachaibh oruinn do dhéanamh.

11 ¶ Agus tárla, ag dul súas dó go Hierusalém, gur ghabh sé trí lár na Samária agus na Galilé.

12 Agus an tráth do chuáidh sé a sdeach go baile áirighe, tárldar deithneabhar fir lóbbhar air, do sheas a bhfad fúadh:

13 Agus do árdugheadar a nguth, ag rádh, A Iósa, a Mhaighisdir, déana trócaire oruinn.

14 Agus an tan do chunnairc sé iad, a dubhairt sé riu, Imthighidh foillsighidh sibh

féin do na sagartuibh. Agus tárla, ag imtheachd doibhsion, gur glanadh iad.

15 Achd fear aca, mar do chunnairc sé é féin ar na shlánughadh, dñil sé air ais, ag moladh Dé do ghuth mhór,

16 Agus do thuit sé ar a aghuidh agá chosaibhsean, ag breith bhuidheachais ris: agus huth Samarítánach an fearso.

17 Agus ar bhfreagra Diósa a dubhairt sé, A né nach bhfuilid deithneabhar ar na nglanadh? agus a náonbhar cáit a bhfuilid?

18 Níor fíth ag fíleadh do thabhairt gloire do Dhía, achd an coigcrigheachso.

19 Agus a dubhairt sé ris, Eirigh, imthigh romhad: do shlánuigh do chreideamh thú.

20 ¶ Agus an tan dñafuigh na Phairisinigh dhe, Cía an tráth thiocfadh rioghachd Dé, do fheargair sé iad agus a dubhairt sé, Ní thiocfar rioghachd Dé récoimbéd.

21 Agus ní aibeoruid siad, Féuch ann so! nó, féuch ann súd! oir, féuch, atá rioghachd Dé aguibh an bhuir measg.

22 ¶ Agus a dubhairt sé ré na dheisciobluihbh, Tiocfuidh a naimsir, an a mbía miangus oruibh áon do laéthibh Mhic an duine dñaisin, agus ní fhaicfithi.

23 Agus a déarúid siad ribh, Féuch ann so; nó, féuch ann súd: achd ná himthigh, agus na leanuidh iad.

24 Oir amhuil agus mar dheallruigheas an tinnteach, shoillsigheas ó náird go chéile fáoi neamh, is mar sin bhías Mac an duine mar an gcéadna ann a lá féin.

25 Achd is éigin dó ar tús mórán dñulang, agus a dhiultadh ón chineadhsa.

26 Agus mar do tharla a laéthibh Náoi, is mar sin fús bhías a laéthibh Mhic an duine.

27 Do bhádar ag ithe, ag ibhe, ag posadh, agus ag tabhairt chum pósda, gus an lá ann a ndeachaidh Náoi do náirc, agus táinic an díle, agus do sgris sí iad uile.

28 Agus ar a nós gcéadna mar tharla a laéthibh Lot; do bhádar ag ithe, ag ibhe, ag ceannach, ag reic, ag plantughadh, ag tógbail tighthe;

29 Achd an lá ann a ndeachaidh Lot amach as Sodom do fearadh teine agus ruibh ó neamh, agus do sgris sé iad uile.

30 Is da réir so bhias an lá ann a bhfoillseochthar Mac an duine.

31 Ann sa lá sin, an té bhías ar a tigh, agus a mháoin ann sa tighsin, ná tuirling-eadh sé chum a dtógbhála: agus an tí atá ar an machaire, na casadh sé tar a ais mar an gcéadna.

32 Cuimhnighe ar mhnáoi Lot.

33 Gidh bé neach iárrías a anam féin do shabháil caillfidh sé é; agus gidh bé chaillfeasa anam beodhfuidh sé é.

34 A deirim ribh, béid diás a náoin-leabaigh ann sa noidliche úd; géubhtar lé háon aca, agus fuigfhear an fear eile.

35 Beid diás *ban* ag bróinteórachd a náoinfheachd; géubhtar lé mnáoi aca, agus fuigfhear an dara *bhean*.

36 Beid diás *fear* ar an machaire; géubhtar lé háon aca, agus fuigfhear an fear eile.

37 Agus ar bhfreagra dhóibhsion a deirid ris, Gá háit, a Thighearna? Agus a dubhairt seision riu, Gidh bé ball a *mbúa* an corp, is ann sin fós chruinneochthar na hìolair.

CAIB. XVIII.

Fúair an bhaintreabhach a gnodhuighe le iarratas dhùthrachtach, 9 agus an Puibliocanach le urnuighe uirisiol.

AGUS a dubhairt sé fós cosamhlachd riu, gur ab éigin urnuighthe dhéanamh do ghnáth, agus gan a bheith leisgeamhuil.

2 Ag rádh, Do bhí breitheamh *áirighe* a gcathraigh *áirighe*, air nach raibh eagla Dé, agus ag nach raibh onóir do dhuine:

3 Agus do bhí baintreabhach *áirighe* ann sa chathruighsin noch tháinic chuige, ag rádh, Cóirigh mé air neasgaruid.

4 Agus níor bháill leision ar feadh tamuill: achd tar éis sin a dubhairt sé ris féin, Ge nach bhfuil eagla Dé oram, agus nach bhfuil onóir agam do dhuine;

5 Gidheadh do bhrìgh go mbuaidhreann an bhaintreabhachsa mé, dioghóla mé í, do chum nach dtiocfadh sí fa dheireadh dom bhuaidhreadh.

6 Agus a dubhairt an Tighearna, Eisd-ìdh créd a deir breitheamh na héagcora.

7 A né nach déana Dia dioghaltas ar son a dháoine toghtha féin, éimhgeas air do lá agus doidhe, ge atá foighid aige na ttimcheall?

8 A deirim ribh go ndéana sé dioghaltas ar a son go luáth. Achd cheana an tan thiofas Mac an duine, an bhfuighe sé creideamh ar an dtalamh?

9 ¶ Agus fós ré dreim do sháoil iád féin bheith na bhfiréain, agus do tharcais-nigh cách eile, a dubhairt sé an chosamhlachd sa:

10 Do chúadár diás do dháoinibh súas don teampall do dhéanamh urnuighe; áon aca na Phairisíneach, agus araile na phuibliocánach.

11 Ar seasamh don Phairisíneach do bhí sé guidhe mar so leis féin, A Dhía, beirim buidheachas riot, nach bhfuilim mar *atáid* dáoine eile, na luchd fuáduigh, éugcórach, adhaltrannach, nó fós mar an bpuibliocánachsa.

12 Troisgim fa dhó ann sa tseachd-mhuin, do bheirim deachmhuidh as gach ní dhá sealbhughlin.

13 Agus ar seasamh don phuibliocán, a bhfad úadh, níor bháill leis fíu a shíl do thogháil suas chum neimhe, achd do bhuaileadh sé a uchd, ag rádh, A Dhía déana trócaire orainsa an peachtach.

14 A deirim ribh, go dtáinic an tési a nías dá thigh féin na fhiréanach *ní is mó* na an fear úd: óir gidh bé árduigheas é féin ísleochthar é; agus gidh bé ísligheas é féin áirdeochthar é.

15 ¶ Agus fós tugadar chuige náoidheanain, ionnus go mbeanfadh sé riu: agus an tan do chuncadar na deisciobuil so, do imdheargadar iad.

16 Achd ar ngairm na leanabh Díosa *chuige*, a dubhairt sé, Fuiligidh na leinbh do theachd chugamsa, agus ná toirmeasg-uidh iad: óir is lé na leitheid so rioghachd Dé.

17 A deirim ribh go ftrinneach, Gidli bé nach géubha chuige rioghachd Dé mar náoidheanán nach racha sé go bráth a sdeach innte.

18 ¶ Agus diafruigh úachdarán *áirighe* dhe, ag rádh, A Mhaighisdir mhaith, créd do dhéana mé lé a sealbhócha mé an bheatha mharthanach?

19 Agus a dubhairt Iósa ris, Créd fa ngoireann tú máith dhiomsa? ní *bhfuil* éinneach maith, achd Dia, amháin.

20 Atá éolus na naitheantadh agad, Ná déana adhaltranas, Ná déana dunmharbh-adh, Na déana goid, Ná déana fiadhnuisi bhréige, Onóiruigh hathair agus do mhatthair.

21 Agus a dubhairt seision, Do choimh-éid mé na neithesí uile óm óige.

22 Agus ar na cclos so Díosa, a dubhairt sé ris, Atá éinni fós duireasbhuidh ort: reac a bhfuil agad, agus roinn ar na bochd-uibh, agus bíaidh cisde ar neamh agad: agus tárr, lean misi.

23 Agus ar na chloinnsin so dhósan, do ghlac tuirse mhór é: óir do bhí sé ro-shaidhbhir.

24 ¶ Agus an tan do chunnairc Iósa go ráibli sé lán do dhobhrón, a dubhairt sé, Créd é a dheacrachd do na dáoinibh sáidhbhre dul a sdeach a rioghachd Dé!

25 Oir is usa canhall do dhul tri chró snáthuide ná do dhuine shaidhbhir dul a sdeach a rioghachd Dé.

26 Agus a dubhradar an dream do chúaluidh so, Máseadh cí a as éidir do shlánughadh?

27 Achd a dubhairt seision, Na neithe ata dó dhéanta ag na dáoinibh atáid so dhéanta ag Dia.

28 ¶ Agus a dubhairt Peadar, Féuch,

do fhágamairne na huile neithe, agus do leanamair thusa.

29 Agus a dubhairt seision riú, A deirimsi ribh go frinneach, Nach bhfuil éinneach do fhág a thigh, ná á athair ná a mhathair, ná a dhearbhraithreacha, ná a bhean *phósda*, ná a chlann, ar son rioghachda Dé,

30 Nach nglacfa sé mórán ní sa mhó ann sa naimsirso, agus an bheatha mharthanach an sa tsáoghial atá ag teachd.

31 ¶ Agus ar mbreith an dá fhear déag leis *Díosa*, a dubhairt sé riú, Féuch, téaghmáoid súas go Hiarúsalem, agus críochnóchthar a dtimcheall Mhic an duine na huile neithe atá sgríobhtha ag na fáighibh.

32 Oir do bhéarthar do na Cineadhachaibh é, agus do dhéantar fonnomhad faoi, agus maileóchthar é, agus géubthar do shelighibh air:

33 Agus ar na sgiúrsadh dhóibh muirfid é: achd éireóchaidh sé a ris an treas lá.

34 Agus níor thuigeadarsan éin ní dhóibh so: agus do bhádar na briáthrasa foluighthe uátha, agus níor aithnigheadar na neithe a dubhradh ann.

35 ¶ Agus tárla, an tan do dhruid sé ré Ierico, gur shuidh dall áirighe chois na sligheadh ag iarruidh déirce:

36 Agus an tan do chúaluidh sé an slúagh ag gabháil thairis, d'fáfruidh sé créd é so.

37 Agus dinniseadar dhó, gur ab é Iósa Nasardha do bhí gabháil thairis.

38 Agus do éigh seision ag rádh, A Iósa, a mhic Daibhi déana trócaire oram.

39 Agus an dream do bhí roimhe do imdheargadar é, ionnus go mbíadh se na thochd: achd is moide do éighmheadh seision sin, A mhic Daibhi, déana trócaire oram.

40 Agus ar seasamh Díosa, do aithin sé a thabhairt chuige: agus an tan do dhruid sé ris, d'fáfruidh sé dhe,

41 Ag rádh, Créd is mián leachd misi do dhéana dhuit? Agus a dubhairt seision, A Thighearna, mo radharc aiseag dhamh.

42 Agus a dubhairt Iósa ris, Bíodh do radharc agad: do shlánuigh do chreideamh thú.

43 Agus do fúair sé a radharc ar an mball, agus do lean sé eisean, ag tabhairt glóire do Dhíá: agus an tan do chunnaire, an pobal uile so, tugadar moladh do Dhíá.

CAIB. XIX.

Díthchioll Shachéus ar Críod d'fhaicsin,
45 agus Críod ag iomáin luchd an mhíomhodh us an teampuill.

AGUS ar ndol a sdeach go Iérico *Díosa* do ghabh sé thrithe.

2 Agus, féuch, do bhí duine áirighe ann dár bhainm Sachéus, do bhí na tacadarún air na publicáin, agus do bhí sé saidhblhir.

3 Agus do bhí fonn air fhaicsin cia hé Iósa; agus níor bhéidir ris ón tslúagh, tré go raibh sé ísiol do phearsainn.

4 Agus ag rith roimhe dhó, do chúaidh sé súas a gcraun sicamor ionnus go bhfaicfeadh sé é: oir do bhí faoi an *tslighsin* do ghabháil.

5 Agus an tan tháinic Iósa chum na báitesin, ar bhféachain súas dó, chfúnnairc sé eision, agus a dubhairt sé ris, A Shachéus, tuirrling go *deifreach*; oir is ad thigh is éigin daunhsa comhnuidhe dhéanamh a niu.

6 Agus ag deifríughadh dhósan, do thuirrling sé, agus do ghabh sé chuige é go luáthghaireach.

7 Agus an tan do chunncadar *cách uile so*, do rinniodar munbhar, ag rádh, Go ndéachaigh sé a *sdeach* air áoidheachd díonnusighe peacthaich.

8 Agus ag seasamh do Shachéus, a dubhairt sé ris an Tighearna; Féuch, a Thighearna, do bheirim leath mo mháoine do na bochdaibh; agus má mheall mé duine air bith a néinní, do bheirim *dhó* a cheithre oirid.

9 Agus a dubhairt Iósa ris, A niugh thárla sláinte don tighsi, do bhrígh go bhfuil seisean fós na mhac ag Abraham.

10 Oir tháinic Mac an duine diárruidh agus do shlánughadh an ní do chúaidh a muga.

11 Agus ag éisdeachd dóibhsean leis so, do chuir sé leis agus a dubhairt sé cosamhlachd, tré go ráibh sé láimh ré Hiarúsalem, agus gur sháileadarsan nach fada go bhfoillseochtháoi rioghachd Dé.

12 Ar a nadhbharsin a dubhairt se, Do chúaidh duine uasal áirighe a réigiún imchian do ghabháil rioghachda dhó féin, agus dílleadh air a ais.

13 Agus ar ngairm a dhéichneabliar searbhfhoghantaighe dhó, tug sé deich bpunta dhóibh, agus a dubhairt sé riú, Dénnuidh gnothuigh nó go dtíg mé.

14 Achd do bhí fuath ag lucht a chaithreach dhó, agus do chuireadar teachdair-eachd na dhiaigh, ag rádh, Ní háil linn é so do ríoghadh oruinn.

15 Agus tárla, an tan do fhíll sé, ar ngabháil na rioghachda *chuige*, gur aithin sé na searbhfhoghantaighe úd da dtug sé an tairgead, do ghairm chuige, ionnus go mbíadh a fhios aige créud do ghnodhuigh gách áon aca.

16 Agus táinic an céadduine, ag rádh, A thighearna, do ghnodhuigh do phiosa deich bpiosa.

17 Agus a dubhairt seision ris, Is maith

sin, a shearbhlhaghantúighe mhaith: óir do bhí tú fírinneach ar bheagán, bíodh cunhachda agad ar dheich gcaithreachaibh.

18 Agus táinig an dara fear, ag rádh, A thighearna, do rinne do phíosá cúig píosa.

19 Agus a dubhairtsion ris an tesi, Bisi mar an gcéadna ós cionn cuig gcaithreach.

20 Agus tánic fear eile chuige, ag rádh, A thighearna, féuch, do phíosá do bhí agamsa a ttaisgidh a naipcin:

21 Óir do bhí heaglasa oram, tré gur duine forghrúama thú: tógbhuidh tú súas an ní nar chuir tú síos, agus beanuidh tú an ní nar shíolchuir tú.

22 A dubhairtsion ris, As do bhéul féin do bheir imbreith ort, a dhroichshearbhlhaghantúigh. Do bhí a fhios agad gur dhuine forghrúama misi, thogbhus súas an ní nach ar chuir mé síos, agus bheanas an ní nach ar shíolchuir me:

23 Ar a nadhbbharsin créd fá nar chuir tusa mo chuid airgid ann sa mbanc, agus ar mteacht damhsa do thoigeubhuinn é maille lé biseach?

24 Agus a dubhairt sé ris an muinntir do bhí na seasamh, Tóguidh úadhl an píosa, agus tabhruidh don té úd agá bhfuil na deich bpíosá é.

25 (Agus a dubhradarsan ris, A thighearna, atáid deich bpíosá aige.)

26 Óir a deirim ribh, Gur ab do gach áon agá bhfuil do bhéarthar; agus an té ag nach bhfuil, beanfuighear dhe íos an ní atá aige.

27 Tabhruidh libh ann so, na naimhde úd agamsa, le nar bháill misi dō rioghadh ós a geann, agus marbhaidh am fiadhnúisi iad.

28 ¶ Agus ar na rádh so, do chúaidh sé rompa, ag dul súas go Hiarusalem.

29 Agus tárla, an tan do dhruid sé lé Betpháge agus ré Betánia, láimh ris a tsliabh da ngoirthear *sliabh* na Noluidhe, gur chuir sé dias da dheiscioblúibh úadhl,

30 Ag rádh, Imthighidh don bhaile atá as bhur gcomhair; ar ndul a sdeach ann dáoiibh do gheabhtháoi searrach ceangailte, ar nar shuidh áon nduine riamh: sgáoilidh, agus tabhruidh libh é.

31 Agus dá bhfiáfruidhe éin neach dhibh, Créd fá sgáoilte é? is mar so a déartháoi ris, Ar son go bhfuil féidhm ag an Tighearna air.

32 Agus ar nimtheachd do na teachd-airidhibh, fuaradar mar a dubhairt sé riu.

33 Agus ar sgáoiltheadh an tsearraigh dhóibhsion, a dubhradar a thighearnuidhe riu, Créd fá sgáoilte an searrach?

34 Agus a dubhradarsan, Tré go bhfuil féidhm ag an Tighearna air.

35 Agus rugadar léo é chum Iósa: agus ar dteigean a mbrat ar a tséarrach, do chuireadar Iósa air.

36 Agus ag imtheachd dósan, do leathnuigheadar a néadúighe ar a tslighe.

37 Agus an tan do dhruid sé a bhogus, ré casaigh shléibhe na Noluidheadh, do thionnsgain an chuideachda dheisciobal uile go láathgháireach Día do mholadh do ghuth mhór ar son gach uile subhailcighe dá bhfadur;

38 Ag rádh, Is beannaghe an Rí thig a naimn an Tighearna: sióthcháin ar neamh, agus glóir an sna hárdúibh.

39 Agus a dubhradar Phairisinigh áirighe don tsliagh ris, A Maighisdir, tabhluir achmhusán dod dhéiscioblaibh.

40 Agus ar bhfeagra dhósan a dubhairt sé riu, A deirim ribh, má thochduid so, go néighfid na clocha féin.

41 ¶ Agus mar do dhruid sé a radharc na caithreach, do ghuil sé air a son,

42 Ag rádh, O dá naitheantá, ann sa lá agad féin fós, na neithe bheanas réd shiothcháin! ach atáid siad a nois fóluighthe ód shúilibh.

43 Óir tiocfuid láethe ort, ann a dteigfid do naimhde díog ad thimcheall, agus iona dtimchiollfáid, agus iona geuibhreachaid thú gach éantáobh,

44 Agus do dhéanuid comhchothrom ris an dtalamh thú, agus do chlaun ionnad a stigh; agus ní fhuigfid cloch ar muin cloiche ionnad; tré nar aithin tú aimsear thíosruighthe.

45 ¶ Agus ar ndol a sdeach donteamall dhó, do thionnsgain sé an drean do bhí ag reic agus ag ceannach ann, do chur anach;

46 Ag rádh riu, Atá sgríobltha, Mo thighe is tigh urnuighe é: achid *cheana* do rinneabhairsi tuinigthe bhíothamlach dhe.

47 ¶ Agus do bhíodh sé teagasg gach lá ann sa teampall. Agus díarradar úachdaráin na sagart agus na sgríobuidhe agus cinn an phobuil eisíon do mharbhadh,

48 Gidheadh ní raibh a fhios aca créd do dhéanaidis: óir do bhí an pobal uile ro-aireach air éisdeachd risean.

CAIB. XX.

Attimcheall ághdarras Chriosd, 9 an fhíneamhain, 27 agus an Eiseirghe.

AGUS tárla, áon do na láethibh sin, an tan do theagaisg séisíon an pubal ann sa teampall, agus do sheanmoir sé an soisgéul, go dtangadar úachdaráin na sagart agus na sgríobuidhe maille ris na sinnsearuibh chuige.

2 Agus do labhradar ris, ag rádh, Iunús dúinne, cia an tughdarrás as a ndéanam

tú na neithesi? nó cia thug an tughdarrás so dhuit?

3 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé ríu, Fiafrochaidh misi fós aont'hocal amháin dibhse; agus tabhruidh freagra oram:

4 Baisdeadh Eóin, ann ó neamh do bhi se, nó ó dháoinibh?

5 Agus do bhádarsan ag tagra eatarra féin, ag rádh, Má deirmid, O neamh; déara seisean, Créd fã nar chreideabhairsi dhó?

6 Achd má deirmid, O dháoinibh; géubhuidh an pobal uile do chlochaibh orainn: oir is deimhin léo gur faigh Eóin.

7 Agus do fhreagradar, nach raibh a fhios aca féin gá bás dó.

8 Agus a dubhairt Iósa ríu, Ní mó innéas misi dhíbhsi cia an tughdarrás as a ndéanuim na neithesi.

9 ¶ Agus do thionnsgain sé an chos-amlachd sa do rádh ris an bpobal; Do chuir duine áirighe síneamhuin, agus tug sé amach do sgológuibh í, agus do bhi sé féin a goigricih air feadh ainsire faide.

10 Agus na am féin do chuir sé a shearbhfhoghantúighe chum na sgológ, ionnus go dtiobhraidis ní do thoradh na síneamhna dhó: achd do ghabhadar na sgológa air, agus do chuireadar folamh uatha é.

11 Agus do chuir sé searbhfhoghantúighe eile uadh a ris: achd ar ngabháil air sin leis, agus ar dtabhairt easonóra dhó, do chureadar folamh uatha é.

12 Agus na cheann sin do chuir sé an treas uadh: achd do chuireadarsan amach an tésin leis, ar na lot.

13 Achd a dubhairt tighearna na síneamhna, Cred do dhéana mé? cuirfidh mé mó mhac grádhach féin chuca: do béidir an tan do chifid é go dtiobhraidis onór dhó.

14 Agus ar na fhaicsin do na sgológuibh, do labhradar eatarra féin, ag rádh, A sé so an toighre, tigidh, marbham é, ionnus go mbíadh a noigbreachd aguinn féin.

15 Agus ar na theigean, don táobh amach don fhíneamhain, do mharbhadar é. Ar a nadhbharsin créd do dhéanas tigh-earna na síneamhna ríu súd?

16 Tiocfuidh sé agus sgríosfuidh sé na sgológa úd, agus do bhéara sé an fhíneamhuin do dháoinibh eile. Agus an tan do cháladarsan so, a dubhradar, Nár léige Día sin.

17 Achd ar bhféachain dósan órrtha, a dubhairt sé: Máseadh créd é an ní so atá sgríobhtha, An chloch do dhiultadar na saoir is di so do rinneadh ceann an chuáinne?

18 Gidh bé duine thuitfeas ar an gcloich úd, do dhéantar greamanna dhe;

agus gidh bé duine ar a dtuitfidh sí, do dhéana sí luaitheadh dhe.

19 ¶ Agus diarradár úachdaráin na sagart agus na sgríobuidhe lámha do chur annsan air a núair sin féin; achd do bhi eagla an phobuil orrtha: óir do aithneadar gur ab na naghuidh fein a dubhairt sé an chosamlachdso.

20 Agus ag tabhairt aire ris, do chuireadar luchd bratha, do léigfeadh orrtha féin a bbeith na bhfréin, ionnus go ngream-eóchaidis air a chomhrádh, do chum a thabhartha do chumhachd agus dughdarrás a nuachdaráin.

21 Agus dfiafraigheadar dhe, ag rádh, A Mhaighisdir, atá a fhios againne gur ceart labhras tú agus theagaisgeas tú, agus nach bhfuil cion agad ar phearsain áon-duine, achd go dteagsgann tú slighe Dē do réir na fírinne:

22 An ceadúigtheach dhúinne cíos do thábhairt do Shéasar, nó gan a thabhairt?

23 Achd tug seisean a meabhail dá aire, agus a dubhairt sé ríu, Créd fã gcurtháoi cathughadh oram?

24 Taisbéanaigh dhamh pighinn. Cia ar leis a níomháigh agus an sgríbhinn atá uirthé? Agus ar bhfreagra dhoibhsion a dubhradar, Lé Séasar,

25 Achd a dubhairt seision ríu, Ar a nadhbharsin tabhruidh do Shéasar na neithe is lé Séasar, agus na neithe is lé Día do Dhía.

26 Agus níor fhéadadar greamughadh air a bhriathra a bhfiadhnúisi an phobuil: agus ag déanamh iongantais ann a fhreagarthuibhsion, do thochdadar.

27 ¶ Agus ar dteachd do dhruing do na Saduceachibh chuige, (noch sbéanas a neiséirghe do bbeith ann;) dfiafruigheadar dhe,

28 Ag rádh, A Mhaighisdir, do sgríobh Máoisí dhúinn, Dá bhfaghadh dearbhráth-ar dhúine ar bith bás, agá mbia bean phósdá, agus go bhfuigheadh sé bás gan chloinn, go ngéubhadh a dhearbhrathair chuige a bhean, agus go tóigéubhadh se slíochd dá dhearbhrathair.

29 Ar a nadhbharsin do bhádar móir-sheisior dearbhrathar ann: agus ar ngabháil mná chuige don chédfhear, fúair sé bás gan chloinn.

30 Agus do ghabh an dara dearbhrathair chuige an bhean, agus fúair seision leis bás gan chloinn.

31 Agus do ghabh an treas dearbhrathair chuige í; agus mar an gcéadna an móir-sheisior: agus níor fhágghadar clann, agus fúadarar bás.

32 Agus a ndiaigh cháich uile fúair an bhean bás mar an gcéadna.

33 Ar a nadhbharsin ann sa neiséirghe

cía aca súd dá madh bean í? óir do bhi sí ag an mhóirsheisior na mnaoi.

34 Agus ag freagra a dubhairt Iósa riu, Pósaid clann an tsaoghailis *mná*, agus do bheirthear d'fearuibh iad :

35 Achd cheana an dream mheasfuidhthear gur fiú iad an sáoghal úd, agus eis-éirge ó na marbhuibh d'fagháil, ní phósaid *mná*, agus ní thagthar d'fearuibh iad :

36 Oir ní hé Dáir léo bás d'fagháil ní sa mhó : Oir atáid siad mar na hamgle ; agus na gcloinn ag Día, ar mbeith na gcloinn ag a neiséirge.

37 Achd go néiréochadh na mairbh, d'foillsigh Máoise leis ag an dos, an tan do ghoireas sé don Tighearna Día Abraham, agus Día Isaac, agus Día Iácob.

38 Oir ní hé Día na mairbh é, achd na mbéo : oir atáid siad uile na mbeathaigh dhósan.

39 Agus ar bhfreagra do dhruing do na sgriobuidhibh a dubhradar, A Mhaighisdir, is maith a dubhairt tú sin.

40 Agus níor lanihiadar ó sin súas ní ar bith fhiafrúighe dhe.

41 ¶ Agus a dubhairt sé riu, Cionnas a déirid siad gur mac do Dháibhi Criosd?

42 Agus a deir Dáibhi féin a leabhar na Salm, A dubhairt an TIGHEARNA réim Thighearnúsa, Suidh ar nio láimh dheis,

43 No go gcuire mé do námhuid na sdól fad chosaibh?

44 Ar a nadhbharsin goiridh Dáibhi Tighearna dhe, agus cionnas is mac dhó é?

45 ¶ Agus a néisdeachd an phobuil uile a dubhairt sé ré na dheisciobluibh féin,

46 Tabhruidh aire dháoihbh féin ó na sgriobuidhibh, le nab aill siobhal a róbuibh fada, agus le nab ionmhuin failtighe ar na marguidhibh, agus na cédionuid saighthe ann sna coimhthionóluibh, agus na ceadchuibhrinn ann sna féasduidhibh ;

47 Noch shluigheas tighthe na mbaintreabhach, agus sin fós ar sgáth bheith go fada ag urruighe : do gheabhuid so an damnadh is truíne.

CAIB. XXI.

Féile chlúthach na baintreabhaigh, 6 Sgrios Ierusalem, 25 agus deireadh an Domhain.

AGUS ag féuchain dó, do chunnairc sé na dáoine saidhbhre ag cur a dtíodhlaiceadh a náit coimhéuda an chisde.

2 Agus do chunnairc sé fós baintreabhach bochd áirighe ag cur dhá leith fheóirlinn aui.

3 Agus a dubhairt sé, A deirim ribh go firinneach, gur ab mó do chuir an bhaintreabhach bliochdsa ann na cách uile :

4 Oir is do niomarcuidh atá aca, thugadar so uile tíodhlaice do Dhía : achd do

chuir sisi da bochdachd féin a beatha uile ann.

5 ¶ Agus a dubhairt sé ré druing áirighe, do bhi ag labhairt ar an dteampall, tré go raibh sé ar na dheaghlhaisiughadh do chlocháibh áille agus do thíodhluicthibh,

6 Iádsó do chithise, tíocfuid láethe ann, nách bhfuigfithgear cloch air chloich dhíobh, nach sgáilfighthear ó chéile.

7 ¶ Agus d'fíafuightheadar dhe, ag rádh, A Mhaighisdir, cía a núnair bhéid na neithesi? agus créd é an comhthartha *bhías ann* an tan do dhéantar iad só?

8 Achd a dubhairt seision, Féachaidh nach meallfuighthear sibh : oir tíocfuid mórán am ainmsi, ag rádh, Is misi é ; agus do dhruid a naimsi liun : ar a nadhbharsin ná leanuidh iad.

9 Agus an tan do chluinídh cogtha agus búaidheartha, ná bíodh eagla oruibh : oir is éigin iad so do theachd air tús ; achd ní deireadh é fós.

10 A dubhairt sé riu an tansin, Eir-eochaidh cineadh a naghuidh cinidh, agus rioghachd a naghaidh rioghachda :

11 Agus béid creatha móra talmhan a mórán dáitibh, agus gorta, agus plágha ; agus neithe uathbhásacha agus comharthuíghe móra ó neamh.

12 Achd rompa so uile, cuirfid siad lámha ionnuibhsi, agus géirleanfaid sibh, dá bhar dtabhairt do na coimhthionolaibh, agus do na príosnuibh, da bhar mbreith chum righthe agus chum úachdarán ar son manmása.

13 Achd teigeanhuidh so dháoihbse mar fhíadhuisi.

14 Ar a nadhbharsin dainguidhibh ann bhar geroidhtibh, gan a smúaintiughadh roimhe láimh cionnas do fhreagóradh sibh ar bhar son féin :

15 Oir do bheara misi béul dáoihbh agus eagna, nach budh héidir lé bhar neasgcáirdidh uile labhairt ná cur na haghuidh.

16 Agus braithfidhthear sibh fós ó bhar náithreachaibh agus ó bharmaitheachaibh, agus ó bhar ndearbhraithreachaibh, agus ó bhar ngáoltuibh, agus ó bhargcáirdibh ; agus do bhearuid fá deara cuid dhibh do chur chum báis.

17 Agus biaídh fuáth ag gach uile dhuine dháoihbh ar son manmása.

18 Achd ní racha ráuinne do ghruaig bhar geinn a múgha.

19 Sealbhuidh bhar nanmanna féin lé bhar bhfoighid.

20 Agus an tan do chífí Ierusalem ar na timchealladh ó shlúaghuibh, bíodh a fhios aguibh an tansin gur ab fogas a fásughadh.

21 An sin an dream bhías a tír Iúdáighe teitheadh siad fá na sléibhtibh ; agus an

lúchd bhías ann a lar, imthigheadh siad aise; agus an dream bhías ar na machairidh bhí ná héirgheadh siad a sdeach innte.

22 Oir a siad so láithe an dioghaltuis, ionnus go gcoinbhlonfuidhte na huile neithe atá sgríobhtha.

23 Agus budh trúagh do ná mnáibh bhías torrach, agus ag oileamhuinn ann sna láethibh úd! oir bíaidh riachdanas romhór ann sa dúithche, agus fearg ris an bpobals.

24 Agus tuitfid lé fáobhar an chloidhimh, agus béarthar ambraighdeanas iad chum na nuile chinidheach: agus bíaidh Iarúsálem ar na saltairt fáoi na Cineadhachaibh, nó go coinbhlonhtar aimsearacha na Gcinidheach.

25 ¶ Agus béid comharthuighe ann sa ngréin, agus ann sa ngealuigh, agus ann sa réultannuibh: agus combrúghadh na gcinidheach ar an dtalamh, tré úathbhás; ag bíurfigh don fhairge agus do na tonnuibh;

26 Agus racha a nanam as na dáoinibh tré eagla, agus tré bheith ag feitheamh ris na neithibh thioctas ar an domhan: oir croithfíthear cumhachda neimhe.

27 Agus ann sin do chífid Mac an duine ag teachd a néull maille lé cumhachda agus lé glóir mhóir.

28 Agus an tan thionnsgóntar na neithesi do dhéanamh, féachuidh sías, agus tóglhaidh bhár gcim; oir is fogus dáoinibh bhár bhíuasgladh.

29 Agus a dubhairt sé an chosamlachdsa riu; Féachai gh an crann fige, agus na huile chrann;

30 An tan sgeithid a nduilleabhar, air na fhaicsin dáoinbhi aitheantáoi úaibh féin gur fogus an samhraidh ann sin.

31 Is mar sin dáoinbhi, an tan do chífid na neithesi déanta, biodh a fhíos aguibh gur ab fogus atá rioghachd Dé.

32 A deirim ribh go firinneach, Nach racha an dinisí thort, nó go ndéantar na neithesi uile.

33 Rachaidh neamh agus talamh thort: achd ní rachaid mó bhriathrasa thort go bráth.

34 ¶ Achd tabhruidh bhur naire dhíbh féin, deagla go mbíadh sibh tromchroidhtheach úair ar bith ó chráos, agus ó mheisce, agus ó rochtúramuibh na beathasa, agus go dtiocfadh an lá úd go hobann oraibh.

35 Oir tiocfa sé mar dhul ar na huile dháoine dá náitrigheann ar úachdar na talmhan uile.

36 Ar a nadhbharsin déanuidh faire, ag guidhe gach uile úair, ionnus go measfuigh gur fíu sibh dul as ó na neithibhi uile atá

chum teachda, agus go seasmbhóchadh sibh a bhfiadhnuisi Mhic an duine.

37 Agus do bhíodh sé teagasg sa ló ann sa teampall; achd ann sa noidhche ar nimtheachd dó amach, do chomhuigheadh sé ar a tsiabh dá ngoirthear *sliabh* na Noluideadh.

38 Agus do thigeadh an pobal uile chuige go moch air maidin, déisdeachd ris ann sa teampall.

CAIB. XXII.

Chaith an deamhan ar Iudas chum faill-iughadh ar Chriosd. 54 Do shéan Peadar é. 66 Achd daduimh sé féin gur ab Mac Dé é.

AGUS do dhruid féasda a naráin gan laibhín *riu*, dá ngoirthear an Cháisg:

2 Agus do bhí úachdarain na sagart agus na sgríobuidhe ag íarruidh cionnus do mhuirfidis eision; oir do bhí eagla an phobuil orrtha.

3 ¶ Achd do chúaidh Satan a Níudas dar chomhainm Iscáiriot, do bhí do nuibhir an dá fhear dhéug.

4 Agus ar nimtheachd amach dhó, do labhair sé ris na hádsagartaibh agus ris na húachdaranuibh, cionnas do bhraithfeadh sé eision dhóibh.

5 Agus do ghabh luathgháire iadsan, agus do rinneadar cunnradh ris airgead do thabhairt dó.

6 Agus do gheall seision *sin*, agus díarr sé faill ar eision do bhrath dhóibh an tan nach mbíadh an pobal a láthair.

7 ¶ Achd táinic lá a naráin gan laibhín, ann ar bhéigin an *túan* cásg do mharbhadh.

8 Agus do chúir *Iósa* Peadar agus Eóin úaidh, ag rath, Imthigh, agus ullmhuighidh dhuinn an *túan* cásg do chum go níosamáois é.

9 Achd a dubhradarsin ris, Cía a náit ann ar toil leachd sinn dá ullmhughadh?

10 Agus a dubhairt sé riu, Féuch, tar éis dul a sdeach sa chathraigh dháoinb, teigeamhuidh duine áirighe oruibh, ag iomchar shoighthigh uise; leanaidh é don tigh iona racha sé a sdeach.

11 Agus abruidh ré fear an tighe, A deir an Maighisdir riot, Cáit a bhfuil an lóisdín, iona níosa mé an cháisg maille rem dheisciobluibh?

12 Agus taishéanuigh seision dáoinb séomra mór uachtarach deagmhaisioch: ullmhuighidh ann sin é.

13 Agus ar nimtheachd dóibhsion, fúadar mar a dubhairt seision riu: agus dullmhuigheadar an cháisg.

14 Agus an tráth tháinic an tam, do shuidh sé síos, agus a dhá dheisciobal deg maille ris.

15 Agus a dubhairt sé riu, Do bhí fonn

romhór oram an cháisge do chaitheamh maille ribhsi suil fhuilleongas mé :

16 Oir a deirim ribh, Nach íosa mé dhe ní as mó, nó go gcoimhlíontar é a ríoghachd Dé.

17 Agus ar ngabháil an chupáin chuige, ar mbreith buidheachais dó, a dubhairt sé, Glacaidh so, agus roinnidh eadruibh féin é.

18 Oir a deirim ribh, Nach iobhtha mé do thoradh na fineamhna, no go dtíg ríoghachd Dé.

19 ¶ Agus ar ngabháil a nárain chuige, ar mbreith buidheachais dó, do bhris, agus tug sé dhóibhsean é, ag rádh, A sé so mo chorpса do bheartar áir bhur sonsa : déanuidh so mar chuimhne oramsa.

20 Agus mar an gcéadna an cupán fós tar éis suipéir, ag rádh, A sé an cupánsa an tiomna nua ann mfuilsí, dhóirtear ar bhar sonsa.

21 ¶ Achd, féuch, lámh an té bhraith-eas misí am fhochair ar an mbórd.

22 Agus imthighidh Mac an duine go deimhin, do réir mar do hórduigheadh : gidheadh is maírg don duine úd lémbraith-tear é !

23 Agus do thionnsgnadarsan a fhiaf-rúigh eatarra féin, cíа аа bhíadh ar tí so dhéanamh.

24 Agus fós déirghidh imreasain eatarra, cíа аа measfúighthe bheith ní as mó.

25 Achd a dubhairt seision ríu, Atá tíghearnas ag righthibh na Gcinidheach orrtha ; agus an dream agá bhfuil cumh-achda orrtha goirthear dáoine flaitheamhla dlíobh.

26 Achd ní mar sin dáobhse : achd an té as mó eadruibh, bíodh sé mar an té is lugha ; agus an té is áirde eadruibh, mar an té do ní miniosdralachd.

27 Oir cíа аа is mó, an té shuigheas ar an mbórd, nó an tí do ní friothólamh ? a né nach é an té shuigheas ag bidh ? achd atáinsi eadruibhse mar an té do ní frioth-olamh.

28 Agus is sibhsi dfan am fhochairsi ann mo chathuighthibh.

29 Ar a nadhbharsin órduighim dháobh-sí ríoghachd, mar do órduigh Máthair féin damhsa ;

30 Ionnnus go níosdaoi agus go níobh-tháoi ar mó bhórdsa ann mo ríoghachd féin, agus go snighfí ar chaithíreachaibh ag breith bhreithe ar dhá threibh dhéug Isráel.

31 ¶ Agus a dubhairt an Tighearna, A Shímóin, a Shímóin, féuch, díarr Sátan sibhsi, le bhar gcáthadh mar chruith-neachd :

32 Achd do ghuidh misí air do shonsa, ionnnus nach dtráoitheadh do chreideamh :

agus air bhílleadh duitse, neartuigh do dhearbhrathreacha.

33 Agus a dubhairt seision ris ; A Thighearna, atáim ullamh air dhul leachd-sa, chum príosúin, agus chum báis leis.

34 Achd a dubhairt seision, A deirim riot, a Pheadair, nach goirfe an coileach a níu, nó go séana tú trí húaire go bhfuil aithne agad oramsa.

35 ¶ Agus a dubhairt sé ríu, An tan do chuir mé úaim sibh gan sparán, ná mála, ná bróga, an raibh uireasbhuigh éin neithe oruibh ? Agus a dubhradarsan, Ní raibh.

36 Ar a nadhbharsin a dubhairt sé ríu, Achd a nois, gidh bé agá bhfuil sparán tógbhadh sé é, agus a mhála mar an gcéad-na : agus gidh bé ag nach bhfuil, reacadh sé a bhrat, agus ceannchadh sé cloidheamh.

37 Oir a deirim ribh, Gur ab éigin fós an ní atá sgriobhtha do choimhlíonadh ionnamsa, Agus atá sé ar na chomháir-eamh a measg an ndáoine coirtheach : óir na neithe úd atá am thaoibhse atá deir-eadh aca :

38 Achd a dubhradarsan, A Thighearna, féuch, dhá chloidheamh ann so. Achd a dubhairt seision ríu, Is lór sin.

39 Agus ar nimtheachd amach dlíó, do chúaidh sé, do réir a ghnáthuighthe, go slíabh na Noluidheadh ; agus fós do leanadar a dheisciobuil é.

40 Agus an tán tháinic sé chum na háite, a dubhairt sé ríu, Déanuidh urnuighe ionnnus nach dteigeamhadh sibh a ccáth-ughadh.

41 Agus do tairngeadh eision úatha a dtimcheall urchair cloiche, agus agá léigean air a ghlúinibh, do rinne sé urnuighe,

42 Ag rádh, A Athair, mas toil leachd, cuir an cupánsa thoram : achd cheana nar ab í mo thoilsí, achd do thoilsí, do dhéantar.

43 Achd do taisbéanadh dhó aingeal ó neamh dá chomhfhurtachd.

44 Agus ar mbeith a nanbhuaín mhóir dlíosán do rinne sé urnuighe ní as díth-chiolluighe : agus do bhí a allas mar bhráona mora fola ag tuitim ar talamh.

45 Agus an tan déirigh sé ó urnuighe, tháinic sé chum a dheisciobal, agus fuair sé na gcodladh íad tré thuirsi,

46 Agus a dubhairt sé ríu, Créd fá gcodaltáoi ? éirghidh agus déanuidh urnuighe, do chum nach dduitfeadh sibh a gcathughadh.

47 ¶ Agus ag labhairt dó fós, féuch an slúagh, agus an té dá ngoirthí lúdas, áon don dá fhear dhéag, ag gabháil rompa, agus do dhruid sé ré Hiosa do thabhairt póige dlíó.

48 Agus a dubhairt Iósa ris, A Iúdais, an lé póg bhraitheas tú Mac an duine?

49 Agus an tan do chunncadar an dream do bhí ná thimcheallas an ní do bhí ag teachd, a dubhradar ris, A Thigh-earra, an mbuáilfeam lé cloidheamh?

50 ¶ Agus do bhuáil fear dhíobh searblfhoghantuidhe a nárdsagairt, agus do bhean sé a chlúas dheas de.

51 Achd do fhreagair Iósa agus a dubhairt, Fuilngidh go soithe so. Agus ar mbuáin ré na chluais súd, do shlánuigh sé é.

52 Agus a dubhairt Iósa ris na hard-sagartaibh, agus úachtaránuibh an team-puill, agus na seinnearaibh, tháinig chuige. An dtangabhair anach, le cloidhimhthibh agus le batuidhibh, amhuil chum bhíoth-amhuigh?

53 An tan do bhí mé gach lá agaibh sa teanpall, níor shíneabhair lámha dhama: achd a sí so bhar nuáirsi, agus cumhachda an dorchaduis.

54 ¶ Achd ar mbreith airseion, rugadar léo é, go tigh an ardsagairt. Agus do lean Peadar a bhfad úd é.

55 Agus an tráth do lasadar teine ar lár na halla, agus do shuigheadar na timchioll a bhfochair a chéile, do shuidh Peadar catarra.

56 Agus an tan do chunnaire cailín áirighe é na shuidhe ag an teinidh, ar bhífeachain go géir dhí air, a dubhairt sí, Do bhí an fearso fós na fhochair súd.

57 Agus do shéan seision é, ag rádh, A bhean, níor bhaithnidh damh é.

58 Agus beagán na dhiaigh sin ar na fhaicsin do neach eile, a dubhairt sé, Agus is díobh súd thusa fós. Achd a dubhairt Peadar, A dhuine, ní díobh misi.

59 Agus a dtimcheall áonúaire amháin na dhiaigh sin, do dhearbhuigh neach áirighe eile, ag rádh, Go fírinneach do bhí an téisi leis na fhochair súd: óir is Galiléach é.

60 Achd a dubhairt Peadar, A dhuine, ní bfuil a fhios agam créd a deir tú. Agus ar an mball, an feadh do bhí sé ag labhairt, do ghoir an coileach.

61 Agus ar gcasadh don Tighearna, dféuch sé ar Pheadar. Agus do chuimhnigh Peadar ar chomhrádh an Tighearna, cionnas a dubhairt sé ris, Suil ghoirfeas an coileach, séanfuidh tú mé trí huáire.

62 Agus ar ndol amach do Pheadar, do ghul sé go géir.

63 ¶ Agus na dáoine do chuinnigh Iósa do rinncadar fonómhad' faoi, dá bhualadh:

64 Agus an tan do fholuigheadar é, do bhuáileadar a aghuidh, agus dfiafruidh-eadar dhe, ag rádh, Déana faigheadóir-eachd, cía bhúail thú?

65 Agus a dubhradar mórán do neithibh eile na aghaidh dhá mhaslughadh.

66 ¶ Agus mar déirigh an lá, do chruinnigheadar sinnsir an phobuil, agus na hárdsagairt, agus na sgríobuidhe a bhfochair a chéile, agus tugadar eision chum a gcomhairle féin,

67 Ag rádh, An tusa Críosd? innis dúinne. Agus a dubhairt seision rín, Má innisim dháoiibh, ní chreidfíde mé:

68 Agus fós ma fhiafruinghim ní dhíbh, ní thiobhartháoi freagra oram, agus ní léigfi uáibh mé.

69 San aimsir aig teachd biáidh Mac an duine na shuighe ar deis chumbachd Dé.

70 Agus a dubhradar uile ris, mar sin an tusa Mac Dé? Agus a dubhairt seision ríu, A deirthisi gur ab mé.

71 Achd a dubhradarsan, Créd é an riachdanus fiadhnuisi atá oruinn feasda? óir do chúalamar féin as a bhéul féin é.

CAIB. XXIII.

Críosd, 11 ar na thaircaisniughadh re Iorúaidh, 24 agus ar na chéasadh lé Píoláit, 34 do ghuidh sé arson mai-theamhnas dá naimhthibh.

A GUS ar néirghe dá ccoimhthional uile, rugadar chum Píoláid é.

2 Agus do thionnsgnadar cúis do chuir air, ag rádh, Fháramar an fearsa ag iompódh ar gcinidh, agus ag toirmeasg cíosa do thabhairt do Shéasar, ag rádh gur ab é féin Críosd an Rí.

3 Agus dfiafruidh Píoláid dhe, ag rádh, An tusa Rí na Níndaighe? Agus ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé ris, A deir tusa sin.

4 Agus a dubhairt Píoláid ris na hárdsagartuibh agus ris an tslúagh, Ní fflagh-aimsí cúis ar bith air a bhfearso.

5 Achd do theannadarsan ortha, ag rádh, Buáidhrídh sé an pobal, ag teagasg ar feadh thíre Iúdaighe uile, ag tosughadh ón Ghalilé go soithe so.

6 Agus mar do chúaluidh Píoláit teachd thar an Ngaililé, dfiafruidh sé dhe nar Ghaliléach é.

7 Agus an tan daithin sé gur ab fá chomhachduibh Iorúaidh do bhí sé, do chuir sé ar ais é chum Iorúaidh, do bhí a Níarusalém ann sna láethibh sin.

8 ¶ Agus ar bhfaicsin Iósa Díoruaidh, do ghabh luathgháire mhór é: óir do bhí fonn air ré fáda eision dfaicsin, do bhrígh go gcúaluidh sé mórán air; agus do bhí dóchas aige go bhfaicfeadh sé comtharra éigin ar na dhéanamh leis.

9 Agus dfiafruidh sé mórán do cheastd-annuibh dhe; achd ní thug seision freagra ar bith air.

10 Agus do sheasadar na hárdsagairt

agus na sgríobuidhe ag déanamh casáoidé air go ditlichíollach.

11 Achd tug Iorúáidh maille ré na luchd coguidh tarcuisne air, agus do rinn-eadar fonómhad fáoi, agus ar na éadughadh lé héadach, do chúireadar chum Píoláid a rís é.

12 ¶ Agus an lásin féin, do rinneadh Ioruaith agus Píoláid na gcáirdibh dhá chéile: óir do bhádar na naimhdeibh agá chéile roimbe sin.

13 ¶ Agus ar ngairm na nárdasagart agus núachdarán, agus an phobuil do Píoláid,

14 A dubhairt sé riu, Tugabhair chugamsa an duinesi, mar neach iompóidheas an pobal: agus, féuch, ar gceasdughadh ris damhsa ann bhar bhfiadhnúisi féin, ní fhúair mé coir ar bith ar an duine do na neithibh agá ndéantúaisí casáoid air:

15 Agus fós, ní fhúair, Iorúáidh: óir do chuir mé chuige sibh; agus, féuch, ní dhearnuidh ní ar bith leis do thuillfeadh bás.

16 Ar a nadhbharsin ar na smachdughadh, léigfidh mé uáim é.

17 Oir dob éigean dó neach éigin do léigean amach dhoibh ann sa bhféasda.

18 Achd do éigh an choimhthionol uile, ag rádh, Beir uáinn an *fearsa*, agus sgáoil dúinne Barabbas:

19 Do blú ar na chur a bpriosún tré cheannaire áirighe, agus trí mharbhadh, do rinneadh ann sa chathraigh.

20 Ar a nadhbharsin, do labhair Píoláid riu a rís, ar mbeith fonninbar dhó ar Iósa léigean uadh.

21 Achd do éimhghedarsan, ag rádh, Croch é, croch é.

22 Agus a dubhairt sé riu an treas uáir, Achd, crénd é an tolc do rinne sé? ní fhuair mísi cúis bhais ar bith air: ar a nadhbharsin ar na smachdughadh, leigfidh mé amach é.

23 Achd do sheasadarsan go cruáidh ná aghuidh lé gothannuibh móra, ag iarruidh eision do chrochadh. Agus do bhuaidheadar a ngóthasan agus *góthu* úachdarán na sagart.

24 Agus rug Píoláid do bhreith an ní diarradarsan do dhéanamh.

25 Agus do léig sé amach chuca an té do teilgeadh a bpriosún ar son cheannaire agus marbtha, noch do iarradar; agus tug sé Iósa dhá dtoilíon.

26 ¶ Agus an tan do rugadar léo é, ar mbreith ar Shírenach áirighe, *dar bhuainm* Simon, do bhí ag teachd ón túaith, do chuireadar an chroch air, *dá* biomchara ndíaigh Iósa.

27 Agus do lean cuideachda mhór don phobal, agus do na mnáibh é, do bhí fós ag gul agus dá cháoineadhsan.

28 Agus ar bhfilleadh chuca a dubhairt Iósa, A ingheana Ierusaléim, ná guilidh ar mo shonsa, achd guilidh ar bhar son féin, agus ar son bhar gcloinne.

29 Oir, féuch, tiocfuid na láethe, iona naibéoruid siad, *Is* beannuighthe na *mná* seasga, agus na bronna nach ar thuismidh, agus na cíocha nach dtug bainne *úatha*.

30 Ann sin thionnsganaid a rádh ris na sléibhtibh, Tuitigh oruinn; agus ris na cnocaibh, Foluighe sinn.

31 Oir má níd siad na neithesí ris an crann úr, créd do dhéantar ris an ccríon?

32 Agus fós tugadh días eile meirleach da ccur chum báis na fhochairíon.

33 Agus an tan tangadar do nionad dá ngoirthear Ait na cloigne, do chrochadar ann sin é *féin*, agus na meirligh, fear air a dheis, agus fear eile air a láimh chlé.

34 ¶ Agus a dubhairt Iósa, A Athair, maith dhóibh; óir ní bhfuil a fhios aca créd do nid siad. Agus ag roinn a éaduighsion, do theilgeadar crannchar *orthu*.

35 ¶ Agus do sheas an pobal ag fhéachain *air*. Agus do rinneadar na húachdaráin leis fonómhad fáoi maille ríusán, ag rádh, Dfóir sé ar dháoinibh eile; foireadh sé air féin, mas é so Críosd, do thogh Día.

36 Agus fós do rinneadar na saighdiuirigh fonómhad fáoi, ag drud ris, agus ag tairgsin bhinéigre dhó,

37 Agus ag rádh, Mas tusa rí na Niúduigheadh, fóir ort féin.

38 Agus fós do bhí sgríbhneóireachd sgríobhtha ós a chionn do litreachabh Gréigis, agus Laidni, agus Eabhrais, **A SE SO RI NA NIUDUIGHEADH.**

39 ¶ Achd do bhí áon do na meirleachaibh do chrochadh dá mhaslughadh, ag rádh, Mas tú Críosd, fóir ort féin agus oruinne.

40 Agus ar bhfreagra don fhear eile, do spreag sé é, ag rádh, A né nach bhfuil eagla Dé ort, agus tú fa áondhamnadh ris?

41 Achd sinne go deimhin go ceart; (óir fuaramar na neithe do thuilleadar ar ngníomhartha): achd ní dhearna an tési olc ar bith.

42 Agus a dubhairt sé ré Híosa, A Thighearna, cuimhnigh oramsa an tan thiocfas tú ad rioghachd *féin*.

43 Agus a dubhairt Iósa ris, A deirim riot go firinneach, Go mbia tú am fhochair a niu a bpárrthas.

44 ¶ Agus do bhí sé a dtimcheall an seiseadh húair, agus do rinneadh dorchadas ar an dtalamh uile gus a náomheadh húair.

45 Agus do dhorchuigheadh an ghrian,

agus do briseadh brat roinnte an teampuill ann a lár.

46 ¶ Agus ar néigheamh Díosa do ghúth mhór, a dubhairt sé, A Athair, táobham mo spiorad ann do lamhaibhsí: agus an tan a dubhairt sé na neithesi, do chúaidh a spiorad as.

47 ¶ Agus an tráth do chunnaic an caiptín an ní do rinneadh, tug sé glóir do Dhia, ag rádh, Go firinneach budh firéan an duineisí.

48 Agus an pobal uile tháinic a náoinfheachd dá fhéachainsion, a núair do chunncadar na neithe do rinneadh ann, ag búaladh a nochda, do fhilleadar air a nais.

49 Agus do sheasadar a dháoine aith-eanta, a bhíad *úadh*, agus na mná do lean é ón Ghalilé, ag féachain ar na neithibhsí.

50 ¶ Agus, féuch, tháinic fear dar bhainm Ióseph; *do bhí* na chomhairleach, na dhuine inhaith, agus na fhírean:

51 Nach ar áontaigh dhá gcomhairle ná dá nguíomh súd; ó Arimatea cathair do thír Iúdiuighe: agá raibh súil fós ré rioghachd Dé.

52 Ar ndul dó so chum Píoláid, diarr sé corp Iósa.

53 Agus ar na bhúain a nús dó, do chuir sé linéadach na thimcheall, agus do chuir sé a dtúama do bhí ar na thechait a gearraic é, ann nach ar cnireadh áonduine roimbesion a ríamh.

54 Agus do bé sin lá a nulloimhighe, agus do bhí an tsabbóid ag druid ríu.

55 ¶ Agus fós na mná, do lean é, agus tháinic leis ón Ghalilé, do chunncadar an túama, agus cionnas do bhí a chóirpsan ar na chur.

56 Agus ar bhílleadh dhóibh dullmhuigheadar spíorsuidhe deaghbhaluidh agus uinnímentighe; agus do chomhuighdeadar lá na sabbhoide do réir na háithne.

CAIB. XXIV.

Soisgeul subhach na naingcal do na mnáibh, um eiseirghe Chríost, 36 Noch do thaisbein é féin dá Absdaluibh, 51 agus chúaidh sías ar neamh.

A GUS an céadlá don tseachdmhuin, tangadar go romhoch ar maidin, chum an túama, ag tabhairt léo na neith-eadh deaghbhaluidh dullmhuigheadar, agus mná áirighe eile maille ríu.

2 Agus fuaradar an chloch ar na hiomlat ón túama.

3 Agus ar ndul a sdeach dhóibh, ní fhúaradar corp an Tighearna Iósa.

4 Agus tárta, gur ghabh úathbhás iad fán ní sin, agus féuch, do sheasadar días fear na naice a néaduighibh dealruighe-theacha:

5 Agus ar a ngabháil eagla dóibhsion,

agus ar gcromadh a naighthe chum na talnhan, a dubhradarsan ríu, Créud fa níartháoi eidir na marbhuibh an té atá béo?

6 Ní bhfuil sé ann so, achd déirigh sé: cuimhnighidh mar a dubhairt sé *féin* ribh an feadh do bhí sé fós ann sa Ghalilé,

7 Ag rádh, Is éigin Mac an duine do thabhairt a lámhuibh dháoine peachtach, agus a chrochadh, agus a eiseirghe an treas lá.

8 Agus do chuimhnigheadarsan ar a bhriathraibhsion,

9 Agus ar bhílleadh ón túama, dfoill-sigheadar na neithesi uile don éineasbal dég, agus do chach eile uile.

10 Achd a sí Muire Mhagdalén, agus Ióanna, agus Muire mathair Shéumais, agus na mná eile *do bhí* maille ríu, dinnis na neithesi do na heasbuil.

11 Agus do mheasadarsan a mbriathra mar éadruime cheille, agus nior chreideadar dhóibh.

12 ¶ Agus ar néirghe do Pheadar, do ríoth sé chum an túama; agus an tan a dféuch sé a sdeach, do chunnaic sé an linéadach na luighe leis féin, agus dimthigh sé, ag déanamh iongantais leis féin fán nguímhsa.

13 ¶ Agus, féuch, do chúadar días diobhsan an lásaín féin go baile atá trí fithchid sdáide ó Iérusalém, dar ab ainm Emmáns.

14 Agus do bhádar ag labhairt eatarra féin ar na neithibhsí uile tarla ann.

15 Agus tárta, ar mbeith ag comhrádh dhóibh agus ag ceasdúghadh *ré chéile*, go dtáinic Iósa féin, agus gur shiubháil sé léo.

16 Achd do cungiadh a súlesion, ionnuss nach aithneochaidís é.

17 Agus a dubhairt sé ríu, Créd iad na comhraitesí air, a bhfuilí ag teachd eadruibh féin, ag siobhal dibh, agus sibh go brónach?

18 Agus ar bhfreagra do neach díobh, dar bhainm Cléophas, a dubhairt sé ris, An bhfuil tusa ad áonar ad choigcrígeach a Niarusalém, agus gan fios na neitheanu do rinneadh innte ann sna láethibhsí agad?

19 Agus a dubhairt seision ríu, Créd iad na néithe? Agus a dubhradarsan ris, Na neithe tháobh Iósa Nasardha, do bhí na fhaigh chomhachdach a, nguíomh agus a mbreithir a bhádhnuisí Dé, agus an phobuill uile:

20 Cionnas tugadar na hárdsagairt, agus ar nuaclardáinne é chum breithe bháis do bhreith air, agus do chrochadar é.

21 Achd do bhí ar súilne gur bheision an té dfuaiseóladh Isráel: agus leith amuigh dhóibh so uile, a sé a níu an treas lá ó rinneadh na neithesi.

22 Agus mar an gcéadna, mná áirighe

dhúinn féin tháinig go moch chum a túama, do chuireadar úathbhás oruinn;

23 Agus mar nach bhfuaradar a chorp-sa, tangadar, ag rádh, go bhfacadar féin fós taidhbhsi aingeal, a deir go bhfuil sé na bheathaigh.

24 Agus do chúadar dream áirighe dhá raibh maille rinne chuinn an túama, agus fúaradar mar a dubhradar na mná: achd ní fhacadar eision.

25 Agus a dubhairt seision riu, O a dháoine amadánach agus mallchroidh-theach chum creidmhe dá gach éinni dar labhradar na faighe!

26 A né nar bhéigin do Chríósad na neithesi dfulang, agus dul a sdeach ann a ghlóir féin?

27 Agus ar dtionnsgnadh ó Mháoisí agus ó na faighibh uile, do eidirmhínigh sé dhoibh ann sna huile sgriopturaibh na neithe bhi dhá tháobh féin.

28 Agus do dhruideadar ris an mbaile, ann a rabhadar ag dul: agus do léig seision air go rachadh sé ní is faide.

29 Achd do choimhéignigheadarsan é, ag rádh, Fan aguinne, óir atá sé na thrath nóna, agus is deireadh láoi atá ann. Agus do chúaidh sé a sdeach dfuireach aca.

30 Agus tárta, an tan do shuidh sé chum bí na bhfochair, ar mbreith ar a narán; go rug sé buidheachas, agus ar na bhriseadh, tug sé dhóibhsion é.

31 Agus do hosgladh a súilesion, agus daithnidheadar eision; agus do tógbhadh as a namharc é.

32 Agus a dubhradarsan eatarra féin, A né nach rabhadar ar gcroidhthe ar lasadh ionnuinn, an feadh do bhí sé ag labhairt rinn ar a tslighe, agus an tan do osguil sé dhuinn na sgrioptúiridh?

33 Agus ar néirghe dhóibh ar a núairsin féin, dfilleadar go Híarusalém, agus fúaradar an téinfhear deóg crínn a bhfochair a chéile, agus an dream do bhí maille riu,

34 Ag rádh, Déirigh an Tighearna go fírinneach, agus taisbéanadh do Shíomón é.

35 Agus dinnisiodarsan na neithe do rinneadh ar a tslighe, agus mar do aithnidheadar é a mbriseadh a naráin.

36 ¶ Agus agá labhairt so dhóibhsion, do sheas Iosa féin ann a lár, agus a dubhairt sé riu, Siocháin maille ribh.

37 Achd ar mbeith dhóibhsion ar crith agus lán deagla, do sháoileadar gur spiorad do chunncadar,

38 Agus a dubhairt seision riu; Créd fá bhfuilí ar bhar mbúaidhreadh, agus créd fá a néirghid smúaintighe ann bhar gcroidhthibh?

39 Féuchaidh mó lámha agus mó chosa, óir is misi féin atá ann: glacaidh, agus féuchaidh mé; óir ní bhfuil féoil na cnámha ag spioruid, mar do chithi agamsa.

40 Agus an tan a dubhairt sé na neithesi, do thaisbéin sé dhóibh a lámha agus a chosa.

41 Achd ar mbeith míchreidmheach dhóibhsion fós tré gháirdeachas, agus ag déanamh iongantais, a dubhairt seision riu, An bhfuil bíadh ar bith agaibh ann so?

42 Agus tugadarsan do cuid diás rósduighe, agus cuid do chíir mheala.

43 Agus ar na nglacadh dhósan, dúaidh sé na bhfiadhnuisision iad.

44 Agus a dubhairt sé riu, Ag so na briathar do labhair mé ribh, a núair do bhí mé fós bhar bhfochair, gur ab éigin na huile neithe atá sgriobhtha a reachd Mháoisí, agus ann sna faighibh, agus ann sna salmuibh, am thimcheallsa do choimhlíonadh.

45 Ann sin dosguil sé a tuigse, ionnus go dtuigfidís na sgrioptúir,

46 Agus a dubhairt sé riu, Gur mar so do bhi sé sgríobhtha, agus gur mar so do bhi éigin do Chríósad fulang, agus éiseirghe ó mharbhuibh an treas lá:

47 Agus aithrighe agus maitheamlas na bpeacadh do sheanmoir an ainm do na huile chinidheachuibh, ag tionnsgnadh ó Iérusalém.

48 ¶ Agus is sibhsi fiadhnuisleadha na neitheannsa.

49 ¶ Agus, féuch, cuirfidh misi geallamhun Mathár féin chugaibh: achd fanuidh a gcathair Iárusalém, no go gcuirthear cumhachda a nús umuibh.

50 ¶ Agus rug sé amach go soithe Betánia iad, agus ar dtógbháil a lámh, do bheannuigh sé iad.

51 Agus tárta, ar mbeith dá mbeannughadh dho, gur sgaradh riu é, agus gur tógbhadh súas ar neamh é.

52 Agus ar na onóruighadh dhóibhsion, dfilleadar go Híarusalém maille le gáirdeachus mór:

53 Agus do bhídis do ghnáth ann sa teampoll, ag moladh agus ag beannughadh Dé, Amen.

An SOISGEUL dó réir EOIN.

CAIB. I.

*Briathar Dé ar ghabhail do bhe na dhuine,
15 teasdas Eóin uime, 49 agus Natanael,
(an duine sin gan mheabhúil.)*

A NN sa tosach do bhí an Bhriathar, agus do bhí an Bhriathar a bhfochair Dé, agus do bé Día an Briathar.

2 Do bhí so ar tús a bhfochair Dé.

3 Leisean a táid na huile neithe déunta ; agus gan é ní bhfuil éinní déunta, da ndéarnadh.

4 Ann san do bhí beatha ; agus dob í an bheatha solus na ndáoine.

5 Agus soillsighidh an solus sin ann sa dorchadas ; agus níor ghabh an dorchadas chuige é.

6 ¶ Do cuireadh duine ó Dhía, dár bhainm Eóin.

7 Tainic an té so mar fhiadhnúisi, do chum go ndéanadh sé fhiadhnúisi don Tsolus, ionnus go gcreidtidís *cách* uile thríd.

8 Níor bhéisean an Solus ud, achd do cuireadh é ionnus go ndéanadh sé fhiadhnúisi don Tsolus ud.

9 Do bé so an Solus fírinneach, shoillsigheas gach uile dhuine dá dtig ar a tsáoghal.

10 Do bhí se air a tsáoghal, agus trídsean do rinneadh an sáoghal, achd níor aithin an sáoghal é.

11 Dionnsuighe a choda féin tháinic sé, agus níor ghabhadar a dháoine féin chuca é.

12 Achd an mhéid do ghabh chuca é, tug sé cumhachda dhóibh bheith na gcloinn ag Día, *cadhón* don droing chreideas ann a ainmsean :

13 Nach bhfuil ar na ngeineamhain ó fhuil, ná ó thoil na colla, ná ó thoil fir, achd ó Dhía.

14 ¶ Agus do rinneadh féoil don Bhreithir, agus do chomhnuigh sé eadruinne, (agus do chunncamar a ghlóirsion, mar ghlóir éingheine *Mhic* an Athair,) lán do ghrásuibh agus dlírinne.

15 Do rinne Eóin fhiadhnúisi dhó, agus do éigh sé, ag rádh, As é so an té air a labhair mé, An té thig an dhiaigh ata air na ardugha romham : oir bá táosga é ná misi.

16 Agus do ghabhamar uile chugainn as a lán san, agus grása ar son grás.

17 Oir do tugadh an reachd tré Mhaoisi, *achd* tháinic grása agus fírinne tré Iósa Críod.

18 Ní fhacaidh neach ar bith Día a riamh ; an áoingein Mhic, atá an uchd a Nathar, as é dfoillsigh é *dhúinne*.

19 ¶ Agus as í so fhiadhnúisi Eoin, an tan do chuireadar na Iúdaighe ó Ierusalém, sagairt agus Lebhítí do chúm go bhfiat-róchaidís de, Cía thusa ?

20 Agus dadaimh seision, agus níor shéun sé ; dadaimh sé nar bhé féin Críod.

21 Agus d'fíatruigheadar dhe, Créd eile ? An tú Elías ? Agus a dubhairt seision, Ní mé. An faidh thú ? Agus do fhréagair seision, Ní headh.

22 Ar a nadhbharsin a dubhradar ris, Cía thú, ionnus go dtíobhramáois freagra ar an muinntir do chuir uatha sinn. Créd a deir tú ad thimcheall féin ?

23 A dubhairt seisean, Misi guth an té éighmheas ar an bhfiasach, Dírghidh slighe an Tighearna, mar a dubhairt Eisaías an faidh.

24 Agus an dream do cuireadh budh do na Phairisimeachuibh iad.

25 Agus d'fíatruigheadar dhesean, agus a dubhradar ris, Ar a nadhbharsin créd fá ndéunann tú baidseadh, muna tú Críod, nó Elías, nó an faidh thú ?

26 Do fhreagair Eóin dóibh, ag rádh, Baisdimis lé huisge : achd atá na sheasamh an blur lársa, an té nach aithne dhóibh.

27 Asé so, an té thig an dhiaighse do bhí romham, ag nach fhiú mé iallach a bhróg do sgáoilleadh.

28 Do rinneadh na neithese a Mbetábara, ar a táobh thall do Iordán, an áit an ar bhaisd Eóin.

29 ¶ An lá na dhiaigh sin do chunnairc Eóin Iósa ag teachd chuige féin, agus a dubhairt sé, Féuch Uan Dé, thógbhas peacadh an domhain.

30 Ag so an té air a labhair mé, Thig an dhiaighsi neach do bhí romham : oir bá táosga é na misi.

31 Agus ní raibh aithne agumsa air : achd ionnus go mbíadh sé follus Disraél, as uime sin tháinic misi ag baidseadh lé huisge.

32 Agus do rinne Eóin fhiadhnúisi, ag radh, Do chunnairc mé an Spiorad ag tuirling anhail cholam ó neamh, agus do chomhluidh sé airsin.

33 Agus níor aithin misi é : achd an té do chuir mé do bhaideadh lé huisge, as é a dubhairt rium, Gidh bé ar a bhfaicfe tú an Spiorad ag tuirling, agus ag comhnuighe, sé sin an té bhaideas leis an Spiorad Náomh.

34 Agus do chunnairc misi, agus do nínn fíadhnúisi gur ab é so Mac Dé.

35 ¶ An lá na dhiaigh sin a ris do sheas Eóin, agus diás dá dheiscioblaibh ;

36 Agus ar bhfaicsin Iósa ag sìobhal, a dubhairt sé; Féuch Uan Dé!

37 Agus do chùaladar an dís deisciobal é ag labhairt, agus do leanadar Iósa.

38 Agus ar bhfilleadh Dìosa, agus ar nà bhfaicsinsean dhá léanmhuin fèin, a dubhairt sé riú, Créud atà sibh iarraigh? agus a dubhradarsan ris, Rabbi (sé sin ré rádh, ar na eidirbhíniughadh, A Mhaighisdir,) gá a ccomhnuigheann tú?

39 A dubhairt sé riú, Tigidh agus féuchaidh. Tangadar agus do chunncadar an tionad a gcomhnuigheadh seisean, agus d'fanadar aige an lá sin: do bhí an úair sin timcheall a deich.

40 Agus do bé Aindrias, dearbhráthair Shìomoin Peadair, fear don dís do bhí ag éisdeachd ré Heóin, agus do lean eisean.

41 A sé so fuair a dhearbhráthair fèin Siomón, agus a dubhairt sé ris, Fuaramar an Messias, as sé sin, ar na eidirbhíniughadh, an Críosd.

42 Agus rug sé chum Iósa é. Agus ar bhféuchain Dìosa air, a dubhairt sé, As tusa Siomón mac Ióna: goirfidhear Céphas díot, dár ab ciall, Carraig.

43 ¶ Ar na mhárach bá mian lé Hìosa dul don Ghalilé, agus fuair sé Philib, agus a dubhairt sé ris, Lean misì.

44 Agus do budh as Betsáida Philib, cathair Aindrias agus Pheadair.

45 Fuair Philib Natánael, agus a dubhairt sé ris, An té air ar sgrìobh Máiois ann sa reachd, agus na fàidhe, fuaramar é, Iósa ó Násarét, mac Ióseph.

46 Agus a dubhairt Natánael ris, An éidir ní maith air bith bheith ó Násarét? A dubhairt Philib ris, Tar agus féuch.

47 Do chunnair Iosa Natánael ag teachd chuige, agus do labhair sé agus adir síme, Féuch an Tisraélach fìrinneach ann nach bhfuil meabhail!

48 A dubhairt Natánael ris, Cionnas aithnigheas tú mé? do fhreagair Iósa agus a dubhairt sé ris, Nì as tàosga nà ghoir Philib thú, an tràth do bhí tú faoi an gerann fìge, do chunnair me thú.

49 Do fhreagair Natánael agus a dubhairt sé ris, Rabbi, as tusa Mac Dé; as tú Rì Israél.

50 Do fhreagair Iósa agus a dubhairt sé ris, Tré go ndubhairt mé riot, Do chunnair me thú faoi an gerann fìge, ann greideann tú? do chífí tú neithe as mó ná iad so.

51 Agus a dubhairt sé ris, Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, Go bhfaicfidhe ó so amach neamh osgailte, agus aingil Dé ag dul suas agus ag teachd a nùas ar Mhac an duine.

CAIB. II.

An cèud mhìrbhuile ag banais Chana, 14 agus cèud-ghlanadh an Teampuill, re Hìosa, 23 nach taòbhadh e fèin re daoibh dìombhuan a greidimh.

A GUS an treas lá do rinneadh pòsadh ag Càna na Galilé; agus do bhí máthair Iósa ann:

2 Agus do goireadh Iósa fós agus a dheisciobail, chum an phòsda.

3 Agus an tan do thréig fìon, a dubhairt máthair Iósa ris, Nì bhfuil fìon aca.

4 A dubhairt Iósa rìa, Créud é sin damhsa na dhuitse, a bhean? nì tháinig mhuirse fós.

5 A dubhairt a mháthair ris an luchd frìothóilmhe, Gidh bé ní déara sé ribh, déunaigh é.

6 Agus do bhádar sé soithighe cloiche ar na geur ann sin, do réir ghnáthaighe ghianta na Níudaigheadh, dhá fheircín nó a trì do ghlacadh gach áon aca.

7 A dubhairt Iósa riú, Lìonaidh na soithighe so duisge. Agus do lìonadar iad go soithe a mbrúachaibh.

8 Agus a dubhairt sé riú, Tairngidh a nois, agus beiridh chum úachdarain an fhéusda é. Agus rugadar.

9 Agus mar do bhlaís úachdarain an fhéusda an tuisge do bhí déunta na fhìon, (agus nì raibh a fhios aige créid as a dtáinig sé: achd do bhí a fhios ag an luchd frìothóilmhe do tharraing an tuisge;) do ghoir úachdarain an fhéusda an fear nua-phòsda chuige,

10 Agus a dubhairt sé ris, Cuiridh gach uile dhuine an fìon maith amach ar tús, agus an tan ibhidh dáoina a saith, ann sin an fìon as measa: achd do choimhéud tusa an fìon maith gus a nois.

11 As é so tosach mìorbhuile do rinne Iósa a Gcána na Galilé, agus dfoillsigh sé a ghloir fèin; agus do chreideadar a dheisciobail ann.

12 ¶ Na dhiaigh sin dú chúaidh sé sìos go Capernáum, é fèin, agus a mháthair, agus a dhearbhráithreacha, agus a dheisciobail: achd níor fhanadar ann mórán do laéthibh:

13 ¶ Oir do bhí cúisg na Níudaigheadh a bhfogas, Agus do chúaidh Iósa suas go Hierusalém.

14 Agus fuair sé ann sa teampall luchd reactha damh agus cáorach agus colum, agus luchd malarta an airgid na suidhe:

15 Agus ar ndéanamh sgiursa dhó do chórdughibh caola, do chuir sé amach as a teampoll iad uile, maille ré na gcáorchaibh, agus ré na ndanhuibh; agus do dhóirt sé amach ionnmhus luchd an airgid, agus do leag sé a mhuird air lár.

16 Agus a dubhairt sé ré luclid reactha an geolam, Tóguidh iád sin as so, ná déunuidh tigh Mátharsa na thigh ceann- uigheachda.

17 Agus do chuimhnigheadar a dheisciobailsean go raibh sgriobhtha, Duáidh éud do thighesi súas mé.

18 ¶ Ar a nadhbharsin do fhreagradar na Iúdaidhe, agus a dubhradar ris, Créd é an comhartha thaisbéanas tú dhúinn, fa ndéunann tú na neithesi?

19 Do fhreagair Iósa agus a dubhairt sé riu, Leagaidh síos an teampoll so, agus tóigéubhuidh misi é a dtrí láethibh.

20 Ar a nadhbharsin a dubhradar na Iuduidhe, Sé bliadhna agus dá fhichead do bhí an teampall so dhá dhéunamh, agus an dtoigéubha tusa a dtrí láethibh é?

21 Achd is uir theampoll a chuirp féin do labhair seision.

22 Ar a nadhbharsin an tan do éirigh sé ó nharbhaibh, do chuimhnigheadar a dheisciobail go ndubhairt sé so riu; agus do chreideadar don sgriobtuir, agus don bhréithir a dubhairt Iósa.

23 ¶ Agus ar mbeith a Níerusalém dhó fá cháisg, lá an fhéusda, do chreideadar mórán an ainmsean, ag faicsin na gcomharthaidh do rinne sé.

24 Achd ní tháobhadh Iósa é féin riu, tré gur aithin sé iád uile,

25 Agus tré nach rainig sé a leas neach ar bith do dhéunamh fiádhnuisi air dhuine: oir do bhí a fhios aige féin cród do bhí ann sa duine.

CAIB. III.

Féidhm na haith-ghineamhna, 14 agus bháis Chríod, 16 le brídh an tsoisgeil gu hathehumair.

ACHD do bhí duine áirighe do na Phairisíneachuibh, dar bhainm Nicodémus, dúachdaránuibh na Níúdaigheadh:

2 Táinig sé so chum Iósa ann sa noidhche, agus a dubhairt sé ris, A Mhaighisdir, atá a fhios aguinn gur ab ó Dhia tháinig tusa ad fhear teagaisg: oir ní heidir lé héinneach na comharthuidhe so do ní tusa do dhéunamh, inuna mbeith Dia maílle ris.

3 Do fhreaguir Iósa agus a dubhairt sé ris, Go deimhin, deimhin, a deirim riot, Muna gheintear duine a ris, nach éidir leis rioghachd Dé dfaicsin.

4 A dubhairt Nicodémus ris, Cionnas as éidir lé duine atá arsaigh a gheineamhuin? an éidir leis dul a sdeach a mbroinn a mhathar an dara lúair, agus a aithbhreith?

5 Do fhreagair Iósa, Go deimhin, deimhin, a deirim riot, Muna raibh neach ar na gheineamhuin ó uisge agus on

Spioruid, ní heidir leis dul a sdeach a rioghachd Dé.

6 An ní atá ar na gheineamhuin on bhfeoil as feoil é; agus an ní ata ar na gheineamhuin on Spiorid is spiorad é.

7 Ná bíodh iongnadh agad go ndubhairt méis riot, Gur ab éigean dáobh bhur gneineamhuin a ris.

8 Séidigh an gláoth mar as áill lé, agus do chluin tú a torann, achd ní bhfuil a fhios agad créud as a dtig sí, nó cáit a dtéid sí: is mar sin atá gach neach atá ar na gheineamhuin ón Spioruid.

9 Do fhreaguir Nicodémus, agus a dubhairt sé ris, Cionnas as eidir na neithese do bheith?

10 Do fhreagair Iósa agus a dubhairt sé ris, An bhfuil tusa ad mhaighisdir a Nisraél, agus gan a bhfios so agad?

11 Go deimhin, deimhin, a deirim riot, Go labhramáoid an ní as fíod dúinn, agus go mbeirmid fiadhuisi ar an ní do chunncamar; achd ní ghabhtháoisí ar bhfiadhuisi.

12 Má dubhairt mé neithe talmhuidhe ribh, agus nach ccreidhthí, cionnas chreidfidhe, dá nabra mé neithe neamhdha ribh?

13 Oir ní dheachluidh éainneach súas ar neamh, achd an té do thuirrling ó neamh, Mac an duine atá ar neamh.

14 ¶ Agus mar do árdugh Máoisí a natbair neimhe ar an bhfásach, as mar sin as éigean Mac an duine dárdughadh:

15 Ionnus gidh bé chreidfadh ann nach rachadh sé a mugha, achd go mbeith an bheatha shíorruidhe aige.

16 ¶ Oir is mar so do ghrádhugh Dia an domhan, go dtug sé a éinghein Meic féin, ionnus gidh bé chreideas ann, nach rachadh sé a mugha, achd go mbeith an bheatha shíorruidhe aige.

17 Oir níor chuir Dia a Mhac féin air a tsáoghal do chum go ndaimnéochadh sé an sáoghal; achd do chum go sláinéochaidh an sáoghal thrid.

18 ¶ An té chreideas ann ní damantar é: achd an té nach ccreideann atu sé ar dhamhughadh cheana, tré nar chréid sé a nainm áingheine Mhic Dé.

19 Agus as é so an damnughadh, do bhrigh go dtáinig an solus air a tsáoghal, agus gur mó ghrádhugheadar na dáoine an dorchadas ná an solus, ar son go bhfuilid a noibreacha go holt.

20 Oir gidh bé do ní olc, fúathaighidh sé an solus, agus ní thig sé chum an tsolais, deagla go ndiomolfuidhe a oibreacha.

21 Achd gidh bé do ní an fhirinne thig sé chum an tsolais, ionnus go mbeidís a oibreacha follus, tré gur ab a Ndia atáid siád ar na ndéunamh.

22 ¶ Táinig Iósa agus a dheisciobail na

dhiaigh sin go tír Iúdaighe; agus do chomhnuigh sé ann sin maille riú, agus do bhaist sé.

23 ¶ Agus fós do bhaist Eóin mar an gcéadna ag Aénon láimh ré Sálím, óir do bhí iomad uisge ann sin: agus tangadar, agus do baisdeadh iád.

24 Oir níor teilgeadh Eóin a bpríosun fós.

25 ¶ Uime sin do éirigh ceisd cidir cuid do dheisciobluibh Eóin agus na Iúdaíche a dtimcheall an ghlanta.

26 Agus tangadar chum Eoin, agus a dubhradar ris, A mhaighisdir, an té do bhí ad fhochair ar an dtáobh thall do Iordán, dá ndearna tú fiadhnúisi, féuch, baisdigh sé, agus tigid na huile dhaoine chuige.

27 Do fhreagair Eóin agus a dubhairt sé, Ní héidir léi duine éinní ghlacadh, muna raibh sé ar na thabhairt dó ó neamh.

28 A tatháoisí féin blur bhfiadhnúisi agamsa, go ndubhairt mé, Ní misi Críost, achd gur cuireadh roimhe me.

29 An té agá bhfuil an bhean núaphósdas é an fear núaphósdas é: achd cara an fhir núaphósdas, noch sheasas agus éisdeas ris, gabhuidh gairdeachus mór é tré ghuth an fhir núaphósdas: ar a nadhbharsin atá mó gháirdeachusa ar na choimblíonadh.

30 As éigean dosan breisadh, agus damhsa laghdughadh.

31 An té thig á nuás atá sé ós cionn cháich uile: an té atá ón talamh atá sé talmhuidhe, agus labhraidh sé neithe talmhuidhe: an té tluig ó neamh, atá sé ós cionn cháich uile

32 Agus an ní do chunnaire agus do chúalaidh sé, do ní sé so dfiadhnúise; achd ní ghlac an ánduine a fhiadhnúisi.

33 An té ghlacas a fhiadhnúisisean do chomharthuigh sé go bhfuil Dá firinneach.

34 Oir an té do chuir Dá nádhlabhraidh sé bríathra Dé: oir ní do réir mhiosuir bheir Dá an Spiorad dó.

35 Atá grádh ag an Athair don Mhac, agus tug sé na huile neithe iona láimh.

36 An té chreideas ann sa Mhac atá an bheatha mharthanach aige: achd an té bliós easumhal don Mhac, ní fhaicfe sé an bheatha; achd comhnuighidh fearg Dé air.

CAIB. IV.

Comhradh Chríost ris an mnáoi ó Shamaria, 39 agus a thoradh; 46 ré leighis mhic an chúirtéoir.

AR a nadhbharsin an tan do aithin an Tighearna go gcualadar na Phairisínigh gur mó do dheisciobluibh do níodh Iósa agus do bhaisteadh sé ná Eóin,

2 (Bíodh nach baisdeadh Iósa féin, achd a dheisciobail,)

3 Do fhág sé tír Iúdaighe, agus do chúaidh sé a rís don Ghalilé.

4 Agus dob éigean dó dul thrid Samária.

5 Ar a nadhbharsin thainig sé go cathair Shamária, dá ngoirthear Sichar, láimh ris an bhfearann tug Iácob dha mhac féin Ioseph.

6 Agus do bhí tobar Iácob ann sin. Ar a nadhbharsin, ar mbeith curtha Díosa ó nasdar, do shuidh sé mar sin ar an tobar: agus do bhí sé a dtimcheall an seiseadh huair.

7 Tainig bean ó Shamária tharraing uisge: a dubhairt Iósa ría, Tabhair deoch dhamhsa.

8 Oir do chúadar a dheisciobailsion don chathraigh do cheannach bígh.

9 Ar a nadhbharsin a dubhairt an bhean Shamarítanach sin ris, Cionnas ar mbeith dhuitsí ad Iúdaighe, iárras tú deoch oramsa, ata an mhnáoi Shamarítánaigh? oir ní ghnáthuighid na Iúdaighe na Samarítánaigh.

10 Do fhreagair Iósa agus a dubhairt sé ría, Da mbeith fios tiodhlúice Dé agad, agus cía hé an té a deir riot, Tabhair dhamh deoch; do iárrfása air, agus do bhéuradh se uisge béo dhuit.

11 A dubhairt an bhean ris, A Thigh-earna, ní bhfuil gléus tárronga agad, agus atá an tobar domhain: ar a nadhbharsin gá háit as a bhfuil an tuisge béo sin agad?

12 An mó thusa ná ar nathair Iácob, tug dhúinne an tobarso, as ar íbh sé féin, agus a chlann, agus a áirnéis?

13 Do fhreagair Iósa agus a dubhairt ría, Gidh bé neach íbheas as an uisge sin bíaidh tart air arís:

14 Achd gidh bé neach íbheas as an uisge do bhéura misi dhó ní bhía tart air go bráth; achd an tuisge do bhéura me dhó bíaidh sé na thobar uisge fhuichaigh ann chum na beatha marrthannuighe.

15 A dubhairt an bhean ris, A Thigh-earna, tabhair dhamhsa an tuisge sin, do chum nach bíá tart oram, agus nach dtiocfa mé ann so dá tharraing.

16 A dubhairt Iósa ría, Imthigh, goir thfear féin, agus tarr ann so.

17 Do fhreagair an bhean agus a dubhairt sí ris, Ní bhfuil fear agam. A dubhairt Iósa ría, As maith a dubhairt tú, Ní bhfuil fear agam:

18 Oir do bhádar cúigear fear agad; agus an té atá agad a nois, ní hé thfear féin é: a dubhairt tú so go firinneach.

19 A dubhairt an bhean ris, A Thigh-earna, do chím gur fáidh tú.

20 Do rinneadar ar naithre adhra ar a tsiábh so; agus a deirthisi, gur ab a Niarúsálém atá an tionad ann ar bhéigean adhra do dhéunamh.

21 A dubhairt Iósa ría, A bhean, creid misi, tig an uáir, nach adharfuighe an Tathair, ar a tsliabhso, ná a Níarusalém.

22 Adhraigh sibhse an ní nach fios díbh: adhrámaidne an ní as fios dúinn: oír as ó na *Iúdaidhibh* atá sláinte.

23 Achd tig an uáir, agus atá sí ann a nois, an tan adharfuidh an luchd adhra fírinneacha an Tathair a spioraid agus a bhfirinne: oír go deimhin iárruidh an tathair a leitheid so dá adhradh *féin*.

24 Is Spiorad Día: agus an dream adhras é as éigin dóibh a adhra a spioraid agus a bhfirinne.

25 A dubhairt an bhean ris, Atá a fhios agam go dtiocfa an Messías, (ré a nabarthar Críod:) an tan thiofás sé, foillséochuidh sé na huile neithe dluinn.

26 A dubhairt Iósa ría, As misi é labhrus riotsa.

27 ¶ Agus fa namsin thangadar a dheisciobailsion, agus do biongnadh léo gur labhair sé ris an mnáoi: achd cheana ní dubhairt áoinneach, Créud iarrus tú? nó, Créud labhrus tú ría?

28 Ar a nadhbharsin d'fag an bhean a sóitheach uisge, agus do chubaidh sí don chathraigh, agus a dubhairt sí ris na daóinibh,

29 Tigidh, féuchuidh an duine, a dubhairt riumsa gach éin ní dá ndearna mé riamh: a né nach é so Críod?

30 Ar a nadhbharsin do chuadar amach as an gcathraigh, agus tangadar chuigisíon.

31 ¶ Agus diárradar a dheisciobail air fa a namsin ag rádh, A Mhaighisdir, ith *biadh*.

32 Agus a dubhairt seisean riu, Atá biadh agamsa ré na ithe nach bhfuil a fhios aguibhsi.

33 A dubhradar a dheisciobail ré chéile, An dtug áoinneach chuige ní do íosadh sé?

34 A dubhairt Iósa riu, As é mólbhiadh-sa toil an té do chuir fúadh mé do dhéanamh, agus a obair do chríochnughadh.

35 An é nach abartháoisí, go bhfuilid ceithre mhí fós, agus go dtiocfa an foghmhar ann sin? féuch, a deirim ribh, Tóguidh súas bhur súile, agus féuchuidh na régh-ióin: oír atáid siad geal cheana chum a nfoghmhair.

36 Agus an té bheanas glacaidh sé túar-asdal, agus cruinnighe sé toradh chum na beatha marthanuighe: ar chor go mbia an té shíolchuireas agus an té bheanus lúagháireach a néimfhleachd.

37 Oír as ann so atá an radh úd firinn-each, Go síolchuireann neach, agus go mbéanann neach eile.

38 Do chuir misi sibhsi do bhúain an neithe nar sháothrabhair: do sháothraigh-

eadar daóine eile, agus do chúabhairisi a steach ann a sáothar.

39 ¶ Agus do chreideadar mórán do Samaritanachaibh na caithreacha sin ann san ar son chomhráidh na mná, noch do dhearbhuigh, Dubhairt sé leam gach ní dá ndearna mé.

40 Ar a nadhbharsin an tan tangadar na Samaritanaigh chuige, diárradarair fuireach aca féin: agus do choinhnuigh sé dhá lá ann sin.

41 Agus as ro mhó ná sin do chreid ann ar son a bhréithre féin.

42 Agus a dubhradar ris an mnáoi, Ní ar son do chomhráidhse chreidmídne feas-da: oír do chúalannar féin é, agus atá a fhios aguinn go fírinneach gur ab é so Críod, Slánuightheóir an domhain.

43 ¶ Agus tair éis dhá lá do chúaidh sé as sin, agus dimthigh sé don Ghalilé.

44 Oír rug Iósa féin d'fíadhnúisi, nach bhfuil cion ar fháidh ann a thír féin.

45 Ar a nadhbharsin an tan tháinig sé don Ghalilé, do ghabhadar luchd na Galilé chuca é, iar bhfaicsin gach ní dá ndearna sé a Nierusalém lá an fhéusda: oír tangadar-san féin chum an fhéusda.

46 Ar a nadhbharsin táinig Iósa a rís go Cána na Galilé, mar a ndéarnuidh sé fion don uisge. Agus do bhí tighearna áirighe, a Gcápernáum agá raibh a mhac tinn.

47 An tan do chúaluidh sé so go dtáinig Iósa as *tír* Iúdaighe don Ghalilé, do chuáidh sé amach chuige, agus diárr sé air dul síos, agus a mhac do shlánuighadh: oír dó bláf sé ré huchd bháis.

48 Ar a nadhbharsin a dubhairt Iósa ris, Muna bhfaictíh comharthuighe agus míorbhuile, ní chreidfídhé.

49 A dubhairt an tighearna ris, A Mhaighisdir, éirigh síos suil do gheabbas mo mhac bás.

50 A dubhairt Iósa ris, Imthigh romhad; mairidh do mhac. Agus do chreid an duine don fhocal a dubhairt Iósa ris, agus do imthidh sé.

51 Agus ar ndul síos dó do láthair, tár-ladar a shearbhfhoghantaidhe air, agus dinnisigheadar *dho*, ag rádh, Mairidh do mhac.

52 Ar a nadhbharsin d'fíafuigh sé dhíobh an uáir fuáir sé faoiseamh. Agus a dubhradarsan ris, A né air an seachd-mhadh huair d'fág an fiabhrus é.

53 Ar a nadhbharsin do aithin an tathair gur *bhé* a nuáirsin féin, ann a ndubhairt Iósa ris, Mairidh do mhac: agus do chreid sé féin, agus a thigh uile.

54 Ag so an dara comhartha do rinne Iósa a ris, an tan tháinig sé ó *thír* Iúdaighe don Ghalilé.

CAIB. V.

Tainic cobhair an duine easlain shoighidigh fadheire ó Chríost; 17 dá ttug a athair, 32 Eòin, 36 a oibreacha féin, 39 agus an Scriptur, fiaghnais.

NA dhiaigh so do bhí lá féusda na Niúduigheadh; agus do chúaidh Iósa súas go Hiarusalém.

2 Agus atá a Niarusalém láimh ré *margadh* na ccáorách loch, dá ngoirthear an Eabhrais, Betesda, agá bhfuilid cuig calaidh.

3 Do bhádar mórán do dháoinibh eugcrúaidhe na luighe ionnta so, do dhalluibh, do bhacachuibh, agus do luchd seirglidhe, do bhí ag fuireach re corrughadh an uisge.

4 Oir do thuirlingheadh aingeal a naimsir áirighe ar an loch, agus do bhuáidhreachd sé an tuisge: ar a nadhbharsin gidh bé cédneach do théigheadh síos ann tar eis bhuáidhearta an uisge do níthi slán é ó gach timneas dá mbíodh air.

5 Agus do bhí duine áirighe ann sin, do bhí ochd mblíadhna déug air fhichid a neasláinte.

6 An tan do chunnaire Iósa é so na luighe, agus do aithin sé go raibh sé tim ré haunsir fháda, a dubhairt sé ris, An mían leachd do dhéanamh slán?

7 Do fhreagair an teaslán é, A Thighearna, ní bhfuil éinneach agam, do chuirfeadh ann sa loch mé, an tan bhíos an tuisge ar na bhuáidhreachd: achd an gcéin bhímsi ag teachd, téid neach eile síos romham.

8 A dubhairt Iósa ris, Eirigh, tóg do leabuidh, agus siobhail.

9 Agus do rinneadh an duine sin slán do lathair, agus do thóg sé a leabuidh, agus do shiobhail sé: agus do bhí an tsábboid ann an lá sin.

10 ¶ Ar a nadhbharsin a dubhradar na Iúduidhe ris an té do slánughadh, As é an tsábboid é: ní dhlitheach dhuit do leabuidh iomchar.

11 Do fhreagair seision dóibh, An té do rinne slán mé, as é a dubhairt rium, Tóg do leabaidh, agus siobhail.

12 Ar a nadhbharsin d'iafruigheadar dhe, Cía hé an duine a dubhairt riot, Tóg do leabaidh, agus siobhail?

13 Achd ní raibh a fhios ag an té do shlánughadh cíá hé: oir do chuáidh Iósa a leathtaoibh, air mbeith do mhórán ann sa náitsin.

14 Fuáir Iósa é na dhiaigh sin ann sa teampoll, agus a dubhairt sé ris, Féuch, do rinneadh slán thú: na peacuigh ni sa mhó, deagla go dteigéumhadh ní budh measa dhuit.

15 Do imthigh seisean, agus do fhoill-

sigh sé do na Iúdaídhbhir gur bé Iósa, an té do rinne slán é.

16 Agus ar a shon so do ghéirleanadar na Iúdaídh Iósa, agus do smúaineadar a mharbhadh, tré go ndearna sé na neithese sa tsábboid.

17 ¶ Agus do fhreagair Iósa dhóibh, Oibrighidh Mathairsi gus anois, agus oibrighimsi.

18 Ar a nadhbharsa as móide do smúaineadar na Iúdaídh eisean do mharbhadh, tré nach é amháin gur bhris sé an tsábboid, achd go ndubhairt sé fós gur bé Dia a Athair féin, dá dhéanamh féin coinbh ionann ré Dia.

19 ¶ Ar a nadhbharsin do fhreagair Iósa agus a dubhairt sé riú, Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, Nach éidir leis an Mac éinni a dhéanamh uáth féin, achd an ní chí sé ag a Nathair dá dhéanamh: oir gidh bé neithe do ní seision, do ní fós an Mac iad mar an gcéadna.

20 Oir grádhughidh an Tathair an Mac, agus foillsighidh sé na huile neithe do ní sé féin dó: agus taisbeánfuidh sé oibreacha as mó ná iad so dhó, do chum go mbeith iongantus oruibh.

21 Oir anhuil mar dhúisgeas, agus mar bheódhaigheas an Tathair na mairbh; as mar an gcéadna bheódhaigheas an Mac an dream as áill leis.

22 Oir ní bheireann an Tathair breath ar dhuine ar bith, achd tug sé gach uile bhreitheamhus don Mhac:

23 Do chum go nonórfadh gach uile dhuine an Mac, mar onóraid siad an Tathair. An té nach onóruigheann an Mac ní onóruigheann sé an Tathair do chuir uáth é.

24 Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, An té éisdeas réin bhréithirse, agus chreideas don té do chuir uáth mé, atá an bheatha mharrthanach aige, agus ní thiofá sé chum damnuighthe; achd datharruigh sé ó bhás go beathaidh.

25 Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, Tiocfaidh a naimsir, agus atá sí a nois ann, an tráth chluinfid na mairbh guth Mhic Dé: agus an dream chluinfeas mairfid siad.

26 Oir mar atá beatha ag an Athair ann féin; is mar sin tug sé don Mhac fós beatha do bheith aige ann féin;

27 Agus fós tug se ughdarras do bhreitheamhus do dhéanamh, an méid gur ab é Mac an duine.

28 Ná bíodh iongnadh aguibh ann so: oir tiocfaidh an uair, ann geluinfid an mhéid atá ann sna tíamuidhibh a ghuthsan,

29 Agus rachaid amach; an dream do rinne deighbhniómhartha, go heisérge na beatha; agus an dream do rinne droclghniómhartha, go heisérge na damanta.

30 Ní héidir leamsa, ni ar bith do dhéa-

CAIB. VI.

Tar éis anhirbhúileadh, thairgeadar Críost a dheanamh ná ri, 26 neach dar leanadar buidhean arson sáth bigh.

NA ndiáigh so do chuaidh Iósa tar fairge na Galilé, Thibérias.

2 Agus do lean buidhean mhór é, tré go bhíacadar na chomharthuidhe do rinne sé ar na dáoinibh éugcrúaidhe.

3 Agus do chuaidh Iósa suás ar shliabh, agus dó shuidh sé ann sin maille ré na dheisciobluibh.

4 Agus do bhí an cháisg, féusda na Níudaigheadh, a bhfogus.

5 An tan do thóg Iósa a shúile suás, agus do chunnair sé go dtáinic buidhean mhór chuige, a dubhairt sé ré Philip; Ga háit as a gceinneochamáois arán, do chum go níosaidís so ní?

6 (Achd a dubhairt sé so da theasdtughadhsan: oír do bhí a fhios aige féin créd do dhéunadh sé.)

7 Do fhreagair Philip dhó, Ní lór dhóibhlúach dhá chéud phighinn daránuibh, do chum go nglacadh gach áon aca beagán.

8 A dubhairt áon dá dheisciobluibh, Aindrias, dearbhrathair Shíomoin Peadair ris,

9 Atá búachuill beag áirighe ann so agá bhfuilid cúig aráin eórna, agus dá iásg bheaga: achd créud iád sin eidir an uiread so?

10 Agus a dubhairt Iósa, Tábhruidh fá deara do na dáoinibh suidhe síos. Agus do bhí mórán fear ann sa náitsin. Do shuidheadar na daoine síos, a nuimhir timcheall chúig míle.

11 Agus do ghlac Iósa na haráin; agus ar mbreith buidheachus, do roinn sé ar na deisciobluibh, agus na deisciobail ar na cúibhreannuibh iád; agus mar an ccéudna fós do na hiásgaibh beaga an mhéid dob áill léo.

12 Agus an tan do sásadh iád, a dubhairt sé ré na dheisciobluibh, féin, Cruinnighidh an sbruileach do bhí diomarcuigh, do chum nach rachadh éin ní amuigha.

13 Ar a nadhbharsin do chruinnigh-eadar, agus do líonadar dhá chliabh dhéug do sbruileach do na cúig haránuibh eórna, do bhí dhuighealach ag an muinntir a dith.

14 Ar a nadhbharsin an tan do chunn-cadar na daoine sin, an comhartha do rinne Iósa, a dubhradar, As é so gó firinneach an faidh úd do bhí chum teachda air a tsáoghal.

15 ¶ Ar a nadhbharsin a nuair do aithin Iósa go raibh siad air tí theachd agus breith air chum ríogh do dhéunamh dhé, dimthigh sé a ris ar a tsliabh na aónar.

16 Agus an tan tháinig an tráthnóna,

namh uáin féin: dó réir nár chluinnim, beirim breath: agus atá mó bhreitheamh-nus ceart; oír ní iárruin mo thoil féin, achd toil a Nathar do chuir uadh mé.

31 ¶ Ma nímí fiadhnúisi dhamh féin, ní bhfuil mífíadhnúisi firinneach.

32 Atá neach eile do ní fiadhnúisi dhamhsa; agus atá a fhios agam gur firinneach an fiadhnúisi do ní sé an timcheall.

33 Do chuireabhuirsí teachdaireadha chum Eóin, agus tug sé fiadhnúisi don fhírime.

34 Achd ní ó dhuine do gheibhlínsi fiadhnúisi: achd a deirim na neithe so, do chum go sláineochtháoi sibhsí.

35 Do bhí seisean na lochrann lasárrdha agus sholasda: agus do thograbhairsí ar feadh tamaill gáirdeachus do dhéunamh ann a sholus.

36 ¶ Achd atá fiadhnúisi agamsa as mó ná Féin: oír na hoibreacha thug an Tathair dhamhsa ionus go gcríochnóchuinn iád, na hoibreacha sin do nímse, beirid siad fiadhnúisi leam, gur ab é an Tathair do chuir uadh mé.

37 Agus an Tathair féin, do chuir uadh mé, rug sé fiadhnúisi leam. Agus ní chúal-abhairse a ghútha ríamh, agus ní fliacabh-air a ghné.

38 Agus ní bhfuil a bhríatharshan na chomhnuighe ionnuibh: oír ní clireidthí, don té do chuir seision uadh.

39 ¶ Cúartuighidh na sgríobtuiridhe; oír do cithear dháoiibh féin gur ab ionnta gheibhlí an bheatha nharthanach: agus as iad sin bheireas fiadhnúisi leamsin.

40 Agus ní háill libh teachd chugam, do chum go bhfuigheadh sibh an bheatha.

41 ¶ Ní ghabhaimse glóir ó dháoinibh.

42 Achd atá éolus agam oruibhse, nach bhfuil grádh Dé ionnuibh.

43 Tháinig misí a nainm Mathar, agus ní ghlactháoise mé: má thig neach eile ann uáin féin, géubhtháoi chugaibh é.

44 Cionnas as éidir libhsí creideamh, an tan ghabhtháoi glóir ó a chéile, agus nach iárrtháoi an glóir thig ó Dhía na áonar?

45 ¶ Ná measuigh go ndéana misí casáoid oruibh ag an Athair: atá neach do ní casáoid oruibh, eadhon Máosi, ann a genírtáoisí bhar ndóchus.

46 Oír dá gcreideadh sibh do Mháosi, do chreidfeadh sibh dhamhsa: oír do sgríobh seision oramsa.

47 Achd muna ccreidítí dhá sgríbh-eannuibh sód, cionnas chreidfidhe dom bhríathruibhsí?

do chúadar a dheisciobail síos chum na fairrge,

17 Agus ar ndul a luing dhóibh, do chúadar tar fairrge go Capernaúm. Agus do bhí dochadus ann a nuáirsin, agus ní tháinig Iósa chuca.

18 Agus déirigh an fhairrge ag séideadh do gháoth mhóir.

19 An tan do rinneadar iomramh timcheall a cúig no a deich fichead do sdáidibh, do chunncadar Iósa ag siobhal ar an bhfairrge, agus ag drud ris an luing : agus do ghabh eagla iad.

20 Achd a dubhairt seisean riú, Is misi ata ann ; ná bíodh eagla oruibh.

21 Ar a nadhbharsin do ghabhadar chuca é go toileamhail don luing : agus ráinig an lung do láthair don tír ann a rabhadar ag dul.

22 ¶ An lá na dhíagh sin, do chunnaire an slúagh do sheas ar an dtáobh thall don fhairrge nach raibh lung ar bith eile ann sin, achd a náon *long úd* ann a ndeachadar a dheisciobailsin, agus nach deachaidh Iósa lé na dheisciobluihb don luing, achd gur imthigheadar a dheisciobail na náonar ;

23 Agus tangadar longa beaga eile ó Thibérias láimh ris an áit an ar itheadar an tarán, tar éis an Tighearna bhreith buidheachuis :

24 Ar a nadhbharsin an tan do chunnaire an slúagh nach raibh Iósa, ná a dheisciobail ann sin, do chúadarsan leis a luing, agus tangadar go Capernaúm, ag iarraidh Iósa.

25 Agus ar na fhagháil dóibh ar an dtáobh thall don fhairrge, a dubhradar ris, A Mháighisdir, gá luair tháinig tú ann so ?

26 Do fhreagair Iósa dhóibh agus a dubhairt sé, Go deimhin, deimhin a deirim ribh, go niártháoi mé, ní tré go bhfacabhair na comharthuidhe, achd tré gur itheabhair na haráin agus gur sásadh sibh.

27 Déunaídh sáothar ní ar son an bhídh théid amugha, achd ar son an bhídh mhaireas chum na beatha síornuidhe, bhéuras Mac an duine dhíbh : oír as é so an té do chomharthaigh Día an Tathair.

28 Ar a nadhbharsin a dubhradar ris, Créud do dhéunum, ionnus go noibréocha máois oibreacha Dé ?

29 Do fhreagair Iósa agus a dubhairt sé riú, Ag so obair Dé, sibhí do chreideamh ann sa té do chuir sé uádhl.

30 ¶ Uime sin a dubhradarsan ris, Créud é an comhartha do ní tusa, ionnus go bhfaicfomáois agus go gceidfomáois duit ? créud é an obair do ní tú ?

31 Ditheadar ar naithrene manna ar an bhfásach ; mar atá sgróibhtha, Tug sé arán ó neamh dhóibh ré na ithe.

32 Ar a nadhbharsin a dubhairt Iósa riú, Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, Nach é Máoise thug an tarán ó neamh dhíbh ; achd Mathairí do bheir dháoihb an tarán firinneach ó neamh.

33 Oír as é arán Dé an té do thuirling ó neamh, agus do bheir beatha don domhan.

34 Ar a nadhbharsin a dubhradar ris, A Thighearna, Tabhair dhúinne an taránsa a gcomhnuidhe.

35 Agus a dubhairt Iósa riú, Is misi arán na beatha : an té thig chugamsa ní bhía ocras go bráth air ; agus an té chreideas ionnam ní bhía tart go bráth air.

36 Achd a dubhairt mé ribh, Do chunncabhair mé fós, agus ní chreidtfí.

37 Gach ní bheir an Tathair dhamh tiocfaidh sé chugam ; agus an té thig chugam ní theilgfe mé amach é.

38 Oír do thuirling mé ó neamh, ní do chum go ndéanainn mo thoil féin, achd toil an té do chuir uádhl mé.

39 Agus as í so toil a Nathar do chuir uádhl mé, nach léigfinn éinní amúgha do nuile ní dá dtug sé dhamh, achd go ndúisgfinn é ann sa lá deigheanach.

40 Agus as í so toil an té do chuir misi uádhl, go bhfuighe gach áon do chí an Mac, agus chreideas ann, an bheatha mharthanach : agus dúiseóchuidh misi é an lá deigheanach.

41 Ar a nadhbharsin do rinneadar na Iúdaíde monbhar air, tré go ndubhairt sé, As misi an tarán do thuirling ó neamh.

42 Agus a dubhradar, An né nach é so Iósa, mac Ióseph, agar ab aithnid dúinne a athair agus a mháthair ? ar a nadhbharsin cionnus a déir sé, Do thuirling mé ó neamh ?

43 Ar a nadhbharsin do fhreagair Iósa agus a dubhairt sé riú, Ná déunaídh monbhar eadruibh féin.

44 Ní héidir lé neach ar bith teachd chugamsa, muna dtairnge an Tathair do chuir uádhl mé, é : agus dúiseóchuidh misi é ann sa lá deigheanach.

45 Atá sgróibhtha ann sna fáidhibh, Agus béid siad uile ar na dteagag ó Dhía. Ar a nadhbharsin gidh bé neach chluineas, agus fhoghlumas ó Nathair, tig sé chugamsa.

46 Ní hé go bhfacuidh éinneach an Tathair, achd an té atá ó Dhía, ag so an té do chunnaire an Tathair.

47 Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, An té chreideas ionnumsa atá an bheatha mharthanach aige.

48 As misi arán na beatha.

49 Ditheadar bhur naithreachsa mauna ar an bhfásach, agus fúadarar bás.

50 Ag so an tarán do thuirling ó neamh, ionnus gidh bé itheas de, nach bhfuigheadh sé bás.

51 Is misi an tarán béo do thuirling ó neamh : gídh bé íosas don arán so, mairfidh sé go bráth : agus an tarán do bhéura misi uam as é mfeoil féin é, do bhéura mé ar son bheatha an domháin.

52 Ar a nadhbharsin do bhí na Iúdaidhe ag tagra ré chéile, ag rádh, Cionnas as éidir leis an bhfeorsa a fhéoil do thabhairt dúinn ré na ithé?

53 Ar a nadhbharsin a dubhairt Íosa riú, Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, Muna nithí féoil Mhic an duine, agus muná nibhthí a fhuil, ní bhfuil beatha aguibh ionnuibh féin.

54 An té itheas mfeoilsi, agus ibheas mfuil, atá an bheatha mharthanach aige; agus dúiseóchaidh misi é ann sa lá deighleanach.

55 Oir as biadh go firinneach mfeoilsi, agus as deoch go firinneach mfuil.

56 Gídh bé itheas mfeoil, agus ibheas mfuil, comhnuighidh sé ionnana, agus misi ann san.

57 Mar do chuir an Táthair béo misi uádh, agus mhairmisi tréas a Nathair: as mar sin fós gídh bé itheas misi, mairfidh sé fós thriom.

58 Ag so an tarán do thuirling ó neamh : ní mar ditheadar bhur naithresi an manna, agus fuaradár bás : an té itheas an tarán so mairfidh sé go biáth.

59 A dubhairt sé na neithesi ann sa tsionagóg, an tan do theagaisg sé a Capernaúm.

60 ¶ Ar a nadhbharsin, ar na geloisidín so, do mhórán dá dheisciobluibhsin, a dubhradar, As crúaidh an combrádh so; cia léir ab éidir éisdeachd ris?

61 Agus ar na aithne Díosa ann féin go rabhadar a dheisciobail ag monbhar uime so, a dubhairt sé riú, An ttugann so oibhéim dhíbh?

62 *Créad* cheana má chithí Mac an duine ag dul suás ann' sa uait a rubh sé ar tús?

63 As é an spiorad bheódhaigheas; ní bhfuil tarbha ar bith sa bhfeoil: na bhríathra labhruimsi ribh, is spiorad, agus as beatha *iad*.

64 Achd atáid dream dhíbhshi nach cceideann. Oir do aithin Íosa ó thús cia biád an dream nar chreid, agus cia bhí chum a bhráithte.

65 Agus a dubhairt sé, Is ar a nadhbharsin a dubhairt mé ribh, nach éidir lé háoinneach teachd chugansa, muna raibh sé ar na thabhairt dó ó Mathair.

66 ¶ O sin amach do chúadar mórán dá dheisciobluibh tar a nais, agus níor shíobhladar ní sa mhó leis.

67 Aranadhbharsin a dubhairt Íosa ris an dá fheardhéug, A náill libhsí leisimtheachd?

68 Ann sin do fhreagair Símon Peadar é, A Thighearna, cia chuige a rachamáois? as agadsa ataíd bríathra na beatha mar-thanuirge.

69 Agus créidmídne agus atá a fhios aguin gur tusa Críosa, Mac Dé bhí.

70 Do fhreagair Íosa dhóibh, An é nar thoghasa sibhsí an dá fhear dhéug, agus atá fear aguibh na dlíabhal?

71 Achd is ar Iúdas Isariót *mhac* Simóin do labhair sé: oir do bhí fáoi so eisíon do bhráth, ar mbeith na áon don dá fhear dhéug dhó.

CAIB. VII.

Comhairle bharr-ghlórach luchd cinidh
Chriosd, 14 baramhail an tsloigh um a
theagasc.

A GUS tar a éisi so do shiubhail Íosa ann sa Ghalilé: oir níor bhail leis siubhal a tír Iúdaighe, tré gur smúaineadar na Iúdaidhe a mharbhadh.

2 Agus dó bhí féusda ná Niúdaidheadh eadhon tabernacuil, a bhfogus.

3 Ar a nadhbharsin a dubhradar a bhráithreachasan ris, Fág so, agus imthigh go tír Iúdaighe, do chum go bhfaicfidis do dheisciobail fós na hoibreacha do ní tú.

4 Oir ní dhéanann neach ar bith éin ní a bhfolach, agus iárrus é féin do bheith oirdheirc. Má ní tú iád so, foillsigh thú féin don tsáoghal.

5 Oir níor chreideadar a bhráithreacha féin fós ann.

6 Uime sin a dubhairt Íosa riú, Ní tháinig maimsirse fós: achd atá bhur naimsirse do ghnáth uilamh.

7 Ní héidir leis a tsáoghal sibhsí dfuath-ughadh; achd atá fuath aige dhamhsa, do bhrígh go ndéanuim fíadhnuisi air, gur ab olc a oibreacha.

8 Imthighidhsí súas chum na sollamna-so: ní racha misi súas fós chuín na sollamnas; oir níor coimhlíonadh maimsir fós.

9 An tan a dubhairt sé na neitheso riú, dfán sé ann sa Ghalilé.

10 Achd tar éis a bhráithreach imtheachd suás, do chúaidh seisean mar an gcéadna suás chum na sollamna, ní ós áird, achd mar dhe ós íseal.

11 ¶ Ar a nadhbharsin diárradar na Iúdaidhe é sa tsollamain, agus a dubhradar, Gá hait a bhfuil an *fear* úd?

12 Agus do bhí monabhar mór a measg an phobuil na thimcheallsan: oir a dubhairt cuid díobh, As duine maith é: achd a dubhairt cuid eile, Ní headh; achd mealluidh sé an pobal.

13 Gidheadh ní tháinig áonduine thairis ós áird ar eagla na Niúdaidheadh.

14 ¶ Achd tár éis leatha na sollamna

do chríochnughadh do chúaidh Iósa súas don teampoll, agus do theaguisg sé.

15 Agus do bhí iongnadh air na Iúdaidhibh, ag rádh, Cionnas as aithnidh don fhéarsa léighionn, agus nar fhoghluim sé?

16 Do fhreagair Iósa iád, agus a dubhairt sé, Ní leam féin mó theagasc, achd leis an té do chuir uád mé.

17 Gidh bé neach lé nab áill a thoilsean do dhéunamh, aithéonaigh sé a dtimcheall an teaguisg, más ó Dhía atá sé, nó an uáim féin labhrúimsi.

18 Gidh bé labhrus uád féin, a sí a ghloir féin iárrus sé: achd gidh bé iárrus gloir an té chuireas uád é, atá sé firinneach, agus ní bhfuil éagcóir ann.

19 An ne nách dtug Máóisi dlightheadh dhíbhsi, agus ní choimhlionann áoinneach aguibh an dlightheadh? Créd fá a niártháoi misi mharbhadh?

20 Do fhreaguir an pobal agus a dubhradar, Atá an diabhal ionnad: cía atá ag iárruidh do mharbhtha?

21 Do fhreaguir Iósa agus a dubhairt sé riú, Do rinne mé éun obair a mhaín, agus atá iongnadh oruibhsi uile.

22 Ar a nadhbharsó tug Máóisi an timcheallghearradh dhíbhsi; (ní ar son gur ab ó Máóisi atá sé, achd ó na haithribh;) agus do níthi duine do thimcheallghearradh ann sa tsábhóid.

23 Má ghlacunn duine timcheallghearradh annsa tsábhóid, do chum nach brisfidhe dlightheadh Máóisi; an bhfuil fearg oruibh riumsa, ar son duine uile do shlánughadh ann sa tsábhóid?

24 Ná beiridh breath do réir na faic-siona, achd beiridh an bhreath cheart.

25 Uime sin a dubhradar dream aírighé ó Ierusalém, A né nach é so an té, iárruid siad chum a mharbhtha?

26 Agus, féin, lábhruidh sé ós aird, agus ní abruid é ní ris. An bhfuil a dheirbhíos ag na huácharánaibh gur ab é so Críósd?

27 Achd atá a fhios aguinne gá has dó so: gidheadh an tan thioctas Críósd, ní bhía a fhios ag áonduine gá has dó.

28 Uime sin do éigh Iósa ann sa teampoll ag teagasc, agus ag rádh, Atá a fhios aguibh cia misi, agus atá a fhios aguibh gá has damh: agus ní uáim féin táinig mé, achd as firinneach an té do chuir uád mé, ar nach bhfuil éolus aguibhsi.

29 Achd atá éolus agamsa air: oir as uád atáim, agus as é do chuir uád mé.

30 ¶ Ar a nadhbharsin do shanntuigh-eadar breith air: gidheadh níor chuir éundúine lámh ann, do bhrígh nach dtaínig a uáir fós.

31 Agus do chreideadar mórán don phobal ann, agus a dubhradar, An tan

thioctas Críósd, an ndéana sé ní sa mlió do mhórbhuilbh ná do rinne an fear so?

32 Do chúaladar na Phairisínigh an pobal ag monbhar na neitheadhso na thimcheallsan; agus do chuireadar na Phairisínigh gus uácharain na sagart máoir dhá ghlacadh.

33 ¶ Uime sin a dubhairt Iósa riú, Bíaidh mé fós sealad beag bhur bhfochair, agus na *dhéigh* sin imthéocha mé chum an té do chuir uád mé.

34 Iárrfuidhe mé, agus ní bhfuighthí: agus a náit a mbía mé, ní fhéadfuidhesi teachd ann.

35 A dubhradar na Iúduithe eatarra féin, Gá háit a racha an fear so, nach bhfuigheamne é? an racha sé chum na muinntire atá sgartha a measg na Ngreagach, agus an dteagascuidh sé na greagúigh?

36 Créud as *ciall* don chombrádhso a dubhairt sé, Iárrfuidhe mé, agus ní bhfuighthí: agus an ait a mbía me, ní fhéadfuidhesi teachd ann?

37 Agus ann sa lá mhór dheigheanach, don tsollamuín, do sheas Iósa agus do éigh sé, ag rádh, Má tá tart ar áonduine, tigeadh sé chugamsa, agus ibheadh sé.

38 Gidh bé chreideas ionnamsa, mar a dubhairt an sgrioptúir, lingfid srotha duisge bhéaso a bhroinn.

39 (Do labhair sé so a dtimcheall na Spioraíde, do ghlacfaidís na dáoine do chreidfeadh ann san: oir ní raibh an Spiorad-Náomh ar na thabhairt fós; ar son nach raibh Iósa fós ar na ghlórughadh.)

40 ¶ Uime sin, an tan do chúaladar mórán don phobal an combrádhso, a dubhradar, Go firinneach as é so an Fáidh.

41 A dubhradar cuid eile, As é so Críósd. Achd a dubhairt dream eile, An ón Ghalilé thioctas Críósd?

42 An né nach dubhairt an sgriobtúir, Go dtiocfadh Críósd do shíol Dháibhi, agus as Betelém an baile an a raibh Dáibhi?

43 Déirigh connspóid a measg an phobail ar a shonsan.

44 Agus do bhreathnuigheadar cuid díobh a ghlacadh; achd níor chuir éundúine lámh ann.

45 ¶ Uime sin tangadar na máoir chum na nárdagart agus na Bhphairisíneach; agus dfafrúigheadaras díobh, Créud fá nach tugabhair libh é?

46 Do fhreagradar na hoifigidh, Níor labhair duine riamh mar an duinesi.

47 Ar a nadhbharsin do fhreagradar na Phairisínigh iádsan, An bhfuiltisi mar an gcéudná ar bhur mealladh?

48 Nar chreid áoinneach do na huácharánaibh ann nó do na Phairisíneachaibh?

49 Achd atá an pubalso ag nach bhfuil éolas an dlighidh mallaghthe.

50 A dubhairt Nicodémus ríú, (an té tóinín chuige ann sa noidhche, agus do bhí na áon díobhsan,)

51 An ndáorann ar ndligheadhne duine ar bith, ní as táosga ná chluinfear sé uadh, agus aitheónaidh sé cred do ríne sé?

52 Do fhreagradar agus a dubhradar ris, An ón Ghalilé thusa leis? Lorgair, agus féuch: oír níor éirigh fáidh ón Ghalilé riamh.

53 Agus do imthigh gach áon dá thigh féin.

CAIB. VIII.

Trócaire Chríost don mhnaói ghabhtha a nadhaltrannus. 39 Agus a bhreath ar shíol Abraham, 44 agus shíol an aithbhirseóir.

A GUS dimthigh Iósa chum shléibhe na Noluidheadh.

2 Agus táinig sé go moch ar maidín a ris don teampull, agus tangadar an pobal uile chuige; agus ar suidhe dhó, do theagaisg sé iad.

3 Agus tugadar na sgríobuidhe, agus na Phairisínigh bean ar a rugadh a nadhaltrannus chuige; agus ar na cur a lár.

4 A dubhradar ris, A Mhaighisdir, rugadh ar an mnáoisí sa ngníomh féin, ag déanamh adhaltrannais.

5 Agus do aithin Máoisí dhínn sa dlítheadh, a leitheidso do bhásughadh lé clochaibh: ar a nadhbharsin cred a deir tusa?

6 Agus a dubhradar sin dá theasdughadhsan, ionnuss go gcuirfidís cús air. Achd ar gcronadh síos Díosa, do sgríobh sé lé na mhéur ar a talamh.

7 Agus an tan do leanadar ag cur ina ceasda sin air, déirigh sé suás, agus a dubhairt sé ríú, Gidh bé aguibhsí atá gan pheacadh, caitheadh sé an chéadchloch ría.

8 Agus ar gcronadh síos dó a ris, do sgríobh sé, ar a talamh.

9 Achd mar do chúladarsan na neithesí, agus a gcógús dá nagra, do imthigheadar amach a ndiaigh a chéile, ag tosughadh ó na sinnsioraibh gus na dáoinibh déigheanacha: agus do fágadh Iósa na áonar, agus an bhean na seasamh a lár.

10 Agus ar néirghe suás Díosa, an tan nach bhfacuidh sé áonduine achd an bhean, a dubhairt sé ría, A bhean, caít a bhfuilid an mhuinntir úd do chuir cúis ort? nar dhannuighe áonduine thú?

11 A dubhairt sí, A Thighearna, níor dhannuighe áonduine. Agus a dubhairt Iósa ría, Ní mó dhannuighimsí thú: imthidh roimhad, agus na peacuidh feasta.

12 ¶ Do labhair Iósa ríú a ris, ag rádh, Is inisi solus an dómhain: gidh bé leanus

misi, ní shiobhalfa sé a ndorchadas, achd do ghéubha sé solus na beatha.

13 Uime sin a dubhradar na Phairisínigh ris, Atá tú ag deunamh fiadhnúisí dhuit féin; ní bhfuil thfiadhnúisí firinneach.

14 Do fhreagair Iósa agus a dubhairt sé ríú, Gé nimsi finné dhamh féin, atá mfinné firinneach: do bhrígh go bhfuil a fhios agam gá háit as a dtáinig mé agus gá háit a dteighim; achd ní bhfuil a fhios aguibhsí gá háit as a dtáinig mé, no gá háit a dtéighim.

15 Do réir na féola bheirtísi breath, ní bheirimsí breath ar áonduine.

16 Agus fós dá mbéarainn breath, as firinneach mo bhreitheamhnus: oír ní bhfuilim am áonar, achd inisi agus an Tathair do chuir uadh mé.

17 Agus atá sgríobhtha an bhur ndligheadhsa, gur fíor finné deisi.

18 Atáimse ag déanamh finné dom tháobh féin, agus an Tathair do chuir uadh mé do ní sé fiadhnúisí leam.

19 Uime sin a dubhradarsan ris, Gá háit a bhfuil Hathair? Do fhreagair Iósa iad, Ní haithe dháoihbse ceachdar aguinn, misi ná Mathair: dá mbeith éolus aguibh oramsa, do bheith éolus aguibh ar Mathuir mar an gcéadna.

20 Do labhair Iósa ná bríathrasa a náit choimhéada an chisde, ag teagasg ann sa teampall: agus níor chuir áonduine lánmh ann; oír ní tháinig a uair fús.

21 Na dhiaigh sin do labhair Iósa ríú a ris, Atáimsí ag imtheácht, agus iarrfuidhesí mé, agus do ghéubhthaóí bás an bhur bpeacadh: mar a dtéighimsí, ní héidir libhsí teachd.

22 Uime sin a dubhradar na Iúdaighe, An muirbhfe sé é féin? fá a nabair sé, Mar a dtéighimsí, ní héidir libhsí teachd.

23 Agus a dubhairt sé ríú, Is a nsíos dáoihbhsí; agus as a nsúas damhsa: don tsáoghalsa sibhsí, ní don tsaoghalsa mísi.

24 Ar a nadhbharsin a dubhairt mé ribh, Go bhfuigheadh sibh bás an bhur bpeacaidhíbh: oír muna ccreidid gur misi atá ann, do gheabhtáoi bás an bhur bpeacaidhíbh.

25 Uime sin a dubhradar ris, Cía thú féin? agus a dubhairt Iósa ríú, An ní a deirim ribh ó thúis.

26 Atá mórán agam ré labhairt agus ré bhreathnughadh bhur dtimcheallsa: achd as firinneach an té do chuir uadh mé; agus labhrúim ris a tsáoghal na neithe do chúaluidh mé uadhsan.

27 Achd níor thuigeadar gur a dtimcheall a Nathar do labhair sé ríú.

28 Ar a nadhbharsin a dubhairt Iósa ríú, An tan thóigebhtháoi suás Mac an

duine, ann sin aithéontáoi gur misi atá ann, agus nach dénuim éinní uáim féin, achd gur mar do theaguisg an Tathair mé, labhruim na neithesi.

29 Agus atá an té do chuir tadh mé am fhochuir. Níor fhág an Tathair am áon ar mé; do bhrígh go ndénuim do ghnáth na neithe as mian leision.

30 Ar labhairt na neitheadhsó dhó, do chreideadar inórán ann.

31 ¶ Ar a nadhbharsin a dubhairt Iósá ris na Iúdaidhibh do chreid dhó, Má chomhnuighthisi am bhréithirsi, go firinneach beithí bhar ndeiscioblaibh agam;

32 Agus áithéontáoi a nfirinne, agus saorfaidh a nfirinne sibh.

33 ¶ Do fhreagradasan é, Siol Abraham sinne, agus ní dhearnamar seirbhís déundúine ríamh: cionnas a deir tusa, Beithí sáor?

34 Do fhreaguir Iósá iad, Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, Gidh bé do ní peacadh as seirbhíseach don pheacadh é.

35 Achd ní chomhnuigheann an seirbhíseach sa tigh go siorruidhe: fanuidh an Mac go siorruidhe.

36 Ar a nadhbharsin má sháorann an Mac sibhsi, beithí sáor dhá ríribh.

37 Atá a fhios agam gur do shíol Abraham sibh; gidheadh farrtháoi misi mharbhadh, óir ní fhagann mo bhriathar ionad ionnuibh.

38 Labhruimsi an ní do chunnaire mé ag Mathair: agus do nithisi an ní do chunncabhair ag bhur nathair féin.

39 Do fhreagradasan agus a dubhradar ris, As é Abraham ar nathairne. A dubhairt Iósá riu, Dá madh clann Dabraham sibh, do dhéunadh sibh oibreacha Abraham.

40 Achd farrtháoi a nois misi mharbhadh, noch do innis dáoiibh a nfirinne, do chúaluidh me ó Dhía: ní dhearna Abraham so.

41 Do nithisi oibreacha bhur nathair féin. Uime sin a dubhradasan ris, Ní a nadhaltrannus rugadh sinn; atá áon Athuir aguinn, Día.

42 A dubhairt Iósá riu: Dá madh é Día bhur Nathairsi, gan chunntabhairt do ghráidheóchadh sibh misi: óir is ó Dhía do ghluáis mé agus tháinig mé; agus ní uáim fein tháinig mé, achd eisean do chuir úadh mé.

43 Créd fá nach dtuigthí mo chomhrádh-sa? ar son nach blifeúdtáoi mo bhriathar déisdeachd.

44 As é an diabhal as athair *dháoiibh*, agus as iad míana bhur nathair as toil libhsi dhéunamh. Do bhi seision na *shear* dúnmharbltha ó thúis, agus níor chomhnuidh

sé sa bhfirinne, óir ní bhfuil firinne ann. A núair do ní sé brég, úadh féin labhrus sé: óir as bréaguire é, agus as é as athair don bhrég.

45 Achd do bhrígh go labhruimsi an fhirinne, ní chreidtí mé.

46 Cía dhibhsi chuireas peacadh am leith? Má a deirim a nfirinne, créd fá nach creidtí dhamh?

47 Gidh bé atá ó Dhía, éisdidh sé briathra Dé: is uime nach éisdtsi, ar son nach ó Dhía sibh.

48 ¶ Uime sin dó fhreagradar na Iúdaidhe, agus a dubhradar ris, An né nach maith a deirmíd gur Samarítánach thú, agus go bhfuil deamhan ionnad?

49 Do fhreaguir Iósá, Ní bhfuil deamhan ionnamsa; achd do bheirim onóir dom Athair, agus do bheirthisi easonóirdhamhsa.

50 Agus ní í mó ghlóir féin iarruimsi: atá neach íarrus agus bheireas breath.

51 Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, Gidh bé choimhéudfas mo bhriatharsa, ní fhaicfi sé bás go siorruidhe.

52 Ar a nadhbharsin a dubhradar na Iúduidhe ris, Aithuimíd a nois go bhfuil an diabhal ionnad. Fúair Abraham, agus na faidhe bás; agus a deir tusa, Gidh bé choimhéudfas mo bhriatharsa, ní bhlaifse sé bás go siorruidhe.

53 An mó thusa ná ar nathair Abraham, noch fúair bás? agus fuaradar na faidhe bás: créd an neach do ní tusa dhíot fein?

54 Do fhreaguir Iósá, Má bheirimse glóir dhamh féin, ní bhfuil tádhbhachd an mo ghlóir: as é Mathair do bheir glóir dhamh, noch a deirthisi, gur ab é bhur Ndia féin é:

55 Agus ní bhfuil aithne aguibhsi air; gidheadh is aithne dhamhsa é: agus má a deirim, Nach aithne dhamh é, bíaidh mé cosmhuil ribhsi bréagach: gidheadh as aithne dhamh é, agus coimhéuduim a bhriathar.

56 Do bhí gáirdeachus mór ar bhur nathairse Abraham fám lása dfaicsin: agus do chunnaire sé é, agus do bhí lúathghair air.

57 Uime sin a dubhradar na Iúduidhe ris; Ní bhfuil deich mblíadhna agus dá fhichead dáois agad fós, agus an bhfacuidh tú Abraham?

58 A dubhairt Iósá riu, Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, Go bhfuilimsi ann suil do bhi Abraham.

59 ¶ Uime sin do thógbhadar clocha do chum go gcaithfidis ris iad: achd do fholuigh Iósá é féin, agus do chuáidh sé amach as an teampall, ag dul tré na lár, agus do chuáidh sé thárrsa mar sin.

CAIB. IX.

An duine dall, do leighiseadh, 34 Ar na theilgeadh leis na Phairisínéachuibh, 35 do ghabh Críost chuige é.

AGUS ag gabháil thairis, do chunnaic Iósa duine do bhí dall ó rugadh é.

2 Agus d'fíastruigheadar a dhéisciobuill de, ar rádh, A Mhaighisdir, cía pheacuidh, an fearso féin, nó a athair agus a mhathair, fár rugadh dall é?

3 Do thréaguir Iósa, Níor pheacuidh sé so, ná a athair agus a mhathair: achd do chum gobhlúillséochtháoi oibreacha Dé ann.

4 Is éigean damhsa oibreacha an té ó dtáinig mé do dhéanamh, an feadh as lá é: atá a noidhche ag teachd, ann nach bhféadann áonduine obuir a dhéanamh.

5 An feadh atáim ar an tsáoghal, as mé solus an tsáoghail.

6 An tan a dubhairt sé so, do chuir sé seile air an dtalamh, agus do rinne sé láib don tseile, agus do chumail sé an láib do shúilibh an doill:

7 Agus a dubhairt sé ris, Imthigh, ionnail a loch Shíloam, noch mhínightheair, Ar na chur. Uime sin do imthigh sé, agus do ionnail sé, agus táinig a ris agus a radharc aige.

8 ¶ Ar a nadhbharsin a dubhradar na comharsaín, agus na daoine do chunnaic dall é roimhe sin, An né nach é so an té do bhí na shuidhe ag iarraidh na deirce?

9 A dubhradar cuid dhiobh, As é so é: agus cuid eile, Gur cosmhail ris é: a dubhairt sé féin, As misi féin é.

10 Uime sin a dubhradar ris, Créd é an modh air ar bhosgladh do shúile?

11 Do fhreaguir seision agus a dubhairt sé, An té dár ab ainm Iósa do rinne sé láib, agus do chumail sé dom shúilibh í, agus a dubhairt rium, Imthigh go loch Shíloam, agus ionnail: agus dimthigh misi agus diomnuil mé, agus fúarus mo radharc.

12 A dubhradarsan ris ann sin, Gá háit a bhfuil sé? A dubhairt seision, Ní bhfuil a fhios agam.

13 ¶ Rugadar léo chum na Bhphairisínéach, an té so do bhí dall roimhe sin.

14 Agus do bhí an tsábbóid ann an tan do rinne Iósa an láib, agus dosguil sé a shúile.

15 D'fíastruigheadar na Phairisínigh a ris de cionnus fuair sé a radharc. Agus a dubhairt seisean riu, Do chuir se láib ar mo shúilibh, agus diomnuil mé, agus do chím.

16 Uime sin a dubhradar cuid do na Phairisínéachuibh, Ní ó Dhía an duinesi, óir ní chongbhann sé an tsábbóid. A dubhradar cuid eile, Cionnus as éidir lé duine peacthach a léithéid do chomhi-

arthadhuibh a dhéanamh? Agus do bhí síosma eatorra.

17 A deirid síad an a ris ris a dall, Creud í do bharamhuil don té úd, ar son gur osguil sé do shúile? Agus a dubhairt seisean, Is fáidh é.

18 Uime sin níor chreideadarna Iúdaidhe úd, go raibh sé dall, agus go bhfuair sé a radharc, nó gur ghoireadar athair agus mathair an té fuair a radharc.

19 Agus d'fíastruigheadar dhíobh, ag rádh, An né so bhur macsa, noch a deirthe rugadh dall? ar a nadhbharsin cionnas do chí sé a nóis?

20 Do fhreaguir a athair agus a mhathair iad agus a dubhradar, Atá dheimhin aguin gur ab é so ar mac, agus go rugadh dall é:

21 Achd cionnus dó chí sé, a nóis ní fios dúinn; nó cía dosguil a shúile, ní bhfuil a fhios aguinne: Atá aois aige; fíastruighidh dhe féin: freigeoruidh sé ar a shon féin.

22 A dubhairt a athair agus a mhathair na bríathrasa, ar eagla na Niudaidheadh: óir do órdruigheadar na Iúdaidhe roimhe sin, gidh bé daidmheochadh gur bheisean Críost, a chur as an tsínaigóig.

23 Ar a nadhbharsin a dubhradar a athair agus a mhathair, Atá aois aige; fíastruighidh dhe féin.

24 Ann sin do ghoireadarsan an dara húair an duine do bhí dall, agus a dubhradar ris, Tabhair glóir do Dhía: atá a dheimhin aguinne gur ab peacthach an duinesi.

25 Do fhreaguir seisean agus a dubhairt sé, Más peacthach é, ní bhfuil a fhios agamsa: atá fios a náoin neithesi agam, go raibh mé dall, agus go bhfaicim a nóis.

26 Agus a dubhradarsan ris arís, Créd do rinne sé riot? cionnas dosguil sé do shúile.

27 Do fhreaguir seisean iad, Dinnis mé dhíbh cheana, agus níor éisdeabhuir: créud fa níartháoi a chloisdin a ris? an mian libhsi leis bheith bhur ndeisciobluibh aige?

28 Uime sin tugadar aithis dó, agus a dubhradar, Bisi ad dheisciobail aige; achd is do Mháoi is deisciobail sinne.

29 Atá a fhios aguinne gur labhnúir Día ré Máoi: achd ní bhfuil a fhios aguinne, gá has don fhearsa.

30 Do fhreaguir seisean, agus a dubhairt sé riu, Ata ní iongantach ann so, nach bhfuil a fhios aguibhsi gá has dó, agus gur osguil sé mó shúilesi.

31 Achd atá a fhios aguinne nach éisd-eann Día na peacthuibh: achd má bheir duine onóir do Dhía, agus má ní sé a thoil, éisdidh sé an fearso.

32 Ní clos ó thósach an tsáoghail gur osguil éinneach súile duine do rugadh dall.

33 Muna mbíadh an fearso ó Dhía, níor bhéidir leis ní ar bith a dhéanamh.

34 ¶ Do fhreagradarsan agus a dubhradar ris, A bpeacaidhibh rugadh thúsa uile, agus an dteaguisgeann tu sinne? Agus do theilgeadar amach é.

35 ¶ Do chluáiluidh Iosa gur theilgeadar amach é; agus mar tharla sé air, a dubhairt sé ris, An greideann tú a Mac Dé?

36 Do fhreaguir seision agus a dubhairt sé, Agus cía hé féin, a Thighearna, ionnus go greidfinn ann?

37 A dubhairt Iosa ris, Do chunnaire tú é, agus as é an té labhras riota é.

38 Agus a dubhairt seision, Creidim, a Thighearna. Agus donóruigh sé é.

39 ¶ Agus a dubhairt Iosa, Chum breitli-eamhuais thainig misi ar a tsáoghalsa, ionnus go bhfaicfidís na daoine nach bhfaiceann; agus go ndallfuidhe na daoine do chí.

40 Agus do chúaladar cuid áirighe do na Phairisíneachuibh do bhí na fhochair na neithesí, agus a dubhradar ris, An bhfuilmidne dall leis?

41 A dubhairt Iosa riu, dá mbeith sibh dall, ní bhíadh peacadh oruibh: achd a nois a deirthí, Do chímid; ar a nadhbharsin fanuidh bbur bpeacadh oruibh.

CAIB. X.

Tar éis Chríosa cidirdhealughadh do dhéanamh eidir an deagh áodhaire agus an túarasdaluigh, Sítugadar na Hiuduighé fúadh nimhneach dho.

GO deimhin, deimhin, a deirim ribh, Gidh bé nach dtéid a sdeach thrid an dorus go cró na gcáorach, achd théid suás a dtáoihb eile, is gaduidhe é agus biothamhnach.

2 Achd gidh bé théid a sdeach air a dorus, as é áodhaire na gcáorach é.

3 Is dó so osclas an doirreóir; agus éisdid na cáoirigh a ghuth: agus goiridh sé a cháoirigh réir a nanmann, agus tréoruighidh sé amach iád.

4 Agus an tan léigheas sé a cháoirigh féin amach, siobhluidh sé rúmpa, agus leanuid na cáoirigh é: óir aithnighid siad a ghúth.

5 Agus ní leanfaid siad áodhaire coimhlthigheach, achd teithfid uád: do bhrígh nachaithnididóibh gúthna gcoimhlthigheach.

6 Do labhair Iosa an chosamhláich do riu: Gidheadh níor thuigeadarsan na briathra á dubháirt sé riu.

7 A dubhairt Iosa riu arís, Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, Gur misi dorus na gcáorach.

8 A dtáinig romham uile as gaduidhthe iád agus biothamhnugh: achd níor éisd-eadar na cáoirigh riu.

9 Is misi an dorus, gidh bé neach rachas

a steach thríomsa, sláineochthar é, agus rachuidh sé a steach agus amach, agus do ghéubha sé inbhear.

10 Ní thig an gaduidhe, achd do ghoid, agus do mhárhadh, agus do mhilleadh: tháinig misi ionnus go mbíadh beatha aca, agus go mbíadh sí ní is fairsinge aca.

11 As misi an táodhaire maith: cuiridh an táodhaire maith a anam féin ar son na gcáorach.

12 Achd an túarasdaluigh, agus an té nach bhfuil na áodhaire, agus nach leis féin na cáoirigh, dó chí sé an mactire ag teachd, agus fáguidh sé na cáoirigh, agus teithidh sé: agus fuáduighe an mactire na cáoirigh, agus scabuighe sé iád.

13 Achd teithidh an túarasdaluigh, ar son gur túarasdaluigh é, agus nach bhfuil suim aige ann sna cáorchuibh.

14 Is misi an táodhaire maith, agus aithnighim mo cháoirigh féin, agus aithnighid mo cháoirigh féin mé.

15 Mar aithnighias an Tathair misi, agus aithnighimis an Tathair: agus do bheirim manam ar son na gcáorach.

16 Agus atáid cáoirigh eile agam, nach don chróso: agus caithfidh mé iád sin leis do thabhairt leam, agus éisdid siad mo ghúth; agus bíaidh áonchró anháin, agus áonáodhaire amháin ann.

17 Ar a nadhbharso ghrádhugheas Mathair misi, ar son go gcuirim manam uaim, do chum go nglacfuinn é arís.

18 Ní bheireann eúnduine uaim é, achd cuirim féin uaim féin é. Atá cúmhachda agam a chur uaim, agus atá cúmhachda agam a ghábháil chugam a ris. Fuáir mé an áithnesi ó Mathair.

19 ¶ Ar a nadhbharsin déirigh conspóid a ris eidir na Iúduidhibh tréas na briathraibhise.

20 Agus a dubhradar mórán díobh, Atá diabhal ann, agus atá sé ar buile; créd fá néisdí ris?

21 A dubhradar cuid eile, Ní briathra dhuine iona bhfuil diabhal iád so. An bhféudann an diabhal súile na ndaoine dall dosgladh?

22 ¶ Agus do Lhí sollamain na coisreagadh a Níarusalem, agus do bhí an geimlireadh ann.

23 Agus do bhí Iosa ag siobhal ann sa teampall a bpóirí Sholuimh.

24 Uime sin do chruinnigheadar na Iúduidhe na thimcheall, agus a dubhradar ris, Gá fad chuinnéochas tú sinn a namharus? Más tú Críosa, inuis dúinn é ós áird.

25 Do fhreaguir Iosa iád, Dinniscas daoibh, agus ní chreidthí mé: na hoibreacha nim a naim Mathar, do uid siad sinne dhamh.

26 Gidheadh ní chreidtísi, oír ní dom cháorchaibh sibh, mar a dubhairt mé ribh.

27 Do chluinid mo cháoirighsi mo ghúth, agus aithnighin iád, agus leanuid siad me :

28 Agus do bheirim an bheatha mharrthanach dhóibh; agus ní rachaid siad a mugha go bráth, agus ní fhúaideóchaidh éinneach as mo láimh iád.

29 Mathair, noch thug dhamhsa iád, as mó é ná na huile; agus ní fhéudann éinneach a bhfuadach as láimh Mathar.

30 Misi agus an Tathair as áon sinn.

31 ¶ Uime sin do thógbhadar na Iúduidhe clocha a rís, chum a gcaithte ris.

32 Do fhreagair Iósa iád, Do thaisbéun mé mórán doibreachnibh maithe dháoihbh ó Mathair; cía aca obair air ar son a ngabtháoi do chlochuibh oram?

33 Do fhreagradar na Iúdaidhe é, ag rádh, Ní ar son oibre maithe ghabhmóid do chlochuibh ort; achd ar son blaisphéime; agus air son thusa, agus tú ad dhuine, go ndéunann tú Dia dhiót féin.

34 Do fhreaguir Iósa iád; An né nach bhfuil sgríobtha an bhur ndligheadhsa, A dubhairt misi, As déé sibh?

35 Má a dubhairt sé gur déé na dáoine úd, chum a dtáinig briathar Dé, agus nach éidir an sgríobtúir a sgáoileadh;

36 A nabartháoisí, ris an té do bheannuigh an Tathair, agus do chuir sé úadh air a tsáoghal, Do ní tú blaisphéime; do bhrígh go ndubhairt mé, Gur mé Mac Dé?

37 Muna ndéunaim oibreacha Mathar ná creididhisi dhainh.

38 Achd má ním, gé nach ccreidítí dhamhsa, creididh do na hoibreachuibh: ionnus go naithéonadh sibh, agus go gcreidfeadh sibh, go bhfuil an Tathair ionnamsa, agus misi annsan.

39 ¶ Uime sin diárradar a rís a ghlacadh: agus dimthigh sé as a lánhuibh.

40 Agus do chúaidh sé a rís tar Iordán don ionad an ar bhaisd Eóin ar tús; agus do chomhnuidh sé ann sin.

41 Agus tångadar mórán chuige, agus a dubhradar, Ní dhearna Eóin míorbhuile ar bith: achd gach uile ní dhá ndubhairt Eóin dá tháobh so, dob fhíor iád.

42 Agus do chreideadar mórán an sa nait sin ann.

CAIB. XI.

Ath-dhúsgadh Lasarus ó mharbhuibh, 49 agus tairrghire Chaiphas an ainhfios dó.

AGUS do bhí óglach áirighe tinn, dar bhainm Lásarus, ó Bhetánia, baile Mhuire agus Mhartá a deirbhsheathrach.

2 (Agus do hí an Muire do oug an Tigh-earna lé huinnement, agus do thiomuigh a chosa lé na grúaig, dar dhearbhrathair Lásarus do bhí tinn.

3 Uime sin do chuireadar a dheirbhsheathracha fios chuigesion, ag rádh, A Thighearna, féuch, atá an té as ionmhuin leachd tinn.

4 Agus ar na chloisdin sin Díosa, a dubhairt sé, Ní bhfuil an téagcrúas so chum báis, achd chum glóire Dé, do chum go bhfuigheadh Mac Dé glóir dhá tháoihbh.

5 Agus dob ionmhuin lé Híosa Martá, agus a deirbhsheathrach, agus Lásarus.

6 Uime sin mar do chúaluidh sé go raibh sé éugcrúaidh, dñan sé fós dhá lá na chomhnuidhe ann sa nait a raibh sé.

7 Agus tar a éisi sin a dubhairt sé ré na dheiscioblaibh, Déunam a ris go tír Iúdaidhe.

8 A dubhradar a dheisciobail ris, A Mhaighisdir, a nois diárradar na Iúdaidhe gabháil do chlochuibh ort; agus an bhfuil tú ag dul a rís ann?

9 Do fhreagair Iósa, An né nach bhfuil dhá nair dhég sa ló? Má shiobhlann duine ann sa ló, ní fhaghann sé tuisleadh, oír do chí sé solus an tsáoghailsi.

10 Gidheadh má shiobhlann duine sa noidhche, do gheibh sé tuisleadh, oír ní bhfuil solus ann.

11 A dubhairt sé na neithese, agus na dhíáighsin a dubhairt sé riú, Atá ar gcara Lásarus na chodladh; achd atáimse ag dul, dá dhúsachd as a chodladh.

12 Ann sin a dubhradar a dheisciobail, A Thighearna, má tá sé na choladh, bíaidh sé slán.

13 Gidheadh as a dtimcheall a bháis do labhair Iósa: achd do sháoileadarsan gur a dtimcheall a shúain chodalta do labhair sé.

14 Uime sin a dubhairt Iósa an tan sin ós áird riú, Fúair Lásarus bás.

15 Agus atá luathghair oram air bhur sonsa, (do chum go gcreidfeadh sibh) nach raibh mé a lathair ann sin; achd déanam chuige.

16 Ar a nadhbharsin a dubhairt Tomás, ré ráidhteir Didimus, ré na choiml-dheiscioblaibh, Déanaimne leis, dfagháil bháis na fhárradh.

17 Uime sin tháinig Iósa, agus fúair sé é ar gcaitheamh cheithre lá cheana ann sa túama.

18 Agus do bhí Betánia a bhfogus Díarusalém, a ttimcheall chuig sdáide dég:

19 Agus tangadar mórán do na Iúdaidhibh chum Martá agus Muire, dá gcomhfhortachd fá na ndearbhrathair.

20 Agus mar do chúalaidh Martá, go raibh fosa ag teachd, do chúaidh si na airchis: achd do fhan Muire na súidhe a sdigh.

21 Uime sin a dubhairt Marta ré Iósa, A Thighearna, dá mbeithéusa ann so, ní bhfuigheadh mo dhearbhrathairsi bás.

22 Achd atá a dheimhin agam, a nois

mar an gcéadua, gidh bé ní iarrfus tu ar Dha, go ttiobhra Dia dhuit é.

23 A dubhairt Iósa ría, Eiréochuidh do dhearbhráthair a ris.

24 A dubhairt Martá ris, Atá a fhios agam go néiréocha sé ann sa neiseirghe an lá déigheanach.

25 A dubhairt Iósa ría, Is misi a neiseirghe, agus an bheatha: gidh be chreideas ionnam, dá mbeith go mbiadh sé tár éis bháis, mairfidh sé:

26 Agus gidh bé mhaireas agus chreideas ionnamsa ní bhfuighe sé bás go bráth. An gcreideann tú so?

27 A dubhairt sisi ris, Aseadh, a Thighearna: do chréid mé gur tusa Críost, Mac Dé, tháinig air an tsáoghalso.

28 Agus an tan a dubhairt sí so, dimthigh sí, agus dó ghoir sí a deirbhshiúr Muire a nuáigneas, ag rádh, Tháinig an Maighdisir, agus atá sé dod iarruidhsi.

29 An tan dó chúaluidh sisi sin, déirigh sí go tapaídh, agus tháinig sí chuige.

30 (Óir ní tháinig Iósa fá namsin don bhaile, achd do bhí sé ann sa náit ann a dtarla Martá dho.

31 Uime sin na Iúdaidhe do bhí a bhfochair Mhuire a stigh, dá combhfurtachd, an tan do chunncadar, ag éirghe go tapuidh í agus ag dul amach, do leanadar í, ag rádh, Atá sí ag dul chum an túama do cháoineadh ann.

32 An tan tháinig Muire sa náit a raibh Iósa, agus do chunnairc sí é, do theilg sí í féin fá na chosaibh, agus a dubhairt sí ris, A Thighearna, dá mbeithéasa ann so, ní bhfuigheadh mo dhearbhráthairsi bás.

33 Ar a nadhbharsin an tan do chunnairc Iósa ag gul í, agus na Iúdaidhe tháinig le ag gul mar an gceadna, do rinne sé osna ann a spioraid, agus do bhúaidhir sé é féin,

34 A dubhairt sé, Gá háit ar chuireabhair é? A dubhradar ris, A Thighearna, tárr, agus féuch.

35 Do ghuil Iósa.

36 Uime sin a dubhradar na Iúdaidhe, Féuch cionnus do ghrádhugh sé é!

37 A dubhradar cuid díobh, A né nach bhféudíadh an fear so, dosgail súile an doill, a thabhairt fá deara mar an gcéadna, nach bhfuigheadh an fearso bás?

38 Uime sin tháinig Iósa agus é a rís ag osnaidheann féin, chum an túama. Agus dob uáimh é, agus cloch ar na cur ós a chionn.

39 A dubhairt Iósa, Tóguidh an chloch. A dubhairt Martá, deirbhshiúr an duine mhairbh, ris, A Thighearna, atá drochbhaladh a nois air: óir atá ceithre lá ó fuair sé bás.

40 A dubhairt Iósa ría, Nach dubhairt mé riot, má chreideann tú, go bhfaicfe tú glóir Dé?

41 Uime sin do thóghbhadar an chloch don áit a raibh an duine inarbh curtha. Agus do thóg Iósa a shúile súas, agus a dubhairt sé, A Athair, do bheirim buidheachus duit do bhrígh gur éisd tú rium.

42 Agus atá a dheimhin agam go gcluin tú mé do ghnáth: achd ar son an phobail atá na seasamh am thimcheall a dubhairt mé so, ionnus go gcreidfidis gur tusa chuir uait mé.

43 Agus tar éis so do rádh dhó, a dubhairt sé do ghuth ard, A Lásarus, tárr amach.

44 Agus tháinig an duine marbh amach, agus a lámha agus a chosa ceanguilte ris an bháiséadach: agus a aghaidh ceanguilte ré naipcín. A dubhairt Iósa rin, sgáoilidh é, agus leigidh dhó imtheachd.

45 Uime sin mórán do na Iúduighibh tháinig chum Muire, mar do chunccadar na neithe do rinne Iósa, do chreideadar ann.

46 Agus do imthigheadar cuid aca chum na Bpairisíneach, agus dinniseadar dhóibh na neithe do rinne Iósa.

47 ¶ Ar a nadhbharsin do chruinnigh eadar uáchdaráin na sagart agus na Phairisínigh comhairle, agus a dubhradar, Créd do dhéanam? óir as iomdha níorbhuile do ní an fear so.

48 Má fhuilngemid é mar só, creidfidh na huile dháoine ann; agus tiocfaid na Rómhánuigh agus sgriosfuid siad ar náit agus ar gcineadh.

49 Ann sin fear áirighe dhíobhsan, Caíphas, ar mbeith dhó na árdshagart an bhliadhunsin, a dubhairt sé riu, Ní thuighísí ní ar bith,

50 Agus ní smuaintighthí gur ab oir-eamhnach, go bhfuigheadh áonduine amháin bás ar son an phobuil, agus gan an cineadh uile do sgrios.

51 Gidheadh ní úadh féin a dubhairt sé so: achd ar mbeith dhó na árdshagart an bhliadhunsin, do thairrghir sé go bhfuigheadh Iósa bás ar son an chinidh;

52 Agus ní ar son an chinidhsin amháin, achd fós do chum go gcuinneochadh sé a cceann a chéile clann Dé do bhí ar na leathnughadh.

53 Uime sin ón lá sin anach do bhádar ag comhairliughadh ré chéile eisean do mharbhadh.

54 Ar a nadhbharsin níor shiobhail Iósa ó sin súas go follus a measg na Níudaideach; achd do chuaidh sé as sin don tír do bhí a bhfogus don fhásach, go cathruigh ré a ráidhtear Ephrem, agus do chomhnuidh sé ann sin a bhfochair a dheisciobal.

55 ¶ Agus do bhí cáisg na Níuduidheach a bhfogas dóibh: agus do imthigh-

eadar mórán as a tírsin súas go Hiarusalém roimh cháisg, dá nglanadh féin.

56 Uime sin diarradar Iósa, agus do labhradar eatarra féin, na seasamh anna teampoll, Créd chithear dháoihbhe, tré nach dtig sé chum an fhéusda?

57 Agus tugadar na hádsagairt agus na Phairisínigh áithne, gidh bé ar bith do geabhadh a fhios gá háit a raibh sé, a innisin, do chum go mbéuraidís air.

CAIB. XII.

Do ghabh Iosa leithsgul Mhuirc Mhadalén iomá nuinneméid, 27 agus atá a anam ar na chrádh a Niarúsalem.

ANN sin tháinig Iósa sé lá roimh cháisg go Bethánia, mar a raibh Lásarus noch do bhí marbh, noch do dhúisigh seisean ó mharbhuibh.

2 Uime sin do rinneadar suiper dhó ann sin; agus do bhí Martá ag friothólamlh: achd do bhí Lásarus na áon don mhuinntir do shuidh na fharradh ar an mbórd.

3 Ann sin do ghlac Muire punta duinneament náird fhrinnuigh, roúasail, agus do ung sí cosa Iósa, agus do thiomnuigh sí a chosa lé na grúaig: agus do bhí an teach ar na líonadh do bhaladh na huinnemeinte.

4 A dubhairt áon dá dheisciobluibhsean, Iúdas Iscariot *mac* Shimóin, noch do bhí ar tí eision do bhrath,

5 Créd fá nar díoladh a nuinnementse ar thrí chéud pighinn, agus a dtabhairt do na bochduibh?

6 Gidheadh a dubhairt seision so, ní hé go raibh suim aige ann sna bochdaibh; achd ar son gur ghaduilde é, agus gur ab aige do bhí an sparán, agus gur ab é diomchradh an ní do chuirthí ann.

7 Uime sin a dubhairt Iósa, Léig dli: fá chomhair láethe inadhluicthe do thaisgidh sí so.

8 Oir atáid na boichd blur bhfarradh do gnáth; acht ní bhía misi do gnáth agaibh.

9 ¶ Agus do bhí a fhios ag cuid mhóir do na Iúdaidhibh go raibh sé ann sin: agus tangadar ní ar son Chríod ámháin, achd do chum go bhfaicfidís Lásarus fós, noch do dhúisigh seision ó mharbhuibh.

10 Uime sin do rinneadar na hádsagairt do chomhairle Lásarus fós do mharbhadh;

11 Do bhrígh gur imthiodar mórán do na Iúdaidhibh air a shonsan, agus gur chreideadar a Níosa.

12 ¶ Achd ar na mhárach mórán dáoine dá dtáinig chum an fhéusda, an tan do chuáladar go raibh teachd Iósa go Hiarusalém,

13 Do ghlacadar géuga pailme, agus do chuádar a mach do theagmháil air, agus do éighmheadar, *Hosanna: As beannaighthe an té thig a naimn an Tighearna Rí Isráel.*

14 Agus ar bhfagháil asail, Díosa, do shuidh sé air; mar ata sgríobhtha,

15 Ná bíodh eagla ort, a inghean Shióin: féuch, atá do Rí ag teachd, na shuidhe ar searrach asail.

16 Achd níor thuigeadar a dheisciobail na neithe so ar tús: gidheadh an tan do ghlórughadh Iósa, ann sin do chuimhnigh-eadar go rabhadar na neithesi sgríobhtha air, agus go ndéarnadar na neithe so dhó.

17 Uime sin do rinne an pobal do bhí na fharradh fíadhuuisi dhó, do bhrígh gur ghoir sé Lasarus as an uáigh, agus gur dhúisigh sé é ó mbarbhuibh.

18 As tríd sin tháinig an pobal do theagmháil air, do bhrígh go ccuáladar go ndéarna sé an miorbhuilsi.

19 Ar a nadhbharsin a dubhradar na Phairisínigh eatarra féin, An bhfaicthí nach feirde dlúibh áon ní dhá ndéantói? féuch, dimthigh an sáoghal na dhiaigh.

20 ¶ Agus do bhí dream áirighe do na Gréugachuibh a meas na muinntire do chúaidh súas do dhéanamh seirbhísí do *Dhia* san bhféusda:

21 Agus tangadar dionnusighe Philib, noch do bhí ó Bhetsaida na Galilé, agus diarradar air, ag rádh, A mhaighistir as mian liun Iósa dfaicsin.

22 Táinig Philib agus dinnis sé Dhaindrías: agus a ris dinnis Aindrias agus Philib Díosa e.

23 ¶ Agus do fhreaguir Iósa iad, ag rádh, Tháinig an uair, ionnus go bhfuigh-eadh Mac an duine glóir.

24 Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, Muna bhfagha na gráinne cruithneachda thuiteas ann sa talamh bás, fanuidh sé na áonar: achd má gheibh sé bás, do bhéir sé toradh mór uadh.

25 Gidh bé ghrádhugheas a anam *féin* caillidh sé é; agus gidh bé fhuáthugheas a anam féin ar an sáoghalso coimhéudfaidh sé é chum na beatha marthanuighe.

26 Gidh bé ní seirbhís damhsa, leanadh sé mé; agus mar a mbía misi, bíaidh mo sheirbhiseach ann mar an gcéadna: gidh bé dhéana seirbhís damh, bhéura Mathair onóir dhó.

27 Atá manam buáidhearta a nois; agus créd a déura me? A Athair, sáor mé ó nuáirsi: achd as chuige so tháinig mé chum na huairesi.

28 A Athair, tabhair glóir dod ainm *féin*. Uime sin tháinig guth ó neanh, Tugas glóir, agus do bhéur glóir *dhó* a ris.

29 Uime sin an drong, do bhí na seasamh a lathair, agus do chuáladh so, a dubhradar gur toirneach do bhí ann: a dubhairt cuid eile, Gur baingeal dolab hair ris.

30 Do fhreagair Iósa agus a dubhairt

sé, Ní ar mo shonsa tháinig an gúthsa, achd ar bhur sonsa.

31 A nois atá breitheamhnus an tsáoghaili a lathair: a nois teilgfidhear amach úachdarán an tsáoghaili.

32 Agus misi, má thógthar súas ón talamh mé, tairéongaidh mé a nuile dhuine chugam féin.

33 (Achd a dubhairt sé so, dha chur a gcéill créud í an ghné bháis do gheabhadh sé.)

34 Do fhreaguir an pobal é, Do chúalamairne ón dligheadh go bhfanann Críost do siorraidhe: agus cionnus a deir tusa, Gur ab éigean Mac an duine do thógbháil a nairde? Cía hé an Mac so an duine?

35 Uime sin a dubhairt Iósa riu, Atá an solus bhur measg fós ar feadh tamuill bhig. Siubhlaidh an feadh bhias an solus aguibh, deagla go mbéuradh an dorchadus, oruibh: Oir gidh bé shiobhlus ann sa dorchadus, ní feas dó gá háit a ngabhann sé.

36 An feadh atá an solus aguibh, creididh ann sa tsolus, do chum go madh clann don tsolus sibh. Do labhair Iósa na neithesi, agus ar nimtheachd dó, do fholuigh sé é féin úatha.

37 ¶ Agus ge do rinne sé a noirid so do mhíorbháilbh na bhfiadhnusi, níor chreideadar ann:

38 Do chum go gcoimhlíonfuidhe briathar an fháidh Esaías, noch a dubhairt, A Thighearna, Cía chreid ar nglóirne? agus cía dár nochdadh lámh an Tighearna?

39 As uime sin nár fhéadadar creideamh, do bhrigh mar a dubhairt Esaías a rís,

40 Do dliall sé a súile, agus do chrúadh-aigh sé a gcroidhe; deagla go bhfaicfidis lé na súilbh, agus go dteighfidis lé na gcroidh-thibh, agus go bhfillfidis, agus go sláineoch-uinn iad.

41 Do labhair Esaías na neithe so, an tan do chunnairc sé a ghlóirsean, agus do labhair sé na thimcheall.

42 ¶ Achd fós do chreideadar mórán do na húachdaránuibh féin ann; achd ar son na Bhphairisineach níor admhuigheadar é, deagla go gcuirfidhe amach as an tsinagóg iad.

43 Oir doh anusa léo glóir na ndáoine, ná glóir Dé.

44 ¶ Agus do labhair Iósa do ghuth ard, agus a dubhairt se, Gidh bé chreideas ionnamsa, ní hionnamsá chreideas sé, achd ann sa té do chuir úadh mé.

45 Agus gidh bé chí misi do chí sé an té do chuir uadh mé.

46 Táinig mé mar sholus chum an tsáoghail, ionnus gidh bé chreideas ionnam nach déanadh sé comhnuidhe a ndorchadas.

47 Agus gidh bé neach éisdeas mo bhriathra, agus nach creidfe iad, Ní dháor-

fa misi é: oir ní tháinig mé do dham-nughadh an domhain, achd do shlánughadh an domhain.

48 Gidh bé dhíultus mé, agus nach gabhann chuige mo bhriathra, atá aige neach dháorus é: an bhríathar do labhair mé, as í dháorus é sa ló deigheanach.

49 Oir níor labhair misi úaim féin, achd an Tathair ó dtáinig mé, tug sé áithne dhamh, créd as coir dhamh aradh, agus creud as coir dhamh a labhairt.

50 Agus atá a dheimhin agam gur beatha mharthanach a áithnesion: Ar a uadh-bharsin na neithe a deirinsi, is amhluidh a deirim iad mar a dubhairt an Tathair rium.

CAIB. XIII.

Iósa Críost ná shompla iongantach ar úmhla, 44 agus ar ghradh ghlan.

A GUS roimh shollamán na cás, ar na áithne Diosa go dtáinig a uair ann a rachadh sé as an tsáoghalsa chum a Nathar, ar ngrádhughadh a mhuinntire féin do bhí ar a tsáoghal, do ghradhuigh sé go deir-eadh iad.

2 Agus a ndiaigh suipéir, (an tan do chuir an diabhal a gcroidhe Iúdáis Iscariot, mhic Símoín, eisean do bhrath;)

3 Ar na áithne Diosa go dtug an Tathair na huile neithe fá na lámhuibh, agus gur ab ó Dhía tháinig sé, agus gur chum Dé do bhí sé ag dul;

4 Déirigh sé ó shuipéir, agus do chuir sé a bhrat de; agus ar agabhúil linéadaigh chuige, do cheanguil sé roimhe féin é.

5 Na dhiaigh sin do chuir sé uisge a mbáisin, agus do thionnsgain sé cosa a dheiscíobal dionnladh, agus do thiomaghadh leis an linéadach do bhí fá na tódh.

6 Ann sin tháinig sé chum Siomóin Peadair: agus a dubhairt Peadar ris, A Thighearna, an bhfuil tusa ag ionnladh mo chosa sa?

7 Do fhreaguir Iósa agus a dubhairt sé ris, Ní bhfuil a fhios agadsa nois créd do nimsi; achd bíaidh a fhios agad na dhiaigh so.

8 A deir Peadar ris, Ní nighfe tú mo chosasa ga bráth. Do fhreaguir Iósa é, Muna nighfe mé thú, ní bhía cumann agad rium.

9 A dubhairt Siomón Peadar ris, A Thighearna, ní híaad mo chosa amhain, achd mo lámha agus mo cheann mar an gcéadna.

10 A dubhairt Iósa ris, Gidh bé atá nighthe ní bhfuil duireasbhuidh air achd a chosa nighthe, achd atá sé glan uile: agus atá sibhse glan, gidheadh ní bhfuilte uile glan.

11 Oir do bhí a fhios aige cía bhraithfeadh é; uime sin a dubhairt sé, Ní bhfuilte uile glan.

12 Ar a nadbharsin tar éis a gcosa dionn-

ladh dhó, agus a bhrúit do ghabháil uime, ar suidhe síos dhó a ris, a dubhairt sé riu, An dtuighthí créd do rinne mé ribh?

13 Goirthisí Maighisdir agus Tighearna dhíomsa : agus as maith a deirthisí sin; óir as mar sin atáim.

14 Ar a nadhbharsin, má díonnail misi, atá am Thighearna agus am Mhaighisdir bhrú gcosasa; as cóir dhíaoibhsí mar an gceadua cosa chéile díonnadh.

15 Oir tug mé éisíomplair dháoihbh, do chum go ndéanadh sibhsí, mar do rinne misi dháoiibhsí.

16 Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, Ní mó an tóglach na a mhaighisdir; agus ní mó an teachdaire na an té do chuir úadh é.

17 Má thuighthí na neithesi, bíá sibh beannaighe má níthí íad.

18 ¶ Ní labhruim oruibh uile: atá a fhíos agum cíá an dream do thogh mé: achd do chum go gcoimblíonfuidhe an sgriobtuir, An té ata ag ithe aráin am fhochair, do thóg sé a shál am aghaidh.

19 A nois a deirim so ribh suil thíos-fus sé chum críche, ionnas, an tan do dhéantar é, go gcreidfe sibh gur mé atá ann.

20 Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, Gidh bé ghabhus chuige an té chuirimse uáim gabhuidh sé misi chuige; agus gidh bé ghabhus misi chuige gabhuidh sé an té chuir úadh mé chuige.

21 Ar na rádlí so Díosa, do bhí sé buaidheartha na sbioraid, agus do rinne sé finne, agus a dubhairt sé, Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, go mbraithfí áon dáoiibh misi.

22 Uime sin dféuchadar na deisciobail ar a chéile, ag déanamh amharuis cíá air ar labhair sé.

23 Agus do bhí áon dá dheiscioblúibh na luidhe a nuchd Íosa, noch dob ionmhuinleis.

24 Ar a nadhbharsin do sméid Siomón Peadar ar an bhféarsin, do chum go bhfiaróichadh se cíá ar labhair sé.

25 Ann sin ar gcláonadh dhósan a nuchd Íosa, a dubhairt sé ris, A Thighearna, cíá hé?

26 Do fhreaguir Íosa, As é an té, dhá dtíobhra misi greim aráin, déis a thumtha. Agus ar na thuma thug sé an greim do Iúdas Iscariot mhac Símoín.

27 Agus tar éis an ghreama annsin do chúaidh an Táidhbherseóir a steach ann san. Ar a nadhbharsin a dubhairt Íosa ris, Gidh bé ní atá tú dhéanann, déuna go tapaidd é.

28 Achd níor thuig éainneach dá raibh a dtimcheall an bhuird créd fá ndubhairt sé so ris.

29 Oir do sháoilleadar cuid dhíobh, do bhrigh gur ab ag Iúdas do bhí an sparán,

gur ab é ní a dubhairt Íosa ris, Ceannuigh dháinn gidh bé bhías a riachdanus oruinn chum na sollamna; nó, ní éigin do thabhairt do na bochdaibh.

30 Agus an tan do ghlac seision an greim dimthigh sé amach ar ball: agus do bhí an oidheche ann.

31 ¶ Uime sin, ar ndul amach dhó, a dubhairt Íosa, a nois atá Mac an duine ar na ghlórughadh, agus atá Día ar na ghlórughadh ann.

32 Má atá Día ar na ghlórughadh annsan, do bhéara Día glóir dhósan ann féin mar an gcéudna, agus do bhéara sé glóir dhó ar an mball.

33 A chlann bheag, atáim fós seal beag bhrú bhfarradh. Iarrfuidhe mé: gidheadh mar a dubhairt mé ris na Iúduidhibh, Gidh bé áit a dtéighimsí, ní fhéudfáoisí theachd ann; is mar sin a deirim ribhsí a nois.

34 Do bheirim áithne núa dhíbh, Grádhuihe a chéile; mar do ghrádhuih misi sibhsí, grádhuibhidh féin a chéile amhluidh sin.

35 Air so aithéonaid na huile dháoinc gur deisciobail dhamsa sibh, má bhíonn grádh aguibh féin dá chéile.

36 ¶ A dubhairt Siomón Peadar ris, A Thighearna, gá háit a dteid tú? Do fhreaguir Íosa é, Mar a dtéighimsí, ní fheudann tusa a nois mo leannhuin; gidheadh leanfuidh tú mé na dhíáigh so.

37 A dubhairt Peadar ris, A Thighearna, créud fá nach bhféaduim do leannhuin a nois? Cuirfidh mé manam ar do shon.

38 Do fhreaguir Íosa é, An gcuirfe tú thanam ar mo shonsa? Go deimhin, deimhin, a deirim riot, Ní ghoirfe an coileach, suil shéanfas tú mé trí huáire.

CAIB. XIV.

Geallfa Críod (6 fíor-slighe na beatha)

16 an Spiorad Náomh mur ghnáth-chuidighe da dháoinibh.

NA buáidheartha bhrú gcroidhesi: creidídh a Ndia, agus creidídh ionnamsa.

2 As iomdha tiaghais a dtigh Matharsa: agus muna mbeith, dinnéosuinn dháoiibh é. Atáim ag dul dullmhughadh áite dháoiibh.

3 Agus ma imthighim dullmhughadh áite dháoiibh, tiocfaidh mé a ris, agus géubhuidh mé sibhsí chugam féin; ionnus mar a bhfuilimsí, go mbíá sibhsé fós ann.

4 Agus atá a fhíos aguibhsí gá háit a dtéighimsí, agus atá éolus na sligheadh aguibh.

5 ¶ A dubhairt Tomás ris, A Thighearna, ní feas dúinne gá háit a dteid tú; agus cionnas as éidir linn éolus na sligheadh do bheith aguinn?

6 A dubhairt Iósa ris, As misi an tsighe, agus a nfrinne, agus a bheatha : ní thig ánduine chum a Nathar, achd tríomsa.

7 Dá madh aithnuidh dháoiibh misi, dob aithne dhibh Máthair mar an gcéadua : agus as aithnuidh dháoiibh a nois é, agus do chunncabhair é.

8 ¶ A dubhairt Philip ris, A Thighearna, taisbén an Tathair dhúinn, agus is lór linn é.

9 A dubhairt Iósa ris, An bhfuilim a nfada dhainsir bhur bhfochair, agus nach aithnuidh dhuit mé, a Philip? gidh bé chunnaire Misi, do chunnaire sé an Tathair, agus cionnas a deir tusa, Taisbén duinn an Tathair?

10 An né nach cceideann tú go bhfuilimsi ann sa Nathair, agus an Tathair ionnamsa? na briathra labhrum ribhse, ní uáim féin labhrum iad : achd an Tathair, atá na chomhnuidhe ionnam, as é do ní na hoibreacha.

11 Creididh mé go bhfuilimsi ann sa Nathair, agus an Tathair ionnamsa : ní as lugha dhe creididh dhamh ar son na noibreacha féin.

12 ¶ Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, Gidh bé chreidéas ionnamsa, do dhéuna se na hoibreacha nimsi; agus do dhéuna sé *oibreacha* as mó ná iad; oir atáimsi ag dul dionsuighe Mathar.

13 Agus gidh bé ní iarrfuidhe am ainmsi, do dhéuna misi sin : do chum go ndéanfaidh an Tathair glórughadh ann sa Mhac.

14 Má iarrthaóí ní ar bith a mainmsi, do dhéuna misi é.

15 ¶ Más ionmhuin libh misi, coimhéuduidh maitheanta.

16 Agus guidhfidh misi an Tathair, agus do bhéura sé Comhfhurtuightheóir eile dhaóibh, ionnus go bhfanadh sé bhur bhfochair go bráth;

17 Spiorad na firinne; noch nach bhféudán an sáoghal do ghabháil, ar a nadbhar nach bhfaiceann sé é, agus nach aithmigeann sé é : achd aitheantaóisi é; oir fanuidh sé aguibh, agus biaidh sé ionnuibh.

18 Ní bhfuigfe mé bhur ndilleachduibh sibh : tiucafé mé chugaibh.

19 Tamall beag fós, agus ní fhaicfe an sáoghal féasda mé; achd do chífidhisi mé : do bhrígh go bhfuilimsi béo, beithisi héo mar an gcéadna.

20 An sa lá sin áitheontaóí go bhfuilimsi sa Nathair, agus sibhsi ionnamsa, agus misi ionnuibhsi.

21 Gidh bé agá bhfuilid maitheantasa, agus choimhéadas iad, as é sin ghrádh-uigheas misi : agus gidh bé ghrádh-uigheas mise gráidheochaigh Mathair eisean, agus gráidheochuidh misi é, agus foillseochad mé féin dó.

22 A dubhairt Iudás ris, ní hé Iscariot, A Thighearna, créd é an tadbhar fá dtaisbéantá thú féin dúinne, agus ní don tsáoghal?

23 Do fhreagar Iósa agus a dubhairt sé ris, Gidh bé ghrádh-uigheas misi, coimhéudfuidh sé mo bhriathar : agus gráidheochuidh Mathair é, agus tiocfamaóid chuige, agus do dhéunam comhnuidhe aige.

24 Gidh bé nach grádh-uigheann misi ní choimhéudann sé mó bhriathra : agus an bhriathar do chúalabhair ní leamsa í, achd leis a Nathair do chuir iad mé.

25 A dubhairt mé na neithisi ribh, air mbeith am chomhnuidhe aguibh.

26 Achd an Comhfhurtuightheóir, an Spiorad Náomh, noch chuirfeas an Tathair iad a mainmsi, nuínfidh sé na huile neithe dhibh, agus cuirfidh sé a ccuimhne dhibh, gach uile ní dhá ndubhairt misi ribh.

27 ¶ Fágbhuidh siothechain aguibh, do bheirim mó shíodhechain féin dhaóibh : ní mar do bheir an sáoghal, do bheirimsi dhaóibh. Ná buaidhearthar bhur croidhe, agus ná bíodh eagla air.

28 Do chúalabhair go ndubhairt mé ribh, Imthighim, agus thigim chugaibh. Dá ngrádh-uigheadh sibh misi, do bhíadh lúathgháir oiribh, do bhrígh go ndubhairt mé, Atáim ag dul chum a Nathar; óir as mó Mathair ná misi.

29 Agus a nois dinnis mé so dhaóibh, suil thiocfas sé chum críche, ionnus, go gcreidfadh sibh, an tan thiocfas sé chum críche.

30 O so amach ní laibhéora mé mórán ribh : oir atá úachdarán an tsáoghuisi ag teachd, agus ní bhfuil ní ar bith aige ionnamsa.

31 Achd ionnus go naithéonadh an sáoghal gur ab ionmhuin léam an Tathair; agus amhuil mar thug an Tathair áithne dhamh, is mar sin do ním. Eirgidh, déunam as so.

CAIB. XV.

Gu bhfuil leas uile na gcreidmheach ó ghrásaibh Chríost, mar thoradh na ngéug ó shúgh na fineamhna.

AS misi an fhíneamhuin fhírinneach, agus as críadhuire Mathair.

2 Gach uile ghéug ionnamsa nach dtabhair toradh, gearruidh sé í : agus gach uile ghéug do bheir toradh, glauidh sé í, do chum go madh móide do bheiradh sí toradh réithe.

3 A nois atá sibh glan treas an mbréithir do labhair mé ribh.

4 Fanuidh ionnamsa, agus misi ionnuibhsi. Amhail as nach bhféudann an ghéug toradh do thabhuirt uáithe féin, muna bhfana sí sa bhfineamhuin; is mar sin ní fheudtá sibhse fós, muna bhfantaóí ionnamsa.

5 As misi án fhíneamhuin, sibhsi na géuga: Gidh bé fhanus ionnamsa, agus misi annsan, do bheir sé toradh mór: óir gan misi ní héidir libh éainni do dlhéanamh.

6 Gidh be nach bhfanfa ionnamsa, teilg-fithear amach é mar géig, agus críonfuidh sé; amsin chruinnighid daoine, agus cuirid sa teinidh iad, agus loisgthear iad.

7 Má fhanann sibh ionnamsa, agus má fhanuid mo bhríathrasa ionnuibhse, iarruidh gach ní bhus áill libh, agus do dhéantar dhaóibh é.

8 As so do gheibh Mathairsi glóir, sibhsi do thabhairt móráin toraidh; agus bheithí bhur ndeisciobluihbh agamsa.

9 Mar do ghrádhuih an Tathair misi, as mar sin do ghrádhuih misi sibhsi: fanuidh am ghrádhsa.

10 Má choimhéudtaoí maitheanta, faufuidhe am grádh; mar do choimhéud misi aitheanta Mathar, agus fanuim ann a ghrádh.

11 A dubhairt mé na neithe so ribh, ionnus go bhfanfeadh mo gháirdeachus ionnuibh, agus go mbíadh bhur ngairdeachus lán.

12 ¶ As í so máithnesi, sibhsi do ghrádhughadh a cheile, mar do ghrádhaghaibh misi sibhsi.

13 Ní bhfuil grádh as mó ná so ag éinneach, ná a anam féin do thabhairt ar son a charad.

14 Is sibhsi mo cháirdesi ma níthi gach ní dá náithuighim dhibh.

15 Uadh so súas ní ghoirfe mé searbhfhoghantuidhe dhibh, óir ní bhfuil a fhios ag an tsearbhfhoghantuidh créud nó a thighearna: achd do ghoir mé cáirde dhibh; óir na huile neithe do chúaluidh mé ó Mathair, do léig mé a bhfios chug-aibhsi.

16 Ní sibhsi do thogh misi, achd misi do thogh sibhsi, agus do chuir mé sibh, ionnus go níntheochadh sibh agus go dtiubhradh sibh toradh, agus go bhfantadh bhur dtoradh: ar chor gidh bé ní iarrfuidhe a mainnisi ar a Nathair, go dtiobhradh sé dhibh é.

17 Aithnighim na neithesi dhibh, do chum grádh do bleith aguibh féin dá cheile.

18 ¶ Má fhúathuigheann an sáoghal sibh, bíodh a fhios aguibh gur fhúathaigh sé misi ronhuibh.

19 Da mádh don tsáoghal sibh, do ghraidheochadh an sáoghal a chuid féin: gidheadh ar son nach don tsáoghal sibh, achd gur thogh misi sibh as a tsáoghal, ar a nadhbharsin atá fuath ag an tsáoghal daóibh.

20 Cuimhuighidh ar an mbreithir a dubhairt mé ribh, Ní mó an searbhfhoghantaidh ná a mhaighisdir. Má ghér-

leanadar misi, géirleanfuid sibhsi mar an gcéudna; má choimhéudadar mo bhríatharsa, coimhéudfuid blur mbriathursa mar an gcéadna.

21 Achd do dhéunuid siad na neithesi nile ribh ar son manmasa, do bhrigh nach bhfuil fios an tí ó a dtáinig mé aca.

22 Muna bheith go dtáinig mé agus gur labhair mé riu, ní bhíadh peacadh orra: achd a nois ní bhfuil leisgéal a bpeacuidh aca.

23 Gidh bé agá bhfuil fuath dhamhsa, fuathuighidh sé Mathair mar an gcéadna.

24 Muna dhéanuinn oibreacha na measg nach dearna neach ar bith eile, ní bhíadh peacadh orra: achd a nois do chunncadar agus fós do fhúathuigheadar misi, agus Mathair.

25 Achd do rinneadh so ionnus go gcoimhlíonfuidhe an rádh atá sgríobhtha ann a ndlítheadh féin. Do fhúathaigh-eadar mé gan adhbhar.

26 ¶ Achd an tan thioctas an Comhfhurtuightheóir noch chuirfeas misi chugaibh ón Athair, Spiorad na frinne, thig ón Athair, do dhéuna sé fiadhnuisi am thimcheallsa:

27 Agus do dhéuntaoisi fiadhnuisi leis, óir atáthaoi am fhochoir ó thús.

CAIB. XVI.

Criosd na cheann-sompla dá lucht leanmhuinn, ar anshocra an tsáoghailsi fhúlann, 33 agus báudhuga orra.

ADUBHAIRT mé na neithesi ribh, deagla go bhfuigheadh sibh oilbhéim.

2 Cuirfid siad as na sinagóguibh sibh: agus fós, tig a nuáir, gidh bé mbuirfeas sibh go mbhreathnócha sé go ndéanann sé seirbhís do Dhía.

3 Agus do dhéunuid siad na neithe so ribh, ar son nach aithne dhóibh an Tathair, ná misi.

4 Achd do labhair mé na neithe so ribh, ionnus an tan thioctas an uáir, go gcuimhnéochadh sibh gur innis mé dhibh iad. Gidheadh níor innis mé dhibh ó thús iad, do bhrigh go raibh mé féin aguibh.

5 ¶ Agus a nois atáim ag imtheachd chum an té do chuir uadh mé, agus ní fhiafrúigheann éanduine aguibhse dhíom, Cá háit a dtéid tú?

6 Achd do bhrigh go ndubhairt mé na neithesi ribh, do líon dóbrón bhur gcroidhthe.

7 Gidheadh a deirim a nfrinne ribh, Is é blur leas misi imtheachd: óir muna nínthighe mé, ní thioctfa an Comhfhurtuightheóir chugaibh; achd má inthighim, cuirfidh mé chugaibh é.

8 Agus an tan thioctas sé, aigeóraidh

sé an domhan a dtáobh peacuidh, agus ceirté, agus breitheamhnais :

9 A dtáobh peacuidh, ar son nach ccreidid siad ionnamsa.

10 Agus a dtáobh ceirte, do bhrígh go bhfuilim ag dul dionusnighe Mathar, agus ní fhaicfidhesi mé ó so suas ;

11 A dtáobh breitheamhnais, ar son go bhfuil úachdarán an tsáoghaisi ar na dhamaughadh.

12 Atá mórán agam fós ré rádh ribh, achd ní fhéndaí a níomchar a nois.

13 Achd an tan thiofcus seisean, Spiorad na firinne, tréorochnaidh sé sibh chum gach uile fhirinne: óir ní úadh féin laibhéorassé; achd laibhéoruidh sé, na huile neithe chluinnfeas sé: agus foillséochuidh sé dhíbh na neithe atá chum teachda.

14 Do bhéura seisean glóir dhamsa: óir dom chuidse ghlacfas sé, agus fhoillséochas sé dhíbhsi.

15 As leamsa na huile neithe atá ag a Nathair: ar a nadhbharsin a dubhairt mé, gur dom chuidse ghlacfas sé, agus fhoillséochas sé dhíbhsi.

16 ¶ Tamall beag, agus ní fhaicfe sibh mé: agus a ris tamall beag, agus do chífé sibh mé, óir atáim ag dul chum a Nathar.

17 Uime sin a dubhradar cuid dá dheisciobluibh ré cheile, Cred é so a deir sé rinn, Tamall beag, agus ní fhaicfidhe mé: agus a ris tamall beag, agus do chífidhe mé: agus, Oir atáim ag dul chum a Nathar?

18 Ar a nadhbharsin a dubhradar, Créd as ciall don ní so deir sé, Tamall beag? ní thuigmid créde a deir sé.

19 Achd do bhí a fhios ag Iosa gur mhian léo a fhiafrúighe dhe, agus a dubhairt sé riu, An bhfuilí dhá fhiafrúighe so eadruibh féin mar a dubhairt mé, Tamall beag, agus ní fhaicfidhe mé: agus a ris tamall beag, agus do chífí me?

20 Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, Go nguilfidhe agus go gcáoinfidhe, agus go ndéana an saoghal gairdeachus: achd béithisi dóbrónach, gidheadh fillfidhear bhur ndóbhron a ngairdeachus.

21 Ag breith leinibh do mhnáoi, bí sí a bpéin, óir tháinig a huair: achd tar éis leinibh do bhreith dhi, ní chuimhnigheann sí a doilgheas ní as foide, lé gairdeachus go rugadh duine chum an tsáoghail.

22 Agus sibhsi mar an gcéadna atáthaoi a nois go dóbrónach: gidheadh do chífé mé a ris sibh, agus do dhéunaid bhur gcroidhe gairdeachus, agus ní bhéura éunduire bhur ngairdeachus náibh.

23 Agus ann sa ló sin ní fhiafróchthaoi éinní dhíomsa. Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, Gidh bé ar bith a neithe iarr-

uidhe ar a Nathair a mainmsi, do bhéura sé dhíbh é.

24 Go nuige so níor iarrabhair ní ar bith a mainmsi: iarruidh, agus do ghéubhthaoi, ionnus go mbíadh bhur ngairdeachus lán.

25 Do labhair mé na neithesi ribh a mbriathruibh: tiocfuidh a naimsir, ann nach laibhéora mé ribh a mbriathruibh, achd laibhéoruidh mé ribh go follus a dtimcheall a Nathar.

26 Ann sa ló sin iarrfuidhe a mainmsi: agus ní abruim ribh, go nguidlife mé an Tathair ar bhur son:

27 Oir atá grádh ag a Nathair féin daoibh, ar son gur ghrádhugheabhuirse misí, agus gur chreideabhair gur ab ó Dhía tháinig mé.

28 Tháinig mé amach ó Nathair agus tháinig mé air a tsáoghal: faghbuim an saoghal, a ris, agus téighim chum a Nathar.

29 ¶ A dubhradar a dheisciobail ris, Féuch, a nois labhras tú go soilléir, agus ní labhrann tú cosamhlachd ar bith.

30 A nois aithneamáoid go bhfuil fios na huile neitheann agad, agus nach righ-eann tú a leas duine ar bith do chur cheasda ort: as so chreidimid gur ab ó Dhía tháinig tú.

31 Do fhreaguir Iosa iad, An gcreidí a nois?

32 Féuch, tiocfuidh a naimsir, agus tháinig sí cheana, ann a sgarfuidhear gach áon díbh ó cheile, gach uile dhuine dá ionad féin, agus fúgfidhe misí am áonar: gidheadh ní bhfuilim am áonar, óir atá an Tathair am fhocheuir.

33 Do labhair mé na neithesi ribh, do chum go mbeith síodhecháin aguibh ionn-umsa. Do ghéubhthaoi trioblóid sa tsáoghal: achd biodh dóchus maith aguibh; do bhúadhaigh misí ar a tsáoghal.

CAIB. XVII.

Urnuidh Iosa dhá Athar, ag iarruidh, 11 aóndacht, 17 firinne, 20 agus búan-shonas da dhaoinibh féin uile.

DO labhair Iosa na neithesi, agus ag tógháil a shúl chum neimhe dhó, a dubhairt sé, A Athair tháinig a nuair, tabhair glóir dod Mhac féin, ionnus go dtiubhradh do Mhac glóir dhuitse mar an gcéadna:

2 Amhail as do thug tú cúmhachda dhósan air gach uile fheoil, do chum go dtiubhradh sé an bheatha mharthanach do gach uile dhuine dhá dtug tú dhó.

3 Agus as sí so an beatha mharthanach, go naithneóchaid siad thusa an táoin Dís firinneach, agus Iosa Críod, do chuir tú úait,

4 Tug misí glóir dhuitse ar a talamh:

do chríochnuigh mé an obair thug tú dhamh ré a dhéanamh.

5 Agus tabhairsi a Athair, a nois, glóir dhamhsa ad fhochair féin maille ris an nglóir do bhí agam ad fhochair suil do cruthuightheadh an sáoghal.

6 ¶ Dfoillsigh mé thainm do na dáoinibh thug tú dhamh as a tsáoghal: ba leachdsa iad, agus thug tú dhamhsa iad; agus do chruimheadadar do bhriathar.

7 A nois daithnigheadar gur ab uáidsi atáid na huile neithe, dhátug tu dhamhsa.

8 Óir tug misi dhóibh na briathra thug tusa dhamh; agus do ghabhadar chuca iad, agus daithnigheadar go deimhin gur ab uáitsi tháinig misi, agus do chreideadar gur tusa chuir uáit mé.

9 Ar a son atáimsi ag guidhe: ní ar son an tsáoghail do ním guidhe, achd ar son na muinntire thug tusa dhamh; óir is leachds a iad.

10 ¶ Agus as leachds a na huile neithe is leamsa, agus as leamsa na neithe as leachds a; agus atáim ar mo ghlórughadh ionntasan.

11 Agus ní bhfuilim feasda sa tsáoghal, gidheadh atáid so sa tsáoghal, agus atáimsi ag teachd chugadsa. A Athair Náomhtha, coimhéd ann thainm féin an mhuinntir thug tú dhamhsa, ionnus go mbeidís na náon, mar atámaoidne.

12 An feadh do bhí misi na bhfarradh sa tsáoghal, do choimhéd mé iad ad ainmsi: do choimhéd mé an mhuinntir thug tusa dhamh, agus ní dheachuidh áonduine aca a mugha, achd mac na mallachd; ionnus go gcoimhlíonfuidhe an sgríobtóir.

13 Achd atáim a nois ag teachd chugadsa, agus labhairim na neithesi ar a tsáoghal, ionnus go mbiadh mo gháir-deachas iomlán ionntasan.

14 Tug misi do bhriatharsa dhóibh; agus do fluáthuigh an sáoghál iad, ar son nach don tsáoghal iad, mar nach bhfuilimsi don tsáoghal.

15 ¶ Ní íarruim go mbéurfa iad as an tsáoghál, achd go gcoimhédfa iad air olc.

16 Ní don tsáoghal iad, mar nach don tsáoghál misi.

17 ¶ Náomhuigh iad léd fhírinne: as í do bhriatharsa an fhírinne.

18 Anbail as do chuir tusa misi chum a tsáoghail, is mar sin do chuir misi iadsan chum a tsáoghail.

19 Agus is ar a sonsan náomhaimsi mé féin, ionnus go mbéidisean mar an gcéadna ar na náomhadh sa bhfírinne.

20 ¶ Ní ara sonsan anbháin do ním guidhe, achd mar an gcéadna ar son na ndaóine chreidfios ionnam tre na mbreithirsean;

21 Ionnus go mbéidís uile na náon; mar atá tusa, a Athair, ionnamsa, agus misi

ionnadsa, ionnus go mbéidíon mar an gcéadna na náon ionnuime: ionnus go gcreidfeadh an sáoghal gur tusa do chuir uáit mé.

22 Agus tug misi dhóibhsean an ghlóir thug tusa dhamhsa: ionnus go mbeidís na náon, mar atámaoidne ar náon:

23 Misi ionntasan, agus tusa ionnamsa, ionnus go mbeidís go bionlán na náon; agus ionnus go mbiadh a fhios ag an tsáoghal gur tusa do chuir uáit mé, agus gur ghrádhugh tú iadsan, mar do ghrádhugh tú misi.

24 A Athair, is áill leam, an dream úd thug tú dhamh, do bheith am fhochair mar a bhfuilim; ionnus go bhfaicfidis mo ghlóir, noch thug tusa dhamh: óir do ghrádhugh tú mé suil do chrúthuightheadh an domhan.

25 A Athair chomhthruim, níor aithin an sáoghal thusa, achd daithin misi thú, agus daithnigheadar so gur tusa do chuir uáit mé.

26 Agus dfoillsigh mé thainmsi dhóibh, agus foillséochaidh mé é: ionnus an grádh léir ghrádhugh tú misi go nbiadh sé ionntasan, agus misi ionnta.

CAIB. XVIII.

Do thaisben Críod ach beagan dá chumh-achd 6 tan bhí sé a luimh, 36 do bhrigh nach don tsáoghala sa a righeacht.

AN tan a dubhairt Iósa na neithesi, do chuaidh sé féin maille ré na dheiscioblaibh tar sruth Chédron, mar a raibh garrdha, an a ndeachuidh seision, agus a dheisciobail.

2 Agus do bhí fios na háite sin, ag Iúdas fós, noch do bhraith eisean: óir do tigdis Iósa agus a dheisciobail a néain-fheachd go minic sa náitsin.

3 Uime sin, a nuair do ghlac Iúdas buidhean agus oifigidh ó na hárdsgartuibh agus ó na Phairisíneachuibh, tháinig sé don ionad sin lé lainndéiribh agus le tóir-sibhibh agus lé harmuibh.

4 Ann sin ar na aithne Díosa na huile neithe do theigéumhadh dhó féin, do chuaidh sé amach, agus a dubhairt sé riu, Cía atá sibh íarruidh?

5 Do fhreagradar é, Iósa Nasardha. A dubhairt Iósa riu, As misi é. Agus do bhí Iúdas, noch do bhraith é, na sheasamh na bhfochuir.

6 Ann sin mar is táosga a dubhairt sé riu, Is misi é, do chuadar ar a géul, agus do thuiteadar air talamh.

7 Uime sin dñáfruigh sé dhíobh a rís, Cía atá sibh íarruidh. Agus a dubharsan, Iósa Nasardha.

8 Do fhreaguir Iósa, Dinnis mé dhaóibh gur misi é: Ar a nadhbharsin más misi íarthaóí, léigidh dhóibh so imtheachd:

9 Ionnis go gcoimhlonfuidhe an bhriathar, a dubhairt seisean, Níor léig mé énduine a muga dhá dtug tú dhamh.

10 ¶ Anu sin Siomón Peadar, agá raibh cloidheamh do tharruing sé amach é, agus do bhuáil sé oglach an árdshaguir, agus do ghearr sé a chlúas dheas é. Agus as é do bainm don óglach Malcus.

11 Uime sin a dubhairt Iósa ré Peadar, Cuir do chloidheamh an a thruáill: an né nach íobha misi, an cupán tug Mathair dhamh?

12 ¶ Ann sin rug an bhuidhean agus an caiptín agus oifigidh na Níuidheidh ar Iósa, agus do cheangladar é,

13 Agus rugadar a lathair Annas ar tús é; (óir do bé athair mhná Chaipháis é, noch dob árdasagart an bhliadhain sin.)

14 Agus do bé Caiphás an té, thug comhairle do na Iúdaidhibh, gur tharbhach énduine amháin dfagháil bháis ar son an phobail.

15 ¶ Agus do lean Siomón Peadar, agus deisciobal eile Iósa: agus dob aithnidh don árdshagart an deisciobal sin, ar a nadhbharsin do chúaidh sé a steach lé Híosa go chúirt an árdshaguir.

16 Achd do sheas Peadar ag an dorus leith a muigh. Ar a nadhbharsin do chúaidh an deisciobail eile sin, noch dob aithnidh don árdshagart, agus do labhair sé ris an mbandoirreóir, agus tug se Peadar a steach.

17 Ann sin a dubhairt an bhandoirreóir ré Peadar, Nach do dheisciobluibh an fhírsi thusa leis? A dubhairt seisean, Ní headh.

18 Agus do bhádar na searbhfhoghan-taidhe agus na hoifigidh na seasamh ag an dteinidh, óir do bhí an aimsir fúar, agus do bhádar dá ngoradh féin: Agus do sheas Peadar mar an gcéudna, dá ghoradh na measg.

19 ¶ Ann sin do chuir an társagart ceisd ar Iósa a dtáobh a dheisciobail, agus a theaguisg.

20 Do fhreaguir Iósa é, Do labhair misi ós áird ris a tsáoghal; do theagaisg mé do ghnáth ann sa tsínagóig, agus ann sa teampoll, mar a gcuinnighid na Iúdaighe uile a gceann a chéile; agus níor labhair mé éinní a bhfolach.

21 Créud fa bhfafruigheann tú dhíom-sa? fiafruigh don mhuinntir do chúaluidh mé, créd a dubhairt mé riu: féuch, atá a fhíos aca so créd a dubhairt mé.

22 Agus an tan a dubhairt sé na neithesi, dó bhuáil óglach do na máoruibh do bhí na sheasamh a láthair bas ar Iósa, ag rádh, An mar sin fhreagrus tú an tárd-sagart?

23 Do fhreaguir Iósa é, más eile a

dubhairt mé, déanna sinne a dtáobh an uile: achd más maith, créd fá mbuáileann tú mé?

24 Ar a nadhbharsin do chuir Annas ceanguilte chum Caipháis a nárdsagairt é.

25 ¶ Agus do bhí Siomón Peadar na sheasamh agus dá ghoradh féin. Uime sin a dubhradarsan ris, Nach dá dheisciobluibh súd thusa leis? Do shéan seisean, agus a dubhairt sé, Ní headh.

26 A dubhairt fear do mhuinntir a nárdsaguir, brathair don té dár ghéarr Peadar a chlúas, Nach bhfacaidh mé féin thú ann sa ghardha na fhochuir?

27 Ann sin do shéan Peadar a ris: agus ar an mball do ghoir an coileach.

28 Ná dhíáigh sin beirid siad Iósa léo ó Chaiphás go tigh na cúirte: agus do bhí an mhaidin ann; agus ní dheachadar féin don chúirt a sdeach, ionnus nach dtrúaillfidhe iad; achd go níosfaidís *úan na cásg*.

29 Ar a nadhbharsin do chúaidh Píoláid a mach chucasan, agus a dubhairt sé, Créd í an chúis chuirthi ar a nduinesi?

30 Do fhreagradarsan agus a dubhradar ris, Muna mbiaidh sé na fhear déanta uile, ní thiobhramáoisne chugadsa é.

31 Ann sin a dubhairt Píoláid rín, Beiridh féin libh é, agus beiridh breath na aghaidh do réir bhur ndlíche féin. Uime sin a dubhradar na Iúduidhe ris, Ní dleisdeanach dhúinne ánduine mharbhadh:

32 Ionnis go gcoimhlonfuidhe an bhriathar, a dubhairt Iósa, ag taisbéunadh créd í an ghné bháis do gheabhadh sé.

33 Ar a nadhbharsin do inthigh Píoláid a ris don chúirt, agus do ghoir sé Iósa, agus a dubhairt sé ris, An tusa Rí na Níuidheidh?

34 Do fhreaguir Iósa é, An uáit féin a deir tú sin, nó nar inneasadar dáoine eile dhuít é am thimcheallsa?

35 Do fhreaguir Píoláid, An don chineadh Iúdaidhe misi? Do chineadh féin agus na hárdasagairt tug chugamsa thú; créd do rinne tú?

36 Do fhreaguir Iósa, Ní don tsáoghalsa mo rioghachdsa: dá madh don tsáoghalsa mo rioghachd, gan chumtabhairt do dhéanaidís mo mhuinntir cathughadh, ionnus nach dtiobhartháoi do na Iúduidhibh mé: achd a nois ní us so mo rioghachdsa.

37 Ar a nadhbharsin a dubhairt Píoláid ris, Má seadh an rí thú? Do fhreaguir Iósa, A deir tusa gur rí mé. Is chuige so rugadh mé, agus is chuige tháinig mé ar a tsáoghal, ionnus go ndéanuinn finné don fhirinne. Gach uile dhuine atá ar tháobh na fírinne éisdidh sé mo ghuthsa.

38 A dubhairt Píoláid ris, Cidh is

finne ann? Agus aga rádh so, do chúaidh se amach a ris chum na Níudaídhheadh, agus a dubhairt sé riu, Ní fhaghuimsi cúis ar bith air.

39 Achd atá guáth aguibhsi, go sgáoilfinn dúine éigin dáobh fá cháisg: ar a nadhbharsin an áill libh go sgáoilinn chugaibh Rí na Níudaídhheadh?

40 Ann sin do thógbhadarsan uile gáir a ris, ag rádh, Ní hé so, achd Barabás. Agus do badh biotamhnach an Barabás so.

CAIB. XIX.

Mur mhasluightheadh, 16 chéusadh, 28 bhasuigh, 38 agus dadhlaiceadh Críosaí ar Tighearna.

DO ghlac Píoláid Iósa ann sin, agus do ghabh sé do sgúrsaidhibh air.

2 Agus ar bhfighe coróine spíne do na saighdiúiribh, do chuireadar ar a cheann í, agus do chuireadar brat purpair uime,

3 Agus a dubhradar, Slainte dhuit, a Rí na Níudaídhheadh! agus do ghabhadar do bhasaibh air.

4 ¶ Ann sin do chúaidh Píoláid amach a ris, agus a dubhairt sé riu, Féuch, atáim dlhá thabhairt so amach chugaibh, ionnus go mbíadh a fhios aguibh nach bhfaghaim cúis ar bith air.

5 Uime sin thainig Iósa amach, agus coróine spíne air, agus an brat purpair uime. Agus a dubhairt Píoláid riu, Féuch an duine!

6 Ar a nadhbharsin an tan do chunnadar na hárdsgairt agus a muinntir é, do thógbhadar gáir, ag rádh, Croch é, croch é. A dubhairt Píoláid riu, Glacuidh féin, agus crochuidh é: oír ní fhaghaimsi cúis air.

7 Do fhreagradar na Iúdaídh é, Atá dlíghtheadh aguinne, agus do réir ar ndlíghidh as cóir dhó bás díagháil ar son go ndearna sé Mac Dé dhe féin.

8 ¶ Ar a nadhbharsin an tan do chúalaidh Píoláid an glórsa, bá mhóide a eagla é;

9 Agus do chúaidh sé don chúirt a ris, agus a dubhairt sé ré Híosa, Gá has duitis? Achd ní thuig Iósa freagra air.

10 Uime sin a dubhairt Píoláid ris, An ne nach ttuagann tú freagra oramsa? nach bhfuil a fhios agad go bhfuil cumhachda agamsa do chrochadh, agus go bhfuil cumhachda agam do sgáileadh?

11 Do fhreaguir Iósa, Ní bhíadh cumhachda ar *bith* agad oramsa, muna dtugthaoi dhuit ó neamh é: ar a nadhbharsin as móide peacadh an té do thoirbhir misi dhuit.

12 Uadh sin súas bá mian lé Píoláid a sgáileadh: achd do thógbhadar na Hiu-

daídh gáir, ag rádh, Ma léigeann tú an fearso as, ní cara do Shéasar thú: gídh bé ní rí dhe féin labhruidh sé a naghaidh Shéasair.

13 Ar a nadhbharsin an tan do chúalaidh Píoláid na briathrasa, tug sé Iósa amach, agus do shuidh sé sa chathaóir bhreitheamhnais sa náit dárab ainm Litostrótos, agus a Neabhrais, Gabbáta.

14 Agus do bé ullmhughadh ná cásg é, agus a dtimcheall an seiseadh huair: agus a dubhairt seisean ris na Iúdaídhb, Féuchuidh bhur Rí!

15 Achd do éighmheadarsan, Beirúainn é, beir uáinn é, croch é. A dubhairt Píoláid riu, An ccrochfa misi bhur Ríghsé? Do fhreagradar na hárdsgairt, Ní bhfuil rí aguinn achd Séasar.

16 Ar a nadhbharsin tug sé dhóibh é ann sin chum a chrochda. Agus do ghlacadarsan Iósa, agus rugadar léo é.

17 ¶ Agus ag iomchar a chroiche dhó do chúaidh sé amach don áit dá ngoirthear *ait* na cloigne, dárab ainm a Neabhrais, Golgota:

18 Áit ar chrochadar é, agus días eile maille ris, duine ar gach táobh dhe, agus Iósa a lár.

19 Agus do sgríobh Píoláid *fós* tiodal, agus do chuir sé ós cionn na croiche é. Agus as é do bli sgríobhtha ann, IOSA NASARDIA RÍ NA NIUDAIDH-EADIL.

20 Uime sin do léughadar mórán do na Iúdaídhb an tiodal so: do bhrígh go raibh a nait ann ar crochadh Iósa go gar don chathruigh: agus do bhí sé sgríobhtha a Neabhrais, a Ngréigis, agus a Laidin.

21 Ar a nadhbharsin a dubhradar árd-saguir na Níudaídhheadh ré Píoláid, Ná sgríobh, Rí na Níudaídhheadh; achd go ndubhairt sé féin, As misi Rí na Níudaídhheadh.

22 Do fhreaguir Píoláid, Gídh bé ní sgríobh mé do sgríobh mé é.

23 ¶ A núair do chrochadar, na saighdiúirí Iósa, do ghlacadar a éadaighe, (agus do rinneadar ceithre cotanna, cuid do gach saighdiúir;) agus a chóta: agus do bhí an cóta gan fhugaighéul ann, ar na fhighe síos air fad.

24 Ar a nadhbharsin a dubhradar ré chéile, Ná gearram é, achd cuiream crannchar, cía agá mbíá sé: ionnus go gcoimh-líonfuidhe an sgríobtuir, a dubhairt, Do roinneadar méadaighe eatorra, agus do theilgeadar crannchar air mo chóta. Agus do rinneadar na saighdiúirí na neithesí.

25 ¶ Agus do bhí a mhathair na seasamh a naice croiche Iósa, agus deirbhsíur, a mhathar, Muire *bean* Chleophas, agus Muire Mhagdalcín.

26 Agus an tan do chunnaire Iósa a mhathair, agus an deisciobal dob ionmhuin leis, na seasamh a láthair, a dubhairt sé ré na mháthair, A bhean, féuch do mhac!

27 Na dhiaigh sin a dubhairt sé ris an deisciobal, Féuch do mháthair! Agus úadh sin súas rug an deisciobal chuige féin dá thigh í.

28 ¶ Tar a éisi sin, ar na aithne Diosa go raibh gach uile ní ar na chríochnughadh, ionnus go gcoimhlíonfuidhe an sgríobtúir, a dubhairt sé, Atá tart oram.

29 Agus do bhí soitheach ann lán do bhinégre: agus ar líonadh spuine don bhinégre dhoibh, agus ar na chur a dtimcheall isoip, do shíneadar chum a bheoil í.

30 Ann sin ar ngabháil an bhinégre Diosa, a dubhairt sé, Atá sé ar na chríochnughadh: agus ar gcláonadh a chinn, do thoirbhir sé a spiorad.

31 ¶ Ann sin na Iúdaighe, do bhrígh go raibh lá a nullmhuighe ann, ionnus nach bhfanfaidís na cuirp ann sa chroich sa tsabbóid, (óir ba mór an lá sin na sabbóide,) diarradar ar Phíoláid a luirgne bhriseadh, agus a dtabhairt a nús.

32 Uime sin tangadar na saighdiúirí, agus do bhriseadar luirgne an chéad *duine*, agus an dara *duine* do crochadh na fhochair.

33 Achd an tan thangadar chum Iósa, agus do chunncadar go raibh sé cheana marbh, níor bhriseadar a luirgne:

34 Achd do tholl áon do na saidiúiribh a tháobh lé gath, agus ar an mball tháinig fuil agus uisge as.

35 Agus an té do chunnaire *sin* do rinne sé fiadhuisi, agus as fírinneach a fhiadhuisi: agus atá a fhios aige go nabair sé a nfrinne, ionnus go gcreidleadh sibhsí.

36 Oir do rinneadh na neithesí, ionnus go gcoimhlíonfuidhe an sgríobtúir, Ní brisfidhear cnámh dhe.

37 Agus a ris a deir sgríobtuir éile, Do chífid siad an té do tholladar.

38 ¶ Agus tar éis, so, diarr Ióseph ó Arimatéa, (noch do bhí na dheisciobal ag Iósa, achd go foluigheach ar eagla na Níuduidheadh,) air Phíoláid go mbéuradh sé corp Iósa leis: agus tug Píoláid an cead sin do. Táinig seisean ann sin, agus rug sé leis corp Iósa.

39 Agus mar an gcéudna tháinig Nicodémus, (noch tháinig air tús chum Iósa sa noidhche,) agus tug sé leis a dtimcheall chéud punnta, do mhíorr agus alóes, ar na geumag thrí na chéile.

40 Ann sin do thóghbhadarsan corp Iósa, agus do cheangladar a linéadach é maille ré spíosraidhibh, mar as gnáth leis na Iúdaidhibh adhlacadh do dhéanamh.

41 Agus do bhí gárrdhá ann sa náit ann

ar crochadh é; agus do bhí túama nua ann sa gharrdha ann nar cuireadh duine riamh.

42 Ar a nadhbharsin tré ullmhughadh *cás* na Níuduidheadh do bhrígh go raibh an túama sin an ngar dhóibh; do chuireadar Iósa ann.

CAIB. XX.

Mar ata eiseirghe Chríosaí ar na dheanamh, 24 agus ar na dhearbhadh.

AGUS an céad lá don tseachdmhuin tháinig Muire Mhagdalén ar maidin, ann sa dorchadas, chum an túamá, agus do chunnaire sí an leac ar na tógbháil ón túama.

2 Uime sin do ríoth sí, agus tháinig sí mar a raibh Siomón Peadar, agus an deisciobal eile, noch dob ionmhuin lé Hiosa, agus a dubhairt sí riu, Rugadar an Tighearna léo as an dtúama, agus ní bhfuil a fhios aguinn gá háit ar chuireadar é.

3 Ar a nadhbharsin do chúaidh Peadar, agus an deisciobal eile sin amach, agus tangadar chum an túama.

4 Agus do ritheadar aráon a néin-fheachd: achd bá láithe do ríoth an deisciobal eile ná Peadar, agus tháinig sé ár tús chum an túama.

5 Agus ar gcromadh a sdeach dhó, do chunnaire sé an linéadach na luidhe; gidheadh ní dheachuiddh sé a steach.

6 Ann sin tháinig Siomón Peadar na dhiaighsean, agus do chuáidh sé a sdeach sa túama, agus do chunnaire sé an linéadach na luidhe,

7 Agus an náipcin, do bhí uimá cheann, ní a bhfochair an linéadaigh, achd air leith ar na fhilleadh air a chéile a náon áit amháin.

8 Ann sin do chuáidh an deisciobal eile a sdeach mar an gcéudna, noch tháinig ar tús chum an túama, agus do chunnaire sé *sin*, agus do chreid sé.

9 Oir ní raibh fios an sgríobtúir fús aca, gur bhéigin eision deiséirghe ó mharbh-aibh.

10 Ar a nadhbharsin dfillcadar na deisciobáil dá nárus féin.

11 ¶ Achd do sheas Muire ag an túama amuigh a gul: agus ag gul di, do chrom sí a sdeach, ann sa túama,

12 Agus do chunnaire sí dhá aingeal na suidhe a gcúlaidhibh gléigheala, fear agá cheann, agus fear agá chosaibh, sa náit iona raibh corp Iósa curtha.

13 Agus a dubhradar ría, A bhean, créud fá a nguileann tú? A dubhairt sise riu, Do bhrígh go rugadar mo Thighearna léo, agus nach fios damh cá háit ann ar chuireadar é.

14 Agus an tan a dubhairt sí so, dfill sí

ar a háis, agus do chunnaire sí Iosa na sheasamh, agus níor aithin sí gur bé Iosa é.

15 A dubhairt Iosa ría, A bhean, créud fa a nguileann tú? cia atá tú farraigh? Ar na sháilsin díse gur ab é an gárgladóir do bhí ann, a dubhairt sí ris, A thighearna, má rug tusa leachd é, innis damhsa gá háit ann ar chuir tú é, agus béurnidh misi leam é.

16 A dubhairt Iosa ría, A Mhuire. Ar niompódh dhiise, a dubhairt sí ris, Rab-bóni; (ionann ré a rádh agus, A Mhaigh-sidir.)

17 A dubhairt Iosa ría, Na bean rium; óir ní dheachaidh mé fós súas chum Mathar: achd iuthigh romhad chum mo dhearbhraithreach, agus abair rin, Go bhfuilim ag dul súas chum Mathar féin, agus chum bhuir Natharsa; chum mo Dhé féin, agus bhuir Ndiasa.

18 Táinig Muire Mhagdalén dá innisin do na deiscioblaibh go bhfacaidh sí an Tighearna, agus go ndubhairt sé na neithese ría.

19 Agus ar dteachd an tráth nóna an lá sin féin, an céud lá don tseachdmhuin, agus ar mbeith do na dóirsibh dánta mar a rabhadar na deisciobail cruinn deagla na Niuduigheadh, tháinig Iosa agus do sheas sé na lár, agus a dubhairt sé riu, Siotch-cháin maille ribh.

20 Agus ar na rádhí so dhó, do thaisbéin sé a lámha agus a tháobh dhóibh. Uime sin do bhí gárdeachus ar na deisciobluihb, an tan do chunncadar an Tighearna.

21 A dubhairt Iosa riu a ris, Siotchcháin maille ribh: mar do chuir an Tathair misi uadh, cuirimsí sibhse uáim mar an gcéudna.

22 Agus an tan a dubhairt sé so, do shéid sé ortha, agus a dubhairt sé riu, Gabhuidh an Spiorad Náomh.

23 Gidh bé dhá maithfidh sibh a bpeacaidh, atáid siad maithfeadh aca; agus gidh bé *peacaidh* choingéubhtháoi, atáid siad congabhaithe.

24 ¶ Achd ní raibh Tomás, ré a ráitear Didinuus, áon don dá fhear dhéug, na bhfochair a nuair tháinig Iosa.

25 Ar a nadhbharsin a dubhradar na deisciobail eile ris, Do chunncamairne an Tighearna. Agus a dubhairt seision riu, Muna bhfaice misi lórg na dtairngeadh ann a lámhuibh, agus muna gcuire mé mo mhéur a náit na dtairngeadh, agus muna ccuire mé mo lámh ann a tháobh, ní chreidfé mé.

26 ¶ Agus a gcionn óchd lá na dhiaigh sin do bhádar a dheisciobail a ris a stigh, agus Tomás na bhfochair: Táinig Iosa, ar mbeith do na dóirsibh dánta, agus do sheas

sé ann a lár, agus a dubhairt sé, Siotchcháin maille ribh.

27 Na dhiaigh sin a dubhairt sé ré Tomás, Cuir do mhéur ann so, agus féuch mo lámha; agus tabhair do lámh leachd, agus cuir ann mo tháobh í: agus na bí míchreidinheach, achd créidmheach.

28 Agus do fhreagair Tomás agus a dubhairt sé ris, Mo Thighearna agus mo Dhia.

29 A dubhairt Iosa ris, Ar son go bhfacaidh tú mé, a Thomáis, do chreid tú: as beannaighthe na daoine nach bhfacaidh, agus do chreid.

30 ¶ Agus do rinne Iosa mórán do mhuirbhailibh eile a bhfiadhnuisi a dheisciobal féin, nach bhfuil sgríobhtha sa leabhar so:

31 Achd atáid so sgríobhtha, ionnus go gcreidfeadh sibh gur ab é Iosa an Críost, Mac Dé; agus ionnus ar gcreideadh dhíbh go bhfuigheadh sibh beathia tré na ainmsion.

CAIB. XXI.

Aithne dhúthrachtach Iosa do Pheadair,

15 *iom a thréud a bheathughadh,* 22 *agus ceisdeann neumtharbhuach, uallach, do sheachnuadh.*

NA díáigh so do thaisbén Iosa é féin a ris dá dheisciobluihb ag fáirge Thibérias. Agus as mar so do thaisbén sé é féin.

2 Do bhí Siomón Peadar, agus Tomás da ngoirthear Didimus, agus Natanáel ó Chána ná Galilé, agus clann Shebedéi, agus días eile dhá dheisciobluihb a bhfochair a chéile.

3 A dubhairt Siomón Peadar riu, Atáim ag dul diasgaireachd. A dubhradarsan ris, Rachmáoidne leachd mar an gcéudna. Do iuthigheadar rompá, agus do chúadar ar a mbail a luing; agus níor ghabhadar ní ar bith a noidhche sin.

4 Agus a nuair tháinig an mhaidin, do sheas Iosa ar an dtraigh: gidheadh níor aithnigheadar na deisciobail gurab é Iosa do bhí ann.

5 Ar a nadhbharsin a dubhairt Iosa riu, A chlann, an bhfuil bíadh ar bith aguibh? Do fhreagradarsan é, Ní bhfuil.

6 Agus a dubhairt seision riu, Teilgidh blur lion ar an dtáobh ndeas don luing, agus do ghéubhtháoi. Uime sin do theilgeadar amach a lion, agus níor bhéidir léo ar ghléus ar bith a tharruing a steach lé híomad éi-g.

7 Ar a nadhbharsin an deisciobal do bionmhuin lé Híosa a dubhairt sé ré Peadar, A sé an Thighearna atá ann. Uime sin an tan do chúaláidh Siomón Peadar gurab é an Tighearna do bhí ann, do chuir sé éudach uime, (óir do bhí sé

nochduighthe,) agus do theilg sé é féin sa bhfairge.

8 Agus tangadar an chuid eile do na deisciobluibh a luig bhig, (óir níor bhfada ó thúr do bhadar, achd a dtimcheall dhá chéud bannlainh,) ag tarraing an lín eisg.

9 Agus mar thangadar a dtír, do chunncadar gríosach, agus iasg ar na chuir uirthé, agus arán.

10 A dubhairt Iósa riu, Tabhraidh libh cuid don iasg do gabhabhair a nois.

11 Do chuáidh Siomón Peadar súas, agus do tharraing sé an líon a dtír lán diasguibh mora, céud trí héisg dhéug agus dá fhichiot: agus gé do bhí a noirid sin ann, níor briseadh an líon.

12 ¶ A dubhairt Iósa riu, Taguidh ithidh bhur ndíveur. Agus níor lamh áon do na deisciobluibh a fhiafruighe dhe, Cía thusa? do bhrígh gur aithnigheadar gurab é an Thighearna é.

13 Uime sin tháinig Iósa, agus do ghlac sé arán, agus tug sé dhóibhséan é, agus iasg mar an gcéudna.

14 A sé so a nois an treas uáir do thaisbén Iósa é féin dá dheisciobluibh, tar éis a éisérge ó mharbhuibh.

15 ¶ Ann sin ar nithe a ndinéir dhóibh, a dubhairt Iósa ré Siomón Peadar, A Shíomóin, *mhic* Ióna, a nannsa leachd misi ná léo so? A dubhairt seision ris, A seadh, a Thighearna; atá a fhios agadsa gur ab ionnmuin liom thu. A dubhairt seision ris, Beathuidh muáin.

16 A dubhairt Iósa ris a rís an darahúair, A Shíomóin, *mhic* Ióna, a nionmhuin leachd misi? A dubhairt seision ris, A seadh, a Thighearna, atá a fhios agadsa gur ab ionmhuin liom thú. A dubhairt Iósa ris, Beathuidh mo cháoirigh.

17 A dubhairt sé ris an treas uáir, A Shíomóin, *mhic* Ióna, a nionmhuin leachd misi? Do ghabh doilgheas Peadar do

bhrígh go ndubhairt sé ris an treas uáir, A nionmhuin leachd misi? Agus a dubhairt sé ris, A Thighearna, atá fios na nuile neithe agadsa; atá a fhios agad gur ab ionnmuin leam thú. A dubhairt Iósa ris, Beathuidh mo cháoirigh.

18 Go deimhin, deimhin, a deirim riort, An tan do blú tú ní as óige, do churthá féin do chrios thort, agus do shiúbhaltá mar a dtogarhá féin: achd an tan bhías tú arrsuidh, sínfe tú do lámha amach, agus cuirfe duine eile do chrios thort, agus tréoróchaidh se thú, a náit nach áill leachd.

19 Agus a dubhairt sé so, Dhá fhoillsiúghadh créid í an ghné bháis ré a dtiobhradh se glóir do Dhia. Agus ar na rádh so dhó, a dubhairt sé ris, Lean misi.

20 Agus ar bhfilleadh do Pheadar air ais, do chunnairc sé an deisciobal do nionmhuin lé Híos: dhá leannmuin; an té do luigh a nuchd Iósa ar a shuipér, agus a dubhairt, A Thighearna, eia bhraithfeas tu?

21 An tan do chunnairc Peadar eision a dubhairt sé ré Hiosa, A Thighearna, cred *dhéan*as an fear so?

22 A dubhairt Iósa ris, Má sí mo thoilse eision dfanmhuin do dtiuca mé, créud é sin duitse? leansa misi.

23 Uime sin do chuáidh an rádh so amach a measg na ndearbhráithreach, nach bhfuigheadh an deisciobal sin bás: gidheadh ní dubhairt Iósa ris, Ní bhfuighe sé bás; achd, Má sí mo thoilse eision dfanmhuin go ttiuca mé, créid é sin duitse?

24 ¶ A sé an deisciobal so do ní fínné do na neithibhse, agus do sgríobh na neithese: agus atá a fhios aguin gur fíor a fhíadhuinsi.

25 Agus atáid móran do neithibh eile noch do rinne Iósa, agus dá mbeithdis sgríobhtha uile, ní mheasuin go ngeubhadh an domhan féin a sgríobhthaoi do leabhuibh. Amén.

GNIOMHARTHA na NEASBAL.

CAIB. I.

Togbhala Iosa go flaitheas; 14 Crabhadh na Neasbal; 24 agus togha Mhatthias a nionad Iudais.

DO rinne mé an céudleabhar, a Theophilus, a dtimcheall gach uile neithe do thionnsgain Iósa do dhéanamh agus do theagasg,

2 Go soithe an lá iona rugadh suás é, ar dtabhairt aitheantádh do ua heasbaluibh noch do thogh sé, tréas an Spiorad Náomh:

3 Agus dár thaisbén sé é féin béo a ndiaigh a pháisi maille lé móran do chomharthaidhibh firinneacha, ar feadh dhá fhichead lá dá fhoillsiúghadh féin doibh, agus ag teachd ar na neithibh do bhean ré rioghachd Dé:

4 Agus, ar mbeith a bhfochair a *dheisciobal*, do aithin sé dhíobh gan dul as Iarusalém, achd fuireach ré gealladh a Nathar, noch, *ar se*, do chúalabhair uáimsi.

5 Qir do bhaisd Eóin go deimhin lé

luisce, achd baidsfidhthear sibhse leis an Spiorad Náomh táobh a sdigh don bheagan laithleadhsa.

6 Ar a nadhbharsin ar gcrinnúghadh a ccean a cheile dhóibh, dñáfruigheadar dhe ag rádh, A Thighearna, an ann sa naim-sirsi dhéanas tu an ríoghachd aisic Díosrael?

7 Achd a dubhairt seisean riú, Ní bhéanann ribhsi na haimsearacha náid na seasuir daithne, noch do chuir an Tathair ann a chúmhachduibh féin.

8 Achd geúbhthaoi súbhailcighe chugaibh, ón Spiorud Náomh thuirleóngas óruibh, agus beithi bhar bhíadhnuisibh dhamhsa a Niarusalém, agus a tír Iúdaighe uile, agus a Samária, agus go soithe leithimeal na talmhan.

9 Agus an tan a dubhairt sé na neithesi, do tógbhadh suas é, agus iádsan dá fheachain; agus rug neúll as a namharc é.

10 ¶ Agus an féadh do bhádar ag féachuín go gér air neamh agus eisean ag imtheachd, feuch, do sheasadar días fear a neadach geal láimh riú;

11 Noch a dubhairt fós, A dháoine ón Ghalilé, créd fá seastháoi ag féachuín air neamh? an Tíosaso, atá ar na thogbháil úaibh air neamh, is amhluidh thiocfas sé mar do chunncabhair é ag imtheachd air neamh.

12 ¶ Ann sin dñilleadar go Híarusalém ón tsliabh ré a nabarthar *sliabh* na Nolduidheadh, noch atá láimh lé Híarusalém asdar sabbóide.

13 Agus ar a nimtheachd a sdeach, do clúadar súas a seomra úachdarach, mar ar fhan Peadar, agus Séumus, agus Eóin, agus Aindrias, Philip, agus Tomás, Bartoloméus, agus Matha, Séumus *mhaic* Alphéi, agus Siomón Selótes, agus Iudás *dearbhrathair* Shéumuis.

14 Do chomhnuigheadar so uile lé héantoil amháin a nurnuighe, agus a nguaidhe, maille ris na mnáibh, agus lé Muire mathair Iósa, agus lé na bhráithreachuibh.

15 ¶ Agus ann sna láethibhsin ar neirghe do Pheadar a lár na ndeisciobal, a dubhairt sé, (agus do bhí a nómhir anmann do bhí ar an láthairsin a dtimcheall chéud agus fítheche,)

16 A dháoine *agus* a bhráithreacha, dob éigin an sgríoptúrso a choimhliónadh, noch do réamhrádh an Spiorad Náomh tré bhéul Dhaibhi a dtimcheall Iúdais, noch do bhí na éoluighe ag an muinntir do ghabh Iósa.

17 Oir do bhí sé ar na chomháireamh ar measgne, agus fuair sé cuid don mhiniosdralachdso.

18 Uime sin do sholáthair an fearso

fearann ré lúach éagcora; agus ar dtuitim dhó a ndiáigh a chin, do bhris sé ann a lár, agus do sginneadar a inne uile amach.

19 Agus fuaradar aitreabhúigh Ierusalém uile a fhios so; a gcruth go ngoirthear dou fhearamsin an a dteanguidhsion, Aceldáma, eadhon, Fearan na fóla.

20 Oir atá sgríobhtha a leabhar na Salm, Go raibh a áit chomhnuidhe na fhasach, agus ná háitreabbhadh duine ar bith innte. Agus glacadh neach eile a easbogoidheachd.

21 Ar a nadhbharsin is éigin áon don mhuinntirsi do bhí má ráon rinne ar feadh na haimsire uile ann a ndeaghaidh an Tighearna Iósa a sdeach agus amach eadruinn,

22 (Ag tosughadh ó bhaisdeadh Eóin, go soithe an lá ann a rugadh súas uáinn é,) go mbiádh sé ar bhfochairne na fhiadhnúisi ar eisírgheasan.

23 Agus dórdúigheadar días, Ióseph dá ngoirthi Barsabas, dar comhainm Iustus, agus Matthías.

24 Agus ag déanamh urnuighe dhóibh, a dubhradar, As tusa, a Thighearna, aithnidheas croidhte na nuile dháoine, foillsigh cía don díasa do thogh tú.

25 Do ghlacadh ionuid na miniosdralachda so agus na halsdaltachda, ó a ndeacuidh Iúdas ar seachrán, ionnus go rachadh sé dhá ionad-féin.

26 Ann sin do theilgeadar a ccrannchar; agus do thuit an crannchar ar Mhatthías, agus do toghadh é go háontadhach a bhfochair a néineasbal dég.

CAIB. II.

A nam na cingcise, tainic an Spiorad Naomh a riocht teangtha sgoiltighe, ar na heasbalaibh.

A GUS an tan tháinig lá na Cingcise go hiomlan, do bhádar uile dáontoil ar áonbhall.

2 Agus tháinig torann ó neamh go hobann mar do thiocfadh séideadh gháoithe ro aintréun, agus do líon sé an tigh uile mar a rabhadarsan na suidhe.

3 Agus do taisbéanadh dhóibh teangtha sgoiltighe mar theine, noch do shuidh air gach áon díobh.

4 Agus do bhádar uile ar na líonadh don Spiorad Náomh, agus do thosúigheadar labhairt lé teangthuibh eile, do réir mar thug an Spiorad labhairt dhóibh.

5 Agus do bhádar na gcomhnuidh a Niarusalém Iúduidhe, dáoine diadha, do gach uile cheinél dá bhfuil fáoi neamh.

6 Agus a ndul don tásgo amach, do chruinnigh an coimhthionól, agus do bhádar buáidheatha, do bhrigh go geáluidh gach

áon aca iádsan ag labhairt ann a dteanguidh féin.

7 Agus do ghábh úathbhás, agus iongantais iad uile, ag rádh ré chéile, Féuch, a né nach Gaililéeanuigh iadso uile labhras?

8 Agus cionnas do chluinn sinne gach áon aguinn a theanguidh féin an a rugadh sinn?

9 Parti, agus Médi, agus Elamíti, agus na daoine áitigheas a Mesopotámia, agus a Níudéa, agus a Gcappadócia, a Bpontus, agus ann sa Násia,

10 A Bhphrígia, agus a Bpamphília, ann sa Négípt, agus a ranntuibh Líbia timcheall Chiréne, agus coigcrióchtha na Rómha, agus Iúduidhe agus Proseliti.

11 Luchd Chréta agus Arábia, do chluinnid iad ag labhairt ann ar dteangthuibh féin oibreacha mórdhálacha De.

12 Agus do ghabh úathbhás, agus amharas iad uile, ag rádh gach fear ré a chéile, Créd is ciáll dó so?

13 Agus a dubhradar daoine eile ag fonomhad, Is lán dhón mhillis atáid siad so.

14 ¶ Achd ar seasamh do Pheadar a bhfochair a naóin *casbuil* dég, dárdaigh sé a ghúth, agus do labhair sé riu, A phobail Iúdaidhe, agus a luchd áitighe Iarusalém uile, bíodh a dheimhin só agaibh, agus éisdigh rém bhriathruibh:

15 Oir ní bhfuilid siad so air misge, mar mheastaóise, an tan nach bhfuil sé achd an treas uair don lá.

16 Achd a sé so an ní a dubhradh tré san bhfáidh Ióel,

17 Agus tiocfuigh chum críche ann sna laéthibh déigheanacha (a deir Dia,) dóirtfidh mé dom Spiorad féin air gach uile fheoil: agus do dhéunuid bhur mic agus bhur ningheana fáidheadóireachd, agus do chífid bhur nógánaigh taisbéunta, agus bhur seandaoine aislingthe:

18 Agus fós dóirtfidh mé dom Spiorad féin ar mo shearbhfhoghantuidhibh agus air mo bhanóglachuibh ann sna laéthibhsin; agus do dheanuid faidheadóireachd:

19 Agus foillseochuidh mé iongantais ar neamh shúas, agus comharthaidhe ar a dtalamh shíos; fuil, agus teine, agus gal deatuighe:

20 Iompóchar an ghrian a ndorchadas, agus an ghealach a bhfuil, suil tiocfas an lá mór oirdheirc sin an Tighearna:

21 Agus tiocfuigh chum críche, gidh bé ghuidhfeas ainm an Tighearna sláineochthair é.

22 Eisdigh na bríathrasa, a chlann Israél; Iósa Nasarrdhá, duine dearbhbha ó Dhia eadruibhsí maille lé cúmhachduibh agus lé miórbhailibh agus le comharthaidhibh, noch do rinne Dia thrídsean eadruibhse, mar is aithne dhibh féin:

23 An fearso, ar mbeith ar na thoirbhirt tré chomhairle chinte agus tré réinhfheachuin Dé, do ghabh sibhse, agus ar na chéasadh lé lamhaibh drochdhaoine do mharbhabhair é:

24 Noch do thóg Dia súas, iar sgáoileadh dhoilghis an bháis: ar a nadhbhar nar bhéidir don bhás a chuugbháil.

25 Oir a deir Dáibhi na thimcheallsan, Do chunnairc mé an Tighearna an fhíadhnúis do ghnáth, oir atá sé ar mo láimh dheis, ionnus nach corrócltháoi mé:

26 Ar a shon so do bhí mo chroidhe go súbhach, agus do rinne mo theanga láatighaire; agus na cheann sin suáimhneóchuigh mfeoil a ndóthchas:

27 Ar a nadhbhar nach bhfúigfe tú manam a nifearn, agus ní fhuileónga tú do Aón Náomhtha féin truáillidheachd dfaicín.

28 Dfoillsigh tú dhamhsa slighthe na beatha; lionfuigh tú mé do ghairdeachus léd ghnúis féin.

29 A fheara agus a bhraithreacha, is éidir leamsa labhairt go dána ribh a dtimcheall an phatriarc Daiblí, go bhfuil sé tair éis bháis agus ar na adhlacadh, agus atá a thúama eadruinne gus an lá a niu.

30 Ar a nadhbharsin ar mbeith na fháidh dhó, agus a fhios aige go dtug Dia móid dhó maille lé mionnuibh, go dtóigfeadh sé Críosd súas, do shíol a leasruighsion, do réir na féola, agus go ccurfeadh sé na shuidhe ann a chatháoirsean é;

31 Ar na réumhfhaicsin dó do labhair sé a dtimcheall eiséirge Chríosd, nach bhfúigfíthi a anam a nifearn, agus nach bhfaicfeadh a cholann trúailleadh.

32 Do thóg Dia an Tiosaso súas, agus atámáoidne uile ar bhíadhnúisibh air.

33 Ar a nadhbharsin ar na bhreith súas lé láimh dheis Dé, agus ar bhfagháil an Spioraid Náomh do reir gheallamhna a Nathar, do dhóirt sé amach an nísí, do chithísí a nois agus do chluintí.

34 Oir ní dheachuidh Dáibhi súas air neamh: gidheadh a deir sé, A dubhairt an Tighearna rém Thighearnasa, Suídh ar mo láimh dheis,

35 Nó go gcuire mé do námhaid na sdól fád chosuibh.

36 Uime sin bíodh a fhios go dearbhbha ag tigh Israél uile, go ndearnuidh Dia Tighearna agus Críosd, do Niosasa do chrochabhairsí.

37 ¶ Agus ar na chloinsin so dhóibh, do goineadh ann a gcroidhe iad, agus a dubhradar ré Peadar agus ris an gcuid eile do na heasbalaibh, A fheara agus a bhraithreacha, créud do dhéanam?

38 Agus do fhreagair Peadar iad, Déanuidh aithrighe, agus baisdear gach

áonduine agaibh a naim Iósa Críost chum maithreamhnais na bpeacadh, agus géubhtháoi chugaibh tiodhlacadh a Spioruid Naomh.

39 Oir is dáobhsí do rinneadh an gealladh, agus dá bhar gcloinn, agus dá gach nduine a céian, eadhon gach áon ghoirfeas ar Dtighearna Dia.

40 Agus do ghuidh sé agus do theaguisg sé iad ré morán eile do bhriathruibh, ag rádh, Coimheaduidh sibh féin on droch-ghéinealachsa.

41 ¶ Ann sin na daoine do ghabh chuca a bhriathra go toileambail do baisdeadh iad: agus do cuireadh léo an lásaín a dtimcheall thrí míle anam.

42 Agus do chomhnuidheadar go daingíon a dteagasg na neasbal agus ann a ccumann a mbriseadh aráin, agus a nurnuighibh.

43 Agus do ghabh eagla gach uile anam: agus do rinneadh morán do mhíorbhuilbh agus do chomharthuibh leis na heasbailibh.

44 Agus na huile dháoine do chreid do bhádar a bhfochair a chéile, agus do bhádar na huile neithe coitcheann aca;

45 Agus do reacadar a bhfineachas agus a máoin, agus do roinneadar iad ar gach áon, fá leith do réir a riachdanuis.

46 Agus ag fannhuin, gach láoi déantoil ann sa teampoll, agus ag briseadh aráin ó thigh go tigh, do chaithdis bíadh maille lé gárdeachas agus lé simplidheachd chroidhe,

47 Ag nialadh Dé, agus ag fagháil ceana ón phobal uile. Agus do chuir an Tighearna leis a neaglus gach láoi, an dream do sláinéochtháoi.

CAIB. III.

Do leighis Peadar an bacach, 19 agus brosdúigh sé fillleadh on olc go creidimh Chríost an Íslanaigheoir.

A GUS do chúaidh Peadar agus Eóin a néaineachd súas don teampoll a nam urnnuighe, a dtimcheall a náomhadh huair.

2 Agus do hionchradh duine áirighe do bhí na mhairtíneach ó bhruinn a mhathar, noch do chuidís gach láoi ag dorus an teampuill ré a ráitear Breagha, diarruidh déirce ar a ndrúing do théigheadh a sdeach don teampoll;

3 An tan do chunnairc an fearso Peadar agus Eóin ar tí dul a steach don teampoll diarr sé déirce.

4 Agus ar bhféuchain go géur do Pheadar air, maille lé Heóin, a dubhairt sé, Féuch oruinne.

5 Agus tug seision aire dhóibh, a ndothchus neithe éigin dfaghail úatha.

6 Achd a dubhairt Peadar, Ní bhfuil

airgead na ór agamsa; achd an ní atá agam do bheirim dhuitse é: A naimn Iósa Críost Nasárrdha éirigh agus siubhail.

7 Agus ar mbreith air a láimh dheis dó, do thóg sé súas é: Agus ar an mball do neartuigheadh mugharnaigh agus bounaidhe a chos.

8 Agus do léim sé súas do sheas, agus do shiubhail sé, agus do chúaidh sé riu a steach don teampoll, ag siubhal, agus ag léimnidh agus ag moladh Dé:

9 Agus do chunnairc an pobal uile é ag siubhal agus ag moladh Dé:

10 Agus daithneadar é gur ab é do bhíodh ag iarraidh déirce na shuidhe ag geata Bréagh an teampuill: agus do lionadh iad diongantas agus dúathbhás fá a ní sin thárla dhó.

11 Agus ag cungmbáil Pheadair agus Eóin don mhairtíneach úd do slánughadh, do rioth an pobal uile chuca ag iongantus, don phoirse da ngoirthear póirse Sholaimh.

12 ¶ Agus ar na fhaicsin sin do Pheadar, do fhreagair sé don phobal, A fheara Israél, créd fá bhfuil iongnadh aguibh ann so? nó créd fá bhfuil ag sírfhéachuín oruinne, amhuil as gur tré ar gcúmhabhd-aibh féin nó tré ar náomhthachd do thugamar air an bhfearso siubhal?

13 Dia Abrahám, agus Isáac, agus Iácob, Dia ar naithreachne, do ghlóruighe sé a Mhac féin Iósa; noch do bhraitheabhairse, agus do shéunabhair a bhfiadhnuisi Phíolaid, an tan rug sé do bhreith a sgáoil-eadh.

14 Achd do shéunabhairse an Neach Náomhta Fíréanta, agus diarrabhair fear dúnmarbhththa do thiodhlacadh dhíbh;

15 Achd do mharbhabhair Ughdar na beatha, noch do dhúisigh Dia ó mharbhaibh; agá bhfuilmidne ar bhfiadhnuisibh.

16 Agus tré chreideamh annasán, do neartaigh a ainm an fearso, do chíthí agus áitheantáoi: agus, an creidheamh atá dhá tháobhsan, tug sé dhó so an tsláinte iomlánsa ann bhur lathairse uile.

17 Agus a nois, a dhearbhairthe, atá a fhios agam gur tré ainbhfios do rinneabhair na neithe so, agus bhur núachdaráin mar an gcéadna.

18 Achd is mar so do choimhlíon Dia, na neithe do réumhfhoillsigh sé tré bhéul a fhaigheadh uile, go bhfuileóngadh Críost,

19 Ar a nadhbharsin déunaibh aithrighe, agus fillidh, ionnus go sgriostuidhe bhur bpeacaidh, a núair thioctus aimsir a níuaraidh ó fhíadhnúise an Tighearna;

20 Agus chuirfeas sé úadh Iósa Críost, noch do seanmórughadh dhíbh roimhe:

21 Dár ab éigin do neamh a ghabháil go teachd daimsearachaidh aiseagtha na nuile neitheann, noch do labhair Dia tré

bhéul a uile fháigheadh náomhtha ó thús an domhain.

22 Oir a dubhairt Máoise ris na haithreachuibh, Toigéubhaidh bhur Dtighearna Día fáidh súas díbh dá bhur ndearbhraithreachaibh féin, mar misi; éisdídh sibh ris sna huile neithibh laibheorus sé ribh.

23 Agus tiocfuidh clum críche, gidh bé anam, nách éisdídh ris an bhfáidlisin, go sgriosfuidhgear é as an bpobal.

24 Agus, dfoillsigheadar na huile fháidhe mar an gcéudna ó Shámuél agus ón druing do lean é ó shoin, an mhéid do labhair dhíobh, na laéthe so.

25 As sibhsí clann na bhfáigheadh, agus na tiomna do rinne Día ré ar naithreachaibh, ag rádh ré Hábraham, Agus ann do shíolsa bheannóchtar cineadhacha na talmhan uile.

26 As chuguibhse ar tús, do chuir Día a Mhac féin Iósa, ar na dhúsachd ó mharbhnaibh, dá bhur mbeannughadh, ionnus go bhfilleadh gach áon aguibh ó bhur nolcaibh.

CAIB. IV.

Admhail dhán Pheadair, 23 urnuighe, 32 agus ionnarus na gcreidmheach.

AGUS an feadh do blúdar ag labhairt ris an bpobal, tangadar na sagairt, agus úachdarán an teampoill, agus na Saducíní ortha,

2 Ag doilgheas go rabhadarsan ag teagasg an phobail, agus ag seanmórughadh a Níosa eiséirghe ó mharbhnaibh.

3 Agus do chuireadar lámha ionnta, agus do chuireadar a bpríosún iad go dtáinig ar na mhárach: oir do bhí sé fá a namsin déigheanach.

4 Gidheadh mórán da ccúaluidh an bhriathar do chreideadar; agus do bhí úibhir na ndáoine a dtimcheall chúig míle.

5 ¶ Agus tarla ar na mhárach, gur chruinnigheadar a núachdaráin, agus a sinnsir, agus a sgríobuidhe,

6 Agus Annas an tárdsagurt, agus Cáiphas, agus Eóin, agus Ailecsandar, agus gach a raibh do chineal na nárdsgart, a bhfochair a chéile a Níarusalém.

7 Agus an tan do chuireadar a lár iad, dfafrugheadar, Créud é an tughdarrás, nó an tainm, as a ndearna sibhse a ní so?

8 Ann sin ar mbeith do Pheadair, ar na líonadh don Spiorad Náomh, a dubhairt sé riu, A úachdaráin an phobail, agus a shinnseara Israél,

9 O atánaoidne a niugh air ar dtabhairt chum ceasda a dtimcheall na máitheasa do rinneadh don duine éagcrúaidh, ciounus do slánuigheadh é;

10 Bíodh a fhios aguibhse uile, agus ag pobal Israél uile, gur tré ainm Iósa Críosa Nasárrdha, noch do chrochabhairse, noch

do dhúisigh Día ó mharbhnaibh, as trídsean sheasus an fearso slán an bhur bhfiadhuiseisí.

11 A sí so an chloch úd do bhí fá neimhchíon aguibhse a sháora, dá ndearnadh ceann an chuáinne.

12 Agus ní bhfuil slánughadh a neach air bith eile: oir ní bhfuil ainm ar bith eile faoi neamh ar na thabhairt do dháoinibh, léir ab éidir sinne shlánughadh.

13 ¶ Agus an tan thugadar dhá naire dánachd Pheadair, agus Eóin, agus gur thuigeadar a mbeith na ndáoinibh gan fhoghlaim gan éolus, do ghabh iongantus iad; agus daitlineadar, go rabhadar a bhfochair Iósa.

14 Agus ar bhfaicsin a nár do bhí ar na shlánughadh na sheasamh na bhfochair, ní raibh éainní aca ré rádh na naghuidh.

15 Achd ar na fhógra dhóibh dul amach as an gcomhairle, diomraidheadar eatorra féin,

16 Ag rádh, Créud do dhéanam ris an muinntise? oir go deimhlin atá comhartha foillsightheach aca ar na dheanamh agus is follus do gach áon áitigheas á Níarusalém é; agus ní féidir linne a shéna.

17 Achd deagla leathnuigthe dhó ní as faide a measg an phobail, toirmisgeam iad go bagrach, fá labhairt feasda sa náinmse ré duine ar bith.

18 Agus ar na ngairm dhóibh, daitlineadar dhíobh gan labhairt air éanchor agus gan teagusg do dhéanamh a naim Iósa.

19 Achd ar bhfeagra do Pheadair agus Deóin, a dubhradar riu, Measuigh féin an córa a bhfiadhuise Dé, sibhsí deisdeachd ná Día.

20 Oir ní héidir linne gan na neithe do chúalamar agus do chunncamar do labhairt.

21 Agus ar ndéanamh bagair dhoibhsean, do léigeadar úatha iad, inar nach bhfuadar slighe ar bith chum pionúis do thabhairt dóibh, ar son an phobail: oir tugadar uile glóir do Dhía ar son a neithe do rinneadh ann.

22 Oir do bhí an té air a ndearnadh an comhartha slainte úd, ós ciomn dá fhichead bhliadhan dáois.

23 ¶ Agus ar na léigean amach, tangadar chum a gcompanách, agus dfoillsigheadar gach a ndubhradar na hárdsgairt agus ná sinnsir riu.

24 Agus ar na chlós so dhóibhsean, do thóghbhadar súas a ngúth déantail chum Dé, agus a dubhradar, a Thighearna, is tusa an Día do rinne neamh, agus talamh, agus an tháirge, agus gach a bhfuil ionnta:

25 Noch a dubhairt tré béul Dáibhi do shearbhfhoghantuighe féin, Créud far líonadar na cineadhacha dfeirg, agus far

smuáineadar na puibleacha neithe díomh-
áoineacha?

26 Do sheasadar ríghthe na talmhan,
agus do chruinnigheadar na húachdaráin a
bhfochair a chéile, a naghaidh an Tigh-
earna, agus a naghaidh a Chríodsl.

27 Oir do chruinnigheadar gan chonn-
tabhairt a bhfochair a chéile, sa chath-
raighse, Ioruaidh, agus Poinnsius Píoláid,
maille ris na Cineadhachuibh, agus ré
puibleachaibh Israél, a naghaidh do Mhic
náomtha Iósa, noch do óng tú,

28 Do dhéanamh gach neithe dár réumh-
órdaigh do lámhsa agus do chomhairle a
dhéanamh.

29 Agus a nois, a Thighearna, tabhair
aire dá mbagur: agus tabhair dod shearbh-
fhoghantuidhibh féin, do bhriathar a lábh-
airt maille ré gach uile dhánachd,

30 Ag sineadh do láimhe amach chum
leighis; agus comharthadh agus mior-
bhuilleadh do dhéanamh tré ainm do mhic
náomtha féin Iósa.

31 ¶ Agus ar ndéunamh úrnuighe dhóibh,
do chríochnuighe a náit a rabhadar a
bhfochair a chéile; agus do líonadh iad
uile don Spiorad Náomh, agus do lábh-
radar briathar Dé maille ré dánachd.

32 Agus do bhí áon chróidhe agus áon
anam amháin ag an druino do chreid:
agus ní dubhairt éinneach *aca* go madh
leis féin áon ní dhá raibh na sheilbh;
achd do bhádar na huile neithe comh-
choitcheann *aca*.

33 Agus tugadar na habsduil maille ré
cúmhachdaibh móra fiadhuise eiséirghe
an Tighearna Iósa úatha: agus do bhádar
grása móra orrtha uile.

34 Oir ní raibh éinneach eatorra ar a
raibh riachdanus: oir an mbéid do bhí na
sealbhaigheóiribh fearuinn nó tighthe, ar
na réic, do bheirdís lúach na neithe do bhí
ar na reac leó,

35 Agus do chuidís ag cósaibh na
nabsdal é: agus do roinntí é ar gach áon
do réir a riachdanus.

36 Agus Ióses, dar ghóireadar na habs-
dail Barnabas, (sé sin, ar na eaidirbhíugh-
adh, Mac na comhfhurthachda,) ar mbeith
dhó na Lebhíte, agus do fhreimh na Sioprus,

37 Ar mbeith go raibh fearann aige, do
reac sé é, agus tug sé ris an tairgead, agus
do chuir sé ag cosaibh na nabsdal é.

CAIB. V.

*Bás úathbhasach Ananias agus Shaphírah
arson chealgoireacht, 33 agus na heasb-
uile, a mbághal báis ar son na firinne, do
shóradh iad tre chomhairle Ghamaliel.*

A GUS do reac fear áirighe dar bhainm
Ananias, maille ré na mhnaói Sap-
phira, fearann do bhí ann a sheilbh,

2 Agus do chonnaimh aige go folaigh-
theach *cuid* dá lúach, go bhíos da mhnaói,
agus ar dtabhairt choda éigin ris, do chuir
sé ag cosaibh na nabsdal é.

3 Ann sin a dubhairt Peadar, A Ana-
nias, créd fár líon Sátan do chróidhe do
dhéunamh bréighe leis an Spiorad Náomh,
agus do chungbháil *codu* éigin do lúach an
fhearainn go foluidhtheach?

4 A né nár leachd féin é dá gcongabthas
é, agus an é nach raibh sé ad cúmhachd-
aibh féin, iar na reic? créd fár smúain tú
a ní so ad chróidhe? ní lé dáoinibh do
rinne tú bréig, achd ré Día.

5 Agus ar gcloinsin na mbríatharsa
Dananias, do thuit sé síos, agus do chúaidh
a anam as: agus do bhí eagla mhór ar
gach duine dhá ccúaluidh na neithe so.

6 Agus ar éirghe do na hóganaibh,
rugadar air, agus ar ná iomchor dhóibh
dadhlacadar é.

7 Agus tarla a dtimcheall thrí núair na
dhiáigh sin, go dtáinig a bhean a steach,
gan fios an neithe do rinneadh aice.

8 Agus a dubhairt Peadar ría, Innis
damh an ar a noiread so do reacabhair an
fearáin? agus a dubhairt sise, Seadh, air
a noiread sin.

9 Ann sin a dubhairt Peadar ría, Créud
fár chomháontuigh sibh cathngadh do
chur ar Spioruid an Tighearna? féuch,
atáid cosa na muinntire dadhluc thfear ag
an dorús, agus béuruid siad thúsa riu.

10 Agus ar a nuairsin féin do thuit sise
agá chosaibh, agus do chúaidh a spiorad
aisde: agus ar dteachd a steach do na
hogánaibh, fúaradar marbh í, agus ar na
breith leó, dadhluceadar í a naice a fir.

11 Agus do bhí eagla mhór air a neaglais
uile, agus ar na huile dháoinibh do chúaladh
na neithe so.

12 ¶ Agus do nithí morán do chomh-
arthadhaibh agus do mhíorbhailibh, tré
lámhuibh na nabsdal a measg an phobail;
agus do bhídis uile déantoil a bpóirse
Sholaimh.

13 Achd don druino eile níor lamh
éinneach *aca* greamughadh léo: gidheadh
do bhí meas mór ag an phobal orrtha.

14 Achd is móide do mhéudaigh an
úimhir fhear agus bhan, do chreid don
Tighearna.

15 Ionnis go niomchraidís amach fá
na sráidibh na daoine éugcrúaidhe, agus
go gcuirdís ar leapachuibh *iad*, ionnis ag
teachd do Pheadar go gcuirfeadh a sgáile
amháin sgáile ar neach éigin díobh.

16 Agus do thigdis morán a gceann a
chéile as na caithreachaibh timcheall go
Hiárusalem, ag tabhairt dháoine éag-
crúaidhe, agus báuidheartha ó spioradaibh
neamhghlana riu: noch do slánuighthí uile.

17 ¶ Achd ar néirghe súas don nárdsagart, agus gach a raibh na fhochair, (mar atá airiceadh na Saducíneach,) do líonadh do thnúdh iad.

18 Agus do chuireadar a lámha sna habsdalaibh, agus do chuireadar sa bpríosún choitcheann iad.

19 Achd dfosgail aingeal an Tighearna sa noídhche dóirse an phríosúin, agus ar na dtreórughadh amach, a dubhairt sé,

20 Imthighidh rómhaibh, agus ar seasamh sa teampall dáobh labhruidh ris an bpobal na huile bhríathra na beathasa.

21 Agus ar na chloinsin só dhóibhsean, do chúadar a steach don teampall go móch ar maidin, agus do theaguisgeadar. Achd ar dteachd don árdshagart, agus don druing do bhí na fhochair, do ghoidtear cómhairle, agus sinnsir chloinne Israél uile a gceann a chéile, agus do chuireadar teachda ar a gceannsan chum an phríosúin.

22 Agus ar dteachd do na máoruibh, ní fhúaradar iadsan sa bpríosún, agus ar bhfilleadh dhóibh, dinniseadar sin,

23 Ag radh, Fúaramar go deimhin an príosún dúnta go dúthrachdach, agus an luchd coimhéuda na seasamh a muigh as comhair na ndóirreadh: achd ar nosgladh dhúinn, ní fhúaramar ánduine a stigh.

24 Agus ar gclós na mbríatharsa do nárdsagart agus dúachdarán an teampuill agus dúachdaránaibh na sagart, do bhí conntabhairt aca na dtimcheallsan créud do thiofadh as so.

25 Achd ar dteachd do neach áirighe dinnis sé dhóibh, ag radh, Féuch, na fir do chuireabhair a bpríosún atáid siad na seasamh sa teampall, agus ag teagus an phobail.

26 Ann sin ar nímtheachd don chaptín maille ris na máoruibh, tug sé leis iad gan choimhéigneadh: oir do bhí eagla an phobail ortha, go ngéubhaidís do chloch-airbh ortha.

27 Ar a nadhbharsin tar éis iad dhá dtabhairt leó, do chuireadar a bhfiadhnúise na cómhairle iad, agus diafruigh an tárdsagart diobh,

28 Ag radh, A né nar áithneamairne go ródhithcheallach dhíbh gan teagus do dhéanamh sa naimmse? agus, féuch, do líonabhair Ierusalem le bhur dteagus, agus as mian libh fuil an duinese do thairruing oruinne.

29 ¶ Agus ar bhfreagra do Pheadar agus do na habsdaluibh a dubhradar, Is mó is éigin úmhlughadh do Dhía, ná do dháoinibh.

30 Do thóg Dá na naithreachne Iósa súas, noch do mharbhabhairse ar na chrochadh a gcrann.

31 Do thóg Dá re na láimh dheis féin é só súas na Phrionnsa agus na Shlánaigh-

theóir, do thabhairt aithríghe, agus maithmheachais na bpeacadh Disraél.

32 Agus atamáoidne ar bhfiadhnúisibh dhó ar na neithibhse a *deirmid*; agus mar an gcéudna an Spiorad Náomh, nóch thug Dá dón druing úmhlaihgheas dó.

33 ¶ Agus ar gclós na *neitheadhsa* dhóibhsean, do bhádar air a ngearradh, agus do rinneadar cómhairle iadsan do mharbhadh.

34 Achd ar néirghe súas Dfairsíneach áirighe, sa gcómhairle, dár bhainm Ghamáiel, doctúr dlíghhe, do bhí fá chion ag an bpobal nile, daithin sé na habsdail chur amach ar feadh tamuill;

35 Agus a dubhairt sé riu, A fhiora Israél, tabhairdh bhur naire ribh féin créid do dhéuntáoi a dtáobh na muinntirese.

36 Oir roimhe a naimsirse déirghe Teúdas súas, ag radh, Go madh neach éigin *mór* é féin; lércheangail úibhir dháoine, a dtimcheall cheithre gcéud: noch do marbhadh; agus an mhéid dáontuigh dhó, do spréaghadh, agus do chuireadh a neimbrígh iad.

37 Tar éis an fhirse déirghe Iúdás an Galiléanach súas a laéthibh an dáoirchiosa, agus do tharruing sé mórán dón phóbal chuige féin: agus do sgriosadh an fearsa fós; agus do spréaghadh uile, an mhéid tug a náonta dhó.

38 Agus a deirim ribh a nois, Seachnuidh sibh féin ar an muinntirse, agus léigidh dhóibh: oir más ó dháoinibh thig an chómhairle nó a nóbairse, cuirfíghtheair a neimbrígh é.

39 Achd mas ó Dhía thig sé, ní héidir libh a chur a neimbrígh; air eagla go bhfuighthí ag troid a naghaidh Dé sibh.

40 Agus do áontuigheadar dho: agus ar ngairm na nabsdal dóibh, agus ar ngabháil ortha, tugadar fógra dhóibh gan labhairt a nainm Iósa, agus do léigeadar fátha iad.

41 ¶ Ar a nadhbharsin do imthigheadar san go láuthgháireach as amharc na cómhairle, do bhrígh gur measadh gur bhfiu iad easonóir dfulang ar son anma Iósa.

42 Agus gach lá sa teampall, agus ó thigh go tigh, níor sguireadar do bheith ag teagasg agus ag seannórughadh Iósa Críosl.

CAIB. VI.

Seacht deachanna ar na ndtoga, 5 dar diobh Stephanus.

AGUS an sna laéthibhsin, ag méudughadh do úibhir na deiscioblúibh, déirigh monmhuir na Ngréugach a naghaidh na Neabhrúigheach, do bhrígh go ttugtháoi neimhchion air a mbaintreabhachuibh sa miniosdrálachd laétheamhuil.

2 Uime sin ar ngairm iomuid do na deiscioblúibh a gceann a chéile don dá

fhear dhéug, a dubhradar, Ní hiomchubhuighe dhúinne briathar Dé d'fábháil do chum na mbórd do fhriothólamh.

3 Ar a nadhbharsín, a dhearbhraithreacha, féuchaidh amach bhur measg féin mórshéisear do dháoinibh deaghtcasda, lán don Spioruid Náomh agus deagna, noch do chuirfeam a dtimcheal na hóibreise.

4 Agus biadhmaidne go cómhnuightheach a nurnuighe, agus a miniosdrálachd na bréithre.

5 ¶ Agus dáontuigheadar an comhlúadar uile don rádh so : agus do thógadar Steaphán, fear lán do chreideamh agus don Spioruid Náomh, agus Philip, agus Procorús, agus Nicánuir, agus Timon, agus Parménas, agus Nicolás neach ó Aintióchia do cheanguil é féin don neagluis :

6 Do chuireadar iad so a bhfiadhnúise na nabsdal : agus ar ndéanamh urnuighe dhóibhsean, do chuireadar a lámha orrtha.

7 ¶ Agus d'fás briathar Dé ; agus do rábheudaigh úibhlir na ndeisciobal go romhór a Niarusalém ; agus dúmhluidh cuid mhór do na ságarthaibh don chreideamh.

8 ¶ Achd Steaphán, lán do chreideamh agus do chúmhachdaibh, do rinne sé miorbhuile agus cómharthadha móra a measg an phobail.

9 Agus déingheadar súas dream áirighe don tsinagóg, dar ab ainm *Sionagóg* na libertinigh, agus na Cirenianach, agus luchd Alecsandria, agus Cilícia agus na Háisia, ag díoshórachd lé Steaphán.

10 Achd níor bhféidir leo cur a naghaidh na heagna agus na spioraide tré ar labhair sé.

11 An sin tugadar a steach dream áirighe, noch a dubhairt, Do chúalamar féin é ag labhairt bhriathra masluigheacha a naghaidh Mháoise, agus Dé.

12 Agus do bhogadar an pobal, agus na sinnsir, agus na sgríobuidhe, agus ag cur chuige, rugadar air, agus tugadar leo chum na comhairle é,

13 Agus do chuireadar amach siadhnúiseadha bréugacha, noch a dubhairt, Ní gcuiream an fearso dá bheith ag labhairt bhriathra masluigheacha a naghaidh na háite náomhthasa, agus an reachda :

14 Oir do chúalamar é ag rádh, Go sgríosfaidh Iósa Násarrdhaso a naitse, agus go niompochaidh sé na hórduighthe tug Máoise dhúinne.

15 Agus gach a raibh na súidhe sa ccomhairle, ag féuchainn go friochnamhach airsion, dó chunncadar a aghaidh mar aghaidh aingil.

CAIB. VII.

Freagra dhiagma Steapháin, ag foillsighadh brigh an dlíge ; 59 agus arís a bhás féin áindligeach.

A NN sin a dubhairt an tárdsagáirt, An bhfuilid na neithese mar so ?

2 Agus a dubhairt seision, A bhraithreacha, agus a aithreacha, éisdigh ; Dfoillsigh Dá na glóire é féin dar nathair Abraham, an tan do bhí sé sa Mésopotámia, suil do chómhnuidh sé a Gcárran,

3 Agus a d'bhairt sé ris, Fág do thír féin, agus do chineadh, agus tárr don tír fhoillseochus misi dhuit.

4 Dimthigh sé ann sin as talamh na Gcaldéanach, agus do chomhnuigh sé a Gcárran : Agus as sin, tar éis bháis a athar, dárthuigh sé é don talamhsa, ann a bhfuiltise a nois bhur gcómhnuidhe.

5 Agus ní thug sé oighreachd dhó ann, go fíu leithead troighthe : biodh gur gheall sé a thabhairt mar sheilbh dhó féin, agus dá shíol na dhiaigh, gé nách raibh clann fós aige.

6 Achd do labhair Dá mar so, Bíaidh do shíolsa na náitreabbaidh a dtír choimhighe ; mar a ccoinneóchar iad fá dháoirse, agus fá leathtrom ceithre chéud bliadhan.

7 Achd do dhéana misi breitheamhnus ar an gcineadh aga mhiaidh siad fá dháoirse, do ráidh Dá : agus ná dhiaigh sin rachaid siad amach, agus do dhéunuid seirbhís dhamhsa sa nionadsa.

8 Tug sé dhó mar an geádna connradh an timchillghearradh : agus is mar sin do ghin Abraham Isaac, agus do thimchillghearr sé é an tochdmhádh lá ; agus do gheir Isaac Iacob ; agus Iacob an dá phátriárc dhéug.

9 ¶ Agus ar ngabháil thnuidh, do na patriarúibh, do reacadar Ióseph don Éigipt : agus do bhí Dá maille ris,

10 Agus do réidhig sé é ó nuile thrioblóid, agus tug sé grása agus eagna dhó a bhfiadhnúise Phárao rí na Héigipte ; noch do rinne fáacharán de ar a Néigipt agus ar a thigh féin uile.

11 Agus táinig gorta go tír na Héigipte agus Chánaan uile, agus anigur mhór : ionnus nách bhfuaradar ar naithreacha beatha.

12 Agus ar na chlós do Iacob go raibh arbhar sa Néigipt, do chuir sé ar naithreacha ar tús innte.

13 Agus an dara húnair daithneadar a dhearbhraithreacha Ióseph ; agus do foillsightheadh do Phárao cineadh Ióseph.

14 Agus do chuir Ioseph, fíor air Iacob a athair, agus ar a luchd gaoil uile, cíug anmanna déng agus trí fichid.

15 Agus do chuáidh Iacob síos don

Eigipt, agus fuair sé féin, agus ar naithreacha bás,

16 Agus do hathruigheadh iad go Síchem, agus do cuireadh iad ann sa túama do cheannaidh Abraham ar a lúach airgid o chloinn Enimor Athair Sícheim.

17 ¶ Agus ar ndrud aimsire na geallamhna tug Dá Dhábraham maille ré mionnaibh, d'fás an póbal go híomaduill sa Néigipt,

18 Nó gur éirge rí eile súas, ag nach raibh aithne air Ióseph.

19 Do mheall an fearso ar ccineadhline, agus tug sé drochdhiól air ar naithreachuibh, a ccrúth go dtug sé orrtha a gclann óg do theilgean amach, ionnus nách bhfásaidís.

20 Fá a namsin rugadh Máoise, agus do bhí sé taitneamhach ag Dá, agus do boileadh é feadh trí míos a dtigh a athar:

21 Agus ar mbeith dhó ar na theilgean amach, do thóg inghean Pháraó ría é, agus do oil si é mar mhac dhi féin.

22 Agus do bhí Máoise foghlomtha a nuile éagna na Néigipteach, agus do bhí sé cúmhachdach a mbriathruibh agus a ngníomharthuibh.

23 Agus ar gcoimhlíonadh aimsire a dhá fhichead bliadhna dó, táinic ann a chróidhe dul dtéuchain a dhearbhráithreach féin chloinne Isráel.

24 Agus ar bhfaicsin duine áirighe ag fulang éugcóra, do chosain sé é, agus ar mbíaladh a Néigiptaigh dhó, do rinne sé dioghaltas air son an tí ar a ndearnadh a néugcóir:

25 Oir do mhéas sé go dtuigfidís a dhearbhráithreacha go dtiubhradh Dá fuasgladh tré na láimhsion dóibh: gidheadh níor thuig siadsan sin.

26 Agus an lá na dhiaigh sin ar mbeith dhóibh ag comhrac do thaisbéin sé é féin dóibh, agus do bhí sé déanamh síochana eatorra, ag rádh, A dháoine, as dearbhráithreacha da chéile sibh; créud fá ndéuntáoi éugcóir ar a chéile?

27 Achd do chuir an té do rinne a néugcóir ar a chómharsuin úadh é, ag rádh, Cía rinne úachdarán agus breitheamh dhíotsa ós ar gcionne?

28 An mían riot misi do mharbhadh, mar do mharbh tú an Téigptach a né?

29 Do theith Máoisí ann sin ris an bhfocal sin, agus do bhí sé na dheóraidh a dtalamh Mháidian, sa nionad ann a rugadh d'fás mac dhó.

30 Agus ar gcríochnughadh dhá fhichead bhliadhna, do taibhreach dhó a bhfásach shléibhe Sína aingeal an Tighearna a lasair theineadh a ndos.

31 Agus ar ná fhaicsin do Mháoise, do ghabh iongnadh fan táibhse: ó: agus ar

dteachd dó dhá bhréathnughadh, táinic gúth an Tighearna chúige,

32 As misi Dá baithreach, Dá Abraham, agus Dá Isaac, agus Dá Iacob. Agus ar mbeith do Mháoise ar crith, níor lamh sé aire do thabhairt dó.

33 Achd a dubhairt an Tighearna ris, Sgáoil do bhróga dod chósaibh: óir is talamh náomhtha an tionad ann a bhfuil tú ad sheasamh.

34 Tug mé dom aire, go friochnamhach, ámhgar mó phóbaill nóch atá sa Néigipt, agus do chútalaidh mé a nósnaadhach, agus do thuirling mé dá bhfuasgailt. Agus a nois tárrsa a leith, cuirfe me don Eigipt thú.

35 An Máoise só do dhíultadar, ag rádh, Cía rinne úachdarán agus bréitheamh dhíotsa? do chuir Dá é mar úachdarán agus mar fhear sáortha a láimh a naingil, do taibhreach dhó sa dos.

36 Tug sé so amach iad, ar ndéanamh míorbhuileadh agus comharthadh a dtalamh na Héigipte, agus ann sa muir Rúaidh, agus ann sa bhfásach dhá fhichead bliadhain.

37 ¶ A sé so an Máoisí úd, noch a dubhairt ré cloinn Isráel, Tóigéublaidh Dá bhur dtighearna fáidh súas dáobh da bhur ndearbhraithribh, mar misi; éisd-fidh sibh ris.

38 Sé so an té do bhí sa gcoimhthionól ar an bhfásach a bhfochair a naingil do labhair ris ar shliabh Sína, agus ré ar naithribhne: noch do ghlac mar an gcéudna briathra na beatha chum a dtabhartha dhúinne:

39 Dá nár bháill ré ar naithribhne úmhlachd do thabhairt, achd do dhíultadar é, agus d'fillead ann a geróidhthibh tar a nais don Eigipt,

40 Ag rádh ré Háaron, Déuna dhúinn dée do racha romhuinn: oir ní bhfuil a fhios aguin, créud do éirigh don Mháoisese, noch do threóraidh sinn as talamh na lléigipte.

41 Agus da rinneadar láogh ann sna laéthibhsin, agus do fhoráileadar íodhbairt don íodhail, agus do rinneadar gairdeachus as oibrighthibh a lámh féin.

42 Agus d'fíll Dá, agus tug sé iad do dhéanamh seirbhíse do shlúagh neimhe, do reir mar atá sgríobhtha a leabhar na bhfaigheadh, a thigh Isráel, nar fhoráileabhair dhamsa beathaidh mharbha agus íodhbartha ar féudh dhá fhichead bliadhna ar an bhfásach?

43 Achd, do ghlacabhair tábernacel Mhóloch, agus réult bhur Ndá féin Remphan, fioghracha noch do rinneabhair chum a nadhra: ar a nadhbharsin áthrócha mé sibh don táogh a nunn don Bhábilóin.

44 ¶ Do bhí tábernacel na fiadhuise ag ar naithribhne ar an bhfásach, do réir

mar daithin, an té labhair ré Máoisí, a dhéanamh do réir na heisiomplara do chunnairc sé.

45 Noch do ghlacadar ar naithrene agus tugadar leó maille ré Híosa go seilbh na Gcineadhach, noch do theilg Dia amach as anharc ar naithreach, go laéthibh Dháibhi:

46 Noch fuair grása a bhfiadhuise Dé, agus do shir tabernacel dfagháil do Dhía Iacob.

47 Gidheadh a sé Solamh do thóg tigh dhó.

48 Achd fós ní a dteampuibh laimh-dhéanta atá an tías Airde na chomhnuidh; do réir mar a deir an fáidh,

49 Sé neamh mo chathaóir, agus an talamh sdól mo chos: créd é an tigh thóigéubh sibh dhamh? a deir an Tigh-earna: nó créud é mionad cómhnuighe?

50 A né nach í mó lámh do rinne na neithesi uile?

51 A dháoine cruáidhmhuineulacha agus neamhthimcheallghearrtha a gcroíde agus a gclúasáibh, atáthaoi ag seasamh riamh a naghaidh an Spíorad Náomh: amhuil do rinneadar bhur naithreacha, as mar sin do nithise.

52 Cía do na fáidhibh nar dhíbreadar bhur náithreacha? agus do mharbhadar an dream do réimhfhoillsigh teachd an Táon Firéin úd; agá rabhabhairse a nois bhur luchd bratha agus dúnmharbhtha:

53 As do ghlacabhair an reachd tré mhiniosdrálachd na naingéal, agus níor choimhéudabhair é.

54 ¶ Agus ar uá gclós só dhóibhsion, do goinadh ann a gcroídhthibh iad, agus do bhádar ag cognamh a bhfiacal na aghaidh.

55 Achd ar mbéith do Steaphán lán don Spíorad Náomh, agus ar bhféachain dó go gér ar neamh, do chunnairc sé glóir Dé, agus Iósa na sheasamh ar láimh dheis Dé,

56 Agus a dubhairt sé, Féuch, do chím neamh osuilte, agus Mac an duine na sheasamh ar láimh dheis Dé.

57 Do gháireadarsan annsin do ghúth mhór, agus do stopádar a gclúasa, agus do shaitheadar déuntoil airsin,

58 Agus ar na theilgean amach as an gcathraigh dhóibh, do ghabhadar do chloch-aibh air: agus do chuireadar na fiadhnúisighe a néudúighe síos ag cosaibh ógán-aith dháirighe, dar bhainm Saul.

59 Agus do ghabhadar do chlochuibh air Steaphán, as é ag guidhe, agus ag rádh, A Thighearna Iósa, gabh mo spíorad chugad.

60 Agus ar na léigean féin ar a ghlúinibh dhó, do eigh sé do ghúth mhór, A Thighearna, na cuir an peacadhsa na leith. Agus ar na rádh so dhó do chodail sé.

CAIB. VIII.

Sául ag brúghadh na heagluisi, 13 do baisdeadh Síomón an draoi, 27 agus seomradóir Chandace, ré Philib.

A GUS dáontuigh Saul chum a blásaighe. Agus déirigh sa ló sin géreannmhúin mhór a naghaidh na heagluise a Níarusalém; agus do bhádar uile ar na sgaradh feadh réigion thíre Iúdaighe agus na Samária, achd amháin na habsdail.

2 Agus do thóghbhadar dáoine cráibhtheach Steaphán riu, agus do cháoineadar go mór é.

3 Achd do bhí Saul, ag sgrios na heagluise, ag dul a steach ann gach éitigh, agus ag tarraing amach fear agus ban, do chuireadh sé a bpriosún iad.

4 Uime sin an dream do bhí ar na sgaradh dimigheadar timcheall ag seanmórugh na breithre.

5 Agus ar dteachd do Philib go cathair na Samária, do sheanmóir sé Críósod dhóibh.

6 Agus tugadar an póbal déantoil aire do na neithibh do labhair Philib, ag éisdeachd agus ag féuchain na gcómharthadh do rinne sé.

7 Oir do chúadar spíorada neamhghlana, amach as mórán ann a rabhadar, ag éimhghe do ghúth mhór: agus do slánughadh mórán do luchd paireilise, agus do bhacachaibh.

8 Agus do bhí gáirdeachus mór sa gcathraighsin.

9 ¶ Agus do bhí roimhe sin sa gcathraigh, duine áirighe dar bhainm Síomón, do bhí na dhraoi, agus do mheall sé pobal na Samária, ag rádh, Gur dhuine mór éigin é féin:

10 Tugadar uile aire dhó, ón mbeagus an mór, ag rádh, A sé so mórchumhachda Dé.

11 Agus tugadar a naire dhó, do bhrígh gur mheall sé iad aimsir fháda lé na dhraoidheachd.

12 Achd a nuair do chreideadar do Philib ag seisgeúlughadh na neitheann bheanus ré riogluachd Dé, agus ré hainm Iósa Críósod, do baisdeadh iad, eidir fhéara agus mhná.

13 Agus do chreid Síomón féin mar an gcéudna: agus ar na bhaisdeadh, do chómhnuigh sé a bhfochair Philib, Agus ar bhfaicsin dó na gcomharthadh agus na miorbhúileadh móra dhá ndéanamh, do ghabh úathbhás é.

14 ¶ Agus ar gclós do na habsdalaibh do bhí a Níarusalém gur ghabh Samaria re briathar Dé, do chuireadar chuca Peadar agus Eóin:

15 Agus ar ndul síos dóibh, do ghuidh-

eadar ar a son, do chum go ngéubbhaidis chuca an Spiorad Náomh :

16 (Oir níor thuirrling sé fós ar éinneach aca : áchd amháin do baisdeadh iad a nainm an Tighearna Iósa.)

17 Ann sin do chuireadar lámha orrtha, agus do ghabhadar an Spiorad Naomh chuca.

18 ¶ Agus ar na fhaicsin do Shíomón go raibh an Spiorad Náomh ar na thabhairt tré lámhuibh na nabsdal do chur ortha, do thairg sé airgead dóibh.

19 Ag rádh, Tabhaird dhamhsa mar an gcéudna na cumhachdasa, go bhfuighe gach neach ar a gcuirfe mé lámha, an Spiorad Náomh.

20 Achd a dubhairt Peadar ris, Go dtéighe do chuid áirgid a múgha maille riot féin, do bhrigh go measann tú go bhfaghtar tíodhlacadh Dé ar airgead.

21 Ní bhfuil cuid ná cumann agad ann sa miniosdrálachd : óir ní bhfuil do chroidhe díreach a bhfiadhnuise Dé.

22 Uime sin déuna aithrighe ar son a nuilce, agus iarr ar Dhía, más éidir smuáineadh do chroidhe do mhaitheamh dhuit.

23 Oir do chímh go bhfuil tú a ndomlus an tsearbhuis, agus a ndaingean na héugóra.

24 Agus ar bhfreagra do Shíomón, a dubhairt sé, Guidhighe an Tighearna ar mo shon, gan ní ar bith do na neitibhse a dubhrabhair do theagmhail damh.

25 Uime sin, ar ndéanamh fiadhnuise dhóibhsion, agus ar labhairt bhréithre Dé, dfilladar go Hiarusalém, agus do sheanmóraigheadar an soisgéul a mórán do bhaitibh na Samáitanach.

26 ¶ Agus do labhair aingeal an Tighearna ré Philip, ag rádh, Éirghe, agus imthigh don taobh ó dheas, an tslighe síos ó Ierusalém go Gása, noch atá na fhásach.

27 Agus ar néirghe dhósan dimthigh sé roimhe : Agus, féuch, cailltéanach áirighthe ó Etiopia, duine cúmhachdach ré Candáce bainríoghlan na Heitiopia, noch do bhí ós cionn a hionnmhusa uile, táinic sé go Hiarusalém dadhradh Dé,

28 Agus dfill sé tar a ais, agus ag súidhe dhó ann a charbad, do léigh sé Esaías fíidh.

29 Agus a dubhairt an Spiorad ré Philip, Druid a bhfogus, agus cuir thú féin a naice an charbaid úd.

30 Agus do rith Philip, agus do chúalaidh sé é ag léughadh a nfáidh Esaías, agus a dubhairt sé, An dtuigeann tú na neithe léigheas tú ?

31 Agus a dubhairt seision, Cionnus is éidir leam, muna raibh éolaighe éigin agam ? Agus diarr sé ar Philip teachd a nsios, agus súidhe na fhochair.

32 Agus a sé so an mball don sgríobtúir do léigh sé, Mar cháoiridh do rugadh chum báis é ; agus amhail uáin na thochd a bhfiadhnuise a n*fir* lomartha, is mar sin nár osgail sé a bhéul :

33 Ann a úmhlachd do hárdúigheadh a bhréitheamhnus : Agus cíá fhoillsíochus a gheinealach ? óir tógthar a bheatha don talamh.

34 Agus ag freagra air Philip, a dubhairt an cailltéanach, Iarruim dathchuinge ort, Cía ré a nabair an fáidh so ? an leis féin, nó lé neach eigin eile ?

35 Ann sin ar nosgladh a bhéil do Philip, agus ag tosúghadh ón sgríobtúrsa, do sheannóir se Iósa dhó.

36 Agus ar mbeith dhóibh ag imtheachd sa tslighe, tangadar chum uisge áirighe : agus a dubhairt an cailltéanach, Féuch, an tuisge ; créud thoirmisgeas mise bhaidséadh ?

37 Agus a dubhairt Philip, Má chreideann tú go hiomlán ó chroidhe, is éidir leachd. Ar bhfreagra dhósan ann sin a dubhairt sé, Creidin gur ab e Iósa Críod Mac Dé.

38 Daithin sé an carbad ann sin do chongmháil na chomhnuighe : agus do chúadar aráon síos sa nuisge, Philip agus an cailltéanach a naóineachd ; agus do bhaids sé é.

39 Agus ar dteachd a nsíos as a nuisge dhóibh, dfúadaigh Spiorad an Tighearna Philip leis, agus ó sin amach ní fhacaidh an cailltéanach é : agus dimthigh sé roimhe a ngáirdeachus.

40 Achd frith Philip a Nasótus : agus ag dul tríd an dtír dhó do rime sé an soisgéul do sheannórughadh do na huile chaithreachaibh, go teachd dhó go Seasárea.

CAIB. IX.

Iompódh Sháuil chum creideamh, 36 agus Tabitha ar na tógbhail ón bhás.

A GUS ar mbeith do Shaul, fós ag séideadh bagair agus marbhtha a naghaidh dheisciobal an Tighearna, do chúaidh sé chum a nárdshagairt.

2 Agus diarr sé leitreacha air go Damascus chum na sínagóg, ionnus dá bhfaghadh sé éinneach, díor nó mhnáoi don tslighe, go dtíubhradh sé ris iad go Hiarusalém ceangailte.

3 Agus ag imtheachd do, tháinic sé a bhfogus do Dhamascus : agus go hobann do dheallruidh soille neimhe mar theinn-teach na thimcheall :

4 Agus ar dtuitim dhó chum na talmhan, do chúalaidh sé gúth ag rádh ris, A Sháuil, a Sháuil, créud fá a bhfuil tú ag géirleanmhuin orum ?

5 Agus a dubhairt seision, Cía thu féin,

a Thighearna? Agus a dubhairt an Tighearna, As mé Iósa ar a bhfuil tusa ag géirleamhuin: is cruaidh dhuit bheith ag gabháil dor shálaibh a naghaidh na ndeilg.

6 Agus ar nbeith do Shául ar crith agus lán dháithbhas a dubhairt sé, A Thighearna, créud is áil leachd do dhéunamh dhamh? Agus a dubhairt an Tighearna ris, Eiridh, agus imthlích a sdeach don chathruigh, agus foillséochar dhuit créud is cóir dhuit a dhéunamh.

7 Mar an gréidna an dream do shiúbhail má ráon ré *Saúl* do sheasadar go huáidh-eartha, ag éisdeachd ris an ngúth, achd gan amharc ar éinneach aca.

8 Agus do éiridh Sául don talamh; agus ar nosgladh a shúl dó, ní fhacaidh sé éinneach: agus ag breithdhóibhsionar láimh air, do thréoraigheadar go Damáscus é.

9 Agus do bhí sé trí láethe gan amharc ar bith aige, agus níor íth agus níor íbh éinni.

10 ¶ Agus do bhí deisciobal áirighe a Ndamáscus, dar bhainm Ananías; ré a ndubhairt an Tighearna a dtáibhse, A Ananías. Agus a dubhairt seision, Féuch, atáim ann so, a Thighearna.

11 Agus a dubhairt an Tighearna ris, Eiridh, agus imthlích don tsráid ré ráidhtear Díreach, agus iarr a dtígh Iúdaís, an té dar ab ainm Sául ó Tharsus: óir, féuch, atá sé ag dléunamh urnuighe.

12 (Agus do chonnaire sé a dtaibhse fear dar bhainm Ananias ag teachd a steach, agus ag cur a láimhe air, ionnus go nglactadh sé a radhairc.)

13 Achd do fhreagair Ananías, A Thighearna, do chúalaidh me ó mhórán ar an bhfear so, a mhéud dolcaibh do rinne sé dod náomhaibhse a Niarusalém:

14 Agus atá cúbhachda aige ann so ó na hárdsgartaibh na huile dháoine cheangal ghuidheas hainmse.

15 Achd a dubhairt an Tighearna ris, Imthlích romhad: óir atá sé na shoightheach tógtha agamsa, chum manma diomchar a bhíadhnuise na Geineadhach, agus na ríghtheadh, agus chloinne Isráel:

16 Óir foillséochaidh misi dhó créud é méud na neitheann is éigin dó fhulang ar son manmasa.

17 Dimthigh Ananías ann sin, agus do chúaidh sé a steach don tighsin; agus ar gcur a lámh airson a dubhairt sé, A Shául a dhearbhráthair, an Tighearna, Iósa, do táibhleadh dhuit sa tslighe iona dtáinic tú, do chuir sé misi, chum aaisg do radhairc dfagháil duit, agus do bheith líonta don Spiorad Náomh.

18 Agus ar an mball do thuiteadar ó na shúilbh mar do bheith sgamail: agus fúair sé a radhairc gan fhuireach, agus ar néirghe dho, ghabh sé baisdeadh.

19 Agus do chaith bíadh, agus do neartuigheadh é. Agus do bhí Sanl láethe áirighe a bhfochair na ndeisciobal do bhí a Ndamáscus.

20 Agus ar an mball do sheanmóir sé Críod ann sna sinagogaibh, gur bhé so Mac Dé.

21 Agus do ghabh úathbhás na huile dháoine do chúalaidh é, agus a dubhradar, A né nach é so an té úd do sgrios a Niarusalém an dream do ghuidh an tainmse, agus is chuige tháinic sé ann so, da mbreith ris ceangailte chum na nádsagart?

22 Achd is móide do neartuigheadh Sául, agus do chláoí sé na Iúdaighe do áitrighe a Ndamáscus, ag deimhnuighadh gur bé so Críod.

23 ¶ Agus ar ndul moráin do láethibh thárrsa, do rinneadar na Iúdaighe do chomhairle a bhfochair a chéile eision do mharbhadh:

24 Achd do aithin Saul a ccealg. Gidheadh do bhí coimhéud acasan ar na geataidhibh do ló agus doidheche, chum eision do mharbhadh.

25 Uime sin ar na ghabháil chuca do na deisciobluibh sa noidheche, do chuireadar amach tré san mballa é dá léigean síos a gclíabh.

26 ¶ Agus ar dteachd do Shául go Hiarusalém, do chuir sé roimhe ceangal ris na deisciobluibh: achd do bhí faitheas ortha uile roimhe, agus níor chreideadar dhó gur dheisciobal é.

27 Achd ar na ghabháil chuige do Bharnabás, rug sé gus na habsdalaibh é, agus dfoillsigh sé dhóibh cionnus do chonnaire sé an Tighearna sa tslighe, agus gur labhair sé ris, agus cionnus do labhair sé go dána a Ndamáscus a nainm Iósa.

28 Agus do bhí sé na geaidreadh súd ag teachd a steach agus ag dul amach a Niarusalém.

29 Agus do labhair sé go dána a nainm an Tighearna Iósa, agus do bhíodh sé ag diosbóireachd a naghaidh na Ngréugach: agus do ghabhadarsan do láimh eision do mharbhadh.

30 Achd ar bhígháil fheasa do ná dearbhráithreachaibh, do thréoraigheadar é go Seasaréa, agus do chuireadar as sin go Tarsus é.

31 Uime sin fúair an eaglais ar feadh thre Iúdaighe agus na Galilé agus na Samária síothchain; ar mbeith dhóibh ar na dtogbháil sías sa gcreideamh: agus ag siúbhail a neaglá Dé, agus do bhádar ar na líonadh do chomhfhurtachd an Spiorad Náoinh.

32 ¶ Agus tárta, ag gabháil do Pheadar tríothadh uile, go dtáinic sé chum na náomh do áitrighe a Liddá.

33 Agus fuair sé ann sin duine áirighe dhar bhainm Enéas, do bhí a bpairilis, agus nar éirigh as a leabaidh feadh ochd mbliadhán.

34 Agus a dubhairt Peadar ris, A Enéas, do ní Iosa Críost slán thú: éirigh, agus tóg do leabaidh. Agus ris sin féin déirigh seision.

35 Agus do chunncadar an mhéid do áitrighe a Liddá agus a Sáron é, noch do fhill chum an Tighearna.

36 ¶ Agus do bhí baundeisciobal áirighe a Nioppá dar bainm Tabita, (ré a ráitear ar na eidirbhíniughadh Dorcás:) do bhí an bheansa ían do dheaghoibribh agus do dheirce do niodh sí.

37 Agus tárla an sna láethibh sin, go raibh sí tinn, agus go bhfuair sí bás: agus ar na hionnladh dhoibh, do chuireadar a séomra úachdarach í.

38 Agus ar mbeith do Liddá a bhfogus do Ioppa, ar bhfagháil sgéul do na deiscioblaibh go raibh Peadar ann sin, do chuireadar dís fear chuige, dá iarraidh air, gan muill do dhéanamh ré teachd chuca.

39 Ann sin ar néirghe do Pheadar tháinig sé riu. Agus ar dteachd dhó, rugadar súas don tséomra úachdarach é: agus do sheasadar na baintreabhacha uile na aice ag cáoi, agus ag taisbéannadh na gcótdaigh agus na gcúlaidheach do rinne Dorcás, an feadh do bhí sí na bhfochair.

40 Agus ar gcur amach gach a ráibh a sdigh, ar na ligean féin ar a ghlúinibh do Pheadar, do rinne sé urnaighe: agus ar bhfilleadh chum an choirp a dubhairt sé, Éirigh, a Thabita. Agus dosgáil sísi a súile, agus ar bhfaicsin Pheadair dhí, déirigh sí na súidhe.

41 Tug sé a lámh dhí an tan sin, agus do thóg sé na seasamh í, agus ar ngairm na náomh agus na mbaintreabhach dhó, daisigh sé ise béo.

42 Agus do foillsigheadh so feadh Ioppá uile: agus do chreideadar mórán sa Tighearna.

43 Agus tárla, gur chómhnuigh Peadar mórán do laethibh a Nioppá a bhfochair Shíomóin áirighe fear leasaighe leathair.

CAIB. X.

Cornéliúis caiptín diagha do na Cineadhachaibh, ar na bhaisdeadh le Peadar.

A GUS do bhí duine áirighe a Séasára, dar bhainm Cornélius, caiptín an bhanna dhá ngóirthear an banna Eadailteach,

2 Duine riaghalta, ar a raibh eagla Dé, maille ré na thigh uile, noch do bheireadh iornad déirce don phobal, agus do bhíodh ag guidhe Dé do ghnáth.

3 Do chonnaire sé go soilléir a dtáibhse a dtincheall a náomhadh huair don lo aingeal Dé ag teachd a steach chuige, agus ag rádl ris, A Chornéliúis.

4 Agus ag féuchain dósan air go géir, agus ag gabháil eagla, a dubhairt sé, Creid é sin, a Thighearna? Agus a dubhairt seision ris, Do chuáidh hurnaighthe agus do dhéirce súas a goimhne a bhfiadhuise Dé.

5 Agus a nois cuir daoine go Ioppá, agus cuir fios ar Shíomóin, darab comhainn Peadar:

6 Atá sé ar áoidheachd a bhfochair Shíomóin áirighe fear leasaighe leathair, aga bhfuil a thigh láimh ris an bhfaighe: foillséochaidh sé dhuit créud is cóir dhuit a dhéanamh.

7 Agus ar nimtheachd don aingeal do labhair le Cornéliúis, do ghoir sé chuige dis dá mhuinntir, agus saighdiúir diagha don druig do bhí na fhochair;

8 Agus ar bhfoillsinghadh a nionláin dóibh, do chuir sé iad go Hioppá.

9 ¶ Agus ar ná mharach, ag síubhal dóibhsean, agus ag druil ris an gcathraigh, do chuáidh Peadar súas ar an dtigh do dhéanamh urnaighe dtincheall an seasádh huair.

10 Agus tárla gur ghabh ocarus rombór é, agus ba mian ris biadh chaiteamh: agus an feadh do bhádarsan ag ullmhúghadh neithe, do chuáidh seision a neúll,

11 Agus do chonnaire sé neamh osgailte, agus soightheach áirighe ag teachd a nsúas chuige, amhail bhraithlín mhór agus a cheithre heanna ceangailte, noch do léigeadh síos ar an dtalamh:

12 Ann a raibh gach uile ghné bheathaidh cheuthairchosaidh na talman, agus bheathaidh allta, agus phiasd shnámbh an talamh, agus éunlaith a naicéir.

13 Agus tháinig gúth chuige, Éirigh, a Phéadair; marbh, agus ith.

14 Achd a dubhairt Peadar, Ní headh, a Thighearna; óir níor ith mé riamh éinui coitcheann nó neamhghlan.

15 Agus a dubhairt an gúth ris a ris an dara huair, Ná neithe ghlan Día, ná habairse neamhghlan íad.

16 Agus do rinneadh so fó thrí: agus a ris do tógbhadh an soitheach súas air neamh.

17 ¶ Agus ar mbeith do Pheadar ag déanamh amharuis ann féin créud í an táibhsise do chunnaire sé, Féuch, na teachdairighe do cuireadh ó Chornélius ag iarraidh thighe Shíomóin, agus do sheasadar ag an dorns,

18 Agus do ghoireadar, agus dfiafruigh-eadar an raibh Shíomóin dar chómhainn Peadar ann sin.

19 Agus ar mbeith do Pheadar ag smuáineadh ar an dtáibhse, a dubhairt an Spiorad ris, Féuch, atá tríur fear dod iarraidh.

20 Uime sin éiridh, téigh síos, agus imthigh riu, gan amharus ar bith do bheith ort : óir is misi do chuir uaim iad.

21 Ar ndul síos do Pheadar an tan sin chum na bhfear do cuireadh chuige ó Chornélius; a dubhairt sé, Féuchaidh, is misi an té atá sibhse iarraidh : créud é an tadhbhar fá dtangabhair?

22 Agus a dubhdarsan, Cornélius an caiptín, duine comhthrom, air a bhfuil eagla Dé, agus fear deaghtreasda ag an gceineadh Iúdaighe uile, fuair sé fógra ó Dhía trá ingeal náomhtha fios do chur ortsá dá thigh féin, agus éisdeachd ré briathra íuitse.

23 An sin do ghoir sé a steach iad, agus tug sé áoidheachd dóibh. Agus ar na mhárach do imthigh Peadar riu, agus dimthigh dream áirighe do na dearbhraithreachaibh do bhí a Nioppá ma ráon ris.

24 Agus an lá na dhiaigh sin do chuádar a steach go Séasaréa. Agus do bhí Cornélius ag fuireach riu, ar ngairm a gháoil agus a charad ndiongnhala a gceann a chéile dhó.

25 ¶ Agus tarla ré dteachd Pheadair a sdeach, go dtáinic Cornélius do theagmháil dó, agus do onóraigh sé é, dhá léigean féin síos agá chosaibh.

26 Achd do thóg Peadar súas é, ag rádh, Eiridh; oir as duine misi féin.

27 Agus ar mbeith dhó ag comhrádh ris, do chuáidh sé a steach, agus fuair sé mórán ar gcuinniughadh a gceann a chéile.

28 Agus a dubhairt sé riu, Atá a fhios agaibhse nách dlightheach do Iúdaighe é féin do cheangal deachdrannach, nó teachd dá ghoire; gidheadh do fhoillsigh Dia dhainhsagan duine coitcheann nó neamhghlan do ghairm do neach ar bith.

29 Ar a nadhbharsin tháinig mé gan díultadh, a nuair do cuireadh fios oram : uime sin fiafruighim créud é an tadhbhar fár chuireabbhair fios oram?

30 A dubhairt Cornélius an tan sin, Ré ceithre lá gus a nuairse do bhí mé ag déanamh troisge; agus sa náomhadh huair do bhí mé ag déanamh urnaighe ann mo thigh féin, agus, féuch, do sheas neach am fhíadhnúise a néudach dheallruigtheach,

31 Agus a dubhairt sé, A Chornélius, do héisdeadh húrnaighe, agus do coimhnigheadh do dhéir a bhfiadhnúise Dé.

32 Uime sin cuir fios go Hioppá, agus goir chugad Siomón, dar combainm Peadar; atá se ar áoidheachd a dtigh Shíomóin fhir leasaigthe leathair láimh ris an bhfiarrge:

agus an tan thiucfas sé, laibheóruigh sé riotsa.

33 Ar a nadhbharsa a nuair sin féin do chuir mé fios ortsá; agus as maith do rinne tú theachd. Uime sin a nois atá-muid uile a bhfiadhnúise Dé, chum eisdeachda gacha uile neithe do haith-nigheadh dhíotsa ó Dhía.

34 ¶ Agus ar nosgladh a bhéil do Pheadar a dubhairt sé, Do gheibhim go firinneach nach bhféuchann Dia do phearsannaibh seach a chéile:

35 Achd ann gach uile chineadh, gabhuidh sé ris an tí, air ambí a eagla agus do ní ceart.

36 An bhriathar noch do fhoillsigh sé do chloinn Israél, ag soisgéulughadh síoth-chána tré Iósá Críod: noch atá na Thigh-earna ós cionn na nuile:

37 Atá a fhios agaibhse, créud do rinneadh feadh thíre Iúdaighe uile, ag tosughadh ón Ngaililé, tar éis an bhaisidigh noch do sheanmóraidh Eóin;

38 Cionnus do ung Dia Iósá Nasárrgha ris an Spiorad Náomh agus lé cumhachdaibh: noch do chuáidh timcheall ag déanamh maithesa, agus ag slánughadh gach a raibh fá leathrom tré chumhachdaibh an diabhail; oir do bhí Dia maille ris.

39 Agus atámaóidne dfiadhnúise ar na huile neithe do rinne sé a tír Iúdaighe, agus a Niarusalém; noch do mharbhadar dhá chrochadh a gcoirch:

40 Do thog Dia é so súas an treas lá, agus dfoillsigh sé é;

41 Ní don phobál uile achd do na fiadhnúisibh do thogh Dia roimh láimh, eadhon dúinne, noch do ith agus do íbh na fhochair tar éis a éiseirge ó mharbhaibh.

42 Agus tug áithne dhúinne seanmóir a dhéanamh don phobal, agus fiadhnúise do déanamh gur ab eision do hórduigheadh ó Dhía na bhreitheamh ar bhéodhaibh agus ar mharbhaibh.

43 Do níd na fáidhe uile fiadhnúise dhó so, go bhfaghann gach áon chreideas ann maithreamhnus na bpeacadh tré na ainm.

44 ¶ Ar mbeith fós do Pheadar ag labhairt na mbríatharsa, do thuirling an Spiorad Náomh ar gach áon da ccúalaidh an bhriathar.

45 Agus na creidmhighie don timcheall-ghearradh tháinic ré Peadar, do ghabh uathbhás iad, do bhrígh gur dóirteadh fós ar na Cineadhachaibh tíodhlacath an Spioraid Náomh.

46 Oir do chúaladar iadsan ag labhairt lé teangthaibh, agus ag adhmholadh Dé. Do fhreagair Peadar an tan sin,

47 An féidir do neach ar bith uisge do thoirmeasg, do chum nach baisfí iad só,

Peadar ar na chur chum na Gcineadhach.

noch do ghabh an Spiorad Náomh chomh-maith rinne?

48 Agus do aithin sé dhíobh baisdeadh ghabhail chuca a nainm an Tighearna. Do íarradar airson an tan sin fanmhuin na bhfochair láethe áirighe.

CAIB. XI.

Peadar ag seasmhadh cúis na Ccineadhach, 28 do thairrgir Agabus ioma ghorta ré teachd.

AGUS do chúaladar na habsdail agus na dearbhraithreacha do bhí a ttr Íúdaighe, gur ghabhadar na Cineadhacha mar an gcéudna briathar Dé chuca.

2 Agus ar ndul do Pheadar súas go Híarusalém, an drung do bhí don timcheallghearradh do bhádar ag connspóid ris,

3 Ag rádh, Do chúaidh tú a sdeach gus an muinntir ar nách ráibh an timcheallghearradh, agus do chaith tú biadh mar-áon riu.

4 Agus ar dtionnsgnamh do Pheadar, dfoillsigh sé *án tiomlán* a nordúghadh dhóibh, ag rádh,

5 Do bhí mé a gcathair Ioppá ag déunamh úrnaighe : agus do chonnaic mé an táidhbhsesi a neúll, Soitheach áirighe ag teachd a nús, amháil bhraitlin mhóir, do ligeadh a nús ó neamh ar a cheithre bheannaibh ; agus táinic sé chugam :

6 Ar bhféachain damh go géar air, tug mé dom aire, agus do chonnaic mé beathaigh cheathairchosach na talmhan, agus beathaidh allta, agus na *píasda*, shuámhus an *talamh*, agus éunlaith a naiéir.

7 Agus do chúalaidh mé gúth ag rádh ríom, Eiridh, a Pheadair ; marbh agus ith.

8 Achd a dubhairt misi, Ní headh, a Thighearna : óir ní dheachaidh éain ní coitchean nó neamhghlan am bhéul a steach a riamh.

9 Agus do fhreagair an gúth mé an dara huair ó neamh, Na neithe do rinne Día glan, ná dcúnsa neamhghlan iad.

10 Agus do rinneadh so fo thrí : agus a rís do tógadh súas iad go huilidhe air neamh.

11 Agus, féuch, tangadar tríur fear an tan sin don tigh ann a raibh mé, do cuireadh ó Shéasaráe chugam.

12 Agus a dubhairt an Spiorad ríom dul riu, gan amharas ar bíth do bheith oram. Agus tangadar na sé dearbhraithreachasa maráon ríom, agus do chúamar a steach go tigh a nfr sin :

13 Agus do fhoillsigh sé dhúinn cionnus do chunnairc sé aingeal ann a thigh, na sheasamh agus ag rádh ris, Cuir fir go Ioppa, agus cuir fios ar Shiomón, dar ab comhainm Peadar ;

14 Noch láibhéorus briathra riót, ré a slaineóchar thú féin agus do thigh uile.

CAIB. XI. *Do bhir Barnabas Saul rís.*

15 Agus an tan do thionnsgain mé labhairt, do thuirrling an Spiorad Náomh órtha súd, amhail mar do thuirrling sé óirine ar tús.

16 Do chúimhnigh misi an tan sin ar bhréithir an Tighearna, mar a dubhairt sé, Do bhaisd Eóin lé huisge ; achd baidsfighthear sibhsi ris an Spiorad Náomh.

17 Uime sin má thug Día dhóibhsion an tiodhlacadh céudna thug sé dhúinne, an tan do chreideamar sa Tighearna Iósa Críosa ; cía hé misi, do fhéudfadh toirmeasg do chur ar Dhía ?

18 Agus ar gclós na neitheannsa dhóibhsion, do thochdadar, agus tugadar glóir do Dhía, ag rádh, Uime sin thug Día aithrighe do na Cineadhachaibh fós chum beatha.

19 ¶ Tuilleadh eile an dream do bhí ar na sgaradh tréas an mbuáidhirt do éiridh ar son Steapháin do shiubhladar go Phenícia, agus go Ciprus, agus go Hantíochía, gan an bhriathar do labhairt ré héinneach achd ris na Íúdaighibh amháin.

20 Agus do bhádar cuid dhíobh ó Ciprus agus ó Chiréne, noch ar ndul a steach dhóibh go Hantíochia, do labhair ris na Gréugachaibh, agus do shéanamóir an Tighearna Iósa.

21 Agus do bhí lámh an Tighearna maille riu : agus do chreid úibhir mhór, agus dfileadar chum an Tighearna.

22 ¶ Agus táinic na sgéulasa go clúasaibh na heagluise do bhí a Niarusalém : agus do chuireadar Barnabas úatha, go Hantíochia.

23 Agus ar dteachd dhó, agus ar bhfaic-sin ghrása Dé, do ghabh gáirdeachus é, agus do theaguisg sé iad uile, fá annmhuin a bhfochair an Tighearna ré rún croidhe.

24 Oir do bhí sé na dhuine mhaith, agus lán don Spiorad Náomh agus do chreideamh : agus do cuireadh ris an Dtighearna buidhean mhór.

25 Do imthigh Barnabas an tan sin go Tarsus, díarraidh Sháuil :

26 Agus ar na fhaghadh do, rug sé ris é go Hantíochia. Agus tárlá, go rabhadar ag gnáthughadh a cheile feadh bliadhna sa neagluis, agus gur teaguisgeadh léo iomad do dhaoimibh, ionnus gur ab a Nantíochia do goireadh ar tus Críosaighthe do na deiscioblaibh.

27 ¶ Agus ann sna láethibh sin tangadar fáidhe ó Iérusalém go Hantíochia.

28 Agus ar néirghe súas do neach aca dar bhanm Agabus, dfoillsigh sé tréas an spiorad go mbíadh gorta mhór feadh na talmhan uile : noch thárla mar an gcéudna a láethibh Chláudius Séasar.

29 Ann sin do chuir gach áon do na deiscioblaibh roimhe, congnamh do chur

do réir a acfuiinne, chum na ndearbhráithreach daitrigh a tír Iúdaighe :

30 Agus do rinneadar sin, agus do chuireadar é chum na sinsear tré láimh Bharnabais, agus Sháuil.

CAIB. XII.

Foiréigniuighadh, 21 úabhar, 23 agus bás ghráineamhla Iorúaidh, dar comhainm Agrippa.

AGUS fá namsin do shín Iorúaidh an rígh lámha do dhéanamh uile do dhruingear airighe don neagluis.

2 Agus do mharb sé Séumus, dearbhráthair Eóin, lé cloidheamh.

3 Agus ar bhfaicsin dó gur thaitin sin ris na Iúdaighibh, do chuir sé roimhe Peadar do ghabháil mar an gcéadna. Ach do bhádar láethe a naráin gan laibhín ann.

4 Agus ar na ghabháil dó, do chuir sé a bpriosún é, ar na thabhairt dá choimhéud do cheithre choirightheibh do shaighdiúiribh; ar mbeith fonnmar dhó ar a thabhairt amach chum an phóbail a ndiáigh ná Cúsg.

5 Uime sin do coimhéudadh Peadar a bpriosún : agus do rinne a neagluis únaighe go dúthrachdach chum Dé ar a shon.

6 Agus ar mbeith Dìoruaidh ar tí a thabhairt amach, sa noidhche sin féin do chodail Peadar eidir dhís saighdiúir, ar na cheangal ré dhá shlábhradh : agus do bhádar an luchd coimhéuda ag coimhéud an phriosúin ag an dorus.

7 Agus féuch, do sheas aingeal an Tighearna a lathair, agus do dhealruidh solus sa tigh : agus ar mbualadh Pheadar ann a tháobh, do thog sé súas é, ag rádh, Eirídh go láth. Agus do thuiteadar na slabhraidhe dhá lámhaibh.

8 Agus a dubhairt an taingeal ris, Cuir do chrios thort, agus ceangail ort do bhróga. Agus do rinne sé mar sin. Agus a dubhairt sé ris, Cuir do bhrat iomad, agus lean misi.

9 Agus ar nimeachd amach do Pheadar, do lean sé é, agus ní raibh a fhios aige gur bhfior a ní do rinneadh tré a naingeal; ach do shaóil sé gur taidhbhse do chunnairc sé.

10 Agus ar nimeachd dóibh tré san gcéud fhaire agus tré san dara faire, tangadar chum an ghéata farainn, thréoraighais chum na caithreach; noch do osgail dhóibh úadh féin : agus ar ndul amach dhóibh, do shiubhladar thríd áon sráid amháin; agus ar an mball do imthigh an taingeal úadh.

11 Agus ar dteachd do Pheadar chuige féin, a dubhairt sé, A nois atá a fhios agum go dearbhtha, gur chuir an Tighearna a aingeal úadh, agus gur sháor sé

mé ó lámh Iorúaidh, agus ó uile choimhéud an phóbail Iúdaighe.

12 Agus ar mbreathnughadh an neithese dhó, tháinig sé go tigh Mhuire mathair Eóin, dar combainm Marcus; áit a rabhadar mórán cruinn a bhfochair a chéile, agus ag déanamh únaighe.

13 Agus ar mbualadh dhórais an phóirse do Pheadar, tháinig caillín chuige dár bhainm Rhóda, déisdeachd ris.

14 Agus ar naithe ghotha Pheadair dhi, tré gháirdeachus níor osgail sí an dorus, achd ag rioth dhi a steach, dinnis sí go raibh Peadar na sheasamh sa phóirse.

15 Achd a dubhradarsan ría, Atá tú ar mícheill. Gidheadh do bhí sisi ag dearbhughadh go raibh sé amhluidh. Achd a dubhradarsan, A sé a aingeal atá ann.

16 Agus do lean Peadar dá bheith ag bualadh an dorus : agus ar nosgladh dhóibhsion, do chunncadar é, agus do ghabh úathbhás iad.

17 Agus ar sméideadh a láimhe dhósan ortha, chum bheith na dtocht, dfoillsigh sé dhóibh cionnus tug an Tighearna amach é as an bpriosun. Agus a dubhairt sé, Innisigh na neitheise do Shéumus, agus do na dearbhráithreachaibh. Agus ar nimeachd as sin dó, do chuaidh sé go háit eile.

18 Agus ar néirghe don lá, déiridh buáidhirt nar bheag a measg na saighdiúir, a dtimcheall créid tharla do Pheadar.

19 Agus ar ná farraidh Dìoruaidh, agus nách bhfuair, ar cceasdughadh an luchd coimhéuda dhó, daitin sé a mbreith amach chum pionúis. Agus ar ndul siós dó ó thír Iúdaighe go Séasárea, do chomhnaigh sé ann sinn.

20 ¶ Do bhí Iorúaidh an tan sin ro dhíomghach do luchd Thírúis agus Shídoín : achd tangadarsan dáontoil chuige, agus, ar dtabhairt Bhlastuis eadhon séomradóir an rí ar a dtoil, díarradar síocháin; do bhrígh go raibh a tír dhá cothughadh tré thír an rí.

21 Agus lá ordúighe airighe ar mbeith Dìoruaidh, ar na éudughadh a néudach ríogha, agus na shuidhe sa gcathaóir bhreitheamhnais, do rinne sé óraid dhóibh.

22 Agus do gháireadar an pobal, Gúth Dé so, agus ní gúth duine.

23 Agus a nuáirsin féin do bhuáil aingeal an Tighearna é, do bhrígh nach ttug sé glóir do Dhía : agus ar na ithe do phiasdaibh, do chuaidh a spiorad as.

24 ¶ Agus do fhás briathar Dé agus do méudaigheadh í.

25 ¶ Agus do fhill Barnabas agus Saul ó Ierusalem, ar gcoimhlíonadh a miníodralachda, ar mbreith fós Eóin ríu, dar combainm Marcus.

CAIB. XIII.

Pól agus Barnabas ar na ccur ar leith chum oibre an tsoisgeil, 8 agus Elimas an draoi (ag cur na naghaidh) ar na dheanamh dall.

A GUS do bhadar a neaglais na Hantióchia fuidhe áirighe agus luchd teaguis; mar atá Barnabas agus Siméon da ngoirthí Niger, agus Lúcius ó Chiréne, agus Manahen, comhalta Ioruáidh an tetrarcha, agus Saul.

2 Agus ar mbeith dhóibh ag minidrálachd don Tighearna, agus deanamh trosga, a dubhairt an Spiorad Náomh, Cuiridh air leith dhamh Barnabas agus Sál fa chomhair na hoibre chum ar ghoir mé iad.

3 An sin ar ndéanamh troisge agus úrnaighe dhóibh, agus ar gcur lámh ortha, do léigeadar úatha iad.

4 Uime sin ar mbeith dhóibhsion ar na gcur amach ón Spiorad Náomh, do chbadar síos go Selúcia; agus as sin do shéoladar go Ciprus.

5 Agus ar dteachd dhóibh go Salamis, do sheannóraigheadar bríathar Dé a sinagógaibh na Niudaighe: agus do bhí Eóin aca fós mar óglach.

6 ¶ Agus ar ndul dóibh thríd a noiléun go Páphus, fúaradar draói áirighe, faidh fallsa, Iúdaighe, dár bhainm Baríesus:

7 Noch do bhí a bhfochair a núachdaráin, Sergius Paulus, duine tuigsionach; Ar ngairm Bharnabais agus Shául dhó so chuige, diarr sé briathar Dé déisdeas.

8 Achd' do chúir Elimas an draoi, (óir as mar so eidirbhíonighthea a ainm,) na naghaidh, ag iarraidh a núachdaráin diompógh on gereideamh.

9 Achd ar mbeith do Shául, (da ngoirthear fós Pól,) lán don Spiorad Náomh, ag féuchain air go gér.

10 A dubhairt sé. *Afhir lán do mbeathail agus dola, a mhic an diabhail, agus a nambuid na huile fhíréntachda, an é nach sguirte tú do shligtheibh diorgha an Tighearna do chur bimoscionn?*

11 Agus anois, féuch, lámh an Tighearna ad aghaidh, agus baidh tú dall, gan amharc na gréine agad feadh sealad. Agus ris sin féin do thuit céo agus dorchadus air; agus do shir sé fa gcúairt dream éigin do theorúchadh ar lámh é.

12 Ar bhfaicsin don nachdarán, an tau sin a ní do rinneadh ann, do chreid sé, ag déanamh iongantais fa theagusg an Tighearna.

13 ¶ Agus ar ninteachd do Phól agus don drung do bhí na fhochair a luíng ó Pháphus, tangadar go Pérge na Pamphília: Agus ar ndéalughadh Deóin ríu, dfill sé go Hierusalém.

14 Agus ar ndul dóibhsion ó Pheirge, tangadar go Hantióchia na Pisidia, agus ar ndul a steach dhóibh don tsinagóig lá na sabhóide, do shuígheadar síos.

15 Agus tar éis léighthe an reachda agus na bhfaigheadh do chuireadar uachdaráin na sionagóige teachdaireachd chuca, ag rádh, A fheara agus a dhearbhráithreacha, má atá agaibh briathar ar bith lé a dteagaisgfí an pobal, labhruidh í.

16 Ar neirghe súas do Phól an tan sin, agus ar sméideadh dhó ré na láimh, a dubhairt sé, A fheara Israélacha, agus sibhse ar a bhfuil eagla Dé, éisdigh.

17 Do thogh Día an phobailse Israél ar naithreacha, agus do árdaiigh sé an pobal an tan do bhadar na gcomhnuighe sa Néigipt, do thréoraigh sé as sin amach iad ré laimh áird.

18 Agus a dtimcheall aimsire dhá fhichead bliadhan do fbulaing sé a mbéasa sa bhfásach.

19 Agus ar sgríos dó na seachd gcineadhach a dtír Chánaan, do roinn sé ré crannchar a bhfearamh dóibh.

20 Agus na dliaigh sin, a dtimcheall dheich mbliadhan agus dá fhichead agus cheithre gcéud tug sé breitheumhain dóibh, go teachd Shamuel an faidh.

21 Agus na dhiaigh sin diarradar rí, agus tug Día Sál dóibh mac Chis, fear do threibh Bheniamin, feadh dhá fhichead bliadhan.

22 Agus ar na áthrughadh súd dhó, do thóg sé súas Dáibhí na rígh dhóibh; dá ndearnaidh sé mar an gcéadna fiadhuise, ag rádh, Fuair mé Dáibhí mac Iesse, na dhuine do réir na chroidhe féin, noch do dhéunaigh mo thoil uile.

23 As dá shíol so do thóg Día súas do réir na geallamhna an Slánaightheóir, Iósa Diosrael:

24 Ar mbeith Deóin roimh éisíon do theachd ag seanmórughadh bhaisidigh na haithrighe do phobal Israél uile.

25 Agus ar gcóimhlíonadh a sheala Deóin, a dubhairt sé, An té sháoilte, ní misi é. Achd, féuch, tig neach am dhiaigh, ag nach fiú mé iallach a bhróg do sgaóileadh.

26 A fheara agus a dhearbhráithreacha, chlann fine Abraham, agus an mhéid agaibh ar a bhfuil eagla Dé, is chugaibhse do cuireadh bríathar na sláintese.

27 Oir an dream do áitriugh a Níarusalém, agus a núachdaráin, ar mbeith dhóibh gan éolus aca airsean, na air bhríathruibh na bhfaigheadh léughthar gacha sabbóid, air na dhamnúghadhsan dóibh do choimhlíonadar iad.

28 Agus bíodh nach bhfúaradar coir ar bith bháis air, diarradar ar Philaid a bhfásughadh.

Gur ab tré Iósa amháin fáorthar sinn. GNIOMHA. Craithid luathrigh na naghaidh.

29 Agus ar gciochnughadh na nuile neitheann dóibh do bhí ar na sgríobhadh na thimcheallsan, do leagadar a nús as an gcroich, agus do chuireadar a dtuama é.

30 Achd do thóg Dá sús ó mharbh-aibh é:

31 Noch do taisbéunadh feadh mhóráin do láethibh don druing do chuaidh a náoinfheachd ris sús ón Ngáile go Hiarusalém, agus atá na bhfiadhnúisibh dhó a dtáobh an phobail.

32 Agus soisgéulamáoidne dhíbhse an gealladh do rinneadh dona haithreachaibh,

33 Gur choimhlíon Dá dhúinne a gclann é, ar dtógbháil Iósa sús arís; mar atá sgríobhtha fós ann sa dara Salm, Is tusa mo Mhacsa, a niugh do ghein mé thú.

34 Agus do bhrígh gur thóg sé sús é ó mharbhaibh, agus nach bhfillfidh air ais chum trúaighlighthe, a dubhairt sé mar so, Do bhéura mé dhíbh neithe náomhtha diongmhalta Dháibhí.

35 Uime sin a deir sé a nionad eile, Ní fhuiléongaidh tú do Neach Náomhtha féin dfaicín trúaighlighthe.

36 Oir go deimhin, ar ndéunamh seirbhíse do Dháibhí, ann a gheinealach féin tré chomhairle Dé, do chodail sé, agus do cuireadar a bhfochair a aithreadh é, agus do chunnaic sé trúaillleadh.

37 Achd an té, do thóg Dá sús, ní fhacaigh sé trúaillleadh.

38 Ar a nadhbharsin bíodh a fhios agaibh a fhir agus a bhraithreacha, gur tré an bhfearso foillsighthea dhíbh maithfeachus na bpeacadh:

39 Agus go bhfuil gach áon chreideas ar na sháoradh thrídsin ó na huile neithibh, dá nár bhféidir sibhse do sháoradh a reachd Mháoise.

40 Uime sin tabhraidh bhur naire ribh, nách dteigeumhadh dháioibh, a ní atá ar na rádh ris na fáidhibh;

41 Féuchaidh, a luchd na tarcaisne, agus bíodh iongantús oraibh, agus leathnuighidh mar cheó: óir oibrighim se obair ann bhur láethibh, obair nach creidfeadh sibh, dá bhfoillsúigheadh daine dhíbh é.

42 ¶ Agus ar nimtheachd amach as an tsionagóig do na Iúdaighibh, diarradar na Cineadhaigh dachuinge orrtha na briathrasa labhairt riu féin an tsabbóid na dhiaighsin.

43 Agus ar sgaóileadh don choimhthionól, do leanadar mórán do na Iúdaighibh, agus do dhaoínibh riaghalta coigchríchlthe tháinic chum creidmhe Pól agus Barnabas: noch do ro, labhair riu, agus do chomhairligh dhóibh fuireach a ngrasuibh Dé.

44 ¶ An céudlá sabboide na dhiaigh

sin is beag nar chruinnigh an chathair uile a bhfochair a chéile deisdeachd bhréithre Dé.

45 Achd ar bhfaicsin an phobail do na Iúdaighibh, do líonadh do thnúth iad, agus tangadar a naghaidh na neitheann do labhair póil, da gconntarghadh agus ag labhairt ortha go masluightheach.

46 Achd ar ndéunamh dánachda do Phól, agus do Bharnabas, a dubhradar, Is ribhse ar tús dob éigean briathar Dé do labhairt: gítheadh ó churtháoí ar gcúl í, agus go mbeiríth do bhreith nach fíu sibh an bheatha mharthanach *dfagháil*, féuch, atámaidne ag filleadh chum na Gcineadhach.

47 Oir is mar sin do aithin an Tighearna dhínn, *ag rádh*, Do chuir mé thú mar sholas do na Cineadhachaibh, agus mar shlanughadh go leithimlibh na talmhan.

48 Agus ar gclós na neitheannsa do na Cineadhachaibh, do ghabh gáirdeachas iad, agus do ghlóraigheadar briathar an Tighearna: agus do chreideadar an mhéid do bhí ar na nórdughadh chum na beatha marthanaighe.

49 Agus do leathnaigh briathar an Tighearna air feadh na tíre uile.

50 ¶ Achd do bhrosdaigheadar na Iúdaighe mná riaghalta agus mácanta, agus náisle na caithreach, agus do thógadar géirleanmhuin ar Phól agus ar Barnabas, agus do chuireadar amach as a dtéorannaibh iad.

51 Achd ar gcrathadh dhóibhsion luathrigh a gcós na naghaidh, tangadar go Hicónium.

52 Agus do líonadh na deisciobail do gháirdeachas, agus don Spiorad Náomh.

CAIB. XIV.

Na heasbuil ag deanamh maith ag Listra, 11 tugadar an-barr onóir dhoibh áon la, 19 agus ghabhadar do chlochaibh orra la eile.

A GUS tárla a Nicónium, go ndeachadar ar áon a náoinfheachd go sionagóig na Niudaigheadh, agus gur labhradar, ar ghléus gur chreideadar buidhean mhór do na Iúdaighibh agus fos do na Gréugachaibh.

2 Achd na Iúdaighthe díchreidmheacha, do bhrosdaigheadar agus do líonadar daingidheachd, inntinn na Gcineadhach a naghaidh na ndearbhraitheach.

3 Uime sin dfanadar aimsear fhada ag labhairt go dána sa Tighearna, noch do rinne fiadhnúise do bhréithir a ghrás féin, agus tug fá deara comharthadha agus níorbhuileadh do dhéunamh tré na lámhaibhsion.

4 Agus tárla connspóid eidir luchd na

caithreach: ionnus go raibh dream aca ris na Iúdaighibh, agus dream eile ris na habsdalaibh.

5 Agus ar dtosughadh bruighne do na Cineadhachaidh, agus do na Híudaighibh maille ré na núachdaránaibh, chum *iadsan* do mhaslúghadh, agus gabháil do chlochaidh orrtha,

6 Ar na thuigsin só dhóibhsion, do theitheadar go Lístra, agus Derbe, caithreacha na Licaónia, agus don región ar gach táobh:

7 Agus do bhádar ag seanmórughadh an tsoisgéal ann sin.

8 ¶ Fá a nám sin do bhí duine áirighe a Lístra na shuidhe, ag nach raibh a chosa ar a chúmas, do bhí na mhairtineach ó bhroinn a mháthar, agus nar shíubhail a ríamh.

9 Do chualáidh sé so Pól ag labhairt: agus ar mbeith do *Phól* ag féuchain go gér air, agus ar mbreathnughadh dhó go raibh creidheamh aige chúm a shlánúighthe,

10 A dubhairt sé do ghúth mór, Seas súas go díreach ar do chosaibh. Agus do léim seision súas, agus do shíubhail sé.

11 Agus ar bhfaicsin a neithe do rinne Pól don phóbal, do árdagheadar a ngúth, ag rádh a dteangaidh na Licaónia, Tangadar dée a nús chugainn a gcosamhlachd dáoine.

12 Agus do ghoireadar Iupiter, do Bharnabas; agus Mercúrius, do Phól, do bhrígh gur bhfearr labhartha é.

13 Agus ar mbeith do shagurt Iupiter, as combhair a gcaithreach súd, ar dtabhairt tharbh agus atán ris chum na ngeatadh, bá mian leis íodhbairt do dhéanamh má ráon ris an bpóbal.

14 *Achd* ar na clós so do na habsdalaibh, Barnabas agus Pól, ag réubadh a gcúlaidheach dhóibh, do ritheadar a sdeach a measan phóbal, ag éighme,

15 Agus ag rádh, A dháoine, créud fá a ndéantáoi na neithese? Oir is dáoine sinne féin, cosmhair a bhfulangthaibh ribhse, ag soisgéalughadh dhíbh fileadh ó na neithibh diomláioineachsa chum Dé bhí, noch rinne neamh, agus talamh, agus a nfaíge, agus na huile neithe atá ionnta:

16 Noch do fhulaing sna haimsiribh do chuáidh thorainn, do na huile chineadhachaidh siubhal ann a slighthibh féin.

17 Bíodh nar fhág sé é féin gan fhíadhuise, ag déanamh maítheasa, ag tabhairt fearthanna dhuinn ó neamh, agus seusúir thóirthaigh, ag líonadh ar gcroidheadh do bhíadh agus do gháirdeachus.

18 Agus ar rádh na néitheannsa dhóibh, is ré héigean do chonghbhadar an pobal, ó íodhbairt do dhéanamh dhóibh.

19 ¶ Gidheadh tangadar Iúdaighe chuca

ó Antíochia agus ó Icónium, noch do chomhairligh an pobal, agus ar ngabháil do chlochaibh ar Phól, do tharruing amach as an gcathruigh é, ar na sháolsin dóibh go raibh sé marbh.

20 Achd, ar mbeith do na deiscioblaibh na seasamh na thimcheall, do éiridh sé a steach don chathraigh: agus ar na mhárach do imthigh sé as sin má ráon ré Barnabas go Derbe.

21 Agus ar seanmórughadh an tsoisgéal don chathraigh sin dóibh, agus ar dtarruing mhóráin do dheiscioblaibh chuca, dfillleadar go Lístra, agus go Hicónium, agus go Hantíochia.

22 Ag neartughadh anmann na ndeisciobal, agá dteagusc fá anmhuin sa gcreideamh, agus gur tré iomad buáidhearta as éigean dúinn dul a steach go ríoghachd Dé.

23 Agus ar nórdughadh sinnsear ann gach eaghuis, agus ar ndéanamh úrnaighe dhóibh maille ré trosgadh, do chuireadar ar choimhéud an Tighearna, ionar chreideadar íad.

24 Agus ar ndul dhóibh thríd Phisidia, tangadar go Pamphília.

25 Agus ar labhairt na bhréithre dhoibh a Bperge, do chúadar síos go Hatália:

26 Agus do shéoladar as sin go Hantíochia, a náit as ar cuireadh ar coimhéud ghrás Dé íad chum na hoibre do choimhlíonadar.

27 Agus ar dteachd, agus ar gcruinníughadh na heagluise a gceann a chéile dhóibh, do fhoillsigheadar méud na neitheann do rinne Dia thríothadh, agus gur osgail sé dorus an chreidimh do na Cineadhachaidh.

28 Agus do chomhnuigheadar aimsir fhada ann sin a bhfochair na ndeisciobail.

CAIB. XV.

Príomh-chomhairle na neasbul ag Ierusalem, ioma dtimchillghearradh.

A GUS ar dteachd do dhruing áirighe a nús ó thír Iúdaighe do theaguisgeadar na bráithre, *ag radh*, Muna dtimcheallghearrthar sibh do réir reachda Mháoi, ní héidir bhuir slánughadh.

2 Uime sin tair éis Pól agus Barnabas conspóid agus diosbóireachd nar bheag do dhéanamh na naghaidh, dorduigheadar Pól agus Barnabas, agus cuid eile dhíobhsan, do dhul súas go Hiarusalem chum na nabsdal ar na sinnsear a dtimcheall na ceasda so.

3 Agus ar na séoladh do neagluise, do ghabhadar tré Pheníce agus Shamária, ag innisín fhille na Gmeadhach: agus do chuireadar lúthgháir mhór ar ná bráithribh uile.

4 Agus ar dteachd go Hiarusalém dhóibh, do ghabhadar a neagluís, agus na habsduil agus na sinnsir chuca iad, agus dinniseadarsan méud na nitheam do rinne Dia thriothadh.

5 ¶ Gidheadh déirghe dream áirighe deiriceachd na Bphairisíneach do chreid, ag rádh, Go ccaithfidh a ttimcheallghearradh, agus a chur dfíachuibh orrtha dligheadh Mhaóisi choimhéud.

6 Ar a nadhbharsin tangadar na habsduil agus na seinnsir ar áonball dféuchuin a dtimcheall a neithse.

7 ¶ Agus ar ndéanamh móráin díobíreachda dhóibh, déirigh Peadar súas, agus a dubhairt sé riu, A fheara agus a bhraithreacha, atá a fhios aguibhsi gur thog Dia eadruinne fada ó shin, go gclumfidis na Cineadhacha briathar an tsoisgéal as mo bhéalsa, agus go gcreidfidis.

8 Agus do rinne Dia, dar ab aithne na croidhte, finn dhóibhsion, ag tabhuirt an Spiorad Náomh dhóibh, chomhmaithlinne;

9 Agus ní dhearna sé éidirdhéalughadh ar bith eadruinne agus iad, ag glanadh a gcroítheadh lé creideamh.

10 Uime sin a nois créud fá bhfuiltí ag cur chathúighe ar Dhía, ag cur chuinge ar mhuinéluibh na ndeisciobal, nar fhéudadar ar naithreacha ná sinn féin iomchar?

11 Achd creidimid go sláinéochthar sinn comhmaith léosan, tré ghrasuibh an Thighearna Iósa Chríod.

12 ¶ Ann sin do thochdadar an chuideachda uile, agus tugadar éisdeachd do Bharnabas agus do Phól, ag innisin créad é méud na gcomharthadh agus na míorbhuileadh do rinne Dia thriothadh féin eidir na Cineadhachuibh.

13 ¶ Agus ar sgur dha dtagra dhóibh, do fheaguir Séumus, ag rádh, A fheara agus a bhraithreacha, éisdigh riuinsa:

14 Dinnis Siomón *dáoibh* cionnus dféuch Dia ó thosach, chum pobail do bhuáin as na Cineadhachuibh dhá ainm féin.

15 Agus tigid bríathra na bhfaidheadh leis an nisi; do réir mar atá sgríobhtha,

16 Fillfidh mé na dhíáigh so, agus tóg-éubhuidh mé súas a ris tabernacuil Dháibhi, atá ar dtuitim; agus cóiréochaidh mé an ní do thuit de, agus cuirfidh mé súas é a ris:

17 Do chum go níarrfaidís an chuid eile do na dáoinibh an Tighearna, agus na huile Chineadhacha, ar a ngoirthear mainm, a deir an Tighearna noch do ní na neithesi uile.

18 Atá fios a oibreacha féin uile ó thosach an tsáogháil ag Dia.

19 Uime sin measuimsi, nach cóir míshuáimhneas do chur air a ndreim do na Cineadhachuibh, dfíll chum Dé;

20 Achd as insgríobhtha chuca, iad féin do sheachna ar thruáilightheibh na niodhal, agus ar striopthachus, agus ó ní tachduighe, agus ó fhuil.

21 Oir atáid ag Maóisi ó na seannaimsir-eachuibh a nall dáoine do ní a sheanmórughadh a ngach áon chathruigh, ann sna sinagóguibh ann a léughthar gacha sá-bóid é.

22 ¶ Ann sin do chonncas do na habsdaluibh agus do na sinnsearuibh, maille ris a neagluís uile, dáoine toghtha dhóibh féin do chur go Hantíochia lé Pól agus lé Barnabas; *eadhon*, Iúdas dar comhainm Barnabas, agus Silas, dáoine oirdheire eidir na bráithreachuibh:

23 Ag sgríobhadh *leitreacha* riu mar so; Beatha agus sláinte ó na heasbuluibh agus ó na seinnsaruibh agus ó na bráithribh chum na mbráthar do na Cineadhachuibh atá a Naintíochia agus a Síria agus a Cilícia:

24 Dó bhrúgh go gcúalamar, go ndeachadar dáoinéáirighe úainne noch do bhuaidhir sibhsé lé briathruibh, agus do chlaochluidh bhuir nintinne, dá rádh *ribh*, Bheith ar bhuir dtimcheallghearradh, agus an reachd do choinnéud: dá nach dtugamar *a leitheid sin* dáithne:

25 Do chonncas dúinn, air tteachd déuntoil a gceann a chéile, dáoine toghtha do chur chugaibhsi má ráon ré ar *bráithribh* grádhacha Barnabas agus Pól,

26 Dáoine thug a nanmanna féin ar son anna ar Dtighearna Iósa Chríod.

27 Ar a nadhbharsin do chuireamar chuguibh Iúdas agus Silas, noch innéosas na neithesi as béul mar an gcéudna.

28 Oir do chonncas don Spiorad Náomh, agus dúinne, gan ní as mó dúalach do chur oruibh ná na neithe riachdanachaso;

29 Go seachna sibh sibh féin ar neithibh do níthear ofráil diodhaluibh, agus ar fhuil, agus ar ní tachduighe, agus ar striopthachus: má chongbhuithí sibh féin úatha so, is maith do dhéuntáoi. Slán libh.

30 Agus ar na léigeanas air siubhal, tangadar go Hantíochia: agus ar geruinnighadh don phobal a gceann a chéile, tógadar an leitr úatha:

31 Agus an tan do léigheadarsan an leitr, do ghabh gáirdeachas iad tres an ccomhfurtachd.

32 Mar an gcéadna ar mbeith do Iúdas agus do Shílas, na bhfaidhibh, do theaguisgeadar agus do neartuigheadar, na bráithre lé mórán briathar.

33 Agus tair éis iad fhuireach ann sin ar feadh tamuill, do leigeadar na bráithre iad a siothcháin úatha chum na nabsdal.

34 Achd do chonncas do Shílas comhnúighe ann sin.

35 Achd do fhan Pól agus Barnabas fós a Naintiochia, ag teagusg agus ag sois-
géalughadh bhreithre an Tighearna, mórán
fós ré mórán eile.

36 ¶ Achd a ndiaigh láctheadh áirighe a
dubhairt Pól ré Barnabas, Filleam d'féuch-
ain ar mbráithreach atá ann gach áon
chathruigh ann a ndearnamar briathar an
Tighearna do sheanmóir, cionnusatáid siad.

37 Agus do shanntuigh Barnabás Eóin
dá ngoirthear Marcus, do bhreith léo.

38 Achd níor bháill lé Pól an té, dó
chúaidh úatha as Pamphília, agus nach
deachaidh riu chum na hoibre, do bhreith
na gcuideachda.

39 Uime sin do éirigh easáonta eatorra,
a gerúth gur sgaradar ré chéile: achd rug
Barnabas Marcus leis, agus do chúaidh sé
a luing go Cíprus;

40 Achd dó thóg Pól Silas dó féin, agus
do imthigh sé roimhe, ar na chur ar com-
airce ghrás Dé do na bráithribh.

41 Agus do shiobhail sé ar feadh Shíria
agus Chílícia, ag coimhneartughadh na
néagluiseadh.

CAIB. XVI.

Siobhal agus sáothair Phóil. 14 Croidhe
Lidia ar na osgladh 34 agus coimh-
éduigh an phriosuin ag creideamh a
Ndú.

ANN sin táinic sé go Derbe agus go
Listra: agus, féuch, do bhí deisciobal
áirighe ann sin, dar bhainm Timotéus, mac
mhná áirighe, dheagchreidmheige don
chineadh, Iúdaíche; agus lá Gréugach a
athair:

2 Ar a dtugadar na bráithre do bhí a
Listra agus a Níconium teisd mhaith.

3 Do ghabh fonn Pól an fearso do bhreith
leis na chuideachda; agus ar na bhreith
leis dó do thimcheallghearr sé é ar son na
Níudaítheadh do bhí ann sna háitibh sin:
óir do bhí a fhios acá uile gur Ghréugach
a athair.

4 Agus mar do shiobhladar ar na caith-
reachaibh, tugadar dhóibh ré a gcoimhéud
na hórdaighthe, do órduigheadar na habsduil
agus na sinnsir do bhí a Niarusalém.

5 Uime sin do bhádar na heagluiseachda
ar na ndaingniughadh ann sa chreideamh,
agus do bhí a nuimhir ag méudughadh gach
éun lá.

6 Agus ar ngabháil tré Phrígia agus tré
chrich na Galátia dhóibh, do thoirnisg an
Spiorad Náomh iad an bhriathar do labh-
airt sá Násia,

7 Agus ar dteachd go Mísia dhóibh, do
chuireadar rómpa dul go Bitínia: achd
níor fhulaing Spiorad Iósa dhóibh.

8 Ar a nadhbharsin ar ngabháil tré
Mhísia dhóibh do chúadar síos go Tróas.

9 ¶ Agus do chonncas do Phóla dtaidhbh-
si sa noidhche; Duine áirighe ó Mhace-
dónia na sheasamh, dá ghuidhe, agus ag
rádh, Tárr go Macedónia, agus tabhair
cabhair dhúinne.

10 Agus mar do chonnuircsé an taidhbh-
si, do shantuigheamar ar an mball dull
go Macedónia, óir do thuigheamar gur bhé
an Tighearna do ghoir sinn chum an
tsoisgéal do sheanmóir dhóibh.

11 Uime sin ag seoladh dhúinn ó Thróas,
tangamar go díreach go Samotrácia, agus
lá ar na mhárachí go Neápolis;

12 Agus ann sin go Philippi, príomh-
chathuir na coda sin don Mhacedónia,
agus colamhuin: agus d'fianamur ann sa
chathruigh sin suim áirighe do laethibh.

13 Agus do chúamur a mach as an
geathruigh lá na sáboide chois a tsrothá,
mar a ngnáthuighthí urnaighe do dhéun-
amh; agus ar suidhe dhúinn ann sin, do
labhramar re mnaibh do bhí ar cruinn-
iughadh ann.

14 Agus bean áirighe dár bhainm Lídia,
reacadóir purpúir, a gceathruigh na Dtiatir-
ach, noch do onórúigheadh Día, déisd sí
rinn: ag ar osuil an Tighearna a cróidhe,
chum aire do thabhairt do na neithibh a
dubhairt Pól.

15 Agus ar ngabháil bhaisidh, dhi féin
agus do luchd a tighe, do ghuidh sí sinn,
ag rádh, Má mheasdáoi go bhfuilim díleas
don Tighearna, tigidh, do dhéunamh comh-
nuidhe dom thigh. Agus do choimhéigui
sí sinn.

16 ¶ Agus tárta, ag dul dhúinn do
dhéunamh urnaighe, go dtárta cailín áirighe
oruinn agá raibh spiorad fáisdine, fuair
fábhaltus mór dá tighearnuibh féin lé
fáisdine do dhéunamh:

17 Do lean sí so Pól agus sinne, agus
do éigh sí, ag rádh, Is seirbhísigh don Día
ro árd na dáoinesí, noch shoisgéulas dáobh
slighe na sláinte.

18 Agus do rinne sí so mórán do laéth-
ibh. Achd do ghoill sin, ar Phól, agus
d'fíll sé air ais agus a dubhairt sé ris a
spiorud, Aithnighim dhíot a nainm Iósa
Críost teachd amach aisde. Agus ar a
núair sin do imthigh an spiorad aisde.

19 ¶ Agus an tan do chunncadar a
tighearnuidhesi gur imthigh muinighin a
brábhaltuis féin, do chuireadar lámh a
Bpól agus a Silas, agus rugadar léo don
mhargadh iad chum na núachdarán,

20 Agus ar na dtairgsin do na húachd-
aránuibh, a dubhradar, Búaidhrid na
dáoinesí ar gcathuirne, óir is dón chineadh
Iúdaíche iad,

21 Agus múinid siad órduighe, nach
dleisdeanach dhúinne do ghabháil, na do
leanmhuin, dó bhrígh gur Romhánuigh sinn.

22 Agus do éiridh an pobal a náoinfheachd na naghuidh : agus ar réubadh a néuđuigheadh do nahoifigibh, do áithneadar gabháil do shlatuibh orrtha.

23 Agus ar ngabháil orrtha go romhór dhóibh, do chuireadar a bpríosún iad, dá áithne dfear coimhéuda an phríosúin a gcoimhéud go ró dhaingean :

24 Agus ar bhfagháil na háithne sin dósan, do theilg sé iad ann sá phríosún do bhaidhe a steach, agus do dhaingnigh sé a gcosa a gceap.

25 ¶ Agus a dtimcheall mheadhóin oidhche ar ndéanamh urnaighe do Phól agus do Shílas, do chanadar salm dadhmholadh Dé : agus do chúaladar na príosúnuigh iad.

26 Agus go hobann do éirigh crith mór talmhun ann, a gcrúth go raibh fúindiment an phríosúin ar bogadh : agus ar an mball do bhádar na doirsi uile osguilti, agus a ngeimhleacha uile sgáoilte.

27 Agus ar músghladh do choimhéuduidhe an phríosúin, agus ar bhfaicsin doirtheadh an phríosúin osguilté dhó, ar dtarruing a chloidhimh amach, do smúain sé é féin do mharbhadh, óir do sháoil sé gur éulóigh-eadar na braighe.

28 Achd do éigh Pol do ghúth mhór, ag rádh, Na déuna ole ar bith dhuit féin : óir atámaóithe uile ann so.

29 Agus ar ngairm ar sholus dósan, do sháith sé a steach, agus ar mbeith dhó ar coimhchrigh, do thuit sé síos a bhfiadhuise Phóil agus Shílais,

30 Agus ar na mbreith leis amach dhó, a dubhairt sé, A mhaighisdríge, créd chaithfeas misí dheunamh do chum go sláineochtháoi mé?

31 Agus a dubhradarsan, Creid ann sa Tighearna Iósa Críost, agus sláineochthar thú féin, agus do thighe.

32 Agus do rimeadar briathar an Tigh-earna do sheanmóir dhó féin, agus dá ráibh ann a thigh uile.

33 Agus a nuáir sin féin do noidhche go ghlac se iad, agus do nigh sé a ccréachda; agus ar an mball do ghlac sé féin, agus a thigh uile baisdeadh.

34 Agus ar na mbreith leis dó dhá thigh féin, do chuir sé bhiadh na bhfiadhuise, agus do rinne sé gairdeachus, é féin agus a thigh uile ag creideanb a Ndia.

35 ¶ Achd ar néirge don lá, do chuireadar na húachdaráin máoir uatha, da rádh, Léig na daoine sin amach.

36 Agus dinnis coimhéuduidhe an phríosúin na briathraso do Phól, Chuireadar na húachdaráin fios uatha bhuir léigean amach: uime sin siobhluidh romh-uibh a nois, agus ínthighidh a síothchain.

37 Achd do fhreaguir Pól dóibhsean,

Tar éis gabháil oruinn go puiblidhe agus sinn neimhchiontach, agus ar Rómhanachuibh, do theilgeadar a bpríosún sinn; agus an né budh áil léo a nois ar gcur amach ós íseal? ní headh go firinn-each; achd teigid féin agus beirid amach sinn.

38 Agus dinniseadar na maóir na briathraso do na húachdaránuibh : agus do ghabh eagla iadsan, an tan do chúaladar gur Rómhanuigh iad.

39 Agus ar dteachd dóibh do chuireadar impidhe orrtha, agus ar na dtabhuirt amach, do guidheadar iad fá imtheachd amach as an gcathruidh.

40 Agus ar nimtheachd as an bpríosún dóibhsion, do chúadar a steach go Lídia : agus ar bhfaicsin na mbráthar, tugadar comhfhurtachd dóibh, agus do imthigh-eadar rompa.

CAIB. XVII.

Do sheanmóirigh Pól an soisgeul ag Tessalónica, 15 agus ag cathair na Haithne.

A GUS ar nimtheachd tré Amphípolis agus tré Apollonia dhóibh, tangadar go Tessalónica, mar a raibh sinagóg ag na Iúdaidhibh :

2 Agus mar bá ghnáth ré Pól, do chúaidh sé a steach chuca, agus do rinne sé díosboireachd riu as na sgríobtúiribh ar feadh thrí lá sábbuide,

3 Ag miniughadh agus ag dearbhughadh, gur bhéigin do Chríost fulang, agus éirighe a rís ó mharbhuibh ; agus gur ab é so Críost, an Tíosa do nímisi sheanmóir dháoiibh.

4 Agus do chreideadar cuid áirighe dhíobh, agus do leanadar do Phól agus do Shílas; agus mar an gcéadna mórán do Ghréugachaibh cráibhtheach, agus do mhnáibh uáisle níar bheag.

5 ¶ Achd do ghabh iomthnúdh, na Iúdaidhe nár chreid, agus ag cruinniughadh dhrochdháoine airighe agus chorra-marguidh, do rinneadar cuideachda mhór, agus do bhuáidhreachar an chathuir, agus tangadar a dtimcheall tighe lásoin, ag iarruidh iadsan do thabhairt amach chum an phobuil.

6 Agus an tan nach bhfúaradar iadsan, do thairngeadar lason agus cuid áirighe dona braithribh chum úachdarán na caithreach, ag éighmhe, Iad so do chuir an sáoghal bun as cionn thangadar an so mar an cceadna ;

7 Noch dhá dtug Iáson áoidheachd : agus atáid siad uile ag cur a naghuidh órduighthe Shéasair, ag rádh go bhfuil rí eile ann, eadhon Iósa.

8 Agus do bhuáidhreachar an pobal agus

úachdaráin na caithreach, ar gclós na neitheadhsa dhóibh.

9 Agus ar ngabhail urraidhe ó Iáson, agus ón chuid eile, do léigeadar úatha iad.

10 ¶ Agus ar an mball do chuireadar na bráithre sa noidhche úathadh Pól agus Sílas go Beréa: agus ar dteachd dóibh ann sin do chúadar a steach go sinagóig na Níudiúidhe.

11 Agus dob uáisle na *Híuduidhe* sin na an mhuinntir do bhí a Dteassalonica, agus do ghabhadar an bhriathar go ro lúthgháireach chuca, ag cúrtughadh na sgríobhtúireadh gach éun lá, dá fhéuchuin an mar sin do bhádar na neithesin.

12 Uime sin do chreideadar mórán díobh; agus mar an gcéudna mórán ban úasal do na Gréugachuibh, agus fear leis, níar bheag.

13 ¶ Agus an tan fuáir na Iúdáidhe do bhí a Dteassalonica, fios go ndearna Pól briathar Dé sheanmóir ag Beréa leis, do chúadar ann sin mar an gcéudna, do chur buaidheartha ar an bpobal.

14 Achd do chuireadar na bráithre Pól úatha ar an mball amhail as go rachadh sé ar fairsge: achd d'fán Sílas agus Timotéus ann sin na gcomhnuidhe.

15 Agus an chuideachda do chúaidh lé Pól do thréoraigheadar é go *cathuir* na Haithne: agus ar bhfagháil áithne dhóibh chum Sílais agus Timotéus do chum go dtiocfaidís mar is luáithe do fhéudfaidís chuige, dimthigheadar rompa.

16 ¶ Achd ar mbeith do Phól ag fuir-each ríusan a *ceathair* na Haithne, do bhí a spiorad air na bliúaidhreadh ann, tré go bhfaicuidh sé an chathuir lán diodhaladhradh.

17 Ar a nadhbharsin do rinne sé diosbóireachd ann sa tsíonagóig ris na Iúduighibh, agus ris na dáoinibh riaghalta, agus ré gach áon dá dteagmhadh dhó ar an margadh gach éun lá.

18 Agus do rinneadar feallsamhnuighe áirighe do na Hlepícrachuibh, agus do na Stoicibh, connspóid ris. Agus a dubhradar cuid dhíobh, Cred as áill leis an bhfear mbriosg-ghlórachso do rádh? agus a *dubhradar* cuid eile, As cosmhuil ris bheith na sheanmóntuidhe ar dhéicibh coimhigheacha: ar son gur sheanmóir sé Iósa, agus a néiseirghe dhóibh.

19 Agus ar mbreith air, rugadar go Hleapágus é, ag rádh, An bhféudmáoid a fhios d'fagháil créd é an teaguisg núadh so, labhrus tusa?

20 Oir atá tu ag cur neitheadh núadh airighe ann ar gclóasuibhne: ar a nadhbharsin as mian linn a fhios d'fagháil créd as éiall dóibh.

21 (Oir ní raibh aire ar ní ar bith eile

ag luchd na Haithne agus ag coimhthighe tháinig dáitreabhadh na measg, achd ar nuáidhéachd éigin dinnisin, no deisdeachd.)

22 ¶ Agus ar seasadh do Phól a meadhón Areopágus, a dubhairt sé, A luchd chathair na Haithne, do chím go bhfuiltí go huilidhe ródhitlicheallach a niodhaladhradh.

23 Oir tan an do shiobhail mé ó áit go háit, agus do chunnaire mé bhur neithe náomhtha, fuáir mé altóir áirighe ann a raibh sgríobhtha DON DIA ANAITHNIDH. Ar a nadhbharsin as é an Dia sin onórháoi as gan a fhios aguibh cíá hé, atáimsi do sheanmóir dhibh.

24 Oir ní dheanann an Día do rinne an domhan agus gach uile ní dhá bhfuil ann, ar mbeith dhó na Thighearna ar neamh agus talamh, comhnuidhe a dteampluibh láimh-dhéanta;

25 Agus fós ní tugthar onóir dhó lé lamhuibh dáoine, mar do bhíadh riachdanus éinneithe air, oir is é féin do bheir beatha, agus anáil, agus gach uile ní do na huile neithibh;

26 Agus do rinne sé a nuile cheinél dáoine déunfhuil amháin do chum go naitéochaidís ar dhruim na talman uile, agus do chinn sé aimseardha reumhórd-uighe, agus teóranna a náitreabhaidhsan;

27 Do chum go niarrfaidís an Tigh-earna, da madh éidir léo a fhaghail, ré a ghlacadh, gé nach fada ó éundúine aguinn é:

28 Oir is annsan mhairmíd, agus chorr-nigheimíd, agus atámáoid; do réir mar a dubhradar cuid dá bhur bhféladhaibhsí, Oir is dá chinéulsan fós sinn.

29 Ar a nadhbharsin ar mbeith dhúinn do chinéul Dé, ní coir dhúinn a bhreathnughadh gur cosmhuil an Díaghachd ré hór, ná ré hairgead, ná ré cloich, ar na grabháil lé healuidhin nó lé hinntleachd dháondá.

30 Uime sin ar léigean aimseara a nainbhfsí thairis do Dhía; do bheir sé a nois fúagra do nuile dhuine ann gach áonáit aithreachus do dhéunamh:

31 Ar an adhbhar gur órduigh sé lá, an a mbéura sé breath chomhthrom ar a tsáoghal tres an bhfear úd do órduigh sé; agus mar dhearbhadh ar so do nuile *dhuine*, do thóg sé súas ó mharbhuibh é.

32 ¶ Achd an tan do chúladarsan dó eis-éirghe na marbh, do rinneadar cuid díobh fonámhad: achd a dubhradar cuid eile, Eisdfeam riot a ris dhá tháobh so.

33 Agus as mar sin do imthigh Pól amach as a lár.

34 Achd cuid aca ag céangal ris, do chreideadar: eidir a raibh Dionisius Areopagita, agus bean dár bhainm Damaris, agus dream eile maille riu.

CAIB. XVIII.

Chúaidh Pól ar chúairt d'fhiosriughadh na neagluise. 24 Agus theagaisc Acuila le na mhnaoi an soisgeul Dapollos ní is soillier.

TAR éisi so ar bhfagbháil chathair na Haithne do Phól, táinic sé go Córintus ;

2 Agus fuair sé Iúdaidhe áirighe ann sin dar bhainm Acuilas, noch rugadh a Bpontos, táinic go déigheanach ó Neadáille, é féin agus a bhean Priscilla ; (ar a nadhbhur gur aithin Claudius do na Iúdúidhibh uile imtheachd as a Róimh :) agus do chuáidh sé dhá nionnsuighe.

3 Agus do bhrígh go raibh sé dáoincheird riu, d'fan sé na bhfochair, agus do bhí sé ag obair : óir a seadh bá ceird dhóibh pailliúin do dhéanamh.

4 Agus do níodh sé dioshóireachd sa tsinagóg gach éun lá sábhóide, ionnus gur tharruing sé na Iúdaidhe agus na Gréuguidh.

5 Agus mar tháinic Silas agus Timotéus ó Mhacedónia, do las Pól an a spioruid, ag déanamh finné do na Iúdúidhibh gur bhé Iósa an Críost.

6 Agus an tráth do chuireadarsan na aghuidh, agus do labhradar blasphéime, ar gerothadh a éurdaigh dhósan, a dubhairt sé riu, *Bíodh* blhur bhfuil ar bhur gceann féin ; atáimsi glan : ó so súas rachuidh mé chum na Gcineadhach.

7 Agus ar nimtheachd dó as sin, do chuáidh sé go tigh *dhuine* áirighe, dár bhainm Iustus, duine air a raibh eagla Dé, agus agá raibh a thigh láimh ris a tsionagóg.

8 Agus do chreid Crispus, úachdarán ná sinagóige, maille ré luchd a thighe uile, ann sa Tighearna ; agus mórán do na Corintianachuibh ag éisdeachd ris do chreideadar, agus do baisdeadh iad.

9 ¶ Agus a dubhairt an Tighearna sa noidhche a dtaidhbhsí ré Pol, Na bíodh eagla ort, achd labhuir, agus na bí ad thocht :

10 Oir atáimsi maille ríot, agus ní thiofca duine ar bith ort do dhéanamh uile dhuit : óir atá pobal mór agamsa an sa chathraigh so.

11 Agus d'fan seisean blíadhuin agus sé mhí, ag teagusc bhréithre Dé na measg.

12 ¶ Agus an tráth do bhí Gallio na úachdarán a Nachaia, do éirgheadar na Iúdúidhe déuntoil a naghuidh Phóil, agus rugadar go cathaóir an bhreitheamhuais é.

13 Ag rádh, Táirngidh an fear so lé na bhriathraibh na daoine chum Dé onórughadh, a naghaidh an dlíghie.

14 Agus an tan do shantuigh Pól a

bhéul dosgladh, a dubhairt Gallio ris na Iúdúidhibh, Dá madh éagcoir ar bith nó droch ghníomh é, a Iudaighe, budh cóir go nionmchóruinn libh.

15 Gidheadh más a dtimcheall bhríathar agus ammann, agus bhur ndlíghie atá bhur gceisd, féuchuidh féin dó ; óir ní báill leamsa bheith am breitheamh ar a leitheid sin do neithibh.

16 Agus do chuir sé ón chathaóir bhreitheamhuais iad.

17 Ann sin ar mbreith do na Gréugachuibh uile ar Shostenes, úachdarán na sinagóige, do ghabhadar air a bhfiadhnúisi chatháóireach an bhreitheamhuais. Achd níor chuir Gallio suim a ní ar bith do na neithibhsin.

18 ¶ Achd tair éis Pól fhuireach fós mórán do láethibh, do ghlac sé a chead ag na bráithribh, agus do chuáidh sé a *luíng* go Siria, agus do chuáidh Priscilla agus Acuilas leis ; tar éis a chinn do bhearradh dhó a Gcenchreas : óir do bhí móidghealladh air.

19 Agus táinic sé go Hépheus, agus d'fag sé ann sin iad ; gidheadh do chuáidh sé féin a steach don tsinagóg, agus do thaguir sé ris na Iúdúidhibh.

20 Agus an tan díarradar air fuireach na bhfochair ní as faide, níor áontaigh seisean.

21 Achd d'fag beannachd aca, ag rádh, Is éigin dámhsa go deimhin an tsollomuin so chugainn do dhéanamh a Niarusalém : achd más toil lé Dia é, fillfidh mé chuguibhsí a ris. Agus do shéol sé ó Ephesus.

22 Agus ar ndul dó síos go Seasaréa, do chuáidh sé súas, agus ar mbeannughadh do neagluis dó, do chuáidh sé síos go Hantiochia.

23 Agus ar fanmhuin dó ar feadh tamuill do imthigh sé roimhe, agus do shiobhuil sé a nórdughadh ar feadh chríche na Galátia agus Phrígia, ag neartughadh na ndéisciobal uile.

24 ¶ Agus táinig Iúdaighe áirighe go Hephesus, dár bhainm Apollos, rugadh a Nalecsándria, fear deaghlabharta, do bhi cúmbachdach ann sna sgríobtúiribh.

25 Do bhí an fear so ar na theagusc a slighe an Tighearna ; agus ar mbeith dhó ar fiuchadh sa spioruid, do labhuir agus do theaguisg sé go dithcheallach neithe a dtimcheall an Tighearna, agus gan déolus aige achd baisdeadh Eóin ambáin.

26 Agus do thionnsgain sé labhuir go dána ann sa tsinagóg : agus an tráth do chúaluidh Acuila agus Priscilla é, rugadar léo chuca féin é, agus d'fóillsigheadar slighe Dé dhó ní as diongmhála.

27 Agus an tan do báil leis dul go Hacháia, do sgríobhadar na bráithre,

chúm na ndeisciobal dá mbrosdughadh air eision do ghabhail chuca : agus, ar dteachd dhó ann sin, tug sé furtachd mór don líon do chreid tré ghrásuibh :

28 Oir do rinne sé diosbóireachd mhór sháoithreach a bhfiadhnúis an phobuil ris na Iúduighibh, dá fhoillsiughadh as na sgriobtúiribh gur bhé Iósa an Críod.

CAIB. XIX.

Leabhair na ndraoi ar na loscadh, 35
Agus do chiunaigh cleircach na Hephe-
suis buaidhreadh a phobail ioma cheard
chumha na niodhal.

AGUS tarta, a nuair do bhí Apollos a Georintus, gur shiobhail Pól tres na rannuibh úachdaracha agus go dtáinig sé go Hephesus : agus ar bhfagháil dheisciobal airighe dhó,

2 A dubhairt sé riu, Nar ghabhabhuir an Spiorad Náomh ó chreideabhair? Agus a dubhradarsan ris, Ní chúalamar a noiread sin féin go bhfuil Spiorad Náomh ann.

3 Agus a dubhairt seision riu, Maseadh créd ann ar baisdeadh sibh? Agus a dubhradarsan, A mbaisdeadh Eóin.

4 Agus a dubhairt Pól, Go deimhin do bhaisid Eóin lé baisdeadh na haithrighe, ag rádh ris an bpobal, creideamh ann sa té do thiocfadh na dhiaigh féin, eadhon, a Níosa Críod.

5 Agus ar ná chlós so dhóibhsion, do ghabhadar baisdeadh chuca a nainm an Tighearna Iósa.

6 Agus ar gcur a lámh do Phól orrtha, tháinig an Spiorad Náomh orrtha; agus do labhradar lé teangthuibh, agus do rinneadar fáidheadoircachd.

7 Agus do bhádar uile a dtimcheall dá fhear dhéug.

8 Agus ar ndul dósan a steach don tsinagóg, do labhuir sé go dána, ar feadh thrí míos, ag diosbóireachd agus ag cruthúghadh na neitheann bheanus ré rioghachd Dé.

9 Achd an tráth do chrúaidheadar dream aca, agus nach ccreidfídis, achd go labhraidís go holt ar a tslighe sin a bhfiadhnúis an phobúil, do imthigh Pól uatha, agus do dhialuigh sé na deisciobail, agus do bhíodh sé ag diosbóireachd gach éunla a sgoil dhuine áirighe *dár bhainm* Tiránnus.

10 Agus do bhí so dhá dhéunamh ar feadh dhá bhliadhan; a gerúth go gcualadar a raibh ann sa Náisia uile eidir Iúduidhe agus Ghréugach, bríathar an Tighearna Iósa.

11 Agus as mór na míorbhuile do rinne Dia tré lámhuibh Phóil :

12 A gerúth go mbeirthe ó na chorp éudaighe lámh nó cinn chum na ndáoine

tinn, agus go sgaradh a neasláinte riu, agus go nimthighdis drochspiorúide asda.

13 ¶ Agus dream áirighe do na Iúduidhibh do bhíodh ag síobhal ó áit go háit ag cur spiorad fá gheasuibh, do chuireadar rompa ainm an Tighearna Iósa do ghairm ós cionn na ndáoine ann a mbíodh drochspiorúda, ag rádh, Cuirmid fá gheasuibh sibh tré Iósa do ní Pól a sheanmóir.

14 Agus do bhádar móirsheisear mac ag Iúdaighe áirighe *dár bhainm* Scebha, úachdarán na sagart, noch do níodh so.

15 Achd ar bhfreagra don drochspioraid a dubhairt sé riu, Atá éolus ar Iósa agam, agus as aithne dhamh Pól; gidheadh cá sibhsí?

16 Agus do shlaith an duine ann a raibh an drochspiorad orrtha, agus ar na gcláoi dhó, do bhúadhuigh sé orrtha, a gerúth gur theitheadar créuchdach lomnochd as an dtigh sin.

17 Agus fúaradar na Iúduighe agus na Gréuguigh uile do áitrighe a Nephesus a sgéula so; agus do ghabh eagla iad uile. Agus do hoirrdhearcadh ainm an Tighearna Iósa.

18 Agus tangadar mórán don mhuintir do chreid, ag admháil, agus ag innisin a nguimbarthadh féin.

19 Agus fós morán don mhuintir do ghnáthuightheadh drochealadhna, tugadar a leabhuir léo, agus do dhóigheadar a bhfiadhnúis *cháich* uile iad : agus do chomháirnmheadar a luach, agus fúaradar é na dheich míle agus da fhíthead *píos* a airgid.

20 Do fhás bríathar Dé agus rug sí búaidh chomhláidir sin.

21 ¶ Agus ar geríochnúghadh na neitheadhsa, do chuir Pól roimhe ann intinn, tar éis dul tré Mhacedónia, agus Achaía dhó, dul go Hiarusalém, ag rádh, Tar éis mé bheith ann sin, as éigin damh an Róimh dfheachain.

22 Agus ar gcur dheisi don mhuintir do bhíodh ag minisdrálachd dó, *eadhon* Timotéis agus Erastus don Mhacedonia; dfán sé féin sa Náisia ar feadh tamaill.

23 Agus fá naimsin deirigh trioblóid nár bheag a dtimcheall shligheadh *an Tighearna*.

24 Oir do bhí ceard airgid áirighe *dár bhainm* Demétrius, do níodh teampuill airgid do Dhíana, agus fúair fábáalus nar bheag don luchd céirde.

25 Ar geruinniughadh dhósan a raibh ré na leithéid sin do cheird, a dubhairt sé riu, A dháoine, atá a fhios aguibh gur leis an gcéirdse do gheibhmídné ar sochar.

26 Agus do chíthí agus do chluntí, gur fhill an Pólsa lé na *bhríathraibh* pobal mór, ní hé amháin a Nephesus, achd fós

beag nach sa Náisia uile, ag rádh nach Déé iad, do nithear, lé lámhuibh :

27 Agus ní hí ar gcéird amháin as guáis dúinn do theachd chum masla ; achd fós teampall na baindéce móire Díana do dhul a dtacuisne, agus go dtiocfadh chum críche go gcuirfí ar gcúl a morrdhachda, noch onóruigheas a Náisia agus an doimhan mór uile.

28 Agus ar na chlós so dhóibhsion, do líonadh iad dfeirg, agus do gháireadar, ag rádh, Is mór Díana na Nephésianach.

29 Agus do bhí an chathuir uile ar na líonadh do bhuáidhreadh : agus do thiomáineadar déuntoil go háit chruinnighthe an phobail, agus rugadar ar Ghaíus agus ar Aristarcus, Macedónigh, comhaisdriche Phóil.

30 Agus ar na shantughadh do Phóil dul a steach a measg an phobuil, níor léigeadar na deisciobail dó.

31 Agus mar an gcéda do chuireadar cuid áirighe dáachdaranuibh na Hasia, do bhí na gcáirdibh aige, teachda chuige, dá iarruidh air gan dul go háit chruinnighthe an pobuil.

32 Uime sin do éigh cuid díobh an nísí, agus cuid ní eile : óir do bhí an coimhthionól buaidhearta ; agus ní raibh a fhios ag an gcuid ba mó dhíobh créde é an tadhbar fá dtangadar a gceann a chéile.

33 Agus rugadar amach riu as a tslágh Alecsandar, noch do thiomáineadar na Iuduighe rompa. Agus ar sméideadh Dhalecsandar lé na láimh, ag iarruidh éisdeachda, doh áill leis an tadhbar dinnisín don phobal.

34 Agus an tan do aithnigheadar gur Iudaighe é, do thógbhadar uile gáir ag éighmhe a dtimcheall dhá uáir, Is mór Díana na Nephésianach.

35 Ann sin do chiuinaidh an cléireach an pobal, ag rádh, A luchd Ephesus, cía an duine ag nach bhfuil a fhios go nonóruigheann cathair na Nephésianach an bhaindía mhór Díana, agus a ní tháinic a nús o Iupiter ?

36 Ar a nadhbharsín ó nach bhféudann duine ar bith cur na aghuidh so, is coir dhíbhí síuaimhneas do dhéanamh, agus gan éinní dhéanamh go hóbann.

37 Oír tugabhuir na dáoinesi libh, nach ar ghoid áoinní as na heaglaisibh, agus nach dtug aithis do bbur mbaindía.

38 Ar a nadhbharsín má atá adhbhar ag Demétrius, agus ag luchd a cheirde atá na fhochuir, ar dhume ar bith, atá an chúirt ar bhfaghal, agus atáid na húachdaráinn ann : éilighidís féin a chéile.

39 Achd má atá bbur gcéisd fá adhbhuiribh eile, réidhídhear í a gcoimhthionól ddisdeanach.

40 Oíratamáoid a ngábhadh go néileochtair sinn a cceannairce ar son an láoi a niugh, óir ní bhfuil adhbhar ar bith ann a bhféudmaid reusún do thabhuirt ar son an chruinnighesi.

41 Agus an tan a dubhairt sé so, do chuir sé an choimhthionól air síubhal.

CAIB. XX.

Pol ar togbhail Eutichus on bhás, 17 agus ar gairm sinnsear na Hephesus go Miletum chuir sé tréd Dè mur úalach uirthé, agus ghabh cead dibh.

AGUS tar éis na ceannairce do chosg, do ghóir Pól na deisciobail chuige, agus air ngabháil a cheada riu, da thriall sé dul úatha go Macedónia.

2 Agus ar ndul tréd na críochuibhsin dó, agus ar na dteagus lé hiomad briathar, táinic sé don Ghréig,

3 Agus ar mbeith dhó trí mhí ann sin. Ar gcur luigheacháin do na Iúdaighibh air, mar do bhi faoi dul a luing go Siria, do chuir sé roimhe sílleadh tar a ais go Macedónia.

4 Agus do chúaidh ris na chuideachda agus a Náisia Sopater ó Bheréa ; agus do luchd Tessalónica, Aristarchus agus Secundus ; agus Gáius ó chathruigh na Deirbe, agus Timotéus ; agus do luchd na Hasia, Tichicus agus Trophimus.

5 Do imthigheadar so romhainne dfanadar rinn a Dtróas.

6 Achd do chúamairne a luing ó Philippi tar éis láethe a naráin gan laibhín, agus tangamar chucasan go Tróas a gcionn chúig lá ; agus dfanamair ann sin ar feadh seachdnuíne.

7 ¶ Agus an céud lá don tseachdmhuin, ar gcuinnighadh do na deisciobluibh a gceann a chéile, do bhriseadh arain, do bhrigh go raibh faoi Phóil imtheachd úatha lá ar na mhárach ; do rinne sé seannóir go meadhón oidhche.

8 Agus do bhádar mórán lóchrann a séomra árd, ann ar chruinnigheadar a gceann a chéile.

9 Agus do shuidh ogánach áirighe dár bhainm Eutichus ar fuinneóig, air dtuitim na chodladh go trom : agus ar mbeith do Phóil a bhfad ag déanamh seannóra, air na sháruighadh tré chodladh, do thuit sé síos ón treas lota, agus do tógbhadh súas marbh é.

10 Agus ar ndul do Phóil síos, do luigh sé air agus ar na fhásadh ris dó, a dubhairt sé, Na bíodh buáidhreadh ar bith oruibh ; óir atá a anum ann.

11 Agus ar ndul do Phóil síos do bhris sé arán, agus a duáidh sé, agus do rinne sé comhrádh fada, go dtáinic maidin, dimthigh sé ann sin.

12 Agus tugadarsan an tóganach léo na bheathuigh, agus níor bheag a ngáirdeachus.

13 ¶ Achd ar ndúl a luíng dhúinne do sheólamar go Hassós, ar chor go mbéuramís Pól linn as: oir is mar sin dórdúigh sé é, chum go nímtheachadh sé féin da chóis.

14 Agus a núair thárla sé oruinn a Nassos, ar na bhreith linn dúinn, tangamar go Mítiléne.

15 Agus ag^e seóladh dhúinn as sin, tangamar lá ar na mhárach as comhair Chíos; agus an lá na dhíaigh tangamar a dtír a Sámos, agus dfanamar a Dtrógillium, agus tangamar lá ar na mhárach go Míletum.

16 Oir do chuir Pól roimhe seóladh ré táobh Ephesus, deagla go gcuirfidhe noill ar bith air ann sa Násia: oir do bhí deithfir air, chum da madh éidir dhó é, go míbiadh sé a Niarusalém fá Chingcís.

17 ¶ Agus ag cur feasa úadla ó Mhíletum go Hephesus, do ghoir sé sinnsir na heagluisi.

18 Agus mar thangadar chuige, a dubhairt sé riu, Atá a fhios aguibhisi, cionnus do bhí mísi bhur bhfochair ann gach uile ainisir, ón chéud la tháinic mé do Násia,

19 Ag déanamh seirbhisi don Tighearna maille ré gach uile úmhlachd intinne, agus maille ré mórán déur, agus cathaighe, uoch do éirigh dhamh do bhrígh chéilge na Níudaightheadh:

20 Agus nár chongnaimh mé ní ar bith go folaightheach déur fhóghuín, gan a fhoillsiughadh dhíbh, agus gan bhur dteag-asg go puiblidhe, agus ó thígh go tígh,

21 Ag déanamh fiadhnúisi do na Iúduighibh agus do na Gréugachuibh, fá fhilleadh chum Dé a naithrighe, agus a gcreideamh ar Dtighearna Iósa Críod.

22 Agus féuch, a nois, atáim ag dul go Híarusalém ceanguilte a spioruid, gan a fhios agum créd theigéumhus dhamh ann:

23 Achd amháin go ndéunann an Spiorad Náomh fiadhnúisi ann gach uile chathruigh dhamh, ag rádh go bhfuilid geimhleacha agus míoshuáimhneas ag fuireach leam.

24 Achd ní bhfuil cás agam a néinni, agus ní bhfuil cion agam ar manum féin, achd go dti dhíom mo thuras, agus an miniosdrálachd fuair mé ón Dtighearna Iósa do choimhlíonadh maille ré gáirdeachus, ré fiadhnúise dhéunamh do shóisgéal ghrás Dé.

25 Agus féuch, a nois, atá a fhios agam, nach bhfaicfidh éundúine aguibhisi, air ar shiobhail mé ag seanmóir ríoghachda Dé, maghaidh ó so amach.

26 Ar a nadhbharsin cuirim a fhiadhnúisi oruibhse a níugh, go bhfuilim glan ó fhuil na nuile dháoine.

27 Oir níor sheachain mé comhairle Dé fhoillsiughadh dhíbh go hiomlán.

28 Ar a nadhbharsin tabhruidh bhur naire dhíbh féin, agus don tréud uile, ar a ndearna an Spiorad Náomh easbuig dhíbh, do bhéathughadh eagluise Dé, noch do cheannaigh sé lé na fhuil féin.

29 Oir atá a fhios so agamsa, tar éis mísi imtheachd go dtiocfuid madruigh allta ghéura bhur measg, nach coigeóla an tréd.

30 Agus fós éireóchuid dáoine dhíbh féin, noch laibhéorus neithe sáobha, chum deisciobal do tharruing na ndíaigh.

31 Ar a nadhbharsin déunaidh faire, agus cuimhnighidh, nársguir mísi ar feadh thrí mbladhian ag teagus gach áon díbh do ló agus doidhche maille ré déuruibh.

32 Agus a nois, a bhráithreacha, cuirim sibh ar cumairce Dé, agus bhriathar a ghrás, noch fhéudas bhur dtógbháil súas, agus oighreachd do thabhuirt díbh a bhfochair na nuile náomh.

33 Níor shanntaigh mé airgead, ná ór, ná éudach dhuine ar bhith.

34 Is aithne dhíbhisi féin, gur ab iad na lámhasa do sholáthair dhamh gach ní dhá raibh na riáchdanus orum féin, agus ar a raibh an fhochair.

35 Do fhoillsigh mé dhíbh ann sna huile neithibh, gur ab ag sáothrughadh mar so is cóir dháuibh cungnamh leis ná hanbhfanuibh, agus briathra an Tighearna Iósa do chuimhniughadh, mar a dubhairt sé, Is mó as beannaighe ní do thabhuirt ná do ghlacadh.

36 ¶ Agus an tan a dubhairt sé na briathraso, agá léigean féin ar a ghlúinibh, do rinne ré urnaighe maille ríusan uile.

37 Ann sin do ghuileadar uile go mór, agus ag luighe ar mhuinéul Phoil, do phógadar é,

38 Ag deanamh tuirse go mormhór fán mbréithir a dubhairt sé, Nách bhfaicfidis a aghaidh ó sin súas. Agus do chúadar leis gus an luíng.

CAIB. XXI.

Tairrghire Agabuis iom chuibhreach Phoil,
17 neach ar chuireadar támh a Níarusalem.

A GUS tárla, ar ndéalughadh ríusan dúinn, gur sheólamar romhuinn, agus tangamar go díreach go Cóos, agus lá ar na mhárach go Rhódus, agus as sin go Patára.

2 Agus ar bhfagháil luíng dhúinn ann sin do bhí ag tríall go Phenice, do chúamar innte, agus do sheólamar romhainn.

3 Agus ar dteachd a radharc Cibípruis, agus ar na fhabhail air ar kúimh chli

dhúinn, do sheolamar go Síria, agus tangamar as sin go Tírus: óir as ann sin bá mián-leis an luíng a'lad do chur amach.

4 Agus ar bhfagháil deisciobal ann sin dúinn, d'fhanamair seachdnuinn ann: agus dubhradar ré Pól tré an Spioraid, gan dul súas go Hiarusalém.

5 Agus ar gríochnughadh na láethadh sin, do thríallamar romhain; agus tangadarsan uile, agus a mná, agus a gclann ar gcuideachda as an gcathruigh amach: agus do leigeanar air ar nglúinibh sinn ar an dtráigh, agus do rinneamar urnuighe.

6 Agus tar éis a chéile do phógadh dhúinn, do chúamar sa luíng; agus d'filleadarsan dá dtightheibh féin.

7 Agus ar gríochnughadh ar loingséoreachda dhúinn, tangamar ó Thírus, go Ptolemais, agus ar mbeannúghadh do na bráithribh dhúinn, d'fhanamar lána bhfóchair.

8 Agus lá ar na mhárach ar nímtheachd dúinn do bhí do chuideachda Phoil, tangamar go Séasará: agus ar ndul á steach dhúinn go tigh Philib an suibhisgél, (noch do bhí don mhóirsheisar;) d'fhanamar aige.

9 Agus do bhádar ceathrar maighdean, d'ingheanuibh aigesion, noch do níodh fáidheadóireachd.

10 ¶ Agus ag fuireach dúinne mórán do láethibh, táinig fáidh áirighe ó thír Iúdaighe, dár bhainm Agabus.

11 Agus ar dteachd chugainne dhó, do ghlac sé crios Phóil, agus ag ceangal a lámha agus a chosa féin, a dubhairt sé, Mar so a deir an Spiorad Náomh, Is ar an gcorsa cheingéoluid na Iúdaidhe an té lér leis an chrios so a Niarusalém, agus do bhéuruid siad a láimh na Geineadhach é.

12 Agus an tan do chúalamar na neithesi, diarramair féin, agus luchd na háite sin air, gan dul súas go Hiarusalém.

13 Do fhreaguir Pól ann sin, Créd do bheir sibhsi ag gúl agus ag briseadh mo chróidhesi? óir atáimsi ullamh, ní chum bheith cuibhrighe amháin, achd mar an ccéudna chum báis d'fulang a Niarusalém ar son anna an Tighearna Íosa.

14 Agus an tan nar ghabh sé cómhairle, do sguireamar, ag rádh, Déantar toil an Tighearna.

15 Agus tar éis na láethendhsa ar mbeith ullamh dhúinn, do chúamar súas go Hiarusalém.

16 Agus tangadar cuid do na deisciobluibh linn ó Shéasará, agus tugadar seindeisciobal áirighe léo, dár bhainm Mnason do rugadh a Ciprus, aga mbeimis ar ósda.

17 ¶ Agus ar dteachd go Hiarusalém dhúinn, do ghabhadar na bráithre chuca sin go luathgháireach.

18 Agus lá ar na mhárach do chúaidh

Pól maille rinne a steach mar a raibh Séumus; agus do chruinnigheadar na sinsir uile ann sin.

19 Agus ar mbeannughadh dhóibh do Phóil, dinnis sé a ndiaigh a chéile créd do rinne Día tré na sheirbhís féin a measg na Geineadhach.

20 Agus ar na chlós so dhóibhsion, tugadar glóir don Tighearna. Agus a dubhradar ris, Do chí tusa, a bhráthair, ga mbéud míle do na Iúdaidhibh tháinic chum creidimh; agus átaid uile lán do ghrádh an reachda:

21 Agus do chúaladar orts, go dteagasgann tú do gach uile Iúduighe dá bhfuil a measg na Geineadhach Maóisi do thréigean, agus go nabuir tú nach cóir dhóibh a mic do thimcheallghearradh, na siubhal do réir an ghnáthuighe.

22 Ar a nabhbharsin créd dhéanfuighe? gan anharas as éigin don phobal cruinniughadh a gceann a chéile: óir cluinfid siad go dtáinic tusa.

23 Ar a nabhbharsin déuna an nísí a deirmíde riort: atáid ceathrar fear aguinne air a bhfuil móid;

24 Beir iad so leachd, agus glantar thú maille riu, agus caith léo, ionnus go mbearraídis a gcinn: agus aithéonaídh gach uile dhuine, nach bhfuil éifeachd ann ar cuireadh ort; achd go siobhlam tú féin ag coimhéud an reachda.

25 Achd a dtáobh ar chreid do na Cineadhachuibh, do sgríobhamairne agus dóirdaigheamar dhóibh gan a leithéid sin do ghnáthughadh, achd amháin iad féin do choimbéd ó gach ní íodhbharthar díodh-aluibh, agus ó fhuil, agus ó néithibh tachduighe, agus ó sdriopachus.

26 Ann sin rug Pól na fir leis, agus ar na mhárach ar na ghlanadh maille riu do chuáidh sé don teampoll ag foillsíughadh choimhlíonta láethadh an ghlanta sin, nó go dtúghtháoi ofráil ar son gach áondúine aca.

27 ¶ Agus tar éis na seachd lá sin do choimhlíonadh achd beag, ríó chunncadar na Iúdaighe ó Násia, eisean ann sa teampoll, agus do bhogadar an phobal uile, agus chuireadar lamha ann san,

28 Ag éighmhe, Cóbhair, a chlanna Ísráel: A sé so an fear, theaguisgeas an gach uile áit a naghuidh an phobail, agus an reachda, agus na háitesí: agus tuilleadh eile fós tug sé Grénguigh a steach don teampoll; agus do shaluigh sé a náit náomhthiasa.

29 (Óir do chunncadar Trophimus Ephesíanach na fhochuirsean na chathraigh, roimhe sin, noch do sháoileadar go dtug Pól chum an teampuil é.)

30 Uime sin do bhuáidhreadh an

chathair uile, agus do rith an pobal a gceann a chéile : agus ar mbreith air Phól díobh, do thairngadar amach as a teampoll é : agus ar an mball do hiadhadh na doirsi.

31 Agus an tan do bhreathnúigheadar a mharbhadh, táinic sgéula go hárdchaptín an bhanna, go raibh Iarusalém uile ar na buáidhreadh.

32 Agus ar an mball rug seisean saighdiúirighe agus caiptinighe leis, agus do rith sé chucasan : agus an tan do chunncadarsan an t-uachtarán agus na saighdiúirí, do squireadar do ghabháil ar Phól.

33 Ann sin ar ndruíd ris do nuachtarán, rug sé air, agus daithin sé á cheangal lé dhá shlabhradh ; agus dfiafruigh sé cia hé, agus créd do rinne sé.

34 Agus do éigh cuid mar so, agus cuid mar súd, a measg an phobail : agus mar nár bhéidir leision deimhin sgéul dfagháil do bhrígh na buáidheartha, daithin sé eisean do bhréith don chaisléun.

35 Agus tárla ar dteachd do Phól, chum an sdaighre, gur iomchradar na saighdiúirighe é air son foirceigin an phobail.

36 Oir do lean móran don phobal é, ag éighimh, Beir uáinn é.

37 ¶ Agus an tráth do bhí Pól dá bhréith a steach don chaisléun, a dubhairt sé ris a nuachtarán, An ceadúigheach dhamh ní labhuirt ríot? Agus a dubhairt seision, An labhrann tú Gréigis?

38 An né nach tusa an Teigipteach, do thóg ceannairce mhór roimhe so, agus do threóruigh ceithre mhíle fear do luchd fionghoile leachd ar an bhfasach?

39 Agus a dubhairt Pól, Gán amharus as Iúdaighe misi ó chathruigh ro oirdheirc Tharsus, na Cilícia, agus, guidhim thusa, fúlaing dhamh labhuirt ris an bpobal.

40 Agus an tan tug sé cead dó, ar seasamh do Phól ar a sdaighre, do sméid sé lé na láimh ar an bpobal. Ag iarraidh éisdeachda, agus ar ndéanamh ciuinis mhóir dhóibh, do labhair sé sa teanguidh Eabhra riu, ag rádh,

CAIB. XXII.

Aithris ar thús beathaidh, 6 filleadh, 14 úrleisgeul, 25 agus saoirse Phóil mar Romhunch.

A DHAOINE, a bhráithreacha, agus a aithre, éisdigh a nois rém sháoradhsa dháobh.

2 (Agus an tan do chúaladar gur sa teanguidh Eabhra do labhair sé riu, as móide do rinneadar ciuinis e : agus a dubhairt seision,)

3 As Iúdaighe misi gan amharus, rugadh a Dtarsus, na Cilícia, gidheadh as ann sa chathruighsi ag cosaibh Ghamáiel do hoil-

eadh mé, agus do muineadh go diongmhála a ndligheadh ar naithreadh mé, agus do bhí mé ar lasádh do ghrádh Dé, ambail agus aratháoisí uile a nua.

4 Agus do bhí mé ag géirleanmhuin na sligheadhsó gus an mbás, ag ceangal fhear agus ban agus dá dtarraing chum príosúin.

5 Mar do ní uachtarán na sagurt fós fiadhnuisi dhamh, agus na siamsir uile : 6 fuair mé litreacha mar an gcéndna chum na mbrathar, ré dul go Damascus, ar chor go dtiubhrúinn leam ceanguilte go Hiarusalém an mhuinntir do bhí ann sin, d'agháil piannuide.

6 Agus tárla dhamh, ar mo thuras, ar rochdain damh go gar do Dhamascus timcheall mheadhoín láoi, gur dheallruigh solus inóróirneamh go hobann am thimcheall.

7 Agus do thuit mé ar talamh ; agus do chúaluidh mé gúth dá rádh rium, A Sháuil, a Sháuil, créd ía ngéirleanann tú mé?

8 Agus do fhreaguir misi, Cia thú féin, a Thighearna? Agus a dubhairt seisean rium, As misi Iósa Nasardha ar a bhfuil tusa ag géirleanmhuin.

9 Agus na dáoine do bhí am fhochair do chunncadar an solas go deimhin, agus do ghabh eagla iad ; gidheadh ní chúaladar gúth an té do labhair rium.

10 Agus a dubhairt mé, Créd do dhéuna mé, a Thighearna? Agus a dubhairt an Tighearna rium, Eirigh, agus imthigh go Damascus ; agus inneósar dhuit ann sin gach uile ní dár bórduigheadh dhuit dó dhéunamh.

11 Agus mar nach raibh amharc agam tré ghloir na soillsi sin, do threóruigheadar mo luchd éintsligheadh ar láimh mé, nó go dtáinic mé go Damascus.

12 Agus táinic óglach áirighe, *dár bhainm* Ananias chugam, duine diádha do réir an dlighidh, air a raibh teisd mhaith ag gach uile Iúdaighe dár áitigh ann sin,

13 Agus ar seasamh dhó *láimh rium*, a dubhairt sé, A Sháuil a bhráthuir, gabh chugad do radharc. Agus ar a núair sin féin dféuch me airsion.

14 Agus a dubhairt sé, Do thogh Día ar naithreachne roimh láimh thusa, chum a thóla féin daithniúghadh, agus an Neach Comhthrom úd fdaicsin, agus glór a chluisden as a bhéul.

15 Oir bíaidh tu ad fhiadhnuisi aige a láthuir na nuile dháoine ar na neithibh do chunnuire agus do chúala tú.

16 Agus a nois créd do bheir ag déunamh moille thú? éirigh, gabh baisdeadh chugad, agus bí ar do ghlanadh ód pheacadhaibh, ar ngairm ar ainm an Tighearna.

17 Agus tárla, an tan do fhill mé go Hiarusalém, agus do rinne mé urnaighe

ann sa teampoll, go ndeachaidh mé a néull;

18 Agus do chunnaic mé eisean dá rádh rium, Déuna deithbhir, agus inthigh go tapuidh as Iárusalém: óir ní ghéubluid siad chuca thfiadhnúisi an thimcheallsa.

19 Agus a dubhairt mise, A Tighearna, as aithne dhóibhséan go gcuirinsi a bpríosún an líon do chreideadh ionnadsa agus go ngabhainn orrtha ann gach uile shinagóg:

20 Agus a núair dóirteadh fuil do mhairtír Steaphán, do bhí mise a láthair, agus dáontuigh mé chum a mharbthsa, agus do choimhéud mé éudaighe ná muintire do mharbh é.

21 Agus a dubhairt seisean rium, Inthigh romhad: óir cuirfidh mise ag céin thú chum na Gcineadhach.

22 Agus déisdeardasán ris gus an bhfocalsin, achd *ann sin* do thógbhadar a ngúth os áird, ag rádh, Beir uáinn don talamh a lethéid so do dhuine: óir ní cóir a bheith na bheathuidh.

23 Agus an tan do éighnheadar, agus do theilgeadar a néuduighe dhíobhl, agus do theilgeadar luáithreadh sa naiér,

24 Do aithin an túachdarán eisean do bhreith don chaisléun, agus a dubhairt sé fios sgéul do bhuáin lé sgiursaidhibh dhe; do chum go mbeith a fhios aige créd é an tadhbar fár éighnheadar mar sin na agbuidh.

25 Agus mar do cheangladar é lé cordadhuibh, a dubhairt Pól ris an gcaiptín do sheas a láthair, An cóir dháobhsí Rómhánach a sgiursadh, agus gan é ar na dhannadh?

26 Agus ar na chlós so don chaitpín, do chuaidh sé a gceann a núachdaráin, agus dfoillsigh sé sin dó, ag rádh, Tabhair dod aire créd atá tú dhéunamh: óir is Rómhánach an fearso.

27 Ann sin ar dteachd do núachdarán chuige, a dubhairt sé ris; Imis damhsa, an Rómhánach thú? Agus a dubhairt seisean, A seadh.

28 Agus do fhreaguir an túachdarán, As mór an tsuim ar a bhfuair mise saoirsi na cathreach sin. Agus a dubhairt Pól, Achd is ann a rugadh mise.

29 Ar a nadhbharsin an luchd do bhí ar tí a sgiursaighe do imthigheadar úadh ar an mball: agus mar an gcéadna do ghabh eagla an túachdarán, ar bhfagháil a fheasa gur Rómhánach é, agus go dtug sé fa deara a cheangal.

30 ¶ Agus ar na mhárach ar mbeith dhó fonnmar air dheimhin sgéul dfagháil créd í an choir do chuirfidis na Iúdaighe na agbuidhsion, do sgáoil sé é ó na chuibh-rihibh, agus tug sé aithne dúachdaráin na

sagart agus dá gcomhairle uile teachd do lathuir, agus ar dtabhairt Phóil amach, do chuir sé ann a bhfiadhnúisi é.

CAIB. XXIII.

Iarfa an tardshagart Pól do bhualadh.

11 Achd thug Dia meisneach, 14 agus rinne iúl-do, ar dhol, as óchoimhchealg na Niudúigheadh.

AGUS ar ngérfhéachuin do Phól, ar an gcomhairle, a dubhairt se, A dháoine agus a bhráithreacha, do rinne mise seirbhís do Dhía an gach uile choinsías mhaith gus an lá a nugh.

2 Achd do aithin Ananías an tárdsagart do na dáoinibh do sheas láimh ris a bhualadh ar a bhéul.

3 Ann sin a dubhairt Pól risean, Buáilfidh Día thusa, a bhalla fionáolta: an suidheann tú do dhéunamh breitheamhuís ormsa do réir an dlíge, agus an dtabhair tú áithne mo bhualadh a naghuidh an dlíge?

4 Achd a dubhradar an mhuinntir do sheas láimh ris, An bhfuil tú ag im-dheargadh árdshagart Dé?

5 Agus a dubhairt Pól, Ní raibh a fhios agam, a bhráithreacha, gur bhé an tárdsagart é: óir atá sgríobhtha, Ní abeoira tú olc ré úachdarán do phobuil.

6 ¶ Agus ar na thuigsin do Phól go raibh cuid aca na Saduclíneachuibh, agus an chuid eile na Bhphairisíneachuibh, do éigh sé a lathair na comhairle, A dháoine agus a bhráithreacha, as Phairisíneach mise, mhac Phairisinigh: fá shúil do bheith agam ré heiseirghe na marbh atáim dom éiliughadh.

7 Agus an tan a dubhairt sé so, do éirigh imreasan eidir na Phairisinigh agus na Saduchínigh: agus do roinneadh an coimhthionól.

8 Óir a deirid na Saduichínigh nach bhfuil eiseirghe ann, na aingeal, ná spiorad: achd admhuighid na Phairisinigh iad so uile.

9 Ar a nadhbharsin do togbhadh gáir mhór: agus ar néirghe do na sgríobuidhibh do tháobh na Bhphairisíneach, do cathaigheadar na naghaidhsean, agus a dubhradar, Ní fhaglináoidne olc ar bith sa nóglachsa: achd má labhair spiorad nó aingeal ris, na cathuigheamne a naghaidh Dé.

10 ¶ Agus an tan do éirigh ceannairce mhór *cattarra*, deagla go dtairéongáidís Pól as a chéile, daithin an túachdarán do na saighdiúiribh dul síos, agus a fhuadach as a lár, agus a bhreith don chaisléun.

11 Agus a noidhe na dháigh sin do sheas an Tighearna láimh ris, agus a dubhairt sé, Bíodh meisneach mhaith agad, a Phóil: óir do réir mar do rinne tú fiadhnúisi an thimcheallsa a Níarusalém, as mar sin as éigean duit fiadhnúisi dhéunamh sa Róimh.

12 ¶ Agus ar néirge don lá, do chruinnigheadar dream áirighe do na Iúdaighibh a gceann a chéile, agus tugadar mionna, nách íosadís agus nach íobhadís nó go marbhaidís Pól.

13 Agus do bhádar os cionn da fhlichead fear do rinne an coimhcheangal so re chéile.

14 Agus ar ndul chum na nádsagurt agus na sinnsear dóibh, a dubhradar, Tugamairne móid agus mionna, nách blaisfemis ní ar bith no go marbhamaois Pól.

15 Ar a nadhbharsin íarruidhsí ar a núachdarán do thoil na cómhairle a thabhairt dá bhuir láthuir a mórach, mar do bhíadh sibh ar tí fios a ghníomharthadh d'fagháil ní as iomláine: agus atámaoidne, ullamh chum a mharbhbha, ní as táosga ná thioctas sé chuguibhsí.

16 Ahd an tan do chúaluidh mac deirbhsheathar Phóil na cealga so, tháinic sé agus do chúaidh sé a steach don chaisléun, agus dinnis sé so do Phól.

17 Ann sin ar ngairm áoin do na caipitínibh chuige do Phól, a dubhairt sé, Beir an tógánachsa leachd chum an úachdaráin: óir atá ní aige ré a innisin dó.

18 Agus rug an caipitín an tógánach leis, chum a núachdaráin, agus a dubhairt sé, Do ghoir an príosúnach Pól chuige mé, agus diarr sé orun an tógánach so agá bhfuil ní do inneósadh sé dhuit, do thabhairt chugad.

19 Agus ar mbreith ar láimh a nógánáigh don núachdarán, rug sé leis a leath-táobh é, agus d'faiuigh sé dhe, Créud atá agad ré a innisin damhsa?

20 Agus a dubhairt an tógánach, Do rinneadar na Iúduighe do chómhairle a íarraidh ortsa Pól do thabhairt amach a mórach chum an choimhthionóil, mar do bheidis ar tí a chéasdugha níos géire.

21 Uime sin na tabhairis áonta dhóibh: oir atá os cionn dá fhlichead fear dhíobh a luigheachán air noch thug a mionna, nach íosaidís agus nach íobhadís nó go marbhaidís é: agus atáid siad ullamh a nois, ag feitheamh réd ghealladhsa.

22 Agus do léig an tóachdarán an tógánach údadh, ar na áithne dhe, Gan a fhios do thabhairt do dhuine ar bith gur fhóillsigh sé na neithisí dhó féin.

23 ¶ Agus do goir sé dhá chaipitín áirighe chuige, agus a dubhairt sé, Ullmhuighidh dhá chéud saighdiúir rachas go Séasarea, agus deichneabhar agus trí fichid marcach, agus da chéud do luchd gaéthe, ón tréas úair do noidhche amach;

24 Agus mar an gcéadna ullmhuighidh eachruidh iomchórus Pól slán, chum an árdúachdaráin Félics:

25 Agus do sgríobh sé litir an sa bhfoirmse:

26 Beatha agus sláinte ó Chlaudius Lísias chum a nárdúachdaráin ro oirdheire Félics.

27 An tan do bhí an fearso tar éis a ghabhála ag na Iúduighibh, agus iad iar tí a mharbhbha: tháinig misí orrtha le slúagh, agus an tan fúair mé sgéula gur Rómhánach é, do bheanus díobh é.

28 Agus mar bhí a fhonn orun fios sgéul d'fagháil créd é an tadhbar far éiligheadar é, tug mé amach chum a gcomhairleasán é:

29 Do thuig mé gur fá cheasduibh a dtimcheall a ndlighidh féin do héiliughadh é, agus nách raibh coir bháis na bhraighdeanuis ar bith air.

30 Agus an tráth do binniseadh dhamhsa gur mhián ris na Iúduighibh luigheachán do chur air, do chuir mé ar an mball chugadsa é, agus a dubhairt mé fós ré luchd a éilighthe gach ádhbhar dá mbeith aca air a chur na leith ad fhíadhnuisisí. Slan riot.

31 Uime sin do réir mar do háithnigh-eadh do na saighdiúiribh, rugadar Pól leo, ann sa noidhche go Hantipatris.

32 Agus lá ar na mhórach do léigeadar don mharcshluagh dul leisean, agus dhíll-eadar féin don chaisléun:

33 Agus, a núair rangadar go Séasaráen, agus tugadar an litir do núachdarán, do chuireadar Pól na sheasamh na fhíadhnuisí.

34 Agus tar éis a léighthe do nuachdarán, agus a fhíafuighthe dhesen gá tír dhó. Agus ar naithnighadh gur ab ó Chilikia é;

35 A dubhairt sé, Eisdidh mé riot, an tan thiocfuid luchd théilighthe mar an gcéadna. Agus do áithin sé eisean do choimhéud a gcóirt Ioruáigh.

CAIB. XXIV.

Fréagra Phóil do Tertullus a lathair Fhélics, 25 neach do chríohtnuigh re an theagasc.

AGUS a gcionn chúig lá na dhíuigh sin tháinig Ananias an tárdsagurt a nías maille ris na sinnsearuibh, agus ré Tertullus fear deagh labhartha áirighe, noch do fhoillsigh iad féin a bhíadhnuisí a núachdaráin a naghuidh Phóil.

2 Agus a núair do goireadh amach é, do thionnsquin Tertullus a éiliughadh, ag rádh,

3 A Fhélix ro oirdheire, admhánaoid go follus, agus an gach áonáit, maille ré gach uile bhuidheachas, go bhfuilmid ag fagháil iomud síodhchana thriódas, agus go bhfuilid mórán do neithibh tré do ghliocasa ar na gceartughadh a measg an chinidhsí.

4 Ahd deagla, go dtuirseóchuinn thú ní sa mhó, gnidhim thú ded mhóirtheart féin, éisdeachd linn go haithghearr.

5 Oir do fuaramar an *feansa* marphláigh, agus ag cur cheannairc eidir na Iúdaighibh uile ar feadh an domhuin, agus na cheann-feadhna dórd na Nasaréunach:

6 Agus mar an gcéudna do thogair sé an teampall do shalachadh: agus do chuireamairne lámh ann, agus do shannuigh-eamar breitheamhuus do thabhairt air do réir ar ndlíghé *féin*.

7 Achd táinic an túachdarán Lísias *orainn*, agus rug sé lé hainneart mór as ár lámhuibh é,

8 Agus do áithin sé da luchd éilighthe teachd chugadsa: ó na bhféudfa tusa gach éin sgéula dfagháil fa na neithibhse, chuirimíde na leith, dá leana tú ar a níarruidh.

9 Agus do áontuighheadar na Iúdaighe mar an gcéudna leis, dá rádh gurab mar sin do bhádar na neithe sin.

10 ¶ Achd ar sméideadh do núachdarán air Phól chum labhartha, do fhreaguir sé, As romhóide mfonn fá fhreagra ar mo shon féin, go bhfuil a fhios agum thusa bheith ré mórán do bhliadhnuibh ad bhreitheamh ar an gcineadhso.

11 Oir féuduigh tú a fhios dfagháil, nach mó ná dhá lá dhéug ó chúaidh mísi súas go Hiarusalém do dhéunamh ead-arghuidhe.

12 Agus nách bhfúaradar ag díosbóir-eachd ré duine ar bith sa teampall mé, ná ag glúasachd an phobail, ná ann sna sinagóguibh, na fós sa chatraigh:

13 Agus ní héidir léo na neithesi atáid siad déilightheadh oram a nois a chrúth-ghadh.

14 Achd admhuim so dhuitsi, go ndéunaim seirbhís do Dhía ar naithreach, do réir na sligheadh úd dá ngoiridsean éiriceachd, ag creideamh dá gach uile ní dhá bhfuil sgriobhtha ann sa dligheadh agus ann sna faidhibh:

15 Agus go bhfuil dóigh agam a Ndía, ré a bhfuil a súilsean fós, go dtiocfa éis-éirghe na marbh, eidir firéun agus neimh-fhiréun.

16 Is ar a shon so sháothruighim coin-sias glan do bheith agam, gach uile úair a dtáobh Dé, agus dáoine.

17 Agus táinic mé a neis tar éis mhór-áin bliadhan a measg mo chinidh féin, chum déirce agus oifála dhéunamh.

18 Ann a bhfúaradar Iúdaighe áirighe don Asia mé ar mo ghlanadh sa teampoll, gan chonghair, gan bhuáidhreachd.

19 Noch dar chóir seasamh ann so ad fhiadhnuisí *maille riunsa*, agus méilightheadh, dha mbeith ní ar bith aca ré a cliur ann aghaidh.

20 No abruid an mhuintirse féin, ma fúaradar éugeóir ar bith ionnam, an tan

do sheas mé a bhfiadhnusi na comh-aíre,

21 Achd anháin ar son a néanghotha so, do éimh mé an tráth do sheas me na lár, Gur ab fa eiseirghe na marbh atáim dom éilightheadh aguibh a niugh.

22 ¶ Agus mar do chúaluidh Félics na neithesi, do chuir sé ar athlá iad, ag rádh, A núair do ghéubha mé fíos na neitheadh bheanas ris a tslighe ní as fearr, an tan thiocfas Lísias an tuachdarán a nús, cuirfidh mé bhur géuis a gerich.

23 Agus do aithin sé don cháiptín Pól do chúmhachd, agus socamhal do thabhairt dó, agus gan a bhacadh déundúine dá cháirdibh a fhriothólamh ná dhúl dá ionnsuighidh.

24 ¶ Agus a gcionn laetheadh áirighe, ar mbeith do Fhélics maille ré na mhnaói Druisilla, noch do bhí na Iúdaighe a lath-air, do chuir sé fíos ar Phól, agus do éisd sé ris a dtimcheall an chreidimh a Geriosd.

25 Agus an tan do labhair sé *riu* a dtimcheall na firéantachda, agus na measardhachda, agus an bhreitheamhuus atá ag teachd, ar gciothnughadh Dfélics, a dubhairt sé, Imthigh romhad a nois; agus a núair bhías úain agansa air, cuirfidh mé fíos ort.

26 ¶ Agus do bhí súil aige fós go dtiubhradh Pól airgead dó do chionn a sgáoilte: air a nadhbharsin ag cur feasa air go minic, do labhradh sé ris.

27 Agus ar gcoimhlíonadh dhá bhliadhan, táinic Porcius Festus a náit Fhélics: agus ar mbeith fonnmar Fhélics air bhuídh-eachus na Níúdaigheadh do thuilleamhuin, dfag sé Pól ceanguilte.

CAIB. XXV.

Pol ag seasmhadh na firinne go crodha, cúrata, a bhfiaghnais Fhestuis.

A GUS an tan tháinic Festus don a phrobhinnsi, do chúaidh sé a gcionn thrí lá na dhíaigh sin ó Shéasareá súas go Hiarusalém.

2 Agus do chúaidh an társagurt agus maithe na Níúdaigheadh dhá láthair a nagluighd Phóil, agus do chuireadar impidhe air,

3 Ag iarruidh foghuir a nagluighd Phóil, as go gcuirfeadh sé fíos air go Hiarusa-lém, ar geur luigheacháin ar a tslighe fá chomhair a mharbtha.

4 Achd do fhreaguir Festus, go raibh Pól air cúmhachd a Séasárea, agus go rachadh sé féin go háitighearr *ann sin*.

5 Uime sin, ar seisean, gidh bé aguibhí fhéudfus é, teaghuid siad a náoinfheachd rinne síos, agus má tá olc ar bith ann sa bhféarso, éilighd siad é.

6 Agus ar nfanmhuin dó na measg

tuáirim dheimh lá, do chuaidh sé síos go Séasair; agus lá ar na mhárach do shuidh sé ann sa chathaoir bhreitheamhnais agus do áithin sé Pól do thabhairt a lathair.

7 Agus an tan tháinig sé, do sheasadar na Iúdaighe tháinig a nús ó Iarusalém na thimcheall, agus tugadar móran déiligh-thibh tróma nár fheadadar a chruthúghadh, a nagbaidh Phóil.

8 ¶ Ar bhfreagra do Phóil dá ghlanadh féin, Nách dearna sé ní ar bith a nagbaidh dhligh na Níudaigheadh, na an team-puill, na Sheasair.

9 Gidheadh air mbeith fonnmhar, air fhoghar do dhéanamh do na Iúdaibh, do fhreaguir Festus, do Phóil, agus a dubhairt sé, A náill leachd dul suas go Hiarusalém, agus breitheamhnus d'fulang ann sin a dtimcheall na neitheadhso am fhíadhnaisi?

10 Achd a dubhairt Pól, Atáin am sheasamh ag cathaoir bhreitheamhnais Sheasair, ann ar chóir breath do bhreith orum: ní dhearna me eugcoir ar bith ar na Iúdaibh, mar as maith atá a fhíos agadsa féin.

11 Oir má rinne mé eugcoir ar bith ná éainní do thuill bás, ní bhfuilim ag díltadh bás d'fagháil: gidheadh muna ndearna mé éainní do na neithibhí éilighid siad oram, ní fhéudann áonduine mó thiodhlacadh dhóibh. Tiaghuim ar chomairce Sheasair.

12 Ann sin do labhair Festus, ris an gcomhairle, agus do fhreaguir sé, A ndeachaidh tú ar comairce Sheasair? is dionn-saighe Sheasair rachas tú.

13 ¶ Agus ar gcaitheamh laéthe áirighe táinig an rí Agrippa agus Bernice go Séasara do chur faite romhe Festus.

14 Agus ar nfanmhuin dóibh ann sin móran do laethibh, do fhoillsigh Festus cuis Phóil don rí, ag rádh, Dtag Felics duine áirighe na phríosúnach:

15 Agus an tan do bhí misí a Níarusa-lém, tangadar íachdaráin na sagart agus sinnsir na Níudaigheadh chugam na thim-cheall, agus do iarradar breith dhamanta na aghuidh.

16 Ar a dtugasa an fhreagra so, Nár bhéus do na Rómhanchuibh duine ar bith do thabhairt dá mhilleadh, nó go dtigdis an luchd éilighthe a lathair an tí éiligh-thear, agus go bhfaghadh sé ionad air é fein do ghlanadh ón gcoir do chuirfidh air.

17 Ar a nadhbharsin, ar dteachd ann so dhóibh a gceann a chéile, ar ná mhárach gan cháirde ar bith do shuidh mé ann sa chathaoir bhreitheamhnais, agus do áithin mé an fearsin do thabhairt dom lathair.

18 Agus do sheasadar luchd a éilighthe na fhochair, agus níor chuireadar coir ar bith air do na neithibh do shóil misí;

19 Achd do bhádar ceasda áirighe a dtimcheall a ngeasragadh féin aca na aghuidh, agus a dtimcheall íosa éigin, fuáir bás, noch a dubhairt Pól bheith beo.

20 Agus do bhrígh go raibh misí amh-arnsach a leithid sin do cheisd, a dubhairt mé, Nar bháill leis dull go Hiarusalem, agus breitheamhnus thabhairt air ann fá na neithibhí.

21 Agus an tan díarr Pól é féin do choimheadh nó go bhfuigheadh Augustus fios air, do áithin misí a chúmhach nó go gcuirfí chum Séasair é.

22 Agus a dubhairt Agrippa ré Festus, Bá mian riumsa füs mé féin éisdeachd ris an bhfeair sin. Agus a dubhairt seisean, cluinfidh tú a márach é.

23 ¶ Uime sin ar na mhárach, táinig Agrippa, agus Bernice re poimp ro mhoir, agus do chúadar a steach maille ris na híachdaráinibh, agus ré maithibh na caithreacha, go teagh na cúirte, agus ar na áithne Dfestus tugadh Pól a lathair.

24 Ann sin a dubhairt Festus, A rí Agrippa, agus a bhfuilí do dháoinibh a lathair ann so, do chithí an fearso agá dtangadar pobal na Níudaigheadh go huil-idhe a Níarusalém, agus ann so, chugamsa na thimcheall, ag éighmhe nár chóir a bheith beo ní as faide.

25 Achd a núair do thuig misí nách dearna sé ní ar bith do thuill bás, agus go ndeachuidh sé féin ar comairce Augustus, do chuir mé romham a chur chuige.

26 Agus ní feas damh éainní áirighe do sgríobhthuim chum mo thighearna na thimcheall. Ar a nadhbharsin tug mé bhar láthuirsí é, agus go mórmhór dod láthuirsí, a rí Agrippa, ionnus, ar na cheasdughadh, go mbeith agam ní do sgríobhthuim.

27 Oir do chítear dhamhsa gur neimh-réasúnta príosúnach do chur uaim, agus gan na cúiseanna atá na aghaidh dfoill-siughadh.

CAIB. XXVI.

Pol ag labhairt a dtimcheall Chríod go neartmhar a néisdeacht Agrippá. 30 Do mheasadar an eireachd neimh-chiontach é.

AGUS a dubhairt Agrippa ré Pól, As ceadaigheach dhuit labhairt ar do shon féin. Ann sin ar síneadh a láimhe amach do Phóil, do fhreagair sé dá sháoradh féin:

2 Measuin gur sona mé, a rí Agrippa, ó bheith a niugh chum labhartha ar mo shon féin ad fhíadhnaisíe sua huile neithibh ann a néilighid na Iúdaighe mé:

3 Go mórmhór do bhrígh gur feasach dhamh, thusa do bheith éolghach a nuile

ghnáthaighibh agus cheasduibh na Niúdaigheadh: ar a nadhbharsin guidhiin thú fá éisdeachd ríom go foighidreach.

4 Is aithne do na Iúdaighibh uile, mo bheathasa ó móige, agus cionnus do bhí sí a measg mo chinidh féin a Níarusalém ó thosach;

5 Noch do aithin mé roimhe so, (dá madh áil riu fiadhnúise do dhéanamh,) ar mbeith dhamh am Fhphairisineach ó mó *shinnsearaibh* do réir ríagla a núird ro dhírighse aguinne.

6 Agus a nois seasuim ar mbeith dhamh dom éiliughadh tré dhóthchus na geallamhna do rinne Día dár naithribh:

7 Ré a bhfuil súil ag ar nda threibh dhéugne, ag déanamh seirbhíse do *Dhia* do lo agus dóidliche go gnáthach. Is do tháobh an dóthchais sin, a rí Agrippa, eilighid na Iúdaighe misi.

8 Créid fá a measdar ribhse mar ní díchreidmheach, go ndúisigheann Día na mairbh?

9 Go deimhin do mheas misi ionnam féin, gur chóir dhamh mórán do neithibh contrardhar do dhéanamh a naghaidh anma Iósa Nasáirdha.

10 Noch do rinne mé mar ann gcéulna a Níarusalém: oir do chuir mé ionad do na náomhuibh a bpríosúnaibh, ar bhfagháil cúmbachd dhamh ó fadhcharánaibh na sagurt; agus an tan do básuigheadh iad, tug misi máonta.

11 Agus ag tabhairt pionúis dóibh go minic tréas na huile shinagogaibh, do choimhéignigh mé *iad*, chum blasphéime labhairt; agus ar ndul damh tar mhodh ré buile na naghaidh, do rinne mé géreanmhuin *orrtha* a gcaithreachaibh coigeríche.

12 Fá a nanusin ar mbeith dhamh fús ag dul go Damascus lé cúmbachdaibh agus lé barántus na nársagurt,

13 Do chunairc mé a rí a meadhon láoi sa tslighe solus ó neamh, bá mó ná soillse na gréine, noch do dheallruidh um thimcheallsa agus a dtimcheall na druinge do bhí um fhochair sa tslighe.

14 Agus ar dteitinn dhúinn uile ar talamh, do chúalaidh mé gúth ag labhairt ríom, agus ag rádh sa dteangaidh Eabhra, A Sháuil, a Sháuil, créid fá bhfuil tú ag géreanmhuin orum? *is* cruidh dhuit beith ag gabháil dod shálaibh a naghaidh dhealg.

15 Agus a dubhairt misi, Cía thú féin, a Thighearna? Agus a dubhairt seision, Is misi Iósa ar a bhfuil tusa ag géreanmhuin.

16 Achd éiridh súas, agus seas ar do chosaibh: óir is chuige so do fhoillsigh mé féin duit, do chum go nóirdeóchainn thú ad oglach agus ad fhuadhnúise, ní hé amháin ar na neithibh do chunnaire tú,

achd mar an gcéudna ar na neithibh ann a bhfoillséochar dhuit mé;

17 Dod sháoradh an bpobal, agus ó na Cineadhachaibh, chum a bhfuilim anois dod chur,

18 Chum a súl dosgladh, agus chum a bhfillte ó dhorchadus chum an tsolais, agus ó chúmbachdaibh Shatáin chum Dé, chum maithfeachais na bpeacadh d'fagháil dóibh, agus oidhreachda a measg na muinntire atá ar na náomhadh tré chreideamh ionnamna.

19 Uime sin, a rí Agrippa, ní raibh mé easumhal don taidhbhse neamhdha:

20 Achd do fhógair mé do luchd Dhamascus ar tús, agus a Níarusalem, agus ar feadh réigión thíre Iúdaighe go huilidhe, agus do na Cineadhachaibh, aithreachus do dhéanamh agus filladh chun Dé, ag déanamh oibreacha iomchúbhaidh don aithrigehe.

21 Ar son na nadhbharsa do rugadar na Iúdaighe sa teampall oram, agus do chuireadar rompa mo mharbhadh.

22 Gidheadh tug Día cobhúir dhamh, agus do sheas mé gus a niu, ag déanamh fiadhnúise don mbeag agus don mor, gán éainní a rádh dhamh achd na neithe a dubhradar na fáidhe agus Maóisi do bheith chum teachda:

23 Go bhfuiléongadh Críod, agus go madh hé céidneach do éiréochadh ó mharbhaibh é, agus go bhfoillséochadh sé solus don phobals, agus do na Cineadhachaibh.

24 ¶ Agus ar mbeith dhó ag rádh na neitheadhsa ar a shon féin, a dubhairt Festus do ghúth mbór, Atá tú ar buile, a Phóil; cuiridh ionad foghlomatha ré cúthach thú.

25 A dubhairt Pól an tan sin; A Fhéstuis ro oirdheirc, ní bhfuilimse ar buile; achd labhruim briáthra na fírinne go céillighe.

26 Oir atá fios na neitheannsa ag an rí, agá labhramse go dána na lathair: óir ní shaóilim go bhfuil ainbhíos éainneithe dhíobh so air; oir ní a gelúid do rinneadh so.

27 A rí Agrippa, an greideann tú na fáidhe? Atá a fhios agam go gceidir.

28 A dubhairt Agrippa an tan sin ré Pól, Is beag nách tairrgeann tú mé chum bheith am Chríosduighe.

29 Agus a dubhairt Pól, Do bfearr leam go bhfaghuim dathchuinge ó Dhía, ní hé amháin thusa, achd mar an gcéudna an mhéid éisdeas ríom aniu, bheith go biomlán, cosmhail ríom féin, achd na geimhleachasa amháin.

30 ¶ Agus ar na rádh so dhó, do éiridh an rí súas, agus an tucadarán, agus Bernice, agus an dream do shuidh na bhfochair:

31 Agus ar ndul do leathaóibh dhóibh, do labhradar ré a chéile, ag rádh, Ní dhéunann an fearso éin ní thuilleas bás nó cuibhrichthe.

32 Agus a dubhairt Agrippa ré Festus, Do béidir an fearso do léigean fá réir, muna bheith go ndeachaidh sé ar chómairce Shéasair.

CAIB. XXVII.

Luingséorachd Phoil, 41 agus an luingséorachd, 44 achd tárrfuid na daóine fu thrí slán.

AGUS ar ttabhairt breatha dhóibh go seolfamaóis gus an Neadáil, tugadar Pol agus bráighde áirighe eile, do chaipitín bhanna Agustus, dár bhainm Iúlius.

2 Agus ar ndul dúinn a luing do longaibh Adramitium, do chuireamar romhuinn, séoladh ré táobh chósadhadh na Háisia; agus do thógbhamar ar séolta, agus do bhí Aristarcus Macedónach ó Thessalonica, ann ar gcuideachda.

3 Agus an lá na dhíáigh sin tangamar go Sídon. Agus ar mbeith go muinntearrdha ré Pól do Iúlius, dfulaing sé dhó dhul dhós a charad chum comhfurtachda d'faghail uathadha.

4 Agus ar nimtheachd dhúinn as sin, do séolamar ré taóibh Chípíruis, do bhrígh go raibh an gháoth contrarrdha dhúinn.

5 Agus ar séoladh dhúinn tréas an bhfáirge láimh ré Cilicia agus ré Pamphilia, tangamar go Míra, cathair a Licia.

6 Agus ar bhfaghail luinge don chaipitín ó Alecsandria ann sin do bhí ag triall do Neadáil; do chuir sé siune innte.

7 Agus ar mbeith dhúinn morán do laethibh ag séoladh go mall, agus ar dteachd dúinn ar éigin as comhair Chnída, do bhrígh nar leig an gháoth dhúinn, do séolamar a ngar do Chréta, láimh ré Salmón;

8 Agus, ar séoladh thairis dúinn ar éigin, tangamar go hionad áirighe dá ngoirthear Na cúanta bréagha; dar bhfogus cathair Lasca.

9 Agus ar gcaitheamh mhórain aimsire dhúinn, agus ar mbeith dhár luingséorachd cheana gúasachdach, do bhrígh an troisgidh do dhul cheana thorainn, do bhí Pól dá ccomhairliúghadh,

10 Ag rádh riu, A dhaóine, do chím go mbiáidh bhur luingséorachd maille ré dóchar agus ré dul amúgha mór, ní hé amháin na iadála agus na luinge, achd ar naumann féin mar an gcéudna.

11 Gidheadh is mó do chreid an caipitín an túachdarán agus maighisdir na luinge, ná na neithe a dubhairt Pól.

12 ¶ Agus ar mbéith don chúan neamhgharamhail aca re haumhuin ann

sa gheimhreadh, do rinnidh a normhór do chomhairle sgaóileadh as, dfeuchain an bhféudfaidis air éanchor teachd go Phenice, chum an gheimhridh do chaitheamh ann; cúan do chúantuibh Chréta, atá ar na shuidhiughadh a níardneacas agus a níardtuáidh.

13 Agus ar séideadh go cíuin don gháoth a ndeas, ar na sháolsin dóibhsean go néiréochadh a dturas riu, ar dtógháil a séoltadh dhóibh, do séoladar ní sa ghóire do Chréta.

14 Achd go haithghearr na dhíáigh sin do shéid gáoth sdoirmeamhail, do bhí na gáoth a noirdthuáidh ar a noiléun.

15 Agus ar mbeith don luing dá fínadach, agus gan neart aice cur a naghaidh na gáoth, ar na léigean ris an ngáoth do shéoil sí roimhe.

16 Agus ar ndul a sdeach go dian dúinn fá oileun bheag áirighe dar ab áinn Claudia, is ar éigin rugamar ar an mbád :

17 Noch do thóghbladar sínas, agus do fhéuchadar gach uile ghléus cabhartha, ag creasughadh na luinge fáoithe; deagla go mbuáilfédis a ngaineamh béo, agus ar léigean a séolta síos dóibh, do biomchradh iad mar sin.

18 Agus ar mbeith dhúinn an lá na dhíáigh sin, dár dteilgean ó thoinn go toinn rés dóirm ro mbóir, do theilgeadar a nearruidhe amach ;

19 Agus an treas lá do theilgeamar amach lé ar lámhuibh oirnéis na luinge féin.

20 Agus ar mbeith don ghréin agus do na réultaibh gan soillsinghadh dhúinn mórán do láethibh, agus ar luighe do sdóirim nar bheag orainn, rugadh uáinn gach uile dhóthchas cabhartha dá raibh aguinn ó sin amach.

21 ¶ Agus ar mbeith dhúinn a bhfad gan biadh, do sheas Pól iona meadhon, agus a dubhairt sé, A fheara, do bhfearr dháóibh aire do thabhairt dhamhsa, agus gan sgaóileadh ó Chréta, ionnus go seachonadh sibh an docharsa agus an dioghbháil.

22 Agus a nois guidhim sibh fá mheisnigh mhaith do bheith agaibh, óir ní chaillfidh éundúine agaibh a anann, achd an lúng amháin.

23 Oir do sheas aingeal Dé léir ab rís misi, agus dá ndéanuim serbhís, sa noidhche a nochd láimh rium,

24 Ag rádh, Na bíodh eagla ort, a Phoil; is éigean duit seasamh a lathair Shéasair : agus, féuch, do thiodhlaic Dia dhuit an mbéid shéolus maille riot.

25 Uime sin, a fheara, bíodh meisneach mhaith agaibh : óir creidimse Dia, gurab amhluidh bhias sé mar a dubhradh leann.

26 Thairis sin, is éigean dúinn bíualadh fá oiléun áirighe.

27 Agus ar dteachd don cheathranhadh oidhche déag, ar mbeith dhúinn dar dteigean ó thoinn go toinn ag Adriá, a dtimcheall níheadhóin oidhche do sháileadar na mairnéulaidh go rabhadar bhíogus do thír éigin ;

28 Agus ar léigean an luaidhe síos dóibh, fúaradar é na fhíchíd fead ar dhóimhne : agus ar ndul as sin beagán dóibh, ar léigean an luaidhe síos arís dóibh, fúaradar é na chúig fheadaibhdéag.

29 Agus ar mbeith dhóibh eaglach fá bhualadh fá ionadaibh garbha, ar dteigean ceithre nancaireab ó dheireadh na luinge dhóibh, do bfearr léo go mbíadh an lá ann.

30 Agus ar mbeith do na mairnéulach-airbh ar tí teitheimh as an luing, agus ar léigean an bháid síos dóibh sa bhfairge, mar do bhedis ar tí ancaireadh do shíneadh amach ó thosach na luinge,

31 A dubhairt Pól ris an gcaiptin agus ris na saighdiuiribh, Muna bhfámaid so sa luing, ní héidir sibhse shábháil.

32 Do ghearradar na saighdiúirí an sin téda an bháid, agus do léigeadar dhó tuitim amach.

33 Agus an feadh do bhí an lá ag éirge, tug Pól do chomhairle dhóibh uile biadh do chaitheamh, ag rádh, A sé so an ceathranhadh lá déag dhóibh ag fuireach bhar dtrosgadh, gan bhíadh ar bith do chaitheamh.

34 Uime sin guidhim sibh fá bhíadh chaitheamh : óir is ní bheanus ré bhar slainte é : óir ní rachaidh ruáinne cinn énduine aguibh a muga.

35 Agus ar rádh na neitheadh so dhó, agus ar nglacadh aráin, rug sé buidheachas ré Dia na bhfiadhnúise uile : agus ar mbriseadh a naráin dó, do thionnsgain sé a ithe.

36 Ann sin ar ngabháil meisnighe chuca do cách uile, do chaitheadar biadh mar an gcéudna.

37 Agus a sé uibhir dháoine do bhámair sa luing dha chéd sé fir dhéag agus trí fichid.

38 Agus tar éis a saith bídh do chaithcamh dhóibh, do éndromuigheadar an lung, ar dteigean na croithuicachda amach fán bhfairge.

39 Agus ar néirge don ló, ní raibh síos na tíre sin aca : achd tugadar caladh áirighe dha naire ann a raibh tráigh, ann ar áon-tuigheadar, an lung do sbathadh, dá madh éidir riu.

40 Agus ar dtógbháil na nancaireadh dhóibh, do léigeadar an lung fán bhfairge, agus ar sgaoileadh cheangluightheadh na sdiúire dhóibh, mar an gcéudna, do thógbhadar an príomhsheól ris an ngáoth, agus do thrialldar clum na trágha.

41 Agus ar dteagmháil a nionad dhóibh ionar bháil dá fháirge fá chéile, do

bhúáileadar an lung fá thalamh ; agus ar ndaingniughadh do thosach na luinge, dfán sí gan chorrughadh, agus do sgaoileadh a deireadh ó chéile ré haimhneart na dtonn.

42 Ann sin do rinneadar na saighdiúirí do chomhairle na braighde do mharbhadh, deagla go mbéuradh a shnámh énduine aca as :

43 Achd ar mbeith don chaipitín, fonnmhar ar Phól do shabháil, do thoirmisg sé iad ón gcomhairlesí ; agus do aithin sé don lúchd do fhéud snámh iad féin do théilgean amach ar tús, agus dul a dtír :

44 Agus do chách eile, cuid díobh air chláraibh, agus cuid eile ar chotannaibh brise áirighe don luing. Agus tárla mar sin go ndeachadar uile slán fá thír.

CAIB. XXVIII.

Pól ag slánughadh na neaslán ar a tslighe, 14 rainic an Roinh, 30 agus theagaise ann sin dhá belíadhan.

AGUS ar dteachd dhóibh slán, dó aithneadar ann sin gur Melita do bainm don oilén.

2 Agus níor bheag an dáonnachd do rinneadar na dáoine barbartha oruim : óir ar bhfadógh teineadh dhóibh, do ghabhadar sinn uile chuca, ar son an cheatha do bhí ag teachd, agus air son an fhúachda.

3 ¶ Agus ar gcuimniughadh mhoráin spriosa do Phól, agus ar na gcur dhó ar an dteine, táinic aithir nimhe amach as an teas, agus do léim sé ar a láimh.

4 Agus ar bhfaicsin na péisde croichde as a láimh do na dáoinibh barbartha, a dubhradar ría chéile, Go deimhin is fear dúmhbarbhtha é, dá nach bhfuilgeann dioghaltus Dé a bheith beó, gíodh tháinic sé slán ón bhfairge.

5 Achd ar gceothadh na péisde dhósan sa teini, níor airdh sé dochar ar bith.

6 Gidheadh do bhí súil acasan ré hát dó, nó ré na thuitim síos marbh go hobann : achd ar mbéith dhóibh a bhfad ag fuireach, agus nach bhfaicadar dochar ar bith ag teagmháil dó, ar nathrughadh inntinne, a dubhradar gur dia é.

7 ¶ Agus a dtimcheall na háitesin do bhí fearann ag ceannphort a noiléin, dar bhainm Publius ; noch do ghabh sinne chuige, agus tug áoidheachd dhúinn ar feadh thrí lá go rocháirdeamháil.

8 Agus tárla, go raibh athair Phuibliuis na luighe ré fiabhrus agus ré fluca fóla : agá ndeachaigh Pól dá ionsuighe, agus ar ndéanamh urnaighe, ar gcur a lámh air, do shlánuigh sé é.

9 Agus ar na dhéanamh so, tangadar, an mhéid do bhí easlán sa noiléun chuige, agus do shlánaightheadh iad :

10 Noch mar an gcéudna tug dhúinn onéir mhór; agus ar ndealadh dhúinn riu, do chuireadar linn na neithe do bhí na riachdanus *orainn*.

11 ¶ Agus a gcionn thrí mhíos na dhíáigh sin do sheólamar a luing *do longaibh* Alecsándria, do bhí ag caitheamh an ghéimbrídh sa noiléun, agus a sé fá comhartha dhi Castor agus Pollux.

12 Agus ar dteachd dúinn go Siracúsa, dfanamar ann trí lá.

13 Agus ar seóladh dhúinn timcheall as sin, tangamar go Rhégium: agus a gcionn láe na dhíáigh sin do shéid an ghéath a ndeas, agus tangamar lá ar na mhárach go Puteóli:

14 Mar a bhfuaramar dearbhraithreacha, agus do chuireadar impidhe oruinn fannhuin na bhfochair feadh seachdmhuine: agus mór sin do thríallamar romhuinn don Róimh.

15 Agus as sin ar bhfagháil ar sgéul do na braithribh, tangadar do theagmháil dúinn go margadh Appius, agus gus na trí táibheirribh: agus ar na bhfaicsin do Phól, rug sé buidheachus ré Dia, agus do ghabh sé meisneach chuige.

16 Agus ar dteachd dúinn don Róimh, tug an caiptín na braighde dáirdghinéal na slógh: achd tugadh cead do Phól bheith ris féin a bhfaradh shaighdiúir do choimh-éudfadh é.

17 ¶ Agus tárta, a gcionn thrí lá na dhíáigh sin, gur ghoir Pól áaisle na Niúd-aigheadh a gceannachéile: agus ar gcuinnighadh dhóibh, a dubhairt sé riu. A fheara agus a bhraithreacha, bíodh nách dearna misi éinní a naghaidh an phobail, ná ghnáthaighe na sinsear, gidheadh tugadh mé ceangailte ó Ierusalém a lámhaibh na Rómhanach.

18 Noch, léir mian tar éis mo theasd-aighe, mo léigean fá sgáoil, do bhrígh nach raibh coir ar bith bháis orum.

19 Achd ar labhairt go contrárdha do na Iúdaighibh, do béigean danh dul fá chomairce Shéasair; ní hé go bhfuil adhbhar ar bith agam fá a neileóchainn mo chineadh.

20 Uime sin is fá a nadhbharsa do chuir mé fios oraibhse, chum *bhar* bhfaicsiona, agus labhartha ribó: oir is ar son mhuinighine Israél atáim ceangailte sa slabhradhsa.

21 Agus a dubhradarsan ris, Níor ghlacamarne fiu na leitre ó thír Iúdaighe ad thimcheall, agus ní tháinic fós neach ar bith do na dearbhraithribh dfoillsinghadh ná dimniúil uile ar bith ort.

22 Achd budh mian rinn a chlos uáit na neithe bhreathnuigheas tú: oir do tháobh a nuirdse, is aithnigh dhúinn go dticthear na aghaidh sa nuile áit.

23 ¶ Agus ar ndéunamh láe ris dóibh, tangadar mórán chuige dhá lóisdín; noch dhar fhoillsigh sé rioghachd Dé, maille ré fiadhnúise do dheunamh, dhá dtarraing ré, na theagusg chum na *neitheadh* do bhean ré Híosa, as reachd Mháosi, agus ann sua fáidhibh, ó mhaidin go hoidhche.

24 Agus do aontuigheadar cuid díobh do na neithibh a dubhairt sé, agus cuid eile nar aontaigh.

25 Agus ar mbeith dhóibh contrárdha dhá chéile, do sgáoileadar as sin, ar rádh na héinbhréithresi do Phól, Is maith do labhair an Spiorad Náomh tré san bhfaidh Esaías ré ar naithreachaibhne,

26 Ag rádh, Imthigh romhad chuinn an phobailse, agus abair, Cluinfidh sibh ré bhuir gclúasaibh, agus ní thuigfidhe; agus do chluifidh ré bhuir súilibh, agus ní budh leir dháoiibh:

27 Oir atá cróidhe an phobailse ar na ramhrughadh, agus do bhádar a gclúasa bodhar chum éisdeachda, agus do cháochadar a súile; deagla go bhfaicfidis ré *na* súilibh, agus go gcluinfedis ré *na* gclúasaibh, agus go dtuigfidis ré *na* gcroidhthibh, agus go bhfillfidis, agus go slaineochamuse iad.

28 Uime sin bíodh a fhios agaibhse, go bhfuil an slánúghadhsa Dé ar na chur chum na Gcineadhach, agus go gcluinfid siadsan é.

29 Agus ar rádh na neitheannsa dhó, do intighheadar na Iúdaighe amach, agus do bhí iomad diosboíreachda aca eatorra féin.

30 ¶ Agus do chomhnuigh Pól dhá bhliadhain go hiomlán a dtigh do réidhighe sé dhó féin, agus do ghabhadh ris na huile dháoine do thigeadh a steach chuige,

31 Ag seanmórughadh rioghachda De, agus ag teagusg na neitheann bheanus ris an dtighearna Iósa Críod, maille ré gach uile chumus labhartha, gan toirmeasg.

Epistil PHOIL absdail chum na ROMHANACH.

CAIB. I.

Ag admhail a Absdoldacht, 21 dearbha Pól gur ab peactha graineamhla is bacadh ar an fhirinne.

POL, searbhfhóghantúighe Iósa Críosl, do goireadh chum bheith na absdal, do toghadh chum soisgéil Dé.

2 (Noch do réimhgeall sé tré ná fháidibh sna sgríobturaibh náomhtha.)

3 A dtimcheall a Mhic Iósa Críosl ar Dtighearna, (do gineadh do shíol Dháibhi do réir na féola;

4 Do foillsigeadh na Mhac Dé a gcúmhachdaibh, do réir spioraid na náomhthachda, tré eiscirge ó mharbhaibh:)

5 Tré a bhfuaramairne grása agus absdaltachd, chum ímhlachda an chreidimh; a measg na nuile chineadhach, ar son aumasan:

6 (Eidir a bhfuil sibhsi leis ar bhur ngairm ré Hiosa Críosl:)

7 Chugaibhsi uile an mhéid atá sa Róimh, ar bhur ngrádlughadh ó Dhía, agus bhur náomhaibh do réir gharma: Grása agus siothcháin maille ribh ó Dhía ar Nathair, agus an Dtighearna Iósa Críosl.

8 Ar tús, beirim buidheachus ré mo Dhía féin tré Iósa Críosl ar bhur sousa uile, do bhrígh go bhfuil túarasghbáil bhíur gcreidmhe ar feadh an domhain uile.

9 Oir atá Día dfiadhnúise agam, dhá ndéanaim seirbhís am spioraid a soisgéul a Mhic, go mbím gan sgur ag teachd thoraibh;

10 Ag iarraidh do shíor am urnaighe, a fhagháil do thoil Dé, asdar séunmhar ar chor éigin do dhéanamh dhámh fa dheóigh ré theachd chugaibhse.

11 Oir atá ro fhonn oram sibhse dfaicsin, ar ghléus go roinnfúm ribh tiodhlacadh éigin spioradalta, chum bhur neartúighe;

12 Eadhon ionnus go bhfuighinn comhfhurtachd bhur bhfochaire tré chreideamh a cheile eadhon bhur gcreideamhsa agus mo chreideamhsa.

13 Agus, a dhearbhlraithreacha, ní háill leam gan a fhios do bheith agaibh, gur chuir me romham go minic teachd chugaibh, (gidheadh do cuireadh toirmeasg oram gus a nois,) ionnus go bhfuighinn toradh éigin bhur measgsa, comhlaith ris na Cineadhachaibh eile.

14 Atáim am fhéitheamhnach do na Gréugachaibh, agus do na dáoinibh Bar-

bártha; do dháoinibh glioca, agus neamhghlioca.

15 Ar a nadhbharsin, an mhéid is éidir leam, atáim ullamh chum an tsoisgéil do sheanmóir dháoihbhse mar an gcéudna a bhfuilti sa Róimh.

16 Oir ní bhfuil náire óram fá shoisgéul Chríosl: do bhrígh gur ab é cúmhachd Dé é chum slánaighe dá gach áon chreideas; don Iúdaighe ar tús, agus fós don Ghréugach.

17 Oir as ann fhoillsighthear firéuntachd Dé ó chreideamh go creideamh: amhail atá sgríobhtha, Do ghéubhaidh an firéun beatha tre chreideamh.

18 Oir fhoillsighthear fearg Dé ó neamh anaghaidh gach úile neamhdhiadhachd agus eagcóir na ndaóineadh, chongmhas a nfinne a neamhfhireantachd;

19 Oir an mhéid déolus is éidir dfagháil ar Dhía atá sé go follus ionntasan; oir do rinne Día follus dhóibh é.

20 Oir a neithesion nach éidir dfaicsin, mar atá a chúmhachd síorraidhe agus a dhiadhachd, atáid siad soillcír sóthuigsighe ó chrúthughadh an domhain treas na neithe do rinneadh; ionnus nach beith leithsgéul aca:

21 Do bhrígh, ar naithniughadh Dé dhóibh, nach dtugadar glóir dhó mar Dhía, agus nach rugadar buidheachus ris; achd gur líonadar do dhionmháoineas ann a smuaintighibh, agus gur dalladh a gcróidhe neamhthuigsionach.

22 Ag rádh gur dháoine éagnuidhe iad féin, do rinneadh amadáin dhíobh,

23 Oir do iompóidheadar glóir Dé nach éidir do thruáilleadh a gcosamhlachd iomháighe dhuine shothruáillighe, agus éunlaith, agus ainmhinnteadh cheatharchosach, agus phéisdeagh.

24 Ar a nadhbharsin tug Día iadsan mar an gcéudna chum neamhghlaine tre ainmhiánaibh a gcróidheadh féin, chum a gcorp do shalachadh eatorra féin:

25 Mar dhruing do, iompóidh firinne Dé a mbréig, agus do rinne onóir agus seirbhís don chreatúr ag treigean an Chruathaighthéora, noch atá beannaighe go síorraidhe. Amén.

26 Ar a nadhbharsa tug Día iad dainmhiánaibh graineamhla: oir do athruighcadar a inná a ngnáthughadh nádúrtha go ngnáthughadh minádurtha:

27 Agus mar an gcéudna na fir, ar dtreigean ghnáthaighe nádúrtha na mbau

dóibh, do lasadar ann a naimníanaibh an fear a naghaidh a chéile; na fir ag déanamh gráineamhlachda ris na fearuibh, agus fharadar ionta féin luáidheachd a seachrain, mar budh cóir.

28 Agus ambail mar nár chuireadar suim a néolus Dé do chongmháil, as mar sin tug Dá iadsan diuntinu neamhchéillidhe, ionnus go ndéunaidis neithe nar bhíomchubhaidh.

29 Ar na lionadh do nuile éugcóir, do mhaílis, do dhrúis, do dhroichmhéin, do shaint; ar na lionadh do thúth, do dhúm-mharbhaidh, do cheannarraic, do nuheabhail, do dhrochbhéusuibh; luchd sius-arnuighe.

30 Luchd ithiomráidh, luchd fuathaighe Dé, luchd tarcuisne, *ndóine* uáibhreacha, mórdhála, luchd comtha uile, easúmhail daithreachaibh agus do mhaithreachaibh.

31 Eigcéillidhe, neamhchoingheallach, gan ghrádh nadúrtha, doríarthia, neamh-thrócaireach:

32 Noch, ar naithne dhlighe Dé dhóibh, (eadhon go dtuillid luchd na ngníomhsa do dhéanamh bás,) ní hé ambáin fós iad féin dá ndéanamh, achd mar an gcéudna cáomhnuid siad luchd a ndéunta.

CAIB. II.

Gu bhfuil na Iúduighe agus na Cineadh-acha, faoi ándamnadh arson pheacaidh.

AR a nadhbarin ní héidir do leisgél a ghabháil, a dhuine, gidh bé ar bith thú dhamnuigheas *duine eile*, oir ann sa ní a ndóranann tú neach eile, dáoradh tú thú féin; oir thusa dháorus *duine eile* do ní tú na neithe céadna.

2 Achd atá a fhios agninne go bhfuil breitheanubnas Dé do réir na firinne a naghuidh na muinntire do ní ionmsambail na neitheadhsin.

3 Agus an measann tusa so, O a dhuine dhamnuigheas an dream do ní a leitheid súd, agus thú féin dá ndéanamh, go rachta tú as ó bhreitheamhnus Dé?

4 Nó an dtarcuisnidheann tú saidhbhreas a mbaitheasa agus a fhoighide agus foide a fhulaing; gan a fhios agad go dtéoruirigheann maithreas Dé thú chum aithrighe?

5 Achd do réir do chruáis féin agus do chroidhe neambaithrigheach taisgidh tú dhuit féin féarg fá chomhair láoi na feirge agus fhoillsighe cheirtbhreitheamhnus Dé;

6 Noch a bhéuras dá gach éinneach do réir a ghníomhartha:

7 Eadhon don druig íarrus tré fhoighid na deaghóibre glóir agus onóir agus neamh-thruáilleadh, an bheatha uharthanach:

8 Achd don dreim ata ceamairceach,

agus nach umhluigheann don fhirinne, achd chreideas do néagcóruigh, do bhéurthar diombugh agus fearg.

9 Trioblóid agus doghruing, air anam gach ánduine do ní olc, an Iúdaidhe ar tús, agus an Ghréugaigh mar an gcéudna;

10 Achd glóir, agus onóir, agus sióthcháin, do gach áon do ní maith, don Iúduighe ar tús, agus don Ghréugach mar an gcéudna:

11 Oir ní bhfuil cion ag Dá ar phearsain seach a chéile.

12 Oir an mhéid do pheacuigh gan an dligheadh rachuid a mígha gan an dligheadh: agus an mhéid do pheacuigh sa dligheadh daiméontar iad leis a ndligheadh;

13 (Oir ní hiad luchd éisdeachda an dlighidh atá na bhfirénuibh a bhfiadhnúisi Dé, achd luchd choimhlíonta an dlighidh a siad shaorfuidhear.

14 Oir na Cineadhacha ag nach bhfuil an dligheadh, do níad siad ó nádúir na neithe bhéanas ris an dligheadh, iad so, ag nach bhfuil an dligheadh aca, atáid siad na ndligheadh dhóibh féin:

15 Noch fhoillsigheas obair an dligidh sgríobhta an a geroidhthibh, ar mbeith dá gcogus ag déanamh fiadhnúise má ráon riu, agus a smuaintighe ag éilighadh a chéile nó fós ag gabháil a leisgiel;)

16 Ann sa lá an a mbéura Dá breith ar sheicréidibh na ndáoine tré Iósa Críost do réir mo shoisgiéil.

17 Féuch, goirthear Iúduidhe dhíotsa, agus múinighidh tú as a ndligheadh, agus do ní tú mórdháil as Dá.

18 Agus atá fíos a thoile agad, agus dearbhuidh tú na neithe as féarr, ar mbeith foghlomtha dhuit ón dligheadh;

19 Agus atáoi dóthchasach go bhfuil tú ad éoluighe ag na dalluibh, ad sholas ag an muinntir atá a ndorcladas,

20 A fíor múinte na ndáoine neameaguidhe, ad theagagóir na leanabab, ar son go bhfuil foirm a néoluis agus na firinne agad sa dligheadh.

21 Thusa ar a nadhbhsin mhúineas duine eile, créid nach múineann tú thú féin? thusa sheanmóireas gan ghoid do dhéanamh, a ndéanann tú féin goid?

22 Thusa a deir gan adhaltrannas do dhéanamh, a ndéanann tú féin adhaltrannas? thusa agá bhfuil gráin ar na biodh-alnibh an sladann tú a neaglais?

23 Thusa do ní mórdháil as a ndligheadh, an dtabhair tú easonóir do Dhá tré bhriseadh an dlighe?

24 Oir masluighthear ainm Dé thribhsí eidir na Cineadhachaibh, mar atá sgríobhtha.

25 Oir is tarbhach an timcheallghearr-

adh go deimhin má coimhéudann tu an dligeadh: achd más fear bhrisde an dlighidh thú, atá do thimcheallghearradh gan bheith na thimcheallghearradh.

26 Ar a nadhbharsin má choimhéudann an neamhthimcheallghearradh ordáighe an dlíge, a né nách measfuithear a neamhthimcheallghearradh do bheith na thimcheallghearradh.

27 Agus a né nach daiméona an neamhthimcheallghearradh áta ó nadúir, má choimhéudann sé an dligeadh, thusa, atá ad fhíor sárúighe an dlíge tré an litir agus tré an dtimcheallghearradh?

28 Oir ní lé an tí atá go follas, is Iúduighe ann; ná fós an dtimcheallghearradh atá go follas sa bhfeoil, is timcheallghearradh:

29 Achd an té atá ós íseal, na Iúduidhe; agus timcheallghearradh an chroidhe, ann sa spiorúid, agus ní sa litir; aga bhfuil a mholadh ní ó dhaóinibh, achd ó Dhía.

CAIB. III.

O sharuigh na Iúduighe an reachd, 28 sé creideamh is didean dóibhsi, agus do na Cineadhachaibh.

MASEADH cred é an bárr atá ag an Iúduidhe? nó créd é tarbha an timcheallghearrtha?

2 Is mór é ar gach áonchor: a chéadúair, do bhrígh gur ríusan do tháobhadh bríathra Dé.

3 Oir créd é an chúis má nár chreideadar dream áirighe dhíobh; a ndéuna a neamhchreideamhsan firinne Dé gan eifeachd?

4 Nár léige Dá sin: achd, bíodh Dá firinneach, agus gach uile dhuine bréugach; mar atá scríobhtha, Ar chor go sáorfuidhe thú ad bhríathruibh, agus go mbeartha buáidh an tan bheireas tú breith.

5 Achd má neartuigheann ar néagóirne cóir De, créd a déaram? *An bhfuil Dá éagórach do ní díoghaltus?* (mar dhuine labhruim.)

6 Nár léige Dá sin: oir don táobh eile cionnas bhias Dá na bhreitheamh ar a tsoghal?

7 Oir má mhéadaighe firinne Dé trém bhréigsí chum a ghlóiresin; créd fá a ndamantar mísi fós mar pheactach?

8 Agus créd fá nach déanúmaoid nilc, ionnus go dtiocfadh maithe dhíobh, (do réir mar mhaslaighthear sinne, agus mar a deirid dáoine áirighe) ar a dtig damnúghadh ó cheart, go nabramáoid?

9 Créd eile má seadh? an bhfuilmídne ag breith bháir? Ní bhfuilmíd, ar éanchor: oir do shuigheannar roimhe so na Iúduighe agus na Gréaguigh uile, do bheith fa pheacadh;

10 Mar atá scríobhtha, Ní bhfuil firéun ann, fós, ní bhfuil, áonduine:

11 Ní bhfuil neach ann thuigeas, ní bhfuil neach íarrus Dá.

12 Do chlónadar uile, atáid siad a néinfheachd ar na ndéunamh mítharbhach; ní bhfuil neach ann do dhéunadh maith, ní bhfuil, go héinneach.

13 As uáinnh osguile a sgórnach; do rinneadar meabhail lé na dteangthuibh, atá neimh na naithreach neimhe fa na bpusuibh:

14 Agá bhfuil a mbéul lán do mhallachdaibh agus do shearbhas:

15 Atáid a gcosa lúath chum foladhórtadh:

16 Agá bhfuil briseadh croíde agus anshógh ann a slighthibh:

17 Agus níor aithnigheadar slighe na siothchána:

18 Ní bhfuil eagla Dé a bhfiadhnúisi a súl.

19 Agus atá a fhios aguinne gidh bé ar bith neithe a deir an dligeadh, gur ris a ndreim atá fan dligeadh labhras sé: ionnus go dtiocfuidh gach uile bhéul, agus go mbeith an domhan uile cionntach do breitheamhnus Dé.

20 Ar a nadhbharsin ní sháorfuidhtear éinneach na fhiadhnúisíon ó oibrighibh an dlíge: oir is tré an dligeadh tig aithne an pheacuigh.

21 Achd a nois a néagmhuis a dlíge atá ceart Dé ar na dhéunamh follas, ar na dhearbhadh lé fhiadhnúisi an dlíge agus na bhfiadheadh;

22 Ceart Dé a deirim tré chreideamh lósa Críod dá gach áonduine agus ar gach áon chreideas: oir ní bhfuil eidiridhealtughadh ann:

23 Oir do pheacaigh a nuile dhuine, agus atáid a néagmhuis ghlóire Dé;

24 Agus atáid ar na sáoradh a naisgidh ré na ghrásuibhsean tré an bhfiúasgladh do rinneadh lé Híosa Críod:

25 Noch do órúigh Dá na cheann réidhtigh tré chreideamh ann a fhuil, chum a fhiaréantachda dfoillsiughadh, tré mhaithmeachas na bpeacadh do chuáidh thar-uinn, a bhfoighid Dé;

26 Chum a fhiaréantachda féin dfoillsiughadh ann sa naimsirí do lathair: ionnus go mbíad sé féin ceart, agus go sáorfadh sé an té atá do chreideamh lósa.

27 Ar a nadhbharsin cáit a bhfuil an mhórdhlháil? Atá sí ar na cur amach. Cá an dligeadh? an tré dhligheadh na noibreacha? Ní headh, achd tré dhligheadh an chredimh.

28 Measannuid ar a nadhbharsin gur lé creideamh sháorthar an duine a néagmhuis oibreach an dlíge.

29 An leis na Iúdaighibh amháin DÍA? a né nach leis na Cineadhachuibh é mar an ceadna? Go deimhin a sé DÍA na Geineadhach é leis:

30 Oir is éin Ndia, sháorfás an timcheallghearradh ó chreideamh, agus an neamhthimcheallghearradh tré chreideamh.

31 Uime sin a ndéunmáoid an dligheadh neamhthabhachdach tré san gcreideamh? Nár léige DÍA sin: achd fós, neartuighemid an dligheadh.

CAIB. IV.

Gurab tré Chreideamh amháin, do mheasadh gach duine, sirinncach.

UIME sin créd a déaram, go fuair Abraham ar nathair, do réir na feola?

2 Oir más ó oibreacha do sáoradh Abraham, atá adhbhar máoidhfeachuis aige; achd ní a dtáobh De.

3 Oir créd a deir an sgríochtur? Do chreid Abraham do Dhía, agus domeasadh sin dó mór fhíréantachd.

4 Achd don té do ní obuir ní do réir ghrás mheasdar túarasdal dó, achd dó réir fhíach.

5 Achd don té nach déineann obair achd chreideas ann sa tí sháorus an duine neamhdhiadha, measdar a chreideamh mar fhíréantachd.

6 Amhail a deir Dáibhí mar an gcéudna, Gur beannuighe an duine dá measann DÍA firéantachd gan oibreacha.

7 *Ag rádh is* beannuighe an dream agá bhfuil a ndroichghríomhartha ar na maítheamh dhóibh, agus agá bhfuilid a bpeacuigh ar na bhíolach.

8 *Is* beannuighe an té ag nach ceuirfí an Tighearna peacadh na leith.

9 Ar a nadhbharsin an ánn sa timcheallghearradh amháin atá an beannachd-adhsa, nó fós ann sa neamhthimcheallghearradh? Oir a deirmíd gur measadh a chreideamh Dábraham mar fhíréantachd.

10 Maseadh cionnas do measadh dhó é? a né a nuair do bhí sé sa timcheallghearradh, nó a nuair nach raibh? Ní ann sa timchillghearradh, achd ann sa neamhthimchillghearradh.

11 Agus do ghlac sé comhartha an timchillghearrtha, séula firéantachda an chreidimh do bhí aige an sa neamhthimcheallghearradh: ionnus go mbeith sé na athair ag gach áon do chreidfeadh san neamhthimchillghearradh; do chum go measfuidhe firéantachd dhóibhsean mar an gcéudna:

12 Agus na athair an timchillghearrtha ní hé amháin don dreim atá don timchillghearradh, achd mar an gcéudna don dreim leanas lurg chreidimh ar nathar Abraham, noch do bhí aige ann sa neamhthimchillghearradh.

13 Oir ní tré san dligheadh, do rinneadh an gealladh, Dabraham, nó dhá shliocht, go mbiadh sé na oighre ar an domhan, achd tré fhíréantachd an chreidimh.

14 Oir má atá muinntir an dlighe na noidhrighibh, atá an creideamh ar na dhéanamh diomháoin, agus an gealladh neamhthabhachdach:

15 Do bhrigh go noibrigheann an dligheadh fearg: oir gídh hé áit nach bhfuil dligheadh, ní bhfuil briseadh dlighe ann sin.

16 Uime sin is ó chreideamh, atá a noidhreacht, ionnus go mbiadh sí tré ghras-nibh; chum na geallambna do bheith diongnhala don tsíol uile; ní hé amháin don chuid atá don dligheadh, achd mar an gcéudna don chuid atá do chreideamh Abraham; atá na athair aguinne uile.

17 (Mar atá sgríobhtha, Do órduigh mé thú ad athair do chineadhachuibh iomdha,) a bhfiadhnuisi Dé, dar chreid sé, noch a bhéodhuigheas na mairbh, agus ghoireas na neithe nach bhfuil amhail as do bheidis ann.

18 *Abraham* noch do chreid fa dhóthchus a naghuidh dóthchúis, go mbiadh sé na athair iomad cineadhach, do réir mar a dubhradh, Is mar sin bhías do shíolsa.

19 Agus ar mbeith neimhmeirbh dhó a gcreideamh, níor chuir sé íona suim go raibh a chorp féin cheana gan spracadh, ar mbeith dhó a dtimcheall chéd bliadhna, na fós a neimhmbrigheamhneireacht bliroun Shára:

20 Agus níor chuir se cunntabhairt a ngealladh Dé lé míchreideamh; achd do neartuigheadh é a gcreideamh, ar dtabhairt ghlóire do Dhía;

21 Agus do bhí a láindeimhin aige, an té thug an gealladh, gur cúmhachdach é ar choimhlonadh.

22 Ar a nadhbharsin do measadh so dhó mar fhíréantachd.

23 Gidheadh ní ar a shonsan amháin do scríobhadh, gur measadh so dhó;

24 Achd mór an gcéudna air ar soinne, dá measfuighear é, ma chreidimid ann sa té do dhúisigh Iosa ar Dtighearna ó mbarbh-nibh;

25 Noch do bhásuigheadh air son ar geiontaine, agus do haithbheódhuigheadh chum sinne sháoradh.

CAIB. V.

*Toradh na saóirsinne tré chreideamh ;
12 agus Coimhshineadh Adháimh agus
Chríod ré chéile.*

AR a nadhbharsin tar éis ar soártha tré chreideamh, atá siothcháin aguinne ré Día tré ar Dtighearna Iósa Críod:

2 Tré na bhfuaramar mar an gcéadna slighe tré an gcreideamh chum na ngrása ann a seasmaíod, agus a ndéanamáoid gáirdeachas fá mhuintir ghlóire Dé.

3 Agus ní hé amháin, achd do nimid gáirdeachas mar an gcéadna a dtrioblóidibh: do bhrígh go bhfuil a fhios aguinne go noibrigheann an trioblóid foighid;

4 Agus an fhoighid, dearbhadh; agus an dearbhadh, dóthchus:

5 Achd ní adháingheann an dóchus; do bhrígh go bhfuil grádh Dé ar na dhórtudh an ar gcroidhibhne tré an Spiorad Náomh atá ar na tabhairt dúinn.

6 Oir do fhálaing Críod bás na am féin ar son na ndaóinead neamhdhiadha, an tan do bhámar fós anbhann.

7 Oir deimhin is deacair go bhfuileon-gadh duine bás ar son fhírénuigh: oir dob éidir go lamhthadh duine éigin bás dfulang ar son dhuine mhaith.

8 Achd foillsighidh Día a ghrádh féin dúinne ann so, do bhrígh ag mbeith dhúinn fós ar bpeachtachuibh, gur fhuiling Críod bás air ar son.

9 Ar a nadhbharsin, tar éis ar saóirthe a nois lé na fhuilsion, is mó go mór choimh-éudfuidhtear sinn thrídsion ó fheirg.

10 Oir má, réidheadh eadruinne agus Día tré bás a Mhic, a nuair do bhámar ar náimhdibh, is mó ná sin go mór, ar mbeith a pathmhuinteardhas dúinn, choimhéad-fuightheair sinn tré na beathasan.

11 Agus ní hé sin amháin, achd mair an gcéadna do nimid máoidheamh a Ndaía tré ar Dtighearna Iósa Críod, tré a bhfuaramar a nois an tathmhuinteardhas.

12 Ar a nadhbharsin mar tháinic an peacadh air a tsáoghal tré áonduine amháin, agus an bás tré an bpeacadh; is mar sin raicín an bás na huile dhaóine, ar son gur pheacuighedar uile:

13 Oir gus an dligeadh do bhí an peacadh ann sa tsáoghal, achd ní cuirtheair an peacadh a leith dhuine a nuair nach mbíonn dligeadh ann.

14 Gidheadh do bhí rioghachd ag an mbás ó Adhamh go Maóisi, ar a ndrém fós nar pheacaigh do réir chosamhlachda eas-úmhachda Adhaimh, noch atá na fhiogh-air ag an té úd do bhí chum teachda.

15 Achd ní mar an gcoir, atá an tiodh-lacadh. Oir má fuaradar mórán bás tré thuitim áonduine amháin, is romhó na

sin do acfuinneigh grás Dé, agus an tiodh-lacadh tré ghrás a náonduine Iósa Críod, do mhórán.

16 Agus ní mar an táonduine do pheacuigh, atá an tabhartas: oir tháinic an bhreitheamhnus tré áonchoir amháin chum dámana, achd táinic an tabhartus ó iomad cionntadh chum saóirthe.

17 Oir más do bhrígh áonchoire amháin do ghabh an bás rioghachd tré áonduine; is mó ná sin go mór do ghéubhá an mhuintir ghlacas fáirsingí ghrása agus thabhartais na fireantachda rioghachd a mbeatha tré áon, eadhon Iósa Críod.

18 Ar a nadhbharsin, amhail as tré áonchoir amháin tháinic bréitheamhnus air ná huile dhaóinibh chum dámana; is mar sin tháinic an tabhartus tré áon-tsáoradh amháin air gach uile dhuine chum saóirthe na beatha.

19 Oir mar is tré easúnhlachd éundúine amháin do rinneadh peacuigh do mhórán, is mar sin tré úmhachd éundúine amháin do dhéantar firéanuigh do mhórán.

20 Achd tháinic an dligeadh, ionnus go méidéochthaóí an choir. Achd sa bhall ar mhéuduigh an peacadh is ann rug an grás bárr:

21 Ionnas dó réir mar do thighearnnigh an peacadh chum báis, go dtighearnóchadh grás mar an gcéadna tré fhiréantachd chum na beatha marthanuighe tré Iosa Críod ar Dtighearna.

CAIB. VI.

*Ar chum peacadh do scrios, 4 aithghintear
duine tré baisde, 12 agus fháas sé a
Gcríod.*

AR a nadhbharsin créd a déurum? An bhfantum a gcómhnuidhe a bpeacadh, ionnus go líonadh grás Dé?

2 Nar léige Día sin. Cionnas do fhéadfamaóisne, atá marbh don pheacadh, fuireach béo fós ann?

3 A né nach bhfuil a fhios agaibh, an mhéid dhinne do baisdeadh a Níosa Críod gur baisdeadh sinn ann a bhás san?

4 Ar a nadhbharsin atámuid adhlaise maráon rísean tré bhaisdeadh chum báis: ionnus do réir mar do tógtheadh súas Críod ó mharbhaibh chum glóire a Náthar, gur mar sin mar an gcéadna do dhéunmais siubhal a nuaidheachd beatha.

5 Oir dá raibh sinn air ar bplanndugh-adh maráon rísean a gcómhnuilachd a bháis: bíam mar an gcéadna a gcómhnuilachd a eiséirghe:

6 Ar mbeith fhios so aguinne, go bhfuil ar seandúine ar ná chéusadh maráon rísean, do chum go sgriosfuidhe corp an pheacaidh, ionnus nach déanamaóis seirbhís ó so súas don pheacadh.

7 Oir an tí fuáir bás, is sáor é ó pheacadh.

8 Agus má fúaramar bás mar áon ré Críost, creidimid go mairfeam mar an gcéudna maráon ris:

9 Ar mbeith a fhios aguinn ar néirge do Chríost ó mharbhaibh nach bhfuighe sé bás ní sa mhó; ní bhfuil tighearnus feasda ag an mbás air.

10 Oir ar bhfagháil bháis dó, is don pheacadh fuáir sé bás éunaíir amháin: achd ar mbeith béo dhó, is do Dhía atá sé béo.

11 Agus mar an gcéudna is measda dháobhsí go bhfuiti go deibhin marbh don pheacadh, agus béo do Dhía tré Iósa Críost ar Dtighearna.

12 Ar a nadhbharsin na biodh riogbachd ag an bpeacadh ionn bhur gcorp sómharbhta, ionnus go dtiubhradh sibh úmhlachd dó ann ainmhiánaibh.

13 Agus na tugaidh bhur mbail na nármuibh éagcóra don pheacadh: achd tugaidh sibh féin do Dhía, mar *dhrúing* atá béo ó mharbhuibh, agus bhur mbail na nármuibh firéantachda do Dhía.

14 Oir ní bhíaidh tighearnus ag an bpeacadh oraibh: do bhrígh nách faoi an dligheadh atá sibh, achd faoi ghrásaibh.

15 Créd eile maseadh? a ndéanam peacadh, ar a nadhbhar nách bhfuilmid faoi an dligheadh, achd faoi ghrásaibh? nar léige Dia sin.

16 An é nach bhfuil a fhios aguibh, gidh bé dhá dtabharthaói sibh féin mar sheirbhíseachuibh chum úmhlachda, gur seirbhísigh sibh don tí dá númhlaighthí; mas do pheacadh chum báis, na dúmhlachd chum firéantachda?

17 Achd buidheachas ré Dia, go rabh-abhair bhur seirbhíseachuibh ag an bpeacadh, achd dúmhlaigh sibh ó chríodhe don fhoirn theaguis do tugadh dhíbh.

18 Agus ar mbeith dhíbh ar bhur sáoradh ó pheacadh, do rinneadh seirbhísigh don fhíréantachd dhaóibh.

19 Is mar dhuine labhrum ar son anbhfaime bhur bhféolasa: oir do réir mar thugabhair bhur mbail na seirbhíseachuibh do neamlghloine agus do bhriseadh na naiteantadh chum éagcóra; tabhruidh a nois mar an gcéudna bhur mbail na seirbhíseachuibh don fhíréantachd chum náomhlachda.

20 Oir an tan do bhí sibh bhur seirbhíseachuibh ag an bpeacadh, do bhí sibh sáor ó fhíréantachd.

21 Ar a nadhbharsin créd é an toradh fúarabhair a nuásin aum sna neithibh fá a bhfuil náire a nois oraibh? oir as é as críoch dhoibh bás.

22 Achd a nois ar mbeith dháobh ar bhur sáoradh ó pheacadh, agus ar bhur

ndéanamh bhur seirbhíseachuibh dó Dhía, atá toradh aguibh chum náomhlachda, agus an chríoch dheigheanach an bheatha mharthanach.

23 Oir asé a túarasdal don pheacadh bás; achd *usé* tabhartus Dé an bheatha mharthanach tré Iósa Críost ar Dtighearna.

CAIB. VII.

Gu bhfuil duine marbh don reachd (noch fhéuchas a choire dhó, nach eidir leis a chlaói, tré chath na mbail re na inn-tinne;) 25 ach beó tré chreidimh Chríost.

ANE nach bhfuil a fhios aguibh, a dhearbhrathre, (oir as ris an luchd agá bhfuil fios an reachda labhruim,) go bhfuil cúmhachda ag an reachd ar dhuine ar feadh a sháoghail?

2 Oir an bhean atá pósda ré fear atá sí ceangailte dhé feadh a sháoghail do réir an reachda; gidheadh dá bhághadh a fear bás, atá sise sáor ó reachd a nfr.

3 Uime sin ré sáoghal a fir dá raibh sí ag fear éile, goirfhthear meirdreach dhí: gidheadh dá bhághaidh a fear bás, atá sí sáor ón reachd; ionnus nach meirdreach í, ar son í beith ag fear eile.

4 Ar a nadhbharsin, a bhraithreacha, atá sibhse leis marbh don reachd tré chorp Chríost; ionnus go mbíadh sibh ag fear éile, *eadhon*, dhosan noch do tógbhadh súas ó mharbhaibh, chum siune toraidh thabhairt do Dhía.

5 Oir tan do bhámair sa bheóil, do bhíodh míangus na bpeacadh, tréas an reachd, ag oibriughadh ann ar mballaibh chum toraidh do thabhairt chum báis.

6 Achd a nois atámaid air ar sáoradh ón reachd, ar mbeith don ní lér congmhadh sinn marbh; ionnus go ndéanamaois seirbís a nuáidheadh na spioráide, agus ní an narsaigheachd na leitre.

7 Ar a nadhbharsin créud a déuram? A né gur peacadh an reachd? nar léige Dia sin. Gidheadh, ní raibh fios peacaigh agum achd tréas an reachd: oir ní bhíadh éolus air mhíangus agum, muna nabradh an reachd, Na biodh míangus ort.

8 Agus ar ngabháil chionfátha don pheacadh, tréas a naithne, do oibrigh sé ionnum gach uile ghné mhianghuis. Oir a bhféugnhuis an reachda *dó bhí* an peacadh marbh.

9 Agus do bhí mísi ar uáiribh beó a bhféugnmais an reachda: achd ar dteachd do náithne, do aithbhéodhaidh an peacadh, agus fuáir mísi bás.

10 Agus a náithne úd, do *hórduigh-eadh* chum beatha, frith dhamhsa í chum báis.

11 Oir ar ngabháil chionfátha don

pheacadh, tréa a naithne, do mheall sé mé, agus lé sin do mharbh sé mé.

12 Ar a nadhbharsin atá an reachd gan amharas náomhtha, agus a náithne náomhtha, agus conithrom, agus maith.

13 Uime sin an bhfuil a ní maith ar na dhéanamh na bhás dhámhsa? nar léigidh Dia sin. Achd an peacadh, ionnus go mbíadh sé follus na pheacadh, doibrigh sé bás ionnum tréa a ní maith; do chum go mbíadh an peacadh na pheacadh áidh-bhéileach tréa a náitlne.

14 Oir atá a fhios aguin go bhfuil an reachd sbioradálta: achd atáimse collaighe, ar mo reic faoi pheacadh.

15 Oir ní thuigim an ní do ním: oir ní hé an ní is mian riom, do ním; achd a ní fúathaighim, a sé do ním.

16 Agus má sé a ní nach mian riom do ním, tigim ris an reachd gur maith é.

17 Ar a nadhbharsin ní misi feasda do ní é, achd an peacadh chomhnaigheas ionnum.

18 Oir atá a fhios agam, nach bhfuil maith ar bith na comhnuidhe ionnum, eadhon am fheoil: oir atá an toil a bhfogus damh; achd ní fhaghuim *slighe ar bith* chum na maithéasa do chríochnughadh.

19 Oir ní dhéanaim an mhaith is mian riom: achd an tolc nach mian riom, a sé do ním.

20 Agus má nímse a ní nach mian riom, ní misi do ní é feasda, achd an peacadh chomhnuigheas ionnum.

21 Ar a nadhbharsin do gheibhim dligh-eadh, an tan is mian riom maith do dhéanamh, go bhfuil an tolc do láthuir agam.

22 Oir atá fonu agam a reachd Dé do réir an duine táobh asdligh:

23 Achd do dhím reachd eile ann mo bhallaibh, ag cathughadh a naghaidh reachda minitinne, agus dom thabhairt a mbruid do reachd an pheacaidh noch atá am bhallaibh.

24 Uch mo thrúaghe um dhuine truaill-eánta! cia sháorfus mé ó chorp an bháis so?

25 Beirim buidheachus ré Dia tré Iósa Críost ar Dtighearna. Uime sin do nímse go deimhin an intinn seirbhís do reachd Dé; achd am fhóil reachd an pheacaidh.

CATB. VIII.

Sáoirse agus fíor dhóchas na ndaoine mhaireas fá reachd na Spioraíde.

AR a nadhbharsin ní bhfuil damnughadh ar bith a nois don dreim atá a Níosa Críost, nach sioblann do réir na féola, achd do réir na Spioraíde.

2 Oir do sháor dlightheadh Spioraíde na beatha a Níosa Críost misi ó dhligheadh an pheacaidh agus an bháis.

3 Oir an ní uár bhéidir don dlightheadh do dhéanamh, ar mbeith dhó anbhann tréa an bhféil, ar gcur a Mhic féin do Dhía ag cosamlachd cholla an pheacuigh, agus ar son peacaigh, do dhannuighe sé an peacadh sa ccoluinn:

4 Ionnus go gcoimhlonfuidhe ceart an dlighthe ionnuime, nach sioblann do réir na colla, achd do réir na Spioraíde.

5 Oir an dream atá do réir na féola smuaintighid siad neithe bheanas ris an bhféil; achd an dream atá do réir na Spioraíde na neithe bheanas ris an Spioruid.

6 Oir is bás gliocas na féola; achd is beatha agus siothcháingliocas na Spioraíde.

7 Oir is nánhadus a naghuidh Dé gliocas na féola: oir ní umhluigheann sé do dhligheadh Dé, agus fós ní héidir leis.

8 Ar a nadhbharsin an dream atá do réir na féola ní héidir léo toil Dé do dhéanamh.

9 Achd ní bhfuiltsi do réir na féola, achd do réir na Spioraíde, má atá Spiorad Dé na comhnuidhe ionnuibh. Achd gidh hé nach a bhfuil Spiorad Chríost aige, ní lé Críost an duine sin.

10 Agus má atá Críost ionnuibh, atá an corp go deimhin marbh do thaobh an pheacuigh; achd is beatha an Spiorad tré fhiréantachd.

11 Achd má chomhnuigheann ionnuibh Spiorad an té do dhúsigh Iósa ó mharbh-uibh, an té do dhúsigh Críost ó mharbh-uibh béodhachaigh sé bhar geuirp shó mharbthachasa mar an gcénda tré na Spioruidson chomhnuigheas ionnuibh.

12 Uime sin, a bráithreacha, ní don fheoil, atámaoid ar bhféitheamhnuibh, ar chor go gcaithfeadhmaois ar mbeatha do réir na féola.

13 Oir más do réir na féola chaithfidhe bhar mbeatha, do ghéubthaói bás: achd má mharbththaói gníomhartha na colla leis an Spioruid, do ghéubththaói beatha.

14 Oir an mhéid thréorughthear lé Spiorud Dé, a siad clann Dé iad.

15 Oir níor ghabhabhair chugaibh Spiorad na seirbhíse a ris chum eagla; achd do ghabhabair chugaibh Spiorad atharghadh na cloinne, tré ngoirnid, Abba, a Athair.

16 Do ní an Spioradsa fíadhnúisi lé ar spioraíde, gur clann do Dhía sinn:

17 Agus más clann, is oidhrighe fós sinn; oidhrighe gan amharas do Dhía, agus comhoidhrighe do Chríost; má fhuilngmíd a néitheachd ris, ionnus go mbeimis a ccómlghlóir ris.

18 Oir measum nach fíu ná neithe fhuilgmíd sa naimsrse a láthair an ghlóir fhoillséochthar dhúinn.

19 Oir atá féitheamh dítheallach gach

creatúir ag fuireach ré foillsiughadh chloinne Dé.

20 Oir atá an creatúir fa mhursántachd an diomhaóinis, ní dhá thoil féin, achd ar son an té dó chuir fa mhursántachd é,

21 A muinighín go sáorfuidhe an creatúir féin ó sheirbhís na truaillidheachda go sáoirsi ghlóire chloinne Dé.

22 Oir atá a fhios aguinn go bhfuil a nuile chreatúir ag osnaighe agus a bpéin *mar mhnaói ré cloinn má ráon rinne* gus a nuairse.

23 Agus ní *hiadsan* amháin, achd sinne féin, agá bhfuilid céadthórtha na Spioruide, bímid ag osnaighe ionnuinn féin, ag feith-eamh re athargadh na *cloinne*, fuasgladh ar gcuirp.

24 Oir as lé dóigh atámaoid sabhalta: achd má chítear an dóigh ní dóigh í: oir créd fa a mbíadh dóigh ag neach, ris an ní do chí sé?

25 Achd má bhíonn súil aguinn ris an ní nach bhfaicimid, do nimíd fuireach tre fhoighid.

26 Agus is mar an gcéadna fhóireas an Spiorad ar néagcrúasne: oir ní bhfuil a fhios aguinn créd do iarrfadhmaois a nurnuighe mar budh cóir: achd do ní an Spiorad féin urnuighe air ar son lé hosnaidhibh dó-innse.

27 Achd atá a fhios ag sgrúdaigheoir na gcroidheadh cred é toil na Spioruide, oir is do réir *thola* Dé ghuidheas sé ar son na náomh.

28 Agus atá a fhios aguinn go gcomh-oibrigheam gach uile ní chum maiteasa do na daóinibh ghráduigheas *Dia*, noch atá ar na ngairm do reir a órdúighesíon.

29 Oir an dream do réumhaithin sé, do réumhórduigh sé a mbeith comhchosmhui díomháigh a Mhic féin, a chor go mbeith seisean na chédghein éidir mhórán dearbhrathar.

30 Agus an dream do thogh sé roimh láimh, do ghoir sé iad mar an gcéadna: agus an dream do ghoir sé, do sháor sé iad mar an gcéadna: agus an dream do sháor sé, tug sé glóir dhoibh mar an gcéadna.

31 Uime sin créd a dcaram fa na neithibhsi? Ma atá *Dia* linn, cia *fhéudus* bheith ar naghuidh?

32 An té nár choigill a Mhac *díleas* féin, achd tug air ar sonne uile é, cionnas nach ttiodhlucfeadh sé dhúinn gach uile ní maille ris?

33 Cia chuirfeas coirthe a naghuidh dháoina toghtha Dé? *A* sé *Dia* sháoras.

34 Cia dhaiméonas? Críod fuair bás, agus fós, do rinne a neiscéirghe, noch atá ar deis Dé, agus fós ghuidheas air ar sonne.

35 Cia dhealóchus sinn ó ghrádh Chríod? trioblóid, nó amhgar, nó díbeirt, nó gorta, nó lomnochduighe, nó peiriacuil, nó cloidheamh?

36 (Mar atá sgríobhtha, Is ar do shonsa mharbthar sinn ar feadh an láoi; atámaoid air ar meas mar cháorcha ré huchd a marbththa.)

37 Achd, buáidhemíd ionnta so uile tréas an té do ghrádhúigh sinn.

38 Oir atá a dheirbhfhios agam, nach bídhibh éidir lé bás, na lé beatha, na lé hainglibh, ná lé búachdaranachuibh, ná lé cúmhachduibh, ná leis na neithibh atá do láthair, ná leis na neithibh atá chum teachda,

39 Ná lé hairde, ná lé doimhne, ná lé creatúr ar bith eile, sinne dealúghadh ó ghrádh Dé, atá a Níosa Críod ar Dúigh-earna.

CAIB. IX.

Mar fúaradur na Iúduidhe roimhesi sochar do thuille ar na Geintleachaibh, amhluidh bheir Dia cuibhrionn ghrása is éifeachdaigh dáonduine nó do dhuine eile.

A DEIRIM a nfrinne a Críod, ní dhéunaim brég, ar mbeith dom chogús ag déanamh fiadhnúise dhamh tréas an Spiorad Náomh,

2 Go bhfuil tuirsi mhór óram agus doilgheas agcólmuidhe ar mo chroídhé.

3 Oir do ordeóchuinn mé féin do bheith dealúighthe ó Chríod ar son mo dhearbhrathreach, mo dháoine gáoil do réir na feóla.

4 Noch atá na Nisrahéluibh; ag ar *leó* athargadh na cloinne, agus an ghlóir, agus an tionna, agus órdughadh an reachda, agus seirbhís *Dé*, agus na geallamhnacha;

5 Ag ar *díobh* na haithre, agus ó a *bhfuil* Críod do réir na feóla, atá na Dhia ós cionn na nuile, beannaighe go síorruidhe. Amén.

6 Gidheadh ní héidir briathar Dé a bheith gan éifeachd. Oir ní hé gach éundúine *thig* ó *Israél*, atá na *Israélach*.

7 Agus ní ar son, go bhfuilid siad na síol ag Abraham, *atáid* siad uile na gcloinn: achd, A Nisanc ainmneochthar dhuit síol.

8 A sé *sin* ré a rádh, Ní hiad clann na feóla, clann Dé: achd clann na geallamhna mheastar mar shíol.

9 Oir a sí so briathar na geallamhna, Tiocfuidh mé fa namsa a ris, agus bíaidh mac ag Sára.

10 Agus ní hé amháin; achd Rebecca mar an gcéadna a nuair do thoircheaghi ó neach áirighe, *eadhan* *Isaac* ar nathairne;

11 Oir suil rugadh na *leinibh*, agus suil do rinneadar maith ná etc, ar chor go mbíadh órdughadh Dé do réir na togha

seasmhach, ní ó oibreachuibh, achd ón té ghoireas;

12 A dubhradh ría, Go ndéanadh an té is seine seirbhís don té is óige.

13 Mar atá sgríobhtha, Do ghrádhuih mé Iacob, agus do fháathnigh mé Esau.

14 Uime sin créd a déaram? An bhfuil éagcoir ag Dia? Biodh a bhfad uáinn sin do rádh.

15 Oir a deir sé ré Máoise, Do dhéana mé trócaire ar an té ar a ndéana mé trócaire, agus do dhéana mé truaidhe don té dhá ndéumuidh mé truaidhe.

16 Ar a nadhbharsin ní ón té lér ab áill, nó on té riothas, atá an tógtha achd ó Dhía do ní trócaire.

17 Oir a deir an sgríoptúr ré Pharaó, Is chuige so féin do thóig mé súas thú, ar chor go bhfoillseóchuinn mo chúmhachda ionnad, agus go ninneostáoi mainm ar feadh na talmhan uile.

18 Uime sin do ní sé trócaire ar an té is áill leis, agus cruáidlighe sé an té is áill leis.

19 Achd a déara tú ríom, Maseadh créud fá bhfuil fearg air? Oir cía chuir a naghuidh a thola?

20 Achd ó a dhuine, cía thusa thagrus a naghuidh Dé? A naibeóra an ní do cunadh ris an té do chum é, Créd fá a ndearnuidh tú mé mar so?

21 A né nach bhfuil cúnachda ag ceard na críadh ar an gcreáfóig, iomas go ndéanadh sé soitheach chum onóra, agus soitheach eile chum neamhonóra déan-ádbhar ambáin?

22 Achd má dfulaing Día, chum a fheirge féin a thaisbéanadh, agus a chúmhachd do dhéanamh follus, tré ionad foighide le soighthighibh na feirge hórduigheadh chum damanta:

23 Agus do chum go bhfoillseóchadh sé saidhbhreas a ghlóire féin do shoithighibh na trócaire, do ullmhuih sé ó thús chum glóire,

24 Eadhon dúinne, noch do ghoir sé, ní as na Iúduidhibh ambáin, achd fós as na Cineadhachuibh?

25 Mar a deir sé fós a Noséa, Goirfidh mé mo phobal féin, don pobal nár leam; agus mo ghrádh féin, don mhnaoi nach raibh am gradh.

26 Agus teigeamhuidh, an sa nionad a ndubhradh riu, Ní sibhsí mo phobalsa; go ngoirfighear sa náit chéadua diobh Clam Dé bhi.

27 Agus éighidh Esaías ar Israel, Biodh go mbeith umhir chloinne Israel mar ghaineadh na fairge, sláinéochthar a bhfuighleach:

28 Oir do dhéana sé cúnntas, agus cuirfidh sé a naithearr é maille ré

cómhthrom: óir is cúnntas aithgearr do dheana an Tighearna ar an dtalamh.

29 Agus mar a dubhairt Esaías rómhe, Muna bhfágbhadh Tighearna na slúagh siol aguinn, do dhéantáoi sinn mar Shodom, agus do bhíadlmáois cosmhuil lé Gomorra.

30 Ar a nadhbharsin créd a déaram? Go rugadar na Cineacha, nár lean don fhíréantachd, ar an bhfíréntachd eadhon, an fhíréntachd atá ón chreideamh.

31 Achd Israhél do lean reachd na fíréntachda, ní rangadar go reachd na fíréntachda.

32 Créd uime? Do bhrigh nach ó chreideamh, achd mar do bheith ó oibrigh-thibh an reachda do iarradar é. Oir fuar-adar oillbhéim fá chloich na hoilbhéime;

33 Mar atá sgríobhtha, Féuch, cuirim a Sion cloch oillbhéime agus carruic thuislidh; agus gidh bé chreideas ann, ní bhfuighe sé náire.

CAIB. X.

Gu bhfuil fireantacht an dlighe, sa nduine, agus a Nisrael umhain: ach fireantacht an chreidimh, a Criosd, ag rochtain na nuile chineadh.

A BHIRAITHRE, go deimhin atá deaghtboil mo chroidhe agus mur-nuighe chum Dé ar son Israhél, chum a slánnaithe.

2 Oir do ním dfiadhnisi dhóibh go bhfuil teas ghrádhfa Dé aca, achd ní do réir éoluis.

3 Oir ar mbeith ainbhféasach dhóibh a bhfíréntachd Dé, agus ag iarraidh a bhfíréntachd féin do sheasadh, níor ísligheadar iad féin dhfíréntachd Dé.

4 Oir a sé Criosd foircheann an reachda chum fíréntachda dá gach áon a chreideas.

5 Oir sgríobhuidh Máoise ar an bhfíréntachd thig ón reachd, Gidh bé duine dhéanus iad mairfidh sé tríotha.

6 Achd an fhíréntachd thig ó chreideamh is mar so a deir sí, Na babair ann do chroidhe féin, Cía rachas súas ar neamh? is ionann sin, agus Criosd dó thabhairt a nuas:

7 Nó, Cía rachas síos don dubhaigén? is ionann sin, agus Criosd do thabhairt a rís ó mharbhuibh.

8 Achd créd a deir sí? Atá an bhriathar, a ngardhuith, ann do bhéul, agus an do chroidhe: a sí so, bríathar an chreidimh, do nimid do sheanmóir;

9 Eadhon dá nadmha tú ód bhéal an Tighearna lósa, agus dá greide tú ad chroidhe gur thóg Día é ó mharbhuibh, sláinéochthar thú.

10 Oir is ris an gceoidhe chreidhear

chum firéantachda; agus leis an mbéul do níthear admháil chum slánaighe.

11 Oir a deir an sgríoptúr, Gidh bé chreideas annsan ní bhfuighe sé náire.

12 Oir ní bhfuil dithfir ar bith eidir an Iúduidhe agus an Gréugach ann: oir is éin Tighearna dhóibh uile atá saidhbhir dá gach uile dhuine ghuidheas é.

13 Oir gidh bé duine ghuidheas ainm an Tighearna, sláineóthar é.

14 Achd cionnas ghuidhfid siad an té ann nar chreideadar? agus cionnas chreidfid siad ann sa té nach ccúaladar *teuchd thairis*? agus cionnas chluinfid siad gan seanmóntuigh?

15 Agus cionus do dhéanuid siad seanmóir, muna chuirthear *chuige* iad? mar atá sgríobhtha, O créd é bréaghachd chos na muinntire shoisgéulas an tsiothchain, shoisgéulas neithe maithe!

16 Achd níor ímhluigheadar uile don tsoisgéul. Oir a deir Esaías, A Thighearna, cia chreid dar seanmóirne?

17 Uime sin is tré éisdeachd *thig* an creideamh, agus an téisdeachd tré bhréithir Dé.

18 Achd a deirimse, A né nach ccúaladar? Do chuaidh a bhfuaim go deimhin fá gach uile thalamh, agus a mbriathra go leithimeal an domhuin.

19 Achd a deirim, A né nách raibh a fhios ag Israel? A deir Máoisí ar tús, Cuirfidh mé tnúth oruibh lé *cineadh* nach bhfuil na chineadh, le cineadh mío-thuigseach cuirfidh mé fearg oruibh.

20 Agus atá Esaías dāna, agus a deir sé, Frith mé leis a ndrém nach ar iarr mé; Do rinneadh follus mé don dreim nár farr mo thúarasgbháil.

21 Achd a deir sé a naghuidh Israel, Do shín mé amach mo lúma feadh an láoi chum pobuil easúmhail labhras am aghaidh.

CAIB. XI.

Ata fuighioll do thoradh Israel ar na dtogha; 16 achd iompochthar fos lan-thoradh dhíobh.

UIME sin fíafraighim, Nar theilg Día a phobal féin úadha? nár léige Día sin. Oir is Israelach misi féin, do shliochd Abraham, do threibh Bhenjamin.

2 Níor theilg Día uaidh a phobal féin do aithn sé ó thús. A né nách bhfuil a fhios aguibh créd a deir an sgríoptúr a dtimcheall Elías? cionnas do ní sé casáoid ré Día a naghaidh Israel, ag rádh,

3 A Tighearna, do mharbhadar thfáidhe, agus do leagadar síos baltóracha; agus do fágbadh misi am áonar, agus atáid siad ag íarruidh manma.

4 Achd créd é an fhreagra do bheir Día

air? Do choimhéd mé dhamh fein seachd míle fear, nár fhíll a nglúine do Bhaal.

5 Ar a nadhbharsin is mar sin do fágbadh fáoil each ann sa naimsirsi do réir thogtha na ngrás.

6 Agus más tré ghrás, ní ó oibrighthibh atá sé feasda: nó ní grás an grás uaidh sin amach. Achd más ó oibrighthibh, ní grás é as sin súas: nó ní hobair a nobair feasda.

7 Créd eile máseadh? an ní íarrus Israel ní fhuair sé é; achd fúaradar na daoine toghtha é, agus do dalladh an chuid eile.

8 Mar atá sgríobhtha, Tug Día spiorad chollatach dhóibh, súile chum nach bhfaicfidis, agus clúasa chum nach ccluin-fedis; gus a niugh.

9 Agus a deir Dáibhi, Bíodh a mbórd mar dhúl, agus mar ghléus gabhála, agus mar adhbhair oilbhéime, agus mar mhalairt dóibh:

10 Bíodh a súile dall, chum nach bhfaicfidh siad, agus cromsa a ndromanna a gcomhnuidhe.

11 Uime sin fíafraighim, An bhfuaradar tuisleagh chum go dtuitfidis? nár léigidh Día sin: achd sé a dtuitimsion slánughadh na Ccineadhach, chum tnútha do chur orrthasan.

12 Agus más é a dtuitimsion saidhbhreas an domhan, agus a laghdughadh saidhbhreas na Ccineadhach; a né nach mó ná sin a líonmhuireachd?

13 Oir is ribhsina Ccineadhuibh labhruim, do bhrígh gur me easbal na Ccineadhach, onóruighim moifig féin:

14 Dá fhéuchuin an bhféudfuinn ar chor ar bith tnúth do chur ar mo chomhgháol féin, agus cuid éigin díobh do shlanughadh.

15 Oir más é ndíultadhsan is réiteach don domhan, créd é a nathghabháil, achd beatha ó mharbhuibh?

16 Oir má atáid na céadthórrtha náomhtha, atá an chuid eile náomhtha mar an gcéudna: agus má atá an fhréamh náomhtha, atáid na géuga leis.

17 Achd má atá cuid éigin do na géuguibh ar na ngearradh dhe, agus gur cuireadh thusa na nionad, agus gur roinneadh fréamh agus súgh chroinn na hola fire riot, ar mbeith dhuit, ad chrann ola fhíadhlá;

18 Ná bíodh uáill ort a naghuidh na ngég. Achd ma bhíonn uáill ort, ní tusa iomchras an fhréamh, achd an fhréamh thusa.

19 Uime sin a déara tú, Do gearradh na géuga dhe, chum go bplainntéochtháoi misi ná náit.

20 Is maith sin; is tré mbíchreideamh do gearradh iad, agus seasuigh tusa tré

chreideamh. Ná bí áirdinnntinneach, achd biodh eagla ort.

21 Oír ma nar choigill Día na géuga nadúrtha, dob éidir nach ccoigéoladh sé thusa mar an gcéadna.

22 Ar a nadhbharsin tabhair dod aire toirbheartas agus buirbe Dé : a bhuirbe, do tháobh na nuinntire do thuit; achd a thoirbheartas, duitsi, dá bhfana tú ann a thoirbheartus : nó gearrfuidhear thusa mar an gcéadna.

23 Agus plainndéochthar iad súd a rís, achd muna bhfanuid siad a míchreideamh : óir is éidir lé Día a gcur a steach a rís.

24 Oír má gearradh thusa don chrann ola do bhí fiadháin ó naduir, agus gur cuireadh thusa a naghuidh nádúra a gcrann na fíorola : a né nach mó na sin, chuirfidhthear na géugasa atá nadúrtha, ann a gcrann ola féin?

25 Oír ní háill leam, a bhráithreacha, ainbhíos na seicréidesi do bheith oruibh, do chum nach biadh sibh glic ann bhur mbarambluibh féin;) go dtárla daille air chuid Díosráel, nó go dtí iomláine na Gcineadhach a steach.

26 Agus marsin sláineochthar Isráel uile : mar atá sgriobtha, Tiocfa an Fear sáortha as Síon, agus fillfidh sé neamhdhiadhachd ó Iacob :

27 Agus a sé so mo chunnradh ríu, an tan thoigéubhas mé a bpeacuigh úatha.

28 Uime sin do tháobh an tsoigéil, atáid siad na náimhdibh ar bhur sonsa : achd do tháobh na toghtha, atáid siad grádhaghe ar son na naitheach.

29 Oír atáid tiodhlaice agus gairm Dé gan aithreachus.

30 Oír do réir mar nach ttugabhairse a nallód úmhlachd do Dhía, agus fúarabhair trócaire a nois tré na neasúmhachdsan :

31 As mar an gcéadna a nois níor chreideadarsan, da bhur dtrócairesi ionnus go bhuighedís féin trócaire mar an gcéadna.

32 Oír do dhúin Día iad uile a neamhchreideamh, do chum trócaire do dhéanamh orrtha uile.

33 O créd e doimhne shaidhbhris éagna agus éolais Dé! Créd é deacrachd a bhreitheamhnais do chúartughadh, agus lorg a shligheadh do leanmhuin !

34 Oír cia agá raibh fios inntinne an Tighearna? nó cia ba comhairleach dhó?

35 Nó cia thug dhó ní ar tús, agus do ghéubhaidh sé a chúitiughadh leis?

36 Oír is úadhasan, agus thrídsiou, agus ar a shonsan atáid na huile neithe; glóir dhó féin go síorruidhe. Amén.

CAIB. XII.

Ata adhra úmhal Dé, maille ré gradh charad agus námhad, fúagartha orrainn tríd shompla thrócaire Chríod.

AR a nadhbharsin sirim dathchuinge oraibh, a dhearbhráithreacha, tré thrócaire Dé, bhur gcuirp do thabhairt na bhéo-iodhbairt, náomhtha, geanamhail do Dhía, bhur seirbhís réusúnta.

2 Agus na cumaidh sibh féin ris an tsáoghalsa : achd cuiridh sibh féin a natharrach crotha ré hathnúadhughadh bhur nimntinne, ionnus go mbíadh a dhearbhbh aguibh créud í toil mhaith, gheanamhuil, dhiongmhála Dé.

3 Oír a deirim, ré gach áon eadruibhse, trés an ngrás do tugadh dhamh, gan ghabháil ré a ais ní do thuigsin ós cionn a neithe is iomchubhaidh dhó do thuigsin; achd a thuigsi do bheith réir mheasarrdhachda, amhail as do roinn Día ré gach áoinneach miosúr creidimh.

4 Oír do réir mar atá iomad ball aguinn a núnchorp amháin, agus nach éunoifig amháin atá ag na huile bhallaibh sin :

5 As mar an gcéadna, atámaoidne morán, ar néanchorp a Gcríod, agus gach áon fo leith ar mballaibh agá chéile.

6 Uime sin ar mbeith do thiodhlaicibh éugsámhla aguinn do réir na ngrás tugadh dhúinn, más fáidhedóireachd atá aguinn, déanam fúidhedóireachd do réir mhéud an chreidimh;

7 Nó más oifig atá aguinn, tugam aire don oifig; nó an té theaguisgeas, tugadh aire dha theagusc;

8 Nó an té do bheir foirceadal úadha, tugadh aire dhá fhoirceadal : an tí roinneas an déirc, roinneadh í maille ré neamhurchóid; an tí agá bhfuil ceannus ós cionn cháich, déunadh é maille ré dúthrachd; an tí do ní trócaire, déunadh í maille ré súbhachus.

9 Bíodh bhur ngrádh gan cheilg. Bíodh gráin aguibh ar a nolc; agus ceangluigh don mhaith.

10 Bíodh toil aguibh dhá chéile maille ré grádh bráithreamhuil; ag tabhairt onóra uáibh gach áon ag dul roinhe a chéile;

11 Ná bíghidh leisgeamhuil a ngnoth-uighibh; Bíghidh ar fúachadh ann bhur spioraid; ag déanamh seirbhísi don Tigh-earna;

12 Ag déanamh gairdeachais tré dhóthchas; foighideach a mbuáidhearthuibh; cómhnuigheach a núrnaighe;

13 Ag cómhroinn ris na náomhaibh iona riachdanusaibh; ag gnáthughadh luchd áoidheachda do ghlacadh.

14 Tabhruidh bhur mbeannachd don

dreim dhíbreas sibh: tabhruidh bhur mbeannachd dóibh, agus na malluidhe íad.

15 Bíodh gairdeachus oraibh na ráon ris an muinntir ar a bhfuil gairdeachus, agus bíghidh ag cáoi maráon ris an muinntir do ní cáoi.

16 Go madh hántoil dhíbh ré chéile. Ná bíghidh áirdinntineach, achd cumaidh sibh féin ris a ndreim is ísle. Nó bíghidh glic ann bhur mbarambluibh féin.

17 Na déanaidh olc a naghaidh uile ar éainneach. Bíodh cúram na neitheann maith oraibh a bhfiadhnúise na nuile dháoiné.

18 Mas féidir é, an mhéid thig dhíbhse dhe, bíodh síothcháin agaibh ris na huile dháoinibh.

19 A chairde grádhacha, ná déanaidh dioghaltus ar bhur son féin, achd fanaidh ris an bhfeirg: óir atá sgríobhtha, *Is leamsa an dioghaltus*; do bhéura mé cúitiughadh uáim, a deir an Tighearna.

20 Uime sin dá raibh ocarus ar do námhuid, tabhair biadh dhó; dá raibh tart air, tabhair deoch dhó: óir tré so do dhéunamh dhuit canfuidh tú gríosach ar a cheann.

21 Na beireadh an tolc buáidh ort, achd beirse buáidh ar a nollc ré maith.

CAIB. XIII.

Umhlachd, ionthabharta dúachdáranaibh cneasta, 4 ag caithreamh ar ceirte, 8 agus grádh do gach aónduine.

BÍODH gach nile anum úmhal do na cúmhachdaibh atá ós a chionn. Óir ní bhfuil cúmhachda ar bith achd ó Dhía: agus na cúmhachda atá ann as ó Dhía do hórduigheadh íad.

2 Ar a nadhbharsin gidh bé ar bith chuireas a naghaidh an chúmhachda, cuiridh sé a nadhaigh órdaiqe Dé: agus an dream chuireas iona adhaigh gabhaid damnuighadh chuca féin.

3 Óir ní bhí eagla roimh úackdaránaibh ar son dheighghniomharthadh, achd ar son dhroich *ghniomharthadh*. Uime sin an mían riot bheith gan eagla an chúmhachda ort; déuna maith, agus do ghéubha tú moladh uádh:

4 Óir a sé searbhfhoghantuidhe Dé é chum do mbaitheasasa. Achd dá ndéarnaidh tú olc, bíodh eagla ort; óir ní go diomháoineach iomchrassé an cloidheamh: óir a sé searbhfhoghantuidhe Dé é, na dhioghaltóir feirge ar an tí do ní olc.

5 Uime sin as éigean bheith úmhal, ní deagla feirge amháin, achd fós ar son coinsiasaí.

6 Óir is uime so íocas sibh cánachus: do bhrígh gur searbhfhoghantuighheadha

do Dhía íad, ag déunamh a ndithchill sa ní chéudna.

7 Ar a nadhbharsin tabhruidh a nduálghus do na huile dháoinibh: cánachus don tí *dar dáiál* cánachus; cusdum don tí *dar dáiál* cusdum; eagla ré san tí *ré ar coir* eagla; onóir don tí *dar coir* onóir.

8 Ná bíodh fiacha ag áoin neach oraibh, achd amháin sibh féin do ghrádhughadh a cheile. (Óir an tí ghrádhaghéas a chómharsa do choimhlion se an dligeadh.

9 Óir na *haitheantas*, Na déuna adhaltrannus, Na déuna dúnmharbhadh, Na déuna goid, Na déuna fiadhnúisí bhréige, Na déuna saint; agus gach aithne eile *dha bhfuil ann*, atáid go haithghearr fá bhrígh an ráidh so, eadhon, Grádhagh do chomharsa mar thú féin.

10 Ní dhéanann grádh olc don chómharsaín: ar a nadhbharsin a sé an grádh coimhlionadh an dlige.

11 Agus sin, ré meas na haimsire, gur mithidh dhúinn a nois músghladh ó chodladh: óir is goire dhúinn a nois ar slanughadh na a nuáir do chreideamar.

12 Do chuáidh a noidhche thorainn, agus do dhruid an lá rinn: uime sin teilgeam uáinn oibreacha an dorchaduis, agus cuiream umainn éideadh an tsolais.

13 Súbhlam go cubhaidh amháil sa ló; ní a gcráos ná a meisge, ná a seómradóireachd ná a macnus, ná a gceannarraic ná a dtnúth.

14 Achd cuiridh umuibh an Tighearna Iósa Críosod, agus ná bíodh cúram na colla oraibh, a míangsuibh.

CAIB. XIV.

Gan oilbheim thabhairt don aithearrach, ní neithibh, eidir-mheadhonach.

GABHAIDH chugaibh an tí atá éagcrúaidh sa gcreideamh, *achd* ní chum imreasan díosbóireachda.

2 Creididh neach gur féidir gach uile bliadh díthe: agus ithidh neach eile, bhíos éugcrúaidh, luibheanna.

3 Ná tugadh an té itheas tárcaisne ar an tí nach itheann; agus ná beireadh an tí nach itheann breath ar an tí itheas: óir do ghabh Día leis.

4 Cía thusa bheireas breith ar shearbhfhoghantuidhe dhúine eile? as dá Thighearna féin sheasus nó thuiteas sé. Agus coin-geúbthar súas é: óir is éidir lé Día a chongmháil na sheasamh.

5 Bí cion ag neach ar lá tar lá eile: agus bí cion ag neach eile ar gach lá *mar a chéile*. Bíodh gach éundúine laindearbhta ann a inntinn féin.

6 An tí chongmhas an lá, as don Tighearna chongmhas sé é; agus an tí nach ccongmann an lá, as don Tighearna

Cunntus gach canneach ar fein. ROMHAN. *Iomchruid an drung ladir na nanbhfann.*

nach ccongmann sé é. An té itheas, as don Tighearna itheas sé, óir beiridh sé buidheachus ré Dia; agus an té nách itheann, as don Tighearna nach ithean sé, agus beiridh a bhuidhe ré Dia.

7 Oir ní dhó féin mhaireas éunduine aguinn, agus ní dó féin do gheibh éunduine aguinn bás.

8 Oir más beo dhuinn, as don Tighearna atámaid beó; agus más marbh dhuinn, as don Tighearna atámaid marbh: uime sin más beó, nó marbh dhuinn, as leis an Tighearna sinn.

9 Oir is chnige so fuair Críod bás, agus do eiséirge sé, agus do aithbheódhaidh se, chum bheith na Thighearna dhó ar bheodhaibh agus ar mharbhaibh.

10 Ach créd fá mbeireann tusa breath ar do dhearbhrathair? nó fós créud fa dtarcuisnigheann tú do dhearbhrathair? óir séasfúm uile a bhfadhnúise chaithreach bhreitheanhnúis Chríod.

11 Oir atá sgríobhtha, Mairimse, a deir an Tighearna, agus sléachdfuidh gach uile glhún damh, agus do dhéana gach uile theangaidh admháil do Dhia.

12 Ar a nadbharsin do bhéura gach áon dinn cunntas ar a shon féin do Dhia.

13 Uime sin ná bímid ní sa mhó ag breith bhreithe ar a chéile: achd go madh mó dhéanus sibh bréitheamhnus air so, eadhon gan adhbhar oilbhéime na tuitme do thabhairt da bhur ndearbhrathair.

14 Atá a fhios agam, agus is dearbh leam tré san Dtighearna Iósa, nach bhfuil éainni neamhghlan úadha féin: achd on tí mheasas éinni do bheith neamhghlan, atá sé dhó sin neamhghlan.

15 Gidheadh dá raibh doilgheas ar do dhearbhrathair ar son an bhídh, ní shiubhlann tú a nois do réir ghrádh. Ná cuir amúgha réd bhíadh, an té agá bhfuair Críod bás ar a shon.

16 Ar a nadbharsin na tugaidh fá deara bhur maith do mhaslughadh:

17 Oir ní biadh na deoch ríoghachd Dé; achd fireantachd, agus siotcháin, agus gáirdeachus san Spiorad Náomh.

18 Oir gidh bé ar bith do ní seirbhís do Chríod ann sna neithibhsí atá gean ag Dia air, agus is dearbhta re dáoinibh é.

19 Uime sin leanam na neithe bheanus ré soithcháin, agus na neithe bheanus ré follamnughadh a chéile.

20 Ná cuir amúgha obair Dé ar son bídh. Go deimhin atá a nuile bhíadh glan; achd teid a ndochar don tí itheas maille ré hoilbhéim.

21 As indéunta gan féoil dithe, ná fíon dibhe, na éainni tré bhfuighe do dhearbhrathair tuisleadh, nó oilbhéim, nó tré a ndéantaoi éugcruáidh é.

22 Ata creideamh agadsa, bíodh sé agad leachd féin a bhfiadhnúise Dé. As beannaighe an tí nach damnuigheann é féin fá an ní ré dtigse.

23 Achd an tí ar a mbí amhrus dá nithidh sé atá se damanta, do bhrígh nach ó chreideamh itheas se: óir gach ní nach bhfuil ó chreideamh is peacadh é.

CAIB. XV.

Ní fuláir don láidir a necreidimh, an anbfann do neartughadh, mar dhearnadh le Críod.

ATA dhíachabh orainne an dream atá láidir éugcruas na ndáoinéadh meirbh diomchar, agus gan ar dtoil féin do leanmhuin.

2 Uime sin déunadh gach áon aguinn toil a chomharsan ré maith chum follamnúighe.

3 Oir ní hí a thoil féin do rinne Críod; achd, do réir mar atá sgríobhtha, Do luidh imdheargadh na druinge do imdhearg thusa oramsa.

4 Oir gidh bé neithe do sgríobhadh roimhe so is chum sinne theagusg do sgríobhadh iad, ionnus go mbeith dóthchas aguinn tré fhuighid agus tré chómhfhurtachd na sgríobtur.

5 Agus go dtugaidh Dia na foighide agus na cómhfhurtachda dhaóibh bheith dáoinintin a dtáobh a chéile do réir Iósa Críod:

6 Ionnus go madh héidir libh go háontadhach ré hén bhéul amháin, Dia Athair ar Dtighearna Iósa Críod do mholadh.

7 Uime sin gabhaidh chugaibh a chéile, do réir mar do ghabh Críod sinne chuige chum glóire Dé.

8 Agus a deirim go raibh Iósa Críod na mhinistir an timchillghearrtha ar son firinne Dé, chum geallamhnach na naithreach do dhaingniughadh:

9 Agus ionnus go molfadh na cineadhacha Dia ar son a thrócaire; do réir mar atá sgríobhtha, Ar a nadbharsa aidmheocha mé thú a measg na Gcineadhach, agus do dhéana mé ceól dod ainm.

10 Agus a deir sé a rís, Déunaidh gáirdeachus, a Chineadhacha, maille ré na phobal.

11 Agus a rís, Molaidh an Tighearna a uile Chineadhacha, agus a phuibleadha uile, molaidh é.

12 Agus a rís a deir Esaías, Bíaidh fréamh Íesse ann, agus an tí éireochas chum na Cineadhach do sdiúradh; cuirfid na Cineadhacha a ndóthchas ann.

13 Agus go líonaidh Dia an dóthchais sibhse do gach uile gháirdeachus agus

shiothcháin ó chreideamh dháobh, ionnus go madh móide bhur ndóthchas, tré chúmhachdaibh an Spiorad Náomh.

14 Agus a dhearbhráithreacha, as dearbh leamsa féin bhur dtáobhsa, go bhfuilte lán do mhaith, ar mbeith dháobh líonta do ghach uile éolas, agus go dtig dháobh fós a chéile do theagusc.

15 Gidheadh fós, a bhráithreacha, do sgriobh mé chugaibh a gcáil maille ré gné dhánachda, mar do bhéinn dá bhur gcur a gcuimhne, tré an ngrás tugadh dhamb ó Dhía,

16 Ionnus go mbéinn am óglach ag Iósa Críod a measg na Gcineadhach, ag miniosdrálachd soisgéil Dé, do chum go mbeith gean ar ofrail na Gcineadhach, ar mbeith dhi náomhtha tré an Spiorad Náomh.

17 Uime sin atá *adhbhar* gáirdeachais agam a Níosa Críod sna neithibh úd ata a táobh Dé.

18 Oir ní bhía mé daná ar éainni do labhairt nar oibrídh Críod thríom, chum úmhlachda na Gcineadhach, a mbréithir agus a ngníomh,

19 Maille ré cúmhachd chómhathadh agus mhórbhuileadh, tré neart Spioraide Dé; ionnus gur chóimhlíon mé soisgéil Chríod, ó Ierusalem, agus na timcheall go soithe Illiricum.

20 Agus mar sin do choimhéignidh mé mé féin chum an tsoisgéil do sheannórughadh, ní sa nionad ionar hainmnigheadh Críod, deagla mobair do thogbháil damh ar fhundameint dhuine eile:

21 Achd do réir mar atá sgriobhtha, Do chifid, an dream nach bhfuair a thuarascbháil é: agus an drong nach ccúalaídh tuigfid siad.

22 Ar a nadhbharsin fós do cuireadh toirmeasg oram go minic fá theachd chugaibhse.

23 Achd a nois ó nach bhfuil ionad ní sá mhó agam sna críocheibhse, agus ro fhonn oram ré mórán bliadhann teachd chugaibhse;

24 An tan thríallfus mé don Sbáinn, tiocfadh mé chugaibh: oir atá súil agam ré sibhse dfaicsin ag gabhail seacha dhíbh, agus sibhse do theachd ríom dom sheóladh don nionad sin, achd go raibh mé saith-each a gcáil da bhur *gcuideachdas*a.

25 Achd a nois atáim ag dul go Hiarusalém do dhéanamh miniosdrálachda do na náomhaibh.

26 Oir do bhádar *luchd* Mhacedónia agus Achaia fonnmhar ar chómhruinn do dhéanamh ris na náomhaibh bochd atá a Niarusalém.

27 Oir bá rothoil riu é; agus atáid siádsan na bhféitheamhnuibh aca. Oir

má roinneadh ris na Cíneadhachaibh a neithesbioradáltasan, atá dfiachaibh orrthasán mar an gcéudna miniosdrálachd do dhéanamh dhóibhsion sna neithibh bheanus ris an gcolainn.

28 Uime sin ar na chríocheughadh so dhamb, agus ar gcur shéula dhamb ar an toradhsa dhóibh, géubhaidh mé ré bhur dtáobhsa don Sbáinn.

29 Agus as deimhin leam, ar dteachd dhamb chugaibhse, go dtiocfaidh mé maille ré beannachdadh líonmharshoisgéil Chríod.

30 Agus iarruim dathchuinghe oraibh, a dhearbhráithreacha, tré ar Dtighearna Iósa Críod, agus ar son ghráda na Spioraide, bhur nditcheall do dhéanamh ma ráon ríom a nurnaighibh chum Dé ar mo shon;

31 Chum mo sháortha ón druing a easúmhail a dtír Iúdaighe; agus chum go mbiadh mo sheirbhís taitneamhach ag na náomh a Níarusalém;

32 Ionnus go madh héidir leam teachd chugaibhse maille ré gáirdeachus do thoil Dé, agus furtachd d'fagháil dhamb má ráon ribh.

33 Agus Día na siothchána maille ribh uile. Amen.

CAIB. XVI.

Tar éis fáiltiughadh do mhóran, 17 chuir Pól na bfaireach iad a táobh dháoine connsbóideach, contrarrdha.

ACHD táobham ribh Phébe ar ndeirbhsíur, noch as searblifhogantuidhe don neagluis atá a Gcenchreá:

2 Do chum go ngabha sibh ría sa Dtighearna, mar as cubhaidh do náomhaibh, agus cúngham ría an gach adhbhar iona mbia bhur riachdanus uirthé: oir tug sí áoidheachd do mhóran, agus dámhsa féin mar an gcéudna.

3 Fáiltighidh do Phriscilla agus do Acula mo luchd cúnghanta a Níosa Críod: 4 (Noch do chuir a muineál féin síos ar son manmasa: dá nach misi amháin do bheir buidheachus, achd fós eagluiseacha na Gcineadhach go hionlán.

5 Agus do neagluis atá iona dtigh. Fáiltighidh do Epénetus as ionmhuin liomsa, agar ab é céudthoradh na Hachaia a Gcríod.

6 Fáiltighidh do Mhuire; noch do rinne sáothar mhór ar dtimcheillne.

7 Fáiltighidh do Andronicus agus Iúnia, mo dháoine gáoil, agus mo chumpána príosúin, noch atá oirdheire eidir na habstalaibh, noch fós do bhí a Gcríod rómhamsa.

8 Fáiltighidh do Amplias mo dhíoghraiseach sa Dtighearna.

9 Fáiltighidh do Urbánus, ar bhfear cabhartha a Críosd, agus do Stachis mo dhearbhrathair ionmhuin.

10 Fáiltighidh do Apelles noch atá dearbhtha a Críosd. Fáiltighidh do luchd éntighe Aristoboluis.

11 Fáiltighidh do Heródion mo bhrathair. Fáiltighidh do luchd éntighe Narcissuis, noch atá sa Dtighearna.

12 Fáiltighidh do Thriphéna agus do Thriphósa, mná sháothruigheas sa Dtighearna. Fáiltighidh do Phersis ionmhuin, noch do rinne móran sáothair sa Dtighearna.

13 Fáiltighidh do Ruphus duine toghtha sa Dtighearna, agus da mhathair agus do mo mháthairse.

14 Fáiltighidh do Asincritus, Phlegon, Hermas, Phatrobas, Hermes, agus do na dearbhraithribh atá na bhfarradh.

15 Fáiltighidh do Philológus, agus do Iulias, do Nereas, agus da dheirbhshiáir, agus do Olimpas, agus do na náomhuibh uile na bhfarradh.

16 Beannaighe féin dá chéile maille ré poig náomhtha. Cuirid eagluiseacha Críosd beatha agus sláinte chugaibh.

17 Agus iarruim dathchuinge oruibh, a dhearbhráithreach, géurchoimhéud do dhéanamh dháóibh ar an muinntir thóg-bhus síosma agus is ciontach ré hoilbheim do thabhairt iatha contrarrdha don teag-asg do fhoghlaim sibh; agus seachnaidh iad.

18 Oir an luchd is cosmhuil riu so, ní don Tighearna Iósa Críosd do níd siad seirbhís, achd dá nábólg féin; agus meallaid siad ré briathraibh millsí agus ré

clúain croidhte na ndaoine neamhur-chóideach.

19 Oir ráinic tuarasghháil bhur númh-lachsa na huile dháóine. Ar a nadh-bharsin atá gáirdeachas crum bhur dtáobhsa: gidheadh is mian riom bheith dháóibh eagnuighe a dtáóibh na maithéasa, agus neamhurchoideach a dtaobh a nuilc.

20 Agus bruithfidh Dia na síothchána Sátan faoi bhur gcosaibh go haithghoird. Grása ar Dtighearna Iósa Críosd maille ribh. Amén.

21 Cuirid Timotéus mo chompánach, agus Lúcius, agus Iáson, agus Sosipater, mo dháóine gáoil, beathia agus sláinte chugaibh.

22 Cuirimsi Tertius, noch do sgríobh an eipistilse, beatha agus sláinte chugaibh sa Dtighearna.

23 Cuiridh Gaius mósdóir féin, agus na heagluisi uile, beatha agus sláinté chugaibh: Cuiridh Erastus prócadóir na caithreach beatha agus sláinte chugaibh, agus an dearbhrathair Quartus.

24 Grása ar Dtighearna Iósa Críosd maille ribh uile. Amén.

25 Agus a nois don té lér féidir sibh do dhaingniughadh do réir mo shoisgeilsí, agus sheanmóra Iósa Críosd, do réir fhoillsighe na seicréide, noch do congmhadh go folaigheach ó thúis an domhain,

26 Achd a nois atá ar na nochdadh, agus ar na fhoillsiughadh do na huile chineadhachaibh, tré sgríoptúraibh na bhfáidheaghl, do réir aithne Dé bhiothbhúain, chum úmhlachda an chreideimh:

27 Don náoin Día éagnaidhe amháin, glóir go síorruidhe tré Iósa Críosd. Amén,

Ceud Epistil PHOIL absdail chum na CCORINTHIANACH.

CAIB. I.

Los cóinntinne do chosc, 18 goiridh sé ó tháóibh-cheill an tsaoighailse iad, go gliocas na croiche céasduidh.

POL, Absdal Iósa Críosd do réir gharma tre thoil Dé, agus Sostenes ar ndearbh-brathair,

2 Chum eagluise Dé atá a Gcorintus, chum na druinge atá ar na náoinhadh a Níosa Críosd, náoinh do réir gharma, maille ris na huile dháóinibh ghoireas ann

gach éaináit air ainm ar Dtighearna Iósa Críosd, noch as Tighearna dhoibhsean agus dhúinne:

3 Grása maille ribh, agus síothcháin, ó Dhía ar Nathair, agus ón Dtighearna Iósa Críosd.

4 Beirim a bhuidhe do ghnáth ré mo Dhía ar bhur sonsa, do tháobh ghrás Dé do tugadh dhíbh a Níosa Críosd;

5 Ar a nadhbhar go bhfuil sibh ar bhur ndéanamh saidhbhir sua nuile neithibh thrídsion, ann gach uile urlabhra, agus ann gach uile eólas;

6 Do réir mar do dhaingnidheadh fiadhnúis Iósa Críod ionnuibh :

7 Ionnas nach bhfuil riachdanas éntiodhlúice oraibh ; ag fuireach dhibh ré teachd ar Dtighearna Iósa Críod :

8 Noch fós dhaingneóchas sibh go foircheann *bhur mbeatha, ionnus go mbia sibh* neimhchiontach a ló ar Dtighearna Iósa Críod.

9 Atá Dia díteas, tres ar goireadh sibh chum cumuinn a Mhic Iósa Críod ar Dtighearna.

10 Agus iarruim dathchuinge oraibh a dhearbhráithreacha, tré ainm ar Dtighearna Iósa Críod, sibh uile do labhairt éainneithe amháin, agus gan síosma do bheith bhur measg ; achd a bheith ceangailte dhá chéile go diongmhálta a náoinintinn agus a náoin chéill.

11 Oir a dhearbhráithreacha, do foillsigheadh dhamb oraibhsi, ré lucht *tighe Chlóe*, go bhfuilid imreasana cadraibh.

12 Ag so a ní a deirim, go nabair gach áon agaibhsi, Gabhaimse ré Pól ; gabhaimsi ré Hápóllos ; gabhaimsi ré Céphas ; gabhaimsi ré Críod.

13 An bhfuil Críod ar na roinn ? an é Pól do céusadh ar bhur sou ? nó ann a naim Phóil do baidheadh sibh ?

14 Beirim a bhuidhe ré Dia nár bháisd mé áoinneach agaibh, achd Crispus agus Gaius ;

15 Deagla go naibeóradh éainneach gur a mainm féin do bhaisd mé.

16 Gidheadh fós do bhaisd mé muinntir Steapháin : ós a chionn sin, ní feasach dhamb gur bhaisd mé áoinneach eile.

17 Oir ní chum baidigh do dhéanamh do chuir Críod mé, achd chum an toisgéal do sheanmórughadh : ní re gliocas briathar, deagla croichthe Chríod do chur a neimhbhrígh.

18 Oir as amadanachd don dreim théid a múgha bríathar na croichthe ; achd dhúinne atá air ar slánúghadh as é cúmhachda Dé é.

19 Oir atá sgríobhtha, Sgríosfaidh mé eagna na ndáoinéadh eagnaighe, agus cuirfidh mé ar gcúl tuigse na ndáoinéadh dtuigsonach.

20 Cá *bhfuil* an teagnuidhe ? cá *bhfuil* an scriobuighe ? cá *bhfuil* fear tagartha an tsáoghailsi ? a né nach dearna Dia aimhgliocas do ghliocas an dómhainsi ?

21 Oir a ncagna Dé ó nár aithin an sáoghal Dia tré eagna, bá toil lé Dia tré éicríonnachd na seanmóra an drean chreideas do shlánúghadh.

22 Agus bíodh go níarraid na Iúdaighe comhartha, agus go sirid na Gréngaidh eagna :

23 Gidheadh fós do nímidhe Críod ar

na chéusadh do sheanmórughadh, na oilbhéim do na Induighibh, agus na éicríonnachd do na Gréugaibh ;

24 Achd don druing atá ar na ngairm, eidir Iúdaighe agus Ghréngach, Críod cúmhachd Dé, agus eagna Dé.

25 Oir is glioca aimhghliocas Dé náid dáoine ; agus as neartmhaire meirbheas Dé náid dáoine.

26 Oir a dhearbhráithreacha, do chí sibh bhur ngairm, nach iomdhá *dhibh* eagnuighe do réir na feóla, ní hiomdha cúmhachdach, ní hiomdha úasal :

27 Achd do thogh Dia neithe éicríonna an tsáoghail chum adhnáire do chur ar na dáoinibh eagnuidhe ; agus do thogh Dia neithe neimhneartmhara an tsáoghail chum adhnáire do chur air na neithibh neartmhara ;

28 Agus do thogh Dia, neithe anáisle an tsáoghail, agus na neithe tarcuisneacha, agus na neithe nach bhfuil ann, chum na neitheann atá ann do chur a neimhbhrígh :

29 Ionnus nach déanadh feóil air bith uáill iona fhíadhnaise.

30 Achd as úadhasan átá sibhse a Níosa Críod, noch atá ar na dhéanamh ó Dhía dhúinne na eagna, agus na fhíréuntachd, agus na náomhthachd, agus na fhúasgladh :

31 Ionnus, do reir mar atá sgríobhtha, An tí do ní máoithfeachus, déunadh sé máoithfeachas sa Dtighearna.

CAIB. II.

Gur fearr thuigthear Críod ar na cheasadh, le obair Spioraid Dé ar an chríodhe, agus lé mirbhuilbh ; no le úrlabhra millse.

UIME sin, ar dteachd damhla chugaibh, a dhearbhráithreacha, ní ré hóradh-bríathar na re gliocas, tháinic me dfoillsiughadh fiadhnúise Dé dhibh.

2 Oir níor léig mé oram féin bhur measgsa eólas do bheith agum air ní ar bith, achd amháin air Iósa Críod, agus é fós ar na chéusadh.

3 Agus do bhí mé bhur measgsa a néugriuas, agus a neagla, agus a gcrióthnughadh mhór.

4 Agus ní raibh mo chombrádh ná mo sheanmóir a millseachd bhriathar an ghliocais dáonna, achd a bhfoillsiughadh dhearbhráithchd chúmhachda na Spioraide :

5 Ionnus nach bíadh bhur gereideamhsa a ngliocas na ndáoine, achd a gcúmhachd Dé.

6 Gidheadh fós labhramáoid go héagnuidhe a measg na ndáoinéadh iomlána : bíodh nach do réir éagna an tsáoghailse, nó phríonnasadh an tsáoghailse, atá ag dul amúgha :

7 Achd labhramáoid éagna Dé a sei-

creid, a néagna fholaigheach, noch do orduigh Día roimh an tsáoghal chum ar nglóirinne:

8 A néagna nar bhaithne dáoinneach do phrionnsaidhibh an tsáoghailse: óir dá madh aithne dhóibh é, ní chéusfaidís Tighearna na glóire go bráth.

9 Achd do réir mar atá sgríobhtha, Ní fhacaidh súil, agus ní chuálaidh clúas, agus ní smúáin croidhe duine, na neithe do ullmhuigh Día don druing ghrádhagheas é.

10 Gidheadh achd do fhoillsigh Día dhóinne iad tré na Spioraid: oir sgrúdaíge an Spiorad na huile neithe, agus fós, neithe doimhne Dé.

11 Oir cíá hé an neach aga bhfuil fios na neitheann is lé duine, achd amháin ag an spioraid atá sa duine? as mar an gcéudna ní bhfuil fios na neitheann is ré Día ag áoinneach, achd amháin ag Spioraid Dé.

12 Gidheadh ní hé spiorad an tsáoghail, do ghabhamairne chugainn, achd an spiorad atá ó Dhía; ionnus go mbíadh fios na neitheann aguinn noch do tíodhlaiceadh dhóinn ó Dhía.

13 Noch fhoillsighemid mar an gcéadna, ní a mbriathraibh theaguisgeas an gliocas dáonna, achd a mbriathraibh theaguisgeas an Spiorad Náonh; ag coimhcheangal na neitheann spioradálta ré chéile.

14 Achd ní feas don duine nádúrtha na neithe thig ó Spiorad Dé: oir as ainmghliocas ris iad: agus fós ní féidir leis a bhfios do bheith aige, do bhrígh gur go sbioradálta aitheantar iad.

15 Gidheadh is léir don duine sbioradálta na huile neithe, agus fós ní bhfuil féin sa bhreith áonduine.

16 Oir cíá daithin inntinn an Tighearna, noch do bheurdh teagus dhó? Achd atá inntinn Chríod aguinne.

CAIB. III.

Is comhluchd oibre do Dhía, na mínisdridh;

11 achd Críod féin bunait an chreidimh.

AGUS, a dhearbhbraithreacha, níor bhféidir leamsa labhairt ribhse mar dháoinibh sbioradálta, achd mar dháoinibh colluidhe, amhúil náoidheanuibh a Gcríod.

2 Do bheathaidh mé sibh re bainne, agus ní ré bíadh: oir níor bhféidir libh fós a ghabháil chugaibh, agus a nois féin ní féidir libh.

3 Oir atá sibh fós colluidhe: oir ó atá tnúth, agus iureasuin, agus ainmhteach eadruibh, a né nach bhfuilt colluidhe, agus nach siobhlann sibh do réir dháoiné?

4 Oir an tan a deir neach, As le Pól misi; agus neach eile, As le Apollos misi; a né nach bhfuilt colluidhe?

5 Oir cíá hé Pól? agus cíá hé Apollos,

achd na mínisdri tré ar chreideabhair, agus do réir mar tug an Tighearna do ghach áoinneach?

6 Do phlanndaigh misi, do chraith Apollos an tuisge; achd a sé Día tug an fás.

7 Ar a nadhbhsin ní bhfuil éifeachd sa tí phlanndaigheas, na fós sa tí chroitheas an tuisge; achd a Ndia do bheir an fás.

8 Agus is ionnann an tí phlanndaigheas, agus an tí chroitheas an tuisge: agus do ghéubbaidh gach áon a thúarasdal do réir a sháothair.

9 Oir is cómhluhd oibre do Dhía sinne: is sibhse treabhaire Dé, agus áitreabh Dé.

10 Do réir ghrás Dé tugadh dhamhsa, do chuir mé an fhonndameint, mar mhaighisdir íulínhar oibre, agus tógbhuidh neach eile obair air. Gidheadh tabhradh gach áon dá aire cionnus thógbhus sé a nobair.

11 Oir ní héidir ré háoinneach fonndameint ar bith eile do chur, táobh amuigh don fhonndameint atá ar na chur cheana, eadhon Iósa Críod.

12 Agus dá dtógbhuidh áoinneach ar an bhfonndameintsi ór, airgead, clocha uáisle, adhmad, féur, nó connlach;

13 Do dhéantar obair gach áonduine follus: oir foillseochaidh an lá é, do bhrígh go madh léir é ris an dteine; agus foillseóchaidh an teine cionnus bhias obair gach éundúine.

14 Da nanaidh obair áonduine noch do thóg sé ar an bhfonndameint, do ghéubbaidh se túarasdal.

15 Má loisgear obair éundúine, rachaidh a sháothar amúgha: gidheadh saorfuightheair é féin; achd sin fós amhúil tré theine.

16 A né nach bhfuil a fhios aguibh gur sibh teampoll Dé, agus go gcóimhnúigheann Shiorad Dé ionnaibh?

17 Má thruáilligheann einneach teampoll Dé, sgríosfuadh Dia an tí sin; oir atá teampoll Dé náomhtha, noch as sibhse.

18 Na mealladh éinneach é féin. Má chithear déundúine aguibh é féin do bheith glic sa tsáoghalsa, biodh sé na amadán, ionnus go mbíadh se glic.

19 Oir is ainmghliocas ré Día gliocas an tsáoghalsa. Oir atá sgríobhtha, Greamnidhe sé na dáoine glioca ann a slighthibh féin.

20 Agus a rís, Atá a fhios ag an Dthighearna, gur díomháoineach smuáintighe na ndáoineadh glioc.

21 Uime sin na déunadh áoinneach máoithfeachas ar dháoinibh. Oir is libhse na huile neithe;

22 Da madh é Pól é, nó Apollos, nó Céphas, nó an sáoghal, nó beatha, nó bás, nó na neithe atá do lathair, nó na

neithe atá chum teachda; is libhse iad uile.

23 Agus as lé Críosa sibhse; agus as le Día Críosa.

CAIB. IV.

Pól na scáthan dheagh-fheadhmantaigh na heagluise.

GO madh bamhluidh mheasfús duine sinne, mar mhinisdrídh Críosa, agus mar fheadhmantachaibh rúindiamhradh Dé.

2 Tuilleadh eile farrthar ar na feadh-mantachaibh, go bhfuighthidh neach díleas.

3 Ar mo shonsa is ro bheag mo shuim a mbreitheamhna do dhéanamh dháobhsé oram, ná fós a mbreitheamhna dáonna: achd fós, ní bheirim breath oram féin.

4 Oir ní feasach dhámh ní ar bith dhom tháobh féin; gidheadh ní sháorann sin mé: achd a sé an Tighearna an tí is breitheamh oram.

5 Uime sin ná beiridh breith ar áoinní roimh a nam, nó go dtíg an Tighearna, noch fhoillseóchas neithe folaigheacha an dorchadais, agus nochdfus rún na gcroidheadh: agus ann sin do ghéubhaidh gach áon moladh ó Dhía.

6 Agus a dhearbhrathreacha, do tharruing mé na neithesi chugum féin, agus chum Apollos a bhfioghair ar bhuir sonsa; chum sibhse dá bhfioghlaim uáinn gan bheith dháobh ní sa glioca ná mar atá sgriobhtha, gan neach aguibh do bheith a naghaidh a chéile ar na shéideadh.

7 Oir cia chuireas ar leith thusa? agus créud atá agad nach bhfuáir tú? agus ná fuáir tú é, créd fa ndéanann tú glóir as, mar nach glactá é?

8 Atá sibh a nois sáitheach, atá sibh a nois ar bhuir ndéanamh sáidhbhir, do ghnodhaigheabhair rioghachd ionar bhféugmhaisne: agus do bfearr leam go bhfaghadh sibh rioghachd, ionnas go mbeidhmisne fós ar rioghaidh inaille ribh.

9 Oir méasúim gur chuir Día inne na habsdail dheireannacha amach, mardhruing atá ar na dteilegan chum báis: oir do rinneadh sgáthán dhinn don tsaóghal, agus dainglibh, agus do dháoinibh.

10 As amadáin sinne ar son Chríosa, achd atá sibhse glic a Gcríosa; atamáoidne éugcrúaidh, achd atá sibhse láidir; atá sibhse ag fagháil onóra, agus sinne ag fagháil easonóra.

11 Gus a namsa féin atamáoid ag fagháil ocaruis, agus iótan, agus atamáoid lomnochdaigh, agus gabhtar do dhornaibh orainn, agus ní bhfuil ionad comhnuidhe ar bith áirige aguinn;

12 Agus atamáoid ag fagháil sháothair, ag déanamh oibre ría ar lámhuibh féin:

an tan mhallfaghtear sinn, do bheiridh ar mbeannachd uáinn; an tan ghléantar sinn, do bheirimid fulang uáinn:

13 An tan mhaslaightheas sinn, nio máoid urnaighe: atamáoid air ar ndéanamh mar shalchar an domhain, mar sgim na nuile neitheann gus a niugh.

14 Ní chum sibhse do náiriughadh sgriobhoin na neithesi, achd mar mo chloinn ionmhuin theagusgim sibh.

15 Oir bíodh go bhfuil deich míle do luchd teaguisg agaibh a Gcríosa, ní bíomdba fós bhuir naithre: oir is misi do ghin sibh a Níosa Críosa tré an tsoisgeul.

16 Uime sin iarruim dathchuinge oraibh; mo lorg féin do leanmhuin.

17 As chuige so do chuir mé Timoteus chugaibh, atá na mhac ghrádhach agum, agus díleas sa Dtighearna, noch chuirfeas a gcuimhne dhíbh mo shlighesi a Gcríosa, do réir mar theaguisgim sna huile eagluibh an gach éaináit.

18 Achd mar nach dtiocfuinn ní sa mbó chugaibh, atá dream aguibh ar nat súas.

19 Gidheadh do thoil an Tighearna, tiocfuidh mé chugaibh go haithghearr, agus aitheonuidh mé, ní híd bríathra na druinge sin atá ar nat súas, achd a gcúmhachda.

20 Oir ní a mbriathraibh atá rioghachd Dé, achd a gcúmhachdaibh.

21 Créud is áill libh? an lé sgiursa thiucfas mé chugaibh, no ré gradh, agus ré spioraid cheannasachda?

CAIB. V.

An duine colach do chur uadhhadh, 8 agus drochmhéin do chlaóí thrid amach, sul ghabhtar an cumaíneach.

ATÁ sé dhá aithris go coitcheann go bhfuil sdriopachas eadruibh, agus a ionnshamhuil do sdriopachas nach ainmnightheas a measg na Gcineadhach féin, eadhon go mbíadh bean á athar ag an mac.

2 Agus atá sibh ar nat súas, agus nior ghabh dóbrón sibh mar budh chóir, chum thir déunta an ghníomhsa do thogbháil as bhuir lár.

3 Oir go deimhin, do bhreathnuigh misi cheana, mar neach nábh bhfuil a láthair a bpearsuinn, achd atá a láthair a sbioraid, amhuil mar do bhéinn a láthair, an tí do rinne mar so an gníomhsa.

4 Ar mbeith dhíbhse, agus dom spioraidse cruinn a bhfochair a chéile, a nainm ar Dtighearna Iósa Críosa, maille ré cúmhachd ar Dtighearna Iósa Críosa.

5 Ionnsamhail a nirsin do thoirbhirt do Shátan, agus na colla do cháochludh, ionnus go saorfuidhe an sbiorad a ló an Tighearna Iósa.

6 Ní bhfuil bhuir ngáirdeachus ion-

mholta. A né nach bhfuil a fhios aguibh go ngearuighean beagan laibhin an táos uile?

7 Uime sin sgriosaidh uáibh an sean laibhin, ionnus go mbíadh sibh bhur dtáos núbadh, ambáil atá sibh gan laibhin. Oir fuair Críod ar núan cásgne u iodhbairt air ar son :

8 Ar a nadhbarsin déunam an fhéusda choimbéud, ní ré seanlaibhin, na ré laibhin uile agus droichmhéine; achd ré *harán* an fhíorghloine agus; fírinne gan laibhin.

9 Do sgriobh mé chugaibh a leitr gan bheith dhibh a gcaidreabhl sdríopach :

10 Achd ní biad sdríopacha na tsáoghailse go huilidhe, náid a dháoine sanntacha, náid a luchd sracaireachda, náid a luchd iodaladhruidh; oir da madh iad do chaithfeadh sibh an sáoghal dfaighail.

11 Achd a nois do sgriobh mé chugaibh gan chaidreabhl do dhéanamh, má bhíonn éainneach dá ngoirthear dearbhráthair na sdríopaigh, nó na dhuine shanntach, nó na fhear iodaladhruidh, no na fhear cainighe, nó na fhear misge, nó na fhear fíaduighe; ná caithidh fíu an bliidh na fhochair.

12 Oir créud í mo chuidse do bhreitheamhnus do thabhairt ar an druing atá amuigh? a né nách air an druing ata a stigh do bheir sibhse breitheamhnus?

13 Achd do ní Día breitheamhnus ar an druing atá amuigh. Uime sin tóg-bhuidhsí uáibh as bhur lár an drochdhuine sin.

CAIB. VI.

Spreagthar agardais chur fa bhreith na neimhechreidmheach, 15 agus tráill-eadh an chuirp, noch is teampall spioradalta do Chríod.

AN lánham éinneach aguibh, agá bhfuil cúis a naghaidh dhuine eile, gan dul faoi bhreitheamhnus na náomh, achd na ndáoine míochothrom?

2 A né nách bhfuil a fhios aguibh go mbéuraid na náomh breath ar an dómhan? agus más ribhse bheirthar breath ar an dómhan, a né nach fíu sibh bheith bhur mbreitheamhnaibh ar na hadhbharaibh is lúgha?

3 Nach fios díbh go mbéaramne breitheamhnus ar na hainglibh? créud fá nach mó ná sin ar na neithibh bheanus ris an mbeathaidh si?

4 Uime sin ó tá sibh a nionadh breitheamhnus do dhéunamh ar na neithibh bheanus ris an mbeathaidh so, cuiridh na suidhe chum bhreitheamhnus an dream atá fa tharcuisne sa neaguis.

5 As do chur adhmaire oraibh do labhairim. An mar sin, nach bhfuil go fíu éunduine amháin eagnuidhe eadruibh? dá

dtiocfadh breitheamhnus do dhéunamh eidir a dhearbhráithre?

6 Achd téid dearbhráthair chum dlighe ré dearbhráthair eile, agus sin fós a lathair dháoine gan chreideamh.

7 Uime sin a nois atá lochd go cinnte ionnuibh, tré dhul díbh chum dlighe eadruibh féin. Créd fá nách bhfuilngthí éugcoirní as táosga? créd fá nách bhfuilngthí bhur mealladh ní as luáighthé?

8 Gidheadh fós, do ní sibh féin éugcoir, agus dioghbháil, agus sin ar bhur ndearbhráithribh.

9 A né nach bhfuil a fhios aguibh nach bhfaghuid luchd déanta na heugcóra sealbh rioghachda Dé? Ná mealltar sibh: ní bhfuilgidh sdríophacha, na luchd iodaladhruidh, na luchd adhaltrannais, ná dáoine macnusa, ná dáoine míona-dúrtha,

10 Ná gaduighthe, ná dáoine sanntacha, na luchd meisge, na luchd imdheargtha, náid sracaireadha, oidhréachd rioghachda Dé.

11 Agus mar so do bhí cuid agaibhse: achd atá sibh ar bhur nionuladh; achd atá sibh ar bhur náomhadh, achd-atá sibh ar bhur sáoradh a nainn an Tighearna Iósa, agus tré Spioraid ar Ndéinne.

12 Atáid na huile neithe dísdeanach dhamh, achd ní bhfuilid uile tarbhach: atáid na huile neithe dísdeanach dhamh, gidheadh ní béarthar faoi chúmhachda éinneithe mé.

13 An biadh don bholg, agus an bólg don biadh: gidheadh sgriosfuidh Día iad ar áon. Achd ní do sdríopachas do hórduigheadh an corp, achd don Tighearna; agus an Tighearna don chorp.

14 Agus do thóg Día an Tighearna súas, agus toigenbhaidh sé sinne súas ré na chúmhachdaibh féin mar an gcéadna.

15 A né nach bhfuil a fhios aguibh gur boill do Chríod bhur geuirp? uime sin an dtoigeubhaidh misi boill Chríod, chum ball sdríopaidhe do dhéunamh dhíobh? nár léige Día sin.

16 A né, nách bhfuil a fhios aguibh an tí atá ceangailte do sdríopaidh gur éunchorp *ría* é? oir bíaidh, ar sé, días na naóníheoil.

17 Gidheadh an tí atá ceangailte don Tighearna is áonspiorad *ris* é.

18 Seachnuidh sdríopachas. Atá gach peacadh dá ndéanam duine leith amuigh don chorp; achd an tí do ní sdríopachas do ní sé peacadh a naghaidh a choirp féin.

19 A né, nach bhfuil a fhios aguibh, gur ab é bhur gcorp teampoll an Spiorad Náomh, noch atá ionnuibh, agus atá aguibh ó Dhía, agus nach libh féin sibh?

20 Oir do cheannchadh sibh ar luach; uime sin tugaidh glóir do Dhía ré bhur

georp, agus ré bhur spioraid, óir is lé Día iad.

CAIB. VII.

Freagra na cceisde attáobh posadh, 18
Ghairm nó oifige dhuine, 25 agus
gheannmuidheachd.

TUILLEADH eile a dtáobh ná neith-eann do sgríobh sibh chugam: is maith dfearg gan buáin ré mnáoi.

2 Gidheadh, do sheachna sdríopachais, bíodh a bhean féin ag gach áoinneach, agus a fear féin ag gach éunmhnaói.

3 Tugadh an fear a dúalgus féin don mhnaói: agus an bhean don fhíor mar an gcéudna.

4 Ní ag an mnáoi atá cumus a cuirp féin, achd ag an bhfear: agus ní ag an bhfear atá cumus a cuirp féin mar an gcéudna, achd ag an mnáoi.

5 Ná meallaidh a chéile, achd amháin do thoil a chéile air feadh tamuill, chum sibh féin do thabhairt do throsadh agus dúrnaighe; agus a rís taguidh a gceann a chéile, deagla go gcuirfeadh Satán cathughadh oraibh tre blur neamhgheannmuidheachd.

6 Achd is mar chomhairle a deirim so ribh, agus ní mar áithne.

7 Óir do bhfear lean go mbíadh na huile dháoine mar mé féin. Gidheadh atá a thiodhblacadh féin ag gach énduine ó Dhía, ag neach mar so, agus ag neach eile mar sud.

8 Uimé sin a deirim ris an druing nach bhfuil pósda, agus ris na baintreabhachaibh, Gur maith dhóibh má fhanuid siad mar fhanuimse.

9 Gidheadh muna féidir riu iad féin do chongmháil geannmuidh, pósadh siad: óir as fearr pósadh ná bheith ar lasadh.

10 Achd áithnighim don druing atá pósda, bíodh nach misi, achd an Tighearna, Gan an bhean do dhealughadh ré na fear.

11 Achd má dhealuigheann sí ris fhanadh sí gan phósadh, nó bíodh sí réidh ré na fear: agus ná ligeadh an fear a bhean.

12 Achd a deirimsi re cách, agus ní he an Tighearna: Dá raibh bean gan chreideamh ag dearbhráthair ar bith, agus go dtig a líonta ar fhuireach na fhochair, ná cúireadh úadh í.

13 Agus an bhean agá bhfuil fear gan chreideamh, agus go dtig a líonta ar fhuireach na fochair, na cuireadh sise uáithe é.

14 Óir atá an fear gan chreideamh, ar na náomhadh sa mnáoi, agus atá an bhean gan chreideamh ar na náomhadh san bhfear: nó do bhiadh gan amharus blur gclannsa neamghlan: achd a nois atáid siad náomhtha.

15 Gidheadh dá ndealuighe an duine

gan chreideamh é féin, bíodh sé dealuighthe. Ní bhfuil dearbhráthair, nó deirbhshíur fá dháoirse ann a leithid so do *chás*: achd is chum siotchlána do ghoir Día sinn.

16 Óir gá fios duit, a bhean, nach sláinneochthá an fear? nó gá fios duit, a fhir, nach sláinneochthá an bhean?

17 Achd do réir mar do roinn Día a thiodhlaice ré gach énduine, do réir na gárma tug an Tighearna dá gach áon, go madh hamhluidh sin shiubhalsas sé. Agus is mar sin órdúighimse sna huile eagluibh.

18 An bhfuil éinneach ar na ghairm ar mbeith dhó timchillghéarrtha: ná hiarradh sé a bheith neimhthimchillghéarrtha. An bhfuil éinneach ar na ghairm gan bheith dhó timchillghéarrtha: na timchillghéarrthar é.

19 Ní bhfuil éifeachd sa timchillghéarradh, agus ní fhuil éifeachd sa neimhthimchillghéarradh, achd a gcoimhéud aith-eantadh Dé.

20 Fanadh gach áon sa ngairm ionar goireadh é.

21 Nar goireadh thú ad shearbhfhoghantuidhe? ná bíodh suim agad ann: gidh-eádh más féidir leachd bheith saor, go madh hé sin do rogha.

22 Óir an tí atá ar na ghairm sa Dtighearna, na shearbhfhoghantuidhe, is duine saor e don Tighearna: is mar an gcéudna fós an tí atá ar na ghairm, ar mbeith dhó saor, as searbhfhoghantuidhe do Chríost é.

23 Do ceannchadh sibh ar líach; ná bíghidh bhur séirbhíseachuibh do dháonibh.

24 A dhearbhráithreacha, fanadh gach aon ag Día, sa ngairm a fuáir sé.

25 Achd a dtáobh na maighdean ní bhfuil áithne an Tighearna agam: gidh-eadh do bheirim comhairle, mar neach fuáir trócaire ón Dtighearna ré bheith díleas.

26 Uime sin saoilim gur maith so ar son an riachdanuis atá do lathair, óir is maith do dhuine bheith mar sin.

27 An bhfuil tú ceangailte do mhnaói? na hiarr dealadh ría. An bhfuil tu sgáoilte ó mhnaói? ná hiarr bean.

28 Achd fós ma phósann tú, ní bhfuil peacadh dhuit ann; agus má phósann maighdean, ní bhfuil peacadh dhi ann. Gidheadh do gheubhaid a leithid so buáidhirt do tháobh na féola: achd atáimse da bhur ccoigilt.

29 As uime a deirim so, a dhearbhráithreacha, do bhrigh na haimsire do bheith aithghearr: ionnus go mbíadh an drung agá bhfuilid mná mar nach bíadh mná acá;

30 Agus an dream do ní cáoi, mar dhruing nach déun cáoi; agus an dream

do ní gáirdeachus, mar luchd nach dein gáirdeachus; agus an dream cheannchus, mar dháoinibh gan sealbh aca;

31 Agus an dream chaitheas an sáoghalsa, mar dhruing nach ccaitheann é: óir imthigh sgéimh an tsáoghailse thart.

32 Agus bá mian leam sibhse do bheith gan rochúram. An té nach bí pósda, bí curam na néitheann bheanus ris an Tighearna air, cionnus budh fhéidir ris toil an Tighearna do dhéanamh:

33 Achd an té bhíos pósda bí cúram na neitheann sáoghailta air, cionnus budh fhéidir leis toil a mhnaí do déanamh.

34 Atá dithfir eidir bean agus máighdion. Bí curam na neithean ubheanus ris an Dtighearna air an mnáoi nach bí pósda, ionnus go mbiadh sí náomhtha a gcorp agus a spioraid: achd bí cúram na neitheann bheanus ris an sáoghail ar an mnáoi bhíos pósda, cionnus budh fhéidir ría toil a fir do dhéanamh.

35 Agus is ar mhaith libhse a deirim na neithes; ní chum bhur ngabhála a ndúl, achd chum an ní noch is dainhail, achd ionnus go cceangalfadh sibh don Tighearna gan trioblóid.

36 Achd dá sáoilidh éinneach nach iomchubhaidh dhá mhaighdín bláth a haiinsire do léigean tháirrsi, agus gur cóir a dhéanamh mar sin, déunadh mar is áill ris féin, ní bhfuil peacadh dhó ann: pósdar íad.

37 Achd an tí atá dearbhtha as a chroidhe féin, ar nach bhfuil riachdanus, agus fhéudus a thoil féin do cheannsughadh, agus do chuir so roimhe iona chroidhe a mhaighdean do choinhéud, is maith do ní sé é.

38 Uime sin is maith do ní an té do bheir dhóir í; achd is fearr do ní an té nách tabhair dhóir í.

39 Atá an bhean ceangailte ó dhligheadh ar feadh sháoghail a fir; gidheadh dá bhfagluidh a fear bás, atá sí sáor ré pósadh ris an tí as áill ría; amháin sa Dtighearna.

40 Achd do réir mar sháoilimse, as mó is beannaighe í da nanaidh sí mar sin: agus is dóigh leamsa go bhfuil Spiorad Dé agum féin.

CAIB. VIII.

Gu bhfuil ar neólas insdiúradh le grádhglan.

TUILLEADH eile a dtáobh na neitheann iodhbarthar diodhaluibh, atá a fhios aguinn go bhfuil éolus aguinn uile. Arduighe an teólus inntinn dhuine, achd do ní an grádh follamnughadh.

2 Achd más dóigh ré héunduíne, fios éinneithe do bheith aige ní feas dó fós

éinní do réir mar budh chóir fios do bheith aige.

3 Achd dá dtuguidh éinneach grádh do Dhía, as eólgach dhó é.

4 Uime sin a dtáobh íthe bhídh iodhbarthar diodhaluibh, atá a fhios aguinn nach bhfuil éifeachd ar bith a niodhail, agus nach bhfuil Día eile ann achd an táon Día.

5 Oir biodh go bhfuilid neithe ann dá ngoirthear dée, ar neamh agus ar talamh, (amhail atáid iomad dée, agus iomad tighearnadh.)

6 Gidheadh ní bhfuil aguinne achd áon Ndia amháin, an Tathair, ó a bhfuilid na huile neithe, agus sinne annsan: agus éin Tighearna Iósa Críod, tré a bhfuilid na huile neithe, agus sinne thrídsion.

7 Gidheadh ní fhuil an teólus sin ag gach éunduíne: oir atá dream áirighe agá bhfuil fios na hiodhaile gus a nois itheas é mar ní iodhbarthar diodhaluibh; agus ar mbeith dá ccoinnsiás éugruáidh salaightheair é.

8 Achd ní moltar sinn ar son bídh a bhfiadhnuise Dé: oir dá nítheam, ní saidhbhríde sinn é; agus muna nítheam, ní dáibhríde sinn é.

9 Gidheadh tugaigh bhur naire ribh nach mbiáidh an cúmhachdasa atá aguibh a gail ar bith na adhbhar oilbhéime don druing atá lag.

10 Oir da bhfaicidh éunduíne thusa agá bhfuil eólas ad shuidhe ar bhórd a dteampoll na niodhal, a né nach neirt-eóchar consiás an tí atá meiribh chum na neitheann iodhbarthar diodhaluibh íthe;

11 Agus do bhrígh heolúise an rachaidh an dearbhráthair éugruáidh amúgha, agá bhfuair Críod bás ar a shon?

12 Agus mar sin ag peacughadh dhíbh a naghaidh na ndearbhraitheach, agus ag lot a ccoinnsiáis éugruáidh, do ní sibh peacadh a naghaidh Chríod.

13 Uime sin, dá dtugaidh biadh adhbhar oilbhéime dom dhearbhráthair, ní íosaídh mé féil go bráth, ionnus nach dtiubhrainn adhbhar oilbhéime dom dhearbhráthair.

CAIB. IX.

Cumas na neasbal. 7 Beathughadh nu minisdreadh, 24 agus an bheathusa mar choimhliang.

ANE náe easbal misi? a né nach bhfuilim sáor? a né nach bhfacaidh mé Iósa Críod ar Dtighearna? a né nach sibhse mobair sa Tighearna?

2 Biodh nach easbal mé do dháoinibh eile, go dearbhtha a seadh dháoihbhe: oir as sibhse séula mabsdaltachda sa Tighearna.

3 A sí so mo fhreagra don druing chuirfeas ceisd oram,

4 A né nach bhfuil cúmhachd íthe agus íbhte aguinne?

5 A né nach bhfuil cúmhachd aguinn bean, ná deirbhshiúr, do bhreith linn fá gcúairt, amháil do níd an chuid eile do na habsdalaibh, agus bráithreacha an Tigh-earna, agus Céphas?

6 Nó an bhfuilimse amháin agus Barnabas, gan chúmhachd aguinn bheith saor ó obair?

7 Cía théid chum cogaidh uáir ar bith ar a chosdús féin? cía chúireas fíneamhuín, agus nach ítheann féin dá thoradh? nó cía bheathuigheas tréud, agus nach blaiseann do bhainne an tréuda?

8 An mar dhuine labhrum na neitheso? a né nach abair an reachd na neithesi mar an gcéudna?

9 Oír atá sgríobhtha a reachd Mháoisí, Ná cuir ceangal ar bhéul andaimh bhriseas an tarbhar. An bhfuil cúram damh ar Dhía?

10 Nó a né nach air ar soinne go huilidhe a déir sé so? Go deimhin, as air ar soinne, atá sé sgríobhtha: oír as maille ré dóthchas is cóir don treabhaire treabh-adh do dhéanamh; agus don bhuáiltéoir *bualadh* a muinighin go bhfuigheadh sé tairbhe a dhóthchais.

11 Má shíolchuir sinne neithe sbioráid-alta dháobhse, an mór *libhsí* sinne do bhuáin bhuir neitheann saoghaltasa?

12 Má gheibhidh daoine eile toradh an chúmhachdasa uáibh, *créud fá* nách bhfuighemisce é ní sa mhó? Gidheadh níor chuireamar na cúmhachdasa a ngnás; achd iomchramáoid na huile neithe, ionnus nach dtiocfadh dhínn toirmeasg ar bith do chur ar shoisgéul Chríod.

13 A né nách bhfuil a fhios aguibh an dream shaothruigheas a dtimcheall na neitheann náomhtha go níthid síad do *neithibh* an teampoill? agus an dream bhíos do ghnáth ag fritheóladh na haltóra go bhfaghaid cuid ranna don naltóir?

14 As mar an gcéudna do órdaigh an Tighearna don druing fhoillsigheas an soisgéul a mbeatha dfagháil ón tsoisgéul.

15 Gidheadh níor chuir misi éinní dhíobh so a gnás: agus fós ní huime do sgríobh mé na neithesi, ionnus go ndéantáoi mar sin leam féin: oír do bhfear leam bás dfagháil, ná go ccurfeadh éainneach mo mháothfeachus a neimhbhrígh.

16 Oír bíodh go ndeanuinn an soisgéul do sheanmórughadh, ní bhfuil *adhbhar* máoithfeachuis agam: do bhrígh go bhfuil sé na éigean oram; agus, as trúaigh dhamh, muna ndéana mé an soisgéul do sheanmórughadh!

17 Oír más ó thoil do ním so, atá luaidheachd agam: más a nadhaigh mo thoile, atá *fós* a chúram ar na léigean táobh ríom.

18 Uime sin créd í mo luaidheachd? Go *firinneach*, soisgéul Chríod do thabh-aírt uáim, a naisgidh an tan shean-móruim é, do chum gan na cúmhachda atá agam sa tsoisgéil díslughadh.

19 Oír bíodh go bhfuilim saor ó na huile *dháoinibh*, do rinne mé searbh-fhoghantuidhe dhíom féin do na huile dháoinibh, chum ní sa mhó do gnodhugh-adh dhamh.

20 Agus do bhí mé mar Iúduighe do na Iúduighibh, chum na Níúduigheadh do ghnodhughadh; don druing atá fáoi an reachd, amhuil *mar bheinn* fáoi an reachd, chum na druinge atá fáoi an reachd do ghnódhughadh dhamh;

21 Don druing atá gan reachd, mar *do bhéinn* gan reachd, (bíodh nach bhfuilim gan reachd do tháobh Dé, achd úmhal do reachd Chríod,) chum na druinge gan reachd do ghnodhughadh dhamh.

22 Do bhí mé do na dáoinibh anbhfann mar *dhuine* anbhfann, amhuil *mar do bheinn* meirbh chum na ndaoine anbhfann do ghnodhughadh dhamh: Do bhí mé sa nuile chrúth do na huile dhaoinibh, chum go saorfuinn cuid éigin ar gach uile chor.

23 Agus as ar son an tsoisgéil do ním so, ionnus go mbíadh cuid agam dhe máraon ríbhse.

24 A né nach bhfuil a fhios aguibh, an dream bhíos ag coimhridh ré chéile go riothaid uile, bíodh gur ab éunduíne bheireas an geall? Go madh hamhluidh dhéantáoisí rioth, ionnus go madh éidir libh gnodhughadh.

25 Agus gach nún chleachdus sbáirn is measardha é sna huile neithibh. Agus is uime do níd siádsan *sin* chum coróine truáillighe dfagháil; achd inne chum coróine neamhtruáillighe.

26 Uime sin as amhluidh riothaimsi, ní mar fá thuáirim; as amhluidh do ním sbáirn, ní mar neach bhuáileas an taiéur:

27 Achd cuirim fá smachd an cholann, agus do bheirim fá úmhlachd í: deagla ar éunchor, ar ndéunamh seanmóra do dhruing eile dhamh, ccurfidh mé féin air ccúl.

CAIB. X.

Gurab peacadh uaibhreach, agus iodhol-adhradh, fíleadh na ndeamhan; 21 creideamh agus grádh, bord Chríod.

TUILLEADH eile fós, a dhearbhraith-reacha, ní háill leam bheith dhíbh ainbhfeasach, go rabhadar ar naithre uile fáoi an néul, agus go ndeachadar uile thríd a nfairrge:

2 Agus gur baisdeadh iad uile lé Máoisí sa néull agus sa bhfáirge;

3 Agus gur itheadar uile áon bhíadhl amháin sbioradálta;

4 Agus gur ibheadar uile dáoindeigh amháin sbioradálta: oir do ibheadar don Charruic sbioradálta do lean iad: agus dob í an Charruic sin Críod.

5 Achd ní raibh Día réidh re mórán aca: oir do sgriosadh iad sa bhfásach.

6 Atáid na neithesí a nois na néisiompláiribh aguinne, ionnus nách bíadhl fonn droichneithe orainne, amháil do bhí orrthasan fós.

7 Uime sin na bighidhshí bhur luchd iodaladhruigh, mar do bhí dream acasan; amháil atá sgríobhtha, Do shuigh an pobal síos chum ithe agus ibhthe, agus do éirgheadar na seasamh chum súgartha.

8 Agus ná déanaimse sdríopachas, amháil do rinneadar cuid acasan, agus do thuiteadar a néunló trí mhíle fhichiot pearsa.

9 Agus ná cuireamne cathughadh ar Chríod, amháil ceadna do chuireadar cuid acasan, agus do sgriosadh iad ré haithreachaibh neimhe.

10 Agus na déunaidhshí munmhur, amháil do rinneadar cuid acasan, agus do sgriosadh iad ris an sgriodóir.

11 Agus tárta na neithesí uile dhóibhsíon ná neisiompláraibh: agus is chum fógartha do thabhairt dúinne ar a rug deirthead an domhuin, do sgríobhadh iad.

12 Uime sin an tí sháioleas bheith na sheasamh tugadh aire ris féin deagla go bhfuigheadh sé leagadh.

13 Ní thárla cathughadh ar bith dhíbhí achd an cathughadh leanus gach áon: agus atá Día firinneach, nách bhfuileóngaidh cathughadh do chur oraibh ós cioun bhur neirt; achd do dhéuna sé slighe imtleachd dhíbhí anú sa gcathughadh, ionnus go madh éidir libh a iomchar.

14 Ar a nadhbharsin, a dhearbhráithre grádhacha, seachnaidh iodaladhhradh.

15 Labhruim, mar luibheoiruinn ré dáoinibh tuigsionacha; beiridh féin breith air a ní labhruim.

16 A né nach é cumáoin fhola Chríod, cupán na mbeannachd do níomáoidne do bheannughadh? A né nach é cumáoin choirp Chríod, an tarán bhrismíd?

17 Oir as áonarán agus áonchorp sinne, bíodh go bhfuilmíd morán: do bhrigh go nglacmáoid uile ar gcuid déunarán.

18 Tabhruidh aire re Hisraél do réir na feóla: a né nách bí cuid romna don naltóir ag an druing itheas na hiódhbartha?

19 Uime sin créud a deirim? a né go bhfuil éifeachd sa miodhail, nó go bhfuil éifeachd sa ní íodhbarthar diodaluibh?

20 Achd a deirim, gur do dhiabhlailh íodhbuid na Cineadhacha, na neithe íodhbuid síad, agus nach do Dhía: agus ní báill leam cumann do bheith aguibhsíris na diabhluibh.

21 Ní héidir libh cupán an Tighearna díbhe, agus cupán na ndeamhan: ní héidir libh comhruinn bhuid an Tighearna d'fagháil, agus bhuid na ndeamhan.

22 An bhfuilmíd ag brosdughadh an Tighearna chum feirge? an treisi linne na leision?

23 Atáid na huile neithe dlisdeanach dhamh, gidheadh ní bhfuilid uile tarbhach: atáid na huile neithe dlisdeanach dhamh, gidheadh ní fhollamnuighid uile.

24 Nár ab é a ní bheanus ris féin shírfeas neach ar bith, achd síreadh gach áon a ní rachus a sochar da chomharsuín.

25 Ithidh, gach ní reacthar sa margadh, gan cheisid ar bith do tháobh coinnsiáis.

26 Oir as leis an Dtighearna an talamh, gon a líonmhaireachd.

27 Agus dá dtugaidh éunnduine don druing atá gan chreideamh, cuireadh dhíbhí agus go mádh toil libh dul rin; íthidh, gach ní churthar bhur bhfiadhnuisi, gan cheisid ar bith do chur do tháobh coinnsiáis.

28 Gidheadh dá nabrudh éunnduine ribh, Is diodaluibh do híodhbradh so, ná híthidh é ar son an tí do fhiollsigh dhíbhí é, agus ar son coinnsiáis: oir as leis an Tighearna an talamh, gon a líonmhaireachd:

29 Agus ní hé do choinnsiás a deirim, achd choinnsiás an duine eile sin: oir créud fá a ndaimeóntáoi mo sháoirsise ré coinnsiás dhuine éile?

30 Agus más tré ghrás Dé ránntar ríomsa é, créud fá labharthar go holt oram ar son a neithe fá dtugam buidheachas?

31 Uime sin mas ithe, nó ibhe dháobhí, nó gidh bé ar bith ní do ní sibh, go madh chum glóire Dé dhéana sibh na huile neithe.

32 Ná tábhruidh adhbhar oilbhéime do na lúduigheadhaibh, ná do na Gréugachaibh, ná deagluis Dé:

33 Do réir mór do nímse toil gach áoin sna huile neithibh, agus ní diarraidh eudála dhamh féin, achd do mhórán, chum a slánaighthe.

CAIB. XI.

Ceann an fhir do nochdadh sa neireachd, 5 ceann na mná fá fholach. 21 Cleachda neamh-náomhtha an ckumainigh 23 ar na atadhiorghadh.

BIGHIDH bhur luchd leanmhana dhamhsa, do réir mar atáinse do Chríod.

2 Agus anóis moluim sibh, a dhearbhráithreacha, fá choimhne do bheith aguibh orainn sna huile neithibh, agus fá bheith dhíbh ag coimhéud na norduightheadh, amhuil tug mé dhíbh *iad*.

3 Gidheadh as mian riom a fhíos do bheith aguibh, gurab é Críosd ceann gach fir; agus gur ab é an fear ceann na mná; agus gur ab é Día ceann Chríosd.

4 Gach uile fhear agá mbí folach ar a cheann, ag urnaighe dhó nó ag fuidheadóireachd, do bheir sé easonóir dhá cheann.

5 Gidheadh gach bean agá mbí a ceann nochdaighe ag urnaighe nó ag fuidheadóireachd dhi do bheir sí náire dhá cheann: óir is ionann sin agus a bheith bearrtha dhi.

6 Oir muna raibh folach ar *cheann* na mná, bearrthar í mar an gcéudna: achd mas granna do mhnáoi bheith bearrtha nó lom, cuireadh sí folach uirthे.

7 Oir ní cóir don fhior a cheann d'folach, do bhrígh gur ab é iomháigh ghloire Dé é: achd a sí an bhean glóir an fhir.

8 Oir ní ón mhnáoi an fear; achd ón fhior an bhean.

9 Oir ní ar son na mná do crúthuigh-eadh an fear; achd an bhean ar son an fir.

10 Uime sin is cóir don mhnáoi folach do bheith ar a ceann ar són na ningeal.

11 Gidheadh ní bhfuil an fear a néugmhais na mná, ná an bhean a néugmhais a nfir, sa Dtighearna.

12 Oir, amhail mar is ón bhfear an bhean, mar an gcéudna as tríd an mnáoi an fear; achd is ó Dhía na huile neithe.

13 Measaidh ionnuibh féin: an cubhaidh do mhnáoi gan folach *ar a ceann* Día do ghuidhe?

14 A né nach bhfuil an nádúr féin dá theagusc dhíbh, gur nár dhíor gruág f'hada do bheith air?

15 Gidheadh dá raibh grúag fada ar mhnáoi, as glóir dhí é: oir is mar fholach tugadh a grúag dhi.

16 Achd ma bliónn éanduine cóinntinn-each, ní bhfuil a leithid sin do ghuás aguinne, nó ag eagluisibh Dé.

17 Agus agá fhoillsiughadh so dhamh ní mholaim *sibh*, fá theachd a gceann a chéile dhíbh ní chum bhrur leasa, achd chum bhrur naimhleasa.

18 Oir ar tús, ar gcrúnniughadh dhíbh a gceann a chéile sa neagluis, do chluinim go mbíd síosmadha eadruibh; agus creidim é a cáil.

19 Oir is éigin fós eiriceachd do bheith bhrur measgsa, chum na druinge atá dearbhta eadruibh bheith follus.

20 Uime sin ar gcrúnniughadh dhíbh a gceann a chéile ann éan ait, ní hé sin suipéir an Tighearna do chaitheamh.

21 Oir íthidh gach áon a shuipéir fein air tús: agus bí ocarus ar dhuine aguibh, agus duine eile ar misge.

22 A né nach bhfuil tighthe aguibh chum íthe agus íbhte? nó an bhfuilí ag tarcaisniughadh eagluisí Dé, agus ag tabhairt náire don druing atá gan éainní? Créud a déura mé libh? an molfad sibh? ní mholaim *sibh* sa gcássa.

23 Oir is ón Dtighearna fuair misi a ní thug mé dhíbhse mar an gcéudna, Gur ghlac an Tighearna Iosa arán sa noidliche ionar bráithreachd é:

24 Agus ar mbreith bhuidheachais dó, do bhris sé é, agus a dubhairt sé, Glacaidh, íthidh: a sé so mo chorpasa, bhrisdear ar bhrur sonsa: déunaidh so mar choimhniughadh oramsa.

25 Agus an cupán mar an gcéudna, tar éis suipéir, ag rádh, A sé an cupánsa an tiomna nua dhí trém fhuilse: déunaidh so, dhá mhioneachd íbhthi é, mar choimhniughadh oramsa.

26 Oir ní bhfuil dá mhionca íosas sibh an taránsa, agus íobhtas sibh an cupánsa, nach bhfoillsigheann sibh bás an Tighearna go teachd dhó?

27 Uime sin gidh bé íosas an taránsa, nó íobhtas cupán an Tighearna, go neimhiomchubhaidh, bíaidh sé cionntach do chorp agus d'fuir an Tighearna.

28 Ar a nadhbharsin dearbhachd gach áonduine é féin, agus mar sin ítheadh sé do naránsa, agus íbheadh don chupánsa.

29 Oir gidh bé ítheas agus íbheas go neimhiomchubhaidh, íthidh agus íbhídh sé damnughadh dho féin, an tan nach déun sé eidirthealughadh eidir chorp an Tighearna *agus bhiadh eile*.

30 Dá bhrígh so *atáid* mórán meirbh agus ar dhíth neirt eadruibh, agus mórán ar néug.

31 Oir dá mbeith breathnughadh aguinne oruinn féin, ní bheartlaoi breath oruinn.

32 Gidheadh an tan bheirtheair breath oruinn, is ris an Tighearna sinachdaightear sinn, deagla ar ndamnaighthe maille ris a tsáoghal.

33 Uime sin, a dhearbhráithreacha, ar dteachd dhíbh a gceann a chéile chuinn íthe, fuirighidh ré chéile.

34 Agus dá raibh ocarus ar éinneach, ítheadh sé agá thigh; deagla theachd dáoi bha gceann a chéile chum damnaighthe. Agus ar dteachd damh cuirfe mé gach ní eile nórdughadh.

CAIB. XII.

Gu bhfuil na tiodhluicthe neimh-ionann arson tairbhe na nuile, 12 mar bhallaibh an chuirp nadurdha.

ACHD a dtáobh *neithibh* spioradálta, a dhearbhráithreacha, ní háill leam bheith dháoiibh ainbhfeasach.

2 Atá a fhios aguibh go rabhabhair bhuir Geineadhachaibh, ar bhuir dtarruing go hiodhlaibh ballbha, do réir mar do treóruightheadh sibh.

3 Uime sin foillsighim dháoiibh, nach abair éinneach labhrus ó Spioruid Dé Iósa do bheith mallaighe: agus nach féidir dáoinneach a rádh gur bé Iósa an Tigh-earna, achd tré an Sbiomad Náomh.

4 Atáid tiodhlaice éugsamhla ann, achd ní bhfuil achd ein Sbiomad amháin.

5 Agus atáid miniosdrálachda éugsamhla ann, gidheadh ní bhfuil achd éin Tigh-earna amháin.

6 Agus atá oibriughadh éugsamhla ann, gidheadh a sé an táon Ndia oibrigheas na huile neithe sna huilibh.

7 Agus do gheibh gach áon foillsiughadh na Sbiomáide chum tairbhe.

8 Oir do gheibh neach briathar éagna tré an Sbiomuid; agus neach eile briathar eóluis tré an sbiomuid chéudna;

9 Neach éile creideamh tré an Sbiomuid chéudna; agus neach éile tabhartus leighis tré an Sbiomuid chéudna;

10 Agus neach eile oibriughadh míorbhuileadh; agus neach eile faidheadóireachd; agus neach eile breathnúghadh sbiomad; agus neach eile *morán* do ghnéithibh teangthadh; agus neach eile míniughadh teangthadh:

11 Agus as áoin Sbiomad amháin oibrigheas na neithesi uile, ag roinn ré gach áon fó leith do réir mar as áill ris.

12 Oir amhuil mar as áon an corp, agus morán do bhallaibh aige, agus buill a néunchuirp uile; biodh gur ab iomdha iad, nach bhfuil ionnta achd éanchorp amháin: as mar an gcéudna atá Críosd.

13 Oir is tré aoin Sbiomuid do baiddeadh sinn uile chum éunchoirp, más Iúduighe sinn nó Gréugaigh, más saornó daor sinn; agus tugadh deoch dhuinn uile ré a húbhe chum éin Sbiomuide.

14 Oir ní héanbhall an corp, achd móran.

15 Dá nabadh an chos, Do bhrígh nách mé an lámh, ní don chorp mé; a né nach don chorp í ar a shon sin?

16 Agus dá nabadh an chlúas, Do bhrígh nách mé an tsúil, ní don chorp mé; a né nácl don chorp í ar a shon sin?

17 Dá *mbiadh* an corp uile na shúil, cá háit a *mbiadh* an téisdeachd? Dá *mbiadh* sé uile na éisdeachd, cá háit a *mbiadh* an boltanus?

18 Achd a nois do ehuir Día na buill sa gcorp gach ball díobh fó léith, do réir a thola féin.

19 Achd dá mbeidís uile na néanbhall, cá háit a *mbiadh* an corp?

20 Gidheadh a nois *atáid* iad na morán ball, biodh *nach bhfuil* achd éanchorp amháin.

21 Agus ní héidir ris an tsúil a rádh ris an láimh, Ní bhfuil féidhm agum ort: nó a ris don cheann ris na cosaibh, Ní bhfuil féidhm agum oraibhse.

22 Achd, go mórmhór buill an chuirp, ré ar cosmhuile bheith ró lag, atá feidhm orrtha:

23 Agus is ar *bhaillaibh* an chuirp, noch sháoilmid do bheith neamhonórach, as mó chuirmid donóir; agus ar na *ballaibh* as neimhdheisi aguinn as mó chuirmid do dheisi.

24 Oir ní bhi ar mbuill deasa na ríachdanus: achd do chomuisg Día an corp ar a chéile, ar dtabhairt na honóra as mó don *chuid* ó dteasdaigh sí:

25 Ionnnus nach bíadh síosma sa gcorp; achd go mbiadh an cúram céudna ag na ballaibh ar son a chéile.

26 Uime sin dá bhfuilngidh éunbhall, comhfhuilngid na buill uile; nó dá bhfaguidh éunbhall onóir, do níd na buill uile gairdeachas má ráon ris.

27 Agus as sibhse corp Chríosd, agus buill fó leith.

28 Agus do órduigh Día dream áirighe sa neagluis, ar tús absduil, na dhíáigh sin faidhe, an treas uáir luchd teaguisg, a ris luchd míorbhuile do dhéanamh, na dhíáigh sin luchd leighis, luchd cōbhartha, luchd riaghalta, agus *iomad* do ghnéithibh teangthadh.

29 An *bhfuilid* uile na nabsdaluibh? an *bhfuilid* uile na bhfaidhibh? an *bhfuilid* uile na luchd teaguisg? an cúmhachdach iad uile ar *mhiorbhuilibh* do dhéanamh?

30 An bhfuilid tiodhlaice leighis aca uile? an labhruid uile ré teangthuibh? an ndéanuid uile eidirmhiniughadh?

31 Achd bíodh mían na súbhailceadh as fearr oraibh: agus foillseochaidh mé slighe dhíbh ré mbéura sibh bárr.

CAIB. XIII.

Búaidh, agus scathan na carthanachda.

GIODH go laibhéoruinn ré teangthuibh dháoine agus aingeal, agus gan grádh ionnam, ní bhfuilim achd mar phrás ag déanamh fuáime, nó mar chimbal ag cluigineachd.

2 Agus bíodh go mbeith faidheadóireachd agam, agus go mbeith fios na nuile ruindiamhradh, agus gach uile éolas agam; agus bíodh go mbeith an creideamh uile agam,

ar ghléus go bhféudfuinn sléibhte athrughadh, agus mé bheith gan ghrádh, ní bhfuil éifeachd ionnam.

3 Agus bíodh go gcaithfinn a bhfuil agam ré *bochdaibh* do chothughadh, agus go dtiubhrainn mo chorp da losgadh, agus mé bheith gan grádh, ní bhfuil tarbha dhamh ann.

4 Atá an grádh fadhfhoighideach, deaghchróideach; ní ghlabbann an grádh tnúth; ní dhéanann an ghrádh ní ar bith go neamhchóir, ní máoithmheach é,

5 Ní dhéanann ní ar bith ré tarcuise, ní iarran sé na neithe bheanus ris féin, ní sobhrosduighe é chum féirge, ní smuáineann sé ar a nóc;

6 Ní dhéanann gáirdeachas sa néugcórdaidh, achd gabhuidh sé gáirdeachas sa bhírinne;

7 Fuilgídh sé na huile neithe, creidigh sé na huile neithe, bí muinighin aige as na huile neithibh, iomchraidh ris na huile neithibh.

8 Ní théid an grádh ar gcúl choidhche; bíodh go rachaidh fáidheadóireachd ar gcúl, agus go gcoisgfid, na teangtha; agus go gcuirighthe ar téolas ar gcúl.

9 Oir ní bhfuil a nois aguinn achd gné éoluis, agus gné fáidheadóireachda.

10 Achd an tan thiucfus a ní iomlán, cuirighthe ar tansin a ní easbhuidheach ar gcúl.

11 An tan do bhí mé am náoidhean, do labhair mé mar náoidhean, do thuig mé mar náoidhean: as ciall náoidhin do bhí agam: achd ar dteachd damh go háois iomlán, do chuir mé na neithe leanbuidhe ar gcúl.

12 Oir is radharc spéucláire dorcha, atá aguinn a nois; achd a núairsin *bíam* ar aghaidh a chéile: a nois atá gné aithne agam; achd an tan sin aithéonad do réir mar atá aithne oram.

13 Agus a nois fanaid na trí neithesi, creideamh, dóthchas, agus grádh; gidheadh a sé an grádh is mó dhíobh so.

CAIB. XIV.

Labhartha choitchiunn na heagluise ar na riaghlughadh.

LEANUIDH an grádh, agus bíodh mian na *neitheann* sbioradálta oraibh, achd go madh mó go ndéanadh sibh fáidheadóireachd.

2 Oir an tí labhrus a dteanguidh *choimhthighe* ní ré dáoinibh labhrus sé, achd ré Dia: oir ní thuigeann énduine é; bíodh go labhrann sé ruindiamhradh san sbioruid.

3 Achd an tí do ní fáidheadóireachd as ré dáoinibh labhrus sé chum follamnuighthe, chum teaguaisg, agus chum comhíhurtachda.

4 An tí labhrus a dteanguidh *choimhthighe* a sé féin fhollamnuigheas sé; achd an tí do ní fáidheadóireachd follamnuighidh sé a neagluis.

5 Agus do bfearr leam go labhradh sibh uile ré teangthuibh, achd bá fonnmháire leam ná sin sibh do dhéanamh fáidheadóireachda: oir is mó an tí do ní fáidheadóireachd ná an tí labhrus ré teangthuibh, achd muna ccuiridh sé a gcéill *iad*, chum follamnuighthe dfagháil don neagluis.

6 Agus á nois, a dhearbhráithreacha, dá dtigídh mé chugaibh ag labhairt ré teangthuibh, créud é an sochar do dhéanadibh, muna labhra mé ribh a bhfoillsiughadh, nó a néolas, nó a bhfáidheadóireachd, nó a dteaguisg?

7 Tuilleadh eile fós na neithe gan anam do ní fáim, mas píob nó cláirseach, muna ndéarna siad eidirthealughadh ann a ngothuibh, cionnus do géubhtar a fhios créud shiuntear ar an bpíob nó ar an gcláirsigh?

8 Mar an gcéudna má bheir an trompa fáim neimhchinnte úadh, cia uillmhéochas é fein chum catha?

9 As amhluidh sin sibhse, muna labharthaí bríathra sothuigsionacha tres an dteanguidh, cionnus aithéontar a ní labhartha; oir is fá a náieur laibhéorus sibh.

10 Atáid, (do réir mar thárrla ann,) a noiread sin do ghméithibh gothann sa domhan, agus ní bhfuil éungbauth dhíobh gan chéill.

11 Uime sin muna dtuige mé brígh an ghótha, bíaidh mé barbartha ag an tí labhrus, agus bíaidh an tí labhrus barbartha agamsa.

12 As mar sin sibhse, mar an gcéadna, do bhrígh go sanntuigheann sibh *neithe* sbioradálta, iarraidh bárr do bhreith chum follamnuighthe na heagluisi.

13 Uime sinn an tí labhrus a dteanguidh *choimhthighe* guidheadh sé go madh éidir leis ní éidirmhíniughadh.

14 Oir má ním urnuighe a dteanguidh *choimhthighe*, do ní mo sbiorad urnuighe, gidheadh atá mo thuigsi neamhthoruidheach.

15 Créud eile maseadh? do dhéuna mé urnuighe ris an sbioruid, gidheadh do dhéuna mé urnuighe ris a tuigsi mar an gcéudna: do dhéuna mé céol ris an sbioruid, achd fós do dhéuna mé céol ris an tuigse.

16 Nó má bheir tú buidheachas ris an spioruid, cionnus a déuruidh an tí atá a náit an tuata Amén ré breith bhuidheachais duitsi, agus nach feas dó créud a deir tú?

17 Oir go deimhin as maith bheirais

tusa buítheachas, gidheadh ní fhaghann neach-eile a fhollamnughadh.

18 Beirim a bhuidhe rém Dhía, gur mó labhruidh do theangthuibh ná sibh uile.

19 Gidheadh do bfeair leam cúig focail maille rém thuigsi do labhairt sa neaglais, chum daóineadh eile do theaguisg mar an gcéudna, na deich míle focal a dteanguidh choimhthighe.

20 A dhearbhráithreacha, na bighidh bhur leanbuibh a dtuigsi: achd a dtáobh dhrochmhéine bighidh bhur leanbuibh, gidheadh a dtúigse bighidh foirfe.

21 Atá sgríobhltha sa reachd, Laibhéora mé ris an bpobalsa a dteangthuibh agus a nurlabhra eile; agus mar sin fós ní chluinid mé, a deir an Tighearna.

22 Uime sin as mar chónhartha atáid na teangtha *coimhthigheacha*, ní don druing chreideas, achd don druing atá air dhíth creidimh: gidheadh ní don druing atá gan chreideamh *fhoghnuis* fáidheadoireachd, achd don druing chreideas.

23 Uime sin da gcrúinnighe a neaglais uile a gceann a cheile ann éin áit, agus go laibhéoruid uile ré teangthuibh *coimhthigheacha*, agus go dtuicfuid túatadha no *daóine* ar dhíth creidimh a sdeach, a né nach aibéoruid siad go bhfuil sibh air buile?

24 Gidheadh dá rabhuid uile ag fáidheadoireachd, agus duine gan chreideamh, nó túata do theachd a sdeach, sbreagthar úatha uile é, agus do níd uile breitheamhnus air:

25 Agus mar sin foillsighthear neithe folaigheacha a chroidhe; agus amhluidh sin ar dtuitim ar a aghaidh dhó do bhéura sè onóir do Dhía, ag foillsiughadh go bhfuil Dia eadruibhse go fírinneach.

26 Maseadh créid é sin, a dhearbhráithreacha? ar dteachd a gceann a cheile dhíbh, atá salm, atá teagusg, atá teanguidh, atá foillsiughadh, atá míninghadh ag gach duine agaibh. Déuntar na huile neithe chum follamnuighthe.

27 Dá labhruidh áonduine a dteanguidh *choimhthighe*, *labhradh* dias, no tríur an chuid is mó dhe, agus sin a ndíáigh a chéile; agus déunadh áon éidirmhíninghadh.

28 Achd muna mbiáidh fear éidirmhíningthe ann, bíodh sé na thochd sa neaglais; agus labhradh ris féin, agus ré Dia.

29 Agus labhradh dias nó tríur do na faidhibh, agus déunadh an chuid eile breitheamhnus.

30 Achd má ghéibh *faidh* eile shuidheas na naice, taisbéunadh bíodh an céudduine na thochd.

31 Oír is féidir libh uile fó leith

fáidheadoireachd do dhéunamh chum foghlama, agus comhfhurtachda dfagháil díbh uile.

32 Agus atáid Sbiorada na blfáidheadh úmhal do na fáidhibh.

33 Oír ní hé Dia *úghdarna* buáidheartha, achd na siothchana, mar (as léir) a nuile eaglaisibh na náomh.

34 Bíodh bhur mná na dtocd sna heaglaisibh: oír ní ceadugheach dhóibh labhairt; achd a bheith úmhal, amhuil a deir an reachd mar an gcéudna.

35 Agus dá raibh fonn éinneithe dfoghluim orrtha, fiafrúghidís a stigh dlia bhfearaibh é: oír as nár do mhnaóí labhairt sa neaglais.

36 Aneadh? an fáibhse tháiníc bríathar Dé? no an chugaibhse amháin ráiníc sí?

37 Más dóigh ré héinneach gur fáidh, nó *duine* sbioradálta é féin, bíodh a fhios aige na neithe sgríobhuimse chuguibh gur ab íad aitheanta an Tighearna íad.

38 Achd an tí atá ainbhfeasach, bíodh ainbhfeasach.

39 Uime sin, a dhearbhráithre, bíodh ro fhonn oruibh fáidheadoireachd do dhéunamh, agus ná cuiridh toirmeasg fá labhairt ré teangthuibh.

40 Déuntar na huile neithe go deagh-mhaiseach agus do réir ordúighe.

CAIB. XV.

Dearbhadh na h-éiseirghe, 35 agus samhúil na ccorp do bhias ag na daóinibh.

TUILLÉADH eile, a dhearbhráithre, atáim ag foillsiughadh an tsoisgéal díbh noch do sheanmóir mé dhíbh *cheuna*, noch do ghabhabhair chugaibh, agus ann a seasbhuighe mar an gcéudna;

2 Agus tré a slánaighthear sibh fós, dá gcongumhuidh sibh an bhriathar ionar sheanmóir mé dhíbh é, munar chreideabhair go diomhaóin.

3 Oír tug mé dhíbh ar tús an ní fuáir me mar an gcéadna, eadhon go bhfuáir Críod bás ar son ar bpeacaidhne do réir na sgríobtúr;

4 Agus gur hadhlaiceadh é, agus gur éiridh sé an treas lá do réir na sgríobtúr:

5 Agus go bhféacs é ré Céphas, agus na dhíáigh sin ris an dá fhear dhéug:

6 Ná dhíáigh sin, fuáir ós cionn chuig céud dearbhráthair radharc air a náoin-fheachd; agá bhfuil a lán díobh na mbeathaidh gus a nois, agus dream eile na gcodladh.

7 Ná dhíáigh sin, do chonnaire Séumus é; a ris na habsduile uile

8 Agus na ndíáigh uile do chonnaire misí féin é, mar neach rugadh a nanam.

9 Oír as mé as lúgha do na habsdaluibh, agus ní fíu mé absdal do ghairm dhíon,

do bhrígh go ráibh mé ag géirleamhuin Eagluisi Dé.

10 Achd trí ghrás Dé atáim mar atáim: agus ní raibh a ghrásasán do *tíodhlaiceadh* dhamh gan bhrígh; óir is mó an saothar do ríne mé ná iadsan uile: biodh nach misi fós, achd grás Dé maille ríom.

11 Uinne sin gíodh bé *dhínn* misi nó iadsan, as amhluidh so do níniú seanmóir, agus as amhluidh so do chréideabhairis.

12 Agus má nítheor Críod a sheanmóir gur éiridh sé ó mharbhuibh, cionnus a deir cuid aguibhse nach bhfuil éiseirghe na marbh ann?

13 Oir muna bhfuil éiseirghe na marbh ann, níor éiridh Críod fós:

14 Agus munar éiridh Críod, go deimhin as díomhaóineach ar seanmóirne agus as díomhaóineach bhur gceideamhsa mar an gcéudna.

15 Agus geibhthear sinne fós ar bhfinné bréige ar *Dhia*; óir do rinneamar fiadhnúis do tháobh Dé gur dhúisigh sé Críod ó *mharbh*uibh: an tí nár dhúisigh sé, muna neiseirghid na mairbh.

16 Oir muna neirghid na mairbh, níor éiridh Críod féin fós:

17 Agus munar éiridh Críod, as díomhaóin bhur gceideamhsa; atá sibh fós ann bhur bpeacadhaibh.

18 Agus mar sin an mhéid do chodail a Gcríod atáid ar ndul anúgha.

19 Más sa mbeathasa amháin atá dóthchas againn as Críod, as sinn is mó do dhíol trúaighe do na huile dhaóinibh.

20 Achd a nois do éiseirghidh Chríod ó mharbhuibh, do rinneadh céndthoradh ná druinge do bhí na gcodladh *dhe*.

21 Oir do bhrígh gur trí dhuine *tháinic* an bás, as trí dhuine mar an gcéudna *thig* éiseirghe na marbh.

22 Oir anhuil mar gheibhidh na huile dhaóine bás a Nádhámh, as mar an gcéudna do dhéantar iad uile daithbhéodhughadh a Gcríod.

23 Gidheadh gach áon ann a ordughadh féin: Críod an céndthoradh; na dhiaighsin an luchd bheanus ré Críod agá theachd.

24 Ann sin *bhí*as an chríoch dheigheanach, ar dtabhairt na rí ghachda sías dó a *lúimh* Dé, eadhon an Tathar; an tan chuireas sé ar gcúl gach uile úachdaránachd, agus gach uile chúmhachd agus gach uile neart.

25 Oir as éigean dó bheith na Rí, nó go gcuiridh sé a naimhde uile faoi na chosaibh.

26 A sé an bás an námhuid dheigheanach sgriosdar.

27 Oir do chuir sé na huile neithe faoi na chosaibh. Gidheadh an tan a deir sé,

gur cuireadh na huile neithe faoi, as follus nach beannann an rádh so ris, an tí do chuir na huile neithe faoi.

28 Agus an tán chuirfidhear na huile neithe faoi, bíaidh an Mac féin ann sin faoi an tí do chuir na huile neithe faoi, chum Dé do bheith na uile sna huilibh.

29 Nó créud dhénmas an dream atá ar na mbaisdeadh air son na marbh, muna neirghid na mairbh air éunchor? créud fá mbaisdear iad air son na marbh?

30 Créud fá bhfuilmídue fós a nguáis gach uile uair?

31 Dar bbur ngairdeachusa noch atá agumsa a Níosa Críod ar Dtighearna, do gheibhim bás gach laoi.

32 Más do réir nóis dáonna do chomhrúic mé ré hainmhidhibh a Nephesus, créud é an tarbha a dtéid sé dhamh, muna neirghid na mairbh? ithean agus íbheam; óir do ghéubham bás a marach.

33 Ná mealltar sibh: trúaillidh droch chomhráite béusa maithes.

34 Músluidh chum fíreuntachda, agus na déunaidh peacadh; óir ní bhfuil éolus Dé ag cuid aguibh: as chum adhnáire do chur oraibh a derim so.

35 Achd a déunaigh *neach* éigin, Cionnus éirghid na mairbh? agus créud é samhail an chuirp ann a dtigid siad?

36 Ó a dhuine mhichéllidh, an síol chuireas tusa ní bhéodhthuighear é, muna bhfaghuidh sé bás ar *tús*:

37 Agus a ní shíolchuireas tú, ní hé an corp bhías do shíolchuireas tú, ach grán lom, éadhon, cruithneachda, nó arbhar éigin eile:

38 Achd do bheir *Dia* corp dhó do réir a thola féin, agus dá gach uile shíol a chorp féin fó leith.

39 Ní háon fheoil amháin gach uile fheoil: achd atá feoil ar leith ag dáoinibh, agus feoil ar leith ag ainmhitheibh, agus feoil ar leith ag íasguibh, agus feoil ar leith ag éunlaith.

40 Agus atáid cuirp neamhdha ann, agus cuirp talmhuidhe: gidheadh atá glóir ar leith ag na corpuibh neamhdha, agus glóir ar leith ag na corpuibh talmhuidhe.

41 Atá glóir ar leith ag an ngréin, agus glóir ar leith ag an ngealuidh, agus glóir ar leith ag na réultuibh: óir atá díthfir ghlóire eidir réult agus réult eile.

42 As mar an gcéudna *bhí*as éiseirghe na marbh. Bí an corp trúaillighe agá chur; agus éirghidh sé neamhthruallidh.

43 As neamhonórach é agá chur; agus éirghidh sé maille ré glóir: bí gan neart agá chur; agus éirghidh sé maille ré neart:

44 Bí sé na chorp nadúrtha agá chur; éirghidh sé na chorp sbioradálta. Atá

corp nádúrtha ann, agus corp sbioradálta.

45 Amhuil fós atá sgríobhtha, Do rinneadh an céduine Adhamh na anam béo; an Tádhamh déigheanach na spiorad bheódha.

46 Gidheadh ní hé an ní sbioradálta, do bhí air tús, achd an ní nádúrtha; na dháigh sin an ní sbioradálta.

47 An céudduine talmhuidhe, ón dtalamh: an dara duine an Tighearna ó neamh.

48 Mar atá an duine talmhuidhe, as mar sin atáid an drung thalmhuidhe: agus amhuil atá an neach neamhdha, as anhluidh sin atáid an drung neamhdha.

49 Agus amhuil do iomchramar iomháigh an duine thalmhuidhe, iomchóram fós iónháigh an duine neamhdha.

50 Ag so an ní a deirim, a dhearbbráithre, do bhrígh nach féidir ré féoil agus ré fuil óighreachd ríoghachda Dé dfagháil; ná ré truáilleadh bheith na oighre ar neamh-thruáilleadh.

51 Féuch, as ní dorchá labhruim ribh, ní choidéolam uile, achd cuirfightear a naithearrach crotha sinn uile,

52 A móimeint, ré silleadh na súl, ré gáth an sduic dheigheanaigh: oir séidfídh an sdoc, agus dúiseochar na mairbh neamhthruáillíge, agus cuirfightear sinne a naithearrach crotha.

53 Oir as éigean don ní truáillighesi neamhthruáilleadh do ghabháil uime, agus don ní shomharbhtha sa neamharbhtachd do ghabháil uime.

54 Agus an tanghcubhus a ní truáillighesi neamhthruáilleadh uime, agus a ní somharbhthasa neamharbhtachd uime, bíadís an tan sin an bhriathar atá sgríobhtha ar na coimhlíonadh, Do sluigheadh an bás a mbuáidh.

55 O a bháis, gá háit a bhfuil do cháilg? ó a uáimh, gá háit a bhfuil do bhuáidh?

56 A sé an peacadh cáilg an bháis; agus a sé an reachd neart an pheacaidh.

57 Gidheadh a bhuíde ré Día, do bheir dhúinn buáidh do bhreith tré ar Dtighearna Íosa Críod.

58 Uime sin, a dhearbraithe grádha, bighidh comhnuigheach, neamhchorrach, ag méudughadh do shíor a nobair an Tighearna, ar mbeith a fhios aguibh nach diomháoin bhur sáothar sa Dtighearna.

CAIB. XVI.

Tar eis brosdughadh chum dáonnachd,
16 chuir se bíatha agus slainte chum na mbrathar.

TUILLEADH eile a dtáobh an chruinn-
Tighe fá chomhair na náomh, do réir mar do órduigh mé deagluibh na Galátia, déunaidhsí fós mar an gcéudna.

2 Gach éun chéud lá don tseachdmhuin cuireadh gach áon aguibh air leith leis féin, do réir mar do chuir Día sonas air, ionnus nach mbiáidh tionól ré dheunamh ar dteachd damhsa.

3 Agus ar dteachd damh, gidh bé ar bith dream mholfas sibhsé ré bhur litreachuibh, cuirfidh mé iad do bhreith bhur cearthannachd go Hiarusalém.

4 Agus más iomchubhaidh fós mé féin imtheachd, rachuid síadsan am chuideachda.

5 Agus géubhuidh mé chugaibhsí, tar éis mé dul tre Mhacedónia: (oir géubhuidh mé tré Mhacedónia.)

6 Agus dob éidir go bhfanfuinn, nó fós, go ccaithfinn an geimhreadh bhur bhfochairsí, ionnus go rachadh sibh tamall do shlighe leam gidh bé áit a rachaidh mé.

7 Oir ní mian ríom dul bhur bhféachain a nois don dúlsa; gidheadh atá súil agum fuireach bhur bfochair feadh tamuill, do chead an Tighearna.

8 Agus do dhéuna mé cómhnuíde a Nepesus go Cingcís.

9 Oir do hosgladh dorus mór éifeachdach dhamh, agus naimhde iomdha.

10 Agus dá dtigidh Timotéus, tugaidh aire ribh go mbiáidh sé gan eagla bhur bhfochair: oir sáothruíde sé a nobair an Tighearna, amhuil do nímse.

11 Uime sin ná tugadh éanduine neimhchion air: achd tréoruidhe uáibh a siothcháin é, chum teachd chugamsa dhó: oir atá súil agum ris maille ris na dearbhraitribh.

12 Agus a dtáobh ar ndearbbráthar Apollós, do shir mé go dithcheallach air teachd chugaibhsé maille ris na dearbhraitribh, achd ní raibh a aigneadh ar éanchor ré theachd a nuáirse; gidheadh tiucfuidh sé an tan ghéubhus sé am iomchubhaidh.

13 Déunaidh faire, seasaidh go daingion sa greideamh, bighidh fearrga, bighidh láidir.

14 Déanaidh na huile neithe maillé ré grádh.

15 Agus iarruim dathchuinge oruibh, a dhearbbráithre, (ós aithnidh dhíbh muinntir thighe Steapháin, gurab iad céadthoradh na Hachaia, agus go dtugadar iad féin do dhéanamh miniosdralachd do na náomhuibh.)

16 Bídhidhse fós úmhal dá leithid sin, agus dá gach áon do ní obair, agus sáothar maille rínn.

17 Agus atá lúathgháire, oram tré theachd Steapháin agus Fhortunátuis, agus Achaicuis: do bhrígh go ndearnadar bhur nionadsa dhamh.

18 Oir tugadar furtachd dom sbioruidse

agus do bhur sbioruidsi : uime sin biodh meas aguibh ar a samhail sin.

19 Cuirid eaghluisidhe na Háisia beatha agus sláinte chugaibh. Cuirid Acula agus Priscilla maille ris a neaghluis atá ann a dtigh, beatha agus sláinte go dúthrachtach sa Dtighearna chugaibh.

20 Cuirid na dearbhraithe uile beatha agus sláinte chugaibh. Teannuidh féin ré cheile maille ré póig náomhtha.

21 Beatha agus sláinte uáimse Pól ré mo láimh féin *chugaibh*.

22 Gidh bé nach gradhuigheann an Tighearna Iósa Críod, biodh sé malluighthe óir atá an Tighearna air na theacht.

23 Grása ar Tighearna Iósa Críod maille ribh.

24 Mo ghrádhsa maille ribh uile a Níosa Críod. Amen.

Dara Epistol PHOIL absdail chum na CCORINTIANACH.

CAIB. I.

Nach bhfuil trioblóid ar bith gan cháil sólais leis;

POL, absdal Iósa Críod tré thoil Dé, agus an dearbhráthair Timotéus, chum eaghluisi Dé noch atá a Gcorintus, maille ris na huile náombuibh atá ar feadh na Hachaia :

2 Grása maille ribh agus síothchain ó Dhía ar Nathair, agus ón Dtighearna Iósa Críod.

3 Glóir agus moladh do Dhía, eadhon Athair ar Dtighearna Iósa Críod, Athair na trócaire, agus Día na huile fhurtachda ;

4 Do bheir furtachd dúinn ann ar nuile thrioblóid, ionnus go dtiocfadh dlínn comhfhurtachd do thabhairt don druing ar a mbí buáidhreadh ar bhith, tréas an gcomhfhurtachd ré a bhfaghmaóid féin furtachd ó Dhía.

5 Oir amhuil mar líonus páis Chríod ionnuinn, as amhluidh sin líonus ar bhfurtachd mar an gcéadna tré Chríod.

6 Agus más buáidhirt dúinn, ar son bhur gcomhfhurtachdasa agus bhur slánúighe, noch más furtachd duinn, ar son bhur gcomhfhurtachdasa agus bhur slánúighe, oibrighthe ar ionnuibh a bhfulang a námhghair chéudna fhuilgemid féin.

7 Agus atá meinigthin dhaingean aguinn asuibhsí, do bhrígh go bhfuil a fhios aguinn, mar do gheibh sibh bhur gcuid don nanshógh, go bhfuighe sibh bhur gcuid don tsógh mar an gcéudna.

8 Oir ní háil liun, ainbhfeas do bheith oruibh, a dhearbhráithre, a dtáobh na buáidhearta thárla dhuinn sa Náisia, eadhon, gur brúghadh tar mhógh sinn, ós cionn ar neirt, ionnus go raibh amharus aguinn fós air a bheith béo :

9 Achd do bhreathnuigheamar ionnainn féin go rabhamar fá bhreith an bháis, ionnus nach asuinn féin do bhíadh

muinigthin aguinn, achd as Día dhúisigheas na mairbh :

10 Noch do sháor sinn ó na chomhór sin do blás, agus sháorus sinn : as a bhfuil ar ndóigh go saorfuidhe sé sinn fós mar an gcéudna ;

11 Ar mbeith dhíbhse ag cómhchúgnamh ré chéile a núrnuighe air ar son, ionnus go ttiubhradh mórán buidheachus air ar soinne do bhrígh an tiodhlaise *fuaramar* air son mhóráin dáoinibh.

12 Oir a sé so ar ngáirdeachaisne, fiadhnúisí ar ccoinnsiúis, gur a neamhurchóid agus a bhfiorghloine dhíadha, agus nach a ngliocas colluidhe, achd maille ré grás Dé, do bhí ar gcoinbhearsáid sa tsáoghal, agus go mórmhór eadruibhsí.

13 Oir ní néithe eile sgríobhamaóid chugaibh, achd na neithe léigheas sibh nó fós aga bhfuil a bhíos dearbhtha aguibh ; agus atá suil agam go mbiáidh sibh déimhneach asda go dteachd don chrich dheigheannuidh.

14 Amhuil do admhuigh sibh a gcáil, gur sinne bhur ngáirdeachas, mar as sibhsé ar ngáirdeachaisne a ló an Tighearna Iósa.

15 Agus ris an dóthchassa bá mian riom teachd chugaibh roimhe so, ionnus go bhfuigheadh sibh grása dúbaltá ;

16 Agus gabháil uaibhsé go Macedónia, agus teachd a ris ó Mhacedónia chugaibh, agus sibhsé do theachd riom dom shéoladh go tír Iúdaighe.

17 Uime sin ar na cur so romham dhámh, an raibh éadruime oram ? no an do réir na féola chuirim romham, na neithe chuirim romham, ionnus go mbiadh aseadh aseadh, agus ní headh ní headh agam ?

18 Achd mar atá Día firinneach, níor bhé ar ccomhrádh ribhsé aseadh agus ní headh.

19 Oir Mac Dé, Iósa Críod, noch do

rinneamairne sheannmóir eadruibhse, misi agus Silbhánus agus Timóteus, níor bhá as eadh agus ní headh é, achd a seadh do bhí annas.

20 Oir geallamhna Dé go huilidhe. A seadh annas iad, agus Amén annas, chum glóire Dé dhar dtáobhne.

21 Agus a sé Día, dhaingnigheas sinne maille ribhse a Griosd, agus do ung sinn;

22 Noch fós do chuir séula oruinn, agus tug comhartha daingnighthe na Sbioruide am ar gcroidhthibh.

23 Agus goirim Día dfiadhuaisi a naghuidh manna, gurdo ghabháil aguibhse nach dtáinig mé fós go Corintus.

24 Ní hé gur tighearnuidhe sinn ar bhur greideamhsa, achd luchd cumnanta sinn do bhur ngáirdeachas: oir is tré chreideamh sheasas sibh.

CAIB. II.

Maitheamhnas agus meisneach thabhairt do nduine choluigheach, deis a aithreachas.

ACIID do smáin mé so ríom féin, gan teachd a ris chugaibh a ndoiligheas.

2 Oir má chuirimse doilgheas oraibhse, cía hé chuireas solás oram féin, achd an tí atá fá dhoilgheas dom tháobh?

3 Agus as chuige do sgríobh mé a ní so féin chugaibh, deagla, ar dteachd dhamh, go ngéubhadh doilgheas air muin doilghis mé ian muinntir, agár chóir dhamh gáirdeachas do bheith oram dhá dtáobh; ar mbeith dhamh mainighineach asaibh uile, gur ab é mo ghardeachasa, bhur ngáirdeachasa uile.

4 Oir is as huáidhírt mhóir agus as doilgheas croidhe do sgríobh mé chugaibh maille ré hiomad déur; ní chum doilgheasa do chur oraibh, achd chum go dtuigfeadh sibh an grád ro líonmhar atá agam dhíbh.

5 Achd má tháinig doilgheas do tháobh éundúine, níor chuir sé doilgheas oransa, achd a gcáilibh; ionnus nach gcuirfinn ro íalach oraibhse uile.

6 Is lór dhá leitheid sin do dhuine an timdheargadh, *fuáir sé ó mhórán.*

7 Ionnus a nois contráirdha dhó sin gur *córa* dlíbh maitheamhnus do thabhairt dó, agus solás do chur air, deagla go slúigfidhe suas e lé hiomarcuidh doilghis.

8 Uime sin iarruim dathchuinghe oraibh bhur ngrád do dhaingniughadh dhá tháobh.

9 Oir as chuige so fós do sgríobh mé, chum go mbíadh fós dearbhbha agam oraibhse, an mbiadh sibh ímhál sna huile neithibh.

10 Agus gibh bé dhá dtug sibhse maitheamhnus áoinneithe, do bheirimse mar an geacadna: óir má thug misi maith-

eamhnus a neimní uáim, gídh bé dhá dtug mé an maitheamhnus, is ar bhur sonsa tug mé uáim é a bhfiadhuaisi Chríod;

11 Deagla Shátan do bhreith buáidhe oruinn ré na ghliocas: oir ní bhfuil aibhbhíos a shlightheadhsan oruinn.

12 Tuilleadh eile, ar dteachd damh go Tróas air, son shoisgél Chríod, biodh gur hosgladh doras damh ón Dúighearna,

13 Ní bhfuáir mé suáimhneas dom sbioruid, do bhrígh nach dtarla dhamh mo dhearbhráthair Títus. Achd ar ngabháil mo cheada acasan damh, do imthigh mé úatha go Macedónia.

14 Agus a bhuidhe ré Día, do bheir fá deara dhúinn buáidh do bhreith a geomhnuidhe a Griosd, agus shoilgisheas baladh a éolais féin trídne sa nuile áit.

15 Oir is sinn deaghbhaladh Chríod do Dhía, sa druing shlánuightheair, agus sa druing dhamnuightheair:

16 Do dhruing dhíobh atámuid ar mbaladh báis chum báis: agus do dhruing eile ar mbaladh beatha chum beatha. Agus cía atá acfuinneach clum na neitheannsa?

17 Oir ní bhfuilmídne mar mhórán, do thruáilligheas briathar Dé: achd labhránaoid ar Chríod anhuil ó fhiorghloine, nó anhuil ó Dhía, a bhfiadhuaisi Dé.

CAIB. III.

Gurab rogha minisdir shoisgél shoillier na sáoirse, ar mhinisdir an reachda scáildhe, do bheir damnadh.

AN dtionnsgnamaoid a ris sinn féin do mboladh? nó an bhfuil riachdanus aguinn, mar atá ag druing áirighe, re litreacha molta chugaibhse, nó litreacha molta uáibh?

2 A sí ar liteirne sibhsi sgríobhbha ionar gcroidhthibh, thuigtheair agus léightheair ris na huile dhaoinibh:

3 Ar mbeith follus gur sibh eipisdil Chríod do friotholadh rinne, ar na sgríobhadh ní ré dubh, achd ré Sbioruid Dé bhí; ní a gelaruibh cloiche, achd a gelaruibh féolmhara an chroidhe.

4 Agus atá a leitheid so do dhóthchas aguinn tré Chríod a Ndía:

5 Ní hé go bhfuilmíd cumásach ar áoinní sinuáineadh uáim féin mar uáim féin; achd is ó Dhía atá ar geumas;

6 Noch fós do rinne minisdirí ionchubhaidh dhúinn don tionna nuadh; ní don litir, achd don sbioruid: oir uarbhuidh an litir, achd do bheir an sbiorad beatha.

7 Agus má bhí miniosdrálachd an bháis, a litribh ar na tharruing a gcleachaidh, glórmhar, ionnas nar bhfeidir ré clannubh Isráel féucháin go gér air

aghaidh Mháóisi tre dbeallruigh a ghnúisi; noch do cuireadh ar gcúl:

8 Cionnus nách mbeáidh miniosdrálachd na sbioruide ní sa ghlóirnuire?

9 Oir ná bhí miniosdrálachd an damnuighthe glóirnuir, as to mhó ná sin bheireas a miniosdrálachd na fireantachda bárr a nglóir.

10 Oir an ní ud do rinneadh glóirnuir ní dhearnadh glóirnuir é sá chás so, a bhfarradh na glóire is áirde.

11 Oir m' bhí an ní sin curthar ar gcúl glóirnuir, as ro mhó ná sin atá an ní comhnuightheach glóirnuir.

12 Uime sin ar mbeith dhá shamhuil so do mhuinighin aguinn, chleachdmaóid dánachd mhór:

13 Agus ní bhfuilmid mar Mháóisi, do fholuidh a aghaidh, ionnus nach bhféuchfadaóis clanna Israél go grinn air chrích a neithe churthar ar gcúl:

14 Uime sin do dalladh a ninntinn: oir gus a nugh a léighthoireachd na seanuionna fanuadh an folach céadna gan áthrughadh; noch curthar ar gcúl ré Críod.

15 Achd fós gus a nugh, an tan léightheair Mháóisi, curthar an folach ar a geroidhbhíbh.

16 Gidheadh an tan fhíllfid siad chum an Tighearna, toigéubhtar an folach átha.

17 Achd as é an Tighearna an Sbíorad sin: agus gidh bé hionad ann a bhfuil Sbíorad an Tighearna, atá sáoirse ann sin.

18 Agus ar mbeith dhúinn uile, gan folach air ar nadhuigh ag féuchninn ghlóire an Tighearna anhuil do bhíndh a sgathán, curthar a náithearrach crotha sinn sa niombáigh chéudna sin ó ghlóir go glóir, ré Sbíoruid an Tighearna.

CAIB. IV.

Gurab soillier an fhirinne do ntí is áill,

7 agus gur mo comhfhurtacht no cámh-gach an chreideamh.

AR a nadhbharsin ar mbeith don mhiniosdrálachd sa aguinn, do réir mar fuaramar trócaire, ní theighmuid a nanbhíunne;

2 Achd do thréigearmar na neithe folaitheach míomhacántuis, ní ag siubhal a cceilg, ná ag truailladh bhréithre Dé; achd maille ré foillsiughadh na firinne do nímid sinn féin ionmholta do choinsias gach áon a bhfiadhnúisi Dé.

3 Uime sin má atá ar soisgeúlne ar na fholach, is ar an druing theid anúgha atá sé ar na fholach:

4 Agar dháll díá an tsáoghailse a ninn-tinn noch atá ar dhíth creidimh, ionnus nach bíadh soillse shoisgeíl ghlóirnuir

Chríod, noch is íomháigh Dé, ag dealrughadh dhóibh.

5 Oir ní sinn féin do nímid do sheanmóir, achd lósa Críod an Tighearna; agus sinn féin do bheith dháóibhse ar searbh fhoghantuighibh ar son lósa.

6 Oir a sé an Dia, do aithin don tsolas soillsiughadh as an dorchadus, do dhealruidh ann ar geroidhbhne, chum soillsi éolais ghlóire Dé do thabhairt uáinn a nguúis lósa Críod.

7 Gidheadh atá an tionnmhus so aguinn a soithighibh criadh, chum oirdhearcuis an clúmhachd siu do bheith ó Dhía, agus ní uáinn féin.

8 Bimíd dar mbuáidhreachd ar gach táobh, ge nach curthar a geúmhgach sinn; bimíd a geonutabhairt, gé nach dtéid sin a néudóthchas;

9 Bí gérleanmhuin dá ddeunamh oruinn, gidheadh ní tréigtheair sinn; teilgtheair síos sinn, gidheadh ní théighmuid anúgha;

10 Ionchraíadóid ann ar ccorp fá gcúairt sna huile áitibh bás an Tighearna lósa, ionnus go mbeith beatha lósa mar an gcéudna folus ann ar ccorp.

11 Oir sinne áta béo bimíd do shíor dar ccur chum báis ar son lósa, ionnus go mbeith beatha lósa follus mar an gcéudna ann ar bhféoil shomharbhtha.

12 Uime sin bí an bás ag oibriughadh ionnuinne, agus an bheatha ionnuibhisi.

13 Agus do bhrigh gur ab áon chreideamh atá aguinn, do réir a neithe atá sgríobhtha, Do chréid mé, agus ar a nadhbharsin do labhair mé; creidmidne fós, agus ar a nadhbharsin labhranaóid mar an gcéudna;

14 Ar mbeith a fhios aguinn an tí do thóg súas an Tighearna lósa go dtoigéubbaidh sé sinne mar an gcéadna tré lósa, agus go dtiubhra sé sinn bhur lathairse.

15 Oir is ar bhur sonsa atáid na huile neithesi, ionnus go líontadh an grás ro lionmharsa chum glóire Dé tré bhreith. buidheachais mhórain.

16 Uime sin ní bhfuilmid ag dul a nanbhíunne; achd bíodh go dtruaíllightheair ar nduine leithimealach, athnúadh-aightheair fós an tí atá don táobh a stigh go láethambuil.

17 Oir oibrighidh ar mbuáidhirt éud-trom, noch nach mhairios acht momeint, níos módh go lionmhar agus truíme mhairthanach dan ghlóire dhuinne:

18 Ar mbeith dhúinn ag tabhairt ar naire do na neithibh nach bhfuil ré a bhfaicsin, agus ní do na neithibh áta re a bhfaicsin: oir is neamhbúan na neithe áta ré a bhfaicsin; agus is síorruidhe na neithe nach bhfaictheair.

CAIB. V.

Go ttabhraid, croidhe glan ó anmhian-aibh, agus beatha nua, ní is foigse do Chríost sinn.

OIR atá a fhios aguinn dá sgaóiltéar ó chéile ar dtigh talmhuidhe na boithesi, go bhfuil áitreabh aguinn ó Dhía, tigh nar tógbhadh ré lámhuibh, marthanach air neamh.

2 Oir atámuir ag ósnaigh ann so, ag iarruidh maille ré níanghus ar dtigh neamhdha féin do chur ionuinn:

3 Achd amháin go bhfaghtar éduighthe sinn agus ní lomnochd.

4 Oir bímidne luchd na boithesi ag osnaighe, ar mbeith íaluidh oruinn: ar nach mian rinn bheith gan éudach, achd tuilleadh éduigh do chur ionuinn, ionnus go sluighidhe súas an ní sómharbhtha ré beatha.

5 Agus a sé Día do chrúthuigh sinn chuige so, agus fós tug dhúinn cómlhartha daingnighthe na Sbioráide.

6 Uime sin atámuir deighmheisnigh a gcomhnuidhe, agus a fhios aguinn, an feadhl bhíam coigcríche sa gcoluinn, go bhfuilmíd a dtír choimhthighe ó an Dtigh-earna:

7 (Oir as do réir chreidimh shiúbh-lamáoid, agus ní do réir radbaire:)

8 Gidheadh atá deighmheisneach aguinn, agus is mó thig ré ar nimtinn an cholann dtagbháil, agus dul do chómhnuidhe a bhfochair an Tighearna.

9 Uime sin fós cíá bé aca bhiam ag fuireach, na ag imtheachd, is roshonnmhar sinn air a thoilsean do dhéanamh.

10 Oir as eigeán dúinn uile dul a lathair chaithre bhreitheamhuais Chríost; ionnus go ngeúbbadh gach éundúine chuige na neithe do rinne sé sa gcoluinn, do réir an ghníomha do rinne sé maith nó olc.

11 Uime sin ar mbeith feasach dhúinn air bhuirbe an Tighearna, táirngéamaoid daóine *chum creidmhe*, agus as follus do Dhía sinn; agus atá dóigh agam go bhfuilmid follas do bhur ccoinniasuibhse mar an gcéudna.

12 Oir ní bhfuilmíd a ris dar moladh féin ribhse, achd do bheirmíd fáth gáirdeachais díbh dhár dtáobh, ionnus go mbíadh *freagra* aguibh ré thabhairt ar an druing do ní gáirdeachas a ngnúis, agus ní a gceoidhe.

13 Oir má atámuir ar saóbh chéille, is do Dhía atámuir ar saóbh céille: nó más deaghchíall atá aguinn, is daóibhse atámuir ar dheaghchéill.

14 Oir atá grádh Chríost dar mbrosdughadh; ar na bhreathnughadh so dhúinn, eadhon má fuair éundúine bás ar son na nuile, go bhfuaradar uile bás:

15 Agus go bhfuair seisean bás ar son na nuile, ionnus nach bíadh an dream atá bío ó so amach bío dhóibh féin, achd don tí fuair bás ar a son, agus do éisíregh.

16 Uime sin ní haithne dhúinne ó só amach éundúine do réir na féola: agus, bíodh go raibh aithne aguinn ar Chríost do réir na féola, gidheadh ní haithne dhúinn a nois féasda é.

17 Ar a nadhbharsin má atá éundúine a Gcriosd, is créutúr núadh é: do imthigh-eadar na seinneithe thoruinn; feuch, do rinneadh na huile neithe núadh.

18 Agus as ó Dhía atáid uile, noch do reidhgh sinne ris féin tré lósa Críost, agus tug dhúinne miniosdrálachd an réitigh sin;

19 Oir go deimhín, do bhí Día a Gcriosd, ag réiteach an tsáoghail ris féin, gan conntus do dhéanamh riu fá na gciontuibh; agus do chuir sé ionnuine briathar an réitigh sin.

20 Uime sin is teachdaireadh sin as uchd Chríost, anhuil do chuirfeadh Día impidhe *oruibhsi* thrídné: iarmáoidní dathchuinge *oruibh* as uchd Chríost, bíghidh réidh ré Día.

21 Oir do rinne seisean air ar soinne, peacadh don tí ag pách raibh fios peacaigh; ionnus go ndéuntaoí firéuntachd Dé dhuine annsan.

CAIB. VI.

Go bhfuil buille na bfiéin ag meudughadh an subhailce agus a nionnracus: 14 agus go gcaidrig Dhía ag an fhear sheachnas cumann dhaoine gan chreid-eamh.

AGUS ar mbeith dhúinne, ag cunnamh *A ríson*, iarrmuid fós dathchuinge *oruibh* gan ghrás Dé do ghabhail chuguibh do díomhaóin.

2 (Oir a deir sé, Do éisd mé riot a nám iomchubhaidh, agus a ló an tslánaighthe tug mé cabhair dhuit: féuch, a nois an tam iomchubhaidh; féuch, a nois lá an tslánaighthe.)

3 Ní thabhramaoid adhbhar ar bith oilbhéime uáinn a néinní, deagla go mbeith an mhinosdrálachd dá diomoladh:

4 Achd do nímid sinn féin ionmholta sa nuile ní mar mhinisdrihh Dé, ré foighid fhada, a mbuáidhearthuibh, a riachdanus, a namhgar.

5 A mbuillidhibh, a bpriosúuibh, a ndibirt ó áit go háit, a saóthar, a bhfaire, a dtroisgibh;

6 A ngeannmuidheachd, a néolus, a niomchar fhada, a macántas, máille ris an Sbiorad Náomh, máille ré grádh neamhfhallas,

7 Maille ré bréithir na firinne, maillo

ré cúmhachd Dé; maille ré harmuibh fíréuntachda air ar láimh dheis agus chlé,

8 Tré onóir agus easonóir, tré dhrochtheisid agus deaghtheisid: mar mheall-tóirigh, agus *iad* fírinneach;

9 Mar *dhruing* nach aitheantar, agus déghaitheanta; mar ag fagháil bháis, agus, féuch, atánuid béo; mar smachd-uighthe, agus gan a marbhadh;

10 Mar ag déunamh doilgheasa, achd do ghnáth ag déunamh gairdeachais; mar bhochda, gidheadh do ní morán saidhbhir; mar *dhaónibh* gan ní air bith aca, gidheadh do shealbhnuigheas na huile neithe.

11 O a Choringhianacha, atá ar mbéulne osguile chuguibhse, atá ar gcroidhe ar na dhéunamh fairsing.

12 Ní bhfuilí ionnuinne dá bhur gcongmháil a gcúmhach, achd atá sibh cúmhach ann bhur ninnibh féin.

13 Achd *dfagháil* an chúitigh chéudna, (labhruim amhuil rém chloinn,) bighidhse fairsing mar an gcéudna.

14 Ná hiomchruidh cuing mhiochomhthrom a bhfochair dhaóineadh gan chreideamh: oír créd é caidreabh na fíréuntachda ré neamhfhiréuntachd? nó créd é cumann an tsolais ris a ndorchadas?

15 No cionnus thig Críosl agus an diabhal ré chéile? nó créd í cuid an tí chreideas don tí nach ccreideann?

16 Nó créd é an ceagal *do bhíadh* ag teampoll Dé agus ag iodhaluibh ré chéile? oír is sibhse teampoll Dé bhí; do réir mar a dubhairt Dá, Biáidh mé um chómhnuidhe ionnta, agus siubhólad na *meas*; agus biáidh me um Dhá aca, agus béid siadsan na bpobal agamsa.

17 Uime sin taguidh amach as a lár, agus dealuighe riu, a deir an Tighearna, agus ná bíodh buáin aguibh ré ní neamhghlan; agus géubhuidh misi chugam sibh,

18 Agus biáidh mé aguibh um Athair, agus biáidh sibhse bhar gcloinn mhac agus inghean agamsa, a deir Tighearna na Nuilechúmhachda.

CAIB. VII.

Go méuduigheann doilgheas diagha, deaghghníomh.

UIME sin a dhearbhraíthre grádach, ar bhfagháil na ngeallamhnachsa dháinn, glanum sinn féin ó uile shalchar na féola agus na spioruide, ag críochnughadh náomhthachda a neagla Dé.

2 Gabhuidh sinne chuguibh; ní dhearnamar eugcóir ar éunduine, ní thruáilleamar éunduine, ní dhearnamar éudail ar éunduine.

3 Ní chum sibhse dháoradh a deirim so:

oír a dubhairt mé roimhe, go bhfuilí ann ar gcroidhibhne chum báis agus beátha dfagháil a bhfochair a chéile.

4 As mór an dánachd labhairt do nim oruibh, is mór mo gháirdeachas ar bhur son: atáim lán do mheanma, is ró líonta mé do gháirdeachas ann ar huile bhuáidhirt.

5 Oir, ar dteachd dúinn go Maceiónia, ní bhfuáir ar bhféoil suáimhneas ar bith, achd air buáidhreadh air gach táobh; combraic don táobh a muigh *dhínn*, agus eagla don táobh a sdigh.

6 Achd Dá, do bheir furtachd do na daóinibh anbhanna, tug sé furtachd dúinne ré teachd Thítuis;

7 Agus ní ré á theachdsan amháin, achd mar an gcéudna ris an bhfurtachd fuáir seision uáibhse, an tan do aithris sé dhúinn bhur bhfonn romhórsa, bhur gcaóineadh, bhur dteasgrádh dhamhsa; ionnus gur móide do ghabh gáirdeachas mé.

8 Oir ge gur chuir mé doilgheas oruibh rém litir, ní bhfuil sé na aithreachas oram. ge go raibh sé na aithreachas oram: oír do chím gur chuir an litir sin doilgheas oruibhsi, *bíodh* nár *chuir* achd ar feadh tamaill.

9 Atá gáirdeachas a nois oram, ní ar son doilghis do bheith oruibhsi, achd fá dhoilgheas do bheith oruibh chum na haithrighe: oír is do réir Dé do bhí doilgheas oruibh, ionnas nach dearnadh díogh-bháil díbh ar éunchor dár dtáobhbhne.

10 Oir an doilgheas bhíos do réir Dé oibrighe sé aithrighe chum slánaighthe nach aithreacha linn: achd oibrigheann doilgheas an tsáogháil bás.

11 Oir féuch a nise féin, doilgheas do bheith oruibh do réir Dé, créd é iméd na dúthrachda do oibrigh sé ionnuibh, agus fós an leisgéil, agus fós an reachd feirge, agus na heagla, agus fós an rómhfanghuis, agus fós, an teas grádha, agus fós, an díoghaltuis! Do fhoillsigheabhair sibh féin ar gach *éunchor* do bheith glan sa nadhbharsa.

12 Uime sin, bíodh gur sgríobh mé chuguibh, ní ar son an tí do rinne a néugcóir do *sygríobh mé*, ná ar son an tí ar a ndearnadh a néugcóir, achd ionnus go mbiadh ar ndúthrachdne bhur dtimcheallsa follus daóibh a bhfiadhnúisi Dé.

13 Ar a nadhbharsa, fuaramar cómhfhúrtachd do bhrígh na fúrtachda fuara-bhairse: achd bá ró mhó ná sin do bhí gáirdeachas oruinn fá gháirdeachas Thítuis, do bhrígh gur meannmnuigheadh a spiorad uáibhse uile.

14 Agus do bhrígh má rinne mé mórdháil a néinní risíon bhur dtáobhsa, nár cuireadh adhnáire oram: achd amhuil do

lábhramar ríbhse na huile neithe a bhfirinne, gur ab ámhluidh sin mar an gcéudna frith ar mórdháil asuibhse, ré Titus, na fhirinne.

15 Agus a lionmhuire ná sin atá toil a chroidhesion daóibhse, ag coinbhíughadh bhur númhachd uile dhó, mar do ghabh-abhair chugaibh é maille re faitcheas agus ré cróithnughadh.

16 Uime sin atá gáirdeachas oram do bhrígh gur féidir leam bheith dána asuibh sa nuile ná.

CAIB. VIII.

Gur sbor ghéir chum daónachd, sompla na Macedonach, 9 agus Iosa Críost.

TUILLEADH eile, a dhearbhráithre, foillsigheamaoid grás Dé dháoiibh noch tughadh deaglaisibh na Macedónia;

2 Eadhon a ngáirdeachas lionmhar sa mbuaidhirt mhóir léir dearbhadh iad agus gur lion a mbocduine ro mhór chum saidhbhris a ndáonachd.

3 Oir (do ním dfiadhnúisi dhóibh), do bhádar toilteanach do réir a nacfuinne, nó fós ós cionn a nacfuinne;

4 Dhá farruidh go gér dathchuinghe oruinn an grása agus cómhruinn sa mhínosdrálachd a dtimcheall na náomh, do ghabháil oruinn.

5 Agus ní do réir mar bhí dóigh aguinn, achd tugadar iad féin ar tús don Tighearna, agus na dháigh sin dúinne do thoil Dé.

6 Chum impidhe do chur ar Thítus duinn, do réir mar thionnsguim sé, go gcuirfeadh sé críoch eadruibhse fós air an ngrás céudna.

7 Uime sin, ambuil atá sibh iomlán sna huile neithibh, a gceideamb, agus a mbréithir, agus a néolas, agus fa nuile dhúthrachd, agus a ngrádh dár dtaóibhne, gur mar sin bhías sibh iomlán sa ngrása mar an gcéudna.

8 Ní tré cheannus oruibh a deirim so, achd do bhrígh dhúthrachd dhaóineadh eile, agus do dhearbhadh chinéil bhur ngrádhsa.

9 Oir is aithne dhaóibh grása ar Dtighearna Iosa Críost, do bhrígh ar mbeith dhó saidhbhir, go dtarla dhó bheith bochd ar bhur sonsa, chum sibhse do dhéanamh saidhbhir ré na bhochdainesion.

10 Agus foillsighim minntinn sa nise: oir téid so a sochar dhaóibhsi, noch do thionnsguim cheana, ní hé ambáin a dhéanamh, achd bheith fonnmar fós daóibh bliadhain ó shin.

11 Uime sin as a nois cuiridh críoch ar a dhéanamh; ionnus mar do bhábhair ó thoil ro ullamh chum a dhéanta, go madh hamluidh sin mar an gcéadna chuirfeas sibh a gerch é don ní atá aguibh.

12 Oir dá raibh inntinn fonnmar ag neach ar tús, gabhtar sin uadh, do réir a

neithe atá aige, agus ní do réir a neithe nach bhfuil aige.

13 Agus ní huime a deirim so chum socambuil do bheith ag dáoinibh eile, agus sibhse do bheith fá dhaoirsi:

14 Achd ar chonnradh chomhthrom, chum bhur nacfuinnesi a nois d'fóirighin a riachdanuision, ionnus go bhfóirfeadh a nacfuinnean ar bhur riachdanusa mar an gcéadna: ar ghléus go mbíadh comhthrom eadruibh:

15 Do réir mar atá sgríobhtha, An tí do chruinnigh morán, ní raibh iomarcuigh aige; agus an tí do chruinnigh beagán ní raibh easbhuidh air.

16 Agus a bhuidhe ré Día, do chuir an dúthrachd céudna a gcroidhe Thítuis bhur dtimcheallsa.

17 Oir do ghlac sé go deirbhín an brosdugh chuige; agus ar mbeith dhó ní sa dúthrachduigh ná sin, do thriall sé dhá thoil féin chuguibh.

18 Agus do chuireamar leis na chuid-eachda an dearbhrathair, ara bhfuil deaghtheisd sa soisgéul tréas na huile eaglaisibh;

19 (Agus ní hé ambáin, achd do toghadh é mar an gcéudna ris na heaglaisibh mar fhear conbaisdir aguinne do tháobh an ghrása, do ním a mhínosdrálachd chum glóire an Tighearna céudna, agus chum go bhfoillséochthaóí bhur minntinn ro ullamhsa:)

20 Ar mbeith dhúinn ag seachna ar ndiomolta do neach ar bith sa bhfairsingesi, do nítheard do mhínosdrálachd rinn:

21 Ar mbeith dhúinn ag soláthar dheaghtheann, ní hé ambáin a bhíadhnúisi an Tighearna, achd a bhíadhnúisi na ndaóine mar an gcéudna.

22 Agus do chuireamar ár ndearbhráthair ma ráon rin, noch do dhearbhamar go minic do bheith dúthrachdach a morán do neithibh, agus a nois ní sa dhúthrachduighe ná sin, do bhrígh an rodhóchuis atá aige asuibhse.

23 Achd a dtaóibh Thítuis, a sé mo chompánachsa é agus mo chomhoibrighe bhur dtaóbhsa: nó a dtaóbh ar ndearbhráithreach, a siad teachdáirighe na neagluiseadh iad, agus glóir Chríost.

24 Uime sin cuiridh dearbhráthachd bhur ngrádh, agus ar mórdháilne asuibhse, a númhail dóibh, a bhíadhnúisi na neagluiseadh.

CAIB. IX.

An barr meannmúghadh chum féile agus déirce.

OIR a dtaóbh mhínosdrálachda do dhéanamh do na náomhuibh, as iomarcach dhamb sgríobhadh chuguibh:

2 Oir atá fíos ullmhachda bhur minntinne

agum, as a ndéanuim mórdháil asuibhse ris na Macedónachaibh, *ag rádh*, Go bhfuil bliadhuin ó bhí Achaia nillamh; ionnas gur bhrosduigh bhur níomhnútha morán.

3 Agus do chuir mé na dearbhráithreachasa ar siubhal, ionnus nach biadh mó mhórdháil asuibhsi diomhaóin sa gcáisi; agus go mbiadh sibhse ullamh, mar a dubhairt mé:

4 Deagla má thigid na Macedónachaigh riom, agus go bfuighid siad sibhse neanbhullamh, go mbiadh adhnáire oruinne gan teachd oruibhsi fa mhéid na mordhálasa.

5 Uime sin do bhreathnuidh mé gur ríachdanach na dearbhráithre bhrósduigh-adh, chum teachd chugaibhsi dhóibh ar tús, agus bhur nalsana ar ar labhradh cheana do chríochnughadh roimh láinnh, ionnus go mbiadh sí ullamh, mar ní *gheibhthear* tré dháonnachd, agus ní ré crúdháil.

6 Agus *bíodh so ar cuimhne aguibh*, An tí shíolchuireas go tana is go tana bheantús sé; agus an tí shíolchuireas go tugh is go tugh bheantús sé.

7 *Tubhradh* gach áon *úadh* do réir thogra a chroidhe, ní maille ré doithcheall, nó ré héigeán: oír is ionmhuin ré Dia an tí bhronnus go soilbhír.

8 Agus as cunusach Dia ar sibhse do líonadh do na huile ghrásaibh; ionnas ar bhfagháil bhur saith dhaóibh a gcomhnuidhe do na huile *neithibh*, go líonfadh sibh chum gach uile dheaghoibre:

9 Do réir mar atá sgríobhtha, Do leathnuidh sé; agus tug sé do na bochdaibh: mairidh a fhreuntachd go siorruidhe.

10 Agus an tí do bheir síol don tsíoladóir agus aran chum Leatha, go dtuguidh agus go méadughe sé bhur síolchursa, agus go dtuguidh sé dó thorthuibh bhur bhir-éuntachda fús;)

11 Ar mbeith dháobh ar bhurndéunamh saidhbhir sa nuile chás, chum na huile dháonnachda, noch do bheir fó deara thrídne, huidheachas do bhreith ré Dia.

12 Oír do bheir miniosdrálachd na hofrálasa ní hé anbáin fóirighin do riachdanusaibh na náomh, achd líonuidh sé mar an gcéudna tré mhoran buidheachais do bhreith ré Dia;

13 Ar mbeith dhóibh tré dhearbhtachd na miniosdrálachda ag moladh Dé do bhrígh bhur númhachdasa an a-bhfuil sibh admhalach do shoisgénl Chríost, agus do bhrígh *bhur* gcomuim dháonaachduigh riu féin, agus ris na huile *naomhuibh*;

14 Agus ann a núrnuighe ar bhur sonsa, noch atá bhur níarruidh ar son ghrás Dé líonas ionnuibh.

15 Uime sin buidheachas ré Dia ar son a thíodhlaice nach dtig ré teanguidh fhoillsiughadh.

CAIB. X.

*Airm agúséideadh sbioradalta na Nccrios-
duigheadh.*

A NOIS sirimse Pól dathchuinge oraibh tré mhacántus agus cheannsachd Chríost, noch ar mbeith dhamh do láthair *bhíos* íseal eadruibh, achd do ní dánachd oruibh an tan nach bím bhur lathair:

2 Achd iarruim dathchuinge *oruibh* chum go mbiám teann an tan bhías mé bhur lathair, leis a ndánachd *céudna* ré a saóiltbear mé bheith teann a nadhuigh *druinge* áirighe, mhéusas sinn inar do bheimis ag siubhal do réir na féola.

3 Oír ar mbeith dhúinn ag siubhal sa bhféoil, ní do réir na féola nímid cogadh:

4 (Oír ar náirm coguidh ní féolmhar íad, ach cúmhachdach ó Dhía, chum daingeach do leagadh síos;)

5 Ag cur theilgín na hinntinne ar gcúl, agus gach uile áirle dá nárdúigheann é féin a nathuigh éolais Dé, agus ag breith gach uile smuáintighe a mbráighdeanus chum úmhluighthe do Chríost.

6 Agus agá bhfuil díoghaltus ullamh ré dhéunamh ar a nuile easúmhachd, an tan choimhlíontar bhur númhachdasa.

7 An do réir a bhfaicseana mheasas sibh neithe? Má atá dóthchas ag aóinneach, as féin gur lé Chríost é, smuáineadh sé so a ris úadh féin, anhuil is ré Chríost eision, gur lé Chríost sinne fós mar an gcéudna.

8 Oír bíodh go ndéanuim ní éigin ní sa mhó do mhórdháil as na cúmhachduibh atá aguinn, tug an Tighearna dhúinn chum bhur bhfolamnuighthesi, agus ní chum bhur gcurtha ar gcúl, ní bhíadh adhnáire oram:

9 Achd ionnus nach measfuighe mé mar bhéin ag cur eagla oruibh réim litribh.

10 Oír atáid na litreacha, (a deirid siad,) nínhneach láidir; achd is meirbh a phearsa a láthair, agus ní bhfuil éifeachd na bhriathruibh.

11 An tí atá amhluidh sin smuáineadh sé ar so, do réir mar bhimid a mbréithir, tré litribh ar mbeith dhúinn as láthair, *go mbiám* mar an gcéudna dá réir sin a nguíomh an tan blám a láthair.

12 Oír ní laimhmaoid sion féin do cheangal, nó chur a gcomórtus re druing áirighe bhíos dá molaí féin: gidheadh ní thuigid siad, gur dá dtomhas féin riu féin bhíid siad, agus dá gcomórtus féin ré chéile.

13 Achd ní dhéunmaóidne mórdháil as na neithibh théid thar ar dtomhas, achd

do réir mhiosúir na riaghla noch do thomhais Dia dhúinn, miosúr ré rochduin fós go soithe sibhse.

14 Oir ní shinemid sinn féin tar mhogh, mar nach dtiucfadh dhínn rochduin chuguibhsi: oir rangamar fós chuguibh maille ré soisgeul Chríost:

15 Ní ag déunamh mórdhála as na neithibh nar toimhseadh dhúinn, as saothruibh dhaóineadh eile; achd as doigh linn, ar mbeith dá bhur greideambsa ag fás ionnuibh, go léigfítheath tuilleadh fairsinge chuguinn sa ní do toimhseadh dhúinn,

16 Chum an tsoisgeíl do sheanmóir sna *críochaibh* atá don táobh ainuigh dhaóibhsi, ní chum mórdhála dhéanamh as riaghuil dhuine eile, as neithibh atá ullamh-cheana.

17 Achd an tí do ní mórdháil, déunadh mórdháil as an Tighearna.

18 Oir ní hé an tí mhólas é féin atá ionnholta, achd an tí mholtar ón Dtiagh-earna.

CAIB. XI.

Urraim na fírinne ag Pól tar na dallabs-doluibh meabhlach; 22 a leisgeul fós agus a fhulang.

DO bfearr leam go niomchradh sibh beagán réim leimhe: agus fós iomchruidh leam.

2 Oir atáim éudmhar ribh ré héud diadha: oir do ullmhuigh mé sibh déinfhear amháin, chum bhur dtabhartha mar óigh fhíorghloin do Chríost.

3 Gidheadh atá eagla oram, mar do mheall naithir neimhe Eubhá ré na mheabhail, go dtruaílfíthe bhur ninntinne mar an gcéudna ón tsimplidheachd noch atá a Gcríost.

4 Oir dá dtigidh neach do sheanmórughadh Iósa eile, nach dearnamairne sheanmóir nó da nglacuidh sibh spiorad eile, nár ghlacabhair chuguibh, ná soisgeul eile, nár ghlacabhair, dob iondéunta dhíbh a fhulang.

5 Oir saóilínse nach raibh bárr ag an gcuid dob áirde do na habsdaluibh oram.

6 Agus bíodh go bhfuilim túatamhuil a mbríathruibh, achd ní bhfuilim a néolas; achd dó rinneadh follus sinn bhur measgsa thríd amach sna huile neithibh.

7 A né gur chionntuigh mé tré bheith dom íslughadh féin chum sibhse dhárdughadh; tré hheith dhamh ag soisgeulughadh shoisgeíl Dé dhaóibhse a naisge?

8 Do shlad mé eagluiseacha eile, ag glacadh túarasduil *uatha*, chum seirbhíse do dhéunamh dhíbhshi.

9 Agus an tan do bhí mé bhur láthair, agus riachdanas oram, níor léig mé mo throm ar éundúine: oir do fóireadh a neasbhuidh do bhí oram ris na dearbhraíth-

ribh tháinic ó Mhacedónia: agus ar a nuile *ghlés* do choimhéndas mé féin ó mo throm do léigean oruibhsi, agus fós coimhéudfad.

10 Atá fírinne Chríost ionnam, nách dúnfuightheath an maóithfeachussa am adhuigh a geríochaibh na Hachaia.

11 Créd uime? an do bhrígh nach bhfuil grádth agam dhíbhse? atá a fhios sin ag Dá.

12 Achd a ní do ním, do dhéanad fós é, ionnus nách dtiubhruinn cionfátha don druing ler mían cionfatha dfagháil; chum a bhfaghála comchosmhulirinne, sa ní as a ndéannid siad maóithfeachus.

13 Oir *atáid* a leithid sin dabsdaluibh fallsa, na luchd oibre meabhlaacha, dá gcur féin a bhfoirm absdál Chríost.

14 Agus ní híongnadh sin; oir cuiridh Satán é féin a bhfoirm aingil na soillse.

15 Uime sin ní mór an ní é dá gcuirid a mhinisdrí iad féin mar an gcéudna a bhfoirm minisdríthe na fréantachda; agá mbiáidh a geríoch dhoigheanach do réir a noibreacha.

16 A deirim a rís, Na tugadh éundúine meas dhuine gan chéill oram; nó fós, gabhuidh chuguibh mé mar ueach gan chéill, go ndéanuinsi fós beagán mórdhála asam féin.

17 A ní labhrum, ní do réir an Tighearna labhrum é, achd mar *neach* ar a bhfuil dith céille, a ndóthchas na mórdhálasa.

18 Do bhrígh go ndeanuid morán mórdháil do réir na féola, do dhéunsa mórdháil mar an gcéudna.

19 Oir fuiligidh sibh daóine gan chéill go toilteanach, do bhrígh go bhfuil sibh *féin* céillidhe.

20 Oir iomcharthaóí, dá mbeire neach a ndaóirsi sibh, dá sluige neach *sibh*, dá mbeana neach *bhur gcuid* díbh, da nárd-uighe neach é féin, dá mhuáile neach sibh ar a nadhuigh.

21 As a dtáobh easonóra a deirim so, amhuil mar bhéimisne annbhfán. Má seadh fós gidh bé ar bith ní as a bhfuil neach eile dána, (labhrum go mícheillidhe,) atáimse mar an gcéudna dána as.

22 An Eabhruidhe iasdan? a seadh misi *mar an gcéudna*. An Isráeluidh iad? a seadh misi *fós*. An do shíol Abráham iad? a seadh misi *mar an gcéudna*.

23 An minisdrí do Chríost iad? (labhrum mar dhuine michéillidhe) atáim ós a gcionn *sa cháil sin*, níos líonmhuire a saóthruibh, a mhuilleadhuihl níos ro mhó, a bpríosúuibh níos mionca, a ngúas bháis go minic.

24 Fuair mé dhá fhithchead *buille* achd a háon, cúig huáire ó na Iúdaighibh.

25 Do gabhadh do shlatuibh oram trí

huáire, do gabhadh oram éunuáir do chlochuibh, dfulaing mé luingbhriseadh trí huáire, do bhí mé ló gon oídliche a ndubh-aigéun na fuirge;

26 A naisdríbh go minic, a ngábhadh aibhneadh, a mbáoghal bíothamhuach, a mbáoghal ó mo chineadh, a mbáoghal ó na cineadhachuibh, a mbáoghal sa gcathruidh, a mbáoghal sa bhfásach, a mbáoghal sa bhfairge, a mbáoghal a measg dhearbhláithreach bhfálssa.

27 A dtuirse agus a mbriseadh croidhe, a bhfaire go minic, a nócarus agus a níotuinn, a dtroisgthibh go minic, a bhfuachd agus a lonnóchduighe.

28 Os cionn na neitheamnsa don táobh anuigh, an ní thig oram go láetheamhuil, cáram na nuile engluiseadh,

29 Cía bhíos lag, agus nach mbímse lag? cía gheibh oibhéim, agus nach mbímse dom losgadh?

30 Más éigean mórdháil do dhéanamh, is as na neithibh bheanas rém éugcrúas do dhéun mórdháil.

31 Atá a fhios ag Día, eadhon Athair ar Dtighearna Iósa Críost atá beannuighe do shíor, nach bhfuilim ag déanamh breige.

32 A Ndamascus do chuir úachdarán an phobuil faoi an rí Arétas coimhéud ar chathair na Ndamascenach, a ndóigh misi do ghabháil:

33 Achd dó léigeadh síos mé a gclíabh tré thuinneóg ris an mballa, agus mar sin do chuaidh mé as an lámhuibh.

CAIB. XII.

Gur turbhoighe cail thríobloid, no tréun-ghlóir, sa bheathaidhse.

GO deimhin ní hiomchubhuidh dhámhsa mórdháil do dhéanamh. Oir tuicfuidh mé chuim taithreadh agus taisbéunadh an Tighearna.

2 As aithnuidh dhamh neach a Gcríost ós cionn cheithre mbliadhan déug ó shin, (más ann sa gcoluinn, ní eadar; nó as an gcoluinn, ní eadar: atá a fhios ag Día;) noch do fuáduigheadh súas gus an treas neamh.

3 Agus as aithnuidh dhamh a leithid sin do neach, (más ann sa gcoluinn, no as an gcoluinn, ní eadar mé: atá a fhios ag Día;)

4 Gur fuáduigheadh é go párrthas, agus go gcúaluidh bríathra rúindiamhracha nach cóir do dhuine labhairt.

5 Do dhéun mórdháil as a shamhuil sin do neach: gidheadh ní dhéun mórdháil asam féin, muna dhearnad é as méugcrúasuibh.

6 Oir dá raibh na mhian oram mórdháil do dhéanamh, ní bhíaidh mé neimh-chéillidhe; oir déura mé a úsrinne: gidheadh atáim ag congmhail oram féin, deagla

éunduine dom mheas thar mar do chí sé mé, nó mar do chluin sé uáim.

7 Agus deagla áirde inntinne dom bhreith tar mhódh tré iomad sgéimhe na dtaisbéuntadh, fuair mé sgobh ann mfeoil, áingcal Shátáin chum gabhála do dhornuibh oram, deagla áirde inntinne dom bhreith tar mhódh.

8 Dá tháobh so do chuir mé impidhe ar an Dtighearna fí thri, fá na dhul uáim.

9 Achd a dubhairt sé ríon, Is lór dhuít mo ghrása: oir iomlánuighthear mo chúmhachdasa a néugcrúas. Uime sin budh ró mhóide infonn mórdháil do dhéanamh as méugcrúasuibh, ionnus go ndéanadh cúmhachd Chríost cóinhnuidhe ionnam.

10 Uime sin bí sáimhe oram a néugcrúasuibh, a nimdheargthuibh, a riachdanusuibh, a ngréleanmhánuibh, a namhgharuibh ar son Chríost: óir a núair bhíu lag, bím láidir an tan sin.

11 Atáim micheillidhe ré déanamh mórdhála; is siblise do chóimhégnidh mé: oir bá cóir dhamh mo mholadh uáibhse: oir ní raibh mé a gcáil ar bith faoi an luchd dob áirde do na habsdaluibh, bíodh nach bhfuil éifeachd ionnam.

12 Go deimhin do hoibrigeadh cóinh-artaigh absdul eadruibhse maille ris a nuile fhoighid, a gcómharthuibh, agus a niongantasuibh, agus a gcúmhachduibh.

13 Oir créud i an cháil a rabhabhair faoi eagluibh eile, muna bé nár léig misi mo throm oruibh? tuguidh maitheamnas damh sa néugcórse.

14 Féuch, is ullamh a nois mé an treas uáir chum teachd chuguibh; agus fós ní chuirfe me mó throm oruibh: oir ní hí bbur máoin iarruim, achd sibh féin: oir ní hair an geloinn ata dfiachuibh ionnmhus do chruinnigbhadh fá chómhair na naithreadh, achd ar na haithribh fá chómhair na cloinne.

15 Agus budh ró mhian leamsa caith-eamh ribhsi; agus mé féin fós do thabhairt ar son bbur nanmann: bíodh dhá mhéud ghráidhighim sibh, gur lúghaide bbur ngrádh dhamh é.

16 Achd bíodh, nár chuir mé muirighin oruibh, gidheadh, ar mbeith dhamh glic, do ghabh mé sibh rém ghliocas.

17 A ndearna mé éudáil oruibh a dtáobh éunduine dhár chuir mé chuguibh?

18 Do iarr mé dathchuinge ar Thítus, agus do chuir mé dearbhráthair maille ris. A ndearnuidh Titus eadail oruibh a ní-ar bith? a né nach a náon spioruid amháin do shiubhlamar? a né, nach éunlorg amháin do leanumar? ná nach

19 An sáoilí a ris, go bhfuilmid ag gabháil ar léigéil ribh? as a bhfiadhluisi Dé labhramáoid a Gcríost: achd an tionalán, a cháirde, chum bbur bhfollánuighthese.

20 Oir as eagail leam, ar dteachd damh, nach bhfuighe mé sibh mar as mian riom, agus nách bhfuighe sibhse mísi mar is mian ribh: agus go mbiáidh inreasuín, tuúth, fearg, constóid, íthiomradh, siusarnach, líonadh drochmhéine, agus ceannarruic eadruibh:

21 Deagla, ar dteachd a ris chuguibh dhamh, go nísleóchuidh mo Dhía me eadruibh, agus go gcáoinfe mé morán don druing do pheacuidh cheana, agus nach dearna aithrighe sa neamhghloine agus sa sdriophthachas agus sa iníonáire do rinneadar:

CAIB. XIII.

Bagra na gér-slaite ar dháoinibh dosmach-duighe.

AG so an treas uáir dhamh ag teachd chuguibh. A mbéul dheisi no trír fínné bíáidh gach uile bhriathar ar bun.

2 Do réumhráidh mé, agus réumhráidhim, an dara huair, amhuil as do bhéinn bhur láthair; agus ar inbeith dhamh as bhur lathair sgriobhuim a nois chum na druinge do pheacuidh roimhe so, agus chum na coda eile uile, dá dtigidh mé a rís, ní choigeólad sibh:

3 O atá sibh ag iarraighe dearbhadh ar Chríod labhras ionnam, noch da bhur dtáobhsa nach bhfuil éugruáidh, achd atá cúmhachidach ionnuibh.

4 Oir bíodh gur céusadh é tré éugruas, mairidh sé fós tré chumhachd Dé. Oir atánuidue fós éugruáidh maille risíon, gidheadh bíam beó maille ris tré chúmhachd Dé bhur dtáobhsa.

5 Feuchuidh sibh féin, an bhfuil sibh sa

gereideamh; cúartuighe sibh féin. A né nách feasach sibh oruibh féin, go bhfuil Iósa Críod ionnuibh, achd muna dáoine éidearbhtia sibh.

6 Achd atá súil agom go mbiáidh a fhios aguibh nach dáoine éidearbhtia sinne.

7 Agus iarruim dathchuinghe ar Dhía gan sibhse do dhéanamh uile ar bith; ní chum go measfuidhe sinne do bheith dearbhtia, achd chum sibhse do dhéanamh neithe ionchubhaidh, bíodh go mbeimísne éidearbhtia.

8 Oirní féidirínn ní ar bith do dhéanamh a nádhuigh, na firinne, achd ar son na firinne.

9 Oir bí láuthgháir oruim, an tan bhímid féin éugruáidh, agus sibhse láidir: agus iarnuid so dathchuinghe ar Dhía mar an gcéudna, cadhón sibhse do bheith diongmhálta.

10 As uime sin sgriobhuim na neithe so ar inbeith dhamh as bhur láthair, deagla mo bheith borb ar inbeith a lathair dhamh, do réir na gcúmhachd tug an Tighearna dhamh chum follamnuighe, agus ní chum sgriosda.

11 An cuid eile dhe, a dhearblaráithreacha, bíodh gairdeachas oruibh. Bighidh diongmhálta, bíodh deaghamheisneach aguibh, bighidh déinnintim, leantuidh don tsíothcháin; agus bíáidh Dia an ghradha agus na síothchána maille ribh.

12 Teannuidh féin re chéile maille ré póig náomhta Cuirid na náomh uile a inbeannachd chuguibh.

13 Grása an Tighearna Iósa Críod, agus grádh Dé, agus cunnán an Sbiuruid Náomh, maille ribh uile. Amén.

Epistil PHOIL absdail chum na NGALATIANACH.

CAIB. I.

Muinntir na Galatia corrach, diombuán a gcreidimh.

POL, absdal, (ní ó dháoinibh, ná tré dhúine, achd tré Iósa Críod, agus tré Dhía an Tathair, noch do thóg súas é ó mharbhuibh;)

2 Agus na dearbhráithreacha uile atá maille riom, chum eagluiseadh na Galatia:

3 Grása maille ribh agus síothcháin ó Dhía Athar, agus ó ar Dtighearna Iósa Críod,

4 Tug é féin ar son ar bpeacuighne,

chum ar sáortha ón drochshágghalsa do láthair, do réir dheághthoile Dé éadhón ar Nathairne:

5 Agá bhfuil glóir go sáoghal na sáoghal. Amén.

6 As iongnadh leam bheith ar niompógh dhibh comhlúath sin chum soisgéil eile ón tí do ghoir sibh chum grás Chríod:

7 Ag nách soisgéil eile é; achd amháin go bhfuil dream áirighe dá bhur mbuáidhreach, agus lér nían soisgél Chríod do chur a neimbrigh.

8 Achd bíodh go ndéanamáoisne, no aingeal ó neamh, soisgéil eile do sheanmóir

dháobh tar an tsoisgeúl do rinneamar do sheanmóir dháobh cheana, bíodh sé malluighe.

9 Ambuil a dubhramar roimhe, a deirim a nois a ris mar an gcéudna, Cía bé dhéanas soisgeúl do sheanmóir dháobh leith amuigh dhe súd do ghabhabhair chuguibh, bíodh sé malluighe.

10 Oir a nois an íad dáoine, nó a né Día theaguisim? nó a ní toil na ndáoine iarruim a dhéanamh? go deimhin dá mbéinn gus a nois ag déanamh toil na ndáoine, ní bhéinn um shearbhfhoghan-tuidhe ag Críod.

11 Agus do bheirim a fhios dhíbh, a dhearbhráithre, an soisgeúl do seammóradh leamsa nách do réir dhuine atá sé.

12 Oir ní ó dhuine fuair mé é, ná do theaguisgeadh mé, achd tré thaibéunadh Iósa Críod.

13 Oir do chúalabbair mo choinbhear-sáid a nallód a greideamh na Niúduigheadh, eadhon go raibh mé ag géreanmhuin eagluisi Dé tar mbógh, agus dá sgrios.

14 Agus gur mó tháinig mé ar madhuigh a greideamh na Niúduigheadh ná morán dom mhaca samhla a measg mo chinidh, ar mbeith dhamb ní as dúthrachduighe ag leanmhuin luim mo shlinsear.

15 Gidheadh an tan do thogair Día, (noch do clinir air leith mé ó bhrúinn mo mháthar, agus do ghloir mé tré na ghrás,)

16 A mhac féin dfoillsiughadh ionnam, ionnus go mbéinn dá sheanmóir a measg na geineadhach; air a nuáirsin ní déarna mé cónhairle ré fuil agus re féoil:

17 Agus níor fhill mé go Hiarusalem chum na druinge do bhí na napsdaluibh rómam; achd do inthigh mé go Harábia, agus tainic mé ar mais aris go Damascus.

18 Na dhíáigh sin a geionn thrí mblíadhan do fhill mé go Hiarúsalem dfeucháin Pheadair: agus dfan mé na fhochair cúig lá dhéug.

19 Agus ní fhaca mé neach ar bith eile do na hapsdaluibh, achd amháin Séumus dearbhráthair an Tighearna.

20 Agus sna neithibh sgríobhuim chuguibh, féuch, tógahuim Día dfiadhuisi, nách bréug do nim.

21 Na dhíáigh sin tháinig mé go críochaibh na Síria agus Cilicia:

22 Agus ní raibh eólas oram do réir mfaicsiona ag eagluisibh thíre Iúdaighe noch do bhí a Geníod;

23 Achd amháin do chúaladar, An tí do bhí dár ngéreanmhuin roimhe so go bhfuil sé a nois ag soisgeúlughadh an chreidimh do sgrios sé roimhe.

24 Agus tugadár glóir do Dhía dom tháobh.

CALB. II.

Pól ag leanmhuin ar a thúras 4-agus ag deimhniughadh an tsoisgeil. 7 Mar théachdaire na Gicineadhach; amhuil Peadar, na Niúduigheach.

A GUS a geionn cheithre mblíadhan déug na dhíáigh sin do chuáidh mé súas a ris go Hiarusalem ina ráon ré Barnabas, ar mbreith Thítus ríom mar an gcéudna um chuideachda.

2 Agus is do réir thaibéunta do chuáidh mé súas, agus do chuir mé a géill dóibh an soisgeúl do nim a sheanmóir a measg na Geineadhach, achd don druing dob óirdheirce aca air leith, deagla a gcáil ar bith go riothfúinn go diomhaóin, no gur riothas.

3 Achd fós níor cuireadh dfiachuibh ar Thítus, do bhí um chuideachda, a thimcheallgearradh, bíodh go raibh sé na Ghréngach.

4 Agus sin ar son na ndearbhráithreach bhfalsa do bhí ar dteoltógh a steach, noch do théultóigh a steach do bhrath na saóirse atá againn a Níosa Críod chum ar mbreith fá dhaoirse:

5 Dá nach dtugamar urraim, ar feadh úaire amháin; ionnus go bhfanfadh fírinne an tsoisgeil aguibhe.

6 Agus ón druing air a saóiltéar cáil éigin oirdhearcuis do bheith, (gidh bé mar do bhádar roimhe so, ní bheannann sé dhamhsa: ní ar phearsainn dhuine bhíos meas ag Día: oir) an dream shaóiltéar do bheith oirdheirc, níor chuireadarr bárr ar mo theagusgsa:

7 Achd go contrárdha dhó sin, ar bhfaicsin dóibh gur táobhadh soisgeúl an neimhthimchillghearrtha leamsa, mar do táobhadh soisgeúl an timchiollghearrtha lé Peadar;

8 (Oir an té do oibrigh go heifeachtach) do Pheadar chum absdaltachda an timchillghearrtha, doibrigh sé dhamhsa mar an gcéudna do tháobh na Geineadhach:

9 Agus ar naithne do Shéumus, agus do Chléphas, agus Déoin, ar a bhfuil meas bleith na bposduighibh an grás do tugadh dhamh: tugadár a lánb dheas a ccrúth chumainn damhsa agus do Bharnabas; chum sinne dinteachd chum na ccineadhach, agus íad féin chum an timchillghearrtha.

10 Achd amháin go mbiadh cuimhne againn ar na bochduibh; an ní céudna agá raibh mé féin dúthrachdach chum a dhéunta.

11 Agus an tan tháinig Peadar go Hantíochia, do sheas mé an adhuigh a éuduin, oir do thuill sé a spreagadh.

12 Oir sul tangadár dream áirighe. ó Shéumas, do chaith sé biadh a bhfochair na Geineadhach: achd tár éis teachd dóibh,

do dhéultó sé agus do sgar sé riu, ar mbeith eaglach dhó roimh an luchd do bhí don timchiollghearradh.

13 Agus do bhádar an chuid eile do na Iúduighibh mar an gcéadna ag cluáinereachd na fhochair; ionnas gur tháirngearad Barnabas fós ré na gcluáin.

14 Achd an tan do chonnaire misi nách í an tslighe dhíreach do shiubhladar chum fírinne an tsoisgél, a dubhairt mé ré Peadar na bhfiadhnúisi uile, Má atá tusa, agus tú ad Iúduighe, ag caitheamh do bheatha réir na Gcineadhach, agus ní réir na Níuduightheadh, créd fá gcuireann tú dfiachuibh ar na Cineadhachuibh aithris do dhéunamh ar na Iúduighibh?

15 Inne atá ar Níuduighibh ó nadúir, agus ní ar bpeacthachuibh do na Cinéadhachuibh,

16 Ar mbeith fhios aguinn na sáorthar duine tré oibrighibh an reachda, achd tré chreideamh Iósa Críost, do chreideamairne a Níosa Críost mar an gcéadna, ionnus go sáorfuighe sinn tré chreideamh Chríost, agus ní tré oibrighibh an reachda: do bhrígh nach sáorfuightheas féoil ar bith tré oibrighibh an reachda.

17 Agus má, gheibhtheas sinne ar bpeacthachuibh, agus sinn ag iarraidh ar sáortha a Gcríost, a né go bhfuil Críost na mhinisdir ag an bpeacadh? nar léige Dia sin.

18 Oir má thógbhuim súas a rís na neithe do leag mé síos, do ním ciontach mé fein.

19 Oir atáimse tré an reachd marbh don reachd, ionnus go mbéim beo do Dhía.

20 Do cénsadh mé má ráon ré Críost: gidheadh atáim beo; biodh nach misi feasda, achd Críost atá beo ionnam: agus an bheatha chaithim a nois sa gcluinn is tré chreideamh Mhic Dé chaithim í, noch do ghráduigh mé, agus tug é fein ar mo shon.

21 Ní ag cur ghrás Dé ar gcúl atáim: oir má thig tré an reachd fíreuntachd, is gan adhbhar fuáir Críost bás.

CAIB. III.

Tugadh dlighe Mhaois 19 chum peacadh do bheagughadh, agus do nochdadh; 24 achd is tré chreideamh Chríost atá ar sáoradh úatha thríd amach.

O A Ghalatianacha gan chéill, cía rinne piseóga dhaóibh, as nách géillfeadh sibh don fhirinne, agar thaisbéunadh Iósa Críost daóibh roimhe so a bhfiadhnúisi bhuir súl, ar na chéusadh bhuir measg?

2 Bá mian ríom so amháin dfoghluim uáibh, An ó oibrighibh an reachda fuarathair an Spiorud, ná ó éisdeachd an chreidimh?

3 An bhfuilí coinhmícheáilid hesin? ar dtosughadh dhaóibh sa Spioruid, go mádh mian ribh a nois bhuir gcricheughadh sa bhféoil?

4 An go diomhaóin dfuiling sibh a noirid sin do neithibh? achd fós más diomhaóin.

5 Uime sin an tí do bheir an Sbiomad go fairsing dhaóibh, agus oibrigheas súbhailcighe míorbhuileacha ionnuibh, an tré oibrighibh an reachda, nó tré éisdeachd a chreidimh do bheir sé iad?

6 Anluil do chreid Abraham do Dhía, agus do measadh dhó é mar fhíreantachd.

7 Uime sin is tuigte dhaóibh an drung atá don chreideamh, gur ab iad sin clann Abraham.

8 Oir ar na fhaicsin roimhe don sgríobtúir, go sáorfadh Dia na cineadhacha tré chreideamh, do shoisgél sé roimhe láimh Dábraham, ag rádh, Bíaidh na huile chinéadhacha ar na mbeannughadh ionnada.

9 Uimé sin an dream átu don chreideamh atáid siad beannuighthe maille ré Hábraham deaghchreidmheach.

10 Oir an mhéid atá do tháobh oibrightheadh an reachda atáid siad faoi an mallachd: oir atá sgríobhtha, As malluighe gach áon nach ccomhnuigheann sna huile neithibh atá sgríobhtha a leabhar an reachda chum a ndéunta.

11 Agus as ní follas nach sáorthar éunduire tré an reachd a bhfiadhnúisi De, oir, As tré chreideamh mbairfeas an fíreun.

12 Gidheadh ní ón chreideamh atá an reachd: achd, An tí dhéunas iad mairfidh sé thriothadh;

13 Achd dfaasguil Críost sinne ó mhallachd an reachda, ar mbeith dhó ar na dhéunamh na mhallachd air ar son: oir atá sgríobhtha, As malluighe gach áon chrodhar a gerann:

14 Ionnus go dtiucfadh beannachdadh Abraham chum na Gcineadhach a Níosa Críost; chum sinne dtagáil geallamhna na Spioruide tré chreideamh.

15 A dhearbhráithre, is do réir nóis daóna labhruim; Biodh nach biadh ann achd connradh duine, ar mbeith dhó daingnighthe, ní chuiréann éinneach ar gcúl é, agus ní curthar tuilleadh ar bith leis.

16 Máseadh is Dábraham agus dá shíol tugadh na geallamhnachá. Ní abair sé, Agus do na síoltuibh, mar do bhíadh sé ag labhairt ar mhórán; achd mar do laibheóradh sé ar áon ag rádh, Agus dod shíolsa, ag ar é Críost é.

17 Agus a deirim so, nách ccuireann an reachd, noch do thosugh a gcionn cheithre gcéud agus deich mblíadhan bhfiththead na dhiaigh, an comradh do dhaingnightheadh

roimhe, ré Dá a dtáobh Chríost, a neim-brigh, ionnas go gcoirfeadh sé an gheallamhuin ar gcúl.

18 Oir más ón reachd *thig* a nóighreachd, ní *thig sí* feasda ón ngeallamhuin: áchd tug Dá í go sáor Dábraham tré ghealladh.

19 Uime sin créud é an reachd? Is uime do hórduigheadh é ar son sárúigthe na naitheántadh, go teachd don tsíol dá ndearnadh an gealladh; ar na órdughadh ris na hainglibh tré láimh eaidirmheadh-ontóra.

20 Achd an teidirmheadhantóir ní ré háon é, achd is aon é Dá.

21 Uime sin an bhfuil an reachd a nadh-úigh gheallamhacha De? a bhfad uainn sin do rádh: oir da mbeith reachd ar na thabhairt lér bhféidir béatha do thabhairt úadha, go deimhin is tré an reachd do thiucfadh fíreuntachd.

22 Achd dfág an sgríobhtuir na huile dháoine dúnta faoi pheacadh, ionnus go dtiubhartháoi an gheallamhuin ó chreideamh Iósa Críost don druing chreideas.

23 Achd suil tháinic an creideamh, do conghadh sinn fá *smachd* an reachda, agus do dúndadh oruinn chum an chreidimh do bhí ré hadhuigh a fhoillsighthe.

24 Uime sin a sé an reachd fá sgolmhaighistir dhúinn go Críost, ionnus go sáorfuidhe sinn tré chreideamh.

25 Achd ar dteachd dón chreideamh, ní bhfuilmid feasda faoi sgolmhaighistir.

26 Oir atá sibh uile bhur gcloinn ag Dá tré chreideamh a Níosa Críost.

27 Oir an mheid aguibh do baidheadh a Críost do chuireabhair Críost ionuibh.

28 Ní bhfuil lúduighe na Gréugach, ní bhfuil sáor na dáor, ní bhfuil fear na bean: oir is áon sibh uile a Níosa Críost.

29 Agus más lé Críost sibh, as sibh síol Abraham *gan amhras*, agus oighrighé do réir na geallamhna.

CAIB. IV.

Bhadar dáoine fá réachd Mhaóise mar oighre fa fhear-coimhead: 22 gidheadh is dúal sáirse theachd ar shliocht Shára.

GIDHEADH a deirim, Ar feadh blíos an tóighre na leanbh, nach bhfuil dithfír ar bith eidir é agus shearbhfhoghantuidhe, bíodh go bhfuil na thighearna ós cionn gach neithe;

2 Achd bí faoi luchd a choimhéuda, agus fán luchd ar a mbí a chúram, go teachd na haimsire do órdugh an tathair.

3 As mar an gcéudna sinne, an tan do bhámar ar leanuibh, do bhámar a ndáoirse faoi cheadthosúighibh an tsáoghail:

4 Achd ar gcoimhlíonadh na haimsire, do chuir Dá a Mhac féin úadh, do gineadh ó mhnáoi, agus do gineadh faoi an réachd,

5 Chum na druinge do bhí faoi an réachd dífiasgladh dhó, ionnus go bhfuighemísne ait cloinne.

6 Agus do bhrígh go bhfuilte bhur gcloinn, do chuir Dá úadh ann bhur gcroidhthibh Spiorad a Mhic féin, ghoireas, Abbá, Athair.

7 Uime sin ní searbhfhoghantuidhe thú feasda, achd mac; agus más mac, is oighre thú mar an gcéudna do Dhá tré Chríost.

8 Achd an tan sin ar mbeith dháoiibh gan eólas Dé aguibh, do bhíodh sibh ag seirbhís do na déeibh, nach bhfuil na ndéeibh ó naduir.

9 Achd a nois, ó átá eólas Dé aguibh, nó fós eólas Dé oruibh, cionnas fhilleas sibh a rís ar na céudthosúighibh engcrúaidhe uireasbhacha, dár mían ribh bheith a rís fá dháoirse?

10 Bí coimhéud aguibh ar laethibh, agus ar mhíosuibh, agus ar aimsearuibh, agus ar bhliadhanuibh.

11 Atá eagla oram bhur dtimcheall, gur go diomháoin do thuisrigheas mé féin ribh.

12 Iarruim dathchuingé oruibh, a dhearbhráithre, bíghidh mar misi, do bhrígh go bhfuilimse mar sibhse: ní dhearnabhair éugeoir ar bith oram.

13 Agus atá a fhios aguibh gur tré éugcrás na feóla do sheanmóir mé dháoiibh an soisgeúl ar tús.

14 Agus ní raibh tarcuisne ná gráin aguibh air mo chathughadhsa um fheóil; achd do ghabhabhair chuguibh mé mar aingeal Dé, nó fós mar Iósa Críost.

15 Uime sin créid í an cháill shonuis do bhí oruibh? oir do ním dífadhnúise dháoiibh, go mbeanfadh sibh da madh éidir é, bhur síule féin amach, re na dtabhairt danhsa.

16 Ar a nadhbharsin an bhfuilim um nánhuid aguibh, fán bhfírinne dinnísia díbh?

17 Ní ré máith, atá teasghrádh acadhsaní dáoiibh, achd bá mían riu sinne do chur amach uáibhse; ionnus go mbíadh teasghrádh aguibhsí dhóibh féin.

18 Achd as maith an teasghrádh ré bheith go siorruidhe a ní mhaith, agus ní hé amháin an tan bhímse bhur lathair.

19 A chlann bheag, agá bhfuilim a rís ré niodhnuibh bhur dtimcheall nó go ndealbhtar Críost ionnuibh,

20 Agus do bfeair leam go mbéinn bhur láthair a nois, chum mo ghótha dáthruhadh; oir a'áim amharasach oruibh.

21 Inn'sigh dhamb, a dhream lér mían bheith faoi an reachd, an gcluinn sibh an reachd?

22 Oir áta sgríobhtha, go rabhadar días mac ag Abraham, mac aca ré hinnilt, agus mac eile ré mnáoi sháoir.

23 Agus an mac do bhí ris a ninnilt as do réir na féola rugadh é; achd an mac do bhí ris an innáoi sháoir as do bhrígh na geallamhna rugadh é.

24 Atá ní eile ré thuigsin as na neithibhse: oír a síad so an dá thiomna; áon ab é Agar ó shliabh Sina, bheireas clann chum dáoirse.

25 Oír as ionann Agar agus Sina, slíabh sa Narábia, agus as cosmhuil í ris a Niarusalém atá a nois ann, agus atá sí fá dháoirse maille ré na cloinn.

26 Achd ata an Tiarusalém atá shúas sáor, noch as máthaír dhúinne uile.

27 Oír atá sgríobhtha, Bíodh gairdeachas ort a bhean aimrid náchi beireann clann; réub amach agus éigh, a bhean nach bhfuil ré níodhnuibh: oír is lía clann na mná tréigthe ná na mná agá bhfuil fear.

28 Uime sin, a dhearbhráithre, is sinne clann na geallamhna, do réir Isaac.

29 Achd amhuil do bhí a nuáirsin an tí rugadh do réir na féola ag géleamhuin ar an tí *rugadh* do réir na Sbioruide, is mar sin atá a nois mar an gcéudna.

30 Gidheadh créd adeir an sgríobtóir? Teilg amach a ninnilt agus a mac: oír ní bhíaidh mac na hinnilt na oighre máraon ré mac na mná saoire.

31 Go deimhin, a dhearbhráithre, ní clann don innilt sinne, achd don *mhúaoi* sháoir.

CAIB. V.

Saoirse na gceidmheach tré Chríod; ag coimhseasamh, 3 ní a ngnás an tséiréachd, agus pheacaidh, 5 achd a ngrádh Spíorúid Dé, agus ionnracuis.

UIME sin seasuidh sa tsáoirse léur sháor Críod sinn, agus ná bíghidh a ris ar bhur greapall ré cuing ná dáoirse.

2 Féuch, a deirimse Pól ribh, dá dtimchillghearrthar sibh, nách bhfuighe sibh tairbhe ar bith a Críod.

3 Oír do ním dfiadhnuisi a rís do gach áon thimchillghearrthar, go bhfuil dfiachuibh air an réachd uile do choimhlíonadh.

4 Atá an mhéid aguibh sháorthar tré an réachd, ar bhur ndéalughadh ré Críod; do thuiteabhair ó ghrás.

5 Oír atámuide tré an Sbiorúid ó cheideamh ag fuireach ré dóthchas na fireuntachda.

6 Oír a Níosa Críod ní bhfuil éifeachd ar bith a dtimchillghearradh, ná a neamhthimchillghearradh; achd a gceideamh oibrighreas tré ghrádh.

7 As maith do ríothabhair; cía chuir tóirneag oruibh fá bheith úmhál do mhírinne?

8 Ní on tí ghoireas sibh *tháinic* an brosdughadh so.

9 Géuridhe beagán laibhín an táos uile.

10 Atá muinighin agumsa asuibh sa Dtighearna, nách bíadh sibh ar atharach inntinne: gidheadh an tí chuireas buáidh-readh oruibh bíaidh sé fá bhreith dhamanta, gidh bé ar bith é.

11 Agus a dhearbhráithre, má nímse mar an gcéudna an timchillghearradh do sheanmóir, créud fá bhfuil géleamhuin fós dá dhéanamh oram? go deimhin atá sgannuil na croithe ar na cur ar gcúl.

12 Do bfearr lean fós an drung chuireas míoshúainlneas oruibh ga mbeidis ar na ngearradh uáibh.

13 Oír, a dhearbhráithre, as chum saoirsi do goireadh sibh; amháin ná *déunuidh* an tsáoirse na cionfátha don choluinn, achd bíghidh féin ag seirblís da chéile tré ghrádh.

14 Oír coimhlíontár an réachd uile a náoinbhréithir amháin, ann so; Grádhugh do chomharsa mar thú féin.

15 Achd dá raibh sibh ag crinn agus ag slugadh a cheile, tabhruidh aire ribh nách cénáoithear sibh ré chéile.

16 Uime sin a deirim, Siúbhluidh sa Sbiorúid, agus ní choimhlíonfuidh sibh míanghus na colla.

17 Oír bí míanghus na colla a nadhuigh na Sbioruide, agus na Sbioruide a nadhuigh na colla: agus atáid so contrárdha dhá chéile: ionnas nach féidir líbh na neithe as mian ribh do dhéanamh.

18 Agus ma threóruightheas sibh ris an Sbiorúid, ní bhfuilte faoi an réachd.

19 Tuilleadh eile, is follas oibreacha na colla, mar atá; Adhaltrannas, sdriopthachas, neamhghloine, macnas,

20 Iodhaladhradh, piseóga, námhadas, imreasuin, conórtus, míosguis, consbóid, ceannarruic, eireceachd,

21 Tnúth, dúnmharbhadh, meisge, cráos, agus a samhail sin: ar a labhruim ribh roimh láimh, amhuil do innis mé *dháobh* roimhe, nach bhfuighe an drung do ní a samhail so óghreachda rioghachda Dé.

22 Achd a sé as toradh don Spíorúid grádh, gairdeachas, síothcháin, foighid fhad, ceannsachd, rún maitheasa do dhéanamh, creideamh,

23 Macántas, measardhachd: ní bhfuil dlíghthead a nadhuigh a samhail sin.

24 Oír an drung as le Críod do chéusadar an cholan maille ré na toil agus ré na míanghusuibh.

25 Más beó dhúinn sa Sbiorúid, siubhlam mar an gcéudna sa Sbiorúid.

26 Ná bíodh dúil a nglóir dhiomháoin aguinn, ag cur chathuighe ár a chéile, ag tnúth ré chéile.

Gebe nì churthear asé bheantar.

CAIB. I. Comharthadha Chríod a gcorp Phóil.

CAIB. VI.

Tríd thróaire, 6 cheirte, 14 fhulang,
15 agus bheatha nua, aitheantar clann
Dè.

ADHEARBHRAITHRE, má gliream-
uighthear neach a gcóir ar bith
go hobann, tuguidhse a dhream spioradálta,
a shamhuil sin do dhuine ar a ais ré
sbiorad ceannsachda; ag tabhairt aire
leachd féin a dhuine, nach ccuirfidhe
cáthughadh ortsa mar an gcéadna.

2 Iomchruidh úaluidhe a chéile, agus
mar sin coimhlíonfuidh réachd Chríod.

3 Oir dá saoilidh éundúine é féin do
bheith éifeachdach, ar mbeith dhó gan
éifeachd, atá se meallta ann a inntinn féin.

4 Achd déunadh gach áon a obair féin
dearbhbha, agus mar sin bíaidh adhbhar
gáirdeachais aige dhá tháobh féin amháin,
agus ní do tháobh dhuine eile.

5 Oir iomchruidh gach áon a úalach féin.

6 Tugadh an tí theagnisgthear sa
mbréithir don tí theagnisgeas é roinn dá
uile mbaitheasuibh.

7 Ná mealltar sibh; ní ghabhann Día
sgíge chuipe: oir gídh bé nì shiolchuireas
neach, a sé an ní céadna bheanas sé.

8 Oir an tí shiolchuireas don choluinn
buainfigh sé truailligheachd don choluinn;
achd an tí shiolchuireas don Sbiornid
buainfidh se an bheatha mharthanach don
Sbiornid.

9 Achd ag déanamh maithéasa ná
bímid tuirseach: oir beanfum iona ám
féin, muna ndeacham a neimbrigh.

10 Uime sin an feadh atá an tám aguinn,
déanam maith do na huile dháoinibh, agus
go mórmhór do luchd éintighe an
chreidimh.

11 Do chí sibh fairsinge na litre do
sgríobh mé chuguibh ré mo láimh féir.

12 An mhéid léir mian iad féin do
thaisbéunadh go sgíamhach sa ccoluinn,
cuirid dfiachuibh oruibhse an timchill-
ghearradh do ghabhail chuguibh; amháin
deagla go ndéantáoi géirleannhuin orrtha
ar son chroíthe Chríod.

13 Oir an dream sin féin atá timchill-
ghearrtha ní choimhéuduid siad an reachd;
achd as mian riu sibhse bheith timchill-
ghearrtha, chum mórdhála do dhéanamh
dhóibh as bhur bhféoil.

14 Gidheadh nár léige Día go ndéan-
uinnse mórdháil, achd as croith ar
Dtighearna Iósa Críod, tré a bhfuil an
sáoghal céusda agumsa, agus nisi ag an
tsáoghal.

15 Oir a Níosa Críod ní bhfuil
éifeachd ar bith a dtimchillghearradh, ná
a neamhthimchillghearradh, achd sa
gcrúthughadh núadh.

16 Agus an mhéid shiabhals réir na
riághlachsa, síothcháin, agus tróaire orrtha,
agus ar Israel Dé.

17 O so amach ná cuireadh éundúine
míoshuáimheas oramsa: oir iomchruim
um chorp coinharthadha an Tighearna
Iósa.

18 Grása ar Dtighearna Iósa Críod
maile ré bhur spioruid, a dhearbhráithre.
Amén.

Epistil PHOIL absdail chum na NÉPHESIANACH.

CAIB. I.

Iarraidh Pól ar Dhía, iad do thuigsín gur
thoghu iad ná ñoighre ar a Ghlóir.

PÓL, absdal Iósa Críod tré thoil Dé,
chum na náomh noch ata an sa
Nephesus, agus chum na druinge chreideas
a Níosa Críod:

2 Grása maille ribh, agus síothcháin, ó
Dhía ar Nathair, agus ón Dtighearna Iósa
Críod.

3 Glóir agus móladh do Dhía, eadhon
Dathair ar Dtighearna Iósa Críod, noch
do bheannuidh sinn lé gach uile bheann-
achdadh sbioralta sna neithibh neamhdha
a Gcríod:

4 Amhuil do thógh sé sinn annsan, sul
do chrúthuigheadh an dómhan, ionnus go

mbéimís náomhtha agus neimhchiontach
dhá lathairsion a ngrádh:

5 Agus do réinnchinn sé dhúinne bheith
aige féin a náit cloinne tré Iósa Críod ar
a shon féin, do réir dheaghfhuinne a thola
féin,

6 Chum molta glóire a ghrás, tré a
ndéarna sé sinne grásamhuil an a Mhac
ghrádhach.

7 Iona bhfuil fuásgladh aguinn tré na
fhuil, (maithmheachas na bpeacadh,) do
réir sháidhbhris a ghrásan:

8 Tré ar líon sé chuguinne a nuile
eagna agus thuigse;

9 Ag foillsiughadh dhúinne ruindíamhair
a thola, do réir a dheaghfhuinne féin noch
do chuir sé roimhe ris féin:

10 A miniosdralachd choimhlíonta na haimsire na huile neithe a Críosa, noch atá ar neámh, agus ar talamh, do chruiniughadh a gceann a chéile; annsan:

11 Ann a bhfuilmidne toghtha, air ar réimchiuneadh réir orduighthe an tí oibrigheas na huile neithe réir chomhairle a thola féin, noch ann atá fós oirigheachd aguín:

12 Ionnas go mbeimísue lér tosuigheadh dóigh do bheith aguinn a Críosa, chum molta a ghlóiresion.

13 Ann a bhfuil bhur ndóighse mar an gcéudna, ar gclos bréithre na fírinne dhíbh, shoisgéil bhur slánaighthe: trér cuireadh fós séula oruibh iar gceideamh dháuibh, tré Sbiorad náomhtha na geallamhna,

14 Agár ab é is geall connartha dar noighbreachdne go teachd dúinn a seilbh ar saoirsi, chum molta a ghlóiresion.

15 Uíme sin, ar gclos dámhsa mar an gcéudna an chreidimh atá aguibhse sa Dtighearna Íosa, agus an ghrádh do na huile náomhuibh,

16 Ní sguirim dá bheith ag breith bhuídeachais ar bhur son, ag coimhniughadh oruibh um urnuighibh;

17 Ionnas go dtúbhradh Día ar Dtighearna Íosa Críosa, Athair na glóire, Sbiorad éagna agus foillsighe dháuibh chum eision dadmháil:

18 Ag soillsiughadh súl bhur ccroidhe; chum a fheasa do bheith aguibh créud í muinighin a ghármasan, agus créd é saidhbheas ghlóire a óighreachda sna náomhuibh,

19 Agus créd é roimhéud a chúmhachd dar dtáobhne an dream chreideas, do réir oibriughadh a mhóirneirt,

20 Noch do oibrigh sé a Críosa, an tan do thóg sé suas ó mharbhuidh, agus do shuighidh sé é ar a dheis féin air neamh.

21 Go hárd ós cionn gach uile úachdaranachda, agus chúmhachd, agus neirt, agus thighearnuis, agus gach uile anma dá nainmighthe, ní sa tsáoghalsa amháin, achd mar an gcéudna sa tsáoghal atá chum teachda:

22 Agus do chuir sé na huile neithe síos fá na chósuibh, agus tug sé na cheann é ós cionn na huile don neaglais,

23 Noch atá na corp aige, na cóimhlíonadh ag an tí choimhlíonas na huile sna huilibh.

CAIB. II.

Olcus staid dhuine ó nádur, 13 achd gu rug Críosa abhfogus do dheagh-bheatha, 18 agus do Día é.

AGUS do bheódhuigh sé sibhse, ar mbeith díbh marbh a gcionntuibh agus a bpeacuighibh;

2 Ann a rabhabhair a nallód ag siubhal do réir nóis an tsáoghailse, do réir an phrionnsa agá bhfuil cúmhachda a naifir, agus na sbiorúide óibrigheas a nois a gcloinn na heasúmhachda:

3 Agá rabhamairne uile mar an gcéudna nar gcoinbhersaid a nallód a nainmhfianuibh na colla, ag tabhairt a tóla féin don chloinn agus do na smuaintighibh; agus do bhámar ó nadúir ar gcloinn na féirge, éadhon mar chách.

4 Achd Día, noch atá saidhbhir a dtrócaire, tré na mhórghrádh lér grádhuih sé sinn,

5 Ar mbéith dhúinn fós marbh tré chionntuibh, do chóimhbheódhuigh se sinn maille ré Críosa, is lé grásuibh shlánaightheair sibh;

6 Agus do chomhthóg sé suas, agus do chomhshuighidh sé sinn air neamh a Níosa Críosa:

7 Ionnas go bhfoillseóchadh sé sna haimsearuibh atá chum teachda saidhbheas roilíomhar a ghrás tré mhaitheas dhár dtáobhne a Níosa Críosa.

8 Oir as tré ghrás atá sibh ar bhur slánughadh tré chreideamh; agus ní uáibh féin so: achd tioldacadh Dé:

9 Ní ó oibrightheibh, deagla go ndéanadh áonduine uáill as féin.

10 Oir as sinne a obairsion, air ar gcrúthughadh a Níosa Críosa chum déaghoibrigheadh, noch do ullmhuigh Día roimh láimh, chum sinne do shiubhal ionnta.

11 Uíme sin bíodh ar coimhne aguibh, ar mbeith dhaóibh a nallód bhur Gceineadh-achuibh sa bhfeoil, da ngoirthí an Neamh-thimchillghearradh ris an *druing* da ngoirthear an Timchillghearradh do nítheair lé lamhuibh sa bhfeoil;

12 Go rabhabhair sa naimsirsin a néugmhais Chríosa, ar mbeith dháuibh gan buáin aguibh ré maitheas puiblidhe Israél, agus bhur gcoimhighteachuibh do chonnarhuibh na geallamhna, ar mbeith díbh gan muinighin, agus gan Día ar bith aguibh san tsáoghal:

13 Achd a nois a Níosa Críosa atá sibhse do bhi ar uáiribh neamhchómhgarach ar bhur ndéanamh comhgarach tré fhuil Chríosa.

14 Oir as eision ar síothcháinne, noch do rinne áon dinn aráon, agus do bhris síos balla méadhóinach na teóruinne;

15 Ar gcur a naimhdeanuis ar gcúl dó tré na fheoil, éadhon réachd na naitheant-adh maille ris na hórduightheibh; ionnas go ndéanadh sé áonduine amháin nádur do dhias ann féin, ag déanamh síothchána;

16 Agus go ndéanadh réidh ar áon iad

ré Día náonchorp tres an gcoirich, léir chuir sé an naimhdeanas ar gcúl:

17 Agus ar dteachd dhó do shoisgéil sé siothcháin díbhse nách raibh na chomhgar, agus don druing do bhí na chomhgar.

18 Oir is tridsion atá ar slighe ar áon ré dul a steach chum a Nathar a náoin Spioruid.

19 Uime sin ní bhfuil ní sa mhó bhur gcoimhightheachuibh ná bhur gcoigeríochuibh, achd bhur luchd áonchaithreach do na náomhuibh, agus bhur luchd tighe Dé;

20 Ar mbeith díbh áitighthe ar fhoindameint na nabsdal agus na bhfaidheadh, ar mbeith Díosa Críosaí féin na *chloich* chinn ag an ccaíne;

21 As a bhfasann an teaghuis uile súas ar mbeith dhó go ceart ceanguilte dha chéile annsan chum *bheith na theampoll* náomhtha sa Dtighearna:

22 Ann a bhfuil sibhse mar an gcéudna ar bhur gcomhthóghbhaíl súas ionnus go mbiadh sibh bhur dteaghuis chomhnuidhe ag Día tres an Spioruid.

CAIB. III.

Gradh Chríosaí ro iongantach, a soillsiughadh na Cineadhach ainfiosuch.

AR a nadhbharsa atáimse Pól, um bhráighe Díosa Críosaí ar bhur sonsa a Chineadhacha,

2 Má chuálabhair feadhmanntas ghrás Dé tugadh dhamh bhur dtáobhsa:

3 Oir gur fhoillsigh sé dhamh do réir thaisbéanta an rúindiamhair; mar do sgriobh mé roimhe go haithghearr;

4 As ar féidir libh, ar na léughadh dhíbh, meólussá a rúindiamhair Chríosaí do thuigsin,

5 Noch sna haimsearruibh eile nár foillsigheadh do chlannuibh na ndaoine, do réir mar atá sé a nois ar na fhoillsiughadh dá absdaluibh náomhtha agus da fháidhibh tres an Spioruid;

6 Eadhon go mbeidís na Cineadhacha na gcomhoighridhibh, agus na gcomhchorp, agus rannpháirteamhuil ann a gheallamhasan a Gcríosaí tres an soisgéil:

7 Ar a ndearnadh minisdir dhíomsa, do réir thiodhluite ghrás Dé tugadh dhamh maille ré hoibriughadh bríghmhar a chúmhachdsan.

8 Dhúmhsa, is lúgh na an tí as lúgha do na huile náomhuibh, do tugadh an grás so, *eadhon* saidhbhreas dócháruighthe Chríosaí do shoisgéulughadh a measg na Gcineadhach.

9 Agus a fhoillsiughadh do na huile *dhaoinibh* cré é cumann ná rúindiamhra, noch do bhí folaighthe ó thúis an domhain

a Ndia, noch do chrúthuigh na huile neithe tré Iósa Críosaí:

10 Ionnus go ndéantaoi a nois follas tres a negluis éagna éugsamhuil Dé dúachdaránuibh agus do chúmhachduibh ar neamh,

11 Do réir an réimhchinnidh shíorruidhe noch do rinne sé a Níosa Críosaí ar Dtighearna:

12 As a bhfuil dánachd aguinn agus slighe ré dhul a steach maille ré dóthchas tré chreideamh annsan.

13 Uime sin iarruim dathchuinghe gan sibh do dhul a naubhfainne tré mo bhuáidhearthuibhse ar bhur sonsa, noch as glóir dhaoibhse.

14 Ar a nadhbharsa filleam mo ghlóine Dathair ar Dtighearna Iósa Críosaí,

15 As a nainmnighthea a nuile athardachd airneamh agus air talamh.

16 Ionnus go dtiubhradh sé dhíbh, do réir shaidhbhris a ghlóire, bheith láidir neartmhar tré na Sbioruid sa duine don táobh a stigh;

17 Ionnus go ndéanadh Críosaí comhnuidhe tré chreideamh ann bhur geroidhthibh:

18 Ionnas ar mbeith díbh, ar bhur bhfréumhughadh agus ar bhur bfóndameantughadh a ngrádh, go madh féidir libh a choimsiughadh maille ris na huile náomhuibh cré é an leithead, agus an fad, agus an doimhne, agus an airde;

19 Agus eólas ro oirdheirc ghrádhha Chríosaí do bheith aguibh, chum go lionfuidhe sibh ré huile iomláine Dé.

20 Uime sin don tí léir féidir na huile neithe do dhéanamh go hiomarcach tar mar iarmuid nó mar smuáinémíd, do réir an chúmhachd oibrigheas ionnain,

21 Don tí sin glóir sa neagluis tré Iósa Críosaí ó dhíne go díne, go saóghal na saóghal. Amén.

CAIB. IV.

Brosdadh na Ccineadhach chum áondachd eutorra féin, 17 agus scur ó na sean-ghnáthaightheibh miotharbhach, mion-áireach.

UIME sin, sirimse air mbeith um bhráighe ar son an Tighearna, dathchuinghe oruibh siubhal dáobh mar is iomchubhaidh don ghairm chum argoireadh sibh,

2 Maille ris a nuile úmhlachd *inntinne* agus cheannsachd, maille ré foighid fhada, ag iomchur ré cheile a ngrádh;

3 Ag déanamh díthchill air áondachd na Sbioruide do choimbéud a gcoimhcheangal siothchána.

4 Eúnoch, agus éin Spiorad atá ann,

amhuil fós do goireadh sibh a néun-
inhuinighin blur ngarma ;

5 Eín Tighearna, einchreideanibh, éun
bhaisdeadh,

6 Eín Ndía agus Athair na nuile, noch
atá ós cionn na nuile, agus tré na huilíbh,
agus ionnuibhse uile.

7 Achd tugadh grás dá gach áon
aguinn do réir mhiosúir thiodhlaice
Chríost.

8 Uime sin a deir sé, Ar ndul dó súas a
náirde, go rug sé an bhruid a mbráighdeanas
ris, agus tug sé tiodhlaice do dháoinibh.

9 Achd go ndeachuidh sé súas, créd is
cíall dó achd go ndeachuidh sé síos ar tús
mar an gcéudna go hionaduibh iachdaracha
na talmhan ?

10 An tí do chuáidh síos a sé an neach
céudna do chuáidh súas go hárd ós na
huile neamhuibh, chum na nuile do líon-
adh dhó.

11 Uime sin tug sé drung áirighe, na
nabsdaluibh ; agus drung eile, na bhfaidh-
ibh ; agus drung eile, na náodhairighibh
agus na luchd teaguisg ;

12 Chum na náomh do cheangal go
diongmhála ré chéile, chum oibre na
miniosdrálachda, agus chum follam-
nuighthe chuirp Chríost :

13 Go teachd dúinn uile na náondhachd
an chreidimh, agus eólais Mhic Dé, mar
dhuine iomlán, agus do réir mhiosúir áoise
iomláine Chríost :

14 Ionnuis nách beimís ó so amach ar
leanbuibh, dár mbogadh agus dár nglúas-
achd, fa gcuáirt ré gach uile shuinéim
teaguisg, ré cleasradh dáoineadh, agus ris
an nglíocas ceilge, an a mbíd ag luigheachan
chum mealltóireachd ;

15 Achd ar mbeith dhúinn ag leanmhuin
don fhúinne a ngrádh, fásam sna huile
neithibh, chum an tí as ceann ann, *cadhon*
Críost :

16 O na blifaghann an corp uile ar
mbeith dhó go ceart coimhcheanguite,
agus dluthaighthe ré chéile tré choimh-
cheangal na nuile bhall ré a gcoimhliontar
é, maille ré hoibriughadh brioghmhar do
réir mhiosúir gach éunbhuill, fás iomchubh-
aidh cuirp chum a fhollamnuighthe féin a
ngrádh.

17 Uime sin a deirim so, agus tóghuim
an Tighearna dfiadhnuise air, gan sibhse
do shiúbhál feasda, mar shiúbhluid na
Cúeadhacha eile, a ndíomháoineas a
ninninne,

18 Agá bhfuil a dtuigse ar na dalladh,
ar mbeith dhóibh na gcoimhghitheachuibh
do bheatha Dé do bhrígh a nainbhís atá
ionnta, tré chrúas a geoidhe :

19 Noch ar mbeith dhóibh gan móth-
ughadh ionnta tug iad féin do mhíonáire,

chum gach uile neamhghloine do dhéanamh
maille ré sainnt.

20 Achd ní mar sin fuarabhairse
foghlum Chríost ;

21 Má chualabhair é, agus má teaguisg-
eadh sibh ris, (amhuil atá a nfinne a
Níosa :)

22 Gur cóir dháoiibh do réir na céud
choimbhearsáide an seanduíne do chur
dhíbh, noch atá ar na thruáilleadh ó
ainmhianuibh seachráin ;

23 Agus bheith dháoiibh ar bhur
nathuáadhughadh a sbioruid bhur ninn-
tinne ;

24 Agus an duine núadh do chur
íonuibh, noch atá ar na chrúthughadh do
réir Dé a bhfiréuntachd agus a bhfir-
náomhthachd.

25 Uime sin ar ndéalughadh ris an
mbréig dháoiibh, lábhradh gach áon aguibh
a nfinne ré ná chomharsuin : óir as buill
dá chéile sin.

26 Biodh fearg oruibh, gidheadh ná
déunuidh peacadh : ná maireadh blur
bhfearg go dul na gréine fáoi :

27 Agus ná tuguidh áit don diábhál.

28 An tí do rinne goid ná gadadh ní sá
mbó : achd go inadh luáithe dhéanas sé
sáothar, ag oibriughadh maitheasa ré na
lámhuibh féin, ionnus go mbiadh ní aige
ré thabhairt don tí air a bhfuil riachdanas.

29 Ná tigeadh briathar ar bith thruáill-
ighe amach as bhur mbéul, achd gidh bé
briathar fhoghnaas chum follamnuighthe,
ionnus go dtiubhradh grása don luchd
éisdeacha.

30 Agus ná cuiridh doilgheas ar Sbioruid
náomhtha Dé, lér cúireadh séula oruibh
go lá an fhúasgluighthe.

31 Biodh gach uile shearbhus, agus
gach aingidheachd, agus gach fearg, agus
gach gártha, agus gach ithiomradh, ar ná
thogháil uáibh, maille ris a nuile oic :

32 Bighidh sochroidhtheach, trócaireach
dhá chéile, ag tabhairt maitheamhnais
uáibh, amhuil tug Dia mar an gcéudna
maitheamhnus dáoiibhse a Gcríost.

CAIB. V.

*Go bhfuil Iosa inleanmhuinne, a ngrádh
agus a nglan dleasdanas do gach neach ;
25 agus an pósadh na scathan ar
cheangal agus ionnnanus Chríost ré na
eagluise.*

UIME sin bighidhse bhur luchd
leanmhana Dé, mar chloinn ghrádh-
uigh ;

2 Agus siúbhluidh a ngrádh, amhuil do
gbrádhugh Críost sinne, agus tug sé é
féin air ar son na oifráil agus na iodhbairt
dheaghbhaluidh do Dhia.

3 Gidheadh sdríovachas, nó neamh-

ghloinear bith, nó sáinnt, ná hainmnighthear amháin bhar measg iad, mar as iomchubhaidh do náomhuibh;

4 Ná gáirreamhlachd, ná comhrádh báoth, ná cnáid chainte, noch is neithe neamhchubhaidh: achd go madh fearr libh breith bhuidheachais.

5 Oir atá a fhios so aguibh, nach bhfuil oigbreachd a rioghachd Chríost agus Dé, ag sdríopuidh ar bith, aig neach neamhghlan, ná ag duine sanntach, noch as fear íodhaladrhuigh,

6 Ná mealladh éainneach sibh ré briathruibh diomháoineacha: óir tig fearg Dé ar son na neitheannsa ar chloinn an heasúmhachda.

7 Uime sin ná bíghidh na gcumann.

8 Oir do bhábhair ar uairibh bhar ndorchadus, achd a nois bhár solas sa Dúighearna: siubhluidh mar chloinn an tsolais.

9 (Oir atá toradh na Sbioruide sa nuile mbaith agus fhíreuntachd agus flúinne;

10 Ar mbeith dháobh ag dearbhadh créd é an ní iona mbí deagthoil an Tigh-earna.

11 Agus ná bíodh cumann aguibh ré hoibrighibh neamlitharbhacha an dorchaduis, achd go madh luáithe ribh dhá lochdughadh.

12 Oir as gráineamhuil ré a ninnisin amháin na neithe do níd síad ós íseal.

13 Gidheadh bíd na huile neithe follas ar mbeith dhóibh diomolta ón tsolas: óir a sé an solas do ní gach ní foillsighe.

14 Uime sin a deir sé, Músguil a dhuine atá ad chodladh, agus éirigh ó na mharbhuibh, agus do bhéura Chríost solas duit.

15 Uime sin tábhruidh dá bhur náire cionnas do thiucfadh ribh siúbhál go haireach: ní mar dhruing gan eagna, achd mar dhruing eagnuidhe,

16 Ag fuasgladh na hainsire, do bhrígh go bhfuilid na laethe go holc.

17 Uime sin na bíghidh neamhghlic, achd tuígídh créd í toil an Tigh-earna.

18 Agus ná bíghidh ar meisge ó fhíon, iona bhfuil cráos; achd bíghidh ar bhur líonadh don Sbioruid;

19 Ag lábhairt ré chéile a salmuibh agus a bhfonnuibh diagha, agus a gcain-tighibh sbioradálta, ag seinm agus ag dénnamh ceóil don Tigh-earna ann bhur goróidhthibh.

20 Ag breith bhuidheachais do shíor ré Día agus an Tathair, a nainm ar Dúighearna Iósa Chríost, ar son na nuile neitheann;

21 Ag dénnamh úmlachda dhá chéile a neagla Dé.

22 A mhna, bíghidh úmhal dá bhur

bhfearuibh féin, amhuil do bhíadh sibh don Tighearna.

23 Ar a nadhbharsin gur ab é an fear ceann na mná, amhuil a sé Chríost ceann na heagluise: agus is é slánaightheóir na cuirpé.

24 Uime sin amhuil atá a neagluis úmhal do Chríost, go madh hamhluidh sin bhías na mná dá bhfearuibh féin a ngach éinni.

25 A fhiora, bíodh grádh aguibh dá bhur mnáibh, mar do ghrádhugh Chríost a neagluis, agus tug sé é féin air a son;

26 Ionnus go ndéanadh náomhtha í ar na glanadh dhó a nighe uisge tréas an mbréithir,

27 Chum a déunta dhó féin na heagluis ghlórmhuir, gan cháidhe, gan chasadh, ná ní as cosmhail riu sin; achd ionnus go mbíadh sí náomhtha neimhchionntach.

28 As amhluidh sin as cóir do na fearuibh a mná do ghrádhughadh mar a gcorpuibh féin. An tí ghrádhugheas a bhean a sé féin ghrádhugheas sé.

29 Oir ní thug éundoiné ríamh fós fuath dhá fheóil féin; achd do bheir beatha agus clúdhadh dhi, do réir mar do bheir an Tighearna don neagluis.

30 Oir as buill dá chorpsan sinne, dá fheóil, agus dá chnámhuibh.

31 Dá bhrígh so fuigídh duine a athair agus a mhathair, agus bíadh sé ceanguile dhá mhnaoi, agus beid a raon na náoin fheóil.

32 As seicréid mhór so: achd as air Chríost agus a neagluis lábhruimse.

33 Uime sin gráidheadh gach áon aguibh a bhean mar é féin; achd go mbíadh an bhean eaglach ríomh an bhféar.

CAIB. VI.

Riaghlaithe tightheadhais. 10 *Agus náomhairm chothuighthe na beatha coghthachsa.*

ACHLANN, bíghidh úmhal dá bhur naithribh agus da bhur maithribh sa Dúighearna: óir as cóir so.

2 Tabhair onóir dod athair agus dod mhathair; (noch as é an chéud áithne maille ré geallamhuin;)

3 Ionnus go mbíadh rath ort, agus go mbíadh fad-saoghail agad ar an dtalamh.

4 Agus, a aithreacha, ná brosdughe bhur glann chum feirge: achd tógbhuidh súas iad a dteagug agus a bhfoirheadal an Tigh-earna.

5 A shearbhfhoghantúighidh, bíghidh úmhal dá bhur maighisdríbh do réir na féola, maille ré fáircheas agus ré críoth-nughadh, a bhfiorghloine bhur gcroidheadh, amhuil do bhíadh sibh, do Chríost;

6 Ní ag dénnamh seirbhíse don tsáil, mar an luchd do ní toil na ndáoiné; achd

mar shearbhfhoghantuighibh Chríod, ag déanamh toil Dé ó chróidhe;

7 Maille ré deaghtóil ag déanamh seirbhíse, amhuil don Tighearna, agus ní do dháoinibh:

8 Ar mbéith a fheasa aguibh gidh bé maith do dhéunas gach áon, go bhfuighe sé a luaidheachd ón Dtighearna, más dáor nó sáor é.

9 Agus, a mhaighisdrí, dénuidhse na neithe céndna dhóibhsion, ag cur bagair ar gcúl: ar mbeith a fheasa aguibh go bhfuil bhur Maighisdir féin air neamh mar an gcéudna; agus nach bhfuil féuchuin do phearsdinn seach a chéile aige.

10 Fá dheóigh, a dhearbhráithreacha, bíghidh neartmhar sa Dtighearna, agus a gcúmhadh a neirtsion.

11 Cuiridh iomuibh armáil Dé go huilidhe, ionnus go madh féidir libh seasamh a nadhúigh shligheadóireachd an Diabail.

12 Oír ní ré fuil agus ré féoil do níomuid sbáirn, achd ré buáchdaranuibh, ré cúmhachduibh, ré prionnsuidhibh an domhuin dhorchaduis an tsáoghailse, ré drochsbiorduibh, noch atá sna *hionaduibh* árd.

13 Uime sin glacuidh chuguibh armáil Dé go huilidhe, chum go madh-féidir libh cur na nadhúigh a ló an riachdanuis, agus seasamh ar gcíochnughadh, na nuile neitheann dáuibh.

14 Uime sin seasuidh, ar mbeith dá bhur leasrachuibh ar na gceaslughadh ré firinne, agus ar gcur éidigh uchda na fireantachda iomuibh;

15 Agus bróga ullmhuighthe shoisgéil na siothchána fá bhur gcosaibh;

16 Agus tar gach uile ní, glacuidh chuguibh, sgiath an chreidimh, tré na dtiucfuidh dhíbh uile gháethe tinnighe na drochsbioruideo mhúchadh.

17 Agus gabhuidh chuguibh clogud na sláinte, agus cloidheamh na Sbioruide, eadhon briathar Dé.

18 Ar mbeith díbh ag úrnuighe do shíor ré gach áoin ghné úrnuighe agus athchuinghe tré an Sbioruide, agus ag féire sá ní gcéudna maille ré gach uile bhúanas agus ghuidhe ar son na nuile náomh;

19 Agus ar mo shonsa, ionnus go dtiubhartháoi dhamh cumas labhartha, a nosgladh mo bhéil-maille ré danachd, chum seicreide an tsoisgéil do fhoillsiughadh dhamh,

20 Dá bhfuilim um theachdaire a ngéibheann: ionnus go ndéunuinn dánachd labhartha as, mar as éigean damh lábh-airt.

21 Achd ionnus go mbiadh fios aguibhse air na neithibh bheanas riomsa, agus créid do nim, foillseóchuidh Tichicus, dearbhráthair grádhach agus minisdir díleas sa Dtighearna, na huile neithe dhíbh:

22 Noch do chur mé chuguibh a dtimchioll a nádhbhairse féin, ionnus go mbiadh fios na neitheann bheanus rinne aguibhse, agus go dtiubhradh cómhfhurtachd dá bhur gcroídhthibh.

23 Siothcháin ris na dearbhráithribh, agus grádh maille ré creideamh, ó Dhía Athar agus ón Dtighearna Iósa Críod.

24 Grása maille ris na huile dháoinibh ghrádhúigheas ar Dtighearna Iósa Críod maille ré neamhthruáilleadh. Amén.

Epistol PHOIL absdail chum na BHFILIPPIANACH.

CAIB. I.

Guidhe arson méudughadh seirce agus sair-cóluis 27 agus impidhe ar bi crúadalach cróidhetrén fa leathtrom.

POL agus Timotéus, searbhfhoghantuighidh Iósa Críod, chum na nuile náomh a Níosa Críod nach atá a Bhfilippi, maille ris na heasbuguibh agus ris na deacannibh:

2 Grasa maille ribh, agus siothcháin, ó Dhía ar Nathair, agus ón Dtighearna Iósa Críod.

3 Beirim buidheachas ré mó Dhía gach uair choimhuighim oruibhse,

4 Ag sírdhéanamh úrnuighe maille ré

gaírdeachas um uile ghuidhe ar bhur sonnsa uile,

5 Do bhrígh bhur gcumuinn ris a tsoisgéil ón gcéud lá gus a nois;

6 Ar mbeith dhamh dearbhta as an ní céudnasa, eadhon an tí do thionnsguin obair mhaith ionnuibh go gcuirfe sé críoch uirrethe go lá Iósa Críod:

7 Már as cóir dhamh an breathnughadhso do bheith agam oruibh uile, do bhrígh go bhfuil sibh agam um chróidhe; go rabhabhair uile páirteach ré mo ghrása, ré linn mo ghéibheann, agus mo chosanta agus mo dhaingnighthe ar a tsoisgéil.

8 Oír atá Día dífadhnuise agam, ar

Críosd seanmórthuighe tré thuúth. CAIB. II. *Fulang agus creideamh arson Chríosd.*

mhéud mo dhúile ionnuibh uile ó fhréumh-
aclaí mo chróidhe a Níosa Críosd.

9 Agus iarraim so dathchuighe, bhur
ngrádh a do líonadh fós ní sa mhó ná
chéile a neólas agus a nuile thuigse ;

10 Ionnus go ndearbhadh sibh na neithe
as fearr ; as go mbíadh sibh fíorghlan gan
tuiseadh ar bith go lá Chríosd ;

11 Ar mbeith líonta do thórrthuibh
fíreuntachda, noch tré Iósa Críosd, *lionus*
chum glóire agus molta Dé.

12 Agus as mian riom a fhios do bheith
agnibh, a dhearbhráithre, na neithe *thárrla*
dhamh gur éiridh riu barr oirdhearcuis do
chur ar a tsoisgéul ;

13 Ionnus go bhfuilid mo chuibhrichthe
ar son Chríosd óirdheirc ar feadh an
Phálais uile, agus sna huile *aitibh* eile ;

14 Ionnus gur móide dánachd na coda
as mó do na dearbhraithribh sa Dúighearna,
chum na bréithré do labhairt go neimh-
eaglach, an mheisneach do ghabhadar chuca
as mo chuibhrichtibhse.

15 Do ní dream áirighse go dhearbhbha
Críosd do sheanmórughadh tré thuúth agus
tre chonsbóid ; agus dream eile tré dheagh-
thoil :

16 Do ní dream aca Críosd do shean-
mórughadh tré chonsbóid, ní ó inntinn
ghloin, ag sáoilin dóibh go gcuirfid tuill-
eadh buáidheatha a gceann na gcuibh-
reach atá oramsa :

17 Achd dreim eile ó ghrádh, ar mbeith
a fheasa aca, go bhfuilimse ar mo chur
chum féasda ar son an tsoisgéil.

18 Créd eile máseadh ? atá Críosd fós
dá sheanmórughadh ar gach éunchor, más
a riochd *fírinne* nó fós a bhfírinne féin ;
agus do nímse dhá bhrígh so gáirdeachas,
agus fós, do dhéunad gáirdeachas.

19 Oir atá a fhios agum go rachuid so
chum slánuighthe dhamh tré bhur núnuigh-
these, agus tré chungnadh iomlán Sbior-
uide Iósa Críosd,

20 Do réir mar atá mo shúil agus mo
mhuinighin go géur ris, nách cceuirfghthear
adhnáire oram a náoin ní, achd maille ré
gach uile dhóthchas, amhuil do *thárrla*
dhamh a ríamh, go náirdeochar Críosd a
nois mar an gcéudna um chorp, más tré
bheatha, nó tré bhás é.

21 Oir as éudáil damhsa Críosd, más
beatha nó bás damh.

22 Agus dá *dteagmhuigh dhamh* bheith beó
sa gcoluinn, *bíadadh* sé tarbhach dhamh : agus
créd do bhéurinn do roghain ní eadair mé.

23 Oir atáim a gcúmghach ar gach
táobh, ar mbeith dhamh fonnmhár ar
bheith fá réir, agus ar bheith a bhfochair
Chríosd ; oir ní bhfuil ann ní as fear ná sin :

24 Gidheadh as riachdanuigh dhíbhse
mé shuireach sa gcoluinn.

25 Agus atá a fhios dearhbhta so agum
go bhfanfad agus go ndéunad combnuidhe
bhur bhfochairse uile, chum sibhse chur
ar bhur nadhuigh, agus chum gáirdeachais
créidimh ;

26 Ionnus go líonfadh bhur luathgháirse
a Níosa Críosd dom tháobhsa ó bheith
dhamh a rís a láthair agaibh.

27 Amháin iomchruidh sibh féin go
cubhaidh do shoisgéul Chríosd : ionnas
dá dtigill ní agus go bhfaicfeadh sibh,
nó dá raibh mé uáibh, go bhfuighead
sgéula oruibh, go bhfuilí ag fuireach a
náoin Sbioruid, agus ag cur lé chéile
déinintinn a gcreideamh an tsoisgéil ;

28 Agus ná bíodh eagla na druinge
chuireas bhur nadhuigh oruibh a gcáil ar
bith : noch is comhartha sgríosda dhóibh-
sion, achd sláinte dhíbhse, agus sin ó
Dhia.

29 Oir tugadh dhíbhse a naisgidh ar son
Chríosd, ní hé amháin creideamh dhíbh
ann, achd mar an gcéudna fulang ar a
shon ;

30 Ar mbeith don chómhrac chéudna
aguibhse noch do chonncabhair ionnamas,
agus a nois do chluintí *bheith* ionnam.

CAIB. II.

*Impidhe chum ionnannus, 8 umhlachd ;
12 agus slainte an anam do sháothh-
rughadh le dithchioll.*

UIME sin ma atá cómhfhurtachd ar
bith a Gcríosd, má atá sólas ar bith
grádhla, má atá cumann ar bith Sbioruide,
má atá trúaighe ar bith nó trócaire,

2 Coimhlíonuidh mo gháirdeachasa, ré,
bheith díbh déinintinn, dáonghrádh, déun-
toil, agus déinbhreitheamhnas.

3 Gan éinni tré chonsbóid ná tré
ghlóir dhíomháoin ; achd a nómhlachd
inntinne measadh gach áon gur fearr neach
eile na é féin.

4 Nár ab iad na neithe bheanais ris
féin bhéaras gach áon dá aire, achd gach
áon na neithe fós bheanas ré dáoinibh eile.

5 Uime sin bíodh a nintinn chéudna
ionnuibh, noch do bhí fós a Níosa Críosd :

6 Noch, ar mbeith dhó a bhfoirm Dé,
nár mheas sé na shlad bheith dhó coimh-
ionnun ré Dia :

7 Achd do chuir sé é féin a neamh-
shúim, ar ndul dó a riochd shearbhfogh-
antuighe, ar na dhéunamh cosmhail ré
dáoinibh :

8 Agus ar na fhagháil a bhfioghair mar
dhuine, do ísligh sé é féin, ar mbeith dhó
ar ná dhéunamh úmhal gus an mbás,
éadhon bás na croiche.

9 Ar a nadhbharsin do árdugh Dia é
go ro árd mar an gcéudna, agus tug sé
ainm dhó ós cionn gach uile anma :

10 Ionuus go cromthadh gach uile ghlún daínm Iósa, eadhon glúine na neith-eann atá ar neamh, agus ar talamh, agus fáoi an dtalamh;

11 Agus go naidmheóchadh gach uile theanguidh gur ab é Iósa Críod an Tigh-earna, chum glóire Dé Athar.

12 Uime sin, a cháirde, amhuil tug sibh úmhlachd náibh a gcomhnuidhe, ní hé amháin dom láthairse, ach a nois go mórmhór ar mbeith dhamh bhur bhféugmhuis, sáothruighe bhur slánughadh féin maille ré faitchéas agus ré criothnughadh.

13 Oir a sé Día oibrigheas ionnuibh an toil agus an gníomh do réir a dheaghlóla.

14 Déunuidh na huile neithe gan mhonbhar agus gan challóid:

15 Ionuus go mbiáidh sibh neimhchiontach agus neamhurchóideach, bhur gclóinn, neamblochduigh ag Día, a measg dhroich-chinidh chrosda, eidir a bhfuil sibh ag deallrughadh mar lóchrannuibh soilse sa tsáoghal;

16 Ag síneadh bhréithre na beatha náibh anach; ionnus go dtiucfadh dhíomsa mórdháil do dhéanamh a ló Chríod, nár rioth mé go díomláoin, agus nár sháothruidh mé go díomháoin.

17 Achd fós, bíodh go bhfuilim dom íodhbairt ar muin íodhbhartha agus sheirbhíse bhur gcreidimhe, atá luathgháir oram, agus gáirdeachas má ráon libhse uile.

18 Ar son a nadbhair chéudna déanuighse fós luathgháir, agus gáirdeachas má ráon ríomsa.

19 Agus atá muinighin agam sa Dtigh-earna Iósa ré Timoteus do chur chuguibh go haithghearr, ionnus go mbéinn deighmheisigh, ar bhfagháil fheasa créud as cor dhíbhse.

20 Oir ní bhfuil a shamhuil agam ar fheabhus a inntinne, noch ar a mbiadh cúram na neitheann bheanas ribhse go dúthrachdach.

21 Oir síad na neithe bheanas riu féin farruid na huile, agus ní hiad na neithe bheanas ré Híosa Críod.

22 Achd atá fíosa a dhearbhtachdsan aguibhse, eadhon go ndearna sé miniosdrálachd um fhochairse sa tsoigéul, anhuil do dhéunadh mac a bhfochair a athar.

23 Uime sin atá súil agam ris a bhféarsa do chur chuguibh, comhlúath agus bhíasa a fhios agam créud bhus cor dhamh féin.

24 Agus atá muinighin agam sa Dtigh-earna go dtiucfuidh mé féin mar an gcéudna chuguibh go haithghearr.

25 Gidheadh do mbeas mé gur riachdanach mo dhearbhráthair Epaphroditus, do chur chuguibh, mo choimhoibrighe, agus mo choimhbhíor coguidh, agus bhur

dteachdairese, agus an tí do fhóir oram a nám mo riachdanuis.

26 Oir do bhí fonn a chróidhe ionnuibhse uile, agus do líonadh é do thuirse, tré na chlos dáoiuhse go raibh sé lag.

27 Agus go deimhin do bhí sé lag a bhfogus don bhás: gidheadh do rinne Día trócaire air; agus ní hair amláin, achd oramsa mar an gcéudna, ionnus nach biadh doilgheas ar muin doilghis oram.

28 Uime sin bá moide mo dhúthrachd fá na chur chuguibh, ionnus ar na fhaicsin a ris daóibh, go ngéubha gáirdeachas sibh, agus go madh lúghaide mo dhoilgheassa é.

29 Ar a nadhbharsin gabhuidh chúguibh é sa Dtighearna maille ris a nuile gháirdeachas; agus bíodh cion mór aguibh ar a shamhuiloin:

30 Do bhrigh go dtáinic sé go garr don bhás ar son oibre Chríod, agus nár chuir suim ann a anam, ionnus go gcoimhlonfadh sé a nuireasbhaidh do bhí oramsa a dtáobh bhur seirbhíse.

CAIB. III.

Bíodh gur choimhed Pól an dlighe tar chách, nior tháobh sé ris; achd mheasadh na dhioghbháil é, agus gach éinné eile arson Chríod do tharbhuighadh.

TUILLÉADH eile, a dhearbhráithre, déunuidh gáirdeachas sa Dtighearna. Go deimhin ní léisg leam na neithe céudna do sgríobhadh chuguibh, agus as ní sabhála dhíbhse é.

2 Coimhéduigh sibh féin ar mhadruighibh, coimhéduigh sibh féin ar dhrochluchd oibre, coimhéduigh sibh féin ar an goimhghearradh.

3 Oir as sinne an timchillghearradh, noch do ní seirbhís do Dhía a sbíornuid, agus do ní gáirdeachas a Níosa Críod, agus nach cuireann ar muinighin sa bhfeóil.

4 Bíodh gur féidir leamsa fós bheith muinighineach as an bhfeóil. Má shaóileann éinneach eile go bhféudann sé muinighin do chur sa bhfeóil, as mó ná sin fhéudaimse:

5 Ar mbeith dhamh timchillghearrtha an tochdmhadh lá, do chineadh Ísráel, do threibh Bhenjamin, am Eabhraidhe do na Heabhrúighibh, am Fhairsíneach, do réir an reachda;

6 Ré hiomad grádha, do rinne mé gérléanmhuin air a neagluis; do réir an cheirt atá sa réachd, do bhí mé neimhchiontach.

7 Achd na neithe do bhí na néudáil agam, do mheas mé gur dhioghbháil iad ar son Chríod.

8 Agus fós go deimhin, measmín gur dioghbháil na huile neithe, ar son éolais

ro oirdheirc Iósa Críosa mo Thighearna: agár léig mé dhíom na huile neithe ar a shon, agus measum nach bhfuil ionnta achd aóileach, ionnus go ngnodhachuinn Críosa,

9 Agus go bhfuighthí annsan mé, gan bheith dom fhíreuntachd féin, *thig* ón reachd agám, achd a nfhíreuntachd *thig* tré chreideamh Chríosa, an fhíreuntachd *atá* ó Dhía tré chreideamh:

10 Ionnus go mbíadh aithne agum airson, agus ar chúmhachd a eiséirghe, agus ar chumann a pheannuide, ar bheith dhamh dom chur a gcosamhlachd chrotha ré na bhás;

11 *Dá fhéuchain* an dtiucfadh dhíom ar eunchor rochdain go heiséirghe na marbh.

12 Ní hé go ráinic mé cheana, nó go bhfuilim fos ar dteachd chum críche: achd atáim ag rioth, *dfeuchain* an dtiucfadh dhíom fós breith *uirrthe* do bhrígh go rugadh oram cheana ré Iósa Críosa.

13 A dhearbhráithre, ní mheasum gur rug mé fós *uirrthe*: achd *do ním* éinní amháin, ar mbeith dhamh ag dearmad na neitheann atá ar mo chúl, agus ag déanamh mo dhíthchill chum na neitheann atá romham,

14 Ríothuim go dián chum an chomhartha do mhían luáidheachda árdghárma Dé a Níosa Críosa.

15 Uime sin, an mhéid dhínn atá diongmhalta, bíodh a níntinnse aguinn: achd má tá sibh ar atharrach inntinne, foillséochuidh Dá a ní céudra dhíbh.

16 Gidheadh, siubhlam air ar nadhuigh sa ní chum a dtangamar, do réir áon riaghla amháin, agus bímid déiniuntinn.

17 A dhearbhráithre, bighidh ré chéile bhur luchd leanmhana agumsa, agus tabhruidh aire don druing shiubhlas do réir na heasumplára do bheimídné dhíbh.

18 Óir atáid mórán ag siubhal, fár labhair mé ribh go minic, agus fá a bhfuilim ag gul a nois dá innisin díbh, *gur* naimhde *iad* do chroich Chríosa:

19 Agár ab damnughadh a geríoch dheigheanach, agus agár ab é a Ndía a mhol, agus agá *dtéid* an ghlóir a náire dhóibh, nóch smuáineas ar neithibh talmhuidhe.

20 Achd as ar neamh atá ar gcoinbhearsáide; an tionad as a bhfuil súil aguinn fós ré teachd an Tslánaightheóra, an Tighearna Iósa Críosa:

21 Noch chuirfeas an gcorp truáillighe a nátharrach crótha, chum a dhéunta comheòsmhuil ré na chorp glóimhar féin; tres a noibriughadh lér féidir leis na huile neithe fós do chur faói féin.

CAIB. IV.

Na neithe móra inleanmhana, 11 agus sásughadh Phóil ris guch ein inmhic.

UIME sin, a dhearbhráithre dílghrádh-acha dá bhfuil toil mo chroidhe, mo sholas agus mo choróin, seasuidh mar so sa Dìghearna, a dhearbhráithre dílghradh-acha.

2 Sírim dathchuinge ar Ehbódias, agus guídhim Sintiche, bheith déinintinn sa Dìghearna.

3 Agus sírim dathchuinge ortsa, mar an gcéudna, a chompanuigh charthanaigh, cungnamh ris na mnáibh noch do rinne díthchioll maille riomsa sa tsoisgeúl, agus fós maille ré Clemens, agus *ris* an gcuid eile dom luchd cabhartha, agá *bhfuilid* a nanmanna a leabhar na beatha.

4 Dénuuidh gairdeachas do shíor sa Dìghearna: a deirim a ris, Dénuuidh gairdeachas.

5 Bíodh suáimhneas bhur níntinne follas do na huile dhaóinibh. *Atá* an Tighearna láimh ribh.

6 Ná bíodh ró chúram neithe ar bith oruibh; achd sa nuile ní bíodh bhur níarratuis foillsighthe do Dhía a nurnuighe agus a nathchuinge maille ré breith buidheachais.

7 Agus coimhéudfuigh síothcháin Dé sháruigheas anuile thuigse, bhur gcroidhthe agus bhur níntinneacha a Níosa Críosa.

8 Tuille eile, a dhearbhráithre, gidh hé ar bith neithe atá sírinneach, gidh bé neithe *atá* trómghla, gidh bé neithe *atá* ceart, gidh bé neithe *atá* glan, gidh bé neithe as fíu grádh, gidh bé neithe ar a bhfuil deaghtheisd; ma tá súbhaileighe ar bith, agus nía tá moladh, go madh híad bhías sibh a smuáineadh.

9 Ná neithe fós, do fhóghluim sibh, agus do ghlacabhair, agus do chúalabhair, agus do chonncabhair ionnamsa, deunuidh iad: agus hiáidh Dá a síothchána maille ribh.

10 Agus do ghabh gairdeachas go mór sa Dìghearna mé, do bhrígh gur éiridh dhíbh fa dheireadh mo chúramsa do bheith oruibh; fós an ní do bhí na chás oruibh, achd nach bhfuarabhair ám.

11 Ní tré riachdanus a deirim so: óir do fhoghluim misi, bheith sásuigh, ris an staid ann a bhfuilim.

12 As éol damh bheith uiriseal, agus as éol damh bheith iomlán: sa nuile áit agus sna huile neithibh do teaguisgeadh mé ré bheith sáitheach agus ré bheith ócarach, ré bheith líonta agus ré bheith a riachdaus.

13 Tig dhíom na huile neithe do dhéanamh tré Chríosa noch do neartaigh-eas mé.

14 Thairis sin is maith do rinneabhairse, bheith páirteach rém bhuáidhirtse.

15 Agus fós, atá a fhios aguibhse a Philippianacha, a dtosach an tsoigéil, an tan do fhág mé Macedonia, nár roinn eaglais ar bith rium a gcuntus tabhartha agus gabhála, achd sibhse amháin.

16 Oir ar mbeith dhamh fós a Dtesalónica do chuireabhair chugam uair nó dhó fóirighin mo riachdanuis.

17 Ní hé go bhfuilim ag iarraidh tabhartuis: achd amháin ag iarraidh toruidh ro lionmhuir chum bhur gconntuise.

18 Fuair mé a nois na huile neithe, agus atá mo theannsháith agam: do lionadh mé, ar nglacadh dhamh ó Epaphródítus na

neithe tháinic uáibhse, an baladh dheagh-bhaluidh, an nódhbairt thaitneamhach; ar a bhfuil gean ag Dá.

19 Agus fóirídh mhó Dhíasa gach uile uireasbhuidh dhá mbía oruibhse do réir a sháidhbhris maille ré glóir a Níosa Críost.

20 Agus glóir do Dhía eadhon ar Nathairne go sáoghal na sáoghal. Amen.

21 Teannuidh ribh gach uile náomh a Níosa Críost. Cuirid na dearbhraithre atá um fhochairse a mbeannachd chuguibh.

22 Cuirid na náomh uile a mbeannachd chuguibh, agus go mórmhór an dream atá do luchd tighe Shéusair.

23 Grása ar Dtighearna Iósa Críost maille ribh uile. Amen.

Epistil PHOIL absdail chum na GCOLOSSIANACH.

CAIB. I.

An Críost firinneach, 18 ceann na heagluise; 26 noch a nallod bhí diomhar ar na cineadhachaibh.

POL, absdal Iosa Críost tré thoil Dé, agus an dearbhraithre Timotéus,

2 Chum na náomh agus na ndearbhraithre ndíleas a Níosa Críost a Gcolosse: Grása maille ribh, agus siothcháin, ó Dhía Athair agus ón Dtighearna Iosa Críost.

3 Beirmíd a bhuidhe ré Dá agus ré Hathair ar Dtighearna Iosa Críost, ag déanamh urnuighe do shíor ar bhur sonsa,

4 On tráth fá gcúalamar iomrádh bhur gcreidimh a Níosa Críost, agus bhur ngrádh do na huile náomhuibh,

5 Ar son ná muinighne atá ar na cur a gcoimhéud bhur noirchill air neamh, agá bhfuárabhair a túarásghháil roimhe a mbréithir fhírinne an tsoigéil;

6 Noch tháinic chuguibhse, comhmaith ris an ndomhan uile; agus do bheir toradh uadha, mar do bheir bhur measgsa, ón lá fá gcúalabhair, agus fá bhfuárabhair éolas air ghrás Dé go firinneach:

7 Amhuil fós do fhoghlaim sibh ó Epaphras ar gcoimhshearbhfhoghantuidh grádhach, noch atá ar bhur sonsa na mhinidir díleas ag Críost;

8 Noch fós do fhoillsigh dhúinne bhur ngrádhasa tréas an Sbiuruid.

9 Uime sin, ón lá fá gcúalamar, ní gcuirmíd dá bheith ag urnuighe ar bhur son, agus ag athchuinghe sibhse do bheith líonta déolas a thoilesion a nuile éagna agus thuigse sbioradalt;

10 Ionnuis go síubhalfadh sibh mar as cubhaidh don Tighearna maille ré na thoil do dhéanamh sna huile neithibh, ag tabhairt toruidh uáibh sa nuile dheaghobair, agus ag fás a néolas Dé;

11 Ar bhur neartughadh maille ris a nuile neart, tré na chúmhachd glórmharsan, chum na huile fhoighide agus fhulaing maille ré gáirdeachas;

12 Ag breith bhuídeachais ris a Nathair, noch do rinne sinne iomchubhaidh chum coda dóighreachd na náomh sa tsoillse:

13 Noch do sháor sinn ó chúmhachduibh an dorchaduis, agus do atharruigh sinn go rioghachd a Mhic ionmhuin féin:

14 Ion a bhfuil an fúasgladh aguinn tré na fhuil, eadhon maithmheachas na bpeacadh:

15 Noch atá na iombáigh don Dá dofhaicsigh, na chéidghin na nuile chreatúr:

16 Oir is leisean do crúthuigheadh na huile neithe, noch atá ar neamh, agus ar talamh, sófhaicsigh agus dófhaicsigh, más árdchaithreacha iad, nó tíghearnuis, nó úachdaránachd, nó cúmhachda: as leision agus ar a shonsan, do crúthuigheadh iad uile:

17 Agus atá féin roimh na huile neithibh, agus is trídson sheasaid na huile neithe a bhfochair a chéile.

18 Agus as eision ceann chuirp, na heagluisi: agár ab é an tosach é, an chéidghin ó mharbhuidh; chum airdcheannuis do bheith aige ós cionn na huile.

19 Oir do thogair an Tathair a nuile iomláine do chómhnuidhe annsan:

20 Agus, na huile neithe do dhéanamh réidh ris féin thrídsion, ar ndéanamh siothchána tré fhuil a chroicheasan; mas air talamh *iad*, no air neamh.

21 Agus sibhse, do bhí a nallód bhur gcoimhghitheachuibh agus bhur náimhdbh ann *bhur* ninntinn tré drochóibrighibh, do réidhgh sé a nois dáóibh

22 A gorp a fhéola féin tré bhás, chum bhur ndéunta náomhtha glan agus neimhchiontach na fhiadhnuise féin:

23 Má chómhnugheann sibh go fonn-dameinteach daingean sa gcreideamh, gan bheith dhíbh ar bhur nathrughadh ó mhuinighin an tsóisgeil, noch do chúalabhair, agus do rinneadh sheanmóir dá gach uile chreathúr atá faoi neamh, dá bhfuilimse Pól am mhinisdir;

24 Noch do ní a nois gairdeachas ann sna neithibh fhuilingim ar bhur sonsa, agus choimhlónas fuigheall buáidheartha Chríosa am fheoil ar son a chuirpsion, éadhon a neaglais:

25 Dá ndearnadh minisdir dhíom, do réir fheadhmantuis Dé tugadh dhamh bhur dtáobhsa, chum breithre Dé do choimhlíonadh;

26 An ruindiamhair do bhí folaighthe ó thúis an domhuin agus ó ré na sinnsear, achd a nois atá ar na fhóillsiughadh dhá náomhuibhsion:

27 Dar thogair Dá a fhoillsiughadh créd é saidhbhreas ghlóire an ruindiamhairse a inéasg na Gcineadhach; agár ab é Críosa é bhur measgsa, muinighin na glóire:

28 Noch do nímidne sheanmóir, ag tabhairt fógra dá gach áon, agus ag teagusg gach aoin sa nuile eagna; chum gach áon do thabhairt a láthair iomlán a Níosa Críosa:

29 A ní chum a bhfuilimse ag déanamh díthchill, ar mbeith dhamh ag sbáirín do réir mar oibrigheas a oibrughadhsan ionn-am go cumhachdach.

CAIB. II.

Diosbóireachd chealgach, lé béulaireachd, agus gearogadh dhaoine, 20 agus gnathuighthe an reachd, do sheachna.

OIR do bfearr leam go mbiadh a fhios aguibh créd é méud mo chomhruc ar bhur sonsa, agus ar son na druing atá a Láodicéa, agus ar son na méide nach bhfaicuigh madhuigh sa bhfeoil;

2 Ionnus go mbiadh sólas air a ccroidhthibh, ar mbeith dhóibh dluthuighthe ré chéile a ngrádh, agus a nuile shaidhbhríos sháirdhearbhthachd tuigse, chum éolais ruindiamhra Dé, éadhon a Nathar, agus Críosa;

3 Ann a bhfaillid na huile ionnmhusa eagna agus éolais folaighthe.

4 Achd a deirim so, deagla go meallfadh éundúine sibh ré hóradh briathar:

5 Oir bíodh nach bhfuilim bhur láthair sa gcoluinn, gidheadh atáim bhur láthair sa sbioruid, ag déanamh gairdeachais agus ag féuchain bhur nórduighthe, agus dhaingne bhur gcreidimh a Críosa.

6 Uime sin amhuil do ghabhabhair an Tighearna Iósa Críosa chuguibh, siúbhluidh annsan:

7 Ar mbeith dhíbh ar bhur bhfréumhughadh agus ar bhur bhfollamnúghadh ann, agus ar bhur ndaingniughadh sa gcreideamh, do réir mar do theaguisgeadh sibh, ag líonadh ann díbh maille ré breith bhuidheachais.

8 Tabhruidh bhur naire ribh nach meallfuidh éinneach sibh tré fheallsámhnachd agus tré mhealltóireachd dhionhaóin, do réir thrácdhuighthe na ndaoine, do réir chéudthosuihgeadh an dómhuin, agus ní do réir Chríosa.

9 Oir atá a nuile iomláine Dhíaghachda na cómhnuidhe annsan go corparrda.

10 Agus atá sibhse ar bhur iomláonadh annsan, noch as ceann don huile úachdaranachd agus do na huile chúmhachduibh:

11 Ann a bfuilte mar an gcéndna timchillgearrtha ré timchillghearradh nach láimhdhéunta, ag cur chuirp pheacuidh na féola dhíbh tré thimchillghearradh Chríosa:

12 Ar mbeith díbh adhluite má ráon ris tré bhaisdeadh, ann a ndearnabhair eiseirghe fós má ráon *ris* tré chreideamh oibre Dé, do thóg é suas ó mharbhuibh.

13 Agus do aithbhéodhuigh sé sibhse maille ríson, ar mbeith dhíbh marbh a bpeacaidhibh agus a neamhthimchillghearradh bhur bhféola, ag maitheamh a nuile pheacuidh dhíbh;

14 Ar sgríos sgríbhinne na norduighthead do bhí ar nadhuighne dhó, agus do bhí contrárrdha dhúinne, do thóg se as a tslihe í, ága greamadh don chroich;

15 Ag fadhbhadh na núachdaránachd agus na gcúmhachd dó, do thaisbéin sé go follas *iad*, ar ndul dó ann féin go caithréimeach ós a gcionn.

16 Uime sin ná damnuighthead éinneach sibh ar son bhídh, ná dhíghé, ná a dtáobh láe saóire, ná fan ré nuáidh, ná a dtáobh na sabbóideadh:

17 Nach bhfuil achd na sgáile do na neithibh atá chum teachda; achd *is* lé Críosa an corp.

18 Ná mealladh éundúine sibh a númhachd inntinne agus a dtabhairt onóra dainglibh, dhá sháthadh féin sna neithibh

nach bhfacuidh sé riamh, ar na líonadh go diomhaóin ré hinntinn a cholla féin,

19 Agus nach ccongmhann sé an Ceann, as a bhfágann an corp uile ar mbeith dhó gan uireasbhaidh dlúthuighe ré chéile, tré altuibh, agus tré choimhcheangaltuibh, fás tré fhás Dé.

20 Uime sin má fúrabhair bás má ráon ré Críosa ó chéudthosuighibh an domháin, créid, fá bhfuil sibh mar dhaóinibh chaiteas a mbeatha sa sáoghal, ag leanmhuin dórdnuighibh,

21 Ná bean ris; na blais; na láimhsigh;

22 Noch théid uile a dtruaíleag ré na gleachdadh; do réir aitheantadh agus theaguisg na ndaóine?

23 Neithe agá mbí cáil éagna orrtha, sa seirbhís chúmuid daóine uatha féin, agus a númhlachd inntinne, agus a neamhchoigilt an chuirp; ní a nonóir air bith do shásadh na colla.

CAIB. III.

Na seanbhéusa do chur far cuil, 18 agus caitheamh ar réachd tíghe na nceireidmheach, lé mia-beatha.

UIME sin má deiséirge sibh má ráon ré Críosa, farruidh na neithe atá shúas, sa nionad ann a bhfuil Críosa do shuidhe ar deis Dé.

2 Bíodh bhur ndóil sna neithibh atá shúas, agus ní sna neithibh atá air talamh.

3 Óir atá sibh marbh, agus atá bhur mbéatha folaighthe má ráon ré Críosa a Ndaia.

4 An tan fhóillséochthar Críosa, ar mbéathainne, foillséochthar sibhse fós an tan sin a nglór má ráon ris.

5 Uime sin claóidhgh bhur mbuill thalmuidhe, sdriopachas, neamhghloine, fonn colluidhe, ainmhián, agus sainnt, noch as iodhaládhradh:

6 Tré na dtig díoghaltus Dé ar chloinn na heasúmhachda:

7 Ann a rabhabhairse fós ag siubhal a nallód, ar mbeith dhíbh ag caitheamh bhur mbeatha ionnta.

8 Achd a nois cuiridh uáibh na neithesí uile; fearg, buirbe, blaisphéime, droichmhéiu, comhradh salach as bhur mbéul.

9 Ná dénuuidh bréug ré chéile, ó chuireabhair an seanduine dhíbh maille ré na ghníomharthuibh;

10 Agus ó chuireabhair an duine núadh iomuibh, noch atá ar na athnúadhghadh a néolas do réir íomháighe an tí do chrúthaidh é:

11 Mar nach bhfuil Gréugach agus Íuduighe, timchillghearradh agus neanibh

timchillghearradh, duine barbartha, agus Scítian, dáor agus sáor: achd Críosa ná uile, agus ann sna huilidh.

12 Uime sin cuiridh iomuibh, mar chloinn thogltha, náomhtha ionmhuin Dé, innighe trócaire, cáoine, úmhlachd inntinne, ceandsachd, agus foighid;

13 Ag tabhairt íomchair dhá chéile, agus ag maitheamh dhá chéile, má tá gearan ag neach a nadhuigh aroile: amhuil tug Críosa maitheamhuas díbhse, go madh hamhluidh sin dhéunas sibhse.

14 Achd ós cionn na neitheannsa uile bíodh aguibh carrthannachd, noch as coimhcheangal díongmháltachda ann.

15 Agus bíodh síothcháin Dé ag riáglughadh bhur gcroidheadh, chum a bhfuilí fós ar bhur ngairm a néunchorp; agus bíghidh buidheach.

16 Bíodh bríathar Chríosa na comhnúide ionnuibh go saidhbhir sa nuile éagna; dá bhur múnadh agus dá bhur dteagusc féin a salmuibh agus a bhfonnuibh molta Dé, agus a gcainticibh sbioradálta ag déunamh ceóil don Tighearna ann bhur gcroidhtlibh maille ré gean.

17 Agus gidh bé ar bith ní dhéuntaóí a mbreithir nó a ngníomh, dántar iad uile a nainm an Tighearna Íosa, ag breith bhuidheachais díbh ré Día eadhon an Tathair thrídsion.

18 A mhná, bíghidh úmhal da bhur bhféaruibh, mar is cubhaidh sa Dtíghearna.

19 A fhíora, grádhúighe bhur mná, agus ná bíghidh searbh dhóibh.

20 A chlann, bíghidh úmhal do bhur naithribh agus do bhur máithribh sna huile neithibh: óir as mór gean an Tighearna ar so.

21 A aithreacha, na brosdúighe bhur gclann chum feirge, deagla a meisnighe do chur ar gcúl.

22 A shearbhfhoghantuighidh, bíghidh úmhal sna huile neithibh don druing is maighisdrídhie oruibh do réir na feóla; ní a seirbhís súl, mar luchd do ní toil na ndaóine; achd maille re neamhurchóid chroidhe, ar mbeith eaglach dhíbh roimhe Dhía:

23 Agus gidh bé ar bith ní do ní sibh, dénuuidh é ó chroidhe, amhuil don Tighearna, agus ní do dhaóinibh;

24 Ar mbeith a fheasa aguibh go bhfuighe sibh ón Dtíghearna luáidheachd oighreachda: óir as don Tighearna Críosa do ní sibh seirbhís.

25 Achd gidh bé ní éugcoir, do ghéubhuidh sé lúach sáothair na héugcóra do rinne sé: agus ní bhfuil féuchuin do phearsuinn seach a chéile.

CAIB. IV.

Dia do ghuidhe arson na minisdreadh; agus siubhal go haithreach fa chomhair na nùchreidmheacha.

AMHAIGHISDRIGHE, déunnuidh còir agus comhthrom ré *bhur* searbh-fhoghantuibh; ar mbeith a fheasa aguibh go bhfuil Maighisdir aguibh féin mar an gcéudna ar neamh.

2 B'ighidh búan a nùrnuighe, ag faire uinne maille ré breith bhuidheachais;

3 Ag ùrnuighthe mar an gcéudna air ar soinne, chum Dé d'fosladh dhoruis na hùrlabhra dhúinn, as go laibheóramis rúindiamhair Chríod, tré a bhfuilim fós a gcuibhrightheibh;

4 As go bhfoillséochuinn í, amhuil as còir dhamh lábhairt.

5 Siúbhluidh go léagnuidhe a dtáobh na druinge atá a muith, ar mbeith dhíbh ag fúasgladh na haimsire.

6 Biodh *bhur* geomhrádh do ghnáth grásamhuil, ar na thumadh a salann, ionnas go mbíadh a fhios aguibh cionnas as còir dhíbh gach áon do fhreagra.

7 Foillséochuidh Tichicus, dearbhráthair grádhach agus minisdir díleas, agus cómhshlearbhfhoghantúidhe sa Dtighearna, mo chórsa uile dhíbh:

8 Noch do chuir mé chuguibh fá a nádhbhar chéudna, ionnus go mbíadh a fhios aige créid as cor dhaóibh, agus go dtiubhradh furtachd da *bhur* geróidh-thibhe;

9 Má ráon ré Honesimus dearbhráthair díleas grádhach, noch as díbh féin. Foillséochuidh dhíbh na huile neithe *atá* ann so.

10 Cuiridh Aristarchus mo chóimhphrios-únach beatha agus sláinte chuguibh, agus Marcus, bráthair Bharnabais, agá bhfuarabhair áitheanta dhá tháobh: má thig sé chuguibh, gabhuidh leis;

11 Agus Iósa, da ngoirthear Iustus, noch as don timchillghearradh. A siad anháin mo luchd cùgantasa do chum ríoghachda Dé, agus a siad bá fhurtachd damh.

12 Cuiridh Epaphras, searbbfhoghan-tuidhe Chríod, noch is díbh féin, beannachd chuguibh, ag déanamh sbárna do shíor a nùrnuighibh ar *bhur* son, chum seasda dhíbh go dìongmhálta agus líonta a nuile thoil Dé.

13 Oir do ním d'fadhnuise ris, go bhfuil teasgrádh aige dhíbhse, agus do luchd Laodicéa, agus do luchd Hierapólis.

14 Cuiridh Lucás, an láighi grádhach, agus Démas, beannachd chuguibh.

15 Beiridh beannachd chum na ndearbhráthar atá a Laodicéa, agus chum Nímpháis, agus chum na heagluise atá ann a thigh.

16 Agus an tan léighfíghthear a neipis-dilse eadruibh, tuguidh fá deara a léaghadh mar an gcéudna a neagluis na Laodicéanach; agus léighidhse fós a neipisdil ó Laodicéa.

17 Agus abruidh ré Harchippus, Tabh-air haire leachd fán miniosdrálachd fuáir tú sa Dtighearna, do choimhlíonadh.

18 Beatha agus slainte *chuguibh* ré mo láimhse Pól. Biodh cúimhe aguibh ar mo ghéimhleachuibh. Grása maille ribh. Amén.

Ceud Epistol PHOIL absdail chum na DTESSALONICANACH.

CAIB. I.

Ata d'ithcheall na DteSSalonicanach, 6 ioná scathan do na huile Chriosduighibh.

POL, agus Silbhánus, agus Timotéus, chum eagluise na DteSSalónicanach a Ndia Athar, agus sa Dtighearna Iósa Críod: Grása maille ribh, agus síothcháin ó Dhia ar Nathair, agus ón Dtighearna Iósa Críod.

2 Beirnidh buidheachas ré Dia do shíor ar *bhur* sonsa uile, dá *bhur* geomhniughadh ann ar nùrnuighibh;

3 Gan sgur dá bheith ag coimhniughadh *bhur* nobair creidimh, agus sáothar carr-

thaunachda, agus foighide *bhur* mhuinighne ann ar Dtighearna Iósa Críod, a bíadhlunisi Dé éadhon ar Nathair:

4 Ar mbeith fios *bhur* ndoghasa aguinn, a dhearbhráithre, as ionmhain ré Dia.

5 Oir ní a mbréithir amháin do blí an soisgéul do rinneamar a sheannóir dhaóibhse, achd a gcúmhadh mar an gcéudna, agus sa Sbiorad Náoinh, agus a láindearbhtachd; do réir mar as aithnigh dhíbh an gléus ann a rabhamar *bhur* measg ar *bhur* sonsa.

6 Agus do rinneadh luchd leanmhana dhúinne, agus don Dtighearna dhíbh, ar ngabháil na breithre chuguibh a mbuáidhiirt

mhoir, maille. ré gairdeachas an Sbiorad Naóinbh:

7 Ionnas go rabhabhair bhur neisiomp-láiribh don mhéid agá bhfuil creideamh a Macedónia agus a Nachaía.

8 Oir do clós fuáim bhréithre an Tighearna uáibhse amach, ní hé amháin a Macedónia agus a Nachaía, achd do leathnuidh bhur gcreideamh a Ndía sa nuile áit mar an gcéudna; ionnas nach bhfuil na riachdanas oruinne éinuí labhairt.

9 Oir foillsighid féin oruinn, cionnas do chúadhnar a steach chuguibhse, agus an gléus air ar fhíll sibhsé ó íodhailuibh chum Dé chum seirbhíse do dhéanamh don Día bbéo fhírinneach;

10 Agus chum fuireach ré na Mhac ó neamh, noch do thóg sé súas ó mharbh-uibh, eadhon Iósa, sháorus sinne ón bhfearg atá chum teachlaid.

CAIB. II.

Sampla an fhoir-theagaisc, 13 agus na ndéaghluchd éisdeachd.

OIR, atá a fhios aguibh féin, a dhearbhráithre, nár dhíomhaóin ar ndul a steachne chuguibh:

2 Achd fós ar bhfulang dhúinn roimhe, agus tar éis ar masluighthe, a Bhfilippí, do réir mar as aithnigh dhíbhse, do rinneamar dánachd as ar Ndía féin ré soisgéul Dé do sheanmórughadh dhíbhse maille ré hiomad sbárna.

3 Oir ní raibh ar dteagúisgne tré mheall-tóireachd, ná tré neamhghloine, ná tré cheilg:

4 Achd amhuil fuáir Día dúil ionauinn ré cúram an toisgéil do chur oruinn, as dá réir sin labhramaóid; ní mar dhruing do ní toil na ndaóineadh, achd toil Dé dhearbhus ar gcroidithe.

5 Oir ní dhearnamar a ríamh slíomadóir-eachd bhriathar, mar as aithnigh dhíbhse, na leithsgéul sainte; atá Día dfiadhnuise air:

6 Agus níor iarramar glóir ó dháonibh, ná uáibhse, ná aróile: biodh gur bhféidir linn trom do léigean oruibhse, mar absdaluibh Chríod.

7 Achd do bhámar caóin blur measg, agus amhuil do bhíadh buime ag altrom a cloinne:

8 Is mar sin, ar mbeith dhúinne fonnmhar ionnuibhse, bá mian rinn ní hé amháin soisgéul Dé do roinn ribh, achd ar nanmanna féin mar an gcéudna, do bhrígh go rabhabhair róionmhuin dhúinn.

9 Oir as cúmhain libh, a dhearbhráithre, ar sáothairne agus ar nanshógh: oir ar mbeith dhúinn ag déanamh sáothair do ló agus doidheche, deagla ar dtrúim do léigean

ar énduine aguibhse, do rinneamar soisgéul Dé do sheanmóir dháóibh.

10 As fiadhnuisighe sibhse, agus Día, créd é a náomhtha, agus a chómhthruime agus a neamhlochduighe do iomchramar sinn féin eadruibhse an drung chreideas:

11 Mar as aithnigh dhíbh cionnas do bhínis ag teagasg agus ag firtachd agus ag guidhe gach aóin fó leith aguibh, amhail do dhéunadh athair ré na chloinn,

12 Ionnus go siubhalfadh sibh go cúbhaidh do Dhía, noch do ghóireas sibh chum a ríoghachda agus a ghloire féin.

13 Ar a nadbharsin bínidne mar an gcéudna gan sgar ag breith bhuídeachais ré Día, do bhrígh, ar ngabháil bhréithre Dé chuguibh noch do chúalabhair uáinne, gur ghabhabhair chuguibh é ní mar bhréithir dháonna, achd (do réir mar atá sé go fírinneach) mar bhréithir Dé, noch fós oibrigheas ionnuibhse an drung chreideas.

14 Oir a dhearbhráithre, do rinneadh dhíbhse, luchd leanmhana eagluiseadh Dé noch atá a dtír Iúdaighe a Níosa Críod: do bhrígh gur fhulaing sibh na neithe céudna ó bhur luchd éintíre féin, amhuil do fhuilngeadarsan ó na Iúdaighibh:

15 Noch fós do chuir an Tighearna Iósa chum báis, agus na fáidhe do bhí aca féin, agus do rinne gérléanmhuin oruinne; agus nach dtaitneann ré Día, agus atá countrárrdha do na huile dháonibh:

16 Ag toirmeasg oruinne labhairt ris na Cineadhachuibh chum a slánúighthe, chuim bheith dhóibh ag sírlonadh a bpeacuighibh: oir táinic a nfearg orrtha go síorruidhe.

17 Agus ar mbeith dhúinne, dealuighe ribh a dhearbhráithre, ar feadh tamuill bhig a bpearsuinn, ní a gcroidhe, as móide do rinneamar dítheall é chum bhur naithe dfaicsin maille ré hiomad míana.

18 Uime sin bá mian rinn teachd chuguibh, riumsa Pól go háirighe,) uáir no dhó; achd do chuir Sátan toirmeasg oruinn.

19 Oir créd í ar muinighin, nó ar ngáirdeachas, no ar gcoróin ghloire? A né nach sibhse iad a bhfiadhnuise ar Digh-earna Iósa Críod agá theachd?

20 As sibh go deimhin ar nglóir agus ar ngáirdeachas.

CAIB. III.

Athchoinghe Phóil, 10 arson méudughadh creideamh dhóibh.

AR a nadbharsin ó nar bhféidir linn cengmháil oruinn ní búdh faide, do chonncas dúinn gur bhindéunta ar bhfagbháil a Nátens ar núonar;

2 Agus do chuireamar Timotéus, ar ndearbhráithair, agus minisdir Dé, agus ar

bhfear cabhartha a soisgéal Chrìosd, chum sibhse neartughadh, agus do theagusg do thàobh bhùr gcreidimh:

3 Ionnnus nach biadh éundaine aguibh sóbhogtha sna buaidhearthuibhse: òir atá a fhios aguibh féin gur hórduigheadh sinn chuige so.

4 Oir go deimhin an tan do bhámar bhur bhfochair, dínúiseamár dhíbh roimh láimh go néireochadh buaidhirt dhúinn; do réir mar thárrla, agus áta a fhios aguibhse.

5 Ar a nadhbharso, ó nár bhféidir leamsa congmháil oram ní budh fhaide, do chuir mé *eision* chuguibh chum feasa bhur gcreidimh dfagháil, deagla gur chuir an cathuigheoir cathughadh oruibh a gcás ar bith, agus go mbíadh ar sáothairne díomhaóin.

6 Achd a nois go déigheanach ar dteachd do Thimotéus uáibhse chuguinne, agus ar dtàbhairt dhéaghtheisde ar bhur gcreideamh, agus ar bhur ngrádh dhúinn dó, agus go bhfuil deaghchoimhne aguibh oruinn, ar mbeith dhiubh do shíor sonmhar ar sinne dfaicsin, amhuil atámuide fós ribhse:

7 Dá bhrígh sin, a dhearbhráithre, fúaramar furtachd bhur dtàobh ann ar nuile bhuaidhirt agus riachdanas tré bhur gcreideamh:

8 Oir atámuide na nois beó, dá seasuidh sibhse sa Dtighearna.

9 Oir créd é an buidheachas as féidir liune do thabhairt mar mhalairt do Dhia ar bhur sonsa, do bhrígh a nuile gháir-deachais re a ndéunmuid gairdeachas thríbhse a bhfiadhuise ar Ndé féin;

10 Dá iarraidh dathchuinghe go ro dhithchiollach do ló agus doidhche bhur naghuidh dfaicsin, agus uireasbhuidh bhur gcreidimh do leasughadh?

11 Agus go dtéoruidhe Dia féin eadhon ar Nathair, agus ar Dtighearna Iósa Crìosd sin, sa tslighe dhrígh chuguibhse.

12 Agus go méuduighe an Tighearna sibh agus go dtuguidh fò deara dhiubh líonadh a ngrádh dhá chéile, agus do na huile *dhaóinibh*, do réir mar atámuide fós dhíbhse:

13 Chum bhur gcroidheadh do dhaingnughadh neimhchiontach a náomhthachd a bhfiadhnusi Dé eadhon ar Nathar, a dteachd ar Dtighearna Iósa Crìosd maille ré na nuile náomhuibh.

CAIB. IV.

Iarrfa sé orru, 11 a ngnothuighe fein do dheanamh, 13 agus gan na marbh do ro-chaoineadh.

TUILLLEADH eile a dhearbhráithre, cuirmid dimpidhe agus dathchuinge

oruibh, tré an Dtighearna Iósa, sibh theachd ar bhur naghuidh ní sa mhó ná chéile, do réir mar fúarabhair uáinne an gléus air ar cóir dhaoibh siubhal, agus toil Dé do dhéanamh.

2 Oir atá a fhios aguibh créd iad na baitheanta thugamar dhaóibh tré an Dtighearna Iósa.

3 Oir a sí so toil Dé, sibhse do bheith náomhtha, ionnnus go seachnochadh sibh sdríopachas:

4 Agus fios do bheith ag gach áon aguibh ar a shoitheach féin do chongmháil a náomhthachd agus a nonóir;

5 Agus ní a bhfónn ainmhlánach, amhail do *níd* na Cineadhacha, ag nach bhfuil éolas Dé:

6 Gan leathrom na méabhail do dhéanamh *déinneach* air a dhearbhrathair: oir do ní Dia dioghaltus sna neithibhse uile, do réir mar a dubhramar cheana ribh, agus do rinneamar dfiadhnusi.

7 Oir ní chum neamhghloine do ghoir Dia sinn, achd chum náomhthachda.

8 Ar a nadhbharsin an tí chuireas a neamhshuim na *neithesi*, ní a ndúine atá neamhshúim aige, achd a Ndía, noch fós tug dhúinne a Sbiorad náomhtha féin.

9 Achd a dtàobh ghrádh bhráithreamhuil ní bhfuil sibhse a riachdanas sgríobhadh chuguibh: oir do teaguisgeadh sibh ó Dhia, chum a cbéile do grádhughadh.

10 Agus fós do níthí an ní céudna do na huile dhearbhráithribh ar feadh na Macedónia uile: gidheadh iarrmuid dathchuinge oruibh, a dhearbhráithre, teachd ar bhur naghuidh ní sa mhó na chéile;

11 Agus bhur ndithchioll do dhéanamh ré bheith ciúin, agus re bhur ngnothuighibh féin do dhéanamh, agus ré sáothrughadh dhiubh ré bhur lámhuibh féin, do réir na naitheantadh thugamairne dhíbh;

12 Chum sibh féin diomchar go cubhaidh a dtàobh na druinge *atá* don táobh amuith, agus ionnnus nách biadh uireasbhuidh éinneithe oruibh.

13 Agus a dhearbhráithre, ní háill leam ainbhíos do bheith oruibh, a dtàobh na muinntire atá na gcodladh, ionnnas nach déunadh sibh doilgheas, mar an drung ag nách bhfuil muinighin.

14 Oir má chréidnuid go bhfuair Iósa bás agus gur eiséirghe sé, as amhluidh sin fós bhéuras Dia an drung chodlus a Niosa ma ráon ris.

15 Oir a deirmid so ribh a mbréithir ar Tighearna, nách rachmuide an luchd atá beó, do fáigeadh go teachd an Tighearna roimh an luchd atá na gcodladh.

16 Oir tiucfuadh an Tighearna féin a nús ó neamh maille ré gáir, ré gúth a

narchaingil, agus re sdóc Dé: agus eireóchuid na mairbh a Gcríosa ar tús:

17 Na dhíaigh sin inne fhúigfighear béo, fuáidéochar súas sinu ma ráon ríusan sna neúlluibh, chum teagmhála don Tigh-earna sa náieur: agus mar sin bíam go síorruidhe a bhfochair an Tighearna.

18 Uime sin tuguidh furtachd dhá chéile ris na briathruibhse.

CAIB. V.

An ghné ullnuighite is fearr, 11 fa choinne an lá dheireannuigh.

GIDHEADH a dhearbhráithre, ní bhfuil na riachdanus oruibh sgriobhadh chuguibh, a dtáobh aimsireadh agus mhóimenteadh.

2 Oir atá a sháirflíosa aguibh féin go dtiucfuidh lá an Tighearna mar ghaduighe sa noidhche.

3 Oir an tan déuruid siad, Siotchháin agus neambáoghal; tiucfuidh sgrios obanu orrtha an tan sin, mar thig iodhana go innaói thorruidh; agus ní bhéuruid iad féin as.

4 Gidheadh, a dhearbhráithre, ní bhfuil sibhse a ndorchadas, ionnus go dtiucfadh an lá sin oruibh mar ghaduidhe.

5 As clann na soille sibh uile, agus clann an laói: ní clann do noidhche, ná don dorchadas sinn.

6 Uime sin ná déunam codladh, do nós cháich; achd déunam faire agus bíom measárdha.

7 Oir an dream chodlas is ann sa noidhche chodluid siad; agus an dream ar a mbí misge is an sa noidhche bhíd ar misge.

8 Gidheadh sinne, atá ar gcloinn ag an lá, bímid measárdha, ar gcur éidigh ochda an chreidimh agus an ghrádhá iomuinn; agus mhúinighe an tslánuighthe, mar chlogaid.

9 Oir ní chum feirge dórdugh Dá sinn, achd chum an tslánaighthe do ghnodhughadh tré ar Dtighearna Iósa Críosa,

10 Noch do fuáir bás air ar son, ionnus, mas dúasachd nó codladh dhúinn, go mair-femis na fhochairsin.

11 Uime sin teaguisgidh a chéile, agus follamnuighidh a chéile, amhuil do ní sibh mar an gcéudna.

12 Agus íarmuid dathchuinghe oruibh, a dhearbhráithre, aithne do bheith aguibh air an luchd do ní sáothar bhur measg, agus atá ós bhur gcionn sa Dtighearna, agus theaguisgeas sibh;

13 Agus grádh ro dhióghraiseach do bheith aguibh dhóibh ar son a noibre. Bighidh siotchánta eadruibh féin.

14 Agus guidhemid sibh, a dhearbhráithre, teagusgaidh ná daoine míriagh-alta, tugaidh furtachd don lagchroídheach, iomchraidh ris a nanbhann, bighidh foighid-each ris a nuile dhuine.

15 Tuguidh aire ribh nách déun éinneach olc a naghuidh uile ar bith; achd léanuidh an mhaith do ghnáth, da bhur dtáobh féin, agus do tháobh na nuile dhaóineadh.

16 Bíodh gáirdeachas oruibh do shíor.

17 Bighidh ag úrnuighe gan sgar.

18 Beiridh buidheachas sna huile neith-ibh: oir a sí sin toil Dé a Níosa Críosa bhur dtáobhsa.

19 Ná múchaidh an Sbíora.

20 Ná tuguidh neamhsúim a bhfaidheadóireachd.

21 Dearbhuidh na huile neithe; congmuidh an ní bhias maith.

22 Seachnuidh gach uile chosamhlachd uile.

23 Agus go ndéarna Dá na siotchána fein náomhtha sibh go biomlán; agus go gcoimhéudthar bhur spíora agus bhur nanam agus bhur gcorp go huilghe ó chiontuibh go teachd ar Dtighearna Iósa Críosa.

24 *As díleas an tí do ghoir sibh, noch fós do dhéunas sin.*

25 A dhearbhráithre, deanuidh úrnuighe air ar soinne.

26 Teannuidh ribh na dearbhráithre uile maille ré póig náomhtha.

27 Cuirim dúalach oruibh a bhfiadh-nuise an Tighearna a neipisidse do léughadh do na dearbhráithribh náomhtha uile.

28 Grása ar Dtighearna Iósa Críosa maille ribh. Amen.

Dara Epistol PHOIL absdail chum na DTESSALONICANACH.

CAIB. I.

Láin diola na hfiréin, 5 a néaraic a mbuáidhreachd, re teachd Chríosa.

POL, agus Silbhánus, agus Timotéus, chum eagluise na Dteasalónicanach,

a Ndá ar Nathair, agus sa Dtighearna Iósa Críosa:

2 Grása maille ribh, agus siotchána, 6 Dhá ar Nathair, agus ón Dtighearna Iósa Críosa.

3 A tá dfiachuibh oruinn buidheachus

do bhreith ré DÍA do shíor ar bhur sonsa, a dhearbhráithre, mar as iomchubhaidh, do bhrígh go bhfuil bhur greideamh ag fás go líonmhar, agus grádh gach aóin aguibh uile ag méudughadh dhá chéile;

4 Ionnas go ndéunmaóidne féin mór-dháil bhur dtáobhsa a neagluisibh Dé ar son bhur bhfoighide agus bhur greideimh ann gach géreanmhuin agus gach buáidhirt iomchras sibh;

5 Comhartha follas ar cheart bhreith-eamhnus Dé, ionnus go measfuidhe gur fíu sibhse ríoghachd Dé, ar son a bhfuil tí fós ag fulang;

6 Óir as ní ceart ag DÍA malairt buáidhearta do thabhairt don druing bhuáidhears sibh;

7 Agus suáimhneas díbhse fhuilngeas buáidhurs má ráon rinne, an tan fhoillséochas an Tighearna Iósa é féin ó neanmhaille ré na ainglibh cúmhachdacha,

8 A dteine lasarrdha ag déunamh díoghaltuis ar a ndruing ag nach bhfuil éolas Dé, agus nach dtabhairt úmhlachd do shoisgéul an Dtighearna Iósa Críod:

9 Noch ghéubhus pionús an damnuighthe shíoruidhe ó aghuidh an Tighearna, agus ó ghlóir a chúmhachd;

10 An tan thiucfas se chum glóire d'fhágáil ann a náomhuibh, agus chum a dhéanta iongantach sna huile dhaóinibh chreideas (do bhrígh gur chreideadh a nfiadhnúisi do rinneamairne eadruibhse) sa lá sin.

11 An tádhbhar fá ndéunmuidne fós úrnúighe do shíor ar bhur sonsa, ionnus go measfadh ar Ndía gur fíu an ghairmse sibh, agus go gcoimhlíonfadh sé deaghtoilha mhaithéasa go huilidhe, agus obair an chreidimh maille ré cúmhachduibh;

12 Ionnas go ndéantaóí ainm ar Dtighearna Iósa Críod glórmhar ionnuibhisi, agus sibhse annsan, do réir ghrás ar Ndé agus an Tighearna Iósa Críod.

CAIB. II.

Tairrghir a táobh 3 thosach, 4 fhás, 3 agus scrios an aintichríod.

AGUS íarmuid dathchuinghe oruibh, a dhearbhráithre, tré theachd ar Dtighearna Iósa Críod, agus ar gcomhchruinnighne chuígesion,

2 Gan bheith dhíbh go hobann sobhogtha ó ninntinn atá aguibh, ná bheith buáidhearta, ó sbioruid, ná ó bhréithir, ná ó litir, mar do thiucfadh sí uainne, amhuil do bhíadh lá Chríod do láthair.

3 Ná mealladh éunduine sibh ar ghléus ar bith: Óir ní thiucfa an lá sin muna dtiucfaidh tréigean ar tús, agus go bhfoillseochar an duine peacthach, mac an damnuighthe;

4 An námhuid do áirdugheas é féin ós cionn gach neithe dá ngoirthear DÍA, nó do nithear onórughadh; ionnas go súighfe sé mar Dhía a dteampoll Dé, dhá chur a gcéill gur DÍA é féin.

5 A né nach cumhuin libh, ar mbeith dhamb fós bhur bhfochair, go ndubhairt mé na neithese ribh?

6 Agus a nois atá a fhios aguibh créud is toirmeasg ann chum a fhoillsighthe ann a am féin.

7 Óir atá rúindíamhair na neimhdhiaghachda ag oibriughadh cheana: amháin an tí thoirnisgeas a nois cuirfidh sé toirmeasg, nó go dtógaibhthear as lár é.

8 Agus foillséochthar an tan sin an duine Neamhdhiaghadhsin, noch chlaóifeas an Tighearna ré Sbiomad a bhéil, agus sgriosfús sé ré déallradh a theachd:

9 Eadhon an tí, aga bhfuil a theachd ó oibriughadh Shatáin maille ris a nuile chúmhachd agus ré comharthuibh agus ré hiongantuibh bréige,

10 Agus maille ris a nuile mhealltóir-eachd eugcóruidh a measg na druinge theid a muga; do bhrígh nár ghabhadar grádh na fírinne chuca, chum a slánaighthe.

11 Agus air a nadhbharsa cuirfe DÍA chuca oibriughadh bríoghmhar séachráin, ionnus go cereidfidis an bhréug:

12 Ionnus go ndaimeontaóí an méid uilé nar chreid a nfinne, achd agá raibh a ndúil a néugcóir.

13 Gidheadh atá d'fachuibh oruinne buidheachas do bhreith do shíor ré DÍA ar bhur sonsa, atá grádhughithe ón Dtighearna, ar a nadhbhar gur thogh DÍA sibh ó thosuigh chum slánaighthe tré náomhthachd na Spíoruidhe agus tré chreideamh na fírinne:

14 Chum ar ghoir sé sibh tré ar soisgélne, chum gnodhuighe ghlóire ar Dtighearna Iósa Críod.

15 Uime sin, a dhearbhráithre, seasuidh go daingean, agus congmbuidh na toirbhearta íarabhair, noch do múineadh dhíbh, tré bhreithir, nó tré ar neipsisdilne.

16 Agus go dtuguidh an Tighearna féin Iósa Críod, agus DÍA, eadhon ar Nathair, noch do ghrádhugh sinn, agus tug dhúinn comhfhortachd síorruidhe agus muinighin mhaith tré ghrás,

17 Furtachd do bhur gcroidlithibh, agus go ndaingnidhe sé sibh sa nuile bhréithir agus dheaghobair.

CAIB. III.

Beatha, 7 mhíriughaltach, 10 díomhaóin, 14 agus droch comhlúadar, do sheachna.

TUILLEADH eile, a dhearbhráithre, guidhidh air arsuinne, ionnus go

mbíadh cumus réatha ag bréithir an Tigh-earna, agus go ndéuntaoí glórnhar é, do reir mar *atá* aguibhse:

2 Agus chum sinne sháoradh ó dhroch-dháoinibh gan fharas: oír ní ag gach *éinneach* atá creideamh.

3 Gidheadh atá an Tighearna díleas, noch dhainnéochas, agus chóimhéudfus sibh ó olc.

4 Agus atá muinighin aguinn sa Dtighearna bhur dtáobhsa, go udeuann agus go ndéunfa sibh na neithe áithnighmid díbh.

5 Agus go dtréoruidhe an Tighearna bhur gcroidhthe sá tslighe dhírigh chum grádha Dé, agus chum feitheamh go foigh-ideach ré Críosd.

6 Agus do bheirmid fógra dhíbh, a dhearbhráithre, a nainm ar Dtighearna Iósa Críosd, sibh féin do dhealughadh ré gach dearbhráthair shiubhlus go míriagh-alta, agus ní réir an teaguisg fuáir sé uáinne.

7 Oír atá a fhios aguibh féin cionnas as cóir sinne leanmhuin: oír níor iomchramar sinn féin go míriaghalta eadruibhse;

8 Agus ní a naisgidh do ithearnar arán ó aóin neach; achd maille ré sáothar agus ré hanshógh ag déunamh oibre do ló agus doidhche, deagla ar dtruime do leigean ar áon neach aguibhse.

9 Ní hé nach bhfuil úghdarrás aguinn, achd ionnus go ndéunamaois eisiompláir dhinn féin díbhse chum sinne leanmhuin.

10 Oír fós an tan bhámar eadruibh, do áithneamar só dhíbh, *eadhon* má atá aóin-neach ris nách áill obair do dhéunamh, ná biththeadh bíadh mar an gcéudna.

11 Oír do chluinimid go bhfuilid daóine áirighe ag siúbbhal eadruibh go míriaghalta, nach déun obair ar bith, achd sháitheas iad féin a neithibh nach beanann ríu.

12 Do bheirmid fógra dhá samhul sin agus farrmuid orrtha tré ar Dtighearna Iósa Críosd, a narán féin díthe dhóibh, ag sáothrughadh maille ré súaimhneas.

13 Agus ná bighidhse, a dhearbhráithre, tuirseach do dhéunamh maitheasa.

14 Agus má atá duine ar bith nach dtabhair úmhlachd dár mbréithirne sa neispidilse, cuiridh cómbartha air, agus seachnuidh a chomhlúadar, ionnus go mbíadh adhnáire air.

15 Thairis sin ná bíodh meas námhad aguibh air, achd teaguisgidh é mar dhearbhráthair.

16 Agus go dtuguidh Tighearna na síothchána féin síothcháin dhíbh do shíor ar gach éunchor. An Tighearna maille ribh uile.

17 Beatha agus sláinte *chuguibh* re mo láimhse Pol, noch as cómbartha ann gach éin eipisidil: is mar so sgríobhuim.

18 Grása ar Dtighearna Iósa Críosd maille ribh uile. Amén.

Ceud Epistil PHOIL absdail chum TIMOTEUIS.

CAIB. I.

Teagasg míocharbhach do sheachna; 15 agus adhbhar theachd Críosd don tsáoghail, do sheanmórughadh.

POL, absdal Iósa Críosd do réir órdúigh Dé ar Slánaightheóir, agus an Tigh-earna Iósa Críosd, ar muinighin;

2 Chum Timotéus, mo mhac grádhach sa gcreideamh: Grása *maille* riot, trócaire, agus síothcháin ó Dhía ar Nathair agus o Iósa Críosd ar Dtighearna.

3 Amhuil do chuir mé dimpidhe ort, cóimhnuidhe a Néphesus, ar ndul go Macedonia dhamb, ionnus go dtiúbharta fógrá uáit do dhruing áirighe gan atharrach teaguisg do thabhairt úatha,

4 Ná áire do thabhairt do chumadóir-eachd sgéul ná do sheanchusuibh neimh-chríochnuighthe, noch bhrosduigheas ceas-

danna, ní sa mhó na follamnughadh díagla tre chreideamh:

5 Oír a sé as críoch don náithne grádh ó chróidhe glan, agus ó choinnsías mkaith, agus ó chreideamh neamhfhallas:

6 Na neithe ó ndeachuidh dream áirighe ar seachran agus do fhilleadar chum díomháoinis cainte;

7 Bá mian ríu bheith na ndoctúiribh an dlighe; agus fós ní thuigidh créd a deirid féin, ná na neithe dheimhnighid siad.

8 Gidheadh atá a fhios aguinne gur maith an dligheadh, dá leanuidh duine go dlisdeanach é;

9 Ar mbeith a fhios so aige, nach do dhuine cheart órdúighthe ar dligheadh, ach don druing aindlightheach easúmhal, do dháoinibh neamhdhiagha agus do pheacthachuibh, do dháoinibh neamhnáomhtha agus neamhghlana, do luchd fionghuile do dhéunamh ar a naitheachuibh, agus

a maithreachuibh, do luchd dúnmbarbhta,

10 Do sdriophachuibh, do dháoinibh mionádúrtha, do ghaduighibh dáoineadh, do dháoinidh bréugacha, do luchd anéithigh, agus má tá ní ar bith eile contrárdha do theagusg fhalláin;

11 Do réir shoisgéil ghlórmhair Dé bheannuighthe, do fágbadh táobh riumsa.

12 Ar a naddhbarsin beirim buidheachas ris an tí do neartuigh mé, Iósa Críod ar Dúighearna, do bhrígh gur mheas sé mo bheith díleas, dom chur sa minios-dralachd;

13 Ar mbeith dhamb roimhe um *fhear labhartha* blaisphéimeadh, agus um gherleanadóir agus um *dhuine* eugcorách: achd do rinneadh trócaire orain, ar a naddbhar gur tré aibhñíos do rinne mé so ar dhíth creidimh.

14 Achd do mhéuduigh grása ar Dúighearna go ro líonmhar *ionnum* maille ré creideamh agus ré grádh a Níosa Críod.

15 As firinneach an rádh, agus as fiú é ar gach éunchor gabháil ris, go dtáinig Iósa Críod ar an tsáoghal chum peacthach do shlánughadh; agá bhfuilimse um cheann orrtha.

16 Gidheadh as uime so do rinneadh trócaire oram, ionnus go dtaisbéunfadh Iósa Críod ionnamsa ar tús a nuile fhoighid, chum go mbéinn um eisiompláir don druing chreidfeas annsan chum na beatha marthannuigh.

17 Uime sin don Rí shíorruidhe, mharrthannach, dhothaicsigh, don Día atá na áonar éagnuidhe, go raibh onóir agus glóir go sáoghal na sáoghal. Amén.

18 Fagbhain a náithnese agad, a mhic Thimotéuis, do réir na bhfaidheadoir-eachda do rinneadh ort roimhe só, troid mhaith do dhéanamh dhuit thríotha;

19 Ar mbeith chreidimh, agus cogúis mhaith agad; noch ar na thréigean do dhruing áirighe do luingbhriseadar fan ccreideamh:

20 Agar ab díobh Himenéis agus Alec-sandar; noch tug nisi uáim do Shatán, ionnus ar nbeith dhóibh smachduithe go bhfoghlamaidís gan blaisphéime do labhairt.

CAIB. II.

Onoir dúachdaranuibh; 9 cúlaigh iomchubhuidh, 11 agus ciuinas na mban ó theagusg choitchionn do thabhairt átha.

UIME sin teaguisgim, thair gach éinní, athchuinghe, guidhe, urnuighe, agus altughadh, ar son na huile dháoineadh;

2 Ar son na rítheadh, agus ar son na nuile agá bhfuil cúmbachda; chum ar

mbeatha do chaitheamh go súaimhneach siothchánta dhúinn a nuile chráibhtheachd agus chneasdachd.

3 Oir is maith agus is geannamhuil so a bhfiadhnúise Dé ar Slánaightheóir;

4 Ré ar mán na huile dháoine sháoradh, agus iad theachd chum eólais na firinne.

5 Oir is áoin Ndíá atá ann, agus áon eaidirmheadhontóir eidir Dhía agus dháoinibh, eadhon an duine Iósa Críod;

6 Noch tug é féin na fhúasgladh ar son na nuile dháoineadh, mar fhiadhnúise a nám iomchubhaidh.

7 Chum ar hórduigheadh misi um sheanmóntuigh, agus um absdál, (lábhruim a nfirinne a Gcríod, ní dhéanamh bréug; um fhear teaguisg na Gcineadhach, a gcreideamh agus a bhfirinne.

8 Uime sin as mán rium na fir do dhéanamh úrnúighe sa nuile áit, ag tóg-bháil súas a lámh náomhtha, gan fheirg gan amharus.

9 Agus na mná mar an gcéudna, do chur éduigh iomchúbhaidh iompa, maille ré hadhnúaire agus ré macántas; ní ré grúaig chasda, ná ré hór, ná ré péurlaighibh, ná ré cúluigheachuibh mórluáidh;

10 Achd (mar is cúbhaidh do mhnáibh gheallus crábhádh) ré deaghoibrighibh.

11 Déunadh an bhean fòghluim a gcúinus maille ris a nuile úmhlachd.

12 Oir ní thugaim cead do mhnáoi teagusg do thabhairt uáithe, ná ceannas do bheith aice ós cionn a nfir, achd bheith na tóichd.

13 Oir a sé Adhamh do crúthuigheadh ar tús, agus na dhiaigh sin Eúbha.

14 Agus ní hé Adhamh do mealladh, achd ar mbeith don mhuáoi ar na mealladh a sí bá ciontach ré briseadh na háithne.

15 Gidheadh slaineóichthar í ré breith cloinne, dá gcomhnuighid siad a gcreideamh agus a ngrádh agus a náomhthachd maille ré macántas.

CAIB. III.

Deagh choinghiolla mhinisdreadh na heagluise.

AS rádh firinneach so, Má atá fonn ar áoinneach oifig easbuig do ghlacadh, iarraidh sé obair mhaith.

2 Uime sin as cóir deasbóg a bheith neamhlochdach, na fhior éumhná, na dhuine fhaireach, mheassarrdha, mhacánta dáonnachdach, réidh chum teaguisg;

3 Gan bheith roshonmhar a bhfion, gan bheith buáilteach, gan dúil do bheith aige a neudáil neamhghloin; achd bheith ceannsaigh, neamhcheannairceach, neamhsanntach;

4 Agus na dhuine riaghlúigheas a thigh

fein go maith, agá mbí a chlann fá úmhlaichd maille ris an uile thrómghachd;

5 (Oir munab eól do neach a thigh féin do riaghlughadh, cionnas bhías cúram eagluise Dé air?

6 Gan bheith dhó na noibhíseach, deagla ar mbeith dhó líonta dúabhar go duitfeadh sé a ndamnuighadh an diabail.

7 As cóir dhó fós deaghteisid do bheith air ag an druing atá a muith; deagla go bhfuigheadh se sgannuil agus go dtuitfeadh sé a ndul an diabail.

8 Mar an gcéudna as cóir do na deoch-ánuibh *bheith* trómha, gan a dteanguidh líom-leachd, gan bheith ro fhonnmar a bhfíon, ná dúil do bheith aca a néudáil neamhghloin;

9 Ag congmháil sheicréide an chreidimh a gcoinnsías ghlan.

10 Agus déuntar iad so do dhearbhadh mar an gcéudna ar tús; ná dhúigh sin déunuid miniosdrálachd, má *gheibhthear* neamhlochdach iad.

11 A mná má an gcéudna trómgha, neamhthatháoireach, súaimhneach, ionruic sna huile neithibh.

12 Bíodh na deocháin na bhfearuibh áon mhná, ag riaghlughadh a gcoinne agus a dtightheadh féin go cúbhaidh.

13 Oir an dream do ní miniosdrálachd go maith gnodhnighid siad céim maith dhóibh féin, agus dápachd mhór tréas an gcreideamh atá a Níosa Críost.

14 Sgríobhuim na neithese chugad, ar mbeith dhamh muinighneach re theachd go haithghearr a ttiونسuighe.

15 Achd ma ním muill ré theachd, chum a fheasa do bheith agad cionnas as cóir dhuit thú féin diomchar a dtigh Dé, eadhon eagluis Dé bhí, posda agus daingean na firinne.

16 Agus gan amharus as mór seicréid na diaghachda: Do rinneadh Dia follas sa ccoluim, do foillsigheadh é na fhírén san Sbioruid: do chonnac é ré hainglibh, do rinneadh a sléannóir do na Cineadhachuibh, do creideadh dhó sa tsáoghal, agus do gabhadh súas chum glóire é.

CAIB. IV.

Tairrgir attáobh fhúarchreideamh, agus chrabhadh choimhigheach na naimsiरे deighionnach.

ACHD a deir an Sbiorad go follas, go dtéirgfidh dream áiríge an creideamh sna haimsearuibh deigheanacha, ag tabhairt aire do sbioraduibh seachranacha, agus do theaguisuibh deamhan;

2 Tre chluainereachd luchd labhartha na bréig; ar mbeith dá ccoinnsíasuibh ar na losgadh ré híarann dearg;

3 Noch thoirmisgeas pósadh, an biadh

do sheachna, noch do chrúthuigh Dia chum a chaithmhe maille re haltughadh don druing chreideas agus agá bhfuil fios na firinne.

4 Oir as maith gach ní do chrúthuigh Dia, agus ní cóir éinní deiteach, achd go ngabhthar é máille ré breithi bhuidh-eachuis:

5 Oir do níthear náomhtha é tré bhréithir Dé agus tré urnuighe.

6 Dá gcuiridh tú na neithesi a gcéill do na dearbhráithribh, biáidh tú ad mhinisdir mhaith Díosa Críost, ar mbeith dhuit oile a mbriathruibh an chreidimh agus an teagusg mhaith, dár lean tú.

7 Gidheadh seachain sgéula fábhuilt neamhdhiágha cailchúla, agus cleachd thú féin chum diaghachda.

8 Oir as beag an tarbha a dtéid an cleachdadh corparrda: achd is tarbhach an diaghachd chum na nuile neitheann, agá bhfuil gealladh na beatha atá a lathair, agus chum teachda.

9 As rádh firinneach so agus atá sé iongabhála ris ar gach éunchor.

10 Oir as uime do nimid sáothar agus imdheargthar sinn, do bhrigh go bhfuil ar muinighin a Ndia bhí, agár ab é as fear sáortha do na huile dháoinibh, go mórmhór don druing chreideas.

11 Fógair agus teaguisg na neithese.

12 Ná bíodh tarcuisie ag áoinneach ar bóige; achd bí mar eisiompláir don druing agá bhfuil creideamh, a mbréithir, a gcoinbhersaid, a ngrádh, a sbioruid, a gcreideamh, agus a bhfíorghloine.

13 Go teachd damhsa tabhair, haire do léughtóireachd, do theagusg, agus dfoir-cheadal.

14 Ná léig faillidhe sa dtiodhlacadh atá ionnad, noch tugadh dhuit tré fáidh-eadóireachd maille ré leagadh lámh na sinnsear.

15 Smuáin ar na neithibhse; cónhnuigh ionnta; ionnus go mbíadh do theachd ar lagluidh follas do na huile dháoinibh.

16 Tabhair aire dhuit féin, agus do theagusg; comhnuigh ionnta: oir dá ndéuna tú sin sáorfuidh tu thú féin, agus an drong éidisdeas riot.

CAIB. V.

Módh thabhartar na nachmhasan: 3 onóir fós is cubhaidh do bháintreabhachaibh diudha, 17 agus do Shínnsearaibh na Heagluise.

NA himdhearg seanóir, achd teaguisg é mar athair; agus na hogánuigh mar dhearbhráithre;

2 Na mná áosda mar mbáithre, agus na mná óga mar dheirbhsheathracha, maille ris a nuile fhíorghloine.

3 Tabhair onòir do' bhaintreabhach-nibh noch atá na mbaintreabhacha dhá rìribh.

4 Gidheadh má tá baintreabhach ar bith agá bhfuil clann no clann chloinne, dénnuidis fòghluim ar tús ar iad fèin thaisbéunadh go diagma ann a dtìghthibh fèin, agus ar mhálairt do thábhairt dá dtuismightheòiribh: óir is ní maith geann-ambhuil so a bhfiadhnuisi Dé.

5 Agus an bhean atá na baintreabhugh dhá rìribh, agus ar na fagbháil na háonar, cuiridh sí a muinighin a Ndia, agus comhnuidhe sí do ló agus doidhche a nguidhe agus a núrnuighibh.

6 Achd an bhaintreabhach do bheir í fèin do mhacnus air mbeith dhí beó atá sí marbh.

7 Uime sin áithin na neithese dhìobh, ionnus go mbeidis neamhlochdach.

8 Agus má atá aonduine nách déun soláthar dá dháoinibh fèin, agus go mórmhór do luchd a thighe, do shéun sé an creideamh, agus is measa é ná neach gan chreideamh.

9 Toghtar baintreabhach nach bí ní sa lughha ná trí fichid bliadhan dáois, do bhí ná mnáoi éinfhir,

10 Ar a raibh teisd mhaith as a deagh-oibrightibh; má rinne sí a clann doileamhuin, má ghlac sí dáoine air aoidheachd, má dìonnail sí cosa na náomh, má thug sí fóirighthin do luchd ansoigh, má lean sí do ghnáth gach déaghobair.

11 Achd diúltuigh na baintreabhachá óga: óir ar mbeith dhoibh inacasach a naghuidh Chríod, is nuan riu pósadh;

12 Agá bhfuil damnuighadh na geonn, do bhrìgh gur thréigeadar an céud chreideamh.

13 Agus fós ar mbeith dhoibh díomháoin, fòghluid siad dul fà gcúairt ó thìgh go tìgh; agus ní hé amháin bheith díomháoin, achd bíodánach mar an gcéudna agus dá sáthadh fèin sna neithibh nach beanann riu, ag rádh neitheann nach bí ionnraídh.

14 Uime sin as toil leam na mná óga fir do phíosadh, clann do bhreith, aire do thabhairt do ghnóthuighibh an tìghe, agus gan cionfatha ar bith do thabhairt do náidhbherseoir ré labhairt go hól.

15 Oir do fhilleadar dream áirighe cheana ar a nais a ndiáigh Shatáin.

16 Má atá fear nó bean don druing chreideas agá bhfuilid baintreabhacha, tugaidis dhoibh fóirighin a riachdanuis, agus ná biodh a murighin ar a neaguis; ionnus go mbíadh go lór aice ré thabhairt do na fiorbhaintreabhachnibh.

17 Na sinnis riaghluigheas go maith, bíodh meas orrtha gur fìu onóir dhùbalta

iad, go mórmhór an luchd sháothruigheas sa mbréithir agus a deagusg.

18 Oir a deir an sgrìobthair, Ná cuir ceangal ar bhéul an daimh bhrisios an tarbhar. Agus, As fìu an toibrighe luach a sháothair.

19 Ná gabh casáoid a naghuidh sheanóra, gan fiadhnuisi deisi nó trír.

20 An dream pheacuidheas indhearg iad a bhfiadhnuisi cháich uile, ionnus go ngéubhadh eagla an chuid eile mar an gcéudna.

21 Cuirim dúalach ort a bhfiadhnuisi Dé, agus an Tìghearna Iósa Críod, agus na naingeal toghtha, na neithese choimhéud gan suim do bheith agad a neach seach ar oile, gan ní ar bith dhéanamh dhuit go cláon.

22 Ná cuir lámha go hobann ar áoinneach, agus ná bí pártach ré péacuighibh dháoineadh eile: connaimh thú fèin glan.

23 Ná libh uisge ní sa mhó, achd cleachd heagan fíona ar son do ghaile agus héugcrúas minic.

24 Bíd peacuighe dháoineadh airighe follas roimh láimh, ag dul rompa chum breitheamhuais; agus leanuid a peacuidh dream eile.

25 Mar an gcéudna fós bíd deaghobire follas roimh láimh; agus na hoibreacha atá ar ghléus eile ní féidir a bhfolach.

CAIB. VI.

Luchd nateaguig eattrom, 4 do sheachna, 6 achd éadail na diaghachd do ghnóthuighadh.

TUGADH gach a bhfuil do shearbh-fhoghantuighuibh faoi chuing meas gur fìu a maighisdreagha a nuile onóir *dfagháil*, ionnus nach bhfuigheadh aimn Dé agus a theagusg sgannail.

2 Agus an dream agá bhfuilid maighis-dreadha deaghchreidmeacha, ná biodh tarcuisme aca *orrtha* do bhrìgh gur dear-bhráithre iad; achd go madh móide dhéanuid seirbhis, do bhrìgh go bhfuilid siad deaghchreidmeach grádhach, agus pártach sa dtìodhlacadh. Múin agus teagusg na neithese.

3 Dá dtabhruidh áoinneach atharrach teagnosis iadha, agus nach dtabhair áonta do bhriathruibh falláin, bríathra ar Dtìghearna Iósa Críod, agus don teagusg atá réir dhiaghachda;

4 Atá sé uàibhreach gun fios áoinneithe aige, achd é ar sàobh céille a dtimcheall cheasdann agus imreasan focal, tré na dtig miosguis, connsbóid, anchaint, droch bharamhla,

5 Dìosbóireachd chiapálach dhaóineadh truáilligh na nintinn, agus atá dealnighthe ris a nìrinne, agus shaóileas gur diaghachd

a néudáil: dealuidh ré na samhail sin do dhaoinibh.

6 Gidheadh is éudáil mór an díaghachd maille ré neach bheith sásdadh ré na staid féin.

7 Oir ní thugamar ní ar bith linn air a tsáoghal, is follas fós nach féidir linn éinni bbreith as.

8 Uime sin an feadh atá biadh agus éudach aguinn ar faghail go madh lór linn é.

9 Achd an dream lér mian bheith saidhbhir tuitid siad a gcáthughadh agus a ndul, agus a niomad ainmhiban éigcéillidhe díogbhalacha, noch mhúchas daóine a sgríos agus a milleadh.

10 Oir a sé grádh a nairgid fréimh na huile olc: noch ar mbeith do dhruing áirighe dhá shanntughadh, do chúadar ar seachrán ón greideamh, agus do tholladar iad féin áiríothadh ré hiomad dóilghis.

11 Achd tusa, óglaóich Dé, seachuin na neithese; agus lean dfiréuntachd, do dhíaghachd, do chreideamh, do ghrádh, dfoighid, agus do cheannasachd.

12 Déun comhrac maith sa greideamh, beir greim ar an mbeatha mharthanuigh, chum ar goireadh thú, agus ar a ndearnuidh tú admháil mhaith a láthair mhoráin dfiaghuibh.

13 Aithnímh dhíot a bhfiadhnúisi Dé bhéodhuigheas na huile neithe, agus Iósa Críost, noch do rinne fiadhnúisi agus admháil mhaith a láthair Phuinc Phíolaid:

14 Na haitheantasa do choimhéud gan

cháidh, gan lochd, go teachd ar Dtighearna Iósa Críost:

15 Noch fhoillseochas na ám féin, an tí atá beannuighe eadhon an Coímhde cúmhachdach na áonar, Rí na ríghtheadh, agus Tíghearna na dtighearnadh;

16 Agá bhfuil an neamhmarbhtachd na áonar, atá na chómhnuidhe sa tsóillse nách féidir dáonneach a rochduin; nách bhfiacuidh duine ríamh, agus nach bhféudann fhaicín: onóir agus cúmhachd síorruidhe dhó. Amen.

17 Fógair don druing atá saibhbhir sa tsáoghalsa, gan bheith áirdinutinneach, ná a muinighin do chur a saidhbhbreas neamhbuáin, achd sa Día bheó do bheir dhúinne go saidhbhir na huile neithe chum a ccaithmhe;

18 Máith do dhéanamh, bheith saidhbhir a ndéaghoibrightibh, éusguidh fá na guoid do thabhairt úatha, agus do róinn maille ré cumann;

19 Císde chur a dtaisge ar fhoudaimeint mhaith dhóibh féin ré baghuidh na haimsire atá chum teachd, chum na léatha marrantuigh do ghuódhughadh dhóibh.

20 O a Thimotéuis, coimhéid an ní fágbadh táobh riot, agus seachain cápáil bhriathar neamhdhiagha gan éifeachd, agus conntarrdhachd ealadhan nách bhfuil achd na hainm ealadhna:

21 Noch ar mbeith do dhruing áirighe dhá hadmháil do chúadar ar seachrán a dtimchioll an chridimh. Grása maille riot. Amén.

Dara Epistil PHOIL absdail Chum TIMOTEUIS.

CAIB. I.

Grasa Dé do bhíodhghadh súas tré chleachdadh, agus urnuighe; 13 agus simpla na mbriathar fhallain atáobh creideamh agus grádh, do chonmháil.

POL, absdal Iósa Críost tré thoil Dé, do réir gheallambna na beatha atá a Níosa Críost,

2 Go Timotéuis, an mac ionmhuin: Grasa, trócaire, agus síothcháin, ó Dhía Athar agus ó Iósa Críost ar Dtighearna.

3 Bheirim buidheachas ré Día, da ndéanuim seirbhís ag leanmhuin luirg na sinnsear maille ré coinnstas glan, fá chuimbne bheith agam ortsa do ghnath am úrnuighibh do ló agus doidhche;

4 Ar mbeith dhamh fonnmhair thusa dfaicín, an tan chumhluighim ar do dhéur-

uibh, ionnus go mbéinn líonta do gháird-eachas;

5 Ar mbeith cuimhneach dhamh ar an greideamh neamhfhallsa atá ionnad, noch do bhí na chómhnuidhe ar tús ann do sheanmháthair Lois, agus ana do mháthair Eunice; agus is deimhin leam a bheith ionnadsa mar an gcéudna.

6 Ar a naddhbharsa cuirim a gcoimhne dhuit tiodhlacadh Dé atá ionnad tré chur mo lámhsa ort, do bhíodhghadh súas.

7 Oir ní shiorad eagla tug Día dhúinne; achd sbiorad cúmhachd, agus grádh, agus sláinte intinne.

8 Uime sin ná bíodh adhnáire ort fá fhiadhnúise ar Dtighearna, ná am thimchiollsa as príosúnach ar a shon: achd bíodh do chuid agad do bhuáidhirt an tsoigéil do réir chúmhachd Dé;

9 Noch do sháor sinn, agus do ghoir sinn maille ré gairm náombtha, ní réir ar noibrightheadh, achd réir a chinnidh féin agus a ghrás, noch do tugadh dhúinn a Níosa Críost roimh chrúthughadh an domh-uin ;

10 Achd atá a nois ar na fhoillsiughadh tré theachd deallruigheach ar Dtighearna Iósa Críost, noch do dhíbir an bás, agus tug beatha agus neamhthruáilleadh chum soillse tré an tsoisgéil :

11 Chum ar hórduigheadh misi um sheanmóntuigh, agus um absdal, agus um dhochtúr na Gcineadhach.

12 An tadhbbhar fá a bhfuilim ag fulang na neitheansa : gidheadh ní bhfuil adhnáire oram : oír atá a fhios agum cía dhár chreid mé, agus as deimhin leam gur féidir leis an ní dfág mé táobh ris do choimhéud fa chómhair an láoi úd.

13 Bíodh agad sompla firinneach na mbriathar bhfalláin, do chúaluidh tú uáimse, a gcreideamh agus a ngrádh a Níosa Críost.

14 Coimbéid an taisge mhaith do fág-bhaidh agad tré an Sbiorad Náomh chómh-nuigheas ionnuinn.

15 Atá a fhios so agad, gur thréigeadar luchd na Háisia uile misi, agár ab dhíobh Phigellus agus Hermogínes.

16 Go dtuguidh Tighearna na trócaire do thigh Onesiphorus ; oír tug sé fúaradh go minic dhamhsa, agus níor ghabh adhnáire é fúm shlábhradh :

17 Achd, ar mbeith dhó sa Róimh, do lorgair sé mé go ro dhíthchiollach, agus fuair sé mé.

18 Go dtuguidh an Tighearna dhósan trócaire dfaghail ón Dtighearna sa ló úd : agus atá a sháirfhios agadsa, créd é a mhéud do fhoir sé oram a Nephesus.

CAIB. II.

Cúram, 6 foighidé 22 geannmuidheachd,
24 agus cceansachd na minisidreadh.

UIME sin, a mhic, bíse láidir sa ngrás atá a Níosa Críost.

2 Agus na neithe do chúaluidh tú uáimse a láthair mhoráin dfríaghuibh, táobh na neithe céudna ré dáoinibh díse, noch bhías foirtill ar dháoinibh eile do theagusg mar an gcéudna.

3 Unne sin fulaingse anshógh, mar shaighdiúr maith Iósa Críost.

4 Nicheaplúighear éinneach dá leanann an cogaí ré guothuighthibh na beathasa ; ionnus go ndeanadh toil au tí do thogh é na shaighdiúr.

5 Agus fós má ní áoinneach sbáim fó mhaighisidreachdaibh, ní curthar coróin air, muna ndearna sé sbáim go dlisdionach.

6 As éigean don treabhbthach saothar do dhéunamh suil do gheibh sé na tóirha.

7 Smuáin ar na neithibh a deirim ; agus go dtuguidh an Tighearna tuigsi dhuit sna huile neithibh.

8 Cuimhnih gur eiséirghe Iósa Críost ó mharbhuibh, do shíol Daibhi do réir mo shoisgéile :

9 Ar son a bhfuilim ag fúláng uile, go géibheannuibh, mar fhear drochgníomha ; gidheadh ní bhfuil br'athar Dé ceanguilte.

10 Uime sin iomchruim na huile neithe ar son na druinge atá ar na dtogha, chuní an tslánaighthe atá a Níosa Críost do ghnódhughadh dhóibhsion mar an gcéudna maille ré glóir shíorruidhe.

11 As rádh firinneach so : Oír más bás dúinn ná fhochair, búdh marthuinn dúinn mar an gcéudna na fhochair :

12 Má nimid fúláng, bíam a rioghachd mar an gcéudna maille ris : dá séunam é, séunfa seision sinne mar an gcéudna :

13 Má nách ccreidinidne fanaidh seision díleas : ní féidir leis é féin do shéuna.

14 Cuir na neithesí a gcumhne dhóibh agus aithin díobh a bhfiadhnúisi an Tighearna gan bheith ag ciapáil a dtimchioll focal gan tairbhe air bith, achd búaidhreadh don druing éisdeas.

15 Déun díthchioll ar thú féin do tháisbéunadh ionmholta do Dhía, a tfior oibre nách rig a leas adhnáire do bheith air, ag gearradh bhreithre na firinne go cómhthrom.

16 Toirmisg ciapáil bhriathar neamhdhiagma gan éifeachd : oír tiuctuidh ar a naghuidh chum tuillidh neimhdhiaghiachda.

17 Agus bíaidh a mbriathar ag cnáoi mar chancar : agár díobh Himenéus agus Philétus ;

18 Noch a dtáobh na firinne do chuaidh ar seachrán ón gcómhartha, ag rádh go ndeachuidh a neiséirghe thorunn cheana ; agus sgriosas creideamh dhruinge áirighe.

19 Gidheadh fanuidh fonnadameint dhaingean Dé ar bun, aga bhfuil an séulasa, eadhon Go bhfuil fios a mhuinntire féin ag an Dtighearna. Agus, Gach áon ghóireas ar ainm Chríost seachnadh sé a néugcóir.

20 Gidheadh a dtigh mór bíd, ní hé amháin soithighe oír agus airgid, achd fós soithighe croinn agus críadh ; cuid díobh chum onóra, agus cuid eile chum neamhonóra.

21 Uime sin dá nglana neach ar bith é féin úatha so, bíaidh sé na shoitheaca chum onóra, ar na dhéunamh náomhltha, oireamnach don Tighearna, ullamh chum gach uile dheaghoibre.

22 Seachuín mar an gcéudna ainmíana na hóige : agus lean dfréuntachd, do

chreideamh, do ghrádh, do shíothcháin, maille ris an druing ghóireas air an Dtigh-earna ó chroidhe ghlan.

23 Agus seachain ceasda éigcéillidhe neamhfhoghlomtha, ar mbeith a fheasa agad go mbrósduighid siad ceannarruic.

24 Oir ní cóir do shearbhfhoghantuidhe an Tighearna bheith ceannarraiceach; achd bheith ceannsa ris na huile dháoinibh, réidh chum teaguisg, ag iomchar ré droch-dháoinibh,

25 Ag teagusg na druinge bhíos. contrarradha dhá inntinn maille ré ceann-sachd; dféuchain an dtiubhradh Día aithrighe dhóibh uair ar bith chum na fírinne dadmháil;

26 Agus teachd ar a nais, ó dhul an diabhair, agá bhfuilid gabhtha mar is áill leis féin.

CAIB. III.

Na haimseara báoghlach ré teachd. 16 Fós úghdar agus eifeachd na sgríobtúr.

AGUS bíodh a fhios so agad, go dtiocfuid aaimseara báoghlacha sna laethibh déigheanacha.

2 Oir béis dáoine rócheanamhuil orrtha féin, sanntach, aithbhéil, díomsach, íthiomráiteach, easúmhál dá naithribh agus dá náithribh, dómbuidheach, neamhnáomhtha,

3 Gan ghrádh nadúrtha, luchd droch-choinghill, luchd éilighe bréugacha, neimhneassardha, borb, gan ghrádh don mhaith,

4 Luchd bratha, mearrgánta, áirdinutinn-each, luchd ghrádhagheas saimhe ní sa mhó ná Día;

5 Leigias orrtha féin bheith díagha, achd do dhíult do chúmhachd na díagha-chda: agus seachainse a samhuil sin.

6 Oir is don druinge an luchd bhíos ag teultógh a steach a dtighthibh, agus bheir-eas riu a mbruid mná simplidhe líonta do pheacadh, noch do threóruightheair ré haimhianuibh éugsamhla,

7 Ag fúghluim do shíor, agus go bráth gan teachd dhóibh chum eólais na fírinne.

8 Agus do réir mar do chuir Iannes agus Iambres a naghuidh Mhaóisi, as mar an gcéudua chuirid an dreamsa a naghuidh na fírinne: luchd inntinne truaíllighe, mearuighe a dtáobh an chreidimh.

9 Gidheadh ní bhéuruid buáidh ní sa mhó: oir bíáidh a gcúthach follas do na huile dháoinibh, anhuil do bhí a gcúthach súd mar an gcéudna.

10 Achd do lean tusa mo theagusgsa, réim mo bheatha, mo rún, mo chreideamh, mo cheannsachd, mo ghrádh, agus mfoighid,

11 An ghéirleanmhuin, an pháis, a dfulaing mé a Nantióchia, a Nicónium,

agus a Lisdra; créd é méid na géirleanmhana diomchuir mé: achd do sháor an Tighearna mé úatha uile.

12 Agus fós, an mhéid ler mían a mbeatha chaitheamh go díagha a Níosa Críod fuileóinguid siad géirleanmhuin.

13 Achd na drochdháoine agus na mealltóirighe rachuid air a naghuidh sa noll, ag mealladh, agus ar na mealladh dhóibh.

14 Achd comhnuighse sna neithibh do fhóghluim tú agus do fágbadh táobh riot, ar mbeith a fheasa agad cia ór fhoghluim tú iad;

15 Agus ó bhí tú ad leanabh go raibh eólas na sgríoptúr náomhtha agad, léir féidir do dhéunamh éagnuidhe chum slánaighthe trés an gcreideamh noch atá a Níosa Críod.

16 Is ó Sbioruid Dé tháinig an sgríobtúr uile, agus is tarbhach é chum teaguisg, chum spreagtha, chum ceartuighthe, chum foirceaduil na fíreuntachda:

17 Ionnis go mbiádh óglach Dé diomghalta, agus ullnuighse go hiomlán chum na huile dhéaghoibre.

CAIB. IV.

Oifig bhúachaille na heagluise, 7 agus caithréim dheireannach Phoil, tar éis búadhughadh.

UIME sin cuirim dúalach ort a bhfiádhnuise Dé, agus an Tighearna Iósa Críod, noch bhéuras bréath ar bheóduibh agus ar mharbhuibh agá theachd deallruightheach agus an a rioghachd;

2 Déuna an briathar do sheanmóir; bí dúthrachdach a nám, agus a nanám; spreag, smachduighe, agus teaguisg maille ris a nuile cheannsachd agus fhoirceadal.

3 Oir tiucfuidh aimsir nach mbiáidh fulang aca ar theagusg fhalláin; achd ar mbeith dá gclúasuibh líonta do tlochas, cruinneóchuid siad dhóibh féin do réir a naimnían iomad teagusgóir;

4 Agus fillid siad a gclúasa ón bhfírinne, agus geillid do sgéultuith fábhúill.

5 Gidheadh déunsa faire sna huile neithibh, fulaing anshógh, déin obair shoibhisgeil, tabhair fá deara do mhíoiodrálachd do bheith dearbhta.

6 Oir aítáimse a nois féin dom fodhbairt, agus is fógas damh aimsir mimtheachda.

7 Do chómhraic mé cómhraic maith, ráinic mé ceann mo choimhleanga, do choimhéid me an creideamh:

8 O so amach atá coróin fhíreuntachda ar na taisge fám chomhair, noch bhéuras an Tighearna, an breitheamh cómhthrom dhámh sa ló úd: agus ní dhámhsa amháin, achd mar an gcéudna do na huile dháoine ghrádhagheas a theachd.

9 Déun deithneas ré theachd chugam go haithghearr:

10 Oir do thréig Démas mé, ar dtábhairt ghrádhla don tsáoghalsa a láthair, agus do imthigh sé go Tessalonica; Crescens go Galátia, Titus go Dalmátia.

11 Atá Lucás na áonar um fhochair. Ar mbreith dhuit ar Mhárcuis, tabhair leachd é: óir as ro shócrach dhámhsa é chum miniosdrálachda.

12 Agus do chuir mé Tichicus uáim go Hephesus.

13 An tan thiúcfas tú, tabhair leachd an brat noch do fhág mé a Dtróas ag Carpus, agus na leábhair, go háirighe na meamruim.

14 As mór dolc do rinne Alecsandar an céard copair oram: go dtuguidh an Tíghearna dhó réir a ghníomharthadh.

15 Agus bíse mar an gcéudna ar do choimhéud air; óir is mór do chuir sé a nadhuih ar mbríathairne.

16 Ann mo chéud chosaintse níor raibh áonduine agam, achd do thréigeadar uile mé: nar agrar orrtha é.

17 Gidheadh do sheas an Tíghearna láimh rium, agus do neartuigh sé mé; ionnus go mbiadh seanmóir an tsoisgeil dearbhtha thríomna, agus do gelninfedis na Cineadhacha uile i: agus do sáoradh mé ó bhéul an leomhain.

18 Agus sáorfa an Tíghearna mé ó gach uile dhrochobair, agus comhéudfuidh mé chum a ríoghachda neamhdha féin: glóir dhósan go saóghal na saóghal. Amén.

19 Beir beannachd chum Phrisca agus Acuila, agus chum luchd tighe Onesíphoruis.

20 Do chómhnuidh Erastus a Gcoríntus. Agus d'fág mé Trophimus a Milétum go hégucruáidh.

21 Déun deithneas ré theachd roimh an ngéimhreadh. Cuiridh Eúbulus, agus Púdens, agus Línus, agus Cláudia, agus na dearbhráithre uile a mbeannachd chugad.

22 Go raibh an Tíghearna Iósa Críod maille réd sbioruid. Grása maille ribh. Amén.

Epistol PHOIL absdail chum TITUIS.

CAIB. I.

Módha na ndeagh easbóg agus na sean-óireadh; 12 re peacadh dúthuidh na Gcrétánuigh, in-imdeargadh.

POL, searbhfhoghantuigh Dé, agus absdal Iosa Críod, do réir chreidimh dháoine thóghtha Dé, agus adhlhála na firinne, noch atá réir dhiaghachda;

2 Chum muinighne na beatha marthanuighe, noch do gheall Dia, ris nach féidir bréug a dhéanamh, suil do crúthuigheadh an domhan;

3 Achd do fhoillsigh sé a bhriathar a nám iomchubhaidh tré sheanmóir an tsoisgeil, do fágbadh táobh riumsa do réir áithne De ar Slánaightheóra;

4 Chum Tituis, mo mhac iomhuin, do réir an chreidimh choitchinn: Grása, trócaire, agus síothcháin ó Dhia Athair agus ón Tíghearna Iósa Críod ar Slánaightheoir.

5 A sé ádhbhar fár fhág mé thú a Gcréta, ionnus go leanfa do cheartughadh na neitheann atá fós gan cheartughadh, agus go nóirdeocha sagairt ann gach cathair, do réir mar do aithn mé dhuit:

6 Má atá neach ar bith neamhlochdach, na fhiór éun mhuá, aga bhfuil clann ionnruic, nach féidir éilughadh fa neamhneasarghachd, na easúmhál.

7 Oir as cóir easbóg do bheith neamh-

lochdach, mar fheadhmantach Dé, gan bheith dhó ag ríoth réir a thóla féin, ná feargach, ná ró fhonnahar a bhfion, ná buáilteach, ná dúil do bheith aige a néudáil neamhghloin;

8 Achd na fhear tighe áoidheadh do chongmháil, grádhach air dháoinibh maithe, na dhuine aireach, chomhthrom, náomhtha, inheasargha;

9 Ag congmháil na breithre díse go daingean do réir theaguis, ionnus go madh féidir léis teagus do thabhairt buadh maille ré foirceadal fallain agus an dream labhras na aghuidh do bhréugnughadh.

10 Oir atáid iomad do dháoinibh easúmhla ann labhras go diombhain agus na mealltóiridh, go háirighe an luchd atá don timchillghearradh:

11 Dár ab éigean a mbéul do stopadh, dream chuireas tighthe go builidhe fa chéile, ag teagus neitheann nach cóir, do ghrádh eadúla neamhghloine.

12 A dubhairt neach áirighe dhíobh féin, a bhfaidh díleas féin, Bréugairigh do ghnáth na Crétánuigh, droch ainmhinteadha, builg fhalla.

13 As fíor an fhiadhnúise. Uime sin spreag iad go géur, chum a mbeith diongmhálta sa greidean;

14 Agus gan aire do thabhairt do sgéulúibh fábhúil na Niúduigheadh, agus

Na huile neithe glan don ghlan.

TITUIS.

Ní tré hobair achd thrócaire.

daitheantuibh dáoinéadh, atá ar niompóg
on bhfirinne.

15 *Átáid* na huile neithe go deimhin
glan don druing atá glan: achd don druing
atá salach agus gan chreideamh ní *bhfuil*
éinní glan; achd ius atá a ninntinn agus a
ccoinsias salach.

16 Admhuighid síad eólas do bheith
aca air Dhía; gidheadh séunuid anuíomh-
arhuibh é, ar mbeith dhóibh adhfháth-
mhar, easúmhál, agus mearuighthe a dtáobh
gach uile dhéaghoibre.

CAIB. II.

Teagus agus eisiomlar Thituis ré bheith
11 *do reir sholuis an tsoisgeil, do nuile*
cháil dháoine.

ACHD labhairse na neithe thig ré
teagus fallain:

2 *Eadhon* dáoine áosda do bheith
aireach, tróingha, measárga, diongmhálta
a gcreideamh, a ngrádh, agus a bhfoighid.

3 Na mná áosda mar an gcéudna, a
naibíd iomchubhaidh do náomhthachd,
gan *bheith* na luchd éilighe go héugcoir,
gan iad féin do thabhairt go hiomarcach
d'íon, na luchd teaguis neitheann maith;

4 As go dtiubhradaois fo deara do na
mnáibh óga bheith súaimhneach ann a
ninntinn, grádhach air a bhfearuibh, agus
air a gcloinn,

5 Measárrgha, geannnuidh, comhnuigh-
each na dtightheibh, maith, úmhál dá
bhfearuibh féin, deagla bhréithre Dé do
mhaslughadh.

6 Teaguis na hógannuidh mar an gcéudna
fa bheith súaimhneach na ninntinn.

7 Taisbein thú féin sna huile neithibh
ad eisiompláir dheaghoibrightheadh: maille
ré teagus neamhthruaillighe, trómgha,
síorghlanadh,

8 Briathar fhalláin nách feidir a lochd-
ughadh; ionnus go mbíadh adhnáire ar an
tí chuireas bhur naghuidh, ar mbeith dhó
gan droch ní ar bith aige ré a radh blur
dtáobhso.

9 *Teaguis* na searbhfhoghantuighidh
fa bheith úmhál dá maighisdrighibh, fa na
dtoiil do dhéanamh sna huile *neithibh*;
gan cur a naghuidh a mbriathar;

10 Gan éinní dha gcuid do thcúltógh
úatha, achd a nuile choinghioll maith do
tháibseunadh dhóibh; ionnus go ndéunaidis
teagus Dé ar Slánaightheóra taitneamhach
ar gach éunchor.

11 Oir do shoillsigh gras Dé go deall-
ruigheach do bheir slánughadh ris, chum
na huile dhóineadh,

12 Ag tabhairt teagus dhúinne, fá
neamhdhiaghachd agus ainmibhán a tsáogh-
áilse do sheachna, agus fa ar mbeatha do
chaitheamh dhúinn go measárrgha, agus

go cómhthrom, agus godiagha, sa tsáoghalsa
a láthair;

13 Ar mbeith dhúinn ag fuireach ris an
muinghin bheannuighe, agus re teachd
deallruigheach ghloire an Dé mhóir eadhon
ar Slánaightheóra Iósa Críod;

14 Tug é féin air ar son, cbum ar
bfuasgalta ó gach uile pheacadh, agus chum
ar nglanta ionnus go mbeirís ar pobal
geanamhuil aige féin, ag leanmhuin go
dúthrachdach do dheaghoibrighibh.

15 Labhair, agus teaguis na neithese,
agus ceartuigh maille ris a nuile úghdarrás.
Ná tarcaisnigheadh éunduíne thú.

CAIB. III.

Feile Dé, agus deagh oibrighe do chur a
gcuimhne; 9 achd ní hiad ceasda éigcéill-
idhe.

CUIR a gcuimhne dhóibh bheith úmhál
dúachdaránachduibh agus do chúmh-
achduibh, urruim do thabhairt úatha
úmhadh dá bheith ullamh chum gach uile
dheaghoibre mhaóribh,

2 Gan neach ar bith do mhaslughadh,
gan bheith brúighneach, *achd* suáimhneach,
ag táibseunadh na huile cheannsachda do
na huile dháoinibh.

3 Oir do bhamairne féin ar úairibh
éigcéillidhe, easúmhál, ag dul ar seachrán,
ag leanmhuin dainmianuibh agus dann-
toilibh eugsámhla, ag caitheamh ar mbeatha
a miosgus agus a dtuúth, fúathmhar,
agus ag fúathughadh a chéile.

4 Achd an tan do shoillsigh féile agus
grádh Dé ar Slánaightheóra do dháoinibh,

5 Ní do réir na noibrightheadh bhfir-
éunnda do rinneamairne, achd do réir a
thrócaire féin do sháor sé sinn, tré ionnladh
na haithghineamhna, agus tré athnúadh-
ughadh an Spiorad Náóimh;

6 Do dhóirt sé oruinn go saidhbhir tré
Iósa Críod ar Slánaightheoir.

7 Ionnus ar mbeith dhúinn air ar sáoradh
tré na ghrásuibhsion, go ndéuntáoi oigh-
readha dhinn do réir mhuinighne na beatha
marthannuighe.

8 As firinneach an rádh so, agus is áill
leam thú dheimhninghadh na neitheansa,
ionnus go mbíadh an dream do chreid do
Dhía ro dhíthciollach a ndéaghoibrighibh
do dhéanamh. As iad so na neithe théid
a sóchar agus a dtarbha do dháoinibh.

9 Achd toirnisg ceasda éigcéillidhe,
agus seanchuis, agus connsboid, agus
imreansa a dtimchioll an reachda; oir
atáid siad gan tarbha gan éifeachd.

10 An tí atá na eiriceach tair éis fógra
no dhó thabhairt dó seachuin é;

11 Ar mbeith a fheasa agad go bhfuil
a shamhuil sin do neach ar ndul fá chéile,

agus go bpeacuígheann sé, ar mbeith dhó daunnuighthe úadh féin.

12 An tair chuirfeas mé Artemas chugad, nó Tichicus, déun deithneas ré theachd chugango Nicopolis: óir is annsin do chuir mé romham an geimhreachd chaitheamh.

13 Seól uaid go dúthrachdach sa tslighe Sénas au fear dlíge agus Apollos, ar ghléus nách mbiáidh uireasbhuidhéinneithe ortha.

14 Agus déunuid an dream as dínne mar an gcéudna fóghluim ar dheaghoibrighibh do dhéanamh chum na ngnáth-uightheadh riachdanach, ionnus nach beidís neamhthoruidheach.

15 Cuirid a bhfuil um fhochairse uile a mbeannachd chugad. Teann riot an mhéid ghrádhuiheas sinne sa gceideamh. Grása maille ribh uile. Amen.

Epistil PHOIL absdail chum PHILEMOIN.

CAIB. I.

Impidhe ar Philemóin, maitheamhnas fhior-chriosduighe thabhairt dá óglach annsa dioghbaíl do dhearnadh.

POL, príosúnach Iósa Críost, agus an dearbhrathair Timoteus chum Philémóin ionmhuin, agus ar bhfear cabhairtha,

2 Agus chum Apphia ghrádhach, agus chum Archippus ar gcoimhfhior coguidh, agus chum na heaglaisi atá ad thigh:

3 Grása maille ribh, agus sioticháin, ó Dhía ar Nathair agus ón Dtighearna Iósa Críost.

4 Beirim buidheachus rém Dhía, ag sior chuimhneadh ortsa um urnuighibh,

5 (Do bhrigh go gcluinim iomrádh do ghrádhasa agus an chreidimh, atá agad a dtáobh an Tighearna Iósa, agus a dtáobh na nuile náomh;)

6 Ionnus go mbiádh cumana do chreidimh éifeachdach a nadmháil na huile mhaithesa atá ionnuibh tré Iósa Críost.

7 Óir is mór an gáirdeachas agus an solás atá aguinn an do ghrádhasa, do bhrigh go bhfuairadar innighe na náomh furtachd thríodsa, a dhearbhráthair.

8 Uime sin, bíodh gur féidir leam bheith ro dhána a Geriosd ris an ní atá iomchubhaidh dáithniughadh dhíot,

9 Gidheadh chenna tré ghrádh is usa liom impidhe chur ort, ar mbeith dhamh mar Phóil fhoirfe, agus a nois fós um phríosúnach ar son Iósa Críost.

10 Guidhim thu air son mo mhic Onesimus, noch do ghein mé a ngéibheanuibh:

11 An tí do bhí ar úairibh neamhtharbhach dhuit, achd a nois atá ró-tharbhach dhuitse agus damhsa:

12 Noch do chuir mé ar a ais: agus gabhsa chugad é, mar mo chroídhe féin:

13 Noch bá mian riumsa a chongmháil

um fhochair féin, ionnus go ndéunadh sé miniosdralachd damh a tionadsa, a gcuibhrighibh an tsoigéil:

14 Gidheadh níor áontuigh mé éinní dhéanamh gan do thoilse; ionnus nach biádh do mhaithse amluail tré éigean, achd do réir do thola féin.

15 As dóigh gur ab uime dimthigh sé ar feadh tamuill, ionnus go nglacfa é go síorruidhe;

16 Ní mar shearbhfhoghantuighe feasda, achd ós cionn shearbhfhoghantuighe, na dhearbhráthair ghrádhach, go háirighe dhamhsa, a né nach mo ná sin duitse, sa gcoluinn, agus sa Dtighearna?

17 Uime sin má atá cumann eadrad agus misi, gabh chugad é mar mé féin.

18 Agus má rinne sé dioghlháil air bith dhuit, nó má dhligheann tú éinní dhe, bíodh sé um leithse;

19 Misi Pól do sgríobh so rém láimh féin, do bhéur díoluidheachd uáin: bíodh nach abruim riot, go ndlíghim thú féin fós ós a cheann sin díot.

20 A seadh, a dhearbhráthair, faghuim gáirdeachas uaid sa Dtighearna: cómhfurtuigh mo chroídhe sa Dtighearna.

21 Do sgríobh mé chugad, ar mbeith dhamh munighneach as húmhlachd, ar mbeith a fheasa agam go ndéuna tú ní sa mhó ná mar a deirim.

22 Agus maille ris sin ullmhuigh lóisdín damh: óir atá muinighin agam go bpronnfuighear dhíbh me tré bhuir nornuighibh.

23 Cuiridh Epaphras (mo chómhphríosúnach a Níosa Críost,)

24 Marcus, Airstarchus, Démas, agus Lúcas, mo chómhluachd cábhartha, a mbeannachd chugad.

25 Grása ar Dtighearna Iósa Críost ré bhuir sbioruid. Amen.

Epistol PHOIL absdail chum na NEABHRUIGHEADH.

CAIB. I.

Go bhfuil Iosa Crìosd inèisdeachd ris; ar dhó bheith oscionn ná b'fagh agus na naingean.

DIA, noch do labhair a nallód go minic agus ar mhóghuibh éugsamhla ris na haithreachuibh tres na faidhibh,

2 Do labhair sé rinne sna laéthibh deigheanachasa tréas an Mac, do órduigh sé na oighre air a niomlán, tré ar chrúth- uigh sé fós an dómhan;

3 Noch ar mbeith dho na dheallradh glóire, agus na iomháigh fhíre a phearsann- san, agus ag congmháil súas na nuile neitheann ré breithir a chúmhachd féin, ar nglanadh ar bpeacuighne dhó thríd féin, do shuigh sé ar láimh dheis na Mór- ghachdá sna hárduibh;

4 Ar mbeith dhó ar na dhéanamh ní sa ro óirdhearca ná na haingil, ar gur ab oirdhearca an tainm fuáir sé ná iadsan.

5 Oir éia do na hainglibh ré a ndúbhairt sé riamh, As tú mo Mhac, a niúgh do ghin mé thú? Agus a ris, Bíáidh mé um Athair aige, agus bíáidh seision na Mhac agumsa?

6 Agus a ris, an tan do bheir sé a steach an chéidghin don domhan, a deir sé, Agus tuguid aingil Dé uile onóir dhó.

7 Agus a deir sé a dtáobh na naingean, Do ní sé a theachdaireadha do na sbiorad- uibh, agus a mhinisdreadha don teine lasargha.

8 Achd ris an Mac a deir sé, A Dhía, máiridh do chathaóir ríoghasa, go sáoghal na sáoghal: is slat chómhthruin slat do ríoghachdasa.

9 Do grádhugh tú an fhliréuntachd, agus do fhlúathugh tú a néugcóir; uime sin do ung DÍA, do Dhía féin thú, ré hóla an gháirdeachuis ós cionn do chompánach.

10 IAGS, As tusa, a Thíghearna, tug fonndameint dhaingean don talamh ó thúis: agus a siad na flaitheamhnais oibreacha do lámh.

11 Rachuid siadsan as a gcrúth; achd fauidh tusa: agus rachuidh uile a gcaith- eannh mar éudach;

12 Agus fillighear ar a chéile iad mar bhrát, agus béid siad ar na gcláochlúgh: achd as tusa an neach céudna, agus ní rachuidh críoch ar dó bhlíadhnuibh.

13 Agus éia do na hainglibh ré a ndúbh- airt sé riamh, Suidh ar mo dheis, nó go gcuiridh mé do naimhde na sdól cos fúid?

14 A né nach sbiorada freasduil iad uile, churthar a mach chum miniosdrál- achda ar son na druinge gheubhus oigh- reachd an tsánaighthe?

CAIB. II.

Ata Crìosd fos ion-úmhlughadh dó, 7 bhrìgh gur ghabh ar nadur breòite go braithreamhail chuige, 14 mar budh fhéudhamhail.

AR a nadhbharsa as cóir dhúinn aire rodhúthrachdach do thabhairt do na néithibh do chúalamar, deagla a ligthe thrínn dúinn uáir ar bith.

2 Oir má bhí an bhriathar do labhradh tres na hainglibh seasmhach, agus má fuáir gach uile choir agus easúmblachd an lúach sáothair do dhlightheadar;

3 Cionnas rachmáoidne as, má bhíonn neamhshuim aguinn ann a chomhór so do shlánughadh; noch do tionnsgnamh do sheanmórughadh ar tús ris an Dtíghearna féin, agus do deimhnighthead dhúinn ris an druing do chúaluidh é;

4 Ar mbeith do Dhía ag déanamh coimhfhiadhnuise *riu*, maille ré cómh- ar- thuibh agus ré hiongantuibh, agus ré súbhaileibh éugsamhla, agus ré tiodhlai- cibh an Sbiorad Náoinh, do réir a thola féin?

5 Oir ní thug sé do na hainglibh ceannas an tsáogháil atá chum teachda, ar a bhfuil- midhe ag labhairt libh.

6 Achd do rinne neach a nionad áirighe fiadhnuise, ag rádh; Créd é an duine, go mbeith coimhne agad air? nó mac an duine, go mbíadh dúil agad ann?

7 Do rinne tú é feadh sealuid bhig ní sa ísle ná na haingil; do chuir tú coróin ghlóire agus onóir air, agus do chuir tú é os cionn oibreach do lámh:

8 Do chuir tú na huile neithe síos fá na chosuibh. Oir ar gcur na nuile neitheann fáoi dhó, níor fhláig sé éinní gan chur fáoi. Gidheadh ní fhaicimid a nois go fóill na huile neithe fá úmblachd dó.

9 Achd do chíimid Iósa, ar bhfagháil choróine glóire agus onóra, noch do rinneadh feadh sealuid bhig ní sa ísle ná na haingil tré fhulang an bháis; ionnas go mblaisfeadh sé tré ghrás Dé bás ar son gach áoin.

10 Oir dob iomchubhaidh don tí, ar son a bhfuilid na huile neithe, agus tré a bhfuilid na huile neithe, ar dtabhairt mhórain cloinne dhó chum glóire, ceann- urra a slánaighthe do dhéanamh iomlán tré bhuáidhearthuibh.

11 Oir an tí náomhus agus an dream do nithear náomhtha is ó aon iad uile: uime sin ní ghabhaun adhnáire é fá dhear- bhráithribh do ghairm dhlíobh,

12 Ag ràdh, Foillseóchuidh mé hainm dom dhearbhràithribh, molfuidh mé thú maille ré ceòl a meadhon na heaglaise.

13 Agus a ris, Cuirfe mé mo mhuinighin ann. Agus a ris, Féuch misi agus an chlann tug Dia dhannh.

14 Uime sin ó atá fuil agus féoil ar na roinn ris an gcloinn, do ghabh seision mar au gcéudna a chuid díobh sin chuige; chum an tí agá bhfuil cúmbachd an bháis, éadhon an diabhal, dìonnarbadh dhó tré bhás;

15 Agus chum sáoirsi do thabhairt don mhéid do bhí feadh a mbeatha tré fhaitcheas an bháis fa chuing dháoirse.

16 Oir go deimhin ní hé nadúir na naingeal do ghabh sé uime; achd a sé nadúir Abraham do ghabh sé uime.

17 Air a nadhbharsin bá cóir dhó bheith cosmhail ré na dhearbhráithribh sna huile neithibh, ionnus go mbiadh sé trócaireach agus na ardshagart díleas sna neithibh bheanas ré Dia, chum an phubail do ghlanadh ó na bpeacaidhibh maille ré na iodhbairt.

18 Oir do bhrígh air fhúlaing sé an tan do cuireadh cáthughadh air, is féidir leis cabhair do thabhairt don druing ar a gcurthar cáthughadh.

CAIB. III.

Muna ccreididom Díosa, neach rug barr ar Maóisi, 7 budh truime dhúine, na an smachd fuair Israel crúadh-chroidheach.

UIME sin, a dhearbhráithre náomhtha, agá bhfuil bhur gcuid rannia don ghairm neamhdha, tuguidh dhá bhur náire Abdsal agus Ardshagart ar nadmhála, eadhon Iósa Críosd.

2 Noch do bhí díleas don tí do órdnuigh é, amhuil do bhí Máoiisí fós ann a thighsean uile.

3 Oir measdar gur fíu an fearsa glóir as óirdhearca ná Máoiisí, an mhéid gur mó onóir an tí thógbhas an tigh, ná an tigh é féin.

4 Oir ní bhfuil tigh ar bith nach duine éigin thógbhus é; agus an tí do thóg na huile neithe sé Dia é.

5 Agus go deimhin do bhí Máoiisí díleas ann a thighsean uile, inar shearbhfhogh antuigh, chum fíadhnúise an neitheann do bhí chum a labhartha;

6 Achd atá Críosd mar mhac a gceannas a thighe féin; agár ab sinne a thigh, má chungbhamuid go daingean go teachd don chrích dheigheanúigh dóthchas agusgairdeas chas na muinighne.

7 Uime sin amhuil a deir an Sbiorad Náomh, a níúgh má chluin sibh a ghúth,

8 Ná cruaidhighe bhur croidhthe,

amhuil a ló na díbhfeirge, eadhon lá an chathaghaighe sa bhfásach;

9 Sa náit ar chuireadar bhur náithreacha cathúghadh óram, ar dhearbhadar mé, agus a bhfacadar moibreacha ar feadh dhá fhichead bliadhan.

10 Uime sin do bhí ro fhearg oram ris an gceineadh sin, agus a dubhairt mé, Atáid siad do ghnáth ar seachrán ann a gcroidhe; agus ní bhfuadar eólas mo shligheadhsa.

11 Ionnus go dtug mé mionna um fheirg, Nách rachdáois a steach am s huáimhnios.

12 Tuguidh aire ribh, a dhearbhráithre, nách mbiáidh dhroch chroidhe gan chreideamh ag éinneach aguibh uair ar bith, ré dtuitfeadh sibh ón Dia bheó.

13 Achd teagusguidh a chéile go láeth-eamhuil, an feadh ghoirthear An lá níúgh dhe; deagla éandúine aguibh do dhul a gcruas tré mhealltóireachd an pheacuidh.

14 Oir atá ar gcuid do Chríosd aguinn, má chongmháinoid go diongmhála céudthosach ar muinighine go teachd don chrích dheigheanuidh;

15 An feadh a deirthear, A níúgh má chluin sibh a ghúth, ná cruaidhighe bhur croidhthe, amhuil a ló na díbhfeirge.

16 Oir ar na chluinsin, do dhruing áirighe, do bhrósdnuigheadar: biodh nách dearnadar uile an mhéid tháinic as a Néigipt tré Mháoise mar sin.

17 Achd cía an dream ré a raibh a fhearg ar feadh dhá fhithchead bliadhan? an é nách ris an druing do pheacuidh, agár thuiteadar a gcuirp sa bhfásach?

18 Agus cía an dream dhá dtug sé mionna nách rachdáois a steach dhá shuáimhnios, achd amháin don luchd do bhí easúmhail?

19 Agus do chímid nar bhféidir riu dul a steach tré mhíchreideamh.

CAIB. IV.

Ceimhshúineadh shabbóide na Niudnuigheach, agus na ccreidmheach, ré a chéile.

UIME sin biodh faitcheas oruinn, deagla, ar dtréigean na geallamhna uair ar bith ré dhulasteach na shuáimhnios, go measfuidh áoinneach aguibhse bheith air fágbháil.

2 (Oir do seanmóruigheadh an soisgéul dúinne, amhuil do rinneadh dhóibhsion mar an gcéudna: gidheadh ní dheachuidh an bhriathar do chúaladar a dtarbha dhóibh, do bhrígh nách raibh sí ar na cumusg ré creideamh sa druing do chúaluidh í.

3 (Oir téigheimithe an dream chreideas a steach sa tsuáimhnios,) do réir mar a

CAIB. V.

Oirdhearcus shagartachd Iosa Criosd oscionn na nuile.

dubhairt sé, Ar a' nadhbharsin tug mé mo mhionna um fheirg, nach rachuid siadsan a steach am shuáimhnios: bíodh gur críochnuigheadh na hoibreacha ó thús an dóimhain.

4 Oir labhair sé a nionad áirighe ar an seachdmhadh lá mar so, Agus do chómhnuigh Dá an seachdmhadh lá ón a oibribh uile.

5 Agus sa *nionadsa* a ris, Ní rachuid siad a steach am shuáimhnios.

6 Uime sin do bhrìgh go dtuighear as, so go rachuidh dream áirighe a steach ann, agus nach deachuidh an dream dhàr seanmóruigheadh an soisgéal ar tús a steach tré easúmhachd:

7 Orduighe sé a ris, lá airighe, ag rádh a Ndáibhi, A niúgh, a ndiáigh a comhíhad sin daimsir; (mar a dubhradh,) A niúgh má chluin sibh a ghúth, ná crúaidhighe bhuir geroídhthe.

8 Oir dá dtugadh Iósua suáimhneas dóibh, ní laibheóradh sé na dhíáigh so air lá eile.

9 Uime sin fágthar lá suáimhniosa ag pobal Dé.

10 Oir an tí do chuáidh a steach dhá shuáimhneas san, do chómhnuigh sé mar an gcéudna ón á oibreachuibh, amhuil do *chomhnuigh* Dá ón á oibreachuibh féin.

11 Uime sin déanam díthchioll ré dhul a steach sa tsuáimhnios sin, deagla éunn-duine thuitim sa neisiompláir chéudna easúmhachda.

12 Oir *atá* briathar Dé beó, agus brioghmlhar, agus ní sa ghéire ná clóidheamlh ar bith dhá fháobhar, agus téid sí thrín a steach go roinn a nanma agus na sbioruide, na nalt agus an smeara ré chéile, agus *is* breathamh í ar smúaintighibh agus ar bhreathnuighibh an chróidhe.

13 Agus ní bhfuil creatúr ar bith nach bhfuil follas na fhiadhnuisision: achd na huile neithe nochduighe soilléir do shúilibh an tí ar a bhfuilmidue ag labhairt.

14 Uime sin ó atá ársagart mór aguinn, do chúaidh a steach sna neamhuibh, Iosa Mac Dé, congham go daingean ar nadmháil.

15 Oir ní bhfuil ársagart aguinn ris nách féidir ar néugcrúais a mhóthughadh; achd air ar cuireadh cáthughadh sna huile neithibh a gcosamhlachd *rinn*, gan pheacadh.

16 Ar a nadhbharsin déanam maille ré dothchas go hárdchatháoir na ngrás, chum trócaire do ghndhúghadh, agus ghrás dfagháil dúinn chum furtachda a nám riachdanais.

OIR gach uile ársagart, thógthar ó dháoinibh is arson dáoinéadh orduighear é a dtáobh na neitheann *bheanas* ré Dá, chum ofrála agus íodhbhartha do dhéanamh ar son peacadh:

2 Noch agá bhfuil cumas lóthrúaighe do bheith aige don druing atá ainbhíosach, agus ar seachrán; do bhrìgh go dtimchiollthar é féin mar an gcéudna déugcrúas.

3 Agus dá bhrìgh so atá dfáchuibh air, íodhbairt do dhéanamh ar son na bpeacadh, ar son an phubail, agus ar a shon féin mar an gcéudna.

4 Agus ní ghabhann éunduíne a nonóirse chuige féin, achd an tí atá ar na ghairm ó Dhá, amhuil Aáron.

5 As mar an gcéudna ní úadh féin do ghabh Criosd a nonóirse chúige go ndéuntáoi ársagart de; achd ón tí a dubhairt ris, As tú mo Mhac, a niúgh do ghein misi thú.

6 Do réir mar a deir sé fós a *náit* eile, As sagart thú go siorruidhe do réir uird Mhélchisedec.

7 Noch a laéthibh a fheóla, do fhoráil úrnuighe agus guidhe maille ré héighmlie láidir agus ré déuruibh ar an tí agá raibh cúmhachda a sháortha ó bháis, agus do héisdeadh ris mar an gcéudna tré na dhéaghfhaitheas:

8 Agus bíodh gur be an Mac é, dfoghluim sé úmhachd as na neithibh do fhulaing sé;

9 Agus ar mbeith dhó ar na dhénam iomlán, do rinneadh úghdar an tslánuighe shíorruidhe dhe do na huile dáoinibh úmhlaigheas dó;

10 Ar mbeith dhó ar na ghairm ó Dhá na ardsagart do réir uird Mhélchisedec.

11 Ar a bhfuil mórán aguinn re a labhairt, do neithibh atá dóchurtha amach, do bhrìgh go bhfuil muill éisdeachda oruibhse.

12 Oir sibhse dár chóir bheith blur luchd teagnis do réir aimsire, as riachdanus dáoinb a ris sinne bhuir deagus a gcéudthosuighibh bhréithe Dé; agus tárrla dhíbh beith sa ríochdsin gur mó atá bainne duireasbhuidh oruibh, na biadh láidir.

13 Oir gach áon chleachdas bainne *atá* sé neamhíulmhar a mbréithir na firéuntachda: (óir is náoidhe é.)

14 Achd is don luchd thig chum áoisí fhóghnas an biádh láidir, agá bhfuilid a gcéudfadha tré ghnáthughadh fhada ar na gleachdadh chum eirdhealuighe maithcasea agus uile.

CAIB. VI.

Mór-chuntabhairt cláonadh go neimhchreideamh, [agus a radh, Go bhairidh Críost ar a chúisúdh, mar mhealltoir ó Shatan, Math. vii. 22. c. xii. 24, 31.] Tar éis do dhuine mhíoghráiseach, Críost a admhail, no Spiorad na míorbhuilteadh dfagháil úd.

UIME sin ar léigean thoruinn dúinn theaguisgechúidhthosúigheadh bríost, tigeam air ar naghuidh chum bheith diogmhálta; gan bheith dúinn a ris ag cur fionndaineint na haithrige ó oibreachuibh marbha, agus chréidmhe a dtáobh Dé,

2 Theaguzg na mbaisdeadh, agus leagadh na lámh, agus eiséirge na marbh, agus an bhreith-eamhnais síorruidhe.

3 Agus do dhéanam so, do chhead Dé.

4 Oir an dream atá ar na soillsiughadh áon uair amháin, agus fuair blas an tiodhluice neamhgha, agus lér roinneadh an Spiorad Náomh,

5 Agus do bhlaís deaghbhriathar Dé, agus subbailcidhe an tsáoghail atá chum teachda,

6 Agus atá ar dtuitim, ní féidir a nathnúadhughadh a ris chum aithrige; do bhrígh go bhfuilid ag céusadh Mhic Dé a ris dhóibh féin, agus ag sgíge faoi.

7 Oir an talamh shlúgeas a nfearthuinn thig go minic air, agus do bheir luibhionna úadha théid a dtárba don druing sháothruigheas é, do ghéibh sé beannachd ó Dhia:

8 Achd an talamh do bheir sgeathach agus driseach úadha as diomolta, agus is fogus é dá bheith inalluighe; agus ab é a chríoch a losgadh.

9 Gidheadh a cháirde, atámuil deimhneach asuibhse fá neithibh is fearr ná sin, agus as foigse don tslánughadh, bíodh go lábhramáoid mar so.

10 Oir ní bhfuil Dia neamhchomhthrom, go mbíadh dearmud aige ar bhur nobair agus air sháothar bhur ngrádha, noch do fhoillsigheabhair dhá ainm, sa minios-drálachd do rinneabhair, agus fós do ní sibh do na náomhuibh.

11 Agus as mian riinn gach áon aguibh do thaishéunadh na dúthrachda céudna chum láindearbha an dóthchais go deireadh:

12 Ionnas nách mbiadh sibh lesgeamhuil, achd bhur luchd leanmhana ag an druing agá bhfuil oigbreachd na ngeallamhnach tré chreideamh agus tré fhoighid.

13 Oir an tan thug Dia gealladh D'ábraham, do bhrígh nár bhféidir leis *neach* bá mó do thabhairt mar mhionnuibh, tug sé é féin mar mhionnuibh,

14 Ag rádh, Go-deimhin ag beannugh-

adh beannócha mé thusa, agus ag méudughadh méideócha mé thú.

15 Agus mar sin, ar bhfuireach go foighideach dhó, fuair sé toradh na geallamhna.

16 Oir go deimhin do bheirid daoine an tí is mó na *iad féin* mar mhionnuibh, agus as críoch air gach imreasain dóibhsion mionna chum deimhnighthe.

17 As mar an gcéudna ar mbeith do Dhia fonnmar ar a chomhairle neamlichorruidh dfoillsiughadh go ro fhoirleathan doighribh na geallamhna, do dhearbhuidh sé é ré mionnuibh:

18 Ionnas tré dhá ní dóatharruidh, ann nach féidir lé Dia bréug do dheanamh, go mbeith meannma láidir aguinne, ag riath chum greamuighthe don dóthchas atá romhuinn:

19 Noch atá aguinn mar ancaire, daingean diogmhálta a nanma, agus théid a steach go soithe a ní atá don táobh a stigh don bhrat;

20 Sa náit a ndeachuidh an céidreathuighe air ar soinne, *eadhon* Iósa, dá ndearnadh árdsgart síorruidhé do réir uird Mhelchisedec.

CAIB. VII.

Sagartacht Chríost do réir Mhelchisedec, oirdheirc tar uird Auroin.

OIR an Melchisedecsa rí. Shálem, sagart an Dé is úirde, tharla sé Dábraham ar mbéith dhó ag filleadh air ais ó ár na righththead, agus do bheannuigh sé é;

2 Agus tug Abraham deachmhuigh na nuile neitheann dó; noch dá ngoirtheair ar tús ar na eidirmhíniughadh Rí na fíremitachda, agus na dhiaigh sin mar an gcéudna, Rí Shálem, eadhon, Rí na siotchána;

3 Gan athair, gan mháthair, gan chineadh, gan tosach laetheadh, ná deireadh beatha aige; achd ar na chur a gcosamhlachd Mhic Dé; fanuigh sé na shagart go síorruidhe.

4 Tuguidh a nois do bhur naire cré é méud an duine, dhá dtug Abraham féin an príomhathair deachmhuigh na hédála.

5 Agus go deimhin an dream do chloinn Lébbi, ghabhus an tsagartachd chuca, atá áithne aca réir an reachda deachmhuigh do ghabhail ón bpobal, eadhon, ó na ndearbhraithribh féin, bíodh go dtangadar ó leasrach Abraham.

6 Achd an tí nach áirmhightheair a bheith déinchineadh ríusan do ghlaic sé deachmhuigh ó Abraham, agus do bheannuigh sé an tí agá rabhadar na geallamhnacha.

7 Agus gan imreasuinn ar bith beannuightheair a ní is lúgha ón ní is mó.

8 Agus ann so glacuid na daoine gheibh bás deachmhuigh; achd ann súd, an tí ré ndéarnadh fiadhnúise go maireann sé.

9 Agus (do rádh na firinne,) tug Lébbi féin, noch ghlacas an deachmhuigh, deachmhuigh úadha a Nábraham.

10 Oir do bhí sé fós a leasrach a athar, an tan tharla Melchisedec dhó.

11 Ar a nadhbharsin dá dtigeadh iomláine tré shagarthachd na Lebhíti, (oir is ré linn na sagarthachda sin tugadh an reachd don phobal,) créd fá raibh riachdaus ní sa mhó ré sagart eile éirge ann do réir uird Mhelchisedec, agus gan bheith dhó ar na ghairm do réir uird Aáron?

12 Oir ar mbeith don tsagartachd ar na athrughadh, is éigean an reachd dathrughadh mar an gcéudna.

13 Oir an tí air a labharthar na neithese is ré treibh eile bheanas sé, dá nach dearnuigh éinneach miniosdralachd ag a naltóir.

14 Oir as ní follas gur do threibh Iúda do éirigh an Tighearna; treabh ar nar tabhair Máoise éinni a dtáobh na sagartachda.

15 Agus fós is móide as follás é: do bhrígh go bhfuil sagart eile ar néirge ann a gcosamhlachd Mhelchisedec,

16 Dá nách dearnadh do, sagart réir reachd na háithne colluidhe, achd do réir chúmbachd na beatha síorruidhe.

17 Oir do ní Dia fiadhnúise, As sagart thú go síorruidhe réir uird Mhelchisedec.

18 Oir a náithne do bhí roinne ann atá sí ar na cur ar gcúl do bhrígh a meirble agus a neamhtharbhuidhe.

19 Oir ní dhearna an reachd ní ar bith iomlán, achd teachd a steach a muinighne as féarr; tré na dtigmíd a bhfogus do Dhia.

20 Agus an mhéid nach gan mhionnuibh:

21 (Oir do rinneadh sagairt díobhsan gan mhionnuibh; achd don fhearsa maille ré mionnuibh tré an tí a dubhairt ris, Tug an Tighearna mionna agus ní ghébhuidh aithreachas é, As sagart thú go síorruidhe do réir uird Mhelchisedec.)

22 Do rinneadh go fíu a noirid sin, urra an chonnartha is féarr Diósa.

23 Agus do rinneadh iomad díobhsan na sagartuibh, do bhrígh gur thoirmisg an bás fad shuireach:

24 Achd do bhrígh go maireann ann fearsa, go síorruidhe, atá sagartachd síorruidhe aige.

25 Ionns gur féidir leis an dream thig chum Dé thrid féin do shlánughadh go hionlán, ar mbeith dhó beó go síorruidhe chum eadarghuidhe do néunamh ar a son.

26 Oir a sé a shánuil sin dárdsagart do b'iomchubhaidh dhúinne do bheith

aguinn, noch atá náombtha, neimhchiontach, gan éháidhe air bith, ar na sgaradh ré peacthachuibh, agus do rinneadh níos airde ná na flathis;

27 Ar nách bhfuil riachdanus go láetheamhuil, mar do bhí ar na hárd-sagartuibh úd, iodhbartha do dhéunamh ar tús, ar son a pheacuigheadh féin, na dháigh sin ar son pheacuigheadh an phobail: oir do rinne sé so eunúair amháin, an tan do rinne sé íodhbairt de féin.

28 Oir do ní an reachd árd-sagairt do dháoinibh bhíos eugruaigh; achd do ní briarthar na mionna a ndáigh an reachda ardsagart don Mhac, noch atá críochnuigh go síorruidhe.

CAIB. VIII.

Sagartachd shíorraidh Chríost, 7 agus connradh biothbháan an tsúisgel, ar gcur sagartachd Aaróin agus connradh áimsioráda na náithreach, ar gcúl.

A GUS a sé so suim na neitheann a deirmid: Atá a shánuil sin dárdsagart aguinn, noch do shúigh ar deis árdchatháioire na Mórdhachda sin flathis;

2 Atá na mhinisdir sna hionaduibh náomhtha, agus don tabearnacail fhirinnigh úd, noch do shúighidh an Tighearna, agus ní duine.

3 Oir as chuige órduightheas gach uile árd-sagart chum na dtabhartus agus na niodhbarthadh d'fóráil: ionnas gur bhéigin don fhiora mar an gcéudna ní éigin do bheith aige ré a iodhbairt.

4 Oir ní bhíadh sé na shagart, dá mbíadh sé ar an dtalamh, an feadh atáid sagairt ann fhoráileas tabhartuis do réir an reachda:

5 Noch do ní seirbhís do shompla agus do sgáile na neitheann neamhdha, amhuil do fhógair Dia do Mháoise ar mbeith dhó ar tí an tabearnacail do chríochnúghadh: tabhair haire riot, ár sé, Go ndéan tú na huile neithe do réir an tsomplado taisbéunadh dhuit sa tsliabh.

6 Achd a nois fuair sé oifig as óir-dhearca ná sin, an mhéid go bhfuil sé na eidirmheadhontóir an chonnartha as féarr, noch atá ar na dhaingniughadh ris na geallamhnachaibh is féarr.

7 Oir dá mbeith an céudchonnradh úd neamhniureasbhach, ní shírdhe ionad don dara connradh.

8 Oir a deir sé, dhá néilúghádsan, Feuch tiucfuidh na laethe, a deir an Tighearna ann a gcríochnóchuigh mé connradh nuadh ré tigh Israél agus ré tigh Iúda:

9 Ní réir an chonnartha do rinne mé ré na náithribh sa lá ann a rug mé ar láimh orrtha chum a dtreóruighthe as talamh na Héigipte; oir níor tháadar a mbun mo

chonnartha, agus ní raibh cás agumsa íonntadhsan, a deir an Tighearna.

10 Uime sin ag so an connradh do dhéuna mé ré tigh Israél a ndíáigh na laetheadhsin, a deir an Tighearna; Cuirfe mé mo dhlichthe ann a ninntinn, agus sgríobhthad iad ann a gcroíthe: agus bíaidh mé um Dhía aca, agus beid siadsan na bpobal agumsa.

11 Agus ní bhíaidh gach áon fó leith ag teagusg a chomharsan, agus gach áon fó leith ag teagusg a dhearbhráthar, ag rádh, Bíodh aithne air an Dtighearna agad: óir bíaidh eólas aca uile oramsa ón mbeagus an mór.

12 Oir bíaidh mé trócaireach da néug-córuibh, agus cuirfe mé a bpeacuidhe agus a naindligthe as mo choimhnefeasda.

13 An tan a deir sé, *An connradh* nuadh, do chuir sé an seanchonnradh a neimbrígh. Agus an ní atá ar na chur a neimbrígh agus atá sean as fogus dó bheith ar dtéumógh.

CAIB. IX.

Iodhbairt fola Chríod ní is uáisle nó fuil iodhbartha an reachd.

UIME sin do bhádar fós ag an gcéud chonnarthadh órduighthe a dtáobh sheirbhíse Dé, agus nácinhiosdadh sáogh-alta.

2 Oir do tógbhadh an tabernacail; ann a raibh sa gcéud iosdadh dhe, an coinneóir, agus an bord, agus arán na fiadhuise; ré ráidhtear náomhltha.

3 Agus do bhí táobh a stigh don dara bhrat, an tabearnácaíl dá ngoirthear an náomh iosdadh ro Náomhltha;

4 Sa náit a raibh an tuiséir orrgha, agus áirc an chonnartha ar na fholach tincehioll ré hór, ann a raibh an pota orrgha ann a raibh an manna, agus slat Aároin nach do sgeith, agus cláir an chonnartha;

5 Agus ós cionn na háirce do bhádar na cherubíní glórmhar ag cur sgátha ar fholách na háirce; neithe ar nach féidir leam labhairt fó leith a nois.

6 Agus ar mbeith do na neithibhse órduighthe mar so, do théighedis na sagairt do ghnáth a steach don chéud thabernácaíl, do choimhlíonadh sheirbhíse Dé.

7 Achd don dara thabernácaíl do theightheadh an tardsagart na áonar áon úair amháin gacha bliadhna, ní gan fhuil, noch do fhoráileadh sé ar a shon féin, agus ar son sheachráin an phobail:

8 Ar mbeith don Sbiorad Náomh dhá fhoillsiughadh so, nár hosgladh fós an tslighe chum a niosda ro náomhltha, an feadh do bhí an céud tabearnácaíl na sheasadh:

9 Noch as sonpla don naimsirsi a láthair, ann a bhfuil tabhartuis agus

iodhbartha dhá bhforáil, lé nár féidir an tí do ní an tseirbhís sin, do náomhadh a dtáobh a choinnsiáis;

10 Ar mbeith dhóibh amháin a mbiadh-uibh agus a ndeocheuibh, agus a nionlat-uibh éugsamhla, agus a ngnáthuightheibh colluidhe, do cuireadh orrtha duálach go teachd aimsire an cheartuighe.

11 Achd ar dteachd do Chríod na árdshagart na neitheann maith do bhí chum teachda, tré thabearnácaíl bá mó agus bá diongmhálda, nách dearnadh ré lámhuibh, ionann sin ré radh agus, nach don nobairse;

12 Agus fós ní tré fhuil ghabhar na láodh, achd tré na fhuil féin; do chuáidh sé a steach éun náir amháin sna hiosdadh-uibh náomhltha, ar bhfagháil fúasluighthe shíorruidhe dhúinne.

13 Oir má ní fuil thárbb agus ghábhhar, agus luáithreadh seachbhuidh ar na crótheadh ar an druing neamhghloin, a náomhadh a dtáobh ghlanda na feóla:

14 A né nách ro mhó ná sin dhéunas fuil Chríod, noch do fhoráil é féin gan cháidhe do Dhía tré an Sbiorúid shíorruidhe, bhur ccoinnsiassa ghlanadh ó oibreachuibh marbha chum seirbhíse do dhéunamh don DÍA bheo?

15 Agus ar a shon so as eision eirdir-mheadhontóir an chonnartha nuáidh, ionnas tré an rabás, do fhlulang sé chum fúasgluighthe na sárnuighthe do bhí sa gcéudchonnradh, go bhfuighedis an dream atá ar na ngairm geallamhuin na boighreachda síorruidhe.

16 Oir sa náit ann a bhfuil tiomna, as éigean bás an tí do rinne an tiomna do bheith ann.

17 Oir bí an tiomna diongmhálda an tán bhíd dáoine ar néug: óir atá sí fós gan bhrígh an feadh mbaireas an tí do rime í.

18 Uime sin níor daingnigtheadh an chéud thiomna féin gan fhuil.

19 Oir an tan do labhair Máoise na huile aitheanta ris an bpobal uile réir an reachda, ar nglacadh fola láodh agus gabhar dhó, maille ré huisge, agus ré holuinn phutpair, agus ré híosóip, do chraith sé í ar an leabhar, agus ar an bpobal uile mar an gcéudna,

20 Ag rádh, A sí so fuil na tiomna noch do aithin DÍA dhíbh.

21 Agus fós do chraith sé a nfuil chéudna ar an tabearnácaíl, agus ar shoithighibh na miniosdrálachda.

22 Agus as beag nach ré fuil ghilantar na huile neithe do réir an reachda; agus ní faghthar maitheamhnas ar bith gan dortadh fola.

23 Uime sin dob éigin sonpla na neitheann atá ar neamh do ghlanadh riu so; achd na neithe neamhgha féin ré hiodhbarthuibh as fearr ná iad so.

24 Oir ní dheachuidh Críosa a steach don náomhiosdadh do rinneadh ré lámh-uibh, noch bá heisiompláir do na *hiosdadh-uibh* firinneach; achd go flaitheamhnas féin, chum é féin do thaisbéunadh a nois a bhfiadhuise Dé air ar soinne:

25 Agus ní chum é féin diodhbairt go minic, amhuil do théigheadh an tardsagart a steach don náomhiosdadh gacha bliadhna ré fuil nar leis féin;

26 (Oir mar sin bá héigean dó páis dfulang go minic ó thús an domháin: achd a nois do foillsigheadh é énn uair amháin a ndeireadh an tsáoghail, chum an pheacuidh sgríos tré na íodhbairt féin.

27 Agus amhuil atá a ndán do dhaóimibh bás dfa háil áonuáir amháin, agus na dhiaigh sin an breitheamhnas:

28 As mar an gcéudna fuáir Críosa a íodhbhairt éunuáir amháin chum peacuidh mhóráin do sgríos dó; agus búdh léir é an dara huáir gan pheacadh don druing atá ag fuireach ris chum slánuighthe.

CAIB. X.

Admháil chreidimh Chríosa (neach sháruigh ar an uile) 19 do chongmhail go fúghideach, socrach.

OIR ar mbeith do sgáile na neitheann maith do bhí chum teachda ag an reachd, agus ní dealbh fíre na neitheann féin, ní féidir leis choidheche na druinge thig chuge do náomhadh ris na hiodhbharthuibhsin bhídh fhóráil do ghnáth gacha bliadhna.

2 Nó go deimhin do choisgfeidís dá bheith dhá bhforáil? do fhrigh ar mbeith do luchd na niodhbarthadhsin dforáil ar na nglanadh éunuáir amháin, nach bíadh ní sa mhó coinnias pheacuigh aca.

3 Achd sna hiodhbarthuibh sin do nithear athchoimhniughadh na bpeacadh gacha bliadhna.

4 Oir ní féidir dfaíl tharbh agus ghabhar na peacuigh chur ar gcúl.

5 Uime sin ag teachd dó chum a tsáoghail, a deir sé, Níor bháil leachd íodhbairt ná ofráil, achd do chum tú corp dhamhsa:

6 A niodhbarthuibh loisge agus a niodhbarthuibh ar son peacuidh ní raibh fonn agad.

7 A dubhairt misi an tan sin, Féuch, atáim ag teachd (a dtosach an leathair atá sgríobhtha oram,) chum do tholasa do dhéanamh, a Dhé.

8 Ar na rádh shúas dó, Níor bháil leachd do íodhbairt ná ofráil ná íodhbartha loisge ná íodhbartha ar son pheacuigh, agus ní raibh fonn agad *ionnta*; (noch do nithear fhoráil réir an reachda;)

9 A dubhairt seision an tan sin, Féuch, atáim ag teachd chum do tholasa do dhéanamh, a Dhé. Cuiridh sé an céud ní ar gcúl, chum an dara nêithe do sheasadh dhó.

10 An toil ré a bhfuilmídne air ar ndéanamh náomhtha tré íodhbairt chúirp lósa Críosa éunuáir *amháin*.

11 Agus seasuidh gach sagart go láeth-eamhuil ag miniosdrálachd agus ag ofráil na niodhbarthadh gcéudna go minic, ris nach féidir choidheche peacuidh chur ar gcúl:

12 Achd ar bhforáileadh éin íodhbartha amháin ar son na bpeacadh, don tise, do shuigh sé ar deis Dé, go síorruidhe;

13 Ag fuireach ó sin amach nó go gcurthar a naimhde na sdól cos *faoi*.

14 Oir do rinne sé diongmhála go síorruidhe ré héin íodhbairt amháin an dream atá ar na náomhadh.

15 Agus do ní an Shiorad Náomh mar an gcéudna fiadhuise dhúinn: oir ar na rádh dhó roimhe,

16 Ag so an connradh dhéunas mé rú a ndiaigh na laetheadh úd, a deir an Tigh-earna, Cuirfe mé mo dhligthe ann a gceoidhthibh, agus sgríobhthad iad ann a nuntinneachuibh;

17 Agus cuirfe mé a bpeacuidh agus a naindligthe as mo choimhne feasda.

18 Agus sa náit ann a bhfuil maith-eamhnas na neitheannso, níbhfuil íodhbairt ar son pheacuidh ann ní sa mhó.

19 Ar a nadhbharsin, a dhearbhráithre, ó atá sáirse aguinn ré dhul a steach don náomhiosdadh tré fhuil lósa,

20 An tslighé núadh bhéa, noch do ullmhuigh sé dhúinn, tréas an mbrat, as ionann sin ré a rádh, agus tré na fheoil féin;

21 Agus tré shagart mór agá bhfuil ceannas thighe Dé;

22 Druideam air ar naghaidh maille ré croidhe firinneach sáirdheimhneach a gceideamh, ar mbeith dár gceoidhthibh ar na cecróthadh ó dhrochchoimnias, agus ar mbeith dár gcorp ionnailte ré huisge glan.

23 Congham gan chorruidhe adinháil ar muinighne; (oir as díleas an tí thug gealladh dhúinn:)

24 Agus tugan aire dhá chéile ionnus go mbéam dhár mbrosdughadh féin chum grádhá agus deaghoibrigheadh:

25 Gan tréigean an chomhchruinnighe do nionnaoid a gceann a cheile, do réir nóis dhruinge áirighe; achd ag teagus a *chéile*: agus go madh móide dhéanamh sin, an mhéid as léir dhibh an lá úd ag drud rinn.

26 Oir dá bpeacuigheam dantoisg tar éis éolais na fírinne do ghabháil chuguinn,

ní fhagthar iodhbairt aguinn ní sa mhó ar son na bpeacadh,

27 Achd feitheamh báoghlach ris an mbreitheamhnus agus ré teas na teineadh, noch shluigfeas na námhuid.

28 An tí do rúg tarcuisne air reachd Mhaóise do gheibh sé bás gan trúaighe tré fhiadhnúise deise nó thír:

29 An é nach dtuillfidh (do réir bhur mbaramhlasa,) an tí shaltras Mac Dé fá na chosuibh, agus mheasus fuil an chonnartha, lér náomhadh é, bheith neambghlan, agus do bheir masla do Spioruid na ngrás, pionús as ró mhó ná sin?

30 Oir as aithnigh dhúinn an tí a dubhairt, Is leamsa dioghaltus do dhéanamh, do bhéur cútiughadh uáim, a deir an Tighearna. Agus a rís, Do dhéana an Tighearna breitheamhnus ar a phobal.

31 As ní robháoghlach tuitim a lámhuibh an Dé bhí.

32 Bíodh athchoimhne aguibh a rís ar na laethibh do chuádh thoruibh, ann a rabhbhair tar éis bhur soillsighe ag fulang throda móire a mbuáidhearthuibh;

33 Cuid de, an tan do rinneadar cách sgathán díbh maille ré masla agus ré buáidhearthuibh; agus cuid eile, an tan do rinneadh sibh bhur gcompánuibh don druigo do bhí sa riochd chéudna sin.

34 Oir do bhabhair ag fulang má ráon riomsa um ghéibheannuibh, agus do ghabhabhair chuguibh go luathgháireach fadhbhadh bhur maóine, ar nibeith a fheasa aguibh ionnuibh féin go bhfuil maóin shíorruidhe as fearr ná sin aguibh ar neamh.

35 Uime sin ná téilgidh uáibh bhur muinighin admhálach, agá bhfuil mórúach saothair.

36 Oir atá foighid na riachdanus oruibh, ionnus ar ndéanamh tola Dé dhíbh, go bhfuighe sibh *toradh* na geallamhna.

37 Oir sealad ro bheag go fóill, tiucafaidh an tí atá chum teachda, agus ní dhéuna sé muill.

38 Agus mairfidh an fíréun tré chreideamh: gidheadh má théid sé air ccúl, ní bhfuighe manamsa fonn ann.

39 Gidheadh ní sinne an drung théid air ccúl chum dāmnuighthe; achd chreideas chum a nanma shlánughadh.

CAIB. XI.

Nádur an chreidimh; 7 agus a neart, ar na dhearbhadh ré iníomad sompla.

AGUS a sé an creideamh as bun do na neithibh ré bhfuil dóigh, agus as foillsiughadh dearbhtla air na neithibh nach bhfaicthear.

2 Oir as tríd fúaradar na sinnsir deaghtaisd.

3 As tré chreideamh thuigmíd gur

crúthuigheadh an domhan tré bhréithir Dé, ionnas go ndearnadh neithe sófhaicsigh do do na neithibh dófhaicsigh.

4 As tré chreideamh do fhoráil Abel do Dhía iodhbairt ní as féarr ná Cáin, tré a ndéarnadh fíadhnúise dhó go raibh sé na fhíréun, ar mbeith do Dhía ag déanamh fíadhnúise dhá thiodhlaicibh: agus tré an greideamhsin ar bhfagháil bháis dó lábhruidh sé fós.

5 As tré chreideamh do háthruigheadh Enóch chum nach bhfaicfeadh sé an bás; agus ní frith é, do bhrigh gur athruigh Día é: oir súil do hathruigheadh é do rinneadh fíadhnúise wis, gur thaitin sé re Día.

6 Achd a bhféuginhuis chreidimh ní féidir taitneamh ris: oir an tí thig chum Dé is éigean dó a chreideamh go bhfuil sé ann, agus go dtabhair sé lúach saothar don druigo iarras é.

7 As tré chreideamh, ar bhfagháil fógartha ó Dhía do Naóí a dtimchioll na neitheann nach raibh fós ré na bhfaicsin, ar ngabháil fhaitchis do, dullnuigh sé a náirc do shábháil a thighe féin; tré dhamnuigh sé an domhan, agus do rinneadh óighre na fíréuntachda atá tré chreidimh dhé.

8 As tré chreideamh, dúmhlaigh Abraham, ar na ghairm ag imtheachd go hionad noch do gheubadh sé na dhiaigh sin doighbreachd; agus do thriall sé roimhe, gan a fhios aige cá láit ann a raibh sé ag dul.

9 As tré chreideamh do chónnuigh sé a dtír na geallamhna, amhuil a dtír choimh-ighthe, ar ndéanamh combhuighe dhó a mbothuáil maille ré Hísaac agus ré Iácob, comhóightheadha na geallamhna céudna:

10 Oir do bhí a shúil ris an gcathruigh úd agá bhfuil fonndameint, agár ab é Día a saor agus a cruthaightheoir.

11 As tré chreideamh mar an gcéudna fuáir Sára féin neart chum síl do ghabháil di, agus rug sí mac tar éis í dhul tar aois *cloinne bhreith*, do bhrigh gur mheas sí gur bhfírinneach an tí thug an gealladh.

12 Uime sin do gineadh *sliocht* ó áon amháin, agus é fós a riochd mháirbh, coimhlíonmhar ré reultuibh neimhe, agus ré gaineamh thrágha na fairrge nach féidir áireamh.

13 As do réir chreidimh fúaradar so uile bás, bíodh nach bhfúaradar na neithe do ghealladh dhóibh, achd go bhfaicadar iad a bhfad uátha, agus tug chreideamh agus do theannadar riu iad, agus do admhuigheadar go rabhdar féin na ndéoradhuibh agus na uoilirtheachuibh ar an dtalamh.

14 Oir an dream a deir na neithese cuirid siad a gcéill go follas go bhfuilid siad ag iarruidh dúitheche.

15 Agus dá mbeith an *dúithche* úd as a dtangadar amach, ar coimhne aca, do bhí am acá ré fileadh air a nais.

16 Achd a nois atá a ndúil a *ndúithche* as féarr, eadhon, sa *dúithche* neamhgha: úime sin ní nár lé Dá dhá dtáobhsan, a Nda do ghairm dhe: oir do ullmhuigh sé cathair dhóibh.

17 As tré chreideamh, do fhoráil Abraham Isaac, an tan do dhearbhadh é: agus an tí fuair na geallamhnacha do fhoráil sé a néinghin,

18 Lé a ndubhradh, Is a Nísáac ghoir-fighthear do shíol:

19 Ar mbreithnughadh dhó gur cúmhachdach Dá air a thóghbáil súas, éadhon ó mharbhuibh; as ar ghlac sé é fós a gcosamhlachd.

20 As tré chreideamh do bheannuigh Isáac Iacob agus Esáu a dtáobh na neithean do bhí chum teachda.

21 As tré chreideamh, do bheannuigh Iacob ag fagháil bháis dó, dias mac Ioseph; agus do rinne sé adhra, ós ceann a bhata.

22 As tré chreideamh, do chuir Ioseph a gcoimhne, ag fagháil bháis dó imtheachd chloinne Isráel as a *Néigipt*; agus tug sé áitne a dtimchioll a chnámh.

23 As tré chreideamh do cuireadh Máoise a bhfolach, ré na athair agus ré na mháthair feadh trí míos an tan rugadh é, do bhrígh go bhfacadar gur leanabh áluinn é; agus ní raibh faichteas roimh áitne an rígh ortha.

24 As tré chreideamh do dhíult Máoise, ar mbeith dhó mór, mac inghine Phárao do ghairm dhe;

25 Ar mbreith dhó do roghain bheith ag fulang buáidheartha a bhfochair phubail Dé, tar bheith a sámhe neamlmbúan an pheacuidh;

26 Ar na mheas dó gur mhó an saidhbheas masla Chríosa ná ionnmhas ná Héigipte: oir do bhí súil aige ris an lúach sáothair.

27 As tré chreideamh do thréig sé an Néigipt, gan fhaichteas air roimh fheirg an rígh: oir do bhí sé comhláidir sin ná inntinn, ionann agus do chifeadh sé an tí nach féidir dfaicinn.

28 As tré chreideamh dórdúigh sé an t*uán* casg, agus an dórtadh fola, deagla go mbeanfadh an tí do sgríos gach céidghin ríusan.

29 As tré chreideamh do chúadar tré an muir Rúaidh amhuil tré thiomnach: an *mhuir* léur sluigeadh na Héigiptigh ar dteachd dá teasdughadh dhóibh.

30 As tré chreideamh do thuitedar balluidhe Ierico, tar éis gabhála na dtimchioll seachd lá.

31 As tré chreideamh nár sgriosadh an

mheirrdreach Rahab a naóinfeachd ris an druing do bhí easúmhál, ar dtabhairt aoidheachda uáithe don luchd brathá go síothchánta.

32 Agus créd a déuruinn ní sa mhó? oir do bhíadh a naimsir ro ghearr agum ré bheith ag cráobhsaóileadh ar Ghedéon, agus ar Bhárac, agus ar Shampson, agus ar Iephtáé; agus ar Dháibhi, agus Shamuél, agus ar na fáidhibh:

33 Noch tré chreideamh da bhúadhuigh ríoghachda, do oibrigh firéuntachd, do ghnodhuigh na geallamhnacha, do sdop beóil na leomban,

34 Do mhúch neart na teineadh, do chuáidh as ó fháobhar an chloidhimh, tugadh ó laige go láidireachd, do rinneadh neartmhar a gcath, do chuir a dteitheamh slúáighe na neachdrannach.

35 Do ghlacadh na mná a mairbh ó eisírghe: do céusadh drung eile mar an gceudna, gan suim ann a saoradh aca; chum eisírghe budh féarr dfagháil dhóibh:

36 Agus do dearbhadh drung eile ré sgíge agus ré sgiursuighibh, agus fós, ré géibheannuibh agus ré príosún:

37 Do clochadh iad, do gearradh ó chéile iad, do cuireadh cathughadh ortha, do marbhadh ré cloidheamh iad: do bhádar ar seachrán a nunn sa nall a gcroicnibh cáorach agus gabhar, ar mbeith dhóibh a riachdanus, dá mbuáidhreachd, agus dá gcrádh;

38 Dream nár bhfiu an sáoghal: ag dul amúgha a bhfásuighibh, agus a sléibhthibh, agus a dtuighthibh agus a núamhuibh talmhan.

39 Agus ar mbeith dhóibh so uile, ar na ndearbhadh tré chreideamh, ní rugadar air an geallamhuin:

40 Ar mbeith do Dháa ag soláthar dhuinne an neithe as féarr, chum gan iadsan do bheith ionlán ar bhféugnhuise.

CAIB. XII.

Tré eisiomplar Chríosa agus na námh, lé feabhas na tiomna nuaidh tar an tsein-tiomna ata sair-dhiaghacht aga bhrosdughadh.

AR a nádlibharsin ó thárla a chomhmór sin do uéill fiadhniseadh ar dtimchiollne mar an gceudna, ag cur gach uile thruim dhinn, agus an pheacuigh leanus dinn go héusguidh, riótham maille ré foighid chum chinn na coimhleanga atá romhuinn,

2 Ag féachuinn ar Iósa ceanphort agus fear críochnuighe an chreidimh; noch ar son an tsóláis do cuireadh as a chomhair do fhúlaing céusadh na croithe, ag gcur na masla a neamhsuim, agus do shuigh ar deis árdchathaóire Dé,

3 Oir smuáinigh ribh féin ar an tí úd do fhulaing a shambuil sin do chaint do chur na aghuidh féin ó pheacachuibh, deagla dhul a dtuirse agus a nanbhfainne dhíbh ann bhur ninutinnibh.

4 Níor sheasabhair fós go fuil, ag cathúghadh a naghuidh an pheacuidh.

5 Agus a né gur dhearmuid sibh an foirceadal labhras ribh amhuil ré cloinn, a mhic, ná bíodh neamhsheim agad a smachd an Tighearna, agus ná téidh a nanbhfainne an tan chrónuighéas sé thú:

6 Oir smachduighe an Tighearna an tí ghrádhuihéas sé, agus sgíurfuidh sé gach mac ré ngabhann sé.

7 Dá bhfuilge sibh smachdughadh, atá Dia dhá fhoráileadh féin oruibh amhuil air chloinn; oir cía hé an mac nach smachduigheann an tathair?

8 Achd dá raibh sibh gan an smachd-ughadh, roinntear ris na huilibh, go deimhin as basdaírd sibh, agus ní maca.

9 Do bhádar fós ar naithreacha colluidhe aguinn na luchd smachduighe, agus do bheimís urruim dhóibh: a né nach ro mhó ná sin do bhéuram úmhlachd Dathair na spiorad, agus bíam béo?

10 Oir do bhádersan dár smachdughadhne beagan láethe réir a dtola féin; achd chum ar leasa eision, ionnus go nglacfamaois a náomhthachd san.

11 Achd ní cosmhúil smachdughadh air bith ré headh na nuáire sin do bheith solásach, achd dólásach: gidheadh do bhéir sé na dhiaigh sin toradh suáimhneach na firéuntachda don druing chleachdas é.

12 Uime sin tógbhuidh súas na lámha díomhaóineach, agus na glúine gan sbracadh;

13 Agus dénnuidh céimniughadh díreach ré bhur gcosuibh, deagla a neithe atá hacach do chláonadh as a tslighe; achd go madh táosga leighéasaidh é.

14 Leanuigh síothcháin ris na huile dhaóinibh, agus náomhthachd, oir gan í ní fhaicfidh éinneach an Tighearna.

15 Tabhruidh aire ribh fa gan áoinneach aguibh do chláonadh ó ghráis Dé; fá gan fréimh shearbhuís ar bith do fhás súas dá bhur mbuáidbheadh, tréas a ndéuntaóí morán neamhghlan;

16 Deagla go mbíadh éinneach na sdrípuigh, ná neimhdhiagha, mar Esau, noch do reac a cheart óiglhreachda ar son éinchnn anháin bídh.

17 Oir atá a fhios aguibh an tan bá mían ris fós ná dhiaigh sin, an bheannachd fhagháil mar oighreachd, gur diultadh é: oir ní bhfuair sé áit aithrige, bíodh gur íarr sé í maille ré déuruibh.

18 Oir ní chum an tsleibhe thangabhair ré a bhféudtar cumailt, ná chum na

tíneadh lasarrgha, ná chum na sdoirme, ná an dorchaduis, na an gairbhlsháin,

19 Ná chum fuáime an sduic, ná ghótha na mbriathar; agár shireadar an dream do chúaluidh é dathchuinge gan an bhriathar do labhairt riu féin ní sa mhó:

20 Oir níor bhfeidir riu an ní do bhí ar na áithne dhíobh diomchur, Agus dá mbeannuidh fiu a naumhídhle féin ris a tsliabh, géubhthar do chlochuibh air, nó gheabhuidh sé a tholladh ré gath:

21 Agus do bhí an ní do chonncadar comhúathbhasach sin, go ndubhairt Maóise, Atáim lán fáitcheas agus do chríth:

22 Achd as chum sleibhe Síoin atá sibh ar dteachd, agus chum caithreach Dé bhí, chum na Hierusaléim neamhgha, agus chum cuideachda na mílteadh aingeal,

23 Agus chum an coimhthionóil ghinearalta agus eaglais gacra chéidghne, noch atá sgríoblitha ar neamh, agus chum Dé breitheamh na nuile, agus chum spiorad na bhfiréun ndiongmhála,

24 Agus chum Iósa eidirneheadhontóir na tiomna nuáidhe, chum na folá do craitheadh, labhras neithe as féarr, na é sin Abéil.

25 Tabhruidh dá bhur naire gan éura do thabhairt don tí labhras ribh. Oir muna deachuigh an dream úd as tug diultadh don tí labhair riu as uchd Dé ar an dtalamh, a né nach lúgha ná sin rach-maóidne as, dá ndiultam don tí atá ó neamh?

26 Agár chríothnuigh an talamh a nuáir sin ré na ghúth: agus a nois tug sé gealladh úad, ag rádh, Fós éunúair eile cuirfe mé ní hé ambáin an talamh ar críth, achd neamh mar an gcéudna.

27 Agus foillsighidh an rádh so, Fós éunúair eile, áthrughadh na neitheam atá neimhsheasmhach, mar atá na neithe do rinneadh, ionnus go mbíadh na neithe doghlúaisde comhuigheach.

28 Uime sin ar bhfagháil riachlaid dhúinn nach féidir a chorrughadh, bíodh grás aguinn, tré na bhféndim seirbhís a dhéanamh do Dhía ann a mbíadh dúil aige maille ré náire agus ré fáitcheas:

29 Oir as teine dhíauloisgeach ar Ndiane.

CAIB. XIII.

Bánughadh na náoinh-theaguisg.

BÍODH grádh bráithreamhuil go chomh-muigheach eadruibh.

2 Ná dearmaduigh aoidheachd thabhairt do chóimhthighachuibh: oir dá réir so tugadar dream áitrighe aoidheachd dainglibh gan fhios dóibh féin.

3 Bíodh cuimhne aguibh ar an druing

atá ceangailte, amhuil coimhcheangailte riú; agus ar an druing fhuilngeas anshóg, ar mbeith dhíbh féin fós sa gcoluinn.

4 *As* onórach an pósadh a measg na nuile, agus an leabuidh neamhsbalach: achd béuruidh Dá breith ar luchd na druise agus a nadhaltrannais.

5 Seachnuidh sibh féin ar shaint; go madh lór libh na neithe atá a lathair aguibh: óir a dubháirt sé, Ní dhealocha mé riot, agus ní thréigfeadh thú.

6 Ionnuis gur féidir linn a rádh go dána, Sé an Tighearna mfeair cabhartha, agus ní bhíaidh eagla oram fá ní dhar féidir do dhuine dhéanamh oram.

7 Bíodh cuimhne aguibh ar luchd bhur dtréoruighe, noch do labhair bríathar Dé ribh: agus leanuidh dhá gcreideamh, ag tabhairt aire ré críoch a gcoinbhearsáide:

8 Iósa Críod a né, agus a nuigh, agus go siorruidhe an ceadna.

9 Ná gluáisdear sibh fá gcuáirt ré teagusuibh éagsamhla coimhthigheacha. Oir as maith an croidhe bheith diongmhála a ngrás; ní a mbiadhuibh, nach deachuigh a dtarbha don druing do ghnáthuigh iad.

10 Atá altóir aguinne, dá nach bhfuil a gcúmhadhaibh na druinge do ní seirbhís don tabernácaíl ní íthe.

11 Oir na hainmhinutighe, agá mbeireann an tárdsagart a bhfuil leis a steach don níosdadh náomhtha ar son peacadh, loisgthear a gcuirp don táobh a muigh don champa.

12 Uime sin do fhúlaing Iósa an pháis mar an gcéudna, don táobh amuigh don gheata, chum an phubail do náomhadh dhó ré na fhuil féin.

13 Ara nádhbhairs inithigheam amach as an gcampa chuigesion, ag ionchur masla air a shon.

14 Oir ní bhfuil cathair chomhnuigheach aguinn ann so, achd atá iarruidh aguinn ar an gcathruigh atá chum teachda.

15 Uime sin foráileam thrídsion do ghnáth íodhbairt mholta do Dhá, eadhon toradh na mbéol admhúigheas a ainm.

16 Ná dearmadaigh maith agus cúmann do dhéanamh: óir bí dóil ag Dá ainm a samhail sin diobarthuibh.

17 Tábhruidh úmhlachd do luchd bhur dtréoruighe, agus íslighe sibh féin *dóibh*: óir bíad siad ag fáire bhur nanmanu mar an luchd bhéuras countas íathadh, chum so do dhéanamh dhóibh maille ré gáideachas, agus ní ré hosnaighibh: óir as neamhtharbhach dhíbhse so.

18 Déunnuidh úrnuighe air ar sonne: óir is muinighneach sinn as coimhsías maith do bheith aguinn, ar mbeith fionmhar dhúinn ar sinn féin diomchar go cubhaidh sna huile neithibh.

19 Agus as móide shírim so oruibh, ionnuis go madh fáthaide gheabhus sibh mé aiseag dhíbh a rís.

20 Agus Dá na síothchana, tug air ais ó mharbhnuibh an Tighearna Iósa, árdádh-aire na géarach, tré fhuil an chonnartha shíorruidhe,

21 Go ndéuna sé sibh diongmhála sa nuile deaghobair, chum a thola do dhéanamh, ag oibriughadh ionnuibh an neithe as geanamhuil na fhíadhuise, tré Iósa Críod; dá bhfuil glóir go sáoghal na sáoghal. Amén.

22 Iarruim fós dathchuinge oruibh, a dhearbhráithre, briathar an tsoláis dfulang dhíbh: óir do sgríobh mé go hanthghearr chúguibh.

23 Bíodh a fhios aguibh gur sgaóileadh an dearbhráthair Timotéus; an tí, ré a racha mé bhur bhfeuchain, ná thig sé go goirid.)

24 Teannuidh ribh bhur nuile luchd tréoruighe, agus na náomh uile. Cuirid na Headaílligh a mbeannachd chuguibh.

25 Grása maille ribh uile. Amén.

Epistil ghinearalta SHEUMUIS absdail.

CAIB. I.

Gurab uáinn féin atá ar laige, 6 ar súamhneas a gcreidimh, 13 ar nainmána, agus ar bpeacadh.

CUIRIDH Séumus, searbhfhoghant- uighe Dé agus an Tighearna Iósa Críod, chum an dá thréibh dhéug atá sgartha ó chéile, beatha agus sláinte.

2 A dhearbhráithre, measuidh na ró

gháirdeachas an tan thuitfeas sibh a gcaith- ighthibh éagsamhla;

3 Ar mbeith a fheasa aguibh, go noibrigheant dearbhadh bhur gcreidimh foighid.

4 Agus bíodh obair dhiongmhála ag an bhfoighid, chum sibh féin do bheith diongmhála ionlán, gan uireasbhuidh aóinneithe.

5 Agus má atá aóinneach aguibh a neasbhuidh éagna, iarruidh í air Dhá,

noch do bheir go fairsing úadh do na h-uinnbh, agus nach déan maoidheamh; agus do bheurthar dho í.

6 Achd iarradh sé maille ré creideamh, gan bheith ambrusach air éunchor. Oir an tí ar a mbí ambrus is cosmhuil é ré tuinn fhainge ghlúaisdear ris an ngaóith agus bhíos dá tiomáin a nunn sa nall.

7 Ná saóileadh an tí sin go bhfuighe sé aóinní on Dtighearna.

8 Fear dhá inntinne neimhsheasmhach na uile shlighthibh

9 Agus biodh gáirdeachas ar an dearbhráthair atá íseal fá é féin árdughadh:

10 Agus ar an tsáidhbhir, fá é féin íslughadh: óir bíaidh sé ag téurnógh mar bhláth na ruibhe.

11 Oir amhuil sheargus an ghrían ar néirghe, an luibh ré teas, agus thuiteas a bláth, agus théid maise a faicseana ar gcúl: is amhluidh sin sheargfús an duine saidhbhir ann a shlighthibh.

12 Is beannuighe an tí iomchras cathughadh: óir tar éis a thaghála dearbhtha, do gheabhuidh sé coróin na beatha, noch do gheall an Tighearna don druing ghrádhuiheas é.

13 Ná habradh éinneach an tan bhíos a gcathughadh, Is ó Dhía churthar cathughadh oram: óir ní féidir cathughadh a nuile do chúir air Dhía, agus ní chúiream sé cathughadh ar aóinneach:

14 Achd bí gach áon a gcathughadh, an tan thairngeas agus bhréugas, a ainmhiana féin é.

15 Na dhiáigh sin ar ngabháil toirrecheasa chuige don naimhán, beiridh sé peacadh: agus an tan, críochnuighthear an peacadh, beiridh sé bás.

16 Ná biodh seachrán oruibh, a dhearbhráithre grádhacha.

17 As a nús atá gach deaghtabhartus agus gach tíodhlacadh diongmhála, ag teachd ó Athair na soillse, ar nach dtéid athrughadh, ná fiu sgáile cláochlóigh.

18 As dá thóil féin do aithghin sé sinne ré breithir na firinne, chum bheith dhúinn ar gcéud tórthuibh dhá chreatúraibhsion.

19 Uime sin, a dhearbhráithre grádhacha, biodh gach áon ullamh chum éisdeachda, mall chum labhartha, mall chum feirge:

20 Oir ní oibrigheann fearg dhúine firéantach Dé.

21 Uime sin ar gcur úaibh na huile neamhghloine agus iomarcuidh mailise, gabhuidh chúguibh maille ré ceannasachd, an bhríathar atá ar na plánudughadh ionnuibh, ler féidir bhur naumanna shlánughadh.

22 Agus bíghidh bhar luchd na breithre chur a nguíomh, agus ní bhur luchd a

héisdeachda amháin, dá bhur mealladh féin.

23 Oir dá néisdigh éinneach ris an mbréithir, agus nach déun sé dhá réir, as cosmhuil é ré dúine bhíos ag breathnughadh a ghnúise nadúrtha a sgathán:

24 Oir ar na bhreathnughadh féin dó, imthighe roinne, agus ar bail dearmaduigh sé créid bá é a chosamlas féin do dhúine.

25 Achd an tí fhéuchas go grinn ar reachd diongmhála na saoirse, agus chomhnuigheas ann, do bhrígh nach fear éisdeachda dearmadach é, achd fear gníomha do dhéunamh, bíaidh sé beannuighe ann a ghníomh féin.

26 Má atá aóinneach eadruibh lér cosmhuil bheith riaghailta, agus nach ccuireann sríon ré na theanguidh, achd bhíos ag mealladh a chroidhe féin, as diomhaóin riaghail an tise.

27 Ag so an riaghail ghlan gan cháidhe a bhfiadhnúise Dé agus a Nathar, Eadhon dul dféuchain na ndileachdadh agus na mbaintreabhach a nán a riachdanuis, neach é féin do choimhéud gan cháidhe ón tsáoghail.

CAIB. II.

Nach mar Abraham, achd cosmhuil re creideamh eattrom na ndéanhan, creideamh gan deagh oibreachuibh.

A DHEARBHRAITHRE, ná biodh creideamh ar Dtighearna ghlórmhar Iósa Críost aguibh, naille ré féuchain do phearsuin seach a chéile.

2 Oir dá dti neach a steach da bhur goimthfionól ar a mbiáidh fáinne óir, a néudach lonnrach, agus go dtiucfuidh duine bochd mar an gcéudna a néudach thruáillighe;

3 Agus go mbiáidh féuchain aguibh don tí ar a mbí an téudach lonnrach, agus go naibéora sibh ris, Suighse sa mionad onórachsa; agus go naibéora sibh ris an duine bochd, Seasaimhe ann sin thall, no suigh ann so faoi sdol mo chos:

4 A né nach bhfuil sibh ag breathnughadh eadruibh féin, agus do rinneadh breitheamhuin díbh air dhroch smuáintighibh?

5 Eisdigh, a dhearbhráithre grádhacha, A né nár thogh Día boichd an tsáoghailse, saidhbhir a gcreideamh, agus na noighrighibh na rioghachda noch do gheall sé don druing ghrádhuiheas é?

6 Achd tugabhairse easonóir don bhochd. A né nach déunuid na saidhbhir ro iomarcuigh oruibh, agus a né nach dtairngid sibh chum breitheamhnúis?

7 A né nach dtabruid siad masla don naimm úrdheirc as a naimmnightheas sibh?

8 Gidheadh dá gcoimhiona sibh an

reachd ríogha do réir an sgríobtuir, Grádh-
uigh do chómharsa mar thú féin, as maith
do ní sibh é:

9 Achd má bhíonn féchain do phear-
sain seach a chéile aguibh, do ní sibh
peacadh, agus éilightheas sibh ón réachd
mar luchd sáruighe.

10 Oir gídh bé neach choimhlíonfus an
réachd uile, agus ghéubhas tuisleadh a
néun aithne amháin, ata sé ciontach ionnta
uile.

11 Oir an tí a dubhairt, Ná déun adh-
altrannas, a dubhairt sé mar an gcéudna,
Ná déun dúnmharbhadh. Agus bíodh
nach ndéun tú adhaltrannas, achd go
ndéun tú dúnmharbhadh, do rinneadh fear
sáruighe an réachda dhíot.

12 Go madh hamhlugh laibhéorthaói,
agus go madh hamhluidh dhéunas sibh,
mar an luchd ar a ndéantar breitheamhnus
tré reachd na saoirs.

13 Oir breitheamhnus gan trócaire, don
tí nach dearnadh trócaire; agus do ní an
trócaire gáirdeachas a naghuidh an bhreith-
eamhnus.

14 Creid é an tarbha, a dhearbhráithre,
do neach a rádh go bhfuil creideamh aige,
agus gan oibreacha aige? an bhféudann
an creideamh a sháoradh?

15 Oir dá raibh dearbhráthair nó
deirbhshiur lomnochduighe, agus a riachd-
anas na béatha láetheamhla,

16 Agus go naibéora neach aguibhse
ríu, Imthighe rómhuibh a síothchain,
goruidh sibh féin agus líonuigh bhur mbuile;
agus gan sibh do thabhairt na neitheann
atá na riachdanas ar an gcolainn dóibh;
créd é a tharbha sin?

17 As amhluidh sin an chreideamh mar
an gcéudna, muna bhfuilid oibreacha aige,
atá sé marbh ann féin.

18 Achd, a déuruidh neach éigin, Atá
creideamh agadsa, agus atáid oibreacha
agamsa: taisbéinse dhámhsa do chreid-
eamh a bhféugmuis hoibreacha, agus tais-
béuneadsa mo chreidimh dhuitse as mhoib-
reachuibh.

19 Creidigh tusa go bhfuil áon Ndía
ann; as maith do ní tú sin: creidid na
deamhuin féin mar an gcéudna, agus
criothnuighid síad.

20 Achd a dhuine dhíomhaóin, an mian
leachd a fhios dfágháil, gur marbh an
creideamh gan oibreachuibh?

21 A né nach ó oibreachuibh do rin-
neadh ar nathair Abráham fíréunta, an
tan dforáil sé a mhac Isaac ar a naltóir?

22 A né nach léir dhuit go raibh an
creideamh ag comhoibriughadh maille ré
na ghníomharthuibh, agus gur ab as na
ghníomharthuibh do rinneadh an creideamh
diongmhálda?

23 Agus do coimhlíonadh an sgríobtuir
a deir, Do chreid Abrahám do Dhía, agus
do measadh dhó é na fhiréuntachd: agus
do goireadh Caruid Dé dhe.

24 Ar a nadbharsin do chí sibh gur ab
as oibreachuibh do nithear duine fíréunta,
agus nach as creideamh amháin.

25 Agus mar an gcéudna fós an mheir-
dreach Rahab, a né nach as oibreachuibh
do rinneadh fíréunta í, an tan tug sí
aoidheachd do na teachdairedhibh, agus
do chuir sí uáithe iad a slighe eile?

26 Oir amhuil is marbh an corp a
bhféugmhuis na spioruide, as amhluidh sin
mar an gcéudna bhíos an creideamh marbh
gan oibreachuibh.

CAIB. III.

*Gu bhfuil maith no olc adhbhal-mór sa
nteangaidh, do réir mar a ghéubhas
stiuradh.*

A DHEARBHRAITHRE, ná déun-
uidh iomad maighisdreachda, ar
mbeith a fheasa aguibh gur móide an
breitheamhnus ghlacamaoid.

2 Oir ciontuighemid uile a móran do
neithibh. Gídh bé nach cciontuigheann a
mbreithir, as duine diongmhálta é, lér
féidir fos, sírian do chur ris an gcolainn uile.

3 Féuch, cuirimid síranta a mbéuluibh
na neach, chum iad dúnmhughadh dhúinn;
agus do bheimid air a gcorp uile íompogh
fa gcúairt.

4 Féuch mar an gcéudna na longa,
bíodh go bhfuilid ro mhór, agus go ngluáis-
dear iad ré gáothuibh garbha, fós iom-
poightheas iad fa gcúairt ré sdúir ro bhig,
gídh bé ar bith árd a dtogran fear na
sdúire.

5 As ámhluigh sin as ball beag an
teanguidh, agus do ní mordháil mhór.
Feuch, créud é meud a nadhbhair lasas ré
teine bhig!

6 Agus as teine an teanguidh, domhan
na héugóra: as mar sin atá an teanguidh
ar na suigheadh a measg ar mball, go
salchann an corp uile, agus go gcuireann
air lasadh sdáid ar mbeatha ó gheintear
sinn; agus is ó ifríon lastar í.

7 Oir ceannsuightheas, agus do rinneadh
ceannsa ris a nadúir dháonna, gach uile
nadúir ainmhinnteadh nallta, agus éun-
laithe, agus na neitheann shnámbas an
talamh agus a nfairge:

8 Achd ní héidir daóinneach an teang-
uidh cheannsughadh: olc dóriartha, lán
do nímh mharbhbhuigh.

9 Do bheimid ría glóir do Dhía, agus
don Nathair; agus bíimid ag mallúghadh
na ndaóine ría, noch do cruthuighthead do
réir chosamhlachd Dé.

10 Tig mallúghadh agus beannúghadh

as eun bhéul amháin. A dhearbhráithre, ní cóir na neithese bheith mar so.

11 An gcuireann tiubruid uáithe amach as éin tslighe amháin uisge milis agus searbh?

12 An féidir a dhearbhráithre, do chrann fige, cáora chrainn ola thabhairt úadh? nó do chrann fineamhna, figighe? is amhluidh sin nach féidir do thiubruid ar bith uisge saile agus fioruisge do thabhairt úadh.

13 Cía atá na dhuine eagnuidhe súlmar eadruibh? taisbéunadh sé a oibreacha féin as a choinbhearsáid mhaith maille ré ceannsaídh éagna.

14 Gidheadh má bhíonn searbhús tnútha agus brosdughadh feirge aguibh ann bhur gcroidhthibh, ná déunuidh mórdháil, ná bréug a naghuidh na firinne.

15 Ní ó neamh thig a néagnasa, achd atá sí talmuighe, colluidhe, diabhluidhe.

16 Oir sa náit ann a bhfuil tnúth agus consbóid, bí buáidhirt ann agus gách uile dhroichghníomh.

17 Achd a néagna úd ó neamh atá sí glan ar tús, na dhiaigh sin síothchánta, ceannsuigh, sótheaguisg, lán do thrócaire agus do dheaghtórtuibh, gan chláon, gan fhallas.

18 Agus síolchurthar toradh na síreuntachda a síothcháin do luchd déunta na síothchána.

CAIB. IV.

Gur ó chath na hanntola sa nduine féin, fhásas a nuile choinntinne eidir é agus cách.

CREAD as á néirghid cogtha agus comhruc eadruibh? a né nach úadh so, eadhon ó bhur nanutoiluibh féin bhíos ag cathúghadh ann bhur mballuibh?

2 Santuighe sibh ní, agus ní bhíonn sé aguibh: bli sibh ag marbhadh, agus ag íomthnúthughadh, agus ní féidir libh ní fhagháil: do ní sibh comhrac agus cogaídh, agus ní bhíonn ní aguibh, do bhrígh nach farrann sibh.

3 Iárruidh sibh, agus ní gheibh sibh éinní, do bhrígh go niarrthaóí go hóc, ionnus go mbiadh sibh ag caitheamh ré bhur míangusaibh féin.

4 A fhíora agus a mhúa a nadhaltrannais, a né nach bhfuil a fhíos aguibh gur naimhdeanas a naghuidh Dé, cairdeas an tsáoghailse? uime sin gidh bé réir nítan an saóghal bheith na charuid aige do ní sé namhuid Dé dhe féin.

5 An saóileann sibh gur díomhaóin a deir an sgriobtuir, Go mbi an spiorad choinnuigheas ionnuinn fonnmar a dtuúth?

6 Gidheadh do bheir úadha grása ní sa

mhó. Uime sin a deir sé, Cuiridh Dia a naghuidh na nuáibhreach, achd do bheir grása do númhal.

7 Uime sin úmhluighe sibh féin do Dhía. Cuiridh a naghuidh an diabhail, agus teithfidh sé uáibh.

8 Druidigh ré Dia, agus druidfé sé ribh. Glanuidh bhur lámha, a pheacacha; agus glanuidh bhur gcroidhthe, a luchd na dá intinne.

9 Fuilngidh anshógh, agus déunuidh caóidh, agus gul: iompoighthear bhur ngáire a ndoilgheas, agus bhur ngáirdeachas a ndóbrón.

10 Islighe sibh féin a bhfiadhnuise an Tíghearna, agus áirdéocha sé sibh.

11 Ná lábhruidh go hóc ar a chéile, a dhearbhráithre. An tí lábhras go hóc ar a dhearbhráithair, agus an tí dhamnuigheas a dhearbhráithair, lábhruigh sé go hóc ar an réachd, agus damnuighe sé an reachd: agus má dhamnuigheann tú an reachd, ní fear coimhlíonta an réachda thú, achd breitheamh.

12 Atá áon ann do bheir reachd úadha, agá bhfuil cùmachda saortha agus sgriosda: cía thusa dhamnuigheas neach eile?

13 Súd chuige, sibh a nois a dhream a deir, Racham a níugh nó a mórach dhá samhail so do chathruigh, agus do dhéanam comhnuighe innte feadh bliadhna, agus bíam ag réic agus ag ceannach, agus ag fagháil eudála:

14 Agus fós gan a fhios aguibh créd é bhur ceor a mórach. Oir créd léir cosinhuil bhur mbeatha? Ré gal bhíos, ré fhaicsin, ar feadh tamuill, agus na dhiaigh sin théid air neimhní.

15 Sa náit ar chóir dhíbh a rádh, Do thoil an Tíghearna, agus dá rabhum béc, dhéanam so no súd.

16 Achd a nois do ní sibh mórdháil as bhur núabhar féin: is olc gach mórdháil dá shamhuil sin.

17 Uime sin an tí atá iúlmar ar mhaith do dhéanamh, agus nach déun i, as peacadh dhó é.

CAIB. V.

Dioghaltas na ndaóine saidhbhir eug-córach; 14 agus tábhachd urnuighe na bhfíre.

AG súd chuige sibh a nois, a dhaóine saidhbhre, déunuidh gul agus uáill-feartach, ar son na namhgar thiucfus oruibh.

2 Atá bhur saidhbhrios lóbhtha, atá bhur gculuigheacha ar na nithe ó mbioluibh críona.

3 Atá bhur nóir agus bhur náirgead ar nglacadh meirge; agus bíaidh a meirg na

fiadhuise bhur naghuidh, agus cnaóifidh sí bhur bhféoil mar theine. Do rinneabhair cisde fá chómhair ná laétheadh ndeigheanach.

4 Féuch, atá túsasdal an luchd oibre do bhean bhur nguirt, do chunnaimh sibh úatha tre hencóir, ag éighmhe : agus do chuádar éighmhe an luchd búana a steach a gclúasaibh Tighearna na slógh.

5 Do chaitheabhair bhur mbeatha a sáimhe, agus a macuis ar an dtalamh ; tugabhair oileamhuin dá bhur geroidhthibh, amhuil a ló fhéusda.

6 Do dhamnuighe agus do mharbhadh sibh an firéun ; agus níor chuir sé bhur nadhuigh.

7 Uime sin a dhearbhráithre, bíghidh foighideach, go teachd an Tighearna. Féuch, bí an treabhach ag fuireach re toradh mórlúaidh na talmhan, agus fanuidh sé ris maille ré foighid, nó go bhfaghann sé fearthuinn na maidne agus an tráth-nóna.

8 Bíghidhse mar an gcéudna foighideach ; agus neartuighe bhur geroidhthe : óir is fogus dúinn teachd an Tighearna.

9 Ná bíghidh ag gnúsuchduigh ar a chéile, a dhearbhráithre, deagla bhur ndamnuighthe : féuch, atá an breitheamh na sheasamh ag an doras.

10 Gabhuidh chúguibh, a dhearbhráithre, na fáidhe, do labhair a naimn an Tighearna, mar eisiompláire fúlaing anshóigh, agus foighide *imchéine*.

11 Féuch, measnaóid gur beannuigh an drong bheir fúlaidh úatha. Do chúalabhair teachd air fhoighid Iób, agus do chonnaire sibh críoch an Tighearna ; oir atá an Tighearna lán do thruáighe, agus do thrócaire.

12 Agus roimh na huile neithibh, a

dhearbhráithre, ná tabhruidh mionna, mar atá neamh, ná talamh, na mionna ar bith eile : achd go madh hé bhur gcomhrádh aseadh, aseadh ; agus ní headh, ní headh ; deagla tuiteam dhíbh a ndamnuighadh.

13 An bhfuil éinneach eadruibh ar na bhuáidhreachd ? déunadh sé urnuighe. An bhfuil subhachas ar éinneach ? cánadh sé sailm.

14 An bhfuil éinneach éugeraúidh eadruibh ? cuireadh sé fios ar shinnsearúibh na heagluise, agus déunuidís guidhe ar a shon, ar na ungadh dhóibh ré hola a naimn an Tighearna :

15 Agus sábhálfuidh urnuighe an chreidimh an teaslán, agus tóigeabhuidh an Tighearna súas é ; agus má rinne sé peacuigh, do gheabhuidh sé maítheamhnas ionnta.

16 Admhuighe bhur gcionta dhá chéile, agus déunuidh guidhe ar son a chéile, chum go leighéofuidh sibh. Oir as mór an bhrígh atá a nurnuighe dhúthrachduigh a nfréin.

17 Do bhí Elías na dhuine anbhfann cosmhúil rinne, agus do ghuidh sé go dúthrachdach fá gan fhearthuinn do bheith ann : agus ní dhearnadh fearthuinn ar an dtalamh feadh trí mbliadban agus sé míos.

18 Agus do ghuidh sé a rís, agus tug neamh fearthuinn úadha, agus tug an talamh a thoradh.

19 A dhearbhráithre, má atá aóin neach bhur measg ar ndul ar seachrán ón bhfrinne, agus gur impóigh éinneach é ;

20 Biodh a fhios aige go saorfuidh an tí do iompóigh an peacach ó sheachrán a shligheadh anam ó bhás, agus go gcuirfe folach ar iomad peacadh.

Ceud Epistol ghinearalta PHEADAIR absdail.

CAIB. I.

Nach nuaiteagasc, achd sean tairrghire, slainte tré Chríost. 13 Uime sin, nach fúlaidh ar nathchuma do reir bheatha Iósa, neach do ghoir sinn.

PEADAR, absdal Iósa Críost, chum na gcoigcríoch atá sgatha ó chéile ar feadh Phontus, Ghalátia, Chappadócia, na Hásia, agus na Bitínia,

2 Ar na dtógha do réir réimhfhios Dé Athar, chum náomhthachda na Sbioruide,

tré úmhlaehd agus chrothadh fola Iósa Críost : Grása, agus síothcháin, go ró líonmhar maille ribh.

3 Glóir agus moladh do Dhía, éadhon Dathair ar dtighearna Iósa Críost, noch do aithghlin sinn do réir a mhóthrócaire chum béomhuinighe tré eiséirghe Iósa Críost ó mharbhúibh.

4 Chum oighreachda neamhthruailligh, gan cháidhe, nach dtéid a seirge, choimhédar ar neamh fá bhur gcomhairse.

5 Chumhduightheart ré neart Dé tré chreideamh chum slánuighe atá ullamh ré a fhoillsiughadh sa náimsir dheigheanuidh.

6 An ní ann a bhfuil sibhse ag déanamh gáirdeachais, bíodh go bhfuil sibh a nois ré sealad, ná atá na riachlanus, fá thuirse a gcathuightheibh éugsambhla :

7 Ionnus go bhfuightheigh dearbhadh bhur gcreidimh, is rouaisle na ór théid air neimhní, bíodh go ndearbhthar é lé teine, na mholadh agus na onóir agus na ghlóir an tan fhoillseóchas Iósa Críost é féin :

8 An tí dhá dtugabhair grádh, bíodh nach bhfacabhair é ; ann a bhfuil sibh a nois ag creideamh, gé nach léir dhibh é, agus as a ndéuntaí gairdeachas ré luathghaire dhíofhaisnéis ghlóimhar :

9 Ag glacadh chríche bhur gcreidimh, sláinte na namann.

10 An slánughadh ar a ndearnadar na faidhe lórgaireachd agus cúartughadh, noch do rinne faidheadóireachd ar an ngrás do *thiucfadh* chuguibhse :

11 Ag cúartughadh, créd í a nuair nó a náimsir do fhoillséochadh Spiorad Chríost noch do bhí ionntadh, ag déanamh réimhfíadhuise air na neithibh do bhí a ndán do Chríost fhuilang, agus an ghlóir *romhor* do leanfadh dhíobhl.

12 Dár foillsigheadh, nach dóibh féin achd dóinne do dhéunaidís miniosdrálachd na neitheann, atá a nois ar na bhfoillsiughadh dhíbhse leis an druing lér seanmóruigheadh an soisgéal díbh tré an Spiorad náomh do cuireadh ó neamh a nús, na neithe is mían ris na hainglibh fhaicsin.

13 Uime sin ar gceasrughadh leasruigh bhur ninntinne dhibh, maille ré measarrghachd, bíodh dóchas diongmhála aguibh as an ngrás atá ar na thabhairt chuguibh a dtaistéunadh Iósa Críost ;

14 Mar chloinn na húmhlachda, gan bheith dhibh dá bhur nathchuma féin ris na hainmíanuibh do *ghnáthuigh* sibh roimhe ann bhur nainbhíos :

15 Achd do réir mar atá an tí do ghoir sibh náomhtha, bíghidhse mar an gcéudna náomhtha sa nuile choimbhearsaid ;

16 Do bhrigh go bhfuil sgríobhtha, Bíghidhse náomhtha ; óir atáimse náomhtha.

17 Agus dá ngoiridh sibh Athair don tí do ní breitheamhuus do réir gníomha gach aoin gan féuchain do phearsuinn seach a chéile, caithidh ainsir bhur noilirthe maille ré faitehas :

18 Ar mbeith a fheasa aguibh nach lé *neithibh* truaillighe, ré hairgead ná hór, do fúasgladh sibh ó bhur gcóimbhearsaid

dhíomhaóin dár leanabhair do réir luirg na sinnsear ;

19 Achd ré fuil mhórluáidh Chríost, amhuil uáin gan cháidhe gan lochd :

20 Noch do hórduigheadh roimh chrúthughadh an domhain, achd do foillsigheadh sna haimsearuibh deigheanacha ar bhur sonsa,

21 Noch thrídsean chreideas a Ndía, do thóg sías é ó mharbhuibh, agus tug gloir dhó ; ionnus go mbeith bhur gereideamh agus bhur muinighin a Ndía.

22 Ó rinneabhair bhur nanmanna glan a númhlachd na fírinne tré an Spiorad chum grádha bráithreamhuil gan fhallás, bíodh grádh díoghraiseach aguibh dhá chéile ó chróidhe ghlan :

23 Ar mbeith dhibh ar bhur naithghinéamhuin, ó shíol nach truaillighe, achd neamhthruaillighe, tré bhreithir Dé, mhaireas agus clóinluigheas go síorruidhe.

24 Oir *atá* a nuile fheóil mar an bhféur, agus a nuile ghlóir dháonna mar bhláth a nféir. Searguidh an féur, agus tuitigh a bhláth dhe :

25 Achd fanuigh bríathar an Tíghearna go síorruidhe. Agus á sí so an bhríathar do soisgéalughadh dhíbhse.

CAIB. II.

A naitreabh do thógbhail ar Iósa, an phríomh chloch uilinn.

UIME sin ar gcur na huile aingidheachda, agus meabhla, agus fhallás, agus thnútha, agus an uile ithiomráidh uáibh,

2 Mar naóidheanuibh núaidhbheartha, bíodh fonn aguibh a mbainne fhíorghlan na bréithre, chum bheith dhibh ag fás ris :

3 Má bhlaiseabhair créd é millse an Tíghearna.

4 An tí chum a bhfuil sibh ar dteachd, noch is cloch béo, do dhíultadh go deibhin ó dhaóinibh, achd atá toghtha mórluáidh, ag Día,

5 Agus bíghidhse mar bhéochlochaibh, tógtha sías bhur dígh spioradálta, bhur sagartachd náomhtha, chum íodhbharthadh spioradálta dforáil, ar a mbiáidh gean ag Día tré Iósa Críost.

6 Uime sin atá sgríobhtha sa sgríobtuir, Féuch, cuirim a Sion príomhchloch an chuáinne, toghtha, mórluáidh : agus an tí chreideas iunte ní bhfuighe sé náire.

7 Ar a nadhbharsin *atá sí* na honóir dhíbhse agá bhfuil creideamh : achd don druing atá easúmhla, don chloich úd do dhíultadar na saóir, do rinneadh cloch chinn an chuáinne,

8 Agus cloch oilbhéime, agus carruic

thuislidh, don *druing* bhíos casúmhál, do gheibh oibhéim fán mbréithir: chum ar bórdúigheadh fós iad.

9 Achd is cinéul toghtha sibhse, sagart-achd ríogha, cineadh náomhtha, pubal ar leith; ionnus, go bhfoillséochadh sibh subháilcidhe an tí do ghoir sibh as dorch-adus chum a sholais iongantúigh féin.

10 Noch a nallód nach *raibh* bhur bpobal, achd a nois as pobal do Dhíá sibh: a dhream nach bhfuair trócaire, atá sibh a nois ar bhfagháil trócaire.

11 A cháirde grádhach, iarruim dath-chuinge oruibh mar dhéoruidhibh agus oilirhibh, sibh fein do sheachna ar ainmhsanuibh na colla, noch bhíos ag cáthughadh a naghuidh a nauna.

12 Bíodh deaghchoinbhearsáid aguibh a measg na Gcineadhach: ionnas a nait a nithiomráidh do níd oruibh mar luchd mighníomh, go madh héidir ríu as na déaghoibhibh, do chifid siad, glóir do thabhairt do Dhíá sa lá na bhfeuchfuidh ortha.

13 Uinne sin bíghidh úmhál dá gach uile ordaighthe dhaóna, ar son an Tighearna: ní hé amháin don rí, mar an tí agá bhfuil áirdcheannas;

14 Achd do na húachdaránuibh mar an gcéadna, mar an luchd curthar úadch chum díoghaltuis ar luchd na mighníomh, agus chum molta luchd na ndeighghuísomh.

15 Oir is mar sin ag déunamh maitheasa dlíbh, as toil lé Dia srían do chur ré hainbhíos na ndaóineadh éigcéillidhe:

16 Mar *dhaóine* sáora, agus ní mar an druing agá bhfuil an tsaóirse na brat foluidhthe a nuile, achd mar shearbhfhoghantaighidh Dé.

17 Tuguidh onóir do na huile *dhaóinibh*. Grádhnighe na dearbhráithre. Bíodh eagla Dé oruibh. Tuguidh onóir don rí.

18 A shearbhfhoghantaighidh, bíghidh úmhál dá *bhur* máighisdríbh maille ris a nuile fhaitechas; ní hé amháin do na *máighisdríbh* maithe déagchróidheacha, achd fós do na droch *mháighisdríbh*.

19 Oir is ní so is fíu buidheachas, dá niomchruidh neach doilgheas ar son coimníais chum Dé, ag fulang na héug-córa.

20 Oir créd é mar ádhbhar molta, dá niomchra sibh go fóighideach, gabháil do dhórnuibh oruibh ar ndéunamh peacuigh dlíbh? achd, dá bhfuiloge sibh go foighideach, agus sibh ag déunamh maitheasa, as ní sin dá bhfuil Dia buidheach.

21 Oir is chuige so fós do goireadh sibh: oir do fhúling Críost mar an gcéadna air ar soinne, ag fagbháil sómpla aguinu, ionnus go leanfadh sibh a lorg:

22 An ti nach dearnuidh peacadh, agus ag nach frith meabhail na bhéul:

23 An tí, nach dearnuidh anchaint, a naghuidh na hanchainte do rinneadh air; nach dearnuidh bagair, ag fulang dho; achd tug é *féin* a láimh an tí do ní breith-eamhnus go ceart:

24 An tí diomchair ar bpeacuighne ann a chorp fein air an gerann, ionnus air mbeith dhúinne marbh do na peacuighibh, go mairfemís do nfréuntachd: an ti agá leigheasadh sibhse ré na chréuchduibh.

25 Oir do bhábhair mar cháorchuibh seachráin; achd a nois do filleadh sibh go Háodhaire agus go Heasbóg bhur nanmann.

CAIB. III.

Umhlachd na mbun du bhfearaibh. 7 Agus iomchar iúlmar na bhfear da mnáibh.

BÍODH na mná, mar an gcéadna, úmhál dá bhfearuibh fein; ionnas, go bhféadfuidhe an dream nach dtabhair umhlachd don bhréithir, do tharruing a bhféugnhus na bréithre tré choinbhearsáid na mban;

2 An tan chifid siad bhur gcoinbhearsáid gheannuidh maille re faitheas.

3 Nar go foiriomlach bhías a maise a ngruaig chlasda, ná a gcur oir na dtimchioll, ná a gcur chulúigheach ortha;

4 Achd go *mudh* hé a maise duine foluigheach an chróidhe, a neamhthruaill-eadh, spioruide ceannsa cíuin, noch is morluáich a bhfiadbnúise Dé.

5 Oir is mar so níodh a nallód na mná náomhtha, do chuireadh a munighin a Ndia, iad féin do dheagmhaisiughadh, ar mbeith dhóibh úmhál dá bhfearuibh:

6 Amhuil tug Sára umhlachd Dábraham, ag gairm Tighearna dhe: dárab ingheana sibhse, an feadh do ní sibh maith, agus nach ccriothnuighthear sibh ré faitchios ar bith.

7 A fhíora, mar an gcéadna, déunuidh cómhnuighe a bhfochair *bhur mban* mar is cubhaidh do dhaóinibh iúlmar, ag tabhairt onóra don mhnaói, amhuil don tsoitheach as laige, amhail fós atá sibh bhar gcómhóighribh ghrás na beatha; cleagla thoirmisg do chur ar bhur nurnuighibh.

8 Fá dheóigh, bíghidh uile déinintinn, ag comhfulang ré chéile, bíodh grádh bráthargha eadruibh, bíghidh trócaireach, sóchaidridh:

9 Ná dénuigh ole a naghuidh uile, ná anchaint a naghuidh anchainte: achd go contrárga dhó sin, tuguidh bhur mbeannachd; ar mbeith a theasa aguibh gur chuige so do goireadh sibh, ionnas go

bhfuigheadh sibh féin beannachd mar oighreachd.

10 Oir gídh bé agá bhfuil dúil ann a bheatha, agus ré ar mian laéthe maithhe dfaicsin, congmhadh sé a theanguidh na tochd ó olc, agus a bhéul ó mheabháil a labhairt:

11 Seachnadh an tolc, agus déunadh an mhaith; járradh an tsíothcháin, agus leanadh dhi.

12 Oir atáid suile an Tighearna ar na síreunibh, agus a chlúasa *osguille* dha nurnuighe: achd atá gnúis an Tighearna a naghuidh na druinge do ní na huile.

13 Agus cía dhéunas olc oruibh, má leanann sibh don mhaith?

14 Gidheadh fós má fhuilngthidh ar son na síreuntachda, atá sibh beannuighe: agus ná bíodh eígla mar a neaglasan oruibh, agus ná bíghidh buáidheatha;

15 Achd náomhuigh an Tighearna Día ann bhur geróidhthibh: Agus *bighidh* uillamh do ghnáth lé freagra *thabhairt* uáibh do gach aoinneach shireas oruibh réusun na muinighne atá aguibh maille ré ceamsachd agus ré faitcheas:

16 Ar mbeith do choimnsas maith aguibh: ionnas, an tan labhruidh go hól oruibh, mar luchd míghnóir, go mbíadh náire orrtha ag fagháil lochda ar bhur ndeaghchoinbhearsáid a Geríod.

17 Oir is fearr *dhíbh*, mas anhluidh as toil lé Día é, fulang ag déunamh maith-easa, ná ag déunamh uile.

18 Oir do fhulaing Críod fós éunuáir amháin ar son na bpeacadh, an síreun ar son na neimhfhiréun, ionnus go dtiubhradh sinne chum Dé, do bhásuigheadh é a dtáobh na colla, achd do béodhaigheadh é ris an Spioruid:

19 Tré a ndeachuigh sé fós do sheanmóir do na spioraduibh a bpríosún;

20 Noch do bhí easúmal a nallód, an tan do fhan foighid fhada Dé a láethibh Náoi, an feadh do bhí a náire dha hullmhúghadh, ionnar cáomhnadh beagán, eadhon, ochd bpearsanna tré nisse.

21 A ní fós ré dtig an baisdeadh ré sáorthar sinne a nois ag freagra na héisiomplara sin (ní bé cur uáinn shalchair na colla, achd fiarfuidhe dheaghchoinsiáis a dtáobh Dé,) tré eiséirghe íosa Críod.

22 Noch atá ar deis Dé, tar éis dul ar neamh; dá bhfuilid na haingil agus na cúmhachda agus na subháilcidhe fá umhlachd dhó.

CAIB. IV.

Gur brosdughadh do deagh gníomh, fulang Chríod air ar son, 7 agus críoch an domhain bheith ag drud rinn.

UIME sin ó dfulaing Críod air ar soinne sa gcoluinn, cuiridhse an smuáineadh céudna na arm iomuibh: eadhon an tí dfulaing sa gcoluinn gur sguir sé ó pheacadh;

2 Ionnus nách ccaithfeadh sé feasda fúigheall na haimsire atá aige sa gcoluinn réir ainmíán na ndaóineadh, achd réir thola Dé.

3 Oir is lór dhúinn an mhéid do chuáidh thoruinn dár mbeatha do chaitheamh réir thola na Gcineadhach, ar mbeithi dhúinn ag síubhal a macnas, a naimhíanuibh, a meisge, a gcráos, a bpótaireachd agus a niodhaladhradh andlightheach:

4 An ní ann a bhfaghuid iongnadh gan sibhse róthi riu sa neimhneasarrghachd chéudna, ag labhairt go masluigheach oruibh:

5 An dream bhéuras conntas úatha don tí atá ullamh chum breitheamhnais do dhéunamh air bhéodhuibh agus air mharbhuibh.

6 Oir as chuige so do seanmóruigheadh an soisgéal do na marbhuibh mar an gcéudna, chum breitheamhnais do dhéunamh orrtha réir dhaóineadh sa gcoluinn, agus chum mairthana dhóibh réir Dé sa spioruid.

7 Agus atá críoch na nuile neitheann ag drud rinn: uime sin bíghidh measarrigha, agus déunuigh faire a nurnuighibh.

8 Agus roimh na huile neithibh bíodh grádh ro dhíoghraiseach aguibh dhá chéile: oir cuiridh an grádh folach ar iomad peacadh.

9 Tuguidh aóidheachd dá chéile gan monmhar.

10 Ag déunamh miniosdralachd dá chéile, gach áon réir an tiodhláice fuair sé, mar fheadhmanntacha maithhe ghrás, eugsamhuil Dé.

11 Má labhrann éanneach, *labhradh* mar bhriathra Dé; má ní éanneach miniosdralachd, *déunadh* i réir na hacfúinne bheir Día úadh: ionnus go bhfuighe Día glóir sna huile neithibh tré íosa Críod; agá bhfuil glóir agus cumhachda go sáoghal na sáoghal. Amén.

12 A cháirde, ná bíodh iongnadh aguibh sa dteasdughadh tinntighe do nithearoruibh chum bhurndearbhtha, amháil do theigéumhadh ní éigin coimhthigh-each dhibh:

13 Achd go madhí haóibhlinn libh, sibh

Fulang arson Chríosa maithe. II. PHEADAIR. Cuirthear an uile churam ar Chríosa.

féin do bheith pártach ré buáidhearthaibh Chríosa; ionnus, go mbiáidh gairdeachas agus meánna mhór oruibh mar an gcéudna, an tan fhoillséochar a ghlóirsíon.

14 Má mhaslúighthear sibh ar son anma Chríosa, *atáthaí* beannaghe; óir do ní Sbíorad na glóire agus Dé comhnuighe oruibh: *noch* do gheibh masla dhá dtáobhsan, agus glóir dá bhur dtáobhsa.

15 Achd cheana ná fuilgeadh éanduine aguibh mar fhear dúinnharbhlitha, nó mar bhíteamhnach, nó *mar* fear míghníomh, nó mar neach shaitheas é féin a neithibh nach beanann ris.

16 Achd má *shuilngeann sé* mar chríosaúighe, ná gabhadh náire é; achd tugadh glóir do Dhia dhá tháobh.

17 Óir *tháinic* aimsir an bhreitheamhnais do tosughadh ó thigh Dé: agus más náinne *thosúighthear* é, créid bhus críoch don druing atá easúmhál do shoisgéul Dé?

18 Agus más air éigin sháorthar an fréun, ca háit a dtaisbéunfa an duine neimhdhiágha agus an peacach é féin?

19 Uime sin an dream fuilngeas réir thola Dé táobhaidís a naumann *ris* mar Chrúthaightheóir dileas, a ndéanamh na maitheasa.

CAIB. V.

An minisdir do riaghladh an phobail le neart bhreithre Dé, agus ní re foirrneirt láimhe mar thighearnodhaibh sáoghulta.

IARRUIM dathchuinghe ar na sean-óiribh bhur measg, ar mbeith dhanh féin fós um sheanóir, agus um fhíadhnúise ar na neithibh do fhulaing Chríosa, agus um phártuighe a dtáobh na glóire atá ré haghuidh a fhoillsighe.

2 Beathuighidh tréud Dé do faghadh táobh ribh, ar mbeith dhá chúram oruibh, ní tré éigean, achd go toilteanach; ní ar son éudála neamhghloine, achd maille ré hinntinn ullaimh;

3 Ní mar do bhíadh sibh bhur Dtigh-

earnaidhibh ós cionn eagluise Dé achd mar dhruing atá na neisiompláire don tréud.

4 Agus an tan fhoillséochar an Tár-áodhaire, do gleubha sibh coróin mharthannach ghlóire.

5 Mar an gcéudna, a dhaóine óga, tuguidh úmhladh do na sinsearuibh. Agus bíghidh uile úmhál dá chéile, déunuidh sibh féin deaghmhaiseach don táobh a stigh ó úmhlachd inntinne: óir cuiridh Dia a naghuidh na nuáibhreach, agus do bheir grása do nímhal.

6 Uime sin únhluidhe sibh féin faoi laimh chúmhachduigh Dé, chum bhur nárdúighe dhó a nam iomchubhaidh:

7 Téilgidh bhui nuile chúram airsion; óir is cúramach é bhur dtimchioll.

8 Bíghidh measargha, déunuidh faire; óir atá bhur nannuid an díabhal, mar leomhan bhéicefach, ag gabháil fá gcuáirt, dá fhéinchain cía shluigfeadh sé:

9 Cuiridhse na aghuidh *ar mbeith dhíbh* láidir a gceideamh, ar mbeith a fheasa aguibh go gcoimhlíontar na buáidheartha céudna sa gcuid eile dá bhur udearbhairithribh atá sa tsáoghal.

10 Agus Dia na nuile ghrás, noch do ghoir sinn chum a ghlóire síornuidhe a Níosa Chríosa, táir éis beagáin buáidhearthra dfulang dhíbh, go ndéuna sé féin sibh iomlán, go neartuighe, go láidrighe, agus go ndainguighe sé sibh.

11 Glóir agus cúmhachd dhósan go sáoghal na sáoghal. Amén.

12 Ré Silblánus, dearbhráthair dileas, do réir bharaúhla, do sgríobh mé go haitighearr chuguibh, ag teagusg, agus ag déanamh fiadhnúise gur ab é so fíorghrás Dé ann a bhfuil sibh ag seasamh.

13 Cuiridh a *neagluis atá* sa Mbaibilóin do toghadh má ráion ribh, agus mo mhac Marcus; beatha agus sláinte chuguibh.

14 Teannuidh sibh féin ré chéile maille ré póig charthannachda. Síothcháin maille ribh uile an mhéid aguibh atá a Níosa Chríosa. Amén.

Dara Epistil ghinearalta PHEADAIR absdail.

CAIB. I.

An togha do dheanamh cinnteach dhóibh féin, tre shúbhailce Chríosa do leanmhuin; 16 neach do dhearbhadh na Mhac Dé, ó na habsdaluibh, ón Athar, agus ó na fáighibh.

SÍOMON Peadar, searbhfhóghantuigh agus absdail Iósa Chríosa, chum na

druinge fuáir creideamh comhmórluáidh rinne tré fhíréantachd ar Ndé agus ar slánaightheóra Iósa Chríosa:

2 Grása agus síothchain go ro líonmhar maille ribh tré eólas Dé, agus Iósa ar Dtighearna,

3 Mar do thiodhlúic a chúmhachd díaghasan na huile neithe dhuinne *bheanas* ré beatha agus ré díaghachd, tré eólas an

tí do ghoir sinn chum glóire agus súbhailce:

4 Tré a dtug sé dhúinn geallamhnacha ró mhóra mórluaidh: ionnus go mbíadh thrítheadh so cumann aguibh ris a nádúr dhíagha, ar mbeith dhíbh ag seachna an truáillidhe atá sa tsáoghal tré ainmíán.

5 Agus fós, ar ndéanamh na huile dhúthrachda dhíbhse dhá tháobh so, cuiridh súbhailcidhe ré bhur gcreideamh; agus eólas ré bhur súbhailcidhibh;

6 Agus measarrghachd ré bhur neólas; agus foighid ré bhur measarrghachd; agus diaghachd ré bhur bhfoighid;

7 Agus cáoineas bráithreamhuil ré bhur ndiaghachd; agus grádh re bhur gcáoineas.

8 Oír má bhíonn na neithese eadruibh, agus iad ag líonadh, do bhéuruid oruibh gan bheith díomháoin na neamhlhóthach a neólas ar Dtighearna Iósa Críósod.

9 Oír an tí atá gan na neithese aige atá sé dall, agus ní léir dhó ní ar bith a bhfad úadh, ar na dhearmud dó gur glanadh é ó na sheanpheacuighibh.

10 Uime sin a dhearbhráithre, go madh móide dhéunas sibh dúthrachd, ré bhur ngairm agus re bhur dtogha do dhéunamh díomhálta: oír má ní sibh na neithese, ní bhfuighe sibh leagadh choidhche:

11 Oír as ámhluidh so gheabhus sibh go fairsing slighe ré dul a steach a rioghachd shiorruide ar Dtighearna agus ar Slánaightheóra Iósa Críósod.

12 Ar a nadhbharsa ní dhéuna mé faillidhe ré bheith ag síorchlúir na neith-eannasa a gcuimhne dhíbh, bíodh go bhfuil sibh iúlhar, agus daingean sa bhfirinne atá a lathair.

13 Achd cheana, measuim gur cóir, an feadh bhías mé sa mboithse, sibhse do dhúsachd ré bhur geur a gcoinhne;

14 Ar mbeith a fheasa agum gur fogas damh an sgáoilte mo bhoithe, amhuil fós do thaisbéin ar Dtighearna Iósa Críósod dhamh.

15 Agus fós do dhéun mo dhithchioll do ghuáth tair éis mimitheadh go madh héidir ribhe na neithese chuimhniughadh.

16 Oír ní ag leanmhúin do sgéultuibh ealadhanta fábhúill do bhámar, an tan do fhoillsigheamar dhíbhse cúmhachda agus teachd ar Dtighearna Iósa Críósod, achd do chonncamar ré ar súilibh féin a mhórghachd.

17 Oír fuáir sé onóir agus glóir ó Dhía Athair, an tan tháinic a shamhuil so do ghubh chuige ón uglóir mhórghasín, Ag so mo Mhac grádhachsa, ann a bhfuil mo dheaghtóil.

18 Agus do chúalamairne an gúth sa

tháinic ó néamh, ar mbeith dhúinn na fhochairsean ar a tsliabh náomhtha.

19 Agus atá aguinn bríathar na bhfaidheadh as deimhnighe ná sin; dana maith: do ní sibh aire do thabhairt, amhuil do lóchrann shoillsigheas a nionad dhorchá, go soillsinghadh an láoi, agus go héirghe do rélt na maidne ann bhur gcroídh-thibh:

20 Ar mbeith fhios so aguibh ar tús, nach bhfuil faidheadóireachd ar bith don sgriobtúr ó eidirmhíniughadh *thig ó dhuine féin.*

21 Oír ní réir thola duine tháinic an fhaidheadóireachd a nallód: achd do labhráidis dáoine náomhtha Dé do réir mar do seóltuighe iad ón Spiorad Náomh.

CAIB. II.

Tairrghir ioma líonmhaireachd, nádur cleasradh, agus smachd na bfáighe fallsa.

AGUS do bhádar mar an gcéudna faidhe fallsa a measg an phobuil, amhuil bhías fós luchd teaguisg fallsa eadruibhse, noch bhéurus a steach ós íseal eireceachd dhamnuighthe, agus shéunfás an Tighearna do cheannuigh iad, ag tarruing sgreasda obuinn orrtha féin.

2 Agus leanfuid mórán a dteaguisg damnuighthe; ré maisleóchar slighe na firinne.

3 Agus tré shaínt béid dá bhur nim-cheannuigheachd maille ré bríathruibh blasda; dream dhár cinneadh fada ó shin damnughadh nách tdeid a shíneadh, agus ní ghabhann codladh an sgrios thiucfus orrtha.

4 Oír munar choigil Día na haingil do pheacuidh, achd ar na dteilean síos go hífiríonn dó, go dtug iad do shlabhraidhibh an dorchaduis, chuim a gceomhlála ris an mbreitheamhnus;

5 Agus monar choigil sé an seandomhan, achd gur sháor sé Náoi an tochdmhadh *pearsa*, seanmóntuighe na fíreuntachda, ar dtabhairt na díleann dó ar a ndoinhan na ndáoineadh neimhdhiagha;

6 Agus ag déanamh luáithridh do chaithreachuibh Shoduim agus Ghomorra do dhamnuigh sé iad maille ré na sgrios, ar na ndéunamh na neisiompláir don druing do chaithfeadh a mbeatha go neimhdhiagha;

7 Agus do sháor sé Lot an fíréun, do tuirsigheadh ré coinbhersáid neamhlhloin na ndáoineadh neimhdhiagha;

8 (Oír ar mbeith don fhiréun úd na chomhnuidhe eatorra, fuáir a anam fíreunta a phíanadh ó lá go lá ré na ngníomharthuibh neimhdhlisdionacha, dá bhfaicín agus dá gcluinnsin dó;)

9 As éol don Tíghearna na dáoine diágha sháoradh ó chathughadh, agus na dáoine neimhfhiréunta choimhéud go lá an bhreitheamhnais a bpiannuid:

10 Agus go mórmhór an dream leanus ainmhiana na colla a neamhghloine, agus do bheir neimhchion ar úachdaránachd. *Ar mbeith dhóibh* andána, lán asda féin, ní bhíonn faitheas ortha fã anchaint do dhéunamh ar an luchd atá a gcúmhadh-uibh árd.

11 An tan nach beirid na haingil féin, atá ós a gcionnsan a neart agus a gcúmhaichuibh, breath mhasluigheach na naghuidh a bhfiadhnuise an Tíghearna.

12 Achd bhíid an dreamsa, mar ainmhinntibh brúideamhla, noch do crúthuightheadh chum a ngabhála agus a sgríosda, ag labhairt go masluigheach air na neithibh nach aithnidh dhóibh; sgríosfuighthear iad an a dtrúailleadh féin;

13 Agus do ghéubhuid siad túarasdal na héugcora, mar an druing mheasas gur sáimhe sógh gach láoi. Buill cháidheacha shalcha, bhíos lán d'fonn ann a mealltóir-eachd féin an tan bhíid bhuir bhfochair ar fhéusduidhibh;

14 Agá bhfuilid súile lán dadhaltrannas, agus nach bhfeudann sgur do pheacadh; ag mealladh na nanmann neimhsheasmhach: agá bhfuilid cróidhthe do bheir iad féin do ghuáth do shaint; clann na mallachd:

15 Noch do sheachuin an tslighe dhíreach, agus do chuáidh ar seachrán, ag leanmhúin luirg Bhálaaim *mhic Bósoir*, noch tug grádh do thíarusdal na héugcora;

16 Achd fuáir sé achmhusán ar son a pheacuigh: do labhair an beathach balbh do ghlór dháonna agus do thoirmisg sé an mhíchiall do bhí ar an bhfiadh.

17 As tobair gan uisge iad so, neóill dá dtiomáin ré sdoim *gháoithe*; agá bhfuil an dorchadas fiordhorcha dhá thaisge fá a gcomhair go síornnidhe.

18 Oir ar mbeith dhóibh ag labhairt *bhriathar* uáibhreach gan éifeachd, mealluid siad ré hainmhianuibh macnusa na colla, an dream do dhealuigh beagán ré luchd an tseachráin do leanmhúin.

19 Ag geallamhuin sáoirsi dhóibh, agus gan ionntadh féin achd seirbhísigh don trúáilleadh: óir gidh bé ní bheireas buáidh ar neach, do ní an ní céudna fós seirbhíseach dhe.

20 Oir tar éis dealuighe dhóibh ré neamhghloine an tsáoghailse tré eólas an Tíghearna agus an Tslanaightheóra Iósa Críod, dá gcráightheas iad a ris innte, ar na sárughadh, as measa a gcíoch dheigheanach ná a dtosach.

21 Oir do bhfearr dhóibh gan eólas do

bheith aca ar shlighe na firéuntachda, ná, tar éis eólais dfaghail, impogh dhóibh ó náithne náomhtha tugadh dhóibh.

22 Gidheadh do éiridh dhóibh do réir an tseanfhocail fhírinigh, Do fhíll an madradh tar a ais chum aithsgeathruighe; agus an mhuc do bhí ar na nighe chum a húnfurtaigh sa laithigh.

CAIB. III.

Ge mór sgíge na dáoine bolgach uime sin, tiocfuidh Críod ina ló fein do bhreith bhreitheamhnais orrtha.

AG so a nois an dara heipisdil, sgríobhuim chuguibh a chairde; ré bhfuilim ag togbháil suás bhuir ninntine fhíorghloin dá bhuir gear a gcúimhne:

2 Ionnsu go mbiadh cúimhne aguibh air na bríathruibh do labhradar na faidhe náomhtha roimhe so, agus air a náithne tugamairne absdail an Tíghearna agus an Tslanaightheóra uáinn:

3 Ar mbeith fhíos so aguibh ar tús, go dtiocfuidh sna laéthibh deigheanacha luchd sgíge, leanfús dá naimhianuibh féin,

4 Agus a déuruid, Ca háit a bhfuil geallamhuin a theachda? óir ón tráth fá ndeachadar na haitheacha dhéug, fanuid na huile neithe a néunsdaid ó thus an chrúthuighe.

5 Oir atáid na ainbhíos so déuntoisg, go raibh neamh ann fada ó shin tré bhréithir Dé, agus an talamh sheasas go daingean as a nuisge agus ann sa nuisge:

6 Uime sin an domhan a nuáirsin, do sgríosadh é, ar dteachd don díle thairis:

7 Achd neamh agus talamh, a nois atáid da dtaisce ris an mbréithir gcéudna, dá gcoimhéud fá chomhair teineadh go lá damnuighe agus sgríosda na ndáoineadh neimhdhiaghla.

8 Agus, a chairde, ná biodh na táoin nise na ainbhíos oruibh, go bhfuil éunlá amháin ag an Dtíghearna mar mhíle bliadhan, agus míle bliadbain mar eunlá amháin.

9 Ní cuireann an Tíghearna muill ar a gheallamhuin, (mar mheasuid dream áirighe muill;) achd atá sé foighideach rinne, do bhrigh nach mian ris einneach dhul amúgha, achd na huile dháoine theachd chum aithrighe.

10 Gidheadh tiocfuidh lá an Tíghearna marghaduighe sa noidhche; ann a rachuidh neamh thorunn maille ré tormán, agus ann a mbéid na dúile ag leaghadh ré teas, agus ann a loisgfuighthear an talamh agus na hoibreacha atá air.

11 Uime sin ós éigin na neithese uile do sgáileadh ó cléile, créd an ríochd ann ar chóir dháoihbhe bheith da bhuir sír-ionmchar féin go náomhtha agus go diágha,

12 Maille ré bheith dhíbh ag fuireach agus ag déanamh deithnis ré lá Dé theachd, ann a sgáoilfighthear neamh ó cheile, ar mbeith dhó tré theinidh, agus ann a mbéid na duile ag leaghadh ré teas?

13 Achd atá súil aguinne, do réir a gheallamhnasan, ré neamhuibh núadha agus ré talamh núadh, ann a gcomhuigh-eann an fhiréuntachd.

14 Uime sin, a cháirde, ó atá súil ris na neithibhse aguibh, bíghidh dúthrachdach chum bhur bhfágala dhósan gan cháidhe, gan chiontuibh, a siothcháin.

15 Agus measuidh foighid fhada ar Dtighearna mar shlánughadh; amhuil do sgríobh fós ar ndearbhráthair grádhach Pól chuguibh do réir na heagna tugadh dhó;

16 Amhuil fós ann a éipisdlíbh uile, ag labhairt ionntadh ar na neithibhse; an a bhfuilid neithe áiridhe atá dothuigsighe, noch iompoighid an dream neamhfhoghlomtha neimhsheasmhach ón gcéill dhírigh, amhuil do níd an chuid eile do na sgríoptúruibh mar an gcéudna, chum a ndamnuighthe féin.

17 Ar a nádhbharsin, a cháirde, ó atá fíof aguibh roimh láimh, tuguidh aire ribh, deagla ar mbeith meallta ré seachrán na druinge neimhdhiagha sin, go dtuitfeadh sibh ó bhur ndiongbaltachd féin.

18 Achd bíghidh ag fús a ngrás, agus a neólas ar Dtighearna agus ar Slanaightheóra Iósa Críod. Glóir dhósan a nois agus go síornnidhe. Amén.

Ceud Epistil ghinearalta EOIN absdail.

CAIB. I.

Cumann dhuine ré Día, 6 ar na dhearbhadh le beatha shoillier ghlan.

AN ní do bhí ann ó thús, an ní do chúalamar, an ní do chonncamar ré ar súilíbh féin, an ní air ar fhéuchamar, agus do ghlacadar ar lámha, a dtáobh Bhréithre na beatha;

2 (Oir do foillsigheadh an bheatha, agus do chonncamarne, agus do nimid dfiadhnuise, agus foillsigheimid díbhse an bheatha miharthannach úd, noch do bhí ag a Nathair, agus atá ar na foillsughadh dhóinne;)

3 A ní do chonncamar agus do chúalamar atámáoid dhá fhoillsiughadh dhíbhse, ionnus go mbíadh cumann aguibhse mar an gcéudna rinne: agus ar gcumainne fós ris a Nathair, agus ré na Mhac Iósa Críod.

4 Agus sgríobhamáoid na neithese chuguibh, chum bhur ngáirdeachais do bheith iomlán.

5 Agus a sí so an teachdaireachd do chúalamar úadhsan, agus fhoillsigheamáoid dhíbhse, eadhon gur solas é Día, agus nach bhfuil dorchadus ar bith ann.

6 Dá nabram go bhfuil cumann aguinn ris, agus sinn ag siubhal a ndorchadus, do nimid bréug, agus ní leanmáoid an fhirinne.

7 Achd da siubhlam sa tsolas, amhuil atá seision sa tsolas, atá cumann aguinn ré chéile, agus glanuidh fuil Iósa Críod a Mhicsion sin ó nuile pheacadh.

8 Dá nabram nach bhfuil peacadh

oruinn, atámuid dár mealladh féin, agus ní bhfuil an fhirinne aguinn.

9 Dá nadmham ar bpeacuidh, atá seision firinneach agus ceart re ar bpeacuidh do mbaitheamh dhúinn, agus ré ar nglanadh ó anuile neamhfhiréuntachd.

10 Dá nabram nach dearnamar peacadh, bréugnuidhmíid eisean, agus ní bhfuil a bhríathar ionnuinn.

CAIB. II.

An uile pheacadh tre laige, atáid liaighiste re tuillteanas Chríod.

ACHLANN bheag, sgríobhuim na neithese chuguibh, ionnus nach déunadh sibh peacadh. Agus má rinne éinneach peacadh, atá abhcóidigh aguinn a bhfochair a Nathar, Iósa Críod an firéun.

2 Agus is eision an réidhteach air son ar bpeacuighne: ní ar son ar bpeacuighne amháin, achd air son an domhuin uile mar an gcéudna.

3 Agus is as so is deimhin linn aithne do bheith aguinn air, dá gcoimhéudam a aitheanta.

4 An tí a deir, Atá aithne agum air, agus nach ccoimhéudam a aitheanta, as bréugach é, agus ní bhfuil firinne ann.

5 Achd an tí choimhéudas a bhríathar, as ann atá grádh Dé ar na choimhlíonadh go firinneach: as so aithnighmíid sinn féin do bheith annsan.

6 An tí a deir go bhfuil sé na chomhnuighe annsan atá dfiachuibh air siubhal, réir mar do shiubhail seision.

7 A dhearbhráithre, ní háithne núdadh sgríobhann chuguibh, achd an tseanáithne do bhí aguibh ó thosuigh. A sí an tseanáithnese an bhríathar úd do chúalabhair ó thosuigh.

8 A ris, sgríobhuim áithne núdadh chuguibh, noch atá fírinneach annsan agus ionnuibhse: óir atá an dorchadas ag ínteachd thoruinn, agus atá an solas fírinneach a nois ag soillsiughadh.

9 An tí a deir é féin do bheith sa tsolas, agus fhuaithigheas a dhearbhráthair, atá sé sa dorchadus gus a nois.

10 An tí ghrádhugheas a dhearbhráthair-atá se na chomhnúighe sa tsolas, agus ní bhfuil oibhéim ann.

11 Achd an tí fhuaithigheas a dhearbhráthair atá sé a ndorchadas, agus siubhluidh sé a ndorchadas, agus ní eadair sé cá háit a ngabhann, do bhrígh gur dhall an dorchadas a shúile.

12 Sgríobhuim chuguibh, a chlann bheag, do bhrígh go bhfuilid bhur bpeacuidh ar na maitheamh dhíbh ar son a aumasan.

13 Sgríobhuim chuguibh, á aithreacha, do bhrígh gur ab aithne dhíbh an tí atá ann ó thosuigh. Sgríobhuim chuguibh, a ógánacha, do bhrígh go rugabhair buaidh ar an droch *spioruid*. Sgríobhuim chuguibh, a leanba beaga, do bhrígh gur ab aithne dhíbh an Tathair.

14 Do sgríobh mé chuguibh, a aithreacha, do bhrígh gur ab aithne dhíbh an tí ata ann ó thosuigh. Do sgríobh mé chuguibh, a ógánacha, do bhrígh go bhfuil sibh láidir, agus go bhfuil bríathar Dé na comhnúighe ionnuibh, agus go rugabhair buaidh ar an droch *spioruid*.

15 Ná tuguidh grádh don tsáoghal, ná do na neithibh atá sa tsáoghal. Dá dtuguidh neach ar bith grádh don tsáoghal, ní bhfuil grádh a Nathar ann.

16 Óir gach ní atá sa tsáoghal, mar atá ainmhíán na colla, agus ainmhíán na súl, agus úabhar na beatha, ní ó Nathair atáid siad, achd is ón tsáoghal atáid.

17 Agus atá an sáoghal ag ínteachd thoruinn, agus a ainmhíán: achd an tí do ní toil Dé maidridh sé go siorruidhe.

18 A leanba beaga, atá a naimsir dheigheanach ann: agus amhuil do chúalabhair go dtiocfadh an tainicríosd, atáid a nois cleana morán dainticríosduibh ar néirge ann; ar a naithegnemid a naimsir dheigheanach do bheith a lathair.

19 Do chúadar amach as ar measgne, oir ní rabhadar dhínn: óir dá mbéidis dínn, dfanfaidís go *deimhin* má ráon rinn: achd dímthigheadar uainn, ionnus go madh follas nach dínnne-íad uile.

20 Gidheadh atá ungadh aguibhse ón

Neach Náomhtha, agus atá eólas aguibh ar na huile neithibh.

21 Ní huime sgríobh mé chuguibh do bhrígh go raibh sibhse ainbhíosach sa bhfírinne, achd ar a nadhbhar go bhfuil a eólas aguibh, agus nach bhfuil bréng ar bith ón bhfírinne.

22 Cía atá na bhréugaire achd an tí shéunus gur ab é Iósa is Críosd ann? A sé so an tainicríosd, noch shéunus an Tathair agus an Mac.

23 Gidh bé shéunas an Mac, ní bhfuil an Tathair aige: *gidh bé admhuigheas an Mac atá an Tathair aige mur an gcéudna.*

24 Uime sin comhnúigheadh an ní do chúalabhair ó thosuigh ionnuibh. Dá gcomhnúighidh an ní do chúalabhair ó thosuigh ionnuibh, bíaidh sibhse mar an gcéudna bhur gcómbnúighe sa Mhac, agus sa Nathair.

25 Agus a sé so an gealladh do gheall sé dhínn, *eadhon* an bleatha mharthannach.

26 Do sgríobh me na *neithese* chuguibh a dtimchioll na druinge blíos da bhur mealladh.

27 Achd atá an tungadh do ghlacabhair úadhsan na comhnúighe ionnuibh, agus ní bhfuil na riachdanus oruibh neach ar bith bhur múnadh: achd mar mhúineas an tungadh sin sibh a dtáobh na huile neitheann, agus as fírinneach é, agus ní bhfuil bréug ann, agus do réir mar do mhúin sé sibh, do dhéunuidh sibh comhnúighe annsan.

28 Agus a nois, a chlann bheag, déunúigh comhnúighe annsan; ionnas, an tan fhoillséochar é, go mbiádh dánachd aguinn, agus nach mbiádh náire oruina na fhiadhlúise an tan thiucfas sé.

29 Más feasach sibh eision do bheith fíreunta, bíodh fios aguibh gur úadhasan gheintear gach áon leanas don fhiréuntachd.

CAIB. III.

Gurab suáibhneas chiúinn Dé, gradh, agus gníomh ghlan.

TUGUIDH dá bhur naire, créd é méud an ghrádh a tug an Tathair dhínnne, as a ngoirídh clann Dé dhínn: is uime so nach aithnidh don tsáoghal sinn, do bhrígh nach aithnidh dhó eisean.

2 A cháird, as clann do Dhía sinn a nois, achd ní léir fós créd bhus sinn: gidheadh atá a fhios aguinn, an tan fhoillséochar eision, go mbíam cosmhuil ris; óir do chífear é do réir mar atá sé.

3 Agus gach neach agá bhfuil an mhunighinse aige annsan, glanuidh sé é féin, do réir mar atá seisiún glan.

4 Gidh bé neach do ní peacadh sáruighe sé an reachd mar an gcéudna: óir a sé as peacadh ann sárughadh an reachda.

5 Agus atá a fhios aguibh gur ab uime do foillsigheadh eision chum ar bpeac-uighne do chur ar gcúl; agus ní bhfuil peacadh ar bith annsan.

6 Gidh bé neach chomhnuigheas annsan, ní pheacuiheann sé: gidh bé neach do ní peacadh ní fhacuidh sé eision, agus ní raibh aithne aige air.

7 A chlann bheag, ná mealladh éinneach sibh: an tí leanas do níféuntachd as firéun é, do réir mar atá seision ná fhiréun.

8 An tí do ní peacadh, as ón diabhal atá sé; óir atá an diabhal ag déanamh peacuih ó thosach. As chuige so do foillsigheadh Mac Dé, ionnus go sgaóil-feadh sé oibreacha an diabhail.

9 Gidh bé neach gheintear ó Dhía ní dhénna sé peacadh; óir do ní a shíolsan comhnuighe ann: agus ní héidir leis peacadh do dhéanamh, do bhrígh go bhfuil sé ar na gheineamhuin ó Dhía.

10 Is as so aitheantar clann Dé, agus clann an diabhail: gidh bé nach leanann do níféuntachd ní ó Dhía atá sé, ná an tí nach dtabhair grádh dhá dhearbhrathair.

11 Oir a sí so an teachdaireachd do chúalabhair ó thosuigh, eadhon sinne do thabhairt grádh dhá chéile.

12 Ní do nós Cháin, noch do bhí, ón droch spioruid, agus do mharbh a dhearbhrathair. Agus cré é an tadhbar fár mharbh sé é? Do bhrígh go rabhadh a oibreacha féin go holc, agus oibreacha a dhearbhrathair fireunta.

13 A dhearbhrathair, na bíodh íongnadh aguibh, fá fhúath bheith ag an tsáoghal oruibh.

14 Atá a fhios aguinne gur bathruigh-eadh sinn ó bliás go beatha, do bhrígh go bhfuil grádh aguinn air na dearbhrathairibh. An tí nach grádhuiheann a dhearbhrathair comhnuighe sé a mbás.

15 Gidh bé neach fhúathuigheas a dhearbhrathair as fear dúnmharbhta é: agus atá a fhios aguibh nach déunann an bheatha marthannach comhnuighe a bhfear dúnmharbhta ar bith.

16 Is as so is aithnigh dhúinn grádh Dé, gur chuir sé a anum síos air ar soinne: uime sin atá dfiachuibh oruinne ar nanmanna do chur síos ar son ar ndearbhraithreach.

17 Agus gidh bé agá bhfuil maóin an tsáoghaise, agus do chí a dhearbhrathair a riachdanas, agus nach déun trúaighe dhó, cionnus choimhnuigheas gradh Dé ann?

18 A chlann bheag, nár ab a mbréithir, ná a dteanguidh bhias bhur ngrádh; achd a ngníomh agus a bhfirinne.

19 Agus aithnigheamaóid as so gur don fhirinne sinn, agus do bhéuram air ar gcroidhbhibh bheith deimhnighthe na fhíadhnusesion.

20 Oir dá ndáoruidh ar gcroidhe sinn, as mó fós Día ná ar gcroidhe, agus atá fios na nuile neitheann aige.

21 A cháirde, muna ndáoruigh ar gcroidhe siun, as éidir liun bheith dána ar Dhía.

22 Agus gach ní shirmid, do gheibhmíd úadh é, do bhrígh go gcoimhéudamaóid a aitheanta, agus go ndéunamaóid na neithe ar a bhfuil gean aige.

23 Agus a sí so a áithne, Go ccreidfeadh sinne a nainm a Mhic Íosa Críod, agus a chéile do ghrádhughadh, réir na háithne tug seision dúinn.

24 Oir an tí choimhéudas a aitheanta comhnuighe sé ann, agus eisean annsan. Agus is as so aithnighemíd eisean do bheith na chomhnuighe ionnuinn, as an Sbioruid tug sé dhúinn.

CAIB. IV.

An teagasg admhuigheas Críod na Mhac Dé, na Shlánuightheóir dhaóine, agus na fhear múinte na firinne, gur ó Dhía atá.

A CHAIRDE, na creidigh gach éin spiorad, achd dearbhuidh na spioruid an ó Dhía atáid: óir do chúadar morán dfaidhibh falla amach fán domhan.

2 Is as so is aitheanta dhíbh Spiorad Dé: gach spiorad admhuigheas go dtainic Íosa Críod a gcoluinn, is ó Dhía atá sé.

3 Achd gach Sbioruid nach admhuigheann go dtainic Íosa Críod a gcoluinn ní ó Dhía atá sé: achd a sé sbiorad a nainnticríod é, air a gcúalabhair iomrádh go dtiocfadh sé; agus atá sé a nois cheana sa domhan.

4 A chlann bheag, as ó Dhía atá sibhse, agus rugabhair buáidh orrthasan: óir as mó an tí atá ionnuibhse, na an tí atá sa domhan.

5 As don tsáoghal iadsan: uime sin labhruid neithe sáoghata, agus do bheir an sáoghal éisdeachd dóibh.

6 As ó Dhía atámuide: an tí atá a neólas Dé éisdigh sé rinn; an tí nach bhfuil ó Dhía ní éisdeann sé rinn. Is as so aithnighemíd sbiorad na firinne, agus sbiorad an tseachráin.

7 A cháirde, bíodh grádh aguinn dá chéile: óir as ó Dhía tig an gradh; agus gidh bé neach ghrádhuiheas atá sé ar na

gheineamhuin ó Dhía, agus is aithnidh dhó Día.

8 An tí nach grádhugheann ní bhfuil eólas Dé aige; óir as grádh é Día.

9 An so do foillsigheadh grádh Dé dhúinne, eadhon gur chuir sé úadha a éinghin Mhic air a tsáoghal, chum go mairfeadh sinne thríd.

10 As ann so atá an grádh, ní hé go dtugamairne grádh do Dhía, achd go dtug seision grádh dhúinne, agus gur chuir úadh a Mhac féin na *iodhbairt* réitigh air son ar bpeacuighne.

11 A cháirde, má ghrádhugh Día sinne mar sin, atá díachuibh oruinne mar an gcéudna a chéile do ghrádlughadh.

12 Ní fhacuidh éinneach Día riamh. Dá raibh grádh aguinn dá chéile, atá Día na chómhnuighe ionnuinn, agus atá a ghrádh go diongmhála ionnuinn.

13 Is as so aithnighemíd sinn do bheith ar géomhnuighe annsan, agus eisean ionnuinne, do bhrígh go dtug sé dhúinn *tíodhluice* na Sbioruide.

14 Agus do chonncamar agus do níomuid dfiadhnúise gur chuir an Tathair an Mac úadh, na Shlánaightheóir an domhuin.

15 Gidh bé aídmeóchas gur ab é Iósa Mac Dé, atá Día na chomhnuighe ann, agus eision a Ndía.

16 Agus do aithneamar agus do chreideamar an grádh atá ag Día dhúinn. Is grádh é Día; agus an tí chomhnuigheas a ngrádh, comhnuighe sé a Ndía, agus Día annsan.

17 As tríd so atá an grádh ar na choimhilionadh ionnuinne, ionnus go mbíadh dánachd aguinn a ló an bhreith-eamhnúis, do bhrígh gur do réir mar atá seision, atámuide fós sa tsáoghalsa.

18 Ní bhfuil eagla sa ngrádh; achd cuiridh an grádh diongmhála eagla anach úadh: óir atá pían aig an neagla. Uime sin gidh bé ar a mbí eagla ní bhfuil sé diongmhála a ngrádh.

19 Bheirmíd grádh dhósan, do bhrígh gur ghrádlugh sé sinn ar tús.

20 Dá nabra éinneach, atá grádh agum air Dhía, agus fuath bheith aige air a dhearbhráthair, is bréugach é: Óir cionnas is éidir don tí nach grádhugheann a dhearbhráthair do chonnaire sé, grádh thabhairt do Dhía nach bhfacuidh sé?

21 Agus atá a náithnese aguinn úadhsan, An tí ghrádhugheas Día go nhrádlughadh sé a dhearbhráthar mar an gcéudna.

CAIB. V.

Gur cômhartha gradh Dé, gradh bheith ar chloinn Dé agus coimhead a aith-eanta, noch atá sóidheanta tar an seinreacht.

GIDH bé chreideas gur ab é Iósa an Críod atá sé ar na thuismeadh ó Dhía: agus gach áon ghrádhugheas an tuismightheóir grádhuidhe se mar an gcéudna an tí do thuismeadh úadh.

2 As air so aithnigheamáoid go bhfuil grádh aguinn do chloinn De, an tan bhíos grádh do Dhía aguinn, agus choimhéud-amáoid a aitheanta.

3 Óir a sé so grádh Dé, eadhon sinne do choimhéud a aitheantadh: agus ní bhfuilid a aitheanta trom.

4 Óir beiridh gach ní atá ar na thuismeadh ó Dhía buáidh ar an tsáoghal: agus a sí so an bhuáidh rug buáidh ar a tsáoghal, eadhon ar gcreideamhne.

5 Cía bheireas buáidh ar a tsáoghal, achd an tí chreideas gur ab é Iósa Mac Dé?

6 A sé so an tí tháinic tré uisce agus tré fhuil, Iósa Críod; ní tré uisce amháin, achd tré uisce agus tré fhuil. Agus a se an Spiorad do ní dfiadhnúise, gur fírinne an Spiorad.

7 Óir atá tríur ar neamh do ní fiadhnúise, an Tathair, an Bríathar, agus an Spiorad Náomh: agus atáid an tríursa na náon.

8 Agus atá tríur ar an dtalamh do ní fiadhnúise, an sbiorad, agus an tuisge, agus an fhuil: agus tigid an tríursa ré chéile ar áon ní.

9 Dá ngabham chuguin fiadhnúise dáoinéadh, as mó na sin fiadhnúise Dé: óir a sí so fiadhnúise Dé noch do rinne sé dfiadhnúise a dtáobh a Mhic.

10 An tí chreideas a Mac Dé atá an fhiadhnúise aige ann féin: an tí nach ccreideann Día do rinne sé bréugach é; do bhrígh nar chréid sé don fhiadhnúise noch do rinne Día a dtáobh a Mhic.

11 Agus a sí so an fhiadhnúise sin, go dtug Día an bheatha nharthannach dhúinne, agus is ann a Mhac atá an bheathasa.

12 An tí agá bhfuil an Mac aige atá an bheatha aige; an tí ag nach bhfuil Mac Dé ní bhfuil an bheatha aige.

13 Do sgriobh mé na neithese chuguibhse a dhream chreideas a nainm Mhic Dé; chum a fheasa do bheith aguibh go bhfuil an bheatha nharthannach aguibh, agus ionnus go gcreidfeadh sibh a nainm Mhic Dé.

14 Agus a sé so an dóthchas atá aguinn as, éadhon, ma íarmuid éinni air do réir a thola, go néisdeann sé rinn:

15 Agus má atá a fhíos aguinn go néisdeann sé sinn, fá gach ní dá sirmid, atá a fhíos aguinn go bhfuilid na hiarra-tais do farramar air ar fagháil aguinn.

16 Dá bhfaicidh éinneach a dhearbhráthair ag peacughadh a bpeacadh nach bhfuil chum báis, iarraidh sé, agus do bhéura sé heatha don tí nach déun peacadh chum báis. Ata peacadh ann chum báis: ní air a shon sin a deirim leis guidhe.

17 As peacadh gach uile eugcóir: gidheadh atá peacadh ann nach bhfuil chum báis.

18 Atá a fhíos aguinn gach neach atá

ar na thuismeadh ó Dhía nach bpeac-uigheann sé; achd an tí atá ar na thuis-meadh ó Dhía, bí coimhéudach air féin, agus ní bheanann an droch spiorad ris.

19 Atá a fhíos aguinn gur ab ó Dhía atámuid, agus go bhfuil an saoghal uile na luidhe sa nóc.

20 Achd atá a fhíos aguinn go dtáinig Mac Dé, agus go dtug sé tuigse dhúinn, ris an Día fhíre daithniughadh, agus atamuid sa Día fhíre sin, ann a Mhac Iósa Críosa. A sé so an fir-Dhía, agus an bheatha mharthannach.

21 A chlann bheag, coimhéduigh sibh féin air iodbaluibh. Amén.

Dara Epistil EOIN absdail.

Grád a mbeathaidh, agus fíorghloine a tteagusg, iomchomheud.

AN seanóir chun na bainntighearna toghtha agus chum a cloinne, dá bhfuil mo ghrád go fírinneach; agus ní hé mo ghrádh sa amháin, achd grád na nuile mar an gcéudna noch fuair eólas ar an bhfírinne;

2 Ar son na fírinne chomhnuigheas ionnuinn, agus bhías maille rinn go siorruidhe.

3 Grása trocaire, agus síothcháin, maille ribh, ó Dhía Athar, agus ón Dúighearna Iósa Críosa, Mac a Náthar, maille ré fírinne agus ré grád.

4 Do bhí gáirdeachas mór oram do bhrígh go bhfuair me cuid dod chloinnse ag siúbhal do réir na fírinne, amhuil fuaramar áithne ó Nathair.

5 Agus a nois iarraim dathchuinghe ort, a bhainntighearna, (ní mar do bheim ag sgríobhadh áithne nuáidhe chugad, achd na háithne do bhí aguinn ó thosuigh,) eadhon a chéile do ghrádhughadh dhúinn.

6 Agus a sé so an grád, eadhon sinn do shiúbhal do réir a aitheantasan. A sé so a náithne, Do réir, mar do chúalabhair ó thosuigh, chum bheith dhíbh ag siúbhal innte.

7 Oir is iomdha mealltóir tháinig a steach sa dómhan, nach admhuigheann Iósa Críosa do theachd a gcoluinn. *Gidh, bé atá mar sin* as mealltóir agus ainti-críosa é.

8 Tuguidh aire ribh féin, nach léigfeam amúgha na neithe do sháothruigheamar, achd go madh héidir linn lánluach saothair do ghlacadh.

9 Gidh bé neach sháruigheas, agus nach comhnuigheann a dteagusg Chríosa, ní bhfuil Día aige. An tí chomhnuigheas a dteagusg Chríosa, atá an Tathair agus an Mac aige.

10 Dá dtigidh éinneach chuguibh, agus nach dtabhair ris an teagusgsa, ná gabhuidh chuguibh a steach é, agus na beannuighe dhó:

11 Oir an tí bheannuigheas dó atá sé pártach ré na dlíochghníomharthuibh.

12 Bíodh go raibh mórán do neithibh agum ré a sgríobhadh chuguibh, níor bháil leam sgríobhadh ré papéur agus ré dubh: achd atá súil agum ré theachd chuguibh, agus ré labhairt ribh béul ar bhéul, chum ar ngáirdeachais do bheith iomlan.

13 Cuirid clann do dheirbhsheathar toghtha beatha agus sláinte chugad. Amén.

Treas Epistil EOIN absdail.

Gáius na scáthan ar an aoldheachd. 9 Agus Diotrefhes na sbeucal ar na doctuiribh ailghiosach, ardcheannach.

AN seanóir chum Gáius ghrádhugh, dá bhfuil mó ghrád go fírinneach.

ionnadsa, do réir mar shíobhlhas tú sa bhfírinne.

4 Ní bhfuil gáirdeachas agum as mó ná so eadhon go gcluinnim go bhfuilid mo chlann, ag siubhal sa bhfírinne.

5 A dhearbhráthair ghrádhuih, is deighchreidmheach do ní tú gach a ndéun tú do na dearbhráithribh, agus do dhéoraidhibh;

6 Noch do rinne fíadhnúise dod ghrádh a láthair na heagluise: is maith do dhéunas tú, má bheir tú fá shlighe iad mar is fíu Día:

7 Oir is ar son a anmasan do chúadar amach, gan ní ar bith do ghlacadh dhóibh ó na Cinneadhachuibh.

8 Uinne sin atá dfíachuibh oruinne a leithid sin do ghabháil chuguinn, ionnus go mbéimis ar gcómhluhd cabhartha don fhírinne.

9 Do sgríobh mé chum na heagluise: achd Diotréphes, rér mían áirdcheannas do bheith aige ós a gcionn, ní ghabhann sé chuige sinn.

10 Ar a nadhbharsa, más teachd dhamh,

cuirfead a gcéill a ghníomhartha do ní sé, ag cur challóide orruinn ré briathruibh urchóideacha: agus ní lór leis sin, achd ní ghabhann sé féin na dearbhráithre chuige, agus cuiridh toirmeasg ar an druine lér mbían, agus cuiridh sé amach as a neag-luis iad.

11 A dhearbhráthair ghrádhuih, na lean don nól, achd don mhaith. An tí do ní an mhaith is ó Dhía atá sé: achd an tí do ní an tolc ní fhacuidh sé Día.

12 Atá deaghtheisd ar Demétrius ag na dearbhráithribh uile, agus ag an bhfírinne féin: agus do níomuidne fós, fíadhnúise ris; agus atá a fhíos aguibhse gur fírinneach an fhíadhnúise do níomuid.

13 Do bhí mórán agum ré a sgríobhadh, achd ní háill leam a sgríobhadh chugad ré dúbh agus ré peann:

14 Oir atá súil agum ré thusa dfaicsin go haithghearr, agus laibheóram béul ar bheul.

15 Síothcháin maille riot. Cuirid na cáirde a mbeannachd chugad. Beir beannachd chum na gcarad tré na nainm.

Epistil ghinearalta IUDAIS absdail.

Ag gríosadh búanus a gcreidimh, tairrghirionn sé deire dólasach na bhfuigheadh cluáineach.

IUDAS, searbhfhóghantuighe Iósa Críod, agus dearbhráthair Shéumuis, chum na druinge atá ar na ngairm, ar na náomhadh ó Dhía Athar, agus ar na gcoimhéud fá chomhair Iósa Críod:

2 Trócaire, síothcháin, agus grádh, go raibh maille ribh go ro líonmhar.

3 A dhearbhráithre grádhacha, ar ndéunamh a nuile dbitchill damh ar sgríobhadh chuguibh a dtimchioll an tslán- uigthe choitchinn, do bhí na riachdanus oram sgríobhadh chuguibh, chum bhur dteaguisg fá chathúghadh go dithchiollach ar son an chreidimh tugadh éunuáir amháin do na náomhuibh.

4 Oir tangadar dóaine áirighe, neimh- dhíagha, ar téultógha a steach, noch do bhí iad á ó shin roimh láimh orduigthe chum an bhreithéamhnúis so, noch iompoigheas grás ar Nde a neamhghloine, agus shéunas an táon Mhaighisdir, Día, agus ar Dtighearna Iósa Críod.

5 Ar a nadhbharsin is mian leam bhur ecur a gcuimhne, ar bhfagháil a fheasa so

éunuáir amháin, an tan do sháor an Tighearna, an pobal ó Néigipt, gur sgríos sé na dhíagha sin an dream nár chreid.

6 Na haingil mar an gcéudna nár choimhéid an chéud sdaid ann a rabhadar, achd do fhág a nionad comhnuighe féin, do choimhéid sé iad a ngeimhlibh síorrúidhe fá dhorchadas chum breith- eamhnúis an láe mhóir.

7 Do réir mar atá Sodom agus Gomorra, agus na caithreacha na dtimchioll, noch do lean do dhrúis air an modh céudna sin, agus do lean dainmhiannuibh coimhthigheacha na colla, ar na gcur síos na neisiompláir, ag fulang péine na teineadh síorruidhe.

8 Achd, fós mar an gcéudna saluighid an dreamsa tré na geodladh an cholann, agus cuirid nuchdaranachd a dtarcuisne, agus do níd anchaint ar an luchd agá bhfuil áirdcheannas.

9 Gidheadh Michael an tarchaingéal, an tan do chatluigh sé a nadhuigh an díabhail agus do rinne sé diosbóireachd a dtimchioll chuirp Mháoise, níor lamh sé breath mhasluigheach do bhreith air, achd a dubhairt sé, Go nimdhearga an Tighearna thú.

10 Achd do níd an dreamsa anchaint

ar na neithibh nach aithnidh dhóibh : agus gídh bé neithe ar a bhfuil eólas nadúrtha aca, do réir na nainmhiunteadh gan réusun, truáillid iad féin ionnta.

11 Budh hanáoihbhinn dóibh ! óir do leanadar lorg Cháin, agus do chúadar amúgha tré mhéalltóireachd thúarasduil Bhálanim, agus do sgriosadh iad tré bheith dhóibh comhchonntardha re Córe.

12 As buill cháidheacha iad so ann bhur bhféusduighibh grádh, an tan bhíd ar fhéusda maille ribh, dá mbeathughadh féin gan fhaitheas ar bith : neóill gan uisge, dá mbreith fá gcuáirt ris na gáothuibh ; crainn do mheath, ar nach bhfuil toradh, do éug fá dhó, ar na mbuáin as a bhféumhach ;

13 Garbhtonna fuirge, sgeitheas a náire féin amhuil chúbhar ; réulta seachráin, fá chómhair a bhfuil an dorchadas fíordhorcha dá thaisge go síorruidhe.

14 Agus do rinne Enoch fós, an seachdmhadh pearsa ó Adhamh, fáidheadóireachd ar a samhuil so, ag rádh, Féuch, atá an Tighearna ag teachd gon a mhíltibh náomh,

15 Chum breitheamhnais do dhéanamh ar na huile dháoinibh, agus dimdheargadh gach a bhfuil neimhdhiágha na measg ar son na nuile ghuíomharthadh neimhdhiágha do rinneadar go neimhdhiágha, agus ar son gach uile dhrochfhócal dar labhradar na peacuich neimhdhiágha na aghuish.

16 As luchd monmhuir, agus gearáin an dreamsa, bhíos ag siúbbhal réir a nainmhan féin ; agus agá labhrann a mbéul neithe aighbhéil, maille ré bheith

dhóibh ag déanamh iongantais do phearsaibh daoineadh do ghrádh éudála.

17 Gidhéadh, biond coimhne aguibhse a cháirde, ar na briathruibh noch do labhradar apsduil ar Dtighearna Iósa Críod roimhe só ;

18 Eudhon go ndúbhradh ribh go mbíadh luchd sgríge sa naimsir dheigheanuigh, ag siúbbhal do réir a nainmhan neimhdhiágha féin.

19 A siad so an dream sgaras iad féin ré gách, agus iad colluidhe, gan an Spiorad.

20 Achd ar mbeith dhíbhse, a cháirde, dhá bhur bhfollamnuhadh féin ann bhur gcreideamh ró náomhtha, maille ré bheith dhíbh ag urnuighe sa Sbiarad Náomh,

21 Coinnhéuduigh sibh féin a ngrádh Dé, ag síuil ré trócaire ar Dtighearna Iósa Críod chum na beatha marthannuigh.

22 Agus bíodh truáighe aguibh do dhruing áirighe, ar ndéanamh eaidirdhealuighe dhíbh eatorra :

23 Agus sáoruidh dream eile ré faitheas, dá dtarruing as an dteine ; agus fos bíodh fuath aguibh don néndach atá ar na shalbadh óu gcoluinn.

24 Fá dheóigh don tí lér féidir bhur gcoimhéud ar oibhéim diagháil, agus bhur geur a bhfiadhnúise a ghlóire féin gan choir ar bith maille ré rogháirdeachais,

25 Don náon Ndia eagnuighe na áonar ar Slánaightheóir, glóir agus mórgachd, neart agus cúmhachda, a nois agus go sáoghal na sáoghal. Amén.

TAISBEUNADH a napsduil agus an Tsoisgeuluidh Eoin an Diahaire.

CAIB. I.

Teachdáireachd Chríod chum na 7 neagluisidhibh tré Eoin.

TAISBEUNADH Iósa Críod, noch tug Dia dhó, chum na neitheann is éigean do bheith ann go luath dfoillsiughadh dhá shearbhfhoghantuighibh ; agus ar geur theachdaireachda uadh ré na aingeal dó do thaisbéin sé dá shearbhfhoghantuighe Eóin :

2 An tí do rinne fiadhnúise do bhréithir Dé, agus dfiadhnúise Iósa Críod, agus dá gach ní dhá bhfacuidh sé.

3 As beannuighe an tí léigheas, agus

an dream éisdeas briathra na fáidheadóireachd so, agus choimhéudus na neithe atá sgríobhtha innte : oir atá a naimsir a láthair.

4 EÓIN chum na seachd neagluiscadh atá sa Násia : Grása maille ribh, agus síothcháin, ón tí áta, agus do bhí, agus bhias ; agus ó na seachd Spioraduibh noch atá a bhfiadhnúise a árdchatháoir-esion ;

5 Agus ó Iósa Críod, an fhíadhnúisí fhíre, an chéidghin ó inarbhuibh, agus prionusa ós ríoguibh na talmhán. An tí do ghrádhúigh sinn, agus do ionnail sinn ór bpeacadhuibh ré na fhuil féin,

6 Agus do rinne dhínn ríghthe agus sagairt do Dhíá agus dá Athair; glóir agus cúmhachda dhósan go sáoghal na sáoghal. Amén.

7 Féuch, atá sé ag teachd maille ré nealluibh; agus do chífídh gach uile shúil é, agus an dream féin do tholl é: agus cáomhfid na huile threabha na talmhan na fhiadhnúise. As amhluidh bhías, Amén.

8 As mise Alpha agus Oméga, an tosach agus an deireadh, a deir an Tigh-earna, an tí atá, agus do bhí, agus bhías an tí atá Uilechúmhachdach.

9 Do bhí misi Eóin, bhur ndearbhráthair, agus bhur gcómhchompánach a dtáobh bhuáidhearta, agus rioghachda agus fhúlaing Iósa Críod, sa noiléun dá ngoirthear Patmos, ar son bhreithre Dé, agus ar son fhiadhnúise Iósa Críod.

10 Agus do coimhéignigheadh, mé ris an Spioruid a ló an Tigh-earna, agus do chúafuidh mé don táobh shíar dhíom gúth mór mar *fhúaim* sduic,

11 Ag rádh, As mise Alpha agus Oméga, an céidneach agus a *neach* deigheanach: agus, Sgríobhsa a leabhar, an ní do chí tu, agus cuir uáit é chum na seachd neaghluisidhíbh atá sa Násia; chum Ephe-suis, agus chum Smirna, agus chum Pergamuis, agus chum Tiatira, agus chum Sardis, agus chum Philadelpíha, agus chum Laodicea.

12 Agus do iompoigh mé ar mo chúil chum an ghótha do labhair riom dfaicsin. Agus ar níompógh dhamh, do chonnaire mé seachd gcoinnleóirigh órrgha;

13 Agus a meadhón na seachd gcoinnleóir sin *neach* bá cosmhúil ré Mac an duine, noch ía raibh éudach ráinic síos go a sháluibh, agus crios órrgha thairis a dtíomhioll a chíoch.

14 Agus do bhí a cheann agus a ghrúag cóimhgheal mar oluinn, nó sneachda; agus a shúile cosmhúil re lasair theineadh;

15 Agus bá cosmhúil a chosa ré fionn-bhrúine, amhuil ar na ndeargadh a nuáimh theineadh; agus bá cosmhúil a ghúth ré fúaim mhoráin duisgidhíbh.

16 Agus do bhí aige na láimh dheis seachd réulta: agus cloidheamh géur dhá fháobhar ag teachd amach as a bhéul: agus a ghnúis amhuil dheallruigheas an ghrian ann a láinneart.

17 Agus an tan do chonnaire mé é, do thuit mé síos agá chosuibh a riochd mhairbh. Agus do chuir seision a láimh dheas oram, ag rádh riom, Ná bíodh eagla ort; as mise an céidneach agus an neach deigheanach:

18 Agus an tí atá beó, gidh go raibh

mé marbh; agus, féuch, atáim beó go sáoghal na sáoghal, Amén; agus atáid cochracha ifríim agus an bháis agam.

19 Sgríobh na neithe do chonnaire tú, agus na neithe atá ann, agus na neithe thiucfus na dhíáigh so;

20 Rúindiamhlair na seachd réult do chonnaire tú am láimh dheis, agus na seachd gcoinnleóir órrgha. A siad na seachd réulta seachd naingil na neaghluisidhíbh: agus na seachd gcoinnleóir do chonnaire tú a siad na seachd neaghluis-eadhá iad.

CAIB. II.

Minisdreadh eaghlise, 8 Smirna, 12 Pergamos, 18 agus Tiatira, ar na moladh a gcáil, agus diomolta a gcáil.

SGRIOBH chum aingil eaghlise Ephesuis; Ag so na neithe a deir an tí chongmhias na seachd réulta na láimh dheis, noch shíúbbhas a meadhón na seachd gcoinnleóir órrgha;

2 As aithnídh dhamh hoibreacha, agus do sháothar, agus thfoighid, agus nàch éilir leachd ionchar ris na drochdháoinibh: agus gur dhearbhbh tú an dream a deir gur ab apsduil íad féin, agus nach earli, agus fuair tú bréngach íad:

3 Agus do cuireadh eire ort, agus ionchruidh tú go foighideach, agus ar son mhanmása do rinne tú sáothar, agus níor tuirsigheadh thú.

4 Gidheadh atá agam a tádhuigh, gur thréig tú do chéudghrádh.

5 Uime sin bíodh coimhne agud cá bionad as ar thuit tú, agus bíodh aithreachas ort, agus déun na céudoibreacha; nó tiuefuidh mé ad choimne go haithghearr, agus athróchad do choimhleoir as a ionad, mona ndearna tú aithrighe.

6 Gidheadh atá so agad, go bhfuil fúath agad doibreachuibh na Nícoláiteach, dá bhfuil fúath agamsa mar an gcéudna.

7 An tí agá bhfuil clúas, éisdeadh sé créd a deir an Spiorad ris na heaghluisidhíbh; Do bhéura mé don tí bheireas buáidh, ní ré a ithe do chrann na beatha, noch atá a meadhón phárrthais Dé.

8 Agus sgríobh chum aingil eaghlise na Smirna; Ag so na neithe a deir an céidneach agus an neach deigheanach, noch fuair bás, agus atá beó;

9 As aithnídh dhamh hoibreacha, agus do bhuáidhirt, agus do bhochdaine, (gidheadh atá tú sáidhbhir) agus an mhalsa do bheir an dream noch a deir gur Iúduigheadh íad féin, agus ní headh, achd sinagóig Shátain.

10 Ná bíodh eagla éinneithe dhá bhfuileónguaidh tú ort: féuch, teigeumh-

uidh go dteilgfe an diabhal cuid aguibh a bpríosú, chum bhuir ndearbhtha; agus bíaidh sibh dá bhuir mbuáidhbreadh deich lá: bí díleas go bás, agus do bhéursa dhuit coróin na beatha.

11 An tí agá bhfuil clúas, éisdeadh sé créd a deir an spiorud ris na heagluisidhíbh; An tí bheireas buáidh ní bhfuighe sé dochar ón dara bás.

12 Agus sgríobh chum aingil na heagluise atá a Bpergamus; Ag so na neithe a deir an tí agá bhfuil an cloidheamh géur dhá fháobhar;

13 As aithnidh dhamh hoibreacha, agus hionad comhnuighe, a náit a bhfuil ardchatháoir Shátain: agus coimhéudam tú mainmse, agus níor shéun tú mo chreideamh, sna laethibh fós ionar marbhadh Antipas mfiadhuise fhíre, eadruibhse, sa nionad na bhfuil Sátan na chomhnuighe.

14 Gidheadh atá beagan agam a tadhuigh, go bhfuil agad sa náit sin dream leanas do theagusg Bhálaam, an tí do theaguisg Bálac fá adhbhar oibhbhéime do chur roimhe chloinn Israél, ionnus go níosdaois na neithe do bhí ar na niodhbairt diodhaluibh, agus go ndéunaídis sdríopachas.

15 As amhluidh sin atá agad sa mar an gcéudna dream leanas do theagusg na Nicoláiteach, an ní air a bhfuil fuath agamsa.

16 Déun aithrighe; nó tiucfa mé ort go haithighearr, agus troidfead riu ré cloidheamh mo bhéil.

17 An tí agá bhfuil clúas, éisdeadh sé créd a deir an Sbiord ris na heagluisidhíbh; Do bhéurad don tí bheireas buáidh ré a ithe don mhanna fholuigheach, agus do bhéur dhó cloch gheal, agus ainm núadh sgríobhbha air an gcloich, nách aithnidh daóin neach achd ainháin don tí ghlacas í.

18 Agus sgríobh chum aingil na heagluise atá a Dtiatira; Ag so na neithe a deir Mac Dé, agá bhfuilid a shúile mar lasair theineadh, agus a chosa cosmhuil ré fionnbhruiné;

19 As aithnidh dhamh hoibreacha, agus do ghrádh, agus do mhíniosdrálachd, agus do chreideamh, agus dfoighid, agus do ghníomhartha, agus gur fionmhuire iad fá dheireadh ná ó thosúigh.

20 Gidheadh atá beagan agam a tadhuigh, go bhfuilgeann tú don mhnaói Iesabel, a deir gur banfháidh í féin, teagusg do thabhairt uáithe agus mo shearbhfhoghantúigheadhsa do mhealladh chum sdríopachais do dhéunamh, agus chum na neitheann atá ar na niodhbairt diodhaluibh íthé.

21 Agus tug mé aimsir dhi chum aithrighe dhéunamh a dtáobh a sdríopachais; agus ní dhearna sí aithrighe.

22 Féuch, teilgfe mé í a leabuidh, agus an dream do ní drúis ría a mbuáidhirt ro mhoir, muna dhearnuid siad aithrighe a dtáobh a ngníomharthadh.

23 Agus sgriosfa mé a clann ris an mbás; agus tuigfid na heagluiseacha uile gur misi sgrúduigheoir na ndubhán agus na gcroiditheach: agus do bhéur dá gach áon aguibhse réir bhuir ngníomharthadh.

24 Agus a deirim ribhse, agus ris an gcuid eile do luchd Thiatira, an mhéid nach cconginnam an teagusgsa, agus dá nach seas doimhne Shátain, mar a deirid siad; ní cuirfead oruibh úalach eile.

25 Gidheadh comhnuigh an ní atá aguibh go teachd damhsa.

26 Agus an tí bheireas buáidh, agus chonginnus moibreachasa gus an gcric dhéigheanuidh, do bhéur cümhachda dhó ós cionn na gcineadhach:

27 Agus do dhéunuidh a riaghlughadh ré slait iarainn; agus do dhéuntar a gcoimbriseadh mar shoithighe criadh: anhuil as do ghlac mise fós óm Athair.

28 Agus do bhéur dhó réult na inaidue.

29 An tí agá bhfuil clúas éisdeadh se, créd a deir an Sbiord ris na heagluisidhíbh.

CAIB. III.

Riaghlóirighe eagluisi 1 Sardis, 3 Philadelphia, 15 agus Laodicea ar nu gcomháirlúghadh.

A GUS sgríobh chum aingil na heagluise atá a Sardis; Ag so na neithe a deir an tí agá bhfuilid seachd Sbiorada Dé, agus na seachd réulta; As aithne dhamh hoibreacha, go bhfuil ainm ort bheith bío, gidheadh atá tú marbh.

2 Bí ad dhúsachd, agus neartuigh an chuid eile, atá a mbáoghal báis: oir ní bhfuair mé hoibreacha ionlán a bhfiadhuise Dé.

3 Uine sin bíodh na neithe do ghlac agus do chúala tú ar coimhne agad, agus connaimh iad, agus déun aithrighe. Achd cheana muna dhearna tú faire, tiucfa mé ort mar ghaduighe, agus ní bhíaidh fios na huáire a dtuicfa mé ort agad.

4 Atá beagan daninnamhíbh fos agad a Sardis nár shaluidh a néuduighe; agus siubhóluid siad má ráon ríomsa a néuduigheibh gléigheala: oir as fíu sin iad.

5 An tí bheireas buáidh, bíaidh sé ar na déudughadh déuduigheibh gléigheala; agus ní sgriosfáid a ainm choidhche as

leabhar na beatha, achd aidmeócha mé a ainm a bhfiadhnúise Mathair, agus a bhfiadhnúise a ainglidhibh.

6 An tí agá bhfuil cluas, éisdeadh sé créd a deir an Sbiorad ris na heagluisidhibh.

7 Agus sgríobh chum aingil na heagluise atá a Bphiladelpia; Ag so na neithe a deir an neach náómhtha, an neach firinneach, agá bhfuil cochair Dháibhi, an tí osklas, agus ní dhúnann einneach; an tí dhúnas, agus ní osglann énduine;

8 As aithnidh dhamh hoibreacha: féuch, do chuir mé doras osguilte romhad, agus ní héidir déinneach a dhúnadh: do bhrígh go bhfuil brígh bheag ionnad, agus gur choimhbid tú mo bhriatharsa, agus nar shéun tú mainm.

9 Féuch, do bhéura mé air an druing do shínagóg Shátain, noch a deir gur Iudaigheadh iad féin, agus nach eadh, achd do níd bréug; féuch, do bhéura mé ortha teachd agus sléuchduin do dhéunamh agad chosuibhse, agus bíaidh a fhios aca go dtug mise grádh dhuit.

10 Do bhrígh gur choimhbid tú briathar mfoighidesi, do dhéunsa thusa choimhbid ar aimsir an clathuighe, noch atá clum teachda ar a tsáoghal uile, chum cleabhtha na druinge áitigheas an talamh.

11 Féuch, tiucla mé go haithghearr: connaimh an ní atá agad, ionnus nach béuradh éinneach do choróin uáit.

12 Do dhéuna mé posda a dteampoll mo Dhé don tí bheireas buáidh, agus ní racha sé ní sa mbo amach: agus sgríobhthad ainm mo Dhé air, agus ainm chaithreach mó Dhé, Iarusaléin núadh, noch thig a nús ó neamh ó mó Dhía: agus mainm núadh féin.

13 An tí agá bhfuil clúas, éisdeadh sé créd a deir an Sbiorad ris na heagluisidhibh.

14 Agus sgríobh chum aingil eagluise Laodicea; Ag so na neithe a deir Amen, an fhiadhnúise dhíleas fhírinneach, tosach crúthuigheadh Dé;

15 As aithne dhamh hoibreacha, nach bhfuil tú fuar ná teith: do bfearr leam go mbeitheá fuar nó teith.

16 Uime sin do bhrígh go bhfuil tú boigteith, gan bheith teith nó fuar, atá fúm do sceith amach as mó bhéul.

17 Oir a deir tú, Atáim saidhbhir, agus líonta do mháoin, agus ní bhfuil uireasbhuidh éinneithe orain; agus gan a fhios agad go bhfuil tú dearóil, agus ad thríaghan, agus bochd, agus dall, agus lomnochd:

18 Do bheirín do chómhairle dhuit ór a cheamach uáimse do dearbhadh a dtéine, ionnus go mbeitheá saidhbhir;

agus éduighe geala, chum a gcur iomad, ionnas nach budh léir gráineamhlachd do lomnochduighe; agus ung do shúile ré fobhairt na súl, ionnus go madh lér dhuit.

19 An mhéid is ionmhuin leamsa, cronuighim agus smachduighim iad: uime sin bíodh teasghrádh agad, agus déun aithrighe.

20 Féuch, seasaim ag an doras, agus bím dhá bhuáladh: má éisdeann einneach rém ghúth, agus go noisgeóluidh an doras, racha mé a steach chuige, agus íosad mo shuipéir maille ris, agus eision maille riomsa.

21 Do bhéur cead don tí bheireas buáidh suidhe maille riom um catháoir ríogha, amhuil fós rug mise buáidh, agus sluighim a bhfochair Mathair ann a catháoir ríoghasan.

22 An tí agá bhfuil clúas, éisdeadh sé créd a deir an Sbiorad ris na heagluisidhibh.

CAIB. IV.

Atá Rí, ceann, agus ardbhúachaille na heagluise, ar na onórughadh lé a Minisdríbh.

NA dhiaigh so do fhéuch me, agus, féuch, doras fosguilte ar neamh: agus an céud ghúth do chúaluidh mé, mar fhuáim sduic ag labhairt riom; ag rádh, Gabh a níos ann so, agus foillseócladh dhuit na neithe as éigean do dhéunamh na dhiaigh so.

2 Agus do bhí mé gan fluireach san sbioruid: agus, féuch, do bhí catháoir ríogha ar na suigheadh ar neamh, agus do bhí neach na shuidhe sa gcatháoir.

3 Agus an tí do shuigh bá cosmhuil é ré na fhéuchain ré cloich laispis agus Shardis: agus do bhí bogha uisce a dtimchioll na catháoire lá gcúairt, bá cosmhuil ré ná fhéuchain ré cloich smaragad.

4 Agus a dtimchioll na catháoireach fá gcúairt do bhádar ceithre catháoireacha fithchead: agus do chonnairc mé sna catháoireachuibh sin na suidhe, ceathrar ar fichid seanóir umá raibh éudnighe gléigheala; agus do bhádar coróna órrgha aca ar a gceannuibh.

5 Agus táinic amach ón gcatháoir sin tinnteach agus tóirneach agus gothanna: agus do bhádar seachd lampuighe teineadh ar dearglasadh a bhfiadhnúise na catháoireach, agár ab iad seachd Sbiorada Dé iad.

6 Agus do bhí a bhfiadhnúise na catháoireach fairrge ghloine bá cosmhuil ré criosdal: agus eidir an gcatháoir, agus na neithe do bhí na timchioll, do bhádar ceithre beathuigh lán do shúilibh rompadh agus na ndiaigh.

7 Agus bá cosmhuil an céud bheathach

ré leomhan, agus an dara beathach cosmhúil ré láodh, agus ag an dteas beathach do bhí aghuidh mar dhuine, agus bá cosmhúil an ceathramhadh beathach ré hiolar ag eitealluidh.

8 Agus do bhí ar gach beathach *fó leith* do na ceithre beathuighibh *sin*, sé sgiatháin fá gcúirt; agus iad don táobh a stigh lán do shúilibh: agus níor sguir-eadar do ló ná doidhche, dá bheith ag rádh, *Is náomhtha, náomhtha, náomhtha*, an Tighearna Dia Uilechúmhachdach, an té bhí, agus atá, agus blíais.

9 An tan thugadar na beathuidh *sin* glóir onóir agus buidheachas don té bhí na *shuidhe* sa gcathaóir, noch a mhaireas go sáoghal na sáoghal,

10 Do léigeadar an ceathrar air fhichid seanóir iad féin síos a bhfiadhnuise an té do shuigh sa gcathaóir, agus tugadar onóir don té mhaireas go sáoghal na sáoghal, agus do theilgeadar a gcorúnacha a bhfiadhnuise na cathaóire, ag rádlí,

11 As fiú thú, a Thighearna, glóir, agus onóir, agus cúmhachda d'fagháil: óir as tú do chruthuigh na huile neithe, agus as tré do thóilse atáid agus do crúthnigh-éadh iad.

CAIB. V.

Leabhar riaghailte agus fhreasduil Chríost, dúnta.

AGUS do chonnaire mé an láimh dheis an tí do bhí na *shuidhe* sa gcathaóir, leabhar sgríobhtha don táobh a^a stigh agus don táobh a muigh, do daingnightheadh ré seachd séula.

2 Agus do chonnaire mé aingeal neartmhar noch do sheanmórúigh do ghúth árd, *Cia atá iomchubhaidh chum an leabhair d'fosládh*, agus clum a shénuighie sgáioleadh?

3 Agus níor bhféidir ré héinneach air neamh, ná air talamh, ná faoi an dtalamh, an leabhar d'fosládh, ná fós feuchain air.

4 Ann *sin* do cháoi mise go mór, do bhrígh nach raibh éinneach air fagháil do bfiu an leabhar d'fosládh ná a leghadh, na fós feuchain air.

5 Agus a dúbhairt neach do na sean-óiribh riom, *Ná guil: féuch, rug an Leomhan do threibh Iúda, Fréumh Dháibhí*, buáidh air an leabhar d'fosládh, agus ar a seachd séulnighibh do sgáioleadh.

6 Uime *sin* do fhéuch mé, agus, féuch, a meadhón na cathaóireach, agus na gceithre mbeathach, agus a meadhón na seanóir, *Uán na sheasamh amhuil tar éis a mharbtha*, ar a rabhadar seachd rudharca agus seachd súile, agár ab iad seachd Sbiorada Dé iad do cuireadh amach feadh na talmhan uile.

7 Agus táinic sé agus do ghlac sé an

leabhar as láimh dheis an tí do bhí na shuighie sa gcathaóir.

8 Agus ar nglacadh an leabhair dhó, do leigeadar na ceithre beathuigh agus an ceathrar ar fhichid seanóir iad féin síos a bhfiadhnuise a Nuáin, ar mbeith chláirseach, agus shoitheach nórga ag gach áon díobh fó leith lán do dheagbhhalaidhibh, agár ab iad urnuighie na náomh iad.

9 Agus do chanadar cainntic núadh, ag rádh, *As fiú thusa an leabhar do ghlacadh*, agus a shéuluidhe d'fosládh: do bhrígh gur marbhadh thú, agus gur cheannuidh tú sinne do Dhía réd fhuil féin as a nuile threibh, agus theanguidh, agus phubal, agus chineadh;

10 Agus go ndearna tú ríghthe agus sagairt dinn dár Ndia féin: agus bíam ag riaghlughadh air an dtalamh.

11 Do fhéuch mé an tan *sin*, agus do chúaluidh mé gúth mhórain dainglibh a dtimchioll na cathaóireach agus na mbeathach agus na seanóir: agus a sé líon do bhádar am deich míle nuaire deich míle, agus miltidheadh do mhíltibh;

12 Ag rádh do ghúth árd, *As fiú an Túan do mharbhadh cúmhachda*, agus saídhlbríos, agus éagna, agus neart, agus onóir, agus glóir, agus moladh d'fagháil.

13 Agus do chúala mé gach uile chreatóir dá bhfuil ar neamh, agus ar talamh, agus faoi an talamh, agus dá bhfuil sa bhfairge, agus gach a bhfuil ionnta, ag rádh, *Moladh, agus onóir, agus glóir, agus cúmhachda*, don té atá na *shuidhe* sa gcathaóir, agus don Uan go sáoghal na sáoghal.

14 Agus a dubhradar na ceithre beathuigh, Amén. Agus do léigeadar an ceathrar ar fhichid seanóir iad féin síos ar a naighthibh agus tugadar onóir don té mhaireas go sáoghal na sáoghal.

CAIB. VI.

O leabhair an Uain, osguile uaidh féin amháin, orduigtear breitheamhnas Dé do chur a ccrích, a bfeadh mhaireas an sáoghal.

DO chonnaire mé an tan do fhosguil an Túan an chéid séula do na seuluighibh, agus do chúaluidh mé, *beathach* do na ceithre beathuighibh ag rádh, *mar fhuáim tóirneighe, Gabh a leith agus féuch.*

2 Agus do fhéuch mé, agus féuch each bán: agus an tí do shuigh air, do bhí bógha aige; agus tugadh coróin dó: agus do chúaidh sé amach maille ré buáda, agus chum bnáidhe do bhreith dhó.

3 Agus an tan do fhosguil sé an dara séula, do chúaluidh mé an dara beathach ag rádh, *Gabh a leith agus féuch.*

4 Agus do chúaidh each eile rúadh anach: agus tugadh *cúmhachda* don té do bhí na shuidhe air, siothcháin na talmhan do bhreith ris, ionnus go dtiubhradh orrtha a chéile mharbhadh: agus tugadh dhó cloidheamh mór.

5 Agus an tan do fhosguil sé an treas séula, do chúaluidh mé an treas beathach ag rádh, Gabh a leith agus féuch. Agus do fhéuch mé, agus féuch each dúbh; agus an té do bhí na shuighe air do bhí meadh aige na láimh.

6 Agus do chúaluidh mé gúth a meadhón na gceithre mbeathach ag rádh, Miosúr cruithneachda air phighin, agus tri miosúr éorna ar phighinn; agus ná mill an ola ná an fion.

7 Agus an tan do fhosguil sé an ceathramhadh séula, do chúala me gúth an cheathramhadh beathuigh ag rádh, Gabh a leith agus féuch.

8 Agus do fhéuch mé, agus féuch each glasbhán: agus a sé do b' ainm don tí do bhí na shuidhe air an Bás, agus do lean iirionn é. Agus tugadh *cúmhachda* dhóibh ar an gceathramhadh cuid don talamh, a marbhadh ré cloidheamh, agus ré gorta, agus ré bás, agus ré haimhinnitibh álla na talmhan.

9 Agus an tan do fhosguil sé an cúig-eadh séula, do chonnaire mé faoi a naltóir amanna na druinge do marbhadh ar son bhréithre Dé, agus ar son na fiadhuise do chosnadar:

10 Agus do éigheadar do ghúth árd, ag rádh, Cá fad bhías tú, a Thighearna, náomhtha fhírinneigh, gau breitheamhnus do bhreith agus dhothaltas do dhéanamh ar son a bhfolainne ar an druing áitigheas ar an dtalamh?

11 Agus tugadh dá gach áon díobh fú leith róbnidhe fada gleigheala; agus a dubhradh riu, sgar ar feadh tamuill bhiig, nó go mbeith *uibhir* a gcoimhshearbh-fhoghantuigheadh agus a ndearbhraithreach ar na choimhlíonadh, noch do bhí ré haghuidh a marbhadh mar iadsau.

12 Agus do fhéuch mé an tan do fhosguil sé an seiseadh séula, agus, féuch, do chríohtnuigh an talamh go mór; agus do rinneadh an ghrian cómhfhorecha ré héudach rón, agus do rinneadh an ghealach uile cósmhuil ré fúil;

13 Agus do thuiteadar réulta neimhe chum na talmhan, anhuil theilgeas an crann síge a húbhla anabuidh, an tan bhogthar í ré gaóith thréin.

14 Agus do inntigh neamh thoruinn mar leabhrán fhiltgear ar a chéile; agus do hathruigheadh gach slíabh agus gach uilem as a nionaduibh féin.

15 Agus do fholuigheadar ríghthe na

talmhan, agus na daóine móra, agus na daóine saidhbhre, agus na hárdchaipitínighe, agus na daóine cúmhachdach, agus gach searbhfhoghantuighe, agus gach duine sáor, iad féin a dtuintighibh agus a measg ciarrag na sléibhteadh;

16 Agus a dúbhradar ris na sléibhtibh agus ris na cairrgibh, Tuitibh oruinn, agus folchuidh sinn ó ghnúis an tí atá na shuidhe sa gcathaóir, agus ó fheirg a Nuáin:

17 Oir táinig lá mór a fheirge; agus cía fhéudus seasamh?

CAIB. VII.

Sguir na 4 naingil atá ós 4 chorruibh na talmhan, ó mhilleadh, no gur séuladh 144,000 d'firéunaibh Israel.

AGUS na dlíáigh sin do chonnaire me ceithre haingil na seasamh ar cheithre corruibh na talmhan, ag congnháil cheithre ngáotha na talmhan, ionnus nach séidfeadh an gháoth ar an dtalamh, ná ar an bhfairge, ná ar chrann ar bith.

2 Agus do chonnaire mé aingeal eile ag éirge ón áird a nsoir, agá raibh séula Dé bhí: agus do éigh sé do ghúth árd ar na ceithre hainglibh, dá dtugadh *cúmhachda* an talamh agus a nfairge mhilleadh, 3 Ag rádh, Ná dénuuidh dochar don talamh, ná don fhairge, ná do na crannuibh, nó gogcuiream séula ar searbhfhoghantuighibh ar Ndé a gcláruibh a néudan.

4 Agus do chúala mé uibhir na druinge air ar cuireadh an séula: agus do séuluigheadh céud agus ceathrar ardháfhichead dó mhíltibh do threabhuibh chloinne Israel uile.

5 Do séuluigheadh dhá mhíle dhéug do threibh Indá. Do séuluigheadh dhá mhíle dhéug do threibh Rúten. Do séuluigheadh dhá mhíle dhéug do threibh Glad.

6 Do séuluigheadh dhá mhíle dhéug do threibh Asér. Do séuluigheadh dhá mhíle dhéug do threibh Nephthali. Do séuluigheadh dhá mhíle dhéug do threibh Mhanasses.

7 Do séuluigheadh dhá mhíle dhéug do threibh Shímeon. Do séuluigheadh dhá mhíle dhéug do threibh Lébbi. Do séuluigheadh dhá mhíle dhéug do threibh Issachar.

8 Do séuluigheadh dhá mhíle dhéug do threibh Shábulon. Do séuluigheadh dhá mhíle dhéug do threibh Ióseph. Do séuluigheadh dhá mhíle dhéug do threibh Bheniamin.

9 Tar a éise sin do fhéuch mé, agus, féuch, buidhean mór, nár bhéidir déinneach áireamh, do gach uile chineadh, agus threibh, agus phubail, agus theanguidh, na seasamh a bhfiadhuise na catahoireach, agus a bhfiadhuise a Nuáin, umá

rabbadar róbuidhe fada gleigheala, agus pailm ann a lánhuibh;

10 Agus do éigheadar do ghúth árd, ag rádh, Slánughadh dár Ndiáne atá na shuidhe sa gcathaóir, agus do Núan.

11 Agus do sheasadar na haingil nile a dtimchioll na cathaóireach, agus na seanóirigh agus na gceithre mbeathach, agus do léigeadar iad féin síos ar a naighthibh a bhfiadhnuise na cathaóireach, agus tugadar onóir do Dhía,

12 Ag rádh, Amén: Moladh, agus glóir, agus éagna, agus buidheachas, agus onóir, agus cúmhachda, agus neart dár Ndiáne go saoghal na saoghal. Amén.

13 Agus do fhreagair neach do na seanóiribh, ag rádh riom, Créd iad an luchd sa umá bhfuilid na róbuidhe *fada* gleigheala? agus cá hionad as a dtangadar?

14 Agus a dubhairt mise ris, A thighearna, atá a fhios agadsa. Agus a dubhairt seision riomsa, Ag so an dream tháinig as buáidhirt mhóir, agus do nigh a róbuidhe, agus do ghealuidh iad a bhfuil a Nuáin.

15 Uime sin atáid siad a bhfiadhnuise árdchathaoire Dé, agus do níd seirbliús dósan do ló agus doidhche ann a theampoll: agus an tí atá na shuighe sa gcathaóir áiteochuidh sé na measg.

16 Ní bhíidh ocarus orra nisa mhó, ná tart feasda orrtha; agus ní luighidh an ghrían orrtha, ná teas ar bith.

17 Oir do dhéana an Túan atá a méadhóna cathaóireach iadsan do bheathughadh, agus dhéunuidh a dtreórughadh go tiubruidibh uisge na beatha: agus glanfuidh Dia a nuile dheór ó na súilibh.

CAIB. VIII.

Amhludh mór déis séideadh cheithre, do na seachd sdocuibh.

AGUS an tan do fhosguil sé an seachdmhadh séula, do bhí cíunas ar neamh túairim leathuáire.

2 Agus do chonnaire mé na seachd naingil do sheas a bhfiadhnuise Dé; agus tugadh seachd sduc dhóibh.

3 Agus tainic aingeal eile agus do sheas sé a bhfiadhnuise na haltóra, ag raibh siomsa órrgha; agus tugadh móran do neithibh deaghbhaluidh dhó, chum a gcurtha maille ré hurnuighibh na nuile náomh ar a naltóir órrgha do bhí a bhfiadhnuise na cathaóire.

4 Agus do chuáidh deatach na neitheann ndéagbhaluidh sin, maille ré hurnuighibh na náomh as láimh a naingil a bhfiadhnuise Dé.

5 Agus do ghlac an taingeal an sionnsa, agus do lion sé do theine na haltóra, agus do theilg sé fán dtalamh é: agus do éirigh gothanna, agus tóimeach, agus tinnreach, agus crith talmhan ann.

6 Agus do nllmháigheadar na seachd naingil agá rabbadar na seachd sduc iad féin chum na sdoc do shéideadh.

7 Agus do shéid an céudaingeal a sdoc, agus tárla cloichshneachda agus teine ann ar na gcumasg ré fuil, agus do teilgeadh iad fón dtalamh: agus do dhóigheadh an treas cuid do na crannuibh, agus do dóigheadh an féur glas uile.

8 Agus do shéid an dara haingeal a sdoc agus do teilgeadh cosamhlachd sléibhe móir tré theinidh fán bhfairge: agus do rinneadh fuil don treas cuid don fhairge;

9 Agus fuair an treas an cuid do na creatúiribh do bhí sa bhfairge, ann a raibh anam, bás; agus do baidhmhilleadh an treas cuid do na longuibh.

10 Agus do shéid an treas aingeal a sdoc, agus do thuit réult mhór ó néamh, ar dearglasadh mar lóchrannsholasda, agus do thuit sé sa treas cuid do na haibhnibh, agus sna tiubruidibh duisge;

11 Agus a sé ainm ghoirthear don réult sin Mormónta: agus do biompoigheadh an treas cuid do na hnuigidhibh a mormónta; agus fuaradar morán bás ó ná hnuigidhibh, tré go rabbadar searbh.

12 Agus do shéid an ceathramhadh aingeal a sdoc, agus do buáileadh an treas cuid don ghréin, agus an treas cuid don ghealuidh, agus an treas cuid do na réultuibh; ionnas go nlearnadh an treas cuid diobh dorchá, agus níor dheallruigh an lá an treas cuid de, agus a noídlhe mar an gcéudna.

13 Agus do chonnaire mé, agus do cháluidh mé aingeal ná áonar ag eitealluidh a meadhón neimhe, ag rádh do ghúth árd, As maire, maire, maire, don druing áitigheas an talamh ar son ghóthann sdoc na dtí naingeal atá fós chum teachda, ar tí a sdoc do shéideadh!

CAIB. IX.

Tuille doghrainn tar óis séideadh an 5 agus an 6 sduc.

AGUS do shéid an cúigeadh aingeal a sdoc, agus do chonnaire mé réult ag tuitim ó neamh chum na talmhan: agus tugadh dhó cochair an phuill dubhaigéin.

2 Agus do fhosguil sé an poll dubhaigéin; agus do éiridh deatach as an bpoll, anhuil as úamhuigh mhóir theineadh; agus do rinneadh an ghrían agus an taiéur dorchá ó dheatuigh an phuill.

3 Agus tangadar lócusdnighe amach as an deatuigh ar an dtalamh: agus tugadh cúmhachda dhóibh, do réir na gcúmhachd atá ag aithreachuibh nimhe na talmhan.

4 Agus a dubhradh riu, Gan dochar do dhéanamh dféur na talmhan, ná do ní glas ar bith, ná do chraun ar bith; ach do na

daóinibh amháin ag nach bhfuil séula Dé a gcláruibh a néudan.

5 Agus tugadh dhóibh gan a marbhadh, achd bheith dhá bpianadh feadh chúig míos: agus a bpian do bheith mar phéin aithir nimhe, an tan chailgeas sí duine.

6 Agus ann sna laethibh sin b'éid daóine ag iarraidh báis, agus ní bhfuighid é; agus budh mian riu bás dfagháil, agus teithfidh an bás úatha.

7 Agus bá cosmhuiil faicsin na bpíasl sin ré heachuibh ullamh chum catha; agus ar a gceannuibh mar do bhiadh corón-acha cosmhuiil ré hór, agus a naighthe cosmhuiil ré haighthibh daóine.

8 Agus do bhí grúag orrtha cosmhuiil ré gruáig bhan, agus bá cosmhuiil a bhfiacka ré *fiackuibh* leomhan.

9 Agus do bhádar lúireacha orrtha, cosmhuiil ré lúireachuibh íaruinn; agus fuáim a sgiathán cosmhuiil ré fuáim carbad iomad each ag ríoth a gceann chatha.

10 Agus do bhádar earbuiil orrtha cosmhuiil ré haithréachuibh nimhe, agus do bhí cailg ann a nearbluibh: agus a sé bá cúmhachda dlóibh bheith ag gortughadh dhaóineadh feadh chúig míos.

11 Agus do bhí rí aca ós a gcionn, aingeal an dubhaigéin, dárob ainm a Neabhrais, Abaddon, agus a Ngréigis a sé ainm Apollion.

12 Do chúaidh áon truaighe amháin thoruinn; agus, féuch, atá dhá thruaighe fós chum teachda na dhiaigh so.

13 Agus do shéid an seiseadh aingeal a *sdóc*, agus do chúaluidh mé gúth áirighe ó cheithre hadharcuibh na haltóra óirgha noch atá a bhfiadhnúise Dé,

14 Ag rádh ris an seiseadh aingeal agá raibh an *sdóc*, Sgaóil na ceithre haingil noch atá ceanguilte ag a nabhuinn mhóir Euphrátes.

15 Agus do sgaóileadh na ceithre haingil, noch do bhí ullamh duáir, agus do lô, agus do mhí, agus do bliadhain, chum an treas coda do na daóinibh do mharbhadh.

16 Agus a sé uibhir an mharbshluaigh dhá chéud míle do mhiltibh: óir do chúaluidh mé a nuibhir.

17 Agus as ámhluidh so do chonnaire mé na beich a dtaibhse, agus an luchd do bhí ar a muin, umá rabhadar lúireacha timtighe, agus ar dhath na híacinth, agus na ruibhe: agus bá cosmhuiil cinn na neach ré ceannuibh leomhan; agus táinic teine agus deatach agus ruibh as a mbéuluibh amach.

18 As ris na trí *pláighibhse* do marbhadh an treas cuid do na daóinibh, ris an dteine, agus ris a ndeatnigh, agus ris an ruibh, tháinic, as a mbéuluibh amach.

19 Oir is ann a mbéul atá a gcúmhachda, agus ann a nearbluibh: óir is cosmhuiil a nearbuill ré haithreachuibh nimhe, agus atáid cinn ar na hearbluibhsin, ré a ndéunuid dóchar.

20 Agus an chuid do na daóinibh do fagbhadh gan mharbhadh ris na pláighibhse ní dhearnadar aithrighe ar son oibreacha a lámh, ionnus nach déunaídís seirbhís do dheamhnuibh, agus diodhaluibh óir, agus áirgid, agus phráis, agus chloiche, agus chroinn, ris nach éidir amhare, ná éisd-eachd, ná siubhal:

21 Agus ní dhearnadar aithrighe ar son a ndúnnharbthha, ná ar son a bpiséog, ná ar son a sdríopachais, ná ar son a ngad-uigheachda.

CAIB. X.

Tug treun-aingeal ioma raibh neull, leabhar Déoin; bhí milis, ag teachd ar fúascladh na Heughuise as an ínmhe shearbh a uáruibh roimhe.

A GUS do chonnaire mé aingeal neartmhar eile ag teachd a nús ó neamh, ar na éudughadh do néul: agus an bógha uisge ar a cheann, agus a aghuidh mar an ngréin, agus a chosa cosmhuiil ré colannuibh teineadh:

2 Agus do bhí leabhrán osguilte aige ann a láimh: agus do chuir sé a chos deas ar muir, agus a *chos* chlí ar tír,

3 Agus do éigh sé do ghúth árd, amhuil bhéiceas leomhan: agus an tan do éigh se, do labhradar seachd dtóirneighe a ngothanna.

4 Agus an tan do labhradar na seachd dtóirneighe a ngothanna, do bhí mé air tí sgríobhadh: achd do chualuidh mé gúth ó neamh ag rádh riom, Cuir séula air na neithibh do labhradar na seachd dtóirneighe, agus ná sgríobh íad.

5 Agus do thóg an taingeal do chonnaire mé na sheasamh ar muir agus ar tír a lámh súas chum nimhe,

6 Agus tug sé an tí mhaireas go sáoghal na sáoghal, uoch do chrúthuigh neamh, agus na neithe atá ann, agus an talamh, agus na neithe atá ann, agus a nfairge, agus na neithe atá innte, mar mhionnuibh, nach bíadh aimsir ann feasda:

7 Achd a láethibh ghotha an seachdmhadh aingeal, an tan shéidfeas sé a *sdóc*, bíaidh rúindiamhair Dé ar na chríoch-núghadh, do réir mar do fhoillsigh sé dhá shearbbfhoghantuighibh féin na láidhe.

8 Agus do labhair an gúth do chúaluidh mé ó neamh a rís riom, agus a dubhairt, Imthigh roimhad glac an leabhrán osguilte úd a láimh a naingil sheasas air muir agus ar tír.

9 Agus do imthigh mé chum a naingil,

agus a dubhairt mé ris, Tabhair dhamh an leabhrán. Agus a dubhairt seision riom, Glac, agus sluig é; agus do dhéuna sé do bhruinn searbh, achd biáidh sé ad bhéul comhmilis ré mil.

10 Agus do ghlac mé an leabhrán as láimh a naingil, agus do shluig mé é; agus do bhí sé am bhéul comhmilis ré mil: achd an tan do shluig mé é, do rinne sé mo bhruinn searbh.

11 Agus a dubhairt sé riom, is éigean duit fáidheadóireachd do dhéunamh a ris a bhfiadhnuise a niomad phuibleadha, agus chineadhacha, agus theangtha, agus mhoráin ríghtheadh.

CAIB. XI.

Eiseirge dhá fhiaghnaise na firinne (a nrigheachd agus a neagluis) 15 re seideadh na 7 sduic.

AGUS tugadh dhamh giolcach cosmhuil ré slait: agus do sheas an taingeal láimh riom, agus a dubhairt, Eiridh, agus tomhais teampoll Dé, agus a naltóir, agus an dream do ní seirbhís ann.

2 Achd teilg amach an chúirt atá don táobh amuigh don teampoll, agus ná tomhais í; óir tugadh í do na Cineadhachuibh: agus do dhéunuid an chathair náomhtha shaltairt fá na gcosuibh ré headh dhá mhíos agus dá fhíthead.

3 Agus do bhéura mé *cúmhachd* dom dhá fhiadhnuisighe, agus béid siad ag fáidheadóireachd míle dhá chéud agus trí fichid lá, ar na néudughadh déuduighibh róin.

4 Ag so an dá chrann ola agus an dá choinnleóir, sheasas a bhfiadhnuise Thigh-earna na talmhan.

5 Agus cíá bé lér mían dochar do dhéunamh dhóibh, tig teine amach as a mbéul, agus sluigidh sí a naimhde: agus cíá bé lér mían dochar do dhéunamh dhóibh, as amhluidh so ás éigean a mharbhadh.

6 Atá do chúmhachduibh aca so neamh do dhúnadh, ionnas nach mbiádh fearthuinn ann a laethibh a bhfáidheadóireachda: agus atá cúmhachda aca ós na huisgidhibh ar a niompóg a bhfuil, agus ar an dtalamh do bhúaladh ré gach uile ghné phláighe, comhminic as áill ríu.

7 Agus an tan chriochnóchuid siad a bhfiadhnuise, do dhéunuidh an tainmhíde éirgheas ón bpoll dubhaigéin cogadh ríu, agus béuruidh sé buáidh orrtha, agus muirídh sé iad.

8 Agus béid a gcuirp *sínte* ar shráidibh na caithreacha moire, dá ngoirthear go spioradálta Sodom agus a Néigipt, sa nionad fós ann ar céusadh ar Dtighearna.

9 Agus do chífid *cuid* do na treabhuibh agus do na puibleachuibh agus do na teangthuibh agus do na cineadhachuibh a gcuirp feadh thrí lá go leith, agus cuirfí tabhartuis chum a chéile; do bhrígh gur phianadar an dá fháighse áitreabhuih na talmhan.

10 Agus do dhéunuid áitreabhuidh na talmhan gáirdeachas ós a gcionn, agus biáidh luathgháir orrtha, agus cuirfí tabhartuis chum a chéile; do bhrígh gur phianadar an dá fháighse áitreabhuih na talmhan.

11 Achd a gcionn thrí lá go leith do chuáidh Spiorad na béatha ó Dhía ionnta, agus do sheasadar air a gcosuibh; agus do ghabh eagla mhór an dream do chonnairc iad.

12 Agus do chúaladar gúth árd ó neamh, ag rádh ríu, Tigidh a níos ann so. Agus do chúadar súas ar neamh a néull; agus do chonnairc a náimhde iad.

13 Agus ar a nuáirsin féin do bhí críoth mór talmhan ann, agus do thuit an deachmhadh cuid don chathruigh, agus do marbhadh seachd míle pearsa ris an gcirith talmhan sin: agus do ghabh eagla an chuid eile, agus tugadar glóir do Dhía neimhe.

14 Do chuáidh an dara trúaighe thoruinn, agus, féuch, tiucfuidh an treas trúaighe go báithghearr.

15 Agus do shéid an seachdmhadh aingeal a *sdóc*; agus do bhádar góthanna móra ar neamh, ag rádh, Is lé ar Dtighearnainne, agus lé na Chríod, ríoghachda an dómhuin; agus biáidh seisean na rí go sáoghal na sáoghal.

16 Agus do léigeadar an ceathrar air fhichid seanóir, noch do bhí na suidhe a bhfiadhnuise Dé ann a gcaithíreachuibh, iad féin síos ar a naighthibh, agus tugadar onóir do Dhía,

17 Ag rádh, Beirmíd buidheachas riotsa, a Thighearna a Dhé Uilechúmhachduigh, noch atá, agus do bhí, agus bhías; óir do ghabh tú chugad do mhórchumhlachda féin, agus do ghnodhuigh tú do ríoghachd.

18 Agus do ghabh fearg na cineadhacha, agus táinic theargsa, agus aimsir, bhreith-eamhnais na marbh, agus luáidheachda do thabhairt dod shearbhíhoghantuighibh na fáidhibh, agus do na náomhuibh; agus don luchd ar a bhí eagla hanma, eidir bheag agus mhór; agus sgreasda na druinge sgriosas an talamh.

19 Agus do hosgladh teampoll Dé ar neamh, agus ba léir áirc a chonnartha ann a theampoll: agus do bhí tinnteach, agus gothanna, agus cóirneach, agus críoth talmhan, agus cloichshneachda mór ann.

CAIB. XII.

Cath choimheaduighe na heagluise absd-alta, anadhaidh dheamhan, agus a nadhradh.

AGUS do taidhbhreachd cómharta mór iongantach ar neamh; bean ar na héudughadh ris an ngréin, agus an ghealach fá na cosuibh, agus coróin dhá réult deug air a ceann:

2 Agus ar mbeith dhí torrach do éigh sí, ré tineas leinbh, agus do pianadh í do mhían a toircheasa do bhreith.

3 Agus do taidhbhreachd cómharta iongantach eile ar neamh: agus féuch dragún mór rúadh, air a rabhadar seachd gcinn, agus deich nadhárca, agus seachd gcorónacha ar a cheannuibh.

4 Agus do tharruing a earball an treas cuid do réultuibh nimhe, agus do theilg iad chum na talmhan: agus do sheas an dragún a bhfiadhnúisi na mná do bhí ré hadhuigh a toircheasa do bhreith, chum a leinbh do shlugadh dhó ar na bhreith.

5 Agus rug sí mac, riaghlóchus na huile chineadhacha ré slait faruinn: agus do tógbadh súas a mac chum Dé, agus chum a chathaóireach.

6 Agus do theith an bheann chum an fhásuigh, mar ar ullmhuigh Dá áit dhi, chum a beathuighe ann sin ar feadh mhíle dhá chéud agus thrí fichid lá.

7 Agus do bhí cáth ar neamh: do cháthuigh Michéul agus a aingil ris an dragún; agus do cháthuigh an dragún agus a aingil *riusín*,

8 Gidheadh ní rugadar buáidh; agus ní fríth a náit ó shin amach ar neamh.

9 Agus do teilgeadh amach an dragún mór, an tseanaithir nimhe, dá ngoirthear an Diabhal agus Sátan, an tí mheallas an domhan uile: do teilgeadh amach é fán dtalamh, agus do teilgeadh amach a aingil maille ris.

10 Agus do chúala mé gúth mór ar neamh, ag rádh, A nois atá slánughadh, agus neart, agus rioghachd ar Ndéine, agus cúmhachda a Chríodsán: óir do teilgeadh síos fear éilighthe ar ndearbhraitheach, noch do bhí dhá néiliughadh do ló agus doidhche a bhfiadhnúise ar Ndé.

11 Gidheadh rugadar buáidh air tré fhuil a Nuáin, agus tré bhréithir a fhiadhnúise; agus ní raibh suinn aca na nannam féin go bás.

12 Uime sin a fhlaithreamhnasa, bíodh gáirdeachas oruibh, agus oruibhse a luchd áitreabhas ionnta. As mairg do aitréibh-
uigh an talamh agus do nfairge! óir táinic an diabhal a nsúas chúguibh, lán do chúth-

ach feirge, ar mbeith a fheasa aige gur ab aithghearr a aimsir.

13 Agus an tan do chonnaire an dragún gur teilgeadh síos ar an dtalamh é, do rinne sé géirleanmhuin air an mnaói rug an leanabh mic.

14 Agus tugadh don mhnaói dhá sgiathán iolair mhóir, chum dul dí ar eitealluigh fán bhfásach, dá hionad féin, sa náit a noiltear í feadh aimsire, agus aimsiorach, agus leith aimsire, ó amharc a naithir nimhe.

15 Agus do theilg a naithir nimhe uisge mar shrúth as a bhéul a ndiáigh na mná, ionnus go dtiubhradh fó deara dhi imtheachd ré fánuigh ris an tsrúth.

16 Achd tug an talamh cábhair don mhnaói, agus dfosguil an talamh a bhéul, agus do shluig sé an srúth do theilg an dragún as a bhéul.

17 Agus do ghábh fearg an dragún ris an mnaói, agus do imthigh sé do dhéanamh coguidh ris an gcuid eile dá síol, choimh-
éudas aitheanta Dé, agus aga bhfuil fiadhnúise Iósa Críosa.

18 Agus do sheas mise air ghaineamh na fairrge.

CAIB. XIII.

Ainticríosa, agus a luchd seachmhadh a nadhradh na níodhol.

AGUS do sheas me air ghaineamh na mara, agus do chonnaire mé ainmhidhe ag éirighe as an bhfairrge, air a rabhadar seachd gcinn agus deich nadhárca, agus deich gcorónacha ar a adharcuibh, agus ainm blaisphéime air a cheannuibh.

2 Agus bá cosmhuil an tainmhidhe do chonnaire mé ré liopard, agus bá cosmhuil a chosá ré *cosuibh* mhathghamhuin *mhóir*, agus bá cosmhuil a bhéul ré beul leomhain: agus tug an dragún a neart féin, agus a chathaóir, agus cúmhachda móra dhó.

3 Agus do chonnaire mé ceann dá cheannuibh amhuil do bhíadh cneadh bháis air; agus do leigheasadh a chneadh bháis: agus do ghabh iongnadh an talamh uile a ndiáigh a nainmhidhe.

4 Agus tugadar onóir don dragún noch tug cúmhachda don nainmhidhe, agus tugadar onóir don nainmhidhe, ag rádh, Cía as cosmhuil ris a nainmhidhe? cía fhéudus cogadh dhéanamh ris?

5 Agus tugadh béul do labhrus neithie mora agus blaisphéimigh; agus tugadh cúmhachda dhó cogadh dhéanamh air feadh dhá mhíos agus dá fhichead.

6 Agus do fhosguil sé a bhéul chum De mhaslughadh; chum a anma mhaslughadh, agus a thabernacail, agus na druinge áitreabhas air neamh.

7 Agus tugadh dhó cogadh dhéunamh ris na náomhuibh, agus buáidh do bhreith orrtha: agus tugadh cúmhachda dhó ós cionn gach uile thréibhe, agus theanguidh, agus chinidh.

8 Uime sin do bhéuruidh na huile *dhaóine* áitreabhas an talamh onóir dhó, an luchd nach bhfuilid a nammana sgríobhtha a leabhar bheatha a Nuáin do marbhadh ó thosach an domhain.

9 Gidh bé agá bhfuil clúas, éisdeadh sé.

10 Cía bé bhéuras *neach* ris a mbruid rachuidh sé féin a mbruid: eia bé mharbhas ré cloidheamh is éigean éféin do mharbhadh ré cloidheamh. Is ann so atá foighid agus creideamh na náomh.

11 Agus do chonnaire mé ainmliidhe eile ag éirge as an dtalamh; air a rabhadar dhá adháire cosmhúil ré *hadháireuibh* uáin, achd do labhradh se mar dhrágh.

12 Agus do rinne sé gach ní dár bhféidir ris an gcéud ainmliidhe dhéunamh dhá lathair, agus tug sé air an dtalamh agus air an druing áitreabhas ann onóir do thabhairt don chéud ainmliidhe, agár leigheasadh a chneadh bháis.

13 Agus do rinne sé miorbhuile móra, ionnus go dtug sé fó deara teine theachd a nús ó neamh chum na talmhan a bhfiádhnuise na ndaóineadh.

14 Agus do mheall sé an luchd áitreabhas an talamh do *bhrigh* na miorbhuileadh tugadh dhó ré a ndéunamh láthair a nainmliidhe; ag rádh ris an luchd áitreabhas an talamh, Iomháigh a dhéunamh don nainmliidhe, air a raibh an buille cloidhimh, agus do bhí béo.

15 Agus tugadh cúmhachda dhó, sbiorad d' thabhairt diomháigh a nainmliidhe, ionnus go laibhéoradh iomháigh a nainmliidhe, agus go dtiubhradh fó deara an mhéidnach dtiubhradh onóir diomháigh a nainmliidhe, do mharbhadh.

16 Agus tug sé air a nuile *dhuine*, eidir bheag agus mhór, eidir shaidhbhir agus dhaidhbhir, eidir sháor agus dáor, comhartha do ghabháil chuca na láimh dheis, nó a geláruibh a néudan:

17 Agus nach biadh cúmas ag éinneach réic nó ceannach, achd amháin ag an tí ar a mbiadh an comhartha, nó ainm a nainmliidhe, nó úibhir a anma.

18 Ann so atá a néagna. An tí agá bhfuil inntleachd áirmheadh sé úibhir a nainmliidhe: óir as úibhir dhuine é; agus a sé as uibhir dhó Sé chéud trí fichid *agus* a sé.

CAIB. XIV.

Búaidh Chríod uan Dé fa dhéigh ar a uile naimhdeibh, a bhfogmhair dheigheanach an tsáoghail.

A GUS damhairc mé, agus, féinch, Uán na sheasamh ar sliabh Sióin, agus céud ceathrar agus dá fhichid do mhiltibh na fhochair, agá raibh ainm a Athar sgríobhtha a geláruibh a néudan.

2 Agus do chúaluidh mé gúth ó neamh, mar fhuáim iomad uisgeadh, agus mar fhuáim tóirnigh móire: agus do chúaluidh mé fuáim cláirseoradh ag déunamh ceóil ré na geláirseachuibh:

3 Agus do chanadar mar do bhíadh céol núadh a bhfiadhnuise na cathaóireach, agus a bhfiadhnuise na gceithre mbeathach, agus na seanóireadh: agus níor bhféidir déinneach an céol sin dfoghluim achd amháin don chéud *agus* do na ceithre ar dhá fhichead do mhiltibh, do bhí ar na gceannach ón dtalamh.

4 A siad so an dream nár salchadh ré mnáibh; óir as ógha iad. A siad so an dream leanas an Tuan gidh bé hionda a dtéid. Atáid siad ar na gceannach as meadhón na ndaóineadh, na ccéudthórtha do Dhía agus do Núan.

5 Agus ní frith cealg na mbéul: óir atáid gan cháidhe a bhfiadhnuisi chathaóire Dé.

6 Agus do chonnaire mé aingeal eile ag eitealluigh a meadhón neimhe, agá raibh soisgéal síorruidhe chum a shoisgéalta don druing áitreabhas an talamh, agus do nuile chineadh, agus threibh, agus theanguidh, agus phubal,

7 Ag rádh do ghúth árd, Bíodh eagla Dé oruibh, agus tuguidd glóir dhó; óir táinic uáir a bhreitheamhuise: agus dénuigh úmhla don tí do chrúthuigh neamh, agus talamh, agus an fhairge, agus na tiubruideacha uisge.

8 Agus do lean aingeal eile, ag rádh, Do thuit, do thuit an Bhabailóin, an chathair mhór; óir tug sí air na huile chineadhachuibh fíon feirge a sdríopachuis dibhe.

9 Agus do lean an treas aingeal iad, ag rádh do ghúth árd, Má bheir éinneach onóir don nainmliidhe agus dá iomháigh, agus go ngéubha chuige a chomhairtia a gelár a éudain, nó ann a láimh,

10 Ibhfidh an tise fós dfíon fheirge Dé, do nfíon ghlan líontar a gcupán a fheirge; agus do gheabhuidh a phianadh a dteine agus a ruibh a bhfiadhnuise na naingeal náomhtha, agus a bhfiadhnuise a Nuáin:

11 Agus biáidh deateach a bpeannuidhe ag éirge sías go sáoghal na sáoghal: agus ní bhíaidh suáimhneas do ló agus doidhche, ag an drong do bheir onóir don nain-

mhídhe agus dá iomháigh, ná ag an tí ghabhus chuige comhartha a anmasan.

12 Is ann so atá foighid na náomh: is ann so dhearbhtuar an dream choimhéudas aitheanta Dé, agus creideamh Íosa.

13 Agus do chúala mé gúth ó néamh ag rádh riom, Sgríobh, *Is* beannuighe na mairbh do gheibh bás sa Dthighearna feasda: A seadh a deir an Spiorad, go sguirfid síad feasda dhá sáothar; agus leanuid a noibreacha iad.

14 Agus damhairc mé, agus féuch néull geal, agus *neach* na shuidhe air a néull cosmhúil ré Mac an duine, agá raibh coróin órrgha ar a cheann, agus corrán géur ann a láimh.

15 Agus táinic aingeal eile amach as an dteampoll, ag éighne do ghúth árd ar an tí do bhí na shuidhe air a néull, Saith a steach do chorrán, agus buáin: óir rug aimsir na buána ort; óir atá fóghuilar na talmhan apuidhe.

16 Agus do sháith an tí do bhí na shuidhe air a néull a chorrán a steach fán dtalamh; agus do beanadh an talamh.

17 Agus táinic aingeal eile amach as an teampoll noch atá ar neamh, ag a raibh iomorro corrán géur.

18 Agus táinic aingeal eile amach ón altóir, agá raibh cúmhachda ós cionn na teineadh; agus do éigh sé do ghúth árd air an tí agá raibh an corrán géur, ag rádh, Saith a steach do chorrán géur, agus cnúasuigh tarpáin fhíneamhna na talmhan; óir atáid a cáora apuidhe.

19 Agus do sháith an taingeal a chorrán a steach fán dtalamh, agus do chnúasuigh sé fineamhuin na talmhan, agus do theilg é a númair mór fheirge Dé.

20 Agus do brúghadh an túmar re cosuibh don táobh amuigh don chathruigh: agus táinic fuil amach as a númar go sríanuibh na neach, feadh mhíle ar shé chéud sláid.

CAIB. XV.

Seachd plágha ó Dhúa ar tí dortadh a mach ar an impireacht fhoiregeantach, iodholadhrach, ré seachd nainglibh.

DO chonnaire mé na dhiaigh sin cómh-
artha mór iongantach eile ar neamh, seachd naingil agá rabhadar ua seachd bplágha deigheanacha; óir is riu sin do coimhlínadh fearg Dé.

2 Agus do chonnaire me cosamhlachd fhairge gloinidhe ar na cúmasg ré teine: agus an luchd rug buáidh ar a nainmhidhe, agus ar a iomháigh, agus ar a chómhhartha, agus ar úibhir a anna, na seasamh ag an bhfairge ghloinidhe, agus cláirseacha Dé aca.

3 Agus do chanadar cainntic Mhaóise

shearbhfhoghantuigh Dé, agus cainntic a Nuáin, ag rádh, As mór iongantach hoibreachasa, a Thighearna a Dhé Uilech-
úmhaichduigh; is comhthrom firinneach do shlighese, a Rí na ccineádhach.

4 Cía air nach biáidh eagla rómhad, a Thighearna, agus nach dtiubhradh glóir dod ainm? óir as *tú* a táonar atá naomhtha: óir tiucfuid na huile chineadhacha agus sléuchdfuid ad fiadhnúise; óir atáid do bhreitheamhnúis ar na bhfoillsiughadh.

5 Agus damhairc mé ná dhiaigh sin, agus, féuch, do hosgladh teampoll thaberna-
cuil na fiadhnúise ar neamh:

6 Agus tangadar na seachd naingil amach as an dteampoll, agá rabhadar na seachd bplágha, umá raibh línédach glan deallruigheach, agus iad ar na gcreasrúgh-
adh ré creasanuibh órrgha a dtimchioll a nochda.

7 Agus tug beathach do na ceithre beathaidhibh do na seachd nainglibh seachd soithighe órrgha líonta dfeirg Dé, mhaireas go sáoghal na sáoghal.

8 Agus do líonadh an teampoll ré deatuigh ó ghlóir Dé, agus ó na chúmh-
achduibh; agus níor bhféidir déineach dul a steach don teampoll, nó go rabhadar seachd bplágha na seachd naingear ar na geríochnughadh.

CAIB. XVI.

Do dhóirteadh soithighe feirg Dé, ar dhúthuighibh na niodhal fada ó shin.

AGS do chúala mé gúth ard as an dteampoll ag rádh ris na seachd nainglibh, Imthighidh romhuibh, agus dóirtighe soithighe fheirge Dé ar an dtalamh.

2 Agus do imthigh an chéudaingear roimhe, agus do dhóirt sé a shoitheach ar an dtalamh; agus do éiridh droch neasgóid nimhneach don druing ar a raibh cómhhartha a nainmhidhe, agus don luchd do onóruigh a iomháigh.

3 Agus do dhóirt an dara haingear a shoitheach fán bhfairge; agus tárla dhi bheith mar fhuil *dhuine* mhairbh: agus fuáir a nuile bheathach sa bhfairge bás.

4 Agus do dhóirt an treas aingear a shoitheach sna haibhnibh agus sna tiub-
ruidibh fíoruisge; agus do rinneadh fuil diobh.

5 Agus do chúala mé aingear na nuis-
geadh ag rádh, Is cómhthrom thú, a Thighearna, noch atá, agus do bhí, agus bhias, tré go rug tú breath air na neithibhise.

6 Óir do dhóirteadarsan fuil na náomh agus na bhfaidheadh, agus tug tusa fuil ré ól dóibh; óir do thuilleadar sin.

7 Agus do chúaluidh mé neach eile ó níosdadh náomhtha ag rádh, A seadh, a

Thighearna a Dhé Uilechúmhachduigh, is fírinneach cómhthrom do bhreathasa.

8 Agus do dhóirt an ceathramhadh aingeal a shoitheach ar an ngréin; agus tugadh cúmhachda dhó daóine do phianadh ré hainteas teineadh.

9 Agus do bhádar daóine ar fuchadh ré hainteas mór, agus do mhasluigheadar ainm Dé, agá bhfuil cúmhachda ós na plághuibhsi: agus ní dhearnadar aithrighe chum glóire do thabhairt dósan.

10 Agus do dhóirt an cúigeadh aingeal a shoitheach ar chathaóir a nainmhidhe; agus do rinneadh a ríoghachd lán dá dhorchaduis; agus do chognadar a dteanigha ré biomad doilgheasa,

11 Agus do mhasluigheadar Día neimhe tré iomad a ndoilgheasa agus a neasgoideadh, agus ní dhearnadar aithrighe ar son a noibreacha.

12 Agus do dhóirt an seiseadh aingeal a shoitheach sa nabhuinn mhóir Euphrátes; agus do thiorruigh a huisge, ionnus go mbíadh an tslighe réidh ag ríoghuibh na háirde shoir.

13 Agus do chonnaire mé trí spiorada néamhghlana bá cosmhuil ré cnadáin ag teachd amach as béul an dragúin, agus as béul a nainmhidhe, agus as béul an fháidh fhallsa.

14 Oir is spiorada deamhan iad, bhíos ag déunamh cómharthadh, agus théid amach go ríoghuibh na talmhan agus an domhuin uile, chum a gcómhchruinnighe a gceann chatha láe mhóir Dhé Uilechúmhachduigh.

15 ¶ (Tabhruidh aire ribh, atáim ag teachd mar ghaduighe.) *Is* beannuighe an tí do ní faire, agus choimhéudus a éduighe, deagla go siúbbhaladh sé lomnochduighe, agus go bhfaicfidís a náire.)

16 Agus do chruinnidh *Día* iad go háit dá ngoirthear a Neabhráis Arnnageddon.

17 Agus do dhóirt an seachdmhadh aingeal a shoitheach fá a naiér; agus táinic gúth árd amach as teampoll neimhe ón gathaóir ag rádh, *Atá* sé déunta.

18 Agus do bhádar góthanna, agus teinteach, agus tóirneach ann; agus táirla crioth mór talmhan ann, nach raibh a leithid ann a riamh ón trath fá rabhadar daóine ar an dtalamh, chomhmór sin do chrioth talmhan.

19 Agus do rannadh an chathair mhór a dtrí cgotannuibh, agus do thuiteadar caithreacha na gcineadhach: agus tháinic an Bhabilóin mhór a gcuimhne a lathair Dé, ionnus go dtiubhradh sé cupán d'íon chathuigh a rheirge dhi.

20 Agus do theith gach uile oiléun, agus ní raibh na sléibhte air fagháil.

21 Agus do thuit cloichshnacadha mór

a nús ó neamh, a gcómhthrom taluinne air dhaóinibh: agus do mhasluigheadar daóine Día tré phláigh an chloichshneachda sin; óir do bhí a phláigh romhór.

CAIB. XVII.

Bhreitheamhnus na sdríopúighe móire, noch tharraing tiortha oile go úmhla a hionhuighe greanta, la na saidhbhrios, neirt, agus foghlum.

A GUS táinic aingeal do na seachd nainglibh agá rabhadar na seachd soithighe, agus do labháir sé riom, ag rádh riom, Gabh a leith; taisbéuna mé dhuit dámnuighadh na méirrdrioh móire atá na suidhe ár uisgedhibh iomdha:

2 Ré a ndearnadar ríghthe na talmhan sdríopachas, agus agá bhfuil áitreabhuidh na talmhan ar misgé o fhion a sdríopachais.

3 Agus rug sé ris mé fán bhásach trés an spioruid: agus do chonnaire mé bean na suidhe ar ainmhidhe air dháth na sgárllaóide, lán danmannuibh blaisphéimighe, ar a rabhadar seachd gcinn agus deich nadhárcan.

4 Agus an bhean ar na héudúghadh do phúrpair agus do sgárllaóid, agus ar na bóradh ré hór agus ré clochuibh morluaidh agus ré péurluighidh, agus do bhí cupán órrgha aice na láimh lán do ghráineamhlachd agus do neamhghloine a sdríopachais.

5 Agus ainm sgríobhtha aglár a héudúin, **RUINDIAMHAIR, AN BHABILON MHOR, MATHAIR SDRIOPACHAIS AGUS GHRÁINEAMHLACHDA NA TALMHAN.**

6 Agus do chonnaire mé an bhean sín air misgé d'fuil na náomh, agus d'fuil mbairtíreach lósa: agus ar na faicsin damh, do ghabh iongnadh romhór mé.

7 Agus a dubhairt an taingeal riom, Créd fá ngabhann iongnadh thú? foillséochadsa dhuit rúindiamhair na mná, agus a nainmhidhe ionchras í, ar a bhfuil seachd gcinn, agus deich nadhárcan.

8 An tainmhidhe do chonnaire tú do bhí sé ann, agus ní bhfuil; agus eiréochuidh sé a níos as an bpoll dubhaigéin, agus do gheubhuidh a sgríos: agus budh hiongnadh ris an luchd áitreabhas an talamh, (ag nach bhfuil a nanmanna sgríobhtha a leabhar na beatha o thus an domhain,) an tan do chífid an tainmhidhe do bhí ann, agus nach bhfuil, agus fós atá.

9 Ann so atá a ninntinn aga bhfuil éagna. Na seachd gcinn úd, is seachd gcnuic iad, ar a bhfuil an bhean na suidhe.

10 As seachd ríghthe iad mar an gcéudna: do thuiteadar cúigfhear dhíobh, agus mairidh áon, agus atá áon eile gan

teaclid fós; agus an tan thiucfús se, as goirid chaithfeas sé fuireach.

11 Agus an tainmhíde dó bhí ann, agus nach bhfuil, a sé fós an tochtmhadh é, agus as don mbóirseisear é, agus do gheubhuidh a sgríos.

12 Agus na deich nadhárca do chonnaire tu as deich ríghthe iad, nar ghabh ríoghachd cluca fós, achd gheabhus cúmhachda cluca mar ríoghuibh a náonúair ris a nainmhíde.

13 Atáid so dhéunchómhairle, agus do bhéuruid a neart agus a gcúmhachda don nainmhíde.

14 Cómhruicfid an dreamsa ris a Núan, agus béuruidh an Túan buáidh orrtha: óir a sé Tighearna na dtighearnadh é, agus Rí na ríghtheadh: agus an luchd atá dhá tháobh atáid siad ar na ngairm, agus ar na dtógha, agus ionnruic.

15 Agus a dubhairt sé ríom, Na huisgeadha do chonnaire tú, sa nionad na bhfuil an mheirrdreach na suidhe, as puibleacha, agus coimhthionóil, agus cineadhacha, agus teangtha iad.

16 Agus na deich nadhárca do chonnaire tú air a nainmhíde, bíaidh fúath aca don mheirrdhig, agus fúigfid fásuighe nochduighe í, agus íosuid a feóil, agus loisgid re teine í.

17 Óir do chuir Dá na gcroidhthibh a thoil féin do dhéanamh, agus iad féin do bheith déuntoil, agus a ríoghachd do thabhairt don nainmhíde, go coimhlión-fuighthear bríathra Dé.

18 Agus an bhean do chonnaire tú a sí an chathair mhór í, agá bhfuil ríoghachd ós ríoghuibh na talmhan.

CAIB. XVIII.

Aóibhneas na ndómh iom thuitim Bhabiloin íodhaladhrach, fhuair chraibhteach.

AGUS a ndiáigh na neitheannsa, do chonnaire mé aingeal ag teachd a nús ó neamh, agá raibh cúmhachda móra; agus do dheallruidh an talmh ré na ghlóir.

2 Agus do éigh sé go láidir do ghúth árd, ag radh, Do thuit, do thuit an Bhabiloin mhór, agus do rinneadh áit comhnúighe deamhan di, agus ionadh congmhála gach spioruide neamhghlóine, agus áit cúmhduigh gach éinfhuathmhair neamhghlóin.

3 Óir do íbheadar na huile cineadhacha dñion fheirge a sdriopachuis, agus do rinn-eadar ríghthe na talmhán sdriopachas ría, agus atáid ceannuighthe na talmhan ar na ndéanamh saidhbhir ré hiomad a sáimhe.

4 Agus do chúala mé gúth eile ó neamh ag rádh, Tigidh amach aise, mo phobalsa, deagla bheith díbh pártach ré na peac-

aithibh, agus pairt d'fagháil díbh dhá plághuibh.

5 Óir do leanadar a peacthuigh a chéile go neamh, agus do choimhnigh Dá air a drochbheartuibh.

6 Tuguidh dhi do réir mar thug sise dhíbhse, agus tuguidh dhi go dubalta do réir a gníomhartha: líonuidh dhi go dubalta an cupán do líon sise dhíbhse.

7 Ionann agus do árdúigh sí í féin a nglóir agus a naóibhneas, tuguidh dhi sa méid chéudna peannuid agus doilgheas: óir a deir sí na cróidhe, Atáim un shuidhé a nionad bainnrioghna, agus ní bainn-treabhach mé, agus ní fhaicfe mé doilgheas.

8 Uime sin a náon lá amháin tiucfuid a plágha, bás, agus doilgheas, agus gorta; agus loisgfightheair í ré teine: óir is neartmhar an Tighearna Dá bhéuras breath dhannuighe uirthé.

9 Agus béid ríghthe na talmhan, ag gul agus ag caoi ar a son, noch do chaith a mbeatha a nadhaltrannas agus a sáimhe maille ría, an tan chifid deatach na teinead ré loisgfightheair í,

10 Agus seasfuid siad a bhfad uáithe ré faichteas a peannuide, ag rádh, As trúagh; trúagh an chathair mhór Babilón, an chathair thréun! óir a náonúair amháin tháinig do bhreitheamhnas.

11 Agus béid ceannuighthe na talmhan ag gul agus ag caoi ós a cionn; do bhrígh nach cceannchan éundúine a nearradha ní sa mhó:

12 A nearradha óir, agus airgid, agus chloch mbíadha, agus pheurluidheadh, agus linéduigh cáol, agus phurpair, agus síoda, agus sgárlaóide, agus gach gné adhmuid thine, agus gach gné shoithidh nítheair dñiaclaibh elephaint, agus gach gné shoithidh nítheair dadhmad mhórluáidh, agus do phrás, agus díarann, agus do mhammar,

13 Agus cainéul, agus neithe deaghhalluidh, agus oinnemeint, agus túis, agus fíon, agus ola, agus plúr mingheal, agus cruithneachd, agus ainmhinntighe, agus caoiridh, agus éich, agus carbuid, agus searbhfhoghantuighidh, agus anmanna daóineadh.

14 (Agus do imthigheadar na tórtha ann a raibh fonn ag thanam uáid, agus do imthigheadar na huile neithe méithe maiseacha uáid, agus ní bhéid siad ar fagháil féasda agud.

15 Seasfuid ceannuighthe na neitheannsa do rinneadh saidhbhir ría, a bhfad uáithe ar eagla a peannuide, ag gul agus ag caoi,

16 Agus ag rádh, As trúagh, trúagh an chathair mhór, do bhí ar na héudughadh do linéudach cáol, agus do phurpair, agus do sgárlaóid, agus do bhí ar na hóradh ré

hór, agus ré clochuibh búadha, agus ré péurluighibh !

17 Cionnas do cuireadh fá neamhní chomhlómór sin do shaidhbhlrios ré headh éunuáire. Agus seasfuidh gách maighisdir luinge, agus gach duine shéolas a longuibh, agus na máirnéluigh, agus an mhéid do gheibh sochar na fairge, a bhfad uáithe,

18 Agus béid ag éighmhe an tan chifid deatach na teineadh ré a loisgfightear í, ag rádh, *Cia an chathair bá cosmhail ris an gcathair mhóirse !*

19 Agus teilgfid luáithreadh ar a gceannuibh, agus béid ag éighmhe, ag gul agus ag caoi, ag rádh, As trúagh, trúagh an chathair mhór, ré ndearnadh saidhbhlir an mhéid agá rabhadar longa ar fairge do bhrígh a saidhbhlrios sin ! óir do fasuigh-eadh í a néunuáir.

20 O a fhlaitheamhnuis, bíodh gairdeachas ort dá táobh, agus *oruibhse* a apsdala agus a fháidhe náomtha ; óir do riune Dia dioghaltus uirthé ar bhur sonsa.

21 Agus do thóg aingeal néartmhar áirighe cloch suás mar chloich mhóir mhuilinn, agus do theilg í sa bhfairge, ag rádh, Is mar so teilgfidhtear an Bhablón an chathair mhór síos ré foirneart, agus ní bhíaidh air fagháil ní sa mhó.

22 Agus ní cluinfightear ionnad ní sa mhó fuáim chlairséoradh, ná luchd ciúil, ná phiobaireadh, ná thrompóireadh ; agus ní bhíaidh éintheair ceirde déincheird air bith air fagháil ionnad ní sa mhó, agus ní cluinfightear ionnad ní sa mhó fuáim chloichthe muilinn ;

23 Agus ní shoillséochuigh solas coinnle ní sa mhó ionnad ; agus ní cluinfightear gúth fir ná mná nuádhphódsá ní sa mhó ionnad : óir bá hiad do cheannuighthe daóine móra na talmhan ; agus is réd phiséoguibh do mealladh na huile chin-eadhacha.

24 Agus is innte fríth fuil na bhfaidheadh, agus na náomh, agus na nuile *dhuóineadh* do marbhadh ar an dtalamh.

CAIB. XIX.

Caitheim ainglidhe arson cheirte Dé, a ndíogla fola a náomh ar a luchd súruigthe.

AGUS a ndiáigh na neitheannsa dó chúala mé gúth árd buidhne móire ar neamh, ag rádh, Alleluía ; Slánughadh, agus glóir, agus onóir, agus cúmhachda, don Tighearna ar Ndiána :

2 Óir is fírinneach cómhthrom a bhreathasan : óir do dhamnuigh sé an meirrdreach mhór, do thruáil an talamh ré na sdriopachas, agus do dhíoghail se

fuil a shearbhfhoghantuigheadh do dóirt-eadh ar á láimh.

3 Agus a dubhradar an dara huáir, Alleluía. Agus do éiridh a deatach suas go sáoghal na sáoghal.

4 Agus do léigeadar an cearthar ar fhichid seanóir, agus na ceithre beathuigh iad féin síos agus tugadar onóir do Dhía do bhí na shuidhe sa gcathaóir, ag radh, Amén ; Alleluía.

5 Agus táinic gúth amách ón gcathaóir, ag rádh, Moluidh ar Ndiá, a uile shearbhfhoghantuigheadha, agus a luchd air a bhfuil a fhaitheas, eidir bheag agus mhór.

6 Agus do chúala mé amhuil gúth budhne móire, agus amhuil fuáim uisgeadh iomdha, agus amhuil fuáim tóirnidh aintreín, ag rádh, Alleluía : óir a sé an Tighearna Dia uilechúmhachdach as Rí ann.

7 Bíodh gairdeachas agus lúathgháir oruinne, agus tugam glóir dhósan : óir táinic pósadh a Nuáin, agus do ullmluigh a bhean í féin.

8 Agus tugadh dhí í féin do éudughadh do linéudach toghtha, glan deallruigh-each : óir a sé is linéudach toghtha ann fíréuntachd na náomh.

9 A dubhairt sé riom an tan sin, Scríobh, Is beannúighe an dream fuáir cuireadh shuipéir bhainnse a Nuáin. Agus a dubhairt riom, A síad so briathra fírinneach Dé.

10 Agus do thuit mé síos agá chdsuibh chum a onóruighthe. Achd a dubhairt sé riom, Coimhéid nach *déuna tú sin* : as coimhshearbhfhoghantuighe dhuit mé, agus do dhearbháithribh agá bhfuil fiadhuise Iósa aca : tabhair onóir do Dhía : óir a sí fiadhuise Iósa spiorad na fáidheadóireachda.

11 Agus do chonnaire mé neamh osguilte, agus féuch each bán ; agus a sé dob ainm don tí do bhí na shuidhe air Díleas agus Fírinneach, agus is do réir cheirt do ní breitheamhnus agus cogadh.

12 Agus bá cosmhail a shúile ré lasair theineadh, agus do *bbádar* mórán coróineach ar a cheann ; agus do bhí ainm scríobhtha aige, nár baithne daóineach achd dó féin.

13 Agus é ar na éudughadh déudach do thomadh a bhfuil : agus a sé ainm ghoirtheair dhe Briathar De.

14 Agus do leanadar slóigh neimhe é air éachuibh bána, ar na néudughadh do linéudach toghtha, gléigheal glan.

15 Agus tháinic cloidheamh géur dhá fháobhar amach as a bhéul, chum na gcineadhach do bhualadh ris : agus do dhéunuidh sé a riaghlughadh ré slait

iaruin : agus a se shaltras fá na chosaibh úmar fíona cúthuigh fheirge Dé Uile-chumhachduigh.

16 Agus do bhí ainm sgríobhtha aige air a éudach agus air a shlíasaid, RI NA RIGHTHEADH, AGUS TIGHEARNA NA DTIGHEARNADH.

17 Agus do chonnaire mé aingeal áirighe na sheasamh sa ngréin; noch do éigh do ghúth árd, ag rádh ris na huile éunlaith do bhí ag eitealluigh a lár neimhe, Tigidh agus cruinnightheair sibh chum suipéir an Dé mhóir;

18 Chum féola ríghtheadh díthe dhíbh, agus féola árdchaipteineadh, agus féola dhaóineadh cumbachdach, agus féola echa, agus an mhareshluáigh blías orrtha, agus féola na huile, *eidir* sháor agus dáor, eidir bheag agus mhór.

19 Agus do chonnaire mé an tainmhídh, agus ríghthe na talmhan, agus a slóigh, ar na gcuimhíngadh a bhfochair a chéile chum coguidh dhéunamh ris an tí do bhí ar muin a neich, agus ré na shluágh.

20 Agus do gabhadh an tainmhídh, agus na fáidh fálsa maille ris noch do rinne míorbhuileadh na fhíadhuise, léur mheall sé an dream do ghabh comhartha a nainmhídh chuca, agus tug onóir dhá íomháigh. Agus do teilgeadh iad ar áon beó a loch teineadh ar dearglasadh lé ruibh.

21 Agus do marbhadh an chuid eile ré cloidheamh an tí do bhí air muin a neich, tháinic amach as a bhéul : agus do sásadh na huile éunlaith ré na bhfeoil.

CAIB. XX.

Sonas séunmhar na heaglaise fhíriunigh ar an t-talamh, re aimsir fhada, tar éis sgríos na níodhal.

A GUS do chonnaire mé aingeal ag teachd a nús ó neamh, agá raibh éochar an phuill dubhaigein, agus slabhradh mór ann a láimh.

2 Agus rug sé ar an drágún, an sean-athair uimhe, noch is Diabhal agus is Satán ann, agus do cheanguil sé é míle bliadhain,

3 Agus do theilg é sa bpoll dubhaigéin, agus do dhún, agus do chuir sé séula air, ionnus nach mealladh sé na cineadhacha ní sa mhó, go ccoimhíonfuidh an míle bliadhán : agus na dhiaigh sin is éigean a sgaóileadh feadh aimsire aithghearra.

4 Agus do chonnaire mé cáthaóir-eacha, agus do shuigheadar dream ionnta, agus do tugadh breitheamhús dóibh : agus do chonnaire mé annauna na druinge do dícheannath ar son fhíadhuise Iosa, agus ar sou bhreithre Dé, agus nach dtug onóir don nainmhídh, ná dhá íomháigh,

agus nár ghabh a chomhartha chuca a gcláruibh a néudan, ná na láimh; agus mairfid agus béid na ríghuibh a bhfochair Chríod míle bliadhuin.

5 Agus an chuid eile do na marbhuidh ní búdh béo iad a ris go críochnughadh an mhíle bliadhan. A sí só an chéud eiséirghe.

6 Is beannuighe agus is náomhtha an tí agá bhfuil cuid aige sa gcéud eiséirghe : óir ní bhfuil cumbachda ag an dara bás orrtha so, achd béid siad na sagartuibh do Dhía agus do Chríod, agus béid na ríghuibh na fhochairsean míle bliadhuin.

7 Agus an tan críochnóchar an míle bliadhan, sgaóilfighthear Satán as a phríosún,

8 Agus racha sé amach do mhealladh na gcineadhach noch atá a gceithre chorruibh na talmhan, Gog agus Magog, chum a gcnúsuigh a gceann a chéile chum catha; agá *bhfuil* a nuibhir amhuil ghaineamh na fairge.

9 Agus do chúadar súas ar leithead na talmhan, agus do thimchiolladar campa na náomh, agus an chaithair ionmhuin : agus táinic teine a nús ó neamh ó Dhía, agus do shluig sí iad.

10 Agus do teilgeadh an díabhal do mheall iad a loch teineadh agus ruibhe, mar a *bhfuil* an beathach agus an fáidh fálsa, agus béid siad dá bpianadh do ló agus doidhche go sáoghal na sáoghal.

11 Agus do chonnaire mé cathaóir mhór gheal, agus neach áirighe na shuidhe innte, agár theith talamh agus neamh roimhe; agus ní frith a náit.

12 Agus do chonnaire mé na mairbh, eidir bheag agus mhór, na seasamh a bhfíadhuise Dé; agus do hosgladh na leabhair : agus do hosgladh leabhar eile, endhon leabhar na beatha : agus rugadh breath ar na mharbhaibh as na neithibh do bhí sgríobhtha sna leabhruibh, do réir a ngníomharthadh.

13 Agus tug an fhairge uáithe na mairbh do bhí innte; agus tug an bás agus ifearn uátha na mairbh do bhí aca : agus rugadh breath orrtha fó léith do réir a ngníomharthadh.

14 Agus do teilgeadh an bás agus ifearn a loch teineadh. A sé so an dara bás.

15 Agus gidh bé nar frith sgríobhtha a leabhar na beatha do teilgeadh é sa loch teineadh.

CAIB. XXI.

Neamh núadh agus talamh núadh arson na bfirein.

A GUS do chonnaire mé neamh núadh agus talamh núadh : óir do chúaidh

an céidneamh agus an céud thalamh thoruinn; agus ní raibh fairrge ann ní sa mhó.

2 Agus do chonnairc misi Eóin an chathair náomhtha, Ierusalem nùadh, ag teachd ó Dhía a nús ó neamh, ar na hullmhughadh amhuil ghléusas bean nùadhpósa í féin fá chomhair a fir.

3 Agus do chúala mé gúth mór ó neamh ag rádh, Féuch, tabernacuil Dé ag daóinibh, agus do dhéunuidh seision comhnuidhe na bhfhochair, agus béid síadsan na bpupal aige, agus bíaidh DÍA féin na bhfochairsion, *agus budh he a Nda.*

4 Agus glanfuidh DÍA gach uile dhéor ó na súilibh; agus ní bhíaidh bás ann ní sa mhó, ná caoi, ná éighmhe, agus ní bhíaidh saothar ann ní sa mhó: óir do chúadar na céidneithe thoruinn.

5 Agus a dubhairt an tí do bhí na shuidhe sa gcathaóir, Féuch, do ním na huile neithe nùadh. Agus a dubhairt sé ríom, Sgríobh: óir is fírinneach dileas na briathrasa.

6 Agus a dubhairt sé ríom, Atá sé déunta. As mise Alpha agus Oméga, an tosach agus an deireadh. Do bhéura mé don tí ar a bhfuil tart *ní ré ibhe* do thobar uisge na beatha a naisgidh.

7 An tí bheireas buáidh budh hoighre é ar na huile neithibh; agus bíaidh mise um Dhía aige, agus bíaidh seision na mhac agusa.

8 Achd do gheabhuid na daóine meata, agus dichreidmheacha, agus gráineamhla, agus luchd dúnmarbhta, agus adhaltraimuis, agus na bpséog, agus a niodhaladhrúigh, agus a nuile bhréugaire, a gcuid sa loch atá ar dearglasadh do theine agus do ruibh: noch is dara bás ann.

9 Agus táinig neach do na seachd nainglibh chugun agá rabhadar na seachd soithighe líonta do na seachd bplághuibh deigheanacha, agus do labhair sé ríom, ag rádh, Gabh a leith, taisbéunfadsa dhuit an bhean nùadhpósa, bean a Nuáin.

10 Agus rug sé leis mé tréas an sbioruid chum sléibhe móir áird, agus do thaisbéin sé dhamh an chathair mhór, Ierusalém náomhtha, ag teachd ó Dhía a nús as neamh,

11 Agá raibh glóir Dé: agus bá cosmhail an lonnradh do bhí innte ré chloich Iaspis, comhghlan ré Criosdal;

12 Agus do bhí balla mór árd aice, ar a rabhadar dha gheata dhéug, agus dhá aingeal déug ag na geataidhí, agus anmanna sgríobhta orrtha, eadhon *anmanna* dhá thréabh dhéug chloinne Isráel.

13 *Do bhádar* trí gheata don táobh

shoir; trí gheata don táobh thuáigh; trí gheata don táobh theas; agus trí gheata don táobh shiar.

14 Agus do bhádar dhá fhoundameint déug ag balla na caithreach, agus iontasan amanna dhá absdail déug a Nuáin.

15 Agus do bhí ag an tí do labhair ríom gíolcach órrgha, chum na caithreach agus a geatuigheadh, agus a balla do thomhas dó.

16 Agus do bhí an chathair ar na suighiughadh go ceathair uilleannach, agus dob ionann fad agus leithead di: agus do thomhais sé an chathair ris an ngíolcach, dhá mhíle dhéug sdáid. Agus is ionann fad agus leithead agus áirde dhi.

17 Agus do thomhais sé a balla, céud *agus* ceathair air dhá fhichead chúbhag, *do réir* mhíosuir dhuine, eadhon, a naingil.

18 Agus is ré *cloich* Iaspis do tógbhadh súas a balla: agus bá hór glan an chathair féin, cosmhail ré gloine fíorghlan.

19 Agus do bhádar fiondameintíge bhalla na caithreach ar na ndéanamh deagmhaiseach ris a nuile gné chloch úasal. *Bá* Iaspis an céud fhoundameint: Saphir, an dara *fiondameint*; Chalcédoín, an treas *fiondameint*; Smaragaid, an ceathraunhadh *fiondameint*;

20 Sardónics, an cuigeadh *fiondameint*; Sardinis, an seiseadh *fiondameint*; Chriosolit, an seachdmhadh *fiondameint*; Beril, an tochdmhadh *fiondameint*; Topáis, an náomhád *fiondameint*; Chrisophrasuis, an deachmhadh *fiondameint*; Iáicint, an táonughadh *fiondameint* déug; Ametist an dara *fiondameint* déug.

21 Agus do bhádar an dá gheata dhéug na ndá bpéurla dhéug; agus is déimphéurla *do rinneadh* gach geata dhíobh fó leith: agus do bhí sráid an caithreach na hór ghlán, amhuil gloine dheallruigheach.

22 Agus ní fhácuigh mé teampoll innte: óir a sé an Tighearna DÍA Uilechumhachdach agus an Túan as teampoll di.

23 Agus ní riachdanach air an ccaithruighe grían, ná gealach do shoillsiughadh innte: óir do shoillsigh glóir Dé í, agus a sé an Túan *is* solas di.

24 Agus siubhalfuidh na cineadhacha díobh atá slán ann a solais sin: agus béuruid ríghthe na talmhan a nglóir agus a nonóir chuide.

25 Agus ní dúnfuighthe ar a geatuidhe do ló: óir ní bhíaidh oidhche ann sin.

26 Agus béurthár glóir agus onóir na gcineadhach da hionnsuighe.

27 Agus ní racha a steach innte ní ar bith neamhghlan, ná do ní gráineamhlachd, ná bréug: achd amháin an dream atá sgríobhta a leabhar bheatha a Nuáin.

CAIB. XXII.

Foillsiughadh pharrtháis neamhdha; 9 gan adhradh daingiol ar bith; agus comhdhúnadh an leabhair.

A GUS do thaisbéin sé dhamh srúth glan duisge na beatha, coimhdheall-ruigheach ré criosdal, ag teachd amach ó chathaóir Dé agus a Nuáin.

2 Agus a lár na shráide, agus ar gach táobh don tsrúth, *do bhí* crann na beatha, do bheireadh dhá thóradh dhéug úadh, agus do bheireadh a thóradh úadh gacha míos: agus *do fhogharn* duille an chroinnsin chum leighis na gcineadhach.

3 Agus ní bhíadh mallughadh ar bith ann ní sa mhó: achd bíadh cathaóir Dé agus a Nuáin innte; agus do dhéanuidh a shearbhfhoghantuigheadha seirbhís dó:

4 Agus do chífid siad a aghuidh; agus bíadh a ainm á gcláruih a núcudan.

5 Agus ní bhíadh óidhche ann sin; agus ní bhfuil uireasbhuidh lóchruinn, ná solais gréine orrtha; óir do bheir an Tighearna Día solas dóibh: agus béid siad na ríoghuibh go sáoghal na sáoghal.

6 Agus a dubhairt sé riom, *Is* díleas fírinneach na bríathrasa: agus do chuir an Tighearna Día na bhfaidheadh náomhtha a aingeal úadh dfoillsiughadh dhá shearbhfhoghantuighibh féin na neithe is éigean do dhéanamh go haithghearr.

7 Féuch, tigim go luath: *is* beannuighe an tí choimhéudus bríathra faidheadóir-eachda an leabhairse.

8 Agus mise Eóin an tí do chonnairc, agus do chúaluidh na neithese. Agus an tan do chúala agus do chonnairc *iad*, do thuit mé síos chum sléuchdana do dhéanamh a bhfiadhnuisse chos a naingil do fhoillsigh na neithese dhamh.

9 Achd a dubhairt sé riom, Seachuinn thú ar sin *do dhéanamh*: óir is coimh-shearbhfhoghantuighe dhuit mé, agus dod dhearbhráithribh ná faidhibh, agus don druing choimhéudas bríathra an leabhairse: déun sléuchduin do Dhía.

10 A dubhairt se riom an tan sin, Ná séuluidh bríathra faidheadóireachda an leabhairse: óir atá a naimsir a lathair.

11 An tí do ní éugcóir, déunadh eugcóir do ghnáth: agus an tí atá neamhghlan, bíodh neamhghlan do ghnáth: agus bíodh an firéun, firéunta do ghnáth: agus bíodh an náomh, naomhtha do ghnáth.

12 Agus, féuch, is gearr go dtiucfa mé; agus mo luách sáothair agum, chum a thabhartha dá gach áon do réir mar bhías a ghníomh.

13 As misi Alpha agus Oméga, an tosach agus an deireadh, an chéidneach agus an neach deigheanach.

14 *As* beannuighe an dream choimhéudas a aitheanta, ionnus go mbíadh cumas chrainn na beatha aca, agus cumas dul a steach tréas na geataidhibh don chathruigh.

15 Oir don táobh amuigh *béid* na madruigh, agus luchd na bpiseóg, agus a nadhaltrannuis, agus an dúnmharbhtha, agus a niodhaladbruigh, agus gach neach ghrádhuiheas agus do ní an bhréug.

16 Do chuir mise Iósa maingeal uáim chum fiadhnuisse do dhéanamh dhíbhse ar na neithibhse sna heagluiseachuibh. Is mise fréumh agus slíochd Dháibhi, réult dheallruigheach na maidne.

17 Agus a deir an Sbiorad agus an bhean núadhpósda, Tárr. Agus abradh an tí chluin, Tárr. Agus tagadh an tí ar a bhfuil tart. Agus an tí ler ab áill, glacadh sé uisge na beatha a naisgidh.

18 Oir do ním dfiadhnuisse dá gach áon dá gcluin bríathra faidheadóireachda an leabhairse, Dá gcuiridh éinneach tuilleadh riu so, go gcuirfe Día airsean na plágha atá sgríobhtha sa leabharsa:

19 Agus dá mbeanuidh éinneach do bhríathruibh leabhair na faidheadóir-eachdsa, beanfuidh Día a chuidision as leabhar na beatha, agus as a gcathair náomhtha, agus as na neithibh atá sgríobhtha sa leabharsa.

20 A deir an tí do ní fiadhnuisse na neitheannsa, Go deimhin is gearr go dtiucfa mé; Amén. Uime sin, tarr, a Tighearna Iósa.

21 Grása ar Dtighearna Iósa Críosd maille ribh uile. Amén.

FOCLOIR,

ANN A EHFUIL

EIDIRMHINIUGHADH NA BHFOCAL DOTHUIGSEANACH.

A.

A BHAC, *neach fírbheag, a dwarf.*
 Abhlán, *bairín, a cake.*
 Abhlór, *an apish scórner.*
 Abuidh, *ullamh, deas.*
 Acluineach, *sufficient.*
 Adhbhal, *great.*
 Adhmad, *timber.*
 Aidhnios, *agradh, a pleading.*
 Aigeantach, *stout hearted.*
 Aill, *a rock.*
 Don Aill, *go dían, tapuidh, do latháir, suddenly, quickly, with a downfall.*
 Ainrid, *diosg, seasc.*
 Ainicthe, *glanadh, fúasgladh.*
 Ainléog, *seabhac oidhche, a swallow.*
 Ainmbeas, *pomp.*
 Aireach, *críonna, fúrachar.*
 Airghe, *a herd, a drove.*
 Airigh, *observe.*
 Airín, *artillery, instruments of war.*
 Airneis, *monaidh no machrach, ionann sin agus eallach, spré, oirnes tíghe, úghaim, earrodh, no treathlamh an tíghe.*
 Aiséudach, *grave-clothes.*
 Aitheantas, *éolus, tathuighe, acquaintance.*
 Aithisigh, *im dhearg, reprove.*
 Aithnidh, *known.*
 Aithris, *a report.*
 Aitreóir, *aitreabhthach, fear baile.*
 A naice, *near.*
 Anaithuidh, *dofhaisneise, unspeakable.*
 Ancaitheach, *prodigal, wasting.*
 Anro, *tossing, persecution.*
 Aódhaire, *búachaill.*
 Aónta, *consent.*
 Aós déunta, *sáoir, masons, builders.*
 Ar, *slaughter.*
 Arguin, *a rising, consuming; also, an argument.*
 Armáil, *airmthigh, an armory.*
 Armara, *a reproof.*
 Armhach, *field of slaughter.*
 Arrachda, *neartmhar, cródha, béódha, arda, cúrata.*
 Arsáidh, *foirfe, sean, áosda.*

Athargadh, *ochdmhacadh, adoption.*
 Athghlán, *scag, refine, purge, strain.*
 Athnhaoltas, *díbhfeirge, cúthach, búile.*
 Athmhuintearras, *réiteach.*

B.

Bacús, *úamhain.*
 Badhbh, *fiach garbh, préachán ingneach.*
 Bainchleamhna, *mathair a mhná.*
 Bairrín, *a mitre.*
 Balluigh é, *stain it.*
 Bán, *fás, waste.*
 Ban-drúidhe, *a sorceress.*
 Ar Banughadh, *lithiughadh.*
 Baóis, *buile, cúthach, mire, anbuirbe, lasan.*
 Baramhail, *an opinion.*
 Barr, *críoch, corr.*
 Bean fogus gaoil, *banchara, beanchinidh.*
 Beangan, *a branch.*
 Beinn, *a high top, a pinnacle.*
 Beithir, *a bear.*
 Biodarnach, *chirping.*
 Biread, *a hat.*
 Biseach, *tarbha.*
 Bitheamhnach, *a thief.*
 Bladar, *flattery.*
 Bláith, *mín, smooth.*
 Bogaidh, *máothaigh, bréugaidh, persuade.*
 Bog-chróidheach, *sochróidheach.*
 Boigtheith, *bainne blá, lukewarm.*
 Bollsaire, *a herald, a publisher.*
 Bonnsach, *a dart, javelin.*
 Borb, *discir, fuileach, fierce, cruel.*
 Brácadh, *clíath, a harrow.*
 Breacuiigh, *gearr, greann, carre.*
 Bríonglóid, *aisling, brúadar.*
 Bríosghlórach, *babbling.*
 Briotach, *liodach.*
 Brodh, *sal, ball, rinn, cáidhe, an atom.*
 Bromach, *searrach, a foal.*
 Bronn, *déonuigh, áontuigh, tabhair.*
 Bronntanas, *tabhartas, tiodhlacadh.*
 Brosdadh, *to stir up.*
 Bruáigh, *sligreach, greamanna, sherds.*
 Brúghadh, *sarughadh, éigniughadh.*
 Bruid, *bráighdeanas, dáoirse.*

Bruinne, *fine*.
 Búabhal, *the cornet*.
 Búaidh, *báth, victory*.
 Búaidhreadh, *amhgar, anshódh, distress*.
 Bucaide, *a palm, a knob*.
 Buinean, *a sprig*.
 Bunaidh, *dún, a habitation*.
 Bunait, *a foundation*.
 Bunnan, *a bittern*.

C.

Cadhachas, *athmluintearras, atonement*.
 Cailg, *a sting*.
 Cailltéanach, *an eunuch*.
 Cainteoir, *a reproacher*.
 Caissiolocht, *a battlement*.
 Caithréim, *triumph*.
 Caladh, *a port, a haven*.
 Calloid, *a dispute*.
 Camhaóir, *eadarsholuis, twilight*.
 Cámoга ara, *the temples of the head*.
 Cannran, *muttering*.
 Caóin, *a surface, rind*.
 Caóinteach, *a mourner*.
 Carbad, *cart, cogaidh, coiste*.
 Carbad a bheil, *roof of the mouth*.
 Carcair, *priosun, daingean*.
 Cas, *turn, curl*.
 Casda, *filte, winding*.
 Castán, *a chesnut*.
 Cathraightheoir, *a citizen*.
 Céachd, *a plow*.
 Ceannairge, *connspóid, míosguis*.
 Go ceannasach, *haughtily*.
 Ceapan, *a stump*.
 Cearchall, *clúasán, a pillow*.
 Céasadoir, *a tormentor*.
 Ceasnuigh, *fiachuigh*.
 Ceatha, *fras*.
 Céodhach, *dim*.
 A chaóil, *a leasrach, his loins*.
 Chóirigh sé, *he offended*.
 Ciapálach, *contentious*.
 Ciarsúr, *a kerchief*.
 Cineal, *a nation; also, kindness*.
 Do cinneadh, *they determined*.
 Cinneadh, *to decree*.
 Cinneamhuin, *tubaiste, a chance*.
 Cinnfidh, *orduighidh, fúagraidh*.
 Ciothramach, *mean, low, base*.
 Ciumhus, *imeal, buinne, a hem, a selvage*.
 Cládh, *port, a bank, a rampart*.
 Clairbheil, *fairchill*.
 Cláóidh, *subdue, discomfit*.
 Clar, *bas, a board, a plank*.
 Cleith, *a roof*.
 Clíath, *uchd, brollach, the breast*.
 Cloichbheinneach, *prancing, stamping*.
 Clúdadh, *folach, scáth*.
 Clúmhach, *garbh, feathery*.
 Cnadán, *a frog*.
 Cnagsa, *push thou*.

Cnáid, *tattle, deride*.
 Coguas, *the conscience*.
 Coirbhche, *hire*.
 Coimhdhé, *the Trinity*.
 Cóir meanman, *an offence of the heart*.
 Cóirigh, *a range, an inclosure*.
 Cóirighthe, *delicate, adorned*.
 Coiripthe, *aingidhe, wicked, depraved*.
 Cóisreach, *fleadh, bainis*.
 Colamhuin, *a colony, a pillar*.
 Colbha, *slat riogha, a sceptre*.
 Cóllaidh, *colpach, a heifer, a cow*.
 Comharguin, *a syllogism*.
 Comhchogar, *feall, conspiracy*.
 Comhgháolta, *kindred*.
 Cómhlaadh, *a gate, portcullis, grate*.
 Cómhra, *cróchar, a coffin, bier*.
 Comhrac, *a corner, a meeting of two ways*.
 Cómhtha, *a companion*.
 Confa, *toughail, rage*.
 Conlach, *stubble*.
 Corr, *adháire, beann*.
 Corr-ghlas, *cos dubh, geadh fhiaghan*.
 Cóthughadh, *cosnadh, cúmhach, defence*.
 Cranaghaile, *a pulpit*.
 Crann-tábhúil, *a sling*.
 Crap, *crush*.
 Craptha, *warped, shrunk, entangled*.
 Criadhaire, *a husbandman*.
 Crínteach, *cnáiteach, fretting*.
 Críoncan, *murmur, contending*.
 Crodha, *curata, hardy, brave, valiant*.
 Croibheal, *coral*.
 Crosach, *checkered*.
 Crúach, *cnoc, carn, an heap*.
 Crub, *a nave*.
 Cúal, *a stake*.
 Cuibhrichte, *bound, entangled*.
 Cuife, *prúchlais, cúas*.
 Cúim, *a covert*.
 Cuimil, *touch, rub*.
 Cuingir, *a couple, pair, twins*.
 Cúma, *fashion*.
 Cumadoir, *ceard, a potter, former*.
 Cumasg, *a mixture*.
 Cúmha, *cáoi, brón, doilghios*.
 Cúnnradh, *cóimhcheangal, a covenant*.
 Curr, *back*.
 Currach, *a fen, a bog*.
 Cusboir, *comhartha, a sign*.

D.

Dail air e, *reach it to him*.
 Daitheamlachd, *mordhachd*.
 Dala, *espousals*.
 Dáoine oircadha, *chief men*.
 Dásach, *rough, bold, mad*.
 Deaghfhonn, *good pleasure*.
 Deanachdach, *vehement*.
 Dearc, *see, regard, behold*.
 Dearsnaidh, *excellent, perfect*.
 Deireoil, *afflicted*.

Deoraidhe, *a sojourner.*
 Déun uailfeartach, *howl.*
 Dibir, *banish, dispossess, chase, drive.*
 Dicheil, *forget.*
 Dilsíughadh, *securing.*
 Diochuir, *drive.*
 Díogha, *the worst.*
 Díoghluim, *gleanings.*
 Díol, *reac, sell, pay.*
 Dío-laitríughadh, *depopulation.*
 Díolmhanach, *a soldier.*
 Díombúagh, *displeasure, indignation.*
 Díongnhalta, *iomlán, sufficient, perfect.*
 Díorina, *a troop.*
 Díothramh, *fusach, fíodhbhadh, frith.*
 Dlaoi, *ciabh, dúal, a lock of hair.*
 Dlightheamhnach, *a law-giver.*
 Docamhal, *a difficulty, a hardship.*
 Doigh, *dochas, hope.*
 Doirbh, *peevish, quarrelsome, dissatisfied.*
 Doirbhios, *angúish, grief.*
 Dolas, *desolation.*
 Domblasda, *unsavoury, ill-tasted.*
 Dombúidheach, *unthankful.*
 Dorubha, *a line for measuring.*
 Dráoi, *a charmer, a druid, a magician.*
 Dréimire, *fáradh, a ladder.*
 Dreollan teasbhuidh, *a grasshopper.*
 Drithle, *srad, a sparkle.*
 Drochdhiol, *evil-intreating.*
 Dúagh, *affliction, a cross.*
 Dúaihseach, *gloomy.*
 Dúbhacus, *sadness.*
 Dubhailce, *vice.*
 Dubháin, *(sna háranaihbh,) kidneys.*
 Duibhchios, *gearradh, tribute.*
 Duibhneach, *a necromancer.*
 Duil, *an element.*
 Dúilleamhuil, *skilled.*
 Duilleachan, *a book, a leaf of a book.*
 Duilleog, *a leaf.*
 Duisiol, *súmaire, a pipe, a whistle.*
 Dul, *a trap, a snare.*
 Dúrtach, *a foundation, an unpolished stone.*

E.

Each coimhlonga, *a dromedary.*
 Eachd, *ccangal, aonta, a covenant.*
 Eachdranach, *allmhúirrach, a foreigner.*
 Eadan, *the forehead.*
 Eadarbhúais, *aídhmhillte, cradh, buaidh-irt, an agony, dismaying, confusion.*
 Eagnach, *osnadh, complaint.*
 Ealadhán, *an art; also, learning, skill.*
 Ealbha, *speil, a herd, a drove.*
 Earradh, *wares, merchandisc, furniture.*
 Easargan, *a tumult.*
 Eascara, *an enemy.*
 Edail, *spoil, plunder.*
 Eidearbhtla, *loose, dissolute, reprobate.*

Eidirmheadhantoir, *an umpire, a mediator.*
 Eiliughadh, *an accusation.*
 Gan Eisgeartha, *gan choigleadh, without exception.*
 Eitre, *a furrow.*
 Eitreorach, *silly, weak.*
 Eolas, *a science.*
 Eolchaire, *wailing.*
 Eún fionn, *ostrich, or white eagle.*

F.

Fa Reir, *free, loose.*
 Fabhaltas, *turbha, gain, profit.*
 Fabhra, *fringes.*
 Faghbbhadh, *to strip the dead.*
 Fáilchis, *a pit.*
 Faistineach, *a wizard, a diviner.*
 Fál, *a hedge.*
 Faldhos, *a thorn-hedge.*
 Falluing, *a mantle.*
 Fann, *feeble, weak.*
 Re Fánúigh, *casuigh, headlong, into a precipice, or steep descent.*
 Fáoin, *bowing.*
 Fáoiseadh, *fúaradh, recovering.*
 Fáolchú, *macaire, a wolf.*
 Faras, *reason.*
 Feall, *mealltoireacht, treachery.*
 Feallsamb, *a philosopher.*
 Fear friotail, *an interpreter.*
 Fearán, *turtuir, a turtle, a ring-dove.*
 Fearann branáir, *fallow ground.*
 Fearthuinn, *rain.*
 Féastrach, *sparaig, a muzzle, a gag.*
 Féithleog, *a husk.*
 Féuchadoir, *a wizard, a seer, a watchman.*
 Fíach, *a raven.*
 Fíatghal, *a vetch.*
 Fígeachuin, *hangings, wreathings.*
 Filbin, *a lapwing, woodcock.*
 Fíleadh, *a bard, a poet.*
 Fíneachas, *a possession, an inheritance.*
 Fíneamhuin, *a vineyard.*
 Finné, *fiághnuise, testimony.*
 Fíoch, *boiling, wrath.*
 Fíonghal, *parricide, murder.*
 Fíonnadhmhach, *hairy.*
 Fíonnbhruine, *fine brass.*
 Fíorghloine, *sincerity.*
 Fíriamh, *purify, consecrate.*
 Fís, *a dream, a vision.*
 Fláith, *a benefactor, or a beneficent person.*
 Fobhair, *salve, ointment.*
 Fodhombain, *a gulf.*
 Foghard, *tingling, hissing.*
 Foghluinte, *a scholar.*
 Foirgneamh, *a building.*
 Foirniomlach, *formal, outward.*
 Foirithin, *aid, help, relief.*
 Fóirlion, *complete, fulfil.*

Folmhuigh é, *empty it.*
 Fonsa, *a troop, a band.*
 Forbhailtigh, *acceptable.*
 Forlá, *goinh, anguish, pain.*
 Fosuigh, *lodge.*
 Fóthruhadh, *to melt, to purify with fire or water.*
 Fráoch, *fierceness.*
 Fríochnamhach, *cúramach.*
 Frog, *a frog.*
 Fúagra, *a proclamation.*
 Fúaradh, *cooling, refreshing.*
 Fúathas, *a den.*
 Fúineadh, *boiling.*
 Fuirfheathamh, *an overseeing.*
 Fúlangtha, *passions.*
 Fúrachus, *expectation, watching, weariness.*
 Furáil, *offer.*

G.

Ga, *a beam.*
 Gabhal-fulaing, *a base, pillar, undersetter, a prop.*
 Gach ré núair, *re sealuidheachd, by courses.*
 Gaisge, *prowess.*
 Gangaide, *a deceiver.*
 Gáothaire, *gal, a vent, a vapour.*
 Garamhuil, *commodious.*
 Garrbhuaiceach, *clamorous, noisy, talkative.*
 Gart-éun, *a quail, corn-craick.*
 Gasta, *glic, intleachdach, expert, cunning.*
 Gath, *a sting.*
 Gealbhan, *a sparrow.*
 Geannmuidh, *chaste.*
 Geannaire, *a hammer.*
 Gearb, *claimh, a scab.*
 Geasadoir, *a superstitious enchanter, an exorcist, a wizard.*
 Geasrogadh, *superstition.*
 Geibhionn, *fetters.*
 Géolacha, *wooden instruments for burial.*
 Géurugheachd, *railing.*
 Gheall sé, *he professed, promised.*
 Gineamhuin, *spring, generation, conception.*
 Giorac, *a tumult.*
 Gonadh, *to pierce.*
 Gragan, *baile, cuimin, a village, a suburb.*
 Graifne, *an alarm.*
 Greann, *engrave.*
 Greanuigh, *defy.*
 Go grinn, *attentively, stedfastly, sharply.*
 Gríogchan, *a constellation.*
 Guas, *peril, hazard, danger.*

I.

Iarmhoireacht, *inquiry.*
 Iarsma, *iardhraoi, fúighioll.*
 Iascaire ciarneach, *an ospray, ostrich.*

Ice, *balm, rosin.*
 Indheanta, *fuicsiona, cuma, fashion.*
 Imreasan, *a controversy.*
 Imnsniomhach, *uneasy, sad.*
 Inbhear, *pasture.*
 Indhearbh, *crúthaigh, prove.*
 Inghnétheach, *iolradh, eúgsamhla, divers.*
 Ingreim, *persecution.*
 Inlidh, *make ready.*
 Inneachadh, *aithis, caineadh, abuse.*
 Innil, *a snare, a gin.*
 Iom-aithfear, *reproof.*
 Iomhúaghail, *wandering.*
 Iomraidhteach, *cluiteach.*
 Ionathar ar crith, *bowels yearned.*
 Ionlaóghas, *increase of young cattle.*
 Ionrain, *to miss, tell, or number.*
 Ion-táobh, *trust.*

L.

Laighe, *a mattock.*
 Lainmhdeachus, *braighdeanus, captivity.*
 Lámh, *dare.*
 Lann, *bláosg, slig, a scale.*
 Lás, *dearg, blush.*
 Leac, *tuama, a sepulchre.*
 Léannan sith, *a familiar spirit.*
 Leathanach, *a page.*
 Leath-luighe, *leaning.*
 Leathrannach, *partial.*
 Léathroid, *a ball.*
 Leithreachus, *separation.*
 Leithrigh, *restrain.*
 Leis agus ladhairg, *hip and thigh.*
 Léoman, *peist, mioltog, a moth.*
 Líne, *a line.*
 Ling, *spring up.*
 Locfa, *forbear.*
 Loilghidh, *crodh bainne, milch cows.*
 Loinnir, *shining.*
 Lúaimneach, *beat, skip, pant.*
 Luchd droch-choinghill, *covenant-breakers.*
 Lúigheachán, *an ambush.*
 Luisgionn, *a frog.*

M.

Macanta, *crionna, prudent.*
 Ag Macnamh air, *astonished at.*
 Macnus, *pleasure, luxury.*
 Mádhm, *an overthrow.*
 Madhmhuigh orra, *tiomain, press, fall on, chase.*
 Maineachtnach, *neamhchuramach.*
 Mairtineach, *a cripple.*
 Maoitheadh, *boasting.*
 Maóthain, *a springing, sprigs.*
 Marbh-fhasc, *the swathings.*
 Mathghamhan, *a bear.*
 Meadhuigh, *meditate.*
 Mealbhcán, *a cucumber.*
 Meathusradh, *fatlings.*

Meirdreachus, *druis, fornication.*

Meirleach, *an outlaw, a rebel.*

Meithle, *reapers.*

Mhainnigh, *weakness.*

Millteóir, *an oppressor.*

Milnheachan, *mallows.*

Mionnocham, *I adjure thee.*

Moirte, *deascadh, dregs, lees.*

Monghair, *roaring.*

Morgadh, *stench, corruption.*

Mot, *a mount, a place for courts.*

Muc aillaidh, *toic, a boar.*

Mugharnaigh, *the ankles.*

Múin, *teagaisc, teach.*

Muineach, *dos, deilg, thorns.*

Muimhear, *hemlock.*

Muirighin, *úalach, cúram, a family.*

Muirnin, *seircin, a darling.*

Mul, *an axil.*

Mursanach, *a subject.*

N.

Neulladóir, *a prognosticator, astrologer.*

Neullfartach, *slumbering.*

Noibhiseach riaghla, *a proselite.*

A Numhail, *in acquaintance, notice.*

O.

Oide múinte, *sgol-mhaighisdir.*

Oilbheim, *offence.*

Oilithre, *a pilgrimage.*

Oineach, *mercy.*

An Oirchil, *expecting.*

Oirchiseacht, *gifts of bounty.*

Oirdhearc, *oir-dhearg, illustrious, noble, famous.*

Oireamhna, *influences.*

Oireamhnach, *expedient.*

Oiridh dho, *serve ye him.*

Oirnigh é, *deck, adorn him.*

P.

Pabhal, *leuca, pavement.*

Pailmscaith, *the gourd, palmerist.*

Paintear, *dul, eangach, a snare, a net.*

Peirse, *cúrsa, a rank, a row.*

Piosarnach, *peeping.*

Piseogach, *a witch.*

Pollaire, *no cuinnean na srona.*

Praidhinn, *affliction.*

Preaban, *ceart, a rag.*

Punnán, *a sheaf.*

R.

Rabhartha, *overrunning.*

Rad, *furnished.*

Reachd, *a law.*

Re filleadh, *in the twinkling of an eye.*

Reim, *a course of life.*

Rightheimnidh, *fian, a general.*

Ringthe lingthe, *leaping.*

Rinn, *a point.*

Ríoghthach, *a fellowe.*

Róilleun, *a fan.*

Roithleun, *a wheel.*

Róithreim, *rushing.*

S.

Sáimhe, *delight, pleasure.*

Sbor, *crúba, cróga, a talon.*

Sbrúighleach, *morsels.*

Scag, *strain thorough.*

Scairt, *the caul.*

Scian bhearrtha, *razor.*

Sciobol, *a barn.*

Scóith, *bereave.*

Scaiste, *a sluggart.*

Seal, *a course.*

Secreid, *private.*

Seún, *prosperity.*

Séunmhar, *happy.*

Sgabadh, *separating.*

Sgachan, *a sierce.*

Sginfe, *thrust, bud, spring, rush.*

Siansa, *a shout.*

Sineach, *gúirin, a wen.*

Sioc, *frost, ice.*

Siosarnach, *whispering.*

Ag Siosurnuigh, *whispering, hissing.*

Siurdan, *a rattling.*

Sladmhoire, *a robber.*

Sleacht, *fall down, worship.*

Slíghe, *a sect, faction.*

Slíoghte, *slactha, búaille, beaten.*

Smeaóid, *a burning coal.*

Sméarthachd, *groping.*

Smotán, *a stock.*

Soifilte, *supple.*

Sólas, *comfort.*

Spairt, *a clod.*

Sparra orrdha, *a wedge of gold.*

Speal, *a scythe.*

Spíon, *search.*

Spreigheadh, *spreading.*

Spriosán, *a bundle of sticks.*

Sprúadhar, *outcasts.*

Sracaire, *raguire.*

Sráoil, *push, scatter.*

Sruimh, *the nose.*

Stáid, *a furlong.*

Stalcaire, *a fowler.*

Stíall, *strocadh, rent.*

Uile Stúaim, *every device.*

Súbhachus, *joy.*

Súbhailce, *virtue.*

Suinnen, *sideadh, a blast, puff.*

Sunngháoth, *blasting.*

T.

Taidhbhse, *a vision.*

Taigiuir, *aluinn, binn, ard, sweet, shrill.*

Tairfeith, *ceathramhan, sliafad.*

Taiseachd, *moisture.*

FOCLOIR.

Tanúghadh, *waxing pale.*
 Tar lear, *from far.*
 Tarthuigh, *save.*
 Tatháoireach, *slandering.*
 Teagmhail, *meeting.*
 Teasd, *wanting.*
 Teilgin, *a decree.*
 Teucht é, *curdle it.*
 Teulto, *creeping.*
 Do Thabhuigh, *exacted.*
 Throm-luigh, *overlay.*
 Tiaich, *a scrip.*
 Tileadh, *the hind-deck, stern.*
 Tinbruid, *a cistern.*
 Tinnteach, *lightning.*
 An Tleth, *a cockatrice.*
 Tocar, *a causeway.*
 Tochal, *wounding, destroying.*
 Tochar, *a passage, a current.*
 Toicheasdal, *an uproar, a noise.*
 Toirbhir, *dedicate.*
 Toirbhleascadh, *rattling.*
 Toirtheadh í, *she conceived.*
 Toireamh, *a plowman.*
 Tonnaigh, *glittering.*
 Tráchdadh, *tradition, a treatise.*

Trasnan, *a ledge.*
 Treagh, *a fish-spear.*
 Treathán, *tonn, a wave.*
 Triopal cáor, *tarpain, a cluster of grapes.*
 Troilighe, *decay, sprain.*
 Truailighe, *defiled, profaned.*
 Túairfe, *prophecy.*
 Tuarasdalach, *formalach, a hireling.*
 Tuighe, *fodder.*
 Tuill, *contain, deserve.*
 Tuiriosg, *a saw.*
 Túiseoir, *sionsa, a censer.*
 Tuismighteoir, *a parent.*
 Tuismuidh, *travelling, delivery.*
 Túlchabhcan, *an owl.*

U. /

Uáin, *a turn, a course*
 Ucaire, *a fuller, a walker.*
 Ullmhachd, *forwardness.*
 Umorro, *yet, also.*
 Unfurtúigh, *wallow.*
 Urchóid, *a displeasure, an ill turn.*
 Urlobhra, *eloquence.*
 Usga, *tús, incense.*

